

မြန်မာကျမ်းစာ
Judson Burmese Bible

Provided by:

bible4u2lvhacg4b3to2e2veqpwmrc2c3tjf2wuuqiz332vlwmr4xbad.onion
bible4u.net
bible4u.i2p
bible4u.bit

Contact:

contact@bible4u.net

Public Domain

Everyone is permitted to copy, modify and distribute copies of this document for free as long as it's Biblical content remains unchanged.

Contents

Contents	3
I ဓမ္မဟောင်းကျမ်း	5
1 ကမ္ဘာဦးကျမ်း	7
2 ထွက်မြောက်	55
3 ဝတ်ပြုရာ	93
4 တောလည်	119
5 တရားဟောရာ	157
6 ယောဂ္ဂုပ္ပတ္တိ	191
7 တရားသူကြီးမှတ်စာ	213
8 ရုသဝတုတု။	235
9 ခ ဓမ္မရာဇဝင်	239
10 ည ဓမ္မရာဇဝင်	269
11 ည ဓမ္မရာဇဝင်	295
12 ငှ ဓမ္မရာဇဝင်	325
13 ွ ရာဇဝင်	351
14 ဆ ရာဇဝင်	377
15 ဇေရုပ္ပတ္တိ	409
16 နေဟမိပ္ပတ္တိ	419
17 သေတာ	433
18 ယောဘဝတုတု။	441

19 ဆာလံ	467
20 သုတုတံကျမ်း။	533
21 ဒေသနာ	555
22 ရှောလမုန်သီချင်း	563
23 ဟေရှာယ	567
24 ယေရမိ	617
25 မြည်တမ်းစကား	671
26 ယေဇကျေလ	677
27 ဒံယေလ	723
28 ဟောရှေ	739
29 ယောလ	747
30 အာမုတ်	751
31 ဩဗဒိ	757
32 ယောန	759
33 မိကုဆာ	761
34 နာဟုံ	767
35 ဟဗကုကုတ်	769
36 ဇေဖနို	773
37 ဟဂုဂဲ	777
38 ဇာခရို	779
39 မာလခိ	789
II ဓမ္မသစ်ကျမ်း	793
40 ရှင်မဿဲ	795
41 ရှင်မာကု	829
42 ရှင်လုကာ	851
43 ရှင်ယောဟန်	887

44 တမန်တော်	915
45 ရောမ	951
46 ဘကောရိန့်တု	967
47 ၂ကောရိန့်တု	983
48 ဂလတီ	993
49 ဖေက်ဩဝါဒစာ	999
50 ဖိလိပုပိ	1005
51 ကောလောသဲ	1009
52 ဘ သက်သာလောနိ	1013
53 ၂ သက်သာလောနိ	1017
54 ဘတီမောသေ	1019
55 ၂တီမောသေ	1025
56 တီတု	1029
57 ဖိလိမုန့်	1031
58 ဟေဗြဲ	1033
59 ယာကုပ်	1045
60 ဘပေတရူ	1049
61 ၂ပေတရူ	1055
62 ဘယောဟန်	1059
63 ၂ယောဟန်	1065
64 ၃ယောဟန်	1067
65 ရှင်ယုဒ	1069
66 ဗျာဒိတ်	1071

Part I

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း

ကမ္ဘာဦးကျမ်း

1 အစ အဦး၌ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်းနှစ် တော်မူ၏။² မြေကြီး သည်အဆင်း သဏ္ဍာန်မရှိ၊ လွတ်လပ် လဟာ ဖြစ်၏။ နက်နဲ ရာအရပ် ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း ၍ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ရေ မျက်နှာပြင် ပေါ် မှာ လှုပ်ရှား တော် မူ၏။³ ဘုရား သခင်ကလည်း အလင်း ဖြစ်စေ ဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ အလင်း ဖြစ် လေ၏။⁴ ထို အလင်း ကောင်း သည်ကို ဘုရား သခင်မြင် ၍ ၊ အလင်း နှင့် မှောင်မိုက် ကိုပိုင်းခြား ခွဲထားတော်မူ၏။⁵ အလင်း ကို နေ့ဟူသော အမည် ဖြင့်၎င်း ၊ မှောင်မိုက် ကို ည၌ ဟူသော အမည် ဖြင့်၎င်း ၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ် တော်မူ၍ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ပဌမ နေ့ ရက် ဖြစ် လေ၏။⁶ တ ဖန် ဘုရားသခင် က ရေ အလယ် ၌ မို ယ်း မျက်နှာကြက်ဖြစ် စေ၊ ရေ နှင့် ရေ ချင်း ခြားနား စေဟု အမိန့် တော် ရှိသဖြင့်၊⁷ မို ယ်း မျက်နှာကြက်ကို ဘုရား သခင်ဖန်ဆင်း တော်မူ၍ ၊ မို ယ်း မျက်နှာကြက်အောက် ၌ ရှိသောရေ နှင့်၊ မို ယ်း မျက်နှာကြက် အပေါ်၌ ရှိသောရေ ကို ပိုင်းခြား တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။⁸ မို ယ်း မျက်နှာကြက်ကိုလည်း မို ယ်း ကောင်းကင် ဟူသော အမည် ဖြင့် ဘုရား သခင် ခေါ်ဝေါ် သမုတ် တော် မူ ၍ ၊ ည ဦး နှင့် နံနက် သည် ဒုတိယ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။⁹ တဖန် ဘုရား သခင်က မို ယ်း ကောင်းကင် အောက် ၌ ရှိ သော ရေ စုဝေး စေ၊ ကုန်း ပေါ် စေ ဟု အမိန့် တော် ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။¹⁰ ကုန်း ကိုမြေ ဟူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ရေ စုဝေး ရာကို ပင်လယ် ဟူသောအမည် ဖြင့်၎င်း ၊ ဘုရား သခင်ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍ ထို အမှုအရာကောင်း သည် ကို ဘုရား သခင် မြင် တော် မူ၏။¹¹ တ ဖန် ဘုရား သခင် က၊ မြေ သည် မြက် ပင်ကို၎င်း၊ စပါး သီးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင် ကို၎င်း၊ မြေ ပေါ်မှာ မျိုးစေ့ ပါလျက် သစ်သီး မျိုးကို ဖြစ် စေသော သစ်ပင် ကို၎င်း၊ ပေါက် စေ ဟု အမိန့် တော် ရှိသည် အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။¹² မြေ သည် မြက် ပင်ကို၎င်း၊ စပါး သီး မျိုး ကို ဖြစ် စေသော စပါး ပင်ကို၎င်း၊ မိမိ ၌ မျိုးစေ့ ပါလျက် သစ်သီး မျိုး ကို ဖြစ် စေ သော သစ်ပင် ကို၎င်း ပေါက် စေ၏။¹³ ထို အမှုအရာ ကောင်း သည် ကို ဘုရား သခင်မြင် တော် မူ၍ ၊ ည ဦး နှင့် နံနက် သည် တတိယ နေ့ ရက် ဖြစ် လေ၏။¹⁴ တဖန် ဘုရား သခင်က၊ နေ့နှင့် ည၌ ကို ပိုင်းခြား စေခြင်းငှါ မို ယ်း ကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ အလင်း အိမ် တည် စေ၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ ချိန်းချက် သောအချိန်၊ နေ့ ရက်အပိုင်းအခြား၊

နှစ် အပိုင်းအခြားတို့ ဖြစ် စေ။¹⁵ မို ယ်း ကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ တည်၍ မြေကြီး လင်း စရာ အလင်း အိမ်ဖြစ် စေဟု အမိန့်တော်ရှိ သည့်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။¹⁶ ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် အလင်း အိမ် ကြီး နှစ် လုံးတည်းဟူသော နေ့ ကို အုပ်စိုး ရသော အကြီး တ လုံး၊ ည၌ ကို အုပ်စိုး ရသော အငယ် တ လုံးနှင့်တကွ ကြယ် များတို့ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီး လျှင်၊¹⁷ မြေကြီး ၌ လင်း စေ ခြင်းငှာ၎င်း၊ နေ့ နှင့် ည၌ ကို အုပ်စိုး ၍ အလင်း နှင့် မှောင်မိုက် ကို ပိုင်းခြား စေခြင်း ငှာ၎င်း ၊ မို ယ်း ကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ ဘုရား သခင်ထား တော် မူ၏။¹⁸ ထို အမှုအရာ ကောင်း သည် ကို ဘုရား သခင် မြင် တော် မူ၍၊¹⁹ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် စတုတ္ထ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။²⁰ တဖန် ဘုရား သခင်က အသက် ရှင်၍ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန် တို့ ကို ရေ သည်များပြား စွာ မွေးဘွားစေ၊ ငှက် တို့လည်း မြေ ပေါ်မို ယ်း ကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ပြင် ဝယ်ပျံ စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။²¹ ထိုသို့လျှင် ရေသည် တိရစ္ဆာန် အမျိုး အလိုက် များပြား စွာ မွေး ဘွား၍၊ ငါး ကြီး အစ ရှိ သော အသက်ရှင် ၍ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ ပျံ တတ်သော ငှက် မျိုးအပေါင်း တို့ ကို၎င်း ဘုရား သခင် ဖန်ဆင်း ၍၊ ထို အမှုအရာ ကောင်း သည် ကို မြင် တော်မူ၏။²² ဘုရား သခင်ကလည်း များပြား စွာ မွေးဘွား ကြ လော့။ ပင်လယ် ရေ များ ကို ပြည့် စေ ကြ လော့။ ငှက် တို့ လည်း မြေ ပေါ်၌ များပြား စေသတည်းဟု ထို တိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၍၊²³ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ပဉ္စမ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။²⁴ တဖန် ဘုရား သခင်က၊ မြေ သည် အသက်ရှင် သောသတ္တဝါ မျိုး တည်းဟူသော သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် တို့ ကို၎င်း ၊ သားရဲ မျိုး တို့ကို၎င်း ၊ မွေး ဘွား စေ ဟု အမိန့် တော် ရှိ သည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။²⁵ ထို သို့ ဘုရား သခင်သည် သားရဲ မျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် မျိုး အပေါင်း တို့ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ထို အမှုအရာကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၏။²⁶ တ ဖန် ဘုရား သခင် က ငါ တို့ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အညီ တ သဏ္ဍာန် တည်း လူ ကို ဖန်ဆင်း ကြ စို့။ သူ သည် ပင်လယ် ငါး တို့ကို၎င်း ၊ မို ယ်း ကောင်းကင် ငှက် တို့ကို၎င်း ၊ သား ယဉ်တို့ကို၎င်း ၊ မြေ တ ပြင်လုံး နှင့်တကွ၊ မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ ကို၎င်း ၊ အုပ်စိုး စေ ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။²⁷ ထိုသို့ ဘုရား သခင်

သည် မိမိ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ လူ ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်၏ ပုံ သဏ္ဍာန် တော်နှင့်အညီ လူ ယောက်ျား ၊ လူ မိန်းမ ကိုဖန်ဆင်း ပြီးလျှင်၊ ²⁸အချင်းတို့ များပြား စွာမွေးဘွား ကြလော့။ မြေကြီး ကို ပြည့် စေ၍ နိုင် ကြလော့။ ပင်လယ် ငါး တို့ကို၎င်း၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ငှက် တို့ကို၎င်း၊ အသက် ရှင်၍ မြေ ပေါ် မှာ လှုပ်ရှား တတ် သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို၎င်း အုပ်စိုး ကြ လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ ²⁹ဘုရား သခင်က လည်း ကြည့်ရှု လော့။ မြေ တပြင်လုံး ၌ စပါး သီးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို၎င်း၊ မျိုးစေ့ ကိုဖြစ်စေသော အသီး နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို၎င်း၊ သင် တို့စားစရာ ဘို့ ငါ ပေး ၏။ ³⁰မြေ သား၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် ၊ အသက် ရှင်၍ မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် မျိုးအပေါင်း တို့ စားစရာ ဘို့ ၊ မြက် ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ³¹ဘုရား သခင်သည် မိမိဖန်ဆင်း သမျှ သောအရာတို့ ကို ကြည့်ရှု လျှင် ၊ အလွန် ကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၍ ၊ ည ဦး နှင့် နံနက် သည် ဆဌမ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။

2ထိုသို့ ကောင်းကင် မြေကြီး နှင့်တကွ ခပ်သိမ်း သော တန်ဆာ တို့သည် ပြီးစီး လျက်ရှိကြ၏။ ²သတ္တမ နေ့ ရက်ရောက်လျှင်၊ ဘုရား သခင်သည် ဖန်ဆင်း သောအမှု ကို လက်စသတ် တော်မူခဲ့ပြီးသည် ဖြစ်၍ ၊ ဖန်ဆင်း သမျှ သော အမှု အရာ တို့သည် ပြီးစီး ပြီး မှာ ထို သတ္တမ နေ့ ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေတော်မူ၏။ ³ထို သတ္တမ နေ့ ကို ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကြီး ပေး၍ သန့်ရှင်း စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဖန်ဆင်း ပြုပြင် တော် မူ သော ထို အမှု အရာ အလုံးစုံ တို့သည် ပြီးစီး သောကြောင့် ထို နေ့ ရက်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ တော် မူ၏။ ⁴ဤ အကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ သော နေ့ ၊ ဖန်ဆင်း ရာ ကာလ ၌ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ၏ မူလ အတုထုပတုတိပေတည်း။ ⁵မြေ ၌ လယ် ယာပျိုး ပင်မ ပေါက်မှီ၊ လယ် ယာ၌ စပါးပင်မ ကြီးပွားမှီ၊ အပင် ရှိ သမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ ပေါ်၌ မိုဗ်းကိုရှာ စေတော်မူ သေး။ မြေ ၌လုပ် သော လူ လည်း မ ရှိ သေးသည်ဖြစ်၍၊ ⁶မြေ မှ အခိုး အငွေ့ထွက် သဖြင့် မြေ တ ပြင် လုံး ကို စို စေ လေ၏။ ⁷ထို နောက် ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ မှုန်ဖြင့် လူ ကို ဖန်ဆင်း ၍၊ သူ ၏နားခေါင်း ထဲ သို့ ဇီဝ အသက် ကို မှုတ် တော် မူ လျှင် ၊ လူ သည် အသက် ရှင် သော သတ္တဝါ ဖြစ် လေ၏။ ⁸ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင်သည် လည်း အရှေ့ မျက်နှာ၊ ဒေသ အရပ်၌ ဥယျာဉ် ကို စိုက်ပျိုး ပြီးလျှင်၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသောလူ ကို ထို ဥယျာဉ်၌ နေရာ ချတော်မူ၏။ ⁹ထို မြေ ထဲက အဆင်း လှ၍၊ စားဘွယ် ကောင်း သော အပင် အမျိုးမျိုး ကို ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ပေါက် စေ တော် မူ၏။ ထို ဥယျာဉ် အလယ် ၌ အသက် ပင် လည်း ရှိ၏။ ကောင်း မ ကောင်းကို သိကျွမ်း

ရာအပင် လည်း ရှိ၏။ ¹⁰ထို ဥယျာဉ်ကို စို စေလိုသော ငှာ မြစ် တ မြစ်သည် ဒေသ အရပ်ထဲက စီးထွက် သဖြင့် ၊ ဥယျာဉ် ပြင်မှာ လေး ဖြာ ကွဲ ၍ မြစ်မ လေး သွယ် ဖြစ် လေ၏။ ¹¹ပဌမ မြစ် ကား ဖိ ရန် အမည် ရှိ၏။ ထို မြစ်သည် ရွှေ ရှိသော ဟာဝီလ ပြည် နား တ ရှောက်လုံး ကို စီးသွား လေ၏။ ¹²ထို ပြည် မှဖြစ်သောရွှေ သည် ကောင်း လှ၏။ ¹³ဗခေလသစ်စေး နှင့် ရှဟံ ကျောက် လည်းရှိ၏။ ဒုတိယ မြစ် ကား ဂိ ဟုန် အမည် ရှိ၏။ ထို မြစ် သည် ကု ရှ ပြည် နား တ ရှောက်လုံး ကို စီးသွားလေ၏။ ¹⁴တတိယ မြစ် ကား ဟိဒ ကေ လ အမည် ရှိ၏။ ထို မြစ်သည် အာ ရှု ရီ တိုင်း အရှေ့ သို့ စီး သွား လေ၏။ စတုတ္ထ မြစ် ကား ဥ ဖရတ် အမည် ရှိ၏။ ¹⁵ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် လူ ကိုယူ ၍ ဒေသ ဥယျာဉ် ကို ပြုစု စောင့်ရှောက် စေ ခြင်း ငါ ထား တော် မူ၏။ ¹⁶ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ ကောင်း မ ကောင်းကို သိကျွမ်း ရာအပင်မှတစ်ပါး၊ ထို ဥယျာဉ် ၌ ရှိ သမျှ သော အပင် တို့၏အသီး ကို သင် သည် စား ရသော အခွင့် ရှိ၏။ ¹⁷ထို အပင် ၏ အသီး ကို ကား မ စား ရ။ စား သောနေ့ တွင် ဧကန်အမှန်သေ ရမည်ဟု လူ ကို ပညတ် ထားတော် မူ၏။ ¹⁸ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် က လည်း ၊ ယောက်ျား သည် တ ယောက်တည်းမ နေ ကောင်း ၊ သူ နှင့်တော် သော အထောက် အမ ကို သူ ဘို့ ငါ လုပ် ဦး မည်ဟု အကြံ ရှိ တော် မူ၏။ ¹⁹ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ တိရစ္ဆာန် တို့နှင့်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် အပေါင်း တို့ကို မြေ ဖြင့် ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီးလျှင်၊ လူ သည် အဘယ်သို့ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်မည်ကို သိ ခြင်းငှာ ၊ လူ ရှိရာသို့ ဆောင် တို့ကို ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သည့်အတိုင်း ၊ နာမည် အသီးအသီးရှိကြ၏။ ²⁰ထိုသို့ လူ သည် သားယဉ် အပေါင်း တို့ကို ၎င်း ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် အပေါင်းတို့ကို ၎င်း ၊ သားရဲ အပေါင်း တို့ကို ၎င်း၊ အမည်ပေး ၍မှည့်လေ၏။ သို့သော်လည်း လူ နှင့် တော် သော အထောက် အမ မ ပေါ် မရှိသေး။ ²¹ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် လူ ကို ကြီး သောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်စေတော်မူ၍၊ လူ သည် အိပ်ပျော် စဉ် ၊ နံရိုး တ ချောင်းကို ဘုရားသခင် ထုတ် ပြီး လျှင်၊ ထို အရိုး အစား အသား ကို စေ့စပ် စေ တော် မူ၏။ ²²ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် သည် လူ ထဲက ထုတ် သော နံရိုး ဖြင့် လူ မိန်းမ ကို ဖန်ဆင်း၍ လူ ရှိရာသို့ ဆောင် ခဲ့ တော်မူ၏။ ²³လူ ကလည်း ၊ ယခု ဤ သူသည်ငါ့ အရိုး ထဲက အရိုး ၊ ငါ့ အသား ထဲက အသား ဖြစ်၏။ လူ ထဲက ထုတ် သောကြောင့် သူ ကိုလူမိန်းမ ဟု ခေါ်ဝေါ် အပ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။ ²⁴ထို အကြောင်းကြောင့် ယောက်ျား သည် ကိုယ် မိဘ ကို စွန့် ၍ ၊ ကိုယ့် ခင်ပွန်း ၌မှီဝဲ သဖြင့် ၊ ထိုသူတို့သည် တသား တကိုယ်တည်း ဖြစ် ရလိမ့်မည်။ ²⁵ထို သူလင်မယား နှစ် ဦးတို့သည် အဝတ် မဝတ် ဘဲ နေ၍၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။

3မြေ သည် ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ဖန်ဆင်း တော်မူ သော

မြေ တိရစ္ဆာန် တကာ တို့ထက် လိမ္မာ သည် ဖြစ် ၍ ၊ မိန်းမ အား သင် တို့သည် ဥယျာဉ် ၌ ရှိ သမျှ သော အပင် တို့၏ အသီး ကို မ စား ရဟု ကောက် စင်စစ် ဘုရား သခင် မိန့် တော်မူ သလောဟု မေး ၏။ ²မိန်းမ က လည်း ၊ ငါ တို့သည် ဥယျာဉ် ရှိ သော အပင် တို့၏ အသီး ကို စား ရသော အခွင့် ရှိ၏။ ³ဥယျာဉ် အလယ် ၌ ရှိ သော အပင် ၏အသီး ကို ကား၊ သင် တို့သည် မ ကိုင် မ စား ပဲ နေ ကြ လော့၊ သို့မဟုတ် သေ မည် ဟု ဘုရား သခင် အမိန့် တော် ရှိ သည် ဟု မြေ အား ဆို ၏။ ⁴မြေ က လည်း သင် တို့သည် ကောက် အမှန် သေ ရမည် မ ဟုတ်၊ ⁵အကြောင်းမူကား ၊ ထို အသီးကို စား သော နေ့ ၌ သင်တို့ သည် မျက်စိ ပွင့် လင်းလျက် ကောင်း မကောင်း ကို သိ ၍ ၊ ဘုရား သခင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လတံ့သည် ကို၊ ဘုရား သခင် သိ တော် မူ သည် ဟု မိန်းမ အား ဆို ၏။ ⁶ထို အပင် သည် စား ဘွယ် ကောင်း ခြင်း၊ အဆင်း လည်း လှ ခြင်း၊ ပညာ တိုးပွား စေ လို သော ငှါ ၊ နှစ်သက် ဖွယ်သော အပင် ဖြစ်ခြင်းကို မိန်းမ သည် မြင် လျှင် ၊ အသီး ကို ယူ ၍ စား ၏။ မိမိ ခင်ပွန်း အား လည်း ပေး ၍ သူ သည် လည်း စား ၏။ ⁷ထို သူ့နှစ် ယောက် တို့သည် မျက်စိ ပွင့် လင်း၍ မိမိ တို့၌ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ သည် ကို သိ မြင် လျှင် ၊ မိမိ တို့ ဝတ် ရန် ဖို့ သဘော သဖန်းပင် အရွက် တို့ကို ချုပ် စပ်၍ ခါးစည်း ကို လုပ် ကြ၏။ ⁸နေ ဧ သော အချိန် တွင် ၊ ထို ဥယျာဉ် ၌ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကြွ တော်မူသောအသံ ကို လှလင်မယား တို့သည် ကြား လျှင် ၊ အထံတော် မှ လွတ် ခြင်း ငှါ၊ ဥယျာဉ် အပင် တို့တွင် ပုန်း ကွယ်လျက် နေ ကြ၏။ ⁹ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင် ကလည်း ၊ သင် သည် အဘယ် မှာရှိ သနည်းဟု၊ လူ ကိုခေါ် တော် မူ၏။ ¹⁰လူကလည်း ဥယျာဉ် ၌ ကိုယ်တော် ၏ အသံ ကို ကျွန်တော် ကြား လျှင်၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိသောကြောင့် ၊ ကြောက် ၍ ပုန်း လျက် နေ ပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏။ ¹¹ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင် ၌ အဝတ် အချည်းစည်းရှိသည်ကို သင် အား အဘယ်သူ ပြော သနည်း။ မ စား ရဟု ငါ ပညတ် သော အပင် ၏အသီး ကို စား ပြီ လော ဟု မေး တော် မူ၏။ ¹²လူ က လည်း ကျွန်တော် ၌ အပံပေး တော်မူသော မိန်းမ သည် ထိုအပင် ၏အသီးကို ပေး ၍ ကျွန်တော် စား မိပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏။ ¹³ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ကလည်း ၊ သင် သည် အဘယ်သို့ ပြု ပြီး သနည်း ဟု မိန်းမ အား မေး တော်မူလျှင် ၊ မိန်းမ က မြေ သည် ကျွန်တော်မ ကို လှည့်စား ၍ ၊ ကျွန်တော်မ သည် စား မိပါပြီ ဟု လျှောက် လေ၏။ ¹⁴ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် သည် မြေ ကို ခေါ် ၍ သင် သည် ဤ အမှု ကို ပြု သောကြောင့် သားယဉ် သားရဲ အပေါင်း တို့ ထက် ကျိန် ခြင်း ကို ခံရ၏။ သင် သည် ဝမ်း ဖြင့် သွား ၍ မြေမှန် ကို တသက် လုံး စား ရမည်။ ¹⁵သင် နှင့် မိန်းမ ကို၎င်း ၊ သင် ၏အမျိုး အနွယ် နှင့် မိန်းမ ၏ အမျိုး အနွယ် ကို၎င်း ၊ ငါ သည် ရန်ငြိုး ဖွဲ့ စေ မည်။ သူ သည် သင် ၏ခေါင်း ကို ကြိတ် လိမ့်မည်၊ သင်သည် သူ ၏ဖနောင့် ကို ကြိတ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ¹⁶မိန်းမ ကို လည်း၊ သင် ၌

ကိုယ်ဝန်ဆောင် ခြင်း ဝေဒနာ ကို ငါ အလွန် များပြား စေ ရမည်။ ပင်ပန်း စွာ ဝေဒနာ ကို ခံ ၍ သား ဘွား ရမည်။ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အလို သို့ လိုက်၍ သူ ၏အုပ်စိုး ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁷ယောက်ျား ကို လည်း ၊ ထို အပင်၏အသီးကို မ စား ရဟု ငါ ပညတ် သော်လည်း၊ သင်သည်မယား ၏ စကား ကို နားထောင် ၍ စား မိသောကြောင့် ၊ မြေ သည် သင် ၏အတွက် ကျိန် ခြင်းကို ခံ လျက် ရှိ၏။ မြေ၏အသီး ကို တသက် ပတ်လုံး ပင်ပန်း စွာ စား ရမည်။ ¹⁸ဆူး ပင် အမျိုး မျိုး တို့ ကို လည်း သင် အဖို့ မြေ ပေါက် စေ မည်။ လယ် ၌ ဖြစ် သော ဟင်းသီးဟင်းရွက် တို့ကို သင် စား ရမည်။ ¹⁹သင် ထွက် ရာ မြေ သို့ မ ပြန် မှီ တိုင်အောင် ၊ သင် ၏ မျက်နှာ မှချွေး ထွက်လျက် အစာ ကိုစား ရမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် မြေမှန် ဖြစ်၍မြေမှန် သို့ ပြန် ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²⁰ထိုအခါ လူ သည် မိမိ မယား ကို ဧဝ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ သည် အသက်ရှင် သော သူအပေါင်း တို့၏ အမိ ဖြစ် သတည်း။ ²¹ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင်သည်လည်း လူ လင်မယား တို့ သားရေ ဖြင့် ဝတ်လုံ ကိုလုပ် ၍ ဝတ် ခြုံစေတော်မူ ၏။ ²²ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ လူ သည် ငါ တို့တွင် တပါးပါး ကဲ့သို့ဖြစ် ၍၊ ကောင်း မကောင်း သိ တတ်၏။ ယခု မှာ သူ သည် ထာဝရ အသက် ကို ရခြင်းငှါ၊ လက် ကိုဆန့် လျက် အသက် ပင် ၏အသီးကို ယူ ၍ မ စား သင့် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²³လူ သည် မိမိထွက် သော မြေ ၌ လုပ် ရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် ဒေဒ ဥယျာဉ် ထဲက လွတ် လိုက်တော်မူ၏။ ²⁴ထိုသို့ လူ ကို နှင်ထုတ် ပြီးလျှင်၊ အသက် ပင် လမ်း ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်း ငှါ ၊ မီး စင်လက်နက်နှင့်တကွ ခေရုဗိမ် တို့ကို ဥယျာဉ် အရှေ့ဘက်၌ ထား တော်မူ၏။

4ထိုနောက်၊ လူ အာဒံသည် မယား ဧဝ နှင့်ဆက်ဆံ သဖြင့် ၊ ဧဝ သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲ ယူ၍ ၊ ကာကုန် ကို ဘွားမြင် လျှင် ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လူ ကို ငါရ ပြီဟု ဆို လေ၏။ ²တဖန် သူ့ညီ အာဗေလ ကို ဘွားမြင် လေ၏။ အာဗေလ ကား သိုး ထိန်း ဖြစ် ၏။ ကာကုန် ကားလယ် လုပ် သောသူဖြစ် ၏။ ³အချိန် စေ့ သောအခါ ၊ ကာကုန် သည် ထာဝရဘုရား ထံ ပူဇော်သက္ကာ ဘို့၊ မြေ အသီး ကို ဆောင် ခဲ့၏။ ⁴အာဗေလ သည်လည်း မိမိ သိုး စုတွင် အဦး ဘွားသော သား အချို့နှင့်၊ သိုး ဆီ ဥကိုဆောင် ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရား သည် အာဗေလ နှင့် သူ ၏ပူဇော်သက္ကာ ကို ပမာဏ ပြုတော်မူ၏။ ⁵ကာကုန် နှင့် သူ ၏ ပူဇော်သက္ကာ ကို ပမာဏ ပြုတော်မ မှ၊ ထိုကြောင့် ကာကုန် သည် အလွန် စိတ်ဆိုး ၍ မျက်နှာ ပျက် လေ၏။ ⁶ထာဝရဘုရား ကလည်း သင် သည် အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဆိုး သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ပျက် သနည်း။ ⁷သင်သည် ကောင်းမွန် စွာ ပြုလုပ်အခွင့် မ ရလော။ ကောင်းမွန် စွာ မ ပြုလျှင် ၊ အပြစ် ဖြေ သော ယဇ် ကောင် သည် တံခါး နား မှာ ဝပ် လျက်ရှိ၏။ သူ သည် သင် ၏ အလို သို့လိုက်၍၊

သင် သည် သူ့ကို အုပ်စိုး ရ၏ဟု ကာကွန် ကို မိန့်တော်မူ၏။⁸ ကာကွန် ကလည်း လယ်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ညီ အာဗေလ ကို ခေါ်၍ ၊ လယ် သို့ ရောက်သောအခါ၊ ညီ အာဗေလ ကို ရန် ဘက်ပြု၍ သတ် လေ၏။⁹ ထာဝရဘုရား ကလည်း သင့် ညီ အာဗေလ သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု ကာကွန် ကို မေး တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ် မ သိ ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ညီ ကို စောင့် ရသောသူ ဖြစ် ပါသလော ဟု လျှောက် ဆို၏။¹⁰ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု ပြီးသနည်း။ သင် ညီ အသွေး နှစ်အသံ သည် မြေ ထဲက ငါ့ ကို အော်ဟစ် လျက်ရှိသည်တကား။¹¹ သို့ဖြစ်၍ သင့် ညီ နှစ် အသွေး ကို ခံယူ ခြင်း ငါ ၊ မိမိ ပစပ် ကို ဖွင့် သော မြေကြီး နှစ် ကျိန် ခြင်း ကို သင် သည် ခံရသောကြောင့်၊¹² ယခုမှစ၍ မြေ ဌ်လုပ် သောအခါ ပကတိ အတိုင်း အသီးအနှံ ကို မ ရရ။ မြေကြီး ပေါ်မှ ပြေးရသော သူ၊ အရပ်ရပ်လည် ရသောသူ ဖြစ် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ ကာကွန် ကလည်း အကျွန်ုပ် အပြစ် သည် မဖြေ နိုင်အောင် ကြီး ပါသလော။¹⁴ အကျွန်ုပ် ကို မြေကြီး ပြင် မှယနေ့ နှင့်ထုတ် တော်မူ ပြီ၊ မျက်နှာ တော်ကိုလည်း မမြင် ရ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ပြေးရသော သူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူဖြစ် ပါရမည်။ တွေ့ သမျှ သောသူတို့ သည် အကျွန်ုပ် ကိုသတ် ပါလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို လျှောက် ဆို၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား ကလည်း သို့ဖြစ်၍ ကာကွန် ကို သတ် သော သူ မည်သည် ကား၊ ခုနစ် ဆ သော အပြစ် ဒဏ်ကို ခံ ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ ကာကွန် ကိုတွေ့ သောသူ တစ်ယောက် မျှ မ သတ် စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ့ ၌ အမှတ် ပေး တော် မူ၏။¹⁶ ကာကွန် သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ ထွက်သွား ၍ ၊ ဧ ဒင် ပြည် အရှေ့ ၊ နောဒ ပြည် တွင် နေ လေ၏။¹⁷ ထိုအခါ ကာကွန် သည် မိမိ မယား နှင့် ဆက်ဆံ သဖြင့်၊ သူ သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ ၊ သားဧနောက် ကို ဘွားမြင် လေ၏။ ကာကွန် သည်လည်း မြို့ ကို တည် ၍ မိမိ သား နှစ် အမည် အလိုက် ၊ ထိုမြို့ကို ဧနောက် မြို့ဟု သမုတ် လေ၏။¹⁸ ဧနောက် သားကား၊ ဣရဒ် ၊ ဣရဒ် သားကား၊ မဟုယေလ ၊ မဟုယေလ သားကား၊ မသုရှလ ၊ မသုရှလ သား ကား၊ လာမက် တည်း။¹⁹ လာမက် သည်၊ အာဒ နှင့် ဇီလ အမည် ရှိ သောမိန်းမ နှစ် ယောက်နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်ပြု၍၊²⁰ အာဒ သည် သားယာဗလ ကိုဘွား မြင် လေ၏။ ထိုသား ကား၊ တဲ ဌ်နေ သော သူ ၊ သိုး နွား စသည် တို့ကို မွေး သော သူ တို့ နှစ် အဘ ဆရာ ဖြစ် လေ သတည်း။²¹ ယုဗလ အမည် ရှိ သော ညီ မူကား၊ စောင်း မျိုး၊ နဲ့ခရာ မျိုးတို့ကို တီးမှုတ် တတ်သောသူ အပေါင်း တို့၏ အဘ ဆရာ ဖြစ် လေ သတည်း။²² ဇီလ သည်လည်း ၊ သားတုဗလကာကွန် ကို ဘွားမြင် လေ၏။ သူသည် ပန်းတဉ်း သမား၊ ပန်းပဲ သမား အပေါင်း တို့၏ဆရာ ဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာကွန် ၏နှမ ကား၊ နေမ အမည် ရှိ၏။²³ လာမက် ကလည်း အာဒ နှင့် ဇီလ ၊ ငါ ပြော သံကို မှတ် ကြလော့။ လာမက် မယား တို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ ငါ့ ကိုထိခိုက် သော လူ တယောက်တည်းဟူသော ၊ ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ

သောလူပျို တယောက်ကို ငါသတ် ခဲ့ပြီ။²⁴ ကာကွန် သည် ခုနစ် ဆ သောတရား ကိုရလျှင်၊ အကယ်၍ လာမက် သည်၊ အဆခုနစ် ဆယ် ခုနစ် ဆသော တရားကို ရလိမ့်မည်ဟု မိမိမယားတို့ကိုပြောဆို၏။²⁵ အာဒ သည်လည်း မိမိ မယား နှင့် တဖန် ဆက်ဆံ ပြန်လျှင်၊ မယား သည် သား ကို ဘွားမြင် ၍ ရှေ့သ ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကာကွန် သတ် သော အာဗေလ ကိုယ်စား တပါး သော အနွယ် ကို အကျွန်ုပ် အဘို့ ဘုရား သခင်၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ ဟု ဆိုသတည်း။²⁶ ရှေ့သ သည်လည်း သား ကိုရ ၍ နေတ် ဟူသော အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို အမှီပြု၍ ကိုးကွယ်စ ပြုကြလေ၏။

5 အာဒ ၏သားစဉ်မြေးစက် စာရင်း ဟူမူကား၊ လူ ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ကာလ ၌ ၊ မိမိ ပုံသဏ္ဍာန် နှင့် အညီ၊ ဘုရား သခင် ဖန်ဆင်း တော် မူ၏။² လူ ယောက်ျား လူ မိန်းမ ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ၏။ ဖန်ဆင်း သော နေ့ ၌ လည်း သူ တို့ ကို အာဒ အမည် ဖြင့် မှည့် တော်မူ၏။³ အာဒ သည် အသက် တရာ သုံး ဆယ်ရှိသော်၊ မိမိ ပုံသဏ္ဍာန် နှင့်အညီသဏ္ဍာန် တည်းသားကို မြင် ရ၍ ရှေ့သ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။⁴ ရှေ့သ ကို ဘွားမြင် သော နောက် အာဒ သည် အနှစ် ရှစ် ရာ အသက်ရှင်၍၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။⁵ အာဒ သည် အသက် နှစ် ပေါင်း ကိုး ရာ သုံး ဆယ် စေ့ သော် သေ လေ၏။⁶ ရှေ့သ သည် အသက် တရာ ငါး နှစ် ရှိသော်၊ သားဧနတ် ကို မြင် လေ၏။⁷ ဧနတ် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရှေ့သ သည် အနှစ် ရှစ် ရာ ခုနစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ ၏။⁸ ရှေ့လ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ တဆယ် နှစ် နှစ် စေ့သော် သေ လေ၏။⁹ ဧနတ် သည် အသက် ကိုး ဆယ်ရှိသော်၊ သား ကာကွန်ကို မြင် လေ၏။¹⁰ ကာကွန် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ဧနတ် သည် အနှစ် ရှစ် ရာ တဆယ် ငါး နှစ် အသက် ရှင်၍ သား သမီး များ ကို မြင် လေ၏။¹¹ ဧနတ် သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ ငါး နှစ် စေ့ သော်သေ လေ၏။¹² ကာကွန် သည် အသက် ခုနစ် ဆယ်ရှိသော်၊ သားမဟာလေလ ကို မြင် လေ၏။¹³ မဟာလေလ ဘွား မြင်သောနောက် ၊ ကာကွန် သည် အနှစ် ရှစ် ရာ လေး ဆယ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။¹⁴ ကာကွန် သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ တဆယ့် စေ့ သော် သေ လေ၏။¹⁵ မဟာ လေလ သည် အသက် ခြောက် ဆယ့်ငါး နှစ် ရှိသော် ၊ သားယာရက် ကို မြင် လေ၏။¹⁶ ယာရက် ဘွားမြင် သော နောက် မဟာလေလ သည် အနှစ် ရှစ် ရာ သုံး ဆယ်အသက် ရှင်၍ သား သမီး များ ကို မြင် လေ၏။¹⁷ မဟာလေလ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းရှစ် ရာ ကိုး ဆယ့်ငါး နှစ် စေ့ သော် သေ လေ၏။¹⁸ ယာရက် သည် အသက် တ ရာခြောက် ဆယ်နှစ် နှစ် ရှိသော်သားဧနောက် ကိုမြင် လေ၏။¹⁹ ဧ နောက် ဘွားမြင် သောနောက် ယာရက် သည် အနှစ် ရှစ် ရာ အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကိုမြင် လေ၏။²⁰ ယာရက် သည် အသက်

နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ ခြောက်ဆယ် နှစ် နှစ် စေ့ သော် သေ လေ၏။
²¹နောက် သည် အသက်ခြောက်ဆယ် ငါး နှစ် ရှိသော်သား မသု
 ရှုလ ကို မြင် လေ၏။ ²²မသုရှုလ ဘွားမြင် သောနောက် နောက်
 သည် အနှစ် သုံး ရာ ပတ်လုံးဘုရား သခင်နှင့်အတူ သွား လာ၍ သား
 သမီး များကို မြင် လေ၏။ ²³နောက် အသက် နှစ် ပေါင်းသုံး ရာ
 ခြောက် ဆယ် ငါး နှစ် တည်း၊ ²⁴နောက် သည် ဘုရား သခင် နှင့်
 အတူ သွား လာ၏။ နောက် တဖန် သူ သည်မ ရှိ အကြောင်းမူကား
 ၊ ဘုရား သခင် သိမ်းယူ တော်မူသောကြောင့် တည်း။ ²⁵မသုရှုလ
 သည် အသက် တရာ ရှစ် ဆယ်ခုနှစ် နှစ် ရှိသော်၊ သား လာမက် ကို
 မြင် လေ၏။ ²⁶လာမက် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ မသုရှုလ သည်
 အနှစ် ခုနှစ် ရာ ရှစ် ဆယ်နှစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ သား သမီး များကို
 မြင် လေ၏။ ²⁷မသုရှုလ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ ခြောက်
 ဆယ် ကိုး နှစ် စေ့ သော် သေ လေ၏။ ²⁸လာမက် သည် အသက် တ
 ရာရှစ် ဆယ်နှစ် နှစ် ရှိသော်သား ကို မြင် ၍၊ ²⁹ဤ သူသည်ကား၊
 ထာဝရဘုရား ကျန် တော် မူ သော မြေ ဌ လုပ် ၍ ပင်ပန်း စွာ ခံ ရ
 သောငါ တို့အား သက်သာ စေသောသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ သူ့ကိုနော
 ဧ ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ³⁰နောဧ ဘွားမြင် သောနောက်
 ၊ လာမက် သည် အနှစ် ငါး ရာ ကိုး ဆယ်ငါး နှစ် အသက် ရှင်၍ သား
 သမီး များ ကို မြင် လေ၏။ ³¹လာမက် သည် အသက် နှစ် ပေါင်း ခု
 နှစ် ရာ ခုနှစ် ဆယ် ခုနှစ် နှစ် စေ့ သော်သေ လေ၏။ ³²နောဧ သည်
 အသက် ငါး ရာ ရှိ ၍။ နောဧ သား ကား၊ ရှေ့မ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက်
 တည်း။

6မြေကြီး မျက်နှာ ပေါ်မှာလူ တို့သည် များပြား ၍ သမီး များကို
 လည်း ရ ကြသောအခါ၊ ²ဘုရား သခင်၏သား တို့သည် လူ သမီး တို့
 လှ ကြောင်း ကိုမြင် ၍ ၊ ကိုယ် စိတ် ရှိသည်အတိုင်း စုံဘက် ကြ၏။
³ထာဝရဘုရား ကလည်း ငါ့ ဝိညာဉ် သည် လူ တို့တွင် အစဉ် မ ဆုံး
 မရ။ အကြောင်းမူကား လူ တို့သည် အသား ဖြစ်၏။ သူ ၍၏အသက်
 တန်းသည် လည်း၊ အနှစ် တရာ နှစ် ဆယ်ဖြစ် စေဟုမိန့် တော်မူ၏။
⁴ထို ကာလ ၌ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ ကိုယ် ကြီးမားသော သူ အချို့ရှိ
 ကြ၏။ ထိုနောက် ၌လည်း ၊ ဘုရား သခင်၏ သား တို့သည်၊ လူ သမီး
 တို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ရ သော သား တို့သည်၊ အား ကြီးသော သူ၊ ရှေး
 ကာလ မှစ၍ ၊ ကျော်စော သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ ⁵မြေကြီး ပေါ် မှာ
 လူ အပြစ် ကြီး ၍ ၊ သူ ၍၏ စိတ်နှလုံး အကြံအစည် ရှိသမျှ တို့သည်
 အစဉ်မပြတ် ဆိုးညစ် ခြင်းသက်သက် ရှိကြောင်းကို၊ ဘုရား သခင်
 သိမြင် တော်မူလျှင်၊ ⁶မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသည်
 ကို နောင်တရ၍၊ နှလုံး တော်ပူပန် လျက် ရှိတော်မူ၏။ ⁷ထာဝရဘုရား
 ကလည်း ၊ ငါဖန်ဆင်း သော လူ ကို၎င်း၊ လူ မှစ၍ သားများ၊ တွား
 တတ်သော တိရစ္ဆာန် များ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် များတို့ကို၎င်း
 မြေကြီး မျက်နှာ မှာ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ သူ တို့ကို ဖန်ဆင်း
 သောကြောင့် ငါနောင်တရ သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁸နောဧ မူကား

၊ ထာဝရဘုရား စိတ်တော်နှင့် တွေ့ သောသူဖြစ်သတည်း။ ⁹နောဧ
 အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဟူမူကား ၊ နောဧ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူ ၊ မိမိ အမျိုး
 ၌ စုံလင် သော သူ ဖြစ် ၍။ ဘုရား သခင် နှင့် အတူ သွား လာ၏။
¹⁰နောဧ သည် ရှေ့မ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက် တည်း ဟူသော သား သုံး
 ယောက်ကို မြင် လေ၏။ ¹¹ထိုအခါ မြေကြီး သည် ဘုရား သခင်ရှေ့
 မှာ ပုပ်စပ် လျက်ရှိ၏။ မြေကြီး သည် အဓမ္မ အမှုနှင့် ပြည့်စုံ လေ၏။
¹²ဘုရား သခင်သည် မြေကြီး ကိုကြည့်ရှု သောအခါ ၊ ပုပ်စပ် လျက်
 ရှိသည်ကို မြင် တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား မြေကြီး ပေါ် မှာ လူ
 အပေါင်း တို့သည် ဖောက် ပြန် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပြီ။ ¹³ထိုအခါ
 ဘုရား သခင် သည်၊ နောဧ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သတ္တဝါ
 အပေါင်း တို့၏ အဆုံး သည် ငါ့ မျက်မှောက် တွင် ပေါ်လာပြီ။ သူ တို့
 ကြောင့် မြေကြီး သည် အဓမ္မ အမှုနှင့်ပြည့်စုံ လေ၏။ အကယ်စင်စစ်
 မြေကြီး နှင့်တကွ သူ တို့ကို ငါ ဖျက်ဆီး မည်။ ¹⁴ဂေါဖရ သစ်သား
 ဖြင့် သင်္ဘော ကို ကိုယ် ဘို့ တည်လုပ် လော့။ အထဲ၌ လည်း အခန်း
 များကို လုပ် လော့။ အတွင်း ၊ ပြင် ၊ ပတ်လည်ကို ထင်းရှူးစေး နှင့်
 သုတ် လော့။ ¹⁵လုပ် ရမည်ပုံ ဟူမူကား၊ သင်္ဘော အလျား အတောင်
 သုံး ရာ ၊ အနံ အတောင် ငါး ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် သုံး ဆယ်ရှိစေ
 ရမည်။ ¹⁶အပေါ်၌ လည်း အမိုး ကို လုပ် ရမည်။ ထိုအမိုး အပေါ်
 အလယ်ချက်၌၊ ထိပ် အုပ် အနံ တတောင် အကျယ် ရှိ စေ ရမည်။
 သင်္ဘော နံ တစ်ဖက်၌ လည်း တံခါး ကို လုပ်ရမည်။ အောက် ဆင့်၊
 အလယ် ဆင့်၊ အပေါ်ဆင့် ဟူ၍၊ သုံး ဆင့်ကိုလည်း ရှိ စေ ရမည်။
¹⁷အသက် ရှင် သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ကို၊ ကောင်းကင် အောက်
 မှ ငါ့ ကိုယ်တိုင်ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ၊ မြေကြီး ကို ရေ လွှမ်းမိုး စေသဖြင့်
 ၊ မြေ ပေါ် မှာ ရှိသမျှ တို့သည် သေ ကြရမည်။ ¹⁸သင် ၌ မူကား ၊
 ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ငါတည် စေမည်။ သင် သည် သား ၊ မယား ၊ ချွေးမ
 များ နှင့် တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ရမည်။ ¹⁹အသက် ရှင် သော
 တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုး ထဲက ၊ အထီး အမ ၊ အစုံ တို့ကိုယူ၍၊ သင် နှင့်
 အတူ အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ၊ သင်္ဘော ထဲ သို့ သွင်း ရမည်။
²⁰ငှက် လည်းအမျိုး အလိုက် ၊ သားလည်း အမျိုး အလိုက် ၊ တွား
 တက်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်း လည်း အမျိုး အလိုက် ၊ အထီးအမ၊
 အစုံ တို့သည် အသက် ချမ်းသာ စေ ခြင်း ငှါ ၊ သင့် ထံသို့ လာ ကြ
 လိမ့်မည်။ ²¹ကိုယ် စားစရာအဘို့ ၊ တိရစ္ဆာန် တို့စားစရာ အဘို့ ၊ စား
 အပ်သော အစာ အမျိုးမျိုး ကို ယူ ၍ သို့ ထားရမည်ဟု ဘုရားသခင်
 မှာထားတော်မူ၏။ ²²မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း လည်း နောဧ
 ပြု လေ၏။

7ထိုနောက် ၊ ထာဝရဘုရား သခင်သည် နောဧ ကို တဖန် မိန့်
 တော်မူ ပြန်သည် ကား၊ ဤ ကာလ အမျိုးတွင် သင် သည် ငါ့ ရှေ့
 ၌ ဖြောင့်မတ် ကြောင်းကို ငါသိမြင် သည် ဖြစ်၍၊ သင် ၍၏အိမ်သူ
 အိမ်သား အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ကြ လော့။
²မြေကြီး ပေါ် မှာ တိရစ္ဆာန် အမျိုး မ ပျက် ဆက်နွယ် စေ ခြင်း ငှါ ၊

စင်ကြယ်သော သား မျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင် အထီး အမ ခုနစ် စုံစီ၊ မ စင်ကြယ်သော သား မျိုး၊ တမျိုး တမျိုးတွင်လည်း အထီး အမ နှစ် စုံစီ၊³ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် ၊ တမျိုးမျိုးတွင်လည်း အထီး အမ ခုနစ် စုံစီ၊ အသီးသီး တို့ကို သိမ်းယူ ရမည်။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ယနေ့ မှစ၍ ခုနစ်ရက်စေ့လျှင်၊ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးမြေကြီး ပေါ်သို့ မိုဗ်း ရှာ စေမည်။ ငါဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ကို၊ မြေကြီး မျက်နှာ ပေါ်မှ ငါပယ်ရှင်း မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူ၏။⁵ မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း လည်း နေ့စဉ် ပြု လေ၏။⁶ မြေကြီး ကို ရေ လွှမ်းမိုး သောအခါ နေ့စဉ် အသက် ခြောက် ရာ ရှိ သတည်း။⁷ ရေ လွှမ်းမိုး ခြင်း ဘေး ကြောင့် ၊ နေ့ စ သည် မိမိ သား ၊ မယား ၊ ချွေးမ များ နှင့် တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ၍⁸ ဘုရား သခင်မှာ ထားတော်မူသည့်အတိုင်း စင်ကြယ် သော သား ၊ မ စင်ကြယ် သော သား ၊ ငှက် များ နှင့် မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်များအထဲ က၊⁹ အထီး အမ အစုံ တို့သည်၊ နေ့စဉ် အတူ သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ကြ၏။¹⁰ ခုနစ် ရက် စေ့ သောအခါ ၊ လွှမ်းမိုး အပ် သော ရေ သည် မြေ ပေါ်၌ ပေါ် လာ၏။¹¹ နေ့ စ အသက် ခြောက် ရာ စေ့ သော နှစ် ၊ ဒုတိယ လ ၊ ဆယ် ခုနစ် ရက် နေ့တွင် ၊ ကြီးစွာ သော နက်နဲ ရာ ရေ ပေါက်ရေတွင်းတို့၏ အဆီး အတား ရှိသမျှ ကို ပယ်ရှင်း၍၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ပြွန်ဝ များကို ဖွင့် သဖြင့်၊¹² အရက် လေး ဆယ် ပတ်လုံး မြေကြီး ပေါ်မှာ မိုဗ်း ရှာ လေ၏။¹³ ထို နေ့ ရက်တွင် ၊ နေ့စဉ် မိမိ မယား မှစ၍ ရှေ့မ ၊ ဟာမ ၊ ယာ ဖက် တည်းဟူသော နေ့စဉ် သား သုံးယောက်၊ ချွေးမ သုံး ယောက် တို့သည် သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ကြ၏။¹⁴ သားရဲ မျိုး ၊ သားယဉ် မျိုး ၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် မျိုး ၊ ပျံ တတ်သော ကြက် ငှက် မျိုး၊¹⁵ အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးအမျိုးအပေါင်း တို့ အထဲ က ၊ အထီး အမ အစုံ တို့သည်၊ နေ့ စ နှင့် အတူ သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ကြလေ၏။¹⁶ ထိုသို့နေ့စဉ် ဘုရား သခင်မှာ ထားတော်မူ သည်အတိုင်း ဝင် သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ခပ်သိမ်း သော တိရစ္ဆာန် တို့အထဲ က ၊ အထီး အမ စုံ လျက်ဝင် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် လည်း နေ့စဉ် ကို အထဲမှာ ပိတ် ထားတော်မူ၏။¹⁷ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်း သည် အရက် လေး ဆယ် ပတ်လုံး မြေကြီး ပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်း တိုးတက် ၍ သင်္ဘော ကို မြေ မှ ခွါ လျက် ဆောင်ယူ လေ၏။¹⁸ တ ဖန် ရေ သည်အားကြီး၍ မြေကြီး ပေါ်မှာ အလွန် တိုးတက် သဖြင့် ၊ သင်္ဘော သည် ရေ မျက်နှာ ပေါ်၌ မျော လျက်နေလေ၏။¹⁹ နောက် တ ဖန် ရေ သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အလွန် အားကြီး သဖြင့် မိုဗ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ရှိသမျှ သော တောင် ကြီး အပေါင်း တို့သည် မြုပ် ကြ၏။²⁰ ရေမြုပ်သောတောင် တို့အထက် ၌ လွှမ်း တတ်သော ရေ သည် ဆယ့် ငါး တောင် ရှိ သတည်း။²¹ မြေ ပေါ်မှာ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန် မျိုးတည်းဟူသောငှက် ၊ သားယဉ် ၊ သားရဲ ၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်း တို့နှင့် လူ အပေါင်း

တို့သည် သေ ကြကုန်၏။²² အသက် ရှု လျက် ကုန်း ပေါ်မှာ ရှိလေ သမျှ တို့သည် သေ ကြကုန်၏။²³ မြေ မျက်နှာ ပေါ်၌ ရှိ သော လူ ဖြစ် စေ ၊ သား ဖြစ် စေ တွား တတ် သော အရာ ဖြစ် စေ ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် ဖြစ်စေ၊ အသက် ရှင်သော အရာရှိ ရှိ သမျှတို့ကို မြေကြီး ပေါ်က ပယ်ရှင်း တော်မူ၍ ၊ ပျက်စီး ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက် ကြကုန်၏။ နေ့ စ မှစ၍ နေ့ စ နှင့် အတူ သင်္ဘော ထဲ ၌ ရှိ သော သူတို့သာ ကျန် ကြွင်းကြလေ၏။²⁴ ရေ သည်လည်း မြေကြီး ပေါ်မှာ ရက် ပေါင်း တ ရာ ငါး ဆယ် ပတ်လုံး အား ကြီး စွာ တည် လေ၏။

၈ဘုရား သခင်သည်၊ နေ့စဉ် အသက် ရှင်သမျှ သောသတ္တဝါ၊ နေ့ စ နှင့် အတူ သင်္ဘော ထဲ ၌ ရှိ သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ လေ လာစေ တော်မူသဖြင့် ရေ ငြိမ် လေ၏။² နက်နဲ ရေပေါက် ရေတွင်းများ မိုဗ်းကောင်းကင် ပြွန် ဝ များကို ဆိုပိတ် ၍ မိုဗ်း ကို စဲ စေတော်မူ၏။³ ရေ သည်လည်း မြေ ပေါ်မှာ အစဉ် အတိုင်း စီး သွား၍ ၊ အရက် တ ရာ ငါး ဆယ် စေ့ သောအခါ ယုတ် လျော့ လေ၏။⁴ သတ္တမ လ ၊ ဆယ် ခုနစ် ရက် နေ့တွင် သင်္ဘော သည် အာရရတ် အမည်ရှိသောတောင် ပေါ်မှာ တင် လေ၏။⁵ ဒသမ လ တိုင်အောင် ရေ သည် အစဉ် မပြတ်ယုတ် လျော့၍ ၊ ထိုလဆန်း တရက် နေ့တွင် တောင် ထိပ် တို့သည် ပေါ် ကြ၏။⁶ ထို အရက် လေး ဆယ် ကြာ လျှင်၊ နေ့ စ သည် သင်္ဘော ထဲ၌ လုပ် ခဲ့ သော ပြတင်းပေါက် ကို ဖွင့် ၍ ၊ ကျီး တ ကောင် ကို လွှတ် လေ၏။⁷ ထိုကျီးအသည် မြေ ပေါ်မှာ ရေ မခန်း မခြောက် မီ တိုင်အောင် ၊ သွား လာလျက် နေလေ၏။⁸ တဖန် မြေ မျက်နှာ ပေါ် မှာ ရေ ကုန်သည် မကုန် သည်ကို သိ ခြင်းငှါ ၊ ချိုး တ ကောင် ကို လွှတ် ပြန်လေ၏။⁹ မြေ တပြင်လုံး ၌ ရေ ရှိ သေးသောကြောင့် ၊ ချိုး သည် ခြေ ဖြင့်နင်း၍ အမော ဖြေစရာကို မ တွေ့သဖြင့် ၊ နေ့ စ ရှိရာ သင်္ဘော သို့ ပြန် လာလေ၏။ နေ့စဉ်လည်း လက် ကို ဆန့် ၍ ၊ ချိုး ကိုကိုင် ယူပြီးလျှင် ၊ မိမိ နေရာ သင်္ဘော ထဲသို့ သွင်း လေ၏။¹⁰ တ ဖန် ခုနစ် ရက် နေ့ ပြီး မှ ထို ချိုး ကို သင်္ဘော ထဲက လွှတ် ပြန်၏။¹¹ ညဦး အချိန် ၌ ချိုး သည် နေ့ စ ထံသို့ ပြန်လာ ၍ ၊ မိမိ ဆိတ် ယူ သော သံလွင် ရွက် ကို မိမိ နှုတ် သီး ဖြင့် ဆောင် ခဲ့ သောကြောင့်၊¹² မြေကြီး ပေါ်မှာ ရေ ကုန် ကြောင်း ကို နေ့ စ သိ လေ၏။ တ ဖန် ခုနစ် ရက် နေ့ ပြီး မှ ထို ချိုး ကို လွှတ် ပြန်၏။ နောက် တ ဖန် ချိုး သည် မ ပြန် မလာ နေ၏။¹³ အနှစ် ခြောက် ရာ တခု ပဌမ လ ဆန်း တရက် နေ့တွင် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရေ ခန်း ခြောက် သည် ရှိ သော်၊ နေ့ စ သည် သင်္ဘော မိုး ကို ပယ်ဖျက် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ မြေ မျက်နှာ သွေ ခြောက်စရှိသည်ကို မြင် ၍။¹⁴ ဒုတိယ လ ၊ နှစ် ဆယ်ခုနစ် ရက် နေ့တွင် မြေကြီး သွေ ခြောက် လေ၏။¹⁵ ဘုရား သခင်ကလည်း သင် သည် သား မယား ၊ ချွေးမ တို့နှင့် တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်း လော့။^{16,17} သင် ထံ မှာ

အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် ၊ ငှက် များ၊ သား များ မြေ ပေါ်၌ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် များ တို့သည်၊ မြေ ပေါ် မှာ သား ကို မွေး ၍ အလွန် တိုးပွား များပြား မည်အကြောင်း ၊ ထို တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့ ကို ကိုယ် နှင့် အတူ ထုတ် ဆောင် လော့ ဟု၊ နော ဧ ကို မိန့် တော် မူ၏။¹⁸ ထိုအခါ နောဧ မှစ၍ သား ၊ မယား ၊ ချွေးမ တို့သည် ထွက် ဆင်းကြ၏။¹⁹ သား များ၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက် များ၊ မြေ ပေါ် မှာ လှုပ်ရှား တတ်သမျှ သော အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့သည် လည်း၊ သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်း ကြ၏။²⁰ နောဧ သည်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယစ် ပလ္လင်ကို တည် ပြီးမှ စင်ကြယ် သောသား ၊ စင်ကြယ် သော ငှက် အမျိုးမျိုး ထဲက ယူ ၍ ၊ ယစ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့သော ယစ် ကို ပူဇော် လေ၏။²¹ ထာဝရဘုရား သည်လည်း မွေးကြိုင် သော အနံ့ ကို ခံယူ ၍ ၊ ငါသည် နောက် တ ဖန် လူ တို့ အတွက် မြေကြီး ကို မ ကျိန်၊ အကြောင်းမူကား ၊ လူ တို့သည် ငယ် သော အရွယ် မှစ၍ ၊ စိတ် နှလုံးအကြံအစည် ဆိုး ကြ၏။ ငါသည် ယခု တခါ ပြု ပြီးသကဲ့သို့ ၊ အသက် ရှင်သော အရာရှိသမျှ တို့ကို နောက် တဖန်ဒဏ် မ ခတ်။²² မြေကြီး မ ကုန်မီ တိုင်အောင်မျိုးစေ့ ကြဲရသောကာလ၊ အသီးအနှံ ကို သိမ်းရသောကာလ၊ ချမ်း သော ကာလ၊ ပူ သောကာလ၊ နွေ ကာလ၊ ဆောင်း ကာလ မ ပြတ် ရဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

9 ဘုရား သခင်သည်လည်း ၊ နောဧ နှင့် သူ ၏သား တို့ကိုကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ၍ ၊ သင် တို့သည် များပြား စွာ မွေး ဘွား လျက် မြေကြီး ပြည့် စေ ကြ လော့။² မြေ တိရစ္ဆာန် ၊ မို ယ်း ကောင်းကင် ငှက် အစ ရှိသော၊ မြေ ပေါ်မှာ လှုပ်ရှား တတ်သမျှ နှင့် ၊ ပင်လယ် ငါး အပေါင်း တို့သည်၊ သင် တို့ ရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်း သဘောရှိ ကြ လိမ့်မည်။ ထို တိ ရီ စု ဆာ န် တို့ ကို သင် တို့ လက် ၌ ငါ အပ် ၏။³ အသက် ရှင်၍ လှုပ်ရှား တတ် သမျှ သည်၊ အသီး အရွက်ကဲ့သို့ ၊ သင် တို့စားစရာ ဘို့ ဖြစ် ရမည်။ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို သင် တို့၌ ငါ အပ်ပေး ၏။⁴ သို့သော်လည်း အသက် တည်း ဟူသော အသွေးနှင့် တကွ အသား ကို မ စား ရ။⁵ အကယ်၍ သင် တို့အသက် တည်းဟူသော၊ သင် တို့အသွေး ကို ငါ တောင်း မည်။ လူ ၊ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့၌ ငါ တောင်း မည်။ ခပ်သိမ်းသော လူ တို့၏ ညီအစ်ကို ၌ လူ ၏အသက် ကို ငါ တောင်း မည်။⁶ အကြင်သူ သည် လူ ၏အသွေး ကိုသွန်း ၏။ ထိုသူ ၏အသွေး ကို လူ လက်ဖြင့် သွန်း ရမည်။ အကြောင်းမူကား ဘုရား သခင်သည် မိမိ ပုံသဏ္ဍာန် နှင့် အညီ လူ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။⁷ သင် တို့သည် သားကိုဘွား ၍ များပြား ကြ လော့။ မြေ ပေါ် မှာ အလွန် မွေး ဘွား ၍ များပြား ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁸ တဖန် ဘုရား သခင်သည်၊ နောဧ နှင့် သူ ၏သား တို့ကို မိန့် တော်မူသည်ကား၊⁹ သင် တို့နှင့် ၎င်း၊ နောက် ဖြစ် လတံ့ သော အမျိုး အနွယ် နှင့် ၎င်း၊¹⁰ သင် တို့ ထံ မှာ အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် တည်းဟူသော ငှက် ၊ သားယဉ် ၊ သားရဲ ရှိသမျှ

သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်းသမျှ မှစ၍ ၊ မြေ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ နှင့် ၎င်း၊ ငါ သည် ကိုယ်တိုင် ပဋိညာဉ် ပြု ၏။¹¹ သင် တို့နှင့် ငါ ပြု သော ပိဋိညာဉ် ဟူ မူကား ၊ ရေ လွှမ်းမိုး ခြင်း အားဖြင့် ၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့သည် နောက် တ ဖန် မ ဆုံး ရကြ။ မြေကြီး ကို ဖျက်ဆီး ဘို့ ရာ နောက် တဖန် ရေ လွှမ်းမိုးခြင်း မ ရှိ ရ။¹² ထိုမှ တ ပါး ငါ တဘက်၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့ထံမှာ အသက် ရှင်သမျှ သော တိရစ္ဆာန် တို့ တစ်ဖက်၌ သား မြေး အစဉ် အဆက်မပြတ်၊ ငါ ပြု သော ပဋိညာဉ် ၏ လက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား၊¹³ ငါ ၏ သက်တံ့ ကို မို ယ်း တိမ်၌ ငါ ထား ၏။ ထိုသက်တံ့သည် မြေကြီး နှင့် ငါ ပြု သော ပဋိညာဉ် ၏ သက်သေ ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁴ ငါ သည် မို ယ်း ကို အံ့စေသောအခါ ၊ မို ယ်းတိမ် ၌ သက်တံ့ သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။¹⁵ ထိုအခါ ငါ တဘက်၊ သင် တို့မှစ၍ ၊ အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ ၊ တိရစ္ဆာန် ရှိ သမျှ တို့ တစ်ဖက်၌ရှိ သော ၊ ငါ ၏ ပဋိညာဉ် ကို ငါ အောက်မေ့ သဖြင့် ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ နောက် တ ဖန် ရေ လွှမ်းမိုး ခြင်း မ ရှိ ရ။¹⁶ မို ယ်း တိမ် ၌ သက်တံ့ ရှိ သည်ကို ငါ ကြည့်ရှု သဖြင့် ၊ ဘုရား သခင်နှင့် မြေကြီး ပေါ် မှာ အသက် ရှင် သော သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ စပ်ကြား မှာ ရှိ သော ထာဝရ ပဋိညာဉ် ကို ငါ အောက်မေ့ မည်။¹⁷ ဤ သည်ကား ငါ နှင့် မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့၏ စပ်ကြား မှာ၊ ငါအမြဲဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် ၏ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်သတည်း ဟု နောဧ ကို ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်းသော နောဧ သား တို့၏အမည်ကား ရှေ့မ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက် တည်း၊ ဟာမ သည် ခါနာန် ၏ အဘ ဖြစ် ၏။¹⁹ ဤ သူတို့သည် နော ဧ ၏ သား သုံး ယောက်ဖြစ်၍ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ နံ့ပြား ကြ၏။²⁰ နောဧ သည် လယ် လုပ်သောအတတ်ကို ပြုစု ၍ ၊ စပျစ် ဥယျာဉ် ကို စိုက် လေ၏။²¹ စပျစ် ရည်ကိုလည်း သောက် ၍ ယစ်မူး သဖြင့် ၊ မိမိ ထဲ ၌ အဝတ် မ ခြံဘဲ နေ လေ၏။²² ခါနာန် ၏ အဘ ဟာမ သည်၊ မိမိ အဘ ၌ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသည်ကိုမြင် လျှင် ပြင် မှာ ရှိသော အစ်ကို နှစ် ယောက်ကို ပြော လေ၏။²³ ရှေ့မ နှင့် ယာ ဖက် တို့သည် အဝတ် ကိုယူ ၍ ပခုံး ပေါ် မှာ တင် ပြီးလျှင် ၊ နောက် သို့ဆုတ်သွား ၍ မိမိ အဘ ၌ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသည်ကို ဖုံး ကြ၏။ သူ တို့သည် အပြင်သို့မျက်နှာ ပြုသောကြောင့် ၊ မိမိ အဘ ၌ အဝတ် အချည်းစည်း ရှိသည်ကို မ မြင် ရ။²⁴ နောဧ သည် ယစ်မူး ခြင်းပျောက်၍ နိုး သောအခါ ၊ မိမိ ၌သား ငယ် ပြု သည်ကို သိ လျှင်၊²⁵ ခါနာန် သည် ကျိန် ခြင်းကိုခံ ပါစေ။ အစ်ကို တို့၏ကျွန် တို့၌ ကျွန် ဖြစ် ပါစေဟု ဆို ၏။²⁶ တဖန် ရှေ့မ ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။ ခါနာန် သည် ရှေ့မ ၏ကျွန် ဖြစ် ပါစေ။²⁷ ဘုရား သခင်သည် ယာဖက် ကို ကျယ် စေ တော်မူ သဖြင့် ၊ ရှေ့မ ၏ တဲ တို့တွင် နေ ပါစေ။ ခါနာန် မူကား ၊ သူ ၏ကျွန် ဖြစ် ပါစေဟု ဆို လေ၏။²⁸ နောဧ သည် ရေ လွှမ်းမိုးသောနောက်

၊ အနှစ် သုံး ရာ ငါး ဆယ် အသက် ရှင်၍၊²⁹ အသက် ပေါင်း ကိုး ရာ ငါး ဆယ်စေ့ သော် အနိစ္စ ရောက်လေ၏

10 ရေ လွှမ်းမိုးသော နောက် ၊ နောဇ သား ရှေ့မ ၊ ဟာမ ၊ ယာ ဖက် တို့မှ ဆင်းသက် သော သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။² ယာဖက် ၏သား ကား ဂေါမာ ၊ မာဂေါဂ ၊ မာဒဲ ၊ ယာဝန် ၊ တု ဗလ ၊ မေရှက် ၊ ထိုက် တည်း။³ ဂေါမ သား ကား၊ အာရှကေနတ် ၊ ရီဖတ် တော်ဂမ တည်း။⁴ ယာဝန် သား ကား၊ ဧလိရှာ ၊ တာရှ ၊ ကိတုတိမ် ၊ ဒေါဒနိမ် တည်း။⁵ ဤ သူတို့သည် လူ အမျိုးမျိုး တ ကျွန်း တနိုင်ငံမြေ နယ်တို့ကို ဘာသာ အသီးအသီး ၊ အမျိုးအနွယ် အသီးသီး ရှိသည့် အတိုင်း ၊ အချင်းချင်း ခွဲ ဝေ ကြ၏။⁶ ဟာမ သား ကား၊ ကုရှ ၊ မိဇရိမ် ၊ ဖုတ ၊ ခါနန် တည်း။⁷ ကုရှ သား ကား၊ သေဘ ၊ ဟာဝိလ ၊ သာဘတ ၊ ရာဂမ ၊ သတုတေခါ တည်း။⁸ ရာဂမ သား ကား၊ ရှော့ ၊ ဒေဒန် တည်း။⁹ ကုရှ သည် သား နိမ်ရောဒ ကိုလည်း ရသေး၏။ ထို သားသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အဦး စွမ်း နိုင်သောသူ ဖြစ် ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ အားကြီး သော မုဆိုး ဖြစ်၏။ ထို ကြောင့်စကားပုံ၌ကား၊ ဘုရား ရှေ့နိမ်ရောဒ ၊ အား ကြီးမုဆိုး ၊ ပြု လုပ်သည်လိုဟု စပ် ဆိုသတည်း။¹¹ သူ ၏ နိုင်ငံ အဦး ကား၊ ရှိနာ ပြည် ၌ ဗာဗုလုန် မြို့၊ ဧရက် မြို့၊ အကုက မြို့ကာလနေ မြို့တည်း။¹² ထို ပြည် မှာ အာရှရိ ပြည်သို့ သွား၍ နိနေဝေ မြို့၊ ရဟောဘုတ် မြို့ ကာလ မြို့ကို၎င်း၊¹³ နိနေဝေ မြို့နှင့် ၊ ကာလ မြို့စပ်ကြား မှာ ကြီး စွာသော မြို့ တည်းဟူသော ရေသင် မြို့ကို၎င်း တည်ဆောက် လေ၏။¹⁴ မိဇရိမ် သား ကား၊ လုဒိမ် လူ၊ အာနမိမ် လူ၊ လဟာဗိမ် လူ၊ နတုတုဟိမ် လူ၊¹⁵ ပါသရူသိမ် လူ၊ ကာသလုဟိမ် လူ၊ ကတု တောရိမ် လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတုတီ လူဖြစ် သတည်း။¹⁶ ခါနန် သား အကြီး ကား၊ ဇိဒုန်။ ထိုနောက် ဟေသ။¹⁷ ထိုနောက် ယေဗုသိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ဂိရဂါရိ လူ၊¹⁸ ဟိဝိ လူ၊ အာကိ လူ၊ သိနီ လူ၊¹⁹ အာဝဒိ လူ၊ ဇေမရိ လူ၊ ဟာမသိ လူ တည်း။ ထိုနောက် ခါနန် အမျိုးသားအသီးသီး တို့သည် နှံ့ပြား ကြ လေ၏။²⁰ ခါနန် အမျိုးသားနေရာ ပြည်နယ်သည် ဇိဒုန် မြို့မှ ဂေ ရာ မြို့၊ ဂါဇ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း တဖန်သောဒုံ မြို့၊ ဂေါမောရ မြို့၊ အာဒမာ မြို့၊ ဇောဘိုင် မြို့ကိုလွန်၍ လာရှ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း ရှိ သတည်း။²¹ ဤ သူတို့သည် သီးခြားသော အမျိုး အနွယ်၊ သီးခြား သော ဘာသာ အလိုက် ၊ အပြည် အပြည်အတိုင်း တိုင်း၌ နေသော ဟာမ သား များ ဖြစ်သတည်း။²² ယာဖက် ညီ၊ ဟေဗြ လူအပေါင်း တို့၏ အဘ ၊ ရှေ့မ သည်လည်း သား များကိုမြင် လေ၏။²³ ရှေ့မ သား ကား၊ ဧလံ ၊ အာရှရ ၊ အာဖါဇဒ် ၊ လုဒ ၊ အာရံ တည်း။²⁴ အာရံ သား ကား၊ ဥဇ ၊ ဟုလ ၊ ဂေသာ ၊ မာရှ တည်း။²⁵ အာဖါဇဒ် သား ရှာလ ၊ ရှာလ သား ဟေဗာ တည်း။²⁶ ဟေဗာ သည်လည်း သား နှစ် ယောက်ကို မြင် လေ၏။ သား တယောက်ကား၊ ဖာလက် အမည် ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ့လက်ထက် ၌ မြေကြီး ကို ခွဲဝေ ကြ၏။

သူ ၏ညီ ကား၊ ယုတုတန် အမည် ရှိ၏။²⁷ ယုတုတန် သား ကား၊ အာ လမောဒဒ် ၊ ရှေ့လပ် ၊ ဟာဇာမာဝက် ၊ ယေရု²⁸ ဟဒေါရံ ၊ ဥဇလ ၊ ဒိကလ၊²⁹ ဩဗလ အဘိမေလ ၊ ရှော့၊³⁰ ဩဖိရ ဟဝိလ ၊ ယောဗ ပ် ၊ ဤ သူအပေါင်း တို့ သည် ယုတုတန် သား ဖြစ်သတည်း။³¹ သူ တို့နေရာ မူကား၊ မေရှ မြို့မှ သည် အရှေ့ မျက်နှာ၌သေဗာ တောင် တိုင်အောင် ရှိ သတည်း။³² ဤ သူ တို့သည် သီးခြားသော အမျိုး အနွယ် ၊ သီးခြားသော ဘာသာ အလိုက် ၊ အပြည် ပြည်အတိုင်းတိုင်း တို့၌ နေသောရှေ့မ သား များဖြစ်သတည်း။³³ ဤ ရှေ့ကား မိမိတို့ အမျိုး အနွယ် အသီးသီး အလိုက် မှတ်သား ထားသော နောဇ သား ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းပေသတည်း။ ထိုသူ တို့သည် ရေ လွှမ်းမိုး သော နောက် ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ သီးခြား သော တိုင်းပြည် တို့ကို တည်ထောင်ကြလေ၏။

11 မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည် ဘာသာ တ မျိုးတည်း။ စကား တ မျိုးတည်းရှိ ကြသည်ဖြစ်၍၊² အရှေ့ မျက်နှာမှ ခရီး သွားသဖြင့် ၊ ရှိနာ ပြည် ၌ မြေညီ ရာအရပ် ကိုတွေ့၍ နေရာ ချကြ၏။³ သူ တို့ကလည်း လာ ကြ။ အုတ် လုပ် ၍ ခိုင်မာစွာ ဖုတ် ကြကုန်အံ့ဟု၊ တ ယောက်ကို တယောက် ပြော ကြ၏။ ထိုသို့ ကျောက် အရာ ၌ အုတ် ကို ၎င်း ၊ သရွတ် အရာ ၌ ရေညှိ တ မျိုးကို၎င်း ရပြီးလျှင်၊⁴ လာ ကြ၊ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အရပ်ရပ် ကွဲပြား မည်ကို စိုးရိမ် ၍၊ မြို့ကို ၎င်း ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် သို့ မှီရသော ရဲတိုက် ကို၎င်း တည် လုပ်သဖြင့် ၊ ကျော်စော ကိတ္တိရှိစေခြင်းငှါ ပြု ကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁵ ထိုသို့ လူ သား တို့တည် လုပ်သော မြို့နှင့် ရဲတိုက် ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဆင်းသက် တော်မူ ၏။⁶ ထာဝရဘုရား က ကြည့်ရှု လော့။ လူ တ မျိုးတည်း ၊ စကား တ မျိုး တည်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူ တို့သည် ဤ အမှုကို အဦး ပြု ကြ၏။ ယခု ကြံစည် သမျှ တို့ကို အဆီး အတား မ ရှိ၊ သူ တို့ပြု ကြ လိမ့်မည်။⁷ လာ ကြ၊ ဆင်းသက် ကြကုန် အံ့။ သူ တို့သည် အချင်းချင်း နား မ လည်စေခြင်းငှါ၊ သူ တို့စကား ကို ရှုပ်ထွေး ကြကုန်အံ့ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁸ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အရပ်ရပ် ကွဲပြား စေတော် မူသဖြင့် ၊ သူ တို့သည် မြို့ ကိုမ တည် ပဲ နေကြ၏။⁹ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး သား အပေါင်း တို့၏ စကား ကိုရှုပ် ထွေး၍ ၊ သူ တို့ကို မြေကြီး တပြင် လုံး ၌ အရပ်ရပ် ကွဲပြား စေတော်မူသောကြောင့် ထို မြို့ သည် ဗာ ဗုလုန် မြို့ဟူ၍တွင် သတည်း။¹⁰ ရှေ့မ ၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဟူ မူကား ၊ ရှေ့မ သည် အသက် တ ရာရှိ၍ ၊ ရေ လွှမ်းမိုးသောနောက် နှစ် နှစ်ကြာ သော်၊ သားအာဖါဇဒ် ကို မြင် လေ၏။¹¹ အာဖါဇဒ် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရှေ့မ သည် အနှစ် ငါး ရာ အသက် ရှင်၍ သား သမီး များ ကို မြင် လေ၏။¹² အာဖါဇဒ် သည် အသက် သုံး ဆယ်ငါး နှစ်ရှိ သော်၊ သားရှာလ ကို မြင် လေ၏။¹³ ရှာလ ဘွားမြင် သော နောက် ၊ အာဖါဇဒ် သည် အနှစ် လေး ရာ သုံး နှစ် အသက်

ရှင် ဤ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။¹⁴ ရှာ လ သည် အသက် သုံး ဆယ်ရှိ သော်၊ သားဟောဗာ ကို မြင် လေ၏။¹⁵ ဟောဗာ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရှာလ သည် အနှစ် လေး ရာ သုံး နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။¹⁶ ဟောဗာ သည် အသက်သုံး ဆယ့် လေး နှစ် ရှိ သော်၊ သားဖာလက် ကို မြင် လေ၏။¹⁷ ဖာလက် ဘွား မြင် သောနောက် ၊ ဟောဗာ သည် အနှစ် လေး ရာ သုံး ဆယ်အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။¹⁸ ဖာလက် သည် အသက် သုံး ဆယ်ရှိ သော်၊ သားရာဂေါ ကို မြင် လေ၏။¹⁹ ရာဂေါ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ဖာလက် သည် အနှစ် နှစ် ရာကိုး နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို ဘွားမြင် လေ၏။²⁰ ရာဂေါ သည် အသက် သုံး ဆယ်နှစ် နှစ်ရှိ သော်၊ သားစေရောက် ကို မြင် လေ၏။²¹ စေရောက် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရာဂေါ သည် အနှစ် နှစ် ရာခုနစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။²² စေရောက် သည်အသက် သုံး ဆယ်ရှိ သော်၊ သားနာခေါ် ကို မြင် လေ၏။²³ နာခေါ် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ စေရောက် သည် အနှစ် နှစ် ရာအသက် ရှင်၍ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။²⁴ နာခေါ် သည် အသက် နှစ် ဆယ်ကိုး နှစ်ရှိ သော်၊ သားတေရ ကို မြင် လေ၏။²⁵ တေရ ဘွားမြင် သော နောက် ၊ နာခေါ်သည် အနှစ် တ ရာတဆယ် ကိုး နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။²⁶ တေရ သည် အသက် ခုနစ် ဆယ် ရှိ သော်၊ သားအာဗြိ ၊ နာခေါ် ၊ ခါရန် တို့ကိုမြင် လေ၏။²⁷ တေရ ၏ သားစဉ် မြေးဆက်ဟူမူကား ၊ တေရ သည် အာဗြိ ၊ နာခေါ် ၊ ခါရန် တို့ကိုမြင် လေ၏။²⁸ ခါရန် သည်လည်း လောတ ကိုမြင် လေ၏။ ခါ ရန် သည်၊ အဘ တေရ မ သေမှီ၊ မိမိ ဘွား ရာအရပ် ၊ ခါလဒဲ ပြည် သားတို့နေသောဥရ မြို့၌ သေ လေ၏။²⁹ အာဗြိ နှင့် နာခေါ်သည် မယား ကို ယူ ၍ ၊ အာဗြိ ၏ မယား ကား၊ စာရဲ အမည် ရှိ၏။ နာခေါ် ၏ မယား ကား၊ ခါရန် ၏သမီး မိလခါ အမည် ရှိ၏။ ခါရန်သည် မိ လခါ နှင့် ကူသခ ၏အဘ ဖြစ်သတည်း။³⁰ စာရဲ မူကား မြို့ သော မိန်းမဖြစ် ၍ သားသမီး မ ရှိ။³¹ တေရ သည်သား အာဗြိ ကို၎င်း ၊ ခါ ရန် ၏သား ဖြစ်သောမြေး လောတ ကို၎င်း ၊ သားအာဗြိ ၏မယား ဖြစ် သော မိမိ ချွေးမ စာရဲ ကို၎င်း ခေါ်၍၊ သူတို့သည် ခါနာန် ပြည် သို့ သွား ခြင်းငှါ ၊ ခါလဒဲ ပြည်သားတို့နေသောဥရ မြို့မှ ထွက် သဖြင့်၊ ခါရန် မြို့သို့ ရောက် ၍ နေ ကြ၏။³² တေရ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းနှစ် ရာငါး နှစ် ရှိ သော်၊ ခါရန် မြို့၌ သေ လေ၏။

12 ထာဝရဘုရား သည်လည်း အာဗြိ ကို ခေါ်တော် မူ၍၊ သင် ၏ပြည် နှင့် တကွ အမျိုးသား ချင်းပေါက် ဘော် များ ထဲက ထွက် ပြီးလျှင် ၊ ငါပြု လတုံ သော ပြည် သို့ သွား လော့။² ငါသည် သင့် ကို လူမျိုး ကြီး ဖြစ် စေမည်။ ငါ ကောင်းကြီး ပေး၍ သင် ၏နာမ ကို ကြီးမြတ် စေမည်။ သင် သည် ကောင်းကြီး ခံရသောသူဖြစ် လိမ့်မည်။³ သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးသောသူကို ငါကောင်းကြီး ပေး မည်။ သင့် ကို ကျိန်ဆဲ သောသူကို ငါကျိန်ဆဲ မည်။ သင် အားဖြင့်

လည်း လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကို ခံရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ အာဗြိ ထွက်သွား ၍ လောတ လည်းလိုက် လေ၏။ အာ ဗြိ သည် ခါရန် မြို့မှ ထွက်သွား သောအခါ အသက် ခုနစ် ဆယ်ငါး နှစ် ရှိ၏။⁵ အာဗြိ သည် မယား စာရဲ ၊ အစ်ကို သား လောတ နှင့် ၊ ဥစ္စာ ရ တတ် သမျှ ကို ၎င်း ၊ ခါရန် မြို့၌ ရ သော လူ တို့ကို၎င်း ၊ ယူ ပြီးလျှင် ခါ နာန် ပြည် သို့ ရောက် ခြင်းငှါ ၊ ထွက် သွား ၍ ၊ ထိုပြည် သို့ ရောက် ကြ၏။⁶ အာဗြိ သည် ထိုပြည် ကို ရှောင်သွား ၍ ရှိခင် အရပ် ၊ မောရေ သပိတ် ပင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ၊ ခါနာန် အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည် ၌ ရှိကြရ၏။⁷ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြိ အား ထင်ရှား ၍ ၊ ဤ ပြည် ကို သင် ၏အမျိုး အနွယ် အား ငါပေး မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုသို့ ထင်ရှား တော်မူသော ထာဝရဘုရား ဘို့ ၊ ထို အရပ်၌၊ ယစ် ပလ္လင်ကို တည် လေ၏။⁸ ထို အရပ် မှ သွား ပြန်၍ ၊ ဗေသလ မြို့အရှေ့၌ ရှိ သော တောင် သို့ ပြောင်းသဖြင့်၊ ဗေသလ မြို့အရှေ့၊ အာက္က မြို့ အနောက် စပ်ကြား မှာ တဲ ကို ဆောက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သို့ ယစ် ပလ္လင် ကို တည် ပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် ကို ပဌာန ပြု၏။⁹ အာဗြိ သည် ခရီး သွားလျက် ၊ ပြောင်း လျက် ၊ တောင် မျက်နှာသို့ ရောက် လေ၏။¹⁰ ထို့နောက် ၊ ခါ နာန် ပြည် ၌ အစား ခေါင်းပါး ခြင်း ဖြစ် ၏။ အလွန် အစား ခေါင်းပါးသောကြောင့် ၊ အာဗြိ သည် အဲဂုတု တ ပြည်၌ တည်းခို ခြင်း ငှါ သွား လေ၏။¹¹ အဲဂုတု တု ပြည်နှင့် နီး သောအခါ၊ မိမိ မယား စာရဲ ကို ၊ သင် သည် အဆင်း လှ သော မိန်းမ ဖြစ်သည်ကို ငါသိ ၏။¹² အဲဂုတုတု လူတို့သည် သင့် ကိုမြင် သောအခါ ၊ ဤ မိန်းမသည် သူ ၏မယား ဖြစ်၏ဟုဆို လျက် ၊ ငါ ကို သတ် ၍ သင့် ကို အသက် ချမ်းသာပေး လိမ့်မည်။¹³ သို့ဖြစ်၍ သင် သည် ငါ့ နှမ ဖြစ်ကြောင်း ကို ပြော ပါလော့။ သို့ ပြောလျှင် သင့်အတွက် ငါ ကောင်းစား လိမ့်မည်။ သင် ၏ကျေးဇူးအားဖြင့် ငါ အသက် ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။¹⁴ အာဗြိ သည် အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူ၏မယား သည် အလွန် အဆင်း လှ သည်ကို အဲဂုတုတု လူတို့သည် မြင် ကြ၏။¹⁵ ဖါရော ဘုရင်၏မူး တော်မတ်တို့လည်း မြင် ၍ ၊ ရှေ့တော်၌ ချီးမွမ်း ပြီးလျှင် ၊ နန်း တော် သို့ သွင်း ရကြ၏။¹⁶ ဖါရော ဘုရင် သည် ထို မိန်းမ အတွက် အာ ဗြိ ၌ ကျေးဇူး ပြုသဖြင့် ၊ သူ သည် သိုး ၊ နွား ၊ မြည်း ထီး ၊ မြည်း မ၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ကုလားအုပ် များနှင့် ကြွယ်ဝ၏။¹⁷ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြိ ၏ မယား စာရဲ အတွက် ကြောင့်၊ ဖါ ရော ဘုရင်မှစ၍ နန်းတော် သားတို့ကို ကြီး သော ဘေးဒဏ် ဖြင့် ဆုံးမ တော် မူ၏။¹⁸ ဖါရော ဘုရင်သည်လည်း အာဗြိ ကို ခေါ် ၍ ၊ သင်သည် ငါ ၌ ပြု သော အမှု ကား အဘယ်သို့ နည်း။ သူ သည် သင် ၏မယား ဖြစ်ကြောင်း ကို ၊ ငါ အား အဘယ်ကြောင့် မ ပြော သနည်း။¹⁹ ငါ သည် သူ ကို သိမ်းပိုက် စေ ခြင်းငှါ၊ သူ သည် ငါ့ နှမ

ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို သနည်း။ သင် ၏ မယား ကို ယခု ယူ ၍ သွား လော့ဟု အမိန့် ရှိ၏။²⁰ ထိုသို့အာဗြံအမှုကို စီရင်၍၊ မိမိ လူ တို့အား မှာ ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် အာဗြံ ၌ ရှိသမျှ သော ဥစ္စာ နှင့်တကွ ၊ သမီး မောင်နှံတို့ကို လွှတ်လိုက်ကြ၏။

13 အာဗြံ သမီး မောင်နှံတို့သည်လည်း ၊ လောတ နှင့်တကွ မိမိ တို့၌ ရှိသမျှ သော ဥစ္စာကိုယူ၍၊ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက်သွား သဖြင့် ၊ ခါနာန်ပြည်တောင် ပိုင်းသို့ ရောက်ကြ၏။² ထိုအခါ အာဗြံ သည်၊ သိုး ၊ နွားစသည်တို့ကို၎င်း၊ ရွှေ ငွေ ကို ၎င်း အလွန် ရ တတ်၏။³ တ ဖန် တောင် ပိုင်းမှ ခရီး သွား ၍ ၊ ဗေသလ နယ် အတွင်း ၊ ဗေသ လ မြို့၊ အာကူ မြို့စပ်ကြား ၌ ၊ အထက် က တဲ ကိုဆောက်၍၊⁴ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည် ခဲ့ဘူးသော အရပ် သို့ ရောက် ပြန်လျှင်၊ ထို အရပ် တွင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို ပဌနာ ပြု၏။⁵ အာဗြံ နှင့်အတူ လိုက် လာသောလောတ သည်လည်း သိုး ၊ နွား များနှင့် တဲ အများ ရှိ သဖြင့်၊⁶ ထိုလူနှစ်ဦးတို့သည် အတူ နေ ခြင်းငှါ ထိုမြေ မ ဆုံ နိုင်။ ဥစ္စာ များ လွန်း၍ ၊ သူ တို့သည် တ ရပ်တည်း မ နေ နိုင် ကြ။⁷ အာဗြံ ၏ နွား ကျောင်းသား၊ လောတ ၏ နွား ကျောင်းသားတို့သည်လည်း ခိုက်ရန် ပြုကြ၏။ ထိုအခါ ၊ ခါနာန် အမျိုးသား၊ ဖေရဇိ အမျိုးသား တို့သည် ထိုပြည် ၌ နေ ကြသတည်း။⁸ အာဗြံ ကလည်း ၊ ငါ တို့သည် ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ်လျက်၊ ငါ နှင့် သင် ၌ ၎င်း၊ ငါ နွား ကျောင်းသား တို့နှင့် ၊ သင့် နွား ကျောင်းသား တို့၌ ၎င်း၊ ခိုက်ရန် မ ရှိ ပါစေနှင့်။⁹ မြေ တပြင်လုံး သည် သင့် ရှေ့ မှာရှိသည် မ ဟုတ်လော့။ ငါ နှင့် ခွာ ၍နေပါလော့။ သင်သည် လက်ဝဲ ဘက်သို့ သွားလျှင် ၊ ငါသည် လ ကျာ ဘက်သို့သွားမည်။ သင်သည် လက်ျာ ဘက်သို့ သွားလျှင် ၊ ငါ သည် လက်ဝဲ ဘက်သို့ သွားမည်ဟု ဆို၏။¹⁰ ထိုကာလအခါ၊ သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီး တော်မ မှုမီ၊ ဇောရ မြို့သို့ သွား သောလမ်း၊ ယော်ဒန် မြစ် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ် ၌ ရေ များ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဥယျာဉ် တော်ကဲ့သို့ ၎င်း အဲဂုတ္တု ပြည် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်သည်ကို၊ လောတ မြော် ကြည့် ၍ မြင် လျှင်၊¹¹ ယော် ဒန် ချိုင့် တ ရှောက်လုံး ကို ရွေးချယ် ၍ ၊ အရှေ့ သို့ ပြောင်း သွား သဖြင့် ၊ အချင်းချင်း တ ဦးနှင့် တဦးကွဲပြား ကြ၏။¹² အာဗြံ သည် ခါနာန် ပြည် ၌ နေ လေ၏။ လောတ မူကား ၊ မြစ် ပတ်ဝန်းကျင်မြို့ တို့တွင် နေ ၍ ၊ သောဒုံ မြို့နား မှာ တဲ ကို ဆောက်လေ၏။¹³ သောဒုံ မြို့သား တို့သည် ဆိုး သောသူ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့၌၊ အလွန် အပြစ် များသောသူဖြစ် ကြသတည်း။¹⁴ လောတ သည် အာဗြံ နှင့် ခွဲ ၍ ၍ သွားပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင် ရှိသော အရပ် က၊ တောင် ၊ မြောက် ၊ အရှေ့ ၊ အနောက် သို့ မြော် ကြည့် လော့။¹⁵ သင် မြင် သော မြေ တပြင်လုံး ကို၊ သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုး အနွယ် အား ၊ ငါသည်ကာလ အစဉ်အမြဲပေး မည်။¹⁶ သင် ၏အမျိုး အနွယ် ကို မြေ မှုန့် ကဲ့သို့ ငါများပြားစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူ သည်မြေ မှုန့် ကို ရေတွက် နိုင် လျှင် ၊ သင် ၏ အမျိုး အနွယ်ကို ရေတွက် နိုင်ကြ

လိမ့်မည်။¹⁷ သင်ထ ၍မြေ ကို အလျား အားဖြင့် ၎င်း ၊ အနံ အားဖြင့် ၎င်း ရှောက် သွားလော့။ သင် အား ငါပေး မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ တဖန် အာဗြံ သည် တဲ ကိုပြောင်း၍ ၊ ဟေဗြန် မြို့၊ မံရေ သပိတ် တော သို့ ရောက် မှ နေရာ ကျ၍ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည် လေ၏။

14 ထို ရောအခါ၊ ရှိနာ မင်းကြီး အံရဖေလ ၊ ဇောသာ မင်းကြီး အာရုတ် ၊ ဇေလ် မင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ ၊ ဂေါအိမ် မင်းကြီး တိဒ လ တို့သည်၊² သောဒုံ မင်းကြီး ဗေရ ၊ ဂေါမောရ မင်းကြီး ဗိရရှု ၊ အာ မော မင်းကြီး ရှိနပ် ၊ ဇေဘိုင် မင်းကြီး ရှေ့မဘာ ၊ ဗေလာ မင်းကြီး တို့နှင့် စစ် တိုက် ကြ၏။ ဗေလပြည်ကား ၊ ဇောရ အမည်လည်းရှိ သတည်း။³ ထို ပြည်ရှိသမျှ တို့သည်၊ သောဒုံ အိုင် ဖြစ် သော စိဒဒိမ် ချိုင့် တွင် နီးစပ် လျက်ရှိကြ၏။⁴ တဆယ် နှစ် နှစ် ပတ်လုံးခေဒေါ ရလောမာ မင်းကြီးထံ ကျွန် ခံပြီးလျှင် ၊ တဆယ် သုံး နှစ် မြောက် သောအခါ ပုန်ကန် ကြ၏။⁵ တဆယ် လေး နှစ် မြောက်လျှင် ၊ ခေ ဒေါရ လောမာ မင်း သည်၊ မိမိ ဘက် က နေ သော မင်းကြီး တို့နှင့် တကွ လာ ၍ ၊ အာရှုတရုတ်ကာနိမ် မြို့၌ ၊ ရေဖိမ် လူများကို၎င်း ၊ ဟာမ မြို့၌ ဇူဇိမ် လူ များ ကို၎င်း ၊ ကိရယ သိမ် ချိုင့်၌ ဇေမိမ် လူ များကို၎င်း၊⁶ စိရ တောင် ပေါ် မှာဟောရီ လူများကို၎င်း လုပ်ကြံ၍၊ တော နား မှာရှိသော ဇေပါရန် မြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။⁷ တဖန် ပြန် လာ၍ ၊ ကာဒေရှု ပြည်၊ အင်မိရပတ် မြို့သို့ ရောက် ပြီးလျှင်၊ အာမလက် ပြည် ရှိသမျှ ကို၎င်း ၊ ဟာဇေနုတာမာ မြို့၌ နေ သော အာမောရီ လူများကို၎င်း လုပ်ကြံ ကြ၏။⁸ ထိုအခါ သောဒုံ မင်းကြီး ၊ ဂေါမောရ မင်းကြီး ၊ အာမော မင်းကြီး ၊ ဇေဘိုင် မင်းကြီး ၊ ဇောရ တည်း ဟူသော ဗေလာ မင်းကြီး တို့သည် ချီ ထွက်၍ စိဒဒိမ် ချိုင့် ၌ စစ် ပြိုင် ကြ၏။⁹ ထိုသို့ ဇေလ် မင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ ၊ ဂေါအိမ် မင်းကြီး တိဒလ ၊ ရှိနာ မင်းကြီး အံရဖေလ ၊ ဇောသာ မင်းကြီး အာ ရုတ် တည်း ဟူသော၊ မင်းကြီး လေး ပါးနှင့်၊ မင်းကြီးငါး ပါးတို့သည် စစ်ပြိုင်ကြ၏။¹⁰ စိဒဒိမ် ချိုင့် ၌ ရေညီ အကျိအချွန်နှင့် ပြည့်သော တွင်း များ ရှိ၏။ သောဒုံ မင်းကြီး ၊ ဂေါမောရ မင်းကြီးတို့သည် ပြေး ၍ ထို တွင်းများ၌ ကျ လေ၏။ ကြွင်း သောသူတို့သည် တောင် သို့ ပြေး ကြ၏။¹¹ အောင်သောမင်းတို့သည်၊ သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမော ရ မြို့၌ ရှိသမျှ သော ဥစ္စာ နှင့် မြို့ရိကုခါ ရှိသမျှ တို့ကို ယူ ၍ သွား ကြ၏။¹² သောဒုံ မြို့၌ နေ သောအာဗြံ အစ်ကို သား လောတ နှင့် သူ ၏ဥစ္စာ တို့ကိုလည်း သိမ်းယူ ၍ သွား ၏။¹³ ထိုဘေးမှ လွတ် ၍ ပြေးသော သူတယောက်သည်၊ ဟေဗြံ လူ အာဗြံ နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ သောသူ၊ ဧရှုကောလ နှင့် အာနေရ ၏အစ်ကို အာမောရီ လူမံရေ ၏ သပိတ်တော နား မှာ နေ သောအာဗြံ ထံသို့ ရောက် ၍ ၊ သိတင်း ကြား ပြောလေ၏။¹⁴ အာဗြံ သည် မိမိ အစ်ကို သားကို ဘမ်း သွား ကြောင်း ကိုကြား လျှင် ၊ မိမိ အိမ် ၌ ဘွား ၍ သွန်သင် သော လူသုံး

ရာ တဆယ် ရှစ် ယောက်တို့ကို စီရင် ၍ ၊ ဒန် မြို့ တိုင်အောင် လိုက်
 လေ၏။¹⁵ ညဉ့် အခါ၊ မိမိ လူ တို့ကိုခွဲ ၍ တိုက် စေသဖြင့် ၊ လုပ်ကြံ
 ပြီး လျှင် ၊ ဒမာ သက် မြို့မြောက် ဘက် ဟောဘ မြို့ တိုင်အောင်
 လိုက် ပြန်လေ၏။¹⁶ ရန်သူတို့သိမ်း သွားသော ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို၎င်း
 ၊ မိမိ အစ်ကို သား လောတ နှင့် သူ ဧည့်စွာ ကို၎င်း ၊ မိန်းမ များ နှင့်
 လူ များကို၎င်း၊ တဖန် ဆောင် ယူခဲ့လေ၏။¹⁷ ခေဒေါရလောမာ နှင့်
 ၊ သူ့ဘက်ကနေသောမင်းကြီး တို့ကို လုပ်ကြံ ရာမှ အာဗြံပြန် လာ
 သောအခါ ၊ သောဒုံ မင်းကြီး သည် ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ ရှာ ဝေ
 ချိုင့် တည်းဟူသောမင်းကြီး ချိုင့် သို့ ထွက်သွား ၏။¹⁸ အမြင့်ဆုံး
 သော ဘုရား သခင်၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ရှာလင် မင်းကြီး
 မေလခိဇေဒက် သည်လည်း ၊ မုန့် နှင့် စပုတ်ရည် ကို ဆောင် ခဲ့ပြီး
 လျှင်၊¹⁹ ကောင်းကင် မြေကြီး ရှင် ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား သခင်
 သည် အာဗြံ အား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသောဟု၊ အာဗြံ ကို
 ကောင်းကြီး ပေး၍၊²⁰ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏လက် ၌ အပ်နှံ
 တော်မူသော အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား သခင်လည်း မင်္ဂလာ ရှိတော်
 မူစေသတည်းဟု မြွက်ဆို ၏။ အာဗြံသည်လည်း ဥစ္စာ ရှိသမျှ တို့
 ကို၊ ထို မင်း အား ဆယ် ဘို့တ ဘို့ လူ လေ၏။²¹ သောဒုံ မင်းကြီး
 က လည်း ၊ လူ တို့ကို ကျွန်ုပ် အား ပြန် ပေး ပါ၊ ဥစ္စာ တို့ကို ကား၊
 ကိုယ်တိုင် ယူ ပါလော့ဟု အာဗြံ အား ပြော လိုလျှင်၊²² အာဗြံ က၊
 မင်းကြီးသည်အာဗြံ ကို ငါ ရတတ် စေပြီဟုပြော စရာမ ရှိစေခြင်း
 ငှါ²³ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူလိုက်လာသောသူ၊ အာနေရ၊ ဧရှကောလ၊ မံရေ
 တို့သည်မိမိ တို့အဘို့ ကိုယူ စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးသဖြင့်သူတို့ယူ
 သောအဘို့ ကို၎င်း၊ ထား၍၊ မင်းကြီး၏ဥစ္စာ၊ အပ်ခြည်တမျှင်ဖြစ်စေ
 ခြေနှင်း ကြိုး တပင်ဖြစ်စေ၊ တစုံတခု ကိုငါမ ယူ ဟု²⁴ ကောင်းကင်
 မြေကြီး ရှင်၊ အမြင့်ဆုံး သောဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊
 ကျွန်ုပ် သည်လက် ကိုချီ ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီဟု၊ သောဒုံ မင်းကြီး အား
 ပြောဆို လေ၏။

15 ထိုနောက်မှဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်
 တော်သည် အာဗြံ သို့ ရောက် ၍၊ အချင်းအာဗြံ ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ
 သည် သင် ၏ အကွယ် အကာဖြစ်၏။ သင် ၏အကျိုး သည် အလွန်
 ကြီး လှ၏ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊² အာဗြံ က၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊
 အကျွန်ုပ် သည် သား မရှိဘဲ သွား ရပါ၏။ ဤဒမာသက် မြို့သား ဧ
 လျာဇာ သည် အကျွန်ုပ် ၏ အမွေခံ ဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်
 ကျေးဇူးကို ပြု တော်မူပါမည်နည်းဟု လျှောက် ဆို၏။³ တဖန် အာ
 ဗြံ က အကျွန်ုပ် အား အမျိုး အနွယ်ကိုပေး တော်မ မူပါ။ အကျွန်ုပ်
 ၏ အိမ် ၌ ဘွား သောသူသည် အကျွန်ုပ် ၏ အမွေခံ ဖြစ်ရပါသည်
 တကားဟု လျှောက် ဆို၏။⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်
 တော် ရောက်လာ သည်ကား၊ ဤသူ သည် သင် ၏အမွေခံ မ ဖြစ်
 ရ။ သင် ၏ ကိုယ် ထဲက ထွက် သောသူသည် သင် ၏ အမွေခံ ဖြစ်

လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊⁵ အာဗြံ ကိုပြင် သို့ ထုတ် ဆောင်
 တော်မူ၍ ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ကို မြော်ကြည့် လော့။ ကြယ် များ
 ကို ရေတွက် နိုင် လျှင် ရေတွက် လော့။ သင် ၏အမျိုး အနွယ်သည်
 ထိုသို့ ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁶ အာဗြံသည် ထာဝရဘုရား
 ကို ယုံကြည် သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်း
 ကဲ့သို့မှတ် တော်မူ၏။⁷ တဖန် ၊ ငါ သည် ဤ ပြည် ကို သင်အမွေခံ
 စရာဘို့ ၊ သင် အား ပေး လို သောငှါ၊ ခါလဒဲ ပြည်သားတို့နေသောဥ
 ရ မြို့မှ သင့် ကို ထုတ် ဆောင်သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်
 တော်မူလျှင်၊⁸ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ဤပြည်ကို အကျွန်ုပ် အမွေ
 ခံရမည်ကို အဘယ်သို့ သိ ရပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက် လေ၏။
⁹ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သုံး နှစ်အသက်ရှိသောနွား မတကောင်၊
 သုံး နှစ်အသက်ရှိသောဆိတ် တကောင်၊ သုံး နှစ်အသက်ရှိသော
 သိုး ထီး တကောင်၊ ချိုး တကောင်၊ ခို သငယ် တကောင် တို့ကို ငါ
 ဘို့ ယူ လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁰ ထို တိရစ္ဆာန်အပေါင်း
 တို့ကို ယူ ၍ ၊ တကောင် တကောင်ကို ထက်ဝက် စီ ခွဲပြီးလျှင် ၊ ခွဲ
 သောအသားတို့ကို အဘက် တချက်၌ ထား လေ၏။ ငှက် ကောင်တို့
 ကို မ ခွဲ။¹¹ ငှက် ရဲတို့သည် အသေ ကောင်တို့ အပေါ် သို့ ဆင်း လာ
 သောအခါ ၊ အာဗြံ သည် နှင် လေ၏။¹² နေ ဝင် သောအခါ ၊ အာဗြံ
 သည် ကြီး သော အိပ် ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော် လျက်၊ ထူသောမှောင်မိုက်
 နှင့် တွေ့၍၊ ထိတ်လန့် ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။¹³ ထာဝရဘုရားက
 လည်း၊ သင် ၏ အမျိုး အနွယ် သည်၊ သူ တပါး ပိုင် သော ပြည် ၌
 နေ့သည် ဖြစ် ကြ သဖြင့် ၊ သူ တပါး တို့၌ ကျွန် ခံ ခြင်း၊ နှိပ်စက်
 ညှဉ်းခဲခြင်းကို အနှစ် လေး ရာ ပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်ကို အမှန်
 သိမှတ်လော့။¹⁴ သူတို့ကို စေခိုင်း သော လူမျိုး ကိုလည်း ငါ စီရင်
 မည်။ ထို နောက်မှ ၊ သူ တို့သည် များစွာ သောဥစ္စာ နှင့် ထွက် ကြ
 လိမ့်မည်။¹⁵ သင်သည်ဘိုးဘေး တို့ထံ သို့ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား ရလိမ့်မည်။
 အသက် ကြီးရင့်လျက် သဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။¹⁶ လူမျိုး လေး
 ဆက်လွန်သောအခါ ၊ သူတို့သည် ဤ ပြည်သို့ ပြန် လာကြလိမ့်မည်။
 အာမောရီ အမျိုးသားတို့၏ ဒုစရိုက် အပြစ်သည် မ စုံလင် သေးဟု
 အာဗြံ အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ တဖန် နေ ဝင် ၍ မိုက် သောအခါ ၊ ခွဲ
 ထားသော အသားအလယ်၌၊ မီးခိုး ထွက်သောမီးဖို ၊ မီး ထွန်းလင်း
 သော မီးခွက် သည် ထင်ရှားစွာ ရှောက် သွား လေ၏။¹⁸ ထို နေ့ ၌
 ထာဝရဘုရား သည် အာဗြံ နှင့် ပဋိညာဉ် ပြု တော်မူလျက်၊ အဲဂုတု
 တု မြစ် မှစ၍ မြစ် ကြီး တည်းဟူသော၊ ဥဖရတ် မြစ် တိုင်အောင်၊
 ဤ ပြည် ကို၎င်း၊¹⁹ ကေန် လူ၊ ကေန်ဇီ လူ၊ ကာဒမောနီ လူ၊²⁰ ဟိ
 တုတိ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ရေဖိမ် လူ၊ အာမောရီ လူ၊ ခါနန် လူ၊ ဂီရဂါရီ
 လူ၊ ယေဗုသိ လူတို့ကို၎င်း၊²¹ သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အား ငါအပ်ပေး
 ပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။

16 အာဗြံ ၏ မယား စာရဲ ၌ သား ဘွား ခြင်း မ ရှိသဖြင့် ၊ အဲ
 ဂု တု တု ပြည် သူ ဟာ ဂ ရ အမည် ရှိ သော ကျွန် မ တ ယောက် ရှိ

သည် ဖြစ်၍၊ ²စာ ရဲ့ က၊ အကျွန်ုပ် အား သား ဘွား ရသော အခွင့်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ် ၏ ကျွန် မထံသို့ ဝင် ပါလော့။ သူ့ အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက် ခြင်း ရှိကောင်းရှိ ပါလိမ့်မည်ဟု အာဗြံ အား ပြောဆို ၍ ၊ အာဗြံ သည် စာရဲ့ ၏စကားကို နားထောင် လေ၏။ ³ထိုသို့ အာဗြံ သည် ခါနာန် ပြည် ၌ ဆယ် နှစ် နေ ပြီးမှ၊ အာဗြံ ၏မယား စာရဲ့ သည် မိမိ ကျွန် မအဲဂုတုတ ပြည် သူဟာဂရ ကိုယူ ၍၊ မိမိ ခင်ပွန်း အာဗြံ သိမ်းပိုက် စေဘို့ အပ်နှင်း လေ၏။ ⁴အာဗြံသည်လည်း ဟာဂရ ထံသို့ ဝင် ၍ ၊ ဟာဂရသည် ပဋိသန္ဓေ စွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင် ပဋိသန္ဓေ စွဲနေကြောင်းကို သိ လျှင်၊ မိမိ သခင် မကို မထိမဲ့မြင် ပြုလေ၏။ ⁵စာရဲ့ ကလည်း အကျွန်ုပ် ခံရ သောအပြစ်သည် ကိုယ်တော် ခေါင်းပေါ်၌ တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ် ၏ ကျွန် မကို ကိုယ်တော် ရင်ခွင် ၌ အကျွန်ုပ် အပ်နှင်း ပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်၌ပဋိသန္ဓေ စွဲနေကြောင်း ကို သိ လျှင်၊ အကျွန်ုပ် ကို မထိမဲ့မြင် ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် နှင့် ကိုယ်တော် အမှု ကို စီရင် တော်မူပါစေ သောဟု၊ အာဗြံ အား ဆို လေ၏။ ⁶အာဗြံ ကလည်း ၊ သင် ၏ ကျွန် မသည် သင် ၏လက် ၌ ရှိ၏။ သူ ၌ ပြု ချင် သမျှ ပြု ပါ လော့ဟု စာ ရဲ့ အား ပြန်ပြော လျှင်၊ စာ ရဲ့ သည် ကျွန် မကို ညှဉ်းဆဲ သဖြင့် ၊ ကျွန်မသည် သခင် မ ထံမှ ထွက် ပြေး လေ၏။ ⁷ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ရှု ရ မြို့ သို့ သွား ရာ တော လမ်း ၌ ရှိ သော စမ်း ရေ တွင်း နား မှာ ဟာ ဂ ရ ကို တွေ့ လျှင်၊ ⁸စာ ရဲ့ ကျွန် မဟာ ဂ ရ ၊ အဘယ် က လာ သနည်း။ အဘယ် အရပ်သို့ သွား မည်နည်းဟု မေးသော်၊ ကျွန်မ သည် သခင် မစာရဲ့ ထံမှ ပြေး လာပါသည်ဟု ဆို လေ၏။ ⁹ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ သင် ၏ သခင် မ ထံသို့ ပြန် ၍ ၊ သူ ၏အုပ်စိုး ခြင်းကိုခံ လော့ဟု အမိန့် ရှိ၏။ ¹⁰တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်က၊ သင် ၏ အမျိုးအနွယ် ကို မ ရေတွက် နိုင်အောင်၊ ငါ အလွန် များပြား စေ မည် ဟူ၍၎င်း၊ ¹¹သင် သည် ကိုယ်ဝန် ဆောင်သည်ဖြစ်၍ ၊ သား ယောက်ျားကို ဘွား မြင် လိမ့်မည်။ ထို သားကို ကုရှ မေလ အမည် ဖြင့် မှည့် ရမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ကြား သိတော်မူပြီ။ ¹²သူ သည်လူ ရိုင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ လူ အပေါင်း တို့ကို ရန်ဘက် ပြု လိမ့်မည်။ သူ့ ကို လည်း လူအ ပေါင်း တို့သည် ရန်ဘက် ပြု ကြ လိမ့်မည်။ မိမိ ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့၏ အပါး ၌ နေ ရ လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း မြွက် ဆို လေ၏။ ¹³ထိုသို့ မိန့် မြွက်တော် မူသောထာဝရဘုရား ကို၊ အာတောဇလရော ဟူသော အမည် ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် ၍၊ ငါ ကိုမြင် တော်မူသောသူကို ဤ အရပ်၌ပင် ငါဖူး မြင်ရ သည်တကားဟု ဟာဂရဆို လေ၏။ ¹⁴ထို အကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊ ထို ရေတွင်းကို ဗေရလဟံ ရော ဟု သမုတ် ကြ၏။ ကာဒေရှ မြို့ နှင့် ဗေရက် မြို့၏စပ်ကြား မှာ ရှိ သတည်း။ ¹⁵ထို နောက် ဟာ ဂ ရ သည် အာဗြံ အား သား ကို ဘွားမြင် ၏။ အာဗြံ လည်း ဟာဂရ တွင်

မြင် သော သား ကို ကုရှမေလ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ¹⁶အာဗြံ သည် သား ကုရှမေလ ကို ဟာဂရ ဘွားမြင် သောအခါ ၊ အသက် ရှစ် ဆယ်ခြောက် နှစ် ရှိသတည်း။

17 ထိုနောက် ၊ အာဗြံ သည် အသက် ကိုး ဆယ်ကိုး နှစ် ရှိ သောအခါ

၊ ထာဝရဘုရား သည် အာ ဗြံ အား ထင်ရှား တော် မူ၍ ၊ ငါ သည် အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ ရှေ့ မှာ သွား လာ၍ စုံလင် ခြင်းရှိ လော့။ ²ငါ ၏ ပဋိညာဉ် ကို သင် နှင့် ငါပြု မည်။ သင့် ကို ငါ အလွန် များပြား စေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ³အာ ဗြံ သည် လည်း ပြပ်ဝပ် လျှင် ၊ ဘုရား သခင်က၊ ⁴ငါ ပြုသော ပဋိညာဉ် သည် သင် ၌ ရှိ၏။ သင်သည် လူမျိုး အများ တို့၏ အဘ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ⁵နောက် တဖန် သင် ၏ အမည် ကို အာဗြံ ဟုမ ခေါ် ရ။ သင် ၏အမည် ကို အာ ဗြံ ဟံ ဟု ခေါ်ရ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် သင့် ကို များ စွာသော လူ အမျိုးတို့၏ အဘ အရာ၌ ခန့်ထား ပြီ။ ⁶ငါသည် သင့် ကို အလွန် ပွား များ စေ မည်။ သင် အားဖြင့် လူအ မျိုး မျိုး တို့ကို ဖြစ် စေမည်။ သင် ၏ အမျိုးအနွယ် ၌ လည်း ရှင်ဘုရင် ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်။ ⁷ငါသည်သင်၏ဘုရား၊ သင့် နောက် ၌ သင့် အမျိုးအနွယ် ၏ ဘုရား ဖြစ်မည်ဟု၊ သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အစဉ် အဆက် တို့၌ ၊ ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ် စေမည်။ ⁸သင် သည် ယခုညွှန်သည် ဖြစ်၍နေ သော ပြည် တည်း ဟူသော၊ ခါနာန် ပြည် တ ရှောက်လုံး ကို၊ သင် အား ၎င်း ၊ သင့် နောက် ၌ သင် ၏အမျိုး အနွယ် အား ၎င်း ၊ အစဉ်အမြဲ အပိုင် ပေး မည်။ သူ တို့၏ ဘုရား လည်း ငါ ဖြစ် မည် ဟု မိန့်မြွက် တော် မူ၏။ ⁹တ ဖန် ဘုရား သခင် က၊ သို့ဖြစ်၍ သင် နှင့် တကွ သင့် နောက် ၌ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အစဉ် အဆက်တို့သည်၊ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ¹⁰သင် နှင့် တကွ သင့် နောက် ၌ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည်၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ စောင့်ရှောက် ရသော ငါ ၏ ပဋိညာဉ် ဟူ မူကား ၊ သင် တို့တွင် သား ယောက်ျားတိုင်း အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။ ¹¹အရေ ဖျား လှီးမင်္ဂလာသည်၊ ငါ နှင့် သင် တို့ပြုသောပဋိညာဉ် ၏ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ် ရလိမ့်မည်။ ¹²သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့၌ သား ယောက်ျားတိုင်း ၊ ကိုယ်အိမ် ၌ဘွား သောသူဖြစ်စေ၊ ကိုယ့် အမျိုး မ ဟုတ်။ တပါး အမျိုးသား၌ ငွေ နှင့်ဝယ် သောသူ ဖြစ်စေ ၊ အသက် ရှစ် ရက် မြောက်လျှင် ၊ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံရမည်။ ¹³ကိုယ် အိမ် ၌ ဘွား သောသူ ကိုယ် ငွေ နှင့်ဝယ် သောသူသည်၊ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ခံ ရမည်။ ငါ့ ပဋိညာဉ် လည်း သင် တို့၏အသား ၌ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ¹⁴အရေဖျား မလှီး၊ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို မ ခံသောသား ယောက်ျားကို သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရ၏။ ထို သူ သည် ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် လေပြီဟု အာဗြံဟံ အား မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁵တဖန် ဘုရား သခင်က၊ သင် ၏မယား စာရဲ့ ကို မူကား၊ စာရဲ့ ဟူသောအမည် ဖြင့် မ ခေါ် ရ၊ စာရာ ဟူသောအမည် ဖြင့်ခေါ်ရ၏။ ¹⁶သူ့ ကို ငါကောင်း ကြီး ပေး၍ ၊ သူ့ အားဖြင့် လည်း

သင် အား သား ကို ပေး မည်။ အကယ်စင်စစ် သူ့ ကို ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ သူသည် လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ ၏အမျိုးအနွယ် ဌ လည်း အပြည် ပြည်သော ရှင်ဘုရင် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် ပြပ်ဝပ် လျက် အသက် တ ရာရှိသောသူသည် သား ကို ရ လိမ့်မည်လော။ အသက် ကိုး ဆယ်ရှိသောစာရာ သည် သား ကိုဘွား လိမ့်မည်လော ဟု ရယ် လျက် ၊ စိတ် နှလုံးထဲမှာ အောက်မေ့ပြီးလျှင်၊¹⁸ ဣရှမေလ သည် ရှေ့ တော်၌ အသက်ရှင် ပါစေသောဟု၊ ဘုရား သခင်ကို လျှောက် သောအခါ၊¹⁹ ဘုရား သခင်က၊ သင် ၏မယား စာရာ သည် သင် အား သား ကို ဘွား လိမ့်မည်။ ထို သားကိုလည်း ဣဇာ က် အမည် ဖြင့် မှည့် ရမည်။ သူ ၌ ၎င်း သူ့ နောက်မှ သူ ၏ အမျိုးအနွယ် ၌ ၎င်း ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေမည်။²⁰ ဣရှမေလ အမှု၌ ကား ၊ သင် ၏စကားကို ငါနားထောင် ၏။ သူ့ ကို ငါကောင်းကြီး ပေး၏။ သူ့ အနွယ် ကို တိုးပွား စေ၍ သူ့ ကို အလွန် များပြား စေ မည်။ သူသည် မင်း သားဆယ် နှစ် ပါးတို့၏အဘ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီး သော လူမျိုး ဖြစ် စေခြင်းငှါလည်း ငါပြု မည်။²¹ သို့သော်လည်း ၊ နောင် နှစ် ၊ ချိန်းချက် သောအချိန်တွင်၊ စာရာ သည် သင် အား ဘွား လတံ့သော သား ဣဇာ က် ၌ ၊ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို ငါတည် စေမည် ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊²² မိန့် မြက်တော်မူသံငြိမ်း ၍ ဘုရား သခင် သည် အာဗြဟံ မှ တက် ကြွတော်မူ၏။²³ အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ သား ဣမေလ မှစ၍ ၊ ကိုယ် အိမ် ၌ ဘွား သော သူအပေါင်း ၊ ကိုယ် ငွေ နှင့် ဝယ် သော သူအပေါင်း တည်းဟူသော ၊ အာဗြဟံ အိမ် နှင့် ဆိုင်သော ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို ယူ၍၊ ဘုရား သခင်မိန့်တော် မူသည် အတိုင်း ၊ တ နေ့ခြင်းတွင် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ပေး လေ၏။²⁴ အာဗြဟံ သည် ကိုယ်တိုင် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံ သောအခါ ၊ အသက် ကိုး ဆယ် ကိုး နှစ် ရှိ၏။²⁵ သား ဣ ရှ မေလ သည် အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံသောအခါ ၊ အသက် တ ဆယ် သုံး နှစ်ရှိ၏။²⁶ တ နေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံ နှင့် သား ဣရှမေလ သည် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံလေ၏။²⁷ သူ ၏အိမ် ၌ ဘွား သော သူ တပါး အမျိုးသား၌ သူ၏ငွေ နှင့် ဝယ် သောသူ၊ သူ၏အိမ် နှင့်ဆိုင် သော ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည်၊ သူ နှင့်အတူ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံကြလေ၏။

18 ထာဝရဘုရား သည် မိ ရေ သပိတ် တော နား မှာ၊ အာဗြဟံ အား ထင်ရှား တော်မူသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား ၊ နေ ပူ သော အချိန်တွင် အာဗြဟံသည် တဲ တံခါးဝ ၌ ထိုင် လျက်၊² မြော် ကြည့် ၍ ၊ မိမိ ရှေ့ မှာ လူ သုံး ယောက် ရပ် နေကြသည်ကို မြင် သောအခါ ၊ ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ တဲ တံခါးဝ မှ ပြေး ၍ မြေ သို့ ဦးညွတ် ချ လျက်၊³ အကျွန်ုပ်သခင် ၊ ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာ ရလျှင် ကိုယ်တော် ကျွန် မှ လွန် ၍ မ သွားပါနှင့်။⁴ ရေ အနည်းငယ် ကို ယူ ခဲ့ ပါရစေ။ ခြေ ကို ဆေး ပြီးလျှင် သစ်ပင် အောက် ၌ လျောင်း နေကြ

ပါလော့။⁵ မုန့် အနည်းငယ် ကိုလည်း ယူ ခဲ့ပါမည်။ အမောအပန်း ပြေသောအခါ သွား ကြ ပါလော့။ ထိုသို့ သော ကျေးဇူးတော်ကိုခံ စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ရှိရာသို့ ရောက် ပါပြီဟုဆို၏။ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ ပြော သည်အတိုင်း ပြု ပါလော့ဟုဆို ကြ၏။⁶ အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ တဲ အတွင်း ၌ရှိသောစာရာ ဆီသို့ အလျင်အမြန် ဝင်ပြီးလျှင် ၊ ဂျုံ၊ မုန့်ညက် သုံး စလယ် ကို အသော့ ပြင်၍နယ် ပါ။ ပေါင်မုန့် ကို လုပ် ပါဟုဆို လေ၏။⁷ တဖန် နွား စုသို့ ပြေး ၍ နထွား ကောင်းမွန်သော နွားသငယ် ကို ယူခဲ့၍၊ လုလင် ၌ အပ် သဖြင့် မြန် မြန် ပြင်ဆင် စေ ၏။⁸ ထိုနောက် နို့ နှင့် နို့ဓိမ်း ကို၎င်း၊ ပြင်ဆင် သော နွား သငယ် ကို၎င်း ယူ ၍၊ ထိုသူ တို့ရှေ့၌ ထည့် ပြီးလျှင် ၊ သစ်ပင် အောက် ၊ သူ တို့အနား မှာရပ် နေ၍ ၊ သူတို့သည် စား ကြ၏။⁹ ပြီး သောအခါ၊ သင် ၏ မယား စာရာ သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်းဟု မေး ကြလျှင်၊ တဲ အတွင်း ၌ ရှိပါသည်ဟု ပြန် ပြော၏။¹⁰ ထိုသူ တို့တွင် တပါးကလည်း၊ ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါသည် သင့် ဆီ သို့ ဆက်ဆက်ပြန်လာ ဦးမည်။ ထိုအခါ သင် ၏မယား စာရာ သည် သား ကို ရ လိမ့်မည် ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသော သူ ၏နောက် ၌ တံခါးဝ အနား မှာ၊ စာ ရာ ရှိသောကြောင့် ထိုစကား ကိုကြား၏။¹¹ ထိုအခါ အာဗြဟံ နှင့် စာ ရာ သည် အသက် အရွယ် ကြီးရင့် လှ ပြီ။ စာ ရာ သည် မိန်းမ တို့၌ ဥတု ရောက် မြ ရှိ သည့် အတိုင်း မ ရောက် ပြီ။¹² ထို ကြောင့် စာ ရာ က၊ ငါ လည်း အို ပြီ၊ ငါ့ သခင် လည်း အို ပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ငါ သည် ပျော်မွေ့ ခြင်း ရှိ လိမ့်မည် လော ဟု ဆိုလျက်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ ရယ် လေ၏။¹³ သင်၏မယားစာ ရာ က၊ အကယ်၍ငါ သည် အို ပြီး မှ၊ သား ကို ဘွား လိမ့်မည် လော ဟု ဆို လျက် ၊ အဘယ်ကြောင့် ရယ် သနည်း။¹⁴ ထာဝရဘုရား မ တတ်နိုင်သောအမှု တစုံတခု ရှိသလော။ ချိန်းချက်သော ဘွားချိန် စေ့သောအခါ ၊ သင့် ဆီသို့ ငါပြန် လာ၍၊ စာရာ သည် သား ကို ရ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား သည် အာဗြဟံ အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ စာရာ ကလည်း ကျွန်မမ ရယ် ပါဟု၊ ကြောက် ၍ ငြင်း လေ၏။ မဟုတ် ဘူး။ သင် ရယ် ပြီဟုမိန့် တော်မူ၏။¹⁶ ထိုလူ တို့သည် ထို အရပ်က ထ ၍ သောဒုံ မြို့သို့ မျက်နှာ ပြုလျက် သွားကြ၏။ အာဗြဟံ သည်လည်း သူ တို့ ကို ပို့ ခြင်းငှါ လိုက် လေ၏။¹⁷ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါ ပြု မည်အမှုကို အာဗြဟံ အား မဘော်မပြဘဲ ဝှက် ထားရမည်လော။¹⁸ အာဗြဟံ သည် ကြီးမြတ် ၍ ၊ တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံ သော လူမျိုး ဖြစ် လိမ့်မည်။ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် သူ့ အားဖြင့် ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ သူ သည် မိမိ နောက် ၌ ဖြစ်သော သား များ၊ အိမ်သူ များတို့အား ပညတ် မည့်အရာကို ငါသိ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ တရား လမ်းသို့ လိုက် ၍ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် ကျင့် ကြ လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော် ရှိသည့်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြဟံ ၌ ပြု ရသော အခွင့်ရှိ လိမ့်မည်ဟု အကြံတော် ရှိ၏။²⁰ တဖန်

ထာဝရဘုရား က၊ သောဒုံ မြို့၊ ဂေါမောရ မြို့၌ ကြွေးကြော် သော အသံသည်ကြီး၍၊ အလွန် အပြစ် လေးသောကြောင့်၊²¹ ယခု ငါသွား ၍ ငါ့ ရှေ့သို့ရောက် ခဲ့ပြီးသော ကြွေးကြော် ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ၊ သူ တို့သည် အမှန်ပြုသည် မ ပြုသည်ကို ငါကြည့်ရှု မည်။ မ ပြု လျှင် မပြုကြောင်း ကို ငါသိ မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။²² ထိုသူတို့သည် ထို အရပ်မှ မျက်နှာလှည့် ၍ သောဒုံ မြို့သို့ သွား ကြ၏။ အာဗြဟံ မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ် နေလျက်ရှိ သေး၏။²³ ထိုအခါ အာ ဗြဟံ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ကို၊ မ တရား သောသူတို့ နှင့် တကွ ဖျက်ဆီး တော်မူမည်လော။²⁴ ထိုမြို့ တွင် ဖြောင့်မတ် သောသူ ငါး ဆယ်ပါသောမြို့ကို သူ တို့အတွက် မ နှမြော ဘဲ ဖျက်ဆီးတော်မူ မည်လော။²⁵ ထိုသို့ ပြု ၍ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ ကို မ တရား သော သူ တို့ နှင့် တကွ ကွပ်မျက် ခြင်း အမှုသည် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး ပါစေသတည်း။ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့ ကို မတရား သောသူတို့ကဲ့သို့ ခံ စေသောအမှု သည် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး ပါစေသတည်း။ မြေကြီး လုံး ကို စီရင် တော်မူသောသခင် သည်၊ တရား သဖြင့် ပြု တော် မူမည် မ ဟုတ်လော ဟု လျှောက် ဆို၏။²⁶ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သောဒုံ မြို့၌ ဖြောင့်မတ် သော သူငါး ဆယ်ကို ငါတွေ့ လျှင် ၊ သူ တို့အတွက် ထိုအရပ် လုံး ကို ငါ နှမြော မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။²⁷ တ ဖန် အာ ဗြဟံ က၊ အကျွန်ုပ် သည် မြေ မှုန့်နှင့် ပြာ သက်သက် ဖြစ်သော်လည်း ၊ ဘုရား ရှင် ကို ယခု လျှောက် မည်ဟု အားထုတ် ပါ၏။²⁸ ဖြောင့်မတ် သောသူ ငါး ဆယ်တို့တွင် ငါး ယောက်မ ပြည့်လျှင် ၊ ထိုငါး ယောက်မပြည့်သော အတွက်ကြောင့်၊ ထိုမြို့ လုံး ကို ဖျက်ဆီး တော်မူမည်လောဟု မေး လျှောက်ပြန်သော်၊ ထို မြို့၌ လေး ဆယ့်ငါး ယောက်ကို ငါတွေ့ လျှင် ၊ ငါမ ဖျက်ဆီး ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁹ တဖန် တုံ၊ ထိုမြို့၌ လေး ဆယ် ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ဆိုပြန်လျှင် ၊ ထို လေး ဆယ်အတွက် ငါမ ပြု ဘဲနေမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။³⁰ တဖန် တုံ၊ အိုဘုရား ရှင်၊ စိတ် ရှိတော် မ မူ ပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ် လျှောက် ပါ ရစေ။ ထို မြို့၌သုံး ဆယ်ကို တွေ့ ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ဆိုပြန်လျှင် ၊ ထို မြို့၌ သုံး ဆယ်ကိုငါတွေ့ လျှင် ၊ ငါမ ပြု ဟု မိန့် တော်မူ၏။³¹ တဖန် တုံ ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ ဘုရားကို ယခု လျှောက် မည်ဟု အားထုတ် ပါ၏။ ထို မြို့၌ နှစ် ဆယ်ကို တွေ့ ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ဆိုပြန်လျှင် ၊ နှစ် ဆယ် အတွက် ငါမ ဖျက်ဆီး ဘဲ နေမည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။³² အိုဘုရား ရှင်၊ စိတ် ရှိတော် မ မူ ပါနှင့်၊ သည် တကြိမ် အကျွန်ုပ်လျှောက် ပါရ စေဦး။ ထို မြို့၌ တ ဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ဆိုပြန်လျှင် ၊ တ ဆယ်အတွက် ငါမ ဖျက်ဆီး ဘဲနေမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။³³ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြဟံ နှင့် နှုတ်ဆက် ခြင်း အမှုကုန်စင် ပြီးမှကြွ သွားတော်မူ၏။ အာဗြဟံ သည် လည်း

မိမိ နေရာ အရပ်သို့ ပြန် လေ၏။

19 ကောင်းကင် တမန်နှစ် ပါးတို့သည် ညဦး အချိန်၌ သောဒုံ မြို့ သို့ ရောက် လာ၏။ လော တ သည် မြို့ တံခါး ဝ ၌ ထိုင် လျက် သူ တို့ကိုမြင် လျှင် ၊ ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ ထ ၍ မြေ ၌ ဦးညွတ် ချ လျက်၊² အကျွန်ုပ် သခင် တို့၊ ကိုယ်တော် တို့ ကျွန် နာအိမ် သို့ ဝင် ၍ တ ညဉ့် လုံး နေ ကြ ပါ။ မြေ ကို ဆေး ကြ ပါ။ နံနက် စောစော ထ၍ ကြွ သွား ကြ ပါ လော့ ဟု ဆို လေ၏။ ကောင်းကင်တမန် တို့ က၊ ငါ တို့သည် မ ဝင်၊ တ ညဉ့် လုံး လမ်း ၌ နေ တော့ မည် ဟု ဆို သော်လည်း၊³ ကျပ်ကျပ် သွေးဆောင် သောကြောင့် တဖန် လောတ နေရာသို့ လှည့်၍ သူ နာအိမ် သို့ ဝင် ကြ၏။ လောတ လည်း သူ တို့ အဘို့ ပွဲ လုပ်၍ တဆေးမပါသော မုန့် ကို ပေါင်း ပြီးမှသူတို့သည် စား ကြ၏။⁴ ထိုသူတို့သည် မ အိပ် မှီ သောဒုံ မြို့ သား ယောက်ျား အကြီး အငယ်၊ အရပ်ရပ် က လာ သော သူ အပေါင်း တို့သည် အိမ် ကို ဝိုင်း ၍၊⁵ လော တ ကို ဟစ် ခေါ်လျက် ယနေ့ည မှာ သင့် အိမ် သို့ ဝင် သော လူ တို့သည် အဘယ် မှာ ရှိ သနည်း။ ထိုသူ တို့နှင့် ငါ တို့သည် ဆက်ဆံ လိုသည် ဖြစ်၍ ငါ တို့ထံသို့ ထွက် စေလော့ဟု ဆို ကြ၏။⁶ လော တ သည်လည်း၊ တံခါး ပြင် မှာ သူ တို့ထံသို့ ထွက် ၍ ၊ မိမိ နောက် ၌ တံခါးကို ပိတ် ပြီးလျှင်၊⁷ ညီအစ်ကို တို့၊ အဓမ္မ အမှု ကို ဤ မျှလောက်မ ပြု ကြ ပါနှင့်။⁸ အကျွန်ုပ် ၌ ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ သော သမီး နှစ် ယောက်ရှိပါ၏။ သူ တို့ကို သင် တို့ထံသို့ ထုတ် ရသောအခွင့်ကိုပေးကြပါလော့။ သူ တို့၌ ပြု ချင် သမျှပြုကြ ပါလော့။ ဤလူ တို့ ၌ အလျှင်မ ပြု ကြ ပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် အိမ် မိုးအရိပ် ကို ခို နေပါ၏ဟု တောင်းပန် သော်လည်း၊⁹ သူ တို့ က ဆုတ် လော့ ဟု ဆို ကြ၏။ တ ဖန် ကား၊ သင်သည် တည်းခို ခြင်းငှာ သာရောက် လာသည်နှင့် တရားသူကြီး လုပ် ရ မည် လော။ ယခု မှာ ထို သူ တို့၌ ပြု သည် ထက် ၊ သင် ၌ သာ၍ဆိုးသောအမှုကိုပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ လောတ ကို ကျပ်ကျပ် ဖိ ၍ တံခါး ကိုလည်း ပေါက် ခွဲချိုးဖဲ့ ခြင်းငှါ ချဉ်း လာကြ၏။¹⁰ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လက် ကိုဆန့် ၍ လော တ ကို မိမိ တို့ နေရာ အိမ် အတွင်း သို့ ဆွဲ သွင်း ပြီး လျှင် တံခါး ကို ပိတ် ကြ၏။¹¹ အိမ် တံခါး နားမှာ ရှိသောသူ အကြီး အငယ် တို့ကို မျက်စိ ကန်း စေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ် သဖြင့် သူတို့သည် တံခါး ကိုရှာ ၍ ပင်ပန်း ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။¹² ကောင်းကင်တမန် တို့ က လည်း၊ ဤ အရပ်၌ သင် နှင့် ဆိုင်သောသူ ရှိ သေးသလော။ သားသမီး ၊ သမက် ၊ မြို့ ထဲ မှာ သင် ၌ ရှိသမျှ ကို ဤအရပ် က ထုတ် ဆောင် လော့။¹³ ဤ အရပ် ကို ငါ တို့သည် ဖျက်ဆီး ရ မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ အရပ်သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် မှာ အလွန် ကြွေးကြော် ခြင်း ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဖျက်ဆီး စေ ခြင်း ငှါ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို စေလွှတ် တော်မူပြီဟု လော တ အား ပြော ဆိုကြ၏။¹⁴ လော တ ထွက် ၍ သမီး နှင့်စုံဘက် သောသူ၊ မိမိ သမက် တို့အား ထကြ ၊ ဤ

အရပ် မှ ထွက်သွား ကြ၊ ဤ မြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီး တော် မူမည်ဟုဆို သော်လည်း ၊ ကျီစား ဟန် သည်ဟု သမက် တို့ ထင် ကြ၏။¹⁵ မိုဗ်းသောက် သောအခါ ၊ ကောင်းကင် တမန် တို့သည် လော တ ကို ဆော် လျက် ၊ သင် သည် ထ ဤ ဤ အရပ်၌ရှိ သော မယား နှင့် သမီး နှစ် ယောက်တို့ကို ယူ သွားလော့။ သို့မဟုတ် ၊ မြို့ ၏အပြစ် ၌ ဆုံး ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊¹⁶ သူ သည် ဖင်နွဲ သောအခါ ထာဝရဘုရား သနား တော် မူ သောကြောင့် ကောင်းကင်တမန်တို့သည် သူ နှင့် သူ ၏ မယား ၊ သူ ၏သမီး နှစ် ယောက်တို့ကို လက် ဆွဲ ချွဲ မြို့ပြင် သို့ ထုတ် ဆောင်ကြ၏။¹⁷ ပြင် သို့ ရောက် သောအခါ၊ သင် သည် အသက် ချမ်းသာ ရခြင်းငှါ ပြေး လော့။ နောက် သို့လှည့်၍ မ ကြည့် နှင့် မြေညီသောအရပ်၌ အလျှင်း မ နေ နှင့်။ တောင် ပေါ်သို့ ပြေး လော့။ သို့မဟုတ် ဆုံး လိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။¹⁸ လော တ က လည်း ၊ အကျွန်ုပ် သခင် ထိုသို့မ ဆိုပါ နှင့်။¹⁹ ယခု မှာ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ရ ပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ် အသက် ချမ်းသာစေ သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ ပြု တော်မူ သောက ရု ဏာ ကျေးဇူး များပြား လှ ပါ၏။ ဘေး လွတ်၍ တောင် ပေါ်သို့ မ ပြေး နိုင်ပါ။ ဘေး တစုံတခု တွေ့၍ သေ မည်ကို စိုးရိမ် ပါ၏။²⁰ ကြည့် ပါ။ ထို မြို့နီး ပါ၏၊ ပြေး သာပါ၏။ ငယ် သောမြို့ လည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ ထို အရပ်သို့ ပြေး ပါရစေ။ ထို မြို့ သည် ငယ် သောမြို့မ ဟုတ်လော့။ သို့ပြေးလျှင် အသက် ချမ်းသာ ရ ပါ မည် ဟု လျှောက် ဆို၏။²¹ ထို သူ က လည်း ၊ ကြည့် ပါ။ ဤ အမှုအရာ၌လည်း သင်၏ စကား ကို ငါနား ထောင်စေခြင်းငှါ ထိုမြို့ အတွက် တောင်းပန် သောကြောင့် ငါမ ဖျက်ဆီး။²² ဘေး လွတ် ခြင်းငှါထို မြို့သို့ အလျင်အမြန် ပြေး လော့။ ထို မြို့သို့ မ ရောက် မီ ငါ သည် အဘယ်အမှု ကိုမျှ မ ပြု နိုင် ဟု ဆို လေ၏။ ထို ကြောင့် ထိုမြို့ကို ဇောရ မြို့ဟု သမုတ် ကြ၏။²³ လော တ သည် ဇောရ မြို့ သို့ ဝင် သောအခါ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ နေ ထွက် ချိန်ဖြစ်သတည်း။²⁴ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင် ထက် ၊ အထံတော်မှ သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့အပေါ်သို့ ကန့် နှင့် မီး မိုဗ်း ကို ရွာစေ တော်မူ၏။²⁵ ထို မြို့ တို့ကို၎င်း ၊ ချိုင့်အရပ် တရှောက်လုံး ကို၎င်း၊ မြို့ သား အပေါင်း တို့ကို၎င်းမြေ ၌ ပေါက် သမျှကို၎င်း၊ မှောက် လဲ တော် မူ၏။²⁶ လော တ ၏ မယား မူကား နောက် သို့ လှည့် ကြည့် ၍ ဆား တိုင် ဖြစ် လေ၏။²⁷ နံနက် စောစောအာဗြဟံ သည် ထ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ရပ် နေ သော အရပ် သို့ သွား ပြီး လျှင်၊²⁸ သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့မှစသော ချိုင့် အရပ် တရှောက်လုံး ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ မီးဖို ၌ အခိုး ကဲ့သို့ ၊ တပြည် လုံးအခိုး တက် သည် ကို မြင် လေ၏။²⁹ ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် ချိုင့်ထဲမှာ ရှိ သောမြို့ တို့ကို ဖျက်ဆီး သောအခါ အာဗြဟံ ကို အောက်မေ့ တော် မူ ၏။ လော တ နေ သောမြို့ တို့ကို မှောက် လှဲသောအခါ မှောက် လှဲရာ ထဲက လော တ ကို လွတ် လိုက်တော် မူ၏။³⁰ လော တ သည် ဇော

ရ မြို့မှ ထွက် ၍ ၊ သမီး နှစ် ယောက်နှင့်တကွ တောင် ပေါ် မှာ နေ ၏။ ဇောရ မြို့၌ မ နေ ဝံ့၍ ၊ သမီး နှစ် ယောက်နှင့်တကွ ဥမင် ၌ နေ ၏။³¹ သမီးအကြီး က၊ ငါ တို့အဘ အို ပြီး မြေကြီး သား အပေါင်း တို့၏ ဘာသာအတိုင်း ငါ တို့ထံသို့ဝင်ရသောယောက်ျား တယောက် မျှ မြေပေါ်မှာ မရှိ။³² လာကြ။ ငါ တို့အဘ ကိုစပျစ်ရည် တိုက် ကြ စို့။ ငါ တို့အဘ ၏ အမျိုးအနွယ် ကို စောင့် မ၍ သူ နှင့် အိပ် ကြ စို့ဟု ညီမ ကို ပြောဆို ၏။³³ ထို နေ့ညမှာ သူ တို့သည် အဘ ကို စပျစ်ရည် တိုက် ပြီးလျှင် ၊ သမီးအကြီး သည် ဝင် ၍ အဘ နှင့် အိပ် လေ ၏။ သူ အိပ် ကြောင်းကို၎င်း ၊ ထ ကြောင်းကို၎င်း အဘ မ သိ။³⁴ နက်ဖြန် နေ့တွင် အကြီး ကလည်း မနေ့ ညမှာ ငါသည် အဘ နှင့် အိပ် လေ ပြီ။ ယနေ့ည တဖန် သူ ကို စပျစ်ရည် တိုက် ကြစို့။ သင် သည် ဝင် ၍ အဘ ၏အမျိုးအနွယ် ကို စောင့် မ ခြင်း ငှါ ၊ သူ နှင့် အိပ် လော့ဟု ညီမ ကို ပြော ဆို၏။³⁵ ထို နေ့ည၌လည်း သူ တို့သည် အဘ ကို စပျစ်ရည် တိုက် ပြီးလျှင်၊ အငယ် သည်ဝင် ၍ အဘ နှင့် အိပ် လေ၏။ အိပ် ကြောင်းကို၎င်း ၊ ထ ကြောင်းကို၎င်း အဘမ သိ။³⁶ ထိုသို့ လော တ ၏ သမီး နှစ် ယောက်တို့သည်၊ မိမိ အဘ အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေ စွဲနေ၏။³⁷ သမီးအကြီး သည် သား ကို ဘွား ၍ မောဘ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထို သူ သည် ယနေ့ တိုင်အောင်ရှိသော မောဘ အမျိုးသားတို့၏ အဘ ဖြစ်သတည်း။³⁸ သမီးအငယ် သည် လည်း သား ကိုဘွား ၍ ဗေနမမိ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုသူ သည် ယနေ့ တိုင်အောင်ရှိသောအမမုန် အမျိုးသား တို့၏ အဘ ဖြစ် သတည်း။

20 တဖန် အာဗြဟံ သည် တောင် ပြည် သို့ ခရီးသွား သဖြင့် ၊ ကာဒေရှု မြို့နှင့် ရှုရ မြို့စပ်ကြား မှာနေ ၍ ၊ ဂေရာ မြို့ သို့ တည်းခို ၏။² ထိုအခါ မိမိ မယား စာရာ သည် မိမိ နှမ ဖြစ်သည် ဟု၊ သူတ ပါး တို့အား အာဗြဟံ ဆို သောကြောင့် ၊ ဂေ ရာ မင်းကြီး အဘိမ လက် သည် မိမိ လူ ကို စေလွှတ် ၍ ၊ စာ ရာ ကို ယူ စေ၏။³ ည၌ အချိန်တွင် အိပ်မက် အားဖြင့် ဘုရားသခင် သည် အဘိမလက် ဆီသို့ ကြွလာ ၍ ၊ သင် သည် လူ သေ ဖြစ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ သင်ယူ သော မိန်းမ သည် သူ့မယားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴ အဘိမလက် သည်၊ ထို မိန်းမ နှင့် မ ပေါင်း ဘော် သေးသည် ဖြစ်၍ ၊ အိုဘုရား ရှင်၊ ဖြောင့်မတ် သော လူမျိုး ကို ကွပ်မျက် တော်မူမည်လော။⁵ သူ သည် ငါ နှမ ဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ် အား ယောက်ျား ဆို သည် မဟုတ် ပါလော။ အကျွန်ုပ်အား သူ သည် ငါ မောင် ဖြစ်၏ဟု မိန်းမလည်း ဆိုသည် မဟုတ် ပါလော။ ဖြောင့်မတ် သော သဘော ရှိ၍ သန့်ရှင်း သော လက် နှင့် ဤ အမှု ကို အကျွန်ုပ် ပြု ပါ ပြီ ဟု လျှောက် ဆို ၏။⁶ ထိုအိပ်မက် ၌ ဘုရားသခင် ကလည်း ၊ မှန် ပေ၏။ သင် သည် ဖြောင့်မတ် သောသဘော နှင့် ပြု သည်ကို ငါသိ ၏။ သင် သည် ငါ ကို မပြစ်မှား စေခြင်းငှါ၊ သင့် ကို ငါ ဆီးတား ပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမ နှင့် ပေါင်းဘော် ရသောအခွင့်ကို ငါမ ပေး။⁷ ယခု မှာ သူ ၏မယား

ကို သူ့အားပြန် ပေးလော့။ သူ သည် ပရောဖက် ဖြစ်၏။ သင့် အဘို့ ဆုတောင်း လျက် ၊ သင်သည် အသက် ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ပြန်၍ မ ပေးဘဲ နေလျှင် သင် မှစ၍ သင် နှင့်ဆိုင် သော သူ့အပေါင်းတို့သည် ကော် အမှန်သေ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁸နံနက် စောစော အဘိမလက် သည် ထ ၍ ၊ မိမိ ကျွန် အပေါင်း တို့ကိုခေါ်ပြီးမှ အမှု အရာ အလုံးစုံ ကို ပြော သဖြင့် ၊ ထို သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ကြ၏။⁹အာဗြဟံ ကို လည်း အဘိမ လက် ခေါ် ၍ ၊ သင် သည် ငါ တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်း။ သင့် ကို ငါ တို့သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ သင်သည် ငါ ၌ ၎င်း ငါ နိုင်ငံ ၌ ၎င်း၊ ကြီးစွာ သော အပြစ် ကို ရောက် စေ သနည်း။ သင် သည် မ ပြု အပ်သော အမှု ကို ငါ ၌ ပြု ပါသည် တကား ဟု ဆို လေ၏။¹⁰တ ဖန် အဘိမ လက် က၊ သင်သည် အဘယ် အမှု ကို မြင် ၍ ဤ သို့ပြု သနည်းဟု အာဗြဟံ ကိုမေး လျှင်၊¹¹အာဗြဟံ က၊ ဤ အရပ် သားတို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ ကြောက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏မယား အတွက် အကျွန်ုပ် ကို သတ် ကြ လိမ့်မည် ဟု အကျွန်ုပ် ထင် သောကြောင့်၊ ထိုသို့ပြုမိ ပါပြီ။¹²သို့သော်လည်း သူ သည်အကျွန်ုပ် နှမ မှန် ပါ ၏။ အကျွန်ုပ် အဘ ဧါသမီး ဖြစ်၏။ အမိ ဧါသမီး မ ဟုတ်။ အကျွန်ုပ် မယား လည်း ဖြစ် ပါ၏။¹³ဘုရားသခင် သည် အကျွန်ုပ် ကို အဘ ဧါ အိမ် မှ ခေါ်၍ လည် စေတော်မူသောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် က၊ သင်သည် ငါ ၌ ပြု ရသော ကျေးဇူး ဟူမူကား ၊ ငါသည် သင်၏မောင် ဖြစ် ကြောင်းကို ရောက်လေရာ ရာ ၌ ပြော ရမည်ဟု၊ မယား ကို မှာ ထားပါသည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။¹⁴ထိုအခါ အဘိမလက် သည်၊ သိုး ၊ နွား ၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ တို့ကို ယူ ၍ အာဗြဟံ အား ပေး လေ ၏။ မယား စာရာ ကို လည်း ပြန် ပေး၏။¹⁵အဘိမ လက် ကလည်း ၊ ငါ့ မြေ သည် သင့် ရှေ့ မှာ ရှိ၏။ အလို ရှိသည် အတိုင်း နေ ပါဟု အမိန့် ရှိ၏။¹⁶စာ ရာ ကို လည်း သင် နှင့် သင့်အပေါင်း အဘော် တို့ အဘို့ မျက်နှာ ဖုံး များကို ဝယ် စရာဖို့ သင်၏မောင် အား ငွေ တထောင် ကို ငါပေး ပြီဟု အမိန့် ရှိသဖြင့် သူသည် လည်း အရာရာ ၌ အဆုံး အမခံရ၏။¹⁷အာဗြဟံ သည်လည်း ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ၍ ၊ ဘုရားသခင် သည် အဘိမလက် နှင့် သူ ၏ မယား ၊ သူ ၏ကျွန် မတို့ကို အနာ ပျောက်စေတော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် သား ကိုဘွားကြ၏။¹⁸အထက်က အာဗြဟံ ၏ မယား စာရာ ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် အဘိမလက် ၏အိမ်သူ ၊ မိန်းမ တယောက် မျှ ပဋိသန္ဓေ မယူစေခြင်းငှါ စီရင် တော်မူသတည်း။

21ထာဝရဘုရား သည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ စာရာ ကို အကြည့် အရှုကြွ တော်မူ၍ ၊ ဂတိတော် ရှိသည်နှင့် လျော်စွာ သူ ၌ ပြု တော်မူသဖြင့်၊²စာရာ သည် ပဋိသန္ဓေစွဲ ယူ၍ ၊ ဘုရားသခင် အမိန့် တော် နှင့် ချိန်းချက် သော အချိန်၌ ၊ အာဗြဟံ အသက်ကြီး သောအခါ၊ သူ့ အားသား ကို ဘွား လေ၏။³အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ မိမိ ရ သောသားတည်းဟူသော၊ စာရာ ဘွား သောသား ကို ကူဇာ

က အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။⁴ဘုရားသခင် မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ၊ အာဗြဟံ သည်ရှစ် ရက် မြောက်သောနေ့၌ ၊ သား ကူဇာ ကို အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာပေးလေ၏။⁵သား ကူဇာက ကို မြင် ရသောအခါ အာဗြဟံ သည် အသက် တ ရာ ရှိသတည်း။⁶စာ ရာ ကလည်း ၊ ငါ ရယ် ရသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပေး တော်မူပြီ။ ဤသိတင်းကို ကြား သောသူ အပေါင်း တို့သည်လည်း၊ ငါ နှင့်အတူ ရယ် ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊⁷စာရာ သည် သား ကို နို့တိုက် လိမ့်မည် ဟု အာဗြဟံ အား အဘယ်သို့ ပြော နှင့်ရသနည်း။ သူ သည် အသက် ကြီးသောအခါ၊ ငါသည် သား ကို ဘွား ပြီးဟူ၍ ၎င်း ဆို လေ၏။⁸ထို သူငယ် ကူဇာတ သည် ကြီးပွား ၍ နို့ နှင့် ကွာလေ၏။ နို့ ကွာသော နေ့ ၌ အာဗြဟံ သည် ပွဲ ကြီး လုပ် လေ၏။⁹အဲဂုတုတ အမျိုးသား ဟာဂရ တွင် အာဗြဟံ ရ သော သား သည် ဆဲရေး သည်ကို စာရာ သိ မြင်လျှင်၊¹⁰ဤ ကျွန်မ ၏သား သည် အကျွန်ုပ် ၏သား ကူဇာ ကို နှင့်အတူ အမွေ မ ခံရဟု အာဗြဟံ အား ဆို လေ၏။¹¹အာဗြဟံ လည်း ၊ မိမိ သား ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ထိုအမှု အလွန် ခက် သည် ဟု ထင် လေ၏။¹²သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် က၊ ထိုသူငယ် နှင့် သင် ၏ ကျွန်မ ကြောင့် ၊ ဤအမှုခက် သည်ဟု မ ထင် နှင့်။ စာရာ ပြော လေရာရာ ၌ သူ ၏စကား ကို နားထောင် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ကူဇာက ၌ သာ သင် ၏ အမျိုး တည် လိမ့်မည်။¹³ကျွန်မ ၏သား သည် သင် ၏အမျိုး ဖြစ် သောကြောင့် ၊ သူ ကို လည်း လူမျိုး ဖြစ် စေမည်ဟု အာဗြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁴အာဗြဟံ သည် နံနက် စောစောထ ၍ ၊ မုန့် နှင့် ရေ ဘူး ကိုယူ သဖြင့် ၊ ဟာဂရ ပခုံး ၌ တင် ပြီးလျှင် ၊ သူငယ် ကို အပ် ၍ ကျွန်မ ကို လွှတ် လိုက် လေ၏။ သူ သည်လည်း သွား ၍ ဗေရဂျော တော ၌ လှည့်လည် လျက် နေ၏။¹⁵ဘူး ၌ ရေ ကုန် သောအခါ ၊ သူငယ် ကို ချုံဖုတ် အောက် ၌ ထား ၍၊¹⁶ငါသည် သူငယ် သေ သည်ကို မ မြင် လိုဟု ဆို လျက် ၊ ခပ် ဝေးဝေး လေး တ ပစ်ခန့် လောက် သွားပြီးလျှင်၊ သူ ငယ်ရှေ့ မှာ ထိုင် ၍ နေလေ၏။ ထို သို့ထိုင် ၍ နေစဉ် သူ သည်အသံ ကို လွှင့် ၍ ငိုကြွေး လေ၏။¹⁷ဘုရားသခင် သည် လုလင် ၏အသံ ကို ကြား တော်မူ ၍ ဘုရားသခင် ၏၊ ကောင်းကင် တမန်က၊ ဟာဂရ ၊ သင် ၌ အဘယ် အမှုရှိသနည်း။ မ စိုးရိမ် နှင့်။ လုလင် နေ သောအရပ်ထဲက သူ ၏အသံ ကို ဘုရားသခင် ကြား တော်မူပြီ။¹⁸ထ လော့။ လုလင် ကိုကြွ ၍ လက် နှင့်မ လော့။ ငါသည်သူ ကို လူမျိုး ကြီး ဖြစ် စေမည် ဟု ကောင်းကင် ထဲက ခေါ် ၍ ဟာဂရ အား မြှက်ဆို ၏။¹⁹ထိုအခါ ဘုရားသခင် သည် ဟာဂရ ၏ မျက်စိ ကို ဖွင့် တော်မူသဖြင့် ၊ သူ သည်ရေ တွင်း ကို မြင် လေသော် ၊ သွား ၍ ဘူး ကို ရေဖြည့်ပြီးလျှင် ၊ လုလင် အား ရေ ကို တိုက် လေ၏။²⁰ထိုလုလင် ဘက် ၌လည်း ၊ ဘုရားသခင် ရှိ တော်မူ ၏။ သူသည် ကြီးပွား ၍ တော ၌ နေ သဖြင့် ၊ လေး သမား ဖြစ် လေ၏။²¹ပါရန် တော ၌ နေ သည်ဖြစ်၍ သူ့ အမိ သည် အဲဂုတုတ ပြည် မှ မိန်းမ တယောက်ကိုခေါ်၍ သူ နှင့် စုံ

ဘက် စေ၏။²² ထို ရောအခါ၊ အဘိမလက် မင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖိကောလ တို့သည် အာဗြဟံ ကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ပြု လေရာရာ ဌ် သင့် ဘက် မှာ ဘုရားသခင် ရှိ တော်မူ၏။²³ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ ကို၎င်း၊ ငါ့ သား ကို၎င်း ၊ ငါ့ မြေး ကို၎င်း ၊ မ လှည့်စား၊ ငါသည် သင် ၌ ကျေးဇူးပြု သကဲ့သို့ ငါ ၌ ၎င်း ၊ သင်တည်း နေရာ ငါပြည် ၌ ၎င်း၊ ကျေးဇူး ပြု မည်ဟု ဘုရားသခင် ကို တိုင်တည်၍ ငါ့ အား ကျိန် ဆိုပါလော့ဟုပြောဆို ၏။²⁴ အာဗြဟံ ကလည်း ၊ ထိုအတိုင်း ငါ ကျိန် ဆိုပါမည်ဟု ပြန်ပြော လေ၏။²⁵ အဘိမလက် မင်း၏ ကျွန် တို့သည် အနိုင် အထက် လူယူ သော ရေ တွင်း အကြောင်း ကြောင့် ၊ အာဗြဟံ သည် လည်း အဘိမလက် မင်းကို အပြစ်တင် လေ၏။²⁶ အဘိမလက် မင်းကလည်း ၊ ဤ အမှု ကို အဘယ်သူ ပြု သည်ကို ငါမ သိ။ သင် သည်ငါ့ ကို မ ပြော။ ငါ လည်း ယနေ့ တိုင်အောင် မ ကြား ရဟု ဆို ၏။²⁷ အာဗြဟံ သည်လည်း သိုး ၊ နွား တို့ကို ယူ ပြီး လျှင် ၊ အဘိမလက် အား ပေး ၍ ထို နှစ် ပါးတို့သည် ပဋိညာဉ် ပြု ကြ ၏။²⁸ အာဗြဟံ သည်လည်း သိုးသယ် မ ခုနစ် ကောင် တို့ကို သိုး စုနှင့်ခွဲ ထားလေ၏။²⁹ အဘိမလက် ကလည်း ၊ ခွဲ ထားသော ဤ သိုးသယ် မခုနစ် ကောင်တို့သည်၊ အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး သော်၊³⁰ အာဗြဟံ က၊ ဤ ရေ တွင်းကို ငါတူး ပြီးဟု ဤသိုးသယ် မခုနစ် ကောင်တို့သည် ငါ့ ဘက် ၌ သက်သေ ဖြစ် မည် အကြောင်း သူတို့ ကို သင်သည် ငါ့ လက် မှ ခံ ယူရမည်ဟု ဆို လေ၏။³¹ သို့ဖြစ်၍ ထို အရပ်၌ ထို နှစ် ပါးတို့သည် ကျိန်ဆို သောကြောင့် ၊ ထို အရပ် ကို ဗေရဂျော ဟု တွင် ကြ၏။³² ထိုသို့ ဗေရဂျော အရပ်၌ ပဋိညာဉ် ပြု ကြ၏။ အဘိမလက် နှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖိကောလ တို့သည် ထ ၍ ဖိလိတုတ ပြည် သို့ ပြန် ကြ၏။³³ အာဗြဟံ သည် ဗေရဂျော အရပ်၌ မန်ကျည်း ပင်ကိုစိုက် ၍ ၊ အစဉ် အမြဲတည်တော်မူသော ဘုရား သခင်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို ပဌနာ ပြု လေ၏။³⁴ ဖိလိတုတ ပြည် မှာ ကာလ ရှည် ကြာစွာ တည်း နေ သတည်း။

22 ထို နောက်မှ ဘုရားသခင် သည်၊ အာဗြဟံ ကို စုံစမ်း ခြင်း ငါ့၊ အာဗြဟံ ဟု ခေါ်တော်မူ၍ အာဗြဟံ က၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊² သင် သည် အလွန် ချစ် သော တ ယောက် တည်း သော သား က္လဇာတ် ကိုယူ ၍ မောရိ ပြည် သို့ သွား လော့။ ငါပြ လတုံသော တောင် ပေါ် မှာ သူ့ ကိုမီးရှို့ ရာ ယစ်ပြု၍ ပူဇော် လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။³ အာဗြဟံ သည် နံနက် စောစော ထ၍၊ မြည်း ကို ကုန်းနီး တင်ပြီးလျှင် ၊ မိမိ သား က္လဇာတ် နှင့် ငယ်သား နှစ် ယောက် ကိုခေါ် ၍ ယစ် ရှို့စရာ ထင်း ကိုခွဲ ပြီးမှ ၊ ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူ သောအရပ် သို့ ထ သွားလေ၏။⁴ သုံး ရက်မြောက် သောနေ့၌ မြော် ကြည့်၍၊ ထိုအရပ် ကို အဝေး က မြင် လျှင်၊⁵ ငယ်သား နှစ်ယောက် တို့အား ၊ သင် တို့သည် ဤ အရပ်၌မြည်း နှင့်အတူ နေ ရစ်ကြလော့။ ငါ သည် သားနှင့်အတူထိုအရပ် သို့သွား ၍ ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းကိုပြု

အံ့။ ထိုအမှုပြီးမှ ၊ သင် တို့ဆီသို့ ပြန် လာဦးမည်ဟု ဆို လေ၏။⁶ ထိုအခါ ယစ် ရှို့စရာထင်း ကိုယူ ၍ သား က္လဇာတ် အပေါ် မှာ တင် ပြီးလျှင် ၊ မီး နှင့် ထား ကို မိမိ လက် ၌ ကိုင် လျက် ၊ နှစ် ယောက် အတူ သွား ကြ၏။⁷ သွားကြစဉ်တွင်၊ က္လဇာတ် သည် အဘ အာဗြဟံ ကို အဘ ဟုခေါ်လျှင် ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ ရှိ ၏ဟု ထူး လေ၏။ က္လဇာတ် ကလည်း မီး ပါ၏၊ ထင်း လည်းပါ၏။ ယစ် ရှို့စရာဘို့ သိုး သယ် သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေး လျှင်၊⁸ အာဗြဟံ က ငါ့ သား ၊ ယစ် ရှို့စရာဘို့ သိုးသယ် ကို ဘုရားသခင် သည် မိမိ အဘို့ ပြင်ဆင် တော်မူ လိမ့်မည်ဟု ဆို လေ၏။⁹ ထိုသို့ နှစ် ယောက် အတူ သွား ၍ ၊ ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူသောအရပ် သို့ ရောက် ကြ သောအခါ ၊ အာဗြဟံ သည် ယစ် ပလ္လင်ကိုတည် ၍ ထင်း ကိုခင်း ပြီးလျှင် ၊ သား က္လဇာတ် ကိုချည်နှောင် ၍ ၊ ယစ် ပလ္လင်၌ ထင်း ပေါ် မှာ တင် ထား၏။¹⁰ မိမိ လက် ကို ဆန့် ၍ သား ကိုသတ် ခြင်းငါ့ ၊ ထား ကို ကိုင် ယူလေ၏။¹¹ ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်က၊ အာဗြဟံ ၊ အာဗြဟံ ဟု ကောင်းကင် ပေါ်က ခေါ်လေ၏။ အာဗြဟံ က၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊¹² ထို လုလင် ကို မ ထိ မခိုက်နှင့်။ အလျှင်း မ ပြု နှင့်။ သင် သည် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သည်ဟု ယခု ငါ သိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် ၏သား သင် ၌ တ ယောက် တည်းသောသားကို ငါတောင်း၍ သင် သည် ငါ့ ကိုမ ငြင်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် မြော် ကြည့် ၍ မိမိ နောက်မှ ချုံဖုတ် ၌ ချို ညို လျက် ရှိ သောသိုး ကိုမြင် လေ၏။ ထိုသိုး ကိုသွား ၍ ယူ ပြီးလျှင် မိမိ သား ကိုယ်စား မီးရှို့ ယစ် ပြု၍ ပူဇော် လေ၏။¹⁴ ထို အရပ် ကို ယေဟောဝါ ယိ ရဟု အာဗြဟံ သမုတ် လေ၏။ ထိုသို့ နှင့် အညီ တောင် ပေါ် မှာ ထာဝရဘုရား ပြင်ဆင် တော်မူမည်ဟု ယနေ့ တိုင်အောင်ဆို လေ့ ရှိ သတည်း။¹⁵ တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကောင်းကင် ပေါ်က အာဗြဟံ ကို ခေါ်လျက်၊¹⁶ သင်သည် ဤ အမှု ကိုပြု ၍ ၊ သင် ၏သား သင်၌ တ ယောက်တည်းသောသားကို၊ ငါ့ အား မ ငြင်း သောကြောင့်၊¹⁷ ငါသည် သင့် အား အစဉ်အမြဲကောင်း ကြီး ပေးမည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကိုလည်း ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သမုဒ္ဒရာ သဲ လုံး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပွား များစေ မည်။ သင် ၏အမျိုး အနွယ် သည် ရန်သူ တို့၏ မြို့တံခါး များကို အစိုး ရလိမ့်မည်။¹⁸ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အားဖြင့် ၊ လူမျိုး ပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ငါ ၏ စကား ကို သင်နားထောင် သော ကြောင့် ၊ ငါသည်ကိုယ်ကိုယ် တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ၏ဟု ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့် ဆို လေ၏။¹⁹ ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် ငယ်သား တို့ ရှိရာသို့ ပြန် ၏။ သူတို့သည် ထ ပြီးလျှင် ဗေရာရဗတ အရပ်သို့ လိုက်သွား ကြ၏။ ထို အရပ်၌ အာဗြဟံ နေ လေ၏။²⁰ ထိုနောက်မှ ၊ အာဗြဟံ ကြား သော သီတင်း စကား ဟူမူကား ၊ သင် ၏အစ်ကို နာခေါ် မယားမိလခါ သည် သား

ကို ဘွား မြင်လေပြီ။²¹ သား အကြီးဟုလေ ၊ သူ့ညီ ဗုဇ ၊ အာရုံ အဘ ကေမေလ၊²² ခေသက် ၊ ဟာဇော ၊ ပိလဒါရူ ၊ ယိဒလပ် ၊ ဗေသွေလ တည်းဟူသော၊²³ သားရှစ် ယောက်တို့ကို၊ အာဗြဟံ အစ်ကို နာခေါ် ၏ မယားမိလခါ ဘွား မြင်လေ၏။ ဗေသွေလ ကား ၊ ရေဗကုက အဘ တည်း။²⁴ ရှုမာ အမည် ရှိသော နာခေါ် ၏ မယား ငယ်သည် လည်း တေဘ ဂါဟံ ၊ သဟာရူ မာခါ တို့ကို ဘွား မြင်လေ၏။

23 စာရာ သည် အသက် တရာ နှစ် ဆယ် ခုနစ် နှစ် ရှိ ၏။ ထို မျှလောက် အသက်ကြီး သော်၊² ခါနာန် ပြည်၊ ဟေဗြဲန် မြို့တည်း ဟူသော၊ ကိရယသာဘ မြို့၌ သေ လေ၏။ အာဗြဟံ သည်လည်း စာရာ ကြောင့် ညည်းတွား ငိုကြွေး ခြင်း ငါ့ လာ ၏။³ အာဗြဟံ သည် မိမိမယားအသေ ကောင်ရှေ့က ထ ချ ၊ ဟေသ အမျိုးသား တို့အား၊⁴ ငါ သည် သင် တို့ထံ မှာ ဧည့်သည် အာဂန္တု ဖြစ် ပါ ၏။ ငါ၏မယားအသေ ကောင်ကို မျက်ကွယ် မြှုပ်မည် အကြောင်း ၊ သင် တို့တွင် သင်္ချိုင်း ကို ငါ့ အား အခွင့် ပေး ပါ လော့ဟု ဆို၏။⁵ ဟေသ အမျိုးသား တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သခင် ၊ နားထောင် ပါ။⁶ ကိုယ်တော် သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင်၊ ဘုရား သခင်နှင့်ဆိုင်သောမင်း ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့၏သင်္ချိုင်း များ တွင် ရွေး ချ ၊ ကိုယ်တော် ၏မယား အသေ ကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါလော့။ ကိုယ်တော် ၏မယားအသေ ကောင်ကို မ သင်္ဂြိုဟ် စေ ခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ် တို့တွင် အဘယ်သူ မျှမိမိ သင်္ချိုင်း ကို မပေးဘဲ မနေပါဟု၊ အာဗြဟံ အား ပြန် ပြော ကြ ၏။⁷ အာဗြဟံ သည် ထ ချ ၊ ထိုပြည် သား တည်း ဟူသော ဟေသ အမျိုးသား များ ရှေ့မှာ ဦးညွတ် ချ လျက်၊⁸ ငါ သည် ငါ ၏မယား အသေ ကောင်ကို မျက်ကွယ် မြှုပ် စေ ခြင်းငှါ သင် တို့ အလိုရှိ လျှင် ၊ ငါ့ စကားကို နားထောင် ကြပါလော့။⁹ သင်တို့တွင် ငါပိုင် ထိုက် သော သင်္ချိုင်း ရှိ စေ ခြင်းငှါ၊ ဇောဟာ သား ဧဖရန် သည်၊ မိမိ လယ်ပြင် အစွန်း ၌ ရှိသောမပုပေလ မြေတွင်း ကို၊ အဘိုး ထိုက် သမျှ ငွေနှင့်ငါ့ အား ရောင်း စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ အတွက် သူ့ကို တောင်းပန်ကြပါလော့ ဟု နှုတ်ဆက်၍ ပြောဆို၏။¹⁰ ထိုအခါ ဧဖရန် သည်၊ ဟေသ အမျိုးသား တို့တွင် ထိုင် လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့ တံခါး သို့ဝင် သောသူ အပေါင်း တည်းဟူသောဟေသ အမျိုးသား ပရိတ်သတ် ၌ ၊ ဟိတုတိ အမျိုးသားဧဖရန် က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။¹¹ အကျွန်ုပ် သခင် ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် ပါ။ ထိုလယ်ပြင် ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် အား အကျွန်ုပ်ပေး ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အမျိုးသား များ ရှေ့၌၊ ကိုယ်တော် အား အကျွန်ုပ် ပေး ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ မယားအသေ ကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါဟု၊ အာဗြဟံ အား ပြန်ပြော လေ၏။¹² အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ ထိုပြည် သား များ ရှေ့မှာ ဦးညွတ် ချ လျက်၊ အကယ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ။¹³ ထိုလယ်ပြင် အဘိုး ငွေ ကို ငါ ပေး မည်။ ငွေကို ယူ ပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ထို အရပ်၌ ငါ ၏မယား အသေ ကောင်ကို ငါ သင်္ဂြိုဟ် ပါ မည်ဟု ပြည် သား ပရိသတ် တို့ရှေ့မှာ၊ ဧဖရန် အား ပြောဆို ၏။¹⁴ ဧဖရန် ကလည်း

၊ အကျွန်ုပ် သခင် ၊ နားထောင် ပါ။¹⁵ ထိုမြေ သည် ငွေ လေး ပိသာ အဘိုး ထိုက် ပါ၏။ ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ် ၌ အဘယ် အတွက် ရှိ သနည်း။ ကိုယ်တော် ၏မယား အသေ ကောင် ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါ လော့ဟု၊ အာဗြဟံ အား ပြန်ပြော ၏။¹⁶ အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ ဧဖရန် စကားကို နားထောင် သည်ဖြစ်၍ ၊ ကုန်သည် သုံးတတ် သော ငွေမျိုး၊ ဟေသ အမျိုးသား ပရိသတ် ရှေ့ ၊ ဧဖရန် အဘိုး ပြတ် သည် အတိုင်း ၊ ငွေ လေး ပိသာ ကို ချိန် ၍ ၊ သူ့အားပေး လေ၏။¹⁷ ထိုသို့ မံရေ မြို့ရှေ့မှာ၊ မပုပေလ အရပ်၌ ရှိသောဧဖရန် ၏လယ်ပြင် ကို၎င်း ၊ လယ်ပြင် ၌ ရှိသောမြေတွင်း နှင့် သစ်ပင် များ၊ ပတ်ဝန်းကျင် သစ်ပင်များကို၎င်း၊¹⁸ ဟေသ အမျိုးသား ပရိတ် သတ် ၌ ၊ မြို့တံခါး သို့ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ၊ အာဗြဟံ ဥစ္စာ ဘို့ လုံခြုံစွာ အပ်ပေးလေ၏။¹⁹ ထိုနောက်မှ အာဗြဟံ သည်၊ မံရေ မြို့ရှေ့မှာ၊ မပုပေလ လယ်ပြင် မြေတွင်း ၌ မယား စာရာ ကို သင်္ဂြိုဟ် ရလေ ၏။ ထိုအရပ် ကား၊ ခါနာန် ပြည် ဟေဗြဲန် အရပ် ဖြစ် သတည်း။²⁰ ထိုလယ်ပြင် နှင့် မြေတွင်း ကို၊ အာဗြဟံ ပိုင် ထိုက် သော သင်္ချိုင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေသ အမျိုးသား တို့သည် လုံခြုံစွာ အပ်ပေးကြ၏။

24 အာဗြဟံ သည် အို ၍ ၊ အသက် အရှယ် ကြီးရင့် လှ ပြီ။ ထာဝရဘုရား သည်၊ အရာရာ ၌ သူ့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။² အာဗြဟံ သည်၊ မိမိ အိမ်သား တို့တွင် အသက် ကြီး၍ ဘဏ္ဍာစိုး လုပ် သော သူ ကို ခေါ် လျက်၊³ သင် သည်၊ ငါ နေ သော ခါ နာန် အမျိုးသမီး တို့ တွင်၊ ငါ့ သား ဘို့ မယား ကို မ ရွေး မယူဘဲ၊⁴ ငါ့ ပြည် ငါ့ အမျိုးသား ချင်းတို့ထံသို့ သွား ၍ ၊ ငါ့ သား ကူဇာက် အဘို့ မယား ကို ယူ ရမည်ဟု၊ သင် ၏လက် ကို ငါ့ ပေါင် အောက် ၌ထား ပြီးမှ၊ ကောင်းကင် မြေကြီး အရှင် ဘုရားသခင် ၊ ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍၊ ငါ ကျိန် ဆို စေ ပါ မည်ဟု ဆို၏။⁵ ကျွန် က လည်း ၊ မိန်းမ သည်၍ ပြည် သို့ ကိုယ်တော် ၏သား ကို တဖန်ကျွန်တော် ခေါ် သွား ရပါ မည် လော့ဟု မေး လေ သော်၊⁶ အာဗြဟံ က၊ ထို ပြည်သို့ ငါ့ သား ကိုခေါ် ၍ မ သွား နှင့်။ သတိပြု လော့။⁷ ငါ့ အဘ ၏အိမ် မှ ၎င်း၊ ငါ့ အမျိုးသား နေရာပြည် မှ ၎င်း ငါ့ ကိုခေါ် ၍၊ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ဤ ပြည် ကို ငါပေး မည်ဟု၊ ငါ့ အား ဗျာဒိတ် တော်ပေး၍ ကျိန်ဆို တော်မူသော ကောင်းကင် ဘုံရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ မိမိ ကောင်းကင်တမန် ကို သင့် ရှေ့၌ စေလွှတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သင်သည်ထို ပြည်မှ ငါ့ သား ဘို့ မယား ကို ယူ ရ လိမ့် မည်။⁸ မိန်းမ သည် သင် နှင့် အတူ မ လိုက် လို လျှင် ၊ သင် သည်၊ ယခု ငါ ပေးသော ကျိန်ဆို ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စေ။ ငါ့ သား ကို ထို ပြည်သို့ ခေါ် ၍ မ သွားနှင့်ဟုဆိုပြီးမှ၊⁹ ကျွန် သည် သခင် အာဗြဟံ ၏ ပေါင် အောက် ၌ လက် ကိုထား ၍ ထို အမှု ၌ ကျိန်ဆို လေ၏။¹⁰ ထိုကျွန် သည်လည်း ၊ မိမိ သခင်၏ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို စီရင် သော သူဖြစ်၍၊ သခင် ၏ကုလားအုပ် စုထဲက ၊ ကုလားအုပ် ဆယ်

စီးကိုယူ၍ ထွက်သွားသဖြင့် ၊ မေသောပေါဘာမိ တိုင်း၊ နာခေါ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။¹¹ မိန်းမများရေခပ်သော ညဦးယံအချိန်၌ ၊ မြို့ပြင်ရေတွင်းနားမှာ ကုလားအုပ်တို့ကို ဝပ်စေပြီးလျှင်၊¹² အကျွန်ုပ်၏သခင် ၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ယနေ့ အကျွန်ုပ်အကြံကို ထမြောက်စေ၍ ၊ အကျွန်ုပ်၏သခင် အာဗြဟံ ၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါဟု ၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါ၏။¹³ အကျွန်ုပ်သည် ၊ ဤရေတွင်းနားမှာ ရပ်နေ၍ ၊ ထိုမြို့သူ သတို့သမီးတို့သည် ၊ ရေခပ်ခြင်းငှါ လာကြသည်တွင်၊¹⁴ အကြင် သတို့သမီးကို ကျွန်ုပ်သောက်ခြင်းငှါ သင်ရေဘူးကို ချပါဟု ဆိုသော် ၊ သောက်ပါ။ သင်၏ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက်ပါမည်ဟု ၊ ပြန်ဆိုသောသမီးသည် ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဣဇာက် ဘို့ ခန့်ထားတော်မူသော သူဖြစ်ပါစေသော။ ထိုသို့အားဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင် ၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို ၊ အကျွန်ုပ်သိရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။¹⁵ ထိုသို့လျှောက်ဆို၍မ ပြီးမှီ ၊ အာဗြဟံ အစ်ကို နာခေါ်မယား မိလခါသား ၊ ဗေသွေလ၏ သမီး ရေဗကုက သည် ၊ ရေဘူးကို ထမ်းလျက် ထွက်လာသည်ကိုမြင်၏။¹⁶ ထို သတို့သမီးသည် ၊ အလွန်အဆင်းလှ၍ ၊ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံသေးသော ကညာဖြစ်၏။ ရေတွင်းသို့ ဆင်း၍ ၊ ရေဘူးကို ရေနင့်ဖြည့်ပြီးမှ တက်လာ၏။¹⁷ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ၊ ထိုမိန်းမနှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ပြေး၍ ၊ သင်၏ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို သောက်ပါရစေဟု ဆိုလေသော်၊¹⁸ မိန်းမက ၊ သောက်ပါလောအရှင် ဟုဆိုသဖြင့် ၊ မိမိလက်ပေါ်မှာ အလျင်အမြန်ရေဘူးကို ချ၍ ၊ ရေကို ပေးလေ၏။¹⁹ ရေကို ပေးပြီးလျှင် ၊ သင်၏ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း ၊ ဝစ္စသောက်စရာဘို့ ရေခပ်ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊²⁰ အလျင် အမြန်ဘူး၌ရှိသော ရေကို ရေတိုက်ခွက်ထဲ၌ လောင်းပြီးလျှင် ၊ တဖန် ခပ်ခြင်းငှါ ရေတွင်းသို့ ပြေး၍ ၊ ကုလားအုပ်အဘို့ ရေခပ်လေ၏။²¹ ယောက်ျားသည် ထိုမိန်းမကို အံ့ဩ၍ ၊ မိမိရောက်လာသောအမှုကို ထာဝရဘုရားပြုစုတော်မူသည် ၊ မမူသည်ကို သိလို၍ ၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။²² ကုလားအုပ်များကို ရေသောက်စေပြီး သော နောက် ၊ ယောက်ျားသည် ၊ အချိန်ငါး မူးရှိသောရွှေနှာဆွဲ ၊ အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေလက်ကောက် တရံကို ထုတ်၍ ၊²³ သင်သည် အဘယ်သူ၏သမီး ဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ကို ပြောပါ။ သင်၏အဘအိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့ တည်းခိုစရာ အရပ်ရှိ သလောဟု မေးလေသော်²⁴ မိန်းမက ၊ ကျွန်ုပ်သည် နာခေါ်၏မယားမိလခါဘွား မြင်သော ဗေသွေလ၏သမီး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊²⁵ ကျွန်ုပ်တို့၌ မြက်ခြောက်များ၊ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်များနှင့် တည်းခိုစရာ အရပ်လည်း ရှိသည်ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။²⁶ ထိုအခါ ယောက်ျားသည် ဦးညွတ်ချ၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လျက်၊²⁷ ကရုဏာ ၊ သစ္စာတော်ကို အကျွန်ုပ်သခင် မှ ရုပ်သိမ်းတော်မူသော ၊ အကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ

သတည်း။ လမ်းမှာ သွားလျက်ရှိသော အကျွန်ုပ်ကို ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်သခင်၏ညီအစ်ကိုတို့အိမ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူပါသည်တကား ဟု မြက်ဆို၏။²⁸ သတို့သမီးသည်လည်း ပြေး၍ အိမ်၏အိမ်၌ ဤအရာများကို ကြားပြောလေ၏။²⁹ ရေဗကုက ၌ လာဗန်အမည်ရှိသော မောင်တယောက်ရှိ၏။ လာဗန်သည် ယောက်ျားရှိရာ ရေတွင်းသို့ ပြေး၏။³⁰ သူသည်နှာဆွဲကိုငင်း ၊ နှမလက်၌ လက်ကောက်ကိုငင်း မြင်၍ ၊ ထိုယောက်ျားသည် ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ပြောသည်ဟု ၊ နှမရေဗကုက ဆိုသောစကားကို ကြားသောအခါ ၊ ရေတွင်း၌ ကုလားအုပ်အနားမှာ ရပ်နေသောယောက်ျား ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊³¹ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောသူ ၊ ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ဝင်ပါလော့။ ပြင်၌ အဘယ်ကြောင့် ရပ်နေသနည်း။ အိမ်ကိုငင်း ၊ ကုလားအုပ်များ နေရာ အရပ်ကိုငင်း ၊ ကျွန်ုပ်ပြင်ပါပြီဟုဆိုသဖြင့်၊³² ယောက်ျားကိုအိမ်သို့ သွင်း၍ ကုလားအုပ်တို့ တန်ဆာကို ချွတ်ပြီးမှ ၊ သူတို့အားမြက်ခြောက်နှင့် စားစရာကိုပေး၏။ ယောက်ျားမြေ ၊ လိုက်သောသူတို့ ခြေဆေးဘို့ ရေကိုလည်း ပေးလေ၏။³³ သူ့ရှေ့မှာ စားစရာကို ထည့်သောအခါ ၊ သူက ၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အမှုကိုမပြောမှီ မစားလိုပါဟုဆိုလျှင် ၊ ပြောပါဟုဆို၏။³⁴ ယောက်ျားကလည်း ၊ ကျွန်ုပ်ကားအာဗြဟံ၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။³⁵ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်၏သခင်ကို အလွန်ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့် ၊ သူသည် ကြီးမြတ်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ သိုးစု ၊ နွားစု ၊ ရွှေငွေ ၊ ကျွန်ယောက်ျား ၊ ကျွန်မိန်းမ ၊ ကုလားအုပ်နှင့် မြည်းများတို့ကိုပေးတော်မူပြီ။³⁶ ကျွန်ုပ်သခင်၏မယား စာရာသည် ၊ သခင်အသက်အိုသောအခါ ၊ သူ့အားသားကို ဘွားမြင်သဖြင့် ၊ ထိုသားအား ဥစ္စာရှိသမျှကို သခင်သည် အပ်ပေးပြီ။³⁷ ကျွန်ုပ်၏သခင်ကလည်း ၊ သင်သည်ငါ့နေသောခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင် ၊ ငါ့သားဘို့ မယားကို မရွေးဘဲ၊³⁸ ငါ့အဘ၏အိမ် ၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ သွား၍ ၊ ငါ့သားဘို့ မယားကို ယူရမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။³⁹ အကျွန်ုပ်ကလည်း ၊ မိန်းမသည်မလိုက်လိုလျှင် အဘယ်သို့ နည်းဟု သခင်ကို မေးလေသော်၊⁴⁰ သခင်က ၊ အကြင်ထာဝရဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ ငါသွားလာ၏။ ထိုဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို သင်နှင့်အတူ စေလွှတ်၍ ၊ သင်သွားသောအမှုကို ပြုစုတော်မူသဖြင့် ၊ ငါ့အမျိုးသားချင်း ၊ ငါ့အဘ၏အိမ်ထဲက ငါ့သားဘို့ မယားကို ယူရမည်။⁴¹ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ ရောက်သောအခါ ၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ထိုသူတို့သည်မိန်းမကိုမပေးသော်လည်း ၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်ဟု ပြော၏။⁴² ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ရေတွင်းသို့ ရောက်ပြီးလျှင် ၊ ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်ရောက်လာသောအမှုကို ယခုပြုစုတော်မူလျှင်၊⁴³ အကျွန်ုပ်သည်

ရေတွင်း နား မှာရပ် နေ၍၊ ရေခပ် ခြင်းငှါ လာ သောအကြင်သမီး ကညာကို၊ ကျွန်ုပ် သောက် ဘို့ သင် နါရေဘူး ဌ ရေ အနည်းငယ် ကို ပေး ပါ ဟု တောင်း သော်၊ ⁴⁴သောက် ပါ။ သင် နါကုလားအုပ် တို့ ဘို့ လည်း ရေခပ် ပါ မည် ဟု ပြန်ဆို သော သမီးကညာ သည်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် နာသား ဘို့၊ ခန့်ထား တော် မှု သော မိန်းမ ဖြစ် ပါစေ သော ဟု လျှောက်ဆို ၏။ ⁴⁵ထိုသို့စိတ်နှလုံး ဌ လျှောက်ဆို ၍ မ ပြီး မှီ၊ ရေဗကုက သည် ရေဘူး ကို ထမ်း လျက် ထွက် လာ သဖြင့် ၊ ရေတွင်း သို့ ဆင်း ၍ ရေခပ် သည် ကို ကျွန်ုပ် မြင် လျှင်၊ ရေ သောက် ပါ ရ စေ ဟု သူ့ ကို တောင်း လေ သော်၊ ⁴⁶သူ သည် အလျင် အမြန်ပန်းပေါ်က ရေဘူး ကို ချ လျက် ၊ သောက် ပါလော့။ သင် နါ ကုလားအုပ် တို့ကိုလည်း ၊ ရေ တိုက်ပါမည်ဟုဆို သည် အတိုင်း ၊ ကျွန်ုပ်သောက် ရ၏။ ကုလားအုပ် တို့ကိုလည်း ရေတိုက် လေ၏။ ⁴⁷ကျွန်ုပ် က လည်း၊ သင် သည် အဘယ်သူ ၏ သမီး ဖြစ် သနည်းဟု မေး သော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါ ဘွားမြင် သော နာခေါ်သား ဗေသွေလ နာခေါ်သမီး ဖြစ်သည် ဟု ပြော ဆို၏။ ကျွန်ုပ် သည် မိလခါဘွားမြင်သော နာခေါ်သားဗေသွေလ၏သမီးဖြစ်သည် ဟု ပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ် သည်လည်း၊ သူ ၏ မျက်နှာ ဌ နှာဆွဲ ကို၎င်း၊ သူ ၏လက် ဌ လက်ကောက် တို့ကို၎င်းထည့် ပြီးလျှင်၊ ⁴⁸ဦးညွတ် ချ၍ ၊ ကျွန်ုပ် သခင် အစ်ကို ၏ မြေး ကို သခင် နာသား ဘို့ ယူ စေ ခြင်းငှါ ၊ မှန် သောလမ်း ဖြင့် ပို့ဆောင် တော်မူသောကျွန်ုပ် သခင် အာ ဗြဟံ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကောင်း ကြီး ပေး၍ ကိုးကွယ် လေ၏။ ⁴⁹ယခု တွင်သင် တို့သည်၊ ကျွန်ုပ် သခင် ဌ သစ္စာ နှင့် ကျေးဇူး ပြုမည်၊ မ ပြုမည်ကို ပြော ပါ။ ကျွန်ုပ် သည်လည်း ၊ လ ကျာ လမ်း ဖြစ် စေ ၊ လက်ဝဲ လမ်း ဖြစ် စေ၊ တ လမ်း လမ်း သို့ လိုက်သွား ပါမည်ဟု ပြောဆို၏။ ⁵⁰လာဗန် နှင့် ဗေသွေလ တို့က လည်း ၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ် တို့ သည်၊ သင့် အား ကောင်း မကောင်း ကို မ ပြော နိုင် ပါ။ ⁵¹ရေဗ ကု က သည် သင့် ရှေ့ ဌ ရှိ ပါ၏။ ယူ သွား ပါ လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ သခင် သား ၏ မယား ဖြစ် စေဟုပြန် ဆို၏။ ⁵²ထိုစကားကိုကြား လျှင် ၊ အာဗြဟံ ကျွန် သည် ဦးညွတ် ချ၍၊ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ပြီး မှ၊ ⁵³ငွေ ဖလား ၊ ရွှေ ဖလား ၊ အဝတ် တန်ဆာများကို ထုတ် ၍ ရေဗကုက အား ပေး ၏။ သူ ၏အမိ ၊ မောင် အား လည်း၊ အဘိုးထိုက်သော လက်ဆောင် ကိုပေး ၏။ ⁵⁴သူ နှင့် သူ ၏အဘော်အပေါင်းတို့သည်၊ စားသောက် ၍ ညဉ့် ကို လွန်စေပြီးမှ ၊ နံနက် ယံဉ် ထ လျက် ၊ ကျွန်ုပ် သည်၊ သခင် ထံသို့ ပြန် ပါရစေဟု ဆို လေသော်၊ ⁵⁵မောင် နှင့် အမိ က၊ မိန်းမ ကလေးသည်၊ ကျွန်ုပ် တို့ ထံမှာ ၊ ဆယ် ရက် ခန့် လောက် နေ ပါစေဦး။ နောက်မှ ၊ သူ့ကို သွားပါစေမည်ဟု ဆို ကြ၏။ ⁵⁶ထို သူ က လည်း ၊ ကျွန်ုပ် ကို မ ဆီးတား ပါ နှင့်။ ထာဝရဘုရား သည်၊ ကျွန်ုပ် ရောက် လာ သော အမှု ကို ပြုစု တော် မူ ပြီ။ ကျွန်ုပ် သည် သခင် ထံသို့ သွား ရသောအခွင့် ကိုပေး ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ⁵⁷သူ

တို့က၊ မိန်းကလေး ကို ခေါ် ၍ ၊ သူ့အလို ကို မေး ပါဦးမည်ဟု ဆို သည်နှင့်၊ ⁵⁸ရေဗကုက ကို ခေါ် ၍ သင်သည်ဤ လူ နှင့်အတူ ယခု လိုက် မည်လောဟု မေး သောအခါ ၊ ကျွန်ုပ်လိုက် ပါမည် ဟုဆို ၏။ ⁵⁹သို့ဖြစ်၍ ၊ မိမိ နှမ ရေဗကုက နှင့် သူ ၏အထိန်း ကို၎င်း ၊ အာဗြဟံ ကျွန် နှင့် သူ ၏လူ တို့ကို၎င်းလွှတ် လိုက် ကြ၏။ ⁶⁰ရေဗကုက ကိုလည်း ၊ သင် သည် ကျွန်ုပ် တို့၏နှမ ဖြစ်၏။ အသောင်း အသိန်း တို့၏အမိဖြစ်ပါစေသော။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် ရန်သူ တို့၏ တံခါး များကို အစိုး ရပါစေသောဟု ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။ ⁶¹ရေ ဗကုက နှင့် သူ ၏မိန်းမ ငယ် တို့သည်ထ ၍ ၊ ကုလားအုပ် ကိုစီး လျက် ၊ ထိုယောက်ျား နှင့်အတူ လိုက် ကြ ၏။ ထိုသို့ အာဗြဟံကျွန် သည် ရေဗကုက ကို ဆောင်ယူ သွား လေ၏။ ⁶²ထိုအခါ တောင် ပြည် အတွင်း ဌ နေ သော ဣဇာက သည်၊ ဗေရလဟဲရော လမ်း ဖြင့် ရောက် လာသည် ဖြစ်၍၊ ⁶³ညဦး အချိန်၌ ဆင်ခြင် လိုသောငှါ ၊ တော အရပ် သို့ ထွက်သွား ၍ ၊ မြော် ကြည့် လျှင် ၊ ကုလားအုပ် များ လာ သည်ကို မြင် လေ၏။ ⁶⁴ရေဗကုက သည်လည်း ၊ မြော် ကြည့် ၍ ဣဇာက ကို မြင် သောအခါ ၊ ကုလားအုပ် အပေါ်မှ ဆင်း ပြီး လျှင်၊ ⁶⁵ကျွန်ုပ် တို့ကို ကြိုဆို ခြင်းငှါ ၊ တော ဌ လာ သောထိုသူကား၊ အဘယ်သူ နည်းဟု ကျွန် ကို မေး လေသော် ၊ ကျွန်က၊ ထိုသူ သည် ကျွန်ုပ် သခင် ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြောဆို သောစကားကိုကြားလျှင်၊ ရေဗ ကုကသည် မျက်နှာဖုံး ကို ယူ ၍ ဖုံး လေ၏။ ⁶⁶ကျွန် သည်လည်း၊ မိမိပြု လေသမျှ တို့ကို ဣဇာက အား ကြား ပြောပြီးမှ၊ ⁶⁷ဣဇာ က သည် မိမိ အမိ စာရာ ၏ တဲ သို့ ရေဗကုက ကို ဆောင်ယူ ၍ စုံဘက် လေ၏။ ရေဗကုက ကိုချစ် နှစ်မြို့သဖြင့် ၊ အမိ သေသော အမှု၌ သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။

25တဖန် အာဗြဟံ သည်၊ ကေတုရ အမည် ရှိသောမိန်းမ နှင့် စုံဘက် ၍၊ ²ထိုမိန်းမ သည် ဇိမရံ ၊ ယုတ်ရှန် ၊ မေဒန် ၊ မိဒျန် ၊ ဣဂျဗက် ၊ ရူအာ တို့ကို ဘွားမြင် လေ၏။ ³ယုတ်ရှန် သား ကား ၊ ရှေ့ဘ နှင့် ဒေဒန် တည်း။ ဒေဒန် သား ကား ၊ အာရှရိမ် လူ၊ လေ တုရိမ် လူ၊ လုမ်မိမ် လူတည်း။ ⁴မိဒျန် သား ကား ၊ ဇဖါ ၊ ဇဖေရ ၊ ဟာနုတ် ၊ အဘိဒ ၊ ဇလဒါ တည်း။ ထို သူ့အပေါင်း တို့ကား ကေ တုရ အနွယ် ဖြစ်ကြသတည်း။ ⁵အာဗြဟံ သည်၊ မိမိ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို ဣဇာက အား ပေး လေ၏။ ⁶မယားငယ် တို့၌ ရသောသား တို့ အား လည်း ၊ မိမိ အသက် ရှင်စဉ်တွင်ဆုလုပ် များကိုဝေပေး ၍ ၊ သား ဣဇာက ထံမှ အရှေ့ပြည် သို့ လွှတ် လိုက်လေ၏။ ⁷ထိုနောက် အာဗြဟံ သည် အသက် ကြီးရင့်၍ ၊ အိုမင်း ခြင်း၊ နေ့ရက် ကာလ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့်တကွ ၊ အသက် ပေါင်း တရာ ခုနစ် ဆယ်ငါး နှစ် ရှိ သော်၊ ⁸အသက်ချုပ် ၍ အနိစ္စ ဖြစ်သဖြင့် ၊ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာ သို့ ရောက်လေ၏။ ⁹သား ဣဇာက နှင့် ဣဂျမေလ တို့သည်၊ မဲရေ မြို့ ရှေ့မှာ ၊ ဟိတုတိ အမျိုးသား၊ ဇောရ သား ဇဖရန် ၏လယ်ပြင် တွင် ၊ မပုပေလ မြေတွင်း ဌ အဘကို သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ ¹⁰ဟေသ

အမျိုးသား တို့အား အဘိုးပေး၍ အာဗြဟံ ဝယ် သောလယ်ပြင် ၌ ၊ အာဗြဟံ နှင့် မယား စာရာ တို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ကြသတည်း။¹¹ အာဗြဟံ သေ သောနောက် ၊ သား ကူဇာက် ကို ဘုရားသခင် ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ ကူဇာက် သည် ဗေရလဟ်ရော မြို့မှာ နေသတည်း။¹² စာရာ ၏ကျွန်မ ၊ အဲဂုတုတု ၊ အမျိုးသားဟာဂရ ဘွား မြင် သော အာဗြဟံ သား ကူရှမေလ ၏ သားစဉ်မြေးဆက် တည်းဟူသော၊¹³ မိမိ အမျိုးအနွယ် အလိုက် ၊ ကူရှမေလ သား များအမည် ဟူမူကား ၊ သား အကြီး နုဗာယုတ်။ ထိုနောက် ကေဒါ ၊ အာဒဗေလ ၊ မိဗသံ၊¹⁴ မိရုမ ၊ ဒုမာ ၊ မာစ ၊¹⁵ ဟာဒဒ် ၊ တေမ ၊ ယေတုရ ၊ နာဖိရု ၊ ကေဒမာ တည်းဟူသော၊¹⁶ ကူရှမေလ သား တည်း။ ထို သို့အမည် ရှိ သော သူ တို့ သည်၊ မိမိ မြို့ ၊ မိမိ ရဲတိုက် အလိုက် ၊ အမျိုး မျိုး သော မင်း ဆယ် နှစ် ပါးဖြစ်သတည်း။¹⁷ ကူရှမေလ သည် အသက် တရာ သုံး ဆယ်ခုနစ် နှစ် ရှိသော်၊ အသက် ချုပ်၍ သေ သဖြင့် ၊ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာ သို့ ရောက် လေ၏။¹⁸ သူ တို့သည် လည်း၊ အာရှရိ ပြည်သို့ သွား ရာလမ်း အရှေ့ ရှုရ မြို့ တိုင်အောင် နေ ကြ၏။ ထိုသို့ ကူရှမေလ၏ နေရာသည်၊ မိမိ ညီအစ်ကို အပေါင်း အနား ၌ ကျ သတည်း။¹⁹ အာဗြဟံ သား ကူဇာက် ၏အဆက် အနွယ် ဟူ မူကား ၊ အာဗြဟံ သား ကား ကူဇာက် တည်း။²⁰ ကူဇာက် သည်၊ အသက် လေးဆယ် ရှိ သောအခါ၊ ပါဒနာရ် အရပ်သူ၊ ရှုရိ အမျိုးဗေ သွေလ ၏သမီး ၊ ရှုရိ လူ လာဗန် ၏ နှမ ရေဗကုက နှင့် အိမ်ထောင် လေ၏။²¹ ကူဇာက် သည်၊ မိမိ မယား ရေဗကုက မြို့ သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား နားထောင် တော် မူသဖြင့် ၊ သူ ၏မယား သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူလေ၏။²² ဝမ်းအတွင်း ၌ တည်သော သူငယ် တို့သည်၊ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက် ကြ၏။ အမိ ကလည်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်၍ ငါ ၌ အဘယ် အမှုရောက်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆို သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် ခြင်းငှါ သွား လေ၏။²³ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် ၏ ဝမ်းအတွင်း ၌ လူမျိုး နှစ် မျိုးရှိ၏။ သင် ၏ဝမ်း ထဲက ခြားနား သော လူစု နှစ် စုကို ဘွားရလိမ့်မည်။ လူ တမျိုးသည် တမျိုး ထက် အားကြီး လိမ့်မည်။ အကြီး သည်အငယ် ၌ ကျွန် ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁴ ဘွား ချိန် စေ့ သောအခါ ၊ သူ ၏ဝမ်း ၌ သား အမွှာ ရှိ သဖြင့်၊²⁵ အဦး ဘွား သောသားသည်၊ အမွှေး ပါသောအဝတ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ တကိုယ်လုံး အဆင်းနီ ၏။ သူ ကို ဧသော ဟူသော အမည် ဖြင့် မှည့် ကြ၏။²⁶ ထိုနောက်မှ သူ ညီ သည်၊ အစ်ကိုဧသော ၏ ဖနှောင့် ကို ကိုင် လျက် ဘွား လာ၏။ သူ ကိုကား၊ ယာကုပ် အမည် ဖြင့် မှည့် ကြ၏။ ထို သားနှစ်ယောက်ကို ဘွား သောအခါ ၊ ကူဇာက် သည် အသက် ခြောက် ဆယ်ရှိသတည်း။²⁷ သူငယ် တို့သည် ကြီးပွား ၍ ၊ ဧသော ကား လိမ္မာ သော တော သား မုဆိုး ဖြစ် လေ၏။ ယာ ကုပ် ကား တဲ ၌ နေ တတ်၍ စိတ်ကောင်း သောသူ ဖြစ်၏။²⁸ ကူဇာက် သည်၊ ဧသော ပေးသော အမဲသား ကို စားလေ့ရှိသောကြောင့် သူ ကိုချစ် ၏။ ရေဗကုက မူကား ယာကုပ် ကို ချစ် ၏။²⁹ တနေ့သ၌၊ ယာကုပ် သည် စားစရာကို ချက်ပြုတ်

စဉ်တွင် ၊ ဧသော သည် တော မှ လာ ၍ မော သောကြောင့်၊³⁰ ယာ ကုပ် အား ၊ ထို နီ သောစားစရာနှင့် ငါ့ ကို ကျွေး ပါလော့၊ ငါ မော ပါသည်ဟု ဆို လေ၏။ ထို ကြောင့် သူ ၏နာမည် ကို ဧဒုံ ဟု တွင် သတည်း။³¹ ယာကုပ် ကလည်း ၊ ယနေ့ပင် သင် ၏သားဦး အရာ ကို၊ ငါ့ အား ရောင်း ပါဟု ဆိုလျှင်၊³² ဧသော က၊ ငါ သေ လုပြီ။ သားဦး အရာအားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟုဆို ၏။³³ ယာကုပ် ကလည်း ၊ ယနေ့ပင် ငါ့ အား ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုပါဟု ဆိုသော် ၊ သူသည်ကျိန်ဆို သဖြင့် ၊ ယာကုပ် အား မိမိ သားဦး အရာ ကို ရောင်း လေ၏။³⁴ ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ မုန့်နှင့် ပဲဟင်း ကို ဧသော အား ပေး သဖြင့်၊ သူသည် စားသောက် ပြီးမှ ထ ၍ သွား လေ ၏။ ထိုသို့ ဧသော သည်၊ မိမိနှင့် ဆိုင်သောသားဦး အရာကို မထိမဲ့မြင် ပြုသတည်း။

26 အာဗြဟံ လက်ထက် ထိုပြည် ၌ ဖြစ် ဘူးသော အစာခေါင်းပါး ခြင်းမှတစ်ပါး ၊ နောက်တဖန်အစာခေါင်းပါး ခြင်း ရှိပြန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ကူဇာက် သည် ဖိလိတုတို မင်းကြီးအဘိမလက် နေရာဂေရာ မြို့ သို့ သွား လေ၏။² ထာဝရဘုရား သည်လည်း သူ့ အား ထင်ရှား ၍ ၊ သင်သည် အဲဂုတုတု ပြည်သို့ မ သွား နှင့်၊ ငါပြော လတံ့သော ပြည် ၌ နေ လော့။³ ယခု ဤပြည် ၌ တည်းခို ၍နေလော့။ သင့် ဘက် မှာ ငါနေ ၍ ကောင်းကြီး ပေးမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် နှင့် သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ဤ ပြည် ရှိ သမျှ တို့ကို ငါပေး မည်။ သင် ၏အဘ အာဗြဟံ အား ငါ ကျိန်ဆို သော စကား ရှိ သည် အတိုင်း ငါပြု မည်။⁴ သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကို ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ များပြား စေမည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား လည်း ၊ ဤ ပြည် ရှိ သမျှ တို့ကို ငါပေး မည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အားဖြင့် လည်း ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။⁵ အကြောင်းမူကား ၊ အာဗြဟံ သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ ငါ စီရင် မှာထားသော ပညတ် တရား အမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက် သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။⁶ ကူဇာက် သည် ဂေရာ မြို့၌ နေ စဉ် တွင် ၊ - မြို့သားတို့သည် သူ၏မယားအကြောင်းကို မေးသောအခါ၊ ရေဗ ကု ကသည် လှ သော အဆင်းအရောင် ရှိ သောကြောင့်၊⁷ ဤ ပြည် သားယောက်ျား တို့သည် သူ့ အကြောင်းကြောင့် ငါ့ ကိုသတ် မည်ဟု စိုးရိမ် ၍၊ သူ သည် ငါ့ မယား ဖြစ်သည်ဟု မ ပြော မ ဆို ဝံ့၊ ငါ့ နှမ ဖြစ်သည် ဟု ပြော ဆို၏။⁸ ထို မြို့၌ ကာလ အတန်ကြာ နေပြီးမှ ၊ တနေ့သ၌၊ ကူဇာက် သည် မိမိ မယား ရေဗကုက နှင့် ကစား သည်။ ဖိလိတုတို မင်းကြီး အဘိမလက် သည် ပြတင်းပေါက် ဝက ကြည့် မြင် လျှင်၊⁹ ကူဇာက် ကို ခေါ် ၍ ၊ ထို မိန်းမ သည်၊ အကယ်စင်စစ် သင် ၏မယား ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၊ သူသည် ငါ့ နှမ ဖြစ်၏ဟု အဘယ် ကြောင့်သင်ပြော ရ သနည်းဟုမေး သော်၊ ကူဇာက် က၊ သူ့ အတွက် ကြောင့် ကျွန်ုပ်သေ မည်ကို စိုးရိမ်ပါသည် ဟု လျှောက်ဆို ၏။¹⁰ အဘိမလက် မင်း ကလည်း ၊ ငါ တို့၌ သင်

ပြု သော အမှု ကား အဘယ်သို့ နည်း။ တစုံ တယောက် သော သူ သည်၊ သင် ဧါမယား နှင့် အမှတ်တမဲ့ သင့် နေလျှင်၊ ငါ တို့ ခေါင်း ပေါ်မှာ သင်သည် အပြစ် ရောက် စေလိမ့်မည် တကားဟု ဆိုပြီး မှာ ¹¹ဤ လင် မယားကို ပြစ်မှား သောသူသည် ဆက်ဆက်အသေ ခံရမည်ဟု မိမိလူ အပေါင်း တို့ကို မှာ ထားသနည်း။ ¹²ထို ပြည် ဌ် ကုဇာန် သည် မျိုးစေ့ကိုကြံ့ ၍ ၊ တနှစ် ခြင်းတွင် အဆ တရာ သော အသီးအနှံ ကို ရလေ၏။ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ ကောင်း ကြီး ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ¹³သူ သည်ကြီးပွား ၍ ၊ အလွန် စည်းစိမ် ကြီး သည် တိုင်အောင် တိုးတက် လျက် ၊ စီးပွားဥစ္စာများပြားစွာ ဖြစ် လေ၏။ ¹⁴သိုးစု ၊ နွားစု များ၊ ကျွန် များ နှင့် ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝ၏။ ထို ကြောင့် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် သူ ကိုပြုစု ကြ၏။ ¹⁵အဘ အာဗြဟံ လက်ထက် ၌ ၊ အဘ ဧါကျွန် တို့ တူး သော ရေတွင်း ရှိသမျှ တို့ ကို မြေ နှင့် ဖို့ ပိတ်ကြ၏။ ¹⁶အဘိမလက် မင်းကလည်း ၊ သင်သည် ငါ တို့ထက် တန်ခိုး ကြီး၏။ ငါ တို့ထံမှ ထွက် သွားလော့ဟု၊ ကုဇာန် ကို အမိန့် ရှိသောကြောင့်၊ ¹⁷ကုဇာန် သည် ထို မြို့မှ ထွက်သွား ပြီးလျှင် ၊ ဂေရာ ချိုင့် ၌ တဲ ကို ဆောက်၍ နေ လေ၏။ ¹⁸ထိုအခါ ကုဇာန် သည်၊ အဘ အာဗြဟံ ကျွန်တို့ တူး ၍ ၊ အဘသေ သော နောက် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့ဖို့သော ရေ တွင်း တို့ကို တူး ဘော်ပြန်၍ ၊ အထက်က အဘ သမုတ် သော အမည် ဖြင့် သမုတ် လေ၏။ ¹⁹ကုဇာန် ကျွန် တို့လည်း ၊ ချိုင့် ထဲ၌ တူး ၍ စမ်း ရေ တွင်း ကို တွေ့ ကြ၏။ ²⁰ဂေရာ အမျိုးသားနွား ကျောင်းတို့ကလည်း ၊ ဤရေ သည် ငါ တို့ရေဖြစ်၏ဟု၊ ကုဇာန် ဧါနွား ကျောင်းတို့ နှင့် လုယက် ပြော ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်းလုယက် ကြသောကြောင့် ၊ ထိုရေတွင်း ကို ဧသက် အမည် ဖြင့်မှည့် လေ၏။ ²¹နောက် တဖန် အခြား သော ရေတွင်း ကို တူး ပြန် ကြ၏။ ထို ရေတွင်းကို လည်း တဖန် လု ကြ သောကြောင့် ၊ သိ တန အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ²²ထို အရပ် မှ နေရာ ပြောင်း၍ ၊ အခြား သော ရေတွင်း ကို တူး ကြ၏။ ထို ရေတွင်း ကို အဘယ်သူမျှမ လုယက် သောကြောင့် ၊ ငါတို့ နေစရာအခွင့်ကို ယခု ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူပြီ ဖြစ်၍ ၊ ဤပြည် ၌ ငါ တို့သည် စီးပွား များကြလိမ့်မည်ဟုဆို လျက် ၊ ထို ရေတွင်းကို ရဟောဘုတ် အမည် ဖြင့် မှည့် သတည်း။ ²³တဖန် ထို အရပ်မှ ဗေရဂျော အရပ် သို့ ပြောင်း လေ၏။ ²⁴ထို နေ့ည မှာ ထာဝရဘုရား သည် ထင်ရှား ၍ ၊ ငါ သည် သင် ဧါအဘ အာဗြဟံ ဧါ ဘုရား ဖြစ်၏။ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ သည်သင့် ဘက် မှာရှိ၏။ ငါသည်ကောင်းကြီး ပေး မည်။ ငါ ဧါကျွန် အာဗြဟံ အတွက် ၊ သင် ဧါအမျိုးအနွယ် ကို ငါများပြား စေမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²⁵ထို အရပ်၌ ယမ် ပုလုလင်ကို တည် ၍ ၊ ထာဝရ ဘုရား ဧါ နာမတော် ကို ပဌနာ ပြု၏။ တဲ ကိုလည်း တည်ဆောက် ၍ ၊ ကျွန် တို့သည် ရေတွင်း ကို တူး ကြ၏။ ²⁶ထိုအခါ အဘိမလက် မင်းသည်၊ အဆွေ တော် အဟုဇာတ် နှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖိကောလ တို့ကို ခေါ်၍၊ ဂေရာ မြို့မှ ကုဇာန် ရှိရာသို့ သွား ၍။

²⁷ကုဇာန် ကလည်း ၊ သင် တို့သည် ငါ ကို မြင်ပျင်း ၍ နှင်ထုတ် ပြီးမှ ၊ အဘယ်ကြောင့် လာ ကြသနည်းဟု မေး လျှင်၊ ²⁸ထိုသူတို့ က၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ဘက် မှာ ရှိ တော်မူကြောင်း ကို၊ ငါ တို့အမှန် သိမြင် သည်ဖြစ်၍၊ ²⁹ငါ တို့သည် သင့် ကိုမ ထိ မခိုက်၊ ကျေးဇူး ကိုသာ ပြု ၍ ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာလွတ် လိုက်သည်နည်းတူ ၊ သင် သည်ငါတို့ကို အပြစ် မ ပြုရဟု၊ ငါ တို့တစ်ဖက် ၊ သင့် တစ်ဖက် ၊ နှစ် ဘက်သား တို့သည်၊ သစ္စာ ဂတိထား၍ မိဿဟာယ ဖွဲ့ ကြစို့။ သင် သည် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောသူဖြစ် ပါ၏ဟု ဆို ကြ လေ သော်၊ ³⁰ကုဇာန် သည်၊ သူ တို့ အဘို့ စားသောက်ပွဲ ကို လုပ် ၍ ၊ အတူ စား သောက် ကြ၏။ ³¹နံနက် စောစော ထ၍ ၊ အချင်းချင်း တ ဦးနှင့် တဦးသစ္စာ ပြုလိုက်ပြီးမှ ၊ ကုဇာန် သည် သူ တို့ကို လွတ် လိုက်၍ ၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာသွား ရကြ၏။ ³²ထို နေ့ ၌ ပင် ကုဇာန် ကျွန် တို့သည် လာ ၍ ၊ မိမိတို့ တူး သောတွင်း ၌ ရေ တွေ့ ကြောင်းကို ပြော ဆိုကြလျှင်၊ ³³ထို ရေတွင်းကို ရှေ့ဘ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့ ကို ဗေရဂျော မြို့ဟု ယနေ့ တိုင်အောင် တွင်လေသတည်း။ ³⁴သော သည် အသက် လေးဆယ် ရှိ သောအခါ ၊ ဟိတုတိ အမျိုးသားဗေရိ ဧါသမီး ယုဒိတ် ၊ ဟိတုတိ အမျိုးသားဗေရိ ဧါသမီး ဗာရုမတ် တို့ နှင့် အိမ်ထောင် လေ၏။ ³⁵ထိုမိန်းမတို့သည် ကုဇာန် နှင့် ရေဗကု က ၌ စိတ် နှလုံး ပူပန် စရာအကြောင်း ဖြစ် သတည်း။

27 ထိုနောက် ကုဇာန် သည် အို ၍ မျက်စိ မှန် သဖြင့် မ မြင် နိုင် သောအခါ ၊ သား အကြီး ဧ သော ကို၊ ငါ သား ဟု ခေါ် လျှင် ၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု ထူး လေ၏။ ²အဘကလည်း၊ ယခု ငါအို လှပြီ။ အဘယ်သောအခါ သေ ရမည်ကို ငါမ သိ။ ³မ သေ မီ ငါ ဝိညာဉ် သည် သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးမည်အကြောင်း ၊ သင် ဧါလက်နက် တည်း ဟူသော လေး နှင့် မြှား တောင့် ကို ဆောင်ယူ လျက် တော သို့ သွား၍ ၊ ငါစား စရာ ဘို့ အမဲ ကောင် ကို ရအောင် ရှာ ပြီး လျှင်၊ ⁴ငါမြိန်ရှက် တတ်သော အမဲဟင်း လျာကို ချက် ၍ ငါ ထံသို့ ယူ ခဲ့ ပါလော့ဟု ပြောဆို၏။ ⁵ထိုသို့ ကုဇာန် သည် သား ဧသော အား ပြောဆို သော စကားကို၊ ရေဗကု က ကြား သည်ဖြစ်၍ ၊ ဧသော သည် အမဲသား ကို ရအောင်တော သို့ အရှာသွား စဉ်တွင်၊ ⁶ရေဗ ကု က သည် သား ယာ ကုပ် ကို ခေါ် ၍ ၊ ⁷သင် ဧါအဘ က၊ ငါ မ သေ မီ ထာဝရ ဘုရား၏ ရှေ့တော်မှာ သင့် ကို ငါကောင်းကြီး ပေး မည်အကြောင်း ၊ ငါစား စရာ ဘို့ အမဲသား ကို ယူ ခဲ့၍၊ အမဲဟင်း လျာကို ချက် ပါဟု သင် ဧါအစ်ကို ဧသော အား ပြော သည်ကို ငါ ကြား ပြီ။ ⁸သို့ဖြစ်၍ ငါ သား ၊ ငါ မှာ ထား သမျှ သော စကား ကို နားထောင် ပါ လော့။ ⁹ယခု ဆိတ် စုရှိရာသို့ သွား ၍၊ ကောင်းသော ဆိတ် သငယ် နှစ် ကောင်ကို ငါ ထံသို့ ယူ ခဲ့ပါလော့။ သင် ဧါအဘ မြိန်ရှက် တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ငါချက် မည်။ ¹⁰သင် ဧါအဘ မ သေ မီ သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေး မည်အကြောင်း ၊ ထိုအစကို

အဘ စား စေခြင်းငှါသင် သည် အဘထံသို့ ပို့ဆောင် ရမည်ဟု ဆို
 လေ၏။¹¹ ယာကုပ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် အစ်ကို ဒေသော ကား အမွေ
 ရှိသောသူ ၊ ကျွန်ုပ် ကားချောမွတ် သောသူ ဖြစ် ၏။¹² ကျွန်ုပ် အဘ
 သည် ကျွန်ုပ် ကို စမ်းသပ်ကောင်း စမ်းသပ် လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင်
 ကျွန်ုပ်ကိုလှည့်စား သော သူဟူ၍ ထင် သဖြင့်၊ ကျွန်ုပ် သည် မင်္ဂလာ
 ကိုမ ရဘဲ ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာကိုသာ ခံရ လိမ့်မည်ဟု အမိ ကိုဆို
 လေ၏။¹³ အမိ ရေဗကုကလည်း၊ ငါ့ သား ၊ သင် ခံရသောကျိန်ခြင်း
 အမင်္ဂလာသည် ငါ ၌ သင့်ရောက်ပါစေ။ ငါ့ စကား ကို နားထောင်
 ၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာ ယူ ခဲ့ပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊¹⁴ သူသည်
 သွား ၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကို အမိ ထံသို့ ယူ ခဲ့သဖြင့် ၊ အမိ သည်
 လည်း အဘ မြန်ရှက် တတ်သော အမဲဟင်းလျာကိုချက် လေ၏။
¹⁵ ထိုအခါ ရေဗကုက သည် အိမ် တွင် မိမိ လက် ၌ ရှိသော သား
 ကြီး ဒေသော ၏အဝတ် ၊ ကောင်းမွန် သော အဝတ်ကိုယူ ၍၊ သား
 ငယ် ယာကုပ် ကို ဝတ် စေလျက်၊¹⁶ ဆိတ် သငယ် ၏ သားရေ ကို
 လည်း ယူ၍ သူ ၏ လက် ၌ ခွင်း ၊ လည်ပင်း ချော သော ဘက်၌ ငင်း
 ဆင် ယင်ပြီးလျှင်၊¹⁷ မိမိချက် သော အမဲဟင်း နှင့် မုန့် ကိုသား ယာ
 ကုပ် လက် ၌ အပ်ပေး ၏။¹⁸ ယာကုပ်လည်း အဘ ထံ သို့ သွား ၍ ၊
 အဘ ဟု ခေါ်လေ၏။ အဘကလည်း၊ ငါ ရှိ ၏ငါ့ သား။ သင် သည်
 အဘယ် သူနည်းဟုမေး ၏။¹⁹ ယာကုပ် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် ကား
 သား အကြီး ဒေသော ဖြစ်ပါ၏။ အဘမှာ ထားသည်အတိုင်း ပြု ပါ
 ပြီ။ ထ ၍ထိုင် ပါ။ အဘ၏ဝိညာဉ် သည် အကျွန်ုပ် ကို ကောင်းကြီး
 ပေးမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏အမဲသား ကို စား ပါလော့ဟု ဆို
 လေ၏။²⁰ အဘ က္ကဇာ က် က လည်း ၊ ငါ့ သား ၊ ဤ မျှ လောက်
 လျင်မြန်စွာတွေ့ရသောအကြောင်းကား၊ အဘယ်သို့ နည်း ဟု သား
 အား မေး လျှင်၊ အဘ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ်
 ရှိရာသို့ ဆောင် ခဲ့တော်မူသောကြောင့် ၊ လျင်မြန် စွာတွေ့ရပါသည်
 ဟု ပြန်ဆို လေ၏။²¹ က္ကဇာ က် ကလည်း ၊ ငါ့ သား ၊ သင် သည် ငါ့
 သား ဒေသော မှန် သည် မ မှန်သည်ကိုသိလို၍၊ သင့် ကို ငါစမ်းသပ်
 စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ထံ ပါးသို့ချဉ်းကပ် ပါလော့ဟုဆို လျှင်၊²² ယာကုပ်
 သည် အဘ ထံ ပါး သို့ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ အဘ သည် စမ်းသပ် လျက်
 ၊ အသံ ကား ယာ ကုပ် ၏အသံ ၊ လက် တို့ကား ဒေသော ၏လက်
 ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆို လေ၏။²³ ထိုသို့သူ ၏ လက် တို့သည် ဒေသော
 ၏လက် ကဲ့သို့ အမွေ ပါသောကြောင့် ၊ ယာကုပ်ဖြစ်မှန်းကို အဘ
 မ ရိပ်မိ သဖြင့် ၊ ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။²⁴ သို့ရာတွင် တဖန်ကား၊
 သင်သည် ငါ့ သား ဒေသော စင်စစ် အမှန်ပင် ဖြစ်သလောဟုမေး ပြန်
 လျှင်၊ မှန်ပါသည် ဟု ဆို ၏။²⁵ အဘကလည်း၊ ငါ့ ထံ ပါးသို့ သွင်း
 ခဲ့ပါ။ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးမည်အကြောင်း ၊
 ငါ့ သား ၏ အမဲသား ကို ငါစား အံ့ဟုဆိုလျှင် ၊ ယာကုပ်သည် အဘ
 ထံ ပါးသို့ သွင်း ၍ ၊ အဘစား လေ၏။ စပျစ်ရည် ကိုလည်း ပေး ၍
 အဘသောက် လေ၏။²⁶ ထိုနောက် အဘက၊ ငါ့ သား ချဉ်းကပ် ၍
 ငါ့ ကို နမ်း ပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် ချဉ်းကပ် ၍ အဘ

ကို နမ်း လေ၏။²⁷ အဘ က္ကဇာ က် ကလည်း၊ သူ့ အဝတ် ၏ အနံ့ ကို
 ခံ ၍ ကြည့် ပါ။ ငါ့ သား ၏အနံ့ သည်၊ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး
 ပေးတော်မူသောလယ် ၏အမွေ အကြိုင်နှင့် တူ၏။²⁸ ထိုကြောင့်
 ဘုရားသခင် ပင် မိုယ်းကောင်းကင် ၏နင်း ကို ၎င်း ၊ မြေကြီး ၏ဆီဥ
 ကို ၎င်း ၊ များစွာ သော ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ကို၎င်း ၊ သင့် အား
 ပေး တော်မူ စေသတည်း။²⁹ သူ တပါး တို့သည် သင် ၌ကျွန် ခံ၍ ၊
 အပြည်ပြည်တို့သည် သင့် ရှေ့မှာ ဦးညွတ် ကြရစေသတည်း။ သင်
 သည် သင် ၏ညီအစ်ကို တို့၌ အရှင် ဖြစ်၍ ၊ သင့် အမိ သား တို့သည်
 သင့် ရှေ့မှာ ဦးညွတ် ရကြစေသတည်း။ သင့် ကို ကျိန်ဆဲ သောသူ
 အပေါင်း တို့သည် ကျိန်ဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရကြ စေ သတည်း။ သင့် ကို
 ကောင်းကြီး ပေးသောသူအပေါင်းတို့ သည် ကောင်းကြီး ကိုခံရကြ
 စေသတည်းဟု ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။³⁰ ယာကုပ် သည်၊ အဘ
 က္ကဇာ က် ပေးသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံ၍၊ အဘထံ မှ ထွက်
 သွား သော ခဏခြင်း တွင်၊ အစ်ကို ဒေသော သည် မုဆိုး ပြု ရာ မှ
 ရောက် လာ၏။³¹ သူ သည်လည်း အမဲဟင်း လျာကို ချက် ၍ အဘ
 ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ၏ဝိညာဉ် သည်၊ အကျွန်ုပ်
 ကိုကောင်းကြီး ပေးမည်အကြောင်း ၊ သား ၏ အမဲသား ကို ထ ၍
 စား ပါ လော့ ဟု ဆို လေ၏။³² အဘ က္ကဇာ က် က လည်း ၊ သင်
 သည် အဘယ်သူ နည်းဟု မေး လျှင်၊ အကျွန်ုပ် ကား သား အကြီး
 ဒေသော ဖြစ်ပါ၏ဟု ဆို လေသော် ၊ အဘ က္ကဇာ က် သည် အလွန်
 တုန်လှုပ်၍ အဘယ်သူနည်း၊³³ အမဲသား ကိုရ၍၊ ငါ့ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့
 ပြီးသောသူ သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။ သင်မ ရောက် မီ ငါသည်
 အကုန်အစင် စား ပြီး၍ ၊ သူ့ ကို ကောင်းကြီး ပေးမိပြီ။ သူ သည်
 ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကို ဧကန် အမှန်ခံ ရလိမ့်မည်ဟု ဆို လေ၏။
³⁴ အဘ ဆိုသော စကား ကိုဒေသော ကြား လျှင် ၊ အလွန် ပြင်း သော
 အသံ နှင့် သည်းထန် စွာ ငိုကြွေး လျက် ၊ အို အဘ ၊ အကျွန်ုပ် ကို
 လည်း ကောင်းကြီး ပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု ဆို လေသော်၊
³⁵ အဘက၊ သင့် ညီ သည် လိမ္မာ စွာလာ ၍ ၊ သင် ၏ ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာကို ယူ သွားပြီဟု ဆို လေ၏။³⁶ ဒေသောကလည်း၊ သူ့ကို ယာ
 ကုပ် ဟူသောအမည် ဖြင့် လျှောက်ပတ် စွာ မှည့် ပါပြီ မဟုတ်လော။
 အကျွန်ုပ် ကို နှစ် ကြိမ်လှည့်စား ၍ နိုင်ပါပြီ။ သားဦး အရိပ် အရာကို
 အရင်ယူ သွားပါပြီ။ ယခု လည်း တဖန် အကျွန်ုပ် ၏ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာ ကို ယူ သွားပါ ပြီဟူ၍၎င်း ၊ အကျွန်ုပ် အဘို့ ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာတပါးကိုမျှ မ ခြွင်း ပါသလောဟူ၍၎င်း ဆို လေ၏။³⁷ က္ကဇာ
 က် ကလည်း ၊ သူ့ ကို သင် ၏အရှင် ဖြစ် စေပြီ။ ညီအစ်ကို အပေါင်း
 တို့ကို သူ ၌ ကျွန် ခံ စေပြီ။ ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် နှင့် သူ့ ကိုထောက်
 မပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ သား ၊ သင် ၌ အဘယ်သို့ ပြု နိုင်တော့အံ့နည်း
 ဟု၊ ဒေသော အား ပြန် ပြောလျှင်၊³⁸ ဒေသော က၊ အိုအဘ ၊ ကောင်း
 ကြီး မင်္ဂလာ တစုံတခု မျှ မရှိပါသလော၊ အိုအဘ ၊ အကျွန်ုပ် ကို
 လည်း ကောင်းကြီး ပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု အဘ အား ပြော

ဆိုလျက် ၊ တဖန် အသံ ကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေး လေ၏။³⁹ အဘ ဣဇာက ကလည်း ၊ ကြည့်ရှုပါ။ သင် ၏ နေရာ သည် မြေကြီး ၏ဆီဥ နှင့် ၎င်း ၊ အထက် မိုယ်း ကောင်းကင် ၏နင်း နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။⁴⁰ ထား ဖြင့် အသက် ကိုမွေးရလိမ့်မည်။ ညီ ဌ် ကျွန် ခံရလိမ့်မည်။ နောက် တဖန် အစိုးရ သောအခါ ၊ သူ တင် သောထမ်းဘိုး ကို သင် ၏လည်ပင်း မှ ချိုး ပယ်လိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ဆိုလေ၏။⁴¹ အဘ သည် ယာကုပ် အားပေး သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကြောင့် ၊ ဒေသ သည် ယာကုပ် ကို အငြိုး ထား၍ ၊ ငါ့ အဘ ကြောင့် ညည်းတွား ရသော နေ့ရက် ကာလ အချိန် နီး ပြီ။ ထိုအခါ ငါ့ ညီ ယာကုပ် ကို ငါသတ် မည်ဟု ၊ အကြံ နှင့် ပြော လေ၏။⁴² ထိုသို့သား ကြီး ဒေသ ပြော သောစကား ကို အမိ ရေဗကုက ကြား လျှင် ၊ သား ငယ် ယာကုပ် ကိုခေါ်၍ ၊ သင် ၏ အစ်ကို ဒေသ သည် သင့် ကို သတ် သဖြင့် ၊ သင့် အမှု၌ စိတ် ပြေလိမ့်မည်။⁴³ ထိုကြောင့် ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ပါ။ ငါ့ မောင် လာဗန် နေရာခါရန် မြို့သို့ ထ၍ ပြေး သွား ပါလော့။⁴⁴ သင် ၏အစ်ကို စိတ် ပြေ သည်တိုင်အောင် ၊ သူ့ ထံ မှာ ခဏရှောင်၍ နေ ပါလော့။⁴⁵ သင် ၏အစ်ကို စိတ် ပြေ၍ ၊ သင် သည် သူ ဌ် ပြု သောအမှု ကိုသူမေ့လျော့ သောအခါ ၊ ငါမှာ လိုက်၍ ၊ ထို အရပ်မှ သင့် ကို ဆောင် ခဲ့စေမည်။ ငါ့သားနှစ် ယောက် လုံးကို တ နေ့ ခြင်းတွင် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ရိုး ရမည်နည်း ဟု ဆိုလေ၏။⁴⁶ တဖန် ရေဗကုက သည် ဣဇာက ထံ သို့သွား၍ ၊ ကျွန်မ သည် ဟေသ အမျိုးသမီး တို့ ကြောင့် ၊ ကိုယ်အသက် ကို ငြီးငွေ့ လှ၏။ ဤ ပြည် သူ့သမီး ကဲ့သို့ သောသူ ၊ ဟေသ အမျိုးသမီး နှင့် ယာကုပ်အိမ် ထောင် ဘက်ပြု လျှင် ၊ ကျွန်မ အသက်ရှင် ၍ အဘယ် ကျေးဇူးရှိပါ လိမ့်မည်နည်းဟု ပြောဆို လေ၏။

28 ထိုအခါ ဣဇာက သည် ယာကုပ် ကို ခေါ်၍ ၊ သင်သည် ခါနာ န် အမျိုးသမီး နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်မ ပြု ရ။² အမိ ၏အဘ ဗေသွေ လ အမျိုးသားနေရာ ပါဒနာရံ အရပ်သို့ ထ၍ သွား လော့။ သင့် ဦးရီး လာဗန် ၏ သမီး တစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်ပြု လော့။³ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကြီး ပေး၍ တိုးပွား စေသဖြင့် ၊ သင်သည် အမျိုး ကြီး ဖြစ် မည် အကြောင်း နှင့် များပြား စေတော်မူစေသတည်း။⁴ အထက်က အာဗြဟံ အား ပေး တော်မူ၍ ၊ သင် ယခု ဧည့်သည် ဖြစ်လျက်နေသောဤပြည် ကို ၊ သင် အမွေ ခံရမည်အကြောင်း ၊ သင့် အား၎င်း ၊ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ၎င်း ၊ အာဗြဟံ ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ပေး တော်မူ စေသတည်း ဟု ကောင်းကြီး ပေးလျက် မှာ ထား၍ လွှတ် လိုက်လေ၏။⁵ ထိုသို့ ယာကုပ် နှင့် ဒေသ ၏ အမိ ၊ ရေဗကုက ၏ မောင် ၊ ရှုရီ လူ ဗေသွေလ သား လာဗန် နေရာ ပါဒနာရံ ပြည် သို့ ယာကုပ် သွား လေ၏။⁶ ထိုသို့ ဣဇာက သည် ယာကုပ် ကို ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ ပါဒ နာ ရံ ပြည်၌ အိမ်ထောင် ဘက် ပြု စေ ခြင်း ငှါ လွှတ် လိုက် သောအကြောင်းကို၎င်း ၊ ခါနာန် အမျိုးသမီး နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်

မ ပြု ရဟု ၊ ကောင်းကြီး ပေးသောအခါ မှာ ထားကြောင်းကို၎င်း ၊⁷ ယာကုပ် သည် မိဘ စကားကို နားထောင် ၍ ၊ ပါဒနာရံ ပြည်သို့ သွား ကြောင်း ကို၎င်း ၊⁸ ခါနာန် အမျိုးသမီး တို့ကို အဘ ဣဇာက မ နှစ်သက်ကြောင်း ကို၎င်း ၊ ဒေသ သိ မြင်လျှင် ၊⁹ ဣဇာမေလ ထံ သို့ သွား ၍ အထက် မယား တို့မှတစ်ပါး ၊ အာဗြဟံ သား ဣဇာမေလ သမီး ၊ နဗာယုတ် နှမ ၊ မဟာလတ် နှင့် တဖန် အိမ်ထောင် ဘက် ပြုပြန် လေ၏။¹⁰ ယာကုပ် သည် ဗေရရောဘ ရွာမှ ထွက် ၍ ၊ ခါရန် ပြည်သို့ ခရီးသွား စဉ်တွင် ၊¹¹ တစုံတခုသောအရပ် သို့ ရောက် ၍ ၊ မိုယ်းချုပ် သောကြောင့် ၊ ညဉ့် ကို လွန်စေမည်အကြံရှိသည်နှင့် ၊ ထိုအရပ် ၌ ကျောက် ကိုယူ ၍ ခေါင်းအုံး ဘို့ ထား ပြီးလျှင် အိပ် လေ၏။¹² မြင် ရသောအိပ်မက် ဟူမူကား ၊ မြေကြီး ပေါ်၌ လှေကား ထောင် လျက် အဖျား သည် မိုယ်းကောင်းကင် တိုင်အောင် မှီ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်တို့ သည် ၊ ထို လှေကားဖြင့် ဆင်း လျက် တက် လျက် ရှိ ကြ၏။¹³ ထာဝရဘုရား သည် လှေကားထက် ၌ ရပ် တော် မူ လျက် ၊ ငါ သည် သင် ၏အဘ အာဗြဟံ ဘုရား ၊ ဣဇာက ၏ ဘုရား တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင် အိပ် သော မြေ ကို သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အား ငါပေး မည်။¹⁴ သင် ၏အမျိုး အနွယ် သည် မြေမှုန့် ကဲ့သို့ များပြားလိမ့်မည်။ အရှေ့ ၊ အနောက် ၊ တောင် ၊ မြောက် ၊ လေးမျက်နှာအရပ် တို့သို့ နှံ့ပြား ကြ လိမ့်မည်။ သင် နှင့် သင် ၏အမျိုး အနွယ် အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံ ကြ ရလိမ့်မည်။¹⁵ ငါ သည် သင့် ဘက် မှာ ရှိ၏။ သင် သွား လေ ရာ ရာ ၌ ငါ စောင့် မ မည်။ ဤ ပြည် သို့ တဖန် ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ ဂတိ ထားသည်အတိုင်း မပြည့်စုံမှီ ၊ သင့် ကို ငါ မ စွန့် ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁶ ယာကုပ် သည် အိပ်ပျော် ရာ မှ နိုး လျှင် ၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား သည် ဤအရပ် ၌ ရှိ တော် မူ၏။ ရှိ တော် မူကြောင်းကို ငါ မ သိ။¹⁷ ဤအရပ်ကား ၊ အဘယ် မျှလောက်ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ်သည်တကား။ ဤအရပ်ကား ၊ အခြား မဟုတ် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဘုံ ဗိမာန် ၊ ကောင်းကင် တံခါး ဝ ဖြစ်သည် တကားဟု ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်၍ ဆို ၏။¹⁸ နံနက် စောစော ယာကုပ် သည် ထ၍ ၊ ခေါင်းအုံး သော ကျောက် ကို ယူ သဖြင့် ၊ မှတ် တိုင်ဖြစ် စေလျက် ထူ ထောင်ပြီးလျှင် ၊ ကျောက် ထိပ် ဖျားအပေါ်၌ ဆီ ကို လောင်း လေ၏။¹⁹ ထို အရပ် ကိုလည်း ၊ ဗေ သလ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုမြို့ ၏ အမည် ဟောင်း ကား ၊ ဥ လံလုဇ ဟု သတည်း။²⁰ ထိုအခါ ယာကုပ် က ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ဘက် ၌ ရှိ လျက် ၊ ငါ ယခု သွားရာလမ်း မှာ ၊ ငါ့ ကို စောင့်မ ၍ စား စရာ အစား ၊ ဝတ် စရာ အဝတ် ကို ပေး သနားတော် မူ လျှင် ၎င်း ၊²¹ ငါသည် တဖန် အဘ ၏အိမ် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် ရောက်၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ ဘုရား ဖြစ် တော်မူလျှင် ၎င်း ၊ မှတ် တိုင် ပြု၍ ငါထူထောင် သော ဤ ကျောက် သည်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် ဖြစ် ရမည်။²² ပေး သနားတော်မူသမျှ တို့ကို ဆယ်ဘို့ တ

ဘို့ပူဇော် ပါမည်ဟူ၍သစ္စာ ပြုလေ၏။

29 တဖန် ယာကုပ် သည် ခရီးသွား ၍ ၊ အရှေ့ပြည် သား တို့ နေရာ အရပ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊² မြော် ကြည့်၍ တော စဉ် ရေတွင်း တခုကို မြင် ၏။ ထိုတွင်း ရေ ဖြင့် သိုးစု များကို တိုက်တတ်သည် ဖြစ်၍၊ တွင်းနား မှာ သိုးစု သုံး စု အိပ် လျက်ရှိ၏။ ရေတွင်း ဝ ပေါ် မှာ ကြီးစွာ သော ကျောက် ရှိ၏။³ သိုး ထိန်းအပေါင်း တို့သည် ထို အရပ်၌ စုဝေး သောအခါ ၊ ရေတွင်း ဝ ၌ ဖုံးအုပ်သော ကျောက် ကို လှိမ့် လှန်၍ ၊ သိုး များကို ရေ တိုက်ပြီးလျှင် ၊ ထိုကျောက် ကို မိမိ နေရာ ရေတွင်း ဝ ပေါ် မှာ တဖန် တင်ထားလေ့ရှိ၏။⁴ ယာကုပ် က လည်း ၊ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အဘယ် အရပ်က လာကြ သနည်းဟုမေး လျှင်၊ ငါ တို့သည် ခါရန် မြို့က လာကြသည်ဟုပြော ဆိုလေ၏။⁵ တဖန် ယာကုပ်က၊ နာခေါ်သား လာဗန် ကို သိ သလော ဟု မေး လျှင်၊ သိ ၏ဟု ပြန် ဆိုသော်၊⁶ သူသည် မာ ပါ၏လောဟု တဖန် မေး ပြန်လျှင် ၊ မာ ပါ၏။ သူ ၏သမီး ရာခေလ သည် သိုး များနှင့်တကွ လာ လိမ့်မည်ဟု ဆို ကြလေ၏။⁷ ယာကုပ်ကလည်း၊ နေ့ အချိန် အလွန်များ စွာရှိသေး၏။ သိုး တို့ကို စုဝေး ရာအချိန် မ ဟုတ်သေး။ ရေတိုက် ပြီးလျှင်၊ သွား ၍ ထိန်း ကြဦးလော့ဟု ဆို လေ၏။⁸ သူတို့ကလည်း၊ သိုး ထိန်းအပေါင်း စုဝေး ၍ ၊ ရေတွင်း ဝ ၌ ဖုံးအုပ်သော ကျောက် ကို လှိမ့် လှန်ပြီးမှ သား သိုး တို့ကို ရေတိုက် ရ၏။ သို့မဟုတ်၊ မ တိုက်ရဟု ပြန် ဆိုကြ ၏။⁹ ထိုသို့ တဦးနှင့်တ ဦး နှုတ်ဆက် ကြစဉ်တွင် ၊ ရာခေလ သည်၊ မိမိ အဘ ၏သိုး တို့ ကို ထိန်းရသည် ဖြစ်၍ ၊ သိုး တို့ကို ဆောင် လျက်လာ၏။¹⁰ ယာ ကုပ် သည်၊ မိမိ ဦးရီး လာဗန် ၏သမီး ရာခေလ နှင့် ဦးရီး လာဗန် ၏သိုး တို့ကို မြင် သောအခါ ၊ အနီးသို့ချဉ်း ၍ ၊ ရေတွင်း ၌ ဖုံးအုပ် သော ကျောက် ကို လှိမ့် လှန်ပြီးလျှင် ၊ ဦးရီး လာဗန် ၏ သိုး တို့ကို ရေတိုက် လေ၏။¹¹ ထိုနောက် ၊ ယာကုပ် သည် ရာခေလ ကို နမ်း ၍ ၊ ကျယ် သော အသံ နှင့် ငို လေ၏။¹² မိမိသည် ရာခေလ အဘ ၏ တူ၊ ရေဗကုက ၏သား ဖြစ်ကြောင်း ကို ကြားပြော လျှင် ၊ ရာခေ လ သည်ပြေး ၍ မိမိ အဘ အား ပြန် ကြားလေ၏။¹³ လာဗန် သည် မိမိ တူ ယာကုပ် ၏ သိတင်း စကား ကို ကြား သောအခါ ၊ ကြိုဆို ခြင်း ငါ့ အလျင်အမြန် သွား၍ ၊ ပိုက် ဘက် နမ်း ရှုတ် လျက် ၊ မိမိ အိမ် သို့ ဆောင် သွားလေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း မိမိ အမှုအရာ ရှိ သမျှ ကို ကြား ပြောလျှင်၊¹⁴ လာဗန် က၊ အကယ်စင်စစ် သင် သည် ငါ့ အရိုး အသား ပင်ဖြစ်၏ဟု ဆို လေ၏။¹⁵ ယာကုပ် သည် တ လ ခန့်မျှ နေ ပြီးမှ၊ လာဗန် က၊ သင် သည် ငါ့ တူ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ အကျိုး မဲ့ကျွန် ခံရပါ မည် လော။ ခံလိုသောအခ ကို ငါ့ အား ပြော လော့ဟု ဆို လေ၏။¹⁶ ထိုအခါ လာဗန် ၌ သမီး နှစ် ယောက်ရှိ၏။ အကြီး ကား၊ လေအာ အမည် ရှိ၏။ အငယ် ကား၊ ရာခေလ အမည် ရှိ၏။¹⁷ လေအာ ကား၊ မျက်စိ နုည့် ၏။ ရာခေလ ကား၊ ပုံ ပြင် ယဉ်ကျေး ၍ အသွေး အဆင်းလည်းလှ ၏။¹⁸ ယာကုပ် သည် ရာ

ခေလ ကို ချစ် သောကြောင့်၊ လာဗန်အား၊ ဦးမင်းသမီး အငယ် ရာ ခေလ ကိုရခြင်းငှါ၊ ခုနစ် နှစ် အစေ ခံပါမည်ဟု ဆို လျှင်၊¹⁹ လာဗန် က၊ အခြား သောသူ အား ပေးစား သည် ထက် ၊ သင့် အား ပေးစား သော် သာ၍ကောင်း ၏။ ငါ နှင့်အတူ နေ လော့ဟုဆို ၏။²⁰ ယာကုပ် သည်လည်း ၊ ရာခေလ ကို ရခြင်းငှါခုနစ် နှစ် အစေခံ လေ၏။ ရာ ခေလ ကိုချစ် သောကြောင့် ၊ ခုနစ်နှစ်ကို နည်း သောနေ့ရက် ကဲ့သို့ ထင် မှတ်သတည်း။²¹ ယာကုပ် ကလည်း ၊ ချိန်းချက်သော အချိန် စေ့ ပါပြီ။ ကျွန်ုပ် သည် မယား နှင့် ဆက်ဆံ ဘို့ရာ ပေးစား ပါဟု လာ ဗန် အား ဆို လျှင်၊²² လာဗန် သည် ထိုအရပ် ၌နေသောသူ အပေါင်း တို့ကို စည်းဝေး စေ၍ ပွဲ လုပ် လေ၏။²³ ည ဦးအချိန်ရောက် မှ၊ ဇိ လပအမည်ရှိသောကျွန်မကို သမီး လေအာ ၌ လက်ဖွဲ့ လျက် ၊²⁴ ထို သမီး ကို ဆောင် သွင်း၍ ၊ ယာကုပ်သည် သူ နှင့် ဆက်ဆံ လေ၏။²⁵ နံနက် အချိန်ရောက် မှ ယာကုပ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လေအာ ဖြစ် ကြောင်းကို သိမြင် လျှင် ၊ လာဗန် ထံသို့ သွား၍ ကျွန်ုပ် ၌ ပြု သောအမှုကား၊ အဘယ်သို့ နည်း။ ကျွန်ုပ်သည် ရာခေလ ကိုရခြင်း ငှါ အစေခံ ရပြီ မ ဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ် ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စား ရသနည်းဟု ဆို သော်၊²⁶ လာဗန် က၊ ငါ တို့ပြည် ၌ သမီး အကြီး ကို မ ပေးစား မှီ၊ အငယ် ကို မပေးစားရ။²⁷ ခုနစ် ရက်စေ့ အောင် ငှိ ဦးလော့။ နောက် တဖန် ခုနစ် နှစ် အစေခံ ရသည်အတွက် ၊ ရာခေ လကိုလည်း သင့် အား ပေးစား ဦးမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊²⁸ ယာ ကုပ် ဝန်ခံ ၍ ခုနစ် ရက်စေ့ ပြီးမှ၊²⁹ လာဗန် သည် ဗိလဟာ အမည်ရှိ သောကျွန် မကို လက်ဖွဲ့ လျက် ၊ သမီး ရာခေလ ကို ပေးစား လေ၏။³⁰ ယာကုပ်သည် ရာခေလ နှင့် ဆက်ဆံ ၍ ၊ လေအာ ကို ချစ်သည် ထက် သာ၍ချစ် ၏။ လာဗန်ထံမှာတဖန် ခုနစ် နှစ် အစေခံ လေ၏။³¹ လေအာ သည် အမုန်း ခံရသည်ကို ထာဝရဘုရား သိမြင် ၍ ၊ သား ဘွား ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။ ရာခေလ မူကား မြို့ ၏။³² လေအာ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူသဖြင့် ၊ သား ကို ဘွားမြင် ၍ ရုဗင် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ဆင်းရဲ ခံခြင်းကို အမုန် ကြည့် မြင်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ယခု ငါ့ လင် သည် ငါ့ ကိုချစ် လိမ့်မည်ဟု ဆို သတည်း။³³ တဖန် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ကိုဘွားမြင် သော် ၊ ငါ သည် အမုန်း ခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား ကြား သောကြောင့် ၊ ဤ သားကိုလည်း ပေး သနား တော်မူပြီဟု ဆို ပြီးလျှင် ၊ ထို သားကို ရှိမောင် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။³⁴ တဖန် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ကိုဘွားမြင် သော် ၊ ငါ့ လင် အား သုံး ယောက်ကို ငါဘွားမြင် သောကြောင့် ၊ ယခုတ ခါသူသည် ငါ နှင့်ပေါင်းဘော် လိမ့်မည်ဟု ဆို ၍ ၊ ထို သားကို လေ ဝိ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။³⁵ တဖန် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ကို ဘွားမြင် သော် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ယခုငါချီးမွမ်း မည်ဟု ဆို သည် ဖြစ်၍ ၊ ထို သားကို ယုဒ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုနောက် ၊ သား ပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ၏။

30 ရာခေလ သည် ယာကုပ် အား သား မ ဘွား ကြောင်း ကို မိမိ သိမြင် သောအခါ ၊ အစ်မ ကို ငြူစူ သောစိတ် ရှိ၍ ၊ ငါ့ အား သား ကိုပေး ပါ။ သို့မဟုတ် ငါ သေ တော့ အံ့ဟု ယာကုပ် ကို ဆို လေ၏။
 2 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ငါ သည် သင့် အား သား ဘွားသောအခွင့်ကို ပေး တော်မမူသော ဘုရားသခင် ကိုယ်စား တော်ဖြစ်သလောဟု၊ ရာခေလ ကို အမျက် ထွက် ၍ ပြန်ဆို ၏။
 3 ရာခေလ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် ၌ ကျွန် မဗိလဟာ ရှိ ပါ၏။ သူ့ ထံသို့ ဝင် ပါ။ သူသည် အကျွန်ုပ် ဒူး ပေါ်မှာ သား ဘွား ၍ ၊ သူ့ အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် တည်ဆောက် ခြင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု ဆို လျက်၊
 4 ကျွန် မဗိလဟာ ကို ယာကုပ် ၏ မယား ဖြစ် စေခြင်းငှါအပ် ၍ ၊ သူ့ ထံ သို့ယာကုပ် ဝင် လေ၏။
 5 ဗိလဟာ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ၊ ယာကုပ် အား သား ကို ဘွား မြင် သည် ရှိ သော်၊
 6 ရာခေလ က၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ဘက်၌ တရားစီရင် တော်မူပြီ။ ငါ့ စကား ကို ကြား ၍ သား ကို ပေး သနားတော်မူပြီဟု ဆို သည်နှင့်အညီ ၊ ထို သားကို ဒန် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 7 တဖန် ရာခေလ ၏ ကျွန်မ ဗိလဟာ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍ ၊ ယာ ကုပ် အား နှစ် ကြိမ် မြောက် သော သား ကို ဘွား မြင်သည်ရှိသော်၊
 8 ရာခေလ က၊ ငါသည် ငါ့ အစ်မ နှင့် ကျပ်ကျပ် လုံးထွေး၍ နိုင် ခဲ့ပြီဟု ဆို ၍ ၊ ထို သားကို နဿလိ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 9 လေအာ သည် သား ပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ ကြောင်းကို မိမိ သိမြင် သောအခါ ၊ မိမိ ကျွန် မဗိလပ ကို ယူ ၍ ၊ ယာကုပ် ၏မယား ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါအပ် လေ၏။
 10 လေအာ ၏ ကျွန် မဗိလပ သည် လည်း ယာကုပ် အား သား ကိုဘွား မြင်သည်ရှိသော်၊
 11 လေအာ က၊ ကောင်းကျိုး လာသည်ဟု ဆို ၍ ၊ ထို သားကို ဂဒ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 12 တဖန် လေအာ ၏ ကျွန် မဗိလပ သည် ယာကုပ် အား နှစ် ကြိမ်မြောက်သော သား ကို ဘွားမြင် သည် ရှိသော်၊
 13 လေအာ က၊ ငါ ၌ မင်္ဂလာ ရှိ၏။ လူ သမီးတို့သည် ငါ့ ကိုမင်္ဂလာ ရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို သဖြင့် ၊ ထို သားကို အာရှာ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 14 ထိုနောက် ၊ ဂျုံ စပါးကို စုသိမ်း သော အချိန် ကာလ ၌ ၊ ရုဗင် သည် လယ်ပြင် သို့ ထွက်သွား ပြီးလျှင် ၊ အနုဆေးသီး ကိုတွေ့ ၍ ၊ မိမိ အမိ လေအာ ထံ သို့ ဆောင် ခဲ့လေ ၏။ ရာခေလ ကလည်း ၊ သင် ၏သား ရခဲ့သော အနုဆေးသီး အချို့ကိုပေး ပါလော့ဟု၊ လေ အာ ကို တောင်း လျှင်၊
 15 လေအာက၊ သင်သည် ငါ့ လင် ကိုယူ ၍ အတွက် မရှိထင်သလော။ ငါ့ သား ၏ အနုဆေးသီး ကိုလည်း ယူ ချင် သေးသည်တကားဟု ဆို လေသော် ၊ ရာခေလ က၊ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သင့် သား ၏ အနုဆေးသီး အတွက် ၊ လင်သည် ယနေ့ည၌ တွင် သင် နှင့် အိပ်ရမည်ဟု ဆို၏။
 16 ညဦး အချိန်၌ ၊ လယ်ပြင် မှ ယာ ကုပ် လာ သောအခါ ၊ လေအာ သည် ခရီးဦး ကြိုပြု ခြင်းငှါ သွား ၍ ၊ သင် သည် အကျွန်ုပ် ထံသို့ ဝင် ရမည်။ အကျွန်ုပ် ၏သား ရခဲ့ သော အနုဆေးသီး နှင့် သင့် ကို အကျွန်ုပ်ငှါး သည် မှန်ပါ ၏ဟုဆို သဖြင့် ၊ ထို နေ့ည၌ တွင် သူ နှင့် အိပ် ရလေ၏။
 17 လေအာ စကား

ကို ဘုရားသခင် နားထောင် တော်မူသဖြင့် ၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ၊ ယာကုပ် အား ပဉ္စမ သား ကို ဘွားမြင် လေသော်၊
 18 ငါ့ ကျွန် မကို ငါ့ လင် အား ပေး သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ အား အခ ကို ပေး တော် မူ ပြီ ဟု ဆို ၍ ၊ ထို သား ကို ဣသခါ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 19 တဖန် လေအာ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန် ၍ ၊ ယာ ကုပ် အား ဆဌမ သား ကို ဘွားမြင် လေသော်၊
 20 ဘုရားသခင် သည် ကောင်း သောလက် ဖွဲ့ကိုပေး သနားတော်မူပြီ။ ငါ့ လင် အား သား မြောက် ယောက်ကို ဘွားမြင် သောကြောင့် ၊ ယခု ငါ နှင့် အမြဲ နေ လိမ့်မည်ဟု ဆို ၍ ၊ ထို သားကို ဇာဗုလုန် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 21 ထို နောက်မှ သမီး ကို ဘွား ၍ ၊ ဒိန် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 22 ထိုအခါ ဘုရားသခင် သည် ရာခေလ ကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။ သူ ၏စကားကို နားထောင် ၍ ၊ သား ဘွားသောအခွင့် ကိုပေး တော် မူ သဖြင့်၊
 23 သူသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သား ကိုဘွားမြင် လျှင် ၊ ငါ ခံ ရသောကဲ့ရဲ့ ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားသခင် သည် ပယ် တော်မူပြီ ဟူ၍ ၎င်း၊
 24 ထာဝရဘုရား သည် အခြား သောသား ကို ထပ် ၍ပေး တော်မူပါစေသောဟူ၍ ၎င်း ဆိုလျက်၊ ထို သားကို ယောသပ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
 25 ရာခေလ သည် ယောသပ် ကို ဘွား မြင် ပြီး သော နောက်၊ ယာကုပ် က၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် နေရင်း ပြည် သို့ သွား မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် ကို လွှတ် ပါလော့။
 26 ကျွန်ုပ် သည် အစေခံ ၍ရသော မယား နှင့် သား တို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ သွား ရသော အခွင့် ကိုပေး ပါလော့။ ကျွန်ုပ် အစေခံ သည်အကြောင်း ကို အဘ သိ ပါသည်ဟု လာဗန် အား ဆို လျှင်၊
 27 လာဗန် က၊ သင် ၏စိတ် နှင့် တွေ့ ပါ စေ။ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏အကြောင်း ကြောင့် ငါ့ အား ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သည် ကို ငါ ရိပ်မိ ပြီ။
 28 ငါ ပေး ရမည့် အခ ကို ပြော ပါ။ ငါ ပေး မည်ဟု ဆို လေ သော်၊
 29 ကျွန်ုပ် သည် အဘ၌ အဘယ်သို့ အစေခံ သည် ကို ၎င်း အဘ၏တိရစ္ဆာန် တို့သည် ကျွန်ုပ် ၌ အဘယ်သို့ ရှိ နေသည် ကို ၎င်း အဘ သိ ပါ၏။
 30 အထက် က အဘ ၏ ဥစ္စာနည်း လှ၏။ ယခု တိုးပွား ၍ များပြား လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် သွား လာလုပ် ကိုင်သောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် အဘ အား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ ယခုမှာ၊ ကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် အိမ်သူအိမ်သား တို့ကို အဘယ် သောအခါ ကျွန်ုပ်ပြု စု ရပါ အံ့နည်း ဟု ဆိုလေ၏။
 31 လာဗန်ကလည်း ၊ အဘယ် အခ ကို ပေး ရ မည်နည်းဟု မေး ပြန်လျှင် ၊ ယာကုပ် က၊ ဘာကိုမျှ မ ပေး ပါ နှင့်၊ ကျွန်ုပ် ၌ ကျေးဇူး တခု ပြု လိုလျှင် ၊ အဘ၏သိုး စု၊ ဆိတ်စု ကို တဖန် ကျွေးမွေးစောင့်ထိန်း ပါဦးမည်။
 32 ယနေ့ သိုးစု၊ ဆိတ်စု တရှောက်လုံး ကို ကျွန်ုပ် သွား ၍ ၊ ပြောက် ကျား သောဆိတ် များ ညှိ သော သိုး များ၊ ရှိသမျှ တို့ကိုရွေးနှုတ် ခွဲထားပါမည်။ နောက်မှ ပြောက်ကျားသောဆိတ်၊ ညှိသောသိုး တို့သည် ကျွန်ုပ် ၏ အခ ဖြစ် စေလော့။
 33 သို့ဖြစ်၍ ၊ နောင် ကာလ ၌ ကျွန်ုပ် ၏အခ သည်၊ အဘ ရှေ့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ကျွန်ုပ် ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း သည် ကျွန်ုပ်

ကို စောင့်ရှောက် ပါလိမ့်မည်။ မပြောကံ မကျားသော ဆိတ် ၊ မညို သောသိုး ရှိသမျှ တို့ကို ၊ ကျွန်ုပ် ခိုး သော အကောင်ဟူ၍မှတ်စေလော့ဟု ဆိုလေ၏။³⁴ လာဗန် ကလည်း၊ သင် ပြော တိုင်း ဖြစ်လော့ဟု ဝန်ခံ ၍ ၊ ထိုနေ့ ၌ ပင်၊ ပြောကံ ကျားသော ဆိတ် ထီး၊ ပြောကံ ကျားသောဆိတ် မ၊³⁵ အဖြူ ပါသော ဆိတ်ရှိသမျှ တို့နှင့် ၊ အဆင်းညို သော သိုးရှိသမျှ တို့ကိုရွေး ၍ ၊ မိမိ သား တို့လက် သို့ အပ် ပေးလေ၏။³⁶ ကိုယ် နေရာ အရပ်နှင့် ၊ ယာကုပ် နေရာအရပ်ကို သုံး ရက် ခရီး ကွာ စေခြင်းငှါ စီရင် သေး၏။ ယာကုပ် သည် ကြွင်း သော လာဗန် ၏သိုး ဆိတ်များကို ထိန်း လျက် နေရ လေ၏။³⁷ ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ စိမ်း သောလိဗနာ ပင်၊ လုဇ ပင်၊ အာရမုန် ပင်တို့၏ အခက် တံဖျားများကိုယူ ၍၊ အဖြူ ၊ အစိမ်း၊ အတန့်တန့် ပေါ်အောင်အခွံ ကို လှီး ခွာ ပြီးလျှင်၊³⁸ ရေသောက် လာ သောသိုး ၊ ဆိတ်အထီး အမ ရှက်တင် စေ မည်အကြံရှိ၍၊ ရေသောက် လာ သောအခါ ၊ အခွံ ခွာ ပြီး သော တံ ဖျား တို့ကို ရေ သောက် ကျင်း၊ သောက် ခွက် တို့၌ သိုး ဆိတ် တို့ ရှေ့ မှာ စိုက် ထား လေ၏။³⁹ သိုး ဆိတ်တို့သည် တံဖျာ များရှေ့ မှာ ရှက်တင် ၍ ၊ အပြောက် အကျား စသည် တို့ကို ဘွား ကြ၏။⁴⁰ ယာကုပ် သည် သိုး ၊ ဆိတ်သငယ် တို့ကိုလည်း ခွဲ ထား၍ ၊ လာ ဗန် ၏သိုး စု၊ ဆိတ် စု တွင် အဆင်း ပြောက် ကျားသော အကောင်၊ အဆင်း ညိုသော အကောင်ရှိသမျှ တို့ ရှေ့မှာ သိုး ဆိတ်များကိုမျက်နှာ ပြု စေ၏။ မိမိတိရစ္ဆာန် များနှင့် လာ ဗန် ၏ တိရစ္ဆာန် များကိုလည်း မ ရော မနှော စေဘဲ၊ တစုစီခွဲထားလေ၏။⁴¹ အားကြီး သော အကောင်တို့သည် ရှက်တင် သောအခါ ၊ တံဖျာ တို့တွင် ရှက်တင် စေခြင်းငှါ ၊ ယာကုပ် သည် တံဖျာများကို ရေကျင်း၌၊ သူတို့ မျက်မှောက် တွင် ထား တတ်၏။⁴² အားနည်း သော အကောင် တို့ရှေ့ မှာ တံဖျာ တို့ကို မ ပြ မထား။ ထိုကြောင့် အားနည်း သော အကောင်တို့သည် လာဗန် ၏ ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ အားကြီး သော အကောင်တို့မူကား၊ ယာကုပ် ၏ ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။⁴³ ထိုသို့ ယာကုပ် ၌ စည်းစိမ်တိုးပွား ၍ ၊ သိုး ၊ ဆိတ်၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ကုလားအုပ် ၊ မြည်း အများ ရှိ ကြ၏။

31 ထိုအခါ လာ ဗန် သား တို့က၊ ငါ တို့သခင် ၏ဥစ္စာ ရှိ သမျှကို ယာကုပ် သည် ယူ သွားလေ ပြီတကား၊ ငါ တို့အဘ ၏ဥစ္စာ အားဖြင့် ၊ သူ၌၍ မည်သော စည်းစိမ် ရှိသမျှ သည် ဖြစ် လေပြီဟု ဆို ကြသည်ကို ယာကုပ်ကြား ၍၊² လာဗန် ၏ မျက်နှာ ကို ကြည့် သောအခါ ၊ ရှေ့ က ကဲ့သို့ မဟုတ် ၊ ခြားနားသည် ကို သိ မြင်၏။³ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင် ၏ဘိုး ဘ နေ သော ပြည် ၊ သင် ၏အမျိုးသား ချင်းထံ သို့ပြန် သွားလော့။ ငါသည် သင့် ဘက် ၌ရှိ နေ မည် ဟု ယာ ကုပ် အား မိန့် တော် မူ ၏။⁴ ယာကုပ် သည် လူ ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ရာ ခေ လ နှင့် လေ အာ ကို ၊ သိုး စု ရှိ ရာ တော သို့ ခေါ် ပြီး လျှင်၊⁵ သင် တို့အဘ ၏ မျက်နှာ သည် ငါ ၌ ရှေ့ က ကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို ငါ သိ မြင်၏။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ

အဘ ၏ဘုရားသခင် သည်၊ ငါ့ ဘက် ၌ ရှိ တော် မူ၏။⁶ သင် တို့အဘ ၏အမှု ကို၊ ငါ တတ် နိုင် သမျှ အတိုင်း၊ ငါ စောင့် သည် ကို သင် တို့သိ ကြ၏။⁷ သင် တို့အဘ သည်လည်း ငါ့ ကို လှည့်စား ၍ ၊ ငါ ရထိုက်သော အခ ကိုဆယ် ကြိမ် လဲ ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ကိုညှဉ်းခဲ စေ ခြင်းငှါ ၊ ဘုရားသခင် အခွင့် ပေး တော် မ မူ။⁸ သူက၊ ပြောက် သော အကောင်တို့သည်၊ သင် ၏ အခ ဖြစ်စေ ဟု ဆို လျှင် ၊ သိုး ၊ ဆိတ်ရှိသမျှ တို့သည် ပြောက် သော အကောင်တို့ ကို မွေး ကြ၏။ ကျား သော အကောင်တို့ သည်၊ သင် ၏အခ ဖြစ် စေ ဟုဆို လျှင် ၊ သိုး ၊ ဆိတ် ရှိသမျှ တို့သည် ကျား သော အကောင် တို့ ကို မွေး ကြ၏။⁹ ထိုသို့ ဘုရားသခင် သည်၊ သင် တို့အဘ ၏ တိရစ္ဆာန် တို့ကို နှုတ် ၍ ငါ့ အား ပေး တော်မူပြီ။¹⁰ ထိုတိရစ္ဆာန် များ တို့သည်၊ ရှက်တင် ကြသောအခါ ၊ ငါ မြှော် ကြည့် ၍ ၊ တိရစ္ဆာန်မတို့ နှင့် ပေါင်းဘော် သော တိရစ္ဆာန်အထီး ရှိ သမျှတို့သည်၊ အပြောက် အကျားမှစ၍ ၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြောင်းကို အိပ်မက် ၌ ငါမြင် ရ၏။¹¹ ဘုရားသခင် ၏ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ ယာကုပ် ဟု အိပ်မက် ၌ ငါ့ ကို ခေါ် လျှင် ၊ ကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု ငါ ထူး ၏။¹² သူ က လည်း မြှော် ၍ကြည့် လော့။ တိရစ္ဆာန် မနှင့် ပေါင်း ဘော် သော တိရစ္ဆာန်အထီး ရှိသမျှ တို့သည်၊ အပြောက် အကျားမှ စ၍ ၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြ ၏၏။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၌ လာ ဗန် ပြု သမျှ တို့ကို ငါမြင် ၏။¹³ ငါ ကား၊ သင်သည် မှတ် တိုင်ကိုဆီ လောင်း၍၊ ငါ ၌ သစ္စာ ပြုရာ ဗေသလ အရပ်၏ဘုရား ဖြစ်၏။ ယခု ထ ၍၍ အရပ်မှ ထွက် သဖြင့်၊ အမျိုးသား ချင်းတို့ နေသောပြည် သို့ ပြန် သွားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏ဟု ယာကုပ်သည် ကြားပြော ပြီး လျှင်၊¹⁴ ရာ ခေ လ နှင့် လေ အာ တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်အဘ ၏အိမ် နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့ အမွေခံ ရသေး သနည်း။¹⁵ သူ သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား ကဲ့သို့ မှတ် တတ်သည် မ ဟုတ် လော။ ကျွန်ုပ် တို့ကို ရောင်း စား ခဲ့ပြီ တကား။¹⁶ ကျွန်ုပ် တို့အဘ မှ ဘုရားသခင် ရုပ်သိမ်း တော် မူ သော စည်းစိမ် ရှိ သမျှ သည် ငါ တို့ဥစ္စာ၊ ငါ တို့ သားသမီး များ ဥစ္စာဖြစ် ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် မှာ ထားတော်မူ သည် အတိုင်း ယခု တွင် ပြု ပါလော့ဟုပြန်ပြော ကြ၏။¹⁷ ထိုအခါ ယာကုပ် သည် ထ ၍ ၊ မိမိ သား မယား တို့ကို ကုလားအုပ် ပေါ် မှာ စီး စေ၏။¹⁸ မိမိ တိရစ္ဆာန် တည်း ဟူသော၊ ပါဒ နာ ရံ အရပ်၌ ရ သော တိရစ္ဆာန် ရှိ သမျှ တို့နှင့်၊ ရ တတ်သမျှ သော ဥစ္စာ တို့ကို ဆောင် ယူ၍ ၊ အဘ ဣဇာ က နေရာ ခါ နာန် ပြည် သို့ ခရီးသွား လေ၏။¹⁹ လာဗန် သည် သိုးမွေး ကို ညှပ်ခြင်းငှါ ၊ အခြား တပါး သို့ သွား ခိုက် တွင်၊ ရာခေလ သည်၊ သူ ၏တေရပ် ရုပ်တု တို့ကို ခိုး ယူလေ၏။²⁰ ယာကုပ် သည် မိမိ ပြေး မည်အကြောင်း ကို မ ကြား မပြောဘဲနေ၍ ၊ ရှုရိ လူဖြစ်သော လာဗန် ကို ပရိယာယ် အားဖြင့် နိုင် လေ၏။²¹ ထိုသို့ မိမိ ဥစ္စာရှိသမျှ ပါ လျက် ပြေး သွား၍ ၊ မြစ်

တစ်ဖက်သို့ အလျင်အမြန်ကူး ပြီးလျှင် ၊ ဂိလဒ် တောင် ကို ရှေ့ရှု ပြုလျက် ခရီး သွားလေ၏။²² ယာကုပ် ပြေး ကြောင်း ကို၊ သုံး ရက် မြောက် သောနေ့၌ လာဗန် ကြား သိလျှင်၊²³ ညီအစ်ကို တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ ခုနစ် ရက် ခရီး လိုက် သဖြင့် ၊ ဂိလဒ် တောင် ပေါ်မှာ မှီ လေ၏။²⁴ ဘုရားသခင် သည် ရှုရီ လူလာဗန် ဆီသို့ ညဉ့် အချိန်တွင် အိပ်မက် ၌ ကြွ တော်မူ၍ ၊ သင်သည် ယာကုပ် အား ကောင်း မကောင်း ကို မ ပြော နှင့်၊ သတိ ပြုလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁵ ထိုအခါ ယာကုပ် သည် မိမိ တဲ ကို ဂိလဒ် တောင် ပေါ်မှာ ဆောက် နှင့်ပြီ။ လာဗန် သည် လိုက်၍မှီ သောအခါ ၊ မိမိ ညီအစ်ကို တို့နှင့်တကွ ၊ ထိုတောင် ပေါ်မှာ တဲ ကို ဆောက်လေ၏။²⁶ လာဗန် က လည်း ၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု သနည်း။ စစ်တိုက် ရာ၌ ဘမ်းမိ သောသူတို့ကို သိမ်း သွား သကဲ့သို့ ၊ ငါ့ ကိုလှည့်စား၍၊ ငါ့ သမီး တို့ကို သိမ်း သွား လေ ပြီတကား။²⁷ ငါ့ ကို လှည့်စား ၍ ၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ် စွာ ထွက် ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြု၍ သီချင်း ဆိုလျက် ၊ ပတ်သာ နှင့် စောင်း တီးလျက်၊ သင့် ကို လွတ် လိုက်စေခြင်းငှါ ၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ ကို မ ကြား မပြောဘဲ နေသနည်း။²⁸ ငါ့ သားသမီး တို့ကို ငါ နမ်း စေခြင်းငှါ ၊ အဘယ်ကြောင့် အခွင့် မ ပေးသနည်း။ သင်သည် မိုက် စွာ ပြု လေ ပြီတကား။²⁹ ယခုသင့် ကို ငါ ညှဉ်းဆဲ နိုင်၏။ သို့သော်လည်း ၊ မနေ့ ည မှာ သင် ၏အဘ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် သည် ကြွလာ၍၊ ယာကုပ် အား ကောင်း မကောင်း ကို မ ပြော နှင့်။ သတိပြု လော့ဟု ငါ့ အား မိန့် တော်မူ၏။³⁰ ယခု မှာ၊ သင် သည် မိဘ အိမ် ကို အလွန် အောက်မေ့ သောကြောင့် ၊ သွား ရသည် ဟုတ် စေ တော့။ ငါ ၏ ဘုရား တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုး ယူ ခဲ့ရသနည်းဟု ယာကုပ် ကို ဆို၏။³¹ ယာကုပ် ကလည်း ၊ သင် သည်ကိုယ်သမီး တို့ကို အနိုင်သိမ်း ယူကောင်းသိမ်းယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်စိုးရိမ် သောကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။³² သင် ၏ဘုရား တို့ကို မူကား၊ အကြင်သူ ၌ တွေ့ လျှင်၊ ထိုသူ ကို သေ စေ လော့။ ကျွန်ုပ် တို့ ညီအစ်ကို များ ရှေ့ တွင်၊ သင်၏ဥစ္စာ ကို ပြည့်နှံ၍ ယူ ပါလော့ ဟု၊ လာဗန် အား ပြန်ပြော ၏။ ရာဇေလ ခိုး ကြောင်း ကို ယာကုပ် မ သိ။³³ လာဗန် သည် ယာ ကုပ် တဲ ၊ လေ အာ တဲ ၊ ကျွန် မနှစ် ယောက် တို့၏ တဲ သို့ ဝင် ၍ ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ လျှင် ၊ လေ အာ တဲ ထဲမှ ထွက် ၍ ၊ ရာဇေလ တဲ သို့ ဝင် လေ၏။³⁴ ရာဇေ လ သည်၊ ထိုရုပ်တု တို့ကိုယူ ၍ ကုလားအုပ် ကုန်းနီး တန်ဆာထဲ သို့ သွင်း ထား ပြီး လျှင် ၊ ထို တန်ဆာ ပေါ်မှာ ထိုင် လျက် နေ၏။ လာဗန် သည် တဲ တဲလုံး ကို ရှာဖွေ ၍ မ တွေ့ လျှင်၊³⁵ ရာဇေလ က၊ သခင် ရှေ့ မှာ ကျွန်မ မ ထ နိုင် သည် ဖြစ်၍၊ စိတ် ရှိတော် မ မူပါနှင့်။ မိန်းမ တို့၌ ဖြစ်မြဲရှိသည် အတိုင်း၊ ကျွန်မ ၌ ဖြစ်ပါသည် ဟု အဘ အား ဆို လေ၏။ ထိုသို့ လာ ဗန် သည် ရှာဖွေ ၍ ရုပ်တု တို့ ကို မ တွေ့ ရ။³⁶ ထိုအခါ ယာ ကုပ် သည် စိတ်ဆိုး ၍ လာ ဗန် ကို ဆုံးမ သည်ကား၊ ကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှား ၍၊ အဘယ် အပြစ် ရှိသောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ် ကို ဤမျှလောက်ပြင်းထန်စွာ လိုက်

ရသနည်း။³⁷ ကျွန်ုပ် ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို ရှာဖွေ သည်ဖြစ်၍၊ သင် ၏ ဥစ္စာ ပရိကံ တစ် တခုကို တွေ့ မိလျှင်၊ သင် ၏ညီအစ်ကို ၊ ကျွန်ုပ် ညီအစ်ကို တို့ ရှေ့ တွင်၊ ဤ အရပ်၌ထား ပါ။ သူတို့ သည်၊ ငါ တို့နှစ် ယောက်စပ်ကြား မှာ စီရင် ပါစေ။³⁸ ကျွန်ုပ် သည် သင့် ထံ၌ အနှစ် နှစ်ဆယ် ပတ်လုံးနေရာတွင်၊ သင် ၏သိုးမ ၊ ဆိတ်မ တို့သည် ဝမ်း ပိုးမ ပျက်။ ဆိတ် ထီး၊ သိုး ထီးတို့ကို ကျွန်ုပ်မ စား။³⁹ သားရဲ ကိုက် သတ်သော အကောင်ကိုသင့် ထံ သို့ကျွန်ုပ်မ ဆောင် ခဲ့၊ ကိုယ် အရှုံး ခံရ၏။ နေ့ မှာ ခိုး သည် ဖြစ်စေ ၊ ည မှာခိုး သည်ဖြစ်စေ၊ သင်သည် ကျွန်ုပ် တွင် အစား တောင်း လေ့ ရှိ၏။⁴⁰ နေ့ အချိန်၌ လည်း နေပူ ကိုငင်း၊ ညဉ့် အချိန်၌ လည်း နှင်းခဲ ကိုငင်း ခံရပြီ။ အအိပ် ပျက်ခြင်း ကိုလည်း ခံရပြီ။⁴¹ ထိုသို့၊ ကျွန်ုပ် သည် အနှစ် နှစ်ဆယ် ပတ်လုံးသင် ၏အိမ် ၌ နေ၍၊ သင် ၏သားသမီး နှစ် ယောက် အတွက် ကြောင့် ဆယ် လေး နှစ် ၊ သိုး ဆိတ်တို့အတွက် ကြောင့် ခြောက် နှစ် အစေ ခံ ရပြီ။ သို့ရာတွင် သင် သည်၊ ကျွန်ုပ် အခ ကို ဆယ် ကြိမ် လဲ ပြီ တကား။⁴² ယခုလည်း ကျွန်ုပ် အဘ ၏ ဘုရားသခင် ၊ အာ ဗြဟံ ၏ဘုရားသခင် ၊ ဣဇာ က် ၏ကြောက်ရွံ့ ရာ ဘုရား သည် ကျွန်ုပ် ဘက် ၌မ ရှိ လျှင်၊ သင် သည် ကျွန်ုပ် ကို ဧကန် အမှန်လက်ချည်း လွတ် လိုက် လိမ့်မည် တကား။ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ် ဆင်းရဲ ခံရ ခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင် ရခြင်းကို ဘုရားသခင် မြင် ၍ ၊ မနေ့ ည မှာ သင့်ကို ဆုံးမ တော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။⁴³ လာဗန် ကလည်း ၊ ဤ သမီး တို့သည် ငါ့ သမီး ဖြစ်ကြ၏။ ဤသူငယ် တို့သည်၊ ငါ့ သား ဖြစ် ကြ၏။ ဤတိရစ္ဆာန် တို့လည်း၊ ငါ့ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကြ၏။ မြင် သမျှ သော ဥစ္စာသည် ငါ့ ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါ့ သမီး တို့၌ငင်း၊ သူတို့ ဘွားမြင် သော ငါ့သူငယ် တို့၌ငင်း ၊ အဘယ်သို့ ငါပြု နိုင် သနည်း။⁴⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ ယခုသင် နှင့် ငါ စပ်ကြား ၌ သက်သေ ဖြစ်စေ ၍ ၊ ငါ တို့နှစ်ယောက် သည် ပဋိညာဉ် ပြု ကြစို့ဟု ယာကုပ် အား ပြန်ပြော ၏။⁴⁵ ယာကုပ် သည်လည်း ကျောက် ကို ယူ ၍ ၊ မှတ်တိုင် ဘို့ စိုက် ထူ ပြီး လျှင်၊⁴⁶ ကျောက် များကို စု ထား ကြပါဟု ညီအစ်ကို တို့ အား ဆိုသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျောက်များကိုယူ ၍ ၊ ကျောက် ပုံ ကို တည် လုပ်ပြီးမှ ၊ ထို ကျောက် ပုံအပေါ်၌ စားသောက် ခြင်းကို ပြုကြ၏။⁴⁷ ထို ကျောက်ပုံကို လာဗန် သည် ယေဂါသဟာဒုသ ဟူ၍ငင်း၊ ယာ ကုပ် သည် ဂိလဒ် ဟူ၍ငင်း၊ သမုတ် လေ၏။⁴⁸ လာဗန် ကလည်း ၊ ယနေ့ ဤ ကျောက် ပုံသည် ငါ နှင့် သင် ၏စပ်ကြား ၌ သက်သေ ဖြစ်သည်ဟုဆို ၏။ ထိုကြောင့် ဂိလဒ် ဟူ၍သမုတ် ကြ၏။⁴⁹ မိဇေပါ ဟူ၍သမုတ်ကြသေး၏။ အကြောင်း မူကား၊ လာဗန်က၊ ငါတို့သည် တ ယောက်နှင့်တယောက် ခွါ သွားကြသော နောက်၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ နှင့် သင် ၏ စပ်ကြား ၌ စောင့် တော်မူစေသတည်း။⁵⁰ သင် သည် ငါ့ သမီး တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သည်ဖြစ်စေ ၊ ငါ့ သမီး တို့မှတပါး အခြားသော မိန်းမ နှင့် စုံဘက် သည် ဖြစ်စေ ၊ ငါ တို့၌ လူ သက်သေ မရှိ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ နှင့် သင် ၏ စပ်ကြား ၌ သက်သေ မ ရှိ၊

ဘုရားသခင် သည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်စေတော် မူသတည်း ဟူ၍၎င်း၊⁵¹ တဖန် လည်း၊ ငါ နှင့် သင် ၏စပ်ကြား ၌ သင်သည် တည်လုပ် ခဲ့ပြီးသော ဤ ကျောက် ပုံနှင့် ဤ မှတ်တိုင် ကို ကြည့် ပါလော့။⁵² ငါ သည် သင့် ကိုခိုက် ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤ ကျောက် ပုံ၊ ဤ မှတ်တိုင်ကို မ ကျော် ရ၊ သင် သည် ငါ့ ကိုခိုက်ရန်ပြု ခြင်းငှါ၊ ဤ ကျောက် ပုံ၊ ဤ မှတ် တိုင် ကို မ ကျော် ရဟု ဤ ကျောက် ပုံ နှင့် ဤ မှတ်တိုင် သည် သက်သေဖြစ်စေသတည်း။⁵³ အာဗြဟံ ၏ ဘုရားသခင် ၊ နာခေါ် ၏ ဘုရားသခင် ၊ သင့်အဘ ၏ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့စပ်ကြား ၌ စီရင် တော်မူစေသတည်းဟူ၍၎င်း၊ ယာကုပ် အား ဆို ၏။ ယာကုပ် သည်လည်း၊ မိမိ အဘ ကြောက်ရွံ့ ရာ ဘုရား ကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုခြင်း ကို ပြု လေ၏။⁵⁴ ထိုအခါ ယာ ကုပ် သည် တောင် ပေါ်မှာ ယဇ် ပူဇော်၍၊ ညီအစ်ကို များကို အစာ စား စေခြင်းငှါ ခေါ်ဘိတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် စားသောက် ၍ ၊ တောင် ပေါ်မှာ ညဉ့် ကို လွန်စေကြ၏။⁵⁵ နံနက် စောစောလာဗန် ထ ၍ မိမိ သားသမီး များ ကို နမ်း လျက် ကောင်း ကြီး ပေးပြီးမှ ၊ မိမိ နေရာ ပြည်သို့ ပြန် သွားလေ၏။

32 ယာကုပ် သည် ခရီး သွားပြန် ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်တို့သည် ကြိုဆို ခြင်းငှါ လာကြသည်ကို၊² ယာကုပ် မြင် လျှင် ဘုရားသခင် ၏ တပ် တော်ဖြစ် သည်ဟု ဆို ၍ ၊ ထို အရပ် ကို မဟာ နိမ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ ၏။³ ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ အစ်ကို ဧ သော နေရာ ဧဒုံ ပြည် တည်းဟူသော စီရ ပြည် သို့ ၊ တမန် တို့ကို မိမိ ရှေ့ မှာ စေလွှတ် ၍ မှာလိုက်သည်ကား၊⁴ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် ယာ ကုပ် က၊ ကျွန်တော် သည် လာ ဗန် ထံ မှာ တည်းခို ၍ ၊ ယခု တိုင်အောင် နေ ပါပြီ။⁵ ကျွန်တော် ၌ နွား ၊ မြည်း ၊ သိုး ၊ ဆိတ်၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ များ ရှိ ကြပါ၏။ ကျွန်တော် သည် သခင် ၏ စိတ် တော် နှင့် တွေ့ စေ ခြင်း ငှါ ၊ လျှောက်ကြား လိုက်ပါ သည် ဟု၊ ငါ့ သခင် ဧ သော ကို လျှောက် ကြဟု မှာ လိုက် လေ၏။⁶ တမန် တို့ လည်း ယာကုပ် ထံ သို့ပြန်လာ ၍ ၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ကိုယ်တော် ၏အစ်ကို ဧသော ထံ သို့ ရောက် ခဲ့ပါပြီ။ သူ သည်ကိုယ်တော် ကို တွေ့ခြင်းငှါ ၊ လူ လေး ရာ နှင့် ချီ လာပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁷ ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ အလွန် ကြောက် ၍ စိတ် ပူပန်လျှင်၊ မိမိ တွင်ပါ သော လူ စု၊ သိုး ဆိတ်စု၊ နွား စု၊ ကုလားအုပ် များတို့ကို နှစ် စု ခွဲ ၍ ထားလေ၏။⁸ အကြောင်း မူကား၊ တ စု ကို ဧသော တွေ့၍ လုပ်ကြံ လျှင် ၊ ကြွင်း သော တစု လွတ် လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။⁹ တဖန် ယာကုပ် က၊ အကျွန်ုပ် အဘ အာဗြဟံ ၏ ဘုရားသခင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ဣဇာက် ၏ဘုရားသခင် ၊ ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်က၊ သင် ၏ပြည် သင် ၏ အမျိုးသား ချင်းတို့ ထံ သို့ပြန် လော့။ ငါသည် သင် ၌ ကျေးဇူး ပြုမည် ဟု မိန့် တော်မူပါပြီ။¹⁰ ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ ပြ တော်မူသောကရုဏာ သစ္စာ တော်အငယ်ဆုံးကို မျှ အကျွန်ုပ်မ ခံ ထိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က၊ ဤ ယော်ဒန် မြစ်ကို လက်စွဲ

တောင်ဝေး နှင့် သာ ကူး ပါ၏။ ယခု မူကား ၊ အပေါင်းအသင်း နှစ် စု ဖြစ် ပါ၏။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို အစ်ကို ဧသော လက် မှ ကယ်လွတ် တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူသည် လာ ၍ အကျွန်ုပ် ကို၎င်း ၊ သား မယား တို့ကို၎င်းသတ် မည်ဟု အလွန် စိုးရိမ် ပါ၏။¹² ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင် ၌ အမှတ်ကျေးဇူး ပြု၍ ၊ မ ရေတွက် နိုင်အောင် များပြား သော သမုဒ္ဒရာ သဲ လုံး နှင့်အမျှ သင် ၏အမျိုး အနွယ် ကို ငါ ဖြစ် စေမည်ဟု မိန့် တော် မူပါပြီ ဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။¹³ ထို အရပ်၌ တညဉ့် ပတ်လုံး နေ ပြီးမှ ၊ မိမိ လက် ရှိ ဥစ္စာ စုထဲက အစ်ကို ဧသော အား လက်ဆောင် ဆက် စရာ ဘို့၊¹⁴ ဆိတ် မနှစ် ရာ၊ ဆိတ် ထီးနှစ် ဆယ်၊ သိုး မနှစ် ရာ၊ သိုး ထီးနှစ် ဆယ်၊¹⁵ နို့စို့သား ငယ်နှင့်တကွ ၊ နို့ညှစ်ကုလားအုပ် မ သုံး ဆယ်၊ နွား မလေး ဆယ်၊ နွား ထီးတ ဆယ်၊ မြည်း မ နှစ် ဆယ်နှင့် မြည်း ကလေးတ ဆယ်တို့ကို ယူ၍၊¹⁶ အသီးအသီးတစု တခြားစီ ခွဲ သန့်လျက်၊ ကျွန် တို့ လက် သို့ အပ် ပြီးလျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ရှေ့ မှာကူး သွား၍ ၊ တစု နှင့် တစု ကို ခရီးကွာ စေလော့ဟု၊ ကျွန် တို့ အား မှာ ထားလေ၏။¹⁷ ရှေ့ဦးစွာ သွားသောသူကိုလည်း၊ ငါ့ အစ်ကို ဧသော သည် သင့် ကိုတွေ့ ၍ ၊ သင် ကား၊ အဘယ်သူ ၏ လူဖြစ် သနည်း၊ အဘယ် အရပ်သို့ သွား သနည်း။ သင့် ရှေ့ မှာရှိသော တ ရိစုဆာန် များ ကား အဘယ်သူ ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သနည်းဟုမေး လျှင်၊¹⁸ ကိုယ်တော် ကျွန် ယာကုပ် ၏ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ သခင် ဧသော အား ဆက်သ လိုက်သော လက်ဆောင် ဖြစ်ပါ၏။ သူ သည်လည်း နောက် မှာ ရှိပါ၏ဟု၊ လျှောက် ရမည်ဟု မှာ ထားလေ၏။¹⁹ ထိုနည်းတူ ၊ ဒုတိယ သူ၊ တတိယ သူမှစ၍ ၊ အစုစု တို့နှင့် လိုက် သောသူအပေါင်း ကိုလည်း ၊ သင် တို့သည် ဧသော နှင့် တွေ့ လျှင် ၊ ဤ သို့လျှောက် ရ မည်ဟူ၍၎င်း၊²⁰ ကိုယ်တော် ကျွန် ယာကုပ် သည်လည်း နောက် မှာ ရှိပါ၏ဟု၊ ကြား လျှောက်ရမည်ဟူ၍ ၎င်း မှာထားလေ၏။ ယာကုပ် က၊ ယခု ငါ့ ရှေ့ တွင် ထွက်သွား သော လက်ဆောင် ဖြင့် ၊ သူ၏စိတ် ကို ငါဖြေ မည်။ နောက်မှ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ သောအခါ၊ ငါ့ ကို လက်ခံ ကောင်း လက်ခံလိမ့်မည်ဟု အကြံ ရှိသတည်း။²¹ ထိုသို့ ယာ ကုပ် ရှေ့မှာ လက်ဆောင် သည် အရင် ကူး သွား၍ ၊ သူ ကိုယ်တိုင် ထို ညဉ့် ၌ လူ အစုအဝေးနှင့် အတူ အိပ် ၍ နေ၏။²² ညဉ့် မ ကုန် မီ ထ ၍ မယား နှစ် ယောက်၊ ကျွန် မနှစ် ယောက်၊ သား တ ဆယ် နှင့် တ ယောက် တို့ကို ဆောင်ယူ ၍ ၊ ယ ဗု ဗု တ် ချောင်း ရေတိမ် ရာအရပ် ကိုကူး လေ၏။²³ ထိုသို့ သူ တို့ကိုယူ ၍ မိမိ ဥစ္စာရှိသမျှ နှင့်တကွချောင်း တစ် ဖက်သို့ ကူး စေပြီးမှ၊²⁴ ယာကုပ် သည် တ ယောက် တည်း နေရစ် ၍ ၊ လူ တဦးသည် မိုမ်းလင်း သည်တိုင် အောင် သူ နှင့် လုံး ထွေး လေ၏။²⁵ ထိုသူသည် မိမိ မ နိုင် မှန်းကို သိ လျှင် ၊ ယာကုပ် ပေါင် ချန် ကို ထိုး ၍ ၊ လုံးထွေး စဉ် တွင်ပေါင် ဆစ် ပြုတ် လေ ၏။²⁶ ထိုသူကလည်း၊ ငါ့ ကိုလွှတ် ပါ၊ မိုမ်းလင်း ဆဲရှိ ပြီ ဟုဆို လျှင် ၊ ယာကုပ်က၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ကောင်းကြီး မ ပေးလျှင် ၊ မ သွား ရဟုဆို ၏။²⁷ ထိုသူ က လည်း

၊ သင် ၏အမည် ကား အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေး လျှင် ၊ ယာ ကုပ် ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ဆို ၏။²⁸ နောင် ၌ သင် ၏အမည် ကို ယာကုပ် ဟူ၍မ ခေါ် ရ၊ ကုသရေလ ဟူ၍ခေါ်ရ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင်သည် ဘုရားသခင် နှင့် ၎င်း ၊ လူ နှင့် ၎င်း ၊ မင်းကဲ့သို့ပြိုင် ၍ နိုင် လေ ပြီဟု မိန့် တော် မူ၏။²⁹ ယာ ကုပ် က လည်း ၊ နာမ တော် ကား အဘယ်သို့ နည်း။ အကျွန်ုပ် အား ဘော်ပြ တော် မူ ပါ ဟု မေး လျှောက် လျှင် ၊ ငါ နာမ ကို အဘယ်ကြောင့် မေး သနည်း ဟု ဆို ၍ ၊ ထို အရပ်၌ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ၏။³⁰ ထိုအရပ် ကို ပေ ညေလ ဟူ၍၊ ယာကုပ် သည် သမုတ် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ၍ ဖူးမြင် ရသော်လည်း၊ အသက် ချမ်းသာ ပြီဟု ဆိုသတည်း။³¹ ပေနေလ အရပ်ကို ယာကုပ် လွန် သွား သောအခါ ၊ နေ ထွက် ချိန်ရှိ၍ ၊ သူ သည် တော့နဲ့ သွား လေ၏။³² ထိုသို့ ယာကုပ် ၏ပေါင်ချိန် အကြောကြီးကို ထိုး တော် မူသောကြောင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ပေါင်ချိန် ၌ ရှိ သောအကြော ကြီးကို ယနေ့ တိုင်အောင် မ စား ရှောင်လေ့ရှိကြ၏။

33 ထိုအခါ ယာကုပ် သည် မြော် ကြည့် ၍ ၊ အစ်ကိုဧသော သည် လူ လေး ရာ ပါလျက် ချီ လာသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ လေအာ ၊ ရာခေ လ ၊ ကျွန် မနှစ် ယောက်တို့တွင် သား များ တို့ကို ဝေ ပေးလေ၏။² ကျွန် မနှစ်ယောက်ကိုကား၊ သူ တို့သား များနှင့် ရှေ့ ကနေစေ၍ ၊ လေအာ နှင့် သူ ၏သား တို့ကို အလယ်၌ ၎င်း၊ ရာခေလ နှင့် ယော သပ် ကို နောက် ၌၎င်း ထား လေ ၏။³ သူ တို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တိုင် လွန် သွား၍ ၊ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင် ဦးညွတ် ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ အစ်ကို အနီးသို့ ချဉ်းကပ် လေ၏။⁴ ထိုအခါ ဧသော သည် ကြိုဆိုခြင်း ငှါ ပြေး လာ၍ ၊ လည် ချင်း ရှက် လျက် ၊ ပိုက်ဘက် နမ်း ရှုတ် ခြင်း ကို ပြု၍၊ နှစ် ယောက် စလုံး တို့သည် ငိုကြွေး ကြ၏။⁵ ထိုနောက် ၊ မြော် ကြည့် ၍ ၊ မိန်းမ များ၊ သူငယ် များကို မြင် လျှင် ၊ သင် ၌ပါ သောဤ သူတို့သည်၊ အဘယ် သူနည်းဟုမေး သော်၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အား ၊ ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသောသူငယ် ဖြစ် ကြ ပါ၏ဟု ပြန်ပြော ပြီး မှ၊⁶ ကျွန် မ တို့သည်၊ မိမိ တို့ သား များ နှင့် ချဉ်းကပ် ၍ ဦးညွတ် ကြ၏။⁷ ထိုနောက် ၊ လေအာ သည် သူ ၏သား များနှင့် ချဉ်းကပ် ၍ ဦးညွတ် ကြ၏။ ထိုနောက် ၊ ယောသပ် နှင့် ရာ ခေ လ သည် ချဉ်းကပ် ၍ ဦးညွတ် ခြင်း ကို ပြု ကြ၏။⁸ ဧသောက လည်း၊ ကျွန်ုပ် တို့ သော တိရစ္ဆာန် စု အပေါင်း တို့သည်၊ အဘယ်သို့ သောအရာနည်းဟုမေး လျှင်၊ သခင် ၏စိတ် တော်နှင့် တွေ့ စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသည် ဟု ပြန်ပြော ၏။⁹ ဧသော ကလည်း၊ ငါ့ ညီ ၊ ငါ ၌ လုံလောက် အောင် ရှိ ၏။ သင် ၏ ဥစ္စာတို့ကို ယူ ထား ဦးလော့ဟုဆို ၏။¹⁰ ယာကုပ် ကလည်း ၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ စိတ် တော် နှင့် တွေ့ သည်မှန်လျှင် ၊ ကျွန်တော် ဆက် သော လက်ဆောင် ကို ခံယူ တော်မူပါ။ ဘုရားသခင် ၏ မျက်နှာ တော် ကို ဖူးမြင် ရသ ကဲ့သို့ ၊ ကိုယ်တော် ၏ မျက်နှာ ကို ဖူးမြင် ရပါ၏။ စိတ် တော်သည်

လည်းနူးညွတ် ပါ၏။¹¹ ကိုယ်တော် ထံ သို့ရောက် သော ကျွန်တော် ၏ မင်္ဂလာ ကိုခံယူ တော်မူပါ။ ဘုရားသခင် သည်၊ ကျွန်တော် ၌ များ စွာသောကျေးဇူး ကို ပြုတော်မူပြီ။ ကျွန်တော် ၌ လုံလောက် အောင် ရှိ ပါ၏ဟူ၍ တိုက်တွန်း သောကြောင့် ခံယူ လေ၏။¹² ဧသောက လည်း၊ ခရီး သွားကြစို့၊ သင့် ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်သွား မည်ဟုဆို လျှင်၊¹³ ယာကုပ်က၊ သခင် သိ သည်အတိုင်း၊ ဤသူငယ် တို့သည် နငယ် ပါ၏။ သား ငယ်ပါသောသိုး ၊ ဆိတ်၊ နွားမ တို့သည် ကျွန်တော် ၌ပါ ပါ၏။ တ နေ့ ခြင်း တွင် အ နှင် လွန် လျှင် ၊ ရှိ သမျှ တို့သည် သေ ကြ ပါ လိမ့်မည်။¹⁴ ထို ကြောင့် သခင် သည်၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ရှေ့မှာ ကြွ နှင့်တော် မူ ပါ။ ကျွန်တော် မူကား၊ ကျွန်တော် ဆောင် ခဲ့ သော တိရစ္ဆာန် များ၊ သူငယ် များ၊ တတ်နိုင် သမျှ အတိုင်း ၊ သခင် နေရာ စီရ ပြည်သို့ ရောက် အောင်၊ တဖြည်းဖြည်း ပို့ဆောင် ပါမည် ဟု လျှောက် လေ၏။¹⁵ ဧသော ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ် ၌ ပါ သော သူ အချို့တို့ကို ညီညွတ်စွာ ခဲ့ ပါ ရစေ ဟု ဆို လျှင် ၊ ယာ ကုပ် က၊ အဘယ် အကြောင်း ရှိ ပါ သနည်း။ သခင် ၏ စိတ် တော် နှင့် တွေ့ ပါ စေ ဟု ပြန် ဆို သော်၊¹⁶ ဧသော သည် ထိုနေ့ ခြင်း တွင် စီရ ပြည်သို့ ခရီး သွား၍ ပြန် လေ၏။¹⁷ ယာကုပ် လည်း ၊ သူကုတ် အရပ်သို့ ခရီး သွား၍ ၊ ကိုယ် နေဘို့ အိမ် ကို၎င်း ၊ တိရစ္ဆာန် များ နေဘို့ တင်းကပ် တို့ကို၎င်း၊ ဆောက် လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရပ် ကို၊ သူကုတ် ဟူ၍တွင် လေသတည်း။¹⁸ ထိုနောက်မှ ၊ ရှေ့ခင် မြို့ သို့ ဘေးမဲ့ ရောက် လေ၏။ ပါဒနာရုံ ပြည်မှ ပြန်လာ၍၊ ခါနာန် ပြည် သို့ ရောက် သော လမ်းခရီးတွင် ၊ ထိုမြို့ရှိသတည်း။ ထိုမြို့ ရှေ့ မှာ တဲ ကို ဆောက်လေ၏။¹⁹ တဲ ဆောက် ရာမြေ အကွက် ကို ရှေ့ခင် ၏အဘ ၊ ဟာမော် ၏သား တို့တွင်၊ ငွေ တပ်ဿာ အဘိုးပေး၍ ဝယ် ရသတည်း။²⁰ ထို အရပ်၌လည်း ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် ပြီးလျှင် ၊ ဧ လေလောကုသရေလ ဟူ၍ သမုတ် လေ၏။

34 ယာကုပ် ၏မယား၊ လေအာ ဘွားမြင် သောသမီး ဒိန သည်၊ ထိုပြည် ၏ အမျိုးသမီး တို့ကို အကြည့်အရှု သွားရာ တွင်၊² ထိုပြည် ကို အစိုးရ သောဟိဝိ အမျိုး၊ ဟာမော် မင်း ၏သား ရှေ့ခင် သည် ဒိန ကိုမြင် လျှင် ၊ ယူ သွား၍ အိပ် ဘော်ပြုလျက် ၊ သူ့ အသရေကို ရှုတ်ချ လေ၏။³ နောက်မှ သူ့ကို ချစ် သော စိတ် မကုန်၊ အ မြဲ ချစ် ၍ ၊ မေတ္တာစကားနှင့်ဖြားယောင်းလျက် နေ၏။⁴ ခမည်း တော်ဟာ မော် ထံသို့ လည်း ဝင်၍၊ ဤ မိန်းမ ကို အကျွန်ုပ် ကြင်ဘက် ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ တောင်း၍ ပေးတော်မူ ပါဟု လျှောက် ဆို ၏။⁵ ယာ ကုပ် သည် မိမိ သမီး ဒိန ကို၊ ရှေ့ခင်မင်းသား ရှုတ်ချ ကြောင်း ကို ကြား သိသော် လည်း၊ မိမိ သား တို့သည် တော အရပ်မှာ တိရစ္ဆာန် တို့နှင့်အတူ ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူတို့ ကို ငံလင့်လျက် တိတ်ဆိတ် စွာ နေလေ၏။⁶ ထိုနောက် ၊ ရှေ့ခင် အဘ ဟာမော် မင်းသည် ယာကုပ် နှင့် နှုတ်ဆက် ခြင်းငှါ လာ ၍၊⁷ ယာကုပ် ၏သား တို့လည်း သိတင်း ကြား သောအခါ၊ တော အရပ် မှ ပြန် ရောက် ကြ၏။ ထို မင်းသား

သည် ယာကုပ် ၏သမီး နှင့် အိပ် မိ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ မိုက်သောအမှု၊ မပြုအပ်သော အရာကို ပြု မိသောကြောင့် ၊ သူတို့သည် စိတ်နာ ၍ အလွန် အမျက်ထွက် ကြ၏။⁸ ဟာမော် မင်းလည်း သူတို့နှင့်နှုတ်ဆက်လျက်၊ ငါ့ သား ရှေ့ခင် သည်၊ သင် တို့သမီး ကို အလွန် ချစ်အားကြီးပါ၏။ ထိမ်းမြားပေးစား ကြပါလော့။⁹ သင် တို့သည် ငါ တို့နှင့် အချင်းချင်း ထိမ်းမြားခြင်း ကို ပြုလျက်၊ သင် တို့သမီး ကို ပေးစား ကြလော့။ ငါ တို့သမီး နှင့် လည်း စုံဘက် ကြလော့။¹⁰ သင်တို့သည် ငါ တို့နှင့်အတူ နေ ၍ ၊ ဤပြည် ၌ အဆီးအတားမရှိ၊ နေရာ ချလျက် ၊ ဖောက် ကားရောင်းဝယ် ခြင်းကို ပြု၍ ၊ အပိုင်ယူ ကြ လော့ ဟု ဆိုလေ၏။¹¹ ရှေ့ခင် က လည်း ၊ သင် တို့စိတ်နှင့် တွေ့ ကြ ပါစေ။ တောင်း သမျှ ကို ပေး ပါမည်။¹² ကန်တော့ ဥစ္စာဖြစ်စေ ၊ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာဖြစ်စေ ၊ နည်းများမဆို၊ တောင်းသည့် အတိုင်း ပေး ပါမည်။ ဤ မိန်းမ ကိုသာ ငါ့ အား ထိမ်းမြားပေးစား ကြ ပါဟု၊ မိန်းမ ၏အဘ နှင့် မောင် တို့အား ဆို လေ၏။¹³ ယာကုပ် ၏ သား တို့သည်၊ နှမ ဒိန် ကို ရှေ့ခင် မင်းသား ရှုတ်ချသော အကြောင်း ကို ဆင်ခြင် ၍ ၊ မင်းသား နှင့်အဘ ဟာမော် ကို ပရိယာယ် ဖြင့် ပြန် ပြောသည်မှာ၊¹⁴ ကျွန်ုပ် တို့ နှမ ကို အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံ သော သူ အား မ ပေးစား နိုင် ပါ။ ပေးစားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ ဘွယ် သော အကြောင်းဖြစ်ပါ၏။¹⁵ သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် တို့ဘာသာအတိုင်း ပြု ၍ ၊ ယောက်ျား တိုင်း အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံလျှင် ၊ ကျွန်ုပ် တို့သည် ဝန်ခံ ကြ ပါမည်။¹⁶ သို့ပြုလျှင် ၊ ကျွန်ုပ် တို့သမီး ကို သင် တို့အား ပေးစား ၍ ၊ သင် တို့၏သမီး နှင့် လည်း စုံဘက် ကြသဖြင့် ၊ သင် တို့နှင့်အတူ နေထိုင် ၍ ၊ တမျိုး တည်းဖြစ် ကြလိမ့်မည်။¹⁷ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ် တို့စကားကို နား မ ထောင်၊ အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကိုမခံလျှင် ၊ ကျွန်ုပ် တို့ သမီး ကိုယူ ၍ သွားမည်ဟုဆို ကြ၏။¹⁸ ထို စကား ကို ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော်ရှေ့ခင် သည် နှစ်သက် ၍။¹⁹ ထိုမင်းသား သည်၊ ယာကုပ် ၏သမီး ကို ချစ် အားကြီး သောကြောင့် ၎င်း၊ အဘ ၏ အမျိုးသား ချင်းအပေါင်း တို့ထက် အသရေ ရှိ သောကြောင့် ၎င်း၊ ချက် ခြင်း ဝန်ခံ လေ ၏။²⁰ ထိုအခါ ၊ ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော် ရှေ့ခင် သည်၊ မိမိ မြို့တံခါးသို့ သွား ၍ ၊ မြို့ သား တို့နှင့် နှုတ်ဆက် လျက်၊²¹ အချင်း တို့၊ ဤ သူ တို့သည် ငါ တို့နှင့် သင့်တင့် ကြပြီ။ ငါတို့ပြည် ၌ နေ ၍ ဖောက် ကား ရောင်းဝယ်မှုကို ပြုကြပါစေ။ ငါတို့ပြည် သည် သူ တို့နေသာ အောင် ကျယ် ပေ၏။ သူ တို့သမီး များနှင့် အိမ်ထောင် ဘက် ပြု ကြစို့။ ငါ တို့သမီး များကိုလည်း သူ တို့အား ထိမ်းမြား ပေးစားကြစို့။²² သို့ရာတွင် သူ တို့သည် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာ ကိုခံသကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့တွင် ယောက်ျား တိုင်း အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ခံ မှု သာ၊ ထို လူ တို့သည် ငါ တို့တွင် နေ ၍ တမျိုး တည်း ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ဝန်ခံ ကြ လိမ့်မည်။²³ သူ တို့၏သိုး နွား မှ စ၍ တိရစ္ဆာန် များ၊ ဥစ္စာ များ တို့ သည် ငါတို့ဥစ္စာ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည် မဟုတ်လော။ သူ တို့ အလို

သို့လိုက်ကြစို့။ သို့ပြုလျှင် သူ တို့သည် ငါ တို့တွင် နေ ကြလိမ့်မည် ဟု၊²⁴ ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော်ရှေ့ခင် ပြောသော စကားကို၊ မြို့ တံခါး မှ ထွက် သောသူအပေါင်း တို့သည် နားထောင် ၍ ယောက်ျား ရှိသမျှ တို့သည် အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကိုခံကြ၏။²⁵ ထိုသို့ခံ ၍ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ၊ အလွန် နာကြသောအခါ ၊ ယာကုပ် သား ၊ ဒိန် ၏မောင် ရှိမောင် နှင့် လေဝိ ညီနောင်နှစ် ယောက်တို့သည်၊ ထား လက်နက်တယောက်တစင်းစီ စွဲကိုင်လျက်၊ သတိ မရှိသော ထိုမြို့ ကို တိုက် ၍ ၊ ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကိုသတ် လေ၏။²⁶ ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော်ရှေ့ခင် ကိုလည်း ထား လက်နက် ဖြင့် သတ် ပြီးလျှင်၊ ဒိန် ကို ရှေ့ခင် အိမ် မှ နှုတ် ယူ၍ ပြန် သွားကြ၏။²⁷ မိမိ တို့ နှမ ရှုတ်ချ ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ၊ တဖန်ယာကုပ် သား တို့သည် အသေ သတ် ပြီး သော သူ တို့ ဆီသို့ သွား ပြန်၍၊ မြို့ ကို လုယက် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊²⁸ သူ တို့ သိုး ၊ ဆိတ်၊ နွား ၊ မြည်း မှစ၍ ၊ မြို့၌ ရှိသမျှ ၊ လယ် ၌ ရှိ သမျှ သော ဥစ္စာကို၎င်း၊²⁹ သူ တို့သားမယား သူငယ် အပေါင်း ကို၎င်း သိမ်းယူ ၍ ၊ အိမ် တို့၌ ရှိသမျှ ကိုလည်း လုယက် ဖျက်ဆီး ကြ၏။³⁰ ထိုအခါ ယာကုပ် က၊ သင်တို့သည် ငါ ကို ညှဉ်းဆဲကြပြီတကား။ ခါနိန် လူ၊ ဖေရဇိ လူတည်းဟူသော၊ ဤ ပြည် သား တို့သည် ငါ ကို ရွံရှာ အောင် ပြုကြပြီတကား။ ငါ တို့၌ လူ အရေ အတွက် အားနည်းသောကြောင့်၊ သူတို့သည် စုဝေး ၍ ငါ ကိုတိုက် သတ်သဖြင့် ၊ ငါ နှင့် ငါ့ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို ဖျက်ဆီး ကြလိမ့်မည်ဟု ၊ ရှိမောင် နှင့် လေဝိ တို့အား ဆို လေသော်၊³¹ သူတို့ က၊ ငါ တို့နှမ ကို ပြည်တန်ဆာ ကဲ့သို့ မှတ်၍ ပြု ရမည်လောဟု ပြန် ဆိုလေ၏။

35 ထိုနောက် ဘုရားသခင် က၊ သင်ထ ၍ ဖေသလ အရပ်သို့ သွား နေ လော့။ သင် သည် အစ်ကို ဧသော ထံ မှ ပြေး သောအခါ ၊ သင့် အား ထင်ရှား သော ဘုရား သခင် အဘို့ ၊ ထို အရပ်၌ ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် လော့ဟု၊ ယာကုပ် အား မိန့် တော်မူ၏။² ထိုအခါ ယာကုပ် သည် အိမ်သူ အိမ်သားများနှင့် ၊ မိမိ ၌ ရှိသောသူ အပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍၊ သင် တို့တွင် ပါ သော၊ တပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား တို့ကို ပယ် ပစ် ကြ လော့။ အဝတ် ကို လဲ ၍ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိစေ ကြ လော့။³ ယခု ထ ၍ ဖေသလ အရပ်သို့ သွား ကြ စို့။ ငါသည် ဆင်းရဲ ခံ ရသော ကာလ ငါ့ ကို ထူး ၍ ၊ ငါ သွား သော လမ်း ၌ ကြွ တော်မူသောဘုရား သခင်အဘို့ ထို အရပ်၌ ယဇ် ပလ္လင်ကို ငါတည် မည်ဟု ဆို လေ၏။⁴ သူ တို့သည် လည်း၊ မိမိ တို့၌ ပါ သောတ ပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား အပေါင်း တို့နှင့်၊ နား ၌ ပန်သော နား ပန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ယာကုပ် အား ပေး ၍ ၊ ယာကုပ် လည်း၊ ရှေ့ခင် မြို့နား တွင် ရှိသော သပိတ် ပင် အောက် ၌ မြှုပ် ထားလေ၏။⁵ သူတို့ပြောင်း သွား ကြသောအခါ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ သားတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ယာကုပ် သား တို့ကို မ လိုက် ဝံ့ဘဲ နေကြ၏။⁶ ယာကုပ် သည် မိမိ ၌ ပါသောသူ အပေါင်း နှင့်တကွ ၊ ခါ

နာန် ပြည် လူ့ မြို့တည်းဟူသော၊ ဗေသလ အရပ်သို့ ရောက် ကြ သော်၊⁷ ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် ၍ ၊ ထိုအရပ် ကို ဗေသလ အမည်ဖြင့် တဖန် သမုတ် ပြန်လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အစ်ကို ထံ မှ ပြေး သောအခါ ၊ ထို အရပ်၌ ဘုရားသခင် ထင်ရှား တော်မူသတည်း။⁸ ရေ ဗကုက ၏အထိန်း ဒေဗောရ သေ ၍ ၊ ဗေသလ အရပ်၌ သပိတ် ပင်အောက် တွင် သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကို ခံရလေ ၏။ ထို အပင်ကို အာ လုမုဘာကုတ် ဟူ၍တွင် သတည်း။⁹ ယာကုပ် သည် ပါဒနာရံ အရပ် မှ ပြန် လာသော နောက် ၊ တဖန် ဘုရားသခင် ထင်ရှား ၍ ကောင်း ကြီး ပေး တော်မူပြီးလျှင်၊¹⁰ သင် သည် ယခု ယာကုပ် အမည် ရှိ၏။ နောင်၌ သင် ၏အမည် ကို ယာ ကုပ် ဟူ၍မ ခေါ် ရ။ ဣသရေလ ဟူ၍ခေါ်ရ မည် ဟု မိန့် တော် မူ လျက် ဣ သရေ လ အမည် ဖြင့် သမုတ် တော်မူ၏။¹¹ တဖန် ဘုရားသခင် က၊ ငါ သည် အနန္တ တန်ခိုး ရှင် ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ တိုး ပွား များပြား လော့။ လူ တ မျိုး မက၊ အမျိုး မျိုး တို့သည် သင် ၌ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ရှင် ဘုရင် တို့သည် သင် ၏ အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹² အာ ဗြဟံ နှင့် ဣဇာ က် အား ငါပေး သော မြေ ကို သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အား ငါပေး မည်ဟု မိန့် တော် မူ ၏။¹³ ထိုသို့ ယာကုပ် နှင့် နှုတ်ဆက်၍ မိန့် မြွက်တော် မူ ရာ အရပ် မှ ၊ ဘုရားသခင် တက် ကြွ တော် မူ၏။¹⁴ ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်၍ မိန့် မြွက်တော်မူရာ အရပ် ၌ ၊ ယာကုပ် သည် ကျောက်တိုင် ကို စိုက် ၍ ၊ ကျောက်ဖျာ ပေါ်၌ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော် သကုကာကို၎င်း၊ ဆီ ကို ၎င်း လောင်း လေ၏။¹⁵ ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရသောထိုအရပ် ကိုလည်း၊ ဗေသလ ဟူ၍တဖန် သမုတ် ပြန်လေ၏။¹⁶ ထိုနောက် တဖန် ဗေသလ အရပ်မှ ခရီး သွားပြန်၍ ၊ ဧဖရတ် မြို့နှင့် နီးသောအခါ၊ ရာခေလ သည် သားဘွား အံ့သော အချိန် ရောက်၍၊ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။¹⁷ ထိုသို့ ပြင်းစွာ ခံနေရစဉ်တွင်၊ ဝမ်းဆွဲ က၊ မ စိုးရိမ် နှင့်၊ သား ယောက်ျားကို ရပြီဟု ဆို လေ၏။¹⁸ ရာခေလ သည် သေ အံ့ဆဲဆဲရှိ၍ ၊ နံ ဝိညာဉ် ထွက် စဉ် အခါ၊ ထို သားကို ဗေနောနိ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ ၏။ အဘ မူကား ဗ်ယာမိန် အမည် ဖြင့် မှည့်သတည်း။¹⁹ ရာခေလ သေ ၍ ၊ ဗ က် လင် အမည် ရှိ သော ဧဖရတ် မြို့သို့ သွား သော လမ်းခရီး တွင်၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။²⁰ ယာကုပ် လည်း သင်္ချိုင်း အပေါ် မှာ မှတ်တိုင် ကို စိုက် လေ၏။ ထို မှတ်တိုင် ကား၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ရာခေလ ၏ သင်္ချိုင်း မှတ်တိုင်ဖြစ်သတည်း။²¹ ဣသရေလ သည် တဖန် ခရီး သွားပြန်၍ ၊ ဧဒါလင်စင် ကို လွန် ပြီးမှတ် ကို ဆောက် လေ၏။²² ထိုအရပ် ၌ နေ သောအခါ ၊ ရုဗင် သည် သွား ၍ အဘ ၏မယားငယ် ၊ ဗိလဟာ နှင့် အိပ် လေ၏။ ထို သတင်း ကို ဣသရေ လ ကြား ၏။²³ ယာကုပ် သား တကျိပ် နှစ် ပါးရှိ ၏။ လေအာ တွင် မြင်သော သား ကား၊ ယာ ကုပ် ၏သားဦး ရုဗင် ၊ အစ ရှိ သော ရှိ မောင် ၊ လေဝိ ၊ ယုဒ ၊ ဣသခါ ၊ ဇာဗုလုန် တည်း။²⁴ ရာခေလ သား ကား၊ ယောသပ် နှင့် ဗ်ယာမိန် တည်း။²⁵ ရာခေလ ၏ ကျွန်မ ဗိ လဟာ သား ကား၊ ဒန် နှင့် နဿလိ တည်း။²⁶ လေအာ ၏ ကျွန်မ

ဇိလပ သား ကား၊ ဂဒ် နှင့် အာရှာ တည်း။ ဤ သူတို့ကား၊ ပါဒနာ ရံ ပြည်၌ ဘွားမြင် သော ယာကုပ် ၏သား များတည်း။²⁷ ထိုနောက် ယာကုပ် သည် အာ ဗြဟံ နှင့် ဣဇာ က် တည်းခို ရာ၊ မံရေ အရပ်၊ ဟေဗြန် မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘ မြို့၌နေ သော၊ အဘ ဣဇာက် ထံ သို့ရောက် လေ၏။²⁸ ဣဇာက် အသက် သည် အနှစ် တရာ ရှစ်ဆယ် နှင့် ပြည့်စုံ သည် ရှိ သော်၊²⁹ အသက် ကြီးရင့် ရာ၊ ကာလ ပြည့်စုံ ရာ၌ အသက်ချုပ် ၍ အနိစ္စ ဖြစ်သဖြင့် ၊ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ ရောက် လေ၏။ သား ဧသော နှင့် ယာကုပ် တို့သည် သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

36 ဧဒုံ အမည်ရှိ သောဧသော အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ များ ဟူမူကား၊² ဧသော သည် ဟိတုတိ အမျိုးဇလုန် ၏သမီး အာဒ တ ယောက်၊ ဟိဝိ အမျိုးဇိဘောင် သား အာန ၏ သမီး အဟောလိဗာ မ တယောက်၊ ခါနန် အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်နှင့်၎င်း၊³ ဣရုမေလ သမီး တည်းဟူသော နဗာယုတ် နှမ ဗာရှမတ် တယောက်နှင့် ၎င်း အိမ် ထောင်လေ၏။⁴ ဧသော မယား အာဒ ဘွား သော သားကား၊ ဧ လိဖတ် ၊ ဗာရှမတ် ဘွား သောသားရွေလ တည်း။⁵ အဟောလိဗာ မ ဘွား သော သားကား၊ ယုရု ၊ ယာလံ ၊ ကောရ တည်း။ ဤ သူတို့ ကား၊ ခါနန် ပြည် ၌ ဧသော မြင် သောသားတည်း။⁶ ဧသော သည် မယား သား သမီး နှင့်တကွ ၊ အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ သိုး နွား စသည်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ ခါနန် ပြည် ၌ ရ တတ်သော ဥစ္စာ ရှိသမျှ တို့ကို၎င်းယူ ၍ ၊ ညီ ယာကုပ် ထံ မှ ပြောင်း သွား လေ၏။⁷ အကြောင်း မူကား၊ ထို သူနှစ်ပါးတို့သည် ဥစ္စာ များ လွန်း သောကြောင့် တရပ် တည်း မ နေ နိုင် ကြ။ သူ တို့ နေရာ မြေ သည်၊ သူ တို့ တိရစ္ဆာန် များကြောင့် မ ဆံ့ နိုင် ရာ။⁸ သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံ အမည်ရှိသောဧသော သည် စိရ တောင် ပေါ်မှာ နေ လေ၏။⁹ စိရ တောင် ပေါ်မှာ ဧဒုံ အမျိုးသားတို့၏ အဘ ဧသော ၏ သားစဉ် မြေး ဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။¹⁰ ဧသော ၏ သား တို့အမည် ကား၊ မယား အာဒ ဘွားသောသား ဧလိဖတ် ၊ မယား ဗာရှမတ် ဘွားသော သား ရွေလ တည်း။¹¹ ဧလိဖတ် သား ကား၊ တေမန် ၊ ဩမရ ၊ ဇေဖေါ ၊ ဂါတံ ၊ ကေနတ် တည်း။¹² ဧသော သား ဧလိဖတ် ၏ မယားငယ် ၊ တိမန ဘွား သောသားကား၊ အာမလက် တည်း။ ဤ သူတို့သည် ဧ သော မယား အာဒ ၏အနွယ် ဖြစ် သတည်း။¹³ ရွေလ သား ကား၊ နာဟတ် ၊ ဇေရ ၊ ရှုမုမ ၊ မိဇုဇ တည်း။ ဤ သူတို့သည် ဧသော မယား ဗာရှမတ် ၏အနွယ် ဖြစ် သတည်း။¹⁴ ဇိဘောင် သား အာန ၏သမီး ၊ ဧသော မယား အဟောလိဗာမ ဘွား သောသား ကား၊ ယုရု ၊ ယာ လံ ၊ ကောရ တည်း။¹⁵ ဧသော သား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်သောသူဟူ မူကား ၊ သားဦး ဧလိဖတ် ၏သား ဗိုလ် တေမန် ၊ ဗိုလ် ဩမရ ၊ ဗိုလ် ဇေဖေါ ၊ ဗိုလ် ကေနတ်၊¹⁶ ဗိုလ် ဂါတံ ၊ ဗိုလ် အာမလက် တည်း။ ဤ ဗိုလ် တို့ သည် အာဒ ၏အနွယ် ၊ ဧဒုံ ပြည် ၌ ဧလိဖတ် ရသောသား ဖြစ်သတည်း။¹⁷ ဧသော သား ရွေလ ၏ သား ကား၊ ဗိုလ် နာဟတ်

၊ ဗိုလ် ဇေရု ၊ ဗိုလ် ရှုမုမ ၊ ဗိုလ် မိနုဇ တည်း။ ဤ ဗိုလ် တို့သည် ဧ
 သော မယား ဗာရှမတ် ၏အနွယ် ၊ ဧဒုံ ပြည် ၌ ရှေ့လ ရသောသား
 ဖြစ်သတည်း။¹⁸ ဧသော မယား အဟောလိဗာမ ၏ သား ကား၊ ဗိုလ်
 ယုရှု ၊ ဗိုလ် ယာလံ ၊ ဗိုလ် ကောရ တည်း။ ဤ ဗိုလ် တို့သည် အာန
 ၏သမီး ၊ ဧသော မယား အဟောလိဗာမ သား ဖြစ်သတည်း။¹⁹ ဧ
 ဒုံ အမည်ရှိသောဧသော ၏ သား မြေးများ၊ သူ တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်
 သောသူများ၊ ဤ သို့တည်း။²⁰ ထိုပြည် ၌နေ သောဟောရိ အမျိုး၊
 စိရ ၏သား ကား၊ လောတန် ၊ ရှောဗလ ၊ ဇိဘောင် ၊ အာန၊²¹ ဒိရှုန် ၊
 ဇော ၊ ဒိရှုန် တည်း။ ဤ သူတို့သည် ဧဒုံ ပြည် ၌ ဟောရိ အမျိုး၊ စိရ
 ၏သား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်သောသူဖြစ် သတည်း။²² လောတန် သား
 ကား၊ ဟောရိ နှင့် ဟေမံ တည်း။²³ ရှောဗလ သား ကား၊ အာလဝန်
 ၊ မနာဟတ် ၊ ဗေလ ၊ ရှေ့ဖေါ ၊ ဩနံ တည်း။²⁴ ဇိဘောင် သား ကား၊
 အာယ နှင့် အာန တည်း။ ထို အာန ကား ၊ အဘ ဇိဘောင် ၏ မြည်း
 တို့ကို ထိန်း သောအခါ ၊ တော ၌ နွေး သော စမ်းရေတွင်းတို့ကို တွေ့
 သောသူ ပေတည်း။²⁵ အာန သား ကား၊ ဒိရှုန် နှင့် သမီး အဟောလိ
 ဗာမ တည်း။²⁶ ဒိရှုန် သား ကား၊ ဟံဒန် ၊ ဧရှုဗန် ၊ ဣသရန် ၊ ခေ
 ရန် တည်း။²⁷ ဇော သား ကား၊ ဗိလဟန် ၊ ဇာဝန် ၊ အာကန် တည်း။²⁸
 ဒိရှုန် သား ကား၊ ဥဇ နှင့် အာရန် တည်း။²⁹ ဟောရိ အမျိုး၊ ဗိုလ်
 များကား ၊ ဗိုလ် လောတန် ၊ ဗိုလ် ရှောဗလ ၊ ဗိုလ် ဇိဘောင် ၊ ဗိုလ်
 အာန၊³⁰ ဗိုလ် ဒိရှုန် ၊ ဗိုလ် ဇော ၊ ဗိုလ် ဒိရှုန် တည်း။ ဤ သူတို့ သည်
 စိရ ပြည် ၌ ဗိုလ် လုပ်သောသူ တို့ တွင်၊ ဟောရိ အမျိုး ဗိုလ် ဖြစ်
 သတည်း။³¹ ဣသရေလ အမျိုး ၌ အစိုး ရသောမင်း ကြီး မ ရှိမှီ၊ ဧ
 ဒုံ ပြည် ၌ အစိုး ရသောမင်းကြီး ဟူမူကား၊³² ဗောရ သား ဗေလာ
 သည် ဧဒုံ ပြည်၌ မင်း ပြု၏။ မြို့တော်ကား၊ ဒိနုနာဗာ မြို့တည်း။³³
 ဗေလာ မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌ ဗောဇရ အရပ် သား၊ ဇေရု
 ၏သား ယောဗပ် သည် မင်း ပြုလေ၏။³⁴ ယောဗပ် မင်းသေ ၍ ၊
 သူ ၏အရာ ၌ တေမန် အရပ် သား ဟုရှု သည် မင်း ပြုလေ၏။³⁵ ဟု
 ရှု မင်းသေ ၍ ၊ မောဘ လွင်ပြင် ၌ မိဒျန် လူတို့ ကို လုပ်ကြံ သောသူ၊
 ဗေဒဒ် သား ဟာဒဒ် သည်၊ ဟုရှု အရာ ၌ မင်း ပြုလေ၏။ မြို့တော်
 ကား၊ အာဝိတ် မြို့တည်း။³⁶ ဟာဒဒ် မင်းသေ ၍ ၊ သူ ၏အရာ ၌
 မာသရက် အရပ်သားစာမလ သည် မင်း ပြုလေ၏။³⁷ စာမလ မင်း
 သေ ၍ ၊ သူ ၏အရာ ၌ မြစ် နားမှာ နေသောရဟောဘုတ် အရပ်သား
 ရှောလ သည် မင်း ပြု လေ၏။³⁸ ရှောလ မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ
 ၌၊ အာခဗော် သား ဗာလဟာနန် သည် မင်း ပြုလေ၏။³⁹ အာခဗော်
 သား ဗာလဟာနန် မင်းသေ ၍ သူ ၏ အရာ ၌ ဟာဒဒါ သည် မင်း ပြု
 လေ၏။ မြို့တော်ကား၊ ပေါ မြို့တည်း။ မျောက်သားတော်ကား၊ မေ
 ဇဟပ် သမီး မာတရက် ၏သမီး မဟေတဗေလ တည်း။⁴⁰ ဧသော
 မှ ဆင်းသက်၍ မိမိ အမျိုး အနွယ်၊ နေရာ အရပ်၊ ခံရသောဘွဲ့ နာမ
 အလိုက် ၊ ဗိုလ် လုပ်သောသူ ဟူမူကား ၊ ဗိုလ် တိမနာ ၊ ဗိုလ် အာလ
 ဝ ၊ ဗိုလ် ယေသက်၊⁴¹ ဗိုလ် အဟောလိဗာမ ၊ ဗိုလ် လော ၊ ဗိုလ် ပိန
 န်၊⁴² ဗိုလ် ကေနတ် ၊ ဗိုလ် တေမန် ၊ ဗိုလ် မိဗဇာ၊⁴³ ဗိုလ် မာဂဒျေလ

၊ ဗိုလ် ဣရံ တည်း။ ဤ သူတို့သည် မိမိ နေရာ အရပ်၊ မိမိ ပိုင် သော
 ပြည် ၌ ၊ ဧဒုံ ဗိုလ် များ ဖြစ်သတည်း။ ဧသော သည် ဧဒုံ အမျိုးသား
 တို့၏ အဘ ဖြစ်သတည်း။

37 ယာကုပ် သည် မိမိ အဘ တည်းခို ရာခါနာန် ပြည် ၌ နေ ၏။

² ယာကုပ် အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ များ ဟူမူကား ၊ ယောသပ်
 သည် အသက် တဆယ် ခုနစ် နှစ်ရှိ ၍၊ အစ်ကို တို့နှင့်အတူ သိုး ဆိတ်
 များကို ထိန်း လေ၏။ အဘ ၏မယား ဗိလဟာ နှင့် ဇိလပ ၏သား
 တို့နှင့်အတူ နေ၍၊ သူ တို့အပြစ် ကို အဘ အား ကြား ပြောတတ်၏။
³ ဣသရေလ သည် အသက် ကြီး စဉ် အခါ သား ယောသပ် ကို ရ
 သောကြောင့် ၊ အခြားသော သား အပေါင်း တို့ကို ချစ် သည်ထက်
 ယောသပ် ကို သာ၍ချစ်၏။ အဆင်း အရောင်ထူးခြားသော အင်္ကျီ
 ကို ချုပ် ၍ ပေး၏။⁴ အဘ သည် မိမိသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ယော
 သပ် ကိုသာ၍ ချစ် ကြောင်းကို၊ အစ်ကို တို့သည် သိမြင် သောအခါ
 ၊ သူ ကိုမုန်း ၍ မေတ္တာ စကားကို သူ့ အား မ ပြော နိုင်ကြ။⁵ ယော
 သပ် သည် အိပ်မက် ကို မြင် ၍ ၊ အစ်ကို တို့ အား ပြန်ပြော သဖြင့်
 ၊ သူတို့သည် သာ၍ မုန်း ကြ၏။⁶ အိပ်မက်ကို အဘယ်သို့ပြန်ပြော
 သနည်းဟူမူကား၊ ကျွန်ုပ်မြင် ရသောအိပ်မက် ကို နားထောင် ကြ
 ပါ လော့။⁷ ကျွန်ုပ် တို့သည် လယ် ၌ ကောက်လှိုင်း ကို စည်း ၍ နေ
 ကြစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ် ကောက်လှိုင်း သည် ထ ၍ မတ်တတ်နေသဖြင့်၊
 သင် တို့၏ ကောက်လှိုင်း တို့သည် ပိုင်း ၍ ရပ် လျက် ၊ ကျွန်ုပ် ကောက်လှိုင်း
 ကို ရှိခိုး ကြသည်ဟု ပြောဆို လေ၏။⁸ အစ်ကို တို့ကလည်း၊ သင်
 သည် ငါ တို့၌ မင်း ပြု ရလိမ့်မည်လော၊ ငါ တို့ကို အစိုး ရလိမ့်မည်
 လောဟု ပြန် ဆို ၍ ၊ သူ ၏အိပ်မက် နှင့် သူ ၏စကား အကြောင်း
 ကြောင့် သာ၍ မုန်း ကြ၏။⁹ တဖန် အိပ်မက် ကိုမြင် ပြန်၍ အစ်ကို
 တို့အား ၊ အခြားသော အိပ်မက် ကို ကျွန်ုပ်မြင် ရပြီ။ နေ ၊ လ နှင့်
 တကွ ၊ ကြယ် ဆယ့် တ လုံး တို့သည်၊ ကျွန်ုပ် ကို ရှိခိုး ကြ၏ဟု
 ကြားပြော လေ၏။¹⁰ ထိုသို့ အဘ နှင့် အစ်ကို တို့အား ကြားပြော
 သောအခါ ၊ အဘ က ၊ သင်မြင် သောအိပ်မက် သည် အဘယ်သို့
 နည်း။ ငါ နှင့် သင် ၏အမိ ၊ သင် ၏ အစ်ကို တို့သည် သင့် ထံ သို့
 စင်စစ် လာ ၍ ဦးညွတ် ချရမည်လောဟူ၍၊ သူ ကို ဆုံးမ လေ၏။
¹¹ အစ်ကို တို့သည် သူ ကို ငြူစု ကြ၏။ အဘ သည် ထို အရာ ကို
 မှတ် လေ၏။¹² အစ်ကို တို့သည် အဘ ၏သိုး ဆိတ်များကို ရှေ့ခင်
 မြို့မှာ ထိန်း ခြင်းငါ သွား ကြ၏။¹³ ဣသရေလ သည် ယောသပ်
 ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် ၏ အစ်ကို တို့သည် သိုးဆိတ်များကို ရှေ့ခင် မြို့
 မှာ ထိန်း ကြသည်မ ဟုတ်လော။ လာ ပါ။ သင့် ကို သူ တို့ရှိရာသို့ ငါ
 စေလွှတ် မည်ဟုခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည်ဟုဆို သော်၊¹⁴ အဘ
 က သွား ပါ။ အစ်ကို တို့သည် ချမ်းသာ သလော၊ သိုး ဆိတ်တို့လည်း
 ကောင်းမွန် စွာ ရှိသလောဟူ၍ကြည့်ရှု ပြီးလျှင် ၊ ငါ အားသိတင်း
 ကြားပြော ပါဟု မှာ လိုက်လျက်၊ ဟေမြန် ချိုင့် မှ စေလွှတ် သဖြင့်
 ၊ သူသည် ရှေ့ခင် မြို့သို့ ရောက် လေ၏။¹⁵ တော ၌ လှည့်လည် စဉ်

တွင်၊ တစုံတယောက် သောသူနှင့် တွေ့၍ ထိုသူ က၊ သင်သည် ဘာကိုရာ သနည်း ဟုမေး လျှင်၊¹⁶အစ်ကို များကို ရှာ ၏။ အဘယ် မှာထိန်း ကြသည် ကို ပြော ပါဟုဆိုသော်၊¹⁷ထိုသူ က၊ ဤ အရပ် မှ ထွက် သွားပြီ။ ဒေါသန် မြို့သို့ သွား ကြစို့ဟု သူတို့ပြော သံကို ကျွန်ုပ် ကြား ခဲ့ပြီဟု ဆို ၏။ ယောသပ် သည်လည်း ၊ အစ်ကို တို့ ကို လိုက် ရှာ၍ ဒေါသန် မြို့မှာ တွေ့ လေ၏။¹⁸အနီးသို့မ ရောက် မှီ အဝေး ၌ ရှိစဉ်ပင်၊ အစ်ကိုတို့ သည်မြင် လျှင် ၊ သတ် ခြင်းငှါ တိုင်ပင် လျက်၊¹⁹ကြည့် လော့။ အိပ်မက် ဆရာ လာ ပြီ။²⁰ကိုင်ကြ။ သူ့ကိုသတ် ၍ တစုံတခု သောတွင်း ထဲ သို့ချ ပစ်ကြစို့။ ဆိုး သော သားရဲ တစုံတခု ကိုက် စား ပြီဟု ပြော ကြစို့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ ၏ အိပ်မက် တို့သည် အဘယ်သို့ နေရာ ကျမည် ကို ကြည့် ကြစို့ ဟု အချင်းချင်းပြောဆို ကြ၏။²¹ထိုစကား ကို ရှုဖင် ကြား လျှင် ၊ သူ့ကို မ သတ် ဘဲ နေကြစို့ဟု ဆို လျက် ၊ သူ တို့လက် မှ ယော သပ် ကို နှုတ် လေ၏။²²တဖန် ရှုဖင် က၊ သူ ၏အသွေး ကို မ သွန်း ကြနှင့်။ ကိုယ်လက် နှင့် မ ပြု ဘဲ၊ တော ၌ ဤ မည်သောတွင်း ထဲ သို့ချ ကြစို့ဟု သူ တို့လက် မှ ယောသပ် ကို နှုတ် ယူ၍၊ အဘ ၌ တဖန် အပ် မည် အကြံရှိသည်နှင့် ဆို လေ၏။²³ယောသပ် သည် အစ်ကို တို့ထံ သို့ရောက် သောအခါ ၊ သူ ဝတ်သောအင်္ကျီ ၊ အဆင်း ထူးခြားသော အင်္ကျီ ကို ချွတ် ပြီးမှ၊²⁴သူ့ ကို ကိုင် ယူ၍ တွင်း ထဲ သို့ချ ကြ၏။ ထိုတွင်း ၌ ရေ မ ရှိ၊ သွေ့ခြောက် သော တွင်း ဖြစ် သတည်း။²⁵ထိုနောက် အစာ စား ခြင်းငှါ ထိုင် ကြစဉ် မြော် ကြည့် ၍ ၊ ဣရှမေလ အမျိုးသားအစုအဝေးသည် ဂိလဒ် ပြည်မှ လာ ၍ နံ့သာ မျိုး၊ ဗာလစံစေး ၊ မုရန်စေး များ ကို ကုလားအုပ် ပေါ်၌ တင် ဆောင်လျက်၊ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ခရီးသွား ကြသည်ကို မြင် လျှင်၊²⁶ယုဒ က၊ ငါတို့သည် ညီ ကိုသတ် ၍ သေ ကြောင်းကို ဖွက် ထား လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။²⁷ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင် မ ညှဉ်းဆဲ ဘဲ၊ ဣရှမေလ လူ တို့အား ရောင်း လိုက်ကြစို့။ သူသည် တို့ ညီ ၊ တို့ အမျိုး ဖြစ်၏ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုသည်ရှိသော်၊ ညီအစ် ကိုတို့ သည် ဝန်ခံ ကြ၏။²⁸ထိုအခါ၊ မိချန် အမျိုးသား ကုန်သည် တို့သည် ခရီးသွား ကြစဉ်တွင် ၊ အစ်ကိုတို့သည် ယောသပ် ကို တွင်း ထဲက ဆွဲ တင် ပြီးလျှင် ၊ ငွေ အကျပ်နှစ်ဆယ် အဘိုး နှင့် ဣရှမေလ လူ တို့အား ရောင်း ၍၊ ထိုသူတို့သည် ယောသပ် ကိုအဲဂုတုတု ပြည်သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။²⁹ရှုဖင် သည်လည်း တွင်း သို့ သွား ၍ ၊ တွင်း ထဲမှာ ယောသပ် မ ရှိသည်ကို မြင် လျှင်၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆွဲဆုတ် လျက်၊³⁰ညီ တို့ရှိရာသို့ သွား ၍ ၊ သူငယ် မ ရှိပါတကား။ ငါ သည် အဘယ်သို့ သွား ရပါ မည်နည်းဟု ဆို လေ၏။³¹သူတို့သည်လည်း၊ ယောသပ် အင်္ကျီ ကိုယူ ၍ ၊ ဆိတ် သငယ် ကိုသတ် ပြီးမှ ၊ အင်္ကျီ ကို အသွေး ၌ နှစ် လေ၏။³²ထို နောက်မှ ၊ အဆင်း ထူးခြားသော ထို အင်္ကျီ ကို ပေး လိုက်၍၊ အချို့တို့သည် အဘ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ လျက် ၊ ဤ အင်္ကျီကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ ပါပြီ။ သား ၏အင်္ကျီ ဟုတ်

သည် မဟုတ်သည်ကို ကြည့် ပါဟုဆို လျှင်၊³³ထို အင်္ကျီကို အဘ မှတ်မိ ၍ ၊ ငါ့ သား ၏ အင်္ကျီ မှန်၏။ သူ့ ကိုဆိုး သော သားရဲ ကိုက် စား ပြီ။ အကယ်၍ယောသပ် ကိုအပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ် ပါပြီတကား ဟု ဆို လျက်၊³⁴မိမိ အဝတ် ကို ဆွဲဆုတ် ၍ ၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ပတ်စည်း သဖြင့် ၊ အင်တန် ကာလပတ်လုံး၊ သား ကြောင့် စိတ် မသာ ညည်းတွားလျက် နေလေ၏။³⁵သား သမီး အပေါင်း တို့သည်၊ အဘ ကို နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ကြိုးစားသော်လည်း ၊ သူသည် နှစ်သိမ့် စေသော စကားကို နား မထောင်ဘဲ၊ ငါ့ သား ရှိ ရာ မရဏာ နိုင်ငံသို့ စိတ် မသာညည်းတွားလျက် ဆင်းသက် တော့မည်ဟု ဆို လေ၏။ ထိုသို့ယောသပ်အဘသည် သား ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက် နေလေ၏။³⁶ယောသပ် ကိုကား၊ မိချန် လူတို့သည် အဲဂုတုတု ပြည် သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဖါရော ဘုရင်၏ အမတ် ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော် မှူး၊ ပေါတိဖါ ထံ မှာ ရောင်း ကြ၏။

38ထို ကာလအခါ ယုဒ သည် ညီအစ်ကို နေရာမှ သွား ၍ ၊ ဟိရ အမည် ရှိသော၊ အဒုလံ အမျိုးသား ထံ သို့ဝင် လေ၏။²ထို အရပ်၌ ရှုအာ အမည် ရှိသော၊ ခါနာန် အမျိုးသား ၏သမီး ကို တွေ့မြင်၍ ၊ အိမ်ထောင် ဘက် ပြုလျက်၊³ထိုမိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သား ကို ဘွား မြင် ၏။ ထို သားကို ဧရ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။⁴တဖန် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍ ဘွားမြင် သောသား ကို ဩနန် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။⁵တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင် သောသား ကို ရှေ့ လ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ရှေ့လ ဘွား သောအခါ၊ အဘသည် ခေဇိပ် မြို့မှာ ရှိ သတည်း။⁶ထို နောက်မှ ယုဒ သည် မိမိ သားဦး ဧရ ကို တာမာ အမည် ရှိသောသတို့သမီး နှင့် စုံဘက် စေ၏။⁷ယုဒ ၏သားဦး ဧရသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့၌ ဆိုး သောသူဖြစ် ၍ ၊ သူ့ကို ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက် တော်မူ ၏။⁸ထိုအခါ ယုဒ သည် ဩနန် ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင် ၏အစ်ကို မယား ထံသို့ဝင် ၍ သူ နှင့် အိမ်ထောင် ဘက် ပြုသဖြင့်၊ အစ်ကို အမျိုး ကို ဆက်နွယ် လော့ဟုဆို ၏။⁹ဩနန် သည် သားကိုရလျှင်မူကား၊ မိမိ သား မမှတ်ရဟုသိ၍ အစ်ကို အား သားကို မ ပေး လို ဘဲ၊ အစ်ကို မယား ထံ သို့ဝင် သောအခါ ၊ သုတ် ရည် ကို ထုတ်၍ စွန့် လေ၏။¹⁰ထို အမှု ကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မမူ သောကြောင့်၊ ဩနန် ကိုလည်း ကွပ်မျက် တော် မူ၏။¹¹သား ငယ် ရှေ့လ သည် အစ်ကို တို့သေ သကဲ့သို့ သေ မည် ဟု ယုဒ သည် စိုးရိမ် ၍ ၊ မိမိ ချွေးမ တာမာ ကို ခေါ်ပြီး လျှင်၊ ငါ့ သား ရှေ့လ မ ကြီး မှီ သင်သည် သင့် အဘ အိမ် ၌ မှတ်ဆိုးမ ပြု၍ နေ ပါဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာ သွား ၍ မိမိ အဘ ၏အိမ် ၌နေ လေ၏။¹²ကာလ အတန်ကြာ သော် ၊ ရှုအာ သမီး ဖြစ်သော ယုဒ မယား လည်း သေ လေ၏။ ယုဒ သည်နှစ်သိမ့် ပြီးမှ ၊ မိမိ သိုးမွေး ညှပ်သောသူတို့ရှိ ရာ တိမနတ် မြို့သို့ မိမိ အဆွေ အဒုလံ အမျိုး ဟိရ နှင့်အတူ သွား လေ၏။¹³မိမိ ယောက္ခမ သည် သိုးမွေး ကိုညှပ် ခြင်းငှါ ၊ တိမနတ် မြို့သို့ သွား ကြောင်း ကို၊ တာမာ ကြား လျှင်၊

¹⁴ မုတ်ဆိုးမ အဝတ် ကို ချွတ် ချွတ် မျက်နှာဖုံး နှင့် မျက်နှာ ကိုဖုံး လျက် ၊ ကိုယ် ကို လည်း ခြုံရုံ လျက်၊ တိ မ နတ် မြို့ သို့ သွား သော လမ်း အနား ၊ နေိမ် မြို့တံခါး ဝဉ် ထိုင် နေလေ ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ရှေ့ လ ကြီးသော်လည်း ၊ မိမိ နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်မ ပြု ရဟု သိမြင် သောကြောင့် တည်း။ ¹⁵ ယုဒ သည် ထို မိန်းမ ကို မြင် သောအခါ ၊ သူ သည် မိမိ မျက်နှာ ကို ဖုံး ချွတ် နေ သောကြောင့် ၊ ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ် လျက်၊ ¹⁶ လမ်း ကို လွဲ ချွတ် အနားသို့ ချဉ်းပြီး လျှင် ၊ သင့် ထံ သို့ဝင် ရသော အခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆို လေ သော်၊ မိန်းမက၊ သင်သည် ကျွန်မ ထံ သို့ဝင် လိုသော ငါ့အဘယ် ဆုကို ပေး မည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ¹⁷ ယုဒက၊ ဆိတ် သငယ် ကို ပေး လိုက်မည်ဟု ဆို လေ ၏။ မိန်းမကလည်း၊ မ ပေး လိုက်မှီ တစုံတခု သောအရာကို ပေါင် ထားမည်လောဟု မေး လျှင်၊ ¹⁸ ယုဒက အဘယ် အရာကို ပေါင် စေချင်သနည်း ဟု ပြန်၍မေး လေသော် ၊ မိန်းမက၊ သင် ၏တံဆိပ် ၊ စလွယ် ၊ လက်စွဲ တောင် ဝေး တို့ကို ပေါင်တော့ ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုဥစ္စာကိုအပ် ၍ မိန်းမ ထံ သို့ဝင် သဖြင့် ၊ သူ သည် ပဋိသန္ဓေစွဲ ယူလေ၏။ ¹⁹ ထိုနောက်မှ ၊ မိန်းမသည် ထ သွား ၍ မျက်နှာဖုံး ကို ချွတ် ပြီးလျှင် ၊ မုတ်ဆိုးမ အဝတ် ကို ဝတ်မြဲဝတ် ပြန် လေ၏။ ²⁰ ယုဒ သည် မိန်းမ ၌ပေါင် သောဥစ္စာကို ရွေး ယူ ခြင်းငါ ၊ မိမိ အဆွေ အဒုလံ အမျိုးသားတွင် ဆိတ် သငယ် ကို ပေး လိုက်၏။ အဒုလံအမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမ ကို မ တွေ့လျှင်၊ ²¹ နေိမ် မြို့လမ်း နား မှာ ထိုင်နေသောပြည်တန်ဆာမ သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟု ထိုအရပ်သား တို့ကို မေး လေသော်၊ အရပ်သားတို့က ဤ အရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ မ ရှိ ဟုဆို ကြလျှင်၊ ²² ယုဒ ထံ သို့ ပြန် ၍ ၊ ကျွန်ုပ် သည် ထို မိန်းမ ကို ရှာ၍မ တွေ့။ အရပ် သား တို့က လည်း ၊ ဤ အရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ မ ရှိ ဟု ဆိုကြောင်းကို ပြော လေ၏။ ²³ ယုဒ ကလည်း ၊ အရှက် မကွဲမည်အကြောင်း ၊ ယူ ပါ လေစ။ ကြည့် ပါ။ ဤ ဆိတ် သငယ်ကို ကျွန်ုပ်ပေး လိုက်၍ သင်သည် မိန်းမ ကိုရှာ၍ မ တွေ့ပါတကားဟုဆို ၏။ ²⁴ ထိုနောက် သုံး လ ခန့် လွန်သည်ရှိ သော်၊ သူတပါး က၊ သင် ၏ချွေးမ တာမာ သည် ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ မ တရားသောမေထုန် ပြုသဖြင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်လျက် နေပြီတကား ဟု ယုဒ အား ပြောဆို လျှင်၊ ယုဒ က သူ့ ကို ထုတ် ၍ မီးရှို့ စေဟု စီရင် လေ၏။ ²⁵ ထုတ် သောအခါ ၊ တာမာ သည် တံဆိပ် ၊ စလွယ် ၊ တောင်ဝေး တို့ကို ယောက္ခမ ထံ သို့ ပို့ စေ၍၊ ဤ ဥစ္စာကို ပိုင်သောသူ အားဖြင့် ကျွန်မ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူပြီ။ ဤ ဥစ္စာတို့သည် အဘယ်သူ ၏ ဥစ္စာဖြစ်သည်ကို ကြည့် ပါလော့ဟု မှာ လိုက်၏။ ²⁶ ထိုဥစ္စာ ကို ယုဒ မှတ်မိ ၍ သူ အပြစ်ထက် ငါ့ အပြစ်သာ၍ ကြီးပေ၏။ သူ့ အား ငါ့ သား ရှေ့လ ကို ငါမ ပေးစား ဘဲနေမိပြီဟု ပြောဆို ၏။ နောက် တဖန် သူ့ ကို မ ချဉ်းကပ် ဘဲနေ၏။ ²⁷ ထိုနောက် တာမာ သည် သား ဘွား ချိန် ရောက် လျှင် ၊ ဝမ်း ထဲ တွင် သား နှစ်ယောက်ရှိ ၏။ ²⁸ ဘွား စဉ်တွင် သားတယောက်သည် လက် ကို ထုတ် ဆန့်၍ ၊ ဝမ်းဆွဲ က ဤ သူငယ်သည် အရင် ဘွား လိမ့်မည် ဟုဆို လျက် လက် ကိုကိုင်

၍ နီ သော ကြိုး နှင့် စည်း လေ ၏။ ²⁹ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် မိမိ လက် ကိုရုပ် ပြန်၍ သူ့ အစ်ကို ဘွား သည်ကို ဝမ်းဆွဲက၊ သင် သည် အဘယ်ကြောင့် အနိုင် အထက်ပြု ရသနည်း။ အနိုင်အထက် ပြုသော ဤအမှုသည် သင်၌စွဲစေဟုဆိုလျက် သူ့ ကိုဖါရက် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ³⁰ ထိုနောက်မှ လက် ၌ ကြိုးနီ စည်းသောညီ ဘွား ၍ သူ့ ကိုဇာရ အမည် ဖြင့် မှည့် သတည်း။

39 ကုရှ မေလ လူတို့သည် ယောသပ် ကို ဆောင်သွား ၍ အဲဂု တုတု ပြည်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ အဲဂုတုတု အမျိုးသား ဖါရော ဘုရင်၏အမတ် ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော် မှူး ပေါတီဖါ ထံ မှာ ရောင်း ကြ၏။ ² ထာဝရဘုရား သည် ယောသပ် ဘက် ၌ ရှိ တော်မူသဖြင့် သူ သည် အကြံ ထမြောက် တတ်၏။ အဲ ဂု တု တု အမျိုးသား မိမိ သခင် ၏အိမ် ၌ နေ ရလေ၏။ ³ သူ့ ဘက် ၌ ထာဝရဘုရား သည် ရှိတော်မူ၍ သူ ပြု လေ ရာ ရာ ၌ အောင် စေတော်မူကြောင်းကို သခင် လည်း သိမြင် ၏။ ⁴ ထိုကြောင့် ယောသပ် သည် သခင် ရှေ့၌ မျက်နှာ ရ၍ စား လျက် နေရ၏။ သခင်သည်လည်း မိမိ အိမ်တွင် အိမ် အုပ် အရာနှင့် ခန့် ထား၍ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို အပ် လေ၏။ ⁵ ထိုသို့ အိမ်နှင့် ဥစ္စာရှိသမျှ ကို အုပ်စိုး စေသည် ကာလ မှစ၍ ထာဝရဘုရား သည် ယောသပ် အတွက် ထိုအဲ ဂု တု တု သား၏အိမ် ကို ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သဖြင့်၊ ပေး တော် မူ သော ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ သည် အတွင်း ၊ ပြင် ၊ ဥစ္စာရှိရှိသမျှ အပေါ်မှာလည်း သက်ရောက် လေ၏။ ⁶ သခင် သည် မိမိ ၌ ရှိ သမျှ ကို ယောသပ် လက် သို့ အပ် ၍ ၊ မိမိ စား သော အစာ မှ တ ပါး အခြား သော ဥစ္စာ ရှိ မှန်း ကို မျှ မ သိ မမှတ် ဘဲ နေ၏။ ယော သပ် သည် ပုံပြင် ယဉ်ကျေး ၍ အသွေး အဆင်းလည်း လှ သောသူ ဖြစ် ၏။ ⁷ ထိုနောက်မှ သခင် ၏မယား သည် ယောသပ် ကို တပ် သောစိတ်ရှိ၍ ငါ နှင့်အတူ အိပ် ပါ ဟု ဆို ၏။ ⁸ ယော သပ် က လည်း၊ ကျွန်တော် သခင် သည် အိမ် တော်၌ ရှိ သမျှ သော ဥစ္စာ တို့ကို ကျွန်တော် လက် သို့ အပ် ပါပြီ။ ကျွန်တော်၌ အဘယ် ဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှ မ သိ မမှတ်ပါ။ ⁹ ဤ အိမ် တွင် လည်း ကျွန်တော် ထက် သာ၍ကြီး သောသူမ ရှိပါ။ ကိုယ် မယား ဖြစ်သော သခင်မ မှတပါး အဘယ် အရာကိုမျှ ကျွန်တော် အား မ မြစ်တား ပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် အပြစ် ကြီး သောဤ အမှုကို ကျွန်တော် ပြု ၍ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့ ပြစ်မှား နိုင် သနည်း ဟု သခင် ၏မယား ကို ငြင်း ၍ ပြန်ဆို ၏။ ¹⁰ ထိုသို့ သခင်မသည် နေ့ တိုင်း သွေးဆောင်သော်လည်း ၊ ယောသပ် သည် သူ ၏စကား ကို နား မ ထောင်၊ သူ နှင့်အတူ အိပ် ခြင်း၊ နေခြင်းအမှုကို ရှောင်လေ၏။ ¹¹ တ နေ့သ၌ ယောသပ် သည် အမှု ဆောင် ခြင်းငါ အိမ် ထဲသို့ဝင် ၍ အိမ် သားယောက်ျား တယောက် မျှ မ ရှိ သောအခါ၊ ¹² သခင်မက ငါ နှင့် အတူ အိပ် ပါ ဟုဆို လျက် ၊ ယော သပ် အဝတ် ကို ကိုင် ဆွဲလျှင်၊ ယောသပ်သည် မိမိ အဝတ် ကိုစွန့် ၍ ပြင် သို့ ထွက် ပြေး လေ၏။ ¹³ ထိုသို့ သခင်မ လက် ၌ မိမိ အဝတ် ကိုစွန့် ၍ ပြင် သို့ ထွက်ပြေး

သည်ကို သခင်မ သိမြင် သောအခါ၊¹⁴ အိမ်သား ယောက်ျား တို့ကို ခေါ်၍ ၊ သင် တို့ကြည့် ကြ။ ငါ တို့၌ မ ရှိမသေပြုစေခြင်းငှါ ဤ ဟေဗြဲ လူ ကို သခင်သွင်း ထားပြီတကား။ သူသည် ငါ နှင့်အတူ အိပ် ခြင်းငှါ ဝင်လာ ၍ ငါသည် ကျယ် သောအသံ နှင့် အော်ဟစ် ရ၏။¹⁵ ကျယ်ကျယ်အော်ဟစ် သံ ကို ကြား လျှင် ၊ သူသည် မိမိ အဝတ် ကိုစွန့်၍ ပြင် သို့ ထွက် ပြေး သည်ဟုဆို ပြီးလျှင်၊¹⁶ သခင် ရောက် သည်တိုင်အောင် ထိုအဝတ် ကို မိမိ ၌ ထား လေ၏။¹⁷ သခင်ရောက် သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သွင်း ထား သော ဟေဗြဲ ကျွန် သည် ကျွန်ုပ် ကို မ ရှိမသေပြုခြင်းငှါ ဝင် လာပါ၏။¹⁸ ကျွန်ုပ် သည် ကျယ် သော အသံ နှင့် အော်ဟစ် သောအခါ ၊ သူ သည် မိမိ အဝတ် ကို စွန့် ၍ ပြင် သို့ ထွက်ပြေး ပါသည်ဟူသော စကား ဖြင့် ကြားပြော လေ၏။¹⁹ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် သည် ကျွန်ုပ် ၌ ဤ သို့ပြု ခဲ့ပြီဟု မယား ပြော သော စကား ကို သခင် ကြား လျှင် ၊ ယော သပ် ကို အမျက်ထွက် ၍၊²⁰ ခေါ် ပြီး မှ ၊ ရှင်ဘုရင် ချုပ် ထား သော သူ တို့ နေရာ ထောင် ထဲ မှာ လှောင် ထား သဖြင့် ၊ ယော သပ် သည် ထောင် ထဲ မှာ နေ ရ၏။²¹ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား သည် သူ့ဘက် ၌ ရှိ၍ ကယ်မ သနား တော်မူသဖြင့် ၊ ထောင် မှူး ထံ မျက်နှာ ရစေ တော်မူ၏။²² သို့ ဖြစ်၍ ထောင် မှူး သည် ထောင်၌ ချုပ် ထားသော သူ့အပေါင်း တို့ကို ယောသပ် လက် သို့ အပ်၍၊ ထောင် ထဲ တွင် ပြု သမျှ သောအမှုကို ယောသပ်စီရင် ရ၏။²³ ထိုနောက်ထောင် မှူး သည် ထောင်အမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ မ ကြည့် မရှုရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ယောသပ် ဘက် မှာရှိ၍ သူ ပြု လေရာရာ ၌ အောင် စေတော် မူသတည်း။

40 ထို နောက်မှအဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ထံ ဖလား တော် ဝန်နှင့် စား တော် ဝန်တို့သည် မိမိ တို့အရှင် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ကို ပြစ်မှား ကြ၏။² ဖါရော ဘုရင်သည် ထို အမတ် နှစ် ယောက်တည်းဟူသော ဖလား တော် ဝန်နှင့် စား တော် ဝန်တို့ကို အမျက်ထွက် ၍၊³ ယော သပ် အချုပ် ခံရာ ထောင် တည်းဟူသော ကိုယ်ရံတော် မှူး၏အိမ် ၌ ချုပ် ထားတော်မူ၏။⁴ ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် သူ တို့ကို ယောသပ် ၌ အပ်၍၊ ယောသပ်သည် ပြု စုရ၏။ သူတို့လည်း အင်တန် ကာလ အချုပ် ခံလျက် နေ ရကြ၏။⁵ ထိုသို့ထောင် ထဲ မှာ အချုပ် ခံလျက် နေရသော အဲဂုတ္တု ရှင် ဘုရင်၏ ဖလား တော်ဝန်နှင့် စား တော်ဝန် နှစ် ယောက်တို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိ တို့ ကိုယ်စီဆိုင်သော အနက် နှင့်ပြည့်စုံသော အိပ်မက် ကို တည၌ ခြင်း တွင် တယောက်တနည်း စီ မြင် မက်ကြ၏။⁶ နံနက် အချိန်ရောက် မှ ယောသပ် သည် သူ တို့ ထံ သို့ဝင် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ သူ တို့မျက်နှာ ညှိုးငယ်လျက် ရှိ သည်ကိုမြင် လျှင်၊⁷ သင် တို့သည် ယနေ့ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ညှိုးငယ် သနည်းဟု မိမိ သခင် အိမ် ၌ မိမိ နှင့်အတူ အချုပ် ခံ နေရ သော ဖါရော မင်း၏ အမတ် တို့အား မေး ၏။⁸ သူတို့ကလည်း၊ ငါ တို့သည် အိပ်မက်ကိုမြင်ရပြီ။ အနက်ကို ဘတ်နိုင်သောသူ မရှိဟုဆို

ကြသော်၊ ယောသပ် က၊ အိပ်မက်အနက်များကို ဘုရားသခင် ဆိုင် တော်မူသည် မ ဟုတ် လော။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့အိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ် အား ကြား ပြော ကြပါဟုဆို ၏။⁹ ထိုအခါ ဖလား တော်ဝန်သည် မိမိ အိပ်မက် ကို ယောသပ် အား ကြား ပြောသည်ကား၊ ငါ မြင်မက် သော အိပ်မက် တွင် ၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ စပျစ် နွယ်ပင် ရှိ၏။¹⁰ ထို စပျစ် နွယ်ပင်၌ အလက် သုံး လက်ရှိ၏။ ထို အလက် တို့၌ ပန်း ငုံ ကဲ့သို့ ရှိ၏။ အပွင့် လည်း ပွင့်၏။ အသီး ပြတ် တို့လည်း မှည့် သောစပျစ် သီး ဖြစ်လေ၏။¹¹ ဖါရော မင်း၏ ဖလား တော်ကို ငါ ကိုင် လျက် ၊ ထိုစပျစ် သီးကိုယူ ၍ ဖလား တော်၌ ညှစ် ပြီးမှ လက် တော် တွင် ဆက်သည်ဟုပြောဆို၏။¹² ယောသပ် ကလည်း သင် ၏အိပ်မက် အနက် ဟူမူကား ၊ စပျစ်နွယ်သုံး လက် တို့သည် သုံး ရက် ဖြစ်၏။¹³ သုံး ရက် လွန်မှ ဖါရော မင်းသည် သင် ၏ဦးခေါင်း ကို ချီးမြှောက် ၍ သင် ၏အရာ ကို ပြန် ပေးတော်မူသဖြင့် ၊ သင်သည်အထက် က ဖလား တော် ဝန်ဖြစ် ၍ပြုဘူးသည် နည်းတူ ၊ တဖန်ဖလား တော် ကို ဖါ ရော မင်း၏လက် တွင် ဆက် မြ ဆက် ရ လိမ့်မည်။¹⁴ သင် သည် ချမ်းသာ ရသောအခါ ကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ ၍ ကျေးဇူး ပြု ပါလော့။ ဖါ ရော ဘုရင်ကို လျှောက်၍ ကျွန်ုပ် ကို ဤ အိမ် မှ နှုတ် ယူပါ။¹⁵ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကို ဟေဗြဲ ပြည် မှ ခိုး ယူခဲ့ ကြ၏။ ဤ ပြည်မှာလည်း ကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် မ ရှိဘဲ ထောင်ထဲမှာ လှောင် ထား ကြ သည် ဟု ဆို၏။¹⁶ ထို အိပ်မက် အနက် ကောင်း သည် ကို စား တော် ဝန် သိ မြင်လျှင် ၊ ငါ သည်လည်း ဖြူသောတောင်း သုံး လုံးကို ကိုယ်တိုင် ရွက် နေသည်ကို မြင် မက်၏။¹⁷ အပေါ်တောင်း တွင် ဖါ ရော မင်းစားတော်ခေါ် ဘို့ ချက် ပြီး သော ခဲဘွယ် စားဘွယ် အမျိုးမျိုး ရှိ၍၊ ငှက် တို့သည်လည်း ငါ ရွက် သော တောင်း ထဲ ကနှုတ်၍ စား ကြသည်ဟု ယောသပ် အား ပြောဆို ၏။¹⁸ ယော သပ် ကလည်း ၊ သင်၏အိပ်မက်အနက် ဟူမူကား ၊ တောင်း သုံး လုံး သည် သုံး ရက် ဖြစ်၏။¹⁹ သုံး ရက် လွန်မှ ဖါရော မင်းသည် သင် ၏ဦးခေါင်း ကို ကိုယ်နှင့်ခွဲ မြှောက်လျက် သစ်ပင် ၌ ဆွဲ ထားတော် မူ၍၊ ငှက် တို့သည် သင် ၏အသား ကို နှုတ်၍စား ကြ လိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော ၏။²⁰ ထို နောက် သုံး ရက် လွန် သောအခါ၊ ဖါ ရော မင်း ဘွား သော နေ့ရက် ၌ နှစ်စဉ်ပွဲ ကို ခံ ၍ ကျွန်တော် မျိုး အပေါင်း တို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ဖလား တော်ဝန် ၏ဦးခေါင်း နှင့် စား တော်ဝန်၏ဦးခေါင်း ကို ကျွန်တော် မျိုး တို့တွင် ဖော်တော်မူ၍၊²¹ အိပ်မက် အနက်ကို ယောသပ် ဘတ် သည် အတိုင်း ၊ ဖလား တော် ဝန်ကို အထက် အရာ၌ တဖန် ခန့်ထား တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ သည် ဖလား တော်ကို ဖါရော မင်း၏လက် တွင် ဆက် မြဆက်ရ၏။²² စား တော် ဝန်ကိုမူကား ၊ ဆွဲ ထားတော် မူ၏။²³ သို့သော်လည်း ဖလား တော် ဝန် သည် ယော သပ် ကို မ အောက်မေ့ ဘဲ မေ့လျော့ ၍နေ လေ၏။

41 ထိုနောက် နှစ် နှစ်လွန် သောအခါ ၊ ဖါရော မင်း သည် အိပ်မက်

ကို မြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည် မြစ် နား ၌ ရပ် နေ၏။ ²အဆင်း လှ ၍ ဝ သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည် မြစ် ထဲ က ထွက်၍ မြစ် နားမှာပေါက်သော မြက်ပင် ကို စား လျက် နေကြ၏။ ³ထိုနွားတို့ နောက်မှ အဆင်း မ လှ၊ ပိန်သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည် မြစ် ထဲ က ထွက် ၍ အရင်နွား တို့ အနား ၌ ကမ်း ပေါ်မှာ ရပ် နေကြ၏။ ⁴အဆင်း မ လှ ပိန် သော နွား တို့သည်၊ အဆင်း လှ ၍ ဝ သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့ကို ကိုက်စား ကြ၏။ ၎င်းရော မင်းလည်း နိုး လေ၏။ ⁵တ ဖန် အိပ် ပြန်၍ အိပ်မက် ကို မြင်မက် ပြန်သည် ကား၊ အလုံး ကြီး ၍ ကောင်း သော စပါး ခုနစ် နှံ တို့သည် စပါး တပင် တည်း၌ ဖြစ်ကြ၏။ ⁶ထိုနောက်မှ အလုံး သေး၍ အရှေ့ လေဖြင့် ပျက် သော စပါး ခုနစ် နှံတို့သည် ပေါက် ကြ၏။ ⁷အလုံး သေးသော စပါး ခုနစ် နှံ တို့သည် အလုံး ကြီး၍ ကောင်း သော စပါး ခုနစ်နှံတို့ကို စား ကြ၏။ ၎င်းရော မင်းလည်း နိုး ၍ အိပ်မက် ဖြစ်သည်ကို သိ လေ၏။ ⁸နံနက် အချိန် ရောက် သောအခါ ၊ ၎င်းရော မင်း သည် စိတ် ပူပန် ၍ ၊ အဲဂုတု တု ဗေဒင် တတ် ပညာရှိအပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍ အိပ်မက် တော်ကို ပြန်ကြား တော် မူ၏။ သို့သော်လည်း ရှေ့ တော်၌အနက် ကို ဘတ် နိုင် သော သူ တ ယောက် မှ မ ရှိ။ ⁹ထိုအခါ ဖလား တော် ဝန် က ၊ ကျွန်တော် သည် ကိုယ် အပြစ် ကို ယနေ့ အောက်မေ့ ပါ၏။ ¹⁰၎င်း ရော ဘုရင်သည် ကျွန်တော် နှင့် စား တော်ဝန် ကို အမျက်ထွက် ၍ ကိုယ်ရံတော် မှူးအိမ် ၌ ချုပ် ထားတော်မူ သောအခါ၊ ¹¹ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက်သည် အသီးအသီး မိမိတို့ ကိုယ်စီဆိုင်သော အနက် နှင့်ပြည့်စုံသော အိပ်မက် ကို တည၌ ခြင်း တွင် မြင် မက်ကြပါ၏။ ¹²ကျွန်တော် တို့၌ ကိုယ်ရံတော် မှူး၏ကျွန် ဟေဗြဲ လုလင် တယောက် ရှိ၏။ ထိုသူ အား ကျွန်တော်တို့သည် ကြားပြော ၍ သူ သည် အိပ်မက် ၎င်းအနက် ကို ဘတ် ပါ၏။ တ ယောက် စီ မြင် မက်သည် အတိုင်း ဘတ် ပါ၏။ ¹³ဘတ် သည် အတိုင်း လည်း မှန် ပါ၏။ ကျွန်တော် သည် အ ရင် အရာ ကို ရ ပြန်၍၊ စား တော် ဝန် မူကား ၊ ဆွဲ ထား ခြင်း ကို ခံ ရ ပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏။ ¹⁴ထိုအခါ ၎င်း ရော မင်း သည် လူကိုစေလွှတ် ၍ ယောသပ် ကို ခေါ် တော်မူ၏။ ယောသပ် သည် ထောင် ထဲ က အလျင် အမြန်ထွက်ရ၍ ၊ မုတ်ဆိတ် ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ် လဲ ခြင်း ကို ပြုပြီး မှ အထံ တော် သို့ ဝင် ရ၏။ ¹⁵၎င်း ရော မင်း က လည်း ၊ ငါသည် အိပ်မက် ကို မြင် မက် ပြီ။ အနက် ကို အ ဘယ် သူ မှ မ ဘတ် နိုင်။ သင် သည် အိပ်မက် ကို နားလည် သော ဉာဏ်နှင့် အနက် ဘတ်နိုင် သည်ကို ငါကြား ရပြီဟုဆို ၎င်း၏။ ¹⁶ယော သပ် ကလည်း ၊ ကျွန်တော် သည် အလို အလျောက်မ တတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ အဖြေ စကား ကို ၎င်း ရော ဘုရင် အား ပေး တော် မူ ပါ စေသော ဟု လျှောက် လေ၏။ ¹⁷၎င်း ရော မင်း က လည်း ၊ ငါ မြင် မက်သည်မှာ ၊ မြစ် နား ၌ ငါ ရပ် နေ၏။ ¹⁸အဆင်း လှ ၍ ဝ သော နွား ခုနစ် ကောင် တို့သည် မြစ် ထဲ က ထွက် ၍ ၊ မြစ် နား မှာ ပေါက် သော မြက်ပင် ကို စား လျက် နေ ကြ၏။ ¹⁹ထို နွား တို့ နောက်မှ၊ အဆင်း မ လှ ပိန် ကြုံ သော နွား ခုနစ် ကောင်

တို့သည် ထွက် လာကြ၏။ ထိုမျှလောက် အရပ် ဆိုးသော နွားတို့ ကို အဲဂုတုတု ပြည် တ ရှောက်လုံး တွင် တ ခါ မှ မ မြင် ရ စေမူ။ ²⁰အဆင်း မ လှ ပိန် သော နွား တို့သည်၊ ဝ သော အ ရင် နွား ခုနစ် ကောင်တို့ကို ကိုက်စား ကြ၏။ ²¹စားပြီးသောနောက်၊ စား မှန်းကို အဘယ်သူမှ မ သိ ရ။ အရင် ကဲ့သို့ အရပ် ဆိုး သေး၏။ ငါလည်း နိုး ၎င်း၏။ ²²တဖန် ငါ မြင် မက် ပြန်သည် ကား၊ အလုံး ကြီး၍ ကောင်း သော စပါး ခုနစ် နှံတို့သည် စပါးတပင် တည်း၌ ဖြစ် ကြ၏။ ²³ထို နောက်မှ ညှိုးနွမ်း လျက် အလုံး သေး၍ အရှေ့ လေဖြင့် ပျက် သော စပါး ခုနစ် နှံ တို့သည် ပေါက် ကြ၏။ ²⁴အလုံး သေး သော စပါး နှံ တို့သည် ကောင်း သော စပါး ခုနစ် နှံတို့ကို စား ကြ၏။ ထိုအိပ်မက် ကို ဗေဒင် တတ် တို့အား ငါကြား ပြော၍ အနက်ကို အဘယ်သူ မှ မ ဘတ် နိုင်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆိုတော်မူ၏။ ²⁵ယောသပ် က လည်း၊ ၎င်းရော ဘုရင် မြင်မက်တော်မူ သော အိပ်မက် ကား တပါး တည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားသခင် ပြု လတံ့သော အမှု ကို ၎င်းရော ဘုရင် အား ပြ တော်မူပြီ။ ²⁶ကောင်း သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည် ခုနစ် နှစ် ဖြစ်ပါ၏။ ကောင်း သောစပါး ခုနစ် နှံတို့သည်လည်း ခုနစ် နှစ် ဖြစ် ပါ၏။ အိပ်မက် တော်ကား တပါး တည်း ဖြစ် ပါ၏။ ²⁷ထိုနွား တို့ နောက် ထွက် လာ သော နွား၊ ပိန် ၍ အရပ် ဆိုးသော နွား ခုနစ် ကောင် တို့သည် ခုနစ် နှစ် ဖြစ် ပါ ၎င်း၏။ အရှေ့ လေ ဖြင့် ပျက် သော စပါး ဖျင်း ခုနစ် နှံ တို့သည် လည်း၊ အစာ ခေါင်းပါး သော ခုနစ် နှစ် ဖြစ် ပါ၏။ ²⁸၎င်းရော ဘုရင်အား ကျွန်တော်လျှောက် လိုသော အရာ ဟူမူကား ၊ ဘုရားသခင် ပြု လတံ့သော အမှုကို၎င်းရော ဘုရင်အား ပြ တော်မူ၏။ ²⁹အဲဂုတုတု ပြည် တ ရှောက်လုံး တွင် ဝ ပြောသော နှစ် ခုနစ် နှစ် ရှိ လိမ့်မည်။ ³⁰ထိုနောက်မှ အစာ ခေါင်းပါး သော နှစ် ခုနစ် နှစ် ပေါ် လာ၍ ၊ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ အလုံးစုံ သော ဝ ပြော ခြင်း သည် တိမ်မြုပ် လျက် အစာ ခေါင်းပါး ခြင်း အားဖြင့် တ ပြည် လုံးပျက်စီး လိမ့်မည်။ ³¹အစာခေါင်းပါး ခြင်းသည် အလွန် အားကြီး သောကြောင့် ၊ အရင် ဝပြောခြင်း၏ လက္ခဏာမ ထင် ရ။ ³²၎င်းရော ဘုရင် သည် ထပ်၍ အိပ်မက် မြင် ရ သည် အရာ မှာ၊ ထို အမှု ကို ဘုရားသခင် မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေ၍ အလျင်အမြန် စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။ ³³သို့ဖြစ်၍ ၎င်းရော ဘုရင်သည် ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ သောသူ ကို ရွေးချယ် ၍ အဲဂုတုတု ပြည် ကို အုပ်စိုး စေတော်မူပါ။ ³⁴ခန့်ထား တော်မူသောသူသည်လည်း တပြည် လုံး၌ အကြီး အကြပ်တို့ကို ခန့် ထား၍ ၊ ဝပြော သောနှစ် ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံး တပြည် လုံးတွင် ငါး ဘို့တဘို့ကောက်ယူကြ ပါစေ။ ³⁵ထို သူတို့သည်ဖြစ် လတံ့သော မင်္ဂလာ နှစ် တို့တွင် ရိက္ခာ ခါ ရှိ သမျှ ကို စုရုံး ၍ ၎င်းရော ဘုရင် ထံ တော်၌ စပါး များ ကို ဆည်းဘူး ကြ ပါစေ။ မြို့ များ၌ လည်း ရိက္ခာ ခါ ကို သို့ ထား ကြ ပါစေ။ ³⁶သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ အစာ ခေါင်းပါး သောနှစ် ခုနစ် နှစ်ရောက် သောအခါ ၊ ပြည် သူပြည်သား စားစရာ ဘို့ သို့ ထားလျက် ရှိ နှင့်၍ အစာ ခေါင်းပါး သော ကာလ

တွင် ပြည် တော် မ ပျက် ရဟု ဖါ ရော မင်း အား လျှောက် လေ၏။
³⁷ထိုသို့ ယောသပ်လျှောက်သောစကား ကို ဖါရော မင်းအစရှိသော ကျွန် တော်မျိုးအပေါင်း တို့သည် နှစ်သက် ကြ၍၊³⁸ဖါရော မင်းက ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်ကို ရ၍ ဤ ကဲ့သို့ သောသူ ကို အ ဘယ်မှာ ရှာ ၍ တွေ့မည်နည်း ဟု ကျွန် တော်မျိုးတို့အား မိန့် တော် မူ၏။³⁹ယောသပ် အား လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ဤအမှု အလုံးစုံ တို့ကို သင့် အား ပြု တော်မူသည်ဖြစ်၍သင် ကဲ့သို့ ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ သောသူ မရှိ။⁴⁰သင် သည် နန်းတော် အုပ် ဖြစ် ရမည်။ သင် ၏ စကား အတိုင်း ငါ ၏ပြည်သား အပေါင်း တို့ကို ငါစီရင် စေမည်။ ရာဇ ပလ္လင်အားဖြင့်သာ ငါသည် သင့် ထက် ကြီးမြတ် မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁴¹တ ဖန် ကြည့် ပါ။ အဲဂု တု တု ပြည် တ ပြည်လုံး ကို သင် အုပ်စိုး စေခြင်းငှါ ငါခန့် ထားပြီဟု ယောသပ် အား မိန့် တော် မူလျက်၊⁴²လက်စွပ် တော်ကိုချွတ် ၍ ယောသပ် လက် ၌ စွပ် စေ တော် မူ၏။ ပိတ်ချော အဝတ် ကိုလည်း ဝတ် စေ၍ ၊ လည်ပင်း ၌ ရွှေ စလွယ် ကိုဆွဲ ပြီးလျှင်၊⁴³ဒုတိယ ရထား တော်ကို စီး စေတော် မူ၏။ ပြင်ပင် ၍ နေကြဟု သူ့ ရှေ့မှာ ဟစ် ကြ၏။ ထိုသို့လျှင် အဲ ဂု တု တု ပြည် တပြည်လုံး ကို အုပ်စိုး စေတော်မူ၏။⁴⁴ဖါရော မင်း ကလည်း၊ ငါ သည် ဖါရော ဘုရင် မှန်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင် ၏အခွင့် မ ရှိလျှင် အဲဂုတုတု ပြည် တရှောက်လုံး တွင် အဘယ်သူမျှမိမိ လက် ခြေ ကိုမ ကြွ ရဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁵ဖါရောမင်းသည်လည်း၊ ဇာဖ ဏာသဖါဏ တည်း ဟူသောဘွဲ့ နာမနှင့်ယောသပ် ကို ချီးမြှောက် ၍ ဩန မြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ ၏သမီး အာသနတ် နှင့် စုံဘက် စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ယောသပ် သည် အဲဂုတုတု နိုင်ငံ အုပ်အရာနှင့် အထံ တော်ကထွက် လေ၏။⁴⁶ယောသပ် သည် အဲ ဂု တု တု ရှင်ဘုရင် ဖါရော မင်း ထံ ၌ အခွင့် ရသောအခါ ၊ အသက် အနှစ်သုံးဆယ် ရှိသတည်း။ အထံတော်ကထွက် ၍ အဲဂုတုတု ပြည် တရှောက်လုံး သို့ သွား လေ၏။⁴⁷ဝပြော နှစ် ခုနှစ် နှစ်ပတ်လုံးမြေ အသီးအနှံတို့ သည် အလွန် များပြားကြ၏။⁴⁸ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံးအဲ ဂု တု တု ပြည် တွင် ရှိသမျှ သော ရိက္ခာ ခါ ကို စုရုံး ၍ မြို့ တို့၌ သို ထား လေ၏။ မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် လယ် တို့၌ရ သော ရိက္ခာ ခါ ကို မြို့ အသီးအသီးတို့တွင် သိုထား လေ၏။⁴⁹စပါး ကိုကား သမုဒ္ဒရာ သဲ လုံးနှင့်အမျှ အလွန် များ စွာစု ထား၍ မ ရေတွက် နိုင်အောင် များ သောကြောင့် မ ရေတွက် ဘဲနေသတည်း။⁵⁰အစာခေါင်းပါး သော နှစ် မ ရောက် မှီ၊ ယောသပ် သည် ဩန မြို့၏ယဇ် ပုရောဟိတ်ပေါ တိဖေရ ၏သမီး အာသနတ် တွင် သား နှစ် ယောက်တို့ကို မြင် ရ၏။⁵¹သား ဦးကိုကား မ နာရှေ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ ခံရသမျှ သော ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ငါ့ အဘ ၏ အိမ်သား အပေါင်း တို့ကို ငါ မေ့ စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူပြီဟု ဆို သတည်း။⁵²နောက် ရသောသားကိုကား၊ ဖေရိမ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ ဆင်းရဲ ခံရသော ပြည် ၌ ငါ့ ကိုပွား များ စေတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။⁵³ထိုနောက်

အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ဝပြော သောနှစ် ခုနှစ် နှစ် ကုန် လေ၏။⁵⁴ယော သပ် ပြော သည်အတိုင်း အစာခေါင်းပါး သော နှစ် တို့သည် ရောက် စ ရှိ၏။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်း သော ပြည် တို့၌ အစာခေါင်းပါး ခြင်းရှိ သော်လည်း အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ဆန် စပါးရှိ သေး၏။⁵⁵နောက်တဖန် အဲဂုတုတု ပြည် သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည် မွတ်သိပ် သောအခါ စား စရာ ကို ရ ပါ မည်အကြောင်း ဖါ ရော မင်း ထံ ၌ ကြွေးကြော် ကြ၏။ ဖါရော မင်းကလည်း ၊ ယောသပ် ထံ သို့သွား ကြ၊ သူစီရင် သည် အတိုင်း ပြု ကြဟု အဲ ဂု တု တု ပြည် သူ ပြည်သား အပေါင်း တို့ကို မိန့် တော် မူ၏။⁵⁶မြေပြင် တရှောက်လုံး ၌ အစာ ခေါင်းပါး သောအခါ ၊ ယောသပ် သည် စပါးကိုရှိသမျှ တို့ကို ဖွင့် ၍ အဲဂုတုတု လူတို့အား ရောင်း လေ၏။ ထိုအခါ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ အစဉ်အတိုင်း အစာခေါင်းပါး သတည်း။⁵⁷ခပ်သိမ်းသော ပြည် တို့၌ လည်း အလွန် အစာ ခေါင်းပါး သောကြောင့် ၊ အသီးသီး သောပြည် သားတို့သည် စပါးကိုဝယ် ခြင်းငှါ အဲဂုတုတု ပြည် ယောသပ် ထံ သို့လာ ရောက် ကြ၏။

42အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ စပါး ရှိ ကြောင်း ကို ယာကုပ် ကြား သိ လျှင် ၊ သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တ ယောက် ကို တ ယောက် ကြည့်ရှု ၍ နေ ကြ သနည်း။²အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ စပါး ရှိ ကြောင်း ကို ငါကြား ရပြီ။ ငါတို့သည်မ သေ အသက်ရှင် မည်အကြောင်း ၊ ထို ပြည်သို့ သွား ၍ ငါ တို့အဘို့ ကို ဝယ် ကြ လော့ဟု မိမိ သား တို့အား ဆို သည်အတိုင်း၊³ယောသပ် ၏ အစ်ကို တကျိပ် တို့သည် စပါး ကို ဝယ် ခြင်း ငှါ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ သွား ကြ၏။⁴ယော သပ် ၏ညီ ဗ ့် ယာ မိန် ကို ကား အစ်ကို တို့နှင့် အတူ ယာ ကုပ် သည်မ စေ မလွှတ်။ အကြောင်း မူကား၊ သူ ၌ ဘေး ရောက် ကောင်း ရောက်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ် သတည်း။⁵ထိုအခါ ခါနာန် ပြည် ၌ အစာ ခေါင်းပါး သောကြောင့် ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ရောက်လာ သောသူ တို့ တွင်၊ ဣ သရေ လ သား တို့သည် စပါး ကို ဝယ် ခြင်း ငှါ လာ ကြ၏။⁶ယောသပ် သည် နိုင်ငံ အုပ်ဖြစ်၍ပြည်သား အပေါင်း တို့ အား ရောင်း သောအမှုကို စီရင်လေ၏။ ယောသပ် အစ်ကို တို့သည် လာ ၍ သူ့ ရှေ့မှာ ဦးညွတ် ချကြ၏။⁷ယောသပ် သည် အစ်ကို တို့ ကိုမြင် လျှင် သိ ၏။ သို့သော်လည်း မ သိဟန်ဆောင်၍ ကြမ်းတမ်း စွာ ပြော လျက် ၊ သင်တို့သည် အဘယ် က လာ ကြသနည်းဟုမေး ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အစာ ကို ဝယ် ခြင်း ငှါ ခါနာန် ပြည် က လာ ကြ ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။⁸ယောသပ် သည် အစ်ကို တို့ကို သိ သော်လည်း ၊ သူ တို့သည် ယောသပ် ကို မ သိ ကြ။⁹ယောသပ် သည် သူ တို့အကြောင်း နှင့် မြင် ရသောအိပ်မက် တို့ကို အောက်မေ့ လျက် ၊ သင် တို့သည် သူလျှို ဖြစ် ကြ၏။ ပြည် တော်၌ အားနည်း သောအရပ်ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ လာ ကြပြီဟုဆိုလျှင်၊¹⁰သူ တို့က၊ မဟုတ် ပါသခင်။ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့သည် အစာ ကို ဝယ် ခြင်း ငှါ သာ လာ ကြပါ၏။¹¹ကျွန်တော် တို့သည် တယောက် တည်းသော

သူ၏ သား ဖြစ်ကြပါ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူလည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့သည် သူလျှို့ မ ဟုတ်ပါဟု လျှောက် ကြ၏။¹²ယောသပ်ကလည်း၊ မ ဟုတ်ဘူး။ ပြည် တော်၌ အားနည်း သော အရပ်ကိုကြည့်၍ ခြင်းငါ လာ ကြပြီဟု ဆို ပြန်၏။¹³သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ခါနာန် ပြည် ၌ တ ယောက်တည်းသော သူ ၏သား ၊ ညီအစ်ကို တကိုပုံ နှစ် ယောက် ဖြစ်ကြပါ၏။ အငယ် ဆုံး သောသူကား အဘ နှင့်အတူ ယခု ရှိရစ်ပါ၏။ တ ယောက်ကား မ ရှိပါဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊¹⁴ယောသပ် က၊ သင် တို့သည် သူလျှို့ ဖြစ်ကြ၏ဟု ငါဆိုသည် အရာ မှာ၊¹⁵သင်တို့ကို အဘယ်သို့စုံစမ်း ရ မည်နည်းဟူမူကား ၊ အငယ် ဆုံးသောညီ မ လာ လျှင်၊ ဖါရော ဘုရင် အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ဤ အရပ်မှ မ ထွက် မသွားရ။¹⁶သင် တို့စကား မှန် သည်မမှန်သည်ကို စုံစမ်း ၍ သိစေခြင်းငှါ သင် တို့တွင် တ ယောက်သောသူကို စေလွှတ် ၍ ညီ ကိုဆောင် ခဲ့စေ။ ကြွင်းသောသူတို့ကို ထောင် ထဲမှာ ချထားမည်။ သို့မဟုတ် ဖါ ရော ဘုရင် အသက် ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ်သင် တို့သည် သူလျှို့ ဖြစ်ကြ၏ဟုဆိုပြီးလျှင်၊¹⁷အစ်ကို အပေါင်းတို့ကို သုံး ရက် ချုပ် ထား လေ၏။¹⁸သုံး ရက် မြောက် သောနေ့ ၌ ယော သပ် သည် သူ တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူဖြစ် ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည် အသက် ချမ်းသာစေခြင်း ငှါပြု ရသော အမှုဟူမူကား၊¹⁹သင် တို့သည် ဖြောင့်မတ် သောသူ မှန်လျှင် ၊ သင် တို့ညီအစ်ကို တို့တွင် တစုံတယောက် ကို ထောင် အိမ် ၌ အချုပ် ခံ လျက် နေ စေ ပြီးလျှင်၊ ကြွင်း သော သူ တို့ မူကား သွား ကြလော့။ အိမ်သူ အိမ်သားတို့၌ အစာ ခေါင်းပါးသောကြောင့် စပါး ကို ယူ ၍ သွား ကြ လော့။²⁰အငယ် ဆုံး သော ညီ ကို ငါ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင် သင် တို့ စကား မှန် လိမ့်မည်။ သင်တို့အသက်လည်း ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း သူ တို့သည်ပြု ကြ၏။²¹ထိုအခါ သူတို့အချင်းချင်း ဆို ကြသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်ငါ တို့သည် ညီ ၏အမှု၌ အပြစ် ကြီးကြ၏။ သူ သည် ငါ တို့ကိုတောင်းပန် သောအခါ ၊ သူ့ စိတ် ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့သည် မြင် လျက်နှင့် နား မ ထောင်ဘဲနေကြ ၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုသည် ငါ တို့အပေါ်မှာ ယခု ရောက် လာပြီဟု တယောက်ကိုတယောက် ပြောဆိုကြ၏။²²ရူဗင် ကလည်း၊ သူငယ် ကို မ ပြစ် မှားပါနှင့်ဟု ကျွန်ုပ်ဆို သည်မ ဟုတ် လော။ သင်တို့သည် နား မ ထောင်ဘဲ နေ ကြသောကြောင့် သူ ၏အသွေး အတွက် ယခု အစစ် ခံရကြသည် ဟု ပြန် ၍ဆို၏။²³ထိုသို့ မိမိတို့ ပြောဆိုကြသောစကားကို ယော သပ် နားလည် သည်ဟု သူ တို့မ ထင် ကြ။ အကြောင်း မူကား၊ ယော သပ်သည် စကားပြန် နှင့် သူ တို့ကို ပြောတတ်သောကြောင့် တည်း။²⁴ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူ တို့ထံ မှခဏ ခွဲ၍ ငို လေ၏။ တဖန် လာ ပြန်၍ နှုတ်ဆက် ပြီးလျှင် ၊ ရှိမောင် ကို သူ တို့အစုထဲ ကယူ ၍ သူ တို့ရှေ့ တွင် ချည်နှောင် လေ၏။²⁵ထိုနောက် သူ တို့အိတ် များကို

စပါး နှင့် ပြည့် စေ၍ ၊ သူ တို့ငွေ ကိုလည်း အသီးအသီး အိတ် တို့တွင် ပြန်ထည့် စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ လမ်းခရီး ၌ စား စရိတ်ကို ပေး စေခြင်း ငှါ ၎င်း စီရင်၍ ထိုသို့လျှင် သူ တို့၌ ပြု လေ၏။²⁶သူတို့သည်လည်း မြည်း များအပေါ်၌ စပါး ကို တင် ၍ ထွက်သွား ကြ၏။²⁷စားခန်း သို့ ရောက် သောအခါ ၊ တယောက်သောသူသည် မြည်း ကို အစာ ကျွေးခြင်းငှါ မိမိ အိတ် ကိုဖွင့် လျှင် ၊ အိတ် ဝ တွင် ရှိသောငွေ ကို မြင် လေ၏။²⁸ညီအစ်ကို တို့အား လည်း ကျွန်ုပ် ငွေ ကို ပြန် ထား ပြီ။ ကြည့် ပါ အိတ် ထဲ မှာ ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ သူ တို့သည် စိတ် နှလုံးလျော့ ၍ ကြောက်လန့် လျက် ၊ ငါ တို့၌ ဘုရားသခင် ပြု တော် မူ သော ဤ အမှုသည် အဘယ် အမှုဖြစ် ပါလိမ့်မည်နည်းဟု တ ယောက်ကိုတယောက်ဆို ကြ၏။²⁹ခါနာန် ပြည် အဘ ယာကုပ် ထံ သို့ရောက် လျှင် ၊ မိမိ တို့၌ ဖြစ် လေသမျှ တို့ကို ကြား ပြောသည် ကား၊³⁰ထို ပြည် ကို အုပ်စိုး သော သူ သည် ကြမ်းတမ်း စွာ ပြော လျက် ၊ ကျွန်ုပ် တို့ကို ထိုပြည် ၌ သူလျှို့ လုပ်သူဟူ၍ မှတ် လေ၏။³¹ကျွန်ုပ် တို့ကလည်း ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ် ကြပါ၏။ သူလျှို့ မ ဟုတ်ပါ။³²တဘ တည်းသား ၊ ညီအစ်ကို ချင်း တကိုပုံ နှစ် ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏။ တ ယောက်ကားမ ရှိပါ။ အငယ် ဆုံး သောသူကား ခါနာန် ပြည် ၌ အဘ နှင့်အတူ ယခု ရှိရစ် ပါသည် ဟု လျှောက်သောအခါ၊³³ထိုပြည် ကို အုပ်စိုး သောသခင်က၊ သင် တို့သည် ဖြောင့်မတ် သောသူမှန် သည်ကို အဘယ်သို့ငါသိ နိုင်မည် နည်း ဆိုသော်၊ သင် တို့ညီအစ်ကို တို့ တွင် တစုံတယောက် ကို ငါ ထံ ၌ထား ရစ်ကြလော့။ သင် တို့အိမ်သူ အိမ်သားတို့၌ အစာ ခေါင်းပါး သောကြောင့် အစာကိုယူ ၍ သွား ကြလော့။³⁴အငယ်ဆုံး သောညီ ကို ငါ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင်သင် တို့သည် သူလျှို့ မ ဟုတ် ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ်သည်ကို ငါသိ လိမ့်မည်။ သင် တို့ ညီအစ်ကို ကို လည်း ငါပြန် ၍အပ်မည်။ သင်တို့သည် ပြည် တော်၌ ဖေါက် ကား ရောင်းဝယ် ရ ကြ မည်ဟု ဆို ကြောင်း ကို ကြားပြော ကြပြီးမှ၊³⁵မိမိ တို့အိတ် များအထဲက စပါးကို ထုတ် သောအခါ ၊ အသီးအသီး ဆိုင်သော ငွေ ထုပ် တို့သည် မိမိ တို့အိတ် ၌ ရှိ ကြ၏။ ငွေ ထုပ် များကို သူ တို့နှင့် အဘ သည် မြင် သောအခါ ကြောက်လန့် ကြ၏။³⁶အဘ ယာကုပ် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့သား တို့ကို လု ယူကြပြီ။ ယောသပ် မ ရှိ၊ ရှိမောင် မ ရှိ၊ ဗ်ယာမိန် ကိုလည်း ယူ သွားချင်သည်တကား။ ဤ အမှုအလုံးစုံ တို့ သည် ငါ နှင့်ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်သည်တကားဟု သူ တို့အား ဆို ၏။³⁷ရူဗင် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ်သည် ဗ်ယာမိန် ကို အဘ ထံ သို့ပြန်၍ မ ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ ကျွန်ုပ် သား နှစ် ယောက်တို့ကိုသတ် ပါလော့။ သူ ကိုကျွန်ုပ် လက် ၌ အပ် ပါ။ ကျွန်ုပ် တဖန် အဘ ထံ သို့ပြန် ၍ ဆောင်ခဲ့ ပါမည်ဟု အဘ အား ဆို ၏။³⁸အဘကလည်း၊ သင် တို့နှင့်အတူ ငါ သား မ သွား ရ။ သူ ၏အစ်ကို သေ ပြီ။ သူ သည် တယောက် တည်း ကျန်ရစ် ၏။ သင်တို့သွား ရာလမ်း ခရီးတွင် သူ ၌ ဘေး ရောက် လျှင် ၊ သင်

တို့သည် ငါ့ ဆံပင် ဖြူကို ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့် တကွ မရဏာ နိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေကြလိမ့်မည်ဟု ဆို လေ ၏။

43 ခါနာန်ပြည် ၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး သည် ဖြစ်၍၊² အဲဂုတု တု ပြည်မှ ဆောင် ခဲ့သော စပါး ကို စား ကုန် ပြီးမှ၊ အဘ က၊ တ ဖန်သွား ၍ ငါ တို့စား စရာအနည်း ငယ်ကို ဝယ် ကြပါဦးဟုဆို ၏။³ ယုဒ ကလည်း၊ ထိုသူ သည် ကျွန်ုပ် တို့ကို ကျပ်ကျပ်ခြိမ်းချောက် လျက်၊ သင် တို့ညီ မ ပါ လျှင် ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင် ရဟု ပြော ထား ပြီ။⁴ ကျွန်ုပ် တို့ညီ ကို ထည့် လျှင် သွား ၍ အဘ စား ဘိရာ ဝယ် ပါ မည်။⁵ ညီကို မ ထည့် လျှင် မသွား ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူ က သင် တို့ညီ မ ပါ လျှင် ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင် ရဟု ပြော ထားပြီဟု အဘအား ပြန်ဆိုလေ၏။⁶ ဣသရေလ ကလည်း ၊ သင် တို့ညီ ညီ ရှိမှန်း ကို ထိုသူ အား ပြော ၍ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ ကြ သနည်း ဟုဆိုသော်၊⁷ သူတို့က၊ ထိုသူ သည် ကျွန်ုပ် တို့၏အကြောင်း အရာ အမျိုးအနွယ် တို့ကို ကျပ်ကျပ်မေး လျက် ၊ သင် တို့အဘ အသက် ရှင် သေး သလော၊ ညီ ရှိ သေး သလောဟု မေး သောအခါ၊ ကျွန်ုပ် တို့သည် သူ ၏စကား သဘောသို့ လိုက်၍ ပြန် ပြောရပါ၏။ သင် တို့ညီ ကို ဆောင် ခဲ့ကြဟု သူပြော မည် ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန် သိ နိုင်ပါသလောဟု ဆို ကြ၏။⁸ ယုဒ ကလည်း၊ သူငယ် ကို ကျွန်ုပ် နှင့်အတူ လွတ် ပါ။ သို့ပြုလျှင်အဘမှစ၍ကျွန်ုပ် တို့နှင့် သူငယ် များ တို့ သည် မ သေ ၊ အသက် ရှင်မည်အကြောင်း ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထ ၍ သွား ကြ ပါမည်။⁹ ကျွန်ုပ်သည် သူ ၏အာမခံ ဖြစ် ပါမည်။ ကျွန်ုပ် တွင် သူ့ကို တောင်း ပါ။ သူ့ ကိုပြန်၍မ ဆောင် အဘ ရှေ့မှာ မထား လျှင် ၊ အစဉ် မပြတ်အပြစ် ကို ခံ ပါစေ။¹⁰ ဤမျှ လောက် မ ဖင့်နွဲ့ လျှင်၊ အကယ်၍ ဒုတိယ အကြိမ်တွင် ပြန် ရောက်ပါပြီဟု အဘ ကူ သရေလ အား ဆို ၏။¹¹ အဘ ကူသရေလ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ ပြု ကြလော့။ ထိုသူ အား ဆက် စရာဘို့ သင် တို့အိတ် ဝတို့ တွင် ခါနာန်ပြည် ၏ အသီးမျိုးအကောင်းဆုံး တည်းဟူသောဗလ စံစေး အနည်းငယ် ၊ ပျားရည် အနည်းငယ် ၊ နံ့သာ မျိုး၊ မုရန်စေး ၊ သစ်အယ်သီး ၊ ဗာတံသီး တို့ကို ယူ ကြလော့။¹² သင် တို့လက် ၌ ငွေ နှစ်ဆ ကိုလည်း ယူ ကြလော့။ အိတ် ဝ တွင် ဆောင် ခဲ့သောငွေ ကို တဖန်လက် ၌ ဆောင် သွား ကြဦးလော့။ ထို အမှုသည် သတိ လစ် သောအမှု ဖြစ် ဟန်ရှိ၏။¹³ သင် တို့ညီ ကိုလည်း ယူ ၍ တဖန် ထိုသူ ထံ သို့ ထ သွား ကြလော့။¹⁴ ထိုသူသည် သင် တို့အစ်ကိုတယောက် နှင့် ဗ်ယာမိန် ကို လွတ် လိုက်မည်အကြောင်း ၊ သင်တို့သည် သူ့ စိတ်နှင့်တွေ့ရ သော အခွင့်ကို အနန္တ တန်ခိုး ရှင် ဘုရား သခင် ပေး တော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ငါ သည် သား ဆုံးခြင်းကိုခံရလျှင် ခံရတော့မည်ဟု သားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊¹⁵ သူ တို့သည် ထို လက်ဆောင် ကိုငှင်း၊ မိမိ လက် ၌ ငွေ နှစ် ဆကိုငှင်း ၊ ဗ်ယာမိန် ကိုငှင်း ၊ ယူ ၍ထ ပြီးလျှင် ၊ အဲဂုတုတု ပြည်သို့သွား ၍ ယောသပ်

ရှေ့မှာ ရပ် နေ ကြ၏။¹⁶ သူ တို့နှင့်အတူ ဗ်ယာမိန် ပါလာသည် ကို ယောသပ် မြင် လျှင် ၊ ဝန် စာရေးကိုခေါ် ၍ ၊ ဤသူ တို့ကို အိမ် သို့ ခေါ် သွားလော့။ အကောင် များကိုသတ် ၍ စားစရာကို ပြင်ဆင် လော့။ သူတို့သည် ငါ နှင့်အတူ မွန်းတည့် စာကို စား ရကြလိမ့်မည် ဟု မှာ ထားသည် အတိုင်း၊¹⁷ ဝန် စာရေးပြု ၍ ၊ သူ တို့ကို ယောသပ် အိမ် သို့ ခေါ် သွား၏။¹⁸ ယောသပ် အိမ် သို့ ခေါ်သွား သောအခါ ၊ သူ တို့ သည် ငါ တို့အိတ် ၌ ယမန် ပြန်ပေး သော ငွေ ကြောင့် ခေါ် သွင်းပြီ။ သူသည်အမှုရှာလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို အပြစ်ပြု သဖြင့် ကျွန်ခံ စေ၍ ၊ မြည်း တို့ကို သိမ်း လိမ့်မည်ဟု ဆို ကြပြီးလျှင်၊¹⁹ ယောသပ် ၏ ဝန်စာရေး အနီးသို့ ချဉ်းကပ် ၍ အိမ် တံခါး နားမှာ နှုတ်ဆက် လျက်၊²⁰ သခင် ၊ ယမန် က အကျွန်ုပ် တို့သည် အစာ ကို ဝယ် ခြင်းငှါ အမှန်လာ ပါ၏။²¹ စားခန်း သို့ ရောက် ၍ အိတ် များကိုဖွင့် သောအခါ ၊ လူ တိုင်းဆိုင်သောငွေ သည် အလျှင်းမလျော့ဘဲ အိတ် ဝ တွင် ရှိပါ၏။ ထို ငွေ ကို တဖန် ဆောင် ခဲ့ကြပါပြီ။²² ယခုလည်း အစာ ကို ဝယ် ခြင်းငှါ အခြား သော ငွေ ကို ကိုယ် ၌ ဆောင် ခဲ့ကြ ပါ၏။ ထိုငွေ ကို အကျွန်ုပ် တို့ အိတ် များ၌ အဘယ်သူ ထား သည် ကို မ သိ နိုင်ပါဟု ဆို ကြသော်၊²³ ဝန်စာရေးက၊ ချမ်းသာ ပါစေ၊ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ သင် တို့ဘုရားသခင် ၊ သင် တို့၏အဘ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့အိတ် များ၌ ဘဏ္ဍာ ကိုသနား တော်မူပြီ။ သင် တို့ငွေ ကို ငါ ခံရ ပြီဟုဆို သဖြင့် ၊ ရှိမောင် ကိုထုတ် ၍ အပ်လိုက် လေ၏။²⁴ ယောသပ် အိမ် သို့ သွင်းပြီးမှ ၊ ဝန်စာရေးသည် ရေကို ပေး ၍ ခြေ ဆေး စေ၏။ မြည်း တို့ကိုလည်း ကျွေး လေ၏။²⁵ မွန်းတည့် ချိန်၌ ယောသပ် လာ လိမ့်မည်ဟု သူ တို့သည် မြော်လင့်၍ လက်ဆောင် ကို ပြင် နှင့်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌ သူတို့သည် အစာ ကိုစား ရလိမ့်မည် ဟု သူတို့ သည် ကြား လေသတည်း။²⁶ ယောသပ် သည် အိမ် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူတို့သည် ကိုယ် ၌ ပါ သောလက်ဆောင် ကို အိမ် ထဲ ယောသပ် ထံ သို့သွင်း ၍ သူရှေ့မှာဦးညွတ် ချလျက် နေ ကြ၏။²⁷ ယောသပ်သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ သင် တို့အဘ တည်း ဟူသောသင်တို့အရင်ပြော သော အသက်ကြီး သူ သည် ကျန်းမာ ပါ၏လော။ အသက် ရှင် သေး၏လောဟု မေး လျှင်၊²⁸ သူ တို့က၊ ကိုယ်တော် ကျွန်၊ ကျွန်တော် တို့အဘ သည် ကျန်းမာ ပါ၏။ အသက် ရှင်ပါသေး၏ဟု လျှောက် လျက်၊ ဦးညွတ် ချ၍ ရှိခိုးလျက် နေကြ ၏။²⁹ ထိုအခါ ယောသပ် သည် မြော် ကြည့် ၍ မိမိ အမိ ၏သား ၊ မိမိ ညီ ရင်းဗ်ယာမိန် ကိုမြင် လျှင် ၊ ဤ သူကား သင်တို့အရင်ပြော သော သင် တို့ညီ ဖြစ်သလောဟုမေး လျက်၊ သင့် ကို ဘုရားသခင် ကယ် မသနားတော်မူပါစေသော ငါ့ သား ဟု ဆို ပြီးမှ၊³⁰ ညီ ရင်း ကို မြင် ရ၍ ကြင်နာ သောစိတ် ရှိ သောကြောင့် အလျင်အမြန် ထ သွား လေ၏။ ငို ရာ အရပ်ကို ရှာ သဖြင့် ၊ အိပ် ခန်း ထဲ သို့ဝင် ၍ ငို လေ၏။³¹ တ ဖန် မျက်နှာ ကို သစ် ၍ ကုသ၍ချုပ် တည်း လျက် ပြင်သို့ထွက် ပြီးလျှင် ၊ စားပွဲ ကို ပြင် ကြဟု အမိန့် ရှိ၏။³² ယော

သပ်ဘို့တပွဲ၊ အစ်ကိုတို့ဘို့တပွဲ၊ ယောသပ် နှင့် စား သော အဲဂုတု တု လူတို့ ဘို့တပွဲ အသီးအသီးတို့ကို ပြင် ကြ၏။ အဲဂုတုတု လူ တို့သည် ဟေဗြဲ လူတို့နှင့်အတူ မ စား ရ၊ ထို အမှုကို အဲဂုတုတု လူ တို့သည် ရွံ့တတ်ကြ၏။³³ ညီအစ်ကိုတို့သည် အကြီး မှစ၍ အငယ် တိုင်အောင်အရွယ် အလိုက် ယောသပ် ရှေ့မှာ ထိုင် နေကြ၏။ သူ တို့သည် အချင်းချင်း ကြည့်ရှု၍ အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။³⁴ ယောသပ် သည်လည်း သူ တို့စားရန်အဘို့ အသီးအသီး တို့ကို မိမိ ထံ မှပေး လိုက်၏။ ဗီယာမိန် ရသောအဘို့ သည် အစ်ကို တို့ရသောအဘို့ ထက် ငါး ဆ များ သတည်း။ သူတို့သည်သောက် ၍ ပျော်မွေ့ခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။

44 ယောသပ်သည်လည်း ဝန်စာရေး ကို ခေါ်၍ ထိုသူ တို့အိတ် များ၌ ရိ ကု ခါ ပါ နိုင် သမျှ အပြည့် ထည့် လော့။ လူ တိုင်း ဆိုင် သော ငွေ ကို မိမိ တို့အိတ် ဝ တွင် ၎င်း၊² စပါး အ ဘိုး ငွေ နှင့် ငါ ငွေ ဖလား ကို၊ အငယ် ဆုံး သော သူ နာအိတ် ဝ တွင် ၎င်း ထည့် ထားလော့ဟု မှာ သည် အတိုင်း ဝန်စာရေး ပြု လေ၏။³ နံနက် မို ဃ်း လင်း သောအခါ ၊ ထို သူ တို့ ကို မြည်း များ နှင့် တကွ လွတ် လိုက် လေ၏။⁴ မြို့ ပြင် သို့ ရောက် ၍ မ ဝေး သေး သောအခါ ၊ ယောသပ် သည် ဝန်စာရေး ကို ခေါ်၍၊ ထိုသူ တို့ကို မြန်မြန်လိုက် လော့။ မှီ သောအခါ သင်တို့သည် ကျေးဇူး ကို မကောင်း သောအမှု နှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆပ် ကြ သနည်း။⁵ ငါ့ သခင် သောက် သော ဖလား မ ဟုတ်လော့။ ထူးဆန်းသော ဉာဏ်ကိုဖြစ်စေ တတ်သော ဖလားမဟုတ် လော့။ သင်တို့ပြု သောဤအမှု သည် မ ကောင်းပါ တကား ဟု ပြောဆိုလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း၊⁶ ဝန်စာရေးလိုက်၍ မှီ သောအခါ ပြော ဆိုလေ၏။ သူ တို့က လည်း ဤ စကား ကို သခင် သည် အဘယ်ကြောင့် ပြော ပါသနည်း။⁷ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့နှင့် ထို သို့သော အမှု ဝေး ပါ စေသတည်း။⁸ ယမန်ကအိတ် ဝ တွင် တွေ့ သောငွေ ကို၊ ခါနာန် ပြည် မှ ကိုယ်တော် ထံ သို့တဖန်ဆောင် ခဲ့ပါပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော် ၎င်းသခင် အိမ် ၌ ရွှေ ငွေ ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုး ရပါအံ့နည်း။⁹ ကိုယ်တော် ၎င်းကျွန် တို့တွင် မည် သူ၌ တွေ့ လျှင်၊ ထိုသူကိုသေ စေ။ ကျွန်တော် တို့သည်လည်း သခင် ၎င်းကျွန် ခံ ကြ ပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။¹⁰ ဝန်စာရေးကလည်း၊ သင် တို့စကား အတိုင်း ဖြစ်စေ။ သို့သော်လည်းမည် သူ၌ တွေ့ လျှင်၊ ထိုသူ သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်စေ။ သင် တို့မှုကား အပြစ် လွတ်ကြ စေဟု ဆိုသော်၊¹¹ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိ တို့အိတ် များကို မြေ ၌ ချ ၍ ဖွင့် ကြ၏။¹² ဝန်စာရေးသည်လည်း၊ အကြီး မှ စ ၍ အငယ် တိုင်အောင် ရှာ သဖြင့် ဗီယာမိန် အိတ် ၌ ဖလား ကို တွေ့ ၎င်း။¹³ ထိုအခါ သူ တို့သည် မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ လူ တိုင်း မိမိ မြည်း ပေါ်မှာ ဝန် ကို တင်ပြန်သဖြင့် မြို့ သို့ ပြန် သွား ကြ၏။¹⁴ ယုဒ နှင့် ညီအစ်ကို တို့သည် ယောသပ် အိမ် သို့ ရောက် ၍ ၊ သူ သည် အိမ် ၌ရှိ သေး သဖြင့် ၊ သူ့ ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် နေကြ၏။¹⁵ ယောသပ် ကလည်း၊

သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ပြီးသနည်း။ ငါ ကဲ့သို့ သောယောက်ျား သည် ထူးဆန်း သောဉာဏ်ရှိကြောင်း ကို သင်တို့မ သိ ကြသလော ဟု ဆို ၎င်း။¹⁶ ယုဒ ကလည်း ၊ ကျွန်တော် တို့သည် သခင် အား အ ဘယ် စကားဖြင့် လျှောက် ရပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ပြော ရပါအံ့ နည်း။ ဤအမှုနှင့် အဘယ်သို့ လွတ် နိုင်ပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့၏အပြစ် ကို ဘုရားသခင် စစ်၍ တွေ့ တော်မူပြီ။ အကြင်သူ ၌ ဖလား တော်ကိုတွေ့ ၎င်း။ ထို သူမှစ၍ ကျွန်တော် တို့ ရှိသမျှသည် သခင် ၎င်း ကျွန် ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက် လေသော်၊¹⁷ ထိုသို့ငါမပြု ရ။ အကြင်သူ ၎င်း၏လက် ၌ ငါ့ဖလား ကို တွေ့ ၎င်း။ ထိုသူ သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်စေ။ သင် တို့မှုကား အဘ ထံ သို့ငြိမ်ဝပ် စွာသွား ကြလော့ဟု စီရင် လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ယုဒ သည်ချဉ်းကပ်လျက်၊ သခင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် စကား တ ခွန်းဖြင့် နား တော် လျှောက် ရ သောအခွင့်ကိုပေး တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ အမျက် ထွက် တော်မ မှုပါနှင့်။ ကိုယ်တော် သည် ဖါရော ဘုရင်ကဲ့သို့ ဖြစ် တော် မူ၏။¹⁹ သခင် က၊ သင် တို့သည် အဘ ရှိသလော့။ ညီ ရှိ သလော့ဟု ကျွန်တော် တို့အား မေး တော်မူလျှင်၊²⁰ ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွန်တော် တို့အဘ အသက် ကြီး သော သူ ရှိ ပါ၏။ အဘ အသက် ကြီး စဉ် အခါ ရသောသား ငယ် တယောက်ရှိ ပါ၏။ သူ ၎င်းအစ်ကို သေ ပါ ပြီ။ သူ့ အမိ ဘွားသောသားတို့တွင် သူတယောက်တည်း ကျန်ရစ် ပါ၏။ ထိုကြောင့်သူ ၎င်းအဘ သည် သူ့ ကို ချစ် ပါ၏ဟု သခင် အား ပြန်လျှောက် လေသော်၊²¹ ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူ ကို ငါ ကြည့်ရှု ရ အောင် ငါ့ ထံ သို့ခေါ် ခဲ့ကြဟု ကိုယ်တော် ကျွန် တို့အား မိန့် တော်မူ ၎င်း။²² ကျွန်တော် တို့က ထိုသူငယ် ကို အဘ နှင့် မ ခွဲ နိုင် ပါ။ အဘ နှင့် ခွဲ လျှင် အဘ သေ ပါ လိမ့်မည်ဟု သခင် အား လျှောက် လေ သော်လည်း၊²³ ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့ညီ မ ပါ လျှင် သင်တို့သည် ငါ့ မျက်နှာ ကိုနောက် တဖန်မ မြင် ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန် တို့ အား မိန့် တော်မူ၏။²⁴ ထိုနောက် ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ကျွန် တည်းဟူသောကျွန်တော် တို့ အဘ ထံ သို့ပြန်၍ ရောက် သောအခါ ၊ သခင် စကား တော်ကို အဘ အား ပြန် ကြားပါ၏။²⁵ ကျွန်တော် တို့အဘ ကလည်း ၊ တဖန်သွား ၍ ငါ တို့ စားစရာ အနည်းငယ် ကို ဝယ် ကြပါဟုဆို သောအခါ၊²⁶ ကျွန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မ သွား နိုင် ပါ။ ညီ ပါ လျှင် သွား နိုင်ပါ၏။ ညီ မ ပါ လျှင် ထိုသူ ၎င်း မျက်နှာ ကိုမ မြင် ရ ပါဟု ပြန်ပြော ပါ၏။²⁷ ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကျွန်တော် အဘ ကလည်း ၊ သင် တို့သိ သည့်အတိုင်း ငါ့ မယား သည် ငါ့ အား သား နှစ် ယောက်ကို ဘွား၏။²⁸ တ ယောက်ကား ငါ့ ထံ မှ ထွက်သွား ၎င်း။ အကယ် စင်စစ်သူသည် အပိုင်းအပိုင်း ကိုက် ဖြတ်ခြင်း ကို ခံ ရပါပြီ တကားဟု ငါ့ ဆို ရ၏။ ထိုကာလ မှစ၍သူ ကို ငါမ မြင် ရ။²⁹ ဤ သူကိုလည်း ငါ့ ထံ မှ ယူ သွား၍ သူ ၌ဘေး ရောက် လျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ဆံပင် ဖြူကို ဝမ်းနည်း ခြင်း နှင့်တကွ မရဏာ နိုင်သို့ သက်ရောက် စေကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် တို့အား ဆို ပါ၏။³⁰ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကျွန်တော်

အဘ ထံ သို့ရောက် သောအခါ ၊ သူငယ် မ ပါ လျှင် အဘ ၏အသက် သည် သူငယ် ၏အသက် ၌ မှီ လျက်ရှိသောကြောင့်၊ ³¹သူငယ် မ ရှိ သည်ကို မြင် သောအခါ အဘသေ ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တည်းဟူသောကျွန်တော် တို့အဘ ဆံပင် ဖြူကို ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့်တကွ မရဏာ နိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေကြ ပါ လိမ့်မည်။ ³²ကိုယ်တော် ကျွန် က၊ အကျွန်ုပ် သည် တဖန် သူငယ် ကို အဘ ထံ သို့ ပြန်၍မ ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ အစဉ်မပြတ် အဘ ရှေ့မှာ အပြစ် ကိုခံပါစေဟုဆို သဖြင့် ၊ အဘ ထံ မှာ သူငယ် ၏အာမခံ ဖြစ် ပါ၏။ ³³သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် သူငယ် အတွက် နေရစ် ၍ သခင် ထံ ကျွန် ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ် ကိုကား အစ်ကို တို့နှင့်အတူ သွား ရသော အခွင့်ကို ပေး တော် မူပါ။ ³⁴သူငယ် သည် ကျွန်တော် တို့၌ မ ပါလျှင်၊ ကျွန်တော် အဘ ထံ သို့ အဘယ်သို့ ကျွန်တော်သွား နိုင်ပါမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် ကျွန်တော် အဘ ၌ ရောက် လတုံသော ဘေးဥပဒ် ကို ကျွန်တော် မြင် ရ ပါ လိမ့်မည် တကား ဟု လျှောက် လေ၏။

45ထိုအခါ ယောသပ် သည် မိမိ ထံ ၌ရှိ သောသူအပေါင်း တို့ရှေ့ တွင်၊ ဣန္ဒြေကို မ ချုပ်တည်း နိုင် သောကြောင့် ၊ လူ အပေါင်း တို့ငါ့ ထံ မှ ထွက် သွားကြဟု ဟစ် ၍ မိမိဇာတိ အဖြစ်ကို အစ်ကို တို့အား ပြ သောအခါ ၊ အခြား သော သူ တယောက် မှ မ ရှိ ရ။ ²သူ သည် လည်း ကျယ် သော အသံ နှင့် ငိုကြွေး ၏။ အဲဂုတ္တု လူ တို့သည် နန်းတော် တိုင်အောင်ကြား ကြ၏။ ³အစ်ကို တို့အား လည်း ၊ ကျွန်ုပ် ယော သပ် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် အဘ သည် အသက် ရှင်သေး သလော ဟုဆို ၏။ အစ်ကို တို့သည် စကားတုံပြန်၍ မ ပြော နိုင် အောင် သူ ရှေ့ မှာ မိန်းမော တွေဝေလျက် နေကြ၏။ ⁴ယောသပ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် အနီးအပါးသို့ လာ ကြ ပါလော့ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုလျှင်၊ သူ တို့သည် အနီးအပါး သို့ ချဉ်း လာ ကြ၏။ သူ ကလည်း ကျွန်ုပ် သည် အဲဂုတ္တုတု ပြည် သို့ ရောင်း လိုက်သော သင် တို့ညီ ဖြစ်ပါ၏။ ⁵သို့ရာတွင် သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် ကို ဤ အရပ်သို့ ရောင်း လိုက်မိ သောကြောင့် စိတ် မ ညှိုးငယ် ကြ နှင့်။ ကိုယ် ကို အမျက် မ ထွက် ကြနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် လူ တို့အသက် ကို စောင့်မစေခြင်းငှါ သင် တို့ရှေ့ မှာ ကျွန်ုပ် ကိုစေလွှတ် တော်မူပြီ။ ⁶မြေ ပေါ် မှာ နှစ် နှစ် အစာ ခေါင်းပါး ခဲ့ ပြီ။ လယ်လုပ် ခြင်း၊ စပါး ရိတ် ခြင်း ကို မ ပြု ရသော နှစ် ငါး နှစ် ရှိ သေး၏။ ⁷ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို မြေကြီး ပေါ် မှာ ကျန်ကြွင်း စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကြီး စွာ သော ကယ်တင် ခြင်း အားဖြင့် သင် တို့အသက် ကို ချမ်းသာ စေ ခြင်းငှါ ၎င်း၊ သင် တို့ရှေ့ မှာ ကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော် မူ ပြီ။ ⁸သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် ကို ဤ အရပ်သို့ စေလွှတ် သည်မ ဟုတ်၊ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသတည်း။ ကျွန်ုပ် ကို ဖါရော ဘုရင်၏ အဘ အရာ၌ ၎င်း၊ နန်းတော် အုပ် အရာ၌ ၎င်း၊ အဲဂု တု တု ပြည် လုံး ကို အုပ်စိုး သောသခင် အရာ၌ ၎င်း ခန့် ထားတော်မူ

ပြီ။ ⁹အလျင်အမြန် ထ၍ အဘ ထံ သို့ သွား ကြလော့။ အဘ အား လည်း ၊ သား ယောသပ် က၊ ဘုရားသခင် သည် ကျွန်ုပ် ကို အဲဂု တု တု ပြည်လုံး သခင် ဖြစ် စေတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ ပါ။ မ ဆိုင်း ပါ နှင့်။ ¹⁰အဘ သည် ဂေါ ရှင် အရပ် ၌ နေ ရမည်။ ကျွန်ုပ် အနား မှာ ရှိ ရမည်။ အဘ မှစ၍ သား မြေး ၊ သိုး ၊ နွား နှင့် တကွ ရှိသမျှ ပါရမည်။ ¹¹ထို အရပ်၌ ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေး ပါမည်။ သို့မဟုတ်အဘ မှစ၍ အိမ်သူ အိမ်သားနှင့်တကွ ရှိသမျှ တို့ သည် ဆင်းရဲခြင်း သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစာ ခေါင်းပါး သောနှစ် ငါး နှစ်ရှိ သေးသည် ဟု ပြောကြလော့။ ¹²ကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တိုင်သင် တို့နှင့် နှုတ်ဆက် သည်ကို ၊ သင် တို့မျက်စိ ၊ ကျွန်ုပ် ညီ ဗင်ယာမိန် မျက်စိ အမြင် သား ဖြစ်၏။ ¹³အဲဂု တု တု ပြည်၌ ကျွန်ုပ် ရသော ဘုန်း စည်းစိမ်းမှစ၍ သင်မြင် သမျှ တို့ကို အဘ အား ပြော ရမည်။ အလျင်အမြန် ပြု၍ အဘ ကို ဤ ပြည်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ¹⁴ညီ ဗ်ယာ မိန် လည်ပင်း ကို ဘက် ၍ ငို လေ၏။ ဗ်ယာမိန် သည်လည်း သူ ၏လည်ပင်း ၌ ငို လေ၏။ ¹⁵တဖန် အစ်ကို ရှိသမျှ တို့ကို နမ်း ၍ သူ တို့နှင့် ငို သော နောက် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက် ကြ၏။ ¹⁶ယောသပ် အစ်ကို တို့သည် ရောက် လာကြပြီဟု နန်းတော် ၌ သိတင်း ကြား ၍ ၊ ဖာရော ဘုရင် အစ ရှိသော ကျွန် တော်မျိုးတို့သည် နှစ်သက် ကြ၏။ ¹⁷ဖါရော ဘုရင်သည်လည်း ယောသပ် ကိုခေါ် ၍၊ သင် ၏အစ်ကို တို့အား အဘယ်သို့ပြော ရမည်နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤသို့ ပြု ကြလော့။ မြည်း တို့ကို ဝန် တင်၍ ခါနာန် ပြည် သို့ ပြန် သွား သဖြင့်။ ¹⁸သင် တို့အဘ နှင့် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကိုယူ ၍ ကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ ကြလော့။ အဲဂုတုတု ပြည် ၏စည်းစိမ်း ကို ငါပေး ၍ ၊ သင် တို့သည် မြေဩဇာ ကိုသာ စား ရကြ လိမ့်မည်။ ¹⁹အမိန့် တော် ရှိ သည်ဖြစ်၍ ဤသို့ပြု ကြလော့။ သင် တို့မိန်းမ များ၊ သူငယ် များဘို့ ၊ အဲဂုတုတု ပြည် ထဲ က လည်း တို့ကို ယူ ပြီးလျှင် အဘ ကိုဆောင် ၍ လာ ခဲ့ကြလော့။ ²⁰သင် တို့ဥစ္စာများကို မ နှမြော ကြနှင့်။ အဲဂု တုတု ပြည် ၏ စည်းစိမ် ရှိသမျှ သည် သင် တို့ဥစ္စာ ဖြစ်၏ဟု အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ²¹ဣသရေလ ၏ သား တို့သည်ပြု ၍ ၊ ယော သပ် သည် လည်း တို့ကို၎င်း၊ လမ်း ခရီး၌ စားစရိတ် များကို၎င်း ပေး ၏။ ²²အစ်ကို ရှိသမျှ တို့အား လည်း အဝတ် လဲ စရာဘို့ ပေး ၏။ ဗ်ယာမိန် အား လည်း ၊ ငွေ အကျပ်သုံး ရာ နှင့် အဝတ် လဲစရာဘို့ အဝတ် ငါး စုံ ကို ထပ်၍ပေး ၏။ ²³အဘ အား လည်း အဲဂု တု တု ပြည်၏ ကောင်း သော အရာတို့ကို ဆောင် သော မြည်း တဆယ် ၊ လမ်း ခရီး၌ အဘ စားစရာ ဘို့ စပါး ၊ မုန့် ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်များကို ဆောင် သောမြည်း တဆယ် ကိုပေး လိုက်၏။ ²⁴သင်တို့သည် လမ်း ၌ ရန် မ တွေ့ကြနှင့်ဟု မှာ ထားလျက် အစ်ကို တို့ကို လွှတ် လိုက်၍ သူတို့သည် သွား ကြ၏။ ²⁵ထိုသို့ အဲဂု တု တု ပြည်မှ ထွက်သွား ၍ ၊ ခါနာန် ပြည် အဘ ယာကုပ် ထံ သို့ရောက် ကြလျှင်၊ ²⁶ယောသပ် သည် အသက် ရှင်သေး ၏။ အဲဂုတုတု ပြည် လုံး ကို အုပ်စိုး ရ၏ဟု

ကြား ပြောကြသည်ရှိသော် ၊ ယာကုပ် သည် စိတ် နှလုံးလျော့ ၏။ သူ တို့စကားကို မ ယုံ နိုင်။²⁷ သူ တို့သည်လည်း ယောသပ် ပြော သမျှ သော စကား တို့ကို ပြန် ပြောကြ၏။ အဘ ယာကုပ် သည် မိမိ စီး စရာဘို့ ယောသပ် ပေး လိုက်သော လှည်း တို့ကို မြင် သောအခါ စိတ် နှလုံးအားဖြည့် ပြန်၏။²⁸ ဣသရေလ ကလည်း ၊ တန် တော့။ ငါ့ သား ယောသပ် အသက် ရှင်သေး ၏။ ငါမ သေ မှီ သူ့ ကိုသွား ၍ ကြည့် မည်ဟုဆို ၏။

46ထိုအခါ ဣသရေလ သည် မိမိ ဥစ္စာ ရှိသမျှ နှင့် တကွ ခရီး သွား၍ ဗေရရှော အရပ်သို့ ရောက် လျှင် ၊ မိမိ အဘ ဣဇာက် ၏ ဘုရား သခင်အား ယဇ် ပူဇော် ခြင်းကို ပြုလေ၏။² ည၌ အခါ ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် ဘုရား သခင်က၊ ယာကုပ် ၊ ယာကုပ် ဟုခေါ် တော်မူလျှင် ၊ ယာကုပ်က အကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။³ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ သည် ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ သင့် အဘ ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ သွား ရမည် အခွင့် ကို မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါသည် ထို ပြည်၌ သင့် ကို လူမျိုး ကြီး ဖြစ် စေ မည်။⁴ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ သင် နှင့်အတူ ငါ သွား မည်။ တဖန် ငါ ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ ယောသပ် သည် မိမိ လက် ကို သင် ၏မျက်စိ ပေါ် မှာ တင် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵ တဖန် ယာကုပ် သည် ဗေ ရရှော အရပ်မှ ထွက် ၍ ၊ သူ စီး စရာဘို့ ဖါရော မင်းပေး လိုက် သော လှည်း တို့ဖြင့် ဣသရေလ ၏သား တို့သည် အဘ မှစ၍ မိန်းမ များနှင့် သူငယ် များတို့ကို ဆောင် လျက်၊⁶ ခါနာန် ပြည် ၌ ရ သော တိရစ္ဆာန် များနှင့် ဥစ္စာ များကို လည်း ယူ ၍ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ သွား ကြ၏။⁷ ယာကုပ် သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသမီးမြေးတည်း ဟူသောအမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် သို့ ဆောင် သွားလေ၏။⁸ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ရောက် သော ဣသရေလ သား တို့၏အမည် ကား ၊ ယာကုပ် နှင့် သူ ၏သား များ။ သား ဦးရဗင်။⁹ ရုဗင် သား။ ဟာနုတ် ၊ ဖါလု ၊ ဟေဇရုံ ၊ ကာမိ။¹⁰ ရှိမောင် သား။ ယေမ္မုလ ၊ ယာမိန် ၊ ဩဟဒ် ၊ ယာခိန် ၊ ဇောဟာ ၊ ခါနာန် အမျိုး မိန်းမ၏သား ရှောလ။¹¹ လေဝိ သား။ ဂေရရှုံ ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာ ရုံ။¹² ယုဒ သား။ ဧရ ၊ ဩနန် ၊ ရှေလ ၊ ဖါရက် ၊ ဇာရ။ ထိုသူ တို့တွင် ဧရ နှင့် ဩနန် သည် ခါနာန် ပြည် ၌ သေ သတည်း။ ဖါရက် သား ၊ ဟေဇရုံ နှင့် ဟာမုလ။¹³ ဣသခါ သား။ တောလ ၊ ဖုဝါ ၊ ယောဘ ၊ ရှိမရုန်။¹⁴ ဇာဗုလုန် သား။ သရက် ၊ ဧလုန် ၊ ယာလေလ။¹⁵ ဤ သူတို့ကား၊ ယာကုပ် မယားလေအာ သည် ပါဒနာရုံ အရပ်၌ ဘွား သော သား တည်း။ သမီး ဒိန နှင့်တကွ ၊ သား သမီး ပေါင်း သုံးဆယ် သုံး။¹⁶ ဂဒ် သား။ ဇိဖုန် ၊ ဟဂုဂိ ၊ ရှုနိ ၊ ဧဗုန် ၊ ဧရီ ၊ အရောဒိ ၊ အရေလိ။¹⁷ အာရှာ သား။ ယိမန။ ဣရှာ ၊ ဣရှို ၊ ဗေရိယ ၊ နမ စေရ တည်း။ ဗေရိယ သား ၊ ဟေဗာ နှင့် မာလချေလ။¹⁸ ဤ သူတို့ကား၊ လာဗန် သည် သမီး လေအာ အား ၊ လက်ဖွဲ့ သော ယာကုပ် မယား ဇိလပ ဘွား သော သား တည်း။ ပေါင်းတဆယ် ခြောက်။¹⁹ ယာကုပ်

မယား ရာခေလ သား။ ယောသပ် နှင့် ဗ ့်ယာမိန်။²⁰ အဲဂု တု တု ပြည် ၌ ဩနန် မြို့၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်ပေါတိဖေရ သမီး အာသနတ် တွင် ယောသပ် နှင့် ရ သောသား၊ မနာရှေ နှင့် ဖေရိမ်။²¹ ဗ ့်ယာမိန် သား။ ဗေလ ၊ ဗေခါ ၊ အာရှဗေလ ၊ ဂေရ ၊ နေမန် ၊ ဧဟိ ၊ ရောရှ ၊ မုပိမ် ၊ ဟုပိမ် ၊ အာရဒ။²² ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ် မယား ရာခေ လ ဘွား သောသား တည်း။ ပေါင်း တဆယ် လေး။²³ ဒန် သား။ ဟု ရှိမ်။²⁴ နသလိ သား။ ယာဇေလ ၊ ဂုနိ ၊ ယေဇာ ၊ ရှိလင်။²⁵ ဤသူ တို့ကား၊ လာဗန် သည် သမီး ရာခေလ အား လက်ဖွဲ့ သော ယာကုပ် မယား ဗိလဟာ ဘွား သော သား တည်း။ ပေါင်း ခုနစ်²⁶ ယာကုပ် ချွေးမ များကို မ ဆိုဘဲ၊ ယာကုပ် မှ ဆင်း သက်၍၊ သူနှင့်အတူအဲဂု တု တု ပြည်သို့ သွား သော လူ ပေါင်း ကား၊ ခြောက်ဆယ် ခြောက် ယောက်တည်း။²⁷ အဲဂုတုတု ပြည်၌ ယောသပ် ရ နှင့်သော သား နှစ် ယောက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ရောက် သော ယာကုပ် ၏အမျိုးသား အပေါင်း ကား ခုနစ် ဆယ်တည်း။²⁸ ယောသပ် ထံ သို့ ဂေါရှင် ပြည်ကို သွားစေခြင်းငှါ ယုဒ ကို အရင်စေလွှတ် ပြီးမှ ဂေါ ရှင် ပြည် သို့ ရောက် ကြ၏။²⁹ ယောသပ် သည် ရထား ကိုပြင် ၍ အဘ ဣသရေလ ကို ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ ဂေါရှင် ပြည်သို့ သွား ၍ အဘ ရှေ့သို့ရောက် သော် ၊ အဘ ၏လည်ပင်း ကို ဘက် လျက် ကြာ ကြာ ငို လေ၏။³⁰ ဣသရေလ ကလည်း ၊ ယခု ငါသေ ပါစေသော။ သင် ၏မျက်နှာ ကို ငါ မြင် ရပြီ။ သင် သည် အသက် ရှင်သေး ၏ဟု ယော သပ် အား ဆို လေ၏။³¹ ယော သပ် က လည်း၊ ဖါရော မင်း ထံ သို့ ကျွန်ုပ် သွား ဦး မည်။ ခါနာန် ပြည် ၌ နေ သော ကျွန်တော် အစ်ကို များ၊ ကျွန်တော် အဘ ၏ အိမ်သား များတို့သည် ကျွန်တော် ထံ သို့ရောက် ကြပါပြီ။³² ထိုသူ တို့သည် သိုး ထိန်း ဖြစ်ပါ၏။ သိုး နွားတို့ကို မွေး သောသူဖြစ် ပါ၏။ သူတို့သိုး နွား မှစ၍ ရှိသမျှ တို့ ကို ဆောင် ခဲ့ကြ ပါပြီဟု လျှောက် မည်။³³ နောက် တခါ သင် တို့ ကို ဖါရော မင်းခေါ် ၍ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ လုပ်ဆောင် တတ် သနည်းဟုမေး တော်မူလျှင်၊³⁴ ကိုယ်တော် ကျွန် တော်တို့သည် ဘိုး ဘေး နှင့်တကွ ၊ ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် သိုး နွား တို့ကို မွေး သောသူဖြစ် ကြပါ၏ဟု လျှောက် ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂေါ ရှင် ပြည် မှာ နေ သောအခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သိုး ထိန်း ဖြစ်သော သူ ကို အဲဂု တု တု လူ တို့သည် ရွံရှာ တတ် ကြ၏ ဟု အစ်ကို များ အဘ ၏အိမ်သား များတို့ကို ပြော ဆို၏။

47ထိုစကားအတိုင်း ယောသပ် သည် ဖါရော မင်းထံ သို့သွား ၍ ကျွန်တော် အဘ နှင့် အစ်ကို တို့သည် သိုး နွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို ဆောင်လျက် ခါနာန် ပြည် ကရောက် လာ၍ ၊ ဂေါရှင် ပြည် ၌ ရှိကြ ပါသည်ဟု လျှောက် သဖြင့်၊² အစ်ကို စု ထဲက ရွေး ၍ ငါး ယောက် တို့ကို အထံ တော်သို့သွင်း လေ၏။³ ဖာရော မင်းကလည်း ၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ လုပ်ဆောင် လေ့ရှိကြသနည်းဟုမေး လျှင်၊ သူ တို့က၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ဘိုးဘေး နှင့်တကွ သိုး ထိန်း ဖြစ်

ကြပါ၏ဟူ၍၎င်း၊⁴ခါနာန် ပြည် ၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး ၍ သိုး နွား ကျက်စား ရာမ ရှိသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ပြည် တော်၌ တည်းခို ခြင်းငှါ လာ ကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ဂေါရှင် ပြည် ၌ နေ ရမည် အကြောင်းအခွင့်ပေးတော်မူပါ ဟူ၍၎င်း လျှောက် ကြ၏။⁵ဖါရော မင်းကလည်း ၊ သင် ၏အဘ နှင့် အစ်ကို တို့ သည် သင့် ထံ သို့ရောက် လာကြသည်ဖြစ်၍၊⁶အဲဂုတ္တု တု ပြည် သည် သင့် ရှေ့မှာ ရှိ၏။ သင် ၏ အဘ နှင့် သင် ၏အစ်ကို တို့ကို အကောင်း ဆုံးသော အရပ် ဂေါရှင် ပြည် ၌ နေရာ ချလော့။ သူ တို့တွင် အစွမ်း သတ္တိ ရှိသောသူ အချို့တို့ကို တွေ့လျှင် ငါ ၏သိုး နွား အုပ်အရာ ၌ ခန့်ထား လော့ဟု ယောသပ်အား မိန့်တော်မူ၏။⁷ယော သပ် သည် အဘ ယာ ကုပ် ကို သွင်း ၍ ဖါရော မင်း ရှေ့ မှာထား သဖြင့် ၊ ယာကုပ် သည် ဖါရော မင်း ကို ကောင်းကြီး ပေး၏။⁸ဖါ ရော မင်းက၊ သင် သည် အသက် အဘယ် မျှလောက် ရှိပြီနည်းဟု ယာကုပ် အား မေး လျှင်၊⁹ကျွန်တော် သည် ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်၍ လွန် သော အသက် သည် အနှစ်တရာ သုံး ဆယ်ရှိ ပါပြီ။ ကျွန်တော် အသက် ရှင် သော နှစ် ပေါင်းနည်း ၍ ဆိုး ပါ၏။ ဧည့်သည် အာဂန္တု ဖြစ်သော ဘိုးဘေး တို့၏ အသက် တန်း ကို မ ခို ပါဟု လျှောက် ဆို ပြီးလျှင်၊¹⁰ဖါရော မင်းကို ကောင်းကြီး ပေး၍ အထံ တော်က ထွက် သွား လေ၏။¹¹ဖါရော မင်း အမိန့် တော် ရှိ သည့် အတိုင်း ၊ ယော သပ် သည် အဘ နှင့် အစ်ကို တို့ကို နေရာ ချ၍ အဲဂုတ္တု တု ပြည် ၌ အကောင်း ဆုံးသော အရပ် ရာမသက် မြေ ကို အပိုင် ပေး ၏။¹²အဘ နှင့် အစ်ကို များ၊ အဘ ၏အိမ်သား ရှိသမျှ တို့ ကို အနည်း အများအလိုက် ကျွေးမွေး ၏။¹³အလွန် အစာခေါင်းပါး ၍ တပြည် လုံး စားစရာ မ ရှိသောကြောင့် ၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည် နှင့် ခါနာန် ပြည် သည် အားလျော့ လေ၏။¹⁴ပြည်သားဝယ် သော စပါး အဘိုး ၊ အဲဂု တု တု ပြည် ၊ ခါနာန် ပြည် ၌ တွေ့သမျှ သောငွေ ကိုယောသပ် စုသိမ်း ၍ နန်းတော် သို့ သွင်း ထားလေ၏။¹⁵အဲဂုတ္တု တု ပြည် ၊ ခါနာန် ပြည် ၌ ငွေ ကုန် သောအခါ ၊ အဲဂုတ္တု တု လူအပေါင်း တို့သည် ယောသပ် ထံ သို့လာ ၍ စားစရာ ဘို့ ပေး သနားတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ငွေ ကုန် သော်လည်း ရှေ့တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေ ရပါအံ့နည်း ဟု လျှောက် ကြ သော်၊¹⁶ယော သပ် က၊ ငွေ ကုန် လျှင် တိရစ္ဆာန် များကိုပေး ကြ။ တိရစ္ဆာန် အတွက် စပါးကိုပေး မည်ဟုဆို သည် အတိုင်း၊¹⁷သူတို့သည် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ယူ ခဲ့၍ ၊ ယောသပ် သည် မြင်း ၊ သိုး ၊ နွား ၊ မြည်း တို့အတွက် စပါးကို ပေး သဖြင့် ထို နှစ် တွင် တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့အတွက် ပြည်သား များကို ကျွေးမွေး ၏။¹⁸ထို နှစ် ကုန် ပြီးမှ ဒုတိယ နှစ် တွင် လာ ကြလျှင် ၊ ကျွန်တော်တို့ ငွေ ကုန် ကြောင်း ကို သခင် ရှေ့ မှာ မ ထိမ်ဝှက် ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန် များကိုလည်း သခင် ရပါပြီ။ သခင် ရှေ့မှာ ကျွန်တော် တို့ ကိုယ် နှင့် မြေ မှတပါး အဘယ် အရာမျှ မ ကျန် ပါ။¹⁹ရှေ့ တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေ၍ ပြည် တော် ပျက် ရပါအံ့နည်း။ အစာ ကို

ပေး၍ကျွန်တော် တို့နှင့် ကျွန်တော် တို့မြေ ကို ဝယ် ပါ။ ကျွန်တော် တို့သည် မြေ နှင့်တကွ ဖါရော ဘုရင်၏ ကျွန် ခံ ပါမည်။ ကျွန်တော် တို့သည် မ သေ ၊ အသက် ရှင် စေ ခြင်း ငှါ၎င်း၊ ပြည် တော်သည် လူမ ဆိတ်ညံ စေ ခြင်း ငှါ၎င်း၊ မျိုးစေ့ ကိုပေး ပါဟု လျှောက် ကြ သော်၊²⁰ယောသပ် သည် အဲဂုတ္တု တု မြေ ရှိသမျှ ကို ဖါရော မင်းဘို့ ဝယ် လေ၏။ အစာခေါင်းပါး ၍ အဲဂုတ္တု တု လူတို့သည် မတတ်နိုင် သောကြောင့်၊ အသီးအသီး ပိုင်သော မြေ အကွက်တို့ကို ရောင်း ကြ သဖြင့် မြေ သည် ဘဏ္ဍာ တော် ဖြစ် လေ၏။²¹လူ တို့ကိုကား ၊ အဲ ဂုတ္တု တု ပြည် တစွန်း မှ သည် တစွန်း တိုင်အောင်မြို့ တို့သို့ ပြောင်း စေ၏။²²ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ ပိုင် သော မြေ ကို ကား မ ဝယ်။ သူ တို့သည် ဖါရော မင်းကျွေးမွေး သည်အတိုင်း ကျွေးမွေး သော အစာ ကိုစား ရကြ၏။ ထိုကြောင့် မိမိ တို့မြေ ကို မ ရောင်း ရကြ။²³ယော သပ် ကလည်း ၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့မြေ ကို ဖါရော မင်းဘို့ ယနေ့ ငါ ဝယ် ပြီ။ မျိုးစေ့ ကို ယူ၍ လယ် လုပ် ကြလော့။²⁴အသီး အနှံကို ရ သောအခါ ၊ ငါး ဘို့တွင်တဘို့ကို ဖါရော မင်းအား ဆက် ရကြမည်။ လေး ဘို့ကိုကား သင် တို့ယူ ၍ နောက် တဖန် မျိုးစေ့ ကို ကြ ကြ လော့။ သင် တို့စား ၍ အိမ် သားများ၊ သူငယ် များတို့ကို ကျွေး ကြ လော့ဟု ပြည်သား တို့အား ဆို ၏။²⁵သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော် သည် ကျွန်တော် တို့ အသက်ကို ကယ် ပါပြီ။ သနားသောစိတ် နှင့် ကြည့်ရှု တော်မူ ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖာရော ဘုရင်၏ ကျွန် ခံ ရ ပါမည် ဟု လျှောက် ကြ၏။²⁶ထိုကြောင့် ဖါရော မင်းမ ပိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ မြေ ကိုထား၍၊ ဖါရော မင်းသည် ငါး ဘို့တွင် တဘို့ကိုပိုင်တော်မူစေဟု ယနေ့ တိုင်အောင်အဲဂုတ္တု တု ပြည် ၌တည် သော မဓမ္မသတ် ကို ယောသပ် စီရင် ၍ ထား သတည်း။²⁷ဣသရေ လ သား တို့သည်၊ အဲဂု တု တု ပြည် ဂေါရှင် အရပ် ၌ နေ သဖြင့် ၊ ဥစ္စာ ရတတ်၍ တိုး ပွားများပြား ကြ၏။²⁸ယာကုပ် သည် အဲဂု တု တု ပြည် ၌ ဆယ် ခုနှစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ အသက် နှစ် ပေါင်း တရာ လေးဆယ် ခုနှစ် နှစ် ရှိ သတည်း။²⁹ဣသရေလ သည် သေ ရသော အချိန် နီး သော် ၊ သား ယောသပ် ကို ခေါ် ၍ ငါ့ကိုသနားလျှင် သင် ၏ လက် ကို ငါ့ ပေါင် အောက် ၌ ထားပါလော့။ ကရုဏာ သစ္စာ နှင့် အညီ ငါ ၌ ပြု ပါ။ အဲဂု တု တု ပြည်၌ ငါ့ ကိုမ သင်္ဂြိုဟ် ပါနှင့်။³⁰ငါ သည်ဘိုးဘေး နှင့်အတူ အိပ် ချင်ပါ၏။ အဲဂု တု တု ပြည်မှ ငါ့ ကို ဆောင်သွား ၍ သူ တို့သိချိန်း ၌ သင်္ဂြိုဟ် ရမည် ဟု ဆို၏။ ယော သပ်ကလည်း၊ အဘ ဆို သည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြု ပါမည်ဟု ဝန်ခံ လေ၏။³¹ငါ့ အား ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုပါဟု ဆို ပြန်လျှင် ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြု၏။ ဣသရေလ သည်လည်း ခုတင် ခေါင်း ရင်းပေါ် မှာ ကိုးကွယ် လေ၏။

48နောက် တဖန် ယောသပ် သည် အဘ နှင့် ကြောင်းကို ကြား သဖြင့် ၊ သား နှစ် ယောက်မ နာရှေ နှင့် ဇဖရိမ် ကို ယူ ၍သွား၏။
²သား ယော သပ် လာ ကြောင်း ကို ယာ ကုပ် သည် ကြား လျှင် ၊

အားထုတ်၍ ခုတင် ပေါ်မှာထိုင် ၏။³ ထိုအခါ ယာကုပ် က၊ အနန္တ တန်ခိုး ရှင် ဘုရား သခင် သည်၊ ခါ နာ န် ပြည် လုဇ ဖြို၍ ငါ့ အား ထင်ရှား ၍ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူလျက်၊⁴ ငါ သည်သင့် ကို တိုး ပွားများပြား စေမည်။ သင့် ကို များစွာ သော လူ ဖြစ်စေ မည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် သင့် နောက်မှ ဤ ပြည် ကို အစဉ် အမြဲပိုင် စေခြင်းငှါ ငါပေး မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵ သင်နေသောအဲဂုတုတု ပြည် သို့ ငါ မ ရောက် မှီ၊ အဲဂုတုတု ပြည်၌ သင်ရ နှင့်သော သား နှစ် ယောက်၊ ဖေရိမ် နှင့် မနာရှေ တို့သည် ငါ့ သား ဖြစ် ရမည်။ ရှ ဗင် နှင့် ရှိမောင် ကဲ့သို့ ငါ့ သားဖြစ် ရမည်။⁶ နောက်မှ သင်ရ သော သား တို့သည် သင် ၏သား ဖြစ်၍မိမိ အမွေ ခံရာတွင် မိမိအစ်ကို တို့ အမည် ဖြင့် သမုတ် ရကြမည်။⁷ ငါ သည်ပါဒနာရုံ အရပ်မှ လာ သည် ကာလ ၊ ခါနာန် ပြည် ၌ ခရီး သွား၍၊ ဖေရတ် မြို့နှင့်နီး သောအခါ ၊ သင့်အမိရာခေလ သည် ငါ့ အနား မှာ သေ ရှာ၏။ သေ သောအရပ် ဗက်လင် အမည်ရှိသောဖေရတ် မြို့သို့ သွား သောလမ်း ၌ သဂြိုဟ် လေသည်ဟု ယောသပ်အားဆို၏။⁸ တဖန် ကုသရေလ သည် ယော သပ် ၏သား တို့ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ ဤ သူတို့ကား အဘယ် သူနည်းမေး လျှင်၊⁹ ယောသပ် က ၊ ဤ ပြည်၌ အကျွန်ုပ် အား ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသောအကျွန်ုပ် ၏ သား ဖြစ်ပါသည် ဟု အဘ အားဆို သော် ၊ အဘက၊ ငါ့ ထံ သို့လာ ပါစေလော့။ သူ တို့ကို ငါကောင်း ကြီး ပေးမည်ဟု ဆို ၏။¹⁰ ကုသရေလ သည် အသက် ကြီး၍ မျက်စိ မှန် သဖြင့်၊ မ မြင် နိုင် သောကြောင့် ၊ သား တို့ကို အနီးသို့ ချဉ်းကပ် စေ၍ ပိုက် ဘက်နမ်းရှုပ် လေ၏။¹¹ ကုသရေလ ကလည်း ၊ ငါသည် သင် ၏မျက်နှာ ကို မြင် ရမည်ဟု ငါမ ထင်။ ယခုတွင်သင် ၏သား တို့ကို ပင် ဘုရားသခင် ပြ တော် မူ ပြီ ဟု ယော သပ် အား ဆို ၏။¹² ယောသပ် သည်လည်း ၊ သား တို့ကို အဘ ၏ဒူး ကြားမှ ထုတ် ၍ အဘ ရှေ့၌ဦးညွှတ် ချစေ၏။¹³ တဖန် ယောသပ် သည် သား တို့ကို ယူ ၍ ဖေရိမ် ကို လက်ျာ လက်နှင့် ကိုင်လျက်၊ ကုသရေလ လက်ဝဲ လက်သို့ငှင်း၊ မနာရှေ ကို လက်ဝဲ လက်နှင့် ကိုင်လျက်၊ ကုသရေလ လက်ျာ လက်သို့ငှင်း ချဉ်းကပ် စေ၏။¹⁴ မနာရှေ သည်သားဦး ဖြစ် သော်လည်း ၊ ကုသရေလ သည် မိမိ လက် တို့ကို ဆန့်၍ လိမ္မာစွာ ပဲ့ပြင်လျက် ၊ အသက် ငယ်သောသူ ဖေရိမ် ၏ခေါင်း ပေါ်မှာ လက်ျာ လက်ကို တင် ပြီးလျှင်၊ လက် ဝဲလက်ကို မနာရှေ ၏ ခေါင်း ပေါ်မှာ တင်၏။¹⁵ ယောသပ် ကို ကောင်းကြီး ပေးလျက် ၊ ငါ့ အဘ အာဗြဟံ နှင့် ကုဇာက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ၊ ငါ့ ကို တသက်လုံး ယနေ့ တိုင်အောင် ကျွေးမွေး တော် မူ သော ဘုရားသခင် တည်း ဟူသော၊¹⁶ ငါ့ ကိုခပ်သိမ်း သော ဘေးဒဏ် အထဲ က ကယ်နှုတ် တော်မူသော ကောင်းကင် တမန်သည်၊ ဤသူငယ် တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော် မူပါစေသော။ သူ တို့ကို ငါ့ အမည် ဖြင့်ငှင်း ၊ ငါ့ အဘ အာဗြဟံ နှင့် ကုဇာက် ၏အမည် ဖြင့်ငှင်း၊ ထပ်၍မှည့် ပါစေသော။ သူ တို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အလွန်တိုး ပွားများပြား ပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။¹⁷ အဘ သည်လက်ျာ လက် ကို ဖေရိမ် ၏ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် သည်

ကို ယောသပ် မြင် လျှင် ၊ အား မရ သည်ဖြစ်၍၊¹⁸ မ ဟုတ်ပါအဘ။ ဤ သူသည် သားဦး ဖြစ်ပါ၏။ သူ ၏ခေါင်း ပေါ်မှာ လက်ျာ လက် ကိုတင် ပါဟု ဆို လျက် အဘ ၏ လက် ကိုဖေရိမ် ခေါင်း ပေါ်က မ နာရှေ ခေါင်း ပေါ်သို့ ပြောင်း ခြင်းငှါ ချီ လေ၏။¹⁹ အဘ သည်ငြင်း ၍ ၊ ငါသိ ၏ငါ သား ၊ ငါသိ ၏။ သူသည် ကြီးစွာ သော လူ စုဖြစ် လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ သူ့ညီ သည် သူ့ ထက် သာ၍ ကြီးသဖြင့် ၊ သူ ၏ အမျိုး အနွယ်သည် များစွာ သော လူ အစုစုဖြစ် လိမ့်မည် ဟု ဆို ၏။²⁰ တဖန် ဘုရားသခင် သည် သင့် ကို ဖေရိမ် ကဲ့သို့ ငှင်း ၊ မနာရှေ ကဲ့သို့ ငှင်း ဖြစ်စေ တော်မူပါစေသောဟူ၍ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ သည်သင် အားဖြင့် ကောင်းကြီး ပေးကြလိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့ ၌ သူ တို့ကိုကောင်းကြီး ပေးလေ၏။ ထိုသို့ မနာရှေ ရှေ့ မှာ ဖေရိမ် ကိုနေရာ ချသတည်း။²¹ ကုသရေလ ကလည်း ၊ ငါ သေ တော့မည်။ သို့သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ဘက် ၌ရှိ ၍ ၊ သင် တို့ကို ဘိုးဘေး နေရာ ပြည် သို့ တ ဖန် ဆောင် တော်မူ လိမ့်မည်။²² ထိုမှ တ ပါး သင် ၏အစ်ကို တို့အား ပေး သည်ထက် သင့် အားသာ၍ပေးသော အရာ ဟူမူကား၊ ငါ့ ထား ၊ ငါ့ လေး ဖြင့် အာမောရိ အမျိုးသားလက် မှ နှုတ်ယူ သောအရာ ကို သင့်အား ငါ ပေးသည်ဟု ယောသပ် ကို ပြော ဆို၏။

49 ထို ရောအခါ၊ ယာကုပ် သည် မိမိ သား တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် တို့သည် စည်းဝေး ကြ လော့။ နောင် ကာလ အခါ၊ သင် တို့၌ ဖြစ် လတုံသော အမှု အရာများကို ငါဟောပြော မည်။² ယာကုပ် ၏သား တို့၊ စည်းဝေး ၍ ကြား ကြ လော့။ အဘ ကုသရေလ ၏စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။³ အို ရှ ဗင် ၊ သင် သည် ငါ့ သားဦး ၊ ငါ့ အစွမ်း သတ္တိ၊ ငါ ခွန်အား အစ အဦး၊ ဘုန်း အထွဋ် ၊ တန်ခိုး အထွ ဋ် ဖြစ်၏။⁴ သို့သော်လည်းရေ ကဲ့သို့ ပွက်ထ သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ် ခြင်းသို့ မ ရောက်ရ။ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည် အဘ ၏အိပ်ရာ ကို တက် ၍ ညစ်ညူး စေ၏။ ငါ့ ခုတင် ထက်သို့ တက် လေပြီတကား။⁵ ရှိမောင် နှင့် လေဝိ သည် ညီအစ်ကို ဖြစ်၏။ အဓမ္မ အမှု ကို ကြံသည် အတိုင်း ပြီးစီး ကြ ပြီ။⁶ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် သူ တို့လျှို့ဝှက် ခြင်း အမှု ထဲ သို့မ ဝင် ရ။ ငါ့ ဘုန်း သည် သူ တို့ စည်းဝေး ရာနှင့် အသင်း မ ဖွဲ့ရ။ သူတို့သည် အမျက် ထွက်၍ လူ အသက်ကိုသတ် ကြ ပြီ။ ကိုယ် အလို သို့လိုက်၍ မြို့ ကိုဖြို ဖျက် ကြ ပြီ။⁷ သူ တို့ပြင်းစွာ ထွက်သောအမျက် ၊ ကြမ်းတမ်း စွာသော ဒေါသ သည် ကျိန်ခြင်း ကိုခံ ပါစေသော။ ယာကုပ် အမျိုး၊ ကုသရေ လ အနွယ် သား တို့တွင် သူ တို့ကို ငါ ကွဲပြား ပြန် လွှင့် စေ မည်။⁸ အို ယုဒ ၊ သင် သည် ညီအစ်ကို တို့ ချီးမွမ်း ရ သော သူ ဖြစ် ၏။ သင် ၏လက် သည် သင် ၏ရန်သူ လည်ပင်း ပေါ် မှာ ရှိ လိမ့်မည်။ အဘ ၏သား တို့သည် သင့် ရှေ့မှာ ဦးညွှတ် ချကြလိမ့်မည်။⁹ ယုဒ သည် ခြင်္သေ့ ပျံ ဖြစ်၏။ ငါ့ သား ၊ သင်သည် ဘမ်း ယူကိုက်စား ရာ မှ တက် လာ တတ်၏။ ဝပ် လျက် နေ၏။ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ငှင်း ၊

ခြင်သို့ မကဲ့သို့ ၎င်း ဝပ် တွားတတ် ၏။ အဘယ်သူ နှိုးဆော် ဝံ့မည် နည်း။¹⁰ ရှိလောမရောက် မှီတိုင်အောင် ၊ ရာဇလုံတံ သည် ယုဒ ထံ မှ၎င်း၊ မင်း အာဏာသည် သူ၏အမျိုးအနွယ် ထံ မှ၎င်း မ ရွေ့ ရ။ ရှိလော ၌ လူမျိုး တို့သည် ဆည်းကပ် ကြ လိမ့်မည်။¹¹ မိမိ မြည်း ကို စပျစ် နွယ်ပင်၌ ၎င်း ၊ မြည်း ကလေး ကို အမြတ် ဆုံး သော စ ပျစ် နွယ် ပင်၌ ၎င်း ချည်နှောင် ၍၊ မိမိ အဝတ် ပုဆိုး များ ကို စပျစ်သီး အသွေး တည်းဟူသော စပျစ်ရည် ဖြင့် လျှော် လိမ့်မည်။¹² သူ၏မျက်စိ သည် စပျစ်ရည် နှင့် နီ လိမ့်မည်။ သွား သည်လည်း နို့ နှင့် ဖြူ လိမ့်မည်။¹³ ဇာ ဗု လု န် သည် ကမ်း နား မှာ နေ ၍ ၊ သဘော ဆိပ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ ၏နယ် သည် ဇိဒန် မြို့တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။¹⁴ ဣသခါ သည် တောင် ကြား မှာ ဝပ် လျက် အား ကြီးသော မြည်း ဖြစ်၏။¹⁵ ငြိမ်ဝပ် ရာ အရပ်ကောင်း ၍ မြေ သာယာ သည်ကို မြင် သဖြင့် ၊ မိမိ ပခုံး ပေါ် မှာ ထမ်းပိုးကို တင် ထမ်း ၍၊ အခွန်ပေးသော ကျွန် ဖြစ် လေ၏။¹⁶ ဒန် သည် ဣသရေလ အနွယ် တစ် တပါးကဲ့သို့ ၊ မိမိ လူ တို့ကို စီရင် လိမ့်မည်။¹⁷ ဒန် သည် လမ်း ၌ နေ သော မြေ ဖြစ် လိမ့်မည်။ မြင်းစီး သော သူ ကို နောက် သို့ လဲ စေခြင်းငှါ လမ်းကြား မှာ နေ ၍၊ မြင်း ခြေ ကို ကိုက် တတ် သော မြေဆိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁸ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော် မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့် လျက်နေပါပြီ။¹⁹ ဂဒ် မူကား၊ စစ်သူရဲ တို့သည် သူ တို့တိုက် ကြ၍ ၊ သူ သည် ပြန်တိုက် လိမ့်မည်။²⁰ အာရှာ ၌ဖြစ်သော အစာ သည် အရသာနှင့် ပြည့်စုံ ၍ ၊ မင်း ၏ ခဲ ဘွယ် စား ဘွယ် တို့ကို ထုတ်ပေး လိမ့်မည်။²¹ နဿ လိ သည် လှ သောအခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကျယ်ဝန်း သော သပိတ်ပင် ဖြစ်၏။²² ယောသပ် သည် သန် သောပျိုး ပင်၊ ရေတွင်း နား မှာ သန် သော ပျိုး ပင် ဖြစ်၏။ အခက် အလက် တို့သည် အုတ် ရိုး ပေါ် မှာ ကျော် သွားကြ၏။²³ လေး သမား တို့သည် သူ ကို အငြိုးထား ၍ ၊ အလွန်ညှဉ်းဆဲ ပစ်ခတ် ကြ၏။²⁴ သို့သော်လည်း သူ ၏လေး သည် အား မလျော့။ သူ ကိုင် သော လက်နက်တို့သည်၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုး ကြီးသော ဘုရား၏လက် ဖြင့်၎င်း၊ သိုးထိန်း တည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ကျောက် ဖြင့်၎င်း၊²⁵ သင့် ကိုမစ တော်မူသော သင့် အဘ ၏ ဘုရား သခင် အားဖြင့် ၎င်း၊ သင့် ကို ကောင်း ကြီး ပေး တော်မူသော အနန္တ တန်ခိုးရှင်အားဖြင့် ၎င်း ခိုင်မာလျက်ရှိ၏။ ထိုဘုရားသည် အထက် မိုဃ်းကောင်းကင် ၏ မင်္ဂလာ ၊ အောက် နက်နဲ သောအရပ်၏မင်္ဂလာ ၊ သားမြတ် နှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာ ၊ ဝမ်း နှင့် ဆိုင် သော မင်္ဂလာ တို့ဖြင့် သင့် ကို ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ မှ ပါစေသော။²⁶ သင် ၏အဘ ပေးသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရ တောင် တို့၌ဖြစ်သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ထာဝရ ကုန်း တို့၌ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာတို့ထက် သာ၍မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာ သည် ယောသပ် ခေါင်း ပေါ်၊ မိမိ အစ်ကို တို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ် သောသူ၏ ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက် ပါစေသော။²⁷ ဗီယာ

မိန် သည် လူယူကိုက် စားတတ်သော တော ခွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘ မ်း ရသောအရာကိုနံနက် အချိန်၌ ကိုက် စား၍ ၊ လူယူ သောအရာ ကိုလည်း ည အချိန်၌ ဝေဖန် လိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။²⁸ ဤ သူတို့ ကား၊ ဣသရေလ အမျိုး ဆယ် နှစ် မျိုး ဖြစ်၏။ ဤ စကားသည် လည်း သူ တို့အဘ မြွက်ဆို ၍ ၊ သူ တို့ အသီးသီး ခံရသောမင်္ဂလာ ရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးသော စကားပေတည်း။²⁹ တဖန် တုံ၊ ငါ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ ငါသွားရမည်။ ဟိတုတိ အမျိုးသား၊ ဧ ဖ ရှန် ၏လယ်ပြင် တွင် ရှိ သော မြေ တွင်း ၌ ၊ ငါ အဘ တို့နှင့် အတူ ငါ ကို သင်္ဂြိုဟ် ကြပါ။³⁰ ခါနာန် ပြည် မံရေ မြို့ရှေ့မှာ ၊ မ ပု ပေ လ လယ်ပြင် ၌ ရှိ သော ထို မြေ တွင်း ကို ၊ အာ မြဟံ သည် ကိုယ်ပိုင် သော သင်္ချိုင်း ဘို့ လယ်ပြင် နှင့်တကွဟိတုတိ အမျိုးသား ဧ ဖ ရှန် ၌ ဝယ် လေပြီ။³¹ ထို မြေတွင်း၌ အာ မြဟံ နှင့် မယား စာ ရာ ကို သင်္ဂြိုဟ် ကြပြီ။ ဣဇာန် နှင့် မယား ရေဗကုက ကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ် ကြပြီ။ လေအာ ကိုလည်း ငါသင်္ဂြိုဟ် ပြီ။³² ထို မြေတွင်း ရှိ သောထိုလယ်ပြင် ကို၊ ဟေသ အမျိုးသား ရှေ့မှာ ဝယ် သတည်းဟု မှာထား၏။³³ ထိုသို့ ယာကုပ် သည် မိမိ သား တို့ကို အကုန်အစင် မှာ ထားပြီးလျှင် ၊ မိမိ ခြေ တို့ကို ခုတင် ပေါ် မှာ ရုပ်သိမ်း သဖြင့် ၊ အသက် ချုပ်၍ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ ရောက်လေ၏။

50 ထိုအခါ ယော သပ် သည် အဘ ၏မျက်နှာ ပေါ် မှာ ငုံ့ ၍ ၊ ငို လျက် နမ်း လျက် နေ၏။² အဘ ၏အလောင်း ကို နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင် စေ ခြင်း ငှါ ၊ မိမိ ကျွန် ဆေးသမား တို့ ကို အမိန့် ရှိ၍ ၊ သူ တို့သည် နံ့သာ မျိုး နှင့် ပြင်ဆင် ကြ၏။³ နံ့သာ မျိုး နှင့် ပြင်ဆင် သော အလောင်းကို၊ ထုံးစံ ရှိ သည်အတိုင်း ထား၍၊ အရက် လေး ဆယ် လွန်လျှင်၊ အဲဂုတုတု လူတို့သည် ယာကုပ် ကြောင့်၊ အရက် ခုနစ် ဆယ် ပတ်လုံးငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။⁴ ငိုကြွေး မြည်တမ်းသောနေ့ရက် လွန် သောအခါ ၊ ယောသပ် သည် နန်းတော် သား အချို့တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ သင် တို့ သည် ကျွန်ုပ်ကိုစေတနာ စိတ်ရှိ လျှင် ၊ ဖာရော ဘုရင် ထံ တော်သို့သွား၍၊⁵ ကျွန်တော် အဘ က၊ ငါ သေ တော့မည်။ ခါနာန် ပြည် ၌ ကိုယ် ဘို့ ငါတူး ဘူးသော သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ၊ ငါ ကို သင်္ဂြိုဟ် ရမည်ဟူ၍ကျွန်တော် ကို ကျိန်ဆို စေပါပြီ။ ထိုကြောင့်ကျွန်တော်သွား ၍ ၊ အဘ ကို သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမှ ပြန် လာပါ မည် အကြောင်းကို အသနားတော်ခံပါသည်ဟု နားတော် လျှောက် ကြပါလော့ဟုဆို၏။⁶ ဖာရော မင်းကလည်း ၊ သင် ၏အဘ ကျိန်ဆို စေသည်အတိုင်း သွား ၍ ၊ သင်္ဂြိုဟ် လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷ ယော သပ် သည် အဘ ကိုသင်္ဂြိုဟ် ခြင်းငှါ ထွက်သွား ၍ ၊ ဖာရော မင်း၏ ကျွန် များတည်းဟူသောနန်းတော် အရာရှိ ၊ အဲဂုတုတု ပြည် အရာရှိ အပေါင်း တို့နှင့်၊⁸ ယောသပ် အိမ်သား၊ အစ်ကို တို့ အိမ်သား ၊ အဘ အိမ်သား ရှိသမျှ တို့ သည်လိုက်ကြ၏။ သူငယ် တို့နှင့် သိုး နွား များ ကိုသာ ၊ ဂေါရှင် ပြည် ၌ ကျန်ရစ် စေကြ၏။⁹ ထိုသို့လျှင် ရထား များ၊ မြင်းစီးသူရဲ များတည်းဟူသောအလွန် များစွာသော အလုံး အရင်း

တို့သည် ယောသပ် နှင့်တကွ လိုက်သွား ကြ၏။¹⁰ ယော်ဒန် မြစ်နား မှာ အာ တဒ် ကောက်နယ်တလင်း သို့ ရောက် သောအခါ ၊ အလွန် ကြီးစွာ သော ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု ကြပြန်၏။ ယောသပ် သည် မိမိ အဘ ကြောင့် ခုနစ် ရက်ပတ်လုံးငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း ကို ပြု လေ၏။¹¹ ထိုသို့အာ တဒ် ကောက်နယ်တလင်း၌ ပြု သော ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို၊ ထို ပြည်သား ခါနာန် လူ တို့သည် မြင် လျှင် ၊ အဲဂုတုတု လူ တို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေး မြည်တမ်းပါသည် တကားဟုဆို ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယော်ဒန် မြစ်နား မှာ ရှိသော ထို အရပ်ကို၊ အဗေလမိဇရိမ် ဟူ၍သမုတ် ကြသတည်း။¹² ယာကုပ် သား တို့သည်၊ အဘ မှာ ထားသည် အတိုင်း ပြု ကြ၏။¹³ ခါနာန် ပြည် သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ အာဗြဟံ သည် ကိုယ်ပိုင် သော သင်္ချိုင်း ဘို့၊ ဟိတုတိ အမျိုးသားဖေရုန် ၌ ဝယ် သော မံရေ မြို့ရှေ့ ၊ မပု ပေလ လယ်ပြင် တွင်ရှိသောမြေတွင်း ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။¹⁴ ယော သပ် သည် အဘ ကို သင်္ဂြိုဟ် ပြီးလျှင် ၊ အစ်ကို များ မှ စ၍ မသာ လိုက် လာသောသူအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ပြန် လေ၏။¹⁵ ယောသပ် အစ်ကို တို့သည် အဘ သေ သည်ကို သိမြင် လျှင် ၊ ငါ တို့ကို ယောသပ် သည် အငြိုး ထားကောင်း ထားလိမ့်မည်။ ငါ တို့သည် အထက်က သူ့ ကို ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့် ၊ ငါ တို့အား ကေန်အမှန်ပြန် ၍ ညှဉ်းဆဲ လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက်၊¹⁶ သူ့ ထံ သို့ တမန်ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် အစ်ကို တို့သည် မကောင်း သော အမှု ကို ကိုယ်တော်အား ပြု မိ၍၊¹⁷ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သော အပြစ် ကို လွှတ်တော်မူ ပါဟု၊ ကိုယ်တော်အား ကြား လျှောက် ရ မည် အကြောင်း၊ ခမည်း တော်မသေမှီ ကျွန်တော်တို့ကို မှာ ထားခဲ့ သည် ဖြစ်၍၊ ယခု တွင် ခမည်း တော်၏ ဘုရားသခင် ကျွန် တို့၏ အပြစ် ကို လွှတ် တော် မူ ပါဟု လျှောက် ကြ၏။ ထိုသို့ လျှောက် ကြ သောအခါ ၊ ယောသပ် သည် မျက်ရည် ကျ လေ၏။¹⁸ အစ်ကို တို့သည်လည်း ဝင် ၍ ယောသပ် ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁹ ယောသပ် ကလည်း ၊ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ကျွန်ုပ် သည် ဘုရားသခင် ကိုယ်စား ဖြစ်သလော။²⁰ သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ မည်ကြံ ကြသော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ယနေ့ ဖြစ်သည်အတိုင်း ၊ လူ များ အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျေးဇူး ပြု မည် ကြံ တော်မူ၏။²¹ ထိုကြောင့် ၊ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ သင် တို့နှင့် သူငယ် များကို ကျွန်ုပ် ကျွေးမွေး မည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ တို့ကို နှစ်သိမ့် စေ၍ မေတ္တာ စကား ကို ပြော လေ၏။²² ထိုသို့ ယောသပ် သည် မိမိ အဘ ၏ အမျိုးသား တို့နှင့် အဲဂုတုတု ပြည်၌ နေ ၍ ၊ အသက် တရာ တဆယ် ကိုမီ ၏။²³ ဖေရိမ် ၏မြေး ကို မြင် ရ၏။ မနာရှေ့ ၏သား ၊ မာခိရ ၏သားသမီး တို့ကိုလည်း မိမိ ဒူး ပေါ်မှာ မွေးစား ရ၏။²⁴ ယောသပ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် သေ တော့ မည်။ အကယ် စင်စစ် ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို အကြည့် အရှု ကြွလာ တော် မူ မည်။ အာ ဗြဟံ ၊ ဣဇာ က်

၂ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆို တော် မူ သော ပြည် သို့ ၊ ဤ ပြည် မှ ဆောင်သွား တော်မူမည်ဟု အစ်ကို တို့အား ဆို ၏။²⁵ တဖန် တုံ၊ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို အကြည့် အရှုကြွလာ တော်မူမည်။ ကျွန်ုပ် အရိုး တို့ကို ဤ အရပ်မှ ယူ သွားရမည်ဟူ၍ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့ကို ကျိန်ဆို စေ၏။²⁶ ထိုသို့ ယောသပ် သည် အသက် တရာ တဆယ် ရှိသော်အနိစ္စ ရောက်လေ၏။ အလောင်း ကိုကား၊ နံ့သာမျိုး နှင့် ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် အဲဂုတုတု ပြည်၌ တလား နှင့် ထား ကြလေ၏။

ထွက်မြောက်

1 မိမိ တို့ အိမ်သူအိမ်သား ပါ လျက်၊ အဘယာကုပ် နှင့်အတူ အဲဂု
 တု တု ပြည် သို့ ရောက် လာသော ကုသရေလ သား တို့၏အမည်
 ဟူ မူကား၊ ²ရုဗင် ၊ ရှိမောင် ၊ လေဝိ ၊ ယုဒ၊ ³ကုသခါ ၊ ဇာဗုလု
 န် ၊ ဗ်ယာမိန်၊ ⁴ဒန် ၊ နဿလိ ၊ ဂဒ် ၊ အာရှာ တည်း။ ⁵ယာကုပ်
 အမျိုးသား ပေါင်း ကား၊ ခုနစ်ဆယ် တည်း။ ယောသပ် သည် အဲဂု
 တု တု ပြည်၌ ရှိ နှင့်သတည်း။ ⁶ယောသပ် နှင့် အစ်ကို များမှစ၍ ၊ ထို
 ကာလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် သေ ကြကုန်၏။ ⁷ကုသရေလ
 အမျိုးသား တို့သည် သားကိုဘွား ၍ အလွန်တိုး ပွား များပြား သဖြင့်
 ၊ အလွန် အားကြီး၍ တပြည် လုံး၌ နှံ့ပြား ကြလေ၏။ ⁸ထိုနောက်
 မှအဲဂုတု တု ပြည်၌ ယောသပ် ကို မ သိ သော ရှင်ဘုရင် သစ် ပေါ်
 လာ၏။ ⁹ထိုရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်
 ငါ တို့ထက် သာ၍များ ကြ၏။ သာ၍အားကြီး ကြ၏။ ¹⁰လာ ကြ၊
 သူ တို့ကို လိမ္မာစွာ ပြုကြစို့။ သို့မဟုတ် သူတို့သည် များပြား ကြ
 လိမ့်မည်။ နောက်တခါ စစ်မှု ရောက် လျှင် ငါ တို့ရန်သူ ဘက်သို့
 ဝင်စား ၍ ငါ တို့ကို တိုက် သဖြင့် ၊ ပြည် တော် ထဲက ထွက် သွား
 ကြ လိမ့်မည် ဟု မိမိ လူ တို့အား ဆို လေ၏။ ¹¹ထို့ကြောင့် အဲဂု
 တု တု မင်း တို့သည်၊ ကျပ်တည်း စွာ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲ စေ ခြင်း ငှါ
 အအုပ်အချုပ် ခန့်ထား ကြ၏။ ကုသရေလလူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာတော်
 သို့ ထားဘို့ ၊ ပိသုံ မြို့နှင့် ရာမသက် မြို့ကို တည်ဆောက် ရကြ၏။
¹²သို့သော်လည်း ၊ နှိပ်စက် ခြင်း ကို ခံ ရ သည် အတိုင်း ၊ တိုးပွား
 များပြား လျက် ရှိ ကြ၏။ သူ တို့ကြောင့် အဲဂု တု တု လူ တို့သည်
 စိတ်ညစ် ၍၊ ¹³အလွန် ကြမ်းတမ်းစွာညှဉ်းဆဲ ကြ၏။ ¹⁴သရွတ် နှင့်
 အုတ် လုပ် သော အမှု၊ လယ် လုပ် သော အမှု အမျိုးမျိုး ၌ ခဲယဉ်း
 စွာစေခိုင်း ၍ အလွန်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းစေကြ၏။ စေခိုင်းလေရာရာ၌
 လည်း ခဲယဉ်း စွာ စေခိုင်းကြ၏။ ¹⁵ရှိဖရ နှင့် ပုအာ အမည် ရှိသော
 ဟေဗြဲ မိန်းမ တို့ကို ၊ အဲဂုတု တု ရှင်ဘုရင် က၊ ¹⁶သင် တို့သည်
 ဟေဗြဲ မိန်းမ တို့အား ဝမ်းဆွဲ လုပ်၍ မွေး ရာ အရပ်၌ စောင့် နေ
 သောအခါ ၊ ယောက်ျား ဖြစ်လျှင် သေ စေ၊ မိန်းမ ဖြစ်လျှင် အသက်
 ရှင် စေဟု အမိန့်တော် ရှိ၏။ ¹⁷ဝမ်းဆွဲ မတို့သည် ဘုရားသခင် ကို
 ကြောက် ရှံ ၍ ၊ အဲဂု တု တု ရှင်ဘုရင် မိန့် တော် မှု သည် အတိုင်း
 မ ပြု ၊ ယောက်ျား တို့ကို အသက်ချမ်းသာ ပေးကြ၏။ ¹⁸အဲဂုတု
 တု ရှင်ဘုရင် သည်လည်း ၊ ဝမ်းဆွဲ မ တို့ကို ခေါ် ၍ သင်တို့သည်

အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြု သနည်း။ ယောက်ျား တို့ကိုအဘယ်ကြောင့်
 အသက် ချမ်းသာပေးသနည်းဟု မေး စစ်သော်၊ ¹⁹ဝမ်းဆွဲ မ တို့က၊
 ဟေဗြဲ မိန်းမ တို့သည်၊ အဲဂုတု တု ၊ မိန်းမ ကဲ့သို့ မဟုတ် ၊ သန်စွမ်း
 သောကြောင့် ၊ ဝမ်းဆွဲ မ ရောက် မှီ သား ကိုဘွားတတ် ကြ၏ဟု
 ပြန် လျှောက် လေ၏။ ²⁰ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် သည် ဝမ်းဆွဲ မ
 တို့ကို ကျေးဇူးပြု တော် မူ၏။ ထိုလူ အမျိုးသည်လည်း များပြား
 ၍ အလွန် အားကြီး ကြလေ၏။ ²¹ဝမ်းဆွဲ မ တို့သည် ဘုရားသခင်
 ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ၊ သူ တို့အိမ်သူအိမ်သား များကို ပြုစု
 တော်မူ ၍၊ ²²ဖာရော ဘုရင်ကလည်း ၊ ကုသရေလအမျိုးသားတို့
 တွင်၊ ဘွားမြင် သောသူငယ် ယောက်ျား အပေါင်းတို့ကို မြစ် ထဲသို့
 ချပစ် စေ။ မိန်းမ ကိုမူကား အသက်ရှင် စေဟု မိမိ လူ အပေါင်း တို့
 ကို မှာ ထားတော်မူ၏။

2 ထို ကာလ၌ လေဝိ အမျိုးသား တယောက်သည်၊ လေဝိ အမျိုးသမီး
 နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်ပြု၍၊ ²မိန်းမ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူသဖြင့် သား
 ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လေ၏။ ထိုသား သည် အဆင်းလှ ကြောင်း
 ကို အမိမြင် လျှင် ၊ သုံး လ ပတ်လုံးဖွက် ထားလေ၏။ ³နောက်တ
 ဖန် ဖွက် ၍မ ထား နိုင်သောအခါ ၊ ဂမာ ကိုင်း ပင်ဖြင့် ရက်သော
 ပုခက် ကိုယူ ၍ ရေညှိ နှင့် သစ်စေး ဖြင့် လူး ပြီးလျှင် ၊ ပုခက် ထဲ
 တွင် သူငယ် ကိုထည့် ၍ မြစ် ကမ်း နား ကိုင်း တော၌ ထား လေ၏။
⁴သူငယ် အစ်မ လည်း အဘယ်သို့ဖြစ် မည်ကို သိမြင် ခြင်းငှါ အဝေး
 ၌ ရပ် နေလေ၏။ ⁵ဖာရော ဘုရင်၏သမီး တော်သည် ရေချိုး ခြင်း
 ငှါ ဆင်း လာ၍ ၊ ကျွန်မ တို့နှင့် မြစ် ကမ်းနား ၌ လှည့်လည် စဉ်၊
 ကိုင်း တော၌ ပုခက် ကို မြင် ၍ ဆောင်ယူ စေ ခြင်း ငှါ ကျွန်မ တ
 ယောက် ကို စေလွှတ် လေ၏။ ⁶ပုခက် ဖုံး ကို ဖွင့် သောအခါ ၊ ငို
 လျက် နေသော သူငယ် ကို မြင် ၍ ၊ သနား သောစိတ်ရှိလျှင် ၊ ဤ
 သူငယ်သည် ဟေဗြဲ အမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆို ပြီး သော်၊ ⁷သူငယ်
 ၍၏အစ်မ က၊ ကိုယ်တော် အတွက် သူငယ် ကို ထိန်း ရသောဟေဗြဲ
 အထိန်း ကို ကျွန်မသွား ၍ ခေါ် ရပါမည် လောဟု ဖာရော ဘုရင်၏
 သမီး တော် အား မေး လျှောက် ၍၊ ⁸မင်းသမီး က သွား လော့ ဟု
 အခွင့်ပေး လျှင် ၊ မိန်းမ ငယ်သွား၍ သူငယ် ၍၏အစ်မ ကိုခေါ်လေ၏။
⁹ဖာရော ဘုရင်၏သမီး တော်က၊ ဤ သူငယ် ကို ယူသွား ၍ ငါ့ ဘို့

ထိန်း လော။ အခ ကို ငါ ပေး မည် ဟု မှာ ထားသည် အတိုင်း၊ ထို မိန်းမ သည် သူငယ် ကို ယူသွား ၍ ထိန်း လေ၏။¹⁰ သူငယ် ကြီးပွား သောအခါ၊ ဖာရော ဘုရင်၏ သမီး တော်ထံသို့ ပို့ဆောင် ၍ မင်းသမီး သည် သား အရာ၌ ခန့်ထား လျက် ၊ မောရှေ အမည် ဖြင့် မှည့် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ရေ ထဲက ငါ နှုတ် ယူ သည် ဟု ဆို သတည်း။¹¹ မော ရှေ သည် ကြီး သောအခါ ၊ မိမိ အမျိုးသား ချင်း တို့ ရှိ ရာ သို့ သွား ၍ သူ တို့အမှုထမ်း ရသော အခြင်း အရာ တို့ကို ကြည့်ရှု လေ၏။ မိမိ အမျိုးသား ဟေဗြဲ လူ တယောက်ကို၊ အဲဂုတ္တု လူ ရိုက် သည်ကိုမြင် လျှင်၊¹² ပတ်လည်ကြည့်ရှု ၍ အဘယ်သူ မှ မရှိ သည်ကို သိ သောအခါ၊ အဲဂုတ္တု လူ ကို သတ် ၍ သဲ ထဲ ၌ မြှုပ် ထား လေ ၏။¹³ နက်ဖြန် နေ့ ၌ ထွက် ပြန် သော် ၊ ဟေဗြဲ လူ နှစ် ယောက် တို့သည် အချင်းချင်း သတ် ကြသည် ကို မြင် လျှင် ၊ သင် သည် သင် ၏အပေါင်းအဘော် ကို အဘယ်ကြောင့် ရိုက် သနည်း ဟု ညှဉ်းဆဲ သောသူအား မေး သည်ရှိသော်၊¹⁴ ထိုသူက၊ အဘယ်သူ သည် သင့် ကို ငါ တို့အပေါ် မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား သနည်း။ အဲဂုတ္တု လူ ကို သတ် သကဲ့သို့ ငါ ကို သတ် လို သလောဟု ပြန်ဆို ၏။ ထိုအခါ မောရှေ သည် မိမိပြုသောအမှု ထင်ရှား ပြီဟု သိ ၍ ကြောက် လေ၏။¹⁵ ထို သိတင်း ကို ဖါရော ဘုရင်ကြား သောအခါ ၊ မောရှေ ကို သတ် ခြင်းငှါ ရှာကြံ လေ၏။ မော ရှေ သည် ဖါ ရော ဘုရင် ထံမှ ထွက်ပြေး ၍၊ မိဒျန် ပြည် သို့ ရောက် လျှင် ၊ ရေတွင်း နား မှာ ထိုင် ၍နားနေ လေ၏။¹⁶ ထိုအခါ မိဒျန် ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ သမီး ညီအစ်မ ခုနစ် ယောက် တို့သည်၊ မိမိ တို့အဘ ၏ သိုး ဆိတ်များကို ရေတိုက် ခြင်းငှါ လာ ၍ ရေခပ် ပြီးလျှင် ၊ ရေသောက်ခွက်တို့၌ လောင်း ကြ၏။¹⁷ သိုးထိန်း အချို့ တို့လည်း လာ ၍ သိုး ဆိတ် များကို မောင်း ကြ၏။ ထိုအခါ မော ရှေ သည် ထ ၍ ထို မိန်းမ တို့ဘက်၌နေလျက်၊ သိုး ဆိတ် များ ကို ရေတိုက် လေ၏။¹⁸ ထိုမိန်းမ တို့သည် အဘ ရွေလ ထံသို့ ရောက် ကြ သော် ၊ အဘက အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ အလျင်အမြန် ရောက် လာကြသနည်းဟုမေး လေ၏။¹⁹ သူတို့ကလည်း၊ အဲဂုတ္တု လူ တယောက်သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို သိုးထိန်း တို့လက် မှ ကယ်နှုတ် ၍ ၊ ရေ လိုသမျှကို ခပ် သဖြင့် ၊ သိုး ဆိတ်များကို ရေတိုက် ပါသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။²⁰ အဘကလည်း၊ ထိုသူ သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် သူ ကိုပစ် ထားခဲ့သနည်း။ အစာ စား စေခြင်းငှါ သူ ကို ခေါ် ချေကြဟု ဆို လေ၏။²¹ မောရှေ သည် ထိုသူထံမှာ နေ ၍ ပျော်မွေ့ သဖြင့် ၊ သမီး ဇီပေါရ ကို မောရှေ အား ထိမ်းမြားပေးစား လေ၏။²² ထိုမိန်းမဘွား သောသား ကို ဂေရရှုံ အမည် ဖြင့် မှည့် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် တကျွန်းတနိုင်ငံ ၌ ဧည့်သည် အာဂန္တု ဖြစ် ရပြီဟုဆို သတည်း။²³ ကာလ အင်တန်ကြာ ပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် အနိစ္စရောက် လေ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့လည်း အစေ ကျွန်ခံရသောကြောင့်ညည်းတွား ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုသို့ အစေ

ကျွန်ခံ၍ငိုကြွေး သော အသံသည် ဘုရား သခင် ထံတော်သို့ တက် ရောက်လေ၏။²⁴ သူ တို့ညည်းတွား မြည်တမ်းခြင်း အသံကို ဘုရား သခင်ကြား တော်မူလျှင် ၊ အာဗြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ယာကုပ် နှင့် ပြုခဲ့ ဘူးသောပဋိညာဉ် ကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။²⁵ ဘုရား သခင်သည် လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ကြည့်ရှု ၍ သူတို့အမှုကို ဆင်ခြင် တော်မူ၏။

3 မော ရှေ သည်၊ မိမိ ယောက္ခမ မိဒျန် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေ သရော ၏သိုး ဆိတ် များ ကို ထိန်း စဉ် ၊ တော နောက် ဘက် သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ဟော ရပ် အမည် ရှိသော ဘုရား သခင်၏တောင် သို့ ရောက် လေ၏။² ထိုအခါ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ချုံ ထဲ က ထွက်သော မီးလျှံ ၌ ထင်ရှား ၏။ မော ရှေသည် ကြည့် သောအခါ ၊ မီး လောင် ၍ ချုံ မ ကျွမ်း ဘဲ ရှိသည်ကို မြင် လျှင်၊³ အဘယ်ကြောင့် ချုံ မ ကျွမ်း ဘဲ ရှိ သနည်း။ ဤ ထူးဆန်း သော ရူပါရုံ ကို ငါ သွား ၍ ကြည့်ရှု မည်ဟုဆို ၏။⁴ မော ရှေ သွား ၍ ကြည့်ရှု ကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား မြင် တော်မူလျှင် ၊ မောရှေ ၊ မောရှေ ဟု ချုံ ထဲ က ခေါ်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လေ၏။⁵ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မ ချဉ်း နှင့်။ သင် ၏ခြေနှင်း ကို ချွတ် လော့။ သင် နှင်း သော အရပ် ကား သန့်ရှင်း သော မြေ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊⁶ ငါ သည်သင့် အဘ ၏ဘုရား ၊ အာ ဗြဟံ ၏ဘုရား ၊ ဣဇာက် ၏ဘုရား ၊ ယာကုပ် ၏ဘုရား ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ သည် ဘုရား သခင်ကို မ ကြည့် ဝံ့၊ မိမိ မျက်နှာ ကို ဖုံး လျက်နေ၏။⁷ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အဲ ဂုတ္တု တု ပြည်၌ ရှိသော ငါ ၏လူ တို့ခံ ရသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ငါ စေ့စေ့မြင် ခဲ့ပြီ။ သူ တို့ကို စေခိုင်း သော သခင်တို့ကြောင့် သူ တို့ မြည်တမ်း သောအသံကိုလည်း ငါကြား ခဲ့ပြီ။ သူ တို့နာကြည်း ခြင်း ဝေဒနာကို ငါ သိ ၏။⁸ သူ တို့ကို အဲဂုတ္တု တု ပြည်၊ အဲဂုတ္တု လူ တို့လက် မှ ကယ်နှုတ် ၍ ၊ ခါနနီ လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ အာမောရီ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူ တို့နေရာ ၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီး တတ်သော ပြည် သို့ ပို့ဆောင် ခြင်းငှါ ငါဆင်း လာပြီ။⁹ ယခု တွင် လည်း ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ငိုကြွေးသောအသံ သည် ငါ ထံ သို့တက်ရောက် ၍ ၊ သူ တို့ကို အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း အမှု ကို လည်း ငါ မြင် ရပြီ။¹⁰ ထိုကြောင့် ယခု သွား လော့။ သင် သည် ငါ ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အဲဂုတ္တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် မည်အကြောင်း ၊ သင့် ကို ဖါရော ဘုရင် ထံ သို့ ငါ စေလွှတ် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹¹ မောရှေ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ်၍၊ ဖါရော ဘုရင် ထံ သို့ဝင် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အဲဂုတ္တု တု ပြည်မှ နှုတ် ဆောင်ရ ပါမည်နည်းဟု ဘုရား သခင်အား လျှောက် လျှင်၊¹² ဘုရားသခင် က၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့် ဘက် ၌ရှိ လိမ့်မည်။ ငါ သည် သင့် ကိုစေလွှတ် ခြင်း လက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား၊ သင် သည်ထို လူ

တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ် ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဤ တောင် ပေါ်မှာ ဘုရား သခင်အား ဝတ်ပြု ရကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ မောရှေ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ရှိရာသို့ ရောက် ၍ ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရား သခင်သည် ငါ့ ကိုသင် တို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ် တော်မူပြီ ဟု အကျွန်ုပ် ဆို လျှင်၊ သူတို့က၊ ထိုဘုရား သခင်၏ နာမ တော်ကား အဘယ်သို့ နည်းဟု အကျွန်ုပ် ကို ပြန်၍ မေး သောအခါ ၊ အဘယ်သို့ ပြန်ပြော ရပါမည် နည်းဟု ဘုရား သခင်အား မေး လျှောက်လေ၏။¹⁴ ဘုရား သခင် ကလည်း ၊ ငါဖြစ် သည်အတိုင်း ငါဖြစ် ၏ဟူ၍၎င်း ၊ ငါဖြစ် သည် ဟု အမည်ရှိသောသူသည်၊ ငါ့ ကိုသင် တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ် တော်မူပြီ ဟု ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ပြန်ပြော လော့ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။¹⁵ တဖန် ဘုရား သခင်က၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရား သခင်၊ အာဗြဟံ ၏ဘုရား ၊ ဣဇာက် ၏ဘုရား ၊ ယာကုပ် ၏ဘုရား တည်းဟူသောထာဝရဘုရား သည်၊ ငါ့ ကို သင် တို့ရှိ ရာ သို့ စေလွှတ် တော် မူ ပြီ ဟု ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ အား ပြော ရမည်။ ထို အမည်သည် အစဉ် ငါ့ အမည် ဖြစ်၏။ လူမျိုး အစဉ်အဆက် မပြတ် ငါ့ ဘွဲ့ နာမ ဖြစ်၏။¹⁶ သွား ၍ ဣ သရေ လ အမျိုးအသက်ကြီး သူတို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရား သခင်၊ အာဗြဟံ ၏ဘုရား ၊ ဣဇာက် ၏ဘုရား၊ ယာ ကုပ် ၏ဘုရားတည်းဟူသောထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား ထင်ရှား တော်မူလျက်၊ အကယ်စင်စစ်သင် တို့ကို ငါအကြည့်အရှု လာ၍၊ အဲဂုတုတု ပြည်၌ သင် တို့အား ပြု သောအမှုကိုငါမြင်ပြီ။¹⁷ အဲဂုတုတု ပြည်၌ ခံရသောဒုက္ခ ထဲက သင် တို့ကို ငါနှုတ်၍၊ ခါနီနို လူ၊ ဟိတုတ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ဖေရဇိ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူတို့နေရာ ၊ နို့ နှင့် ပျားရည် စီး တတ်သော ပြည် သို့ ပို့ဆောင် မည် ငါဂတိ ရှိသည် ဟု မိန့် တော်မူပြီဟု သူ တို့အား ပြော လော့။¹⁸ သူတို့သည် သင် ၏စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ သင် သည် ဣ သရေ လ အမျိုးသား အသက်ကြီး သူများပါလျက်၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ထံ သို့ဝင် သဖြင့် ၊ ဟေဗြ လူ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် တို့ နှင့် တွေ့တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော် ခြင်းငှါတော သို့ သုံး ရက် ခရီး သွား ရသောအခွင့်ကို ပေး တော်မူပါဟု လျှောက် ရမည်။¹⁹ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် သည် ကြီးစွာ သော တန်ခိုး ကို မ တွေ့မမြင် လျှင် ၊ သွား ရသော အခွင့် ကို သင် တို့အား မ ပေး ကြောင်းကို ငါ သိ ၏။²⁰ ငါ သည်လည်း လက် ကို ဆန့် ၍ ၊ အဲဂု တု တု ပြည် ထဲ ၌ ငါ ပြု လတံ့ သော ငါ ၏အံ့ဘွယ် သော အမှု ရှိ သမျှ တို့နှင့် ထို ပြည်ကို ဒဏ်ခတ် မည်။ ထိုနောက် အဲဂုတုတုရှင်ဘုရင်သည် သင် တို့ကို လွှတ် လိမ့်မည်။²¹ ထို လူမျိုး သည် အဲဂု တု တု လူ တို့ထံ၌ မျက်နှာရ သော အခွင့် ကို ငါ ပေး ၍ ၊ သင်တို့သည် ထွက် သွားသောအခါ လက်ချည်း မ သွား ရကြ။²² အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမ တိုင်းမိမိ အိမ်နီးချင်း ၊ မိမိ အိမ် မှာ တည်း သော သူ၌ ငွေ တန်ဆာ ၊ ရွှေ တန်ဆာ နှင့် အဝတ်

တန်ဆာများကို တောင်း ၍ ၊ သင် တို့သား သမီး များကို တန်ဆာ ဆင် စေသဖြင့် ၊ အဲဂုတုတု လူတို့၏ဥစ္စာကို လုယူ ကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။

4 မောရှေ ကလည်း ၊ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မ ယုံ ၊ အကျွန်ုပ် စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲနေ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် အား ထင်ရှား တော်မ မှုဟု ဆို ကြပါ လိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် ၏လက် ၌ အဘယ် အရာရှိသနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ လှံတံ ရှိပါ၏ဟု လျှောက် ၏။³ မြေ ပေါ် မှာ ပစ်ချ လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ပစ်ချ သဖြင့် ၊ လှံတံသည် မြေ ဖြစ် ၍ ၊ မောရှေ သည် သူ့ ရှေ့မှ ပြေး လေ၏။⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင့် လက် ကိုဆန့် ၍ သူ့ အမြီး ကို ကိုင် ဘမ်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေသည် လက် ကိုဆန့် ၍ ဘမ်း မိ သဖြင့် ၊ သူ ၏လက် ၌ လှံတံ ဖြစ် ပြန်လေ၏။⁵ သို့ပြုလျှင် သူ တို့ဘိုး ဘေး များ၏ ဘုရား သခင်၊ အာဗြဟံ ၏ဘုရား ၊ ဣဇာက် ၏ဘုရား ၊ ယာ ကုပ် ၏ဘုရား တည်းဟူသောထာဝရဘုရား သည် သင့် အား ထင်ရှား တော် မူ ကြောင်း ကို ထို သူ တို့သည် ယုံ ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁶ တ ဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင် ၏လက် ကို သင် ၏ ရင်ခွင် သို့ သွင်း လော့ ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ လက် ကို ရင်ခွင် သို့ သွင်း ၍ ထုတ် ပြန် သောအခါ ၊ လက် သည် မို ယ်း ပွင့် အဆင်းကဲ့သို့ နှု လေ၏။⁷ တဖန် သင် ၏လက် ကို သင့် ရင်ခွင် သို့ သွင်း ဦးလော့ ဟု မိန့် တော် မူသည်အတိုင်း ၊ တ ဖန် လက် ကို ရင်ခွင် သို့ သွင်း၍ ထုတ် ပြန်သောအခါ ၊ ပကတိအသား ဖြစ် ပြန် လေ၏။⁸ ထိုသူတို့သည် သင့် ကို မ ယုံ ၊ ပဌမ နိမိတ် သက်သေကို နား မ ထောင်လျှင် ၊ နောက် ဖြစ်သော နိမိတ် သက်သေကို ယုံ ကြ လိမ့်မည်။⁹ သို့မဟုတ် ထို နိမိတ် နှစ် ပါးကို မ ယုံ ၊ သင် ၏ စကား ကို နား မ ထောင်လျှင် ၊ သင်သည် မြစ် ရေ အချို့ကို ယူ ၍ ကုန်း ပေါ်မှာသွန်း လော့။ ထိုသို့ မြစ် ထဲက ယူ သော ရေ သည် ကုန်း ပေါ် မှာ အသွေး ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။¹⁰ မောရှေ ကလည်း ၊ အို ဘုရား ရှင်၊ အကျွန်ုပ် သည် နှုတ် သတ္တိမ ရှိပါ။ အထက် ကလည်း မရှိပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် အား မိန့် တော်မူ သောအခါ၌ပင် မရှိပါ။ နှုတ် လေး သောသူ၊ စကား နှေးနှေး ပြောတတ်သောသူဖြစ် ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက် ဆို၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ လူ ၏နှုတ် ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်း သနည်း။ စကားအ သောသူ၊ နားပင်း သော သူ၊ မျက်စိ မြင် သော သူ၊ မ မြင် သော သူ တို့ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်း သနည်း။ ငါ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ် လော။¹² သို့ဖြစ်၍ ယခု သွားလော့။ သင် ၏ နှုတ် ၌ ငါ ရှိ ၍ ၊ သင် သည် အဘယ်သို့ ပြော ရမည်ကို သွန်သင် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ မော ရှေကလည်း ၊ အို ဘုရား ရှင်၊ အလိုတော်ရှိသောသူ၏လက်တွင် ပေး လိုက်တော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား အမျက် တော်ထွက်၍ ၊ လေဝိ လူ အာရုန် သည် သင် ၏အစ်ကို

ဖြစ်သည် မဟုတ် လော။ သူ သည် ကောင်းမွန် စွာပြောတတ်သည် ကို ငါသိ ၏။ သူ သည်လည်း သင့် ကိုခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ ယခု လာ ၏။ တွေ့မြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။¹⁵ သင်သည် သူ နှင့် စကားပြော ၍ ၊ သူ ပြောစရာစကား ကို ပေး ရမည်။ သင် ၏နှုတ် ခွံ ၎င်း ၊ သူ ၏နှုတ် ခွံ ၎င်း ငါ ရှိ ၍ ၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို သွန်သင် မည်။¹⁶ သူ သည်လည်း လူ တို့ရှေ့မှာ သင် ၏ စကားပြန် လုပ်၍ ၊ သင် ၏ နှုတ် ကိုယ်စားဖြစ် လိမ့်မည်။ သင် သည် လည်း သူ ၏ဘုရား သခင် ကိုယ်စား ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁷ သင် သည် နိမိတ် သက်သေတို့ကို ပြ လတုံ့သော ဤ လုံတံ ကိုလည်း၊ သင် ၏လက် ခွံ ကိုင် ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ ၏။¹⁸ မောရှေ သည် လည်း ယောက္ခမ ယေသရော ထံသို့ ပြန် သွား၍ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ ရှိသောကျွန်ုပ် အမျိုးသား ချင်းတို့သည် အသက်ရှင် သေးသလော ဟု ကြည့်ရှု ခြင်း ငှါ ၊ သူ တို့ရှိ ရာ သို့ ကျွန်ုပ် သွား ရသော အခွင့် ကို ပေး ပါလော့ဟု ဆို သော် ၊ ယေသရော က ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လော့ ဟု ပြန်ဆို လေ၏။¹⁹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ပြန် သွားလော့။ သင် ၏အသက် ကို ရှာ သောသူ အပေါင်း တို့သည် သေ ကြပြီဟု မိချန် ပြည်၌ မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။²⁰ ထိုအခါ ၊ မောရှေ သည် မယား နှင့် သား နှစ် ယောက် တို့ကို ယူ ၍ မြည်း ကိုစီး စေသဖြင့် ၊ ဘုရား သခင်၏ လုံတံ တော်ကိုလက် စွဲ လျက် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် သို့ ပြန် လေ၏။²¹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် သည် အဲဂုတ္တု ပြည် သို့ သွား ၍ ရောက် လျှင် ၊ သင် ၌ ငါအပ် သော အံ့ဘွယ် သော အမှုအလုံးစုံ တို့ကို ဖါရော ဘုရင်ရှေ့မှာ ပြ လော့။ ထိုသို့ပြသော်လည်း သူ ၏နှလုံး ကို ငါ ခိုင်မာ စေ၍ ၊ သူသည် ကုသရေလ လူ တို့ကို မ လွှတ် ဘဲ နေ လိမ့်မည်။²² ဖါရော ဘုရင် ကို လည်း ထာဝရဘုရား က ကုသရေလ သည် ငါ့ သား ဖြစ်၏။ ငါ့ သားဦး ဖြစ်၏။²³ ငါ့ သား သည် ငါ့ အားဝတ်ပြု သောအခွင့် ရှိ စေ ခြင်း ငှါ လွှတ် လော့။ မ လွှတ် ဘူးဟု ငြင်း လျှင် ၊ သင် ၏သား ၊ သင် ၏သားဦး ကိုပင် ငါ ကွပ်မျက် မည်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်း ကို ဆင့်ဆို လော့ဟု မောရှေ အား မှာ ထားတော်မူ၏။²⁴ ခရီး သွား စဉ်တွင် ၊ စားခန်း စရပ်၌ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ကိုတွေ့ ၍ ကွပ်မျက် ခြင်းငှါရှာကြံ တော်မူ ၏။²⁵ ထိုအခါ ၊ ဇိပေါရ သည် ထား ကိုယူ ၍ သား ၏ အရေဖျား ကို လှီးဖြတ် ပြီးမှ ၊ လင် ၏ခြေ ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက် ၊ အကယ် စင်စစ်သင် သည် အကျွန်ုပ် ၌ အသွေး နှင့် ယှဉ်သော လင် ဖြစ်သည်ဟု ဆို ၏။²⁶ ထိုအခါ မောရှေ ကို လွှတ် တော်မူ၏။ မယားကလည်း ၊ အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကြောင့် ၊ သင် သည် အကျွန်ုပ်၌ အသွေး နှင့်ယှဉ်သောလင် ဖြစ်၏ဟု ဆို သတည်း။²⁷ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ မောရှေ ကို ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ တော သို့သွား လော့ဟု အာရုန် အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ အာရုန် သည်သွား လျှင် ၊ ဘုရား သခင်၏ တောင် ပေါ်၌ မောရှေ ကို တွေ့ ၍ နမ်း ခြင်း ကို ပြု၏။²⁸ မောရှေ သည်လည်း ၊ မိမိ ကိုစေလွှတ်

တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ၏စကား တော် အလုံးစုံ တို့ကို၎င်း ၊ မှာ ထားတော် မူ သမျှ သော နိမိတ် သက်သေ တို့ကို၎င်း၊ အာ ရုန် အား ကြားပြော လေ၏။²⁹ ထို သူညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည် သွား ၍ ကုသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီး သူတို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊³⁰ အာရုန် သည် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော စကား တော်အလုံးစုံ တို့ကို ပြန်ပြော ၍ ၊ လူ တို့ရှေ့မှာ နိမိတ် သက်သေ တို့ကို ပြ လေ၏။³¹ ထိုလူ များ တို့သည် ယုံ ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အကြည့် အရှုကြွတော်မူသည် ကို ၎င်း ၊ သူ တို့ခံရသောဆင်းရဲ ခြင်းကို မှတ် တော်မူသည်ကို ၎င်း ကြား သောအခါ ၊ ဦးညွတ် ချ၍ ကိုးကွယ် ကြ၏။

5 ထိုနောက်မှ ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် သည် ဖါရော ဘုရင်ထံသို့ ဝင် ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား က ၊ ငါ ၏လူ တို့သည် တော ၌ ငါ့ အဘို့ ပွဲခံ စေခြင်းငှါ လွှတ် ရမည်ဟု မိန့် တော် မူကြောင်းကို လျှောက် ၏။² ဖါရော မင်းကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ငါလွှတ် စေ ခြင်းငှါ ထိုဘုရားကား အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရား ကို ငါမ သိ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ငါမ လွှတ် ဟု ဆို လေ၏။³ သူ တို့ကလည်း ၊ ဟေဗြဲ လူတို့၏ ဘုရား သခင်သည် ကျွန်တော် တို့နှင့် တွေ့ တော်မူပြီ။ တော သို့ သုံး ရက် ခရီး သွား ၍ ၊ ကျွန်တော် တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော် ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူပါ။ သို့မဟုတ် ကာလနာ ဘေး ၊ ထား ဘေး တ စုံ တ ခု ဖြင့် ကျွန်တော် တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ဆို၏။⁴ အဲ ဂုတ္တု ဘုရင် ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် ၊ သင်တို့သည် ဤလူ များ တို့ကို အဘယ်ကြောင့် အလုပ် ပြတ် စေ သနည်း။ အမှု တော်ကို သွား ၍ ဆောင်ရွက်ကြဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵ တဖန် လည်း ပြည် တော်၌ ထိုလူ တို့သည် ယခု များ ကြ၏။ အမှု မထမ်း စေခြ င်းငှါ သင်တို့သည် အခွင့်ပေး ကြသည်တကားဟု ဖါရော ဘုရင်ဆို ၍ ၊⁶ ထိုနေ့ ခြင်းတွင် အအုပ်အချုပ် ၊ အကြပ်အဆော်တို့ကို ခေါ်ပြီး လျှင် ၊⁷ အုတ် လုပ် စရာ ဘို့ ကောက်ရိုး ကို လူ တို့အား အရင် ပေး သကဲ့သို့ မ ပေး နှင့်။ သူ တို့သည် ကောက်ရိုး ကို ကိုယ် ဘို့ ရှာ ယူ ကြစေ။⁸ အုတ် ကိုကား ၊ အရေအတွက် အားဖြင့်အရင် ကဲ့သို့လုပ် စေ ရမည်။ အလျှင်း မ လျော့ စေ နှင့်။ သူ တို့သည် ပျင်းရိ ကြ၏။ ထို ကြောင့် သွား ၍ ငါ တို့ ဘုရား သခင် အား ယဇ်ပူဇော် ကြ စို့ဟု ကြွေးကြော် တတ်ကြ၏။⁹ သို့ဖြစ်၍စည်းကြပ်လျက် လုပ် စေကြ။ ပင်ပန်း စေကြ။ လူမိုက် စကား ကို နား မ ထောင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁰ အအုပ်အချုပ် အကြပ်အဆော် တို့သည် ထွက် ၍ ၊ ဖါရော ဘုရင် က ကောက်ရိုး ကို ငါ မ ပေး။¹¹ ကောက်ရိုး ကို တွေ့ နိုင် ရာ အရပ် ၌ ရှာ ကြ။ သို့သော်လည်း လုပ် ရသော အလုပ် အလျှင်း မ လျော့ ရဟု အမိန့် တော်ရှိ သည်ဟု လူ တို့အား ပြန်ကြား ကြ၏။¹² သို့ဖြစ်၍ လူ တို့သည် ကောက်ရိုး အတွက် အမှိုက် ကို ရှာ ယူခြ

င်းငါ့ အဲဂုတုတု ပြည် တရောက်လုံး တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြား ကြ၏။
¹³အုပ်ချုပ် သောသူတို့ ကလည်း ၊ ကောက်ရိုး ကို ရ သည်ကာလ၌
 နေ့ တိုင်းလုပ် ရသည်အတိုင်း ၊ ပြီး အောင် လုပ်ကြ ဟု သူတို့ကို
 နှိုးဆော် ကြ၏။¹⁴ဖါရော မင်း၏ အအုပ်အချုပ် တို့သည် ခန့် ထား
 သော ကုသရေလ အမျိုး အကြပ်အဆော် တို့ကို သင်တို့သည် အ
 ရင် က လုပ် သည် အတိုင်း ၊ ယနေ့ နှင့် မနေ့ ၌ အုတ် လုပ် ရသော
 အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် မ ပြီးစီး စေ ကြ သနည်း ဟု စစ်၍ရိုက်
 ကြ၏။¹⁵ထိုအခါ၊ ကုသရေလ အမျိုး အကြပ်အဆော် တို့သည်၊ ဖါ
 ရော မင်းထံသို့ သွား ၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန် တို့ကို
 အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ စီရင် တော် မူ သနည်း။¹⁶ကိုယ်တော် ကျွန်
 တို့အား ၊ ကောက်ရိုး ကို မ ပေး ၊ အုပ်ချုပ်သော သူတို့ ကလည်း၊
 အုတ် ကို လုပ် ကြ ဟု ဆို သဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အရိုက် ခံ ရ
 ကြပါ၏။ ကိုယ်တော် လူ တို့၌သာ အပြစ် ရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်
 ကြ၏။¹⁷ဖါရောဘုရင်ကလည်း ၊ သင် တို့သည် ပျင်းရိ သည်၊ ပျင်းရိ
 သည်။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည်သွား ၍ ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော်
 ကြ စို့ ဟု သင် တို့ ဆို တတ် ကြ၏။¹⁸သို့သောကြောင့် ယခု သွား
 ၍လုပ် ကြ။ ကောက်ရိုး ကို မ ပေး ရ။ သို့သော်လည်းအုတ် ကိုပေး
 မြဲပေး ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ထိုသို့ နေ့ တိုင်းလုပ်ရသောအုတ်
 အရေအတွက်၌ အလျှင်း မ လျော့ ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ကု သရေ လ အမျိုး အကြပ် အဆော် တို့သည် မိမိ တို့၌ အမှု ကြီး
 ရောက်ကြောင်းကို သိမြင် ကြ၏။²⁰ဖါရော မင်းထံ မှ ထွက်သွား
 ကြစဉ် ၊ လမ်း၌ စောင့် လျက်နေသောမောရှေ နှင့် အာရန် ကို တွေ့
 လျှင် ၊²¹ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို ကြည့်ရှု ၍ စီရင် တော်
 မူပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရော မင်းနှင့် အမှု တော်ထမ်း
 အပေါင်းတို့သည် ငါ တို့ကို ရွံရှာ စေ ခြင်းငါ ၎င်း၊ ငါ တို့ကိုသတ်
 ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငါ ၎င်း၊ သင်တို့သည် ပြုကြပြီတကားဟု
 ဆို ကြ၏။²²မောရှေ သည်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့သွား
 ၍ ၊ အိုဘုရား ရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ လူမျိုး ကို အဘယ်ကြောင့်
 ညှဉ်းဆဲ တော် မူ သနည်း။ အကျွန်ုပ် ကို အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်
 တော်မူသနည်း။²³အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အခွင့် နှင့် ပြော ခြင်း
 ငှာ ၊ ဖါရော မင်း ထံ သို့ဝင် သည်နေ့မှစ၍ ၊ သူသည် ဤ လူမျိုး ကို
 ညှဉ်းဆဲ ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ကို အလျှင်း
 ကယ်လွှတ် တော်မ မူပါဟု လျှောက် ၏။

6ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါသည် ဖါရော မင်း၌ အဘယ်သို့
 ပြု မည်ကို သင်သည် ယခု သိ လိမ့်မည်။ သူသည် ကြီးစွာ သော
 တန်ခိုး ကို တွေ့မြင်၍၊ ငါ၏လူ တို့ကို လွှတ် ရလိမ့်မည်။ ကြီးစွာ
 သော တန်ခိုး ကို တွေ့မြင်၍ သူ တို့ကို မိမိ ပြည် မှ နှင် ရလိမ့်မည်
 ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။²တဖန် ဘုရား သခင်သည် မောရှေ
 ၌ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်ကား၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။
³ငါသည် အာဗြဟံ ၊ ကုဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့အား ၊ အနန္တ တန်ခိုး

ရှင်၊ ဘုရား သခင်နာမနှင့် ထင်ရှား သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား နာမ
 အားဖြင့်သူ တို့သည် ငါ့ကို မ သိ ကြ။⁴သူ တို့သည် အရပ်ရပ်လည်
 ၍၊ ဧည့်သည် နေရာ ပြည် ၊ ခါနာန် ပြည် ကို သူ တို့အား ပေး ခြ
 င်းငါ ၊ သူ တို့နှင့် ငါ ပြုသောပဋိညာဉ် ကို ငါတည် စေပြီ။⁵အဲဂု
 တုတု လူတို့သည် အစေ ကျွန်ခံစေသော ကုသရေလ အမျိုးသား
 တို့၏ ညှဉ်းတွား မြည်တမ်းခြင်းအသံကို ငါ ကြား ရပြီ။ ငါ ပဋိညာဉ်
 ကိုလည်း ငါအောက်မေ့ ၏။⁶ထိုကြောင့်ကုသရေလ အမျိုးသား
 တို့အား ပြော ရ သော စကား ဟု မူကား၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား
 ဖြစ်၏။ ငါ သည် လည်း သင် တို့ ကို အဲဂု တု တု လူ တို့ လက် မှ
 လွှတ် ၍ ၊ သူ တို့၏ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းထဲက နှုတ်ယူ မည်။ လက် ဆန့်
 ခြင်း၊ ကြီးစွာ သော ဒဏ်ခတ် ခြင်း အားဖြင့် သင် တို့ကို ငါ ရှေး
 မည်။⁷ငါ ၏လူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငါ ၊ သင် တို့ကို ငါသိမ်းယူ မည်။
 ငါသည်လည်း သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ဖြစ် မည်။ ငါ သည် သင်
 တို့ကို အဲဂုတုတု လူတို့လက် မှ လွှတ် သော သင် တို့၏ ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိ ကြလိမ့်မည်။⁸ငါ
 သည်လည်း ၊ အာဗြဟံ ၊ ကုဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့ အား ပေး မည်
 ဟု ကျိန်ဆို သော ပြည် သို့ ငါ ပို့ဆောင် ၍ ၊ အမေ့ ခံ စရာ ဘို့ ပေး
 မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁹ထိုသို့မော
 ရှေ သည် ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို သော်လည်း ၊
 သူ တို့သည် အလွန်စိတ် ပင်ပန်း ၍ ကြမ်းတမ်း စွာ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း
 ကို ခံ ရသောကြောင့် ၊ မော ရှေ စကား ကို နား မ ထောင် ဘဲ နေ
 ကြ၏။¹⁰ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ဖါရော
 မင်းထံ သို့ဝင် ၍၊¹¹သူသည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မိမိ
 ပြည် မှ လွှတ် ရမည်အကြောင်း ပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့်
 တော်မူ၏။¹²မောရှေ ကလည်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည်
 အကျွန်ုပ် ပြောသော စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ နေသည်ဖြစ်၍ ၊
 အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ် နှင့် ပြောတတ်သော အကျွန်ုပ်
 ၏စကားကို ဖါရော မင်းသည် အဘယ်သို့ နားထောင် ပါမည်နည်း
 ဟု ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ လျှောက်ဆို ၏။¹³သို့ရာတွင်မောရှေ နှင့်
 အာရန် သည် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကိုအဲဂုတုတု ပြည် မှ နှုတ်
 ဆောင် ရမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ကု
 သရေလ အမျိုးသားတို့ထံသို့ ၎င်း၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ဖါရော မင်း
 ထံသို့ ၎င်း စေခိုင်း မှာ ထားတော်မူ၏။¹⁴ကုသရေလ အဆွေအမျိုး
 သူကြီး တို့၏ အမည်ဟူမူကား၊ ကုသရေလ သားဦး ရုဗင် ၏သား
 ကား၊ ဟာနတ် ၊ ဖါလု ၊ ဟေဇရုံ ၊ ကာမိ တည်း။ ဤ သူတို့သည် ရုဗင်
 အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၏။¹⁵ရှိမောင် ၏သား ကား၊ ယမေ့လ ၊ ယာမိန် ၊
 ဩဟဒ် ၊ ယာခိန် ၊ ဇောဟာ ၊ ခါနာန် အမျိုးသမီးမိန်းမ၏သား ရှော
 လ တည်း။ ဤ သူတို့သည် ရှိမောင် အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၏။¹⁶လေဝိ
 သား အဆွေအမျိုး အလိုက်ဟူမူကား ၊ ဂေရုရှုံ ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာ
 ရီ တည်း။ လေဝိ အသက် သည် အနှစ် တရာ သုံးဆယ် ခုနစ် နှစ် ရှိ
 သတည်း။¹⁷ဂေရုရှုံ သား အဆွေအမျိုး အလိုက် ဟူမူကား၊ လိဗနို

နှင့် ရှိမိ တည်း။¹⁸ ကောဟတ် သား ကား၊ အာမရုံ၊ က္ကဇဟာ ၊ ဟေ ပြုန် ၊ ဩဇေလ တည်း။ ကောဟတ် အသက် သည် အနှစ် တရာ သုံးဆယ် သုံး နှစ် ရှိသတည်း။¹⁹ မေရာရိ သား ကား၊ မဟာလိ နှင့် မုရိ တည်း။ ဤ သူတို့သည် လေဝိ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးဖြစ် သတည်း။²⁰ အာမရုံ သည် မိမိ အရီး ယောဓေဗက် နှင့် စုံဘက် ၍ ၊ သူ သည် အာရုန် နှင့် မောရှေ ကို၎င်း၊ သူတို့အစ်မမိရိအံကို၎င်း ဘွား လေ၏။ အာမရုံ အသက် သည် အနှစ် တရာ သုံးဆယ် ခုနှစ် နှစ် ရှိသတည်း။²¹ က္ကဇဟာ သား ကား၊ ကောရ ၊ နေဖက် ၊ ဇီခရိ တည်း။²² ဩဇေလ သား ကား၊ မိရှေလ ၊ ဧလဇာဖန် ၊ သိသရိ တည်း။²³ အာရုန် သည် အမိနဒပ် သမီး ၊ နာရုန် နှမ ဧလိရှာ နှင့် စုံဘက် ၍ ၊ သူသည် နာဒပ် ၊ အဘိဟု ၊ ဧလဇာ ၊ က္ကသမာ တို့ကို ဘွား လေ၏။²⁴ ကောရ သား ကား၊ အသိရ ၊ ဧလကာန ၊ အဗျာ သပ် တည်း။ ဤ သူတို့သည် ကောရ အဆွေအမျိုး ဖြစ်သတည်း။²⁵ အာရုန် သား ဧလဇာ သည် ပုတျေလ သမီး တယောက် နှင့် စုံ ဘက် ၍ ၊ သူသည် ဖိနဟတ် ကိုဘွား လေ၏။ ဤ သူတို့သည် လေ ဝိ အမျိုး၊ အသီးအသီးတို့၏ အဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်ကြသတည်း။²⁶ ထာဝရဘုရား က က္ကသရေလ အမျိုးသား ဗိုလ်ပါတို့ကို အဲဂုတု တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် လော့ဟု မိန့် တော်မူသောစကားကိုခံ သော သူ၊²⁷ က္ကသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် ခြင်းငါ ၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ဖါရော မင်းထံ ၌ လျှောက် ရသောသူ တို့သည်၊ ထို အာရုန် နှင့် မောရှေ ဖြစ်သတည်း။²⁸ အဲဂုတုတု ပြည် မှာ ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသော နေ့ရက် ၌ လည်း ၊²⁹ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ မှာ လိုက် သမျှတို့ကို ၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ဖါရော မင်းအား ပြန်ပြော ရမည် ဟု မောရှေ အား ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³⁰ မောရှေ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ဖါရော ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ် စကားကို အဘယ်သို့ နားထောင် ပါ လိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ လျှောက်ဆို ၏။

7 ထာဝရဘုရား က လည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင့် ကို ဖါ ရော ဘုရင်၏ ဘုရား အရာ၌ ငါခန့် ထား၏။ သင် ၏အစ်ကို အာရုန် သည်၊ သင် ၏ပရောဖက် ဖြစ် ရလိမ့်မည်။² ငါမိန့် တော်မူသမျှ တို့ကို သင် သည် ပြန်ပြော ရမည်။ ဖါရောဘုရင်သည် က္ကသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မိမိ ပြည် မှ လွှတ် လိုက်ရမည်အကြောင်း ကို၊ သင် ၏အစ်ကို အာ ရုန် သည် သူ့ ထံ၌ လျှောက် ရမည်။³ ငါ သည်လည်း ဖါရော မင်း၏ နှလုံး ကို ခိုင်မာ စေ၍ ၊ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ငါ ၏နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို များပြား စေ မည်။⁴ သို့သော်လည်း ဖါ ရော မင်းသည် သင် တို့စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ နေ လိမ့်မည်။ ငါ သည် လည်း ငါ့ လက် ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် အပေါ် မှာ တင် ၍ ကြီးစွာ သောဒဏ်ခတ် ခြင်းအားဖြင့် ငါ ၏ဗိုလ်ပါ များ၊ ငါ ၏လူ က္က သရေလ အမျိုးသား တို့ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် မည်။

⁵ ထိုသို့ အဲဂုတုတု ပြည်အပေါ် မှာ ငါ့ လက် ကိုဆန့် ၍ ၊ က္ကသရေ လ အမျိုးသား တို့ကို သူ တို့အထဲ မှ နှုတ် ဆောင် သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို အဲ ဂု တု တု လူ တို့သည် သိ ကြ လိမ့်မည် ဟု မော ရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။⁶ မော ရှေ နှင့် အာ ရုန် တို့သည် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သမျှ အတိုင်း ပြု ကြ၏။⁷ ဖါရော ဘုရင်ထံ ၌ လျှောက် ကြသောအခါ ၊ မောရှေ ၏အသက် သည် အနှစ် ရှစ်ဆယ် ရှိ၏။ အာရုန် ၏ အသက် သည် အနှစ် ရှစ် ဆယ် သုံး နှစ် ရှိ၏။⁸ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာ ရုန် တို့အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊⁹ ဖါရော ဘုရင် က၊ သင် တို့ အတွက် ထူးဆန်း သော တန်ခိုးကို ပြု လော့ဟုဆို လျှင် ၊ သင် ၏ လုံတံ ကိုယူ ၍ ရှေ့တော်၌ချ လော့ဟု အာရုန် အား ပြော လော့။ လုံတံသည်လည်း မြွေ ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ မောရှေ နှင့် အာ ရုန် သည် ဖါ ရော ဘုရင် ထံ သို့ဝင် ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ပြု သဖြင့်၊ အာရုန် သည် ဖါရော ဘုရင်ရှေ့ သူ ၏ကျွန် များရှေ့ မှာ လုံတံ ကိုချ ၍ မြွေ ဖြစ် လေ၏။¹¹ ထိုအခါ ဖါ ရော ဘုရင်သည် ပညာရှိ များ၊ ပြုစား တတ်သောသူများတို့ကိုခေါ် ၍ ၊ အဲဂုတုတု အမျိုး ဝိဇ္ဇာဆရာ တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာအတတ် အားဖြင့် ထိုအတူ ပြု ၍ ၊¹² မိမိ တို့ကိုင်သော လုံတံ များကိုချ ၍ မြွေ ဖြစ် ကြလေ၏။ သို့သော်လည်း အာရုန် ၏လုံတံ သည် သူ တို့၏ လုံတံ များကို မျို လေ၏။¹³ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဖါ ရော ဘုရင်သည် နှလုံး ခိုင်မာ ၍ သူ တို့၏စကားကို နား မ ထောင် ဘဲ နေ၏။¹⁴ ဖါ ရော ဘုရင် သည် နှလုံး ခိုင်မာ ၍ က္က သရေလ လူ တို့ကို မ လွှတ် ဘဲ နေ၏။¹⁵ နံနက် အချိန်၌ ဖါ ရော ဘုရင် ထံ သို့ သွား လော့။ သူ သည် ရေ ဆိပ် သို့ သွား လိမ့်မည်။ သူမ ရောက်မှီ သင် သည် မြစ် ကမ်းနား မှာ ရပ် နေ လော့။ မြွေ ဖြစ် သော လုံတံ ကိုလည်း လက် တွင် ကိုင် လော့။¹⁶ ဟေဗြဲ အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား က၊ ငါ့ လူ တို့သည်တော၌ ငါ့ အား ဝတ်ပြု မည် အကြောင်း ၊ သူ တို့ ကို လွှတ် လော့ ဟု အမိန့်တော် ပါ သော ကျွန်ုပ် ကို ကိုယ်တော် ထံ သို့စေလွှတ် တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ယခု တိုင်အောင် နား မ ထောင်ဘဲနေပါသည် တကား။¹⁷ ထာဝရဘုရား က ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည်အဘယ်သို့သိ ရမည်နည်းဟူမူကား ၊ ငါ ကိုင် သောလုံတံ နှင့် မြစ် ရေကို ရိုက် ၍ ထို ရေ သည် အသွေး ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁸ မြစ် ၌ ရှိသောငါး တို့သည်သေ ကြ လိမ့်မည်။ မြစ် ရေလည်း နံ လိမ့်မည်။ အဲ ဂု တု တု လူ တို့သည် လည်း မြစ် ရေ ကို ရွံ ကြ လိမ့်မည် အကြောင်းကို ပြန်ပြော လော့ ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ ကို မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန် အား သင် ၏လုံတံ ကို ယူ ၍ အဲဂုတုတု ပြည်၌ရှိသောချောင်း ရေ၊ မြစ် ရေ၊ အိုင် အင်းရေ၊ ကန် ရေ၊ တွင်းရေ ရှိသမျှအပေါ်မှာ လက် ကိုဆန့် လော့။ ထို ရေ ရှိ သမျှ တို့သည် အသွေး ဖြစ် လိမ့်မည်။ အဲဂုတုတု ပြည် တရှောက် လုံး ၊ သစ် ခွက်၊ ကျောက် အိုး၌ မျှ မ ကြွင်း အသွေး ရှိ လိမ့်မည်

အကြောင်းကို ပြော လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ မောရှေ နှင့် အာရုန် သည် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြု ၍ ၊ အာရုန်သည် ဖါရော ဘုရင် ရှေ့ ၊ သူ ၏ကျွန် များရှေ့မှာ လှံတံ ကိုချီ ၍ မြစ် ရေ ကို ရိုက် သဖြင့် ၊ မြစ် ရေ ရှိသမျှ သည် အသွေး ဖြစ် လေ၏။²¹ မြစ် ၌ ရှိသောငါး တို့သည်လည်း သေ ကြ၍ ၊ မြစ် ရေနံ့ သောကြောင့် ၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် မြစ် ရေ ကို မ သောက် နိုင် ကြ။ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ အသွေး နံ့ပြားလျက် ရှိ လေ၏။²² အဲဂု တု အမျိုးသားဝိဇ္ဇာဆရာ တို့လည်း ဝိဇ္ဇာအတတ် အားဖြင့် ထိုအတူ ပြု ကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဖါရော ဘုရင် သည် နှလုံး ခိုင်မာ ၍ သူ တို့၏စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ နေ၏။²³ နန်းတော် သို့ လှည့်လည် ပြန် သွား၍ ထို အမှုကို နှလုံး မ သွင်း ဘဲ နေလေ၏။²⁴ ထိုအခါ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် မြစ် ရေ ကို မ သောက် နိုင် သောကြောင့် ၊ သောက် ရေ ကိုရခြင်းငှါ မြစ် နား မှာ တွင်းတူး ကြ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား သည်မြစ် ကိုဒဏ်ခတ် ၍ ခုနစ် ရက် ကိုလွန် စေတော်မူ၏။

၈ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင်သည် ဖါရော ဘုရင်ထံ သို့ဝင် ၍ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ့ အား ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ကို လွှတ် လော့။² မလွတ် ဘူးဟုငြင်း လျှင် ၊ သင် ၏ပြည် တရှောက် လုံး ကို ဘား တို့ဖြင့် ဒဏ်ခတ် ဦးမည်။³ မြစ် သည်လည်း များစွာ သော ဘား တို့ကိုဘွား၍၊ သူတို့သည် သင် ၏အိမ် ၌၎င်း ၊ အိပ် ခန်း ၌ ၎င်း ၊ အိပ်ရာ ပေါ် ၌၎င်း ၊ သင် ၏ကျွန် တို့ အိမ် ၌ ၎င်း ၊ သင် ၏လူ တို့အပေါ် ၌၎င်း ၊ သင် ၏မီးဖို ၌ ၎င်း ၊ မုန့် နယ်သော ခွက်၌ ၎င်း တက် ကြလိမ့်မည်။⁴ သင် မှစ၍ သင် ၏လူ ၊ သင် ၏ကျွန် ရှိ သမျှ တို့ အပေါ် ၌ တက် ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် အကြောင်းကို ကြားပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။⁵ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူပြန်သည် ကား၊ အာရုန် သည် ချောင်း ရေ၊ မြစ် ရေ၊ အိုင် အင်းရေတို့အပေါ်၌ လှံတံ ကို ကိုင် လျက်၊ လက် ကို ဆန့် ၍ အဲဂု တု တု ပြည် အပေါ် သို့ ဘား များကို တက် စေ ခြင်းငှါ ပြော လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁶ အာရုန် သည် အဲဂု တု တု ပြည်၌ရှိသောရေ အပေါ်မှာ လက် ကို ဆန့် သဖြင့် ၊ ဘား တို့သည်တက် ၍ အဲဂု တု တု ပြည် တရှောက် လုံးကို ဖုံးလွှမ်း ကြ၏။⁷ ဝိဇ္ဇာ ဆရာ တို့သည်လည်း ဝိဇ္ဇာ အတတ် အားဖြင့် ထိုအတူ ပြု ၍ ဘား တို့ကို အဲဂု တု တု ပြည် အပေါ် သို့ ဆောင် ကြ၏။⁸ ထိုအခါ ဖါရော မင်းသည်၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို ခေါ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘား တို့ကိုငါ နှင့် ငါ့ လူ တို့ ထံမှ ပယ်ရှား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် လော့။ ဣသရေလလူ တို့သည် ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော် ရသော အခွင့် ကို ငါ ပေး မည် ဟု ဆို ၏။⁹ မောရှေ ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် အိမ် များမှ ဘား တို့ကို ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီး၍၊ မြစ် ၌ သာ နေ စေ ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် ကျွန် များ၊ လူ များအဘို့ အကျွန်ုပ်

တောင်းပန် ရသောအချိန် ကို ချိန်းချက် တော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊¹⁰ နက်ဖြန် နေ့ တောင်းပန်လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ မော ရှေက၊ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား နှင့်တူ သော ဘုရား မ ရှိ ကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိ စေ ခြင်း ငှါ အမိန့် တော် အတိုင်း ဖြစ်၍ ၊¹¹ ဘား တို့သည်ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် အိမ် များ၊ ကျွန် များ၊ လူ များ ထံမှ ထွက် သွား၍ မြစ် ၌ သာ နေ ကြ လိမ့်မည်ဟု မောရှေလျှောက် ပြီးလျှင်၊¹² အာရုန် နှင့်အတူ အထံတော်မှ ထွက် သွား ၍ ၊ ဖါရော ဘုရင်အပေါ် သို့ ထာဝရဘုရား ဆောင် တော်မူ သော ဘား တို့အကြောင်း ကြောင့် ၊ မောရှေ သည် ဆုတောင်း ပ ငွှာပြုလေ၏။¹³ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ တောင်း လျှောက် သော စကားအတိုင်း ပြု တော်မူသဖြင့် ၊ ဘား တို့သည် အိမ် များ၊ ရွာ များ၊ လယ်ပြင် များတို့တွင် သေ ကြ၏။¹⁴ အသေကောင် တို့ ကို စုပုံ ၍ထားသဖြင့် တပြည် လုံး နံ့ လေ၏။¹⁵ ဖါရော မင်းလည်း၊ သက်သာ ရကြောင်းကို သိမြင် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ နှလုံး ခိုင်မာ ၍ သူ တို့စကား ကို နား မ ထောင် ဘဲ နေပြန် လေ၏။¹⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ ရှိသောမြေမှုန့် သည် ခြင် ကောင်ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ အာရုန် သည် လှံတံ ကို ကိုင် လျက် လက်ကိုဆန့် ၍၊ မြေမှုန့် ကို ရိုက် စေ ခြင်းငှါ ပြော လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁷ အာရုန် သည် လှံတံ ကိုကိုင်လျက် လက် ကိုဆန့် ၍ မြေမှုန့် ကို ရိုက် လေ၏။ မြေမှုန့်သည်လည်း လူ ၌ ၎င်း ၊ တိရစ္ဆာန် ၌ ၎င်း ၌ ခြင် ကောင်ဖြစ် လေ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက် လုံး ၌ မြေမှုန့် ရှိသမျှ သည် ခြင် ကောင်ဖြစ် လေ၏။¹⁸ ဝိဇ္ဇာဆရာ ကိုလည်း ၊ ခြင် ကောင်တို့ကို ဖြစ် စေ ခြင်းငှါ ဝိဇ္ဇာအတတ် အားဖြင့် ထိုအတူ ပြု ၍ မ တတ် နိုင် ကြ။ သို့ဖြစ်၍ လူ တို့နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့၌ ခြင် ကောင် တို့သည် ရှိ ကြ၏။¹⁹ ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာ ဆရာ တို့က၊ ဤ အမှုသည် ဘုရား သခင် ၏ တန်ခိုး ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဖါရော ဘုရင်အား လျှောက် ကြားကြ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ဖါရော ဘုရင် သည် နှလုံး ခိုင်မာ ၍ သူ တို့စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ နေပြန်လေ၏။²⁰ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင်သည် နံနက် စောစော ထ လော့။ ရေ ဆိပ် သို့ ထွက် သွား သော ဖါရော ဘုရင်ရှေ့မှာ ရပ် ၍ ထာဝရဘုရား က၊ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ့ အား ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ကို လွှတ် လော့။²¹ မ လွှတ် ဘဲ နေလျှင် သင် နှင့် သင် ၏ကျွန် များ၊ လူ များ၊ အိမ် များထံသို့ ယင်ရဲ တို့ကို ငါ စေလွှတ် သဖြင့် အဲဂု တု တု လူတို့နေ သော အိမ် ၊ ရပ် သော မြေ သည် ယင်ရဲ နှင့် အပြည့် ရှိ ရလိမ့်မည်။²² ငါ သည် မြေကြီး အလယ် ၌ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင် သိ စေခြင်းငှါ ငါ ၏လူ တို့နေရာ ဂေါရှင် ပြည် ကို ထို နေ့ ၌ ငါခြား နား စေ၍၊ ထို ပြည်၌ ယင်ရဲ မ ရှိ ရ။²³ ထိုသို့ ငါ ၏လူ တို့နှင့် သင် ၏လူ တို့ကို ငါခြားနား စေ မည်။ နက်ဖြန် နေ့၌ ထို နိမိတ် ထင်ရှား

လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။²⁴ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူသဖြင့် ၊ အလွန် ကြမ်းတမ်းသော ယင်ရဲ တို့သည်၊ ဖါရော ဘုရင်အိမ် အစရှိသော သူ ၏ကျွန် တို့အိမ် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ ရောက် လာ၍၊ ထို ယင်ရဲ တို့ကြောင့် အဲဂုတ္တု ပြည် ပျက် လေ၏။²⁵ ထိုအခါ ၊ ဖါရော ဘုရင်သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ သင် တို့သည် ဤပြည် ၌ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် အား ယဇ်ပူဇော် သွား ကြ လော့ဟု မိန့် တော် မူ သော်၊²⁶ မောရှေ က ထိုသို့ မ ပြု သင့်။ ပြုလျှင် အဲဂုတ္တု လူ တို့၏ ရွံရှာ ဘွယ်သော အရာကို အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အား ယဇ် ပူဇော် ရ ပါ မည်။ အဲဂု တု တု လူ တို့၏ ရွံ ရှာ ဘွယ် သော အရာ ကို သူ တို့ မျက်မှောက် ၌ ယဇ်ပူဇော် လျှင် ၊ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ခဲနှင့်ပစ် ကြ ပါ လိမ့်မည်မဟုတ် လော။²⁷ သို့ဖြစ်၍တော ၌ သုံး ရက် ခရီး သွား ၍ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယဇ်ပူဇော် ကြပါမည်ဟု လျှောက်ဆို ၏။²⁸ ဖါရော ဘုရင်ကလည်း ၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ၊ တော ၌ ယဇ် ပူဇော် မည်အကြောင်း ၊ သွားရသောအခွင့် ကို ငါ ပေးမည်။ သို့ရာတွင် ဝေး ဝေး မ သွား ရကြ။ ငါ့ အဘို့ တောင်းပန် လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁹ မောရှေ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံ မှ ထွက်သွား ၍ ယင်ရဲ တို့သည် ဖါရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏ ကျွန် များ၊ လူ များထံမှ ၊ နက်ဖြန် နေ့သွား မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် ပါ မည်။ သို့ရာတွင် ကုသရေလ လူ တို့သည် ထာဝရဘုရား အား ယဇ် မ ပူဇော်ရမည် အကြောင်း ၊ နောက်တဖန် ဆီးတား ၍ လှည့်စား တော် မ မူပါနှင့်ဟု လျှောက် ပြီးလျှင် ၊³⁰ ဖါရော ဘုရင်ထံ မှ ထွက် သွား၍ ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် လေ၏။³¹ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ မောရှေ စကား ကို နားထောင် ၍ ယင်ရဲ တို့ကို ဖါရော ဘုရင်နှင့်သူ ၏ကျွန် များ၊ လူ များထံမှာ တကောင် မျှ မ ကျန် စေခြင်းငှါ ပယ်ရှား တော်မူ၏။³² ထို အခါ ၌ လည်း ၊ ဖါရော ဘုရင်သည် နှလုံး ခိုင်မာ ပြန်၍ ၊ ကုသရေလလူ တို့ကို မ လွှတ် ဘဲနေလေ၏။

9 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင်သည် ဖါရော ဘုရင် ထံသို့ ဝင် ၍ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ့ အား ဝတ်ပြု မည် အကြောင်း ၊ သူတို့ကို လွှတ် လော့။² မလွတ်ဘူးဟုငြင်း ၍ ဆီးတား သေး လျှင် ၊³ ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်သည် လယ်ပြင် ၌ ရှိ သော တိရစ္ဆာန် ၊ မြင်း ၊ မြည်း ၊ ကုလားအုပ် ၊ သိုး ၊ နွား တို့အပေါ် ၌ ရောက် ၍ အလွန် ပြင်းစွာ သော ရောဂါ စွဲ လိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား သည်၊ ကု သရေလ လူ တို့၏ တိရစ္ဆာန် နှင့် အဲဂုတ္တု လူတို့၏ တိရစ္ဆာန် ကို ခြားနား စေ သဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ပိုင်သော တိရစ္ဆာန် တကောင် မျှမ သေ ရ။⁵ နက်ဖြန် နေ့၊ အဲဂုတ္တုပြည် ၌ ထို အမှု ကို ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူမည်ဟု မှန်သောအချိန် ကို ချိန်းချက် တော်မူပြီဟု ဟောပြော လူတို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းကို

ပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။⁶ နက်ဖြန် နေ့၌ ထို အမှု ကိုပြု တော်မူသဖြင့် ၊ အဲဂုတ္တု လူတို့၏ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုး သေ ကြ၏။ ကုသရေလ လူ တို့၏ တိရစ္ဆာန် တကောင် မျှမ သေ။⁷ ဖါ ရော ဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့၏ တိရစ္ဆာန် တ ကောင်မျှ မ သေ ကြောင်းကို သိ ရ၏။ သို့သော်လည်း နှလုံး ခိုင်မာ ပြန်၍ ၊ ကုသရေလလူ တို့ကို မ လွှတ် ဘဲနေလေ၏။⁸ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ မီးဖို ထဲကပြာ ကို လက် နှင့်ယူ ၍ မောရှေ သည် ဖါရော ဘုရင်ရှေ့ ၌ မိုဃ်းကောင်းကင် သို့ ပစ် လွှင့်စေ။⁹ ထို ပြာသည် အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ နံ့ပြားသော အမှုန့် ဖြစ် ၍ ၊ ပြည် တရှောက်လုံး တွင် လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့၌ အဲအဲကျိတ် ပြည့် သော အနာဆိုး ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁰ သူတို့သည် မီးဖို ထဲကပြာ ကိုယူ ၍ ၊ ဖါ ရော ဘုရင် ရှေ့မှာရပ် လျက် ၊ မောရှေ သည် မိုဃ်းကောင်းကင် သို့ ပစ် လွှင့်သဖြင့် ၊ ထိုပြာသည် လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့၌ အဲအဲကျိတ် ပြည့် သော အနာဆိုး ဖြစ် လေ၏။¹¹ ဝိဇ္ဇာဆရာ တို့သည် အနာဆိုး ကြောင့် ၊ မောရှေ ရှေ့၌မ ရပ် မ နေနိုင်။ ထိုအနာဆိုး သည် ဝိဇ္ဇာ ဆရာ တို့၌ ၎င်း ၊ အဲဂုတ္တု လူအပေါင်း တို့၌ ၎င်း စွဲ သတည်း။¹² ထာဝရဘုရား သည် ဖါရော ဘုရင်၏နှလုံး ကို ခိုင်မာ စေတော်မူ သည်ဖြစ်၍ ၊ မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ၊ သူ တို့စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲ နေလေ၏။¹³ တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ နံနက် စောစော ထ၍ ၊ ဖါရော ဘုရင်ရှေ့ မှာရပ် လျက် ၊ ဟောပြော လူတို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား က၊ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ့ အား ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း ၊ သွား ရ သော အခွင့် ကို ပေး လော့။¹⁴ သို့မဟုတ် ယခု ကာလ အခါ သင် ၏နှလုံး ၌ ၎င်း ၊ သင် ၏ကျွန် များ၊ လူ များ၌ ၎င်း ၊ ငါ ၏ဘေးဒဏ် အလုံးစုံ တို့ကို သင့် ရောက်စေမည်။ မြေကြီး တ ရှောက် လုံး ၌ ငါ ကဲ့သို့ သော သူ မ ရှိ ကြောင်း ကို သင် သည် သိ ရလိမ့်မည်။¹⁵ ငါ့ လက် ကို ငါ ဆန့် ၍ သင် နှင့် သင် ၏လူ တို့ ကို ကာလနာ ဖြင့် ဒဏ်ခတ် မည်။ သင့်ကိုလည်း မြေကြီး ပေါ်က သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။¹⁶ အကယ်စင်စစ်ငါ့ တန်ခိုး ကို သင် ၌ ငါ ပြု ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါ့ နာမ ကို မြေကြီး တပြင်လုံး တွင် ကျော်စော စေ ခြင်းငှါ ၎င်း၊ သင့် ကို ငါချီးမြှောက် ခဲ့ပြီ။¹⁷ သင် သည် ငါ ၏လူ တို့ကိုမ လွှတ် ဘဲ၊ သူ တို့ကို စော်ကား သေး သလော။¹⁸ ကြည့်ရှု လော့။ အဲဂုတ္တု ပြည် တည် သည်ကာလ မှ စ၍ယခု တိုင်အောင် မ ရှာ ဘူးသော အလွန် ကြီးစွာ သော မိုဃ်းသီး ရွာခြင်းကို နက်ဖြန် နေ့ ဤအချိန် ၌ ငါ ဖြစ် စေမည်။¹⁹ ထိုကြောင့် ယခု စေလွှတ် ၍ ၊ လယ်ပြင် ၌ ရှိသောတိရစ္ဆာန် များနှင့် ရှိလေသမျှ တို့ကို သိမ်း ယူ လော့။ အိမ် သို့ မ ဆောင် လျှင်၊ လယ်ပြင် ၌ တွေ့ သမျှ သော လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့အပေါ်မှာ မိုဃ်းသီး ကျ ၍ ၊ သူတို့သည် သေ ကြ လိမ့်မည်အကြောင်းကို ပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။²⁰ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ကြောက်ရွံ့ သော ဖါရော

ဘုရင်၏ ကျွန် တို့သည်၊ မိမိ ကျွန် နှင့် မိမိ တိရစ္ဆာန် တို့ကို အိမ် သို့ ပြေး စေကြ၏။²¹ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ပမာဏ မ ပြုသောသူတို့သည်၊ မိမိ ကျွန် ၊ မိမိ တိရစ္ဆာန် တို့ကို လယ်ပြင် ၌ ထား ကြ၏။²² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက် လုံး ၌ လူ တို့အပေါ်မှာ ၎င်း ၊ တိရစ္ဆာန် တို့အပေါ်မှာ ၎င်း ၊ လယ်ပြင် ၌ ရှိ လေ သမျှ သော အပင် များ အပေါ် မှာ ၎င်း ၊ မို ယ်း သီး ရွာ စေ ခြင်း ငှာ ၊ သင် ၏လက် ကို မို ယ်း ကောင်းကင် သို့ ဆန့် လော့ ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။²³ မောရှေ သည် မိမိ လှံတံ ကို မို ယ်း ကောင်းကင် သို့ ဆန့် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် မို ယ်း ကြိုး နှင့် မို ယ်း သီး ကို လွှတ် တော်မူ၏။ မီး သည်လည်း မြေ ပေါ် မှာ ပြေး လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည်၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ မို ယ်း သီး ရွာ စေတော် မူသဖြင့်၊²⁴ အဲဂုတ္တု ပြည် တည်ထောင် သည်ကာလမှစ၍ တခါမျှ မဖြစ် ဘူးသော မို ယ်း သီး ၊ မီး နှင့် ရော၍ အလွန် ပြင်းထန် စွာသော မို ယ်း သီး ဖြစ် လေ၏။²⁵ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ ၊ လယ်ပြင် မှာ ရှိ သမျှ သော လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် များ၊ မြက်ပင် များ၊ သစ်ပင် များ တို့ကို မို ယ်း သီး ထိ လေ၏။²⁶ သို့ရာတွင် ဣသရေလ အမျိုးသား နေရာ ဂေါရှင် ပြည် ၌ မို ယ်း သီး မ ကျ မရွာ။²⁷ ထိုအခါ ဖါရော ဘုရင် သည် လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ၊ ဤ အမှု၌ ငါ ပြစ်မှား ပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ဖြောင့်မတ် တော် မူ၏။ ငါ နှင့် ငါ ၏လူ တို့သည် အပြစ် များပါ၏။²⁸ တန် ပါပြီ။ အားကြီး သော မို ယ်း ကြိုး နှင့် မို ယ်း သီး စဲမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် ပါ။ သင် တို့ကို ငါမ ဆီးမတား အလျင်အမြန်လွှတ် မည် ဟု ဆို လေ၏။²⁹ မောရှေ ကလည်း ၊ မြို့ ထဲက ကျွန်ုပ် ထွက် သွား သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျွန်ုပ် လက်ဝါး တို့ကို ဖြန့် ပါမည်။ ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး ကို အစိုးရတော် မူကြောင်း ကို ကိုယ်တော် သိ စေ ခြင်း ငှာ မို ယ်း ကြိုး စဲ လိမ့်မည်။ မို ယ်း သီး လည်း မ ကျ မရွာရ။³⁰ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့သည်၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကို မ ကြောက် သေး ကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါသည် ဟု လျှောက် ဆို ၏။³¹ ပိုက်ဆန် ပင်၊ မုယော ပင်ကို မို ယ်း သီး ထိ ၏။ မုယော ပင်သည် အသီး အနှံနှင့် ပြည့်စုံပြီ။ ပိုက်ဆန် ပင်လည်း အသီးမှည့် ပြီ။³² ဂ ျှံ စပါး၊ ကောက် စပါးပင်ကိုကား မ ထိ။ ထို အပင်တို့သည် မ ပေါက်ကြသေး။³³ မော ရှေ သည် ဖာ ရော ဘုရင် ထံမှ ထွက် ၍ မြို့ ပြင် သို့ သွား ပြီး လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လက်ဝါး တို့ကို ဖြန့် သဖြင့် ၊ မို ယ်း ကြိုး နှင့် မို ယ်း သီး စဲ လေ၏။ မြေ ပေါ်၌ လည်း မို ယ်း မ ရွာ။³⁴ ထိုသို့ မို ယ်း မရွာ၍ မို ယ်း သီး နှင့် မို ယ်း ကြိုး စဲ သည်ကို ဖာ ရော ဘုရင်မြင် လျှင် ၊ တဖန် ပြစ်မှား ၍ ၊ ကျွန် များနှင့် တကွ နှလုံး ခိုင်မာ လျက်နေ၏။³⁵ ထိုသို့ ဖာ ရော ဘုရင်သည် နှလုံး ခိုင်မာ သည်ဖြစ်၍ ၊ မော ရှေ ၌ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည် အတိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မ လွှတ် ဘဲနေပြန်သတည်း။

10 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ဖာ ရော ဘုရင် ထံ သို့ ဝင် လော့။ ငါ သည် ဤ နိမိတ် တို့ကို သူ ရှေ့၌ ပြ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊² အဲဂု တု တု ပြည်၌ ငါ ပြု သော အမှု၊ အဲဂု တု တု လူ တို့တွင် ငါ ပြု သော နိမိတ် တို့ကို၊ သင် ၏သား မြေးတို့အား ကြား ပြောသဖြင့် ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိ စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ သူ ၏နှလုံး ၊ သူ ၏ကျွန် တို့နှလုံး ကို ငါ ခိုင်မာ စေပြီဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။³ မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့သည်၊ ဖာ ရော ဘုရင် ထံ သို့ ဝင် ပြီးလျှင် ၊ ဟေဗြဲ လူတို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ငါ ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုယ်မ နှိမ့်ချ ဘဲ အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးနေ လိမ့်မည်နည်း။ ငါ ၏လူ တို့ သည် ငါ့ အား ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း ၊ သွား ရ သော အခွင့် ကို ပေး လော့။⁴ သို့မဟုတ် ငါ ၏လူ တို့ ကို မ လွှတ် ဘဲ နေ လျှင် ၊ ကြည့်ရှု လော့။ ကျိုင်းကောင် တို့ကို သင် ၏ပြည် သို့ နက်ဖြန် ငါ ဆောင် ခဲ့မည်။⁵ မြေ မ ထင်ပေါ်နိုင် အောင် သူတို့သည် မြေ မျက်နှာ ကို ဖုံးလွှမ်း ကြလိမ့်မည်။ မို ယ်း သီး မဖျက်၊ သင် တို့၌ ကျန် ကြွင်း သေးသမျှကို ၎င်း၊ သင် တို့အဘို့ မြေ ၌ ပေါက် သမျှ သော အပင် တို့ကို ၎င်း စား ကြ လိမ့်မည်။⁶ သင် ၏ဘိုး ဘေး တို့သည် မြေ ပေါ် မှာ ဖြစ် သည် ကာလ မှစ၍ ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် မ မြင် ဘူးသကဲ့သို့၊ သင် ၏အိမ် များ၊ သင် ၏ကျွန် တို့အိမ် များ၊ အဲဂု တု တု လူအ ပေါင်း တို့၏ အိမ် များ တို့ကို ဖြည့် ကြ လိမ့်မည် ဟု ဆို ပြီးလျှင် ၊ လှည့် ၍ ဖာ ရော ဘုရင်ထံမှ ထွက် သွားလေ၏။⁷ ဖာ ရော ဘုရင်၏ ကျွန် တို့ကလည်း ၊ ဤ လူ သည် ငါ တို့ကို အ ဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး နှောင့်ရှက် ပါလိမ့်မည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် သူ တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း အခွင့် ပေးတော်မူပါ။ အဲဂု တု တု ပြည်ပျက် ကြောင်း ကို သိ တော်မ မူသေးသလောဟုလျှောက် ကြလျှင်၊⁸ မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို တဖန် ဖာ ရော ဘုရင် ထံ သို့ သွင်း ပြန်၍ ၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရားအား ဝတ်ပြု ခြင်းငှာ သွား ကြလော့။ သို့ရာတွင် သွား ရသော သူတို့သည် အဘယ်သူ နည်းဟု မေး လျှင်၊⁹ မော ရှေ က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် သူငယ် ၊ သူအို၊ သားသမီး ၊ သိုး ၊ နွား ပါ လျက် သွား ပါ မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပွဲ ခံ ရ ပါ မည် ဟု ပြန်ဆို လေသော်၊¹⁰ ဖာ ရောမင်းက၊ သင် တို့နှင့် သူငယ် များကို ငါလွှတ် သည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၌ ရှိစေသော။ သတိပြု ၊ မကောင်း သော အကြံကို ကြံကြသည်တကား။¹¹ ထိုသို့ မ ဖြစ် ရာ။ အရင်တောင်း လျှောက် သည် အတိုင်း၊ ယောက်ျား ဖြစ် သောသူတို့သာ သွား ၍ ထာဝရ ဘုရားအား ဝတ်ပြု ကြဟု မိန့် တော် မူသဖြင့်၊ သူ တို့ကို အထံ တော်မှ နှင် ကြလေ၏။¹² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ကျိုင်း တို့သည် အဲဂု တု တု ပြည် သို့ ရောက် လာ၍ မို ယ်း သီး မဖျက်၊ မြေ ပေါ်မှာ ကျန်ရစ် သော အပင် ရှိ သမျှ တို့ကို စား စေ ခြင်းငှာ ၊ အဲဂု တု တု ပြည် အပေါ်မှာ လက် ကိုဆန့် လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊¹³ မောရှေ သည် မိမိ လှံတံ ကို အဲဂု

တုတု ပြည် အပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့် ၊ ထို နေ့နှင့် ထိုည၌ ပတ်လုံး ၊ အရှေ့လေ ကို မြေ ပေါ်မှာထာဝရဘုရား လာ စေတော်မူ၍၊ နံနက် ရောက် မှ အရှေ့လေ သည် ကျိုင်း တို့ကို ဆောင် ခဲ့လေ၏။¹⁴ ထို ကျိုင်း တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည် လုံးကို လွှမ်းမိုး၍၊ ပြည်နယ်နိမိတ် ရှိသမျှ အပေါ်မှာ နား သဖြင့် အလွန် များပြား ကြ၏။ ထိုသို့ သော ကျိုင်း တို့သည် ရှေး ကမ ဖြစ် စဖူး၊ နောက် ၌လည်း မ ဖြစ် ရလတုံ။¹⁵ မြေ မည်း သည်တိုင် အောင်မြေ တ ပြင် လုံး ကို ဖုံးအုပ် ၍ တ ပြည် လုံးတွင် မြက်ပင် ရှိသမျှ မိုဗ်းသီး နှင့် လွတ် သောသစ်သီး ရှိသမျှ ကို စား ကြသဖြင့် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး တွင် သစ်ပင် မြက်ပင် တို့၌ စိမ်း သော အရာ တစုံတခု မျှ မ ကျန်ရစ်။¹⁶ ထိုအခါ ဖာရော ဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရုန် ကို အလျင်အမြန် ခေါ်၍ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို၎င်း ၊ သင် တို့ ကို၎င်း ငါ ပြစ်မှား ပါ ပြီ။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ သည် တခါ ငါ အပြစ် ကို သည်းခံ ပါလော့။ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ဤ သေဘေး တခုကိုသာ ငါ မှ ပယ်ရှား ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန် ပါ ဟု ဆို သည် ရှိ သော်။¹⁸ မော ရှေ သည် အထံ တော် မှ ထွက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် လေ၏။¹⁹ ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး သော အနောက် လေ ကို လွတ် တော်မူသဖြင့် ၊ ထိုလေ သည် ကျိုင်း တို့ကို ဆောင်သွား ၍ ဧဒုံ ပင်လယ် ၌ ချ ပစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ ကျိုင်း တကောင် မျှ မ ကျန်ရစ်။²⁰ သို့သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဖာရော ဘုရင်၏နှလုံး ကို ခိုင်မာ စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ သည် ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့ ကို မ လွတ် ဘဲ နေ ပြန် လေ၏။²¹ တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ အဲဂု တုတု ပြည် တရှောက်လုံး၌ မှောင်မိုက် သာမညမဟုတ်၊ စမ်းသပ် ၍ တွေ့ရသော မှောင်မိုက် ဖြစ် စေ ခြင်းငှာ ၊ သင် ၏လက် ကို မို ဗ်းကောင်းကင် သို့ ဆန့် လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊²² မောရှေ သည် မိမိ လက် ကို မိုဗ်းကောင်းကင် သို့ ဆန့် ၍ ၊ အဲဂု တုတု ပြည် တရှောက်လုံး ၌ ထူထပ် သော မှောင်မိုက် သည် သုံး ရက် ပတ်လုံးဖြစ် လေ၏။²³ ထိုအခါ တယောက်ကိုတ ယောက်မ မြင်နိုင်ကြ။ သုံး ရက် ပတ်လုံးအဘယ်သူမျှ မိမိ နေရာ မှ မ ထ ရကြ။ သို့ရာတွင် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ မိမိ တို့နေရာ ၌ အလင်း ကို ရ ကြ၏။²⁴ ထိုအခါ ဖာ ရော ဘုရင် သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို ခေါ်၍ ထာဝရ ဘုရားအား ဝတ်ပြု ခြင်းငှာသွား ကြလော့။ သို့ရာတွင်သိုး နွား များကို ထား ခဲ့ကြစေ။ သူငယ် များကို ခေါ်ကြစေဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁵ မောရှေ ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော် စရာဘို့ ယဇ် ကောင် များ၊ မီးရှို့ ရာပူဇော်သက္ကာများကို ကိုယ်တော် ပေး ရမည်။²⁶ ကျွန်ုပ် တို့သည် တိရစ္ဆာန် များကို ဆောင်သွား ရမည်။ တကောင် မျှ မ ကျန်ရစ် ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့အထဲက ကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ဝတ်ပြု စရာဘို့ ရွေး ယူရမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား အဘယ် မည်သောအကောင်နှင့် ဝတ်ပြု ရမည်ကို ထို

အရပ်သို့ မ ရောက် မှီ မ သိ ပါဟု ဆို လေသော်၊²⁷ ထာဝရဘုရား သည် ဖာ ရော ဘုရင်၏ နှလုံး ကို ခိုင်မာ စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မ လွတ် ။²⁸ မောရှေ ကို လည်း ၊ ငါ ထံမှ ထွက် သွားလော့။ နောက် တဖန် ငါ မျက်နှာ ကို မ မြင် အောင် သတိပြု လော့။ ငါ မျက်နှာ ကို မြင် သောနေ့ ၌ သေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။²⁹ မော ရှေ က လည်း ၊ မိန့် တော် မူ ချက်သည် လျောက်ပတ် ပါ၏။ မျက်နှာ တော်ကို နောက် တဖန်မ မြင် ပါဟု လျှောက်ဆို ၏။

11 ထိုအခါ ထာဝရဘုရား က၊ ဖာရော ဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တု ပြည် အပေါ်မှာ ဘေး တပါး ကို ငါရောက် စေဦး မည်။ ထိုနောက် သင် တို့ကို လွတ် လိမ့်မည်။ လွတ် သောအခါ ၌လည်း၊ အကယ်၍သင် တို့ကို တပြိုင်နက် နှင် လိမ့်မည်။² ဣသရေလလူယောက်ျားသည်၊ အိမ်နီးချင်း ယောက်ျား ၌ ၎င်း၊ မိန်းမသည် အိမ်နီးချင်း မိန်းမ ၌ ၎င်း ၊ ငွေ တန်ဆာ ၊ ရွှေ တန်ဆာ ၊ အဝတ်တန်ဆာ တို့ကို တောင်း စေ ခြင်းငှာ ၊ လူ များတို့အား ပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။³ သူတို့တောင်းသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ပေးချင် သောစေတနာ စိတ်ကို ထာဝရဘုရား ဖြစ် စေ တော်မူ၏။ မောရှေ သည်လည်း ၊ အဲဂု တုတု ပြည် တွင် ဖာ ရော ဘုရင်၏ ကျွန် များ၊ လူ များရှေ့၌ ကြီးစွာ သော အသရေ ရှိလေ၏။⁴ ထိုအခါ မောရှေ က၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ အဲဂု တုတု ပြည်အလယ် သို့ ငါ ထွက်သွား မည်။⁵ နန်း ထိုင် သော ဖာ ရော ဘုရင်၏ သားဦး မှစ၍ ၊ ကြိတ်ဆုံ နောက်၌ ထိုင်သော ကျွန်မ ၏သားဦး တိုင်အောင် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ ရှိသမျှ သော သားဦး တို့ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့၏ သားဦး ရှိသမျှ တို့သည် သေ ကြလိမ့်မည်။⁶ အဲ ဂုတ္တု ပြည် တရှောက်လုံး တွင် ၊ ရှေးကာလ၌ မ ဖြစ် စဖူး၊ နောင် ကာလ၌လည်း မ ဖြစ် လတုံသော ကြီးစွာ သော ငိုကြွေး ခြင်း ဖြစ် ရလိမ့်မည်။⁷ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည်၊ အဲဂု တုတု လူ တို့နှင့် ဣသရေလ လူ တို့ကို ခြားနား စေ တော်မူကြောင်း ကို သင် တို့သိ စေ ခြင်းငှာ ၊ ဣသရေလ လူ တစုံတယောက်ကို ခွေး တကောင် မျှ မ ဟိန်း ရဟု မိန့် တော်မူ၏။⁸ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ်သော ဤ လူအ ပေါင်း တို့သည်လည်း ကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ ၍ ပြုပ်ဝပ် လျက် ထွက်သွားပါ။ ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် နောက် ၌ လိုက်သော လူ အပေါင်း တို့ ထွက်သွား ကြပါဟု ပြောဆို ပြီးမှ ကျွန်ုပ် ထွက်သွား ပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုသဖြင့် ၊ အမျက် ထွက်၍ ဖာရော ဘုရင်ထံမှ ထွက်သွား လေ၏။⁹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှု တော် တို့သည် အဲဂု တုတု ပြည် ၌ များပြား မည်အကြောင်း ၊ ဖာ ရော ဘုရင်သည် သင် တို့၏စကားကို နား မ ထောင်ဘဲနေလိမ့်မည် ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁰ မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့သည် ဖာရော ဘုရင်ရှေ့မှာ ဤ အံ့ဘွယ် သော အမှုအလုံးစုံ တို့ ကို ပြု သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဖာရော ဘုရင်၏ နှလုံး ကို

ခိုင်မာ စေတော်မူသဖြင့် ၊ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ပြည် တော် မှ ထွက်သွားရသောအခွင့် ကို မ ပေးဘဲ နေသတည်း။

12 ထာဝရဘုရား သည် အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ မောရှေ နှင့် အာရု န် တို့အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ² ဤ လ သည် သင် တို့၌ လဦး တည်းဟူသောနှစ် စဉ်တွင် ပဌမ လ ဖြစ်ရမည်။ ³ သင်တို့သည် က္လ သရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို မှာ ထားရသောစကားဟူ မှုကား၊ ဤ လ ဆယ် ရက် နေ၌ သင်တို့ရှိသမျှသည်၊ မိမိအိမ်ထောင် အသီးအသီး အတိုင်း တ အိမ်ထောင် လျှင် သိုးသငယ် တကောင်စီ ယူ ရမည်။ ⁴ အိမ်ထောင် ငယ် ၍ သိုး သငယ် တကောင်နှင့် မတန် လျှင် ၊ နီးစပ် သော အိမ်နီးချင်း နှင့် စပ်ဘက် ၍ လူ မည်မျှရှိသည် ဟု ရေတွက် ပြီးလျှင်၊ တကောင်ကို စား လောက်သော သူများကို ထောက် ၍ သိုးသငယ် တကောင်ကို ယူရမည်။ ⁵ သိုး သငယ်ဖြစ်စေ ၊ ဆိတ် သငယ်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ယူ သော အကောင်သည် အပြစ် မပါ၊ အခါ မလည်သော အထီး ဖြစ် ရမည်။ ⁶ ထိုသိုးသငယ်တို့ကို၊ ထို လ ဆယ် လေး ရက် တိုင်အောင် စောင့် ထားပြီးမှ ၊ ညဦး အချိန်၌ က္လ သရေလ အမျိုး အစည်းအဝေး ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် သတ် ရကြမည်။ ⁷ သိုးသငယ် ၎်၏အသားကို စား ရသောအိမ် ၎်၏ တံခါးထုပ် နှင့် တံခါးတိုင် နှစ် ဘက်၌ ၊ သိုးသငယ်၏အသွေး ကို ယူ ၍ ထိုး ရ မည်။ ⁸ အသား ကို မီး နှင့်ကင် ပြီးမှ ၊ ထို ညဦး ခြင်းတွင် တဆေးမ ပါသောမုန့်၊ ခါး သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် စား ရမည်။ ⁹ အသား စိမ်း သည်ဖြစ် စေ ၊ ရေ နှင့် ပြုတ် သည်ဖြစ် စေမ စား ရ။ ခေါင်း ၊ ခြေထောက် ၊ အသည်း ၊ နှလုံး စသည်တို့နှင့်တကွ ၊ မီး ကင် ပြီး မှ စား ရမည်။ ¹⁰ နံနက် တိုင်အောင် ထို အသား ကို မ ကြွင်း စေရ။ အနည်းငယ်ကြွင်း လျှင် မီး နှင့် ရှို့ ရမည်။ ¹¹ အဘယ်သို့စား ရမည် နည်းဟူမူကား၊ ခါးစည်း ကို စည်း လျက်၊ ခြေခင်း ကို စီး လျက် ၊ တောင်ဝေး ကို ကိုင် လျက် အလျင်အမြန် စား ရမည်။ ထာဝရဘုရား ၎်၏ ပသခါ ဖြစ်သတည်း။ ¹² အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ညဉ့် တွင် အဲ ဂုတ္တု ပြည် ကို ငါသည် ထုတ်ချင်းခပ်သွား ၍ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ ရှိ သော လူ တို့၏ သားဦး များ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့၏ သားဦး များ အပေါင်း တို့ကို ဒဏ်ခတ် ၍ ၊ အဲ ဂုတ္တု ပြည်၏ ဘုရား တို့ကို တရားစီရင် မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ¹³ သိုးသငယ်၏ အသွေး သည် သင် တို့နေရာ အိမ် ၌ သင် တို့၏ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ် ၍ ၊ ထို အသွေး ကို ငါ မြင် သောအခါ ၊ သင် တို့ကို ငါ လွန် သွားမည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တု ပြည် ကို ငါ သည် ဒဏ်ခတ် သောအခါ ၊ ဖျက်ဆီး ခြင်း ဘေးဥပဒ် သည် သင် တို့ကို မ သင့် မ ရောက် ရ။ ¹⁴ ဤ နေ့ရက် သည်လည်း သင် တို့အောက်မေ့ စရာဘို့ ဖြစ် ၍ ၊ သင် တို့၏အမျိုး အစဉ်အဆက်မပြတ် ဤနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား အား ပွဲခံ ရကြမည်။ ပညတ် တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုပွဲ ကို အစဉ် အမြဲခံရကြမည်။ ¹⁵ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတဆေး မပါသောမုန့်ကို စား ရမည်။ ပဌမ နေ့ရက် ၌ တဆေး ကို အိမ် များမှ ပယ် ရမည်။

ပဌမ နေ့ မှစ၍ ခုနစ် ရက် နေ့တိုင်အောင် ၊ တဆေး ပါသောမုန့်ကို စား သောသူ မည်သည်ကား၊ က္လ သရေလ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်း ခြင်း ကိုခံရမည်။ ¹⁶ ပဌမ နေ့ ၌ ၎င်း ၊ ခုနစ် ရက် နေ့ ၌ ၎င်း၊ ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်း ကို ပြု ရမည်။ ထို နေ့ရက်၌ လူ တိုင်း စား ခြင်း ကိစ္စနှင့်ဆိုင် သော အလုပ် အဆောင် မှ တ ပါး အခြား သော အလုပ် ကို မ လုပ် မ ဆောင် ရ။ ¹⁷ ထို အ ဇ မ ပွဲ ကို ခံ ရ သော အကြောင်း ဟူ မူကား၊ ထို နေ့ ရက်၌ သင် တို့ဗိုလ်ခြေ များကို၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ထဲက ငါ နှုတ် ဆောင် သည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ပညတ် တော်ရှိ သည်အတိုင်း၊ သင် တို့၏အမျိုး အစဉ် အဆက်မပြတ်ထို နေ့ရက် ကို အမြဲစောင့် ရကြမည်။ ¹⁸ ပဌမ လ ဆယ် လေး ရက် နေ့ညဦး မှစ၍နှစ်ဆယ် တ ရက်နေ့ညဦး တိုင်အောင် ၊ သင်တို့သည် တဆေး မ ပါ သော မုန့် ကို စား ရ ကြ မည်။ ¹⁹ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး သင် တို့ အိမ် များ၌ တဆေး မ ရှိ ရ။ တဆေး ပါသောမုန့်ကို စား သောသူ မည်သည်ကား၊ တက္ကန်းတနိုင်ငံ သားဖြစ်စေ ၊ ပြည် သား ဖြစ်စေ၊ က္လ သရေလ အမျိုး ပရိသတ် မှ ပယ်ရှင်း ခြင်း ကိုခံရမည်။ ²⁰ သင် တို့နေရာ အရပ်ရပ် တို့၌ တဆေး ပါသောမုန့်ကို မ စား ရ။ တဆေး မပါသောမုန့်ကိုသာ စား ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²¹ ထိုအခါ မော ရှေ သည် က္လ သရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ သင် တို့သည် အိမ်ထောင် များ အသီးအသီးကိုယ်စီကိုယ်စီသိုး သငယ် တို့ကို ယူ ၍ ပသခါ ပွဲဘို့ သတ် ကြလော့။ ²² ဟုသုပင် ညွန့်တစည်း ကို ယူ ၍ အင်တုံ ၌ ထည့်သော အသွေး ထဲမှာ နှစ် ပြီး လျှင် ၊ တံခါးထုပ် တံခါးတိုင် နှစ် ဘက်တို့ကို ထိုးသုတ် ကြလော့။ ထို နောက်မှ နံနက် တိုင်အောင် အဘယ်သူ မှ မိမိ အိမ် တံခါး ပြင် သို့ မ ထွက် မသွားရ။ ²³ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် အဲ ဂုတ္တု တု လူ တို့ကို ဒဏ်ခတ် ခြင်း ငှာ ထုတ်ချင်းခတ်သွား တော်မူ မည်။ တံခါးထုပ် နှင့် တံခါးတိုင် နှစ် ဘက်၌ ရှိသောအသွေး ကို မြင် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် တံခါး ကို လွန် သွားတော်မူမည်။ ဖျက်ဆီး သောသူသည် သင်တို့ကို ဒဏ်ခတ် ခြင်းငှာ ၊ အိမ် ထဲ သို့ ဝင် ရသောအခွင့် ကိုပေး တော်မ မူ။ ²⁴ သင် တို့နှင့် သင် တို့၏သား များ၌ ပညတ် တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤ အမှု ကို အစဉ်အမြဲ စောင့် ရကြမည်။ ²⁵ ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူလတုံသော ပြည် သို့ သင်တို့သည် ရောက် ကြသောအခါ ဤ ဝတ် ကို ပြု ရ မည်။ ²⁶ သင် တို့၏ သား မြေးတို့က၊ ဤ ဝတ် ကို ပြု၍ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း ဟု မေးမြန်း ကြ လျှင် ၊ ²⁷ ထာဝရဘုရား သည် အဲဂုတ္တု လူတို့ကို ဒဏ်ခတ် ၍ ၊ ငါ တို့အိမ် များကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူသောအခါ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ က္လ သရေလ အမျိုးသား တို့၏အိမ် များကို လွန် သွားတော်မူသောထာဝရဘုရား ၎်၏ ပသခါ ယမ် ဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြော ရကြမည်ဟု မောရှေဆို ပြီးလျှင် ၊ ထိုသူ တို့သည် ဦးညွတ်ချ ၍ ကိုးကွယ် ကြ၏။ ²⁸ ထိုသို့ မောရှေ နှင့် အာ ရုန် တို့ကို ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော် မူသည် အတိုင်း ၊

ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြုကြ၏။²⁹ သန်းခေါင် အချိန်၌ ၊ ထာဝရဘုရား သည် နန်း ထိုင် သော ဖာရော ဘုရင်၏ သားဦး မှစ၍ ထောင် ထဲမှာ အချုပ် ခံရသောသူ ၏သားဦး တိုင်အောင် ၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည် ၌ သားဦး ရှိသမျှ ကို၎င်း ၊ တိရစ္ဆာန် တို့၏ သားဦး ရှိသမျှ ကို ၎င်း ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။³⁰ ထိုည၌ တွင်၊ ဖာရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏ကျွန် များ၊ အဲဂုတ္တု တု လူများတို့သည် ထ ကြ၍၊ အသေကောင် ကင်း သော အိမ် တ အိမ်မျှ မရှိ သောကြောင့် ၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည်၌ ကြီးစွာ သော ငိုကြွေး ခြင်း ဖြစ် လေ၏။³¹ ထိုည၌ ခြင်းတွင် မော ရှေ နှင့် အာ ရန် ကို ခေါ် တော် မူလျှင် ၊ သင် တို့မှ စ၍ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့၊ ထ ၍ ငါ့ လူ စု ထဲ က ထွက် သွား ကြ လော့။ သင် တို့တောင်း သည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား အား သွား ၍ ဝတ်ပြု ကြလော့။³² သင်တို့တောင်း သည်အတိုင်း သိုး နွား များကို ယူ ၍ သွား ကြ လော့။ ငါ့ ကို လည်း ကောင်း ကြီး ပေး ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။³³ အဲ ဂု တု တု လူ တို့ က လည်း ၊ ငါ တို့ ရှိ သမျှ သည် အသေကောင် ဖြစ်ကြပြီဟုဆို လျက်၊ ဣသရေလလူ တို့ကို အဲဂု တု တု ပြည် ထဲက အလျင်အမြန် လွှတ် ခြင်း ငှာ ကျပ်ကျပ်နိုးဆော် ကြ၏။³⁴ ထိုလူ တို့သည် တဆေး မ ရောသေးသော မုန့်စိမ်း ကိုယူ ၍ မုန့် နယ်သောခွက်တို့ကိုလည်း အဝတ် နှင့်တကွ ထုပ် ၍ ထမ်း ကြ၏။³⁵ မော ရှေ စီရင် သည် အတိုင်း ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် ငွေ တန်ဆာ ၊ ရွှေ တန်ဆာ ၊ အဝတ် တန်ဆာများကို အဲဂု တု တု လူတို့၌ တောင်း ကြ၏။³⁶ တောင်း သည်အတိုင်းလည်း၊ ပေး ချင်သော စေတနာ စိတ်ကို အဲ ဂု တု တု လူ တို့အား ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသဖြင့် ၊ အဲဂုတ္တု တု လူတို့၏ ဥစ္စာများကို လူယူ ကြ၏။³⁷ ဣသရေလ အမျိုးသား မိန်းမနှင့် သူငယ် ကို မ ဆိုဘဲ၊ ယောက်ျား အရေအတွက်အားဖြင့်ခြောက် သိန်းခန့်မျှ ရှိသောသူတို့သည်၊ ရာ မသက် မြို့မှ ထွက်၍ သူကုတ် အရပ်သို့ ခရီးသွား ကြ၏။³⁸ အမျိုး မျိုး သော လူ အများ တို့သည်လည်း ၊ သိုး နွား အစ ရှိ သော များ စွာ သောတိရစ္ဆာန် တို့နှင့်တကွ လိုက် ကြ၏။³⁹ တဆေး မ ရောဘဲ အဲဂုတ္တု တု ပြည်မှ ဆောင် ခဲ့သော မုန့်စိမ်း ကိုယူ၍၊ တဆေး မပါ သောမုန့် ကို ဖုတ် ရကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည်၌ မနွဲမဖင့် အနှင့် ခံရသောကြောင့် ၊ ကိုယ် စားစရာ ကို မ ပြင် ကြ။⁴⁰ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ ညွှတ်သည် ဖြစ်၍၊ တည် နေ ကြ သော ကာလ နှစ် ပေါင်း လေး ရာ သုံးဆယ် ဖြစ်သတည်း။⁴¹ အနှစ် လေး ရာ သုံးဆယ် စေ့ သောနေ့ ခြင်းတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့သည်၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် သွား ကြ၏။⁴² အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် တော် မူ သောအတွက်ကြောင့်၊ ထို နေ့ည၌ ကို အထူးသဖြင့်ထာဝရဘုရား ၌ စောင့် စရာကောင်း၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၏ အမျိုး အစဉ် အဆက်မပြတ်စောင့် ရသောထာဝရဘုရား ၏ ညဉ့်ကား၊ ဤ သည် ညဉ့် ပေတည်း။⁴³ ပသခါ ပွဲတရား ဟူမူကား ၊ တပါး အမျိုးသားမ

စား ရ။⁴⁴ သို့ရာတွင် ငွေ နှင့် ဝယ် သော ကျွန် သည် အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံ ပြီးလျှင် စား ရ၏။⁴⁵ တကျွန်း တနိုင်ငံသားဖြစ်စေ ၊ အခစား သောကျွန်ဖြစ်စေ၊ မ စား ရ။⁴⁶ တအိမ် တည်း၌ တကောင် ကိုစား ရ၏။ အသား ကို အိမ် ပြင် သို့ ယူ မ သွားရ။ အရိုး ကိုလည်း မ ချိုး ရ။⁴⁷ ဣသရေလ အမျိုးသားပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ထို ပွဲ ကို ခံရကြမည်။⁴⁸ သင် တို့ထံမှာ တည်းခို သော တပါး အမျိုးသား သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ပသခါပွဲ ကို ခံခြင်းငှာအလို ရှိလျှင် ၊ သူ ၌ ရှိသောယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံကြ စေ။ သို့ပြီးမှ ထိုသူသည် ပြည် သား ကဲ့သို့ဖြစ် သောကြောင့်၊ ချဉ်း၍ ထိုပွဲ သို့ ဝင် စေ။ အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို မခံသောသူမည်သည် ကား၊ ထိုပွဲ၌ ဝင်၍ မ စား ရ။⁴⁹ အမျိုးသား ချင်းဖြစ်သောသူ၊ သင် တို့တွင် တည်းခို သော တပါး အမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည်၊ တ ပါး တည်းသောတရား နှင့် ဆိုင် ကြ၏ဟု ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ နှင့် အာ ရန် ၌ ပညတ် ထား တော် မူ၏။⁵⁰ ထိုသို့ မော ရှေ နှင့် အာ ရန် ၌ ထာဝရဘုရား ပညတ် ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ပြု ကြ၏။⁵¹ ထို နေ့ ခြင်း တွင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ဗိုလ်ခြေ တို့ကို အဲဂုတ္တု တု ပြည် မှ ဆောင်သွား တော်မူပြီးလျှင်၊

13 မော ရှေ ကို ခေါ်၍ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့တွင် အဦး ဘွားသောသူ၊² လူ ဖြစ်စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်စေ ၊ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ငါ့ အဘို့ သန့်ရှင်း စေ လော့။ ငါ့ ဥစ္စာ ဖြစ် ကြ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။³ မော ရှေ က လည်း ၊ သင်တို့သည် ကျွန် ခံနေရာ အဲဂု တု တု ပြည်မှ ထွက် သွား သော ဤ နေ့ ရက် ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး သောလက် တော်ဖြင့် သင် တို့ ကို ထို ပြည်မှ နှုတ် ဆောင်တော် မူပြီ။ တဆေး ပါ သောမုန့်ကို မ စား ရ။⁴ အဗိဗ လ ၊ ယနေ့ ၌ ပင် သင် တို့သည် ထွက် လာကြပြီ။⁵ သင် တို့အား ပေး ခြင်း ငှာ ဘိုးဘေး များ၌ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည်၊ ခါနနိ လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူတို့နေရာ တည်းဟူသောနို့ နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည် သို့ ပို့ဆောင် တော်မူပြီး မှ ၊ ယခု လ တွင် သင်တို့သည် ဤ ဝတ် ကိုပြု ရကြမည်။⁶ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတဆေး မပါသောမုန့် ကို စား ပြီးမှ ၊ ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ပွဲ ခံ ရကြ မည်။⁷ တဆေး မပါ သော မုန့်ကို စား ရ သော ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးသင် တို့၌ တဆေး ကို မ တွေ့ မမြင်ရ။ သင် တို့နေ သော အရပ်ရပ် တို့၌ လည်း မ တွေ့ မမြင်ရ။⁸ ငါ တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ ထွက် သောကာလ ၊ ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူသော ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ဤသို့ပြုရ၏ဟု ထို နေ့ ၌ သား မြေးတို့အား ကြား ပြောရမည်။⁹ ထာဝရဘုရား ၏ တရား သည်၊ သင် ၏နှုတ် ၌ တည် မည်အကြောင်း ၊ ဤအရာသည် သင် ၏လက် ၌ လက္ခဏာ သက်သေ၊ သင် ၏မျက်စိ ကြား မှာ အောက်မေ့ ဘို့ရာဖြစ် ရမည်။

အားကြီး သော လက် တော်ဖြင့် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင့် ကို အဲ
 ဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူပြီ။¹⁰ ထို့ကြောင့် စီရင်တော်
 မူသော ဤ ထုံးစံ ကို၊ မိမိ အချိန် ဌာန နှစ် စဉ်အတိုင်း စောင့် ရကြ
 မည်။¹¹ သင် တို့၌ ၎င်း ၊ ဘိုး ဘေး ၌ ၎င်း၊ ကျိန်ဆို တော် မူ သည်
 အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို ပို့ဆောင် ၍ ၊ ထိုပြည်
 ကိုပေး သနားတော်မူသောအခါ၊¹² သင်တို့၌ အဦး ဘွား သောသား
 အပေါင်း တို့နှင့် သင်တို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန် တို့၏ သားဦး အပေါင်း
 တို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ အသီးအခြားခွဲ ထားရကြမည်။ အထီး
 ရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဥစ္စာဖြစ် ရကြမည်။¹³ မြည်း မ၌
 အဦး ဘွားသော မြည်းသငယ်ကို၊ သိုးသငယ် နှင့် ရွေး ရမည်။ မ ရွေး
 လိုလျှင် ၊ မြည်း သငယ် လည်ပင်း ကို ချိုးရမည်။ လူသား တို့တွင်
 သားဦး အပေါင်း ကို ရွေး ရမည်။¹⁴ နောင်ကာလ၌ သင် ၏သား က
 လည်း၊ အဘယ်သို့ နည်းဟု မေးမြန်း လျှင်၊ သင်ကလည်း ကျွန် ခံ
 နေရာ အဲဂုတုတု ပြည်မှ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး သော လက်
 တော်ဖြင့် ငါ တို့ကို နှုတ်ဆောင် တော်မူ၏။¹⁵ ဖာရော ဘုရင်သည်၊
 ငါ တို့ကို အလွယ်တကူမ လွတ် ဘဲနေသောအခါ ၊ အဲဂုတုတု ပြည် ၌
 လူ ဖြစ်စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်စေ၊ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ထာဝရဘုရား
 ကွပ်မျက် တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အဦး ဘွားသော တိရစ္ဆာန် အထီး
 ရှိသမျှ တို့ကို ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော် ရမည်။ ကိုယ် သား
 တို့တွင် သားဦး ကို ရွေး ရ မည် ဟု ပြန်ဆို ရ မည်။¹⁶ ဤ အရာ
 သည်လည်း၊ သင် ၏လက္ခဏာ သက်သေ၊ သင် ၏မျက်စိ ကြား မှာ
 သင်းကျပ် ဖြစ် ရမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး
 သောလက် တော်ဖြင့် ငါ တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်
 မူပြီဟု လူ များတို့အား ပြောဆို လေ၏။¹⁷ ဣသရေလလူ တို့ကို
 ဖာ ရော ဘုရင် လွှတ် သော နောက် ၊ ဖိ လိ တု တီ ပြည် ကို ရှောက်
 သောလမ်း သည် ဖြောင့် သော်လည်း ၊ ထို လမ်းဖြင့် ဘုရား သခင်
 ဆောင် တော်မ မူ။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့သည် စစ်မှု ကို တွေ့
 မြင် သောအခါ စိတ်ပျက် ၍ ၊ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ပြန်ကောင်းပြန် ကြ
 လိမ့်မည်ဟု သိ တော်မူ၏။¹⁸ ထို့ကြောင့် ဘုရား သခင်သည်၊ သူ တို့
 ကို ဧဒုံ ပင်လယ် နားတော လမ်း ဖြင့် ဝိုင်း၍ ဆောင် တော်မူ၏။ ဣ
 သရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ခင်းကျင်းသော တပ် အစဉ်အတိုင်း
 အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် သွား ကြ၏။¹⁹ အထက် ကာလ၌ ယော
 သပ်က၊ အကယ်စင်စစ်ဘုရား သခင်သည် သင် တို့ကို အကြည့်အရှု
 ကြွလာ တော် မူမည်။ ကျွန်ုပ် အရိုး တို့ကို ဤ အရပ်မှ ယူ သွား ရ
 မည်ဟူ၍ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ကျပ်ကျပ်ကျိန်ဆို စေသော
 ကြောင့် ၊ သူ ၏အရိုး တို့ကို မောရှေ သည် မိမိ ၌ ယူဆောင် လေ၏။
²⁰ တဖန် သူတို့သည် သူကတ် အရပ်မှ ထွက် သွား၍ တော အနား ၊
 ဧသံ မြို့၌ စားခန်းချ ကြ၏။²¹ သူ တို့သည် နေ့ ည သွား နိုင် အောင်
 ထာဝရဘုရား သည် နေ့၌ကား၊ လမ်း ပြ ဘို့ မိုဗ်းတိမ် တိုင် အားဖြင့်
 ၎င်း ၊ ည၌ ၌ကား၊ အလင်း ပေးဘို့ မီး တိုင် အားဖြင့် ၎င်း၊ သူ တို့ရှေ့

က ကြွ တော်မူ၏။²² နေ့ အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ် တိုင် ၊ ည၌ အချိန်၌ မီး
 တိုင် ကို သူ တို့ရှေ့မှ ရုပ်သိမ်း တော်မ မူ။

14 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်
 လည် ၍ ၊ ပိဟဟိရတ် မြို့နား၊² မိဂဒေါလ မြို့နှင့် ပင်လယ် စပ်ကြား
 ၊ ဗာလဇေဖုန် မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချ စေခြင်းငှာ မှာ လိုက်လော့။ ထိုမြို့
 ရှေ့ ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ တပ်ချ ရကြမည်။³ အကြောင်းမူကား၊
 ဖာရော ဘုရင်က၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကျဉ်းကျပ် ရာ
 သို့ ရောက် ကြ ပြီ။ တော လမ်းပိတ် လျက် ရှိ၏ဟု ဆို လိမ့်မည်။
⁴ ငါ သည် လည်း ၊ ဖာ ရော ဘုရင်၏ နှလုံး ကို ခိုင်မာ စေ၍ ၊ သူ
 သည် ဣသရေလ တို့ကို လိုက် လိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား
 ဖြစ်ကြောင်းကို အဲ ဂု တု တု လူ တို့သည် သိ စေ ခြင်း ငှာ၊ ထို မင်း
 နှင့် သူ ၏စစ်သူရဲ အလုံးအရင်း အားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့် လိမ့်မည်ဟု
 မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထိုသူတို့သည် ပြု ကြ၏။
⁵ ထိုလူ တို့ထွက်ပြေး ကြောင်း ကို၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် အား ကြား
 ရောက် သဖြင့် ၊ သူ မှစ၍ ကျွန် များ တို့သည် မ နာလို သော စိတ်
 ဖောက်ပြန် လျှင်၊ ငါတို့သည် ဤ သို့ပြု ၍ ဣသရေလ လူတို့ကို
 ငါ တို့ စေခိုင်း ရာ မှ အဘယ်ကြောင့် လွတ် ရသ နည်း ဟု ပြောဆို
 ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည်၊ ရထား တော်ကို ပြင် ၍ ၊ မိမိ
 လူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်လေ၏။⁷ ရွေး သော ရထား ခြောက် ရာ ၊ အဲ
 ဂုတုတု မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်း နှင့်တကွ ၊ ဗိုလ် မင်းအသီးအသီး တို့
 ခေါ်ယူ လေ၏။⁸ ထာဝရဘုရား သည်၊ ဖာရော ဘုရင် ၏ နှလုံး
 ကို ခိုင်မာ စေတော်မူသဖြင့် ၊ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့
 ကို လိုက် လေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဣသရေလ လူ တို့သည် ဝါကြား
 သော အခြင်းအရာနှင့် ထွက်သွား ကြ၏။⁹ ထိုသို့ ဖာ ရော ဘုရင်၏
 မြင်း တော်၊ ရထား တော်၊ မြင်းစီးသူရဲ ဗိုလ်ပါ ၊ အဲ ဂု တု တု လူအ
 ပေါင်းတို့သည် လိုက် ၍ ပိဟဟိရတ် မြို့နား ၊ ဗာလဇေဖုန် မြို့ရှေ့
 ၌ ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ တပ်ချ လျက်နေသော ဣသရေလ လူ တို့
 ကို မှီ ကြ၏။¹⁰ ဖာရော ဘုရင်သည် ချဉ်း လာသောအခါ ၊ ဣသရေ
 လ အမျိုးသား တို့သည် မြော် ကြည့်၍ ၊ အဲဂုတုတု လူတို့ စစ်ချီ လာ
 ကြောင်းကို မြင် လျှင် ၊ အလွန် ကြောက်လန့် ၍ ထာဝရဘုရား အား
 အော်ဟစ် ကြ၏။¹¹ မောရှေ ကို လည်း ၊ အဲဂုတုတု ပြည်၌ သီချိုင်း
 မ ရှိသောကြောင့် ၊ ဤတော ၌ သေ စေခြင်းငှာ ငါ တို့ကို ဆောင် ခဲ့
 သလော။ ငါ တို့ကို ဤ သို့ပြု ၍ ၊ အဲဂုတုတု ပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်
 ဆောင် ခဲ့သနည်း။¹² ငါ တို့သည် အဲဂုတုတု လူတို့ထံ၌ အစေ ကျွန်ခံ
 နေလျက် ရှိ ကြပါစေဟု အဲဂုတုတု ပြည်၌ ငါတို့ပြော ရာတွင်၊ ဤ
 အမှု ကို ရည်ဆောင်၍ ပြော သည်မဟုတ် လော။ ငါ တို့သည် ဤ
 တော ၌ သေ ရသည်ထက် ၊ အဲဂုတုတု လူတို့ထံ၌ အစေ ကျွန်ခံ
 လျှင် သာ၍ ကောင်း သည်ဟု ဆို ကြ၏။¹³ မော ရှေ က လည်း မ
 စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ငြိမ်ဝပ်စွာရပ် နေကြ။ ထာဝရဘုရား သည်၊ ယနေ့ ပြ
 တော်မူသော ကယ်တင် ခြင်းကို ကြည့်ရှု ကြ လော့။ သင်တို့သည်

ယနေ့ မြင် သော အဲဂုတု တု လူ တို့ကို၊ နောက် တဖန် အလျှင်း မမြင် ရကြ။¹⁴ သင် တို့ဘက် ၌ ထာဝရဘုရား သည် စစ်တိုက် တော်မူ လိမ့်မည်။ သင် တို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာနေကြမည်ဟု လူ များတို့အား ဆို ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို အော်ဟစ် သနည်း။ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် တက်သွား စေခြင်းငှာ မှာ လိုက်လော့။¹⁶ သင် မူကား၊ လုံတံ ကို ချီပြီးလျှင်၊ ပင်လယ် ပေါ်မှာ လက် ကိုဆန့် ၍ ပင်လယ် ရေကို ခွဲ လော့။ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပင်လယ် အလယ်၌ မြေ ပေါ်မှာ ရှောက်သွား ရကြမည်။¹⁷ ငါ သည်လည်း အဲဂုတု တု လူတို့၏ နှလုံး ကို ခိုင်မာ စေသဖြင့် ၊ သူတို့သည် လိုက် ကြလိမ့်မည်။ ဖာရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏ဗိုလ်ခြေ ၊ ရထား ၊ မြင်းစီးသူရဲ များအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့် လိမ့်မည်။¹⁸ ထိုသို့ ဖာ ရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏ရထား များ၊ မြင်းစီးသူရဲ များအားဖြင့် ငါ့ ဘုန်း ပွင့် သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ၊ အဲဂုတု တု လူတို့သည် သိရ ကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ ထိုအခါ ကု သရေ လ တပ် ရှေ့မှာ သွား သော ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် သည် နောက်၌ လိုက် သဖြင့်၊ မို ယ်း တိမ် တိုင် သည် သူ တို့ရှေ့ က ရွှေ ၍ နောက်၌ ရပ် နေလေ၏။²⁰ ထိုသို့ အဲဂု တု တု တပ် နှင့် ကုသရေလ တပ် စပ်ကြား သို့ ရောက် လျှင် ၊ အဲ ဂုတု တု လူတို့၌ မိုက် သော မိုယ်းတိမ် ဖြစ်၍၊ ကုသရေလ လူတို့ အား အလင်း ကိုပေး လျက်နေသဖြင့် ၊ တည၌ လုံး တပ်တဦး နှင့် တဦးမ ချဉ်း နိုင်ရာ။²¹ မောရှေ သည် ပင်လယ် ပေါ်မှာ လက် ကို ဆန့် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် တည၌ လုံး ၌ အားကြီး သော အရှေ့ လေ အားဖြင့် ပင်လယ် ရေကို လှန် ပြန်၍ ၊ မြေ ကို ပေါ်စေတော်မူ သည်နှင့် ၊ ရေ သည် ကွဲပြတ် လျက်ရှိ၏။²² ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပင်လယ် အလယ် ၌ မြေ ပေါ်မှာ ရှောက်သွား ကြ၍ ၊ ရေ သည် သူ တို့ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်မှာ ကျောက်ထရံ ကဲ့သို့ ရှိ နေ၏။²³ အဲ ဂု တု တု လူ များ၊ ဖာ ရော ဘုရင်၌ပါ သော မြင်း ၊ ရထား ၊ မြင်းစီးသူရဲ အပေါင်း တို့သည်၊ ပင်လယ် အလယ် သို့လိုက် ဝင် ကြ၏။²⁴ နံနက် ယံ ၌ ထာဝရဘုရား သည် မီး မိုယ်းတိမ် တိုင် အားဖြင့် အဲ ဂု တု တု တပ် ကို ကြည့်ရှု ၍ နှောင့်ရှက် တော် မူ၏။²⁵ သူ တို့ရထား အသွား ခက် စေခြင်းငှာ ရထားဘီး များကို ချို့တဲ့ စေတော် မူ၏။ အဲ ဂု တု တု လူ တို့ကလည်း ၊ ကု သရေ လ လူ တို့ ထံမှ ပြေး ကြစို့။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ဘက်၊ အဲဂုတုတု လူ တို့တဘက်၌ စစ်တိုက် သည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁶ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ပင်လယ် ရေ သည် အဲ ဂု တု တု လူ များ၊ ရထား များ၊ မြင်းစီးသူရဲ များ တို့အပေါ် သို့ ပြန် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ပင်လယ် အပေါ် မှာ လက် ကိုဆန့် လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊²⁷ မို ယ်း လင်း သောအခါ ၊ မောရှေ သည် လက် ကို ပင်လယ် ပေါ် မှာ ဆန့် သဖြင့် ၊ ပင်လယ် ရေသည် အားကြီး၍ ပြန် လာသည်ကို၊ အဲ ဂု တု တု လူ တို့သည် ပြေး ကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည်

သူ တို့ကို ပင်လယ် အလယ် ၌ လှဲ တော်မူ၏။²⁸ ထိုသို့ ပင်လယ်ရေ သည် ပြန်လာ ၍ ၊ ပင်လယ် ထဲသို့ လိုက် ဝင်သော ဖာရော ဘုရင်၏ ရထား ၊ မြင်းစီးသူရဲ ၊ ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့ကို လွှမ်းမိုး သဖြင့်၊ တ စုံတယောက် မျှ မ ကျန်ရစ် ရ။²⁹ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့မူကား ၊ ပင်လယ် အလယ် ၌ မြေ ပေါ်မှာ ရှောက်သွား ၍ ၊ ရေ သည် သူ တို့ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်မှာ ကျောက်ထရံ ကဲ့သို့ ရှိ နေ၏။³⁰ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ထိုနေ့ ၌ ကုသရေလ လူတို့ကို ၊ အဲဂု တု တု လူတို့လက် မှ ကယ်လွှတ် တော်မူသဖြင့် ၊ ပင်လယ် ကမ်းနား မှာ အဲ ဂု တု တု လူ အသေ ကောင်တို့ကို မြင် ရကြ၏။³¹ ထိုသို့ အဲ ဂု တု တု လူတို့၌ ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူသော အမှု ကြီး ကို၊ ကု သရေလ လူတို့သည် မြင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။ ထာဝရဘုရား နှင့် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မောရှေ ကို ယုံကြည် ကြ၏။

15 ထိုအခါ မောရှေ နှင့် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား

အား သီချင်း ဆို သော စကား ဟူမူကား ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်း ပွင့် လျက် အောင်ပွဲ ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် အား သီချင်း ဆို ပါအံ့။ မြင်း နှင့် မြင်းစီး သူရဲကို ပင်လယ် ထဲသို့ လှဲချ တော် မူ ပြီ။² ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ အစွမ်း သတ္တိ၊ ငါ့သီချင်း ဆိုကြောင်း၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် သော အရှင်ဖြစ် တော်မူ၏။ ထို ဘုရား သည် ငါ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော် မူ၍၊ ထောမနာ ပြုပါ မည်။ ငါ့ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော် မူ၍ ၊ ငါ ချီးမြှောက် ပါ မည်။³ ထာဝရဘုရား သည် စစ်သူရဲ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား တည်း ဟူသော နာမ တော်ရှိ တော် မူ၏။⁴ ဖာ ရော ဘုရင်၏ ရထား နှင့် ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ပင်လယ် ထဲ သို့ လှဲချ တော် မူ ပြီ။ ရွေး သော ဗိုလ် မင်းတို့သည်၊ ဒေု ပင်လယ် ထဲ၌ မြုပ် လျက်ရှိကြ၏။⁵ နက် စွာ သော အရပ်၌ လွှမ်းမိုး လျက်ရှိကြ၏။ ကျောက် ကဲ့သို့ အောက် သို့ ဆင်း ကြ၏။⁶ အို ထာဝရဘုရား ၊ လက်ျာ လက်တော်သည် တန်ခိုး အားဖြင့် ဘုန်းကြီး တော် မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ လက်ျာ လက် တော်သည် ရန်သူ တို့ ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး တော် မူ၏။⁷ ကိုယ်တော် တဘက်၌ ထ သော သူ တို့ ကို၊ ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် တော် တို့ နှင့် လှဲ တော် မူ၏။ အမျက် တော်ကို လွှတ် ၍၊ သူ တို့ကို အမှုက် ကဲ့သို့ မီးလောင် စေတော်မူ၏။⁸ နှာခေါင်း တော်လေ အားဖြင့် ရေ သည် စုဝေး ၍ ၊ စီး သောရေသည် ပုံပုံကြွ ၍၊ ပင်လယ် ၏အထဲ ၌ ပင် နက် သော ရေသည် တောင့် မာ လျက် နေရ၏။⁹ ရန်သူ က၊ ငါ လိုက် မည်။ သူ တို့ ကို မှီ လိမ့်မည်။ လုယူ သော ဥစ္စာ ကို ဝေ ၍ သူ တို့၌ ငါ ချင်ရပြေ လိမ့်မည်။ ထား ကို အိမ်မှ ထုတ် ၍ သူ တို့ကို ငါ့ လက် နှင့် ဖျက်ဆီး မည်ဟု ဆို သတည်း။¹⁰ ကိုယ်တော် သည် လေ ကို မှုတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ပင်လယ် သည် သူ တို့ ကို လွှမ်းမိုး ၍ သူ တို့သည် အားကြီး သော ရေ ထဲ မှာ ခဲ ကဲ့သို့ ဆင်း ကြလေ၏။¹¹ အို ထာဝရဘုရား ၊ ဘုရား များတို့တွင် အဘယ်မည် သော ဘုရား သည် ကိုယ်တော် နှင့် တူ ပါ သနည်း။ သန့်ရှင်း ခြင်း

အားဖြင့် ဘုန်းကြီး တော် မူ ထ သော၊ ချီးမွမ်း ခြင်း ကို ခံ စဉ် တွင်၊ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ် တော် မူ ထ သော၊ အံ့ ဘွယ် သော အမှု တို့ ကို ပြု တော် မူ သော၊ ကိုယ်တော် နှင့် အ ဘယ် ဘုရား တူ ပါ သနည်း။¹² လက်ျာ လက်တော်ကို ဆန့် တော် မူ သဖြင့်၊ သူ တို့ကို မြေ မြှုပ် လေ၏။¹³ ရွေး တော် မူ သော လူ မျိုးကို ကရုဏာ တော် အားဖြင့် ပို့ဆောင် တော် မူ ၏။ သန့်ရှင်း သော နေ တော် မူ ရာ သို့ တန်ခိုး တော် အားဖြင့် လမ်းပြ တော် မူ ၏။¹⁴ လူမျိုး တို့သည် သိ တင်း ကြား ၍ ကြောက်လန့် ကြ လိမ့်မည်။ ပါ လေ တု တိ န ပြည် သူ ပြည် သား တို့သည် ပူပန် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ ဧဒုံ ဗိုလ် တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်း၊ မောဘ သူရဲ တို့သည် တုန်လှုပ် ခြင်း၊ ခါနာန် ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် စိတ်ပျက် ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် လွန် သွား သော အခါ ၊ ရွေး တော် မူ သော ကိုယ်တော်၏ လူ တို့ သည် လွန်သွား သော အခါ ၊ ထိုလူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြောက်သောစိတ်၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်အားကြီး၍ လက်ရုံး တော်တန်ခိုး ကြောင့် ၊ သူ တို့သည် ကျောက် ကဲ့သို့ ငြိမ် ငြိမ် နေ ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အမွေခံ တော်မူရာ တောင် တည်းဟူသောကျိန်းဝပ် တော်မူ ရာ ဘို့ ဖန်ဆင်း တော်မူသော အရပ်ထဲသို့ ကိုယ်တော်၏လူ တို့ကို သွင်း တော် မူ လိမ့်မည်။ အို ထာဝရဘုရား ၊ လက် တော်နှင့် တည် တော် မူ သော သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော်၌ နေရာ ချ တော် မူ လိမ့်မည်။¹⁸ ထာဝရဘုရား သည် ကာလ အစဉ်အမြဲ စိုးစံ တော်မူစေသတည်း ဟု သီချင်းဆို ကြ လေ၏။¹⁹ အကြောင်းမူကား၊ ဖာ ရော ဘုရင်၏ မြင်း များ၊ ရထား များ၊ မြင်းစီးသူရဲ များ တို့သည် ပင်လယ် ထဲ သို့ ဝင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့အပေါ် မှာ ပင်လယ် ရေ ကို လွှမ်းမိုး စေတော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့မူကား ၊ ပင်လယ် အလယ် ၌ မြေ ပေါ် မှာ ရောက် သွား ကြ၏။²⁰ အာ ရုန် ၏ အစစ်မ ဖြစ်သော ပရောဖက်မ မိရိအံ သည် ပတ်သာ ကို ကိုင် ၍ ၊ မိန်းမ အပေါင်း တို့သည် ပတ်သာ တီးလျက် က လျက် လိုက် သွားကြ၏။²¹ မိရိအံ ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့် လျက် အောင်ပွဲ ကို ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် အား သီချင်း ဆိုကြလော့။ မြင်း နှင့် မြင်းစီး သူရဲကို ပင်လယ် ထဲ သို့ လှဲချ တော် မူ ပြီ ဟု သူ တို့နှင့် အသံ ပြိုင်၍ ဆို လေ၏။²² ထို နောက် မော ရှေ့ သည် ဣ သရေလ လူတို့ကို၊ ဧဒုံ ပင်လယ် မှ ဆောင်သွား ၍ ၊ သူတို့သည် ရှု ရ တော သို့ ရောက် ကြ၏။ ထိုတော ၌ သုံး ရက် ခရီးသွား ၍ ရေ ကို မ တွေ့ မရကြ။²³ မာရ အရပ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ မာရ ရေ သည် ခါး သောကြောင့် မ သောက် နိုင် ကြ။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ် ကို မာရ ဟု သမုတ် ကြ သတည်း။²⁴ လူ များတို့သည် မော ရှေ့ ကို အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်းလျက်၊ အဘယ်သို့ သောက် ရပါမည်နည်း ဟု ဆို ကြ၏။²⁵ မော ရှေ့ သည် ထာဝရဘုရား အား အော်ဟစ် ၍ ထာဝရဘုရား သည် သစ်ပင် တပင်ကို ပြ တော်မူ၏။ ထိုအပင်ကို

ရေ ထဲသို့ ချ ပြီး လျှင် ၊ ရေ သည် ချို လေ၏။ ထို အရပ်၌ သူ တို့ ကို စုံစမ်း ၍ စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော် မူ သည်ကား၊²⁶ သင် တို့သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား ကို စေ့စေ့နားထောင် ၍ နှစ်သက် တော်မူသောအကျင့်ကို ကျင့် လျှင်၎င်း၊ ပညတ် တရား တော်အလိုသို့ လိုက် ၍ စီရင် တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၎င်း၊ ငါသည် အဲဂုတ္တု လူတို့၌ စွဲ စေသော ရောဂါ တစုံ တခုကို မျှ သင် တို့၌ မ စွဲ စေ။ ငါ သည် သင် တို့၏ ရောဂါ ကို ငြိမ်းစေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁷ ထိုနောက်မှ ရေတွင်း ဆယ် နှစ် တွင်း၊ စွန်ပလွဲ ပင် ခုနစ်ဆယ် နှင့် ပြည့်စုံရာ ဧလိမ် ရွာသို့ ရောက် ၍ ၊ ထို အရပ်တွင် ရေ ရှိရာအနား မှာ တပ်ချ ကြ၏။

16 တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ ဧ လိမ် အရပ်မှ ထွက်၍ ခရီးသွား ကြ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ထွက်သွား သောနောက်၊ ဒုတိယ လ ဆယ် ငါး ရက် နေ့တွင် ၊ ဧလိမ် အရပ်နှင့် သိနာ တောင် စပ်ကြား မှာ သိန် တော သို့ ရောက် ကြ၏။² ထိုတော ၌ ဣ သရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့က၊³ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ အမဲသား ချက်သော အိုး ကင်းနား မှာ ထိုင် ၍ ဝ စွာ စား ရ သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်ဖြင့် သေ လျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ယခု မူကား၊ ဤ စည်းဝေး လျက်ရှိသော လူအပေါင်း တို့ကို ငတ်မွတ် ခြင်းအားဖြင့် သတ် လိုသောငှာ ၊ ဤ တော အရပ် သို့ ဆောင် ခဲ့ ပြီ တကား ဟု မော ရှေ့ နှင့် အာ ရုန် ကို အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်းလျက်ဆို ကြ၏။⁴ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား က ကြည့်ရှု လော့။ ငါ သည် သင် တို့အဘို့ မိုဃ်းကောင်းကင် က မုန့် မိုဃ်း ကို ရွာ စေ မည်။ လူ တို့သည် နေ့ တိုင်း ထွက် ၍ တနေ့ စားလောက်အောင် သိမ်း ယူရကြမည်။ ငါ ၏တရား အတိုင်း ကျင့် မည် လော၊ မ ကျင့် လော ဟု ထို သို့သော အားဖြင့် သူ တို့ကို ငါ စုံစမ်း မည်။⁵ နေ့ တိုင်း သိမ်းယူ သော အရာ ထက် ၊ ခြောက် ရက် မြောက် သောနေ့ ၌ နှစ်ဆ ကို သိမ်းယူ ၍ ပြင် ရကြမည်ဟု မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ၏။⁶ မော ရှေ့ နှင့် အာ ရုန် တို့ က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသည် ဟု ယနေ့ညဦး ယံ၌ သင်တို့သိ ကြလိမ့်မည်။⁷ နံနက် ယံ၌ လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်ကို မြင် ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်း ကြ သော အသံ ကို ကြား တော် မူ ပြီ။ ငါ တို့ကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်း စေ ခြင်း ငှာ ၊ ငါ တို့သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ် သနည်း ဟု ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ဆို လေ၏။⁸ တဖန် လည်း မော ရှေ့ က၊ ထာဝရဘုရား သည် ညဦး ယံ၌ သင် တို့စား စရာအမဲသား ကို၎င်း ၊ နံနက် ယံ၌ ဝ လောက် အောင် မုန့် ကို၎င်း ပေး တော် မူ သောအခါ ၊ ဤစကား ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ သင် တို့သည် အပြစ်တင် လျက် မြည်တမ်း ကြ သော အသံ ကို ထာဝရဘုရား ကြား တော် မူ ပြီ။ ငါ တို့သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ် သနည်း။ သင် တို့သည်

အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်း ကြသော စကားသည်၊ ငါ တို့ကို မ ထိ မခိုက်၊ ထာဝရဘုရား ကို ထိခိုက် သည်ဟု ဆို လေ၏။⁹ တဖန် သင် တို့သည် အပြစ်တင်လျက်၊ မြည်တမ်း သောအသံကို ထာဝရဘုရား ကြား တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြလော့ဟု ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို လော့ဟု အာရုန် ကို မှာ ထားသည်အတိုင်း ၊¹⁰ အာရုန် သည် ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို သောအခါ၊ သူ တို့သည် တော သို့ မြော် ကြည့်၍ ၊ မို ဃ်း တိမ် ဌ် ထင်ရှား သော ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်ကို မြင် ရကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား က လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်း သောအသံကို ငါကြား ရပြီ။¹² ညဦး ယံ၌ သင်တို့သည် အမဲသား ကို စား ရကြလိမ့်မည်။ နံနက် ယံ၌ လည်း မုန့်နှင့် ဝ ရကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိ ကြ လိမ့်မည်ဟု သူ တို့ကို ပြော လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။¹³ ညဦး ယံ၌ ငှက်တို့သည် တပ် ကိုအနံ့အပြားတက် လာကြ၏။ နံနက် ယံ၌ လည်း တပ် ပတ်လည် အရပ် ရပ် တွင် နှင်း ကျ လျက် ရှိ၏။¹⁴ နှင်း တက် ပြီးသောအခါ ၊ နှင်းခဲ ကဲ့သို့ သေးသေး လုံးလုံး အရာသည် မြေ မျက်နှာပေါ် မှာ ရှိရစ် လေ၏။¹⁵ ထို အရာ ကို ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် မြင် သောအခါ ၊ အဘယ် အရာနည်း ဟု မ သိ သောကြောင့် ၊ တ ယောက်ကို တယောက်မေး ကြ၏။ မော ရှေ က လည်း ၊ ဤ အရာသည် သင် တို့စားစရာ ဘို့ ထာဝရဘုရား ပေး သနားတော်မူသော မုန့် ဖြစ်၏။¹⁶ လူတိုင်း မိမိ တဲ ဌ် ရှိသော သူ အရေအတွက် နှင့် အညီ၊ လူအ သီး အသီး စား လောက် အောင် တ ယောက် တ ဩ မဲ စီ သိမ်းယူ ကြ လော့ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ကြောင်း ကို ပြန်ပြော လေ၏။¹⁷ ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထိုသို့ ပြု ၍ ၊ အနည်း အများ အလိုက် သိမ်းယူ ကြ၏။¹⁸ ဩမဲ တောင်းနှင့် ခြင် ကြ သောအခါ ၊ များ များရသောသူမ ပို ၊ နည်းနည်း ရသောသူ မ လို ၊ အသီးအသီး တို့သည် စား လောက် အောင် သိမ်း ယူ ကြ၏။¹⁹ မောရှေ က လည်း ၊ နံနက် တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှ မ ကျန် စေနှင့်ဟု ဆို သော်လည်း ၊²⁰ အချို့တို့သည် မောရှေ စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲ၊ နံနက် တိုင်အောင် ကျန် စေ သဖြင့် ၊ ပိုး ဖြစ် ၍ နံ့ လေသော် ၊ မောရှေ သည် အမျက် ထွက်၏။²¹ ထိုသူ အသီးအသီးတို့သည် နေ့ တိုင်း မိမိ တို့စား လောက် သမျှ ကို သိမ်းယူ ကြ၏။ နေ ပူ သောအခါ အရေ ဖြစ်လေ၏။²² ခြောက် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ၊ မုန့် နှစ်ဆ တည်းဟူသောတယောက်နှစ် ဩမဲ စီ သိမ်း ရကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ပရိသတ် အုပ် အပေါင်း တို့သည် မောရှေ အား ကြားပြော လေ၏။²³ သူကလည်း၊ နက်ဖြန် နေ့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့၌ သန့်ရှင်း သောဥပုသ် နေ့၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရသောနေ့ဖြစ်၏။ မုန့်ကို ပေါင်း ချင်သည်အတိုင်း ပေါင်း ကြ လော့။ ပြုတ် ချင်သည်အတိုင်း ပြုတ် ကြ လော့။ ကျန် သောအရာ

ကို နံနက် တိုင်အောင် စောင့် ၍ သို့ ထားကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြော လေ၏။²⁴ မောရှေ မှာ ထားသည် အတိုင်း ၊ နံနက် တိုင်အောင် သို့ ထားကြ၏။ နံ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ၏။ ပိုး လည်း မ ရှိ။²⁵ မောရှေ ကလည်း ၊ ကျန်သောအရာကို ယနေ့ စား ကြ လော့။ ယနေ့ သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဥပုသ် နေ့ ဖြစ်၏။ ယနေ့ တွင် ထိုအရာကို တော ၌ မ တွေ့ရ။²⁶ ခြောက် ရက် ပတ်လုံး သိမ်းယူ ရကြ၏။ ဥပုသ် နေ့တည်းဟူသောခုနစ် ရက်မြောက်သော နေ့ တွင် မ ရှိ မ တွေ့ရဟု ဆို လေ၏။²⁷ ခုနစ် ရက်မြောက် သော နေ့ ၌ ၊ အချို့ တို့သည် သိမ်းယူ ခြင်းငှာ ထွက်သွား ရာတွင်၊ ရှာ၍ မ တွေ့ ရကြ။²⁸ ထာဝရဘုရား က လည်း၊ သင် တို့သည် ငါ့ ပညတ် တရား များတို့ကိုအဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးငြင်းပယ် ကြလိမ့်မည် နည်း။²⁹ ထာဝရဘုရား သည် ဥပုသ် နေ့ကို သင် တို့အား ပေး တော်မူ ပြီ။ ထိုကြောင့် ခြောက် ရက်မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ရက် အတွက်မုန့် ကိုပေး တော်မူ၏။ လူ တိုင်းမိမိ နေရာ ၌နေ စေ၊ ခုနစ် ရက်မြောက် သောနေ့ ၌ မိမိ နေရာ မှ အဘယ်သူမျှ မ သွား စေနှင့်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။³⁰ ထိုကြောင့် လူ များတို့သည်ခုနစ် ရက်မြောက် သောနေ့ ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေကြ၏။³¹ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထို စားစရာကို မ နုန ဟု ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။ နံနံ စေ့ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဖြူ သောအဆင်းရှိ၏။ ပျားရည် နှင့် ရောသောမုန့်ကြွပ် နှင့် အရသာ တူ ၏။³² မောရှေ ကလည်း ၊ သင် တို့ကိုအဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ငါ နှုတ် ဆောင် သောအခါ ၊ တော ၌ သင် တို့အား ကျွေး သော မုန့် ကို၊ သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် တို့သည် မြင် စေ ခြင်းငှာ ၊ သူတို့အ တို့သို့ ထားရသောဩမဲ တဩမဲကိုဖြည့် ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြော လေ၏။³³ တဖန် အာရုန် ကို လည်း၊ အိုး တလုံး ကိုယူ ၍ မနုန တဩမဲ ကိုအပြည့် ထည့် ပြီးလျှင်၊ သင် တို့လူမျိုး အစဉ်အဆက်ဘို့ စောင့် စေ ခြင်းငှာ ၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့ တော်၌ သို့ ထား လော့ ဟု ဆို ၍၊³⁴ မောရှေ ကို ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထိုမနုနကိုအာရုန် စောင့် စေခြင်းငှာ ၊ သက်သေ တော်ရှေ့မှာသို့ ထားလေ၏။³⁵ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ လူနေ ရာပြည် သို့ မ ရောက် မှီတိုင်အောင်၊ အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံးမနုန ကိုစား ကြ၏။ ခါနာန် ပြည် နယ်နိမိတ် သို့ မ ရောက် မှီ တိုင်အောင် မ နုန ကို စား ကြ၏။³⁶ ဩမဲ မူကား ၊ ဖော ဆယ်စု တစုဖြစ်သတည်း။

17 ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ သိန် တော ထဲက ထွက်၍ ခရီး သွား သဖြင့် ၊ ရေဖိဒိမ် အရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ လူ များ သောက် ဘို့ ရာရေ မ ရှိ။² ထိုကြောင့် လူ များတို့က၊ သောက် ဘို့ရေ ပေး ပါ ဟု ဆို ၍ မောရှေ ကို ရန်တွေ့ ကြ၏။ မောရှေ က လည်း ၊ ငါ့ ကို အဘယ်ကြောင့် ရန်တွေ့ ကြ သနည်း။ ထာဝရဘုရား ကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်း ကြသနည်းဟု ဆို လေ၏။³ လူ များတို့သည်

ရေ ငတ် ၍ မောရှေ ကို အပြစ်တင်မြည်တမ်း လျက်၊ ငါ တို့မှစ၍ သားသမီး တိရစ္ဆာန် တို့ကို အငတ် ထား၍ သတ် ခြင်းအလိုငှာ ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင် ခဲ့သနည်းဟု ဆို ကြ၏။⁴ထိုအခါ မောရှေ သည် ထာဝရဘုရား အား အော်ဟစ် ၍၊ ဤ လူ တို့အား အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ် ကို ခဲနှင့်ပစ် လု ကြပါပြီဟု လျှောက် လေ၏။⁵ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ လူ များ ရှေ့ သို့သွား ၍ ကူ သရေ လ အမျိုးအသက် ကြီး သူ တို့ ကို ခေါ် လော့။ မြစ် ကို ရိုက် သော သင် ၎င်းတို့ ကို ကိုင် လျက် ၊ ဟော ရပ် အရပ် သို့သွား လော့။⁶ထို အရပ်၌ ရှိသောကျောက် ပေါ် တွင် သင့် ရှေ့ မှာ ငါ ရပ် နေမည်။ သင်သည် ထိုကျောက် ကို ရိုက် ရမည်။ လူများသောက် ဘို့ ထို ကျောက်ထဲက ရေ ထွက် လိမ့်မည် ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။ မောရှေ သည်လည်း ကူ သရေ လ အမျိုးအသက်ကြီး သူ တို့ ရှေ့ မှာ ထို သို့ပြု လေ၏။⁷ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့တွင် ရှိ သလော မရှိ လောဟု ထာဝရဘုရား ကို စုံစမ်း ၍ ရန်တွေ့ သောအကြောင်း ကြောင့် ၊ ထိုအရပ် ကို မသာ နှင့် မေရိဘ ဟု သမုတ် သတည်း။⁸ထိုအခါ အာမလက် လူ တို့သည် လာ ၍ ၊ ရေဖိဒိမ် အရပ်၌ ကူ သရေလ လူတို့ကို စစ်တိုက် ကြ၏။⁹မောရှေ ကလည်း ၊ လူ တို့ကို ရွေး ၍ အာမလက် လူတို့ကို စစ် တိုက်ခြင်းငှာ ထွက် လော့။ နက်ဖြန် နေ၌ ဘုရား သခင်၏လုံတံ ကို ကိုင် လျက်၊ တောင် ထိပ် ပေါ် မှာ ငါ ရပ် နေ မည် ဟု ယောရှု အား ဆို ၎င်း၏။¹⁰မောရှေ မှာ လိုက် သည် အတိုင်း ယောရှု ပြု ၍ ၊ အာမလက် လူတို့ကို စစ် တိုက် လေ၏။ မောရှေ ၊ အာရုန် ၊ ဟုရ တို့သည် တောင် ထိပ် ပေါ်သို့တက် ကြ၏။¹¹မောရှေ သည် လက် ကိုချီ သောအခါ ၊ ကူ သရေလ လူတို့သည် နိုင် ကြ၏။ လက် ကို ချ သောအခါ ၊ အာမလက် လူ တို့သည် နိုင် ကြ၏။¹²သို့ရာတွင် မောရှေ ၎င်း၏လက် သည်ညောင်း သောကြောင့် ၊ သူတို့သည် ကျောက် ကိုယူ ၍ မောရှေကိုထိုင် စေပြီးလျှင် ၊ အာ ရုန် နှင့် ဟုရ တို့သည် တ ယောက် တဘက် နေ၍ သူ ၎င်း၏လက် ကို မ ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေ ဝင် သည်တိုင်အောင် သူ ၎င်း၏လက် တို့သည် အ မြ နေ လေ၏။¹³ယောရှု သည်လည်း အာမလက် မင်းနှင့် လူ များ တို့ကို ထား လက်နက် ဖြင့် လုပ်ကြံ လေ၏။¹⁴ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဤ အမှုကိုအောက်မေ့ စရာဘို့စာရေး ထား၍ ယောရှု အား ဘတ်ရွတ် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းကင် အောက် ၌ အာမလက် ၎င်း၏အမှတ် ရှိသမျှကို ငါပယ်ရှင်း မည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။¹⁵မောရှေ သည်လည်း ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် ၍ ၊ ယေ ဟောဝါ နိဿိ ဟု သမုတ် လေ၏။¹⁶အကြောင်းမူကား၊ အာမလက် လူမျိုး၏လက် သည် ထာဝရ ဘုရား၏ရာဇပလ္လင် တော်၏ရန်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကာလအစဉ်အဆက် အာမ လက် အမျိုး ကို စစ် တိုက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆို သတည်း။

လ အမျိုးအဘို့ ပြု တော်မူသမျှ ကို ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ကူ သရေလ အမျိုးကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူကြောင်း ကို၎င်း၊ မိ ချန် ယဇ် ပုရောဟိတ် ဖြစ် သော မောရှေ ၎င်း၏ယောက္ခမ ယေ သရော ကြား သည်ရှိသော်၊²မောရှေ လွတ်ခဲ့သောမယားနှင့်³သူ ၎င်း၏သား နှစ် ယောက် ကို ယူ၍ သွား လေ၏။ သား တ ယောက် ကား၊ ဂေရရှုံ အမည် ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် တကျွန်း တ နိုင်ငံ၌ ညွှန်သည် အာဂန္တုဖြစ် ရပြီဟု အဘဆို သတည်း။⁴သားတ ယောက် ကား၊ ဇလျေဇာ အမည် ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကို မစ ၍ ဖာရော ဘုရင်၏ ထား မှ ကယ်လွတ် တော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။⁵မောရှေ ၎င်း၏ ယောက္ခမ ယေ သရော သည် မောရှေ မယား နှင့် သား တို့ ကို ယူ၍၊ တော ၌ ဘုရား သခင်၏ တောင် တော် နား၊ မောရှေ တပ်ချ ရာ အရပ် သို့ ရောက် လာ လျှင် ၊⁶ကိုယ်တော် ၎င်း၏ယောက္ခမ ယေ သရော နှင့် ကိုယ်တော် ၎င်း၏ မယား ၊ သား နှစ် ယောက်တို့သည် ကိုယ်တော် ထံ သို့ရောက် လာပါပြီဟု မောရှေ အား ကြား ပြောသော်၊⁷မောရှေ သည် ယောက္ခမ ကို ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှာ ထွက် ၍ ဦးချ နမ်း ရှုပ် လျက် ၊ ကျန်းမာ ကြောင်း ကို တ ယောက်နှင့်တယောက် မေးမြန်း လျက် တဲ သို့ ဝင် ကြ၏။⁸ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေလ အမျိုး အတွက် ဖာ ရော ဘုရင်နှင့် အဲ ဂု တု တု လူ တို့၌ ပြု တော် မူ သမျှ ကို ၎င်း၊ လမ်းခရီး တွင် ခံ ရသောဆင်းရဲ ဒုက္ခအလုံးစုံ ကို၎င်း၊ ထို ဆင်းရဲဒုက္ခ မှ ထာဝရဘုရား ကယ်လွတ် တော် မူ ကြောင်း ကို၎င်း၊ မောရှေ သည် ယောက္ခမ အား ကြားပြော လေ၏။⁹ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေလ အမျိုးကို အဲဂုတုတု လူတို့လက် မှ ကယ်နှုတ် ၍၊ ပြု တော်မူသော ကျေးဇူး ကြောင့် ယေ သရော သည် ဝမ်းမြောက် လျက် ၊¹⁰အဲ ဂု တု တု လူ တို့ လက် မှ ၎င်း ၊ ဖာ ရော ဘုရင် လက် မှ ၎င်း၊ သင့် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူ ထ သော ၊ လူ များတို့ကို အဲ ဂု တု တု လူတို့လက် မှ ကယ်နှုတ် တော်မူသော ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။¹¹ထာဝရဘုရားသည် အခြားသော ဘုရား ရှိသမျှ တို့ထက် သာ၍ကြီး မြတ် တော်မူ ကြောင်းကို ယခု ငါ သိ ၎င်း၏။ အကြောင်း မူကား၊ လူ တို့သည် မာန ထောင်လွှားသော အမှု အရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားနိုင်တော်မူ၏ဟု ဆိုပြီးမှ ၊¹²မောရှေ ၎င်း၏ ယောက္ခမ ယေ သရော သည်၊ မီးရှို့ စရာယဇ်နှင့် ဘုရား သခင် အဘို့ ယဇ် များကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အာရုန် နှင့် ကူ သရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့သည်၊ မောရှေ ၎င်း၏ ယောက္ခမ နှင့် အတူ ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ အစာ စား ခြင်းငှာ လာ ကြ၏။¹³နက်ဖြန် နေ၌ မောရှေ သည်၊ လူ များကို တရား စီရင်ခြင်းငှာ ထိုင် လေ၏။ နံနက် မှစ၍ ညဦး တိုင်အောင် ၊ လူ များတို့သည် မောရှေ ရှေ့ မှာ နေ ကြ၏။¹⁴မောရှေ သည် လူ များတို့အား ပြု သမျှ ကို ယောက္ခမ မြင် လျှင် ၊ ဤ လူ များတို့အား ပြု သော အမှု အဘယ် သို့နည်း။ သင် သည် တ ယောက် တည်း ထိုင် လျက် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် နံနက် မှစ၍ ညဦး တိုင်အောင် သင့် ရှေ့ မှာ အဘယ် ကြောင့်နေ ရ

18ဘုရား သခင်သည် မောရှေမှစ၍ ကိုယ်တော် ၎င်း၏လူ ကူသရေ

ကြသနည်းဟု ဆို၏။¹⁵မောရှေ ကလည်း ၊ ဤသူတို့သည် ဘုရား သခင်၏ အယူ တော်ကို ခံ လို၍ ကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ သောကြောင့် ဤသို့ဖြစ်၏။¹⁶သူတို့သည် အမှု ရှိ လျှင် အကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ ၍ သူ တို့၏အမှုကို ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ် ရ၏။ ဘုရား သခင်၏ ပညတ် တရား များကို သင် ချရ၏ဟု ယောက္ခမ အား ပြော လျှင် ၊¹⁷ယောက္ခမ က၊ သင် ပြု သော အမှု သည် မ တော် မသင့်ဖြစ်၏။¹⁸သင် မှစ၍ သင် ၌ ပါသော ဤ လူ များတို့သည် အမှန် အားလျော့ ကြလိမ့်မည်။ ဤ အမှုသည် သင်၌ အလွန် လေး၏။ တယောက်တည်း မ တတ် နိုင် သောအမှု ဖြစ်၏။¹⁹ငါ့ စကား ကို နားထောင် လော့။ ငါအကြံ ပေး မည်။ ဘုရား သခင်သည်လည်း သင့် ဘက်၌ ရှိ တော်မူ လိမ့်မည်။ သင် သည် ဘုရား သခင်နှင့်ဆိုင် သော အမှု ၌ လူ များ တို့၏ အမှု ကို စောင့်လျက် ဘုရား သခင်အထံ တော်သို့ ဝင်၍ လျှောက်ရမည်။²⁰သူ တို့အားလည်း ပညတ် တရား တော်များကို သင် ချရမည်။ သူ တို့သွား ရာလမ်း ၊ ပြု ရသော အမှု ကိုလည်း ပြ ရမည်။²¹ထိုမှတစ်ပါး ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ လျက်၊ သစ္စာ နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ လောဘ ကို ရွံရှာ လျက် ၊ တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ တို့ကို လူ အပေါင်း တို့အထဲ က ရွေးကောက် ၍၊ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် ၊ ငါးဆယ် အုပ် ၊ တဆယ် အုပ် အရာ၌ ခန့် ထား ရမည်။²²ထိုသူ တို့သည် ခပ်သိမ်း သောအချိန် ၌ လူ များတို့ကို တရား စီရင်ကြစေ။ ကြီး သောအမှု ၌ သင် ၏အယူ ကို ခံကြစေ။ ငယ် သောအမှု ကို အလိုလို စီရင် ကြ စေ။ သို့ဖြစ်လျှင် သူတို့သည် ပိုင်းညီ၍ အမှုထမ်း သဖြင့် သင် သည် သက်သာ လိမ့်မည်။²³ထိုသို့ ဘုရား သခင်အခွင့် နှင့် ပြု လျှင် သင် သည် ခိုင်ခံ့ လိမ့်မည်။ ဤ လူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ နေရာ ပြည် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား ကြလိမ့်မည်ဟု ပြော ဆို၏။²⁴မောရှေ သည် လည်း ယောက္ခမ ၏စကား ကို နားထောင် ၍ စကား ရှိသည်အတိုင်း ပြု လျက်၊²⁵တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ တို့ကို ကူသရေလ အမျိုးထဲက ရွေးကောက် ၍ လူ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် ၊ ငါးဆယ် အုပ် ၊ တဆယ် အုပ် အသီးအသီးခေါင်း အရာ၌ ခန့် ထားလေ၏။²⁶ထိုသူ တို့သည် ခပ်သိမ်း သောအချိန် ၌ လူ တို့ကို တရား စီရင်ကြ၏။ ခက် သော အမှု ၌ မောရှေ ၏အယူ ကို ခံ ကြ၏။ လွယ် သော အမှု ကို အလိုလို စီရင် ကြ၏။²⁷ထိုနောက် မောရှေ သည် ယောက္ခမ သွားရ သောအခွင့် ကိုပေး ၍ ၊ သူသည် မိမိ နေရာ သို့ သွား လေ၏။

19ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ထွက် သွား သောနောက်၊ တတိယ လ တရက်နေ့၌ သိနာ တော သို့ ရောက် ကြ၏။²ရေဖိဒိမ် အရပ်က ထွက်သွား ပြီးမှ သိနာ တော သို့ ရောက် ၍ ၊ ထိုတော ၌ တောင် ရှေ့မှာ တပ်ချ ကြ၏။³မောရှေ သည် ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ တက် သွားလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် တောင် ပေါ်က ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်သည် ယာ ကုပ် အမျိုး ၊ ကူ သရေလ သား တို့အား ပြန်ပြော ရသော အမိန့် တော် ဟူမူကား ၊⁴ငါသည် အဲဂုတ္တု လူ တို့၌ ပြု သော အကြောင်း၊ သင် တို့ကို ရွှေလင်းတ

အတောင် ဖြင့် ထမ်း ၍ ကိုယ် ဘို့ သိမ်းယူ သောအကြောင်းကို သင် တို့သည် သိ မြင်ရကြပြီ။⁵ထိုကြောင့် ယခု တွင် သင်တို့သည် ငါ့ စကား ကို အမှန်နားထောင် ၍ ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို စောင့်ရှောက် လျှင် အခြားသောလူမျိုး တကာ တို့ထက် သင်တို့သည် ငါ့ ပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ် ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီး ရှိသမျှ သည် ငါ ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်၏။⁶သင် တို့သည်လည်း မင်း စည်းစိမ်ရှိသောယဇ်ပုရောဟိတ် မျိုး၊ သန့်ရှင်း သောလူမျိုး ဖြစ် ရကြလိမ့်မည် ဟူသောအမိန့် တော် ကို ကူသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁷မောရှေ သည် ပြန်လာ ၍ လူ တို့တွင် အသက်ကြီး သူတို့ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသော စကား အလုံးစုံ တို့ ကို ပြန်ပြောလေ ၏။⁸လူ အပေါင်း တို့ကလည်း ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြု ပါမည်ဟု တညီ တညွတ် တည်း ပြန် ပြောကြ၏။ မောရှေ သည်လည်း သူ တို့၏စကား ကို ထာဝရဘုရား အား ပြန်လျှောက် လေ၏။⁹ထာဝရဘုရား ကလည်း ကြည့်ရှု လော့။ သင် နှင့် ငါ ပြော သောအခါ လူ များတို့သည် ကြား ၍ အစဉ်အမြဲ သင့် ကို ယုံ မည်အကြောင်း ၊ မိုးဖုံးတိမ် တိုက် ၌ သင့် ဆီ သို့ ငါ လာ မည် ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။ မောရှေ သည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို လူ များတို့အား ပြန်ပြော လေ၏။¹⁰ထာဝရဘုရား ကလည်း လူ တို့ရှိရာသို့ သွား ၍ ၊ ယနေ့ နှင့် နက်ဖြန် ၌ သူ တို့ကို သန့်ရှင်း စေလော့။ သူ တို့အဝတ် ကို လျှော် စေ၍၊¹¹သုံး ရက်မြောက်သောနေ့၌ အသင့် ရှိ နေစေလော့။ အကြောင်း မူကား၊ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့၌ ထာဝရဘုရား သည် လူ အပေါင်း တို့ရှေ့ ၊ သိနာ တောင် ပေါ်သို့ ဆင်းသက် တော်မူမည်။¹²လူ တို့ မကျော် ရသော အဆီးအကာ တို့ကို တောင် ပတ်လည် ၌ စီရင် ၍၊ သင်တို့သည် တောင် ပေါ်သို့ မတက် ၊ တောင် ခြေရင်း ကို မထိ ရအောင် သတိပြု ကြဟု ပြော လော့။ တောင် ကို ထိမိ သော သူ မည်သည်ကား၊ ဧကန် အမှန် အသေ ခံ စေ။¹³ထိုသူ ကို လက် နှင့် မ ထိ ရ။ အကယ်စင်စစ် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ရမည်။ သို့မဟုတ် လှံ နှင့် ထိုး ရမည်။ လူ ဖြစ် စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ် စေ ၊ အသက် မ ရှင် ရ။ တံပိုး သည် ကြာ ကြာ မြည် သောအခါ ၊ လူ များ တို့သည် တောင် သို့ လာ ရ ကြမည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁴မောရှေ သည် တောင် ပေါ်မှ လူ တို့ ရှိ ရာ သို့ ဆင်းသက် ၍ ၊ သူ တို့ ကို သန့်ရှင်း စေ၏။ သူတို့သည် မိမိ အဝတ် များကို လျှော် ကြ၏။¹⁵မောရှေကလည်း၊ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ အသင့် ရှိ စေကြ လော့။ မယား ကို မ ချဉ်း ကြနှင့်ဟု လူ တို့အား ဆို လေ၏။¹⁶သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၊ နံနက် အချိန်၌ တောင် ပေါ် မှာ မိုးဖုံးချွန်း ခြင်း၊ လျှပ်ပြက် ခြင်း နှင့် တကွ မိုးဖုံးတိမ် တိုက် လွှမ်းမိုး ၍ ကြီး သော အသံ နှင့် တံပိုး မြည် သဖြင့် ၊ တပ် ၌ ရှိ သော လူ အပေါင်း တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ၏။¹⁷မောရှေ သည်လည်း ဘုရား သခင်နှင့် တွေ့ စေခြင်းငှာ ၊ လူ များတို့ကို တပ် ထဲက ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ သူ

တို့သည် တောင်ခြေရင်းအောက်၌ ရပ်နေကြ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရားသည် မီးဖြင့် လွှမ်းလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူသောကြောင့် ၊ တတောင်လုံး မီးခိုးထွက်လေ၏။ မီးခိုးသည်လည်း မီးဖို၏မီးခိုးကဲ့သို့ တက်၍ တတောင်လုံး ပြင်းစွာ လှုပ်လေ၏။¹⁹ တံပိုး မြည်သံသည် ကြာကြာမြည်လျက် ၊ အသံတိုး၍ ကြီးသောအခါ၊ မောရှေသည် ခေါ်၍ ၊ ဘုရားသခင်သည် စကားသံနှင့် ထူးတော်မူ၏။²⁰ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သိနာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍ ၊ မောရှေကို တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ခေါ်တော်မူလျှင် ၊ မောရှေသည် တက်လေ၏။²¹ ထာဝရဘုရားကလည်း ၊ လူတို့သည် ကြည့်ရှုခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားထံသို့ကျော်ဝင်၍ ၊ အများတို့သည် သေကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့် ဆင်း၍ သတိပေးလော့။²² ထာဝရဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေရမည်။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။²³ မောရှေကလည်း ၊ လူတို့သည် သိနာတောင်သို့ မတက်နိုင်ကြပါ။ အကြောင်းမူကား ၊ မကျော်ရသောအခါ အကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌ စီရင်၍ ၊ သန့်ရှင်းစေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်လေ၏။²⁴ ထာဝရဘုရားကလည်း ၊ ဆင်းသွားလော့။ သင်နှင့်အာရုန်သာလျှင် တက်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများတို့သည် ထာဝရဘုရားထံသို့တက်ခြင်းငှာ မကျော်မဝင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁵ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ရှိရာသို့ ဆင်း၍ ကြားပြောလေ၏။

20 ထိုအခါ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောစကားများဟူမူကား၊
² ငါသည် သင့်ကို ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတုတု ပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။
³ ငါမှတစ်ပါး အခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။⁴ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌ ၎င်း၊ မြေကြီးအောက်ရေထဲ၌ ၎င်း ရှိသောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူအောင်၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဘို့ မလုပ်နှင့်။⁵ ဦးမချဝတ် မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား ၊ ငါ့ကို မုန်းသောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏ အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင်သောဘုရား၊⁶ ငါ့ကို ချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ၊ ကရုဏာကို ပြသောဘုရားဖြစ်၏။⁷ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မမြက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြက်ဆိုသောသူကို အပြစ်မရှိဟု ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူမူ။⁸ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှာ

၊ ထိုနေ့ရက်ကို အောက်မေ့လော့။⁹ ခြောက်ရက်ပတ်လုံးအလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်လော့။¹⁰ သတ္တမနေ့ရက်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ သင်၏သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌ နေသော ဧည့်သည်အာဂန္တုသည် အလုပ်မလုပ်ရ။¹¹ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ ၊ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှ တို့ကို ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်း၍ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သတ္တမနေ့ရက်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။¹² သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူသော ပြည်၌ သင်၏အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း ၊ သင်၏မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။¹³ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။¹⁴ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။¹⁵ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။¹⁶ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတကာက၌ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်။¹⁷ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အိမ်ကို တပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိ စေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ မယား ၊ သူ၏ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမ ၊ နွား ၊ မြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကို မျှတပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိ စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁸ လူအပေါင်းတို့သည် မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်း၊ တံပိုးသံမြည်ခြင်း၊ တောင်ထဲကမီးခိုးထွက်ခြင်း အကြောင်းအရာတို့ကို မြင်သောအခါ ၊ ကြောက်သောကြောင့် ရွေ့၍ အဝေး၌ ရပ်နေကြ၏။¹⁹ မောရှေကိုလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။²⁰ မောရှေကလည်း ၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို စုံစမ်းခြင်းငှာ ၎င်း၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားခြင်းနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကို ကြောက်စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကြွလာတော်မူပြီဟု လူများတို့အား ပြောဆို၏။²¹ လူများတို့သည်လည်း အဝေး၌ ရပ်နေကြ၏။ မောရှေမူကား ၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူရာ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။²² ထာဝရဘုရားကလည်း ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြောရသော စကားဟူမူကား၊ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်ကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။²³ ငါ့ကို ကိုးကွယ်သောအမှု၌ ကိုယ်သုံးဘို့ငွေဘုရား ၊ ရွှေဘုရားကို မလုပ်ရ။²⁴ ငါ့အဘို့ မြေယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ သင်၏မီးရှိသောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ် တည်းဟူသောသင်၏သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ငါ့အခွင့်ရှိ၍ ၊ ငါ့နာမကို ကိုးကွယ်ရာ အရပ်ခပ်သိမ်းတို့၌ ၊ သင့်ဆီသို့ ငါကြွလာ၍ ကောင်းကြီးပေးမည်။²⁵ သင်သည် ကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါ့အဘို့ တည်လျှင် ၊ ဆစ်သောကျောက်ကို မတည်ရ။ သံတန်ဆာပါ၍ တည်သောယဇ်ပလ္လင်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။

²⁶သင် ၌ ရှက်စရာ အကြောင်းမ ထင် မပေါ်စေခြင်းငှာ ၊ ယစ်ပလ္လင် ပေါ်သို့ လှေကား ဖြင့် မ တက် ရဟု မိန့် တော်မူ၏။

21ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ စီရင် ရသော ဓမ္မသတ် ဟူ မူကား၊ ²ဟေဗြဲ အမျိုး ဖြစ်သော ကျွန် ကို ဝယ် လျှင် ၊ ခြောက် နှစ် သာ အစေ ကျွန်ခံ စေ ရမည်။ သတ္တမ နှစ်ရောက် သော်၊ ကိုယ်ဘိုးကို မ တောင်းဘဲ လွှတ် ရမည်။ ³ကျွန်ခံစက တယောက် တည်းခံလျှင် ၊ တယောက် တည်းထွက် ရမည်။ လင် မယား နှစ်ယောက်ခံလျှင် ၊ မယား နှင့်တကွ ထွက် စေရမည်။ ⁴သို့မဟုတ်သခင် ပေးစား သောမယား ရှိ၍ ထိုမယား သည် သား သမီး ကို ဘွားမြင် လျှင် ၊ မယား နှင့် သားသမီး တို့ကို သခင် ပိုင် ရမည်။ ကျွန် မူကား၊ တ ယောက် တည်း ထွက် ရမည်။ ⁵သို့မဟုတ် ကျွန် က၊ ကျွန်တော် သခင် နှင့် မယား သားသမီး တို့ကို ကျွန်တော် ချစ် ပါ၏။ မ ထွက် မ သွား လို ပါ ဟု အ တဉ် အလင်း ပြောဆို လျှင် ၊ ⁶သခင် သည် ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်သို့၎င်း၊ အိမ် တံခါး တိုင် သို့ ၎င်း ဆောင် ယူ၍ ၊ နားရွက် ကို စူး ဖြင့် ဖောက် ပြီး မှ ၊ ထို ကျွန် သည် အစဉ် အ မြဲ ကျွန် ခံ ရမည်။ ⁷အဘ သည် သမီး ကို ကျွန် ခံစေခြင်းငှာ ရောင်း လျှင် ထိုမိန်းမသည် ကျွန် ယောက်ျား ကဲ့သို့ လွတ် ရသည် မဟုတ်။ ⁸သခင် သည် ထိုမိန်းမ ကို သိမ်းယူ၍ မကြိုက် လျှင် ၊ ရွေး စေခြင်းငှာ အခွင့်ပေးရမည်။ သူ ကို လှည့်ဖြား မိ သောကြောင့် ၊ တပါးအမျိုးသား တို့သို့ ရောင်း ချပိုင်သောအခွင့် မရှိ။ ⁹မိမိ သား ၌ ပေးစား လျှင် မူကား ၊ သမီး ကဲ့သို့ ပြုစု ရမည်။ ¹⁰အခြား မိန်းမ ကို သိမ်း ပြန် လျှင် ၊ အ ရင် သိမ်း သော မိန်းမ ၏ အဝတ် အစား နှင့် မယား ဝတ် ကို မ လျှော့ ရ။ ¹¹ထို သုံး ပါး ကို မ ပြု လျှင် ၊ ကိုယ်ဘိုး ကို မ တောင်းဘဲ လွှတ် ရမည်။ ¹²လူ ကို အသေ သတ် သောသူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ¹³အသေသတ် မည် အကြံ မ ရှိဘဲ၊ သူ ၏လက် ၌ လူအသက်ကို ဘုရား သခင်အပ် တော်မူလျှင်၊ ပြေး ရသောအရပ် ကို ငါခန့် ထား မည်။ ¹⁴အိမ်နီးချင်း ကိုသတ် မည် အကြံ ရှိ၍ အနိုင်တိုက်သောသူ ကိုကား ၊ ငါ့ ယစ် ပလ္လင်၌ ခိုလှုံသော်လည်း၊ ဆွဲယူ ၍ သတ် ရမည်။ ¹⁵မိ ဘ ကို အသေသတ် သောသူသည်၊ အသေသတ် ခြင်းကို အမှန် ခံ ရ မည်။ ¹⁶လူ ကို ခိုး သော သူ သည်၊ ရောင်း သည် ဖြစ် စေ ၊ သူ ၏လက် ၌ ရှိ သည်ဖြစ် စေ၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို အမှန်ခံ ရမည်။ ¹⁷မိ ဘ ကို ကျိန်ဆဲ သောသူသည် အသေသတ် ခြင်းကို အမှန်ခံရ မည်။ ¹⁸လူ ချင်းခိုက်ရန် ပြု၍ တယောက် သည် ကျောက်ခဲ နှင့် ထု သည်ဖြစ်စေ၊ လက်သီး နှင့် ထိုးသည်ဖြစ်စေ၊ အရိုက်ခံရသောသူ သည် မ သေ သော်လည်း ၊ အိပ်ရာ ၌ တုံးလုံးနေ ရလျှင်၎င်း၊ ¹⁹တ ဖန်ထ ၍ တောင်ဝေး နှင့် သွား လျှင် ၎င်း၊ ရိုက်သောသူကို အပြစ် လွှတ် ရ မည်။ သို့ရာတွင် နာ သော သူ သည် အလုပ် ပျက် ရ သည် အတွက်၊ အနာ ပျောက် စေခြင်းငှာ ကုသ ရသည်အတွက်၊ ငွေကို လျော် ရမည်။ ²⁰သခင်သည် ကျွန် ယောက်ျား ကျွန် မိန်းမ ကို ဒုတ်

နှင့် ရိုက် ၍ ထို ကျွန် သေ လျှင် ၊ သခင်သည် လေးသော ဒဏ် ကို ခံ ရမည်။ ²¹သို့ရာတွင် ကျွန်သည် တရက် နှစ်ရက် နာ၍ မသေဘဲ နေ လျှင် ၊ သခင်သည် ထိုကျွန်ကို ပိုင် သောကြောင့် ဒဏ် နှင့် လွတ် ရမည်။ ²²လူ ချင်းခိုက်ရန် ပြုကြ၍ ၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင်သော မိန်းမ ကို ထိုခိုက် သဖြင့် ကိုယ်ဝန် ပျက်၍ အခြားသော အနာ မ ဖြစ် လျှင် ၊ မိန်းမ လင် စီရင် သည် အတိုင်း ဒဏ် ခံ ရမည်။ မင်း စီရင်သည် အတိုင်း လည်း ငွေ ကို လျော် ရမည်။ ²³အခြား သော အနာ ဖြစ် လျှင် ၊ အသက် အတွက် အသက် ကို၎င်း၊ ²⁴မျက်စိ အတွက် မျက်စိ ကို၎င်း၊ သွား အတွက် သွား ကို၎င်း၊ လက် အတွက် လက် ကို၎င်း၊ ခြေ အတွက် ခြေ ကို၎င်း၊ ²⁵မီး လောင်ခြင်းအတွက် မီး လောင်ခြင်း ကို၎င်း၊ ရှုန ခြင်း အတွက် ရှုန ခြင်း ကို၎င်း၊ ဒဏ်ချက် ရာ အတွက် ဒဏ်ချက် ရာကို၎င်း ခံ ရမည်။ ²⁶သခင် သည် ကျွန် ယောက်ျား ကျွန် မိန်းမ၏ မျက်စိ ကို ပျက် အောင် ရိုက် လျှင် ၊ မျက်စိ ပျက်သည် အတွက် လွတ် ရမည်။ ²⁷ထိုအတူ ကျွန် ယောက်ျား ကျွန် မိန်းမ၏ သွား ကို ကျိုး အောင်ရိုက်လျှင်၊ သွား ကျိုးသည်အတွက် လွတ် ရ မည်။ ²⁸နွား သည် လူ ယောက်ျား မိန်းမ ကို ခွေ ၍ လူသေ လျှင် ၊ စင်စစ် ထိုနွား ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ၍ သတ် ရမည်။ အသား ကို လည်း မ စား ရ။ နွား ရှင် ကိုကား ၊ အပြစ်လွတ် ရမည်။ ²⁹၎င်းနည်း နွား သည် အထက် က ခွေ ဘူး၍ ၊ ခွေကြောင်းကို နွားရှင် ကြား သိ လျက် မ ချည် မနှောင် အလွတ်ထား၍၊ နွားသည် ယောက်ျား မိန်းမ ကို သတ် မိလျှင် ၊ ထိုနွား ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ် သတ်ရမည်။ နွား ရှင် ကိုလည်း အသေ သတ်ရမည်။ ³⁰သို့မဟုတ်ငွေ လျော်စေဟု စီရင် လျှင် ၊ စီရင် သည်အတိုင်း မိမိ အသက် ရွေး ရန် အဘိုးကို လျော် ရ မည်။ ³¹သူတပါး၏ သား သမီး ကို ခွေ လျှင် ၊ စီရင် သည်အတိုင်း ခံ ရမည်။ ³²ကျွန် ယောက်ျားကျွန် မိန်းမကို ခွေ လျှင် မူကား၊ နွားရှင် သည် ကျွန် ရှင် အား ငွေ အကျပ် သုံးဆယ် ကို လျော် ရမည်။ နွား ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ် သတ်ရမည်။ ³³လူ သည် တွင်း ကို ဖွင့် ၍ ထားသည်ဖြစ်စေ ၊ တွင်း ကို တူး ၍ မ ပိတ် ဘဲ ထားသည်ဖြစ် စေ၊ သူတပါး၏ မြင်း ၊ နွား သည် ထို တွင်း၌ ကျ လျှင်၊ ³⁴တွင်း ရှင် သည် မြင်း၊ နွားအဘိုး ကို လျော် ၍ အသေ ကောင်ကို ယူ ရမည်။ ³⁵အကြင် သူ၏ နွား သည်၊ သူတပါး ၏ နွား ကို အသေ ခွေလျှင်၊ နွား ရှင်နှစ်ဦးတို့သည်၊ အသက်ရှင် သော နွား ကို ရောင်း ၍ အဘိုး ကို ဝေ ယူရမည်။ သေ သောနွားကိုလည်း ဝေ ယူရမည်။ ³⁶၎င်း နည်း နွားသည် အထက် က ခွေ ဘူးကြောင်းကို ၊ နွား ရှင် သိ လျက်နှင့် မ ချည် မနှောင် အလွတ် ထားလျှင်၊ နွားသေ ကောင်ကို ကိုယ်တိုင် ယူ ရမည်။ ထိုနွား တကောင်အတွက် တ ကောင်ကို အမှန်လျော် ရ မည်။

22လူ သည် သိုး နွား ကိုခိုး ၍ သတ် သည်ဖြစ်စေ ၊ ရောင်း သည် ဖြစ် စေ၊ နွား တ ကောင် အတွက် နွား ငါး ကောင် ကို၎င်း၊ သိုး တ ကောင် အတွက် သိုး လေး ကောင် ကို၎င်း ပြန် ပေး ရမည်။ ²သူခိုး

သည် အိမ်ကိုထွင်း ဖောက်စဉ်၊ သူတပါးတွေ့၍ သေ အောင် သတ် သော်လည်း၊ သေစား မ သေ စေရ။³ သို့သော်လည်းနေ ထွက် လျှင် သေ စားသေစေရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်ပေးစရာအကြောင်း ရှိ၏။ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိလျှင်၊ ခိုးသည်ဥစ္စာအတွက် ကိုယ်ကိုရောင်း ရမည်။⁴ သူ့ခိုး လက်၌ ခိုး သော နွား ၊ သိုး ကို အသက် ရှင် လျှက် အမှန် တွေ့ လျှင်၊ နှစ် ဆ ပြန် ပေး ရ မည်။⁵ သူ့ လယ် ၊ သူ့ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို စား စေသော်ငှား၊ မိမိ တိရိစ္ဆာန် ကို သူ့ လယ် ၌ ထိန်း ကျောင်းသော်ငှား ၊ မိမိ လယ် ၊ မိမိ စပျစ် ဥယျာဉ်ထဲကအကောင်း ဆုံးကို ထုတ်၍ ပြန်ပေး ရမည်။⁶ မီးရှို့ သောအခါမြက်ပင် ကြောင့် အစဉ်အတိုင်း ရှောက် ၍ လောင်လျက်၊ ကောက် လှိုင်း၊ စပါး ပင်၊ လယ် ၌ရှိသောအရာတို့ကို လောင် လျှင် ၊ မီးရှို့ သောသူသည် အမှန် လျော် ရမည်။⁷ လူ တဦးသည် အိမ်နီးချင်း တဦး၌ ရွှေငွေ အစ ရှိ သော ဥစ္စာ တ စုံ တ ခု ကို အပ်နှံ ၍ ၊ အပ်နှံ ခံ သော သူ ၏အိမ် မှ သူ့ခိုးခိုး သွားလျှင် ၊ သူ့ခိုး ကို တွေ့ မိသောအခါ နှစ်ဆ လျော် စေ။⁸ သူ့ခိုး ကို မ တွေ့လျှင် ၊ အိမ် ရှင် သည် မိမိ အိမ်နီးချင်း ဥစ္စာ ကို ယူ သလောမ ယူလောဟု ဘုရား သ ခင် ရှေ့တော်၌ အစစ် ခံ ရမည်။⁹ သူ့ဥစ္စာကို ပြစ်မှားသည် အမှု မှာ ၊ နွား ၊ မြည်း ၊ သိုး ၊ အဝတ် အစ ရှိ သော ပျောက် သော ဥစ္စာ တ စုံ တ ခု ကို တွေ့၍၊ ဤ ဥစ္စာ ကား၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု တစုံတယောက်ဆို လျှင်၊ အမှု သည် နှစ်ဦး တို့သည် ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌အစစ်ခံရ၍၊ တရား ရှုံးသော သူ သည် နှစ်ဆ လျော် ရမည်။¹⁰ လူ သည် အိမ်နီးချင်းလယ်၌ မြည်း ၊ နွား ၊ သိုး အစရှိသော တိရစ္ဆာန် တစုံတခု ကို အပ်နှံ ၍ ၊ ထိုတိရစ္ဆာန် သေ သော်ငှား ၊ ထိခိုက် ၍ နှာသော်ငှား ၊ သက်သေ မရှိ ဘဲ သူတ ပါးမောင်း ၍ သွားသော်ငှား။¹¹ အပ်နှံခံသောသူသည် ငါ့အိမ်နီးချင်း ၏ဥစ္စာ ကို ငါမ ယူ ဟု နှစ်ဦး သဘောတူလျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ အကျိန် ခံရလျှင်၊ ဥစ္စာ ရှင် သည် ဝန်ခံ ရမည်။ အပ်နှံခံသူလည်း မ လျော် ရ။¹² သို့ရာတွင် သူတပါးခိုး သွားလျှင် ၊ အပ်နှံခံသူသည် ဥစ္စာ ရှင် အား ပြန်ပေး ရမည်။¹³ သားရဲကိုက် လျှင် သက်သေ ဘို့ အသေ ကောင်ကိုပြု စေ။ ပြနိုင်လျှင် အလျော် မ ခံရ။¹⁴ လူ သည် အိမ်နီးချင်း ၌ တစုံတခုကို ငါး ၍ ဥစ္စာရှင် မ ပါ ဘဲ သေ သော်ငှား၊ ထိခိုက် ၍ နှာသော်ငှား၊ အမှန်လျော် ရမည်။¹⁵ ဥစ္စာရှင် ပါ လျှင် ၊ ငါး သောသူသည် မ လျော် ရ။ အခ နှင့် ငါးလျှင် မူကား၊ ဥစ္စာရှင်သည် အခ ကိုသာ တောင်းရမည်။¹⁶ မ ပေးစား လိုသော အပျို ကို၊ အကြင် ယောက်ျား သည် ချော့မော့ ၍ သင့်နေလျှင် ၊ ကန်တော့ ဥစ္စာကို ပေး ၍ ထိုမိန်းမကို မယား အရာ၌ မြှောက်ထားရမည်။¹⁷ မိန်းမ ၏အဘ သဘော မတူမပေးစား လိုလျှင် ၊ ကန်တော့ ရသည်နှင့်အမျှ ငွေ ကို လျော် ရမည်။¹⁸ စုန်းမ ကို အသက် ရှင်စေခြင်းငှါ အခွင့်မ ပေးရ။¹⁹ တိရစ္ဆာန် နှင့် သင့် နေသောသူသည် အသေ သတ် ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။²⁰ ထာဝရဘုရား မှတပါး အခြားသော ဘုရား ရှေ့ မှာ ယဇ် ပူဇော်သောသူကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ရမည်။²¹ တပြည်တနိုင်ငံသား ဖြစ်သော ဧည့်သည် ကို မ နှောင့်ရှက် မ ညှဉ်းဆဲ ရ။ သင်တို့သည် အဲ

ဂုတုတု ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ကြဘူးပြီ။²² မိဘ မရှိသောသူငယ် နှင့် မုတ်ဆိုးမ ကို သင်တို့သည် မ နှောင့်ရှက် ရ။²³ နှောင့်ရှက် ခြင်း တစုံတခုကို ပြု၍ သူတို့သည် ငါ့ အား အနည်းငယ်အော်ဟစ် လျှင် ၊ ငါသည် ထိုအသံ ကို အမှန်ကြား ၍၊²⁴ ငါ့အမျက် ပြင်းစွာထွက် လျက် သင် တို့ကို ထား ဘေးဖြင့် ကွပ်မျက် မည်။ သင် တို့မယား များသည်လည်း မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်၍ ၊ သားသမီး များသည်လည်း မိဘ မရှိသော သူငယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။²⁵ ငါ့ လူ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသား အိမ်နီးချင်းအား သင်သည် ငွေ ကို ချေး လျှင် ၊ အတိုး စားသော သူ ကဲ့သို့ သူ ၌ မ ပြု ၊ အတိုး ကို မ တောင်း ရ။²⁶ အိမ်နီးချင်း သည် မိမိစောင် ကို သင် ၌ ပေါင် ထားလျှင် ၊ မိုဗ်းမချုပ်မို့ ပြန် ပေးရ မည်။²⁷ အကြောင်း မူကား၊ အခြားသောခြံ၊ စရာမရှိ။ ကိုယ် ခြံ၊ ဘို့ ဖြစ်၏။ သူသည် အဘယ်သို့ အိပ် နိုင်သနည်း။ ငါ့ အား အော်ဟစ် လျှင် ငါကြား မည်။ ငါ သည် သနား သော သဘောရှိ၏။²⁸ ဘုရား သခင်ကို လွန်ကျူး ၍ မ ပြောရ။ သင် ၏အမျိုး ကို အုပ်စိုး သော မင်း ကို မ ကျိန်ဆဲ ရ။²⁹ အဦး မှည့် သော အသီး၊ အဦးညှစ် သော အရည်ကို မ ထိမ် မဝှက်ဘဲ ဆက်ကပ်ရမည်။ အဦး ဘွားသော သား ယောက်ျားကိုလည်း ငါ့ အား ဆက်ကပ် ရမည်။³⁰ ထိုနည်းတူ သိုး နွား တို့ကို ပြု ရမည်။ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးသိုးနွား သငယ်ကို အမိ နှင့် အတူ နေ စေ၍၊ အငွေမ နေ့ ရောက်မှ ငါ့ အား ဆက်ကပ် ရမည်။³¹ သင်တို့သည် ငါ့ ထံ ၌ သန့်ရှင်း သောသူ ဖြစ် ရကြမည်။ တော ၌ သားရဲ ကိုက်သော အမဲသား ကို မ စား ရ။ ခွေး တို့အား ပစ် ပေးရ မည်။

23 သင်သည် မှား သော သိတင်း စကားကို မ ကြား မပြောရ။ မ တရား သော သူ တို့နှင့် ဝိုင်းညီ၍ မ မှန်သော သက်သေ ကို မ ခံ ရ။² လူများ နောက် သို့ လိုက် ၍ မ တရား သဖြင့် မ ပြုရ။ တရား တွေ့သည်အမှုမှာ ကြီး သော သူ ဘက် ၌ နေ၍၊ တရားလမ်းမှ လွဲ စေ ခြင်းငှါ မ ပြော ရ။³ ဆင်းရဲ သော သူ ဘက်၌လည်း မ ငဲ့ကွက် ရ။⁴ သင် သည် ရန်သူ ၏မြင်း နွား လမ်း လွဲသည်ကို တွေ့မြင် လျှင် ၊ အမှန်ပြန်ပို့ ရမည်။⁵ သင့် ကို မုန်း သော သူ ၏မြည်း သည်၊ မိမိ ဆောင်ရွက်သော ဝန် အောက် မှာ လဲ နေသည်ကို တွေ့မြင် လျှင် ၊ မ မစဘဲ နေနိုင်သလော။ အမှန်ဝိုင်းညီ၍ မစ ရမည်။⁶ သင် ၌ ဆင်းရဲ သောသူသည် တရား တွေ့သောအခါ ၊ သူ့ကို မတရား သဖြင့် မ စီရင် ရ။⁷ မ ဟုတ်မမှန်သော အမှု ကို ရှောင် ရမည်။ အပြစ် မရှိသောသူ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူကို မ ကွပ်မျက် ရ။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် မ တရား သော သူ ကို အပြစ်မ လွှတ်။⁸ သင်သည် တံစိုး မ စား ရ။ တံစိုး သည် ပညာရှိ တို့၏မျက်စိကို ကွယ် စေ၍ ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့၏ စကား ကို လွဲ စေ တတ်၏။⁹ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား ဖြစ် သော ဧည့်သည် ကို မ ညှဉ်းဆဲ ရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ခဲ့ ဘူးသောကြောင့် ၊ ဧည့်သည် ၏စိတ် သဘောကို သိ ကြ၏။¹⁰ ခြောက် နှစ် ပတ်လုံးလယ် လုပ် ၍ အသီး ကို သိမ်း ရ

မည်။¹¹ သတ္တမ နှစ်တွင် လယ် ကို မလုပ် ဘဲ အလွတ် ထားရမည်။ သို့ပြုလျှင် ဆင်းရဲ သောအမျိုးသား ချင်းတို့သည်၊ စား ရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ကြွင်း သော အရာ ကို လည်း ၊ မြေ တိရစ္ဆာန် တို့သည် စား ရကြ လိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ် ကိုလည်း ပြု ရမည်။¹² ခြောက် ရက် ပတ်လုံးအလုပ် လုပ် ရမည်။ သတ္တမ နေ့ ရက်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင် ၏နား မြည်း တို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သင် ၏ ငယ်သား များ၊ ဧည့်သည် များတို့လည်း သက်သာ ရ ကြလိမ့်မည်။¹³ ငါပညတ် သမျှ တို့၌ သတိပြု ကြလော့။ အခြား သောဘုရား ၏ နာမ ကို မ မြက် မ ဆိုနှင့်။ သင် ၏နှုတ် ထဲက မြက် သံ ကို သူ တ ပါးမ ကြား စေနှင့်။¹⁴ တနှစ် တွင် သုံး ကြိမ် ငါ့ အဘို့ ပွဲခံ ရမည်။¹⁵ ငါ့မှာ ထားခဲ့ ပြီးသည် အတိုင်း ၊ အဗိဗ လ ချိန်းချက် သော နေ့ ရက်အချိန်၌ အဇမ ပွဲကိုခံ ၍၊ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတဆေး မဲ့သော မုန့်ကို စား ရမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထို လ တွင် သင်သည် အဲ ဂု တု တု ပြည် က ထွက် လာ သတည်း။ ထို ပွဲ ကို ခံ စဉ် ငါ့ ထံသို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်း မ ပေါ်မလာရ။¹⁶ လယ်လုပ်၍ အသီးအနှံ ကို သိမ်းစုရသည်ကာလ၊ သိမ်း ပွဲ ကို၎င်း၊ လယ် လုပ် ၍ အသီးအနှံ ကို သိုထား သည်ကာလ၊ နှစ် လဲ သောအခါ ၊ သိုထား ပွဲ ကို၎င်း ခံရ မည်။¹⁷ သင် တို့တွင် ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည်၊ တနှစ် လျှင် သုံး ကြိမ် ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ပြရကြမည်။¹⁸ ငါ့ ယဇ် ကောင် ၏ အသွေး ကို၊ တဆေး ပါ သော မုန့်နှင့် ရော၍ မ ပူဇော် ရ။ ငါ့ ယဇ် ကောင် ဆီဥ ကို နံနက် တိုင်အောင် မ ကြွင်း စေရ။¹⁹ သင် ၏မြေ ၌ အဦး သီး သော အသီးအနှံ အကောင်း ဆုံး ကို၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ် တော်ထဲသို့ ဆောင် သွင်းရမည်။ ဆိတ် သငယ်ကို အမိ နို့ ရည်နှင့် မ ချက် မပြုတ်ရ။²⁰ ကြည့်ရှု လော့။ လမ်း ခရီး၌ သင့် ကို စောင့်ရှောက် ၍ ၊ ငါပြင်ဆင် နှင့်သော အရပ် သို့ ပို့ စေခြင်းငှာ ၊ ကောင်းကင်တမန် ကို သင့် ရှေ့ ၌ ငါ စေလွှတ် ၏။²¹ ထိုတမန် ကို ရိုသေ စွာပြုလော့။ စကား တော် ကို နားထောင် လော့။ အာဏာတော်ကို မ ဆန် နှင့်။ သင် တို့ပြစ်မှား သောအပြစ် ကို သူသည် မ လွတ်။ ငါ့ နာမ သည် သူ ၌ တည်ရှိ၏။²² အကယ်စင်စစ်သင်သည် သူ့ စကား ကို နားထောင် ၍ ငါပညတ် သမျှ အတိုင်း ပြု လျှင် ၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို ငါသည် ရန်ဘက် ပြု မည်။ သင့် ကို ဆီးတား သောသူတို့ကိုလည်း ငါဆီးတား မည်။²³ ငါ့ တမန် သည် သင့် ရှေ့၌သွား ၍ သင့် ကို အာမောရီ လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ခါနန် လူ၊ ဂိရဂါရီလူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူတို့ရှိရာသို့ ဆောင် သွင်း၍ ၊ သူ တို့ကို ပယ်ရှင်း မည်။²⁴ သူ တို့ဘုရား များကို ဦး မ ချုဝတ် မ ပြုရ။ သူ တို့ဘာသာ အတိုင်း မ ကျင့် ရ။ သူ တို့ကို အကုန်အစင် မှောက် လှဲ၍ ၊ ရုပ်တု ဆင်းတုများကိုလည်း ရှင်းရှင်း ဖြိုဖျက် ရမည်။²⁵ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ရမည်။ သင် ၏မုန့် ကို၎င်း ၊ ရေ ကို၎င်း၊ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူမည်။ အနာရောဂါ ကိုလည်း သင် ၏အထဲ က နှုတ်ယူ ပယ်ရှား

တော်မူမည်။²⁶ သင် ၏ပြည် တွင် ကိုယ်ဝန် ပျက်သော သတ္တဝါ၊ မြို့ သောသတ္တဝါနှင့် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ သင် ၏အသက် တန်း ကို ငါ စုံလင် စေမည်။²⁷ ငါ့ ကိုကြောက် တတ်သော သဘောကို သင့် ရှေ့ သို့ ငါစေလွှတ် ၍ ၊ သင်ရောက် လေရာရာ အရပ်၌ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။ သင် ၏ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို နောက် သို့ လှည့်စေ မည်။²⁸ ပျားတူ များကိုလည်း သင့် ရှေ့သို့ ငါစေလွှတ် ၍ ၊ သူတို့သည် ဟိဝိ လူ၊ ခါနန် လူ၊ ဟိတုတိ လူတို့ကို သင့် ရှေ့မှာ နှင်ထုတ် ကြလိမ့်မည်။²⁹ ထိုလူများကို တ နှစ်ခြင်းတွင် သင့် ရှေ့မှာ ငါမ နှင်ထုတ်။ သို့ပြုလျှင်ပြည် သည် လူဆိတ်ညံ ၍ သားရဲ သည် သင့် တဘက်၌ များပြား လိမ့်မည်။³⁰ သင်သည် တိုးပွား ၍ တပြည် လုံးကို ဝင်စား သည်တိုင်အောင် ၊ သူ တို့ကို သင့် ရှေ့မှာ ဖြည်းဖြည်း ငါနှင်ထုတ် မည်။³¹ သင့် နေရာ နယ် အပိုင်းအခြားကို၊ ဧဒုံ ပင်လယ် မှ သည် ဖိလိတုတိ ပင်လယ် တိုင်အောင် ၎င်း ၊ တော မှ သည် မြစ် တိုင်အောင် ၎င်း ငါမှတ်သား မည်။ ထိုအရပ် သား များကို သင့် လက် သို့ ငါအပ် ၍၊ သင်သည် နှင်ထုတ် ရ လိမ့်မည်။³² သူ တို့နှင့် ၎င်း၊ သူ တို့ဘုရား များနှင့်၎င်း၊ သင် သည် မိဿဟာယ မ ဖွဲ့ရ။³³ သင် သည် ငါ့ ကို ပြစ်မှား စေ ခြင်း ငှာ၊ သူ တို့သည် ပြု မည် ကို စိုးရိမ် စရာ ရှိ သောကြောင့်၊ သူတို့သည် သင့် ပြည် ၌ မ နေ ရကြ။ သင်သည် သူ တို့ဘုရား ကို ဝတ်ပြု လျှင် ၊ ထိမိ ၍ လဲစရာအကြောင်းအမှန် ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

24 တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန် ၊ နာဒပ် ၊ အဘိ ဟု အစ ရှိ သော ဣ သရေ လ အမျိုး အသက်ကြီး သူ ခုနစ်ကျိပ် နှင့် တကွ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ တက် ၍ ၊ သူတို့သည် ဝေး ဝေး ကိုးကွယ် ကြစေ။² သင်တ ယောက်တည်းသာ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ရမည်။ အခြား သောသူ မ ချဉ်း မ ကပ်ရ။ လူ များ တို့သည် သင် နှင့် အတူ မ တက် ရ ကြဟု မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ၏။³ မော ရှေ့ သည် လည်း လူ များ တို့ရှိ ရာ သို့ လာ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်အလုံးစုံ ကို၎င်း၊ စီရင် တော်မူ ချက် အလုံးစုံ ကို၎င်း ပြန်ကြား ၍၊ လူ များ အပေါင်း က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သမျှ အတိုင်း အကျွန်ုပ် တို့ ပြု ပါ မည် ဟု တ သံ တည်း ပြန် ပြော ကြ၏။⁴ မော ရှေ့ သည် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်အလုံးစုံ တို့ကို ရေးထား ပြီးမှ ၊ နံနက် စောစောထ ၍ ၊ တောင် ခြေရင်း ၌ ယဇ် ပလ္လင်ကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုး တ ဆယ် နှစ် မျိုးနှင့်အမျှ ကျောက် တိုင်တဆယ် နှစ် တိုင်ကို၎င်း တည် လေ၏။⁵ ဣသရေလ အမျိုးသား လူပျို တို့ကို စေခိုင်း သည်အတိုင်း ၊ သူ တို့သည် နွား များ ကို ယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ မီးရှို့ သော ယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ် ကို ပူဇော် ကြ၏။⁶ မော ရှေ့ သည်လည်း ၊ အသွေး တဝက် ကို အင်တုံ ၌ ထည့် ၍ ၊ တဝက် ကို ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ဖြန်း လေ၏။⁷ ပဋိညာဉ် စာ ကိုလည်း ယူ ၍ ၊ ပရိသတ် များ ရှေ့ မှာ ဘတ် ပြီးလျှင် ၊ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ

သမ္မု အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြု ပါမည်။ နားထောင် ပါမည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁸မောရှေ သည်လည်း ၊ အသွေး ကို ယူ ၍ လူ များအပေါ် မှာ ဖြန့် လျက် ၊ ဤအသွေးကား ဤအမှုအရာ တို့တွင် သင် တို့၌ ထာဝရဘုရား ဝန်ခံ တော်မူသော ပဋိညာဉ် ၏အသွေး ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို ၏။⁹ထိုအခါ မောရှေ ၊ အာရုန် ၊ နာဒပ် ၊ အဘိဟု အစ ရှိသော ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူ ခုနစ်ကျိပ် တို့ သည် တက် ၍ ၊¹⁰ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကို မြင် ကြ၏။ ခြေ တော် အောက် ၌ နီလာ ကျောက် ဖြင့် ပြီး သော ကျောက် ခင်း ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကြည်လင် သော ကောင်းကင် မျက်နှာ ကဲ့သို့ ၎င်း ထင် လေ၏။¹¹ဣသရေလ အမျိုးသား မှူးမတ် တို့ကို အပြစ် ပေးတော် မမူ။ သူတို့သည် ဘုရား သခင်ကို မြင် ရသော်လည်း ၊ စား သောက် လျက် နေကြ၏။¹²ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါ ရှိရာတောင် ပေါ် သို့ တက် ၍ နေ လော့။ လူ များတို့အား သွန်သင် ဘို့ရာ ကျောက် ပြား ပေါ်မှာ ငါရေး ထားသော ပညတ် တရား များကို သင် ၌ ငါ အပ် ပေးမည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူလျှင်၊¹³မောရှေ သည် မိမိ လက်ထောက် ယောရှု နှင့်အတူ ထ ၍ ဘုရား သခင်၏ တောင် တော်ပေါ် သို့ တက် သွား၏။¹⁴အသက်ကြီး သူတို့အား လည်း ၊ ငါ တို့မ လာ မှီတိုင်အောင် ဤ အရပ်၌ ငံ နေကြလော့။ အာရုန် နှင့် ဟုရ သည် သင် တို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မည်သည့်သူမဆို အမှုအခင်း ရှိလျှင်၊ သူ တို့ထံသို့ သွား စေဟု မှာ ထားလေ၏။¹⁵မောရှေ သည် တောင် တော်ပေါ် သို့တက် ၍ ၊ မိုဃ်းတိမ် သည် တောင် တော်ကို လွှမ်းမိုး ၏။¹⁶ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် သိနာ တောင် ပေါ်မှာထိ ၍ ၊ မိုဃ်းတိမ် သည် ခြောက် ရက် ပတ်လုံးလွှမ်းမိုး ၏။ သတ္တမ နေ့ ရက် ၌ မိုဃ်းတိမ် အထဲ က အသံတော်ထွက်၍၊ မောရှေ ကို ခေါ် တော်မူ၏။¹⁷ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် တောင် ထိပ် ပေါ် မှာလောင် သော မီး ကဲ့သို့ ထင် ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မြင် ရကြ၏။¹⁸မောရှေ သည် မိုဃ်းတိမ် အထဲသို့ ဝင် သဖြင့် တောင် ပေါ် သို့ရောက် ၍ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးတောင် ပေါ် မှာ နေ လေ၏။

25ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်²ငါ့ အား လက်ဆောင် ပဏ္ဏာကိုဆောင် ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့။ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ် နှင့် ငါ့ အားလူ သမ္မု သော သူ တို့၌ သင်သည် အလှူ ကိုခံရ မည်။³ခံ ရသော အလှူ ဟူမူကား ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေးဝါ ၊⁴ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ၊ ဆိတ် မွေး။⁵အနီ ဆိုးသောသိုး ရေ ၊ တဟာ ရှု သားရေ ၊ အကာရှု သစ်သား။⁶လိမ်း ရန်ဆီ ဘော်ဘို့ ၊ မီးရှို့ရာ နံ့သာ ပေါင်းမွှေး ဘော်ဘို့ရာ၊ နံ့သာ မျိုး၊ မီးထွန်း စရာ ဆီ ၊⁷ရှဟံ ကျောက် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်း နှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီစရာ ကျောက် မြတ် တည်း ဟူသော အလှူ ကို ခံ ရမည်။⁸ငါ သည် သင် တို့ တွင် ကျိန်းဝပ် ရာဘို့ သန့်ရှင်း ရာဌာနကို လုပ် ကြစေ။⁹ငါ ပြု သမ္မု သော

တဲ တော်ပုံ ၊ တဲ တော်တန်ဆာ ပုံ နှင့် အညီ လုပ် ရမည်။¹⁰အလျား နှစ် တောင်ထွာ၊ အနံ တ တောင်ထွာ၊ စောက် တ တောင်ထွာရှိသော သေတ္တာ ကို၊ အကာရှု သား နှင့်လုပ် ၍ ၊ သေတ္တာ အတွင်း အပြင် ကို ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။¹¹သေတ္တာ အပေါ်နားပတ် လည် ၌ ကွပ် သော ရွှေ တန်ဆာ ကိုလည်း လုပ် ရမည်။¹²ရွှေ လေး ကွင်း ကို သွန်း ၍ ၊ သေတ္တာ လေး ထောင့်၌ တ မျက်နှာ နှစ် ကွင်း စီ တပ် ရမည်။¹³အကာရှု သား ထမ်းဘိုး ကို လုပ် ၍ ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ ပြီး မှ၊¹⁴သေတ္တာ ထမ်း စရာဘို့ တဘက် တချက် ရွှေကွင်း ထဲသို့ လျှို ထားရမည်။¹⁵ထိုထမ်းဘိုး ကိုလည်း သေတ္တာ ရွှေကွင်း ထဲ က မ နှုတ် အစဉ် ရှိ စေရမည်။¹⁶ငါပေး သော သက်သေခံချက် ကို၊ ထို သေတ္တာ ထဲ မှာ ထား ရမည်။¹⁷အလျား နှစ် တောင်ထွာ၊ အနံ တ တောင်ထွာ ရှိသော သေတ္တာ အဖုံး ကိုလည်း ရွှေ နှင့် လုပ် ရမည်။¹⁸ရွှေ ခေရုဗိမ် နှစ်ပါး ကိုလည်း သေတ္တာအဖုံး တွင် အလျားတဘက် တ ချက်၌ ထု လုပ် ရမည်။¹⁹ထို ခေရုဗိမ် နှစ် ပါး ကို သေတ္တာ ဖုံး ကိုယ် ထဲက ထုတ်၍၊ သေတ္တာ ဖုံး အပေါ်၌ တဘက် တ ပါး စီ လုပ် ပြီးလျှင်၊²⁰ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာ ချင်းဆိုင် ၍၊ သေတ္တာ ဖုံး ကို ရှု လျက်၊ မိမိ အတောင် ကို ဖြန့် ၍ သေတ္တာ ဖုံး ကို မိုး ရ မည်။²¹သေတ္တာ အဖုံး ကို သေတ္တာ ပေါ် မှာ တင် ရမည်။ ငါ ပေး သော သက်သေခံချက် ကိုလည်း သေတ္တာ ထဲမှာ ထား ရမည်။²²ထို အရပ်၌ ငါ သည် သင် နှင့် တွေ့ ၍ ၊ သက်သေခံ ချက် ထား သော သေတ္တာ ဖုံး အပေါ်၊ ခေရုဗိမ် နှစ်ပါး စပ်ကြား မှာ သင် နှင့် နှုတ်ဆက် သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ဆင့်ဆို ရာသမ္မု တို့ကို စီရင် မည်။²³အလျား နှစ်တောင် ၊ အနံ တတောင် ၊ အမြင့် တ တောင်ထွာ ရှိသော စားပွဲ ကိုလည်း အကာရှု သား နှင့် လုပ် ၍ ၊²⁴ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည် ၌ ကွပ် သော ရွှေ တန်ဆာ ကို၎င်း၊²⁵အနံ လက် တ ဝါး ရှိသော ခါးပန်း ကို၎င်း၊ ခါးပန်း အပေါ် နားပတ်လည် ၌ ကွပ် သော ရွှေ တန်ဆာ ကို၎င်း လုပ် ရမည်။²⁶ရွှေ လေး ကွင်း ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ ခြေထောက် လေး ခု အထက်စားပွဲ လေး ထောင့် ၌ တပ် ရမည်။²⁷ထိုရွှေကွင်း တို့သည် ခါးပန်း ပေါ်မှာ ရှိ၍၊ စားပွဲ ထမ်း စရာ ထမ်းဘိုး နေရာ ဖြစ် ရမည်။²⁸စားပွဲ ထမ်း စရာ အကာရှု သား ထမ်းဘိုး ကို လုပ် ၍ ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ ရမည်။²⁹စားပွဲနှင့်ဆိုင်သော လင်ပန်း ၊ ဇွန်း ၊ အင်တုံ ၊ လောင်း စရာဖလား များကိုလည်း ရွှေ စင် နှင့် လုပ် ရမည်။³⁰ငါ့ ရှေ့ ၊ စားပွဲ ပေါ် မှာ ရှေ့ တော်မုန့် ကို အစဉ် တင် ရမည်။³¹မီးခုံ ကိုလည်း ရွှေ စင် နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံ တိုင် အစရှိသော အလက် များ၊ ခွက် များ၊ ဘူးသီး များ၊ ကြာ ပွင့် များတို့ကို တစပ်တည်းထု ရမည်။³²မီးခုံတိုင် တဘက် တချက် သုံး လက် စီထွက် ၍၊ အလက် ခြောက် လက်ရှိရမည်။³³မီးခုံ တိုင် ထဲက ထွက်သော အလက် သုံး လက်တွင်၊ တလက် တလက်၌ ဘူး ကြာပွင့် နှင့်တကွ ၊ ဗာတံ သီးနှင့် ပုံတူသော ခွက် သုံး ခွက် ရှိရမည်။³⁴မီးခုံ တိုင်၌ လည်း ဘူး ကြာပွင့် နှင့်တကွ ၊ ဗာတံ သီးနှင့်ပုံတူသော ခွက် လေး ခွက် ရှိရမည်။³⁵မီးခုံ တိုင်ထဲက ထွက် သော အလက်

ခြောက် လက်ရှိသည်အတိုင်း ၊ အလက် နှစ်ဘက် အောက် ဌ်လည်း ဘူး သီးတလုံးစီ ရှိရမည်။³⁶ဘူး များ၊ အလက် များတို့ကို တကိုယ် တစပ်တည်းဖြစ်စေ ၍၊ မီးခုံတကိုယ်လုံးကို ရွှေ စင် နှင့် ထုလုပ် ရ မည်။³⁷မီးခွက် ခုနစ် လုံးကိုလည်း လုပ် ရမည်။ စားပွဲ ကို လင်း စေ ခြင်းငှာ ထိုမီးခွက် ကို ထွန်း ရမည်။³⁸မီးညှပ် နှင့် မီးညှပ်ခံစရာခွက် တို့သည်လည်း ရွှေ စင် ဖြစ်ရမည်။³⁹မီးခုံ နှင့် မီးခုံ တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို၊ ရွှေ စင် အခွက် တဆယ်နှင့် လုပ် ရမည်။⁴⁰တောင် ပေါ်မှာ သင့် အား ပြ ခဲ့ပြီးသော ပုံ နှင့် ညီလျော် စွာ လုပ် ခြင်းငှာ သတိပြု ရ မည်။

26တနည်း ကား၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်ဖြင့် ပြီး သော ခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့် ချယ် လှယ် သော၊ ပိတ် ချော ကုလားကာ ဆယ် ထည်ဖြင့် တဲ တော်ကို လုပ် ရမည်။²ကုလားကာ သည် အလျား နှစ်ဆယ် ရှစ် တောင်၊ အနံ လေး တောင် ရှိ၍၊ ကုလားကာ ချင်း အလျား အနံ တူ ရမည်။³ကုလားကာ ငါး ထည်စီ တစပ်တည်းချုပ် ရမည်။⁴ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာ နား ချင်း ဆက်မီရာ၌ ကွင်း များကို ပြာ သော အထည် နှင့် လုပ် ရမည်။ အခြား သော ကုလားကာပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာ နား ချင်း ဆက်မီရာ၌ လည်း ထိုအတူ လုပ် ရမည်။⁵ကုလားကာ တထည်၌ ကွင်း ငါးဆယ် ကို၎င်း၊ အခြား သောကုလားကာ အနား ဆက်မီရာ၌ ကွင်း ငါးဆယ် ကို ၎င်း၊ ကွင်း ချင်း ဆိုင် မိအောင် လုပ် ရမည်။⁶ရွှေ ချောင်း ငါး ဆယ် ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ ထိုရွှေချောင်း ဖြင့် ကုလားကာ များကို ပူးတွဲ သဖြင့် ၊ တဲ တော် တဆောင် တည်း ဖြစ် ရမည်။⁷တဲ တော်ဖုံးအုပ် ဘို့ အခြားသော ကုလားကာ ဆယ် တ ထည်ကို ဆိတ် မွေးနှင့် လုပ် ရမည်။⁸ကုလားကာ သည် အလျား အတောင် သုံးဆယ် ၊ အနံ လေး တောင် ရှိ၍၊ ကုလားကာ ဆယ် တ ထည်တို့သည် အလျား အနံချင်း တူ ရမည်။⁹ကုလားကာ ငါး ထည် တစပ် ၊ ခြောက် ထည် တစပ် တည်း ချုပ် ၍ ၊ ဆဌမ ကုလားကာ ကို တဲ တော်ဦး ၌ ခေါက် ထားရမည်။¹⁰ကုလားကာများ ဆက် မီရာ ၌၊ ပြင် ဘက်ကနေသောကုလားကာ တထည် အနား မှာ ၊ ကွင်း ငါး ဆယ် ကို၎င်း၊ ဆက် မီသော အခြား ကုလားကာ အနား မှာ ၊ ကွင်း ငါးဆယ် ကို၎င်းလုပ် ရမည်။¹¹ကြေးဝါ ချောင်း ငါးဆယ် ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ ကွင်း တို့၌ လျှို ပြီး လျှင်၊ အပေါ်တဲ တဲ ပိုင်း နှင့် တဲ ပိုင်း ပူးတွဲ သဖြင့် ၊ တဲ တ ဆောင် တည်း ဖြစ် ရမည်။¹²ထို အပေါ်တဲ ၌ ပို သော ကုလားကာ တဝက် ကိုကား၊ တဲ တော် နောက်ဖေး မှာ တွဲလွဲ ဆွဲ ထားရမည်။¹³အပေါ်တဲ၌ ပို သော ကုလားကာ အလျား နှစ်တောင် တွင်၊ တဲ တော် ဖုံးအုပ် ဘို့ တဘက် တချက် တတောင် စီ တွဲလွဲဆွဲ ထားရမည်။¹⁴အပေါ်တဲ ဖုံးအုပ် ဘို့ အနီ ဆိုးသောသိုး ရေ ကို၎င်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာ ရှ သားရေ ကို၎င်း လုပ် ရ မည်။¹⁵တဲ တော်ကာရန် ထောင် ထားရသော အကာရှ ပျဉ်ပြားတို့ ကိုလည်း လုပ် ရမည်။¹⁶ပျဉ်ပြား သည် အလျား ဆယ် တောင် ၊ အနံ

တတောင် ထွာ ရှိရမည်။¹⁷ထိုပျဉ်ပြား ရှိသမျှ တို့၌ ခြေထောက် နှစ် ခုစီ တတန်း တည်းရှိစေ ခြင်းငှာ လုပ် ရမည်။¹⁸တဲ တော်တောင် ဘက် ၌ ကာရန်ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ် ကို လုပ် ရမည်။¹⁹ထိုပျဉ်ပြား နှစ် ဆယ် တွင် ၊ တပြားတပြားအောက် ၌ ခြေထောက် နှစ် ခုစီ စွပ်စရာ ဘို့ ငွေ ခြေစွပ် လေး ဆယ် ကို လုပ် ရမည်။²⁰ထိုအတူ တဲ တော် မြောက် ဘက် ၌ ကာရန်ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ် ရှိရမည်။²¹ထိုပျဉ်ပြား ၌ လည်း ငွေ ခြေစွပ် လေးဆယ် ၊ တပြားနှစ် ခုစီ ရှိရမည်။²²တဲ တော် အနောက် ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား ခြောက် ပြား ကို၎င်း၊²³ထောင့် တဘက် တချက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ် ပြား ကို၎င်း လုပ် ရ မည်။²⁴အထက် ၌ ၎င်း ၊ အောက် ၌ ၎င်း၊ ကွင်း ကိုတပ်၍ စေ့စပ် လျက် ထောင့် နှစ် ခု ကို ပြီး စေ ရမည်။²⁵ပျဉ်ပြား ရှစ် ပြား၊ ငွေ ခြေစွပ် ဆယ် ခြောက် ခု၊ တပြားနှစ် ခုစီ ရှိ ရမည်။²⁶တဲတော်၌ ကာရသော ပျဉ်ပြား ကို လျှိုစရာဘို့ အကာရှ သား ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို တဘက် ငါး ချောင်းစီ လုပ် ရမည်။²⁷တဲ တော် နောက် ဖေး၌ ကာ ရသော ပျဉ်ပြား ကို လျှိုစရာဘို့ ကန့်လန့်ကျင် ငါး ချောင်းကိုလည်း လုပ်ရ မည်။²⁸အလယ် ကန့်လန့်ကျင် ကို၊ ထောင့်တဘက် တချက်၌ ဆုံး စေ ရမည်။²⁹ပျဉ်ပြား တို့ကို ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။ ကန့်လန့်ကျင် လျှို ဘို့ ရာ ရွှေ ကွင်း ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။³⁰တောင် ပေါ် မှာ သင့်အားပြ သော ပုံ နှင့်အညီ ၊ တဲ တော် ကို တည်ဆောက် ရမည်။³¹တနည်း ကား၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ဖြင့်ပြီး ၍၊ ခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့် ချယ် လှယ် သော ကုလားကာ တ ထည်ကို ချုပ် ရမည်။³²ရွှေ ချ သော အကာရှ သား တိုင် လေး တိုင်အပေါ် မှာ၊ ထိုကုလားကာ ကို ဆွဲ ထားရမည်။ ထိုတိုင် တို့သည် ရွှေ တံစို့ နှင့်၎င်း၊ ငွေ ခြေစွပ် လေး ခု နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ ရမည်။³³သက်သေခံ ချက်ထားသော သေတ္တာ ကို၊ ကုလားကာ အတွင်း သို့ သွင်း စရာဘို့ ထိုကုလားကာ ကို ရွှေချောင်း ဖြင့် ဆွဲကာ ၍ ၊ ဟဂျာ အရပ်၊ ဟဂျာ ဟဂျို အရပ် နှစ်ပါးစပ်ကြား ၌ အပိုင်း အခြား ဖြစ်ရမည်။³⁴ဟဂျာ ဟဂျို အရပ်၌ သက်သေခံ ချက်သေတ္တာ အပေါ် မှာ၊ သေတ္တာအဖုံး ကို တင် ထားရမည်။³⁵ကုလားကာ ပြင် မှာ စားပွဲ ကို ထားရမည်။ တဲ တော်တောင် ဘက်နား မှာ မီးခုံ ကို၎င်း ၊ မြောက် ဘက်နား မှာ စားပွဲ ကို၎င်း၊ တဘက်နှင့်တဘက် ဆိုင်မိအောင် ထား ရမည်။³⁶တဲ တော်တံခါးဝ ၌ ကာရန်၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ဖြင့် ပြီး ၍၊ ချယ်လှယ် သော ကုလားကာ တထည်ကို လုပ် ရမည်။³⁷ထိုကုလားကာ ဘို့ ရွှေ တံစို့ နှင့်ပြည့်စုံ သော အကာရှ တိုင် ငါး တိုင်ကို လုပ် ၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံ ရမည်။ ကြေးဝါ ခြေစွပ် ငါး ခုကိုလည်း သွန်း ရမည်။

27တနည်း ကား၊ အလျား ငါး တောင် ၊ အနံ ငါး တောင် ရှိ၍ စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်သော ယဇ် ပလ္လင်ကို၊ အကာရှ သား နှင့် လုပ် ရမည်။ အမြင့် လည်း သုံး တောင် ရှိ ရမည်။²ယဇ်ပလ္လင် လေး

ထောင့် အပေါ်မှာ၊ ဦးချို လေး ချောင်း ကို အကာ ရှ သား နှင့် လုပ်
 ၍ ကြေးဝါ နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။³ခံ စရာအိုး နှင့် တကွ တူးရှင်း ပြား၊
 အင်တို ၊ အမဲသား ချိတ်၊ လင်ပန်း အစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆိုင်
 သော တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို ကြေးဝါ နှင့် လုပ် ရမည်။⁴ကြေးဝါ
 ဆန်ခါ ကိုင်း ၊ ဆန်ခါ လေး ထောင့် အပေါ်မှာ ကြေးဝါ လေး ကွင်း
 ကိုင်း လုပ် ပြီး လျှင် ၊⁵ယဇ်ပလ္လင် ခါးပန်း အောက် ၊ အလယ် ၌
 ထား ရမည်။⁵ယဇ်ပလ္လင် ထမ်း စရာ အကာ ရှ သား ထမ်းဘိုး တို့
 ကို လုပ် ၍ ကြေးဝါ နှင့် မွမ်းမံ ပြီးမှ ၊⁶ယဇ် ပလ္လင်ကို ထမ်း စရာ
 ဘို့ တဘက် တချက် ကွင်း များ၌ လျှို ထား ရမည်။⁷တောင် ပေါ်
 မှာ သင့် အား ပြ သည်အတိုင်း ၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက်
 ဟင်းလင်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ၊ ပျဉ်ပြား နှင့် လုပ် ရမည်။⁸တံ တော်
 ဝင်း ကာရန်မူကား၊ အလျားအတောင် တရာ ရှိသော ပိတ်ချော နှင့်
 တောင် ဘက် ၌ ကုလားကာ ကို လုပ် ရမည်။⁹ထို ကုလားကာ ဘို့
 တိုင် နှစ်ဆယ် ၊ တိုင်ခြေစွပ် နှစ်ဆယ် ကို ကြေးဝါ နှင့် လုပ်၍ တိုင်
 တံစို့၊ တိုင်တန်း တို့ကို ငွေ ဖြင့် ပြီးစေရမည်။¹⁰ထိုနည်းတူ ၊ မြောက်
 ဘက် ၌ ကာရန် အလျား အတောင် တ ရာ ရှိသော ကုလားကာ နှင့်
 တကွ ငွေတံစို့ ၊ ငွေ တန်း ပါသော ကြေးဝါတိုင် နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါ
 ခြေစွပ် နှစ်ဆယ် ရှိရမည်။¹¹ဝင်း အနောက် ဘက် အနံ၌ ကာရန်၊
 အလျား အတောင် ငါး ဆယ် ရှိ သော ကုလားကာ နှင့် တကွ တိုင် တ
 ဆယ် ၊ ခြေစွပ် တဆယ် ရှိရမည်။¹²ဝင်း အရှေ့ဘက်၌ လည်း အနံ
 အတောင် ငါးဆယ် ရှိရမည်။¹³တံခါးဝတဘက်တချက်၌ ကာရန်၊
 အလျား ဆယ် ငါး တောင် ရှိ သော ကုလားကာ နှင့် တကွ တိုင် သုံး
 တိုင်၊¹⁴ခြေစွပ် သုံး ခုရှိရမည်။¹⁵ဝင်း တံခါးဝ ၌ ကာရန် ၊ ပြာ သော
 အထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချော ဖြင့်ပြီး
 ၍၊ ချယ်လှယ် သော ကုလားကာ အတောင် နှစ်ဆယ် နှင့် တကွတိုင်
 လေး တိုင် ခြေစွပ် လေး ခုရှိရမည်။¹⁶ဝင်း ပတ်လည် ၌ တိုင် ရှိသမျှ
 တို့သည် ငွေ တံစို့ ၊ ငွေ တန်း၊ ကြေးဝါ ခြေစွပ် နှင့် ပြည့်စုံ ရမည်။
¹⁷ဝင်း သည် အလျား အတောင် တရာ ၊ အနံ ငါးဆယ် ၊ အမြင့် ငါး
 တောင် ရှိ၍၊ ပိတ်ချော နှင့် ကြေးဝါ ခြေစွပ် ဖြင့် ပြီး ရမည်။¹⁸အမှု
 တော်ထမ်းဘို့ တံ တော်အသုံးအဆောင် ရှိသမျှ ကိုင်း၊ တံ တော်
 တံသင် ၊ ဝင်း နှင့်ဆိုင်သော တံသင် ရှိသမျှ ကိုင်း ကြေးဝါ နှင့်လုပ်
 ရမည်။¹⁹ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံတော်တွင်၊ သက်သေခံချက်ထား
 ရာအရပ်ကို ကာ သော ကုလားကာပြင်မှာ၊ မီးခုံ၌ အစဉ် မပြတ်မီး
 ထွန်း စရာ ဘို့ ၊ သံလွင် သီး ကို ထောင်း ၍ယူ သော သံလွင် ဆီ စစ်
 ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဆောင် ခဲ့ကြမည်အကြောင်း
 ဆင့်ဆို လော့။²⁰အာ ရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ ညဦး မှ သည်
 နံနက် တိုင်အောင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထိုအမှု ကို စီရင် ရ
 မည်။ ဣ သရေလ အမျိုး တို့သည်၊ သား အစဉ် အဆက် စောင့် ရ
 သောပညတ် တော် ဖြစ်သတည်း။²¹သင် ၏ အစ်ကို အာရုန် သည်၊
 ငါ့ ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင် ရမည်အကြောင်း ၊ သူ နှင့်
 သူ ၏ သား တည်းဟူသောနာဒပ် ၊ အဘိဟု ၊ လောဇာ ၊ ဣသမာ တို့

ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အထဲ က ရွေးချယ်၍ သင့် အောက်၌
 ခန့် ထားလော့။

28သင် ၏အစ်ကို အာရုန် ၌ ဘုန်း အသရေထင်ပေါ်စေခြင်းငှာ ၊
 သန့်ရှင်း သော အဝတ် ကို လုပ် ၍ပေး ရမည်။²အာရုန်သည် ငါ့ ရှေ့
 မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက် ရသောအခွင့်ရှိ၍၊ သူ့ ကို
 သန့်ရှင်း စေခြင်းငှာ ၊ ငါပေး သော ဉာဏ် ကိုရသော ပညာရှိ အပေါင်း
 တို့သည် ထိုအဝတ် ကို လုပ် ရမည် အကြောင်း မှာ ထား ရမည်။³လုပ် ရသော အဝတ် ဟူမူကား၊ ရင်ဖုံး ၊ သင်တိုင်း ၊ ဝတ်လုံ ၊ ချယ်
 လှယ်သောအင်္ကျီ ၊ ဗောင်း ၊ ခါးပန်း တည်း ဟူသောသင် ၏အစ်ကို
 အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
 ဆောင်ရွက် ရမည်အကြောင်း ၊ သန့်ရှင်း သော အဝတ် ကို လုပ် ခြ
 ငင်းငှာ ၊⁴ရွှေ နှင့် ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သော
 အထည်၊ ပိတ်ချော တို့ကို ယူ ရမည်။⁵ထို ရွှေ အစရှိသည်တို့နှင့်
 သင်တိုင်း ကို ထူးဆန်း စွာ လုပ် ရမည်။⁶သိုင်းကြိုး နှစ် ပင် ရှိ ၍၊
 သင်တိုင်း အပေါ်နား ချင်း တွဲ မိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ တဘက် တချက် ကို
 ဆွဲချုပ် ရမည်။⁷သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်း ကို
 လည်း ၊ သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေ နှင့်ငှင်း၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း
 သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချော တို့ကိုင်းလုပ် ရမည်။⁸ရှု ဟံ
 ကျောက် နှစ် လုံး ကိုယူ ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုး တ ဆယ်
 နှစ်မျိုးကို၊⁹အသက်အကြီးအငယ် အလိုက် ၊ ကျောက် နှစ်လုံးပေါ်
 မှာ အမျိုးနာမည် ခြောက် ခုစီ အကွရာ တင် ရမည်။¹⁰တံဆိပ် ပေါ်
 မှာ အကွရာတင် သကဲ့သို့၊ ကျောက် လုပ် သော အလုပ် နှင့် တကွ၊
 ဣ သရေ လ အမျိုး ၏ နာမည် တို့ကို ထိုကျောက် နှစ် လုံးအပေါ်
 မှာ အကွရာ တင်၍ ရွှေ ကျောက်အိုး ၌ ထည့် ရမည်။¹¹ဣသရေ
 လအမျိုးသား တို့ကို အောက်မေ့ စေခြင်းငှာ ၊ ထိုကျောက် နှစ် လုံး
 ကို သင်တိုင်း သိုင်းကြိုး ပေါ် မှာ တပ် ရမည်။ ထိုသို့ ဣ သရေ လ
 အမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့ စေခြင်းငှာ ၊ သူ တို့နာမည် များကို အာ
 ရုန် သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ မိမိ ပခုံး ပေါ်မှာ ဆောင် ရမည်။
¹²ကျောက် အိုးတို့ကို ရွှေ နှင့် လုပ် ရမည်။¹³အဆုံး၌တပ်ရသော
 ကြိုး နှစ် ပင်တို့ကို ရွှေ စင် နှင့်ကျစ် ၍ လုပ် ပြီးမှကျောက်အိုး ၌ တွဲ
 ရမည်။¹⁴ရွှေ နှင့်ငှင်း၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ
 သောအထည်၊ ပိတ်ချော နှင့်ငှင်း၊ သင်တိုင်း ကို လုပ် သည်နည်းတူ ၊
 ဗျာဒိတ် ရင်ဖုံး ကို ထူးဆန်း စွာ လုပ် ရမည်။¹⁵နှစ်ထပ်ခေါက် လျက်၊
 အလျား တ ထွာ၊ အနံ တ ထွာ၊ စတုရန်း လေးထောင့် ဖြစ် ရမည်။
¹⁶ထိုရင်ဖုံး ၌ ကျောက် မြတ်ကို လေး တန်း စီ ရမည်။ ပဌမ အတန်း
 ကား၊ ကျောက်နီ ၊ ဥဿဖရား ၊ ပတ္တမြား၊¹⁷ဒုတိယ အတန်း ကား ၊
 မြ ၊ နီလာ ၊ စိန် ၊¹⁸တတိယ အတန်း ကား ၊ ဝါ ကိနုတု ၊ မဟုရာ ၊
 ဂေါ် မိတ်။¹⁹စတုတ္ထ အတန်း ကား ၊ မျက်ရွဲ၊ ကြောင် ၊ နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍
 ၊ အသီးအသီး တို့ကို ရွှေ အိုး၌ စီ ရမည်။²⁰ဣသရေလ အမျိုး တ
 ဆယ် နှစ် မျိုး ရှိ သည်အတိုင်း၊ တံဆိပ် ပေါ်မှာ အကွရာ တင်သကဲ့သို့

ထိုကျောက် တို့၌၊ ထို တဆယ့်နှစ်ပါးသော နာမည် အသီးသီးတို့ကို တင်လျက်၊ ကျောက်တ လုံးလျှင်နာမည် တပါးစီပါ ရမည်။²¹ ရင်ဖုံး အပေါ်ထောင့် နှစ် ခု၌ ရွှေ နှစ် ကွင်း ကို၎င်း၊ ကျစ် သော ရွှေ ကြိုး နှစ်ပင်ကို၎င်း လုပ် ပြီးမှ၊ ထိုရွှေကွင်း ၌တပ် ၍၊ သင်တိုင်း သိုင်းကြိုး ပေါ်မှာ ရှိသောကျောက်အိုးတို့၌ တွဲ ရမည်။^{22,23,24,25,26} တဖန် ရွှေ နှစ် ကွင်း ကိုလုပ် ၍ သင်တိုင်း အောက်နား မှာ ရှိသော ရင်ဖုံး အောက် ထောင့် နှစ် ခု၌ တပ် ရမည်။²⁷ အခြားသော ရွှေ နှစ် ကွင်း ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ သင်တိုင်း ရှေ့ဘက်အောက် နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်း အပေါ် နား ဆက် မှီ ရာတွင် ၊ သင်တိုင်း ကိုယ် တဘက် တချက်၌ တပ် ရမည်။²⁸ ရင်ဖုံးရွှေနှစ်ကွင်းကို သင်တိုင်း ရွှေနှစ်ကွင်း နှင့်တွဲ၍၊ ပြာ သောကြိုး ဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ထိုသို့ ရင်ဖုံး ကို ထူးဆန်းသော ရင်စည်း အပေါ်နား မှာ ဆွဲ ၍၊ သင်တိုင်း နှင့် မ ကွာ အမြဲ ရှိ စေ ရ မည်။²⁹ အာရုန် သည်လည်း ၊ သန့်ရှင်း ရာ အရပ်ဌာနတော် ထဲသို့ ဝင် သောအခါ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ထာဝရဘုရား အစဉ် အောက်မေ့ တော်မူ စေ ခြင်း ငါ ၊ ဗျာဒိတ် ရင်ဖုံး ၌ ပါ သော သူ တို့ နာမည် များကို မိမိ နှလုံး ပေါ်မှာ ဆောင် ရမည်။³⁰ ဗျာဒိတ် ရင်ဖုံး အထဲ ၌ ဥ ရိမ် နှင့် သု မိ မ် ကို သွင်း ထား ရ မည်။ အာရုန် သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်သို့ ဝင် သောအခါ ၊ မိမိနှလုံး အပေါ်မှာ ဥ ရိမ်နှင့် သု မိ မ် ပါ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အမှု၌ စီရင် တော်မူချက်ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ ၊ မိမိ နှလုံး ပေါ်မှာ ဆောင် ရမည်။³¹ သင်တိုင်း နှင့်ဆိုင်သော ဝတ်လုံ ကို၊ ပြာ သောအထည်နှင့် သာ လုပ် ရမည်။³² ဝတ်လုံ ၌ လည်စွပ်ပါ ၍ လည်စွပ် ကို မ စုပ် စေခြင်းငှါ ၊ သံချပ်လည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့ ၊ ရက် သောအထည် နှင့် ကွပ် ရမည်။³³ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်နှင့် လုပ်သော သလဲ သီးများကို၎င်း ၊ ရွှေ ဆည်းလည်း များ ကို၎င်း၊ ဝတ်လုံ အောက်စွန်းနားပတ်လည် ၌ ၊³⁴ သလဲ သီးတလုံး၊ ရွှေ ဆည်းလည်း တလုံးစီခြားလျက်၊ အစဉ်အတိုင်းဆွဲထားရမည်။³⁵ အာရုန် သည် အမှု တော်ကို ဆောင်၍ ၊ သန့်ရှင်း ရာ အရပ် ဌာန တော်ထဲမှာ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထွက် ဝင် သောအခါ ၊ သေ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ ထိုဝတ်လုံ ကို ဝတ်၍ သူ၏ အသံ ကို ကြား ရ မည်။³⁶ ရွှေ စင် သင်းကျစ် ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ တံဆိပ် ပေါ်မှာ အက္ခရာတင် သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား အား သန့်ရှင်း ခြင်းဟု အက္ခရာတင် ၍၊³⁷ ပြာ သော ကြိုး နှင့် ဗောင်း ရှေ့၌ ချည် ထားရမည်။³⁸ အာရုန် သည် ထိုသင်းကျစ်ကို နဖူး ၌ ဆင် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၏ သန့်ရှင်း သော အလှူ ဒါနနှင့်ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်း စေ သမျှ သော အရာ တို့၌ ပါ သော အပြစ် ကို ဆောင် ရ မည်။ သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ စိတ် တော်နှင့် တွေ့ခြင်း ငှါ ၊ အာရုန် ၏ နဖူး ၌ အစဉ် ဆင် ရမည်။³⁹ ပိတ်ချော အင်္ကျီ ကိုလည်း လုပ် ၍ ချယ်လှယ်ရမည်။ ဗောင်း ကိုလည်း ပိတ်ချော နှင့်လုပ် ရ မည်။ ခါးပန်း ကိုလည်း ချယ်လှယ် သော အလုပ် နှင့် ပြီး စေရမည်။⁴⁰ အာရုန် ၏သား တို့ ဘုန်း အသရေ ကို ထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ ၊ အင်္ကျီ

၊ ခါးပန်း ၊ ဦးထုပ် များကို လုပ် ပေးရမည်။⁴¹ ထိုသို့ သင် ၏ အစ်ကို အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့ကို ဝတ်ဆင် စေပြီးမှ ၊ သူ တို့သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ကို ဆီ နှင့်လိမ်းသဖြင့် အရာ၌ ခန့်ထား၍ သန့်ရှင်း စေရမည်။⁴² သူ တို့၌ ရှက် စရာအကြောင်း၊ မ ထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ ၊ ခါး မှ ပေါင် သို့အထိ ပိတ် ပေါင်းဘီ ကို ချုပ် ၍ ပေး ရ မည်။⁴³ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ထဲသို့ ဝင် သော် ၎င်း၊ သန့်ရှင်း ရာအရပ် ဌာန၌ ယဇ် ပလ္လင်အနားသို့ ချည်းကပ် သော် ၎င်း ၊ အပြစ် ရောက် ၍ မ သေ စေ ခြင်း ငှါ ထိုသို့ ဝတ် ရ မည်။ အာရု န် မှစ၍ သူ ၏အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည် စောင့်ရသောပညတ် တော် ဖြစ်သတည်း။

29 သူ တို့သည် ငါ့ ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း ၊ အဘယ်သို့ သန့်ရှင်း စေ ရ မည် နည်း ဟူ မူကား၊ အပြစ်မပါသော နွား သငယ် အထီးနှင့် သိုး နှစ် ကောင်တို့ကို၎င်း၊² တဆေး မပါသော ဂျုံမုန့် ၊ တဆေး မပါဘဲ ဆီ နှင့် လုပ် သော ဂျုံ မုန့်ပြား ၊ တဆေး မပါဘဲ ဆီ နှင့် လူး သော ဂျုံမုန့်ကြွပ် တို့ကို၎င်း ယူ ရမည်။³ ထိုမုန့် များကို တောင်း တလုံးထဲ ၌ထည့် ပြီးမှ ၊ နွား တ ကောင်၊ သိုး နှစ် ကောင်နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ရမည်။⁴ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့ကို၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တံခါး နားသို့ ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုး ရမည်။⁵ အဝတ်တန်ဆာ များကိုယူ ၍၊ အင်္ကျီ ၊ ဝတ်လုံ ၊ သင်တိုင်း ၊ ရင်ဖုံး နှင့် အာရုန် ကို ဝတ် စေ၍၊ ထူးဆန်းသောသင်တိုင်း ရင်စည်း နှင့် စည်း ရမည်။⁶ သူ ၏ ခေါင်း ပေါ်မှာ ဗောင်း ကိုတင် ၍ ၊ ဗောင်း ၌ သန့်ရှင်း သော သင်းကျစ် ကို တပ် ရမည်။⁷ ထိုအခါ လိမ်း စရာ ဆီ ကိုယူ ၍ သူ ၏ ခေါင်း ပေါ်၌ လောင်း သဖြင့် သူ ကိုလိမ်း ရ မည်။⁸ သူ ၏သား တို့ ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍ အင်္ကျီ ဝတ် စေ ရ မည်။⁹ ခါးပန်း ကိုလည်း စည်း ၍ ၊ ဦးထုပ် ကိုလည်း ဆောင်း စေပြီးလျှင်။ သူ တို့သည် ထာဝရပညတ်တော် အတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ဆိုင် ရမည်။ ထိုသို့ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့် ထားရမည်။¹⁰ ထိုနောက်၊ နွားထီး တကောင်ကို ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ရှေ့ သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏ သား တို့သည်၊ မိမိ တို့ လက် ကို နွား ခေါင်း ပေါ်မှာ တင်ကြမည်။¹¹ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နားမှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထို နွား ကို သတ် ရမည်။¹² အသွေး ကို ယူ ၍ ယဇ်ပလ္လင် ဦးချို တို့၌ လက်ညှိုး နှင့် ထည့် ပြီး မှ ၊ ကြွင်း သော အသွေး ကို ယဇ်ပလ္လင် ခြေရင်း နား၌ သွန် ရ မည်။¹³ အအူ ကို ဖုံး သော ဆီဥ ရှိသမျှ ၊ အသည်း ပေါ်၌ ရှိသောအမြေး ၊ ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ ကိုယူ ၍ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရမည်။¹⁴ နွား ၏အသား ၊ အရေ ၊ ချေးနု ကိုကား ၊ တပ် ပြင် မှာ မီးရှို့ ရမည်။ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဖြစ်၏¹⁵ သိုးထီး တကောင်ကိုလည်း ယူ ၍ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ မိမိ တို့လက် ကို သိုး ခေါင်း ပေါ်မှာ တင်

ရမည်။¹⁶ ထိုသို့ ကိုသတ် ပြီးလျှင် အသွေး ကိုယူ ၍ ယစ်ပလွင် အပေါ်နား ပတ်လည် ၌ ဖြန်း ရမည်။¹⁷ သိုး ကိုလည်း အပိုင်းပိုင်း ဖြတ် ၍ ဝမ်းထဲ ၌ရှိသော အရာနှင့် ခြေ တို့ကို ဆေးကြော ပြီးလျှင် ၊ ခေါင်း နှင့် သားတစ်များကို စု ထား၍ ၊¹⁸ သိုး တကောင်လုံး ကို ယစ်ပလွင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ သောယစ် ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွေးကြိုင် သော ပူဇော် သကုကာဖြစ်၏။¹⁹ အခြား သော သိုး ကိုလည်း ယူ ၍ ၊ အာ ရန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် မိမိ တို့လက် ကို သိုး ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် ရမည်။²⁰ ထိုသို့ ကိုသတ် ပြီးလျှင် အသွေး ကိုယူ ၍ အာ ရန် ၏ လက်ျာနားပျဉ်း ၌ ၎င်း၊ သူ ၏သား တို့၏ လက်ျာ နားပျဉ်း ၌ ၎င်း။ သူ တို့၏ လက်ျာ လက်မ ၌ ၎င်း၊ လက်ျာ ခြေမ ၌ ၎င်း ထည့် ၍ ၊ ယစ်ပလွင် အပေါ်ပတ်လည် ၌ ဖြန်း ရမည်။²¹ ယစ်ပလွင် ပေါ် မှာ ရှိ သော အသွေး နှင့် လိမ်း စရာ ဆီ ကို ယူ ၍ အာ ရန် နှင့် သူ ၏ အဝတ် ၌ ၎င်း ၊ သူ ၏ သား တို့နှင့် သူ တို့ အဝတ် ၌ ၎င်း၊ ဖြန်း သဖြင့် ၊ အာရန် မှစ၍ သား များ၊ အဝတ် များတို့သည် သန့်ရှင်း ကြ လိမ့်မည်။²² ထိုသိုးသည် အရာ၌ ခန့်ထားရာသိုး ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆီဥ ၊ အမြီး ၊ အအူ ကို ဖုံး သော ဆီဥ ၊ အသည်း ပေါ်၌ ရှိ သော အမြေး ၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခု နှင့် ကျောက်ကပ်ကိုဖုံးသော ဆီဥ ၊ လ ကျာ ပခုံး ၊²³ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ထား သော တဆေး မဲ့ မုန့် တောင်း ထဲက မုန့် တလုံး၊ ဆီ နှင့် လုပ်သော မုန့် ပြားတပြား၊ မုန့် ကြွပ်တချပ် ကို ယူ၍၊²⁴ အာ ရန် လက် ၊ သူ ၏ သား တို့လက် ၌ ထိုအရာတို့ကို ထား ပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွဲ ၍၊ ချီလွဲသော ပူဇော် သကုကာ ပြုရမည်။²⁵ ထို အရာတို့ကို သူ တို့ လက် မှ ခံယူ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် မွေးကြိုင် သောအနံ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၊ ယစ်ပလွင် ၌ မီးရှို့ ရာ ယစ် အပေါ်မှာ ရှို့ ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပြုသောပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်၏။²⁶ အာ ရန် ၏အရာ ၌ ခန့်ထားရာ သိုး ၏ရင်ပတ် ကို ယူ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ချီလွဲ သဖြင့်၊ ချီလွဲ သော ပူဇော် သကုကာ ပြုပြီး မှ ၊ သိုး၏ ရင်ပတ်သည် သင် ၏ အဘို့ ဖြစ် ရမည်။²⁷ ထိုသို့ အာ ရန် နှင့် သား တို့၏ အရာ ၌ ခန့်ထားသော သိုး ထဲက ၊ ချီလွဲသော ပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီလွဲ သော ရင်ပတ် ကို၎င်း၊ ချီ မြောက်သော ပူဇော်သက္ကာပြု၍ ၊ ချီမြောက်သော ပခုံး ကို၎င်းသန့်ရှင်း စေ ပြီးမှ ၊²⁸ ထိုရင်ပတ်၊ ပခုံးတို့သည် ထာဝရ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေ လ အမျိုးသား လူ သော အာ ရန် ၏ အဘို့၊ သူ သား တို့၏အဘို့ ဖြစ် ရမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသား ပြုသောမိဿဟာယ ယစ်ထဲ က ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီးမြောက် ၍၊ ချီးမြောက်ရာ ပူဇော် သကုကာ ဖြစ် ၏။²⁹ အာ ရန် ၏ သန့်ရှင်း သော အဝတ် တန်ဆာ ကို၊ သူ ၏သား တို့သည် အမွေခံ သဖြင့်၊ ဆီလိမ်း ခြင်း မင်္ဂလာနှင့် ယစ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့် ထား သောအခါ၊³⁰ အာ ရန် ကိုယ်စား ယစ် ပုရောဟိတ် လုပ် သော သား သည်၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၌ အမှု

တော် ကို ဆောင်ခြင်းငှါ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်သို့ ဝင် သောအခါ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးဝတ်ဆင် ရမည်။³¹ အရာ ၌ခန့်ထား ရာ သိုး ၏အသား ကို ယူ ၍ ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန ၌ ပြုတ် ပြီးမှ ၊³² အာ ရန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် ထိုအသား ကို၎င်း ၊ တောင်း ထဲ၌ ရှိ သော မုန့် ကို၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နားမှာ စား ရကြ မည်။³³ သူ တို့ကို သန့်ရှင်း စေ၍၊ အရာ၌ ခန့်ထား စေ ခြင်း ငှါ ၊ အပြစ် ဖြေရာ မင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့် ဆိုင်သော အရာတို့ကို၊ သူ တို့သည် စား ရကြ မည်။ ထို အရာတို့သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ မဆိုင် သောသူ မ စား ရ။³⁴ အရာ ၌ ခန့်ထား ရာ နှင့် ဆိုင်သော အမဲသား ဖြစ်စေ ၊ မုန့် ဖြစ်စေ၊ နံနက် တိုင်အောင် ကျန် ကြွင်းလျှင် ၊ ထိုအကြွင်း ကို မီးရှို့ ရမည်။ သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ အဘယ်သူ မျှ မ စား ရ။³⁵ ထိုသို့ ငါ ပညတ် သမျှ အတိုင်း အာ ရန် နှင့် သူ ၏ သား တို့ အား ပြု ၍၊ ယစ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား ခြင်း မင်္ဂလာ ကို၊ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးဆောင် ရမည်။³⁶ ထိုမှ တပါး၊ အပြစ် ဖြေ ခြင်းအလိုငှါ ၊ နေ့ တိုင်း နွားထီး တကောင်ကို ပူဇော် ၍၊ အပြစ် ဖြေ ရာယစ် ပြုရမည်။ ထိုသို့ ယစ်ပလွင်ဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုပြီး မှ ၊ ပလွင် ကို စင်ကြယ် စေရမည်။ ထို့နောက် သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ ဆီ နှင့် လိမ်းရမည်။³⁷ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးယစ်ပလွင် ဘို့ အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြု၍ သန့်ရှင်း စေပြီးမှ ၊ အလွန်သန့်ရှင်း သော ယစ်ပလွင် ဖြစ် ၍၊ ထိုပလွင် နှင့် တွေ့သမျှ သောအရာတို့သည် သန့်ရှင်း သော အရာ ဖြစ် ရမည်။³⁸ ယစ်ပလွင် ပေါ်မှာ ပူဇော် ရသော အရာ ဟူ မူကား ၊ အခါ မလည်သော သိုးသငယ် နှစ် ကောင်ကို ယူ၍၊³⁹ နေ့ တိုင်း အစဉ်မပြတ် နံနက် ယံ၌ တ ကောင်၊ ညဦး ယံ၌ တ ကောင် ကို ပူဇော် ရ မည်။⁴⁰ သိုး သငယ် တ ကောင် ကို ပူဇော် သောအခါ၊ သံလွင်သီးကိုထောင်း ၍၊ ရသောသံလွင်ဆီ သုံးလောယ နှင့် ရော သော မုန့်ညက် တဩမဲကို၎င်း၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် သုံး လော ယ ကို ၎င်း၊ သိုး သငယ် နှင့် အတူ ပူဇော် ရ မည်။⁴¹ အခြား သော သိုးသငယ် ကို ညဦး ယံ၌ ပူဇော် သောအခါ၊ နံနက်ယံ ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပါသည်နည်းတူ ပါလျက်၊ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွေးကြိုင် သော ပူဇော် သကုကာပြုရမည်။⁴² ထိုသို့ သင် တို့သား စဉ် မြေး ဆက် တို့သည် သင် နှင့် ငါတွေ့ ၍ နှုတ်ဆက် ရာ အရပ် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် ၌၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား မှာ အစဉ်မပြတ် မီးရှို့ သော ယစ် ကို ပူဇော် ရ ကြ မည်။⁴³ ထို အရပ်၌ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ငါတွေ့ ၍ ၊ ငါ့ ဘုန်း တော် အားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်း စေမည်။⁴⁴ ငါ့ ရှေ့၌ ယစ် ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင် စေ ခြင်း ငှါ ၊ အာ ရန် နှင့် သူ ၏သား တို့ ကို၎င်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ကို၎င်း ၊ ယစ်ပလွင် ကို၎င်း ၊ ငါ သန့်ရှင်း စေမည်။⁴⁵ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့တွင် ငါနေ ၍ ၊ သူ တို့၏ ဘုရား ဖြစ် မည်။⁴⁶ ငါ သည် သူတို့တွင် နေ ခြင်းငှါ ၊ သူ တို့ ကို အဲဂုတုတု ပြည် ထဲက ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့သော သူ တို့ ၏

ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိ ကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် သူ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

30 တနည်းကား၊ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ စရာ ယဇ်ပလ္လင် ကို အကာ ရှု သား နှင့် လုပ် ရ မည်။² ထို ပလ္လင် သည် အလျား တတောင် ၊ အနံ တတောင် ၊ စတုရန်း လေးထောင့် ဖြစ်၍ ၊ အမြင့် နှစ်တောင် ရှိ ရ မည်။ ဦးချို တို့ကို လည်း အကာ ရှု သား ဖြင့် ပြီး စေ ရ မည်။³ ပလ္လင် ထိပ် ၊ နံရံ ၊ ဦးချို တို့ကို ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ ၍ ၊ အပေါ် နားပတ် လည် ၍ ကွပ် သော ရွှေ တန်ဆာ ကို လည်း လုပ် ရ မည်။⁴ ရွှေတန်ဆာ အောက်၊ ပလ္လင် တဘက် တချက်ထောင့်၌ ရွှေ ကွင်း နှစ် ကွင်း ကို လုပ် ၍ ၊ ပလ္လင် ထမ်း စရာ ထမ်း ဘိုး နေရာ ဖြစ် ရ မည်။⁵ ထမ်း ဘိုး တို့ကို အကာ ရှု သား နှင့် လုပ် ၍ ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ရ မည်။⁶ ငါသည် သင် နှင့် တွေ့ ရာအရပ် ၊ သက်သေခံ ချက် ထား သော သေတ္တာ ကို၊ ကာသော ကုလားကာ ရှေ့၌ ထိုပလ္လင် ကို ထား ရ မည်။⁷ အာရုန် သည် နံနက် တိုင်း မီးခွက် တို့ကို ပြင်သောအခါ၊ ထို ပလ္လင် ပေါ်မှာ မွှေး သော နံ့သာ ပေါင်း ကို ရှို့ ရ မည်။⁸ ညဦး ယံ၌ လည်း မီးခွက် တို့ ကို ထွန်း သောအခါ ၊ ထို ပလ္လင် ပေါ်မှာ နံ့သာ ပေါင်း ကို ရှို့ ရ မည်။ ထိုသို့ သင် တို့ သား စဉ် မြေး ဆက် တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အစဉ် အမြဲ ပြု ရ သော နံ့သာပေါင်း ရှို့ ခြင်း ဖြစ်သတည်း။⁹ ထိုပလ္လင် ပေါ်မှာ ထူးခြား သော နံ့သာ ပေါင်း ကို မ ရှို့ရ။ မီးရှို့ သော ယဇ် ကို မ ပြုရ။ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ကို လည်း မ ပြုရ။ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို လည်း မ ပြု ရ။¹⁰ အာရုန် သည် တနှစ် တခါ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ကောင်အသွေး ကို ယူ၍၊ ထိုပလ္လင် ၏ ဦးချို တို့၌ အပြစ် ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကို ပြုရ မည်။ သင် တို့ သား စဉ် မြေး ဆက် တို့သည် တနှစ် တခါ ထိုသို့ ပြု ရ ကြ မည်။ ထာဝရဘုရား အား အလွန် သန့်ရှင်း သော ယဇ်ပလ္လင် ဖြစ်သည်။¹¹ တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊¹² က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ရေတွက် ၍ စာရင်းယူ သောအခါ၊ ဘေး လွတ် မည်အကြောင်းရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီး မိမိ အသက် ရွေး ရန် အဘိုး ကို ထာဝရဘုရား အား ဆက်ကပ် ရ မည်။¹³ ရေတွက် ၍ စာရင်းဝင် သော သူအပေါင်း တို့သည် အကျပ် တော်အလိုက် ၊ ငွေအကျပ် တဝက် စီ ထာဝရဘုရား အား ဆက်ကပ် ရ မည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရ နှစ်ဆယ် ဖြစ်သတည်း။¹⁴ အသက် နှစ် ဆယ် မှစ၍ ၊ ပိုလွန် သောသူ အပေါင်း တို့သည် စာရင်း ဝင်၍၊ ထိုသို့ သော ပူဇော် သက္ကာ ကို ထာဝရဘုရား အားပြု ရ မည်။¹⁵ ကိုယ် အသက် ကို ရွေး ခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် သက္ကာ ကို ပြု သောအခါ၊ ငွေ ရတတ် သော သူ တို့ သည် မ ပို ၊ ဆင်းရဲ သော သူ တို့ သည် မ လျော့ ဘဲ၊ လူတိုင်း အကျပ် တဝက် စီ ပေး ရ မည်။¹⁶ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့၏ အရွေး ငွေ ကို ယူ ၍ သူ တို့အသက် ကို ရွေး ခြင်းငှာ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ က္လသရေ

လ အမျိုးသား တို့၏ သက်သေ ဖြစ် ရမည်အကြောင်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်စရိတ် အဘို့ အလိုငှာ ထား ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊¹⁸ အာရုန် နှင့် သူ၏သား တို့ လက် ခြေဆေး စရာ ဘို့ ကြေးဝါ ခြေထောက် ပါသောကြေးဝါ အင်တုံ ကို လုပ် ၍ ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် နှင့် ယဇ်ပလ္လင် စပ်ကြား ၌ ထား ရ မည်။¹⁹ သူ တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်သို့ ဝင် သော် ၎င်း၊²⁰ အမှု တော် ကို ထမ်း၍ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ သော ယဇ် ကို ပူဇော် ခြင်းငှာ ၊ ယဇ်ပလ္လင် အနားသို့ ချဉ်းကပ် သော် ၎င်း၊²¹ သေ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ မိမိတို့လက်ခြေကို ဆေး ရ မည်။ ထိုသို့ သူ တို့နှင့် သူ တို့အမျိုး အနွယ် အစဉ်အဆက် တို့သည် စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။²² တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊²³ သင် သည် မြတ်သောနံ့သာ မျိုးကို အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်၊ စင်ကြယ် သော မုရန် စေး အကျပ် ငါးရာ ၊ မွှေး သော သစ်ကြံပိုး နှစ်ရာ ငါး ဆယ် ၊ မွှေး သောကြံ နှစ်ရာ ငါးဆယ် ၊²⁴ သစ်ကြံပိုး တမျိုးငါးရာ ၊ သံလွင် ဆီ တဟိန် ကို ယူ၍၊²⁵ ဆေးသမားအတတ် နှင့် ဖယောင်း ဆီကို ဘော်တတ်သည်အတိုင်း၊ လိမ်း ရန်ဆီ တည်းဟူသောသန့်ရှင်း သော နံ့သာ ဆီကို ဘော် ပြီးမှ ၊²⁶ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် နှင့် သက်သေခံ ချက်သေတ္တာ ကို၎င်း၊²⁷ စားပွဲ နှင့် စားပွဲတန်ဆာ ရှိ သမျှ ကို၎င်း၊ မီးခုံ နှင့် မီးခုံ တန်ဆာ ကို၎င်း ၊ နံ့သာ ပေါင်း ရှို့သော ပလ္လင် ၊²⁸ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင် နှင့် ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း ၊ အင်တုံ နှင့် အင်တုံ ခြေထောက် ကို၎င်း၊ ထိုနံ့သာ ဆီ နှင့် လိမ်း သဖြင့် ၊²⁹ ထို အရာတို့ကို အလွန်သန့်ရှင်း စေ ခြင်းငှာ ၊ ထိုသို့ သန့်ရှင်း စေ ရ မည်။ ထို အရာတို့နှင့် တွေ့ သမျှ သော အရာ သည် သန့်ရှင်း သော အရာ ဖြစ်ရမည်။³⁰ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့ကို လိမ်း ၍ ၊ သူ တို့သည် ငါ့ ရှေ့၌ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အမှုကို ဆောင် စေ ခြင်းငှာ ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား ရမည်။³¹ က္လသရေ လ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့ သား စဉ် မြေး ဆက်အပေါင်းတို့၌ ဤဆီ သည်၊ ငါ့ အဘို့ သန့်ရှင်း သော လိမ်း ရန် ဆီ ဖြစ် ရမည်။³² လူ ၏ကိုယ် ပေါ်မှာ မ လောင်း ရ။ ထို ဆီ ကို ဘော်သည်နည်းတူ ၊ အခြားသောဆီကို မ ဘော် ရ။ သန့်ရှင်းသည် ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသည်ဟု သင်တို့သည် မှတ်ရမည်။³³ ထိုဆီနှင့်တူ အောင် ဘော် သော သူ ၊ မ ဆိုင်သောလူ၌ လိမ်း သောသူ မည်သည် ကား၊ မိမိ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံ ရမည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။³⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွှေးသော နံ့သာမျိုး တည်းဟူသော န တပ် စေး ၊ မွှေး သော ငါးခွံ ၊ ဂါလဗန် စေး၊ စင် သော လောဗန် စေးတို့ကို အညီအမျှ ချိန် ယူ၍ ၊³⁵ ဆေးသမားအတတ် နှင့် နှာ ဆေး ကို ဘော် တတ်သည်နည်းတူ ရောနှော၍၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ် သော နံ့သာ ပေါင်းကို ဘော် ရမည်။³⁶ အချို့ ကိုလည်း ညက်ညက်ထောင်း ပြီးမှ ၊ ငါသည် သင် နှင့် တွေ့

ရာအရပ် ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ သက်သေခံ ချက်ရှေ့ မှာ ထား ရမည်။ သင် တို့တွင် အလွန်သန့်ရှင်း ရမည်။³⁷ ထိုသို့ သော နုံသာ ပေါင်း ကို ဘော် သည် နည်းတူ၊ အခြား သော နုံသာပေါင်း ကို ကိုယ် သုံးဘို့ မ ဘော် ရ။ သင် တို့တွင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။³⁸ အကြင် သူ သည် မိမိ ရှု စရာဘို့ ထိုနုံသာပေါင်း နှင့် တူ အောင်ဘော် ၏။ ထိုသူသည် မိမိ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံ ရမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

31 တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား မိန့်တော်မူပြန်သည် ကား၊² နားထောင် လော့၊ ငါ သည် ယုဒ အမျိုးသား ဟုရ ၏သား ဖြစ်သော ဥရိ ၏သား ဗေဇလေလ ကို အမည် ဖြင့် ခန့် ထား၏။³ သူ သည် ရွှေ ငွေ ကြေးဝါ ကို လုပ် သော အတတ် ၊ ကျောက် ကို သွေး ချစ် သော အတတ်၊ သစ်သား ကို ထု လုပ် သော အတတ် နှင့် အမျိုးမျိုး သော အလုပ် ကို ထူးဆန်းစွာလုပ် တတ်မည် အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာ နှင့် တကွ သိပုံအတတ် အမျိုးမျိုး တို့ကို ငါပေး၍ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံ စေ၏။^{4,5,6} သူနှင့်အတူ အန် အမျိုးသား အဟိသမက် ၏သား ၊ အဟောလျာ ကိုလည်း ငါခန့် ထား၏။ ငါ သည် သင့် အား မှာ ထားသမျှ တို့ကို လိမ္မာသောသူအပေါင်းတို့သည် လုပ် တတ်မည်အကြောင်း ၊ သူတို့နည်း ထဲသို့ ဉာဏ် ပညာကို ငါ သွင်း ထား ပြီ။⁷ ထို သူ တို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၊ သက်သေခံ ချက်သေတ္တာ ၊ သေတ္တာ အပေါ်မှာ တင်သော သေတ္တာ အဖုံး ၊ တဲ တော်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း၊⁸ စားပွဲ နှင့် စားပွဲတန်ဆာ ကို၎င်း ၊ စင်ကြယ် သော မီးခုံ နှင့် မီးခုံတန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း၊ နုံသာ ပေါင်း ရှိသော ပလ္လင် ၊⁹ မီးရှို့ ရာယဇ်ပူဇော်သော ပလ္လင် တန်ဆာ ရှိ သမျှ ကို၎င်း၊¹⁰ အမှုတော်ကို ထမ်းစရာအဝတ်၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် နှင့် သူ ၏သား ဝတ် ဘို့ သန့်ရှင်း သောအဝတ် ကို၎င်း၊¹¹ လိမ်း စရာဆီ နှင့် သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ သုံးဘို့ နုံသာ ပေါင်းမွှေး ကို၎င်း၊ ငါမှာ ထားသမျှ အတိုင်း လုပ် ရကြမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹² တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊¹³ ငါ သည် သင် တို့ကို သန့်ရှင်း စေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိ စေခြင်းငှါ ၊ ငါနှင့်သင် တို့၏ သား စဉ်မြေးဆက် စပ်ကြား ၌ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်ဘို့ ရာ၊ ငါ ဥပုသ် နေ့ကို စင်စစ် စောင့် ရကြ မည်။¹⁴ ဥပုသ် နေ့သည် သင် တို့အား သန့်ရှင်း သောကြောင့် ထိုနေ့ ကို စောင့် ရကြမည်။ ဥပုသ် နေ့ကို ဖျက် သောသူတိုင်း အသေခံ ရ မည်။ ထိုနေ့ ၌ အလုပ်လုပ် သော သူမည်သည်ကား၊ မိမိ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံ ရမည်။¹⁵ ခြောက် ရက် ပတ်လုံးအလုပ် လုပ် ရ မည်။ သတ္တမ နေ့ သည် ထာဝရဘုရား အား သန့်ရှင်း ၍ ငြိမ် ရသော ဥပုသ် နေ့ဖြစ်၏။ ဥပုသ် နေ့ ၌ အလုပ် လုပ် သောသူမည်သည်ကား၊ ကေန်အမှန် အသေ ခံ ရမည်။¹⁶ သို့ဖြစ်၍ ကုသရေလ အမျိုးသား အစဉ် အဆက်တို့သည်၊ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပုသ် နေ့

ရက်အစဉ်အတိုင်း ဥပုသ် စောင့် ရကြမည်။¹⁷ ထိုသို့ စောင့်လျှင်၊ ငါ နှင့် ကုသရေလ အမျိုးသား စပ်ကြား ၌ ထာဝရ လက္ခဏာ သက်သေ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မိုဗ်းကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို၊ ခြောက် ရက် တွင် ဖန်ဆင်း ၍ ၊ သတ္တမ နေ့ရက် ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေလျက် အားဖြည့် တော် မူ သည် ဟု မော ရှေ့အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁸ ထိုသို့ ဘုရားသခင် သည် သိ နာ တောင် ပေါ်မှာ မော ရှေ့နှင့် နှုတ်ဆက် တော် မူ သည် အဆုံး ၌၊ လက်ညှိုး တော် နှင့် အက္ခရာတင် သော သက်သေခံ ချက်၊ ကျောက် ပြား နှစ် ပြားကိုပေး တော်မူ၏။

32 မော ရှေ့ သည် တောင် ပေါ်မှာ ကြာမြင့် စွာ ရှိ နေ ကြောင်း ကို လူ များ တို့သည် သိမြင် သောအခါ ၊ အာ ရုန် ထံသို့ စည်းဝေး ကြ၍ ၊ ထ ပါ။ ငါ တို့ရှေ့မှာ သွား ရသော ဘုရား တို့ကို ငါ တို့အ ဘို့ လုပ် ပါ။ ငါ တို့ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော ထို မော ရှေ့ ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် သည် ကို ငါ တို့ မ သိ ပါ ဟု ပြော ဆို ကြ၏။² အာရုန် ကလည်း ၊ သင် တို့မယား သား သမီး များ၏ နား ၌ ဆင်သော ရွှေ နားတောင်း များကို ချွတ် ၍ ၊ ငါ ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ ဟု ဆို လျှင်၊³ လူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့နား ၌ ဆင် သော ရွှေ နားတောင်း များကို ချွတ် ၍ ၊ အာရုန် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။⁴ အာ ရုန် သည် လည်း လက်ခံ ၍ ၊ နွား သငယ် ရုပ်ပုံ သဏ္ဍာန် ကို ကညစ် နှင့် ရေးသား ပြီးလျှင် သွန်း လေ၏။ လူများတို့ကလည်း အို ကုသရေလ အမျိုး၊ ဤ ဘုရားသည် သင့်ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင်သော သင် ၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဆို ကြ၏။⁵ အာရုန် သည် ထိုအမှုကို သိမြင် လျှင် ၊ ရုပ်တု ရှေ့ မှာ ယဇ်ပလ္လင် ကို တည် ၍ ၊ နက်ဖြန် နေ့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ပွဲခံ ရသော နေ့ဖြစ်သည်ဟု တပ်ကိုလည်၍ ကြော်ငြာ စေ၏။⁶ နက်ဖြန် နံနက် စောစော လူ တို့သည် ထ၍ ၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ် တို့ ကို ပူဇော် ပြီးမှ ၊ စား သောက် လျက် ထိုင် နေကြ၏။ နောက်တဖန် ကခုန် မြူးထူး ခြင်း ငှါ ထ ကြ၏။⁷ ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် ဆင်း သွား လော့။ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ သင် နှုတ် ဆောင်ခဲ့ သော သင် ၏ လူ တို့သည် ဖောက်ပြန် ကြ ပြီ။⁸ ငါမှာ ထား သော လမ်း မှ အလျင်အမြန် လွှဲ သွား၍၊ နွားသငယ် ရုပ် ကို သွန်း ပြီးလျှင် ၊ အို ကုသရေလ အမျိုး၊ ဤ ဘုရားသည် သင့် ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင်ခဲ့သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဆို လျက် ၊ ရုပ်တု ရှေ့ မှာ ယဇ်ပူဇော် ကိုးကွယ် ကြပြီဟူ၍၎င်း၊⁹ ဤ လူမျိုး ကို ငါကြည့် မြင် ပြီ။ လည်ပင်း ခိုင်မာ သောအမျိုး ဖြစ်၏။¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ ကို ရှိ စေ တော့။ ငါသည် အမျက် ပြင်းစွာ ထွက်၍ သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး မည်။ သင့် ကိုကား ကြီး သော အမျိုး ဖြစ် စေမည်ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။¹¹ မောရှေ ကလည်း ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် မဟာ တန်ခိုး အားကြီး သော လက် နှင့် အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင်ခဲ့ သော ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ ကို ၊ အ ဘယ် ကြောင့်

အမျက် ပြင်းစွာထွက်တော်မူသနည်း။¹² အဲဂုတ္တု လူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင် သည် မကောင်း သော အကြံရှိသဖြင့်၊ သူ တို့ကို တော တောင် များ၌ သတ် ၍ မြေကြီး ပေါ် က သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း အလိုငှါ သာ၊ နှုတ် ဆောင်လေသည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို ဘွယ် အကြောင်းရှိပါမည်နည်း။ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်ကို ပယ် တော် မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့၌ ဤသို့အပြစ် ပေး မည် အကြံ ကို နောင်တရ တော် မူ ပါ။¹³ ကိုယ်တော် က သင် တို့အမျိုးအနွယ် ကို ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ ငါများပြား စေမည်။ ငါပြော ခဲ့သော ဤ မြေ ရှိသမျှ ကို သင် တို့အမျိုးအနွယ် အား ငါပေး သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် အစဉ်အမြဲ အမွေခံ ရကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ် ကို ကိုယ်တိုင် တည် ၍ ကျိန်ဆို တော်မူသောစကားကိုခံ ခဲ့ပြီးသော ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အာဗြဟံ ၊ ကဇာက် ၊ ကုသရေလ တို့ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ ဟု မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တောင်းပန် လေ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့အား အပြစ် ပေး မည် အကြံ ကို နောင်တရ တော်မူ၏။¹⁵ မောရှေ သည် သက်သေခံ ချက် ကျောက် ပြားနှစ် ပြားကို ကိုင် ယူလျက်၊ လှည့် ၍ တောင် ပေါ်က ဆင်း သွား လေ၏။ ထို ကျောက်ပြားနှစ် မျက်နှာ ၌ အက္ခရာတင် လျက် ရှိ၏။¹⁶ ထို ကျောက်ပြား တို့သည် ဘုရား သခင် ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ကျောက် ပြား၊ စာ သည် လည်း ဘုရား သခင် အက္ခရာ တင်တော် မူ သော စာ ဖြစ် သတည်း။¹⁷ လူ များ ကြွေးကြော် သံ ကို ယော ရှု သည်ကြား လျှင် ၊ တပ် ၌ စစ်တိုက် သံ ကို ကြား ပါသည်ဟု မော ရှေ့ အား ဆို ၏။¹⁸ မောရှေ ကလည်း၊ ငါ ကြား သော အသံသည် အောင် ၍ ကြွေးကြော် သံ မဟုတ် ၊ ရှုံး ၍ ငိုကြွေး သံ လည်း မဟုတ် ၊ သီချင်းဆို သံ ဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁹ တပ် အနီးသို့ ရောက် သောအခါ ၊ နွား သငယ်ကိုငင်း ၊ ကခုန် ခြင်းကိုငင်းမြင် လျှင် ၊ မော ရှေ့ သည် အမျက် ထွက် သဖြင့် ကျောက် ပြားတို့ကို ချ ၍ တောင် ခြေရင်း ၌ ချိုးဖဲ့ ၏။²⁰ သူတို့လုပ် သော နွား သငယ်ကိုလည်း ယူ ၍ အရည်ကျို ၏။ ညက်ညက်ခြေ ပြီးမှ ရေ ပေါ်မှာ ဖြူး ၍ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို သောက် စေ၏။²¹ အာရုန် ကို လည်း ခေါ်၍၊ သင် သည် သူတို့၌ ဤမျှလောက်ကြီး သော အပြစ် ကို ရောက် စေခြင်းငှါ သူ တို့သည် သင် ၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်းဟု မေး လျှင်၊²² အာရုန် က၊ သခင် ၊ အမျက် မ ထွက် ပါနှင့်။ ဤလူ တို့သည် မကောင်း သော အကြံရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိ ပါ၏။²³ သူတို့ကလည်း ၊ ငါ တို့ ရှေ့မှာ သွား ရသော ဘုရား တို့ကို ငါ တို့အဘို့ လုပ် ပါ။ ငါ တို့ကို အဲ ဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင်ခဲ့သောသူ ၊ ထို မောရှေ ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် သည်ကို ငါတို့ မ သိ ပါဟု အကျွန်ုပ် အား ပြော ဆို ကြလျှင်၊²⁴ အကျွန်ုပ်က၊ ရွှေ ရှိသောသူ သည် ချွတ် စေဟုဆို သည်နှင့် အညီ၊ သူတို့ပေးသော ရွှေ ကို အကျွန်ုပ်သည် မီး ထဲ၌ ထည့် လျှင် ၊ ဤ နွား သငယ်ထွက် လာပါသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။²⁵ ထိုသို့ အာရုန် သည် လူ များကို ရန်သူတို့ ရှေ့မှောက်၌ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ် စေသည်

ဖြစ်၍ ၊ အဝတ် တန်ဆာ အချည်းစည်း ရှိ ကြ ကြောင်း ကို မော ရှေ့ မြင် သောအခါ၊²⁶ တပ် တံခါးဝ မှာ ရပ် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ဘက် ၌ အဘယ်သူ နေ သနည်း။ ငါ့ ထံသို့ လာ စေ ဟု ဆို လျှင် ၊ လေဝိ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် သူ့ ထံ ၌ စည်းဝေး ကြ၏။²⁷ မောရှေ ကလည်း၊ လူတိုင်း ထား လွယ် လျက် တပ် တမျက်နှာတံခါးမှ တ မျက်နှာ တံခါးတိုင်အောင် ထုတ်ချင်းခပ် သွား ၍ ၊ အသီးအသီး မိမိ ညီအစ်ကို ၊ မိမိ အပေါင်း အဘော်၊ မိမိ အိမ်နီးချင်း ကိုသတ် စေဟု ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူ သည်ဟု၊²⁸ မောရှေ စီရင် သည်အတိုင်း ၊ လေဝိ အမျိုးသား တို့သည် ပြု ၍ ၊ ထိုနေ့၌ လူ သုံး ထောင် လောက် သေ ကြ၏။²⁹ တဖန် မော ရှေ့ က၊ ထာဝရဘုရား သည် ယနေ့ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ စေ ခြင်းငှါ ၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး ကိုယ် သား ၊ ကိုယ် ညီအစ်ကို ကို ထိခိုက်သောအားဖြင့်၊ သင်တို့ သည် ယနေ့ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက် ကြ ပြီး ဟု ဆို လေ၏။³⁰ နက်ဖြန် နေ့၌ လည်း ၊ သင် တို့ပြစ်မှား သော အပြစ် ကြီး လှ၏။ ယခု မှာ ထာဝရဘုရား အထံ တော်သို့ ငါ တက် သွား၍၊ သင်တို့ အပြစ် ဖြေ နိုင်လျှင် ဖြေစေခြင်းငှါ ပြုမည် ဟု မောရှေ သည် လူ များတို့အား ဆို ပြီးမှ၊³¹ ထာဝရဘုရား အထံ တော် သို့ ပြန် သွား၍ ၊ အို ဘုရားသခင်၊ ဤ လူ တို့သည် ပြစ်မှား သော အပြစ် ကြီး လှ ပါ၏။ မိမိ တို့အဘို့ ရွှေ ဘုရား ကို လုပ် ပါ ပြီ။³² သို့ သော်လည်းသူ တို့အပြစ် ကို လွှတ်ခြင်းငှါအလို တော်ရှိ လျှင် လွှတ် တော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ၊ ကိုယ်တော် စီရင် တော်မူသော စာရင်း ၌ အကျွန်ုပ် နာမကို ချေ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊³³ ထာဝရဘုရား က၊ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို ပြစ်မှား ၏။ ထိုသူ ၏ နာမကို ငါ့ စာရင်း ၌ ငါချေ မည်။³⁴ သို့ဖြစ်၍ငါ မှာ ထားသောအရပ် သို့ သူ တို့ကို ယခု သွား ၍ ပို့ဆောင် လော့။ ငါ့ တမန် သည် သင့် ရှေ့မှာ သွား လိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်းငါ သည် အကြည့် အရှုကြွလာသောအခါ ၊ သူ တို့၌ အပြစ် ပေးလျက် ကြွလာ မည်ကို မိန့် တော် မူ၏။³⁵ အာရုန် နှင့် လူ များ တို့သည် နွားသငယ် ကို လုပ် ကြသောကြောင့် သူ တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ ၏။

33 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင် မှစ၍ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ သင် နှုတ် ဆောင်ခဲ့သော လူ တို့၊ ဤ အရပ်မှ ထွက် ၍ သင် ၏ အမျိုး အနွယ် အား ငါ ပေး မည် ဟု အာဗြဟံ ၊ ကဇာက် ၊ ယာ ကုပ် ၌ ငါကျိန်ဆို သော ပြည် သို့ သွား ကြလော့။² ကောင်းကင်တမန် ကို လည်း သင် တို့ရှေ့သို့ ငါစေလွှတ် ၍ ၊ သူသည်ခါနိန် လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ ဖေရဇိ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊³ နိနိ နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည် သို့ သင်တို့ကို ပို့ဆောင် လိမ့်မည်။ သင် တို့နှင့် အတူ ငါ ကိုယ်တိုင် မ သွား။ သင် တို့သည် လည်ပင်း ခိုင်မာ သောလူမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် ၊ လမ်း ၌ သွားစဉ် သင် တို့ကို ငါဖျက်ဆီး မည် စိုးရိမ် စရာရှိသည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။⁴ ထို မကောင်း သော သိတင်း ကို လူ များတို့သည်ကြား သောအခါ

၂ ဝိကြောင်း မြည်တမ်းလျက် ၊ အဘယ်သူမျှ တန်ဆာ မ ဆင် ဘဲနေကြ၏။⁵ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့သည် လည်းပင်း ခိုင်မာသော အမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့အလယ် ၌ ချက်ချင်း ငါပေါ်လာ ၍ ဖျက်ဆီး မည်။ ထို့ကြောင့်သင် တို့၌ အဘယ်သို့ ငါပြု ရမည်ကို ငါသိ ခြင်းငါ၊ သင် တို့တန်ဆာ များကို ချွတ် ကြလော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူနှင့်သတည်း။⁶ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဟောရပ် တောင် ခြေရင်း၌ မိမိ တို့တန်ဆာ များကိုချွတ် ကြ၏။⁷ မောရှေ သည် တဲ တော်ကို ယူ ၍ တပ် ပြင် ၌ ခပ်ဝေး ဝေးဆောက် ပြီးလျှင် ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာတဲ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်၏။ ထာဝရဘုရား ကို ရှာသောသူ အပေါင်း တို့သည် တပ် ပြင် ၌ ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ တော်သို့ ထွက် သွား ကြ၏။⁸ မောရှေ သည် တဲ တော်သို့ ထွက်သွား သောအခါ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ထ ၍ အသီးအသီး မိမိ တို့တဲ တံခါး ဝ၌ ရပ် လျက် တဲ တော်အထဲ သို့ မောရှေ ဝင် သည် တိုင်အောင် ကြည့် ရှု လျက် နေ ကြ၏။⁹ မောရှေ သည် တဲ တော်အထဲ သို့ ဝင်ပြီးမှ၊ မိုဃ်းတိမ် တိုင် ဆင်းသက် ၍ တဲ တော်တံခါး ဝ၌ ရပ် သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ နှင့် နှုတ်ဆက် တော်မူ၏။¹⁰ တဲ တော်တံခါး ဝ၌ မိုဃ်းတိမ် တိုင် ရပ် နေသည်ကို မြင်လျှင် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ထ ၍ အသီးအသီး မိမိ တို့တဲ တံခါး ဝ၌ ကိုးကွယ် ကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား သည် အဆွေ ခင်ပွန်းချင်းကို နှုတ်ဆက် တတ်သည် နည်းတူ ၊ မောရှေနှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင် ၍ နှုတ်ဆက် တော်မူ၏။ မောရှေ သည် တပ် ထဲသို့ ပြန်ဝင် သောအခါ သူ ၏လက်ထောက် နန်း ၏သား ယောရှု မည်သော လုလင် သည် တဲ တော်မှ မ ထွက် ဘဲ နေ၏။¹² မောရှေ ကလည်း ၊ ဤ လူ တို့ကို ပို့ဆောင် လော့ဟု ကိုယ်တော် မိန့် တော်မူသည်တွင်၊ အကျွန်ုပ် နှင့် အတူ အဘယ်သူ ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် မ သိ ရ။ သို့သော် လည်း ကိုယ်တော် က သင့် ကို သင်၏နာမ ဖြင့် ငါသိ ၏။ သင်သည် ငါ့ ရှေ့၌ မျက်နှာ ရပြီဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့် တော်မူပြီ။¹³ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရ လျှင် ၊ မျက်နှာ ရ ကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သိ ပါမည် အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏လမ်း ကိုပြ တော်မူပါ။ ဤ လူမျိုး သည် ကိုယ်တော် ၏လူ ဖြစ်ကြောင်း ကို ဆင်ခြင် တော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက်ဆို ၏။¹⁴ ငါကိုယ်တိုင်သွား ၍ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းချမ်းသာ ကို ပေးမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ တဖန် မောရှေ က၊ ကိုယ်တော် တိုင် မ သွား လျှင် အကျွန်ုပ် တို့ကို ဤ အရပ်မှ ပို့ တော်မ မူပါနှင့်။¹⁶ အကျွန်ုပ် နှင့် ကိုယ်တော် ၏လူ တို့သည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ရ သောအကြောင်း သည် အဘယ် သို့ထင်ရှား ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ် တို့နှင့် ကြွ သွားတော်မူသောအားဖြင့် သာ ထင်ရှားပါမည် မဟုတ် လော။ ထိုသို့ အကျွန်ုပ် နှင့် ကိုယ်တော် ၏လူ တို့သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိသမျှ သော လူ တို့နှင့် ခြားနား ရပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုလျှင်၊

¹⁷ ထာဝရဘုရား က၊ သင်လျှောက် သည်အတိုင်း ငါပြု မည်။ သင် သည် ငါ့ ရှေ့၌ မျက်နှာ ရပြီ။ သင့် ကို သင်၏နာမ ဖြင့် ငါသိ ၏ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁸ တဖန် တုံ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုန်း ကို အကျွန်ုပ် အား ပြ တော် မူ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင် ၊¹⁹ ထာဝရဘုရားက ငါ ၏ကောင်းမွန် ခြင်း ရှိသမျှ ကို သင့် ရှေ့၌ ငါ ရှောက် သွားစေမည်။ ထာဝရဘုရား ၏နာမ တော် ကို လည်း၊ သင့် ရှေ့၌ ငါ ကြွေးကြော် မည်။ ငါသည် ကျေးဇူး ပြု လို သော သူ ကို ကျေးဇူး ပြု မည်။ သနား လို သော သူ ကို လည်း သနား မည်။²⁰ သို့ရာတွင်သင်သည် ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင် နိုင် ရာ။ ငါ့မျက်နှာကို မြင် လျှင် အသက်ရှင် ရသောလူ တစ် တယောက်မျှ မရှိ ဟူ၍ငင်း၊²¹ ငါ့ အနား မှာ နေရာ တခုရှိ၏။ သင်သည်ကျောက် ပေါ် မှာ ရပ် ရမည်။²² ငါ့ ဘုန်း ရှောက် သွားသောအခါ ၊ သင့် ကို ကျောက် ကြား ၌ ငါသွင်း ထား၍ ငါ ကြွ သွားသည်အခိုက်၊ သင့် ကို ငါ့ လက် နှင့် ဖုံးအုပ် မည်။²³ ငါ လက် ကို သိမ်း ရပ်သောအခါ ၊ ငါ့ ကျော ကိုသာ မြင် ရမည်။ ငါ့ မျက်နှာ ကိုမ မြင် ရဟူ၍ငင်း မိန့် တော် မူ ၏။

34 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ အ ရင် ကျောက်ပြား နှစ် ပြား နှင့် တူ အောင် ကျောက် ပြားနှစ် ပြားကို ခုတ် လော့။ သင်ချိုးဖဲ့ သော အ ရင် ကျောက် ပြား၌ စကား ပါ သည် အတိုင်း နောက် ကျောက် ပြားပေါ် မှာ ငါ ရေး ထားမည်။² နက်ဖြန်နံနက် သင်သည် အသင့် နေလျက်၊ သိ နာ တောင် ပေါ် သို့ တက် ၍ တောင် ထိပ် ၌ ငါ့ ရှေ့ မှာ ကိုယ် ကို ပြ လော့။³ သင် နှင့် အတူ အဘယ်သူ မျှ မ တက် ရ။ တောင် တပြင်လုံး ၌ လူ ကို မ ထင်ရှား စေနှင့်။ တောင် ခြေရင်း ၌ သိုး နွား တို့ကို ကျက်စား ရာမ ပြုစေနှင့်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်အတိုင်း ၊ အရင် ကျောက် ပြားနှင့် တူ အောင် ကျောက်ပြားနှစ် ပြားကို ခုတ် ပြီးမှ ၊ မောရှေ သည် နံနက် စောစော ထ ၍ ထို ကျောက် ပြား နှစ် ပြား ကို ကိုင် လျက် ၊ သိ နာ တောင် ပေါ် သို့ တက် လေ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် မို ဃ်း တိမ် ဖြင့် ဆင်းသက် ၍ ၊ ထို အရပ်၌ မော ရှေ့ အနား မှာ ရပ် လျက်၊ ထာဝရဘုရား ၏နာမ တော်ကို ကြွေးကြော် တော်မူ၏။⁶ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ရှေ့၌ ကြွ သွားတော်မူလျက် ၊ ထာဝရဘုရား ၊ ချစ် သနား ခြင်း မေတ္တာ ကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည် ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ သစ္စာ စောင့်ခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝ တော် မူ ထ သော၊⁷ အထောင် အသောင်း များ သော သူ တို့ အား သနား ခြင်းကျေးဇူး တရားကို စောင့် တော်မူ ထသော၊ အဓမ္မ ကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူး ခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ် တို့ကို ဖြေလွှတ် သော်လည်း ၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြေလွှတ် တော် မ မူ ထ သော၊ သားစဉ်မြေးဆက်၊ တတိယ အဆက်၊ စတုတ္ထ အဆက် တိုင်အောင်၊ အဘ တို့၏ အပြစ် ကိုသား တို့၌ ဆပ်ပေး စီရင်တော်မူသောဘုရား သခင်ဟု ကြွေးကြော် တော်မူ၏။⁸ မောရှေ သည် အလျင်အမြန် ဦး

ညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ် လျက် ၊ ⁹အိုဘုရားရှင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရ လျှင် ၊ အကျွန်ုပ် အရှင် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် အတူ ကြွ တော်မူပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါ၏။ ဤ လူမျိုးသည် လည်ပင်း ခိုင်မာ သော အမျိုး ဖြစ်သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ပြစ်မှား မိသော ဒုစရိုက် အပြစ် များကို လွှတ် ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကိုယ်တော် အမွေ ဥစ္စာ ဘို့ သိမ်းယူ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လျှင် ၊ ¹⁰ထာဝရဘုရား က၊ ကြည့်ရှု လော့။ ငါ ပဋိညာဉ် ပြု ၏။ မြေကြီး ပေါ်မှာ လူမျိုး ၌ မ ပြု စဖူးသော အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို သင် ၏လူမျိုး ရှေ့မှာ ငါ ပြု မည်။ သင် တို့အဘို့ ငါ ထာဝရဘုရား ပြု ရသော အမှုသည် ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှု ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် ပေါင်းဘော် သော လူ အပေါင်း တို့သည် မြင် ရကြလိမ့်မည်။ ¹¹ယနေ့ ငါ မှာ ထားသော စကားကို မှတ် လော့။ သင့် ရှေ့မှာ အာမောရီ လူ၊ ခါနနီ လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗု သိ လူတို့ကို ငါ နှင်ထုတ် မည်။ ¹²သင် သည် ယခုသွားသော ပြည် သူ ပြည်သားတို့နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ သဖြင့်၊ သင့် အလယ်၌ တိုက် မိ၍ လဲစရာ အကြောင်းမ ဖြစ် စေခြင်းငှာ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ် ပြု လော့။ ¹³သူ တို့ယဇ်ပလ္လင် များကို ဖျက်ဆီး ရမည်။ သူ တို့ရုပ်တု ဆင်းတုများကို ချိုးဖဲ့ ရမည်။ သူ တို့ အာရှရ ပင် များကို ခုတ် လှဲ ရမည်။ ¹⁴အခြား သောဘုရား ကို သင်သည် မ ကိုးကွယ် ရ။ အပြစ် ရှိ ယုံ လွယ် အမည် ရှိ သော ထာဝရဘုရား သည် အပြစ်ရှိသည် ဟု ယုံ လွယ်သော ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ¹⁵သင်သည် ထိုပြည်သူ ပြည်သားတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိ တို့ဘုရား နှင့် မှားယွင်း ခြင်းကို ပြု၍ ၊ ထိုဘုရား တို့အား ယဇ် ပူဇော်သောအခါ၊ သင့် ကို ခေါ် ၍ သင်သည် ထိုယဇ် ကောင်ကို စား မည်ဟူ၍၎င်း၊ ¹⁶သင်သည် သူ တို့ သမီး များကိုယူ ၍၊ ကိုယ် သား တို့နှင့် ထိမ်းမြား ပေးစားသဖြင့်၊ ထိုသမီး တို့သည် မိမိ တို့ ဘုရား နှင့် မှားယွင်း ခြင်း ကို ပြု၍ သင် ၏သား တို့ကို ထိုဘုရား တို့နှင့် မှားယွင်း စေ မည် ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ် စရာ ရှိ၏။ ¹⁷သင် သည် ကိုယ် အဘို့ သွန်း သော ဘုရား တို့ကို မ လုပ် ရ။ ¹⁸သင်သည် အဗိဗ လ ၌ အဲဂုတုတု ပြည် မှ ထွက် သောကြောင့် ၊ ငါပညတ် သည်အတိုင်း ၊ အဗိဗ လ တွင် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတဆေး မဲ့မုန့်ကို စား ၍ အဇမ ပွဲကို ခံ ရမည်။ ¹⁹သားဦး အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ဥစ္စာ ဖြစ် ကြ၏။ သင် ၏တိရစ္ဆာန် တို့တွင်လည်း ၊ နွား ဖြစ်စေ ၊ သိုး ဖြစ်စေ၊ သားဦး အပေါင်း တို့သည် ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် ၊ မြည်း သားဦး ကို သိုး သငယ် နှင့် ရွေး ယူ ရမည်။ ²⁰မ ရွေး လို လျှင် ၊ မြည်း သငယ်၏လည်ပင်း ကို ချိုး ရမည်။ သင် ၏သားဦး အပေါင်း တို့ကို ရွေး ရမည်။ ငါ့ ထံသို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်း မ ပေါ် မလာရ။ ²¹ခြောက် ရက် ပတ်လုံး အလုပ်လုပ် ရမည်။ သတ္တမ နေ့ရက် ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရမည်။ လယ် လုပ်ရာ ကာလ၊ အသီးအနှံ သိမ်းရာကာလဖြစ်သော်လည်း၊ သတ္တမ နေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရမည်။ ²²ဂျုံ စပါးကို သိမ်း စရှိသည်ကာလ

ခုနစ်သိတင်း ပွဲ ကို၎င်း၊ နှစ် လဲ သောအခါ သို့ထား ပွဲ ကို၎င်း ခံ ရ မည်။ ²³သင် တို့အမျိုးသား ယောက်ျားအပေါင်း တို့သည်၊ ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်တည်းဟူသောထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ရှေ့တော်၌ တနှစ် လျှင် သုံး ကြိမ် မျက်နှာပြု ရကြမည်။ ²⁴တပါး အမျိုးသား များကို သင် တို့ရှေ့ က ငါနှင်ထုတ် ၍ ၊ သင် တို့နေရာ နယ် ကို ငါ ကျယ် စေ မည်။ သင် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တနှစ် တွင် သုံး ကြိမ် မျက်နှာပြု သွား သောအခါ ၊ သင် ၏မြေ ကို အဘယ်သူ မျှမ တပ်မက် ရ။ ²⁵ငါ့ ယဇ်ကောင် အသွေး ကို တဆေး နှင့် ရော၍ မ ပူဇော် ရ။ ပသ ခါ ပွဲ ယဇ် ကောင် ကို၊ နံနက် တိုင်အောင် မ ကြွင်း စေရ။ ²⁶သင် ၏မြေ ၌ အဦး သီးသော အသီးအနှံအကောင်းဆုံး ကို သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ထဲသို့ ဆောင် သွင်းရမည်။ ဆိတ် သငယ်ကို အိမ် နို့ ရည် နှင့် မ ပြုတ် မ ချက်ရ။ ²⁷ဤ စကား များကို ရေး ထားလော့။ ဤ စကား များလာသည် အတိုင်း သင် မှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ငါ ပဋိညာဉ် ပြု သည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။ ²⁸ထို အရပ်မှာ မောရှေသည် အစာ ကို မ စား ၊ ရေကို မ သောက် ဘဲ ၊ အရက် လေး ဆယ် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အထံ တော်၌ နေ လေ၏။ ကျောက် ပြားပေါ်မှာ ပဋိညာဉ် စကား ၊ ပညတ် တော်ဆယ် ပါးကို ရေး ထား တော် မူ ၏။ ²⁹မောရှေ သည် သက်သေခံ ချက် ကျောက် ပြားနှစ် ပြားကို ကိုင် လျက်၊ သိနာ တောင် ပေါ်မှ ဆင်းသက် သောအခါ ၊ မိမိ နှင့် ဘုရား သခင်နှုတ်ဆက် တော်မူသောကြောင့် ၊ မိမိ မျက်နှာ အရေ ထွန်းပ ကြောင်း ကို မိမိမ သိ။ ³⁰အာရုန် နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ မောရှေ ကို မြင် သောအခါ ၊ သူ ၏မျက်နှာ အရေ ထွန်းပ သောကြောင့် ၊ သူတို့သည် မချဉ်း မ ကပ်ဝံ့ကြ။ ³¹မောရှေ သည် သူ တို့ ကို ခေါ် ၍ ၊ အာ ရုန် နှင့် ပရိသတ် သူကြီး တို့သည် ချဉ်းကပ် ကြလျှင် ၊ မောရှေ သည် နှုတ်ဆက် လေ၏။ ³²ထိုနောက် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ် ကြလျှင် ၊ သိ နာ တောင် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှ တို့ကို သူ တို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။ ³³မောရှေ သည် သူ တို့အား ဟောပြော ၍ မပြီး မှီ မိမိ မျက်နှာ ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။ ³⁴ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဝင် ၍လျှောက် သောအခါ ၊ မ ထွက် မှီ တိုင်အောင် မျက်နှာဖုံး ကို ချွတ် ထား၏။ တဖန် ထွက် ၍ အမိန့် တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ၏။ ³⁵သူ ၏မျက်နှာ အရေ ထွန်းပ ကြောင်း ကို ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် မြင် ကြလျှင် ၊ တဖန် အထဲသို့ ဝင်၍ မ လျှောက် မှီတိုင်အောင်မိမိ မျက်နှာ ကို ဖုံးအုပ် ပြန်၏။

35မောရှေ သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း ကို စည်းဝေး စေ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော သင်တို့ကျင့်ဝတ် တရားဟူမူကား၊ ²ခြောက် ရက် ပတ်လုံးအလုပ် လုပ် ရမည်။ သတ္တမ နေ့ ရက် သည် သင် တို့၌ သန့်ရှင်း သော နေ့၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရသော ဥပုသ် နေ့ဖြစ် ၏။ ထိုနေ့ ၌ အလုပ် လုပ်

သော သူ မည်သည်ကား အသေ ခံရမည်။³ သင် တို့နေရာ အရပ်၌ ဥပုသ် နေ့ မှာ မီး ကို မ မွေး ရဟု ဆင့်ဆို ၏။⁴ တဖန် မောရှေ သည်၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အလယ်၌ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို သည်ကား၊⁵ သင် တို့တွင် ထာဝရဘုရား အား လှူ သော အလှူ ကို ပြင်ဆင် ကြလော့။ ကြည်ညို သော စေတနာစိတ် ရှိသမျှ သောသူတို့ သည်၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေးဝါ၊⁶ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချော ၊ ဆိတ် မွေး၊⁷ အနီ ဆိုးသောသိုး ရေ ၊ တဟာရှ သားရေ ၊ အကာရှ သစ် သား၊⁸ လိမ်း ရန် ဆီ ဘော်ဘို့ ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်း မွှေး ဘော်ဘို့ ရာနံ့သာ မျိုး၊ မီး ထွန်းစရာဆီ ၊⁹ ရှဟံ ကျောက် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်း နှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီ စရာ ကျောက် မြတ်တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား အား လှူ သောအလှူကို ဆောင် ခဲ့ကြလော့။¹⁰ သင် တို့တွင် လိမ္မာ သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် လာ ၍ ၊¹¹ တဲ တော် နှင့် အပေါ် တဲ ၊ အပေါ် တဲ အဖုံး ၊ ရွှေချောင်း ၊ ပျဉ်ပြား ၊ ကန့်လန့်ကျင် ၊ တိုင် ၊ ခြေစွပ် တို့ ကို၎င်း၊¹² သေတ္တာ နှင့် သူ ၏ထမ်းဘိုး ၊ သေတ္တာအဖုံး ၊ ကာ ရသော ကုလားကာ ကို၎င်း၊¹³ စားပွဲ နှင့် သူ ၏ထမ်းဘိုး ၊ သူ ၏တန်ဆာ ရှိ သမျှ နှင့် ရှေ့ တော် မုန့် ကို၎င်း၊¹⁴ မီး ထွန်း စရာ ဘို့ မီးခုံ နှင့် သူ ၏တန်ဆာ ၊ မီးခွက် များ၊ မီး ထွန်းစရာဆီ ကို၎င်း ၊¹⁵ နံ့သာ ပေါင်း ရှိသော ပလ္လင် နှင့် သူ ၏ထမ်းဘိုး ၊ လိမ်း ရန်ဆီ ၊ မွှေး သော နံ့သာ ပေါင်း၊ တဲ တော် တံခါး ၊ ကာရန် ကုလားကာ ကို၎င်း၊¹⁶ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ပုဇော်သော ပလ္လင် နှင့် ကြေးဝါ ဆန်ခါ ၊ ထမ်းဘိုး ၊ တန်ဆာ ရှိ သမျှ ၊ အင်တုံ နှင့် ခြေထောက် ကို၎င်း၊¹⁷ တဲတော်ဝင်း ကုလားကာ ၊ တိုင် ၊ ခြေစွပ် ၊ ဝင်း တံခါး ၊ ကာစရာ ကုလားကာ ကို၎င်း၊¹⁸ တဲ တော်တံသင် ၊ ဝင်း တံသင် ကြိုး များကို၎င်း၊¹⁹ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ထမ်း စရာအဝတ် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင် သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် နှင့် သူ ၏သား ဝတ်၍ သန့်ရှင်း သော အဝတ် ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသမျှ အတိုင်း လုပ် ရကြမည်ဟု ဆင့်ဆို ၏။²⁰ ကုသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ မောရှေ ထံ မှ ထွက်သွား ကြ၍ ၊²¹ မိမိ စိတ်နှလုံး နှိုးဆော် သော သူ ၊ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ် သဘောရှိသော သူ အပေါင်း တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် လုပ် ဘို့ ၎င်း ၊ အမှု တော်ထမ်းစရာဘို့ ၎င်း၊ သန့်ရှင်း သောအဝတ် ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အား လှူသောအလှူ ကို ဆောင် လျက် လာကြ၏။²² ကြည်ညိုသော စေတနာ စိတ် ရှိသော ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည်၊ လက်ကောက် ၊ နားတောင်း ၊ လက်စွပ် ၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ရွှေ တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ လှူ သောသူ အသီးအသီး တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား အား ရွှေ ကို လှူကြ၏။²³ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ၊ ဆိတ် မွေး၊ အနီ ဆိုးသောသိုး ရေ ၊ တဟာရှ သားရေ ရှိ သော သူ တိုင်း ဆောင် ခဲ့၏။²⁴ ငွေ နှင့် ကြေးဝါ ကို လှူ သော သူ တိုင်း ထာဝရဘုရား အား လှူ လေ၏။ အမှုတော် နှင့် ယှဉ် သော အလုပ် လုပ် စရာ ဘို့ အကာ ရှ သစ် သား ရှိ သော သူ တိုင်း

လည်း ဆောင် ခဲ့ လေ၏။²⁵ ရက်ကန်းတတ် သော မိန်းမ အပေါင်း တို့လည်း ၊ ကိုယ် လက် နှင့် ရက် ၍ ၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချော ရက် သမျှကို ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။²⁶ မိမိ ဉာဏ် နှိုးဆော် သော မိန်းမ အပေါင်း တို့သည် ဆိတ် မွေး ကို ရက် ကြ၏။²⁷ သူကြီး တို့သည်လည်း ၊ ရှဟံ ကျောက် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်း နှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီ စရာကျောက် ကို၎င်း၊²⁸ မီး ထွန်းစရာဘို့ လိမ်း ရန် ဆီ ဘော်ဘို့ မီးရှို့ရာ နံ့သာ ပေါင်းမွှေး ဘော်ဘို့ ရာနံ့သာ မျိုးနှင့် ဆီ ကို၎င်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။²⁹ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် မှာ ထားတော်မူ သော အလုပ် အမျိုးမျိုး ရှိ သမျှ အ ဘို့ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့တွင် ကြည်ညို သော စေတနာစိတ် နှိုးဆော် သော ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား အား ကြည်ညို သော စိတ် နှင့် လှူ ကြ၏။³⁰ တဖန် မောရှေ က၊ နားထောင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ အမျိုးသား ဟုရ ၏သား ဖြစ်သော ဥရိ ၏သား ဗေဇလေလ ကို အမည် ဖြင့် ခန့် ထား တော် မူ ပြီ။³¹ သူ သည် ရွှေ ငွေ ကြေးဝါ ကို လုပ် သော အတတ် ၊ ကျောက် ကို သွေး ၍ စီ သော အတတ်၊ သစ်သား ကို ထု လုပ် သောအတတ်နှင့်အမျိုးမျိုး သောအလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာလုပ် တတ် မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာ နှင့် တကွ သိပ္ပံ အတတ် အမျိုး မျိုး ကို ပေး၍၊ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော် နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော် မူ ပြီ။^{32,33,34} သူ နှင့် ဒန် အမျိုးသား အဟိ သမက် ၏သား အဟော လျာ ဘ သည်၊ သူတပါးအား အတတ်သင် ပေးနိုင် မည်အကြောင်း ၊ ဉာဏ် ကို ပေး တော် မူ ပြီ။³⁵ ထိုသူ တို့သည် ထုလုပ်တတ်သော သူ၏ အလုပ်၊ ဆန်းပြား သော လက်သမား၏ အလုပ်၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ် ချော ကို ချယ်လှယ် တတ်သောသူ ၏အလုပ်၊ ရက် တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ အနည်းနည်း လုပ် တတ် သော သူ၏အလုပ် ၊ ထူးဆန်း စွာ ကြံစည် တတ် သော သူ၏အလုပ် အမျိုး မျိုးရှိ သမျှ တို့ ကို လုပ် တတ် မည် အကြောင်း ၊ ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူပြီ။

36 ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ အမှု တော် ဆောင် စရာ ဘို့ ၊ အမျိုးမျိုး သော အလုပ် ကို လုပ် တတ် သော ဉာဏ် ပညာ ကို ထာဝရဘုရား ပေး သွင်း တော် မူ သော ပညာရှိ အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ၊ ဗေဇလေလ ၊ အဟောလျာ ဘ တို့သည် အလုပ် လုပ် ကြ လိမ့်မည်ဟု ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။² တဖန် မော ရှေ သည်၊ ဗေဇလေလ ၊ အဟော လျာ ဘ ကို၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော ဉာဏ် သဘော ကို ရ၍၊ အလုပ် လုပ် ချင် သော စေတနာ စိတ် ရှိ သော ပညာရှိ အပေါင်း တို့ ကို ၎င်း ခေါ် ပြီး လျှင်၊³ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန နှင့် အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာတို့ကို လုပ်ကိုင် စေခြင်းငှာ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ ဆောင် ခဲ့သော အလှူ ရှိသမျှ ကို ထိုသူတို့သည် မောရှေ လက် မှ ခံ ကြ၏။ ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူသောအလှူ

ကို နံနက် တိုင်း ထပ်၍ဆောင် ခဲ့ကြသေး၏။⁴ ထိုအခါ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် အလုပ် ကို လုပ်ကိုင် သော ပညာရှိ အပေါင်း တို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိ လုပ် ရာမှ ၊⁵ မောရှေ ထံသို့ လာ၍ ထာဝရာဘုရား မှာ ထားတော်မူသော အလုပ် ပြီးလောက်ရုံမျှမက ၊ ပို၍ ဆောင် ခဲ့ ကြ ပါပြီဟု ကြား ပြောလျှင်၊⁶ မောရှေ က၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော် အဘို့ လူ ခြင်း ငှာ အဘယ် ယောက်ျား မိန်းမ မျှ ထပ်မံ ၍ မ လုပ် စေနှင့် ဟု စီရင်၍၊ တ တပ် လုံး၌ ကြော်ငြာ စေ သဖြင့် ၊ လူ များ အလှူဆောင် ခြင်းအမှုကို ဆီးတား ၏။⁷ ရခဲသောဥစ္စာ သည် လုပ် ရှိ သမျှ ကို ပြီးစီးလောက် ရုံမျှမက ပို လျက်ရှိ သတည်း။⁸ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်အလုပ် ကို လုပ်ကိုင် သောသူတို့ တွင် ၊ ပညာရှိ သောသူ သည် ပိတ်ချော၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သော အထည်ဖြင့် ပြီး သော ခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့် ချယ် လှယ် သော ပိတ် ချော ကုလားကာ ဆယ် ထည်ကို လုပ် လေ၏။⁹ ကုလားကာ သည် အလျား နှစ်ဆယ် ရှစ် တောင် ၊ အနံ လေး တောင် ရှိ၍၊ ကုလားကာ ချင်း အလျား အနံ တူ ၏။¹⁰ ကုလားကာ ငါး ထည်စီ တစပ်တည်း ချုပ် လေ၏။¹¹ ကုလားကာ တ ထည် ပြင် ဘက် ကုလားကာ နား ချင်း ဆက် မှီ ရာ၌ ကွင်း များ ကို ပြာ သော အထည် နှင့် လုပ် ၍၊ အခြား သော ကုလားကာပြင် ဘက် ကုလားကာ နား ချင်းဆက် မှီ ရာ၌ လည်း ထိုအတူ လုပ် လေ၏။¹² ကုလားကာ တထည်၌ ကွင်း ငါးဆယ် ကို၎င်း၊ အခြားသော ကုလားကာ အနား ဆက်မှီရာ၌ ကွင်း ငါးဆယ် ကို၎င်း လုပ် သဖြင့်၊ ကွင်း ချင်း ဆိုင် မိကြ၏။¹³ ရွှေ ချောင်း ငါးဆယ် ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ ထိုရွှေချောင်း ဖြင့် ကုလားကာ များကို ပူးတွဲ သဖြင့် တဲ တော် တ ဆောင်တည်း ဖြစ် လေ၏။¹⁴ တဲ တော် ဖုံးအုပ် ဘို့ အခြားသော ကုလားကာ ဆယ် တ ထည်ကို ဆိတ် မွေး နှင့် လုပ် လေ၏။¹⁵ ကုလားကာ သည် အလျား အတောင် သုံးဆယ် ၊ အနံ လေး တောင် ရှိ၍ ကုလားကာ ဆယ် တထည် တို့သည် အလျား အနံ ချင်း တူ ၏။¹⁶ ကုလားကာ ငါး ထည် တ စပ်၊ ခြောက် ထည် တ စပ် တည်း ချုပ် လေ၏။¹⁷ ကုလားကာ များ ဆက် မှီ ရာ၌၊ ပြင် ဘက် က နေ သော ကုလားကာ တ ထည် အနား မှာ ကွင်း ငါးဆယ် ကို၎င်း၊ ဆက်မှီ သော အခြား ကုလားကာ အနား မှာ ကွင်း ငါးဆယ် ကို၎င်းလုပ် လေ၏။¹⁸ ကြေးဝါ ချောင်း ငါးဆယ် ကိုလည်း လုပ် ၍ အပေါ်တဲ တပိုင်းနှင့် တပိုင်းကို ပူးတွဲ သဖြင့်၊ တဲတဆောင် တည်း ဖြစ်လေ၏။¹⁹ အပေါ်တဲ ဖုံးအုပ် ဘို့ အနီ ဆိုးသော သိုး ရေ ကို၎င်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာ ရှ သားရေ ကို၎င်း လုပ် လေ၏။²⁰ တဲ တော်ကာရန်ထောင် ထားသော အကာရှ ပျဉ်ပြား တို့ကိုလည်း လုပ် လေ၏။²¹ ပျဉ်ပြား သည် အလျား ဆယ် တောင် ၊ အနံ တတောင် ထွာ ရှိ၏။²² ထိုပျဉ်ပြား ရှိသမျှ တို့၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ တတန်း တည်းရှိစေခြင်းငှာ လုပ် လေ၏။²³ တဲ တော်တောင် ဘက် ၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ် ကို လုပ် ၍၊²⁴ ထိုပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ် တွင်၊ တပြား တ ပြား အောက် ၌ ခြေထောက် နှစ် ခု စီ စွပ် စရာ ဘို့ ငွေ ခြေစွပ်

လေးဆယ် ကို လုပ် လေ၏။²⁵ ထိုအတူ တဲ တော်မြောက် ဘက် ၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ် ကို လုပ် ၍၊²⁶ ထိုပျဉ်ပြား ၌လည်း ငွေ ခြေစွပ် လေး ဆယ် ၊ တ ပြား နှစ် ခု စီ လုပ် လေ၏။²⁷ တဲ တော် အနောက် ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား ခြောက် ပြားကို၎င်း၊²⁸ ထောင့် တဘက် တချက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြား နှစ် ပြားကို၎င်း လုပ် လေ၏။²⁹ အထက် ၌ ၎င်း၊ အောက် ၌ ၎င်း ၊ ကွင်း ကိုတပ် ၍ စေ့စပ်လျက် ထောင့် နှစ် ခု ပြီး လေ၏။³⁰ ပျဉ်ပြား ရှစ် ပြား၊ ငွေ ခြေစွပ် ဆယ် ခြောက် ခု၊ တ ပြား နှစ် ခု စီ ရှိ လေ၏။³¹ တဲ တော်၌ ကာရသော ပျဉ်ပြား ကို လျှို့စရာဘို့ အကာရှ သား ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို၊ တဘက် ငါး ချောင်းစီ လုပ် လေ၏။³² တဲ တော်နောက်ဖေး ၌ ကာရသော ပျဉ်ပြား ကို လျှို့စရာဘို့ ၊ ကန့်လန့်ကျင် ငါး ချောင်းကိုလည်း လုပ် လေ၏။³³ အလယ် ကန့်လန့်ကျင် ကို ထောင့်တဘက်တချက် ၌ ဆုံး စေ၏။³⁴ ပျဉ်ပြား တို့ကို ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။ ကန့်လန့်ကျင် လျှို့ ဘို့ရာ ရွှေ ကွင်း ကိုလည်း လုပ် ၍ ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။³⁵ တနည်းကား၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ် ချော ဖြင့် ပြီး ၍၊ ခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့်၊ ချယ် လှယ် သော ကုလားကာ တထည်ကို၎င်း၊³⁶ ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေ ချ သော အကာရှ သားတိုင် လေး တိုင်ကို၎င်းလုပ် လေ၏။ ထိုတိုင် တို့သည် ရွှေ တံစို့ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ငွေ ခြေစွပ် လေး ခုကိုလည်း သွန်း လေ၏။³⁷ တဲ တော်တံခါး ဝ၌ ကာရန်၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည် ပိတ်ချော ဖြင့် ပြီး ၍ ချယ်လှယ် သော ကုလားကာ တ ထည်ကို၎င်း၊³⁸ ထိုကုလားကာ ဘို့ တံစို့ နှင့် ပြည့်စုံသော တိုင် ငါး တိုင်ကို၎င်းလုပ်၍၊ တိုင် ထိပ် နှင့်တိုင် တန်း တို့ကို ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။ ကြေးဝါ ခြေစွပ် ငါးခု လည်း ရှိ၏။

37 တဖန် ဗေဇလေလ သည်၊ အလျား နှစ်တောင် ထွာ ၊ အနံ တတောင် ထွာ၊ စောက် တတောင် ထွာ ရှိသောသေတ္တာ ကို အကာ ရှ သား နှင့်လုပ် ၍ ၊² သေတ္တာအတွင်း အပြင် ကို ရွှေ စင် နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။ သေတ္တာ ပေါ်နားပတ် လည် ၌ကွပ် သော ရွှေ တန်ဆာ ကို လည်း လုပ် လေ၏။³ ရွှေ လေး ကွင်း ကို သွန်း ၍၊ သေတ္တာ လေး ထောင့်၌ တ မျက်နှာ နှစ် ကွင်း စီတပ်လေ၏။⁴ အကာရှ သား ထမ်း ဘိုး ကို လုပ် ၍ ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ ပြီးမှ ၊⁵ သေတ္တာ ထမ်း စရာဘို့ တဘက် တချက် ရွှေကွင်း ၌ လျှို့ထား လေ၏။⁶ အလျား နှစ်တောင် ထွာ ၊ အနံ တတောင် ထွာ ရှိသော သေတ္တာ အဖုံး ကိုလည်း ၊ ရွှေ စင် နှင့် လုပ် လေ၏။⁷ ရွှေ ခေရုဗိမ် နှစ် ပါးကိုလည်း ၊ သေတ္တာအဖုံး တွင် အလျားတဘက်တချက် ၌ ထု လုပ် လေ၏။⁸ ထိုသို့ ခေရုဗိမ် နှစ် ပါး ကို၊ သေတ္တာဖုံး ကိုယ်ထဲက ထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက် တပါးစီ လုပ် ပြီးလျှင် ၊⁹ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာ ချင်း ဆိုင် ၍၊ သေတ္တာဖုံး ကို ရှု လျက်၊ မိမိ အတောင် ကို ဖြန့် ၍ သေတ္တာဖုံး ကို မိုး လျက် ရှိ ၏။¹⁰ အလျား နှစ်တောင် ၊ အနံ တတောင် ၊ အမြင့် တတောင် ထွာ ရှိ သော စားပွဲ ကိုလည်း ၊ အကာ ရှ သား နှင့် လုပ်

၍ ၊ ¹¹ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည် ၌ ကွပ်
 သော ရွှေ တန်ဆာကို၎င်း၊ ¹²အနံ့ တလက်ဝါး ရှိသောခါးပန်း ကို၎င်း၊
 ခါးပန်း အပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ် သော ရွှေ တန်ဆာကို၎င်း လုပ်
 လေ၏။ ¹³ရွှေ လေး ကွင်း ကိုလည်း သွန်း ၍ ခြေထောက် လေး ခု
 အထက်၊ စားပွဲလေး ထောင့် ၌ တပ် လေ၏။ ¹⁴ထိုရွှေကွင်း တို့သည်
 ခါးပန်း ပေါ်မှာ ရှိ၍၊ စားပွဲ ထမ်း စရာ ထမ်း ဘိုး နေရာ ဖြစ် ၏။
¹⁵စားပွဲ ထမ်း စရာ အကာရှ သား ထမ်းဘိုး ကို လုပ် ၍ ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ
 လေ၏။ ¹⁶စားပွဲ တန်ဆာ တည်းဟူသောလင်ပန်း ၊ ဇွန်း ၊ အင်တုံ ၊
 လောင်း စရာ ဖလား များကိုလည်း ရွှေ စင် နှင့် လုပ် လေ၏။ ¹⁷မီးခုံ
 ကိုလည်း ရွှေ စင် နှင့်လုပ် ၍၊ မီးခုံ တိုင်အစရှိသော အလက် များ၊
 ခွက် များ၊ ဘူးသီး များ၊ ကြာပွင့် များတို့ကို တစပ်တည်းထု လေ၏။
¹⁸မီးခုံ တိုင် တဘက် တချက် သုံး လက်စီ ထွက် ၍၊ အလက် ခြောက်
 လက်ရှိ၏။ ¹⁹မီးခုံ တိုင်ထဲက ထွက် သော အလက် သုံးလက်တွင်၊
 တလက်တလက်၌ဘူး ၊ ကြာပွင့် နှင့်တကွ ဗာတံ သီးနှင့် ပုံတူသော
 ခွက် သုံး ခွက်ရှိ၏။ ²⁰မီးခုံ တိုင်၌ လည်း ဘူး ၊ ကြာပွင့် နှင့်တကွ ဗာ
 တံ သီးနှင့်ပုံတူသော ခွက် လေး ခွက်ရှိ၏။ ²¹မီးခုံ တိုင်ထဲက ထွက်
 သော အလက် ခြောက် လက်ရှိသည် အတိုင်း ၊ အလက် နှစ်ဘက်
 အောက် ၌လည်း ဘူးသီး တလုံးစီရှိ၏။ ²²ဘူး များ၊ အလက် များတို့
 ကို တကိုယ်တစပ်တည်း ဖြစ် စေ၍ မီးခုံ တကိုယ် လုံးကို ရွှေ စင်
 နှင့် ထု လုပ်လေ၏။ ²³မီးခွက် ခုနစ် လုံး၊ မီးညှပ် နှင့် မီးညှပ်ခံစရာ
 ခွက် များကိုလည်း ရွှေ စင် နှင့် လုပ် လေ၏။ ²⁴မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာ
 ရှိသမျှ တို့ကို ရွှေ စင် အခွက် တဆယ်နှင့် လုပ် သတည်း။ ²⁵တနည်း
 ကား၊ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့စရာ ယဇ် ပလ္လင်ကို အကာရှ သားနှင့်
 လုပ် လေ၏။ ထိုပလ္လင်သည် အလျား တတောင် ၊ အနံ့ တတောင် ၊
 စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်၍အမြင့် နှစ်တောင် ရှိလေ၏။ ဦးချို တို့
 ကိုလည်း အကာရှ သားဖြင့် ပြီး စေ၏။ ²⁶ပလ္လင် ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချို
 တို့ကို ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ ၍၊ အပေါ်နားပတ်လည် ၌ကွပ် သော ရွှေ
 တန်ဆာကို လုပ် လေ၏။ ²⁷ရွှေတန်ဆာအောက် ပလ္လင်တဘက် တ
 ချက်ထောင့်၌ ရွှေ ကွင်း နှစ် ကွင်း ကိုလုပ် ၍ ပလ္လင် ထမ်း စာ ရာ
 ထမ်းဘိုး နေရာ ဖြစ်၏။ ²⁸ထမ်းဘိုး တို့ကို အကာရှ သား နှင့်လုပ်
 ၍ ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။ ²⁹ဆေးသမားအတတ် နှင့်ဆေးပေါင်းကို
 ဘော် တတ်သည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်း သော လိမ်း ရန်နံ့သာဆီ ကို ၎င်း၊
 နံ့သာ မျိုးနှင့်ဘော်သော မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းစင် ကို၎င်းလုပ် လေ၏။

38တနည်း ကား၊ အလျား ငါး တောင် ၊ အနံ့ ငါး တောင် ရှိ၍
 စတုရန်း လေးထောင့် ဖြစ် သော မီးရှို့ ရာ ယဇ်ပလ္လင် ကို အကာရှ
 သား နှင့်လုပ် လေ၏။ အမြင့် လည်း သုံး တောင် ရှိ၏။ ²ယဇ်ပလ္လင်
 လေး ထောင့် အပေါ်မှာ ဦးချို လေးချောင်းကို အကာရှ သားနှင့်လုပ်
 ၍ ကြေးဝါ နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။ ³အိုး နှင့်တကွ တူးရွင်း ပြား၊ အင်တုံ
 ၊ အမဲသား ချိတ်၊ လင်ပန်း အစ ရှိ သော ယဇ်ပလ္လင် နှင့် ဆိုင် သော
 တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို ကြေးဝါ နှင့်လုပ် လေ၏။ ⁴ကြေးဝါ ဆန်ခါ

ကို လုပ် ၍ ယဇ်ပလ္လင် ခါးပန်း အောက် အလယ် ၌ထား၍၊ ⁵ထမ်း
 ဘိုး ထား ရာ ဆန်ခါ လေး ထောင့် ၌ တပ် ရ သော ကြေးဝါ လေး
 ကွင်း ကို သွန်း ⁶အကာရှ သား ထမ်းဘိုး တို့ကို လုပ် ၍ ကြေးဝါ နှင့်
 မွမ်းမံ ပြီးမှ၊ ⁷ယဇ်ပလ္လင် ကို ထမ်း စရာဘို့ တဘက် တချက်ကွင်း
 များ၌ လျှိုထား လေ၏။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်း
 ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ပျဉ်ပြား နှင့် လုပ် လေ၏။ ⁸ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ
 တဲ တော်တံခါး ရှေ့မှာ စည်းဝေး တတ်သော မိန်းမ တို့၏ ကြေးဝါ
 မှန် များကို ယူ၍ ကြေးဝါ အင်တုံ နှင့် ကြေးဝါ ခြေထောက် ကို လုပ်
 လေ၏။ ⁹တဲတော်ဝင်း ကာရန်မူကား၊ အလျားအတောင် တရာ ရှိ
 သော ပိတ်ချော နှင့် တောင် ဘက်၌ ကုလားကာ ကို လုပ် လေ၏။
¹⁰ထို ကုလားကာ ဘို့ တိုင် နှစ် ဆယ် ၊ တိုင် ခြေစွပ် နှစ် ဆယ် ကို
 ကြေးဝါ နှင့်လုပ်၍ တိုင် တံစို့ ၊ တိုင်တန်း တို့ကို ငွေ ဖြင့်ပြီး စေ၏။
¹¹ထိုနည်းတူ မြောက် ဘက် ၌ ကာရန် အလျား အတောင် တရာ ရှိ
 သော ကုလားကာနှင့်တကွ ငွေတံစို့ ၊ ငွေ တန်း ပါသောကြေးဝါ တိုင်
 နှစ် ဆယ် ၊ ကြေးဝါ ခြေစွပ် နှစ် ဆယ် ရှိ၏။ ¹²အနောက် ဘက် ၌
 ကာရန် အလျား အတောင် ငါး ဆယ် ရှိ သော ကုလားကာ နှင့် တကွ
 တိုင် တ ဆယ် ၊ ခြေစွပ် တ ဆယ် ရှိ၏။ ¹³အရှေ့ ဘက် ၌လည်း
 အတောင် ငါး ဆယ် ရှိ၏။ ¹⁴တံခါး ဝ တဘက် တ ချက်၌ ကာရန်
 အလျား ဆယ် ငါး တောင် ရှိ သော ကုလားကာ နှင့် တကွ တိုင် သုံး
 တိုင်၊ ခြေစွပ် သုံး ခုရှိ၏။ ¹⁵¹⁶ဝင်း ပတ်လည် ၌ကာသော ကုလားကာ
 ရှိ သမျှ တို့သည် ပိတ် ချော ဖြင့် ပြီး ၏။ ¹⁷တိုင် တို့သည် ကြေးဝါ
 ခြေစွပ် ၊ ငွေတံစို့ ၊ ငွေ တန်း နှင့်ပြည့်စုံ၍ တိုင် ထိပ် များကိုလည်း
 ငွေ နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။ ဝင်း တိုင် တန်း ရှိသမျှ တို့သည် ငွေ တန်း
 ဖြစ်၏။ ¹⁸ဝင်း တံခါး ဝ၌ ကာရန် ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သော
 အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ဖြင့်ပြီး ၍ ချယ်လှယ် သော
 ကုလားကာ ၊ အလျား အတောင် နှစ်ဆယ် ၊ အမြင့် ငါး တောင် ရှိ၍၊
 ဝင်း ကာသော ကုလားကာ နှင့် တညီတည်း ဖြစ်၏။ ¹⁹ဝင်း တံခါး
 ဝ တိုင် လေး ခုရှိ၍၊ ကြေးဝါ ခြေစွပ် လေး ခု၊ ငွေ တံစို့ ၊ ငွေ တန်း
 များ၊ ငွေနှင့်မွမ်းမံ သော ထိပ် များနှင့် ပြည့်စုံ ကြ၏။ ²⁰တဲ တော်
 တံသင်ဝင်း ပတ်လည် ၌ စိုက်သော တံသင် ရှိသမျှ တို့သည် ကြေးဝါ
 တံသင် ဖြစ် ကြ၏။ ²¹ဤ ရွှေ ကား၊ မော ရှေ့ စီရင် သည် အတိုင်း၊
 ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ၏သား ကုသမာ သည်၊ လေဝိ လူများ အမှု
 တော်ဆောင်စရာ တဲ တော်ကို ရေတွက်မှတ်သား သော သက်သေခံ
 ချက် တဲ တော် စာရင်း ပေ တည်း။ ²²မော ရှေ့ အား ထာဝရဘုရား
 မှာ ထားတော် မူသမျှ တို့ ကို ၊ ယုဒ အမျိုးသား ဟုရ ၏သား ဖြစ်
 သော၊ ဥရိ ၏ သား ဗေဇလေလ သည် လုပ် လေ၏။ ²³ထိုမှ တ
 ပါး ၊ ထုလုပ်တတ်သောသူ၏ အလုပ်၊ ဆန်းပြား သော လက်သမား
 အလုပ်၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊
 ပိတ်ချော ကို ချယ်လှယ် တတ် သော သူ၏ အလုပ် ကို လုပ် တတ်
 သော ဒန် အမျိုးသား အဟိသမက် ၏သား အဟောလျာ လည်းရှိ

၏။²⁴ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်ပြီး အောင် လှူ၍ လုပ်သော ရွှေ ချိန် ပေါင်း ကား အကျပ်တော် အတိုင်း အခွက် နှစ် ရာ ကိုး ဆယ် ခုနစ် ပိဿာ သုံးဆယ် ဖြစ် သတည်း။²⁵ စာရင်း ဝင်သော ပရိသတ် များ ပေး သော ငွေ ချိန် ပေါင်းကား၊ အကျပ် တော် အတိုင်း အခွက် တ ထောင် နှင့် တဆယ် ခုနစ် ပိဿာခုနစ်ဆယ် ငါး ကျပ် ဖြစ်သတည်း။²⁶ အသက် နှစ်ဆယ် မှစ၍ ပို လွန် သမျှ သော သူ စာရင်း ဝင်သည် အတိုင်း၊ လူခြောက် သိန်း သုံး ထောင် ငါး ရာ ငါး ဆယ် တို့သည်၊ အကျပ် တော် အလိုက် ငွေ ချိန် အကျပ် တ ဝက် စီ ပေး ရ ကြ၏။²⁷ ခြေစွပ် တခု၌ ငွေအခွက် တဆယ် စီဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ငွေ အခွက် တထောင် နှင့် တံ တော် ခြေစွပ် ၊ အတွင်းကုလားကာ ခြေစွပ် တည်း ဟူသောခြေစွပ် တရာ ကို သွန်း လေ၏။²⁸ ကျန်သောငွေအခွက်တ ဆယ် ခုနစ် ပိဿာခုနစ်ဆယ် ငါး ကျပ်နှင့် တိုင် တံစို့ နှင့် တိုင်တန်း တို့ကို လုပ် ၍ တိုင် ထိပ် များကို မွမ်းမံ လေ၏။²⁹ လှူ သော ကြေးဝါ ပေါင်းကား အခွက် ခုနစ်ရာ နှစ်ဆယ် နှင့် လေး ပိဿာ ဖြစ်သတည်း။³⁰ ထိုကြေးဝါ နှင့် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ဝခြေစွပ် ၊ ကြေးဝါ ယစ် ပလ္လင်၊ ကြေးဝါ ဆန်ခါ ၊ ယစ် ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း၊³¹ ကာသောဝင်း ခြေစွပ် ၊ ဝင်း တံခါး ဝခြေစွပ် ၊ တဲ တော် တံသင် ၊ ဝင်း ပတ်လည် ၌ စိုက်သော တံသင် ရှိသမျှ ကို ၎င်းလုပ် လေ၏။

39 သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင် သောအခါ ၊ ဝတ် ရ သော အဝတ် ကို၎င်း၊ အာ ရ န် ဝတ် ဘို့ သန့်ရှင်း သော အဝတ် ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ့ အား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည် နှင့် လုပ် လေ၏။² ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ် ချော နှင့် ယစ်ပုရောဟိတ် သင်တိုင်း ကို လုပ် ရာတွင်၊³ ရွှေ ကို အပြား ခတ် ၍ ရွှေ ကြိုးကို လှီး ပြီးမှ၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချော တို့ကို ထူးဆန်း စွာ အပြောက်ထိုးလေ၏။⁴ သိုင်းကြိုး နှစ်ပင်ကို လုပ် ၍ သင်တိုင်းအပေါ်နားချင်းတွဲမိ စေခြင်းငှာ ၊ တဘက် တချက်ကို ဆွဲ ချုပ် လေ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ့ အား မှာ ထားတော်မူ သည်အတိုင်း ၊ သင်တိုင်း အပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်း ကို လည်း သင်တိုင်း ကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေ နှင့်၎င်း၊ ပြာ သောအထည်၊ မောင်း သောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချော တို့နှင့်၎င်း လုပ် လေ၏။⁶ ရှာ ဟံ ကျောက် နှစ် လုံးကို သွေး ၍ တံဆိပ် ပေါ်မှာ အကွရာတင် သကဲ့သို့ကုသရေလ အမျိုး ၏ နာမ တို့ကို အကွရာတင် ပြီးမှ၊ ရွှေ ကျောက်အိုး ၌ ထည့် လေ၏။⁷ ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ့ အား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ ၊ ထို ကျောက် နှစ် လုံး ကို သင်တိုင်း သိုင်းကြိုး အပေါ် မှာ တပ် လေ၏။⁸ ရွှေ နှင့်၎င်း၊ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ် ချော နှင့်၎င်း၊ သင်တိုင်း ကို

လုပ် သည် နည်းတူ ၊ ရင်ဖုံး ကို ထူးဆန်း စွာ လုပ် လေ၏။⁹ ရင်ဖုံး နှစ် ထပ် ခေါက် လျက်၊ အလျား တ ထွာ ၊ အနံ တ ထွာ ၊ စတုရန်း လေးထောင့် ဖြစ်၏။¹⁰ ထို ရင်ဖုံး ၌ ကျောက် မြတ် ကို လေး တန်း စီ လေ၏။ ပဌမ အတန်း ကား ကျောက်နီ ၊ ဥဿဖရား ၊ ပတ္တမြား။¹¹ ဒုတိယ အတန်း ကား မြ ၊ နီလာ ၊ စိန်။¹² တတိယ အတန်း ကား ပွါ ကိ နု တု ၊ မဟူရာ ၊ ဂေါမိတ်။¹³ စတုတ္ထ အတန်း ကား မျက်ရွဲ ၊ ကြောင် ၊ နဂါးသွဲ ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး တို့ကို ရွှေ အိုး ၌ စီ လေ၏။¹⁴ ကုသရေလ အမျိုး တဆယ် နှစ် မျိုးရှိသည်အတိုင်း တံဆိပ် ပေါ်မှာ အကွရာတင် သကဲ့သို့၊ ထိုကျောက် တို့၌ ထိုတဆယ် နှစ်ပါး သော နာမည် အသီးအသီးတို့ကို တင်လျက် ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည် တပါးစီ ပါ၏။¹⁵ ရင်ဖုံး အပေါ်ထောင့် နှစ် ခု၌ ၊ ရွှေနှစ် ကွင်း ကို၎င်း၊ ရွှေကျောက်အိုး နှစ်လုံးကို၎င်းကျစ် သော ရွှေ ကြိုး နှစ် ပင်ကို၎င်း လုပ် ပြီးမှ ၊ ထိုရွှေ ကွင်း ၌ တပ် ၍ သင်တိုင်း သိုင်းကြိုး အပေါ်မှာ ရှိသော ကျောက်အိုးတို့၌ တွဲ လေ၏။¹⁶¹⁷¹⁸¹⁹ တဖန် ရွှေ နှစ် ကွင်း ကို လုပ် ၍ သင်တိုင်း အောက်နား မှာ ရှိသော ရင်ဖုံး အောက်ထောင့် နှစ် ခု၌ တပ် လေ၏။²⁰ အခြားသော ရွှေ နှစ် ကွင်း ကိုလည်း လုပ် ၍ သင်တိုင်း အရှေ့ဘက်အောက် နား နှင့် ထူးဆန်းသော ရင်စည်း အပေါ် နား ဆက် မှီ ရာတွင် သင်တိုင်း ကို တဘက် တ ချက်၌ တပ် လေ၏။²¹ ရင်ဖုံး ရွှေနှစ်ကွင်း ကို၊ သင်တိုင်း ရွှေနှစ်ကွင်း နှင့် တွဲ၍၊ ပြာ သောကြိုး ဖြင့် ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ့ အား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ရင်ဖုံး သည် ထူးဆန်းသော ရင်စည်း အပေါ်မှာ ဆွဲ ၍ သင်တိုင်း နှင့် မ ကွာ ဘဲ²² ထိုမှ တပါး ၊ ပြာ သော အထည်ကို ရက် ပြီးမှ၊ သင်တိုင်း နှင့် ဆိုင်သော ဝတ်လုံ ကို ထို အထည် နှင့် သာ လုပ် လေ၏။²³ ဝတ်လုံ ၌ လည် စွပ် ပါ၍ လည် စွပ် ကို မ စုတ် စေ ခြင်း ငှာ၊ သံချပ် လည် စွပ် ကွပ် သကဲ့သို့ ကွပ်လေ၏။²⁴ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်လုပ် သော သလဲ သီးများကို၎င်း၊²⁵ ရွှေ စင် ဆည်းလည်း များ ကို၎င်း၊ ဝတ်လုံ အောက် စွန်း နားပတ် လည် ၌ ၊²⁶ သလဲ သီးတလုံး၊ ဆည်းလည်း တလုံးစီခြားလျက် အစဉ်အတိုင်း ဆွဲထားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ့ အား မှာ ထားတော်မူ သည်အတိုင်း ၊ အမှုတော်ကို ဆောင် ရသောဝတ်လုံ ကို လုပ် ၍ပြီး လေ၏။²⁷ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ့အား မှာထားတော်မူ သည်အတိုင်း၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့အဘို့ ရက် သော ပိတ်ချော အင်္ကျီ များကို၎င်း၊²⁸ ပိတ်ချော ဗောင်း ကို၎င်း၊ တင့်တယ်သောပိတ် ချော ဦးထုပ် များကို၎င်း ၊ ပိတ်ချော ပေါင်းဘီ များကို၎င်း ၊²⁹ ချယ် လှယ် သော ပိတ်ချော၊ အထည်ပြာ ၊ အထည်မောင်း ၊ အထည်နီ ဖြင့် ပြီး သော ခါးပန်း ကို၎င်းလုပ် လေ၏။³⁰ မောရှေ့ အား ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ သန့်ရှင်း သော သင်းကျစ် ပြားကို လည်း ရွှေ စင် နှင့် လုပ်၍ တံဆိပ် ပေါ်မှာ အကွရာတင် သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား အား သန့်ရှင်း ခြင်းဟု အကွရာတင် ၍၊³¹ ပြာ သော ကြိုး နှင့် ဗောင်း အပေါ် နား၌ ချည် ထားလေ၏။³² ထိုသို့ မောရှေ့

အား ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြု၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ တော်အလုပ် ရှိသမျှ ကို ပြီးစီးကြ၏။³³ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တဲ တော်နှင့် အပေါ်တဲ မှစ၍ ၊ ရွှေချောင်း ၊ ပျဉ်ပြား ၊ ကန့်လန့်ကျင် ၊ တိုင် ၊ ခြေစွပ် တည်း ဟူသော တဲ တော်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း၊³⁴ အနီ ဆိုးသော သိုး ရေ အမိုး ၊ တဟာရု သားရေ အမိုး ၊ ကွယ်ကာ ရာအတွင်းကုလားကာ ကို၎င်း၊³⁵ သက်သေခံ ချက်သေတ္တာ နှင့် သူ နာထမ်း ဘိုး ၊ သူ၏အဖိုး ကို၎င်း၊³⁶ စားပွဲ မှစ၍စားပွဲ တန်ဆာ နှင့် ရှေ့တော်မုန့် ကို၎င်း၊³⁷ စင်ကြယ် သော မီးခုံ မှစ၍၊ ပြင်ဆင်ရသော မီးခွက် များ၊ မီးခုံ တန်ဆာ ရှိသမျှ နှင့် မီးထွန်း စရာ ဆီ ကို၎င်း၊³⁸ ရွှေ ယဇ်ပလ္လင် ၊ လိမ်း ရန်ဆီ ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းမွှေး ၊ တဲ တော်တံခါး ဝ ကာ စရာ ကုလားကာ ကို၎င်း၊³⁹ ကြေးဝါ ယဇ် ပလ္လင်၊ ကြေးဝါ ဆန်ခါ ၊ ပလ္လင် ထမ်း ဘိုး အစ ရှိ သော တန်ဆာ ရှိ သမျှ ကို၎င်း၊ အင်တုံ နှင့် သူ နာခြေထောက် ကို၎င်း၊⁴⁰ ဝင်း ကုလားကာ ၊ ဝင်း တိုင် ၊ ခြေစွပ် ၊ ဝင်း တံခါး ဝ ကာ စရာ ကုလားကာ ကြိုး များ၊ တံသင် များကို၎င်း၊ တဲ တော်အတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင် စရာတန်ဆာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ တော်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း၊⁴¹ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင် သောအခါ ဝတ် ရသော အဝတ် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရု န် ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်း သော အဝတ် ၊ သူ နာသား ဝတ်ရသောအဝတ် ကို၎င်း၊⁴² ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ပြီးစီးအောင် လုပ် ပြီး မှ မော ရှေ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။⁴³ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ အလုပ် ရှိသမျှ ကို ပြီးစီးစေခြင်းငှါ လုပ် ကြောင်းကို မောရှေ သိမြင် သောအခါ ၊ သူ တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။

40 တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊² သင်သည် ပဌမ လ ၊ ပဌမ နေ့ ၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ တော် ကို ဆောက် ရမည်။³ တဲတော်အထဲ၌၊ သက်သေခံ ချက် သေတ္တာ ကို သွင်း ထား၍ ၊ အတွင်းကုလားကာ ဖြင့် ကွယ်ကာ ရမည်။⁴ စားပွဲ ကိုလည်း သွင်း ၍ ၊ စားပွဲ ပေါ်မှာ ပြင်ဆင်ရသမျှတို့ကို ပြင်ဆင် ရ မည်။ မီးခုံ ကိုလည်း သွင်း ၍၊ မီးခွက် တို့ကို ထွန်း ရမည်။⁵ နံ့သာ ပေါင်း ရှို့ရာ ရွှေ ပလ္လင် ကို သက်သေခံ ချက် သေတ္တာ ရှေ့၌ တည် ထား၍ ၊ တဲ တော်တံခါး ဝ ကာ သော ကုလားကာ ကို ဆွဲ ကာ ရ မည်။⁶ ယဇ် ကောင် ရှို့ ရာ ပလ္လင် ကို လည်း ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့၌ တည် ထား ရမည်။⁷ အင်တုံ ကိုလည်း ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်နှင့် ယဇ် ပလ္လင်စပ်ကြား မှာ တည် ထား၍ ၊ အင်တုံ၌ ရေ ကို ထည့် ရမည်။⁸ တဲတော်ပတ်လည် ဝင်း ကို ထူ၍၊ ဝင်း တံခါး ဝ ကာ သော ကုလားကာ ကို ဆွဲ ကာ ရမည်။⁹ လိမ်း ရန် ဆီ ကို ယူ ၍ ၊ တဲ တော်နှင့် တဲတော်၌ ရှိ သမျှ တို့ကို လိမ်း သဖြင့် တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို သန့်ရှင်း

စေရမည်။ ထိုသို့ တဲတော်သည် သန့်ရှင်း ရ လိမ့်မည်။¹⁰ ယဇ်ကောင် ရှို့ ရာပလ္လင် နှင့် တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို လိမ်း ၍ သန့်ရှင်း စေသဖြင့်၊ ထိုပလ္လင် သည် အလွန် သန့်ရှင်း သော ပလ္လင် ဖြစ် ရမည်။¹¹ အင်တုံ နှင့် ခြေထောက် ကိုလည်း လိမ်း ၍ သန့်ရှင်း စေ ရမည်။¹² အာရု န် နှင့် သူ နာသား တို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တံခါး နားသို့ ခေါ် ခဲ့၍ ရေချိုး ရမည်။¹³ အာရုန် သည် ငါ့ ရှေ့၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း ၊ သန့်ရှင်း သော အဝတ် နှင့် ဝတ် စေ၍ ဆီလိမ်း သဖြင့် သန့်ရှင်း စေ ရမည်။¹⁴ သူ နာသား တို့သည် လည်း ငါ့ ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ ကို ခေါ် ခဲ့၍ အင်တုံ ဝတ် စေ လျက် ၊ သူ တို့ အ ဘ ကို ဆီလိမ်း သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့ ကို ဆီ လိမ်း ရ မည်။¹⁵ အကယ်စင်စစ် သူ တို့ ဆီလိမ်းခြင်း ဘိသိက် သည် သား စဉ် မြေးဆက် ပတ်လုံး၊ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာ ဖြစ် သတည်း ဟု၊¹⁶ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသမျှ အတိုင်း မောရှေ ပြု လေ၏။¹⁷ သက္ကရာဇ် နှစ်ခု ၊ ပဌမ လ ၊ ပဌမ နေ့၌ မောရှေသည် တဲ တော်ကို ဆောက် လေ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော် မူသည် အတိုင်း ၊ ခြေစွပ် များ ကို နေရာချ ၍၊ ပျဉ်ပြား များကို ထောင် ပြီးလျှင် ၊ ကန့်လန့်ကျင် များ ကို လျှို ၍ ၊ တိုင် တို့ကို ထူ လေ၏။¹⁹ တဲ တော် အပေါ် မှာ တဲ ကို ဖြန့် မိုး၍ ထို တဲ အပေါ် မှာ လည်း အထပ်ထပ်မိုး ပြန်လေ၏။²⁰ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သက်သေခံချက်ကို သေတ္တာထဲမှာ သွင်းထား၍၊ သေတ္တာ ကွင်းတို့၌ ထမ်းဘိုးကို လျှို၍၊ သေတ္တာ ပေါ်မ ဖုံး ကို တင် ပြီး မှ၊²¹ သေတ္တာ ကို တဲ တော်၌ သွင်း၍ ကွယ်ကာ ရာ အတွင်းကုလားကာကို ကာထားသဖြင့်၊ သက်သေခံ ချက် သေတ္တာကို ကွယ်ကာလေ၏။²² ထာဝရဘုရားမှာထားတော် မူ သည် အတိုင်း၊ စားပွဲ ကို လည်း ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အတွင်း မြောက်ဘက်နား ကုလားကာပြင်မှာထား ၍၊²³ စားပွဲပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မုန့်ကို ပြင်ဆင်လေ၏။²⁴ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း၊ မီးခုံ ကို လည်း ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အတွင်း ၊ တောင်ဘက်နား စားပွဲ ဆိုင်ရာတွင် ထား ၍ ၊²⁵ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မီးခွက် များကို ထွန်း လေ၏။²⁶ ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ရွှေ ပလ္လင် ကို လည်း ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အတွင်း ၊ ကုလားကာ ပြင် မှာ ထား ၍ ၊²⁷ ထို ပလ္လင် ပေါ်၌ မွှေး သော နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ လေ၏။²⁸ တဲ တော် တံခါး ဝ၌လည်း၊ ကုလားကာ ကို ဆွဲ ကာ လေ၏။²⁹ ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ပလ္လင် ကို လည်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့မှာထား ၍ ၊ ထို ပလ္လင် ပေါ်၌ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ကို၎င်း ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ကို၎င်း ပူဇော် လေ၏။³⁰ အင်တုံ ကို လည်း ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ နှင့် ယဇ် ပလ္လင်စပ်ကြား မှာထား ၍ ၊ ဆေး စရာ ရေ ကို အင်တုံ၌ ထည့် လေ၏။³¹ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ နှင့် အာ ရုန် မှစ၍ သူ နာသား တို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်

အထဲသို့ ဝင် သော် ၎င်း ၊ ³²ယဇ် ပလ္လင် အနီးသို့ ချဉ်းကပ် သော် ၎င်း၊ လက် ခြေ တို့ကို ဆေး ရကြ၏။ ³³တဲ တော်နှင့် ယဇ် ပလ္လင် ပတ်လည် ဝင်း ကိုထူ၍ ၊ ဝင်း တံခါးဝ ဌ် ကာသော ကုလားကာ ကို ဆွဲ လေ၏။ ထိုသို့ မော ရှေ့ သည် အလုပ် ကို ပြီးစီး စေသတည်း။ ³⁴ထိုအခါ မို ဗ်း တိမ် သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ကို လွှမ်းမိုး ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် တဲ တော်ကို ဖြည့် လေ၏။ ³⁵ထိုသို့ မို ဗ်း တိမ် သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အပေါ်၌ နေ သောကြောင့် ၊ မော ရှေ့ သည် အထဲ သို့ မ ဝင် ရ။ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် တဲ တော်ကို ဖြည့် လျက်နေ၏။ ³⁶ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ခရီး သွားလေရာရာ တွင် ၊ မို ဗ်းတိမ် သည် တဲ တော်အပေါ်မှ ကွာ မြောက်သောအခါ ခရီးသွား ကြ၏။ ³⁷မို ဗ်းတိမ် မ ကွာ မမြောက်လျှင် ၊ မကွာ မ မြောက်မှီနေ့ တိုင်အောင်၊ ခရီးမ သွား ဘဲ နေကြ၏။ ³⁸ခရီး သွားလေရာရာ တွင် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ရှေ့မှောက်၌ ထာဝရဘုရား ၏ မို ဗ်းတိမ် သည် နေ့အခါ တဲ တော်အပေါ် မှာ တည်နေ၏။ ည၌ အခါ မီးလျှံ ဖြစ် လျက် တည်နေလေသတည်း။

ဝတ်ပြုရာ

1 ထာဝရဘုရား သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ထဲက အသံ ကို လွင့်လျက် မောရှေ့ ကို ခေါ်တော်မူ၍ ၊ ²သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ သင် တို့တွင် တစုံ တယောက် သော သူ သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် သ ကု ကာ ကို ပြုလိုလျှင် ၊ ယဉ်သော တိရစ္ဆာန် တည်း ဟူသော နွား ၊ သိုး ၊ ဆိတ် ကို ဆောင် ခဲ့၍ ဆက် ရမည်။ ³နွား ကို မီးရှို့ ရာ ယန် ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ် မပါသော အထီး ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား စိတ် တော် နှင့် တွေ့ခြင်း ငါ ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး အနား မှာ ဆက် ရမည်။ ⁴ပူဇော် သော နွား၏ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ လက် ကို တင် ရသဖြင့် ၊ သူ ၏အပြစ် ကို ဖြေမည်အကြောင်း လက်ခံ တော် မူမည်။ ⁵ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထိုနွား ကိုသတ် ပြီးလျှင် ၊ အာရုန် ၏သား ယန် ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေး ကိုယူ ၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး အနားယန် ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်း ရ မည်။ ⁶ပူဇော် သော သူ သည် ထို အကောင်၏ အရေ ကို ချွတ်၍ အပိုင်းပိုင်း ဖြတ် ရမည်။ ⁷အာရုန် ၏သား ၊ ယန် ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယန် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ကိုထည့် ၍ မီး ပေါ်မှာ ထင်း ကိုခင်း ပြီးမှ၊ ⁸ထင်း ပေါ်မှာ ခေါင်း ၊ ဆီဥ ၊ သား တစ်များကို တင် ရမည်။ ⁹ခြေထောက် နှင့် အအူ အစရှိသည်တို့ကို ရေ နှင့် အရင်ဆေး ရမည်။ ယန် ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယန် တကောင်လုံး ကို ယန် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့ ရ မည်။ မီးရှို့ ရာ ယန် ဖြစ် သတည်း။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွေးကြိုင် သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ် သတည်း။ ¹⁰သိုး ၊ ဆိတ် ကို မီး ရှို့ရာယန်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ် မပါသော အထီး ကို ဆောင် ခဲ့၍၊ ¹¹ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ယန် ပလ္လင် မြောက် ဘက် နား မှာ သတ် ပြီး လျှင် ၊ အာရုန် ၏သား ယန် ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ အသွေး ကို ယန် ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်း ရမည်။ ¹²ပူဇော် သော သူ သည် အပိုင်း ပိုင်းဖြတ် ၍ ခေါင်း နှင့် ဆီဥ ကို စု ထား ပြီး လျှင် ယန် ပုရောဟိတ် သည်၊ ယန် ပလ္လင် ပေါ်၌ ရှိ သော ထင်း မီး အပေါ်မှာ ခင်း ရ မည်။ ¹³ခြေထောက် နှင့် အအူ အစ ရှိ သည်တို့ကို ရေ နှင့် အရင် ဆေး ရမည်။ ယန် ပုရောဟိတ်သည် တ ကောင်လုံး ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ယန် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့ရမည်။ မီး ရှို့သော ယန်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွေးကြိုင် သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။ ¹⁴ထာဝရဘုရား အား

ငှက် ကို မီး ရှို့ရာယန်ပြုလိုလျှင် ၊ ခို ဖြစ်စေ ၊ ချိုး ကလေး ဖြစ်စေ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက် ရမည်။ ¹⁵ယန် ပုရောဟိတ်သည်၊ ယန် ပလ္လင်သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ခေါင်း ကို လိမ် ဖြတ်ပြီးလျှင် ယန် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့ရမည်။ အသွေး ကို ယန် ပလ္လင်နား မှာ ညှစ် ရမည်။ ¹⁶စာလုတ် မှစ၍စာလုတ်၌ ရှိသောအရာကို ချွတ် ပြီးလျှင် ၊ ပြာ စုထားရာအရပ် ၊ ယန် ပလ္လင် အရှေ့ဘက် နား ၌ ပစ် ထား ရမည်။ ¹⁷အတောင် ပါ လျက် ငှက်ကောင်ကိုခွဲ ဖွင့်၍ ၊ ယန် ပုရောဟိတ်သည်၊ ယန် ပလ္လင် ပေါ်၌ရှိသောထင်း မီး အပေါ်မှာ မီး ရှို့ရမည်။ မီး ရှို့သောယန် ဖြစ် သတည်း။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွေးကြိုင် သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

2 ထာဝရဘုရား အား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုလိုလျှင် ၊ မုန့်ညက် ကို ဆက် ရမည်။ မုန့်ညက် အပေါ်မှာ ဆီ ကိုလောင်း ၍၊ လောဗန် ကို လည်း ထည့် ပြီးမှ၊ ²အာရုန် ၏သား ယန်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ယန် ပုရောဟိတ် သည် မုန့်ညက် တ လက် ဆွန်း၊ ဆီ အချို့ လောဗန် ရှိသမျှ ကို ယူ ၍ ၊ ထိုအတွက် အတာကို ယန် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွေးကြိုင် သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။ ³ကျန် ကြွင်းသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မူကား ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ ထဲ က အလွန် သန့်ရှင်း သော အရာ ဖြစ်၏။ ⁴မီးဖို ၌ ဖုတ် သော မုန့် ကို ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ပြု လိုလျှင် ၊ ဆီ နှင့် မုန့်ညက် ဖြင့် လုပ်သော တဆေး မဲ့ မုန့် ပြား သော်ငှား၊ ဆီ လူး သော တဆေး မဲ့ မုန့် ကြွပ်သော်ငှားဖြစ်ရမည်။ ⁵သံ ပြားပူ နှင့် လုပ်သော မုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုလိုလျှင် ၊ ဆီ ရော ၍ တဆေး မ ပါ သော မုန့်ညက် နှင့် လုပ် ရ မည်။ ⁶ထို မုန့် ကို ချိုးဖဲ့ ၍ ဆီ ကို လောင်း ရမည်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ် သတည်း။ ⁷အိုး ကင်းနှင့် ကြော်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုလိုလျှင် ၊ ဆီ ရောသော မုန့်ညက် နှင့် လုပ် ရမည်။ ⁸ထို ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ယန်ပုရောဟိတ် အား ဆက် ပြီးမှ ၊ သူသည် ယန် ပလ္လင်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။ ⁹ထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ထဲက အတွက်အတာ ကို နှိုက်ယူ ၍ ယန် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား

မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွေးကြိုင် သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ် သတည်း။
¹⁰ကျန် ကြွင်းသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မူကား ၊ အာရုန် နှင့် သူ
 ၏သား တို့အဘို့ ဖြစ် ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော
 ပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်း သော အရာဖြစ်၏။¹¹ထာဝရဘုရားဖြင့် ပြုသောပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆက် ပြီးမှ၊¹¹ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်
 အား ဆက် သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၌ တဆေး မ ပါ ရ။ ထာဝရဘုရား၏ ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှိရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော
 အား မီး ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာ ပြု သောအခါ၊ တဆေး ကို မီး မ ရှိ ရ။
 ပျားရည် ကိုလည်း မ ရှိ ရ။¹²အဦး သီးသော အသီးအနှံ ကို ပူဇော်
 သော အမှုမှာ၊ တဆေးနှင့် ပျားရည်ကို၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်
 ရ သော်လည်း ၊ မွေးကြိုင် ရာ ဘို့ ယဇ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ မီး မ ရှိ ရ။
¹³ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုလေ ရာရာ၌ ဆား ခပ်ရမည်။ သင် ပြု
 သောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၌ ၊ သင် ၏ ဘုရား သခင်ပဋိညာဉ် ဆား
 ကို မ ခပ်ဘဲမနေရ။¹⁴အဦး သီးသော အသီးအနှံကို၊ ထာဝရဘုရား
 အား ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ပြု လို လျှင် ၊ စပါးနံ့ ကို အရည် စစ်
 အောင် မီး နား မှာ ထား ၍၊ စပါး စေ့ ကို ပွတ် ယူ ပြီး မှ၊¹⁵ဆီ ကို
 လောင်း ၍ ၊ လောဗန် ကိုတင် လျက် ၊ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုရမည်။
 ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။¹⁶ပွတ်ယူသော စပါး စေ့အချို့၊
 ဆီ အချို့၊ လောဗန် ရှိသမျှ တည်းဟူသောထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
 အတွက် အတာကို၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် မီး ရှိရမည်။ ထာဝရဘုရား
 အား မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

¹⁰ခါး အတွင်းနား ၌ ရှိသော ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက်ကပ်
 ဆီဥ ၊ ကျောက်ကပ် နှင့် တကွ အသည်း ပေါ်၌ရှိသော အမြေး တို့
 ကို၊ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ကောင် ထဲက ယူ၍ ထာဝရဘုရား အား မီး
 ပူဇော်သက္ကာ အစာ အာဟာရ ဖြစ်သတည်း။¹²ဆိတ် ကို ပူဇော် လို
 လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက် ပြီးမှ၊¹³ဆိတ် ခေါင်း ပေါ်မှာ
 မိမိ လက် ကိုတင် ၍ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့မှာ သတ်
 ပြီးလျှင် ၊ အာရုန် ၏ သား တို့သည် အသွေး ကို ယဇ် ပလ္လင်အပေါ်
 ၌ ပတ်လည် ဖြန်း ရမည်။¹⁴အအူ ကို ဖုံး သော ဆီဥ ၊ အအူ နှင့်ဆိုင်
 သမျှ သောဆီဥ၊¹⁵ခါး အတွင်းနား ၌ရှိသော ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့်
 ကျောက်ကပ်ဆီဥ ၊ ကျောက်ကပ် နှင့်တကွ အသည်း ပေါ်၌ရှိသော
 အမြေး တို့ကို၊ မိမိ ပူဇော် သ ကု ကာ ထဲ တွင် ယူ၍ ထာဝရဘုရား
 အား မီး ဖြင့် ပြုသောပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆက် ပြီးမှ၊¹⁶ယဇ် ပုရောဟိတ်
 သည် ယဇ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ မီး ရှိ ရ မည်။ မွေးကြိုင် ရာ ဘို့ မီး ဖြင့်
 ပြုသောပူဇော်သက္ကာ အစာ အာဟာရ ဖြစ်သတည်း။ ဆီဥ ရှိသမျှ
 ကို ထာဝရဘုရား ဆိုင်တော်မူ၏။¹⁷သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်
 တို့သည်၊ နေ လေ ရာရာ၌ ဆီဥ ကိုမ စား ရ၊ အသွေး ကို မစားရဟု
 ထာဝရ ပညတ် တော် ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

3နွား ကို မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ပြု လို လျှင် ၊ အပြစ် မ ပါ သော
 အထီး အမ တကောင်ကောင်ကို၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်
 ရမည်။²ပူဇော် သော နွား၏ ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ လက် ကို တင် ၍
 ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နား မှာ သတ် ပြီး လျှင် ၊
 အာရုန် ၏သား ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေး ကို ယဇ် ပလ္လင်
 အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်း ရမည်။³အအူ ကိုဖုံး သောဆီဥ ၊ အအူ နှင့်
 ဆိုင်သမျှ သောဆီဥ ၊ ခါး အတွင်းနား ၌ရှိသော ကျောက်ကပ် နှစ်
 ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆီဥ ၊ ကျောက်ကပ် နှင့် တကွ အသည်း ပေါ်၌
 ရှိ သော အမြေး တို့ ကို၊ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ကောင် ထဲက ယူ ၍
 ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ဆက် ပြီး မှ၊
⁴⁵အာရုန် ၏ သား တို့သည် ယဇ် ပလ္လင်အပေါ်၌ရှိသောထင်း မီး ပေါ်
 မှာ တင်သော ယဇ် ကောင်နှင့်အတူ မီး ရှိရမည်။ ထာဝရဘုရား အား
 မီး ဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွေးကြိုင် သော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။
⁶ထာဝရဘုရား အား သိုး ၊ ဆိတ်ကို၊ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ပြုလိုလျှင်
 ၊ အပြစ် မပါသော အထီး အမ တကောင် ကောင်ကို ဆက် ရမည်။
⁷သိုး သငယ် ကို ပူဇော် လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်
 ပြီး မှ၊⁸ပူဇော် သော သိုး၏ ခေါင်း ပေါ် မှာ မိမိ လက် ကို တင် ၍
 ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့မှာ သတ် ပြီးလျှင် ၊ အာရုန် ၏
 သား တို့သည် အသွေး ကို ယဇ် ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်း ရ
 မည်။⁹အကောင်ဆီဥ ၊ ကျောရိုး ကတိတိဖြတ် သော အမြီး ရှိသမျှ
 ၊ အအူ ကို ဖုံး သော အဆီဥ ၊ အအူ နှင့် ဆိုင် သမျှ သော အဆီဥ၊

4တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊²သင်သည်ကူသရေလ
 အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ပညတ် တော် ကို လွန်ကျူး ပြစ်မှား၍မ ပြု အပ် သော အမှု ကို ပြု
 မိသည်အရာတွင်၊³ဘိသိက် ခံသော ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် လူ များ
 ကို အပြစ် ထဲ သို့ သွေးဆောင်၍ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား လျှင် ၊ ထို အပြစ်
 အတွက် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ် ဘို့ အပြစ် မပါ၊ အသက်ပျို့ သော နွား
 ထီးကို၊⁴ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နား ၊ ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော် သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ထာဝရဘုရား အား ဆက် ရမည်။ ထိုအခါ
 နွား ၏ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ လက် ကို တင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့
 တော်၌ နွား ကို သတ် ရမည်။⁵ဘိသိက် ခံသော ယဇ် ပုရောဟိတ်
 သည်၊ နွား ၏ အသွေး ကို ယူ ၍ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်သို့
 ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင်၊⁶မိမိ လက်ညှိုး ကို အသွေး ၌ နှစ် ၍ သန့်ရှင်း ရာ
 ဌာနတော် ကုလားကာ ရှေ့ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ် ကြိမ်
 ဖြန်း ရမည်။⁷တဖန် ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ
 တဲ တော်အတွင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ရှိသောနံ့သာ ပေါင်း
 မွှေးကို မီးရှို့ရာ ပလ္လင် ဦးချို့ တို့၌ နွားအသွေး ကို ထည့် ၍ ၊ ကြွင်း
 သော အသွေး ကို၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့၌ရှိ
 သော မီး ရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်း နားမှာ သွန် ရမည်။⁸မိဿ ဟာ
 ယ ယဇ် ပြုသောနွား ၏ဆီဥကိုယူ သကဲ့သို့ ၊ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ပြု
 သောနွားအအူ ကို ဖုံး သော ဆီဥ ၊ အအူ နှင့် ဆိုင်သမျှ သောဆီဥ၊
⁹ခါး အတွင်း နား ၌ရှိ သော ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက်ကပ်

ဆီဥ ၊ ကျောက်ကပ် နှင့်တကွ အသည်း ပေါ်၌ရှိသောအမြှေး တည်း ဟူသော၊ နွား ဆီဥ ရှိသမျှ ကို ယူ၍၊ မီးရှို့ရာ ယဇ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ ရှို့ ရမည်။¹⁰ နွား ၎င်းခေါင်း ၊ ခြေထောက် ၊ အအူ ၊ ချေး နှင့် တကွ အရေ ၊ အသား ရှိ သမျှ တည်း ဟူသော။¹¹¹² နွား တ ကောင် လုံး ကို၊ တပ် ပြင် မှာ ပြာ သွန် ထား ရာ ရှင်းလင်း သော အရပ် သို့ ယူ သွား၍ ထင်း အပေါ်၌ မီး ရှို့ရမည်။ ပြာ သွန် ၍ ထားရာအရပ်၌ မီး ရှို့ ရမည်။¹³ ဣ သရေ လ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် တရား ကို မ သိ၊ အကျိုး အပြစ် ကို မ ရိပ်မိ ဘဲ၊ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ ပညတ် တော်ကို လွန်ကျူး ပြစ်မှား၍ မ ပြု အပ်သော အမှုကို ပြု မိသဖြင့် အပြစ်ရောက် လျှင်၊¹⁴ ထိုသို့ ပြစ်မှား မိသော အပြစ် ကို သိ သောအခါ ၊ ထိုအပြစ် အတွက် ပရိသတ် တို့သည် အသက်ပျို့ သော နွား ထီးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့ သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ဆက် ရမည်။¹⁵ ပရိသတ် တွင် အသက် ကြီးသောသူတို့ သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ မိမိ တို့လက် ကို နွား ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် ၍ ၊ ထိုနွား ကို ရှေ့ တော်၌ သတ် ရကြ မည်။¹⁶ ဘိသိက် ခံ သော ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် နွား အသွေး ကို ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ ပြီး လျှင် ၊¹⁷ မိမိ လက်ညှိုး ကို အသွေး ၌ နှစ် ၍ ၊ ကုလားကာ ရှေ့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ခုနစ် ကြိမ် ဖြန်း ရ မည်။¹⁸ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အတွင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်မှာ ရှိသောပလ္လင် ဦးချို တို့၌ အသွေး ကို ထည့် ၍ ၊ ကြွင်းသောအသွေး ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့ရှိသော မီး ရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်း နားမှာ သွန် ရမည်။¹⁹ နွားဆီဥ ရှိသမျှ ကို ယူ ၍ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရမည်။²⁰ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ပြုသောနွား ကို ပြု သကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ၍ နွား ကို ပြု သဖြင့် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် လူ များတို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင် ၊ သူ တို့အပြစ် လွတ် လိမ့်မည်။²¹ ထိုနောက်မှ နွား ကို တပ် ပြင် သို့ ဆောင် သွား၍ ၊ အရင် နွား ကို မီး ရှို့သကဲ့သို့ ရှို့ ရမည်။ ပရိသတ် အဘို့ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။²² မင်း သည်လည်း တရား ကို မ သိ၊ မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ ပညတ် တော်ကို လွန်ကျူး ပြစ်မှား၍ မ ပြု အပ်သော အမှုကို ပြု မိသဖြင့် အပြစ် ရောက်လျှင် ၊²³ မိမိ ပြစ်မှား မိသော အပြစ် ကို သိ သောအခါ ၊ အပြစ် မပါသော ဆိတ် သငယ် အထီး ကို ပူဇော် သကု ကာဘို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။²⁴ ဆိတ် ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ လက် ကိုတင် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ မီး ရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်သတ် ရာအရပ် တွင် သတ် ရမည်။ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။²⁵ ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ထိုအပြစ် ဖြေရာယဇ်၏ အသွေး ကို လက်ညှိုး နှင့် ယူ ၍ မီး ရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို တို့၌ ထည့် ပြီးမှ ၊ ကြွင်းသော အသွေး ကို ထို ပလ္လင် ခြေရင်း နား၌ သွန် ရမည်။²⁶ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင်ဆီဥ ကို ပြုသကဲ့သို့ ဆီဥ ရှိသမျှ ကို ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် မင်း ၎င်း၏ အပြစ် အတွက် အပြစ် ဖြေ

ခြင်းကိုပြုလျှင် ၊ သူ ၎င်း၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။²⁷ ဆင်းရဲသားတစ်စုံ တယောက်သည် တရားကို မသိ၊ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ ပညတ် တော်ကို လွန်ကျူး ပြစ်မှား ၍ ၊ မပြု အပ်သော အမှုကို ပြု မိသဖြင့် အပြစ် ရောက်လျှင်၊²⁸ မိမိ ပြစ်မှား မိသော အပြစ် ကို သိ သောအခါ ၊ ထို အပြစ် အတွက် ပူဇော် သကုကာဘို့ အပြစ် မပါသော ဆိတ် သငယ် အမ ကို ဆောင် ခဲ့ရမည်။²⁹ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ပြုသောဆိတ်ခေါင်း ပေါ် မှာ မိမိ လက် ကို တင် ၍ မီး ရှို့ရာ ယဇ် ကောင် ကို သတ် ရာ အရပ် ၌ ထိုဆိတ်ကိုသတ် ရမည်။³⁰ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် အသွေး ကို လက်ညှိုး နှင့် ယူ ၍ မီး ရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို တို့၌ ထည့် ပြီး မှ ၊ ကြွင်းသော အသွေး ကို ယဇ် ပလ္လင်ခြေရင်း နား၌ သွန် ရမည်။³¹ မိဿဟာယ ယဇ် ကောင်ဆီဥ ကို ယူ သကဲ့သို့ ၊ ဆီဥ ရှိသမျှ ကို ယူ ၍ ထာဝရဘုရား အား မွေးကြိုင် စရာ ဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ပြုလျှင် ၊ သူ ၎င်း၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။³² သိုးသငယ် ကို အပြစ် ဖြေရာယဇ် ပြုလိုလျှင် ၊ အပြစ် မပါသော အမ ကို ဆောင် ခဲ့ရမည်။³³ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ပြုသောသိုးခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ လက် ကို တင် ၍ မီး ရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ် ရာအရပ် ၌ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဖြစ် စေခြင်းငှါသတ် ရမည်။³⁴ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ် ကောင် အသွေး ကို လက်ညှိုး နှင့် ယူ ၍ မီး ရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို တို့၌ ထည့် ပြီးမှ ဖြန်းသော အသွေး ကို ထိုပလ္လင် ခြေရင်း နား၌ သွန် ရမည်။³⁵ မိဿဟာယ ယဇ် ကောင် သိုးသငယ် ဆီဥ ကို ပြုသကဲ့သို့ ၊ ဆီဥ ရှိသမျှ ကို ယူ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပူဇော်သကာနှင့်အတူ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ ပြစ်မှား မိသော အပြစ် အတွက် အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင် ၊ သူ ၎င်း၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။

5 တစ်စုံ တယောက်သောသူသည် အမှုကို မြင် သည်ဖြစ်စေ ၊ သိ သည်ဖြစ်စေ ၊ ကျိန်ဆို စေသော စကား ကို ကြား ၍ ၊ သက်သေ ဖြစ် လျက်နှင့် ပြန်မ ပြော ဘဲနေသဖြင့် ပြစ်မှား ၍ ၊ မိမိ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ခံရသော်၎င်း၊² တစ်စုံ တယောက်သောသူ သည် မ စင်ကြယ်သော သားရဲ ၊ သားယဉ်၊ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန်၏ အသေ ကောင် အစ ရှိ သော မ စင်ကြယ် သော အရာ တစ်ခု ကို အမှတ်တမဲ့ ထိ မိ သဖြင့် ၊ မ စင်ကြယ် ရာ သို့ ရောက်၍ အပြစ် ရှိ သော်၎င်း၊³ လူ ၌ ကပ် သော မ စင်ကြယ် သော အရာ တစ်ခု ကို လည်း မ သိ ဘဲ ထိ မိ ၍ ၍ နောက် တဖန် သိ လျှင်၊ အပြစ်ရှိ ရာ သို့ ရောက် သော်၎င်း၊⁴ တစ်စုံ တယောက်သောသူသည် ကောင်း သော အမှု၊ မ ကောင်းသောအမှုကို ပြုမည်ဟု အကျိုးအပြစ် ကို မသိဘဲ ကျိန်ဆို လျက် သစ္စာပြု၍ နောက်တဖန်သိလျှင် ၊ အရင်ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာ ပြုလေရာရာ၌ အပြစ် တစ်ခု တခုရောက်သော်၎င်း ၊⁵ ထိုသို့သော အပြစ် တစ်ခု တခုရောက်လျှင် ၊ ထိုအပြစ် ကို ဘော်ပြ တောင်းပန် ရမည်။⁶ ပြစ်မှား မိသော အပြစ် အတွက် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ် ဖြစ်

စေခြင်းငှါ သိုးသဿ ဖြစ်စေ ၊ ဆိတ်သဿ ဖြစ်စေ၊ အမတ ကောင်ကောင်တည်းဟူသောဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရား အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ၏ အပြစ်အတွက် အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။⁷ သိုးသဿ ကို မတတ်နိုင်လျှင် ၊ ပြစ်မှား မိသော အပြစ်အတွက် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ တကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ တကောင် ၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရား အထံတော်၊⁸ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ကောင်ကို အရင်ပူဇော်လျက် ၊ ခေါင်းကိုလိမ်၍ ဖြတ်ရမည်။ ကိုယ်ကို ရှင်းရှင်းမခွဲရ။⁹ ထိုအပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်နံရံ၌ ဖြန်း၍ ၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ ညှစ်ရမည်။ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။¹⁰ ဒုတိယငှာ ကောင်ကို၊ ပညတ်တရားအတိုင်း မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူ ပြစ်မှား မိသော အပြစ်အတွက် အပြစ် ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင် ၊ သူ၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။¹¹ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင် ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မတတ်နိုင်လျှင် ၊ ပြစ်မှားသော သူသည် အပြစ် ဖြေရာယဇ် အရာ၌ မုန့်ညက် တဩမဲကို ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သောကြောင့် ဆီကို မလောင်းရ။ လောဗန်ကို မတင်ရ။¹² ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မုန့်ညက် တလက် ဆွန်းတည်းဟူသော ပူဇော်သက္ကာအတွက် အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာနှင့် အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။¹³ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူ ပြစ်မှား မိသော အပြစ် တစုံတခုအတွက် အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင် ၊ သူ၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာသည် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ကဲ့သို့ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊¹⁵ တစုံတယောက် သောသူသည် တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား နှင့်ဆိုင်သောအရာတို့၌ လွန်ကျူး ပြစ်မှား မိလျှင်၊ ထိုပြစ်မှား ခြင်းအတွက် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် တည်းဟူသော အပြစ် မပါသော သိုးထီး ကိုငင်း၊ အကျပ်တော်အလိုက် ချင့်တွက်၍ ချိန်သော အလျော်ငွေ ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။¹⁶ ထိုသို့ ဘုရား နှင့်ဆိုင်သော အရာ၌ ပြစ်မှား မိရာကို ပြုပြင်ပြီးလျှင် ၊ ငါးစုတစုကိုလည်း ထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ပေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း ၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သော သိုးအားဖြင့် ၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူ၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။¹⁷ တစုံတယောက် သောသူသည်၊ ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူသော အမှုတစုံတခုကို ပြု၍ ပြစ်မှား မိလျှင် ၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသော်လည်း အပြစ်

ရောက်၍ ထိုအပြစ်ကိုခံရမည်။¹⁸ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ကို ပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ အပြစ် မပါသော သိုးထီးကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ တရားကို မသိ ပြစ်မှား မိသော်လည်း ၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသောသူ အဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင် ၊ ထိုသူ၏ အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။¹⁹ ဒုစရိုက် ဖြေသောယဇ် ဖြစ်သတည်း။ အကယ်စင်စစ်ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာ ရောက်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

6 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
² တစုံတယောက်သောသူသည် သူတပါး အပ်နှံသော ဥစ္စာအတွက် ပေါင်ထားသော ဥစ္စာအတွက် ၊ မိမိနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူအား မုသားစကားကို ပြောသော်ငြား ၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်ယူသော်ငြား၊ မိမိနှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို လှည့်စားသော်ငြား၊³ ပျောက်သော ဥစ္စာကို တွေ့သောအခါ ၊ မုသားစကားကို ပြော၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသော်ငြား ၊ ထိုသို့သော ဒုစရိုက် တစုံတခုကို ပြု၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိလျှင်၊⁴ ထိုသူသည် ပြစ်မှား၍ အပြစ်ရောက်သောကြောင့် ၊ အနိုင်အထက်ယူသော ဥစ္စာ ၊ လှည့်စား၍ ရသော ဥစ္စာ ၊ သူတပါး အပ်နှံသော ဥစ္စာ၊ ပျောက်၍ တွေ့သော ဥစ္စာ၊⁵ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆို၍ ရသော ဥစ္စာ အဘိုးနှင့်တကွ၊ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ ဒုစရိုက် ဖြေသော ယဇ်ပူဇော်သော နေ့၌ ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။⁶ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ကို ပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်တည်းဟူသော အပြစ် မပါသော သိုးထီးကို၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။⁷ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင် ၊ သူပြစ်မှားသမျှ သော အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁸ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရား က၊⁹ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သား တို့အား ဆင့်ဆိုရသော မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရား ဟူမူကား ၊ ယဇ်ကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင်ထင်းမီးပေါ်မှာ တညှို့လုံးနံနက် တိုင်အောင် ရှိစေ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် အစဉ်လောင်ရမည်။¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပိတ်အင်္ကျီ၊ ပိတ်ပေါင်းဘီကို ဝတ်လျက် ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကျွမ်းလောင်သော မီးရှို့ရာ ယဇ်ပြာကို ကျုံး၍ ပလ္လင်အနားမှာထားရမည်။¹¹ တဖန် အဝတ်ကိုလဲ၍ ၊ ထိုပြာကို တပ်ပြင်၍ ရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ ယူသွားရမည်။¹² ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် မသေဘဲ အစဉ်လောင်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နံနက်တိုင်း ထင်းမီးထည့်၍၊ ထင်းပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ခင်းရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာလည်း ၊ မိဿဟာယ ယဇ်ဆီဥကို မီးရှို့ရမည်။¹³ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် အလျင်းမသေဘဲ၊ အစဉ်မပြတ်လောင်ရမည်။¹⁴ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ တရား ဟူမူကား ၊ အာရုန်၏သား တို့သည် ထိုပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား ထံတော်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သောအခါ၊¹⁵ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မုန့်ညက်

တ လက်ဆွန်း၊ ဆီ အချို၊ လောဗန် ရှိ သမျှ တည်း ဟူသော ပူဇော် သ ကု ကာ အတွက် အတာ ကို ယူ ၍ ထာဝရဘုရား အား မွှေးကြိုင် စရာ ဘို့ ယမ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရ မည်။¹⁶ကြွင်း သော အရာ တို့ ကို၊ အာ ရန် နှင့် သူ ၏ သား တို့သည်၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ဝင်း အတွင်း တွင် ၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ၌ တဆေး မပါဘဲ စား ရ မည်။¹⁷ထို မုန့်ညက် ကို တဆေး ထည့်၍ မုန့်မ လုပ် ရ။ မီး ဖြင့် ငါ အား ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ ထဲ က ထို မုန့်ညက် ကို သူ တို့အဘို့ ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ ငါ ပေး ပြီ။ အပြစ် ဖြေ ရာ ယမ်၊ ဒုစရိုက် ဖြေ ရာ ယမ် ကဲ့သို့ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏။¹⁸အာ ရန် ၏ သား ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် စား ရကြ မည်။ မီး ဖြင့် ထာဝရဘုရား အား ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ ကို ကိုင် သောသူအပေါင်း တို့သည် သန့်ရှင်း ရကြ မည်ဟု သင် တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့်ရသောပညတ် တော် ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁹တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မော ရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊²⁰အာရန် နှင့် သူ ၏ သား တို့သည် ဘိသိက် ခံသောနေ့ မှစ၍ ထာဝရ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မုန့်ညက် တဩမဲကို နံနက် တဝက် ၊ ည တဝက် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရမည်။²¹ထို မုန့်ညက် ကို ဆီထည့်၍ သံပြား ပူနှင့် မုန့် လုပ် ပြီးမှ၊ ဆောင် ခဲ့၍ ချိုးဖဲ့ သဖြင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အကျိုး အပဲ့တို့ကို ထာဝရဘုရား အား မွှေးကြိုင် စရာဘို့ ပူဇော်²²အာ ရန် အရာ ၌ ဘိသိက် ခံသော သား သည်လည်း၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကို ပြု ရမည်။ ထာဝရဘုရား အဘို့ ထာဝရ ပညတ် တော် ဖြစ်သတည်း။²³ယမ်ပူဇော်သက္ကာ အတွက် ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှ ကို အကုန် အစဉ် မီး ရှို့ရမည်။ အလျှင်း မ စား ရဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁴တဖန် မော ရှေ အား ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်မှာ၊²⁵သင် သည် အာရန် နှင့် သူ ၏ သား တို့အား ဆင့်ဆို ရသော အပြစ် ဖြေ ရာ ယမ် ပူဇော်ခြင်းတရား ဟူမူကား ၊ မီး ရှို့ရာယမ်ကောင်သတ် ရာ အရပ် ၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် မှာ အပြစ် ဖြေ ရာ ယမ် ကို သတ် ရမည်။ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏။²⁶အပြစ် ဖြေဘို့ ပူဇော်သော ယမ် ပူဇော်ဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ဝင်း အတွင်းတွင် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ၌ စား ရ မည်။²⁷ထို အသား ကို ထိ သမျှ သည် သန့်ရှင်း ၏။ အသွေး ဖြန်း သမျှ သော အဝတ် တို့ကို သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ၌ လျော် ရမည်။²⁸ထို အသား ပြုတ် သော မြေ အိုး ကို ခွဲ ရ မည်။ ကြေးဝါ အိုး ဖြစ်လျှင် ပွတ် ၍ ရေ နှင့် ဆေး ရမည်။²⁹ယမ် ပူဇော်ဟိတ် ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် စား ရကြ မည်။ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏။³⁰အပြစ် ဖြေရာယမ် အသွေး ကို သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ အပြစ် ဖြေခြင်းငှါ ၊ ပရိတ်သတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အတွင်း သို့ ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ ထိုယမ်အသားကို မ စား ရ။ မီး ရှို့ ရမည်။

7 ဒုစရိုက် ဖြေ သော ယမ်ပူဇော် ခြင်း တရား ဟူ မူကား ၊ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏။²မီး ရှို့ရာယမ်ကောင်ကိုသတ် ရာအရပ် ၌ ဒုစရိုက် ဖြေ သော ယမ် ကောင်ကိုသတ် ၍ အသွေး ကို ယမ် ပလ္လင်အပေါ်

၌ ပတ်လည် ဖြန်း ရမည်။³အမြီး နှင့်တကွ အအူ ကို ဖုံး သောဆီဥ၊⁴ခါး အတွင်း နား ၌ ရှိ သော ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ဆီဥ ၊ ကျောက်ကပ် နှင့်တကွ အသည်း ပေါ်၌ရှိသောအမြှေး တည်း ဟူသောဆီဥ ရှိသမျှ ကိုယူ ၍ ဆက် လျှင် ၊⁵ယမ် ပူဇော်ဟိတ်သည် ယမ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့၍ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာ ပြု ရ မည်။ ဒုစရိုက် ဖြေ ရာ ယမ် ဖြစ် သတည်း။⁶အသား ကို ယမ် ပူဇော်ဟိတ် ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည်၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ၌ စား ရကြ မည်။ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏။⁷အပြစ် ဖြေ ရာ ယမ်၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယမ်၏ တရား တပါး တည်းဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက် အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ပြုသော ယမ် ပူဇော်ဟိတ်သည် ယူရမည်။⁸လူ စတုတယောက် ပြုသောမီး ရှို့ရာယမ်ကို ပူဇော် သော ယမ် ပူဇော်ဟိတ်သည်၊ မိမိ ပူဇော် သော ယမ် ကောင်အရေ ကိုယူရမည်။⁹မီးဖို့ ၌ ဖုတ် သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၊ အိုး ကင်း၊ သံပြား ပူနှင့် လုပ် သော အရာရှိ သမျှ ကို ပူဇော် သော ယမ် ပူဇော်ဟိတ်သည် ယူရမည်။¹⁰ဆီ ထည့် သည် ဖြစ် စေ ၊ မ ထည့်သည် ဖြစ် စေ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ရှိ သမျှ ကို အာ ရန် ၏ သား အပေါင်း တို့သည် အညီအမျှ ယူ ရကြ ရမည်။¹¹ထာဝရဘုရား အား ပြုရသော မိဿဟာယ ယမ် ပူဇော် ခြင်း တရား ဟူ မူကား ၊¹²ကျေးဇူး တော် ဝန်ခံ ဘို့ ရာ ပူဇော် လျှင် ၊ ကျေးဇူး တော် ဝန်ခံ ရာ ယမ် နှင့် တကွ ဆီ ရော သော တဆေး မဲ့ မုန့်ပြား ၊ ဆီ နှင့် လုပ် သော တဆေး မဲ့ မုန့်ကြွပ် ၊ ဆီ ရော သော မုန့်ညက် နှင့် လုပ်၍ ကြော် သော မုန့်ပြား တို့ ကို ပူဇော် ရ မည်။¹³ထို မုန့်ပြား မှ တ ပါး၊ မိဿ ဟာ ယ ပူဇော်သက္ကာ နှင့် ဆိုင် သော ကျေးဇူး တော် ဝန်ခံ ရာ ယမ် နှင့် တကွ ၊ တဆေး ပါ သော မုန့် ကို လည်း ပူဇော် ရမည်။¹⁴ပူဇော် သကုကာရှိသမျှ အထဲ က မုန့်တလုံး ကို ထာဝရဘုရား အား ချီးမြှောက်သော ပူဇော် သကုကာပြု၍ ထို မုန့်ကို မိဿဟာယ ယမ် အသွေး ဖြန်း သောယမ် ပူဇော်ဟိတ် ယူ ရမည်။¹⁵ကျေးဇူး တော်ဝန်ခံဘို့ရာပူဇော်သော မိဿဟာယ ယမ် အသား ကို၊ ပူဇော် သောနေ့ ခြင်းတွင် စား ရမည်။ နံနက် တိုင်အောင် မ ကြွင်း စေရ။¹⁶သို့မဟုတ် သစ္စာ ပြု၍ ယမ် ပူဇော် သည်ဖြစ်စေ ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ပူဇော် သောနေ့ ခြင်း တွင် ၊ ယမ် အသားကို စား ၍ အကြွင်း ကိုလည်း နက်ဖြန် နေ့စား ရ မည်။¹⁷ကြွင်း သေးသော အသား ကိုလည်း သန့်ဘက် နေ့၌ မီး ရှို့ ရ မည်။¹⁸မိဿဟာယ ယမ် အသား အနည်းငယ်ကို၊ သန့်ဘက် နေ့၌ စား မိလျှင် စိတ် တော်နှင့်မ တွေ့။ ပူဇော် သောသူ သည် အကျိုး ကို မ ရ။ ရှုံရှာ ဘွယ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ စား သောသူ သည် ကိုယ် အပြစ် ကို ခံရ လိမ့်မည်။¹⁹မ စင်ကြယ်သောအရာနှင့် ထိမိ သော ယမ်သား ကို မ စား ရ။ မီး ရှို့ ရမည်။ စင်ကြယ် သောသူ တို့ သာလျှင် ထိုယမ်သား ကို စား ရကြမည်။²⁰ထာဝရဘုရား နှင့် ဆိုင်သော မိဿဟာယ ယမ် သား ကို အကြင် သူသည် မ စင်ကြယ်သော အပြစ်ရှိ လျက်နှင့် စား မိ၏။ ထို သူ ကို သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်။²¹အကြင်သူသည်

လည်း၊ လူ ဌ် မ စင်ကြယ်သော အရာ၊ မ စင်ကြယ်သော သား ၊ မ စင်ကြယ်သော ပိုးရွ အစ ရှိသော မ စင်ကြယ်သောအရာ တစုံ တခု ကို ထိမိ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် ဆိုင်သော မိဿဟာယ ယဇ်သား ကို စား ၏။ ထိုသူ ကို သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
²²တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ ²³သင်သည် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရ မည် မှာ၊ သင် တို့သည် သိုး ၊ ဆိတ် ၊ နွား ဆီဥ ကို အလျှင်း မ စား ရ။ ²⁴အလိုလို သေ သော တိရစ္ဆာန် ဆီဥ ၊ သားရဲ ကိုက်၍ သေသော တိရစ္ဆာန် ဆီဥ ကို အခြားသို့ သုံး ရသော်လည်း၊ အလျှင်းမ စား ရ။ ²⁵အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြု သော တိရစ္ဆာန် ဆီဥ ကို စား ၏။ ထို သူ ကို သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်။ ²⁶သင် တို့သည် နေ လေ ရာရာ၌ ငှက် သွေး၊ သား သွေးမှစ၍ အသွေး မည်မျှကို မ စား ရ။ ²⁷အကြင် သူသည် တစုံ တခုသောအသွေး ကို စား ၏။ ထို သူ ကို သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁸တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ ²⁹သင်သည် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား အား မိဿဟာယ ယဇ် ကို ပူဇော် သောသူသည်၊ မိမိ ပူဇော် သော ယဇ်အထဲ က၊ ထာဝရဘုရား အား ဆက် ဘို့ရာဆောင် ခဲ့ရမည်။ ³⁰ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရင်ပတ် ကိုချီလွှဲ ၍၊ ချီလွှဲ သော ပူဇော်သက္ကာ ပြုစေခြင်းငှါ ၊ ရင်ပတ် နှင့် ဆီဥ တည်းဟူသောမီး ဖြင့် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သောအရာ ကို ကိုယ်တိုင် ဆောင် ခဲ့ရမည်။ ³¹ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်၊ ဆီဥ ကို ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့၍ ၊ ရင်ပတ် ကို အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် ယူရကြမည်။ ³²မိဿဟာယ ယဇ်ထဲက လက်ျာ ပခုံး ကို ချီမြှောက်သော ပူဇော် သက္ကာဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ပေး ရ မည်။ ³³မိဿဟာယ ယဇ် အသွေး နှင့် ဆီဥ ကို၊ အာရုန် ၏သား တို့တွင် ပူဇော် သော သူ သည်၊ လ ကျာ ပခုံး ကို မိမိ အဘို့ ယူ ရ မည်။ ³⁴ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ပြုသောမိဿဟာယ ယဇ်များ ထဲက ချီလွှဲ သော ရင်ပတ် ၊ ချီမြှောက်သော ပခုံး ကို ငါနှုတ် ယူ၍ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့အား ထာဝရ ပညတ် တော် အားဖြင့် ငါ ပေး ပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁵ထိုသို့ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ယဇ် ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ခန့် ထားသောနေ့ ၌ ၊ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများထဲက ၊ သူတို့ခံရသောအဘို့ ဖြစ်၏။ ³⁶ကူသရေ လ အမျိုးသား တို့လက်မှ ထိုသို့သောအဘို့ကိုခံရမည်အကြောင်း၊ သူ တို့ကို ဘိသိက် ပေးတော်မူသောနေ့ ၌ ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော်မူ၏။ သူ တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့်ရသောပညတ် ဖြစ် သတည်း။ ³⁷ဤ ရွှေကား၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ သိနာ တော ၌ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် သက္ကာပြုရမည် အကြောင်း မှာ ထားတော်မူသောနေ့ ၌ သိနာ တောင် ပေါ် မှာ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား ပေးတော်မူသောမီး ရှို့ရာယဇ်တရား ၊ ဘောဇဉ်

ပူဇော်သက္ကာ တရား၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် တရား၊ ဒုစရိုက် ဖြေ ရာ ယဇ်တရား၊ အရာ ၌ ခန့်ထားရာ ယဇ်တရား၊ ³⁸မိဿဟာယ ယဇ် တရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။

8တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ²သင်သည် အာရုန် နှင့် သူ ၏သား များ၊ အဝတ် များ၊ လိမ်း ရန်ဆီ ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ်ဘို့ နွား ထီး၊ သိုး ထီးနှစ် ကောင်၊ တဆေး မဲ့ မုန့်တတောင်း ကိုယူ ၍၊ ³ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့သို့ ပရိသတ် အပေါင်း ကို စည်းဝေး စေလော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ⁴မောရှေ ပြု ၍ ၊ ပရိသတ် တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့မှာ စည်းဝေး ကြ၏။ ⁵မောရှေ ကလည်း ၊ ဤသို့ ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော်မူပြီဟု ပရိသတ် တို့အား ပြောဆို လျက်၊ ⁶ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့ကို ခေါ်ခွဲ၍ ရေချိုး ပြီးလျှင်၊ ⁷အာရုန်ကို အင်္ကျီဝတ် စေ၍ ၊ ခါးပန်း ကို စည်း စေ လေ၏။ ဝတ်လုံ နှင့် သင်တိုင်း ကိုလည်း ခြုံ စေ၍ ၊ ထူးဆန်းသော သင်တိုင်း ခါးစည်း ဖြင့် စည်း လေ၏။ ⁸ရင်ဖုံး ကိုလည်း ဆင်စေ၍ ၊ ရင်ဖုံး အထဲ ၌ ဥရိမ် နှင့် သုမိမ် ကို သွင်း ထားလေ၏။ ⁹သူ ၏ခေါင်း ပေါ် မှာ ဗေါင်း ကိုတင် ၍ ၊ သန့်ရှင်း သော ရွှေ သင်းကျစ် ပြား ကို ဗေါင်း ရှေ့၌ တပ် လေ၏။ ¹⁰ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် လိမ်း ရန်ဆီ ကိုယူ ၍ ၊ တဲ တော်နှင့် တဲ တော် တန်ဆာရှိသမျှ ကို လိမ်း သဖြင့် သန့်ရှင်း စေ၏။ ¹¹ထိုဆီကို ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ ခုနစ် ကြိမ် ဖြန်း ၍ ၊ ယဇ် ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို၎င်း ၊ အင်တုံ နှင့် ခြေထောက် ကို၎င်း ၊ သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ လိမ်း လေ၏။ ¹²လိမ်း ရန်ဆီ ကို အာရုန် ခေါင်း ပေါ် မှာ လောင်း ၍ သူ ကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ လိမ်း လေ၏။ ¹³အာရုန် ၏သား တို့ကိုလည်း အင်္ကျီ ဝတ် စေ၍ ၊ ခါးပန်း ကို စည်း စေလျက် ၊ ဦးထုပ် ကို ဆောင်း စေလေ၏။ ¹⁴ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ်ဘို့ နွား ထီးကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ မိမိ တို့လက် ကို နွား ခေါင်း ပေါ် မှာ တင် ကြ၏။ ¹⁵နွားကို သတ် ၍ ၊ မောရှေ သည် ယဇ် ပလ္လင်ပတ်လည် ဦးချို တို့၌ အသွေး ကို လက်ညှိုး နှင့် ယူ ၍ ထည့် သဖြင့် ၊ ယဇ် ပလ္လင်ကို စင်ကြယ် စေ ပြီးမှ ၊ ကြွင်းသော အသွေး ကို ယဇ် ပလ္လင်ခြေရင်း နား၌ သွန် ၍ ၊ ထို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း သန့်ရှင်း စေ၏။ ¹⁶အအူ ကိုဖုံး သော ဆီဥ ရှိသမျှ ၊ အသည်း ပေါ်၌ရှိသော အမြှေး ၊ ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ ကိုယူ ၍ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့လေ၏။ ¹⁷အရေ ၊ အသား ၊ ချေးနု နှင့်တကွ နွား ကောင်ကို၊ တပ် ပြင် မှာ ရှို့ ရ၏။ ¹⁸ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူ သည်အတိုင်း ၊ မီး ရှို့ရာယဇ်ပြုသောသိုး ထီးကိုလည်း ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ မိမိ တို့လက် ကို သိုး ခေါင်း ပေါ် မှာ တင် ကြ၏။ ¹⁹သိုး ကိုသတ် ပြီးလျှင် ၊ မောရှေ သည် အသွေး ကို ယဇ် ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်း လေ၏။ ²⁰သိုး ကိုလည်း

အပိုင်း ပိုင်းဖြတ် ပြီးလျှင် ၊ ခေါင်း မှစ၍သားတစ် များနှင့် ဆီဥ ကို မီး ရှို့လေ၏။²¹ဝမ်းထဲ ဌ်ရှိသောအရာနှင့် ခြေ တို့ကို ဆေးကြော ၍ ၊ သိုး တကောင်လုံး ကို ယစ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့လေ၏။ မွေးကြိုင် ရာဘို့ မီး ရှို့သော ယစ် ဖြစ်သတည်း။ မီး ဖြင့် ထာဝရဘုရား အား ပြုသောပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။²²ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော် မူသည် အတိုင်း ၊ အခြား သော သိုး ၊ အရာ ဌ် ခန့်ထား ရာ သိုး ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့သည် မိမိ တို့လက် ကို သိုး ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် ကြ၏။²³သိုးကို သတ် ပြီးမှ ၊ မောရှေ သည် အသွေး ကို ယူ ၍ ၊ အာရုန် ၏ လက်ျာ နား ပျဉ်း ဌ် ၎င်း၊ လက်ျာ လက်မ ဌ် ၎င်း ၊ လက်ျာ ခြေမ ဌ် ၎င်း ၊ ထည့် လေ၏။²⁴အာ ရုန် ၏ သား တို့ကိုလည်း ခေါ် ခဲ့၍ ၊ သူ တို့လက်ျာ နား ပျဉ်း ၊ လက်ျာ လက်မ ၊ လက်ျာ ခြေမ တို့၌ အသွေး ကို ထည့် ပြီးမှ ၊ ယစ် ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်း လေ၏။²⁵ဆီဥ ၊ အမြီး ၊ အအူ ကို ဖုံး သော ဆီဥ ၊ အသည်း ပေါ်၌ ရှိသောအမြေး ၊ ကျောက်ကပ် နှစ် ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ကိုဖုံးသော ဆီဥ ၊ လက်ျာ ပခုံး ၊²⁶ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထားသော တဆေး မဲ့ မုန့်တောင်း ထဲက တဆေး မဲ့ မုန့် တလုံး ၊ ဆီ နှင့် လုပ် သော မုန့်ပြား တပြား ၊ မုန့်ကြွပ် တချပ် ကို ယူ ၍ ၊ မုန့်များကို ဆီဥ နှင့် လက်ျာ ပခုံး ပေါ်မှာ ထည့် ပြီးလျှင်၊²⁷အာရုန် ၏လက် ၊ သူ ဧါသား တို့လက် ၌ ထိုအရာတို့ကို ထား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ၊ ချီလွဲ သဖြင့် ၊ ချီလွဲ သော ပူဇော်သက္ကာ ပြုလေ၏။²⁸ထိုအရာတို့ကို သူ တို့လက် မှ ခံယူ ၍ ၊ ယစ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရာယစ်နှင့်အတူ ရှို့ လေ၏။ မွေးကြိုင် သော အနံ့ရှိ၍ အရာ ဌ် ခန့်ထားရာ ယစ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ် သတည်း။²⁹ထို နောက် မော ရှေ သည် ရင်ပတ် ကို ယူ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ချီလွဲ သဖြင့် ၊ ချီလွဲ သော ပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။ အရာ ဌ် ခန့်ထားရာ သိုး ၏ ရင်ပတ် သည် မောရှေ ၏အဘို့ ဖြစ်သတည်း။³⁰တဖန် ယစ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသော အသွေး နှင့် လိမ်း ရန်ဆီ ကိုယူ ၍ အာရုန် နှင့် သူ ဧါ အဝတ် ဌ် ၎င်း၊ သူ ဧါသား တို့နှင့် သူတို့အဝတ် ဌ် ၎င်း၊ ဖြန်း သဖြင့် ၊ အာရု န် မှစ၍သား များ၊ အဝတ် များတို့ကို သန့်ရှင်း စေ လေ၏။³¹မော ရှေ သည် ၊ အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့အား လည်း ၊ ထိုသိုး၏ အသား ကို ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နားမှာ ပြုတ် ကြလော့။ ထာဝရဘုရားက၊ အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့သည် ထိုအသားကို စား ရကြမည် ဟု ငါ့အား မှာ ထားတော် မူသည် အတိုင်း ၊ ထိုအသား ကို၎င်း၊ အရာ ဌ် ခန့်ထားရာ မုန့်တောင်း ဌ် ရှိသော မုန့် ကို၎င်း၊ ထို အရပ်၌ စား ကြလော့။³²ကျန် ကြွင်းသော အသား နှင့် မုန့် ကိုမီး ရှို့ ရမည်။³³သင် တို့ကို အရာ ဌ် ခန့်ထားရာ ကာလ ခုနစ် ရက် မ စေ့ မှီ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ပြင် သို့ မ ထွက် ရကြ။ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး အရာ၌ ခန့်ထား ခြင်း မင်္ဂလာ ကို ဆောင် ရကြ မည်။³⁴ယနေ့ ပြု သည်အတိုင်း သင် တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော်မူပြီ။³⁵ထိုကြောင့်

သင်တို့သည် သေ ဘေးနှင့် ကင်း လွတ်ခြင်းငှါ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား မှာ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးနေ့ ညဉ့်မပြတ်နေ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အမှု တော်ကို စောင့်ကြမည်။ ထိုသို့ ငါ့အားမှာ ထား တော်မူပြီဟု ဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍။³⁶မောရှေ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့သည် ပြု ကြ၏။

၉အဗ္ဗမ နေ့ ၌ မောရှေ သည် အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား များ၊ ကူ သရေလ အမျိုးအသက် ကြီးသူများတို့ကို ခေါ် ၍၊²အာရုန် အား ၊ သင် သည် အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ အပြစ်မပါသော နွား သငယ် တ ကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယစ်ဘို့ အပြစ် မပါသော သိုး ထီးတကောင်ကိုယူ ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပူဇော် လော့။³ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား လည်း သင်တို့သည် အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ ဆိတ် သငယ် တ ကောင်၊ မီး ရှို့ရာယစ်ဘို့ အပြစ် မပါ အခါ မလည်သော နွား သငယ် တကောင်၊ သိုး သငယ်တကောင်⁴ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပူဇော် သော မိဿဟာယ ယစ်ဘို့ နွား ထီးတကောင်၊ သိုး ထီးတကောင်၊ ဆီ နှင့် ရော သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ကို ယူ ကြလော့။ ယနေ့ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အား ထင်ရှား တော် မူ မည် ကို ပြော လော့ဟု ဆို လေ၏။⁵မောရှေ မှာ ထားသောအရာတို့ကို ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့ သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးမှ ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ် နေကြ၏။⁶မော ရှေ ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ဤသို့ ပြု ကြ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် သင် တို့အား ထင်ရှား မည်ဟူ၍၎င်း၊⁷အာရုန် အား လည်း ၊ သင်သည် ယစ် ပလ္လင် သို့ သွား ၍ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ အပြစ် ဖြေရာ ယစ်၊ မီး ရှို့ရာ ယစ်ကို ပူဇော် သဖြင့် ၊ သင် နှင့် လူ များ အတွက် အပြစ် ဖြေ ခြင်း ကို ပြု လော့။ လူ များ ဆောင်ယူ ခဲ့ သော ပူဇော် သက္ကာကိုလည်း ပူဇော် ၍ ၊ သူ တို့အတွက် အပြစ် ဖြေ ခြင်း ကို ပြု လော့ ဟူ၍၎င်း ဆို လေ၏။⁸အာ ရုန် သည်လည်း ၊ ယစ် ပလ္လင် သို့ သွား ၍ မိမိ နှင့် ဆိုင် သော အပြစ် ဖြေ ရာ ယစ် နွား သငယ် ကို သတ် လေ၏။⁹သူ၏ သား တို့လည်း အသွေး ကို ယူဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ အာရုန်သည် မိမိ လက်ညှိုး ကို အသွေး ဌ် နှစ် ၍ ယစ် ပလ္လင်ဦးချို့ တို့၌ ထည့် ပြီးမှ ၊ ကြွင်းသောအသွေး ကို ယစ် ပလ္လင်ခြေရင်း နား၌ သွန် လေ၏။¹⁰အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ကောင်ဆီဥ ၊ ကျောက်ကပ် ၊ အသည်း ပေါ်၌ရှိသောအမြေး ကို ယစ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး ရှို့လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားမှာ ထား တော်မူ၏။¹¹အသား နှင့် အရေ ကို တပ် ပြင် မှာ မီး ရှို့ လေ၏။¹²မီး ရှို့ရာယစ်ကောင်ကိုလည်း သတ် ၍ ၊ သူ၏သား တို့သည် အသွေး ကို ဆက် ပြီးလျှင် ၊ သူသည် ယစ် ပလ္လင်အပေါ်ပတ်လည် ဌ် ဖြန်း လေ၏။¹³သူတို့သည် မီး ရှို့ရာယစ်ကောင်သားတစ် များနှင့် ခေါင်း ကိုဆက် ၍ ၊ သူသည် ယစ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့လေ၏။¹⁴ဝမ်းထဲ ဌ်ရှိ

သောအရာများနှင့် ခြေ တို့ကို ဆေးကြော ၍ ယစ် ပလွင်ပေါ်မှာ မီး ရှို့ရာယစ်နှင့်အတူ ရှို့ လေ၏။¹⁵ လူ များ ပူဇော် သကုကာကိုလည်း ဆောင် ခဲ့၍ ၊ လူ များ အပြစ် ဖြေရာ ယစ် ဖြစ် သော ဆိတ် ကို ယူ သတ် ပြီးလျှင် ၊ ရှေ့ နည်းအတူအပြစ် အတွက် ပူဇော်လေ၏။¹⁶ မီး ရှို့ရာ ယစ်ကောင်ကိုလည်း ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ထိုနည်းတူပူဇော် လေ၏။¹⁷ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ကိုလည်း ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ တလက်ဆွန်း ကိုယူ၍ ယစ် ပလွင်၌ နံနက် မီး ရှို့ရာယစ်နားမှာ မီး ရှို့လေ၏။¹⁸ လူ များအတွက် မိဿဟာယ ယစ် နွား ထီး၊ သိုး ထီးကိုလည်း သတ် ၍ ၊ သူ၏ သား တို့သည် အသွေး ကို ဆက် ပြီးလျှင် ၊ သူသည် ယစ် ပလွင်အပေါ်ပတ်လည် ၌ ဖြန်း လေ၏။¹⁹ အမြီး နှင့်တကွ အအူကို ဖုံး သော ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ် ၊ အသည်း အမြှေး တည်းဟူသောသိုး နွား ဆီဥ ကို၊²⁰ ရင်ပတ် ပေါ်မှာ တင် ၍ ယစ် ပလွင်၌ မီး ရှို့လေ၏။²¹ ရင်ပတ် နှင့် လက်ျာ ပခုံး ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ ၍၊ ချီလွှဲ သော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုလေ၏။ ထိုသို့ ပြုရမည်ဟု မောရှေ မှာ ထားသတည်း။²² အာရုန် သည် မိမိ လက် ကို လူ များရှေ့ သို့ ချီ လျက် ၊ ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ အပြစ် ဖြေရာယစ်၊ မီး ရှို့ရာယစ်၊ မိဿဟာယ ယစ်ကို ပူဇော်ရာမှ ဆင်း လေ၏။²³ တဖန် မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ထဲ သို့ ဝင် ၍ ထွက် ပြီးမှ ၊ လူ များကို ကောင်းကြီး ပေးသဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် လူ များတို့အား ထင်ရှား လေ၏။²⁴ ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ မီး ထွက် ၍ ယစ် ပလွင်ပေါ်မှာ ရှိသော မီး ရှို့ရာ ယစ် နှင့်ဆီဥ ကို လောင် လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို လူ များတို့သည် မြင် သောအခါ ကြွေးကြော် ၍ ပြပ်ဝပ် ကြ၏။

10 အာရုန် ၏သား နာဒပ် နှင့် အဘိဟု တို့သည်၊ ကိုယ်စီဆိုင် သော လင်ပန်း တို့ကို ယူ လျက် မီး ကိုထည့် ၍ လောဗန် ကို တင် ပြီး လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသောမီးမ ဟုတ်၊ ထူးခြား သော မီး ကို ရှေ့ တော်၌ ပူဇော် ၏။² ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ မီး ထွက် ၍ ၊ သူ တို့ကို လောင် သဖြင့် ရှေ့ တော်၌ သေ ကြ၏။³ ထိုအခါ မောရှေ သည် အာရုန် ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား က၊ ငါသည် သန့်ရှင်း ခြင်းရှိသည်ဟု ငါ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ် သောသူတို့သည် မှတ်ရမည်။ လူ အပေါင်း တို့သည် ငါ့ဘုန်း ကို ချီးမြှင့်ရကြမည်ဟု မိန့် တော်မူရာ၌၊ ထိုသို့သော အမှုကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ အာ ရုန် သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ လေ၏။⁴ မောရှေ သည် အာရုန် ၏ ဘထွေး ဩဇေလ သား မိရှေလ နှင့် ဇေဇာဖန် ကို ခေါ် ၍ ၊ လာ ကြ။ သင် တို့ပေါက်ဘော် တို့ကို သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်က ၊ တပ် ပြင် သို့ ယူ သွားကြလော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း၊⁵ သူ တို့သည် လာ ၍ အကျီ ဝတ်လျက်ရှိသောအသေကောင်ကို တပ် ပြင် သို့ ယူ သွား ကြ၏။⁶ မောရှေ သည် အာရုန် နှင့် သူ ၏သား ဇေဇာဖန် နှင့် ကူသ မာ တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့လည်းသေမည်။ လူ အပေါင်း တို့အပေါ် မှာ အမျက် တော်သင့် ရောက် မည် ကို စိုးရိမ်သည် ဖြစ်၍၊ သင် တို့

ဦးထုပ် ကို မချွတ်နှင့်။ အဝတ် ကို မ ဆုတ် နှင့်။ သင် တို့ညီအစ်ကို ကူသရေလ အမျိုးသားရှိသမျှ တို့သည် ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူ သော မီးလောင် ခြင်းကိုသာ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြ စေ။⁷ သင်တို့ သေ မည်ကိုစိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တံခါး ပြင် သို့ မ ထွက် နှင့်။ ထာဝရဘုရား ၏ ဘိသိက် ဆီသည် သင် တို့အပေါ် ၌ရှိ သည် ဟု ဆိုသည် အတိုင်း သူ တို့ပြု ကြ၏။⁸ တဖန် အာ ရုန် အား ထာဝရဘုရား က ၊ သင် နှင့် သင် ၏သား တို့သည် သေဘေး နှင့်ကင်းလွတ် ခြင်းငါ့ငင်း ၊ သန့်ရှင်း သော အရာ၊ မသန့်ရှင်း သော အရာ၊ စင်ကြယ် သောအရာ၊ မစင်ကြယ် သောအရာတို့ကိုပိုင်းခြား တတ်ခြင်းငါ့ ငင်း၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် မှာထား သမျှ သော ပညတ် တို့ကို ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့၌ သွန်သင် တတ်ခြင်းငါ့ ငင်း ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာတဲ တော်သို့ ဝင် သောအခါ ၊ စပျစ်ရည် အစရှိသောယစ်မျိုး ကိုမ သောက် နှင့်။ သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်စောင့် ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။⁹¹⁰¹¹¹² မောရှေ သည်လည်း ၊ အာရုန် နှင့် ကြွင်း သော သား ဇေဇာ ဇာ ၊ ကူသမာ တို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အကြွင်း ကိုယူ ၍ တဆေး မပါ ဘဲ ယစ် ပလွင်နား မှာ စား ကြလော့။ အလွန်သန့်ရှင်း ပေ၏။¹³ ထို အကြွင်းသည် ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာထဲ က သင် နှင့် သင် ၏ သား တို့ ခံထိုက်သောအဘို့ ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်၌ စား ရကြမည်။ ထိုပညတ် တော်ကို ငါခံရပြီ။¹⁴ ချီ လွှဲ သောရင်ပတ် ၊ ချီမြှောက်သော ပခုံး ကိုကား၊ သင် နှင့်တကွ သင် ၏ သား သမီး တို့သည် စင်ကြယ် သောအရပ် ၌ စား ရကြမည်။ ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပူဇော်သော မိဿဟာယ ယစ်ထဲက ၊ သင် နှင့် သင် ၏သား တို့သည် ခံထိုက်သောအဘို့ ဖြစ်သတည်း။¹⁵ မီး ဖြင့် ပူဇော်သော ယစ်ကောင်ဆီဥ နှင့်တကွ ၊ ချီမြှောက်ရာပခုံး ၊ ချီလွှဲ ရာရင်ပတ် ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ချီလွှဲ ၍ ၊ ချီ လွှဲ သော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငါ့ ဆောင် ခဲ့ရကြ၍ ၊ ထာဝရ ပညတ် တော် အတိုင်း ၊ သင် နှင့် သင် ၏ သား တို့သည် ကိုယ်အဘို့ယူရကြ မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူပြီ ဟုဆိုလေ၏။¹⁶ တဖန် မောရှေ သည် အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ပြုသောဆိတ် ကို ကြိုးစား၍ ရှာ သော်လည်း မတွေ့။ မီး ရှို့နှင့်ပြီ။ ထိုကြောင့် ကြွင်း သော အာရုန် သား ဇေဇာဇာ ၊ ကူသမာ တို့ကို အမျက် ထွက်လျက် ဆို သည်ကား၊¹⁷ အပြစ် ဖြေရာယစ်သားသည် အလွန်သန့်ရှင်း ၏။ သင် တို့သည် ပရိသတ် တို့ အပြစ် ကိုခံ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သူ တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုစေခြင်းငါ့ ထိုယစ်သားကိုပေး တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော်၌ အဘယ်ကြောင့် မ စား သနည်း။¹⁸ ထို ယစ်သား အသွေး ကိုလည်း သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲ သို့ မ သွင်း ပါတကား။ အကယ်၍ငါမှာ ထားခဲ့သည် အတိုင်း ၊ ထိုယစ်သားကို သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်၌ စား ရမည်ဟုဆိုလျှင်၊¹⁹ အာရုန် က၊ ယနေ့ သူတို့သည် လူများတို့ အပြစ် ဖြေရာယစ်၊ မီး ရှို့ရာယစ်ကို ပူဇော် ပါ

ပြီ။ အကျွန်ုပ် ဌှိ ထိုသို့ သော အမှုရောက် သည်တွင်၊ ယနေ့ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်သားကို စား မိလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူပါ မည်လောဟု မောရှေ ကို ပြောဆို ၏။²⁰မောရှေ သည် ထိုစကားကို ကြား လျှင် ဝန်ခံ လေ၏။

11တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့ကို ခေါ် တော်မူ၍၊²သင်တို့သည် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရ မည်မှာ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာရှိသော သား တကာ တို့တွင်၊³ခွါ ကွဲပြား ၍ စားမြို့ပြန် သော သား များကို သင်တို့သည် စား ရသောအခွင့် ရှိ၏။⁴သို့သော်လည်း ၊ စားမြို့ပြန် သောသား၊ ခွါ ကွဲပြား သော သား တို့တွင် မ စား ရသောသားဟူမူကား ၊ ကုလားအုပ် သည် စားမြို့ပြန် သော်လည်း ခွါ မ ကွဲပြား သောကြောင့် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။⁵ရှာ ဖန် သည် စားမြို့ပြန် သော်လည်း ၊ ခွါ မ ကွဲပြား သောကြောင့် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။⁶အာရုန်ဘက် သည် စားမြို့ပြန် သော်လည်း ခွါ မ ကွဲပြား သောကြောင့် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။⁷ဝက် သည် ခွါ ကွဲပြား သော်လည်း ၊ စားမြို့ မ ပြန် သောကြောင့် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။⁸ထိုသို့သော တိရစ္ဆာန်အသား ကို မ စား ရ။ အသေ ကောင်ကိုလည်း မ ထိ ရ။ မ စင်ကြယ်ဟု သင် တို့မှတ်ရကြမည်။⁹ပင်လယ် ရေ ၊ မြစ် ရေ အစ ရှိ သော ရေ ၌ နေ သော တိရစ္ဆာန် တကာ တို့တွင် ၊ အ ယပ် နှင့် အကြေး ရှိ သော တိရစ္ဆာန် ကို သာ စား ရ မည်။¹⁰အ ယပ် နှင့် အကြေး မ ရှိ၊ ပင်လယ် ရေ၊ မြစ် ရေ အစ ရှိ သော ရေ ၌ လှုပ်ရှား လျက် အသက် ရှင် လျက် နေ သော တိရစ္ဆာန် ရှိ သမျှ တို့သည် သင် တို့၌ ရွံရှာ ဘွယ် ဖြစ်ရကြမည်။¹¹အယပ် အကြေး နှင့် မ ပြည့်စုံ သော ရေ တိရစ္ဆာန် အသား ကို သင် တို့သည် မ စား ရ။¹²သူ တို့ အသေ ကောင် ကို လည်း ရွံ ရှာ ရ ကြ မည်။¹³သင် တို့သည် ရွံ ရှာ ဘွယ် မှတ်၍ မ စား ရ သော ငှက် မျိုး ဟူ မူကား ၊ ရွှေလင်းတ ၊ ပင်လယ် လင်းတ ၊ လင်းယုန်၊¹⁴ဒါဟ ၊ စွန် မျိုး၊¹⁵ကျီး မျိုး ရှိ သမျှ၊¹⁶ကုလားအုပ် ငှက် ၊ ငှက်ဆိုး ၊ ဥဗျိုင်း ၊ သိမ်း မျိုး၊¹⁷ဇီးကွက် ၊ ကြိုးကြာ ၊ ကူဗိတ်၊¹⁸ငှက်ကျား ၊ ဝံပို ၊ ဝံလို၊¹⁹တော ငန်း ၊ ဒိုးစပ် မျိုး ၊ ဒိုးကုလား ၊ လင်းနို့ မှစ၍၊²⁰အတောင် ရှိ လျက် ခြေလေး ချောင်းနှင့် တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးရှိသမျှ တို့သည် သင် တို့၌ ရွံရှာ ဘွယ် ဖြစ် ရ ကြ မည်။²¹သို့ရာတွင် အတောင် ရှိ လျက် ခြေလေး ချောင်း နှင့် တွား တတ်၍၊ မြေ ပေါ် မှာ ခုန် စရာ ဘို့ အခြား ခြေ ထက် ရှည်သော ခြေထောက် ရှိ သော တိရစ္ဆာန် တို့ တွင်၊²²အာရာဘ ကျိုင်းမျိုး ၊ သလောင် ကျိုင်းမျိုး ၊ ခရဂလ ကျိုင်း မျိုး ၊ ခါဂပ် ကျိုင်းမျိုး ကို စား ရမည်။²³အတောင် ရှိ၍ ခြေ လေး ချောင်း နှင့် တွား တတ် သော အခြား တိရစ္ဆာန် တို့သည် သင် တို့၌ ရွံရှာ ဘွယ် ဖြစ်ရကြမည်။²⁴ထို တိရစ္ဆာန်အားဖြင့် သင်တို့စင်ကြယ် ခြင်း ပျက် တတ်၏။ သူ တို့အသေ ကောင် ကို ထိ သော သူသည်၊ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။²⁵ထိုအသေ ကောင်ကို ဆောင် သွား သော သူ သည် မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ရ မည်။ ညဦး တိုင်အောင်

လည်း မ စင်ကြယ်။²⁶ခွါ မ ကွဲပြား သော တိရစ္ဆာန်၊ စားမြို့ မ ပြန် သော တိရစ္ဆာန် ရှိ သမျှ တို့သည် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။ သူ တို့ အသေကောင်ကို ထိ သမျှ သောသူတို့ သည် မ စင်ကြယ်ကြ။²⁷ခွါ မရှိသောသားအမျိုးမျိုးတို့သည် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်ကြ။ သူ တို့ အသေ ကောင်ကို ထိ သောသူသည် ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။²⁸သူ တို့ အသေ ကောင်ကို ဆောင် သွားသောသူသည် မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် လည်း မ စင်ကြယ်။²⁹မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် တို့တွင် ပွေး ၊ ကြွက် ၊ အိမ်မျှောင် မျိုး၊³⁰တောက်တွဲ ၊ မြေပါ ၊ သင်းချော၊ ပုတတ်၊ ပုတ်သင် တို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်ကြ။³¹သူ တို့အသေကောင်ကို ထိ သော သူ သည် ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။³²ထိုအသေကောင်သည် သစ် ခွက် ၊ အဝတ် ၊ အရေ ၊ အမွေး၊ အိတ် အစရှိသော အသုံး အဆောင် တစုံ တခု ပေါ် သို့ ကျ လျှင် ထိုအသုံးအဆောင် မ စင်ကြယ်။ ရေ ၌ နှစ် ရ မည်။ ညဦး တိုင်အောင် လည်း မ စင်ကြယ်။ ထို နောက် စင်ကြယ် လိမ့်မည်။³³မြေ ခွက် တစုံ တခုပေါ်သို့ အသေကောင် ကျ လျှင် ထို မြေခွက် မ စင်ကြယ် သောကြောင့် ခွဲ ရမည်။³⁴ထို မြေခွက် ရေ သည်၊ စားစရာ အမဲသား ပေါ်သို့ ကျ လျှင်၊ အမဲသား မစင် ကြယ်။ ထို မြေခွက်၌ သောက် စရာ ရေ လည်း မ စင်ကြယ်။³⁵အကြင်အရာ အပေါ်၌ ထိုအသေ ကောင် ကျ ၏။ ထိုအရာသည် မီးဖို ဖြစ်စေ ၊ ခုံလောက် ဖြစ်စေ၊ မ စင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၍ သင် တို့၌ မ စင်ကြယ် သောကြောင့် ဖြိုဖျက် ရ မည်။³⁶သို့ရာတွင် ရေ စုဝေး ရာ စမ်း ရေတွင်း၊ တူးသော ရေတွင်း သည် မ စင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။ အသေ ကောင်ကို ထိမိ သော အရာသာ မ စင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၏။³⁷ကြစရာ မျိုးစေ့ အပေါ်၌ ထိုအသေ ကောင်ကျ လျှင် ၊ မျိုးစေ့သည် မ စင်ကြယ်ရာသို့မရောက်။³⁸ရေ ၌စိမ်းထားပြီးသော မျိုးစေ့ အပေါ်၌ ထိုအသေ ကောင်ကျ လျှင် ၊ မျိုးစေ့သည် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။³⁹သင် တို့စား အပ်သော တိရစ္ဆာန် သေ လျှင် ၊ အသေ ကောင်ကို ထိမိ သောသူသည် ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။⁴⁰ထို အသေ ကောင်ကို စား သောသူသည်၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။ ထိုအသေ ကောင်ကို ဆောင် သွား သောသူသည်လည်း မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။⁴¹မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် ရှိ သမျှ တို့သည် ရွံရှာ ဘွယ်ဖြစ်၍သင်တို့မ စား ရ။⁴²ခြေမရှိ၊ ဝမ်း ဖြင့် သွား သည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေး ချောင်းဖြင့် သွား သည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေး ချောင်းမက များ သော ခြေ ဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ မြေ ပေါ် တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် တစုံ တခုကို မှု မ စား ရ။ ရွံရှာ ဘွယ် ဖြစ်၏။⁴³တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် တစုံ တခုအားဖြင့် သင် တို့သည် ကိုယ် ကို ရွံရှာ ဘွယ် မ ဖြစ်စေရ။ ထိုသို့ အားဖြင့် ကိုယ်ညစ်ညူး အောင် ကိုယ်၌မ စင်ကြယ် သည် ကို မ ပြု ရ။⁴⁴ငါ သည် သင် တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ သင်

တို့သည်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သန့်ရှင်း စေ၍ သန့်ရှင်းခြင်းရှိ ရကြမည်။ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တစ်ခု တခုအားဖြင့် မျှသင် တို့သည် ကိုယ်ကိုယ်မ ညစ်ညူး စေရကြ။⁴⁵ ငါ သည် သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ ၊ သင် တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ကယ်နုတ်သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ သင်တို့သည်သန့်ရှင်း ခြင်းရှိ ရကြမည်။⁴⁶ ဤရွှေကား ၊ စင်ကြယ် ၊ မစင်ကြယ် ၊ စား အပ် ၊ မ စား အပ်သောတိရစ္ဆာန် တို့ကိုပိုင်းခြား စေခြင်းငှါ ၊ သား ၊ ငှက် ၊ ရေ ခွံသွား ၍ အသက်ရှင် သောတိရစ္ဆာန် ၊ မြေပေါ်မှာ တွား တတ်သောတိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ နှင့်ဆိုင်သောတရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁷

12 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊² မိန်းမ သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွား မြင် ပြီးလျှင် ၊ ဥတု ရောက်၍ ခုနစ် ရက် မ စင်ကြယ်သကဲ့သို့ ခုနစ်ရက် မစင်ကြယ်နေရမည်။³ အငွေမ နေ့ ခွံ သားယောက်ျား အား အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို ပြု ရ မည်။⁴ ထိုနောက် အမိသည် စင်ကြယ် စေ ခြင်း နှင့် ဆိုင်သော အသွေး ရှိ၍ အရက် သုံး ဆယ်သုံး ရက် ပတ်လုံးနေ ရမည်။ စင်ကြယ် စေခြင်းနေ့ ရက်မ စေ့ မှီတိုင်အောင်သန့်ရှင်း သောအရာကို မ ကိုင် ရ။ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်သို့ မ သွား ရ။⁵ သားမိန်းမ ကို ဘွားမြင် လျှင် ၊ ဥတု ရောက်သကဲ့သို့ တဆယ် လေးရက်ပတ်လုံးမ စင်ကြယ်နေရမည်။ စင်ကြယ် စေခြင်းနှင့် ဆိုင်သောအသွေး ရှိ၍ အရက် ခြောက် ဆယ် ခြောက် ရက် ပတ်လုံးနေ ရမည်။⁶ သား ယောက်ျားဖြစ်စေ ၊ မိန်းမ ဖြစ်စေ၊ စင်ကြယ် စေခြင်းနေ့ ရက်ကာလစေ့ သောအခါ ၊ မီး ရှို့ရာ ယင် ဘို့ အခါ မလည်သော သိုးသငယ် တကောင်၊ အပြစ် ဖြေရာ ယင်ဘို့ ချိုး ကလေး တကောင်၊ သို့မဟုတ်ခို တကောင်ကို၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့ ယင်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ရမည်။⁷ ယင်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော် ၍ ၊ ထိုမိန်းမ အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုသဖြင့် ၊ သူသည် အသွေး သွန် ခြင်းအပြစ်မှ သန့်ရှင်း ရလိမ့်မည်။⁸ သိုးသငယ် ကို မ တတ်နိုင်လျှင် ၊ ခို နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ ၊ ချိုး ကလေး နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ၊ မီး ရှို့ရာ ယင် ဘို့ တ ကောင် ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယင် ဘို့ တ ကောင် ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ယင် ပုရောဟိတ်သည် သူ့ အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ပြုသဖြင့် ၊ သူသည် သန့်ရှင်း ရလိမ့်မည်။ ဤ ရွှေကား၊ သား ယောက်ျား၊ သားမိန်းမ ကို ဘွားမြင် သော အမိနှင့် ဆိုင်သောတရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

13 တဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ မော ရှေ နှင့် အာ ရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊² လူ သည် ကိုယ် အရေ၌ အဖူး ဖြစ်စေ ၊ ယားနာ ဖြစ် စေ ၊ နူ ကွက် ဖြစ်စေ၊ နူ သော လက္ခဏာ ပေါ် လျှင် ၊ ထိုသူကို ယင်ပုရောဟိတ် အာရုန် ထံ သို့ဖြစ်စေ ၊ သူ ၏သား ယင်ပုရောဟိတ်

တ စုံ တ ယောက် ထံ သို့ဖြစ် စေ ခေါ် ခဲ့ ရမည်။³ ယင် ပုရောဟိတ် သည်၊ ထို သူ၏ အရေ ၌ ပေါ်သော အနာ ကို ကြည့်ရှု သောအခါ၊ အနာ ၌ ရှိ သော အမွှေး သည် ဖြူ လျှင် ၎င်း၊ အနာ သည် အရေ အောက်၌ စွဲ ဟန် ရှိ လျှင် ၎င်း နူနာ မှန်၏။ ယင် ပုရောဟိတ် သည် ထိုသူ ကို ကြည့်ရှု ပြီးမှ ၊ မ စင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။⁴ ကိုယ် အရေ ၌ ရှိသော နူကွက် သည် ဖြူ လျှင် ၎င်း၊ အရေ အောက်၌ စွဲ ဟန် မ ရှိ၊ အမွှေး မ ဖြူ လျှင် ၎င်း၊ ယင် ပုရောဟိတ် သည်၊ အနာ ရှိ သော သူ ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ချုပ် ထား ရ မည်။⁵ သတ္တမ နေ့ ၌ ယင် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ အနာ သည် အရေ ၌ မ တိုးမလျော့ နေလျှင် ၊ တဖန် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ချုပ် ထားရမည်။⁶ တဖန် သတ္တမ နေ့ ၌ ကြည့်ရှု ၍ အနာ သည် အရေ ၌ မ တိုးပွား ၊ ခပ်မည်းမည်း ဖြစ် လျှင် ၊ ထို သူ သည် စင်ကြယ် ၏ဟု ယင်ပုရောဟိတ် စီရင် ရ မည်။ ယားနာသက်သက် ဖြစ်၏။ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ စင်ကြယ် ရ၏။⁷ စင်ကြယ် စေ ခြင်း ငှါ ယင် ပုရောဟိတ် သည် ကြည့်ရှု ပြီး မှ ၊ နောက် တ ဖန် ယားနာ တိုးပွား ပြန် လျှင် ၊ ယင် ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှု ပြန်၍၊⁸ ယားနာ တိုးပွား သည် ကို မြင် သောအခါ ၊ ထို သူ သည် မ စင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။⁹ နူနာ စွဲသောသူ ကို ယင်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ ခေါ် ခဲ့ ရမည်။¹⁰ ယင်ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှု ၍ ၊ အရေ ၌ ထ သော အဖူးနှင့်တကွ အမွှေး သည် ဖြူ လျှင် ၎င်း၊ အဖူး ၌ အသား စို ရှိလျှင် ၎င်း၊¹¹ ကိုယ် အရေ ၌ ဟောင်း သော နူနာ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မ စင်ကြယ်ဟု ယင်ပုရောဟိတ် စီရင်၍ ချုပ် ထား သဖြင့် ၊ သူ သည် မ စင်ကြယ် ဘဲ နေ ရ မည်။¹² နူနာ သည် အရေ ၌ တိုးပွား ၍ အနာ စွဲ သော သူ တ ကိုယ် လုံး ၊ ခေါင်း ထိပ် မှ သည် ခြေဘဝါး တိုင်အောင် ၊ ယင်ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှု လေရာ ရာ ၌ နူနာ နှံ့ပြား လျှင်၊¹³ ထိုသို့ တကိုယ်လုံး အနာ နှံ့ပြား သောသူ သည် စင်ကြယ် ၏ဟု ယင်ပုရောဟိတ် ဆင်ခြင် ၍ စီရင် ရ မည်။ တ ကိုယ် လုံး ဖြူ သည် ဖြစ်၍စင်ကြယ် ၏။¹⁴ သို့မဟုတ် အသား စို ပေါ် လျှင် မ စင်ကြယ်။¹⁵ ယင် ပုရောဟိတ်သည် အသား စို ကို ကြည့်ရှု ၍ ထို သူ သည် မ စင်ကြယ် ဟု စီရင် ရ မည်။ အသား စို သည် မ စင်ကြယ်။ နူနာ အမှန်ဖြစ်၏။¹⁶ အသား စို သည် ခြားနား ၍ ဖြူ ပြန်လျှင် ၊ ယင်ပုရောဟိတ် ထံ သို့တဖန် လာ ရမည်။¹⁷ ယင် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ အနာ ဖြူ ပြန်သည်ကို မြင် လျှင် ၊ ထိုအနာ ရှိသောသူ စင်ကြယ် ၏ဟု ယင်ပုရောဟိတ် စီရင်ရသဖြင့် သူ သည် စင်ကြယ် ၏။¹⁸ ကိုယ် အရေ ၌ အနာစိမ်း ဖြစ် ၍ ပျောက် ပြီး မှ၊¹⁹ အနာ ရွတ်၌ ဖြူ သော အဖူး ဖြစ် စေ ၊ ဖြူ နီ သော အနူ ကွက်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်လာသည်ကို ယင် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍၊²⁰ အရေ အောက်၌ စွဲ ဟန် ရှိ၍ အမွှေး ဖြူ လျှင် ၊ ထို သူ သည် မ စင်ကြယ်ဟု ယင်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ အနာစိမ်း ထဲက ထွက် သော နူနာ ဖြစ်၏။²¹ ယင် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ ဖြူ သော အမွှေး မ ရှိ၊ အရေ အောက်၌ မ စွဲ၊ ခပ်မည်းမည်း ဖြစ်

လျှင် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးချုပ် ထားရမည်။²²အရေ ခွဲ တိုးပွား လျှင် ၊ ထိုသူ သည် မ စင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။²³သို့မဟုတ် နူကွက် မ ရွှေ့ မ တိုးပွား လျှင် အနာစိမ်း ရွတ် ဖြစ်၏။ ထိုသူ စင်ကြယ် ၏ဟု စီရင်ရမည်။²⁴အရေ အသား ခွဲ မီး လောင် နာ ရှိ ၍ ၊ မီးလောင်နာ အသားစိုဉ်း ဖြူ နီ သော နူကွက် ရှိ လျှင်၊²⁵ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ရမည်။ နူကွက် အမွေး ဖြူ ၍ အရေ အောက်၌ စွဲဟန် ရှိ လျှင် ၊ မီး လောင်နာ ထဲက ထွက် သော နူနာ ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် မ စင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာ မှန်၏။²⁶ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ နူကွက် ၌ ဖြူ သော အမွေး မ ရှိ၊ အရေ အောက်၌ မ စွဲ၊ ခပ်မည်းမည်း ဖြစ်လျှင် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ထိုသူ ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးချုပ် ထားရမည်။²⁷သတ္တမ နေ့ ၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ နူကွက်သည် အရေ ခွဲ တိုးပွား လျှင် ၊ ထိုသူ သည် မ စင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။²⁸သို့မဟုတ် နူကွက် မ ရွှေ့အရေ ခွဲ မ တိုးပွား ခပ်မည်း မည်း ဖြစ်လျှင် ၊ မီး လောင်နာ အဖူး ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် စင်ကြယ် ၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင် ရ မည်။ မီး လောင် သော အနာရွတ် သက်သက်ဖြစ်၏။²⁹ယောက်ျား မိန်းမ သည်လည်း ၊ ခေါင်း ၌ ဖြစ် စေ ၊ မေး ၌ ဖြစ် စေ၊ အနာ ပေါက်၍၊³⁰ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ အရေ အောက်၌ စွဲဟန် နှင့်တကွ အမွေး ဝါဝါ ပါးပါး ရှိလျှင် ၊ ထိုသူ မ စင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ ခေါင်း ၌ဖြစ် စေ ၊ မေး ၌ဖြစ် စေ၊ ဗောက် နူနာ ဖြစ်၏။³¹ထို အနာ ကို ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ အရေ အောက်၌ စွဲ ဟန် မ ရှိ၊ နက် သော အမွေး လည်း မ ရှိ လျှင် ၊ ထို အနာ ပေါက် သော သူကို၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးချုပ် ထား ရမည်။³²သတ္တမ နေ့ ၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ အနာ မ တိုးပွား ၊ ပါးသော အမွေး မ ရှိ ၊ အရေ အောက်၌ စွဲဟန် လည်း မ ရှိလျှင်၊³³ထိုသူ၏ အမွေးကိုရိတ် ရမည်။ အနာ အမွေးကိုကား မ ရိတ် ရ။ တဖန် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးချုပ် ထား ရမည်။³⁴သတ္တမ နေ့ ၌ ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ကြည့်ရှု ၍ အရေ ခွဲ အနာ မ တိုး ပွား ၊ အရေ အောက်၌ မ စွဲ လျှင် ၊ ထို သူ သည် စင်ကြယ် ၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ စင်ကြယ် ရ၏။³⁵စင်ကြယ် စေ ပြီး မှ ၊ နောက် တဖန် ဗောက် နူနာ တိုး ပွား လျှင်၊³⁶ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ပြန်၍ အနာ တိုးပွား သည် မှန်လျှင် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ဝါ သော အမွေး ကို မ ရှာ ရ။ ထိုသူ သည် မ စင်ကြယ်။³⁷သို့မဟုတ် ဗောက် နူနာ သည် ရပ် နေ ဟန်ရှိ၍ နက် သော အမွေး ပေါက် လျှင် ၊ အနာ ပျောက် ၍ ထိုသူ သည် စင်ကြယ် သောကြောင့် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် က ထိုသူ သည် စင်ကြယ် ၏ဟု စီရင် ရ မည်။³⁸ယောက်ျား မိန်းမ သည် လည်း ၊ ကိုယ် အရေ ခွဲ ဖြူ သော နူကွက် ရှိ ၍၊³⁹ယဇ် ပုရောဟိတ် သည်

ကြည့်ရှု သောအခါ မွဲ သော အဆင်းရှိလျှင်၊ အရေ ခွဲ ပေါက် သော ညှင်း ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် စင်ကြယ် ၏။⁴⁰ဆံပင် ကျွတ် သောသူ သည်၊ ခေါင်းပြောင် သော်လည်း စင်ကြယ် ၏။⁴¹နဖူး ဆံ ကျွတ် သောသူ သည် နဖူးပြောင် သော်လည်းစင်ကြယ် ၏။⁴²ပြောင် သော ခေါင်း၌ ဖြစ် စေ ၊ ပြောင် သော နဖူး၌ ဖြစ် စေ၊ ဖြူ နီ သော အနာ ပေါက် လျှင် ၊ ထိုပြောင်ရာ၌ ပေါက်သော နူနာ ဖြစ်၏။⁴³ထိုအခါ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ ကိုယ် အရေခွဲ နူနာ ထင် သကဲ့သို့ ၊ ပြောင် ရာ၌ ပေါက်သော အနာ ၏အဖူး ဖြူ နီ လျှင်၊⁴⁴ထိုသူ သည် မ စင်ကြယ်။ လူ နူ ဖြစ်၏။ ခေါင်း ၌ အနာ ပေါက် သောကြောင့်၊ အလျှင်း မ စင်ကြယ် ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင် ရ မည်။⁴⁵နူနာ စွဲ သော သူ သည် စုတ် သော အဝတ် ကို ဝတ် ရ မည်။ ခေါင်း ကို မ ဖုံး၊ အထက် နှုတ်ခမ်းကို ဖုံး လျက် ၊ မ စင်ကြယ်၊ မ စင်ကြယ်ဟု ဟစ်ကြော် ရမည်။⁴⁶ထိုအနာ စွဲသည် ကာလ ပတ်လုံး ၊ သူသည် ညစ်ညူး ၏ မ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍တယောက် တည်းနေ ရမည်။ သူ နေရာ သည် တပ် ပြင် မှာ ရှိ ရမည်။⁴⁷ငင်း နှင်း နူနာ စွဲ သော အဝတ် သည်၊ ပိတ် အဝတ် ဖြစ်စေ ၊ သိုးမွေး အဝတ်ဖြစ်စေ၊⁴⁸ရက်ကန်း ပင်ဖြစ်စေ ၊ ရက်ကန်း သားဖြစ်စေ၊ သားရေ ဖြစ်စေ၊ သားရေ နှင့် လုပ် သော အသုံးအဆောင် ဖြစ်စေ၊⁴⁹အဝတ် ၌ စွဲသောအနာသည် ခပ်စိမ်းစိမ်း ၊ ခပ်နီနီ ရှိလျှင်၊ နူနာ ဖြစ် ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ပြ ရမည်။⁵⁰ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် အနာ စွဲသော အဝတ်ကို ကြည့်ရှု ၍ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး လုံခြုံ စွာ ထား ရမည်။⁵¹သတ္တမ နေ့ ၌ တဖန် ကြည့်ရှု ၍ အဝတ် ၌ အနာ တိုး ပွား လျှင် ၊ ရက်ကန်း ပင် ဖြစ် စေ ၊ ရက်ကန်း သား ဖြစ် စေ၊ သားရေ ဖြစ် စေ ၊ သားရေနှင့် လုပ် သော အရာ ဖြစ်စေ၊ မ စင်ကြယ်။ စားတတ်သော နူနာ စွဲပြီ။⁵²ထို အဝတ် ကို မီး ရှို့ ရမည်။ စား တတ် သော နူနာ စွဲ သော ရက်ကန်း ပင်၊ ရက်ကန်း သား၊ ပိတ် အဝတ်၊ သိုးမွေး အဝတ်၊ သားရေ အသုံး အဆောင်ကို မီး ရှို့ ရမည်။⁵³ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ ရက်ကန်း ပင်၊ ရက်ကန်း သားအဝတ် ၊ သားရေ အသုံး အဆောင်၌ အနာ မ တိုး ပွား လျှင်၊⁵⁴အနာ စွဲ သော အရာ ကို ဆေး လျော် စေ မည်အကြောင်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင် ၍ တဖန် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး လုံခြုံ စွာ ထားရမည်။⁵⁵ဆေး လျော် ပြီးမှ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ပြန်၍ ၊ အနာ မ တိုးပွား သော်လည်း ၊ အဆင်း မ ခြားနား လျှင် ၊ မ စင်ကြယ်။ မီး ရှို့ ရမည်။ အတွင်း ၌ ဖြစ်စေ ၊ ပြင် ၌ ဖြစ် စေ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းရှိ၏။⁵⁶ဆေး လျော်ပြီးမှ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု ၍ အနာ သည် ခပ်မည်းမည်း ဖြစ်လျှင် ၊ အဝတ် ၊ သားရေ ၊ ရက်ကန်း ပင်၊ ရက်ကန်း သား ထဲ က အနာ ကွက် ကို ဆုတ် ဖဲ့ ရ မည်။⁵⁷နောက် တဖန် ထိုရက်ကန်း ပင်၊ ရက်ကန်း သားအဝတ် ၊ သားရေ အသုံး အဆောင်၌ အနာပေါ်ပြန်လျှင် ၊ တိုးပွား တတ်သော အနာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့အနာ စွဲသောဥစ္စာကို မီး ရှို့ ရမည်။⁵⁸ရက်ကန်း ပင်၊ ရက်ကန်း သားအဝတ် ၊ သားရေ အသုံး အဆောင်ဟူသမျှ ကို

ဆေး လျှော်၍ အနာ ပျောက် လျှင် ၊ ဒုတိယ အကြိမ် ဆေး လျှော်၍ စင်ကြယ် ရ၏။⁵⁹ ဤရွှေကား ၊ စင်ကြယ် သည် ၊ မ စင်ကြယ်သည် ကို စီရင်စေခြင်းငှါ ၊ နူနာ စွဲသော ပိတ် အဝတ် ၊ သိုးမွေး အဝတ် ၊ ရက်ကန်း ပင် ၊ ရက်ကန်း သား ၊ သားရေ အသုံး အဆောင်တို့နှင့်ဆိုင် သောတရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

14 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² နူနာ စွဲသော သူ သည် စင်ကြယ် စေသောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရား ဟူမူကား၊³ ထို သူကို ယစ်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ခေါ်ခဲ့ပြီးမှ ယစ် ပုရောဟိတ်သည် တပ် ပြင် သို့ ထွက် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ နူနာ ပျောက် သည်မှန် လျှင်⁴ စင်ကြယ် စေခြင်းကို ခံရသောထိုသူအဘို့ ၊ အသက် ရှင်၍ စင်ကြယ် သော ငှက် နှစ် ကောင် ၊ အာရစ် သစ်သား ၊ နီမောင်း သော ကြိုး ၊ ဟုသုပ် ပင်ညွန့်တို့ကို မှာ လိုက်၍၊⁵ စီး သောရေ ကိုထည့် သော မြေ အိုး ထဲ ၌ငှက် တ ကောင် ကိုသတ် စေပြီးမှ၊⁶ အာရစ် သစ်သား ၊ နီမောင်း သောကြိုး ၊ ဟုသုပ် ပင်ညွန့်နှင့်တကွ ၊ အသက် ရှင်သော ငှက် ကိုယူ ၍ ၊ ငှက် သွေး ရောပြီးသော ရေ၌ နှစ် ပြီးလျှင်၊⁷ နူနာစင်ကြယ် စေရသော လူအပေါ်မှာ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်ဖြန်း ၍ ၊ ထိုသူ သည် စင်ကြယ် သည်ဟု စီရင်ရမည်။ ထိုနောက် အသက် ရှင်သော ငှက် ကို ဟင်းလင်း သော အရပ် ၌ လွှတ် လိုက် ရမည်။⁸ စင်ကြယ် စေရသောသူသည် မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ၊ မိမိ ဆံပင် ကို အကုန် အစင်ရိတ် ပြီးမှ ၊ စင်ကြယ် စေခြင်းငှါ ရေချိုး ရမည်။ ထိုနောက် ၊ တပ် ထဲ သို့ ဝင် ၍ ၊ မိမိ တဲ ပြင် ၌ ခုနစ် ရက် နေ ရ မည်။⁹ သတ္တမ နေ့ ၌ မိမိ ဆံပင် ၊ မှတ်ဆိတ် ၊ မျက်ခန်းမွေး အစ ရှိသော ကိုယ်မွေး ရှိသမျှ ကို ရိတ် ၍ ၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ပြီး မှ ၊ ရေချိုး ၍ စင်ကြယ် ရ၏။¹⁰ အငွေမ နေ့ ၌ လည်း ၊ အပြစ် မရှိ၊ အခါ မလည်သော သိုးသွယ် အထီးနှစ် ကောင် ၊ အမ တကောင် ကို၎င်း ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဘို့၊ ဆီ ရော သော မုန့်ညက် သုံး ဩ မဲနှင့် ဆီ တ လောဃ ကို၎င်း ယူ ပြီးလျှင်၊¹¹ စင်ကြယ် စေသော ယစ် ပုရောဟိတ်သည် ၊ စင်ကြယ် စေအပ်သော လူ ကို ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နား ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထို ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ ဆက် ရမည်။¹² သိုးသွယ် အထီးတကောင် ကို ယူ ပြီးလျှင် ဒုစရိုက် ဖြေရာ ယစ်ဘို့ ပူဇော် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် ၌ ချီလွှဲ သော ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီ တလောဃ နှင့်တကွ ချီလွှဲ ရမည်။¹³ ထိုသိုးသွယ် ကို အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ကောင် ၊ မီး ရှို့ ရာယစ်ကောင်ကိုသတ် ရာအရပ် ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန ၌ သတ် ရမည်။ အကြောင်း မူကား ၊ အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ကောင်ကို ၊ ယစ်ပုရောဟိတ် ယူပိုင်သ ကဲ့သို့ ဒုစရိုက် ဖြေရာ ယစ် ကောင် ကို ယူပိုင်၏။ အလွန် သန့်ရှင်း ပေ၏။¹⁴ ယစ် ပုရောဟိတ် သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ဖြေ ရာ ယစ်ကောင်အသွေး ကိုယူ ၍ စင်ကြယ် စေရသောသူ၏ လက်ျာ နား ပျဉ်း ၌ ၎င်း ၊ လက်ျာ လက်မ ၊ လက်ျာ ခြေမ ၌ ၎င်း ၊ ထည့် ရ မည်။¹⁵ ဆီအချို့ကိုလည်း ယူ၍ ၊ မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌ လောင်းပြီး

လျှင်၊¹⁶ ထို ဆီ ကို မိမိ လက်ျာ လက်ညှိုး နှင့် တို့ယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်ဖြန်း ရမည်။¹⁷ မိမိ လက် ၌ ကြွင်း သောဆီ ကို စင်ကြယ် စေရသောသူ ၎်၏ လက်ျာ နား ပျဉ်း ၌ ၎င်း ၊ လက်ျာ လက်မ ၊ လက်ျာ ခြေမ ၌ ၎င်း ရှိသောဒုစရိုက် ဖြေရာ ယစ် ကောင်အသွေး အပေါ်မှာ ထည့် ရမည်။¹⁸ မိမိလက် ၌ ကြွင်း သေး သောဆီ ကို ၊ စင်ကြယ် စေရသောသူ ၎်၏ခေါင်း ပေါ်မှာ လောင်း ၍ ထိုသူ အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပြုရမည်။¹⁹ ထိုမှတစ်ပါး ၊ စင်ကြယ် စေရသော သူအဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းငှါ ၊ အပြစ် ဖြေရာယစ်ကို ပူဇော် ၍ ၊ နောက် တဖန် မီး ရှို့ရာယစ်ကောင် ကိုသတ် ရမည်။²⁰ မီး ရှို့ရာယစ်ကောင်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ကို ယစ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော် သဖြင့် ထိုလူအဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ပြု၍ ၊ သူသည် သန့်ရှင်း ရ၏။²¹ ထိုသူ သည် ဆင်းရဲ ၍ ဤမျှ လောက် မ တတ် နိုင်လျှင် ၊ ချီလွှဲ ၍ မိမိ အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ပြု စရာဘို့ ၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယစ် သိုးငယ် တကောင် ကို၎င်း ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ဆီ ရော သော မုန့်ညက် တဩမဲနှင့် ဆီ တလော ဃ ကို၎င်း ၊²² တတ်နိုင် သမျှအတိုင်း ၊ ခို နှစ် ကောင် ၊ သို့မဟုတ် ချိုး ကလေး နှစ် ကောင် ၊ အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ဘို့ တကောင် ၊ မီး ရှို့ရာ ယစ်ဘို့ တ ကောင် ကို၎င်း ယူ၍၊²³ မိမိ စင်ကြယ် ခြင်း အ လို ငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်တွင် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား ၊ ယစ်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ ၊ အငွေမ နေ့ ၌ ဆောင် ခဲ့ပြီးမှ၊²⁴ ယစ် ပုရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ဖြေရာ ယစ်သိုးသွယ် နှင့် ဆီ တ လောဃ ကို ယူ ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ချီလွှဲ ရာပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ချီလွှဲ ရမည်။²⁵ ထိုသိုးသွယ် ကိုသတ် ပြီးလျှင် ၊ အသွေး ကို ယူ ၍ စင်ကြယ် စေရသောသူ၏ လက်ျာ နား ပျဉ်း ၌ ၎င်း ၊ လက်ျာ လက်မ ၊ လက်ျာ ခြေမ ၌ ၎င်း ထည့် ရမည်။²⁶ ဆီ အချို့ကိုလည်း မိမိလက်ဝဲ လက်ဝါး ၌ လောင်း ပြီးလျှင်၊²⁷ ထို ဆီ ကို မိမိ လက်ျာ လက်ညှိုး နှင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်ဖြန်း ရမည်။²⁸ မိမိ လက် ၌ ကြွင်းသောဆီ ကို စင်ကြယ် စေရသောသူ၏ လက်ျာ နား ပျဉ်း ၌ ၎င်း ၊ လက်ျာ လက်မ ၊ လက်ျာ ခြေမ ၌ ၎င်း ရှိ သောဒုစရိုက် ဖြေရာ ယစ်ကောင်အသွေး ပေါ်မှာထည့် ၍၊²⁹ မိမိ၌ ကြွင်း သေးသော ဆီ ကို ထိုလူခေါင်း အပေါ်မှာ လောင်း ၍ ၊ သူ အ ဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပြုရမည်။³⁰ ထို သူသည် တတ် နိုင်သမျှအတိုင်း ခို နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ ၊ ချိုး ကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊³¹ အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ တကောင် ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ နှင့်တကွ မီး ရှို့ရာ ယစ်ဘို့ တကောင် ကို ဆောင်ခဲ့၍ ၊ ယစ် ပုရောဟိတ်သည် ပူဇော်လျက် ၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပြုရမည်။³² ဤ ရွှေကား ၊ နူနာ စွဲ၍ မိမိ စင်ကြယ် စေ ခြင်းငှါ ၊ မ တတ် နိုင်အောင် ဆင်းရဲသောသူနှင့် ဆိုင်သော တရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။³³ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊³⁴ သင် တို့ပိုင်

ထိုက်ရာ၊ ငါ ပေး သော ခါနာန် ပြည် သို့ သင်တို့ရောက် သောအခါ ၊ သင် တို့နေရာ ထို ပြည် တွင် အိမ် တစ် တစ် ခု၌ နှုနာ ကို ငါစွဲ စေ လျှင် ၎င်း³⁵အိမ်ရှင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံ သို့သွား ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အိမ် ကို နှုနာ စွဲဟန် ရှိပါ၏ဟု ပြောဆို လျှင် ၎င်း၊³⁶ထို အိမ် ၌ ရှိ သမျှ တို့သည် ၊ မ စင်ကြယ် ရာ သို့ ရောက် မည် ကို စိုးရိမ်၍ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် နှုနာ ကို အကြည့် အရှုမ ဝင်မှီ၊ ရှိသမျှကို ထုတ် စေ ခြင်းငှါ စီရင် ရမည်။ ထိုနောက် ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ထိုအိမ် ကို အကြည့် အရှုဝင် ၍ ၊³⁷အနာ ကို ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ ကျောက်ထရံ ချိုင့်ရာတို့၌ ခပ်စိမ်းစိမ်း ၊ ခပ်နီနီ ဖြစ်၍ ၊ ကျောက်ထရံ ထဲ ၌အနာစွဲ ဟန် ရှိလျှင်၊³⁸အိမ် တံခါး ပြင်သို့ ထွက် ၍ ၊ ထိုအိမ် ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးပိတ် ထား ရမည်။³⁹သတ္တမ နေ့ ၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် အကြည့် အရှုလာ ၍ ၊ ကျောက်ထရံ၌ အနာ တိုးပွား လျှင်၊⁴⁰အနာ စွဲသော ကျောက် တို့ကို နှုတ် ပယ်၍ ၊ မြို့ပြင် မ စင်ကြယ်သော အရပ် ၌ ပစ် ထားစေခြင်းငှါ ယဇ် ပုရောဟိတ် စီရင် ၍ ၊⁴¹ထိုအိမ် ကို အတွင်း ပတ်လည်၌ ခြစ် စေရမည်။ ခြစ် ၍ကျသော အမှုန့် ကို လည်း မြို့ပြင် မ စင်ကြယ်သော အရပ် ၌ သွန် ပစ် ရမည်။⁴²အ ရင်ကျောက် အစား ၌ အခြား သော ကျောက် ကို ယူ ၍ ထည့်ပြီး လျှင် ၊ အသစ် သော အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံ ရမည်။⁴³ထိုသို့ ကျောက် ကို နှုတ် ပယ်၍ အိမ် ကို ခြစ် ခြင်း၊ အသစ်မွမ်းမံ ခြင်းကို ပြုပြီးမှ ၊ တ ဖန် အနာစွဲ ပြန်လျှင်၊⁴⁴ယဇ်ပုရောဟိတ် လည်း အကြည့် အ ရှုလာ ၍ ထိုအိမ် ၌ အနာ တိုးပွား သည် မှန်လျှင်၊ စားတတ်သော နှုနာ ဖြစ်၏။ ထိုအိမ် သည် မစင်ကြယ် သောကြောင့်၊⁴⁵ကျောက် ၊ သစ်သား ၊ အင်္ဂတေ ရှိသမျှ ကို ဖြိုဖျက် ၍ ၊ မြို့ပြင် မ စင်ကြယ် သော အရပ် သို့ ယူ သွား ရမည်။⁴⁶ထိုမှ တ ပါး၊ ထိုအိမ် ကို ပိတ် ထားသည် ကာလ ပတ်လုံး ၊ အထဲ သို့ ဝင် မိသောသူသည် ၊ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။⁴⁷ထိုအိမ် ၌ အိပ် သောသူ ၊ စား သောက် သောသူသည် ၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ရမည်။⁴⁸ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် အကြည့် အရှုလာ သောအခါ ၊ အိမ် ကို အသစ်မွမ်းမံ ပြီးမှ အနာ မ တိုးပွား လျှင် ၊ အနာ ပျောက် သောကြောင့် ထိုအိမ် သည် စင်ကြယ် ၍ စီရင် ရမည်။⁴⁹ထိုအိမ် ကို စင်ကြယ် စေ ခြင်းငှါ ငှက် နှစ် ကောင်၊ အာရဇ် သစ်သား ၊ နီမောင်း သောကြိုး ၊ ဟုသု ပ် ပင်ညွန့် တို့ကိုယူ ၍ ၊⁵⁰စီး သောရေ ကို ထည့်သောမြေ အိုး ထဲ ၌ငှက် တကောင် ကိုသတ် ပြီးမှ၊⁵¹အာရဇ် သစ်သား ၊ ဟုသုပ် ပင် ညွန့်၊ နီ သောကြိုး ၊ အသက် ရှင်သော ငှက် ကို ယူ ၍ ငှက် သွေး ရော သော ရေ ၌ နှစ် ပြီးလျှင် ၊ ထိုအိမ် ကို ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်ဖြန်း ရမည်။⁵²ထိုသို့ ငှက် သွေး အစရှိသည်တို့နှင့် ထိုအိမ် ကို စင်ကြယ် စေ ပြီးမှ၊⁵³အသက် ရှင်သော ငှက် ကို မြို့ပြင် ဟင်းလင်း သော အရပ် ၌ လွှတ် လိုက်၍ ၊ ထိုအိမ် အဘို့ ၊ အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြု လျှင် ၊ စင်ကြယ် ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။⁵⁴ဤ ရွှေ့ကား၊ စင်ကြယ် သည် ၊ မ စင်ကြယ်သည်ကို ပိုင်းခြား ၍ သိစေခြင်းငှါ ၊ ဗောက်နှုနာ အစရှိ

သော နှုနာ အမျိုးမျိုး ၊ အဝတ် ၌ စွဲသောနှုနာ ၊ အိမ် ၌ စွဲသောနှုနာ၊ အဖူး ၊ ယားနာ ၊ နှုကွက် နှင့်ဆိုင်သော နှုနာ တရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵⁵⁵⁶⁵⁷

15²တဖန် မောရှေ နှင့် အာရုန် အား ထာဝရဘုရား က၊ 2သင် တို့သည် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ရိနာ စွဲသော ယောက်ျား သည် မ စင်ကြယ်။³အစဉ်ယို သည် ဖြစ်စေ ၊ တ ခါ တ လေ ရပ် သည် ဖြစ်စေ၊ ထိုသူ သည် မ စင်ကြယ်။⁴အိပ် သမျှ ထိုင် သမျှ သော အိပ် ရာထိုင်ရာတို့သည်လည်း မ စင်ကြယ်။⁵သူ ၍၏အိပ်ရာ ကို ထိ သော သူ ၊ သူ့ထိုင်ရာ အပေါ်မှာ ထိုင် သော သူ ၊ သူ၏ကိုယ် ကို ထိ သောသူ ၊ သူ၏တံထွေး ထိမိသောသူသည် ၊ မိမိ အဝတ် ကိုလျှော် ၍ကိုယ်ကို ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။⁶⁷⁸⁹ရိနာ စွဲသော သူ စီး သော ကုန်းနီး လည်း မ စင်ကြယ်။¹⁰သူ အောက် ၌ရှိ သော အရာ ကို ထိ သောသူသည် ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်။ ထိုအရာ တစ်ခုကို ဆောင် သော သူသည် ၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ကိုယ်ကို ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ် ဖြစ်၏။¹¹ရိနာ စွဲသောသူသည် ၊ လက် မ ဆေး ဘဲ သူတပါး ကို လက်နှင့်ထိ လျှင် ၊ ထိုသူသည် မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ကိုယ်ကို ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ် ဖြစ်၏။¹²ရိနာ စွဲသော သူ ထိ သော မြေ တန်ဆာ ကို ခွဲ ရမည်။ သစ်သား တန်ဆာ ကို ရေ နှင့် ဆေး ရမည်။¹³ရိနာ စွဲသောသူသည် အနာ ပျောက်သောအခါ ၊ ပျောက်သောနေ့က စ၍ ၊ ခုနစ် ရက် လွန် မှ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ၊ စီး သောရေ နှင့် ကိုယ် ကိုချိုး သဖြင့် စင်ကြယ် ရ၏။¹⁴အဋ္ဌမ နေ့ ၌ လည်း ၊ ခို နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ ၊ ချိုး ကလေး နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ၊ တ ခုခု ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တံခါး နားသို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ပေး ရ မည်။¹⁵ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ဘို့တ ကောင် ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ် ဘို့တ ကောင် ကို ပူဇော် ၍ ၊ ရိနာစွဲ သော သူ အဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြု ရ မည်။¹⁶ယောက်ျား သည် သုတ် ရည် ထွက် လျှင် တ ကိုယ်လုံး ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။¹⁷သုတ် ရည် ထိ သော အဝတ် ၊ သားရေ ရှိသမျှ တို့ကို ရေ နှင့် လျှော် ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။¹⁸ယောက်ျား သည် မိန်းမ နှင့် သံဝါသ ပြုလျှင် ၊ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။¹⁹မိန်းမ သည် ဥတု ရောက် လျှင် ၊ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ဥတု မစင် ကြယ်ရာ၌ နေ ရမည်။ သူ့ ကို ထိ သောသူသည် ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။²⁰ဥတု မစင် ကြယ်လျက် အိပ် သမျှ ၊ ထိုင် သမျှ တို့သည် မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။²¹သူ ၍၏အိပ်ရာ ၊ သူ၏ထိုင် ရာ ကို ထိ သောသူသည် ၊ မိမိ အဝတ် ကိုလျှော် ၍ ကိုယ်ကို ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။²²²³²⁴သူ၏နေရာ ထိုင် ရာစွန်းလျှင် ၊ ထိုနေရာထိုင်ရာကို ထိ

သောသူသည် ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။²⁵ ဥတု ရောက်သော မိန်းမနှင့် သံဝါသ ပြုသော သူသည် ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံး မ စင်ကြယ်၊ အိပ်ရာ ရှိသမျှ လည်း မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။²⁶ ဥတု မစင်ကြယ်ရာ ကာလလွန် မှ၊ သွေးယိုနာမပျောက်လျှင်၊ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် ဥတု မစင်ကြယ်လျက် နေရသကဲ့သို့ မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။²⁷ အနာ မပျောက်မှီ တိုင်အောင် သူ၏အိပ်ရာ သည် ဥတု မစင်ကြယ်သော အိပ်ရာ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ထိုင် ရာသည်လည်း ထိုကဲ့သို့ ၎င်း မစင်ကြယ် ဖြစ် ကြ၏။²⁸ ထိုအရာတို့ကို ထိ သောသူသည်လည်း မ စင်ကြယ်သောကြောင့် ၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ကိုယ်ကို ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။²⁹ ထိုမိန်းမသည် သွေးယိုနာ ပျောက် ၍ ခုနှစ် ရက် လွန် လျှင် စင်ကြယ် လိမ့်မည်။³⁰ အဋ္ဌမနေ၌ ခို နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ ၊ ချိုး ကလေး နှစ် ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ဆောင် ခဲ့ရမည်။³¹ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဘို့တ ကောင် ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ်ဘို့တ ကောင် ကို ပူဇော် ၍ ၊ ဥတု မစင်ကြယ်သော မိန်းမ အဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။³² ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မိမိ တို့တွင် ရှိသောငါ့ တဲ တော်ကို ညစ်ညူး စေ၍ ၊ မိမိ တို့ မ စင်ကြယ်ရာ၌ မ သေ စေခြင်းငှါ ၊ သူ တို့ကို မ စင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ကင်းစင် စေရမည်။³³ ဤ ရွှေ့ကား၊ ရိနာ စွဲသောသူ၊ သုတ်ရည် ထွက် ၍ညစ်ညူးသောသူ၊

16 ဥတု ရောက်သော မိန်းမ ၊ သံဝါသပြုသော ယောက်ျား မိန်းမ ၊ မ စင်ကြယ် သော မိန်းမနှင့် သံဝါသ ပြုသော ယောက်ျား စောင့်ရသော တရား ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့် တော် မှု ၏။² အာ ရန် ၏ သား နှစ် ယောက် တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပူဇော် ၍ သေ သောနောက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊³ သင် ၏အစ်ကို အာရုန် သည် သေ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် အထဲ ၊ သေတ္တာ အပေါ်မှာ တင် သော အဖုံး ကို ကွယ်ကာ သော ကုလားကာ အတွင်း သို့ အခါခပ်သိမ်း မ ဝင် စေ ခြင်း ငှါ ဆင့်ဆို လော့။ ငါသည် သေတ္တာ အဖုံး အပေါ်၊ မိုဗ်းတိမ် ၌ ထင်ရှား မည်။⁴ အာရုန် သည် သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်အထဲ သို့ အဘယ်သို့ဝင် ရမည်နည်းဟုမူကား၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဘို့ အသက်ပျို့ သော နွား ထီးတကောင်၊ မီး ရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုး ထီးတကောင်ပါရမည်။⁵ သန့်ရှင်း သော ပိတ်ချော အင်္ကျီ ၊ ပိတ်ချော ပေါင်းဘီ ကို ဝတ် ၍ ၊ ပိတ်ချော ခါးပန်း ကို စည်း ရမည်။ ပိတ်ချော ဗေါင်း ကို လည်း ဆောင်း ရမည်။ ထို အဝတ် တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့်၊ ကိုယ်ကို ရေချိုး ပြီးမှ ဝတ်ဆင် ရမည်။⁶ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ်ဘို့ ဆိတ် သငယ်နှစ် ကောင်၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ သိုး တကောင် ကို၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် လက်မှ ခံယူ ရမည်။⁷ အာရုန် သည် မိမိ နှင့်ဆိုင်သော မိမိအပြစ် ဖြေရာ

ယဇ်နွား ကို ပူဇော် ၍ ၊ မိမိ အဘို့ နှင့် မိမိ အိမ်သူ များ အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။⁸ ဆိတ် နှစ် ကောင်ကိုလည်း ယူ ၍ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆက် ရမည်။⁹ အာရုန် သည် ထိုဆိတ် နှစ် ကောင်ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ စာရေးတံ တ တံ၊ လွတ်လပ် လဟာအဘို့ တ တံ၊ စာရေးတံ နှစ်တံ ချ ၍၊¹⁰ ထာဝရဘုရား အဘို့ စာရေးတံ ကျ သော ဆိတ် ကို ဆောင် ခဲ့၍ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော် ရမည်။¹¹ လွတ်လပ် လဟာအဘို့ စာရေးတံ ကျ သော ဆိတ် ကို၊ အသက် ရှင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆက် ၍၊ သူ့အပေါ်မှာ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ တော၌ လွတ်လပ် လဟာသို့ လွတ် လိုက်ရမည်။¹² အာရုန် သည် မိမိ နှင့် ဆိုင်သော အပြစ် ဖြေရာယဇ်နွား ကို ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ မိမိ အဘို့ နှင့် မိမိ အိမ်သူ အိမ်သားများအဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြု၍ ၊ မိမိ နှင့် ဆိုင်သော အပြစ် ဖြေရာယဇ်နွား ကိုသတ် ရမည်။¹³ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် ယဇ် ပလ္လင်မီးခဲ နှင့် ပြည့် သောလင်ပန်း ကို ကိုင် လျက် ၊ ညက်စွာသော နံ့သာ ပေါင်းမွှေးအမှုန်ကို မိမိ လက် ၌ အပြည့် ယူ၍၊ ကုလားကာ အတွင်း သို့ ဆောင် သွားရမည်။¹⁴ ထိုအခါ သူသည်သေ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ နံ့သာပေါင်းအခိုးအငွေ့သည် သက်သေခံ ချက် အပေါ်မှာ ရှိသော သေတ္တာ အဖုံး ကို မှန်း စေ ခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ နံ့သာ ပေါင်းကို မီး ပေါ်မှာ တင် ရမည်။¹⁵ နွား အသွေး အချို့ကိုလည်းယူ ၍ ၊ အရှေ့ မျက်နှာဘက် သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌ လက်ညှိုး နှင့် ဖြန်း ရ မည်။ သေတ္တာဖုံး ရှေ့၌ လည်း ခုနှစ် ကြိမ် တိုင်အောင်လက်ညှိုး နှင့် ဖြန်း ရမည်။¹⁶ ထို နောက် လူ များနှင့်ဆိုင်သော အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဆိတ် ကိုသတ် ၍ ၊ အသွေး ကို ကုလားကာ အတွင်း သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ နွား အသွေး ကို ဖြန်း သကဲ့သို့ ၊ သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌ ၎င်း၊ ရှေ့၌ ၎င်း ဖြန်း ရမည်။¹⁷ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ မ စင်ကြယ်သော အပြစ်ကြောင့် ၎င်း ၊ ပြစ်မှား သော အပြစ် အမျိုးမျိုး တို့ ကြောင့် ၎င်း ၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ မ စင်ကြယ် သော အပြစ် ထဲ မှာ နေ ရသော ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အဘို့ ပြု ရမည်။¹⁸ သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်၌ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ ဝင် သောအခါ ၊ မိမိ အဘို့ ၊ မိမိ အိမ်သူ အိမ်သားများအဘို့ ၊ ကုသရေလ ပရိသတ် အပေါင်း တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကိုပြု၍ မထွက် မှီတိုင်အောင် ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ထဲ မှာ အဘယ်သူ မှ မ နေ ရ။¹⁹ နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် ယဇ် ပလ္လင်သို့ ထွက် လာ၍ ၊ ထို ပလ္လင် အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ နွား အသွေး ၊ ဆိတ် အသွေး ကို ယူ ၍ ယဇ် ပလ္လင်ပတ်လည် ဦးချို တို့၌ ထည့် ရမည်။²⁰ ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌လည်း ၊ ထိုအသွေး ကို လက်ညှိုး နှင့် ခုနှစ် ကြိမ် တိုင်အောင်ဖြန်း ၍ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ မ စင်ကြယ် သော အပြစ်မှ စင်ကြယ် သန့်ရှင်း စေရမည်။²¹ ထိုသို့ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်အဘို့ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အဘို့၊ ယဇ် ပလ္လင်

အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြီးစီး ပြီးမှ ၊ အသက် ရှင်သော ဆိတ် ကို ဆောင် ခဲ့ရမည်။²² အာရုန် သည် အသက် ရှင်သော ဆိတ် ခေါင်း ပေါ်မှာ လက် နှစ် ဘက်ကို တင် လျက် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ ဒုစရိုက် မှစ၍ ပြစ်မှား သောအပြစ် အမျိုးမျိုး ရှိသမျှ တို့ကို ဘော်ပြု ၍ ၊ ဆိတ် ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် ထားပြီးလျှင် ၊ တော်လျော် သော လူ တွင် တော သို့ စေလွှတ် ရမည်။²³ သူ တို့အပြစ် ရှိသမျှ ကို၊ လူမ နေသောအရပ် သို့ ဆောင် သွားသော ထိုဆိတ် ကို တော ၌ လွှတ် လိုက် ရမည်။²⁴ တဖန် အာရုန် သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ထဲ သို့ဝင် ၍ ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ထဲ သို့ အရင် ဝင် သောအခါ ၊ ဝတ် သော ပိတ်ချော အဝတ် ကို ချွတ် ၍ ထို အရပ်၌ ထား ရမည်။²⁵ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ၌ ကိုယ် ကို ရေချိုး ၍ ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဝတ် ပြီးမှ တဖန် ထွက် လာ၍ ၊ မိမိ မီး ရှိရာယဇ်၊ လူ များမီး ရှိ ရာယဇ်ကို ပူဇော် သဖြင့် ၊ မိမိ အဘို့နှင့် လူ များအဘို့ အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြုရမည်။²⁶ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ကောင်ဆီဥ ကို ယဇ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီး ရှိရမည်။²⁷ လွတ်လပ် လဟာသို့ ဆိတ် ကို လွှတ် လိုက် သောသူသည်လည်း မိမိ အဝတ် ကို လျော် ၍ ကိုယ် ကို ရေချိုး ရ မည်။ ထို နောက်မှတပဲ ထဲ သို့ ဝင် ရမည်။²⁸ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်၌ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ ဆောင် သွင်းသော အသွေး နှင့် ဆိုင်သော အပြစ် ဖြေရာယဇ်နွား ကို၎င်း ၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဆိတ် ကို၎င်း ၊ တပဲ ပြင် သို့ ယူ သွား၍ အရေ ၊ အသား ၊ ချေးနု ကို မီး ရှိရ မည်။²⁹ မီး ရှိသောသူသည်လည်း မိမိ အဝတ် ကို လျော် ၍ ကိုယ် ကို ရေချိုး ရမည်။ ထို နောက်မှတပဲ ထဲ သို့ ဝင် ရမည်။³⁰ သင် တို့သည် အစဉ် စောင့်ရသောပညတ် တော်ဟူမူကား၊ အမျိုးသား ချင်းဖြစ်စေ ၊ သင် တို့တွင် တည်း နေသော တပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သတ္တမ လ ဆယ် ရက်နေ့၌ အလုပ် ကို အလျှင်း မ လုပ် ၊ ခြိုးခြံ စွာကျင့် လျက် နေ ရကြ မည်။³¹ အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အပြစ် ရှိသမျှ တို့နှင့် ကင်းစင် မည်အကြောင်း၊ ထို နေ့ ရက်၌ ယဇ်ပူရောဟိတ် သည် သင် တို့ကို စင်ကြယ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။³² ထိုနေ့ရက်သည် ထာဝရ ပညတ် တော်အတိုင်း၊ သင် တို့ငြိမ်ဝပ် ရာ ဥပုသ် နေ့၊ ခြိုးခြံ စွာကျင့်ရသော နေ့ ဖြစ်သတည်း။³³ အဘ အရာ ၌ ယဇ် ပူရောဟိတ်အမှုကို ဆောင် စေ ခြင်း ငှါ ၊ အ ရင် ယဇ် ပူရောဟိတ် လက် မှ ဘိသိက် နှင့် တကွ ယဇ်ပူရောဟိတ်အရာကို ခံသောသူသည်၊ ထိုအပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြု ရမည်။ ထိုယဇ်ပူရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်း သော ပိတ်ချော အဝတ် ကို ဝတ် ၍၊³⁴ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်အဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အဘို့၊ ယဇ် ပလ္လင်အဘို့၊ ယဇ် ပူရောဟိတ်များအဘို့၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

17 ဤ ရွှေ့ကား၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ အပြစ် ရှိသမျှ တို့ကြောင့် တနှစ် တခါ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း ၊ သင် တို့သည် အစဉ် စောင့် ရသော ပညတ် တော်ဖြစ် သတည်းဟု မော

ရှေ့ အား ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း အာရုန်ပြု လေ၏။² တဖန် မောရှေ့ အား ထာဝရဘုရား က၊³ သင်သည် အာရု န် နှင့် သူ ၏သား ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊⁴ ကုသရေလ အမျိုးသားတစ်စု တယောက်သည် သိုး ၊ ဆိတ် ၊ နွား ကို တပဲ ထဲ မှာ သတ် သည်ဖြစ်စေ ၊ တပဲ ပြင် မှာ သတ် သည် ဖြစ်စေ၊⁵ ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော်ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် သကုကာ ပြု ခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး သို့ မ ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ ထို သူ သည် အသက်သတ်သော အပြစ်ရှိ သည်ဟု မှတ် ရမည်။ အသက်သတ်သော ထို သူ ကို သူ ၏အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်။⁶ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် တော ၌ ပူဇော် သောယဇ် တို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှာ ယဇ်ပူရောဟိတ် ရှေ့ သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ထာဝရဘုရား အား မိသဟာယ ယဇ် ပူဇော် စေခြင်းငှါ ထိုသို့ စီရင် ရသ တည်း။⁷ ယဇ် ပူရောဟိတ် သည်၊ ထို ယဇ် ကောင် အသွေး ကို ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား၌ရှိသော ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်း ၍ ၊ ဆီဥ ကိုလည်း ထာဝရဘုရား အား မွှေးကြိုင် ရာ ဘို့ မီး ရှိရ မည်။⁸ သူ တို့သည် အထက်က မှားယွင်း သကဲ့သို့ နောက် တ ဖန် နတ်ဆိုး တို့ အား ယဇ် မ ပူဇော် ရ။ ဤ ပညတ် သည် သူ တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့် ရသော ပညတ် တော် ဖြစ်သတည်း။⁹ ကုသရေလ အမျိုးသားချင်း ဖြစ်စေ ၊ သင် တို့တွင် တည်း နေသော တပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မီး ရှိရာ ယဇ် အစ ရှိ သော အခြား သော ယဇ် တစ်စု တခု ကို ပူဇော် သောအခါ၊¹⁰ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သကာပြု ခြင်းငှါ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တံခါး သို့ မ ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ ထို သူ ကို သူ ၏အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရ မည်ဟု သူ တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်။¹¹ ကုသရေလ အမျိုးသားမှစ၍ ၊ သင် တို့တွင် တည်း နေသောတပါး အမျိုးသားတစ်စု တယောက် သည်၊ အသွေး တမျိုးမျိုး ကို စား လျှင် ၊ ထိုသူကို ငါသည် မျက်နှာ ထား ၍ သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း မည်။¹² အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ် ခန့်ခါ အသက် သည် အသွေး ၌ တည်၏။ သင် တို့ပြုသောအပြစ် ကို ဖြေ စေ ခြင်း ငှါ ၊ ထိုအသွေးကို သင် တို့အား ယဇ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ ငါ ပေး ပြီ။ လူအပြစ် ကို ဖြေ သော အရာ ကား၊ အသွေး ဖြစ် သတည်း။¹³ ထိုကြောင့် သင် တို့၌ အဘယ်သူ မျှအသွေး ကို မ စား ရ။ သင် တို့တွင် တည်း နေသောတပါး အမျိုးသား လည်း အသွေး ကို မ စား ရဟု ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါ့အမိန့် တော်ရှိ၏။¹⁴ ကုသရေလ အမျိုးသား မှစ၍ သင် တို့တွင် တည်း နေသောတ ပါး အမျိုးသား တစ်စု တ ယောက် သည်၊ မုဆိုး လုပ်၍ စားစရာ ဘို့ သား ၊ ငှက် ကို ဘမ်း မိလျှင် ၊ အသွေး ကို သွန် ၍ မြေ နှင့် ဖုံး ရ မည်။¹⁵ အသွေး သည် ခပ်သိမ်း သော ကိုယ်ခန္ဓာ အသက် ရှင်ရာ အကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် တစ်စု တခုသောကိုယ် ခန္ဓာ ၏ အသွေး ကို မ စား ရဟု ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါ့ အမိန့် တော် ရှိ၏။ ခပ်သိမ်း သော ကိုယ် ခန္ဓာ အသက် သည်

အသွေး ဌှိ တည်သောကြောင့်၊ အသွေးကို စား သောသူ မည်သည် ကား၊ ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရမည်။¹⁶ အလိုလို သေ သော အကောင်၊ သားရဲ ကိုက်၍သေ သော အကောင်၏အသားကို စား သော ကိုယ် အမျိုးသား ၊ တပါး အမျိုးသားမည်သည်ကား၊ စားလျှင် မိမိ အဝတ် ကိုလျှော် ၍ ကိုယ်ကို ရေချိုး ရမည်။ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ် ဖြစ်၏။ ထိုနောက် စင်ကြယ် ခြင်းရှိ၏။

18အဝတ်ကို မ လျှော် ရေ မ ချိုးလျှင် ၊ ကိုယ် အပြစ် ကို ကိုယ် ခံရ မည်ဟု ထာဝရဘုရား သည် ပညတ် တော်မူ ၏။² တဖန် မော ရှေ့ အား ထာဝရဘုရား က၊³ သင် သည် ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ အား ဆင့်ဆို ရ မည် မှာ ၊ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁴ သင် တို့ နေ ဘူး သော အဲ ဂု တု တု ပြည် ၏ အကျင့် ကို၎င်း၊ သင် တို့ကို ငါ ပို့ဆောင် လတံ့ သော ခါ နာ န် ပြည် ၏ အကျင့် ကို၎င်း၊ သင် တို့သည် မ ကျင့် ၊ သူ တို့ တရား လမ်း သို့ မ လိုက် ရကြ။⁵ ငါ စီရင် ချက် ရှိ သည် အတိုင်း ကျင့်၍၊ ငါ ပညတ် တရားလမ်းသို့ လိုက် ခြင်းငါ စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁶ ထိုကြောင့် ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ထိုအကျင့် ကို ကျင့် သော သူ သည် ထို အကျင့် အားဖြင့် အသက် ရှင် လိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁷ သင်တို့တွင် အဘယ်သူ မျှကိုယ် ပေါက်ဘော်တော်သော သူ ကို ချဉ်း ၍ သံဝါသ မ ပြုရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁸ သင် ၏ အဘ နှင့်သာဆိုင်သောသင် ၏ အမိ ကို မချဉ်းရ။ ကိုယ် အမိ ဖြစ်သောကြောင့်သံဝါသ မ ပြုရ။⁹ ကိုယ် အဘ ၏ မယား မည်သည်ကို မ ချဉ်း ရ။ အဘနှင့်သာဆိုင်၏။¹⁰ တ အိမ် တည်း၌ မွေး ဘွား သည်ဖြစ် စေ ၊ အခြား သော အရပ်၌ မွေး ဘွား သည်ဖြစ်စေ၊ သင် ၏ နှမ ကို မ ချဉ်း ရ။¹¹ ကိုယ်ရင်သွေးဖြစ် သောသင် ၏မြေးကို မ ချဉ်း ရ။¹² အမိခြားသော်လည်းတဘတည်း ဖြစ် သော နှမ ကို မ ချဉ်း ရ။¹³ သင့် အဘ ၏ ပေါက် ဘော် ရင်း ဖြစ် သော အဘ ၏ နှမ ကို၎င်း၊¹⁴ သင့် အမိ ၏ ပေါက် ဘော် ရင်း ဖြစ် သော အမိ ၏ ညီအစ်မ ကို၎င်း၊¹⁵ အဘ ၏ ညီအစ်ကို နှင့်သာ ဆိုင်သော မိကြီး မိထွေးဖြစ်သော အဘ၏ ညီအစ်ကိုမယား ကို၎င်း၊¹⁶ သား ၏မယား တည်းဟူသောချွေးမ ကို၎င်း၊¹⁷ ညီအစ်ကို နှင့်သာ ဆိုင်သော ညီအစ်ကို ၏ မယား ကို၎င်း မ ချဉ်း ရ။¹⁸ ကိုယ်မယား၏ ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော မယား၏သမီး၊ မယား၏ မြေးကို မချဉ်း ရ။ မ တရား သော အမှု ဖြစ်၏။¹⁹ ကိုယ် မယား ကို နှောင့်ရှက် ခြင်း ငါ သူ အသက် ရှင်စဉ် တွင်သူ ၏ ညီအစ်မ ကို မ သိမ်း ရ။²⁰ ဥတု ရောက်၍ မ စင်ကြယ်သော မိန်းမ ကို လည်း မ ချဉ်း ရ။²¹ ကိုယ်ကို ညစ်ညူး စေလျက် ၊ သူ မယား ကို မ ပြစ်မှား ရ။²² သင် ၏ သား သမီးတို့ကို၊ မောလုတ် ဘုရားအား မီးဖြင့်မ ပူဇော် ရ။ သင် ၏ ဘုရား သခင်နာမ တော်ကို မ ရှုတ် မချရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²³ မိန်းမ နှင့် ပေါင်းဘော် သကဲ့သို့ယောက်ျား ချင်း မ ပေါင်းဘော် ရ။

ရွံရှာ ဘွယ်အမှုဖြစ်၏။²⁴ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ညစ်ညူး စေ၍ တိရစ္ဆာန် နှင့် မ ပေါင်းဘော် ရ။ မိန်းမ သည်လည်း မိမိ နှင့် တိရစ္ဆာန် ၏ ပေါင်း ဘော် ခြင်းကို မ ခံရ။ ရွံရှာဘွယ်သော ရောနှောခြင်းဖြစ်၏။²⁵ ထိုသို့ သော အမှုအားဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ် မ ညစ်ညူး စေရ။ သင် တို့ရှေ့ မှာ ငါ နှင်ထုတ် သော လူ အမျိုးမျိုး တို့သည်၊ ထိုသို့ သော အမှုကို ပြု၍ ညစ်ညူး ကြ၏။²⁶ သူ တို့ ပြည် သည် လည်း ညစ်ညူး ၏။ ညစ်ညူးသော အပြစ် ကြောင့် ငါဆုံးမ ၍ ၊ ထိုပြည် သည် မိမိ သား တို့ကို အော့အန် လိမ့်မည်။²⁷ သင် တို့မူကား ၊ ငါ စီရင်ထုံးဖွဲ့ ချက် တို့ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ထိုပြည် သည်သင် တို့ရှေ့၌ရှိသော လူအမျိုးမျိုး တို့ကို အော့အန် သကဲ့သို့ တဖန်ညစ်ညူး ခြင်းကိုခံ၍ ၊ သင် တို့ကို မ အော့အန် စေခြင်းငှါ ၊ ကိုယ်အမျိုးသား ဖြစ်စေ ၊ သင် တို့တွင် တည်းနေ သောတပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့သော ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို မ ပြု ရ။ သင် တို့ရှေ့၌ ရှိသော ပြည်သား တို့သည်၊ ထိုသို့သော ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကိုပြု သောအားဖြင့် သူတို့ ပြည် သည်ညစ်ညူး ခြင်းရှိ၏။^{28,29} ထိုသို့ သော ရွံရှာ ဘွယ်အမှုတို့ ကို ပြု သော သူ မည်သည် ကား၊ သူ ၏အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ခြင်း ခံရ မည်။³⁰ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့ရှေ့၌ ပြု ဘူးသော ထိုရွံရှာ ဘွယ် ထုံးစံ မလေ့သို့ သင်တို့သည် လိုက် ၍ ၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မ ညစ်ညူး စေခြင်းငှါ၊ ငါ ပညတ် တရားကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19တဖန် မောရှေ့ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင်သည် ဣသရေ လ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ငါ ထာဝရဘုရား သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ သင်တို့လည်း သန့်ရှင်း ခြင်းရှိ ကြလော့။³ လူတိုင်း ကိုယ် မိဘ ကို ရိုသေ ရမည်။ ငါ ဥပုသ် နေ့တို့ကိုလည်း စောင့် ရမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁴ ရုပ်တု ဆင်းတုကို လည်း မ ချဉ်း မကပ်ရ။ ကိုယ် အဘို့ သွန်း သော ဘုရား တို့ကို မ လုပ် ရ။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁵ မိဿဟာယ ယဇ်ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် လျှင် ၊ စိတ် တော် နှင့် တွေ့အောင် ပူဇော် ရမည်။⁶ ပူဇော် သော နေ့ နှင့် နက်ဖြန် နေ့၌ စား ရ မည်။ သန့်ဘက် နေ့ တိုင်အောင် ကျန် ကြွင်း လျှင် မီး ရှို့ ရ မည်။⁷ သန့်ဘက် နေ့ ၌ အနည်းငယ် ကို မျှ စား လျှင် ရွံရှာ ဘွယ် ဖြစ်၏။ စိတ် တော် နှင့် မ တွေ့။⁸ စား သော သူ သည် ထာဝရဘုရား ၏ သန့်ရှင်း သော အရာ ကို ရှုတ်ချ သောကြောင့် မိမိ အပြစ် ကို ခံ ရ မည်။ ထို သူ ကို သူ ၏အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရ မည်။⁹ ကိုယ် မြေ ၌ဖြစ်သော စပါးကိုရိတ် သောအခါ ၊ လယ် ထောင့် တို့ကို အကုန် အ စင် မ ရိတ် ရ။ သိမ်း ရာတွင် ကျန်ကြွင်း သော အရာ ကို ပြန်၍ မ ကောက် မ သိမ်း ရ။¹⁰ ကိုယ် စပုစသီး ကို လည်း အကုန်အစင် မ သိမ်း ရ။ ကျန်ကြွင်းသော အသီးကို ပြန်၍ မ ဆွတ် ရ။ ထိုအသီးကို ဆင်းရဲ သောသူ ဧည့်သည် အာဂန္တုအဘို့ ချန်ခြင်းရမည်။ ငါ သည်

သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹¹ သူ့ဥစ္စာကို မ ခိုး ရ။ သူ့တပါး ကို မ လှည့်စား ရ။ တယောက်ကို တယောက်မှသာ စကားမ ပြောရ။¹² ငါ့ နာမ ကို တိုင်တည်၍ မ ဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆို ခြင်းကို မ ပြုရ။ သင် ၏ ဘုရား သခင်နာမ ကို မ ရှုတ် မ ချရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹³ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူ ၏ဥစ္စာ ကို မ တရားသဖြင့် မ သိမ်းရ။ အနိုင် အထက်ပြု၍ မ ယူရ။ သူငါး ခံ ထိုက်သော အခ ကို တညဉ့်လုံး နံနက် တိုင်အောင် မ ထား ရ။¹⁴ နားပင်း သောသူကို မ ကျိန်ဆဲ ရ။ မျက်စိ မမြင်သောသူရှေ့မှာ ထိမိ ၍ လဲစရာကို မ ထား ရ။ သင် ၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ရမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹⁵ တရား တွေ့သည်အမှုမှာ မ တရားသဖြင့် မ စီရင် ရ။ ဆင်းရဲ သော သူဘက် ၌ မ ငဲ့ကွက် ၊ ကြီး သောသူ၏ မျက်နှာ ကို မ ထောက် ဘဲ။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်း ကို တရား သဖြင့် စီရင် ရမည်။¹⁶ သူ့အသရေ ပျက်သော သိတင်း ကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ ကိုယ် အမျိုးသား ချင်းတို့တွင် မ လှည့်လည် ရ။ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို သေစေခြင်းငှါ မ ကြံစည်ရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹⁷ သင် ၏ ညီအစ်ကို ကို စိတ်အခုအခံ မ ရှိရ။ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ ၌ရှိသော အပြစ် ကို တတ်တိုင်း မ ရှိစေဘဲ။ သူ့ကို အမှန်ဆုံးမ ရမည်။¹⁸ သင့် အမျိုးသား ချင်းသည် သင့် ကို ပြစ်မှား လျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ် ပြန်၍ မ တုံ့ ရ။ အငြိုး မ ထားရ။ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ် နှင့် အမျှ ချစ် ရမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹⁹ ငါ ၏ ပညတ် တရားကို သင်တို့သည် စောင့် ရ ကြ မည်။ အမျိုး ခြား သော တိရစ္ဆာန် အထီး အမ တို့ ကို မ ရှက် မ တင် စေ ရ။ ခြား နား သော မျိုးစေ့ ကို ရောနှော၍ လယ် ၌ မ ကြဲ ရ။ ဝါ နှင့် သိုးမွေး ရော၍ ရက် သော အဝတ် ကို မ ဝတ် ရ။²⁰ ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်းလျက်၊ မ ရွေး မ လွတ် သေးသော ကျွန် မိန်းမ နှင့် သင့် နေသော သူ သည် ရိုက်နှက် ခြင်းကို ခံ ရ မည်။ ထို မိန်းမ သည် သူ့ကျွန် ဖြစ် သောကြောင့် သေ ပြစ် နှင့် လွတ် ရမည်။²¹ ယောက်ျားသည်လည်း၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယစ်ဘို့ သိုး ထီးတကောင် ကို ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နား ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။²² ထိုယောက်ျားပြု မိသော အပြစ် ကို ဖြေခြင်းငှါ၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယစ် သိုး ကို၊ ယစ် ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ ပူဇော် ရ မည်။ ထို ယောက်ျား သည် အပြစ် လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။²³ သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည် သို့ ရောက် ၍ ၊ စားအပ်သော အပင် အမျိုးမျိုး ကို စိုက် ပြီးမှ ၊ သုံး နှစ် ပတ်လုံး သီးသော အသီး ကို၊ အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော အသီး ဟူ၍မှတ်ရမည်။ ထိုအသီးကို မ စား ရ။²⁴ စတုတ္ထ နှစ် တွင် သီးသော အသီး ရှိသမျှ သည် သန့်ရှင်း ၍ ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းဘို့ရာဖြစ် ရမည်။²⁵ ပဉ္စမ နှစ် တွင် သီးသော အသီး ကို စား ရမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် အပင်တို့သည် သာ၍ သီးကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²⁶ အသွေး

ပါသော အသေကောင်ကို မ စား ရ။ မကောင်းသော အတတ်ကို မ ပြုစုရ။ ကာလဗေဒင်ကို မ ကြည့်ရ။²⁷ ဦးခေါင်း အနား ပတ်လည်၌ ဆံပင် ကို ဝန်း၍ မ ရိတ် ရ။ ပါး မှန်း ကို လည်း မ ရိတ် ရ။²⁸ သေ သောသူအတွက် ကိုယ် အသား ကို မ ခုတ် မ ရှရ။ သံပူ မ ထိုး ရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²⁹ ကိုယ် သမီး ကို ပြည်တန်ဆာ ဖြစ် စေခြင်းငှါ မ ရှုတ် မ ချရ။ သို့ပြုလျှင် တပြည်လုံး သည် မ တရား သောမေထုန် သို့လိုက်၍ အဓမ္မ အမှုနှင့် ပြည့် လိမ့်မည်။³⁰ ငါ့ ဥပုသ် နေ့တို့ကို စောင့် ၍ ၊ ငါ့ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ကို ရိုသေ ရမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။³¹ ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူး စေခြင်း ငှါ ၊ နတ်ဝင် သူ ကို မ မှီဝဲ ရ။ စုန်း လုပ် သူ ကို လည်း မ ရှာဖွေ ရ။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။³² ဆံပင် ဖြူသောသူရှေ့မှာ ထ ရမည်။ အသက် ကြီးသောသူ၏ မျက်နှာ ကို ရိုသေ ရမည်။ သင် ၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ရမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။³³ သင် ၏ ပြည် ၌ တည်း နေသောဧည့်သည် ကို မ ညှဉ်းဆဲ ရ။³⁴ သင် နှင့် အတူ နေ သော ဧည့်သည် ကို ကိုယ် အမျိုးသား ချင်းကဲ့သို့ မှတ် ရမည်။ ကိုယ် နှင့် အမျှ ချစ် ရမည်။ သင် တို့သည် အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ကြဘူးပြီ။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။³⁵ တိုင်းထွာ သော အမှု၊ ချိန်တွယ် သော အမှု၊ ခြင်တွက် သော အမှု၌ မ တရားစွာ မ ပြု ရ။³⁶ မှန် သော ချိန်ခွင် ၊ မှန် သော အလေး ၊ မှန် သော ဇော ၊ မှန် သော ဟိန် တို့ကို သုံး ရမည်။ ငါသည်သင် တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။³⁷ သင် တို့သည် ငါ့ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် အလုံးစုံ တို့ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

20 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင်သည် ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ဖြစ်စေ ၊ ကုသရေလ အမျိုး၌ တည်း နေသောတပါး အမျိုးသားဖြစ် စေ၊ မိမိ သား ကို မောလုတ် ဘုရားအား ဆက်ကပ် သော သူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံ ရမည်။ ပြည် သား တို့လည်း ခဲ နှင့် ပစ် ရကြမည်။³ ငါ့ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူး စေလျက် ၊ ငါ့ သန့်ရှင်း သော နာမ တော်ကို ရှုတ်ချ လျက် ၊ မိမိ သား ကို မော လုတ် ဘုရား အား ဆက်ကပ် သော သူ ကို၊ ငါ သည် မျက်နှာ ထား ၍ သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း မည်။⁴ မိမိ သား ကို မောလုတ် ဘုရား အား ဆက်ကပ် သော သူ ကို၊ ပြည် သား တို့သည် အမှု မ ထား မ သတ် ဘဲ နေလျှင်၊⁵ ထိုသို့ နေသောသူ နှင့် သူ ၏ အိမ်သူ အိမ်သား တို့ကို ၊ ငါ သည် မျက်နှာ ထား ၍ ၊ ထိုသူ ကိုငင်း ၊ သူ နှင့် အတူ မော လုတ် ဘုရား ထံ ၌ မှားယွင်း သော သူ ကိုငင်း ၊ သူ တို့အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း မည်။⁶ လမ်းလွဲ၍ နတ်ဝင် သူ၊ စုန်း လုပ် သူ နောက်သို့ လိုက်လျက်၊ မှားယွင်း သောသူကို ငါသည် မျက်နှာ ထား ၍ သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း မည်။⁷ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ငါ ထာဝရဘုရား

သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်း စေ၍ ၊ သန့်ရှင်း ခြင်းရှိ ကြ လော့။⁸ ငါ နည်း နိဿယတို့ကို ကျင့်ဆောင် ရကြ မည်။ ငါ သည် သင် တို့ကို သန့်ရှင်း စေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁹ မိဘ ကို ကျိန်ဆဲ သော သူ တိုင်း အသေ သတ် ခြင်း ကို အမှန် ခံ ရ မည်။ မိဘ ကို ကျိန်ဆဲ သောကြောင့် သေ ထိုက် သော အပြစ်ရှိ၏။¹⁰ သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား သောသူသည်၊ မှားယွင်း သော မိန်းမနှင့်တကွ အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။¹¹ ကိုယ် အဘ ၏ မယား နှင့် သင့် နေသော သူ သည် အဘနှင့်သာဆိုင်သောအရာ ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထို မိန်းမနှင့် တကွ အသေ သတ် ခြင်း ကို အမှန် ခံ ရ မည်။ သေ ထိုက် သော အပြစ် ရှိ၏။¹² ယောက်ျား သည် ကိုယ် ချွေးမ နှင့် သင့် နေ လျှင် ၊ ထို သူ နှစ် ယောက် တို့သည် ရွံ ရှာ ဘွယ် သော ရောနှော ခြင်း ကို ပြု သောကြောင့် အသေ သတ် ခြင်း ကို အမှန် ခံ ရ မည်။ သေ ထိုက် သော အပြစ် ရှိ၏။¹³ မိန်းမ နှင့် ပေါင်း ဘော် သကဲ့သို့ ယောက်ျား ခြင်း ပေါင်း ဘော် လျှင် ထို သူ နှစ် ယောက် တို့သည်၊ ရွံ ရှာ ဘွယ် သော အမှု ကို ပြု သောကြောင့်၊ အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ် ရှိ၏။¹⁴ ယောက်ျား သည် သမီး နှင့် အမိ ကို မယား ပြုလျှင် ၊ မ တရား သော အမှုဖြစ်၏။ သင် တို့တွင် မ တရားသော အမှုမ ရှိ စေ ခြင်း ငါ ၊ ထိုသူ သုံး ယောက် တို့ကို မီး ရှို့ ရ မည်။¹⁵ ယောက်ျား သည် တိရစ္ဆာန် နှင့် ပေါင်းဘော် လျှင် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထိုတိရစ္ဆာန် ကိုလည်း သတ် ရမည်။¹⁶ မိန်းမ သည်လည်း ၊ မိမိ နှင့် တိရစ္ဆာန် ၏ ပေါင်း ဘော် ခြင်းကိုခံလျှင် ၊ ထိုမိန်းမ နှင့် တိရစ္ဆာန် သည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ် ရှိ၏။¹⁷ ယောက်ျား သည် အဘ ၏သမီး ၊ အမိ ၏သမီး ဖြစ်သော မိမိ နှစ်ယောက် နှင့်သင့် နေလျှင် ၊ မတရားသော အမှုဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည် အမျိုးသား ချင်းတို့ ရှေ့မှောက် ၌ ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထို ယောက်ျား သည် နှမ နှင့် သင့်နေသောကြောင့်၊ မိမိ အပြစ် ကိုခံရ မည်။¹⁸ ယောက်ျား သည် ဥတု ရောက်လျက်ရှိသောမိန်းမ နှင့် သင့် နေလျှင် ၊ ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍၊ သွေးသွန် အနာကို ထင်ရှား စေသော ကြောင့်၊ သူ တို့အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ခြင်း ကိုခံ ရ ကြ မည်။¹⁹ အဘ ၏နှမ ၊ အမိ ၏ညီမ နှင့် မသင့်မနေရ။ ထိုသို့သော ပေါက် ဘော် ရင်းနှင့် သင့်နေသောသူတို့သည် မိမိ အပြစ် ကိုခံရ ကြမည်။²⁰ အဘ ၏ ညီအစ်ကို မယားနှင့် သင့် နေလျှင်၊ အဘ ၏ ညီအစ်ကို နှင့်သာ ဆိုင်သော အရာ ကို ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ ထို သူ တို့သည် မိမိ အပြစ် ကိုခံရ သဖြင့်၊ တသက်လုံးသား မရဘဲ နေရလိမ့်မည်။²¹ ညီအစ်ကို ၏ မယား နှင့် သင့် နေလျှင် ညစ်ညူး သောအမှုဖြစ်၏။ ညီအစ်ကို နှင့်သာ ဆိုင်သော အရာ ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ထိုသူ တို့သည် သား မရဘဲနေ ရလိမ့်မည်။²² သင် တို့ကို ငါ ပို့ဆောင် ၍ နေရာ ချသော ပြည် သည် မ အော့အန် စေ ခြင်းငါ ၊ သင်တို့သည် ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ တို့ကို ကျင့်ဆောင် ရမည်။²³ သင် တို့ရှေ့ မှ ငါ

နှင်ထုတ် သော လူ အမျိုးမျိုးတို့၏ ဘာသာမလေ့ သို့ မ လိုက် ရ။ သူ တို့သည် ထိုသို့ သော အမှု ခပ်သိမ်း တို့ကို ပြု သောကြောင့် ငါ ရွံရှာ ၏။²⁴ သူ တို့ပြည် တည်းဟူသောနို့ နှင့် ပျားရည် စီး သောပြည် ကို သင် တို့သည် အမွေခံ စေခြင်းငါ ငါ အပိုင်ပေး မည်ဟု ငါ့အမိန့် တော် ရှိ ပြီ။ ငါသည် သင် တို့ကို အခြား သော အမျိုး နှင့် ခွဲ ထား သော သင် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²⁵ ထိုအကြောင်း ကြောင့်၊ စင်ကြယ် သော သား ၊ မ စင်ကြယ်သော သား၊ စင်ကြယ် သော ငှက် ၊ မ စင်ကြယ် သော ငှက် တို့ကို ပိုင်းခြား ရ မည်။ ငါ ခွဲ ထားသည်အတိုင်း ၊ မ စင်ကြယ်သောသား ၊ ငှက် ၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်တစ် စုံ တခုအားဖြင့် ကိုယ် ကိုကိုယ်ရွံရှာ ဘွယ် မ ဖြစ်စေရ။²⁶ ငါ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း သည်ဖြစ်၍ ၊ သင်တို့ကို ငါအလိုရှိသဖြင့်၊ အခြားသော အမျိုး နှင့် ခွဲ ထားသောကြောင့် ၊ ငါ့ အဘို့ သန့်ရှင်း ခြင်းရှိ ရကြမည်။²⁷ ယောက်ျား ဖြစ်စေ ၊ မိန်းမ ဖြစ် စေ၊ နတ်ဝင် သောသူ၊ စုန်း လုပ်သောသူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထိုသို့သောသူကို ခဲ နှင့် ပစ် ရကြမည်။ သူ ၌ သေ ထိုက်သော အပြစ် ရှိသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

21 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် အာရုန် ၏သား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အမျိုးသားချင်း သေ သော အတွက် သင် တို့တွင် အဘယ်သူ မျှ ညစ်ညူး ခြင်း မ ရှိ ရ။² သို့ရာတွင်ပေါက်ဘော် ရင်းတည်းဟူသောမိဘ ၊ သား သမီး ၊ ညီအစ်ကို၊³ လင် မနေသောကညာနှမ ရင်းအတွက် ညစ်ညူး ခြင်း ကို ခံရသောအခွင့်ရှိ ၏။⁴ အမျိုးသား ချင်း သူကြီး အတွက်၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် ရှုတ်ချ ၍ ညစ်ညူး ခြင်း မ ရှိ ရ။⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ဆံပင်ကို မ ရိတ် ရ။ ပါးမုန်း ကို မ ရိတ် ရ။ အသား ၌ ခုတ်ရှု ခြင်းကို မ ပြုရ။⁶ သူသည် မိမိ ဘုရား သခင်အဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။ မိမိ ဘုရား သခင်၏ နာမ တော်ကို မ ရှုတ် မချရ။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ အစာအာဟာရကို ပူဇော် သောကြောင့် သန့်ရှင်း ခြင်းရှိ ရမည်။⁷ သူသည် ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ ၊ သီလပျက်သောမိန်းမ၊ လင် နှင့် ကွာ သောမိန်းမ နှင့် မ စုံဘက် ရ။ မိမိ ဘုရား သခင်အဘို့ သန့်ရှင်း ၏။⁸ သင် ၏ ဘုရား သခင်ပွဲတော် ကို ဆက် သောကြောင့် ၊ သူ ကို သန့်ရှင်း စေ၍ ၊ သူသည် သင့် အ ဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။ သင် တို့ကို သန့်ရှင်း စေသော ငါ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း ၏။⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် သမီး သည်၊ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ရှုတ်ချ လျှင် ၊ မိမိ အဘ ကို ရှုတ်ချ ရာ ရောက်၏။ ထို သူကို မီး ရှို့ ရမည်။¹⁰ မိမိ အမျိုးသား ချင်းတို့တွင် ၊ အဝတ်တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ အရာ၌ ခန့်ထား၍ မိမိ ခေါင်း ပေါ် မှာ ဆီ လောင်း ခြင်း ဘိသိက်ကိုခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း သည်၊ မိမိ ခေါင်း ၌ တန်ဆာ ကို မ ချွတ် ရ။ မိမိ အဝတ် ကို မ ဆုတ် ရ။¹¹ အသေ ကောင်ကို မ ချဉ်း ရ။ မိဘ အတွက် ညစ်ညူး ခြင်းကို မ ခံရ။¹² သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်ထဲက မ ထွက် ရ။ မိမိ ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်

ကို မ ရှုတ် မချရ။ အကြောင်း မူကား၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ ဘိသိက် ဆီ နှင့်ဆိုင်သော သင်းကျစ် ကို ဆောင်းရသောသူဖြစ် ၏။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹³ ယစ် ပုရောဟိတ်မင်းသည်၊ အပျို ကညာ နှင့် သာ စုံ ဘက် ရမည်။¹⁴ မှတ် ဆိုး မ ၊ လင် နှင့် ကွာ သော မိန်းမ၊ သီလ ပျက်သော မိန်းမ၊ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမနှင့် မ စုံဘက် ရ။ မိမိ အမျိုးသား ချင်း အပျို ကညာနှင့် သာ စုံဘက် ရမည်။¹⁵ မိမိ သား ကို၊ အမျိုးသား ချင်းတို့တွင် မ ရှုတ် မချရ။ ငါ ထာဝရဘုရား သည်၊ ယစ် ပုရောဟိတ်မင်းကို သန့်ရှင်း စေသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊¹⁷ သင်သည် အာရုန် အား ဆင့်ဆို ရ မည်မှာ၊ သင် ၏ အမျိုး အစဉ် အဆက်တွင် ကိုယ် ၌ အပြစ် ရှိ သော သူသည်၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ ပွဲတော် ကို ဆက်ကပ် အံ့သောငှါ မ ချဉ်း မကပ်ရ။¹⁸ မျက်စိ ကန်းသောသူ ၊ ခြေဆွံ့ သောသူ၊ နှာခေါင်း ပိသောသူ၊ အင်္ဂါ ပိုလွန်သောသူ၊¹⁹ လက် ကျိုး သောသူ၊ ခြေ ကျိုး သောသူ၊²⁰ ကျော ကုန်းသောသူ၊ ပု သောသူ၊ မျက်စိ နှာ သောသူ၊ ဝဲ စွဲသောသူ၊ ယားနှာ စွဲသောသူ၊ ဝှေးစေ့ ပျက် သောသူသည် မ ချဉ်း မကပ်ရ။²¹ ယစ်ပုရောဟိတ် အာရုန် အမျိုး တွင် ၊ ကိုယ် ၌ အပြစ် ပါသော သူ တစ် တယောက်မျှ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ကို ဆက်ကပ် အံ့သောငှါ မ ချဉ်း မကပ်ရ။ ကိုယ် ၌ အပြစ် ပါသောကြောင့်၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ မှန် တော်ကို ဆက်ကပ် အံ့သောငှါ မ ချဉ်း မကပ်ရ။²² သန့်ရှင်း သော မှန်ဖြစ်စေ ၊ အလွန် သန့်ရှင်း သော မှန်ဖြစ်စေ၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ မှန် တော်ကို စား ရ မည်။²³ ကိုယ် ၌ အပြစ် ပါသောကြောင့် ၊ ငါ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနအရပ် တို့ကို ရှုတ်ချ မည်ကို စိုးရိမ်၍ ၊ ကုလားကာ အတွင်း သို့ မ ဝင် ရ။ ယစ် ပလ္လင်သို့ မ ချဉ်း မကပ်ရ။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ထိုအရပ် တို့ကို သန့်ရှင်း စေ သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁴ မောရှေ သည် အာရု န် နှင့် သူ ၏သား ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။

22 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊
² အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် ငါ အဘို့ သန့်ရှင်း စေသောအရာ အားဖြင့်၊ သန့်ရှင်း သော ငါ ၏ နာမ တော်ကို မ ရှုတ် မချဘဲ၊ ကု သရေလ အမျိုးသား တို့၏ သန့်ရှင်း သော အရာများနှင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်ကွာ စေရမည် အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။³ ထာဝရဘုရား အဘို့ ကုသရေလ အမျိုးသား သန့်ရှင်း စေ သဖြင့် ၊ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ သော အရာ တို့ကို ၊ ကိုယ် မ စင်ကြယ် လျက် နှင့် ချဉ်းကပ် သော ယစ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသား မည်သည် ကား၊ ငါ ထံ မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁴ နှာ ၊ ရိနှာ စွဲ သော အာ ရု န် ၏ အမျိုးသား မည်သည် ကား၊ မစင် ကြယ် မှီ တိုင်အောင် သန့်ရှင်း သော အရာ ကို မ စား ရ။ အသေ ကောင် နှင့် ဆိုင်၍ မ သန့်ရှင်း သော အရာ ကို ထိ သော သူ၊ သုတ် ရည်ထွက် သော သူ၊⁵ ညစ်ညူး စေ၍ တွား တတ်သော

တိရစ္ဆာန်ကို ထိ သော သူ ၊ ညစ်ညူး ခြင်းတစ် တစ် ခုစွဲ၍ ညစ်ညူး သော သူ ၊ ထိုသို့သော သူ ကို ထိ သမျှ သော သူ တို့သည်၊⁶ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ကိုယ် ကို ရေ မ ချိုး ဘဲ နေ လျှင် ၊ သန့်ရှင်း သော အရာ ကို မ စား ရ။⁷ နေ ဝင် သော နောက်မှ သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် သည် ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်း သော အရာ သည် သူ တို့ စားစရာ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ထို နောက်မှ စား ရ ကြ မည်။⁸ အလိုလို သေသောအကောင်၊ သားရဲ ကိုက်၍ သေသောအကောင် အားဖြင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူး စေ၍ မ စား ရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁹ ယစ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငါ ပညတ် တော်ကို ဖျက် သဖြင့် ၊ ကိုယ် အပြစ် ကိုခံ လျက် မ သေ ရမည်အကြောင်း ငါပညတ်တရား ကို စောက် ရှောက် ရ ကြ မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို သန့်ရှင်း စေ၏။¹⁰ တပါး အမျိုးသားသည် သန့်ရှင်း သော အရာ ကို မ စား ရ။ ယစ်ပုရောဟိတ် ၌ တည်းနေသောဧည့်သည် မစားရ။ သူ ငှါး လည်း မ စား ရ။¹¹ ယစ် ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ် ငွေ နှင့် ဝယ် သောသူ၊ သူ ၏ အိမ် ၌မွေး သောသူသည် သူ ၏အစာ ကို စား ရ မည်။¹² ယစ်ပုရောဟိတ် သမီး သည် တ ပါး အမျိုးသား၏ မယား ဖြစ် လျှင် ၊ သန့်ရှင်း သော ပူဇော် သ ကု ကာ အရာ ကို မ စား ရ။¹³ သို့ရာတွင် လင် သေ သော်၎င်း ၊ လင် နှင့် ကွာ သော်၎င်း၊ သား မ ရှိဘဲ မိမိ အဘ အိမ် သို့ ပြန် ၍ ငယ်စဉ် အခါ နေသကဲ့သို့ နေပြန် လျှင်၊ အဘ ၏အစာ ကို စား ရမည်။ တပါး အမျိုးသားမ စား ရ။¹⁴ လူ သည် သန့်ရှင်း သော အရာကို မ သိဘဲ စား မိလျှင် ၊ စားမိသော အရာ၏ အဘိုးနှင့်တကွငါး စုတစု ကိုထပ် ၍ ယစ်ပုရောဟိတ် အား ပေး ရမည်။¹⁵ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ၍ ၊ သန့်ရှင်း သော အရာ တို့ကို မ ရှုတ် မချရ။¹⁶ ထိုအရာ တို့ကို စား မိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ် ကို မခံ စေရ။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို သန့်ရှင်း စေ သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁷ တဖန် မော ရှေ အား ထာဝရဘုရား က သင်သည် အာ ရု န် နှင့် သူ ၏သား ကု သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊¹⁸ ကု သရေ လ အမျိုးသား ဖြစ် စေ ၊ ကု သရေ လ အမျိုး၌ တည်း နေ သောတ ပါး အမျိုးသား ဖြစ် စေ၊ သစ္စာ ဂတိ ရှိ၍ ပြု သော ပူဇော် သ ကု ကာ၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသောမီး ရှို့ရာ ယစ်ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် လိုလျှင်၊¹⁹ စိတ် တော်နှင့်တွေ့ ခြင်း ငါ ၊ အပြစ် မ ပါသောသိုး ၊ ဆိတ် ၊ နွား အထီး ကို ပူဇော် ရ မည်။²⁰ အပြစ် ပါသောအကောင်ကို မ ပူဇော် ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ် တော်နှင့်မ တွေ့။²¹ သစ္စာ ဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ သိုး ၊ ဆိတ်၊ နွား ကို ထာဝရဘုရား အား ယစ် ပူဇော် လိုလျှင် ၊ စိတ် တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ စုံလင် ရမည်။ အပြစ်တ စုံတခုမျှ မရှိရ။²² မျက်စိ ကန်းသောအပြစ်၊ အရိုးကျိုး သောအပြစ်၊ အင်္ဂါချို့တဲ့ သော အပြစ်၊ မြင်းဖု ရှိ သော အပြစ်၊ ဝဲနှာ ၊ ယားနှာ စွဲ သောအပြစ်၊ တစုံတခုရှိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား အား မ ပူဇော် ရ။ ယစ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာ မ ပြု ရ။

²³သို့ရာတွင် အင်္ဂါ ပိုခြင်း၊ ချို့တဲ့ခြင်း အပြစ်ရှိသောသို့၊ ဆိတ်၊ နွားကို အလိုလို ပူဇော်သကဲ့သို့ ပူဇော် ရမည်။ သစ္စာ ဂတိနှင့်ဆိုင်၍ ပူဇော်လျှင် စိတ် တော်နှင့် မတွေ့။ ²⁴ကြိတ် နယ် စုတ် ပြတ် ရာ အနာရှိသော အထီးကို ထာဝရဘုရား အား မပူဇော် ရ။ သင် တို့ပြည် ၌ ထိုသို့သော အကောင်ကို ပူဇော်သကဲ့သို့ မပြု ရ။ ²⁵ထိုသို့သော အကောင်ကို တပါး အမျိုးသားဆက် သော်လည်း ပျက် သော အပြစ် ပါသောကြောင့် ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ပွဲတော် ဘို့ မပူဇော် ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ် တော်နှင့်မ တွေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁶တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ²⁷သို့၊ ဆိတ် ၊ နွား တို့သည် မွေးဘွား သောအခါ ခုနစ် ရက် အတွင်းတွင် သားငယ်ကို အမိနှင့် မကွာစေရ။ အငွေမ နေ့ မှစ၍ ထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့် ပူဇော် သကဲ့သို့ တော်သင့် ၏။ ²⁸နွား ဖြစ်စေ ၊ သို့၊ ဆိတ်ဖြစ်စေ၊ သား အမိနှစ်ကောင်ကို တနေ့ခြင်းတွင် မသတ် ရ။ ²⁹ကျေးဇူး တော်ဝန်ခံရာယဇ် ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် လိုလျှင် ၊ စိတ် တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ပူဇော် လော့။ ³⁰တနေ့ ခြင်းတွင် စား ရမည်။ နက်ဖြန်နေ့ တိုင်အောင် မကြွင်း စေရ။ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ³¹သင်တို့သည် ငါ့ ပညတ် တို့ကိုကျင့်စောင့် ရကြမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ³²သန့်ရှင်း သော ငါ ၏နာမ တော် ကို မရှုတ် မချရ။ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း တော် မူသည်ဟု ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထင်မှတ်ရကြမည်။ ³³ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် ခြင်းငှါ ၊ သင် တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် ၍၊ သန့်ရှင်း စေသောထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟုမိန့် တော်မူ၏။

23တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ ²သင်သည် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့သည် စီရင် ရသော ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းတည်းဟူသော ငါ ထာဝရဘုရား ၏ ပွဲတော် များဟူမူကား၊ ³ခြောက် ရက် ပတ်လုံးအလုပ် လုပ် ရမည်။ သတ္တမ နေ့ ရက် သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရသော ဥပုသ် နေ့၊ ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်း ကို ပြု ရသော နေ့ဖြစ်၏။ ထို နေ့၌ သင် တို့သည် အလုပ် မလုပ် ရကြ။ သင် တို့နေရာ အရပ် ရပ်၌ ထာဝရဘုရား ၏ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်၏။ ⁴အချိန် တန်မှ သင်တို့ကြော်ငြာ ရသော ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်း တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား ၏ ပွဲတော် များ ဟူ မူကား ၊ ⁵ပဌမ လ ဆယ် လေး ရက် နေ့ ညဦး ယံ၌ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပပသ ခါ ပွဲ ဖြစ်၏။ ⁶ငင်း လ ဆယ် ငါး ရက် နေ့၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ အဇု မပွဲကို ခံရကြမည်။ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတဆေး မဲ့မုန့် ကို စား ရကြမည်။ ⁷ပဌမ နေ့ ၌ ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းကို ပြု ရမည်။ လောကီ အလုပ် ကို မလုပ် ရ။ ⁸ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့်ပူဇော်သကဲ့သို့ ပြု ရမည်။ သတ္တမ နေ့ ၌ လည်း ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ် ကို မလုပ် ရဟု မိန့် တော်၏။ ⁹တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင်

သည် ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ¹⁰သင် တို့သည် ငါ ပေး သော ပြည် သို့ ရောက် ၍ စပါးကိုရိတ် သောအခါ ၊ အဦး ရိတ် သော ကောက်လှိုင်း တစည်းကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ ဆောင် ခဲ့ ရမည်။ ¹¹သင် တို့သည် စိတ် တော်နှင့် တွေ့ခြင်း ငှါ ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ဥပုသ် နေ့လွန်မှ၊ နက်ဖြန် နေ့တွင် ထို ကောက်လှိုင်း ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ ရမည်။ ¹²ကောက်လှိုင်း ကို ချီလွှဲ သော နေ့ ၌ အခါ မလည် အပြစ် မပါသော သိုး သငယ် အထီး ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ မီး ရှို့ရာ ယဇ် ပြု၍ ပူဇော် ရမည်။ ¹³ထိုယဇ်နှင့်ဆိုင်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သကဲ့သို့ ကား၊ ထာဝရဘုရား အား မွေးကြိုင် ရာဘို့ မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သကဲ့သို့ တည်းဟူသော ဆီ နှင့် ရော သော မုန့်ညက် နှစ် ဩ မဲ ဖြစ် ရမည်။ သွန်း လောင်း ရာ ပူဇော်သကဲ့သို့ ကား၊ စပျစ်ရည် သုံးလောယ ဖြစ်ရမည်။ ¹⁴သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထံ တော် သို့ ပူဇော် သ ကဲ့ ကာ ကို ဆောင် ခဲ့ သော နေ့ မ ရောက် မီ၌၊ မုန့် ၊ ဆန် လှော်၊ စိမ်း သော အသီးအနှံ ကို မစား ရ။ သင် တို့ နေရာ အရပ် ရပ် ၌ သင် တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့် ရသော ပညတ် တော်ဖြစ် သတည်း။ ¹⁵ချီ လွှဲ ရာ ပူဇော်သကဲ့သို့ ကောက်လှိုင်း ကို ဆောင် ခဲ့သောနေ့၊ ဥပုသ် နေ့အလွန် နက်ဖြန် နေ့ က စ၍သီတင်း ခုနစ် သီတင်း စေ့ အောင် ရေတွက် ရမည်။ ¹⁶သတ္တမ ဥပုသ် နေ့ အလွန် နက်ဖြန် နေ့ အထိ အရက် ငါး ဆယ် တိုင် တိုင် ရေတွက် ပြီး လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား အား ဘောဇဉ် ပူဇော်သကဲ့သို့ အသစ် ကို ဆက် ရကြမည်။ ¹⁷ထာဝရဘုရား အဘို့ အဦး သီးသော အသီး၊ တဆေး ဖြင့် ဖောင်းကြွသော မုန့်ညက် နှစ် ဩမဲနှင့် လုပ်သော ချီလွှဲ ရာမုန့် နှစ် လုံးကို သင် တို့အိမ် မှ ထုတ် ဆောင်ခဲ့၍၊ ¹⁸ထိုမုန့် နှင့်တကွ အခါ မလည် အပြစ် မပါသော သိုး သငယ် ခုနစ် ကောင်၊ နွား သငယ် အထီးတကောင်၊ ဆိတ် နှစ် ကောင် ကို ဆက် ၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သကဲ့သို့ ၊ သွန်း လောင်းရာ ပူဇော်သကဲ့သို့ တကွ ၊ ထာဝရဘုရား အား မွေးကြိုင် ရာ ဘို့ မီး ဖြင့် ပြု သော ပူဇော်သကဲ့သို့ တည်းဟူသော မီး ရှို့ရာ ယဇ် ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရမည်။ ¹⁹အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ဘို့ ဆိတ် သငယ် တ ကောင် ကိုငင်း၊ မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ အခါ မလည် သော သိုးသငယ် နှစ် ကောင်ကိုငင်း ပူဇော် ၍ ²⁰ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် အဦး သီးသော အသီးမုန့် နှင့်တကွ ချီလွှဲ သဖြင့် ၊ သိုး သငယ်နှစ် ကောင်ပါ လျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ချီလွှဲ ရာ ပူဇော်သကဲ့သို့ ပြု ရမည်။ ထို အရာ တို့သည် လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ သန့်ရှင်း သော အရာ ဖြစ် သတည်း။ ²¹ထို နေ့ ၌ လည်း ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်း ကို စီရင် ရကြ မည်။ လောကီ အလုပ် ကို မလုပ် ရ။ သင် တို့နေရာ အရပ်ရပ် ၌ သင် တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့် ရသော ပညတ် ဖြစ် သတည်း။ ²²ကိုယ် မြေ ၌ ဖြစ် သော စပါး ကို ရိတ် သောအခါ ၊ လယ် ထောင့် တို့ကို အကုန်အစင်မ ရိတ် ရ။ သိမ်း ရာတွင် ကျန်ကြွင်းသော အရာကို ပြန်၍ မကောက် မသိမ်းရ။ ထို အရာကို ဆင်းရဲ သောသူ ညွှန်သည် အာဂန္တူ အဘို့ ချန် ခြင်းရမည်။

ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²³ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊²⁴ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ သင် တို့သည် သတ္တမ လ ၊ ပဌမ နေ့ရက်၌ တံပိုးမှုတ် ပွဲ၊ ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းကို ပြုရသော ဥပုသ် နေ့ကို စောင့် ရကြ မည်။²⁵ လောကီ အလုပ် ကို မလုပ် ရ။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊²⁷ သတ္တမ လ ၊ ဒသမ နေ့သည်လည်း အပြစ် ဖြေ ရာ နေ့ ၊ ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်း ကို ပြု သော နေ့ဖြစ်၏။ ခြိုးခြံ စွာ ကျင့် ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ် ရမည်။²⁸ ထို နေ့ ၌ အဘယ် အလုပ် ကို မှ မ လုပ် ရ။ သင် တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကိုယ် အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြုရသောနေ့ ဖြစ်၏။²⁹ ထို နေ့ ၌ ခြိုးခြံ စွာ မ ကျင့်သောသူ မည်သည် ကား၊ မိမိ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရမည်။³⁰ ထို နေ့ ၌ အလုပ် တစုံ တခုကို လုပ် သော သူ မည်သည်ကို၊ သူ ၏အမျိုး မှ ငါပယ်ရှား ဖျက်ဆီးမည်။³¹ အဘယ် အလုပ် ကို မှ မ လုပ် ရ။ သင် တို့နေရာ အရပ်ရပ် ၌ သင် တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့်ရသော ပညတ် တော်ဖြစ်သတည်း။³² ထို နေ့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရသော နေ့၊ ခြိုးခြံ စွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်၏။ နဝမ နေ့ ညဦး မှစ၍ နက်ဖြန် ညဦး တိုင်အောင် ဥပုသ် စောင့် ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။³³ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊³⁴ သင်တို့သည် သတ္တမ လ ၊ ဆယ် ငါး ရက် နေ့မှစ၍ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အဘို့ သ ကေ နေ ပွဲ ကို ခံရကြမည်။³⁵ ပဌမ နေ့ ၌ ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းကို ပြုရမည်။ အလုပ် ကို မ လုပ် ရ။³⁶ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ် ရမည်။ အဋ္ဌမ နေ့ ၌ လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေး ခြင်းကို ပြု ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ကို ဆက်ကပ် ရမည်။ ထူးဆန်းသော စည်းဝေး ခြင်း ဖြစ်၍ လောကီ အလုပ်ကိုမ လုပ် ရ။³⁷ ဤရှေ့ကား ၊ ထာဝရဘုရား ၏ဥပုသ် နေ့၊ ထာဝရဘုရား အား ဆက်ကပ် ရသော အလှူဒါန၊ သစ္စာ ဂတိ နှင့်ဆိုင်သောပူဇော်သက္ကာ ၊ အလိုလို ပြုသောပူဇော်သက္ကာမှ တ ပါး၊ နေ့ရက် အသီးသီး တို့၌ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ၊ ယဇ် ပူဇော် ခြင်း၊ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာကိုပြုစေခြင်းငါးစီရင်ရသောဓမ္မ စည်းဝေးခြင်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ပွဲ တော်များဖြစ်သတည်း။³⁸³⁹ ထို မှတပါး၊ သင် တို့သည် မြေ အသီး အနှံကို သိမ်းယူ သော နောက် ၊ သတ္တမ လ ဆယ် ငါး ရက် နေ့မှစ၍ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အား ပွဲ ခံကြရမည်။ ပဌမ နေ့ နှင့် အဋ္ဌမ နေ့ ၌ ဥပုသ် စောင့်ရကြ မည်။⁴⁰ ပဌမ နေ့ ၌ ကောင်းမွန် သော သစ်သီး ၊ စွန်ပလွံ ခက် ၊ မိုမ်း မခ ပင် အစရှိသော အရွက်များ သော အပင် ၏ အကိုင်း အခက် တို့ကို ယူ ၍ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌

ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးရွှင်လန်း ခြင်းကို ပြုရကြမည်။⁴¹ ထိုပွဲတော် ကို တနှစ် တနှစ်လျှင် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အဘို့ ခံရ ကြ မည်။ သင် တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့်ရသောပညတ် တော်ဖြစ် သတည်း။ ထို ပွဲတော် ကို သတ္တမ လ ၌ ခံရ ကြ မည်။⁴² ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့ကို အဲဂုတု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သောအခါ၊⁴³ သစ်ခက်တဲ ၌ နေ စေကြောင်းကို သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် တို့သည် သိမှတ် မည်အကြောင်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် သစ်ခက်တဲ ၌ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးနေ ရကြမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁴ မောရှေ သည်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပွဲတော် များကို ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့အား ပြန်ကြား လေ၏။

24 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

² ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တွင် သက်သေခံ ချက် ကုလားကာ ပြင် မှာ မီးခုံ ၌ အစဉ် မပြတ်မီး ထွန်းရာဘို့ ၊ သံလွင်သီးကို ထောင်း ၍ ယူ သော သံလွင် ဆီ စစ် ကို၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သင့် ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့။³ အာရုန် သည် လည်း၊ ညဦး မှ သည် နံနက် တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထိုအမှုကို စီရင် ရမည်။ သင် တို့အမျိုး အစဉ် အဆက် စောင့်ရသော ပညတ် တော်ဖြစ် သတည်း။⁴ စင်ကြယ် သော မီးခုံ ၌ မီးခွက် များ ကို၊ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်မှာ အစဉ် အမြဲပြင်ဆင် ရမည်။⁵ သင်သည် မုန့်ညက် ကိုယူ ၍ ၊ မုန့် တလုံး လျှင် နှစ်ဩမဲ စီ၊ မုန့်ဆယ် နှစ် လုံးကို လုပ် ပြီးလျှင်၊⁶ ထာဝရဘုရား ရှေ့ စင်ကြယ် သော စားပွဲ ပေါ် မှာ မုန့်တလုံး ပေါ်၌ တ လုံး ကို ထပ်ဆင့်၍၊ တပုံ ခြောက် လုံးစီ၊ နှစ် ပုံပုံ ရမည်။⁷ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသောအောက်မေ့ တော်မှုဘို့ ရာ ဖြစ်စေ ခြင်း ငှါ ထိုမုန့်နှစ်ပုံပေါ်မှာ စင်ကြယ် သော လောဗန် ကို တင် ထားရမည်။⁸ ထာဝရဘုရား၏ပ ငွီညာဉ် နှင့် အညီ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ လက်မှ ခံယူသောထိုမုန့်ကို၊ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဥပုသ် နေ့ တိုင်းအစဉ် အမြဲပြင်ဆင် ရမည်။⁹ ထိုမုန့်ကို အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် ပိုင်၍၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော်၌ စား ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်သည်၊ ထာဝရ ပညတ် တော်အတိုင်း၊ အာရုန် အဘို့ အလွန်သန့်ရှင်း သော အရာဖြစ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ အဲဂုတုတု လူ နှင့် ကုသရေလ မိန်းမ ရ၍ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့်အတူ လိုက်လာ သောသား တယောက်သည်၊ တပ် ထဲ မှာ ကုသရေလ လူ နှင့် ရန်တွေ့ သဖြင့်၊¹¹ နာမ တော်ကို ပြစ်မှား လျက် ကျိန်ဆဲ လေ၏။ ထိုသူ ၏ အမိ ကား၊ ဒန် အမျိုး ၊ ဒိဗရီသမီး ရှေ့လောမိတ် ဖြစ်သတည်း။¹² ပြစ်မှားသော သူကို မောရှေ ထံ သို့ ဆောင် ယူခဲ့၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အလို တော် ကို မသိမှီတိုင်အောင်ချုပ် ထား ကြ၏။¹³ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ကျိန်ဆဲ သောသူကို တပ် ပြင် သို့ ဆောင် သွား၍၊¹⁴ သူ၏စကား

ကို ကြား သော သူ အပေါင်း တို့သည် သူ ဧါခေါင်း ပေါ် မှာ လက် ကို တင် ပြီးမှ ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ကြ စေ။¹⁵ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ ၊ မိမိ ဘုရား သခင်ကို ကျိန်ဆဲ သော သူ သည် မိမိ အပြစ် ကို ခံ ရ မည်။¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို ပြစ်မှား သော သူ သည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ထိုသူ ကို အမှန် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ကြမည်။ အမျိုးသား ချင်းဖြစ် စေ ၊ တပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ နာမ တော်ကို ပြစ်မှား လျှင် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်။¹⁷ လူ အသက် ကိုသတ် သောသူ သည်လည်း အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။¹⁸ တိရစ္ဆာန် အသက် ကိုသတ် သောသူသည်လည်း ဥစ္စာရှင်အား တကောင် အတွက် တကောင် ကို လျော် ရမည်။¹⁹ လူ သည် အိမ်နီးချင်း ကို နာ အောင်ပြု လျှင် ၊ သူ ကို ပြု သည်အတိုင်း ကိုယ်ခံရ မည်။²⁰ အရိုးကို ချိုး သည်အတွက် အရိုးချိုး ခြင်းကို၎င်း၊ မျက်စိ ကိုဖျက်သည့်အတွက် ၊ မျက်စိ ဖျက် ခြင်းကို၎င်း၊ သွား ကိုချိုးသည်အတွက် ၊ သွား ချိုး ခြင်းကို၎င်း၊ သူ ကို နာကျင် စွာပြု သည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တိုင် နာကျင် စွာ ခံရမည်။²¹ တိရစ္ဆာန် အသက်ကိုသတ် သောသူသည်၊ တကောင်အတွက် တ ကောင် ကို ပြန် ပေး ရ မည်။ လူ အသက် ကို သတ် သော သူ သည် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်။²² ကိုယ်အမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ သူတပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါး တည်းသောတရား နှင့်သာ စီရင်ခြင်းကို ခံရမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည် ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။²³ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ကျိန်ဆဲ သောသူကို တပ် ပြင် သို့ ဆောင် သွား၍ ၊ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ရမည် အကြောင်း မောရှေဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် ပြု ကြ၏။

25 တဖန် သိနာ တောင် ပေါ် မှာ၊ မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင် သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ သင် တို့သည် ငါ ပေး သော ပြည် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ထို ပြည် သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ဥပုသ် စောင့် ရမည်။³ ခြောက် နှစ် ပတ်လုံး လယ် လုပ် လျက်၊ စပျစ် ဥယျာဉ် ကို သုတ်သင် ၍ အသီး ကို သိမ်း လျက် နေရမည်။⁴ သတ္တမ နှစ် သည်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ဥပုသ် နှစ်၊ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ၍ ဥပုသ် စောင့်ရသောနှစ် ဖြစ်၏။ လယ် မ လုပ် ရ။ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို မ သုတ်သင် ရ။⁵ လယ်၌ အလိုလို ပေါက်သော အသီး အနှံကိုမျှ မ ရိတ် ရ။ မ သုတ်သင်သော စပျစ်ဥယျာဉ် အသီး ကိုမျှ မ ဆွတ် ရ။ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရသော နှစ် ဖြစ် ၏။⁶ ပြည် ဥပုသ် တည်းဟူသောအလိုလို ဖြစ်ပွား သော အရာရှိသမျှသည်၊ သင်ကိုယ်မှစ၍သင် ၏ ကျွန် ၊ ကျွန် မ၊ သူ ငါး ၊ ဧည့်သည် စားစရာ၊⁷ သင် ၏ ပြည် ၌ ရှိသော သားယဉ် သားရဲ စားစရာဖြစ် ရမည်။⁸ ဥပုသ် နှစ် ခုနှစ် နှစ်ကို ရေတွက် ၍ ၊ ခုနှစ် နှစ် ခုနှစ် လီ တည်းဟူသောလေး ဆယ်ကိုး နှစ် စေပြီးမှ၊⁹ သတ္တမ လ

ဆယ် ရက်နေ့၊ အပြစ် ဖြေခြင်းပြုရာနေ့ ၌ ၊ ယုဘိလတံပိုး ကို တ ပြည်လုံး မှုတ် စေရမည်။¹⁰ ငါး ဆယ်မြောက်သောနှစ် ကို သန့်ရှင်း စေသဖြင့် ၊ တပြည်လုံး ၌ ပြည်သား အပေါင်း တို့အား ၊ လွတ် ရာ အခွင့်ကို ကြွေးကြော် ရမည်။ ယုဘိလ နှစ်ဖြစ်၍၊ လူတိုင်း မိမိ ပိုင် သောမြေ၊ မိမိ အဆွေ အမျိုးထံ သို့ပြန် ရမည်။¹¹ ငါး ဆယ်မြောက် သော နှစ် သည် ယုဘိလ နှစ် ဖြစ် သောကြောင့် လယ် မ လုပ် ရ။ အလိုလို ပေါက်သော အပင်ကိုမျှ မ ရိတ် ရ။ မ သုတ်သင်သော စပျစ် ဥယျာဉ်အသီးကိုမျှ မ ဆွတ် ရ။¹² ယုဘိလ နှစ်သည် သန့်ရှင်း သော နှစ်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ လယ် ၌ ရသော အသီး အနှံကိုသာ စား ရ မည်။¹³ ယုဘိလ နှစ် တွင် လူ တိုင်း မိမိ ပိုင် သော မြေသို့ပြန် ရမည်။¹⁴ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ရောင်း ဝယ် မှုကို ပြုလျှင် ၊ တယောက် ကို တယောက်မ ညှဉ်းဆဲ ရ။¹⁵ ယုဘိလ နှစ်လွန် ၍ လိုသေးသော နှစ် ပေါင်း၊ အသီး အနှံ သီး လတံ့ သော နှစ် ပေါင်း ကို ရေတွက်၍ ရောင်း ဝယ်မှုကို ပြုရမည်။¹⁶ ထိုသို့ အသီးသီးရသောနှစ်များကို လိုက်၍ ရောင်းသောကြောင့်၊ နှစ်ပေါင်း အနည်းအများအလိုက် အ ဘိုး လျော့ လျက်၊ တိုး လျက် ရောင်း ဝယ် ရမည်။¹⁷ သင်တို့သည် တယောက် ကိုတယောက်မ ညှဉ်းဆဲ ရ။ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ရမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹⁸ သင်တို့သည် ငါ့ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့် စောင့်လျှင်၊ ထိုပြည် ၌ ဘေး လွတ်လျက် နေ ရကြလိမ့်မည်။¹⁹ မြေ သည်လည်း မိမိ အသီး အနှံကိုပေး သဖြင့် ၊ သင်တို့သည် ဝ စွာစား ၍ ဘေး လွတ် လျက် နေ ရကြ လိမ့်မည်။²⁰ သင်တို့ကလည်း၊ သတ္တမ နှစ် တွင် ငါ တို့သည် အဘယ် သို့စား ရမည်နည်း။ လယ် မ လုပ်ရ။ အသီး အနှံ ကို မ သိမ်း ရပါတကားဟု ဆို လျှင်၊²¹ ဆဌမ နှစ် တွင် သင် တို့ကို ငါ ကောင်း ကြီး ပေး၍ ၊ ထိုနှစ်တွင် သုံး နှစ် အဘို့ အသီး အနှံကို ဖြစ် စေ မည်။²² သင်တို့သည် အဌမ နှစ် တွင် လယ် လုပ်၍ နဝမ နှစ် တွင် အသီး အနှံကို သိမ်းရာ ကာလတိုင်အောင် ဟောင်း သော အသီး အနှံကို စား ရကြ မည်။²³ မြေ ကို သူ တပါး အစဉ် ပိုင်စေ ခြင်းငှါမ ရောင်း ရ။ မြေ သည် ငါ့ ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင် တို့သည် ငါ ၌ တည်းသော ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ကြ၏။²⁴ သင် တို့သည် မြေ ကို ပိုင် လေရာရာ ၌ ရွေးနှုတ် ရသောအခွင့်ကိုပေး ရကြမည်။²⁵ သင် ၏ အမျိုးသား ချင်းသည် ဆင်းရဲ ၍၊ မိမိ ပိုင် သောမြေကို ရောင်း လျှင် ၎င်း ၊ သူ ၏ပေါက် ဘော် တ စုံ တ ယောက် သည် ဝယ် ခြင်း ငှါလာ လျှင် ၎င်း၊ မိမိ ပေါက်ဘော် ရောင်း သောဥစ္စာကို ရွေးနှုတ် ရသော အခွင့်ရှိ ရမည်။²⁶ ထိုမြေကို ရွေးနှုတ် သောသူ တယောက် မျှ မပေါ်မရှိ၍၊ မြေရှင်ဟောင်းသည် ကိုယ်တိုင်ရွေးနှုတ်နိုင်လျှင်၊²⁷ မိမိ မြေ သို့ ပြန် အံ့သောငှါ ၊ ရောင်း ၍လွန်သော နှစ် ပေါင်းကို ရေတွက် ပြီးမှ ၊ လိုသေးသော အဘိုးကို အထက်က ရောင်း ခဲ့သော သူ အား ပြန် ပေးရမည်။²⁸ ပြန်၍မ ပေး နိုင်လျှင် ရောင်း ခဲ့သောဥစ္စာ ကို ယုဘိလ နှစ် တိုင်အောင် ဝယ် သောသူလက် ၌ ရှိ စေ ရမည်။

ယုဘိလ နှစ်တွင် လက်လွတ် ၍ အရှင်ဟောင်းလက်သို့ ရောက်စေရမည်။²⁹ မြို့ထဲ၌ရှိသောအိမ်ကို အိမ်ရှင်ရောင်းလျှင်၊ တနှစ်အတွင်းတွင် ရွေးနှုတ်သော အခွင့်ရှိ စေရမည်။³⁰ တနှစ်အတွင်းတွင် မရွေးနှုတ်လျှင်၊ ထိုအိမ်ကို ဝယ်သောသူမှစ၍သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် အမြဲပိုင်ကြမည်။ ယုဘိလ နှစ်ရောက်သော်လည်း လက်မလွတ်ရ။³¹ မြို့ရိုးမရှိ၊ ရွာ၌ရှိသောအိမ်ကို လယ်ယာကဲ့သို့ မှတ်၍ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ယုဘိလ နှစ်ရောက်သောအခါ လက်လွတ်ရမည်။³² သို့ရာတွင် လေဝိသားပိုင်သော မြို့နှင့် မြို့အိမ်တို့ကို၊ အဘယ်ကာလအချိန်မဆိုဘဲ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။³³ လေဝိသားပိုင်သော မြို့ကို၎င်း၊ အိမ်ကို၎င်း၊ သူတပါးဝယ်လျှင်၊ ယုဘိလ နှစ်ရောက်သောအခါ လက်လွတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလလူအမျိုးသားတို့တွင် လေဝိသားတို့သည်၊ ကိုယ်နေရာ မြို့အိမ်မှ တပါး အခြားသော ဥစ္စာမရှိ။³⁴ သို့ဆိုသော်လည်း၊ လေဝိသားမြို့နယ်၌ရှိသောလယ်ယာတို့ကို မရောင်းရ။ အစဉ်အမြဲပိုင်ရမည်။³⁵ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ လက်အားလျော့သဖြင့် တပါးအမျိုးသားညွှန်သည် အာဂန္တူကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်ထံမှာနေစေခြင်းငှါ သူ့ကို မစရမည်။³⁶ သူ့အတိုးအပွားကို မယူရ။ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ထံမှာနေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့။³⁷ အတိုးအပွားကို မြေလင့်၍ ငွေကို၎င်း၊ စားစရာကို၎င်း၊ သူ့၌ မချေးမငါးရ။³⁸ ငါသည် ခါနာန်ပြည်ကို သင်တို့အားပေး၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတုတုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။³⁹ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ သင်၌ အရောင်းခံလျှင်၊ အစေခံကျွန်ုပ်ပြုသကဲ့သို့သူ့ကို အနိုင်မပြုရ။⁴⁰ သူသည် သူငါးကဲ့သို့၎င်း၊ ဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင့်ထံမှာနေ၍ ယုဘိလ နှစ်တိုင်အောင် အစေခံရမည်။⁴¹ ထိုအခါ သူသည် သားသမီးနှင့်တကွ ထွက်၍၊ မိမိအဆွေအမျိုး၊ မိမိဘိုးဘဝိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရမည်။⁴² အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတုတုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သော ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်၍၊ အစေခံကျွန်ုပ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မရောင်းရ။⁴³ သူ့ကို ကြမ်းတမ်းစွာ မစီရင်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။⁴⁴ သင်သည် စေခိုင်းသောကျွန်ုပ်၊ ကျွန်ုပ်မတို့ကို၊ သင့်ပတ်လည်ဝန်းကျင်တို့၌ နေသော သာသနာပလူတို့တွင် ဝယ်ရမည်။⁴⁵ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့တွင် တည်း နေသောတကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့ကို၎င်း၊ သင်တို့ပြည်၌ သူတို့ရသော သားသမီးများကို ၎င်းဝယ်၍ ပိုင်ရမည်။⁴⁶ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်သားပေါက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးတို့သည် အမွေခံ၍ ပိုင်ရမည်။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတည်း ဟူသော ဣသရေလအမျိုးသား ဖြစ်လျှင်၊ တယောက်ကို တယောက်ကြမ်းတမ်းစွာ မစီရင်ရ။⁴⁷ သင့်အနားမှာတည်းနေ

သောတကျွန်း တနိုင်ငံသားသည် ငွေရတတ်၍ သူ၏အနားမှာနေသောသင်၏အမျိုးသားချင်း ဆင်းရဲသဖြင့်၊ သင့်အနားမှာတည်း နေသောတကျွန်း တနိုင်ငံသား၌ ၎င်း၊ သူ၏သားမြေး၌ ၎င်း၊ ကိုယ်ကိုရောင်းချလျှင်၊⁴⁸ ရောင်းပြီးမှ ရွေးနှုတ်သော အခွင့်ရှိစေရမည်။ မိမိအမျိုးသားတစုံ တယောက်သည် ရွေးနှုတ်ရမည်။⁴⁹ ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ညီအစ်ကို တော်မှစ၍အဆွေအမျိုးပေါက်ဘော် ရင်း တစုံတယောက်သည် ရွေးနှုတ်ရမည်။ ကိုယ်တိုင်တတ်နိုင်လျှင်လည်း ကိုယ်ကိုရွေးနှုတ်ရမည်။⁵⁰ သခင်နှင့် ကျွန်တို့သည်၊ ရောင်းဝယ်သော နှစ်မှစ၍ ယုဘိလ နှစ်တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကို ထောက်၍၎င်း၊ သူငါးလုပ်ရသည် ကာလကို ထောက်၍၎င်း၊ ကိုယ်အဘိုးကို စီရင်ရမည်။⁵¹ ယုဘိလ နှစ်မရောက်မှီ၊ အစေခံရသော နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကို ရေတွက်၍၊⁵² လိုသေးသော နှစ်ပေါင်းအနည်းအများ အလိုက် ရွေးရန်အဘိုးကို၊ ဝယ်ရင်းငွေထဲက နှုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။⁵³ ထိုသူသည် တနှစ်နောက်တနှစ်၊ သူငါးကဲ့သို့ နေရမည်။ သင့်မျက်မှောက်၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို မခံရ။⁵⁴ ထိုသို့သောနည်းဖြင့် မရွေးမနှုတ်လျှင်၊ ယုဘိလ နှစ်ရောက်သောအခါ၊ သူ့ကို သားမယားနှင့်တကွ သခင်လက်မှ လွတ်ရမည်။⁵⁵ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ အဲဂုတုတုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

26 သင်တို့သည် ကိုယ်အဘိုးထုလုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုကို မရှိစေရ။ သင်တို့ပြည်၌ ကိုးကွယ်စရာ မှတ်တိုင်ကို မစိုက်ရ။ ထုသောကျောက်ကို ထောင်၍မထားရ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။² ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်၍၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။³ သင်တို့သည်၊ ငါ့ထုံးဖွဲ့ရာလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်လျှင်၊⁴ အချိန်တန်မှ ငါသည် သင်တို့အဘိုးမိဖုန်းရွာစေသဖြင့်၊ မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍၊ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အသီးသီး ကြလိမ့်မည်။⁵ စပါးနင်းနယ်သော အမှုသည်၊ စပျစ်သီးညှစ်ရာ ကာလတိုင်အောင်၎င်း၊ စပျစ်သီးညှစ်သောအမှုသည်၊ မျိုးစေ့ကြရာ ကာလတိုင်အောင်၎င်း မှီသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဝစ္စာစား၍၊ ကိုယ်ပြည်၌ ဘေးလွတ်လျက် နေကြလိမ့်မည်။⁶ သင်တို့ပြည်၌ စစ်မှုကို ငါငြိမ်းစေ၍၊ ခြိမ်းချောက်သော သူမရှိဘဲ သင်တို့သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသော သားရဲတို့ကို လည်း ငါပယ်ရှားမည်။ တပြည်လုံးသည် ထားဘေးနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။⁷ သင်တို့သည် ရန်သူများကို လိုက်၍ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်မည်။⁸ သင်တို့တွင် လူငါးယောက်သည်၊ ရန်သူတရာကို လိုက် လိမ့်မည်။ လူတရာသည် ရန်သူတသောင်းကို ပြေးစေ၍၊ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်မည်။⁹ သင်တို့

ကို ငါစောင့်မ သဖြင့် တိုးပွား များပြား စေ၍ ၊ သင် တို့နှင့် ငါ ပြု
 သော ပဋိညာဉ် ကို ငါမြဲမြဲ စေမည်။¹⁰ သို့ထားသော စပါးဟောင်း
 ကို စား ၍ မ ကုန်မှီ၊ စပါးသစ် ပေါ်သောကြောင့် ၊ အဟောင်း ကို
 ထုတ် ရကြ မည်။¹¹ ငါသည် စက်ဆုပ် ရွံရှာ ခြင်း မ ရှိဘဲ သင် တို့
 တွင် တဲ တော်ကို တည် မည်။¹² သင် တို့တွင် လည်း လှည့်လည်
 ၍ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ် မည်။ သင် တို့သည်လည်း ငါ ၏
 လူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹³ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ အစေ ကျွန်ခံရ သော
 သင် တို့ကို ငါလွှတ်၍ နှုတ် ဆောင်သော သင် တို့၏ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင် တို့၏ ထမ်းဘိုး ကြီးကို ငါဖြတ် ၍ သင်
 တို့ကို တည့်မတ် စေပြီ။¹⁴ သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နား မထောင်၊
 ဤ ပညတ် အလုံးစုံ ကို မ စောင့်၊¹⁵ ငါ့ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ရွံရှာ
 ၍ ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုလျက် ၊ ငါ့ ပညတ် တရားကိုမ ကျင့် ၊ ငါ့ ပဋိညာဉ်
 သစ္စာကို ဖျက် လျှင်၊¹⁶ သင် တို့၌ ငါ ပြု လတံ့သော အမှုဟူမူကား
 ၊ သင် တို့၌ မျက်စိ ပျက် လျက် ၊ စိတ်ပူပန် လျက် ရှိ စေ ခြင်း ငှါ၊
 ထိတ်လန့် သော သဘော၊ တူလာ ၊ ဖျားနာ တို့ကို သင်တို့အပေါ်မှာ
 ငါခန့် ထားမည်။ သင် တို့သည် မျိုးစေ့ ကို ကြ သော်လည်းအကျိုး မ
 ရှိ။ ရန်သူ တို့သည် အသီးအနှံကို စား ကြလိမ့်မည်။¹⁷ သင် တို့ကို ငါ
 မျက်နှာ ထား ၍ ၊ ရန်သူ ရှေ့မှာ ဆုံး စေမည်။ သင် တို့သည် ရန်သူ
 ၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို ခံရ၍ ၊ အဘယ်သူမျှမ လိုက် သော်လည်း ၊ ပြေး
 ကြ လိမ့်မည်။¹⁸ ထိုမျှ လောက် ခံရ သော်လည်း၊ ငါ့ စကားကို နား
 မ ထောင်ဘဲ နေသေးလျှင် ၊ သင် တို့အပြစ် ကြောင့် ခုနစ် ဆသော
 ဒဏ် ကို ငါပေးဦးမည်။¹⁹ သင် တို့မှာန အစွယ်ကို ငါချိုး မည်။ မို
 ဃ်းကောင်းကင် ကို သံ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြေကြီး ကို ကြေးဝါ ကဲ့သို့ ၎င်း၊
 ငါဖြစ် စေ သဖြင့်၊²⁰ သင် တို့သည် အချည်းနှီး ကြီးစား အားထုတ်
 ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့မြေ သည် မိမိ ဘဏ္ဍာ ကို မ ပေး။ ဥယျာဉ်
 အပင် တို့သည် အသီး မ သီး ကြ။²¹ သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နား မ
 ထောင်၊ ငါ့ ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလျှင် ၊ သင် တို့အပြစ် အလျောက်
 ခုနစ် ဆ သောဘေး ကြီးကို ငါသက်ရောက်စေမည်။²² သင် တို့၏
 သား သမီးများကို ချီသွား၍ ၊ သင် တို့၏ တိရစ္ဆာန် များကို ဖျက်ဆီး
 လျက် ၊ သင် တို့ကို နည်း စေ ခြင်းငှါ ၊ သားရဲ များကို ငါစေလွှတ်
 သဖြင့် ၊ သင် တို့သွားရာ လမ်းမ တို့သည် လူဆိတ်ညံ့ ရာ ဖြစ်ကြ
 လိမ့်မည်။²³ ထိုသို့ ခံရ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် သတိမရ၊ ငါ့ ကို
 ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသေးလျှင်၊²⁴ ငါ သည်လည်း သင် တို့ကို ဆန့်ကျင်
 ဘက်ပြု၍ ၊ သင် တို့အပြစ် ကြောင့် ခုနစ် ဆသော ဒဏ် ကိုပေး ဦး
 မည်။²⁵ ငါ့ပဋိညာဉ် ဘက်၌ နေ၍ ၊ တရားစီရင် ရသောထား ဘေးကို
 သင် တို့အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက် စေမည်။ သင် တို့သည် မြို့ထဲ ၌
 စုဝေး သောအခါ ၊ ကာလနာ ဘေးကို ငါစေလွှတ် ၍ ၊ ရန်သူ လက်
 သို့ ရောက် စေမည်။²⁶ သင် တို့၏ အစာ အာဟာရ အထောက် အပံ့
 ကို ငါ ပယ်ရှား သောအခါ ၊ မိန်းမ တကျိပ် တို့သည် သင် တို့၏ မုန့်
 ကို မီးဖို တဖို၌ ဖုတ် ပြီးမှ ၊ ထိုမုန့် ကို ချိန် ပေးသဖြင့် သင်တို့သည် ဝ

စွာမ စား ရကြ။²⁷ ထိုမျှလောက် ခံရသော်လည်း၊ ငါ့ စကားကို နား
 မ ထောင်၊ ငါ့ ကို ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသေးလျှင်၊²⁸ ငါသည်လည်း
 အမျက် ထွက်၍ သင် တို့ကို ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသဖြင့် ၊ သင် တို့
 အပြစ် ကြောင့် ခုနစ် ဆ သော ဒဏ် ကိုပေး ဦးမည်။²⁹ သင်တို့သည်
 ကိုယ် သား သမီး တို့၏ အသား ကို စား ရကြလိမ့်မည်။³⁰ သင် တို့
 မြင့် သော အရပ် များ ကို ငါ ဖြိုဖျက် ၍ ၊ ရုပ်တု ဆင်းတု များ ကို
 ခုတ်လှဲ မည်။ သင် တို့အသေ ကောင် များကို၊ ရုပ်တု ဆင်းတုအသေ
 ကောင်အပေါ်မှာ ပစ်ချ ၍ ၊ သင် တို့ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာမည်။³¹ သင်
 တို့မြို့ များကို ငါဖျက်ဆီး ၍ ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ကို သုတ်သင်
 ပယ်ရှင်းသဖြင့် ၊ သင် တို့နံ့သာပေါင်း အမွှေး အကြိုင်ကို ငါမ နမ်း။
³² တပြည်လုံး ကို ငါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော အမှုကို၊ ထိုပြည်၌
 နေ သော သင် တို့၏ ရန်သူ တို့သည် မြင်၍ မိန်းမော တွေ ဝေကြ
 လိမ့်မည်။³³ သာသနာပ လူတို့တွင် သင် တို့ကို အရပ်ရပ်ငါကွဲပြား
 စေ၍ ၊ ထား မိုးလျက် လိုက်မည်။ သင် တို့ပြည် သည်လည်း လူ
 ဆိတ်ညံ့ လျက် ၊ မြို့သည်လည်း ပျက်စီး လျက်ရှိ လိမ့်မည်။³⁴ ထိုသို့
 သင် တို့သည် ရန်သူ ပြည် ၌ နေ၍ ၊ ကိုယ်ပြည် သည် လူဆိတ်ညံ့
 လျက် နေ သော ကာလ ပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ၍ ၊ မိမိ ဥပုသ် နေ
 တို့၌ မွေ့လျော် ရလိမ့်မည်။³⁵ လူဆိတ်ညံ့ လျက်နေရသော ကာလ
 ပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ် လိမ့်မည်။ သင် တို့ရှိနေ သောအခါ ၊ ဥပုသ် နေတို့၌
 ပြည်သည် မ ငြိမ် မဝပ်ရ။³⁶ ရန်သူ ပြည် မှာ ကျန် ကြွင်းသော သင်
 တို့စိတ် နှလုံးထဲ သို့ ၊ ထိတ်လန့် သော သဘောကို ငါပေးသွင်း သဖြင့်
 ၊ သစ်ရွက် လှုပ်သံ ကြောင့် သင်တို့သည် ကြောက်၍ ၊ ထား ဘေးမှ
 ပြေး သကဲ့သို့ပြေးကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မ လိုက် သော်လည်း
 လဲ ကြ လိမ့်မည်။³⁷ အဘယ်သူမျှ မ လိုက် ဘဲ ထား ဘေးမှ ပြေး
 သောသူကဲ့သို့ တယောက် အပေါ်မှာ တယောက် လဲ ကြလိမ့်မည်။
 ရန်သူ ရှေ့ မှာ ရပ် နိုင် သော တန်ခိုး မ ရှိ ရ။³⁸ ရန်သူ ပြည် သည်
 သင် တို့ကို မျိုစား ၍ ၊ သာသနာပ လူတို့တွင် ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။
³⁹ ကျန် ကြွင်းသော သင် တို့သည် ၊ ရန်သူ ပြည် ၌ ကိုယ် အပြစ် ၊ ဘိုး
 ဘ တို့အပြစ် ကိုခံ လျက်၊ ဘိုးဘနှင့်တကွ အားလျော့ ကြလိမ့်မည်။
⁴⁰ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ငါ့ ကို ပြစ်မှား ၍ ၊ ငါ့ ကို ဆန့်ကျင် ဘက်
 ပြုသောကြောင့်၊⁴¹ ငါ သည် သူ တို့ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု၍ ရန်သူ
 ပြည် သို့ ပို့ဆောင် သော အကြောင်း များနှင့်တကွ ၊ ကိုယ် အပြစ် ၊
 ဘိုးဘ တို့ အပြစ် များကို ဘော်ပြ တောင်းပန်လျှင်၎င်း၊ အရေဖျား
 လှီး ခြင်း ကို မ ခံ သော မိမိ တို့ နှလုံး ကို နှိမ်ချ ၍ ၊ မိမိ တို့အပြစ်
 ကြောင့် ခံရ သော ဒဏ်ကို ဝန်ခံ လျှင်၎င်း၊⁴² ငါသည် ယာ ကုပ် နှင့်
 ပြုသောပဋိညာဉ် ၊ ဣဇာက် နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ် ၊ အာဗြဟံ နှင့်
 ပြုသောပဋိညာဉ် ကို၎င်း၊ ထိုပြည် ကို၎င်းငါအောက်မေ့ မည်။⁴³ ထို
 ပြည် သည် သူ တို့ လက်မှ လွတ် ၍ ၊ သူ တို့မရှိဘဲ လူဆိတ်ညံ့ လျက်
 နေစဉ် တွင် မိမိ ဥပုသ် နေတို့၌ မွေ့လျော် လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါ့
 စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ရွံရှာ ၍ မထီမဲ့မြင် ပြုသော အပြစ် ကြောင့်၊

ခံရသောဒဏ်ကို ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။⁴⁴ သို့ရာတွင် ရန်သူ ပြည် ဌာန ကြသောအခါ ၊ သူ တို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ၍ ၊ သူ တို့နှင့် ငါပြု သော ပဋိညာဉ် ကို ပယ် သည်တိုင်အောင် သူ တို့ကို ငါမ စွန့်ပစ် မ ရှိ။ ငါ သည် သူ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁴⁵ ငါ သည် သူ တို့၏ ဘုရား သခင် ဖြစ် အံ့ သော ငှါ သာသနာပ လူ တို့ မျက်မှောက် ဌာ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ငါနှုတ် ဆောင်သော သူ တို့ ဘိုး ဘေး နှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ် ကို သူ တို့အတွက် ငါအောက်မေ့ မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁶ ဤ ရွှေ့ကား ထာဝရဘုရား သည်၊ သိနာ တောင် ပေါ် မှာ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့အဘို့ မောရှေ လက် တွင် ထား တော်မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ် တရား ဖြစ်သတည်း။

27 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင်သည် က္လသရေ လ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ လူ သည် သစ္စာ ဂတိပြု ၍ ပူဇော်လျှင်၊ ပူဇော် အပ် သော သူ သည်၊ သင် အဘိုး ပြတ်သည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား ၏ ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်ရမည်။³ သင် သည် အ ဘယ်မျှ အဘိုး ပြတ်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ ယောက်ျား ကို အသက် နှစ် ဆယ်မှသည် ခြောက် ဆယ်တိုင်အောင် ၊ အကျပ် တော်အလိုက် ငွေ အကျပ် ငါး ဆယ်နှင့် အဘိုး ပြတ်ရမည်။⁴ မိန်းမ ဖြစ်လျှင် ၊ ငွေ အကျပ် သုံး ဆယ်နှင့် အဘိုး ပြတ်ရမည်။⁵ အသက် ငါး နှစ်မှ သည် ဆယ်နှစ်တိုင်အောင် ၊ ယောက်ျား ကို အကျပ် နှစ် ဆယ်၊ မိန်းမ ကို အကျပ် တဆယ် နှင့် အဘိုး ပြတ်ရမည်။⁶ အသက်တလ မှ သည် ငါး နှစ် တိုင်အောင် ၊ ယောက်ျား ကို ငွေ ငါး ကျပ် ၊ မိန်းမ ကို သုံး ကျပ် နှင့် အဘိုး ပြတ်ရမည်။⁷ အသက် ခြောက် ဆယ်လွန် လျှင် ၊ ယောက်ျား ကို ဆယ် ငါး ကျပ် ၊ မိန်းမ ကို တ ဆယ် နှင့် အဘိုး ပြတ် ရ မည်။⁸ သင် အဘိုး ပြတ်သည်အတိုင်း၊ မ တတ်နိုင်လျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံ သို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် သစ္စာ ဂတိပြုသောသူ တတ်နိုင် သမျှအတိုင်း အဘိုး ပြတ်ရမည်။⁹ လူသည် တိရစ္ဆာန် ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် လျှင်၊ ပူဇော် သမျှ သည် သန့်ရှင်း ရမည်။¹⁰ ကောင်း သည်ဖြစ်စေ ၊ ညံ့ သည်ဖြစ်စေ၊ တကောင်အတွက် တ ကောင်ကို မ လဲ ရ။ လဲ လိုလျှင် ၊ နှစ်ကောင် စလုံး သန့်ရှင်း ရမည်။¹¹ ထာဝရဘုရား အား မ ပူဇော် အပ်၊ မ စင်ကြယ် သော တိရစ္ဆာန် ဖြစ်လျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ပြု ၍၊¹² ကောင်း မ ကောင်းရှိသည် အလျောက် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘိုး ပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြတ်သည် အတိုင်း အ ဘိုး ရှိ ရ မည်။¹³ ပူဇော် သော သူ သည် ရွေး လိုလျှင် ၊ အဘိုး ရင်းနှင့် ငါး စုတစုကို ထပ် ၍ ပေးရမည်။¹⁴ လူ သည် မိမိ အိမ် ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း စေလျှင် ၊ ကောင်း မ ကောင်း ရှိ သည် အလျောက် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အ ဘိုး ပြတ် ရ မည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြတ်သည်အတိုင်း အ ဘိုး ရှိ ရ မည်။¹⁵ ထို အိမ် ကို သန့်ရှင်း စေသောသူ ရွေး လိုလျှင် ၊ ပြတ်သောအဘိုး ရင်း နှင့် ငါး စုတစုကို ပေး ၍ အိမ်ကို ယူရမည်။¹⁶ လူ သည် ကိုယ် ပိုင်

သော လယ်ယာ ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း စေလျှင် ၊ မုယော မျိုးစေ့ ကြံ ရသည် အတိုင်း အ ဘိုး ပြတ် ရမည်။ မျိုးစေ့ တ ဩမဲ ကြံရသော လယ်ကို၊ ငွေ အကျပ် ငါး ဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ် ရမည်။¹⁷ ယုဘိလ နှစ် မှစ၍မိမိ လယ် ကို သန့်ရှင်း စေလျှင် ၊ ပြတ်သည် အတိုင်း အ ဘိုး ရှိ ရ မည်။¹⁸ ယုဘိလ နှစ် လွန် မှ မိမိ လယ် ကို သန့်ရှင်း စေလျှင် ၊ နောင် ယုဘိလ နှစ် မှိ အောင် လိုသေးသော နှစ် ပေါင်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေတွက် ၍ ပြတ်သော အဘိုး ရင်းငွေ ကို လျှော့ ရမည်။¹⁹ မိမိ လယ် ကို သန့်ရှင်း စေသောသူသည် ရွေး လိုလျှင် ၊ ပြတ်သော အဘိုး ရင်းနှင့် ငါး စုတစုကို ပေး ၍ လယ်ကို အပိုင်ယူရမည်။²⁰ သို့မဟုတ် လယ် ကိုမ ရွေး လို၊ အခြား သောသူ အား ရောင်း မိလျှင် ၊ နောက် တဖန် မ ရွေး ရ။²¹ ယုဘိလ နှစ်တွင် ထိုလယ် သည် အမှု လွတ် သောအခါ ၊ ကျိန်ဆို သောလယ် ကဲ့သို့ ၊ ထာဝရဘုရား အား သန့်ရှင်း ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ ဥစ္စာ ဖြစ် ရ မည်။²² လူသည် ကိုယ်ပိုင် ရင်းမ ဟုတ်၊ ဝယ် သော လယ်ယာ ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း စေလျှင်၊²³ ယုဘိလ နှစ် တိုင်အောင် ပြတ်သောအဘိုး ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေတွက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ သန့်ရှင်း စေသော နေ့ ဌာ အ ဘိုး ပြတ် သော ငွေ ကို ပေး ရ မည်။²⁴ ယုဘိလ နှစ် ရောက်သောအခါ ၊ ထိုလယ် ကို အရင်ပိုင် ၍ ရောင်းသောသူ လက်သို့ ပြန် စေရမည်။²⁵ အဘိုး ပြတ်လေရာရာ ဌာ အကျပ် တော်အလိုက် ပြတ်ရမည်။ အကျပ် ကား၊ ဂေရ နှစ် ဆယ် ဖြစ် သတည်း။²⁶ ထာဝရဘုရား ပိုင် ထိုက် သော တိရစ္ဆာန် သားဦး ကို၊ အဘယ် သူမျှ မ သန့်ရှင်း စေရ။ နွား ဖြစ်စေ ၊ သိုး ဆိတ် ဖြစ် စေ ၊ ထာဝရဘုရား ဥစ္စာဖြစ်၏။²⁷ မ စင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန် ဖြစ် လျှင် ၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ရွေး ၍ ၊ ငါး စုတစုကို ထပ် ၍ ပေး ရမည်။ မ ရွေး လိုလျှင် ၊ အဘိုး ပြတ်သည်အတိုင်း ရောင်း ရမည်။²⁸ သို့ရာတွင် လူ ဖြစ် စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ် စေ၊ ကိုယ်ပိုင် ရင်း လယ် ဖြစ်စေ ၊ ထာဝရဘုရား အား ကျိန်ဆို ၍ ပူဇော် သမျှ ကို မ ရောင်း မ ရွေး ရ။ ကျိန်ဆို ၍ ပူဇော်သမျှ တို့သည် ထာဝရဘုရား အား အလွန် သန့်ရှင်း ရ မည်။²⁹ လူ ကိုပင် ကျိန်ဆို ၍ ပူဇော် လျှင်၊ နောက် တ ဖန် မ ရွေး ရ၊ သတ် ရမည်။³⁰ စပါး ဖြစ်စေ၊ သစ်သီး ဖြစ်စေ၊ မြေ ကဖြစ်သမျှ သော အသီးအနှံဆယ် စုတစုသည် ထာဝရဘုရား ၏ ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။³¹ ဆယ် စုတစုကို ရွေး လိုလျှင် ၊ အဘိုးရင်းနှင့် ငါး စုတစုကို ထပ် ၍ ပေး ရ မည်။³² နွား ဖြစ် စေ ၊ သိုး ဆိတ် ဖြစ် စေ၊ ကြိမ်လုံး အောက် ဌာ သွား သမျှ သော အကောင်ဆယ် စုတစုသည်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။³³ ကောင်း သလော၊ ညံ့ သလောဟုမ မေးမစစ် ရ။ တကောင်အတွက် တကောင်ကို မ လဲ ရ။ လဲ လိုလျှင် နှစ်ကောင် စလုံး သန့်ရှင်း ရမည်။ အလျှင်းမ ရွေး ရဟု မိန့် တော်မူ၏။³⁴ ဤ ရွှေ့ကား ထာဝရဘုရား သည်၊ သိနာ တောင် ပေါ် မှာ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့အဘို့ မောရှေ ဌာ ထား တော်မူသော ပညတ် တော် များ ဖြစ်သတည်း။

တောလည်

1 ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည် မှ ထွက် ၍ ဒုတိယ နှစ် ၊ ဒုတိယ လ ၊ ပဌမ နေ့၌ သိနာ တော တွင် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် မှာ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊² သင် နှင့် အာရုန် သည် ကူသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် တို့တွင်၊ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍၊³ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို သူ တို့အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက် စာရင်း ယူ လျက်၊ တပ်ခင်းကျင်း ၍ ရေတွက် လော့။⁴ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး တမျိုး တယောက် စီ မိမိ တို့ အဆွေအမျိုး၌ သူကြီး ဖြစ်သော လူတို့သည် သင် တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ ထိုအမှုကိုဆောင်ကြမည်။⁵ သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ အမှုကိုဆောင်ရသောသူ ဟူမူကား၊ ရုဗင် အမျိုး၊ ရှေဒုရ သား ဇလိဇရ။⁶ ရှိမောင် အမျိုး၊ ဇရိရုဒုဒဲ သား ရှေလုမေလ။⁷ ယုဒ အမျိုး၊ အမိနဒပ် သား နာရှန်။⁸ ကူသခါ အမျိုး၊ ဇုအာ သား နာသနေလ။⁹ ဇာဗုလုန် အမျိုး၊ ဟေလုန် သား ဇလျာဘ။¹⁰ ယောသပ် သား တွင်၊ ဖေရိမ် အမျိုး၊ အမိဟုဒဲ သား ဇလိရုမာ ၊ မနာရှေ အမျိုး၊ ပေဒါဇရု သား ဂါမလျလ။¹¹ ဗ်ယာမိန် အမျိုး၊ ဂိဒေါနိ သား အဘိဒန်။¹² ဒန် အမျိုး၊ အမိရုဒဲ သား အဟေဇာ။¹³ အာရှာ အမျိုး၊ ဩကရန် သား ပါဂျေလ။¹⁴ ဂဒ် အမျိုး၊ ဒွေလ သား ဇလျာသပ်။¹⁵ နုဿလိ အမျိုး၊ ဇနန် သား အဟိရ တည်း။¹⁶ ဤသူ တို့သည် ပရိသတ် တွင် ကျော်စော သောသူ၊ အဆွေအမျိုး သူကြီး မင်းဖြစ်၍၊ ကူသရေလ အမျိုး ၌ လူတထောင်စီအုပ်ရသော သူဖြစ် ကြသတည်း။¹⁷ ထိုသို့နာမည် ဖြင့် ရွေး တော်မူသော ထို သူတို့ကို၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် သည်ခေါ် ၍ ၊¹⁸ ဒုတိယ လ ၊ ပဌမ နေ့၌ ပရိသတ် အပေါင်း ကို စည်းဝေး စေပြီးမှ ၊ အဆွေအမျိုး စာရင်းကို ဘော်ပြ ၍၊ အနှစ် နှစ်ဆယ် အလွန် သော သူတို့၏ နာမည် ပေါင်းကို မှတ်သဖြင့်၊¹⁹ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာ ထားတော်မူ သည် အတိုင်း ၊ သိနာ တော ၌ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ ကို ရေတွက် လေ၏။²⁰ ကူသရေလ ၏သားဦး ၊ ရုဗင် ၏အမျိုးသား တို့တွင်၊ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးလိုက်၍ နာမည် များကို စာရင်း ၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း၊²¹ အသက် နှစ် ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင် သော ယောက်ျား ပေါင်း လေး သောင်း ခြောက် ထောင် ငါး ရာ ရှိကြ၏။²² ရှိမောင် အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက် ၍ နာမည် များကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊²³ အသက်

နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျား ပေါင်း ငါးသောင်း ကိုးထောင်သုံး ရာ ရှိကြ၏။²⁴ ဂဒ် အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက် ၍ နာမည် များ ကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊²⁵ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျား ပေါင်း လေးသောင်း ငါးထောင်ခြောက် ရာ ငါးဆယ် ရှိကြ၏။²⁶ ယုဒ အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီးလိုက် ၍ နာမည် များ ကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊²⁷ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင် သော ယောက်ျား ပေါင်း ခုနစ် သောင်း ၊ လေး ထောင် ခြောက် ရာ ရှိ ကြ၏။²⁸ ကူသခါ အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး ကိုလိုက် ၍ နာမည် များကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊²⁹ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျား ပေါင်း ငါး သောင်း လေး ထောင် လေး ရာ ရှိ ကြ၏။³⁰ ဇာဗုလုန် အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက် ၍ နာမည် များ ကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊³¹ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်း နှစ်ထောင်လေး ရာ ရှိ ကြ၏။³² ယောသပ် မှ ဆင်းသက် သော ဖေရိမ် အမျိုးသား တို့ တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီးလိုက် ၍ နာမည် များကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊³³ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင် သော ယောက်ျားပေါင်း လေးသောင်း ငါး ရာ ရှိ ကြ၏။³⁴ မနာရှေ အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက် ၍ နာမည် များ ကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊³⁵ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း သုံးသောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိ ကြ၏။³⁶ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက် ၍ နာမည် များကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊³⁷ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း သုံးသောင်း ငါးထောင်လေး ရာ ရှိ ကြ၏။³⁸ ဒန် အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက် ၍ နာမည် များ ကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊³⁹ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျား ပေါင်း ခြောက် သောင်း နှစ် ထောင် ခုနစ် ရာ ရှိ ကြ၏။⁴⁰ အာရှာ အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီးလိုက် ၍ နာမည် များ ကို စာရင်း ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း၊⁴¹ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း လေးသောင်း တထောင်ငါး ရာ

ရှိကြ၏။⁴²နသလိ အမျိုးသား တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည် အတိုင်း၊⁴³အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်း သုံးထောင်လေး ရာ ရှိကြ၏။⁴⁴ထိုသို့ မောရှေနှင့် အာရုန် အစ ရှိသော ကူသရေလ အမျိုး၌ အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သော မင်း ဆယ် နှစ်ပါး တို့သည်⁴⁵ကူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊⁴⁶အသက် နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက် နိုင်သော လူပေါင်း ကား ခြောက် သိန်း သုံးထောင်ငါး ရာ ငါး ဆယ်ရှိ သတည်း။⁴⁷လေဝိ သားတို့သည်၊ ဘိုး ဘာ အမျိုး အလိုက် စာရင်း မ ဝင်ရသည် အမှုမှာ၊⁴⁸ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊⁴⁹လေဝိ သား တို့ကို၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ရောနှော၍ မ ရေတွက် ရ။ စာရင်း ထဲ၌မ သွင်း ရ။⁵⁰လေဝိ သားတို့အား သက်သေခံ ချက် တဲ တော် ကိုငှင်း၊ တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှ ကို ငှင်း၊ တဲ တော်နှင့်ဆိုင်သမျှ တို့ ကိုငှင်းအပ် ၍၊ သူတို့သည် တဲ တော်နှင့် တဲ တော်တန်ဆာ အလုံးစုံ ကို ဆောင်ရွက် ရကြမည်။ တဲ တော်မူကိုလည်း ထမ်း ရကြမည်။ တပ်ချသောအခါ၊ တဲ တော်ပတ်လည် ၌ မိမိတို့နေရာ ချရကြမည်။⁵¹တဲ တော်ကို ယူသွား ချိန် ရောက်သောအခါ ၊ လေဝိ သားတို့သည် ရုပ်သိမ်း ရမည်။ နေရာ ချ ချိန် ရောက် သောအခါ ၊ ထူထောင် ပြန် ရမည်။ လေဝိ အမျိုးသားမှ တပါး အခြား သော အမျိုးသားသည် ချဉ်းကပ် လျှင်၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ ရ မည်။⁵²ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် တပ်ချ သောအခါ ၊ အလုံးအရင်း တ ရှောက် လုံး၊ လူ တိုင်း မိမိ ဆိုင်သော တပ် တွင် မိမိ ဆိုင်သော အလံ နား မှာ မိမိတဲကို ဆောက်ရမည်။⁵³ကူသရေလ အမျိုးသား စည်းဝေး ရာ၊ ပရိသတ် အပေါ်မှာ အမျက် တော်မ သက်ရောက် စေခြင်းငှါ ၊ လေဝိ သားတို့သည် သက်သေခံ ချက် တဲ တော်ပတ်လည် ၌ နေရာ ချ၍ ၊ သက်သေခံ ချက်တဲ တော်ကို စောင့်ရှောက် ရမည် ဟု၊⁵⁴မော ရှေ အား ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြု ကြ၏။

2 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေနှင့် အာရုန် အား မိန့်တော် မူ သည်ကား၊²ကူ သရေ လ အမျိုးသား အသီးအသီး တို့သည်၊ မိမိ တပ် နှင့် ဆိုင် သော အလံ၊ မိမိ အဆွေအမျိုး နှင့် ဆိုင် သော အလံ အနား မှာ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ကို ရှေ့ပြု၍ နေရာ ချ ရ မည်။³နေ ထွက် ရာ အရှေ့ မျက်နှာ၌ ၊ ယုဒ တပ် အလံ နှင့် ဆိုင် သော အလုံးအရင်း သည် နေရာ ကျ၍ ၊ အမိ နုဒ ပ် သား နာ ရှုန် သည်၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ် ရမည်။⁴သူ အုပ်ရ သော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင် ခြောက် ရာ ရှိသတည်း။⁵ယုဒတပ်အနား မှာ၊ ကူသခါ တပ်ချ ၍ ၊ ဇု အာ သား နာသနေလ သည်၊ ကူသခါ အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရ မည်။⁶သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ငါးသောင်း

လေးထောင်လေး ရာ ရှိသတည်း။⁷ထိုနောက်၊ ဇာဗုလုန် တပ်ချ၍၊ ဟေလုန် သား ဇလျာဘ သည်၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။⁸သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ငါး သောင်း ခုနစ်ထောင်လေး ရာ ရှိသတည်း။⁹ယုဒ တပ် နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ တ သိန်း ရှစ် သောင်း ခြောက် ထောင် လေး ရာ ရှိသတည်း။ ဤသူ တို့သည်၊ တပ် ဦး အရာ၌ ချီ ရကြမည်။¹⁰တောင် မျက်နှာ၌ ၊ ရုဗင် တပ် အလုံးအရင်း သည်၊ ရု ဗင်အလံ ကိုထူ၍၊ ရှေ့ဒုရ သား ဇလိဇရ သည်၊ ရုဗင် အမျိုးသား တို့ တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။¹¹သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ လေးသောင်း ခြောက်ထောင်ငါး ရာ ရှိသတည်း။¹²ရုဗင်တပ် အနား မှာ ရှိမောင် တပ်ချ ၍ ၊ ဇရိရုဒုဒဲ သား ရှေ့လူမျှလ သည်၊ ရှိမောင် အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ် ရမည်။¹³သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ငါးသောင်း ကိုးထောင် သုံး ရာ ရှိ သတည်း။¹⁴ထို နောက် ဂဒ် တပ်ချ၍၊ ဒွေ လ သား ဇ လျာ သပ် သည်၊ ဂဒ် အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။¹⁵သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ လေးသောင်း ငါးထောင်ခြောက် ရာ ငါးဆယ် ရှိသတည်း။¹⁶ရုဗင် တပ် နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ တ သိန်း ငါး သောင်း တ ထောင် လေး ရာ ငါး ဆယ် ရှိ သတည်း။ ဤသူ တို့သည် ဒုတိယ တပ် အရာ၌ ချီ ရကြ မည်။¹⁷ထိုအခါ ၊ တပ်မ အလယ် ၌ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် နှင့်တကွ၊ လေဝိ တပ် ချီ ရမည်။ တပ်ချ သည် အတိုင်း ၊ လူအသီးသီး တို့သည်၊ မိမိ နေရာ ၌ မိမိ ဆိုင်သော အလံ နှင့်အတူလိုက်လျက်ချီ ရကြမည်။¹⁸အနောက် မျက်နှာ၌ ဖေရိမ်တပ် အလုံးအရင်း သည်၊ ဖေရိမ် အလံ ကို ထူ၍၊ အမိ ဟုဒ သား ဇလိ ရှု မာ သည်၊ ဖေရိမ် အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။¹⁹သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ လေးသောင်း ငါး ရာ ရှိသတည်း။²⁰ဖေရိမ်တပ် အနား မှာ မနာရှေ တပ်ချ၍၊ ပေဒါဇရ သား ဂါမလေလျှလ သည်၊ မနာ ရှေ အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ် ရမည်။²¹သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ သုံးသောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိ သတည်း။²²ထိုနောက် ဗ်ယာမိန် တပ်ချ၍၊ ဂါဒေါနိ သား အဘိဒန် သည်၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။²³သူ အုပ် ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ သုံးသောင်း ငါး ထောင် လေး ရာ ရှိသတည်း။²⁴ဖေရိမ် တပ် နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ တသိန်း ရှစ်ထောင် တရာ ရှိသတည်း။ ဤသူ တို့သည် တတိယ တပ် အရာ၌ ချီ ရကြမည်။²⁵တပ်များ မြောက် မျက်နှာ၌ ၊ ဒန်တပ်အလုံးအရင်း သည်၊ ဒန် အလံ ကိုထူ၍၊ အမိရှုဒဲ သား အဟေဇာ သည်၊ ဒန် အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်ရမည်။²⁶သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ခြောက်သောင်း နှစ် ထောင်ခုနစ် ရာ ရှိသတည်း။²⁷ဒန်တပ်အနား မှာ၊ အာရှာ တပ်ချ၍၊ ဩကရန် သား ပါဂျေလ သည်၊ အာရှာ အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ် ရမည်။²⁸သူ အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊

လေး သောင်း တထောင် ငါး ရာ ရှိသတည်း။²⁹ ထိုနောက် ၊ နဿ လီ တပ်ချ၍၊ ဧနန် သား အဟိရ သည်၊ နဿလီ အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ် ရမည်။³⁰ သူ အုပ် ရ သော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ ငါးသောင်း သုံးထောင်လေး ရာ ရှိသတည်း။³¹ ဒန် တပ် နှင့် ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက် ကား၊ တသိန်း ငါးသောင်း ခုနစ်ထောင်ခြောက် ရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်၊ မိမိ တို့အလံ ပါလျက် နောက်ဆုံး တပ်အရာ၌ ချီ ရကြမည်။³² ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် သော ဣသရေလ အမျိုးသား တပ် အလုံးအရင်း လူပေါင်း ကား၊ ခြောက် သိန်းသုံးထောင် ငါးရာ ငါး ဆယ် ရှိသတည်း။³³ ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှ အား မှာ ထားတော် မူသည်အတိုင်း ၊ လေဝိ သားတို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ နှင့် ရောနှော၍ မ ရေတွက် ရ။³⁴ ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှ အား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား အသီးသီး တို့သည်၊ မိမိ အလံ အနားမှာ မိမိနေရာချ ခြင်းကို၎င်း၊ မိမိ ဘိုး ဘ အမျိုး အလိုက် ချီ ခြင်းကို၎င်းပြု ရကြ၏။

3 ထာဝရဘုရား သည်၊ သိနာ တောင် ပေါ်မှာ မောရှ အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသောအခါ၊ အာရုန် နှင့် မောရှေ အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ များ ကို မှတ်သားသည် တွင်၊² အာ ရုန် ၏သား ဟူ မူကား၊ သားဦး နာ ဒပ် ၊ ညီ အဘိ ဟု ၊ ဧ လာ ဇာ ၊ ဣ သ မာ တည်း။³ ဤ သူ တို့ ကား၊ အ ဘ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင် စေ ခြင်း ၎င်း ၎င်း ဆီ လောင်း ခြင်း ဘိသိက် ကို ပေး ၍ အရာ၌ခန့်ထား သော အာ ရု န် ၏ သား ဖြစ် ကြ သတည်း။⁴ နာ ဒပ် နှင့် အဘိ ဟု သည်၊ သိ နာ တော တွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌၊ ထူးခြား သောမီး ကို ပူဇော် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သေ ကြ၏။ သူတို့၌ သား မ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဧလာဇာ နှင့် ဣသမာ သည်၊ အဘ အာရုန် ရှေ့ မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင်ရွက် ကြ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊⁶ သင်သည် လေဝိ အမျိုးသား တို့ကို ခေါ် ခဲ့၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် အမှု ကို ဆောင်စေခြင်း ၎င်း၊ အာရုန်ထံ၌နေရာ ချလော့။⁷ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့ မှာ၊ အာရုန်နှင့် ပရိသတ် အပေါင်း တို့ ဆောင် ရသော အမှု တည်းဟူသောတဲ တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် ရကြမည်။⁸ သူ တို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို ကြည့်ရှု ပြုစု၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ဆောင်ရသောတဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ရကြမည်။⁹ လေဝိ သား တို့ကို၊ အာ ရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့၌ အပ် ရမည်။ ဣသရေလ အမျိုး ထဲက သူ တို့ကိုရွေး၍ ငါ့အား အပိုင်ပေး ရမည်။¹⁰ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့ကိုလည်း ခန့်ထား ၍၊ သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကို စောင့် ရကြမည်။ သူ၏အမျိုးမှတပါး၊ အခြား သောသူသည် ချဉ်းကပ် လျှင်၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ ရမည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹¹ တ ဖန် ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊¹² ဣ သရေ လ အမျိုး

တွင် အဦး ဘွား မြင် သော သားဦး များ အတွက်၊ လေဝိ သား တို့ ကို ငါ ရှေး ယူသောကြောင့်၊ လေဝိ သား တို့သည် အထူးသဖြင့် ငါ ၏လူဖြစ် ရ ကြ မည်။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် ၌ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ငါ သည် ဒဏ်ခတ် သောအခါ ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးတွင် လူ ဖြစ်စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်စေ၊ သားဦး အပေါင်း တို့ ကို ငါ့ အဖို့ ငါ သန့်ရှင်း စေသောကြောင့်၊ သားဦး အပေါင်း တို့ကို အထူးသဖြင့် ငါ ပိုင် ရ၏။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁴ တ ဖန် ထာဝရဘုရား သည်၊ သိနာ တော ၌ မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊¹⁵ လေဝိ သား တို့တွင် အသက်တလ ကျော် ရှိ သော ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် လော့ဟု၊¹⁶ မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် လေဝိ သားတို့ကို ရေတွက် လေ၏။¹⁷ လေဝိ သား တို့၏ နာမည် ဟူ မူကား ၊ ဂေရုရှန် ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာရိ တည်း။¹⁸ မိမိ အဆွေအမျိုး အလိုက် ဂေရုရှန် သား တို့၏ အမည် ကား၊ လိဗနိ နှင့် ရှိမိ တည်း။¹⁹ မိမိ အဆွေအမျိုး အလိုက် ကောဟတ် သား တို့၏ နာမည်ကား၊ အာမရုံ ၊ ဣဇဟာ ၊ ဟေဗြုန် ၊ ဩဇေလ တည်း။²⁰ မိမိ အဆွေအမျိုး အလိုက် မေရာရိ သား တို့၏ နာမည်ကား၊ မဟာလိ နှင့် မုရိ တည်း။ ဤ သူ တို့သည်၊ မိမိ ဘိုး ဘ အမျိုး အလိုက် ရေတွက် သော လေဝိ အမျိုးအနွယ် ဖြစ် ကြ၏။²¹ ဂေရုရှန် မှ ဆင်းသက်လာသော လိ ဗနိ အဆွေအမျိုး ၊ ရှိမိ အဆွေအမျိုး တို့သည်၊ ဂေ ရု ရှန် အမျိုး အနွယ် ဖြစ် ကြ၏။²² ထို အဆွေအမျိုး တို့ကို ရေတွက် ၍ အသက် တလ ကျော် ရှိသော ယောက်ျား ပေါင်း ကား၊ ခုနစ် ထောင် ငါး ရာ ရှိသတည်း။²³ ဂေရုရှန် အဆွေအမျိုး တို့သည်၊ တဲ တော်အနောက် မျက်နှာ၌ နေရာ ချရမည်။²⁴ ဂေရုရှန် အဆွေအမျိုး သူကြီး ကား၊ လေလ သား ဇလျာသပ် တည်း။²⁵ ဂေရုရှန် သား တို့ အငန်းအတာ ဟူ မူကား၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၊ အပေါ် တဲ ၊ အပေါ် တဲ အဖုံး ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး ဝ ၌ ကာ သော ကုလားကာ ၊²⁶ တဲ တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည် ဝင်း ကုလားကာ ၊ ဝင်း တံခါးဝ ၌ ကာသောကုလားကာ ၊ ကြိုး များ အစရှိသည်တို့ ကို ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။²⁷ ကောဟတ် မှ ဆင်းသက်သော အာမ ရုံ အဆွေအမျိုး ၊ ဣဇဟာ အဆွေအမျိုး ၊ ဟေဗြုန် အဆွေအမျိုး ၊ ဩ ဇေ လ အဆွေအမျိုး တို့သည်၊ ကောဟတ် အမျိုး အနွယ် ဖြစ် ကြ၏။²⁸ တဲ တော် ကို စောင့် သော သူ၊ ထို အဆွေအမျိုး တို့ ကို ရေတွက်၍ အသက်တလ ကျော် ရှိ သော ယောက်ျား ပေါင်း ကား၊ ရှစ် သောင်း ခြောက် ရာ ရှိ သတည်း။²⁹ ကောဟတ် အဆွေအမျိုး တို့သည်၊ တဲ တော် တောင် မျက်နှာ၌ နေရာ ချရမည်။³⁰ ကောဟတ် အဆွေအမျိုး သူကြီး ကား၊ ဩဇေလ သား ဇေလိဇာဖန် တည်း။³¹ သူ တို့အငန်းအတာ ဟူမူကား၊ သေတ္တာ ၊ စားပွဲ ၊ ယဇ်ပလ္လင် များ၊ အမှု တော်ထမ်းစရာ တဲ တော်တန်ဆာ များ၊ အတွင်း ကုလားကာ အစ ရှိ သည် တို့ ကို ကြည့်ရှု ပြုစု ရကြ မည်။³² ယဇ်ပုရောဟိတ် အာ ရု န် သား ဧလာဇာ သည်၊ လေဝိ အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့ကို အုပ်၍၊

တဲ တော် စောင့် သော သူ တို့ ကို ကြည့်ရှု စီရင် ရ မည်။³³ မေ ရာ ရီ မှ ဆင်းသက် သော မဟာ လိ အဆွေအမျိုး ၊ မှ ရှိ အဆွေအမျိုး တို့သည်။ မေ ရာ ရီ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။³⁴ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ ကို ရေတွက် ၍ အသက် တ လ ကျော် ရှိ သော ယောက်ျား ပေါင်း ကား၊ ခြောက် ထောင် ခုနစ် ရာရှိသတည်း။³⁵ မေရာရီ အဆွေအမျိုး သူကြီး ကား၊ အဘိ ဟဲ လ သား ဇု ရေ လ တည်း။ ဤ သူ တို့သည် တဲ တော် မြောက် မျက်နှာ၌ နေရာ ချ ရ မည်။³⁶ မေ ရာ ရီ သား တို့ အငန်းအတာ ဟူမူကား၊ တဲ တော်ပျဉ်ပြား များ၊ ကန်လန်ကျင် များ၊ တိုင် များ၊ ခြေစွပ် များ၊ ထိုအရာနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာ များ အစရှိ သည်တို့ကိုကိုင်း၊ ဝင်း တိုင် များ၊³⁷ ခြေစွပ် များ၊ တံသင် များ၊ ကြိုး များ တို့ ကိုကိုင်း ကြည့်ရှု ပြုစု ရ ကြ မည်။³⁸ မော ရှေ နှင့် အာ ရုန် မှစ၍ အာ ရုန် ၏ သား တို့ သည်၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့အ တို့ ၊ သန်ရှင်း ရာဌာန တော်ကို စောင့် လျက်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အရှေ့ မျက်နှာ၌ နေရာ ချ ရ မည်။ သူ တို့အမျိုးမှ တ ပါး၊ အခြား သောသူသည် ချဉ်းကပ် လျှင် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်။³⁹ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် လေ ဝိ သား တို့ကို အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် ၍၊ အသက် တ လ ကျော် ရှိသော ယောက်ျား အပေါင်း ကား၊ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်ရှိ သတည်း။⁴⁰ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့တွင်၊ အသက် တလ ကျော် ရှိသော သားဦး ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို ရေတွက် ၍ စာရင်း ယူ လော့။⁴¹ ဣသရေလ အမျိုး သားဦး အပေါင်း တို့အတွက် လေဝိ သား တို့ကိုကိုင်း ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့၌ တိရစ္ဆာန် သားဦး အပေါင်း တို့အတွက် လေဝိ သား တို့၌ ရှိသော တိရစ္ဆာန် များကိုကိုင်း၊ ငါ အဘို့ ယူ လော့။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု၊⁴² မှာထား တော်မူ သည်အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် ဣသရေလ အမျိုး သားဦး အပေါင်း တို့ ကို ရေတွက် ၍ ၊⁴³ အသက် တ လ ကျော် ရှိ သော သားဦး ယောက်ျား နာမည် ပေါင်း ကား၊ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်နှစ် ရာ ခုနစ် ဆယ် သုံး ယောက် ရှိ သတည်း။⁴⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊⁴⁵ ဣသရေလ အမျိုး သားဦး အပေါင်း တို့အတွက် လေဝိ သား တို့ကိုကိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ တိရစ္ဆာန် များ အတွက် လေဝိ သား တို့၌ရှိ သော တိရစ္ဆာန် များကိုကိုင်းယူ လော့။ လေဝိ သားတို့သည် ငါ ၏ လူဖြစ် ရကြမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။⁴⁶ လေဝိ သားတို့ထက် ပို သော ဣသရေလ အမျိုး သားဦး နှစ်ရာ ခုနစ်ဆယ် သုံး ယောက် တို့ကို ရွေး ရ မည်အမှု မှာ၊⁴⁷ အကျပ် တော်အလိုက် လူ တကိုယ် လျှင် ငါး ကျပ် စီ ခံယူ ရ မည်။ အကျပ် ကား၊ ဂေရ နှစ်ဆယ် ဖြစ် သတည်း။⁴⁸ ပို သောသူတို့ပေးရသောအရွေး ငွေကို၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့အား ပေး ရမည်ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊⁴⁹ လေဝိ သားတို့နှင့် ဣသရေလ အမျိုး သားဦး တို့ကိုရွေး ၍၊ ပို သေးသော သားဦးတို့၏ အရွေး ငွေ ကို၊⁵⁰ မောရှေ သည် အကျပ် တော်နှင့်ချိန်

လျက်၊ အခွက် တဆယ်သုံး ပိဿာခြောက်ဆယ်ငါးကျပ်ကိုယူ ပြီး လျှင် ၊⁵¹ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသောစကား တော်အတိုင်း ၊ ထိုအရွေး ငွေ ကို အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့အား ပေး လေ၏။

4 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊² လေဝိ အမျိုး ၊ ကော ဟတ် အနွယ် သား တို့တွင်၊ အသက် သုံး ဆယ် လွန် ၍ ငါးဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ခြင်း ငှါ ၊³ အလုံးအရင်း ဝင် သော သူ အပေါင်း တို့ကို၊ ဘိုး ဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်းယူ လော့။⁴ အလွန် သန်ရှင်းသော အရာတို့နှင့်ဆိုင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာတဲ တော်၌ ကောဟတ် သား များ စောင့်ရှောက်ရသောအမှု ဟူမူကား၊⁵ တပ် ချီ ချိန် ရောက်သောအခါ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် လာ ၍ ၊ အတွင်း ကုလားကာ ကို ချ ပြီး လျှင် ၊ သက်သေခံ ချက် သေတ္တာ ကို အုပ် ရမည်။⁶ ကုလားကာ အပေါ်မှာ တဟာရှ သားရေ နှင့် အုပ် ပြန်၍၊ သားရေအပေါ်မှာလည်း ပြာ သောအထည် ကို ခင်း ပြီးမှ ၊ ထမ်းဘိုး တို့ကို လျှို ထားရမည်။⁷ ရှေ့ တော်မုန့်စားပွဲ ပေါ် မှာ ပြာ သောအထည် ကို ခင်း ၍ ၊ လင်ပန်း ၊ ဇွန်း ၊ လောင်း စရာ ဖလား များနှင့်တကွ ၊ အမြဲ ထည့် ရသောမုန့် ကို တင် ပြီးမှ၊⁸ ထို အရာ တို့ကို၊ နီ သော အထည် နှင့် အုပ် ရ မည်။ တဖန် တဟာ ရှ သားရေ နှင့် အုပ် ပြန်၍ ၊ ထမ်းဘိုး တို့ကို လျှို ထားရမည်။⁹ မီး ထွန်း ရာ မီးခုံ ၊ မီးခွက် ၊ မီးညှပ် ၊ မီးညှပ်ခံရာ ခွက် ၊ ဆီ အိုး အစရှိသည် တို့ကို၊ ပြာ သောအထည် နှင့် အုပ် ပြီးမှ ၊¹⁰ ထိုတန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ ကို၊ တဟာရှ သားရေ အိတ် ထဲ၌ သွင်း ထား၍ ၊ ထမ်းဘိုး ကို တပ် ရမည်။¹¹ ရွှေ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ၊ ပြာ သောအထည် ကို ခင်း ၍ ၊ တဟာရှ သားရေ နှင့် အုပ် ပြီးလျှင် ၊ ထမ်းဘိုး တို့ကို လျှိုထား ရ မည်။¹² သန်ရှင်း ရာဌာန၌ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို၊ ပြာ သောအထည် အိတ်ထဲ၌ သွင်း ထား၍ ၊ တဟာရှ သားရေ ဖြင့် အုပ် ပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုး ကို တပ် ရမည်။¹³ ယဇ်ပလ္လင် မှ ပြာ ကိုပယ်ရှင်း၍ ၊ ပလ္လင် ပေါ်မှာ မောင်း သောအထည် ကို ခင်း ပြီး လျှင် ၊¹⁴ ထိုပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော အမှု တော်ထမ်းရန် တန်ဆာ တည်း ဟူသောလင်ပန်း ၊ အမဲသား ချိတ်၊ တူးရွင်းပြား ၊ အင်တုံ အစရှိသော ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို တင် ၍ ၊ တဟာရှ သားရေ နှင့် အုပ် ပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုး တို့ကို လျှို ထားရမည်။¹⁵ ထိုသို့ တပ် ချီ ချိန် ရောက်သောအခါ ၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည်၊ သန်ရှင်း ရာ ဌာနတော်နှင့် သန်ရှင်း သော တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို ဖုံးအုပ် သော နောက် ၊ ကောဟတ် သား တို့သည် ထမ်း ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ် ရကြ မည်။ သို့ရာတွင် သူ တို့သည် သေ ဘေးနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ သန်ရှင်း သော အရာကို မ ကိုင် ရ၊ ဤရွှေကား ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ ကောဟတ် သား များ ဆောင်ရွက် ရသောအမှုပေ တည်း။¹⁶ ယဇ်ပရောဟိတ် အာရုန် သား ဇလာဇာ ၏ အရာနှင့်ဆိုင် သော အမှုဟူမူကား၊ မီး ထွန်းစရာ ဆီ၊ မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်း မွေး၊ နေ့

ရက် အစဉ်အတိုင်းဆက်ကပ်ရသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၊ လိမ်းရန်ဆီ အစရှိသော တဲ တော် နှင့် တဲ တော်တန်ဆာရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှု ပြုစုရမည်။¹⁷ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊¹⁸ ကောဟတ် အဆွေအမျိုး အနွယ် သား တို့ကို၊ လေဝီ သားစုထဲက မ ပယ် မဖြတ်နှင့်။¹⁹ သူတို့သည် အလွန် သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို ချဉ်းကပ် သောအခါ ၊ သေ ဘေး လွတ် ၍ အသက်ရှင် မည်ကြောင်း ၊ အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့သည် အရင် ဝင် ၍ ၊ လူ အသီးသီး စောင့် ရသော အမှု ၊ ထမ်း ရသော ဝန် တို့ကို ခွဲခန့် ရမည်။²⁰ သို့ရာတွင် သန့်ရှင်း သော အရာ တို့ကို ဖုံးအုပ် စဉ် အခါ၊ ကောဟတ် သား တို့သည် သေ ဘေး နှင့် လွတ် မည်အကြောင်း၊ အထဲ သို့ဝင် ၍ မ ကြည့် ရဟု မိန့် တော်မူ၏။²¹ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊²² ဂေရုန် အနွယ်သား တို့တွင်၊ အသက် သုံးဆယ် လွန် ၍ ငါးဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အမှု ကိုဆောင် ခြင်းငှါ အလုံးအရင်း ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ကို၊ ဘိုးဘေး အဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်း ယူ လော့။²³²⁴ ဂေရုန် အဆွေအမျိုး တို့သည် စောင့်ရသော အမှု ၊ ထမ်း ရသော ဝန် ဟူ မူကား ၊²⁵ အတွင်း တဲ တော် ကုလားကာ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ကုလားကာ၊ အပေါ်တဲ ၊ တဟာရှ သားရေအဖုံး ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါးဝ ဌ် ကာသော ကုလားကာ ၊²⁶ တဲ တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည် ဝင်း ကုလားကာ ၊ ဝင်း တံခါးဝ ဌ်ကာသော ကုလားကာ ၊ ကြိုး များအစရှိ သည်တို့ ကို၎င်း၊ ထို အရာ များ နှင့် ဆိုင်၍ အမှု တော် ထမ်း ရန် တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို၎င်း ထမ်းရွက် ရကြ မည်။²⁷ ဂေရုန် သား များ အမှု စောင့်လေရာရာ ၊ ဝန်ထမ်း လေရာရာ ၌၊ အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့ ခွဲခန့် စီရင် သည်အတိုင်း ဆောင်ရွက် ရကြမည်။²⁸ ဤရွှေကား ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ ၊ ဂေရုန် အဆွေအမျိုး သား များ ဆောင်ရွက် ရသော အမှု ပေ တည်း။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ဧါ သား ကူသမာ သည် သူ တို့ကိုအုပ် ရမည်။²⁹ မေရာရိ သား တို့တွင် လည်း၊ အသက် သုံးဆယ် လွန် ၍ ငါးဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ခြင်းငှါ ၊ အလုံးအရင်း ဝင် သော သူ အပေါင်း တို့ကို ဘိုး ဘေး အဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်း ယူ လော့။³⁰³¹ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ စောင့်ရသော အမှု ၊ ထမ်း ရသော ဝန် ဟူ မူကား ၊ တဲ တော် ပျဉ်ပြား ၊ ကန့်လန့်ကျင် ၊ တိုင် ၊ ခြေစွပ် ၊³² ဝင်း တိုင် ၊ ခြေစွပ် ၊ တံသင် ၊ ကြိုး များတို့ကို၎င်းထို အရာများနှင့်ဆိုင်၍ အမှု တော်ထမ်းရန် တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း ထမ်းရွက်ကြရမည်။ သူ တို့ထမ်းရွက် ရသော တန်ဆာ တို့ကို အမည် မှတ်၍ ရေတွက် ရမည်။³³ ဤရွှေကား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ဧါ သား ကူသမာ အုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ မေရာရိ အဆွေအမျိုး သား များ ဆောင်ရွက်ရသော အမှု ပေ တည်း။³⁴ မောရှေ နှင့် အာရုန် အစရှိသော ပရိသတ် သူကြီး တို့သည်၊ ကောဟတ်

သား တို့တွင် အသက် သုံးဆယ် လွန် ၍ ငါးဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ခြင်းငှါ ၊ အလုံးအရင်း ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ကို၊ ဘိုးဘေး အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် ၍ စာရင်းသွင်း သော လူ ပေါင်းကား၊ နှစ် ထောင် ခုနစ် ရာ ငါးဆယ် ရှိ သတည်း။³⁵³⁶³⁷ ဤ သူတို့သည်၊ မောရှေ ၌ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် သည် ရေတွက် ၍ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင်ရွက် ရသော ကောဟတ် အဆွေအမျိုး သား ပေ တည်း။³⁸ ဂေရုန် သား တို့ တွင် အသက် သုံးဆယ် လွန် ၍ ငါးဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ခြင်းငှါ ၊ အလုံးအရင်း ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ ကို၊ ဘိုးဘေး အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် ၍ စာရင်းသွင်း သော လူ ပေါင်းကား၊ နှစ် ထောင်ခြောက် ရာ သုံးဆယ် ရှိ သတည်း။³⁹⁴⁰⁴¹ ဤ သူ တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် သည် ရေတွက် ၍ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင်ရွက် နေရ သော ဂေရုန် အဆွေအမျိုး သား ပေ တည်း။⁴² မေရာရိ သား တို့တွင် အသက် သုံး ဆယ် လွန် ၍ ငါး ဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ခြင်း ငှါ ၊ အလုံးအရင်း ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ကို၊ ဘိုးဘေး အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် ၍ စာရင်းသွင်း သော လူ ပေါင်းကား၊ သုံး ထောင် နှစ် ရာရှိ သတည်း။⁴³⁴⁴⁴⁵ ဤ သူတို့သည်၊ မောရှေ ၌ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် သည် ရေတွက် သော မေရာရိ အဆွေအမျိုး သား ပေ တည်း။⁴⁶ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လေဝီ သား တို့တွင် အသက် သုံးဆယ် လွန် ၍ ငါးဆယ် မ မှီ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် အမှု ကို ဆောင် ခြင်း ငှါ ၊ အလုံးအရင်း ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ကို၊ ဘိုးဘေး အဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက် ၍ စာရင်းသွင်း သော လူ ပေါင်းကား၊ သုံး ထောင် နှစ် ရာရှိ သတည်း။⁴⁷⁴⁸⁴⁹ မောရှေ ၌ ထာဝရဘုရား ထား တော် မူ သော ပညတ်တော် အတိုင်း ၊ လူ အသီးသီး စောင့် ရသော အမှု ၊ အသီးအသီး ထမ်း ရသော ဝန် တို့ ကို ထောက်၍မောရှေ ရေတွက် သတည်း။

5 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊² ငါ နေ သော တပ် ကို မ ညစ်ညူး စေခြင်းငှါ၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ နှု သော သူ၊ ရိနာ စွဲ သော သူ၊ အသေကောင် ထိ၍ မစင် ကြယ် သော သူ ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့ကို၊ တပ် ပြင် မှာ နေရာ ချထား ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့ဟု၊³ မောရှေ အား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် ပြု ကြ၏။⁵ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့ အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊⁶ လူ ပြု တတ် သော ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍၊ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သဖြင့် အပြစ်

ရောက်သော ယောက်ျား မိန်းမ သည်၊⁷ ထို အပြစ် ကို ဘော်ပြ ချ
 တောင်းပန် ရ မည်။ ပြစ်မှား သော အတွက်၊ ငါး စု တ စု ကို ထပ်၍
 ပြစ်မှား ခံသောသူ အား ပေး ရမည်။⁸ ထိုအပြစ်အတွက် ပေးသော
 ဥစ္စာကိုခံထိုက်သော အမျိုးသား ချင်းမ ရှိလျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
 အဘို့ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရမည်။ ထိုမှ တ ပါး၊ အပြစ် ဖြေ
 စေခြင်းငှါ၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဘို့ သိုး တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။
⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ဣသရေလ အမျိုးသား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်း
 သော အရာရှိသမျှ တို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ဥစ္စာ ဖြစ် ရမည်။
¹⁰ လူ တိုင်းသန့်ရှင်း စေ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အား လူ သမျှတို့သည်
 လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ ဥစ္စာ ဖြစ် ရ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။
¹¹ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ဣသရေလ
 အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊¹² လင်ရှိသောမိန်းမ သည်
 အခြား တ ပါး သော ယောက်ျား နှင့် မှားယွင်း ၍ လင် ကို ပြစ်မှား
 လျှင် ၎င်း ၊ မှားယွင်း စဉ် တွင် သူ တ ပါး မ တွေ့ မိ၊ သက်သေ မ
 ရှိ၊ သီလ ပျက် သော်လည်း ၊ ထို အမှု ကို ဝှက် ထား၍ လင် မသိ
 လျှင်၎င်း၊¹³¹⁴ သီလ ပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ မပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ လင်
 သည် မယား ကိုမ ယုံလျှင် ၎င်း၊¹⁵ ထိုမိန်းမ ပြုရသော ပူဇော်သက္ကာ
 ဘို့မှယော မုန့်တ ဩမဲ ပါလျက်၊ သူ့ကိုယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ခေါ်
 သွား ရမည်။ မုန့်ညက်ပေါ်မှာ ဆီ ကိုမ လောင်း ရ။ လောဗန် ကိုမ
 တင် ရ။ မယားကိုမ ယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာ ၊ အပြစ် ကိုဖော် တင်ရာ
 ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်၏။¹⁶ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကို
 ယူ ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထား ရမည်။¹⁷ ယဇ်ပုရောဟိတ်
 သည် သန့်ရှင်း သော ရေ ကို မြေ အိုး ၌ လောင်း ပြီး လျှင် ၊ တဲ
 တော်၌ရှိသောမြေမှုန့် ကို ယူ ၍ ရေ ထဲမှာ ထည့် ရမည်။¹⁸ ထိုမိန်းမ
 ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာထား ပြီးလျှင်၊ ခေါင်း ၌ အချည်းစည်း
 ရှိစေ၍၊ မယားကိုမ ယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော သတိပေး
 ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို မိန်းမ လက် ၌ ထည့် ရမည်။ ကျိန် ခြင်း ဘေး
 ကို ဖြစ် စေသော ရေ ခါး ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကိုယ်တိုင် ကိုင် ရ
 မည်။¹⁹ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်၊ ထိုမိန်းမ ကို အကျိန် တိုက်
 လျက်၊ သင်သည် ကိုယ် ခင်ပွန်း မှ တ ပါး အခြားသော ယောက်ျား
 နှင့် မှားယွင်း ခြင်း၊ ညစ်ညူး ခြင်းမ ရှိလျှင် ၊ ကျိန် ခြင်းဘေးကိုဖြစ်
 စေသော၊ ဤရေ ခါး နှင့် ကင်းလွတ် စေသတည်း။²⁰ ကိုယ် ခင်ပွန်း
 မှ တ ပါး အခြားသော ယောက်ျား နှင့် မှားယွင်း ၍ ညစ်ညူး ခြင်းရှိ
 လျှင် ၊²¹ ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် ၏ပေါင် ကို ပိန် စေ၍ ဝမ်း ကို
 လည်း ရောင် စေသဖြင့်၊ သင့် ကိုကျိန် အပ်သောသူ၊ အထိမ်းအမှတ်
 ပြု၍ လူ များကျိန်ဆို ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ် စေခြင်းငှါစီရင်တော်
 မူစေသတည်း။²² ကျိန် ခြင်းဘေး ဖြစ်စေသော ဤ ရေ သည်သင်
 ၏ ဝမ်း ထဲသို့ ဝင် ၍ ဝမ်း ရောင် ခြင်း၊ ပေါင် ပိန် ခြင်းကိုဖြစ် စေ
 သတည်းဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ကျိန် ခြင်းအကျိန် တိုက် လျှင်
 ၊ မိန်းမ က၊ အာမင် ၊ အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရမည်။²³ ယဇ်ပုရောဟိတ်

သည်လည်း၊ ထို အကျိန် တို့ကို ရေးမှတ် ၍ ၊ တဖန် ရေ ခါး နှင့်ချေ
 ပြီးမှ ၊²⁴ ကျိန် ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရေ ခါး ကို မိန်းမ အား တိုက်
 ရမည်။ ထိုရေ သည် မိန်းမ ထဲသို့ ဝင် ၍ ခါး လိမ့်မည်။²⁵ ထိုအခါ
 ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်၊ မယားကို မ ယုံ ခြင်းပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမ
 လက် မှ ယူ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ချီ လွဲလျက် ယဇ်ပုလ္လင်
 ပေါ်မှာ ဆက် ပြီး လျှင်၊²⁶ မုန့်ညက် တ လက်ဆွန်း တည်း ဟူသော
 ပူဇော်သက္ကာ အတွက်အတာ ကို ယဇ်ပုလ္လင် ပေါ်မှာ မီး ရှိ၍ ၊ ထို
 နောက် အကျိန်ရေ ကို မိန်းမ သောက် စေရမည်။²⁷ ထိုမိန်းမသည်
 လင် ကို ပြစ်မှား ၍ ညစ်ညူး ခြင်း ရှိ လျှင် ၊ ကျိန် ခြင်း ဘေး ဖြစ်
 စေသော ရေ ကိုသောက် ပြီးမှ ၊ သူ့ အထဲ၌ ရေ ဝင် ၍ ခါး သဖြင့်
 ၊ ဝမ်း ရောင် ခြင်း၊ ပေါင် ပိန် ခြင်း သို့ ရောက်၍ ထို မိန်းမ သည်
 မိမိ အမျိုး ၌ ကျိန် အပ် သော သူ ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁸ သို့မဟုတ် ထို
 မိန်းမ သည် မ ညစ်ညူး ၊ စင်ကြယ် ခြင်း ရှိ လျှင် ၊ ဘေး နှင့် လွတ်
 ၍ ပဋိသန္ဓေ ယူ သော အခွင့် ရှိ လိမ့်မည်။²⁹ ဤ ရှေ့ ကား ၊ မိန်းမ
 သည် ကိုယ် ခင်ပွန်း မှ တ ပါး အခြားသော ယောက်ျားနှင့် မှားယွင်း
 ၍ ညစ်ညူး ခြင်း ရှိသော်၎င်း၊³⁰ ယောက်ျား သည် မယားကို မ ယုံ
 သော သဘော စွဲလမ်း သော်၎င်း၊ စောင့် ရသော တရား ပေ တည်း။
 ယောက်ျားသည် မယား ကိုမ ယုံ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထား
 သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ဤ တရား အတိုင်း စီရင် သဖြင့်၊
³¹ ယောက်ျား သည် အပြစ် နှင့် ကင်းလွတ် ၍ မိန်းမ သည် မိမိ အပြစ်
 ကိုခံရ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

6 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင်သည် ဣသရေလ
 အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ယောက်ျား ဖြစ် စေ ၊ မိန်းမ
 ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မိမိကိုခြားနား စေ၍ နာဇရီ သစ္စာ ပြုခြ
 င်းငှါ၊ မိမိကို မိမိခွဲထားသောအခါ၊³ စပျစ်ရည် နှင့် ယစ် မျိုးကို ရှောင်
 ရမည်။ စပျစ်ရည် ချဉ် နှင့် ယစ် မျိုး ချဉ် ကိုလည်း မ သောက် ရ။
 စပျစ်သီး ဖြင့် လုပ်သောအရည် ကိုအလျှင်း မ သောက် ရ။ စပျစ်သီး
 အစိမ်း အခြောက် ကိုလည်း မ စား ရ။⁴ ခြား နား လျက် နေ သော
 ကာလ ပတ်လုံး ၊ စပျစ်သီးအဆန် ၊ စပျစ်သီးအခွံ မှစ၍စပျစ်ပင် က
 ဖြစ် သမျှ ကို မ စား ရ။⁵ ခြား နား ခြင်း သစ္စာ စောင့်သော ကာလ
 ပတ်လုံး ဦးဆံ ကို မ ရိတ် ရ။ ထာဝရဘုရား အဘို့ မိမိကို ခြားနား
 စေ သော ကာလ မ စေ့ မှီတိုင်အောင်၊ သူသည် သန့်ရှင်း ရ သဖြင့်၊
 မိမိ ဆံပင် ကို အလိုအလျောက်တိုးပွား စေမည်။⁶ ထာဝရဘုရား အ
 ဘို့ မိမိ ကို ခြား နား စေသော ကာလ ပတ်လုံး ၊ အသေကောင် ကို
 မ ချဉ်း မ ကပ်ရ။⁷ သူ ၏ဘုရားသခင် အဘို့ သူ ၏ခေါင်း ကို ခြား
 နား စေသောကြောင့် ၊ မိ ဘ ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ သေ သော်လည်း ၊
 ညစ်ညူး ခြင်းကိုမ ခံရ။⁸ ခြားနား လျက်နေသောကာလ ပတ်လုံး ၊
 ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။⁹ သူ့ အနား မှာ တစုံတယောက်
 သောသူသည် ချက်ခြင်း သေ ၍ ၊ သူသည် ခြားနား စေသောခေါင်း
 ကို ညစ်ညူး စေလျှင် ၊ စင်ကြယ် စေသောနေ့ တည်းဟူသောသတ္တမ

နေ့၌ ဦးဆံ ကိုရိတ် ရမည်။¹⁰ အဌမ နေ့၌ ခို နှစ် ကောင် ဖြစ် စေ
 ၊ ချိုး ကလေး နှစ် ကောင် ဖြစ် စေ၊ တ ခု ခု ကို ပရိသတ် စည်းဝေး
 ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။
¹¹ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်လည်း ၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ် ဘို့ တ ကောင်၊
 မီးရှို့ ရာယဇ်ဘို့ တ ကောင်ကို ပူဇော် ၍ ၊ ထိုသူ ၌ အသေကောင်
 အားဖြင့် ရောက် သော အပြစ် ဖြေ ခြင်း ကို ပြု ပြီး မှ ၊ ထို နေ့ ခြင်း
 တွင် သူ ဧါခေါင်း ကို သန့်ရှင်း စေ ရမည်။¹² အရင်ခြားနား စေသော
 ကာလ ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ တဖန် ခြားနား စေ၍၊ အခါမလည်
 သော သိုးသငယ် တ ကောင်ကို ဒုစရိုက် ဖြေ ရာ ယဇ် ပြု၍ ပူဇော်
 ရမည်။ အရင်ခြားနား ခြင်းပျက် သောကြောင့် ၊ လွန် သောကာလ
 ပျောက် ရ မည်။¹³ ခြား နား ၍ နေ သော ကာလ စေ့ ပြီး မှ၊ နာဇရီ
 လူ စောင့်ရသောတရား ဟူမူကား ၊ သူသည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ
 တဲ တော်တံခါး ရှေ့သို့ လာ ၍ ၊¹⁴ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ဘို့ အခါမလည် ၊
 အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် အထီးတ ကောင်၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ်
 ဘို့ အခါ မလည် ၊ အပြစ် မပါ သော သိုး သငယ် အမတ ကောင်၊
 မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ဘို့ အပြစ် မ ပါ သော ဆိတ် တ ကောင်၊¹⁵ ဆီ
 ရော သော မုန့်ညက် နှင့် လုပ်သော မုန့်ပြား ၊ ဆီ လူး သော တဆေး
 မဲ့ မုန့်ကြွပ် တည်း ဟူသော တဆေး မဲ့ မုန့် တ တောင်း ၊ ဘောဇဉ်
 ပူဇော်သက္ကာ ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား အား
 ဆက် ရ မည်။¹⁶ ထို ပူဇော်သက္ကာ များ ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်
 ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့သွင်း ၍ ၊ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်၊ မီးရှို့ ရာ
 ယဇ်ကို ပူဇော် ရမည်။¹⁷ တဆေးမဲ့ မုန့်တတောင်း နှင့်တကွ ၊ မိဿ
 ဟာယ ယဇ်ဆိတ် ကို၎င်း ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၊ သွန်းလောင်း ရာ
 ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရမည်။¹⁸ နာဇရီ လူ
 သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နားမှာ၊ မိမိ ခြားနား
 သော ဦးဆံ ကိုရိတ် ၍ ၊ ထိုဆံ ကို မိဿဟာယ ယဇ်အောက် ၌ရှိ
 သော မီး ထဲမှာ ထည့် ရမည်။¹⁹ ခြားနား သော ဦးဆံ ကိုရိတ် ပြီး မှ
 ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ပြုတ် သော ဆိတ် ပခုံး တဘက်၊ တောင်း
 ထဲက တဆေးမဲ့ မုန့်ပြား တ ပြား၊ တဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ် တ ချပ်ကို ယူ
 ၍၊ နာဇရီ လူလက် ၌ ထည့် ပြီးလျှင် ၊²⁰ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌
 ချီလွဲ ရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွဲ ရမည်။ ထိုအရာတို့သည်၊ ချီလွဲ ရာ
 ရင်ပတ် ၊ ချီလွဲ ရာ ပခုံး နှင့် တကွ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ သန့်ရှင်း
 ရမည်။ ထို နောက်မှ ၊ နာဇရီ လူ သည် စပျစ်ရည် ကို သောက် ရ
 သော အခွင့်ရှိ၏။²¹ ဤရှေ့ကား ၊ သစ္စာ ပြုသော နာဇရီ လူသည်၊
 အလိုအလျောက်တတ်နိုင် သမျှ မှတပါး၊ မိမိ ခြားနား ခြင်းအတွက် ၊
 ထာဝရဘုရား အား ဆက်ရသောပူဇော်သက္ကာ နှင့် ဆိုင် သော တရား
 ပေတည်း။ သစ္စာ ပြုသည်အတိုင်း ၊ ခြားနား ခြင်းတရား နှင့်အညီ ပြု
 ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²² တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊
²³ သင်သည် အာရုန် နှင့် သူ ဧါသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်
 တို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ကောင်းကြီး ပေး၍ မြှောက်
 ရသောစကားဟူမူကား ၊²⁴ ထာဝရဘုရား သည်၊ သင့် ကို ကောင်း

ကြီး ပေး၍ စောင့်မ တော်မူပါစေသော။²⁵ ထာဝရဘုရား သည်သင်
 ၌ မျက်နှာ တော်အလင်း ကို လွှတ်၍ ကရုဏာ ကျေးဇူးပြုတော်မူ
 ပါစေသော။²⁶ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို မြှော်ကြည့် ၍ ချမ်းသာ
 ပေး တော်မူပါစေသောဟု၊²⁷ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ အပေါ်မှာ
 ငါ နာမ ကို မြှောက်ဆို၍ တင် လျှင် ၊ ငါ သည်ထိုသူ တို့ကို ကောင်းကြီး
 မင်္ဂလာပေးမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

7 မောရှေ သည် တဲ တော် ကို ထူထောင် ၍၊ တဲ တော် နှင့် တဲ
 တော်တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင် နှင့် ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာ
 ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း ဆီ လူး၍ ၊ သန့်ရှင်း စေခြင်း အမှုကို လက်စသတ်
 သောနေ့၌ ၊² စာရင်း ဝင်သောသူတို့ကို အုပ် ၍ ဣသရေလ အမျိုး
 အနွယ်အသီးသီးတို့၌ မင်း ဖြစ်သောသူ၊ အဆွေအမျိုး သူကြီးမင်း
 တို့သည်၊³ မင်း တ ပါး နွားထီး တ ကောင်စီ ၊ မင်း နှစ် ပါး အမိုး ပါ
 သောရထား တခုစီ၊ ရထား ခြောက် ခု၊ နွား ဆယ် နှစ် ကောင်တို့ကို
 တဲ တော် ရှေ့သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြု
 ကြ၏။⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင်သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ
 တဲ တော်အမှု ဆောင်ရွက် စရာဘို့ ခံယူ ၍ အမှု ကို ဆောင်ရွက်ရ
 သည့်အတိုင်း၊⁵ လေဝီ သား အသီးသီး တို့ အား ပေး လော့ဟု မိန့်
 တော် မူ၏။⁶ မောရှေ သည် ရထား နှင့် နွား တို့ကို ခံယူ ၍ လေဝီ
 သား တို့အား ပေး သဖြင့် ၊⁷ အမှု ဆောင်ရွက် စရာ ရှိသည်အတိုင်း
 ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ဧါသား ဣသမာ အုပ် သော ဂေရရှန်
 သား တို့ အား ရထား နှစ် ခုနှင့် နွား လေး ကောင်တို့ကို၎င်း၊⁸ မေ
 ရာရီ သား တို့အား ရထား လေး ခုနှင့် နွား ရှစ် ကောင် တို့ကို၎င်း
 ပေး လေ၏။⁹ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်အမှု ကို စောင့်ရသော ကော
 ဟတ် သား တို့သည်၊ မိမိ တို့ ပခုံး ၌ ထမ်းရွက် ရ သောကြောင့် ၊
 သူ တို့အား ရထား နှင့် နွားတို့ကို မ ပေး။¹⁰ ယဇ်ပလ္လင် ကို ဆီ လူး
 သောနေ့၌ အနုမောဒနာ ပြုစရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ အခြားသော
 ပူဇော်သက္ကာ ကို ပြု ကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ယဇ်ပလ္လင်
 ကို အနုမောဒနာ ပြုစရာ ဘို့ ၊ မင်း အသီးအသီး တို့သည် နေ့ ရက်
 အစဉ်အတိုင်းမိမိ ပူဇော်သက္ကာ ကိုပြု ရကြမည်ဟု မောရှေ အား မိန့်
 တော်မူ၏။¹² ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ပဌမ နေ့၌ ယုဒ အမျိုး ၊ အမိနဒပ် သား
 နာရှန် သည် ဆက် သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊¹³ အကျပ် တော်
 အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်အချိန် ရှိသောငွေ အင်တုံ ၊ ခုနစ်ဆယ်
 အချိန်ရှိ သော ငွေ ဖလား ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ထို အင်တုံ၊
 ဖလား၌ ဆီ နှင့် ရော ၍ အပြည့် ထည့်သော မုန့်ညက် ၊¹⁴ မီးရှို့ ရာ
 နံ့သာပေါင်း နှင့် ပြည့် ၍ အကျပ် တ ဆယ် အချိန်ရှိ သော ရွှေ ဇွန်း ၊
¹⁵ မီးရှို့ ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျို သော နွားထီး တ ကောင်၊ သိုးထီး တ
 ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသငယ် တ ကောင်၊¹⁶ အပြစ် ဖြေရာ
 ယဇ်ဘို့ ဆိတ် သငယ် တ ကောင်၊¹⁷ မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွား နှစ်
 ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ် ငါး ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုး
 သငယ် ငါး ကောင်တို့ကို အမိနဒပ် သား နာရှန် သည် ပူဇော် လေ ၏။

ပြည့်၍ အကျပ်တစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေ ဇွန်း ၊ ⁶³မီးရှို့ ရာ ယစ် ဘို့အသက်ပျံ့ သော နွားထီး တ ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမ လည် သော သိုးသယ် တ ကောင်၊ ⁶⁴အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ ဆိတ် သယ် တ ကောင်၊ ⁶⁵မိဿဟာယ ယစ်ဘို့ နွား နှစ် ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ် ငါး ကောင်၊ အခါမလည် သောသိုးသယ် ငါး ကောင် တို့ကို၊ ဂါဒေါနိ သား အဘိဒန် သည် ပူဇော် လေ၏။ ⁶⁶ဒသမ နေ့၌ ဒန် အမျိုး တွင် မင်း ဖြစ်သော အမိ ရှုဒဒဲ သား အ ဟေဇာ ဆက် သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊ ⁶⁷အကျပ် တော်အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်အချိန် ရှိသော ငွေ အင်တုံ ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော ငွေ ဖလား ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီ နှင့် ရော ၍ အပြည့် ထည့်သော မုန့်ညက် ၊ ⁶⁸မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်း နှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တစ်ဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေ ဇွန်း ၊ ⁶⁹မီးရှို့ ရာယစ်ဘို့ အသက် ပျံ့ သော နွားထီး တ ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသယ် တ ကောင်၊ ⁷⁰အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ ဆိတ်သယ် တ ကောင်၊ ⁷¹မိဿဟာယ ယစ်ဘို့ နွား နှစ် ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ် ငါး ကောင်၊ အခါ မ လည် သော သိုးသယ် ငါး ကောင် တို့ ကို၊ အမိရှုဒဒဲ သား အဟေဇာ သည် ပူဇော် လေ၏။ ⁷²ကောဒသမ နေ့၌ အာ ရှာ အမျိုး တွင် မင်း ဖြစ် သော ဩ က ရန် သား ပါဂျေ လ ဆက် သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူ မူကား၊ ⁷³အကျပ် တော် အလိုက် တပိဿာ သုံးဆယ်အချိန် ရှိသော ငွေ အင်တုံ ၊ ခုနစ်ဆယ် အချိန်ရှိ သော ငွေ ဖလား ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီ နှင့် ရော ၍ အပြည့် ထည့် သော မုန့်ညက် ၊ ⁷⁴မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်း နှင့် ပြည့်၍ အကျပ် တစ်ဆယ် အချိန်ရှိ သော ရွှေ ဇွန်း ၊ ⁷⁵မီးရှို့ ရာ ယစ်ဘို့ အသက်ပျံ့ သော နွားထီး တ ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသယ် တ ကောင်၊ ⁷⁶အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ ဆိတ်သယ် တ ကောင်၊ ⁷⁷မိဿဟာယ ယစ်ဘို့ နွား နှစ် ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ် ငါး ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသယ် ငါး ကောင်တို့ကို၊ ဩကရန် သား ပါဂျေလ သည် ပူဇော် လေ၏။ ⁷⁸ဒွါဒသမ နေ့၌ နုဿလိ အမျိုး တွင် မင်း ဖြစ်သော နေန် သား အဟိ ရ ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊ ⁷⁹အကျပ် တော်အလိုက် တ ပိဿာ သုံး ဆယ် အချိန် ရှိ သော ငွေ အင်တုံ ၊ ခုနစ် ဆယ် အချိန်ရှိ သော ငွေ ဖလား ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီ နှင့် ရော ၍ အပြည့် ထည့် သော မုန့်ညက် ၊ ⁸⁰မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်း နှင့် ပြည့်၍ အကျပ် တစ်ဆယ် အချိန်ရှိ သော ရွှေ ဇွန်း ၊ ⁸¹မီးရှို့ ရာ ယစ်ဘို့ အသက်ပျံ့ သော နွားထီး တ ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသယ် တ ကောင်၊ ⁸²အပြစ် ဖြေရာယစ်ဘို့ ဆိတ်သယ် တ ကောင်၊ ⁸³မိဿဟာယ ယစ်ဘို့ နွား နှစ် ကောင်၊ သိုး ငါး ကောင်၊ ဆိတ် ငါး ကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသယ် ငါး ကောင်တို့ကို၊ နေန် သား အဟိရ သည် ပူဇော် လေ၏။ ⁸⁴ထိုသို့ ဣ သရေ လ အမျိုး တို့၌ မင်း ဖြစ် သော သူ တို့ သည်၊ ယစ်ပလ္လင် ကို ဆီ လူး သော နေ့ ၌ အနုမောဒနာ ပြု စရာ ဘို့ ဆက် သော ငွေ

အင်တုံ ပေါင်းဆယ် နှစ် လုံး၊ ငွေ ဖလား ပေါင်းဆယ် နှစ် လုံး၊ ရွှေ ဇွန်း ပေါင်း ဆယ် နှစ် စင်း တည်း။ ⁸⁵ငွေ အင်တုံ အချိန် ကား၊ တ လုံးလျှင် တပိဿာ သုံးဆယ် စီ ၊ ငွေ ဖလား အချိန် ကား၊ တလုံး လျှင် ခုနစ်ဆယ် စီ ရှိ၍ ငွေချိန်ပေါင်းကား၊ အကျပ် တော်အလိုက် ၊ အခွက် နှစ်ဆယ်လေးပိဿာ ရှိသတည်း။ ⁸⁶မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်း နှင့်ပြည့် သော ရွှေ ဇွန်း ဆယ် နှစ် စင်း အချိန်ကား၊ အကျပ် တော် အလိုက် ဆယ် ကျပ်စီရှိ၍၊ ရွှေ ချိန်ပေါင်း ကား တပိဿာ နှစ်ဆယ် ရှိသတည်း။ ⁸⁷မီးရှို့ ရာယစ်ဘို့ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ နှင့်တကွ နွား ပေါင်း ဆယ် နှစ် ကောင်၊ သိုးထီး ဆယ် နှစ် ကောင်၊ အခါ မ လည် သော သိုးသယ် ဆယ် နှစ် ကောင်၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယစ် ဘို့ ဆိတ် သယ် ပေါင်း ဆယ် နှစ် ကောင်၊ ⁸⁸မိဿဟာယ ယစ်ဘို့ နွား ပေါင်း ၊ နှစ်ဆယ် လေး ကောင်၊ သိုးထီး ခြောက်ဆယ် ၊ ဆိတ်ထီး ခြောက် ဆယ် ၊ အခါမလည် သော သိုးသယ် ခြောက်ဆယ် ရှိ သတည်း။ ဤရွှေကား ၊ ယစ်ပလ္လင် ဆီ လူးသောနောက် ၊ အနုမောဒနာ ပြုဘို့ ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ပေတည်း။ ⁸⁹မောရှေ သည် ဘုရားသခင် ကို လျှောက် ခြင်း ငါ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ထဲ သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ခေရုမိမ် နှစ် ပါး ကြားမှာ ၊ သက်သေခံ ချက် သေတ္တာ အပေါ်၌ တင်သောအဖုံး ထက် က ၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသံ ကို မောရှေသည်ကြား ၍ ထူး လေ၏။

၈ ထာဝရဘုရား က လည်း၊ ^၂သင် သည် အာ ရန် အား ဆင့်ဆို ရ မည်မှာ၊ မီးခွက် များကို ထွန်း သောအခါ ၊ မီးခွက် ခုနစ် လုံး တို့သည် မီးခုံ တဘက်တချက် ၌ ထွန်းလင်း ရမည်ဟု၊ ^၃မောရှေ အား မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ အာ ရန် ပြု ၍ မီးခုံ တဘက် တ ချက် ၌ မီးခွက် များကို ထွန်း လေ၏။ ^၄မီးခုံမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ အား ပြ တော် မူ သော ပုံ နှင့် အညီ ၊ မီးခုံ တိုင် မှစ၍ ကြာပွင့် တိုင်အောင် ရွှေ ဖြင့် တစပ်တည်းထု လုပ်သော မီးခုံ ဖြစ်သတည်း။ ^၅ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ^၆လေ ဝိ သား တို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ အထဲ က ရွေးကောက် ၍ စင်ကြယ် စေ လော့။ ^၇စင်ကြယ် စေ ခြင်း ငါ ပြု ရ မည်အမှု ဟူ မူကား ၊ စင်ကြယ် ခြင်း မင်္ဂလာ ရေ ကို သူ တို့အပေါ် မှာ ဖြန်း ၍၊ သူ တို့ သည် တကိုယ်လုံး ကို အမွှေး ရိတ်ခြင်း၊ အဝတ် လျှော် ခြင်း ကို ပြုသဖြင့် စင်ကြယ် စေရမည်။ ^၈ဆီ ရော သော မုန့်ညက် တည်း ဟူသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ နှင့်တကွ ၊ အသက်ပျံ့ သော နွားထီး တ ကောင်၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယစ် ဘို့ အသက် ပျံ့ သော နွားထီး တ ကောင်ကို ယူ ပြီးလျှင်၊ ^၉လေဝိ သားတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ရှေ့သို့ ခေါ် ခဲ့၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို စည်းဝေး စေပြီးမှ ၊ ^{၁၀}လေဝိ သားတို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ သူ တို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် လက် ကို တင် သဖြင့် ၊ ^{၁၁}သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော် ကို ထမ်း စေ ခြင်း ငါ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ပြု

သောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသောလေဝိ သားတို့ကို အာရုန် သည် ထာဝရဘုရား အား ဆက် ရမည်။¹²လေဝိ သားတို့သည်လည်း ၊ နွား ခေါင်း ပေါ်မှာ မိမိ တို့ လက် ကို တင် ၍ ၊ သူ တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုလိုသောငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ နွားတ ကောင်ကို အပြစ် ဖြေရာယမ်း တ ကောင်ကို မီးရှို့ ရာ ယဇ်ပြု ၍ ပူဇော်ကြ မည်။¹³လေဝိ သားတို့ကို၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏ သား တို့ရှေ့မှာ ထား ၍ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြု ရမည်။¹⁴ထိုသို့ လေဝိ သားတို့ ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် တခြားစီ ခွဲထား၍ ၊ သူတို့သည် အထူးသဖြင့်ငါ့ လူဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်။¹⁵ထိုနောက်မှ လေဝိ သား တို့သည်၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အမှုကို ဆောင်ရွက် ခြင်း ငှါ ဝင် ရကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့ကို စင်ကြယ် စေ၍၊ ပူဇော်သက္ကာ ပြု ရ သော အကြောင်းဟူမူကား၊¹⁶ကုသရေလ အမျိုး ထဲက သူ တို့ ကို ရွေးကောက် ၍၊ ငါ့ အား အပိုင်ပေးရမည်။ ကုသရေလ အမျိုး တွင် အဦး ဘွားမြင်သော သားဦး များအတွက် သူတို့ကို ငါသိမ်းယူ ၏။¹⁷အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ငါသည် ဒဏ်ခတ် သောအခါ၊ ကု သရေ လ အမျိုး တွင် လူ ဖြစ် စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ် စေ၊ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ကိုယ် အဘို့ သန့်ရှင်း စေသောကြောင့် ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါ ပိုင်ရမည်။¹⁸တဖန် ကုသရေ လ အမျိုး သားဦး အပေါင်း တို့ အတွက်၊ လေဝိ သားတို့ကို ငါယူ ၏။¹⁹သူတို့သည်လည်း ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ၌ ၊ ကုသရေ လ အမျိုးသား ဆောင်ရွက်ရသောအမှု ကို ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်သို့ ချဉ်းကပ် သောအခါ ၊ ဘေးဒဏ် နှင့် လွတ် မည်အကြောင်း ၊ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ကုသရေလ အမျိုး ထဲ က လေဝိ သားတို့ကို၊ အာရုန် နှင့် သူ ၏သား တို့အား စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းသည် ဟု၊²⁰လေဝိ သားအမှု၌၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် အစရှိသော ကုသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ သည် လေဝိ သားတို့ကို ပြု ကြ လျှင် ၊²¹သူတို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းသို့ရောက်၍ မိမိ တို့ အဝတ် ကို လျှော် ကြ၏။ အာရုန် သည်လည်း ၊ သူ တို့ကို ထာဝရဘုရား အား ဆက်ကပ် ၍ သူ တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုသဖြင့် စင်ကြယ် စေလေ၏။²²ထိုနောက်မှ လေဝိ သားတို့သည် အာရုန် နှင့် သူ ၏ သား တို့ရှေ့၌ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာတဲ တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် ခြင်းငှါ ဝင် ကြ၏။ လေဝိ သားတို့အမှု၌ ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ အားမှာထား တော်မူသည် အတိုင်း ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြု ကြ၏။²³တ ဖန် ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊²⁴လေဝိ သားတို့သည် အသက် နှစ်ဆယ် ငါး နှစ် လွန် မှ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် ခြင်းငှါ ဝင် ရကြမည်။²⁵အသက် ငါးဆယ် လွန်မှ အမှု လွတ် ၍ နောက်တဖန် မ ဆောင်ရွက် ဘဲ၊²⁶ပရိသတ်စည်းဝေး ရာတဲ တော်၌ မိမိ ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူကူညီ ၍ အလှည့်လှည့်စောင့် ရကြမည်။ ထိုသို့လေဝိ

သားများစောင့် ရသောအမှုကို စီရင် ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၉ အဲဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် ၍ ဒုတိယ နှစ် ၊ ပဌမ လ ၌ သိန တော တွင် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊²ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ချိန်းချက် သော ကာလအချိန်၌ ပသခါ ပွဲကို ခံရ ကြမည်။³စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ သော ထုံးစံ အတိုင်း ၊ ချိန်းချက် သော ကာလ အချိန် တည်း ဟူသော ယခု လ တ ဆယ် လေး ရက် နေ့ ညဦးယံ ၌ စောင့် ရကြမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် ပသ ခါ ပွဲ ကို ခံရ မည်အကြောင်း၊ မော ရှေ ဆင့်ဆို သည် အတိုင်း ၊⁵သိန တော တွင် ပဌမ လ တ ဆယ် လေး ရက် နေ့ ညဦးယံ ၌ ပသ ခါ ပွဲ ကို ခံ ရ ကြ၏။ မော ရှေ အား ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သမျှ အတိုင်း ၊ ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် ပြု ကြ၏။⁶ထို နေ့ ၌ ပသ ခါ ပွဲ ကို မ ခံရ မည်အကြောင်း၊ လူ အသေကောင် အားဖြင့် ညစ်ညူး ခြင်းသို့ ရောက် သော လူ အချို့ တို့သည်၊ ထို နေ့ ၌ မော ရှေ နှင့် အာ ရု န် ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၍၊⁷အကျွန်ုပ် တို့သည် လူ အသေကောင် အားဖြင့် ညစ်ညူး ခြင်း ရှိပါ၏။ ချိန်းချက် သော အချိန်၌ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ နှင့်အတူ ၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ကို မ ပြု စေ ခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဆီးတား ပါမည်လောဟု မေးလျှောက် ကြ၏။⁸မော ရှေ က လည်း ၊ နေ ကြဦးလော့။ သင် တို့အမှု၌ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော စကားကို ငါနားထောင် ဦးမည်ဟု ပြန်ဆို ၏။⁹ထိုအခါ မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊¹⁰သင်သည်ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့အမျိုးသား သည် အသေကောင် အားဖြင့် ညစ်ညူး ခြင်းရှိ သော်၎င်း ၊ ဝေး သောအရပ်သို့ ခရီး သွား သော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ပသခါ ပွဲကိုခံရ မည်။¹¹ဒုတိယ လ တ ဆယ် လေး ရက် နေ့ ညဦးယံ ၌ ပွဲ ခံ၍၊ သိုး သငယ် အသား ကို တဆေး မပါသော မုန့်၊ ခါး သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် စား ရမည်။¹²ထိုအသားကို နံနက် တိုင်အောင် မ ကြွင်း စေရ။ အရိုး ကိုလည်း မ ချိုး ရ။ ပသခါ ပွဲနှင့်ဆိုင်သော အထုံးအဖွဲ့ရှိသမျှ တို့ ကို လိုက်၍ ပွဲ ခံရသောအခွင့်ရှိ၏။¹³ညစ်ညူး ခြင်းမရှိ၊ အခြားတပါးသို့ ခရီး မ သွား သောသူသည် ပသခါ ပွဲကို မ ခံ ပဲနေလျှင်၊ ထို သူ ကို သူ ၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်။ ချိန်းချက် သော အချိန်၌ ထိုသူသည်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ပူဇော်သက္ကာ ကို မ ဆောင် ခဲ့ သောကြောင့်မိမိ အပြစ် ကိုခံရ မည်။¹⁴သင် တို့ထံမှာတည်းခို သော တပါး အမျိုးသား သည်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ပသခါ ပွဲကို ခံ ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင် ၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့၍ ခံရသောထုံးစံ အတိုင်း ပွဲ ခံရ မည်။ သင်တို့တွင် တည်းခို သော တပါး အမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ အမျိုးသား ချင်းဖြစ်သောသူ တို့သည် ထုံးစံ တပါးတည်း သာ ရှိ ရကြမည်ဟုမိန့် တော်မူ၏။¹⁵တဲ တော်ကို ထူထောင် သောနေ့ ၌ ၊ မိုဗ်းတိမ် သည် တဲ တော်အပေါ် မှာ တည်၍၊ သက်သေခံ ချက် တဲ တော်ကို ဖုံးအုပ် လေ၏။ ညဦး မှစ၍ နံနက် တိုင်အောင် တဲ တော် ပေါ်မှာ မီး ကဲ့သို့ ထင် လေ၏။

¹⁶ထိုသို့ အစဉ် ဖြစ်၍ နေ့အချိန်၌မို ဃ်း တိမ် ဖုံးအုပ် လျက် ၊ ညအချိန်၌မီး ကဲ့သို့ ထင် လျက် ရှိ၏။ ¹⁷မို ဃ်း တိမ် သည် တဲ တော်အပေါ်မှ ကွာ မြောက်သောအခါ ၊ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ခရီးသွား ကြ၏။ မို ဃ်းတိမ် တည် လေ ရာ ရာ ၌ လည်း ၊ တဲ များကို ဆောက်ပြန်ကြ၏။ ¹⁸ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ခရီးသွား ကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း လည်း တဲ များကို ဆောက်ကြ၏။ မို ဃ်းတိမ် သည် တဲ တော်အပေါ်မှာ တည် နေသမျှသော ကာလ ပတ်လုံး သူတို့သည် တဲ ၌နေကြ၏။ ¹⁹မို ဃ်းတိမ် သည် တဲ တော်အပေါ်မှာ နေ့ ရက်ကြာမြင့် စွာတည် နေသောအခါ ၊ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ သည် ခရီး မ သွားဘဲ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ စောင့် နေကြ ၏။ ²⁰မို ဃ်းတိမ် သည် တဲ တော်အပေါ်မှာ နေ့ ရက်အနည်းငယ် မျှ တည် နေသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ သူတို့သည် တဲ ၌ နေ ကြ၏။ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် အတိုင်း လည်း ၊ ခရီးသွား ကြ၏။ ²¹ညဦးယံ မစ၍ နံနက် အချိန်တိုင်အောင် မို ဃ်းတိမ် တည် နေ၍ ၊ နံနက် အချိန်၌ မြောက် သောအခါ ခရီးသွား ကြ၏။ နေ့ ဖြစ်စေ ၊ ည ဖြစ်စေ ၊ မို ဃ်းတိမ် မြောက် သောအခါ ခရီးသွား ကြ၏။ ²²နှစ်ရက် ဖြစ်စေ ၊ တလ ဖြစ်စေ ၊ တနှစ် ဖြစ်စေ ၊ မို ဃ်းတိမ် သည် တဲ တော် ပေါ်မှာ တည် နေ သမျှ သော ကာလ ပတ်လုံး က္လ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် ခရီး မ သွားဘဲ တဲ ၌နေကြ၏။ တဖန် မို ဃ်းတိမ်မြောက် ပြန် သောအခါ ခရီးသွား ကြ၏။ ²³ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်အတိုင်း တဲ ၌ နေ ကြ ၏။ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်အတိုင်း လည်း ခရီးသွား ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား အထံတော်၌ စောင့် နေကြ၏။

10တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ²သင်သည် ပရိသတ် စည်းဝေး စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ တပ် တို့ကို ချီ စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ မှုတ်ရသောငွေ တံပိုး နှစ် လုံး ကို ၊ တလုံးလျှင် ငွေတတိုးစီဖြင့်မဆက်ဘဲလုပ် ရမည်။ ³တံပိုးမှုတ် သောအခါ ၊ ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး ရှေ့ ၊ သင့်ထံ၌ စည်းဝေး ရကြမည်။ ⁴တံပိုးတလုံးတည်း ကို မှုတ် လျှင် ၊ က္လသရေလ အမျိုး၌ လူ တထောင် ကို အုပ် သောမင်း တို့သည် သင့်ထံ၌ စည်းဝေး ရကြမည်။ ⁵နို့ဆော် သံနှင့်မှုတ် သောအခါ ၊ အရှေ့တပ် တို့ သည် ချီ သွား ရ ကြ မည်။ ⁶ဒုတိယ အကြိမ် နို့ဆော် သံနှင့် မှုတ် သောအခါ ၊ တောင် တပ် တို့ သည် ချီ သွား ရ ကြ မည်။ တတိယ အကြိမ် နို့ဆော် သံ နှင့် မှုတ် သောအခါ ၊ အနောက် တပ် တို့သည် ချီ သွား ရ ကြ မည်။ စတုတ္ထ အကြိမ် နို့ဆော် သံ နှင့် မှုတ် သောအခါ ၊ မြောက်တပ်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။ အစဉ်အတိုင်း ချီstrong="H4550" သွားစေခြင်းငှာ နို့ဆော် သံနှင့်မှုတ် ရမည်။ ⁷ပရိသတ် စည်းဝေး စေခြင်းငှာနို့ဆော် သံကိုမ ပြု ဘဲ တံပိုးမှုတ် ရမည်။ ⁸အာရုန် ၏ သား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ထိုတံပိုး ကို

မှုတ် ရကြမည်။ သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ် ဖြစ် သတည်း။ ⁹သင်တို့သည် ကိုယ် ပြည် ၌ နေ သောအခါ ၊ တိုက်လာသော ရန်သူ တို့ကို စစ် ချီ လျှင် ၊ နို့ဆော် သံနှင့် တံပိုး မှုတ်ရမည်။ ထိုအခါ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ ရန်သူ လက်မှ ကယ်တင် တော်မူမည်။ ¹⁰သင်တို့သည် ရွှင်လန်း ခြင်းကို ပြုသောနေ့ ၊ ပွဲသဘင် နေ့ ၊ လဆန်း နေ့ တို့၌ ၊ သင် တို့ဘုရားသခင် အောက်မေ့ တော်မူဘို့ရာ ၊ သင် တို့မီးရှို့ ရာယဇ် ၊ မိဿဟာယ ယဇ် ပူဇော်သက္ကာ များအပေါ်မှာ တံပိုး မှုတ်ရကြမည်။ ငါ သည် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ¹¹ဒုတိယ နှစ် ၊ ဒုတိယ လ အရက် နှစ် ဆယ် မြောက် သော နေ့ရက်၌ ၊ မို ဃ်းတိမ် သည် သက်သေခံ ချက်တဲ တော်မှ ကွာ မြောက်သည်ဖြစ်၍ ၊ ¹²က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သိနာ တောင် မှ ခရီးသွား ကြ၏။ နောက် တဖန် မို ဃ်းတိမ် သည် ပါရန်တော ၌ တည် နေ၏။ ¹³ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ပဌမ ခရီး သွားခြင်းကို ပြုကြ၏။ ¹⁴ယုဒ တပ် အစဉ်အတိုင်းအလုံးအရင်း တို့သည် ၊ အလံ နှင့်တကွရှေ့ဦးစွာ ချီ သွားကြ၏။ ယုဒတပ်ကို ၊ အမိန့်ဒပ် သား နာရှုန် အုပ်ရ၏။ ¹⁵က္လသခါ တပ် ကို ၊ ဇုအာ သား နာသနေလ အုပ်ရ၏။ ¹⁶ဇာဗုလုန် တပ်ကို ၊ ဟေလုန် သား ဇလျာဘ အုပ်ရ၏။ ¹⁷တဲ တော်ကိုဖြုတ် ချ၍ ဂေရရှုန် သား ၊ မေရာရိ သား တို့သည် တဲ တော်ကို ထမ်း လျက် ချီ သွား ကြ၏။ ¹⁸ရူဗင် တပ် အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်း တို့သည် အလံ နှင့်တကွ ချီ သွား ကြ၏။ ရူဗင် တပ် ကို ရှေ့ဒုရ သား ဇလိဇုရ အုပ် ရ၏။ ¹⁹ရိုမောင် တပ် ကို ဇုရိရုဒဲ သား ရှေ့လု မျေလ အုပ် ရ၏။ ²⁰ဂဒိ တပ် ကို ဒွေလ သား ဇလျာ သပ် အုပ် ရ၏။ ²¹ကောဟတ် သားတို့သည် သန်ရှင်း ရာဌာန တန်ဆာတို့ကို ထမ်းလျက် ချီ သွား ကြ၏။ သူ တို့မ ရောက် မှီ အရင်သွားသောသူတို့သည် တဲ တော်ကို ထူထောင် ရကြ၏။ ²²ဇေရိမ် တပ် အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်း တို့သည် အလံ နှင့်တကွချီ သွားကြ၏။ ဇေရိမ် တပ်ကို အမိဟုဒိ သား ဇလိရုမာ အုပ်ရ၏။ ²³မနာရှေ တပ် ကို ပေဒါဇုရ သား ဂါမလျေလ အုပ် ရ၏။ ²⁴ဗ ျာ မိန် တပ် ကို ဂိဒေါနိ သား အဘိဒန် အုပ် ရ၏။ ²⁵နောက်ဆုံးတပ်တည်းဟူသောဒန် တပ် အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်း တို့သည် အလံ နှင့်တကွချီ သွားကြ ၏။ ဒန်တပ်ကို အမိရုဒဲ သား အဟေဇာ အုပ်ရ၏။ ²⁶အာရှာ တပ်ကို ဩကရန် သား ပါဂျေလ အုပ်ရ၏။ ²⁷နဿလိ တပ် ကိုဇန်န သား အဟိရ အုပ်ရ၏။ ²⁸ထိုသို့ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည်ချီသွားသောအခါ ၊ တပ် များ အစဉ်အတိုင်း ချီ ၍ ခရီးသွား ကြ၏။ ²⁹မောရှေ ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဂတိတော် အတိုင်း ငါတို့အားပေး တော်မူမည်အရပ် သို့ ငါ တို့ သည် ယခုခရီးသွား ကြ၏။ ငါ တို့နှင့် အတူ လိုက်၍လာ ပါ။ ငါတို့သည် ကျေးဇူး ပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား သည် က္လသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူမည် ဂတိ ရှိပါ၏ဟု မိမိယောက္ခမ မိဒျန် အမျိုး ၊ ရွေလ သား ဟောဗပ် အား

ဆိုလျှင်၊ ³⁰ဟောဗပ်က ငါမ လိုက် မသွားပါ။ ငါ့ နေရင်းပြည် ၊ ငါ့ အဆွေအမျိုး ရှိရာသို့ ပြန်သွား ပါမည်ဟု မောရှေ အား ဆို၏။ ³¹မောရှေ ကလည်း၊ ငါ တို့ကို စွန့်ပစ်၍ မ သွားပါ နှင့်။ သင် သိသည်အတိုင်း ငါ တို့သည်တော ၌ စားခန်းချ ရမည်။ သင်သည် ငါ တို့မျက်စိ ဖြစ် ရပါ၏။ ³²ငါ တို့နှင့်အတူ လိုက် လျှင် ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူ သောကျေးဇူး တော်ကို ငါ တို့သည် ခံရသည်အတိုင်း၊ သင် ၌ ကျေးဇူး ပြုပါမည်ဟု ဆို လေ၏။ ³³ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ တောင် တော်မှ ထွက် ၍၊ သုံး ရက် ကွာသော ခရီး ကို သွားကြ ၏။ ထိုသုံး ရက် ကွာသော ခရီး ကိုသွားကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ သည် သူ တို့အဘို့ စားခန်း ချ ရာအရပ်ကို ရှာ ၍ သူ တို့ရှေ့ ကသွား လေ၏။ ³⁴သူတို့သည် နေ့အချိန်၌ တပ် ချီ ၍ သွားသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ မှီပန်းတိမ် သည် သူ တို့အပေါ်မှာ ရှိလေ၏။ ³⁵သေတ္တာ တော်သွား သောအခါ ၊ မောရှေ က၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ထ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့သည် လွင့် ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော် ကို မုန်း သောသူတို့ သည် ရှေ့တော်မှ ပြေး ကြပါစေသောဟူ၍၎င်း၊ ³⁶သေတ္တာတော်မသွားဘဲ ရပ် နေ သောအခါ ၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အထောင် ၊ အသောင်းရှိရာသို့ ပြန်လာ တော်မူပါဟူ၍၎င်း လျှောက်ဆို လေ့ရှိ၏။

11 တဖန် လူ များ တို့သည် အလို တော် မ ရှိ သော မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် သူတို့ စကားကိုကြား၍ အမျက် ထွက်တော်မူ၏။ ရှို့တော်မူသောမီး သည် သူ တို့တွင် လောင် ၍ တပ် အစွန် အနား၌ ရှိ သော သူ အချို့တို့ကို သေ စေလေ၏။ ²လူ များ တို့သည် မောရှေ အား အော်ဟစ် ၍ ၊ မောရှေ သည် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း သဖြင့် မီး ငြိမ်း လေ၏။ ³ထာဝရဘုရား၏ မီး သည် သူ တို့တွင် လောင် သောကြောင့် ၊ ထို အရပ် ကို တဖေရ ဟူသော အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ⁴ဣသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ရောနှော လျက် ပါ သောတပါး အမျိုးသား တို့သည် တောင့်တသောစိတ် စွဲလမ်း ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်လည်း တဖန် ငိုကြွေး လျက် ငါ တို့စား စရာဘို့ အမဲသား ကို အဘယ်သူ ပေး လိမ့်မည် နည်း။ ⁵အဲဂု တု တု ပြည်၌ အလိုအလျောက် စား ရသော ငါး သား၊ သခွါးသီး ၊ ဖရဲသီး ၊ ကြက်သွန် အနီ၊ အဖြူ ၊ အရိုင်း အမျိုး မျိုး တို့ကို အောက်မေ့ ၏။ ⁶ယခု မှာ ငါ တို့ အသက်သည် အားလျော့ ပြီ။ ဤ မနုနု မှ တပါး တစုံ တခု ကိုမျှ မ မြင်ရ ဟု ဆို ကြ၏။ ⁷မနုနု သည် နံနံ စေ့ နှင့် တူ ၍ ဗ ဓေ လ သစ်စေ့ ကဲ့သို့ အဆင်း ဖြစ်၏။ ⁸လူ များ တို့သည် လှည့်လည် လျက် မနုနု ကို စုသိမ်း ၍ ဆုံ ၌ ကြိတ် ခြင်း၊ ထောင်း ခြင်းကို ပြုပြီးမှ အိုးနှင့် ပြုတ် ကြ၏။ မုန့်ပြား ကို လည်း လုပ် ကြ၏။ အရသာ သည် မုန့်ဆီကြော် အရသာ နှင့် တူ၏။ ⁹စားခန်းချ ရာအရပ်၌ ညဉ့် အခါ နှင်း နှင့် အတူ မနုနု ကျ တတ်၏။ ¹⁰ထိုအခါ လူ များ အသီးအသီး

တို့သည် မိမိ တဲ တံခါးဝ ၌ မိမိ အိမ်ထောင် နှင့် တကွ ငိုကြွေး ကြသည်ကို မောရှေ ကြား ရ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်တော်မူ၏။ အပြစ် ရှိသည်ကို မောရှေ သိမြင် လျှင် ၊ ¹¹ဤ လူ အပေါင်း တို့ကို ထမ်းစေဟု သူတို့ကို ကိုယ်တော် ကျွန် အပေါ်မှာ တင် ၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ တော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ မ ရဘဲ နေရပါသနည်း။ ¹²သူတို့ဘိုးဘေး များ၌ ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် သို့ သွား၍၊ အထိန်းသည် နို့စို့ သူငယ်ကို ဆောင် သကဲ့သို့ ၊ ဤလူတို့ကို ပိုက်ချီ လျက် ဆောင်လော့ဟု အကျွန်ုပ် အား မိန့်တော်မူမည်အကြောင်း ၊ ဤ လူ အပေါင်း တို့ကို အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် ပါသလော။ ဘွားမြင် ပါသလော။ ¹³ဤ လူ အပေါင်း တို့အား ကျွေး စရာဘို့ အမဲသား ကို အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း။ သူတို့က အကျွန်ုပ် တို့ စား စရာဘို့ အမဲသား ကိုပေး ပါဟု ငိုကြွေး လျက် အကျွန်ုပ် ကို တောင်း ကြပါ၏။ ¹⁴ဤ လူ အပေါင်း တို့ကို အကျွန်ုပ် တယောက် တည်း သာ မ ဆောင်ရွက် နိုင် ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသောဝန်လည်း လေးလွန်း ပါ၏။ ¹⁵ထိုသို့ အကျွန်ုပ် ၌ ပြု တော် မူ လျှင် ၎င်း၊ စိတ် တွေ့တော်မူလျှင် ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် ကို အလျင်အမြန် သေ စေတော်မူပါ။ ကိုယ် ဆင်းရဲ ကို ကိုယ်မ သိ မမြင်ပါစေနှင့်ဟု ဘုရား အား လျှောက်ဆို ၏။ ¹⁶ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင်ကျွမ်းကျင် သော ဣသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီး ခုနစ်ကျိပ် တို့ကို ငါ့ ရှေ့မှာ စုဝေး စေပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် သို့ ခေါ်ခွဲ၍ သင် နှင့်အတူ ရပ် နေကြစေလော့။ ¹⁷ငါသည်လည်း ထို အရပ်သို့ ဆင်းသက် ၍ သင် နှင့် နှုတ်ဆက် မည်။ သင့် အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော ဝိညာဉ် အချို့ကို ငါယူ ၍ သူ တို့အပေါ်မှာ တင် မည်။ ဤလူတို့ ကို သင် တယောက် တည်း သာ ဆောင်ရွက် ရမည် မ ဟုတ်။ ထိုအသက်ကြီးသူတို့သည် ၊ သင်သည်လည်း လူ များ တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ နက်ဖြန် နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုယ်သန်ရှင်း စင်ကြယ်လော့။ အမဲသား ကိုစား ရကြမည်။ သင်တို့က အဘယ်သူ သည် ငါ တို့အား အမဲသား ကိုပေး လိမ့်မည်နည်း။ အဲဂုတုတု ပြည်၌ နေစဉ်၊ ငါ တို့သည် ချမ်းသာ စွာနေကြ၏ဟု ငိုကြွေး လျက် ပြောဆိုသံကို ထာဝရဘုရား ကြား သောကြောင့်၊ အမဲသား ကိုပေး တော်မူ သဖြင့် သင်တို့သည် စား ရကြမည်။ ¹⁹တ ရက် ၊ နှစ်ရက် ၊ ငါး ရက် ၊ ဆယ် ရက် ၊ အရက် နှစ်ဆယ် သာ စား ရကြမည်မ ဟုတ်။ ²⁰သင် တို့နှာခေါင်း ထဲက အမဲသားထွက် ၍ ရှံ စရာ ဖြစ် သည်တိုင်အောင် တလ ပတ်လုံး စား ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့တွင် ရှိ တော်မူသောထာဝရဘုရား ကို၊ သင်တို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြု လျက်၊ ငါ တို့သည် အဲဂုတုတု ပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာ ရကြသနည်း ဟု ရှေ့ တော်၌ ငိုကြွေး လျက် ပြောဆို ကြပြီ တကားဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။ ²¹မောရှေ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် နှင့် ဆိုင်သော လူ ယောက်ျားအပေါင်း ခြောက် သိန်းရှိကြသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်

က တ လစား စရာဘို့ သူ တို့အား အမဲသား ကို ငါပေး မည်ဟု မိန့်
 တော်မူပါသည်တကား။²² သူ တို့ကို ဝ စွာ ကျွေးခြင်းငှါ၊ သိုး ဆိတ်
 နွား စုတို့ကို သတ် ရပါမည်လော။ သို့မဟုတ် ဝ စွာ ကျွေးခြင်းငှါ၊
 ပင်လယ် ငါး ရှိသမျှ တို့ ကိုစုဝေး ရပါမည်လောဟု လျှောက် လျှင်၊
²³ ထာဝရဘုရား က၊ ထာဝရဘုရား လက် တို့ သလော။ ငါ့ စကား
 တည် မည် မ တည်မည်ကို သင်သိ လိမ့်မည်ဟု မောရှေ အား မိန့်
 တော်မူ၏။²⁴ မောရှေ သည် ထွက် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်
 ကို လူ များ တို့အား ဆင့်ဆို ပြီးလျှင် ၊ အမျိုးသား အသက်ကြီး သူ
 ခုနစ် ကျိပ် တို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်
 ပတ်လည် ၌ ထား လေ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား သည် မိုဗ်းတိမ် ဖြင့်
 ဆင်းသက် ၍ မောရှေ နှင့် နှုတ်ဆက် တော်မူ၏။ မောရှေ အပေါ်မှာ
 ကျိန်းဝပ်သော ဝိညာဉ် အချို့ကို ယူ ၍ အသက်ကြီး သူ ခုနစ်ကျိပ်
 တို့အပေါ်မှာ တင် တော်မူသဖြင့် ၊ ထိုဝိညာဉ် သည် သူ တို့အပေါ်
 မှာ ကျိန်းဝပ် သောအခါ ၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ပြု ၍ မပြတ်မစဲ
 ဟောကြ၏။²⁶ ထိုလူ စဉ် ပါသောသူ ဧလဒဒ် နှင့် မေဒဒ် တို့သည်
 စာရင်း ဝင်သော်လည်း ၊ တဲ တော်သို့ မ သွား ဘဲ တပ် ထဲမှာ နေရစ်
 စဉ်တွင် သူ တို့အပေါ်မှာ ထိုဝိညာဉ် ကျိန်းဝပ် သဖြင့် သူ တို့သည်
 လည်း ပ ရော ဖက် ပြု ၍ တပ် ထဲမှာ ဟော ကြ၏။²⁷ လုလင် တ
 ယောက်သည်လည်း မောရှေ ထံသို့ ပြေး ၍ ၊ ဧလဒဒ် နှင့် မေဒ
 ဒ် တို့သည် တပ် ထဲမှာ ပ ရော ဖက် ပြု ၍ ဟော ပါ၏ဟု လျှောက်
 လျှင် ၊²⁸ မောရှေ ၏ လက်ထောက် ဖြစ် သော လုလင် နှင့် သား
 ယောရှု က၊ သခင် မောရှေ ၊ သူ တို့ကို ဆီးတား တော်မူပါဟု ဆို
 သော်၊²⁹ မောရှေ က၊ သင် သည် ငါ့ အတွက် ပြုစု သော စိတ် ရှိ
 သလော။ ထာဝရဘုရား ၏ လူ အပေါင်း တို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်
 ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား သည် ဝိညာဉ် တော်ကို သူ တို့အပေါ်
 မှာ တင် တော်မူပါစေသောဟု ဆို ပြီးမှ ၊³⁰ ကုသရေလ အမျိုးသား
 အသက်ကြီး သူတို့နှင့်အတူ တပ် ထဲသို့ ပြန် သွားလေ၏။³¹ ထိုအခါ
 ထာဝရဘုရား သည် လေ ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ငုံး များကို ပင်လယ် မှ
 ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ တပ် ပတ်လည်တရက် ခရီး စီတိုင်တိုင်ကွာသော
 အရပ်တို့၌၊ မြေ ပေါ်မှာ ဒုနစ်တောင် ခန့် မျှ ဆင်း စေ တော် မူ၏။
³² လူ များတို့သည် တနေလုံး ၊ တညလုံး ၊ နက်ဖြန် လည်း တနေ
 လုံး ထ ၍ ငုံး များကို စုသိမ်း ကြ၏။ နည်းနည်း သိမ်းသောသူသည်
 ဆယ် ဟောမဲ ကို သိမ်း ရ၏။ တပ် ပတ်လည် အရပ်ရပ်၌ ဖြန့် ထား
 ကြ၏။³³ သို့ရာတွင် ငုံး သား ကို ကိုက် ၍ မ ဝါး မှီ၊ ထာဝရဘုရား
 သည် သူတို့ကို အမျက် တော်ထွက်၍ အလွန် ပြင်း သော ဘေး နှင့်
 ဒဏ်ခတ် တော် မူ၏။³⁴ တောင့်တ သော သူ တို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ရာ ထို
 အရပ် ကို ကိမြတ်ဟု တု တဝါ ဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့် လေ၏။
³⁵ လူ များတို့သည် ကိမြတ်ဟု တု တဝါ အရပ်မှ ထွက် ပြီးလျှင်၊ ဟာ
 ဇရုတ် အရပ်သို့ ရောက်၍နေ ကြ၏။

12 မောရှေသည် ကုရှ အမျိုးသားမိန်းမ နှင့် စုံဘက် သည်ဖြစ်၍

၁ ထိုမိန်းမကြောင့် မိရိအံ နှင့် အာရုန် သည် မောရှေ ကို အပြစ်တင်
 လျက် ၊² အကယ်၍ ထာဝရဘုရား သည်၊ မောရှေ အားဖြင့် သာ
 ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ သလော။ ငါ တို့အားဖြင့် လည်း ပေး တော်
 မ မူ လောဟု ဆို ကြ၏။ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရား ကြား တော်
 မူ၏။³ မောရှေ သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ နေ သော သူ အပေါင်း
 တို့ ထက် သာ၍နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိ၏။⁴ ထာဝရဘုရား
 ကလည်း ၊ သင် တို့သုံး ယောက် သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ
 တော် သို့ ထွက် သွား ကြ လော့ ဟု မောရှေ ၊ အာရုန် ၊ မိရိအံ
 တို့အား ချက် ခြင်း မိန့် တော်မူ၍ သူ တို့သည် ထွက် သွား ကြ၏။
⁵ ထာဝရဘုရား သည် မိုဗ်းတိမ် တိုင် ဖြင့် ဆင်းသက် ၍ ၊ ပရိသတ်
 စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါးဝ ၌ ရပ် လျက်၊ အာရုန် နှင့် မိရိအံ
 ကို ခေါ်တော် မူ၍ ၊ သူ တို့သည် ချဉ်းကပ် ကြ၏။⁶ ထာဝရဘုရား
 ကလည်း၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ သင် တို့တွင် ပရော
 ဖက် ရှိ လျှင် ၊ ငါထာဝရဘုရား သည် ထိုသူ ၌ ထူးဆန်းသော ရူပါရုံ
 အားဖြင့် ကိုယ်ကိုပြ မည်။ သို့မဟုတ်အိပ်မက် အားဖြင့် ဗျာဒိတ် ပေး
 မည်။⁷ အိမ် တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာ စောင့်သော ငါ့ ကျွန် မောရှေ
 သည် ထိုသို့ မ ဟုတ်။⁸ သူ ၌ ဗျာဒိတ် ပေးသောအခါ ၊ နက်နဲ သော
 စကား အားဖြင့် မ ပေး၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ်ထင်ရှား စွာ ဗျာဒိတ်
 ပေးမည်။ သူသည် ထာဝရဘုရား ၏ ပုံသဏ္ဍာန် ကိုလည်း မြင် ရ
 မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ငါ့ ကျွန် မောရှေ ကို အဘယ့်ကြောင့်
 အပြစ်တင် ဝံ သနည်းဟု မိန့် တော်မူလျက် ၊⁹ အမျက် တော်ထွက်
 ၍ ထာဝရဘုရား ကြ သွား တော်မူသဖြင့် ၊¹⁰ မိုဗ်းတိမ် သည် တဲ
 တော်အပေါ်မှ ကွာ သွား၏။ မိရိအံ သည်လည်း ၊ နုနာ စွဲ၍ မိုဗ်းပွင့်
 ကဲ့သို့ ဖြူလေ၏။ အာရုန် ကြည့် ၍ မိရိအံ နှု သည်ကိုမြင် လျှင် ၊
¹¹ အို အကျွန်ုပ် သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိုက် သောအမှုကို ပြုမိ၍
 ပြစ်မှား သောအပြစ် ကို အကျွန်ုပ် တို့အပေါ်မှာ တင် တော်မ မူပါ
 နှင့်၊ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။¹² ဘွား စက ပင် ကိုယ် အသား တ
 ဝက် ပျက် သောအသေကောင် ကဲ့သို့ သူသည် မ ဖြစ် ပါစေနှင့်ဟု
 တောင်းပန် လျှင် ၊¹³ မောရှေ က၊ အို ဘုရားသခင် ၊ သူ ၏အနာကို
 ပျောက် စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား
 အား အော်ဟစ် လေ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သူ ၏ အဘ
 သည် သူ ၏ မျက်နှာ ကို တံ ထွေး နှင့် ထွေး ရုံမျှသာ ပြု လျှင်၊ သူ
 သည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးအရှက် ကွဲခြင်းကိုခံရမည် မ ဟုတ်လော။
 ယခုတွင် သူ့ကိုနှင်ထုတ်၍ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတပ် ပြင် မှာ နေစေ။
 ထို့နောက်မှ တပ်ထဲသို့ တဖန် ဝင်စေဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ
 သည်အတိုင်း ၊¹⁵ မိရိအံ ကို နှင်ထုတ် ၍ သူသည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး
 တပ် ပြင် မှာ နေရ၏။ မိရိအံ အနာမ ပျောက်မီတိုင်အောင်လူ များ
 တို့သည် ခရီးမ သွား ဘဲ နေကြ၏။¹⁶ ထို့နောက် ဟာဇရုတ် အရပ်မှ
 ပြောင်း ၍ ပါရန် တော ၌ တဲ ဆောက်ကြ၏။

13 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

²ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါ ပေး သော ခါနာန် ပြည် ကို စူးစမ်း စေခြင်းငှါ၊ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး ထဲက အဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်သောသူ တမျိုး တယောက်စီ ရွေးကောက်၍ စေလွှတ် လော့ဟု၊ ³ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း၊ မောရှေ သည် လူ တို့ကို ပါရန် တော က စေလွှတ် လေ၏။ စေလွှတ်သော သူအပေါင်း တို့သည် ဣသရေလ အမျိုး ၌ အကဲအမှူး ဖြစ်ကြ၏။ ⁴သူ တို့အမည် ကား၊ ရှဗင် အမျိုး ၊ ဇကုကုရ သား ရှမ္မာ။ ⁵ရှိမောင် အမျိုး ၊ ဟောရီ သား ၊ ရှာဖတ်။ ⁶ယုဒ အမျိုး ၊ ယေဖုနုနု သား ကာ လက်။ ⁷ဣသခါ အမျိုး ၊ ယောသပ် သား ကူဂါလ။ ⁸ဖေရိမ် အမျိုး ၊ နန် သား ဩရှေ။ ⁹ဗိယာမိန် အမျိုး ၊ ရာဖု သား ပါလတ်။ ¹⁰ဇာဗု လုန် အမျိုး ၊ သောဒိ သား ဂါဒျေလ။ ¹¹ယောသပ် သား တွင် မနာရှေ အမျိုး ၊ သုသိ သား ဂဒုဒိ။ ¹²ဒန် အမျိုး ၊ ဂေမလုလိ သား အမေလ။ ¹³အာရှာ အမျိုး ၊ မိကုခေလ သား သေသုရ။ ¹⁴နဿလိ အမျိုး ၊ ဝါ ဖသိ သား နာဘိ။ ¹⁵ဂဒ် အမျိုး ၊ မာခိ သား ဝေလ တည်းဟူသော။ ¹⁶ခါ နာ န် ပြည် ကို စူးစမ်း စေ ခြင်း ငှါ မောရှေ စေလွှတ် သော သူ တို့ ၏အမည် တည်း။ နန် ၏သား ဩရှေ ကို ယောရှု ဟူသော အမည်ဖြင့် မောရှေ မှည့် လေ၏။ ¹⁷ခါနာန် ပြည် ကို စူးစမ်း စေခြင်းငှါ မောရှေ စေလွှတ် လျက် ၊ သင်တို့သည် တောင် မျက်နှာလမ်း ဖြင့် သွား ၍ တောင်ရိုး ပေါ်သို့ တက် ကြ လော့။ ¹⁸ထိုပြည် သည် အဘယ်သို့ သော ပြည်ဖြစ် သနည်း။ ပြည်သား တို့သည် အားကြီး သလော၊ အားနည်း သလော။ များ သလော၊ နည်း သလော။ ¹⁹သူ တို့နေ သောပြည် သည် ကောင်း သလော၊ မကောင်း လော။ သူ တို့ နေ သော မြို့ရွာတို့သည် အဘယ်သို့ နည်း။ တဲ နှင့် နေကြသလော။ ခိုင်ခံ့ သော မြို့နှင့် နေကြသလော။ ²⁰ထိုမြေ သည် ကောင်း သလော၊ မကောင်း လော။ တော များသလော၊ နည်း သလောဟုကြည့်ရှုကြ လော့။ ရဲရင့် သောစိတ်ရှိကြလော့။ သစ်သီး အချို့ကိုလည်း ယူ ခဲ့ ကြလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။ ထိုကာလ သည် စပျစ်သီး မှည့် စကာ လ ဖြစ်သတည်း။ ²¹ထိုသူတို့သည် ဇိန တော မှ သွား ၍ ဟာမတ် မြို့သို့ ရောက်သော လမ်း နား၊ ရဟောဘ မြို့တိုင်အောင် ခါ နာ န် ပြည် ကို စူးစမ်း ကြ၏။ ²²တောင် မျက်နှာ၌ ရောက်သွား ၍ အာန က အမျိုးသား အဟိမန် ၊ ရှေရဲ ၊ တာလမဲ နေသောဟေမြန် မြို့ သို့ ရောက် ကြ၏။ ဟေမြန် မြို့ကား၊ အဲဂုတုတု ပြည်၌ ဇောန မြို့ မ တည်မှီ ခုနစ် နှစ် ကတည် သော မြို့ဖြစ်သတည်း။ ²³ရှေကော လ ချိုင့် သို့ ရောက် လျှင် ၊ အသီး တ ပြတ် ပါသောစပျစ်နွယ်ပင် အခက် တခက်ကို ခုတ် ၍ လူ နှစ် ယောက်တို့သည် ထမ်းဘိုး နှင့် ထမ်း ကြ၏။ သလဲသီး ၊ သဘောသဖန်းသီး များကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ ²⁴ဣသရေလ အမျိုးသား ခုတ် ယူသော စပျစ်သီး ပြတ်ကို ထောက်၍ ၊ ထို ချိုင့် ကို ရှေကောလ ချိုင့် ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့် သတည်း။ ²⁵အရက် လေးဆယ် လွန် မှ ခါနာန်ပြည် ကို စူးစမ်း သော အမှုပြီး၍ ပြန် လာကြ၏။ ²⁶မောရှေ နှင့် အာရုန် မှစ၍ဣသရေလ

အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့နေရာ ပါ ရန် တော ၊ ကာ ဒေရှု အရပ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့အား သိတင်း ကြားပြော၍ ၊ ထိုပြည် ၌ သီးသော အသီး ကို ပြ ကြ၏။ ²⁷မောရှေ အား လည်း ၊ အကူနှိပ်တို့သည်ကိုယ်တော်စေလွှတ် သော ပြည် သို့ ရောက် ခဲ့ ပါ ပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထိုပြည်သည် နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည်ဖြစ်ပါ၏။ ဤ အသီးတို့ ကား ထိုပြည်၌သီးသော အသီး ဖြစ်ပါ၏။ ²⁸သို့ရာတွင် ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် အားကြီး ပါ၏။ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ကြီး နှင့်နေကြပါ၏။ ထိုမျှမက ၊ အာနက အမျိုးသား တို့ကိုလည်း မြင် ရပါ၏။ ²⁹အာမလက် အမျိုးသားတို့သည် တောင် ဘက် ၌၎င်း၊ ဟိ တု တိ လူ၊ ယေဗု သိ လူ၊ အာမောရီ လူတို့သည် တောင်ရိုး ပေါ်၌ ၎င်း၊ ခါနာန် လူတို့သည် ပင်လယ် နား ယော်ဒန် မြစ် နား၌၎င်း၊ နေ ကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆို ကြ ၏။ ³⁰ကာလက် က လည်း ချက်ခြင်းချီ သွား၍ ထိုပြည် ကို သိမ်းယူ ကြစို့။ အောင်နိုင် ကောင်းသည်ဟု ဆို ၍ မောရှေ ရှေ့မှာ လူ များတို့ကို ငြိမ်း စေ၏။ ³¹သူ နှင့်အတူ လိုက် သွားသော သူ တို့က၊ ထိုပြည်သား တို့ကို ငါ တို့ မ တိုက် နိုင်။ သူ တို့သည် ငါ တို့ထက် သာ၍အားကြီး ကြသည် ဟူ၍၎င်း၊ ³²ငါတို့သွား ၍ စူးစမ်း သော ပြည် သည် မိမိ သား တို့ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။ ငါတို့တွေမြင် သော ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် အလွန် အရပ်မြင့်ကြ၏။ ³³ကိုယ် ကြီးသောလူအမျိုးအနွယ်၊ အာန က အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၍၊ အလွန် ကြီးမားသောသူတို့ ကိုလည်း မြင် ခဲ့ ကြပြီ။ သူတို့ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ကိုယ် အထင် အတိုင်း နံ့ကောင် ကဲ့သို့ဖြစ် ကြ၏။ သူ တို့အထင် အတိုင်း လည်း ထိုသို့ဖြစ် ကြသည် ဟူ၍၎င်း၊ မိမိတို့စူးစမ်း သော ပြည် ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ အား မကောင်း သော သိတင်းကို ကြားပြော ကြလေ၏။

14ထိုအခါ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် အသံ ကို လွှင့် ၍ မြည်တမ်း သဖြင့် ၊ တညညလုံး ငိုကြွေး ကြ၏။ ²ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ သည်၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို အပြစ်တင် သော စကား နှင့် မြည်တမ်းလျက် ၊ ငါတို့သည် အဲဂုတုတု ပြည် ၌ မသေ ပါလေ။ ဤ တော ၌ မသေ ပါ လေ။ ³ငါ တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ၍ သား မယား တို့သည် ရန်သူ လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ တို့ကို ဤ အရပ် သို့ ဆောင် ခဲ့တော်မူ သနည်း။ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ပြန် ကောင်း သည်မ ဟုတ်လော ဟု မောရှေနှင့် အာရုန်အားဆို ပြီးမှ ၊ ⁴တဖန် လူတစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက် ၍ ၊ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ပြန် ကြစို့ဟု တယောက် ကို တယောက် ဆို ကြ၏။ ⁵မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့သည်၊ ဣသရေ လ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ ပြပ် ဝပ် လျက် နေ ကြ၏။ ⁶ခါ နာ န် ပြည် ကို စူးစမ်း သော လူစု ထဲ က နန် ၏ သား ယောရှု ၊ ယေဖုနုနု ၏သား ကာလတ် တို့သည် မိမိ တို့အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ ၊ ⁷ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ခေါ် လျက်၊

ငါတို့ရှောက်သွား ၍စူးစမ်း သော ပြည် သည် အလွန်တရာ ကောင်း သော ပြည် ဖြစ်ပါ၏။⁸ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကိုနှစ်သက် လျှင် ၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီး သော ထိုပြည် သို့ ငါ တို့ကို ဆောင် သွင်း၍ အပိုင်ပေး တော် မူ လိမ့်မည်။⁹ ထာဝရဘုရား ကို မ ပုန်ကန် ကြ ပါ နှင့်။ ထိုပြည်သူ ပြည်သားတို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ သူ တို့သည် ငါ တို့ စားစရာ ဘို့ဖြစ်ကြ၏။ သူ တို့၌ အမှီတကဲ မ ရှိ။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ဘက်၌ ရှိတော် မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သူ တို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့်ဟု ပြောဆို ကြ လေ သော်။¹⁰ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် စေခြင်းငှါ စီရင် ကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား ၏ဘုန်း တော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ ထင်ရှား လေ ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဤ လူမျိုး သည် အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး ငါ့ ကို မရိုမသေ ပြုကြ လိမ့်မည် နည်း။ သူ တို့၌ ငါ ပြ ခဲ့ ပြီးသမျှ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို မြင်ရ သော်လည်းအဘယ် မျှ ကာလပတ်လုံးငါ့ ကို မ ယုံ ဘဲနေကြလိမ့်မည်နည်း။¹² သူ တို့ကို ကာလနာ ဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ် ၍ သား၏ အရာကိုနှုတ် မည်။ သူ တို့ထက် သင့် ကိုသာ၍စည်ပင် သောအမျိုး ၊ သာ၍တန်ခိုးကြီး သောအမျိုး ဖြစ် စေမည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။¹³ မောရှေ ကလည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ လူမျိုး ကို တန်ခိုး တော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တု လူတို့ထဲက နှုတ်ဆောင် ခဲ့ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ နောက် တ ဖန် ဤ သိ တင်း ကို အဲ ဂု တု တု လူ တို့သည် ကြား ပြန် လျှင် ၊¹⁴ ဤ ပြည် ၌ နေ သော သူ တို့အား သိ တင်း ပြော ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဤ လူမျိုး ၌ ရှိတော်မူကြောင်း ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ထင်ရှား တော်မူကြောင်း ကို၎င်း၊ မိုဗ်းတိမ် တော်သည် သူ တို့ကို လွှမ်းမိုး ကြောင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် သည် နေ့ အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ် တိုင် ၊ ည၌ အချိန်၌ မီး တိုင် ဖြင့် သူ တို့ ရှေ့က ကြွ တော်မူကြောင်းကို၎င်းကြား ရကြပြီ။¹⁵ ယခုမှာ၊ ဤ လူမျိုး ကို လူ တ ယောက်ကဲ့သို့ မှတ်၍ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း တော် မူ လျှင် ၊ သိ တင်း တော် ကို ကြား ဘူး သော လူ အမျိုး မျိုး တို့ က။¹⁶ ထာဝရဘုရား သည် ထို လူ တို့အား ဤမည် သော ပြည် ကို ငါ ပေး မည် ဟု ကျိန်ဆို သော်လည်း၊ ထို ပြည် သို့ သူတို့ကို ဆောင် သွင်းခြင်းငှါ မ တတ်နိုင် သောကြောင့် ၊ တော ၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီဟု ပြောဆို ကြပါလိမ့်မည်။¹⁷ ကိုယ်တော်က၊ ထာဝရဘုရား သည်သည်းခံ သောသဘော၊ သနား သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အဓမ္မ ကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူး ခြင်း အပြစ် တို့ကို ဖြေလွှတ် သော်လည်း ၊ အချည်းနီး သက်သက် ဖြေလွှတ် တော်မ မူ ထသော၊ လူအစဉ်အဆက်၊ တတိယ အဆက်၊ စတုတ္ထ အဆက်တိုင်အောင် ၊ အဘ တို့၏အပြစ် ကိုသား တို့၌ ဆပ် ပေး စီရင် တော် မူ သော ဘုရားသခင် ဖြစ်၏ဟု မိန့် တော် မူ သည်အတိုင်း ၊¹⁸ အကျွန်ုပ် တို့၏ဘုရားရှင် တန်ခိုး တော်သည်ကြီး

ပါ စေသော။¹⁹ အဲ ဂု တု တု ပြည် က ထွက် သော နေ့ မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ဤ လူမျိုး ၏အပြစ်ကို လွှတ် တော်မူသည်နည်းတူ ၊ ကရုဏာ တော်များပြား သည်နှင့်အညီ ၊ ယခု လည်း လွှတ် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက် ဆို လျှင်၊²⁰ ထာဝရဘုရား က၊ သင် တောင်းပန် သည် အတိုင်း ငါ လွှတ် ၏။²¹ ငါ အသက် ရှင်သည်ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် မြေ တပြင် လုံး ၌ နှံ့ပြား လိမ့်မည်။²² ငါ ဘုန်း တော် ကို၎င်း ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်မှစ၍ ဤ တော ၌ ထူးဆန်း သော တန်ခိုး တော်ကို၎င်း မြင် ရသော လူ အပေါင်း တို့သည်၊ ငါ့ စကား ကိုနား မ ထောင်၊ဆယ် ကြိမ် တိုင်အောင်ငါ့ ကိုစုံစမ်း သောကြောင့် ၊²³ သူ တို့ဘိုးဘေး တို့အား ငါကျိန်ဆို သော ပြည် ကို အကယ်စင်စစ်သူ တို့သည်မ မြင် ရကြ။ ငါ့ ကိုမရိုမသေ ပြု သော သူတစ်စုံတယောက် မျှ မ မြင် ရ။²⁴ ငါ့ ကျွန် ကာလက် မူကား ထူးခြား သော သဘော ရှိ ၍ ၊ ငါ့ နောက်သို့ လုံးလုံး လိုက် သောကြောင့် ၊ သူ သွား ခဲ့ ပြီး သော ပြည် သို့ သူ့ ကို ငါ ဆောင် သွင်း သဖြင့် ၊ သူ ၏သား မြေး တို့သည် အမွေ ခံရကြ လိမ့်မည်။²⁵ အာမလက် အမျိုးသားနှင့် ခါနာ န် အမျိုးသားတို့သည် ချိုင့် မှာ နေ ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည် နက်ဖြန် နေ့၌လှည့်လည် ၍ ဧဒုံ ပင်လယ် လမ်း ဖြင့် တော သို့သွား ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာ ရုန် အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊²⁷ ငါ့ ကို အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်း သောဤ ပရိသတ် ဆိုး တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါသည် သည်းခံရအံ့နည်း။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ငါ့ ကို အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်း သော စကားတို့ကို ငါကြား ရပြီ။²⁸ သင် သည် သူ တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ငါ အသက် ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကို ကြား စေခြင်းငှါပြော ကြသော စကားအတိုင်း သင် တို့ကို ငါပြု မည်။²⁹ သင် တို့ကို ရေတွက် ၍ စာရင်း ယူသည်အတိုင်း၊ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် သောသူ၊ ငါ့ ကို အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်း သော သူ အပေါင်း တို့သည် သေ ၍ ဤ တော ၌ အသေကောင် ဖြစ်လျက် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။³⁰ ငါသည် ဤမည်သောပြည် ၌ သင် တို့ကို နေရာ ချမည်ဟု ငါကျိန်ဆို ၏။ ထို ပြည် သို့ ယေဖုနုနာ ၏သား ကာလက် ၊ နုန် ၏သား ယောရှု မှ တပါး အဘယ်သူ မျှမရောက် ရ။³¹ ရန်သူလူယူ ရာ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု သင်တို့ဆို သော သူငယ် တို့ကို ငါဆောင် သွင်း၍ သင်တို့ပယ် သော ပြည် ကို သူတို့သည်သိ ရကြလိမ့်မည်။³² သင် တို့မူကား ၊ ဤ တော ၌ သေ ၍ အသေကောင် ဖြစ်လျက်၊ နေရစ်ရကြလိမ့်မည်။³³ ဤတော ၌ သင် တို့အသေကောင် များ ပျောက်ပျက် သည်တိုင် အောင် ၊ ကိုယ် သားသမီး တို့သည် မိဘ မှားယွင်း ခြင်းအပြစ်များ ကို ဆောင် ၍၊ ဤတော ၌ အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးလှည့်လည် ရကြ လိမ့်မည်။³⁴ ထို ပြည် ကို စူးစမ်း ရာ နေ့ ရက် ပေါင်း အရက် လေးဆယ် နှင့်အညီ၊ တရက် ကို တနှစ် ထား၍၊ အနှစ် လေးဆယ်

ပတ်လုံးကိုယ် အပြစ် ကိုဆောင် လျက်၊ ငါ့ စွန့်ပစ် ခြင်းကို သိ ရကြလိမ့်မည်။³⁵ အကယ်စင်စစ် ငါ တဘက် ၌ စည်းဝေး သော ဤ ပရိသတ် ဆိုး အပေါင်း တို့ကို ထိုသို့ပြု၍ သူတို့သည် ဤ တော ၌ သေကြေ ပျောက်ပျက် ကြ လိမ့်မည်ဟု ငါ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော် မူ၏။³⁶ မောရှေ စေလွှတ် သော အခွင့်နှင့် ခါနာန်ပြည် ကို စူးစမ်း ခြင်း ပြန်လာ သောအခါ ၊ ထိုပြည် ကို ကဲ့ရဲ့သဖြင့် ပရိသတ် အပေါင်း မြည်တမ်း စေ ခြင်းငါ တိုက်တွန်း သော သူ ၊³⁷ ခါနာန်ပြည် ကို မကောင်း သောသိတင်း ကြားပြောသောသူ တို့ သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကာလနာ ဘေး နှင့် သေ ကြ လေ၏။³⁸ ထို ပြည် ကို စူးစမ်း ၍ သွား သော လူတို့တွင် နန်း ၏ သား ယောရှု နှင့် ယေဖုနန် ၏သား ကာလက် တို့သာ အသက် ချမ်းသာ ရကြ၏။³⁹ မောရှေ သည် ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ အား စကား တော် များကို ဆင့်ဆို သောအခါ ၊ လူ များ တို့ သည် အလွန် ညည်းတွား လျက် နေကြ၏။⁴⁰ နံနက် စောစောထ ၍ တောင် ထိပ် ပေါ်သို့ တက် ပြီး လျှင် ၊ ငါ တို့သည် ပြစ်မှား ပြီ။ သို့သော်လည်း ယခု အသင့် ရှိ ပါ၏။ ထာဝရဘုရား ဂတိ ထားတော်မူသော ပြည် သို့ သွား ပါမည် ဟုဆို ကြသော်၊⁴¹ မောရှေ က၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြသနည်း။ သင်တို့အကြံ မ ထမြောက် ရ။⁴² မ သွား ကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ဘက်၌ ရှိတော် မ မူ။ သွား လျှင် ရန်သူ ရှေ့မှာ ရှုံး ရ ကြ လိမ့်မည်။⁴³ အာမ လက် အမျိုးသား နှင့် ခါနာန် အမျိုးသား တို့ သည် သင် တို့မ ရောက် မီ ရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ထား ဖြင့် ဆုံး ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ လွှဲသွား သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ ဘက်၌ နေ တော် မ မူ ဟု ဆို သော်လည်း ၊⁴⁴ သူ တို့သည် ခိုင်ခံ့ သော စိတ် နှင့် တောင် ထိပ် ထက် သို့ တ ဖန် တက် ကြ၏။ သို့ရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်နှင့် တကွ ၊ မောရှေ သည် တပ် ပြင် သို့ မ ထွက် မသွားဘဲ နေလေ၏။⁴⁵ ထိုအခါ တောင် ပေါ်မှာရှိ နှင့်သော အာမလက် အမျိုးသားနှင့် ခါနာန် အမျိုးသားတို့သည် ဆင်းလာ လျက် ၊ ကုသရေလအမျိုးသား တို့ကို တိုက် ၍ အောင်သဖြင့်၊ ဟောမာ မြို့တိုင်အောင် လိုက် ကြ လေ၏။

15 တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင်သည် ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့နေရာ ဖြစ်သော ငါ ပေး သော ပြည် သို့ ရောက် ၍ နေကြသောအခါ၊³ သစ္စာ ဂတိရှိ၍ ပူဇော် သော်၎င်း ၊ အလိုလို ပူဇော် သော်၎င်း ၊ ပွဲ သဘင်ခံ၍ ပူဇော် သော်၎င်း ၊ မီးရှို့ ရာယဇ် အစရှိသော အခြားသောယဇ်ကို မီး ဖြင့် ပူဇော်၍၊ သိုး နွား အားဖြင့်ထာဝရဘုရား အဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ကို ပြု ခြင်းငါ အလိုရှိလျှင်၊⁴ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ကို ပြု သောသူသည်၊ သိုးသငယ် ကိုပူဇော်လျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ် ဖြစ်စေ ၊ အခြားသောယဇ် ဖြစ်စေ၊⁵ ယဇ်နှင့်တကွ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို

ဆီ သုံး လောဃရော သောမုန့်ညက် တဩမဲ ကို၎င်း၊ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် သုံး လောဃကို၎င်း၊ ပြင်ဆင် ၍ဆောင် ခဲ့ရမည်။⁶ သိုး ကိုပူဇော်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိစေခြင်းငါ၊⁷ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီ လေး လောဃရော သောမုန့်ညက် နှစ် ဩမဲကိုပြင်ဆင် ၍ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာ ဘို့ စပျစ်ရည် လေး လောဃကိုပူဇော် ရမည်။⁸ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာ ယဇ်၊ သစ္စာ ဂတိ ရှိ၍ ပူဇော် သော ယဇ် ၊ မိဿ ဟာ ယ ယဇ်ဘို့ နွား ကို ပြင်ဆင် လျှင်၊⁹ မီး ဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိ စေ ခြင်း ငါ၊¹⁰ နွား နှင့် တကွ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီ ခြောက် လောဃရော သောမုန့်ညက် သုံး ဩမဲ ကို၎င်း၊ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် ခြောက် လော ဃကို၎င်းဆောင် ခဲ့ရမည်။¹¹ နွား တ ကောင်၊ သိုး တ ကောင်၊ သိုး သငယ် တကောင်၊ ဆိတ်သငယ် တကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်သောအခါ ထိုသို့ပြု ရမည်။¹² ပြင်ဆင် သော သိုး နွားအရေအတွက် သို့လိုက်၍၊ တ ကောင် တ ကောင် ကို ထိုသို့ ပြု ရ မည်။¹³ ပြည် သား အပေါင်း တို့သည် မီး ဖြင့် ပူဇော် ၍ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိ စေ ခြင်း ငါ၊ ထိုသို့ နှင့် အညီ ပြု ရ ကြ မည်။¹⁴ သင် တို့တွင် တည်းခို သော တ ပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ ၊ အခြား တ ပါး သော သူ ဖြစ် စေ၊ မီး ဖြင့် ပူဇော် ၍ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိ စေ ခြင်း ငါ အလိုရှိ လျှင်၊ သင် တို့ ပြု သည် နည်းတူ သူ သည်လည်း ပြု ရ မည်။¹⁵ ပရိသတ် အဝင် ဖြစ် သော သူ၊ သင် တို့ တွင် တည်းခို သော တ ပါး အမျိုးသား ဖြစ် သော သူ တို့သည်၊ သင် တို့ အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့် ရ သော တ ပါး တည်း သော ထုံးစံ ရှိ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သင် တို့သည် ဖြစ် သည် နည်းတူ သူ သည်လည်း ဖြစ် ရ မည်။¹⁶ သင် တို့ကိုယ်တိုင် မှ စ၍ သင် တို့ တွင် တည်းခို သော တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် တ ပါးတည်း သော တရား ၊ တ ပါးတည်း သော ထုံးစံ ရှိ ရ ကြ မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁷ တ ဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊¹⁸ ငါ ပို့ဆောင် သော ပြည် သို့ သင် တို့သည် ရောက် ၍ ၊¹⁹ ထို ပြည် ၌ဖြစ် သော မုန့် ကို စား ကြသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား အား ချီးမြှောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ဆက် ရမည်။²⁰ အဦး နယ်သော မုန့်စိမ်း ဖြင့် လုပ်သော မုန့်ပြား ကို ချီးမြှောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြု၍၊ ကောက် နယ် တလင်း ထဲက ချီး မြှောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသကဲ့သို့ ချီးမြှောက် ရမည်။²¹ သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် တို့သည်၊ အဦး နယ် သော မုန့်စိမ်း ထဲက ချီး မြှောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို ထာဝရ ဘုရား အား ဆက် ရ ကြ မည်။²² ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ကို မှာထား သော နေ့ မှစ၍ ၊ မောရှေ အားဖြင့် သင် တို့၌ ထား တော်မူသောပညတ်၊²³ သင် တို့ အမျိုး အစဉ်အဆက်၌ ထားတော်မူလတံ့သောပညတ် အလုံးစုံ တို့ ကို သင်တို့သည် မ စောင့် မှားယွင်း ခြင်း သို့ရောက် ကြသည် အမှု

မှာ၊ ²⁴ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် မသိဘဲ သတိလစ်၍ မှားယွင်းခြင်း သို့ရောက် လျှင် ၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင် သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထုံးဖွဲ့သော ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့် တကွ၊ အသက်ပျို့ သော နွားထီး ဖြင့် မီးရှို့ ရာ ယဇ် ကို၎င်း ၊ ဆိတ်ဖြင့် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ကို၎င်းပူဇော် ရကြမည်။ ²⁵ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုရသဖြင့် ၊ သူတို့သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့် ၊ ထို အပြစ် ကို လွတ် ရ လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် လည်း သတိလစ်သော အပြစ် ကြောင့် ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် နှင့် တကွ၊ မီး ဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ကို ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ရကြမည်။ ²⁶ထိုသို့ပြုလျှင် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ပြစ်မှားသော်လည်း၊ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း ကို၎င်း ၊ သူ တို့ထံ မှာ တည်းခို သော တ ပါး အမျိုးသား ကို၎င်းထိုအပြစ် မှ လွတ်ရ လိမ့်မည်။ ²⁷လူတစုံတယောက် သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှား လျှင် ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ဘို့ အခါမလည်သော ဆိတ်မ တကောင်ကို ဆောင် ခဲ့ရမည်။ ²⁸ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သတိလစ်၍ ပြစ်မှား မိသော ထိုသူအဘို့ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်သည် အပြစ် ဖြေခြင်း ကို ပြုရသဖြင့် ထိုအပြစ် ကို လွတ်ရလိမ့်မည်။ ²⁹ဣသရေလ အမျိုးသား ဖြစ် သော သူ၊ တည်းခို သော တ ပါး အမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှား သောအခါ၊ တ ပါး တည်း သော တရား ကို စောင့် ရကြ မည်။ ³⁰ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ် စေ ၊ တ ပါး အမျိုးသား ဖြစ် စေ ၊ ရဲရင့် စွာ ပြစ်မှားလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ကို မ ရိုသေ ရာ သို့ ရောက် သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူကို သူ ၏အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရမည်။ ³¹ထာဝရဘုရား ၏စကားတော်ကို မထိမ့်မြင်ပြု၍ ပညတ် တော်ကို လွန်ကျူး သောကြောင့် ၊ ထိုသူ ကို ရှင်းရှင်း ပယ်ရှား ရမည်။ မိမိ အပြစ် ကို မိမိ ခံ ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³²ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် တော ၌ ရှိကြ သောအခါ ၊ တ နေ့ သော ဥပုသ် နေ့ ၌ ထင်းခွေ သော သူ တယောက်ကို တွေ့ လေ၏။ ³³တွေ့ သောသူတို့သည်၊ ထိုသူ ကို မောရှေ ၊ အာရုန် ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ ရှေ့သို့ ခေါ် ခဲ့ ကြ၏။ ³⁴သူ၏အမှုကို စီရင် ရာ လမ်းမ ထင်ရှား သေးသောကြောင့် ချုပ် ထားကြ၏။ ³⁵ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ထိုသူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန် ခံ ရမည်။ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် တပ် ပြင် မှာ သူ ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ရကြ မည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၍ ၊ ³⁶ထိုအမိန့် တော်အတိုင်း ပရိသတ် အပေါင်း တို့ သည် ထိုသူကို တပ် ပြင် သို့ ဆောင် သွား၍ ၊ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ကြသဖြင့် သူသည် အသေ ခံရ၏။ ³⁷တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ³⁸သူ တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဝတ် စွန်း တို့၌ ဆွဲစရာဘို့ ပန်းပွား တို့ကို

လုပ် ၍ ၊ ပြာ သော ကြိုး နှင့် ချည် တွဲရကြမည်။ ³⁹ထိုပန်းပွား တို့ကို သင်တို့သည် ကြည့် မြင်သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ပညတ် တော် မှုသမျှ တို့ကို အောက်မေ့ ၍ ကျင့် ကြမည်အကြောင်း၊ အထက်က ကိုယ် အလို သို့ လိုက်လျက်၊ ကိုယ် ဉာဏ် ကို မှီဝဲလျက် မှားယွင်း သကဲ့သို့မ လိုက် မမှီဝဲ၊ ⁴⁰ငါ ပညတ် သမျှ တို့ကို အောက်မေ့ ၍ ကျင့် သဖြင့် ၊ သင် တို့ဘုရားသခင် အဘို့ သန့်ရှင်း မည်အကြောင်း ထိုသို့ ပြု ရမည်။ ⁴¹ငါသည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် ခြင်းငှါ သင် တို့ကို အဲဂုတု တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် ခဲ့သော သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

16လေဝိ အမျိုး ၊ ကော ဟတ် သား ဣဇဟာ ၏ သား ကောရ သည်၊ ရုဗင် အမျိုး ဇလျာဘ ၏သား ဒါသန် နှင့် အဘီရံ ၊ ပေလက် ၏သား ဩန တို့ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ၊ ²ပရိသတ် ၌ ကျော်စော၍ ဂုဏ် အသရေ ရှိ သော သူ၊ အစည်းအဝေး ၌ မင်း ပြု သော သူ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား နှစ် ရာ ငါး ဆယ် နှင့် တကွ၊ မောရှေ ကို ပုန်ကန် ၍၊ ³မောရှေ နှင့် အာရုန် တဘက် ၌ စုဝေး လျက် ၊ သင်တို့သည် အမှုတော် ကို စောင့် လွန်း၏။ ပရိသတ် ရှိသမျှ အပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်း ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့တွင် ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ပရိသတ် အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက် ရသနည်းဟု ဆို လေ၏။ ⁴ထိုစကားကို မောရှေ ကြား လျှင် ပြပ်ဝပ် လျက် နေ၏။ ⁵တဖန် မောရှေက၊ အဘယ်သူ သည် ထာဝရ ဘုရား ၏လူဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူသန့်ရှင်း သည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူကို ချဉ်းကပ် စေမည်ကို၎င်း၊ နက်ဖြန် နေ၌ ထာဝရဘုရား ပြ တော်မူမည်။ ရွေးကောက် တော် မူ သော သူ ကို လည်း အနီးအပါး သို့ ချဉ်းကပ် စေ တော် မူ မည်။ ⁶အိုကောရ နှင့် ကောရ၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှ တို့၊ သင်တို့ပြု ရ မည် အမှု ဟူ မူကား၊ လင်ပန်း တို့ ကို ယူ ၍ ၊ ⁷နက်ဖြန် နေ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မီး နှင့် လောဗန် ကို တင် ကြလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော သူသည်၊ သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ် စေ။ အိုလေဝိ သား တို့၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကို စောင့် လွန်း ကြသည်ဟု ဆို လေ၏။ ⁸တဖန် မောရှေ က၊ အိုလေဝိ သား တို့၊ နားထောင် ကြပါလော့။ ⁹သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် ၍၊ ပရိသတ် ရှေ့မှာ ရပ် လျက်၊ သူ တို့အမှု ကို လည်း စောင့်စေမည်အကြံရှိတော်မူသည်နှင့်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် သည်၊ သင် တို့ကို အနီးအပါး သို့ ခေါ်၍ နေရာချခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုး ပရိသတ် နှင့် ခွဲ ထား၍ ၊ ¹⁰သင့် ကို၎င်း ၊ သင့် ညီအစ်ကို လေဝိ သား အပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ အနီးအပါး ၌ နေရာချတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို မထိမ့်မြင်ပြု၍၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အရာကိုလည်း ရှာ ကြသည်တကား။ ¹¹ထိုကြောင့် သင် နှင့် သင် ၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှ တို့ သည် ထာဝရဘုရား

တဘက်၌ စုဝေးကြပြီ တကား။ အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းရမည် အကြောင်း ၊ သူ သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်သနည်းဟု ကောရ အား ဆို ပြီးမှ ။¹²လျော့ဘ သား ဒါသန် နှင့် အဘိရံ တို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ စေလွှတ် လေ၏။ သူတို့ကလည်း ငါတို့မ လာ။¹³သင်သည် ဤတော ၌ ငါ တို့ကို သတ် လို၍ နို့နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည် မှ ဆောင် ခဲ့သော်လည်း၊ ငါ တို့ အပေါ်၌ လုံးလုံးမင်း မပြုရလျှင်၊ စိတ်မပြေသေးသည် တကား။¹⁴ထိုမှတစ်ပါး နို့နှင့် ပျားရည် စီးသော ပြည် သို့ ငါ တို့ကို မ ဆောင် ၊ လယ်ယာ များ၊ စပျစ် ဥယျာဉ် များကို မပေး ဘဲ၊ ဤ လူ တို့၏မျက်စိ ကို ဖောက် ချင်သလော။ ငါ တို့သည် သင့်ထံသို့မ လာ ဟု ပြန်ဆို၏။¹⁵မောရှေ သည် အလွန် အမျက် ထွက်၍ ၊ ဤသူ တို့ ပူဇော်သက္ကာ ကို ပမာဏ ပြုတော် မမူပါနှင့်။ သူတို့ဥစ္စာ မြည်း တ ကောင်ကိုမျှ အကျွန်ုပ် မ သိမ်း ပါ။ သူ တို့တွင် တယောက် ကိုမျှ မ ညှဉ်းဆဲ ပါဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက် ၍ ။¹⁶ကောရ အား လည်း၊ အာရုန် နှင့် သင် အစရှိသော သင်၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှ တို့သည်၊ နက်ဖြန် နေ့ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရှိ ကြလော့။¹⁷လူအသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့ လင်ပန်း များကို ယူ ၍ လောဗန် ကို တင် ပြီးမှ ၊ သင် နှင့် အာရုန် သည်လည်း မိမိ တို့ လင်ပန်း ပါလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် လင်ပန်း နှစ်ရာ ငါး ဆယ် တို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ ကြလော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း ။¹⁸ထိုသူအသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့ လင်ပန်း များ ကို ယူ ၍ မီး နှင့် လောဗန် ကို တင် ပြီးမှ ၊ မောရှေ ၊ အာရုန် နှင့် အတူ ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါးဝ ၌ ရပ် နေကြ ၍ ။¹⁹ကောရ သည်လည်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါးဝ ၌ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက် ၌ စုဝေး စေပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် ပရိသတ် အပေါင်း တို့၌ ထင်ရှား လေ၏။²⁰ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ဤ ပရိသတ် တို့နှင့် ခွာ၍ တခြားစီ နေ လော့။²¹ငါ သည် သူ တို့ကို ချက် ခြင်း ဖျက်ဆီး မည်ဟု မောရှေ နှင့် အာရုန် အားမိန့် တော်မူလျှင်၊²²သူ တို့က ပြပ် ဝပ် လျက် ၊ အို ဘုရားသခင် ၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့၏ အသက် ဝိညာဉ်များ ကို အစိုးရတော် မှုသော ဘုရားသခင် ၊ လူ တစ် ယောက်ပြစ်မှား သော အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို အမျက် ထွက် တော် မူ မည် လော ဟု လျှောက် ဆို လေ၏။²³ထာဝရဘုရား က လည်း၊²⁴ကောရ ၊ ဒါသန် ၊ အဘိရံ တို့၏ တဲ များကို ရှောင် ၍ နေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ် တို့အား ဆင့်ဆို လော့ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊²⁵မောရှေ ထ ၍ ဣသရေ လ အမျိုး အသက်ကြီး သူတို့ နှင့်တကွ၊ ဒါသန် ၊ အဘိရံ နေရာသို့ သွား ပြီးမှ ။²⁶ဤ လူဆိုး တို့၏နေရာ တဲ များကို ရှောင် ၍ နေကြ ပါ လော့။ သူ တို့၏ဥစ္စာတစ်ခုတခု ကိုမျှမ ထိ ကြပါနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့ နှင့်အတူ၊ သူ တို့အပြစ် ကြောင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည် ဟု ပရိသတ် တို့အား ဆင့်ဆို လျှင် ။²⁷လူများတို့သည် ကောရ ၊ ဒါ သန် ၊ အဘိရံ တဲ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ မနေဘဲ ရှောင် လွှဲ၍ သွားကြသဖြင့်

၊ ဒါသန် ၊ အဘိရံ သည်၊ သား မယား ကလေး များနှင့်တကွ ထွက် ၍ မိမိ တို့တဲ တံခါးဝ ၌ ရပ် နေကြ၏။²⁸မောရှေ ကလည်း ၊ ဤ အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ငါသည် အလိုလို မ ပြု၊ ထာဝရဘုရား စေခိုင်း တော်မူ၍ ငါပြု သည် အကြောင်း ကို သင်တို့သည် အဘယ်သို့သိ ရမည်နည်းဟု မူကား၊²⁹ခပ်သိမ်း သော လူ သတ္တဝါတို့ခံ ရသော သေ ခြင်း၊ ခပ်သိမ်း သော လူ သတ္တဝါတို့ ခံ ရသော ဆုံးမ ခြင်းကို သာ ဤလူတို့ ခံရလျှင်၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မမူ။³⁰သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား သည် အသစ် ဖန်ဆင်း တော် မူ သဖြင့် ၊ မြေကြီး ကွဲ ပွင့်လျက် ဤ လူ တို့ကို၎င်း၊ သူ တို့ နှင့်ဆိုင် သမျှ ကို၎င်း မျို ၍၊ သူတို့သည် အသက်ရှင် လျက် သေမင်း နိုင်ငံ သို့ ဆင်း သွား လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၌ ပြစ်မှား ကြောင်း ကို သင် တို့သည် သိ နားလည်ကြရလိမ့်မည်ဟု၊³¹ပြောဆို ပြီး သည်အဆုံး၌၊ သူတို့နှင့် ရာ မြေကြီး သည် ကွဲ ၍၊³²မိမိ ခံတွင်း ကို ဖွင့် သဖြင့် ၊ သူ တို့နှင့် သူ တို့အိမ် များ ကို၎င်း ၊ ကောရ နှင့် ဆိုင် သမျှ သော သူ တို့ နှင့် သူတို့ ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို၎င်း မျို လေ၏။³³ထိုသူ တို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ဆိုင်သမျှ သောသူတို့နှင့်တကွ ၊ အသက်ရှင် လျက် သေမင်း နိုင်ငံ သို့ ဆင်းသက် ၍ ၊ သူ တို့အပေါ် မှာ မြေ စေ့ ပြန် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ပရိသတ် မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံရကြ၏။³⁴သူ တို့အော်ဟစ် သံကို ပတ်ဝန်းကျင် ၌ရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကြားလျှင်၊ ငါ တို့ကိုလည်း မြေ မျို ကောင်းမျို လိမ့်မည် ဟု စိုးရိမ်လျက် ပြေး ကြ၏။³⁵နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့၍ ပူဇော် သော သူ နှစ် ရာ ငါး ဆယ် တို့ကို လည်း၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် က မီး ထွက် ၍ လောင် လေ၏။³⁶ထာဝရဘုရား ကလည်း၊³⁷ထိုသန်ရှင်း သော လင်ပန်း တို့ကို မီးလောင် ရာထဲက ကောက်ယူ ၍မီး ကို ပစ် ချ ပြီးမှ၊³⁸ကိုယ် အသက် ကို သေ စေခြင်းငှါပြစ်မှား သောသူတို့ ၏ လင်ပန်း တို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင် ကို ဖုံးအုပ် စရာ ကြေးဝါ ပြားတို့ကို လုပ် ရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အာရုန် ၏သား ဧလာဇာ ကို ဆင့်ဆို လော့။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော် သောကြောင့် ၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် သန်ရှင်း သည်ဖြစ်၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား နိမိတ် ဖြစ် ရကြမည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ။³⁹ယဇ်ပရောဟိတ် ဧလာဇာ သည်၊ မီးလောင် ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ တို့ ပူဇော် သော လင်ပန်း များ ကို ယူ ၍ ယဇ်ပလ္လင် ကို ဖုံးအုပ် စရာ ကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ် လေ၏။⁴⁰ထိုသို့ အာရုန် အမျိုး မ ဟုတ် အခြား တစ်ပါးသော အမျိုးသား သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ၍ ပူဇော် သော အားဖြင့်၊ ကောရ နှင့် သူ ၏ အပေါင်းအသင်း ကဲ့သို့ မ ဖြစ် စေ မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် မှာထား တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ အား သတိပေး ရာ နိမိတ် ဖြစ် ရ ကြ၏။⁴¹နက်ဖြန် နေ့၌ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏လူ တို့ကို သတ် ကြပြီဟု ဆို လျက်၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့ကို အပြစ်တင်

၍ မြည်တမ်းကြ၏။⁴² ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် တဘက် ၌ စုဝေး ကြ သောအခါ ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်သို့ မြော်ကြည့် ၍ ၊ မိုဗ်းတိမ် သည် တဲ တော်ကို လွှမ်းမိုး ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်း တော်သည် ထင်ရှား လေ၏။⁴³ မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။⁴⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊⁴⁵ ဤ ပရိသတ် တို့ကိုရှောင် ၍ နေကြလော့။ ငါသည် သူ တို့ကို ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီး မည်ဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူလျှင် ၊ သူတို့သည် ပြပ်ဝပ် လျက် နေကြ၏။⁴⁶ မောရှေ ကလည်း ၊ သင်သည် လင်ပန်း ကို ကိုင် ၍ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်က မီး ကို ယူထည့် ပြီးလျှင် ၊ လောဗန် ကိုလည်း တင် လျက် ၊ ပရိသတ် ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် သွား ၍ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြု လော့။ ထာဝရဘုရား ထံ တော်က အမျက် တော်ထွက် ၍ ဘေးဥပဒ် ရောက် လျက် ရှိ ပြီ ဟု။⁴⁷ အာရုန် အား မှာထား သည် အတိုင်း ၊ အာရုန် သည် ယူ ၍ ပရိသတ် ထံသို့ ပြေး လေ၏။ ထိုအခါ လူ တို့ ၌ ဘေးဥပဒ် ရောက်စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောဗန် ကို တင် သဖြင့် လူ များတို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြု၏။⁴⁸ အသက် ရှင်သောသူ၊ သေ သောသူ စပ်ကြား မှာ ရပ် နေ၍၊ ဘေးဥပဒ် ငြိမ်း လေ၏။⁴⁹ ကောရ အမှု ကြောင့် သေ သောသူတို့ကို ထား၍ ထိုဘေးဥပဒ် ဖြင့် သေ သော လူပေါင်းကား၊ တသောင်း လေးထောင်ခုနစ်ရာရှိ သတည်း။⁵⁰ ထိုဘေးဥပဒ် ငြိမ်း ပြီးမှ ၊ အာရုန် သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါးဝ ၊ မောရှေ ထံသို့ ပြန်လာ ၏။

17 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊^၁ သင်သည် က္လသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ပြီးမှ ၊ ဘိုး ဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် က္လ သရေလ ဆယ် နှစ် မျိုး၌ မင်း ပြုသော သူ အသီးအသီး ပေး ရ သော လှံတံ ဆယ် နှစ် ချောင်း တို့ကို ယူ၍၊ လူ တိုင်း အမည် ကို သူ လှံတံ ပေါ်မှာ ရေး ထား လော့။^၂ လေ ဝိ အမျိုး၏လှံတံ ပေါ်မှာ အာရုန် အမည် ကို ရေး ထား လော့။ ဘိုး ဘ အဆွေအမျိုး သူကြီး တဦးလျှင် လှံတံ တ ချောင်းစီ ရှိရမည်။^၃ ထိုလှံတံတို့ကို ငါဗျာဒိတ် ပေးရာအရပ် ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အတွင်း ၊ သက်သေခံ ချက်ရှေ့မှာ တင် ထားလော့။^၄ ငါ ရွေးကောက် သောသူ ၏ လှံတံ သည် အပွင့် ပွင့် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြု မှ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သင် ၌ အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်း ခြင်းကို နောက်တဖန် ငါနား မငြီးရာဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊^၅ မောရှေ သည် က္လသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ၍ ၊ မင်း အပေါင်း တို့သည် ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက်၊ မင်း တ ဦးလျှင် လှံတံ တချောင်းစီ လှံတံ ဆယ် နှစ် ချောင်းတို့ကိုပေး ကြ၏။ အာရုန် ၏လှံတံ သည် လှံတံ များ ၌ ပါသတည်း။^၆ မောရှေ သည် ထို လှံတံ တို့ကို သက်သေခံ ချက် တဲ တော် အတွင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တင် ထား လေ၏။^၇ နက်ဖြန် နေ၌ သက်သေခံ ချက်တဲ တော် အတွင်း သို့ မောရှေ ဝင် သောအခါ ၊ လေ ဝိ အမျိုး နှင့် ဆိုင်

သော အာရုန် ၏လှံတံ သည် အရွက် ထွက် လျက်၊ ငုံ လျက်၊ ပွင့် လျက်၊ ဗာ တံ သီး ကို သီး လျက် ရှိ၏။^၈ မောရှေ သည် လှံတံ ရှိ သမျှ တို့ကို ထာဝရဘုရား ထံ တော်က က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ ရှေ့သို့ ထုတ် ဆောင် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ လူ တိုင်း မိမိ လှံတံ ကို ယူ ပြန် လေ၏။^၉ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ပုန်ကန် သောသူတို့ တဘက်၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန် ၏ လှံတံ ကို သက်သေခံ ချက်ရှေ့၌ ပြန် ထား၍ အမြဲရှိ စေလော့။ ထိုသို့ သူ တို့သည် သေ ဘေးနှင့် လွတ် မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ အပြစ်တင် ၍ မြည်တမ်း ခြင်းကို ငါနား မငြီးရာဟု။^{၁၀} မောရှေ အား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် ပြု လေ၏။^{၁၁} က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည် သေကြေ ပျက်စီး ကြ ပါ၏။ တယောက် မျှမကြွင်း ပျက်စီး ရကြပါ၏။^{၁၂} ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော်ကို ချဉ်းကပ် သောသူ တိုင်း သေ ပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ် တို့ ရှိသမျှသည် သေ ဘေးသင့်၍ ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါဦး မည်လော ဟု မောရှေ အား လျှောက်ဆို ကြ၏။

18 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် အာရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊^၁ သင် နှင့် သင် ၏သား မြေးအဆွေအမျိုး တို့သည်၊ သန်ရှင်း ရာဌာန တော်နှင့်ဆိုင်သောအပြစ် ၊ သင် တို့ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင် သော အပြစ် ကိုခံရ ကြမည်။^၂ သင် ၏ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး ၊ လေ ဝိ အမျိုးသား ညီအစ်ကို ချင်းတို့သည်၊ သင် နှင့်အတူ ကူညီ ၍ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် စေ ခြင်း ငှါ ခေါ် ထား လော့။ သို့ရာတွင် သင် နှင့်တကွ သင် ၏သား တို့သည်၊ သက်သေခံ ချက် တဲ တော်ရှေ့မှာ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် ရ ကြ မည်။^၃ လေ ဝိ သား တို့သည် သင့် ကိုငင်း ၊ တဲ တော်ရှိသမျှ ကို ငင်းစောင့် ရကြမည်။ သို့ရာတွင်သင် တို့နှင့် သူတို့ သည် သေ ဘေးလွတ် မည်အကြောင်း ၊ သူတို့သည် တဲ တော် တန်ဆာ ၊ ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာများကို မ ချဉ်းကပ် ရကြ။^၄ သူတို့သည် သင် တို့နှင့် အတူ ကူညီ ၍ ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ကို စောင့် လျက်၊ တဲ တော် အမှု ရှိသမျှ ကို ထမ်း ရကြ မည်။ မ ဆိုင် သော သူ သည် သင် တို့အနီး သို့ မ ချဉ်း မ ကပ် ရ။^၅ နောက် တဖန် အမျက် တော်ထွက်၍ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ အပေါ် သို့ မ ရောက် မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့သည် သန်ရှင်း ရာ ဌာနတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ကို စောင့် ရကြမည်။^၆ ထိုသို့ သင် တို့၏ ညီအစ်ကို လေ ဝိ သား တို့ကို၊ က္လ သရေ လ အမျိုးသား တို့ ထဲ က ရွေးယူ ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အမှု ကို ထမ်း စေခြင်း ငှါ ၊ ထာဝရဘုရား အား ပြု သောပူဇော်သက္ကာ ကဲ့သို့သင် တို့အား ငါပေး၏။^၇ ထိုကြောင့် သင် နှင့် သင် ၏သား တို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင် နှင့် ဆိုင် သော အမှု ၊ ကုလားကာ အတွင်း ၌ ဆောင်ရွက် စရာ အမှု ရှိသမျှ တို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြု၍ ဆောင်ရွက် ရကြမည်။ သင် တို့အား ကျေးဇူးပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာကို ငါပေး ပြီ။ မ ဆိုင် သောသူသည် အနီးအပါး သို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေ သတ်ခြင်းကို

ခံရမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁸ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် အာရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သန့်ရှင်း စေ၍ ဆက်ကပ်သမျှ သော ပူဇော်သက္ကာ တို့အထဲ က၊ ငါ့အား ချီးမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို သင် ၌ အပ်၍၊ သင်နှင့် သင်၏သား တို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ပညတ် တရားအားဖြင့် ငါပေး၏။⁹ မီးသို့မရောက်၊ သန့်ရှင်းသော အရာထဲက သင်တို့ ဆိုင်သော အရာ ဟု မူကား ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား လူသော ဥစ္စာ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ် ဖြေရာယုတ်၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်လေသမျှ တို့သည် သင်နှင့် သင်၏သား တို့အဘို့ သန့်ရှင်း ရကြမည်။¹⁰ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၌ စားရမည်။ ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် စားရသော အခွင့်ရှိ၏။ သင်တို့အဘို့ သန့်ရှင်းပေ၏။¹¹ ထိုမှ တပါး ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ ပူဇော်သော ချီမြှောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီလွှဲ ရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို၊ သင်နှင့် သင်၏သား သမီး တို့အား ထာဝရ ပညတ် တရားအားဖြင့် ငါပေး ပြီ။ သင့်အိမ် ၌ သန့်ရှင်းသော သူ အပေါင်း တို့သည် စားရသော အခွင့် ရှိ၏။¹² ကုသရေလ အမျိုးသား ရွေး၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် သမျှ အကောင်းဆုံး သော ဆီ ၊ အကောင်းဆုံး သော စပျစ်ရည် ၊ အကောင်းဆုံးသော ဂျုံ စပါးကို သင်တို့အား ငါပေး ပြီ။¹³ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့သမျှ အဦး မှည့်သော သစ်သီးကိုလည်း သင်ဆိုင် ရမည်။ သင့်အိမ် ၌ သန့်ရှင်းသော သူ အပေါင်း တို့သည် စားရသော အခွင့် ရှိ၏။¹⁴ ကုသရေလ အမျိုး၌ ကျန်ဆို ၍ ပူဇော် သမျှ တို့ကို လည်း သင်ဆိုင် ရမည်။¹⁵ အဦးဘွားသော သား၊ လူ ဖြစ်စေ ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့သမျှ တို့ကို သင်ဆိုင် ရမည်။ သို့ရာတွင် လူ၏သားဦး နှင့် မစင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန် ၏သားဦး ကို အမှန်ရွေးရမည်။¹⁶ ရွေးရသော သား တို့ကို အသက် တလ လွန်မှ၊ သင်အဘိုး ပြတ်သည်အတိုင်း ဂေရ နှစ်ဆယ် နှင့်မျှသော အကျပ် တော်အလိုက် ငွေ ငါး ကျပ် နှင့် ရွေးရမည်။¹⁷ နွား သားဦး ၊ သိုး သားဦး ၊ ဆိတ် သားဦး သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်မ ရွေးရ။ သူ၏အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ဖြန်းရမည်။ ဆီဥ ကိုလည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိစေ၍၊ မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။¹⁸ အသား မူကား ချီလွှဲ ရာ ပူဇော်သက္ကာ၏ရင်ပတ် နှင့် လက်ျာ ပခုံးကဲ့သို့ သင့်အဘို့ ဖြစ်ရမည်။¹⁹ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သန့်ရှင်း စေ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆောင် ခဲ့သော ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှ တို့ကို သင်နှင့် သင်၏ သား သမီး တို့အား ထာဝရ ပညတ် တရားအားဖြင့် ငါပေး ပြီ။ သင်အစရှိသော သင်၏အမျိုးအနွယ် နှင့် ဆို၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆား နှင့် ယှဉ် သော ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်သတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် အာရုန် အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ နေရာပြည် ၌ သင့်အမွေ ခံရာမြေ၊ သူတို့နှင့်ရော၍ ပိုင်သော အဘို့ မရှိ ရ။ ငါ သည်ကား သူ တို့တွင် သင် ပိုင်သော အဘို့ သင့်အမွေ

ဥစ္စာဖြစ်၏။²¹ လေဝိ သား တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် သောကြောင့်၊ သူ တို့အမွေခံ စရာ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တ ဘို့ကို ငါပေး ပြီ။²² ယခုမှ စ၍ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကိုယ်အပြစ် ကို ခံ၍ သေဘေး နှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အနီးအပါးသို့ မချဉ်း မကပ် ရကြ။²³ လေဝိ သားတို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် ၍ ၊ ကိုယ်အပြစ် ကို ကိုယ်ခံ ရကြမည်။ သူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ရော၍ အမွေ မခံရ ကြဟု သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ် ဖြစ်သတည်း။²⁴ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြုသော ကိုယ်ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တ ဘို့ကို၊ လေဝိ သားအမွေ ခံစရာဘို့ ငါပေး ပြီ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ရော၍ အမွေ မခံရ ဟု ငါ့အမိန့် တော်ရှိ၏။²⁵ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် လေဝိ သား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊²⁶ သင်တို့အမွေခံ စရာ ငါပေး သော ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တ ဘို့ကို သင်တို့သည် ခံယူ သောအခါ ၊ ထိုအဘို့ကို ဆယ်ဘို့ဘို့ ပြန်၍ တဘို့ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြု ရကြမည်။²⁷ ထိုပူဇော်သက္ကာ ကို၊ ကောက်နယ် တလင်းထဲက ယူသော ဆန်စပါးကဲ့သို့ ၎င်း ၊ စပျစ်သီး နယ်ရာ ကျင်းထဲက ယူသော စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင်တို့အဘို့ မှတ်ရ လိမ့်မည်။²⁸ ထိုသို့ သင်တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့မှ ခံယူ သော ဆယ်ဘို့တ ဘို့ ထဲက ၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြု ရကြမည်။ ထိုပူဇော်သက္ကာ ကိုလည်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အာရုန် အား လူ ရကြမည်။²⁹ သင်တို့ခံရသမျှ သော အလှူ တို့အထဲ က အကောင်းဆုံး သော အဘို့ သန့်ရှင်း သော အဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြု ရကြမည်။³⁰ သို့ဖြစ်၍ သူ တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ လေဝိ သား တို့သည် အကောင်းဆုံး သော အဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော် ပြီးမှ ၊ ကြွင်းသော အဘို့ကို ကောက်နယ် တလင်း၏ ကျေးဇူး ၊ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်း၏ ကျေးဇူး ကဲ့သို့ မိမိတို့အဘို့ မှတ်ရ လိမ့်မည်။³¹ ထိုကြွင်းသော အဘို့ကို ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူ အိမ်သားတို့သည် စားချင်သော အရပ်ရပ် ၌ စားရသော အခွင့် ရှိ၏။ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၌ အမှု စောင့် သော အတွက် ငါ ချသော ဆု ဖြစ်၏။³² အကောင်းဆုံး သော အဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော် ပြီးမှ ၊ ကြွင်းသော အဘို့အားဖြင့် အပြစ် ရောက် စရာအကြောင်းမ ရှိ။ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မညစ်ညူး စေ ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

19 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား စီရင် ထိုးဖွဲ့တော်မူ သော ပညတ် တရား ဟု မူကား၊² အပြစ် မပါ၊ တခါမျှ ထမ်းဘိုး မတင် ၊ ကွက်ကျား ခြင်းမ ရှိ၊ အဆင်း

နီ သော နွားမ ပျိုကို၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဆောင် ခဲ့ မည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့။³ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ၌ အပ် ၍ တပ် ပြင် သို့ ဆောင် သွား ပြီးမှ ၊ သူ့ ရှေ့၌ အခြားသူ သတ် ရ မည်။⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ သည် အသွေး ကို လက် နှင့် ယူ ၍ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ရှေ့ စူးစူး၌ ခုနစ် ကြိမ် ဖြန်း ရ မည်။⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့မှာ ထိုနွားမ၏ အရေ ၊ အသား ၊ အသွေး ၊ ချေးနု နှင့် တကွ တကောင် လုံးကို အခြား သူသည် မီးရှို့ ရမည်။⁶ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် လည်း အကာ ရှု သစ်သား ၊ ဟုသုပ ပင် ညွန့်နှင့် နီမောင်း သော အထည်ကို ယူ၍၊ နွားမ မီးလောင် ရာထဲသို့ ပစ်ချ ရမည်။⁷ ထိုနောက် မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ကိုယ် ကိုလည်း ရေချိုး ပြီးမှ ၊ တပ် ထဲသို့ ဝင် ၍ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ် လိမ့်မည်။⁸ မီးရှို့ သော သူသည် လည်း ၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ကိုယ် ကိုလည်း ရေချိုး ပြီးမှ ၊ ညဦး တိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ် လိမ့်မည်။⁹ စင်ကြယ် သောသူ တစ်စုံတယောက်သည် နွားမ ၏ ပြာ ကို စုသိမ်း ၍ ၊ တပ် ပြင် မှာ စင်ကြယ် သော အရပ် ၌ ထား ရမည်။ ကူသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အဘို့ စင်ကြယ် စေသော ရေဘော် ဘို့ ထို ပြာ ကို သို့ ထား ရ မည်။ အပြစ် နှင့် ကင်း စင် စေ စရာ ဘို့ ဖြစ် သတည်း။¹⁰ နွားမ ၏ပြာ ကို စုသိမ်း သောသူသည်လည်း ၊ မိမိ အဝတ် ကိုလျှော် ၍ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤ ရွှေ့ကား၊ ကူသရေလ အမျိုးသား ၊ တည်းခို သော တပါး အမျိုးသား တို့သည် အစဉ်အမြဲ စောင့်ရသောပညတ် ဖြစ်သတည်း။¹¹ လူသေ ကောင် ကို ထိ သောသူသည် ခုနစ် ရက် မ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။¹² သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထိုပြာနှင့် ကိုယ် ကိုသန့်ရှင်း စေ၍ ၊ ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ စင်ကြယ် လိမ့်မည်။ သုံး ရက်မြောက် သောနေ့ ၌ ကိုယ်ကိုမ သန့်ရှင်း စေ လျှင် ၊ ခုနစ် ရက်မြောက်သော နေ့ တိုင်အောင် မ စင်ကြယ် ရ။¹³ လူသေ ကောင် ကို ထိ ၍ ကိုယ် ကိုမ သန့်ရှင်း စေ သော သူသည် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော် ကို ညစ်ညူး စေ ၏။ ထိုသူ ကို ကူသရေလ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်း ရမည်။ စင်ကြယ် စေသောရေ ဖြန်း ခြင်းကို မ ခံသောကြောင့် မ စင်ကြယ် ဖြစ်၏။ စင်ကြယ် ခြင်းသို့ မ ရောက် သေး။¹⁴ တဲ ၌ လူ သေ လျှင် စောင့်ရသော တရား ဟူ မူကား ၊ တဲ သို့ ဝင် သောသူ၊ တဲ ၌ ရှိနေ သောသူအပေါင်း တို့သည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးမ စင်ကြယ်ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ မ ဖုံး ဘဲ ဖွင့် ထားသောအိုး ရှိသမျှ တို့သည်လည်း မ စင်ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။¹⁶ သတ်၍သေ သောသူ၊ နာ၍သေ သော သူ၊ လူ သေ အရိုး ၊ လူသေချိုင်း ကို လယ်ပြင် ၌ တွေ့၍ ထိ လျှင်၊ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးမ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁷ မ စင်ကြယ်သောသူဘို့ အပြစ် ကင်းစေရာ မီးရှို့ သောနွားမ၏ပြာ အချို့ကို ယူ ၍ ၊ စီး သော ရေ နှင့်အတူအိုး ၌ ထည့် ပြီးမှ ၊¹⁸ စင်ကြယ် သောသူသည် ၊ ဟုသုပ ပင် ညွန့်ကို ရေ ၌ နှစ် ၍ တဲ ပေါ်မှာ ၎င်း၊ တန်ဆာ များ၊ တဲ၌ရှိ သောလူ များပေါ်မှာ ၎င်း၊ လူသေအရိုး ၊ သတ် ၍သေသောသူ၊ နာ ၍သေသောသူ၊ လူသေချိုင်း ကို ထိ သောသူပေါ်မှာ ၎င်း၊ ထိုရေကို

ဖြန်း ရမည်။¹⁹ စင်ကြယ် သော သူသည် မ စင်ကြယ် သော သူ ကို သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၊ ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ဖြန်း ရ မည်။ ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်း စေ လျက် ၊ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ၍ ရေချိုး လျှင် ၊ ညဦး အချိန် တွင် စင်ကြယ် လိမ့်မည်။²⁰ မ စင်ကြယ်သော သူ သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်း စေခြင်း ငှါမ ပြုလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်ကို ညစ်ညူး စေသောကြောင့် ၊ ပရိသတ် မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံရမည်။ စင်ကြယ် စေသော ရေ ဖြန်း ခြင်းကို မ ခံသောကြောင့် ၊ မ စင်ကြယ်ဘဲနေ၏။²¹ အစဉ်အမြဲ စောင့်ရသောပညတ် ဟူမူကား ၊ စင်ကြယ် သော ရေ ကို ဖြန်း သောသူသည် မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ရမည်။ ထိုရေ ကို ထိ သောသူလည်း ၊ ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။²² မ စင်ကြယ် သောသူ ထိ သမျှ သော အရာသည် လည်း မ စင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကို ထိ သောသူ လည်း ညဦး တိုင်အောင် မ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

20 သက္ကရာဇ် လေးဆယ်၊ ပဌမ လ ၌ ကူသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ ဇိန တော သို့ ရောက် ၍ ၊ ကာဒေရှု အရပ်၌ နေ ကြ၏။ ထို အရပ်၌ မိရိအံ သေ ၍ သဂြိုဟ် လေ၏။² ပရိသတ် တို့သောက် စရာ ရေ မ ရှိ သောကြောင့် ၊ မောရှေ နှင့် အာရုန် တဘက် ၌ စုဝေး ကြ လျက်၊³ ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ငါ တို့အစ်ကို များ သေ သောအခါ ၊ ငါ တို့လည်း မသေ ပါလေ။⁴ ငါ တို့နှင့် ငါ တို့တိရစ္ဆာန် များ ကို သေ စေ ခြင်း ငါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ပရိသတ် ကို ဤ တော သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင် ခဲ့သနည်း။⁵ ငါ တို့ကို အဲဂုတ်တု ပြည်မှ ထွက် စေ၍၊ ဤ ဆိုး သော အရပ် သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင် ခဲ့သနည်း။ ဤအရပ် သည် လယ် လုပ်စရာ မ ကောင်း၊ သင်္ဘောသဖန်း ပင်၊ စပျစ်နွယ် ပင်၊ သလဲ ပင်စိုက်စရာ မကောင်း။ သောက် စရာရေ မျှ မ ရှိဟု မောရှေ ကို အပြစ်တင် ၍ ဆို ကြ၏။⁶ မောရှေ နှင့် အာရုန် တို့သည် လူ အစုအဝေးမှ ထွက် ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါးဝ သို့ သွား သဖြင့် ၊ ပြပ် ဝပ် လျက် နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် ထင်ရှား လေ၏။⁷ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊⁸ လှံတံတော် ကို ကိုင် ယူ၍ သင် ၏အစ်ကို အာရုန် ပါလျက်၊ ပရိသတ် များ ကို စုဝေး စေ လော့။ သူ တို့ရှေ့မှာ ကျောက် ကိုမှာထား လော့။ ကျောက်သည် မိမိ ရေ ကို ပေး လိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင်သည် ကျောက် ထဲက ရေ ကို ထွက် စေ၍ ၊ ပရိသတ် များနှင့် သူ တို့တိရစ္ဆာန် များတို့အား သောက် ဘို့ ရေကို ပေး ရမည်ဟု၊⁹ မောရှေ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် လှံတံတော် ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်က ယူ ၍၊¹⁰ အာရုန် ပါလျက်၊ ပရိသတ် တို့ကို ကျောက် ရှေ့မှာ စုဝေး စေပြီး လျှင် ၊ အချင်းသူပုန် တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ငါတို့သည် သင် တို့ အဘို့ ဤ ကျောက် ထဲက ရေ ကို ထွက် စေ ရမည် လော့ဟု ဆို လျက်၊¹¹ မိမိ လက် ကို ဆန့် ၍ ကျောက် ကို လှံတံ နှင့် နှစ် ကြိမ်

ရိုက် သဖြင့် ၊ ရေ သည် များ စွာ ထွက် ၍ ၊ လူ ပရိသတ် တို့နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့သည် သောက် ရကြ၏။¹² ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကို မ ယုံကြည် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ရှေ့ မှာ ငါ့ ကိုမရိုမသေ ပြုသောကြောင့် ၊ ဤ ပရိသတ် တို့အား ငါပေး သော ပြည် သို့သင်တို့သည် ပို့ဆောင် သောအခွင့်ကို မ ရကြဟု မော ရှေ့ နှင့် အာရုန် တို့အား မိန့် တော်မူ၏။¹³ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော်လည်း ၊ သူ တို့ တွင် ရှိသေ လေးမြတ်ခြင်းကိုခံ တော်မူသောကြောင့် ၊ ထို ရေသည် မေရိဘ ရေ ဖြစ် သတည်း။¹⁴ မော ရှေ့ သည် ကာ ဒေ ရှု အရပ် မှ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ညီ ကုသရေလ က၊ အကျွန်ုပ် တို့ တွေ့ ရသော အမှု အလုံးစုံ တည်း ဟူသော၊¹⁵ အကျွန်ုပ် တို့ဘိုးဘေး သည် အဲဂုတုတု ပြည်သို့ သွား ၍ အကျွန်ုပ်တို့ သည် အဲဂုတုတု ပြည် မှာ ကာလ ကြာမြင့် စွာနေ သဖြင့် ၊ အဲဂုတုတု လူတို့သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် ဘိုးဘေး များကို ညှဉ်းဆဲ ကြောင်း၊¹⁶ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် သောအခါ ၊ ကောင်းကင်တမန် ကို စေလွှတ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို အဲ ဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိ ပါ၏။ ယခု မှာ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ၏ နိုင်ငံ အစွန်အနား ၊ ကာ ဒေရှု အရပ်၌ ရှိကြပါ၏။¹⁷ ကိုယ်တော် ပြည် အလယ် ၌ရှောက် ၍ သွားပါရစေ။ လယ်ယာ များ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်များကို မ နင်း ပါ။ တွင်း ရေ ကိုလည်း မ သောက် ပါ။ ကိုယ်တော် ပြည်နယ် ကို မ လွန် မှီ တိုင်အောင်၊ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မ လွှဲ ၊ မင်း လမ်း သို့ သာ ရှောက် လိုက်ပါမည်ဟု တောင်းပန်စေ၏။¹⁸ ဧဒုံ ကလည်း ၊ သင်သည် ငါ့ ပြည်အလယ် ၌ မ ရှောက် မသွားရ။ ရှောက်သွားလျှင် ၊ ထား လက်နက် နှင့် ဆီးတား မည်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁹ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ မင်း လမ်းသို့ သာ ရှောက် လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင် မှစ၍တိရစ္ဆာန် တို့ သည် ကိုယ်တော် ရေ ကို သောက် လျှင် အဘိုး ကို ပေး ပါမည်။ အခြား သော အမှု ကို မ ပြုဘဲ၊ ခြေ ဖြင့် သွား ရုံမျှသာ ပြုပါမည်ဟု ဆို သော်လည်း၊²⁰ ဧဒုံ က၊ သင် သည် ရှောက် ၍မ သွား ရဟု ဆို လျက် ၊ များ စွာ သော ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်း နှင့်တကွဆီးတား ခြင်းငါ ထွက်လာ ၏။²¹ ထိုသို့ ဧဒုံ သည် သူ ၏ပြည် အလယ် ၌ရှောက်သွား သော အခွင့်ကို ကုသရေ လ အား မ ပေး သောကြောင့် ၊ ကုသရေလ သည် လွှဲရှောင် လေ၏။²² ကုသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ သည် ကာ ဒေ ရှု အရပ်မှ ပြောင်း ၍ ဟောရ တောင် သို့ ရောက် ကြ၏။²³ ဧဒုံ ပြည် စွန် နား၊ ဟောရ တောင် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သည် မော ရှေ့ နှင့် အာရုန် တို့ကို ခေါ်၍၊²⁴ သင်တို့သည် မေရိဘ စမ်းရေ နားမှာ ငါ့ စကား ကို ဆန့်ကျင် သောကြောင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါပေး သော ပြည် သို့ အာရုန် သည် မ ဝင် ရ။ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာ သို့ သွား ရမည်။²⁵ သို့ဖြစ်၍အာရုန် နှင့် သူ ၏သား ဧလာဇာ

ကို ခေါ်၍ ဟောရ တောင် ပေါ်သို့ဆောင် သွားပြီးလျှင် ၊²⁶ အာရုန် ၏အဝတ် ကို ချွတ် ၍ သူ ၏သား ဧလာဇာ ကို ဝတ် စေပြီးမှ ၊ အာရု န် သည် ထို အရပ်၌သေ ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေး ရာသို့ သွားရမည်ဟု၊²⁷ မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မောရှေ့ ပြု ၍ ၊ သူတို့ သည် ပရိသတ် အပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ဟောရ တောင် ပေါ်သို့ တက် ကြ၏။²⁸ မောရှေ့ သည် အာရုန် ၏အဝတ် ကို ချွတ် ၍ သား ဧလာဇာ ကို ဝတ် စေပြီး မှ ၊ အာရုန် သည် တောင် ထိပ် ၌ သေ လေ၏။ မောရှေ့ နှင့် ဧလာ ဇာ တို့သည် တောင် ပေါ်က ဆင်းလာ ကြ၏။²⁹ အာရုန် သည် အနိစ္စ ရောက်ကြောင်း ကို ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် သိမြင် သောအခါ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ရှိသမျှ တို့သည်၊ အာရုန် အတွက် အရက် သုံးဆယ် ပတ်လုံး ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

21 ကုသရေလ အမျိုး သည် အ သ ရိ မ် လမ်း ဖြင့် လာ ကြ သည် သိတင်းကို တောင် မျက်နှာ၌နေ သော ခါနာန် အမျိုး အာရ ခ် မင်းကြီး ကြား လျှင် ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက် ၍ လူအ ချို့ တို့ကို ဘမ်း ဆီး သိမ်း သွား လေ၏။² ကုသရေလ အမျိုး က လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် ဤ လူမျိုး ကို အကျွန်ုပ် တို့လက် သို့ အပ် တော် မူ လျှင် ၊ သူ တို့ မြို့ များ ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ပါ မည် ဟု ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဂတိပြုလေ၏။³ ထာဝရဘုရား သည် လည်း ၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ ထိုခါနာ န် အမျိုးသားတို့ကိုအပ် တော်မူ၏။ သူ တို့နှင့် သူ တို့မြို့ များ ကို ကုသရေလ လူ တို့သည် ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ၍ ၊ ထိုအရပ် ကို ဟော် မာ အမည် ဖြင့် သမုတ် ကြ၏။⁴ ဟောရ တောင် မှ ထွက် ၍ ဧဒုံ ပြည် ကို ဝိုင်း ခြင်း ငါ ၊ ဧဒုံ ပင်လယ် လမ်း ဖြင့် ချီသွား ကြ စဉ်၊ အသွား ခက်သောကြောင့် ၊ လူ များတို့သည် စိတ် အားလျော့ ကြ၍၊⁵ သင်သည် ငါ တို့ကို ဤတော ၌ သေ စေ ခြင်း ငါ ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင် ခဲ့သနည်း။ မုန့် မ ရှိ၊ ရေ လည်း မ ရှိ၊ ဤပေါ့ပျက် သော စားစရာ ကိုလည်း ငါ တို့သည် အလွန်ရှံရှာ ၏ဟု ဘုရားသခင် နှင့် မောရှေ့ ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍ ဆို ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည်၊ ကုသရေလအမျိုးသား တို့တွင် မီး မြွေ များကို စေလွှတ် တော်မူ၍ ၊ လူ အများ တို့သည် အကိုက် ခံရသ ဖြင့် သေ ကြ၏။⁷ ထိုကြောင့် လူ များတို့သည် မောရှေ့ ထံသို့ လာ ၍ အကျွန်ုပ် တို့သည် ထာဝရဘုရား နှင့် ကိုယ်တော် ကို ဆန့်ကျင် လျက် ပြောဆို၍ ပြစ်မှား ပါ ပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် မြွေ များ ကို အကျွန်ုပ် တို့မှ ပယ်ရှား တော် မူ မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပါ ဟု လျှောက် လျှင်၊ မော ရှေ့ သည် လူ များ အ ဘို့ ဆုတောင်း လေ၏။⁸ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ မီးမြွေ ရုပ်ကိုလုပ် ၍ တိုင် ပေါ်မှာ မြှောက် ထား လော့။ အကိုက် ခံ ရ သော သူ တိုင်း ကြည့်ရှု လျှင် အသက် ချမ်းသာ ရ လိမ့်မည်ဟု မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊⁹ မောရှေ့ သည် ကြေးဝါ ဖြင့် မြွေ ကို လုပ် ၍ တိုင် ပေါ်မှာ မြှောက် ချီ ထားပြီးလျှင် ၊ မြွေ ကိုက် သောသူမည်သည်ကား၊ ကြေးဝါ မြွေ

ကို ကြည့်ရှု သောအခါ အသက် ချမ်းသာကြ၏။¹⁰ တဖန် ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့သည် နေရာ ပြောင်း၍ ဩဗုတ် အရပ်၌ စားခန်း ချ ကြ၏။¹¹ ဩဗုတ် အရပ်မှ ပြောင်း ပြန်၍ ၊ နေ ထွက် ရာ ဘက် ၊ မောဘ ပြည် ရှေ့ တွင် ရှိသော တော မှာ ၊ ကုဇာဗာရိမ် အရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။¹² ထို အရပ်မှ ပြောင်း ၍ ၊ ဇာရက် ချောင်း နား ၌ စားခန်းချ ကြ၏။¹³ ထို အရပ်မှ တဖန် ပြောင်း ပြန်၍ ၊ အာမောရီ ပြည်နယ် နှင့် စပ်သော တော ၌ ရှိသော အာနုန် ချောင်းနား တဘက် တချက် ၌ စားခန်းချ ကြ၏။ အာနုန် ချောင်းကား၊ မောဘ ပြည်၊ အာ မောရီ ပြည်စပ်ကြား အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။¹⁴ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရား စစ်တိုက် စာ ၌ ကား၊ ဇာ ရက် အရပ်၊ သုပ အရပ်၊ အာနုန် ချောင်း တို့၊¹⁵ အာရ ပြည်သို့ စီး ၍ မောဘ ပြည်အနား ၌ ရှောက် သွားသော ချောင်း အသွယ်သွယ် ဟု လာသတည်း။¹⁶ အာ နုန် ချောင်းမှ ဗေရ ရေတွင်းသို့ ခရီးသွား ကြ၏။ ထိုရေတွင်း ကား အခြားမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား က၊ လူ များကို စုဝေး စေလော့၊ ရေ ကို ငါပေး မည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူရာ၌ ရည်ဆောင်သော ရေတွင်း ဖြစ် သတည်း။¹⁷ ထိုအခါ ကုသရေလ အမျိုးက၊ အိုတွင်း ရေ ထွက် လော့။ ထွက်အောင် သီချင်း ဆိုကြလော့။¹⁸ တရားမင်း စီရင်သည်အတိုင်း၊ မှူးမတ် တို့သည် ရေတွင်း ကို တူး ကြပြီ။ လူ တို့ တွင် အကဲအမှူး တို့သည် တောင်ဝေး တို့နှင့် ရေတွင်းကို တူး ကြပြီ ဟု သီချင်း ဆိုလေ၏။¹⁹ ထိုတော မှ မတ္တနာအရပ်သို့၎င်း၊ မတ္တနာ အရပ်မှ နဟာလျေလ အရပ်သို့၎င်း ၊ နဟာလျေလ အရပ်မှ ဗာမုတ် အရပ်သို့၎င်း၊²⁰ ဗာမုတ် အရပ်မှ မောဘ ချိုင့် သို့ ၎င်း၊ ယေရိုမုန် မြို့ကို မျက်နှာပြု သော ပိသဂါ တောင်ထိပ် သို့၎င်း ခရီးသွားကြ၏။²¹ ထိုအခါ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိ ဟုန် မင်းထံသို့ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် လျက်၊²² အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းကြီးပြည် အလယ် ၌ ရှောက် ၍ သွားပါရစေ။ လယ်ယာ သို့ ၎င်း ၊ စပျစ် ဥယျာဉ် သို့ ၎င်း မ ဝင် ပါ။ တွင်း ရေ ကိုလည်း မ သောက် ပါ။ မင်းကြီးပြည် ကို မ လွန် မှီတိုင်အောင်၊ မင်း လမ်း သို့သာ ရှောက် လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းကြ၏။²³ ထိုပြည် အလယ် ၌ ရှောက် သွား ရသော အခွင့်ကို၊ ရှိ ဟုန် မင်းသည် ကု သရေလ အမျိုးသား တို့အား မ ပေး။ မိမိ လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ ကု သရေ လ အမျိုးသားတို့ကို ဆီးတား ခြင်းငှါ ၊ သူတို့ရှိရာတော သို့ ထွက် ၍ ယာ ဟတ် မြို့သို့ ရောက် ပြီး လျှင် စစ်တိုက်²⁴ ထို မင်း ကို၊ ကု သရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍၊ အာနုန် ချောင်းမှ သည် ယဗုဗုတ် ချောင်း တိုင်အောင် ၎င်း၊ အမုမုန် အမျိုးသား နေရာ တိုင်အောင် ၎င်း၊ ထိုမင်းပိုင်သော မြေ ကို သိမ်းယူ ကြ၏။ အမုမုန် အမျိုးသား နေရာ နယ်စပ် ကား အားကြီး ၍ ။²⁵ ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဟေရုဘုန် မြို့မှစ၍အာမောရီ အမျိုးသားနေ သောမြို့ရွာ ရှိသမျှ တို့ကို သိမ်းယူ ၍ နေ ကြ၏။²⁶ ဟေရုဘုန် မြို့ ကား၊ မောဘ ပြည်ကို အစိုးရသော အရင် ရှင်ဘုရင် နှင့် စစ်တိုက်

၍ အာနုန် ချောင်း တိုင်အောင် ပြည် ကို လုယူ သော အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် မင်းနေသောမြို့ဖြစ်သတည်း။²⁷ ထိုအကြောင်းကို ရည်ဆောင်၍ လင်္ကာ ဆရာတို့ က၊ ဟေရုဘုန် မြို့သို့ သွား ၍ တ ဖန်တည် ကြစို့။ ရှိ ဟုန် ဘုရင်နေသောမြို့ကို ပြင်ဆင် ကြစို့။²⁸ ရှိ ဟုန်ဘုရင်နေရာ ဟေရုဘုန် မြို့မှ မီးလျှံ ထွက် ၍ မောဘ ပြည်အာ ရ မြို့နှင့်တကွ၊ အာနုန် ချောင်းနား၊ မြင့် သောအရပ်၌ အစိုးရ သော မင်းတို့ကို လောင် လေပြီ။²⁹ အိုမောဘ ပြည်၊ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အိုခေမုရှ တပည့် တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုး နည်းကြပြီ။ ပြေး ရသောမိမိ သား သမီး တို့ကို အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် လက် သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားသည် အခွင့်ပေး ပြီ တကား။³⁰ တဖန် ငါတို့သည် အာမောရီသားတို့ကို တိုက် ပြန်သောကြောင့်၊ ဟေရုဘုန် ပြည်သည် ဒိဘုန် မြို့တိုင်အောင် ပျက် လေပြီ။ မေဒာ မြို့နှင့် နီးစပ် သော နောဖာ မြို့တိုင်အောင် သူတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြပြီဟု ဆိုသတည်း။³¹ ထိုသို့ ကု သရေလ အမျိုးသားတို့သည် အာမောရီ ပြည် ၌ နေ ရကြ၏။³² မောရှေ သည်လည်း ၊ ယာဇာ မြို့ကို စူးစမ်း ခြင်းငှါ လူကို စေလွှတ် ပြီးလျှင် ၊ ထိုမြို့ရွာတို့ကို သိမ်းယူ ၍ ၊ အ ရင် နေသောအာမောရီ အမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ် ကြ၏။³³ တဖန် ကုသရေလအမျိုးသားတို့သည် လှည့် ၍၊ ဗာရှန် ပြည်သို့ ခရီး သွား ကြ၏။ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဗု သည်၊ မိမိ လူ အပေါင်း တို့နှင့် ဧဒြိ အရပ်မှာ စစ်တိုက် ခြင်းငှါချီ သွား၏။³⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သူ ကို မ ကြောက် နှင့်။ သူ နှင့်တကွ သူ ဇာလူ အပေါင်း ကို၎င်း၊ သူ ဇာမြေ ကို၎င်း၊ သင့် လက် ၌ ငါအပ်ပေး ပြီ။ ဟေရုဘုန် မြို့နေ အာ မောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ကို ပြု သကဲ့သို့ ၊ ဤမင်းကိုလည်း ပြု ရ မည် ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊³⁵ ထိုမင်း နှင့် သား များ၊ လူ များအပေါင်း တို့ကို တယောက်မျှ မ ကြွင်း လုပ်ကြံ ၍ သူ ဇာပြည် ကို သိမ်းယူ ကြ၏။

22 တဖန် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ခရီးသွား ၍ မောဘ လွင်ပြင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ၊ ယေရိုခေါ မြို့ တဘက် ၌ တဲ ဆောက် ကြ၏။² အာမောရီ အမျိုးသားတို့၌ ပြု ကြသော အမှုအလုံးစုံ ကို၊ ဇိဖေါ သား ဗာလက် မင်းသိမြင် လျှင် ၊³ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် များပြား သောကြောင့် ၊ မောဘ ပြည်သားတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ကြ၍ ၊⁴ နွား သည် မြက်ပင် ကို လှမ်း ၍ စားသကဲ့သို့ ဤအလုံးအရင်း သည် ငါ တို့ပတ်လည် ၌ ရှိသမျှ ကို လှမ်း ၍ စား လိမ့်မည်ဟု ပူပန်သောစိတ်ရှိလျက်၊ မိချန် ပြည်သားအသက်ကြီး သူ တို့အား ဆို ကြ၏။ ထို အခါ ဇိဖေါ သား ဗာလက် သည်၊ မော ဘ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်နှင့်၊⁵ အမုမုန်ပြည်၌ စီးသောမြစ် ဇာအနား မှာရှိသော ပေသော် မြို့နေ ဗောရ သား ဗာလမ် ကို ခေါ်ပင့် ခြင်း ငှါ ၊ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ အဲ ဂု တု ပြည်မှ ရောက်လာ သော လူ တမျိုးသည် မြေ မျက်နှာ ကို ဖုံးလွှမ်း လျက် ငါ့ အနား ၌

နေရာ ချကြပြီ။⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ ကြွလာ ပါ။ ဤ လူမျိုး သည် ငါ့ ထက် အားကြီး သောကြောင့် သူတို့ကို ငါ့ အဘို့ ကျိန်ဆဲ ပါ။ သို့ပြုလျှင် သူ တို့ကို ငါတိုက် ၍ ငါ့ပြည် မှ နှင်ထုတ် နိုင် ကောင်း နှင်ထုတ်နိုင် လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီး ပေးသောသူ သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာခံရသည်ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော်ကျိန်ဆဲ သောသူ သည် ကျိန်ဆဲ အပ်သောသူဖြစ်သည်ကို၎င်းငါသိ သည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။⁷ မောဘာ ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့နှင့် မိချွန် ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့သည် ပြုစား ခြင်းလက်ဆောင်ပါလျက်သွား ၍ ၊ ဗာလမ် ထံသို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဗာလက် မင်းစကား ကို ကြားလျှောက် လေ၏။⁸ ဗာလမ်က၊ ယနေ့ည မှာ ဤ အရပ်၌နေ ကြပါဦး။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် အတိုင်း ငါပြန် ပြော မည်ဟု ဆို လျှင် ၊ မောဘာ အရာရှိ တို့သည် ဗာလမ် ထံမှာ နေ ကြ၏။⁹ ဘုရားသခင် သည် ဗာလမ် ရှိရာသို့ လာ ၍ ၊ သင် ၌ ရှိသောဤ လူ တို့သည် အဘယ်သူ နည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊¹⁰ ဗာလမ် က၊ မောဘာ ရှင်ဘုရင် ဇိဖော် သား ဗာလက် သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့ လူ ကို စေလွှတ် ၍၊¹¹ အဲဂုတုတု ပြည်မှ ရောက်လာ သောလူ အများ သည်၊ မြေ မျက်နှာ ကို ဖုံးလွှမ်း လျက် နေ ကြ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ကြွလာ ပါ။ ဤ လူမျိုး ကို ငါ့ အဘို့ ကျိန်ဆဲ ပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ သူ တို့ကို ငါတိုက် ၍ နှင်ထုတ် နိုင် ကောင်းနှင်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည် ဟု ခေါ်ပင့်ကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင် အား လျှောက် ဆို ၍။¹² ဘုရားသခင် ကလည်း၊ သင်သည် ဤလူ တို့နှင့်အတူ မ လိုက် မသွားရ။ ထိုလူမျိုး ကို မ ကျိန်ဆဲ ရ။ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာကို ခံရသောလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဗာလမ် အား မိန့်တော် မူ၏။¹³ နံနက် ရောက်မှ၊ ဗာလမ် သည် ထ ၍ သင်တို့သည် ကိုယ် ပြည် သို့ ပြန်သွား ကြပါလော့။ သင် တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်ရသော အခွင့် ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မ မူဟု ဗာလက် မင်းစေလွှတ် သော အရာရှိ တို့အား ပြန်ပြော လေ၏။¹⁴ ထိုအခါ မောဘာ ပြည် အရာရှိ တို့သည် ဗာလက် မင်းထံသို့ ပြန် သွား၍ ၊ ဗာလမ် သည် ကျွန်တော် တို့နှင့်အတူ မ လိုက် လိုပါဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁵ တဖန် ဗာလက် မင်းသည်၊ အရင်ထက် အရေအတွက်အားဖြင့်များ ၍ အရာ အားဖြင့် ဘုန်းကြီး သော မှူးမတ် တို့ကို စေလွှတ် ပြန် သည် အတိုင်း၊¹⁶ သူတို့သည် ဗာလမ် ထံသို့ ရောက်လာ ၍ ဇိဖော် သား ဗာလက် မင်းက၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ ထံသို့ မလာ မည် အကြောင်း အဘယ်အဆီးအတား မှ မရှိပါစေနှင့်။¹⁷ ငါသည် ကိုယ်တော် ကို အလွန် ချီးမြှောက် မည်။ ကိုယ်တော်တောင်း သမျှ ကို ပေး မည်။ သို့ ဖြစ်၍ ကြွလာ ပါ။ ဤ လူမျိုး ကို ငါ့ အဘို့ ကျိန်ဆဲ ပါဟု မိန့် တော် မူကြောင်းကို ပြန်ပြော ကြ၏။¹⁸ ဗာလမ် ကလည်း၊ ဗာလက် မင်း သည် ရွှေ ငွေ နှင့် ပြည့် သော မိမိ နန်း တော်ကိုပင် ပေး သော်လည်း ၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို လွန်ကျူး ၍ အမှု အကြီး အငယ် တ စုံ တ ခု ကို မှု ငါမ ပြု နိုင်။¹⁹ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်သို့ ထပ်၍ မိန့် တော် မူ

မည်ကို ငါ သိ မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ည မှာ ဤ အရပ်၌ နေ ကြ ပါဦးဟု ဗာလက် မင်း ကျွန် တို့အား ပြန်ပြော ၍။²⁰ ည အချိန်၌ ဘုရားသခင် သည် ဗာလမ် ရှိရာသို့ လာ ၍၊ ထိုလူ တို့သည် သင့် ကို ခေါ် ခြင်း ငါ လာ လျှင် ၊ သူ တို့ နှင့်အတူ ထ ၍ လိုက် လော့။ သို့ရာတွင် ငါ မှာထား သမျှ အတိုင်း သာ ပြု ရ မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။²¹ နံနက် ရောက်မှ ဗာလမ် ထ ၍ မြည်း ကို ကုန်းနီး တင်ပြီး လျှင် ၊ မောဘာ အရာရှိ တို့နှင့်အတူ လိုက် လေ၏။²² ထိုသို့ လိုက် သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် အမျက် တော် ထွက် ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် သူ့ ကို ဆီးတား ခြင်း ငါ လမ်း ၌ ရပ် နေ၏။ ထိုအခါ ဗာလမ် သည် မြည်း ကို စီး ၍ ငယ်သား နှစ် ယောက် နှင့် သွား စဉ်တွင်၊²³ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ထား ကို မိုး လျက်၊ လမ်း ၌ ရပ် နေသည် ကို မြည်း သည် မြင် လျှင် ၊ လမ်းလွဲ ၍ လယ် သို့ ဝင် လေ၏။ ဗာလမ် လည်း မြည်း ကို လမ်း သို့ ပြန် စေခြင်းငှါ ရိုက် လေ၏။²⁴ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်၊ စပျစ် ဥယျာဉ်စောင်ရန်း နှစ်ဘက်စပ်ကြား လမ်း ၌ တဖန် ရပ် နေ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် ကို မြည်း သည် မြင် ပြန်သောအခါ ၊ စောင်ရန်း တဘက် ၌ တိုး ၍ ဗာလမ် ၏ခြေ ကို ဖိ လေ၏။ ဗာလမ်လည်း တဖန် ရိုက် ပြန်လေ၏။²⁶ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် လွန် သွား၍ လမ်းတဘက်ဘက် မှ လွဲ နိုင်အောင် ကျဉ်းမြောင်း သော အရပ် ၌ ရပ် နေ၏။²⁷ မြည်း သည် လည်း ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင်တမန် ကို မြင် ပြန်သောအခါ ၊ ဗာလမ် အောက် ၌ ဝပ် လျက် နေ၏။ ဗာလမ် သည် အမျက် ထွက် ၍ တောင်ဝေး နှင့် မြည်း ကိုရိုက် လေ၏။²⁸ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် မြည်း ၏နှုတ် ကို ဖွင့် တော် မူ၍ ၊ မြည်း က သင် သည် ငါ့ ကို သုံး ကြိမ် တိုင်အောင် ရိုက် ရမည်အကြောင်း ၊ ငါသည် သင် ၌ အဘယ်သို့ ပြု ဘိသနည်းဟု ဗာလမ် အား မေး လျှင်၊²⁹ ဗာလမ် က၊ သင်သည် ငါ့ ကို ကျီစား ပါသည် တကား။ ငါ၌ ထားရှိပါစေသော။ ထား ရှိလျှင် သင့် ကို ယခု သတ် မည်ဟု မြည်း အား ဆို ၍။³⁰ မြည်း ကလည်း ၊ ငါ သည် ယနေ့ တိုင်အောင် သင် ၏အစီး ကို အစဉ် ခံရ သောသင် ၏ မြည်း ဖြစ်သည်မ ဟုတ် လော။ သင် ၌ တခါမျှ ဤသို့ ငါပြု ဘူး သလော ဟုဗာလမ် အား မေး လျှင် ၊ မ ပြုဘူးဟု ပြန်ပြော ၍။³¹ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ဗာလမ် မျက်စိ ကို ဖွင့် တော် မူ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ထား ကိုမိုးလျက်၊ လမ်း ၌ ရပ် နေသည် ကို ဗာလမ် သည် မြင် သဖြင့် ဦးချ ၍ ပြပ် ဝပ် လေ၏။³² ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ သင် ၏မြည်း ကို သုံး ကြိမ် တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့် ရိုက် သနည်း။ သင်သွားသောလမ်း သည် ငါနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့် ၊ သင့်ကို ဆီးတား ခြင်းငှါ ငါ ထွက် လာ ပြီ။³³ မြည်း သည် ငါ့ ကို မြင် ၍ သုံး ကြိမ် ရှောင် ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့ မရှောင် လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင့် ကို ငါ သတ် ၍ မြည်း ကို အသက် ချမ်းသာပေးလေ ပြီဟု ဆို

၏။³⁴ ဗာလမ် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ပါပြီ။ ကိုယ်တော် သည် လမ်း ၌ ကန့်လန့် နေ တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် မ သိ ပါ။ ယခု မှာ အလို တော်မရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ပြန် သွားပါမည် ဟု ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်အား ဆို လျှင်၊³⁵ ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင် တမန်က၊ သူ တို့နှင့်အတူ လိုက် လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထား သော စကား ကိုသာ ဟောပြော ရမည်ဟု ဗာလမ် အား မိန့်တော်မူ သည် အတိုင်း ၊ သူသည် ဗာလက် မင်း၏ ကျွန် တို့နှင့်အတူ လိုက် သွား လေ၏။³⁶ ဗာလမ် ရောက် သောသီတင်း ကို ဗာလက် မင်း ကြား လျှင် ၊ ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ ၊ မောဘ ပြည် စွန်း အာနန် ချောင်းနား မှာရှိသော မြို့တမြို့သို့ ထွက်သွား ၏။³⁷ ဗာလက် မင်းကလည်း၊ ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် စေ ခြင်း ငှါ ငါသည် အထပ်ထပ်စေလွှတ် သည်မ ဟုတ် လော ။ အဘယ်ကြောင့် နှေး ပါသနည်း။ ကိုယ်တော် ကို ငါချီးမြှောက် နိုင် သည်မ ဟုတ်လော ဟု ဗာလမ် အား ဆို လျှင် ၊³⁸ ဗာလမ် က၊ မင်းကြီး ထံသို့ ငါလာ ပါပြီ။ သို့ရာတွင်ငါသည် စကား တခွန်း ကိုမျှ ပြော ပိုင် သလော။ ငါ့ နှုတ် ၌ ဘုရားသခင် ထား တော် မူသော စကား ကိုသာ ငါပြော ပါ မည်ဟု ပြန်ပြော ပြီးမှ၊³⁹ ဗာလက် မင်းနှင့်အတူ လိုက်၍ ကိရယသုဇုတ် မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။⁴⁰ ဗာ လက် မင်းသည်လည်း ၊ သိုး နွား တို့ကို ပူဇော် ၍ ဗာလမ် နှင့် အရာရှိ တို့အား ပေး လိုက်လေ၏။⁴¹ နက်ဖြန် နေ၌ ဗာလက် မင်းသည် ဗာ လမ် ကို ခေါ်၍ ကုသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို အကုန်အစင် ပြခြင်းငှါဗာလဘုရားနှင့်ဆိုင်သော ကုန်းရိုး ပေါ်သို့ပို့ဆောင် လေ၏။

23 ထိုအခါ ဗာလမ် က၊ ဤ အရပ်၌ ငါ့ အဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ် ခုကို တည် လော့။ နွားထီး ခုနစ် ကောင်၊ သိုးထီး ခုနစ် ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင် လော့ဟု ဗာလက် မင်း အား ဆို သည်အတိုင်း ၊² ဗာလက် မင်းသည် ပြု ပြီးလျှင် ၊ ထိုသူနှစ်ပါးတို့ သည် ယဇ်ပလ္လင် တခုတခု အပေါ်မှာနွား တကောင်စီနှင့် သိုး တကောင်စီကို ပူဇော် ကြ၏။³ ဗာ လမ် ကလည်း၊ မင်းကြီးပူဇော်သော မီးရှို့ ရာ ယဇ်နား မှာရပ် လော့။ ငါသည် အခြားတပါးသို့ သွား ပါမည်။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို ကြိုဆို ခြင်းငှါ ကြွလာ ကောင်းကြွလာတော် မူလိမ့်မည်။ ငါ့ အား ပြ တော်မူသမျှကို မင်းကြီးအား ငါကြားပြော ပါမည်ဟု ဗာလက် မင်းအား ဆို ပြီးမှ ကုန်း တခုပေါ်သို့ တက် သွား၏။⁴ ဘုရားသခင် သည် ဗာလမ် ကို ကြိုဆို တော်မူလျှင် ၊ ဗာလမ်က အကျွန်ုပ် သည် ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ် ခုကို ပြင်ဆင်၍ ပလ္လင် တခုတခုအပေါ်မှာ နွားထီး တ ကောင်စီ နှင့် သိုးထီး တ ကောင်စီကို ပူဇော် ပါ ပြီ ဟု လျှောက် လေ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် ဗာလမ် နှုတ် ၌ စကား ကို ထား လျက် ၊ သင်သည် ဗာလက် မင်း ထံသို့ ပြန် ၍ ဤသို့ ပြော လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊⁶ ဗာလမ်ပြန် သောအခါ ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘ မှူးမတ် အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ၊ မိမိ ပူဇော် သော မီးရှို့ ရာ ယဇ်နား မှာ ရပ် နေ၏။⁷ ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက် စကား အားဖြင့် မြှောက်ဆို သည်ကား၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဗာလက် က၊ လာ

ပါ။ ငါ့ အဘို့ ယာကုပ် အမျိုးကို ကျိန်ဆဲ ပါ။ လာ ပါ။ ကုသရေလ အမျိုးကို ပျက်စီး ခြင်းသို့ အပ်လိုက်ပါဟု ခေါ်၍ ငါ့ ကို အာရုံ ပြည် အရှေ့တောင်ရိုး မှ ဆောင် ခဲ့ပြီ။⁸ ဘုရားသခင် ကျိန်ဆဲ တော်မ မူ သောသူကို အဘယ်သို့ ငါကျိန်ဆဲ နိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင် သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ အပ်တော်မ မူသောသူကို အဘယ်သို့ ငါအပ် နိုင် မည် နည်း။⁹ ကျောက် ပေါ်က သူ့ ကို ငါမြင် ၏။ တောင် ပေါ်က သူ့ ကို ငါကြည့်ရှု ၏။ ထိုလူမျိုး သည် တမျိုးတည်း နေ၍ အခြား တပါးသော လူမျိုးတို့နှင့် မ ရောနှော ရ။¹⁰ ယာကုပ် အမျိုးမြေမှုန့် ကို အဘယ်သူ ရေတွက် နိုင်သနည်း။ ကုသရေလ အမျိုးလေးစုတ စု ကိုမျှ အဘယ်သူ ရေတွက်နိုင်သနည်း။ ဖြောင့်မတ် သောသူသေ သကဲ့သို့ငါ သေ ပါစေသော။ ငါ့ အဆုံး သည် သူ ၏အဆုံးကဲ့သို့ ဖြစ် ပါစေသောဟု မြှောက်ဆို ၏။¹¹ ဗာလက် မင်းကလည်း ၊ သင်သည် ငါ၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်း။ ငါ ၏ရန်သူ တို့ကို ကျိန်ဆဲ စေ ခြင်း ငှါ သင့် ကို ငါခေါ် ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း သင်သည် လုံးလုံးကောင်း ကြီး ပေးလေပြီတကားဟု ဗာလမ် အား ဆို လျှင် ၊¹² ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ နှုတ် ၌ ထား တော်မူသောစကားကို ပြော ရအောင် ငါသတိမ ပြုရ သလော ဟု ပြန် ဆို၏။¹³ ဗာလက် မင်း ကလည်း ၊ ကုသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို တပြိုင်နက်မ မြင် ရဘဲ တပိုင်း ကိုမျှသာ ကြည့်မြင် ရာ၊ အခြား သောအရပ် သို့ ငါ နှင့်အတူ လိုက် ပါ လော့။ ထို အရပ်၌ သူ တို့ကို ငါ့ အဘို့ ကျိန်ဆဲ ပါ ဟု ဆို လျက်၊¹⁴ ပိ သ ဂါ တောင် ပေါ် ၊ ဇော ဖိမ် လယ်ပြင် သို့ ဆောင် သွား၍ ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ် ခုကို တည်ပြီးမှ၊ ပလ္လင် တခု တခု အပေါ်မှာ နွား တကောင်စီနှင့် သိုး တကောင်စီကို ပူဇော် လေ၏။¹⁵ ဗာလမ်ကလည်း၊ မင်းကြီးပူဇော်သော မီးရှို့ ရာ ယဇ်နား မှာ ရပ် လော့။ ငါ သည် ထာဝရဘုရားကို ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါအခြားတ ပါးသို့ သွားပါမည်ဟု ဗာလက် မင်းအား ဆို ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား သည် ဗာလမ် ကို ကြိုဆို ၍ သူ ၏ နှုတ် ၌ စကား ကိုထား လျက်၊ သင်သည် ဗာ လက် မင်း ထံသို့ ပြန် ၍ ဤသို့ ပြော လော့ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊¹⁷ ဗာ လ မ် ပြန် သောအခါ ၊ ဗာ လက် မင်း သည် မောဘ မှူးမတ် တို့နှင့် တကွ ၊ မိမိ ပူဇော် သော မီးရှို့ ရာ ယဇ် နား မှာ ရပ် နေလျက်၊ ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်သို့ မိန့် တော် မူ သနည်း ဟု မေး လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ဗာ လ မ် သည်၊ ပ ရော ဖက် စကားအားဖြင့် မြှောက်ဆို သည်ကား၊ အိုဇိဖေါ်သား ဗာလက် မင်း၊ ထ လော့။ ငါ့ စကားကို စေ့စေ့နားထောင် လော့။¹⁹ ဘုရားသခင် သည် မု သာ စကား ကို ပြော အံ့ သောငှါ လူ ဖြစ်တော် မူ သည်မ ဟုတ်။ နောင်တရ အံ့သောငှါ လူ သား ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊ စကား တော် အတိုင်း မ ပြု ဘဲ နေ တော် မူ မည် လော။ ဂတိ ထားတော် မူ ပြီး မှ ၊ ဂတိ တော် မ တည် ဘဲ နေ တော် မူ မည် လော။²⁰ ကောင်း ကြီး ပေးရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော် ကို ငါခံ ရ ပြီ။ ဘုရားသခင်ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ ထိုကောင်းကြီးကို

ငါမ ဖျက် နိုင်။²¹ ယာကုပ် အမျိုးကို ညှဉ်းဆဲ သော အမှု၊ ကုသရေလ အမျိုးတဘက်၌ ပြုသော နောင်ရှက် ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူ။ သူ တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူ တို့နှင့် အတူ ရှိတော် မူ၏။ ရှင်ဘုရင် ကြွေးကြော် ခြင်းအသံကို သူ တို့တွင် ကြားရ၏။²² ဘုရားသခင် သည် အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကုသရေလအမျိုးသည် ကြံအားကြီး သကဲ့သို့ အားကြီး၏။²³ အကယ်စင်စစ် ယာကုပ် အမျိုးကို၊ ထူးဆန်း သော အတတ်အားဖြင့်မ နိုင်ရာ။ ကုသရေလ အမျိုးကို အဘယ်သူမျှ မပြုစား ရာ။ ဘုရားသခင် သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူပြီတကားဟု ယခု ကာလကို ထောက်၍ ယာကုပ် အမျိုး၊ ကုသရေလ အမျိုးကို ရည်ဆောင် လျက် ဆို လေ့ရှိ လိမ့်မည်။²⁴ ဤလူမျိုး သည်၊ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ထ လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ ပျံ ကဲ့သို့ ထွက်လိမ့်မည်။ ဘမ်းမိ သော အကောင်ကို မ စား မှီ၊ သတ် အပ်သော တိရစ္ဆာန်အသွေး ကို မသောက် မှီ တိုင်အောင်ငြိမ်ဝပ် စွာမ နေဟု မြွက်ဆို၏။²⁵ ဗာလက် မင်းကလည်း ၊ သူ တို့ကို အလျှင်း မ ကျိန်ဆဲပါနှင့်။ ကောင်းကြီး ကိုလည်း အလျှင်း မ ပေးပါနှင့်ဟု ဗာလမ် အားဆို လျှင် ၊²⁶ ဗာလမ် က၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသမျှ အတိုင်း ငါပြု ရပါမည်ဟု မင်းကြီး အား အရင်ပြော နှင့်ပြီ မ ဟုတ်လောဟု ဗာလက် မင်းအား ပြန်ပြော ၏။²⁷ တဖန် ဗာလက် မင်းက၊ လာပါတော့။ အခြား သော အရပ် သို့ ဆောင် သွားပါမည်။ ထို အရပ်၌ သူ တို့ကို ငါ့ အဘို့ ကျိန်ဆဲ စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် အလို တော်ရှိ ကောင်း ရှိတော် မူလိမ့်မည်ဟု ဗာလမ် အား ဆို လျက်၊²⁸ ယေရှု မုန် မြို့ကို မျက်နှာပြု သော ပေဂုရ တောင်ထိပ် သို့ ဆောင် သွားလေ၏။²⁹ ဗာလမ် ကလည်း ၊ ဤ အရပ်၌ ငါ့ အဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ်ခုကို တည် လော့။ နွားထီး ခုနစ် ကောင်၊ သိုးထီး ခုနစ် ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင် လော့ဟု ဗာလက် မင်းအား ဆို သည်အတိုင်း ၊³⁰ ဗာလက် မင်းသည်ပြု ၍ ၊ ယဇ်ပလ္လင် တခုတခုအပေါ်မှာ နွား တကောင်စီနှင့် သိုး တကောင်စီကို ပူဇော် လေ၏။

24 ထာဝရဘုရား သည်၊ ကုသရေလ အမျိုး ကို ကောင်း ကြီး ပေး ခြင်း ငှါ အလိုရှိ တော် မူကြောင်း ကို ဗာလမ် သိမြင် လျှင် ၊ ထူးဆန်း သော အတတ်ကို ရှာ ခြင်းငှါ အရင် သွားသကဲ့သို့ မ သွားဘဲ၊ တော သို့ မျက်နှာပြု လေ၏။² သို့ရာတွင် ၊ မြော်ကြည့်၍ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အမျိုးအနွယ် အလိုက် အသီးအသီး တပ်ချ လျက် နေ ကြ သည် ကို မြင် သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သူ့ အပေါ်မှာ သက်ရောက် တော်မူလျှင်၊³ သူသည် ပ ရော ဖက် စကား အားဖြင့် မြွက် ဆို လေ သည်မှာ၊ မျက်စိ ပွင့် သော သူ၊ ဗောရ သား ဗာလမ် ၏ စကား ၊⁴ ဘဝင် ဖြစ်၍ မျက်စိ ပွင့် လျက် အနန္တ တန်ခိုးရှင် ၏ ရူပါရုံ ကိုမြင် ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ အမိန့် တော် ကို ကြား သော သူ၏ စကား ဟူ မူကား၊⁵ အို ယာကုပ် အမျိုး၊ သင် တို့၏တဲ များ၊ အိုကုသရေလ အမျိုး၊ သင် တို့၏

ဘုံ ဗိမာန် များ တို့သည် အဘယ် မျှ လောက် တင့်တယ် ကြသည် တကား။⁶ ကျယ်ဝန်း သော ချိုင့် များ၊ မြစ် နား မှာရှိသော ဥယျာဉ် များ၊ ထာဝရဘုရား စိုက် တော်မူသော အကျော် ပင်များ၊ ရေ နား မှာ ပေါက်သော အာရဇ် ပင်များကဲ့သို့ ဖြစ် ကြသည်တကား။⁷ ထိုအမျိုး ၏ ရေပုံး တို့မှ ရေ စီး လိမ့်မည်။ ရေ ပေါ သော အရပ်၌ မျိုးစေ့ ကျ လိမ့်မည်။ သူ ၏ ရှင်ဘုရင် သည် အာဂတ် မင်းထက် ဘုန်းကြီး၍၊ နိုင်ငံတော် သည် ချီးမြှောက် သော နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။⁸ ဘုရားသခင် သည် အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကုသရေလအမျိုးသည်၊ ကြံ အားကြီး သကဲ့သို့ အားကြီး၏။ ရန်သူ ဖြစ်သော လူမျိုး တို့ကို ကိုက်ဝါး ၍ ၊ အရိုး တို့ကို ချိုးဖဲ့ လိမ့်မည်။ မြား ဖြင့် ထုတ်ချင်းခပ် အောင် ခွင်းလိမ့်မည်။⁹ ဝပ် လျက်နေ၏။ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ခြင်္သေ့ မကဲ့သို့ ၎င်း ဝပ်တွား လေ၏။ အဘယ်သူ နှိုးဆော် ဝံ မည်နည်း။ သင့် ကို ကောင်း ကြီး ပေးသော သူသည် ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာရှိ၏။ သင့် ကို ကျိန်ဆဲ သော သူသည် ကျိန်ဆဲ ခြင်း ကိုခံရ သည်ဟု မြွက် ဆို ၏။¹⁰ ထိုအခါ ဗာလက် မင်းသည်၊ ဗာလမ် ကို အမျက် ထွက် ၍ လက်ခုပ်တီး လျက်၊ ငါ ၏ ရန်သူ တို့ကို ကျိန်ဆဲ စေခြင်းငှါ သင့် ကို ငါခေါ် ခဲ့၏။ သင်သည် သုံး ကြိမ် တိုင်အောင် အကြွင်းမဲ့ကောင်းကြီး ပေးလေပြီတကား။¹¹ ထိုကြောင့် သင့် နေရာ ပြည်သို့ ပြေး သွားလော့။ သင့် ကို ချီးမြှောက် မည်ဟု အထက်က ငါအကြံ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် သင်၏ဘုန်း ကို မ တိုးပွားစေခြင်းငှါ ဆီးတား လေပြီဟု ဆို ၏။¹² ဗာလမ် ကလည်း ၊ ဗာလက် မင်းသည် ရွှေ ငွေ နှင့် ပြည့် သော မိမိ နန်း တော်ကိုပင် ပေး သော်လည်း ၊¹³ ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော်ကို လွန်ကျူး ၍ ကောင်း သော အမှု၊ မ ကောင်း သော အမှု တစုံ တခု ကို ကိုယ် အလိုအလျောက်ငါမ ပြု နိုင်။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသမျှ ကို ငါ ပြော ပါမည်ဟု မင်းကြီးစေလွှတ် သော သံတမန် တို့အား ငါပြော နှင့်ပြီ မ ဟုတ်လော။¹⁴ ယခု မူကား ၊ ငါ့ အဆွေအမျိုး တို့ထံသို့ ငါ သွား တော့မည်။ နားထောင်ပါ။ နောင် ကာလ ၌ ဤ လူမျိုး သည် မင်းကြီး ၏လူမျိုး ၌ အဘယ်သို့ ပြု မည် အရာ ကို မင်းကြီး အား ကြားပြော ပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန် ဆိုပြီးမှ၊¹⁵ ပရောဖက် စကားအားဖြင့်မြွက်ဆို လေသည်မှာ၊ မျက်စိ ပွင့် သော သူ ဗောရ သား ဗာလမ် ၏စကား ၊¹⁶ ဘဝင် ဖြစ်၍ မျက်စိ ပွင့် လျက်၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ၏ ရူပါရုံ ကို မြင် ၍၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားပေးတော်မူ သော ဉာဏ် ကို ရ ၍ ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏အမိန့် တော်ကို ကြား သော သူ၏စကား ဟူမူကား၊¹⁷ ထိုအရာကို ငါမြင် ၏။ သို့သော်လည်း ယခု မ ဖြစ်ရသေး။ ထိုအရာ ကို ငါ ရှု ၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ် ရသော အချိန် မ နီး သေး။ ကြယ် တလုံးသည် ယာကုပ် အမျိုး၌ ပေါ်ထွန်း ၍ ၊ ရာဇလုံတံ သည် ကုသရေလ အမျိုး ၌ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မောဘ ပြည် စွန်း တိုင်အောင် ထိခိုက် ၍ မ ငြိမ် မ ဝပ် ရုန်းရင်း ခပ် ပြု တတ်သော သူအပေါင်း တို့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။¹⁸ ဧဒုံ ပြည်ကို

လည်း သိမ်းယူ လိမ့်မည်။ စိရ တောင် သည်လည်း ရန်သူ လက် သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုးသည် ရဲရင့် စွာ ပြု လိမ့်မည်။¹⁹ အစိုးရ သော သူ တ ပါး သည်၊ ယာ ကုပ် အမျိုး ထဲ က ထွက်၍၊ ကျန်ကြွင်း သော မြို့သူ မြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည် ဟု မြွက် ဆို၏။²⁰ တဖန် အာမလက် ပြည်ကို ကြည့်ရှု ၍ ပရောဖက် စကား အားဖြင့် မြွက် ဆို ပြန်သည် ကား၊ အာမ လက် အမျိုး သည် လူမျိုး တကာ တို့ထက် အ ထွဋ် ဖြစ် ဘူး သော်လည်း ၊ အဆုံး ၌ ရှင်းရှင်း ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက်လိမ့်မည် ဟု မြွက် ဆို ၏။²¹ တဖန် ကေနိ အမျိုးသားတို့ကို ကြည့်ရှု ၍ ပရောဖက် စကား အားဖြင့် မြွက် ဆို ပြန်သည် ကား၊ သင် တို့ နေရာ သည် အားကြီး ၏။ ကျောက် ပေါ် မှာ အသိုက် ကို လုပ် ကြ ပြီ။²² သို့သော်လည်း အာ ရှုရိ မင်း သည် သိမ်းယူ ၍ မ သွားမှီတိုင်အောင်၊ ကေနိ အမျိုးသည် အမျက် ကိုခံရ လိမ့်မည် ဟု မြွက် ဆို၏။²³ တဖန် ပရောဖက် စကားအားဖြင့် မြွက် ဆို ပြန် သည်ကား၊ အလိုလေ့၊ ဤအမှုကို ဘုရားသခင် စီရင် တော် မူသောအခါ ၊ အဘယ်သူ သည် အသက် ချမ်းသာရလိမ့်မည်နည်း။²⁴ သင်တို့ တို့သည်လည်း ခိတုတိမ် ပြည် မှ လာ၍ အာ ရှုရိ ပြည် ကို၎င်း ၊ ဟေဗာ ပြည်ကို၎င်းနှောင့်ရှက် ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် လည်း ရှင်းရှင်းပျက်စီး ကြ လိမ့်မည် ဟု မြွက် ဆိုပြီးမှ၊²⁵ ဗာလမ် သည် ထ ၍ မိမိ နေရာ အရပ်သို့ ပြန် သွား၏။ ဗာလက် မင်းသည် လည်း သွား လေ၏။

25 ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရှိတုတိမ် အရပ်၌ နေ သောအခါ၊ အချို့တို့သည် မောဘ မိန်းမ တို့နှင့် မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု ကြ၏။² ထို မိန်းမ တို့သည် မိမိ တို့ ဘုရား ရှေ့ မှာ ယဇ်ပူဇော် ရာ ပွဲ သို့ ဣ သရေ လ လူ တို့ကို ခေါ် သွား သဖြင့် ၊ ယောက်ျား တို့ သည် ယဇ် သား ကို စား ၍ ထို ဘုရား ရှေ့ မှာ ဦးချ ကြ၏။³ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဗာလပေဂုရ ဘုရားကို ဆည်းကပ် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် ထွက် တော်မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါသည် ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်ကို ဣသရေလ အမျိုး မှ လွဲ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ဣ သရေ လမင်း အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ပြစ်မှား သော သူ တို့ ကို ဘုရား ရှေ့ မှာ ထင်ရှား စွာ ဆွဲထား လော့ ဟု မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ၏။⁵ မော ရှေ့ သည် ဣ သရ လ မင်း တို့ကို ခေါ်၍၊ ဗာလ ပေ ဂု ရ ဘုရား ကို ဆည်းကပ် သော သူတို့ ကို သင်တို့အသီးသီး ဆိုင်သည်အတိုင်း ကွပ်မျက် ကြလော့ ဟု မှာထား လေ၏။⁶ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသား တယောက် သည်၊ မောရှေ့ ရှေ့၌ ၎င်း ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နား မှာ ငိုကြွေး သော ဣ သရေ လ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ ရှေ့၌ ၎င်း၊ မိ ချန် မိန်းမ ကို လည်း၊ မိမိ ညီအစ်ကို တို့ ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ လေ၏။⁷ ထို အမှု ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အာ ရှု ရန် ၏သား ဧ လာ ဇာ ၏သား ဖိ န ဟတ် သည် မြင် လျှင် ၊ ပရိသတ် ထဲ မှာ ထ ၍ လှံ ကို ကိုင် လျက်၊⁸ ထို ဣ သရေ လ လူ ကို တဲ အတွင်း

သို့ လိုက် ပြီး မှ ၊ ယောက်ျား ကို ထုတ်ချင်းခပ် အောင်၎င်း၊ မိန်းမ ကို ဝမ်းပေါက်အောင်၎င်း ထိုး လေ၏။ ထိုသို့ပြုသော အားဖြင့် ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ တွင် ဘေး ငြိမ်း လေ၏။⁹ ထို ဘေး ဖြင့် သေ သော လူ ပေါင်းကား၊ နှစ် သောင်း လေး ထောင် ရှိ သတည်း။¹⁰ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါသည် အမျက် ထွက် ၍ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မ ဖျက်ဆီး မည်အကြောင်း ၊¹¹ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အာ ရှု ရန် ၏သား ဧ လာ ဇာ ၏ သား ၊ ဖိ န ဟတ် သည် သူ တို့တွင် ငါ့ ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ငါ့ အမျက် ကို သူ တို့မှ လွဲ ပြီ။¹² သို့ဖြစ်၍ သင် ပြော ရ သည်ကား၊ ငါ ၏ချမ်းသာ ပဋိညာဉ် ကို သူ့ အား ငါ ပေး ၏။¹³ သူသည် မိမိ ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ်အားကြီး ၍ ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့အဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ၊ သူ မှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက် တို့သည် ထို ပဋိညာဉ်တည်းဟူသော ထာဝရ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင်သော ပဋိညာဉ် ကို ရပြီ ဟု မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁴ မိ ချန် မိန်းမနှင့် အသေ သတ်ခြင်း ကို ခံ ရ သော ဣ သရေ လ လူ ၏ အမည် ကား၊ ရှိ မောင် အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုး တွင် အကဲအမှူး သာလု ၏သား ဇိမရိ ဖြစ်သတည်း။¹⁵ အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရသော မိ ချန် မိန်းမ အမည် ကား၊ မိ ချန် အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုး တွင် အကဲအမှူး ဇရ ၏ သမီး ကောဇာဘိ ဖြစ် သတည်း။¹⁶ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ မိ ချန် အမျိုးသားတို့ကို နှောင့်ရှက် ၍ လုပ်ကြံ ကြလော့။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် ပေဂုရ ဘုရား အမှု ၌ ၎င်း၊ ပေဂုရ ဘုရားကြောင့် ဘေး ရောက်သောနေ့ ၌ အသေ သတ်ခြင်းကို ခံ ရသော သူ တို့ နှမ မိ ချန် မင်း သမီး ကောဇာဘိ အမှု ၌ ၎င်း၊¹⁸ သင် တို့ကို ပရိယာယ် များ အားဖြင့် လှည့်စား နှောင့်ရှက် ကြပြီဟု မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ၏။

26 ထိုဘေး ငြိမ်းသောနောက် ၊ ထာဝရဘုရား က၊² အသက် နှစ် ဆယ် လွန် ၍ စစ်တိုက် နိုင်သော ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို၊ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်းယူ ကြလော့ ဟု မော ရှေ့ နှင့် ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဧ လာ ဇာ တို့အား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊³ သူတို့သည် မောဘ လွင်ပြင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက်၌၊⁴ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် သော သူတို့ကို စာရင်းယူ ရ မည်အကြောင်း ဆင့်ဆို ကြ၏။⁵ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ထွက်လာ သော ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့တွင်၊ ဣသရေလ ၏ သားဦး ရှုဗင် ၏သား ဟူမူကား ဟာနတ် မှဆင်းသက်သော ဟော နောခိ အဆွေအမျိုး ၊ ဖါလု မှ ဆင်းသက်သော ဖာလွိ အဆွေအမျိုး၊⁶ ဟေဇရုံ မှ ဆင်းသက် သော ဟေဇ ရောနိ အဆွေအမျိုး ၊ ကာမိ မှ ဆင်းသက်သော ကာမိတ် အဆွေအမျိုး တည်း။⁷ ဤ သူတို့သည် ရှုဗင် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင်သော လူ ပေါင်းကား၊ လေး သောင်း သုံးထောင် ခုနစ်ရာသုံးဆယ်ရှိသတည်း။⁸ ဖာလု ၏သား ဧ လျာဘာ ၊ ဧလျာဘာ ၏သား နေမေလ ၊ ဒါသန် ၊ အဘိရံ တည်း။⁹ ဤ ဒါသန် ၊ အဘိရံ တို့သည် အခြားမဟုတ်၊ ကောရ အပေါင်းအသင်း

သည် ထာဝရဘုရား နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသောအခါ ၊ ပရိသတ် ၌ ကျော်စော ၍ မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော ဒါသန်၊ အဘိရုံ ဖြစ်ကြ၏။¹⁰ မြေကြီး သည် မိမိ ခံတွင်း ကို ဖွင့် ၍ သူ တို့ကိုငိုင်း ၊ ကောရ ကိုငိုင်း မျှ သဖြင့် ၊ ထိုအပေါင်းအသင်း ဝင်သူ တို့ သည် သေ ကြ၏။ မီး သည် လည်း လူနှစ် ရာ ငါးဆယ် တို့ကို အသက် ဆုံးစေ၏။ ထိုသူတို့သည် သတိပေး သော သက်သေ ဖြစ် သတည်း။¹¹ သို့ရာတွင် ကော ရ ၏ သားသမီး တို့သည် သေဘေး နှင့် လွတ် ကြ၏။¹² ဘိုး ဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် ရှိ မောင်၏သား ဟူ မူကား၊ ယေ မွေ လ မှ ဆင်းသက် သော ယေ မွေ လိ အဆွေအမျိုး ၊ ယာ မိန် မှ ဆင်းသက် သော ယာ မိန် အဆွေအမျိုး ၊ ယာ ခိန် မှ ဆင်းသက် သော ယာ ခိန် အဆွေအမျိုး၊¹³ ဇေရ မှ ဆင်းသက် သော ဇေ ရ ဟိ အဆွေအမျိုး ၊ ရှော လ မှ ဆင်းသက် သော ရှော လိ အဆွေအမျိုး တည်း။¹⁴ ဤ သူ တို့သည် ရှိ မောင် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍လူပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်နှစ် ရာ ရှိ သတည်း။¹⁵ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက် ဂဒ် ၏သား ဟူမူကား၊ ဇေဖုန် မှ ဆင်းသက်သော ဇေဖေန် အဆွေအမျိုး ၊ ဟဂုဂိ မှ ဆင်းသက် သော ဟ ဂု ဂိတ် အဆွေအမျိုး ၊ ရှုန် မှ ဆင်းသက် သော ရှုန် တ် အဆွေအမျိုး၊¹⁶ ဩဇန် မှ ဆင်းသက်သော ဩဇန်တ် အဆွေအမျိုး ၊ ဧရိ မှ ဆင်းသက်သော ဧရိတ် အဆွေအမျိုး၊¹⁷ အာရုဒ် မှ ဆင်းသက် သော အာရောဒိ အဆွေအမျိုး ၊ အရေလိ မှ ဆင်းသက်သော အရေလိတ် အဆွေအမျိုး တည်း။¹⁸ ဤ သူ တို့သည် ဂဒ် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူ ပေါင်းကား၊ လေး သောင်း ငါး ရာ ရှိ သတည်း။¹⁹ ယုဒ ၏သား ဟူမူကား၊ ခါနာန် ပြည် ၌ သေ သော ဧရ နှင့် ဩနန် အစရှိသော၊²⁰ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက် ၊ ရှေလ မှ ဆင်းသက်သော ရှေလန် အဆွေအမျိုး ၊ ဖါရစ် မှ ဆင်းသက်သော ဖါရစ် အဆွေအမျိုး ၊ ဇေရ မှ ဆင်းသက်သော ဇေရဟိ အဆွေအမျိုး တည်း။²¹ ဖါရစ် ၏သား ၊ ဟေဇရုံ မှ ဆင်းသက်သော ဟေဇရောန် အဆွေအမျိုး ၊ ဟာမုလ မှ ဆင်းသက်သော ဟာမုလိ အဆွေအမျိုး တည်း။²² ဤ သူ တို့သည် ယုဒ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူပေါင်းကား၊ ခုနစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။²³ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက် ကူသခါ ၏သား ဟူမူကား၊ တောလ မှ ဆင်းသက်သော တောလိ အဆွေအမျိုး ၊ ဖုဝါ မှ ဆင်းသက် သော ဖုဝန် အဆွေအမျိုး၊²⁴ ယာရှပ် မှ ဆင်းသက်သော ယာရှဘိ အဆွေအမျိုး ၊ ရှိမရုန် မှ ဆင်းသက်သော ရှိမရောန် အဆွေအမျိုး တည်း။²⁵ ဤ သူ တို့သည် ကူ သ ခါ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူ ပေါင်းကား၊ ခြောက် သောင်း လေး ထောင် သုံး ရာ ရှိ သတည်း။²⁶ ဘိုး ဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် ဇာ မု လုန် ၏သား ဟူ မူကား၊ သရက် မှ ဆင်းသက်သော သရဒိ အဆွေအမျိုး ၊ ဧလုန် မှ ဆင်းသက်သော ဧလောန် အဆွေအမျိုး ၊ ယာလေလ မှ ဆင်းသက် သော ယာလေလိ အဆွေအမျိုးတည်း။²⁷ ဤ သူတို့သည် ဇာမုလုန် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူ ပေါင်းကား၊ ခြောက်

သောင်း ငါးရာ ရှိ သတည်း။²⁸ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် ယောသပ် ၏သား မနာရှေ နှင့် ဧဖရိမ် တို့တွင်၊²⁹ မနာရှေ ၏သား ဟူ မူကား၊ မာခိရ မှ ဆင်းသက်သော မာခိရိ အဆွေအမျိုး၊³⁰ ယေဇေရ မှ ဆင်းသက်သော ယေဇေရိ အဆွေအမျိုး ၊ ဟေလက် မှ ဆင်းသက် သော ဟေ လ ကိ အဆွေအမျိုး၊³¹ အသရေလ မှ ဆင်းသက် သော အာသရေလိ အဆွေအမျိုး ၊ ရှေခင် မှ ဆင်းသက် သော ရှေခေမိ အဆွေအမျိုး၊³² ရှမိဒ မှ ဆင်းသက်သော ရှမိဒိ အဆွေအမျိုး ၊ ဟေဖါ မှ ဆင်းသက်သော ဟေဖေရိ အဆွေအမျိုး တည်း။ မာခိရ၏သား ဂိလဒ် မှ ဆင်းသက် သော ဂိလဒိ အဆွေအမျိုး တည်း။³³ ဟေဖါ ၏သား ဇလောဖဒ် ၌ကား၊ သား ယောက်ျားမ ရှိ ၊ သမီး သက်သက် သာ ရှိ၏။ ဇလောဖဒ် ၏ သမီး တို့အမည် ကား၊ မာလာ ၊ နောအာ ၊ ဟောဂလာ ၊ မိလကာ ၊ တိရဇာ တည်း။³⁴ ဤ သူတို့သည် မနာရှေ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်း နှစ် ထောင် ခုနစ် ရာ ရှိ သတည်း။³⁵ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် ဧဖရိမ် ၏သား ဟူ မူကား ၊ ရှုသလ မှ ဆင်းသက် သော ရှုသလိ အဆွေအမျိုး ၊ ဗေခါ မှ ဆင်းသက်သော ဗေခရိ အဆွေအမျိုး ၊ တာဟန် မှ ဆင်းသက် သော တာဟန် အဆွေအမျိုး တည်း။³⁶ ရှုသေလ ၏သား ဧရန် မှ ဆင်းသက် သော ဧရန် အဆွေအမျိုး တည်း။³⁷ ဤ သူ တို့သည် ဧဖရိမ် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူ ပေါင်းကား၊ သုံး သောင်း နှစ် ထောင် ငါးရာ ရှိ သတည်း။ ဤ သူ တို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက် ယောသပ် ၏သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်သတည်း။³⁸ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် ဗ်ယာမိန် ၏သား ဟူ မူကား၊ ဗေလ မှ ဆင်းသက် သော ဗေလိ အဆွေအမျိုး၊ အာရှ ဗေလ မှ ဆင်းသက် သော အာရှဗေလိ အဆွေအမျိုး ၊ အဟိရုံ မှ ဆင်းသက်သော အဟိရမိ အဆွေအမျိုး။³⁹ ရှုဖုံ မှ ဆင်းသက်သော ရှုဖမိ အဆွေအမျိုး ၊ ဟုဖုံ မှ ဆင်းသက်သော ဟုဖမိ အဆွေအမျိုး တည်း။⁴⁰ ဗေလ သား အာရဒ မှ ဆင်းသက်သော အာရဒိ အဆွေအမျိုး ၊ နေမန် မှ ဆင်းသက် သော နေမန် အဆွေအမျိုး တည်း။⁴¹ ဤ သူတို့သည် ဗ်ယာမိန် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူ ပေါင်းကား လေး သောင်း ငါး ထောင် ခြောက် ရာ ရှိ သတည်း။⁴² ဘိုး ဘအဆွေအမျိုး အလိုက် ဒန် ၏သား ဟူမူကား ၊ ရှုဟံ မှ ဆင်းသက် သော ရှုဟမိ အဆွေအမျိုး တည်း။ ဤ သူတို့သည် ဒန် အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊⁴³ စာရင်း ဝင်သော ရှုဟမိ လူပေါင်း ကား၊ ခြောက်သောင်း လေး ထောင် လေး ရာ ရှိ သတည်း။⁴⁴ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် အာရှာ ၏သား ဟူမူကား၊ ယိမန မှ ဆင်းသက်သော ယိမန် အဆွေအမျိုး ၊ ယေသဝိ မှ ဆင်းသက် သော ယေသဝိတ် အဆွေအမျိုး ၊ ဗေရိ မှ ဆင်းသက် သော ဗေရိတ် အဆွေအမျိုး တည်း။⁴⁵ ဗေရိ ၏သား ဟေဗေရ မှ ဆင်းသက်သော ဟေဗေရိ အဆွေအမျိုး ၊ မာလချေလ မှ ဆင်းသက် သော မာလချေလိ အဆွေအမျိုး တည်း။⁴⁶ အာရှာ ၏ သမီး အမည် ကား၊ စာရာ တည်း။⁴⁷ ဤ သူတို့သည် အာရှာ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင် သော လူ ပေါင်းကား၊ ငါးသောင်း

သုံး ထောင် လေး ရာ ရှိ သတည်း။⁴⁸ဘိုး ဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် နုသလိ နာသား ဟူမူကား၊ ယာဇေလ မှ ဆင်းသက်သော ယာဇေလိ အဆွေအမျိုး ၊ ဂုနိ မှ ဆင်းသက်သော ဂုနိတ် အဆွေအမျိုး ၊⁴⁹ယေဇေရ မှ ဆင်းသက်သော ယေဇေရိ အဆွေအမျိုး ၊ ရှိလှလင် မှ ဆင်းသက်သော ရှိလှလမိ အဆွေအမျိုး တည်း။⁵⁰ဤ သူတို့သည် နုသလိ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ စာရင်း ဝင်သော လူပေါင်းကား၊ လေး သောင်း ငါးထောင်လေးရာရှိသတည်း။⁵¹ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုး ၊ စာရင်း ဝင်သူ လူ ပေါင်း ကား ခြောက် သိန်း တ ထောင် ခုနစ် ရာ ငါးဆယ်ရှိ သတည်း။⁵²ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ဤ သူတို့အား အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊⁵³ခါနန်ပြည် ကို ဝေ ရမည်။⁵⁴လူ များ လျှင်များ သော အမွေ မြေကို၎င်း၊ လူနည်း လျှင် နည်း သော အမွေ မြေကို၎င်း၊ အနည်း အများ အလိုက် အသီးသီး တို့အား အမွေ မြေကို ဝေပေး ရမည်။⁵⁵သို့ရာတွင် ထိုပြည် ကို စာရေးတံ ချ၍ ဝေ ရမည်။ ဘိုးဘ အမျိုးအနွယ် အလိုက် အမွေ ခံရကြမည်။⁵⁶စာရေး တံ ကျသည်အတိုင်း မြေ ကိုဝေ ၍ အနည်း အများ အလိုက် ပိုင်ရကြ မည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူ၏။⁵⁷ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်း ဝင်သော လေဝိ နာသား ဟူမူကား ၊ ဂေရုန် မှ ဆင်းသက် သော ဂေရုန် အဆွေအမျိုး ၊ ကောဟတ် မှ ဆင်းသက်သော ကောဟတ် အဆွေအမျိုး ၊ မေရာရိ မှ ဆင်းသက်သော မေရာရိတ် အဆွေအမျိုး တည်း။⁵⁸ဤသည်လျှင် လေဝိ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍၊ လိဗနိ အဆွေအမျိုး ၊ ဟေဗြောနိ အဆွေအမျိုး ၊ မာလိ အဆွေအမျိုး ၊ မုရိ အဆွေအမျိုး ၊ ကောရသိ အဆွေအမျိုး ပါသတည်း။ ကော ဟတ် နာ သားကား၊ အာမရံ တည်း။⁵⁹အာမရံ နာ မယား ကား၊ အဲ ဂုတုတု ပြည်၌ လေဝိ မယား ဘွားမြင် သော လေဝိ နာ သမီး ယော ခေဗက် တည်း။ ထိုမိန်းမသည် အာမရံ နာ မယားဖြစ်၍၊ အာရုန် ၊ မောရှေ ၊ နမ မိရိအံ တို့ကို ဘွားမြင် လေ၏။⁶⁰အာရုန် နာသား ကား၊ နာဒပ် ၊ အဘိဟု ၊ ဇလာဇာ ၊ ကုသမာ တည်း။⁶¹နာဒပ် နှင့် အဘိဟု တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထူးခြား သော မီး ကို ပူဇော် သောအခါ သေ ကြ၏။⁶²အသက် တလ လွန် ၍ စာရင်း ဝင် သော လေဝိ သား ယောက်ျား ပေါင်း ကား၊ နှစ်သောင်း သုံးထောင်ရှိ သတည်း။ သူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့်အတူ အမွေ မ ခံရ သောကြောင့် ၊ ရောနှော၍ စာရင်း မ ဝင်ကြ။⁶³ဤရွှေကား ၊ မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလာဇာ တို့သည်၊ မောဘ လွင်ပြင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက်၌ စာရင်း ယူသော ကုသရေ လ အမျိုးသား ပေတည်း။⁶⁴မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် တို့သည်၊ သိနာ တော ၌ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို စာရင်း ယူ၍၊ ထို စာရင်း၌ ဝင် သောသူ တယောက် မှ မပါ။⁶⁵အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည်တော ၌ အမှန် သေ ရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူပြီ။ ယေဖုနုနာ နာသား ကာလက် နှင့် နုနိ နာသား ယောရှု မှ တပါး ၊ အရင်းလူတယောက် မှ မကြွင်း မကျန်ရ။

27 ထိုအခါ ယောသပ် နာသား ၊ မနာရှေ အဆွေအမျိုး ၌ပါလျက်၊ မနာရှေ ၊ မာခိရ ၊ ဂိလဒ် ၊ ဟေဇေရ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇလောဖဒ် နာသမီး မာလာ ၊ နောအာ ၊ ဟောဂလာ ၊ မိလကာ ၊ တိရဇာ တို့သည် လာ ၍၊²ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါး နား၊ မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလာဇာ ၊ မင်း များ၊ ပရိသတ် များ အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ ရပ် လျက်၊³အကျွန်ုပ် တို့၏အဘ သည် တော ၌ သေ ပါ၏။ ထာဝရဘုရား တဘက် ၌ စုဝေး သော အပေါင်းအသင်း ၊ ကောရ နာအပေါင်းအသင်း ၌ မ ပါ။ မိမိ အပြစ် ကြောင့် သေ ပါ၏။ သူ ၌ သား ယောက်ျား မ ရှိ ပါ။⁴ထိုသို့ သား ယောက်ျားမ ရှိ သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့အဘ ၏ အမည် သည် အကျွန်ုပ်တို့အဆွေအမျိုး ၌ ပျောက် ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ် တို့အဘ ၏ ညီအစ်ကို တို့နှင့် အတူ ၊ အကျွန်ုပ် တို့အား အမွေ ပေး ပါဟု လျှောက် ကြ၏။⁵သူ တို့အမှု ကို မောရှေ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထား လေ၏။⁶ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ဇလောဖဒ် သမီး တို့၏ စကား သည် လျှောက်ပတ် ပေ၏။⁷အကယ်စင်စစ်သူ တို့အဘ ၏ ညီအစ်ကို တို့ နှင့်အတူ အမွေ ခံရသောအခွင့်ကို သူ တို့အား ပေး ရမည်။ သူ တို့ အဘ ၏အမွေ ဥစ္စာသည် သူ တို့လက်သို့ ရောက် စေရ မည်။⁸သင် သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ လူ သည် သား ယောက်ျားမ ရှိဘဲသေ လျှင် ၊ သူ ၏အမွေ ဥစ္စာကို သူ ၏သမီး လက်သို့ ရောက် စေရမည်။⁹သမီး မ ရှိလျှင် ၊ သူ ၏ အမွေ ဥစ္စာကို သူ ၏ ညီအစ်ကို တို့အား ပေး ရမည်။¹⁰ညီအစ်ကို မ ရှိလျှင် ၊ အမွေ ဥစ္စာကို ဘကြီး ဘထွေးတို့အား ပေး ရမည်။¹¹ဘကြီး ဘထွေးမ ရှိလျှင် ၊ သူ ၏အဆွေအမျိုး ၌ နီးစပ် ရင်း ခြာ သော ပေါက် ဘော် အား ပေး ၍ ၊ ထိုသူသည် ပိုင် ရမည်။ ဤရွှေကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာထား တော် မူသည် အတိုင်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၌ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ် စေဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။¹²တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ဤ အာဗရိမ် တောင် ပေါ်သို့ တက် လော့။ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ အား ငါပေး သော ပြည် ကို ကြည့်ရှု လော့။¹³သို့ပြီးမှ ၊ သင် ၏အစ်ကို အာရုန် သည် မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ သွားသကဲ့သို့ ၊ သင် သည်လည်း သွား ရမည်။¹⁴အကြောင်းမူကား၊ ပရိသတ် တို့သည် ဇိန တော ၊ ကဒေ ရှ အရပ်၊ မေရိဘာ စမ်းရေ အနား၌ ရုန်းရင်းခတ် ပြု ကြသောအခါ ၊ သင်တို့သည် ငါ့စကား ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍၊ သူ တို့ရှေ့မှာ ငါ့ ကို မရိုမသေ ပြုသော အပြစ်ရှိသည် ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁵မောရှေ က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် တို့သည် အထိန်း မ ရှိသော သိုး ကဲ့သို့ မ ဖြစ် မည် အကြောင်း ၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့၏ အသက် ဝိညာဉ် ကို အစိုးရတော်မူသောဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ဤပရိသတ် တို့ရှေ့၌ ထွက် ဝင် နိုင်သောသူ ၊ ပြင် သို့ ထုတ် ခြင်း၊ အတွင်း သို့ သွင်းခြင်းအမှုကို တတ်နိုင်သောသူ တစုံတယောက် ကို သူ တို့အပေါ် မှာ ခန့်ထား တော် မူပါစေသော ဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက် လေ၏။¹⁶¹⁷¹⁸ထာဝရဘုရား က

လည်း ၊ ဝိညာဉ် တော်ကို ရသော နန်း ၏သား ယောရှု ကို ခေါ်၍ ၊ သင် ၏လက် ကို သူ့ အပေါ်မှာ တင် လော့။¹⁹ ယစ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ရှေ့ ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ရှေ့၌ သူ့ကို ထား ၍ မှာ ခဲ့ လော့။²⁰ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ သူ၏ စကား ကို နားထောင် မည်အကြောင်း ၊ သင် ၏ ဘုန်း အသရေ အချို့ကို သူ့အပေါ်၌ တင် ထားလော့။²¹ ထိုသူသည်ယစ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ရှေ့မှာ ရပ် သောအခါ ၊ ယစ်ပုရောဟိတ် သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဥရိမ် စီရင် ဆုံးဖြတ်သော တရားအတိုင်း၊ သူ့အတွက် မေးမြန်း ရမည်။ သူ စီရင် သည်အတိုင်း ၊ သူ နှင့် အတူ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ထွက် ဝင် ရကြမည် ဟု ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း မောရှေ ပြု လျက်၊ ယောရှု ကို ခေါ်၍ ယစ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ရှေ့ ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ရှေ့၌ ထား ပြီးလျှင် ၊^{22,23} သူ့ အပေါ်မှာ လက် ကိုတင် ၍ မှာ ခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည်မောရှေ အားဖြင့် ပညတ် ထားတော်မူ၏။

28တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊² သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ ၏ပူဇော် သကု ကာ ကို၎င်း၊ ငါ့ အဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိစေခြင်းငှာမီး ဖြင့်ပြုသော ငါ ၏ အစာ အာဟာရကို၎င်း၊ အချိန်တန် မှ ငါ့ အား ပူဇော် ခြင်းငှာ သတိပြု ရကြမည်။³ တဖန် ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ နေ့ တိုင်းအစဉ်အ မြဲ မီးရှို့ ရာယစ်ဘို့၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် နှစ် ကောင်ကို ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပူဇော် ရမည်။⁴ နံနက်ယံ ၌ သိုး သငယ် တ ကောင်၊ ညဦးယံ ၌ တ ကောင် ကို ပူဇော် ရမည်။⁵ သံလွင်သီးကို ထောင်း ၍ရသော သံလွင်ဆီ သိုး လောယနှင့် ရော သော မုန့်ညက် တဩမဲကို လည်း ပူဇော်ရမည်။⁶ ဤရှေ့ကား၊ သိ နာ တောင် ပေါ်မှာ စီရင် တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ နှင့် မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အစဉ်အ မြဲ ပြု ရသောမီးရှို့ ရာယစ်ဖြစ်သတည်း။⁷ သိုးသငယ် တ ကောင် နှင့်အတူ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ စပျစ်ရည် သိုး လောယ ကို ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ထာဝရဘုရား အား သွန်းလောင်း ရမည်။⁸ အခြား သော သိုးသငယ် ကို ညဦးယံ ၌ ပူဇော် သောအခါ ၊ နံနက်ယံ ၌ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာပါသည်နည်းတူ ပါလျက်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွေးကြိုင် သောအနံ့ နှင့် ပြည့်စုံ၍ မီး ဖြင့်ပူဇော်သော ယစ်ကို ပြု ရမည်။⁹ နေ့ တိုင်း အစဉ်ပူဇော်သော မီးရှို့ ရာယစ်၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာမှတစ်ပါး ၊ ဥပုသ် နေ့ ရက်၌ အခါမလည် အပြစ် မပါ သော သိုးသငယ် နှစ် ကောင်ကို၎င်း၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပါလျက်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ဆီ ရော သောမုန့်ညက် နှစ် ဩ မဲကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။^{10,11} လဆန်း တရက်နေ့၌ ၊ အသက်ပျို သော နွားထီး နှစ် ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမလည် ၊ အပြစ် မ

ပါသော သိုး သငယ် ခုနစ် ကောင် တို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာယစ်ပြု၍ ပူဇော် ရမည်။¹² နွား တ ကောင်အဘို့၊ ဆီ ရော သော မုန့်ညက် သိုး ဩမဲ၊ သိုး တ ကောင်အဘို့၊ ဆီ ရော သော မုန့်ညက် နှစ် ဩမဲ၊¹³ သိုးသငယ် တ ကောင်အဘို့၊ ဆီ ရော သော မုန့်ညက် တ ဩ မဲစီ တည်းဟူသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ နှင့် တကွ၊ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပူဇော်၍ မီးရှို့ ရာ ယစ်ကို ပြု ရမည်။¹⁴ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ကား၊ နွား တကောင်နှင့် စပျစ်ရည်ခြောက် လော ယ၊ သိုး တ ကောင် နှင့် လေး လော ယ၊ သိုး သငယ် တ ကောင် နှင့် သိုး လော ယ ကို ပူဇော် ရမည်။ ထိုသို့ လ တိုင်း အစဉ်မပြတ် မီးရှို့ ရာ ယစ်ကို ပူဇော် ရမည်။¹⁵ နေ့ တိုင်း အစဉ်ပူဇော် သော မီးရှို့ ရာ ယစ်၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာမှတစ်ပါး ၊ အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ဘို့ ထာဝရဘုရား အား ဆိတ်သငယ် တ ကောင်ကိုလည်း ပူဇော် ရမည်။¹⁶ ပဌမ လ တဆယ် လေး ရက် နေ့၌ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပသခါ ပွဲ ဖြစ်၏။¹⁷ ၎င်း လ တဆယ် ငါး ရက် နေ့၌ ပွဲ ကိုခံရမည်။ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတဆေးမဲ့ မုန့်ကို စား ရကြမည်။¹⁸ ပဌမ နေ့ ၌ ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မ လုပ် ရ။¹⁹ ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့်ပြုသောယစ်တည်းဟူသော အသက်ပျို သော နွားထီး နှစ် ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုး သငယ် ခုနစ် ကောင်တို့ကို မီးရှို့ ရာယစ်ပြု၍ ပူဇော် ရမည်။²⁰ နွား တကောင်လျှင် ဆီ ရော သော မုန့်ညက် သိုး ဩမဲ၊ သိုး တကောင် လျှင် နှစ် ဩမဲ၊²¹ သိုးသငယ် ခုနစ် ကောင်စေ့အောင်၊ တ ကောင် လျှင် တ ဩမဲစီနှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြု ရမည်။²² အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြုအံ့သောငှာ ၊ အပြစ် ဖြေရာ ယစ်ဘို့ ဆိတ် တ ကောင် ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။²³ နေ့ ရက်အစဉ် နံနက် တိုင်းပူဇော်သော မီးရှို့ ရာ ယစ်မှတစ်ပါး ၊ ထို ယစ်များကို ထပ်၍ပူဇော် ရမည်။²⁴ ထိုသို့ အစဉ်အမြဲ ပူဇော် သောမီးရှို့ ရာယစ်၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ မှ တစ်ပါး ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး တနေ့ တနေ့လျှင် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ မွေးကြိုင် သော အနံ့ နှင့် မီး ဖြင့် ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ အစာ အာဟာရကို ပူဇော် ရမည်။²⁵ သတ္တမ နေ့ ၌ လည်း ၊ ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်းကို ပြု ရ မည်။ လောကီ အလုပ်ကို မ လုပ် ရ။²⁶ ထိုမှတစ်ပါး ၊ သိတင်း ခုနစ်သိတင်းစေ့ပြီးမှ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာအသစ် ကို ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ဆောင် ခဲ့သောနေ့၊ အဦး သီးသောအသီး နေ့ ရက်၌ ဓမ္မ စည်းဝေးခြင်းကို ပြု ရမည်။ လောကီ အလုပ်ကို မ လုပ် ရ။²⁷ ထာဝရဘုရား အဘို့ မွေးကြိုင် သောအနံ့ နှင့် မီးရှို့ ရာယစ် ဘို့ အသက်ပျို သော နွားထီး နှစ် ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါ မလည် သော သိုးသငယ် ခုနစ် ကောင်တို့ကို ပူဇော် ရမည်။²⁸ နွား တ ကောင်လျှင် ဆီ ရော သောမုန့်ညက် သိုး ဩမဲ၊ သိုး တ ကောင် လျှင် နှစ် ဩမဲ၊²⁹ သိုးသငယ် ခုနစ် ကောင်စေ့အောင်၊ တ ကောင် လျှင် တ ဩမဲစီနှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။³⁰ အပြစ် ဖြေ ခြင်းကို ပြုအံ့သောငှာ ၊ ဆိတ်သငယ် တ ကောင်ကိုလည်း ပူဇော် ရမည်။³¹ ထိုသို့ အစဉ် အ မြဲ ပူဇော် သော မီးရှို့ ရာ ယစ်၊ ဘောဇဉ်

ရ။³⁶ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရား ဘို့ မွေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် မီး ဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီး တ ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် ခုနစ် ကောင်ကို၎င်း၊³⁷ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်း အများအလိုက် ၊ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊³⁸ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ် ဘို့ ဆိတ် တ ကောင် ကို၎င်း၊ အစဉ် အ မြဲ ပြု သော မီးရှို့ရာ ယဇ် နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ မှ တ ပါး ၊ ထပ်၍ပူဇော် ရ မည်။³⁹ ထိုသို့ သစ္စာ ဂတိ ရှိ၍ ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာပူဇော်သက္ကာ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာ မှ တ ပါး၊ ချိန်းချက် သော ပွဲ တို့၌ ထာဝရဘုရား အား ထပ်၍ပူဇော် ရ မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။⁴⁰ ထိုသို့ မော ရှေ့ သည်၊ မိမိအား ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သမျှ တို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။

30 တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သော စကား ကို မော ရှေ့ သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့တွင် အမျိုးအနွယ် တို့၌ မင်း ဖြစ်သောသူတို့အား ဆင့်ဆို သည်ကား၊¹ လူ ယောက်ျားသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာ ဂတိ ပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် ၍ ကျိန်ဆို ခြင်း ကို ပြု သော်၎င်း၊ မိမိ ပြော သော စကား ကို မ ဖျက် ဘဲ၊ မိမိ နှုတ် ထွက် ရှိသည်အတိုင်း ပြု ရမည်။² မိန်းမ သည် အဘ အိမ် ၌ အသက် ငယ် စဉ် အခါ၊ ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဂတိ ပြု သော်၎င်း၊⁴ ထိုသစ္စာ စကား၊ ကိုယ် စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော စကားကို အဘ သည် ကြား လျက် တိတ်ဆိတ် စွာ နေလျှင် ထိုသစ္စာ စကားရှိသမျှ တို့နှင့် ကိုယ် စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော စကား ဟူသမျှ တို့သည် တည် ရကြ မည်။⁵ သို့မဟုတ် အဘ သည် ကြား သော နေ့ ၌ မြစ်တား လျှင်၊ ထိုသစ္စာ စကား မည် မျှ၊ ကိုယ် စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော စကား မည်မျှမ တည် ရ။ အဘ မြစ်တား သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား လွှတ် တော်မူမည်။⁶ မိန်းမသည် လင် ရှိ လျက်၊ သစ္စာဂတိ ပြု၍ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် ခြင်းငှာ နှုတ် မြွက် သောအခါ၊⁷ လင် သည် ကြား လျှင် ၎င်း၊ ကြား သောနေ့ ၌ တိတ်ဆိတ် စွာနေလျှင်၎င်း၊ ထိုသစ္စာ စကား၊ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော စကား တည် ရမည်။⁸ သို့မဟုတ် လင် သည် ကြား သော နေ့ ၌ မြစ်တား လျှင် ၊ ထိုသစ္စာ စကား၊ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော စကားကို လင်သည်ပယ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား လည်း လွှတ် တော်မူမည်။⁹ လင် သေသောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာ သော မိန်းမ သည် ကိုယ် စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော သစ္စာ ဂတိ အလုံးစုံ တို့သည် တည် ရကြမည်။¹⁰ လင် အိမ် ၌ ရှိစဉ်အခါ၊ သစ္စာ ဂတိပြု သော်၎င်း ၊ ကျိန်ဆို ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် သော်၎င်း၊¹¹ လင် သည် ကြား သော်လည်း မ မြစ်တား တိတ်ဆိတ် စွာနေလျှင် ၊ ထိုသစ္စာ ဂတိရှိသမျှ ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်

ခြင်း ရှိ သမျှ တို့သည် တည် ရကြ မည်။¹² သို့မဟုတ် လင် သည် ကြား သောနေ့ ၌ ရှင်းရှင်းပယ် ဘူးလျှင် ၊ သစ္စာ ဂတိနှင့်၎င်း ၊ စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင် ခြင်းနှင့်၎င်း ဆိုင်သော စကား မည်မျှမ တည် ရ။ လင် သည် ပယ် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား လည်း လွှတ် တော် မူ မည်။¹³ ခပ်သိမ်း သော သစ္စာ ဂတိ၊ မြိုးခြံ စွာကျင့် ခြင်းနှင့် ဆိုင် သမျှ သော အချည်အနှောင် ကျိန်ဆို ခြင်းတို့ကို၊ လင် သည် တည် စေပိုင်သောအခွင့်၊ ပယ် ပိုင်သော အခွင့်ရှိ၏။¹⁴ လင် သည် တနေ့ ထက်တနေ့တိတ်ဆိတ် စွာနေ လျှင် ၊ မယား ပြုသောသစ္စာ ဂတိရှိ သမျှ တို့နှင့် မယား ၌ ချည်နှောင် ခြင်း ရှိသမျှ တို့ကို တည် စေ၏။ ကြား သော နေ့ ၌ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ သောကြောင့် တည် စေ ပြီ။¹⁵ ထိုစကားကို ကြား သောနေ့နောက်မှ ၊ လင်သည် ပယ် အံ့သော ငှါပြုလျှင် ၊ မယား အပြစ် ကို ကိုယ်တိုင်ခံရ မည်။¹⁶ ဤရွှေ့ကား ၊ မယား နှင့်လင် စပ်ကြား ၌၎င်း၊ အဘ အိမ် မှာ အသက် နငယ်သော သမီး နှင့် အဘ စပ်ကြား ၌၎င်း၊ မောရှေ့ အားဖြင့်ထာဝရဘုရား ထား တော်မူသော ပညတ် တရားဖြစ်သတည်း။

31 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ မိချန် အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ပြစ်မှား သောအပြစ် အလျောက် ဣသရေလ အမျိုးသားဘက်၌ နေ၍ တရား စီရင်လော့။² သို့ပြီးမှ သင်သည် မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ သွားရမည်ဟု မောရှေ့ အား မိန့် တော်မူ၏။³ မောရှေ့ သည်လည်း လူ များတို့ကိုခေါ်၍၊ အချို့တို့သည် လက်နက် ကို ကိုင် လျက်၊ မိချန် အမျိုးသား တို့သို့ စစ် ချီ ၍ ထာဝရဘုရား ဘက်၌ တရား စီရင် စေ။⁴ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် တို့တွင် တ မျိုး တမျိုး ထဲက၊ လူ တထောင် စီ ရွေး၍ စစ်ချီ စေဟု စီရင်သည် အတိုင်း၊⁵ ဣသရေလ အမျိုးသားအထောင် အသောင်းတို့ တွင် တ မျိုး တမျိုး ထဲက၊ စစ်တိုက် လက်နက် ပါသောသူ တထောင် စီ၊ လူ ပေါင်း တသောင်း နှစ်ထောင်ကို အပ် ၍၊⁶ မောရှေ့ သည်ထိုသူ တို့ ကို၎င်း၊ သန်ရှင်း သော လက်နက် နှင့် တကွ ၊ မှုတ် ရာတံပိုး တို့ကို ကိုင် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ သား ဖိနဟတ် ကို၎င်းစစ် ချီ စေ၏။⁷ မောရှေ့ အား ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ထိုသူ တို့သည် မိချန် အမျိုးသား တို့ကို တိုက် ၍ လူ ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကိုသတ် ကြ၏။⁸ အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ တွင် ဧဝိ ၊ ရေကင် ၊ ဇုရ ၊ ဟုရ ၊ ရောဘ တည်းဟူသောမိချန် မင်းကြီး ငါး ပါး ပါ ကြ၏။ ဗောရ သား ဗာလမ် ကိုလည်း ထား နှင့် သတ် ကြ၏။⁹ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ မိချန် မိန်းမ များ၊ သူငယ် များတို့ကို လက်ရ သိမ်းယူ၍ ၊ သိုး ၊ ဆိတ်၊ နွား အစရှိသော ဥစ္စာ အလုံးစုံ တို့ကို လုယူ ကြ၏။¹⁰ မိချန်အမျိုးသားတို့ နေသောမြို့ရွာ ရှိသမျှ တို့ကို မီး ရှို့ ကြ၏။¹¹ ဘမ်းရသောလူ ၊ တိရစ္ဆာန် နှင့် တကွ၊ လက်ရ ဥစ္စာ အလုံးစုံ တို့ကို သိမ်း သွား၍ ၊¹² မောဘာ လွင်ပြင် ယော် အန် မြစ်နား ၊ ယေရိခေါ မြို့ တဘက်၌ တပ်ချ လျက်နေသောမော ရှေ့ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်

တို့ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။¹³ မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ မှစ၍ ပရိသတ် တို့၌ မင်း အပေါင်း တို့သည် ကြိုဆို ခြင်းငှာ တပ် ပြင် သို့ ထွက်သွား ကြ၏။¹⁴ မောရှေ သည် စစ်တိုက် ရာမှ ပြန်လာ သော တပ်မှူး များ၊ ဗိုလ် မင်း များ တို့ကို အမျက် ထွက်၍၊¹⁵ သင် တို့သည် မိန်းမ အပေါင်း တို့ကို အဘယ်ကြောင့်အသက်ရှင် စေကြ သနည်း။¹⁶ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ပေဂုရ ဘုရား အမှု ၌ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား စေခြင်းငှာ ၊ ဤမိန်းမတို့သည် ဗာလ မ် ပေးသောအကြံ ကို လိုက်၍ ပြုကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် ၌ ဘေး ရောက် လေ သည် တကား။¹⁷ ထို ကြောင့် ၊ သူငယ် ယောက်ျား အပေါင်း ကို၎င်း ၊ ယောက်ျား နှင့် ဆက်ဆံ ဘူး သော မိန်းမ အပေါင်း ကို၎င်း၊ သတ် ကြလော့။¹⁸ ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ ဘူးသော မိန်းမငယ် အပေါင်း တို့ကို၊ မိမိ တို့အဘို့ အသက် ချမ်းသာပေးကြလော့။¹⁹ သင် တို့သည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတပ် ပြင် မှာ နေ ရကြ မည်။ လူ ကို သတ် သော သူ၊ အသေကောင် ကို ထိ သော သူ အပေါင်း တို့ ကိုယ်ကို၎င်း၊ သိမ်းယူ သော သူ တို့ ကို၎င်း၊ တတိယ နေ့ ၊ သတ္တမ နေ့ ၌ စင်ကြယ် စေ ကြ လော့။²⁰ သင် တို့ အဝတ် နှင့် သားရေ တန်ဆာ ရှိသမျှ၊ ဆိတ်မွေး ဖြင့် ရက်သောအရာ ၊ သစ်သား ဖြင့် လုပ်သော အရာ ရှိသမျှ တို့ ကို စင်ကြယ် စေ ကြ လော့ဟု မှာထား လေ၏။²¹ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ သည်လည်း ၊ စစ်တိုက် သွား သော စစ်သူရဲ တို့ကိုခေါ်၍၊ မောရှေ ၌ ထာဝရဘုရား ထား တော်မူသော ပညတ် တရား ဟူမူကား၊²² ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေးဝါ ၊ သံ ၊ ကြေးဖြူ ၊ ခဲ အစရှိသော၊²³ မီး ကိုခံနိုင် သော အရာ ရှိသမျှ တို့ ကို မီး အလယ် ၌ သွား စေ သဖြင့် စင်ကြယ် စေရမည်။ သို့ရာတွင် စင်ကြယ် စေသောရေ ဖြင့် လည်း စင်ကြယ် စေရမည်။ မီး မ ခံနိုင် သော အရာရှိသမျှ တို့ ကို ရေ အလယ် ၌ သွား စေရမည်။²⁴ သတ္တမ နေ့ ၌ မိမိ အဝတ် ကို လျှော် ပြီးမှ ၊ စင်ကြယ် ခြင်းရှိ၍ ၊ တပ် ထဲသို့ ဝင် ရကြမည်ဟု မှာထား လေ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧ လာ ဇာ ၊²⁶ ပရိသတ် အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့သည်၊ ယခု လက်ရ သိမ်းယူ ခဲ့သော ဥစ္စာ၊ လူ ၊ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို ယူ ၍ ၊²⁷ ထက်ဝက် ခွဲပြီးလျှင် တဝက်ကို စစ်မှုထမ်း ၍ အ တိုက် သွားသောသူတို့ အား၎င်း၊ တဝက်ကို ပရိသတ် အပေါင်း တို့ အား၎င်း ပေး ဝေ လော့။²⁸ စစ်တိုက် သွား သော စစ်သူရဲ တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား အား ပေး ရသော အခွန် ကို ခွဲ ၍ ၍ ၊ နွား ၊ မြည်း ၊ သိုး အကောင် ငါး ရာ တွင် တ ကောင် ကို ကောက်ယူ ပြီး လျှင်၊²⁹ သူ တို့ ခံ ရ သော ထက်ဝက် အ ဘို့ ထဲ က နှုတ်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီမြောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြု ဘို့ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧ လာ ဇာ အား ပေး ရမည်။³⁰ ကုသရေလ အမျိုးသား ခံ ရသော ထက်ဝက် အဘို့ထဲက လည်း လူ ၊ နွား ၊ မြည်း ၊ သိုး အစရှိသော တိရစ္ဆာန် မျိုး အကောင်ငါးဆယ် တို့တွင် တ ကောင်ကို ကောက်ယူ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော်ကို စောင့် သော လေဝိ သားတို့အား ပေး ရ မည် ဟု၊³¹ မော ရှေ အား ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ

သည် အတိုင်း ၊ မော ရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧ လာ ဇာ တို့ သည် ပြု လေ၏။³² စစ်သူရဲ တို့သည် လက်ရ သိမ်းယူ ခဲ့၍ ကျန်ကြွင်း သော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ သိုး ခြောက်သိန်း ခုနစ်သောင်း ငါးထောင် ၊³³ နွား ခုနစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊³⁴ မြည်း ခြောက်သောင်း တထောင်၊³⁵ ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ ဘူးသောမိန်းမ သုံးသောင်း ခုနစ်ထောင် ရှိသတည်း။³⁶ စစ်တိုက် သွား သောသူတို့ ခံရသောထက်ဝက် အဘို့ ကား၊ သိုး သုံးသိန်း သုံးသောင်း ခုနစ်ထောင် ငါးရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊³⁷ ထာဝရဘုရား ခံ ရသော အခွန် ကား၊ သိုး ခြောက် ရာ ခုနစ်ဆယ် ငါးကောင်တည်း။³⁸ နွား သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံ ရသော အခွန် ကား၊ နွား ခုနစ်ဆယ် ခုနစ် ကောင် တည်း။³⁹ မြည်း သုံးသောင်း ငါးရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံ ရသော အခွန် ကား၊ မြည်းခြောက်ဆယ် တ ကောင်တည်း။⁴⁰ လူ တ သောင်း ခြောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန် ကား၊ လူ သုံးဆယ် နှစ် ယောက် တည်း။⁴¹ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ မော ရှေ သည် ရှေ့တော်၌ ချီမြောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြု ဘို့ရာ အခွန် ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧ လာ ဇာ အား အပ် ပေး လေ၏။⁴² တဖန် စစ်တိုက် သော သူ တို့လက်မှ မောရှေ ယူ ၍၊ ကုသရေလ အမျိုးသား၊⁴³ ပရိသတ် တို့ ခံရသောထက်ဝက် အ ဘို့ ကား၊ သိုး သုံး သိန်း သုံး သောင်း ခုနစ် ထောင် ငါးရာ၊⁴⁴ နွား သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်၊⁴⁵ မြည်း သုံးသောင်း ငါးရာ၊⁴⁶ လူ တ သောင်း ခြောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊⁴⁷ ကုသရေလ အမျိုးသား ခံ ရသောထက်ဝက် အဘို့ လူ ၊ တိရစ္ဆာန် အကောင်ငါးဆယ် တို့တွင် တ ကောင်ကို မော ရှေ ကောက်ယူ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော် ကို စောင့် သော လေဝိ သားတို့အား ပေး ၍၊ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူ၏။⁴⁸ လူ တ ရာ ၊ တ ထောင် ကို အုပ်သော တပ်မှူး များ၊ ဗိုလ် များတို့သည်လည်း ၊ မောရှေ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၍၊⁴⁹ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် အုပ် သော စစ်သူရဲ တို့ ကို စာရင်း ယူပြန်၍၊ လူ တ ယောက် မျှ မ လျော့ ပါ။⁵⁰ ထို ကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အသက် အဘို့ကို ဖြေ ဘို့ ရာ လူ အသီးအသီးရ သော ရွှေ တန်ဆာ ၊ လည်ဆွဲ ၊ လက်ကောက် ၊ လက်စွပ် ၊ နားတောင်း ၊ နှာခေါင်းဆွဲ ဘူး တို့ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် လျက် ဆောင် ခဲ့ ပါပြီဟု လျှောက် ဆိုလျှင်၊⁵¹ မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧ လာ ဇာ တို့သည်၊ ထိုရွှေ တည်း ဟူသော လုပ် ပြီး သော တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို ခံယူ ကြ၏။⁵² ထိုသို့ စစ်သူရဲ အသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့ အ ဘို့ သိမ်းယူ ၍၊⁵³ တပ်မှူး များ၊ ဗိုလ် များတို့သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် သော ရွှေ ချိန်ပေါင်း ကား၊ တရာ ခြောက် ဆယ် ခုနစ်ပိဿာ နှင့် အကျပ် ငါးဆယ်ရှိသတည်း။⁵⁴ တပ်မှူး များ၊ ဗိုလ်များ ပူဇော်သောရွှေ ကို မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ တို့သည်ယူ ၍၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ထာဝရဘုရား အောက်မေ့ တော်မူဘို့ရာ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာတဲ တော်၌ သွင်းထား ကြ၏။

32 ရှုဗင် အမျိုးသား နှင့် ဂဒ် အမျိုးသား တို့သည် အလွန် များပြားသော တိရစ္ဆာန် တို့နှင့် ကြွယ်ဝ သည်ဖြစ်၍၊ ယာဇာ ပြည် ၊ ဂိလဒ် ပြည် တို့၌ တိရစ္ဆာန် ကျက်စား စရာ ဘို့ ကောင်း သည်ကို မြင် ကြလျှင် ၊ ²မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ အစရှိ သော ပရိသတ် တို့တွင် မင်း များတို့ထံသို့ လာ ၍ ၊ ³အတရတ် ၊ ဒိဘုန် ၊ ယာဇာ ၊ နိမရ ၊ ဟေရုဘုန် ၊ ဧလာလေ ၊ ရှေဘံ ၊ နေဗော ၊ ဗောန တည်းဟူသော၊ ⁴ဣသရေလ ပရိသတ် ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား လုပ်ကြံ တော်မူသော ဤပြည် သည် တိရစ္ဆာန် နှင့် တော်လျော် ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၌ လည်း တိရစ္ဆာန် များပြားပါ၏။ ⁵သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရ လျှင် ၊ ဤ ပြည် ကို ကိုယ်တော် ကျွန် တို့အား အပိုင်ပေး တော်မူ ပါ။ ကျွန်တော် တို့ကို ယော်ဒန် မြစ် တဘက် သို့ ပို့ဆောင် တော်မူ ပါနှင့်ဟု လျှောက် ကြ၏။ ⁶မောရှေ ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ဤ အရပ်၌ နေရစ် ၍၊ သင် တို့ညီအစ်ကို များတို့သည် စစ်တိုက် သွား ရမည်လော။ ⁷ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် သို့ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မကူး မသွားမည် အကြောင်း၊ သူတို့စိတ် ကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက် ကြသနည်း။ ⁸ပြည် တော်ကို ကြည့်ရှု စေ ခြင်းငှါ ၊ သင် တို့အဘ တို့ကို ကာဒေရှုဗာ နာ အရပ် က ငါ စေလွှတ် သောအခါ ထိုသို့ ပြု ကြ၏။ ⁹ရှေ့ကောလ ချောင်း သို့ သွား ၍ ပြည် တော် ကို ကြည့် မြင် ပြီး မှ ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ သော ပြည် သို့ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မ သွား မည်အကြောင်း သူတို့စိတ် ကို ဖျက် ကြ၏။ ¹⁰ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် တော် ထွက် လျက်၊ အကယ်စင်စစ် အာ မြ ဟံ ၊ ဣဇာတ် ၊ ယာကုပ် တို့ အား ငါ ကျိန်ဆို ၍ ပေး သော ပြည် ကို၊ အဲဂုတု တု ပြည်မှ ထွက်လာ သော သူတို့တွင် ကေနက် အမျိုး ယေဖုန နာ ၊ နာဇာရဲ ၊ နာဇာရဲ နှင့် နန် ၊ နာဇာရဲ ယောရှု မှတပါး ၊ အဘယ်သူ မျှ ငါ နောက်သို့ လုံးလုံး မ လိုက်သောကြောင့် ၊ အသက် နှစ်ဆယ် လွန် သော သူ တစ်စုံ တယောက် မျှ မ မြင် ရ။ ထို သူ နှစ် ယောက် သာ ထာဝရဘုရား နောက်သို့ လုံးလုံးလိုက်ကြ ပြီဟု ကျိန်ဆို တော်မူ၏။ ¹¹¹²¹³ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆိုး သောအမှု ကို ပြု သောလူအပေါင်း တို့သည် မ ပျက်စီး မှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အမျက် ထွက် ၍ အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံးတော ၌ လှည့်လည် စေ တော်မူ၏။ ¹⁴ယခုမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ကို သာ၍ ပြင်းစွာ အမျက် တော် ထွက် စေ မည် အကြောင်း၊ သာ၍ ဆိုး သော သူ တည်းဟူသော သင်တို့သည် သင် တို့အဘ များ ကိုယ်စား ပေါ်ထ ကြပြီတကား။ ¹⁵သင်တို့သည် နောက် တော်သို့မလိုက်ဘဲ လွဲသွား ကြလျှင် ၊ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို တော ၌ စွန့်ပစ် တော်မူသဖြင့် ၊ သင်တို့သည် ဤ လူမျိုး အပေါင်း ကို ဖျက်ဆီး ကြ လိမ့်မည်ဟု ဂဒ် အမျိုးသား ၊ ရှုဗင် အမျိုးသား တို့ အား ပြန်ပြော ၍၏။ ¹⁶ထိုသူတို့သည်၊ အနီးအပါးသို့ချဉ်းကပ် ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည်

ကျွန်တော် တို့ တိရစ္ဆာန် များ အဘို့ ဤ အရပ်၌ သိုး ခြံ တို့ကိုငင်း ၊ ကျွန်တော် တို့ သူငယ် များ အဘို့ မြို့ တို့ကိုငင်း တည် ပါ မည်။ ¹⁷သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သူ တို့ နေရာ အရပ်သို့ မ ပို့ မဆောင်မှီတိုင်အောင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် လက်နက် ကိုင်လျက် သူ တို့ရှေ့မှာ သွား ပါမည်။ ဤပြည် ၌ ကျန်ကြွင်း သေးသော လူ တို့ကြောင့် ကျွန်တော် တို့သူငယ် များသည် ခိုင်ခံ့ သော မြို့၌ နေ ရပါမည်။ ¹⁸ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် အမွေ ခံရ သောမြေကို မ ဝင်စား မှီတိုင်အောင်ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ် အိမ် သို့ မ ပြန် မ လာ ပါ။ ¹⁹ကျွန်တော်တို့သည် ယော်ဒန် မြစ် တဘက် ၌ သူ တို့ နှင့် အတူ အမွေ ကို မ တောင်း မ ခံ ပါ။ ကျွန်တော် တို့ အမွေ ခံ ရာ မြေသည် ယော်ဒန် မြစ် အရှေ့ဘက်၌ ကျပါသည်ဟု လျှောက် ပြန်ကြ၏။ ²⁰မောရှေ ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လက်နက် ကိုင်လျက် စစ်တိုက် သွားလျှင် ၎င်း၊ ²¹ထာဝရဘုရား သည် ရန်သူ တို့ကို ရှေ့ တော်မှ နှင်ထုတ် ၍ ထို ပြည် ကို အောင် တော် မ မှီ တိုင်အောင်၊ ²²သင် တို့ ရှိ သမျှ သည် လက်နက် ကိုင် လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်သို့ ကူး သွားလျှင် ၎င်း၊ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား ရှေ့၊ ဣသရေလ အမျိုးသားရှေ့၌အပြစ် ကင်းလွတ်လျက်၊ ဤ ပြည် သို့ ပြန်လာ ၍ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် အမွေ ခံရ ကြမည်။ ²³ထိုသို့မ ပြု လျှင် မူကား ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ခြင်းရှိသည် အတိုင်း ၊ ထိုအပြစ် သည် သင် တို့ကို လိုက် ၍ မှီလိမ့်မည်။ ²⁴သူငယ် များအဘို့ မြို့ တို့ကိုငင်း ၊ သိုး များအဘို့ သိုးခြံ တို့ကိုငင်း ၊ တည် လုပ် ကြလော့။ ယခုပြော သမျှ အတိုင်း ပြု ကြလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ²⁵ဂဒ် အမျိုးသား နှင့် ရှုဗင် အမျိုး တို့က၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် သခင် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ပြု ပါမည်။ ²⁶ကျွန်တော် တို့ မယား သား သူငယ် များနှင့် သိုး နွား အလုံးစုံ တို့သည် ဤ အရပ်၊ ဂိလဒ် မြို့ တို့၌ နေရစ် ရပါမည်။ ²⁷ကိုယ်တော် ကျွန် အပေါင်း တို့ မူကား ၊ သခင် မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ လက်နက် ကိုင် လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စစ်တိုက် ခြင်း ငှါ ကူး သွား ပါ မည် ဟု လျှောက်ထား ကြ၏။ ²⁸ထို အမှု ကြောင့်၊ မောရှေ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ၊ နန် ၊ နာဇာရဲ ယောရှု အစ ရှိ သော ဣသရေလ အမျိုးသား အဆွေအမျိုး သူကြီး များ တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ²⁹ဂဒ် အမျိုးသား နှင့် ရှုဗင် အမျိုးသား တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်း ငှါ အသီးအသီး လက်နက် ကိုင် လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သင် တို့နှင့် အတူ ယော်ဒန် မြစ်တဘက် သို့ ကူး သွား၍၊ သင်တို့သည် ထိုပြည် ကို အောင် ပြီး လျှင် ၊ ထို အမျိုးသား တို့အား ဂိလဒ် ပြည် ကို အပိုင် ပေး ရကြ မည်။ ³⁰သို့မဟုတ် သူ တို့သည် လက်နက် ကိုင် လျက် သင် တို့နှင့် အတူ မ ကူး မသွားလျှင် ၊ ခါနာန် ပြည် ၌ သင် တို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ရာ မြေကို ခံယူ ရကြမည်ဟု မှာထား လေ၏။ ³¹ဂဒ် အမျိုးသား နှင့် ရှုဗင် အမျိုးသား တို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် ကျွန်

တို့အား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ကျွန်တော်တို့သည် ပြုကြပါမည်။³² ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၌ အမွေခံရပါမည်အကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခါနာန်ပြည်သို့ ကူးသွားပါမည် ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။³³ ထိုအခါ မောရှေ့သည် အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှ၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှသောနယ်မြေ မြို့ရွာတို့ကို ဂဒ်အမျိုးသား ၊ ရုဗင်အမျိုးသား ၊ ယောသပ်၏သား မနာရှေမှ ဆင်းသက်သော မနာရှေအမျိုးသား တဝက်၌ အပ်ပေးလေ၏။³⁴ ဂဒ်အမျိုးသား တို့သည် ဒိဗုန် ၊ အတရုတ် ၊ အာရော် ၊³⁵ အာတရုတ် ၊ ရှောဖန်၊ ယာဇာ ၊ ယုမုဘောဟ ၊³⁶ ဗက်နိုမရာ ၊ ဗေသာရန် မြို့များကို၎င်း ၊ သိုးခြံများကို၎င်းတည်လုပ်ကြ၏။³⁷ ရုဗင်အမျိုးသား တို့သည် ဟေရှာဘုန် ၊ ဇလာလေ ၊ ကိရယသိမ်၊³⁸ နေဗော ၊ ဗာလမောန ၊ ရှိဗမ မြို့များကို အသစ်သောအမည်ဖြင့် သမုတ်၍ တည်ကြ၏။³⁹ မနာရှေမှ ဆင်းသက်သော မာခိရအမျိုးသား တို့သည်၊ ဂိလဒ်မြို့သို့ သွား၍ သိမ်းယူပြီးလျှင် ၊ အရင်မြို့သား အာမောရီ လူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။⁴⁰ မောရှေ့သည် ဂိလဒ်မြို့ကို မနာရှေ၏သား မာခိရအမျိုးသားတို့အား ပေး၍ သူတို့သည် နေကြ၏။⁴¹ မနာရှေအမျိုးသား ယာဏုရသည်လည်း သွား၍ ဂိလဒ်ရွာများကို သိမ်းယူပြီးမှ ၊ ဟာဂုတ် ယာဏုရအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။⁴² နောဗာသည်လည်း သွား၍ ကေနတ်မြို့ရွာတို့ကို သိမ်းယူပြီးမှ ၊ မိမိအမည်ဖြင့် နောဗာမြို့ဟု သမုတ်လေ၏။

33 မောရှေ့နှင့် အာရုန်စီရင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ကုသရေလအမျိုးသား အလုံးအရင်း တို့သည် ခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာများကို၊² ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း မောရှေ့မှတ်သား၍ ၊ ထိုခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာပါသော စာရင်းဟူမူကား၊³ ပဌမလတဆယ် ငါးရက်နေ့၌ ရာမသက်မြို့မှ ထွက်လာကြ၏။ ပသခါပွဲကို ခံပြီးသောနောက်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ကုသရေလအမျိုးသား တို့သည် အဲဂုတ္တုလူအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ဝါကြွားသောအခြင်းအရာနှင့် ထွက်လာကြ၏။⁴ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားအား ဖန်တီးတော်မူသော သားဦးအပေါင်း တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ရကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားများကိုလည်း ၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်တော်မူ၏။⁵ ကုသရေလအမျိုးသား တို့သည် ရာမသက်မြို့မှ ပြောင်း၍ သုကုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။⁶ သုကုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ တောစပ်နား ၊ ဧသံမြို့၌ စားခန်းချကြ၏။⁷ ဧသံမြို့မှ ပြောင်း၍ ဗာလဖေဖန်မြို့ရှေ့မှာ ရှိသော ပိဟာဟိရုတ်မြို့သို့ တဖန်လည်၍ မိဂဒေါလမြို့ရှေ့၌ စားခန်းချကြ၏။⁸ ပိဟာဟိရုတ်မြို့မှ ပြောင်း၍ ပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွားသဖြင့် ဧသံတောသို့ ရောက်၍ ၊ ထိုတောထဲ၌ သုံးရက်ခရီးသွားပြီးလျှင် ၊ မာရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။⁹ မာရအရပ်မှ ပြောင်း၍ ရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်းနှင့် စွန်ပလွံပင် ခုနစ်ဆယ်ရှိသော ဇလိမ်ရွာသို့

ရောက်၍ စားခန်းချကြ၏။¹⁰ ဇလိမ်ရွာမှ ပြောင်း၍ ဧဒုံပင်လယ်နားမှာ စားခန်းချကြ၏။¹¹ ဧဒုံပင်လယ်မှ ပြောင်း၍ သိန်တော၌ စားခန်းချကြ၏။¹² သိန်တောမှ ပြောင်း၍ ဒေါဖကာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။¹³ ဒေါဖကာအရပ်မှ ပြောင်း၍ အာလုရှအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။¹⁴ အာလုရှအရပ်မှ ပြောင်း၍ လူများသောက်စရာရေမရှိသော ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။¹⁵ ရေဖိဒိမ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ သိနာတော၌ စားခန်းချကြ၏။¹⁶ သိနာတောမှ ပြောင်း၍ ကိဗြုတ်ဟတုတဝါအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။¹⁷ ကိဗြုတ်ဟတုတဝါအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟာဇရုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။¹⁸ ဟာဇရုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ရိသမအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။¹⁹ ရိသမအရပ်မှ ပြောင်း၍ ရိမုမုန်ဖါရက်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁰ ရိမုမုန်ဖါရက်အရပ်မှ ပြောင်း၍ လိဗနရွာ၌ စားခန်းချကြ၏။²¹ လိဗနရွာမှ ပြောင်း၍ ရိသမအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²² ရိသမအရပ်မှ ပြောင်း၍ ကေဟလာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²³ ကေဟလာသအရပ်မှ ပြောင်း၍ ရှာဖါတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁴ ရှာဖါတောင်မှ ပြောင်း၍ ဟာရဒအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁵ ဟာရဒအရပ်မှ ပြောင်း၍ မကုကလုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁶ မကုကလုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ တာဟတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁷ တာဟတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ တာရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁸ တာရအရပ်မှ ပြောင်း၍ မိသကာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။²⁹ မိသကာအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟာရှမောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³⁰ ဟာရှမောနအရပ်မှ ပြောင်း၍ မောသရုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³¹ မောသရုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဗီယာကန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³² ဗီယာကန်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³³ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ယုပုဘာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³⁴ ယုပုဘာသအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဧဗြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³⁵ ဧဗြောနအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဧဇယုန်ဂါဗာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³⁶ ဧဇယုန်ဂါဗာအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဇိနတော ၊ ကာဒေရှအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။³⁷ ကာဒေရှအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဧဒုံပြည်အနားမှာ ဟောရတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။³⁸ ကုသရေလအမျိုးသား တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောနောက်၊ သက္ကရာဇ်လေးဆယ် ၊ ပဉ္စမလပဌမနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည်တိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်သို့ တက်၍ အနိစ္စရောက်လေ၏။³⁹ အာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်မှာ အနိစ္စရောက်သောအခါ ၊ အသက်တရာနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသတည်း။⁴⁰ ခါနာန်ပြည်တောင်ပိုင်း၌ နေသောခါနန်ရှင်ဘုရင် အာရဒ်သည် ကုသရေလအမျိုးသားရောက်ကြောင်းကို ကြားလေ၏။⁴¹ သူတို့သည် ဟောရတောင်မှ ပြောင်း၍ ၊ ဇာလမောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။⁴² ဇာလမောနအရပ်မှ ပြောင်း၍ ပုနန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။⁴³ ပုနန်အရပ်မှ ပြောင်း

၍ သြဗုတ် အရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။⁴⁴ သြဗုတ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ ကုဇာဗာရိမ် အရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။⁴⁵ ကုဇာဗာရိမ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဒိဗုန် ဂဒ် အရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။⁴⁶ ဒိဗုန် ဂဒ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ အာလမုန်ဒိဗလသိမ် အရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။⁴⁷ အာလမုန်ဒိဗလသိမ် အရပ်မှ ပြောင်း၍ နေဗော တောင်ရှေ့တွင် အာဗရိမ် တောင်ရိုး ၌ စားခန်းချ ကြ၏။⁴⁸ အာဗရိမ် တောင်ရိုး မှ ပြောင်း၍ မောဘ လွင်ပြင်၊ ယော်ဒန် မြစ်နား၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက်၌ စားခန်းချ ကြ၏။⁴⁹ ထိုသို့ မောဘ လွင်ပြင်၊ ယော်ဒန် မြစ်နားမှာ ဗက်ယေ ရှိမုတ် မြို့မှ အာဗေလရှိတုတိမ် မြို့တိုင်အောင် စားခန်းချ ကြ၏။⁵⁰ မောဘ လွင်ပြင်၊ ယော်ဒန် မြစ်နား၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ့ ကို ခေါ်၍၊⁵¹ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူး၍ ခါနာန် ပြည် သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊⁵² ထိုပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ကို နှင်ထုတ် ရကြမည်။ သူ တို့ရေး သော အရုပ်၊ သွန်း သော ရုပ်တု ဆင်းတု ရှိသမျှ တို့ကို ဖျက် ရကြမည်။ သူ တို့လုပ်သော ကုန်း ရှိသမျှ တို့ကို ဖြိုချ ရကြမည်။⁵³ ထိုပြည် ကို သင် တို့အား ငါအပိုင် ပေး သောကြောင့် ၊ ထိုပြည်သားတို့ကို နှင်ထုတ်၍ သင်တို့ကိုယ်တိုင်နေ ရကြမည်။⁵⁴ သင် တို့အဆွေအမျိုး တို့အား စာရေးတံချ ၍ ထိုမြေ ကို ဝေ ရမည်။ လူများ လျှင်များ သောမြေ၊ လူနည်း လျှင် နည်း သောမြေကို ပေးရမည်။ အသီးအသီးတို့သည် စာရေးတံ ကျ သည်အတိုင်း၊ ဘိုးဘ အမျိုးအနွယ် အလိုက် အမွေ ခံ ရကြမည်။⁵⁵ သင်တို့သည် ထိုပြည်သူ ပြည်သားတို့ကို အကုန်အစင် မ နှင်ထုတ် လျှင် ၊ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့ သည် သင် တို့မျက်စိ ၌ အပ် ဖျားကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သင် တို့နံ့ဘေး ၌ ဆူး ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၍၊ သင် တို့နေ သောပြည် မှာ သင် တို့ကို နှောင့်ရှက် ကြလိမ့်မည်။⁵⁶ ထိုမှတစ်ပါး ၊ သူ တို့အား ငါကြံစည် သည်အတိုင်း သင် တို့ကို ငါပြု မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

34 တဖန် မောရှေ့ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရ မည်မှာ၊² သင် တို့သည် ခါနာန် ပြည် သို့ ရောက် ကြသောအခါ ၊ သင်တို့အမွေ ခံရ သော ခါနာန် ပြည်နယ် အပိုင်းအခြား ဟူမူကား၊³ တောင် မျက်နှာ တွင် ဇိန တောင် မှ ဧဒုံ ပြည် အနား ၌ ရှောက်လျှင်၊ သောဒုံ အိုင် အရှေ့ စွန်းသည် တောင်ဘက်အပိုင်းအခြား ဖြစ် ရမည်။⁴ တောင် ဘက်အပိုင်းအခြား သည် တောင် မျက်နှာမှလည် ၍၊ အာကရဗုဗိမ် ကုန်း ကို ရှောက် လျက် ဇိန ရွာသို့ ရောက်ရမည်။ ထိုရွာကပြန်၍ ကာဒေရှာဗာန ရွာ၊ ဟာဇရ ဒုဒါ ရွာ၊ အာဇမုန် ရွာကိုရှောက် သဖြင့် ၊⁵ အာဇမုန် ရွာမှ ပြန် ၍ အဲဂုတ္တုတု ချောင်း ကို လိုက် လျက် ပင်လယ် ၌ ဆုံး ရမည်။⁶ အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ် ကြီး သည် အနောက် အပိုင်းအခြား ဖြစ် ရမည်။⁷ မြောက် ဘက်အပိုင်းအခြား သည် ကြီး သော ပင်လယ် က ထွက်၍

ဟောရ တောင် ကို ရှေ့ရှု သွားပြီးလျှင်၊⁸ ထိုတောင် မှ ဟာမတ် လမ်း ၀၊ ဇေဒဒ် ရွာ၊⁹ ဇိဖြုန် ရွာကို ရှောက် ၍ ဟာဇရေန် ရွာ၌ ဆုံး ရမည်။¹⁰ အရှေ့ အပိုင်းအခြား သည် ဟာဇရေန် ရွာမှ ထွက်၍ ရှေ့ဖံ ရွာသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊¹¹ အကူန ရွာအရှေ့၌ ရောက်၍ ရိဗလ ရွာသို့ သွား ရမည်။ ထိုရွာမှထွက်၍ ဂ်နဲသရက် အိုင် အရှေ့ ကမ်းကို ရှောက် သဖြင့်၊¹² ယော်ဒန် မြစ်ကို လိုက်၍ သောဒုံ အိုင် ၌ ဆုံး ရမည်။ ဤရွှေ့ကား ၊ သင်တို့အမွေခံရသောပြည်နယ် အပိုင်းအခြား ဖြစ် သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ မောရှေ့ ကလည်း ၊ ဤရွှေ့ကား ၊ သင်တို့သည် စာရေးတံ ချ၍ အမွေ ခံရသောပြည်၊ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူသည် အတိုင်း ၊ အမျိုး ကိုး မျိုးနှင့် အမျိုး တဝက် ၌ ဝေ ပေး ရသော ပြည် ဖြစ် သတည်း။¹⁴ ရှုဗင် အမျိုးသား ၊ ဂဒ် အမျိုးသား ၊ မနာရှေ့ အမျိုးသား တဝက် တည်းဟူသောအမျိုး နှစ်မျိုးနှင့် တဝက် တို့ သည် မိမိ တို့အမွေ ခံ သော မြေကို ယော်ဒန် မြစ် အရှေ့ ၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက်၊ နေ ထွက် ရာ ဘက်၌ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး အလိုက် ခံရ ကြပြီဟု ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား မှာထား လေ၏။¹⁵¹⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ့ အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊¹⁷ အမျိုးသား တ မျိုးလျှင် မင်း တ ပါးစီရွေး ၍ ၊ ထိုမင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ ၊ နန် ဇာသား ယောရှု တို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊¹⁸ ခါနာန်ပြည် ကို ဝေ၍ သင် တို့အား အမွေ ပေး ရကြမည်။¹⁹ ရွေးရသောမင်း တို့၏အမည် ကား၊ ယုဒ အမျိုးသား ထဲက ယေဖုနုနာ သား ကာလက်။²⁰ ရှိမောင် အမျိုးသား ထဲက အမိဟုဒ် သား ရှေ့မွေလ။²¹ ဗ်ယာမိန် အမျိုး ထဲက ခိသလုန် သား ဧလိဒဒ်။²² ဒန် အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ ယောဂလိ သား ဗုကုကိ။²³ ယောသပ် သား တို့တွင် မနာရှေ့ အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ ဧဖုဒ် သား ဟံယေလ။²⁴ ဖေရိမ် အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ ရှိဖတန် သား ကေမွေလ။²⁵ ဇာဗုလုန် အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ ပါနက် သား ဧလိဇဖန်။²⁶ ကုသခါ အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ အဇဇန် သား ပါလတေလ။²⁷ အာရှာ အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ ရှေ့လောမိ သား အဘိဟုဒ်။²⁸ နဿလိ အမျိုး ကို အုပ်စိုး သောသူ၊ အမိဟုဒ် သား ပေဒဟေလ တည်း။²⁹ ဤ သူတို့သည် ခါနာန် ပြည် ၌ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား အမွေ မြေကို ဝေပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား ခန့်ထား တော်မူသောသူ ဖြစ် ကြသတည်း။

35 မောဘ လွင်ပြင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ၊ ယေရိခေါ မြို့တဘက် ၌ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ့ ကို ခေါ်တော်မူ ၍၊² သင်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သူတို့သည် အမွေခံ သောမြေ၌ လေဝိ သားတို့နေ စရာဘို့ မြို့တို့ကို၎င်း၊ မြို့ပတ်လည် နယ် တို့ကို၎င်း၊ ပေး ရကြမည်။³ ထိုမြို့တို့သည် လေဝိသားနေ စရာဘို့ ဖြစ်၍၊ မြို့ပတ်လည်နယ် တို့၌ သိုး နွား အစရှိသော တိရစ္ဆာန် များနှင့် ဥစ္စာ များကို ထား ရမည်။⁴ လေဝိ သားတို့အား ပေး သော မြို့နယ် တို့ကို မြို့ ပြင် ပတ်လည် ၌ အတောင် တ ထောင် ကျယ်

စေရမည်။⁵ မြို့ပြင် ၊ အရှေ့ ၊ အနောက် ၊ တောင် ၊ မြောက် အရပ်
 လေးမျက်နှာ၌ နှစ်ထောင် စီ တိုင်းထွာ ၍၊ ထို မြေ အလယ် ချက်၌
 မြို့တည် ရမည်။ ဤ ရွှေ့ကား၊ မြို့နယ် အတိုင်း အရှည် ဖြစ် ရသ
 တည်း။⁶ လေဝိ သားတို့အား ပေး သော မြို့ တို့တွင်၊ လူကို သတ်
 သောသူသည် ပြေး ၍ မှီခို ရာ မြို့ ခြောက် မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။
 ထို မြို့မှတစ်ပါး အခြားသော မြို့ လေးဆယ် နှစ် မြို့တို့ကိုပေး ရမည်။
⁷ ထိုသို့ လေဝိ သားတို့အား ပေး ရသော မြို့ ပေါင်း ကား၊ နယ် နှင့်
 တကွ လေးဆယ် ရှစ် မြို့ ဖြစ်သတည်း။⁸ ထို မြို့ တို့ကို ဣသရေ
 လ အမျိုးသား ပိုင် သော မြေထဲက နှုတ်ရမည်။ များ သောမြေကို
 ရသောသူသည် များ သောမြို့ နည်း သောမြေကို ရသောသူသည်
 နည်း သော မြို့တို့ကို ပေး ရမည်။ လူအသီးသီး တို့သည် အမွေ ခံ
 ရသည်အတိုင်း ၊ မိမိ တို့မြို့ များထဲက နှုတ်၍ လေဝိ သားတို့အား
 ပေး ရမည်။⁹ တဖန် မောရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊¹⁰ သင်သည်
 ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့သည်
 ယော်ဒန် မြစ် ကို ကူး ၍၊ ခါနာန် ပြည် သို့ ရောက် ကြ သောအခါ၊
¹¹ လူအသက် ကို အမှတ်တမဲ့ သတ် မိသောသူပြေး ၍ မှီခို ရာ မြို့
 တို့ကို ရွေး ထားရမည်။¹² ထိုမြို့ တို့ကား၊ လူအသက်ကိုသတ် သော
 သူ သည် ပရိသတ် ရှေ့သို့ ရောက် ၍၊ တရား စီရင် ခြင်းကို မခံ မှီ
 တိုင်အောင်၊ သေစားသေစေ သောသူ၏လက်မှ လွတ် ၍ မှီခို ရာ
 မြို့ ဖြစ် ရသ တည်း။¹³ လေဝိ သား တို့အားပေး သော မြို့ တို့တွင်
 ယော်ဒန် မြစ် အရှေ့ ဘက်၌ မှီခို ရာ မြို့ သုံး မြို့၊¹⁴ ခါနာန် ပြည် ၌
 မှီခို ရာ မြို့ သုံး မြို့ ပေါင်းခြောက် မြို့ တို့ကို ရွေးထားရမည်။¹⁵ ထို
 မြို့ ခြောက် မြို့တို့ကား၊ လူအသက် ကို အမှတ်တမဲ့ သတ် မိသော
 ဣသရေလ အမျိုးသား ၊ သင်တို့တွင် တည်းခို သော တစ်ပါး သော
 အမျိုးသားတို့သည် ပြေး ၍ မှီခို ရာ မြို့ ဖြစ် သတည်း။¹⁶ သို့ရာတွင်
 လူအသက်ကို သေ စေခြင်းငှါ ၊ သံ လက်နက် နှင့် ရိုက် လျှင် လူသတ်
 ဖြစ်၏။ လူသတ် သည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။¹⁷ လူအ
 သက်ကို သေ စေခြင်းငှာ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် လျှင် လူသတ် ဖြစ်၏။
 အသေ သတ် ခြင်း ကို အမှန်ခံ ရမည်။¹⁸ လူအ သက် ကို သေ စေ
 ခြင်းငှာ သစ်သား လက်နက် နှင့် ရိုက် လျှင် လူသတ် ဖြစ်၏။ အသေ
 သတ် ခြင်း ကို အမှန်ခံ ရမည်။¹⁹ သေ စား သေ စေ သော သူ သည်
 လူသတ် ကို တွေ့ သောအခါ ၊ ကိုယ်တိုင် သတ် ရမည်။²⁰ သူတစ်ပါး
 ကို အပြိုးထား ၍ တွန်းချ သော်၎င်း ၊ သေ စေခြင်းငှါ ချောင်းမြောင်း
 ၍ တစုံတခုနှင့် ပစ် သော်၎င်း၊²¹ သေ စေခြင်းငှါ မုန်း သောစိတ်ရှိ၍
 လက် နှင့် ရိုက် သော်၎င်း ၊ ထိုသို့ပြု သော သူ သည် လူသတ် ဖြစ်
 သောကြောင့်၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို အမှန်ခံ ရမည်။ သေ စား သေ
 စေ သောသူသည် တွေ့ သောအခါ သတ် ရမည်။²² သို့မဟုတ် မုန်း
 သောစိတ်မ ရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့ တွန်းချ သော်၎င်း ၊ မ ချောင်းမြောင်း
 ဘဲ တစုံ တခု နှင့် ပစ် မိ သော်၎င်း၊²³ သူ ၏ရန်သူ မ ဟုတ်၊ မုန်း
 သောစိတ်မ ရှိ၊ သူ့ကို မ မြင် ဘဲလျက် သေ အောင် ကျောက်ခဲ နှင့်

ပစ်မိသော်၎င်း၊²⁴ ယခုစီရင် ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း ၊ ပရိသတ် တို့သည်
 သတ် သော သူ နှင့် သေ စား သေ စေ သော သူ စပ်ကြား ၌ တရား
 စီရင်၍၊²⁵ သတ် သောသူကို သေစားသေစေ သောသူ၏ လက် မှ
 နှုတ် သဖြင့် ၊ အထက်က ပြေး ၍ မှီခို သော မြို့ သို့ ပြန် ပို့ရမည်။
 ဓမ္မ ဆီ လောင်း ခြင်းကို ခံရသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မ သေ မှီ
 တိုင်အောင် ထိုမြို့၌ နေ ရမည်။²⁶ လူအသက်ကိုသတ် မိသောသူ
 သည် ပြေး ၍ မှီခို သောမြို့နယ် ပြင်သို့ ထွက် သော် ၊²⁷ သေစားသေ
 စေ သောသူသည် မြို့နယ် ပြင် မှာ ထိုသူ ကို တွေ့ ၍ သတ် လျှင်၊
 လူအ သက် ကို သတ် သော အပြစ် မ ရှိ။²⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ထို
 သူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မ သေ မှီတိုင်အောင်၊ မိမိ မှီခို သော
 မြို့ ထဲမှာ နေ ရ မည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း သေ သောနောက်မှ ၊
 ထို သူ သည် မိမိ ပိုင် သော မြေ သို့ ပြန် ရသော အခွင့်ရှိ၏။²⁹ ဤ
 ရွှေ့ကား ၊ သင် တို့သည် နေ လေရာရာ ၌ သားမြေး အစဉ်အဆက်
 စောင့်ရသောစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ဖြစ် သတည်း။³⁰ လူအသက် ကိုသတ်
 ၍ လူသတ် ဖြစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ သက်သေခံ ချက် ရှိသည်
 အတိုင်း အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သို့ရာတွင် သက်သေ
 တ ယောက် တည်း သာရှိလျှင် မ သတ် ရ။³¹ အသေခံ ထိုက် သော
 လူသတ် ၏ အသက် ဘိုး ငွေ ကို မ ခံ မ ယူ ရ။ သူ သည် အသေ
 သတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်။³² မှီခို ရာ မြို့ သို့ ပြေး သောသူသည်၊
 ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မ သေ မှီ၊ မိမိနေရင်းအရပ် သို့ ပြန် ၍ နေ မည်
 အကြောင်း၊ အရွေး ငွေ ကို မ ခံ မ ယူ ရ။³³ ထိုသို့ သင် တို့နေသော
 ပြည် ကို မ ညစ်ညူး စေရ။ လူအသွေး သည်ပြည် ကိုညစ်ညူး စေ
 တတ်၏။ လူအသွေးကို သွန်း သောသူ၏အသွေး အားဖြင့် သာ ထို
 ညစ်ညူးခြင်းကို စင်ကြယ် စေနိုင်၏။³⁴ ငါ ကျိန်းဝပ် ၍ သင် တို့နေ
 သောပြည် ကို မ ညစ်ညူး စေရ။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေ
 လ အမျိုးသား တို့တွင် ကျိန်းဝပ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

36 ယော သပ် အမျိုး ဖြစ် သော မ နာ ရှေ နှင့် မာ ခိ ရ တို့ မှ
 ဆင်းသက်သော ဂိလဒ် ၏သား အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့သည်၊ မော
 ရှေ အစ ရှိ သော ဣသရေလ အမျိုးသား အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့
 ထံသို့ လာ၍၊² အကျွန်ုပ် တို့ သခင် သည် စာရေးတံချ သဖြင့်၊ ဣ
 သရေလ အမျိုးသား တို့အား ခါနာန် ပြည် ကို အမွေ ပေး စေ ခြ
 င်း ငှါ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တို့အစ်ကို ဇ လောဖဒ် ၏ အမွေ မြေကို သူ
 ၏သမီး တို့အား ပေး စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် ရှိ
 ပါ၏။³ ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိအမျိုး မှတစ်ပါး ၊ အခြားသော ဣသရေ
 လ အမျိုးသား နှင့် စုံ ဘက် လျှင်၊ သူ တို့အမွေ မြေ ကို အကျွန်ုပ်
 တို့ မိဘ အစဉ်အဆက်အမွေ မှ နှုတ် ၍ သူတို့ ဝင် သော အမျိုး ၏
 အမွေ ထဲ၌ ပါ သွားသဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ အမွေ မြေသည် လျော့
 ပါ လိမ့်မည်။⁴ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ယုဘိလ နှစ် ရောက်
 သောအခါ ၊ သူ တို့ အမွေ မြေ သည် သူ တို့ ဝင် သော အမျိုး ၏
 အမွေ ၌ အမြဲ တည်သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ မိစဉ်ဘ ဆက် အမွေ

မှ အစဉ်နှုတ် လျက် ရှိပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။⁵ ထိုအခါ မောရှေ သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား မှာထား လေ သည်မှာ၊ ယော သပ် အမျိုးသား တို့၏ စကား သည် လျှောက်ပတ် ပေ၏။⁶ ဇလောဖဒ် သမီး တို့၏ အမှု၌ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မှု သည်ကား၊ သူ တို့သည် အလိုရှိ သောသူနှင့် စုံဘက် ပါလေစေ။ သို့ရာတွင် မိစဉ်ဘဆက် အမျိုးသား မှတပါး၊ အခြားသူနှင့် စုံဘက် ခြင်းကို မပြုစေနှင့်။⁷ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့၏ အမွေ မြေသည် တမျိုး မှ တမျိုး သို့ မ ပြောင်း ရ။ ကူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိ တို့ မိစဉ်ဘ ဆက် အမွေ မြေ၌ နေ ရကြ မည်။⁸ ကူသရေလ အမျိုး တစုံ တမျိုး၌ အမွေ မြေ ရှိ သော မိန်းမ သည် မိမိ တို့ မိစဉ်ဘ ဆက် အမျိုးသား နှင့် စုံဘက် ရမည်။ ထိုသို့ ကူသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီး တို့သည် မိမိတို့ မိစဉ်ဘဆက် အမွေ မြေကို ခံစား ရ ကြမည်။⁹ အမွေ မြေသည် တမျိုး မှ တမျိုး သို့ မ ပြောင်း ရ။ ကူ သရေလ အမျိုးသား အသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့အမွေ မြေ၌ နေ ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား မှာထား တော်မူ သည်အတိုင်း ၊ ဇလောဖဒ် ၏ သမီး မာလာ ၊¹¹ တိရ ဇာ ၊ ဟောဂလာ ၊ မိလကာ ၊ နောအာ တို့သည် ပြု၍၊ ဘကြီး သား ၊ ဘထွေးသားတို့နှင့် စုံဘက် ကြ၏။¹² ထိုသို့ ယောသပ် တွင်မြင်သော မနာရှေ သား အဆွေအမျိုး ၌ စုံဘက် ခြင်းအမှုကို ပြု၍ ၊ သူ တို့ အမွေ မြေ သည် သူ တို့မိစဉ်ဘဆက် အမျိုး တည် နေ၏။¹³ ဤရွှေ့ ကား ၊ မောဘ လွင်ပြင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ယေရိခေါ မြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ အား ထား တော်မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ဖြစ်သတည်း။

တရားဟောရာ

1 တောကြီး လွင်ပြင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ၊ သုဖမြို့ တဘက် ၊ ပါရန်မြို့ တောဖလ မြို့ လာဗန် မြို့ ဟာဇရတ် မြို့ ဒီဇမတ် မြို့တို့ အလယ်၌ မောရှေ သည် ကူသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသော စကား များကို ပြန်ရ လေသည်မှာ၊² ကာဒေရှဗာနာ အရပ်သည်၊ စီရတောင် လမ်း ဖြင့် ဟောရပ် အရပ်နှင့် ဆယ် တ ရက် ခရီး ကွာသတည်း။^{3,4,5} မောရှေ သည် ဟောရှဘုန် မြို့၌ နေ သော အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ကို ၎င်း ၊ ဧဒြိ ပြည်၊ အာရှတရတ် မြို့၌ နေ သော ဗာရှန် ဘုရင် သြသ ကို ၎င်း လုပ်ကြံ ပြီးမှ ၊ သက္ကရာဇ် လေးဆယ် ပြည့်၊ ကောဒသမ လ ၊ ပဌမ နေ့ရက်၌ မောဘ ပြည် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူနှင့်သမျှ အတိုင်း ၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ချ်ဟောပြော သောတရား စကားဟူ မူကား၊⁶ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ဟောရပ် အရပ်၌ ငါ တို့အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် တို့သည် ကာလ အချိန်စေ့ အောင် ဤ တောင် ၌ နေ ကြပြီ။⁷ လှည့်လည် ချ် သွားကြလော့။ အာမောရီ တောင် သို့၎င်း ၊ ထိုတောင် နှင့် နီး သောအရပ်၊ လွင်ပြင် ၊ တောင် ရိုး၊ ချိုင့် ၊ တောင် မျက်နှာ၊ ပင်လယ် နား သို့၎င်း ၊ ခါနာန် ပြည် ၊ လေဗနန် တောင်၊ ဥဖရတ် မြစ် ကြီး တိုင်အောင် ၎င်း သွား ကြလော့။⁸ ထိုပြည် ကို သင် တို့ရှေ့မှာ ငါထား ပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အဘ အာဗြဟံ ၊ ကူဇာက် ၊ ယာကုပ် မှစ၍ ၊ သူ တို့ အမျိုးအနွယ် အား ပေး မည်ဟု ကျိန်ဆို တော်မူသောပြည် ကို ဝင် ချ် သိမ်းယူ ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁹ ထိုအခါ သင် တို့အား ငါ ပြော သည်ကား၊ သင် တို့အမှုကို ငါ တယောက်တည်း မ ထမ်း နိုင်။¹⁰ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို များပြား စေတော်မူ၍ ၊ သင် တို့သည် အရေ အတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ ယနေ့ ဖြစ်ကြ၏။¹¹ သင် တို့အဘ များ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို အဆ အထောင် အားဖြင့် များပြား စေ တော် မူ ပါ စေသော။ ဂတိ တော် ရှိ သည် အတိုင်း ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ ပါ စေသော။¹² သင် တို့ ပင်ပန်း ခြင်း၊ အမှု ဆောင်ရွက် ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်းဝန် ကို ငါ တယောက်တည်း အဘယ်သို့ ထမ်း နိုင် မည်နည်း။¹³ ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ ချ် အသရေ ရှိသောသူတို့ ကို သင် တို့အမျိုး များ ထဲ က ရွေး ပေး ကြ လော့။ သူ တို့ကို မင်း အရာ၌ ငါခန့် ထားမည်ဟု ပြော ဆိုလျှင်၊¹⁴ သင်တို့က ကိုယ်တော်

ပြော သည် အတိုင်း ပြု ကောင်း ပါသည်ဟု ပြန် ဆို ကြ၏။¹⁵ ထို ကြောင့် သင် တို့အမျိုး များ၌ အသရေ ရှိသော လူကြီး ၊ ပညာ ရှိ တို့ကို ငါ ရွေးချယ် ပြီးလျှင် ၊ သင် တို့တွင် မင်း လုပ် ရသော သူ တည်း ဟူသော လူ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် ၊ ငါး ဆယ် အုပ် ၊ တ ဆယ် အုပ် ၊ အကြပ် အဆော် အရာ ၌ ခန့်ထား၏။¹⁶ တရား သူကြီးတို့အားလည်း ၊ သင် တို့ညီအစ်ကို ၊ အမှုတို့ကို နားထောင် ချ် အမျိုးသားချင်း တရားတွေ့ သည်ဖြစ်စေ၊ တပါး အမျိုးသားနှင့် တွေ့သည် ဖြစ် စေ ၊ တရား သဖြင့် စီရင် ကြ လော့။¹⁷ တရား အမှု ကို စီရင်သောအခါအဘယ်သူ၏ မျက်နှာ ကို မ ထောက် ရ။ လူငယ် စကား ကို လူကြီး စကား ကဲ့သို့ မှတ် ရမည်။ အဘယ် လူကိုမျှ မ ကြောက် ရ။ အကြောင်း မူကား၊ တရား အမှု ကို ဘုရား သခင်ပိုင် တော်မူသောကြောင့် တည်း။ ကိုယ်တိုင်မစီရင်တတ်သော အမှု ကို ငါ ထံမှာ အယူခံ ရမည်။ ငါလည်း နားထောင် မည်ဟု မှာခဲ့၏။¹⁸ သင် တို့ပြု ရသမျှ သော အမှု တို့ကို လည်း ထိုအခါ ငါ မှာ ထားခဲ့၏။¹⁹ ငါ တို့သည် ဟော ရပ် အရပ် မှ ထွက် သော နောက် ၊ အာ မောရီ တောင် သို့ သွားသော လမ်း နားမှာ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်၍ သင်တို့တွေ့မြင် သော တော ကြီး အလယ် ၌၊ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ရှောက်သွား ၍ ၊ ကာ ဒေရှဗာနာ အရပ်သို့ ရောက် ကြ၏။²⁰ ထိုအခါ ငါကလည်း၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသောအာမောရီ တောင် သို့ သင် တို့သည် ရောက် ကြပြီ။²¹ သင် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ပြည် တော် ကို သင် တို့ရှေ့မှာထား တော်မူပြီ။ သင် တို့အဘ များ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ တက် သွား၍ သိမ်းယူ ကြလော့။ မ ကြောက် ကြနှင့်။ စိတ် လည်း မ ပျက်ကြနှင့်ဟု ပြော ဆို၏။²² ထိုအခါ သင် တို့ရှိသမျှ သည် ငါ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ရှေ့၌ လူ တို့ကို စေလွှတ် ပါမည်။ သူတို့သည် ထိုပြည် ကို စူးစမ်း ပြီးမှ ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ် လမ်း သို့သွား လျှင် အဘယ် မြို့ သို့ ရောက် ရမည်ကို ကြားပြော ကြပါ လိမ့်မည်ဟု။²³ လျှောက်ဆိုသောစကား ကို ငါ နှစ်သက် ၍ ၊ သင် တို့တွင် တမျိုး တယောက် စီ၊ လူ ပေါင်း တကျိပ် နှစ် ယောက် တို့ကို ရွေး ထား၏။²⁴ ထိုသူတို့သည် တောင် ပေါ်သို့ လှည့် သွား ၍ ၊ ဧရကောလ ချိုင့် သို့ ရောက် သဖြင့် စူးစမ်း ကြ၏။²⁵ ထိုပြည် ၌

ရသောသစ်သီး ကို ထမ်း၍ ဆောင်ခဲ့လျက် ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်သည် ကောင်းသော ပြည် ဖြစ်၏ဟု ကြားပြောကြသော်လည်း၊²⁶ သင်တို့သည် မသွားဘဲ၊ သင်တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆန်လျက်၊²⁷ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုမုန်း၍ ဖျက်ဆီးချင်သောကြောင့် ၊ အာမောရီ လူတို့လက်၌ အပ်လိုသောငါ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည် တကား။²⁸ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ သွားရမည်နည်း။ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုပြည်သားတို့သည် ငါတို့ ထက်သာ၍ကြီး၏။ အရပ်လည်း သာ၍မြင့်၏။ မြို့လည်း မိုဗ်းကောင်းကင်သို့ ထိသော မြို့ရိုးလည်း ရှိ၏။ ထိုပြည်၌လည်း ၊ အာနုက အမျိုးသားတို့ကို မြင်ရ၏ဟု ငါတို့စိတ်ကို ဖျက်ကြပြီဟု သင်တို့သည် တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။²⁹ ထိုအခါ ငါက၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်၊ သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။³⁰ သင်တို့ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့မျက်မှောက် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ ၎င်း၊³¹ သင်တို့လိုက်လာသော လမ်း တလျှောက်လုံး ၊ ဤအရပ် တိုင်အောင် အဘသည် သားကို ချီပိုက်သကဲ့သို့ ၊ သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ချီပိုက်တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုခံရာတော့၌ ၎င်း ၊ သင်တို့အဘို့ ပြုတော်မူသကဲ့သို့ ၊ သင်တို့ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊³² သင်တို့တဲ စားခန်းချရာ အရပ်ကို ရှာ၍ သင်တို့သွားလတံ့သော လမ်းကို ပြုခြင်းငှါ ၊ ညဉ့်ခါ မီး၌ ၎င်း၊ နေ့အခါ မိုဗ်းတိမ်၌ ၎င်း၊³³ သင်တို့ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို ထိုအမှု၌ သင်တို့ မယုံကြပါတကား။³⁴ သင်တို့စကား သံကို ထာဝရဘုရား ကြား၍ မျက်တော်ထွက်လျက်၊³⁵ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသော ပြည်ကောင်းကို ၊ ယေဖုနုနာ၏သား ကာလက်မှတပါး ၊ ဤဆိုးသောလူမျိုး တစုံတယောက်မျှ ဆက်ဆက်မမြင်ရ။³⁶ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့် မြင်ရ၏။ သူနင်းသောပြည်ကို သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။³⁷ သင်တို့အတွက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုလည်း အမျက်တော်ထွက်၍ ၊ သင်သည် ထိုပြည်သို့ မဝင်စားရ။³⁸ သင့်လက်ထောက် နှုန်၏သား ယောရှုသည် ဝင်စားရမည်။ သူသည် ကုသရေလ အမျိုးသားအမွေခံစေမည့်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ သူ့ကို အားပေးလော့။³⁹ ရန်သူလူယူရာဖြစ်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသော သူငယ်များ၊ ထိုအခါ ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သေးသော သားသမီးများတို့သည် ထိုပြည်ကို ဝင်စား၍ ၊ ငါပေးသည်အတိုင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။⁴⁰ သင်တို့မူကား ၊ လှည့်၍ ဧဒုံ ပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီးသွားကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴¹ သင်တို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ ယခုသွား၍

စစ်တိုက်ပါ မည်ဟု ငါ့အား လျှောက်ဆိုလျက် ၊ လူ့အပေါင်းတို့သည် လက်နက်စွဲကိုင်လျက် ၊ တောင်ပေါ်သို့ တက်ခြင်းငှါ အသင့်နေကြ၏။⁴² ထာဝရဘုရားကလည်း ၊ တက်၍ မတိုက်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘက်၌ ငါမရှိ။ တိုက်လျှင် ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း ၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊⁴³ ငါဆင့်ဆိုသော်လည်း သင်တို့သည် နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍ ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။⁴⁴ ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာ ရှိနှင့်သော အာမောရီ အမျိုးသားတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ ထွက်လာလျက်၊ ပျားများ အုံ့၍ လိုက်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို လိုက်၍ ၊ စီရအရပ်၊ ဟောမာ မြို့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးကြ၏။⁴⁵ သင်တို့သည်လည်း ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ငိုကြွေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့စကားကို ထာဝရဘုရား နားထောင်နာယူတော်မမူ။⁴⁶ ထိုကြောင့် ကာဒေရူ အရပ်၌ အရင်နေသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာ နေပြန်ရကြ၏။

2 တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ငါတို့သည် လှည့်၍ ၊ ဧဒုံ ပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီးသွားလျက် ၊ စီရတောင်ကို ကြာမြင့်စွာ လှည့်လည်ကြ၏။² ထာဝရဘုရားကလည်း ၊ သင်တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်ကို လှည့်လည်ကြပြီ။ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့ သွားကြဦးလော့။³ သင်တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်ကိုလှည့်လည်ကြပြီ။ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့ သွားကြဦးလော့။⁴ သင်သည် လူများတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကို ဧသော အမျိုးသားတို့ နေသောစီရပြည်အနားမှာ သင်တို့ရှောက်သွားသောအခါ ၊ သူတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သတိပြုကြလော့။⁵ သူတို့ကို အလျင်းမပြုကြနှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင်တို့အား ငါမပေး။ ခြေနင်းရာခန့်ကိုမျှ မပေး။ စီရတောင်ကို ဧသောအား ငါအပိုင်ပေးပြီ။⁶ သင်တို့သည် စားဘို့ရာအစာကို ၎င်း ၊ သောက်ဘို့ရာ ရေကို ၎င်း သူတို့ထံ ငွေနှင့် ဝယ်ရကြမည်။⁷ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ဤတောကြီး၌ သင်တို့လှည့်လည်သော အကြောင်း အရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ သင်တို့၌ ဘာမျှ မလိုဟု ဆင့်ဆိုရ၏။⁸ စီရပြည်မှာ နေသော ငါတို့ညီအစ်ကို ဧသော အမျိုးသားတို့အနား၌ ရှောက်လျက် ဧလပ်မြို့၊ ဧဇယုန်ဂါဗါမြို့မှ သွားသော လွင်ပြင်လမ်းသို့ လိုက်ပြီးလျှင် ၊ တဖန် လှည့်၍ မောဘတောလမ်းဖြင့် သွားကြ၏။⁹ ထာဝရဘုရားကလည်း ၊ မောဘပြည်သားတို့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်။ စစ်မတိုက်နှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင့်အား ငါအပိုင်မပေး။ အာရပြည်ကို လောတ အမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေး

ပြီဟု ငါ့ အား မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ရှေး ကာလ၌ အာနက အမျိုးသား ကဲ့သို့ကြီး မြင့် များပြား သောလူ ၊ ဧမိမ် အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည် မှာ နေ ကြ၏။¹¹ ထိုသူ တို့သည် အာနက အမျိုးသားကဲ့သို့ အလွန် ကြီးမားသော လူ တို့အဝင် ဖြစ်သည်ကို လူ များ ထင်မှတ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် မောဘ ပြည်သားတို့သည် ထိုသူ တို့ကို ဧမိမ် ဟူ၍ခေါ် ကြ၏။¹² ရှေး ကာလ၌ ဟော ရီ လူ တို့သည် လည်း စိရ ပြည် မှာ နေ ကြ၏။ ထို သူ တို့ကို ဧ သော အမျိုးသား တို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ သူ တို့နေရာ ၌ နေ ကြ၏။ ထိုအတူ ထာဝရဘုရား အပိုင် ပေး တော်မူသော ပြည် ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြု ရ ကြသတည်း။¹³ ယခု ထ ချွဲ ဇေရက် ချောင်း ကို ကူး ကြလော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင်တို့သည် ဇေရက် ချောင်း ကို ကူး ကြ၏။¹⁴ ကာဒေရဗာနာ အရပ်သို့ အရင်ရောက်သော ကာလမှစ၍ဇေရက် ချောင်း ကို ကူး သော ကာလ တိုင်အောင် နှစ် ပေါင်းသုံး ဆယ်ရှစ် နှစ် လွန် သတည်း။ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆို တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အ ရင်စစ်သူရဲ မျိုး အပေါင်းတို့သည် လူ အလုံး အရင်းထဲက သေကြေ ကွယ်ပျောက်ရကြ၏။¹⁵ ထိုသူ တို့ မကွယ် မပျောက်မီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို အလုံး အရင်းထဲက ပယ်ရှား ခြင်းငှါ လက် တော်ကို ဆန့်တော်မူ၏။¹⁶ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လူစု ထဲက သေ ကြေ ကွယ်ပျောက် ပြီး မှ၊¹⁷¹⁸ ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် မောဘ ပြည် ၊ အာရ နယ်အလယ်၌ ယနေ့ ရှောက် သွား ရ မည်။¹⁹ အမှမုန် အမျိုးသား တို့အနီးသို့ ရောက် သောအခါ သူ တို့ ကို မ နှောင့်ရှက် နှင့်၊ အလျှင်း မ ပြု နှင့်။ အ မှ မုန် အမျိုးသား နေ သော ပြည် ကို သင့် အား ငါအပိုင် မ ပေး ၊ ထိုပြည် ကို လောတ အမျိုးသား တို့အား ငါအပိုင် ပေး ပြီဟု ငါ့ အား မိန့် တော်မူ၏။²⁰ ထို ပြည် ကိုလည်း ၊ အလွန် ကြီးမားသောသူတို့ ၏ နေရာဖြစ်သည်ဟု လူ များထင်မှတ် ကြ၏။ ရှေး ကာလ၌ ထိုသို့သောလူတို့သည် နေ ကြ၏။ သူ တို့ကို အမှမုန် ပြည်သားတို့သည် ဇံ ဇု မု မိမ် ဟူ၍ခေါ် ကြ၏။²¹²² ထို လူမျိုး သည် အာ န က အမျိုးသား ကဲ့သို့ ကြီး မြင့် များပြား သောလူ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း စိရ ပြည်၌ နေ သော ဧသော အမျိုးသား ရှေ့ မှာ ဟောရီ လူတို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီး တော် မူ သဖြင့်၊ သူ တို့ နေရာ ၌ ဧ သော အမျိုးသား တို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင် နေကြသကဲ့သို့ ၊ အမှမုန် အမျိုးသားတို့ရှေ့ မှာ ဇံ ဇု မု မိမ် လူ တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ အမှ မုန်အမျိုးသားတို့သည်နေ ကြ၏။²³ ထိုအတူ ၊ ဟာဇရိမ် မြို့မှစ၍ အဇုဇာ မြို့တိုင်အောင် နေ ဘူးသော အာဝိမ် လူတို့ကို၊ ကတုတော ရ မြို့မှ ထွက် သော ကတုတောရိမ် လူတို့သည် ဖျက်ဆီး ၍ သူ တို့ နေရာ ၌ နေ ကြ၏။²⁴ သင်တို့သည် ထ ချွဲ ခရီး သွားသဖြင့် အာန န် မြစ် ကို ကူး ကြလော့။ အာမောရီ အမျိုး၊ ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိ ဟုန် နှင့် သူ ၏မြေ ကို သင် တို့လက် ၌ ငါအပ် သောကြောင့်၊ ထိုမြေ ကို သိမ်း စ ပြု၍ ထိုမင်းကို စစ်တိုက် ကြ လော့။²⁵ မို ယ်း

ကောင်းကင် အောက် ၌ ရှိ သမျှ သော လူမျိုး တို့သည် ယနေ့ သင် တို့ကို ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စ ရှိ မည်အကြောင်း ငါပြု မည်။ သင် တို့၏သိ တင်း ကို ကြား ၍ တုန်လှုပ် ခြင်း၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ခြင်း သို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁶ ငါသည်လည်း၊ ကေဒ မုတ် တော မှ ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် မင်းထံသို့ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် လျက်၊²⁷ မင်းကြီး ၏ ပြည် အလယ် ၌ ကျွန်ုပ်ရှောက်သွား ပါရစေ။ မင်းလမ်း သို့ သာ လိုက် ပါမည်။ လ ကျာ ဘက် လက်ဝဲ ဘက်သို့မ လွှဲ ပါ။²⁸ စိရ ပြည်၌ နေ သောဧသော အမျိုးသား ၊ အာရ ပြည်၌ နေ သောမောဘ အမျိုးသားတို့သည် ကျွန်ုပ် ၌ ပြု သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် စားဘို့ရာအစာ ကိုငင်း၊ သောက်ဘို့ရာရေ ကိုငင်း၊ မင်းကြီး သည်ငွေ နှင့်ရောင်း ပါလော့။ ကျွန်ုပ် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် သို့ ကျွန်ုပ်သည်ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ၍မ ရောက် မီ တိုင်အောင် မင်းကြီး ပြည် အလယ်၌ခြေ ဖြင့် သွား ရှိ မျှ သာ ပြု ပါ မည်ဟု မိသ ဟာ ယ စကား နှင့် ပြောဆို သော်လည်း၊²⁹³⁰ ကျွန်ုပ် တို့ ရှောက်သွား ရသောအခွင့် ကို ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် မင်းသည် မ ပေး။ အကြောင်း မူကား၊ ယနေ့ ထင်ရှားသည် အတိုင်း၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ထိုမင်း ကို သင် တို့လက် ၌ အပ် ခြင်းငှါ ၊ ခက်ထန် သောစိတ် သဘော၊ ခိုင်မာ သောနှလုံးကို သူ ၌ ပေးသွင်းတော်မူ၏။³¹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ရှိဟုန် မင်းနှင့် သူ ၏ မြေ ကို သင့် အား ငါပေး စ ပြု၏။ ထို မြေ ကို အမွေခံ အံ့သောငှါ ၊ သိမ်း စ ပြုလော့ဟု ငါ့ အား မိန့် တော်မူ၏။³² ထိုအခါ ရှိဟုန် မင်းသည် သူ ၏လူ အပေါင်း တို့ နှင့် တကွ ယာ ဟတ် မြို့မှာ ငါ တို့ကိုတိုက် ခြင်းငှါ ထွက် လာ၏။³³ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်ထိုမင်း ကို ငါ တို့၌ အပ် တော်မူသဖြင့် သူ မှစ၍ သား များ၊ လူ များအပေါင်း တို့ကို ငါတို့သည် လုပ်ကြံ ကြ၏။³⁴ ထိုအခါ သူ ၏မြို့ ရှိ သမျှ တို့ကို တိုက် ယူ၍၊ ယောက်ျား မိန်းမ သူငယ် တို့ကို တယောက်မျှ မ ကြွင်း စေခြင်းငှါရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြ၏။³⁵ တိရစ္ဆာန် များ၊ မြို့ရွာ၌ လက်ရဥစ္စာ များကိုသာ ကိုယ် တို့ သိမ်းယူ ကြ၏။³⁶ အာ န န် မြစ် နား ၌ ရှိ သော အာ ရော် မြို့မှ စ၍ ဂိလဒ် မြို့တိုင်အောင် ၊ မြစ် နား၌ ရှိ သမျှသော မြို့တို့တွင် ငါတို့မ အောင်နိုင်သော မြို့တမြို့မျှမရှိ။ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် အလုံးစုံ တို့ကို ငါ တို့၌ အပ် တော်မူ၏။³⁷ သို့ရာတွင် အမှမုန် အမျိုးသား နေသောမြေ ၊ ယဗုဗုတ် မြစ် နှင့် ဆိုင်သော မြေ၊ တောင် ရိုးမြို့ အစရှိသော၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မြစ်တား တော် မူသောအရာ တစုံတခုကိုမျှ မ ချဉ်း ရကြ။

3 ထိုအခါ ငါတို့သည်လှည့် ၍ ၊ ဗာရှန် ပြည်သို့ ခရီး သွား ကြ၏။ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ သည်လည်း မိမိ လူ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ဧ ခြိ အရပ်မှာ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ချီ လာ၏။² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သူ ကိုမ ကြောက် နှင့်။ သူ နှင့်တကွ သူ ၏ လူ အပေါင်း တို့ကိုငင်း ၊ သူ မြေ ကိုငင်း၊ သင့် လက် ၌ ငါအပ် ပေးမည်။ ဟေရုဘုန် မြို့နေ အာ

မောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ကို ပြု သကဲ့သို့ ဤ မင်းကိုလည်း ပြု ရ မည် ဟု ငါ အား မိန့် တော်မူ၏။³ ထိုသို့ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ နှင့် သူ ဧါလူ အပေါင်း တို့ကို ငါ တို့ လက် ၌ အပ် တော် မူ သဖြင့် ၊ တ ယောက် မျှ မ ကြွင်း စေ ခြင်း ငါ လုပ်ကြံ ကြ၏။⁴ ထိုအခါ ငါတို့သည် မြို့ ခြောက်ဆယ် နှင့် ပြည့်စုံ သော အာဂေါဘ တိုင်း ၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင်ဩဃ မင်း၏ နိုင်ငံ ကို၊ တ မြို့ မျှ မ ကြွင်းစေခြင်းငှါ တိုက်ယူ ကြ၏။⁵ ထို မြို့ ရှိသမျှ တို့သည် မြင့် သော မြို့ရိုး ၊ မြို့တံခါး များ၊ ကန်လန်ကျင် များနှင့် ခိုင်ခံ့သော မြို့ ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါး များစွာ သော ရွာ တို့ကိုလည်း တိုက် ယူ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ကြ၏။⁶ ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ကို ပြု သကဲ့သို့ ၊ အရပ်ရပ် ၌ ယောက်ျား မိန်းမ သူငယ် တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြ၏။⁷ တိရစ္ဆာန် များ၊ မြို့ရွာ ၌ လက်ရဉာဏ များ ရှိသမျှ တို့ ကို ကိုယ် ဘို့ သိမ်းယူ ကြ၏။⁸ ထိုအခါ အာနုန် မြစ် မှစ၍ ဟေရု မုန် တောင် တိုင်အောင် ၊ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၌ ရှိ သောမြေ ကို ငါတို့သည် သိမ်းယူ ကြ၏။⁹ ဟေရုမုန် တောင်ကို ဇိဒန် လူတို့သည် စိ ရုန် ဟူ၍၎င်း ၊ အာ မောရိ လူ တို့သည် ရှုနီရ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။¹⁰ ချိုင့်၌ ရှိသမျှ သော မြို့ တို့နှင့် ဂိလဒ် ပြည် တရှောက်လုံး ၊ ဩဃ မင်း၏ နိုင်ငံ အဝင်၊ သာလက မြို့၊ ဧဒြိ မြို့တိုင်အောင် ဗာ ရှန် ပြည်တရှောက်လုံး ကို သိမ်းယူ ကြ၏။¹¹ အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးမှ ဆင်းသက်သော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ တယောက်တည်း သာ ကျန်ကြွင်း ၏။ လူ အတောင် အားဖြင့် အလျား ကိုး တောင် ၊ အနံ လေး တောင် ရှိသောသူ ၏ သံ ခုတင် သည် အမုမုန် ပြည် ရဗု ဗတ် မြို့ ၌ ရှိသည်မဟုတ်လော။¹² ထိုအခါ ငါတို့သိမ်းယူ သောမြေ ကို၊ အာနုန် မြစ် နား တွင်ရှိသော အာရော် မြို့မှစ၍ ဂိလဒ် တောင် တ ဝက် တိုင်အောင် ၊ မြို့များနှင့်တကွ ရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသား တို့အား ငါပေး ၏။¹³ ဂိလဒ် တောင်တဝက် နှင့် ဩဃ မင်းအစိုးရ သော နိုင်ငံ အဝင်၊ အလွန် ကြီးမားသော လူမျိုး နေရာ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် သော အာဂေါဘ တိုင်း ၊ ဗာ ရှန် ပြည် တပြည် လုံး ကို မ နာ ရှေ အမျိုးသား တဝက် အား ငါပေး ၏။¹⁴ မနာရှေ အမျိုးသား ယာဏု ရ သည်၊ အာဂေါဘ တိုင်း တတိုင်းလုံး ကို ဂေရုရ ရှာ ၊ မာခါ ရှာ အထိ သိမ်းယူ ပြီးမှ ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် မိမိ အမည် ကို လိုက် ၍ ဗာရှန် ဟာဝုတ် ယာဏုရ ပြည်ဟု သမုတ် လေ၏။¹⁵ ဂိလဒ် မြို့ကို ကား၊ မာခါရ အမျိုးသားတို့အား ငါပေး ၏။¹⁶ ရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသားတို့အား လည်း ၊ ဂိလဒ် မြို့မှ အာနုန် မြစ် တိုင်အောင် ၊ မြစ် ကွေ့သော မြေနှင့်တကွ ၊ အမုမုန် ပြည် အပိုင်း အခြားဖြစ်သော ယဗုဗုတ် မြစ် တိုင်အောင် မြေတရှောက်လုံးကို၎င်း၊¹⁷ လွင်ပြင် နှင့် တကွ ယော်ဒန် မြစ် နား၊ ဂဒ် နေသရက် အရပ်မှ လွင်ပြင် နှင့် ဆိုင် သော သောဒို အိုင် အရှေ့ ၊ အာဇုတ် ပိသဂါ မြို့တိုင်အောင် ၊ မြေ တရှောက်လုံးကို၎င်းငါပေး၏။¹⁸ ထိုအခါ ငါက၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ဤ မြေ ကို သင် တို့အား အပိုင် ပေး

တော် မူ ပြီ။ သို့ရာတွင် စစ်တိုက် တတ် သော သူ အပေါင်း တို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်၍၊ သင် တို့ညီအစ်ကို ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ ရှေ့မှာ ကူး သွားရကြမည်။^{19,20} ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အား ချမ်းသာ ပေးတော်မူသည်နည်းတူ ၊ ညီအစ်ကို တို့အား ပေးတော်မ မှီတိုင်အောင်၎င်း၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက် ၌ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော မြေ ကို သူ တို့သည်မသိမ်း မယူမှီ တိုင်အောင်၎င်း၊ သင် တို့မယား ၊ သား သူငယ် များ၊ တိရစ္ဆာန် များ တို့သည် ငါပေး သော မြို့တို့၌ နေ ရကြမည်။ သင် တို့တွင် တိရစ္ဆာန် များစွာ ရှိသည် ကိုငါသိ ၏။ အမှုပြီးမှငါပေး နှင့်သည်အတိုင်း၊ သင် တို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီး ပိုင်ထိုက် သောမြေသို့ ပြန်လာ ရကြ မည်ဟု သင် တို့အား ငါမှာ ထား၏။²¹ ထိုအခါ ယောရု ကိုလည်း၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ဤ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါး ၌ ပြု တော်မူသော အမှု အလုံးစုံ ကို သင်သည် ကိုယ်တိုင်မြင် ရပြီ။ ထို အတူ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ရောက်သမျှသော တိုင်း နိုင်ငံ တို့၌ ပြု တော်မူလိမ့်မည်။²² ထိုသူ တို့ကို မ ကြောက် နှင့်။ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့် ဘက် ၌ စစ်ကူ တော်မူမည်ဟု ငါ မှာထား လေ၏။²³ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကို ငါတောင်းပန် သည် ကား၊²⁴ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ကိုယ်တော် ကျွန် အား တန်ခိုး အာနုဘော် တော်ကို၎င်း၊ အားကြီး သော လက် တော် ကို၎င်း ပြု စ ပြုတော် မူ ပြီ။ ကိုယ်တော် စီရင် ၍ တန်ခိုး တော် ကို ပြသည်အတိုင်း ၊ ကောင်းကင် မြေကြီး ပေါ် မှာအဘယ် မည်သော ဘုရား ပြု နိုင်ပါ သနည်း။²⁵ အကျွန်ုပ်သည် ယော်ဒန် မြစ်တဘက် သို့ ကူး ၍၊ ထို ကောင်းမွန် သောပြည် နှင့် လေဗနန် တောင်မှစ၍ တင့်တယ် သော တောင် များကို မြင် ရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေး တော်မူပါဟု တောင်းပန် သော်လည်း၊²⁶ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အတွက် ငါ့ ကို အမျက် ထွက်တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် တော်မ မူ။ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ တန် တော့၊ ဤ အမှု နှင့် ဆိုင်သော စကားကို နောက် တဖန် မ လျှောက် နှင့်။²⁷ ပိသ ဂါ တောင်ထိပ် ပေါ်သို့ တက် ပြီးလျှင် ၊ အရှေ့ ၊ အနောက် ၊ တောင် ၊ မြောက် လေးမျက်နှာသို့မြော် ၍ ထို ပြည်ကို ကြည့်ရှု လော့။ ယော် ဒန် မြစ် ကို မ ကူး ရ။²⁸ သို့ရာတွင် ယော ရု ကို မှာ ခဲ့၍ အား ပေး လော့။ မစ ထောက်ပင့်လော့။ သူ သည် ဤ လူမျိုး ရှေ့မှာသွား ၍ ၊ သင်မြင် ရသော ပြည် ကို အမွေခံ စေရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော် မူ၏။²⁹ ထိုသို့ ငါတို့သည် ဗက်ပေဂုရ မြို့တဘက် ၌ ရှိသော ချိုင့် တွင် နေ ရကြ၏။

4 အိုကူ သရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင် ၍ ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် ကို ဝင်စား မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့ကျင့် စရာ ဘို့ ငါ သွန်သင် သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို နားထောင် ကြလော့။² ငါ မှာ ထားသော စကား ၌ သင်တို့သည် အသစ် မ သွင်းရ။ အလျှင်း

မ နတ်မပယ် ရ။ ငါ မှာ ထားသည် အတိုင်း ၊ သင် တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော် တို့ ကို စောင့်ရှောက် ရ ကြ မည်။³ ထာဝရဘုရား သည် ဗာလပေဂုရ ကြောင့် ပြု တော်မူသော အမှု ကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် မြင် ရကြပြီ။ ဗာလပေဂုရ ၌ ဆည်းကပ် သော သူ အပေါင်း တို့ကို သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အထံ က သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော် မူပြီ။⁴ သင် တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၌ မှီဝဲ သမျှ သော သင် တို့မူကား ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် အသက် ရှင် ရကြ၏။⁵ သင် တို့သည် သွား၍ ဝင်စား သော ပြည် ၌ ကျင့် စရာ ဘို့ ၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော်မူချက်တို့ကို သင် တို့ အား ငါသွန်သင် ပြီ။⁶ သို့ဖြစ်၍ ထို ပညတ် တရားတို့ကို ကျင့်စောင့် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ ထို ပညတ် တရား ရှိသမျှ တို့ကို ကြား ရသော လူမျိုး များရှေ့မှာ ၊ သင် တို့၏ ဉာဏ် ပညာ သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သူတို့ကလည်း ၊ ဤ ကြီးမြတ် သော လူမျိုး သည် အကယ် စင်စစ် ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုး ဖြစ်၏ဟု ဆို ကြလိမ့်မည်။⁷ ငါ တို့သည် ဆုတောင်း လေရာရာ ၌ ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရသည်နည်းတူ ၊ အခြား သော ဘုရား ကြည့်ရှု ပြုစု သော ကျေးဇူး ကို အ ဘယ် မည် သော လူမျိုး ကြီး ခံ ရသ နည်း။⁸ ငါ သည် ယနေ့ သင် တို့၌ထား သော တရား အပေါင်း နှင့်အမျှ ဖြောင့်မတ် သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ရသော အ ဘယ် လူမျိုး ကြီး ရှိ သနည်း။⁹ သင် တို့သည် ၊ ဟော ရပ် အရပ် မှာ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ရပ် နေကြ သောအခါ ၊ ကိုယ်တိုင် မြင် သော အမှု အရာတို့ကို မ မေ့ မလျော့။ နောက် တ သက်လုံး နှလုံးသွင်းနိုင် မည်အကြောင်း ကိုယ် ကို ကိုယ် သတိ ပြုကြ လော့။ ကိုယ် စိတ်နှလုံး ကို ကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက် ကြ လော့။ ထို အရာ တို့ကို သား မြေး တို့အား လည်း သွန်သင် ကြ လော့။¹⁰ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား က ၊ လူ များတို့ကို ငါ ထံမှာ စုဝေး စေ လော့။ သူ တို့သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ အသက် ရှင် သမျှ သော ကာလ ပတ်လုံး ငါ ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ သား မြေး တို့အား သွန်သင် စေခြင်းငှာ။ ငါ စကား ကို ကြား စေမည်ဟု ငါ အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊¹¹ သင်တို့သည် အနီးတော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ တောင် ခြေရင်း ၌ ရပ် နေကြ၏။ တောင် ထိပ်သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်အလယ် ၌ မီး လောင် လျက် ၊ မည်း သော အဆင်း၊ မိုဗ်းတိမ် တိုက်၊ ထူထပ် သော မှောင်မိုက်နှင့် ပြည့်စုံလေ၏။¹² ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ မီး ထဲက သင် တို့အား မိန့် မြက်တော်မူ၏။ သင် တို့သည် သဏ္ဍာန် တော်ကို မ မြင် ရဘဲ၊ စကား တော်အသံ ကိုသာ ကြား ရကြ၏။¹³ သင် တို့ကျင့် စရာဘို့ မှာ ထားတော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားတည်း ဟူသောပညတ် တော်ဆယ် ပါးတို့ကို မိန့် မြက်၍ ကျောက် ပြားနှစ် ပြား ပေါ် ၌ ရေး ထား တော် မူ၏။¹⁴ သင် တို့သည် သွား ၍ ဝင်စား သော ပြည် ၌ ကျင့် စရာဘို့ သင် တို့အား ငါသွန်သင် ရသော စီရင်

ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုလည်း ၊ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ငါ အား မှာ ထား တော်မူ၏။¹⁵ ဟောရပ် အရပ်၌ ထာဝရဘုရား သည် မီး ထဲက သင် တို့အား မိန့် မြက် တော် မူ သောအခါ ၊ မည်သည့် အဆင်း သ ဏ္ဍာန် ကိုမျှ မ မြင် ရသည်ဖြစ်၍၊¹⁶ နောက် တဖန် သင် တို့သည် လူ ယောက်ျား ၊ လူ မိန်းမ သ ဏ္ဍာန် ၊¹⁷ မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ သော တိရစ္ဆာန် သဏ္ဍာန် ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်၌ ပျံ တတ်သော ငှက် သ ဏ္ဍာန် ၊¹⁸ မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် သ ဏ္ဍာန် ၊ မြေ နိမ့် ရာ ရေ ၌ နေသော ငါး သဏ္ဍာန် ရှိသောရုပ်တု ကို ၊ သင် တို့သည် ဖောက်ပြန် ၍ ကိုယ့် အဘို့ မ လုပ် ရမည်အကြောင်း၊¹⁹ မို ဗ်း ကောင်းကင်ကို မြော် ၍ ၊ နေ ၊ လ ၊ ကြယ် များ တည်းဟူသော မို ဗ်း ကောင်းကင် တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို မြင် သောအခါ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ရှိ သမျှ သော လူမျိုး တို့ အား ဝေငှ ပေးကမ်းတော် မူ သော ထို တန်ဆာ တို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် စေ ခြင်း ငှာ ၊ သူ တပါး တို့သည် သွေးဆောင်၍ မ ရ နိုင် မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် သတိပြု ကြ လော့။²⁰ သင် တို့သည် ယနေ့ ၌ ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ ထာဝရဘုရား အမွေခံ တော် မူ သော လူမျိုး ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ ၊ သင် တို့ကို အဲဂု တု တု ပြည် သံ မီးဖို ထဲက နှုတ် ၍ ယူဆောင် တော်မူပြီ။²¹ ထိုမှတပါး ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အတွက် ငါ ကို အမျက် တော်ထွက်၍ ၊ ငါ သည် ယော်ဒန် မြစ် တဘက်သို့ မ ကူး ရမည်အကြောင်း နှင့် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အမွေခံ စရာ ဘို့ ပေး တော်မူသော ထိုပြည် မြတ် သို့ မ ဝင်စား ရမည် အကြောင်း ကျိန်ဆို တော်မူပြီ။²² သို့ဖြစ်၍ ဤ ပြည် ၌ ငါ သေ ရမည် ၊ ယော်ဒန် မြစ် ကို မ ကူး ရ။ သင် တို့သည် ကူး ၍ ထို ကောင်းမွန် သော ပြည် ကို ဝင်စား ကြလိမ့်မည်။²³ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၌ ထား တော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားကို မေ့လျော့ ၍ ၊ သင် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မြစ်တား တော်မူသော အရာ တို့၏ သ ဏ္ဍာန် ရှိ သော ရုပ်တု ကို မ လုပ် မည် အကြောင်း ၊ ကိုယ်ကို ကိုယ် သတိ ပြုကြလော့။²⁴ အကြောင်း မူကား ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် လောင် သောမီး ၊ အပြစ် ရှိသည်ဟု ယုံ လွယ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။²⁵ သင်တို့သည် သား မြေး တို့ကို ဘွား မြင်၍ ၊ ထိုပြည် ၌ ကြာမြင့်စွာ နေ ပြီးမှ ၊ တဖန် ဖောက်ပြန် သဖြင့် ၊ သ ဏ္ဍာန် တ စုံ တ ခု ရှိ သော ရုပ်တု ကို လုပ် ၍ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှာ ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု လျှင်၊²⁶ ကောင်းကင် မြေကြီး ကို သင် တို့တဘက် ၌ ယနေ့ ငါတိုင်တည် သည်ကား ၊ သင် တို့သည် ယော် ဒန် မြစ်ကို ကူး ၍ ဝင်စား သောပြည် ၌ ၊ မကြာ မမြင့်မှီဆက်ဆက် ပျောက်ပျက် ရကြ လိမ့်မည်။ ထိုပြည် ၌ တာရှည်စွာ အသက် မ ရှင် ရ။ ရှင်းရှင်းပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ လိမ့်မည်။²⁷ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ သင် တို့ကို တပါး အမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ် ကွဲပြား

စေ၍၊ နှင်ထုတ် တော်မူ သော သာသနာပ လူတို့တွင် သင်တို့သည် နည်းနည်း ကျန်ကြွင်း ရကြလိမ့်မည်။²⁸ ထို အရပ်တို့၌၊ လူ လက် ဖြင့် လုပ် ၍ မ မြင် နိုင်၊ မ ကြား နိုင်၊ မ စား နိုင်၊ မ နမ်း နိုင်သော သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက် ဘုရား တို့ကို သင်တို့သည် ဝတ်ပြု ရကြ လိမ့်မည်။²⁹ သို့သော်လည်း၊ ထို အရပ်တို့၌ သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို တ ဖန် ရှာ လို သောအခါ ၊ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ရှာ လျှင် တွေ့ ရကြလိမ့်မည်။³⁰ သင် တို့သည် နောင် ကာလ ၌ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ကို ခံ ရ၍ ၊ ဤ အမှု အလုံးစုံ တို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ပြန်လာ ၍ စကား တော်ကို နားထောင် လျှင်၊³¹ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သနား တတ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သင် တို့ကို စွန့်ပစ် ဖျက်ဆီး တော်မ မူ။ သင် တို့ဘိုးဘေး တို့ အား ကျိန်ဆို တော် မူ သော ပဋိညာဉ် တရား ကို မေ့လျော့ တော် မ မူ။³² ဘုရားသခင် သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော နေ့မှစ၍ ၊ သင် တို့မ ဖြစ် မှီ လွန်လေ ပြီးသော ကာလ ပတ်လုံး၊ မိန်း ကောင်းကင် တဘက် မှ တဘက် တိုင်အောင် မေးမြန်းကြလော့။ ဤ မျှလောက် ကြီး သောအမှု ဖြစ် ဘူးသလော။ ဤကဲ့သို့ သော အမှု၏ သိတင်းကို ကြား ဘူးသလော။³³ ဘုရားသခင် သည် မီး ထဲက မိန့် မြက်တော်မူ သံ ကို သင် တို့သည် ကြား သကဲ့သို့၊ အခြားသောလူမျိုး သည် ကြား ၍ ၊ အသက် ချမ်းသာ ရ ဘူး သလော။³⁴ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ အဲ ဂု တု တု ပြည်မှာ သင် တို့ မျက်မှောက် ၌ ပြု တော် မူ သကဲ့သို့ ၊ စုံစမ်း ခြင်း နိမိတ် လက္ခဏာ နှင့် အံ့ ဘွ ယ် သော အမှုတို့ကို ပြခြင်း၊ စစ်မှု ကို ရောက်စေခြင်း၊ အားကြီး သော လက်ရုံး တော်ကို ဆန့် ခြင်း၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော ရူပါရုံတို့ကို ပြခြင်းအားဖြင့်၊ အခြား တပါးသော ဘုရား သည် သွား ၍ လူ တ မျိုးထဲက တမျိုးကို မိမိ အဘို့ နှုတ်ယူ ဘူးသလော။³⁵ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ ကြောင်း ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်မှ တ ပါး အခြား သော ဘုရား မ ရှိ ကြောင်းကို၎င်း၊ သင်တို့သိ စေခြင်း ငှာ ၊ ထို အခြင်းအရာ တို့ ကို သင် တို့အား ပြ တော် မူ ပြီ။³⁶ သင် တို့ ကို သွန်သင် ၍ ကောင်းကင် ထဲက စကား တော် သံ ကို ကြား စေတော်မူ ပြီ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ကြီးစွာ သော မီး တော်ကိုလည်း ပြ တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် မီး ထဲက စကား တော်ကို ကြား ရကြ ပြီ။³⁷ သင် တို့ဘိုးဘေး များကို ချစ် တော်မူသောကြောင့် ၊ သူ တို့ အမျိုးအနွယ် ကို ရွေးကောက် တော်မူပြီ။³⁸ သင် တို့ထက် အားကြီး ၍ များပြား သောလူမျိုး တို့ကို သင် တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မူ၍ ၊ ယနေ့ ပင် ဖြစ် သကဲ့သို့ သူ တို့ မြေ ထဲသို့ သင် တို့ ကို သွင်း ၍ အမွေခံ စေခြင်းငှာ ၊ မဟာ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ရှေ့ တော်၌ နှုတ် ဆောင် တော် မူ ပြီ။³⁹ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် အထက် ကောင်းကင် ပေါ် ၊ အောက် အရပ် မြေကြီး ပေါ်မှာ ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို၎င်း၊ အခြားတပါးသောဘုရား

မ ရှိ ကြောင်းကို၎င်း၊ ယနေ့ သိ မှတ်၍ နှလုံး ၌ သွင်း မိ ကြလော့။⁴⁰ သင် တို့နှင့်တကွ သား မြေးတို့သည် ချမ်းသာ ရခြင်းငှာ ၎င်း ၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် ၌ အသက် တာ ရှည် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသော ပညတ် တရား တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်ဟု မော ရှေ့သည် ဟောပြော လေ၏။⁴¹ ထိုအခါ အိမ်နီးချင်း ကို အငြိုး မ ထားဘဲ၊ အမှတ်တမဲ့ သတ် မိသော သူသည် ပြေး ၍ ၊ အသက် ချမ်းသာရသော မြို့သုံး မြို့ တို့ကို ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့၊ နေထွက် ရာဘက်၌ မောရှေ့ သည်ခွဲ ထားလေ၏။^{42,43} ထိုမြို့တို့၏ အမည်ကား၊ ရုဗင် အမျိုးသားနေရာ တော လွင်ပြင်၌ ဗေဇာ မြို့၊ ဂဒ် အမျိုးသား နေရာ ဂိလဒ် ပြည်၌ ရာ မုတ် မြို့၊ မ နာ ရှေ့ အမျိုးသား နေရာ ဗာ ရှန် ပြည် ၌ ဂေါလန် မြို့ တည်း။⁴⁴ ဤ ရွှေ့ကား၊ မောရှေ့ သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ထား သော တရား၊⁴⁵ သူတို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ ထွက် သော နောက်၊ ဟေ ရှာ ဘုန် မြို့နေ အာ မောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိ ဟုန် ၏ နိုင်ငံ အတွင်း ၊ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၊ ဗက်ပေဂုရ မြို့ တဘက် ၌ရှိ သောချိုင့် တွင် ၊ မောရှေ့ ဟောပြော သော သက်သေ စကား၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့သော စကား တည်း။⁴⁶ မောရှေ့ နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ ထွက် ကြသော နောက်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်၊⁴⁷ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ တည်းဟူသော ၊ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့၊ နေ ထွက် ရာဘက်၌ နေသော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါး ကို လုပ်ကြံ ၍ ၊ သူ တို့ပြည် ကို၊⁴⁸ အာ နန် မြစ် နား မှာ ရှိ သော အာ ရော် မြို့ မှစ၍ ဟေရမုန် တောင်တည်းဟူသော ဇိအုန် တောင် တိုင်အောင် ၎င်း၊⁴⁹ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက် လွင်ပြင် နှင့် တကွ လွင်ပြင် နှင့် ဆိုင်သော အိုင် နား၊ အာဇုတ် ပိသဂါ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း သိမ်းယူ ကြ၏။

5 တ ဖန် မော ရှေ့ သည် ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ ကို ခေါ် ၍ ၊ အို ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့၊ ယနေ့ သင် တို့အား ငါ ဟောပြော သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို သင်တို့သည် သွန်သင် ၍ ကျင့် ခြင်း ငှာ သတိ ပြု မည် အကြောင်း နားထောင် ကြ လော့။² ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ဟောရပ် တောင်၌ ငါ တို့ နှင့် ပဋိညာဉ် ပြု တော်မူ၏။³ ထို ပဋိညာဉ် တရားကို ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ ဘိုးဘေး များနှင့် သာ ပြု တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ယနေ့ ပင် အသက် ရှင် ၍ ဤ အရပ် ၌ ရှိ သမျှ သော ငါ တို့နှင့် ပြုတော် မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား သည် တောင် ပေါ်မှာ မီး ထဲက သင် တို့နှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်၍ မိန့် မြက်တော်မူ၏။⁵ ထိုအခါ သင်တို့သည် မီး ကိုကြောက် ၍ တောင် ပေါ်သို့ မ တက် ဝံ့သောကြောင့် ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ခြင်း ငှာ ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် သင် တို့စပ်ကြား မှာ ရပ် နေ၏။⁶ မိန့်မြက်တော်မူသောစကားဟူ မူကား၊ ငါ သည် သင့် ကို ကျွန် ခံနေရာ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူ ခဲ့ ပြီး သော သင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။

7 ငါ မှတပါး အခြား သောဘုရား ကို မ ကိုးကွယ် နှင့်။ 8 အထက် မို ဝ်း ကောင်းကင်၌ ၎င်း၊ အောက် အရပ် မြေကြီး ပေါ်၌ ၎င်း၊ မြေကြီး အောက် ရေ ထဲ ၌ ၎င်း ရှိသော အရာ နှင့် ပုံ သဏ္ဍာန်တူစွာ ရုပ်တု ဆင်းတု ကို ကိုယ် အ ဘို့ မ လုပ် နှင့်။ 9 ဦး မ ချ၊ ဝတ် မ ပြု နှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ဧည့်ဘုရား သခင်၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သင်၌ အပြစ်ရှိ သည် ဟု ယုံ လွယ် သော ဘုရား၊ ငါ့ ကို မုန်း သော သူတို့ ၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယ အဆက်၊ စတုတ္ထ အဆက် တိုင်အောင် ၊ အဘ တို့၏ အပြစ် ကို သား တို့၌ ဆပ် ပေးစီရင်သော ဘုရား၊ 10 ငါ့ ကို ချစ် ၍ ငါ့ ပညတ် တို့ ကို ကျင့် သော သူ တို့ ၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင် အသောင်းတိုင်အောင် ကရုဏာ ကို ပြု သော ဘုရား ဖြစ်၏။ 11 သင် ဧည့်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို မုသာ နှင့် ဆိုင်၍ မ မြွက် မဆိုနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ နာမ တော်ကို မုသာ နှင့် ဆိုင်၍ မြွက်ဆို သောသူ ကို အပြစ်မရှိဟု ထာဝရဘုရား မှတ် တော်မ မူ။ 12 သင် ဧည့်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ဥပုသ် နေ့ ကို သန့်ရှင်း စေ ခြင်း ငှာ ၊ ထိုနေ့ရက်ကို စောင့် လော့။ 13 ခြောက် ရက် ပတ်လုံး အလုပ် မျိုး ကို ကြိုးစား ၍ လုပ်ဆောင် လော့။ 14 သတ္တမ နေ့ ရက် သည် သင် ဧည့်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ဥပုသ် နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင် မှစ၍ သင် ဧည့်ဘုရား သခင် ၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ ၊ နွား မြည်း အစရှိသော သင် ဧည့်ဘုရား ၏ တိရစ္ဆာန် ၊ သင် ဧည့်ဘုရား ၏ အတွင်း ၌ နေသော ဧည့်သည် အာဂန္တုသည် အလုပ် မ လုပ် ရ။ သင် သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသကဲ့သို့ ၊ သင် ဧည့်ဘုရား ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရကြမည်။ 15 သင်သည် အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ ကျွန် ခံ ကြောင်း ကို ၎င်း ၊ သင် ဧည့်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး သော လက်ရုံး တော်ကို ဆန် ၍ ၊ ထို ပြည်မှ သင့် ကို နှုတ်ဆောင် တော်မူကြောင်း ကို ၎င်းအောက်မေ့ လော့။ ထို အကြောင်းကြောင့်၊ သင်သည် ဥပုသ် နေ့ ကို စောင့် ရ မည် ဟု သင် ဧည့်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူ၏။ 16 သင် ဧည့်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး သနား တော်မူသော ပြည် ၌ သင် သည် အသက်တာ ရှည် ၍ ကောင်းစား ရမည်အကြောင်း ၊ သင် ဧည့်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော် မူသည်အတိုင်း ၊ သင်၏ မိဘ ကို ရိုသေ စွာပြုလော့။ 17 လူအသက် ကို မ သတ် နှင့်။ 18 သူ့မယားကို မ ပြစ်မှား နှင့်။ 19 သူ့ဥစ္စာကို မ ခိုး နှင့်။ 20 ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ တဘက် ၌ မ မှန်သော သက်သေ ကို မ ခံ နှင့်။ 21 ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ ၏မယား ကို တပ်မက် သော စိတ် မ ရှိစေနှင့်။ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ ၏အိမ် ၊ လယ်ယာ ၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ ၊ နွား မြည်း မှစ၍ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သော သူ ၏ ဥစ္စာ တစုံ တခုမျှ တပ်မက် လိုချင်သောစိတ် မ ရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထို စကား တော်ကို ထာဝရဘုရား သည် တောင် ပေါ်မှာ မီး ၊ မို ဝ်း တိမ် ၊ ထူထပ် သော မှောင်မိုက် ထဲက ကြီး စွာ သော အသံ နှင့် သင် တို့ စည်းဝေး ရာ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ အား မိန့် မြွက် တော် မူ၏။ ထပ် ၍ မိန့်မြွက် တော် မ မူ။ ထို စကား တော်

ကိုလည်း ကျောက် ပြား နှစ် ပြား ပေါ်မှာရေး ၍ ငါ ၌ အပ် တော် မူ၏။ 23 သင် တို့သည် မှောင်မိုက် ထဲက စကား သံ ကို ကြား ၍ ၊ တောင်ထိပ် သည် မီး လောင် လျက်ရှိသောအခါ ၊ သင် တို့မျိုးနွယ် တို့၌ မင်း ဖြစ်သောသူ၊ အသက်ကြီး သူတို့ သည် ငါ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၍။ 24 အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ပြု တော်မူပြီ။ မီး ထဲက စကား တော်အသံ ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြား ရပါပြီ။ ဘုရားသခင် သည် လူ နှင့် နှုတ်ဆက် တော်မူ သော်လည်း ၊ လူသည် အသက်ရှင် သေး သည်ကို၊ ယနေ့ ၌ အကျွန်ုပ် တို့သည် သိမြင် ရ ပါ ပြီ။ 25 အကျွန်ုပ် တို့သည် အ ဘယ် ကြောင့် ယခု သေ ရပါ မည် နည်း။ ဤ ကြီး စွာ သော မီး ဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့သည် ဆုံးရှုံး ပါ လိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော အသံ တော်ကို တဖန် ကြား ရ လျှင် သေ ရ ပါ လိမ့်မည်။ 26 အသက် ရှင် တော် မူ သော ဘုရားသခင် သည် မီး ထဲက မိန့် မြွက် တော် မူ သော အသံ တော် ကို အကျွန်ုပ် တို့ ကြားရ သကဲ့သို့ အဘယ် လူ သတ္တဝါသည် ကြား ၍ အသက် ရှင် သနည်း။ 27 ကိုယ်တော် သည် အနီးအပါး သို့ ချဉ်း သွား၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသမျှ ကို နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် အား မိန့် တော် မူ သမျှ ကို ဆင့်ဆို တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင် ၍ ပြု ပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။ 28 ထိုသို့ သင် တို့သည် ငါ့အား လျှောက် သော စကား ကို ထာဝရဘုရား ကြား တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဤ လူမျိုး သည် သင့် အား လျှောက် သော စကား သံ ကို ငါကြား ရပြီ။ လျှောက် လေ သမျှ သော စကား သည် လျှောက်ပတ် ပေ၏။ 29 သူ တို့နှင့် သား မြေး အစဉ် အဆက် တို့သည် ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း ၊ ငါ့ ကို ကြောက်ရွံ့၍ ငါ ပညတ် သမျှ တို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက် ချင်သော စိတ် နှင့် ပြည့်စုံ ကြပါစေသော။ 30 တဲ များသို့ ပြန် သွား ကြလော့ဟု သူ တို့အား ပြော လော့။ 31 သင် မှာမူကား ၊ ဤ အရပ်၌ ငါ့ အနားမှာ ရပ် နေ လော့။ သူ တို့အား ငါ အပိုင် ပေး သော ပြည် ၌ သူတို့ကျင့် ဘို့ ရာ သင်သည် သူ တို့အား သွန်သင် ရသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ ချက်၊ ပညတ် တရားအလုံးစုံ တို့ကို ငါ မြွက်ဆိုမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။ 32 သို့ ဖြစ်၍ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ၊ သင် တို့သည် ကျင့် အံ့သောငှာ စောင့် နေရကြမည်။ လ ကျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မ လွဲ မရှောင်ရကြ။ 33 သင်တို့ဝင်စား လတံ့သော ပြည် ၌ သင် တို့သည် သေဘေး လွတ်လျက် ချမ်းသာ ရ၍ ၊ အသက်တာ ရှည်မည် အကြောင်း ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသော လမ်း အပေါင်း တို့၌ ရောက် သွား ရကြမည်။

6 သင် တို့နှင့် သား မြေး တို့သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ 2 ငါ ပေး ထားသော ပညတ် တရား တော်ရှိသမျှ

တို့ကို တသက်လုံး စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း နှင့် သင် တို့၏ အသက်တာ ရှည် စေမည်အကြောင်း၊ သင် တို့သွား ၍ ဝင်စား လတံ့ သော ပြည် ၌ ကျင့် ဘို့ရာ သင် တို့အား ငါသွန်သင် စိမ့်သောငှာ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ ချက် ပညတ် တရား ဟူ မူကား။³ အို ကူ သရေ လ အမျိုး၊ ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် သည် နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သောပြည် ၌ ချမ်းသာ ရ၍ အလွန် ပွား များ မည် အကြောင်း နားထောင် လော့။ သတိ နှင့် ကျင့် စောင့် လော့။⁴ အို ကူ သရေ လ အမျိုး၊ နားထောင် လော့။ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် တဆူ တည်း သော ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်တော် မူ၏။⁵ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ နှင့် ချစ် လော့။⁶ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသော စကား ကို နှလုံး သွင်း ရမည်။⁷ ထို စကား ကို သင် ၏သားသမီး တို့အား ကြိုးစား ၍ သွန်သင်ရမည်။ အိမ် ၌ ထိုင် လျက် နေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရီး ၌ သွား သည်ဖြစ် စေ ၊ အိပ် လျက် ၊ ထ လျက် ရှိသည် ဖြစ် စေ ၊ ထို စကား ကို ပြော ရ မည်။⁸ ထို စကား ကို လည်း သင် ၏ လက် ၌ လက္ခဏာ သက်သေဘို့ရာငှား၊ သင် ၏ မျက်စိ ကြား မှာ သင်းကျစ် ကဲ့သို့ ၎င်း ချည် ထား ရ မည်။⁹ အိမ် တံခါး ၊ မြို့တံခါး တို့၌ လည်း ရေးထား ရ မည်။¹⁰ သင် မ တည် သော မြို့ ကြီး မြို့ မြတ် တို့ ကို၎င်း ၊ သင် မ ဖြည့် ဘဲ ကောင်း သော အရာ နှင့် ပြည့် သော အိမ် တို့ကို၎င်း၊ သင် မ တူး သော ရေတွင်း တို့ကို၎င်း ၊ သင် မ စိုက်ပျိုး သော စပျစ်ဥယျာဉ် နှင့် သံလွင်ပင် တို့ကို၎င်း၊ သင့် အား ပေး ခြင်းငှာ၊ သင် ၏အဘ အာဗြဟံ၊ ကူဇာကံ ၊ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် သို့ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကိုဆောင် သွင်း တော်မူ၍၊ သင်သည် ဝစ္စာ စား လျက် နေ ရ သောအခါ။¹¹ ကျွန် ခံ နေရာ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ သင့် ကို ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူ ခဲ့ သော ထာဝရဘုရား ကို မ မေ့လျော့ မည် အကြောင်း၊ ကိုယ် ကို ကိုယ်သတိ ပြုလော့။¹³ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ထို ဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြု ရ မည်။ နာမ တော် အားဖြင့် လည်း ကျိန်ဆို ခြင်း ကို ပြု ရ မည်။¹⁴ အခြား တ ပါး သော ဘုရား ၊ သင့် ပတ်လည် ၌ နေ သော လူမျိုး တို့၏ ဘုရား ကို မ ဆည်း မကပ်ရ။¹⁵ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင် တို့၌ အပြစ် ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော ဘုရား ဖြစ်တော် မူ၏။ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို အမျက် ထွက် ၍ မြေကြီး ပြင် မှာ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူမည်ဟု စိုးရိမ် စရာရှိ၏။¹⁶ သင်သည် မသာ အရပ်၌ ပြု သကဲ့သို့ ၊ သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို အစုံအစမ်း မ ပြုရ။¹⁷ သင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ထား တော် မူ သော သက်သေခံ ချက်၊ စီရင် ချက်၊ ပညတ် တရားတို့ကို ကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက် ရမည်။¹⁸ သင်သည် ချမ်းသာခြင်းငှာ၎င်း၊¹⁹ ထာဝရဘုရား ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို သင့် ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် သဖြင့် ၊ သင် ၏ဘိုး

ဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် မြတ် ကို ဝင်စား ၍ နေ ခြင်းငှာ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် လျောက်ပတ် သော အမှုတို့ကို ပြု ရမည်။²⁰ နောင် ကာလ၌ သင် ၏သား က၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ထား တော်မူသော ဤသက်သေခံ ချက်၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ ချက် တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း ဟု မေးမြန်း လျှင်၊²¹ သင် က၊ ငါ တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ ဖါ ရော ဘုရင် ၏ ကျွန် ဖြစ် ၍ နေ စဉ် အခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး သော လက် တော် နှင့် ငါ တို့ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် တော် မူ၏။²² ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ ကြီးမား ခက်ထန် သော နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ဘွယ် သရဲတို့ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် အပေါ် မှာ၎င်း၊ ဖာ ရော ဘုရင်နှင့် နန်းတော် သားတို့အပေါ် မှာ၎င်း၊ ငါ တို့မျက်မှောက် ၌ ပြ တော် မူ ပြီး လျှင်၊²³ ငါ တို့ဘိုး ဘေး တို့ အား ကျိန်ဆို တော် မူ သော ပြည် သို့ သွင်း ၍ နေရာ ချ ခြင်း အ လို့ ငှာ ၊ ထို ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် တော် မူ၏။²⁴ ထာဝရဘုရား သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ကျေးဇူး ပြုတော်မူသကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့အသက် ကို စောင့်တော်မူမည် အကြောင်း ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အကျိုးကိုထောက် ၍၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ လျက် ၊ ဤ ပညတ် အလုံးစုံ တို့ ကို ကျင့် စေခြင်းငှာ မှာ ထားတော်မူ၏။²⁵ သို့ဖြစ်၍ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ဤ ပညတ် အလုံးစုံ တို့ကို ရှေ့ တော်၌ ကျင့် စောင့် ခြင်း ငှာ သတိပြု လျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက် ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောရမည်။

7 သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် သွား ၍ ဝင်စား လတံ့သော ပြည် သို့ သင့် ကို ဆောင် သွင်း လျက် ၊ ဟိတုတိ လူ၊ ဂိရဂါရှိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ခါနာနိ လူ၊ ဖေရဇိ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေ ဗုသိ လူတည်းဟူသော၊ သင့် ထက် ကြီးမြင့် များပြား သော လူမျိုး ခုနစ် မျိုးတို့ကို သင့် ထံ က နှင်ထုတ် ၍၊² တဖန် သင့် လက်၌ အပ် တော် မူ သောအခါ၊ သူ တို့ ကို လုပ်ကြံ ၍ အကုန်အစင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ရမည်။ သူ တို့နှင့် မိဿ ဟာ ယ မ ဖွဲ့ ရ၊ ကရုဏာ ကို မ ပြုရ။³ သူ တို့နှင့် စုံဘက် ခြင်း ကို မ ပြု ရ။ သင် ၏သမီး ကို သူ ၏သား နှင့်၎င်း၊ သင်၏သားကို သူ၏သမီးနှင့်၎င်း ထိမ်းမြားပေးစား ခြင်းကို မ ပြု ရ။⁴ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် သင် ၏သား ကို ငါ ၌ မဆည်းမကပ်စေဘဲ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား အား ဝတ်ပြု စေ ခြင်း ငှာ သွေးဆောင် ကြ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ အမျက် ထွက် ၍ သင် တို့ကို ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီး တော် မူ လိမ့်မည်။⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့၌ အဘယ်သို့ပြု ရမည်နည်း ဟူမူကား ၊ သူ တို့ယဇ် ပလွင်များ ကို ဖျက် ရ မည်။ ရုပ်တု များ ကို ဖြို ချ ရ မည်။ အာ ရှ ရ ပင် များ ကို ခုတ် လှဲ ရ မည်။ ထု သော ရုပ်တု ဆင်းတု များ ကို မီးရှို့ ရ မည်။⁶ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည် သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း သော အမျိုး ဖြစ်၏။ မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ သမျှ သော လူမျိုး ထက် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပိုင် ထိုက် သော

အမျိုး ဖြစ် စေခြင်းငှာ သင့် ကို ရွေးချယ် တော်မူပြီ။⁷ သင် သည် အခြားသောလူမျိုး ထက် သာ၍များ သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ချစ် ၍ ရွေးချယ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ သင် သည် အခြားသော လူမျိုး တကာ တို့ထက် သာ၍နည်း ၎င်း။⁸ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ချစ် သောကြောင့် ၎င်း ၊ သင် ၎င်းဘိုး ဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော အကျိန် ကို မ ဖျက်လိုသောကြောင့် ၎င်း၊ ကျွန် ခံ နေရာ အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို အစိုးရ သော ဖါ ရော ဘုရင် လက် မှ အားကြီး သော လက် တော်နှင့် သင့် ကို ရွေးနှုတ် ဆောင်ယူခဲ့တော် မူပြီ။⁹ သို့ဖြစ်၍ သင် ၎င်းဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မှန်သော ဘုရား ၊ သစ္စာ စောင့်သောဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို ချစ် ၍ ပညတ် တော် တို့ ကို စောင့်ရှောက် သော သူ တို့ ၎င်း အမျိုး အစဉ်အဆက် အထောင် အသောင်းတိုင်အောင် ပဋိညာဉ် စကားတည် ၍ ကရုဏာ ကို ပြသောဘုရား၊¹⁰ ကိုယ်တော် ကို မုန်း သော သူ တို့ ကို အား မ နာဘဲ၊ သူ တို့မျက်မှောက် ၌ အပြစ် ပေး တော်မူမည်။¹¹ သို့ ဖြစ်၍ ယနေ့ငါ ထား သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ် တရား တို့ကို ကျင့် အံ့ သော ငှာ စောင့်ရှောက် ရမည်။¹² ထို ပညတ် တို့ကို သင် သည် ကျင့်ဆောင် အံ့သောငှာနားထောင် လျှင် ၊ သင် ၎င်းဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် ၎င်းဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပဋိညာဉ် နှင့် ကရုဏာ တော်ကို စောင့် တော်မူမည်။¹³ သင့် ကိုချစ် သဖြင့် ကောင်းကြီး ပေး၍ များပြား စေတော်မူမည်။ သင့် အား ပေး ခြင်းငှာ ၊ သင် ၎င်းဘိုးဘေး တို့ အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် ၌ သင် ဘွားမြင် သော သား တို့ကို၎င်း ၊ သင် ၎င်းမြေ အသီးအနှံ ၊ စပါး ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ နွား အစီး အပွား၊ သိုး စုတို့ကို၎င်းကောင်းကြီး ပေး တော် မူမည်။¹⁴ သင်သည် လူမျိုး တကာ တို့ထက် သာ၍ကောင်း ကြီး ခံ ရသော သူ ဖြစ် ၍၊ သင် ၌ မြို့ သော ယောက်ျား မိန်းမ တ ယောက်မျှ၊ တိရစ္ဆာန် တွင် မြို့သော အထီးအမ တကောင်မျှမ ရှိ ရ။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ အနာ ရောဂါရှိသမျှ တို့ကို သင့် ဆီ က ပယ်ရှား ၍ ၊ သင်သိ သော အဲဂုတုတု ပြည်၏ အနာ ဆိုးကို သင် ၌ စွဲ စေတော်မ မူ။ သင့် ကိုမုန်း သောသူ အပေါင်း တို့၌ စွဲ စေတော် မူမည်။¹⁶ သင် ၎င်း ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် ၌ အပ်ပေး တော်မူသော လူမျိုး အပေါင်း ကို ဖျက်ဆီး ရမည်။ သင် ၎င်းမျက်စိ သည် သူ တို့ ကို မ သနား ရ။ သူ တို့ ဘုရား အား ဝတ် မ ပြု ရ။ ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ ၍ လဲစရာ အကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁷ ထို လူမျိုး တို့သည် ငါ့ ထက် သာ၍များ ၎င်း။ ငါ သည် သူ တို့ ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ် နိုင် မည်နည်းဟု သင် သည် စိတ် ထဲမှာ အောက်မေ့ လျက်၊¹⁸ သူ တို့ကို မ ကြောက် ရ။ သင် ၎င်းဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဖါရော ဘုရင်နှင့် အဲဂုတုတု ပြည် တပြည်လုံး ၌ ပြု တော်မူသော အမှု ကို၎င်း၊¹⁹ ကိုယ်တိုင် မြင် ၍ ကြီးစွာ သော စုံစမ်း ခြင်းတို့ကို၎င်း ၊ သင် ၎င်း ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို နှုတ် ဆောင်

သောအခါ ၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ ကို၎င်း၊ အားကြီး သော လက်ရုံး တော်ကို ဆန့်တော်မူခြင်းကို၎င်း စေ့စေ့ အောက်မေ့ ရမည်။ ထိုနည်းတူ ၊ သင် ကြောက် တတ်သော လူမျိုး ရှိသမျှ တို့၌ သင် ၎င်း ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူ မည်။²⁰ ထို မှတပါး၊ ကျန်ကြွင်း ၍ ပုန်းရှောင် လျက်နေ သောသူတို့ သည် မ ပျက်စီး မှီတိုင်အောင်၊ သင် ၎င်း ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ပျားတူ များကို သူ တို့တွင် စေလွှတ် တော်မူမည်။²¹ သူ တို့ ကြောင့် ထိတ်လန့် ခြင်း မ ရှိရ။ အကြောင်း မူကား၊ တန်ခိုးကြီး ၍ ကြောက်မက် ဘွယ်သောသင် ၎င်း ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့တွင် ရှိတော်မူ ၎င်း။²² သင် ၎င်း ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ထို လူမျိုး တို့ကို သင့် ထံ က တ ရွေ့ရွေ့ နှင်ထုတ် တော်မူ လိမ့်မည်။ တော သားရဲ တို့သည် သင့် တဘက် ၌ များပြား မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ သူ တို့ကို ချက်ခြင်း မ ပယ် မရှားသင့်။²³ သို့ရာတွင် သင် ၎င်း ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို သင် ၌ အပ် ၍ ၊ သူ တို့ မ ပျက်စီး မှီတိုင်အောင်၊ ကြီး စွာသော ပျက်စီး ခြင်းကို စီရင် တော် မူမည်။²⁴ သူ တို့ရှင် ဘုရင်များကိုလည်း သင့် လက် ၌ အပ် တော်မူ သဖြင့် ၊ သူ တို့ဘွဲ့နာမ ကိုပင် ကောင်းကင် အောက် မှာ ပယ်ရှင်း ရ မည်။ သူ တို့ကို မ ဖျက်ဆီး မှီ တိုင်အောင်သင့် ရှေ့ မှာ အဘယ်သူ မျှမ ရပ် မနေနိုင်ရာ။²⁵ သူ တို့ထုသော ရုပ်တု ဆင်းတုဘုရား များ ကို မီးရှို့ ရ မည်။ ရုပ်တုဆင်းတု၌ ပါသော ရွှေ ငွေ ကို မ တပ်မက် ရ၊ မသိမ်းမယူရ။ ယူ လျှင် အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သင် ၎င်း ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။²⁶ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အရာကို သင့် အိမ် ထဲသို့ မ သွင်း ရ။ သွင်းလျှင် ၊ သင်သည် ထို အရာကဲ့သို့ ကျိန် အပ် သော အရာ ဖြစ် မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာ ကို သင် သည် အကြွင်းမဲ့ စက်ဆုပ် ရွံရှာရမည်။ ကျိန် အပ် သော အရာပင်ဖြစ်ပေ၏။

၈ သင်သည် အသက်ရှင် ၍ များပြား မည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၎င်းဘိုး ဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော် မူ သော ပြည် သို့ သွား ၍ ဝင်စား မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ ငါ မှာထား သော ပညတ် အလုံးစုံ တို့ကို ကျင့်ဆောင် အံ့သောငှာ သတ်ပြု ရမည်။² သင် ၎င်း ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို နှိမ်ချ စုံစမ်း ၍ ၊ ပညတ် တော်တို့ကို ကျင့် ချင်သောစိတ် ရှိသည် မ ရှိသည်ကို သိ မည်အကြောင်း ၊ လွန်ခဲ့ပြီး သော အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးတော ၌ ပို့ဆောင် တော် မူ သော လမ်း ခရီး တ ရှောက် လုံး ကို အောက်မေ့ ရမည်။³ ထိုသို့ သင့် ကို နှိမ်ချ ၍ အငတ် အ မွတ် ခံ စေ တော် မူ သောအခါ ၊ သင် သည် ကိုယ်တိုင် မ သိ ၊ သင် ၎င်းဘိုး ဘေး မ သိ ဘူး သော မ နှ နှ နှင့် ကျွေးမွေး တော်မူသဖြင့် ၊ လူ သည် မုန့် အားဖြင့် သာ အသက် ကို မွေး ရသည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့် တော် မူ သမျှ အားဖြင့် အသက် မွေးရသည် ကို သိ စေတော်မူ၏။⁴ လွန်ခဲ့ပြီးသော အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးသင် ဝတ်သောအဝတ် မ ပောင်း မနှမ်း၊ သင့်

ခြေလည်း မပွန်း မရောင်။⁵အဘ သည် သား ကိုဆုံးမ သကဲ့သို့ ၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် အား ဆုံးမ တော် မူသည် ကို စိတ် ထဲ မှာ အောက်မေ့ ရ မည်။⁶သို့ဖြစ်၍ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောလမ်း သို့ လိုက် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ရ မည်။⁷အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကောင်း သော ပြည် ၊ ချိုင့် ထဲ ၊ တောင် ထဲက ပေါက် သော မြစ် ၊ ချောင်း၊ စမ်းရေတွင်း၊ ရေကန်များနှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊⁸ဂျုံ ၊ မုယော ၊ စပျစ် ပင်၊ သင်္ဘော သဖန်းပင်၊ သလဲ ပင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပြည် ၊ သံလွင် ဆီ ၊ ပျားရည် နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊⁹ဘာမျှ မ လို ဘဲဝစွာ စား ရသောပြည် ၊ သံ ကျောက် နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ တောင် ထဲက ကြေးနီ ကို တူး ရသောပြည် သို့ သင့် ကို ဆောင်သွား တော် မူ၏။¹⁰ထို ကောင်းမွန် သော ပြည် ကိုပေး သနားတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ သင် သည် ဝ စွာစား ရသောအခါ ၊ သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ရမည်။¹¹ယနေ့ ငါ ဆင့်ဆို သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ် တရားတော်တို့ကို သင်သည် မ စောင့် ၊ သင် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို မေ့လျော့ သော အပြစ်ကို သတိ နှင့်ရှောင်လော့။¹²သင်သည် ဝ စွာစား ၍ ကောင်း သောအိမ် ကို ဆောက် လျက် နေ ရစဉ်၊¹³သင် ၏ သိုး နွား ၊ ရွှေ ငွေ အစ ရှိ သော ဥစ္စာမျိုး များပြား စဉ်အခါ၊¹⁴သင် သည် မာန ထောင်လွှားခြင်း သို့ ရောက်၍ ၊ အထက် ကျွန် ခံနေရာ အဲဂုတုတု ပြည် မှ ကယ်နှုတ် ဆောင် ယူခဲ့ တော်မူ ထသော၊¹⁵မီး မြေ ၊ ကင်းမြီးကောက် များ၍ ၊ ရေ မ ရှိ၊ အငတ် ခံ ရာ အရပ်၊ ကြောက်မက် ဘွယ် သော တော ကြီး အလယ် ၌ သင့် ကို ပို့ဆောင် ၍ မီး ပါကျောက်ထဲက ရေ ကို ထွက် စေတော်မူ ထသော၊¹⁶သင့် ကိုနှိမ့်ချ စုံစမ်း ၍ ၊ နောက်ဆုံး ၌ ကျေးဇူး ပြု လိုသောငှာ ၊ သင် ၏ ဘိုးဘေး မ သိ ဘူးသော မနန် နှင့် တော ၌ ကျွေးမွေး တော်မူသောသင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို မေ့လျော့ ၍၊¹⁷ငါ့ တန်ခိုး ၊ ငါ့ လက် သတ္တိ အားဖြင့် ဤ စည်းစိမ် ကို ငါ ရ တတ်သည် ဟု စိတ် ထဲ မှာ အောက်မေ့ ခြင်း အပြစ် ကို သတိနှင့် ကြည့်ရှောင်လော့။¹⁸သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို သာ အောက်မေ့ ရမည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏ ဘိုးဘေး တို့ အား ကျိန်ဆို တော်မူ သော ပဋိညာဉ် တရားတော်ကို ယနေ့ ကဲ့သို့ တည် စေ လို သော ငှာ ၊ စည်းစိမ် ရ တတ် သော အစွမ်း သတ္တိ ကို ဘုရားသခင်ပေး တော်မူ၏။¹⁹သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို သင် သည် မေ့လျော့ သဖြင့် ၊ အခြား တ ပါး သော ဘုရား တို့ ကို ဆည်းကပ် ၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် လျှင် ၊ ပျက်စီး ခြင်း သို့ အမှန် ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ငါသည် သင့် တဘက် ၌ သက်သေခံ ၏။²⁰သင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ကို နား မ ထောင် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ရှေ့ မှာ ဖျက်ဆီး တော်မူသောလူမျိုး များကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ သင်သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

9အို ဣသရေလ အမျိုး၊ နားထောင် လော့။ သင့် ထက် အားကြီး ၍ များပြား သော လူမျိုး တို့ကို၎င်း၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ကို ထိသော မြို့ရိုး နှင့် ပြည့်စုံသော မြို့ကြီး တို့ကို၎င်း၊²အာနက် အမျိုးသား ရှေ့ မှာ အဘယ်သူ ရပ် နိုင် သနည်းဟူသော စကား ကို သင် ကြား ၍ ၊ သင် သိ သော အာနက် အမျိုးသား တည်းဟူသော အလွန် ကြီးမြင့် သော လူမျိုး ကို၎င်းတိုက်ယူ ခြင်းငှာ ၊ ယခု ယော်ဒန် မြစ် တဘက် သို့ ကူး လုပြီ။³သို့ဖြစ်၍ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ရှေ့ မှာ ကြွ သဖြင့်၊ လောင် သောမီး ကဲ့သို့ဖြစ်လျက် သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ သင့် မျက်မှောက် ၌ နှိမ့်ချ တော်မူမည်အကြောင်းကို ယခု သဘော ကျ လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ သင် သည် သူ တို့ ကို နှင်ထုတ် ၍ အလျင် အ မြန် ဖျက်ဆီး ရ လိမ့်မည်။⁴သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ ကို သင့် ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် တော်မူသော နောက် ၊ သင်က၊ ငါ့ ကုသိုလ် ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကိုသွင်း ၍၊ ဤ ပြည် ကို အပိုင် ပေးတော် မူသည်ဟူ၍မ အောက်မေ့ ရ။ ထို လူမျိုး တို့၏ မ ကောင်းမှုကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ ကို ငါ့ ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် တော် မူ သည် ဟူ၍စိတ် ထဲမှာ အောက်မေ့ ရမည်။⁵သင် ပြုသောကုသိုလ် ကြောင့် ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် သော သဘော ကြောင့် ၎င်း၊ ထို ပြည် ကို သွား ၍ ဝင်စား ရမည် မ ဟုတ်။ ထို လူမျိုး တို့၏ မကောင်းမှု ကြောင့် ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏အဘ အာဗြဟံ ၊ ဣဇက် ၊ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော စကား တော်ကို တည် စေလိုသောငှာ ၎င်း ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို သင့် ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် တော်မူ၏။⁶သို့ဖြစ်၍ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ကုသိုလ် ကြောင့် ၊ ထို ကောင်းမွန် သော ပြည် ကိုပေး တော် မူ သည်မ ဟုတ်။ သင် သည် လည်ပင်း ခိုင်မာ သော အမျိုး ဖြစ်၏။⁷သင်သည်၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို အမျက် တော်ထွက်စေခြင်းငှာ၊ တော ၌ ပြုမိသည်ကို မ မေ့ နှင့်၊ အောက်မေ့ လော့။ သင် သည် အဲဂု တု တု ပြည် ထဲက ထွက် သော နေ့ မှစ၍ ဤ အရပ် သို့ ရောက် သည် တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား ကို ပုန်ကန် ပြီ။⁸ဟော ရပ် အရပ်၌ ထာဝရဘုရား ကို အမျက် တော် ထွက် စေ သဖြင့် ၊ သင့် ကို ဖျက်ဆီး လောက် အောင် အမျက် ထွက် တော် မူ၏။⁹ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့နှင့် ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် တရားကို ရေးထားသော ကျောက်ပြား တို့ကိုခံ ယူခြင်းငှာ ၊ တောင် ပေါ်သို့ ငါ တက် သောအခါ ၊ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးမုန့် ကိုမ စား ၊ ရေ ကို မ သောက် ဘဲ တောင် ပေါ် မှာနေ လေ၏။¹⁰သင် တို့သည် စည်းဝေး ကြသောနေ့ ၌ ထာဝရဘုရား သည် တောင် ပေါ် မှာ မီး ထဲက မြွက် ဆို တော်မူသော စကား တော်အလုံးစုံ တို့ကို လက်ညှိုး တော်ဖြင့် ရေးထား သော ကျောက်ပြား နှစ် ပြားတို့ကို ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား အပ် ပေးတော်မူ၏။¹¹အရက် လေးဆယ် စေ့ သောအခါ ၊ ထို ပဋိညာဉ် ကျောက် ပြား နှစ် ပြား ကို ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား

ပေး တော် မူလျှင်၊ ¹²သင်သည် ထ ချ အလျင် အမြန်ဆင်း သွား လော့။ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ သင် နှုတ် ဆောင် ခဲ့ သော သင် ၏ လူ တို့သည် ဖောက်ပြန် ၍ ၊ ငါမှာထား သော လမ်း မှ အလျင် အမြန်လွှဲ ၍၊ ရုပ်တု ကို သွန်း ကြပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹³တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ဤ လူမျိုး ကို ငါကြည့် မြင်ပြီ။ လည်ပင်း ခိုင်မာ သော အမျိုး ဖြစ်၏။ ¹⁴သို့ဖြစ်၍ ငါ ကို ရှိ စေလော့။ သူ တို့ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။ သူ တို့နာမ ကိုလည်း ကောင်းကင် အောက် မှာ ငါချေ မည်။ သင့် ကို မူကား၊ သူ တို့ ထက် အားကြီး ၍ များပြား သော အမျိုး ဖြစ် စေမည်ဟု ငါ အား မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁵ထိုအခါ ငါ သည် ပဋိညာဉ် ကျောက်ပြား နှစ် ပြား ကို ကိုင် လျက် ၊ လှည့် ၍ မီး လောင် သော တောင် ပေါ်က ဆင်း လာ၏။ ¹⁶သင်တို့သည် သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ၍ ၊ နွားသငယ် ရုပ်တု ကို သွန်း ကြောင်း နှင့် ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသော လမ်း မှ အလျင်အမြန် လွှဲ သွားကြောင်းကို ငါသည် ကြည့် မြင်လျှင်၊ ¹⁷လက် နှစ် ဘက်နှင့် ကိုင် သော ကျောက်ပြား တို့ကို ချ ၍၊ သင် တို့မျက်မှောက် ၌ ငါချိုးဖဲ့ ၏။ ¹⁸သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို အမျက် တော် ထွက်စေခြင်းငှာ ၊ ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု မိသောအပြစ် ရှိသမျှ တို့ကြောင့် ၊ ငါ သည် အရင်ပြုသကဲ့သို့ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ် ၍ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးမုန့် ကိုမ စား ၊ ရေ ကို မ သောက် ဘဲနေရ၏။ ¹⁹အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှာ အလွန် ပြင်းစွာထွက် သော အမျက် တော်အရှိန်ကို ငါကြောက် ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ စကားကို တဖန် နားထောင် တော်မူ၏။ ²⁰ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ အာရုန် ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာ အလွန် အမျက် ထွက်တော်မူသောကြောင့် ၊ အာရုန် အဘို့ ကို လည်း ဆုတောင်း လေ၏။ ²¹သင် တို့ဒုစရိုက် တည်းဟူသော သင် တို့လုပ် သော နွားသငယ် ကို ငါယူ သဖြင့် အရည်ကျို ၍၊ အမှုန့် ဖြစ် အောင် ညက်ညက် ချေပြီးလျှင်၊ တောင် ထဲက ထွက် သော ချောင်း ရေပေါ်မှာ ချပစ် လေ၏။ ²²တဗေရ အရပ်၊ မဿာ အရပ်၊ ကိမြုတ် ဟတုတဝါအရပ်၌ လည်း ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို အမျက် တော် ထွက် အောင် ပြု ကြ၏။ ²³ကာ ဒေ ရှ ဗာ နာ အရပ်၌ လည်း ၊ ထာဝရဘုရား က၊ သွား ၍ ငါ ပေး သော ပြည် ကို သိမ်းယူ ကြ လော့ဟု သင် တို့ကို စေခိုင်း တော်မူသောအခါ ၊ သင် တို့သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်ကို ငြင်းဆန် ကြ၏။ ကိုယ်တော် ကို မ ယုံ ၊ စကား တော်ကို နား မ ထောင်ဘဲနေကြ၏။ ²⁴ငါ သိ ကျွမ်း သော နေ့ မှစ၍ ၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပုန်ကန် လျက်နေ ကြပြီ။ ²⁵ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို ဖျက်ဆီး မည်ဟု မိန့် တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါသည် အရင်ပြပ်ဝပ် သကဲ့သို့၊ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးပြပ်ဝပ် လျက်နေရ၏။ ²⁶ထာဝရဘုရား အား လည်း ၊ အို အရှင် ဘုရားသခင်၊ တန်ခိုး တော် အားဖြင့် ရွေး တော်မူ၍ ၊ အားကြီး သော လက် တော်နှင့် အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်

ဆောင် တော်မူသော ကိုယ်တော် ၏အမွေ ဥစ္စာဖြစ်သော ဤလူ တို့ ကို ဖျက်ဆီး တော်မ မူပါနှင့်။ ²⁷ကိုယ်တော် ၏ကျွန် အာမြဟံ ၊ ကူ ဇာ ကံ ၊ ယာ ကုပ် တို့ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။ ဤ လူမျိုး သည် ခိုင်မာ သော သဘောရှိ၍၊ ပြစ်မှားမိသော ဒုစရိုက် အပြစ် ကို မှတ် တော် မ မူပါနှင့်။ ²⁸သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ် တို့ကို နှုတ်ဆောင် တော်မူ သော ပြည်သား တို့က၊ ထာဝရဘုရား သည် ဂတိ ထားသော ပြည် သို့ သူ တို့ကို ဆောင် သွင်းခြင်းငှာ မ တတ် နိုင်သောကြောင့် ၎င်း၊ သူ တို့ကို မုန်း သောကြောင့် ၎င်း၊ တော ၌ သတ် လိုသောငှာ ထုတ် သွား ပြီဟု ဆို ကြ ပါ လိမ့်မည် တကား။ ²⁹ဤလူ တို့သည် ကား ၊ မဟာတန်ခိုး တော်နှင့် လက်ရုံး တော်ကို ဆန့် သဖြင့် နှုတ်ဆောင် တော်မူသော ကိုယ်တော် ၏ အမွေ လူဖြစ်ကြပါသည်ဟု ငါသည် ဆုတောင်းလေ၏။

10ထိုအခါ ထာဝရဘုရား က၊ အရင် ကျောက်ပြား နှစ် ပြားနည်းတူ

၊ ကျောက်ပြား နှစ် ပြား ကို ခုတ် ဦး လော့။ ငါ ရှိ ရာ သို့ တက် လာ လော့။ သေတ္တာ ကို လည်း လုပ် လော့။ ²သင် ချိုးဖဲ့ သော အ ရင် ကျောက်ပြား ၌ စကား ပါ သည် အတိုင်း ၊ နောက်ကျောက်ပြား ပေါ် မှာ ငါ ရေးထား ဦး မည်။ သင် သည် ထို ကျောက်ပြား ကို သေတ္တာ ထဲ မှာ ထား ရမည်ဟု ငါ အား မိန့် တော် မူ၏။ ³ငါ သည်လည်း ၊ အကာရှ သစ်သား ဖြင့် သေတ္တာ ကို လုပ် ၍ ၊ အရင် ကျောက်ပြား နည်းတူ ကျောက်ပြားနှစ် ပြားကို ခုတ် ပြီးမှ ၊ ထိုကျောက်ပြား ကို ကိုင် လျက် တောင် ပေါ်သို့ တက် လေ၏။ ⁴သင် တို့စည်းဝေး သော နေ့ ၌ ထာဝရဘုရား သည် တောင် ပေါ်မှာ မီး ထဲက မိန့် မြွက်တော် မူသော ပညတ် တော်ဆယ် ပါးတို့ကို၊ အရင် စာ ၌ လာသည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ရေးထား ၍ ငါ အား ပေး တော်မူ၏။ ⁵ငါသည် လည်း လှည့် ၍ တောင် ပေါ်က ဆင်း သဖြင့် ၊ လုပ် ပြီးသော သေတ္တာ ထဲ ၌ ထိုကျောက်ပြား ကို ထား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူ သည်အတိုင်း ၊ ထို သေတ္တာထဲ ၌ ယခုရှိ ၏။ ⁶ငါ သည်တောင် ပေါ် မှာ အရင် နေ သောကာလ နှင့်အမျှ ၊ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံး တဖန်နေပြန်၍၊ ထိုအခါ ၌ လည်း ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို မ ဖျက်ဆီး မည်အကြောင်း၊ ငါ စကား ကို နားထောင် တော် မူ၏။ ⁷ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထလော့။ ဤလူမျိုးအားပေး ခြင်းငှာ၊ သူ တို့ဘိုး ဘေး တို့အား ငါ ကျိန်ဆို သော ပြည်သို့ သူ တို့သည် သွား၍ သိမ်းယူ မည်အကြောင်း၊ သူ တို့ ရှေ့မှာ ခရီးသွား လော့ဟု ငါ အား မိန့် တော် မူ၏။ ⁸ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် မော သ ရုတ် အရပ် မှ ခရီး သွား၍၊ ဗ ့ ယာ ကန် အရပ်၌စား ခန်း ချ ကြ၏။ ထို အရပ် မှ ခရီးသွား၍ ဟော ရဂိဒ်ဂိဒ် အရပ်၌စား ခန်း ချ ကြ၏။ ထို အရပ် မှ ခရီးသွား၍ ဧ ဖြော န အရပ်၌စား ခန်း ချ ကြ၏။ ထို အရပ် မှ ခရီးသွား၍ ဧ ဇ ယုန် ဂါ ဗာ အရပ်၌စား ခန်း ချ ကြ၏။ ⁹ထို အရပ် မှ ခရီးသွား၍ ဇိန တော ကာ ဒေ ရှ အရပ်၌စား ခန်း ချ ကြ၏။ ထို အရပ် မှ ခရီးသွား၍ ဟော ရ တောင်၌စား ခန်း ချ ကြ၏။ ထို အရပ်၌အာ ရှ

နံ သည် အနိစ္စရောက် ၍၊ သူ့ကို သင်္ဂြိုဟ် ရ၏။ သူ ၏သား ဧ လာ ဧ သည် အဘ ၏အရာ ဌိယဇီပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင် ရ၏။
¹⁰လေဝိ သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ ကို ထမ်း စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ရှေ့ တော်၌ ရပ် ၍ အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်စေ ခြင်းငှာ ၎င်း၊ အခွင့် တော် နှင့် ကောင်း ကြီး ပေး စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ထို သူ တို့ ကို ခွဲ ခန့် တော် မူ၏။
¹¹ထို့ကြောင့် လေဝိ သား တို့သည် ညီအစ်ကို တို့နှင့် ရော ၍ အဘို့ ကို မပိုင်၊ အမွေ ကိုမခံ ရ။ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ ခံ ရသော အမွေ ဖြစ် တော် မူ၏။
¹²အို ကု သရေလ အမျိုး၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ လမ်း တော် သို့ လိုက်သွား ခြင်း၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ် ၍ အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
¹³သင် ၏ အကျိုး ကို ထောက် ၍ ယနေ့ ငါ ဆင့်ဆို သော ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော် ကို စောင့်ရှောက် ခြင်း အမှု မှ တ ပါး ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အဘယ် အမှု ကို တောင်း တော် မူ သနည်း။
¹⁴မို ယ်း ကောင်းကင် နှင့် ကောင်းကင် ဘဝကို ၎င်း၊ မြေကြီး နှင့် မြေကြီး တန်ဆာရှိသမျှ ကို ၎င်း၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပိုင်တော် မူ၏။
¹⁵သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ဘိုးဘေး တို့ကို ချစ်ခင် မြတ်နိုး၍၊ ယနေ့ ရှိ သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့အမျိုး အနွယ် တည်းဟူသော သင့် ကို ၊ အခြားသော လူမျိုး တကာ တို့တွင် ရွေးကောက် တော်မူ၏။
¹⁶သို့ဖြစ်၍ သင် ၏နှလုံး အရေဖျား ကို လှီး ဖြတ် လော့။ နောက် တဖန် ခိုင်မာ သော လည်ပင်း မ ရှိ စေ နှင့်။
¹⁷အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ဘုရား တို့၏ ဘုရား ၊ သခင် တို့၏သခင် ၊ ကြီးမြတ် သောဘုရား ၊ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကြောက်မက် ဘွယ်သောဘုရား၊ လူမျက်နှာ ကို မ ထောက် ၊ တံစိုး ကို မ စား ဘဲ။
¹⁸မိဘ မရှိသော သူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမဘက်၌ တရားစီရင် ၍ ၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုတို့ကို စုံမက် သဖြင့်၊ အဝတ် အစား တို့ကို ပေး သနားသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
¹⁹သို့ဖြစ်၍ ဧည့်သည် တို့ကို ချစ် ကြ လော့။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ကြ ဘူး ပြီ။
²⁰သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကိုယ်တော် ၌ ဆည်းကပ် ရမည်။ နာမ တော်အားဖြင့် ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုရမည်။
²¹ထာဝရဘုရားသည် သင် ၏ဂုဏ် အသရေ၊ သင် ၏ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ၏။ သင် သည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် သည် အတိုင်း ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှုအရာကြီး တို့ကို သင့် အဘို့ ပြု တော် မူပြီ။
²²သင် ၏ ဘိုးဘေး တို့သည်၊ အရေ အတွက်အားဖြင့် လူ ခုနစ် ဆယ်မျှသာ ရှိလျက် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ဆင်း သွားကြ၏။ ယခု မူကား၊ အရေအတွက် အားဖြင့် မို ယ်း ကောင်းကင် ကြယ် နှင့် အမျှ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် များပြားစေ တော်မူပြီ။

ချစ် ရမည်။ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်၊ မှာထား တော်မူသောပညတ် တော်တို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက် ရမည်။
²သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဆုံးမ တော်မူခြင်း ကို ၎င်း၊ ဘုန်း အာနုဘော်တော်ကို ၎င်း၊ အားကြီး သော လက်ရုံး ဆန့် တော် မူ ခြင်း ကို ၎င်း၊
³ထူးဆန်း သော တန်ခိုး တော်ကို ၎င်း ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ ၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရော မင်း နှင့် ပြည်သူ ပြည်သားများတို့အား ပြု တော်မူသော အမှု ကို ၎င်း၊
⁴အဲ ဂုတ္တု စစ်သူရဲ အလုံးအရင်းတည်းဟူသော မြင်း စီးသူရဲ၊ ရထား စီးသူရဲတို့အား ပြု တော် မူ သော အမှု ကို ၎င်း ၊ သင် တို့ကို လိုက် သောသူ တို့ကို ဧဒုံ ပင်လယ် ရေ လွှမ်းမိုး စေ၍ ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ဖျက်ဆီး တော်မူကြောင်း ကို ၎င်း၊
⁵ဤ အရပ် သို့ မ ရောက် မှီ၊ တော ၌ လှည့်လည်စဉ်တွင် သင် တို့အား ပြု တော် မူ သော အမှု ကို ၎င်း၊
⁶ရုဗင် အမျိုး ၊ ဇလျာဘ သား ဒါသန် နှင့် အဘီရံ တို့ အား ပြု တော် မူ သော အမှု ကို ၎င်း ၊ မြေကြီး သည် မိမိ ခံတွင်း ကို ဖွင့် ၍ သူ တို့ နှင့် အိမ်သူ အိမ်သားများ၊ တဲ များ၊ သူ တို့၌ ရတတ်သမျှ သော ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကို၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ အလယ် ၌ ၊ မျို ကြောင်း ကို ၎င်း ၊ မ သိ မမြင် သော သင် တို့၏ သားသမီး တို့အား ငါမပြော၊ သင် တို့ကိုယ်တိုင် သိမှတ် ကြ လော့။
⁷ထာဝရဘုရား ပြု တော် မူ သော အမှု ကြီး အလုံးစုံ တို့ကို သင် တို့သည် ကိုယ်တိုင် မြင် ကြပြီ။
⁸ထို့ကြောင့် ၊ သင်တို့သည်သွား ၍ ဝင်စား လတုံ သောပြည် ကို ကြီး စွာသောခွန်အား နှင့် ဝင်စား မည် အကြောင်း၊
⁹ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၏ ဘိုးဘေး တို့နှင့် သူ တို့အမျိုးအနွယ် အား ပေး ခြင်းငှာ ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် ၊ နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သောပြည် ၌ သင် တို့အသက်တာ ရှည် မည်အကြောင်း ၊ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသမျှ သော ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။
¹⁰သင် တို့သွား ၍ ဝင်စား လတုံသော ပြည် သည် ကား ၊ ယာ လုပ်သကဲ့သို့ မျိုးစေ့ ကြ ၍ ခြေ ဖြင့် ရေ လောင်း ရသောပြည်တည်းဟူသောသင်တို့ထွက် လာသော အဲဂုတ္တု ပြည် နှင့် တူသည်မ ဟုတ်။
¹¹သင် တို့သွား ၍ ဝင်စား လတုံသော ပြည် သည် တောင် များ၊ ချိုင့် များနှင့် ပြည့်စုံ၍ မို ယ်း ရေကို သောက် သောပြည်၊
¹²သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပြုစု ၍ တနှစ် ပတ်လုံးကြည့်ရှု တော်မူသော ပြည် ဖြစ်၏။
¹³သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ် ၍ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက်မည် အကြောင်း ၊ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသမျှသော ပညတ် တို့ကို စေ့စေ့နားထောင် လျှင်၊
¹⁴သင် တို့သည် စပါး ၊ စပျစ် ရည်၊ ဆီ တို့ကို စုသိမ်း စေ ခြင်း ငှာ အ ရင် မို ယ်း ၊ နောက် မို ယ်း တည်းဟူသောသင် တို့ပြည် နှင့်ဆိုင်သော မို ယ်း ရေကို ငါပေး မည်။
¹⁵သင်တို့သည် ဝ စွာစား ရမည်အကြောင်း ၊ သင် တို့တိရစ္ဆာန် များ အဘို့ လွင်ပြင် ၌ မြက်ပင် ကို ငါပေါက် စေမည်။
¹⁶သင် တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကိုစွဲ၍ လမ်းမလွဲ ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းနှင့် ကင်းလွှတ်မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ် ကို ကိုယ်သတိ ပြုကြ လော့။
¹⁷သို့မဟုတ်ထာဝရဘုရား သည် အမျက်

11သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို

တော် ထွက်၍ မိုဗ်း မ ရှာ ၊ မြေ ၏အသီးအနှံ ကို မ ဖြစ် စေခြင်း ငှာ။ မိုဗ်းကောင်းကင် ကို ပိတ် တော် မူ မည်။ ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူသော ကောင်းမွန် သော ပြည် ၌ သင် တို့သည် အလျှင် အ မြန် ပျောက် ပျက်ကြလိမ့်မည်။¹⁸ သို့ဖြစ်၍ ငါ ဟောပြောသော ဤ စကား ကို စိတ် နှလုံး၌ သွင်း ထား၍ ၊ လက် ၌ လက္ခဏာ သက်သေ ဘို့ ရာဂင်း၊ မျက်စိ ကြား မှာ သင်းကျစ် ကဲ့သို့ ၎င်း ချည် ထားရကြ မည်။¹⁹ ထို စကားကို သင် တို့သည် အိမ် ၌ ထိုင် လျက် နေသည်ဖြစ် စေ၊ ခရီး သွား သည်ဖြစ်စေ ၊ အိပ် လျက် ထ လျက် ရှိသည်ဖြစ်စေ ဟောပြော ၍ ၊ သားသမီး တို့အား သွန်သင် ရကြမည်။²⁰ အိမ် တံခါး မြို့တံခါး ၌ လည်း ရေး ထားရကြမည်။²¹ သို့ပြုလျှင် ထာဝရဘုရား သည် ဘိုးဘေး တို့အား ပေး ခြင်းငှာ ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် ၌ သင် တို့အသက် ၊ သားသမီး များ အသက်တာ သည်၊ ကောင်းကင် ၌ အသက်တာ ရှည် သကဲ့သို့ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ တာရှည် ရလိမ့်မည်။²² သင် တို့သည် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ချစ် သော စိတ်နှင့် လမ်း တော်သို့ လိုက် ၍၊ ကိုယ်တော် ၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲ မည် အကြောင်း၊ ငါ မှာ ထား သမျှ သော ဤ ပညတ် တို့ ကို ကျင့် အံ့ သော ငှာ သတိနှင့် စောင့်ရှောက် လျှင်၊²³ ထာဝရဘုရား သည် ဤ လူမျိုး ခပ်သိမ်း တို့ ကို သင် တို့ ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ သင် တို့သည် ကိုယ် ထက် အားကြီး ၍ များပြား သော လူမျိုး တို့ ကို အစိုးရ ကြ လိမ့်မည်။²⁴ သင် တို့သည် ခြေ နှင့် နင်း သမျှ သော အရပ် ကို ပိုင်သဖြင့်၊ တော မှစ၍ လေဗနန် တောင်တိုင်အောင် ၎င်း၊ ၂၅ ရတ် မြစ် ကြီး မှစ၍ ပင်လယ် ကမ်းနား တိုင်အောင် ၎င်း၊ မြေ တရှောက် လုံးသည် သင် တို့၏ နိုင်ငံ အဝင် ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁵ သင် တို့ရှေ့ မှာ အဘယ်သူ မျှမ ရပ် မနေနိုင် အောင်၊ သင်တို့နင်း သော မြေ အရပ်၌ ရှိ သော သူ အပေါင်း တို့သည် သင် တို့ကို ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် မည် အကြောင်း၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု တော်မူမည်။²⁶ ယနေ့ ကောင်း ကြီး ပေး ခြင်းနှင့် ကျိန် ခြင်းတည်းဟူသော ဤနှစ်ပါး ကို သင် တို့ ရှေ့ မှာ ငါ ထား ၏။²⁷ ယနေ့ ငါ ဆင့်ဆို သော သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော်တို့ကို နားထောင် လျှင် မူကား၊ ကောင်း ကြီး ပေး ခြင်း၊²⁸ သင် တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော် တို့ကို နား မ ထောင်၊ ယနေ့ ငါ မှာ ထား သော လမ်း မှ လွှဲ ရှောင်၍ ၊ မ သိ ဘူးသော အခြား တပါးသောဘုရား ကို မှီဝဲဆည်းကပ် လျှင်မူကား ကျိန် ခြင်းကို ငါထား၏။²⁹ သင် တို့သည်သွား ၍ ဝင်စား လတံ့ သော ပြည် သို့ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဆောင် သွင်း တော်မူပြီးမှ ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ဂေရဇိမ် တောင် ပေါ်၌ ၎င်း၊ ကျိန် ခြင်းကို ဗေလ တောင် ပေါ်၌ ၎င်း တင် ထားရကြ မည်။³⁰ ထိုတောင် တို့သည် ယော် ဒန် မြစ် အနောက် ၊ နေ ဝင် ရာ ဘက် မှာ ခါနနိ လူတို့နေရာ အရပ်တည်းဟူသော၊ မောရေ သပိတ် တောအနား ၊ ဂိလဂါလ မြို့နှင့် ဆိုင်သော လွင်ပြင် ၌ ရှိသည်မ ဟုတ် လော။³¹ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော

ပြည် ကို ဝင်စား ခြင်းငှာ ၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်သို့ ကူး သွား၍၊ ထို ပြည်ကို ဝင်စား လျက် နေ ရကြမည်။³² ယနေ့ ငါ ထား သမျှ သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့် အံ့သောငှာ စောင့်ရှောက် ရကြမည်။

12 သင် တို့သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ အသက်ရှင် သမျှ သော ကာလ ပတ်လုံး ဝင်စား စေခြင်းငှာ သင် တို့ဘိုးဘေး ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် ၌ ကျင့် အံ့သောငှာ စောင့်ရှောက် ရသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် များ ဟူ မူကား ၊² သင် တို့ အစိုးရ သော လူမျိုး တို့သည် တောင် ကြီး ၊ တောင် ငယ်အပေါ်၊ စိမ်း သော သစ်ပင် အောက် ၌ မိမိ တို့ ဘုရား များကို ဝတ်ပြု ရာအရပ် ရှိသမျှ တို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ရမည်။³ သူ တို့ယဇ် ပလ္လင်များကိုလည်း ဖျက် ရ မည်။ ရုပ်တု များကို ဖြိုချ ရမည်။ အာရှရ ပင်များကို မီး ရှို့ ရမည်။ ထုလုပ်သော ဘုရား ဆင်းတု များကို ခုတ်လှဲ ရမည်။ ထို အရပ် ၌ ထို ဘုရားတို့၏ နာမ ကိုပင် ပယ်ရှင်း ရမည်။⁴ သူ တို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား မ ပြု ရဘဲ၊⁵ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် တို့အမျိုးအနွယ် ရှိသမျှ တို့တွင် နာမတော် ကို တည် စေဘို့ရာ ရွေးကောက် တော် မူ သော အရပ် တည်း ဟူသော ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ အရပ် ကို ရှာ ၍ လာ ရကြမည်။⁶ ထို အရပ်သို့ သင် တို့သည် မီးရှို့ ရာယဇ်အစ ရှိ သော ယဇ် များ၊ ဆယ် ဘို့ တ ဘို့ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီးမြှောက် ရာ ပူဇော် သက္ကာ၊ သစ္စာ ဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာမှစ၍ ၊ သိုး နွား တွင် အဦး ဘွားသော သား ငယ်တို့ကို ဆောင် ခဲ့ရကြမည်။⁷ ထို အရပ်၌ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စား ရကြမည်။ ပြု လေ ရာ ရာ ၌ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော် မူသဖြင့် ၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ အိမ်သူ အိမ်သား တို့သည် ရွှင်လန်း ခြင်းကို ပြု ရကြမည်။⁸ ယခု ကာလ၊ ဤ အရပ်၌ပြု သကဲ့သို့ ၊ ထိုအရပ်၌ လူ တိုင်း ကိုယ် ဉာဏ် ကို လိုက်၍ မ ပြု ရကြ။⁹ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော အမွေ ခံရာ ချမ်းသာ ထဲသို့ သင် တို့သည် မ ဝင် ရကြ သေး။¹⁰ သင်တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်တဘက်သို့ ကူး ၍ ၊ သင် တို့အမွေခံ ရာဘို့ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော ပြည် ၌ နေ ကြ သောအခါ ၊ ရန်သူ အပေါင်း တို့ လက်မှ သင် တို့ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ သဖြင့် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ကြ သောအခါ၊¹¹ နာမ တော်ကို တည် စေဘို့ရာ ၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် ရှိ ရမည်။ ထို အရပ် သို့ ငါ မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ၊ သင် တို့မီးရှို့ ရာယဇ် အစ ရှိသောယဇ် များ၊ ဆယ်ဘို့ တဘို့ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော် သက္ကာ၊ ထာဝရဘုရား အား ဂတိ ရှိသည်အတိုင်း ၊ မြတ် သော ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို ဆောင် ခဲ့ရကြမည်။¹² ကိုယ်တိုင် မှစ၍ ၊ သား သမီး ၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ တို့နှင့် ကိုယ် အဘို့ မ ရှိ၊ အမွေ မ ခံ ရဘဲ၊ သင် တို့၌ တည်းခို သော လေဝိ သား တို့သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင်

ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်း ခြင်းကို ပြုကြမည်။¹³ တွေ့မြင်ရာအရပ် ၌ မီးရှို့ ရာယဇ်ကို မ ပူဇော် ရမည် အကြောင်း သတိ ပြုကြလော့။¹⁴ သင် တို့အမျိုး တမျိုး တွင် ထာဝရဘုရား ရှေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ မီးရှို့ ရာယဇ်ကို ပူဇော် ၍၊ ငါ မှာ ထားသမျှ တို့ကို ပြု ကြမည်။¹⁵ သို့ရာတွင် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ သင် တို့ နေရာ အရပ်ရပ် ၌ စား ချင် သော အလို သို့ လိုက်၍ သတ် စား ရ သော အခွင့် ရှိ ကြ၏။ သမင် ၊ ဒရယ် ကို စား သကဲ့သို့ ၊ စင်ကြယ် သော သူ၊ မ စင်ကြယ် သော သူ တို့သည် အတူ စား ရ ကြ မည်။¹⁶ သို့ရာတွင် အသွေး ကို မ စား ရ။ ရေ ကို သွန် သကဲ့သို့ မြေ ပေါ် မှာ သွန် ရ မည်။¹⁷ စပါး ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ဆယ် ဘို့တွင် ပူဇော် သော တဘို့၊ သိုး နွား တွင် အဦး ဘွားသော သားငယ်၊ သစ္စာ ဂတိ နှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော် သ ကု ကာ တ စုံ တ ခု ကို မျှ၊ သင် တို့သည် ကိုယ် နေရာ အရပ်၌ မ စား ရ ကြ။¹⁸ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေးကောက်တော်မူသော အရပ် ၌ ၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သား သမီး ၊ ကျွန် ယောက်ျားမိန်းမ ၊ တည်းခိုသော လေဝိသား တို့သည် စား ရကြမည်။ ပြု လေ ရာ ရာ ၌ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်း ခြင်းကို ပြု ရ ကြ မည်။¹⁹ မြေကြီး ပေါ် မှာ အသက် ရှင် သမျှ သော ကာလ ပတ်လုံး၊ လေဝိသား တို့ကို မ မေ့လျော့ မည်အကြောင်း သတိ ပြု ကြလော့။²⁰ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဂတိ တော် ရှိ သည်အတိုင်း ၊ သင် ၏နေရာ ပြည် ကို ကျယ် စေ တော်မူသောအခါ ၊ သင် သည် အမဲသား ကို စား ချင်သောစိတ် ရှိ၍၊ အမဲသား ကို ငါစား မည် ဟု ဆို လျှင် ၊ စား ချင်တိုင်း စား ရ သော အခွင့် ရှိ၏။²¹ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် နာမ တော် ကို တည် စေဘို့ရာ ရှေးကောက် တော် မူ သော အရပ် သည် သင့် နေရာ နှင့် ဝေး လွန်း လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော သိုး နွား ကို၊ ငါမှာ ထားသည် အတိုင်း သတ် ၍ ၊ သင့် နေရာ အရပ်၌ စား ချင်တိုင်း စား ရ သော အခွင့်ရှိ၏။²² သမင် ၊ ဒရယ် ကို စားသကဲ့သို့ စား ရမည်။ စင်ကြယ် သောသူ၊ မ စင်ကြယ်သောသူတို့သည် ရောနှော၍ စား ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။²³ သို့ရာတွင် ၊ အသွေး ကို မ စား မည်အကြောင်း၊ သတိ ပြု လော့။ အသက် သည် အသွေး ၌ တည်၏။ အသား နှင့် တကွ အသက် ကို မ စား ရ။²⁴ ထို့ကြောင့် အသွေး ကို မ စား ရ။ ရေ ကို သွန် သကဲ့သို့ မြေ ပေါ် မှာ သွန်ရမည်။²⁵ သင် သည် ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူဘွယ် သောအမှုကို ပြု သဖြင့် ၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သား မြေးတို့သည် ချမ်းသာ စွာ နေရမည်အကြောင်း ၊ အသွေး ကို ရှောင် ရမည်။²⁶ သင် ၌ သန့်ရှင်း သော ပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာ ဂတိ အတိုင်း ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ တို့ ကို ယူ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေးကောက် တော် မူ သော အရပ် သို့ သွား ရမည်။²⁷ အသား နှင့် အသွေး ကို ရောနှော၍၊ မီးရှို့ ရာယဇ် တို့ကို၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား

၏ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ ပူဇော် ရမည်။ ယဇ် ကောင်အသွေး ကို၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ သွန်းလောင်း ၍ ၊ အသား ကို စား ရမည်။²⁸ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှစ်သက် မြတ်နိုးတော်မူဘွယ် သောအမှုကို ပြု သဖြင့် ၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ သားမြေး အစဉ်အဆက် တို့သည် ချမ်းသာ စွာ နေရမည်အကြောင်း ၊ ငါ မှာထား သမျှ သော ဤ စကား တို့ ကို စေ့စေ့ နားထောင် ၍ စောင့်ရှောက် လော့။²⁹ သင် သွား ၍ ဝင်စား လတံ့သော ပြည်၌ရှိ သော လူမျိုး တို့ကို၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ရှေ့ မှာ ပယ်ရှင်း တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ တို့ နေရာ ပြည် ၌ သင် သည် ဝင်၍နေ သောအခါ၊³⁰ သူ တို့သည် သင့် ရှေ့ မှာ ပျက်စီး သောနောက် ၊ သူ တို့အကျင့်အတိုင်း သင်ကျင့်၍ အပြစ် မ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထို လူမျိုး တို့သည် သူ တို့ဘုရား များကို အဘယ် သို့ဝတ်ပြု သနည်း။ ထိုနည်းတူ ငါပြု မည်ဟု သူ တို့ဘုရား ဝတ်ကို မ မေးမြန်း မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိ ပြု လော့။³¹ သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား သင်မ ပြု ရ။ သူတို့သည် ၊ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူသမျှ တို့ကို သူ တို့ဘုရား ၌ ပြု ကြပြီ။ ကိုယ် သား သမီး ကိုပင် သူ တို့ဘုရား အား ဝတ်ပြု၍ မီး ရှို့ ကြပြီ။³² ငါ မှာ ထားသမျှ တို့ကို ကျင့် အံ့သောငှာ စောင့်ရှောက် လော့။ ထပ် ၍ ပိုရ၊ နှုတ် ၍ မ လျော့စေရ။

13 သင် တို့တွင် ပရောဖက် ပြုသောသူ၊ အိပ်မက် ကို မြင် သော သူသည် ပေါ်လာ၍၊² သင်တို့မ သိ သော အခြား တပါးသောဘုရား ကို ဆည်းကပ် ၍ ဝတ်ပြု ကြစို့ဟု ပြော ဆိုလျက် ၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုကို ပေး ၍ ၊ ထိုနိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုသည် ပြည့်စုံသော်လည်း၊³ ထို ပရောဖက် ပြုသောသူ၊ အိပ်မက် ကို မြင် သော သူ တို့ ၏ စကား ကို နား မ ထောင် ရ။ အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့သည် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ် သည်မ ချစ်သည် ကို၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် စုံစမ်း တော် မူ၏။⁴ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ လိုက် ရကြမည်။ ကြောက်ရွံ့ သော စိတ် နှင့် ပညတ် တော် တို့ကို စောင့် ရ ကြ မည်။ စကား တော် ကို နားထောင် လျက် ဝတ်ပြု ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၌ ဆည်းကပ်မီဝဲ ရ ကြ မည်။⁵ ကျွန် ခံ နေရာ အေ ဂု တု တု ပြည် မှ သင် တို့ ကို ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူ ခဲ့တော်မူသော သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ လွဲ စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင်တို့လိုက် စရာဘို့ မှာ ထား တော်မူသော လမ်း မှ ထွက် စေခြင်းငှာ ၎င်း ဟောပြော သောကြောင့် ၊ ထို ပရောဖက် ပြုသူနှင့် အိပ်မက် မြင် သူတို့ သည် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံ ရကြမည်။ ထိုသို့ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို သင် တို့အထဲ က ပယ်ရှင်း ရ ကြ မည်။⁶ သင် ၏ညီအစ်ကို ရင်း၊ သင် ၏သား သမီး ၊ သင် ၏ ရင်ခွင် ၌နေသော မယား ၊ ကိုယ်ကဲ့သို့ မှတ်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတစ်စုံတယောက်

က၊ သွားကြစို့။ သင်လည်း မသိ၊ ဘိုးဘေး တို့လည်း မသိ သော အခြားတပါးသော ဘုရား၊⁷ သင့်ပတ်လည် အနီးအဝေး၌ နေသော သူ၊ မြေကြီး စွန်း တဘက်မှ သည် တဘက်တိုင်အောင်၊ ကိုးကွယ် သော ဘုရားကို ဝတ်ပြုကြစို့ဟု တိတ်ဆိတ်စွာ သွေးဆောင် လျှင်၊⁸ သင်သည် ဝန် မခံရ။ သူ၏စကားကို နား မထောင်ရ။ သူ့ကို မြင် သောအခါ မသနား ရ။ နှမြော သဖြင့် ဖွက် ချ၍ မထားရဘဲ၊ သူ့ကို အမှန်သတ်ရမည်။⁹ သူ သည် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံ စိမ့်သောငှာ၊ သင် သည် အဦး ပြုပြီးမှ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ပြု ရကြ မည်။¹⁰ ကျွန် ခံနေရာ အဲဂုတုတု ပြည် မှ သင် တို့ကို နှုတ်ဆောင် တော် မူသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ လွဲ စေခြင်း ငှာ ကြံစည် သောကြောင့် ၊ ထိုသူ ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ချ၍ အသေ သတ်ရကြမည်။¹¹ ထိုသိတင်းကို ကြွသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြား ၍ ၊ ထိုသို့သော အဓမ္မ အမှု ကို သင် တို့တွင် နောက် တဖန်မ ပြု ဝံ့ ဘဲနေကြလိမ့်မည်။¹² အဓမ္မလူတို့သည် သင်တို့အထဲ က ထွက်၍၊ သင်တို့မသိသော၊¹³ အခြား တပါးသော ဘုရား ထံသို့ သွား ၍ ဝတ်ပြု ကြစို့ဟု ပြောဆို လျက် ၊ သူ တို့မြို့သူ မြို့သားတို့ကို သွေးဆောင် ကြောင်းကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် နေ စရာ ဘို့ ပေး တော် မူ သော မြို့ တစုံ တ မြို့၌ သင်သည် သိတင်းကြား လျှင် ၊ ထို အမှုကို စေ့စေ့မေးမြန်း စစ်ကြောရမည်။¹⁴ သိတင်း ကြားသည်အတိုင်း ထင်ရှားစွာ ဧကန် မှန်၍၊ ထိုသို့ သော စက်ဆုပ် ဘွယ်အမှုကို သင် တို့တွင် အမှန် ပြု မိလျှင်၊¹⁵ ထို မြို့သူ မြို့သားတို့ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ရမည်။ မြို့မှစ၍ မြို့၌ရှိသောလူ နှင့် တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို ထား နှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ရမည်။¹⁶ လူယူ ရာ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို မြို့ လမ်းမအလယ် ၌ စုပုံ ၍ ၊ ထိုမြို့နှင့် တကွ လူယူ ရာ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ မီး ရှို့ ရမည်။ ထိုမြို့သည် အစဉ်အမြဲ အမှိုက်ပုံ ဖြစ် ရမည်။ နောက် တဖန် မ တည် မဆောက်ရ။¹⁷ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် တော် အရှိန် ကို ငြိမ်းစေ၍၊ သင်၏ဘိုးဘေး တို့အား ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း၊ သင့် ကို ကယ်မ သနားတော်မူသဖြင့် များပြား စေတော်မူ မည်အကြောင်း၊ ကျိန် အပ်သောဥစ္စာ တစုံတခုကို မျှ မသိမ်းမယူ ဘဲ၊ အလုံးစုံတို့ကို စွန့်ပစ်ရမည်။¹⁸ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသည်အတိုင်း သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် ၍ ပညတ် တော်အလုံးစုံ တို့ကို ကျင့် သဖြင့် ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူဘွယ်ပြု သောအခါ ၊ ရှေးဂတိတော် အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

14 သင် တို့သည် သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ သား ဖြစ်ကြ၏။ သေ သောသူအတွက် အသားကို မခုတ် မရှုရ။ မျက်မှောင် ကြား မှာ အမွှေးကို မရိတ်ရ။² သင် တို့သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ ၊ သန့်ရှင်း သောလူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား

သည် မြေကြီး ပေါ်မှာရှိသမျှ သော လူမျိုး ထက်၊ ကိုယ်တော် ပိုင် ထိုက် သော အမျိုး ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ သင် တို့ ကို ရွေးချယ် တော် မူ ပြီ။³ စက်ဆုပ် ရှုံ့ရှာ ဘွယ် သော အရာ ကို သင် တို့ မ စား ရ။⁴ စား ရ သော တိရစ္ဆာန် ဟူ မူကား ၊ နွား ၊ သိုး ၊ ဆိတ် ၊⁵ သမင် ၊ ဒရယ် ၊ ဆတ် ၊ ဂျီ ၊ ဒီ ရှုန် ၊ စိုင် ၊ ဇ မေ ရ အစ ရှိ သော၊⁶ ခွါ ကွဲပြား ၍ စားမြို့ ပြန်သော သား များကို စား ရသော အခွင့်ရှိ၏။⁷ သို့သော်လည်း စားမြို့ ပြန်သော သား၊ ခွာ ကွဲပြား သော သားတို့ တွင် မ စား ရသော သားဟူမူကား ၊ ကုလားအုပ် ၊ အာရနဘက် ၊ ရှာဖန် တို့သည် စားမြို့ ပြန်သော်လည်း ၊ ခွာ မ ကွဲပြား သောကြောင့် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။⁸ ဝက် သည် ခွာ ကွဲပြား သော်လည်း ၊ စားမြို့ မ ပြန် သောကြောင့် ၊ သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။ အသား ကို မ စား ရ။ အသေ ကောင်ကို လည်း မ ထိ ရ။⁹ ရေ ၌ နေသော တိရစ္ဆာန် တကာ တို့တွင် အယပ် နှင့် အကြေး ရှိသော တိရစ္ဆာန် ကို သာ စား ရ၏။¹⁰ အယပ် နှင့် အကြေး မ ရှိ သော တိရစ္ဆာန် ကို မ စား ရ။ သင် တို့၌ မ စင်ကြယ်။¹¹ စင်ကြယ် သော ငှက် အမျိုးမျိုး ကို စား ရသော အခွင့်ရှိ၏။¹² မ စား ရသော ငှက် ဟူ မူကား ၊ ရွှေလင်းတ ၊ ပင်လယ် လင်းတ၊ လင်းယုန်၊¹³ ဒါဟ ၊ စွန် ၊ လင်းတ ကြမ်းမျိုး၊¹⁴ ကျီး မျိုး ရှိသမျှ၊¹⁵ ကုလားအုပ် ငှက်၊ ငှက် ဆိုး၊ ဥပျိုင်း ၊ သိမ်း မျိုး၊¹⁶ ဇိကွက် ၊ ကူဗိတ် ၊ ငှက် ကျား၊¹⁷ ဝံပို ၊ ဝံလို ၊ ကြိုးကြာ၊¹⁸ တော ငန်း ၊ ဒုံးစပ် မျိုး ၊ ဒုံးကုလား ၊ လင်းနို့ မှစ၍၊¹⁹ အတောင် ရှိလျက် တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့သည် သင် တို့၌ မ စင်ကြယ် သည်ဖြစ်၍ အသား ကို မ စား ရ။²⁰ စင်ကြယ် သော ငှက် အမျိုး မျိုး ကို စား ရသော အခွင့်ရှိ၏။²¹ အလိုလို သေသော အကောင်ကို မ စား ရ။ သင် တို့၌ တည်းခို သော တပါး အမျိုးသားစားစရာ ဘို့ ပေး ရမည်။ သို့မဟုတ် တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့အား ရောင်း ရမည်။ သင် တို့သည် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း သော လူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ဆိတ် သငယ်ကို အမိ နို့ ရည်နှင့် မ ပြုတ် မချက်ရ။²² လယ်ယာ ၌ တနှစ် တနှစ် တွင် သိမ်း ရသော အသီးအနှံ ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို အမှန်ခွဲ ထား ရမည်။²³ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ နာမ တော်ကို တည် စေ ဘို့ရာ ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် ၌ စပါး ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ မှစ၍ ၊ သိုး ၊ နွား တွင် အဦး ဘွား သော သား ငယ် ဆယ် ဘို့ တဘို့ကို ရှေ့ တော် မှာ စား ရကြ မည်။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို အစဉ် ကြောက်ရွံ့ ရမည်အကြောင်း ၊ သင်ရကြလိမ့်မည်။²⁴ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောအခါ ၊ နာမ တော်ကို တည် စေ ဘို့ရာ ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် သည် ဝေး လွန်း၍ ခရီး ရှည်လျား သဖြင့် ၊ ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို ဆောင်၍ မ သွားနိုင် လျှင်၊²⁵ ထိုဥစ္စာ ကို ရောင်း ပြီးမှ ၊ ငွေ ကိုကိုင် လျက် ၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူ သော အရပ် သို့ သွား ၍၊²⁶ စား ချင်သောစိတ် အလိုရှိသည်အတိုင်း ၊ နွား ၊ သိုး ၊ စပျစ်ရည် ၊ သေ ရည် အစ ရှိ သော စား ချင် သမျှ ကို

ဝယ်၍၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် မှာ၊ အိမ်သူ အိမ်သား များ နှင့် တကွ စား သောက် လျက် ၊ ရွှင်လန်း ခြင်း ကို ပြု ရကြမည်။²⁷ သို့ရာတွင် ၊ သင် တို့၌ တည်းခို သော လေဝိ သား ဟူ မှုကား၊ သင် တို့နှင့် ရော၍၊ အဘို့ မရှိ၊ အမွေ ကို မခံရ သောကြောင့် ၊ သူ ကို မစွန့် မပစ်ရဘဲ၊²⁸ တတိယ နှစ် တွင် သိမ်း သောအသီး အနံ့ ဆယ်ဘို့ တဘို့ ရှိသမျှ ကို ထုတ်၍ မြို့ ထဲမှာ သိုထား ရမည်။²⁹ သင် တို့နှင့် ရော၍ အဘို့ မရှိ၊ အမွေ ကို မခံရသော လေဝိ သား၊ သင် တို့နေရာ အရပ်၌ ရှိသော တပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်၊ မုတ်ဆိုး မများ တို့သည် လာ ၍ ဝ စွာ စား ရကြမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် တို့ပြု လေရာရာ ၌ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။

15ခုနစ် နှစ် တခါ လွတ် ခြင်းကို ပြု ရမည်။² လွတ် ခြင်းတရား ဟူမူကား ၊ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သော သူအား ဥစ္စာကို ချေးငှားသော ကြွေးရှင် မည်သည်ကား၊ ထို ကြွေး ကို လွတ် ရမည်။ ထာဝရဘုရား လွတ် ခြင်းကာလဖြစ်သောကြောင့် ၊ ထိုကြွေးကို အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကို ချင်း၌ မ တောင်း ရ။³ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား၌ တောင်း ရသော အခွင့် ရှိ၏။ ညီအစ်ကို ၌ ရှိ သော ကိုယ် ဥစ္စာ ကို မ တောင်း ဘဲ လွတ် ရ မည်။⁴ သင် ၌ ဆင်းရဲသား မ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ထိုသို့ပြု ရ မည်။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အမွေခံ ဘို့ ရာ အပိုင် ပေး တော်မူသော ပြည် ၌ သင့် ကို အလွန် ကောင်းကြီး ပေး တော် မူ မည်။⁵ ယနေ့ ငါ မှာ ထား သမျှ သော ဤ ပညတ် တို့ ကို ကျင့် မည်အကြောင်း စောင့်ရှောက် ခြင်း ငှာ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို စေ့စေ့နားထောင် လော့။⁶ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ဂတိ တော် ရှိ သည် အတိုင်း ကောင်းကြီး ပေးတော် မူ သဖြင့် ၊ သင် သည် လူမျိုး များ တို့အား ချေးငှား ရသော အခွင့်ရှိ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့် အား ချေးငှား သော အခွင့်မ ရှိရ။ သင်သည် လူမျိုး များတို့ကို အစိုး ပိုင်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့် ကို အစိုး မ ပိုင်ကြ။⁷ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော ပြည် တွင် ၊ မြို့ တ စုံ တ မြို့၌ ဆင်းရဲ သော ညီအစ်ကို ချင်း ရှိ လျှင် ၊ ထိုဆင်းရဲ သော ညီအစ်ကို ၌ သင် သည် သနားသောစိတ် ကို မ ချုပ်တည်း ရ။ လက် ကိုလည်း မ ပိတ် ရ။⁸ သင် ၏လက် ကို သူ အဘို့ ကျယ် ကျယ် ဖွင့် ၍ ၊ သူ ၏ ဆင်းရဲ ပျောက်လောက် အောင် ချေးငှား ရမည်။⁹ သင့် စိတ် နှလုံး၌ ဆိုးညစ် သော သဘော ရှိ ၍ ၊ သတ္တမ နှစ် တည်းဟူသော လွတ်ရာနှစ်နီးပြီဟု အောက်မေ့လျက်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကိုကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ ၍၊ ဘာမျှမပေးဘဲနေလျှင် သူ သည်ထာဝရဘုရား အား အော်ဟစ် သဖြင့် ၊ သင် ၌ အပြစ် မ ရောက် မည်အကြောင်း သတိ ပြုလော့။¹⁰ အကယ်စင်စစ်သူ အား ပေး ရမည်။ ပေး သောအခါ နှမြော သော စိတ်မ ရှိရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထို ဒါန ကြောင့် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် ပြု လေရာရာ ၊ လုပ်ဆောင် လေရာရာ ၌

ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။¹¹ သင့်နေရာပြည် ၌ ဆင်းရဲသား မ ပြတ် ရ။ ထို့ကြောင့် ၊ သင့် ပြည် ၌ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော ညီအစ်ကို ချင်း တို့အား သင် ၏လက် ကို ကျယ် ကျယ် ဖွင့် ရမည်အကြောင်း ငါ မှာ ထား၏။¹² သင် ၏ညီအစ်ကို ချင်း၊ ဟေဗြဲ အမျိုးယောက်ျား မိန်းမ သည် သင် ၌ ကျွန် ဖြစ်၍ ၊ ခြောက် နှစ် အစေခံ ပြီးမှ ၊ သတ္တမ နှစ် ရောက် လျှင် လွတ် ရမည်။¹³ လွတ် သောအခါ ၊ လက်ချည်း မ လွတ် ဘဲ။¹⁴ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကြီး ပေးတော် မူ သည် အတိုင်း ၊ သင် ၏သိုး စု ၊ ကောက်နယ် တလင်း၊ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းထဲက များစွာပေး ရမည်။¹⁵ သင်သည် အဲဂု တုတု ပြည် ၌ ကျွန် ခံ ခဲ့ဘူးကြောင်းကို ၎င်း ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ရွေးနှုတ် တော်မူကြောင်း ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဤ ပညတ် ကို ယနေ့ ငါ ထား ၏။¹⁶ သို့ရာတွင် ကျွန် က၊ ကျွန်တော် သည် မ ထွက် မ သွား လို ပါ။ ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို ချစ် ပါ၏။ နေ၍ပျော် ပါ၏ ဟုဆို လျှင်၊¹⁷ သင်သည် စူး ကိုယူ ၍ တံခါး ၌ ကျွန် ၏နားရွက် ကို ဖောက် ပြီးမှ ၊ သူသည် အစဉ်အမြဲ ကျွန် ခံ ရမည်။ ထိုအတူ ကျွန် မ၌ လည်း ပြု ရမည်။¹⁸ သင် ၏ကျွန် ကို လွတ် သောအခါ ခက် သည်ဟူ၍မ ထင် ရ။ အကြောင်း မူကား၊ ခြောက် နှစ် ပတ်လုံးအစေခံ သဖြင့် ၊ သူငှား ဆောင်ရွက် သော အမှု နှစ်ဆ ကို သူသည်ဆောင်ရွက်လေ ပြီ။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်လည်း သင်ပြု လေရာ ရာ ၌ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။¹⁹ သင် ၏သိုး နွားတို့တွင် အဦး ဘွား သော အထီး ရှိသမျှ တို့ ကို သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း စေ ရမည်။ အဦး ဘွားသော နွား ၊ အဦး ဘွားသော သိုး ကို မ သုံးဆောင် ရ။²⁰ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် ၌ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် မှာ ထို သိုး နွားတို့ကို နှစ် စဉ် မပြတ် အိမ်သူ အိမ်သားတို့နှင့် တကွ ကိုယ်တိုင် စား ရမည်။²¹ ထို သိုး နွားတို့၌ ခြေဆွံ့ ၊ မျက်စိ ကန်း အစ ရှိသော အင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်းအပြစ် ၊ အခြားသောအပြစ် တစုံတခု ရှိ လျှင် ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ယဇ် မ ပူဇော်ရ။²² သင့် နေရာ အရပ်၌ စား ရမည်။ သမင် ၊ ဒရယ် ကို စားသကဲ့သို့ စင်ကြယ် သော သူ၊ မ စင်ကြယ်သောသူတို့ သည် အတူ စားကြမည်။²³ သို့ရာတွင် အသွေး ကို မ စား ရ။ ရေ ကို သွန် သကဲ့သို့ မြေ ပေါ်မှာသွန်ရမည်။

16သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အ ဗိ ဗလ ၊ ညဉ့် အခါ၌ သင့် ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသောကြောင့် ၊ အဗိဗလ ကို မှတ် ၍ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ပသ ခါ ပွဲကို ခံ လော့။² ထာဝရဘုရား သည် နာမ တော်ကို တည် စေ ဘို့ ရာ ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် ၌ သိုး နွား တို့ကို ယဇ် ပူဇော်၍ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ပသခါ ပွဲကို ခံရမည်။³ သင် သည် အဲဂုတုတု ပြည် မှ ထွက် လာသော နေ့ရက် ကို တသက်လုံး အောက်မေ့ ဘို့ရာ ပသ ခါ ပွဲခံ စဉ်၊ တဆေး ပါသော မုန့် ကို မ စား

ရဘဲ၊ တဆေး မပါသော မုန့်တည်းဟူသော ဒုက္ခ မုန့် ကို ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံး စား ရမည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တု ပြည် မှ အလျင် တဆေးထွက် လာသတည်း။⁴ ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံး ၊ သင့် နေရာပြည် ၌ တဆေး ပါ သောမုန့်မ ရှိ ရ။ ပဌမ နေ့ညဦးယံ ၌ ပူဇော် သော ယဇ်၏အသား ကို တညဉ့်လုံး နံနက် တိုင်အောင် မ ကျန်ကြွင်း စေရ။⁵ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ သော မြို့ အရပ်ရပ် တို့တွင် ပသ ခါ ယဇ် ကို ပူဇော် ရသော အခွင့် ရှိသည်မ ဟုတ်။⁶ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ နာမ တော် ကို တည် စေဘို့ရာ ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် တွင် ၊ သင်သည် အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက် လာသောအချိန် ၊ နေဝင်ရာညဦးယံ အချိန်၌ ပသခါ ယဇ် ကို ပူဇော်ရမည်။⁷ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် မှာ မီး နှင့်ကင်၍ စား ပြီးမှ ၊ နံနက် အချိန် ၌ အိမ် သို့ပြန်သွား ရမည်။⁸ ခြောက် ရက် ပတ်လုံးတဆေး မဲ့ မုန့်ကို စား ရမည်။ သတ္တမ နေ့ ၌ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်း ကို ပြု ရ မည်။ ထို နေ့ ရက်၌ အလုပ် မ လုပ်ရ။⁹ စပါး ကို ရိတ် စ ကာလ နောက် ၊ အရေအတွက် အားဖြင့် ခုနှစ် သိ တင်း လွန် မှ။¹⁰ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်တိုင်မှစ၍သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ အလိုလို ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ ကို ဆောင် ခဲ့ ရ မည်။¹¹ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် နာမ တော် တည် စေဘို့ရာ ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် တွင် ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ခုနှစ် သိ တင်း ပွဲ ကို ခံ၍ သား သမီး ၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ ၊ သင့် နေရာ ၌ တည်းခို သော လေဝိ သား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘ မ ရှိ သော သူ၊ မုတ် ဆိုး မ တို့သည် ရွှင်လန်း ခြင်း ကို ပြု ရ ကြ မည်။¹² သင် သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ ကျွန် ခံ ခဲ့ ဘူး ကြောင်း ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ ဤ ပညတ် တရား တို့ ကို ကျင့် စောင့် ရ မည်။¹³ စပါး နှင့် စပျစ်ရည် ကို သိမ်းယူ ပြီးမှ ၊ ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံး သ ကေ နေ ပွဲ ကို ခံ ရ ကြ မည်။¹⁴ ထိုပွဲ ခံစဉ်၊ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ ၊ သား သမီး ၊ ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ ၊ သင့် နေရာ ၌ တည်းခိုသော လေဝိ သား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘ မ ရှိ သော သူ၊ မုတ် ဆိုး မ တို့သည် ရွှင်လန်း ခြင်း ကို ပြု ရ ကြ မည်။¹⁵ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် ၌ ၊ ခု နှစ် ရက် ပတ်လုံး သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ၊ ဓမ္မပွဲ ကို ခံ ရ မည်။ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ တိုးပွား လေ ရာ ရာ ၊ သင် လုပ်ဆောင် လေ ရာ ရာ ၌ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သောကြောင့် ၊ အမှန် ရွှင်လန်း ခြင်း ကို ပြု ရ မည်။¹⁶ အ ဇု မ ပွဲ ခံ ချိန်၊ ခုနှစ် သိ တင်း ပွဲ ခံ ချိန်၊ သ ကေ နေ ပွဲ ခံ ချိန် တည်း ဟူသော တနှစ် တွင် သုံး ကြိမ် မြောက်အောင် သင် တို့ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည်၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသော အရပ် ၌ ရှေ့ တော်မှာ မျက်နှာ ပြရကြမည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ အဘယ်သူ မျှ လက်ချည်း မ ပေါ် မ လာ

ရ။¹⁷ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီး ပေး တော်မူ သဖြင့် ၊ လူအသီးသီး တို့သည် တတ်နိုင် သည် အတိုင်း ဆက် ရ ကြ မည်။¹⁸ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော မြို့ ရှိ သမျှ တို့ တွင် ၊ တရားသူကြီး ၊ အရာရှိ တို့ ကို သင့် နေရာ ခရိုင် များ၌ အနှံ့အပြား ခန့်ထား ရ မည်။ သူ တို့ သည်၊ လူမျိုး တို့ တွင် တရား မှု ကို တရား သဖြင့် စီရင် ရ ကြ မည်။¹⁹ သင် သည် တရား လမ်း မှ မ လွဲ ရ။ လူ မျက်နှာ ကို မ ထောက် ရ။ တံစိုး ကို မ စား ရ။ တံစိုး သည် ပညာရှိ မျက်စိ ကို ကွယ် စေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ စကား ကို ကောက် စေတတ်၏။²⁰ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် ကို သင် သည် အသက်ရှင် ၍ အမွေခံ မည်အကြောင်း ၊ ဖြောင့် သောတရားလမ်းသို့သာ လိုက် ရ မည်။²¹ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သင် တည် သော ယဇ် ပလ္လင်အနား မှာ အဘယ်သို့သော အာရှုရ ပင် ကို မျှ မ စိုက် ရ။²² သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မုန်း တော်မူသော ရုပ်တု ဆင်းတုကို မ တည် မထားရ။

17 ပါသော သိုး ၊ နွား၊ ယုတ် သော လက္ခဏာ ပါသော သိုး၊ နွား ကို၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ယဇ် မ ပူဇော်ရ။ ထိုသို့ သော ယဇ် ကို သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော် မူ၏² သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော မြို့ တို့တွင်၊³ နေ ၊ လ ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်တန်ဆာ အစရှိသော ငါမြစ်တား သမျှ အခြားတပါး သောဘုရား တို့ကိုသွား ၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် သဖြင့်၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ပဋိညာဉ် ကို လွန်ကျူး ၍၊ ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု မိသော ယောက်ျား မိန်းမ ရှိ သည်ဟု၊⁴ သင် သည် သိတင်းကြား ၍ စေ့စေ့ မေးမြန်းသောအခါ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထို စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှု ကို ပြု မိသည်မှန် လျှင်၊⁵ ထို ဒုစရိုက် ကို ပြု မိသော ယောက်ျား မိန်းမ ကို မြို့တံခါးဝ သို့ ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ၍ အသေ သတ် ရမည်။⁶ သက်သေခံ နှစ် ယောက် သုံး ယောက်ရှိလျှင် သေ ထိုက် သော သူ သည် အသေ ခံ ရ မည်။ သက်သေခံ တ ယောက် တည်း ရှိ လျှင် အသေ မ ခံရ။⁷ ထို သူ ကို အသေ သတ် စိမ့် သော ငှာ ၊ သက်သေခံ တို့သည် အဦး ပြု ပြီးမှ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ပြု ရ ကြမည်။ ထိုသို့ ပြုလျှင် သင် တို့မှ ဒုစရိုက် ကို ပယ် ရကြလိမ့်မည်။⁸ သင့် နေရာ မြို့တွင် လူ အသက် ကို သတ် ခြင်းအမှု၊ တရား တွေ ခြင်းအမှု၊ လူ ချင်းရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုတို့သည် မင်းရှေ့သို့ရောက်၍ မ စီရင် မ ဆုံးဖြတ် နိုင် လျှင်၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော် မူ သော အရပ် သို့ သွား ၍၊⁹ ထို ကာလ အခါ တရားသူကြီး လုပ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့ရှေ့မှာ အစီရင်ခံရမည်။ သူတို့သည်လည်း စီရင် ချက်ကို ဘော်ပြ ရမည်။¹⁰ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော် မူ သော အရပ် သား တို့သည် ဘော်ပြ သော စီရင် ချက် အတိုင်း ၊ သင် သည် ပြု ရ မည်။ သူ တို့

သွန်သင် သည်အတိုင်း ပြု ရခြင်းငှာ စောင့်ရှောက် ရမည်။¹¹ သူတို့ ဘော်ပြ သော ဓမ္မသတ် စီရင်ချက်၊ ကြားပြော သော ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိ သည်အတိုင်း ပြု ရမည်။ သူတို့ပြ သော စီရင် ချက်မှ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မ လွှဲ ရ။¹² သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အမှု တော်ကို စောင့် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ တရားသူကြီး စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ ရဲရင့် စွာပြု သော သူ ကို အသေ သတ် သဖြင့် ကုသရေ လ အမျိုး မှ ဒုစရိုက် ကို ပယ် ရ မည်။¹³ ထို သိ တင်းကို လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် ကြား လျှင် ကြောက်ရွံ့ သောစိတ်ရှိ သဖြင့် နောက် တ ဖန် ရဲရင့် စွာ မ ပြုဘဲ နေ ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် ကို သင်သည် ဝင်စား ၍ နေသောအခါ ၊ သင်က၊ ငါ့ ပတ်လည် ၌ နေသော တပါး သော လူမျိုးအပေါင်း တို့ နည်းတူ ၊ ငါ သည် ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ တ စုံတယောက်ကို ချီးမြှောက် မည်ဟု ဆို လျှင်၊¹⁵ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေးကောက် တော်မူသောသူ ၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်း ကိုသာ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ရမည်။ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်း မ ဟုတ်သော တပါး အမျိုးသားကို မ ချီးမြှောက် ရ။¹⁶ ထိုရှင်ဘုရင် သည် ကိုယ် အဘို့ များစွာ သော မြင်း တို့ကို မ မွေးရ။ မြင်း များပြား စေခြင်း ငှာ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ လူ ကို မ ပြန် စေရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထို လမ်း သို့ မ ပြန် မသွားရဟု ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁷ သူ ၏ စိတ် နှလုံး သည် ဖောက်ပြန် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း များစွာ သော မယား တို့ကို မ ယူ ရ။ ရွှေ ငွေ ကို လည်း များ စွာမ ဆည်းဖူး ရ။¹⁸ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သားစဉ်မြေးဆက် နှင့်တကွ၊ ကုသရေလအမျိုး၌ အသက်တာရှည်စွာ စိုးစံခြင်းအလို ငှာ၊¹⁹ သူ၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ဤပညတ်တရား စကား တော် အလုံးစုံ တို့ကို ကျင့်စောင့် အောင် သွန်သင် မည်အကြောင်း၊²⁰ သူ ၏ညီအစ်ကို တို့ကို မထိမ့်မြင် ပြု၍ မာနထောင်လွှား သဖြင့်၊ တရားလမ်းမှ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မ လွှဲ မည်အကြောင်း ၊ နန်းတော် ပေါ်မှာ ထိုင် သောအခါ လေဝိ သား ယဇ်ပုရောဟိတ် ၌ ရှိသော ဤ ဓမ္မပညတ်တရား စာ ကို ရေးကူး ၍ လက်ခံစာကို တ သက်လုံး စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်ရ မည်။

18လေဝိ သားယဇ်ပုရောဟိတ် အစရှိသော လေဝိ သားအပေါင်း တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ရော၍ အဘို့ မ ရှိ အမွေ မခံရဘဲ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမွေ တည်းဟူသော မီး ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို စား ရကြမည်။² ထို့ကြောင့် ၊ သူ တို့သည် ညီအစ်ကို များနှင့်အတူ အမွေ မ ခံ ရကြ။ ထာဝရဘုရား သည် အမိန့် တော်ရှိ သည် အတိုင်း သူ တို့၏ အမွေ ဖြစ်တော်မူ၏။³ လူ တို့သည် ယဇ် ပူဇော် သောအခါ ၊ နွား ဖြစ် စေ ၊ သိုး ဖြစ် စေ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ခံ ရ သော အ ဘို့ ပန်း တဘက်၊ ပါး နှစ် ဘက်၊ အအူ များ ကိုငင်း၊⁴ အဦး သိမ်း သော စပါး ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ သိုး မွေး ကိုငင်း လူ ရ မည်။⁵ အကြောင်း မူကား၊ သူ မှစ၍သား စဉ် မြေး ဆက် တို့သည်

ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် အမှု တော်ကို အစဉ် ဆောင်ရွက် စေခြင်း ငှာ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့တွင် သူ ကို ရှေးကောက် တော် မူ ပြီ။⁶ ကုသရေ လ မြို့ ရှာ တို့၌ တည်းခို သော လေဝိ သား တ စုံ တ ယောက် သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေးကောက် တော်မူသော အရပ် ကို ကြည့်ညိုသော စိတ် အားကြီး၍ ရောက် လာ လျှင်၊⁷ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နေရာ ရသော ညီအစ်ကို လေဝိ သားအပေါင်း တို့နည်းတူ သူ ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်ရမည်။⁸ သူ ၏အမွေကို ရောင်း ၍ရသောဥစ္စာ မှတပါး ၊ လေဝိသားများတို့နှင့် အတူအညီ အမျှခံရမည်။⁹ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် သို့ သင် သည် ဝင်စား သောအခါ ၊ ထို ပြည်၌နေ သော လူမျိုး တို့ပြုတတ်သော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမှု တို့ကို ပြု ခြင်းငှာ မ သင် ရ။¹⁰ သင် တို့တွင် မိမိ သား သမီး ကို မီး ဖြင့် ပူဇော် သူ၊ ကာလ ဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊ မ ကောင်းသော အတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊¹¹ ပြုစား တတ်သောသူ၊ နတ်ဆိုး နှင့်ပေါင်းသောသူ၊ ဝိဇ္ဇာ အတတ်ကို ပြုစု သောသူ၊ လူသေ ကို မေးမြန်း သောသူ တ စုံ တ ယောက် မျှ မ ရှိ ရ။¹² ထိုသို့ ပြု တတ် သော သူ အပေါင်း တို့ ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော် မူ၏။ ထို စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွ ယ် သော အမှုများ တို့ကြောင့် သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ထို လူမျိုးတို့ကို သင့် ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မူ၏။¹³ သင်သည်၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စုံလင် ခြင်းရှိ ရမည်။¹⁴ သင် အစိုးရ အံ့ သော လူမျိုး တို့သည်၊ ကာလ ဗေဒင် ကို ကြည့် သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သော အမှုကို ကိုယ် ဉာဏ်အားဖြင့် ဟောပြော သောသူတို့ စကားကို နားထောင် တတ်ကြ၏။ သင် မူကား ထိုသို့ ပြုရအောင် သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အခွင့် ပေး တော် မ မူ။¹⁵ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် ၏ အမျိုးသား ချင်းတို့အထဲ ၌ ငါ နှင့် တူသော ပ ရော ဖက် တပါး ကို သင့် အဘို့ ပေါ်ထွန်း စေတော်မူမည်။ ထို ပ ရော ဖက်၏ စကားကို နားထောင် ရမည်။¹⁶ ဟောရပ် အရပ်တွင် စည်းဝေး ကြ သောနေ ၌ သင်က၊ နောက် တဖန် အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကားတော်အသံ ကို မ ကြား ရပါစေနှင့်။ ထို ကြီး စွာသော မီး ကို မ မြင် ရပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ် သေ မည် ကို စိုးရိမ် ပါသည်ဟု သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တောင်းပန် သမျှ အတိုင်း၊¹⁷ ထာဝရဘုရား က၊ သူတို့ စကား သည် လျော့ဂပ်ပတ် ပေ၏။¹⁸ သူ တို့ အမျိုးသား ချင်း တို့အထဲ ၌ သင် နှင့် တူသော ပ ရော ဖက် တ ပါး ကို သူ တို့အဘို့ ငါ ပေါ်ထွန်း စေ၍ ၊ ထို ပ ရော ဖက် နှုတ် ၌ ငါ့ စကား ကို ငါအပ် သဖြင့် ငါ့မှာထား သမျှ တို့ကို သူ တို့အား ဆင့်ဆို ရလိမ့်မည်။¹⁹ ထိုပရောဖက်သည် ငါ့ အခွင့် နှင့် ဟောပြော သော ငါ့ စကား တို့ကို အကြင်သူ သည် နား မ ထောင်ဘဲ နေအံ့၊ ထိုသူ ကို ငါ စစ်ကြော မည်။²⁰ ငါမ မှာ ထားဘဲ ငါ့ အခွင့် ကို ဆောင်၍ ရဲရင့်

စွာ ဟောပြော သော ပရောဖက် ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား အခွင့် နှင့် ဟောပြော သော ပရောဖက် သည် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံ ရ မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။²¹ သင် ကလည်း ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် မ မှုသည်ကို ငါတို့သည် အဘယ် သို့သိ နိုင်သနည်းဟု တွေးတော လျှင်၊²² ပရောဖက် သည် ထာဝရဘုရား ၏ အခွင့် ကို ဆောင် ၍ ဟောပြော သည်အတိုင်း အမှု မ ဖြစ်၊ ဟောပြော သော စကား မ ပြည့်စုံ လျှင် ၊ ထို စကား ကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မ မှု ပရောဖက် သည် ရဲရင့် စွာဟောပြော ပြီ။ သူ့ကို မ ကြောက် ရ။

19 သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် ၌ နေသောလူမျိုး တို့ကို သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပယ်ဖြတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သင်သည် သူ တို့ အရာ၌ ဝင်စား ၍ ၊ သူ တို့မြို့ ၊ သူ တို့အိမ် ၌ နေ သောအခါ၊² သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အပိုင် ပေး တော်မူသော ထိုပြည် အတွင်း ၌ မြို့သုံး မြို့တို့ကို ခွဲ ထား ရမည်။³ လူအသက်ကိုသတ် မိသောသူအပေါင်း တို့သည် ထို မြို့သို့ ပြေး နိုင် မည်အကြောင်း ၊ သင့် အမွေခံစရာဘို့ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော ပြည် ကို သုံး ပိုင်း ပိုင်း၍ လမ်း ခရီး ကိုလည်း ပြင်ဆင် ရမည်။⁴ လူအ သက်ကိုသတ် မိ၍ ၊ ကိုယ် အသက် ချမ်းသာ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ထို မြို့သို့ ပြေး ရသော သူ ၏အမှု ဟူ မူကား ၊ လူ သည် ထင်း ခုတ် ခြင်း ငှာ အ ဘော် နှင့် တော သို့ သွား ၍ သစ်ပင် ကိုခုတ်လှဲ စဉ်အခါ ၊ ပုဆိန် သည် အရိုးကျွတ်၍အ ဘော် ကိုထိ သောကြောင့်၊ မိမိ အ ဘော် သေ အောင်ပြုမိ သော သူ နှင့်တူ၍၊⁵ ရန်ငြိုးဖွဲ့ ခြင်း မ ရှိဘဲမိမိ အဘော် ကိုအမှတ်တမဲ့ သတ် မိ သောသူသည်၊ ထို မြို့ တစုံတမြို့ သို့ ပြေး ၍ အသက် ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်။⁶ သို့မဟုတ် သေ စားသေစေသော သူသည် စိတ် မာန် ထ စဉ်အခါ၊ လူ သတ် ကို လိုက် လျက် ခရီး ဝေး သောကြောင့် မှီ ၍ သတ် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ မ သတ် သင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ သည် မိမိအဘော်ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့ ခြင်း မ ရှိသောကြောင့် အသေ သတ် ခြင်းကို မ ခံထိုက်။⁷ ထိုကြောင့် မြို့ သုံး မြို့ကို ခွဲ ထားရမည်ဟု ငါ မှာ ထား၏။⁸ ယနေ့ ငါ မှာထား သမျှ သော ဤ ပညတ် တော်တို့ကို ကျင့်စောင့် ၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ် သောစိတ် နှင့် အစဉ်အမြဲ လမ်း တော်သို့ လိုက် လျှင်၎င်း၊⁹ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် ၏ဘိုး ဘေး တို့အား ပေး ခြင်း ငှာ ဂတိ ထား သော ပြည် ရှိသမျှ ကို သင့် အား ပေး တော်မူ၍ ၊ သင် ၏ဘိုး ဘေး တို့အား ကျိန်ဆို သည်အတိုင်း ၊ သင့် နေရာပြည် ကို ကျယ်ဝန်း စေ တော် မူ လျှင် ၎င်း၊¹⁰ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် အမွေခံ စရာ ဘို့ပေး တော် မူ သော ပြည် ၌ အသေ မ ခံ ထိုက် သော သူ သည် အသေခံ၍ လူ့ အသက် ကို သတ် သော အပြစ် သည် သင့် အပေါ်မှာ မ ရောက်မည် အကြောင်း၊ ယခု ဆိုခဲ့ပြီးသော မြို့ သုံး မြို့မှ တပါး၊ အခြား သောမြို့ သုံး မြို့ကိုထပ်၍ ခွဲထားရမည်။¹¹ တနည်း ကား၊ မိမိ အ ဘော် ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့ သဖြင့် ချောင်းမြောင်း

၍ သေ အောင် တိုက် သော သူ သည် ထိုမြို့ တစုံ တ မြို့သို့ ပြေး၍ ရောက်သော်လည်း၊¹² သူ့ နေရာမြို့ ၌ အသက်ကြီး သူတို့သည် လူ ကို စေလွှတ် ၍ ထိုသူ ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ သေ စေခြင်းငှာ သေစား သေစေသောသူ၏ လက် ၌ အပ် လိုက်ရကြမည်။¹³ သင်၏မျက်စိ သည် သူ့ကို မ သနား ရ၊ သင် သည် ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း ၊ လူ့ အသက်သတ်ခြင်းအပြစ်ကို ကုသရေလ အမျိုးမှ ပယ်ရှင်း ရမည်။¹⁴ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် အား အပိုင် ပေး တော်မူသော ပြည် မှာ အမွေခံ ရာ မြေ၌ ရှေး လူဟောင်းတို့သည် စိုက် ထားနှင့်သော အိမ်နီးချင်း ၏ မြေ မှတ်တိုင်ကို မ ရွေ့ ရ။¹⁵ လူ သည် ပြု မိ သော ဒုစရိုက်၊ ပြစ်မှား မိ သော အပြစ် ကို စစ်ကြော သောအခါ၊ သက်သေခံ တဦး တည်း ရှိလျှင် သူ၏စကားမ တည် ရ။ သက်သေခံ နှစ် ဦး၊ သုံး ဦးအားဖြင့် စကား ရှိသမျှ တို့သည် တည် ရလိမ့်မည်။¹⁶ မမှန်သော သက်သေခံ တ ယောက်သည်၊ သူ တ ပါး တဘက် ၌ မ မှန်သောသက်သေ ကို ခံ လျှင်၊¹⁷ တရား တွေ့သောသူ နှစ် ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်သို့၎င်း ၊ ထို ကာလ ၌ ရှိသောယဇ် ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီး ရှေ့ သို့၎င်း လာ သဖြင့်၊¹⁸ တရားသူကြီး တို့သည် စေ့စေ့ စစ်ကြော ၍ ထိုသက်သေ ခံသော သူသည် မိမိ အဘော် တဘက် ၌ မ မှန် သောသက်သေ ကို ခံ ပြီး လျှင်၊¹⁹ မိမိ အဘော် ၌ ပြု မည်ဟု အကြံ ရှိသည်အတိုင်း သူ ၌ ပြု ရမည်။ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို သင် တို့အထဲ က ထိုသို့ ပယ်ရှား ရမည်။²⁰ ကြွင်း သောသူတို့သည်လည်း ထိုသိတင်းကို ကြား ၍ ကြောက် သောကြောင့် ၊ နောက် တဖန် ထိုသို့ သော ဒုစရိုက် ကို မ ပြု ဘဲနေ ကြလိမ့်မည်။²¹ သင် ၏မျက်စိ သည် မ သနား ရ။ အသက် အတွက် အသက် ကို၎င်း ၊ မျက်စိ အတွက် မျက်စိ ကို၎င်း၊ သွား အတွက် သွား ကို၎င်း၊ လက် အတွက် လက် ကို၎င်း၊ ခြေ အတွက် ခြေ ကို၎င်း ဒဏ်ပေးရမည်။

20 သင် သည် ရန်သူ တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှာ ချီ သွား သောအခါ ၊ ကိုယ် ထက် သာ၍ များသောမြင်း ၊ ရထား ၊ လူ တို့ကို မြင် သော်လည်း မ ကြောက် နှင့်။ သင့် ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ဘက် ၌ ရှိတော်မူ၏။² စစ်တိုက် ချိန်နီး သောအခါ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ သည် ချဉ်း ၍၊³ အိုကုသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ယနေ့ သင် တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်း ငှာ ရန်သူ တို့ကို ချဉ်း ကြပြီ။ သူ တို့ကြောင့် စိတ်ပျက် ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း၊ တုန်လှုပ် ခြင်း၊ ထိတ်လန့် ခြင်း မ ရှိကြနှင့်။⁴ အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ရန်သူ တို့ကို စစ်တိုက် ၍ သင် တို့ကို ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ ၊ သင် တို့နှင့်အတူ ကြွ တော် မူသည် ဟု လူ တို့အား ပြောဆို ရကြမည်။⁵ ဗိုလ် တို့ကလည်း၊ အိမ် သစ် ကို ဆောက် ၍ ဘုရားသခင်၌ မအပ်ရသေးသောသူရှိလျှင်၊ မိမိ အိမ် သို့ ပြန် ၍ အပ်ပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက် ရာတွင် သေ ၍ အခြား သော သူ သည် ထိုအိမ်ကို အပ် လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ် စရာ

ရှိ၏။^၆ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို စိုက်၍ စပျစ်သီးကို မစားရသေးသောသူ ရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင် သေ၍ အခြားသောသူသည် ထိုစပျစ်သီးကို စားလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။^၇ မိန်းမနှင့် လက်ထပ်၍ မသိမ်းရသေးသောသူ ရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင် သေ၍ အခြားသောသူသည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အား ပြောရကြမည်။^၈ တဖန်လည်း၊ ဗိုလ်တို့က ကြောက်တတ်သော သဘောရှိ၍ စိတ်ပျက်သောသူ ရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် လျှင်ထိုသူ စိတ်ပျက်သကဲ့သို့ သူ၏အဘော်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အား ပြောရကြမည်။^၉ ဗိုလ်တို့သည် လူများတို့အား ထိုသို့ပြောပြီးမှ တပ်မှူးတို့သည် လူများကို စစ်ချီစေရကြမည်။^{၁၀} သင်သည် မြို့တစ်ခုတို့ကို တိုက်ခြင်းငှာ ချဉ်းသောအခါ၊ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းကို ဖော်ပြရမည်။^{၁၁} ထိုမြို့သည် စစ်ငြိမ်းရာစကားပြေကို ပြန်ပြော၍ မြို့တံခါးကို ဖွင့်ထားလျှင်၊ ထိုမြို့၌ ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သင့်အား အခွန်ပေး၍ သင့်အမှုကို ထမ်းရကြမည်။^{၁၂} သို့မဟုတ် စကားပြေမပြောဘဲ သင့်ကို စစ်တိုက်လျှင်၊ ထိုမြို့ကို ဝိုင်းထား၍၊^{၁၃} သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသောအခါ၊ ယောက်ျားရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံရမည်။^{၁၄} မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တိရစ္ဆာန်အစရှိသော မြို့၌ တွေ့သော ဥစ္စာရှိသမျှကို ကိုယ်ဘို့သိမ်း၍၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော သင်၏ရန်သူလက်မှ ရသောဥစ္စာကို စားရမည်။^{၁၅} ဤလူမျိုးနေသောမြို့မှ တပါးသင်နှင့် ဝေးသော မြို့ရှိသမျှတို့အား ထိုသို့ပြုရမည်။^{၁၆} သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့၊ ဤလူမျိုးနေရာမြို့တို့၌ အသက်ရှူသော လူသတ္တဝါတစ်စုံတယောက်ကိုမျှ အသက်မရှင်စေရ။^{၁၇} ဟိတုတိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားများ၌ ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို သင့်အား သွန်သင်၍၊^{၁၈} သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားမည်အကြောင်း သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။^{၁၉} သင်သည် မြို့တစ်ခုတို့ကို တိုက်ယူခြင်းငှာ ကြာမြင့်စွာ ဝိုင်းထားလျှင်၊ သစ်ပင်များကို မခုတ်မဖြတ်ရ။ မြေ၌ ပေါက်သော အပင်တို့သည် လူအသက်မွေးဘို့ရာဖြစ်သောကြောင့် အသီးကိုသာ စားရမည်။ မြို့ကို ဝိုင်းထားရာ အမှုကို ဆောင်၍ အပင်ကို မလှဲရ။^{၂၀} သို့ရာတွင် မစားရသော သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ သင်နှင့် စစ်တိုက်သော မြို့ကို မအောင်မှီတိုင်အောင်၊ စစ်တိုက်ရာ တန်ဆာတို့ကို ဆောက်လုပ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

21 သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်တွင်၊ လွတ်လပ်သောအရပ်၌ လူအသေကောင်ရှိသည်ကို တွေ့၍ အဘယ်သူသတ်သည်ကို မသိလျှင်၊^၂ သင်၌ အသက်ကြီးသူ၊ တရားသူကြီးတို့သည် ထွက်၍ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ရွာများ တိုင်အောင် တိုင်းထွာရကြမည်။^၃ အသေကောင်နှင့် အနီးဆုံးသော မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် ထမ်းဘိုးတင်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းကို မပြုဘူးသေးသော နွားသင်္ဃာကို ယူ၍၊^၄ လယ်မလုပ်မျိုးစေ့မကြိုင်အောင် ရေမပြတ်သော ချောင်းသို့ ဆောင်သွား၍၊ ထိုချောင်း၌ နွားလည်ပင်းကို ဖြတ်ပြီးမှ၊^၅ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှာ ၎င်း ရွေးချယ်တော်မူသော လေဝိသားယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ချဉ်း၍ တရားတွေ့ခြင်းအမှု ရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှု ရှိသမျှ တို့ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရကြမည်။^၆ အသေကောင်နှင့် အနီးဆုံးသော မြို့သား အသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုချောင်း၌ လည်ပင်းဖြတ်ပြီးသော နွားမအပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကို ဆေးလျက်၊^၇ ငါတို့လက်သည် ဤအသွေးကို မသွန်း၊ ငါတို့မျက်စိသည် မမြင်။^၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ရွေးတော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူကူသရေလ အမျိုးကို သနားတော်မူပါ။ မသေထိုက်သောသူကို သတ်သော အပြစ်သည် ကိုယ်တော်၏လူကူသရေလ အမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်ဟု မြွက်ဆိုရကြမည်။ သို့ပြုလျှင် အသက်ကိုသတ်သော အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။^၉ ထိုသို့ သင်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကောင်းသော အမှုကို ပြုသောအခါ၊ မသေထိုက်သောသူ၏ အသွေးကို ပယ်ရှင်းရလိမ့်မည်။^{၁၀} သင်သည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်သွား၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဘမ်းယူသောအခါ၊^{၁၁} ဘမ်းယူသောသူတို့တွင် အဆင်းလှသော မိန်းမကို မြင်၍ စုံဘက်ခြင်းငှာ အလိုရှိလျှင်၊^{၁၂} သင့်အိမ်သို့ သူ့ကိုခေါ်သွား၍၊ သူသည် ဦးဆံရိတ်ခြင်း၊ လက်သည်းလှီးဖြတ်ခြင်းကို ပြုလျက်၊^{၁၃} ဘမ်းယူရာအဝတ်ကို ချွတ်ပယ်၍ တလပတ်လုံးမိဘတို့ကို မြည်တမ်းလျက် သင့်အိမ်၌ နေပြီးသော နောက်၊ သင်သည် သူနှင့် စုံဘက်၍ သူသည် သင်၏မယားဖြစ်မည်။^{၁၄} နောက်တဖန် သူ့ကို မချစ်လျှင်၊ သူ့အလိုအလျောက် သွားသော အခွင့်ကို ပေးရမည်။ သူ့ကို ရှုတ်ချသောကြောင့် ငွေနှင့် မရောင်းရ၊ ကျွန်အရာ၌ မထားရ။^{၁၅} လင်ချစ်သော မယား၊ မုန်းသော မယားနှစ်ယောက်တို့သည် သားကို ဘွား၍၊ အဦးဘွားသော သားသည် မုန်းသောမယား၏ သားဖြစ်လျှင်၊^{၁၆} ထိုသူသည် မိမိအမွေဥစ္စာကို ဝေသောအခါ၊ မုန်းသော မယား၏ သားဦးကို နှိမ်ချ၍ ချစ်သောမယား၏ သားကို သားဦးအရာ၌ မချီးမြှောက်ရ။^{၁၇} မုန်းသောမယား၏ သားသည် သားဦးဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ၍၊ နှစ်ဆသော အမွေဥစ္စာကို သူ့အား ပေးရ

မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသားသည် အဘ ၏ ခွန်အား အစဦး ဖြစ်၏။ သားဦး အရိပ် အရာနှင့် ဆိုင် ပေ၏။¹⁸အဘ ဌ် ဆိုး သော သား၊ ခက်ထန် သော သဘော ရှိ၍ မိဘ စကား ကို နား မ ထောင် သောသား၊ မိဘတို့ ဆုံးမ သော်လည်း ဆုံးမခြင်းကို မ ခံ သောသား ရှိ လျှင်၊¹⁹မိဘ တို့သည် ထို သားကို ဆွဲကိုင် ၍ ၊ မြို့၌ အသက်ကြီး သူတို့ရှိ ရာ မြို့တံခါးဝ သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင်၊²⁰အကျွန်ုပ် တို့သား သည် ဆိုး သောသူ၊ ခက်ထန် သောသဘောရှိ၍ အကျွန်ုပ် တို့စကား ကို နား မ ထောင်သောသူ ဖြစ် ပါ၏။ စားကြူး သောသူ၊ သောက် ကြူး သောသူ ဖြစ်ပါ၏ဟု မြို့၌ အသက်ကြီး သူတို့အား လျှောက် ဆို ရ မည်။²¹မြို့ သားယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် ထို သား ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ၍ အသေ သတ်ရကြမည်။ ထိုသို့ သင် တို့တွင် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပယ်ရှား သဖြင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ထိုသိတင်းကို ကြား ၍ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။²²သေ ထိုက်သော အပြစ် ရှိ သောသူ ကို သစ်တိုင် ၌ ဆွဲ ၍ သတ် လျှင်၊²³အသေ ကောင်ကို သစ်တိုင် ၌ တညဉ့်လုံး မ ထား ရ။ ထို နေ့ ခြင်းတွင် မြေ၌ ဆက်ဆက် မြှုပ် ရမည်။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲ ထား ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကျိန် ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ် ၏။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် အမွေခံ စရာဘို့ ပေး တော် မူသော ပြည်သည် မ ညစ်ညူး စေမည် အကြောင်း ထိုသို့ ပြုရမည်။

22သင့် ညီအစ်ကို ၏ သိုး နွား သည် လမ်းလွဲ သည်ကို ကြည့် ၍မ နေရ။ ညီအစ်ကို ထံသို့ ဆက်ဆက်ပြန် ပို့ရမည်။²ညီအစ်ကို ဝေး သော် ၎င်း ၊ သူ ကို မ သိ သော် ၎င်း၊ ထို သိုး နွား ကို ကိုယ် အိမ် သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကို သည်မရှာ ၊ သူ ၌ မ အပ် မှီ တိုင်အောင်ကိုယ် အိမ်၌ ထား ရမည်။³မြည်း ဖြစ်စေ ၊ အဝတ် ဖြစ် စေ ၊ ညီအစ်ကို ၏ဥစ္စာ တစုံ တခု ပျောက် ၍ သင် တွေ့ မိ လျှင် ၊ ကြည့် ၍မနေဘဲ ထိုအတူ ပြု ရမည်။⁴ညီအစ်ကို မြည်း နွား သည် လမ်း ၌ လဲ လျက်ရှိသည် ကို ကြည့် ၍မ နေရ။ ညီအစ်ကို နှင့် ဝိုင်း၍ ဆက်ဆက်မစ ရမည်။⁵မိန်းမ သည် ယောက်ျား အဝတ် ကို မ ဝတ် ရ။ ယောက်ျား သည်လည်း မိန်းမ အဝတ် ကို မ ဝတ် ရ။ ထိုသို့ ဝတ် သော သူ ရှိ သမျှ တို့ကို သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ တော် မူ၏။⁶သစ်ပင် ပေါ် မြေ ပေါ် မှာ ငှက် သိုက် ၌ ငှက် မ သည် အခု များ၊ သား ငယ် များ ကို ဝပ် လျက် နေသည် ကို တွေ့ လျှင် ၊ သား ငယ် တို့နှင့် အတူ အမိ ကို မ ယူ ရ။⁷သင် သည် ကောင်းစား ၍ အသက် တာ ရှည် မည် အကြောင်း ၊ သား ငယ်တို့ကို သိမ်းယူ လျှင် လည်း အမိ ကို လွှတ် လိုက်ရမည်။⁸လူ သည် အိမ် မိုးပေါ် ကကျ ၍ လူအ သက် ကို သတ် သော အပြစ် မ ရောက်မည်အကြောင်း ၊ အိမ် အသစ် ကို ဆောက် သောအခါ ၊ အမိုး နားပတ် လည်၌ အဆီး အ တား ကို လုပ် ရ မည်။⁹စပျစ် ဥယျာဉ်၌ ခြားနား သော မျိုးစေ့ တို့ကို ရောနှော၍ မ ကြ ရ။ ထိုသို့ ကြ လျှင် ၊ မျိုးစေ့အသီး ၊ စပျစ် ပင် အသီး နှစ်ပါးစလုံး ပျက် လိမ့်မည်။¹⁰နွား

နှင့် မြည်း ကို ဘက် ၍ လယ် မ ထွန်ရ။¹¹ဝါ နှင့် သိုးမွေး ကို ရောနှော ၍ ရက် သော အဝတ် ကို မ ဝတ် ရ။¹²သင် မြို့ သော အဝတ် စွန် လေး ဘက်၌ ပန်းပွား တို့ ကို ဆွဲ ရ မည်။¹³လူ သည် မယား နှင့် ထိမ်းမြား ဆက်ဆံပြီးမှ ၊ တဖန် ထိုမိန်းမ ကို မုန်း ၍၊¹⁴ငါသည် ဤ မိန်းမ နှင့် ထိမ်းမြား ဆက်ဆံသောအခါ ၊ ကညာ မ စစ်ကြောင်း ကို သိရ ပြီဟု ထိုမိန်းမ ၌ ကဲ့ရဲ့ စရာအကြောင်းကို ပြု ၍ သူ့ အသရေ ကို ဖျက် လျှင်၊¹⁵ထိုမိန်းမ ၏ မိဘ တို့သည် ကညာ ၏ လက္ခဏာ သက်သေကို ဆောင် လျက် ၊ မြို့၌ အသက်ကြီး သူတို့ရှိ ရာ မြို့တံခါး ဝ သို့ သွား ၍၊¹⁶ထိုမိန်းမ ၏အဘ က၊ အကျွန်ုပ် သမီး ကို ဤ လူ ၌ အကျွန်ုပ်ပေးစား ပါပြီ။ သူသည် အကျွန်ုပ် သမီးကို မုန်း ၍၊¹⁷သင် ၏သမီး သည် ကညာ မ စစ်ကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု ဆို လျက် ကဲ့ရဲ့ စရာ အကြောင်းကို ပြု ပါ၏။ သို့ရာတွင် ဤ သည်ကား၊ အကျွန်ုပ် သမီး ၏ ကညာ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်ပါ၏ဟု အသက်ကြီး သူ တို့အား လျှောက် ဆို လျက် ထို အဝတ် ကို သူ တို့ ရှေ့ မှာ လှန် ၍ ပြု ရမည်။¹⁸ထိုအခါ မြို့၌ အသက်ကြီး သူတို့သည် ထို လူ ကို ယူ ၍ ရိုက် ပြီးမှ၊¹⁹ငွေ တစ် ပိဿာကို လျော် စေ၍ ၊ မိန်းမ ၏ အဘ အား ပေး ရ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဣသရေလ အမျိုး ကညာ ၏ အသရေ ကို ထိုသူ ဖျက် လေ ပြီ။ ထိုမိန်းမသည် သူ ၏မယား ဖြစ် ရမည်။ တသက်လုံး ထိုမိန်းမ နှင့် မ ကွာ ရ။²⁰သို့မဟုတ်လင် စကား မှန် ၍ ၊ ထို မိန်းမ ၌ ကညာ လက္ခဏာသက်သေမ ရှိ လျှင်၊²¹မြို့ သားယောက်ျား တို့သည် ထို မိန်းမ ကို အဘ အိမ် တံခါး သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ၍ အသေ သတ်ရကြမည်။ အကြောင်း မူကား၊ သူ သည် အဘ အိမ် ၌ မတရား သောမေထုန် သို့ လိုက်၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ မိုက်မဲ သောအမှုကို ပြု လေပြီ။ ထိုသို့ သင် တို့တွင် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပယ်ရှား ရကြမည်။²²လင် ရှိသော မိန်းမ နှင့် အခြားသော ယောက်ျား သင့် နေသည်ကို တွေ့ မိ လျှင် ၊ ထိုယောက်ျား နှင့် မိန်းမ နှစ် ယောက်တို့သည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံ ရမည်။ ထိုသို့ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးမှ ပယ်ရှား ရမည်။²³အပျို ကညာကို ယောက်ျား နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း ပြီး မှ၊ အခြားသော ယောက်ျား သည် မြို့ ထဲမှာ တွေ့ ၍ သင့် နေလျှင်၊²⁴ထိုသူနှစ် ယောက်တို့ကို မြို့ တံခါးဝ သို့ ထုတ် ဆောင် ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ၍ အသေ သတ်ရကြမည်။ မိန်းမ သည် မြို့ ထဲ မှာ ရှိလျက်ပင် မ အော် မဟစ်သောကြောင့် ၎င်း၊ ယောက်ျား လည်း သူ့ မယား ကို ရှုတ်ချ သောကြောင့် ၎င်း၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်း ကိုခံ ရမည်။ ထိုသို့ သင် တို့တွင် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပယ်ရှား ရကြမည်။²⁵အပျို ကို ယောက်ျား နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း ပြီးမှ အခြားသော ယောက်ျား သည် တော ၌ တွေ့၍ အနိုင် အထက် ပြုလျှင် ၊ ထို ယောက်ျား တယောက်တည်းကိုသာ အသေ သတ်ရ မည်။²⁶သေ ထိုက်သော အပြစ် မ ရှိသော ထိုမိန်းမ ကို သင်သည် အဘယ်သို့မျှ မ ပြု ရ။²⁷အကြောင်း မူကား၊ ယောက်ျား သည် ထို

မိန်းမကို တော၌ တွေ့၍ မိန်းမ အော်ဟစ် သော်လည်း ကူညီ သော သူ မ ရှိ သောကြောင့်၊ ထို အမှု သည် လူ ချင်းတ ယောက် ကို တ ယောက် ရန် ပြု၍ သတ် သော အမှုနှင့် တူ၏။²⁸ ယောက်ျား နှင့် မ ထိမ်းမြား မ ဆောင်နှင်း သေး သော အပျို ကညာ ကို အခြား သော ယောက်ျား သည် တွေ့၍ ကိုင် ဆွဲ သင့် နေသည် ကို တွေ့ မိ လျှင်၊²⁹ ထိုယောက်ျား သည် မိန်းမ၏ အဘ အား ငွေ ငါးဆယ် ကို လျော် ရမည်။ ထို မိန်းမ သည် လည်း သူ ၏ မယား ဖြစ် ရ မည်။ သူ့ ကို ရှုတ်ချ သောကြောင့် တသက်လုံး မ ကွာ ရ။³⁰ လူ သည် မိမိ အဘ နှင့် သာဆိုင်သော အဘ ၏ မယား ကို မ သိမ်း ရ။

23 ယောက်ျား ၏ အင်္ဂါလက္ခဏာ မ စုံလင်၊ ချို့တဲ့သော ယောက်ျား သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် တော်၌ အပါအဝင် မ ဖြစ်ရ။¹ မျောက်ရောင် သင် သွား ၍ ဝင်စား သော ပြည် တွင် သင် ပြု လေရာရာ ၌ ၍ ရသော သားသည် ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် တော်၌ အပါအဝင် မ ဖြစ်ရ။ ဆယ် ဆက် မြောက်အောင် မ ဝင် ရ။² အမုမုန် အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုးသားသည် လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် တော်၌ အပါအဝင် မ ဖြစ် ရ။ ကာလ အစဉ် မ ကုန်၊ ဆယ် ဆက် မြောက် အောင် မ ဝင် ရ။³ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည် အဲဂုတုတု ပြည် မှ ထွက် လာသောအခါ ၊ သူတို့သည် မုန့် နှင့် ရေ ကို ဆောင်၍ ခရီး ဦး ကြို မ လာ ကြ။ သင့် ကို ကျိန်ဆဲ စေ ခြင်း ငှာ ၊ မေ သော ပေါ တာ မိ ပြည်၊ ပေသော် မြို့၌ နေ သော ဗောရ သား ဗာလ မ် ကို ငှား ကြ၏။⁴ သို့ရာတွင် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဗာလ မ် စကားကို နား မ ထောင်။ သင့် ကိုချစ် သောကြောင့် ကျိန်ဆဲ ခြင်း ကို သင် ၌ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ဖြစ် စေ တော် မူ၏။⁵ သင် သည် သူ တို့ချမ်းသာ ၊ သူ တို့စည်းစိမ် ကို တသက်လုံး အစဉ် မ ပြုစု ရ။⁶ ဒေဒု အမျိုးသားကို မူကား၊ မ မုန့် ရ။ သူ သည် သင် ၏ ညီအစ်ကို ဖြစ်၏။ အဲဂုတုတု အမျိုးသားကို လည်း မ မုန့် ရ။ သူ ၏ပြည် ၌ သင်သည် ကျွန် ခံ ခဲ့ဘူးပြီ။⁷ သူ တို့အမျိုးအနွယ် သည် သုံး ဆက် မြောက်မှသာ ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် တော်၌ အပါအဝင် ဖြစ်ရ သောအခွင့်ရှိ၏။⁸ ရန်သူ တို့ကို စစ်တိုက် သွားသောအခါ ၊ မ တရား သော အမှု ရှိသမျှ ကို ရှောင် လော့။⁹ ည၌ အချိန်၌ ရောက် တတ် သော မစင်ကြယ်သော အကြောင်းကြောင့် မ စင်ကြယ် သော သူ သည် သင် တို့တွင် ရှိ လျှင် သူသည် တပ် ပြင် သို့ ထွက် ရမည်။ တပ် ထဲသို့ မ ဝင် ရ။¹⁰ မိုဗ်းချုပ် သောအခါ ရေချိုး ၍ ၊ နေ ဝင် ပြီးမှ တပ် ထဲသို့ ဝင် ရမည်။¹¹ သင့် ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ် သည် တပ် ပြင် ၌ ရှိ ရမည်။¹² တပ်ပြင် သို့ထွက်၍ စွန့် သောအခါ ၊ ကိုယ် ၌ပါသော သစ်သား တူးရွင်းနှင့် မြေ ၌ တူး ရမည်။ နောက် တ ဖန် လှည့် ၍ မစင် ကို ဖုံးအုပ် ရမည်။¹³ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကိုကယ်တင် ၍ ရန်သူ တို့ကို သင့် လက်၌ အပ် ခြင်းငှာ ၊ သင် ၏တပ် ထဲမှာ သွား လာတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ၊ သင့် အထဲ ၌ မ စင်ကြယ်သောအရာ တစုံတခုကို မြင် ၍ သင် မှ ရှောင် သွားတော် မ မူမည်အကြောင်း ၊ သင် ၏ တပ် သည် သန့်ရှင်း

ရမည်။¹⁴ မိမိ သခင် ထံ က ပြေး ၍ သင့် ထံသို့ ရောက်သော ကျွန် ကို သခင် ၌ မ အပ် ရ။¹⁵ ထို ကျွန်သည် အလို အလျောက်နေချင် သော အရပ် ၊ သင့် နေရာ မြို့ တစုံ တမြို့၌ သင့် ထံမှာ နေ ရသော အခွင့်ရှိ၏။ သူ့ ကို မ ညှဉ်းဆဲ ရ။¹⁶ ကုသရေလ အမျိုးသမီး တို့တွင် ပြည်တန်ဆာ မ ရှိ ရ။ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့တွင် ယောက်ျား အလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ မ ရှိ ရ။¹⁷ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ ရ သော ငွေ၊ ခွေး ကို ရောင်း ၍ ရ သော ငွေ ကို သစ္စာ ဂတိ ပြေ စေ ခြင်း ငှာ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် သို့ မ သွင်း ရ။ ထိုသို့ သော ငွေ ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော် မူ၏။¹⁸ သင် ၏ အမျိုးသားချင်း၌ အတိုး ယူ၍၊ ငွေ ၊ စားစရာ ၊ အသုံး အဆောင် ကို မ ချေး မ ငှား ရ။¹⁹ တ ပါး အမျိုးသား၌ အတိုး ယူ၍ ချေးငှား သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူမည်အကြောင်း ၊ အမျိုးသား ချင်း၌ အတိုး ယူ၍ ချေးငှားခြင်းကို ရှောင်ရမည်။²⁰ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဂတိ ထားလျှင် ၊ ထားသည်အတိုင်း မပြုဘဲမနေရ။ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဧကန်အမှန်တောင်း တော် မူ မည်။ သင်သည် မ ပြု ဘဲ နေ လျှင် အပြစ် ရောက် လိမ့်မည်။²¹ သစ္စာ ဂတိ မ ထား ဘဲ နေ လျှင် အပြစ် မ ရောက်။²² သင် သည် သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ကိုယ် အလိုအလျောက်သစ္စာဂတိထား၍၊ ကိုယ် နှုတ် နှင့် မြွက်ဆို သော စကား ကို တည် စေ၍ ၊ ဂတိ ရှိသည်အတိုင်း ပြု ရမည်။²³ သင် သည် အိမ်နီးချင်း ၏ စပျစ် ဥယျာဉ် ထဲ သို့ ဝင် သောအခါ ၊ အလို အလျောက်စပျစ်သီး ကို ဝ စွာစား ရ သော်လည်း မ သိမ်း မယူရ။²⁴ အိမ်နီးချင်း ၏ စပါး လယ်ထဲသို့ ဝင် သောအခါ၊ စပါးနံ့ ကိုလက် နှင့် ဆွတ် ရသော်လည်း တံစဉ် နှင့်မ ရိတ် ရ။

24 တ စုံ တ ယောက် သော သူ သည် မယား နှင့် ထိမ်းမြား ၍ ဆက်ဆံ ပြီးမှ တဖန် အပြစ် တင်စရာ အကြောင်း ရှိ သောကြောင့် စိတ် မ တွေ့လျှင် ၊ ဖြတ် စာကို ရေး ၍ သူ ၌ အပ်ပေး သဖြင့် လွတ် လိုက်ရမည်။¹ ထိုမိန်းမသည် လင် အိမ် မှ ထွက် သွား သော နောက်၊ အခြား သော သူ ၏မယား ဖြစ် ရ သော အခွင့် ရှိ၏။² နောက် နေ သော လင် သည် လည်း သူ့ ကို မုန့် လျှင် ၊ ဖြတ် စာ ကို ရေး ၍ သူ ၌ အပ် သဖြင့် လွတ် လိုက်သည် ဖြစ်စေ၊ ထို လင် သေ သည် ဖြစ်စေ၊³ အရင် လွတ် လိုက် သော လင် ဟောင်း သည် ညစ်ညူး ခြင်းရှိသောထိုမိန်းမ ကို နောက် တဖန်မ သိမ်း ရ။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ် ဘွယ်သောအမှုဖြစ် ၏။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် အမွေခံ စရာဘို့ ပေး တော်မူသော ပြည် ၌ အပြစ် မ ရောက်စေရ။⁴ အိမ်ထောင် ဘက်ပြုစရှိသောသူသည် စစ်တိုက် မ သွား ရ။ မင်း အမှု ကို မ ဆောင် ရ။ တ နှစ် ပတ်လုံး ကိုယ် အိမ် ၌ အလွတ် နေ ၍ မယား ကို ကျွေးမွေး ပြုစု ရမည်။⁵ ကြိတ်ဆုံ အပေါ် ကျောက်ပြားကို ဖြစ်စေ ၊ အောက်ကျောက်ပြား

ကို ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူမျှအပေါင် မ ယူရ။ ထိုသို့ယူလျှင်၊ သူ့အသက်ကို အပေါင်ယူသည်နှင့် တူ၏။⁷ လူသည် မိမိ အမျိုးသား ချင်းဖြစ်သော ကူ သရေလ အမျိုးသား ကို ခိုး ၍ ကျွန် အရာ၌ ထားသည်ဖြစ်စေ ၊ ရောင်း သည်ဖြစ်စေ ၊ ထို သူ့ခိုး ကို တွေ့ မိလျှင် အသေသတ်ရမည်။ သင် တို့တွင် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ထိုသို့ ပယ်ရှား ရကြမည်။⁸နနာ ဘေး ရောက်သောအခါ ၊ လေဝိ သား ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ သွန်သင် သမျှ အတိုင်း သတိ ပြု၍ စေ့စေ့စောင့်ရှောက် လော့။ သူ တို့ကို ငါ မှာ ထားသည်အတိုင်း ကျင့် စောင့် ကြ လော့။⁹သင် တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် ၍ ခရီး သွား ကြ စဉ် တွင် ၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ မိ ရိ အံ ၌ ပြု တော်မူ သော အမှု ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။¹⁰သင် သည် အမျိုးသား ချင်း၌ တစုံ တခု ကို ချေးငှား လျှင် ၊ အပေါင် ထားသော ဥစ္စာ ကို ယူ ခြင်း ငှာ သူ့ အိမ် ထဲ သို့ မ ဝင် ရ။¹¹သင် သည် အိမ် ပြင် မှာ ရပ် နေ၍ ၊ ထို သူ သည် အပေါင် ထား သော ဥစ္စာ ကို သင့် ရှိ ရာ အိမ်ပြင် သို့ ဆောင် ခဲ့ ရမည်။¹²ထိုသူ သည် ဆင်းရဲ လျှင် ၊ ပေါင် ၍ထား သော ဥစ္စာ ကို ပြန် မ အပ် ဘဲ ညဉ့် ကို မ လွန် စေ ရ။¹³သူ သည် မိမိ အဝတ် ကို ဝတ် ခြုံလျက် အိပ်ပျော် ၍ သင့် ကိုကောင်း ကြီး ပေးမည် အကြောင်း ၊ သူပေါင် ၍ထား သော ဥစ္စာကို နေ ဝင် လျှင် ဆက်ဆက် ပြန် အပ် ရ မည်။ ထိုသို့ပြု သော အမှုသည် သင် ၍၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် သော အမှု ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁴အမျိုးသား ချင်းဖြစ်စေ ၊ သင့် နေရာ မြို့ရွာ တို့၌ တည်းခိုသော တပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သောသူ ငှား ကို မ ညှဉ်းဆဲ ရ။¹⁵နေ့စဉ် မပြတ် သူ့ အခ ကို ပေး ရမည်။ မ ပေးဘဲ နေ မ ဝင် စေ နှင့်။ သူ သည် ဆင်းရဲ သောကြောင့် ရထိုက် သော အခ ကိုလည်း စိတ်စွဲ လမ်း လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ မ ပေးဘဲ နေ လျှင် သူ သည် သင့် ကို အပြစ်တင်၍ ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် သဖြင့် သင် ၌ အပြစ် ရောက် မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။¹⁶အဘ သည် သား ၍၏အပြစ် ကြောင့် ၎င်း ၊ သား သည် အဘ ၍၏အပြစ် ကြောင့် ၎င်း၊ အသေ မ ခံရ။ လူ တိုင်း မိမိ အပြစ် ကြောင့် သာ အသေ ခံ ရမည်။¹⁷တရားတွေ့ခြင်း အမှု မှာ တပါး အမျိုးသားနှင့် မိဘ မရှိ သောသူကို အရှုံး မ ပေးရ။ မှတ်ဆိုးမ အဝတ် ကို အပေါင် မ ယူရ။¹⁸သင်သည် အဲဂုတုတု ပြည်၌ ကျွန် ခံ ခဲ့ဘူးကြောင်း ကို၎င်း၊ သင် ၍၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ထို ပြည် မှ ရွေးနှုတ် တော်မူကြောင်း ကို၎င်းအောက်မေ့ ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဤ ပညတ် ကို ငါ ထား ၍၏။¹⁹သင် သည် ကိုယ် လယ် ၌ အသီးအနှံ ကို ရိတ် သောအခါ ၊ မေ့လျော့ သောကောက်လှိုင်း ကို ပြန် ၍ မ ယူ ရ။ သင် ပြု လေရာရာ ၌ သင် ၍၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်အကြောင်း ၊ ထိုကောက်လှိုင်းကို တပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မှတ်ဆိုးမ အဘို့ ထား ရမည်။²⁰သင် ၍၏သံလွင် သီးကို ရိုက် ချွေသောအခါ ၊ ကျန်ကြွင်းသော အသီး ကို

ပြန်၍ မ ရိုက်ချွေရ။ တပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မှတ်ဆိုးမ အဘို့ ထား ရမည်။²¹သင် ၍၏စပျစ် ဥယျာဉ်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ် ယူ သောအခါ ပြန်၍ ကောက် သိမ်းခြင်းကို မ ပြုရ။ ကျန်ကြွင်းသော အသီးသည် တပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မှတ်ဆိုးမ အဘို့ ဖြစ် ရမည်။²²သင်သည် အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ကျွန် ခံ ခဲ့ဘူးကြောင်း ကို အောက်မေ့ ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဤ ပညတ် ကို ငါ ထား ၍၏။

25လူ ချင်း အမှု ရှိ ၍ မင်း ထံ ၌ အစီရင်ခံ လျက်၊ မင်း ရှေ့မှာ တရားတွေ့ကြသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူကို အပြစ် လွတ်စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ ဆိုး သော သူ ကို အရှုံး ခံ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း စီရင် ရ မည်။²ဆိုး သော သူ သည် အ ရိုက် ခံ ထိုက် လျှင် ၊ တရား သူကြီး သည် ကိုယ် မျက်မှောက်၌ သူ့ကို ချ ၍ ၊ အပြစ် နှင့် အလျောက်မည် မျှသော ဒဏ်ချက်ဖြင့် ရိုက် စေ ရမည်။³သို့သော်လည်း ဒဏ်ချက် လေးဆယ် ထက် မ လွန် စေရ။ လွန်၍ များစွာ သော ဒဏ်ချက် ဖြင့် ရိုက် လျှင် ၊ သင် ၍၏အမျိုးသား ချင်းသည် ယုတ်ညံ့ သော သူ ဖြစ် ဟန်ရှိ မည်ဟု စိုးရိမ် စရာ ရှိ၏။⁴စပါး နင်းနယ် သော နွား ၍၏နှုတ် ကို မ ချုပ်တည်းရ။⁵အတူ နေ သောညီအစ်ကို တို့ တွင် ၊ တစုံ တ ယောက်သောသူသည် သား မ ရှိဘဲသေ လျှင် ၊ သေ သောသူ ၍၏ မယား သည် အခြားတပါးသောလူစိမ်း နှင့် စုံဘက်ခြင်း ကို မ ပြု ရ။ သူ ၍၏လင် ညီသည် သူ့ ကို သိမ်းယူ ဆက်ဆံ၍ မရီး ၌ ပြု အပ် သောဝတ်ကို ပြုရမည်။⁶ကူသရေလ အမျိုး၌ အစ်ကို အမည် ကို မ ပျောက် စေ ခြင်း ငှာ ၊ အဦး ဘွား သော သား သည် သေ သော ဘကြီး ၍၏ အရိပ် အရာကို ခံ ရမည်။⁷ညီ သည် အစ်ကို မယားကို မ ယူ လို လျှင် ၊ မိန်းမ သည် အသက်ကြီး သူတို့ရှိရာ မြို့တံခါးဝ သို့ သွား ၍ ၊ ကျွန်မ ၍၏ လင် ညီသည် အစ်ကို အမည် ကို ကူသရေ လ အမျိုး၌ မတည် စေလိုပါ။ သူပြု အပ်သောဝတ်ကို မ ပြုလို ပါ ဟု လျှောက် လျှင်၊⁸မြို့ ၌ အသက်ကြီး သူတို့သည် ထိုသူ ကို ခေါ် ၍ မေးမြန်းရကြမည်။ သူကလည်း၊ ထိုမိန်းမ ကို အကျွန်ုပ် မ ယူ လို ပါဟုဆို ၍ ခိုင်မာ စွာနေလျှင်၊⁹သူ ၍၏မရီး သည် အသက်ကြီး သူ တို့ရှေ့မှာ သူ့ အပါးသို့ ချဉ်း ၍ သူ ၍၏ခြေနင်း ကို ချွတ် လျက် ၊ သူ ၍၏ မျက်နှာ ၌ တံထွေး ထွေးလျက် ၊ မိမိ အစ်ကို အိမ် ကို မ ဆောက် လို သော သူ ၌ ဤသို့ ပြု သင့်သည်ဟု သူ့အား ပြန် ပြော ရမည်။¹⁰နောက်မှ ၊ ထိုသူ ကို ခြေနင်း ချွတ် ရသောအမျိုး ဟူ၍ကူသရေ လ အမျိုး၌ ခေါ်ဝေါ် သမုတ် ရမည်။¹¹လူ ချင်း ခိုက်ရန် ပြုကြစဉ် တွင်၊ တယောက် သောသူ ၍၏မယား သည် အပါးသို့ချဉ်း ၍ မိမိ လင် ကို ကူညီ လိုသောငှာ ခိုက်ရန် ပြုသောသူ ၍၏ ယောက်ျားတန်ဆာ ကို ကိုင်ဆွဲ မိ လျှင်၊¹²ထို မိန်းမ လက် ကို ဖြတ် ရမည်။ သင် ၍၏ မျက်စိ သည် သူ့ကို မ သနား ရ။¹³သင့် အိတ် ၌ ကြီး သောအလေး ၊ ငယ် သောအလေး တည်းဟူသောခြားနားသော အလေးကို မ ရှိ စေရ။¹⁴သင့် အိမ် ၌ ခြားနားသော ခြင် စရာတန်ဆာအကြီး အငယ် ကို မ ရှိ စေရ။¹⁵သင် ၍၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ

သော ပြည် ၌ သင် ၏အသက်တာ ရှည် မည်အကြောင်း ၊ မှန်ကန် သော အလေး ၊ မှန်ကန် သော ခြင် စရာ တန်ဆာများကိုသာ သုံး ရ မည်။¹⁶ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုကို ပြု သောသူအပေါင်း တို့နှင့် မတရား သဖြင့် ပြု သောသူ အပေါင်း တို့ကို၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော် မူ၏။¹⁷ သင် သည် အဲဂုတု တု ပြည်မှ ထွက် ၍ ခရီး သွားသောအခါ၊¹⁸ သင် သည် အားကုန် ၍ မော လျက်နေစဉ်တွင်၊ သင့် နောက် ၌ လိုက်သောသူ၊ အားနည်း သောသူ တို့ ကို အာမလက် အမျိုးသားတို့သည် လမ်း ၌ ဆီးကြို ၍ လုပ်ကြံ ကြောင်း ကိုင်း ၊ ဘုရားသခင် ကို မ ကြောက်ရွံ့ ကြောင်းကိုင်း ၊ အောက်မေ့ လော့။¹⁹ သို့ဖြစ်၍ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် အမွေခံ စရာဘို့ အပိုင် ပေး တော် မူသော ပြည် ၌ သင့် ပတ်လည် ၌ နေသောရန်သူ အပေါင်း တို့၏ လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူသောအခါ ၊ အာမလက် အမျိုးကို အောက်မေ့ စရာ မရှိစေခြင်းငှာ၊ ကောင်းကင် အောက် ၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရ မည်။ ထိုအမှုကို မ မေ့ မလျော့ရ။

26 သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင့် အမွေခံ စရာ ဘို့ ပေး တော်မူသောပြည် သို့ သင်သည် ဝင်စား ၍ နေသောအခါ၊² သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသောပြည် ၌ အဦး သီး သော အသီး အမျိုးမျိုး ကို ယူ ၍ ခြင်တောင်း ၌ ထည့် ပြီး မှ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် တည် စရာ ဘို့ ရွေးကောက် တော် မူသော အရပ် သို့ သွား ၍၊³ ထိုကာလ ၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်လုပ်သော သူ ထံ သို့ချဉ်း လျက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား ပေး ခြင်းငှာ ၊ ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် သို့ အကျွန်ုပ် ရောက် ပါပြီဟု ကိုယ်တော် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ယနေ့ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံ ပါသည်ဟု ယဇ် ပုရောဟိတ်အား ပြောဆို ရမည်။⁴ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်လည်း ခြင်တောင်း ကို သင့် လက် မှ ယူ ၍ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့ မှာ ချ ထားရမည်။⁵ သင်ကလည်း၊ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည် သော ရှု ရ် အမျိုးသားသည် အကျွန်ုပ် အဘ ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အဲဂုတုတု ပြည်သို့ သွား ၍ လူ အနည်းငယ် နှင့်တကွ တည်းခို စဉ်တွင် ကြီးမား များပြား သော လူမျိုး ဖြစ် ပါ၏။⁶ အဲဂုတုတု လူတို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်၍ ကျပ်တည်း စွာ ကျွန် ခံ စေကြ၏။⁷ ဘိုး ဘေး တို့ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် ၍ လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် နားထောင် တော်မူ သဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ခံရသောညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ပင်ပန်း ခြင်း တို့ ကို ကြည့်ရှု တော် မူ၏။⁸ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် တန်ခိုး ကြီးသော လက်ရုံး တော်ကို ဆန့်၍ ကြောက်မက် ဘွယ်သော နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ နှုတ် ပြီးလျှင်၊⁹ နို့နှင့် ပျားရည် စီး သော ဤ ပြည် သို့ ပို့ဆောင် ၍ ပေး သနားတော်မူ၏။¹⁰ ယခုမှာ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်

ပေး သနား တော်မူသော ပြည် ၌ အဦး သီးသော အသီး ကို အကျွန်ုပ် ဆောင် ခဲ့ပါပြီဟု သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို လျက်၊ ထိုအသီးကို သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထား ရမည်။ ရှေ့တော်၌လည်း ကိုးကွယ် ခြင်းကို ပြုရမည်။¹¹ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် နှင့် သင် ၏အိမ်သူ အိမ်သား တို့အား ပြု တော် မူ သမျှ သော ကျေးဇူး ၌ ၊ သင် သည် သင် နှင့် အတူ တည်းခို သော လေ ဝိ သား မှ စ၍ တ ပါး အမျိုးသား တို့နှင့် တကွ ပျော်မွေ့ ခြင်း ကို ပြု ရ မည်။¹² သုံး နှစ် တွင် ဆယ် ဘို့ တ ဘို့ ပေး ရ သောတ တိ ယ နှစ် ရောက် သောအခါ၊ အစီးအပွား ရှိ သမျှ တို့ကို ဆယ် ဘို့ တ ဘို့ ကောက်ယူ၍ ၊ လေ ဝိ သား၊ တ ပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မ ရှိ သော သူ၊ မုတ်ဆိုး မ တို့ကို သင့် နေရာ မြို့ များ၌ ဝ စွာကျွေးမွေး ပြီးမှ၊¹³ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား အား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မှာထား တော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ သန့်ရှင်း သော ဥစ္စာတို့ကို အိမ် မှ ထုတ် ၍ လေ ဝိ သား၊ တ ပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မ ရှိ သော သူ၊ မုတ် ဆိုး မ တို့အား ပေး ပါ ပြီ။ ပညတ် တော် တို့ ကို မ လွန်ကျူး ၊ မ မေ့လျော့ ပါ။¹⁴ မသာ အမှု ကို ဆောင်စဉ်အခါ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်မ စား ပါ။ မ စင်ကြယ်သော အသုံးအဆောင်ဘို့ အနည်းငယ်ကိုမျှ မယူပါ။ သေ သောသူတို့အဘို့ အနည်းငယ် ကိုမျှ မ ပေး ပါ။ အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ကို နားထောင် ပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် မှာထား တော် မူ သမျှ အတိုင်း ပြု ပါ ပြီ။¹⁵ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သော နေရာ ကောင်းကင်ဘုံ မှ ငုံ့ကြည့် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ ဣ သရေ လ အမျိုးကိုင်း ၊ ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့ အား ပေး တော်မူသော ပြည် ၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည် ကိုင်း ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ဆို ရမည်။¹⁶ ယခု စီရင် ထုံးဖွဲ့ သမျှအတိုင်း ကျင့် ရမည်ဟု သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူ သည် ဖြစ်၍စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကျင့် စောင့်ရမည်။¹⁷ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ဘုရားသခင် ဖြစ် တော် မူ သည် ဟူ၍၎င်း၊ လမ်း တော် သို့ လိုက် ပါ မည်၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော် မူ သော ပညတ် တရားတော်ကို စောင့်ရှောက် ပါ မည်၊ စကား တော် ကို နားထောင် ပါ မည် ဟူ၍၎င်း၊ ယနေ့ သင် သည် ဝန်ခံ ပြီ။¹⁸ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ဂတိ ထားတော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ သင် သည် ပညတ် တော် အလုံးစုံ တို့ ကို စောင့်ရှောက် စေ ခြင်း ငှာ ၊ အထူးသဖြင့်ကိုယ်တော် ၏ လူမျိုး ဖြစ် သည်ဟူ၍၎င်း၊¹⁹ ဖန်ဆင်း တော်မူသော လူမျိုး တကာ တို့ထက် သင် ၏ဂုဏ် အသရေကျော်စော ကိစ္စကို လွန်ကဲ စေတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း သောလူမျိုး ဖြစ် စေခြင်းငှာ ၎င်း ယနေ့ ဝန်ခံ တော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အား ဟောပြောလေ၏။

27 တ ဖန် မော ရှေ့ သည်၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ အသက်ကြီး

သူတို့နှင့်တကွ လူ များတို့ကို မှာ ထားသည်ကား၊ ယနေ့ ငါ ထား သမျှ သောပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြလော့။² သင်သည် ယော် ဒန် မြစ်ကို ကူး ၍ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူသော ပြည် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ကြီး သော ကျောက် တို့ကို ထူထောင် ၍ အင်္ဂတေ နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။³ ဘိုးဘေး တို့ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း သင့် အား ပေး တော်မူသော ပြည် ၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီး သောပြည် သို့ ဝင်စား အံ့သောငှာ ကူး သွားပြီးမှ ၊ ဤ တရား စကား တော် အလုံးစုံ တို့ကို ထို ကျောက်ပေါ်မှာ ရေးထား ရမည်။⁴ ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ပြီးမှ ၊ ယနေ့ ငါ မှာထား သော ကျောက် တို့ကို ဗေလ တောင် ပေါ် မှာ ထူထောင် ၍ အင်္ဂတေ နှင့် မွမ်းမံ ရမည်။⁵ ထို အရပ်၌လည်း သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့၊⁶ ယဇ် ပလ္လင်ကို ကျောက် နှင့် တည် ရမည်။ သံ တန်ဆာကို မ သုံးဆောင် ဘဲ၊ မ ကွဲမပြတ်သော ကျောက် တို့နှင့် တည် ရမည်။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာယဇ်တို့ကို ထိုပလ္လင် ပေါ်မှာ ပူဇော် ရမည်။⁷ မိသဟာ ယ ယဇ်တို့ကိုလည်း ပူဇော် ၍ ၊ ထို အရပ် တွင် စား သောက်လျက် ရှေ့ တော်၌ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုရမည်။⁸ ထိုကျောက် ပေါ်မှာ ဤ တရား စကား တော် အလုံးစုံ တို့ကို သေချာ စွာ ရေးထား ရမည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁹ တဖန် မောရှေ နှင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ လေဝိ သားများတို့က၊ အိုဏ္ဏသရေလ အမျိုး၊ သတိ နှင့် နားထောင် လော့။ ယနေ့ သင်သည် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ လူမျိုး ဖြစ် လေပြီ။¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် ရမည်။ ယနေ့ ငါ တို့ ဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ တော်မူချက်တို့ကို ကျင့်ရမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့အား ပြောဆို ကြ၏။¹¹ တဖန် မောရှေ သည် ထို နေ၌ လူ များ တို့ကို မှာထား သည်မှာ၊¹² သင် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး သော နောက် ၊ လူ များတို့အား ကောင်းကြီး ပေးခြင်းအလိုငှာ ဂေရဇိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရပ် ရသောသူဟူမူကား ၊ ရှိမောင် ၊ လေဝိ ၊ ယုဒ ၊ ဣ သခါ ၊ ယောသပ် ၊ ဗ်ယာမိန် တည်း။¹³ ကျိန် ခြင်းအလိုငှာ ၊ ဗေလ တောင် ပေါ်မှာ ရပ် ရသော သူဟူမူကား ၊ ရုဗင် ၊ ဂဒ် ၊ အာရှာ ၊ ဇာ ဗုလုန် ၊ ဒန် ၊ နဿလိ တည်း။¹⁴ ထိုအခါ လေဝိ သားတို့သည် ကြီး သောအသံ နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ဟစ်ကြော် ရ သောစကားဟူမူကား၊¹⁵ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရှိရှာသောအရာ၊ လက်သမား လက် နှင့် ထု လုပ်သော ရုပ်တု ၊ သွန်း သော ဆင်းတု ကို လုပ်၍ မ ထင်ရှားသော အရပ်၌ ထား သောသူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြ မည်။¹⁶ မိဘ ကို မထိမဲ့မြင် ပြု သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြ မည်။¹⁷ အိမ်နီးချင်း ၏ မြေ မှတ်တိုင်ကို ရွှေ့ သော သူ သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြမည်။¹⁸ မျက်စိ မမြင်သောသူကို လမ်းလွဲ စေသော

သူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့ က အာ မင် ဟု ဝန်ခံ ရ ကြ မည်။¹⁹ တရား တွေ့ခြင်း အမှု မှာ တ ပါး အမျိုးသား၊ မိဘ မရှိသောသူ၊ မှတ်ဆိုးမ ကို မ တရားသဖြင့် အရှုံးပေးသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြမည်။²⁰ အဘ နှင့် သာဆိုင် သော အဘ ၏ မယား နှင့် ပေါင်းဘော် သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ စေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရ ကြ မည်။²¹ တိရစ္ဆာန် တစုံ တမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော် သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာ မင် ဟု ဝန်ခံ ရကြ မည်။²² အဘ ၏ သမီး ၊ အမိ ၏ သမီး တည်း ဟူသောမိမိ အစ်မ နှမနှင့် ပေါင်းဘော် သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြ မည်။²³ မယား ၏ အမိနှင့် ပေါင်းဘော် သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြ မည်။²⁴ အိမ်နီးချင်း ကို မ ထင်မရှား ရိုက် သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရ ကြ မည်။²⁵ အပြစ် မရှိသောသူ ၏ အသက် ကို သတ် ခြင်းငှာ အခ ကို ယူ သော သူ သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြမည်။²⁶ ဤ ပညတ် တရား စကား တို့ကို အမြဲမ ကျင့် သောသူ သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း ဟု ကျိန် လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ဟု ဝန်ခံ ရကြမည်။

28 ယနေ့ ငါ ဆင့်ဆို သမျှ သော ပညတ် တော်တို့ကို သင်သည် ကျင့် စောင့် ခြင်းငှာ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို စေ့စေ့နားထောင် လျှင် ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုး တကာ တို့ ထက် သင့် ကို ချီးမြှောက် တော် မူ မည်။² သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် လျှင် ၊ သင့် အပေါ်မှာ သက်ရောက် လတုံ့သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ များ ဟူ မူကား ။³ သင် သည် မြို့ ၌ မင်္ဂလာ ရှိ လိမ့်မည်၊ တော ၌ မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။⁴ သားသမီး အားဖြင့်၎င်း၊ မြေ အသီး အနံ့အားဖြင့်၎င်း ၊ တိရစ္ဆာန် ဘွားသော သားငယ်အားဖြင့်၎င်း ၊ သိုး နွား အစီးအပွား အားဖြင့်၎င်း မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။⁵ ခြင်တောင်း ၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သော ခွက်၌၎င်း မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။⁶ မိမိအိမ်ထဲသို့ ဝင် သောအခါ မင်္ဂလာ ရှိ လိမ့်မည်၊ ပြင် သို့ ထွက် သောအခါ မင်္ဂလာ ရှိ လိမ့်မည်။⁷ သင့် တဘက် ၌ ထ သော ရန်သူ တို့ကို သင့် မျက်မှောက် ၌ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ် ခံစေတော်မူမည်။ သူတို့သည် တ လမ်းတည်းဖြင့် သင် ရှိရာသို့ လာ သော်လည်း ၊ လမ်း ခုနှစ် သွယ်ဖြင့် သင့် ရှေ့မှ ပြေး ကြလိမ့်မည်။⁸ သင် ၏ ဘဏ္ဍာ တိုက်၌ ၎င်း၊ သင် ပြု လေရာရာ ၌ ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် အပေါ်မှာ မင်္ဂလာ ရောက် စေခြင်း ငှာမိန့် တော်မူမည်။ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူသော ပြည် ၌ သင့် ကို ကောင်းကြီး မင်္ဂလာပေးတော်မူမည်။⁹ သင်

သည် သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်၍ လမ်းတော်သို့ လိုက်လျှင် ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆိုသည် အတိုင်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော်အဘို့ သန်ရှင်းသော အမျိုးအစဉ်အမြဲ ဖြစ်စေတော်မူမည်။¹⁰ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံရသည်ဟု လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့သည် သိမြင်၍ သင့်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။¹¹ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ပေးခြင်းငှာ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်၌ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်အတိုးအပွား၊ မြေအသီးအနှံများကို ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။¹² ထာဝရဘုရားသည် အချိန်တန်မှ သင်၏ပြည်၌ မိသားစု စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှာ ၎င်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်တည်းဟူသောမိသားစုကောင်းကင်ကို ဖွင့်တော်မူမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့အား ချေးငှားရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်အား ချေးငှားရသော အခွင့်မရှိရ။¹³ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အမြီးမဖြစ်စေဘဲ ခေါင်းဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အောက်၌ မနေရဘဲ အပေါ်၌သာ နေရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှာ နားထောင်လျှင် ၎င်း၊¹⁴ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော စကားတော်လမ်းမှ ထွက်၍ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွဲ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လိုက်၍ ဝတ်မပြုဘဲ နေလျှင် ၎င်း၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်ကိုခံရလိမ့်မည်။¹⁵ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှာ စကားတော်ကို နားမထောင်လျှင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတ်သော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာများ ဟူမူကား၊¹⁶ သင်သည် မြို့၌ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ တော၌ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။¹⁷ ခြင်တောင်း၌ ၎င်း၊ မုန့်နယ်သောခွက်၌ ၎င်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။¹⁸ သားသမီးအားဖြင့် ၎င်း၊ မြေအသီးအနှံအားဖြင့် ၎င်း၊ သိုးနွားအစီးအပွားအားဖြင့် ၎င်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။¹⁹ မိမိအိမ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။²⁰ ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အလျင်အမြန် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူမည်။²¹ သင်သွား၍ ဝင်စားလတ်သော ပြည်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမှီ တိုင်အောင်၊ ကာလနာကို သင်၌ စွဲစေတော်မူမည်။²² ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို တူလာ၊ ဖျားနာ၊ ဒလခက်နာ၊ ခရခရနာဖြင့် ၎င်း၊ ထားဘေး၊ လေထိ၍ အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍ အပင်သေဘေးဖြင့် ၎င်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်ထိုဘေးတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။²³ သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် ကြေးဝါကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင့်အောက်၌ မြေသည် သံကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။²⁴ ထာဝရဘုရား

သည် သင့်နေရာပြည်၌ ရွာသော မိုဗ်းရေကို မြေမှုန့်၊ ဖုံဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်သင့်အပေါ်မှာ ကျရလိမ့်မည်။²⁵ သင်၏ရန်သူရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူမည်။ သင်သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့ သွားသော်လည်း၊ လမ်းခုနှစ်သွယ်ဖြင့် သူတို့ရှေ့မှ ပြေး၍ မြေပေါ်မှာ ရှိသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်။²⁶ သင်၏အသေကောင်သည် မိုဗ်းကောင်းကင်ငှာ၊ တောသားရဲစားစရာဘို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မမောင်းရ။²⁷ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတုတု အနာစိမ်း၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ ဝဲနာ၊ မပျောက်နိုင်သော ယားနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။²⁸ ရွှားသော အနာ၊ မျက်စိကန်းသော အနာ၊ မိန်းမောတွေဝေသော အနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊²⁹ မျက်စိကန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌ စမ်းသပ်ရသကဲ့သို့၊ သင်သည် မွန်းတည့်အချိန်၌ ပင်စမ်းသပ်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြုသော အမှု၌ မအောင်ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ လူယူခြင်းကိုသာ ခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မကယ်တင်ရ။³⁰ မိန်းမနှင့် လက်ထပ်ပြီး သော်လည်း အခြားသော သူသည် ပေါင်းဘော် ရလိမ့်မည်။ အိမ်ကို ဆောက်သော်လည်း ကိုယ်တိုင် မနေရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်သီးကို မဆွတ်မယူရ။³¹ သင့်နွားကို သင့်မျက်မှောက်၌ သတ်၍ သေသော်လည်း သင့်ကိုယ်တိုင်မစားရ။ သင့်မြည်းကို သင့်ရှေ့မှောက်၌ အနိုင်အထက် ယူသွားပြီးမှ ၊ နောက်တဖန် ပြန်၍ မပေးရ။ သင့်သိုးတို့ကို သင့်ရန်သူ၌ အပ်သောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူမပေါ်မရှိရ။³² သင်သားသမီးတို့သည် သူတပါးလက်သို့ ရောက်၍၊ သင့်မျက်စိသည် တနေ့လုံး မြော်ကြည့်လျက် အားကုန်လိမ့်မည်။ သင့်လက်သည် လည်း ခွန်အားမရှိရ။³³ သင်မသိမကျွမ်းသော လူမျိုးသည် သင့်နေရာပြည်၏ အသီးအနှံကို ၎င်း၊ သင်လုပ်ဆောင်၍ ရသော ဥစ္စာကို ၎င်း စားလိမ့်မည်။ သင်သည် ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကိုသာ အစဉ်မပြတ်ခံရလိမ့်မည်။³⁴ ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်တွေမြင်သော အမှုကြောင့် သင်သည် အရူးဖြစ်ရလိမ့်မည်။³⁵ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဒူးနှင့် ခြေထောက်မက၊ ခြေဘဝါးမှစ၍ ဦးခေါင်းထိပ်တိုင်အောင် မပျောက်နိုင်သော အနာစိမ်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။³⁶ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ချီးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်ကို သင်နှင့် သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိမကျွမ်းဘူးသော လူမျိုးရှိရာသို့ ဆောင်သွားတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အခြားတပါးသော ဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်မည်။³⁷ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆောင်သွားတော်မူသော အပြည်ပြည်တို့၌ သင်သည် အံ့ဩရာ၊ ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။³⁸ သင်သည် များစွာသော မျိုးစေ့ကို လယ်သို့ ယူသွား၍ ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားသောကြောင့်၊ နည်းသောစပါးကို သိမ်းရလိမ့်မည်။³⁹ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်၍ ပြုစုသော်လည်း၊ ပိုးများကိုက်

စား သောကြောင့် ကိုယ်တိုင် စပျစ်သီး ကို မ ဆွတ် ရ၊ စပျစ်ရည် ကိုလည်း မ သောက် ရ။⁴⁰သင့် နေရာ အရပ်ရပ် ၌ သံလွင် ပင်ရှိ သော်လည်း ၊ အသီးမမှည့်မှီ ကြော သောကြောင့် သင်သည် သံလွင် ဆီ နှင့် ကိုယ်ကိုမ လိမ်း ရ။⁴¹သား သမီးကို ဘွားမြင် သော်လည်း ၊ သူ တို့နှင့် မ ပျော်မမွေ့ရ။ ရန်သူတို့သည် သိမ်း သွား ကြလိမ့်မည်။⁴²သင့် နေရာ ပြည် ၌ သစ်ပင် ရှိ သမျှ ၊ မြေ အသီးအနှံ ရှိ သမျှ ကို ကျိုင်းကောင် တို့သည် ကိုက်စား ကြလိမ့်မည်။⁴³သင် နှင့်အတူ နေ သော တ ပါး အမျိုးသား သည် မြင့် လျက်၊ သင့် အပေါ် သို့ တက် လိမ့်မည်။ သင် မူကား ၊ အောက် သို့ဆင်း ၍ နေရလိမ့်မည်။⁴⁴သူ သည် သင့် အား ချေးငှား သောအခွင့်ရှိ လိမ့်မည်။ သင် မူကား ၊ သူ့ အား ချေးငှား သော အခွင့် မ ရှိ ရ။ သူ သည် ခေါင်း ဖြစ် ၍ ၊ သင် သည် အမြီး ဖြစ် လိမ့်မည်။⁴⁵သင် ဧည့်သည်များသခင် ထာဝရဘုရား ထား တော် မူ သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် တရားကို စောင့်ရှောက် ခြင်း ငှာ ၊ သင် သည် စကား တော် ကို နား မ ထောင် သောကြောင့် ၊ မ ပျက်စီး မှီ တိုင်အောင် ဤ ကျိန် ခြင်း အမင်္ဂလာ ရှိ သမျှ တို့ သည် သင့် အပေါ် မှာ သက်ရောက် လျက် ၊ သင့် ကိုလိုက် ၍ မှီ လျက် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁴⁶သင့် အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ သင့် အမျိုး အနွယ် အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ အစဉ်မပြတ် နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ ဘွယ် သော အမှု ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။⁴⁷သင် သည် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော အခါ ၊ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း သောစိတ် နှင့် သင် ဧည့်သည်များသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော် ကို မ ဆောင်မရွက် သောကြောင့်၊⁴⁸ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော်မူသော ရန်သူ ၏ အမှုကို သင် သည် မွတ်သိပ် ခြင်း၊ ရေ ငတ် ခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်းနှင့်တကွ ၊ အရာရာ ၌ ဆင်းရဲ စွာ ဆောင်ရွက် ရ လိမ့်မည်။ သင် သည် မ ပျက်စီး မှီ တိုင်အောင် သင့် လည်ပင်း ၌ သံ ထမ်းဘိုး ကို တင် ထားတော်မူမည်။⁴⁹ရွှေလင်းတ ပျံ တတ် သကဲ့သို့ လျင်မြန် သော လူမျိုး၊ ကြမ်းတမ်း သော မျက်နှာ နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အသက်ကြီး သူကို မ ရှိသေး ၊ အသက်ငယ် သူကို မ သနား တတ်သောလူမျိုး ကို၊⁵⁰ဝေး သောအရပ်၊ မြေကြီး စွန်း မှ ထာဝရဘုရား သည် ခေါ် ၍ သင့် ကို တိုက် စေ တော် မူ မည်။⁵¹သင် သည် မ ပျက်စီး မှီ တိုင်အောင်၊ ထိုရန်သူသည် သင် ၏ သိုးသငယ်၊ နွားသငယ်၊ မြေ အသီးအနှံ ကို စား ရလိမ့်မည်။ သင့် ကို မ ဖျက်ဆီး မှီ တိုင်အောင်၊ ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ သိုး နွား အစီး အပွားကို သင့် အဘို့ မ ချန် မထားရ။⁵²သင့် နေရာပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ သင် ကိုးစား သော မြို့ရိုး၊ မြင့် ၍ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ရိုး တို့သည် မပြို မ ကျ မှီ တိုင်အောင်၊ သင့် နေရာ မြို့ ရှိ သမျှ တို့ကို ဝိုင်း ထား လိမ့်မည်။ သင် ဧည့်သည်များသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ပြည် အရပ် ရပ် တို့၌ ၊ မြို့ ရှိ သမျှ တို့ ကို လည်း ဝိုင်း ထား လိမ့်မည်။⁵³ထိုသို့ ဝိုင်း ထား၍ ရန်သူ သည် ကျဉ်းကျပ် စေ သောအခါ ၊ ကိုယ် ရင်သွေး တည်းဟူသောသင် ဧည့်သည်များသခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော သားသမီး တို့၏ အသား ကို သင် စား ရ လိမ့်မည်။⁵⁴သင့် နေရာ

မြို့ တို့ကို ရန်သူ ဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ် စေသော အခါ၊⁵⁵အလွန် နူးညံ့ သိမ်မွေ့ သော ယောက်ျား သည် စားစရာအလျှင်း မကျန်ကြွင်း သောကြောင့်၊ မိမိ သားသမီး ၏ အသား ကို စား ရ သော်လည်း၊ မိမိ ညီအစ်ကို ၊ မိမိ ရင်ခွင် ၌ ရှိ သော မယား ၊ ကျန်ကြွင်း သေး သော သားသမီး တို့ကို မ နာလို သော စိတ်ရှိ၍၊ ထို အသား ကို သူ တို့ အား မ ဝေ မ ပေး ဘဲ စား လိမ့်မည်။⁵⁶သင့် နေရာ မြို့ တို့ ကို ရန်သူ ဝိုင်းထား ၍ ကျဉ်းကျပ် စေသောအခါ၊ အလွန်နူးညံ့ သိမ်မွေ့ သဖြင့်မြေ ကို မနင်း ဝံ့သော မိန်းမသည်လည်း၊ စားစရာအလျှင်း မ ရှိ သောကြောင့်၊⁵⁷မိမိ ရင်ခွင် ၌ရှိသော လင် ၊ မိမိ သား သမီး ၊ မိမိ ဝမ်း ထဲ က ထွက် သော အချင်း ၊ မိမိ ဘွား မြင် သော သူငယ် တို့ကို မ နာလို သော စိတ်ရှိ၍၊ မိမိ သူငယ် ကို တိတ်ဆိတ် စွာ စား ရ လိမ့်မည်။⁵⁸သင် ဧည့်သည်များသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဘုန်းကြီး ၍ ကြောက်မက် ဘွယ် သော နာမ တော် ကို ကြောက် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ဤ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ထားသော ဤ တရား တော် စကား အလုံးစုံ တို့ ကို သင် သည် မ ကျင့် မ စောင့် ဘဲ နေ လျှင်၊⁵⁹ထာဝရဘုရား သည် သင် ခံ ရ သော ဘေး ၊ သင့် အမျိုးအနွယ် ခံ ရ သော ဘေး တို့ကို အံ့ဩ ဘွယ်သော ဘေး ၊ အလွန် ကြီး၍ မြဲမြံ သော ဘေး၊ အလွန် ပြင်း၍ မြဲမြံ သော ရောဂါ ဝေဒနာ ဖြစ် စေ တော် မူ မည်။⁶⁰ထို မှ တ ပါး၊ သင် ကြောက် တတ် သော အဲ ဂု တု တု ပြည်၏ အနာ ရောဂါရှိသမျှ တို့ကို သင့် အပေါ် မှာ သက်ရောက် စေတော်မူ သဖြင့် ၊ သင် ၌ ထို အနာရောဂါတို့သည် စွဲကပ် ကြလိမ့်မည်။⁶¹ထို မှ တ ပါး၊ ဤ ပည တု တိ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ၍ ထား သော အနာ ရောဂါဘေးဥပဒ် ရှိသမျှ တို့ကို သင် သည် မ ပျက်စီး မှီ တိုင်အောင်၊ သင့် အပေါ် မှာ ထာဝရဘုရား သက်ရောက် စေတော်မူမည်။⁶²သင် သည် အရေအတွက် အားဖြင့် မိုမ်း ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ များ သော်လည်း၊ သင် ဧည့်သည်များသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ကို နား မ ထောင်သောကြောင့် နည်းနည်း ဖြစ် ရလိမ့်မည်။⁶³သင့် ကို ကျေးဇူး ပြု၍ များပြား စေသော အမှု၌ ထာဝရဘုရား ပျော်မွေ့ တော်မူ သည်နည်းတူ ၊ တ ဖန် သင့် ကို ဖျက်ဆီး ၍ အကျိုး နည်း စရာ အမှု၌ ပျော်မွေ့ တော် မူ သဖြင့် ၊ သင် သွား၍ ဝင်စား လတံ့ သော ပြည် ထဲက သင် သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။⁶⁴ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ မြေကြီး စွန်း တဘက် မှ သည် တဘက် တိုင်အောင် ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့တွင် သင့် ကို အရပ် ရပ်ကွဲပြား စေတော်မူသဖြင့် ၊ သင် နှင့် သင့် ဘိုးဘေး တို့ မ သိ ဘူး သော အခြား တပါးသောဘုရား ၊ သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက် ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ရလိမ့်မည်။⁶⁵ထို လူမျိုး တို့တွင် သင် သည် သက်သာ ခြင်းမ ရှိရာ၊ နေရာ မ ကျ ရ။ နှလုံး တုန်လှုပ် ခြင်း၊ မျက်စိ မြေ ၍ အားကုန် ခြင်း၊ ဝမ်းနည်း ခြင်း အကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူ သဖြင့်၊⁶⁶သင်သည် အသက်ဆုံး လု သည်ဖြစ်၍၊ နေ့ ည၌ မပြတ် စိုးရိမ် လျက် သေဘေး နှင့် လွတ်မည် မလွတ်မည် ကို မ သိ ဘဲ လျက် နေ ရ လိမ့်မည်။⁶⁷သင် ဧည့်သည် နှလုံး ထဲ မှာ ကြောက်ရွံ့

ရသော အကြောင်း ၊ သင့် မျက်စိ နှင့် မြင် ရသော အရာကြောင့် ၊ နံနက် အချိန်၌ သင်က ညဉ့် ရောက် ပါစေဟူ၍၎င်း၊ ညဉ့် အချိန်၌ နံနက် ရောက် ပါစေဟူ၍၎င်း ဆုတောင်း ရလိမ့်မည်။⁶⁸ ထိုလမ်း ကို နောက် တဖန် သင် မ မြင် ရဟု မိန့် တော် မူ သော လမ်း ဖြင့် ထာဝရဘုရား သည် တဖန် သင့် ကို အဲဂုတု တု ပြည်သို့ သင်္ဘော နှင့် ပို့ဆောင် တော်မူသဖြင့်၊ ထို ပြည်တွင် ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ ဖြစ်စေ ခြင်း ငှာ ရန်သူ တို့၌ ရောင်း ကြ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဘယ်သူ မှ သင့် ကို မ ဝယ် လို ဟု ကု သရေ လ လူမျိုး တို့ ကို ဟောပြောလေ၏။

29 ဤ ရွှေကား၊ ဟောရပ် အရပ်၌ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေ လ အမျိုး နှင့် ပြု တော်မူသော ပဋိညာဉ် မှ တပါး၊ မောဘ ပြည် ၌ မောရှေ သည် ထို လူမျိုးနှင့် ပဋိညာဉ် ပြု စေခြင်းငှာ ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသော ပဋိညာဉ် စကား တော် ဖြစ်သတည်း။² တဖန် မော ရှေ သည် ကု သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အဲဂု တု တု ပြည် မှာ ဖာ ရော ဘုရင်၌ ၎င်း၊ သူ ၏ကျွန် အပေါင်း တို့၌ ၎င်း၊ သူ ၏ပြည် တရောက်လုံး ၌ ၎င်း ၊ သင် တို့မျက်မှောက် တွင် ပြု တော်မူသမျှ တည်းဟူသော၊³ ကိုယ် မျက်စိ နှင့်မြင် သော အလွန် ကြီးစွာသော စုံစမ်း ခြင်းအမှု၊ အလွန် ကြီးသော နိမိတ် လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်း သော တန်ခိုးများကို သင် တို့သည် မြင် ရ ကြ ပြီ။⁴ သို့သော်လည်း နားလည် နိုင် သော နှလုံး ၊ မြင် နိုင် သော မျက်စိ ၊ ကြား နိုင် သော နား တို့ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား သည် ပေး တော်မ မူသေး။⁵ အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံးသင် တို့ကို တော ၌ ငါပို့ဆောင် တော်မူပြီ။ သင် တို့ အဝတ် သည် မ ဟောင်း မ နွမ်း။ သင် တို့စီးသော ခြေနင်း လည်း မ ပျက်။⁶ သင် တို့သည် မုန့် ကို မ စား။ စပျစ်ရည် နှင့် သေ ရည် သေရက်ကို မ သောက် ဘဲ နေသောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရ၏။⁷ သင် တို့သည် ဤ အရပ် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဟေရုဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိ ဟုန် ၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ တို့သည် ငါ တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှာ ထွက် လာ သဖြင့် ၊ ငါ တို့သည် သူ တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ ၊⁸ သူ တို့ပြည် ကို သိမ်းယူ ပြီးမှ ၊ ရုဗင် အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် ၌ ပေး လေ၏။⁹ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြု လေ ရာ ရာ ၌ အောင် နိုင်မည် အကြောင်း ဤ ပဋိညာဉ် စကား တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ကျင့် ကြ လော့။¹⁰ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့် ယနေ့ ပြု တော်မူ သော သစ္စာ ကို သင် သည်ခံ ၍ ၍ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှင့် ပဋိညာဉ် ပြုခြင်းငှာ ၎င်း၊¹¹ သင့်ကို ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးအရာ၌ ယနေ့ခန့်ထား တော်မူစေခြင်းငှာ၎င်း၊¹² အထက်က မိန့်တော်မူ၍၊ သင် ၏အဘ အာဗြဟံ ၊ ကုဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူစေ ခြင်းငှာ ၎င်း၊¹³ သင် တို့အမျိုးအနွယ် ၏ အကဲအမှု၊ အသက်ကြီး

သူ၊ မင်းအရာရှိ၊ ကုသရေလ အမျိုးယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် ၊ ထင်း ခုတ် သောသူ၊ ရေ ခပ် သောသူ မှ စ၍ တပ် ၌ ရှိ သမျှ သော သူ တို့သည် သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ယနေ့ ရပ် နေကြ၏။¹⁴ ထိုမှတပါး ဤ ပဋိညာဉ် ၊ ဤ သစ္စာ ကို သင် တို့ နှင့် သာ ငါ ပြု သည်ထက်မ က၊¹⁵ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ယနေ့ ရပ် နေသောသူတို့ နှင့်၎င်း၊ ငါ တို့တွင် ယနေ့ မ ပါ သော သူတို့ နှင့် ၎င်း ငါပြု၏။¹⁶ သင် တို့သည် အဲဂုတု တု ပြည် ၌ ပေါင်းတော် သောသူ၊ ခရီးသွား ၍ လမ်း ၌ တွေ့ကြုံသော လူမျိုး တို့ကို သင်တို့သိ ကြ၏။¹⁷ သူ တို့၌ ရှိ သော စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ် သော သစ်သား ရုပ်တု ၊ ကျောက် ရုပ်တု၊ ရွှေ ရုပ်တု၊ ငွေ ရုပ်တုတို့ ကို မြင် ကြပြီ။¹⁸ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ လွဲ ရှောင် ချင် သော သဘော ရှိ လျက် ၊ ထို လူမျိုး တို့၏ ဘုရား များ ထံသို့ သွား ၍ ဝတ်ပြု သောယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ အဆွေ အမျိုးတ စုံ တ ယောက် သည် သင် တို့တွင် ပါ မည် ဟူ၍၎င်း၊ ခါး စွာ သော အသီး၊ ဒေါန ကို သီး တတ် သော အပင် မြစ် သည် သင် တို့တွင် ပေါက်မည်ဟူ၍၎င်း၊¹⁹ ထိုသို့သော သူသည် ဤ ကျိန် ခြင်းစကား ကို ကြား သောအခါ ၊ စိတ် ခိုင်မာ သည်အတိုင်း ၊ ငါကျင့်၍ ရေငတ် ခြင်းအပေါ်၌ ယစ်မူးခြင်းကို ထပ်ဆင့်သော်လည်း၊ ချမ်းသာ ရမည် ဟုစိတ် ထဲမှာ ကိုယ်ကိုယ်ကောင်းကြီး ပေးမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ် စရာ ရှိ၏။²⁰ ထိုသူ ကို ထာဝရဘုရား နှမြော တော် မ မူ။ အပြစ် ရှိ သည်ဟု ထင်လွယ်သောစိတ်၊ အမျက် တော်အရှိန် မီးခိုး ထွက်၍ ဤ ကျမ်းစာ ၌ ရေးထား သော အမင်္ဂလာ ရှိသမျှ တို့ သည် ထိုသူ အပေါ်မှာ တည် နေကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် သူ ၏အမည် ကို မိုသ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ချေ တော်မူလိမ့်မည်။²¹ ဤ ပည တု တိ ကျမ်းစာ ၌ ရေးထား သော ပဋိညာဉ် အမင်္ဂလာ ရှိ သမျှ တို့ နှင့်အညီ ၊ ထိုသူကို ကုသရေလ အမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့ထဲက ၊ ထာဝရဘုရား နှုတ်၍ အပြစ် ပေးဘို့ရာ ခွဲထား တော်မူလိမ့်မည်။²² သူ နေရာ အရပ်၌ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ် တော်မူသော၊²³ အနာ ရောဂါ ဘေးဥပဒ် တို့ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ဒေါသ အမျက် တော် ထွက်၍ မှောက်လှန် တော် မူ သော သော ဒုံ မြို့၊ ဂေါ မော ရ မြို့၊ အာ ဒမာ မြို့၊ ဇေဘိုင် မြို့တို့ပြုပျက် ရာ ကဲ့သို့ ၊ တ ပြည် လုံး ကိုကန့် နှင့် မီးကျွမ်းလောင် သောဆား သက်သက်ဖြစ်၍၊ မျိုးစေ့မ ကြ ၊ အသီးအနှံ မ သီး ၊ မြက်ပင် မ ပေါက် ကြောင်းကို၎င်း၊ သင် တို့ နောက် မှာ ဖြစ် လတံ့ သော သင် တို့ အမျိုးသား ၊ ဝေး သော အရပ် မှ လာ သော တပါးအမျိုးသား တို့သည်မြင် ကြသောအခါ၊²⁴ ထာဝရဘုရား သည် ဤ ပြည် ၌ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု တော် မူသနည်း။ ဤ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော် အရှိန် ကား၊ အဘယ်သို့ နည်းဟု လူ အမျိုးမျိုး တို့သည် မေးမြန်း ကြလျှင်၊²⁵ သူတပါးတို့က၊ ထိုသူ တို့၏ ဘိုးဘေး တို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို အဲဂုတု တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် သောအခါ ၊ သူ တို့ နှင့် ဖွဲ့ တော်မူသော ပဋိညာဉ် ကို သူတို့သည် စွန့် ကြသောကြောင့်

၎င်း၊²⁶အထက်ကသူ တို့မ သိ ၊ သူ တို့အား အဘယ်အရာ ကိုမျှ မ ပေး သော အခြား တပါးသော ဘုရား တို့အား ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ကြသောကြောင့်၎င်း၊²⁷ဤ မည်သော ကျမ်းစာ ၌ ရေး ထားသော အမင်္ဂလာ ရှိ သမျှ တို့ကို ဤ ပြည် ၌ သင့်ရောက် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် တော်ထွက် သဖြင့်၊²⁸ပြင်းစွာ သော ဒေါသ အမျက် အရှိန် အားကြီး လျက် သူ တို့ပြည် ထဲက သူ တို့ ကို နှုတ်ပယ် ၍ ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် အခြား တပါးသော ပြည် သို့ နှင်ထုတ် တော်မူသည် ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။²⁹မ ထင်ရှားသော အရာ တို့သည်၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အငန်းအတာ ဖြစ်ကြ၏။ ဘော်ပြ တော်မူသောအရာတို့သည် ကာလ အစဉ်မပြတ် ငါ တို့နှင့် ငါ တို့ သားသမီး များ တို့၏ အငန်း အတာ ဖြစ်၍၊ ဤ ပညတ် တရားစကား အလုံးစုံ တို့ကို စောင့်ရှောက် ရမည်အကြောင်း တည်း။

30သင့် ရှေ့၌ ငါထား ၍ အထက်ဆိုခဲ့ပြီး သမျှသော အရာတည်း ဟူသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာနှင့် ကျိန် ခြင်းအမင်္ဂလာတို့သည် သင့် အပေါ် မှာ ရောက် ၍ ၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို နှင်ထုတ် တော်မူ ရာ အပြည်ပြည် တို့၌ ထို အရာ တို့ကို အောက်မေ့ လျက်၊²သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ပြန်လာ ၍ ၊ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ၊ သင် နှင့် သားသမီး တို့သည် စကား တော် ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ နားထောင် လျှင်၊³သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် ခံရ သောသိမ်းသွား ခြင်းအမှု ကို ကုန်စေ မည် အကြောင်း၊ သင့် ကို သနား သဖြင့် တ ဖန် ပြန်လာ ၍ ၊ အထက်က အရပ် ရပ် နှင်ထုတ် ရာ အပြည် ပြည် တို့မှ သိမ်းယူ တော် မူ လိမ့်မည်။⁴သင်၏လူအချို့ တို့သည် မို ဗ်း ကောင်းကင်အောက် အဝေးဆုံးသော အရပ် သို့ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံ ရသော်လည်း ၊ ထို အရပ်မှ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သိမ်းယူ ဆောင်ခဲ့ တော် မူ လိမ့်မည်။⁵ဘိုး ဘေး တို့ ဝင်စား သော ပြည် သို့ တ ဖန် ဆောင် ခဲ့ တော် မူ သဖြင့် ၊ သင် သည် ဝင်စား ရ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကျေးဇူး ပြုတော် မူ ပြန် သဖြင့်၊ ဘိုး ဘေး များ တို့ ထက် သင့် ကို သာ၍များ စေ တော် မူ လိမ့်မည်။⁶သင် သည် အသက်ရှင် မည်အကြောင်း ၊ သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ် စေခြင်းငှာ ၊ သင့် နှလုံး နှင့် သင့် အမျိုး ၏ နှလုံး အရေဖျား ကို လှီးဖြတ်တော် မူ လိမ့်မည်။⁷သင် ၏ရန်သူ တည်းဟူသော သင့် ကိုမှန်း ၍ ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့ အပေါ်၌လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျိန် ခြင်းအမင်္ဂလာ ရှိသမျှ တို့ကို သက်ရောက် စေ တော် မူ လိမ့်မည်။⁸သင် သည် ပြန် လာ လျက် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် ၍ ၊ ယနေ့ ငါ မှာ ထားသမျှ သော ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လိမ့်မည်။⁹သင် သည် သင် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် ၍၊¹⁰ဤ ပညတ် တု တိ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ထား သော စီရင် ထုံးဖွဲ့တော် မူ ချက်

တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၎င်း၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ပြန် လာလျှင် ၎င်း၊ သင် ပြု လေ ရာရာ ၌ အောင်မည်အကြောင်းနှင့် သင် ၏သားသမီး ၊ တိရစ္ဆာန် ၊ အသီးအနှံတိုးပွားများပြား မည်အကြောင်းကို စီရင်၍ သင့်အကျိုး ကို ပြုစု တော် မူ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ဘိုး ဘေး တို့၌ အားရ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ သင် ၌ အားရ ဝမ်းမြောက်၍၊ သင့် အကျိုးကို ပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။¹¹ယနေ့ ငါ မှာထား သော ပညတ် တရားတော် သည် သင် နားမလည် နိုင်သော တရားမဟုတ်။¹²သင် နှင့် ဝေး သည်မဟုတ်။ တရားတော်ကို ငါ တို့ သည် နားထောင် ၍ စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း ၊ ကောင်းကင် သို့ အဘယ်သူ တက် ၍ ငါ တို့ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ လိမ့်မည်နည်းဟုမေး စေခြင်းငှာ ကောင်းကင် ၌ ရှိ သည် မ ဟုတ်။¹³တရား တော် ကို ငါ တို့သည် နားထောင်၍ စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း၊ ပင်လယ် ကို အဘယ်သူ ကူး ၍ ငါတို့ ထံသို့ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟုမေး စေခြင်းငှာ၊ ပင်လယ် တဘက် ၌ ရှိ သည်မဟုတ်။¹⁴တရား တော်သည် သင်စောင့်ရှောက် ဘို့ ရာ သင် နှင့် အလွန်နီး ၏။ သင် ၏နှုတ် ၌ ၎င်း၊ သင် ၏နှလုံး ၌ ၎င်း ရှိ၏။¹⁵ကြည့် ပါ တော့၊ အသက်ရှင် ခြင်း ချမ်းသာ နှင့် သေ ခြင်း ဆင်းရဲ တို့ကို သင့် ရှေ့မှာ ယနေ့ ငါထား ၏။¹⁶သင်သည် အသက် ရှင် ၍ တိုးပွား မည်အကြောင်းနှင့် သင် ဝင်စား လတုံ သော ပြည် ၌ ၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည် အကြောင်း၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ချစ် သဖြင့် နောက် တော် သို့ လိုက် ၍ ၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော် မူ ချက် ပညတ် တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လော့ဟု ငါ မှာထား ၏။¹⁷သို့မဟုတ်သင့် နှလုံး လွဲ သွားသဖြင့် ၊ သင်သည် နား မ ထောင်ဘဲ သူ တပါး သွေးဆောင် ရာ သို့ လိုက်၍ ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် လျှင်၊¹⁸ယော် ဒန် မြစ် ကို ကူး ၍ ဝင်စား လတုံသော ပြည် ၌ အသက်တာ မ ရှည် ၊ ဧကန်အမှန်ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ငါသတိ ပေး၏။¹⁹အသက်ရှင် ခြင်း၊ သေ ခြင်း၊ ကောင်းကြီး ပေး ခြင်း၊ ကျိန် ခြင်းတို့ကို သင့် ရှေ့၌ ငါ ထား သည်ဟု သင့် တဘက် ၌ ကောင်းကင် မြေကြီး ကို ငါတိုင်တည် ၏။²⁰သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် နှင့် သင့် အမျိုး အနွယ် သည် အသက် ရှင် မည် အကြောင်း နှင့်၎င်း၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ချစ် ၍ စကား တော် ကို နားထောင် သဖြင့် ၊ အသက် ရှင် ခြင်း အကျိုး၊ အသက်တာ ရှည် ခြင်း အကျိုးကိုပေး တော်မူသောကိုယ်တော် ကို ဆည်းကပ် မှီဝဲ မည် အကြောင်း နှင့် ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ဘိုးဘေး အာဗြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူ သော ပြည် ၌ နေ မည်အကြောင်း နှင့် ယှဉ်သော အသက် တရားကို ရွေးယူ လော့ဟု ဣသရေလအမျိုးအား ဟောပြော ၏။

31တဖန် မောရှေ သည် သွား ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့အား ဟောပြော သည်ကား၊²ငါ သည် ယနေ့ အသက် တရာ နှစ်

ဆယ် စေ့ပြီ။ သင်တို့ရှေ့မှာ ထွက် ဝင် ခြင်းငှာ နောက် တဖန် မ တတ်နိုင်။ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင်သည် ယော်ဒန် မြစ်ကို မ ကူး ရဟု မိန့်တော်မူပြီ။³ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ ရှေ့မှာ ကူး၍ ထို ပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီး တော် မူ သဖြင့်၊ သူ တို့ နေရာ ကို သင် တို့ ဝင်စား ရကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ ယောရှု သည် လည်း သင် တို့ ရှေ့ မှာ ကူး ရလိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ အာ မော ရှိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် နှင့် ဩဃ တို့၌ ၎င်း၊ ဖျက်ဆီး တော်မူသော သူ တို့ ပြည် ၌ ၎င်း ပြု သကဲ့သို့၊ ထို ပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့၌ ပြု တော်မူ လိမ့်မည်။⁵ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို သင် တို့၌ အပ် တော်မူ သဖြင့် ၊ ငါမှာထား သမျှ သော ပညတ် တို့အတိုင်း ၊ သူ တို့၌ ပြု ရကြ လိမ့်မည်။⁶ အားယူ ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိကြလော့။ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ သူ တို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ဘုရားသခင် ဖြစ်၍ သင် တို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်ကြ တော်မူမည်။ သင် တို့ကို စွန့် တော်မ မှု၊ ပစ် ထားတော်မ မှုဟု ဟောပြော ၏။⁷ တဖန် ယောရှု ကို ခေါ်၍ ၊ သင် သည် အားယူ ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ လူ တို့ အား ပေး ခြင်း ငှာ ၊ ဘိုး ဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူ သော ပြည် သို့ သင်သည် သူ တို့နှင့် အတူ သွား ၍ အမွေခံ စေရမည်။⁸ သင့် ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တိုင်ကြ ၍ သင် နှင့် ရှိ တော်မူလိမ့်မည်။ သင့် ကိုစွန့် တော်မ မှု၊ ပစ် ထား တော်မ မှု၊ မ စိုးရိမ် နှင့်၊ စိတ် မ ပျက်နှင့်ဟု ကူသရေ လ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ပြော ဆို၏။⁹ ဤ ပညတ် တရား ကို မောရှေ သည် ရေး ထား၍ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း သော လေဝိ သား ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ ကူသရေ လ အမျိုး အသက် ကြီးသူများ အပေါင်း တို့၌ အပ် ၍။¹⁰ မှာထား သည်ကား ၊ ခုနစ် နှစ် စေ့ ၍ ကျွန်များကို လွှတ် ခြင်းငှာ ချိန်းချက် သောနှစ် ၊ သကေနေ ပွဲ ခံချိန် ရောက်မှ။¹¹ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေးကောက် တော်မူလတုံသော အရပ် တွင် ကူသရေ လ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ကိုယ် ကို ပြုခြင်းငှာ လာ ကြ သောအခါ ၊ ဤ ပညတ် တရား ကို ထို ပရိသတ် အပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ဘတ်ရွတ် ရမည်။¹² ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် များ၊ တည်းခို သော တ ပါး အမျိုးသား များ တို့သည် ကြား ၍ နားလည် သဖြင့် ၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ဤ ပညတ် တရားစကား အလုံးစုံ တို့ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှာ ပရိသတ် တို့ကို စုဝေး စေကြလော့။¹³ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ နား မ လည် သေးသော သူငယ် တို့ သည် ကြား သဖြင့် ၊ သင် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူး ၍ ဝင်စား လတုံသော ပြည် ၌ နေ သည်ကာလ ပတ်လုံး၊ သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ စေခြင်းငှာ သင် ကြလိမ့်မည်ဟု မှာထားသတည်း။¹⁴ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် သည် သေ ရ သော အချိန် နီး ပြီ။ ယော ရှု ကို ခေါ် ၍ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်သို့ ချဉ်းကပ် လော့။ သူ ကို ငါမှာထား မည်

ဟု မောရှေ အား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊ မော ရှေ နှင့် ယော ရှု သည် သွား ၍ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် တဲ တော် တွင် မို ဃ်း တိမ် တိုင် ၌ ထင်ရှား တော်မူ၍ ၊ မို ဃ်း တိမ် တိုင် သည် တဲ တော် တံခါးဝ အပေါ်မှာ တည် နေ၏။¹⁶ တဖန် မော ရှေ အား ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် ဘိုး ဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် သောအခါ ၊ ဤ လူမျိုး သည် ထ ၍ ယခုသွား သော ပြည် ၌ နေသောတပါး အမျိုးသား ကိုးကွယ်သော ဘုရား တို့ နှင့် မှားယွင်း ၍ ငါ့ ကိုစွန့် လျက် ၊ ငါ့ဖွဲ့ ထားသော ပဋိညာဉ် တရား ကို ဖျက် လိမ့်မည်။¹⁷ ထိုအခါ ငါ သည် အမျက် တော်ထွက် ၍ သူ တို့ကို စွန့် မည်။ သူ တို့မှ ငါ့ မျက်နှာ ကို လွှဲ သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ပျက်စီး ၍ ဘေးဒဏ်ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ တို့က၊ ငါ တို့ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ တွင် ရှိ တော်မ မှု သောကြောင့်၊ ဤ ဘေးဒဏ် တို့သည် ငါ တို့ အပေါ်မှာ ရောက် သည်မ ဟုတ်လော ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။¹⁸ သူတို့သည် အခြား တပါး သော ဘုရား တို့နောက် သို့ လွှဲ သွား၍ ပြု သော ဒုစရိုက် အပေါင်း တို့ကြောင့် ၊ ထိုအခါ ငါ သည် ကိုယ် မျက်နှာ ကို ကော် အမှန် လွှဲ မည်။¹⁹ ယခု မှာ ဓမ္မသီချင်း ကို ရေး ထားကြလော့။ ထို သီချင်း ကို ကူသရေလ အမျိုး တဘက်၌ ငါ့ အဘို့ သက်သေ ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ၊ သူ တို့သည် နှုတ် ကျက်ရအောင် သင် စေ ကြလော့။²⁰ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့၏ဘိုး ဘေး တို့ အား ငါ ကျိန်ဆို ၍ နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည် သို့ သူ တို့ကို ငါ ဆောင် သွင်း သဖြင့် သူ တို့သည် ဝ စွာ စား ရ၍ ဆူဖြိုး သောအခါ ၊ အခြား တ ပါး သော ဘုရား တို့ ထံသို့ လွှဲ သွား၍ ဝတ်ပြု ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ ကို ပုန်ကန် ၍ ငါ့ ပဋိညာဉ် တရား ကို ဖျက် ကြလိမ့်မည်။²¹ ဘေးဒဏ် ရန်မာန် အပေါင်း တို့နှင့် တွေ့ကြုံ သောအခါ ၊ ထို သီချင်း သည် သူ တို့တဘက် ၌ သက်သေခံ လိမ့်မည်။ သူ တို့အမျိုးအနွယ် သည် နှုတ် ကျက်မ မေ့လျော့ ရ။ ငါ ကျိန်ဆို သော ပြည် သို့ ငါ ဆောင် ၍ မ သွင်း မှီ၊ ယခု ပင် သူ တို့ ကြံစည် သော အကြံအစည် ကို ငါ သိ ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။²² မော ရှေ သည်လည်း ၊ ထို နေ့ ၌ ဓမ္မသီချင်း ကို ရေး ထား ၍ ကူသရေ လ အမျိုးသား တို့အား သင် လေ၏။²³ တဖန် နန်း ၏သား ယောရှု အား ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် အားယူ ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိလော့။ ငါ ကျိန်ဆို သော ပြည် သို့ ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့ကို ဆောင် သွင်း ရ မည်။ ငါ သည် သင် နှင့် အတူ ရှိ မည်ဟု မှာ ထား တော် မူ၏။²⁴ မော ရှေ သည် ဤ ပညတ် တရား စကား တော် အလုံးစုံ တို့ကို အကုန်အစင် ရေး ထား ပြီးမှ။²⁵ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း သော လေဝိ သားတို့ကို ခေါ် ၍။²⁶ ဤ ပ ညတု တိ ကျမ်းစာ သည် သင် တို့အမျိုးတဘက် ၌ သက်သေ ဖြစ် မည်အကြောင်း၊ ထိုစာကိုယူ ၍ သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် အနား မှာ တင် ထားကြလော့။²⁷ သင် တို့အမျိုးသည် ပုန်ကန် တတ်သော သဘော၊ ခိုင်မာ သောသဘော ရှိ ကြောင်းကို ငါ သိ ၏။ ငါ အသက် ရှင်၍၊ သင် တို့တွင် နေ စဉ်အခါ၊

ယနေ့ ပင် သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန် ကြပြီ။ ငါ သေ သော နောက် ထိုမျှမက ပြု ကြ လိမ့်မည်။²⁸ သင် တို့အမျိုးအနွယ် အသက်ကြီး သူ၊ အရာ ရှိသူ အပေါင်းတို့ကို ငါ ထံမှာ စုဝေး စေကြ လော့။ ဤ စကား တို့ ကို သူ တို့အား ဟောပြော ၍ သူ တို့တဘက် ၌ ကောင်းကင် မြေကြီး ကို ငါတိုင်တည် မည်။²⁹ အကြောင်း မူကား၊ ငါ သေ သောနောက် ၊ သင်တို့သည် လုံးလုံးဖောက်ပြန် ၍ ငါမှာထား သော လမ်း မှ လွဲ သွား ကြ လိမ့်မည် ကို ငါ သိ ၏။ နောင် ကာလ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ကိုယ် လက် နှင့် လုပ်ဆောင် သောအားဖြင့် အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သင် တို့သည် ဘေး ဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံ ကြ လိမ့်မည် ဟု သတိပေး လေ၏။³⁰ မောရှေ သည် ဣသရေလ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ အား အကုန်အစင် မြှောက်ဆို သော သီချင်း စကား ဟူမူကား၊

32အို ကောင်းကင် ၊ နားထောင် လော့၊ ငါပြော မည်။ အိုမြေကြီး ၊ ငါ မြှောက်ဆို သောစကား ကို ကြား လော့။² ငါ ဒေသနာ သည် မိုဗ်း ရေ ကဲ့သို့ စက်စက် ကျ၍၊ ငါ စကား သည် နှင်း ကဲ့သို့ ဖြည်းညှင်း စွာ သက်ရောက် လိမ့်မည်။ န သောပျိုးပင် ပေါ် မှာ ရွာ သောမိုဗ်း ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြက်ပင် ပေါ် မှာ များပြားသော မိုဗ်း ရေကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် လိမ့်မည်။³ ငါသည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို ဘော်ပြ သည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း အာနုဘော် တော် ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။⁴ ဘုရားသခင် သည် မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အမှု တော်သည် စုံလင် ပေ၏။ စီရင် တော် မူ သမျှ တို့သည် တရား နှင့် ညီ လျက်၊ သစ္စာ စောင့်သောဘုရား၊ အပြစ် ကင်းလွတ် ၍ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။⁵ သူ တို့သည် ယိုယွင်း ကြပြီ။ ဘုရားသခင် ၏ သား မ ဟုတ်၊ အညစ် အကြေးကပ်ကြ၏။ သဘော ကောက်၍ ဖောက်ပြန် သော အမျိုး ဖြစ် ကြ၏။⁶ အို ပညာ မဲ့ သော လူမိုက် တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ဤသို့ ဆပ် မည် လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ဖြစ် စေသောအဘ ၊ သင့် ကို ဖန်ဆင်း ၍ နေရာချသောသူဖြစ် တော်မူသည် မ ဟုတ်လော့။⁷ ရှေး ကာလ ကို အောက်မေ့ လော့။ လွန်လေ ပြီးသော နှစ် ပေါင်းများကို ဆင်ခြင် လော့။ သင့် အဘ ကို မေးမြန်း လျှင် သူသည် ဘော်ပြ လိမ့်မည်။ အသက်ကြီး သူတို့ ကို မေးမြန်းလျှင် သူတို့သည် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။⁸ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား သည် အာ ဒ်၏အမျိုး အနွယ် ဖြစ် သော လူမျိုး တို့ ကို ပိုင်းခြား ၍ အမွေ မြေ ကို ဝေ ပေး သောအခါ ၊ ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့ အရေအတွက် ကို ထောက်ရှု ၍၊ လူမျိုး တို့ နေရာ အပိုင်းအခြား ကို စီရင်တော် မူ၏။⁹ ထာဝရဘုရား ၏ အဘို့ ကား ၊ လူမျိုး တော်တည်း။ ယာကုပ် အမျိုးသည် အမွေခံ တော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။¹⁰ လူ ဆိတ်ညံ့သောအရပ် ၊ သားရဲ မြည်၍၊ လွတ်လပ် သော တောလွင်ပြင် ၌ ယာကုပ် ကို တွေ့ တော်မူသောအခါ ဝန်းရံ ဆီးကာခြင်း၊ သွန်သင် ခြင်းကျေးဇူးကို ပြု၍ မျက် ဆန် တော်ကဲ့သို့ စောင့် တော်မူ၏။¹¹ ရွှေလင်းတ သည် အသိုက် ကို မွေ လျက်၊ သား

ငယ် တို့အပေါ် မှာ လှုပ်ရှား လျက်၊ အတောင် တို့ကို ဖြန့် လျက်၊ သား ငယ် တို့ ကို ယူ ၍ မိမိ အတောင် တို့ဖြင့် ဆောင် သကဲ့သို့၊¹² ထာဝရဘုရား တပါး တည်းသာလျှင်၊ ယာကုပ် ကို ဆောင် သွား တော် မူ၏။ အခြား တ ပါး သော ဘုရား မည် မျှ မ ရှိ။¹³ မြေကြီး ပေါ် မှာ မြင့်မြတ် သော အရပ် တို့၌ နေရာ ချ တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ သည် မြေ အသီးအနံ ကို စား ၍ ကျောက် ထဲ က ပျားရည် ကို ၎င်း၊ မီး ပါ ကျောက် ထဲ က ဆီ ကို ၎င်း၊¹⁴ သိုး သငယ် ဆီဥ ၊ ဗာ ရှု န် အမျိုး ၏သိုး ထီး၊ ဆိတ် ထီး ဆီဥ၊ ဂျုံ စပါး၊ ကျောက်ကပ် ဆီဥ နှင့် တကွ နွား နို့ခမ်း နှင့် သိုး နို့ ကို ၎င်းစို့မည်အကြောင်းစီရင်တော်မူ၍၊ သင်သည် စပျစ်သီး အသွေး စစ် ကို သောက် ရ၏။¹⁵ သို့ရာတွင် ၊ ယေရှု ရှန် သည် ဆူဝ ချ ခြေ နှင့် ကန် လေ၏။ ဆူဝ လျက်၊ တုတ် လျက်၊ ဆီဥ နှင့် ပြည့်စုံ လျက် နေ သဖြင့် ၊ ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို စွန့် ၍ ၊ ကယ်တင် ရာ ကျောက် ကို မထီမဲ့မြင် ပြု လေ၏။¹⁶ သူ တို့သည် အခြား တ ပါး သော ဘုရား အားဖြင့် ငြူစူ စေ ကြ၏။ ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှုအရာ အားဖြင့် အမျက် တော်ကို နှိုးဆော် ကြ၏။¹⁷ ဘုရား မ ဟုတ်သော နတ်ဆိုး ၊ မ သိ ဘူးသော ဘုရား ၊ ဘိုး ဘေး တို့ မ ကြောက် ဘူးသော ဘုရား သစ် တို့ အား ယဇ် ပူဇော်ကြ၏။¹⁸ သင် ဖြစ်ရာမူလ အမြစ်ကို သင်မ မှတ်မိ။ သင့် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရားသခင် ကို သင်မေ့လျော့ ပြီ။¹⁹ ထို အမှုကို ထာဝရဘုရား မြင် သောအခါ ၊ အမျက် တော်ထွက်၍ သား သမီး တော်တို့ကို စွန့်ပစ် တော်မူ လျက်၊²⁰ ငါသည် ကိုယ် မျက်နှာ ကို သူ တို့မှ လွှဲ မည်။ သူ တို့ သည် အဘယ်သို့ ဆုံး မည်ကို ငါကြည့် မည်။ သဘော ခိုင်မာသောအမျိုး ၊ သစ္စာ မ ရှိသော သား သမီးဖြစ် ကြ၏။²¹ ဘုရား မ ဟုတ်သောအရာအားဖြင့် ငါ သည် ငြူစူ သော စိတ်ရှိ စေ ခြင်း ငါ ပြု ကြ ပြီ။ အချည်းနီး သော အရာ အားဖြင့် ငါ အမျက် ကို နှိုးဆော်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မ ရေရာ သော လူမျိုး အားဖြင့် သူ တို့သည် ငြူစူ သော စိတ်ရှိ စေ ခြင်း ငါ ၎င်း၊ ပညာ မ ရှိ သော လူမျိုး အားဖြင့် စိတ်ဆိုး စေ ခြင်း ငါ ၎င်း ငါ ပြု မည်။²² ငါ သည် အမျက် ထွက်၍ မီး ရှို့ သဖြင့် ၊ အနက် ဆုံး သော မရဏာ နိုင်ငံ သို့ လောင် လိမ့်မည်။ မြေ နှင့် မြေ အသီးအနံ ကို ကျွမ်း စေ၍ တောင် ခြေရင်း တိုင်အောင်လောင် လိမ့်မည်။²³ သူ တို့အပေါ် မှာ ဘေးဥပဒ် များ ကို ငါ ပို့ မည်။ ငါ မြား တို့ ကို အကုန်အစင် ပစ် မည်။²⁴ သူ တို့သည် မွတ်သိပ် ခြင်းအရှိန်ကို ခံ ရ၍ ၊ ပူလောင် ခြင်းဘေး၊ ပြင်း စွာ သော ဖျက်ဆီး ခြင်းဘေး အားဖြင့် ဆုံးရှုံး ကြ လိမ့်မည်။ သားရဲ တို့၏ သွား ကို ၎င်း ၊ မြေ ၌ ကျင်လည်သော မြေ အဆိပ် ကို ၎င်း၊ သူ တို့၌ ငါစေလွှတ် မည်။²⁵ အိမ်ပြင် ၌ ထား ဘေး၊ အိမ် အတွင်း၌ ကြောက်မက် ဘွယ်သော ဘေးသည် လူပျို နှင့် အပျို ကို ၎င်း၊ နို့စို့ သူငယ် နှင့် ဦးဆံ ဖြူသော သူ ကို ၎င်း ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။²⁶ ရန်သူ ၏ မာန် မာန ကို ငါမ ကြောက် လျှင် ၎င်း၊²⁷ ရန်ဘက် ပြု သော သူ တို့သည် ထောင်လွှား လျက်၊ ဤ အမှုအလုံးစုံ ကို ထာဝရဘုရား မ

ပြု၊ ဘုန်းကြီး သောငါ တို့ လက်ရုံး ပြုပြီဟု ပြော မည်ကို စိုးရိမ် စရာမရှိလျှင်၎င်း၊ သူ တို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား စေ၍၊ အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့ စေခြင်းငါ့ပယ်ရှင်း မည် ဟု ငါအကြံ ရှိ၏။²⁸အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ပညာ သတိမ ရှိ၊ ဉာဏ် ကင်း သော လူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။²⁹ပညာ ကိုရ၍ ဤ အမှု ကို နားလည် ကြပါစေ သော။ နောက်ဆုံး ကာလ၌ အဘယ်သို့ဖြစ် မည်ကို ဆင်ခြင် ကြ ပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁰သူ တို့ခိုလှုံ စရာ ကျောက် သည် သူ တို့ကိုမ ရောင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို အပ် တော်မမူလျှင် ၊ လူတယောက် သည် လူတထောင် ကို အဘယ်သို့ နှင်နိုင်မည်နည်း။ လူနှစ် ယောက်သည် လူတသောင်း ကို အဘယ်သို့ပြေး စေနိုင်မည်နည်း။³¹ငါ တို့၏ရန်သူ များ စီရင် ဆုံးဖြတ်သော်လည်း ၊ သူ တို့ကျောက် သည် ငါ တို့ကျောက် နှင့်မ တူ။³²သူ တို့စပျစ် နွယ်ပင်သည် သောဒုံ စပျစ် နွယ်ပင် မျိုး၊ ဂေါ မောရ မြေ ၌ ပေါက်သော အပင်မျိုးဖြစ်၏။ သူ တို့ စပျစ်သီး သည် ခါး သောအပင်၏ အသီး ဖြစ်၍၊ စပျစ်သီးပြုတ် တို့သည် ခါး သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။³³သူ တို့ စပျစ်ရည် သည် နဂါး အဆိပ် ၊ ပြင်းထန် သော မြေဆိုး အဆိပ် အတောက်ဖြစ်၏။³⁴ဤ အမှုသည် ငါ့ ထံမှာ သို့ထား လျက်၊ ငါ့ ဘဏ္ဍာ တိုက် ၌ တံဆိပ် ခပ်လျက် ရှိ သည်မ ဟုတ်လော။³⁵အပြစ်တရားကို စီရင်ရသောအခွင့်၊ အပြစ် နှင့် အလျောက်ဆပ် ပေးရသောအခွင့်ကို ငါပိုင်၏။ အချိန် တန်မှ သူ တို့ခြေ သည် ချော် လိမ့်မည်။ သူ တို့၌ ဘေး ရောက်သောအချိန် နီး ပြီ။ သူ တို့တွေ့ကြုံရသောအမှုသည် အလျင်အမြန် ရောက်လာ လိမ့်မည်။³⁶ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့အ ဘို့ တရား စီရင် တော် မူ မည်။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့သည် တန်ခိုး ကုန် ကြောင်း ၊ အချုပ် ခံရသောသူ၊ လွတ် သောသူတယောက် မျှ မရှိကြောင်း ကို မြင် သောအခါ ၊ သူတို့အမှုကြောင့် နောင်တ ရ တော်မူလျက်၊³⁷သူ တို့ဘုရား ၊ သူတို့ခိုလှုံ သော ကျောက် သည် အဘယ် မှာ ရှိ သနည်း။³⁸သူ တို့ပူဇော် သော ဆီဥ ကို စား ၍ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ စပျစ်ရည် ကို သောက် သော သူ တို့ သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။ သူ တို့သည် ထ ၍ သင် တို့ကို ကွယ်ကာ စောင့်မပါ လေစေ။³⁹ငါ သည် ကိုယ်တိုင် အားဖြင့်ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း၊ ငါ မှ တပါး အခြား သော ဘုရား မ ရှိ ကြောင်း ကို၎င်း ကြည့်ရှု ကြ လော့။ ငါ သည် အသက် ကို သေ စေ၏။ အသက် ကို လည်း ရှင် စေ၏။ ငါသည် အနာပေါ်စေခြင်းငါ့ဒဏ်ခတ်၏။ အနာ ကိုလည်း ပျောက် စေ၏။ ငါ့ လက် မှ အဘယ်သူ မျှမကယ် မနှုတ်နိုင်။⁴⁰ငါ သည် အစဉ်အမြဲ အသက် ရှင်ပေး၏ဟု ငါ့ လက် ကို ကောင်းကင် သို့ ချီ ၍ ကျိန်ဆို ၏။⁴¹ငါသည် ပြောင်လက် သောထား ကို သွေး ၍ ၊ တရားစီရင်စပြုလျက် ငါ့ ရန်သူ တို့၌ အပြစ် တရားကို စီရင် မည်။ ငါ့ ကိုမှန်း သောသူတို့ ခံ ထိုက်သောအပြစ်အလျောက် ငါဆပ် ပေးမည်။⁴²ငါ့ မြှား တို့ကို အသွေး နှင့် ယစ်မူး စေမည်။ ငါ့ ထား သည် အသား ကို စား လိမ့်မည်။ သတ် သောသူ၊ လက်ရ သောသူ

တို့၏ အသွေး ၊ ရန်သူ အကဲအမှူး တို့၏ ဦးခေါင်း ကို စားသောက် လိမ့်မည်။⁴³တ ပါး အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ လူမျိုး နှင့်အတူဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့ကိုသတ် သော အပြစ် နှင့် အလျောက်ဒဏ် ပေး၍ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့၌ အပြစ် တရားကို စီရင်တော်မူ မည်။ ပြည် တော် နှင့် မိမိ လူမျိုး ကို ကယ်မ သနားတော် မူ မည် ဟူသော၊⁴⁴ဤ သီချင်း စကား ကို မောရှေ သည် လာ ၍ နှုန် သား ယောရှု နှင့်အတူ လူ များတို့အား ဟောပြော မြှောက်ဆို၏။⁴⁵ထိုသို့ မောရှေ သည် ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို ကူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြောမြှောက်ဆို ပြီးလျှင်၊⁴⁶သင် တို့အား ယနေ့ ငါ သက်သေခံ သမျှ သော စကား တို့ကို နှလုံး သွင်း ကြလော့။ သင် တို့သား သမီးတို့ သည် ဤ ပညတ် တရား စကား တော်အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်ရှောက် စေခြင်းငါ့၊ သူ တို့အား ထပ်ဆင့်၍ မှာထား ရ ကြ မည်။⁴⁷ဤ အမှုသည် သာမည အမှု မဟုတ်။ သင် တို့ အသက် နှင့် ဆိုင် သော အမှု ဖြစ်၏။ ယော် ဒန် မြစ် ကို ကူး ၍ ဝင်စား လတဲ့သော ပြည် ၌ ဤ အမှု ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကိုယ် အသက်တာ ရှည် ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။⁴⁸ထိုနေ့ ခြင်း တွင် ထာဝရဘုရား က၊ ယေရိခေါ မြို့ တဘက် ၊ မောဘ ပြည် အာဗရိ မ် တောင်ရိုး ၊ နေဗော တောင် ထိပ် ပေါ်သို့တက် ၍၊⁴⁹ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါ အပိုင် ပေး သော ခါနာန် ပြည် ကို ကြည့်ရှု လော့။⁵⁰သင့် အစ်ကို အာရုန် သည် ဟောရ တောင် ပေါ်မှာ သေ ၍ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ သင် သည်လည်း တက် သွားသော ဤတောင် ပေါ်မှာ သေ ၍ ၊ သင် ၏လူမျိုး စည်းဝေး ရာ သို့ ရောက် လော့။⁵¹အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့သည် ဇိန တော ၊ ကာဒေရှု ရွာ၊ မေရိဘာ စမ်းရေ အနား၌ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ ရှေ့မှာ ငါ့ ကို မ ရိုမသေပြု၍ ပြစ်မှား ကြပြီ။⁵²ထို့ကြောင့် ကူသရေ လ အမျိုးသား တို့အား ငါ ပေး သော ပြည် ကို သင် သည် ကိုယ် မျက်စိနှင့် မြင် ရသော်လည်း ၊ ထို ပြည်သို့ မ ဝင်စား ရဟု မောရှေ အား မိန့် တော်မူ၏။

33ဘုရားသခင် ၏လူ မော ရှေ သည် မ သေ မှီ ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးသော မင်္ဂလာ စကား ဟူမူကား ၊²ထာဝရဘုရား သည် သိ နာ တောင် ပေါ်က ကြွ တော် မူ၏။ စိရ အရပ်မှ ထိုလူ တို့အား နေထွက် တော်မူ၏။ ပါရန် တောင် ပေါ်က ရောင်ခြည် ထွန်းပတ်မှု၍ ၊ သန့်ရှင်း သောသူ အထောင် အသောင်း တို့နှင့်အတူ ကြွ တော် မူ၍၊ ဓမ္မ မီးသည် ကူသရေလ လူတို့အဘို့ လ ကျာ လက် တော် မှ ထွက် လေ၏။³အကယ် စင်စစ် ထို လူမျိုး ကို ချစ် တော်မူ၏။ မိမိ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့သည် အထံ တော် ပါးတွင် ရှိကြ၏။ သူ တို့သည် ခြေ တော်ရင်း၌ ပြုပ်ဝပ် ၍ စကား တော် တို့ကို နားခံ ကြ လေ၏။⁴ယာ ကုပ် အမျိုး ပရိသတ် အမွေ ခံ ရသော ဓမ္မ တရားကို မောရှေ သည် ငါ တို့အား ထား ၏။⁵ကူ

သရေလ အမျိုး မင်း များနှင့် တကွ ၊ အမျိုး အနွယ် များ တို့သည် စည်းဝေး သောအခါ ၊ ထိုသူသည် ယေရှုရန် အမျိုး၌ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။⁶ ရုဗင် အမျိုး မ သေ ၊ အသက်ရှင် ၍ သူ ၏လူ တို့ သည် များပါစေသော။⁷ ယုဒ အမျိုးကိုကား ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ယုဒ စကားသံကို နားထောင် ၍ သူ့ကို အမျိုးသား ချင်းတို့ရှိရာသို့ ဆောင် ခဲ့တော်မူပါ။ မိမိ လက် တို့သည် မိမိ အဘို့ တန်ပါစေ သော။ သူ့ကို ရန်သူ တို့လက်မှ ကယ်တင် တော်မူပါ။⁸ လေဝိ အမျိုးကိုကား ၊ သင်၏သမီးနှင့် ဥရိမ် သည် မဿာ အရပ်၌ သင်စုံစမ်း ၍ ၊ မေရိဘစမ်းရေ အနား မှာ သင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သင် ၏ သန့်ရှင်း သူ၌ ရှိပါစေသော။⁹ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘ ဖြစ်သော်လည်းငါမ တွေ့မမြင်ဟု ဆို တတ်၏။ ကိုယ် ညီအစ်ကို ကိုလည်း မ မှတ် တတ်။ ကိုယ် သားသမီး ကိုလည်း မ သိ တတ်။ အကြောင်း မူကား၊ စကား တော်ကို နားထောင် ၍ ပဋိညာဉ် တရားတော် ကို စောင့်ရှောက် တတ်၏။¹⁰ သူတို့သည် စီရင် တော်မူချက်တို့ကို ယာကုပ် အမျိုး ၌ ၎င်း၊ တရားတော်ကို ဣသရေလ အမျိုး၌ ၎င်း သွန်သင် ကြလိမ့်မည်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း ကို ရှေ့ တော်၌၎င်း၊ တကိုယ် လုံး မီးရှို့ရာယဇ်ကို ယဇ်ပလ္လင်တော်ပေါ်၌၎င်း တင် ထားကြလိမ့်မည်။¹¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ သူ ၏ဥစ္စာ ကို ကောင်းကြီး ပေး ၍ သူ လုပ်ဆောင် သောအမှု ကို လက်ခံ တော်မူပါ။ သူ့ တာဘက်၌ ထ ၍ သူ့ကို မုန်း သောသူတို့သည် နောက်တဖန် မ ထ နိုင်အောင် သူတို့ခါး ကို ချိုး တော်မူပါ။¹² ဗ်ယာမိန် အမျိုးကိုကား ၊ ထာဝရဘုရား ချစ် တော်မူသောသူသည် အထံတော်ပါးတွင် လုံခြုံ စွာ နေ ရ လိမ့်မည်။ သူ့ကို အစဉ်အမြဲ ဖုံးလွှမ်း ၍ သူ ၏ပခုံး ကြားမှာ နေရာ ချတော်မူလိမ့်မည်။¹³ ယောသပ် အမျိုးကိုကား ၊ ထို အမျိုးနေသောပြည် သည် အထက်မိုဗ်း ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာ အားဖြင့် ၎င်း၊ အောက် အရပ်၌ ပုန်းကွယ် ၍ နက်နဲ သော အရာအားဖြင့် ၎င်း၊¹⁴ နေ ဖြစ်စေသော ဘဏ္ဍာ ၊ လ ဖြစ်စေသော ဘဏ္ဍာ အားဖြင့် ၎င်း၊¹⁵ အသက်ကြီး သောတောင် ထိပ် ၊ မြမြ သော တောင် ထဲက ထွက်သော ဘဏ္ဍာ အားဖြင့် ၎င်း၊¹⁶ မြေကြီး ဘဏ္ဍာ စုံလင် ရာ အားဖြင့် ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ ရာ၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေ သော။ ချုံ ၌နေ တော် မူ သော သူ၏ ကျေးဇူး တော်သည် ယောသပ် ခေါင်း ပေါ် ၊ မိမိ အစ်ကို တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူ၏ ခေါင်း ထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက် ပါစေသော။¹⁷ သူ ၏ ဘုန်းသည် နွားလား ဥဿဘ ဘုန်းကဲ့သို့၎င်း၊ သူ ၏ ဦးချို တို့သည် ကြံ ဦးချို ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြ၏။ ထို ဦးချို တို့နှင့် လူ အမျိုး မျိုး တို့ကို မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် တပြိုင်နက် ထိုး ခတ် လိမ့်မည်။ ဧ ဖ ရိမ် အမျိုးသား အသောင်း သောင်း၊ မ နာ ရှေ့ အမျိုးသား အထောင် ထောင်ပေတည်း။¹⁸ ဇာဗုလုန် အမျိုးကို ကား ၊ အိုဇာဗုလုန် အမျိုး၊ ထွက်သွား ရာအမှု၌ ဝမ်းမြောက် လော့။ အိုဇာဗုလုန် အမျိုး၊ မိမိ တဲ၌ နေလျက် ဝမ်းမြောက် လော့။¹⁹ ထိုအမျိုးတို့သည် လူ များတို့ကို တောင် တော်သို့ ခေါ် ၍၊ တောင် တော်၌ တရား သဖြင့် ယဇ် ပူဇော် ကြ လိမ့်မည်။ ပင်လယ် စည်းစိမ် ၊ သဲ ၌ဝှက်ထား လျက် ရှိ သော

ဘဏ္ဍာကို နို့စို့ ကြလိမ့်မည်။²⁰ ဂဒ် အမျိုးကို ကား ၊ ဂဒ် အမျိုးကို ကျယ်ဝန်း စေ သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ စေသတည်း။ ထို အမျိုး သည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ နေ ၍ ၊ လက်ရုံး နှင့် ဦးထိပ် ကို ဆုတ်ဖဲ့ တတ်၏။²¹ ရှေ့ဦးစွာ သောအဘို့ကို မိမိ အဘို့ ရွေး ယူ၍ ၊ တရားမင်းခွဲဝေ ရာ ထို အရပ်၌ လုံခြုံ ရ၏။ လူ များတို့၏ အကဲအမှု ပြု လျက် လိုက် လာ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တရားမှု ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ စီရင် တော်မူချက်တို့ကို ပြု လေ၏။²² ဒန် အမျိုးကိုကား ၊ ဒန် အမျိုးသည် ခြင်္သေ့ သငယ် ဖြစ်၍ဗာရှန် ပြည်မှ ခုန် လိမ့်မည်။²³ နဿ လိ အမျိုးကို ကား ၊ အိုနဿ လိ အမျိုး၊ ကျေးဇူး တော်နှင့် ကြွယ်ဝ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော မင်္ဂလာ နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ အနောက် ပိုင်း၊ တောင် ပိုင်း ကို ဝင်စား လော့။²⁴ အာ ရှာ အမျိုး ကို ကား ၊ အာ ရှာ အမျိုး သည် သား သမီး ကို ရ၍ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ညီအစ်ကို ချင်း၏ စိတ် နှင့်တွေ့ခြင်း၊ မိမိ ခြေ ကို ဆီ ၌ နှစ် ခြင်း ရှိပါစေသော။²⁵ သင် ၏တံခါး ကန့်လန့်ကျင်တို့သည် သံ နှင့် ကြေးဝါ ဖြင့် ပြီးကြလိမ့်မည်။ သင် ၏နေရက် ကာလဖြစ်သည့် အတိုင်း သင့် အစွမ်း သတ္တိဖြစ်လိမ့်မည်။²⁶ သင့်ကို ပြုစုစေခြင်းငှါ ဘုန်းအာနဘော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ကို စီး တော်မူ သော ယေရှုရန် အမျိုး၏ ဘုရားသခင် နှင့် တူသောသူ မရှိ။²⁷ ရှေ့ ဦးစွာ သော ဘုရားသခင် သည် သင့် ခိုလှုံ ရာ ဖြစ်၍ ၊ နိစ္စ ထာဝရ လက်ရုံး တော် ဖြင့် သင့် ကို ထောက်မ တော် မူ၏။ ရန်သူ တို့ ကို သင့် ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် ၍ သူတို့ကို ဖျက်ဆီး သောအခွင့် ပေးတော်မူ မည်။²⁸ ဣသရေလ အမျိုးသည် ဘေးလွတ် ၍ တမျိုး တည်းနေ ရ လိမ့်မည်။ ယာကုပ် အနွယ် သည် စပါး ၊ စပျစ်ရည် နှင့် ပြည့်စုံသော ပြည် ၌ နေရာကျ၍၊ မိုဗ်းနှင့်ရည် လည်း စက်စက် ကျလိမ့်မည်။²⁹ အိုဇာဗုလုန် အမျိုး၊ သင် သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ကယ်တင် တော်မူသောအမျိုး ၊ သင် နှင့်အဘယ်သူ တူ သနည်း။ ထို ဘုရားသည် သင့် ကို ကွယ်ကာ သော ဒိုင်း လွှား၊ သင့် ကို ချီးမြှောက် သော ထား လက်နက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင် ၏ ရန်သူ တို့သည် သင့် ရှေ့ မှာရှုံး၍၊ သင် သည် သူ တို့၏ မြင့်မြတ် သောအရပ်တို့၌ နင်း ရ လိမ့်မည်ဟု မြှက်ဆို၏။

34 ထိုနောက် ၊ မောရှေ သည် မောဘ လွင်ပြင် မှ သွား ၍ ယေရိခေါ မြို့တဘက် ၊ နေဗော တောင် ၊ ပိသဂါ ထိပ် ပေါ်သို့ တက် သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် ဒန် မြို့တိုင်အောင် ၊ ဂိလဒ် ပြည် တ ရှောက်လုံး၊² နဿလိ ပြည် တရှောက်လုံး၊ ဧဖရိမ် ပြည် ၊ မနာရှေ ပြည်နှင့်တကွ အဝေး ဆုံးသော ပင်လယ် တိုင်အောင် ၊ ယုဒ ပြည် တ ရှောက်လုံး၊³ တောင် ပြည်နှင့်တကွ ဇောရ မြို့တိုင်အောင် စွန်ပလွံ မြို့တည်း ဟူသော ယေရိခေါ မြို့တည် သော ချိုင့် နှင့် လွင်ပြင် တို့ ကို ပြ တော် မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား က လည်း၊ ငါ သည် အာ မြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့အား ကျိန်ဆို ၍ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ငါပေး မည်ဟု ဂတိ ထား သော ပြည် ကို ကြည့် လော့။ သင် သည်

ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် ရသော အခွင့်ကို ငါ ပေး၏။ သို့ရာတွင် ကူး
 ၍မ သွားရဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁵ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ
 သည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ သည်မောဘ ပြည်
 ၊ ထို အရပ်၌အနိစ္စရောက် ၍၊ ⁶ဗက်ပေဂုရ မြို့တဘက် ၊ မောဘ
 ပြည် ၊ တစုံတခု သော ချိုင့် ၌ သဂြိုဟ် တော်မူ၏။ မောရှေ ၏
 သံချိုင်း ကို ယနေ့ တိုင်အောင် အဘယ်လူ မျှမ သိ ရာ။ ⁷မောရှေ
 သည် အနိစ္စ ရောက်သောအခါ အသက် တရာ နှစ်ဆယ် ရှိ၏။ သူ
 ၏မျက်စိ မ မှန် သေး။ ခွန်အား လည်း မ လျော့ သေး။ ⁸ဣသရေ
 လ အမျိုးသား တို့သည် မောရှေ ကို အောက်မေ့၍၊ မောဘ လွင်ပြင်
 ၌ အရက် သုံး ဆယ်ပတ်လုံးငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းကို ပြု ကြ၏။
⁹မောရှေ အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော နေ့ရက် ကာလလွန်ပြီး
 မှ၊ နန် ၏သား ယောရှု သည် အထက်က မောရှေ ၏ လက် တင်
 မင်္ဂလာ ကို ခံ ရသဖြင့်၊ ပညာ သဘော နှင့် ပြည့်စုံ သော သူ ဖြစ်၍၊
 ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ယောရှု၏စကား ကို နားထောင်
 လျက်၊ မောရှေ အား ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်အတိုင်း ပြု
 ကြ၏။ ¹⁰ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော်မူ၍ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် တွင်
 ဖါရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏ကျွန် မှစ၍ပြည်သားအပေါင်း တို့၌ နိမိတ်
 လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ပြု၍၊ ¹¹ဣသရေ
 လ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ မဟာ တန်ခိုးတော် နှင့် အလွန်
 ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှု အရာအပေါင်း တို့ကို ပြု လေရာတွင်
 ၊ ¹²ထာဝရဘုရား ၏ မျက်နှာတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ဖူးမြင်ရ
 သောပရောဖက် မောရှေ ကဲ့သို့ နောက် တဖန် ဣသရေလ အမျိုး ၌
 သူနှင့်တူသော ပရောဖက်တစ်ပါးမျှ မ ပေါ် မထွန်း။

ယောရှုမှတ်စာ

1 ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် မောရှေ သည် အနိစ္စ ရောက်သောနောက် ၊ မောရှေ လက်ထောက် ၊ နန် ၏သား ယောရှု အား ထာဝရဘုရား က၊² ငါ ၏ကျွန် မောရှေ သည် အနိစ္စ ရောက်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် နှင့် သင်၌ပါသောဤ လူ အပေါင်း တို့သည် ယခု ထ ချ ယော် ဒန် မြစ်တဘက်သို့ ကူး ကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ငါ ပေး သောပြည် ကို ဝင်စားကြလော့။³ မောရှေ အား ငါဂတိ ရှိ သည်အတိုင်း သင် တို့နှင့် သမ္မာ သောမြေ ကို သင်တို့ အား ငါပေး မည်။⁴ တော ကြီးမှစ၍ လေဗနန် တောင်တိုင်အောင် ၎င်း၊ ဥဖရတ် မြစ် ကြီး မှစ၍တိတု တိ ပြည် တရှောက်လုံး ပါလျက်၊ နေဝင် ရာ ဘက် ပင်လယ် ကြီး တိုင်အောင် ၎င်း၊ သင် တို့နယ် အပိုင်းအခြား ဖြစ် ရမည်။⁵ သင့် အသက် တည်သည် ကာလ ပတ်လုံး သင့် ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှမ ခံ မရပိုင်ရာ။ မောရှေ နှင့်အတူ ငါရှိ သကဲ့သို့ သင် နှင့်အတူ ငါရှိ လိမ့်မည်။ ငါသည် သင့် ကို မ စွန့် ၊ သင့် ကိုပစ် ၍မ ထား။⁶ အား ယူ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိလော့။ ဘိုးဘေး တို့အား ပေး မည် ဟု ငါကျိန်ဆို သောပြည် ကို သင်သည် ဤ လူ တို့အားဝေ၍ အမွေ ပေး ရမည်။⁷ သို့ဖြစ်၍ငါ ၏ကျွန် မောရှေ မှာ ထား သော တရား အတိုင်း ကျင့် မည် ဟု စောင့်ရှောက် ခြင်း ငှါ အား ယူ ၍ အလွန် ရဲရင့် ခြင်းရှိလော့။ ကြံစည်လေသမျှ တို့၌ အောင် မည်အကြောင်း ထိုတရားလမ်းသို့ လိုက်လော့။ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မ လွှဲ နှင့်။⁸ ထိုပညတု တိ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ထားသမျှ အတိုင်း ကျင့် မည်ဟု စောင့်ရှောက် ခြင်းအလိုငှါ ကျမ်းစာကို မဘတ် မရွတ်ဘဲမ နေ၊ နေ့ည၌ မပြတ် ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ် ရမည်။ သို့ပြုလျှင်သင်သည် အကြံထမြောက်၍ အောင်မြင် လိမ့်မည်။⁹ သင့် ကို ငါမှာ ထားသည် မ ဟုတ်လော့။ အား ယူ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိလော့။ မ ကြောက် နှင့်၊ စိတ် မ ပျက်နှင့်။ သွား လေ ရာရာ၌ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ထိုအခါ ယောရှု သည် ဗိုလ် မင်းများ တို့ကို ခေါ်၍၊¹¹ တပ် တရှောက် လုံးသို့ သွား ကြလော့။ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည် ကို ဝင်စား ခြင်းငှါ၊ သုံး ရက် အတွင်းတွင် ဤယော်ဒန် မြစ် တဘက်သို့ ကူးရ သောကြောင့်ရိကုခါ ကို ပြင်ဆင် ရကြမည် အကြောင်း၊ လူ များတို့ အား ဆင့်ဆို ကြလော့ဟု မှာ ထား လေ၏။¹² တဖန် ယောရှု သည် ရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသား၊ မနာရှေ အမျိုးသား တဝက် တို့

ကို ခေါ်၍၊¹³ ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် မောရှေ သည်၊ သင် တို့အား မှာ ထားသော စကားဟူမူကား ၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို ဤ ပြည် ၌ နေရာ ချတော်မူပြီ။¹⁴ သင် တို့သား မယား ၊ သူငယ်များနှင့် တိရစ္ဆာန် များတို့သည် ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ ဘက် မောရှေ ပေး သော ပြည် ၌ နေရစ် ရကြမည်။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့အား နေရာချသည် အတိုင်း၊ ညီအစ်ကို တို့အား နေရာ ချတော်မူမီ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ သောပြည် ကို သူတို့သည် မသိမ်းမယူမီတိုင်အောင် ၊ သင်တို့တွင် ခွန်အားကြီး သော စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လက်နက် ကိုင်လျက်၊ သင်တို့ညီအစ်ကို များရှေ့ မှာ ကူး၍ မစရကြမည်ဟူသောစကား ကို အောက်မေ့ ကြလော့။ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မော ရှေ သည် ယော်ဒန် မြစ် နေ ထွက် ရာ ဘက်၌ပေး ၍၊ သင် တို့ပိုင် သောပြည် သို့ ပြန် ၍ ဝင်စားရကြမည် ဟု ပြောဆို၏။¹⁶ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော်မှာ ထားတော်မူသမျှ ကို ကျွန်တော်တို့ပြု ပါ မည်။ စေလွှတ် တော်မူသမျှ သော အရပ်သို့ သွား ပါမည်။¹⁷ အရာ ရာ တို့၌ မောရှေ ၏စကားကို နားထောင် သည်နည်းတူ ကိုယ်တော် စကားကိုလည်း နားထောင် ပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ကိုယ်တော်၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့်အတူ ရှိ သကဲ့သို့ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။¹⁸ အာဏာ တော်ကို ဆန် ၍၊ မှာထား တော်မူသမျှ သောစကား ကို နား မ ထောင်သောသူ မည်သည်ကား၊ အသေ သတ်ခြင်း ကိုခံ စေရမည်။ သို့ဖြစ်၍အား ယူတော် မူ ပါ။ ရဲရင့် ခြင်းရှိတော်မူပါဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက် ကြ၏။

2 နန် ၏သား ယောရှု သည် သူလျှို နှစ် ယောက် ကို ရှိ တု တိမ် မြို့မှ တိတ်ဆိတ် စွာ စေလွှတ် လျက်၊ ခါနာန်ပြည် ယေရိခေါ မြို့ ကို သွား ၍ ကြည့်ရှု ကြလော့ဟု မှာထားလိုက် သည်အတိုင်း၊ သူ တို့သည် သွား ပြီး လျှင် ရာခပ် အမည် ရှိ သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ အိမ် သို့ ဝင် ၍ နေ လေ၏။² ပြည်သားအချို့တို့ကလည်း၊ ဤပြည် ကို စူးစမ်း ခြင်း ငှါ ဣသရေလ အမျိုးသား အချို့တို့သည် ယနေ့ ည မှာ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ပါပြီဟု ယေရိခေါ မင်းကြီး အား လျှောက် ကြား ကြသည် ရှိသော်၊³ ယေရိခေါ မင်းကြီး သည် ရာခပ် အား သင့် ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊ သင့် အိမ် သို့ ဝင် သောသူ တို့ကို အပ်

လော့။ သူတို့သည် တပြည်လုံး ကို စူးစမ်း ခြင်းငှါ ရောက် လာ ပြီ ဟု အမိန့်တော်နှင့် စေလွှတ် လေ၏။⁴ရာ ခပ်သည် ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့ကို ဝှက် ထားနှင့်ပြီးမှ ကျွန်မ ဆီ သို့ လူ ရောက် သည် မှန် ပါ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ် အရပ် က လာ သည် ကို မ သိ ပါ။⁵မိုး နည်း ချုပ် ၍ တံခါး ပိတ် ချိန် ရှိ သောအခါ ၊ သူ တို့ သည် ထွက် သွား ကြ ပါ၏။ အဘယ် အရပ် သို့ ထွက် သွား သည် ကို မ သိ ပါ။ အလျင်အမြန် လိုက် ကြ လော့။ မှီ ကောင်း မှီ ပါ လိမ့်မည် ဟု ပြန် ပြော၏။⁶သို့ဆိုသော်လည်း ထိုသူ တို့ကို အိမ် အပေါ် သို့ တက် စေ၍ ၊ အမိုး ပေါ် မှာ ဖြန့် ထားသော ပိုက်ဆန် ရိုး ထဲ ခွဲဝှက် ထား နှင့်ပြီ။⁷မင်းလုလင် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကူး ရာလမ်း သို့ လိုက် ကြ၏။ မြို့ပြင် သို့ရောက်ကြပြီးမှ မြို့တံခါး များကို ပိတ် ကြ၏။⁸သူလျှို့ တို့သည် မ အိပ် မှီ မိန်းမ သည် သူ တို့ရှိရာ အိမ်မိုး ပေါ် သို့ တက် ၍၊⁹ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အား ဤပြည် ကိုပေး တော် မူကြောင်း ကိုငင်း ၊ သင် တို့ကို ငါ တို့ကြောက်လန့် အားကြီး၍ သင် တို့ကြောင့် ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် စိတ်ပျက် ကြောင်း ကိုငင်းကျွန်မသိ ပါ၏။¹⁰သင် တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက် လာ သောအခါ ၊ ဒေဒုပင်လယ်ရေ ကို ထာဝရဘုရား ခန်းခြောက် စေတော် မူ ကြောင်း ကိုငင်း၊ ယော်ဒန် မြစ် တဘက် ခွဲနေ၍ သင် တို့ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး သော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် နှင့် ဩဃ တို့၌ သင်တို့ ပြု သော အမှု ကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြား ရကြပြီ။¹¹ထိုသိတင်းကို ကြား သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် စိတ်ပျက် ၍ သင် တို့ကြောင့် တ စုံ တ ယောက် သော သူ၌ မျှ ရဲရင့် ခြင်း သတ္တိ အလျှင်း မ ကျန် ကြွင်းပါ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အထက် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ၎င်း၊ အောက် အရပ် မြေကြီး ၌ ၎င်း၊ အစိုးရသောဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။¹²သို့ဖြစ်၍ သင် တို့၌ ကျွန်မသည် ကျေးဇူး ပြု သောကြောင့် သင်တို့သည် ကျွန်မ ပေါက် ဘော် တို့၌ ကျေးဇူး ပြု ၍၊¹³ကျွန်မ မိဘ ၊ ညီအစ်မ ၊ မောင် အစ ရှိသော သူ တို့ နှင့် ဆိုင် သမျှ သော သူ တို့ ကို မ သတ် ဘဲ အသက် ချမ်းသာပေး မည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ကြ ပါ။ မှန် သော လက္ခဏာ သက်သေ ကို လည်း ပေး ခဲ့ ကြ ပါ ဟု ဆို လျှင်၊¹⁴ထိုသူတို့က၊ သင်သည် ငါ တို့အမှု ကို မ ဘော် မပြ လျှင် သင့် အသက်အတွက် ငါ တို့အသက် သည် အာမခံ ဖြစ်စေတော့။ ဤပြည် ကို ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသောအခါ ၊ သင် ၌ သစ္စာ စောင့်၍ ကျေးဇူး ပြု မည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။¹⁵ထိုမိန်းမ နေ ရာ အိမ် သည် မြို့ရိုး နားမှာ ရှိသောကြောင့် ၊ ထိုသူ တို့ကို ပြတင်းပေါက် က ကြိုး နှင့် လျှော့ချ လျက်၊¹⁶သင် တို့သည် လိုက် ၍ရှာသော သူ တို့နှင့် လွတ် မည်အကြောင်းတောင် ပေါ်သို့ ပြေး ၍ သုံး ရက် ပုန်း နေ ကြ ပါ။ ရှာ သော သူ တို့သည် ပြန် သော နောက် မှ သွား ကြ ပါ ဟု ဆို လျှင်၊¹⁷ထိုသူတို့က၊ သင်သည် ကျိန်ဆို စေသော အကျိန် ကြောင့် ၊ ငါ တို့၌ အပြစ် မရောက်ပါစေနှင့်။¹⁸ဤပြည် သို့ ငါ တို့

ရောက် လာသောအခါ ၊ ယခု လျှော့ချ သော ပြတင်းပေါက် ၌ ဤ ကြိုး နီကို ချည် ထား၍ ၊ သင့် မိဘ ၊ သင့် မောင် များနှင့် ပေါက်ဘော် များအပေါင်း တို့ ကို သင့် အိမ် ၌ ခေါ် ထားရမည်။¹⁹ထိုအခါ သင့် အိမ် ထဲက လမ်း သို့ ထွက်သွား သော သူ မည်သည်ကား၊ သေလျှင် သေ ပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ခံ စေ၊ ငါ တို့သည် အပြစ် လွတ်စေ။ သင့် အိမ် ၌ ရှိ သောသူ မည်သည်ကို အသေ သတ်လျှင် သေ ပြစ်ကို ငါ တို့သည် ခံ စေ။²⁰ငါ တို့အမှု ကိုလည်း သင်သည် ဘော်ပြ လျှင် ၊ သင် ယခုကျိန်ဆို စေသော အကျိန် နှင့် ငါ တို့သည် လွတ် စေ ဟုဆို လျှင်၊²¹မိန်းမက၊ သင် တို့စကား ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေတော့ ဟု ဝန်ခံ လျက် လွတ် လိုက်၍ သူတို့သည် သွား ကြ ၍။ မိန်းမသည် လည်း ထိုကြိုး နီကို ပြတင်းပေါက် ၌ ချည် ထားလေ၏။²²ထို သူ တို့သည် တောင် ပေါ်သို့ ရောက် အောင် သွား ၍ လိုက် ရှာ သောသူ တို့ မပြန် မှီတိုင်အောင် သုံး ရက် နေ ကြ၏။ ရှာ သောသူတို့သည် လည်း လမ်း တရှောက်လုံး ရှာ ၍ မ တွေ့ကြ။²³ထို လူ နှစ် ယောက် တို့သည် လှည့် ၍ တောင် ပေါ်က ဆင်း ပြီးမှ မြစ်ကို ကူး သဖြင့် ၊ နန် ၏သား ယောရှု ထံ သို့ ရောက် ၍ ၊ မိမိ တို့၌ ဖြစ် သမျှ တို့ကို ပြန်ကြား လျက်၊²⁴အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား သည် ထိုပြည် တ ရှောက်လုံး ကို ငါတို့လက်သို့ အပ် တော်မူပြီ။ ငါ တို့ ကြောင့် ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် စိတ်ပျက် လျက် ရှိကြပါ၏ဟု ယောရှု အား လျှောက် ဆို၏။

3ယောရှု သည် နံနက် စောစော ထ၍ ဣ သရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ရှိတုတိမ် မြို့မှ ပြောင်း ၍ ယော်ဒန် မြစ်ကို မ ကူး မှီ မြစ်နားတွင် စားခန်းချ ကြ၏။²သုံး ရက် စေ့ သောအခါ၊ တပ်မှူး တို့သည် တပ် တ ရှောက်လုံး သို့သွား ၍၊³သင် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ ကိုငင်း ၊ သေတ္တာထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝီ သားတို့ကိုငင်းမြင် လျှင် ၊ သင် တို့သည် နေရာ ပြောင်း၍ လိုက် ရ ကြ မည်။⁴သေတ္တာ တော် နှင့် သင် တို့ စပ်ကြား ကို အတောင် နှစ်ထောင် ခြား ၍ ခရီးကွာ စေ ရမည်။ လိုက် ရသောလမ်း ကို သိ မည်အကြောင်း ၊ သေတ္တာ တော်အနီးသို့ မ ချဉ်း ဘဲ လိုက်ရမည်။ ဤလမ်းသို့ သင်တို့သည် တခါမျှမ လိုက် ကြ သေး ဟု လူ အပေါင်းတို့အား မှာ ထားကြ၏။⁵ယောရှု ကလည်း ၊ သင် တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်း စေကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ နက်ဖြန် နေ၌ ထာဝရဘုရား သည် အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို သင် တို့တွင် ပြု တော်မူမည်ဟု လူ များတို့အား မှာ ထားလေ၏။⁶တ ဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း လျက်၊ လူ များရှေ့ သို့ကူး သွားကြလော့ဟု ယော ရှု ဆို သည်အတိုင်း သူတို့သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း ၍ လူ များရှေ့ သို့ သွား ကြ၏။⁷ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ယော ရှု ကို ခေါ်၍ ငါသည် မောရှေ နှင့်အတူ ရှိ သကဲ့သို့ သင် နှင့်အတူ ရှိ သည် ကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် သိ ကြမည်

အကြောင်း ၊ သူ တို့မျက်မှောက် ၌ သင့် ကို ယနေ့ ငါချီးမြှင့် စ ပြု မည်။⁸ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယော်ဒန် မြစ် ရေ နား သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ယော်ဒန် မြစ်၌ ရပ် နေရမည်အကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁹ ယောရှု ကလည်း ၊ လာ ကြလော့။ သင် တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် ကြလော့ ဟု ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊¹⁰ အသက် ရှင်တော်မူသောဘုရား သခင် သည် သင် တို့တွင် ရှိ၍ ၊ သင် တို့ရှေ့မှ ခါနန် လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ဖေရဇိ လူ၊ ဂီရဂါရှိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ယေဗုသိ လူတို့ကို စင်စစ် နှင်ထုတ် တော်မူမည် အကြောင်း ကို အဘယ်သို့သိ ရမည်နည်းဟု မူကား၊¹¹ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို အစိုးရတော်မူသောထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ သည် သင် တို့ရှေ့မှာ၊ ယော်ဒန် မြစ်ထဲ သို့ ကူး သွား လိမ့်မည်။¹² သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလ အမျိုး များ ထဲက တ မျိုး တ ယောက် စီ၊ လူ တဆယ် နှစ် ယောက် တို့ကို ရွေးကောက် ကြ လော့။¹³ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို အစိုးရ တော် မူ သော အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခြေဘဝါး တို့သည်၊ ယော်ဒန် မြစ်ရေ ကို နင်း သော ခဏခြင်းတွင်၊ မြစ်ညာရေသည် ပြတ် ၍ ပုံပုံ ကြွ လျက် နေလိမ့်မည်ဟု ဆို လေ၏။¹⁴ လူ များတို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး အံ့သောငှါ ၊ တဲ တို့မှ ပြောင်း ၍ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် လူ များရှေ့ မှာ သွားလျက်၊¹⁵ ယော်ဒန် မြစ်နားသို့ရောက် ၍ ခြေဘဝါး တို့သည် လျှံသောရေ ကို နင်း သောအခါ ၊ စပါး ရိတ်ရာကာလ ၌ ထို မြစ်ရေသည် ကမ်း တရှောက်လုံး ကို လျှံ လေ့ရှိသော်လည်း၊¹⁶ မြစ် ညာ က စီး လာသောရေ သည် တန့် ရပ်၍ ဝေး သော အရပ်၊ ဇာရ တန် မြို့နား မှာ ရှိသော အာဒံ မြို့ တိုင်အောင် ပုံပုံ ကြွ လျက်နေ၏။ လွင်ပြင် အိုင် တည်းဟူသောသောဒံ အိုင် သို့ စီး သွားသောရေသည် လည်း အကုန်အစင် ပြတ် ၍၊ လူ များ တို့သည် ယေရိခေါ မြို့သို့ ရှေ့ရှု ကူး ကြ၏။¹⁷ လူ များအပေါင်း တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်တဘက် သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ မြစ် အလယ် တွင် မြေ ပေါ်၌ မြမြိ စွာ နင်း ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် မြေ ပေါ်၌ ရှောက် သွားကြ၏။

4 လူ အပေါင်း တို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ကြပြီး မှာ ထာဝရဘုရား က၊² လူ များတို့တွင် တမျိုး တယောက် စီ၊ လူ တဆယ် နှစ် ယောက်ကို ရွေးကောက် ၍၊³ သူတို့သည် ယော် ဒန် မြစ်အလယ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ မြမြိစွာ နင်း ရာ၊ ဤ အရပ် ထဲက ကျောက် တ ဆယ် နှစ် လုံး ကို ယူ ပြီး လျှင် ထမ်း သွား၍ ၊ ယနေ့ည၌ စား ခန်းချ ရာ အရပ် ၌ ထား ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့ဟု ယောရှု အား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊⁴ ယောရှု သည် ခန့် ထားနှင့်သော ဣသရေလ အမျိုး တ မျိုး တ ယောက်စီ၊ လူ တ

ဆယ် နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊⁵ သင် တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့ ၊ ယော်ဒန် မြစ်အလယ် သို့ ကူး သွား၍ ၊ ဣ သရေလ အမျိုးအရေအတွက် အတိုင်း ၊ လူ တယောက် ကျောက် တ လုံး စီ ယူ ၍ ထမ်း သွား ကြ လော့။⁶ သို့ပြုလျှင် သက်သေ ကို ရ ကြ လိမ့်မည်။ နောင် ကာလ၌ သင် တို့၏ သားသမီး တို့က၊ ဤ ကျောက် တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်း လျှင်၊⁷ သင် တို့ က၊ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်သည် ယော် ဒန် မြစ် ကို ကူး သောအခါ ၊ သေတ္တာ တော် ရှေ့ မှာ မြစ် ရေ ပြတ် လေ သည် ဟု ပြန်ပြော ရကြမည်။ ထိုသို့ ဤ ကျောက် တို့သည် အစဉ်မပြတ် ဣ သရေလ အမျိုးသား အောက်မေ့ စရာဘို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်ဟု ယောရှု မှာထား သည် အတိုင်း၊⁸ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြု ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှု အား မိန့် တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊ ဣသရေလ အမျိုး အရေအတွက် အတိုင်း ၊ ယော်ဒန် မြစ် ထဲက ကျောက် တဆယ် နှစ် လုံးကို ယူ ပြီးမှ၊ စားခန်းချ ရာအရပ် သို့ ထမ်း သွား၍ ထား ကြ၏။⁹ တဖန်တုံ ၊ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ နင်း ရာ အရပ် ယော် ဒန် မြစ် အလယ် ၌ ကျောက် တဆယ် နှစ် လုံးကို ယောရှု သည် စိုက် ထား၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ ကြ၏။¹⁰ ယောရှု သည် မောရှေ့ မှာ ထားသည် အတိုင်း ၊ လူ များတို့အား ဆင့်ဆို စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သမျှတို့ကို အကုန်အစင် ပြု သည်တိုင်အောင် သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယော်ဒန် မြစ်အလယ် ၌ ရပ် နေ ကြ၏။ လူ များ တို့သည် လည်း ကြီးစား ၍ ကူး ကြ၏။¹¹ လူ များအပေါင်း တို့သည် အကုန်အစင်ကူး ကြပြီး မှာ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် လူ များမျက်မှောက် တွင် ကူး ကြ၏။¹² ရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသား၊ မနာရှေ့ အမျိုးသား တဝက် တို့သည် မောရှေ့ မှာ ခဲ့သည်အတိုင်း လက်နက် ကို စွဲကိုင်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ရှေ့မှာ ကူး သွား ကြ၏။¹³ ထိုအမျိုးသား တို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့်လေးသောင်း ခန့် မျှရှိ၍၊ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယေရိခေါ လွင်ပြင် သို့ ကူး သွား ကြ၏။¹⁴ ထို နေ့ ၌ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ ယောရှု ကို ချီးမြှင့် တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ သည် မော ရှေ့ ကို ကြောက်ရွံ့ သကဲ့သို့ ယောရှု ကို လည်း သူ ၏အသက် တည် သည် ကာလ ပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။¹⁵ တ ဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သက်သေခံ ချက် သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊¹⁶ ယော်ဒန် မြစ်ထဲက တက်လာ ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁷ ယော် ဒန် မြစ်ထဲက တက် လာကြလော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အား ယော ရှု သည် ဆင့်ဆို လေ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ ကို ထမ်း သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယော်ဒန် မြစ်အလယ် ထဲက တက် လာ၍၊ ခြေဘဝါး တို့သည် ကုန်း ကို နင်း မိ ကြ သောအခါ၊

ယော်ဒန် မြစ်ရေ သည် မိမိ နေရာ သို့ ပြန် လာ၍ ၊ အရင် ကဲ့သို့ ကမ်း တစ်ဖက်လုံး ကို လျှံလျက် နေ၏။¹⁹ ပဌမ လ ၊ ဒသမ နေ့ ရက်တွင် ၊ လူ များတို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ထဲက တက် လာ၍ ၊ ယေရိခေါ မြို့အရှေ့ဘက် နား မှာ ၊ ဂိလဂါလ အရပ်၌ တပ်ချ ကြ၏။²⁰ ယော်ဒန် မြစ်ထဲက ထုတ် ယူသော ကျောက် တဆယ် နှစ် လုံး ကို ယောရှု သည် ဂိလဂါလ အရပ်၌ စိုက် ထား ၏။²¹ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား လည်း ၊ နောင် ကာလ ၌ သင် တို့၏သားသမီး တို့က၊ ဤ ကျောက် တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း ဟု အဘ တို့အား မေးမြန်း လျှင်၊²² သင်တို့က၊ ဣသရေလ လူတို့သည် မြေပေါ် မှာ ရှောက် သကဲ့သို့ ဤ ယော်ဒန် မြစ် ကို ကူး လာ ကြသည် ဟု သားသမီး တို့အား ကြားပြော ရကြမည်။²³ ထာဝရဘုရား သည် တန်ခိုးကြီး တော်မူသည်ကို မြေကြီးသား အပေါင်း တို့သည် သိ ကြမည်အကြောင်း နှင့် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို သင် တို့သည် အစဉ်အမြဲ ကြောက်ရွံ့ ရမည်အကြောင်း ၊²⁴ ငါတို့သည် ဧဒုံ ပင်လယ် ကို ကူး၍ ကမ်း တဘက်သို့မ ရောက်မှီတိုင်အောင်၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ရှေ့မှာ ပင်လယ်ရေကို ခန်းခြောက် စေတော်မူသည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး၍ ကမ်း တဘက်သို့မ ရောက်မှီတိုင်အောင်၊ သင် တို့ရှေ့မှာ မြစ်ရေ ကို ခန်းခြောက် စေတော်မူသည်ဟု ယောရှုမှာ ထားလေ၏။

5 ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ကူး စေခြင်း ငှါ၊ ယော်ဒန် မြစ်ရေ ကို ခန်းခြောက် စေတော်မူသည် အကြောင်း ကို၊ ယော်ဒန် မြစ်အနောက် ဘက် ၌ နေသော အာမောရိ မင်းကြီး အပေါင်း ၊ ပင်လယ် နား မှာ နေသော ခါ န နိ မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် ကြား သိ သောအခါ ၊ ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိ အလျှင်း မ ကြွင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ကြောင့် စိတ်ပျက် ကြ၏။² ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ယောရှု ကို ခေါ်၍၊ သင် သည် ကျောက် ထား များကို လုပ် ပြီးလျှင် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို တဖန် ပေး လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊³ ယောရှု သည် ကျောက် ထား များ ကို လုပ် ၍ ဂိဘာ ရာ လုတ် အရပ်၌ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ပေး လေ၏။⁴ ထိုသို့ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ပေးရသော အကြောင်း ဟူမူကား ၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည်မှ ထွက် လာသော စစ်သူရဲ ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် တော ၌ သေ ကြ၏။⁵ ထိုပြည်မှ ထွက် လာသော သူအပေါင်း တို့သည် အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ခံနှင့်ကြပြီ။ တော ၌ ခရီး သွားရာတွင် ဘွားမြင် သော သူ အပေါင်း တို့မူကား အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို မ ခံရကြသေး။⁶ အဲဂုတ္တု တု ပြည်မှ ထွက် လာသော စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နား မ ထောင်ဘဲ နေ၍၊ မသေမပျောက်မှီတိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးတော ၌ လှည့်လည် ရကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည်၊ ငါ ပေး မည် ဟု ဘိုး ဘေး တို့အား

ကျိန်ဆို တော်မူသောပြည် ၊ နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သောပြည် ကို ထိုသူ တို့သည် မ မြင် ရကြဟု ကျိန်ဆို တော်မူ ၏။⁷ သူ တို့ကိုယ်စား ဖြစ် စေတော်မူသောသူ တို့ ၏ သား များတို့သည်၊ လမ်း ၌ အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို မ ခံရသေး သောကြောင့် ၊ ယောရှု သည် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။⁸ လူ အပေါင်း တို့သည် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံပြီးမှ ၊ အနာ မပျောက်မှီတိုင်အောင် တပ် ထဲ ၌နေ ကြ၏။⁹ ထာဝရဘုရား က လည်း၊ အဲဂု တု တု ပြည်နှင့် ဆိုင် သော ကဲ့ရဲ့ စရာအကြောင်းကို သင် တို့မှ ယနေ့ ငါပယ်ရှင်း ပြီဟု ယောရှု အား မိန့် တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထို အရပ် ကို ဂိလဂါလ ဟု ယနေ့ တိုင်အောင်ခေါ်ဝေါ်သတည်း။¹⁰ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဂိလဂါလ အရပ် တွင် တပ်ချ ၍ ၊ ထိုလ တဆယ် လေး ရက် နေ့၊ ညဦး ယံ၌ ယေရိခေါ လွင်ပြင် မှာ ပသခါ ပွဲ ကို ခံကြ၏။¹¹ ပသခါ ပွဲကို ခံပြီးမှ၊ နက်ဖြန် နေ၌ ခါနာန် စပါးဖြင့် လုပ် သော တဆေး မဲ့မုန့်နှင့် ပေါက်ပေါက် ကို တနေ့ ခြင်း တွင် စား ရကြ၏။¹² ခါနာန်ပြည် စပါး ကို စား၍၊ နက်ဖြန် နေ၌ မနုနု ပြတ် လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ သည် မနုနု ကိုမ ရကြ။ ထို နှစ် တွင် ခါနာန် ပြည် ၌ ဖြစ် သော အသီးအနှံကို စား ရကြ၏။¹³ ယောရှု သည် ယေရိခေါ မြို့အနားမှာ ရှိ နေ စဉ် မြော် ကြည့်၍ ၊ လူ တယောက်သည် ထား ကို ထားအိမ်မှ ထုတ် ကိုင်လျက်၊ ကန့်လန့် ရပ်နေသည်ကို မြင် လျှင်၊ သူ ထံသို့ သွား ၍ သင် သည် ငါ တို့ဘက်၌ နေသောသူလော၊ ငါ တို့ရန်သူ ဘက်၌ နေသောသူလောဟု မေး သော်၊¹⁴ ထိုသူက၊ ထိုသို့မ ဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား ၏ဗိုလ်ခြေ ကိုအုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူး ဖြစ်၍ ယခု ငါလာ သည်ဟုဆို ၏။ ယောရှု သည်လည်း မြေ ပေါ် မှာ ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် လျက်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အား အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူမည်နည်းဟု မေး လျှောက် သော်၊¹⁵ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိုလ်ခြေ ကို အုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူး က၊ သင် ၏ခြေနှင့် ကို ချွတ် လော့။ သင် နင်း သောအရပ် ကား မြေမြတ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယောရှု ပြု လေ၏။

6 ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ကြောင့် ၊ ယေရိခေါ မြို့ သည် ကျပ်တည်း စွာ ပိတ် ထား လျက် ရှိ၍ ၊ ထွက် သော သူ၊ ဝင် သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှမ ရှိသည်နှင့်အညီ၊² ထာဝရဘုရား က၊ ကြည့်ရှု လော့။ ယေရိခေါ မြို့၊ ယေရိခေါ မင်းကြီး နှင့်တကွ ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ တို့ ကို သင့် လက် ၌ ငါအပ် လေပြီ။³ သို့ဖြစ်၍ မြို့ ကိုလှည့်ပတ် ရကြမည်။ ဣသရေလစစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ခြောက် ရက် ပတ်လုံးလှည့်ပတ် ခြင်းအမှုကို ပြု ရကြမည်။⁴ ယဇ် ပုရောဟိတ်ခုနစ် ယောက်တို့သည် သေတ္တာ တော်ရှေ့ မှာ ယုဘိလ တံပိုး ခုနစ် လုံးကို ဆောင် ရကြမည်။ သတ္တမ နေ့ ရက်၌ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်မြို့ ကိုလှည့်ပတ် ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် တံပိုးကို မှုတ် ရကြမည်။⁵ ယုဘိလ တံပိုး တို့ကို ရှည်သောအသံနှင့် မှုတ် ၍ ၊ တံပိုး သံ ကိုကြား လျှင် လူ အပေါင်း တို့သည် ကျယ် သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် ၍ ၊ မြို့ရိုး သည် အကုန်အစင် ပြိုလဲ ရလိမ့်မည်။

ထိုအခါ လူ များတို့သည် တည့်တည့် တက် ရကြမည် ဟု ယောရှု အား မိန့် တော်မူ၏။⁶နန် နာသား ယောရှု သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် တို့သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း သွားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ ခုနစ် ယောက် တို့သည် ယုဘိလ တံပိုး ခုနစ် လုံးကို ဆောင် သွားကြလော့ဟူ၍၎င်း၊⁷လူ များ တို့အား လည်း ၊ သင် တို့သွား ၍ မြို့ ကို လှည့်ပတ် ကြ လော့။ လက်နက်ကိုင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့ မှာ သွား ကြလော့ဟူ၍၎င်း မှာ ထားလေ ၏။⁸ယောရှု သည် လူ များ တို့အား မှာ ထားပြီးမှ ၊ ယုဘိလ တံပိုး ခုနစ် လုံးကို ဆောင် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ် ယောက် တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တံပိုး မှုတ် လျက် သွား ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်သည် သူ တို့နောက် သို့ လိုက် လေ၏။⁹တံပိုး မှုတ် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ရှေ့မှာ လက်နက်ကိုင် တို့သည် သွား ၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ တံပိုး မှုတ် လျက်သွား ကြစဉ်၊ နောက်တပ် သားတို့သည် သေတ္တာ တော်နောက် သို့ လိုက် ကြ၏။¹⁰ယောရှု က လည်း သင် တို့သည် ကြွေးကြော် စေခြင်းငှါ ငါ မှာ ထားသောနေ့ မ ရောက်မှီတွင် မ ကြွေးကြော် ရ၊ အသံ တစုံတခုကိုမျှ မ ပြုရ၊ စကား တခွန်းကိုမျှ မ ပြော ရ။ ထိုနေ့ရောက်မှ ကြွေးကြော် ရကြမည်ဟု လူ များတို့အား မှာ နှင့်လေပြီ။¹¹ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်သည် မြို့ ကို တ ကြိမ် လှည့်ပတ် ဝိုင်း သွား ပြီး လျှင် ၊ တပ် ထဲသို့ ဝင် ပြန်၍ ညဉ့် ကို လွန်စေကြ၏။¹²နန်ကံ စောစော ယော ရှု သည်ထ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း ယူ ကြ၏။¹³ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် ရှေ့ မှာ ယုဘိလ တံပိုး ခုနစ် လုံးကို ဆောင် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ် ယောက်တို့သည် သွား မြဲသွား ၍ တံပိုး မှုတ် ကြ၏။ လက်နက်ကိုင် တို့သည် သူ တို့ရှေ့မှာ သွား ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် များ တံပိုး မှုတ် လျက် သွား ကြ စဉ်၊ နောက်တပ် သား တို့ သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်နောက် သို့ လိုက် ကြ ၏။¹⁴ဒုတိယ နေ့၌ မြို့ကို တ ကြိမ် လှည့်ပတ် ပြီး မှ တပ် ထဲသို့ ပြန် လာ ကြ၏။ ထိုသို့ ခြောက် ရက် ပတ်လုံး ပြု ကြ၏။¹⁵သတ္တမ နေ့ နံနက် စောစောမိုးလင်း စက ထ ၍ အရင်နည်းတူ၊ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်မြို့ကို လှည့်ပတ် ကြ ၏။ ထို နေ့၌ သာ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်မြို့ကို လှည့်ပတ် ရကြ ၏။¹⁶သတ္တမ အကြိမ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် တံပိုး မှုတ် သောအခါ ၊ ယောရှု က၊ ကြွေးကြော် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အား မြို့ကိုပေး တော်မူမည်။¹⁷မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ ရှိသမျှ တို့ ကို ကျိန် ၍ ထာဝရဘုရား ၌ အပ်ရမည်။ သို့ရာတွင်ပြည်တန်ဆာ ရာ ခပ် သည် ငါတို့စေလွှတ် သော တမန် တို့ကို ဝှက် ထားသောကြောင့် ၊ သူ နှင့်တကွ သူ ၏အိမ် ၌ ရှိသမျှ တို့အား အသက် ချမ်းသာပေး ရမည်။¹⁸သင် တို့သည် ကျိန် အပ်သောအရာကို သတိ နှင့် ရှောင် ကြလော့။ သို့မဟုတ်ထိုအရာကို သိမ်းယူ လျှင် မိမိတို့ ကို၎င်း၊ ကူ

သရေလ တပ် ကို၎င်းအကျိန် ခံ စေ၍ ၊ နောင်ရှက် မည်ကို စိုးရိမ် စရာရှိ၏။¹⁹ရွှေ ငွေ ကို၎င်း၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ ၊ သံ တန်ဆာရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ သန်ရှင်း စေ၍၊ ဘဏ္ဍာ တော် ထဲ သို့ သွင်း ထား ရ ကြ မည် ဟု လူ များ တို့အား ယော ရှု သည် မှာ ထားလေ၏။²⁰ထိုသို့ နှင့်အညီတံပိုး ကို မှုတ် ၍ ၊ လူ များတို့သည် ကြွေးကြော် ကြ၏။ တံပိုး သံ ကို ကြား ၍ ကျယ် သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် ကြသောအခါ ၊ မြို့ရိုး သည် အကုန်အစင်ပြိုလဲ ၍၊ လူ များအပေါင်းတို့သည် မြို့ ထဲ သို့ တည့်တည့် ဝင် ပြီးလျှင် သိမ်းယူ ကြ၏။²¹မြို့ထဲ ၌ရှိသမျှ သော ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ အကြီး အငယ် ၊ သိုး ၊ နွား ၊ မြည်း ရှိသမျှတို့ကို ထား နှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ကြ၏။²²ထိုပြည် ကို စူးစမ်း သော လူ နှစ် ယောက်တို့အား ယောရှု က၊ သင် တို့သည် ကျိန်ဆို သည်အတိုင်း ၊ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ အိမ် သို့ သွား ၍ ၊ သူ နှင့်တကွ သူ ၌ ရှိသမျှ တို့ကို ဆောင် ခဲ့ကြလော့ဟု မှာ လိုက် သည်အတိုင်း၊²³တံလျှို့ လုပ်သောလုလင် တို့သည် ဝင် ၍ ၊ ရာခပ် နှင့် သူ့ မိဘ ၊ သူ့ မောင် များ၊ သူ ၌ ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း ၊ သူ့ ပေါက် ဘော် အပေါင်း တို့ကို၎င်းထုတ် ဆောင်ခဲ့၍ ၊ ကူသရေလ တပ် ပြင် မှာထား ပြီးလျှင်၊²⁴မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ ရှိသမျှ တို့ကို မီး ရှို့ ကြ၏။ သို့ရာတွင် ရွှေ ငွေ ကို၎င်း၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ ၊ သံ တန်ဆာတို့ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘဏ္ဍာ တော်ထဲသို့ သွင်း ထားကြ၏။²⁵ယောရှု သည်လည်း ပြည်တန်ဆာ ရာခပ် နှင့် သူ့ ပေါက်ဘော် ၊ သူ ၌ ရှိသမျှ တို့ကို အသက် ချမ်းသာပေး၍ ၊ သူသည် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့တွင် ယနေ့ တိုင်အောင် နေ ရလေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ယေ ရိခေါ မြို့ကို စူးစမ်း စေ ခြင်း ငှါ ၊ ယော ရှု စေလွှတ် သော တမန် တို့ကို သူသည် ဝှက် ထားသောကြောင့်တည်း။²⁶ထိုအခါ ယော ရှု က၊ အကြင်သူ သည် ထ ၍ ယေ ရိ ခေါ မြို့ ကို တည် ပြန်၏။ ထို သူ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကျိန် အပ်သောသူ ဖြစ်ပါစေ။ သူ သည် သားဦး လက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည် ၍ သားထွေး လက်ထက်၌ မြို့တံခါး တို့ကို ထောင် ပါစေဟု ကျိန်ဆို ၏။²⁷ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ယောရှု နှင့်အတူ ရှိ တော်မူ၍ ၊ သူ ၏ သိတင်း သည် တပြည် လုံး ၌ နံ့ပြား ကျော်စော လေ၏။

7 သို့ရာတွင် ယုဒ အမျိုး ၊ ဇေရ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမိ တို့မှ ဆင်းသက် သော အာခန် သည်၊ ကျိန် အပ်သောအရာကို သိမ်းယူ ၍ ထိုအရာ အားဖြင့် ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့ သည် ပြစ်မှား သော အပြစ် ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့၌ အမျက်ထွက် တော် မူ၏။²ယောရှု သည်လည်း ၊ ယေရိခေါ မြို့မှ လူ တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ သင်တို့သည် ဗေ သ လ မြို့အရှေ့ ၊ ဗေ သဝင် မြို့ အနား မှာ ရှိ သော အာကူ မြို့သို့ သွား ၍ ထိုပြည် ကို ကြည့်ရှု ကြလော့ဟု မှာ ထားသည်အတိုင်း သူတို့သည် သွား ၍ ၊ အာကူ မြို့ကို ကြည့်ရှု ပြီး လျှင်၊³ယော ရှု ထံ သို့ ပြန် လာ၍ ၊ ဤလူ တို့ကို အကုန်အစင် မ သွား ပါစေနှင့်။ လူ နှစ် ထောင်သုံး ထောင် လောက် သွား ၍ အာကူ

မြို့ကို လုပ်ကြံ ပါစေ။ ထို မြို့သို့ သွားရာတွင် ဤလူ အပေါင်း တို့ကို မ ပင်ပန်း ပါစေနှင့်။ မြို့ သားတို့သည် မ များ ပါဟု လျှောက်သည်နှင့်အညီ၊⁴ လူ သုံး ထောင် ခန့် မျှ ချီ သွား၍ အာဏု မြို့သားတို့ ရှေ့မှာ ပြေး ရကြ၏။⁵ အာဏု မြို့သား တို့သည် လူ သုံးဆယ် ခြောက် ယောက် တို့ကို သတ် ကြ၏။ မြို့တံခါး မှ သည် ရှေ့ ဗ ရိမ် အရပ် တိုင်အောင် လိုက် ၍ ၊ ထိုအရပ်၌ ဆင်း ရာတွင် လုပ်ကြံ ကြသောကြောင့်၊ လူ များတို့၏ စိတ်နှလုံး သည် အရည်ကျို၍ ရေ ကဲ့သို့ ဖြစ် လေ၏။⁶ ထိုအခါ ယောဂ္ဂ သည် မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ်၍ ကုသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူတို့နှင့်တကွ ၊ မိမိ တို့ခေါင်း ပေါ်၌ မြေမှုန့် ကိုတင် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် ရှေ့မှာ ည ဦး တိုင်အောင် ဝပ် လျက် နေ ကြ၏။⁷ ယောဂ္ဂ က လည်း ၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဤ လူ အပေါင်းတို့ကို အာမောရိ လူတို့လက် သို့ အပ် ၍ ဖျက်ဆီး စေခြင်းငှါ ယော်ဒန် မြစ် တဘက် သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ၍ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေ ကြပါစေသော။⁸ အိုဘုရားရှင်၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရန်သူ တို့ ရှေ့မှာ ကျော ကိုလှည့် ရကြသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ ပြော ရပါမည်နည်း။⁹ ခါနီ လူ အစရှိသော ဤပြည်သူပြည်သား အပေါင်း တို့သည် ထိုသိတင်းကို ကြား လျှင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဝိုင်း ၍ အကျွန်ုပ် တို့၏နာမည် ကို မြေကြီး မှ ပယ်ရှင်း ကြပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် သည် ကြီးမြတ် သောနာမ တော်အတို့ အလိုငှါ အဘယ်သို့ ပြု တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ဆို ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ထ လော့။ အဘယ်ကြောင့် ဝပ် ၍နေသနည်း။¹¹ ကုသရေလ အမျိုး သည် ပြစ်မှား ပြီ။ ငါမှာ ထား သော ပဋိညာဉ် တရားကို ဖျက် လေ ပြီ။ ကျိန် အပ် သော အရာ ကို ခိုး ယူ၍ ပရိယာယ် ပြု သဖြင့် မိမိ ဥစ္စာ ထဲ မှာ ထား လေပြီ။¹² ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကျိန် အပ် သော သူ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ရန်သူ တို့ ရှေ့ မှာ မခံ မရပ် နိုင် ၊ ကျော ကို လှည့် ရကြ၏။ ကျိန် အပ် သော သူ ကို သင် တို့အထဲ က မ ပယ် မရှင်း လျှင် သင် တို့နှင့်အတူ ငါမ နေ။¹³ ထ ၍ လူ များတို့ကို သန့်ရှင်း စေ လော့။ နက်ဖြန် နေ့အဘို့ ကိုယ် ကို ကိုယ် သန့်ရှင်း စေ ကြ ဟု ဆင့်ဆို လော့။ ကု သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ အို ကု သရေ လ အမျိုး၊ ကျိန် အပ် သော အရာ သည် သင် တို့အထဲ ၌ ရှိ၏။ ထို အရာ ကို သင် တို့အထဲ က မ ပယ် မရှင်း မှီ တိုင်အောင် ရန်သူ တို့ ရှေ့မှာ မ ခံ မရပ်နိုင် ကြ။¹⁴ နက်ဖြန်နံနက် ၌ သင် တို့သည် အမျိုး အနွယ် အလိုက် ချဉ်းကပ် ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မှတ် တော် မူ သော အမျိုး သည်၊ အဆွေအမျိုး အလိုက် ချဉ်းကပ် ရ ကြ မည်။ ထာဝရဘုရား မှတ် တော် မူ သော အမျိုး သည်၊ အိမ်ထောင် စုံ နှင့် ချဉ်းကပ် ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မှတ် တော် မူ သော အိမ်ထောင် သည် လူ အသီးသီး ချဉ်းကပ် ရကြမည်။¹⁵ ကျိန် အပ် သော အရာ

ပါ လျက် မှတ် တော် မူ သော သူ မှ စ၍၊ သူ ၌ ရှိသမျှ တို့ကို မီး ရှို့ရ ကြ မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် တရားကို ဖျက် ၍ ကုသရေလ အမျိုး၌ အဓမ္မ အမှုကို ပြု လေပြီဟု ယောဂ္ဂ အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁶ နံနက် စောစောယောဂ္ဂ သည် ထ ၍ ကုသရေလ လူတို့ကို အမျိုးအနွယ် အလိုက် ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ယုဒ အမျိုး ကို မှတ် တော် မူ၏။¹⁷ ယုဒ အမျိုး ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ ဇေရိ အဆွေအမျိုး ကို မှတ် တော် မူ၏။ ဇေရိ အဆွေအမျိုး အိမ်ထောင် စုံ အသီးအသီးတို့ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ဇာဗဒိ အိမ်ထောင်ကို မှတ် တော် မူ၏။¹⁸ ထိုအိမ်ထောင် လူ အသီးအသီးတို့ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ယုဒ အမျိုး ၊ ဇေရိ ၊ ဇာ ဗ ဒိ ၊ ကာ မိ တို့မှ ဆင်းသက် သော အာ ခန် ကို မှတ် တော် မူ၏။¹⁹ ယောဂ္ဂ က လည်း၊ ငါ သား ၊ ကုသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ၍ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ပါလော့။ သင်ပြု မိသော အမှု ကို ငါ အား ပြော ပါလော့။ ဝှက် ၍မ ထား ပါနှင့်ဟု အာခန် အား ဆို လျှင်၊²⁰ အာခန် က၊ ဟုတ် ပါ၏။ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကျွန်တော် ပြစ်မှား ပါပြီ။ ကျွန်တော် ပြု မိ သော အမှု ဟူမူကား၊²¹ လူယူ သော ဥစ္စာတို့တွင် မြတ် သောဗာဗုလု န် ဝတ်လုံ ၊ ငွေ နှစ် ပိဿာ၊ ရွှေ တုံးအကျပ် ငါးဆယ် ကို ကျွန်တော် မြင် သဖြင့် ၊ တပ်မက် ၍ သိမ်းယူ မိပါပြီ။ ကျွန်တော် တဲ အတွင်း မြေ ၌ မြုပ် လျက် ငွေ သည် အောက် ဆုံးရှိပါ သည်ဟု ယောဂ္ဂ အား ပြန် လျှောက် လေ၏။²² ထိုအခါ ယောဂ္ဂ စေလွှတ် သော သူ တို့သည် တဲ သို့ ပြေး ၍ ထိုဥစ္စာသည် တဲ အတွင်း မြေ၌မြုပ် လျက်၊ ငွေ သည် အောက် ဆုံးရှိသည်ကို တွေ့ သော်၊²³ တဲ ထဲ က ထုတ် ၍ ယောဂ္ဂ ထံ ကုသရေလ အမျိုးသားများရှေ့သို့ ဆောင် သွားသဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထား ကြ၏။²⁴ ယောဂ္ဂ နှင့် ကု သရေ လ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ သည်၊ ဇေရိ သား အာခန် မှစ၍ ထိုငွေ ၊ ဝတ်လုံ ၊ ရွှေ တုံး၊ သားသမီး ၊ သိုး နွား မြည်း ၊ တဲ နှင့် တကွ သူ ၌ ရှိသမျှ တို့ကို အာခေါ် ချိုင့် သို့ ဆောင် သွားပြီးမှ၊²⁵ ယောဂ္ဂ က၊ ငါ တို့ကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက် သနည်း။ ယနေ့ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို နှောင့်ရှက် တော်မူမည်ဟု ဆို သဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ကြ၏။ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ကြ ပြီးမှ ၊ မီး ရှို့ကြ၏။²⁶ သူ့ အပေါ်၌ များစွာ သော ကျောက် တို့ကို ပုံ ထား ကြ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား သည် လည်း အမျက် တော် အရှိန် ကို ငြိမ်း စေ တော် မူ၏။ ထို အမှု ကို အစွဲပြု ၍ ထို ချိုင့် ကို ယနေ့ တိုင်အောင် အာခေါ် ချိုင့် ဟု ခေါ်ဝေါ် ကြသတည်း။

8 တဖန် ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် မ ကြောက် နှင့်၊ စိတ် မ ပျက်နှင့်။ သင် ၌ ပါသောစစ်သူရဲ အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍ အာဏု မြို့သို့ ထ သွားလော့။ အာဏု မင်းကြီး နှင့် သူ့ လူ များ၊ သူ့ မြို့ ၊ သူ့ မြေ ကို သင့် လက် ၌ ငါ အပ် မည်။² ယေရိ ခေါ် မြို့နှင့် မင်းကြီး

အား ပြု သကဲ့သို့ အာဏု မြို့နှင့် မင်းကြီး အား ပြု ရမည်။ သို့ရာတွင် လူယူ သော ဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန် များကို ကိုယ် အဘို့ သိမ်း ရမည်။ မြို့ နောက် မှာ ကင်းတပ် ကို ထား ရမည်ဟု ယောရှု အား မိန့်တော် မူ သည် အတိုင်း၊³ ယောရှု နှင့် စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် အာဏု မြို့ကို တိုက် ခြင်းငါ ထ ကြ၏။ ယောရှု သည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ သုံးသောင်း တို့ကို ရွေးချယ် ၍ ညဉ့် အခါစေလွှတ် လျက်၊⁴ သင် တို့သည် ထိုမြို့ကို တိုက်ခြင်းငါမြို့နောက် မှာ ကင်း ထိုးလျက် နေကြလော့။ မြို့နှင့် ဝေးဝေး ခွာ၍ မ သွား ကြနှင့်။ တညီတညွတ် တည်း အသင့် နေ ကြလော့။⁵ ငါ နှင့်တကွ ငါ ခွဲ ပါသော သူ အပေါင်း တို့သည် မြို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ် မည်။ သူတို့သည် ယမန် ကဲ့သို့ တိုက် ခြင်းငါ ထွက် လာကြသောအခါ ၊ ငါတို့သည် သူ တို့ရှေ့မှာ ပြေး ရ ကြမည်။⁶ သူတို့လည်း လိုက်ခြင်းငါမြို့ထဲကထွက်၍၊ မြို့နှင့် ကွာ မှန်းကိုမသိဘဲ ခွဲ ၍ လိုက် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့ ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ပြေး သောအခါ ၊ ယမန် ကဲ့သို့ ငါ တို့ရှေ့မှာ ပြေး ကြပြီဟု သူတို့ဆို ကြ လိမ့်မည်။⁷ ထိုအခါ သင် တို့သည် ကင်းထိုး လျက် နေရာ အရပ်မှ ထ ၍ မြို့ ကိုတိုက် လျှင်၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့လက် ၌ အပ် တော်မူမည်။⁸ တိုက် ၍ အောင်သောအခါ မြို့ကို မီး ရှို့ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း ပြု ရကြမည်။ ထိုသို့ ငါဆင့်ဆို သည်ဟု ထိုသူ တို့ အား မှာ ထား လေ၏။⁹ ယောရှု စေလွှတ် သည် အတိုင်း ၊ ထို သူ တို့သည် ကင်း ထိုး ခြင်းငါ သွား ၍ ၊ ဗေ သ လ မြို့နှင့် အာဏု မြို့ စပ်ကြား တွင် အာဏု မြို့ အနောက် ဘက်မှာ နေ ကြ၏။ ယောရှု သည် ထို ညဉ့် တွင် လူ များထဲ မှာ နေသေး၏။¹⁰ နံနက် စောစောထ ၍ လူ များတို့ကို ရေတွက် ပြီးမှ ၊ ကုသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူတို့နှင့်အတူ အာဏု မြို့ သို့ အဦး ချီ သွားလေ၏။¹¹ ယောရှု ၌ ပါ သော စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လိုက် ၍ မြို့အနီး သို့ ရောက် ပြီး လျှင် ၊ မြို့မြောက် ဘက်၌ တပ်ချ ကြ၏။ သူ တို့နှင့် မြို့စပ်ကြား မှာ ချိုင့် တခုရှိ၏။¹² တဖန် အာဏု မြို့အနောက် ၊ ထိုမြို့နှင့် ဗေသလ မြို့ စပ်ကြား မှာ ကင်းထိုး စေခြင်းငါလူ ငါး ထောင် ခန့် မျှ ထား လေ၏။¹³ ထိုသို့ လျှင် ၊ မြို့ မြောက် ဘက် မှာ ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း ခင်းကျင်း လျက်၊ အနောက် ဘက်မှာ လည်း ကင်း ထိုးလျက်၊ အသီးသီးနေရာ ကျ ကြ သောအခါ ၊ ယောရှု သည် ထို ညဉ့် တွင် ချိုင့် အလယ်သို့ သွား လေ၏။¹⁴ ထိုအခြင်းအရာ တို့ကို အာဏု မင်းကြီး သည် မြင် လျှင် ၊ မြို့သား ယောက်ျားတို့သည် စောစော ထ၍ အလျင်အမြန် ပြင်ဆင်ပြီးမှ ၊ မင်းကြီး သည် လူ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို တိုက် ခြင်းငါ ၊ ချိန်းချက် သော အချိန်၌ လွင်ပြင် သို့ ချီ သွားလေ၏။ သို့ရာတွင် မြို့ နောက် မှာ ကင်း တပ်ရှိမှန်းကို မ သိ။¹⁵ ယောရှု နှင့် ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ သည် ရှုံး ဟန်ပြုလျက် တော လမ်း ဖြင့် ပြေး ကြ၏။¹⁶ သူ တို့ကို လိုက် ခြင်းငါ ၊ အာဏု မင်းကြီးသည် မြို့၌ ရှိသမျှ သော ယောက်ျား တို့ကို

နှိုးဆော် ပြီးလျှင် ၊ မြို့သားတို့ သည် ယောရှု ကိုလိုက် ၍ ၊ မြို့နှင့် ကွာမှန်း မ သိ ခွဲ သွား ကြ၏။¹⁷ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို မ လိုက် ဘဲ၊ အာဏု မြို့နှင့် ဗေသလ မြို့၌ ယောက်ျား တယောက်မျှ မ နေ ၊ မြို့ကို လုပ် ထားလျက် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို လိုက် ကြ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် ကိုင် သော လှံ ကို အာဏု မြို့သို့ ရွယ် လော့။ ထိုမြို့ကို သင့် လက် သို့ ငါအပ် မည်ဟု ယော ရှု အား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ယောရှု သည် မိမိ ကိုင် သော လှံ ကို ထိုမြို့ သို့ ရွယ် လေ၏။¹⁹ ရွယ်သောအခါ ၊ ကင်း တပ်သား တို့သည် ချက်ခြင်း ထ ၍ အလျင်အမြန် ပြေး လျက် မြို့ ထဲသို့ဝင် မိလျှင် ၊ ကြိုးစား ၍ သိမ်းယူ ပြီးမှ မီး ရှို့ကြ၏။²⁰ အာဏု မြို့သား တို့သည် ပြန် ကြည့် ၍ ၊ မြို့ ကို လောင် သော မီး၏အခိုး သည် မို ဃ်း ကောင်းကင် သို့ တက် လျက် ရှိ သည်ကို မြင် သောအခါ ၊ အ ဘယ်အရပ်ကိုမျှ ပြေး ခြင်းငါ မ တတ်စွမ်းနိုင်ကြ။ တော သို့ပြေး သော သူ တို့သည် လည်း လိုက် သော သူ တို့ကို ပြန် လှန်၍ တိုက် ကြ၏။²¹ ကင်း တပ်သား တို့သည် မြို့ ကို ရ ၍ မြို့ ၌ မီးခိုး တက် လျက် ရှိ သည်ကို ယော ရှု နှင့် ကု သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် မြင် လျှင် ၊ တဖန် ပြန် လှည့်၍ အာဏု မြို့သား တို့ကို တိုက် သတ် ကြ၏။²² အခြား သော သူ တို့သည် လည်း မြို့ ထဲက ထွက် ၍ တိုက် သောကြောင့် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အာဏု လူ တို့ ကို ညှပ်၍ တိုက်သဖြင့် တယောက်ကိုမျှမ လွှတ် မကျန် ကြွင်း စေခြင်းငါ လုပ်ကြံ ကြ၏။²³ အာဏု မင်းကြီး ကို အရှင် ဘမ်း ၍ ယောရှု ထံ သို့ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။²⁴ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လွင်ပြင် ၌ ၎င်း၊ လိုက်ရှာ ရာ တော ၌ ၎င်း၊ အာဏု မြို့သား အပေါင်း တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ ထား ဖြင့် အကုန်အစင် သုတ်သင် ပြီးမှ ၊ တဖန် မြို့သို့ပြန် လာ၍ ထား ဖြင့် လုပ်ကြံ ကြ၏။²⁵ ထို နေ့၌ တသောင်း နှစ်ထောင် ခန့်မျှ ရှိသော အာဏု မြို့သား ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့သည် သေ ကြ ၍ ၍။²⁶ အာဏု မြို့သူ မြို့သားအပေါင်း တို့ကို အကုန်အစင် မဖျက်ဆီး မှီတိုင်အောင် ယောရှု သည်လှံ ကိုင် သော လက် ကို မ သိမ်း မရပ်။²⁷ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် ယောရှု အား မှာ ထား တော်မူသော စကား အတိုင်း ၊ တိရစ္ဆာန် များနှင့် လက်ရ ဥစ္စာများ ကို၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ် အဘို့ သိမ်းယူ ကြ၏။²⁸ ယောရှု သည်လည်း အာဏု မြို့ကို မီး ရှို့၍ ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ထာဝရ ဖျက်ဆီး ရာ အမှိုက် ပုံ ဖြစ် စေ၏။²⁹ အာဏု မင်းကြီး ကို ညဦး တိုင်အောင် သစ်ပင် တွင် ဆွဲ ထား၍ ၊ မိုဃ်းချုပ် သောအခါ ၊ ယော ရှု စီရင် သည် အတိုင်း၊ အသေကောင် ကို သစ်ပင် က ချ ပြီးလျှင် မြို့ တံခါးဝ ၌ ပစ် ထား၍ ၊ အသေကောင် အပေါ်၌ များ စွာ သော ကျောက် တို့ကို စုပုံ ကြ၏။ ထို ကျောက် ပုံသည် ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ၏။³⁰ ထိုအခါ ယောရှု သည်၊ ဗေလ တောင် ပေါ် မှာ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အဘို့ ၊ ယဇ်ပလ္လင် ကို တည် လေ၏။³¹ ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် မောရှေ သည်၊ ကုသရေ

လ အမျိုးသားတို့ကို မှာ ထား၍ မောရှေ ၏ ပညတုတိ ကျမ်း ၌ ရေး မှတ်လျက်ရှိသည်အတိုင်း ၊ သံ တန်ဆာမ ပါမသုံး ဘဲ မ ကွဲမပြတ် သော ကျောက် တို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင် ကို တည်၍၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ မီးရှို့ ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော် ကြ၏။³² ယောရှုသည် လည်း ၊ ထို ကျောက် ပေါ်၌ မောရှေ ၏ ပညတ် တရားကို ကူသရေ လ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ရေး ကူးလေ၏။³³ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ကောင်းကြီး ပေး ခြင်း အလိုငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် မော ရှေ့မှာ ထားခဲ့ သည်အတိုင်း ၊ ကူသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး ၊ ဗိုလ် မင်း၊ တရားသူကြီး အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ယဇ်ပူရောဟိတ် လေဝိ သား ထမ်း သော ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ နှစ် ဘက်၌ ရပ် ၍၊ အမျိုးသား စစ်နှင့် တကျွန်း နိုင်ငံသားပါလျက်၊ ဂေ ရဇိမ် တောင် ပေါ်မှာ လူတဝက် ၊ ဗေဗ တောင် ပေါ်မှာ တဝက် တို့သည် နေကြလျှင်၊³⁴ ပညတုတိ ကျမ်း ၌ ရေး ထားသမျှ သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ စကားနှင့် ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာ စကား တည်း ဟူသော တရား စကား အလုံးစုံ တို့ကို ဘတ်ရွတ် လေ၏။³⁵ ယော ရှု သည် မောရှေ မှာ ထားသော စကား တခွန်းကိုမျှ မ ချန်မထား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် ၊ တကျွန်း နိုင်ငံသားပါသော ကူသရေလ အမျိုးသား ပရိတ်သတ် အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ အကုန်အစင်ဘတ်ရွတ် လေ၏။

9 ယော်ဒန် မြစ် အနောက် ဘက်၊ တောင် ပေါ်၌ ၎င်း ၊ ချိုင့် ထဲ ၌ ၎င်း ၊ လေဗနန် တောင်တဘက် ၊ မဟာ ပင်လယ် ကမ်း တရောက် လုံး ၌ ၎င်း နေ သော ဟိ တု တိ ၊ အာ မော ရီ ၊ ခါ န နိ ၊ ဖေ ရ ဇိ ၊ ဟိဝိ ၊ ယေဗုသိ အမျိုးမင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် သိတင်းကြား သောအခါ၊² ယော ရှု နှင့် ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါ တညီတညွတ် တည်း စည်းဝေး ကြ၏။³ ဂိဗောဇ် မြို့သား တို့သည် ယေရိခေါ မြို့၊ အာကူ မြို့၌ ယောရှု ပြု သောအမှု ကို ကြား သောအခါ၊⁴ ပရိယာယ် ပြု ၍ သံတမန် လုပ်လျက် ၊ မြည်း ပေါ်မှာ ဟောင်းနွမ်း သော အိတ် တို့ကို တင်၍ ၊ ဟောင်းနွမ်း စုတ် ကွဲ ဖာ ပြင်သော စပျစ်ရည် သားရေ ဘူးတို့ကို ယူ ကြ၏။⁵ ဟောင်းနွမ်း ဖာ ပြင်သော ခြေနင်း ကို စီး၍၊ ဟောင်းနွမ်း သောအဝတ် ကိုလည်း ဝတ် ကြ၏။ အောက်၍ မှို တက်လျက်ရှိ သောရိကုခါ ကိုသာ ဆောင်ခဲ့ လျက်၊⁶ ယောရှု ရှိရာ ဂိလဂါလ တပ် သို့ ရောက် လာလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် မိဿဟာယ ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ ဝေး သောပြည် က လာ ကြပါသည် ဟု ယောရှု နှင့် ကူသရေလ လူ တို့အား ပြော ဆို ကြ၏။⁷ ကူသရေ လ အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ သင် တို့သည် ငါ တို့အနား မှာ နေသည် မနေ သည် ကို မ သိ နိုင်။ အဘယ်သို့ မိဿ ဟာ ယ ဖွဲ့ နိုင် သနည်း ဟု ဟိဝိ လူ တို့ အား ဆို ကြ လျှင်၊⁸ သူ တို့ က အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ဖြစ် ပါ၏ဟု ယော ရှု အား လျှောက် ဆို ကြ၏။ ယောရှု ကလည်း ၊ သင် တို့သည် အဘယ် သို့သောသူနည်း။ အဘယ် အရပ်က လာ ကြသနည်းဟု မေး လျှင်၊⁹ သူတို့က၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကြောင့် ကိုယ်တော် ကျွန်

တို့သည် အလွန် ဝေး သော ပြည် က လာ ပါပြီ။ ထာဝရ ဘုရား၏ သိတင်း တော်ကို၎င်း၊ အဲဂုတုတု ပြည်၌ ပြု တော်မူသမျှ ကို၎င်း၊¹⁰ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေသော အာမောရိ မင်းကြီး ၊ ဟေရှု ဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ၊ အာရှတရုတ် မြို့မှာ နေသော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩယ တို့၌ ပြု တော် မူ သမျှ ကို ၎င်း ကြား ပါ ပြီ။¹¹ ထို ကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့၌ အသက်ကြီး သော သူ တို့ နှင့် ပြည် သူ ပြည် သား အပေါင်း တို့က၊ လမ်းခရီး ရိကုခါ ကို ယူ ၍ သူ တို့ကို ခရီးဦးကြို ပြု ခြင်းငှါ သွား ကြလော့။ ငါ တို့ သည် သူ တို့၏ကျွန် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ ရပါမည်အကြောင်းကို လျှောက် ထားကြလော့ဟု မှာ လိုက်ပါပြီ။¹² ကိုယ်တော် ထံ သို့ရောက် အံ့သောငှါ ထွက် လာ သောနေ့ ၌ ခရီးရိကုခါဘို့ ကိုယ် အိမ် မှ ဆောင် ယူခဲ့သော ဤ မုန့် သည် ပူဇွေး လျက်ရှိပါ၏။ ယခု ကြည့် ပါ။ အောက် လျက် မှို တက် လျက်ရှိ ပါ၏။¹³ စပျစ်ရည် ပြည့် သော ဤ သားရေ ဘူးတို့သည် အသစ် ဖြစ်သော်လည်း ၊ ယခုကြည့် ပါ စုတ် ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ ဤ အဝတ် ဤခြေနင်း တို့သည်လည်း အလွန် ခရီး ဝေး သောကြောင့် ဟောင်းနွမ်း ပါပြီဟု ပြန်လျှောက် ကြ၏။¹⁴ ကူသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ အခွင့် မ ပန် ဘဲ ထိုသူ တို့၏ရိကုခါ ကို စား ကြ၏။¹⁵ ယောရှု သည်လည်း သူ တို့ကို စစ်မှုနှင့်လွတ် စေ ၍၊ အသက် ချမ်းသာစေမည်အကြောင်းမိဿဟာယ ဖွဲ့ ၏။ ပရိသတ် မင်း တို့သည်လည်း ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုကြ၏။¹⁶ မိဿဟာယ ဖွဲ့ ၍ သုံး ရက် လွန် သောအခါ ၊ ထိုသူ တို့ သည် အိမ်နီးချင်း ဖြစ်၍ ၊ အနား မှာ နေ ကြောင်း ကို ကူသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြား သိ လျှင်၊¹⁷ ခရီး သွား၍ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ သူ တို့မြို့ရွာ သို့ ရောက် ကြ၏။ သူ တို့မြို့ ကား ဂိဗောဇ် မြို့၊ ခေဖိရာ မြို့၊ ဗေရုတ် မြို့၊ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့တည်း။¹⁸ ပရိသတ် အကဲအမှူး တို့သည် ကူသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ၊ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သူ တို့ကို မ လုပ်ကြံ ကြ။ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် အကဲအမှူး တို့ကို အပြစ် တင်ကြ၏။¹⁹ အကဲအမှူး တို့ကလည်း ၊ ငါတို့သည် ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသောကြောင့်သူ တို့ကို မ ထိ မခိုက်ရ။²⁰ သူ တို့ အား ကျိန်ဆို မိသောကြောင့်အပြစ် ဒဏ်ရောက် မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ အသက် ချမ်းသာပေးသဖြင့် အဘယ်သို့ပြု ရမည်နည်းဟု မူကား၊²¹ အကဲအမှူး များ ဂတိ ရှိ သည် အတိုင်း အသက် ချမ်းသာပေး၍၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့အ ဘို့ ထင်း ခုတ် သော သူ၊ ရေ ခပ် သော သူဖြစ် စေရမည်ဟု ပရိသတ် အပေါင်းတို့ အား ပြန်ပြော ကြ၏။²² ယောရှု သည်လည်း သူ တို့ကို ခေါ်၍ ၊ သင် တို့သည် ငါ တို့အနား မှာ နေ လျက်ပင်၊ ဝေး သော အရပ်က လာ ပါပြီဟု ဆို ၍ ငါ တို့ ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စား ကြသနည်း။²³ ယခု မှာ သင် တို့သည် ကျိန် အပ်သောသူဖြစ် သဖြင့် ၊ ကျွန် ခံ၍ ငါ ၏ဘုရား သခင်အိမ်

တော်အဘို့ ထင်း ခုတ် ခြင်း၊ ရေ ခပ် ခြင်းအမှုနှင့် တယောက်မျှမ လွတ် ရဟု ဆို ၏။²⁴ သူတို့ကလည်း၊ ဤပြည် တရှောက်လုံး ကို သင် တို့အား ပေး ၍၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်း တို့ကို သင် တို့ရှေ့မှ ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် မောရှေ အား မှာ ထားတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ဆက်ဆက်ကြားသိ၍၊ သင် တို့လက်၌ အသက် ဆုံးမည်ကို အလွန် ကြောက် သောကြောင့် ၊ ဤ အမှု ကို ပြု ပါပြီ။²⁵ ယခု မှာ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် လက် တွင် ရှိပါ၏။ ကျွန်တော် တို့၌ ပြုကောင်း ပြုသင့် သည်ဟုစိတ် တော်ထင်သည်အတိုင်း ပြုတော် မူပါဟု ယောရှု အား ပြန် လျှောက် ကြ၏။²⁶ ထိုသို့ နှင့်အညီယောရှု သည် ပြု ၍ ၊ သူ တို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကူသရေလ လူ တို့လက် မှ ကယ်နှုတ် သဖြင့်၊²⁷ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူ သောအရပ် ၌ တည်သော ယဇ်ပုလုလင် တော်အဘို့ နှင့် ပရိသတ် တော်တို့ အဘို့ ထိုသူတို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ထင်း ခုတ် ၍ ရေ ခပ် ရမည်အကြောင်း ၊ ထိုနေ့ ၌ စီရင် လေ၏။

10 ငြိမ်ဝပ် စွာ ရပ်နေ သော နေ ယောရှုသည် ယေရိခေါ မြို့နှင့် မင်းကြီး ကို ပြု သကဲ့သို့ ၊ အာဏု မြို့နှင့် မင်းကြီး ကို တိုက် ယူ၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြောင်းကို ၎င်း၊ ဂိဗောဇ် မြို့သားတို့သည် ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့၍ အတူ နေ ကြောင်း ကို၎င်း၊ ယေရုရှလင် မင်းကြီး အဒေါနိဇေဒက် သည် ကြား သောအခါ၊² ဂိဗောဇ် မြို့သည် မြို့တော် ကဲ့သို့ ကြီး စွာ သော မြို့၊ အာဏု မြို့ ထက် ကြီး ၍ မြို့သားယောက်ျား အပေါင်း တို့ သည် ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။³ ထိုအခါ ယေရုရှ လင် မင်းကြီး အဒေါနိဇေဒက် သည်၊ ဟေဗြဲန် မင်းကြီး ဟောဟံ ၊ ယာမုတ် မင်းကြီး ပိရံ ၊ လာခိရု မင်းကြီး ယာဖျာ ၊ ဧဂလုန် မင်းကြီး ဒေပိရ တို့ထံ သို့စေလွှတ် ၍၊⁴ ဂိဗောဇ် မြို့သည် ယောရှု မှစ၍ကူ သရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့သောကြောင့် ၊ ထိုမြို့ကို လုပ်ကြံ ခြင်းငှါ ထံ သို့လာ ၍ ငါ နှင့်အတူကူညီ ကြပါဟု နှိုးဆော် သည်အတိုင်း၊⁵ ယေရုရှလင် မင်းကြီး ၊ ဟေဗြဲန် မင်းကြီး ၊ ယာမုတ် မင်းကြီး ၊ လာခိရု မင်းကြီး ၊ ဧဂလုန် မင်းကြီး တည်း ဟူသောအာ မောရိ မင်းကြီး ငါး ပါးတို့သည် စည်းဝေး ၍ မိမိ တို့ဗိုလ်ပါ စစ်သည် အပေါင်း တို့နှင့်တကွ စစ်ချီ ၍ ၊ ဂိဗောဇ် မြို့ရှေ့ မှာ တပ်ချ လျက် စစ်တိုက် ကြ၏။⁶ ဂိဗောဇ် မြို့သား တို့သည် ယောရှု ရှိရာ ဂိလဂါ လ မြို့သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့ကို ကြည့်ရှုလျက် နေတော် မမူ ပါနှင့်။ အလျင်အမြန် ကြွ ၍ မစ ကယ်တင် တော် မူ ပါ။ တောင် ပေါ်မှာနေ သောအာမောရိ မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် ကျွန်တော် တို့ကို တိုက် ခြင်း ငှါ စည်းဝေး ကြ ပါ ပြီ ဟု လျှောက် ကြ၏။⁷ ယောရှု သည်လည်း ၊ စစ်မှု ၌ ကျင်လည်သောသူ၊ ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ ဂိလဂါလ မြို့မှ တက် သွား

လေ၏။⁸ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သူ တို့ကို မ ကြောက် နှင့်။ သင် ၏လက် ၌ ငါအပ် မည်။ သင့် ရှေ့ မှာ လူတစ်စုံတယောက် မျှ မ ခံ မ ရပ်နိုင်ရာဟု ယောရှု အား မိန့် တော်မူ၏။⁹ ယောရှု သည် ဂိလဂါ လ မြို့မှ တညဉ့်လုံး ချီ သွား ၍၊ ရန်သူတို့ကို အမှတ်တမဲ့ တိုက် လာ သဖြင့်၊¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ကူသရေလ အမျိုးသားရှေ့ မှာ ရှုံး စေ၍ ၊ ဂိဗောဇ် မြို့အနား မှာ ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်း အားဖြင့်သတ် ၍ ၊ ဗေသော ရုံ မြို့သို့ သွား သော လမ်း ၌ လိုက် လျက်၊ အဇေကာ မြို့ မကုကဒါ မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံ တော်မူ၏။¹¹ ထိုသူ တို့သည် ကူသရေလ လူတို့ရှေ့ မှာ ပြေး ၍ ဗေသောရန် မြို့သို့ ဆင်း သွားရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မိုဗ်းကောင်းကင် မှ ကြီးစွာ သော မိုဗ်းသီး ကို အဇေကာ မြို့တိုင်အောင် သူ တို့အပေါ် ၌ ချ တော် မူ၍၊ သူ တို့သည် ကူ သရေလ လူ တို့၏ ထား ကြောင့် သေ သည်ထက် မိုဗ်းသီး ကြောင့် သာ ၍သေ ကြ၏။¹² ထိုသို့ အာ မောရိ လူ တို့ကို ကူ သရေလ အမျိုးသားတို့၌ အပ် တော် မူ သော နေ့ မှာ ၊ ယောရှု သည် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း ပြီးလျှင် ၊ အို နေ ၊ သင်သည် ဂိဗောဇ် မြို့၌ ၎င်း ၊ အို လ ၊ သင်သည် အာယ လုန် ချိုင့် ၌ ၎င်း ငြိမ်ဝပ် စွာ နေလော့ဟု ကူသရေလ အမျိုးသား များ ရှေ့ တွင် မြွက် ဆို သည် အတိုင်း၊¹³ ကူ သရေလ လူ တို့သည် ရန်သူ တို့အားအပြစ်ဒဏ် မပေးမီတိုင်အောင် နေ သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ၍ လ သည် ရပ် လေ၏။ ယာရှာ ၏စာ ၌ ပါ သည်ကား၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် အလယ် ၌ နေ သည် ရပ် နေ၏။ ဝင် မြှဝင်အံ့သောငှါ တနေ့လုံး အလျင် မ ပြုဟု ပါသည်မ ဟုတ်လော။¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် လူ စကား ကို နားထောင် ၍၊ ထိုသို့ သော နေ့ တနေ့မျှ မ ဖြစ် စဖူး။ နောက်ဖန်လည်းဖြစ် မဖြစ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေလ အမျိုးသားမှာ စစ်တိုက် တော်မူ၏။¹⁵ ထိုနောက် ၊ ယောရှု သည်၊ ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ ဂိလဂါလ တပ် သို့ ပြန် သွား၏။¹⁶ မင်းကြီး ငါး ပါးတို့သည် ပြေး ၍ မကုကဒါ လိုင်ခေါင်း ၌ ပုန်း လျက်နေကြ၏။¹⁷ မကုကဒါ လိုင်ခေါင်း ၌ ပုန်း လျက်နေသောမင်းကြီး ငါး ပါးကို တွေ့ ပါပြီဟု ယောရှု အား ကြား လျှောက်လျှင်၊¹⁸ ယောရှု က၊ လိုင်ခေါင်း ဝ ပေါ် မှာ ကြီးစွာ သော ကျောက် တို့ကို လှိမ့် ပုံ၍ လူ စောင့် တို့ကို ထား ကြလော့။¹⁹ သင် တို့မူကား မ ဆိုင်း မလင့်။ ရန်သူ တို့ကို လိုက် ၍ မှီသမျှသောသူ တို့ ကို ကွပ်မျက် ကြ။ မြို့ထံ သို့မ ဝင် စေ ကြနှင့်။ သင် တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို သင် တို့လက် ၌ အပ် တော်မူပြီဟု မှာ ထားလေ၏။²⁰ ယောရှု နှင့် ကူသရေလ လူတို့သည် ရန်သူ တို့ကို ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့်သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီး မှ၊ ကျန် ကြွင်းသောသူအချို့တို့သည် ခိုင်ခံ့ သောမြို့ သို့ ဝင် ၍ နေ ကြ၏။²¹ လူ အပေါင်း တို့သည် ယောရှု ရှိရာ မကုကဒါ တပ် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် လာကြ၏။ ကူသရေလ လူ တစ်စုံတယောက်ကို အဘယ်သူ မျှ အပြစ် မတင်ရ။²² ယောရှု ကလည်း၊ လိုင်ခေါင်း ကို ဖွင့် ပြီးလျှင် ၊

ထို မင်းကြီး ငါး ပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်း ထဲက ထုတ်၍ ငါ့ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ကြဟု မှာ လိုက်သည်အတိုင်း၊²³ သူတို့သည် ပြု၍ ၊ ယေရုရှလင် မင်းကြီး ၊ ဟေဗြဲန် မင်းကြီး ၊ ယာမုတ် မင်းကြီး ၊ လာခိရ မင်းကြီး ၊ ဧကလုန် မင်းကြီး ငါး ပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်း ထဲက ဆောင် ခဲ့၍၊²⁴ ယောဂ္ဂ ထံ သို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ယောဂ္ဂသည် မိမိ နှင့်အတူ စစ်ချီ သော ဗိုလ် မင်းတို့နှင့် ကူသရေလ လူ အပေါင်း တို့ကို ခေါ်လျှင် ၊ ချဉ်း လာကြ။ ဤ မင်းကြီး တို့၏ လည်ကုပ် အပေါ်၌ ခြေ ကို တင် ကြဟု ဗိုလ် မင်း တို့အား ဆို သည် အတိုင်း ၊ သူတို့သည် ချဉ်း လာ၍ ထိုမင်းကြီး တို့၏ လည်ကုပ် အပေါ်၌ ခြေ ကို တင် ကြ၏။²⁵ ယောဂ္ဂ ကလည်း သင် တို့တိုက် ရသော ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် ဤ ကဲ့သို့ပြု တော်မူမည် ဖြစ်၍ မ ကြောက် ကြနှင့်၊ စိတ် မ ပျက် ကြနှင့်။ အားယူ ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိကြလော့ဟု ဆို ပြီးမှ၊²⁶ ထို မင်းကြီး တို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက် ၍ သစ်ပင် ငါး ပင်တို့၌ ဆွဲ ထားလေ၏။ ညဦး တိုင်အောင် သစ်ပင် ၌ ဆွဲ ထားပြီးမှ၊²⁷ နေဝင် ချိန် ရောက် သောအခါ ၊ ယောဂ္ဂ စီရင် သည် အတိုင်း သစ်ပင် မှ ချ ပြီးလျှင် ၊ သူ တို့ပုန်း လျက်နေရာ လိုင်ခေါင်း ၌ ပစ် ထား၍ ၊ လိုင်ခေါင်းဝ ပေါ် မှာ ကြီးစွာ သော ကျောက် တို့ကို စုပုံ ကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည် ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ၏။²⁸ ထို နေ့၌ ယောဂ္ဂ သည် မကုကဒါ မြို့ကို တိုက် ယူ၍ မြို့နှင့် မင်းကြီး ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ပြီးလျှင် ၊ မင်းကြီး နှင့်တကွ မြို့သားအပေါင်း တို့ကို တယောက်မျှ မ ကျန် ကြွင်းရ ဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး လေ၏။ ယေရိခေါ မင်းကြီး ကို ပြု သကဲ့သို့ မကု ကဒါ မင်းကြီး ကို ပြု သတည်း။²⁹ ထိုနောက် ယောဂ္ဂ သည် ကူသရေ လ လူအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ မကုကဒါ မြို့မှ လိဗန မြို့သို့ချီ သွား၍ တိုက် သဖြင့်၊³⁰ ထာဝရဘုရား သည် ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီး ကို ကူသရေ လ လူတို့လက် ၌ အပ် တော်မူ၍ ၊ မြို့နှင့် မြို့သား အပေါင်း တို့ကို တယောက်မျှမ ကျန် ကြွင်းရဘဲ ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍ ၊ ယေရိခေါ မင်းကြီး ကို ပြု သကဲ့သို့ ထိုမင်းကြီး ကို ပြု ကြ၏။³¹ ယောဂ္ဂ သည် ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ လိဗန မြို့မှ လာခိရ မြို့သို့ချီ သွား၍ တပ်ချ လျက် တိုက် ကြ၏။³² ထာဝရဘုရား သည် ထို မြို့ ကို ကူသရေလ လူတို့ လက် ၌ အပ် တော်မူသဖြင့် ၊ ဒုတိယ နေ့၌ ရ ၍ လိဗန မြို့ကို ပြု သကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မြို့သားအပေါင်း တို့ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ကြ၏။³³ ထိုအခါ ဂေဇာ မင်းကြီး ဟောရံ သည်၊ လာခိရ မြို့ ကို ကူညီ မည်ဟု လာ သောကြောင့်၊ ယောဂ္ဂ သည် ထို မင်းကြီး နှင့် သူ ၏လူ အပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမ ကျန် ကြွင်း ရဘဲ ရှင်းရှင်းလုပ်ကြံ လေ၏။³⁴ တဖန် ယောဂ္ဂ သည် ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့ နှင့်တကွ ၊ လာခိရ မြို့မှ ဧကလုန် မြို့သို့ချီ သွား၍ တပ်ချ လျက် တိုက် ကြ၏။³⁵ ထိုနေ့ ခြင်းတွင် ရ ၍ လာခိရ မြို့ ကို ပြု သကဲ့သို့ ၊ ထိုမြို့နှင့် မြို့သားအပေါင်း တို့ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍ တနေ့ ခြင်းတွင် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။³⁶ တဖန် ယောဂ္ဂ သည် ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့ နှင့်တကွ ၊ ဧကလုန် မြို့မှ ဟေ

ဗြဲန် မြို့သို့ချီ သွား၍ တိုက် ကြ ၏။³⁷ ရသောအခါ ၊ ဧကလုန် မြို့ကို ပြု သကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီး ကို၎င်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သော မြို့ရှိ သမျှ တို့ကို၎င်း၊ မြို့သူ မြို့သားအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ တယောက်မျှ မ ကျန် ကြွင်းရဘဲ ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍ မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ကြ၏။³⁸ တဖန် ယောဂ္ဂ သည် ကူသရေလ လူအ ပေါင်း တို့ နှင့်တကွ ၊ ဒေဗိရ မြို့သို့ပြန် လာ၍ တိုက် ကြ၏။³⁹ ထိုမြို့ နှင့် မင်းကြီး ကို၎င်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သော မြို့ ရှိသမျှ တို့ကို၎င်းရ ၍ ၍ ၊ ထား နှင့် လုပ်ကြံ သဖြင့် မြို့သား အပေါင်း တို့ကို တယောက်မျှမ ကျန် ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး လေ၏။ ဟေဗြဲန် မြို့၊ လိဗန မြို့ နှင့် မင်းကြီး ကို ပြု သကဲ့သို့ ဒေဗိရ မြို့နှင့် မင်းကြီး ကို ပြု သတည်း။⁴⁰ ထိုသို့ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ယောဂ္ဂ သည် တောင် ပေါ်အရပ် ၊ တောင် မျက်နှာ အရပ်၊ ချိုင့် ထဲ အရပ်၊ စမ်းရေတွင်း အရပ် ရှိ သမျှ တို့နှင့် တကွ ၊ မင်းကြီး အပေါင်း တို့ကို လုပ်ကြံ ၍၊ အသက် ရှင်သောသူ တယောက်မျှ မ ကျန် ကြွင်း ရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး လေ၏။⁴¹ ကာ ဒေ ရှ ဗာ နာ မြို့မှ စ၍ ဂါဇ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း၊ ဂေါရှင် ပြည် တ ရှောက်လုံး နှင့်တကွ ၊ ဂိဗောင် မြို့တိုင်အောင် ၎င်း လုပ်ကြံ ၍၊⁴² ကူ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ကူသရေလ အမျိုးဘက်မှာ စစ်တိုက် တော်မူသောကြောင့် ၊ ထို ပြည် များနှင့် တကွ မင်းကြီး အပေါင်း တို့ကို တခါတည်း အောင် လေ၏။⁴³ ထို နောက် ယောဂ္ဂ သည်၊ ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ဂိလဂါ လ တပ် သို့ ပြန် သွား၏။

11 ထို သိ တင်း ကို ဟာ ဇော် မင်းကြီး ယာ ဘိ န် သည် ကြား သောအခါ ၊ မာ ဒု န် မင်းကြီး ယော ဗ ပ် ၊ ရှိ မြုန် မင်းကြီး အာ ခ ရှပ် မင်းကြီး တို့ထံ သို့၎င်း၊² တောင် ရိုး မြောက် ဘက်အရပ်၊ ဂ်နေ သရက် မြို့ တောင် ဘက်လွင်ပြင် အရပ်၊ ချိုင့် ထဲ အရပ်၊ အနောက် မျက်နှာ ဒေါရ ပြည်နယ် ၌ ရှိသောမင်းကြီး များထံ သို့၎င်း၊³ အရှေ့ အနောက် ၌ နေသောခါနန် လူ၊ တောင် ပေါ်မှာ နေသောအာမောရိ လူ၊ ဟီတုတီ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ယေဗုသီ လူ၊ မိဇပါ ပြည် ၊ ဟေရ မုန် တောင်ခြေရင်း ၌ နေသောဟိဝိ လူတို့ရှိရာသို့၎င်း စေလွှတ် ၍၊⁴ ထို မင်းကြီး များ တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ အလွန် များစွာ သော ဗိုလ်ပါအပေါင်း၊ မြင်း များ၊ ရထား များအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်လာ ကြ၏။⁵ ထို မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး လျက် ၊ ကူသရေလ အမျိုးကို တိုက် ခြင်းငါ ချီ လာ၍ ၊ မေရုံ အိုင် နား မှာ တစုတည်း တပ်ချ လျက် နေ ကြ၏။⁶ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သူ တို့ ကို မ ကြောက် နှင့်။ ငါ သည် နက်ဖြန် နေ့ယခု အချိန်၌ ကူသရေလ အမျိုးရှေ့မှာ ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို အသေ အပ် မည်။ မြင်း တို့၏ ခြေ ကြော ကို ဖြတ် ရမည်။ ရထား တို့ကို မီး ရှို့ရမည်ဟု ယောဂ္ဂ အား မိန့် တော်မူ၏။⁷ ယောဂ္ဂ သည်လည်း ၊ မိမိ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ မေရုံ အိုင် နား သို့

အမှတ်တမဲ့ စစ်ချီ၍ တိုက် လေ၏။⁸ ထာဝရဘုရားသည် သူ တို့ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့လက် ၌ အပ် တော်မူသဖြင့် ၊ သူ တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ ဇိနန်ရဗုဗာ မြို့၊ မိသရဖေဝါသမိမ် မြို့အရှေ့ မျက်နှာမိဇ ပါ ချိုင့် တိုင်အောင် လိုက် ၍ တယောက်ကိုမျှ မ ကျန် ကြွင်းစေခြင်းငှါလုပ်ကြံ ကြ၏။⁹ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ ယောရှု သည် မြင်း တို့၏ ခြေ ကြောကို ဖြတ်၍ ရထား တို့ကို မီး ရှို့ လေ၏။¹⁰ ထိုအခါ ယောရှု သည် ပြန် ၍ ဟာဇော် မြို့ကို တိုက် ယူ သဖြင့် ၊ မင်းကြီး ကို ထား နှင့် ကွပ်မျက် လေ၏။ ရှေး ကာလ၌ ဟာ ဇော် မြို့သည် ထို ပြည် များတို့ကို အုပ်စိုး ရ သတည်း။¹¹ ထိုမြို့သူ မြို့သား အပေါင်း တို့ကို ထား နှင့် ကွပ်မျက် သဖြင့် တယောက်ကိုမျှ အသက် ရှင်စေခြင်းငှါမ ထား။ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ၍ မြို့ကိုလည်း မီး ရှို့လေ၏။¹² ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ မှာ ထားသည် အတိုင်း ၊ ထိုမင်းကြီး များအစိုးရသောမြို့ ရှိသမျှ တို့နှင့် မင်းကြီးအပေါင်းတို့ ကို ယောရှု တိုက် ယူ၍ ထား နှင့် လုပ်ကြံ သဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး လေ၏။¹³ သို့ရာတွင် ၊ ဟာဇော် မြို့မှတစ်ပါး ၊ တောင် ပေါ်၌ တည် သောမြို့ တို့ကို ကုသရေလ လူတို့သည် မီး မ ရှို့ကြ။ ဟာဇော်မြို့ တမြို့ကိုသာ ယောရှု မီး ရှို့သတည်း။¹⁴ ထို မြို့ များ၌ လက်ရ ဥစ္စာ နှင့် တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့ ကို ကုသရေလ လူတို့သည် ကိုယ် အဘို့ သိမ်းယူ ကြ၏။ လူ တို့ကို မ ဖျက်ဆီး မှီတိုင်အောင် ရှိသမျှ တို့ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ကြ၏။ တယောက် ကိုမျှ အရှင် မ ကျန် ကြွင်းစေ ကြ။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် မောရှေ ကို မှာ ထား တော်မူ သည်အတိုင်း ၊ မောရှေ သည် ယောရှု ကို ဆင်ဆို ၏။ ယောရှု လည်း ထိုသို့ ပြု လေ၏။ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ကို မှာ ထားတော်မူ သမျှ သော အမှု တစ်ခုခု ကို လုပ် ၍မ ထား။¹⁶ ထိုသို့ စိရ လမ်းတွင် ရှိသောဟာလက် တောင် မှစ၍ ဟေရမုန် တောင် ခြေရင်း၊¹⁷ လေ ဗနန် ချိုင့် ၌ ရှိသောဗာလဂဒ် မြို့တိုင်အောင် ၊ တောင် ပေါ်အရပ်၊ တောင် မျက်နှာအရပ်၊ ဂေါရှင် ပြည် ၊ ချိုင့် များ၊ လွင်ပြင် များ၊ ကု သရေလ တောင် ၊ ကုသရေလ ချိုင့် နှင့်တကွ ထို ပြည် အလုံးစုံ ကို ယောရှု သည် သိမ်းယူ ၍ ၊ မင်းကြီး အပေါင်း တို့ကို အောင် သဖြင့် လုပ်ကြံ ကွပ်မျက် လေ၏။¹⁸ ထို မင်းကြီး အပေါင်း တို့ကို ကာလ ကြာမြင့် စွာ စစ်တိုက် ရ၏။¹⁹ ဟိဝိ လူ၊ ဂိဗောဇ မြို့သား မှတစ်ပါး ကု သရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့သော မြို့ တမြို့မျှ မ ရှိ။ အခြားသော မြို့ရှိသမျှ တို့ကို တိုက် ၍ အနိုင်သိမ်းယူ ရကြ ၏။²⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ကို မှာ ထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထိုလူမျိုး တို့ကို ကျေးဇူး မ ပြု အကုန်အစင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းစေ မည် အကြောင်း ၊ သူ တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ဆီး ၍ တိုက် ဝံ သည်တိုင်အောင်သူ တို့စိတ် နှလုံး ခိုင်မာ စေ ခြင်း ငှါ ထာဝရဘုရား အလိုရှိ တော် မူ သတည်း။²¹ ထို ကာလ အခါ ယောရှု သည် ချီသွား ၍ ၊ အာနုက လူတို့ကို တောင် ပေါ်အရပ် ဟေဗြဲန် မြို့၊ ဒေဗိရ မြို့၊ အာနပ် မြို့၊ ယုဒ တောင် ၊ ကု

သရေလ တောင် ရှိသမျှ တို့မှ ပယ်ရှား ၍ ၊ သူ တို့မြို့ များနှင့်တကွ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး လေ၏။²² ဂါဇ မြို့၊ ဂါသ မြို့၊ အာဇုတ် မြို့မှ တစ်ပါး ၊ ကုသရေလ တိုင်း နိုင်ငံတွင် ကျန် ကြွင်းသော အာနုက လူတယောက်မျှမ ရှိ။²³ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ကို မိန့် တော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ ယောရှု သည် ထိုပြည် တရှောက်လုံး ကို သိမ်းယူ ၍ ကု သရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးသီး တို့အား အမွေ ပေး သဖြင့် ၊ တပြည် လုံးစစ် ငြိမ်း လေ၏။

12 ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ နေ ထွက်ရာဘက် ၌ ၊ အာနုန် မြစ် မှစ၍ ဟေရမုန် တောင် တိုင်အောင် ၊ အရှေ့ လွင်ပြင် ရှိသမျှ ပါလျက်၊ ကု သရေလ အမျိုးသား တို့သည် လုပ်ကြံ ၍ သိမ်းယူ သော ပြည် ကို အစိုးရ သော မင်းကြီး များ ဟူမူကား ၊² အာနုန် မြို့အနား မှ အာရော် မြို့ မြစ် တဝက် ၊ ဂိလဒ် ပြည်တဝက် မှစ၍ အမှမုန် ပြည် စွန်း အပိုင်းအခြား ယဗုဗုတ် မြစ် တိုင်အောင် ၎င်း၊³ အရှေ့ မျက်နှာ၌ လွင်ပြင် မှစ၍ဂ် နေသရက် အိုင် နှင့် လွင်ပြင် အိုင် တည်းဟူသော သောဒုံ အိုင် အရှေ့ဘက် ဗက်ယေရိုမုတ် မြို့သို့ သွားရာလမ်း ၊ အာဇုတ် ပိသဂါ မြို့အနား၊ တောင် မျက်နှာမှ လာရာလမ်းတိုင်အောင် ၎င်း အစိုးရ၍ ၊ ဟေရဘုန် မြို့၌ နေ သောအာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် တစ်ပါး၊⁴ ဟေရမုန် တောင် နှင့် သာလက ပြည်ကို၎င်း ၊ ဂေရူရိ လူ၊ မာခါသိ လူနေသောပြည်စွန်း တိုင်အောင် ဗာရှန် ပြည်တရှောက်လုံး ကို၎င်း၊ ဟေရဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ပိုင်သောနိုင်ငံစွန်း တိုင်အောင် ဂိလဒ် ပြည်တဝက် ကို၎င်း အစိုးရ၍၊⁵ အာရှတရုတ် မြို့၊ ဧဒြိ မြို့၌ နေ သော အလွန် ကြီးမားသောလူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်း သောသူဗာ ရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ တစ်ပါး၊⁶ ထိုရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးကို ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ နှင့် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ သည် သူ တို့ပြည်ကို ရုဗင် အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မ နာ ရှေ အမျိုး တစ်ဝက် တို့အား အပိုင် ပေး လေ၏။⁷ ယော်ဒန် မြစ်အနောက် ဘက် မှာ လေဗနန် ချိုင့် ၌ ရှိသောဗာလဂဒ် မြို့မှစ၍ ၊ စိရ လမ်းတွင်ရှိ သောဟာလက် တောင် တိုင်အောင် တောင် ပေါ်အရပ်၊ ချိုင့် ထဲ အရပ်၊ လွင်ပြင် အရပ်၊ စမ်းရေတွင်း အရပ်၊ တော အရပ်၊ တောင် မျက်နှာအရပ်၊⁸ ဟိတုတိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ခါနန် လူ၊ ဖေရဇိ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူနေရာ၊ ယောရှု နှင့် ကုသရေလ အမျိုးသား လုပ်ကြံ ၍ ယောရှု သည် ကုသရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အားအပိုင် ပေး သော ပြည် ကို အစိုးရ သောမင်းကြီး များဟူမူကား၊⁹ ယေရိခေါ မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ ဗေသလ မြို့အနား မှာ ၊ အာကူ မင်းကြီး တစ်ပါး၊¹⁰ ယေရုရှလင် မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ ဟေဗြဲန် မင်းကြီး တစ်ပါး၊¹¹ ယာမုတ် မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ လာခိရ မင်းကြီး တစ်ပါး၊¹² ဂေလုန် မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ ဂေဇာ မင်းကြီး တစ်ပါး၊¹³ ဒေဗိရ မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ ဂေဒါ မင်းကြီး တစ်ပါး၊¹⁴ ဟောမာ မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ အာရဒ် မင်းကြီး တစ်ပါး၊¹⁵ လိဗန မင်းကြီး တစ်ပါး ၊ အဒုလံ

မင်းကြီး တပါး၊¹⁶ မကုကဒါ မင်းကြီး တပါး ၊ ဗေသလ မင်းကြီး တပါး၊¹⁷ တာပွါ မင်းကြီး တပါး ၊ ဟေဖါ မင်းကြီး တပါး၊¹⁸ အာဖက် မင်းကြီး တပါး ၊ လာရှရုန် မင်းကြီး တပါး၊¹⁹ မာဒုန် မင်းကြီး တပါး ၊ ဟာဇော် မင်းကြီး တပါး၊²⁰ ရှိမရုန် မင်းကြီး တပါး ၊ အာခရှပ် မင်းကြီး တပါး၊²¹ တာနက် မင်းကြီး တပါး ၊ မေဂိဒုဒေါ မင်းကြီး တပါး၊²² ကေဒေရှ မင်းကြီး တပါး ၊ ကရမေလ တောင်ပေါ်မှာ ယောကနမ် မင်းကြီး တပါး၊²³ ဒေါရ ပြည်နယ် မှာ ဒေါရ မင်းကြီး တပါး ၊ ဂိလဂါလ ပြည်မှာ ဂေါအိမ် မင်းကြီး တပါး၊²⁴ တိရဇ မင်းကြီး တပါး ၊ မင်းကြီး ပေါင်း သုံးဆယ် တပါး တည်း။

13 ယောဂျ သည် အို၍ အသက် ကြီးရင့်သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရားက သင်သည် အို၍ အသက် ကြီးရင့်ပြီ။ သိမ်းယူ ရမည့်မြေ လည်း အများ ကျန် သေး၏။² ကျန် သောမြေ ဟူမူကား ၊ ဖိလိတုတိ ပြည်မှစ၍ ဂေရှရိ ပြည်တရှောက်လုံး၊³ အဲဂုတုတု ပြည်အရှေ့၊ ရှိဟောရ မြစ်မှစ၍ မြောက် မျက်နှာ၌ ဧကြုန် မြို့နယ် တိုင်အောင် ၊ ခါနနို လူ နေ သော ပြည်၊ ဖိလိ တု တိ မင်း ငါး ပါး တည်း ဟူသော ဂါဇသိ လူ၊ အာဇောတိ လူ၊ ဧရှကလောနို လူ၊ ဂိ တု တိ လူ၊ ဧကြောနို လူနှင့် တကွ ၊ အာဝိ လူ နေ သော ပြည်၊⁴ တောင် မျက်နှာမှ စ၍ အာမောရိ ပြည် အာဖက် မြို့တိုင်အောင် ၊ ခါနနို ပြည် တရှောက်လုံး နှင့် ဇိဒုန် ပြည် အနားမှာရှိသော မာရာ ပြည်၊⁵ နေ ထွက် ရာဘက်၊ ဟေရမုန် တောင် ခြေရင်း ၌ ဗာလဂဒ် မြို့မှစ၍ ဟာမတ် ပြည်အဝင်တိုင်အောင် ဂေဗလ ပြည် ၊ လေဗနန် ပြည် တရှောက်လုံး ကျန်သတည်း။⁶ လေဗနန် တောင်မှစ၍ မိသရဖေါသမိမ် မြို့တိုင်အောင် ၊ တောင် ပေါ်၌နေ သောသူနှင့် ဇိဒေါနို လူအပေါင်း တို့ကို ကူသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှ ငါနှင့်ထုတ် မည်။ သို့ဖြစ်၍ ငါမှာ ထားသည်အတိုင်း စာရေးတံ ပြုလျက် ထိုမြေကို ကူသရေလ လူတို့အား အမွေ ဝေဖန်လော့။⁷ ယခု မှာ ဤ ပြည် ကို ကူသရေလအမျိုးကိုး မျိုးနှင့် မနာရှေ့ အမျိုး တဝက် တို့အား အမွေ ဝေဖန် လော့။⁸ ရုဗင် အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မနာရှေ့အမျိုးတဝက်တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက် ၊ မောရှေ့ ပေး သည်အတိုင်း မိမိ တို့အမွေ မြေကိုခံ ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။⁹ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ့ ပေး သော မြေဟူမူကား ၊ အာနုန် မြစ် နား ၌ ရှိသော အာရော် မြို့၊ မြစ် အကွေ့၌ ရှိသမျှသော မြို့တို့နှင့်တကွ ၊ ဒိဘုန် မြို့တိုင်အောင် မေဒဒာ လွင်ပြင် တရှောက်လုံး၊¹⁰ အမုမုန် ပြည် စွန်းတိုင်အောင် ၊ ဟေရှဘုန် မြို့၌ မင်းပြု သော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် အစိုးရသော မြို့ ရှိသမျှ၊¹¹ ဂိလဒ် ပြည်၊ ဂေရှရိ လူ၊ မာခါသိ လူ နေ သော ပြည် ၊ ဟေရမုန် တောင် ရှိသမျှ ၊ သာလက ပြည်တိုင်အောင် ဗာရှန် ပြည်တရှောက်လုံး၊¹² အလွန် ကြီးမားသောလူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်း သောသူ၊ အာရှတရုတ် မြို့၊ ဧဒြိ မြို့၌ မင်းပြု သော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင်ဩယ ၏ နိုင်ငံ တရှောက်လုံး ပါသတည်း။ ထိုမင်း တို့ကို မောရှေ့ သည် လုပ်ကြံ

၍ ပယ်ရှား လေ၏။¹³ သို့ရာတွင် ကူသရေလ လူတို့သည် ဂေရှရိ လူ၊ မာခါသိ လူ တို့ကို မ နှင်ထုတ် ကြ။ ထိုလူမျိုး တို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကူသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ နေ ကြ၏။¹⁴ လေဝိ အမျိုး အား အမွေ ကိုမ ပေး။ ကူသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အား မီး ဖြင့် ပူဇော် သော ယဇ် တို့သည် အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း သူ တို့ အမွေ ဖြစ် သတည်း။¹⁵ မော ရှေ့ သည်၊ ရုဗင် အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အသီးအသီး တို့အား အမွေပေး သော ပြည်များဟူမူကား၊¹⁶ အာနုန် မြစ် နား ၌ ရှိသော အာရော် မြို့၊ မြစ် အကွေ့၌ ရှိသမျှသော မြို့တို့နှင့်တကွ ၊ မေဒဒာ လွင်ပြင်တရှောက်လုံး၊¹⁷ ဟေရှဘုန် မြို့နှင့်တကွလွင်ပြင် ၌ ရှိသမျှ သော မြို့ ၊ ဒိဘုန် မြို့၊ ဗာမုတ်ဗာလ မြို့၊ ဗက်ဗာလမောင် မြို့၊¹⁸ ယဟာဇ မြို့၊ ကေဒမုတ် မြို့၊ မေဖတ် မြို့၊¹⁹ ကိရယသိမ် မြို့၊ စိဗမာ မြို့၊ ချိုင့် တွင် တောင် ပေါ်မှာရှိသော ဇာရက်ရှာဟာ မြို့၊²⁰ ဗက်ပေဂုရ မြို့၊ အာဇုတ် ပိသကာ မြို့၊ ဗက်ယေရှိမုတ် မြို့၊²¹ လွင်ပြင် ၌ရှိသမျှ သော မြို့တို့နှင့်တကွ ၊ ဟေရှဘုန် မြို့၌ မင်းပြု ရသော အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ၏နိုင်ငံ တရှောက်လုံး ကိုပေးသတည်း။ ထိုရှင် ဘုရင်ကိုငင်း ၊ ထိုရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်၍ သူပြည် ၌နေ သောမိဒုန် မင်းကြီး ငါးပါး၊ ဧဝိ ၊ ရေကင် ၊ ဇရု၊ ဟုရ၊ ရော တို့ကိုငင်း၊ မောရှေ့ သည် လုပ်ကြံ လေ၏။²² ဗရောဖက် လုပ်သော ဗောရ သား ဗာလမ် ကိုလည်း ၊ အသေခံ ရသောသူ တို့နှင့် ရော ၍ ကူသရေလ လူတို့သည် ထားနှင့် ကွပ်မျက် ကြ၏။²³ ရုဗင် အမျိုးသား နေရာအပိုင်း အခြားကား၊ ယော်ဒန် မြစ်နှင့် မြစ်ကမ်းပါး တည်း။ ဤရွှေ့ကား၊ ရုဗင် အမျိုးသား အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံ ရသောမြို့ရွာ များပေတည်း။²⁴ မောရှေ့ သည် ဂဒ် အမျိုးသား အဆွေ အမျိုးအသီး အသီးတို့အား အမွေပေး သော ပြည်များဟူမူကား၊²⁵ ယာဇာ မြို့မှစ၍ ဂိလဒ် မြို့ရှိသမျှ တို့နှင့်တကွ ၊ ရုဗာ မြို့ရှေ့၌ ရှိသော အာရော် မြို့တိုင်အောင် အမုမုန် ပြည် တဝက်၊²⁶ ဟေရှဘုန် မြို့မှစ၍ ရာမတ် မိဇေပါ မြို့၊ ဗေတောနိမ် မြို့တိုင်အောင်ငင်း ၊ မဟာနိမ် မြို့မှစ၍ ဒေဗိရ မြို့နယ် တိုင်အောင် ငင်း ပါသောပြည်၊²⁷ ချိုင့် ၌ လည်း ၊ ဗေသာရံ မြို့၊ ဗက်နိုမရ မြို့၊ သုကုတ် မြို့၊ ဇာဖုန် မြို့အစ ရှိ သော ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက် ယော်ဒန် မြစ်အပိုင်း အခြား၊ ဂ်နေသရက် အိုင် နား တိုင်အောင် ၊ ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ပိုင်သော နိုင်ငံ ကျန်ကြွင်း သမျှကိုပေးသတည်း။²⁸ ဤရွှေ့ကား၊ ဂဒ် အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံ ရသောမြို့ရွာ များ ပေ တည်း။²⁹ မော ရှေ့ သည် မနာရှေ့ အမျိုး တဝက် အား အမွေ ပေး ၍ ၊ မနာရှေ့ အမျိုးသား တဝက် သည် အဆွေအမျိုး အလိုက် အမွေခံ ရသော ပြည်များဟူမူကား၊³⁰ မဟာနိမ် မြို့မှ စ၍ ဗာရှန် ပြည်တည်းဟူသော ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩယ ၏ နိုင်ငံ တရှောက်လုံး ၊ ဗာရှန် ပြည်၌ ပါသော ယာကူရ မြို့ခြောက် ဆယ်ကို အမွေခံ ရသတည်း။³¹ ဂိလဒ် ပြည် တဝက် ၊ ဗာရှန် ပြည်၌ ဩယ ၏ နိုင်ငံ အဝင်၊ အာရှတရုတ် မြို့နှင့်

ခြေ မြို့တို့ကို မနာရှေ့ သား မာခိရ ဧ၏ သား မြေးတဝက် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ပိုင်ကြ၏။³² ဤရှေ့ကား၊ မောရှေ့ သည် ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့၊ ယေရိခေါ မြို့တစ်ဘက် ၊ မောဘ လွင်ပြင် ၌ အမွေ ဝေဖန်သော ပြည်များပေတည်း။³³ လေဝိ အမျိုး အား အမွေ ကိုမ ပေး။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း သူ တို့အမွေ ဖြစ်တော်မူသတည်း။

14ခါနာန် ပြည် ၌ လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ ၊ နန် ဧ၏သား ယောရှု အစရှိသော ဣသရေလ အမျိုး အနွယ်တို့၌ မင်း ဖြစ်သော သူတို့သည် အမွေ ဝေဖန်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အမွေ ခံရကြ၏။² ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ့ အားဖြင့် မှာ ထားတော် မူသည်အတိုင်း ၊ ဣသရေလအမျိုး ကိုး မျိုးနှင့် တဝက် တို့သည် စာရေးတံ ပြု၍ အမွေ ခံရကြ၏။³ မောရှေ့ သည် ဣသရေလအမျိုး နှစ် မျိုးနှင့် တဝက် တို့အား၊ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၌ အမွေ ပေး နှင့်ပြီ။ လေဝိ သားတို့အား အခြားသောအမျိုးနှင့်ရော၍ အမွေ မ ပေး။⁴ ယောသပ် အမျိုးသား တို့သည် မနာရှေ့ အမျိုး ၊ ဖေရိမ် အမျိုး နှစ် မျိုးဖြစ် ၍ ၊ လေဝိ သားတို့နေ စရာ မြို့ ၊ သူ တို့ တိရစ္ဆာန် နှင့် ဥစ္စာ ကို ထားစရာမြို့နယ် မှတပါး အခြားသောမြေ ကို မ ပေး။⁵ မော ရှေ့ အား ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော် မူသည်အတိုင်း ၊ ဣသရေ လ အမျိုးသားတို့သည် ပြု ၍ မြေ ကို ဝေဖန် ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည်၊ ဂိလဂါလ မြို့၌ ယောရှု ထံ သို့လာ ၍ ၊ ကေနက် အမျိုးယေဖုနုနာ ဧ၏သား ကာလက် က၊ ထာဝရဘုရား သည် ကာဒေ ရှုဗာနာ အရပ်၌ ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ရည်ဆောင် ၍၊ ဘုရား သခင်၏လူ မောရှေ့ အား မိန့် တော်မူသော စကား ကို ကိုယ်တော် သိ ပါ၏။⁷ ဤပြည် ကို စူးစမ်း စေခြင်းငှါ ဘုရား သခင်၏ ကျွန် မော ရှေ့ သည် အကျွန်ုပ် ကို ကာဒေရှုဗာနာ အရပ်မှ စေလွှတ် သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် သည် အသက် လေးဆယ် ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် စိတ် ထင်သည် အတိုင်း ပြန်ကြား လျှောက်ထား ပါ၏။⁸ အကျွန်ုပ် နှင့် အတူ သွား သော ညီအစ်ကို တို့သည်၊ လူ များ စိတ်ပျက် စရာ ကို ပြု သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ လုံးလုံး လိုက်ပါ၏။⁹ ထို နေ့ ရက်၌ မော ရှေ့ က၊ သင်သည် ငါ ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ လုံးလုံး လိုက်သောကြောင့် ၊ အကယ်၍သင်နင်း ပြီးသော မြေသည် အစဉ် အဆက် သင် ၏အမွေ၊ သင် ၏ သား မြေးတို့၏အမွေ ဖြစ် ရ လိမ့်မည် ဟု ကျိန်ဆို လေ၏။¹⁰ ဣ သရေ လ အမျိုး သည် တော ၌ လှည့်လည် စဉ် အခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် ထိုသို့ မော ရှေ့ အား မိန့် တော် မူ သော နေ့ မှ စ၍ ယခု တိုင်အောင် အမိန့် တော် ရှိ သည်အတိုင်း ၊ အနှစ် လေး ဆယ်ငါး နှစ်ပတ်လုံးအကျွန်ုပ် အသက် ကို ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ၊ ယနေ့ မှာ အကျွန်ုပ် သည် အသက် ရှစ် ဆယ် ငါး နှစ် ရှိ ပါ ပြီ။¹¹ သို့ရာတွင် မော ရှေ့ စေလွှတ် သော နေ့ ၌ ခွန်အား ရှိ သကဲ့သို့ ယနေ့၌ ရှိ ပါ၏။ ထိုအခါ ထွက် ဝင် ခြင်း အမှု၊

စစ်တိုက် ခြင်း အမှု ကို ဆောင်ရွက် ခြင်း ငှါ တတ်စွမ်း နိုင်သကဲ့သို့ ယခုလည်း တတ်စွမ်း နိုင်ပါ၏။¹² သို့ဖြစ်၍ ထို နေ့ ၌ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော ဤ တောင် ကို အကျွန်ုပ် အား ပေး ပါ။ ဤတောင် ပေါ်မှာ အာ န က လူ ရှိ ကြောင်း ကိုသိ၏။ ကြီးမား ခိုင်ခံ့ သော မြို့ တို့နှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကိုသိ၏။ ထို နေ့ ၌ ကိုယ်တော် သည် ကြား ရ ပြီ။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ လျှင်၊ အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း ထိုသူ တို့ကို နှင်ထုတ် ခြင်း ငှါ အကျွန်ုပ်တတ်စွမ်းနိုင်ပါသည်ဟု လျှောက် ဆို၏။¹³ ထိုအခါ ယော ရှု သည် ကောင်းကြီး ပေး၏။ ဟေ မြုန် ပြည် ကိုလည်း ၊ ယေဖုနု နာ ဧ၏သား ကာလက် အမွေခံ စရာဘို့ အပ် ပေးလေ၏။¹⁴ သို့ဖြစ်၍ ကေနက် အမျိုး ယေဖုနု နာ ဧ၏သား ကာ လက် သည်၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ လုံးလုံး လိုက်သောကြောင့် ၊ ဟေ မြုန် ပြည်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ကာ လက်၏အမွေ မြေဖြစ် သတည်း။¹⁵ ဟေမြုန် မြို့သည် အထက် က ကိရယသာဘ အမည် ရှိ၏။ အာဗသည် အာနက် အမျိုးသားတို့တွင် လူကြီး ဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပြည် လုံးစစ် ငြိမ်း လေ၏။

15ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် စာရေးတံ ပြု၍ အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံ ရသော မြေ ဟူ မူကား၊ တောင် မျက်နှာ၌ ဧဒုံ ပြည်နယ် နှင့် နီးစပ်လျက်၊ တေမန်ပြည်စွန်းမှစ၍ဇိန တော ဖြစ် သော၊² တောင် ဘက်အပိုင်း အခြားသည် သောဒုံ အိုင် ၌ တောင် အကျွေ့မှ ထွက် ၍၊³ တောင် မျက်နှာနား ၊ အကရုဗိမ် ကုန်း ကို ရှောက် လျက် ဇိန ရွာသို့ ရောက် လေ၏။ တဖန် တောင် မျက်နှာနား ၊ ကာဒေရှုဗာနာ ရွာ၊ ဟေ ဇရန် ရွာ၊ အာဒါ ရွာ၊ ကာကာ ရွာ၊⁴ အဇမုန် ရွာကို ရှောက် သဖြင့် အဲ ဂုတုတု ချောင်း သို့ လိုက် ၍ ပင်လယ် ၌ ဆုံး လေ၏။⁵ အရှေ့ဘက်၌ သောဒုံ အိုင် သည် ယော်ဒန် မြစ်ဝ တိုင်အောင် အရှေ့အပိုင်း အခြား ဖြစ်၏။ မြောက် ဘက် အပိုင်း အခြားသည် ယော်ဒန် မြစ်သို့ဆင်းရာ သောဒုံအိုင် ကျွေ့မှ ထွက်၍၊⁶ ဗေသောဂလ ရွာသို့သွင်း၊ ဗေသရာဗ ရွာ မြောက် နားမှာ ရှောက် လျက် ရုဗင် သား ဗောဟန် ၏ကျောက် သို့သွင်း ရောက် လေ၏။⁷ အာခေါ ချိုင့် မြောက် ဘက်မှ ထွက် ၍ ဒေ ဗိရ ရွာသို့ သွင်း၊ မြစ် တောင် ဘက် အဒုမုမိမ် ကုန်း ရှေ့၌ ရှိသောဂိ လဂါလ မြို့သို့ သွင်း ရောက် ပြီးမှ ၊ အင်ရှေမက် အိုင် ၊ အင်္ဂရာဂေ လ ရွာလမ်းသို့ လိုက် လျက်၊⁸ ဟိနုနုသား၏ချိုင့်နား ယေရုရှလင် မြို့ရာ ယေဗုသိ အရပ် တောင် ဘက်နား မှာ ရှောက် ၍ ဟိနုနု ချိုင့် အနောက် ၊ ရေဖိမ် ချိုင့် မြောက် ဘက်၌ ရှိသော တောင်ပေါ်သို့ တက် လေ၏။⁹ ထိုတောင် ပေါ် မှ ဆင်း ပြန်၍ ၊ နေဖတော စမ်း ရေတွင်း ကို ရှောက်သဖြင့် ဖေရုန် တောင် နှင့်ဆိုင်သော မြို့ များသို့ သွင်း၊ ကိ ရယတ် ယာရိမ် မြို့ ရာဗာလာ မြို့သို့သွင်း၊¹⁰ ဗာလာ မြို့အနောက် ဘက်နား မှာ ရှောက် လျက် စိရ တောင် သို့ သွင်း၊ ခေသလုန် တောင် တည်းဟူသော ယာရိမ် တောင် မြောက်ဘက် နားမှာ ရှောက် လျက် ဗက်ရှေမက် မြို့၊ တိမနာ မြို့သို့သွင်း၊¹¹ ကြော့ မြို့မြောက် ဘက်နား

မှာ ရှောက် လျက် ရှိကြပြန် ရှာသို့ ၎င်း၊ ဗာလာ တောင် သို့၎င်း၊ ယာ ဗနေလ ရှာသို့၎င်း ရောက် ၍ ပင်လယ် ၌ ဆုံး လေ၏။¹²အနောက် ဘက်၌ ပင်လယ် ကြီး နှင့် ပင်လယ်ကမ်းပါး သည် အနောက် အပိုင်း အခြားဖြစ်၏။ ဤရွှေကား ယုဒ အမျိုးသား အဆွေ အမျိုးအလိုက် နေရာ ပြည်နယ် အပိုင်း အခြား ဖြစ် သတည်း။¹³ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ ယောဂ္ဂု သည် ယုဒ အမျိုးသား တို့တွင် ယေဖုနန်နာ ၏သား ကာလက် အဘို့ ဟေဗြဲန် မြို့တည်းဟူသော အာ နက အဘ အဘ ၏မြို့ကို ချပေး လေ၏။¹⁴ထို မြို့ထဲက ကာလက် သည် အာနက သား သုံး ယောက်၊ ရှေ့ရဲ့ ၊ အဟိမန် ၊ တာလမဲ တို့ကို နှင့်ထုတ် သောနောက်၊¹⁵ကိရယသေဖာ အမည် ဟောင်း ရှိသော ဒေဗိရမြို့သား တို့ရှိရာသို့ တဖန်ချီ သွား၍၊¹⁶ကိရယသေဖာ မြို့ကို တိုက်ယူ လုပ်ကြံ သောသူ အား ငါသည် သမီး အာခသ ကို ပေးစား မည်ဟုဆို လျှင်၊¹⁷ကာလက် ညီ ကေနတ် ၏သား ဩသံယေလ သည် ထိုမြို့ကို တိုက် ယူ၍ ကာလက်သည် သမီး အာခသ ကို သူ့ အား ပေးစား လေ၏။¹⁸ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ် အခါ၊ လယ် တ ကွက်ကို အဘ ၌ တောင်း ခြင်းငှါ လင် နှင့်တိုင်ပင် ပြီးမှ မြည်း ပေါ် က ဆင်း လေ၏။ အဘကာလက် က အဘယ် အလိုရှိသနည်းဟု မေး လျှင်၊¹⁹သမီးက ကောင်းကြီး ပေး စေ ချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် တောင် မျက်နှာအရပ်ကိုပေး ပါပြီ။ စမ်း ရေတွင်းတို့ကိုလည်း ပေး တော်မူပါဦးဟု တောင်းသည်အတိုင်း အဘသည် အထက် စမ်း ရေတွင်း၊ အောက် စမ်း ရေတွင်းတို့ကိုပေး လေ၏။²⁰ဤရွှေကား၊ ယုဒ အမျိုးသား အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံ ရသော အမွေ မြေ ဖြစ် သတည်း။²¹ယုဒ အမျိုးသား ပိုင်သော မြို့များဟူမူကား၊ ဒေဒု ပြည် နှင့်နီးစပ် သော တောင် ပိုင်း၌ ကပ်ဇေလ မြို့၊ ဒေဒရ မြို့၊ ယာဂုရ မြို့၊²²ကိန် မြို့၊ ဒိမောန မြို့၊ အာဒဒါ မြို့၊²³ကေဒေရှ မြို့၊ ဟာဇော် မြို့၊ ကုသနန် မြို့၊²⁴ဇိဖ မြို့၊ တေလင် မြို့၊ ဗာလုတ် မြို့၊²⁵ဟာဇော် မြို့သစ်၊ ဟာဇော် မြို့ဟောင်းတည်းဟူသော ဟေဇရုန် မြို့၊²⁶အာ မန် မြို့၊ ရှေမ မြို့၊ မောလဒ မြို့၊²⁷ဟာဇာဂဒုဒ မြို့၊ ဟေရှမုန် မြို့၊ ဗ က်ပါလက် မြို့၊²⁸ဟာဇာဂ္ဂာလ မြို့၊ ဗေရရှေဘ မြို့၊ ဗိဇဇောသယာ မြို့၊²⁹ဗာလာ မြို့၊ ကူအိမ် မြို့၊ အာဇင် မြို့၊³⁰ဇေတောလဒ် မြို့၊ ခေ သိလ မြို့၊ ဟောမာ မြို့၊³¹ဇိကလတ် မြို့၊ မာဒမနန် မြို့၊ သံသနန် မြို့၊³²လေဗောက် မြို့၊ ရှိလဟိမ် မြို့၊ အအိန် မြို့၊ ရိမုမုန် မြို့၊ ရှာ နှင့် တကွ မြို့ပေါင်း ကား သုံးဆယ်ခြောက်မြို့တည်း။³³ချိုင့် ၌ လည်း ရှေတောလ မြို့၊ ဇောရာ မြို့၊ အာရှနာ မြို့၊³⁴ဇာနော မြို့၊ အ်ဂနန်မ် မြို့၊ တာပွါ မြို့၊ ဇန် မြို့၊³⁵ယာမုတ် မြို့၊ အဒုလံ မြို့၊ စောခေါ မြို့၊ အ ဇေကာ မြို့၊³⁶ရှာရိမ် မြို့၊ အဒိသိမ် မြို့၊ ဂဒေရ မြို့၊ ဂဒေရောသိမ် မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား၊ ဆယ်ငါးမြို့တည်း။³⁷ထိုမှတပါး၊ ဇေနန် မြို့၊ ဟဒါရှ မြို့၊ မိဂဒလဂဒ် မြို့၊³⁸ဒိလန် မြို့၊ မိဇပါ မြို့၊ ယော ကသေလ မြို့၊³⁹လာခိရှ မြို့၊ ဗောဇကတ် မြို့၊ ဇေလုန် မြို့၊⁴⁰က ဗုဗုန် မြို့၊ လာမံ မြို့၊ ကိသလိတ် မြို့၊⁴¹ဂဒေရတ် မြို့၊ ဗက်ဒါဂုန်

မြို့၊ နေမ မြို့၊ မကုကဒါ မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ဆယ် ခြောက် မြို့ တည်း။⁴²ထိုမှတပါး၊ လိဗန မြို့၊ ဇော မြို့၊ အာရှန် မြို့၊⁴³ယိဖတ မြို့၊ အာ ရှနာ မြို့၊ နေဇိပ် မြို့၊⁴⁴ကိလ မြို့၊ အောခဇိပ် မြို့၊ မရေရှ မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ကိုး မြို့ တည်း။⁴⁵ထိုမှတပါး ကြေးနီ မြို့နှင့် သူ ဆိုင်သော မြို့ရှာ များ၊⁴⁶ကြေးနီ မြို့မှစ၍ ပင်လယ် တိုင်အောင် ၊ အာဇုတ် မြို့ နှင့်နီးစပ် သောမြို့ရှာ များ၊⁴⁷အာဇုတ် မြို့နှင့် သူ ဆိုင်သော မြို့ရှာ များ၊ အဲဂုတ္တု တု မြစ် ၊ ပင်လယ် ကြီး ၊ ပင်လယ်ကမ်းပါး တိုင်အောင် ၊ ဂါဇ မြို့နှင့် သူ ဆိုင်သော မြို့ရှာ များ၊⁴⁸တောင် ပေါ်၌ လည်း ၊ ရှ မိရ မြို့၊ ယတုတ်ရ မြို့၊ စောခေါ မြို့၊⁴⁹ဒနန် မြို့၊ ဒေဗိရ မြို့တည်း ဟူသော ၊ ကိရယသနန် မြို့၊⁵⁰အာနပ် မြို့၊ ရှေတမော မြို့၊ အာနိမ် မြို့၊⁵¹ဂေါရှင် မြို့၊ ဟောလုန် မြို့၊ ဂိလော မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ဆယ် တ မြို့ တည်း။⁵²အာရပ် မြို့၊ ဒုမာ မြို့၊ ရှေနန် မြို့၊⁵³ယာနု မြို့၊ ဗက်တာပွါ မြို့၊ အာဖက် မြို့၊⁵⁴ဟုနုတ မြို့၊ ဟေဗြဲန် မြို့တည်းဟူသော ကိရယ သာဘာ မြို့၊ ဇိအောရ မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ကိုး မြို့ တည်း။⁵⁵မောင် မြို့၊ ကရမေလ မြို့၊ ဇိဖ မြို့၊ ယုတုတ မြို့၊⁵⁶ယေဇရေလ မြို့၊ ယောက ဒ် မြို့၊ ဇာနော မြို့၊⁵⁷ကကုန် မြို့၊ ဂိဘာ မြို့၊ တိမန် မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ဆယ် မြို့ တည်း။⁵⁸ဟာလဟုလ မြို့၊ ဗက်ဇရ မြို့၊ ဂေဒေါမြို့၊⁵⁹မာ ရပ် မြို့၊ ဗေသနုတ် မြို့၊ ဇေတေကုန် မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ခြောက် မြို့ တည်း။⁶⁰ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့တည်းဟူသောကိရယတ်ဗာလ မြို့၊ ရဗုဗာ မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ နှစ် မြို့ တည်း။⁶¹တော ၌ လည်း၊ ဗေသရာ ဗ မြို့၊ မိဒုဒိန် မြို့၊ သေကာက မြို့၊⁶²နိဗရှန် မြို့၊ မေလက် မြို့၊ အ် ဂေဒိ မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ ခြောက် မြို့ တည်း။⁶³ယေရုရှလင် မြို့၌နေ သောယေဗုသိ လူတို့ကိုကား၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် မ နှင့်ထုတ် နိုင် ဘဲ သူတို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ကြသတည်း။

16ယော သပ် အမျိုးသား တို့သည် စာရေး တံ ပြု၍ အမွေခံ ရ သော မြေ အပိုင်းအခြား သည် ယော် ဒန် မြစ် နား ၊ ယေရိ ခေါ မြို့ အရှေ့ ၊ ယေရိခေါ အိုင် မှ ထွက် ၍ တော လမ်းသို့ လိုက် လျက်၊ ဗေသလ တောင် တရှောက်လုံးသွားသဖြင့်၊²ဗေသလ လုဇ မြို့သို့ ၎င်း၊ အာခိ အတရုတ် မြို့သို့ ၎င်း၊ အနောက် မျက်နှာ၌ ယာဖလေ တိ မြို့သို့ ၎င်း၊³အောက် ဗက်ဟောရုန် မြို့ သို့ ၎င်း၊ ဂေဇာ မြို့သို့ ၎င်း ရောက် ၍ ပင်လယ် ၌ ဆုံး လေ၏။⁴ထိုသို့ ယောသပ် ၏သား မနာရှေ နှင့် ဖေရိမ် တို့သည် အမွေ ခံရကြ၏။⁵ဖေရိမ် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် နေ သောမြေအပိုင်း အခြားသည်၊ အရှေ့ ဘက်၌ အတရုတ်အဒုဒါ မြို့မှ အထက် ဗက်ဟောရုန် မြို့သို့ လိုက်၍၊⁶မြောက် မျက်နှာ၌ ပင်လယ် နား ၊ မိတ်မေသ မြို့သို့ ထွက် ၏။ တဖန် အရှေ့သို့ မျက်နှာ ပြု၍ တာနတ်ရှိလော မြို့အရှေ့မှာ ရှောက် လျက်၊⁷ယနောဟ မြို့သို့ ၎င်း၊ ယနောဟ မြို့မှ အတရုတ် မြို့၊ နာရတ် မြို့၊ ယေရိခေါ မြို့သို့ ၎င်း ရောက် ၍ ယော်ဒန် မြစ်၌ ဆုံး

လေ၏။⁸ တာပွါ မြို့မှ အနောက် သို့ သွား ၍ ကာန မြစ် သို့ လိုက် လျက် ပင်လယ် ၌ ဆုံး လေ၏။⁹ ဤရွှေကား၊ မနာရှေ အမျိုးသား တို့ အမွေ ခံရသောမြေ၌ ဖေရိမ် အမျိုးသား တို့အဘို့ ခွဲ ထားသော မြို့ များနှင့်တကွ ဖေရိမ် အမျိုးသား အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေ ခံ ရသော မြို့ ရှာ များ ဖြစ် သတည်း။¹⁰ ဂေဇာ မြို့၌ နေ သော ခါန နိ လူတို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ သူတို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ နေ ၍ အခွန် ပေးရကြ၏။

17 ယော သပ် ၏သားဦး မ နာ ရှေ အမျိုးသား တို့သည် စာရေး တံ ပြု ၍ အမွေခံ ရသော မြေ ဟူ မူကား၊ မ နာ ရှေ ၏သား တည်း ဟူသော ဂိလဒ် ၏အဘ မာခိရ သည် စစ်သူရဲ ဖြစ် ၍ ၊ ဂိလဒ် ပြည် နှင့် ဗာ ရှန် ပြည် ကို ရ ၏။² ယော သပ် ၏သား မ နာ ရှေ ၏သား ယောက်ျား အခြားတည်းဟူသော အပေဇာ သား ၊ ဟေလက် သား ၊ အသရေလ သား ၊ ရှေခင် သား ၊ ဟေဖာ သား ၊ ရှမိဒ သား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် စာရေးတံပြု၍ရကြသေး၏။³ သို့ရာတွင် မ နာ ရှေ ၊ မာခိရ ၊ ဂိလဒ် ၊ ဟေဖာ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇလောဖ ဒ် ၌ သား ယောက်ျားမ ရှိ ၊ သမီး သက်သက်သာ ရှိ၏။ သူ ၏သမီး တို့အမည် ကား၊ မာလာ ၊ နောအာ ၊ ဟောဂလာ ၊ မိလကာ ၊ တိ ရဇာ တည်း။⁴ ထို မိန်းမ တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလောဖ ၊ နန် ၏သား ယောရှု ၊ မင်း များရှေ့သို့ ချဉ်းကပ် ၍ အကျွန်ုပ် တို့ပေါက် ဘော် နှင့် အတူ အမွေ ခံ ရသော အခွင့် ကို အကျွန်ုပ် တို့ အား ပေး စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ ကို မှာ ထားတော်မူပြီဟု လျှောက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း သူ တို့ အဘ ၏ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ အမွေ ခံ ရသောအခွင့်ကို ပေး ၏။⁵ ထိုသို့ မနာရှေ ၏သမီး တို့သည် သား တို့နှင့်အတူ အမွေ ကိုခံရ ၍ ၍ ၊ မနာရှေ ၏သား အချို့ တို့သည် ဂိလဒ် ပြည် ကိုရ သောကြောင့်၊⁶ ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက် ဂိလဒ် ပြည် နှင့် ဗာရှန် ပြည်မှတပါး ၊ မနာရှေ အမျိုးသည်ဆယ်ဘို့ ကိုရ သေး၏။⁷ မနာရှေ ခရိုင်အပိုင်း အခြားသည် အာ ရှာ ခရိုင်မှ ရှေခင် မြို့ရှေ့ တွင်ရှိ သော မိတ် မေ သ မြို့သို့ သွား၍ လက်ျာ ဘက်၌ အင်တာပွါ မြို့သို့ လိုက် လေ၏။⁸ တာပွါ မြို့နယ် ကို မနာရှေ ပိုင်သော်လည်း ၊ မနာရှေ ခရိုင် စွန်းမှာ ရှိ သော တာပွါ မြို့ကို ဖေရိမ် သား တို့သည် ပိုင်ကြ၏။⁹ တဖန် အပိုင်း အခြားသည် ကာန မြစ် တောင် ဘက်သို့ လိုက် ၍ ၍ ၊ မနာရှေ မြို့ တို့ တွင် ဖေရိမ် မြို့အချို့ ပါသော်လည်း ၊ မြစ် မြောက် ဘက်မြေသည် မနာရှေ မြေ ဖြစ် ၍ ပင်လယ် ၌ ဆုံး လေ၏။¹⁰ တောင် ဘက်၌ ဖေရိမ် မြေ၊ မြောက် ဘက်၌ မနာရှေ မြေဖြစ်လျက်၊ ပင်လယ် ကန် ကွက်၍ မြောက် ဘက်၌ အာရှာ ခရိုင်၊ အရှေ့ဘက်၌ က္ကသခါ ခရိုင် ရှိ ၏။¹¹ ထိုခရိုင်၌ မနာရှေ အမျိုးရသောပြည် သုံး ပြည်ဟူမူကား ၊ ဗက်ရှန် မြို့နှင့် သူ မြို့ ရှာ များ၊ က္ကဗလံ မြို့နှင့် သူ မြို့ ရှာ များ၊ ဒေါရ မြို့နှင့် သူ မြို့ ရှာ များ၊ အဲဒေါရ မြို့နှင့် သူ မြို့ ရှာ များ၊ တာ နက် မြို့နှင့် သူ မြို့ ရှာ များ၊ မေဂိဒ ဒေါ မြို့နှင့် သူ မြို့ ရှာ များ တို့

ကို ရသေး၏။¹² သို့ရာတွင် မနာရှေ အမျိုးသား တို့သည် ထို မြို့ တို့ ကို မ သိမ်း မယူနိုင် ဘဲ၊ ခါနနိ လူတို့သည် ထို အရပ် ၌ အနိုင် နေ ကြ၏။¹³ က္ကသရေလ လူတို့သည် အားတိုးပွား သောအခါ ၊ ထိုခါနနိ လူတို့ကို အကုန်အစင်မ နှင်ထုတ် ဘဲ အခွန် ပေး စေကြ၏။¹⁴ ယော သပ် အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသောကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရသဖြင့် အမျိုး ကြီး ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် တ ဘို့ တ ခရိုင် တည်းကိုသာ အဘယ်ကြောင့် ပေး ပါသနည်းဟု ယောရှု အား မေး လျှောက် ကြသော်၊¹⁵ ယောရှု က၊ သင် တို့သည် အမျိုး ကြီး ဖြစ်၍ ဖေရိမ် တောင် ကျဉ်းမြောင်း လျှင် ၊ တော အရပ်သို့ သွား ၍ ဖေရိမ် ပြည် ၊ ရေဖိမ် ပြည်၌ ခုတ် လှဲကြ လော့ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁶ ယောသပ် အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ ဖေရိမ်တောင် သည် အကျွန်ုပ် တို့အဘို့ မ လောက် ပါ။ ချိုင့် အရပ် ဗက်ရှန် မြို့ ရှာ တို့၌ ၎င်း ၊ ယေဇရေလ ချိုင့် ၌ ၎င်း နေ သော ခါန နိ လူ အပေါင်း တို့သည် သံ ရထား နှင့် ပြည့်စုံပါသည်ဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊¹⁷ ယောရှု က၊ သင် တို့သည် အမျိုး ကြီး ဖြစ်၍ ခွန်အား ကြီး သောကြောင့်၊ တ ဘို့ တည်းကိုသာ မ ယူရ။¹⁸ တောင် သည် လည်း သင် တို့အဘို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သစ်ပင် များလျှင် ခုတ် လှဲရ မည်။ ထွက် ရာလမ်းတို့သည်လည်း သင် တို့အဘို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ခါနနိ လူတို့သည် ခွန်အား ကြီး၍ သံ ရထား နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း ၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ် ကြလိမ့်မည်ဟု ဖေရိမ် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တည်းဟူသောယောသပ် အမျိုးသား တို့အား ပြော ဆို၏။

18 က္ကသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည်၊ ရှိလော မြို့ မှာ စည်းဝေး ၍ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် ကို တည်ထောင် ကြ၏။ သူ တို့ ရှေ့ မှာ တ ပြည် လုံး နိမ့်ချ လျက် ရှိ၏။² ထိုအခါ က္ကသရေလ အမျိုး ခုနစ် မျိုး တို့သည်၊ အမွေ မြေကို မ ခံရ သေး သည်ဖြစ်၍၊³ ယောရှု က၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော မြေ ကို သင်တို့သည် မသိမ်း မယူ ဘဲ အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးနေ ကြလိမ့်မည်နည်း။⁴ သင် တို့တွင် အမျိုး တမျိုးလျှင် လူ သုံး ယောက်စီ ရွေးကောက် ၍ ငါစေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် တပြည် လုံးသို့ထ သွား ၍ အမွေခံ သင့်သည် အတိုင်း ရေး သားပြီးမှ ငါ ထံ သို့ပြန် လာရကြမည်။⁵ သူတို့သည် ပြည် ကို ခုနှစ် ပိုင်း ပိုင်းခြား ရကြမည်။ ယုဒ အမျိုးသည် တောင် ဘက်မိမိ နေရာ ၌ နေ ရမည်။ ယောသပ် အမျိုး သည် မြောက် ဘက် မိမိ နေရာ ၌ နေ ရမည်။⁶ ပြည် ကို ခုနှစ် ပိုင်း ပိုင်းခြားပြီးမှ ၊ ပြည် ပုံကို ငါ ထံ သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သင် တို့အဘို့ စာရေးတံ ပြု မည်။⁷ လေဝိ သားတို့သည် သင် တို့နှင့် ရော၍ အဘို့ ကို မ ယူရ။ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာသည် သူ တို့အမွေ ဖြစ်၏။ ဂဒ် အမျိုး၊ ရုဗင် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ် အရှေ့ဘက် ထာဝရဘုရား

၏ကျွန် မောရှေ ပေး သည်အတိုင်း ၊ အမွေ မြေကို ခံယူ ကြပြီဟု ကုသရေလ လူတို့အား ပြော ဆို၏။⁸ ထိုလူ တို့သည် ထ ဤ သွား သဖြင့် ၊ ယောဂ္ဂု ကလည်း ၊ တပြည် လုံးသို့ ရှောက် ၍ ရေး သားပြီး လျှင် ငါ့ ထံ သို့ ပြန် လာကြလော့။ ရှိလော မြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် ဌ် သင် တို့အဘို့ စာရေးတံ ပြု မည်ဟု ပြည် ပုံကို ရေး သား ခြင်းငှါ သွား သောသူတို့ကို မှာ ထားသည်နှင့်အညီ၊⁹ သူတို့သည် တပြည် လုံးသို့ ရှောက် သွားသဖြင့် ၊ မြို့ရွာရှိသည်အတိုင်း စာ ဌ် ခုနစ် ပိုင်း ပိုင်း၍ ရေး သားပြီး မှ ယောဂ္ဂု နေရာ ရှိ လော တပ် သို့ ရောက် လာ ကြ၏။¹⁰ ယောဂ္ဂု သည် ရှိလော မြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စာရေးတံ ပြု ၍ ကုသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီး တို့အား မြေ ကိုပိုင်းခြား လေ၏။¹¹ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့သည် စာရေးတံ ပြု ၍ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသောမြေ သည် ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့် ယောသပ် အမျိုးသား တို့စပ်ကြား မှာ ကျ ၏။¹² မြေအပိုင်း အခြားသည် မြောက် မျက်နှာ၌ ယော်ဒန် မြစ်မှ ထွက် ၍ ယေရိခေါ မြို့ မြောက် ဘက်နား ၌ ၎င်း၊ အနောက် ဘက်တောင် ပေါ်၌ ၎င်း ရောက် လျက် ဗေသဝင် တော သို့ ထွက် သွား၏။¹³ တ ဖန် တောင် မျက်နှာ သို့ သွား ၍ ဗေသလ လုဇ မြို့နား ၌ ရှောက် သဖြင့်၊ အောက် ဗက်ဟောရန် မြို့ တောင် ဘက်မှာ ရှိသော တောင် ခြေရင်း အတရုတ်အဒုဒါ မြို့သို့ ရောက် ပြီးလျှင်၊¹⁴ ထို တောင် မှ ထွက် ၍ အိုင် တောင် ကွေ့ ကို ပိုင်း သဖြင့် ၊ ယုဒ အမျိုးသား နေ သောကိရယတ်ယာရိမ် မြို့ တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလ မြို့သို့ ထွက် သွား၏။ ဤ ရွှေကား အနောက် ဘက် အပိုင်း အခြားတည်း။¹⁵ တောင် ဘက် အပိုင်း အခြား သည် ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့စွန်း မှ အနောက် ဘက်နား၌ နေဖတော ရေ တွင်း သို့ ရောက် ပြီးလျှင်၊¹⁶ ဟိနုန် သား၏ချိုင့်ရှေ့ မှာ ၊ ရေဖိမ် ချိုင့် မြောက် ဘက်၌ ရှိသော တောင် ခြေရင်း သို့ လာ ၍ ယေဗုသိ မြို့တောင် ဘက် ဟိနုန် ချိုင့် သို့၎င်း ၊ အ်ရောဂေလ ရွာသို့၎င်း၊¹⁷ မြောက် ဘက်နား၌ အင်ရှေ့ မက် ရွာသို့၎င်း၊ အဒုမုမိမ် ကုန်း တစ်ဘက် ဂေလိ လုတ် ရွာ သို့ ၎င်း၊ ရုဗင် သား ဗောဟန် ၏ကျောက် သို့၎င်း ရောက် လေ၏။¹⁸ တ ဖန် အရာဗ မြို့ မြောက် မျက်နှာဘက် လွင်ပြင်နား မှာ ရှောက် ၍ အရာဗ မြို့သို့ ရောက် သဖြင့်၊¹⁹ ဗက်ဟောဂလ မြို့ မြောက် ဘက် နား မှာ ရှောက် ၍ သောဒုအိုင် မြောက် ကွေ့ ၊ ယော်ဒန် မြစ်ဝ ၌ ဆုံး လေ၏။ ဤ ရွှေကား တောင် ဘက်အပိုင်း အခြားတည်း။²⁰ ယော် ဒန် မြစ်သည် အရှေ့ဘက် ပိုင်းခြား လျက် ရှိ၏။ ဤ ရွှေကား ဗ် ယာမိန် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေ ခံရသော မြေ နယ်ဖြစ်သတည်း။²¹ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရသောမြို့ များဟူမူကား၊ ယေရိခေါ မြို့၊ ဗေသောဂ လ မြို့၊ မေကုကေဇေ မြို့၊²² ဗေသရာဗ မြို့၊ ဇေမရိမ် မြို့၊ ဗေသလ မြို့၊²³ အာဝိမ် မြို့၊ ပါရ မြို့၊ ဩဖရာ မြို့၊²⁴ ခေဖါဟာမောန် မြို့၊ ဩဖ နိ မြို့၊ ဂါဘ မြို့၊ ရွာ နှင့်တကွ ဆယ် နှစ် မြို့ တည်း။²⁵ ထိုမှတပါး၊ ဂိ

ဗောင် မြို့၊ ရာမ မြို့၊ ဗေရုတ် မြို့၊²⁶ မိဇပါ မြို့၊ ခေဖိရ မြို့၊ မောဇ မြို့၊²⁷ ရေကင် မြို့၊ ကုရပေလ မြို့၊ တာရလ မြို့၊²⁸ ဇေလမြို့၊ ဇေလပ်မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့တည်းဟူသော ယေဗုသိ မြို့၊ ဂိဗက် မြို့၊ ကိရယတ် မြို့၊ ရွာ နှင့်တကွ ဆယ် လေး မြို့ တည်း။ ဤ ရွှေကား ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေ တည်း။

19 ဒုတိယ တကြိမ်စာရေးတံ ပြု ၍ ၊ ရှိမောင် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ယုဒ အမွေ မြေအတွင်း ၌ အမွေ ခံရ ကြ၏။² သူ တို့အမွေ မြေ၌ ရှိ သောမြို့များဟူမူကား၊ ဗေရရေဘာ မြို့၊ မော လဒါ မြို့၊³ ဟာဇာရွာလ မြို့၊ ဗာလာ မြို့၊ အာဇင် မြို့၊⁴ ဇေတော လဒ် မြို့၊ ဗေသူလ မြို့၊ ဟောမာ မြို့၊⁵ ဇိကလတ် မြို့၊ ဗက်မာက ဗုတ် မြို့၊ ဟာဇာသူသ မြို့၊⁶ ဗက်လေဗောက် မြို့၊ ရှုရဟင် မြို့၊ ရွာ နှင့်တကွ ဆယ် သုံး မြို့ တည်း။⁷ ထိုမှတပါး၊ အင် ရိမုမုန် မြို့၊ တောခင်မြို့၊ ဇော မြို့၊ အာရှန် မြို့၊ ရွာ နှင့်တကွ လေး မြို့ တည်း။⁸ ထိုမှတပါး တောင်မျက်နှာ၌ ဗာလတ်ဗေရ ရာမတ် မြို့တိုင်အောင် အထက် ဆိုခဲ့ ပြီး သော မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ ရှိ သမျှ ပါသတည်း။ ဤ ရွှေကား ရှိမောင် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံ ရသောအမွေ တည်း။⁹ ရှိမောင် အမွေ မြေသည် ယုဒ အမျိုးသား ခံ သော အဘို့ ထဲက နှုတ် ရ၏။ ယုဒ အမျိုးသား တို့ အဘို့ သည် ကြီးကျယ် သောကြောင့် ၊ သူ တို့ အမွေ မြေ အတွင်း ၌ ရှိ မောင် အမျိုးသား တို့သည် အမွေ ခံရကြ၏။¹⁰ တတိယ တကြိမ်စာရေး တံ ပြု ၍ ဇာဗုလုန် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။ သူ တို့ အမွေ မြေအပိုင်း အခြားသည် စာရိဒ် မြို့ မှထွက် ၍၊¹¹ အနောက် သို့ သွား လျက် မရာလ မြို့၊ ဒဗုဗရက် မြို့ သို့ ၎င်း ၊ ယောကန် မြို့ရှေ့ မှာ ရှိသော မြစ် သို့ ၎င်း မှီ လေ၏။¹² တ ဖန် စာရိဒ် မြို့မှ နေ ထွက် ရာအရှေ့ မျက်နှာသို့ လှည့် သဖြင့် ၊ ခိသ လုတုတာဗော် မြို့၊ ဒါဗရတ် မြို့သို့ ရောက် ပြီးလျှင် ၊ ယာဖျာ မြို့ သို့ တက် လေ၏။¹³ ထို မြို့မှစ၍ အရှေ့ဘက်နားမှာလိုက် လျက် ၊ ဂိတုတဟေဖါ မြို့၊ အိတုတကာဇိန် မြို့၊ ရိမုမုန်မေသောရ နေအာ မြို့သို့ ရောက် လေ၏။¹⁴ မြောက် ဘက်၌ လည်း ပိုင်း သဖြင့် ၊ ဟန နုသုန် မြို့သို့ရောက် ၍ ယိဖသေလ ချိုင့်၌ ဆုံး လေ၏။¹⁵ ထိုမှတ ပါး၊ ကတုတတ် မြို့၊ နဟာလာလ မြို့၊ ရှိမရန် မြို့၊ ကုဒလ မြို့၊ ဗက် လင် မြို့တည်းဟူသောရွာ နှင့်တကွ ဆယ် နှစ် မြို့ ရှိသတည်း။¹⁶ ဤ ရွှေကား မြို့ ရွာ ပါ လျက် ဇာဗုလုန် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေ တည်း။¹⁷ စတုတ္ထ တကြိမ် စာရေးတံ ပြု ၍ ကုသခါ အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံ ရကြ၏။¹⁸ သူ တို့အပိုင်း အခြားသည် ယေဇရေလ မြို့၊ ခေသုလုတ် မြို့၊ ရှုနင် မြို့၊¹⁹ ဟာဖရိမ် မြို့၊ ရှိဟုန် မြို့၊ အာနဟာရတ် မြို့၊²⁰ ရ ဗုဗိတ် မြို့၊ ကိရှန် မြို့၊ အာဗက် မြို့၊²¹ ရေမက် မြို့၊ အ်ဂနုနိမ် မြို့၊ အ်ဟာဒုဒါ မြို့၊ ဗက်ပဇဇက် မြို့ပါလျက်၊²² တာဗော် မြို့၊

ရာဟဇိမ မြို့၊ ဗက်ရှေမက် မြို့သို့ ရောက် ၍ ယော်ဒန် မြစ်၌ ဆုံး
 လေ၏။ ရှာ နှင့်တကွ ဆယ် ခြောက် မြို့ရှိသတည်း။²³ ဤ ရွှေကား
 မြို့ရွာ ပါလျက် ကုသခါ အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက်
 ခံရသော အမွေ တည်း။²⁴ ပဉ္စမ တကြိမ် စာရေးတံ ပြု ၍ အာရှာ
 အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။²⁵ သူ
 တို့အပိုင်း အခြားသည် ဟေလကတ် မြို့၊ ဟာလီ မြို့၊ ဗေတင် မြို့၊
 အာခရပ် မြို့၊²⁶ အာလမုမေလက် မြို့၊ အာမဒ် မြို့၊ မိရှာလ မြို့ပါ
 လျက်၊ အနောက် မျက်နှာ၌ ကရမေလ မြို့၊ ရှိဟောရလိဗနတ် မြို့
 သို့ ရောက် လေ၏။²⁷ တဖန် နေ ထွက် ရာဘက်သို့လှည့် ၍ ဗက်
 ဒါဂုန် မြို့၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ ယိဖသေလ ချိုင့်ကို ရောက် သဖြင့် ၊
 မြောက် မျက်နှာသို့ သွား၍ ဗေသမက် မြို့၊ နယေလ မြို့၊ ကာဗုလ
 မြို့၊²⁸ ဟေဗြန် မြို့၊ ရဟောဘာ မြို့၊ ဟမုမုန် မြို့၊ ကာန မြို့၊ ဇိဒန် မြို့
 ကြီး တိုင်အောင် ရောက် ပြီးလျှင်၊²⁹ ရာမ မြို့၊ ခိုင်ခံ့ သောတုရ မြို့
 ၊ ဟောသ မြို့သို့ လှည့် လျက် ၊ ပင်လယ် ကမ်းပါးမှစ၍ အာခဇိပ်
 မြို့တိုင်အောင် ပင်လယ် ၌ ဆုံး လေ၏။³⁰ အုမုမ မြို့၊ အာဖက် မြို့၊
 ရဟောဘာ မြို့နှင့်တကွ ၊ ရှာ ပါလျက် နှစ် ဆယ်နှစ် မြို့ရှိသတည်း။
³¹ ဤ ရွှေကား မြို့ရွာ ပါလျက် အာရှာ အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ
 အမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေ တည်း။³² ဆဌမ တကြိမ် စာရေးတံ
 ပြု ၍ နဿလိ အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမွေခံ
 ရကြ၏။³³ သူ တို့အပိုင်း အခြားသည် ဟေလပ် မြို့၊ အာလုန်မြို့၊
 ဇာနနန်မ် မြို့၊ အာဒမ် မြို့၊ နေကပ်မြို့၊ ယာဗနေလ မြို့၊ လာကုံ မြို့
 ပါလျက် ယော်ဒန် မြစ်၌ ဆုံး လေ၏။³⁴ တဖန် အနောက် မျက်နှာသို့
 လှည့် သဖြင့် အာဇနတုတာဘော် မြို့၊ ဟုကုတ် မြို့သို့ ရောက် ၍ ၊
 တောင် ဘက်၌ ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ အနောက် ဘက်၌ အာရှာ ခရိုင်၊ နေ
 ထွက် ရာဘက်၌ ယော်ဒန် မြစ်အပိုင်း အခြားရှိ၏။³⁵ ခိုင်ခံ့ သောမြို့
 များဟူမူကား၊ ဇိဒဒိမ် မြို့၊ ဇေရ မြို့၊ ဟမုမတ် မြို့၊ ရကုကတ် မြို့၊
 ဂ်နေသရက် မြို့၊³⁶ အာဒမာ မြို့၊ ရာမ မြို့၊ ဟာဇော် မြို့၊³⁷ ဂေ
 ဒေရှ မြို့၊ အင်ဟာဇော် မြို့၊ ဇေဒြ မြို့၊³⁸ ကူရန် မြို့၊ မိဂဒလေလ
 မြို့၊ ဟောရင် မြို့၊ ဗေသနတ် မြို့၊ ဗက်ရှေမက် မြို့၊ ရှာ နှင့်တကွ
 ဆယ် ကိုး မြို့ တည်း။³⁹ ဤ ရွှေကား မြို့ရွာ ပါလျက်၊ နဿလိ
 အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေ တည်း။
⁴⁰ သတ္တမ တကြိမ် စာရေးတံ ပြု ၍ ဒန် အမျိုးသား တို့သည် အဆွေ
 အမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။⁴¹ သူ တို့အမွေ ခံရသောမြို့ များဟူ
 မူကား၊ ဇောရာ မြို့၊ ဧရှတောလ မြို့၊ ကူရရှေမက် မြို့၊⁴² ရှာလဗု
 ဗိန် မြို့၊ အာယလုန် မြို့၊ ယေသလ မြို့၊⁴³ ဇလုန် မြို့၊ သိမနာသ မြို့၊
 ဧကြုန် မြို့၊⁴⁴ လေတေက မြို့၊ ဂိဗုဗသုန် မြို့၊ ဗာလပ် မြို့၊⁴⁵ ယေ
 ဟုတ် မြို့၊ ဗေနဗေရက် မြို့၊ ဂါသရိမုမုန် မြို့၊⁴⁶ မေယာကုန် မြို့၊
 ရကုကုန် မြို့၊ ယာဖေါ မြို့၊ ရှေ့မှာရှိသောမြေ ပါ သတည်း။⁴⁷ ဒန်
 အမျိုးသား ရသောမြေ သည် ကျဉ်းမြောင်းသောကြောင့်၊ လဲရှ မြို့
 ကို စစ်ချီ ၍ တိုက် ယူလုပ်ကြံ သဖြင့် နေရာ ချကြ၏။ လဲရှ မြို့ကို

၊ အမျိုး၏အဘ ဒန် ကို အစွဲပြု ၍ ၊ ဒန် မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်
 ကြ၏။⁴⁸ ဤ ရွှေကား မြို့ရွာ ပါလျက်၊ ဒန် အမျိုးသား တို့သည်
 အဆွေ အမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေ တည်း။⁴⁹ ထိုသို့ ကုသရေလ
 အမျိုးသားတို့သည် မြေ တပြင်လုံးကို အပိုင်း အခြားနှင့်တကွဝေဖန်
 ၍ အမွေခံပြီး မှ၊ နန် ၏သား ယောရှု အား အမွေ မြေကို ပေး ကြ၏။
⁵⁰ သူတောင်း သောမြို့ ဇဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ တိမနသေရ မြို့ကို
 ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် အတိုင်း ပေး သဖြင့် ၊ သူသည် မြို့ ကို
 တည်ထောင် ၍ နေ လေ၏။⁵¹ ဤ ရွှေကား ယဇ်ပုရောဟိတ် လော
 ဇာ ၊ နန် ၏ သား ယောရှု ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေ
 အမျိုးသူကြီး တို့သည်၊ ရှိလော မြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ ပရိသတ်
 စည်းဝေး ရာတဲ တော်တံခါး နား၌ ဝေ ပေးသော အမွေ ခံစရာမြေ
 အသီးသီး ပေတည်း။ ဤ ရွှေကား၊ ပြည် ကို ဝေဖန် သော အမှု ပြီး
 လေ၏။

20 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ယောရှု ကို ခေါ်တော်မူ၍၊² သင်
 သည် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါသည်
 မောရှေ အားဖြင့် မှာ ထားသည်အတိုင်း၊³ လူအသက်ကိုသတ် မည်
 ဟု အကြံ မ ရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့ သတ် မိသော သူသည် ပြေး ၍ မှီခို
 ရာမြို့တို့ကို ရွေး ထားကြလော့။ သေစား သေစေသောသူလက်နှင့်
 လွတ်၍ မှီခို ရာမြို့ဖြစ် ရသတည်း။⁴ ထို မြို့ တစုံ တမြို့သို့ ပြေး
 သောသူသည် မြို့တံခါးဝ ၌ရပ် ၍ ၊ ထို မြို့၌ အသက်ကြီး သူတို့
 အား မိမိ အမှု ကို ကြားပြော သောအခါ ၊ သူတို့သည် မြို့ထဲ သို့ခေါ်
 ၍ သူ တို့ထံ မှာ နေရာ ချ ရကြမည်။⁵ သေ စား သေ စေသော သူ
 သည် လိုက် လာလျှင် ၊ သူ့လက် သို့ သတ် မိသော သူကို မ အပ်
 ရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူသည် မိမိ အဘော် ကို အငြိုး မ ထား
 ဘဲ အမှတ်တမဲ့သတ် မိ၏။⁶ ထိုသူသည် ပရိသတ် ရှေ့သို့ ရောက်၍
 တရားစီရင် ခြင်းကို မ ခံ မှီသော်ငှား၊ ထို ကာလ ယဇ်ပုရောဟိတ်
 မင်း မ သေ မှီသော်ငှား ထို မြို့၌ နေ ရမည်။ ထိုနောက်မှ ပြန် လာ၍
 အထက်ပြေး ရသောမြို့၊ မိမိ နေရင်းအိမ် ၌ နေ ရသောအခွင့်ရှိရ
 မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊⁷ သူတို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်၊ နဿ
 လိ တောင် ပေါ်မှာ ဂေဒေရှ မြို့၊ ဇဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရှေ့ခင်
 မြို့၊ ယုဒ တောင် ပေါ်မှာ ဟေဗြန် မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘ
 မြို့တို့ကိုငှား၊⁸ ယော်ဒန် မြစ်တဘက် ၊ ယေရိခေါ မြို့အရှေ့မှာ ရှု
 ဗင် ခရိုင်၊ တော လွင်ပြင် ၌ ဗေဇာ မြို့၊ ဂဒ် ခရိုင်၊ ဂိလဒ် ပြည်၌ ရာ
 မုတ် မြို့၊ မနာရှေ ခရိုင်၊ ဗာရှန် ပြည်၌ ဂေါလန် မြို့တို့ကိုငှား ရွေး
 ထားကြ၏။⁹ ဤ မြို့တို့ကား၊ ကုသရေလ အမျိုးသားဖြစ်စေ ၊ သူ
 တို့တွင် တည်းခို သော တပါး အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမှတ်တမဲ့ လူ
 အသက်ကိုသတ် မိသော သူသည် သေစား သေစေသော သူလက်
 နှင့်လွတ် ၍ ပရိသတ် ရှေ့သို့ မရောက် မှီတိုင်အောင် ပြေး ရသော
 အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ရွေး ထားသောမြို့ဖြစ် သတည်း။

21လေဝိ သား အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
 လောဇာ ၊ နန် ၊ ဇာသား ယောဂ္ဂ ၊ ဣသရေလ အမျိုးတို့တွင် အဆွေ
 အမျိုးသူကြီး တို့ထံ သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ 2အကျွန်ုပ် တို့ နေ စရာဘို့ မြို့
 တို့ကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန် များ တို့မြို့နယ် တို့ကို၎င်း ပေး စေ ခြင်း ငှါ
 ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် မှာ ထားတော်မူပြီဟု ခါနာ
 န် ပြည် ၊ ရှိလော မြို့ပြောဆို ကြလျှင်၊ 3ဣသရေလ အမျိုးသား
 တို့သည် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ မိမိ တို့အမွေ
 ခံ ရသော မြေ ထဲ က ၊ မြို့ နှင့် မြို့နယ် တို့ကို ပေး ကြ၏။ 4စာရေး
 တံ ပြု၍ ကောဟတ် အဆွေ အမျိုးတို့သည် အမွေခံရာတွင်၊ လေဝိ
 သား ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ၊ ဇာသား မြေးတို့သည် စာရေးတံ ပြု
 သော အားဖြင့် ၊ ယုဒ ခရိုင်၊ ရှိမောင် ခရိုင်၊ ဗီယာမိန် ခရိုင်ထဲက
 ဆယ် သုံး မြို့ ကို ရကြ၏။ 5ကြွင်းသော ကောဟတ် သား တို့သည်
 ဧဖရိမ် ခရိုင်၊ ဒန် ခရိုင်၊ မနာရှေ ခရိုင် ဝက် ထဲက ဆယ် မြို့ ကို
 ရကြ၏။ 6ဂေရရှုံ သား တို့သည် စာရေးတံ ပြုသောအားဖြင့် ၊ ဣသ
 ခါ ခရိုင်၊ အာရှာ ခရိုင်၊ နဿလီ ခရိုင်၊ ဗာရှန် ပြည်၌ မနာရှေ ခရိုင်
 ဝက် ထဲက ၊ ဆယ် သုံး မြို့ ကို ရကြ၏။ 7မေရာရိ သား တို့သည်
 အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရုဗင် ခရိုင်၊ ဂဒ် ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်ထဲက
 ၊ ဆယ် နှစ် မြို့ ကို ရကြ၏။ 8ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့်
 မှာ ထားတော်မူ သည် အတိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်
 စာရေးတံ ပြု၍ ထို မြို့ တို့ကို မြို့နယ် နှင့် တကွ လေဝိ သား တို့
 အား ပေး ကြ၏။ 9ယုဒ အမျိုးသား ခရိုင်၊ ရှိမောင် အမျိုးသား ခရိုင်
 ထဲက ပေး ၍ လေဝိ သား ဖြစ် သော ကောဟတ် အဆွေ အမျိုး၊
 10အာရုန် ၊ ဇာသား မြေး တို့သည် ပဌမ စာရေးတံ အားဖြင့် ရ သော
 မြို့တို့၏အမည် များဟူမူကား၊ 11ယုဒ ခရိုင်တောင် ကြား၌ ဟေဗြဲ
 န် မြို့တည်းဟူသော အာနုက အဘ အဘ နေသောမြို့ကို မြို့နယ်
 နှင့်တကွ ပေး ကြ၏။ 12သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သော လယ် များ၊ ရွာ
 များတို့ကို ယေဖုနုနာ ၊ ဇာသား ကာလက် အား အပိုင် ပေး ကြ၏။
 13လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူ မှီခို ရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေဗြဲ
 န် မြို့ကို မြို့နယ် နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန် ၊ ဇာသား မြေးတို့
 အား ပေး ကြ၏။ 14ထိုမှတစ်ပါး၊ လိဗန မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ယတုတိရ မြို့
 နှင့် မြို့နယ် ၊ ဧရုတေမော မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 15ဟောလုန် မြို့နှင့် မြို့နယ်
 ၊ ဒေဗီရ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 16အကုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ယုတုတ မြို့နှင့်
 မြို့နယ် ၊ ဗက်ရှေမက် မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော ထို ခရိုင်နှစ်
 ခရိုင်ထဲက ကိုး မြို့တို့ကို၎င်း၊ 17ဗီယာမိန် ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင် မြို့
 နှင့် မြို့နယ် ၊ ဂေဗ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 18အာနုသုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာ
 လမုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော လေး မြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။
 19အာရုန် ၊ ဇာသား မြေး ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ရသောမြို့ပေါင်း ကား၊
 မြို့နယ် ပါသောမြို့ ဆယ် သုံး မြို့ရှိသတည်း။ 20ကြွင်း သောကော
 ဟတ် သား အဆွေ အမျိုးဖြစ်သော လေဝိ သားတို့သည် စာရေးတံ
 ပြု၍ ဧဖရိမ် ခရိုင်ထဲက ရသည်အတိုင်း၊ 21လူအသက်ကိုသတ်

မိသောသူ မှီခို ရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဧဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရှေ
 ခင် မြို့ကို မြို့နယ် နှင့်တကွ ပေး ကြ၏။ 22ထိုမှတစ်ပါး ဂေဗ မြို့နှင့်
 မြို့နယ် ၊ ကိဗဇိမ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဗေသောရန် မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်း
 ဟူသော လေး မြို့တို့ကို၎င်း၊ 23ဒန် ခရိုင်ထဲက ဇေတေက မြို့နှင့်
 မြို့နယ် ၊ ဂိဗုဗိသုန် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 24အာဇလုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဂါ
 သရိမုမုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသောလေး မြို့တို့ကို၎င်း၊ 25မနာ
 ရှေ ခရိုင်ဝက် ထဲက တာနက် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဂါသရိမုမုန် မြို့နှင့်
 မြို့နယ် တည်းဟူသောနှစ် မြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။ 26ကြွင်း သော
 ကောဟတ် သား အဆွေ အမျိုးတို့သည် ရသောမြို့နယ် နှင့်တကွ
 မြို့ပေါင်း ကား ဆယ် မြို့တည်း။ 27လေဝိ အဆွေ အမျိုး၊ ဂေရရှုံ
 သား တို့အား လည်း ၊ မနာရှေ ခရိုင်ဝက် ထဲက လူအသက်ကိုသတ်
 မိသောသူ မှီခို ရာမြို့၊ ဗာရှန် ပြည်၌ ဂေါလန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဗေ
 ရှုတေရ မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသောနှစ် မြို့တို့ကို၎င်း၊ 28ဣသ
 ခါ ခရိုင်ထဲက ကိရှန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဒါဗရေ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 29ယာ
 မုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အန်ဂန်နိမ် မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသောလေး
 မြို့တို့ကို၎င်း၊ 30အာရှာ ခရိုင်ထဲက မိရှလ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာဗဒု
 န် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 31ဟေလကတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ရဟောဘ မြို့နှင့်
 မြို့နယ် တည်းဟူသောလေး မြို့တို့ကို၎င်း၊ 32နဿလီ ခရိုင်ထဲက
 ၊ လူအသက်ကိုသတ် မိသော သူမှီခို ရာမြို့ ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌ ကေ
 ဒေရှ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဟမုမုဒဒေါ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ကာတံ မြို့နှင့်
 မြို့နယ် တည်းဟူသော သုံး မြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။ 33ဂေရရှုံ သား
 တို့သည်၊ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရသော မြို့နယ် နှင့်တကွ မြို့ပေါင်း
 ကား ဆယ် သုံး မြို့ တည်း။ 34ကြွင်း သော လေဝိ သား၊ မေရာရိ
 အဆွေ အမျိုးတို့အား ဇာဗုလုန် ခရိုင်ထဲက ယောကန် မြို့နှင့် မြို့နယ်
 ၊ ကာတ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 35ဒိမန မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ နဟာလာလ မြို့နှင့်
 မြို့နယ် တည်းဟူသောလေး မြို့တို့ကို၎င်း၊ 36ရုဗင် ခရိုင်ထဲက လူအ
 သက်ကိုသတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့၊ တော၌ ဗေဇာ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊
 ယဟာဇ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 37ကေဒမုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ မေဖတ် မြို့
 နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသောလေး မြို့တို့ကို၎င်း၊ 38ဂဒ် ခရိုင်ထဲက ၊
 လူအသက်ကိုသတ် မိသောသူမှီခို ရာမြို့ ၊ ဂိလဒ် ပြည်၌ ရာမုတ် မြို့
 နှင့် မြို့နယ် ၊ မဟာနိမ် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ 39ဟေရှာဘုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊
 ယာဇာ မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသောလေး မြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။
 40ကြွင်း သောလေဝိ အဆွေ အမျိုးမေရာရိ သား တို့သည် စာရေး
 တံ ပြု၍ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရသောမြို့နယ်နှင့်တကွမြို့ပေါင်း
 ကား ဆယ် နှစ် မြို့ တည်း။ 41ဣသရေလ အမျိုးသား နေရာ နိုင်ငံ
 အဝင်၊ လေဝိ သားနေသောမြို့ပေါင်း ကား၊ မြို့နယ် နှင့်တကွ လေး
 ဆယ်ရှစ် မြို့ တည်း။ 42ထို မြို့ရှိသမျှ တို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် နယ်
 နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိ သတည်း။ 43ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ငါပေး
 မည်ဟု ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် ရှိသမျှ ကို
 ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ပေး တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည်

သိမ်းယူ၍ နေရာ ကျကြ၏။⁴⁴ ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူ သမျှ အတိုင်း ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ငြိမ်ဝပ် ရာအခွင့်ကို ပေး တော်မူသဖြင့် ၊ သူ တို့ရှေ့မှာ အဘယ်ရန်သူ မှ မရ နိုင်။ ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို သူ တို့လက် သို့ အပ် တော်မူ၏။⁴⁵ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုး အဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုး တစုံ တပါးမျှမ လျော့ ၊ ရှိသမျှ တို့သည် ပြည့်စုံ ကြ၏။

22 တဖန် ယောရှု သည် ရှုဗင် အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တို့ကို ခေါ်၍၊² ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ၊ သင် တို့သည် ပြု၍ ၊ ငါမှာ ထားသမျှ သော စကား ကို လည်း နားထောင် ကြပြီ။³ ယနေ့ တိုင်အောင် ကြာမြင့် စွာ သော ကာလ ပတ်လုံး သင် တို့သည် ညီအစ်ကို များ ကို မစွန့် ဘဲ နေ၍၊ သင် တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား စီရင် မှာထား တော် မူသမျှကို စောင့်ရှောက် ကြပြီ။⁴ ယခု မှာ သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဂတိ တော်ရှိသည် အတိုင်း ၊ ညီအစ်ကို တို့အား ငြိမ် သက် ခြင်း အခွင့် ကို ပေး တော် မူ သောကြောင့်၊ သင် တို့ပြန် ၍ ကိုယ် နေရာအိမ် သို့ ၎င်း၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက် ၌ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ ပေး သည်အတိုင်း၊ ကိုယ် ပိုင် သော မြေ သို့ ၎င်း သွား ကြလော့။⁵ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ မှာ ထား သော ပညတ် တရား အတိုင်း ကျင့် ၍ ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ် ခြင်း၊ လမ်း တော်အလုံးစုံ တို့၌ လိုက်သွား ခြင်း၊ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်း၊ ကိုယ်တော် မှာ ၌ ဆည်းကပ် ခြင်း၊ အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက် ခြင်း ငှါ ကြိုးစား၍ သတိပြု ကြ လော့ ဟု မှာထား လျက်၊⁶ ကောင်း ကြီး ပေး၍ လွတ် လိုက်လေ၏။ သူတို့သည် ကိုယ် နေရာအိမ် သို့ သွား ကြ၏။⁷ မနာ ရှေ အမျိုး တဝက် အား မောရှေ သည် ဗာရှန် ပြည်၌ မြေကိုပေး နှင့် ပြီ။ အမျိုးတဝက် အား ယောရှု သည် ယော်ဒန် မြစ်အနောက် ဘက် ၌ သူ တို့ညီအစ်ကို များနှင့်အတူ မြေကိုပေး ၏။⁸ ယောရှု ကလည်း ၊ သင်တို့သည် အလွန်ဥစ္စာ ရ တတ်၍ များ စွာသော တိရစ္ဆာန် ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေးဝါ ၊ သံ ၊ အဝတ် တန်ဆာများတို့ကို ယူဆောင်လျက် သင် တို့နေရာ အိမ် သို့ ပြန် သွား ကြလော့။ ရန်သူ တို့၌ လုယူ၍ရသော ဥစ္စာ ကို သင် တို့ညီအစ်ကို များ၌ ဝေဖန် ကြလော့ဟု မှာ ထားလျက် ၊ ကောင်း ကြီး ပေး၍ သူ တို့ နေရာ အိမ် သို့ လွတ် လိုက် လေ၏။⁹ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တို့သည် ပိုင် ထိုက် သောမြေ ၊ ဂိလဒ် ပြည် သို့ သွား ခြင်းငှါ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားရှိ ရာ ခါနာန် ပြည် ၊ ရှိလော မြို့မှ ထွက်သွား ကြ၏။¹⁰ ခါနာန် ပြည် ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်နားမှာ ထင်ရှား စွာသော ယဇ် ပလ္လင်ကြီး ကို တည် ကြ၏။¹¹ ထိုသို့ ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး

၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တို့သည် ခါနာန် ပြည် တဘက် ၊ ယော် ဒန် မြစ်နား ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားကူးရာအရပ် ၌ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည် ကြပြီဟု ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သိတင်းကြား ကြ၏။¹² ထိုသိတင်းကို ကြား သောအခါ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် စစ်ချီ ခြင်းငှါ ၊ ရှိလော မြို့၌ စည်းဝေး ကြ၏။¹³ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လော ဇာ သား ဖိနဟတ် နှင့်တကွ၊ ကုသရေလ အမျိုး အသီးအသီး တို့ အထဲကရွေးကောက်၍၊¹⁴ လူတထောင် ကိုအုပ် သောအဆွေအမျိုး သူကြီး ဆယ် ပါး တို့ကို ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် ရှိရာ ဂိလဒ် ပြည် သို့ စေလွှတ် ကြ၏။¹⁵ ထိုမင်းတို့သည် ရု ဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် ရှိရာ ဂိလဒ် ပြည် သို့ ရောက် ၍၊¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် အပေါင်း တို့မှာလိုက် သည်ကား၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ယနေ့ ပုန်ကန် ၍ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည် သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား နောက် တော် သို့မလိုက်၊ ယနေ့လွဲသွား ခြင်းငှါ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ကို ပြစ်မှား သော အပြစ် ကား အဘယ်သို့ နည်း။¹⁷ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား နောက်တော် သို့ မလိုက် လွဲသွားရမည်အကြောင်း၊ ပေဂုရ အပြစ် သည် ငါ တို့အဘို့ မ လောက်သလော။ ထာဝရဘုရား ၏ ပရိသတ် တော်၌ ဘေး ကြီးရောက် သော်လည်း ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ထိုအပြစ် မ ရှင်းလင်း သေး။¹⁸ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ယနေ့ ပုန်ကန် ၍ နှက်ဖြန် နေ့ ကုသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို အမျက် ထွက် တော် မူ မည်။¹⁹ သို့သော်လည်း သင် တို့အပိုင် ရသော မြေ အပိုင် မ စင်ကြယ် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား အပိုင် ယူ တော် မူ၍၊ တဲ တော်ရှိရာမြေ သို့ ကူး သဖြင့် ငါ တို့နှင့်အတူ အပိုင်ယူ ကြ လော့။ ငါ တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ်ပလ္လင် တော် မှ တ ပါး ၊ အခြားသော ယဇ် ပလ္လင်ကို ကိုယ် အဘို့ တည် ၍ ထာဝရဘုရား ကို မ ပုန်ကန် ကြနှင့်။ ငါ တို့ကိုလည်း မ ပုန်ကန် ကြနှင့်။²⁰ ဇေရု သား အာခန် သည် ကျိန် အပ်သောအရာ၌ ပြစ်မှား ၍ အမျက် တော်သည် ကုသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့အပေါ်မှာ ရောက် သည် မ ဟုတ်လော။ ထိုသူ သည် ပြစ်မှားသောအပြစ် ကြောင့် တ ယောက် တည်း သာ သေ ရသည် မ ဟုတ်ဟု ဆို ကြ၏။²¹ ထိုအခါ ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးတွင် လူတထောင် စီအုပ်သော အကဲ အမှူးတို့အား ပြန်ပြော လေ သည်မှာ၊²² မြတ် စွာ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ မြတ် စွာ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော်တိုင် သိ တော်မူ၏။ ကုသရေလ အမျိုးလည်း ကိုယ်တိုင် သိ ရလိမ့်မည်။ ပုန်ကန် မည် အကြံ၊ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား မည် အကြံ ရှိ၍၊ ထာဝရဘုရား နောက် တော် သို့ မ လိုက် ဘဲ လွဲသွား ခြင်း ငှါ ငါ တို့သည် ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် သည်မှန်လျှင်၊ ယနေ့ ဘေးမ လွတ် ပါစေနှင့်။²³ ထို ပလ္လင် ပေါ် မှာ မီးရှို့ ရာ ယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ပူဇော် သက္ကာကို ပူဇော် မည်အကြံ ရှိလျှင် လည်း ထာဝရဘုရား

သည် ကိုယ်တော် တိုင် စစ်ကြော တော်မူပါစေ။²⁴ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သား မြေးတို့က၊ အိုရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင် ကြသနည်း။²⁵ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြား ၌ ပိုင်းခြား လျက် ယော်ဒန် မြစ်ကို ထား တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် အလျှင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့သား မြေးတို့အား ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါ တို့သား မြေးတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို မကြောက်ရွံ့ဘဲ နေစေမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သားမြေးတို့သည် ပြုကြမည်ဟု စိုးရိမ်၍ ဤအမှုကို ပြုပြီမဟုတ်လော။²⁶ သို့ဖြစ်၍ ငါ တို့သည် ယစ် ပလ္လင်ကို တည် ခြင်းငှါ ပြင် ကြကုန်အံ့ဟု ဆို ကြသောအခါ၊ မီးရှို့ ရာယစ်အစရှိသော ယစ်မျိုးကို ပူဇော် မည်အကြံ ရှိသည်မ ဟုတ်။²⁷ ငါ တို့သည် မီးရှို့ ရာယစ် အစရှိသော ယစ် မျိုး၊ မိဿဟာ ယ ပူဇော်သက္ကာ အမျိုးမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား အမှု ကို ရှေ့တော်၌ ဆောင်ရွက် ခြင်းငှါ ၎င်း၊ နောင် ကာလ၌ သင်တို့သား မြေး တို့က၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား နှင့် အလျှင်း မဆိုင်ကြဟု ငါ တို့သားမြေး တို့အား မပြော စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဤ ယစ်ပလ္လင်သည် ငါ တို့နှင့် သင် တို့စပ်ကြား ၊ ငါ တို့သား မြေးနှင့် သင်တို့သားမြေးစပ်ကြားမှာ သက်သေ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ တည်ကြပါပြီ။²⁸ နောင် ကာလ ၌ သူ တို့သည် ငါ တို့နှင့် ငါ တို့သား မြေးတို့အား ထိုသို့ပြောဆို လျှင် ၊ ငါတို့က၊ ငါ တို့အဘ တို့သည် မီးရှို့ ရာ ယစ် အစ ရှိ သော ယစ် မျိုး ကို ပူဇော် ခြင်း ငှါ မ ဟုတ်၊ ငါ တို့နှင့် သင် တို့ စပ်ကြား မှာ သက်သေ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ တည် သော ထာဝရ ဘုရား၏ ယစ်ပလ္လင် ပုံ ကို ကြည့် ကြလော့ ဟု ပြန်ပြော စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ ငါတို့သည် တိုင်ပင်ကြပြီ။²⁹ တဲ တော် ရှေ့၌ရှိသော ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ယစ်ပလ္လင် တော်မှ တပါး အခြားသောယစ် ပလ္လင်ကို တည် ၍ မီးရှို့ ရာယစ်အစရှိသော ယစ်မျိုး၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ကို ပုန်ကန် ၍ နောက် တော်သို့မလိုက် လွှဲ သွားခြင်းအမှုသည် ငါ တို့နှင့် ဝေး ပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။³⁰ ယစ်ပုရောဟိတ် ဖိနဟတ် နှင့် ပရိသတ်မင်း များ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ လူတထောင် စီ အုပ်သော အကဲ အမှူးများတို့သည် ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာ ရှေ့ အမျိုးသား တို့ ပြော သော စကား ကို ကြား ရသောအခါ အားရ ကြ၏။³¹ ယစ်ပုရောဟိတ် ဇလာဇာ သား ဖိနဟတ် ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို မပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့တွင် ရှိတော်မူကြောင်း ကို ယနေ့ ငါတို့ သိ မြင်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ထာဝရဘုရား လက် တော်မှ ယခု ကယ်လွှတ် ကြပြီဟု ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး ၊ မနာ ရှေ့ အမျိုးသား တို့အား ပြောဆို ကြ၏။³² ထိုအခါ ယစ်ပုရောဟိတ် ဇလာဇာ သား ဖိနဟတ် နှင့် မင်း များတို့သည် ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုးသား တို့နေရာ ဂိလဒ် ပြည် မှ ဣသရေလ အမျိုးသားနေရာ

ခါနာန် ပြည် သို့ပြန် လာ၍ သိတင်း ကြားပြောသဖြင့်၊³³ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍ ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။ နောက်တဖန် ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုးသား တို့နေ သောပြည် ကို လုပ်ကြံ အံ့သောငှါ စစ်ချီ မည်ဟု အကြံ မ ရှိ ကြ။³⁴ ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို ဤယစ် ပလ္လင်သည် ငါ တို့စပ်ကြား မှာ သက်သေခံ ပါစေသောဟု ဆိုလျက် ထိုပလ္လင်ကို ဧဒအမည်ဖြင့် မှည့် ကြ၏။

23 ထာဝရဘုရား သည် ပတ်ဝန်းကျင် နေသောရန်သူ အပေါင်း တို့လက်မှ ဣသရေလ အမျိုး ကို ကယ်လွှတ်၍၊ ငြိမ်သက် ခြင်း အခွင့်ကို ကြာမြင့် စွာသော ကာလ ပတ်လုံးပေးတော်မူပြီးမှ ၊ ယော ရှု သည် အသက် ကြီး၍ အိုမင်း သောအခါ၊¹ ဣသရေလ အမျိုး အသက် ကြီးသူ၊ အကဲ အမှူး၊ တရား သူကြီး၊ အရာရှိ သောသူများ နှင့်တကွ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ ငါသည် အသက် ကြီးရင့်၍ အိုမင်း ပြီ။² သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အတွက် ဤ လူမျိုး အပေါင်း တို့၌ ပြု တော်မူသမျှ ကို သင် တို့သည် သိ မြင်ကြပြီ။ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ဘက် ၌ စစ်တိုက် တော်မူပြီ။³ ယော်ဒန် မြစ်မှစ၍အနောက် ပင်လယ် ကြီး တိုင်အောင်၊ ငါ ပယ်ရှင်း သမျှ သော လူမျိုး တို့နှင့် တကွ ကြွင်း သေးသော ဤ လူမျိုး နေသောပြည်ကို သင် တို့အမျိုး များ အမွေ ခံ စရာ ဘို့ စာရေး တံ ချ၍ ငါ ဝေဖန် ပြီ။⁴ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဂတိ တော် ရှိသည်အတိုင်း ၊ ဤလူမျိုး တို့ကို နှင်ထုတ် ၍ သင် တို့မမြင်ရအောင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော် မူ သဖြင့်၊ သူ တို့၏ မြေ ကို သင် တို့သည် အပိုင် ရ ကြ လိမ့်မည်။⁵ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဂတိ တော် ရှိသည်အတိုင်း ၊ ဤလူမျိုး တို့ကို နှင်ထုတ် ၍ သင် တို့မမြင်ရအောင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော် မူ သဖြင့်၊ သူ တို့၏ မြေ ကို သင် တို့သည် အပိုင် ရ ကြ လိမ့်မည်။⁶ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် မောရှေ ၏ပညတု တိ ကျမ်းစာ လမ်းမှ လ ကျာ ဘက် လက်ဝဲ ဘက် သို့ မ လွှဲ ဘဲ၊ ပါသမျှ အတိုင်း ကျင့် စောင့် ခြင်း ငှါ ၎င်း၊⁷ သင် တို့တွင် ကြွင်း သေး သော ဤ လူမျိုး နှင့် မ ပေါင်း ဘော် ၊ သူ တို့ ဘုရား ၏နာမ ကို မြှက် ၍ မ ကျိန် ဆို၊ ဝတ် မ ပြု ဦး မ ညွတ်ဘဲ၊⁸ ယနေ့ တိုင်အောင် ကျင့် သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၌ ဆည်းကပ် မှီဝဲခြင်းငှါ၎င်း၊ အလွန် ရဲရင့် သောစိတ် ရှိကြလော့။⁹ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား ၍ ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ သော လူမျိုး တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် သင် တို့ ရှေ့၌ အဘယ်သူ မျှမ ရပ် နိုင်။¹⁰ သင် တို့တယောက် သော်လည်း အခြားသောသူ တထောင် ကို ပြေး စေလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ဂတိ တော် ရှိ သည် အတိုင်း သင် တို့ဘက် ၌ စစ်တိုက် တော် မူ၏။¹¹ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ချစ် ခြင်းငှါ ကိုယ် စိတ် နှလုံး ကို သတိ ပြု ကြ လော့။¹² သို့မဟုတ် သင် တို့သည် ရွှေ့ လျော့၍ ၊

သင် တို့တွင် ကျန် ကြွင်း သေးသော ဤ လူမျိုး တို့၌ မှီဝဲ လျက် ၊ ထိမ်းမြား ပေးစား၍ ပေါင်း ဘော် ဆက်ဆံ ခြင်း ရှိ လျှင်၊ ¹³သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် နောက် တဖန် ဤ လူမျိုး တို့ကို သင် တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မ မူ။ သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ၍ ကောင်းမွန် သော ဤ ပြည် ၌ သင် တို့သည် မ ပျောက် မ ပျက် မှီ တိုင်အောင် သူ တို့သည် သင် တို့၌ ကျော့ကွင်း ၊ ထောင်ချောက် ၊ သင် တို့နံ့စောင် ၌ နှင်တံ ၊ သင် တို့ မျက်စိ ၌ ဆူး ဖြစ် ကြလိမ့်မည်အကြောင်း ကို ဧကန် အမှန် သိမှတ် ကြလော့။ ¹⁴ငါ သော်ကား၊ မြေ သားအပေါင်း တို့သွားရာလမ်း သို့ ယနေ့ သွား လှပြီ။ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အဘို့ မိန့် တော်မူသော ကောင်းကျိုး တစုံတပါးမျှ မ ယုတ်မ လျော့ ၊ အကုန်အစင်ပြည့်စုံကြောင်းကို သင် တို့သည် စိတ် နှလုံးထဲ မှာ သိ ကြ၏။ ¹⁵သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဂတိ တော် ရှိသည်အတိုင်း ၊ ကောင်းကျိုး အပေါင်း တို့သည် သင် တို့အပေါ်၌ ရောက် သကဲ့သို့ ၊ ထိုအတူ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော ဤ ကောင်းမွန် သောပြည် မှ သင် တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း တော် မ မူ မှီ တိုင်အောင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ အပေါ်၌ ဘေး ဥပဒ် အပေါင်း တို့ကို ရောက် စေတော်မူမည်။ ¹⁶သင် တို့သည် သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထား တော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားကို ပြစ်မှားလျက်၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ ထံသို့သွား ၍ ဦးညွတ် ဝတ်ပြု လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် ထွက် ၍ ၊ အရင်ပေး တော်မူသော ဤကောင်းမွန် သောပြည် ၌ သင် တို့သည် အလျင် အမြန်ပျောက် ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောပြော၏။

24တဖန် ယော ရှု သည် ကူ သရေလ အမျိုး အပေါင်း တို့ကို ရှေ့ခင် မြို့၌ စည်းဝေး စေ၍ ၊ ကူသရေလ အမျိုး အသက် ကြီးသူ၊ အကဲ အမှု၊ တရား သူကြီး၊ အရာရှိ သောသူတို့ကို ခေါ်သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ဘုရား သခင်ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။ ²ထိုအခါ ယော ရှု သည် လူ အပေါင်း တို့အား ဟောပြော လေသည်မှာ၊ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အာဗြ ဟံ နှင့် နာခေါ် တို့၏ အဘ တေရ မှစ၍ သင် တို့ဘိုးဘေး တို့သည် ရှေး ကာလ၌ မြစ် ကြီးတစ်ဘက် မှာ နေ ၍ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။ ³သင် တို့အဘ အာဗြဟံ ကို မြစ် ကြီး တစ်ဘက် မှ ငါခေါ်ပြီးလျှင် ၊ ခါနာန် ပြည် အရပ်ရပ် သို့ ပို့ဆောင် ၍ သူ ၏ အမျိုး အနွယ်ကို များပြား စေလျက် ၊ ကူဇာက် ကို ပေး ၏။ ⁴ကူဇာက် အား လည်း ၊ ယာကုပ် နှင့် ဧသော ကို ငါပေး ၍ ၊ ဧသော အား လည်း စီရ တောင် ကို အပိုင် ပေး ၏။ ယာကုပ် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ သွား ကြ၏။ ⁵မောရှေ နှင့် အာရန် ကို ငါ စေလွှတ် ၍ အဲဂုတ္တုလူ တို့၌ ပြု သည်အတိုင်း ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်ကို ဆုံးမ သောနောက် ၊ သင် တို့ကို နှုတ် ဆောင်လေ၏။ ⁶ထိုသို့ သင် တို့ အဘ များကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ဧ

ဒုံပင်လယ် သို့ ရောက် ၍ ၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ရထား နှင့် မြင်းစီး သူရဲပါလျက် ထိုပင်လယ် တိုင်အောင်လိုက် ကြ၏။ ⁷ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် သောအခါ ၊ သင် တို့နှင့် အဲဂုတ္တု လူတို့စပ်ကြား မှာ မှောင်မိုက် ကို ငါထား ၍ သူ တို့ကို ပင်လယ် ရေလွှမ်းမိုး စေ၏။ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ ငါပြု သောအမှုကို သင် တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင် ကြပြီ။ တော ၌ လည်း ကာလ ကြာမြင့် စွာနေ ရကြ၏။ ⁸နောက် တဖန် ယော်ဒန် မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေ သော အာမောရီ လူတို့ပြည် သို့ သင် တို့ကို ငါပို့ဆောင် ၍ ၊ သူတို့သည် စစ်တိုက် သောအခါ သူ တို့ ကို သင် တို့လက် ၌ ငါအပ် ၍ သူ တို့မြေ ကို သင်တို့သည် သိမ်းယူ ကြ၏။ သူ တို့ကို သင် တို့ရှေ့မှ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းလေ၏။ ⁹မော ဘ ရှင်ဘုရင် ဇီ ဖေါ် ၏သား ဗာ လက် သည် ထ ၍ ကူ သရေ လ အမျိုးကို စစ်တိုက် သဖြင့် ၊ သင် တို့ကို ကျိန်ဆဲ စေခြင်းငှါ ၊ ဗောရ ၏သား ဗာလမ် ကို ခေါ် သောအခါ၊ ¹⁰ဗာလမ် ၏စကားကို ငါနား မ ထောင်သောကြောင့် ၊ သူသည် အထပ်ထပ်ကောင်းကြီး ပေး၍ သူ့ လက် မှ သင် တို့ကို ငါကယ် လွှတ်လေ၏။ ¹¹တဖန် သင်တို့သည် ယော်ဒန် မြစ် ကို ကူး ၍ ယေရိခေါ မြို့သို့ ရောက် ကြ သောအခါ ၊ ယေရိခေါ လူ ၊ အာမောရီ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ခါနန် လူ၊ ဟိ တု တိ လူ၊ ဂိရဂါရီ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗုသိ လူ တို့သည် သင်တို့ကို စစ်တိုက် ၍ သူ တို့ကို သင် တို့လက် ၌ ငါအပ် လေ၏။ ¹²သင် တို့၌ ထား နှင့် လေး မ ပါဘဲ၊ သင် တို့ရှေ့မှ ပျားတူ ကို ငါစေလွှတ် ၍ ၊ အာမောရီ မင်းကြီး နှစ် ပါးကို သင် တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ် လေ၏။ ¹³သင် တို့မ လုပ်သောမြေ ၊ မ တည် သော မြို့ တို့ကို ငါပေး ၍ သင် တို့သည် နေ ရကြ၏။ ကိုယ်တိုင်မ စိုက် သော စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ် တို့ကို စား ရကြ သည် ဟု ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။ ¹⁴ယခု မှာ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ကြည်ဖြူ ခြင်း၊ သစ္စာ စောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြု ကြလော့။ မြစ် ကြီးတစ်ဘက် ၌ ၎င်း၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည်၌ ၎င်း၊ ဘိုးဘေး တို့ဝတ်ပြု သော ဘုရား များ ကို ပယ် ၍ ထာဝရဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြု ကြ လော့။ ¹⁵သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား အား ဝတ် မ ပြုကောင်းဟု သင် တို့ထင် လျှင်၊ မြစ် ကြီးတစ်ဘက် ၌ ဘိုးဘေး တို့ဝတ်ပြု သော ဘုရား ၊ သင် တို့နေ ရာ အာမောရီ ပြည်သားတို့၏ ဘုရား များတွင်၊ အဘယ် မည်သော ဘုရားတို့အား ဝတ်ပြု မည်အရာကို ယနေ့ ရွေး ကြ လော့။ ငါ နှင့် ငါ့ အိမ်သား ဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြု မည်ဟု ဆိုလေ သော်၊ ¹⁶လူ များတို့က အခြား တပါးသောဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား ကို စွန့် သောအမှုသည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် ဝေး ပါ စေသော။ ¹⁷ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ကျွန်ုပ် ခံနေရာ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ အဘ တို့နှင့် ငါ တို့ကို နှုတ် ဆောင်၍ ၊ ကြီးစွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို ငါ တို့မျက်မှောက် ၌ ပြ တော်မူပြီ။ ငါ တို့သွား လေရာရာအရပ် ၊ ရှောက် လေရာရာလူမျိုး တို့တွင် စောင့် တော်မူပြီ။ ¹⁸ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ ဤပြည် ၌ နေ သောသူ အာမောရီ လူ အပေါင်း တို့ကို ငါ တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော် မူပြီ။

ထာဝရဘုရား အား ဝတ်ပြု ပါမည်။ ထိုဘုရား သည် ငါ တို့ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။¹⁹ ယောဂ္ဂု ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား အား ဝတ် မ ပြုနိုင်။။ ထိုဘုရား သည် သန့်ရှင်း သောဘုရား၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်လွယ်သောဘုရား ဖြစ် တော်မူ၏။ သင် တို့လွန်ကျူး ပြစ်မှားသော အပြစ် တို့ကို သည်းခံ တော်မ မှ။²⁰ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို စွန့်၍ တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု လျှင် ၊ သင် တို့၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူပြီးမှ တ ဖန် လှည့် ၍ ညဉ့်ဆဲ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟု ဆိုလျှင်၊²¹ လူ များ တို့က၊ မ ဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြု ပါ မည်ဟု ပြန် လျှောက် ကြ၏။²² ယောဂ္ဂု ကလည်း ၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ခြင်းငှါ ထိုဘုရားကို ရွေး ကြပြီဟု ကိုယ်အမှု၌ ကိုယ် သက်သေ ခံကြသည်ဟုဆို လျှင် သူတို့က၊ သက်သေ ခံကြပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော်၊²³ ယောဂ္ဂုက၊ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သင် တို့တွင် ရှိသော တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရား တို့ကို ပယ် ၍ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဘက်သို့ စိတ် နှလုံးကို ညွှတ် ကြလော့ဟု ဆို လေ၏။²⁴ လူ များတို့ကလည်း ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ပါမည်။ စကား တော်ကို နားထောင် ပါမည်ဟု ဝန်ခံ ပြီး မှ၊²⁵ ယောဂ္ဂု သည် ထို နေ့၌ လူ များတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ပြု၍ ရှေ့ခင် မြို့ မှာ စီရင် ထုံးဖွဲ့ ချက်ကို ထား လေ၏။²⁶ ထို စကား ကိုလည်း ဘုရား သခင်၏ ဓမ္မ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ထား၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော် နား မှာရှိသော သပိတ် ပင်အောက် ၌ ကျောက် ကြီး ကို ထောင် လျက်၊²⁷ ဤ ကျောက် သည် ငါ တို့အား သက်သေ ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကား အလုံးစုံ ကို ကြား ရပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ဘုရား သခင် ကို ငြင်းပယ် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သင် တို့အား သက်သေ ဖြစ် ရလိမ့်မည် ဟု လူ အပေါင်း တို့အား ပြောဆို ပြီးမှ၊²⁸ အသီး အသီးမိမိ တို့အမွေ ခံရာအရပ်သို့ ပြန် သွားရသောအခွင့်ကိုပေးလေ၏။²⁹ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် ၊ နန် ၏သား ယောဂ္ဂု သည် အသက် တရာ တ ဆယ် ရှိ သော် အနိစ္စ ရောက် လေ၏။³⁰ ဧ ဖ ရိမ် တောင် ပေါ်၊ ဂါ ရှ ကုန်း မြောက် မှာ ရှိ သော သူ ၏အမွေ ခံ ရာ တိ မ နသေ ရ မြို့နယ်မြေ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။³¹ ယောဂ္ဂု လက်ထက်ကာလ ပတ်လုံး ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုးအဘို့ ပြု တော်မူသမျှ တို့ကို သိ ၍ ယောဂ္ဂု မရှိသည်နောက် အသက် ရှင်သေးသော အသက်ကြီး သူ တို့လက်ထက် ၌လည်း ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။³² ကု သရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ ဆောင် ခဲ့သော ယောသပ် ၏အရိုး တို့ကို၊ ရှေ့ခင် ၏အဘ ဟာမော် ၏သား တို့တွင် ငွေ တ ပိဿာနှင့် ယာကုပ် ဝယ် သော ရှေ့ခင် မြို့နယ်မြေ အကွက် ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ ထိုမြေအကွက်သည် ယောသပ် သား တို့ အမွေ မြေဖြစ် သတည်း။³³ အာရန် သား ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ သည်

လည်း အနိစ္စ ရောက်လေ၏။ သူ ၏သား ဖိနဟတ် အား လူများပေး ခဲ့သော ဧဖရိမ် တောင် ပေါ်၊ ဖိနဟတ် ကုန်း ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

တရားသူကြီးမှတ်စာ

1 ယောရှု အနိစ္စ ရောက်သောနောက် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ က၊ အကျွန်ုပ် တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ခါနနိ လူတို့ရှိရာသို့ ရှေ့ ဦးစွာ ချီ သွားရပါမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရား အား မေး လျှောက်ကြ လျှင်၊² ထာဝရဘုရား က၊ ယုဒ သည် ချီ သွားရမည်။ ထိုပြည် ကို သူ ၏လက် ၌ ငါအပ် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။³ ယုဒ သည် မိမိ အစ်ကို ရှိမောင် အား ၊ ခါနနိ လူတို့ကို တိုက် ခြင်းငါ ငါ့ အမွေမြေ သို့ ငါ နှင့် အတူ လိုက် ပါ။ သင့် အမွေမြေ သို့ လည်း သင် နှင့်အတူ ငါ လိုက် သွားမည်ဟု ဆို သည် အတိုင်း ရှိမောင် သည် လိုက် သွား လေ၏။⁴ ယုဒ ချီ သွား၍ ထာဝရဘုရား သည် ခါနနိ လူ၊ ဖေရဇိ လူ တို့ကို အပ် တော်မူသဖြင့် ၊ ဗေဇက် မြို့၌ လူ တထောင် ကိုသတ် လေ၏။⁵ အဒေါနိဗေဇက် မင်းကို ဗေဇက် မြို့၌ တွေ့၍ ၊ ခါနနိ လူ၊ ဖေရ ဇိ လူတို့ကိုသတ် သောအခါ၊⁶ အဒေါနိဗေဇက် သည် ပြေး လေ၏။ ယုဒ လူတို့သည် လိုက် ၍ ဘမ်း မိပြီးလျှင် လက်မ ၊ ခြေမတို့ကို ဖြတ် ကြ၏။⁷ အဒေါနိဗေဇက် ကလည်း ၊ လက်မ နှင့် ခြေမဖြတ် သော မင်းကြီး ခုနစ်ဆယ် တို့သည်၊ အထက်က ငါ့ စားပွဲ အောက် ၌ စားနပ်စားပေါက် ကို ကောက် ၍ စား ရကြ၏။ ငါ ပြု ဘူးသည် အတိုင်း ၊ ဘုရား သခင်သည် ငါ ၌ အပြစ် ပေးတော်မူပြီဟု ဆို ၏။ ထိုမင်း ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပို့၍ သူသည် ထို မြို့မှာ သေ လေ၏။⁸ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို တိုက် ယူ ၍ ထား နှင့် လုပ်ကြံ ပြီးမှ မီး ရှို့ ကြ၏။⁹ ထိုနောက် တောင် ပေါ်၌၎င်း ၊ တောင် မျက်နှာ၌၎င်း ၊ ချိုင့် ထဲ၌၎င်း နေ သောခါနနိ လူတို့ကို အတိုက် သွား ကြ၏။¹⁰ တဖန် ယုဒ အမျိုးသည်၊ ကိရယသာဘ အမည် ဟောင်း ရှိ သောဟေဗြန် မြို့၌ နေ သောခါနနိ လူတို့ ရှိရာသို့ ချီ သွား၍၊ ရှေ့၍ ၊ အဟိမန် ၊ တာလမဲ တို့ကို လုပ်ကြံ ကြ၏။¹¹ တဖန် ကိရယသေဖာ အမည်ဟောင်း ရှိ သောဒေဗိရ မြို့သားတို့ရှိရာသို့ ချီ ပြန်၍၊¹² ကာ လက် က၊ ကိရယသေဖာ မြို့ကို တိုက်ယူ လုပ်ကြံ သောသူ အား ၊ ငါ သည် သမီး အာခသ ကို ပေးစား မည်ဟု ဆို လျှင်၊¹³ ကာလက် ညီ ကေနတ် ၏ သား ဩသံယေလ သည် ထိုမြို့ကို တိုက် ယူ၍၊ ကာလက်သည် သမီး အာခသ ကို သူ့ အား ပေးစား လေ၏။¹⁴ ထို မိန်းမ သည် ခရီးသွား စဉ် အခါ၊ လယ် တကွက်ကို အဘ ၌ တောင်း ခြင်းငါ လင် နှင့် တိုင်ပင် ပြီးမှ မြည်း ပေါ်က ဆင်း လေ၏။ အဘ ကာ လက် က၊ အဘယ် အလိုရှိသနည်းဟု မေး လျှင်၊¹⁵ သမီး က၊

ကောင်းကြီး ပေး စေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် တောင် မျက်နှာ အရပ် ကိုပေး ပါပြီ။ စမ်း ရေတွင်း တို့ကိုလည်း ပေး တော်မူပါဦးဟု တောင်း သည်အတိုင်း အဘသည် အထက် စမ်း ရေတွင်း၊ အောက် စမ်း ရေတွင်းတို့ကိုပေး လေ၏။¹⁶ မောရှေ ယောက္ခမ ၏သား မြေး ဖြစ်သော ကေနိ အမျိုးသားတို့သည်၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ စွန်ပလုံ မြို့မှ အာရဒ် မြို့တောင် ဘက်၊ ယုဒ တော သို့ လိုက် သွား၍ နေရာကျ ကြ၏။¹⁷ တဖန် ယုဒ သည် အစ်ကို ရှိမောင် နှင့်အတူ သွား ၍ ဇေဖတ် မြို့၌နေ သောခါနနိ လူတို့ကို လုပ်ကြံ ၍ မြို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ပြီးလျှင် ၊ ထိုမြို့ကို ဟော်မာ အမည် ဖြင့် သမုတ် ကြ၏။¹⁸ ယုဒ သည် ဂါဇ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာရှကေလုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဧ ကြန် မြို့နှင့် မြို့နယ် တို့ကိုလည်း တိုက် ယူလေ၏။¹⁹ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ၍ ၊ သူ သည် တောင် ပေါ်မှာ နေ သောသူတို့ ကို နှင်ထုတ် လေ၏။ ချိုင့် သားတို့ကို မ နှင်ထုတ် နိုင်။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့သည် သံ ရထား ရှိကြ၏။²⁰ မောရှေ မှာ ထားသည်အတိုင်း ဟေဗြန် မြို့ကို ကာလက် အား ပေး ကြ၍ ၊ သူ သည် အာနက သား သုံး ယောက်တို့ကို ထို မြို့မှ နှင်ထုတ် လေ၏။²¹ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌နေ သောယေ ဗုသိ လူတို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ၊ သူ တို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဗ် ယာမိန် အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ကြသတည်း။²² ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည်လည်း ၊ ဗေသလ မြို့သို့ ချီ သွား၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။²³ လုဇ အမည် ဟောင်း ရှိသောထိုမြို့ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ စေလွှတ် သော သူလျှို့ တို့သည်၊²⁴ မြို့ ထဲက ထွက် လာသောလူ တယောက်ကို တွေ့မြင် ၍၊ မြို့ ထဲသို့ ဝင် သော လမ်းကို ပြ ပါတော့။ သို့ပြုလျှင် သင့် ကို ချမ်းသာ ပေးမည်ဟု ဆို သော်၊²⁵ ထိုသူသည် မြို့ ထဲသို့ ဝင် သော လမ်းကို ပြ သဖြင့် ၊ သူတို့သည် မြို့ သားတို့ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍ ၊ ထိုလူ နှင့် သူ ၏အိမ်သား အပေါင်း တို့ကို လွှတ် ကြ၏။²⁶ ထို သူ သည် ဟိတုတိ ပြည် သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ မြို့ကို တည်ထောင် ၍ လုဇ အမည် ဖြင့် သမုတ် လေ၏။ ယနေ့ တိုင်အောင် ထိုသို့ ခေါ်ဝေါ် ကြသတည်း။²⁷ မနာရှေအမျိုးသည်၊ ဗက်ရှန် မြို့၊ ရှာများ၊ တာနက် မြို့၊ ရှာများ၊ ဒေါရ မြို့၊ ရှာများ၊ ဣဗလံ မြို့၊ ရှာများ၊ မေဂိဒေါ မြို့၊ ရှာများ၌ နေ သောသူတို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ၊ ခါနနိ လူတို့သည် အနိင်

နေကြ၏။²⁸ တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အားကြီးသော အခါ၊ ခါနန် လူတို့ကို မ နှင်ထုတ် သော်လည်း အခွန် ကို ဆက်သွင်း စေကြ၏။²⁹ ထိုအတူ ဖေရိမ် အမျိုးသည် ဂေဇာ မြို့၌ နေ သောခါနန် လူတို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ သူတို့သည် ဂေဇာ မြို့၌ ရောနှောလျက် နေ ကြ၏။³⁰ ထိုအတူ ဇာဗုလုန် အမျိုးသည် ကိတရုန် မြို့ သား၊ နဟာလောလ မြို့ သားတို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ၊ ခါနန် လူ တို့ သည် ရောနှော လျက်နေ ၍ ၊ အခွန် ပေးကြ၏။³¹ ထိုအတူ အာရှာ အမျိုး သည် အကုဆော မြို့ သား၊ ဇိဒုန် မြို့ သား၊ အာလပ် မြို့ သား၊ အာခဇိ ပ် မြို့ သား၊ ဟေလဗ မြို့ သား၊ အာဖိတ် မြို့ သား၊ ရဟောဘ မြို့ သား တို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ၊³² အာရှာ အမျိုးသားတို့သည် ပြည် သားခါနန် လူတို့နှင့် ရောနှော ၍ နေ ကြ၏။³³ ထိုအတူ နဿလိ အမျိုးသည် ဗ က်ရှေမက် မြို့ သား၊ ဗေသနတ် မြို့ သားတို့ကို မ နှင်ထုတ် ဘဲ၊ ပြည် သားခါနန် လူတို့နှင့် ရောနှော ၍ နေ ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗက်ရှေမက် မြို့ သား၊ ဗေသနတ် မြို့ သားတို့ သည် အခွန် ပေးလျက် နေကြ၏။³⁴ အာ မောရိ လူတို့သည် လည်း ဒန် အမျိုးသား တို့ကို တောင် ပေါ် သို့ နှင် သဖြင့်၊ ချိုင့် ထဲမှာ နေ ရသောအခွင့် ကို မ ပေးကြ။³⁵ အာ မောရိ လူတို့သည် ဟေရက် တောင် ပေါ်မြို့၊ အာဇလုန် မြို့၊ ရှာလ ဗိမ် မြို့၌ အနိုင်နေ ကြ၏။ သို့ရာတွင် ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည် အား ကြီး သဖြင့် အာမောရိလူတို့သည် အခွန် ပေးရကြ၏။³⁶ အာ မောရိ လူနေရသောအရပ် သည် အကရဗုဗိမ် ကုန်း နား၊ သေလ မြို့ မှစ၍ အထက် အရပ်ပေတည်း။

2 ထာဝရဘုရား ၏ တမန် တော်သည်၊ ဂိလဂါလ မြို့မှ ဗောခိမ် မြို့သို့ လာ ၍ ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး တို့အား ငါကျိန်ဆို သော ပြည် သို့ အဲဂုတုတု ပြည်မှ သင် တို့ကို ငါဆောင် ခဲ့ပြီ။ သင် တို့နှင့် ငါ ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် ကို ငါမ ဖျက် အစဉ်အမြဲ စောင့် မည်။² သင် တို့သည် ဤ ပြည် သားတို့နှင့် မိသဟာယ မ ဖွဲ့ ရ။ သူ တို့ ယဇ်ပလ္လင် တို့ကို လှဲ ချရမည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု ကြသနည်း။³ တဖန် ငါ ဆို သည်ကား၊ ဤပြည်သားတို့ကို သင် တို့ရှေ့မှ ငါမ နှင်ထုတ်။ သူတို့သည် သင် တို့တစ်ဘက် ၌ မုဆိုး လုပ် လျက်၊ သူ တို့ဘုရား တို့သည်လည်း သင် တို့၌ ကျော့ကွင်း ဖြစ် ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား ၏ တမန် တော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ဤ သို့မိန့် တော်မူ သောအခါ ၊ လူ များ တို့သည် အသံ ကို လွှင့် ၍ ငိုကြွေး ကြ၏။⁵ ထို အရပ် ကို ဗောခိမ် အမည် ဖြင့် မှည့် ၍ ထာဝရဘုရား အား ယဇ်ပူဇော် ကြ၏။⁶ အထက်က ယော ရှု သည် လူ များ တို့ကို လွှတ် လိုက် သောအခါ ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် အသီးအသီး မိမိ တို့ အမွေခံ ရာ မြေ ကို သိမ်းယူ ခြင်းငှါ သွား ကြ၏။⁷ ယောရှု လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးအဘို့ ပြု တော်မူသောအမှု

ကြီး အလုံးစုံ တို့ကို သိမြင် ၍၊ ယောရှု မရှိသောနောက် အသက် ရှင် သေး သော အသက်ကြီး သူ တို့လက်ထက် ၌လည်း ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။⁸ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် ၊ နန် ၏သား ယော ရှု သည် အသက် တ ရာ တ ဆယ် ရှိ သော် အနိစ္စရောက် လေ၏။⁹ ဖေ ဖရိမ် တောင် ပေါ်၊ ဂါ ရှု ကုန်း မြောက် မှာ ရှိ သော သူ ၏အမွေခံ ရာ တိ မန မြေ ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။¹⁰ ယော ရှု လက်ထက် ကာလ၌ ဖြစ်သော သူ အပေါင်း တို့သည်လည်း ၊ ဘိုးဘေး တို့ စုဝေး ရာ သို့ ရောက်ကြ ၏။ ထာဝရဘုရား ကိုငင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးအဘို့ ပြု တော်မူသောအမှု တို့ကိုငင်း မ သိ သော နောင် ကာလ အမျိုးသား တို့သည် ပေါ်လာကြ၏။¹¹ ထိုကာလအခါ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ဗာလ ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။¹² အဲဂု တု တု ပြည် မှ သူ တို့ကို ဆောင် ခဲ့ တော်မူသောဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို စွန့် ၍ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ရှိသောလူမျိုး တို့၏ ဘုရား တပါး တို့နောက် သို့ လိုက် လျက် ဦးညွတ် သဖြင့် ထာဝရဘုရား အမျက် တော်ကို ထွက် စေကြ၏။¹³ ထာဝရဘုရား ကို စွန့် ၍ ဗာလ ဘုရား၊ အာရှတရက် ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု ကြ သောကြောင့်၊¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် ဣ သရေ လ အမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် လျက်၊ လူယူ သော သူတို့ လက် သို့ အပ် ၍ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် သော ရန်သူ တို့၌ ရောင်း တော်မူ သဖြင့်၊ ရန်သူ တို့ ရှေ့ မှာ သူတို့သည် တဖန် မ ရပ် နိုင် ကြ။¹⁵ သူ တို့သည် ထွက် သွား လေ ရာ ရာ၌ ထာဝရဘုရား မိန့် မြက် ကျိန်ဆို တော်မူသည်အတိုင်း ၊ လက် တော် အဆီးအတားနှင့် တွေ့၍ အလွန် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹⁶ သို့ရာတွင် လူယူ သောသူတို့ လက် မှ ကယ်လွတ် သော တရားသူကြီး တို့ကို ထာဝရဘုရား ပေါ်ထွန်း စေတော်မူ၏။¹⁷ ထိုတရားသူကြီး တို့ စကားကိုလည်း သူတို့သည် နား မ ထောင်၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့နှင့် မှားယွင်း ၍ ဦးညွတ် ကြ၏။ ဘိုး ဘေး တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ် တော် တို့ကို ကျင့် ၍ လိုက် သော လမ်း မှ သူတို့သည် အလျင်အမြန် လွဲ သွား သဖြင့်၊ ဘိုး ဘေး ကျင့်သည်အတိုင်း မ ကျင့် ကြ။¹⁸ ထာဝရဘုရား သည် တရားသူကြီး ကို ပေါ်ထွန်း စေသောအခါ သူ နှင့်အတူ ရှိ ၍ ၊ သူ လက်ထက် ပတ်လုံး ဣသရေလ လူတို့ကို ရန်သူ ၏လက် မှ ကယ်လွတ် တော် မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရ၍ မြည်တမ်း ကြသောအခါ ထာဝရဘုရား သည် နှောင့်တရတော်မူ၏။¹⁹ တရားသူကြီး သေ သောနောက်၊ သူတို့သည် တဖန် ဘိုးဘေး ထက် သာ၍ဆိုး သဖြင့်၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့နောက် သို့လိုက် လျက် ဝတ်ပြု ၍ ဦးညွတ် ကြ၏။ မိမိ တို့အကျင့် ဓလေ့နှင့် ကြမ်းတမ်း သော လမ်း ကို မ စွန့် မပယ်ကြ။²⁰ ထာဝရဘုရား သည် ဣ သရေ လ အမျိုး၌ ပြင်း စွာ အမျက်ထွက် လျက်၊ ဤ လူ တို့သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်။ သူ တို့ ဘိုးဘေး တို့နှင့် ငါ့ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် သောကြောင့်၊²¹ ယောရှု သေ သောနောက်

ကျန် ကြွင်းရစ်သော လူမျိုး တစ်စုတစ်မျိုးကို သူ တို့ရှေ့မှ နောက် တဖန် ငါ မ နှင်ထုတ်။²² သူ တို့ ဘိုးဘေး တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏လမ်း တော်သို့ လိုက် ခြင်းငှါစောင့်ရှောက် သကဲ့သို့ သူတို့သည် စောင့်ရှောက် မည်လော၊ မ စောင့်ရှောက်လောဟု ကျန်သေးသော လူမျိုးအားဖြင့် ကုသရေလ အမျိုးကို ငါစုံစမ်း မည်ဟု မိန့်တော်မူ သည်နှင့်အညီ၊²³ ထို လူမျိုး ကို ယောရှု လက်၌ မ အပ် အလျင်အမြန် မ နှင်ထုတ် ဘဲ နေ တော်မူ၏။

3 ခါနာန် ပြည်၌ တိုက်သော စစ်မှု ရှိသမျှ တို့ကို မ သိ သော ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို စုံစမ်း ခြင်းငှါ ၎င်း၊² စစ်မှု ကို မ သိ သော ကုသရေလ အမျိုးသားအစဉ်အဆက် တို့သည် စစ် အတတ်ကို သင် ၍ တတ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ချန် ထား တော်မူသော လူမျိုး များဟူ မူကား၊³ ဖိလု တိ မင်း ငါး ပါးအစ ရှိသော ခါနန် လူအမျိုးမျိုး၊⁴ ဇိဒန် လူ၊ ဗာလဟေရမုန် တောင် မှ စ၍ဟာမတ် လမ်းဝတိုင်အောင် လေဗနန် တောင် ပေါ်မှာနေ သော ဟိဝိ လူတို့သည် ကျန်ကြွင်းကြ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အားဖြင့် ဘိုးဘေး တို့ကို မှာ ထားတော်မူသောပညတ် များအတိုင်း ကျင့် မည် မကျင့်မည်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကုသရေလ အမျိုး ကို စုံစမ်း ဘို့ ရာဖြစ် သတည်း။⁶ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခါနန် လူ၊ ဟိတု တိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ဖေရဇီ လူ၊ ဟိဝိ လူ၊ ယေဗု သိ လူ တို့တွင် နေ ၍၊⁷ သူ တို့သမီး နှင့် စုံ ဘက် ခြင်း ကို ပြုလျက် ၊ မိမိ တို့သမီး ကို ပေးစား လျက် ၊ သူ တို့ဘုရား များကို ဝတ်ပြု ကြ၏။⁸ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ မိမိ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို မေ့လျော့ သဖြင့်၊ ဗာလ ဘုရားများ၊ အာရှရ ပင် များ ကို ဝတ်ပြု သောကြောင့်၊⁹ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက် တော်ထွက်၍ ၊ မေသောပေါတာမိ ရှင်ဘုရင် ခုရှ်ရိရှုသိမ် ၌ ရောင်း တော်မူသဖြင့်၊ ကုသရေလ လူတို့သည် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံး ထိုရှင်ဘုရင် ထံ၌ ကျွန်ခံ ရကြ၏။¹⁰ နောက်တဖန်ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် ကြ သောအခါ၊ ကယ်တင် သော သခင် ၊ ကာလက် ညီ ၊ ကေနတ် ၏သား ဩသံယေလ ကို သူ တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်း စေ တော် မူ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သူ့ အပေါ်သို့ သက်ရောက် သဖြင့်၊ သူသည်ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ၍ စစ်ချီ လေ၏။ မေသောပေါတာမိ ရှင်ဘုရင် ခုရှ်ရိရှုသိမ် ကို သူ့ လက် ၌ ထာဝရဘုရား အပ် တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ထိုရှင်ဘုရင် ကို အောင် လေ၏။¹² အနှစ် လေး ဆယ် တိုင် တိုင် တ ပြည် လုံး ငြိမ်း ပြီး မှ ၊ ကေနတ် ၏သား ဩသံယေလ သည် သေ လေ၏။¹³ တဖန် ကု သရေလ အမျိုး သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု သောကြောင့် ၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဧဂလုန် ကို ကုသရေလ အမျိုး တစ်ဘက်၌ ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံစေ တော် မူ၏။¹⁴ ထိုမင်းသည် အ မု မုန် အမျိုးသား၊ အာမ လက် အမျိုးသား တို့ ကို စုဝေး စေ လျက်

ချီ သွား၍၊ ကုသရေလ လူတို့ကို လုပ်ကြံ ပြီးမှ ၊ စွန်ပလုံ မြို့ကို သိမ်းယူ သဖြင့်၊¹⁵ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တဆယ် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံးမောဘ ရှင်ဘုရင် ဧဂလုန် မင်းထံ၌ ကျွန်ခံ ရကြ၏။¹⁶ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် သောအခါ ၊ ကယ်တင် သော သခင် ၊ လက်ျာ လက် ကို မသုံးတတ်သော ဗီယာမိန် အမျိုး၊ ဂေရ သား ဧဟုဒ ကို ပေါ်ထွန်း စေတော်မူ၏။ သူ့ လက် တွင် ကု သရေလ လူတို့သည် လက်ဆောင် ကို မောဘ ရှင်ဘုရင် ဧဂလုန် ထံ သို့ပေး လိုက်ကြ၏။¹⁷ ဧဟုဒ သည် အလျား တတောင် ရှိသော သန်လျက် ကို လုပ် ၍ လက်ျာ ပေါင် အဝတ် တွင်း ၌ စည်း ထားပြီး လျှင်၊¹⁸ မောဘ ရှင်ဘုရင် ဧဂလုန် ထံ သို့လက်ဆောင် ကို ဆောင် ခဲ့လေ၏။ ဧဂလုန် သည် အလွန် ဝ သောသူ ဖြစ်၏။¹⁹ ဧဟုဒသည် လက်ဆောင် ကို ဆက် ပြီး လျှင် ၊ လက်ဆောင် ကို ထမ်း သောသူ တို့ကို လွှတ် လိုက်၍၊²⁰ ဂိလဂါလ မြို့နား ၌ရှိသော ကျောက်တိုင် တို့မှ ကိုယ်တိုင်ပြန် လာ၍၊ ဘုရား ကျွန်တော် သည် တိတ်ဆိတ် စွာ လျှောက် စရာ အကြောင်း ရှိ ပါသည် ဟု ဆို လျှင် ၊ ရှင်ဘုရင် က၊ တိတ်ဆိတ် စွာနေကြဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ အထံ တော်၌ ခစား သော သူအပေါင်း တို့သည် ထွက် ကြ၏။²¹ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင် သည် ကိုယ်တိုင် တ ယောက်တည်း နေတတ်သော နွေ နန်းဆောင် ၌ ထိုင် နေစဉ် ၊ ဧဟုဒ သည် ချဉ်းကပ် ၍ ကိုယ်တော် နှင့်ဆိုင် သော ဘုရား သခင်၏ အမိန့် တော်ပါပါ၏ဟု လျှောက် သော်၊ ရှင်ဘုရင် သည် ထ လေ၏။²² ဧဟုဒ သည် လက်ဝဲ လက် ကို ဆန့် လျက် သန်လျက် ကို လက်ျာ ပေါင် မှ ထုတ် ၍ ရှင်ဘုရင် ၏ ဝမ်း ကို ထိုး သဖြင့်၊²³ လက်ကိုင် အရိုး နှင့် တကွ သန်လျက် မြှုပ် ဝင်၍ ၊ ဝမ်း ထဲက မ နှုတ် နိုင်အောင် ဆီဥ သည် သန်လျက် ကို လွှမ်း လျက်၊ ချေး နု လည်း ထွက် လျက်ရှိလေ၏။²⁴ ထိုအခါ ဧဟုဒ သည် အခန်း ပြင် သို့ ထွက် ပြီးလျှင် နန်းတော် တံခါး တို့ကို ပိတ် ၍ သော့ခတ် လေ၏။²⁵ ထွက် သွား သော နောက်၊ ကျွန် တော် မျိုး အချို့တို့သည် လာ ၍ နန်းတော် တံခါး ၌ သော့ခတ် လျက် ရှိသည်ကို မြင် လျှင် ၊ စင်စစ် နွေ နန်းဆောင် ၌ စက်တော်ခေါ်သည်ဟုဆို လျက်၊²⁶ ရှက်ကြောက် သည်တိုင်အောင် ငဲ့ နေပြီးမှ ၊ သူတို့အရှင် သည် တံခါး ကို မ ဖွင့် သောကြောင့် ၊ သူတို့သည် သော့ ကိုယူ ၍ ဖွင့် ကြည့် သောအခါ ၊ မြေ ပေါ်မှာ လဲ ၍ သေ လျက်ရှိသော မိမိ တို့အရှင် ကို တွေ့မြင် ကြ၏။²⁷ ထိုသို့ သူ တို့သည် ငဲ့ နေကြစဉ် တွင်၊ ဧဟုဒ သည် ဘေး လွတ် သဖြင့်၊ ကျောက်တိုင် တို့ကို လွန် ၍ စိရပ် ရွာသို့ ရောက် ပြီးမှ၊²⁸ ဖေရိမ် တောင် ပေါ်မှာ တံပိုး ကို မှုတ် ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သူ့နောက်သို့ လိုက် လျက် တောင် ပေါ်က ဆင်း ကြ၏။²⁹ သူ့ကလည်း ငါ့ နောက် သို့ လိုက် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၏ရန်သူ မောဘ လူတို့ကို သင် တို့လက် ၌ အပ် တော်မူ မည်ဟု ဆို သည်အတိုင်း ၊ သူ့ နောက် မှာ ဆင်း ၍ ယော်ဒန် မြစ် ကူး ရာ မောဘ ပြည်သို့ သွားရာလမ်းကို ဆီးတား သဖြင့်၊ လူ တစ်

တယောက်ကိုမျှ မ ကူး စေ ရ။²⁹ ထိုအခါ ခွန်အား ကြီးသော မောဘ စစ်သူရဲတယောက်မျှ မ လွတ် ဘဲ၊ လူ တသောင်း ကိုသတ် ၍၊³⁰ မောဘ အမျိုးသည် ကုသရေလ အမျိုးလက် ၌ ရှုံး သဖြင့်၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ် တိုင်တိုင်တပြည် လုံး ငြိမ်း လေ၏။³¹ ဟုဒ နောက် မှာ အာနတ် သား ရှုံဂါ ပေါ်ထွန်း ၍ ၊ တုတ်ချွန်နှင့် ဖိလိတုတိ လူခြောက်ရာ တို့ကိုသတ် သဖြင့်၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ကယ်လွတ် လေ၏။

4 ဟုဒ သေ သော နောက်၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တဖန် ဒုစရိုက် ကို ပြု သောကြောင့်၊² ထာဝရဘုရား သည် ဟာ ဇော် မြို့၌ မင်းပြု သော ခါ နာ န် ရှင်ဘုရင် ရာ ဘိ န် ၌ ရောင်း တော် မူ၏။ သူ ခန့်ထား သော ဗိုလ်ချုပ် မင်း ကား၊ ဂေါအိမ် ပြည် ဟာ ရော ရှက် မြို့၌ နေ သော သိ သရ တည်း။³ ထို မင်း၌ သံ ရထား ကိုး ရာ ရှိ၏။ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အနှစ် နှစ်ဆယ် ပတ်လုံး အလွန် ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့်၊ သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် ကြ၏။⁴ ထို ကာလ အခါ လ ပိ ဒုတ် မြို့သား ပ ရော ဖက်မ ဒေဗောရ သည် ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ၏။⁵ သူသည် ဖေရိမ် တောင် ပေါ်၊ ရာမ မြို့နှင့် ဗေသလ မြို့စပ်ကြား ၊ ဒေဗောရ စွန်ပလုံ ပင်အောက် မှာနေ ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထို ပရောဖက်မ ၏ စီရင်ခြင်း ကိုခံအံ့သောငှါ ရောက် လာတတ်ကြ၏။⁶ တဖန် ဒေဗောရသည် လူကို စေလွှတ် ၍ ၊ နဿလိ ခရိုင်ကေဒေ ရှ မြို့မှာ နေသော အဘိနောင် ၏သား ဗာ ရက် ကို ခေါ် ပြီး လျှင် ၊ သင်သည် နဿလိ အမျိုး၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးထဲက လူ တသောင်း ကို သွေးဆောင်၍ တာဗော် တောင် သို့ သွား လော့။⁷ ငါသည်လည်း ယာဘိန် မင်း၏ ဗိုလ်ချုပ် သိသရ နှင့် ရထား ဗိုလ်ပါ များကို သင် ရှိ ရာ ကိ ရှုန် မြစ် သို့ သွေးဆောင် ၍ သင့် လက် ၌ အပ် မည်ဟု ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မှာ ထား တော် မူသည်ဟု ဆင့်ဆို လေ၏။⁸ ဗာ ရက် က လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ ကြွ လျှင် အကျွန်ုပ်သွား ပါမည်။ ကြွ တော်မ မူ လျှင် မူကား မ သွား ပါဟု လျှောက် သော်၊⁹ ဒေဗောရ က၊ ငါသည် သင် နှင့်အတူ အမှန် သွား မည်။ သို့သော်လည်း သင် သွား ရာလမ်း ၌ ဂုဏ် အသရေကို မ ရ ရာ။ ထာဝရဘုရား သည် သိသရ ကို မိန်းမ ၌ ရောင်း တော်မူမည်ဟု ဆို ပြီးမှ ထ ၍ ဗာရက် နှင့်အတူ ကေဒေရှ မြို့သို့ သွား လေ၏။¹⁰ ဗာရက် သည် နဿလိ အမျိုးသား၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးသားတို့ကို ကေဒေရှ မြို့သို့ ခေါ် ၍ ၊ လိုက် သောသူ တသောင်း နှင့်တကွ ဒေဗောရ ပါလျက် တက် လေ၏။¹¹ မောရှေ ၏ယောက္ခမ ဟောဗတ် ၏သား မြေးအဝင်၊ ကေနီ အမျိုးသားဟေဗာ သည်၊ ကေနီ လူတို့နှင့် ခွာ ၍ ကေဒေရှ မြို့အနား ၊ ဇာနိမ် သပိတ်ပင် ခြေရင်း၌ တဲ ကို ဆောက် လျက် နေနှင့်သတည်း။¹² အဘိနောင် ၏သား ဗာ ရက် သည် တာဗော် တောင် ပေါ်သို့ တက် ကြောင်း ကို သိသရ အား ကြားပြော လျှင်၊¹³ သိသရ သည် မိမိ ရထား ရှိသမျှ တည်းဟူသော

သံ ရထား ကိုး ရာ နှင့် ဂေါအိမ်ပြည် ဟာ ရော ရှက် မြို့မှ စ၍ကိ ရှုန် မြစ် တိုင်အောင် မိမိ လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၏။¹⁴ ဒေဗောရ ကလည်း ၊ ထ လော့။ ယနေ့ ကား ထာဝရဘုရား သည် သိသရ ကို သင့် လက် ၌ အပ် တော်မူသောနေ့ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ရှေ့ မှာ ကြွ တော် မူ ပြီ မဟုတ် လောဟု ဆို လေ သော်၊ ဗာ ရက် သည် လူ တသောင်း နှင့်တကွ တာဗော် တောင် ပေါ်က ဆင်း လေ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် သိသရ မှစ၍သူ၏ရထား များနှင့် ဗိုလ်ပါ စစ်သည်များအပေါင်း တို့ကို ဗာရက် ရှေ့မှာ ထား ဖြင့် ရှုံး စေတော်မူသောကြောင့်၊ သိသရ သည် မိမိရထား မှ ဆင်း ၍ ခြေဖြင့်ပြေး လေ၏။¹⁶ ဗာ ရက် သည် ရထား များ၊ ဗိုလ်ပါ စစ်သည် များကို ဂေါအိမ်ပြည် ဟာ ရော ရှက် မြို့တိုင်အောင် လိုက် ၍ ၊ သိ သရ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် တယောက် မျှ မ ကျန် ကြွင်း ထား နှင့် သေ ကြကုန်၏။¹⁷ သိသရ သည် ကေနီ အမျိုးသားဟေဗာ ၏ မယား ယေလ ၏ထဲ သို့ ခြေ ဖြင့် ပြေး ၏။ ထို ကာလ၌ ဟာ ဇော် ရှင်ဘုရင် ယာဘိန် သည် ဟေဗာ အမျိုးသား ချင်း ကေနီ လူတို့နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့လျက် ရှိသတည်း။¹⁸ ယေလ သည် သိသရ ကို ခရီး ဦး ကြိုပြု ခြင်းငှါ ထွက် ၍ ၊ သခင် ဝင် ပါ၊ ကျွန်မ ဆီ သို့ ဝင် ပါ။ စိုးရိမ် တော် မ မူပါနှင့်ဟု ခေါ်သည်အတိုင်း ၊ သူသည် ယေလနေရာ တဲ ထဲ သို့ ဝင် ၍ ယေလသည် သူ့ ကို စောင့် နှင့် ခြံ လေ၏။¹⁹ သူ ကလည်း ၊ ငါရေငတ် သည်၊ ရေ အနည်းငယ် ကိုပေး ပါဟု တောင်း လျှင် ၊ မိန်းမသည် နွားနို့ ဘူး ကို ဖွင့် ၍ သောက် စေပြီးမှ တဖန် ခြံ လေ၏။²⁰ သူကလည်း ၊ တဲ တံခါးဝ ၌ နေ ပါ။ လူ တစုံတယောက် က ယောက်ျားရှိ သလောဟု လာ ၍ မေး လျှင် မ ရှိကြောင်းကို ပြော လော့ဟု မှာ ထားလေ၏။²¹ ထိုအခါ ဟေဗာ မယား ယေလ သည် သိသရ မော လျက် အိပ်ပျော် စဉ် တွင်၊ တဲ တံသင် တချောင်းနှင့် လက်ရိုက် ကို ကိုင် လျက် သူ့ ထံ သို့တိတ်ဆိတ် စွာ သွား ၍ တံသင် ကို မြေ ၌ စွဲ စေသည်တိုင်အောင်သူ ၏ နားပန်း ထဲ သို့ ရိုက် သွင်း သဖြင့် သိသရသည် သေ ၏။²² ဗာရက် သည် သိသရ ကို လိုက် ရှာ သောအခါ ၊ ယေလ ထွက် ၍ ကျွန်မဆီသို့ ဝင် ပါ။ ရှာ သောသူကို ပြ ပါမည်ဟု ကြိုဆို လျှင်၊ ဗာရက်သည် တဲထဲသို့ ဝင် ၍ သိသရ သေ လျက်၊ နားပန်း ၌ တံသင် စူး လျက် ရှိသည် ကို မြင် လေ၏။²³ ထို နေ့ ၌ ထာဝရဘုရား သည် ခါနာန် ရှင်ဘုရင် ယာဘိန် ကို၊ ကု သရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့ မှာ နိမ့်ချ တော်မူသဖြင့်၊²⁴ သူတို့သည် ထို ရှင်ဘုရင် ကို မ ဖျက်ဆီး မှီ တိုင်အောင် အစဉ်အောင် လျက် နေ ကြ၏။

5 ထို နေ့ ၌ ဒေဗောရ နှင့် အဘိနောင် ၏ သား ဗာ ရက် တို့ဆို သော သီချင်းစကားဟူမူကား၊² ကုသရေလ အမျိုး၌ မင်း တို့သည် အဦးပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် မိမိ ကိုယ်ကိုလူ သောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။³ အို ရှင်ဘုရင် တို့ ကြား ကြ လော့။ အိုမင်း သား

တို့ နားထောင် ကြ လော့။ ငါ သီချင်းဆို မည်။ ထာဝရဘုရား အား သီချင်းဆို မည်။ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း မည်။⁴ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် စိရတောင်ရိုးပေါ်မှ ကြွ၍ ဒေသိတော မှ စစ်ချီတော်မူသောအခါ ၊ မြေကြီး လှုပ် ၍ မို ယ်း ရှာ သဖြင့် မို ယ်း တိမ် တို့ မှ မို ယ်း ရေ သည် စီး ပါ၏။⁵ တောင်ရိုး တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ၎င်း၊ သိ နာ တောင် သည် လည်း ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ၎င်း တုန်လှုပ် ပါ၏။⁶ အာ နတ် သား ရှုံ ဂါ မင်းလက်ထက် ၌ ၎င်း၊ ယေလ မင်းလက်ထက် ၌ ၎င်း၊ လမ်းမ တို့သည် ဆိတ်ညံ လျက် ရှိ၍ ခရီးသွား သောသူတို့သည် လမ်းကြား တို့၌ လိုက် သွား ရကြ၏။⁷ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ မင်းဆက် ပြတ် လျက်ရှိ၏။ ငါဒေဗောရ သည် မပေါ်။ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ အမိ မ ပေါ်ထွန်း မှီ တိုင်အောင် မင်းဆက် ပြတ် လျက် ရှိ၏။⁸ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် ဘုရား သစ် တို့ကို ရွေး ယူ ကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့မြို့ များကို ရန်သူတို့သည် တိုက်လာကြ၏။ ဣသရေ လ အမျိုးသားလေးသောင်း တွင် ဒိုင်းလွှား တခု၊ လုံ တစင်းမျှ မရှိ။⁹ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲသား တို့တွင် မိမိကိုယ်ကို လူ သော ဣ သရေလ အမျိုး မင်း တို့အား ငါ စိတ် နူးညွတ်၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။¹⁰ ဖြူ သော မြည်း ကို စီး သော သူ၊ တရားမှု ကို စီရင် သောသူ၊ လမ်း ၌ သွား သောသူတို့၊¹¹ ရေကျင်း များ အနား မှာ လက်ရညွှတ် ကို ဝေမျှ သော သူတို့၏အသံ ကို ကြား သောအခါ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရား ၏ တရား သောအမှု၊ ဣသရေလ မြို့ရွာတို့၌ တရား သဖြင့် ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ထို အရပ်တို့တွင် ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ လူ တို့သည် မိမိတို့နေသောမြို့ သို့ ပြန် သွားကြလိမ့်မည်။¹² နိုး ပါ၊ နိုး ပါ၊ ဒေဗောရ ။ နိုး ပါ၊ နိုး ပါ၊ သီချင်း ဆို ပါ၊ အိုဗာရက် ၊ ထ ပါ၊ အဘီနောင် သား ၊ သင် ဘမ်းဆီး ချုပ် ထားသောသူတို့ကို ထုတ်ပြ ပါ။¹³ ထိုအခါ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့သည် သူရဲကြီး တို့ထံသို့ ဆင်း ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏လူ တို့သည် အစွမ်း တန်ခိုးကြီး သော သူ တို့ထံသို့ ငါ့ အဘို့ ဆင်း ကြ၏။¹⁴ အာမလက် လူနေရာ အနားမှာ နေရာ ကျသော သူတို့သည် ဧ ဖရိမ် ခရိုင် ထဲ က ထွက် လာ ကြ၏။ သူ တို့နောက် မှာ သင်၏ ဗိုလ်ခြေ တို့တွင် ဗ ့ ယာ မိန် အမျိုးသား တို့သည် လိုက်ကြ၏။ မာခိရ အမျိုးထဲက မင်းများ၊ ဇာဗုလုန် အမျိုး ထဲက စီရင်တတ်သော သူများတို့သည် ထွက်လာ ကြ၏။¹⁵ ဣသ ခါ မင်း တို့သည်လည်း ၊ ဒေ ဗော ရ ၌ ပါ၍ ဣ သခါ အမျိုးသည် ဗာ ရက် ၏ လက်ရုံး ဖြစ်၏။ ဗာ ရက် နောက် မှာ ချိုင့် ထဲ သို့ ပြေး လိုက်ကြ၏။ ရုဗင် အမျိုးနေရာ ချောင်းအသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံး ပြဋ္ဌာန်း ခြင်း များ ကြ၏။¹⁶ နောက် တ ဖန် သင် သည် သိုး မြည် သံ ကို နားထောင် ခြင်းငှါ တောင် ကြား မှာ အဘယ်ကြောင့် ထိုင် နေသနည်း။ ရုဗင် အမျိုး နေရာ ချောင်းအသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံး

တွန့်တို ခြင်း များ ကြ သည် တကား။¹⁷ ဂိ လဒ် ပြည် သား တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ကြ၏။ ဒန် အမျိုးသည် သဘော ဆိပ် အနား မှာ အဘယ်ကြောင့် နေ ရစ်သနည်း။ အာ ရှာ အမျိုးသည်လည်း ပင်လယ် ကမ်းနား သဘောဆိပ် ရာ ကွေ့ တို့၌ မ လှုပ် ဘဲ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ သည် တကား။¹⁸ ဇာဗု လုန် အမျိုး သည် အသက် ကို စွန့်စား သည်တိုင်အောင်ရဲရင့်၍ နုဿလီ အမျိုးသည် မြင့်သော တော အရပ်၌ ထိုနည်းတူပြု၏။¹⁹ ရှင်ဘုရင် တို့သည် လာ ၍ စစ်တိုက် ကြ၏။ ခါနန် ရှင်ဘုရင် တို့သည် မေဂိဒဒေါ အိုင် ၊ တာ နက် မြို့အနား မှာ တိုက် သော်လည်း၊ ငွေ ကို လုယူ ၍ မ ရ ကြ။²⁰ ကောင်းကင် မှ စစ်ကူ ကြ၏။ ကြယ် တို့သည် လှည့်ပတ် စဉ်အခါ သိသရ ကို စစ်တိုက် ကြ၏။²¹ ကိရုန် မြစ် ၊ စစ်မှုကြောင့် ကျော်စော သော မြစ် ၊ ကိ ရုန် မြစ် သည် ရန်သူ တို့ကို ပယ် သွား၏။ အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ သင်သည် ခွန်အားကြီး သောသူကို နှိပ် နင်းပြီ။²² ထိုအခါ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြင်း ကို နှင် လျက် နှင် လျက် စီးသောကြောင့်၊ မြင်းတို့သည် မြေကို ခွာ နှင့် ထိခိုက် လျက် ပြေးကြ၏။²³ မေရောဇ မြို့သားတို့သည် ထာဝရ ဘုရားဘက်၊ စစ်သူရဲ တို့နှင့် ဝိုင်း၍ ထာဝရ ဘုရား ဘက်သို့ မ ကူ ကြ သောကြောင့် ၊ မေ ရော ဇ မြို့ကို ကျိန် ကြလော့။ မြို့ သားတို့ကို ပြင်းစွာကျိန် ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင်တမန် သည် မှာ ထား၏။²⁴ ကေ နိ အမျိုးသား ဟေ ဗာ ၏မယား ယေလ သည်၊ မိန်းမ တကာ တို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာ ရှိ၏။ တဲ ၌ နေသောမိန်းမ တကာ တို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာ ရှိ၏။²⁵ ထိုသူသည် ရေ ကို တောင်း ၍ ယေလသည် နို့ ကို ပေး ၏။ မင်း သုံးသော ဖလား နှင့် နို့ဓမ်း ကို ဆက် လေ၏။²⁶ တဲ တံသင် ကို ယူ ၍ လက်ျာ လက်နှင့် လက်ရိုက် ကို ကိုင်လျက် သိ သရ ကို ရိုက် လေ၏။ သူ ၏ ခေါင်း ကို ထိုး ရိုက်၍ နားပန်း ကို ထုတ်ချင်း ခွင်းဖောက် လေ၏။²⁷ သူသည် ယေလ ခြေရင်း ၌ ကျ ၍ လဲ လျက် တုံးလုံးနေ၏။ ခြေရင်း ၌ ကျ လဲ ၍ ကျ ရာ အရပ် ၌ သေ လျက် လဲ နေ၏။²⁸ သိ သရ အမိ သည် ပြတင်းပေါက် ဝ ဖြင့် ကြည့် ၍ ကုလားကာ အတွင်း ၌ နေလျက်၊ သူ ၏ ရထား သည် အဘယ်ကြောင့် လာ ခဲ သနည်း။ ရထား ဘီး တို့သည် အဘယ်ကြောင့် နှေး သနည်းဟု မြည်တမ်း လေ၏။²⁹ ပညာရှိ သော မင်းသမီး တို့သည် ပြန် လျှောက် သည် သာ မက ၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန် ပြောသည် ကား၊³⁰ သူတို့သည် တွေ့ ၍ရသောဥစ္စာ ကို ဝေဖန် လျက် နေကြသည်မ ဟုတ် လော။ စစ်သူရဲ တို့အား အပျိုကညာ တယောက်နှစ်ယောက် စီ၊ သိသရ ဘို့ ပန်းဆိုးသော အဝတ် ၊ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ် သော အဝတ် တန်ဆာ၊ အောင် သောသူတို့၏ လည်ပင်း ၌ ဆင်စရာ ဘို့ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ် လျက် အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော အဝတ် တန်ဆာ ကို လုယူ၍ ဝေဖန် လျက် နေ ကြ သည် မဟုတ် လော ဟု သိသရ၏ အမိသည် ဆိုတတ်၏။³¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် ထိုသို့ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြပါ

စေသော။ ထာဝရ ဘုရားကို ချစ် သောသူတို့သည် အရှိန် တန်ခိုးနှင့် ထွက် သွားသော နေ မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု သီချင်းဆိုကြ၏။ ထို့နောက် အနှစ် လေးဆယ် တိုင်တိုင်တပြည် လုံးငြိမ်း လေ၏။

6 တဖန် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု သောကြောင့် ၊ သူ တို့ကို မိ ချန် အမျိုး လက် ၌ ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံး အပ် တော် မူ သဖြင့်၊ ²မိ ချန် အမျိုး သည် ကု သရေ လ အမျိုး ကို နိုင် ၍ ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့် ၊ ကု သရေ လ အမျိုးသားတို့သည် တောင်ရိုး ၌ ခိုင်ခံ့ သော ဥမင် မြေတွင်း တို့ကို လုပ် ရကြ၏။ ³ကု သရေ လ အမျိုး သည် လယ် လုပ် ပြီး မှ၊ မိ ချန် ပြည် သား နှင့် အာမ လက် ပြည် သား အစ ရှိ သော အရှေ့ ပြည် သား တို့သည် ချီ လာ၍၊ ⁴တပ်ချ သဖြင့်၊ ဂါဇ မြို့တိုင်အောင် မြေ အသီးအနှံ ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလျက် စားစရာ ကို ချန်၍မထား။ သိုး နွား မြည်း ကိုလည်း ချန် ၍ မ ထားကြ။ ⁵အဘယ်သို့နည်းဟု မူကား၊ သူ တို့သည် တိရစ္ဆာန် များ၊ တဲ များပါလျက်၊ ကျိုင်းကောင် များပြား သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့နှင့် ကုလားအုပ် တို့သည် မရေတွက်နိုင် အောင် များပြားသဖြင့် ကုသရေလ ပြည် ကို ဖျက်ဆီး လျက် လာ ကြ၏။ ⁶ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် မိ ချန် အမျိုးသား တို့ ကြောင့် အလွန် ဆင်းရဲ ၍ ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ကြော် ကြ၏။ ⁷ထိုသို့ မိချန် အမျိုးသားတို့ကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ကြော် ကြသောအခါ၊ ⁸ထာဝရဘုရား သည် ပရောဖက် တယောက် ကို ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့ထံ သို့စေလွှတ် တော် မူ၍ ၊ ကု သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကျွန် ခံ နေရာ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ သင် တို့ကို ငါ နှုတ် ဆောင် ပြီ။ ⁹အဲ ဂု တု တု ပြည် သား လက် မှ ၎င်း ၊ ညှဉ်းဆဲ သော သူ အပေါင်း တို့ လက် မှ ၎င်း၊ သင် တို့ကို ကယ်နှုတ် ၍ ၊ သူ တို့ကို သင် တို့ ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် သဖြင့် သူ တို့ပြည် ကို ပေး ပြီ။ ¹⁰ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင် တို့ နေ သော အာ မော ရီ ပြည်သားကိုးကွယ်သော ဘုရား တို့ကို မ ကြောက်ရွံ့ ကြနှင့်ဟု ငါ ပညတ် သော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ စကား ကို နား မ ထောင်ကြ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹¹တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် လာ ၍ ၊ ဩဖရ ရှာ မှာ အ ဗျေဇာ အမျိုးသား ယော ရှ ပိုင် သော သပိတ် ပင် အောက် ၌ ထိုင် လေ၏။ ယော ရှ သား ဂိ ဒေါင် သည် မိမိစပါးကို မိ ချန် လူ တို့ မ တွေ့စေခြင်းငှါ ၊ စပျစ်သီး နယ် ရာ တန်ဆာအနား မှာ စပါး ကို နယ် လျက်နေ၏။ ¹²ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကိုယ်ထင်ရှား ၍ ၊ ခွန်အားကြီး သော အချင်းသူရဲ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏ဟု ဆို လျှင်၊ ¹³ဂိ ဒေါင် က၊ အို သခင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် တို့ နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ သည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဤ အမှု ကြီး ရောက် ရ ပါ သနည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ နှုတ် ဆောင်တော်မူသည် မဟုတ် လောဟု အကျွန်ုပ် တို့အ

ဘ များ ပြော သည်အတိုင်း ပြုတော်မူသော၊ အံ့ဘွယ် သော အမှု ရှိ သမျှ တို့သည် အဘယ် မှာ ရှိ ပါ သနည်း။ ယခု မှာ ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို စွန့် ၍ မိချန် လူ တို့လက် သို့ အပ် တော် မူပြီ တကားဟု ဆို လေသော်၊ ¹⁴ထာဝရဘုရား သည် သူ ကို ကြည့်ရှု ၍ ယခု သင် ရသောတန်ခိုး ကို အမှီပြု လျှက် သွား လော့။ သင်သည် ကု သရေ လ အမျိုး ကို မိ ချန် လူ တို့လက် မှ ကယ်နှုတ် လိမ့်မည်။ သင့် ကို ငါ စေခိုင်း သည် မဟုတ် လော ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁵ဂိ ဒေါင်ကလည်း ၊ အို သခင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကု သရေ လ အမျိုး ကို အဘယ်သို့ ကယ်နှုတ် နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုး သည် မနာရှေ့ အမျိုး၌ သာ၍ဆင်းရဲ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် သည်လည်း ၊ ကိုယ် အဆွေအမျိုး ၌ အယုတ် ဆုံးသောသူဖြစ် ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊ ¹⁶ထာဝရဘုရား က၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင် နှင့်အတူ ရှိ သဖြင့် ၊ သင်သည် လူ တ ယောက်ကို လုပ်ကြံသကဲ့သို့ ၊ မိ ချန် လူ တို့ကို လုပ်ကြံ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁷ဂိ ဒေါင်ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာရ ပါလျှင် အကျွန်ုပ် နှင့် ယခု နှုတ်ဆက် တော် မူ ကြောင်း ထင်ရှား သော နိမိတ် လက္ခဏာ ကို ပြ တော် မူ ပါ။ ¹⁸အကျွန်ုပ် သည် တ ဖန် လာ ပြန်၍ ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ ကိုယ်တော် ရှေ့၌ မ တင် မှီတိုင်အောင်၊ ဤ အရပ်က ကြွ သွားတော်မ မူပါနှင့်ဟု တောင်းပန် လျှင် ၊ သင် သည် ပြန် ၍ မ လာမှီတိုင်အောင်ငါနေ မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁹ဂိ ဒေါင် သည် သွား ၍ ဆိတ် သငယ် တကောင်ကို၎င်း၊ မုန့်ညက် တဖော နှင့် လုပ်သော တဆေး မဲ့ မုန့်ပြားတို့ကို၎င်းပြင်ဆင် လေ၏။ ဆိတ်သား ကို တောင်း ၌ ထည့် ၍ ၊ ဆိတ်သားပြုတ်ရည် ကို အိုး ၌ လောင်း ပြီးမှ ၊ ကောင်းကင်တမန် ရှိရာ သပိတ် ပင်အောက် သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ဆက် လေ၏။ ²⁰ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ အမဲသား နှင့် တဆေး မဲ့မုန့်ပြားတို့ကို ယူ ၍ ဤ ကျောက် ပေါ် မှာ တင် ထား လော့။ အမဲသား ပြုတ် ရည် ကို သွန်းလောင်း လော့ ဟု ဆို လျှင် ၊ ဆိုသည် အတိုင်း ဂိ ဒေါင် သည် ပြု လေ၏။ ²¹ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် မိမိ ကိုင် သော တောင် ဝေး ကို ဆန့် ၍ ၊ အမဲသား နှင့် တဆေး မဲ့မုန့်ပြား တို့ကိုတို့ သဖြင့် ၊ ကျောက် ထဲက မီး ထ ၍ အမဲသား နှင့် တဆေး မဲ့မုန့်ပြား တို့ကို လောင် ပြီး မှ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကွယ် လေ၏။ ²²ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင် တမန်ဖြစ်သည်ကို ဂိဒေါင် သည် သိမြင် သောအခါ ၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ၍ မြင် ရ ပါပြီ တကား ဟု လျှောက် သော်၊ ²³ထာဝရဘုရား က၊ ချမ်းသာ ပါ စေ။ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင်သည် သေ ဘေး နှင့် လွတ် လျက် ရှိ သည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ²⁴ထို အရပ်၌ ဂိ ဒေါင် သည် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ကို တည် ၍ ၊ ယေဟောဝါ ရာ လုံ အမည်ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အ ဗျေဇာ သား၏ နေရာ ဩဖရ ရှာ၌ ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ သတည်း။ ²⁵ထို နေ့ည မှာ ထာဝရဘုရား က၊ သင့် အဘ ၏နွား

ပိုက် နှင့် အသက်ခုနစ် နှစ် ရှိ သောဒုတိယ နွားထီး ကို ယူ ပြီးလျှင် ၊ သင့် အဘ တည် သော ဗာလ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ကို ဖြိုဖျက် ၍ ၊ ယဇ်ပလ္လင် အနား မှာ ရှိသော အာ ရှ ရ ပင်ကို ခုတ်လှဲ လော့။²⁶ ငါစီရင်သည်အတိုင်း၊ ဤ ကျောက် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ကို တည် ပြီးလျှင် ၊ ခုတ်လှဲ သော သစ်သား ဖြင့် ဒုတိယ နွား ကို မီးရှို့၍ ယဇ် ပူဇော်လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁷ ဂိဒေါင် လည်း မိမိ ကျွန် ဆယ် ယောက် တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ပြု လေ၏။ မိမိ အဘ ၏ အိမ်သား တို့ကို၎င်း ၊ မြို့သား တို့ကို၎င်းကြောက် ၍၊ နေ့ အချိန်၌ မပြု ဝံ့သောကြောင့် ၊ ည၌ အချိန်၌ ပြု ၏။²⁸ နံနက် စောစောမြို့သား တို့သည် ထ ကြ သောအခါ ၊ ဗာလ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် သည် ပြိုဖျက် လျက် ၊ အနား မှာ ရှိ သော အာ ရှ ရ ပင် လည်း လဲ လျက် ၊ နောက် တည် သော ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ ဒုတိယ နွားထီး ကို ပူဇော် လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ ကြ လျှင်၊²⁹ ဤ အမှု ကို အဘယ်သူ ပြု သနည်း ဟု တ ယောက် ကို တ ယောက် မေးမြန်း စစ်ကြော လျှင် ၊ ဤ အမှု ကို ယော ရှ သား ဂိဒေါင် ပြု ပြီဟု လူအချို့တို့သည် ဆို ကြ၏။³⁰ ထိုအခါ မြို့ သား တို့သည် ယော ရှ အား ၊ သင် ၏သား သည် ဗာလ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင် ကို ဖြိုဖျက် ၍ ၊ အနား မှာရှိသောအာရှရ ပင်ကို ခုတ်လှဲ သောကြောင့် ၊ သူ့ကို အသေခံ စေ ခြင်း ၎်၊ ထုတ် လော့ ဟု ဆို သော်လည်း၊³¹ ယော ရှ သည် တစ် ဘက်၌ နေ သော သူ အပေါင်း တို့အား ၊ သင် တို့သည် ဗာလ ဘုရားဘက်၌ အမှု စောင့်မည်လော။ သူ့ ကို ကယ်တင် မည်လော။ သူ့ ဘက်၌ အမှု စောင့်သောသူ သည်၊ နံနက် မ လွန်မှီ အသေခံ ပါလေစေ။ ဗာလ သည် ဘုရား မှန်လျှင် ၊ သူ ၏ယဇ်ပလ္လင် ကို တစ်စုံတယောက်ဖြိုဖျက် သောကြောင့် ၊ မိမိ အမှု ကို မိမိစောင့်ပါလေစေဟု ပြန်ပြော ၏။³² ထိုသို့ ဗာလ ဘုရား သည် သူ ၏ယဇ်ပလ္လင် ကို တစ်စုံတယောက်ဖြိုဖျက် သောကြောင့် ၊ ထိုသူ တဘက် မိမိ အမှု ကို မိမိ စောင့်ပါ လေ စေ ဟု ဆို လျှက် သူ၏သားကို ထို နေ့ ၌ ယေ ရုဗုဗာလ အမည်ဖြင့် မှည့် သတည်း။³³ ထိုအခါ မိ ချန် ပြည် သား၊ အာမ လက် ပြည် သား၊ အရှေ့ ပြည် သား အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး သဖြင့် ၊ ယေ ဇ ရေ လ ချိုင့် သို့ ကူး သွား၍ တပ်ချ ကြ၏။³⁴ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ဂိဒေါင် အပေါ်မှာ သက်ရောက် ၍ ၊ သူသည် တံပိုး မှတ် သဖြင့် အ ဗျေဇာ သားတို့သည် လိုက် ကြ၏။³⁵ တမန် တို့ကို မနာ ရှေ့ ခရိုင် တရှောက်လုံး သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ မနာ ရှေ့အမျိုးသားတို့သည် လိုက် ကြ၏။ တ ဖန် အာ ရှာ ခရိုင်၊ ဇာ ဗု လုန် ခရိုင်၊ နဿ လီ ခရိုင် သို့ တမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ထိုခရိုင်သားတို့သည်လည်း စုဝေးရာသို့ လာ ကြ၏။³⁶ ဂိဒေါင် သည်လည်း ဘုရား သခင်အား ၊ ကိုယ်တော် သည် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အကျွန်ုပ် အားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူမည်မှန်လျှင်၊³⁷ အကျွန်ုပ် သည် သိုး တ ကောင်၏အမွှေးကို တလင်း ၌ ထား ပါမည်။ သိုးမွှေး သည် နှင်း စို ၍ မြေ တပြင်လုံး သွေ့ခြောက် လျှင် ၊ မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊

ဣသရေလ အမျိုးကို အကျွန်ုပ် အားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူ မည် ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ မည် ဟု တောင်း လျှောက် သည် အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။³⁸ နံနက်စောစော ထ၍ သိုးမွှေး ကို ညှစ် သဖြင့် နှင်း ရည် သည် အင်တုံ အပြည့် ရှိလေ၏။³⁹ တဖန် ဂိဒေါင် က၊ အမျက်ထွက် တော်မ မူပါနှင့်။ တကြိမ် သာ လျှောက် ပါဦးမည်။ သိုး တကောင်၏ အမွှေးနှင့် ယခု တ ကြိမ် သာ စုံစမ်း ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ ပါ။ မြေ တပြင် လုံး သည် နှင်း စို ၍ သိုးမွှေး သွေ့ခြောက် ပါ စေ ဟု ဘုရား သခင်အား တောင်း လျှောက်သည်အတိုင်း၊⁴⁰ ထို ည၌ ၌ လည်း ဘုရား သခင်ပြု တော်မူသဖြင့် ၊ မြေ တပြင်လုံး သည် နှင်း စို ၍ သိုးမွှေး သွေ့ခြောက် လျက် ရှိ ၏။

7 ယေရုဗုဗာလ အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော ဂိဒေါင် သည် နံနက် စောစော ထ၍ ၊ ရှိသမျှ သော သူ တို့နှင့်တကွ ဟာ ရုတ် ရေတွင်း နား မှာ တပ်ချ သဖြင့် ၊ မိချန် တပ် သည် မြောက် ဘက်၊ မောရေ တောင် ခြေရင်း ချိုင့် ၌ ရှိ ၏။² ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင် ၌ ပါသော လူ တို့သည် အလွန်များ ၍၊ သူ တို့လက် ၌ မိချန် လူတို့ ကို ငါ မ အပ် ရ။ အပ် လျှင် ဣသရေလ အမျိုး က၊ ငါ့ လက်ရုံး သည် ငါ့ ကို ကယ်တင် ပြီ ဟု ငါ့ တစ် ဘက်၌ ဝါကြွား လိမ့်မည်။³ သို့ဖြစ်၍ ၊ ကြောက်လန့် သောသူ မည်သည်ကား၊ ဂိလဒ် တောင် မှ စောစောပြန် သွားစေဟု လူ များတို့ အား ဟစ်ကြော် လော့ဟု ဂိဒေါင် အား မိန့် တော် မူ သဖြင့် ၊ လူ နှစ် သောင်း နှစ် ထောင် ပြန် သွား၍ တသောင်း ကျန်ရစ် ၏။⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ လူ တို့သည် အလွန် များသေး ၏။ ရေဆိပ် သို့ ခေါ် ခဲ့လော့။ သူ တို့ ကို ရေဆိပ် မှာ သင့် အဘို့ ငါ စုံစမ်း မည်။ ထိုအခါ ဤ မည်သော သူ သည် သင် နှင့် အတူ သွား ရမည်ဟု ငါ ဆို လျှင်၊ ထိုသူ သည် သွား ရမည်။ ဤ မည်သော သူ မ သွား ရဟု ငါ ဆို လျှင် ထိုသူ သည် မ သွား ရဟု မိန့် တော် မူ သည်အတိုင်း၊⁵ ဂိဒေါင် သည် လူ တို့ကို ရေဆိပ် သို့ ခေါ် ခဲ့၍ ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ခွေး သည် ရေ ကိုလျက် ၍ သောက်သကဲ့သို့ လျှာ နှင့် လျက် ၍ သောက်သောသူ တစု၊ ဒူး ထောက်လျက် ဝပ် ၍ သောက် သောသူတစု၊ ထိုလူနှစ်စုကို ခွဲ ထား လော့ဟု ဂိဒေါင် အား မိန့် တော် မူ၏။⁶ ထိုအခါ မိမိ လက်ခုပ် နှင့် ရေကို ယူသဖြင့် လျက် ၍ သောက်သောသူ သုံး ရာ ရှိ ၏။ ကြွင်း သောသူ အပေါင်း တို့သည် ရေ သောက် ခြင်းငှါ ဒူး ထောက်၍ ဝပ် ကြ၏။⁷ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ လျက် ၍ သောက်သောသူ သုံး ရာ အားဖြင့် သင့် ကို ငါ ကယ်တင် ၍ မိချန် လူတို့ကို သင့် လက် ၌ အပ် မည်။ ကြွင်း သောသူ တို့ကို မိမိ နေရာ သို့ ပြန် သွားစေဟု ဂိဒေါင် အား မိန့် တော် မူ၏။⁸ ထိုသူ တို့သည် စားစရိတ် နှင့် တံပိုး များကို ယူ ၍ ၊ ကြွင်း သော ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို မိမိ နေရာ သို့ ဂိဒေါင်သည် လွှတ် လိုက်သဖြင့် ၊ ထိုသုံး ရာ သော လူ တို့ကိုသာ မိမိနှင့်အတူချန် ထားလေ၏။ မိချန် လူတို့သည် သူ့ အောက် ချိုင့် ၌ တပ်ချ လျက် ရှိကြ၏။⁹ ထို ည၌ တွင် ထာဝရဘုရား

က၊ ထ လော့။ ရန်သူတပ် ချရာသို့ ချီ သွားလော့။ သင့် လက် ၌ ငါ အပ် မည်။¹⁰ မ ချီ ဝံ့လျှင် သင် ၏ ကျွန် ဖုရ ကို ရှေ့ဦးစွာခေါ်သွား လော့။¹¹ သူ တို့သည် အဘယ်သို့ ပြော သည် ကို ကြား လိမ့်မည်။ ထို နောက်မှ တပ် ချ ရာ သို့ ချီ သွား ခြင်း ငှါ သင့် လက် အားကြီး လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဂိဒေါင် သည် မိမိ ကျွန် ဖုရ ကို ခေါ်၍ ရန်သူ၏ တပ် ပြင် ၌ ကင်း ထိုးသော သူ ရှိ ရာ သို့ သွား လေ၏။¹² မိ ချန် ပြည် သား၊ အာမ လက် ပြည် သား၊ အရှေ့ ပြည် သား အပေါင်း တို့သည် ချိုင့် ၌ အိပ် လျက်၊ ကျိုင်းကောင် နှင့်အမျှ များ ကြ၏။ ကုလားအုပ် တို့သည်လည်း ၊ သမုဒ္ဒရာ သဲ လုံးနှင့်အမျှ အတိုင်းမသိ များ ကြ၏။¹³ ဂိဒေါင် သည် ရောက် သောအခါ ၊ လူ တယောက်သည် မိမိမြင်မက် သော အိပ်မက် ကို မိမိ အပေါင်းအ ဘော် အား ပြန် ပြောသည်မှာ၊ ငါမြင်မက် သည်ကား၊ မုယော မုန့် တပြား သည် မိချန် တပ် ထဲ သို့ လိမ့် ၍ တဲ တဆောင်ကို တွေ့လျှင်၊ ထိုခိုက် မှောက်လှန် ဖြိုချ လေ၏ဟု ဆို သော်၊¹⁴ သူ ၏အပေါင်းအ ဘော် က၊ ထို မုန့်ပြားသည် အခြားမဟုတ် ကုသရေလ အမျိုးယော ရှ သား ဂိဒေါင် ၏ ထား ဖြစ်၏။ ထိုသူ လက် ၌ ဘုရား သခင်သည် မိ ချန် အမျိုး၊ မိ ချန် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း ကို အပ် တော် မူ မည် ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁵ ထိုအိပ်မက် နှင့် အိပ်မက်အနက် ကို ဂိဒေါင် သည် ကြား သောအခါ ၊ ကိုးကွယ် ၍ ကုသရေလ တပ် သို့ ပြန် ပြီးလျှင် ၊ ထ ကြ၊ ထာဝရဘုရား သည် မိချန် ဗိုလ်ခြေ တို့ကို သင် တို့လက် ၌ အပ် တော် မူ မည် ဟု ဆို ၏။¹⁶ ထိုအခါ လူ သုံး ရာ တို့ကို သုံး စု ခွဲ ၍ ၊ တံပိုး တလုံးနှင့် မီးခွက် ပါသောအိုး တလုံးစီကို လူ တိုင်း လက် ၌ ဆောင် စေ၏။¹⁷ ငါ့ ကို ကြည့် ၍ ငါ ပြုသည် အတိုင်း ပြု ကြ။ တပ် ပြင် သို့ ရောက် သောအခါ၊ ငါပြု သည်အတိုင်း ပြု ကြ။¹⁸ ငါ နှင့် ငါ ၌ ပါသောသူ အပေါင်း တို့သည် တံပိုး မှုတ် သောအခါ ၊ တပ် ပတ်လည် အရပ်ရပ် ၌ သင်တို့သည် တံပိုး မှုတ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် ဂိဒေါင် ၏ ထားဟု ဟစ် ကြလော့ဟု မှာ ထား၏။¹⁹ ထိုသို့ ဂိဒေါင် နှင့် သူ ၌ ပါသော လူ တရာ တို့သည် သန်းခေါင် ယံ ၌ ကင်း လဲ စက တပ် ပြင် သို့ ရောက် သဖြင့် တံပိုး မှုတ် ကြ၏။ မိမိ ကိုင် သော အိုး တို့ကိုလည်း ခွဲ ကြ၏။²⁰ လူသုံး စု တို့သည် တံပိုး မှုတ် ၍ အိုး တို့ ကို ခွဲ သဖြင့် လက်ဝဲ လက် ၌ မီးခွက် တို့ကိုငင်း ၊ လက်ျာ လက် ၌ မှုတ် စရာ တံပိုး တို့ကိုငင်း ကိုင် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် ဂိဒေါင် ၏ထား ဟု ဟစ် ကြ၏။²¹ သူတို့သည် တပ် ပတ်ဝန်းကျင် ၌ လူတိုင်း မိမိ နေရာ အရပ်တွင် ရပ် နေ၍ ၊ တပ်သား အပေါင်း တို့သည် ပြေး လျက် ၊ အော် လျက် ထွက်ပြေး ကြ၏။²² လူသုံး ရာ တို့သည် တံပိုး မှုတ် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ တပ်သား အပေါင်း တို့သည် တ ယောက် ကို တ ယောက် တိုက်၍၊ ဇေ ရရတ် အရပ် ဗက်ရှိတုတ မြို့သို့ ငင်း၊ တဗုဗတ် မြို့နား မှာ အာဗေလမ ဟောလ မြို့နယ် သို့ ငင်း ပြေး ကြ၏။²³ ကုသရေလ လူ တို့သည် နဿလိ ခရိုင်၊ အာရှာ ခရိုင်၊ မနာရှေ ခရိုင် အရပ်ရပ် ထဲက စု လာ၍ ၊ မိချန် လူတို့ကို လိုက် ကြ၏။²⁴ ဂိဒေါင် သည်လည်း ၊ တမန် တို့ကို

ဇေရိမ် တောင် တရှောက်လုံး သို့ စေလွှတ် ၍၊ သင်တို့သည် မိချန် လူတို့ကို ဆီးထား ခြင်းငှါ ယော်ဒန် မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရ ရွာတိုင်အောင် သူ တို့အရင် စောင့် နေကြလော့ဟု မှာ လိုက်သည်အတိုင်း ၊ ဇေ ရိမ် လူ အပေါင်း တို့သည် စုဝေး ၍ ၊ ယော်ဒန် မြစ်နား၊ ဗက်ဗာ ရ ရွာတိုင်အောင် စောင့် နေကြ၏။²⁵ မိချန် ဗိုလ်ချုပ် နှစ် ယောက်၊ ဩရဘ နှင့် ဇော ကို ဘမ်းဆီး ၍ ၊ ဩရဘ ကို ဩရဘ ကျောက် ပေါ်၌ ငင်း၊ ဇော ကိုဇော စပုစံသီးနယ်ရာ တန်ဆာ၌ ငင်း သတ် ပြီးမှ၊ မိချန် လူတို့ကို လိုက် သဖြင့် ၊ ဩရဘ ၏ဦးခေါင်း နှင့် ဇော ၏ဦးခေါင်း တို့ကိုယော်ဒန် မြစ်တဘက် ၊ ဂိဒေါင် ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။

8 ဇေရိမ် လူ တို့က၊ သင်သည် မိ ချန် လူ တို့ကို တိုက် သွား သောအခါ ၊ ငါ တို့ကို မ ခေါ်ဘဲ ငါ တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်း ဟု ကျပ်ကျပ် အပြစ်တင် ကြ၏။² ဂိဒေါင် က လည်း၊ သင် တို့ပြု သကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု ပြီးသနည်း။ အဗျေဇာ စပုစံသီး သိမ်းခြင်း ထက် ဇေရိမ် လိုက်ကောက် ခြင်းသည် သာ၍ကောင်း သည်မဟုတ် လော။³ ဘုရား သခင်သည် မိချန် ဗိုလ်ချုပ် ဩရဘ နှင့် ဇော တို့ကို သင် တို့လက် ၌ အပ် တော် မူပြီ။ သင် တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု နိုင် သနည်းဟု ပြန်ပြောသောစကား ကို သူ တို့သည် ကြားသောအခါ စိတ် ပြေ ကြ၏။⁴ ဂိဒေါင် သည် ယော်ဒန် မြစ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူ ၌ ရှိသော သူ သုံး ရာ တို့သည် ပင်ပန်း လျက်နှင့် ကူး ၍ လိုက် ကြ၏။⁵ သုကုတ် မြို့သား တို့အား လည်း ၊ ငါ နောက် လိုက်သောသူ တို့အား မုန့် ကိုပေး ကြပါလော့။ သူ တို့သည် ပင်ပန်း ကြပြီ။ ငါ သည် မိချန် မင်းကြီး ဇောဟ နှင့် ဇာလမုန့်န ကို ယခု လိုက် ရှာပါ၏ဟု တောင်း သော်လည်း၊⁶ သုကုတ် မင်း တို့က၊ ငါတို့သည် သင့် အမှုထမ်း တို့အား မုန့် ကိုပေး ရမည်အကြောင်း ၊ ဇောဟ နှင့် ဇာလမုန့်န သည် သင့် လက် ၌ ရှိသလောဟု ပြန်ပြော ကြ၏။⁷ ဂိဒေါင် ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် ဇောဟ နှင့် ဇာလမုန့်န တို့ကို ငါ့ လက် ၌ အပ် တော်မူသောအခါ ၊ သင် တို့ ကျော ကွဲအောင် တော ဆူး ပင်အမျိုးမျိုးနှင့် ငါ ရိုက်မည်ဟုဆို ပြီး လျှင်၊⁸ ထိုအရပ်ကပေနေ့လ မြို့သို့ သွား ၍ ၊ သူ တို့အား ထို နည်းတူ တောင်း သော်လည်း ၊ သုကုတ် မြို့သား တို့ ပြန်ပြော သည်နည်းတူ ၊ ပေနေ့လ မြို့သား တို့သည် ပြန်ပြော ကြ၏။⁹ ဂိဒေါင်ကလည်း ၊ ငါ သည် တဖန် ငြိမ်ဝပ် စွာ လာသောအခါ ၊ ဤ ရဲတိုက် ကို ဖြိုဖျက် မည်ဟု သူ တို့အား ဆို ၏။¹⁰ ထိုအခါ ထား ကိုင် သော လူ တသိန်း နှစ်သောင်းသေ သောကြောင့် ၊ အရှေ့ မျက်နှာအရပ်သား အပေါင်း တို့တွင် ကျန် ကြွင်းသော လူ တသောင်း ငါးထောင်ခန့် မျှသာ ပါ လျက်၊ ဇောဟ နှင့် ဇာလမုန့်န တို့သည် ကာကော် မြို့၌ ရှိကြ၏။¹¹ ဂိဒေါင် သည် နောဗာ မြို့ ယုဗုဗေဟ မြို့အရှေ့ ၊ တဲ ၌ နေ သူတို့ လမ်း ဖြင့် ချီ သွား၍ ၊ မ စိုးရိမ်ဘဲနေ သောမိချန်တပ် ကို လုပ်ကြံ သဖြင့်၊¹² မိချန် မင်းကြီး ဇောဟ နှင့် ဇာလမုန့်န ပြေး သောအခါ ၊

ဂိဒေါင်သည် လိုက်၍ တပ်ကို ဖျက်လေ၏။¹³ ယောရှုသား ဂိဒေါင်သည် နေမထွက်မှီ စစ်တိုက်ရာမှ ပြန်လာ၍၊¹⁴ သုကုတ်မြို့သား လုလင်တယောက်ကို ဘမ်းမိ၍ မေးစစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် သုကုတ်မြို့အရာရှိ၊ အသက်ကြီး သူ့ခုနစ်ဆယ် ခုနစ် ယောက်တို့၏ အမည်အသီးအသီးတို့ကို ပြောလေ၏။¹⁵ ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သား တို့ရှိရာသို့ လာ၍၊ သင်တို့က၊ ပင်ပန်းသော သင့်အမှုထမ်းတို့အား ငါတို့သည် မုန့်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်နုသည် သင့်လက်၌ ရှိသလောဟု ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့၍ သင်တို့ပြောသော ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်နုကို ကြည့်ကြလော့ဟုဆိုလျက်၊¹⁶ ထိုမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့ကို ခေါ်၍ တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် သုကုတ်မြို့သားတို့ကို ဆုံးမလေ၏။¹⁷ ပေနေလမြို့ရဲ့တိုက်ကိုလည်း ဖြိုဖျက်၍ မြို့သားတို့ကို ကွပ်မျက်လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်နုတို့အား တာဗော်မြို့မှာ သင်တို့သတ်ခဲ့သောသူတို့သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ထိုသူတို့က၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့ရှိသမျှသည် ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သား၏ အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံကြပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊¹⁹ ဂိဒေါင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့အိမ်၏သား၊ ငါ့ညီဖြစ်ပါသည်တကား၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးမိလျှင်၊ သင်တို့ကို ငါမသတ်ဘဲ နေလိမ့်မည်ဟု၊²⁰ မိမိသားဦးယေသာအား၊ ဤသူတို့ကို ထ၍ သတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊ သားသည် အသက်အရွယ်ငယ်သောကြောင့်၊ ထားကိုမဆွဲမထုတ်ဘဲနေ၏။²¹ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်နုတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်တိုင်ထ၍ ငါတို့ကို လုပ်ကြံလော့၊ လူဖြစ်သကဲ့သို့ သူ့အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တတ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဂိဒေါင်သည် ထ၍ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန့်နုကို သတ်သဖြင့်၊ သူတို့ကုလားအုပ်၏ လည်ပင်း၌ ဆင်သော တန်ဆာတို့ကို ချွတ်ယူလေ၏။²² ထိုအခါ ကုသရေလလူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မိချွန်လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သောကြောင့်၊ သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု၊ ဂိဒေါင်အား လျှောက်ဆိုကြသော်၊²³ ဂိဒေါင်က၊ ငါသည် သင်တို့ကို မအုပ်စိုးရ။ ငါ့သားလည်း မအုပ်စိုးရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူရ၏ဟူ၍၎င်း၊²⁴ သို့ရာတွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် လူယူ၍ ရသောနားတောင်းတို့ကို ပေးပါမည်အကြောင်း၊ ငါတောင်းချင်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။ ရန်သူတို့သည် ကုရှုမေလအမျိုးဖြစ်၍ ရွှေနားတောင်းကို ဆင်တတ်ကြသတည်း။²⁵ သူတို့ကလည်း၊ စင်စစ်ပေးပါမည်ဟုဆိုလျက် စောင့်ကိုခင်း၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့လူယူ၍ ရသောနားတောင်းများကို ချထားကြ၏။²⁶ ဂိဒေါင်တောင်းသော ရွှေနားတောင်းများ အချိန်ကား၊ အခွက်တဆယ်ခုနစ်ပိဿာရှိ၏။ ထိုမှတပါး၊ မိချွန်မင်းကြီး ဝတ်ဆင်သော တန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ နီမောင်းသောအဝတ်၊ ကုလားအုပ်လည်ကြိုးများကို ရသေး၏။

²⁷ ထိုတန်ဆာတို့နှင့် ဂိဒေါင်သည် သင်တိုင်းတော်ကို လုပ်၍ မိမိနေရာ ဩဖရမြို့မှာ ထားသဖြင့်၊ ကုသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထိုသင်တိုင်းတော်နှင့် မှားယွင်းလျက် သွားတတ်ကြ၏။ ထိုအမှုသည် ဂိဒေါင်နှင့် သူ၏အမျိုးပြစ်မှားရာအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။²⁸ ထိုသို့ မိချွန်အမျိုးသည် ကုသရေလအမျိုးရှေ့မှာ ရှုံး၍၊ နောက်တဖန်အစိုးမရဘဲ နေကြ၏။ ဂိဒေါင်လက်ထက် အနှစ်လေးဆယ် တိုင်တိုင်တပြည် လုံးငြိမ်းလေ၏။²⁹ ယောရှုသား ယေရုဗုဗာလသည် မိမိအိမ်သို့ သွား၍ နေသတည်း။³⁰ ဂိဒေါင်သည် မယားများ၍၊ ကိုယ်ရသောသား ခုနစ်ဆယ် ရှိ၏။³¹ ရှေ့ခင်မြို့၌ နေသောမယားငယ်သည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကို အဘိမလက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။³² ယောရှုသား ဂိဒေါင်သည် အသက်ကြီးရင့်သော် အနိစ္စရောက်၍၊ အပျေဇာသားနေရာ ဩဖရမြို့မှာ အဘယောရှုသားခိုင်း၌ သဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလေ၏။³³ ဂိဒေါင်သေသောအခါ၊ ကုသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖောက်ပြန်၍ ဗာလဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းသဖြင့်၊ ဗာလဗေရိတ်ကို ဘုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။³⁴ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသောမိမိတို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားကို မအောက်မေ့ဘဲ၊³⁵ ဂိဒေါင်တည်းဟူသော ယေရုဗုဗာလသည် ကုသရေလအမျိုး၌ ပြုသမျှသော ကျေးဇူးနှင့်အညီ၊ သူ၏အမျိုး၌ ကျေးဇူးတုံ့ကို ပြန်၍ မပြုဘဲနေကြ၏။

၉ ယေရုဗုဗာလသား အဘိမလက်သည် ရှေ့ခင်မြို့သို့ သွား၍ ဦးရီးများ၊ အိမ်၏အဆွေအမျိုးများအပေါင်းတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊^၂ ယေရုဗုဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့သည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးကောင်းသလော။ သားတယောက်တည်း အုပ်စိုးကောင်းသလော။ ငါသည် သင်တို့၏ အရိုးအသား စစ်ဖြစ်ကြောင်းကို မမေ့ကြနှင့်ဟု ရှေ့ခင်မြို့သားအပေါင်းတို့အား ပြောရမည်အကြောင်းကို တိုင်ပင်လေ၏။^၃ ထိုစကားကို ဦးရီးတို့သည် ရှေ့ခင်မြို့သားတို့အား အကုန်အစင် ပြန်ပြော၍၊ သူတို့က၊ အဘိမလက်သည် ငါတို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက် သူ့နောက်သို့ လိုက်ချင်သော စိတ်နှိုးညွတ်သဖြင့်၊^၄ ငွေခုနစ်ဆယ်ကို ဗာလဗေရိတ်အိမ်မှ ထုတ်၍ပေးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် လျှပ်ပေါ်သောသူတို့ကို ထိုငွေနှင့် ငါး၍ အမှုကို ထမ်းစေ၏။^၅ တဖန် ဩဖရမြို့၌ ရှိသော မိမိအဘအိမ်သို့ သွား၍၊ မိမိညီအစ်ကို ယေရုဗုဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခုပေါ်မှာ သတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ယေရုဗုဗာလသား အငယ်ဆုံးယောသံသည် ပုန်းရှောင်၍ နေသောကြောင့် ကျန်ရစ်သတည်း။^၆ ရှေ့ခင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့် မိလှလော အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ရှေ့ခင်မြို့တွင် ရှိသော အထိမ်းအမှတ်သပိတ်ပင်အနားမှာ စည်းဝေး၍ အဘိမလက်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။^၇ ထိုအမှုကို ယောသံသည် ကြားသိသောအခါ၊ ဂေရဇိမ်တောင်သို့ သွား၍၊ တောင်ပေါ်

မှာ ရပ် လျက် အသံ ကို လွှင့် ၍ ကြွေးကြော် လေသည်မှာ၊ အိုရှေ ခင် မြို့သား တို့၊ သင် တို့စကားကို ဘုရား သခင်နားထောင် တော် မူမည်အကြောင်း ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။⁸ သစ်ပင် တို့သည် မိမိ တို့ ကို အုပ်စိုး ရ သော ရှင်ဘုရင် ကို ခန့်ထား လျက် ဘိသိက် ပေးခြင်းငှါ ထွက်သွား ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး တော် မူပါဟု သံလွင် ပင်အား လျှောက် ကြလျှင်၊⁹ သံလွင် ပင်က၊ ဘုရား အသရေ ၊ လူ အသရေကို ပြုစုစရာ ငါ့ အဆီ အပြားကို ငါသည် စွန့် ၍ သစ်ပင် တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို ၏။¹⁰ တဖန် သင်္ဘောသဖန်း ပင်အား ၊ ကိုယ်တော် ကြွ ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး တော်မူပါဟု သစ်ပင် တို့သည် လျှောက် ကြလျှင်၊¹¹ သင်္ဘောသဖန်း ပင်က၊ ငါ ၌ ချို သော အရသာနှင့် ကောင်း သောအသီး ကို ငါသည် စွန့် ၍ သစ်ပင် တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို ၏။¹² တဖန် စပျစ် ပင်အား ကိုယ်တော် ကြွ ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး တော် မူပါဟု သစ်ပင် တို့သည် လျှောက် ကြလျှင်၊¹³ စပျစ် ပင်က၊ ဘုရား ၏စိတ် နှင့် လူ ၏စိတ် ကို ရွှင်လန်း စေသော ငါ့ စပျစ်ရည် ကို ငါ သည် စွန့် ၍ သစ်ပင် တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုး ရ မည် လော ဟု ဆို ၏။¹⁴ တဖန် ဆူးလေ ပင်အား ကိုယ်တော် ကြွ ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး တော်မူပါဟု သစ်ပင် အပေါင်း တို့သည် လျှောက် ကြလျှင်၊¹⁵ ဆူးလေ ပင် က၊ သင် တို့သည် ငါ့ ကို သင် တို့၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် စေခြင်းငှါခန့်ထား၍ ဧကန်အမှန် ဘိသိက် ပေးလိုလျှင် ၊ လာ ကြ၊ ငါ့ အရိပ် ကို ခိုလှုံ ကြ။ သို့မဟုတ် ဆူးလေ ပင်ထဲက မီး ထွက် ၍ လေဗန်န အာရစ် ပင်တို့ကို လောင် လိမ့်မည်ဟု သစ်ပင် တို့အား ပြန်ပြော ၏။¹⁶ ယခု မှာ သင် တို့သည် အဘိမလက် ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား သော အားဖြင့် သစ္စာ တရား ကို စောင့်၍၊ ယေ ရု ဗု ဗာလ နှင့် သူ ၏အမျိုးအနွယ် အား ကောင်းမွန် စွာ ပြု ကြပြီလော။ ယေ ရု ဗု ဗာလ သည် ကျေးဇူးပြု၍ ခံ ထိုက် သည် အတိုင်း သူ့အား ကျေးဇူးဆပ်ကြပြီလော။¹⁷ ငါ့ အဘ သည် သင် တို့အဘို့ စစ်တိုက် ၍ ကိုယ် အသက် ကို စွန့်စား လျက်၊ သင် တို့ကို မိချွန် အမျိုးလက် မှ ကယ်နှုတ် လေပြီ။¹⁸ သင်တို့သည် ငါ့ အဘ ၏အဆွေအမျိုး တစ် ဘက်၌ ယနေ့ ထ ၍ သူ ၏အား ခုနစ်ဆယ် တို့ကို ကျောက် တခု ပေါ်မှာ သတ် ပြီးလျှင် ၊ သူ ၏ကျွန်မ တွင် မြင်သော သား အဘိမ လက် သည် သင် တို့ညီအစ်ကို ဖြစ်သောကြောင့် ၊ သူ့ကို ရှေ့ခင် မြို့ သား တို့၏ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားကြပြီတကား။¹⁹ ယခုမှာ သင်တို့သည် ယေ ရု ဗု ဗာလ နှင့် သူ ၏အမျိုးအနွယ် အား သစ္စာ တရား အတိုင်း ယနေ့ ပြု ပြီး လျှင် ၊ အဘိမလက် ကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက် ကြ လော့။ အဘိမလက် သည်လည်း သင် တို့ကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက် ပါ စေ။²⁰ သို့မဟုတ် လျှင် အဘိမ လက် ထဲက မီး ထွက် ၍ ၊ ရှေ ခင် မြို့သား နှင့် မိလှ လော အဆွေအမျိုးကိုလောင် ပါစေ။ ရှေ့ခင် မြို့သား နှင့် မိလှ လော အဆွေအမျိုး ထဲက မီး ထွက် ၍ အဘိမ လက် ကို လောင် ပါစေဟု ကြွေးကြော်ပြီးမှ၊²¹ အလျင်အမြန်ပြေး

၍ အစ်ကို အဘိမ လက် ကို ကြောက် သောကြောင့် ဗေရ မြို့သို့ သွား ၍ နေ လေ၏။²² အဘိမလက် သည် ကူသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ၍ သုံး နှစ် စေ့သောအခါ၊²³ ဘုရား သခင်သည် အဘိမလက် နှင့် ရှေ့ခင် မြို့သား စပ်ကြား မှာ ဆိုး သော ဝိညာဉ် ကို စေလွှတ် တော်မူ၍ ၊ ရှေ့ခင် မြို့သား တို့သည် အဘိမလက် ၏သစ္စာကို ဖျက် ကြ၏။²⁴ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုဗုဗာလ ၏ သား ခုနစ်ဆယ် တို့၌ ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍ သတ်မိသောအပြစ်သည် သူတို့ကိုသတ်သော သူ တို့ ညီအစ်ကို အဘိမ လက် အပေါ် သို့၎င်း၊ ညီအစ်ကို များ ကို သတ် သော အမှု၌ ဝိုင်း၍ လက်ခံသော ရှေ့ခင် မြို့သား တို့အပေါ် သို့၎င်း ရောက် ရမည်အကြောင်းတည်း။²⁵ ရှေ့ခင် မြို့သား တို့သည် အဘိမလက်ကို ချောင်းမြောင်း စေခြင်းငှါ၊ လူတို့ကို တောင် ထိပ် ပေါ် မှာထား ၍ ထိုသူတို့သည် ခရီး သွား သောသူ အပေါင်း တို့၏ ဥစ္စာကို လု ယူကြ၏။ ထိုသတင်းကိုလည်း၊ အဘိမလက် သည်ကြား ၏။²⁶ ဗေဗက် ၏သား ဂါလ သည် မိမိ ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ ရှေ့ခင် မြို့ဘက်သို့ ဝင် ၍ ရှေ့ခင် မြို့သား တို့သည် သူ့ ကို ကိုးစား ကြ၏။²⁷ ယူညာဉ်၌ လည် လျက် စပျစ်သီး ကို သိမ်း ယူလျက် ပျော်မွေ့ခြင်း ကို ပြု သဖြင့် ၊ မိမိ တို့ ဘုရား ၏ကျောင်း သို့သွား ၍ အဘိမလက် ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။²⁸ ဗေဗက် ၏သား ဂါလ ကလည်း ၊ ငါတို့သည် အဘိမလက် အမှု ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း ၊ အဘိမလက် ကား အဘယ်သူ နည်း၊ ရှေ့ခင် ကား အဘယ်သူ နည်း။ အဘိမလက်သည် ယေရုဗုဗာလ သား မဟုတ် လော။ ဇေဗုလ သည် သူ ၏အမှုထမ်း မဟုတ်လော။ ရှေ့ခင် အဘ ဟာမော် လူ တို့၏ အမှု ကို ထမ်းကြ လော့။ အဘိမ လက် အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် ထမ်း ရမည်နည်း။²⁹ ဤ လူ တို့သည် ငါ့ လက် သို့ ရောက် ပါ စေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် အဘိမလက် ကို ငါပယ် မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘိမလက် အား သင် ၏ ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ပြင်ဆင် ၍ လာ တော့ဟူ၍၎င်း ဆို ၏။³⁰ ဗေဗက် ၏သား ဂါလ စကား ကို မြို့အုပ် ဇေဗုလ ကြား သောအခါ အမျက် ထွက် ၍၊³¹ ပရိယာယ်အားဖြင့်အဘိမလက် ထံ သို့စေလွှတ် လျက်၊ ဗေဗက် ၏သား ဂါလ သည် မိမိ ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ ရှေ့ခင် မြို့ သို့ လာ ၍ ကိုယ်တော် တစ်ဘက် ၌ မြို့ကို ပြင်ဆင် ကြပါ၏။³² သို့ ဖြစ်၍ ညဉ့် အခါ ကိုယ်တော် သည် ပါ သော သူ တို့နှင့်တကွ ထ ၍ ၍ ၊ တော ၌ ချောင်းမြောင်း လျက် နေ တော် မူ ပါ။³³ နံနက် စောစော နေ ထွက် စက ထ ၍ မြို့ ကို တိုက် တော် မူ ပါ။ ဂါလ သည် သူ ၌ ပါသော လူ တို့နှင့်တကွ ဆီး ၍ ကြိုသောအခါ ၊ အဆင်သင့်သည် အတိုင်း ပြု တော် မူ ပါဟု ကြား လျှောက် လေ၏။³⁴ အဘိမလက် သည် သူ ၌ ပါသမျှ သော လူ တို့နှင့်တကွ ညဉ့် အခါ ထ ၍ တပ် လေး တပ်ခွဲပြီးလျှင်၊ ရှေ့ခင် မြို့ကို ချောင်းမြောင်း လျက်နေကြ၏။³⁵ ဗေဗက် ၏သား ဂါလ သည် ထွက် ၍ မြို့ တံခါး ဝ ၌ ရပ် လျှင် ၊ အဘိမလက် သည် မိမိ ၌ ပါသော သူ တို့နှင့်တကွ ချောင်းမြောင်း ရာမှ ထ ကြ၏။³⁶ ဂါလ သည် ထိုလူ တို့ကို မြင် လျှင် ၊ တောင် ပေါ်

မှ လူ များ ဆင်း လာကြသည်ဟု ဇေဗုလ အား ဆို သော် ၊ ဇေဗုလ က တောင် အရိပ် သည် လူ ကဲ့သို့ ထင် သည်ဟု ပြန်ပြော ၏။³⁷ တ ဖန် ဂါလ က၊ ကြည့် ပါ။ လူ အချို့တို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှ ဆင်း လာကြ၏။ အချို့တို့သည် မောနေနိမ် သပိတ် တောလမ်း ဖြင့် လာ ကြ၏ဟု ပြောဆို လျှင်၊³⁸ ဇေဗုလ က၊ ငါတို့သည် အဘိမလက် အမှု ကို ထမ်း ရမည်အကြောင်း ၊ အဘိမ လက် သည် အဘယ်သူ နည်းဟု သင်ဆို သော နှုတ် သည် ယခု အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ထို လူ တို့သည် သင်မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူမဟုတ် လော။ ထွက် ၍ သူ တို့ကို စစ်တိုက် ပါ လော့ ဟု ဆို သော်၊³⁹ ဂါလ သည် ရှေ့ခင် မြို့ သား တို့ရှေ့မှာ ထွက် ၍ အဘိမလက် ကို တိုက် လေ၏။⁴⁰ အဘိမ လက် လိုက် ၍ ဂါလပြေး သဖြင့် များ သောသူတို့သည် မြို့တံခါး ဝ တိုင်အောင် အထိအခိုက် ခံလျက် လဲ ၍ သေကြ၏။⁴¹ အဘိမလက် သည် အရမ မြို့မှာ နေ ၍ ဇေဗုလ သည် ဂါလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တို့ကို ရှေ့ခင် မြို့၌ မနေ စေခြင်းငှါနှင်ထုတ် လေ၏။⁴² နက်ဖြန် နေ၌ လူ များတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက် မည်အကြောင်း ကို အဘိမလက် သည် ကြား လျှင်၊⁴³ မိမိလူ တို့ကို သုံး စု ခွဲ ၍ တော ၌ ချောင်းမြောင်း လျက် နေသဖြင့် ၊ မြို့သားတို့သည် ထွက် လာကြသောအခါ ထ ၍ လုပ်ကြံ လေ၏။⁴⁴ အဘိမလက် သည် မိမိ လူတစု နှင့် မြို့ တံခါး ဝ သို့ ပြေး တက်၍ စောင့် နေ၏။ အခြားသော လူနှစ် စု တို့သည် တော ၌ ရှိသောလူတို့ဆီသို့ ပြေး ၍ သတ် ကြ၏။⁴⁵ အဘိမလက် သည် တနေလုံး မြို့ကို တိုက် ၍ ရ သောအခါ ၊ မြို့၌ တွေ့သောသူ တို့ကိုသတ် ပြီးလျှင် မြို့ရိုး ကိုဖြိုဖျက် ၍ မြို့ရာကို ဆား နှင့် ကြဖြန့် လေ၏။⁴⁶ ထို သိ တင်း ကို ရှေ့ခင် ရဲတိုက် သား အပေါင်း တို့သည် ကြား လျှင် ၊ ဗေရိတ် ဘုရား ၏ ကျောင်း ၌ ခိုင်ခံ့ သော အခန်း ထဲ မှာ စုဝေး ကြ၏။⁴⁷ ရှေ့ခင် ရဲတိုက် သား အပေါင်း တို့သည် စုဝေး ကြောင်း ကို အဘိမ လက် သည် ကြား လတ် သော်၊⁴⁸ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ပါသော သူ အပေါင်း တို့သည် ဇလမုန် တောင် သို့ သွား ပြီး လျှင် ၊ အဘိမလက် သည် ပုဆိန် နှင့် သစ်ခက် ကို ခုတ် ၍ မိမိ ပုခုံး ပေါ်မှာ တင် ထမ်း လျက် ၊ ငါပြု သည်ကို သင်တို့မြင် သည်အတိုင်း အလျင်အမြန် ပြု ကြ လော့ ဟု လိုက် သော သူ တို့အား ဆို လျှင်၊⁴⁹ သူ၏လူ အပေါင်း တို့သည် ထိုအတူ အသီးအသီး သစ်ခက် တို့ကို ခုတ် ၍ အဘိမ လက် နောက် သို့ လိုက် လျက် ခိုင်ခံ့ သော အခန်း ကို မီးရှို့ ကြ၏။ ထိုသို့ ရှေ့ခင် ရဲတိုက် သား အပေါင်း တို့နှင့် အတူ တထောင် သော ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည် သေ ကြကုန်၏။⁵⁰ ထို နောက်မှ အဘိမလက် သည် သေဗက် မြို့သို့ သွား ၍ တပ်ချ ပြီး လျှင် တိုက် ယူလေ၏။⁵¹ သို့ရာတွင် မြို့ ထဲမှာ ခိုင်ခံ့ သော ရဲတိုက် တခုရှိ ၍ ၊ မြို့သား ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့သည် ထို ရဲတိုက် ထဲ သို့ ပြေး ဝင်ကြ၏။ တံခါးကိုလည်း ပိတ် ထား၍ ရဲတိုက် အပေါ် သို့ တက် ကြ၏။⁵² အဘိမလက် သည် ရဲတိုက် ကို လာ ၍ တိုက် လျက်၊ ရဲတိုက် တံခါး ကို မီး ရှို့ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ် သောအခါ၊⁵³ မိန်းမ

တယောက် သည် ကြိတ်ဆုံ ကျောက်တဖဲ့ ကို အဘိမလက် ခေါင်း ပေါ်သို့ ပစ်ချ ၍ ဦးခေါင်းခွံ ပေါက် ကွဲလေ၏။⁵⁴ သူသည် လက်နက် ကိုင် လုလင် ကို အလျင်အမြန် ခေါ်၍ မိန်းမ သည် အဘိမလက် ကို သတ် သည်ဟု ပြော စရာမ ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင့် ထား ကို ထုတ် ၍ ငါ ကိုသတ် လော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း ၊ လုလင် သည် ထိုး ၍ အဘိမ လက် သေ လေ၏။⁵⁵ အဘိမလက် သေ ကြောင်း ကို ကူသရေလ လူ တို့သည် သိမြင် လျှင် ၊ အသီးအသီး မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြန် သွား ကြ၏။⁵⁶ ထိုသို့ အဘိမ လက် သည် မိမိ ညီအစ်ကို ခုနစ်ဆယ် တို့ ကိုသတ် ၍ ပြု မိသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဘုရား သခင်ဆပ် ပေး တော်မူ၏။⁵⁷ ရှေ့ခင် မြို့သား ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ်ကိုလည်း သူ တို့ခေါင်း ပေါ်သို့ ဘုရား သခင်ရောက် စေတော်မူသဖြင့် ၊ ယေရု ဗုဗာလ သား ယောသံ ကျိန် သော စကားအတိုင်း သူ တို့သည် ခံရ ကြ၏။

10 အဘိမလက် လက်ထက် နောက် မှ၊ ကူသရေလ အမျိုး ကို ကယ်တင် သော သူ ကူ သ ခါ အမျိုး ၊ ဒေါဒေါ သား ဖုဝါ ၏သား တောလ သည် ပေါ်ထွန်း ၍ ၊ ဖေရိမ် တောင် ပေါ်၊ ရှမိရ မြို့မှာ နေ လေ၏။² ထိုသူသည် ကူသရေလ အမျိုးကို အနှစ် နှစ်ဆယ် သုံး နှစ်ပတ်လုံး အုပ်စိုး ပြီးမှ သေ ၍ ၊ ရှမိရ မြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။³ ထိုသူ လက်ထက် နောက် မှ၊ ဂိလဒ် ပြည် သား ယာ ကူ ရ သည် ပေါ်ထွန်း ၍ ၊ ကူသရေလ အမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ် နှစ် နှစ် ပတ်လုံး အုပ်စိုး ၏။⁴ ထို မင်း ၌ ကား သား သုံး ဆယ် ရှိ ၍ ၊ သူ တို့သည် မြည်း သငယ်သုံးဆယ် တို့ကို စီး လျက် ဂိလဒ် ပြည် ၌ ယာဝုတ် ယာ ကူရ အမည်ဖြင့် ယနေ့ တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ် သော မြို့သုံးဆယ်တို့ ကို ကံကျွေးပြုကြ၏။⁵ ယာကူရ သေ ၍ ကာမုန် မြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။⁶ တဖန် ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ၊ ဗာလ ဘုရား၊ အာရုတရက် ဘုရား၊ ရှုရိ ဘုရား၊ ဇိဒန် ဘုရား ၊ မောဘ ဘုရား ၊ အမုမုန် ဘုရား ၊ ဖိလိတုတိ ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ၍ ထာဝရဘုရား ကို ဝတ် မ ပြုစွန့် ထားကြ၏။⁷ ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေလ အမျိုးကို အမျက် ထွက် ၍ ဖိလိ တုတိ လူတို့၌ ၎င်း၊ အမုမုန် အမျိုးသားတို့၌ ၎င်း၊ ရောင်း တော်မူ သဖြင့်၊⁸ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် အာမောရိ လူနေရာ ဂိလဒ် ပြည်၌ နေသော ကူသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို ထို နှစ် မှစ၍တ ဆယ် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံးညှဉ်းဆဲ ကြ၏။⁹ အမုမုန် အမျိုးသားတို့သည် လည်း ၊ ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ၍ ယုဒ အမျိုး၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုး၊ ဖေရိ မ် အမျိုးသား တို့ကို တိုက် သဖြင့် ၊ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹⁰ ထိုအခါ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ကို စွန့် ၍ ၊ ဗာလ ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု မိပါပြီဟု ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ကြော် ကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတုတု လူ၊ အာမောရိ လူ၊ အမုမုန်

လူ ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သည် မဟုတ် လော။¹² ဇိဒုန် လူ၊ အာမလက် လူ၊ မောနိ လူတို့ ညည်းဆဲ သောအခါ၌လည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ဟစ်ကြော်၍ ၊ သူတို့လက်မှ ငါကယ်နှုတ် ၏။¹³ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် ငါ့ကို စွန့်၍ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု သောကြောင့် ၊ နောက်တဖန် ငါမ ကယ်နှုတ်။¹⁴ သင်တို့ ရွေးယူသော ဘုရား တို့ကို သွား၍ ဟစ်ကြော် ကြလော့။ အမှု ရောက် သော ယခု ကာလ ၌ သူ တို့သည် ကယ်နှုတ် ကြ စေဟု ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့အား မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ ကူ သရေ လ အမျိုးသားတို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား ပါပြီ။ စိတ် တော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် တို့၌ ပြု တော်မူပါ။ ယခု တကြိမ်သာ ကယ်နှုတ် တော်မူ မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် တို့ တောင်းပန် ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား အား တောင်း လျှောက် လျက်။¹⁶ တပါး အမျိုးသား ကိုးကွယ် သော ဘုရား တို့ကို ပယ် ၍ ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ကူ သရေ လ အမျိုး သံရသော ဒုက္ခ ဆင်းရဲကြောင့် ကြင်နာသော စိတ်နှလုံး ရှိ တော် မူ၏။¹⁷ အမှ မှန် အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး ၍ ဂိလဒ် ပြည်၌ တပ်ချ ကြ၏။ ကူ သရေ လ အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး ၍ မိဇပါ မြို့မှာ တပ်ချ ကြ၏။¹⁸ ဂိလဒ် ပြည်သားမင်း များတို့က၊ အကြင်သူ သည် အမှ မှန် အမျိုးသားတို့ကို အဦး တိုက် ၏။ ထိုသူသည် ဂိလဒ် ပြည်သား အပေါင်း တို့၏ အထွဋ် ဖြစ် စေဟု တိုင်ပင် စီရင်ကြ၏။

11 ဂိလဒ် အမျိုးသား ယေဖသ သည် ခွန်အား ကြီး သော သူရဲ ဖြစ် ၏။ သူ့ အဘ ကား ဂိလဒ် ၊ သူ့အမိကား ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်၏။² ဂိလဒ် ၏မယား ဘွားမြင် သော သား တို့သည် ကြီး သောအခါ ၊ သင် သည် အခြား တပါးသော မိန်းမ ၏ သား ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ငါ တို့ အဆွေအမျိုး နှင့်အတူအမွေ မ ခံရဟု ယေဖသ ကို ဆို ၍ နှင်ထုတ် လေ၏။³ ထိုအခါ ယေဖသ သည် ညီ တို့ဆီမှ ထွက်သွား ၍ တော ဘာ ပြည် ၌ နေ သဖြင့် ၊ လျှပ်ပေါ် သော သူ တို့သည် သူ့ ထံမှာ စည်းဝေး ၍ သူ့ နောက် ၌ လိုက် ကြ၏။⁴ နောက်တဖန် အမှ မှန် အမျိုးသား တို့သည် ကူ သရေ လ အမျိုးကို စစ်တိုက် ကြ၏။⁵ ထိုသို့ အမှ မှန် အမျိုးသား တို့သည် ကူ သရေ လ အမျိုးကို စစ်တိုက် သောအခါ ၊ ဂိလဒ် ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့သည် ယေဖသ ကို တော ဘာ ပြည် မှ ခေါ် ခြင်း ငါ သွား ၍။⁶ ငါတို့သည် အမှ မှန် လူ တို့ကို စစ်တိုက် ရမည်အကြောင်း၊ လာ ၍ ငါ တို့၏ ဗိုလ်ချုပ် မင်း လုပ် ပါဟု မှာ လိုက်သော်၊⁷ ယေဖသ က၊ သင် တို့သည် ငါ့ကို မှန်း ၍ ငါ့ အဘ အိမ် မှ နှင်ထုတ် သည်မဟုတ် လော။ ယခု ဆင်းရဲ ခြင်း သို့ ရောက်သောအခါ ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ထံ သို့လာ ကြသနည်း ဟု ဂိလဒ် ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့အား ပြောဆို ၏။⁸ ဂိလဒ် ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့ကလည်း ၊ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယခု သင့် ထံ သို့ပြန် လာပါ၏။ ငါ တို့နှင့်အတူ ကြံ ၍ အမှ မှန် လူ တို့ ကို စစ်တိုက် ပြီးလျှင် ၊ ဂိလဒ် ပြည်သား အပေါင်း တို့၏ အ ထွဋ်

လုပ် ပါဟု ယေဖသ အား တောင်းပန် ပြန်သော်၊⁹ ယေဖသ က၊ အမှ မှန် လူ တို့ကို စစ်တိုက် စေ ခြင်းငါ သင် တို့သည် ငါ့ ကို ပြန် ပို့၍ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ငါ့ ရှေ့မှာ အပ် တော်မူလျှင် ၊ ငါ သည် သင် တို့အထွဋ် ဖြစ် ရသော အခွင့်ကို ပေးမည်လောဟု ဂိလဒ် ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့အား မေး လေသော်၊¹⁰ ဂိလဒ် ပြည်သားအသက်ကြီး သူတို့က၊ သင် ပြော သော စကား အတိုင်း ငါ တို့ မ ပြု လျှင် ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့် ငါ တို့စပ်ကြား ၌ သက်သေ ဖြစ် တော် မူ ပါ စေသော ဟု ယေဖသ အား ပြန်ပြော ကြ၏။¹¹ ထိုအခါ ယေဖသ သည် ဂိလဒ် ပြည်သား အသက်ကြီး သူတို့နှင့် သွား ၍ သူ့ ကို လူ များတို့၏ အထွဋ် ဗိုလ်ချုပ် မင်းအရာ၌ ခန့် ထားကြ၏။ ယေဖသ သည်လည်း ထိုစကား အလုံးစုံ တို့ကို မိ ဇပါ မြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပြန်ကြား လျှောက်ထား၏။¹² ထိုနောက်မှ ယေဖသ သည်၊ အမှ မှန် ရှင်ဘုရင် ထံ သို့သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍၊ သင် သည် ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ နိုင်ငံ ၌ စစ်တိုက် ခြင်းငါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ရန်ပြု သနည်း ဟု မေး သော်၊¹³ အမှ မှန် ရှင်ဘုရင် က၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသည် အဲဂု တု တု ပြည်မှ လာ သောအခါ ၊ ငါ့ မြေ ကို အာနုန် မြစ်မှစ၍ ယဗုဗုတ် ချောင်း၊ ယော်ဒန် မြစ်တိုင်အောင် လု ၍ယူသောကြောင့် ငါပြု၏။ ထို မြေကို ယခု အသင့်အတင့် ပြန် ပေးပါဟု ယေဖသ ၏သံတမန် အား ပြန်ပြော ၏။¹⁴ တဖန် ယေဖသ သည် သံတမန် ကို အမှ မှန် ရှင်ဘုရင် ထံ သို့စေလွှတ် ၍၊¹⁵ ယေဖသ မှာ လိုက်သည်ကား၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသည် မောဘ မြေ ၊ အမှ မှန် မြေ ကို လု ယူသည်မ ဟုတ်။¹⁶ ကူ သရေ လ အမျိုးသည် အဲဂု တု တု ပြည်မှ လာ ၍ ဧ ဒုံ ပင်လယ် အနား ၊ တော ၌ လှည့်လည် သဖြင့် ကာ ဒေ ရှ ရွာ သို့ ရောက် သောအခါ၊¹⁷ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် ထံ သို့သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍ ၊ မင်းကြီး ပြည် ကို ရှောက်သွား ပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော်လည်း ၊ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် သည် နား မ ထောင်။ ထိုနည်းတူ မောဘ ရှင် ဘုရင် ထံ သို့စေလွှတ် ၍၊ သူသည်လည်း အခွင့် မ ပေးသောကြောင့် ၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသည် ကာ ဒေ ရှ ရွာ၌ နေ ရကြ၏။¹⁸ နောက်တဖန် တော ကို ရှောက် လျက် ၊ ဧဒုံ ပြည် နှင့် မောဘ ပြည် ကို ဝိုင်း ၍ မောဘ ပြည် အရှေ့ ဘက်သို့ ရောက် ပြီးမှ အာနုန် မြစ်တဘက် ၌ တပ်ချ ကြ၏။ ထိုအခါ မောဘ ပြည်နယ် အတွင်းသို့ မ ဝင် ကြ။ အာနုန် မြစ်သည် မောဘ ပြည်အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။¹⁹ တဖန် ကူ သရေ လ အမျိုးသည် အာမောရိ အမျိုး ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန့် ထံ သို့သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ငါ တို့နေရာ သို့ ရောက်အံ့ သောငါ့မင်းကြီး ပြည် ကို ရှောက်သွား ပါရစေဟု အခွင့်တောင်း သော်လည်း၊²⁰ ရှိဟုန့် သည် ကူ သရေ လ အမျိုးကို မ ယုံ ၊ မိမိ ပြည် ကို ရှောက် သွား စေ ခြင်း ငါ့ အခွင့် မ ပေးသည် သာ မက၊ မိမိ လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ ယာဟတ် မြို့၌ တပ်ချ ပြီးလျှင် ကူ သရေ လ အမျိုးကို စစ်တိုက် လေ၏။²¹ ကူ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ရှိဟုန့် မင်းနှင့်တကွ သူ ၏လူ အပေါင်း

တို့ကို ကုသရေလ အမျိုးလက် ဌ် အပ် တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ထို ပြည် ဌ်နေ သော အာမောရိ လူတို့၏ မြေ တရှောက်လုံး ကို သိမ်းယူ ကြ၏။²² အာမောရိ ပြည် နယ်မြေ တရှောက်လုံး ကို အာနန် မြစ်မှစ၍ ယဗုဗုတ် ချောင်းတိုင်အောင် ၎င်း ၊ တော မှစ၍ ယော်ဒန် မြစ်တိုင်အောင် ၎င်း သိမ်းယူ ကြ၏။²³ ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ အာမောရိ လူတို့ကို ကု သရေလ အမျိုး ရှေ့ မှာ သူ တို့ပြည်ကို နှုတ် တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ သင် သည် သိမ်းယူ ရမည်လော။²⁴ သင် ၎င်းဘုရား ခေမုရှ အပိုင်ပေး သော မြေကို သင်သိမ်းယူ ရသည်မဟုတ် လော။ ထိုအတူ ငါ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား နှင့်ထုတ် တော်မူသော သူတို့၏မြေကို ငါ တို့သည် သိမ်းယူ ရ၏။²⁵ သင် သည် မောဘ ရှင်ဘုရင် ဇိဖော် မင်း၏သား ဗာလက် ထက် သာ၍ မြတ်သလော။ သူသည် ကုသရေ လ အမျိုး နှင့် ရန်တွေ့ ဘူး သလော။ စစ်တိုက် ဘူး သလော။²⁶ ကု သရေလ အမျိုးသည် ဟေရှဘုန် မြို့ ရှာ တို့၌ ၎င်း ၊ အာ ရော် မြို့ ရှာတို့၌ ၎င်း ၊ အာနန် မြစ် နားမှာ ရှိသော မြို့ ရှာအလုံးစုံ တို့၌၎င်း အနှစ် သုံး ရာ ပတ်လုံးနေစဉ်တွင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် မ ရ ပြန်သနည်း။²⁷ သင့် ကို ငါမ ပြစ်မှား။ သင် သည် စစ်တိုက် ၍ ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် တရားသူကြီးလုပ်၍ ကုသရေလ အမျိုးသား၊ အမုမုန် အမျိုးသားတို့ စပ်ကြား မှာ ယနေ့ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ် တော်မူပါစေသောဟု မှာလိုက် လေ၏။²⁸ သို့သော်လည်း ယေဖသ မှာ လိုက်သော စကား ကို အမုမုန် ရှင်ဘုရင် သည် နား မ ထောင်ဘဲနေ၏။²⁹ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၎င်း ဝိညာဉ် တော်သည် ယေဖသ အပေါ်မှာ သက်ရောက် ၍ ၊ သူသည် ဂိလဒ် ပြည်၊ မနာ ရှေ့ ပြည်ကို ရောက် လျက် ဂိလဒ် ပြည် မိဇေပါ မြို့ကို လွန် ၍ အမု မုန် လူတို့ရှိရာသို့ ချီ သွားလေ၏။³⁰ ယေဖသ သည် ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဂတိထားလျက် ၊ အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည် အမုမုန် အမျိုးသားတို့ကို အကျွန်ုပ် လက် ၌ အပ် တော်မူလျှင်၊³¹ အကျွန်ုပ် သည် အမုမုန် အမျိုးသားတို့ရှိရာမှ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန်လာ သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် ကို ခရီး ဦး ကြို ပြု အံ့ သော ငှါ အကျွန်ုပ် အိမ် တံခါး ဝ မှ ထွက် လာ သော သူ မည်သည်ကို ထာဝရဘုရား အား အမှန် ဆက်သ၍ မီးရှို့ ရာယဇိဇုဇော် ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိထားပြီးမှ၊³² အ မု မုန် အမျိုးသား တို့ကို တိုက် ခြင်း ငှါ ချီ သွား၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ယေဖသ လက် ၌ အပ် တော်မူသဖြင့်၊³³ အာရော် မြို့မှစ၍ မိနန်နိတ် မြို့တိုင်အောင် ၎င်း ၊ အာ ဗေ လ ခေရမ် မိ မြို့ တိုင်အောင် ၎င်း ၊ မြို့ နှစ်ဆယ် တို့ကို ကြီးစွာ သောလုပ်ကြံ ခြင်း အားဖြင့် သူ တို့ကို တိုက်သတ် လေ၏။ ထိုသို့ အမုမုန် အမျိုးသား တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့ မှာ ရှုံး ရကြ၏။³⁴ ယေဖ သ သည် မိဇေပါ မြို့ မိမိ အိမ် သို့ ရောက် လာသောအခါ ၊ မိမိ သမီး သည် ပတ်သာ တီးလျက် ၊ က လျက် ခရီး ဦး ကြို ပြု အံ့ သော ငှါ ထွက် လာ၏။ သူ သည် တယောက် တည်းသော သမီးဖြစ်၍၊ သူ

မှတပါး သား သမီး မ ရှိ။³⁵ ယေဖသသည် သူ့ ကို မြင် လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ ၊ အို ငါ့ သမီး ၊ သင် သည် ငါ့ ကို အလွန်နှိမ့်ချ ပြီ တကား။ ငါ့ ကို နှောင့်ရှက် သော သူတယောက်ဖြစ် ပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရား အား ငါ လျှောက် ထား ပြီ။ နှုတ် ရသော အခွင့် မ ရှိ ဟု ဆို သော်၊³⁶ သမီး က၊ ခမည်း တော် သည် ထာဝရဘုရား အား လျှောက် ထားလျှင်၊ လျှောက် ထားသည်အတိုင်း ကျွန်မ ၌ ပြု ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ခမည်းတော် ၎င်း၏ရန်သူ အမု မုန် အမျိုးသားတို့၌ ခမည်းတော်၏စိတ်ပြေစေခြင်း ငှါအပြစ် ပေး တော်မူပြီ။³⁷ သို့ရာတွင်ကျွန်မ သည် အပေါင်းအဘော် တို့နှင့်တကွ တောင်ရိုး ပေါ်မှာ လှည့်လည် ၍ ၊ ကျွန်မ ၎င်း၏ အပျို ကညာဖြစ်ခြင်း ကို ငိုကြွေး မြည်တမ်း ရမည်အကြောင်း၊ နှစ် လ ပတ်လုံး အလွတ် နေပါရစေဟု အဘ အား အခွင့်တောင်း သည်အတိုင်း၊³⁸ အဘက၊ သွား လေတော့ဟု ဆို လျက် နှစ် လ ကို ချိန်းချက်၍ လွတ် လိုက် လျှင် ၊ အပေါင်း အဘော် တို့နှင့်တကွ သွား ၍ တောင်ရိုး ပေါ် မှာ မိမိ အပျို ကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေး မြည်တမ်းလေ၏။³⁹ နှစ် လ စေ့ သောအခါ အဘ ထံ သို့ ပြန်လာ ၍ ၊ အဘသည် သစ္စာ ဂတိရှိ သည်အတိုင်း ပြု လေ၏။ ထို မိန်းမသည် ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ သောသူဖြစ်၏။⁴⁰ ထိုနောက်မှ ကုသရေလ အမျိုးသမီး တို့သည်၊ ဂိ လဒ် အမျိုးသားယေဖသ ၎င်း၏သမီး ကြောင့် တနှစ် တနှစ်လျှင် လေး ရက် ပတ်လုံးငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း ငှါ သွား ရသော ကုသရေလ ထုံးစံ ဓလေ့ဖြစ် လေ၏။

12 ဇေရိမ် အမျိုးသား တို့သည် စည်းဝေး ၍ မြောက် သို့ ချီ သွား လျှင် ၊ ယေဖသ အား သင်သည် ငါ တို့ကို မ ခေါ် ဘဲ၊ အမု မုန် အမျိုးသား တို့ကို အဘယ်ကြောင့် တိုက် ခြင်းငှါ သွား သနည်း။ သင့် အိမ် ကို သင့် အပေါ်မှာ မီးရှို့ မည်ဟု ဆို ကြသော်၊² ယေဖသ က၊ ငါ နှင့် ငါ ၎င်း၏လူ တို့သည် အမုမုန် အမျိုးသား တို့နှင့် ကြီး သောအမှု ရှိ စဉ်အခါ၊ သင် တို့ကို ငါခေါ်သော်လည်း ၊ သင်တို့သည် အမုမုန် လူတို့လက် မှ ငါ့ ကို မ ကယ် မနှုတ်ဘဲ နေကြ၏။³ မ ကယ် မနှုတ် ကြောင်း ကို ငါသည် သိမြင် သောအခါ ၊ ကိုယ် အသက် ကို စွန့်စား လျက် အမုမုန် အမျိုးသား တို့ကို တိုက်ခြင်းငှါသွား ၍ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ငါ့ လက် ၌ အပ် တော် မူ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ ကို တိုက် ခြင်း ငှါ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ လာ ကြသနည်းဟု ပြောဆို ပြီးလျှင်၊⁴ ဂိလဒ် ပြည်သား အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ဇေရိမ် အမျိုး ကို တိုက် ကြ၏။ ဇေရိမ် လူ တို့က၊ သင် တို့သည် ဇေရိ မ် အမျိုး၊ မနာရှေ့ အမျိုး ထဲက ထွက်ပြေး ၍ အမျိုးမစစ်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဂိလဒ် ပြည်သားတို့ကို ကဲ့ရဲ့ ဘူးသောကြောင့် ၊ ဇေရိမ် လူတို့ကို လုပ်ကြံ ကြ၏။⁵ ဂိလဒ် လူတို့သည် ဇေရိမ် လူတို့ရှေ့မှာ ယော်ဒန် မြစ်ကူး ရာအရပ်တို့ကို ဆီးတား ၍ ပြေးလွတ် သော ဇေရိ မ် လူက၊ ကူး ပါရစေဟု အခွင့်တောင်း သောအခါ ၊ ဂိလဒ် လူ တို့က၊ သင် သည် ဇေရိမ် အမျိုးသားဖြစ်သလော ဟုမေး စစ်သော် ၊ သူက

မဟုတ် ပါဟု ဆို လျှင်၊ ^၆သူတို့က၊ ရှိဗောလက် ဟူသောစကားကို ပြော တော့ဟုဆို သော် ။ ဖေရိမ်လူသည် ထိုစကားကို ပြီ အောင် မ ပြော တတ် ဘဲ သိဗောလက် ဟု ပြော ၏။ ထိုသို့ပြောသောသူ ကို ဘမ်းဆီး ၍ ယော်ဒန် မြစ်ကူး ရာအရပ်၌ သတ် ကြ၏။ ထိုအခါ ဖေရိမ် အမျိုးသားလေးသောင်း နှစ်ထောင်သေ ကြ၏။ ^၇ဂိလဒ် ပြည် သားယေဖသ သည် ကူသရေလ အမျိုးကို ခြောက် နှစ် အုပ်စိုး ပြီး မှ သေ ၍ ဂိလဒ် မြို့တမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။ ^၈ယေဖသ နောက်မှ ဗက်လင် မြို့သားကုဗန် သည်၊ ကူသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ၏။ ^၉ထိုမင်း သည် သား သုံးဆယ် ။ သမီး သုံးဆယ် ရှိ ၏။ သမီးများကို အခြား တပါးသို့ စေလွှတ် ၍ ချွေးမ သုံးဆယ် ကို သိမ်း ထား၏။ ^{၁၀}ကုဗန် သည် ကူသရေလ အမျိုးကို ခုနစ် နှစ် အုပ်စိုး ပြီးမှ သေ ၍ ဗက်လင် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။ ^{၁၁}ကုဗန် နောက်မှ ဇာဗုလုန် အမျိုးသားဇလုန် သည်၊ ကူသရေလ အမျိုးကို ဆယ် နှစ် အုပ်စိုး ၏။ ^{၁၂}ထိုမင်း သေ ၍ ဇာဗုလုန် ခရိုင် ။ အာဇလုန် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။ ^{၁၃}ဇလုန် နောက်မှ ပိရသုန် မြို့နေ ဟိလေလ ၏သား အာဗဒုန် သည်၊ ကူသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ၏။ ^{၁၄}ထိုမင်း သည် သား လေးဆယ် ။ မြေး သုံးဆယ် ရှိ ၍ သား မြေး တို့သည် ခုနစ်ဆယ် သော မြည်း သငယ်တို့ကို စီး ကြ၏။ ^{၁၅}ပိရသုန် မြို့နေဟိလေလ သား အာဗဒုန် သည်၊ ကူသရေလ အမျိုးကို ရှစ် နှစ် အုပ်စိုး ပြီးမှ သေ ၍ ဖေရိမ် ခရိုင် ။ ပိရသုန် မြို့ အာမလက် တောင် ပေါ်မှာ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။

13 တဖန် ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု သောကြောင့် ။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ ကို ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ လက် သို့ အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံး အပ် တော်မူ၏။ ^၂ဒန် အမျိုး ။ ဇောရာ မြို့သား မာနေ အမည် ရှိသော သူ တ ယောက် ရှိ ၏။ သူ ၏မယား သည် မြို့ သောကြောင့် သား မ ဘွား။ ^၃ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင်တမန် သည် ထိုမိန်းမ အား ကိုယ်ထင်ရှား ၍ ။ သင်သည် မြို့ သောကြောင့် သား မ ဘွားသော်လည်း ။ ယခု ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ^၄သို့ ဖြစ်၍ သတိပြု လော့။ စပျစ်ရည် ကို မ သောက် နှင့်။ သေ ရည် သေ ရက် ကို မ သောက် နှင့်။ မ စင်ကြယ် သော အစာ ကို မ စား နှင့်။ ^၅အကြောင်းမူကား ။ ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ဘွားမြင် လတုံသော သား ယောက်ျားသည် ဆံပင် ရိတ်ခြင်း ကို မ ခံဘဲ။ အမိ ဝမ်း ထဲမှ စ၍ ဘုရား သခင်၏ နာ ဇ ရိ လူဖြစ် ရ လိမ့်မည်။ သူ သည် လည်း ကူ သရေ လ အမျိုး ကို ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ လက် မှ ကယ်နှုတ် စ ပြု လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။ ^၆ထိုမိန်းမသည်လည်း မိမိ ခင်ပွန်း ထံ သို့သွား ၍ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင် တမန်မျက်နှာ ကဲ့သို့ ကြောက်မက် ဘွယ်သော မျက်နှာ ရှိသော ဘုရား သခင်၏ လူ တယောက်သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့ လာ ၏။ အဘယ် က လာသနည်းဟု အကျွန်ုပ်လည်း မ မေး။ သူ သည် လည်း မိမိ အမည် ကို မ ပြော။ ^၇သူ က လည်း၊ သင် သည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။

စပျစ်ရည် ကို မ သောက် နှင့်။ သေ ရည် သေ ရက် ကို မ သောက် နှင့်။ မ စင်ကြယ်သော အစာကို မ စား နှင့်။ အကြောင်းမူကား ။ ထို သူငယ် သည် အမိဝမ်း ထဲမှ စ၍ သေ သောနေ့ တိုင်အောင် ဘုရား သခင်၏ နာ ဇ ရိ လူဖြစ် ရ လိမ့်မည် ဟု အကျွန်ုပ် အား မိန့် မြက် ကြောင်း ကို ပြောဆို လေ၏။ ^၈ထိုအခါ မာ နော် က၊ အို ဘုရားရှင် ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဘွား မြင် လတုံ သော သူငယ် ၌ အဘယ်သို့ ပြု ရမည် ကို ဘုရား သခင်၏ တမန် တော် သည် တ ဖန် လာ ၍ သွန်သင် စေ တော် မူ ပါ ဟု ထာဝရဘုရား အား တောင်း လျှောက် သော်၊ ^၉ထာဝရဘုရား သည် မာနေ ဝကား ကို နားထောင် တော်မူ၍ ။ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် သည် လယ် လုပ် ရာ အရပ်၌ ထိုင်လျက်ရှိသောထိုမိန်းမ ဆီသို့ လာ ပြန် ၏။ ထိုအခါ ခင်ပွန်း မာ နော် မ ရှိ။ ^{၁၀}မိန်းမ သည် မိမိ ခင်ပွန်း ထံ သို့အလျင်အမြန် ပြေး ၍ ။ တနေ့ ကလာ သောသူ သည် ယခုလာ ရောက်ပြီဟု ကြား ပြော လျှင်၊ ^{၁၁}မာ နော် သည် ထ ၍ မယား နှင့်အတူ ထိုသူ ထံ သို့ သွား ပြီးလျှင် ။ သင် သည် ဤမိန်းမ အား ပြော သော သူ မှန်သလောဟု မေး သော် ။ မှန်သည်ဟု ဆို ၏။ ^{၁၂}မာ နော် ကလည်း ။ ကိုယ်တော် ၏စကား ပြည့်စုံ ပါ စေသော။ သူငယ် သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည် နည်း။ သူ၌ အဘယ်သို့ ပြု ရ ပါ မည် နည်း ဟု မေး သော်၊ ^{၁၃}ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန် က၊ ငါ ပြော သမျှ ကို မိန်းမ ရှောင် ရ မည်။ ^{၁၄}စပျစ် ပင် မှ ဖြစ် သမျှ ကို မ စား ရ။ စပျစ်ရည် မှစ၍ သေရည် သေရက်ကို မ သောက် ရ။ မစင်ကြယ် သောအရာ ကို မ စား ရ။ ငါမှာ ထားသမျှ အတိုင်း စောင့်ရှောက် ရ မည်ဟု မာနေ ဝအား ပြောဆို ၏။ ^{၁၅}မာ နော် ကလည်း ။ ကိုယ်တော် အ ဘို့ ဆိတ် သငယ် ကို မ ပြင်ဆင် မှီ တိုင်အောင် ကိုယ်တော် ကို ဆီးတား ပါရစေ ဟု ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင် တမန်အား ဆို လျှင်၊ ^{၁၆}ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန် က၊ ငါ ကို ဆီးတား သော်လည်း သင် ၏စားစရာ ကို ငါမ စား။ မီးရှို့ ရာယဇ် ကို ပူဇော် လို လျှင် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရ မည် ဟု မာ နော် အား ဆို ပြန်၏။ သူ သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်ဖြစ်သည်ကို မာ နော် မ သိ သေး။ ^{၁၇}မာ နော် ကလည်း ကိုယ်တော် စကား ပြည့်စုံ သောအခါ ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုချီးမွမ်း ရမည်အကြောင်း ။ ကိုယ်တော် ၏အမည် ကား အဘယ်သို့ နည်းဟု ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင် တမန်အား မေး သော်၊ ^{၁၈}ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်က၊ အံ့ဩ ဘွယ်ဖြစ်သော ငါ့ အမည် ကို အဘယ်ကြောင့် မေး သနည်း ဟု ဆို ၏။ ^{၁၉}မာ နော် သည် ဆိတ် သငယ် နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သကာ ကို ယူ ၍ ကျောက် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် လေ၏။ ထိုအခါ မာ နော် လင်မယား တို့သည် ကြည့် ၍ မြင် ရ သော အံ့ဩ ဘွယ် ဟူ မူကား၊ ^{၂၀}မီးလျှံ သည် ယဇ် ပလ္လင် ပေါ် က မှီ ယ်း ကောင်းကင် သို့ တက် စဉ် တွင်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ယဇ် ပလ္လင်မီးလျှံ ၌ တက် လေ၏။ မာ နော် လင်မယား တို့သည် ကြည့် ၍မြင်လျှင် မြေ ပေါ်မှာ ပြပုံပုံ လျက်နေကြ၏။ ^{၂၁}ထာဝရဘုရား

၏ကောင်းကင်တမန် သည်။ မာနော် လင်မယား တို့အား တဖန် မပေါ်လာ။ ထိုအခါ မာနော် သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို သိ၏။²²မာနော် ကလည်း ၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်သောကြောင့် ၊ ဆက်ဆက်သေ တော့မည်ဟု မယားအား ပြောသော်။²³မယား က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် ၊ မီးရှို့ ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ငါတို့လက် မှ ခံယူ တော်မမူ။ ဤ အခြင်းအရာအလုံးစုံ တို့ကိုလည်း ပြ တော်မ မူ။ ယခုအခါ ၌ ဤ သို့ သော စကားကိုလည်း မိန့်တော်မ မူဟု ပြန်ပြော ၏။²⁴ထိုမိန်းမ သည် သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် ၍ ၊ ရှုံဆုန် အမည် ဖြင့် မှည့် ၏။ သူငယ် သည် ကြီးပွား ၍ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။²⁵ထာဝရဘုရား ၏ဝိညာဉ်တော်သည်၊ ဇောရာ မြို့နှင့် ဧရှတောလ မြို့စပ်ကြား ၊ ဒန် အမျိုးတပ်၌ တခါတလေနှိုးဆော် စ ပြုတော်မူ၏။

14တရ် ရော အခါ၊ ရှုံ ဆုန် သည် တိ မနတ် မြို့သို့ သွား ၍ ၊ ထိုမြို့၌ ဖိ လိ တု တိ အမျိုး ဖြစ် သော မိန်းမ တ ယောက် ကို မြင်လျှင်၊²မိဘ ထံ သို့ ပြန်လာ ၍ ၊ တိမနတ် မြို့၌ ဖိလိတုတိ အမျိုး ဖြစ်သော မိန်းမ တယောက်ကို မြင် ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ် ကြင်ဘက် ဖြစ်ဘို့ ရာ တောင်း ၍ ပေး ပါ ဟု ဆို သော်၊³မိဘ တို့က၊ သင် သည် အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော ဖိ လိ တု တိ လူ တို့တွင် မယားကို သွား ၍ ယူ ရမည်အကြောင်း ၊ သင် ၏ညီအစ်ကို သမီး ငါ တို့အမျိုးသား ချင်းသမီးတို့တွင် မိန်းမတယောက်မျှ မ ရှိလောဟု ဆိုသော်လည်း ၊ ရှုံဆုန် က၊ ထို မိန်းမကို တောင်း ၍ ပေးပါ။ အလွန် နှစ်သိမ့် ပါသည်ဟု အဘ အား ပြောဆို ၏။⁴ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောအားဖြင့် ၊ ရှုံဆုန်သည် ဖိလိတုတိ လူတို့၌ အမှု ရှာကြောင်း ကို မိဘ တို့သည် မ ရိပ်မိ ကြ။ ထို ကာလ ၌ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး သတည်း။⁵ထိုအခါ ရှုံဆုန် သည် မိဘ နှင့် တကွ တိမနတ် မြို့သို့ သွား ၍ ၊ တိမနတ် စပျစ် ဥယျာဉ် များသို့ ရောက် လျှင် ၊ ခြင်္သေ့ ပျံ တ ကောင်သည် သူ့ ကို တွေ့ ၍ ဟောက် လေ၏။⁶ထိုအခါ ရှုံဆုန် လက် ၌ တစ်စုံတစ်ခု မှ ပါသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့် ၊ သူသည် ဆိတ် သငယ်ကို ဆွဲဖြတ် သကဲ့သို့ ထို ခြင်္သေ့ ကို ဆွဲဖြတ် ၏။ သို့ရာတွင် မိမိ ပြု သော အမှု ကို မိဘ တို့အား မ ကြား မ ပြော ဘဲ နေ၏။⁷မြို့သို့ ရောက် ၍ မိန်းမ နှင့် နှုတ်ဆက် သဖြင့် ရှုံဆုန် သည် နှစ်သိမ့် ၏။⁸အချိန် စေ့၍ ထိုမိန်းမ ကို သိမ်း ယူခြင်းငှါ သွား စဉ်အခါ ၊ ခြင်္သေ့ အကောင် ကို ကြည့်ရှု အံ့သောငှါ ၊ လမ်းမှ လွဲ သွား၍ ခြင်္သေ့ အကောင် ထဲမှာ ပျား အံ့ နှင့် ပျားရည် ရှိသည်ကို တွေ့မြင် လျှင်၊⁹နှိုက် ယူ၍ စား လျက် ခရီးသွား လေ၏။ မိဘ ထံ သို့ ရောက် သော် ပေး ၍ သူတို့သည်လည်း စား ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပျားရည် ကို ခြင်္သေ့ အကောင် ထဲက နှိုက် ယူ ကြောင်း ကို မ ကြားမပြော ဘဲ နေ၏။¹⁰အဘ သည်လည်း ၊ မိန်းမ

နေရာအရပ်သို့ သွား ပြန်၍ ရှုံဆုန် သည် လူပျို ထုံးစံအတိုင်း ပွဲ လုပ် လေ၏။¹¹ထိုအရပ်သား တို့သည် ရှုံဆုန် ကို မြင် သောအခါ ၊ သူ နှင့် အတူ ပွဲခံခြင်းငှါအပေါင်းအဘော် သုံးဆယ် တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။¹²ရှုံဆုန် ကလည်း ၊ သင် တို့အား စကားဝှက် ကို ငါပြော မည်။ ပွဲ ခံရာ ခုနစ် ရက် တွင် ဘော်ပြ နိုင်လျှင် ခြံထည် သုံးဆယ် ၊ အင်္ကျီ သုံးဆယ် ကို ငါပေး မည်။¹³မ ဘော် မပြနိုင် လျှင် သင် တို့သည် ခြံထည် သုံးဆယ် ၊ အင်္ကျီ သုံးဆယ် ကို ငါ အား ပေး ရမည်ဟုဆို သော်သူတို့က၊ သင့် စကားဝှက် ကို ငါတို့အား ကြား ပြော ပါဟု ဝန်ခံ ကြ၏။¹⁴ရှုံဆုန်ကလည်း၊ စား တတ်သောသူ၏အထဲ က အစာ ၊ သန်စွမ်း သော သူ၏အထဲ က အချို ထွက် လေစွဟု ဆို ၏။ ထိုစကားဝှက် အနက် ကို သူတို့သည် သုံး ရက် ပတ်လုံးရှာ ၍ မ တွေ့နိုင် ကြ။¹⁵စတုတ္ထ နေ့ ရောက် မှာ သူတို့က၊ သင် ၏လင် သည် စကားဝှက် အနက်ကို ဘော်ပြ စေခြင်းငှါသူ့ကို ချော့မော့ ရမည်။ သို့မဟုတ် သင် နှင့်တကွ သင့် အဆွေအမျိုး ကို မီးရှို့ မည်။ ငါ တို့ဥစ္စာကို လုယူ ခြင်းငှါ ငါ တို့ကို ခေါ်ဘိတ် သလောဟုရှုံဆုန် ၏ မယား ကို ဆို သောကြောင့်၊¹⁶သူ သည် လင် ရှေ့မှာ ငိုကြွေး ၍ သင်သည် ငါ့ ကို မ ချစ် မုန်း ပါ၏။ ငါ့ အမျိုးသား ချင်းတို့အား စကားဝှက် ကို ပြော သော်လည်း ၊ အနက် ကို ငါ့ အား မ ပြပါတကားဟု ဆို ၏။ ရှုံဆုန်ကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ် မိဘ ကိုမျှ မ ပြ ဘဲ သင့် အား ပြ ရမည်လောဟုဆို သော်လည်း၊¹⁷ပွဲ ခံ ရာ ခုနစ် ရက် စေ့အောင် လင် ရှေ့မှာ ငိုကြွေး ၍ ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ အလွန်ပူဆာ သောကြောင့် အနက် ကို ဘော်ပြ ၏။ မိန်းမသည်လည်း အမျိုးသား ချင်းတို့အား ပြန်ပြော လေ၏။¹⁸မြို့ သား တို့သည် ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ နေ့ မ ဝင် မှီလာ၍ ပျားရည် ထက် အဘယ် အရာ ချို့ သနည်း။ ခြင်္သေ့ ထက် အဘယ် အရာ သန်စွမ်း သနည်းဟု ဘော်ပြ ကြ၏။ ရှုံဆုန်ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ့ နွားမပျို နှင့် မ ထွန် လျှင် ငါ့ စကားဝှက် အနက် ကို ရှာ ၍ မ တွေ့ဟုဆို ၏။¹⁹ထာဝရဘုရား ၏ဝိညာဉ် တော်သည် ရှုံဆုန် အပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့် ၊ သူသည် အာရုဏေလုန် မြို့ သို့သွား ၍ မြို့သား သုံးဆယ် ကိုသတ် ပြီးမှ သူ တို့ဥစ္စာ ကို လုယူ ၍ စကားဝှက် အနက်ကို ဘော်ပြ သောသူတို့အား အဝတ် စုံတို့ကို ပေး ပြီးမှ ၊ အမျက် ထွက် ၍ မိမိ အဘ အိမ် သို့ပြန် သွားလေ၏။²⁰မယား ကို ကား ရှုံ ဆုန် ပေါင်း ဘော် သော အဆွေ ခင်ပွန်း အား ပေးစားသတည်း။

15နောက်တဖန်ဂျုံ စပါးရိတ် ရာ ကာလ ၌ ရှုံဆုန် သည် ဆိတ် သငယ် ပါ လျက်၊ မိမိ မယား ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါသွား၍၊ သူ့အခန်း ထဲမှာ သူနှင့်အတူ အိပ်မည်ဟု ကြံသော်၊ ယောက္ခမသည် ဆီးတား ၍၊²သင်သည် ငါ့သမီးကို ဆက်ဆက်မုန်း သည်ဟု ငါအထင်ရောက် သောကြောင့် ၊ သင့် အပေါင်းအဘော် အား ငါပေးစား ပြီ။ သူ့ညီမ သည် သူ့ ထက် သာ၍လှ သည် မဟုတ် လော။ အစ်မ ၏ကိုယ်စား ညီမကို ယူပါတော့ဟု ဆို ၏။³ထိုအမှုကို ထောက်၍ ရှုံဆုန် က၊

ငါ သည် ဖိလိတုတိ လူတို့၌ အပြစ် ပြု သော်လည်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကို အပြစ်တင် စရာမရှိဟု ဆို သည်နှင့်အညီ၊⁴သွား ၍ မြေခွေး သုံး ရာ တို့ကို ဘမ်း ပြီးမှ ၊ မြေခွေးအမြီး တခုနှင့် တခုကို ပေါင်း လျက် ၊ အမြီး နှစ် ခုကြား ၌ မီးရှူး ကို စည်း ၍၊⁵မီးရှူး တို့ကို မီး ညှိ သဖြင့် ဖိလိတုတိ လူတို့ စပါး လယ်ထဲ သို့ လွှတ် လိုက်၍ စပါး ပင်ကိုင်း၊ ကောက်လှိုင်း ကိုင်း၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်တို့ ကိုင်း မီးလောင် လေ၏။⁶ဖိလိတုတိ လူတို့ကလည်း၊ ဤ အမှု ကို အဘယ်သူ ပြု သနည်းဟု မေးမြန်း သော် ၊ တိမနတ် မြို့သား၏ သားမက် ရှုံဆုန် ပြုပြီ။ သူ ၏မယား ကို သူ ၏အပေါင်းအဘော် အား ပေးစား ပြုတကားဟု ပြန် ပြောလျှင်၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် လာ ၍ ထိုမိန်းမ နှင့် သူ ၏အဘ ကို မီးရှို့ ကြ၏။⁷ရှုံဆုန် ကလည်း ၊ ထိုသို့ပြု သောကြောင့် ငါသည် စိတ်ပြေ အောင်ပြုမည်။ စိတ်ပြေ ပြီးမှ ငြိမ်သက် စွာနေမည်ဟု ဆို လျက်၊⁸သူတို့ကို ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်တပြိုင်နက်ရိုက်သတ်ပြီးလျှင်ဇေတ ကျောက် ထိပ်သို့ သွား၍ နေ ၏။⁹တဖန် ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ယုဒ ပြည်သို့ ချီ သွား၍ တပ်ချ သဖြင့် ၊ လေဟိ အရပ်၌ အနွံအပြား နေကြ၏။¹⁰ယုဒ လူ တို့ကလည်း ၊ အဘယ်ကြောင့် ချီ လာ ကြ သနည်း ဟု မေး သော် ၊ ငါ တို့၌ ရှုံဆုန် ပြု သကဲ့သို့ သူ ကို ချည်နှောင် ၍ ပြု ခြင်းငါ ချီ လာ သည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။¹¹ထိုအခါ ယုဒ လူ သုံး ထောင် တို့သည် ဇေတ ကျောက် ထိပ် သို့ သွား ၍ ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ငါ တို့ သခင် ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် မ သိ သလော။ သင် သည် ငါ တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်းဟုမေး သော် ၊ ငါ ၌ သူတို့ပြု သကဲ့သို့ သူ တို့၌ ငါပြု ပြီဟု ပြန် ပြော၏။¹²သူတို့ကလည်း ၊ သင့် ကို ချည်နှောင် ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့လက် သို့ အပ် ခြင်းငါ ယခု ငါတို့ လာ ကြပြီဟုဆို သော် ၊ ရှုံဆုန် က၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ငါ ကို မ လုပ်ကြံ ပါဟု ကျိန်ဆို ကြလော့ဟု ဆို လျှင်၊¹³သူတို့က၊ ငါတို့သည် မ လုပ်ကြံ ပါ။ ကျပ်ကျပ် ချည်နှောင် ၍ သူ တို့လက် ၌ အပ် မည်။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တိုင် သင့် ကို မ သတ် ပါ ဟု ဆို လျက် ကြိုး သစ် နှစ် စင်းဖြင့် ချည်နှောင် ၍ ကျောက် ပေါ်က ဆောင် ခဲ့ကြ၏။¹⁴လေဟိ အရပ် သို့ ရောက် သောအခါ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ကြွေးကြော် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ် မှာ သက်ရောက် သဖြင့် ၊ သူ့ လက် ၌ ချည်သော ကြိုး တို့သည် မီး ထိ သော ပိုက်ဆန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ အချည် အနှောင် ကျွတ် လေ၏။¹⁵သူ သည် လည်း မြည်း မေးရိုး လတ်လတ် ကို တွေ့ ၍ ကိုင် ယူ ပြီးလျှင် လူ တထောင် တို့ကိုသတ် လေ၏။¹⁶သတ်ပြီးလျှင် မြည်း မေးရိုး ဖြင့် အပုံ ပုံ၊ မြည်း မေးရိုး ဖြင့် လူ တထောင် ကို ငါသတ် လေ ပြီဟု ဆို သောနောက်၊¹⁷မြည်းမေးရိုး ကို ပစ် လိုက်၍ ၊ ထို အရပ် ကို ရာမတ်လေဟိ အမည် ဖြင့် တွင်လေ၏။¹⁸အလွန် ရေငတ် ၍ ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း လျက် ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ ကြီးစွာ သော ကယ်တင် ခြင်းကို ကိုယ်တော် ၏ကျွန် လက် ၌ ပေး တော်မူ

ပြီးမှ ၊ ယခု အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ် သဖြင့် သေ ၍ အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုမခံ သော လူတို့လက် သို့ ရောက် ရပါမည်လောဟု လျှောက် သော်၊¹⁹လေဟိ အရပ်၌ ချိုင့်ဝှမ်း ရာကို ဘုရား သခင် ဖောက် တော် မူ၍ ရေ ထွက် လေ၏။ သူသည် ရေကို သောက် သဖြင့် အသက် ရှူ ပြန်၍ အား ဖြည့် လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထို ချိုင့်ဝှမ်း ရာ ကို အဟ ကု ကောရ အမည် ဖြင့် တွင်၍ ယနေ့ တိုင်အောင် လေဟိ အရပ်၌ ရှိ သတည်း။²⁰ရှုံဆုန်သည်လည်း ဖိလိတုတိ လူတို့လက်ထက် ကူ သရေလ အမျိုးကို အနှစ် နှစ်ဆယ် အုပ်စိုး လေ၏။

16နောက်တဖန် ရှုံဆုန် သည် ဂါဇ မြို့သို့ သွား ၍ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ ကို တွေ့ပြီးလျှင် သူ့ ဆီသို့ ဝင် ၍ နေ၏။²ရှုံဆုန် ရောက် ကြောင်းကို ဂါဇ မြို့သားတို့သည် ကြားလျှင် ဝိုင်း ထားလျက် ၊ မြို့ တံခါးဝ ၌ တည့် လုံး ချောင်းမြောင်း လျက် ၊ နံနက် မိုးစမ်းလင်း သောအခါ သူ ကိုသတ် မည်ဟု ဆို ၍ တည့် လုံး ငြိမ်သက် စွာနေ ကြ၏။³ရှုံဆုန် သည် သန်းခေါင် တိုင်အောင် အိပ် ပြီးမှ ၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ ထ ၍ မြို့ တံခါး ရွက် တို့ကို၊ တံခါးတိုင် ကန့်လန့်ကျင် နှင့် တကွ ယူ ၍ ပခုံး ပေါ်မှာ တင် လျက် ထမ်း သွား၍၊ ဟေဗြဲန် မြို့ရှေ့ ၊ တောင် ပေါ်၌ ပစ်ထားလေ၏။⁴နောက်တဖန် စောရက် ချိုင့် ၌ နေသောဒေလီလ အမည် ရှိသောမိန်းမ တယောက်ကို ချစ် ပြန်၏။⁵ဖိလိတုတိ မင်း တို့သည် ထိုမိန်းမ ဆီသို့ လာ ၍ ၊ ရှုံဆုန်၌ ကြီး သောခွန်အား သည် အဘယ် အရာအားဖြင့် တည်သနည်း၊ သူ ကို ချည်နှောင် ၍ နှိပ်စက် ခြင်းငါ အဘယ်သို့ တတ်နိုင် မည်နည်းဟု သူ ကို ချော့မော့ ၍ စူးစမ်း ပါ။ ငါတို့သည် ဝိုင်း၍ ငွေ ဆယ်တ ပိသာ ကို ပေး မည်ဟု ဆို ကြ၏။⁶ဒေလီလ ကလည်း ၊ သင် ၌ကြီး သော ခွန်အား သည် အဘယ် အရာအားဖြင့် တည်သည်ကိုင်း၊ သင့် ကို နှိပ်စက် ခြင်းငါ အဘယ်သို့ ချည်နှောင် ရမည်ကိုင်းပြော ပါဟု ရှုံဆုန် အား တောင်းပန် သော်၊⁷ရှုံဆုန် က၊ တခါမျှ မသွေခြောက် သော လျှော်ကြိုး စိမ်း ခုနစ် စင်းနှင့် ငါ ကို ချည်နှောင် လျှင် ငါ၌ ခွန်အား လျော့၍ အခြား သော သူ ကဲ့သို့ ငါ ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ၏။⁸ထိုအခါ ဖိလိတုတိ မင်း တို့သည် တခါမျှ မသွေခြောက် သော လျှော်ကြိုး စိမ်း ခုနစ် စင်းတို့ကို ယူ ခဲ့၍ ၊ ထိုမိန်းမသည် ရှုံဆုန် ကို ချည်နှောင် လေ၏။⁹ယောက်ျားအချို့တို့သည် ထိုမိန်းမ၏ အိပ်ခန်း ထဲမှ ချောင်းမြောင်း လျက် နေ သည်ဖြစ်၍မိန်းမက၊ ရှုံဆုန် ၊ ဖိလိတု တိ လူတို့သည် သင့်ကို တိုက်လာကြသည်ဟုဆို သော် ၊ သူသည် မီး ထိ သော ပိုက်ဆန်ချည်ကဲ့သို့ ထိုကြိုးတို့ကို ဖြတ် လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ ၏ခွန်အား ကို မ သိ ရကြ။¹⁰ဒေလီလ ကလည်း ၊ သင်သည် ငါ ကို ကျီစား ၍ မုသာ ကိုသာ ပြော ပြီ။ သင့်ကို အဘယ်သို့ ချည်နှောင် ရမည်ကို ယခု ပြော ပါဟု ရှုံဆုန် အား တောင်းပန် သော်၊¹¹သူက၊ မ သုံး ဘူးသော ကြိုး သစ် နှင့် ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင် လျှင် ငါ၌ ခွန်အား လျော့၍ အခြား သော သူ ကဲ့သို့ ငါဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို သည်

အတိုင်း၊ ¹²ဒေလိလ သည် ကြိုး သစ် တို့ကို ယူ၍ ချည်နှောင် ပြီးမှ ၊ ထိုအခန်း ၌ ချောင်းမြောင်း သော သူအချို့ရှိ နေလျက်၊ ရှုံဆုန် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် သင့် ကို တိုက်လာကြသည်ဟုဆို သော် ၊ ရှုံဆုန်သည် လက်ရုံး ၌ ချည်သော ကြိုးတို့ကို အပ်ချည် ကဲ့သို့ ဖြတ်လေ၏။ ¹³ဒေလိလ ကလည်း ၊ ယခု တိုင်အောင် သင်သည် ငါ့ ကို ကျီစား ၍ မုသာ ကိုသာ ပြော ပြီ။ အဘယ်သို့ ချည်နှောင် ရမည်ကို ပြော ပါဟု ရှုံဆုန် အား တောင်းပန် သော် ၊ သူက၊ ငါ့ ဆံပင် ခုနစ် စု တို့ကို ရက်ကန်းသား ၌ ရက် သွင်း၍ ထရံတွင် စို့နှင့် ရိုက် ထားလျှင် ငါ၌ ခွန်အားလျော့၍ အခြားသော သူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို သည်အတိုင်း၊ ¹⁴ဒေလိလ သည် သူ၏ဆံပင် ခုနစ် စုတို့ကို ရက်ကန်းသား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင် စို့နှင့် ရိုက် ထားပြီးမှ ၊ ရှုံဆုန် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် သင့် ကို တိုက်လာကြသည်ဟုဆို သော် ၊ ရှုံဆုန်နိုး ၍ ရက်ကန်းလက်လိပ် ၊ စို့ ၊ ရက်ကန်းသား ပါလျက် သွား ၏။ ¹⁵ဒေလိလကလည်း ၊ သင် သည် ငါ့ကို ချစ် သည်ဟု စိတ်နှလုံး မ ပါဘဲလျက် အဘယ်သို့ ပြော နိုင်သနည်း။ သင့် ၌ ကြီး သော ခွန်အားသည် အဘယ် အရာ အားဖြင့် တည်သည် ကို မ ပြော။ သုံး ကြိမ် တိုင်အောင် ငါ့ ကို ကျီစား ပြီဟု ဆို ၏။ ¹⁶ထိုသို့ ဒေလိလသည် နေ့တိုင်း ပူဆာ ၍ သူ့အသက် သေ လုအောင် နှောင့်ရှက် သောကြောင့်၊ ¹⁷ရှုံဆုန်သည် မိမိ စိတ်နှလုံး ၌ ရှိသမျှ အတိုင်းပြော ၍၊ ငါ့ ဆံပင်ကို တခါမျှ မရိတ် သေး။ အမိ ဝမ်း ထဲမှ စ၍ ဘုရား သခင်၏ နာဇရီ လူဖြစ်၏။ ငါ့ဆံပင်ကိုရိတ် လျှင် ငါ၌ ခွန်အား လျော့၍ အခြား သော သူ ကဲ့သို့ ငါဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ၏။ ¹⁸ထိုသို့ မိမိ စိတ် နှလုံးထဲမှာ ရှိသမျှ အတိုင်း ပြော ကြောင်း ကို ဒေလိလ သိ လျှင် ၊ ဖိလိတုတိ မင်း တို့ကို တဖန်ခေါ် ၍ ၊ ယခုတခါ လာ ကြပါဦး။ သူသည် မိမိ စိတ် နှလုံးရှိသမျှ အတိုင်း ပြော ပြီဟု မှာ လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ငွေ ကို ဆောင် ယူခဲ့လျက် လာ ကြ၏။ ¹⁹ဒေလိလ သည် ရှုံဆုန် ခေါင်းကို မိမိ ခူး ပေါ်မှာ တင်လျက် သူ့ ကို အိပ် စေသဖြင့် ၊ လူ တယောက်ကို ခေါ်၍ သူ ၏ ဆံပင် ခုနစ် စု တို့ကိုရိတ် စေပြီးမှ ၊ သူ့ ကို နှောင့်ရှက် စ ပြု၍ သူ ၏ ခွန်အား သည် လျော့ပျောက် ၏။ ²⁰မိန်းမ ကလည်း ၊ ရှုံဆုန် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် သင့် ကို တိုက် လာကြသည်ဟု ဆို သော်၊ ရှုံဆုန်နိုး ၍ ထာဝရဘုရား စွန့် တော်မူကြောင်း ကို မ ရိပ်မိ သောကြောင့် ၊ အရင် ကဲ့သို့ ငါထွက် ၍ အားထုတ် မည်ဟု အကြံ ရှိသော်လည်း၊ ²¹ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဘမ်းဆီး ၍ သူ့ မျက်စိ ကို ဖောက် ပြီးမှ ဂါဇ မြို့သို့ ယူ သွားပြီးလျှင် ကြေးဝါ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင် ၍ ထောင် အိမ် ၌ ကြိတ်ဆုံနှင့် ကြိတ် စေကြ၏။ ²²ရှုံဆုန်ဆံပင်ရိတ် သောနောက်၊ တဖန် ပေါက် ပြန်သောအခါ၊ ²³ဖိလိတုတိ မင်း တို့ကို၊ ငါ တို့ဘုရား သည် ငါ တို့ ရန်သူ ကို ငါ တို့လက်သို့ အပ် တော် မူ ပြီဟု ဆို လျက်၊ သူ တို့ ဘုရား ဒါဂုန် အား ယဇ်ကြီး ကို ပူဇော် ၍ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါစည်းဝေး ကြ၏။ ²⁴လူ များတို့သည် ရှုံဆုန် ကို မြင် သောအခါ ၊ ငါ တို့ဘုရား သည်

ငါ တို့ပြည် ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ ပြည်သားအများ တို့ကိုသတ် သော ငါ တို့၏ရန်သူ ကို၊ ငါ တို့လက် သို့ အပ် တော်မူပြီဟု မိမိ တို့ဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။ ²⁵စိတ် နှလုံးရွှင်လန်း သောအခါ ၊ ရှုံဆုန် ကို ခေါ်ခဲ့။ ငါ တို့အဘို့ ကစား ပါလေစေဟု ဆို သဖြင့် ၊ ရှုံဆုန် ကို ထောင်အိမ် မှ ခေါ်ခဲ့၍ သူသည် ကစား ရ၏။ သူ့ကိုလည်း စရပ်တိုင် ကြားမှာထား ကြ၏။ ²⁶ရှုံဆုန် ကလည်း ၊ စရပ် တိုင် တို့ကို ငါ့မှီ ၍ နေရအောင် လက်နှင့်တွေ့ ပါရစေဟု လက် ဆွဲ သော လူ ကလေးကို အခွင့် တောင်း၏။ ²⁷ထိုစရပ် ၌ ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည် အပြည့် ရှိကြ၏။ ဖိလိတုတိ မင်း အပေါင်း တို့လည်း ပါကြ၏။ စရပ်မိုး ပေါ်မှာလည်း သုံး ထောင် မျှ လောက်သော ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည် ရှုံဆုန် ကစား သည်ကို ကြည့်ရှု လျက်ရှိကြ၏။ ²⁸ရှုံဆုန် ကလည်း ၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် မျက်စိ နှစ် ဘက်ကို ဖောက်သော ဖိလိတုတိ လူတို့၌ တပြိုင်နက် အပြစ်ဒဏ် ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ ယခု တကြိမ် မျှသာ ခွန်အား ကို ပြန်ပေးတော်မူပါဘုရား ဟု ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း ပြီးမှ၊ ²⁹စရပ် ခေါင် တိုင် နှစ် တိုင်တို့ကို လက်ျာ လက်၊ လက်ဝဲ လက်နှစ် ဘက်နှင့်ကိုင် ၍ မှီ နေလျက်၊ ³⁰အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတုတိ လူတို့နှင့် အတူ သေ ပါရစေဟု ဆို လျက် ၊ အား ထုတ် ၍ ကိုယ်ကိုညွတ်ချသဖြင့်၊ စရပ် သည် မင်း များ၊ လူ များအပေါင်း တို့အပေါ်မှာ လဲ၍ ဖိ လေ၏။ ထိုသို့ အသက် ရှင် စဉ် အခါ သတ် ခဲ့သည်ထက် သေစဉ် အခါ သာ၍များ သော သူတို့ ကိုသတ် လေ၏။ ³¹သူ့ညီ များ၊ အဆွေအမျိုး များ အပေါင်း တို့သည် လာ ၍ အလောင်း ကောင်ကို ထမ်း သွား ပြီးလျှင် ၊ ဇောရာ မြို့နှင့် ဧရုတောလ မြို့စပ်ကြား တွင် အဘ မာနေ န် သီချိုင်း ၌ သပြီလ် ကြ၏။ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးကို အနှစ် နှစ်ဆယ် အုပ်စိုး သတည်း။

17 မိကုခါ အမည် ရှိသော ဖေရိမ် တောင် သား တယောက်ရှိ ၏။ ²သူ သည် အမိ အား ၊ အိုအမေ၊ ပျောက် သောငွေ ၊ အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ ကျိန်ဆဲ သောစကားကိုပြော သော ငွေ ဆယ်တပိဿာသည် အကျွန်ုပ် ၌ ရှိ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ယူ မိ ပြီဟု ဆို သော် ၊ အမိ က၊ ငါ့ သား ၊ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသောဟု ဆို ၏။ ³ထိုငွေ ဆယ်တ ပိဿာကို အမိ အား ပြန် ပေးသောအခါ ၊ အမိ က၊ ငါ့ သား သည် ထုသောရုပ်တု နှင့် သွန်း သော ရုပ်တုကိုလုပ် စရာဘို့ ဤငွေ ရှိသမျှကို ထာဝရဘုရား အား ငါပူဇော် နှင့်ပြီ။ ⁴သို့ဖြစ်၍ ငါ့ သားအား ယခု ငါပြန် ပေးမည်ဟု ဆို သော်လည်း ၊ သားသည် ထိုငွေ ကို အမိ အား ပြန် ပေး၏။ အမိ သည်လည်း နှစ် ပိဿာကိုယူ ၍ ပန်းတိမ် သမား၌ အပ် သဖြင့် ၊ သူသည် ထုသောရုပ်တု နှင့် သွန်း သော ရုပ်တုကိုလုပ် ၍ ရုပ်တုတို့သည် မိကုခါ အိမ် ၌ ရှိ ၏။ ⁵ထိုလူမိကုခါ သည် ဘုရား ကျောင်း ရှိ၍ ၊ သင်တိုင်း တော်နှင့် တေရပ် ရုပ်တုကို လုပ် ပြီးမှ ၊ မိမိ သား တယောက် ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ ၌ ခန့် ထားလေ၏။ ⁶ထို ကာလ ၌ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မ ရှိ။

လူ တိုင်း မိမိ စိတ် အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြု သတည်း။⁷ ယုဒ အမျိုး နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗက်လင် ယုဒ မြို့သားလေဝိ အမျိုး လူလင် တ ယောက် သည်၊ ဗက်လင် မြို့မှာ တည်းခို၍ နေ ပြီး လျှင်၊⁸ တ ဖန် ထွက် သွား၍ တည်းခို စရာအရပ် ကို ရှာ လျက် ခရီး သွား သဖြင့် ၊ ဖေရိမ် တောင် ၊ မိကုခါ အိမ် သို့ ရောက် လေ၏။⁹ မိကုခါ ကလည်း ၊ သင်သည် အဘယ် က လာ သနည်းဟုမေး သော် ၊ လူလင်က၊ ငါ သည် ယုဒ ခရိုင် ဗက်လင် မြို့သားလေဝိ လူဖြစ်၏။ တည်းခို စရာ အရပ် ကို ရှာ ၏ဟု ပြန် ပြောသော်၊¹⁰ မိကုခါ က၊ အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ နေ ပါ။ အကျွန်ုပ် ၏အဘ ၊ အကျွန်ုပ်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ် ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် တနစ်တနစ်လျှင် ငွေ အကျပ်တဆယ် နှင့် အဝတ် စုံ ကိုကိုင်း ၊ စားစရာ ကိုကိုင်း ပေး ပါမည်ဟု ပင့်ဘိတ် သောအခါ၊ လေဝိ လူ သည် ဝင် ၍၊¹¹ ထိုသူ နှင့် အတူ နေ ခြင်းငှါ အလို ရှိ သဖြင့် သား ကဲ့သို့ ဖြစ် လေ၏။¹² မိကုခါ သည်လည်း ၊ ထိုလေဝိ လူလင် ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ လူလင် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ် ၍ မိကုခါ အိမ် ၌ နေ ၏။¹³ မိကုခါ ကလည်း ၊ ယခု မှာ လေဝိ လူသည် ငါ ၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ် သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူမည်ကို ငါသိ သည်ဟု ဆို ၏။

18 ထို ကာလ အခါ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် မရှိစဉ်၊ ဒန် အမျိုးသား တို့သည် အမွေခံ စရာ မြေ ကို ရှာ ကြ၏။ ထို ကာလ တိုင်အောင် အခြား သော ကုသရေလ အမျိုး တို့တွင် ၊ အမွေခံ ထိုက် သည် အတိုင်းမ ခံရ သေး။² သို့ဖြစ်၍ ဒန် အမျိုးသား တို့သည် ပြည် ကို ကြည့်ရှု စူးစမ်း စေ ခြင်းငှါ မိမိ တို့ အမျိုးသား ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ ငါး ယောက်တို့ကို သူတို့နေရာအရပ် ဇောရာ မြို့၊ ဧရှတော လ မြို့မှ စေလွှတ် လျက်၊ ပြည် ကို သွား ၍ စူးစမ်း ကြလော့ဟု မှာ လိုက်ကြသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ဖေရိမ် တောင် ၊ မိကုခါ အိမ် သို့ ရောက် ပြီး လျှင် တည်းခို ၍နေကြ၏။³ မိကုခါ အိမ် ၌ ရှိ စဉ် အခါ၊ လေဝိ လူလင် ၏ စကား သံကို မှတ်မိ ၍ ၊ သူ့နေရာသို့ ဝင် လျှင် ၊ သင်သည် ဤအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ရောက်သနည်း။ ဤ သူနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့ လုပ် ၍ နေသနည်းဟု မေးသော်၊⁴ ထိုသူက၊ မိကုခါ သည် ဤမည်သောအမှု ဤမည်သော အရာကို ပေး၍ ငါ့ ကို ငါး သဖြင့် ၊ ငါသည် သူ ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ် နေသည်ဟု ပြန် ပြော၏။⁵ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ယခု ခရီး သွား ရာတွင် အကြံ မြောက်မည် မမြောက်မည် ကို သိ မည်အကြောင်း ဘုရား သခင်ကို မေးမြန်း ပါလော့ဟု တောင်းပန် သည် အတိုင်း၊⁶ ယဇ် ပုရောဟိတ် က ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား ကြ လော့။ သင် တို့သွား ရာလမ်း ကို ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။⁷ ထိုလူ ငါး ယောက်တို့သည် ထွက် သွား၍ လဲရှ မြို့ သို့ ရောက် သဖြင့် ၊ မြို့သား တို့သည် ဇိဒန် အမျိုးသားတို့ သတိမ ရှိသကဲ့သို့ သတိ မရှိ၊ မ စိုးရိမ်ဘဲ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ကြောင်းကိုကိုင်း၊

ဆုံးမ ပိုင်သော မင်း မ ရှိ ကြောင်းကိုကိုင်း၊ ဇိဒန် အမျိုးသားတို့နှင့် ဝေး ၍ အဘယ်သူ နှင့် မှ အမှု မ ဆိုင်ကြောင်းကိုကိုင်းကြည့်ရှု ပြီး မှ၊⁸ အမျိုးသားချင်း ရှိရာ ဇောရာ မြို့၊ ဧရှတောလ မြို့သို့ ပြန်လာ ၍ အမျိုးသား ချင်းတို့က၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောကြမည် နည်းဟုမေး သော်၊⁹ သူတို့က၊ ထ ၍ သွားတိုက် ကြကုန်အံ့။ ထိုပြည် သည် ကောင်းမွန် သော ပြည်ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မြင် ပြီ။ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေကြသေးသလော။ ထိုပြည် ကို သိမ်းယူ ဝင်စား ခြင်းငှါ မ ဖွင့် နှံ့ ကြ နှင့်။¹⁰ သွား လျှင် သတိ မရှိသော လူမျိုး နှင့် ကျယ်ဝန်း သော ပြည် ကို တွေ့ကြ လိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်သည် သင် တို့လက် ၌ အပ် တော် မူ မည်။ ထို ပြည် ၌ မြေကြီး ဥစ္စာ စုံလင်လျက် ရှိ သည် ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹¹ ထိုအခါ ဇောရာ မြို့၊ ဧရှတောလ မြို့မှ ဒန် အမျိုးသား လူ ခြောက် ရာ တို့သည် စစ်တိုက် လက်နက် ပါ လျက် ချီ သွားကြ၏။¹² သွား ရာတွင်၊ ယုဒ ခရိုင် ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့ မှာ စားခန်းချ ကြ၏။ ထို အရပ် ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ဒန် အမျိုး တပ်ဟူ၍တွင် သတည်း။ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့ နောက် မှာရှိ ၏။¹³ ထို အရပ်မှ သွား ၍ ဖေရိမ် တောင် ၌ မိကုခါ အိမ် သို့ ရောက် ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ လဲရှ မြို့ကို စူးစမ်း ခြင်း ငှါ သွား သော သူ ငါး ယောက် တို့က၊ ဤ အိမ် တို့၌ သင်တိုင်း တော်၊ တေရပ် ရုပ်တု ၊ ထု သော ရုပ်တု ၊ သွန်း သော ရုပ်တု ရှိ ကြောင်း ကို သိ သလော။ အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို ဆင်ခြင် ကြလော့ဟု အမျိုးသား ချင်းတို့ အား ဆို သော်၊¹⁵ သူတို့သည် ထို အရပ်သို့ လှည့် သွားသဖြင့် ၊ လေဝိ လူလင် နေရာ မိကုခါ အိမ် သို့ ရောက် ၍ သူ့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။¹⁶ စစ်တိုက် လက်နက် ပါ သောဒန် အမျိုးသား ခြောက် ရာ တို့သည် တံခါး ဝ ၌ နေ ကြ၏။¹⁷ လဲရှမြို့ကို စူးစမ်းသော လူ ငါး ယောက် တို့သည် မိ ကု ခါ အိမ် သို့ ဝင် ၍၊¹⁸ ထု သော ရုပ်တု ၊ သင်တိုင်း တော်၊ တေရပ် ရုပ်တု ၊ သွန်း သော ရုပ်တု တို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့မှာ ယူ ကြ၏။ ယဇ် ပုရောဟိတ်ကလည်း၊ အဘယ်သို့ ပြု ကြ သနည်းဟုမေး သော်၊¹⁹ သူတို့က တိတ်ဆိတ် စွာနေပါ။ ကိုယ်တော် နှုတ် ကို လက် နှင့်ပိတ် ၍ အကျွန်ုပ် တို့နှင့် ကြွ ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ အဘ လုပ် ပါ။ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ် ပါ။ တ အိမ်ထောင် ၌ သာ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ် ကောင်း သလော။ ကုသရေလ အမျိုး အနွယ် တို့တွင် တမျိုး တနွယ် လုံး၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မလုပ် ကောင်း သလောဟုဆို ကြသော်၊²⁰ ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ဝမ်းမြောက် ၍ သင်တိုင်း တော်၊ တေရပ် ရုပ်တု ၊ ထု သော ရုပ်တု ကို ယူ လျက် ၊ ထို လူစု ထဲ သို့ ဝင် သွား လေ၏။²¹ ထို သူ တို့သည် သူငယ် များ၊ တိရစ္ဆာန် များ၊ ဝန်စလယ် များကို အဦး သွားစေသဖြင့် ကိုယ်တိုင် လိုက်လျက် လှည့် သွား ကြ၏။²² မိကုခါ အိမ် နှင့် ဝေး သောအခါ၊ မိကုခါ ၏ အိမ်နီးချင်းတို့သည် စည်းဝေး ၍ ၊ ဒန် အမျိုးသား တို့ကို မှီ အောင် လိုက်ကြ၏။²³ ကြွေးကြော် သောအခါ ၊ ဒန် အမျိုးသား တို့သည် လှည့် ကြည့်လျက် သင် သည် အဘယ် အခင်းရှိ၍ လူအ

ပေါင်းတို့နှင့် လိုက်လာသနည်းဟု မိကုခါ အား မေး သော်၊ ²⁴မိကုခါ က၊ သင်တို့သည် ငါလုပ် သော ဘုရား တို့နှင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်ကို ယူ သွား ကြသည်တကား။ ထိုအရာမှတစ်ပါး ငါ ၌ အဘယ် အရာရှိသေး သနည်း။ သို့သော်လည်းသင်တို့က၊ အဘယ် အခင်း ရှိသနည်း ဟု ငါ ကို မေး ကြသည်တကားဟု ဆို လေသော်၊ ²⁵ဒန် အမျိုးသား တို့က၊ ငါ တို့တွင် သင့် စကား ကို မ ကြား ပါစေနှင့်။ သို့မဟုတ် စိတ်ဆိုး သောသူ တို့သည် သင့် ကို တိုက် ၍ သင့် အသက် နှင့် သင့် အိမ်သား တို့ အသက် ဆုံး ကောင်းဆုံးလိမ့်မည်ဟု ဆို လျက် ခရီးသွား ကြ၏။ ²⁶မိကုခါ သည် သူတို့ကို မိမိမနိုင်သည်ကိုသိ ၍ မိမိ အိမ် သို့ ပြန် သွား လေ၏။ ²⁷ဒန် အမျိုးသား တို့သည်၊ မိကုခါ လုပ် သော အရာ တို့နှင့် သူ ၌ နေ သောယဇ် ပုရောဟိတ်ကို ယူ သွား၍ ၊ သတိ မရှိ ငြိမ်ဝပ် စွာနေသောလဲရှ မြို့သားတို့ဆီသို့ ရောက် သဖြင့် ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍ မြို့ ကို မီးရှို့ ကြ၏။ ²⁸ဒန် မြို့နှင့် ဝေး သောကြောင့် ၎င်း ၊ အဘယ်သူ နှင့် မှ အမှု မ ဆိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ ကယ်နှုတ် သော သူမရှိ။ ထိုမြို့သည် ဗက်ရဟောဘ မြို့အနား မှာရှိသော ချိုင့် ၌ တည်၏။ ထိုအရပ် ၌ မြို့ သစ်ကိုတည် ၍ နေ ကြ၏။ ²⁹ထိုမြို့ကို သူ တို့အမျိုး၏ အဘ ကုသရေလ ၏ သား ဒန် အမည် ကို မှီသဖြင့် ဒန် မြို့ ဟူ၍တွင် ကြ၏။ ထိုမြို့ အမည် ဟောင်း ကား လဲရှ တည်း။ ³⁰ဒန် အမျိုးသား တို့သည် မိကုခါထု သော ရုပ်တုကို တည်ထောင် ၍ မနာရှေ သား ဂေရုရှ နာသား ယောနသန် နှင့် သူ ၏သား တို့သည် သေတ္တာ တော် ကို သိမ်း သွား သည့် နေ့ တိုင်အောင် ဒန် အမျိုး ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ် ကြ၏။ ³¹ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်သည် ရှိ လော မြို့၌ ရှိ သည်ကာလ ပတ်လုံး ၊ မိကုခါ သွန်း သော ရုပ်တု ကို လည်း တည်ထောင် ကြ၏။

19 ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် မ ရှိသည် ကာလ ၊ ဧဖရိမ် တောင် ခါးပန်း ၌ တည်းခို သော လေဝီ လူ တယောက်သည်၊ ယုဒ ခရိုင် ဗ က်လင် မြို့သူမိန်းမ တယောက်ကို သိမ်းယူ ၏။ ²ထိုမိန်းမသည် လင် ကို ပြစ်မှား ၍ ဗက်လင် မြို့ မိမိ အဘ အိမ် သို့ သွား သဖြင့် လေး လ နေ လေ၏။ ³လင် သည် သူ့ ကို ချော့မော့ ၍ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ငယ်သား တယောက်နှင့် မြည်း နှစ် စီးပါ လျက် ထ သွား ၍ ရောက် သောအခါ၊ မယား ငယ် သည် မိမိ အဘ အိမ် ထဲ သို့ ခေါ် သွင်း၍၊ အဘ သည် သမက် ကို တွေ့ မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက် သောစိတ်ရှိ၍ သိမ်းဆည်း လေ၏။ ⁴ထိုကြောင့် သမက်သည် စား သောက် လျက် ၊ အိပ် လျက်၊ သုံး ရက် ပတ်လုံး ယောက္ခမ အိမ်၌ နေ ၏။ ⁵စ တု တုတ နေ့ ရက်နံနက် စောစော ထ၍ ထွက် သွားအံ့သောငှါ ပြင်ဆင် သောအခါ ၊ ယောက္ခမက၊ မုန့် အနည်းငယ် ကို စား၍ အား ဖြည့်ပြီးမှ သွား ကြပါဟု သမက် အား ဆို သည့်အတိုင်း၊ ⁶နှစ် ယောက်လုံးထိုင် ၍ စား သောက် လျက် နေကြ၏။ ယောက္ခမကလည်း၊ သဘောကျ ပါတော့။ ယနေ့ည၌ ကိုလည်း လွန် စေသဖြင့် ပျော်မွေ့ လျက် နေ ပါတော့ဟု သမက် အား ဆို ပြန်၍၊ ⁷သမက် သည် သွား အံ့သော

ငှါ ထ သော်လည်း ၊ ယောက္ခမ သွေးဆောင် သဖြင့် သမက်သည် ထို အရပ်၌ အိပ် ပြန်လေ၏။ ⁸ပဉ္စမ နေ့ ရက်နံနက် စောစော သွား အံ့ သောငှါ ထသောအခါ ၊ ယောက္ခမက၊ အား ဖြည့်ပါဦးတော့ဟု ဆို ၍ မွန်းလွဲ သည်တိုင်အောင် နှစ် ယောက်လုံး စားသောက် လျက်နေ ကြ၏။ ⁹ထိုသူသည် မယားငယ် နှင့် ငယ်သား ကို ခေါ်၍ သွား အံ့ သောငှါ ထ ပြန်သောအခါ ၊ သူ ၏ ယောက္ခမ ဖြစ်သော ထိုမိန်းမ ၏ အဘ က၊ ကြည့် ပါ။ မိန်းမချုပ် လုပြီ။ ယနေ့ည၌ ကိုလည်း လွန်စေ ပါတော့။ နေ့ အချိန် ကုန် လုပြီ။ ဤ အရပ်၌ အိပ် ၍ ပျော်မွေ့ လျက် နေ ပါတော့။ နက်ဖြန် နံနက်စောစော ထ၍ ကိုယ် နေရာ အရပ်သို့ သွား တော့ဟု ဆို သော်လည်း၊ ¹⁰သမက် သည် ထိုည၌ ကို မ လွန် စေဘဲ ထ သွား ၍ ကုန်းနီး တင်သော မြည်း နှစ် စီးနှင့် မယားငယ် လည်း ပါ လျက် ယေရုရှလင် မြို့တည်းဟူသောယေဗုတ် မြို့အနီး သို့ ရောက် လေ၏။ ¹¹ထိုမြို့ အနီး သို့ ရောက်သောအခါ ၊ မိန်းမချုပ် သောကြောင့်ငယ်သား က၊ နားထောင်ပါတော့။ ယေဗုသိ လူနေရာ ဤ မြို့ သို့ ဝင် ၍ အိပ် ကြကုန်အံ့ဟု သခင် အား ဆို သော်၊ ¹²သခင် က၊ ကုသရေလ အမျိုးမ ဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသားနေသောမြို့ သို့ မ ဝင် ၊ ဂိဗာ မြို့သို့ သွား ဦးမည်။ ¹³ဂိဗာ မြို့ ရာမ မြို့ အစရှိ သော တစုံတခု သော အရပ် ၌ ည၌ ကိုလွန်စေခြင်းငှါ သွား ကြကုန်အံ့ ဟု ငယ်သား အား ဆို လျက်၊ ¹⁴ခရီး သွားပြန်၍ ဗ ှာ မိန် ခရိုင် ဂိဗာ မြို့အနီး သို့ ရောက် သောအခါ နေ ဝင် လေ၏။ ¹⁵ဂိဗာ မြို့ မှာ ည၌ ကို လွန်စေမည်အကြံနှင့် မြို့ ထဲသို့ဝင် ၍ အဘယ်သူ မှ ဧည့် မခံသေးသောကြောင့် လမ်း မှာ ထိုင် နေ၏။ ¹⁶ဂိဗာ မြို့သား တို့သည် ဗ ှာ မိန် အမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်တည်းခို သော ဧဖရိမ် တောင် သား လူ အို တယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူ သည် ညဦး ယံ၌ လယ် လုပ် ရာမှ လာ စဉ်၊ ¹⁷မြော် ကြည့်၍ ၊ မြို့ လမ်း မှာ ဧည့်သည် တယောက် ရှိသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ သင်သည် အဘယ် အရပ် သို့ သွား သနည်း၊ အ ဘယ် အရပ် က လာ သနည်း ဟု မေး သော်၊ ¹⁸ကျွန်ုပ် တို့သည် ယုဒ ခရိုင်ဗက်လင် မြို့မှ ဧဖရိမ် တောင် ခါးပန်း သို့ သွား ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ဧဖရိမ်တောင် သားဖြစ်၏။ ဗ က်လင် မြို့သို့ ခဏသွား ပြီးမှ ယခုထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်သို့ သွား ၏။ အဘယ်သူ မှ ဧည့် မခံသေး။ ¹⁹သို့ရာတွင်မြည်း ဘို့မြက် ခြောက်နှင့် အခြားကျွေး စရာရှိ ၏။ ကိုယ် နှင့် ကိုယ်တော် ကျွန်မ လိုက်လာသော ငယ်သား ဘို့ မုန့် နှင့် စပျစ်ရည် ရှိ ၏။ တစုံတခု မှ မလို ပါဟု ပြောဆို ၏။ ²⁰လူ အို ကလည်း ၊ သင် ၌ ချမ်းသာ ရှိပါစေ သော။ သင် လို သမျှ သည် ငါ့ တာ ရှိစေတော့။ လမ်း မှာ ည၌ ကို မ လွန်စေနှင့်ဟု ဆို လျက် ²¹၊ မိမိ အိမ် သို့ ခေါ် သွင်း၍ မြည်း တို့ ကို ကျွေး လေ၏။ သူတို့သည် ခြေ ကို ဆေး ၍ စား သောက် ကြ၏။ ²²ထိုသို့ ပျော်မွေ့ လျက် နေ ကြ သောအခါ ၊ ထိုမြို့ သား အဓမ္မ လူ အချို့တို့သည် အိမ် ကို ဝိုင်း ၍ တံခါး ကို ရိုက် ကြ၏။ အိမ်ရှင် လူအို ကိုလည်းခေါ် ၍၊ သင့် အိမ် သို့ ဝင် သောယောက်ျား နှင့် ငါတို့သည်

ဆက်ဆံ လိုသည်ဖြစ်၍ ၊ ထုတ် ခဲ့လော့ဟု ဆို ကြ၏။²³အိမ်ရှင် သည်လည်း ထွက် ၍ ၊ ညီအစ်ကို တို့ ဆိုး သောအမှုကို မ ပြုပါ နှင့်။ ဤ သူ သည် အကျွန်ုပ် အိမ် ၌ တည်းခို သောသူဖြစ်၍ အဓမ္မ မ ပြု ကြပါနှင့်။²⁴အကျွန်ုပ် ၌ သမီး ကညာ ရှိပါ၏။ သူ ၏မယားငယ် လည်း ရှိပါ၏။ သူ တို့ကို ထုတ် ၍ ပေးပါမည်။ သူ တို့ကို ရှုတ်ချ ကြပါ။ အလို ရှိသည်အတိုင်း ပြု ကြပါ။ ဤ ယောက်ျား ၌ ဤ မျှ လောက်ဆိုး သောအမှု ကို မ ပြု ပါနှင့်ဟု တောင်းပန် သော်လည်း၊²⁵သူ တို့သည် နား မ ထောင်သောကြောင့် ၊ လေ ဝိ လူ သည် မိမိ မယားငယ် ကို ထုတ် ၍အပ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် တညဉ့် လုံး အဓမ္မ ပြု၍ နံနက် တိုင်အောင် ရှုတ်ချ ပြီးမှ အာရုဏ် တက် မှ လွတ် လိုက် ကြ၏။²⁶အာရုဏ် တက်သောအခါ ၊ မိန်းမ သည် လာ ၍ မိမိ သခင် နေရာ အိမ် တံခါး ရှေ့မှာ မိုဗ်းလင်း သည် တိုင်အောင် လဲ နေ၏။²⁷နံနက် အချိန်ရောက်မှ သူ ၏ သခင် သည် ထ ၍ အိမ် တံခါး ကို ဖွင့် သဖြင့် ၊ ခရီး သွား အံ့သောငါ ထွက် သောအခါ ၊ မယားငယ် သည် အိမ် တံခါး ရှေ့မှာ လဲ ၍ တံခါး ခုံ ကို လက် တင် လျက် ရှိ သည် မြင် သော်၊²⁸ထ လော့။ သွား ကြကုန်အံ့ဟု ဆို သော်လည်း သူ သည် ပြန် မ ပြောဘဲ နေ၏။ ထိုအခါ ယောက်ျား သည် သူ ကို မြည်း ပေါ်မှာ တင် သဖြင့် မိမိ နေရာ သို့ သွား လေ၏။²⁹မိမိ အိမ် သို့ ရောက် သောအခါ ထား ကိုယူ ၍ မယားငယ် အကောင်ကို အရိုး နှင့်တကွဆယ် နှစ် ပိုင်း ပိုင်း ၍ ကုသရေလ ပြည် တရောက်လုံး သို့ ပေး လိုက်လေ၏။³⁰သိမြင် သောသူ အပေါင်း တို့က၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည် က ထွက် သောနေ့မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ဤ ကဲ့သို့ သော အမှုကို အဘယ်သူမျှ မ ပြု၊ တခါမျှ မ ဖြစ် စဖူး။ ဆင်ခြင် ၍ တိုင်ပင် စီရင် ကြလော့ဟု ပြောဆို ကြ၏။

20ထိုအခါ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်၊ ဂိလဒ် ပြည် သားတို့နှင့်တကွ ထ လျက် ၊ ဒန် မြို့မှစ၍ ဗေရရှော့ မြို့ တိုင်အောင် ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် တယောက် သောသူ ကဲ့သို့ မိဇပါ မြို့ ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ စည်းဝေး ကြ၏။²ကုသရေ လ အမျိုး အနွယ်အပေါင်း ၊ ပြည်သား အပေါင်း တို့၏ အကြီးအကဲ တို့သည် စည်းဝေး ကြသော်၊ ဘုရား သခင်၏လူ ၊ ထား လက်နက် စွဲကိုင် သော ခြေသည် သူရဲ လေးသိန်း နှင့်တကွချဉ်းကပ် ကြ၏။³ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့သည် မိဇပါ မြို့သို့ သွား ကြောင်း ကို ဗ်ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည် ကြား သိကြ၏။ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ ထို အဓမ္မ အမှုကားအဘယ်သို့ နည်းဟု မေးမြန်း လျှင်၊⁴အသေ ခံ ရသော မိန်းမ ၏လင် လေ ဝိ လူ က၊ အကျွန်ုပ် သည် မယားငယ် နှင့်အတူ လာ ၍ ဗ်ယာမိန် ခရိုင်၊ ဂိဗာ မြို့မှာ ညဉ့် ကို လွန်စေပါ၏။⁵ညဉ့် အခါ ဂိဗာ မြို့သား တို့သည် ထ ၍ အကျွန်ုပ် တည်းခို သော အိမ် ကို ဝိုင်း လျက်၊ အကျွန်ုပ် ကို တိုက် သတ် မည် အားထုတ် ကြပါ၏။ မယားငယ် သေ သည်တိုင်အောင် ရှုတ်ချ ကြပါ၏။⁶အကျွန်ုပ် သည်လည်း မယားငယ် အကောင်ကို

ယူ ၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ် ပြီးမှ ၊ ကုသရေလ အမျိုး အမွေခံ ရာ ပြည် တရောက်လုံး သို့ ပေး လိုက်ပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုး၌ ဆိုးညစ် သော အမှု၊ အဓမ္မ အမှု ကို ပြု ကြ ပါပြီ။⁷သင် တို့ရှိသမျှ သည် ကုသရေလ အမျိုး ဖြစ်ကြပါ၏။ ဤ အရပ်၌ တိုင်ပင် စီရင် ကြပါလော့ဟု ပြောဆို လေ၏။⁸လူ အပေါင်း တို့သည် တယောက် သောသူ ကဲ့သို့ ထ ၍ ငါတို့သည် တယောက် မျှ မိမိ တဲ သို့ မ သွား ၊ မိမိ အိမ် သို့ မ ပြန်။⁹ဂိဗာ မြို့၌ အဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း ဟူမူကား ၊ စာရေးတံ ချ၍ အတိုက်သွားမည်။¹⁰ဗ်ယာမိန် ခရိုင် ဂိဗာ မြို့သားတို့သည်၊ ကုသရေလ အမျိုးတို့၌ ပြု သမျှသော အဓမ္မ အမှုနှင့် ညီလျော်စွာ လူ များတို့သည် ထိုမြို့သို့ ရောက် ၍ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ သူ တို့စားစရိတ် ကို ပို့ စေခြင်းငှါ ကုသရေလ အမျိုး အနွယ်အပေါင်း တို့၌ လူ တရာ တွင် တဆယ် ၊ တထောင် တွင် တရာ ၊ တသောင်း တွင် တထောင် တို့ကို ရွေးကောက် ကြကုန်အံ့ဟု ဆို လျက်၊¹¹ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ဂိဗာ မြို့ တဘက်၌ စည်းဝေး ၍ တ ယောက် သောသူ ကဲ့သို့ သင်း ဖွဲ့လျက်နေကြ၏။¹²ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ဗ်ယာမိန် ခရိုင်တရောက်လုံး သို့ စေလွှတ် ၍၊ သင် တို့ တွင် ပြု သော ဤ အဓမ္မ အမှုကား အဘယ်သို့ နည်း။¹³ယခု မှာ ဂိဗာ မြို့၌ ရှိသော ထိုအဓမ္မ လူ တို့ကို ငါတို့ယူ၍ သတ် သဖြင့် ကု သရေလ အမျိုးထဲက ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပယ်ရှား မည်အကြောင်း ထိုလူတို့ကိုအပ် ကြပါဟု မှာ လိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗ်ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည်၊ ညီအစ်ကို ကုသရေလ အမျိုးသားတို့စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲ၊¹⁴ထိုအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ၊ အမြို့ မြို့အရွာရွာက ထွက် ၍ ဂိဗာ မြို့၌ စည်းဝေး ကြ၏။¹⁵ထိုအခါ ဂိဗာ မြို့သား ယောက်ျား ကောင်း ခုနစ် ရာ မှတပါး အမြို့ မြို့အရွာ ရွာက လာ သော ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား အရေအတွက်ကား၊ ထား လက်နက်စွဲကိုင် သောသူ နှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်တည်း။¹⁶ထို လူ အပေါင်း တို့တွင် လက်ဝဲလက်ကို သုံးတတ်သဖြင့်၊ ဆံခြည် တ ပင်ကို လောက်လွှဲနှင့်မှန်အောင် ပစ် နိုင်သော ယောက်ျား ကောင်း ခု နှစ် ရာ ပါ သတည်း။¹⁷ဗ်ယာ မိန် အမျိုးသား မှ တ ပါး ထား လက်နက် စွဲကိုင် ၍ စစ်သူရဲ ဖြစ် သော ကု သရေ လ အမျိုးသား အရေအတွက် ကား လေး သိန်း တည်း။¹⁸ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဘုရား သခင်၏ အိမ်တော်သို့ ထ ၍ သွား ပြီးလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ တွင် အဘယ်သူ သည် ဗ်ယာ မိန် အမျိုး ကို အဦး ချီ သွား ရ ပါမည်နည်းဟု ဘုရား သခင်ထံ တော်၌ မေး လျှောက် ကြသော် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ယုဒ သည် အဦး ချီသွားရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁹နံနက် စောစောကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထ ၍ ဂိဗာ မြို့ အနား ၌ တပ်ချ ပြီးမှ၊²⁰ဗ်ယာမိန် အမျိုးသားတို့ကို တိုက် ခြင်း ငှါ ချီ သွား၍ ဂိဗာ မြို့ရှေ့မှာ စစ် ခင်းကျင်း လျက် နေကြ၏။²¹ဗ်ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာ မြို့ထဲက ထွက် ပြီးလျှင် ၊ ထို နေ့

တွင် ကုသရေလ လူ တသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကို မြေ ပေါ်မှာ လှဲ
 ဤ သတ်ကြ၏။²² သို့ရာတွင် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရဲရင့်
 သောစိတ်ကိုယူ၍ ပဌမ နေ့ တွင် စစ်ခင်းကျင်း သော အရပ်၌ တ
 ဖန်ခင်းကျင်း ကြ၏။²³ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ သွား ၍ ညဦး ယံ
 တိုင်အောင် ငိုကြွေး လျက် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ညီ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား
 တို့ကို တဖန် စစ်တိုက် ရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရား အား မေး
 လျှောက်သော် ၊ ထာဝရဘုရား က ချီ သွားကြလော့ဟု မိန့် တော်
 မူ၏။²⁴ ဒုတိယ နေ့ တွင် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဗ^၁ယာ
 မိန် အမျိုးတို့အနီးသို့ ချဉ်း ကြသောအခါ၊²⁵ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား
 တို့သည် ဂိဗာ မြို့ထဲက ထွက် ပြီးလျှင် ၊ ထား လက်နက်စွဲကိုင် သော
 ကုသရေလ လူ တသောင်း ရှစ်ထောင် တို့ကို မြေ ပေါ်၌ လှဲ ဤ
 သတ်ကြ၏။²⁶ ထိုအခါ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်
 ဘုရား သခင်အိမ်တော်သို့ သွား ၍ ငိုကြွေး လျက် ၊ ထာဝရဘုရား
 ထံ တော်၌ ဝပ် လျက် ၊ တနေ့ လုံး ညဦး ယံတိုင်အောင် အစာ ကို
 ရှောင်၍ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို
 ပူဇော် ကြ၏။²⁷ ထို ကာလ ၌ ဘုရား သခင်၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ
 တော်ပါလျက်၊ အာ ရုန် ၏သား ဖြစ်သော ဧ လာဇာ ၏ သား ဖိန
 ဟတ် သည်၊ သေတ္တာ တော်ရှေ့ မှာ အမှု စောင့်သည် ဖြစ်၍၊²⁸ ကု
 သရေလ အမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့ ညီ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား
 တို့ကို တဖန် သွား ၍ တိုက်ရပါမည်လော၊ မ သွားဘဲနေရပါမည်
 လောဟု ထာဝရဘုရား အား မေး လျှောက်သော် ၊ ထာဝရဘုရား က
 သွား ကြလော့။ နက်ဖြန် နေ့တွင် သူ တို့ကို သင် တို့လက် ၌ ငါအပ်
 မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁹ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာ မြို့
 ပတ်လည် ၌ ကင်းစောင့် လူတို့ကို ထား ပြီးမှ၊³⁰ တတိယ နေ့ တွင်
 ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ ချီ သွား၍ ၊ ယမန် ကဲ့သို့ ဂိဗာ မြို့
 အနား၌ စစ် ခင်းကျင်းလျက် နေကြ၏။³¹ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား
 တို့သည် အတိုက်ထွက် ၍ မြို့နှင့် ကွာ သွားကြ၏။ ဗေ သ လ မြို့
 သို့ သွား သောလမ်း ၊ ဂိဗာ တောရွာသို့ သွားသောလမ်းတွင် ယမန်
 ကဲ့သို့ ကုသရေလ အမျိုးသူရဲတို့ကို လုပ်ကြံ စ ပြု၍ လူ သုံးဆယ်
 ခန့် မျှ သေ ကြ၏။³² ဗ^၁ယာ မိန် အမျိုးသား တို့က၊ သူ တို့သည်
 ယမန် ကဲ့သို့ ငါ တို့ရှေ့ မှာ ရှုံး ကြပြီဟု ဆို သော်လည်း ၊ ကုသရေ
 လ အမျိုးသားတို့က ပြေး ကြကုန်အံ့၊ သူ တို့ကို မြို့နှင့် ဝေးသော
 လမ်း တို့သို့ သွေးဆောင် ကြကုန်အံ့ဟု ဆို လျက်၊³³ ကု သရေလ
 လူအ ပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ နေရာ အရပ်မှ ထ ၍ ဗာလတာမာ
 မြို့၌ စစ်ခင်း ကြ၏။ ကင်းစောင့် လျက် နေသော ကု သရေလ လူ
 တို့သည်လည်း မိမိ တို့နေရာ ဂိဗာ လွင်ပြင် မှ ထ ကြသဖြင့်၊³⁴ ကု
 သရေလ အမျိုးသားယောက်ျား ကောင်း တသောင်း တို့သည် ဂိဗာ
 မြို့သို့ ချီ လာ၍ ၊ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည် ဘေး ရောက် လုနီး
 သည်ကို မ ရိပ်မိ သောကြောင့်၊ ကျပ်တည်း စွာ ဆီး၍ တိုက် ကြ၏။
³⁵ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ဗ^၁ယာမိန် လူတို့ကို ကုသရေလ

လူတို့ရှေ့မှာ ရှုံး စေတော်မူသဖြင့် ၊ ထို နေ့ တွင် ကုသရေလ လူ
 တို့သည် ထား လက်နက်စွဲကိုင် သော ဗ^၁ယာမိန် လူ နှစ်သောင်း
 ငါးထောင်တရာ တို့ကို ပယ်ရှင်း ကြ၏။³⁶ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား
 တို့သည် မိမိတို့ ရှုံး သည်ကို သိမြင် ကြ၏။ ကုသရေ လူ တို့သည်၊
 ဂိဗာ မြို့အနား၌ ထား သော ကင်း တပ်ကို ကိုးစား သောကြောင့် ၊
 အစက ဗ^၁ယာမိန် လူတို့ရှေ့ မှာ ဆုတ် ကြ၏။³⁷ ကင်း တပ်သား
 တို့သည် ဂိဗာ မြို့သို့ တဟုန်တည်း ပြေး ဝင်၍ အနံ့အပြား တိုက်
 သဖြင့် တမြို့လုံး ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ကြ၏။³⁸ မြို့ထဲမှာ ကြီး
 စွာ သော မီးခိုး တက် စေရမည်အကြောင်း ကုသရေလ လူ တို့သည်
 ကင်း စောင့်လူတို့အား အကြံ ပေးနှင့်ကြပြီဖြစ်၍၊³⁹ ကုသရေလ
 လူ တို့သည် စစ်တိုက် ရာတွင် ဆုတ် သောအခါ၊ ဗ^၁ယာမိန် လူတို့
 က၊ အကယ်၍သူတို့သည် ယမန် စစ် ရှုံး သကဲ့သို့ ငါ တို့ရှေ့ မှာ ရှုံး
 ကြပြီဟု ဆို လျက် သူရဲတို့ကို လုပ်ကြံ စ ပြု၍ လူ သုံးဆယ် ခန့်
 မျှ သေ ကြ၏။⁴⁰ တဖန် မီးလောင်၍ ထူထပ် သော မီးခိုး သည် မြို့
 ထဲမှာ တက် စ ရှိသောအခါ ၊ ဗ^၁ယာမိန် လူတို့သည် ပြန် ကြည့်၍
 မြို့ကိုလောင်သော မီးလျှံသည် မိုဗ်းကောင်းကင် သို့ တက် သည်
 ကို မြင် ကြ၍၊⁴¹ ကုသရေလ လူ တို့သည် လှည့် ၍ ပြန်သောအခါ
 ၊ ဗ^၁ယာမိန် လူ တို့သည် ဘေး ရောက် ကြောင်း ကို သိမြင် လျှင်၊
⁴² မိန်းမော တွေဝေ၍ ကုသရေလ လူ တို့ရှေ့ မှာ တော လမ်း သို့
 ပြေး သော်လည်း ၊ စစ်တိုက် လိုက် လာသောသူတို့သည် မှီသဖြင့်
 ပြေး သော သူတို့ကိုငင်း၊ မြို့ရွာ များ ထဲက ထွက် လာ သော သူတို့
 ကိုငင်း၊ တပြိုင်နက် ဖျက်ဆီး ကြ၏။⁴³ ဗ^၁ယာမိန် လူ တို့ကို ဝိုင်း
 လျက်လိုက် လျက်၊ နခါရွာမှစ၍နေ ထွက် ရာဘက် ၊ ဂိဗာ မြို့အနား
 တိုင်အောင် နှိပ် နင်းကြ၏။⁴⁴ ထိုအခါ ဗ^၁ယာမိန် သူရဲ တသောင်း
 ရှစ်ထောင် တို့သည် လဲ ၍ သေ ကြ၏။⁴⁵ ကြွင်း သော သူ တို့သည်
 လှည့် ၍ တော အရပ် ရိမုမုန် ကျောက် သို့ ပြေး ကြစဉ်တွင်၊ လိုက်
 သောသူတို့သည် လူ ငါး ထောင် တို့ကို လမ်း မှာ ဖမ်း မိကြ၏။ ဂိ
 ဒုံ မြို့တိုင်အောင် အပြင်းလိုက် ၍ လူ နှစ်ထောင် တို့ကိုလည်း သတ်
 ကြ၏။⁴⁶ ထို နေ့ တွင် လဲ ၍ သေသော ဗ^၁ယာမိန် ထား စွဲ သူရဲ တို့
 အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သောင်း ငါးထောင်တည်း။⁴⁷ လူ မြောက် ရာ
 တို့သည် လှည့် ၍ တော အရပ်ရိမုမုန် ကျောက် ကို မှီအောင်ပြေး
 သဖြင့် ၊ ထိုကျောက် အောက်မှာ လေး လ နေ ကြ၏။⁴⁸ ကုသရေလ
 လူ တို့သည် တဖန် လှည့် ၍ ၊ ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား တို့ကို တိုက်
 လျက် မြို့ရွာ၌ ရှိသော လူ ၊ တိရစ္ဆာန် တွေ သမျှ တို့ကို ထား နှင့်
 လုပ်ကြံ ၍၊ တွေ့ သမျှ သောမြို့ရွာတို့ကို မီး ရှို့ကြ၏။

21 ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဘယ်သူ မျှမိမိ သမီး ကို
 ဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသား၌ မ ပေးစား ရမည်အကြောင်း၊ မိဇပါ မြို့မှာ
 ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။² လူ များတို့သည် ဘုရားသခင် အိမ်
 တော်သို့ လာ ၍ ဘုရား သခင် ရှေ့ တော်၌ ည ဦးတိုင်အောင် နေ
 လျက် ၊ အသံ ကို လွှင့် ၍ ငိုကြွေး လျက်၊³ အိုကုသရေလ အမျိုး၏

ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် တို့တွင် ယနေ့ တမျိုး ချို့တဲ့ ရသော အမှု သည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ် ရပါ သနည်း ဟု လျှောက် ဆို ကြ၏။⁴ နက်ဖြန် နံနက် စောစော လူ များ တို့သည် ထ ပြီးလျှင် ၊ ယစ် ပလ္လင်ကိုတည် ၍ မီးရှို့ ရာယစ်၊ မိဿ ဟာယ ယစ်တို့ကို ပူဇော် ကြ၏။⁵ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့က လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ပရိသတ် အပေါင်း နှင့် အတူ ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ မ လာ ဘဲ နေ သနည်း ဟု မေး ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ မိဇေပါ မြို့ ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ မ လာ ဘဲ နေ သော သူ သည် ဧကန် အမှန် အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ စေ ဟု ကြီးစွာ သော ကျိန်ဆို ခြင်း ကို ပြု နှင့် ကြ ပြီ။⁶ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်လည်း ၊ ညီ ဗ ့်ယာ မိန် အတွက် နောင်တရ လျက် ၊ ဣသရေလ အမျိုး အနွယ် တို့တွင် ယနေ့ တမျိုး ဆုံး ပြီ။⁷ ငါ တို့သည် ကိုယ် သမီး ကို သူ တို့ အား မ ပေးစား ရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို သောကြောင့် ၊ ကျန် ကြွင်းသော သူတို့အဘို့ မိန်းမ တို့ကို အဘယ်သို့ ရ နိုင်သနည်း ဟူ၍၎င်း၊⁸ ဣသရေလ အမျိုး အနွယ်တို့ တွင် အဘယ်သူ သည် မိဇေပါ မြို့ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ မ လာ ဘဲ နေသနည်း ဟူ၍၎င်း မေးမြန်း လျှင် ၊ ဂိလဒ် ပြည်ယာဗက်မြို့သား တယောက် မျှ စုဝေး ရာ တပ် သို့ မ ရောက် မလာကြောင်းကို သိ ကြ၏။⁹ လူ များတို့ကို ရေတွက် သောအခါ ၊ ဂိလဒ် ပြည်ယာဗက်မြို့ သား တယောက် မျှ မပါ။¹⁰ ထိုအခါ စုဝေး သောသူတို့သည် စစ်သူရဲ တသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကို စေလွှတ် လျက် ၊ သင်တို့သည် သွား ၍ ဂိလဒ် ပြည် ယာဗက်မြို့သား ယောက်ျား မိန်းမ သူငယ် တို့ကို ထား နှင့် လုပ်ကြံ ကြ လော့။¹¹ သို့ဆိုသော် ၊ ယောက်ျား အပေါင်း ကို၎င်း ၊ ယောက်ျား နှင့် ဆက်ဆံ သော မိန်းမ အပေါင်း ကို၎င်း ၊ ရှင်းရှင်း ပယ်ရှား ကြ လော့ဟု မှာ ထားသည်အတိုင်း၊¹² စစ်သူရဲတို့သည် ဂိ လဒ် ပြည် ယာ ဗ က် မြို့သား တို့တွင် ၊ ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ သေး သော ကညာ မိန်းမ အပျို လေး ရာ တို့ကို တွေ့ ၍ ခါ နာ န် ပြည် ၌ တပ် ချရာ၊ ရှိလော မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။¹³ တဖန် စုဝေး သော သူအပေါင်း တို့သည် ၊ ရိမုမုန် ကျောက် ၌ နေသော ဗ ့်ယာ မိန် လူ တို့ကို နှုတ်ဆက် ၍ အသင့်အတင့် ခေါ် ခြင်း ငှါ လူ တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ ဗ ့်ယာမိန် လူတို့သည် လာ ပြန်၍ ၊ ဣ သရေလ လူ တို့သည် အရှင် ချန်ထားသော ဂိ လဒ် ပြည် ယာ ဗ က် မြို့သူ မိန်းမ တို့နှင့် ပေးစား ကြ၏။ သို့သော်လည်း မိန်းမတို့သည် မ လောက် မကြေ။¹⁵ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုး အနွယ်တို့တွင် ပြုပျက် ရာကို ပြု တော်မူသောကြောင့် ၊ ဣသရေ လလူ တို့သည် ဗ ့်ယာမိန် အတွက် နောင်တရ ကြ၏။¹⁶ စုဝေးရာ ပရိသတ် အသက်ကြီး သူ တို့ကလည်း ၊ ဗ ့်ယာမိန် အမျိုး ထဲက မိန်းမ တို့ကို ပယ်ရှင်း သောကြောင့် ၊ ကျန် ကြွင်းသော သူ တို့ အ ဘို့ မိန်းမ တို့ကို အဘယ်သို့ ရ နိုင်သနည်း ဟူ၍၎င်း၊¹⁷ ဣသရေလ

အမျိုး တို့တွင် တမျိုးကို မ ပျောက် စေခြင်းငှါ သေ ဘေးမှ လွတ် သော ဗ ့်ယာမိန် လူတို့အမွေခံ စရာမြေရှိရမည်။¹⁸ သို့သော်လည်း အကြင်သူသည် ဗ ့်ယာမိန် လူ၌ သမီးကို ပေးစား ၏။ ထိုသူသည် ကျိန် အပ်သောသူဖြစ်စေဟု ဣသရေလ လူ တို့သည် ကျိန်ဆို ခြင်း ကို ပြု သောကြောင့် ငါ တို့သည် ကိုယ် သမီး တို့ကို မ ပေးစား ရ ဟူ၍၎င်း၊¹⁹ ဗေသလ မြို့ မြောက် ဘက်၊ ဗေသလ မြို့မှ ရှေ့ခင် မြို့သို့ သွား သောလမ်း အရှေ့ဘက်၊ လေဗောန မြို့တောင် ဘက်၊ ရှိလော မြို့နယ်တွင် ထာဝရဘုရား အဘို့ နှစ် စဉ်ပွဲ ခံ တတ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ တိုင်ပင် ကြ သည်နှင့်အညီ²⁰ ဗ ့်ယာ မိန် လူ တို့ကို ခေါ် ၍ သင်တို့သည် သွား ကြလော့။ စပျစ် ဥယျာဉ်တို့၌ ချောင်းမြောင်း လျက် နေ ကြ လော့။ ရှိလော မြို့သမီး တို့သည် ပွဲခံ အံ့သော ငှါ က လျက်လာ ကြ သောအခါ၊²¹ စပျစ် ဥယျာဉ် ထဲက ထွက် ပြီးလျှင် ၊ ထိုမြို့သမီး တို့ကို အသီးအသီး ကိုယ် မယား ဖြစ်စေဘို့ ဘမ်းဆီး ၍ ဗ ့်ယာမိန် ပြည် သို့ ဆောင် သွားကြလော့။²² သူ တို့အဘ နှင့် မောင် တို့သည် ငါ တို့ထံ သို့လာ ၍ အမှု လုပ် သောအခါ ၊ ငါ တို့ က ငါ တို့မျက်နှာကို ထောက်၍ သူ တို့ကို သနား ကြပါ။ စစ်တိုက် ရာတွင် သူ တို့ အသီးအသီး ဆိုင်သော မယား တို့ကို သူ တို့ အဘို့ ငါတို့သည် မ ချန် မထားမိပါ။ သင်တို့၌ အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှါ ယခုပေးစား ကြသည် မ ဟုတ်ဟု သူ တို့အား ပြန်ပြော မည်ဟု မှာ ထားကြသည်အတိုင်း၊²³ ဗ ့်ယာမိန် လူ တို့သည်ပြု ၍ ပွဲခံလျက်က သော မိန်းမတို့ကို ကိုယ် အရေအတွက် အတိုင်း မယား ဖြစ် ဘို့ရာ ဘမ်းဆီး ၍ ယူ သွားကြ၏။ ကိုယ် အမွေခံ ရာမြေသို့ ပြန် ရောက် ပြီး လျှင် ၊ မြို့ တို့ကို အသစ် ပြင်ဆင်၍ နေ ကြ၏။²⁴ ထိုအခါ ဣ သရေလ လူ အပေါင်းတို့သည်လည်း ကိုယ် အမျိုး ၊ ကိုယ် အဆွေ နေရာ ကိုယ် အမွေခံ ရာမြေ သို့ ပြန် သွားကြ၏။²⁵ ထို ကာလ ၌ ဣ သရေလ ရှင်ဘုရင် မ ရှိ၊ လူ တိုင်း မိမိ စိတ်အလို ရှိသည်အတိုင်း ပြု သတည်း။

ရသဝတုတု။

1 တရား သူကြီးအုပ်စိုး သောကာလ ၊ တရံရောအခါ ကြာသရေလ ပြည် ၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါး ၍ ယုဒ ပြည် ဗက်လင် မြို့သား တ ယောက်သည်၊ မယား နှင့် သား နှစ် ယောက်ပါလျက် မောဘ ပြည် ၌ တည်းခို ခြင်းငှါ သွား ၏။² ထိုသူ ၏အမည် ကား ဧလိမလက်၊ strong="H458"။ မယား အမည် ကား နောမိ၊ strong="H5281"။ သား နှစ် ယောက်အမည် ကား မဟာလုန် နှင့် ဒိလျုန် တည်း။ သူ တို့သည် ယုဒ ပြည်၊ ဗက်လင် မြို့၊ ဧဖရတ် အရပ်သားဖြစ်လျက် ၊ မောဘ ပြည် သို့သွား ၍ နေ ကြ၏။³ နောမိ ၏ခင်ပွန်း ဧလိမလက် သည်သေ ၍ မယား နှင့် သား နှစ် ယောက်တို့သည် ကျန်ရစ် ကြ၏။⁴ သားတို့သည်မောဘ ပြည်သူ့ဩရပ နှင့် ရသ အမည် ရှိသောမိန်းမ နှစ်ယောက်တို့နှင့် စုံဘက် ခြင်းကိုပြု၍ ၊ ထို ပြည်မှာ ဆယ် နှစ် ခန့် မျှနေ ပြီးမှ၊⁵ ထိုသား နှစ် ယောက် မဟာလုန် နှင့် ဒိလျုန် တို့သည် သေ ၍ နောမိ သည်သား မရှိ ၊ ခင်ပွန်း လည်း မရှိ ကျန်ရစ် လေ၏။⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည်မိမိ လူ တို့ကိုအကြည့် အရှုကြွ၍ မုန့် ကို ပေး သနားတော်မူကြောင်းကို ထိုမိန်းမသည် မောဘ ပြည် ၌ ကြား သောအခါ ၊ မောဘ ပြည် မှ ပြန် သွားမည်ဟု ချွေးမ နှစ်ယောက် နှင့်အတူ ထ ၍၊⁷ တည်းခိုရာအရပ် က ထွက် ပြီးလျှင် ယုဒ ပြည် သို့ ရောက် လိုသောငှါ သွား ကြ၏။⁸ သို့ရာတွင် ချွေးမ နှစ် ယောက် တို့အား ၊ သင် တို့သည် ကိုယ်အမိ အိမ် သို့ ပြန် သွား ကြ လော့။ သေလွန် သော သူ၌ ၎င်း၊ ငါ ၌ ၎င်း ၊ ကျေးဇူးပြု သည်နှင့်အညီ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၌ ကျေးဇူး ပြု တော် မူ ပါ စေသော။⁹ သင် တို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ရသောလင် အိမ် ၌ချမ်းသာ စွာနေ ရမည်အကြောင်းထာဝရဘုရား ကယ်မ သနားတော်မူပါစေသောဟု ဆိုလျက် သူ တို့ကို နမ်း လေ၏။ သူတို့သည်လည်း ၊ အသံ ကိုလွှင့် ၍ ငိုကြွေး လျက်၊¹⁰ အကယ် စင်စစ်အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ၊ ကိုယ်တော် ၏ အမျိုး ထံ သို့လိုက်သွား ပါမည်ဟု ဆို ကြ၏။¹¹ နောမိ ကလည်း ၊ ငါ့ သမီး တို့ပြန် သွားကြလော့။ ငါ နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် လိုက် ရမည်နည်း။ သင် တို့လင် လျာဘို့ ငါ ၏ဝမ်း ၌ သား ရှိသေးသလော။¹² ငါ့ သမီး တို့ပြန် သွားကြလော့။ ငါ သည်အသက် အရွယ်လွန်၍လင် နှင့် မနေ သင့်။ သို့မဟုတ်မြော်လင့် စရာရှိသေးသည်ဟုငါဆို လျှင် ၎င်း၊ ယနေ့ည မှာလင် နေလျှင်၎င်း၊ သား တို့ကိုလည်း ဘွားမြင် လျှင်၎င်း၊¹³ ထိုသား တို့သည် ကြီးပွား

သည်တိုင် အောင် ငံ့ နေ လိမ့်မည် လော။ လင် မ နေ ဘဲ သူ တို့ ကို မြော်လင့်လိမ့်မည်လော။ ငါ့ သမီး တို့ထိုသို့မ ဖြစ် ရ။ ထာဝရဘုရား လက် တော်သည် ငါ ၌ ကန်လန် ရှိ သည် ကို သင် တို့အတွက် ငါ အလွန်ကြင်နာသောစိတ် ရှိသည်ဟုဆိုလေသော်၊¹⁴ သူတို့သည်တ ဖန် အသံ ကိုလွှင့် ၍ ငိုကြွေး ကြ၏။ ထိုအခါ ဩရပ သည်ယောက္ခမ ကို နမ်း ၍မိမိ အမျိုးသား တို့ထံ သွား သို့ပြန်သွား၏။ ရသ မူကား ၊ ယောက္ခမ ၌ ခိုဝဲ ဆည်းကပ်လျက်နေသေး၏။¹⁵ နောမိ ကလည်း၊ သင့် အစ်မ သည်အမျိုးသား ရင်းဘုရား ရင်းတို့ထံ သို့ပြန် သွားပြီ။ အစ်မ နောက် သို့လိုက်သွား ပါဟုဆို သော်၊¹⁶ ရသ က၊ ကျွန်မ သည် ကိုယ်တော် ကို မစွန့် ပါရစေနှင့်။ နောက် တော်သို့မလိုက်ဘဲ ပြန် သွားစေခြင်းငှါ မ ပြု ပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သွား လေရာရာသို့ ကျွန်မ လိုက် ပါမည်။ ကိုယ်တော် အိပ် လေ ရာ ရာ၌ ကျွန်မ အိပ် ပါမည်။ ကိုယ်တော် အမျိုး သည် ကျွန်မ အမျိုး ၊ ကိုယ်တော် ဘုရား သည် ကျွန်မ ဘုရား ဖြစ်ပါစေ။¹⁷ ကိုယ်တော်သေ ရာအရပ်၌ ကျွန်မသေ ၍ သင်္ဂြိုဟ် ခံပါမည်။ သေ ခြင်းမှတစ်ပါး ၊ အခြားသောအမှုကြောင့် ကိုယ်တော် နှင့် ကျွန်မ ကွာ လျှင်၊ ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်မ ၌ ထို မျှမကပြု တော်မူ ပါစေသောဟုပြန်ဆို၏။¹⁸ ရသ သည်လိုက် ခြင်းငှါ ခိုင်ခံ့ သောစိတ်ရှိသည်ကို နောမိသည်သိမြင် သော်တိတ်ဆိတ် စွာနေလေ၏။¹⁹ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည်ခရီးသွား ၍ဗက်လင် မြို့သို့ရောက် သောအခါ ၊ တမြို့လုံး အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ဖြစ်၍၊ ဤ သူကားနောမိ ဟုတ်သလောဟုမေး ကြ၏။²⁰ သူကလည်းနောမိ ဟူ၍မ ခေါ်ပါနှင့်။ မာရ ဟူ၍ခေါ်ပါ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ အား အလွန် ခါး သောအရာကိုပေးတော်မူပြီ။²¹ ငါ သည်ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ လျက်ထွက်သွား ၏။ ယခုမူကား ဆင်းရဲ လျက် တကိုယ်တည်းရှိမှ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကိုပို့ပြန် တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို နှိမ့်ချ၍ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်သည် ငါ့ ကို ဆင်းရဲ စေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ နောမိ အမည်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ခေါ်ကြသနည်းဟု ပြန်ပြော ၏။²² ထိုသို့ မောဘ ပြည် မှ လိုက်လာ သောမောဘ ပြည် သူချွေးမ ရသ နှင့်အတူ နောမိ သည်ပြန် လာ၍ ၊ မုယော စပါးကို ရိတ် စ ကာလ၌ ဗက်လင် မြို့သို့ရောက် ကြ၏။

2 နော မိ ၏လင် ဧ လိ မ လက် ၏ အဆွေ အမျိုး တွင် အလွန်

ရတတ်သောပေါက်ဘော် တယောက်ရှိ၏။ သူ ၏အမည် ကား ဗောဇာ ဇာတည်း။^၂ မောဘာ ပြည်သူရသ က၊ ကျွန်မသည် လယ်ပြင် သို့သွား၍ စိတ်နှင့်တွေ့သောသူ နောက် မှာစပါးကျွန်ကို ကောက် ပါရစေဟု နှောမိ၍ အခွင့် ပန်လျှင် ၊ နှောမိက၊ သွား တော့ငါ့ သမီး ဟုဆို၏။^၃ ရသသည်သွား၍ စပါး ရိတ်သောသူတို့နောက် မှာ၊ စပါးကျွန်ကို ကောက် သည်တွင်၊ ဇလိမလက် ၏ အဆွေ အမျိုးဗောဇာ ပိုင်သောလယ်၌ အမှတ်တမဲ့နေရာ ကျ၏။^၄ ထိုအခါ ဗောဇာ သည် ဗက်လင် မြို့က လာ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည်သင် တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသောဟု ရိတ် သောသူတို့အား ဆို လျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကို ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။^၅ ဗောဇာ ကလည်း ၊ ထို မိန်းမ ငယ်သည် အဘယ် သူနှင့် ဆိုင်သနည်းဟု လယ် ခေါင်းအား မေး သော်၊^၆ လယ်ခေါင်းက၊ မောဘာ ပြည် မှ နှော မိ နှင့် အတူ လိုက်လာ သော မောဘာ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါ၏။^၇ သူကလည်း၊ ကျွန်မသည် စပါး ရိတ်သောသူတို့နောက်၌ ကောက်လှိုင်း စု ထဲ မှာ ကျန် သော စပါး ကို ကောက် သိမ်း ပါရစေဟု အခွင့်တောင်းလျက်ဝင်သဖြင့်၊ နံနက် မှစ၍ ယခု ခဏ တဲ၌နေ သောအချိန် တိုင်အောင် လုပ်နေပါပြီဟုပြောဆို လျှင်၊^၈ ဗောဇာ သည် ရသ ကို ခေါ်၍ ၊ နားထောင် ပါ။ ငါ့ သမီး။ အခြား သောလယ် သို့ သွား ၍စပါး ကျွန် ကို မ ကောက် နှင့်။ ဤ အရပ် က မထွက် ဘဲ။ ငါ့ ကျွန် မတို့၌ မှီဝဲ လျက်နေတော့။^၉ သူတို့ရိတ် သောလယ် ကွက်ကို ကြည့် မှတ်၍ သူ တို့နောက် ၌ လိုက် လော့။ လုလင်တို့သည်သင့် ကို မ နှောင့်ရှက် ရမည်အကြောင်း ငါမှာ ထားပြီ။ ရေငတ်သောအခါ ၊ အိုး ထားရာသို့ သွား ၍ လုလင် ခပ် သောရေကို သောက် တော့ဟုဆိုလေသော်၊^{၁၀} ရသသည်မြေ ပေါ်မှာဦးချ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ ကျွန်မ သည်တပါး အမျိုးသားဖြစ်၍ကိုယ်တော် သည် ကျွန်မ ကို သိမှတ် မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ စိတ် တော်နှင့်တွေ့ရပါသနည်းဟုလျှောက် လေ၏။^{၁၁} ဗောဇာ ကလည်း ၊ သင် ၏လင် သေ သော နောက် ၊ သင် သည် ယောက္ခမ အားပြုစု သမျှ ကိုငင်း၊ သင်သည် မိဘ နှင့် မွေးဘွား ရာဌာနပြည် ကိုစွန့် ၍ အထက် က မ သိ ဘူးသောပြည် သို့ လာ ကြောင်းကိုငင်း ၊ ငါ့ အား သေချာစွာ ပြော ကြ ပြီ။^{၁၂} သင့် အမှု ၏အကျိုး ကို ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူပါစေသော။ သင်သည် အတောင် တော်အောက် ၌ ခိုလှုံ ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ် သော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် စုံလင် သောဆုကို ချတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်၊^{၁၃} ရသ ကလည်း၊ သခင်ကျွန်မသည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ရပါစေ။ ကျွန်မ သည်ကိုယ်တော် ကျွန် မတို့နှင့် မ တူသော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် လောကဝတ် စကား ကို ပြော ၍ ကျွန်မ ကို နှစ်သိမ့် စေ ပါ ပြီ ဟု လျှောက် လေ၏။^{၁၄} ဗောဇာ ကလည်း ၊ စားသောက် သောအချိန် ရှိ ပြီ။ လာ ၍ မုန့် ကို စား လော့။ ပုံးရည် ၌ စားစရာကို နှစ် လော့ဟု ခေါ်ဆိုသည် အတိုင်း၊ ရသ သည် စပါး ရိတ် သော သူ တို့နှင့်အတူ ထိုင် လျှင် ၊ ဗောဇာသည် ပေါက်ပေါက် ကို လှမ်း၍ ပေး သဖြင့် ၊ သူ

သည် ဝ စွာစား ပြီးမှ ချန် ထားသေး၏။^{၁၅} စပါးကျွန်ကို ကောက် ခြင်းငှါ ထ သွားသောအခါ ၊ ဗောဇာ သည်လုလင် တို့အား ၊ ထိုမိန်းမ သည် ကောက်လှိုင်းစု ထဲ မှာ ကျန် သော စပါး ကို ကောက် သိမ်း ပါစေ၊ အရှက် မ ခွဲကြနှင့်။^{၁၆} ရိတ်ပြီး သော စပါးအချို့ကိုလည်း သူ အဘို့ ချ ထားလော့။ ကောက် ယူပါစေ။ အပြစ် မ တင်ကြနှင့်ဟု မှာထား၏။^{၁၇} ရသသည်ထိုလယ် ၌ ညဦး တိုင်အောင် စပါးကျွန်ကို ကောက် ၍ ရသောစပါးကိုနယ် ပြီးလျှင် မုယော ဆန်တဖေ ခန့် မျှရှိ ၍ ။^{၁၈} ထိုဆန်ကို ယူ ၍ မြို့ ထဲသို့ ဝင် သဖြင့် ၊ ကောက် ၍ရသောဆန်ကိုလည်း ယောက္ခမ အား ပြ ၍ ။ ဝ စွာစားပြီးမှချန် ထားသော အရာ ကိုလည်း ထုတ် ၍ ပေးသေး၏။^{၁၉} ယောက္ခမ ကလည်း ၊ ယနေ့ အဘယ်မှာ စပါးကျွန်ကိုကောက် သနည်း။ အဘယ်မှာ လုပ် သနည်း။ သင် သိမှတ် သောသူသည်မင်္ဂလာ ရှိ ပါစေသောဟု မြွက်ဆို လျှင်၊ ရသက ယနေ့ ကျွန်မလုပ် သောသူ ၏အမည် ကား၊ ဗောဇာ ဖြစ်ပါသည်ဟုယောက္ခမ အား ကြား ပြောသော်။^{၂၀} ယောက္ခမက၊ အသက် ရှင်သောသူ၊ သေ သောသူတို့၌ ကျေးဇူး မ ပြတ် ပြုတော်မူသေးသောထာဝရဘုရား သည် သူ ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသောဟု၍ငင်း၊ ထိုသူ သည် ငါ တို့နှင့်ပေါက်ဘော်တော်သောသူ၊ နီးစပ် သော အမျိုးသားချင်း အဝင်ဖြစ်သည်ဟု၍ငင်း၊ ချွေးမ အား ပြောဆို ၍ ။^{၂၁} ထိုသူက၊ ငါ့စပါး ရိတ်ခြင်းအမှု မပြီး မှီတိုင်အောင် ၊ ငါ့ လူ တို့၌ မှီဝဲ လျက်နေတော့ဟု ဆိုကြောင်းကိုလည်း မောဘာ အမျိုးသမီး ရသ သည် ကြားပြော သော်၊^{၂၂} နှော မိ က၊ ငါ့ သမီး ၊ သင်သည် သူ ၏ကျွန် မတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကောင်း၏။ အခြား သောလယ် ၌ သူတို့သည် သင့် ကို မတွေ့စေကောင်းဟု၊ ချွေးမ ရသ အား ပြော သည်အတိုင်း၊^{၂၃} သူသည် မုယော စပါး၊ ဂျုံ စပါးရိတ် ခြင်းအမှု ပြီး သည်တိုင်အောင် ဗောဇာ ၏ ကျွန် မတို့၌ မှီဝဲ လျက် ၊ စပါးကျွန် ကိုကောက် ၍ ယောက္ခမ ထံ မှာနေ လေ၏။

3 တဖန် ယောက္ခမ နှောမိ က၊ ငါ့ သမီး ၊ သင့် ကိုချမ်းသာ စေခြင်း ငှါ ငြိမ်ဝပ် ရာအရပ် ကို သင့် အဘို့ ငါမ ရှာ ရသလော။^၂ သင်ပေါင်းဘော် သော ကျွန် မ တို့၏သခင် ဗောဇာ သည် ငါ တို့ပေါက် ဘော်ဖြစ်သည်မ ဟုတ်လော။ ယနေ့ည မှာ ကောက်နယ်တလင်း ၌ မုယော စပါးကိုလှေ့ လျက်နေ၏။^၃ သင် သည်ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်း ခြင်း၊ အဝတ် တန်ဆာ ဆင်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင် ကောက်နယ်တလင်း သို့ သွား တော့။ သူ သည် စား သောက် ခြင်း အမှု ကို မ ပြီး မှီ ကိုယ် ကို မ ပြ နှင့်။^၄ သူ အိပ် သောအခါ ၊ အိပ် ရာ အရပ် ကို မှတ် ပြီးမှ ဝင် ၍ သူ့ ခြေ ၌ဖုံး သော အဝတ် ကို ဖွင့် ပြီး လျှင် အိပ် တော့။ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို သူ ပြော လိမ့်မည်ဟုဆိုသော်၊^၅ ရသ က၊ မိခင် မှာ ထား သမျှ တို့ကို ပြု ပါ မည် ဟု ဝန်ခံ လျက်၊^၆ ကောက်နယ်တလင်း သို့သွား ၍ ယောက္ခမ မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ပြု လေ၏။^၇ ဗောဇာ သည် စား သောက် ၍ ရွှင်လန်း လျက်၊ စပါး ပုံ အနား သို့ သွား ၍ အိပ် သောအခါ ၊ ရသ သည် တိတ်ဆိတ် စွာ

ချဉ်းကပ်၍ သူ့ခြေ၌ ဖုံးသော အဝတ်ကို ဖွင့်ပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။
 ၁ သန်းခေါင် အချိန်၌ ယောက်ျားသည် လန့်၍ လှည့်သဖြင့် ၊ မိန်းမသည် ခြေရင်း၌ ရှိသည်ကို သိလျက်၊
 ၂ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင် ၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မ ရသ ဖြစ်ပါ၏။
 ကိုယ်တော်သည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်း ဖြစ်သောကြောင့် ၊
 ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို အဝတ်တော်စွန်းနှင့် ဖုံးပါတော့ဟု ဆိုသော်၊
 ၁၀ သူက၊ ငါ့သမီး ၊ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသော။
 သင်သည် ငွေရတတ်သော လူပျို ၊ ဆင်းရဲသော လူပျို တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မမှီဝဲဘဲ နေ၍ ၊ အရင်ပြုသော ကျေးဇူးထက် နောက်ပြုသော ကျေးဇူးသာ၍ ကြီး၏။
 ၁၁ မစိုးရိမ်နှင့် ငါ့သမီး။ တောင်းသမျှကို ငါပြုမည်။ သင်သည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမဖြစ်ကြောင်းကို ငါ့လူမျိုး နေသော တမြို့လုံးသိ၏။
 ၁၂ ငါသည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်းမှန်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ထက်သာ၍ ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်း တယောက်ရှိသေး၏။
 ၁၃ ယနေ့ညမှာ နေဦးတော့။ ထိုသူသည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်းဝတ်ကို ပြုလိုလျှင် ပြုပါလေစေ။ ကောင်း၏။ မပြုလျှင် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း ငါပြုမည်။ နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ဦးတော့ဟု ဆို၏။
 ၁၄ ရသသည် နံနက်တိုင်အောင် သူ့ခြေရင်းနားမှာ အိပ်ပြီးမှ ၊ တယောက်ကို တယောက်သိနိုင်သော အချိန်မရောက်မှီ ထလေ၏။ ယောက်ျားကလည်း ၊ မိန်းမသည် ဤကောက်နယ်တလင်းသို့ လာသည်ကို အဘယ်သူမျှမသိစေနှင့်ဟု ဆို၏။
 ၁၅ တဖန် သင်၌ပါသော တင်းတိမ်ကို ယူခဲ့၍ ဖြန့်ခင်းတော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း ၊ ရသဖြန့်လျက် မုယောစပါးခြောက် ဩမဲကို ခြင်၍ သူ့အပေါ်မှာ တင်သဖြင့် ၊ သူသည် မြို့ထဲသို့ သွားလေ၏။
 ၁၆ ယောက္ခမထံသို့ ရောက်သောအခါ ၊ ယောက္ခမက အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှင် ၊ မိမိ၌ ထိုသူပြုသမျှကို ၎င်း၊
 ၁၇ သူက သင်သည် ယောက္ခမထံသို့ လက်ချည်း မသွားနှင့်ဟု ဆိုလျက် မုယောစပါးခြောက် ဩမဲပေးကြောင်းကို ၎င်းကြားပြောလေ၏။
 ၁၈ ယောက္ခမလည်း ၊ ငါ့သမီး ၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့ပြီးလိမ့်မည်ကို မသိမှီတိုင်အောင် ထိုင်နေတော့။ ယောက်ျားသည် ယနေ့ ဤအမှုကို မပြီးစီးမှီ ငြိမ်ဝပ်စွာ မနေဟု ပြောဆို၏။

4 ထိုအခါ ဗောဇ သည် မြို့တံခါးဝသို့ သွား၍ ထိုင်သဖြင့် ၊ မနေ့ကပြောသော အမျိုးသားချင်း ရှောက်သွားသည်ကို မြင်လျှင် ၊ အိုမည်သူလှည့်၍ ထိုင်ပါတော့ဟု ခေါ်သည် အတိုင်း သူသည် လှည့်၍ ထိုင်လေ၏။
 ၂ တဖန် မြို့သားအသက်ကြီးသူ တကိုယ်တို့ကို ခေါ်၍ ၊ သည်မှာ ထိုင်ပါတော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည်လည်း ထိုင်ကြ၏။
 ၃ အမျိုးသားချင်းကိုလည်း ၊ မောဘပြည်မှ ပြန်လာသော နောမိသည် ငါတို့အစ်ကို ဧလိမလက် ပိုင်သော မြေအကွက်ကို ရောင်းမည် ဖြစ်၍ ၊
 ၄ သင့်ကို ငါတိုင်ကြားလျက် ၊ ပြည်သားများ ၊ ငါတို့အမျိုး၌ အသက်ကြီးသူများ ရှေ့မှာ ဝယ်ပါ

တော့ဟု ပြောမည် အကြံရှိပါ၏။ သင်သည် ရွေးလိုလျှင် ရွေးပါတော့။ မရွေးလိုလျှင် ကျွန်ုပ်အား ကြားပြောပါတော့။ သင်မှတစ်ပါး ရွေးပိုင်သော သူမရှိ။
 သင့်နောက်မှာ ကျွန်ုပ်နေရာကျသည်ဟု ဆိုသော် ၊ အမျိုးသားချင်းက ကျွန်ုပ်ရွေးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။
 ၅ ဗောဇကလည်း ၊ ထိုလယ်ကွက်ကို နောမိလက်မှ ဝယ်သောနေ့ရက်တွင် ၊ သေသောသူ၏ အမွေဥစ္စာအားဖြင့် သူ၏နာမည်ကို ထောက်မခြင်းငှါ ၊ သူ၏မယားမောဘ အမျိုးသမီးရသကိုလည်း ဝယ်ရသေးသည်ဟု ဆိုသော် ၊
 ၆ အမျိုးသားချင်းက ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အဘို့ မရွေးနိုင်ပါ။ ရွေးလျှင် ကိုယ်အမွေဥစ္စာကို ဖျက်မည် စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မရွေးနိုင်သောကြောင့် ၊ ကျွန်ုပ်ရွေးပိုင်သော အရာကို ကိုယ်အဘို့ ရွေးပါတော့ဟု ပြန်ပြော၏။
 ၇ ဣသရေလ ရှေးထုံးစံဟူမူကား ၊ ရွေးခြင်းအမှု ဥစ္စာလဲခြင်းအမှုကို မြဲမြံစေခြင်းငှါ တယောက်သော သူသည် မိမိခြေရင်းကို ချွတ်၍ တယောက်သော သူအား အပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ပြုသော အားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် သက်သေတည်ရ၏။
 ၈ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးသားချင်းက ကိုယ်အဘို့ ဝယ်ပါတော့ဟု ဗောဇအား ဆို၍ မိမိခြေရင်းကို ချွတ်၏။
 ၉ ဗောဇကလည်း ၊ ဧလိမလက်ဥစ္စာ၊ ခိလျုန်ဥစ္စာ၊ မဟာလုန်ဥစ္စာ ဟူသမျှကို နောမိလက်မှ ငါဝယ်၍ ၊
 ၁၀ သေသောသူ၏နာမည်ကို သူ၏ညီအစ်ကို စုထဲက ၎င်း၊ သူနေရာမြို့တံခါးထဲက ၎င်း မပြတ်စေခြင်းငှါ ၊ သူ၏အမွေအားဖြင့် သူ၏နာမည်ကို ထောက်မ မည်အကြောင်း ၊ မဟာလုန်၏ မယားမောဘ အမျိုးသမီးရသကို ငါ၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါဝယ်သည်ကို သင်တို့သည် ယနေ့သက်သေဖြစ်ကြပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူများ ၊ လူများ အပေါင်းတို့အား ပြောဆို၏။
 ၁၁ တံခါးဝ၌ ရှိသော အသက်ကြီးသူများ ၊ လူများ အပေါင်းတို့ကလည်း ၊ ငါတို့သည် သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သင့်အိမ်သို့ ရောက်သော ဤမိန်းမသည် ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို တည်ထောင်သော မိန်းမနှစ်ယောက် ၊ ရာခေလနှင့် လေအာကဲ့သို့ ဖြစ်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။
 သင်သည်လည်း ဧဖရတ်အရပ်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဗက်လင်မြို့၌ အသရေကျော်စောခြင်းရှိပါစေသော။
 ၁၂ အသက်ပျိုသော ဤမိန်းမတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူလှ တံ့သော မျိုးစေ့အားဖြင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ယုဒမယားတာမာဘွားမြင်သော ဖာရက်အမျိုးအနွယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု ပြောဆိုကြ၏။
 ၁၃ ဗောဇသည် ရသကို သိမ်း၍ စုံဘက်လျက် ဆက်ဆံသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရသသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။
 ၁၄ မိန်းမတို့သည်လည်း နောမိအား ၊ သင့်ကို ပြုစုသော အမျိုးသားချင်းကို ယနေ့ဖြတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေသော။ ယခုရသော အမျိုးသားချင်းသည်လည်း ဣသရေလ အမျိုး၌ အသရေကျော်စောပါစေသော။
 ၁၅ သူသည် သင်

၏အသက် ကိုပြုပြင် သောသူ၊ သင် အသက် ကြီးသောအခါ သင့်ကို
 ကောင်းမွန်စွာ ပြုစု သောသူဖြစ် ပါစေသော။ သင့် ကိုချစ် ၍ သား
 ခုနစ် ယောက်ထက် သင့် အဘို့ သာ၍ ကောင်းသောသင် ၏ ချွေးမ
 သည် သားယောက်ျား ကို ဘွား မြင် ပြီ ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹⁶ နော မိ
 သည် ထိုသူငယ် ကို ယူ ၍ ပိုက်ချို လျက်ထိန်း လေ၏။¹⁷ အိမ်နီးချင်း
 မိန်းမ တို့က လည်း ၊ နော မိ သည် သား ယောက်ျား ကို ရ ပြီ ဟု ဆို
 လျက် ၊ ထိုသူငယ် ကို ဩဗက် အမည် ဖြင့် မှည့် ကြ၏။ ဩဗက် သား
 ကား ယေရှု။ ယေရှု သား ကား ဒါဝိဒ် တည်း။¹⁸ ဖာရက် ၏ သား စဉ်
 မြေးဆက် ဟူမူ ကား ၊ ဖာရက် သား ဟေဇရုံ၊¹⁹ ဟေဇရုံ သား အာရုံ
 ၊ အာရုံ သား အမိနဒပ်၊²⁰ အမိနဒပ် သား နာရှုန် ၊ နာရှုန် သား စာလ
 မုန်၊²¹ စာလမုန် သား ဗောဇ ၊ ဗောဇ သား ဩဗက်၊²² ဩဗက် သား
 ယေရှု ၊ ယေရှု သား ဒါဝိဒ် တည်း။

၁ ဓမ္မရာဇဝင်

1 ဧ ဖ ရတ် မြို့သား ဇု ဖ ၊ တော ဟူ ၊ ဧ လိ ဟူ ၊ ယေ ရော ဟံ မှ ဆင်းသက်၍ ဧ ဖ ရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရာမသိမ် ဇု ဖိမ် မြို့၌နေသော ဧ လ ကာ န အမည် ရှိ သော သူ တ ယောက် ရှိ ၏။² ထို သူ သည် မယား နှစ် ယောက် ရှိ၏။ တ ယောက် ကား၊ ဟ နှ န ၊ တ ယောက် ကား ပေ နိ နှ န အမည် ရှိ၏။ ပေ နိ နှ န ၌ သား သမီး ရှိ ၏။ ဟ နှ န ၌ မ ရှိ။³ ဧ လ ကာ န သည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ၍ ယဇ် ပူဇော်ခြင်းငှါ ၊ မိမိ နေရာ မြို့မှ ရှိလော မြို့ သို့ နှစ် တိုင်း သွား မြဲ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဧလိ ၏သား ဟော ဖ နိ နှ န ဖိ န ဟတ် သည် ရှိ လော မြို့၌ နေ သတည်း။⁴ ဧ လ ကာ န သည် ယဇ် ပူဇော် အချိန် ရောက် သောအခါ ၊ မယား ပေ နိ နှ န နှင့် သူ ၏ သား သမီး အပေါင်း တို့အား ဝေမျှ ၏။⁵ ဟ နှ န ကို ချစ် သောကြောင့် နှစ် ဆ သော အဘို့ ကို ပေး ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် ဟ နှ န အား သား ဘွား သော အခွင့် ကို ပေး တော် မ မူ။⁶ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် အခွင့် ကို ပေး တော် မ မူ သောကြောင့် ၊ ဟ နှ န စိတ် ဆိုးညစ် အောင် ရန်သူ သည် အလွန် နှောင့်ယှက် တတ်၏။⁷ နှစ်စဉ် မပြတ် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် သို့ သွား သောအခါ ၊ ရန်သူ နှောင့်ရှက် သဖြင့် ဟ နှ န သည် အစာ မ စား နိုင်၊ ငို လျက် နေ တတ်၏။⁸ သူ ၏ ခင်ပွန်း ဧ လ ကာ န က၊ ဟ နှ န အဘယ်ကြောင့် ငို သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မ စား ဘဲ နေ သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် စိတ် ညှိုးငယ် သနည်း။ သား တ ကျိပ် ထက် သင် ၌ ငါ သာ၍ ကောင်းသည် မ ဟုတ် လော ဟု ဆို ၏။⁹ ရှိလော မြို့၌ စား သောက် ကြသောနောက် ၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဧလိ သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် တိုင် နား မှာ ထိုင် စဉ်၊¹⁰ ဟ နှ န သည် ညှိုးငယ် သောစိတ် နှင့် ထ၍၊ မျက်ရည် များစွာ ကျလျက် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း သည် ကား၊¹¹ အိုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မကို မေ့လျော့ တော် မ မူ ဘဲ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မ၏ ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ကြည့်ရှု အောက်မေ့ သဖြင့် ၊ သား ယောက်ျား ကို ပေး သနားတော်မူလျှင်၊ သူ၏ ဆံပင်ရိတ် ခြင်းကို အလျှင်းမပြု။ တသက်လုံး ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန်ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ကျွန်မအပ် ပါမည် ဟု သစ္စာ ဂတိပြုလေ၏။¹² ဟ နှ န သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကြာမြင့် စွာ ဆုတောင်း စဉ်၊ ဧလိ သည် သူ ၏ နှုတ် ကို ကြည့် မှတ် လေ၏။¹³ စိတ် နှလုံးနှင့် ဆုတောင်း ၍

နှုတ်ခမ်း လှုပ် သော်လည်း၊ စကား သံမ ထွက်သောကြောင့်၊ ယစ်မူး သည်ဟု ဧလိ ထင် လျက်၊¹⁴ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ယစ်မူး လိမ့်မည် နည်း။ သင် ၏ စပျစ်ရည် ကို ပယ် ရှောင် လော့ ဟု ဆို ၏။¹⁵ ဟ နှ န က လည်း၊ မ ဟုတ် ပါ အရှင်။ ကျွန်မ သည် စိတ်ညှိုးငယ် သော မိန်းမ ဖြစ် ပါ၏။ စပျစ်ရည် ကို မသောက် ပါ။ သေ ရည် သေ ရက် ကို မ သောက် ပါ။ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စိတ် နှလုံးကို သွန်းလောင်း လျက် နေပါ၏။¹⁶ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မကို အဓမ္မ မိန်းမ ဟူ၍ မ မှတ် ပါနှင့်။ မြည်တမ်း စရာ အကြောင်း၊ ဝမ်းနည်း စရာ အကြောင်းများ သည်ဖြစ်၍၊ ယခု တိုင်အောင် လျှောက် နေ ပါသည် ဟု ပြန် ပြော သော်၊ ဧလိ က၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လော့။¹⁷ ယခု ဆုတောင်း သည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ပေး သနားတော်မူပါစေသော ဟု မြှောက်ဆို ၏။¹⁸ ဟ နှ န က လည်း၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မသည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ရပါစေသော ဟု လျှောက် ပြီးမှ၊ ခြားနားသော မျက်နှာ နှင့် သွား ၍ အစာစား လေ၏။¹⁹ ထို သူ တို့သည် နံနက် စောစော ထ ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကိုးကွယ် ပြီးလျှင် ၊ ရာမ မြို့မှာ ရှိသော မိမိ တို့အိမ် သို့ ပြန် သွား ကြ၏။ ထိုအခါ ဧ လ ကာ န သည် မယား ဟ နှ န နှင့် ဆက်ဆံ ၍ ထာဝရဘုရား အောက်မေ့ တော်မူသဖြင့်၊²⁰ ဟ နှ န သည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ကာလ အချိန်စေ့ သောအခါ ၊ သား ယောက်ျား ကို ဘွား မြင် ပြီးလျှင် ၊ ထိုသား ကို ထာဝရဘုရား ထံ၌ဆုတောင်း သောကြောင့် ၊ ရှ မေ့ လ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။²¹ ဧ လ ကာ န သည် အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့နှင့်အတူနှစ်စဉ် ပြုရသော ယဇ် ကိုငှင်း၊ သစ္စာ ဂတိ နှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာကိုငှင်း၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ခြင်းငှါ တက် သွားသောအခါ -²² ဟ နှ န က၊ နို့ နှင့် ကွာပြီးမှ သူငယ် ကို ဆောင် သွားပါမည်။ ထိုအခါ သူသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် သို့ ရောက် ၍ အမြဲ နေ ရလိမ့်မည်ဟု ဆို လျှင်၊²³ ခင်ပွန်း ဧ လ ကာ န က၊ စိတ် ရှိ သည် အတိုင်း ပြု လော့။ နို့ နှင့် မ ကွာ မှီ တိုင်အောင် နေ လော့။ ထာဝရဘုရား ၏ ဂတိ တော်သာ တည် ပါ စေသော ဟု ဝန်ခံ၍၊ မယားသည် သူငယ် ကို နို့ တိုက်လျက် နို့ မကွာမှီတိုင်အောင် မ သွား ဘဲ နေ ၏။²⁴ နို့ ကွာ ပြီးမှ၊ အသက် သုံး နှစ် ရှိ သော နွား တ ကောင်၊ မုန့်ညက် တ ဧဖာ ၊ စပျစ်ရည် တ ဘူး နှင့် တကွ သူငယ် ကို ဆောင် သွား၍၊ ရှိလော မြို့၌ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်သို့ ရောက်

လေ၏။ ထိုအခါ သူငယ် သည် အသက် နှုတ်သေး၏။²⁵ နွား ကိုသတ်
 ၍ သူငယ် ကို လေ ထံသို့ သွင်း လျက်၊ ဟနုနုက၊ ကျွန်မ၏သခင်၊
²⁶ကိုယ်တော် အသက် ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်မ သည် ယမန်တခါ
 ဤအရပ်၌ ကိုယ်တော် အနား မှာ ရပ် လျက် ဆုတောင်း သော မိန်းမ
 ဖြစ် ပါ၏။²⁷ ထိုအခါ ဤ သူငယ် ကို ရမည်အကြောင်း ဆုတောင်း
 ပါ၏။ တောင်း သည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား သည် ပေး သနားတော်
 မူပြီ။²⁸ ထိုကြောင့် ကျွန်မ သည် သူ့ ကို ထာဝရဘုရား အား ငါး ပါ
 ပြီ။ သူ သည် တသက်လုံး ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ အငါး ခံ၍ နေ
 ရပါမည်သခင် ဟု လျှောက် ပြီး မှ ၊ ထို အရပ်၌ ထာဝရဘုရား ကို
 ကိုးကွယ် ကြ၏။

2 တ ဖန် ဟ နှု န သည် ပ ဌ နှာ စကား ကို မြက် ဆိုသည် ကား၊
 ငါ စိတ် နှလုံး သည် ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု ၍ ရှင်လန်း လျက်၊
 ထာဝရဘုရား ကြောင့် ငါ ဦးချို မြင့် လျက် ရှိ၏။ ကယ်တင် ခြင်း
 ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက် ၍၊ ရန်သူ တို့အား ဝါကြွားသော
 စကားကို ပြောရ၏။² ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း တော်မူသကဲ့သို့ အဘယ်
 မှာ သန့်ရှင်း၊ ကိုယ်တော် မှ တပါး အခြား သော ဘုရား မ ရှိ။³ ငါ
 တို့ ဘုရား သခင် ကဲ့သို့ သော ခိုလှုံ စရာ မ ရှိ။ ကိုယ့် ကို ကိုယ် မ
 ချီးမြှောက် ကြနှင့်။ ဝါကြွား စော်ကားသော စကားကို မ ပြော ကြ
 နှင့်။ အဓမ္မ စကားကို နှုတ် ထဲက မ ထွက် စေ ကြနှင့်။ အကြောင်း
 မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သဗ္ဗညုတ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အမှု
 အရာ တို့ကို ညိုညွတ် တော် မူ၏။⁴ သူရဲ တို့ ကိုင် သော လေး များ
 ကျိုး လျက် ၊ လဲ တတ်သောသူတို့သည် ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ လျက်
 ရှိကြ၏။⁵ ဝ စွာ စား သော သူ တို့သည် စားစရာ ကို ရ ခြင်း ငါ၊ သူ
 ငါး လုပ် ရကြပြီ။ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ မူကား ၊ တ ဖန် ဝ ကြ ပြီ။
 မြို့ သော သူ သည် ခုနှစ် ကြိမ် တိုင်အောင် ဘွား မြင် ပြီ။ သား များ
 သော သူ မူကား ၊ တ ဖန် အားလျော့ ပြီ။⁶ ထာဝရဘုရား သည် သေ
 စေသော အခွင့်၊ အသက် ရှင်စေသော အခွင့်၊ မရဏာ နိုင်ငံသို့ နှိမ်ချ
 သော အခွင့်၊ ထမြောက် စေသော အခွင့် ရှိတော်မူ၏။⁷ ဆင်းရဲ စေခြ
 င်းငါငင်း ၊ ရ တတ်စေခြင်းငါငင်း၊ ထာဝရဘုရား ပြု၍၊ နှိမ်ချ သော
 အခွင့်၊ ချီးမြှောက် သော အခွင့် ရှိတော် မူ၏။⁸ ဆင်းရဲ သော သူ ကို
 မြေမှုန့် ထဲက ငင်း၊ ငတ်မွတ် သော သူ ကို နောက်ချေးပုံ ထဲက ငင်း
 ချီးမြှောက် ၍၊ မင်းသား တို့နှင့် ထိုင် ရသော အခွင့်၊ ဘုန်း ကြီးသော
 ပလ္လင် ကို အဓမ္မ ခံ ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။ အကြောင်း
 မူကား၊ မြေကြီး တိုင် တို့ကို ထာဝရဘုရား ပိုင်၍ ထိုတိုင်တို့အပေါ်
 မှာ လောကဓါတ် ကို တည် တော်မူပြီ။⁹ မိမိ သန့်ရှင်းသူ တို့ခြေ ကို
 စောင့်မ တော် မူ လိမ့်မည်။ မ တရား သော သူ တို့သည် မှောင်မိုက်
 ၌ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ရကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ် အစွမ်း သတ္တိအားဖြင့်
 အဘယ်သူ မျှ မ နိုင် ရ။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် ရန်သူ တို့ကို ချိုးဖဲ့
 တော် မူ မည်။ သူ တို့အပေါ်၌ မို ဖ်း ကောင်းကင် မှ မို ဖ်း ချန်း စေ
 တော် မူ မည်။ ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် တရား

စီရင်သဖြင့်၊ ခန့်ထားတော်မူသောရှင်ဘုရင် ကို ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ အထံတော်၌ ဘိသိက် ခံသောသူကို ချီးမြှောက် တော်မူမည်
 ဟု မြက် ဆို ၍။¹¹ ထို နောက်မှ ၊ ဧ လ ကာ န သည် ရာမ မြို့၌ရှိ
 သောမိမိ အိမ် သို့ သွား ၍၊ သူငယ် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လေ ရှေ့
 တွင် အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် လေ၏။¹² လေ ၏သား တို့သည်
 ထာဝရဘုရား ကို မ သိ ၊ အဓမ္မ လူဖြစ် ကြ၏။¹³ လူ များ တို့တွင်
 ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြုသောထုံးစံ ဟူမူကား ၊ ယဇ် ပူဇော်၍ အမဲသား
 ကို ပြုတ် စဉ်အခါ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ အစေအပါ တ ယောက်
 သည်လာ ၍၊ သုံး ချောင်းရှိသောအမဲချိတ် ကို ကိုင်လျက်၊¹⁴ အိုး အစ
 ရှိသည်တို့၌ ထိုးခပ် ၍၊ အမဲချိတ် တွင် ပါသမျှ ကို ယဇ် ပုရောဟိတ်
 သည် သိမ်း ယူတတ်၏။ ရှိလော မြို့သို့ ရောက် လာသော ဣသရေ
 လ လူအ ပေါင်း တို့အား ထိုသို့ ပြု ကြ၏။¹⁵ ဆီဥ ကို မီး မ ရှို့မို့၊
 ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ အစေအပါ သည်လာ ၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဘို့
 ကင် စရာ အမဲသား ကို ပေး ပါ။ ပြုတ် သော အမဲသား ကို မ ယူ။
 စိမ်း သော အမဲသားကို သာ ယူ မည် ဟု ယဇ် ပူဇော် သော သူ အား
 ဆို တတ်၏။¹⁶ ထိုသူ က၊ ဆီဥ ကို အ ရင် မီး ရှို့ပါ ရစေ။ နောက်မှ
 ယူ ချင် တိုင်း ယူ ပါ ဟု ဆို လျှင် ၊ မ ဟုတ် ဘူး ယခု ပေး ရ မည်။
 သို့မဟုတ် အနိုင်ယူ မည်ဟု ပြောဆို တတ်၏။¹⁷ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်
 ပျိုတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ဝတ် ကို လူ များ ရှုံ စရာပြုသောကြောင့်
 ၊ ရှေ့တော်၌ အလွန် အပြစ် ကြီး သောသူဖြစ် ကြ၏။¹⁸ သူငယ် ရှု
 မွေ လ သည် ပိတ် သင်တိုင်း ကို ဝတ် စည်း လျက်၊ ထာဝရဘုရား
 ရှေ့၌ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။¹⁹ နှစ်စဉ် ပြုရသော ယဇ်
 ကို ပူဇော် ခြင်းငါ ၊ သူ၏ မိဘသည် ရောက် လာသောအခါ ၊ အမိ
 သည် တနှစ် မပြတ် သားအဘို့ အင်္ကျီ ငယ် ကို ချုပ် ၍ ဆောင် ခဲ့
 တတ်၏။²⁰ တ ရံ ရော အခါ၊ လေ က၊ သင် သည် ထာဝရဘုရား ၌
 ငါး ထား သော သား အတွက် ၊ ဤ မိန်းမ တွင် အမျိုး အနွယ် ကို
 ပေး တော် မူ ပါ စေသော ဟု ဧ လ ကာ န လင်မယား ကို ကောင်း
 ကြီး ပေး၏။ ထိုသူတို့သည် နေရာအိမ် သို့ ပြန် သွားသောနောက်၊
²¹ထာဝရဘုရား သည် ဟနုနု ကို အကြည့် အရှုကြွတော်မူသဖြင့်
 ၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ၊ သား သုံး ယောက်၊ သမီး နှစ် ယောက်
 တို့ ကို ဘွား မြင် လေ၏။ သူငယ် ရှု မွေ လ သည် ထာဝရဘုရား
 ရှေ့တော်၌ ကြီးပွား သတည်း။²² လေ သည် အသက် အရွယ်လွန်
 သောအခါ ၊ သူ ၏သား တို့သည် ဣ သရေ လ လူအ ပေါင်း တို့၌
 ပြု သမျှ ကိုငင်း ၊ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တံခါး နား မှာ
 စည်းဝေး သောမိန်းမ နှင့် မှားယွင်း ကြောင်းကိုငင်းကြား သိလျှင်၊
²³သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု ကြ သနည်း။ သင် တို့
 ပြု သော ဒုစရိုက် တို့ကို လူ အပေါင်း တို့သည် ပြော၍ ငါ ကြား
 ရ၏။²⁴ မ ကောင်းဘူးငါ သား တို့။ ငါ ကြား သော သိတင်း သည်
 ကောင်း သော သိ တင်း မ ဟုတ်။ ထာဝရဘုရား ၏ လူ တို့သည်
 ပြစ်မှားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ပြုကြသည်တကား။²⁵ လူ ချင်းတ
 ယောက်ကို တယောက်ပြစ်မှား လျှင် ၊ တရားသူကြီးစစ်ကြောစီရင်

ရ၏။ လူ သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား လျှင် ၊ သူ့ အတွက် အဘယ်သူ့ကို စားရမည် အကြောင်း၊ ယစ် ပုရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင်သော အမှု တောင်းပန် လိမ့်မည်နည်းဟု ဆုံးမသော်လည်း ၊ သူတို့သည် အဘ နာစကား ကို နား မ ထောင်ကြ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ကွပ်မျက် ခြင်းငှါ အလို ရှိတော်မူ၏။²⁶ သူငယ် ရှုမွေလ သည် ကြီးပွား ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ ၊ လူ တို့ ရှေ့ ၌ မျက်နှာ ရလေ၏။

²⁷ဘုရား သခင်၏ လူ တယောက်သည် ဧလိ ထံသို့ လာ ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ်တု ပြည်၊ ဖာရော ဘုရင်ထံ၌ နေရ သော သင့် အဘ ၏ အမျိုး အား ငါထင်ရှား သည် မဟုတ် လော။

²⁸ငါ ၏ ယစ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ ပူဇော် ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်း ကို မီး ရှို့ ခြင်း၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ သင်တိုင်း ကို ဝတ် ခြင်း အမှု ကို စောင့် ရ သော ငါ ၏ ယစ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၊ သူ့ ကို ကုသရေလ အမျိုး အပေါင်း တို့အထဲက ငါရွေးကောက် သည် မဟုတ်လော။ ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့သည် မီး ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှ တို့ကို၊ သင့် အဘ ၏ အမျိုး အား ငါပေး သည်မဟုတ် လော။²⁹ ငါ့အိမ်၌ ငါ စီရင် သော ယစ်၊ ငါ့ ပူဇော် သ ကု ကာ ကို အဘယ်ကြောင့် ခြေ နှင့် ကန် သနည်း။ ငါ ၏လူ ကု သရေ လ အမျိုးသား တင် လူ သော ပူဇော် သ ကု ကာ ရှိ သမျှ တို့တွင်၊ အမြတ် ဆုံး သော အရာ ကို ဝ စွာ စား စေ၍၊ သင် ၏သား တို့ ကို ငါ့ အပေါ် မှာ အဘယ်ကြောင့် ချီးမြှောက် သနည်း။³⁰ ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင့် အမျိုး ၊ သင့် အဘ ၏အမျိုး သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ အစဉ် သွား လာရလိမ့်မည်ဟု ငါ ဆို မိသော်လည်း၊ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထို ဂတိသည် ငါ နှင့် ဝေး ပါစေ။ ငါ့ ကို ချီးမြှောက် သောသူတို့ ကို ငါ ချီးမြှောက် မည်။ ငါ့ ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့ သည် ဂုဏ်သရေ ပျက် ရကြလိမ့်မည်။³¹ သင် ၏ အမျိုး တွင် အို သောသူတယောက် မျှ မ ရှိ စေ ခြင်း ငှါ၊ သင် ၏ လက်ရုံး နှင့် သင့် အဆွေ အမျိုး၏ လက်ရုံး ကို ငါ ဖြတ် သော အချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။³² ကု သရေလ အမျိုးအား ငါပေးသော စည်းစိမ်ရှိရာ အိမ် ပေါ်မှာ ဘေး ဥပဒ်ရောက်ကြောင်းကို သင် မြင် ရလိမ့်မည်။ သင် ၏ အမျိုး တွင် အို သောသူတယောက်မျှ အစဉ် မ ရှိ ရ။³³ ငါ ၏ယစ် ပလ္လင်မှ ငါမ ပယ် မဖြတ်သောသင် ၏အမျိုးသားသည်၊ သင့် မျက်စိ ပျက် ၍ စိတ် ကြင်နာ ဘို့ ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ သင် ၏ သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် အသက်ပျိုစဉ်ပင် သေ ရကြလိမ့်မည်။³⁴ သင် ၏သား ဟောဖန် နှင့် ဖိနဟတ် နှစ် ယောက်တို့၌ ဖြစ် စေ၍၊ သင့် အား ငါပေးသော ပုပု ပ နိမိတ် ဟူမူကား ၊ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် တနေ့ခြင်း တွင် သေ လိမ့်မည်။³⁵ တဖန် ငါ့ စိတ် နှလုံးအလိုသို့ လိုက်၍ သစ္စာ စောင့် သော ယစ်ပုရောဟိတ် ကို ငါပေါ်ထွန်း စေမည်။ မြဲ သောအိမ် ကို သူ့ အဘို့ ငါဆောက် ပေးသဖြင့် ၊ သူသည် ငါ့ ထံ၌ ဘိသိက် ခံသောသူ ရှေ့ မှာ အစဉ် သွား လာရလိမ့်မည်။³⁶ သင် ၏ အမျိုး ၌ ကျန် ကြွင်း သော သူတိုင်း သူ ထံသို့ လာ ၍၊ ကျွန်တော်သည် မုန့် အနည်းငယ်

တစုံတခု ၌ ကျွန်တော် ကို စေခိုင်းပါလော့ ဟု ငွေ ၈ ၊ မုန့် ၈ ကို ရ လိုသောငှါ၊ ရှိခိုးလျက် တောင်းပန်လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန် လေ၏။

3 သူငယ် ရှုမွေလ သည်၊ ဧလိ ရှေ့ တွင် ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။ ထို ကာလ ၌ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် နည်းပါး ၏။ ထင်ရှားသော ရူပါရုံ မ ရှိ။² တရံရောအခါ ဧလိ သည် မိမိ နေရာ ၌ အိပ် လျက်၊ သူ ၏ မျက်စိ မှန် သောကြောင့် မ မြင် နိုင် သည် ကာလ၊³ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော် ရှိ ရာ ထာဝရဘုရား အိမ် တော်၌ မီးခွက် မ သေ မှီ၊ ရှုမွေလ သည်လည်း အိပ် လျက် ရှိ သောအခါ၊⁴ ထာဝရဘုရား သည် ရှု မွေ လ ကို ခေါ် တော်မူ၍ ၊ ရှုမွေလက အကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည်ဟု ထူး သဖြင့်၊⁵ ဧလိ ထံသို့ ပြေး ၍ ၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် လာပါသည် ဟု ဆို လျှင်၊ ဧ လိ က ငါမ ခေါ် ၊ အိပ် တော့ ဟု ဆို သည် အတိုင်း ၊ ရှုမွေလ သွား ၍ အိပ် ပြန် လေ၏။⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ရှု မွေ လ ဟု ခေါ် တော်မူ လျှင် ၊ ရှု မွေ လ သည် ထ ပြီး လျှင် ၊ ဧလိ ထံသို့ သွား ၍ ၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် လာပါသည် ဟု ဆို သော်၊ ဧ လိ က ငါမ ခေါ် ငါ့ သား ၊ အိပ် တော့ ဟု ဆို ၏။⁷ ရှုမွေလ သည် ထာဝရဘုရား ကို မ သိ သေး။ ဗျာဒိတ် တော်ကို မ ခံရ သေး။⁸ တတိယ အကြိမ် ထာဝရဘုရား က၊ ရှု မွေ လ ဟု ခေါ် တော်မူလျှင် ၊ ရှုမွေလထ ပြီးလျှင် ဧလိ ထံသို့ သွား ၍ ၊ ကိုယ်တော် ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် လာပါသည်ဟုဆို သော်၊ ထာဝရဘုရား သည် ထို သူငယ် ကို ခေါ် တော် မူ ကြောင်း ကို ဧလိ သည် ရိပ်မိ လျှင်၊⁹ သင် သွား ၍ အိပ် ဦး တော့၊ နောက် တ ဖန် ခေါ် လျှင် ၊ အို ထာဝရဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ကြား ပါသည်ဟု လျှောက် ရမည်အကြောင်းရှုမွေလ ကို မှာ ထားသည်အတိုင်း ၊ ရှုမွေ လ သွား ၍ မိမိ နေရာ ၌ အိပ် လေ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ရှေ့နည်းတူလာ ရပ် လျက် ၊ ရှုမွေလ ၊ ရှုမွေလ ဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှုမွေလ က၊ အိုထာဝရဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ကြား ပါသည်ဟု လျှောက် လေသော်၊¹¹ ထာဝရဘုရား က၊ သိတင်း ကြား သောသူ တိုင်း နား နှစ် ဘက်ခါး စေခြင်းငှါ ငါ သည် ကုသရေ လ အမျိုး၌ တစုံတခု ကိုပြု မည်။¹² ဧလိ အိမ်သား တို့တဘက် ၌ ငါ ပြော သမျှ အတိုင်း ထို နေ့ တွင် ငါပြုမည်။ ပြု စရှိပြီးမှ လက်စသတ် မည်။¹³ ထို သူ ၏သား တို့သည် ကိုယ် ယုတ်မာ သည်တိုင် အောင်၊ ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ်ကို သူသိ သော်လည်း ကျပ်တည်း စွာ မ ဆုံးမဘဲနေသောကြောင့် ၊ သူ ၏ အိမ်သား တို့၌ ငါ သည် အစဉ် အမြဲ ဒဏ် ပေး မည်ဟု ငါပြော ပြီ။¹⁴ ထိုကြောင့် ဧလိ ၏အိမ်သား တို့ အပြစ် သည် ယစ် နှင့် ပူဇော် သကုကာအားဖြင့် မ ဖြေ ၊ အစဉ် အမြဲ တည် ရမည် အကြောင်းသူတို့အား ငါ ကျိန်ဆို ပြီဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ ရှုမွေလ သည် နံနက် တိုင်အောင် အိပ် ပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား

၏ အိမ် တော်တံခါး တို့ကို ဖွင့် လေ၏။ မြင်ရသော ရူပါရုံ ကို ဇလိ အား မကြားမ ပြော ဝံ။¹⁶ ဇလိ က၊ ငါ သား ရှုမ္မေလ ဟု ခေါ် လျှင် ၊ ရှုမ္မေလ က အကျွန်ုပ် ရှိပါသည်ဟု ထူး လေ၏။¹⁷ ဇလိကလည်း၊ အဘယ်သို့ မိန့် တော် မှု သနည်း။ ငါ့ အား ဝှက် မ ထား ပါ နှင့်။ မိန့် တော် မှု သမျှ တ စုံ တ ခု ကို ငါ့ အား ဝှက်ထား လျှင် ၊ မိန့်တော် မှု သည် အတိုင်း မကသင် ခဲ့ ပြု တော် မှု ပါ စေသော ဟု ဆို လေသော်၊¹⁸ ရှုမ္မေလ သည် တစုံ တခု ကို မှု ဝှက် မ ထား အလုံးစုံ တို့ကို ပြန် ကြား၏။ ဇလိကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ် လျှင် အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်း ပြု တော် မှု ပါ စေသော ဟု ဝန်ခံ လေ၏။¹⁹ ရှုမ္မေလ သည် အစဉ်အတိုင်းကြီး ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ နှင့် အတူ ရှိ တော် မှု သဖြင့် ၊ သူ ၏ စကား တခွန်း မှု ပျက် စေ ခြင်း ငါ့ အခွင့်ပေးတော် မှု။²⁰ သူသည် ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် စစ် ဖြစ်ကြောင်း ကို ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ဒန် မြို့မှ စ၍ ဗေရရေ ဘ မြို့တိုင်အောင် သိ ကြ၏။²¹ ထာဝရဘုရား သည် ရှိလော မြို့၌ အထပ်ထပ် ထင်ရှား တော် မှု ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် အားဖြင့် ရှုမ္မေလ အား ဗျာဒိတ် ပေးတော် မှု၏။ ရှုမ္မေလ စကားသည် လည်း၊ ကုသရေလ အမျိုးတရောက်လုံးကို နှိုးပြားလေ၏။

4 တ ဖန် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဖိလိတုတိ လူ တို့ ကို တိုက် ခြင်း ငါ့ ချီ သွား၍ ၊ ဗေနေဇာ မြို့နား မှာ တပ်ချ လျက် ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် အာဖက် မြို့၌ တပ်ချ လျက် နေ ကြ၏။² ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ကုသရေလ အမျိုး ကို စစ်ခင်း ကျင်း ၍ တိုက် ကြ သောအခါ ၊ ကုသရေလ အမျိုး သည် စစ်ရှုံး ၍ ၊ ရန်သူ လက်တွင် သူရဲ လေး ထောင် ခန့် မှု သေ ကြ၏။³ လူ များ တို့သည် တပ် ထဲသို့ ရောက် သောအခါ ၊ ကုသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူ တို့က၊ ယနေ့ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို ဖိလိတုတိ လူ တို့ရှေ့ မှာ အဘယ်ကြောင့် ရှုံး စေတော် မှု သနည်း။ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်သည် လာ ၍ ၊ ငါ တို့ကို ရန်သူ လက် မှ ကယ်တင် စေ ခြင်း ငါ့၊ ရှိလော မြို့မှ ဆောင် ခဲ့ ကြကုန်အံ့ဟု ဆို ကြသည်အတိုင်း၊⁴ လူ များ တို့သည် ရှိ လော မြို့ သို့ လူ ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ခေရမိမ် စပ်ကြား မှာ နေ သော ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် ခဲ့ သဖြင့် ၊ ဘုရား သခင်၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်နှင့် အတူ ဇလိ ၏ သား ဟောဖနိ နှင့် ဖိန ဟတ် နှစ် ယောက်တို့သည် ပါကြ၏။⁵ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်သည် တပ် ထဲ သို့ရောက် သောအခါ ၊ မြေကြီး အသံမြည်လေ၏။ အသက် ကြီး၍ ကိုယ်လေး သောသူဖြစ် ၏။ ထိုသူ သည် သည်တိုင် အောင် တပ်သား အပေါင်း တို့သည် ကြွေးကြော် ကြ၏။⁶ ကြွေးကြော် သံ ကို ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ကြား လျှင် ၊ ဟေဗြဲ တပ် ၌ ပြုသောကြွေးကြော် သံ ကြီး ကား အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်သည် ထို တပ် ထဲ သို့ ရောက် ကြောင်း ကို သိ ကြ၏။⁷ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ကြောက် ၍ ၊ ဘုရား သခင်သည် ဟေဗြဲတပ် ထဲ သို့ ရောက် လေပြီ တကား။ ငါ တို့

သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ တခါမျှ ဤ သို့မ ဖြစ် စဖူး။⁸ ငါ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ တန်ခိုး ကြီးသော ဤ ဘုရား သခင်၏လက် မှ ငါ တို့ကို အဘယ်သူ ကယ်တင် လိမ့်မည်နည်း။ တော ၌ အဲဂုတုတု လူ တို့ကို ဘေး အပေါင်း နှင့် ဒဏ်ခတ် သော ဘုရား ကား၊ အခြား မဟုတ် ဤ ဘုရားပေတည်း။⁹ အို ဖိလိတုတိ လူ တို့၊ ကုသရေလ လူ တို့သည် သင် တို့ထံ ၌ ကျွန် ခံရသကဲ့သို့ ၊ သူတို့ထံ၌ ငါတို့သည် ကျွန် မခံ ရမည်အကြောင်း၊ အားယူ ၍ ယောက်ျား ပြု ကြ လော့။ ယောက်ျား ပြု ၍ တိုက် ကြလော့ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹⁰ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် စစ် တိုက် သဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုး ရှုံး ပြန်၍ ၊ လူ တိုင်း မိမိ နေရာ သို့ ပြေး လေ၏။ ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းဖြစ် ၍ ၊ ကုသရေလ ခြေသည် သူရဲ သုံး သောင်းတို့သည် သေ ကြ၏။¹¹ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်သည် ရန်သူလက် သို့ ရောက်၍ ၊ ဇလိ ၏ သား ဟောဖနိ နှင့် ဖိနဟတ် နှစ် ယောက်တို့သည် အသက် ဆုံးလေ၏။¹² ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တယောက်သည်၊ စစ်တိုက် ရာထဲက ပြေး လာ၍ ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် လျက် ၊ မိမိ ခေါင်း ပေါ် မှာ မြေမှုန့် ကို တင်လျက်၊ ထို နေ့ခြင်းတွင် ရှိလော မြို့သို့ ရောက် လေ၏။¹³ ရောက် သောအခါ ၊ ဇလိ သည် လမ်း နား ၌ ခုံ ပေါ် မှာ ထိုင် ၍၊ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်အတွက် စိတ် နှလုံးတုန်လှုပ် လျက် စောင့် နေ၏။ ပြေးသောသူသည် မြို့ ထဲ သို့ရောက် ၍ သိ တင်းပြော သဖြင့် ၊ တ မြို့လုံး အော်ဟစ် ကြ၏။¹⁴ အော်ဟစ် သံ ကို ဇလိ ကြား သော်၊ အုတ် အုတ် ကျက် ကျက် သော အသံ ကား၊ အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေး လျှင်၊ ထို သူ သည် အလျင် အ မြန် လာ ၍ ဇလိ အား လျှောက် လေ၏။¹⁵ ထိုအခါ ဇလိ သည် အသက် ကိုး ဆယ် ရှစ် နှစ် ရှိ၍ မျက်စိ မ မြင် နိုင် အောင် မျက် ကြော သေ နှင့် ပြီ။¹⁶ ပြေးသောသူက၊ အကျွန်ုပ် သည် စစ်တိုက် ရာမှ ရောက် လာ သောသူဖြစ် ပါ၏။ စစ်တိုက် ရာထဲက ယနေ့ အကျွန်ုပ်ပြေး ၍ လာ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင် ၊ ဇလိ က၊ ငါ သား ၊ အမှု ကား အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး လေသော်၊¹⁷ တမန်က၊ ကုသရေလ အမျိုးသည် ဖိလိ တုတိ လူ တို့ရှေ့ မှာ ပြေး ၍ ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းကိုခံရ ကြပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် ၏ သား ၊ ဟောဖနိ နှင့် ဖိနဟတ် နှစ် ယောက်တို့သည် သေ ပါပြီ။ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော် သည်လည်း ရန်သူလက် သို့ရောက်ပါပြီဟု ပြန် လျှောက်လေ၏။¹⁸ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော် သိတင်းကိုကြား သောအခါ ၊ ဇလိသည် တံခါး နား မှာ ထိုင် သောခုံ ပေါ် က နောက် သို့လန်ကျ သဖြင့် ၊ လည်ပင်း ကျိုး ၍ သေ ကုသရေလ အမျိုးကို အနှစ် လေး ဆယ်အုပ်စိုး သတည်း။¹⁹ သူ ၏ ချွေးမ ဖိနဟတ် ၏ မယား သည် ပဋိသန္ဓေ အရင့်အမာရှိ၍ အချိန်နီး လျက်၊ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်သည် ရန်သူလက် သို့ ရောက် ကြောင်း၊ ယောက္ခမ နှင့် လင် သေ ကြောင်းကို ကြား သောအခါ ၊ ကျောကုန်း ၍ သား ဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ချက်ခြင်းခံရ၏။²⁰ သေ လု သောအခါ အနား မှာ ရှိ သော မိန်းမ တို့က၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သား

ယောက်ျားကို ဘွားမြင် ပြီဟု ဆို သော်လည်း ပြန် မ ပြော၊ အမှု မ ထားဘဲ နေ၏။²¹ တဖန် ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်သည် ရန်သူလက် သို့ ရောက်သောကြောင့် ၎င်း ၊ မိမိ ယောက္ခမ နှင့် လင် အမှုကြောင့် ၎င်း၊ ဣသရေလ ဘုန်း အသရေပျောက် ခဲ့ပြီဟု ဆို လျက်၊ ထို သူငယ် ကို ဣ ခ ဗဒ် အမည် ဖြင့် မှည့်၍၊²² ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သ ခ င် သေတ္တာ တော်သည် ရန်သူ လက် သို့ ရောက်သောကြောင့်၊ ဣသရေလ ဘုန်း အသရေပျောက် ခဲ့ပြီဟု ဆို လေ၏။

5ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ယူ ၍ ဗေနေဇာ မြို့မှ အာဇုတ် မြို့သို့ ဆောင် သွားကြ၏။² ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ဒါဂုန် ကျောင်း ထဲသို့ သွင်း ၍ ဒါဂုန် အနား မှာထား ကြ၏။³ အာဇုတ် မြို့သားတို့သည် နံနက်စောစောထ ကြသောအခါ ၊ ဒါဂုန် သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့၌ မြေ ပေါ်မှာလဲ ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့သဖြင့်၊ သူ့ကိုယူ ၍ သူ ၏နေရာ ၌ တင် ထား ပြန် ကြ၏။⁴ တဖန် နက်ဖြန် နံနက် စောစောထ ကြ သောအခါ ၊ ဒါဂုန် သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့၌ မြေ ပေါ်မှာ လဲ ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ခေါင်း နှင့် လက်ဝါး နှစ် ဘက်ပြတ် ၍ တံခါးခုံ ပေါ်မှာတင်လျက်၊ ဒါဂုန် ၌ ကိုယ်တိတိရှိသည်ကို တွေ့ ကြ၏။⁵ ထိုကြောင့် ဒါဂုန် ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ ဒါဂုန် ကျောင်း သို့ ဝင် သောသူများတို့သည်၊ အာဇုတ် မြို့၌ ရှိသောဒါဂုန် ကျောင်း တံခါးခုံ ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ကျော် နင်းလေ့မ ရှိကြ။⁶ အာဇုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၌နေ သော သူ တို့ အပေါ်မှာ၊ ထာဝရဘုရား သည် လေး သောလက် တော်နှင့် ဖျက် တော်မူ၏။ မြင်းသရိုက် အနာနှင့် လည်း ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။⁷ အာဇုတ် မြို့သား တို့သည် ထိုအမှုကို မြင် လျှင် ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့နှင့် ငါ တို့ ဘုရား ဒါဂုန် အပေါ်မှာ လေး သောလက် တော်ကို တင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ထိုဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ငါ တို့တွင် မ ရှိ စေရဟု ဆို လျက်၊⁸ လူကိုစေလွှတ် ၍ ဖိလိတုတိ မင်း အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် သေတ္တာ တော် ကို အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟုမေး ကြ၏။ မင်းများကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်သေတ္တာ တော်ကို ဂါသ မြို့သို့ ဆောင် သွားစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင် သွားကြ၏။⁹ ထိုမြို့ သို့ ဆောင် သွားသောနောက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ထိုမြို့၌ ကြီးစွာ သော ဖျက်ဆီး ခြင်းကို ပြု ၍၊ မြို့သူ မြို့သားအကြီး အငယ် တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့် ၊ ကိုယ်အတွင်း၌ မြင်းသရိုက် အနာကို ခံရကြ၏။¹⁰ တဖန် ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ဧ ကြန် မြို့သို့ ပို့ လိုက်သဖြင့်၊ ထိုမြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ မြို့သူမြို့ သားတို့က၊ ငါ တို့နှင့် ငါ တို့လူ များကိုသတ် စေခြင်းငှါ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် ခဲ့ပါသည်တကား ဟု ဟစ်ကြော် လျက်၊¹¹ လူကိုစေလွှတ် ၍ ဖိလိတုတိ မင်း အပေါင်း

တို့ကို စုဝေး စေ ပြီး လျှင် ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် သေတ္တာ တော်သည် ငါ တို့နှင့် ငါ တို့လူ များကို မ သတ် စေခြင်း ငှါလွှတ် လိုက် ကြကုန်အံ့၊ မိမိ နေရင်း အရပ် သို့ သွား ပါလေစေ ဟု ဆို ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် အလွန် လေး သော လက် တော်ကို တင်တော်မူသဖြင့်၊ တမြို့လုံး သေ စေတတ် သော အနာ ရောဂါနံ့ပြားလေ၏။¹² သေ ဘေးနှင့်လွတ် သော်လည်း မြင်းသရိုက်နာ ဖြင့် ဒဏ်ခတ် ခြင်းကိုခံရ၍ ၊ ထိုမြို့ အော်ဟစ် သော အသံ သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်သို့ တက် လေ၏။

6ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်သည် ဖိလိတုတိ ပြည် ၌ ခု နှစ် လ နေ ပြီးမှ၊² ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ ပ ရောဖက် လုပ်သူများတို့ကို ခေါ် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် ကို အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်း။ သူ နေရင်းအရပ် သို့ အဘယ်သို့ သောပူဇော်သက္ကာနှင့် လွတ် လိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။³ သူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်သေတ္တာ တော် ကို လွှတ် လိုက်လျှင် ကိုယ် ချည်း မ လွှတ် လိုက်ကြနှင့်။ ဒုစရိုက် ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ဆက်ပေး လိုက်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရောဂါ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် လက် တော်မ ရွေ့ သေးသည်ကို သိ ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို ကြ၏။⁴ အဘယ် အရာကို ဒုစရိုက် ဖြေရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ ပြန် ပေးလိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေး လျှင် ၊ ဖိလိ တုတိ မင်း အရေအတွက် အတိုင်း ရွှေ မြင်းသရိုက် ပုံငါး ခုနှင့် ရွှေ ကြွက် ငါး ကောင်ကို ပေး လိုက်ရမည်။ သင် တို့နှင့် သင် တို့မင်း များ၌ ရောဂါ တပါးတည်း စွဲလျက်ရှိ၏။⁵ ထိုကြောင့် မြင်းသရိုက် ပုံ ၊ မြေ ကို ဖျက် တတ်သော ကြွက် ပုံ တို့ကို လုပ် ၍ ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းရကြမည်။ လက် တော်သည် သင် တို့နှင့် သင် တို့ဘုရား အပေါ် ၊ သင် တို့မြေ အပေါ် မှာ ပေါ့ ကောင်းပေါ့လိမ့်မည်။⁶ သို့ဖြစ်၍ ဖာရော ဘုရင်နှင့် အဲဂုတု တု လူတို့သည် ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံးရှိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံး ရှိ ကြ သနည်း။ သူ တို့ တွင် အထူးသဖြင့် ပြု တော်မူသောအခါ ၊ သူတို့သည် လွှတ် လိုက်၍ ဣသရေလလူ တို့သည် သွား ကြ၏။⁷ ယခု မှာ လှည်း သစ် ကိုလုပ် ပြီးမှထမ်းပိုး မ တင် ၊ သား ငယ်ရှိသောနွားမ နှစ် ကောင်ကို လှည်း ၌ က ၍ ၊ နွား သငယ် တို့ကို သူ့နေရာ သို့ ပို့ ကြလော့။⁸ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို လှည်း ပေါ်မှာ တင် ၍ ပြန် ပေးလိုက်သော ဒုစရိုက် ဖြေ ရာ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေ တန်ဆာ တို့ကို သေတ္တာတော် နား မှာ အခြားသော သေတ္တာ၌ ထား ပြီးလျှင် လွှတ် လိုက်၍ သွား ပါလေစေ။⁹ သေတ္တာတော်သည် မိမိ ပြည် သို့ သွားသောလမ်း ဗ က်ရှေမက် မြို့သို့လိုက် လျှင် ၊ ထိုဘုရားသခင် သည် ဤဘေး ကြီး ကို ငါ တို့၌ ဖြစ် စေပြီ။ သို့မဟုတ်ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်ငါ တို့မခံ၊ အလိုလို ခံရသည် ကို သိရကြမည်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊¹⁰ လူ များတို့သည် ပြု သဖြင့် ၊ သား ငယ်ရှိသောနွားမ နှစ် ကောင်

ကို လှည်း ဌံ က ချ် ၊ နွား သငယ် တို့ကို သူ့ နေရာ ဌံ ချုပ် ထားကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်နှင့်တကွရွှေ ကြွက် များ၊ မြင်းသရိုက် ပုံ များပါသော သေတ္တာ တော်ကို လှည်း ပေါ်မှာ တင်ကြ၏။¹² နွားမ တို့သည် ဗက်ရှေမက် လမ်း သို့ တည့်တည့် လိုက်၍ မြည်တွန်လျက် သွားကြ၏။ လက်ျာ ဘက် လက်ဝဲ ဘက်သို့မ လွဲလမ်းမ သို့သာ လိုက် ကြ၏။ ဖိလိတုတိ မင်း တို့သည် ဗက်ရှေမက် မြို့နယ် တိုင်အောင် လိုက် ကြ၏။¹³ ဗက်ရှေမက် မြို့သားတို့သည် ချိုင့် ဌံ ဂျုံ ၊ စပါးကိုရိတ် လျက် မြော် ကြည့်၍ သေတ္တာ တော်ကို မြင် သောအခါ ဝမ်းမြောက် ကြ၏။¹⁴ လှည်း သည် ဗက်ရှေမက် မြို့သားယောရှု ၏ လယ်ကွက် ထဲသို့ ဝင် ၍ ကျောက် ကြီး အနားမှာ ရပ် နေ၏။ ထိုသူ တို့သည် လှည်း ကို ချိုး ခွဲပြီး လျှင် နွားမ တို့ကို ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော် ကြ၏။¹⁵ ထိုအခါ လေဝိ သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်နှင့် ရွှေ တန်ဆာ ပါသော သေတ္တာ ကိုချ ၍ ကျောက် ကြီး ပေါ်မှာ တင် ထားပြီးလျှင် ၊ ဗက်ရှေမက် မြို့သား တို့သည် ထို နေ့ခြင်းတွင် မီးရှို့ ရာယဇ်မှစ၍ ယဇ်မျိုးကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ကြ၏။¹⁶ ထိုအမှုကို ဖိလိတုတိ မင်း ငါး ယောက်တို့သည် မြင် ပြီးမှ ၊ ထို နေ့ခြင်းတွင် ကြေညာ မြို့သို့ ပြန် သွားကြ၏။¹⁷ ထာဝရဘုရား အား ပြန် ပေးသော ဒုစရိုက် ဖြေရာပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေ မြင်းသရိုက် ပုံတို့ကား၊ အာဇုတ် မြို့ဘို့ တခု ၊ ဂါဇ မြို့ဘို့ တခု ၊ အာရှကေလုန် မြို့ဘို့ တခု ၊ ဂါသ မြို့ဘို့ တခု ၊ ဧ ကြန် မြို့ဘို့ တခု ဖြစ် သတည်း။¹⁸ ရွှေ ကြွက် တို့ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို တင် ထားသော ကျောက် ကြီး တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့ သော မြို့ဖြစ်စေ၊ တော ရွာဖြစ်စေ၊ ဖိလိတုတိ မင်း ငါး ပါးဆိုင်သမျှ သော မြို့ရွာ အရေအတွက် အတိုင်း ဖြစ် သတည်း။ ထိုကျောက်ကား ယနေ့ တိုင်အောင် ဗက်ရှေမက် မြို့သား ယောရှု ၏ လယ်ကွက် ဌံ ရှိ၏။¹⁹ ဗက်ရှေမက် မြို့သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ထဲသို့ ကြည့်ရှု မိသောကြောင့် ၊ လူခုနစ် ဆယ်နှင့် လူ ငါး သောင်း တို့သည် ဒဏ်ခတ် တော်မူ ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့် ဒဏ်ပေး တော်မူသောကြောင့် ၊ လူ များတို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြ၏။²⁰ ဗက်ရှေမက် မြို့သား တို့က၊ သန့်ရှင်း တော်မူသောဤ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူ ရပ် နေနိုင် သနည်း။ ငါ တို့အရပ်က၊ အဘယ်သူ ရှိရာသို့ ကြ သွားတော်မူ မည်နည်းဟု ဆို သဖြင့်၊²¹ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့သား တို့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို တဖန်ပို့ ကြပြီ။ သင် တို့လာ ၍ ဆောင် သွားကြပါတော့ဟု မှာ လိုက်ကြ၏။

7 ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့သား တို့သည် လာ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် သွားသဖြင့် ၊ တောင် ပေါ်မှာရှိသော အမိနဒပ် အိမ် ၌ ထား၍ သေတ္တာ တော်ကို စောင့် စေ ခြင်းငှါ ၊

သူ ၏သား ဇလာဇာ ကို သန့်ရှင်း စေကြ၏။² သေတ္တာ တော်သည် အနှစ် နှစ် ဆယ် ပတ်လုံး ကြာမြင့် စွာ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့၌ ရှိစဉ်အခါ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍ မြည်တမ်း ကြ၏။³ တဖန် ရှု မွေ လ က၊ သင်တို့သည် အခြား တပါးသော ဘုရား တည်းဟူသော ဗာလ ဘုရား၊ အာရှတရက် ဘုရားတို့ကို ပယ် ၍ ထာဝရဘုရား အဘို့ သင် တို့စိတ်နှလုံး ကို ပြင်ဆင် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ပြန် လာ သဖြင့်၊ ထို ဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြု ကြ လျှင် ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့လက် မှ ကယ်တင် တော်မူ မည်ဟု ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့အား ဆုံးမသည်အတိုင်း၊⁴ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဗာလ ဘုရား၊ အာရှတရက် ဘုရားတို့ကို ပယ်၍ ထာဝရဘုရား ကိုသာ ဝတ်ပြု ကြ၏။⁵ ရှု မွေ လ ကလည်း ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို မိဇပါ မြို့၌ စုဝေး စေ ကြလော့။ သင် တို့အဘို့ ထာဝရဘုရား ကို ငါဆုတောင်း မည်ဟု မှာ ခဲ့သည်အတိုင်း၊⁶ သူတို့သည် မိဇပါ မြို့၌ စည်းဝေး သဖြင့် ၊ ရေ ကိုခပ် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သွန်းလောင်း ခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်တို့ကို ကျင့်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ပါပြီဟု ဝန်ခံ ကြ၏။ ရှုမွေလ သည် မိဇပါ မြို့၌ ကုသရေလ အမျိုးသား တရားမူတို့ကို စစ်ကြော စီရင်လေ၏။⁷ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မိဇပါ မြို့၌ စည်းဝေး ကြောင်း ကို ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ကြား လျှင် ၊ ဖိလိတုတိ မင်း တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးရှိရာသို့ စစ်ချီ ကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ကုသရေလ လူ တို့သည် ကြားလျှင် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို ကြောက် ၍၊⁸ ရှုမွေလ အား ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖိလိတုတိ လူ တို့လက် မှ ကယ်တင် တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် တို့အဘို့ အစဉ် မပြတ်ဆုတောင်းပါလော့ဟု ဆို ကြ၏။⁹ ရှုမွေလ သည်လည်း နို့စို့ သိုးသငယ် ကိုယူ ၍ ထာဝရဘုရား အား တကောင်လုံး မီးရှို့ ရာယဇ်ပူဇော် လျက် ၊ ကုသရေလ အမျိုးအဘို့ ဆုတောင်း၍ ထာဝရဘုရား နားထောင် တော်မူ၏။¹⁰ ရှုမွေလ သည် မီး ရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော် စဉ်အခါ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးကို တိုက် ခြင်းငှါ ချဉ်း လာကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ ထို နေ့၌ ဖိလိတုတိ လူတို့အပေါ်မှာ ပြင်းစွာ မိုဗ်းချုန်း စေ၍ ၊ သူ တို့တပ်ကို ဖျက် တော်မူသဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးရှေ့မှာ ရှုံး ကြ၏။¹¹ ကုသရေလ လူ တို့သည် မိဇပါ မြို့မှ ထွက် ၍ ဖိလိတုတိ လူ တို့ကို လုပ်ကြံ လျက် ၊ ဗက်ကာ မြို့တိုင်အောင် လိုက် ကြ၏။¹² ထိုအခါ ရှုမွေလ သည် ကျောက် ကို ယူ ၍ မိဇပါ မြို့နှင့် ရှင် မြို့စပ်ကြား မှာ ထူထောင် သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို ယခု တိုင်အောင် မစ တော်မူပြီဟုဆို လျက် ၊ ထိုကျောက်ကို ဧဗနေဇာ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။¹³ ထိုသို့ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ရှုံး သဖြင့် ၊ နောက် တဖန် ကုသရေလ အမျိုး နေရာ အရပ်သို့ မ လာ ကြ။ ရှုမွေလ

လက်ထက်ကာလ ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ဖိ လိတုတိ လူတို့ကို ဆီးတားတော် မူ၏။¹⁴ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် သိမ်းယူ သော ကုသရေလ မြို့ရွာတို့ကို ကြွေကြဲ မြို့မှစ၍ ဂါသ မြို့ တိုင်အောင် ပြန် ပေးရကြ၏။ မြို့နယ် တို့ကိုလည်း ကုသရေလ လူ တို့သည် ဖိလိတုတိ လူတို့လက် မှ နှုတ်ယူ ကြ၏။ ကုသရေလ လူ နှင့် အာမောရီ လူတို့သည်လည်း စစ်မရှိ အသင့် အတင့်နေ ကြ၏။¹⁵ ရှမ္မေလ သည် တသက်လုံး ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး လေ၏။¹⁶ ဗေသလ မြို့၊ ဂိလဂါလ မြို့၊ မိဇေပါ မြို့တို့ကို နှစ် တိုင်းလှည့်ပတ် ၍ အရပ်ရပ် တွင် ကုသရေလ အမျိုး၌ စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြော စီရင်လေ့ရှိ၏။¹⁷ ပြန် လာသောအခါ ၊ မိမိ အိမ် ရှိသောရာမ မြို့သို့ ပြန်လာ၍ ထိုမြို့မှာလည်းကုသရေလ အမျိုး၌ စီရင် ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြော စီရင်လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် လျက် နေလေ၏။

၈ ရှမ္မေလ သည် အသက် ကြီးသော အခါ ၊ မိမိ သား တို့ကို ကု သရေလ အမျိုး၌ အုပ်စိုး ရသော အခွင့် နှင့် ခန့်ထား ၏။² သားဦး အမည် ကား ယောလ ၊ ဒုတိယ သားအမည် ကား အဘိရ တည်း။ ထို သူတို့သည် ဗေရရေဘာ မြို့၌ တရားသူကြီး လုပ်ကြ၏။³ သို့ရာတွင် အဘလမ်း သို့ မ လိုက်။ ငွေ ကို တပ်မက်သောစိတ် နှင့် လွဲ သွား၍ တံစိုး စား လျက် တရား ကို ဖျက် ကြ၏။⁴ ထိုအခါ ကု သရေ လ အမျိုး အသက် ကြီးသူအပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ၍ ၊ ရှမ္မေလ ရှိရာ အရပ် ရာမ မြို့သို့ လာ ပြီးလျှင်၊⁵ ကိုယ်တော် သည် အသက် ကြီး ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏သား တို့သည် ကိုယ်တော် လမ်း သို့ မ လိုက် ကြ ပါ။ လူမျိုး အပေါင်း တို့၏ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် တို့ ကို အုပ်စိုး ရသောရှင် ဘုရင်ကို ချီးမြှောက် ပါ လော့ဟု လျှောက် ကြ၏။⁶ ထိုသို့ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး ရသောရှင် ဘုရင်ကို ပေး ပါ လော့ ဟု လျှောက် သော အမှု ကို ရှ မ္မေ လ သည် မ နှစ်သက် သောကြောင့် ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း လေ၏။⁷ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင့် အား လူ များတို့ ပြော ဆိုသမျှ သော စကား ကို နားထောင် လော့။ သူတို့ သည် သင့် ကိုသာ မ ပယ် ၊ ငါသည် သူ တို့ ကို မအုပ်စိုး စေခြင်းငှါ ငါ့ ကိုလည်းပယ် ကြပြီ။⁸ သူတို့ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ ငါ ဆောင် ခဲ့သောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ငါ့ ကိုစွန့် ၍ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု သဖြင့် ကျင့် မိသမျှ သော အကျင့် အတိုင်း သင့် ၌ လည်း ပြု ကြ၏။⁹ ယခု မှာ သူ တို့စကား ကို နားထောင် လော့။ သို့ရာတွင် သတိ ပေး၍ သူ တို့ကို အုပ်စိုး သော ရှင်ဘုရင် ၏ ထုံးစံ ကို ပြ လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ ရှမ္မေလ သည် လည်း ၊ ရှင်ဘုရင် ကို တောင်း သောသူတို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်ရှိသမျှ ကို ပြန်ပြော ၍၊¹¹ သင် တို့ကို အုပ်စိုး သော ရှင်ဘုရင် ၏ ထုံးစံ ဟူမူကား ၊ သင် တို့သား များကိုယူ ၍ မိမိ ရထား ထိန်း၊ မြင်း ထိန်း အရာ၌ ခန့် ထား၍ ၊ အချို့တို့သည်လည်း သူ ၏ရထား ရှေ့ မှာ ပြေး ရကြမည်။¹² လူတထောင် အုပ် ၊ တရာအုပ်၊ ငါး ဆယ်

အုပ် ၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ ခန့် ထား၍၊ လယ် လုပ်ခြင်း၊ စပါး ရိတ် ခြင်း၊ စစ် တိုက် တန်ဆာ ၊ ရထား တန်ဆာ ကိုလုပ် ခြင်း အမှု များ ကို ဝေဖန် လိမ့်မည်။¹³ သင် တို့သမီး များကိုလည်း ယူ ၍၊ ခဲဘွယ် စားဘွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ စားတော်ကဲ ၊ မုန့် သည် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း ခန့်ထားလိမ့်မည်။¹⁴ သင် တို့လယ်ကွက် ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ် အကောင်းဆုံး တို့ကို ယူ ၍ မိမိ ကျွန် တို့ အား ပေး လိမ့်မည်။¹⁵ သင် တို့မျိုးစေ့ စပျစ်သီး ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို ယူ၍ သူ ၏အရာရှိ အမှုထမ်း တို့အား ပေး လိမ့်မည်။¹⁶ သင် တို့ကျွန် ၊ ကျွန် မ၊ အကောင်းဆုံး သော လူလင် ၊ မြည်း များကို ယူ ၍ သူ ၏ အမှု ကို လုပ်ကိုင် စေ လိမ့်မည်။¹⁷ သင် တို့သို့စု ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို လည်းယူ၍ သင် တို့သည် သူ ၏ ကျွန် ခံရ ကြမည်။¹⁸ သင် တို့ရှေး ယူသော ရှင်ဘုရင် ကြောင့် ၊ ထို နေ့၌ သင်တို့အော်ဟစ် သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် နားထောင် တော် မ မူဟု သတိပေး လေ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း လူ များတို့က၊ မ ဟုတ်ပါ။ အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင် ကို လိုချင်ပါ၏။²⁰ အကျွန်ုပ် တို့သည် တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့ နှင့် တူမည်အကြောင်းအကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး သော ရှင်ဘုရင် ရှိရ မည်။ အကျွန်ုပ် တို့ရှေ့မှာ ထွက် ကြွ၍ စစ် တိုက်ရမည်ဟု ရှမ္မေလ ၏ စကား ကို နား မထောင်ဘဲ ဆို ကြ၏။²¹ ထိုသူတို့၏ စကား များ ကို ရှမ္မေလ သည် ကြား လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ လျှောက် လေ၏။²² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သူ တို့စကား ကို နားထောင် ၍ သူ တို့အဘို့ ရှင် ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်လော့ဟု မိန့် တော်မူသဖြင့် ၊ ရှ မ္မေလ က၊ သင်တို့အသီးအသီး နေရာ မြို့ရွာသို့ ပြန် သွားကြလော့ ဟု ကုသရေလ လူ တို့အား ပြော ဆိုလေ၏။

၉ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသားအာဖိ ၊ ဗေခေါရတ် ၊ ဇေရော် ၊ အပျေ လ မှ ဆင်းသက်၍ ကိရူ အမည် ရှိသောဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တ ယောက် ရှိ ၏။ သူသည် အလွန် ခွန်အား ကြီးသောသူ ဖြစ်၏။² ထို သူ ၌ ရှောလု အမည် ရှိသောသား တယောက်ရှိ ၏။ ထိုသားသည် အဆင်း လှ၍ ထူးဆန်းသောသူဖြစ် ၏။ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ တွင် ထိုသူ ထက် သာ၍အဆင်းလှသော သူတယောက်မျှ မ ရှိ။ သူ သည် အခြား သောသူထက် ပခုံး အထက် မှာ အရပ်သာ၍မြင့် ၏။³ ရှောလု အဘ ကိရူ ၏ မြည်း တို့သည် ပျောက် သောကြောင့် ၊ ကိရူ က၊ သင် သည် ငယ်သား တယောက် ကို ခေါ် ၍ မြည်း တို့ကို ရှာ အံ့ သောငှါထ သွား လော့ဟု မိမိ သား ရှောလု အား ဆို သည်အတိုင်း၊⁴ သူတို့သည် ဖေရိမ် တောင် အရပ်နှင့် ရှလိရ အရပ် တရောက်လုံး၌ ရှာ ၍ မ တွေ့လျှင် ၊ တဖန် ရှာလိမ် အရပ် မှသည် ဗ်ယာမိန် အရပ် များ တ ရောက် လုံး၌ မ တွေ့။⁵ ဇုဖ အရပ် သို့ ရောက် သောအခါ ရှောလု က၊ ပြန် ကြစို့။ သို့မဟုတ် အဘ သည် မြည်း တို့ကြောင့် မ စိုးရိမ်၊ ငါ တို့ကြောင့် စိုးရိမ် လိမ့်မည်ဟု ငယ်သားကို ပြောဆိုလျှင်၊⁶ ငယ်သား က၊ ဤ မြို့ ၌ အသရေ ထင်ရှား သော ဘုရား သခင်၏ လူ တယောက်ရှိ၏။ သူပြော သမျှ သော စကားသည် ဧကန်အမှန်

ပြည့်စုံ တတ်၏။ သူ့ထံသို့သွား ကြစို့။ ငါ တို့ သွား ရသော လမ်းကို သူပြု ကောင်း ပြုလိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။⁷ ရှောလု ကလည်း ၊ သွားလျှင် အဘယ် အရာကို လူ ရမည်နည်း။ ငါ တို့၌ပါသောမုန့် ကုန် ပြီ။ ဘုရား သခင် ၏ လူ ကို လူ စရာ အလှူ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။ ငါ တို့၌ တစ်စုံတစ်ခုရှိသေးသလောဟု ငယ်သား အား မေး သော်၊⁸ ငယ်သားက၊ ကျွန်တော် လက် ၌ ငွေ တ မတ် ရှိ ပါ၏။ ငါ တို့ကို လမ်း ပြုသည်အတွက် ဘုရား သခင်၏ လူ အား ပေး ပါမည်ဟု ရှောလု အား ပြန်ပြော ၏။⁹ ရှေး ကလ၌ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရား သခင်ကို မေးမြန်း ခြင်းငှါ သွား မည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ မြင် သောသူ ထံသို့ သွား ကြစို့ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ပရောဖက် ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော သူကို ရှေး ကလ၌ မြင် သောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။¹⁰ ရှောလု ကလည်း၊ ကောင်း ပြီသွား ကြစို့ဟု ငယ်သား အား ဆို လျက် ၊ ဘုရား သခင်၏ လူ ရှိရာမြို့ သို့ သွား ကြ၏။¹¹ မြို့ပြင်ကုန်း ပေါ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ရေ ခပ် လာ သောမိန်းမပျို တို့ကို တွေ့၍ ၊ ဤ အရပ်၌ မြင် သောသူ ရှိ သလောဟု မေး သော်၊¹² ရှိ ပါ၏။ သင် တို့ ရှေ့ မှာ ရှိပါ၏။ အလျင်အမြန် သွားတော့။ မြင်သောသူသည် ဤ မြို့ သို့ ယနေ့ လာ ပြီ။ လူ များ တို့သည် မြင့် သော အရပ်၌ ယနေ့ ယဇ် ပွဲကို ဆောင်ကြ၏။¹³ ဆရာသည် မြင့် သောအရပ်၌ ယဇ်သား ကို စား အံ့သောငှါ မ တက် မှီ သင် တို့သည် မြို့ ထဲသို့ဝင် လျှင် ချက်ခြင်းတွေ့ လိမ့်မည်။ သူ မ ရောက် မှီ လူ များ တို့သည် မ စား တတ်ကြ။ သူ သည် ယဇ် ပွဲ၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဝတ်ပြု ပြီးမှ ခေါ်ဘိတ် သောသူတို့ သည် စား တတ်ကြ၏။ ယခု မှာ သွား လျှင် တွေ့ ကြ လိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော သည်နှင့်အညီ၊¹⁴ သူ တို့သည် မြို့ ထဲ သို့ ဝင် ၍ ရှမ္မေလ သည် မြင့် သော အရပ်သို့ တက် သွား လျက် သူ တို့ကို ဆီး၍ ကြို လေ၏။¹⁵ ရှောလု မ ရောက် မှီ မနေ၌ ထာဝရဘုရား က၊ နက်ဖြန် နေ့၊¹⁶ ဤအချိန်၌ ဗီယာမိန် ပြည် မှ လူ တယောက်ကို သင် ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ် မည်။ သင်သည် ထိုသူကို ငါ ၏လူ ကုသရေလ အမျိုး၏ မင်း အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်း ခြင်း ဘိသိက် ကို ပေး ရမည်။ သူ သည် ငါ ၏ လူ တို့ကို ဖိ လိ တု တိ လူတို့လက် မှ ကယ်တင် ရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့အော်ဟစ် သံ ကို ကြား၍၊ သူ တို့ကို ကြည့်ရှု သည် ဟု ရှမ္မေလ နား အပါး၌ မိန့်တော် မူနှင့် ပြီ။¹⁷ ရှမ္မေလ သည် ရှောလု ကို မြင် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ငါပြော သော သူ ကို ကြည့် လော့၊ ဤ သူသည် ငါ ၏ လူ တို့ကို အုပ်ချုပ် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ ထိုအခါ ရှောလု သည် ရှမ္မေလ ရှိရာ တံခါးဝ သို့ ချဉ်းကပ် လျှင်၊ မြင် သော သူ၏အိမ် ကို ပြပါလော့ဟု တောင်းပန် သော်၊¹⁹ ရှမ္မေလ က၊ ငါ သည် မြင် သောသူဖြစ် ၏။ ငါ့ ရှေ့ မှာ မြင့် သော အရပ်သို့ တက် သွားလော့။ ယနေ့ ငါ နှင့်အတူ စား ရမည်။ နက်ဖြန် နေ့ ငါလွှတ် လိုက်မည်။ သင့် စိတ် နှလုံးထဲမှာ ရှိသမျှ ကိုလည်း ငါဘော်ပြ မည်။²⁰ တမြန် နေ့က ပျောက် သောသင် ၏ မြည်း တို့ကို မ အောက်မေ့

နှင့် တွေ့လျက်ရှိပြီ။ ကုသရေလ အမျိုး သည် အဘယ်သူ ကို အလို ရှိ သနည်း။ သင် နှင့် သင် ၏ အဆွေအမျိုး အပေါင်း ကို အလိုရှိ သည် မ ဟုတ် လောဟု ရှောလု အား ပြော ဆို၏။²¹ ရှောလု က လည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကုသရေလ အမျိုး တို့တွင် အငယ် ဆုံး သော အမျိုး၊ ဗီယာမိန် အမျိုးသား ဖြစ်ပါသည် မ ဟုတ် လော။ အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုး သည် ဗီယာမိန် အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့တွင် အငယ် ဆုံး ဖြစ် ပါသည် မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အား အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြောပါသနည်းဟု လျှောက် လေ၏။²² ထိုအခါ ရှမ္မေလ သည် ရှောလု နှင့် သူ ၏ငယ်သား ကိုခေါ် ၍ အိမ်ခန်း ထဲသို့ သွင်း ပြီးလျှင် ၊ ခေါ်ဘိတ် သောသူ သုံး ဆယ်တို့ တွင် အမြတ်ဆုံး သော အရပ် ၌ ထိုင်စေ၏။²³ ပွဲသူကြီး ကို လည်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင် ၌ ငါအပ် ပေး၍ အခြားစီထား စေခြင်းငှါ ၊ ငါ မှာ ခဲသော အဘို့ ကို ယူ ခဲတော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း၊²⁴ ပွဲသူကြီး သည် ပခုံး နှင့် ပခုံးပေါ်မှာ ခင်းသော အရာကို ယူ ၍ ရှောလု ရှေ့ မှာထား လေ၏။ ရှမ္မေလက လည်း၊ ချန် ထားသော အရာကို ယူ၍ စား တော့။ ခေါ်ဘိတ် သောသူတို့ အား ပြောနှင့်သည်အတိုင်း သင့် အဘို့ ယခုတိုင်အောင် သိုထား လျက်ရှိပြီဟု ဆို ၍ ထို နေ့၌ ရှောလု သည် ရှမ္မေလ နှင့်အတူ စား သောက် လေ၏။²⁵ ထိုသူတို့သည် မြင့် သောအရပ်မှ ဆင်း ၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင် ၊ ရှမ္မေလနှင့်ရှောလု တို့သည် အိမ်မိုး ပေါ်မှာ စကားပြော လျက် နေကြ၏။²⁶ နံနက် စောစောထ ၍ မိုးလင်း သောအခါ ၊ ရှမ္မေလ က၊ ထ လော့။ သင့် ကို ငါလွှတ် လိုက်မည်ဟု ရှောလု ကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ ရှောလု သည် ထ ၍ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် ထွက်သွား ကြ၏။²⁷ မြို့စွန်း သို့ ရောက်သောအခါ ရှမ္မေလ က၊ သင်၏ ငယ်သား ကို ရှေ့ သို့သွား စေ ခြင်း ငှါ ပြော တော့ဟု ရှောလု အား ဆို သဖြင့် ၊ ငယ်သားသည် ရှေ့သို့သွား လေ၏။ ရှမ္မေလကလည်း ရပ် နေတော့။ ဘုရား သခင် ၏ အမိန့် တော်ကို ငါပြန် မည်ဟုဆိုလျက်၊

10ဆီ ဘူး ကိုယူ ၍ ရှောလု၏ခေါင်း ပေါ်မှာ လောင်း လေ၏။ တဖန် သူ့ ကိုနမ်း သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို အမွေ တော် လူမျိုး၏ မင်း အရာ ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက် ကိုပေး တော်မူ၏။² ယနေ့ ငါ နှင့် ကွာ၍ သွား သောအခါ ၊ ဗီယာမိန် ခရိုင် စွန်း၊ ဇေလဇ ရှာ၊ ရာခေလ သင်္ချိုင်း အနား မှာ လူ နှစ် ယောက် ကို တွေ့ လိမ့်မည်။ သူတို့က၊ သင်သွား ၍ ရှာ သော မြည်း တို့ကို တွေ့ ပြီ။ သင် ၏ အဘ သည် မြည်း တို့ကို အမှု မထား၊ ငါ့ သား အဘို့ အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု ဆိုလျက် စိုးရိမ် ကြောင်း ကို ပြော ကြလိမ့်မည်။³ ထို အရပ်မှ လွန် ၍ တာဗော် လွင်ပြင် သို့ ရောက် လျှင် ၊ ဆိတ် သငယ် သုံး ကောင် ကို ဆောင် သော သူ တယောက် ၊ မုန့် သုံး လုံး ကို ဆောင် သော သူတယောက် ၊ စပျစ်ရည် ဘူး ကိုဆောင် သော သူ တယောက် တည်းဟူသော ဗေသလ မြို့ ဘုရား သခင် ထံ တော်သို့ သွား သော သူ သုံး ယောက်တို့နှင့် သင်

သည် တွေ့ကြုံ လိမ့်မည်။⁴ ထိုသူ တို့သည် နှုတ်ဆက် ပြီးလျှင် မုန့် နှစ် လုံးကိုပေး ၍ ၊ သင်သည် သူ တို့လက် မှ ခံယူ ရလိမ့်မည်။⁵ ထို နောက်မှ ဖိလိတုတိ တပ်ရှိရာ ဘုရား သခင်၏ တောင် သို့ ရောက် ၍ မြို့သို့ ချဉ်းကပ် သောအခါ ၊ ပရောဖက် အပေါင်း အသင်းသည် တယော ၊ ပတ်သာ ၊ ပုလေ့ ၊ စောင်း ပါလျက် ပရောဖက် ပြုလျက်၊ မြင့် သောအရပ်မှ ဆင်း လာကြသည်ကို တွေ့ လိမ့်မည်။⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သင့် အပေါ် မှာ သက်ရောက် သဖြင့် ၊ သင်သည် သူ တို့နှင့်အတူ ပရောဖက် ပြု၍ ခြားနား သောသူ ဖြစ် လိမ့်မည်။⁷ ဤ နိမိတ် လက္ခဏာတို့သည် သင် ၌ ဖြစ် သောအခါ ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ပြု လော့။ ဘုရား သခင်သည် သင် နှင့် အတူ ရှိတော်မူ၏။⁸ သင်သည်လည်း ငါ့ ရှေ့ မှာ ဂိလဂါလ မြို့သို့ သွား ရမည်။ ငါ သည်လည်း မီး ရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ် တို့ ကို ပူဇော် ခြင်းငှါ သင် ရှိရာ သို့ လာ မည်။ ငါ လာ ၍ သင်ပြု ရ သော အမှုကို မပြ မှီတိုင်အောင် သင်သည် ငွ် နေရမည်ဟု ဆို၏။⁹ ရှောလုသည် ရှမ္မေလ ထံမှ ထွက်သွား မည်ဟု လှည့် သောအခါ ၊ ခြား နား သော စိတ် နှလုံး ကို ဘုရား သခင် ပေး တော်မူ၍ ၊ ထို နိမိတ် လက္ခဏာ အလုံးစုံ တို့သည် ထို နေ့ခြင်း တွင် ဖြစ် လေ၏။¹⁰ တောင် တော်သို့ရောက် သောအခါ ၊ ပရောဖက် အပေါင်း အသင်း တို့သည် ဆီး ၍ ကြိုကြစဉ်တွင်၊ ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ရှောလုအပေါ် သို့ သက်ရောက် တော်မူသဖြင့် ၊ သူ တို့နှင့်အတူ ပ ရော ဖက် ပြု လေ၏။¹¹ ရှောလု သည် ပ ရော ဖက် တို့နှင့်အတူ ပ ရော ဖက် ပြုသည်ကို အထက် က သိကျွမ်း သော သူ တို့သည် မြင် သောအခါ ၊ ကိရု နာသား ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် သနည်း။ ရှောလု သည် လည်း ပရောဖက် တို့၌ ပါသလော ဟု တယောက် ကိုတယောက် မေးမြန်း ကြ၏။¹² ထို အရပ်သား တယောက်က၊ သူ တို့အဘ ကား အဘယ်သူ နည်း ဟု ဆို ၍ ၊ ရှောလု သည်လည်း ပ ရော ဖက် တို့၌ ပါသလော ဟူသောစကားသည် ပုံ စကားဖြစ် လေ၏။¹³ ရှောလု သည် ပရောဖက်ပြုပြီးမှမြင့်သောအရပ်သို့ သွား၏။¹⁴ ရှောလု ၏ ဘထွေး က၊ သင်တို့သည် အဘယ် အရပ်သို့ သွားသနည်းဟု ရှော လုနှင့် ငယ်သား ကို မေး လျှင် ၊ ရှောလုက၊ မြည်း တို့ကို ရှာ ရအောင် သွား၏။ မ တွေ့သောအခါ ရှမ္မေလ ထံသို့ ရောက် သည်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁵ ဘထွေး ကလည်း ၊ ရှမ္မေလ သည် အဘယ်သို့ ပြော သနည်း။ ငါ့ အား ပြန်ပြော ပါဟု တောင်းပန် သော်၊¹⁶ မြည်း တို့ကို တွေ့ပြီဟု ရှမ္မေလသည် အတပ်ပြော ကြောင်းကိုသာ ရှောလု သည် ဘထွေး အား ပြန်ပြော ၍ ၊ ရှမ္မေလ ပြော သော နိုင်ငံ အမှု အရေးကို ဘထွေး အား မ ကြားမပြော ဘဲနေ၏။¹⁷ တဖန် ရှမ္မေလ သည် လူ များတို့ကို မိဇပါ မြို့ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ခေါ်၍ စည်းဝေး စေပြီးလျှင်၊¹⁸ ကူ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကူသရေလ အမျိုးဖြစ်သော သင် တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည် မှ ငါ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အဲဂုတုတုမင်းအစရှိသော သင် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သော မင်း အပေါင်း တို့ လက် မှ ကယ်နှုတ် သော်လည်း၊¹⁹ သင် တို့

ကို ဒုက္ခ ဆင်းရဲဘေး ဥပဒ်ရှိသမျှ တို့အထဲ က ကယ်တင် သော သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ကို ယနေ့ သင် တို့သည် ပယ် ကြပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့ အပေါ် မှာ ရှင်ဘုရင် ရှိ စေ ခြင်း ငှါ ချီးမြှောက် တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုး အသီးအသီး၊ အဆွေအသီးအသီး အလိုက် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြလော့ဟု ကူသရေ လ အမျိုးသား တို့အား ဆို သဖြင့်၊²⁰ အမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့ကို ချဉ်းကပ် စေပြီးမှ ၊ ဗီယာမိန် အမျိုး ကို မှတ် တော်မူ၏။²¹ ဗီယာ မိန်အဆွေအမျိုးအလိုက် ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ ၊ မာတရီ အဆွေအမျိုး ကို၎င်း၊ ကိရုနာသား ရှောလု ကို၎င်းမှတ်တော်မူသဖြင့် သူ့ကိုရှာ၍ မ တွေ့ကြ။²² ထို သူ သည် လာ ရ ပါ မည် လော ဟု ထာဝရဘုရား အား မေး လျှောက် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ လှည်း များ အစ ရှိ သည်တို့၌ ပုန်း ၍နေသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။²³ သူ တို့သည် ပြေး ၍ ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ရှောလုသည် လူ များတို့တွင် ရပ် သောအခါ ၊ ပခုံး အထက် မှာ အခြား သောသူထက် အရပ်သာ၍မြင့် ၏။²⁴ ရှမ္မေလ ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေးချယ်တော် မူ သော သူ ကို ကြည့်ကြ လော့။ လူခပ်သိမ်းတို့တွင် သူနှင့်တူသော သူတစ်စုံတယောက်မျှမရှိ ဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော်မြဲပစေဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။²⁵ ရှမ္မေလ သည်လည်း မင်း ကျင့်တရားကို လူ များတို့အား ဟောပြော ၍ စာ ၌ ရေးမှတ် သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထား ပြီးမှ ၊ လူ အပေါင်း တို့ကို အသီးအသီး မိမိ တို့အိမ် သို့ လွှတ် လိုက်လေ၏။²⁶ ရှောလု သည် လည်း ဂိဗာ မြို့မိမိ အိမ် သို့ သွား ၍ ၊ ဘုရား သခင်သွေးဆောင်တော် မူသော လူ အပေါင်းအသင်းသည် သူ နှင့်အတူ လိုက်သွား ကြ၏။²⁷ အဓမ္မ လူ တို့က၊ ဤ သူ သည် ငါ တို့ကို အဘယ်သို့ ကယ်တင် လိမ့်မည်နည်းဟု ဆို လျက် ၊ လက်ဆောင် ကို မ ဆက် ဘဲ မထီမဲ့မြင် ပြုသော်လည်း ၊ ရှောလုသည် အမှု မထားဘဲနေ၏။

11 ထိုနောက်မှ အမုမုန် အမျိုးသားနာဟတ် သည်လာ ၍ ဂိလဒ် ပြည်ယာဗက်မြို့အနား မှာ တပ်ချ လျှင် ၊ မြို့သား အပေါင်း တို့က အကျွန်ုပ် တို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ထံ၌ကျွန် ခံ ပါ မည် ဟု နာ ဟတ် မင်း အား လျှောက် သော်လည်း၊² အ မု မုန် အမျိုးသားနာဟတ် က၊ သင် တို့၌ လက်ျာ မျက်စိ ရှိသမျှ ကို ဖောက် ၍ ကူ သရေ လ အမျိုး တမျိုး လုံး ၌ ငါ ကဲ့ရဲ့ ရသော အခွင့်ကို ပေး မှသာ မိဿဟာယ ဖွဲ့မည်ဟု ပြန်ပြော သော်၊³ ယာဗက် မြို့သား အသက်ကြီး သူ တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကူ သရေ လ ပြည် တ ရှောက်လုံး သို့ တမန် တို့ကို စေလွှတ် ခြင်းငှါ ခုနစ် ရက် မျှ ငွ်လှံပါ။ ထိုအခါ ကယ်တင် သောသူ မ ပေါ်မရှိလျှင် မင်းကြီးထံသို့ ထွက် ပါ မည်ဟု ဆို ကြ၏။⁴ တမန် တို့သည် ရှောလု နေရာ ဂိဗာ မြို့သို့လာ ၍ လူ များတို့အား သိတင်း ကြားပြော သော်၊ လူ အပေါင်း တို့သည် အသံ ကို လွှင့် ၍ ငိုကြွေး ကြ၏။⁵ ရှောလု သည် နွားစု နောက် သို့ လိုက်လျက် လယ် လုပ်ရာမှ ရောက် လာသောအခါ ၊ လူ တို့သည်

အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး ကြသနည်း ဟု မေး လျှင် ၊ ယာဗက် မြို့ သား တို့၏ သိတင်း ကို ပြော ကြ၏။⁶ ထို သိတင်း ကို ရှောလု ကြား သောအခါ ၊ ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် တော် သက်ရောက် ၍ သူသည် ပြင်းစွာ အမျက် ထွက် လျက်၊⁷ နွား တရှဉ်း ကို ယူ ၍ ခုတ်ဖြတ် ပြီး မှ ၊ သံတမန် တို့လက် တွင် ကူသရေလ ပြည် တရောက်လုံး သို့ ပေး လိုက် ၍၊ ရှောလု နှင့် ရှမ္မေလ နောက် သို့ ထွက် ၍မ လိုက်သော သူ ၏ နွား တို့ကို ဤ ကဲ့သို့ပြု မည် ဟု ကြော်ငြာ စေ သဖြင့် ၊ လူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက် ၍ တညီတညွတ် တည်းထွက် လာကြ၏။⁸ ဗေဇက် မြို့၌ တပ်စာရင်း ယူသောအခါ ၊ ကူသရေလ အမျိုးသား သုံး သိန်း၊ ယုဒ အမျိုးသား သုံး သောင်း ရှိ ကြ၏။⁹ ဂိလဒ် ပြည်ယာဗက်မြို့မှ လာ သောတမန် တို့အား၊ နက်ဖြန် နေ့ နေ့ ပူ ချိန် ရောက် သောအခါ ချမ်းသာ ရမည် အကြောင်းကို၊ မြို့သား တို့အား ကြားပြော ကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ တမန် တို့သည် သွား ၍ သိတင်းကြား ပြောသဖြင့် ယာဗက် မြို့သား တို့သည် ဝမ်းမြောက် ကြ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ်တို့သည် နက်ဖြန် နေ့၌ ကိုယ်တော် ထံသို့ ထွက် ပါမည်။ ကိုယ်တော်အလို ရှိသမျှ အတိုင်း ပြု တော်မူပါဟု နာဟတ် မင်းအား လျှောက် ကြ၏။¹¹ နက်ဖြန် နေ့၌ ရှောလု သည် လူ တို့ကို သုံး တပ် ခွဲ ပြီးမှ ၊ နံနက်ယံ အချိန်၌ ရန်သူအလုံးအရင်း ထဲသို့ ဝင် ၍ နေပူ ချိန်တိုင်အောင် အမုမုန် အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ ကျန် ကြွင်းသောသူ တယောက်နှင့် တယောက်ပေါင်း၍ မ နေ ရ သည်တိုင်အောင် လူအပေါင်းတို့သည် ကွဲပြား လျက် ရှိကြ၏။¹² ကူ သရေလလူ တို့ကလည်း ၊ ရှောလု သည် ငါ တို့ကို အုပ်စိုး ရမည် လောဟု ဆို မိသောသူကား အဘယ်သူ နည်း။ ထိုသို့ဆိုမိသောသူ တို့ကိုခေါ်၍ သတ် ကြကုန်အံ့ဟု ရှမ္မေလ အား ဆိုကြသော်၊¹³ ရှော လု က၊ လူ တယောက်ကိုမျှ ယနေ့ မ သတ် ရ၊ ထာဝရဘုရား သည် ယနေ့ ကူသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင် တော်မူပြီဟု ဆို ၏။¹⁴ ရှ မ္မေလ ကလည်း ၊ ဂိလဂါလ မြို့သို့သွား ၍ နိုင်ငံ တော်ကို ပြုပြင် ကြကုန်အံ့ဟု လူ များတို့အား ပြော ဆိုသည်အတိုင်း၊¹⁵ လူ အပေါင်း တို့သည် ဂိလဂါလ မြို့သို့ သွား ၍ ၊ ထို မြို့၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် မှာ ရှောလု ကို ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌ လည်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် မှာ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ကို ပူဇော် သဖြင့် ၊ ရှော လု နှင့် ကူ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် အလွန် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

12 ရှမ္မေလ ကလည်း ၊ သင်တို့ပြော သမျှ သော စကား ကို ငါ နားထောင် ၍ ၊ သင် တို့အပေါ်မှာ ရှင် ဘုရင်ကို ငါချီးမြှောက် လေ ပြီ။² ယခု မှာ ရှင် ဘုရင်သည် သင် တို့ရှေ့၌ ကြွ နေတော်မူ၏။ ငါ သည် အသက် ကြီး၍ ဆံပင် ဖြူပြီ။ ငါ သား တို့ သည် သင် တို့၌ ရှိ ကြ၏။ ငါ သည် ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် သင် တို့ရှေ့၌ သွား ပြီ။³ ဤအရပ်၌ ယခု ငါ ရှိ ၏။ အဘယ်သူ ၏ နွား

ကို ငါ ယူ ဘူး ပြီနည်း။ အဘယ်သူ ၏ မြည်း ကို ယူ ဘူး ပြီ နည်း။ အဘယ်သူ ကို လှည့်စား ဘူး ပြီနည်း။ အဘယ်သူ ကို ညှဉ်းဆဲ ဘူး ပြီ နည်း။ ကိုယ် မျက်စိ ကို ကွယ် စေ ခြင်းငါ အဘယ်သူ လက် မှ တံစိုး ကို ခံ ဘူး ပြီနည်း။ ထာဝရဘုရား ရှေ့ ၊ ဘိသိက် တော်ကို ခံ သောသူ ရှေ့မှာ ငါ တဘက် ၌ သက်သေခံ ကြလော့။ သူ့ဥစ္စာကို ငါယူမိလျှင် ပြန် ပေးပါမည်ဟု ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့အား ပြော ဆို သော်၊⁴ သူ တို့က၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို မ လှည့်စား ပါ။ မ ညှဉ်းဆဲ ပါ။ အဘယ်သူ ၏ ဥစ္စာကိုမျှ မ ယူ ပါဟု ပြောဆို ကြ၏။⁵ ရှမ္မေလကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ လက် ၌ သူတ ပါး၏ဥစ္စာ ကို ရှာ ၍ မ တွေ့ကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့တဘက် ၌ သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက် တော်ကိုခံသော သူလည်း သက်သေ ဖြစ်၏ဟု ဆို လျှင် ၊ သူတို့က၊ သက်သေ ဖြစ် ပါသည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။⁶ တဖန် ရှမ္မေလ က၊ ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ နှင့် အာရုန် ကို ချီးမြှောက်၍ ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များကို အဲ ဂုတုတု ပြည် မှ ဆောင် ခဲ့တော်မူ၏။⁷ ယခု တွင် တိတ်ဆိတ်စွာနေ ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့နှင့် သင် တို့ဘိုးဘေး များ၌ တရား သဖြင့် ပြု တော်မူသောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် မှာ သင် တို့အား ငါဆွေးနွေး ဟောပြောမည်။⁸ ယာကုပ် သည် အဲဂု တုတု ပြည်သို့ ရောက် ၍ ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး တို့သည် ထာဝရဘုရား အား အော်ဟစ် သောအခါ ၊ မော ရှေ နှင့် အာ ရုန် ကို စေလွှတ် သဖြင့် ဘိုး ဘေး တို့ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် ၍ ဤ ပြည် ၌ နေရာ ချတော်မူ၏။⁹ သူ တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို မေ့လျော့ သောအခါ ၊ ဟာ ဇော် ဗိုလ်ချုပ် မင်း သိ သရ လက် သို့ ၎င်း ၊ ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ လက် သို့ ၎င်း ၊ မော ဘ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ၎င်း ရောက် စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ ထို ရန်သူ တို့၏တိုက် ဖျက် ခြင်းကိုခံရကြ၏။¹⁰ တဖန် သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား အား အော်ဟစ် လျက် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စွန့်၍၊ ဗာလ ဘုရား နှင့် အာ ရှ တရက် ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု သဖြင့် ပြစ်မှား ပါ ပြီ။ သို့ရာတွင် ရန်သူ လက် မှ ကယ်ချွတ် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကို ဝတ်ပြု ပါမည်ဟု လျှောက် ကြ သောအခါ၊¹¹ ထာဝရဘုရား သည် ယေရုဗုဗာလ ၊ ဗာရက် ၊ ယေဖသ ၊ ရှမ္မေလ တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူ တို့ လက် မှ ကယ်နှုတ် တော် မူသဖြင့် သင် တို့သည် ဘေး လွတ်ရကြ၏။¹² နောက် တဖန် အမုမုန် အမျိုးသား ရှင်ဘုရင် နာဟတ် သည် စစ်ချီမည်အကြောင်းကို သိ သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရင်ကဲ့သို့မ ဟုတ်၊ ရှင် ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ် တို့ ကို အုပ်စိုး ရမည်ဟု သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ရှင်ဘုရင် လုပ်လျက်ပင်ငါ အား လျှောက် ထား ကြ၏။¹³ ယခု မှာ သင်တို့လိုချင် ၍ ရွေးချယ် သော ရှင် ဘုရင်ကို ကြည့်ရှု ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်စေ ခြင်း ငါ ချီးမြှောက် တော်မူပြီ။¹⁴ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့

၍ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့် တကွ အာဏာ တော်ကို မ ဆန် ၊ စကား တော်ကို နားထောင် လျှင် သင် တို့နှင့် သင် တို့ကို အုပ်စိုး သော ရှင် ဘုရင်သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ အမြဲ လိုက်ကြလိမ့်မည်။¹⁵ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နား မ ထောင်၊ အာဏာ တော်ကို ဆန် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ဘိုးဘေး တို့ကို ဆီးတားသကဲ့သို့ သင် တို့ကို ဆီးတား တော်မူလိမ့်မည်။¹⁶ ယခု မှာ သင် တို့မျက်မှောက် ၌ ထာဝရဘုရား ပြု တော် မူလ တံ့ သော အမှု ကြီး ကို ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ၍ ကြည့်ရှု လော့။¹⁷ ယနေ့ ဂျုံ စပါးရိတ် ရာ ကာလဖြစ်သည် မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းထာဝရဘုရား ကို ငါဆုတောင်း ၍ မိုးယမ်းချွန်း ခြင်းနှင့် တကွ မိုးယမ်း ရွာစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ရှင်ဘုရင် ကို တောင်း သော အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပြစ်မှား မိ သော အပြစ် သည် ကြီး ကြောင်း ကို ရိပ်မိ သိမြင် ရကြ မည် ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုပြီးလျှင်၊¹⁸ ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း ၍ ၊ ထို နေ့၌ ထာဝရဘုရား သည် မိုးယမ်းချွန်း ခြင်းနှင့်တကွ မိုးယမ်း ရွာ စေ တော် မူ၍ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား နှင့် ရှု မွေ လ ကို အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။¹⁹ လူ အပေါင်း တို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် မ သေ ရမည်ကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အား ကိုယ်တော် ကျွန် တို့အဘို့ ဆုတောင်း တော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင် ကို တောင်း သောအားဖြင့် အထက် အပြစ် များတို့အပေါ်မှာ ထပ် ၍ဒုစရိုက် ကို ပြုမိပါပြီဟု ရှုမွေလ အား တောင်းပန် ကြ၏။²⁰ ရှုမွေလ ကလည်း မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ဤ ဒုစရိုက် အပေါင်း ကို ပြု မိသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား နောက် တော် သို့ လိုက်ရာမှ မ လွဲ ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြု ကြ လော့။²¹ ကျေးဇူး မ ပြု မ ကယ်တင် နိုင်၊ အချည်းနီး ဖြစ် သော အရာ တို့နောက် သို့ လမ်း လွဲ၍ မ လိုက် ကြနှင့်။ ထိုသို့ သော အရာ သည် အချည်းနီး သက်သက် ဖြစ်၏။²² ထာဝရဘုရား သည် မဟာ နာမ တော်ကိုထောက် ၍ မိမိ လူ တို့ကို စွန့် တော် မ မူ။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို မိမိ လူ အရာ၌ ခန့် ထား ခြင်း ငှါ အလို ရှိ တော် မူ ပြီ။²³ ငါ မူကား သင် တို့အ ဘို့ ဆု မ တောင်း ဘဲ နေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ခြင်းအမှုသည် ငါ နှင့် ဝေး ပါစေသော။ ကောင်းမွန် ဖြောင့်မတ် သော လမ်း ကိုလည်း သင် တို့ အား ငါပြသ ဦးမည်။²⁴ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့၍ သစ္စာ နှင့် တကွ စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြု ကြ လော့။ သင် တို့ အဘို့ အဘယ် မျှလောက်ပြု တော်မူပြီးသည်ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။²⁵ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ဒုစရိုက် ပြုမြဲပြုလျှင် ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့်တကွ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ လိမ့်မည်ဟု လူ များတို့အား ပြောဆို လေ၏။

13 ရှောလု သည် တနှစ်ကျော် နှစ် နှစ် ခန့်လောက် က္လသရေလ အမျိုး၌ မင်း ပြုပြီးမှ ၊ က္လသရေလ အမျိုးသားသုံး ထောင် တို့ကို

ရွေးကောက် ပြီးလျှင် ၊² ကိုယ်တိုင် နေ သော မိတ်မတ် မြို့နှင့် ဗေ သလ တောင် ပေါ်မှာ လူနှစ်ထောင် ၊ ဗ^၂ ယာမိန် ခရိုင်၊ ဂိဗာ မြို့၊ ယောနသန် ထံ မှာတထောင် ကိုထား၍၊ အခြား သောသူတို့ ကို မိမိ တို့ အသီးအသီး နေရာအရပ် သို့ လွှတ် လိုက်လေ၏။³ ယောနသန် သည် ဂိဗာ မြို့၌ ရှိသော ဖိလိတုတိ တပ် ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ဖိလိ တု တိ လူ တို့သည် သိ တင်း ကြား ကြ ၏။ ရှောလု ကလည်း မြစ် တဘက်၌ နေသောသူတို့သည် ကြား သိစေဟု တပြည်လုံး တံပိုး မှုတ် စေ၏။⁴ ရှောလု သည်ဖိလိတုတိ တပ် ကို လုပ်ကြံ ကြောင်း နှင့် ဖိလိတု တိ လူ တို့သည် က္လသရေလ လူတို့ကို ရှုံ့ရှာ ကြောင်း ကို က္လသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြားသိ ၍၊ လူ များ တို့သည် ရှောလု နောက် ဂိလဂါလ မြို့၌ စည်းဝေး ကြ၏။⁵ ဖိလိတု တိ လူတို့သည်လည်း ၊ က္လသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ၊ ရထား သုံးထောင် နှင့် မြင်း ခြောက် ထောင် ကို၎င်း၊ သမဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ ရှိ သော လူ များ ကို၎င်း စုဝေး စေ ပြီး လျှင် ၊ စစ်ချီ ဗေသဝင် မြို့အရှေ့ ၊ မိတ်မတ် မြို့၌ တပ်ချ ကြ၏။⁶ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခံရသဖြင့် ၊ မိမိတို့ကျဉ်းမြောင်း လျက် ရှိသည် ကို သိမြင် သောအခါ ၊ ဥမင် ၊ တောအုံ ၊ ကျောက် ကြား ၊ တောင်ထိပ် ၊ မြေတွင်း တို့၌ ပုန်းရှောင် ၍ နေကြ၏။⁷ ယော် ဒန် မြစ်တဘက်၌ နေသောသူအချို့တို့သည် ကူးပြန်၍ ၊ ဂဒ် ပြည် ၊ ဂိလဒ် ပြည်သို့ သွား ကြ၏။ ရှောလု သည် ဂိလဂါလ မြို့၌ နေသေး ၍ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် သူ့ နောက် ၌ တုန်လှုပ် လျက် ရှိကြ၏။⁸ ရှုမွေလ ချိန်းချက် သည်အတွင်း ရှောလုသည် ခုနစ် ရက် ငဲ့လင့် ၍ ၊ ရှုမွေလ သည် ဂိလဂါလ မြို့သို့ မ ရောက် ၊ လူ များတို့လည်း ထွက်ပြေး ကြ၏။⁹ ရှောလု ကလည်း ၊ မီး ရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ငါ့ ထံသို့ ယူ ခဲ့ကြဟုဆို သဖြင့် ၊ မီး ရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော် လေ၏။¹⁰ မီး ရှို့ရာယဇ်ပူဇော် ခြင်းအမှု ပြီး သည်အဆုံး၌ ရှု မွေလ သည် လာ ၏။ ရှောလု သည် ကောင်းကြီး ပေး၍ ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ ထွက်သွား လျှင်၊¹¹ ရှုမွေလ က၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု သနည်းဟုမေး သော်၊ ရှောလု က၊ လူ များတို့သည် အကျွန်ုပ် ထံမှ ထွက်ပြေး ကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် သည် ချိန်းချက် သော အချိန်၌ မ ရောက် ကြောင်း၊ ဖိလိ တု တိ လူ တို့ သည် မိတ် မတ် မြို့၌ စုဝေး ကြောင်းများကို သိမြင် သောအခါ၊¹² ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ငါ ရှိ ရာ ဂိလ ဂါလ မြို့သို့ စစ်ချီ ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို ငါမ တောင်းပန် သေး ဟု အကျွန်ုပ်အောက်မေ့ သဖြင့် ၊ ကိုယ်ကို အနိုင် ပြု၍ မီး ရှို့ ရာ ယဇ် ကို ပူဇော် မိ ပြီ ဟု ပြန်ပြော ၏။¹³ ရှု မွေ လ ကလည်း သင်သည် မှား ပြီ။ သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထား တော် မူသော ပညတ် တရားကို မ စောင့် ပါတကား။ စောင့် မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား သည် က္လသရေလ အမျိုး၌ သင် ၏ အာဏာ ကို ယခု မှစ၍အစဉ် အမြဲတည် စေတော်မူပြီ။¹⁴ ယခု မူကား သင် ၏ အာဏာ မ တည် ရ။ ထာဝရဘုရား သည် စိတ် နှလုံးတော်နှင့်

ညီညွတ်သောသူကို ရှာ တော်မူ၏။ ထိုသူသည် လူမျိုး တော်အပေါ် မှာ မင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည် ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း မ ကျင့် ဟု ရှောလု အား ဆို ပြီးလျှင်၊ ¹⁵ထ ဤ ဂိလဂါလ မြို့မှ ဗ် ယာမိန် ခရိုင်၊ ဂိဗာ မြို့သို့ သွား ၏။ ရှောလု သည် မိမိ ၌ ရှိသောလူ တို့ကို ရေတွက် ၍ ခြောက် ရာ ခန့် မျှ ရှိ ၏။ ¹⁶သူနှင့် သား တော် ယောနသန် ၊ သူ တို့၌ ရှိ သော လူ အပေါင်း တို့သည် ဗ် ယာ မိန် ခရိုင်၊ ဂိဗာ မြို့တွင် နေ ကြ၏။ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် မိတ်မတ် မြို့ တွင် တပ်ချ ကြ၏။ ¹⁷လုယူသော တပ်သုံး တပ်တို့သည်၊ ဖိလိတုတိ တပ်မ ထဲက ထွက် ၍ တတပ်သည် ရှာလု ပြည် ဩဖရမြို့လမ်း သို့ လိုက် ၏။ ¹⁸တ တပ် သည် ဗေသောရန် မြို့လမ်း သို့ လိုက် ၏။ တ တပ် သည် တော ဘက် မှာ ဇေဘိုင်ချိုင့် ကို မျက်နှာပြု သော ပြည် စွန်းလမ်း သို့ လိုက် ၏။ ¹⁹ဖိလိတုတိ လူတို့က၊ ဟေဗြဲ လူတို့သည် ထား လှံ တို့ကို မလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်မြဲရှိသောကြောင့်၊ ဣသရေ လ ပြည် တရှောက်လုံး တွင် ပန်းပဲ တယောက်မျှမ ရှိ။ ²⁰ဣသရေ လ လူအပေါင်း တို့သည် ထွန်သွား ၊ ပေါက်တူး ၊ ပုဆိန် ၊ တူးရွင်း ကို ထက် စေခြင်းငှါ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့ရှိရာသို့ သွား ရကြ၏။ ²¹နောက် တဖန် ထွန်သွား ၊ ပေါက်တူး ၊ သုံးခွ ခက်ရင်း ၊ ပုဆိန် ၊ ထိုးတံချွန် တုံးလျက်ရှိကြ၏။ ²²သို့ဖြစ်၍ စစ်တိုက် ရာကာလ ရှောလု နှင့် သား တော် ယောနသန် မှတပါး အဘယ်သူ၌ မျှ ထား လှံ မ ရှိ။ ²³တဖန် ဖိလိတုတိ တပ်သား တို့သည် မိတ်မတ် မြို့လမ်းဝ သို့ ထွက် ၍ နေ ကြစဉ်တွင်၊

14တနေ့သ၌ရှောလု ၏ သား ယောနသန် သည် ခမည်းတော် ထံ၌ အခွင့် မ ပန်ဘဲ၊ လက်နက် ဆောင် လုလင် ကို ခေါ်၍၊ တစ်ဘက် ၌ နေ သော ဖိလိတုတိ တပ် သို့ သွား ကြကုန်အံ့ ဟု ဆို လေ၏။ ²ရှောလု သည် ဂိဗာ မြို့စွန်း ၊ မိဂြုန် ရွာ၊ ရိမုမုန် ကျောက်ဆောင် နားမှာ နေ ၍ ၊ အထံတော်၌ လူ ခြောက် ရာ ခန့် မျှရှိ၏။ ³သင်တိုင်း ဝတ် ၍ ရှိလော မြို့၌ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော သူ ဇေလီ နှင့် ဖိနဟတ် တို့ မှ ဆင်းသက် သော ဣခဗဒ် ၏အစ်ကို အဟိတုပ် ၏သား အဟိယ လည်း ရှိ၏။ ယောနသန် သွား ကြောင်း ကို လူ များ မ သိ ကြ။ ⁴ယောနသန် သည် ဖိလိတုတိ တပ် သို့ သွား စမ်းသော လမ်း ကြား မှာ၊ တစ်ဘက်တချက် ၌ ကျောက် ငူ ရှိ၏။ ကျောက် ငူ တခု သည် ဗောဇက် ၊ တခု သည် သေနေ အမည် ရှိ၏။ ⁵တခု ကား မြောက် ဘက်၌ မိတ်မတ် မြို့သို့ ၎င်း ၊ တခု ကား တောင် ဘက်၌ ဂိဗာ မြို့သို့ ၎င်း မျက်နှာပြု သတည်း။ ⁶ယောနသန် က၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံ သော ထိုတပ်သား တို့ဆီ သို့ သွား ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့အမှုကို စောင့် ကောင်း စောင့် တော်မူလိမ့်မည်။ လူများ သော်၎င်း၊ နည်း သော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ကို အဆီးအတား မ ရှိ နိုင် ဟု လက်နက် ဆောင် လုလင် အား ပြောဆို လျှင်၊ ⁷လုလင်က၊ စိတ် တော်ရှိသည်

အတိုင်း ပြု ပါ။ လုည့် သွားပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော် လိုက် ပါမည်ဟု ပြန်ပြော သော်၊ ⁸ယောနသန် က၊ ထိုလူ တို့ဆီ သို့ သွား ၍ ကိုယ်ကို ပြု ကြကုန်အံ့။ ⁹သူတို့ကနေ ကြ။ ငါ တို့လာ မည် ဟု ဆို လျှင် သူ တို့ဆီ သို့မ သွား ဘဲ နေ ကြမည်။ ¹⁰သို့မဟုတ် ၊ လာ ကြဟုဆို လျှင် သွား ကြမည်။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ငါ တို့လက် သို့ အပ် တော်မူ ၏။ ထိုသို့ သော ပုပုပ နိမိတ်ရှိရ၏ဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ¹¹နှစ် ယောက်တို့သည် ဖိလိတုတိ တပ်သား တို့ အား ကိုယ် ကို ပြု သောအခါ ၊ ဖိလိ တု တိ လူ တို့ က၊ ဟေဗြဲ လူ တို့ သည် ပုန်းရှောင် ရာတွင်း ထဲက ထွက် လာပါသည်တကား ဟု ဆို လျက်၊ ¹²တပ်သား တို့က၊ လာ ကြ။ တစုံတခုကို ပြု မည်ဟု ယောနသန် နှင့် လက်နက် ဆောင် လုလင်အားဆို လျှင် ၊ ယောန သန်က၊ ငါ့ နောက် သို့ လိုက် လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ဣသရေလ လူတို့ လက် သို့ အပ် တော် မူပြီဟု လုလင်အား ဆို သဖြင့်၊ ¹³လေးဘက်တွားလျက် တက် ၍၊ လုလင်လည်းလိုက်၏။ ယောန သန် ရှေ့ မှာ ဖိလိ တု တိ လူ တို့သည် လဲ ၍ လုလင်သည် သူ့သခင် နောက် မှာ လုပ်ကြံ လေ၏။ ¹⁴ယောနသန် နှင့် လုလင်ပြု သော ပဌမ လုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့်နွားတရုဉ်း ထွန်နိုင်သော မြေကွက် အတွင်း တွင် လူ နှစ် ဆယ်ခန့် မျှ သေကြ၏။ ¹⁵စစ် သူရဲများ၊ လယ် လုပ်သူများ၊ အခြားသူများအပေါင်း တို့သည် တပ်သား များ၊ လုယူ သောသူများနှင့်တကွ တုန်လှုပ် ကြ၍၊ မြေကြီး လည်း လှုပ် သဖြင့် ၊ အလွန် ကြီးသော တုန်လှုပ် ခြင်း ရှိ ၏။ ¹⁶ဗ် ယာ မိန် ခရိုင် ဂိဗာ မြို့၌ ရှောလု ၏ ကင်းစောင့် တို့သည် ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ ဖိလိတု တိလူအလုံးအရင်း သည် လျော့ ၍ တယောက်ကိုတယောက်ထိုး ရိုက် လျက် သွား ကြ၏။ ¹⁷ရှော လု က လည်း ၊ အဘယ်သူ ထွက် သွား သည်ကို သိ ခြင်းငှါလူ များကို ရေတွက် ကြလော့ဟု အထံ တော်၌ ရှိသောသူတို့အား စီရင်သည်အတိုင်း ရေတွက် ၍၊ ယောန သန် နှင့် သူ ၏လက်နက် ဆောင် လုလင် မ ရှိ။ ¹⁸ထို ကာလ အခါ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ရှောလု က၊ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကိုယူ ခဲ့ ပါ ဟု အဟိယ အား ဆို ၏။ ¹⁹ရှော လု သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် စကားပြော စဉ် တွင်၊ ဖိလိ တု တိ တပ် ၌ အုတ် အုတ် ကျက် ကျက်သော အသံတိုးပွားသောကြောင့်၊ ရှောလု က နေဦးတော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အား ဆို သဖြင့်၊ ²⁰မိမိ နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် တ ယောက်ကိုတယောက်နှိုးဆော် လျက် စစ် ချီ၍ ရောက် သောအခါ ၊ ဖိလိတုတိလူတို့သည် တယောက် ကိုတယောက်ခုတ်သဖြင့် အလွန် တပ်ပျက် လေ၏။ ²¹အထက် ကာလ၌ ဖိလိတုတိ လူတို့ဘက် မှာ နေ ၍ အရပ်ရပ် တို့က တပ် သို့ လိုက် လာသော ဟေဗြဲ လူတို့ သည် လည်း ရှောလု နှင့် ယောနသန် ၌ ပါသော ဣသရေလ လူတို့ဘက်သို့ ဝင်ကြ၏။ ²²ဖေရိမ် တောင် ၌ ပုန်းရှောင် ၍ နေသောဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည်လည်း၊ ဖိလိတုတိ လူ ပြေး ကြောင်း ကို ကြား သောအခါ စစ် ချီ၍ ကျပ်ကျပ်လိုက် ကြ၏။ ²³ထိုသို့ ထာဝရဘုရား

သည် ကုသရေလ အမျိုးကို ထို နေ့၌ ကယ်တင် တော်မူသဖြင့် ၊ စစ်မှုသည် ဗေသဝင် မြို့သို့ လွန်သွားလေ၏။²⁴ ထိုနေ့၌ ကုသရေလ လူတို့သည် ဆင်းရဲခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှောလုက၊ ငါသည် ငါ့ရန်သူတို့၌ ငါ့စိတ် ပြေမည်အကြောင်း၊ ညဦးချိန်မ ရောက်မှီ အစာစားသော သူတိုင်း ကျိန်ဆဲ အပ်စေဟု လူတို့အား အကျိန်ပေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ အစာမစားရ။²⁵ လူအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်၌ ပျားရည်ရှိ ရာတောသို့ ရောက်သဖြင့်၊²⁶ တောထဲသို့ ဝင်သောအခါ ပျားရည်စက်စက် ကျလျက်ရှိသော်လည်း ၊ အကျိန်တော်ကို ကြောက်သောကြောင့် ၊ အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ကို မိမိပါးစပ်၌ မထည့်။²⁷ သို့ရာတွင် ခမည်းတော်သည် လူများတို့အား အကျိန်ပေးသည်ကို ယောနသန် မကြားသောကြောင့် ၊ မိမိကိုင်သော လှံတံဖျားကို ပျားလုပ်၌ နှစ်၍ မိမိလက်နှင့် ယူစားသဖြင့် မျက်စိကြည်လင်လေ၏။²⁸ ခမည်းတော်က၊ ယနေ့အစာစားသော သူတိုင်း ကျိန်ဆဲ အပ်စေဟု လူများတို့အား ကျပ်ကျပ်အကျိန်ပေးတော်မူပြီဟု လူတယောက်ကြားလျှောက်၏။ လူတို့သည်လည်း မောလျက်နေကြ၏။²⁹ ယောနသန်ကလည်း ၊ ငါ့အဘသည် ပြည်သားတို့ကို နှောင့်ရှက်လေပြီ။ ဤပျားရည်အနည်းငယ်ကို ငါစားသောကြောင့် ငါ့မျက်စိကြည်လင်သည်ကို ကြည့်ပါတော့။³⁰ လူများတို့သည် ယနေ့တွေ့မိသော ရန်သူ၏ ဥစ္စာကို စားချင်တိုင်း စားလျှင် ၊ အဘယ်မျှလောက် အကျိုးကြီးလိမ့်မည်တကား။ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို သာ၍ လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်တကားဟု ဆိုလေ၏။³¹ ထိုနေ့၌ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို မိတ်မတ် မြို့မှ အာဇလုန် မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ကုသရေလလူတို့သည် အလွန်ပင်ပန်းသဖြင့်၊³² ရန်သူ၏ ဥစ္စာကို လုယူ၍ သိုး၊ နွား၊ နွားသငယ်တို့ကို မြေပေါ်မှာ သတ်ပြီးလျှင် အသွေးနှင့်တကွ စားကြ၏။³³ ထိုသို့လူများတို့သည် အသွေးနှင့်တကွ စား၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသည်ဟု ရှောလုအား ကြားလျှောက်လျှင် ၊ သင်တို့သည် သစ္စာပျက်ကြပြီ။ ကြီးစွာသော ကျောက်ကို ငါ့ထံသို့ ယနေ့ လိုမ့်ခဲ။³⁴ လူများတို့တွင် အရပ်ရပ်သွား၍ လူအသီးအသီး မိမိတို့ သိုးနွားကို ဤအရပ်သို့ ယူခဲပြီးလျှင် ၊ ဤအရပ်၌ သတ်စားကြစေ။ အသွေးနှင့်တကွ စား၍ ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ လူများတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ သိုးနွားကို ထိုည၌ ယူခဲ၍ ထိုအရပ်၌ သတ်ကြ၏။³⁵ ရှောလုသည်လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။ ထိုပလ္လင်ကား ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်သော ပဌမပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။³⁶ တဖန် ရှောလုက၊ ညဦးအခါ ငါတို့သည် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို လိုက်၍ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေဘဲ၊ မိုဗ်းလင်းသည်တိုင်အောင် ဖျက်ဆီး ကြကုန်အံ့ဟု စီရင်၍၊ လူများတို့က စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ဝန်ခံကြသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဘုရားသခင်အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ်

ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။³⁷ ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို လိုက်ရပါမည်လော။ သူတို့ကို ကုသရေလ လူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူမည်လော ဟု ဘုရားသခင်ထံ အခွင့်ပန်သော်လည်း ၊ ထိုနေ့တွင် ပြန်တော်မမူ။³⁸ ရှောလုကလည်း ၊ လူတို့တွင် အရာရှိအပေါင်းတို့၊ ယနေ့အဘယ်သူ ပြစ်မှားမိသည်ကို သိမြင်အံ့သောငါချဉ်း၍ လာကြလော့။³⁹ ကုသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ငါ့သားယောနသန် ဖြစ်သော်လည်း ၊ ဆက်ဆက်သေရမည်ဟုဆိုသော်၊ အဘယ်သူမျှ ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့။⁴⁰ ရှောလုကလည်း၊ သင်တို့သည် တစ်ဘက် ၊ ငါနှင့် ငါ့သားယောနသန်သည် တစ်ဘက် နေရကြမည်ဟု ဆိုလျှင် ၊ လူများတို့က စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊⁴¹ ရှောလုက၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူပါဟု ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့် ၊ လူများတို့သည် လွတ်ကြ၍ ၊ ရှောလုနှင့် ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။⁴² ရှောလုကလည်း ၊ ငါနှင့် ငါ့သားယောနသန် အဘို့ စာရေးတံ ပြုလော့ဟု ဆိုသဖြင့် ၊ ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။⁴³ ရှောလုကလည်း ၊ သင်ပြုသောအမှုကို ပြောလော့ဟု ယောနသန်အား ဆိုလျှင် ၊ ယောနသန်က၊ အကျွန်ုပ်ကိုင်သော လှံဖျားနှင့် ပျားရည်အနည်းငယ်ကို ယူ၍ မြည်းစမ်းမိပါပြီ။ ထိုအမှုကြောင့်သာ သေရပါမည်ဟု ပြန်ပြော၏။⁴⁴ ရှောလုကလည်း ၊ ယောနသန် ၊ သင်သည် ဆက်ဆက်မသေလျှင် ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုမျှမကငါ၌ ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်လည်း၊⁴⁵ လူများတို့က၊ ကုသရေလ အမျိုး၌ ဤကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုပြီးသော ယောနသန်သည် သေရမည်လော။ ထိုသို့ မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သူ၏ ဆံခြည်တပင်မျှ မြေပေါ်မှာ မကျရ။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ယနေ့ပိုင်း၌ ပြုပါပြီဟု ဆိုသဖြင့် ၊ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ယောနသန်ကို ကယ်နှုတ်ကြ၏။⁴⁶ ထိုနောက် ရှောလုသည် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို မလိုက်။ သူတို့သည် နေရင်းအရပ်သို့ ပြန်သွားကြ၏။⁴⁷ ထိုသို့ ရှောလုသည် ကုသရေလ အမျိုးကို စိုးစံ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူ၊ မောဘပြည်သား၊ အမုမုန်ပြည်သား၊ ဒေဒုပြည်သား၊ ဇောဘမင်းများ၊ ဖိလိတုတိ လူများတို့ကို စစ်တိုက်၍ စစ်ချီလေရာ ရာ၌ သူတို့ကို အောင်လေ၏။⁴⁸ ဗိုလ်ခြေများကို နှိုးဆော်၍ အာမလက် အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးသော သူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်လေ၏။⁴⁹ သားတော်ကား ယောနသန် ၊ ကုရှီ ၊ မေလခိရွ တည်း။ သမီးတော်နှစ်ယောက်တွင် အကြီးကား မေရပ်။ အငယ်ကား မိခါလ တည်း။⁵⁰ မြောက်သားတော်ကား အဟိမတ်၏ သမီးအဟိနောင် တည်း။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား၊ ဘထွေးတော် နေရသား အာဗနာ တည်း။⁵¹ ခမည်းတော်ကိရှိနှင့် အာဗနာ၏ အဘ နေရသည် အဗျေလ၏ သားဖြစ်၏။⁵² ရှောလုလက်ထက် ကာလပတ်လုံး ဖိလိ

တုတိ လူတို့ကို ကျပ်ကျပ်စစ်တိုက် ရကြ၏။ ခွန်အား ကြီးသောသူ၊ ရဲရင့်သောသူ တွေ့သမျှ တို့ကို ရှောလု သည် ရွေးကောက် ခန့်ထား လေ့ရှိ၏။

15 တဖန် ရှမ္မေလ က၊ ထာဝရဘုရား ၏လူ ကုသရေလ အမျိုး ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါသင့် ကို ဘိသိက် ပေးမည် အကြောင်း၊ ငါ့ ကို အထက်က စေလွှတ် တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ယခု မှာ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နားထောင် လော့။² ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတုတု ပြည်မှ ထွက် လာ သော ကု သရေလ အမျိုး၌၊ အာမ လက် အမျိုး ပြု သော ဆီးတား ခြင်းအမှုကို ငါမှတ်လျက်ရှိ၏။³ ယခု သွား ၍ ထိုအမျိုးကို လုပ်ကြံ လော့။ နှမြော ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ၍ ၊ ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် ၊ နို့စို့ မှစ၍ ၊ သိုး ၊ နွား ၊ ကုလားအုပ် ၊ မြည်း တို့ကိုသတ် လော့ဟု ရှောလု အား ဆင့်ဆို သည် အတိုင်း၊⁴ ရှောလု သည် လူ တို့ ကို စုဝေး စေ၍ တေလိမ် မြို့မှာ စာရင်း ယူသဖြင့် ၊ ခြေသည် သူရဲနှစ် သိန်း၊ ယုဒ စစ်သူရဲတသောင်း ရှိကြ၏။⁵ ရှောလု သည်လည်း အာမ လက် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ ချိုင့် ၌ တပ်ချ ပြီးမှ၊⁶ ကေနိ လူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင် တို့ကို အာမလက် လူတို့နှင့်အတူ ငါဖျက်ဆီး မည်ဟု စိုးရိမ် စရာ ရှိ သောကြောင့်၊ သူ တို့အထဲ က ထွက် သွား၍ နေရာ ပြောင်းကြလော့။ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲဂုတု တု ပြည်မှ ထွက် လာသောအခါ ၊ သင်တို့သည် ကျေးဇူး ပြု ကြပြီဟု မှာ လိုက်သည် အတိုင်း ၊ ကေနိ လူတို့သည် အာမလက် လူတို့အထဲ က ထွက်သွား ကြ၏။⁷ ရှောလု သည် ဟဝိလ မြို့မှစ၍ အဲဂုတုတု ပြည် တစ်ဘက်တချက် ၌ နေသော ရှုရ မြို့တိုင်အောင်အာမလက် လူတို့ကို လုပ်ကြံ လေ၏။⁸ အာမလက် ရှင်ဘုရင် အာဂတ် ကို အရှင် ဘမ်းမိ ၏။ လူ အပေါင်း တို့ကို ထား ဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး လေ၏။⁹ သို့ရာတွင် ရှောလု နှင့် လူ များတို့သည် အာဂတ် မင်းနှင့်တကွ၊ သိုး နွား အမြတ် အလတ်၊ ဆူ သော သိုးသငယ် ၊ ကောင်း သော ဥစ္စာရှိ သမျှ ကို နှမြော ၍ ရှင်းရှင်းမ ဖျက်ဆီး ကြ။ အသုံး မဝင် ယုတ်မာ သော ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကိုသာ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ကြ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ရှမ္မေလ သို့ ရောက် လာ၍၊¹¹ ငါသည် ရှောလု ကို ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထားသည်အမှုကြောင့် နောင်တရ ၏။ သူသည် ငါ ၏ ပညတ် တို့ကို မ ကျင့် ၊ ငါ့ နောက် သို့မ လိုက်၊ လမ်းလွဲပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ ရှမ္မေလ သည် ဝမ်းနည်း ၍ တညဉ့် လုံး ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ကြော် ပြီးလျှင်၊¹² နံနက် စောစောထ ၍ ရှောလု ကို ကြိုဆို ခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ရှောလု သည် ကရ မေလ မြို့သို့ ရောက် ၍ အောင်တိုင် ကို စိုက် ပြီးမှ ၊ လှည့်လည် သဖြင့် ဂိလဂါလ မြို့သို့ လွန် သွားကြောင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ ရှောလုရှိရာသို့ သွား လေ၏။¹³ ရှောလု ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသော။ အကျွန်ုပ် သည် ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်အတိုင်း ပြု ပါပြီဟု ဆို ၏။¹⁴ ရှ

မ္မေလ ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင် ငါ ကြား ရသော သိုး မြည် သံ၊ နွား မြည် သံကား အဘယ်သို့ နည်းဟု မေး သော်၊¹⁵ ရှောလု က၊ အာမ လက် ပြည်မှ ဆောင် ခဲ့ပါပြီ။ လူ များတို့သည် ကိုယ်တော် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အား ယဇ် ပူဇော် လို သော ငှါ အကောင်း ဆုံး သော သိုး နွား တို့ကို နှမြော ၍၊ ကြွင်း သော အရာရှိ သမျှ တို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ပါ ပြီဟု ဆို ၏။¹⁶ ရှမ္မေလ ကလည်း ၊ နေ ပါ ဦးလော့။ မနေ့ည မှာ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သော စကား ကို ပြန်ပြော ပါ မည်ဟု ရှောလု အား ဆို လျှင် ၊ ရှောလု က ပြော ပါ တော့ဟု ဆို ၏။¹⁷ ရှမ္မေလ ကလည်း ၊ သင် သည် ကိုယ်အထင် အတိုင်း ငယ် သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ကုသရေလ အမျိုး တို့ ၏ အ ထွဋ် သို့ ရောက်၍၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာနှင့် ထာဝရဘုရား ဘိသိက် ပေးတော်မူသည် မ ဟုတ်လော့။¹⁸ ထာဝရဘုရား က၊ သွား လော့။ အပြစ် များ သော အာမ လက် အမျိုးသား တို့ ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး လော့။ မဖျက်ဆီး မှီ တိုင်အောင် စစ်တိုက် လော့ဟု သင့် ကို ဝေး သော အရပ်သို့ စေလွှတ် တော်မူ၏။¹⁹ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏အမိန့်တော်ကို နား မ ထောင်ဘဲ၊ ရန်သူ၏ ဥစ္စာ ကို လုယူ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဤဒုစရိုက် ကို အဘယ်ကြောင့် ပြု ဘိ သနည်း ဟု ပြောဆို သော်၊²⁰ ရှောလု က၊ အကျွန်ုပ် သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဧကန် အမှန် နားထောင် ပါ ပြီ။ ထာဝရဘုရား စေခိုင်း တော်မူ သော လမ်း သို့ လိုက် ပါ ပြီ။ အာမ လက် ရှင်ဘုရင် အာဂတ် ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ အာမလက် အမျိုးသား တို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ပါပြီ။²¹ သို့ရာတွင် လူ များတို့သည် ဂိလဂါ လ မြို့၌ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ယဇ် ပူဇော် လိုသောငှါ လုယူ သော သိုး နွား ၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး အပ်သောအရာ အကောင်းဆုံး တို့ကို သိမ်းယူ ကြပါပြီဟု ပြောဆို ပြန်၏။²² ရှမ္မေလ ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကို နားထောင် ခြင်း၌ အားရ တော်မူသကဲ့သို့ ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ်အစရှိသော ယဇ် မျိုးတို့ကို ပူဇော် ခြင်း၌ အားရ တော်မူမည်လော့။ အလို တော် သို့ လိုက်ခြင်း သည် ယဇ် မျိုးထက် သာ၍ကောင်း၏။ နားထောင် ခြင်းသည် သိုး ထီးဆီဥ ထက် သာ၍ကောင်း၏။²³ ငြင်းဆန် သော သဘော သည် နတ်ဆိုး နှင့်ပေါင်းခြင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ခိုင်မာ သော သဘောသည် ဗေဒင်တန်ဆာ ကို သုံးခြင်းကဲ့သို့၎င်း အပြစ် ကြီး၏။ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို ပယ် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင် အရာကို နှုတ်၍ သင့် ကို ပယ် တော်မူပြီဟု ဆို ၏။²⁴ ရှောလု က လည်း ၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှား ပါပြီ။ လူ များကို ကြောက် ၍ သူ တို့ စကား ကို နားထောင် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ စကား ကို၎င်းလွန်ကျူး ပါပြီ။²⁵ အကျွန်ုပ် အပြစ် ကို သည်းခံ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် နှင့် အတူ ပြန် လာ ပါ ဟု တောင်းပန် သော်လည်း၊²⁶ ရှမ္မေလ က၊ သင် နှင့်

အတူ ငါမ ပြန်။ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ပယ်
 သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် က္လုသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာကို
 နှုတ်၍ သင့် ကို ပယ် တော်မူပြီဟု ရှောလု အား ဆို ပြီးမှ၊²⁷ လှည့်
 သွား သောအခါ ရှောလုသည် ရှမ္မေလ ၏ ဝတ်လုံ စွန်း ကို ကိုင် ဆွဲ၍
 ဝတ်လုံ စုတ် လေ၏။²⁸ ရှမ္မေလ က လည်း ၊ ယနေ့ ထာဝရဘုရား
 သည် က္လုသရေလ နိုင်ငံ ကို သင် မှ ဆုတ် ယူ၍ ၊ သင့် ထက် ကောင်း
 သော သင် ၏ အိမ်နီးချင်း အား ပေး တော် မူပြီ။²⁹ ထိုမှ တပါး က္လု
 သရေလ အမျိုး၏ အစွမ်း သတ္တိဖြစ်သော ဘုရားသည် မုသာ သုံး
 ခြင်း၊ နောင်တရ ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် တော်မူ၏။ နောင်တရ အံ့သော
 ငါ လူ ဖြစ်တော် မ မူဟု ဆို သော်၊³⁰ ရှောလု က အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား
 ပါ ပြီ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အမျိုးသား ချင်း အသက်ကြီး သူ
 တို့ ရှေ့ ခြံငှား ၊ က္လု သရေ လ အမျိုး ရှေ့ ခြံငှား၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဂုဏ်
 အသရေကို မ ဖျက် ပါ နှင့်။ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား
 သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ရမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် နှင့်
 အတူ ပြန် လာပါဟု တောင်းပန် သည်အတိုင်း၊³¹ ရှမ္မေလ သည် ရှော
 လု နောက် သို့ လိုက်၍ ၊ ရှောလု သည် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ်
 လေ၏။³² ထိုအခါ ရှမ္မေလ က၊ အာမလက် ရှင်ဘုရင် အာဂတ် ကို
 ငါ ထံသို့ ခေါ် ခဲ့ကြဟု ဆို သည်အတိုင်း ၊ အာဂတ် က သေ ဘေး
 သည် စင်စစ် လွန် သွားပြီဟု ဆိုလျက် ရွှင်လန်း စွာလာ ၏။³³ ရှမ္မေ
 လ က၊ မိန်းမ များတို့သည် သင် ၏ထား ကြောင့် သား ဆုံးသကဲ့သို့
 ၊ သင် ၏ အမိ သည် သား ဆုံး သော မိန်းမ ဖြစ်ရမည်ဟုဆို လျက် ၊
 ဂိလဂါလ မြို့မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အာဂတ် ကို အပိုင်းပိုင်း
 ဖြတ်စေ၏။³⁴ ထိုနောက် ရှမ္မေလ သည် ရာမ မြို့သို့သွား ၍ ရှောလု
 သည် မိမိ နေရာ ဂိဗာ မြို့ နန်းတော် သို့ ပြန် သွား လေ၏။³⁵ ရှော
 လု အနိစ္စ မ ရောက် မှီ တိုင်အောင် ၊ ရှမ္မေလ သည် နောက် တဖန်
 အကြည့် အရှုမ လာ။ သို့ရာတွင် ရှမ္မေလ သည် ရှောလု အတွက်
 စိတ် မသာ ညည်းတွား လျက် နေ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ရှောလု
 ကို က္လုသရေလ ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော အမှုကို နောင်တရ
 တော်မူ၏။

16တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ရှောလုကို က္လုသရေလ ရှင် ဘုရင်
 အရာ မှ ငါ ပယ် သောကြောင့် ၊ သင် သည် အ ဘယ် မျှ ကာလ
 ပတ်လုံး စိတ် မသာ ညည်းတွားလျက် နေလိမ့်မည်နည်း။ သင် ၏ဘူး
 ကို ဆီ နှင့် ပြည့် စေ လော့။ ဗက်လင် မြို့သား ယေရှု ရှိ ရာ သို့ ငါ
 စေလွှတ် မည်။ သူ ၏သား တို့တွင် ငါ အဘို့ ရှင် ဘုရင်တပါးကို ငါ
 ပြင်ဆင် ပြီဟု ရှမ္မေလ အား မိန့် တော်မူ၏။² ရှမ္မေလ က၊ အကျွန်ုပ်
 သည် အဘယ်သို့ သွား နိုင်ပါမည်နည်း။ ရှောလု ကြား လျှင် သတ်
 ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် သော် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ နွားမတန်း ကိုယူ
 ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား အား ယဇ် ပူဇော်ခြင်းငှါ လာ ပြီဟု ပြော
 လော့။³ ယေရှု ကို လည်း ယဇ် ပွဲသို့ ခေါ်ဘိတ် လော့။ ထိုအခါ သင်
 သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို ငါ ပြ မည်။ ငါသည် နာမဖြင့် ထုတ်ပြ

သော သူ ကို ငါ အ ဘို့ ဘိသိက် ပေး ရ မည် ဟု မိန့် တော် မူ သည်
 အတိုင်း၊⁴ ရှမ္မေလ ပြု၍ ဗက်လင် မြို့သို့ သွား လေ၏။ ဗက်လင်မြို့
 သားအသက်ကြီး သူတို့သည် ရှမ္မေလနှင့် တွေ့ သောအခါ တုန်လှုပ်
 ၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာ ပေးလျက် လာ တော်မူသလောဟု
 မေး လျှောက် ကြ သော်၊⁵ ချမ်းသာ ပေးလျက် ထာဝရဘုရား အား
 ယဇ် ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါလာ ပြီ။ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်း စေပြီးမှ ငါ နှင့်
 အတူ ယဇ် ပွဲသို့ လာ ကြဟု ဆို သဖြင့် ၊ ယေရှု နှင့် သူ ၏သား တို့
 ကို သန့်ရှင်း စေ၍ ယဇ် ပွဲသို့ ခေါ် လေ၏။⁶ သူတို့သည် ရောက် လာ
 သောအခါ လျော့ဘ ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ စင်စစ် ထာဝရဘုရား အခွင့်
 နှင့် ဘိသိက် ခံရသော သူသည် ငါ ရှေ့ မှာ ရှိ ၏ဟု ဆို လေ သော်၊
⁷ ထာဝရဘုရား က၊ သူ ၏မျက်နှာ ၊ သူ ၏အရပ် ကို မ ကြည့် မရှုနှင့်။
 သူ ကို ငါပယ် ပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် လူ မြင်သကဲ့သို့ မြင် တော်
 မူသည် မ ဟုတ်။ လူ သည် အဆင်း သဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရှု တတ်၏။
 ထာဝရဘုရား မူကား နှလုံး ကို ကြည့်ရှု တတ်သည်ဟု ရှမ္မေလ အား
 မိန့် တော်မူ၏။⁸ တဖန် ယေရှု သည် အဘိနဒပ် ကို ခေါ် ၍ ရှမ္မေလ
 ရှေ့မှာ သွား စေသဖြင့် ၊ ရှမ္မေလက၊ ဤ သူကို လည်း ထာဝရဘုရား
 ရွေး တော်မ မူဟု ဆို ၏။⁹ တဖန် ယေရှု သည် ရှိမာ ကို သွား စေ
 သဖြင့် ၊ ဤ သူကို လည်း ထာဝရဘုရား ရွေး တော်မ မူဟု ဆို ၏။
¹⁰ တဖန် ယေရှု သည် သား ခုနစ် ယောက်တို့ကို ရှမ္မေလ ရှေ့ မှာ
 သွား စေသဖြင့် ၊ ရှမ္မေလ က၊ ဤ သူတို့ကို လည်း ထာဝရဘုရား
 ရွေး တော် မ မူ။¹¹ သင်၌ သား မ ရှိ ပြီလောဟု ယေရှု အား မေး
 လျှင် ၊ ယေရှုက အငယ်ဆုံး သော သား ရှိ ပါသေး၏။ သိုး တို့ကို
 ထိန်း ကျောင်းလျက် နေပါသည်ဟု ပြော ဆိုသော် ၊ ရှမ္မေလ က သူ
 ကို ခေါ် စေခြင်းငှါလူကို စေလွှတ် ပါ။ သူ မ ရောက် မှီ ပွဲသို့ ဝင်၍
 မ ထိုင် ရဟု ဆို သည်အတိုင်း၊¹² စေလွှတ် ၍ သူ ကို ခေါ် ခဲ့၏။ သူ
 သည် နီ သော ဆံပင် ရှိ၏။ လှ သော အဆင်း နှင့် ချစ် ဘွယ် သော
 မျက်နှာ လည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား က ဤ သူ ပေ တည်း။ ထ ၍
 ဘိသိက် ပေးလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ ရှမ္မေလ သည်လည်း ၊ ဆီ
 ဘူး ကိုယူ ၍ သူ ၏ အစ်ကို စုထဲမှာ သူ ကို ဘိသိက် ပေးလေ၏။
 ထို နေ့မှစ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ဒါဝိဒ အပေါ် မှာ
 သက်ရောက် လေ၏။ ရှမ္မေလ သည် ထ ၍ ရာမ မြို့သို့ ပြန်သွား
 ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ရှောလု မှ ထွက်သွား
 ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်က ဆိုး သော ဝိညာဉ် သည် နှောင့်ရှက်
 တတ်၏။¹⁵ ရှောလု ၏ ကျွန် တို့ကလည်း ၊ ယခု မှာ ဘုရား သခင်
 ထံ တော် က ဆိုး သော ဝိညာဉ် သည် ကိုယ်တော် ကို နှောင့်ရှက်
 တတ် ပါ၏။¹⁶ ခစား သော ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့သည်၊ သာယာ
 စွာ စောင်း တီး တတ် သောသူ ကို ရှာဖွေ ရမည် အကြောင်းအရှင်
 အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ ဘုရား သခင်ထံတော်က ဆိုး သောဝိညာဉ် လာ
 သောအခါ ၊ သူသည်စောင်းတီး သဖြင့် ကိုယ်တော် သည် ချမ်းသာ ရ
 တော်မူမည်ဟု လျှောက် လျှင်၊¹⁷ ရှောလု က၊ သာယာ စွာ တီး တတ်
 သောသူ ကို ငါ အဘို့ ရှာဖွေ၍ ငါ ထံသို့ ခေါ် ခဲ့ကြဟု ကျွန် တို့အား

မိန့်တော်မူသော၊¹⁸ ကျွန် တယောက် က၊ ကျွန်တော်တွေ့ဘူးသော ဗက်လင် မြို့သားယေရှု သား သည် စောင်းတီး သောအတတ်၊ ရဲရင့်ခြင်း အစွမ်း သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စစ်မှု ဌ်ငှင်း၊ ပညာ စကား ဌ်ငှင်း လေ့ကျက်ပါ၏။ အဆင်း လည်း လှပါ၏။ ထာဝရဘုရား သည်သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏ဟု လျှောက် သောကြောင့်၊¹⁹ ရှောလု က၊ ယေရှု ရှိရာသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ သိုးထိန်းဖြစ်သောသင် ၏သား ဒါဝိဒ် ကို ငါ ထံသို့ စေလွှတ် ရမည် ဟု အမိန့် တော် ရှိ၏။²⁰ ယေရှု သည် မုန့် တင်သော မြည်း ၊ စပျစ်ရည် ဘူး ၊ ဆိတ် သငယ်ကို ယူ၍ မိမိ သား ဒါဝိဒ် တွင် ရှောလု ထံသို့ ပေး လိုက်လေ၏။²¹ ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု ထံသို့ ရောက် ၍ ခစား သဖြင့် ၊ ရှောလုသည် အလွန် ချစ် ၍ လက်နက် တော်ဆောင် အရာ၌ ခန့်ထား၏။²² ရှောလု သည် လည်း ယေရှု ရှိ ရာ သို့ လူကိုစေလွှတ် ၍၊ ဒါဝိဒ် ကို ငါ စိတ် နှင့် တွေ့သောကြောင့် ငါ ထံ၌ ခစား ပါစေဟု အခွင့် တောင်း လေ၏။²³ ဘုရား သခင်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ် သည် ရှောလု အပေါ်မှာ ရောက် သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် စောင်း ကိုယူ ၍ တီး သဖြင့် ဆိုးသောဝိညာဉ် ထွက် သွား၍ ၊ ရှောလု သည် သက်သာ လျက် ပကတိ ကျန်းမာလျက်ရှိတတ်၏။

17 ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဗိုလ်ခြေ များကို နှိုးဆော်၍ ယုဒ ခရိုင် ရှောခေါ မြို့၌ စုဝေး သဖြင့် ၊ ရှောခေါ မြို့နှင့် အဇေကာ မြို့စပ်ကြား ဒမိမ် အရပ်မှာ တပ်ချ ကြ၏။² ရှောလု နှင့် က္လသရေလ လူ တို့သည် စုဝေး ၍ ဧလာချိုင့် နားမှာ တပ်ချ ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို တိုက် မည်ဟု စစ်ခင်းကျင်း ကြ၏။³ ဖိလိတုတိ လူအချို့တို့သည် ချိုင့်တစ် ဘက်၌ တောင် ပေါ်မှာ ရပ် လျက်၊ က္လသရေလ လူအချို့တို့သည် ချိုင့် တစ်ဘက် ၌ တောင် ပေါ်မှာ ရပ် လျက် ရှိ ကြ၏။⁴ ခြောက် တောင် နှင့် တထွာ အရပ် မြင့်သော ဂါသ မြို့သားဂေါလျတ် အမည် ရှိသောသူရဲသည် ဖိလိတုတိ တပ် ထဲက ထွက် လာ၏။⁵ သူသည် ခေါင်း ပေါ်မှာ ကြေးဝါ ခမောက်လုံး ကို ဆောင်း၍ အခွက်ငါးဆယ် အချိန် ရှိ သော ကြေးဝါ ချပ် အင်္ကျီကို ဝတ် ၏။⁶ ကြေးဝါ ခြေ စွပ် ကို စွပ်လျက် ပခုံး ကြား မှာ ကြေးဝါ ကိနုန် လက်နက်ကို ဆွဲလျက် ရှိ၏။⁷ လှံ ရိုး ကား ရက်ကန်း လက်လိပ်နှင့်အမျှ ကြီး၏။ လှံ ကိုယ် ကား သံ ခြောက် ပိဿာ အချိန်ရှိ၏။ သူ့ ရှေ့မှာ ခိုင်း လွှားကို ဆောင် သောသူတယောက်သည် သွား ရ၏။⁸ ထိုသူရဲသည် ရပ် လျက် သင် တို့သည် စစ် ပြိုင်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ထွက် လာကြသနည်း။ ငါ သည် ဖိလိတုတိ လူ၊ သင် တို့သည် ရှောလု ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြသည် မ ဟုတ်လော။ လူ တယောက်ကို ရှေးကောက် ၍ ငါ နှင့်တိုက်ခြင်း ငှါလာ ပါစေ။⁹ သူသည် ငါ ကို တိုက် ၍ သတ် နိုင် လျှင် ငါတို့သည် သင် တို့၏ ကျွန် ခံ မည်။ သို့မဟုတ်ထိုသူ ကို ငါ နိုင် ၍ သတ် လျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ တို့၏ ကျွန် ခံ ၍ ငါ တို့အမှု ကို ဆောင်ရွက်ရကြ မည်ဟု က္လသရေလ ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ဟစ် ၍ ပြော ဆို၏။¹⁰ တဖန် ထိုဖိလိတုတိ လူက၊ က္လသရေလ ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ယနေ့ ငါ ကြိမ်းပ

၏။ လူ ချင်း တိုက် စေ ခြင်း ငှါ လူ တယောက် ကို ပေး ကြ လော့ ဟု ဆို ၏။¹¹ ဖိလိတုတိ လူပြောသော ထို စကား ကို ရှောလု နှင့် က္လသရေလ လူအပေါင်း တို့သည် ကြား လျှင် စိတ်ပျက် ၍ အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။¹² ယုဒ ပြည်၊ ဗက်လင် မြို့၊ ဖေရုတ် အရပ်သား ဖြစ်သော ဒါဝိဒ် ၏ အဘယေရှု သည် သား ရှစ် ယောက် ရှိ၏။ ရှော လု လက်ထက် ၌ ထိုသူသည် အသက် ကြီးသောသူ ၏ အရာရှိ၏။¹³ ယေရှု ၏သား တို့တွင် အသက် အကြီးဆုံး သောသူ သုံး ယောက် တို့သည် စစ်မှု ကို ထမ်း၍ ရှောလု နောက် သို့ လိုက် ကြ၏။ သူတို့ အမည် ကား သားဦး ဧလျာဘ ၊ ဒုတိယ သားအဘိနဒပ် ၊ တတိယ သား ရှိမာ တည်း။¹⁴ ဒါဝိဒ် သည် အငယ် ဆုံး သော သား ဖြစ်၏။ သားကြီး သုံး ယောက်တို့သည် ရှောလု နောက် တော်သို့ လိုက် ကြ သော်လည်း၊¹⁵ ဒါဝိဒ် သည် မလိုက်၊ ဗက်လင် မြို့မှာ မိမိ အဘ ၏ သိုး တို့ကို ထိန်းကျောင်း ခြင်းငှါ ပြန် သွားလေ၏။¹⁶ ဖိလိ တု တိ လူသည် အရက် လေး ဆယ်ပတ်လုံး၊ နံနက် တခါ၊ ညဦး တခါ ချဉ်းကပ် ၍ ကိုယ်ကို ပြု ၏။¹⁷ ထိုအခါ ယေရှု သည် မိမိ သား ဒါဝိ ဒ် ကို ခေါ်၍၊ သင့် အစ်ကို တို့အဘို့ ကြို ပေါက်ပေါက် တဖေ နှင့် ကြို မုန့် ဆယ် လုံးတို့ကို ယူ ၍ အစ်ကို တို့ရှိရာတပ် တော်သို့ ပြေး သွားလော့။¹⁸ ဤ ဒိန်ခဲ ဆယ် လုံးကိုလည်း ယူ ၍ သူတို့တပ်မှူး အား ဆက်လော့။ သင့် အစ်ကို တို့သည် ကျန်းမာ ခြင်း ရှိသည် မရှိသည် ကို ကြည့်ရှု ပြီးမှ ၊ သူ တို့ထံမှာသက်သေ တစုံတခုကို ခံယူ လော့ ဟုမှာ လိုက်လေ၏။¹⁹ ထိုကာလ၌ ရှောလု မှစ၍ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုတို့ နှင့် က္လသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည် ဧလာချိုင့် မှာ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို စစ်တိုက် လျက် ရှိကြ၏။²⁰ ဒါဝိဒ် သည် နံနက် စောစော ထ ၍ သိုး တို့ကို သိုးထိန်း ၌ အပ် ပြီးလျှင် ၊ အဘမှာ လိုက်သည် အတိုင်း စားစရာ ကို ယူသွား၍၊ ရိက္ခာ ခါ လှည်း ထား ရာ သို့ ရောက် သောအခါ၊²¹ က္လသရေလ တပ်သား တို့နှင့် ဖိလိတုတိ တပ်သား တို့သည် စစ်ခင်းကျင်း ၍ စစ် တလင်းသို့ ချီ လျက် ၊ စစ်တိုက် မည် အသံနှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။²² ဒါဝိဒ် သည် မိမိ ၌ ပါသောအရာ တို့ ကို ရိက္ခာခါ စောင့် လက် ၌ အပ် ထားပြီးလျှင် ၊ တပ်သားစုထဲသို့ ပြေး ၍ မိမိ အစ်ကို တို့ကို နှုတ်ဆက် ၏။²³ သူ တို့နှင့် ပြော စဉ်တွင်၊ ဖိ လိတုတိ လူ၊ ဂါသ မြို့သားဂေါလျတ် အမည်ရှိသောသူရဲသည်ဖိလိ တုတိ တပ် ထဲက ထွက် လာ၍ ယမန်ကဲ့သို့ ပြောဆို သည်ကို ဒါဝိ ဒ် သည် ကြား လေ၏။²⁴ က္လသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည် ထိုသူ ကို မြင် သောအခါ အလွန် ကြောက်ရွံ့၍ ပြေး ကြ၏။²⁵ အချို့တို့က လည်း၊ ထို လူ ထွက် လာသည်ကို မြင် သလော။ က္လသရေလ အမျိုး ကို ကြိမ်းပ လျက်ထွက် လာ ပါသည်တကား။ သူ ကိုသတ် သော သူ အား ရှင် ဘုရင်သည် ကြီး သော စည်းစိမ် နှင့် ချီးမြှောက် ၍ သမီး တော်ကိုလည်း ပေးစား တော် မူမည်။ ထိုသူ ၏ အဆွေအမျိုး ကို လည်း က္လသရေလ နိုင်ငံတွင် မင်းမူလွှတ် တော် မူမည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁶ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ထိုဖိလိတုတိ လူကို သတ် ၍ က္လသရေ

လ အမျိုးခံသော အရှက်ကွဲ ခြင်းကို ပယ်ရှင်း သော သူသည် အဘယ် အကျိုး ကို ရလိမ့်မည်နည်း။ အသက် ရှင်တော်မူသောဘုရား သခင်၏ ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ကြိမ်းပ ရမည်အကြောင်း၊ အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော ထိုဖိလိတုတိ လူသည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် သနည်းဟု မိမိ အနား မှာရှိ သောသူတို့ အား မေးမြန်း လျှင်၊ ²⁷သူတို့က၊ ထိုလူကို သတ် သော သူ သည် ဤ မည်သော အကျိုးကို ရလိမ့်မည်ဟု ယမန်ကဲ့သို့ ပြန်ပြော ကြ၏။ ²⁸ထိုသူတို့နှင့် ဒါဝိဒ်ပြော သည်ကို အစ်ကို အကြီး ဧလျာဘ ကြား လျှင် ဒါဝိဒ် ကို အမျက် ထွက် ၍ ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤ အရပ်သို့ လာ သနည်း။ ထို နည်း သော သိုး တို့ကို တော တွင် အဘယ်သူ လက်၌ အပ် ခဲ့ သနည်း။ သင့် မာန ကြီးခြင်း၊ သင့် စိတ် နှလုံးဆိုးညစ် ခြင်းကို ငါ သိ ၏။ စစ်ပွဲ ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ သာ လာ ပြီဟု ဆို ၏။ ²⁹ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ် အမှုကို ပြု မိသနည်း။ ယခု ပြော စရာ အကြောင်းမ ရှိလော ဟု ဆို သောနောက်၊ ³⁰အခြား သောသူ တို့ထံသို့ လှည့် ၍ ယမန်ကဲ့သို့ မေးမြန်း လျှင် ၊ သူတို့သည် ရှေ့အတူ ပြန် ပြောကြ၏။ ³¹ထိုသို့ ဒါဝိဒ် ပြော သော စကား ကို ကြား သော သူတို့ သည် ရှောလု ထံ တော်၌ ကြား လျှောက်သော်၊ ဒါဝိဒ်ကို ခေါ် တော်မူ၏။ ³²ဒါဝိဒ် ကလည်း ထိုလူကြောင့် အဘယ်သူ မှုစိတ် မ ပျက် ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် ကျွန် သွား ၍ ထိုဖိလိတုတိ လူကို တိုက် ပါမည်ဟု ရှောလု အား လျှောက် လျှင်၊ ³³ရှောလု က၊ သင်သည် ထို ဖိလိတုတိ လူကို သွား၍ မ တိုက် နိုင်။။ သင် သည် နုပျို သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် ပျို သောအရွယ်မှစ၍ စစ် သူရဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို သော်၊ ³⁴ဒါဝိဒ် က၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အဘ ၏ သိုး တို့ကို ထိန်း ကျောင်းစဉ် အခါ၊ ခြင်္သေ့ နှင့် ဝံ သည်လာ ၍ သိုး သငယ် ကို သိုးစု ထဲက ကိုက်ချီ ပါ၏။ ³⁵ကျွန်တော်လိုက် ၍ သတ် သဖြင့် သိုးသငယ်ကို သူ ပစပ် ထဲက နှုတ် ပါ၏။ ဝံသည် ကျွန်တော် ကို ပြန် ၍ ကိုက်သောအခါ ၊ ဝံ၏မှတ်ဆိတ် ကို ကိုင် ၍ ရိုက် သတ် ပါ၏။ ³⁶ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ခြင်္သေ့ နှင့် ဝံ နှစ် ကောင် လုံး ကို သတ် ပါ၏။ အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော ထို ဖိလိတုတိ လူသည် အသက် ရှင်တော်မူ သောဘုရား သခင်၏ ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ကြိမ်းပ သောကြောင့် ၊ ထို အကောင် တ ကောင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည်။ ³⁷ခြင်္သေ့ လက် ၊ ဝံ လက် မှ ကျွန်တော် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူသော ထာဝရဘုရား သည်၊ ထို ဖိလိတုတိ လူ လက် မှ ကယ်နှုတ် တော် မူလိမ့်မည်ဟု ရှောလုအား လျှောက် လေသော် ၊ ရှောလု ကသွား လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ ပါ စေသော ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို လေ၏။ ³⁸ရှောလု သည်လည်း ဒါဝိဒ် ကို မိမိ အဝတ် နှင့်ဝတ် စေသဖြင့် ၊ သူ ၏ခေါင်း ပေါ်မှာ ကြေးဝါ ခမောက် လုံး ကိုတင် ၍ ၊ သံချပ် အင်္ကျီကိုလည်း ဝတ် စေ၏။ ³⁹ဒါဝိဒ် သည် ထား တော် ကို အဝတ် ပေါ်မှာ စည်း ၍ သွား မည်ဟု အားထုတ် သော်လည်း၊ ထိုလက်နက်များကို မ စုံစမ်း သေး။ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ် က ဤ လက်နက်တို့နှင့် ကျွန်တော်မ သွား နိုင် ပါ။ မ စုံစမ်း ပါသေး

ဟု ရှောလု အား လျှောက် ၍ ချွတ် ပြန်လေ၏။ ⁴⁰တဖန် မိမိ တောင် ဝေး ကို ကိုင် လျက် ၊ ချော သောကျောက် ငါး လုံးကို ချောင်း ထဲက ရွေး ၍ ၊ သိုးထိန်း တန်ဆာတည်းဟူသောလွယ်အိတ် ၌ ထည့် ပြီးမှ၊ လောက်လွဲ ကိုလည်း ကိုင်၍ ဖိလိတုတိ လူရှိရာသို့ ချဉ်း လေ၏။ ⁴¹ဖိလိတုတိ လူသည်လည်း ဒါဝိဒ် ရှိရာသို့ ချဉ်း ၍ သူ့ ရှေ့မှာ ဒိုင်း လွှား ကို ဆောင် သောသူလည်း သွား ၏။ ⁴²ဖိလိတုတိ လူသည် ကြည့် ၍ ဒါဝိဒ် ကို မြင် သောအခါ မထီမဲ့မြင် ပြု၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူသည် နုပျို သောသူ၊ ဆံပင်နီ ၍ မျက်နှာ လှ သောသူဖြစ် ၏။ ⁴³ဖိလိတုတိ လူက၊ သင် သည် တောင်ဝေး နှင့် ငါ့ ထံသို့ လာ ရမည်အကြောင်း ၊ ငါ သည် ခွေး ဖြစ်သလော ဟုမေး လျက် ၊ မိမိ ဘုရား တို့ကို တိုင်တည်၍ ဒါဝိဒ် ကို ကျိန်ဆဲ လေ၏။ ⁴⁴တဖန် ဖိ လိတုတိ လူက လာ ခဲ့။ သင့် အသား ကို မိုဗ်း ကောင်းကင် ငှက် နှင့် တော သားရဲ တို့အား ငါပေး မည်ဟု ဒါဝိဒ် ကို ဆို ၏။ ⁴⁵ဒါဝိ ဒ် ကသင် သည် ထား ၊ လုံ ၊ ကိဒုန် ပါ လျက် ငါ့ ထံသို့ လာ ၏။ ငါ သည် သင် ကြိမ်းပ သော ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေ တို့၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ပါ လျက် သင် ရှိရာသို့ လာ ၏။ ⁴⁶ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ငါ့ လက် ၌ ယနေ့ အပ် တော်မူသဖြင့် ၊ သင့် ကို ငါသတ် ၍ လည်ပင်း ကို ဖြတ် မည်။ ဖိလိတုတိ ဗိုလ်ခြေ အသေကောင် များကို မိုဗ်း ကောင်းကင် ငှက် နှင့် တော သားရဲ တို့အား ယနေ့ ငါ ပေး မည်။ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ ဘုရား သခင်ရှိ တော်မူသည်ကို မြေကြီး သားအပေါင်း တို့ သည်သိ ရကြလိမ့်မည်။ ⁴⁷ထာဝရဘုရား သည် ထား လှံ အားဖြင့် ကယ်တင် တော်မ မူကြောင်း ကို၊ ဤ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် သိ ရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် စစ်မှု ကို ပိုင်၍၊ ငါ တို့လက် သို့ အပ်နှံ တော်မူ မည်ဟု ဖိလိတုတိလူအား ဆို၏။ ⁴⁸ဖိလိတုတိ လူသည်ထ ၍ ဒါဝိဒ် နှင့်တွေ့ ခြင်းငှါ ချဉ်း လာသောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ဖိလိတုတိ လူနှင့် တွေ့ ခြင်း ငှါ ဗိုလ်ခြေ ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် ပြေး ပြီးမှ၊ ⁴⁹လွယ်အိတ် ထဲက ကျောက် တလုံးကို နှိုက်ယူ ၍ လွှဲပစ် ၏။ ဖိလိတုတိ လူ၏ နဖူး ကို မှန်၍ နဖူး ပေါက် သဖြင့် သူသည် မြေ ပေါ်မှာ ငိုက်စိုက် လဲ လေ၏။ ⁵⁰ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် လောက်လွဲ နှင့် ကျောက် တလုံးအားဖြင့် နိုင် လျက် ထိခိုက် ၍ သတ် လေ၏။ ⁵¹ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် ထား မ ပါ သောကြောင့် ပြေး ၍ ဖိလိတုတိ လူကို နင်း လျက် ၊ သူ ၏ ထား ကို ထားအိမ် မှ နှုတ် ဆွဲပြီးလျှင် လည်ပင်း ကို ဖြတ် ၍ အပြီးသတ် လေ၏။ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် သူ တို့၏ သူရဲ သေ ကြောင်း ကို မြင် သောအခါ ပြေး ကြ၏။ ⁵²ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုး ၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် ထ ၍ ကြွေးကြော် လျက် ချိုင့် တိုင်အောင် ၎င်း ၊ ဧ ကြုန် မြို့ တံခါး တိုင်အောင် ၎င်း၊ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို လိုက် ကြ၏။ ထိခိုက် သော ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ရှာရိမ် မြို့ လမ်း နား မှ စ၍ဂါသ မြို့၊ ဧ ကြုန် မြို့တိုင်အောင် လဲ ကြ၏။ ⁵³ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို လိုက် ရာမှ ပြန် လာ၍ သူ

တို့တဲ များကို လူယူ ကြ၏။⁵⁴ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတုတိ လူ၏ ဦးခေါင်းကို ယူ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် သွား၏။ သူ ၏လက်နက် များကို မိမိ တဲ ဌ် ထား ၏။⁵⁵ ဒါဝိဒ် သည် ဖိလိတုတိ လူကို တိုက် ခြင်းငှါ ထွက်သွား သည်ကို ရှောလု သည်မြင် လျှင် ၊ ထို လူလင် ကား အဘယ်သူ ၏ သား ဖြစ်သနည်းဟု ဗိုလ်ချုပ် မင်းအာဗနာ ကို မေး၏။ အာဗနာ က လည်း ၊ အရှင်မင်းကြီး အသက် တော် ရှင် သည် အတိုင်း ကျွန်တော်မ သိ ပါဟု လျှောက် လျှင်၊⁵⁶ ရှင်ဘုရင် က၊ ထို လူလင် သည် အဘယ်သူ ၏ သား ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မေး စစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵⁷ ဒါဝိဒ် သည် ဖိလိတုတိ လူကို သတ် ပြီးမှ ၊ သူ၏ ဦးခေါင်း ကို ကိုင် လျက် ပြန် လာသောအခါ ၊ အာဗနာ သည် ခေါ်၍ ရှောလု ထံသို့ ဆောင် သွားပြီးလျှင်၊⁵⁸ ရှောလု က၊ အချင်း လူလင် ၊ သင် သည် အဘယ်သူ ၏ သား ဖြစ်သနည်းဟုမေး တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ဗက်လင် မြို့သား ယေရှု ၏သား ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

18ထိုသို့ လျှောက် ပြီး သည် နောက်၊ ရှော လု၏ သား ယောနသန် စိတ် နှလုံးသည် ဒါဝိဒ် စိတ် နှလုံးနှင့် စွဲကပ် လျက် ရှိ၍ ဒါဝိဒ်ကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ် လေ၏။² ထို နေ့၌ ရှောလု သည် ဒါဝိဒ်ကို သိမ်းဆည်း ၍ သူ့ အဘ ၏အိမ် သို့ နောက်တဖန် သွားနေရသော အခွင့် ကိုပေး တော်မူ ။³ ယောနသန် သည်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် ကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ် သောကြောင့် သူနှင့်အတူမိသဟာယ ဖွဲ့ပြီးလျှင်၊⁴ မိမိ ဝတ်သော ဝတ်လုံ ကို ချွတ် ၍ မိမိ အဝတ် တန်ဆာများနှင့် ထား ၊ လေး ၊ ခါးစည်း တို့ကိုပင် ဒါဝိဒ် အား ပေး လေ၏။⁵ ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု စေခိုင်း သမျှ ကို သွား ၍ သတိ ပညာနှင့်ပြုမူသောကြောင့် ၊ စစ်သူရဲ အုပ်အရာ၌ ခန့် ထားတော် မူသဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်မျိုးမှစ၍လူ အပေါင်း တို့တွင် မျက်နှာ ရ၏။⁶ ဒါဝိဒ် သည် ဖိလိတုတိ လူကို သတ် ပြီးမှပြန် လာ၍၊ ရောက်လေရာရာ၌ မိန်းမ များတို့သည် ရှောလု မင်းကြီး ကို ခရီးဦးကြို ပြုအံ့သောငှါ ရွှင်လန်း သောစိတ်နှင့် သီချင်း ဆိုလျက် ၊ က လျက်၊ ပတ်သာ အစရှိ သည်တို့ကို တီးလျက်၊ ကူသရေလ မြို့ရွာများထဲက ထွက် လာသဖြင့်၊⁷ ရှောလု အထောင်ထောင် ၊ ဒါဝိဒ် အသောင်းသောင်း သတ် လေစွတကား ဟု အလှည့်လှည့် သီချင်း ဆိုကြ၏။⁸ ရှောလု က၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ် အား အသောင်းသောင်း ၊ ငါ့ အား အထောင်ထောင် သာ ပေး ကြပြီ။ နိုင်ငံ တော်မှတပါး အဘယ်အရာကို ပေးနိုင်သေးသနည်းဟု အလွန် အမျက် ထွက်၍ ထို စကား ကြောင့် စိတ်ပျက် လေ၏။⁹ ထို နေ့မှ စ၍ ဒါဝိဒ် ကို အစဉ်ချောင်းမြောင်း လျက် နေ ၏။¹⁰ နက်ဖြန် နေ့ ထာဝရဘုရား ထံတော်က၊ ဆိုး သောဝိညာဉ် သည် ရှောလု အပေါ် မှာရောက် သဖြင့် ၊ ရှောလု သည် နန်းတော် အလယ် ၌ ပရောဖက် ပြုသောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ် သည် အရင်ကဲ့သို့ စောင်းတီး လေ၏။ ရှောလု သည် လုံ တို့ကို ကိုင်လျက်ရှိ၍၊¹¹ ဒါဝိဒ် ကို ထရံ နားမှာထိုး မည် ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း လုံ တို့ကို ထိုးပစ်သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ် သည်

အထံ တော် မှ နှစ် ကြိမ် ရှောင်လွှဲ လေ၏။¹² ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ရှောလု ထံမှ ထွက် ၍ ဒါဝိဒ် နှင့်အတူ ရှိ တော်မူသောကြောင့် ၊ ရှောလု သည် ဒါဝိဒ် ကို ကြောက်ရွံ့ သဖြင့်၊¹³ အထံ တော်မှ ရွှေ့၍ လူတထောင် အုပ် အရာကို ပေး ၏။ ဒါဝိဒ်သည် လူ များရှေ့၌ ထွက် ဝင် ရ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ် သည် အရာရာ ၌ သတိ ပညာနှင့်ပြုမူ၍ သူ နှင့်အတူ ထာဝရဘုရား ရှိ တော်မူ၏။¹⁵ ထိုသို့ အလွန် သတိ ပညာ နှင့် ပြုမူသည်ကို ရှောလုသည် မြင် လျှင် သာ၍ကြောက်ရွံ့ လေ၏။¹⁶ ကူသရေလ အမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ် ကို ချစ် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့ ရှေ့ ၌ ဒါဝိဒ် သည် ထွက် ဝင် တတ်၏။¹⁷ တဖန် ရှောလု သည် ဒါဝိဒ် ကို ခေါ်၍ ငါ့ သမီး ကြီး မေရပ် ကို သင့် အား ငါ ပေးစား မည်။ သင်သည် ငါ့ အဘို့ ရဲရင့် ၍ ထာဝရဘုရား အဘို့ စစ်တိုက် ခြင်း ကိုသာ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ လက် သည် သူ့ အပေါ်သို့ မရောက် စေနှင့်။ ဖိလိတုတိ လူတို့ လက် သည် ရောက် ပါစေသောဟု ရှောလု အကြံရှိ၏။¹⁸ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ကျွန်တော်သည် ရှင်ဘုရင် ၏ သမက် တော်ဖြစ် ရပါမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် ပါသနည်း။ ကျွန်တော် အသက် နှင့် ကျွန်တော်အဆွေအမျိုး သည်၊ ကူသရေလ နိုင်ငံ၌ အဘယ်သို့ မြတ် ပါ သနည်း ဟု ရှောလု အား လျှောက် ၏။¹⁹ သို့ရာတွင် ၊ ရှောလု ၏သမီး မေရပ် ကို ဒါဝိဒ် အား ပေးစား ရသောအချိန် ရောက် သောအခါ ၊ မေဟောလသိ အမျိုး အခြေလ အား ပေးစား လေ၏။²⁰ တဖန် ရှောလု သမီး မိခါလ သည် ဒါဝိဒ် ကို ချစ် ၏။ ထို အကြောင်း ကို လျှောက် သောအခါ ၊ ရှောလု သည် အားရ လျက်၊²¹ ငါ့သမီးသည် ဒါဝိဒ်ကို ကျောမိ ၍ ဖိလိတုတိ လူ တို့ လက် သို့ ရောက် စေ ခြင်းငှါ ပေးစား မည် ဟု အကြံ ရှိ၏။²² နန်းတော် သားအချို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဒါဝိဒ် နှင့် တိတ်ဆိတ် စွာ စကား ပြော ရမည် မှာ၊ ရှင် ဘုရင်သည် သင့် ကို စုံမက် ၍ ၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန် အပေါင်း တို့သည်လည်း ချစ် ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင် ၏ သမက် တော်ဖြစ် ကောင်း ပါ၏ဟု မှာ ထားသည် အတိုင်း၊²³ ရှောလု ၏ ကျွန် တို့သည် ဒါဝိဒ် အား ပြော ကြ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် သည် အသရေ မရှိသော ဆင်းရဲသား ဖြစ်လျက်နှင့် ရှင်ဘုရင် ၏ သမက် တော်လုပ်ရသော အမှုသည် သာမည အမှု ထင် သလောဟုပြောဆို၏။²⁴ ရှောလု ကျွန် တို့ကလည်း ၊ ဒါဝိဒ် သည် ဤသို့ ပြောဆို ပါသည်ဟု လျှောက် လျှင်၊²⁵ သင်တို့သည် တဖန် ပြော ရမည်မှာ၊ ရှင် ဘုရင်သည် ရန်သူ တို့၌ စိတ် တော် ပြေမည်အကြောင်း ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့၏ အရေဖျား တရာ မှ တပါးအခြားသော လက်ဖွဲ့ ရာကို အလို တော်မ ရှိဟု မှာ ထား၏။ သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ် ကို ဖိလိတုတိ လူ တို့လက် ဖြင့် ဆုံး စေ မည်ဟု ရှောလု အကြံ ရှိ၏။²⁶ ရှောလု ကျွန် တို့သည် ထိုစကားကို ဒါဝိဒ် အား ပြန်ပြော သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ရှင်ဘုရင် ၏ သမက် တော်ဖြစ်ခြင်းငှါ အလို ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ချိန်းချက်သော အချိန်မ စေ

မို့ထ ဤ။²⁷ မိမိ လူ တို့နှင့်အတူ သွား သဖြင့် ၊ ဖိလိတုတိ လူနှစ် ရာ တို့ကိုသတ် ပြီးမှ ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ သမက် တော် ဖြစ်လိုသောငှါ ၊ သူ တို့အရေများ များကို ယူ ခဲ့၍ ၊ စုံလင် သော အရေအတွက်အားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အား ဆက် လေ၏။ ရှော လူ သည်လည်း သမီး တော် မိ ခါလ ကို ပေးစား ရ၏။²⁸ ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် နှင့် အတူ ရှိ တော်မူကြောင်း ကို၎င်း၊ မိမိသမီး သည် ချစ် ကြောင်းကို၎င်း၊ ရှော လူ သည် မြင် ၍။²⁹ ကြောက်ရွံ့ သောစိတ် စွဲလမ်းလျက် အစဉ် အမြဲ ရန်ငြိုး ဖွဲ့လေ၏။³⁰ တဖန် ဖိလိတုတိ မင်း တို့သည် ချီ သွားကြ၏။ ချီသွားကြသည်နောက် ဒါဝိဒ် သည် ရှောလူ ၏ ကျွန် အပေါင်း တို့ ထက် သာ၍သတိ ပညာနှင့် ပြုမူ သဖြင့် အလွန် ဂုဏ် အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။

19 ထို့ကြောင့် ရှော လူ သည် ဒါဝိဒ် ကို သတ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ သား တော် ယောနသန် နှင့် မိမိ ကျွန် အပေါင်း တို့ကို မှာ ထား လေ၏။² သား တော် ယောနသန် သည် ဒါဝိဒ် ကို အလွန် ချစ် ၍ ၊ ငါ့ အဘ ရှောလူ သည် သင့် ကို သတ် ခြင်းငှါ ရှာကြံ ၏။ သို့ဖြစ်၍ နံနက် တိုင်အောင်ကိုယ်ကို သတိပြု သဖြင့် ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ ပုန်းရှောင် ၍ နေ ပါလော့။³ ငါ ထွက် ၍ သင် ရှိရာတော ၌ ငါ့ အဘ ထံ ခစား လျက် ၊ သင့် အမှု၌ စကားပြော မည်။ တွေ့မြင် သမျှကို သင့် အား ငါပြန် ကြားမည်ဟု ဒါဝိဒ် အား ပြောဆို ၏။⁴ ယောနသန် သည် အဘ ရှောလူ ထံ၌ ၊ ဒါဝိဒ် ဘက်မှာပြော ၍၊ ရှင် ဘုရင်သည် ကျွန် တော်ဒါဝိဒ် ကို မ ပြစ်မှား ပါစေနှင့်။ သူသည်ကိုယ်တော် ကို မ ပြစ်မှား ပါ။ ကိုယ်တော် ၌ အလွန် ကျေးဇူး ပြုပါပြီ။⁵ မိမိအသက်ကို မနုမြောဘဲ ဖိလိတုတိ လူကိုသတ် ၍ ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေ လ အမျိုးတမျိုးလုံး အဘို့ ကြီးစွာ သော ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူး ကို ပြု တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြင် ၍ ဝမ်းမြောက် ပါ၏။ သို့ ဖြစ်၍ အကြောင်း မရှိဘဲ ဒါဝိဒ် ကို သတ် သဖြင့် အဘယ်ကြောင့် အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသက်ကိုသတ် သောအပြစ် သင့်ရောက် စေချင်ပါသနည်းဟု အဘ ရှောလူ အားဆို သော်၊⁶ ရှောလူ သည် ယောနသန် ၏ စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် အသေ မ ခံရဟု ကျိန်ဆို လေ၏။⁷ ယောနသန် သည် ဒါဝိဒ် ကို ခေါ် ၍ အကြောင်း အရာ၊ အလုံးစုံ တို့ကို ပြော ပြီးမှ ၊ ရှောလူ ထံသို့ သွင်း ပြန်၍ အထံ တော်၌ အ ရင် နေသကဲ့သို့ နေ ရ၏။⁸ တဖန် စစ်မှု ပေါ်ပြန်သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် ထွက် ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို တိုက် လျက် ၊ ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့် သတ် ၍ သူတို့သည် ပြေး ကြ၏။⁹ ရှောလူ သည် လုံ တို့ကို ကိုင်၍နန်းတော် ၌ ထိုင် စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ ဆိုး သောဝိညာဉ် သက်ရောက် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် သည် စောင်းတီး လျက် နေသောအခါ၊¹⁰ သူ့ကိုလုံ တို့နှင့် ထရံ နားမှာ ထိုး စမ်းသော်လည်း ၊ အထံ တော်မှ ရှောင်ပြေး သဖြင့် လုံ တို့သည် ထရံ ကို စူး လျက် နေ၏။ ဒါဝိဒ် သည် ပြေး ၍ ထို ညဉ့် ကို လွတ် ရ၏။¹¹ ရှောလူ သည်

သူ့ ကို စောင့် ၍ နံနက် ချိန်၌ သတ် စေ ခြင်းငှါ သူ့အိမ် သို့ လူ ကို လွှတ် စေ၏။ ဒါဝိဒ် မယား မိခါလ က၊ သင် သည် ယနေ့ည မှာ ကိုယ် အသက် ကို မ ကယ်မ လျှင် ၊ နက်ဖြန် နေ့၌ အသေ ခံ ရလိမ့်မည် ဟု ဆို လျက်၊¹² ဒါဝိဒ် ကို ပြတင်းပေါက် မှ လျှော့ချ ၍ သူသည် အလွတ် ထွက်ပြေး လေ၏။¹³ မိခါလ သည်လည်း ၊ တေရပ်ရုပ်တု ကို ယူ ၍ ခုတင် ပေါ်မှာထား ပြီးလျှင် ၊ ဆိတ်မွေး ဖြင့်ရက်သော ကုလားကာ နှင့် ခေါင်းရင်း ရှေ့၌ ကာ၍ စောင့် နှင့် ခြံ့ လေ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ် ကို ဘမ်းဆီး စေခြင်းငှါ ရှောလူ စေလွှတ် သောလုလင် ရောက် သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ်မှာ ၍ နေပါသည်ဟု မယားပြောဆို ၏။¹⁵ ရှောလူ ကလည်း ၊ သူ့ ကို ငါသတ် မည်အကြောင်း ခုတင် နှင့်တကွ ဆောင် ခဲ့ကြဟု ဒါဝိဒ် ကို အကြည့် အရှုစေလွှတ် ၍၊¹⁶ တမန် တို့သည်ဝင် ကြသောအခါ ဆိတ်မွေး ဖြင့် ရက်သော ကုလားကာ နှင့် ခေါင်းရင်း ရှေ့၌ ကာလျက်၊ ခုတင် ပေါ်မှာ တေရပ်ရုပ်တု ရှိပါသည်တကား။¹⁷ ရှောလူ ကလည်း ငါ့ ကို လှည့်စား ၍ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ရန်သူ ကို လွှတ် လိုက်သနည်း။ ယခု လွတ် အောင် ပြေးပါပြီတကားဟု မိ ခါလ အား ပြောဆို လျှင် ၊ မိခါလ က ငါသွားမည်။ သို့မဟုတ်သင့် ကို ငါသတ် မည်ဟု သူ ပြော ပါသည်ဟု ရှောလူ အား ပြန်လျှောက် လေ၏။¹⁸ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် ပြေး ၍ ရှောလူ လက်မှ လွတ် သဖြင့် ၊ ရှ မွေလ ရှိရာ ရာမ မြို့သို့ ရောက် လေ၏။ ရှောလူ ပြု လေသမျှ တို့ ကို ပြန်ကြား ပြီးမှ ၊ ရှမွေလ သည်သွား ၍ နာယုတ် ရွာမှာ နေ ၏။¹⁹ ဒါဝိဒ် သည် ရာမ မြို့နယ်၊ နာယုတ် ရွာမှာ ရှိကြောင်းကို ရှောလူ သည် ကြား ၍၊²⁰ ဒါဝိဒ် ကို ဘမ်းဆီး စေခြင်းငှါ စေလွှတ် ပြန်၏။ ပ ရောဖက် အပေါင်း အသင်းတို့သည် ပရောဖက် ပြုလျက် ၊ ရှမွေလ စီရင်လျက်နေသည်ကို တမန်တို့သည် တွေ့မြင် သောအခါ ၊ ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ရှောလူ ၏ တမန် တော်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက် ၍ ၊ သူ တို့သည်လည်း ပရောဖက် ပြုရကြ၏။²¹ ထိုသို့ တင်းကို ရှောလူ သည်ကြား လျှင် အခြား သောသူတို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ သူ တို့သည်လည်း ပရောဖက် ပြုရကြ၏။ တတိယ အကြိမ် ရှော လူ သည် စေလွှတ် ၍ ၊ ထိုအတူပြုကြရ၏။²² ထိုအခါ ကိုယ်တိုင်ရာ မ မြို့သို့ သွား ၍ ၊ စေခု ရွာ၌ ရှိသောရေတွင်း ကြီး သို့ ရောက် သော်၊ ရှမွေလ နှင့် ဒါဝိဒ် တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေး လျှင် ၊ ရာမ မြို့နယ်၊ နာယုတ် ရွာ မှာ ရှိပါသည်ဟု ကြား လျှောက် လေ သော်၊²³ ထို အရပ်သို့ သွား ၍ ၊ ဘုရား သခင်၏ဝိညာဉ် တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့် ၊ နာယုတ် ရွာ တိုင်အောင် ပရောဖက် ပြုလျက် သွား လေ၏။²⁴ အဝတ် တော်ကိုလည်း ချွတ် ၍ ၊ ရှ မွေလ ရှေ့မှာ ထိုအတူပရောဖက် ပြုလျက် ၊ အဝတ် မပါဘဲ တနေ နှင့် တညဉ့် လဲ လျက်နေ၏။ ထိုကြောင့် ရှောလူ သည်လည်း ပရောဖက် တို့၌ ပါသလောဟု ဆို လေ့ရှိကြ၏။

20 ဒါဝိဒ် သည် ရာမ မြို့၊ နာယုတ် ရွာ မှ ပြေး ၍ ယောနသန်

ထံသို့ ရောက် ပြီးလျှင် ၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြု ဘိသနည်း။ အဘယ် အပြစ် ရှိသနည်း။ ခမည်းတော် သည် ကျွန်ုပ် အသက် ကို ရှာမည်အကြောင်း ၊ ကျွန်ုပ် သည် အဘယ် ဒုစရိုက် ကို ပြုဘိသနည်း ဟု မေးသော်၊ ^၂ယောနသန်က၊ ဤအမှုဝေးပါစေသော။ သင်သည် မ သေ ရ။ ကျွန်ုပ် အဘ သည် ကျွန်ုပ် အား မ ပြော ဘဲ အမှု အကြီး အငယ် တစုံတခု ကိုမျှ မ ပြု တတ်။ ဤအမှုမှန်လျှင် ကျွန်ုပ် မသိ စေခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့် ဝှက်ထား မည်နည်း။ ဤ အမှု မ မှန်ဘူး ဟု ပြန်ပြော ၏။ ^၃ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်၏ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကြောင်းကို သင် ၏ အဘ သည် အမှန်သိ သဖြင့်၊ ယောနသန် စိတ် မသာ ရှိ မည်စိုးရိမ်၍ သူ သည် ဤ အမှု ကို မ သိ စေ နှင့် ဟု ပြောဆို ပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော် မူ သည် အတိုင်း၊ သင့် အသက် လည်း ရှင်သည် အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ် နှင့် သေ ဘေးစပ်ကြား မှာ အသွား တလှမ်းသာ ရှိပါသည်ဟု အကျိန် နှင့် ဆို၏။ ^၄ယောနသန် ကလည်း ၊ သင့် စိတ် နှလုံးအလိုရှိသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်ပြု ပါမည်ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို လျှင်၊ ^၅ဒါဝိဒ် က၊ နက်ဖြန် နေ့ သည် လဆန်း နေ့ဖြစ်၍ ၊ ကျွန်ုပ် သည် ရှင်ဘုရင် နှင့် အတူ စားပွဲ တော်နားမှာ မ ထိုင် ဘဲ မ နေသင့်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ် သွား ၍ သုံး ရက်နေ့ ညဦး တိုင်အောင် တော ၌ ပုန်းရှောင် လျက် နေပါရ စေ။ ^၆သင် ၏ အဘ သည် ကျွန်ုပ် မ ရှိသည်ကို မှတ်မိ လျှင် ၊ ဒါဝိဒ် ၏ အဆွေ အမျိုးအပေါင်း တို့သည် နှစ် စဉ်ပွဲ ခံ ချိန်ရှိသောကြောင့် ၊ မိမိ နေရာ ဗက်လင် မြို့ သို့ သွား ရမည်အကြောင်း ၊ ကျုပ်ကျုပ် အခွင့်ပန် ပါ၏ဟု လျှောက် ပါ။ ^၇အဘက ကောင်း ပြီ ဟု ဆို လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ချမ်းသာ ရပြီ။ သို့မဟုတ် အလွန်စိတ်ဆိုး လျှင် ၊ ဘေး ပြုမည် အကြံ ရှိသည်ကို သဘောကျပါ။ ^၈ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ ကျေးဇူး ပြု ပါ။ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် ကို ကိုယ်တော် ကျွန် နှင့် ဖွဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် ရှိလျှင် ကိုယ်တော် တိုင် သတ် ပါ။ အဘယ်ကြောင့် အဘ ထံသို့ ဆောင် သွားရပါမည် နည်းဟု ယောနသန် အား ဆို ၏။ ^၉ယောနသန် က ထိုသို့သောအမှု ဝေး ပါစေသော။ ကျွန်ုပ် အဘ သည် သင် ၌ ဘေး ပြုမည်ဟု အကြံ ရှိသည် ကို ကျွန်ုပ် သည် အမှန်သိ လျှင် သင့် အား မ ပြော ဘဲ နေ လိမ့်မည်လောဟု ဆို ၏။ ^{၁၀}ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ခမည်းတော် သည် ကြမ်းတမ်း စွာ ပြန် ပြောလျှင် ၊ ကျွန်ုပ် အား အဘယ်သူ ကြား ပြော လိမ့်မည်နည်းဟု ယောနသန် အား မေး သော်၊ ^{၁၁}ယောနသန် က၊ ငါ တို့သည် တော သို့ သွား ကြကုန်အံ့ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို လျက် ၊ နှစ် ယောက်တို့သည် တော သို့ထွက်သွား ကြ၏။ ^{၁၂}ယောနသန် က လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နက်ဖြန် နေ့၊ သန်ဘက် နေ၌ ကျွန်ုပ် အဘ ကို စုံစမ်း သောအခါ သူ သည် ဒါဝိဒ် ၌ ကောင်း သော အကြံရှိ၍ သင့် ကို ကျွန်ုပ် မ ကြားလိုက်ဘဲ နေသော်၎င်း၊ ^{၁၃}သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ် အဘ သည် ဘေး ပြု ခြင်း ငှါ အလို ရှိ၍ သင် သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ

သွား ရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် သတိ မ ပေး မ လွှတ်လိုက် ဘဲ နေ သော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမက ယောနသန်ကို ပြုတော် မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်ုပ် အဘ နှင့်အတူ ရှိ ခဲ့ပြီး သကဲ့သို့ သင် နှင့်အတူ ရှိ ပါစေသော။ ^{၁၄}သင်သည် ကျွန်ုပ် အသက် ရှင်စဉ် အခါ၌သာ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား အလို တော်အတိုင်း ကျေးဇူး ပြု ရမည်မက၊ ^{၁၅}ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် ၏ ရန်သူ အပေါင်းတို့ကို မြေကြီး ပေါ်က ပယ်ရှင်း တော်မူသော နောက်မှာလည်း၊ ကျွန်ုပ် အမျိုးအနွယ် ၌ အစဉ်အမြဲ ကျေးဇူး ပြုရ မည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုသဖြင့်၎င်း၊ ^{၁၆}သစ္စာပျက်လျှင် ဒါဝိဒ် ၏ ရန်သူ တို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရား အပြစ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ် ၏ အမျိုးအနွယ် နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့် ၎င်း၊ ^{၁၇}ကိုယ် ဝိညာဉ် ကို ချစ် သကဲ့သို့ဒါဝိဒ်ကို ချစ် သောကြောင့် ၊ ချစ်သောစိတ်အားကြီး၍ ဒါဝိဒ် အား အထပ်ထပ် ကျိန်ဆို ၏။ ^{၁၈}တဖန် ယောနသန် က၊ နက်ဖြန် နေ့သည် လဆန်း နေ့ဖြစ်၍ ၊ သင် ထိုင် ရာအရပ် လပ် လျှင် သင် မ ရှိ ကြောင်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ^{၁၉}သင် သည် သုံး ရက် နေ့ ပြီး မှ အလျင်အမြန် ဆင်း လာ သဖြင့် ၊ အ ရင် အမှု ရှိ စဉ် ပုန်းရှောင် ၍ နေရာ အရပ်သို့ ရောက် လျှင် ၊ ဇေဇလ ကျောက် နား မှာ နေ ရမည်။ ^{၂၀}ကျွန်ုပ် သည်လည်း ၊ စက် ကို ပစ် ဟန်ပြု၍၊ ထိုကျောက်နား သို့ မြား သုံး စင်းပစ် မည်။ ^{၂၁}မြား တို့ကို သွား ၍ ရှာ ချေဟု လူ ကလေး ကို စေခိုင်း သောအခါ ၊ မြား တို့သည် နှင့် အနား မှာရှိ၏။ ကောက် တော့ဟု သေချာစွာ ပြော လျှင် လာ ခဲ့ပါ။ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ဘေး မ ရှိ၊ ချမ်းသာ ရပြီ။ ^{၂၂}သို့မဟုတ် ၊ မြား တို့သည် နှင့် ကို လွန် ပြီဟု လုလင် အား ဆို လျှင် သွား လော။ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို လွှတ်လိုက် တော်မူ၏။ ^{၂၃}ယခု ငါတို့ နှစ်ယောက် ပြော သော အမှု ၌ကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့် ကျွန်ုပ် စပ်ကြား မှာ အစဉ် ရှိ တော် မူ စေသတည်းဟု ဒါဝိဒ် အား ပြောဆိုလေ၏။ ^{၂၄}ဒါဝိဒ် သည် တော ၌ ပုန်းရှောင် ၍ နေ၏။ လဆန်း နေ့ရောက် မှ ရှင် ဘုရင်သည် စားတော်ခေါ်ခြင်းငှါ ထိုင် ၏။ ^{၂၅}ထုံးစံ အတိုင်းထရံ နား မှာ ရှင်ဘုရင် ထိုင် လျှင် ၊ ယောနသန် ထ ၍ အာဗ နာ သည် ရှောလု အနား မှာ ထိုင် ၏။ ဒါဝိဒ် ၏ နေရာ ထိုင်ရာသည် လပ် ၏။ ^{၂၆}သို့ရာတွင် ရှောလု က အကြောင်းတစုံတခု ရှိလိမ့်မည်။ သူ သည် မ စင်ကြယ်။ အကယ်၍ သူ သည် မ စင်ကြယ် ဟု ထင်မှတ် ၍ ထို နေ၌ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ၏။ ^{၂၇}နက်ဖြန် နေ့ လဆန်း နှစ် ရက် နေ၌ ဒါဝိဒ် ၏ နေရာ ထိုင်ရာသည်လပ် သောကြောင့် ရှောလု က၊ ယေရှဲ့ သား သည် စား ပွဲတော်သို့ မနေ့က မလာ၊ ယနေ့ လည်း မ လာ ဘဲ အဘယ်ကြောင့် နေ သနည်း ဟု သား တော် ယော န သန် အား မေး လျှင်၊ ^{၂၈}ယော န သန် က၊ ဒါဝိဒ် သည် ဗက်လင် မြို့သို့ သွားရမည်အကြောင်းကျုပ်ကျုပ်အခွင့် ပန်လျက်၊ ^{၂၉}အကျွန်ုပ် သွားရ သောအခွင့် ကိုပေး ပါလော့။ အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုး တို့သည် ထိုမြို့ ၌ ယဇ် ပွဲကို ဆောင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် အစ်ကို လည်း မှာ လိုက်ပါ

ပြီ။ စိတ် တော်နှင့် တွေ့သည်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သွား ၍ အစ်ကို တို့ကို မြင် ရမည်အကြောင်းအခွင့်ပေး ပါလော့ ဟု တောင်းပန်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် စားပွဲ တော် သို့ မ လာ ပါ ဟု ရှော လု အား လျှောက်လေ၏။³⁰ ထိုအခါ ရှောလု သည် ယောနသန် ကို အမျက် ထွက် ၍ မြောက်မထား သော မိန်းမ၏သား ၊ သင် သည် ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲသည် တိုင်အောင် ၎င်း၊ သင့် အမိ အဝတ် ကျွတ်၍ အရှက် ကွဲသည့်တိုင်အောင် ၎င်း၊ ယေရှု ၏သား ဘက် ၌ နေသည်ကို ငါမ သိသလော။³¹ ယေရှု ၏သား သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အသက် ရှင်သည် ကာလ ပတ်လုံး သင် နှင့် သင် ၏နိုင်ငံ မ တည် ရ။ ယခု စေလွှတ် ၍ သူ ကိုခေါ်ခဲ့။ သူ သည် အသေ ခံရမည်ဟုဆို လျှင်၊³² ယောနသန် က၊ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်ကြောင့် အသေ ခံရမည်နည်း။ အဘယ်သို့ ပြု ဘိသနည်း ဟု အဘ ရှော လု အား မေး လေ သော်၊³³ ရှော လု သည် ယောနသန် ကို မှန်စေခြင်းငှါ လှံ တို့ကို လက်လွှတ် ၍ ထိုးလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘ သည် ဒါဝိဒ် ကိုသတ် မည်အကြံရှိသည် ကို ယောနသန် သည် သိ သဖြင့်၊³⁴ အမျက် ထွက်၍ ၊ ထိုလဆန်း နှစ် ရက်နေ့ ၌ အစာ မ စား ဘဲ ထ သွား၏။ မိမိ အဘ သည် ဒါဝိဒ် ကို အရှက် ခွဲသောကြောင့် ဒါဝိဒ် အတွက် ညှိုးငယ် သောစိတ် ရှိ၏။³⁵ နံနက် ရောက် မှ ဒါဝိဒ် နှင့် ချိန်းချက် သော အချိန်၌ ၊ ယောနသန် သည် လူ ကလေးကို ခေါ်၍ တော သို့ သွား ၏။³⁶ လူ ကလေးအား လည်း ပြေး တော့။ ငါ ပစ် သော မြား တို့ကို ရှာ တော့ဟုဆို ၍ လူ ကလေးသည် ပြေး သောအခါ သူ့ကို လွန် အောင်မြား တစင်းကို ပစ်လေ၏။³⁷ ယောနသန် ပစ် သော မြား ကျရာ အရပ် သို့ လူ ကလေး ရောက် သောအခါ ၊ ယောနသန် က၊ မြား တစင်းသည် နင့် ကို လွန် ပြီမ ဟုတ်လော။³⁸ ကြိုးစား၍ အလျင်အမြန် ပြေး တော့။ မ နေ နှင့် ဟု လူ ကလေး နောက် မှာ ဟစ် လေ၏။ လူ ကလေးသည်လည်း မြား တို့ကို ကောက် ၍ မိမိ သခင် ထံသို့ ပြန် လာ၏။³⁹ သို့ရာတွင် လူ ကလေးသည် ထိုအမှု ကို နား မ လည်။ ယောနသန် နှင့် ဒါဝိဒ် သာ နားလည် ကြ၏။⁴⁰ ယောနသန် သည် မိမိ လက်နက် တို့ကို လူ ကလေး၌ အပ် ၍ မြို့ထဲသို့ယူ သွားတော့ဟု ဆို ၏။⁴¹ လူ ကလေး သွား သောနောက် ၊ ဒါဝိဒ် သည် တောင် မျက်နှာအရပ်က ထ ၍ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် သုံး ကြိမ် တိုင်အောင်ဦးညွှတ် ပြီးလျှင် ၊ သူ တို့သည် တယောက် ကို တယောက်နမ်း လျက် မျက်ရည် ကျလျက်၊ ဒါဝိဒ် သည်သာ၍ ပြုသည်တိုင်အောင်ပြုကြ၏။⁴² ယောနသန် ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့် ကျွန်ုပ် စပ်ကြား ၊ သင့် အမျိုး အနွယ် နှင့် ကျွန်ုပ် အမျိုးအနွယ် စပ်ကြား မှာ အစဉ်အမြဲ ရှိ တော်မူ စေသတည်းဟူ၍ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို တိုင်တည် သဖြင့် ၊ ငါ တို့နှစ် ယောက်သည် ကျိန်ဆိုကြသည်ကိုထောက် ၍၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား တော့ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို လျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ထသွား၍ ယောနသန်လည်း မြို့ထဲသို့ ဝင်လေ၏။

21 ဒါဝိဒ် သည် ယစ်ပုရောဟိတ် အဟိ မ လက် ရှိ ရာ နေ ခ

မြို့သို့ ရောက် ၍ ၊ အဟိမလက် သည် ဒါဝိဒ် နှင့် တွေ့ သောအခါ ကြောက် ၍၊ သင် သည် လူ တယောက်မျှ မ ပါဘဲ အဘယ်ကြောင့် တ ကိုယ်တည်း လာ သနည်း ဟု မေး သော်၊² ဒါဝိဒ် က၊ ရှင်ဘုရင် အမှု တော် တ ခု ကို အပ် ၍၊ ငါ စေခိုင်း မှာ ထား သော အမှု ကို အဘယ်သူမျှမ သိ စေနှင့်ဟု မိန့် တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ့ကျွန် တို့ ကို ဤမည်သောအရပ် ဤမည်သောအရပ်၌ ဆိုင်းလင်စေခြင်းငှါ အရင်စေလွှတ်လေပြီ။³ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် လက် ၌ ရှိ သော မုန့် ငါး လုံးကိုသော်၎င်း၊ တွေ့ သမျှကို သော်၎င်း၊ ကျွန်ုပ် လက် သို့ အပ် ပေးပါဟု ယစ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက် အား တောင်း ၏။⁴ ယစ် ပုရောဟိတ် က၊ ငါ လက် ၌ လူ တိုင်း စားရသောမုန့် မ ရှိ။ လုလင် တို့သည် မိန်းမ ကိုသာ ရှောင် လျှင် ၊ သန်ရှင်း သော မုန့် ရှိ သည်ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို ၏။⁵ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် ထွက် ကတည်းက အဘယ်သူ မျှ မိန်းမ နှင့် မ ပေါင်း တော်၊ လုလင် တန်ဆာ တို့သည် သန်ရှင်း ပါ၏။ ထိုမုန့်လည်း လူတိုင်းစားရသောမုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ သန်ရှင်း သောမုန့်သစ်ကို တင်ထားလျက် ရှိပါ၏ဟု ယစ်ပုရောဟိတ် အား ပြန် ပြောသော်၊⁶ ယစ် ပုရောဟိတ် သည် ရှေ့ တော် မုန့် မှ တ ပါး အခြား သော မုန့် မ ရှိ သောကြောင့် သန်ရှင်း သော မုန့်ကိုပေး ၏။ ထိုရှေ့တော်မုန့်အစား၌ မုန့် သစ်ကို တင် ထားအံ့သောငှါ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်မှ နှုတ်ပယ် နှင့်ပြီ။⁷ ထိုနေ့၌ အမှု တော်ထမ်းအဝင် သိုး တော်ထိန်းအုပ် ဧဒုံ အမျိုးသား၊ ဒေါ ဂ အမည် ရှိသောသူသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စောင့် နေရ၏။⁸ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် ၌ ထား လှံ ရှိ သလော။ အမှု တော်ကို အလျင်အမြန် ဆောင်ရသောကြောင့် ၊ ထား အစရှိသော လက်နက် တစုံတခု မျှ မ ပါ ဟု အဟိမလက် အား ပြော လေ သော်၊⁹ ယစ် ပုရောဟိတ် က၊ ဇလာချိုင့် ၌ သင်လုပ်ကြံ ခဲ့သော ဖိလိတုတိ လူ ဂေါလုတ် ၏ ထား သည် အဝတ် နှင့် ထုပ်ရစ် လျက် သင်တိုင်း တော် နောက် မှာ ရှိ၏။ ယူ ချင်လျင် ယူ တော့။ အခြား သော ထားမ ရှိဟု ဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ် က ထိုထားနှင့် တူသော ထားမ ရှိ။ ပေး ပါတော့ဟု ဆို ၏။¹⁰ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု ကို ကြောက်သောကြောင့်ထ ၍ ဂါသ မင်းကြီး အာခိတ် ထံသို့ ပြေး သွား ၏။¹¹ အာခိတ် မင်း၏ ကျွန် တို့က၊ ဤ ဒါဝိဒ် သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်မ ဟုတ် လော။ ရှောလု အထောင်ထောင် ၊ ဒါဝိဒ် အသောင်းသောင်း သတ် လေစွတကားဟု ဤသူရှေ့မှာ အလှည့်လှည့်က လျက် သီချင်း ဆို ကြသည် မ ဟုတ်လော ဟု လျှောက် ကြ၏။¹² ထို စကား ကို ဒါဝိဒ် သည် မှတ်မိ၍၊ ဂါသ မင်းကြီး အာခိတ် ကို အလွန် ကြောက် သောကြောင့်၊¹³ ရူးသွပ်ဟန်ဆောင်၍ သူ တို့ရှေ့မှာ အရူး ကဲ့သို့ပြု လျက် ၊ တံခါးရွက် ပေါ်၌ ရေးသား ၍ မိမိ တံထွေး ကို မှတ်ဆိတ် တွင် ယို စေ၏။¹⁴ အာခိတ် မင်းကလည်း ကြည့် ကြလော့။ ဤသူ သည် အရူး ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ငါ ထံသို့ သွင်း ကြ သနည်း။¹⁵ အရူး ကို ငါ အသုံးလို သည်ဟု သင်တို့သည် ထင်လျက် ငါ့ ရှေ့ မှာ အရူး လုပ်စေခြင်းငှါ ဤ သူကို သွင်း ကြသလော။ ဤ သူသည်

နန်းတော် ထဲသို့ ဝင် ရမည်လော ဟု ကျွန် တို့အား ဆို ၏။

22 ဒါဝိဒ် သည် ထို အရပ်မှ ပြေး ၍ အဒုလံ ဥမင် သို့ ဘေး လွတ် လျက် ရောက်လေ၏။ သူ့ အစစ်ကို များ၊ အဆွေ အမျိုးများအပေါင်း တို့သည် ကြား လျှင် သူ့ ထံသို့ သွား ကြ၏။² အမှု ရောက်သောသူ ၊ ကြွေးတင် သောသူ ၊ စိတ်ညစ် သောသူ အပေါင်း တို့သည်၊ သူ့ ထံ မှာ စုဝေး ကြ၍ လူ လေး ရာ ခန့် ရှိ သဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ်သည် သူ တို့ကို အုပ် ရ၏။³ ထို အရပ်မှ မောဘ ပြည် မိဇပါ မြို့သို့သွား ၍ ၊ မောဘ ရှင်ဘုရင် အား ၊ ဘုရား သခင်သည် ကျွန်တော် ၌ အဘယ်သို့ ပြု တော်မူမည်ကို ကျွန်တော်မသိ ဘဲနေစဉ်တွင်၊ ကျွန်တော် မိဘ သည် ထွက် လာ၍ ကိုယ်တော် ထံ၌ နေ ရသော အခွင့်ကိုပေး တော်မူပါ ဟု လျှောက်သဖြင့်၊⁴ မောဘ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သွင်း ၍ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ခိုင်ခံ့ သော ဥမင်၌ နေ သည်ကာလ ပတ်လုံး၊ မိဘတို့သည် မောဘ ရှင်ဘုရင်ထံမှာနေ ကြ၏။⁵ တဖန် ပရောဖက် ဂဒ် က၊ ခိုင်ခံ့ သော ဥမင်၌ မ နေ နှင့်။ ထွက်၍ ယုဒ ပြည် သို့ သွား လော့ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို သည်အတိုင်း ဒါဝိဒ် သွား ၍ ဟာရက် တော ၌ နေ၏။⁶ ထိုအခါ ရှောလု သည် ဂိဗာ မြို့၌ ကုန်း ပေါ်တွင် သစ်ပင် အောက် မှာ လှံ ကို ကိုင်လျက်၊ ကျွန် အပေါင်း တို့ သည် ခြံရံ လျက်နေစဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏ လူ တို့သည် ပေါ်ကြောင်း ကို ရှောလု ကြား ၍၊⁷ အို ဗီယာ မိန့် အမျိုးသား တို့၊ ယေရု ဇာလား သည် လယ် များ၊ စပျစ် ဥယျာဉ် များကို သင် တို့ရှိသမျှ ၌ ဝေပေး နိုင်သလော။ သင် တို့ရှိသမျှ ကို လူတထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် အရာ၌ ခန့်ထား နိုင်သလော။⁸ ထိုသို့ ပြုနိုင်သောကြောင့်သင် တို့အပေါင်း သည် ငါ့ တဘက် ၌ သင်းဖွဲ့ကြ သလော။ ငါ့ သား သည် ယေရု ဇာလား နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြောင်း ကို တယောက်မျှမ ပြော။ ငါ့ အတွက် တယောက်မျှ ဝမ်း မ နည်း။ ငါ့ ကျွန် သည် ယနေ့ ပြုသည် အတိုင်း ၊ ငါ့ ကို ချောင်းမြောင်း စေ ခြင်းငှါ ၊ ငါ့ သား နှိုးဆော် ကြောင်း ကို တ ယောက် မျှမ ပြော ဘဲ နေကြသည်တကားဟု အခြံအရံ တို့အား ဆို လေသော်၊⁹ ရှောလု ၏ ကျွန် အုပ် ဧဒု အမျိုးသားဒေါဂ က၊ ယေရု ဇာလား သည် အဟိ တုပ် ၏သား အဟိ မ လက် ရှိ ရာ နော ဗ မြို့သို့ ရောက် ကြောင်း ကို ကျွန်တော် မြင် ပါ၏။¹⁰ အဟိ မ လက်သည် ယေ ရုဇာလား အ ဘို့ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ မေးမြန်း ၍ စားစရိတ် ကိုငှင်း ၊ ဖိလိ တုတိ လူ ဂေါလျတ် ၏ ထား ကိုငှင်းပေး ပါ၏ဟု ကြား လျှောက် လျှင်၊¹¹ ရှင် ဘုရင်သည် အဟိတုပ် ၏သား ယစ်ပုရောဟိတ် အဟိ မလက် နှင့် သူ ၏အဆွေအမျိုး တည်းဟူသောနောဗ မြို့၌ နေသော ယစ်ပုရောဟိတ် အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ သူတို့သည် အထံ တော် သို့ ရောက် လာ ကြ၏။¹² ရှောလု က လည်း ၊ အဟိ တုပ် ၏သား နားထောင် လော့ဟု ဆို လျှင် ၊ အဟိမလက်က အကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည် သခင် ဟုလျှောက် ၏။¹³ ရှောလု ကလည်း ၊ သင် နှင့် ယေရု ဇာလား သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ တစ်ဘက် ၌ သင်းဖွဲ့ ကြသနည်း။ သူသည် ယနေ့ ပြုသည့် အတိုင်း ငါ့ ကို ပုန်ကန် စေ ခြင်းငှါ သင် သည် မုန့်

နှင့် ထား ကို ပေး ၍ သူ အ ဘို့ ဘုရား သ ခင် ထံ တော်၌ မေးမြန်း ပြီ တကားဟု ဆို သော်၊¹⁴ အဟိ မ လက် က၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့တွင် ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ အဘယ်သူ သည် သစ္စာ ရှိ သနည်း။ သမက် တော်ဖြစ် ပါ၏။ စေခိုင်း တော် မူ သော သူ၊ နန်းတော် ၌ အသရေ ရှိ သောသူဖြစ် ပါ၏။¹⁵ ထိုကာလ ၌ အကျွန်ုပ်သည် ဒါဝိဒ် အဘို့ ဘုရား သခင်ထံတော်၌ မေးမြန်း စ ပြုသလော။ ထိုအမှု ဝေး ပါစေသော။ ရှင် ဘုရင် သည် ကိုယ်တော် ကျွန် နှင့် ကျွန်တော် ၏အဆွေအမျိုး တစ်စုံတယောက် ၌ မျှ အပြစ်တင် တော်မ မူပါနှင့်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ဤ အမှု ကို အကြီး အငယ် အားဖြင့်မျှ မ သိ ပါဟု ရှင်ဘုရင် အား လျှောက် လေ၏။¹⁶ ရှင်ဘုရင် က၊ အဟိ မ လက် ၊ သင် နှင့် သင် ၏အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့သည် ဧကန်အမှန်အသေ ခံရမည် ဟု ဆို လျက်၊¹⁷ ထာဝရဘုရား ၏ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒါဝိ ဒ် ဘက် မှာ နေ၍ ၊ သူ ပြေး ကြောင်း ကို သိ သော်လည်း ငါ့ အား မ ကြား မ ပြော သောကြောင့် ၊ သူ တို့ကို လှည့် ၍ သတ် ကြ ဟု ခြံရံလျက် ရှိ သော ခြေသည် တို့အား အမိန့် တော်ရှိ သော်လည်း ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့ ကို မ လုပ်ကြံ ဘဲ နေ ကြ၏။¹⁸ တ ဖန် ရှင် ဘုရင် က၊ သင် သည် လှည့် ၍ ယစ်ပုရောဟိတ် တို့ကို လုပ်ကြံ တော့ဟု ဒေါဂ အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ဧဒု အမျိုးသားဒေါဂ သည် လှည့် ၍ ပိတ် သင်တိုင်း ကို ဝတ် သော ယစ်ပုရောဟိတ် ရှစ် ဆယ့် ငါးပါး တို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ထို နေ့၌ သတ် လေ၏။¹⁹ ယစ်ပုရောဟိတ် ပိုင်သော နောဗ မြို့ကိုလည်း တိုက်၍ ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် ၊ နို့စို့ မှစ၍ နွား ၊ မြည်း ၊ သိုး တို့ကို ထား နှင့်လုပ်ကြံလေ၏။²⁰ အဟိတုပ် ၏ သား ဖြစ်သော အဟိမလက် ၏သား တို့တွင်၊ အဗျာသာ အမည် ရှိ သောသူတယောက် သည် လွတ် ၍ ဒါဝိဒ် ရှိရာ သို့ ပြေး လေ၏။²¹ ထာဝရဘုရား ၏ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့ကို ရှောလု သတ် ကြောင်း ကို၊ အဗျာသာ သည် ဒါဝိဒ် အား ကြားပြော သောအခါ၊²² ဒါဝိဒ် က၊ ဧဒု အမျိုးသားဒေါဂ သည် ရှောလု အား ပြော မည်ဟု သူ့ကိုတွေ့ သောနေ့၌ ငါရိပ်မိ ၏။ ငါ သည် သင် ၏ အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့ ကို သေစေခြင်းငှါပြုမိပါပြီတကား။²³ ငါ နှင့်အတူ နေ ပါလော့။ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ့ အသက် ကို ရှာ သော သူသည် သင့် အသက် ကိုရှာ ၏။ ငါနှင့်အတူနေလျှင် ဘေးလွတ် ပါလိမ့်မည်ဟု အဗျာသာအား ပြောဆို၏။

23 ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ကိလ မြို့ကို တိုက် ၍ ကောက်နယ် တလင်း တို့ကို လုယူ ကြောင်း ကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား သောအခါ၊² အကျွန်ုပ်သည် ထို ဖိလိတုတိ လူတို့ကို သွား ၍ လုပ်ကြံ ရပါမည် လော ဟု ထာဝရဘုရား အား မေး လျှောက် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား က သွား လော့။ ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ ကို လုပ်ကြံ ၍ ကိလ မြို့ကို ကယ်တင် လော့ဟု ဒါဝိဒ် အား မိန့် တော်မူ၏။³ ဒါဝိဒ် ၏လူ တို့ ကလည်း ၊ ငါ တို့သည် ယုဒ ပြည်၌ ပင် ကြောက် ကြ၏။ ထိုမျှမက

ကိလ မြို့သို့ရောက်၍ ဖိလိတုတိ ဗိုလ်ခြေ တို့နှင့် စစ်ပြိုင်သောအခါ သာ၍ကြောက်စရာရှိပါသည်တကား ဟု ဆို ကြ၏။⁴ တဖန် ဒါဝိဒ် သည် ထပ်၍ ထာဝရဘုရား အား မေးလျှောက် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ထ ၍ ကိလ မြို့သို့ သွား လော့။ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို သင့် လက် ၌ ငါ အပ် မည်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊⁵ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် ကိလ မြို့သို့သွား ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့နှင့် တိုက် သဖြင့် ၊ ထို သူ တို့၏ တိရစ္ဆာန် များကို ယူ ၍ သူ တို့ကို ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့်သတ် ကြ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ် သည် ကိလ မြို့ကို ကယ်တင် လေ၏။⁶ အဟိမလက် ၏သား အဗျာသာ သည်၊ ဒါဝိဒ် ရှိရာ ကိလ မြို့သို့ ပြေး လာ သောအခါ သင်တိုင်း တော် ပါလျက် ရောက် လာ သတည်း။⁷ ဒါဝိဒ် သည် ကိလ မြို့သို့ ရောက် ကြောင်း ကို ရှောလု သည်ကြား လျှင် ၊ ဘုရား သခင်သည် သူ့ ကို ငါ့ လက် သို့အပ် တော် မူပြီ။ တံခါး နှင့် ကန်လန်ကျင် ရှိသောမြို့ ထဲသို့ ဝင် သဖြင့်၊ အချုပ် ခံ လျက် နေ ရသည် ဟု ဆို လျက်၊⁸ ကိလ မြို့သို့ စစ် ချီ ၍ ဒါဝိ ဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့ကို ဝိုင်း ထား ခြင်း ငါ့ မိမိ လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၏။⁹ ရှောလု သည် မ ကောင်းသော အကြံနှင့် ကြိုးစား သည်ကို ဒါဝိဒ် သည် သိ ၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ အား ၊ သင်တိုင်း တော်ကို ယူ ခဲ့ပါဟု ဆို ၏။¹⁰ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် က၊ ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ရှောလု သည် ကိလ မြို့ သို့ လာ ၍ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် အတွက် ဖျက်ဆီး မည်ဟု အကြံ ရှိ သည်ကို ဆက်ဆက်ကြား ပါ၏။¹¹ ကိလ မြို့သား တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို သူ ၏လက် ၌ အပ် ကြပါလိမ့်မည်လော။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ကြား သည်အတိုင်း ရှောလု သည် လာ ပါလိမ့်မည်လော။ ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် အား အမိန့် ရှိ တော် မူ မည်အကြောင်း တောင်းပန် ပါ၏ဟု မေး လျှောက် သော်၊ ထာဝရဘုရား က၊ ရှောလုသည် လာ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹² တဖန် ဒါဝိဒ် က၊ ကိလ မြို့သား တို့သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အကျွန်ုပ် ၏လူ တို့ကို ရှောလု လက် သို့ အပ် ကြပါလိမ့်မည်လော ဟု မေးလျှောက် သော် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ အပ် ကြပါလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် ခြောက် ရာ ခန့် ရှိသောမိမိ လူ တို့နှင့် ထ ၍ ကိလ မြို့မှ ထွက် ပြီးလျှင် ၊ သွား နိုင် ရာ အရပ်ရပ် သို့ သွား ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည် ကိလ မြို့မှ အလွတ် ပြေးကြောင်း ကို ရှောလု သည်ကြား ၍ ကိုယ်တိုင်မသွား ဘဲ နေ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ် သည် ဇိဖ တောင်အစရှိသော တော ကြိုတောင် ကြားတို့၌ နေ ၍ ၊ ရှော လု သည် နေ့ တိုင်း ရှာ သော်လည်း သူ ၏လက် ၌ ဒါဝိဒ်ကို ဘုရား သခင်အပ် တော်မ မူ။¹⁵ တရုရောအခါဒါဝိဒ် သည် ဇိဖ တောအုပ် ၌ ရှိ၍၊ သူ ၏ အသက် ကိုသတ် မည်ဟု ရှောလု လာ သည်ကို သိ သောအခါ၊¹⁶ ရှောလု ၏ သား ယောနသန် သည် ထ ၍ ဒါဝိဒ် ရှိ ရာ တောအုပ် သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ ဘုရား သခင်၌ ခိုလှုံအားကြီး စေ ခြင်းငှါထောက်မလျက်၊¹⁷ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင် သည် ကျွန်ုပ် အဘ

ရှောလု ၏ လက် မှလွတ်၍ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ် သည်လည်း သင့်အောက်မှာ အရာကြီးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ် မည်ကို ကျွန်ုပ် အဘ ရှောလု သိ သည်ဟု ဆို သဖြင့်၊¹⁸ ထိုသူ နှစ် ယောက် တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ ကြပြီးမှ ၊ ဒါဝိဒ် သည် တောအုပ် ၌ နေ ၍ ယောနသန် သည် မိမိ အိမ် သို့ သွား ၏။¹⁹ တဖန် ဇိဖ သား တို့သည် ရှော လု ရှိ ရာ ဂိ ဗာ မြို့သို့ လာ ၍၊ ဒါဝိဒ် သည် ကျွန်တော် တို့နေရာ ယေ ရှိ မုန် မြို့ တောင် ဘက်မှာ ၊ ဟခိလ တော ကြို တောင် ကြား၌ ပုန်း လျက်နေသည် ဖြစ်၍၊²⁰ အရှင်မင်းကြီး ကြွ ချင်သောစိတ် အားကြီးသည် အတိုင်း ကြွ တော်မူပါ။ ထိုသူကို အရှင်မင်းကြီး လက် တော်သို့ အပ် သော အမှုသည် ကျွန်တော် တို့တာရီပါစေ ဟု လျှောက် လျှင်၊²¹ ရှော လု က၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောသူ ဖြစ် ပါစေသော။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုသနား ကြပြီ။²² ယခု သွား ၍ ပြင်ဆင် ကြလော့။ သူ ပုန်းရှောင်၍ နေရာ ကို၎င်း၊ အဘယ်သူ မြင် ပြီးသည်ကို၎င်း စူးစမ်း ကြလော့။ သူ သည် အလွန်လိမ္မာ သည်ကို ငါ ကြား၏။²³ ထို ကြောင့် သူ ပုန်းရှောင် ခိုလှုံ ရာ အရပ်ရပ် တို့ကို သေချာ စွာကြည့်ရှု သိမှတ် ပြီးမှ ၊ ငါ ထံသို့ တဖန် လာ ကြလျှင် ၊ သင် တို့နှင့် အတူ ငါလိုက် မည်။ သူ သည် ထိုပြည်၌ ရှိ လျှင်၊ ယုဒ အမျိုးသား အထောင် အသောင်း တို့ တွင် ငါ ရှာ ၍ ထုတ် မည် ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊²⁴ သူတို့သည် ထ ၍ ရှောလု အရင် ဇိဖ တော သို့ သွား ကြ၏။ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် မောန တော ၊ ယေ ရှိမုန် မြို့ တောင် ဘက်လွင်ပြင် ၌ ရှိကြ၏။²⁵ ရှောလု သည်လည်း လူ များနှင့် တကွလာ၍ ရှာ သည်ကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား ပြန်လျှင် ၊ ကျောက် ကြားမှ ထွက်သွား ၍ မောန တော ၌ နေ ၏။ ရှော လု ကြား ပြန်သော် ၊ မောန တော ၌ ဒါဝိဒ် ကို လိုက် ၍ ရှာ၏။²⁶ ရှော လု သည် တောင် တစ်ဘက် ၌ ၎င်း ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် တစ်ဘက် ၌ ၎င်း၊ သွား ကြ၍ ရှောလု ကို ကြောက်သဖြင့်၊ လွတ် အောင်ကြိုးစားစဉ်တွင်၊ ရှောလု နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့ကို ဝိုင်း ၍ ဘမ်းမိ လုကြပြီ။²⁷ ထိုအခါ တမန် ရောက် လာ၍၊ အလျင်အမြန် ကြွ လာတော်မူပါ။ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ပြည် တော်ကို တိုက် လာကြပါပြီဟု ရှောလု အား ကြားလျှောက် သောကြောင့်၊²⁸ ရှောလု သည် ဒါဝိဒ် ကို လိုက် ရှာရာမှ ပြန် ၍ ဖိလိ တုတိ လူတို့ရှိရာသို့ ချီ သွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထို အရပ် ကို သေ လဟမုမလေကုပ် အမည်ဖြင့် သမုတ် သတည်း။²⁹ ဒါဝိဒ် သည် ထို အရပ်မှ သွား ၍ အိဂေဒိ မြို့နယ်၊ ခိုင်ခံ့ သော အရပ်တို့၌ နေ လေ၏။

24 ရှောလု သည်လည်း ဖိလိတုတိ လူ တို့ကို လိုက် ရာ မှ ပြန် လာ သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် အိဂေဒိ တော ၌ ရှိ ပါ၏ဟု ကြား လျှောက်ကြလျှင်၊² ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့တွင် ရွေးကောက် သော လူ သုံး ထောင် တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ တောဆိတ် နေရာ

ကျောက် တောင်တို့အပေါ်မှာ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ဧါလူ တို့ကို ရှာ အံ့သောငှါ သွား လေ၏။³ လမ်း နား မှာ သိုး ခြံ ရှိ ရာ သို့ ရောက် ၍ ဥမင် ကို တွေ့သဖြင့် ၊ ရှောလု သည် အိပ်မည်ဟု ဝင် လေ၏။ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ဧါလူ တို့သည် ထိုဥမင် နံ ဖေး တစ် ဘက် တ ချက် ၌ နေ ကြ၏။⁴ ဒါဝိဒ် ဧါလူ တို့က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား က၊ သင် ဧါရန်သူ ကို သင့် လက် ၌ ငါ အပ် မည်။ သူ ၌ သင်ပြု ချင်တိုင်း ပြု ရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော် အား မိန့် တော်မူသော နေ့ ရက် ရောက် ပါ ပြီ ဟု ဆို ကြ လျှင် ၊ ဒါဝိဒ် သည် ထ ၍ ရှောလု ဝတ်လျက်ရှိသော အင်္ကျီ အောက် ပိုင်းကို တိတ်ဆိတ် စွာ လှီးဖြတ် လေ၏။⁵ ထိုသို့ ရှောလု ဧါ အင်္ကျီကို လှီးဖြတ် မိသောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ် သည် နောက် တ ဖန် နောင်တရ၍၊⁶ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော ဘိသိက် ကို ခံ သော ငါ အရှင် သည်၊ ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် ဘိသိက် ခံ သူ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ထို အရှင် ကို ထိခိုက် ခြင်း ငှါ ငါ လက် ဆန့် သော အမှု ကို ထာဝရဘုရား ဆီးတား တော်မူပါ စေသော ဟု မိမိ လူ တို့အား ဆို သဖြင့်၊⁷ ရှောလု ကို ထိခိုက် စေ ခြင်း ငှါ အခွင့် မ ပေး မြစ်တား လေ၏။ ရှောလု သည် လည်း ထ ၍ ဥမင် ထဲက ထွက်သွား လေ၏။⁸ ထိုနောက် ဒါဝိဒ် သည် ထ ၍ ဥမင် ထဲက ထွက် လျက် ၊ ကျွန်တော် ၏ သခင် အရှင်မင်းကြီး ဟု ရှောလု နောက် ၌ ဟစ် သဖြင့် ၊ ရှောလု သည် နောက် သို့ကြည့် သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် မြေ ပေါ်၌ ဦးချ ၍ ပြပ် ဝပ် လျက်၊⁹ ဒါဝိဒ် သည် ကိုယ်တော် ၏အင်္ကျီကို ဖျက် ခြင်း ငှါ ရှာကြံ သည်ဟု လူ အချို့ပြော သော စကား ကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင် တော် မူ သနည်း။¹⁰ ယနေ့ ထာဝရဘုရား သည် ဥမင် ထဲ မှာ ကိုယ်တော် ကို ကျွန်တော် လက် ၌ အပ် တော်မူကြောင်း ကို ကြည့်ရှု တော်မူ ပါ။ အသက် တော်ကို သတ် စေ ခြင်း ငှါ အချို့တို့သည် တိုက်တွန်း သော်လည်း ၊ ကျွန်တော် သည် နှမြော သော စိတ် ရှိ၍ ၊ ငါ့ အရှင် သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဘိသိက် ခံ သူ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် ၊ ထိုအရှင်ကို ထိခိုက်ခြင်း ငှါ ငါသည် လက် ကို မ ဆန့် ဟု အကြံရှိ ပါ၏။¹¹ ထိုမှတစ်ပါး ကျွန်တော် အဘ ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ကျွန်တော် လက် ၌ အင်္ကျီ တော်အောက် ပိုင်းကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ အသက် တော်ကို မ သတ် ၊ အင်္ကျီ တော်အောက် ပိုင်းကို လှီးဖြတ် ရုံမျှသာ ပြုသောကြောင့် ၊ ကျွန်တော်၌ ဒုစရိုက် အပြစ်မရှိ။ လွန်ကျူး ခြင်း အပြစ်မ ရှိကြောင်း ကို သိမြင် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကို မ ပြစ်မှား ပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် အသက် ကိုသတ် အံ့သောငှါ လိုက်၍ ရှာ တော်မူပါသည်တကား။¹² ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်တော် နှင့် ကိုယ်တော် စပ်ကြား မှာ စီရင် တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော် အား ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ထာဝရဘုရား ဆပ်ပေး တော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် လက် သည် ကိုယ်တော် အပေါ်သို့ မ ရောက် ပါစေနှင့်။¹³ ရှေး ပုံ စကားလာ သည်အတိုင်း ၊ ဆိုး သောသူလက်မှ ဆိုး သော အမှု ထွက် တတ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် လက် သည် ကိုယ်တော် အပေါ် သို့ မ ရောက် ပါ စေ နှင့်။¹⁴ ဣ သရေ လ ရှင်

ဘုရင်သည် အဘယ်သူ ဧါအတွက်ကြောင့် ကြွလာ တော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ ကို လိုက် ၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ခွေး သေ ကောင်ကို လိုက် ၍ ရှာတော်မူသလော။ ခွေးလေး ကို လိုက် ၍ ရှာတော်မူသလော။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် တရားသူကြီး လုပ် တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော် နှင့် ကိုယ်တော် စပ်ကြား မှာ စီရင် တော် မူ ပါ စေသော။ ကြည့်ရှု ၍ ကျွန်တော် အမှု ကို စောင့် သဖြင့် ၊ ကျွန်တော် ကို ကိုယ်တော် လက် မှ ကယ်လွှတ် တော်မူပါ စေသောဟု ရှောလု အား လျှောက်ဆို ၏။¹⁶ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု အား အကုန်အစင် လျှောက်ဆို ပြီးမှ ၊ ရှောလု က ငါ့ သား ဒါဝိဒ် ၊ ငါကြားသော စကားသံသည် သင့် စကား သံလောဟုမေး လျက် အသံ ကို လွှင့် ၍ ငိုကြွေး လေ၏။¹⁷ တဖန် လည်း ၊ သင် သည် ငါ့ ထက် သာ၍တရား စောင့်၏။ သင့် အင်္ကျီကို ငါ ဖျက် သော်လည်း ၊ သင် သည် ငါ ၌ အင်္ကျီ ကျေးဇူးပြု ပြီ။¹⁸ ငါ ၌ အဘယ်သို့ကျေးဇူး ပြုသည်ကို သင်သည် ယနေ့ ပြု ပြီ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို သင့် လက် ၌ အပ် တော် မူ သော်လည်း ၊ သင် သည် မ သတ် ဘဲ နေ ပါသည် တကား။¹⁹ လူ သည် ရန်သူ ကို တွေ့ လျှင် ချမ်းသာ စွာ လွှတ် လိမ့်မည်လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ ၌ ယနေ့ ပြု သောကျေးဇူး ကို ထာဝရဘုရား ဆပ် တော်မူပါစေသော။²⁰ ယခု မှာ သင်သည် စင်စစ်ရှင် ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ငင်း ၊ ဣသရေလ နိုင်ငံ သည် သင့် လက် ၌ တည် လိမ့်မည်ဟူ၍ငင်း ၊ ငါအမှန်သိ ၏။²¹ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ ၏သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို မ သုတ်သင် ၊ ငါ့ အဆွေအမျိုး ထဲက ငါ ၏နာမ ကို မ ပယ်ရှင်း မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည် ၍ ငါ့ အား ကျိန်ဆိုခြင်း ကို ပြုလော့ ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို ပြီးမှ၊²² ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု အား ကျိန်ဆို ခြင်း ကိုပြု၍ ရှောလု သည် မိမိ နေရာ သို့ သွား ၏။ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ဧါလူ တို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့ သောအရပ်သို့ သွား ကြ၏။

25 ထိုနောက် ရှမ္မေလ သေ သောအခါ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ၍ ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုသဖြင့် ၊ ရာမ မြို့တွင် သူ ဧါအိမ် ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည် ထ ၍ ပါရန် တော သို့ သွား လေ၏။² ထိုအခါ မောန အရပ်၌ နေ၍ ကရ မေလ မြို့၌ ဥစ္စာ များ သော သူ တ ဦး ရှိ၏။ ထိုသူ သည် လူ ကြီး ဖြစ်၍ ၊ သိုး သုံး ထောင် ၊ ဆိတ် တ ထောင် ကို ရတတ်၏။ ကရ မေလ မြို့မှာ သိုး မွေးကို ညှပ် ၍ နေ၏။³ ထိုသူ ဧါအမည် ကား နာ ဗလ ၊ သူ ၏မယား အမည် ကား အဘီဂဲလ တည်း။ ထိုမိန်းမ သည် ဉာဏ် ကောင်း ၍ အဆင်း လည်းလှ ၏။ ယောက်ျား မူကား ခက်ထန် သော သဘောရှိ၏။ ဆိုး သောအမှု ကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ကာလက် အဆွေအမျိုးဖြစ်၏။⁴ နာဗလ သည် သိုး မွေးညှပ် ၍ နေကြောင်း ကို ဒါဝိဒ် သည် တော ၌ ကြား လျှင်၊⁵ လုလင် တကျိပ် တို့ကို ခေါ်၍ နာ ဗလ ရှိ ရာ ကရ မေလ မြို့သို့ သွား ကြတော့။⁶ စည်းစိမ်ကြီးသော ထိုသူ ကို ငါ့ ကိုယ်စား နှုတ်ဆက် ၍ ပြော ရမည်မှာ၊ ကိုယ်တော်

မှစ၍ကိုယ်တော် ၏အိမ် ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ဆိုင်သမျှ တို့၌ ချမ်းသာ ရှိပါစေသော။⁷ ကိုယ်တော် ၌ သိုးမွေးညှပ် သော သူများရှိကြောင်း ကို အကျွန်ုပ်ကြား ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ နေ သောကိုယ်တော် ၏ သိုးထိန်း တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မ ပြစ်မှား ပါ။ သူတို့သည် ကရ မေလ မြို့မှာ နေ သောကာလ ပတ်လုံး၊ သူ တို့ဥစ္စာ တစုံတခုမျှ မ ပျောက် ပါ။⁸ ကိုယ်တော် ၏ လုလင် တို့ကို မေးမြန်း ပါတော့။ သူ တို့သည် ပြော ကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်၏ လုလင် တို့သည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ရ ကြ ပါစေ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် မင်္ဂလာ နေ့ ၌ ရောက် ပါ၏။ လက် တော်၌ ရှိ သမျှကို ကိုယ်တော် ကျွန် များ၊ ကိုယ်တော် ၏သား ဒါဝိဒ် အား သနား တော် မူ ပါ ဟု နှုတ်ဆက် ရမည်အကြောင်း မှာထား၍ လွှတ်လိုက် ၏။⁹ ဒါဝိဒ် ၏ လုလင် တို့သည် နာဗလ ထံသို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် မှာထား သမျှ သောစကား တို့ကို ပြန်ပြော ပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြ၏။¹⁰ နာ ဗလ ကလည်း ၊ ဒါဝိဒ် ကား အဘယ်သူ နည်း။ ယေရှု ၏သား ကား အဘယ်သူ နည်း။ ယခုကာလ ၌သခင် ကို ပုန်ကန် သော ကျွန် များ ပါတကား။¹¹ ငါသည် ငါ့ သိုးမွေးကို ညှပ် သောသူတို့အဘို့ ပြင်ဆင် သော ငါ့ မုန့် ၊ ငါ့ ရေ ၊ ငါ့ အမဲသား ကို ယူ ၍ ငါမ သိ သော လူ တို့ အား ပေး ရမည်လောဟု ဒါဝိဒ် ၏ လုလင် တို့အားပြောဆို ၏။¹² ဒါဝိဒ် ၏ လုလင် တို့သည် လှည့် သွား၍ ထို စကား အလုံးစုံ တို့ကို ဒါဝိဒ်အား ပြန်လျှောက် ကြ၏။¹³ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ လူ တိုင်း မိမိ ထား ကို ခါး၌စည်း စေဟု မိမိ လူ တို့အား ဆို လျက် မိမိ ထား ကို စည်း လေ၏။ လူ လေး ရာ တို့သည် ဒါဝိဒ် နောက် သို့လိုက် ကြ၏။ နှစ် ရာ တို့သည် ဥစ္စာ ပစ္စည်းများကို စောင့်၍ နေ ကြ၏။¹⁴ လုလင် တယောက် သည် နာဗလ မယား အဘိဂဲလ ထံသို့ သွား၍၊ ဒါဝိဒ် သည် အကျွန်ုပ် တို့သခင် ကို နှုတ်ဆက် အံ့သောငှါ တမန် တို့ကို တော မှ စေလွှတ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့သခင်သည် သူ တို့ကို ဆဲ ပါ၏။¹⁵ ထို သူတို့သည် ကျွန်တော် တို့၌ အလွန် ကျေးဇူး ပြုပါပြီ။ ကျွန်တော် တို့သည် တော မှာ နေ ၍ သူ တို့နှင့်ပေါင်းဘော်သော ကာလ ပတ်လုံး အရှုံးမခံ၊ ဥစ္စာ တစုံတခုမျှ မ ပျောက် ပါ။¹⁶ ကျွန်တော်တို့သည် သိုး ထိန်း ၍ သူ တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော ကာလ ပတ်လုံး၊ သူတို့သည် နေ့ ည၌ အစဉ်ကွယ်ကာလျက် နေ ကြပါ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ သခင်မသည် အဘယ်သို့ ပြု သင့်သည်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ပါတော့။ အကျွန်ုပ် တို့ သခင် နှင့် အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း တို့၌ ဘေး ပြုမည်ဟု စီရင် ပါပြီ။ သခင်သည် အဓမ္မ လူဖြစ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမှ၊ မပြော မလျှောက်ဝံ့ပါဟု ဆို လေသော်၊¹⁸ အဘိဂဲလ သည် မုန့် လုံးနှစ်ရာ ၊ စပုတ်ရည် ဘူး နှစ် လုံး၊ ချက် ပြီးသော သိုး ငါး ကောင်၊ ပေါက်ပေါက် ငါး ဇော ၊ စပုတ်သီး ခြောက် အပြတ်တရာ ၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး ပျဉ် အပြားနှစ်ရာ တို့ကို အလျင်အမြန် ယူ ၍ မြည်း တို့အပေါ်၌တင် ပြီးလျှင်၊¹⁹ ငါ့ ရှေ့ မှာ သွား ကြ။ ငါ လိုက် မည် ဟု ကျွန် တို့အား ဆို ၏။ လင် နာဗလ ကို အလျှင်း မ ပြော။²⁰ မြည်း ကို စီး လျက် သွား၍ တောင် ခြေရင်း၌ ဆင်း လှည့်စဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ

တို့သည် တစ်ဘက်တချက်ဆင်းလာ၍ တယောက်နှင့် တယောက် တွေ့ကြုံ ကြ၏။²¹ ထိုသို့မ တွေ့မီ ဒါဝိဒ် က၊ အကယ် စင်စစ် ထို သူ ၏ ဥစ္စာ တ စုံ တ ခု ကို မျှ မ ပျောက် စေ ခြင်း ငှါ ၊ တော ၌ သူ ပိုင်သ မျှ တို့ကို ငါ သည် အချည်းနှီး စောင့် ပါ ပြီ တကား။ ငါ ကောင်း သော အမှုအတွက် ၊ မ ကောင်း သော အမှုကို သူ ပြု ပါ ပြီတကား။²² နက်ဖြန်မိုးလင်း သောအခါ၊ နာဗလနှင့် ဆိုင်သော သူအပေါင်းတို့တွင် ယောက်ျားတစုံတယောက်ကို ငါချန်ထား လျှင် ၊ ထိုမျှမက ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် ၏ ရန်သူ တို့အား ပြု တော် မူ စေသတည်း ဟု ဆို နှင့် ပြီ။²³ အဘိဂဲလ သည် ဒါဝိဒ် ကို မြင် သောအခါ ၊ မြည်း ပေါ်က အလျင်အမြန် ဆင်း ပြီးလျှင် ဒါဝိဒ် ရှေ့ တွင် မြေ ပေါ်မှာ ဦးညွတ် ချ၍၊²⁴ သူ ၏ ခြေရင်း ၌ ဝပ်တွား လျက် ၊ ကျွန်မ သခင် ၊ အပြစ် ရှိသမျှကို ကျွန်မ ခံပါမည်။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မသည် နား တော်လျှောက် ရသော အခွင့်ကိုပေး တော်မူပါ။²⁵ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မစကား ကို နားညောင်း တော်မူပါ။ ထို အဓမ္မ လူ နာဗလ ကို ကျွန်မ သခင် မှတ် တော်မ မှုပါနှင့်။ သူ ၏အမည် သည် သူ၏သဘောနှင့် ညီညွတ်ပါ၏။ သူ ၏အမည် ကား နာဗလ ။ သူ ၏ သဘော ကား မိုက် ခြင်း ဖြစ် သတည်း။ သခင် စေလွှတ် တော်မူသော လုလင် တို့ကို ကိုယ်တော် ကျွန် မသည် မ မြင် ရပါ။²⁶ ယခု မှာ ကျွန်မ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် လူအသက် ကို သတ်ခြင်းငှါ မသွား မည်အကြောင်းကိုယ် လက် နှင့် ကိုယ် အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်မ ပေးမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ဆီးတား တော်မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား အသက် တော် ကိုယ်တော် အသက် လည်း ရှင်တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ အကျိုး တော် ကို ဖျက်ဆီး လို သော ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့သည် နာ ဗလ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ ပါ စေသော။²⁷ ယခု မှာ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မသည် သ ခ င် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့သော လက်ဆောင် ကို ကျွန်မ သခင် နောက်တော်သို့ လိုက် သော လုလင် တို့ အား ပေး စေတော်မူပါ။²⁸ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မအပြစ် ကို သည်းခံ တော်မူပါ။ ကျွန်မ သခင် သည် ထာဝရဘုရား ဘက်မှာ စစ်တိုက် သောကြောင့် ၎င်း၊ တသက်လုံး ကိုယ်တော် ၌ အပြစ်တင် စရာ အခွင့်မ ရှိ သောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်မ ၏သခင် အဘို့ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံသော အိမ် ကို တည်ဆောက် တော် မူ လိမ့်မည်။²⁹ ကိုယ်တော် ၏ အသက် ကို သတ် အံ့ သော ငှါ လူ အချို့တို့သည် ထ ၍ ရှာ သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်မ သခင် ၏ အသက် ကို အသက် ထုပ် ၌ နှောင်ဖွဲ့ တော် မူ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့ အသက် ကို မူကား ၊ လောက်လွှဲ ထဲက ပစ်သကဲ့သို့ပစ် တော်မူလိမ့်မည်။³⁰ ထာဝရဘုရား ဂတိ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် ၌ ကျေးဇူး ပြု၍ ဣ သရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးစေ ခြင်းငှါ ခန့်ထား တော်မူ သောအခါ၊³¹ ကျွန်မ ၏ သခင် ကိုယ်တော်သည် အကြောင်း မရှိဘဲ လူအသက် ကို သတ် မိ သောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ် အမှု ကို စောင့်၍၊ အပြစ်ဒဏ် ပေး မိ သောကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်မ ၏ သခင် ကိုယ်တော် သည် စိတ်

ညှိုးငယ် ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်အပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်မ ၏ သခင် ၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူပြီးမှ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မကို အောက်မေ့ တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။³² ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ယနေ့ ငါ နှင့် တွေ့ စေခြင်း ငါ ၊ သင့် ကို စေလွှတ် တော်မူသော ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူ စေသတည်း။³³ သင် ပေး သော အကြံ လည်း မင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်း။ ယနေ့ ငါ သည် လူအသက် ကို သတ် အံ့ သော ငါ ၊ မသွား ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ် လက် နှင့် ကိုယ် အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်မပေးရမည်အကြောင်း ဆီးတား သော သင် သည်လည်း မင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်း။³⁴ အကယ် စင်စစ် သင့် ကို ငါ မညှင်း ဆဲ ရမည်အကြောင်း၊ ဆီးတား တော်မူ သော ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင်သည် ငါ နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် မ လာ လျှင် ၊ အကယ် စင်စစ် နက်ဖြန် မိုဗ်းလင်း သော အခါ၊ နာ ဗလ ၏ လူ ယောက်ျား တစုံတယောက်ကိုမျှ ငါချန် ၍မ ထားဟု အဘိဂဲလ အား ပြောဆို လျက်၊³⁵ သူဆောင် ခဲ့သော လက်ဆောင် ကို သူ ၏လက် မှ ခံယူ ၍ ၊ သင် သည် နေရာ အိမ် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လော့။ သင် ၏စကား ကို ငါနားထောင် ပြီ။ သင် ၏ မျက်နှာ ကိုလည်း ထောက် ၍ နေမည်ဟု ဆို လေ၏။³⁶ အဘိဂဲလ သည် လည်း နာဗလ ထံသို့ ပြန် သွား၍ ၊ သူသည် ရှင်ဘုရင် ၏ ပွဲ ကဲ့သို့ သော ပွဲ ကို မိမိ အိမ် ၌ ခံသဖြင့် ၊ ယစ်မူး ၍ စိတ် ရွှင်လန်း လျက်နေ သောကြောင့် ၊ မိုဗ်း မ လင်းမို့ မယားသည် အလျှင်းမ ပြော။³⁷ မိုဗ်းလင်း ၍ နာဗလ သောက်သော စပျစ်ရည် အရှိန်ကုန် သောအခါ ၊ ထို အမှု များကို မယား ပြော သဖြင့် သူသည်နှလုံး သေ ၍ ကျောက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။³⁸ ဆယ် ရက် လောက် လွန်မှ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့် နာဗလ သေ ၏။³⁹ နာဗလ သေ ကြောင်း ကို ဒါဝိဒ် ကြား သောအခါ ၊ ငါ ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှု ကို စောင့် ၍ နာဗလ လက် မှ နှုတ်တော်မူ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ကို ဒုစရိုက် နှင့် ကင်းလွတ် စေတော်မူသော ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား သည် နာဗလ ပြုသော ဒုစရိုက် ကို သူ ခေါင်း ပေါ် သို့ ပြန် ရောက်စေတော်မူပြီဟု ဆို ၏။ တဖန် လူကို စေလွှတ် ၍ အဘိဂဲလ နှင့် လက်ထပ် ခြင်း ငှါ နှုတ်ဆက် လေ၏။⁴⁰ ဒါဝိဒ် ၏ ကျွန် တို့သည် အဘိဂဲလ ရှိရာ ကရမေလ မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် သခင်မနှင့် လက်ထပ် ခြင်း ငှါ ကျွန်တော် တို့ကို စေလွှတ် ပါပြီဟု ပြောဆို လျှင်၊⁴¹ အဘိဂဲလသည် ထ ၍ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ ကျွန် မသည် ကျွန်မ သခင် ၏ ကျွန် တို့ ခြေ ကို ဆေး သော ကျွန် မိန်းမဖြစ်စေသောဟု ဆို ပြီးမှ၊⁴² အလျင်အမြန် ထ ၍ မိမိ နောက်လိုက် ကျွန် မငါး ယောက်ပါလျက် မြည်း စီး သဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ် စေလွှတ် သော လူတို့နှင့် တကွ လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏ခင်ပွန်း ဖြစ် လေ၏။⁴³ ဒါဝိဒ် သည် ယေ ဇ ရေလ မြို့သို့ အဟိ နောင် ကိုလည်း

သိမ်း ၍ ထိုမိန်းမနှစ် ယောက်တို့သည် သူ ၏ ခင်ပွန်း ဖြစ် ကြ၏။⁴⁴ ရှောလု သည် မိမိ သမီး ဖြစ်သော ဒါဝိဒ် ၏ မယား မိခါလ ကို ၊ ဂ လုလိမ် မြို့သားဖြစ်သော လဲရှု ၏သား ဖာလတိ အား ပေးစား နှင့် ပြီ။

26 တဖန် ဇိဖ သားတို့သည် ရှောလု ရှိရာ ဂိဗာ မြို့သို့ လာ ၍ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ယေ ရှိ မှန် မြို့ရှေ့ မှာ ဟခိလ တောင် ၌ ပုန်းရှောင် ၍ နေပါသည်မ ဟုတ်လော ဟု လျှောက် လျှင်၊² ရှောလု သည် ထ ၍ ရွေးကောက် သော ကုသရေလ လူ သုံး ထောင် ပါ လျက်၊ ဇိဖ တော ၌ ဒါဝိဒ် ကို ရှာ ခြင်း ငှါ သွား လေ၏။³ ရှောလု သည် ယေ ရှိ မှန် မြို့ရှေ့ ၊ ဟခိလ တောင် ပေါ်လမ်း နား မှာ တပ်ချ ၏။ ဒါဝိဒ် သည် တော ၌ နေ ၍ ရှော လု လိုက် ရှာ ကြောင်း ကို သိမြင် သောအခါ၊⁴ သူလျှို့ တို့ကို စေလွှတ် ၍ ရှောလု ရောက် ကြောင်း ကို အတပ် သိ ၏။⁵ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် ထ သွား၍ ၊ ရှောလု တပ်ချ ရာ အရပ် သို့ ရောက် သဖြင့် ၊ ရှောလု နှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်း နေရ ၏သား အာဗနာ အိပ် ရာ အရပ် ကို ကြည့်ရှု လေ၏။ ရှောလု သည် ရထား တပ်အလယ် ၌ အိပ် လျက် ၊ တပ်သားတို့သည် ပတ်လည် ၌ နေရာ ကျကြ၏။⁶ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ရှောလု ရှိရာ တပ် သို့ ငါ နှင့် အတူ အဘယ်သူ လိုက် မည်နည်းဟု ဟိတုတိ အမျိုးသား အဟိမလက် နှင့် ဇေရုယာ ၏သား ယွာဘ ညီ အဘိရှု တို့ကို မေး လျှင် ၊ အဘိ ရှု က ကျွန်တော်လိုက် ပါမည်ဟု လျှောက် သည်အတိုင်း၊⁷ ဒါဝိဒ် နှင့် အဘိရှု တို့သည် ည၌ အခါ တပ်သား များရှိရာသို့ သွား ၍ ရှော လု သည် ရထားတပ်အလယ် ၌ အိပ်ပျော် လျက် ၊ လုံ တော်သည် ခေါင်းရင်း အနား မြေ ၌ စိုက် လျက် ၊ အာဗနာ နှင့် တပ်သား များ တို့သည် ပတ်လည် ၌ အိပ် လျက် ရှိ ကြ၏။⁸ အဘိ ရှု က လည်း ၊ ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ ကို ကိုယ်တော် လက် ၌ ယနေ့ အပ် တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည် မြေ တိုင်အောင် လုံ နှင့် တချက်တည်း ထိုး ပါရစေဟု ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။ နှစ် ချက်တိုင်အောင်မ ထိုးပါဟု ဒါဝိဒ် ကို လျှောက် သော်လည်း၊⁹ ဒါဝိဒ် က သူ့ ကို မ ပြု နှင့်။ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက် ခံ သော သူ ကို အဘယ်သူ အပြစ် လွှတ် လျက် ထိခိုက် နိုင် သနည်း ဟု အဘိ ရှု အား ပြန်ဆို ၏။¹⁰ တဖန် ဒါဝိဒ် က ၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ် တော်မူမည်။ သို့မဟုတ် သူသေ ချိန် ရောက် လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက် ရာ၌ အသက် ဆုံး လိမ့်မည်။¹¹ ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော ဘိသိက် ခံ သူ ကို ငါ မထိခိုက် မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ဆီးတား တော်မူပါ စေသော။ သို့ရာတွင် ခေါင်းရင်း တော်နားမှာရှိသော လုံ တော်နှင့် ရေ ဘူး ကို ယူ ၍ သွား ကြကုန်အံ့ဟု ဆို လျက်၊¹² လုံ တော်နှင့် ရေ ဘူး ကို ရှောလု ခေါင်းရင်း နားက ယူ ၍ သွား ကြ၏။ အဘယ်သူ မျှ မ သိ မ မြင် ၊ အဘယ်သူ မျှ မ နိုး ၊ ကြီး စွာ သော အိပ် ခြင်း ဖြင့် ထာဝရဘုရား အိပ် စေ တော် မူ သောကြောင့် ၊ ထိုသူ အပေါင်း

တို့သည် အိပ်ပျော်ကြ၏။¹³ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ကျယ်သောချိုင့် တစ်ဘက်သို့ ကူး၍၊ ဝေးသော တောင်ထိပ် အပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊¹⁴ အိုအာဗနာ ၊ သင်သည် မထူး သလောဟုလူများနှင့် နေရသား အာဗနာကို ဟစ်လေ၏။ အာဗနာက၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဟစ်သောသင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု ပြန်၍မေးလျှင်၊¹⁵ ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် ယောက်ျား မဟုတ်လော။ ဣသရေလ အမျိုး၌ သင်နှင့်အဘယ်သူတူ သနည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏သခင် ရှင်ဘုရင်ကို အဘယ်ကြောင့် မစောင့်သနည်း။ သင်၏သခင် ရှင်ဘုရင်ကိုသတ် အံ့သောငှါ လူတယောက် ဝင်လေပြီ။¹⁶ သင်ပြုသော အမှုသည် မလျောက်ပတ်။ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက် ခံသောသင်၏သခင်ကို မစောင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်သည် အသေခံ ထိုက်ပေ၏။ ခေါင်းရင်း တော်နား မှာထားသော ရှင်ဘုရင်၏ လှံတော်နှင့် ရေဘူး တော်ရှိသည် မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု အာဗနာ အား ပြောဆို၏။¹⁷ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ် စကားသံကို သိ၍ ငါ့သား ဒါဝိဒ် ၊ ငါကြားသော စကားသံသည် သင့်စကား သံလောဟု မေးလျှင် ဒါဝိဒ်က ကျွန်တော် စကား သံမှန်ပါ၏။ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီး ဟု လျှောက်လေ၏။¹⁸ တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ သခင်သည် ကိုယ်တော် ကျွန်ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ လိုက်၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုပါသနည်း။ ကျွန်တော်၌ အဘယ် အပြစ် ရှိပါသနည်း။¹⁹ ယခုမှာ ကျွန်တော် သခင် ရှင်ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် စကားကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော် တစ်ဘက်၌ နှိုးဆော် တော်မူသည် မှန်လျှင် ၊ ယဇ် ပူဇော်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူပါစေသော။ သို့မဟုတ် လူသား တို့သည် နှိုးဆော်သည် မှန်လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျိန်ခြင်းကို ခံကြပါစေသော။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့က သွားတော့။ အခြား တပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုတော့ဟု ဆိုလျက် ကျွန်တော်ကို ထာဝရဘုရား၏ အမွေတော်မြေ၌ မနေစေခြင်းငှါ ယနေ့ပင် နှင်ထုတ်ကြပါသည်တကား။²⁰ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော် အသွေးသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မြေသို့ မကျပါစေနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ လူသည် ငုံးကို တောင်ပေါ်မှာလိုက်၍ ရှာသကဲ့သို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ခွေးလှေးကို ရှာခြင်းငှါ ထွက်တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်ဆို၏။²¹ ရှောလုကလည်း ငါပြစ်မှားပါပြီ။ ငါ့သား ဒါဝိဒ် ပြန်လာပါ။ သင်သည် ယနေ့ ငါ့အသက်ကို နှမြောသောကြောင့် ၊ နောက်တဖန် သင့်ကို ငါမညှဉ်းဆဲ။ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏။ အလွန်မှားယွင်းပြီဟု ဆိုသော်၊²² ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင် လှံတော် ရှိပါ၏။ လုလင်တယောက် လာ၍ ယူစေတော်မူပါ။²³ လူအသီးအသီးတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကို ဆပ်ပေး တော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်လက်၌ အပ်တော်မူသော်လည်း ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဘိသိက် ခံသူကို ကျွန်တော်မထိ

မခိုက်ပါ။²⁴ ယနေ့ ကိုယ်တော် အသက်ကို ကျွန်တော်နှမြောသည် နည်းတူ ကျွန်တော် အသက်ကို ထာဝရဘုရား နှမြော၍ ကျွန်တော်ကို ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ် တော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လျှင်၊²⁵ ရှောလုက၊ ငါ့သား ဒါဝိဒ် ၊ သင်သည် မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ပြုလေရာရာ၌ အောင်မြင်ပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်သွား၍ ရှောလုသည်လည်း မိမိနေရာသို့ ပြန်လေ၏။

27 တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည် ရှောလုလက်ဖြင့် ဆုံးရှုံးရသော အချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖိလိတုတိ ပြည်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးကောင်း၏။ သည်ထက်ကောင်းသော အရာမရှိ။ သို့ပြုလျှင် ရှောလုသည် ဣသရေလ ပြည်နယ်တွင် ငါ့ကို ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြောင်းကို သိလျက်၊ အားလျော့၍ သူ့လက်မှ ငါလွတ်လိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း၊² မိမိ၌ ပါသော လူခြောက်ရာနှင့် တကွ ထ၍ ဂါသမင်း မောခသား အာခိတ် ထံသို့ ကူးသွားကြ၏။³ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူများ တို့သည် အသီးအသီးမိမိ သားမယားပါလျက် ဂါသ မြို့ အာခိတ် မင်းထံမှာ နေကြ၏။ ဒါဝိဒ် မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလ မြို့သူ အဟိနောန်နှင့် နာဗလ မယား ၊ ကရမေလ မြို့သူ အဘိဂဲလ ပါသတည်း။⁴ ဒါဝိဒ်သည် ဂါသ မြို့သို့ ပြေးသွားကြောင်းကို ရှောလုသည် ကြား၍ နောက်တဖန်မလိုက် မရှာဘဲ နေ၏။⁵ ဒါဝိဒ်သည် အာခိတ် မင်းထံသို့ ဝင်၍၊ ကျွန်တော်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသည်မှန်လျှင် ကျွန်တော် နေစရာ တောရွာ တရွာကို သနားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် မြို့တော်၌ ကိုယ်တော်နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု လျှောက်လေသော်၊⁶ ထိုနေ့၌ အာခိတ် မင်းသည် ဇီကလတ် မြို့ကို ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ တိုင်အောင် ယုဒ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ဇီကလတ် မြို့ကို ပိုင်ကြ၏။⁷ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတုတိ ပြည်၌ နေသော နေ့ရက်ပေါင်းကား တနှစ်နှင့် လေးလ စေ့သတည်း။⁸ တရံရောအခါဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် သွား၍ ဂေရုရီလူ၊ ဂေရဇီလူ၊ အာမလက် လူတို့ကို တိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှုရ မြို့လမ်းမှစ၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည် တိုင်အောင် အမြဲနေသောသူ ဖြစ်သတည်း။⁹ ထိုပြည်ကို ဒါဝိဒ်သည် လုပ်ကြံ၍ ယောက်ျား မိန်းမ တစုံတယောက်ကို မျှအသက် ချမ်းသာမပေး။ သိုး ၊ နွား ၊ မြည်း ၊ ကုလားအုပ် ၊ အဝတ် တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူ၍ အာခိတ် မင်းထံသို့ ပြန်သွားလေ၏။¹⁰ အာခိတ် မင်းက၊ သင်တို့သည် ယနေ့ အဘယ်အရပ်သို့ သွား၍ တိုက်သနည်းဟု မေးသော် ၊ ဒါဝိဒ်က၊ ယုဒ ပြည်တောင်ဘက်၊ ယေရမေလ ပြည်တောင်ဘက်၊ ကေနိ ပြည်တောင်ဘက်သို့ သွား၍ တိုက်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။¹¹ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် ပြုပြီဟု ဂါသ မြို့သို့ လာ၍ သိတင်းကြား ပြောမည့်သူမရှိစေခြင်းငှါ ယောက်ျား မိန်းမ တစုံတယောက်ကို မျှအသက် ချမ်းသာမပေး။ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတုတိ ပြည်၌ နေသော ကာလပတ်လုံး ထိုသို့ ပြု

လေ့ရှိ၏။¹²အာခိတ် မင်းက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိကို မိမိ လူမျိုး အလွန် စက်ဆုပ် ရွံရှာသည်တိုင်အောင်ပြုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ ထံ၌ အစဉ် ကျွန် ခံ လိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒ် စကားကို ယုံ လျက် ဆို ၏။

28ထို ကာလ ၌ ဖိလိတုတိ လူတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို စစ်တိုက် အံ့သောငါ ဗိုလ်ခြေ များကို စုဝေး ကြ၏။ အာခိတ် မင်းက လည်း ၊ သင် သည် လူ များပါလျက် ငါ နှင့် လိုက်၍စစ်တိုက်သွား ရ မည်ကို ဆက်ဆက်သဘောကျ လော့ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို လျှင်၊²ဒါဝိဒ် က၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အဘယ်သို့ ပြု နိုင်သည် ကို ကိုယ်တော် သည် သိ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် သော် ၊ အာ ခိတ် မင်းက၊ သို့ဖြစ်၍သင့် ကို ငါ့အသက် စောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာ၌ ငါခန့် မည်ဟုပြန်ပြော ၏။³ထိုကာလ၌ ရှုမ္မေလ မရှိသေ လွန်ပြီ။ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း ကို ပြုလျက် ၊ သူ့ ကိုသူ နေရင်း ရာမ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြပြီ။ ရှော လု သည် စုန်း နှင့် နတ်ဝင် ပေါင်းတို့ကို တပြည်လုံး တွင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းနှင့်ပြီ။⁴ထိုအခါ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် စုဝေး ၍ ရှုနင် မြို့မှာ တပ်ချ ကြ၏။ ရှောလု သည်လည်း ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ ကို စုဝေး စေ၍ သူ တို့သည် ဂိ လ ဗော မြို့မှာ တပ်ချ ကြ၏။⁵ရှော လု သည် ဖိ လိ တု တိ လူအ လုံး အရင်း ကို မြင် သောအခါ ကြောက် ၍ အလွန် တုန်လှုပ် သော စိတ် နှလုံးရှိ၏။⁶ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် သော်လည်း ထာဝရဘုရား သည် ထူး တော် မ မူ။ အိပ်မက် အားဖြင့် ၎င်း ၊ ဥရိမ် အားဖြင့် ၎င်း ၊ ပရောဖက် အားဖြင့် ၎င်း ထူး တော် မ မူ။⁷ထိုအခါ ရှော လု က၊ နတ်ဝင် မိန်းမ ကို ရှာ ကြ လော့။ ငါ သွား ၍ မေးမြန်း မည် ဟု ကျွန် တို့ အား ဆို သည် အတိုင်း ၊ ကျွန် တို့က အံ့ဒေါရ မြို့မှာ နတ်ဝင် မိန်းမ တယောက်ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် သော်၊⁸ရှောလု သည် အဝတ် လဲ၍ ထူးခြားသော အယောင် ကို ဆောင်လျက် ၊ ည၌ အခါ လူ နှစ် ယောက်နှင့်တကွ ထို မိန်းမ ဆီ သို့ သွား ၍ ရောက် ပြီး လျှင် ၊ သင်ပေါင်း သော နတ် ကို အမှီပြု၍ သင့် အား ငါ ပြော မည့် သူ ကို ဘော် ပါ လော့ ဟု တောင်းပန် လေ၏။⁹မိန်းမ ကလည်း ၊ ရှောလု ပြု သော အမှု၊ စုန်း နှင့် နတ်ဝင် တို့ကို တပြည်လုံး တွင် သုတ်သင် ဖယ်ရှင်းသော အမှု ကို သင်သည် သိ လျက်နှင့် ငါ့ ကို သေ စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ အသက် ကို ကျော့စမ်း သနည်းဟု ပြန်ပြော သော်၊¹⁰ရှောလု က၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤ အမှု ကြောင့် အဘယ်အပြစ် မှ မ ရောက် ရဟု ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုလေ၏။¹¹မိန်းမ ကလည်း ၊ အဘယ်သူ ကို ငါဘော် ရမည် နည်း ဟု မေး လျှင် ၊ ရှော လု က၊ ရှု မ္မေ လ ကို ဘော် ပါ ဟု ဆို ၏။¹²မိန်းမ သည် ရှု မ္မေ လ ကို မြင် သောအခါ ကြီး သော အသံ နှင့် အော်ဟစ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် ကျွန်မ ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စား သနည်း။ ကိုယ်တော် သည် ရှောလု ဖြစ်ပါ၏ဟု ရှောလု အား ဆို လျှင်၊¹³ရှင် ဘုရင်က မ စိုးရိမ် နှင့်။ အဘယ် အရာကို မြင်

သနည်းဟုမေး သော် ၊ မိန်းမ က၊ မြေကြီး ထဲက ဘုရား တက်လာ သည်ကို ကျွန်မ မြင် ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။¹⁴အဘယ်သို့ သော အ ယောင် ဆောင် သနည်း ဟု မေး ပြန် သော် ၊ လူ အို တက် လာ ပါ၏။ ဝတ်လုံ ခြုံ လျက် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် ပြန်လျှင် ၊ ရှု မ္မေ လ ဖြစ်ကြောင်း ကို ရှောလု သည် ရိပ်မိ လျှင် မြေ ပေါ်၌ ဦးညွတ် ပြပ် ဝပ်လျက် နေ၏။¹⁵ရှုမ္မေလ ကလည်း ၊ သင်သည် ငါ့ ကို နောက်ရှက် လျက် အဘယ်ကြောင့် ဘော် သနည်းဟု ရှောလု ကို မေး သော် ၊ ရှောလု က၊ အကျွန်ုပ် သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခြင်း သို့ရောက် ပါပြီ။ ဖိ လိ တု တိ လူ တို့သည် စစ်တိုက် ကြ ပါ၏။ ဘုရား သခင် သည် အကျွန်ုပ် ကို စွန့် တော် မူ ပြီ။ ပ ရော ဖက် အားဖြင့် ထူး တော် မ မူ။ အိပ်မက် အားဖြင့် ထူး တော် မ မူ။ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို၊ ကိုယ်တော် ပြ စေ ခြင်း ငှါ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခေါ် ပါ ပြီ ဟု ပြောဆို ၏။¹⁶ရှု မ္မေ လ က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို စွန့် ၍ သင့် ရန်ဘက် ဖြစ် တော် မူ သည် မှန်လျှင် ၊ ငါ့ ကို အဘယ်ကြောင့် မေးမြန်း သေး သနည်း။¹⁷ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အားဖြင့် မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း သင်၌ပြု တော် မူ ပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ဤနိုင်ငံ ကို သင့် လက် မှ နှုတ် ၍ ၊ သင့် အိမ်နီးချင်း ဒါဝိဒ် အား ပေး တော်မူပြီ။¹⁸အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နား မ ထောင်။ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်ကို အာမလက် အမျိုး၌ မ စီရင် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ အမှု ကို ယနေ့ သင် ၌ ရောက်စေတော်မူပြီ။¹⁹ထိုမှတပါး သင် နှင့် ဣသရေလ အမျိုးကို ဖိလိတုတိ လူတို့လက် ၌ အပ် တော်မူမည်။ နက်ဖြန် နေ့ သင် နှင့် သင် ၏သား တို့သည် ငါ နှင့်အတူ ရှိလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ လူ အလုံးအရင်း ကို ဖိ လိ တု တိ လူတို့လက် ၌ အပ် တော်မူမည်ဟု ဆို ၏။²⁰ထိုအခါ ရှောလု သည် မြေ ပေါ် မှာ အလျား ပြပ် ဝပ် လဲ နေ၍ ၊ ရှု မ္မေ လ စကား ကြောင့် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ၏။ တနေ့ နှင့် တည၌လုံး အဘယ်အစာ ကိုမျှ မ စား ဘဲနေသောကြောင့်အား ကုန်ပြီ။²¹ထိုမိန်းမ သည်လာ ၍ ရှော လု အလွန် စိတ်ညစ် သည်ကို မြင် လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မသည် ကိုယ်တော် စကား ကို နားထောင် ပါပြီ။ ကိုယ် အသက် ကို မနှမြော ဘဲ ကိုယ်တော် မိန့် တော်မူသော စကား ကို နားထောင် ပါပြီ။²²သို့ ဖြစ်၍ ယခု ကိုယ်တော် ကျွန် မ၏ စကား ကို နားထောင် တော်မူပါ။ စားစရာ အနည်းငယ် ကို ရှေ့ တော်၌ တင် ပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကြွ သွားသောအခါ အား ပြည့်စေခြင်းငှါစား တော်ခေါ်ပါဟု လျှောက် သော်လည်း၊²³ရှောလုက ငါမ စား ဟု ငြင်းပယ် လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန် တို့သည် မိန်းမ နှင့် ဝိုင်း၍ အနိုင် ပြုကြသဖြင့် ၊ ရှောလုသည် သူ တို့စကား ကို နားထောင် ၍ မြေ ပေါ်က ထ ပြီးလျှင် ခုတင် ပေါ် မှာ ထိုင် လေ၏။²⁴ထိုမိန်းမ သည် မိမိအိမ် ၌ ဆူ အောင်ကျွေးသော နွား ကလေးတကောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလျင်အမြန် သတ် လေ၏။ မုန့်ညက် ကိုလည်း ယူ ၍ နယ် သဖြင့် ၊ တဆေးမဲ့ မုန့်ကို ဖုတ် ပြီးမှ၊

25ရှောလု နှင့် ကျွန် များတို့ ရှေ့၌ တင် လေ၏။ သူတို့သည် စား ၍ ထို ည၌ တွင် ထ သွား ကြ၏။

29ဖိလိတု တိ လူတို့သည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့ကို အာဖက် မြို့မှာ စုဝေး စေ ကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် ယေဇရေလ မြို့မှာ ရှိသော စမ်းရေတွင်း အနား၌ တပ်ချ ကြ၏။ 2ဖိလိတု တိ မင်း တို့သည် လူတရာ တပ်၊ တထောင် တပ်အစဉ်အတိုင်းချီသွား သဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ၏ လူ တို့သည် နောက် တပ်၌ အာခိတ် မင်း နှင့် အတူ လိုက် ကြ၏။ 3ဖိလိတု တိ မင်း တို့ကလည်း ၊ သင် နှင့် လိုက်သော ထို သူတို့သည် အဘယ်သူ နည်းဟု မေး လျှင် ၊ အာခိတ် မင်းက၊ ဤ သူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရှောလု ၏ကျွန် ဒါဝိဒ် ဖြစ်သည် မ ဟုတ်လော။ ကြာမြင့်စွာ ငါ့ ထံမှာ နေ ပြီ။ ငါ့ ထံသို့ရောက် သော နေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် သူ ၌ အပြစ်တင် စရာ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မ တွေ့ ဟု ဖိလိတု တိ မင်း တို့အား ပြောဆို သော်လည်း၊ 4ဖိလိတု တိ မင်း တို့သည် စိတ်ဆိုး လျက် ဤသူ ပြန် ပါစေ။ မင်းနေရာ ချသော အရပ် သို့ သွား ၍နေပါစေ။ ငါ တို့နှင့် အတူ စစ်တိုက် မ လိုက် စေနှင့်။ စစ်တိုက် ရာတွင် ငါ တို့ ရန်ဘက် ၌ နေ မည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူသည် သူ့ သခင် ၏ စိတ် ကို ပြေ စေ ခြင်း ငါ့ အဘယ်သို့ ပြု နိုင် သနည်း။ ငါ တို့လူ များ၏ အသက် ကို အပ်၍ ပြုနိုင်သည် မ ဟုတ်လော။ 5ရှောလု အထောင်ထောင် ၊ ဒါဝိဒ် အသောင်းသောင်း သတ် လေစွတကားဟု အလှည့်လှည့် က လျက် သီချင်း ဆိုကြသောအခါ ၊ ဤ ဒါဝိဒ် ကို ရည်ဆောင်၍ သီချင်းဆိုကြသည်မ ဟုတ်လော ဟု အပြစ်တင်သောကြောင့်၊ 6အာခိတ် မင်းသည် ဒါဝိဒ် ကို ခေါ် ၍ ၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း သင် သည် ဖြောင့်မတ် စွာ ပြုပြီ။ ငါ နှင့်အတူ တပ်မူ တပ်ရင်း၌ သင်သွား လာပြုမူခြင်းကို ငါ အားရ ပြီ။ သင် သည် ငါ့ ထံသို့ ရောက် သောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် သင် ၌ အပြစ် ကို မ တွေ့။ သို့သော်လည်း ဖိလိတုတိမင်း တို့သည် သင့် ကို အလို မ ရှိကြ။ 7သို့ဖြစ်၍ ယခု ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် သွား တော့။ ဖိလိတုတိ မင်း တို့ကို စိတ်ဆိုး စေခြင်းငါ့မ ပြု ပါနှင့်ဟုဆိုသော်၊ 8ဒါဝိဒ် က ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် သခင် ရှင်ဘုရင် ၏ ရန်သူ တို့ကို စစ်တိုက် မ သွား စေခြင်းငါ့အဘယ်သို့ ပြု ဘိသနည်း။ ကိုယ်တော် ထံမှာ နေ သမျှ ကာလ ပတ်လုံး ယနေ့ တိုင်အောင် အဘယ် အပြစ် ကို တွေ့ တော်မူသနည်းဟု အာခိတ် မင်းအား မေးလျှောက် သော်၊ 9အာခိတ် မင်းက၊ သင် သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင် တမန် ကဲ့သို့ ကောင်း သည်ကို ငါ့သိ ၏။ သို့သော်လည်း ငါ တို့နှင့် အတူ စစ်တိုက် မ လိုက် စေနှင့်ဟု ဖိလိတုတိ မင်း တို့သည် စီရင် ကြပြီ။ 10သို့ဖြစ်၍ သင် နှင့် လိုက်လာ သော သင့် သခင် ၏ ကျွန် တို့ နှင့်အတူ နံနက် စောစောထ ၍ မိုးလင်း သောအခါ ပြန် သွားတော့ ဟု ဒါဝိဒ် အား ဆို သည်အတိုင်း၊ 11ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏ လူ တို့သည် နံနက် စောစောထ ၍ ဖိလိတုတိ ပြည် သို့ ပြန် သွားကြ၏။ ဖိလိတု

တိ လူတို့သည်လည်း ၊ ယေဇရေလ မြို့သို့ ချီ သွားကြ၏။

30သုံး ရက် လွန်၍ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏ လူ တို့သည် ဇိကလတ် မြို့ သို့ရောက် သောအခါ ၊ အာမလတ် လူတို့သည် တောင် ပြည်နှင့် ဇိကလတ် မြို့ကို တိုက် သဖြင့် ၊ ဇိကလတ် မြို့ကို လုပ်ကြံ ၍ မီး ရှို့ နှင့် ကြပြီ။ 2မြို့၌ ရှိသောမိန်းမ အကြီး အငယ် တယောက် ကိုမျှမ သတ် ၊ ရှိသမျှတို့ကို သိမ်း သွားနှင့်ကြပြီ။ 3သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် မြို့ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ မြို့ကို မီး ရှို့ ၍ မယား သား သမီး များကို သိမ်း သွားကြောင်းကို တွေ့ သဖြင့်၊ 4ငိုသံ ကို လွှင့် ၍ အား ကုန် သည်တိုင်အောင် ငိုကြွေး ကြ၏။ 5ဒါဝိဒ် မယား နှစ် ယောက် ယေဇရေလ မြို့သူအဟိနောန် နှင့် နာဗလ မယား ကရေ မေလ မြို့သူအဘိဂဲလ တို့သည်လည်း ပါ သွားကြပြီ။ 6ဒါဝိဒ် သည် အလွန် စိတ်ငြိုငြင် ဆင်းရဲ၏။ လူ များတို့သည် မိမိ တို့ သား သမီး များကြောင့် စိတ် ညှိုးငယ် သဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ်ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ် ကြ မည်ဟု ဆို ကြ၏။ ဒါဝိဒ် မူကား မိမိ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား လျက်နေ၍၊ 7သင်တိုင်း တော်ကို ငါ့ ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ပါလော့ ဟု အဟိမလက် ၏သား အဗျာသာ ကို ဆို လျှင် ၊ အဗျာသာ သည် သင်တိုင်း တော်ကို ဒါဝိဒ် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့လေ၏။ 8ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထို အလုံးအရင်း ကို လိုက် ရပါမည်လော။ လိုက် လျှင် မှီ နိုင်ပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် သော် ၊ လိုက် လော့။ ဆက်ဆက်မို့ ၍ အလုံးစုံတို့ကို ရ ပြန်မည်ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ 9ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၌ ပါသော လူ ခြောက် ရာ တို့သည် သွား ၍ ဗေသော် ချောင်း သို့ ရောက် သောအခါ ၊ အချို့တို့သည် ထို ချောင်း နား မှာ နေရစ် ကြ၏။ 10ဒါဝိဒ် နှင့် လူ လေး ရာ တို့သည် လိုက် ကြ၏။ နှစ်ရာ တို့သည်မော ၍ ဗေသော် ချောင်း ကိုမကူး နိုင် သောကြောင့် နေရစ် ကြ၏။ 11လွင်ပြင် ၌ အဲဂုတ္တု လူ တယောက် ကို တွေ့၍ ဒါဝိဒ် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ မုန့် ကိုပေး ၍ ထိုသူသည် စား ၏။ ရေ ကိုလည်း သောက် စေကြ၏။ 12သင်္ဘောသဖန်းသီး ပျဉ် တဖဲ့ ၊ စပျစ်သီး နှစ် ပြွတ်ကိုလည်း ပေး ၍ သူသည် စား သဖြင့် အား ပြည့်ပြန်၏။ သုံး ရက်ပတ်လုံးမ စား မ သောက် ဘဲ ငတ်မွတ်ခဲ့ပြီ။ 13ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ သင် သည် အဘယ်သူ နှင့် ဆိုင်သနည်း။ အဘယ် အရပ်က လာသနည်းဟု မေး လျှင် ၊ ကျွန်တော် သည် အာမလက် လူ ထံ၌ ကျွန် ခံရသောအဲဂုတ္တု လူ ကလေးဖြစ်ပါ၏။ သုံး ရက် အထက်က အနာ ရောက်သောကြောင့် သခင် သည် ပစ်ထား ပါ၏။ 14ခေရသိ ပြည်တောင် ပိုင်း၊ ယုဒ ပြည်နှင့် ကာလက် ပြည်တောင် ပိုင်းကို တိုက် ၍ ဇိကလတ် မြို့ကို မီး ရှို့ ပါပြီဟုပြောဆို ၏။ 15ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ထို အလုံးအရင်း ရှိရာသို့ လမ်းပြ နိုင်သလောဟုမေး လျှင် သူက၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော့် ကို မ သတ် ၊ သခင် လက် သို့ မ အပ် မည်အကြောင်းဘုရား သခင်ကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုပါ တော့။ သို့ဖြစ်လျှင် ထို အလုံးအရင်း ရှိရာသို့ လမ်းပြ ပါမည်ဟု ဆို သည်အတိုင်း ၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။ 16လူကလေး

သည်လမ်းပြ၍ ဒါဝိဒ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလူများတို့သည် ဖိလိ
 တုတိ ပြည် နှင့် ယုဒ ပြည် ထဲက သိမ်းယူ သော ဥစ္စာ ပစ္စည်းများ
 အပေါင်း တို့ကြောင့် စား သောက် လျက် ၊ ကခုန် လျက် မြေ တ
 ပြင်လုံး ၌ အနံ့အပြား ရှိကြ၏။¹⁷ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ညဦး မှစ၍
 နက်ဖြန် ညဦး တိုင်အောင် သူ တို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ ကုလားအုပ်
 ကို စီး ၍ ပြေး သော လုလင် လေး ရာ မှ တပါး လူ တ ယောက်
 မှ မ လွတ်။¹⁸ အာမလက် လူ တို့သည် သိမ်းသွင်း သမျှ တို့ကို ဒါ
 ဝိဒ် သည် ရ ပြန်၍၊ မိမိ မယား နှစ် ယောက် ကိုလည်း ကယ်နှုတ်
 လေ၏။¹⁹ လူအကြီး အငယ် ၊ သား သမီး ၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်း၊ လူယူသိမ်း
 သွား သမျှ တို့တွင် တစုံတခုမျှမ ကျန် ၊ အလုံးစုံ တို့ကို ဒါဝိဒ် သည်
 ရ ပြန်လေ၏။²⁰ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ထို သိုး နွားများရှေ့ မှာ အရင်
 နှင့် သော သိုး နွား အပေါင်း တို့ကိုလည်း ယူ ၍ ၊ ဤ ဥစ္စာသည် ဒါ
 ဝိဒ် ပိုင်သော လက်ရ ဥစ္စာ ဖြစ်သည် ဟု ဆို ၍ ၊²¹ မော ၍ ဒါဝိဒ်
 နောက် သို့ မလိုက် နိုင်၊ ဗေသော် ချောင်း နား မှာ နေရစ် သော လူ
 နှစ် ရာရှိရာသို့ ဒါဝိဒ် ရောက် ၍ ၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၌ ပါ
 သော လူ တို့ကို ခရီးဦးကြို ပြုလိုသောငှါ ထွက် လာသဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ်
 သည် အနီး သို့ရောက်သောအခါ သူ တို့ကို နှုတ်ဆက် လေ၏။²² ဒါ
 ဝိဒ် နှင့် လိုက် သွားသော သူ တို့တွင် အဓမ္မ လူဆိုးများတို့က၊ ဤ
 သူတို့သည် ငါတို့နှင့် မ လိုက် သောကြောင့် ၊ ငါတို့ရ သော ဥစ္စာ တို့
 တွင် သူ တို့သား မယား မှတပါး အခြားသော ဥစ္စာကို သူ တို့အားမ
 ပေး ရ။ ကိုယ်သားမယားကို ယူ ၍ ထွက်သွား ကြစေဟု ဆို ကြ၏။
²³ ဒါဝိဒ် က လည်း ၊ ငါ ညီအစ်ကို တို့ ငါ တို့ကို စောင့်မ ၍ ငါ တို့
 ကို တိုက်လာ သော အလုံးအရင်း ကို ငါ တို့လက် သို့ အပ် တော်မူ
 သော ထာဝရဘုရား ပေး သနားတော်မူသော ဥစ္စာကို ထိုသို့ မ ပြု
 ရ။²⁴ ဤ အမှု၌ သင် တို့စကား ကို အဘယ်သူ နားထောင် လိမ့်မည်
 နည်း။ စစ်တိုက် သွား သော သူရ သည် အတိုင်း ၊ ဥစ္စာ ကို စောင့်
 လျက် နေရစ် သော သူရစေ။ နှစ်ပါး စလုံးတို့သည် အညီအမျှ ခံစေ
 ဟု စီရင်၏။²⁵ ထို နေ့မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ကုသရေလ အမျိုး၌
 ထိုသို့သော ထုံးစံ ဖြစ်စေခြင်းငှါစီရင် ထုံးဖွဲ့သတည်း။²⁶ ဒါဝိဒ် သည်
 ဇိ ကလတ် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ လက်ရ ဥစ္စာ အချို့ကို မိမိ
 အဆွေ ခင်ပွန်း၊ ယုဒ အမျိုး အသက်ကြီး သူတို့ထံသို့ ပေး လိုက်၍၊
 ထာဝရဘုရား ၏ ရန်သူ လက် မှရခဲ့သော ဥစ္စာ ထဲက သင် တို့အ
 ဘို့ လက်ဆောင် ကို ကြည့် လော့ဟု မှာ လိုက်၏။²⁷ ဗေသလ မြို့
 တောင် ရာမုတ်မြို့ယတုတိယ မြို့၊²⁸ အာရော် မြို့၊ ရှိဖမုတ် မြို့၊ ဧရှ
 တမော မြို့၊²⁹ ရာခလ မြို့၊ ယေရမေလ လူနေရာမြို့များ၊ ကေန် လူ
 နေရာမြို့ များ၊³⁰ ဟောမာ မြို့၊ ခေါရာရှန် မြို့၊ အာသက် မြို့၊³¹ ဟေ
 ဗြန် မြို့မှစ၍ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် တည်းခိုတတ်သော မြို့
 ရွာအရပ်ရပ် သို့ ပေးလိုက်သတည်း။

ဗော တောင် ပေါ် မှာ အထိအခိုက် နှင့် လဲ ၍သေကြ၏။² ဖိလိ တု
 တိ လူ တို့သည် ရှော လု မင်း နှင့် သူ ၏သား တို့ကို ပြင်းထန် စွာ
 လိုက်၍ ၊ ရှော လု ၏သား ယော န သန် ၊ အဘိ န ၃ ပ် ၊ မေ လ ခိ
 ရွ တို့ကိုသတ် ကြ၏။³ စစ်တိုက် ရာတွင် ရှော လု သည် အလွန်ခံ
 ရ၏။ လေး သမားတို့ ပစ် သော မြားမှန်၍ အလွန် နာ သောကြောင့်၊
⁴ လက်နက် ဆောင် လုလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်သင့် ထား ကို ထုတ် ၍
 ငါ ကို ထိုး လော့။ သို့မဟုတ် အရေဖျား လှီး ခြင်းကို မခံသော လူ
 တို့သည်လာ ၍ ငါ ကို ထိုး ပြီးမှ မရှိမသေ ညဦးဆဲကြလိမ့်မည်ဟု
 ဆို သော်လည်း ၊ လက်နက် ဆောင် လုလင်သည် အလွန် ကြောက်
 ၍ မ ပြုဘဲ နေ သောကြောင့် ၊ ရှော လု သည် ထို ထား ကို ယူ ၍
 ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ် မှာ လဲ ၍ သေလေ၏။⁵ ရှောလု သေ
 သည်ကို လက်နက် ဆောင် လုလင် မြင် လျှင် ၊ သူ သည်လည်း ထို
 ထားကိုထောင်၍ ရှောလုနှင့်အတူ ထား ဖျားပေါ် မှာ လဲ ၍ သေ ၍။
⁶ ထိုသို့ ရှော လု မှစ၍သူ ၏ သား သုံး ယောက်၊ သူ ၏ လက်နက်
 ဆောင် လုလင်၊ သူ ၏ လူ အပေါင်း တို့သည် ထို နေ့ခြင်းတွင် အတူ
 သေ ကြ၏။⁷ ကုသရေလ လူ ပြေး ကြောင်း ၊ ရှောလု နှင့် သူ ၏သား
 များသေ ကြောင်း ကို ချိုင့် တစ်ဘက် ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ၌
 နေသော ကုသရေလ လူ တို့သည် သိမြင် လျှင် ၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်
 ပြေး သဖြင့် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် လာ ၍ နေ ကြ၏။⁸ နက်ဖြန်
 နေ၌ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် အသေကောင် တို့၌ အဝတ် တန်ဆာ
 ကို ချွတ် ခြင်းငှါ လာ သောအခါ ၊ ဂိလဗော တောင် ပေါ် မှာ၊ ရှော
 လု နှင့် သူ ၏သား သုံး ယောက်တို့သည် လဲ သေလျက် ရှိသည်ကို
 တွေ့မြင် ကြ၏။⁹ ရှောလု၏ ခေါင်း ကို ဖြတ် ၍ လက်နက် တော်ကို
 ချွတ် ပြီးမှ သူ တို့ ရုပ်တု ကျောင်း များ၌၎င်း၊ လူ များတို့၌၎င်း၊ သိ
 တင်း ကျော်စောစေခြင်းငှါ ဖိလိတုတိ ပြည် အရပ်ရပ်သို့ ပေး လိုက်
 ကြ၏။¹⁰ လက်နက် တော်ကိုလည်း အာရှတရက် ကျောင်း ၌ ထား
 ၍ အလောင်း တော်ကို ဗက်ရှန် မြို့ရိုး ၌ ဆွဲ ထားကြ၏။¹¹ ရှောလု ၌
 ဖိလိတုတိ လူတို့ ပြု သော အမှုကိုဂိလဒ် ပြည် ယာဗက်မြို့သား များ
 ကြား လျှင်၊¹² သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ညဉ့် အခါ ထ သွား ၍ ၊ ရှော
 လု ၏အလောင်း နှင့် သူ ၏သား အလောင်း တို့ကို ဗက်ရှန် မြို့ရိုး မှ
 ချ ပြီးလျှင် ၊ ယာဗက် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့၍ မီး ရှို့ကြ၏။¹³ အရိုး တို့
 ကိုလည်း ယူ ၍ ယာဗက် မြို့မှာ သစ်ပင် အောက် ၌ သဂြိုဟ် ပြီးမှ
 ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးအစာရှောင် ကြ၏။

31 ဖိလိ တု တိ လူ တို့သည် ကု သရေ လ လူ တို့ကို စစ်တိုက်
 ၍ ၊ ကု သရေ လ လူ တို့သည် ရန်သူ ရှေ့ မှာ ပြေး သဖြင့်၊ ဂိ လ

၂ မေ့ရာဝေင်

၁ ရှောလု သေ သော နောက် ၊ ဒါဝိဒ် သည် အာမလက် လူတို့ကို လုပ်ကြံ ရာမှ ပြန် လာ၍ ၊ ဇိကလတ် မြို့၌ နှစ် ရက် နေ ပြီးလျှင်၊
 ၂ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ တွင် လူ တယောက်သည် မိမိ အဝတ် ကိုဆုတ် လျက် ၊ မိမိ ခေါင်း ပေါ်မှာ မြေမှုန့် ကို တင်လျက်၊ ရှောလု တပ် က လာ ၍ ဒါဝိဒ် ထံသို့ ရောက် သော် ၊ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် ရှိခိုး ၏။
 ၃ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ အဘယ် အရပ်ကလာ သနည်း ဟုမေး လျှင် ၊ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် ကုသရေလ တပ် က ပြေး ၍လာပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။
 ၄ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ အမှု ကား အဘယ်သို့ နည်း။ ငါ့ အား ပြော ပါလော့ဟုမေး လျှင် ၊ သူက ကု သရေလလူ တို့ သည် စစ်တိုက် ရာတွင် ပြေး ၍အများ တို့သည် လဲ လျက် သေ ပါပြီ။ ရှောလု နှင့် သား တော်ယောနသန် လည်း သေ ပါပြီ ဟု ပြန် လျှောက် လေ၏။
 ၅ ထိုသိ တင်း ကို ကြားပြော သော လုလင် အား ဒါဝိဒ် က၊ ရှောလု နှင့် သား တော်ယောနသန် သေ ကြောင်း ကို သင်သည် အဘယ်သို့ သိ သနည်း ဟု မေး ပြန် လျှင်၊
 ၆ ထိုလုလင် က၊ ကျွန်တော်သည် ဂိလဗော တောင် ပေါ်သို့ အလိုလို ရောက် သောအခါ၊ ရှောလု သည် လုံ တော်ကို ထောင်၍နေပါ၏။ ရထား စီးသူရဲ မြင်း စီးသူရဲတို့သည် ပြင်းထန်စွာလိုက် ကြ၏။
 ၇ ရှောလုသည် နောက် တော်သို့ ကြည့် သဖြင့် ကျွန်တော် ကိုမြင် ၍ ခေါ် ပါ၏။
 ၈ ကျွန်တော် ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် သောအခါ ၊ သင် သည် အဘယ်သူ နည်းဟုမေး လျှင် ၊ ကျွန်တော် သည် အာမလက် လူဖြစ် ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက် ပါ၏။
 ၉ ရှောလုကလည်း၊ ငါ့ ထံသို့လာ၍ ငါ့ ကိုသတ် ပါတော့။ ငါ့ အသက် မသေနိုင်သောကြောင့် ပြင်းစွာ သော ဝေဒနာကို ခံရ ၏ဟုဆို သည်အတိုင်း၊
 ၁၀ လဲ သောနောက် အသက် မ ရှင်နိုင်သည်ကို ကျွန်တော်သိ လျှင် သူ့ ထံသို့သွား၍သတ် ပါ၏။ ခေါင်း တော် ၌ ဆောင်းသောဦးရစ် နှင့် လက်ရုံး တော်၌ ဝတ်သော လက်ကောက် ကို ချွတ်ယူ ပြီးလျှင် ၊ ကျွန်တော် သ ခင့် ထံ တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။
 ၁၁ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် မိမိ အဝတ် ကိုဆွဲဆုတ် ၍ ၊ သူ ၏လူ အပေါင်း တို့သည် ထိုနည်းတူ ပြုကြ၏။
 ၁၂ ရှောလု မှစ၍သား တော်ယောနသန် ၊ ထာဝရဘုရား ၏လူ များ၊ ကု သရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထား ဖြင့် လဲ သေ သောကြောင့် ၊ သူတို့အတွက် ညဦး တိုင်အောင် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ၍ အစာ ကိုရှောင်ကြ၏။
 ၁၃ ထိုသိတင်းကိုကြား ပြောသော လုလင်

အား ဒါဝိဒ် က၊ သင် သည် အဘယ် အရပ်က လာသနည်းဟုမေး လျှင် ၊ ထိုသူက ကျွန်တော် သည် တပါး အမျိုးသားအာမလက် လူ ဖြစ်ပါ၏ဟုပြန်လျှောက် သော်၊
 ၁၄ ဒါဝိဒ် က၊ ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် ဘိသိက် ခံသောသူကို သတ် ခြင်းငှါ သင့် လက် ကိုအဘယ်သို့ ဆန့် ဝံ့သနည်းဟုဆို လျက်၊
 ၁၅ လုလင် တယောက် ကိုခေါ်၍ ၊ သူ့ ကို သွား သတ် တော့ဟုဆို သည်အတိုင်း ၊ လုလင်သည် လုပ်ကြံ ၍ သတ် လေ၏။
 ၁၆ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ သင် ၏အသွေး သည် သင့် ခေါင်း ပေါ်မှာတည်စေ။ ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် ဘိသိက် ခံသော သူ ကို ကျွန်တော် သတ် ပါပြီဟု သင့် နှုတ် သည် သင့် တဘက် ၌ သက်သေခံ လေပြီဟုဆို ၏။
 ၁၇ ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု နှင့် သား တော် ယောနသန် ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်း၍၊
 ၁၈ ယုဒ အမျိုးသား တို့ အား သင် စေသော လေး သီချင်း တည်းဟူသော ယာရှာ စာ ၌ ပါ သော သီချင်း စကား ဟူ မူကား၊
 ၁၉ အို ကု သရေလ ဂုဏ် အသရေ သင် ၏မြင့် သော အရပ် တို့၌ သင် သည် အသေခံ လေ ပြီ။ သူရဲ တို့သည် လဲ သေ ကြ ပြီ တကား။
 ၂၀ ထို သိ တင်း ကို ဂါသ မြို့၌ မ ပြော ကြနှင့်။ အာရှကေလုန် မြို့လမ်း တို့၌ မ ကြား မ ပြောကြ နှင့်။ ဖိ လိ တု တိ အမျိုးသမီး တို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ အရေ ဖျား လှီးခြင်းကို မ ခံသော အမျိုးသမီး တို့သည် ရှင်လန်း ကြ လိမ့်မည် ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။
 ၂၁ အိုဂိလဗော တောင် တို့၊ သင် တို့အပေါ်မှာ နှင်း မ ကျ စေနှင့်။ မိုး ဝမ်း မ ရှာ စေနှင့်။ ပူဇော် စရာ အသီးကို သီး သော လယ်ကွက် မရှိစေနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ ထို အရပ်၌ သူရဲ ဆောင် သော ဒိုင်း တည်းဟူသော ရှောလု ဆောင် သော ဒိုင်း လွှား၊ ဆီ နှင့် လိမ်း ပြီးသော လက်နက်တော်ကို ရှုတ်ချ လေပြီတကား။
 ၂၂ သူရဲတို့၏အသွေး ၊ ခွန်အား ကြီးသောသူတို့ ၏ ဆီဥ မှ ယောန သန် ၏လေး သည် နောက် သို့မ လှန်။ ရှောလု၏ထား တော်သည် ကိုယ်ချည်း ပြန် ၍ မ လာတတ်။
 ၂၃ ရှောလု နှင့် ယောနသန် သည် ချစ် တတ် သော သဘောရှိ၍ အသက် ရှင် စဉ် အခါ မိတ်ဆွေ ဖြစ် လျက် ၊ အသက်သေ သောအခါ တယောက်နှင့် တယောက်မ ကွာ ဘဲ လျက် နေကြ၏။ သူတို့သည် ရွှေလင်းတ ထက် မြန် ၍ ခြင်္သေ့ ထက် ခွန်အား ကြီးကြ၏။
 ၂၄ အို ကု သရေလ အမျိုးသမီး တို့၊ ရှော လု ကို ငိုကြွေး ကြ လော့။ သင် တို့ကို လှသော ကမုဗလာ နီ နှင့် ဝတ် စေ၍၊ သင် တို့အဝတ် ၌ လည်း ရွှေ တန်ဆာ နှင့် ဆင်စေတော်

မူ ၏။²⁵ စစ်တိုက် ပွဲ၌ သူရဲ တို့သည် လဲ သေ ကြ ပြီ။ အို ယောနသန် ၊ သင် ၏ မြင့် သော အရပ် တို့၌ သင်သည် အသေခံ လေ ပြီ တကား။²⁶ ငါ့ ညီ ယောနသန် ၊ သင့် ကြောင့် ငါ ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ငါ့ မိတ်ဆွေကြီး ဖြစ်၍၊ ငါ့ ကို ချစ်သော မေတ္တာ သည် အံ့ဩဘွယ် သောမေတ္တာ၊ မိန်းမ ကို ချစ်တတ်သော မေတ္တာ ထက် သာ၍အားကြီး သော မေတ္တာ ဖြစ်၏။²⁷ သူရဲ တို့သည် လဲ သေ ကြ ပြီ တကား။ စစ်တိုက် လက်နက် တို့သည် ဆုံး ကြ ပြီ တကားဟု ပါ သတည်း။

2 ထိုနောက် ဒါဝိဒ် က၊ အကျွန်ုပ် သည် ယုဒ မြို့ တစ်စု တမြို့သို့ သွား ရပါမည်လော ဟု ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ မေးလျှောက် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား က သွား လော့ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း အဘယ် မြို့သို့ သွား ရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက် သော်၊ ဟေဗြဲန် မြို့ သို့ သွားလော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊² ဒါဝိဒ် သည် မယား နှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလ မြို့သူအဟိနောင့် ၊ နာဗလ မယား ကရမေလ မြို့သူ အဘိဂဲလ တို့နှင့် တကွ သွား လေ၏။³ မိမိ ၌ ပါသော လူများ၊ အိမ်ထောင် များတို့ကိုလည်း ဒါဝိဒ် သည် ခေါ်ခွဲ၍ သူတို့သည် ဟေဗြဲန် မြို့ ရွာတို့၌ နေ ကြ၏။⁴ တဖန် ယုဒ လူ တို့သည် လာ ၍ ဘိသိက် ပေးသဖြင့် ဒါဝိဒ် ကို ယုဒ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။⁵ ဂိလဒ် ပြည် ယာဗက်မြို့သား တို့သည် ရှောလု ကို သဂြိုဟ် ပါပြီဟု ဒါဝိဒ် အား ကြား လျှောက်သော် ၊ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက် မြို့သား တို့ရှိရာသို့ တမန် တို့ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ သင် တို့သည် သင် တို့အရှင် ရှောလု ၌ ကရုဏာ ကျေးဇူးပြု ၍ အလောင်းတော် ကို သဂြိုဟ် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူ သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကို ခံ ရ ကြ ပါ စေသော။⁶ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၌ ကရုဏာ ကျေးဇူး၊ သစ္စာ ကျေးဇူးပြု တော်မူပါစေသော။ သင် တို့သည် ဤ အမှု ကို ပြု သောကြောင့် သင် တို့ကျေးဇူး ကို ငါလည်း ဆပ် မည်။⁷ ယခု မှာ အားယူ ၍ ရဲရင့် ခြင်းသတ္တိရှိ ကြလော့။ သင် တို့အရှင် ရှောလု သေ ပြီ။ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ဘိသိက် ပေး သဖြင့် ငါ့ ကိုရှင် ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက် ကြ ပြီ ဟု မှာ လိုက် လေ၏။⁸ သို့ရာတွင် ရှောလု ၏ဗိုလ်ချုပ် မင်းနေရ သား အာဗနာ သည်၊ ရှောလု သား ကုရှဗောရှက် ကိုယူ ၍ မဟာနိမ် မြို့သို့ ဆောင် သွားပြီးလျှင်၊⁹ ဂိလဒ် ပြည်၊ အာရှာ အမျိုးသားများ၊ ယေဇရေလ မြို့သားများ၊ ဧဖရိမ် ခရိုင်၊ ဗ်ယာမိန် ခရိုင်အစရှိသော ကုသရေလ နိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသောရှင် ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။¹⁰ ရှောလု ၏သား ကုရှဗောရှက် သည် အသက် လေး ဆယ်ရှိသော်၊ ကုသရေလ နိုင်ငံ ကို အစိုးရ၍ နှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ ယုဒ အမျိုး မူကား ဒါဝိဒ် နောက် သို့ လိုက် ကြ၏။¹¹ ဒါဝိဒ် သည် ဟေဗြဲန် မြို့၌ နေ ၍ ယုဒ အမျိုး ကို အစိုးရသောနှစ် ပေါင်း ကား ခုနစ် နှစ် နှင့် ခြောက် လ ဖြစ် သတည်း။¹² တဖန် နေရ သား အာဗနာ သည် ရှောလု သား ကုရှဗောရှက် ၏ကျွန် များနှင့်တကွ ၊ မဟာနိမ် မြို့

မှ ဂိဗောင် မြို့သို့ သွား ၍၊¹³ ဇေရုယာ သား ယွာဘ နှင့် ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တို့သည် ဆီးကြိုသဖြင့် ၊ ဂိဗောင် ရေကန် အနား မှာဆုံ မိ လျက် ရေကန် တစ်ဘက် တချက် ၌ ထိုင် ကြ၏။¹⁴ အာဗနာ ကလည်း ၊ လုလင် တို့သည်ထ ၍ ငါ တို့ရှေ့ မှာကစား ကြပါလေစေ ဟုဆို သော် ၊ ယွာဘ က ထ ကြ ပါ လေစေဟုဆို သည်အတိုင်း၊¹⁵ ရှောလု သား ကုရှဗောရှက် ၏ လူဗ်ယာမိန် အမျိုးသားတကျိပ် နှစ် ယောက်နှင့် ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တကျိပ် နှစ် ယောက်တို့သည် ထ ၍ ကူး လာကြ၏။¹⁶ သူတို့သည်လူ ချင်းတိုက်၍ လူတိုင်း မိမိ တိုက် ဘက်၏ ခေါင်း ကိုကိုင် လျက် ၊ နံဖေး ကိုထား နှင့်ထိုးလျက် တစု တည်း လဲ သေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂိဗောင် မြို့နယ်၌ ရှိသော ထို အရပ် ကို ဟေလကသဇေရိမ် ဟူသော အမည်ဖြင့် သမုတ် ကြ၏။¹⁷ ထိုနေ့၌ ပြင်းစွာ စစ်တိုက် ၍ အာဗနာ နှင့် ကုသရေလ လူ တို့သည် ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တို့ရှေ့ မှာ ရှုံး ကြလေ၏။¹⁸ ဇေရုယာ သား သုံး ယောက်၊ ယွာဘ ၊ အဘိရဲ ၊ အာသဟေလ ပါကြ၏။ အာသဟေလ သည် တော ၌ ကျင်လည်သော ဒရယ် ကဲ့သို့ လျင်မြန် ၏။¹⁹ အာသဟေလ သည် လက်ျာ ဘက်လက်ဝဲ ဘက် သို့ မ လွှဲ အာဗနာ ကို လိုက် ၏။²⁰ အာဗနာ သည်နောက် သို့ကြည့် ၍ ၊ သင် သည် အာသဟေလ မှန်သလောဟုမေး သော် ၊ မှန်သည်ဟု ပြန်ပြော ၏။²¹ အာဗနာ ကလည်း ၊ လက်ျာ ဘက်သော်ငှား ၊ လက်ဝဲ ဘက်သော်ငှားလှည့် သွားလျက် ၊ လုလင် တယောက် ကို ဘမ်းဆီး ၍ သူ ၏လက်နက် စုံ ကို လုယူ တော့ဟုဆို သော်လည်း ၊ အာသဟေလ သည် မ လှည့် ဘဲ လိုက် သေး၏။²² တဖန် အာဗနာ က ငါ့ ကိုမလိုက် နှင့်။ လှည့် သွား တော့။ သင့် ကို မြေ ပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါလှဲ ရမည်နည်း။ သို့ ပြုလျှင် သင့် အစ်ကို ယွာဘ ရှေ့ မှာ ငါ့ မျက်နှာ ကို အဘယ်သို့ ငါပြ နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊²³ အာသဟေလသည် နား မထောင် သောကြောင့် ၊ အာဗနာ သည် နောက် သို့လှဲ နှင့် ထိုး လျှင် ၊ ဝမ်း ၌ လှဲဖျားဝင်၍ ကျော ကိုထုတ်ချင်း ဖောက်သဖြင့် ၊ အာသဟေလ သည် လဲ ၍ ထို အရပ်၌သေ ၏။ အာသဟေလ လဲ ၍ သေ သော ထို အရပ် သို့ ရောက် သော သူအပေါင်း တို့သည် ရပ် နေကြ၏။²⁴ ယွာဘ နှင့် အဘိရဲ သည် အာဗနာ ကိုလိုက် ၍ ဂိဗောင် တော သို့ သွား သောလမ်း နား၊ ဂိအာ မြို့ရှေ့ မှာ ရှိသော အမုမ တောင် သို့ ရောက် သောအခါ နေ ဝင် ၏။²⁵ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့သည် အာဗနာ နောက် ၌ စုဝေး ၍ တတပ် တည်းဖွဲ့လျက် တောင် ပေါ် မှာ ရပ် နေ ကြ ၏။²⁶ ထိုအခါ အာဗနာ က၊ ယွာဘ ကို ဟစ် ၍ ၊ ထား သွား သည် အစဉ် မပြတ်ကိုက်စား ရမည်လော။ နောက်ဆုံး ၌ ခါး သော အရသာကို တွေ့လိမ့်မည်ဟုမ သိ လော။ လူ များတို့သည် ညီအစ်ကို တို့ကိုမလိုက် ၊ ပြန် စေမည်အကြောင်း သင်သည်အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးမ စီရင် ဘဲ နေမည်နည်းဟုဆို လျှင်၊²⁷ ယွာဘ က၊ ဘုရား သခင်အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်မ ပြော လျှင် ၊ မိုဃ်း လင်း မှသာ လူ များ တို့သည် ညီအစ်ကို တို့ကို မလိုက် ဘဲ နေကြ လိမ့်မည်ဟု ဆို လျက်၊²⁸ တံပိုး မှတ် ၍ လူ များတို့သည် ကုသရေ

လ အမျိုးသားတို့ကို မ လိုက် ၊ စစ် မ တိုက်ဘဲရပ် နေကြ၏။²⁹ အာ ဗနာ နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် တညဉ့်လုံး လွင်ပြင် သို့ ရှောက်သွား ၍ ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူး ပြီးလျှင် ၊ ဗိသရန် ပြည်ကိုလွန်၍ မဟာနိမ် မြို့ သို့ ရောက် ကြ၏။³⁰ ယွာဘ သည်လည်း အာဗနာ ကိုလိုက် ရာမှ ပြန် ၍ လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေသောအခါ ၊ အာသဟေလ နှင့် ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တကျိပ် ကိုး ယောက်တို့သည် မ ရှိဆုံးကြပြီ။³¹ ဒါ ဝိဒ် ၏ကျွန် တို့သည် ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား၊ အာဗနာ ၏လူ သုံး ရာ ခြောက် ဆယ်တို့ကို သေ အောင် လုပ်ကြံ ကြပြီ။³² အာသဟေ လ ၏ အလောင်းကိုထမ်း သွား၍ ဗက်လင် မြို့ရှိသော သူ့ အဘ ၏သင်္ချိုင်း တွင် သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ ယွာဘ နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် တ ညဉ့်လုံး သွား ၍ ၊ မိုယ်လင်းစ တွင်ဟေမြန် မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

3 ရှောလု အမျိုး နှင့် ဒါဝိဒ် အမျိုး တို့သည် ကြာမြင့် စွာစစ်တိုက် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် သည် အား တိုးပွားလျက် ၊ ရှောလု အမျိုး သည် အား ရွှေ့လျော့လျက် ရှိ ကြ၏။² ဟေ မြန် မြို့၌ ဒါဝိဒ် မြင် သော သား တို့တွင် သားဦး ကား၊ ယေ ဇ ရေ လ မြို့သူ အဟိ နောင် တွင် မြင် သော သား အာမနန် တည်း။³ ဒုတိယ သား ကား၊ နာဗလ မယား ၊ ကရမေလ မြို့သူ အဘိ ဂဲ လ တွင် မြင် သော သား ခိ လပ် တည်း။ တတိယ သားကား၊ ဂေရှရိ ရှင်ဘုရင် တာလမဲ သမီး မာခါ ၏သား အဗရှလုံ တည်း။⁴ စတုတ္ထ သား ကား၊ ဟဂုဂိတ် ၏ သား အ ဒေါနိယ တည်း။ ပဉ္စမ သား ကား၊ အဘိ တ လ ၏သား ရှေဖ တိ တည်း။⁵ ဆဋ္ဌမ သား ကား၊ မြောက် သားတော် ဧ ဂ လာ တွင် မြင် သော သား ကူသရံ တည်း။ ဤရွှေ့ကား ၊ ဟေမြန် မြို့၌ ဒါဝိဒ် မြင် သော သား တည်း။⁶ ရှောလု အမျိုး နှင့် ဒါဝိဒ် အမျိုး စစ်တိုက် ကြ စဉ် အခါ၊ အာဗနာ သည် ရှောလု အမျိုး ဘက် မှာ ကိုယ်ကို ခိုင်မာ စေ၏။⁷ ရှောလု ၌ အဲအာ ၏သမီး ရိဇေပ မည်သော မယားငယ် တ ယောက်ရှိ၏။ ဣရှဗောရှက်က၊ သင်သည် ငါ့ အဘ ၏ မယားငယ် ကို အဘယ်ကြောင့် သိမ်း သနည်းဟု အာဗနာ အား ဆို လျှင်၊⁸ ထို စကား ကြောင့် အာ ဗနာ သည် အလွန် စိတ်ဆိုး လျက် ၊ ငါသည် ယုဒ အမျိုးကို ဆီးတား၍ သင့် အဘ ရှောလု အမျိုး နှင့် ညီ အစ်ကို အဆွေ ခင်ပွန်း တို့အား ယနေ့ တိုင်အောင် ကျေးဇူး ပြု သဖြင့် သင့် ကို ဒါဝိဒ် လက် သို့ မ အပ်နှံ ဘဲ နေ သော်၊ သင်သည် ငါ့ ကို ခွေး ၏ဦးခေါင်း ကဲ့သို့သာမှတ်၍ ထိုမိန်းမ အတွက် ယနေ့ အပြစ် တင် ရမည် လော။⁹ ထာဝရဘုရားသည် နိုင်ငံ တော်ကို ရှောလု အမျိုး မှ နှုတ်၍¹⁰ ဒါဝိဒ် ၏ အာဏာ တော်ကိုဒန် မြို့မှစ၍ ဗေရရှောဘ မြို့တိုင်အောင် ကူသရေလ ပြည်၊ ယုဒ ပြည်အရပ်ရပ် တို့၌ တည် စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်အားပြုမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ လည်း ဒါဝိဒ်အားမပြုဘဲနေလျှင်၊ ထိုမျှမက ဘုရား သခင်သည် အာ ဗနာ အား ပြု တော်မူပါစေသောဟု ဆိုသောကြောင့်၊¹¹ ဣရှဗော ရှက်သည် ကြောက် ၍ စကား တခွန်း ကိုမျှ မ ပြန် ဝံ့။¹² ထိုနောက် အာဗနာ သည် မိမိ အတွက် သံတမန် တို့ကို ဒါဝိဒ် ထံသို့ စေလွှတ်

၍၊ ပြည် ရှင်မင်းကား အဘယ်သူ နည်း။ ကျွန်တော် နှင့် မိသဟာ ယ ဖွဲ့ တော်မူပါ။ ကူသရေလ အမျိုးအပေါင်း တို့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ပြောင်းလဲ စေခြင်းငှါ ၊ ကျွန်တော် သည် ကိုယ်တော် ဘက် သို့ ဝင်စားပါမည်ဟု လျှောက်ဆို ၏။¹³ ဒါဝိဒ်ကလည်း ကောင်း ပြီ။ သင် နှင့် ငါ မိသဟာယ ဖွဲ့ မည်။ သို့ရာတွင် ငါ တောင်း စရာတခု ရှိ၏။ ငါ့ မျက်နှာ ကိုမြင် အံ့သောငှါ လာ သောအခါ ၊ ရှောလု သမီး မိခါလ ကို ဆောင် ခဲ့ရမည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင် ရဟု ပြန်ဆို ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ် သည်လည်း သံတမန် တို့ကို ရှောလု သား ကူ ရှဗောရှက် ထံသို့ စေလွှတ် ၍၊ ငါသည် ဖိလိတုတိ လူ အရေဖျား တရာ နှင့် ဝယ်ယူ သော ငါ့ မယား မိခါလ ကို အပ် လိုက်ရမည်ဟု မှာ လိုက်သည်အတိုင်း၊¹⁵ ဣရှဗောရှက် သည် စေလွှတ် ၍ ထိုမိန်းမ ကို သူ၏လင် လဲရှ ၏ သား ဖာလတ် လက်မှ နှုတ်ယူ လေ၏။¹⁶ သူ ၏လင် သည် ငိုကြွေး လျက် သူ့ နောက် သို့ ဗာဟုရိမ် မြို့တိုင်အောင် လိုက် လေ၏။ အာဗနာ ကလည်း ပြန် သွားတော့ဟုဆို သော် ပြန် သွားရ၏။¹⁷ အာဗနာ သည်လည်း ၊ ကူသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူ တို့နှင့် တိုင်ပင် လျက်၊ သင်တို့သည် အထက် က ဒါဝိဒ် ကိုရှင် ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက်ချင်သောစိတ် ရှိ ကြသည်ဖြစ်၍၊¹⁸ ယခု ချီးမြှောက် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား က၊ ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် လက် ဖြင့် ငါ ၏လူ ကူသရေလ အမျိုးကို ဖိလိတုတိ လူတို့လက် မှ ၎င်း ၊ ရန်သူ အပေါင်း တို့လက် မှ ၎င်း၊ ငါကယ်နှုတ် မည်ဟု ဒါဝိဒ် အဘို့ မိန့်တော် မူပြီဟု ဆို လေ၏။¹⁹ တဖန် အာဗနာ သည် ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့ကိုလည်း သွေးဆောင် လေ၏။ နောက် တဖန် ကူသရေလ အမျိုး အလိုရှိသမျှ အရာ၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုး တညီတညွတ် တည်း အလိုရှိ သမျှ သောအရာတို့ကို ဟေမြန် မြို့၌ ဒါဝိဒ် အား ပြန်လျှောက် ခြင်းငှါ သွား ၍၊²⁰ လူ နှစ်ကျိပ် ပါလျက် ဒါဝိဒ် ရှိရာဟေမြန် မြို့သို့ ရောက် သဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ် သည် ပွဲ လုပ် ၍ အာဗနာ နှင့် သူ ၏ လူ တို့ ကိုကျွေး၏။²¹ အာဗနာ ကလည်း ၊ ကူသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကိုယ်တော် သည်အလို တော်ရှိသမျှ အတိုင်း စိုးစံ စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကျွန်တော်ထ သွား ၍ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ကျွန်တော် သခင် ၊ ကျွန်တော်ရှင်ဘုရင် ထံ တော်၌စုဝေး စေပါမည်ဟု လျှောက် ပြီးမှ ၊ ဒါဝိဒ် လွှတ်လိုက် ၍ သူ သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လေ၏။²² ထိုအခါ ယွာဘ နှင့် ဒါဝိ ဒ် ၏ကျွန် တို့သည် ရန်သူအလုံးအရင်း ကို လိုက်ရာမှပြန်လာ ၍ ၊ လက်ရ ဥစ္စာများ ကို ယူ ခဲ့ကြ၏။ အာဗနာ သည် ဒါဝိဒ် နှင့်အတူ ဟေမြန် မြို့၌ မ ရှိ။ ဒါဝိဒ်သည် လွှတ်လိုက် ၍ သူသည်ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား နှင့်ပြီ။²³ ယွာဘ နှင့် သူ ၌ ပါသော စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ရောက် ကြသောအခါ ၊ နေရ ၏သား အာဗနာ သည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့လာ ပြီ။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း လွှတ်လိုက် ၍ ၊ သူသည် ငြိမ်ဝပ် စွာသွား ပြီဟု ယွာဘ အား ကြားပြော လျှင်၊²⁴ ယွာဘ သည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ဝင် ၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ပြု တော်

မူသနည်း။ အာဗနာ သည်အထံ တော်သို့လာ ပြီးမှတဖန် အလွတ် သွား စေခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့် လွတ်လိုက် တော်မူသနည်း။²⁵ နေရ နာသား အာဗနာ သည် ကိုယ်တော် ကိုလှည့်စား ချီ ကိုယ်တော် ထွက် ဝင် တော် မူ ခြင်း၊ စီရင် တော် မူ ခြင်း အလုံးစုံ ကို သိ အံ့ သော ငှါ သာ လာ သည်ကို ကိုယ်တော်သိ တော်မူ၏ဟု လျှောက် ပြီးလျှင်၊²⁶ အထံ တော်ကထွက် ချီ အာဗနာ နောက် သို့ တမန် တို့ကိုစေလွတ် လျက် ၊ သိ ရ ရေတွင်း မှ ခေါ် လေ၏။ ထို အမှု ကို ဒါ ဝိ ဒိ မ သိ။²⁷ အာဗနာ သည် ဟေမြန် မြို့သို့ရောက် သောအခါ ၊ ယွာဘ သည် အသင့်အတင့်နှုတ်ဆက် ခြင်းငှါ ၊ မြို့တံခါး နားသို့ ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ ညီ အာသဟေလ သေ သည်အတွက် သူ၏ ဝမ်း ကို ထိုး ချီ သူသည် လည်း သေ ၏။²⁸ ထိုနောက်ဒါဝိဒ် သည် ကြား သောအခါ ၊ နေရ နာသား အာဗနာ ကို သတ်သော အပြစ်နှင့် ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ လွတ်ပါစေ။ ငါ နိုင်ငံ လွတ် ပါစေ။²⁹ ယွာဘ ခေါင်း ၊ သူ့ အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ရောက် ပါစေ။ ယွာ ဘ ၏အဆွေအမျိုး ၌ ရိနာ စွဲသောသူ၊ နူနာ စွဲသောသူ၊ ကျောကုန်း သောသူ။ ထား ဖြင့် သေ သောသူ၊ ငတ်မွတ် သောသူ မ ပြတ် စေနှင့် ဟု မြွက်ဆို ၏။³⁰ ထိုသို့ ယွာဘ နှင့် ညီ အဘိရဲ့ သည်အာဗနာ ကို သတ် ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့ညီ အာသဟေလ ကို ဂိဗောဇ် စစ်တိုက် ပွဲ၌ အာဗနာသတ် သတည်း။³¹ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ယွာဘ နှင့် မိမိ ၌ ရှိသော သူ့ အပေါင်း တို့အား ၊ သင် တို့အဝတ် ကိုဆုတ် ချီ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် လျက် ၊ အာ ဗ နာ အတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့ဟု အမိန့် တော်ရှိချီ ကိုယ်တော်တိုင် မသာလိုက် လေ၏။³² အာဗနာ ကိုဟေမြန် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ သင်္ချိုင်း အနား မှာ ရှင် ဘုရင်သည် အသံ ကိုလွှင့် ချီ ငိုကြွေး ၏။ လူ အပေါင်း တို့သည်လည်း ငိုကြွေး ကြ၏။³³ ရှင် ဘုရင်သည် အာ ဗနာ အတွက် မြည်တမ်း သည်ကား၊ အာဗနာ သည် လူမိုက် ကဲ့သို့ သေ သလော။³⁴ သင် ၏လက် ကိုမ ချည် ၊ သံ ချေချင်းမ ခတ်ဘဲ လူဆိုး လက်ဖြင့် သေ သကဲ့သို့ သေ ရှာ ပါ ပြီ တကားဟု မြွက်ဆို ၏။ လူ အပေါင်း တို့သည် လည်း တ ဖန် ငိုကြွေး ကြ၏။³⁵ မို ဃ်း မချုပ်မီ ဒါဝိဒ် သည် စားတော်ခေါ် မည် အကြောင်း လူ အပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ် ကြသော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် က၊ နေ မဝင် မီ မုန့် အစ ရှိသော စားစရာ တစုံတခု ကို ငါမြည်းစမ်း လျှင် ၊ ထိုမျှမက ငါ ၌ ဘုရား သခင်ပြု တော်မူ စေသတည်းဟု ကျိန်ဆို ၏။³⁶ ထိုအမှုကို လူ အပေါင်း တို့သည် မှတ် ချီ နှစ်သက် ကြ၏။ ပြု တော်မူသမျှ တို့ ကိုလည်း လူ အပေါင်း တို့သည် နှစ်သက် ကြ၏။³⁷ ရှင် ဘုရင်သည် နေရ နာသား အာဗနာ ကို သတ် စေခြင်းငှါ အလိုမ ရှိဟု ထို နေ၌ ကူ သရေလ အမျိုးသားများနှင့် လူ များအပေါင်း တို့သည် သိ နားလည် ကြ၏။³⁸ ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ ကူသရေလ အမျိုး၌ မင်းသား ဖြစ် သော သူ၊ ကြီး မြတ် သော သူ တ ပါး သည် ယနေ့ ဆုံး ကြောင်း ကို သင် တို့ မ သိ သလော။³⁹ ငါ သည် ဘိသိက် ခံရချီ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်

သော်လည်း ယနေ့ အားနည်း ၏။ ဇေရုယာ သား ဖြစ်သော ဤ သူ တို့သည် ငါ့ ထက် လွန်၍ အားကြီး ကြ၏။ မ တရားသဖြင့် ပြု သော သူ ကို မိမိ အပြစ် နှင့် အလျောက် ထာဝရဘုရား ဆပ်ပေး တော် မူ စေသတည်းဟု မိမိ ကျွန် တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

4 အာဗနာ သည် ဟေမြန် မြို့၌ သေ ကြောင်း ကို ရှောလု နာသား သည် ကြား သော် အားလျော့ ၏။ ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့သည် ပူပန် သော စိတ်ရှိ ကြ၏။² ရှော လု နာသား ၌ ဗာ နာ နှင့် ရေခပ် အမည် ရှိ သော သူ တည်း ဟူသော တပ်မှူး နှစ် ယောက် ရှိ ၏။ သူ တို့ သည် ဗ်ယာမိန် အမျိုး ဗေရောသိ အနွယ်ရိမုမုန် နာသား ဖြစ် ကြ ၏။ ဗေရုတ် မြို့သည် ဗ်ယာမိန် ခရိုင်အဝင်ဖြစ်သော်လည်း၊³ ဗေရောသိ လူတို့သည် ဂိတုတိမ် မြို့သို့ ပြေး ချီ ယနေ့ တိုင်အောင် တည်းခို လျက် နေ ကြသတည်း။⁴ ရှောလု နာသား ယောနသန် ၌ ခြေဆွံ့ သော သား တ ယောက် ရှိ ရစ်၏။ သူ သည် အသက် ငါး နှစ် ရှိ သောအခါ ၊ ယေဇရေလ မြို့မှ ရှောလု နှင့် ယောနသန် တို့၏ သိတင်း ကိုကြားလျှင်၊ အထိန်း သည် သူ့ ကိုချီ ချီ ပြေး စဉ်တွင်၊ အလျင်အမြန် ပြေးသောကြောင့် ၊ သူငယ်သည် ကျ ချီ ခြေဆွံ့ ၏။ ထိုသူငယ် ၏အမည် ကား မေဖိဗောရှက် တည်း။⁵ ဗေရောသိ အမျိုး ရိမုမုန် နာသား ရေခပ် နှင့် ဗာနာ တို့ သည် ကူရှုဗောရှက် အိမ် သို့ သွား ချီ မွန်းတည့် အချိန်၌ ရောက် ၏။ ထိုအချိန်၌ ကူရှုဗောရှက် သည် အိပ် တတ်၏။⁶ ထိုညီ အစ်ကိုရေခပ် နှင့် ဗာနာ တို့သည် စပါး ကို ထုတ် ဟန်ဆောင်၍ အိမ် အလယ် သို့ဝင် ပြီးလျှင်၊⁷ အိပ်ခန်း ထဲ အိပ်ရာ ပေါ် မှာ အိပ် လျက်နေသော ကူရှုဗောရှက်၏ဝမ်း ကို ထိုး ချီ သတ် သဖြင့် ၊ ဦးခေါင်း ကို ဖြတ် ယူ ပြီးမှ တည့်လုံး လွင်ပြင် လမ်း ဖြင့်ပြေး ချီ လွတ် ကြ၏။⁸ ကူရှုဗောရှက် ၏ ဦးခေါင်း ကို ဟေမြန် မြို့ဒါဝိဒ် ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ကိုယ်တော် အသက် ကိုရှာ သော ကိုယ်တော် ရန်သူ ရှောလု နာ သား ကူရှုဗောရှက် ၏ ဦးခေါင်း ကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ကျွန်တော် သခင် အရှင် မင်းကြီး ခံရတော် မူ သော အပြစ် ကို ထာဝရဘုရား သည် ရှောလု ၌ ၎င်း ၊ သူ ၏အမျိုး အနွယ် ၌ ၎င်း၊ ယနေ့ ဆပ် ပေး တော် မူ ပြီ ဟု အထံ တော်တွင် လျှောက်ဆို သော်၊⁹ ဒါဝိဒ် က၊ ငါ့ အသက် ကို ဘေး ဥပဒ် အပေါင်း တို့မှ ရှေး တော်မူသော ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူ သည် အတိုင်း၊¹⁰ အရင်တခါလူတယောက်သည် လာ၍ ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကိုပြောမည်အကြံရှိ လျက်၊ ရှောလု သေ ပါပြီဟု ငါ့ အား ကြားပြော သောအခါ ၊ ထိုသိတင်းကို ပြောသောကြောင့်ဆု ကို ရ မည် ဟု ထင် သော ထို သူ ကို၊ ဇိ က လတ် မြို့၌ ငါ ကိုင်ဆွံ့ ချီ သတ် ၏။¹¹ ထိုမျှမက လူဆိုး တို့သည် ဖြောင့်မတ် သောသူကိုသူ ၏ အိမ် အတွင်း အိပ်ရာ ပေါ် မှာသတ် လျှင် ၊ သာ၍ပြုသင့်သည်မ ဟုတ်လော။ ယခုပင်သူ ၏ အသွေး ကို သင် တို့၌ ငါတောင်း ချီ သင် တို့ကိုမြေကြီး ပေါ်က ပယ်ရှား သင့်သည်မ ဟုတ်လော ဟု ဗေရော သိ အမျိုး၊ ရိမုမုန် နာသား ရေခပ် နှင့် ညီ ဗာနာ အားဆို ပြီးလျှင်၊

¹²လူလင် တို့ကိုမိန့် တော်မူ၍ ထိုသူနှစ်ယောက် ကိုသတ် ကြ၏။ လက် ခြေ တို့ကိုဖြတ် ၍ ဟေပြုန် ရေကန် အနားမှာ ဆွဲထား ကြ၏။ ကုရုဗောရှက် ၏ ဦးခေါင်း ကိုကား ယူ ၍ ဟေပြုန် မြို့တွင် အာဗနာ သံချိုင်း ၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

5ထိုအခါ ကုသရေလ အမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ် ရှိ ရာဟေပြုန် မြို့သို့ လာ ၍ ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် အရိုး ၊ ကိုယ်တော် အသား ဖြစ် ကြ ပါ၏။ ²အထက် က ရှော လု သည် ကျွန်တော် တို့၌ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် သောအခါ ၊ ကိုယ်တော် သည် ကု သရေလ အမျိုးကို ဆောင် သွားလျက် ၊ သွင်း ပြန်လျက်နေ တော် မူ ပြီ။ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင် သည် ငါ ၏လူ ကု သရေလ အမျိုးကို လုပ်ကျွေး အုပ်စိုး ရမည်ဟု ကိုယ်တော် အား မိန့် တော်မူ ပြီဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။ ³ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုးအသက်ကြီး သူ အပေါင်း တို့သည် ရှင်ဘုရင် ရှိရာဟေပြုန် မြို့သို့ ရောက်လာ လျှင် ၊ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ဟေပြုန် မြို့၌ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ သူ တို့နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ် ကို ဘိသိက် ပေး၍ ကု သရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။ ⁴ဒါဝိဒ် သည် နန်း ထိုင်သောအခါ အသက် သုံး ဆယ်ရှိ၏။ အနှစ် လေး ဆယ်စိုးစံ လေ၏။ ⁵ဟေပြုန် မြို့၌ နေ၍ ယုဒ ပြည်ကို ခုနစ် နှစ် နှင့် ခြောက် လ မင်း ပြု၏။ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ၍ ယုဒ ပြည်နှင့် ကုသရေလ ပြည်တရောက်လုံး ကို အနှစ်သုံး ဆယ်သုံး နှစ် မင်း ပြု၏။ ⁶တဖန် ရှင် ဘုရင်သည် မိမိ လူ တို့ကိုခေါ်၍ ၊ ပြည်သား ရင်းယေဗုသိ လူတို့ ရှိရာယေရုရှလင် မြို့သို့ ချီ သွားလျှင် ၊ သူတို့က သင်သည် ဤ မြို့ထဲ သို့မ ဝင် ရ။ မျက်စိ ကန်းသောသူနှင့် ခြေဆွဲ သောသူတို့ကလည်း ၊ ဒါဝိဒ် သည် ဤ မြို့ထဲသို့ မ ဝင် ရဟု ဆို ကာမျှနှင့် သင့် ကို ဆီးတား လိမ့်မည်ဟု ဆို ကြ၏။ ⁷သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ် သည် ဒါဝိဒ် မြို့ တည်း ဟူသော ဇီအန် ရဲတိုက် ကို တိုက် ယူလေ၏။ ⁸ထို နေ့၌ ဒါဝိဒ် က ၊ အကြင်သူသည် ယေဗုသိ လူတို့ကို တိုက်ဖျက် ပြီးမှ ကျုံး ကိုလွန်၍ ၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤနေရာ သို့ မ ဝင် ရဟု ဒါဝိဒ် အသက် ကို မုန်း လျက် ပြောဆို သောမျက်စိ ကန်းနှင့် ခြေဆွဲ သောသူတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ ထို သူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ ဇေရုယာ သားယွာဘသည် အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုခံရ၏။ ⁹ထိုနောက် ဒါဝိဒ် သည် ရဲတိုက် ၌ နေ ၍ ဒါဝိဒ် မြို့ ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ် လေ၏။ မိ လု လော အရပ် ပတ်လည် ၌ ၎င်း ၊ အတွင်း ဘက်၌ ၎င်း တည်ဆောက် လေ၏။ ¹⁰ဒါဝိဒ် သည် တိုးပွား ၍ အားကြီး သဖြင့် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သူ နှင့်အတူ ရှိ တော် မူ၏။ ¹¹တု ရှု မင်းကြီး ဟိရံ သည် သံတမန် နှင့် တကွ အာရဇ် သစ်သား ၊ လက်သမား ၊ ပန်းရန်သမား တို့ကို ဒါဝိဒ် ထံသို့ စေလွှတ် ၍ သူတို့သည် နန်း တော်ကိုတည်ဆောက် ကြ၏။ ¹²ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် ကို ကု သရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထား တော်မူကြောင်း နှင့် မိမိ လူ ကုသရေလ အမျိုးအဘို့ အလို

ငှါ နိုင်ငံ ကို ချီးမြှောက် တော်မူကြောင်း ကို ဒါဝိဒ် သိမြင် ၏။ ¹³ဒါဝိဒ် သည် ဟေပြုန် မြို့မှ ပြောင်း သောနောက် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သူ မယားကြီး မယားငယ် တို့ကို ထပ်၍သိမ်းယူ သဖြင့် သား သမီး များ တို့ကို မြင် လေ၏။ ¹⁴ယေရုရှလင် မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင် သော သားတို့ အမည် ကား ၊ ရှုမာ ၊ ရှောဗပ် ၊ နာသန် ၊ ရှောလမုန်၊ ¹⁵ကုဗဟာ ၊ ဇ လိရွ ၊ နေဖက် ၊ ယာဖျာ၊ ¹⁶ဇေလိရှမာ ၊ ဇလျာဒ ၊ ဇလိဖလက် တည်း။ ¹⁷ဒါဝိဒ် ကို ဘိသိက် ပေး၍ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထား ကြောင်း ကို ဖိလိတု တိ လူတို့သည် ကြား လျှင် ၊ ထိုလူအပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ် ကို ရှာ ၍လာ ကြ၏။ ထိုသိ တင်း ကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား သောအခါ ရဲတိုက် သို့ သွား ၏။ ¹⁸ဖိလိတု တိ လူတို့သည် လာ ၍ ရေဖိမ် ချိုင့် ၌ အနွဲ့အပြား နေကြ၏။ ¹⁹ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဖိလိတု တိ လူတို့ ရှိရာသို့ သွား ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ် လက် ၌ အပ် တော်မူ မည်လောဟု ထာဝရဘုရား ကို မေး လျှောက် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား က သွား လော့။ ငါသည် ဖိလိတု တိ လူတို့ကို သင့် လက် သို့ ဆက်ဆက် အပ် မည်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ²⁰ဒါဝိဒ် သည် ဗာလပေရဇိမ် မြို့သို့ သွား ၍ သူ တို့ကိုလုပ်ကြံ ပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ရေ ထ၍ ဖြိုဖျက် သကဲ့သို့ ၊ ငါ့ ရန်သူ တို့ကို ငါ့ ရှေ့ မှာ ဖြိုဖျက် တော်မူ ပြီဟု ဆို လျက် ၊ ထို အရပ် ကို ဗာလပေရ ဇိမ် အမည် ဖြင့် တွင်စေသတည်း။ ²¹ထို အရပ်၌ ဖိလိတုတိလူများ ပစ်ထား သောရုပ်တု များကို ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြ၏။ ²²တဖန် ဖိလိတုတိ လူတို့သည် လာ ၍ ရေဖိမ် ချိုင့် ၌ အနွဲ့အပြား နေကြ၏။ ²³ဒါဝိဒ် သည်လည်း မေးလျှောက် သော် ၊ ထာဝရဘုရား က ၊ တည့်တည့်မ တက် ရ။ သူ တို့နောက် သို့ ဝိုင်း ၍ ပိုးစာ တောတဘက် ၌ ချီ ရမည်။ ²⁴ပိုးစာ ပင်ဖျား ၌ စစ်ချီ သံ ကို ကြား သောအခါ ကြိုးစားလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ဖိလိ တုတိ တပ် ကို လုပ်ကြံ ခြင်းငှါ သင့် ရှေ့မှာ ကြွသွား လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ²⁵ဒါဝိဒ် သည်ပြု ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို ဝေပ မြို့မှ သည် ဂါဇေရ မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံ လေ၏။

6တဖန် ဒါဝိဒ် သည် ရွေးချယ် သောကုသရေလ လူသုံး သောင်း တို့ ကို စုဝေး စေ ပြီး လျှင် ၊ ²ခေရုဗိမ် ကြားမှာ ကျိန်းဝပ် တော် မူ သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရား သခင်၏သေတ္တာ တော်ကို ယုဒ ပြည် ဗာလာမြို့ မှ ဆောင် ခဲ့ ခြင်း ငှါ ၊ မိမိ ၌ ပါ သော သူ အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ထ သွား လေ၏။ ³ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို လှည်း သစ် ပေါ် မှာတင် ၍ တောင် ပေါ် အဘိနဒပ် အိမ် ထဲက ထုတ် ကြ၏။ အဘိနဒပ် ၏သား ဩဇ နှင့် အဟိဩ တို့သည် လှည်း သစ် ကို နှင် ရကြ၏။ ⁴ဩဇ သည် ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော် အနား ၌ ၎င်း ၊ အဟိဩ သည် သေတ္တာ တော် ရှေ့ ၌ ၎င်း သွား ကြ၏။ ⁵ဒါဝိဒ် နှင့် ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် စောင်း ၊ တယော ၊ ပတ်သာ ၊ နံခရာ ၊ ခွက်ကွင်း တို့ကို ကိုင်လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့

တော်၌ အားထုတ်၍ တီးမှုတ် ကြ၏။⁶ နာခုန်ကောက်နယ်သလင်း သို့ ရောက် သောအခါ ၊ နွား တို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှား သောကြောင့် ၊ ဩဇာ သည် လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာတော်ကို ကိုင် ၏။⁷ ထာဝရဘုရား သည် ဩဇာ ကို အမျက် ထွက်၍ သူ၏အပြစ် ကြောင့် ဘုရား သခင်ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သူသည်သေတ္တာ တော်နား မှာ သေ လေ၏။⁸ ဩဇာ ကို ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ် တော်မူသောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ်သည် ညှိုးငယ် သောစိတ်ရှိ၏။ ထို အရပ် သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ပေ ရ ဇာ ဇ အမည် ဖြင့် တွင် သတည်း။⁹ ထို နေ့၌ ဒါဝိဒ် သည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်သည် အဘယ်သို့ ငါ့ ထံသို့ ရောက် ရမည်နည်း ဟု ဆို လျက်၊¹⁰ မိမိ နေရာ ဒါဝိဒ် မြို့ ထဲသို့ သေတ္တာတော်ကို မ ဆောင် ဘဲ ဂိတုတိ လူဩဗဒေဒံ အိမ် သို့ လမ်းလွဲ၍ ဆောင် သွား လေ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ၏သေတ္တာ တော်သည် သုံး လ ပတ်လုံး ဂိ တု တိ လူ ဩဗ ဒေ ဒံ အိမ် ၌ရှိ ၏။ ထာဝရဘုရား သည် လည်း ၊ ဩဗ ဒေ ဒံ နှင့် အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း တို့ ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။¹² ထာဝရဘုရား သည် သေတ္တာ တော် ကြောင့် ဩဗ ဒေ ဒံ နှင့် သူ ၌ ရှိ သမျှ ကို ကောင်း ကြီး ပေးတော် မူ ကြောင်း ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ကြား သောအခါ ၊ တ ဖန် သွား ၍ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ဩဗ ဒေ ဒံ အိမ် မှ ဒါဝိဒ် မြို့ သို့ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် ဆောင် ခဲ့ လေ၏။¹³ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း သော သူတို့သည် ခြောက် လမ်း သွား ပြီးမှ ၊ နွား နှင့် ဆူဖြိုး သော အကောင်တို့ကို ယဇ် ပူဇော်လေ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ပိတ် သင်တိုင်း ကိုဝတ် လျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အား ထုတ်၍က လေ၏။¹⁵ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ကြွေးကြော် လျက် ၊ တံပိုး မှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ၏သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် ခဲ့ကြ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏သေတ္တာ တော်သည် ဒါဝိဒ် မြို့ ထဲသို့ ဝင် သောအခါ ၊ ရှော လူ ၏သမီး မိခါလ သည် ပြတင်းပေါက် ဖြင့် ကြည့် ၍၊ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ က လျက် ခုန် လျက် လာ သည် ကို မြင် ၍ စိတ် နှလုံး ထဲ၌ မထိမဲ့မြင် ပြု၏။¹⁷ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကိုသွင်း ၍ ဒါဝိဒ် ဆောက်နှင့်သောတဲ အလယ် တွင် သူ နေရာ ၌ ထား ကြပြီးမှ ၊ ဒါဝိဒ် သည်မီး ရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာ ယ ယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ပူဇော် လေ၏။¹⁸ မီး ရှို့ရာ ယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော် ခြင်း အမှုကို ပြီးစီး စေသောအခါ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကိုမြွက်၍ ပရိသတ် တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။¹⁹ ဣသရေလ ပရိသတ် ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့အား မုန့် တပြား ၊ အမဲသား တတစ်၊ စပျစ်သီးပျဉ် တပြား စီ ဝေငှ ပြီးမှ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ နေရာ သို့ ပြန် သွားကြ၏။²⁰ ထိုနောက် ဒါဝိဒ် သည် နန်းတော်သား တို့ကို ကောင်း ကြီး ပေး ခြင်းငှါ သွား ၍ရောက် သောအခါ ၊ ရှော

လူ ၏သမီး မိခါလ သည် ဆီး ၍ကြို လျက်၊ လျှပ်ပေါ် သော သူ သည် အရှက်မရှိဘဲ ကိုယ် အဝတ် ကိုချွတ် သကဲ့သို့ ၊ ယနေ့ ကျွန် ယောက်ျား ကျွန် မိန်းမ များ ရှေ့ တွင် အဝတ် တော် ကိုချွတ် သော ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်သည်၊ ယနေ့ အဘယ်မျှ လောက်ဘုန်းကြီး တော်မူပါသည်တကားဟုဆို ၏။²¹ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ သင့် အဘ နှင့် သူ ၏ အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့၏ကိုယ်စား၊ ငါ့ ကို ရွေးကောက် ၍ ထာဝရဘုရား ၏လူ ၊ ဣသရေလ အမျိုး ကို အုပ်စိုးသော မင်း အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူသော ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်တွင် ပြုသည် မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် တွင် ငါ ကခုန် မည်။²² ထို မျှမက ၊ ငါသာ၍ ယုတ်မာ မည်။ ကိုယ် အထင်အတိုင်း ကိုယ်ကို သာ၍နိမ့်ချ မည်၊ သင်ပြော သော ကျွန် များမူကား ၊ ငါ့ကိုချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်ဟု မိခါလ ကို ပြန်ပြော ၏။²³ ရှောလူ ၏သမီး မိခါလ သည် တသက်လုံးသား ကို မ ဘွား မမြင်ရ။

7 ထာဝရဘုရား သည် အရပ် ရပ် တို့၌ ရှိ သော ရန်သူ အပေါင်း တို့လက်မှ ကယ်လွတ် တော် မူ သော ကျေးဇူး ကို ရှင် ဘုရင် သည် ခံရ၍၊ နန်း တော်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရသောအခါ။² ပ ရော ဖက် နာ သန် ကို ခေါ်၍၊ ကြည့်ရှု လော့။ ငါ သည် အာ ရ ဇံ သစ်သား အိမ် နှင့်နေ ၏။ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်မူကား၊ ကုလားကာ ဖြင့် သာ ကွယ်ကာလျက် နေ ရသည်ဟုဆို သော်၊³ နာသန် က၊ အကြံ တော်ရှိသမျှ အတွင်းပြု တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ သည် ဟု ပြန် လျှောက် ၏။⁴ ထို ည၌ တွင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် နာသန် သို့ ရောက် ၍၊⁵ ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွား လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင် သည် ငါ နေ စရာဘို့ အိမ် ကို ဆောက် ရမည်လော။⁶ ဣသရေ လ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် သောနေ့ ကစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် အိမ် နှင့် ငါမ နေ။ တဲ အမျိုးမျိုးနှင့် ငါလှည့်လည် ပြီ။⁷ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ငါ လှည့်လည် ရာ အရပ် ရပ် တို့၌ ၊ ငါ ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးကို ကျွေးမွေး စေ ခြင်းငှါ ၊ ငါ စေခိုင်း သော ဣသရေလ တရားသူကြီး တစုံ တယောက် အား၊ သင် သည် ငါ့ အဘို့ အာ ရ ဇံ သစ်သား အိမ် ကို အဘယ်ကြောင့် မ ဆောက် သနည်းဟု ငါဆို ဘူးသလော။⁸ ယခု မှာ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သိုး ထိန်းရာ သိုးခြံ ထဲက သင့် ကိုငါ နှုတ်ယူ ၍၊ ငါ ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အုပ်စိုးသောမင်း အရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။⁹ သင်သွား လေရာရာ ၌ ငါလိုက် ၍ သင် ၏ ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို သင့် ရှေ့မှ ပယ်ရှား သဖြင့် ၊ မြေကြီး သား တို့တွင် လူကြီး ၏ဂုဏ် အသရေကဲ့သို့ သင် ၌ ကြီး စွာ သော ဂုဏ် အသရေကို ငါ ပေး ပြီ။¹⁰ ထို မှ တ ပါး ငါ ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးနေရာ အရပ်ကို ငါပြင်ဆင် ပြီ။ သူတို့သည် နောက် တဖန် မ ပြောင်း မလဲ မိမိ တို့နေရာ ၌ နေ စေ ခြင်း ငှါ ငါ မြဲမြံ စေမည်။ မ တရားသောသူတို့သည် ရှေး ကာလ၌ ၎င်း၊¹¹ ငါ

၏လူ့ ကုသရေလ အမျိုးတွင် တရားသူကြီး တို့ကို ခန့်ထား သော ကာလ ဌာန၎င်း ၊ ညဉ့်ဆဲ သကဲ့သို့ နောက် တဖန်မ ညဉ့်ဆဲရ။ သင့် ကို လည်း ရန်သူ အပေါင်း တို့လက်မှ ကယ်လွတ်၍ ချမ်းသာ ပေးပြီ။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကိုလည်း ငါတည် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူပြီ။¹² သင် သည် အသက် ကာလ စေ့ ၍ ဘိုးဘေး တို့ နှင့်အတူ အိပ်ပျော် သောအခါ သင် ၏ရင်သွေး ၊ သင် မှ ဆင်းသက် သော သားကို ငါချီးမြှောက် ၍ သူ ၏နိုင်ငံ ကို တည်ထောင် မည်။¹³ ထိုသားသည် ငါ ၏နာမ အဘို့ အိမ် ကို ဆောက် လိမ့်မည်။ သူ ထိုင်သော ရာဇပလ္လင် ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည် စေမည်။¹⁴ ငါ သည် သူ ၏အဘ ဖြစ် မည်။ သူ သည်လည်း ငါ ၏သား ဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ သည် ဒုစရိုက် ကိုပြုလျှင် လူ သုံးတတ်သော ကြိမ်လုံး နှင့် ငါဆုံးမ မည်။ လူ သား ရိုက် တတ်သကဲ့သို့ ငါရိုက်မည်။¹⁵ သို့ရာတွင် သင့် ရှေ့မှာ ငါပယ်ရှား သော ရှောလု ဌာန ငါ ၏ကရုဏာ ကို နှုတ် သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ ငါမ နှုတ်။¹⁶ သင် ၏အမျိုးအနွယ် နှင့် ၊ သင် ၏နိုင်ငံ သည် ငါ့ရှေ့မှာ အစဉ် အမြဲ တည် လိမ့်မည်။ သင် ၏ရာဇပလ္လင် သည်လည်း အစဉ်အမြဲ တည် လိမ့်မည်ဟု ငါ ကျွန် ဒါဝိဒ် အား ပြော လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ ထို ဗျာဒိတ် တော်စကား အလုံးစုံ တို့ကို နာသန် သည် ဒါဝိဒ် အား ပြန်ပြော လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် အထဲ သို့ဝင် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ထိုင် နေလျက် ၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို ဤမျှ လောက်ချီးမြှောက် တော်မူ မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ် ပါ သနည်း။ အကျွန်ုပ် အမျိုး သည် အဘယ်သို့ သောအမျိုး ဖြစ်ပါ သနည်း။¹⁹ သို့ရာတွင် အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ထို ကျေးဇူးတော် ကို သာမည ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ၏ အမျိုးအနွယ် ကို ကြာမြင့် စွာသောကာလနှင့် ယှဉ်လျက် မိန့် တော်မူပါသည်တကား။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ လူ တို့သည် ထိုသို့ စီရင်လေ့ရှိပါ သလော။²⁰ ဒါဝိဒ် သည် အဘယ်သို့ တိုးတက် ၍ လျှောက် ရပါမည်နည်း။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ကိုယ်တော် ၏ကျွန် ကို သိ တော်မူ၏။²¹ နှုတ်ကပတ် တော် ကိုထောက်၍ ၊ အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်တော် ၏ကျွန် သိ ရမည်အကြောင်း၊ ဤ ကြီးစွာ သော အမှုအလုံးစုံ တို့ကို ပြု တော် မူပြီ။²² သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရအရှင် ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့ ကြား သမျှ အတိုင်း ကိုယ်တော် နှင့် တူသောဘုရား ၊ ကိုယ်တော် မှတပါး အခြားသော ဘုရားမည် မျှ မ ရှိ ပါ။²³ နာမ တော် ကို ထင်ရှား စေ၍ အဲ ဂု တု တု ပြည် အစ ရှိ သော အခြား သော ပြည် များ၊ သူ တို့ဘုရား များ တို့မှ ရွေးနှုတ် တော် မူ သော ကိုယ်တော် ၏ လူမျိုး ရှေ့ တွင် လူမျိုး တော် အဘို့ နှင့်ပြည် တော်အဘို့ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှုကြီး တို့ကို ပြု ခြင်းငှါ ၊ ဘုရား သခင်ကြွ ၍ ကိုယ်တော် အဘို့ ရွေးနှုတ် တော်မူ သော ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးနှင့် တူသော လူမျိုး တ စုံတမျိုး သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိပါသလော။²⁴ အကြောင်းမူကား၊

ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေလ အမျိုး ကို အစဉ် အမြဲ ကိုယ်တော် ၏လူ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ၊ သူ တို့ ကို ကိုယ်တော် အဘို့ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံ စေ၍ ၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့၏ဘုရား သခင်ဖြစ် တော်မူ၏။²⁵ ယခု မှာ အိုထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ဌာ ငှင်း ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်၏အမျိုးအနွယ် ဌာ ငှင်း၊ မိန့် တော် မူ သော စကား တော် ကို အစဉ် အမြဲ တည် စေ တော် မူ ပါ။ မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ပြု တော်မူပါ။²⁶ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကု သရေ လ အမျိုး ကို အစိုးရ သော ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍ နာမ တော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက် ခြင်းရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော် ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ အမျိုးအနွယ် သည် ရှေ့ တော်၌တည် ပါ စေသော။²⁷ အကြောင်း မူကား၊ ကု သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကာ၊ သင်၏အမျိုး အနွယ် ကို ငါ တည် စေ မည် ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ဤ ပဌနာ ကို ရှေ့တော်၌ ပြုချင်သောစိတ် ရှိ ပါ၏။²⁸ ယခု လည်း အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရား သခင် မှန် တော် မူ၏။ စကား တော်လည်း မှန် ပါ၏။ ဤ ကျေးဇူး ကိုကိုယ်တော် ကျွန် ဌာ ဂတိ ထားတော်မူပြီ။²⁹ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် ၏အမျိုးအနွယ် သည် ရှေ့ တော်၌ အစဉ်အမြဲ တည် ပါမည်အကြောင်း ၊ ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ နူးညွတ် သောစိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီး ပေးတော် မူသောမင်္ဂလာ ကို၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ၏အမျိုးအနွယ် သည် အစဉ် အမြဲ ခံရပါစေသောဟု ဆုတောင်းသတည်း။

၈ ထို နောက် ဒါဝိဒ် သည် ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ ကို လုပ်ကြံ ၍ အောင်မြင် သဖြင့် ၊ မေ သေ ဂ မှ မာ မြို့ကို သိမ်းယူ လေ၏။² မော ဘ ပြည်ကိုလည်း လုပ်ကြံ ၍ ပြည်သားတို့ကို မြေ ပေါ်မှာ လဲချ သဖြင့်၊ ကြီး နှင့် တိုင်း လျက် သုံးစုတွင် နှစ် စုကိုသတ် ၏။ တစုကို ချမ်းသာ ပေး၏။ ထိုသို့ မောဘ အမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ် ၌ ကျွန် ခံ၍ အခွန် ဆက် ရကြ၏။³ ဇောဘ မင်းကြီး ရ ဟောဘ ၏သား ဟာဒဒေဇာ သည် ဥဖရတ် မြစ် နား မြေကိုသိမ်းယူခြင်းငှါ သွား သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် တိုက်ဖျက် ၍၊⁴ ရထားတထောင် ၊ မြင်းစီး သူရဲခုနစ် ထောင်၊ ခြေသည် သူရဲနှစ် သောင်းကို ဘမ်းဆီး ၍ ရထား တရာ ကိုသိမ်းထား ပြီးမှ ၊ အခြားသော မြင်းရထား ရှိသမျှ တို့ကို ဖျက်ဆီး လေ၏။⁵ ဒမာသက်မြို့နေ ရှုရိလူတို့သည် ဇောဘ မင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ ကို စစ်ကူ သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ရှုရိ လူ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊⁶ ရှုရိပြည် ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့် တပ် ကို ထား သဖြင့် ၊ ရှုရိ လူတို့သည် ဒါဝိဒ် ၌ ကျွန် ခံ၍ အခွန် ဆက် ရကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွား လေရာရာ ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မ တော်မူ၏။⁷ ဟာဒဒေဇာ ၏ ကျွန် တို့စွဲကိုင် သော ရွှေ ဒိုင်းလွှား များကို ဒါဝိဒ် သည်သိမ်း ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား ၏။⁸ ဟာဒဒေဇာ

အစိုးရသောဘေတ မြို့နှင့် ဗေရောသဲ မြို့မှ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် များစွာ သောကြေးဝါ ကို သိမ်းသွား၏။^၁ဟာဒဒေဇာ ၏ တပ် အလုံးအရင်း ကို ဒါဝိဒ် လုပ်ကြံ ကြောင်း ကို၊ ဟာမတ် မင်းကြီး တောကူ သည် ကြားလျှင်၊^၂မိမိ ရန်သူ ဟာဒဒေဇာ ကို ဒါဝိဒ်သည် စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံ သောကြောင့် ၊ မိသားစု ဟာယ ဖွဲ့၍ ကောင်းကြီး ပေးစေခြင်းငှါ ၊ မိမိ သား ယောရ် ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ယောရ် သည် ငွေ ဖလား ၊ ရွှေ ဖလား ၊ ကြေးဝါ ဖလား တို့ကို ဆောင် လျက် လာ ၏။^၃ထို ဖလား တို့ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ၏။ ထိုအတူ အောင်မြင် သော ရှုရိ ပြည်၊ မောဘာ ပြည်၊ အမုမုန် ပြည်၊ ဖိလိတုတိ ပြည်၊ အာမလက် ပြည်၌ သိမ်းယူ သော ရွှေ ငွေ ကို၎င်း၊^၄ဇောဘာ မင်းကြီး ရဟောဘာ သား ဟာဒဒေဇာ ၏ဘဏ္ဍာကို လုယူ၍ ရသော ရွှေငွေကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၏။^၅ဆားချိုင့်တွင် ဒေလူတသောင်း ရှစ်ထောင်တို့ကို လုပ်ကြံ ရာမှ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ပြန် လာသောအခါ ဂုဏ် အသရေကြီး၏။^၆ဒေဒု ပြည်အရပ်ရပ် ၌ မြို့စောင့် တပ်တို့ကိုထား၍၊ ဒေဒု ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ် ၌ ကျွန် ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွား လေရာရာ ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မ တော်မူ၏။^၇ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ကုသရေလ နိုင်ငံလုံး ကို စိုးစံ ၍ ၊ နိုင်ငံ တော်သားတို့တွင် တရား မှုကို စီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။^၈ဇေရုယာ ၏သား ယောဘာ သည် ဗိုလ်ချုပ် မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုပ် ၏သား ယောရှုဖတ် သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။^၉အဟိတုပ် သား ဇာဒုတ် နှင့် အဗျာသာ ၏သား အဟိမလက် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်၏။ စရာယ သည် စာရေး တော်ကြီး ဖြစ်၏။^{၁၀}ယောယဒ ၏သား ဗေနာယ သည် ခေရသိ လူ နှင့် ပေလသိ လူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်တို့သည်လည်း မင်းသား အရာနှင့်နေ ကြ၏။

9တဖန် ဒါဝိဒ် က၊ ငါသည် ယောနသန် အတွက် ကျေးဇူး ပြု စရာ အခွင့်ရှိ စေခြင်းငှါ ၊ ရှောလု အဆွေအမျိုး တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်း သေး သလော ဟုမေး သော်၊^၁ဇော အမည် ရှိသော ရှောလု ၏အဆွေအမျိုး နှင့်ဆိုင်သော ကျွန် တယောက်ကို အထံ တော် သို့သွင်း၍ ရှင် ဘုရင်က၊ သင် သည် ဇော မှန်သလောဟုမေး လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မှန်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။^၂ရှင် ဘုရင် ကလည်း ၊ ဘုရား သခင်အလိုတော်အတိုင်း ငါကျေးဇူး ပြု စရာ အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ၊ ရှောလု အဆွေအမျိုး တစုံတယောက် မျှမ ရှိ သလော ဟု မေး လျှင် ဇော က၊ ယောနသန် ၌ ခြေဆွံ့ သောသား တ ယောက်ရှိပါသေး ၏ဟု လျှောက် သော်၊^၃ရှင် ဘုရင်က၊ သူ သည်အ ဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟုမေး ပြန်လျှင် ၊ ဇော က၊ လောဒေဗာ ရှာ၊ အ မျေလ သား မာဒိရ အိမ် ၌ ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။^၄ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် စေလွှတ် ၍ ရှောလု ၏သား ဖြစ်သော ယောနသန် ၏သား မေဖိဗောရှက် ကို၊ လောဒေဗာ ရှာ၊ အမျေလ သား မာဒိရ အိမ် မှ ခေါ် ခဲ့၍၊^၅သူသည်အထံ တော်သို့ ရောက် သောအခါ ပြပ်ဝပ် လျက် ရှိခဲ့

လေ၏။ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ မေဖိဗောရှက် ဟုခေါ်လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။^၆ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင် ၏အဘ ယောနသန် အတွက် ငါသည်သင် ၌ ဆက်ဆက် ကျေးဇူး ပြု မည်။ သင့် အဘို့ ရှောလု ပိုင်သမျှ သောမြေ ကို ငါပြန် ပေးမည်။ သင် သည် နေ့တိုင်း အစဉ်ငါ့ စားပွဲ ၌ စား ရမည်ဟုဆို သော်၊^၇မေဖိဗောရှက်က၊ ကျွန်တော် ကဲ့သို့ ဖြစ်ရသော ခွေး သေ ကောင်ကို ကိုယ်တော်ကြည့်ရှု ရမည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်ပါသနည်း ဟု ဦးချ၍ ပြန်လျှောက် ၏။^၈ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် ရှောလု ၏ကျွန် ဇော ကို ခေါ်၍ ၊ ရှော လု နှင့် သူ ၏အဆွေအမျိုး များ ပိုင်ထိုက်သမျှ တို့ ကို သင့် သခင် ၏သား အား ငါပေး ပြီ။^၉သင် သည်သင် ၏သား ကျွန် တို့နှင့်တကွ လယ် လုပ် ၍ သင့် သခင် ၏သား စားစရာ တို့ အသီးအနှံကို သွင်း ရမည်။ သို့ရာတွင် သင့် သခင် ၏သား မေဖိဗောရှက် သည် နေ့ တိုင်း အစဉ် ငါ့ စားပွဲ ၌ အစာ စား ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ဇော ၌ သား တဆယ် ငါး ယောက်နှင့် ကျွန် နှစ် ဆယ်ရှိ၏။^{၁၀}ဇော ကလည်း ၊ ကျွန်တော် သခင် အရှင် မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော် ကျွန် ကို မှာ ထားတော် မူ သမျှ အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ပြု ပါ မည်ဟု နားတော်လျှောက် ၏။ ထိုနောက် ၊ မေဖိဗောရှက် သည် ရှင်ဘုရင် ၏သားရင်း ကဲ့သို့ စားပွဲ တော်၌ အစာ စား ရ၏။^{၁၁}မေဖိဗောရှက် ၌ မိ ကု ခါ အမည် ရှိသော သား ငယ် တ ယောက်ရှိ၏။ ဇော အိမ် ၌ နေ သော သူ အပေါင်း တို့သည်လည်း မေဖိဗောရှက် ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။^{၁၂}ထိုသို့ မေဖိဗောရှက် သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ၍ ရှင်ဘုရင် ၏စားပွဲ တော်၌ နေ့တိုင်း အစဉ်စား ရ၏။ ခြေ နှစ် ဘက် ဆွံ့ သောသူဖြစ်၏။

10ထိုနောက် အမုမုန် ရှင် ဘုရင်သည် သေ ၍ သား တော်ဟာနန် သည် ခမည်းတော်အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။^၁ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ဟာနန် အဘ နာဟတ် သည် ငါ့ အား ကျေးဇူး ပြု သောကြောင့် ၊ သူ၏သား ၌ ငါကျေးဇူး ပြု မည်ဟုဆို လျက် ၊ သူ ၏အဘ သေရာတွင် နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ကျွန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တို့သည် အမု မုန် ပြည် သို့ရောက် ကြ၏။^၂အမုမုန် အမျိုး များမတ် တို့သည် မိမိ တို့အရှင် ဟာနန် ထံသို့ ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ် သည် စိတ်တော်ကို နှစ်သိမ့် စေ သော သူ တို့ ကို စေလွှတ် ရာတွင် ခမည်း တော် ကို ရိုသေ စွာ ပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူသလော။ မြို့ တော်ကိုစစ်ဆေး စူးစမ်း ၍ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာ သာသူ ၏ကျွန် တို့ကိုစေလွှတ် သည် မ ဟုတ် လော ဟု လျှောက် ကြ သော်၊^၃ဟာနန် သည် ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တို့ ကို ယူ ပြီးလျှင် ၊ မုတ်ဆိတ် တခြမ်း ကိုရိတ် ၍ အဝတ် ကိုတင်ပါး တိုင်အောင် ဖြတ် ပြီးမှ လွှတ်လိုက် လေ၏။^၄ထိုသို့တင်းကို ဒါဝိဒ် သည်ကြား သောအခါ ၊ ထိုလူ တို့သည် အလွန် ရှက် သောကြောင့် သူ တို့ကို ဆီးကြို စေခြင်းငှါ စေလွှတ် ၍ ၊ သင် တို့သည် မုတ်ဆိတ် မ ရှည် မှီတိုင်အောင်ယေရိခေါ မြို့မှာ နေ ကြလော့။ ထိုနောက် မှ

ပြန် လာကြလော့ဟု မှာ ထားတော်မူ၏။ ⁶အမှမုန် အမျိုးသား တို့ က၊ ငါတို့သည်ဒါဝိဒ် ရှေ့မှာ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိ လျှင်၊ လူကို စေလွှတ် ၍ ဗက်ရဟောဘာမြို့နှင့် ဇောဘမြို့၌နေသော ရှုရိ လူခြေသည် သူရဲနှစ် သောင်း၊ မာခ မင်းကြီး ၏ လူ တထောင် ၊ တောဘ မြို့သား တသောင်း နှစ်ထောင် တို့ကို ငှား ကြ၏။ ⁷ထို သိတင်းကို ဒါဝိဒ် သည်ကြား လျှင် ယွာဘ နှင့် ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ အလုံးအရင်းအပေါင်း ကို စေလွှတ် ၏။ ⁸အမှမုန် အမျိုးသား တို့သည် ထွက် ၍ မြို့တံခါးဝ မှာ စစ် ခင်းကျင်း ကြ၏။ ဇောဘမြို့၊ ရ ဟောဘ မြို့၊ တောဘ မြို့မှလာသော ရှုရိ လူနှင့် မာခါ မင်းကြီး၏ လူ တို့သည် လွင်ပြင် ၌ တခြားစီ နေကြ၏။ ⁹ယွာဘ သည်လည်း ၊ ရှေ့ ၌၎င်း ၊ နောက် ၌ ၎င်း စစ် မျက်နှာ နှစ်ဘက်ရှိ သည်ကို မြင် လျှင်၊ ကုသရေလ လူတို့ တွင် သန်မြန်သောသူရှိသမျှ တို့ကို ရွေးကောက် ၍ ရှုရိ လူ တို့ တဘက်၌စစ်ခင်းကျင်း ၏။ ¹⁰ကြွင်း သောသူတို့ကို အမှမုန် အမျိုးသား တို့တစ်ဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း စေခြင်းငှါ ၊ ညီ အဘိရုံ လက် သို့ အပ် လျက်၊ ¹¹ရှုရိ လူတို့သည် ငါ့ ကိုနိုင် လျှင် ငါ အား ကူ ရမည်။ အမှမုန် အမျိုးသား တို့သည် သင့် ကိုနိုင် လျှင် သင့် အား ငါကူ မည်။ ¹²ရဲရင့် သောစိတ်ရှိ၍ ငါ တို့လူမျိုး ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင် မြို့ရွာတို့အဘို့ အားထုတ် ၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရား သည် အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်းစီရင် တော်မူ စေသတည်းဟု ဆို ပြီးမှ၊ ¹³သူ ၌ ပါ သော လူ များ နှင့် တကွ ရှုရိ လူ တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ချဉ်း သွားသောအခါ ၊ ရှုရိလူတို့သည် ပြေး ကြ၏။ ¹⁴ရှုရိ လူတို့ပြေး သည်ကို အမှမုန် အမျိုးသား တို့သည် မြင် လျှင် ၊ သူ တို့သည်လည်း အဘိရုံ ရှေ့မှာပြေး ၍ မြို့ ထဲသို့ဝင် ကြ၏။ ယွာဘ သည်လည်း အမှမုန် ပြည်မှ ထွက် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်သွား လေ၏။ ¹⁵ရှုရိ လူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံး သည်ကို သိမြင် လျှင် တဖန် စည်းဝေး ကြ၏။ ¹⁶ဟာဒဒေဇာ မင်း သည်လည်း စေလွှတ် ၍ ၊ မြစ် တစ်ဘက် ၌ နေသော ရှုရိ လူတို့ကို ခေါ်သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ဟေလံ မြို့သို့ရောက် လာကြ၏။ ဟာဒ ဒေဇာ ခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ် မင်းရှောဗက် သည်လည်း အုပ်ရ၏။ ¹⁷ထိုသိတင်းကိုကြား လျှင် ၊ ဒါဝိဒ်သည် ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ ယော်ဒန် မြစ် ကို ကူး သဖြင့် ဟေလံ မြို့သို့ ရောက် လေ၏။ ရှုရိ လူတို့သည် ဒါဝိဒ် တစ်ဘက်၌ စစ်ခင်း ကျင်း ၍ တိုက် သောအခါ၊ ¹⁸ကုသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှာ ပြေး ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ရှုရိ မြင်း ရထားစီးသူရဲခုနစ် ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲလေးသောင်း တို့ကိုသတ် ၍ ၊ ဗိုလ်ချုပ် မင်းရှောဗက် ကိုလည်း ထိခိုက် သဖြင့် သူသည် ထို အရပ်၌ သေ ၏။ ¹⁹ဟာဒဒေ ဇာ ၌ ကျွန် ခံသောမင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် ကုသရေလ အမျိုး ရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံး သည်ကို သိမြင် လျှင်၊ ကုသရေလ အမျိုးနှင့် မိသ ဟာယ ဖွဲ့၍ ကျွန် ခံကြ၏။ ထိုသို့ ရှုရိ လူတို့သည် နောက် တဖန် အ မှမုန် အမျိုးသား တို့ကို စစ်မ ကူ ဝံ့ကြ။

11အခါလည်၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန် ရောက်သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ယွာဘ နှင့် ကျွန် များ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား များ အပေါင်း တို့ကို စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် အမှမုန် အမျိုးသား တို့ကို တိုက်ဖျက် ၍ ရဗုဗာ မြို့ကို ဝိုင်းထား ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည် ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ လေ၏။ ²နောက်တနေ့ညဦးယံ ၌ ဒါ ဝိဒ် သည် လျောင်းစက် ရာမှ ထ ၍ နန်း တော်မိုး ပေါ်မှာ စင်္ကြံ သွား စဉ်တွင်၊ အလွန် အဆင်း လှ သော မိန်းမ တယောက် ရေချိုး သည် ကို မြင် တော်မူ၏။ ³ထို မိန်းမ ကား အဘယ်သူနည်းဟု စေလွှတ် ၍ မေးမြန်း လျှင် ၊ ဇလျံ သမီး ၊ ဟိတုတိ လူဥရိယ ၏မယား ဗာ သရောဘ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။ ⁴တဖန် လူ ကိုစေလွှတ် သဖြင့် ၊ ထိုမိန်းမကို အထံ တော်သို့ ခေါ်ခဲ့၍ ရှက်တင် လေ၏။ ထို မိန်းမသည် မိမိအညစ်အကြေး နှင့် စင်ကြယ် အောင်ပြု၍ မိမိ အိမ် သို့ ပြန် ပြီးမှ၊ ⁵ပဋိသန္ဓေ ရှိသဖြင့် ဒါဝိဒ် ထံသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ကျွန်မ ၌ ပဋိသန္ဓေ ရှိပါ၏ဟု လျှောက် စေသော်၊ ⁶ဒါဝိဒ် သည် ယွာ ဘ ဆီသို့လူကိုစေလွှတ် ၍ ဟိတုတိ လူဥရိယ ကို ငါ့ ထံသို့ စေလွှတ် ရမည်ဟု မှာလိုက်သည် အတိုင်း ၊ ယွာဘ သည်စေလွှတ် ၍၊ ⁷ဥရိ ယ ရောက် လာသောအခါ ဒါဝိဒ် က၊ ယွာဘ ကျန်းမာ ၏လော့။ လူ များကျန်းမာ ၏လော့။ စစ်တိုက် ၍ အောင်မြင် သလောဟုမေးမြန်း ပြီးမှ၊ ⁸သင့် အိမ် သို့ သွား ၍ ခြေ ဆေး လော့ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ဥရိယ သည် နန်း တော် မှ ထွက် ၍ သူ နောက်မှ ခဲဘွယ် စားဘွယ်ကို ရှင်ဘုရင် ပေးလိုက် လေ၏။ ⁹သို့ရာတွင် ဥရိယ သည်မိမိ အိမ် သို့ မ သွား ဘဲ၊ မိမိ အရှင် ၏ကျွန် အပေါင်း တို့နှင့် အတူ နန်း တော်တံခါးဝ ၌ အိပ် လေ၏။ ¹⁰ဥရိယ သည် မိမိ အိမ် သို့ မ သွား ကြောင်းကို နား တော် လျှောက် လျှင် ဒါဝိဒ် က၊ သင် သည်ခရီး သွားရာမှ ရောက် လာသည်မ ဟုတ်လော့။ သင့် အိမ် သို့ အဘယ်ကြောင့် မ သွား ဘဲနေသနည်းဟု ဥရိယ ကို မေး သော်၊ ¹¹ဥ ရိယ က၊ သေတ္တာ တော်နှင့် ကုသရေလ အမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် တဲ ၌ နေ ကြပါ၏။ သခင် ယွာဘ နှင့် သခင် ၏ကျွန် များ တို့သည် လွင်ပြင် ၌ တည်း ရကြပါ၏။ ကျွန်တော် သည် ကိုယ် အိမ် သို့ သွား ၍ စား သောက် လျက် မယား နှင့် ပျော်မွေ့ လျက်နေသင့် ပါမည်လော့။ ကိုယ်တော် အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထိုသို့ ကျွန်တော်မ ပြု ပါဟု ဒါဝိဒ် အား လျှောက် လေ၏။ ¹²ဒါဝိဒ် က လည်း ၊ ဤ မြို့၌ ယနေ့ နေ ဦးလော့။ နက်ဖြန် နေ့ ငါ လွှတ်လိုက် မည်ဟုမိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဥရိယ သည်ထို နေ့၊ နက်ဖြန် နေ့၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ၏။ ¹³ဒါဝိဒ် သည်လည်း ဥရိယကိုခေါ်၍ ရှေ့တော်၌ စား သောက် လျက် ယစ်မူး သည်တိုင်အောင်သောက် ရ၏။ သို့သော်လည်း ညဦး မှာ မိမိ အိမ် သို့ မ သွား ဘဲ၊ အရှင် ၏ ကျွန် တို့နှင့်အတူ အိပ် ခြင်းငှါ ထွက်သွား လေ၏။ ¹⁴နံနက် မှာ ဒါဝိဒ် သည် မှာစာ ကိုရေး ၍ ဥရိယ လက် တွင် ယွာဘ သို့ ပေးလိုက် ၏။ ¹⁵မှာစာချက် ဟူမူကား ၊ ကျပ်တည်း စွာစစ်တိုက် ရာ တပ်ဦး ၌ ဥရိ

ယ ကို ခန့်ထား ပြီးမှ ၊ သူသည် ရန်သူလက် သို့ ရောက်၍ သေ စေခြင်းငှါ တပ်များကို ရုပ်သိမ်း လော့ဟု ပါသတည်း။¹⁶ အမိန့်တော် အတိုင်း ယွာဘ သည်မြို့ကို ကြည့်ရှု ပြီးမှ ၊ ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ ရှိရာ အရပ် ၌ ဥရိယ ကို ခန့်ထား လေ၏။¹⁷ မြို့သား တို့သည် ထွက် ၍ ယွာဘ နှင့် စစ် ပြိုင်သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် အချို့တို့သည် သေ ကြ၏။ ဟိတုတိ လူဥရိယ သည်လည်း သေ ၏။¹⁸ ထိုနောက် ယွာဘ သည် စစ် သိတင်း အလုံးစုံ ကို ဒါဝိဒ် အား ကြား လျှောက် စေခြင်းငှါလူကိုခေါ်၍၊¹⁹ သင် သည်ရှင်ဘုရင် ထံ တော်၌ စစ် သိ တင်း ကို အကုန်အစင် ကြား လျှောက် ပြီးလျှင်၊²⁰ ရှင် ဘုရင်သည် အမျက် တော်ထွက် ၍ ၊ သင်တို့သည် စစ် ပြိုင်သောအခါ၊ မြို့အနီး သို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ် ကြသနည်း။ မြို့ရိုး ပေါ်က ပစ် မည် ကို မ သိ လော။²¹ ယေရုဗုဗေရုက် သား အဘိမလက် ကို အဘယ်သူ လုပ်ကြံ သနည်း။ သေဗက် မြို့မှာ မိန်းမ တယောက်သည် ကြိတ်ဆုံ ကျောက်တဖဲ့ ကို မြို့ရိုး ပေါ်က ပစ်ချ ၍ အဘိမလက်သေ သည်မ ဟုတ်လော။ မြို့ရိုး အနီးသို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ် ကြသနည်း ဟု မိန့် တော် မူလျှင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဟိတုတိ လူ၊ ဥရိယ သေ ကြောင်းကို လျှောက် ရမည် ဟု မှာထား ၍ စေလွှတ်လေ၏။²² ယွာဘ မှာထားသည်အတိုင်း ထိုတမန် သည် သွား ၍ ဒါဝိဒ် အား ကြားလျှောက် သည်ကား၊²³ ရန်သူတို့သည် အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော် တို့ကို နိုင် သဖြင့် ၊ လွင်ပြင် တိုင်အောင် လိုက်၍ တိုက် ကြ ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း မြို့တံခါးဝ တိုင်အောင် လှန်၍ တိုက်ကြ ပါ၏။²⁴ လေးသမားတို့သည် မြို့ရိုး ပေါ်က ကိုယ်တော် ကျွန် တို့ကို ပစ် ၍ ကိုယ်တော်ကျွန် အချို့သေ ကြပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျွန် ဟိ တုတိ လူ၊ ဥရိယ သည်လည်း သေ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊²⁵ ဒါ ဝိဒ် ကလည်း ၊ ဤ အမှုကြောင့် စိတ် မ ပျက်နှင့်။ စစ်တိုက်ပွဲတွင် တ ယောက် တ လှည့် သေ တတ်၏။ အားယူ ၍ မြို့ကို ကျပ်တည်း စွာ တိုက် လျက် လုပ်ကြံတိုက်ဖျက် ကြလော့ဟု တမန် အားဖြင့် ယွာဘ ကို မှာလိုက် လေ၏။²⁶ ဥရိယ သေ ကြောင်း ကို သူ၏မယား ကြား သောအခါ ၊ ခင်ပွန်း ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက် နေ၏။²⁷ ငိုကြွေး မြည်တမ်းချိန် လွန် မှ၊ ဒါဝိဒ် သည် လူကို စေလွှတ် ၍ ထို မိန်းမကို နန်း တော်သို့ ခေါ် စေသဖြင့် ၊ သူသည် မိဖုရား အဖြစ် သို့ ရောက်၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လေ၏။ သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ် ပြု သော အမှု သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆိုး သောအမှုဖြစ် သတည်း။

12နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ပ ရောဖက် နာသန် ကို ဒါဝိဒ် ထံသို့ စေလွှတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ နာ သန် သည် ဝင် ၍ ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမည် သော မြို့ တွင် သူဌေး တဦး ၊ ဆင်းရဲသား တဦး ရှိ ပါ၏။² သူဌေး သည် အလွန် များ စွာ သော သိုး နွား မှ စသည်တို့နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံ ပါ၏။³ ဆင်းရဲသား မူကား၊ မိမိဝယ်

၍ မွေးစား သော သိုးမ ကလေးတကောင် တည်းမှတပါး အခြား သော ဥစ္စာ မ ရှိပါ။ ထိုသိုးမကလေးသည် အရှင် နှင့် ၎င်း၊ အရှင် ၏ သားသမီး တို့နှင့် ၎င်း ပေါင်း၍ ကြီးပွား ၏။ အရှင် ၏ အစာ ကို စား တတ်၏။ အရှင် ၏ရေခွက် ၌ သောက် တတ်၏။ အရှင် ၏ ရင်ခွင် ၌ အိပ် ၍ သမီး ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။⁴ သူဌေး အိမ်သို့ ဧည့်သည် တဦးရောက် ၍ သူဌေးသည် ဧည့်သည် ကို လုပ်ကျွေး ဘို့ မိမိ သိုး နွား များကို နှမြော သောကြောင့်မယူ ဆင်းရဲသား ၏သိုးမ ကလေး ကို ယူ ၍ ဧည့်သည် ကို လုပ်ကျွေး ဘို့ ချက် ပါသည် ဟု လျှောက် လေ သော်၊⁵ ဒါဝိဒ် သည် ထိုသူဌေး ကို ပြင်းစွာ အမျက် ထွက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသို့ ပြု သော သူသည် အမှန် သေ ရမည်။⁶ ကရုဏာ စိတ်မ ရှိဘဲထို အမှု ကိုပြု သောကြောင့် ၊ ထိုသိုးမ ကလေးအတွက် လေးဆ ပြန်ပေး ရမည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁷ နာသန် ကလည်း ၊ ထို သူ သည်ကား အခြား သူမဟုတ်။ ကိုယ်တော် ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ သည် ဘိသိက် ပေး၍ သင့် ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထားပြီ။ ရှေ့လူ လက် မှ လည်း ကယ်လွှတ် ပြီ။⁸ သင့် သခင် ၏ အဆွေအမျိုး ကို၎င်း၊ သင့် သခင် ၏ မယား တို့ကို၎င်း၊ သင် ၏ရင်ခွင် ၌ ငါ အပ်ပေး ပြီ။ ဣ သရေ လ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုး ကို ငါ ပေး ပြီ။ ထို အရာ များ မ လောက် လျှင် အခြား တ ပါး သော အရာ ရာ တို့ကို ပေး ခြင်း ငှါ ငါ အလိုရှိ၏။⁹ သင် သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တရား တော် ကို မထိမိမြင် ပြု၍ ရှေ့ တော်၌ဒုစရိုက် ကို အဘယ်ကြောင့် ပြု ဘိ သနည်း။ ဟိတုတိ လူ၊ ဥရိယ ၏အသက် ကို ထား ဖြင့် သတ်၍ သူ ၏မယား ကို သိမ်း လေပြီတကား။ ထိုသူ ကို အမှန် အမျိုးသား ထား နှင့် သတ် လေပြီတကား။¹⁰ ယခု မှာသင်သည် ငါ့ကို မထိမိမြင် ပြု၍ ဟိတုတိ လူ၊ ဥရိယ ၏မယား ကို သိမ်း သောကြောင့် ၊ သင့် အဆွေအမျိုး တို့သည် ထား ဘေးနှင့်အစဉ် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။¹¹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သင် ၌ ရန်ဘက် ပြုသော သူ ကို သင် ၏အဆွေအမျိုး တို့ အထဲ က ငါ ပေါ် စေ မည်။ သင့် မျက်မှောက် တွင် သင် ၏မယား တို့ကို ငါယူ ၍ သင့် အိမ်နီးချင်း ၌ အပ် သဖြင့် ၊ သူသည် နေ ရှေ့မှာ သင် ၏မယား တို့နှင့် ပေါင်းဘော် လိမ့်မည်။¹² သင် သည် ဤ အမှု ကိုမထင်မရှား ပြု သော်လည်း ၊ နေ ရှေ့မှာ ငါ လှန်ပြ မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သောစကား ကိုပြန်ကြားလေ၏။¹³ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ပါပြီဟု နာသန် အား ဝန်ချ၍ နာသန် က၊ အသက် တော် ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် အပြစ် ကို ပယ် တော် မူ ပြီ။¹⁴ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ပြစ်မှား သော အားဖြင့် ၊ ကဲ့ရဲ့ စရာ အခွင့်ကြီး ကို ထာဝရဘုရား ၏ ရန်သူ တို့အားပေးသောကြောင့် ၊ ယခု မြင် သော သား သည် ဆက်ဆက် သေ ရ မည် ဟု ဒါဝိဒ် အား လျှောက် ဆို ပြီး လျှင်၊¹⁵ နန်း တော်

မှ ထွက်သွား သော နောက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ်ခတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ဥ ရိ ယ မယား တွင် ဘွား မြင် သော ဒါ ဝိ ဒ် ၏ သား သည် ပြင်း စွာ သော ဝေဒနာ ကို ခံရ၏။¹⁶ ဒါ ဝိ ဒ် သည် သူငယ် အတွက် ထာဝရဘုရား အား တောင်းပန် လေ၏။ အစာ ကို ရှောင် လျက် ၊ အထဲသို့ဝင် ၍ တညဉ့်လုံးမြေ ပေါ်မှာ အိပ် လျက်နေ၏။¹⁷ နန်းတော်သား အသက်ကြီး သူတို့သည်ထ ၍ ကိုယ်တော် ကို ချီကြွ အံ့သောငှါ ချဉ်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ငြင်းပယ်၍ သူ တို့ နှင့်အတူ အစာ မ စား ဘဲနေ၏။¹⁸ ခုနစ် ရက် စေ့သော် သူငယ် သေ ၏။ ဒါ ဝိ ဒ် ၏ ကျွန် တို့က လည်း ၊ သူငယ် အသက် ရှင်စဉ် အခါ ငါတို့ လျှောက် သော စကား ကိုနားထောင် တော် မ မူသည်ဖြစ်၍ ၊ သူငယ် သေ ကြောင်း ကို လျှောက် လျှင် အလွန် ကိုယ် ကို ကိုယ် ညဉ်းဆဲ တော် မူ လိမ့်မည်ဟု ဆို လျှင် သူငယ် သေ ကြောင်း ကို မ လျှောက် ဝံ့ကြ။¹⁹ သို့ရာတွင် ကျွန် တို့သည် တိုးတိုး ပြော သော စကားကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား လျှင် ၊ သူငယ် သေ ကြောင်း ကို ရိပ်မိ သဖြင့် ၊ သူငယ် သေ ပြီလော ဟု ကျွန် တို့ကို မေး တော်မူ၏။ သူတို့ ကလည်း သေ ပါပြီဟု လျှောက် ကြ၏။²⁰ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် မြေ မှ ထ ၍ ရေချိုး ခြင်း၊ ဆီလိမ်း ခြင်း၊ အဝတ် လဲ ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်သို့သွား ၍ ကိုးကွယ် ၏။ ထိုနောက် နန်း တော်သို့ ပြန်လာ ၍ စားစရာကိုတောင်း သောအခါ ၊ ကျွန်တို့ သည် စားပွဲ တော်ကိုပြင် ၍ မင်းကြီးသည် စား တော်မူ၏။²¹ ကျွန် တို့က လည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြု တော်မူသနည်း။ သူငယ် အသက် ရှင်စဉ်အခါ၊ သူငယ် အတွက် အစာ ရှောင်လျက် ငိုကြွေး လျက် နေတော်မူ၏။ သူငယ် သေ သောအခါ ထ ၍ စားတော်ခေါ် ပါသည်တကားဟု လျှောက် လျှင်၊²² ဒါဝိဒ်က၊ သူငယ် အသက် ရှင် စဉ်အခါ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကို သနား တော်မူ၍ ၊ သူငယ် အသက် ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်မမူမည်ကို အဘယ်သူ ဆို နိုင်သနည်း ဟု အောက်မေ့လျက် ငါသည် အစာ ရှောင်၍ ငိုကြွေး လျက်နေ၏။²³ ယခု မှာသူငယ်သေ ပြီ။ အဘယ်ကြောင့် အစာ ရှောင်ရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုပြန် ၍ ဆောင်ခဲ့နိုင် သလော။ သူ ရှိရာသို့ ငါ သွား ရမည်။ သူ သည် ငါ ရှိရာသို့ မ ပြန် မလာ ရဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁴ တဖန် ဒါဝိ ဒ် သည် ခင်ပွန်း ဗာသရောဘ ကို နှစ်သိမ့် စေသဖြင့် ၊ သူ့ထံသို့ဝင် ၍ ဆက်ဆံ လေ၏။ သူသည် လည်း သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် ၍ ရှောလမုန် အမည် ဖြင့် အဘမှည့် လေ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား သည် ထိုသူငယ် ကိုချစ် ၍ ကျေးဇူးပြုတော်မူသဖြင့် ၊ ပရောဖက် နာသန် ကို စေခိုင်း ၍ ယေဒိဒိ အမည် ဖြင့် မှည့် တော်မူ၏။²⁶ ယောဘ သည် လည်း အမုန် ပြည်၊ ရဗုဗာ မြို့ကို တိုက် ၍ မြို့တော်ကို ရ ပြီးမှ၊²⁷ ဒါဝိဒ် ထံ တော်သို့လူကို စေလွှတ် ၍ ၊ ကျွန်တော်သည် ရဗုဗာ မြို့ ကို တိုက် ၍ ကန်တော်ရှိရာမြို့ကိုရ ပါပြီ။²⁸ ယခု မှာကြွင်း သော လူ တို့ကို စုဝေး စေသဖြင့် ၊ မြို့နား မှာ တပ် တော်ချ၍ တိုက် ယူတော် မူပါ။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော် ယူ ၍ ကျွန်တော် အမည် ဖြင့် မြို့ ကို

သမုတ် ကြ လိမ့်မည်ဟု လျှောက် လျှင်၊²⁹ ဒါဝိဒ် သည် လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေသဖြင့် ၊ ရဗုဗာ မြို့သို့ ချီသွား ၍ တိုက် ယူ လေ၏။³⁰ မင်းကြီး ၏သရဖူ ကို ချွတ်ယူ ၍ ခေါင်း တော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ သရဖူအချိန် ကား ကျောက် မြတ် ကို မဆိုဘဲ ရွှေ အခွက် တဆယ် ရှိသတည်း။ မြို့၌လူယူ သော ဥစ္စာ အများ ကိုလည်း ထုတ် လေ၏။³¹ မြို့သား တို့ကိုလည်း ထုတ်ဆောင် ၍ လွှဲ တိုက်မှု၊ သံ ထွန် ၊ သံ ပုဆိန် နှင့်အလုပ်မှုကို လုပ်စေ၍ အုတ်ဖို ၌ လည်း ကျင်လည်စေ၏။ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် အမုန် မြို့ သူရွာသား အပေါင်း တို့၌ ပြု ပြီးမှ ၊ လူ အပေါင်း တို့နှင့်အတူယေရုရှင်လင် မြို့သို့ ပြန် လေ၏။

13 ဒါဝိဒ် ၏သား အဗရှလုံ ၌ တာမာ အမည် ရှိသောအဆင်း လှ သော နှမ တယောက် ရှိ ၏။ ဒါဝိဒ် ၏သား အာမနန် သည် ထိုနှမ ကို ချစ် လေ၏။² ချစ်အားကြီးသောကြောင့် ချစ်၍ နှမတော် သည် အပျို ကညာ ဖြစ်၏။ သူ ၌ အဘယ်သို့အလို ပြည့်စုံ မည်ကို အာမ နန် သည် ကြံ၍မ ရနိုင်။³ ဒါ ဝိ ဒ် အစ်ကို ရှိ မာ သား ယော န 3 ပ် သည် အာမ နန် ၏ အဆွေ ခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ထို ယော န 3 ပ် သည် လိမ္မာ သောသူဖြစ်၏။⁴ ကိုယ်တော် သည် ရှင်ဘုရင် ၏ သား တော်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် တနေ့ထက်တနေ့ပိန်ချိုး တော်မူ သနည်း။ ကျွန်တော် ကို မ ပြော ချင်သလော ဟုမေး လျှင် ၊ အာမ နန် က၊ ငါ့ ညီ အဗရှလုံ ၏ နှမ တာမာ ကို တပ်သောစိတ် ရှိသည် ဟု ပြန်ပြော ၏။⁵ ယော န 3 ပ် က လည်း ၊ ခုတင် ပေါ် မှာ တုံးလုံး နေ၍ နာ ဟန်ဆောင်ပါ။ ခမည်းတော် သည် အကြည့်အရှု ကြွလာ တော်မူသောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် နှမ တာမာ လာ ၍ ကျွေးမွေး ပါစေ။ သူချက်သော စားစရာကို အကျွန်ုပ်သည် မြင် ၍ သူ လက် ၌ စား ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် ရှေ့ မှာ ချက် ပါစေဟု အခွင့်တောင်း ရ မည်ဟု အကြံပေးသည် အတိုင်း၊⁶ အာမနန် သည် တုံးလုံး နေ၍ နာ ဟန်ပြု၏။ ရှင် ဘုရင်သည် အကြည့်အရှု ကြွလာ တော်မူသောအခါ ၊ အာမနန် က၊ အကျွန်ုပ် နှမ တာမာ လာ ပါစေ။ သူ လက် ၌ အကျွန်ုပ် သည် စား ရမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ရှေ့ မှာ မုန့်ပြား နှစ် ပြားကို လုပ် ပါစေဟု ရှင်ဘုရင် အား အခွင့်တောင်း လေ၏။⁷ ဒါဝိဒ် သည် လည်း တာမာ အိမ် သို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ သင် ၏မောင် အာမနန် အိမ် သို့ သွား ပြီးလျှင် စားစရာ ကို ချက် ပေးပါဟု မှာလိုက် သည် အတိုင်း၊⁸ တာမာ သည် မောင် အာမနန် အိမ် သို့ သွား ၍ အာမနန် သည် တုံးလုံး နေ၏။ တာမာသည် မုန့်ညက် ကို ယူ ၍ နယ် ပြီးမှ ၊ မောင်ရှေ့ မှာ မုန့်ပြား တို့ကို လုပ် ၍ ဖုတ် လေ၏။⁹ ပုကန်ပြား ကို လည်း ယူ ၍ အာမနန်ရှေ့ မှာ လောင်း ထားသော်လည်း သူသည်မ စားဘဲ လူ အပေါင်း တို့ကို ငါ့ ထံမှ ထွက်သွား စေဟုဆို သဖြင့် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ထွက်သွား ကြ၏။¹⁰ တာမာ အား လည်း ၊ သင့် လက် ၌ ငါစား ရအောင် အခန်း ထဲသို့ ယူ ခဲ့လော့ဟုဆို သည် အတိုင်း ၊ တာမာ သည် မိမိလုပ် သော မုန့်ပြား တို့ကို ယူ ၍ မောင် အာမနန် ရှိရာအခန်း ထဲသို့ ဝင် လေ၏။¹¹ ထိုသို့အာမနန်စားစရာ

ဘို့ ယူ ခဲ့သောအခါ ၊ သူသည် နှမလက်ကို ဆွဲ၍ ၊ ငါ့ နှမ ၊ ငါ နှင့် အိပ် ပါ ဟု ဆို ၏။¹² တာ မာ က လည်း မ ပြု ပါ နှင့် ငါ့ မောင်။ ငါ့ ကို မ ရှုတ်ချ ပါ နှင့်။ ကုသရေလ အမျိုး၌ ဤသို့ သော အမှုကို မ ပြု သင့်။ ဤ အမှု ဆိုးကို မ ပြု ပါ နှင့်။¹³ ပြုလျှင် ငါ သည် ရှက် ခြင်းနှင့် အဘယ် သို့ကင်းလွတ် မည်နည်း။ သင် သည်လည်း ကုသရေလ အမျိုး၌ လူမိုက် ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင် ကို လျှောက် ပါ လော့။ လျှောက်လျှင် မ ပေးစားဘဲ နေတော် မ မူ ပါ ဟု ပြောဆို သော်လည်း။¹⁴ အာမ နန် သည် နား မ ထောင်။ နှမ ထက် အားကြီး သဖြင့် အနိုင် ပြု၍ အိပ် လေ၏။¹⁵ တဖန် အာမ နန် သည် နှမကို အလွန် မုန်း ပြန်၏။ အရင်ချစ် အားကြီး သည်ထက် မုန်း အားသာ၍ကြီး သဖြင့် ၊ သင်ထ ချစ်သွား တော့ဟုဆို ၏။¹⁶ နှမ ကလည်း အကြောင်း မ ရှိပါ။ ငါ ၌ ပြု ဘူးသော အပြစ်ထက် ယခု နှင်ထုတ် သော အပြစ် သာ၍ကြီး သည် ဟု ဆို သော်လည်း ၊ အာမ နန်သည် နား မ ထောင်။¹⁷ အစေခံ ကျွန် တယောက်ကို ခေါ်၍ ဤ မိန်းမကို နှင်ထုတ် လော့။ သူ နောက် မှာ တံခါးကျင် ထိုး လော့ဟု စီရင် ၏။¹⁸ အပျို ကညာဖြစ်သော ရှင်ဘုရင် ၏ သမီး တော် ဝတ် တတ်သည်အတိုင်း၊ အဆင်း အရောင်ထူးခြားသော အဝတ် ကိုဝတ် လျက်ရှိသောတာမာကို အစေခံ ကျွန်သည် နှင်ထုတ် ၍ သူ နောက် မှာ တံခါးကျင် ထိုး လေ၏။¹⁹ တာ မာ သည်လည်း ခေါင်း ပေါ် မှာ ပြာ ကိုတင် ၍ အဆင်း အရောင်ထူးခြားသော အဝတ် ကိုဆုတ် ပြီး မှ ၊ ခေါင်း ပေါ်၌ လက် တင် ၍ ငိုကြွေး လျက် ပြန် သွား၏။²⁰ မောင် ရင်း အဗရုလုံ ကလည်း ၊ ငါ့အစ်ကို အာမနန် သည် သင် နှင့်အတူ ရှိ ပြီလော့။ သို့သော်လည်း ငါ့ နှမ တိတ်ဆိတ် စွာ နေလော့။ သူ သည် သင် ၏မောင် ဖြစ်၏။ ဤ အမှု ကို မ မှတ် နှင့် ဟု ဆို သော်၊ တာ မာ သည် မိမိ မောင် အဗ ရုလုံ အိမ် ၌ ဆိတ်ညံ့ စွာ နေ၏။²¹ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ထို အမှု အလုံးစုံ ကို ကြားသိ သောအခါ ၊ အလွန် အမျက် ထွက်၏။²² အဗရုလုံ သည် အစ်ကိုအာမနန် အား ကောင်း သောစကား၊ မကောင်း သောစကားကို မ ပြော။ သို့ရာတွင်နှမ တာ မာ ကို ရှုတ်ချ သောကြောင့် အငြိုး ထား၏။²³ ထိုနောက် နှစ် နှစ်စေ့ သောအခါ အဗရုလုံ သည် ဖေရိမ် မြို့အနား ၊ ဗာလဟာဇော် ရွာမှာ သိုးမွေး ညှပ်ပွဲကို ခံ၍ ရှင်ဘုရင် ၏သား တော်အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ဘိတ် လေ၏။²⁴ အဗရုလုံ သည်လည်း ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့သွား ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် သိုးမွေး ညှပ်ပွဲကို ခံပါ၏။ ကျွန် များ တို့ ကို ခေါ်၍ကိုယ်တော် ကျွန် နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွ တော်မူပါ ဟု လျှောက်လျှင်၊²⁵ ရှင် ဘုရင်ကမ သွား သင့်ငါ့ သား ၊ လူအပေါင်း တို့ကို မ သွား စေနှင့်။ စရိတ်များမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု ဆို သဖြင့် ၊ အဗရုလုံသွေးဆောင် သော်လည်း ကိုယ်တော်တိုင် မ လိုက် ဘဲ ကောင်းကြီး ပေး၏။²⁶ အဗရုလုံ ကလည်း ၊ လိုက်တော် မ မူ လျှင် ၊ နောင်တော် အာမနန် လိုက် ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မူပါ ဟု လျှောက် ပြန်သော် ၊ ရှင် ဘုရင်က အဘယ်ကြောင့် လိုက် စေရ မည်နည်းဟု ဆို သော်လည်း။²⁷ အဗရုလုံ ပူဆာ သောကြောင့် အာမ

နန် မှစ၍ သား တော်ရှိသမျှ လိုက်ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မူ၏။²⁸ အဗရုလုံ ကလည်း ၊ အာမနန် သည် စပျစ်ရည် ကို သောက်၍ ရွှင်လန်း သောအခါ စောင့်နေကြ။ အာမနန် ကို ထိုး ခုတ်ကြဟု ငါ ဆို သောအခါ ၊ သေ အောင်လုပ်ကြံကြ။ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ငါ စီရင် သည်မ ဟုတ်လော။ အားယူ ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိ ကြလော့ဟု မိမိ ကျွန် တို့အား မှာ ထားနှင့်သည် အတိုင်း၊²⁹ သူတို့သည် အာမနန် ကို ပြု ကြ၏။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင် ၏ သား တော်အပေါင်း တို့သည် ထ ၍ လား ကို စီး လျက် ပြေး သွားကြ၏။³⁰ သူ တို့မရောက်မှီအခြားသူ လာ ၍၊ အဗရုလုံ သည် အရှင်မင်းကြီး ၏သား တော်အပေါင်း တို့ ကိုသတ် ပါပြီ။ တယောက် မျှမ ကျန်ကြွင်း ပါဟု နားတော်လျှောက် လေ၏။³¹ ရှင် ဘုရင်သည်ထ ၍ အဝတ် တော်ကို ဆုတ် လျက် မြေ ပေါ်မှာ တုံးလုံး နေ၏။ ကျွန် တော်အပေါင်း တို့ သည်လည်း၊ မိမိတို့ အဝတ် ကို ဆုတ် လျက် အနား တော်၌ နေကြ၏။³² ဒါဝိဒ် အစ်ကို ရှိမာ ၏ သား ယောနဒပ် က၊ အရှင်မင်းကြီး ၏ သား တော်အပေါင်း တို့ကိုသတ် လေပြီဟူသောစကားကို ယုံ တော်မ မူပါနှင့်။ အာမနန် တယောက်တည်းသာ သေ ပါပြီ။ အဗရုလုံနှမ တာမာ ကို အာမ နန်သည် ရှုတ်ချ သောနေ့ မှစ၍ ဤအမှုကိုသူ၏ မောင်စီရင် ပါပြီ။³³ ယခု မှာ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီး ၏ သား တော်အပေါင်း တို့သည် သေ ကြပြီဟုထင်လျက် စိတ် ညှိုးငယ်တော် မ မူပါနှင့်။ အာမနန် တယောက်တည်းသာ သေ ၍ အဗရုလုံ လည်း ပြေး ပါ လိမ့်မည်ဟု လျှောက် လေ ၏။³⁴ ထိုအခါ ကင်းစောင့် လုလင် သည် မြော် ကြည့်၍ ၊ မိမိ နောက် ၌ တောင် ခြေရင်း လမ်း မှာ လူ များ လာ သည်ကို မြင် ၏။³⁵ ယောနဒပ် ကလည်း ၊ အရှင်မင်းကြီး ၏သား တော်တို့သည် လာ ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ပြောသောစကား မှန် ပါ၏ဟု လျှောက် သည် အဆုံး ၌။³⁶ ရှင်ဘုရင် ၏သား တော်တို့သည် ရောက် လာ၍ အသံ ကိုလွှင့် လျက် ငိုကြွေး ကြ၏။ ရှင်ဘုရင် နှင့် ကျွန် တော်အပေါင်း တို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေး ကြ၏။³⁷ အဗရုလုံ သည် ပြေး ၍ ဂေရူရ မင်းကြီး အမိ ဟုဒ် သား တာ လ မဲ ထံသို့ သွား ၏။ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ သား ကြောင့် နေ့ တိုင်းငိုကြွေး မြည်တမ်း လေ၏။³⁸ အဗရုလုံ သည် ဂေရူရ မြို့သို့ ပြေး ပြီးမှ သုံး နှစ် နေ ၏။³⁹ တဖန် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် အာမနန် သေ သောကြောင့် ၊ ထိုသူကို အောက်မေ့ သောစိတ်အားလျော့ သဖြင့် အဗရုလုံ ကို လွမ်းဆွတ် လျက်နေ၏။

14 ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် ၏ စိတ် နှလုံးသည် အဗရုလုံ သို့ ပါသွား ကြောင်း ကို ဇေရုယာ သား ယွာဘ သည် ရိပ်မိ သောအခါ၊² တေ ကော မြို့သို့ စေလွှတ် ၍ ပညာရှိ သောမိန်းမ ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ သင် သည် ဆီ မ လိမ်း ပါ နှင့်။ စိတ် မသာ ညည်းတွား ဟန်ပြု၍ မသာ အဝတ် ကို ဝတ် ပါ တော့။ လူသေ အတွက် ကြာမြင့် စွာ ငိုကြွေး သော မိန်းမ ယောင်ဆောင် လျက်၊³ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ဝင် ၍ ဤသို့ လျှောက် ရမည်ဟု သွန်သင် လေ၏။⁴ ထိုတေ ကော မြို့သူ

မိန်းမ သည် အထံ တော်သို့ ဝင်၍ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ရှိခိုး လျက် ၊ အရှင်မင်းကြီး ၊ ကယ်မ သနား တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လေ၏။
 5 ရှင်ဘုရင် က လည်း ၊ အ ဘယ် အမှု ရှိ သနည်း ဟု မေး တော် မူ လျှင် မိန်းမ က၊ ကျွန်တော်မ သည် လင် သေ သော မှတ်ဆိုးမ ဖြစ် ပါ၏။
 6 ကိုယ်တော် ကျွန် မ၌ သား နှစ် ယောက် ရှိ ပါ၏။ ထို သား နှစ် ယောက် တို့သည် ခိုက်ရန် ပြု ကြ ပါ၏။ ဖျန်ဖြေ သော သူမ ရှိ သောကြောင့် တ ယောက် သည် တ ယောက် ကို သေ သည်တိုင် အောင် လုပ်ကြ ပါ၏။
 7 ယခု မှာ အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကျွန် မတဘက် ၌ ထ ကြ၍ အစ်ကို ကို သတ် သောသူကို သေစားသေစေ ခြင်းငှါ အပ် ရမည်။ အမွေခံ ကိုလည်း ငါတို့ပယ်ရှင်း မည် ဟု ဆို ကြ ပါ၏။ ထိုသို့ ပြု လျှင်၊ ကျွန်တော်မ ၌ ကျန်ကြွင်း သေးသော မီးခဲ ကို သူတို့သည် သတ် ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်မ လင် ၏အမည် ကို၎င်း ၊ အကျန် အကြွင်းကို၎င်း၊ မြေကြီး ပေါ် က သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ကြ ပါ လိမ့်မည် ဟု လျှောက် လေ သော်၊
 8 ရှင် ဘုရင်က သင့် အိမ် သို့ ပြန်သွား လော့။ သင့်အမှုကို ငါ စီရင် မည်ဟု မိန်းမ အား မိန့် တော်မူ၏။
 9 တေကော မြို့သူမိန်းမ ကလည်း ၊ အို အရှင်မင်းကြီး ၊ ကျွန်တော်မ နှင့် ကျွန်တော်မ အဆွေအမျိုး ၌ အပြစ် ရောက်ပါစေ။ ရှင်ဘုရင် နှင့် ရာဇ ပလ္လင်တော်သည် အပြစ် လွတ်ပါ စေဟုလျှောက် လျှင်၊
 10 ရှင် ဘုရင်က၊ သင် ၌ အပြစ် တင်သောသူ ကို ငါ ထံသို့ ခေါ်ခွဲလော့။ နောက် တဖန်သင့် ကို မ နှောင့်ရှက် ရဟု မိန့် တော် မူ သော်၊
 11 မိန်းမ က၊ သေ စား သေ စေ သော သူ တို့သည် ကျွန်တော်မ ၏သား ကို သတ် မည် ဟု စိုးရိမ် ပါသည် ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည် အထူးသဖြင့် မ ဖျက်ဆီး စေ ခြင်း ငှါ အရှင်မင်းကြီး သည် ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ပြန်သော် ၊ ရှင်ဘုရင် က၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင့် သား ၏ဆံပင် တပင်မျှ မြေ ပေါ်သို့ မ ကျ ရဟု မိန့် တော် မူ၏။
 12 တဖန် မိန်းမ ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မသည် အရှင် မင်းကြီး အား စကား တခွန်းလျှောက် ရသော အခွင့် ကိုပေး တော်မူပါဟု တောင်းပန် လျှင် ၊ လျှောက် လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။
 13 မိန်းမ ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ဘုရား သခင်၏ လူ တို့တစ်ဘက် ၌ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည် တော် မူ သနည်း။ အရှင်မင်းကြီး နှင့်ထုတ် သော သူ ကို တဖန်ခေါ် တော် မ မူ သဖြင့်၊ ကိုယ် ကို အပြစ်တင်၍ စီရင် တော် မူ ပါ ပြီ တကား။
 14 ငါ တို့သည် သေ အံ့ သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ မြေ ပေါ်မှာ သွန် ပြီး လျှင် နောက် တဖန် ကျုံး ၍ မ ယူ နိုင် သော ရေ နှင့် တူ ကြ ပါ၏။ ဘုရား သခင်သည် လူမျက်နှာကို မ ထောက် သော်လည်း ၊ နှင်ထုတ် ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ သည် အစဉ် နှင်ထုတ် ခြင်း ကို ခံ ၍ မ နေ ရမည်အကြောင်း ကြံစည် တော်မူ၏။
 15 သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်မသည် လာ ၍၍ အမှု ကို အရှင် မင်းကြီး အား လျှောက် ရသည်အကြောင်း မှာ၊ ကျွန်တော်မ ကြောက် အောင် လူ များ တို့သည် ပြု ကြ ပါ၏။

ကိုယ်တော် ကျွန် မကလည်း ၊ ရှင်ဘုရင် ကို ငါလျှောက် မည်။ ရှင် ဘုရင် သည် ငါ တောင်းပန်သည် အတိုင်း ပြု ကောင်း ပြု တော် မူ မည်။
 16 ငါ နှင့် ငါ့ သား ကို ဘုရား သခင်၏ အမွေ တော် မြေပေါ် က သုတ်သင်ပယ်ရှင်း သော သူ ၏လက် မှ ငါ့ကို နှုတ် အံ့သောငှါ နားထောင် တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆို ပါ၏။
 17 ကိုယ်တော် ကျွန် မကလည်း ၊ ငါ့ သခင် အရှင်မင်းကြီး ၏ အမိန့် တော်ကြောင့် ချမ်းသာ ရ မည်။ ဘုရား သခင်၏ကောင်းကင် တမန်ကဲ့သို့ ငါ့ သခင် အရှင် မင်းကြီးသည် ကောင်း မကောင်း ကို ပိုင်းခြား ၍ သိတော်မူ၏ဟု အောက်မေ့ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက် လေ၏။
 18 ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်က၊ ငါ မေးမြန်း သည်အမှု ကို မ ထိမ် မဝှက် ပါနှင့် ဟု အမိန့် ရှိ သော် ၊ မိန်းမ က အရှင် မင်းကြီး အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လေ၏။
 19 ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ ဤ အမှု၌ ယွာဘ သည် သင့် အား အကြံပေး သည်မဟုတ် လော့ဟု မေး သော် ၊ မိန်းမ က အိုအရှင် မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော် အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင် မင်းကြီး မိန့်တော်မူသော စကားလမ်းမှ လက်ျာ ဘက်လက်ဝဲ ဘက်သို့ အဘယ်သူမျှမ လွှဲနိုင် ရာ။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော် ကျွန် ယွာဘ သည် ကျွန်တော်မ ကို မှာ ထား၍ ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ ကို သွန်သင် ပါ၏။
 20 ပရိယာယ် ပြု၍ ဤသို့ အယောင်ဆောင် စေ ခြင်း ငှါ ကိုယ်တော် ကျွန် ယွာဘ သည် စီရင် ပါ၏။ အရှင်သခင် သည်လည်း မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသမျှ တို့ကို သိ နိုင်သည် တိုင်အောင် ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ပညာရှိ သကဲ့သို့ ပညာရှိ တော် မူ သည် ဟု ပြန် လျှောက် လေ၏။
 21 ထိုအခါ ရှင် ဘုရင် က၊ ဤ အမှု ကို ငါ စီရင် ရ၏။ သင် သွား ၍ ထို လုလင် အ ဗ ရှ လုံ ကို တဖန် ခေါ်ရ မည် ဟု ယွာဘ အား မိန့် တော် မူ၏။
 22 ယွာဘ သည်လည်း မြေ ပေါ်မှာ ဦးချ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အသနား တော် ခံ သည် အတိုင်း အရှင်မင်းကြီး ပြု တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာရ ကြောင်း ကို ကျွန်တော် သိ ပါသည် ဟု ကျေးဇူး တော်ကို ဝန်ခံလေ၏။
 23 ထိုနောက် ယွာဘ သည်ထ ၍ ဂေရုရ မြို့ သို့ သွား သဖြင့် ၊ အဗရှလုံ ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့ဆောင် ခဲ့လေ၏။
 24 ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ မိမိ အိမ် သို့ သွား စေ။ ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင် စေနှင့်ဟု အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ အဗရှလုံ သည် မိမိ အိမ် သို့ သွား ၍ ရှင်ဘုရင် ၏ မျက်နှာ တော်ကို မ မြင် ရ။
 25 ဣ သရေ လ အမျိုး တမျိုးလုံး တွင် အဗရှလုံ ကဲ့သို့ အဆင်းလှ ၍ ချီးမွမ်း ရ သောသူတယောက်မျှမ ရှိ။ ခြေဘဝါး မှ သည် ဦးထိပ် တိုင်အောင် အပြစ် တခုမျှမ ရှိ။
 26 ဆံပင်လေး သောကြောင့် ၊ နှစ်တိုင်း ဖြတ်၍ တနှစ်လျှင် အကျပ်တော်အတိုင်း အကျပ် သုံးဆယ်ရတတ်၏။
 27 အ ဗရှလုံ သည် သား သုံး ယောက်နှင့် တာမာ အမည် ရှိသောသမီး တ ယောက် ကိုမြင် လေ၏။ သမီးသည် အလွန် လှ သော သူ ဖြစ် ၏။
 28 အဗရှလုံ သည် ရှင်ဘုရင် ၏ မျက်နှာ တော်ကို မ မြင် ရဘဲနှစ်

နှစ် ပတ်လုံးယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ပြီးမှ၊²⁹ယွာဘ ကိုရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ စေလွှတ် မည်အကြံနှင့် ခေါ်သောအခါ ယွာဘသည်မ လာ။³⁰ဒုတိယ အကြိမ်ခေါ်သော်လည်း မ လာ။ ထိုကြောင့် ကျွန် တို့အား ၊ ယွာဘ ၏ လယ် သည် ငါတို့နေရာ နှင့်နီးပြီ။ မုယော စပါးရှိ၏။ သွား ၍ မီး ရှို့ကြဟု စီရင်သည်အတိုင်း အဗရှလုံ ၏ကျွန် တို့သည် မီး ရှို့ကြ၏။³¹ထိုအခါ ယွာဘ သည် အဗရှလုံ အိမ် သို့ ထ သွား ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့သည် ကျွန်တော် လယ် ကို အဘယ်ကြောင့် မီး ရှို့ကြသနည်းဟု မေး သော်၊³²အဗရှလုံ က၊ ငါသည် ဂေရှရ မြို့မှ အဘယ်ကြောင့် လာ ရသနည်း။ ထို မြို့၌ ယခုတိုင်အောင်နေ ကောင်း သည်ဟု လျှောက် စေခြင်းငှါ ၊ သင့် ကို ရှင်ဘုရင် ထံ တော် သို့ စေလွှတ် မည်ဟု ငါခေါ်၏။ ယခု မှာ ရှင်ဘုရင် ၏ မျက်နှာ တော် ကို ငါမြင် ရပါစေ။ အပြစ် ရှိ လျှင် သတ် တော်မူပါစေဟု ယွာဘ အား ပြောဆို သော်၊³³ယွာဘ သည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ သွား ၍ လျှောက် သဖြင့် ၊ အဗရှလုံ ကို ခေါ် တော် မူ၏။ အဗရှလုံ သည် လာ ၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့ တော်၌ ဦးချ ပြပ်ဝပ်၏။ ရှင် ဘုရင်သည် သူ ကို နမ်း တော်မူ၏။

15ထိုနောက် မှအဗရှလုံ သည် ရထား များနှင့် မြင်း များကို၎င်း ၊ မိမိ ရှေ့မှာ ပြေး ရသောလူ ငါး ဆယ်ကို၎င်းပြင်ဆင် လေ၏။²အ ဗရှလုံ သည် စောစောထ ၍ တံခါးဝ မှာ ရပ် နေတတ်၏။ အမှု ရှိ သော သူသည် စီရင် တော်မူခြင်းကိုခံ အံ့သောငှါ ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ လာသောအခါ အဗရှလုံ က၊ သင် သည်အဘယ် မြို့ သား ဖြစ်သနည်းဟုမေး လျှင် ၊ ထိုသူက ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ဤမည် သော ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် သား ဖြစ် ပါ၏ဟု ပြန် လျှောက် သော်၊³အဗရှလုံ က၊ သင့် အမှု သည် ဟုတ်မှန် လျှောက်ပတ် ပေ၏။ သို့သော်လည်း သင့် အမှု ကို ရှင်ဘုရင် မှစ၍ အဘယ်သူ မျှ နား မ ထောင် ဟု ပြောဆို တတ်၏။⁴တ ဖန် တုံ ၊ ငါ သည် ဤ ပြည် ၌ တရား စီရင် သော မင်း ဖြစ် ပါ စေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် တရားမူ ရှိ သော အမှုသည် အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ၍ ငါသည် တရား သဖြင့် စီရင်မည်ဟုဆို တတ်၏။⁵လူတစ်စုံတယောက် သည် ရိုသေ စွာပြု၍ ချဉ်းကပ် သောအခါ ၊ အဗရှလုံသည် လက် ကိုဆန့် ၍ ထို သူ ကို ကိုင် လျက် နမ်း လေ့ရှိ၏။⁶ထိုသို့စီရင် တော်မူခြင်းကိုခံ အံ့ သောငှါ ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့လာ သော ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား အဗရှလုံ ပြု ၍ သူတို့စိတ် နှလုံးကို ခိုး လေ၏။⁷လေး နှစ် လွန် သောအခါ အဗရှလုံ သည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ဝင်၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် ကို တဖန်ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် တော် မူ လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ဝတ် ကို အကျွန်ုပ် ပြုပါမည် ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ရှုရိ ပြည် ဂေရှရ မြို့၌ နေ သောအခါ သစ္စာဂတိ ပြု ပါပြီ။⁸သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ထာဝရဘုရား အား သစ္စာဂတိပြု သည်အတိုင်း ၊ ဟေဗြုန် မြို့သို့ သွား ၍ သစ္စာဂတိ ကို ဖြေ ရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက် လျှင်၊⁹ရှင်

ဘုရင်က၊ ငြိမ်ဝပ် စွာသွား လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ထိုအခါ အဗ ရှလုံသည်ထ ၍ ၍ ဟေဗြုန် မြို့သို့ သွား ၏။¹⁰သို့ရာတွင် လျှို့ဝှက် သော သူ တို့ကို ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် ရှိ သမျှ သို့ အနံ့အပြား စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သင် တို့သည် တံပိုး မှုတ်သံ ကို ကြား သောအခါ အဗရှလုံ သည် ဟေဗြုန် မြို့၌ နန်း ထိုင် တော် မူ ပြီ ဟု ပြောဆို ကြ လော့ဟု မှာ ထား လေ၏။¹¹အဗရှလုံ ခေါ်သော လူ နှစ် ရာ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲက ထွက်သွား ကြ၏။ သူတို့သည် အ ဘယ် အမှု ကိုမျှ မ သိ ဘဲကောင်း သောစိတ် နှင့် လိုက် ကြ၏။¹²ဒါ ဝိဒ် ၏တိုင်ပင်မတ် ၊ ဂိလော မြို့သားအဟိသောဖေလ သည် မိမိ နေရာဂိလော မြို့၌ ယဇ် ပူဇော် လျက်ရှိ၍ အဗရှလုံ ခေါ်လေ၏။ အဗရှလုံ နောက်သို့ လိုက်သောသူတို့ သည် တိုးပွား များပြား သဖြင့် ပုန်ကန် ခြင်း အမှု အားကြီး လေ၏။¹³သိ တင်း ပြော သော သူ တ ယောက်သည် ဒါဝိဒ် ထံသို့ လာ ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၏ စိတ် နှလုံးသည် အဗရှလုံ ဘက် သို့ ပါသွားပါပြီဟု ကြား လျှောက် လေ၏။¹⁴ဒါဝိဒ် က လည်း ၊ ငါ တို့သည် ထ ၍ ပြေး ကြကုန်အံ့၊ မ ပြေး လျှင် အဗရှလုံ လက် နှင့် မ လွတ် ၊ အလျင်အမြန် ထွက် ကြကုန်အံ့။ သို့မဟုတ်လျှင် သူသည် ချက်ခြင်း တိုက်လာသဖြင့် ၊ ငါ တို့ကို ဘေး ပြု၍ မြို့ ကိုလည်း ထား နှင့် လုပ်ကြံ လိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင် မြို့တွင် အထံ တော်၌ရှိသော ကျွန် အပေါင်း တို့အား မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့ကလည်း ၊ အရှင် မင်းကြီး စီရင် တော်မူသမျှ တို့ကို ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ပြုပါမည် ဟု လျှောက် ကြ လျှင်၊¹⁶ရှင် ဘုရင်သည် နန်းတော်သား အပေါင်း တို့ နှင့် တကွ ထွက်သွား ၏။ သို့ရာတွင် နန်း တော်ကို စောင့် စေ ခြင်း ငှါ ၊ ကိုယ်လုပ်တော် မိန်းမ တကျိပ် တို့ကို ထားခဲ့ လေ၏။¹⁷ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် နှင့် ကိုယ်တော်၌ပါသောသူ အပေါင်း တို့သည် ထွက်သွား ၍ ဗေ သာ မေ ရက် ရှာ မှာ စား ခန်း ချ ကြ၏။¹⁸ကျွန် တော် မျိုး အပေါင်း တို့သည် ခြံရံလျက် လိုက် ကြ၏။ ဂါသ မြို့မှ လိုက် လာ သော သူ ခြောက် ရာ တည်းဟူသောဂိတုတိ လူအပေါင်း နှင့် ခေ ရသိ လူ၊ ပေလသိ လူအပေါင်း သည် ရှေ့ တော်၌ ချီသွား ကြ၏။¹⁹ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် ဂိတုတိ လူ အိ တု တဲ အား လည်း ၊ ငါ တို့နှင့် အဘယ်ကြောင့် လိုက် သနည်း။ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ပြန် ၍ နေ လော့။ သင် သည် တပါး အမျိုးသား၊ နေရာ မကျ သော ဧည့်သည် ဖြစ်၏။²⁰မနေ့က သာရောက် လာသည်ဖြစ်၍ ၊ ယနေ့ ငါ တို့ နှင့် အတူ အရပ် ရပ် လှည့်လည် ရမည် လော့။ ငါ သည် သွား ရသော အခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သွား ရသောကြောင့် ၊ သင်သည် အမျိုးသား ချင်းတို့ကို ခေါ်၍ ပြန် လော့။ ကရုဏာ နှင့် သစ္စာ ရှိပါစေသောဟု မိန့် တော် မူ၏။²¹အိ တု တဲ က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား အသက် ၊ အရှင် မင်းကြီး အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်၍ အရှင် မင်းကြီး အသက် တော်ဆုံးသည်ဖြစ်စေ ၊ ချမ်းသာ သည်ဖြစ်စေ ၊ ရှိ တော်မူရာ အရပ် ၌ ကိုယ်တော် ကျွန် ရှိ ပါ လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်

အား ပြန် လျှောက်သော်။²² ဒါဝိဒ် က၊ ချီ သွား လော့ဟု အိတုတဲ အား မိန့်တော်မူသဖြင့် ၊ ဂိတုတဲ လူအိတုတဲ သည် မိမိ ၌ ပါသော လူကြီး လူငယ် အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ချီသွား လေ၏။²³ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် ပြင်း စွာ ငိုကြွေး ကြ၏။ နောက် တော်၌ လိုက် သောသူ အပေါင်း တို့သည် ချီသွား ၍ ၊ ရှင် ဘုရင်သည် ကိုယ်တော် တိုင် ကေ ခြံ ချောင်း ကို ကူး လျှင် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ကူး ၍တော လမ်း သို့ လိုက် သွား ကြ၏။²⁴ ဇာ ဒုတ် နှင့် လေ ဝိ လူအ ပေါင်း တို့သည်လည်း ဘုရား သခင်၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း လျက် ရောက်လာ၍ သေတ္တာ တော် ကို ချထား ကြ၏။ လူ အပေါင်း တို့သည် မြို့ထဲက ထွက် ၍ မ ကုန် မှီ တိုင်အောင် အဗျာ သာ သည် ယဇ်ပူဇော် လျက် နေ၏။²⁵ ရှင် ဘုရင်သည် ဇာဒုတ် ကို ခေါ်၍၊ ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို မြို့ထဲသို့ ပြန်ပို့ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ကို စိတ် တော်နှင့်တွေ့လျှင် ငါ့ ကိုပို့ပြန် ၍ သေတ္တာ တော် ကိုငင်း၊ ကျိန်းဝပ် တော်မူ ရာ အရပ် ကိုငင်းပြ တော် မူ မည်။²⁶ သို့မဟုတ် သင့် ကို ငါအလို မ ရှိဟု ငါ့အား မိန့် တော် မူ လျှင် ငါ ရှိပါ၏။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု တော်မူစေသတည်း ဟူ၍ငင်း၊²⁷ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် ဇာဒုတ် အား လည်း သင် သည် ပရော ဖက်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင် ၏သား အဟိမတ် နှင့် အဗျာသာ ၏သား ယောနသန် ၊ ထိုသား နှစ် ယောက်ကို ခေါ်၍ မြို့ သို့ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် သွား လော့။²⁸ သင် တို့ကြား လျှောက် စေသော စကား မ ရောက် မှီ ငါ သည် တော လွင်ပြင် ၌ ဆိုင်းလင့် ၍နေ မည်ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊²⁹ ဇာ ဒုတ် နှင့် အ ဗျာ သာ တို့သည် ဘုရား သခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို ယေ ရှုရှလင် မြို့သို့ ပြန်ပို့ ၍ ထို မြို့၌ နေ ကြ၏။³⁰ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ငို လျက် ၊ ဦးခေါင်း ကို ခြုံ လျက် ၊ ခြေနှင့် ကို ချွတ် လျက် သံလွင် တောင် ပေါ် သို့ တက် လေ ၏။ နောက် တော်၌ လိုက် သော သူ အပေါင်း တို့သည်လည်း ဦးခေါင်း ကို ခြုံ လျက် ငိုကြွေး လျက် တက် ကြ၏။³¹ အဗရှလုံ နှင့် ဝိုင်း ၍ ပုန်ကန်သော လူစုထဲမှာ ၊ အဟိသောဖေလ လည်း ပါကြောင်းကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား လျှင် ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ အဟိသောဖေလ ပေး သော အကြံ ကို မိုက် သော အကြံဖြစ်စေတော်မူပါဟု ဆုတောင်း လေ၏။³² တောင်ပေါ် သို့ ရောက် သောအခါ ဒါဝိဒ် သည် ဘုရား သခင် ကို ကိုးကွယ် ၏။ အာခိ မြို့သား ဟု ရှဲ့ သည် လည်း အင်္ကျီ ကို ဆုတ် လျက် ခေါင်း ပေါ်မှာ မြေမှုန့် ကို တင်လျက် ခရီးဦးကြို ပြုအံ့သောငှါ လာ၏။³³ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ သင်သည် ငါ နှင့်အတူ လိုက် လျှင် ငါ့ ကို နောက်ရှက် လိမ့်မည်။³⁴ မြို့ သို့ပြန် ၍ အဗရှလုံ အား ၊ အရှင်မင်းကြီး ၊ ကျွန်တော် သည် ခမည်းတော် ထံ၌ကျွန် ခံ ဘူးသည်နည်းတူကိုယ်တော် ထံ၌ကျွန် ခံပါမည်ဟု လျှောက် လျှင် ၊ အဟိသောဖေလ ပေး သော အကြံ ကို ငါ့ ဘက် မှာနေ၍ ဖျက် နိုင် လိမ့်မည်။³⁵ မြို့တွင်သင် နှင့်အတူ ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်ဇာဒုတ် နှင့် အ ဗျာသာ တို့သည် ရှိကြသည်မ ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ နန်း တော်၌

ကြား သမျှ ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် တို့အား ပြန် ပြောရမည်။³⁶ သူ တို့၌ ဇာဒုတ် ၏သား အဟိမတ် နှင့် အဗျာသာ ၏သား ယောနသန် သား နှစ် ယောက်ရှိ ကြ၏။ ကြား နိုင်သမျှ ကို ထိုသားတို့တွင် ငါ ထံသို့ ပေးလိုက် ရမည်ဟု မိန့် တော် မူသည် အတိုင်း၊³⁷ ဒါဝိဒ် ၏အဆွေ ခင်ပွန်းဟု ရှဲ့ သည် မြို့ သို့ပြန်သွား ၏။ အဗရှလုံ သည်လည်း ယေ ရှုရှလင် မြို့သို့ ဝင် လေ၏။

16 ဒါဝိဒ် သည် တောင်ထိပ် ကို အနည်းငယ် လွန် သောအခါ ၊ မေဖိဗောရှက် ၏ ကျွန် ဇိဘ သည် ကုန်းနီး တင်သော မြည်း နှစ် စီး နှင့် တကွ မုန့် လုံး နှစ် ရာ၊ စပျစ်သီး ခြောက် အပြတ် တ ရာ ၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးပျဉ်အပြားတရာ စပျစ်ရည် ဘူး တလုံးကို မြည်း ပေါ်မှာ တင်ဆောင်လျက် ခရီးဦးကြို ပြု အံ့သော ငှါ လာ၏။² ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ အဘယ်သို့ ပြုခြင်းငှါ ဤ ဥစ္စာ ကို ဆောင်ခဲ့သနည်း ဟု ဇိဘ အား မေး လျှင် ၊ ဇိဘ က၊ မြည်း တို့သည် နန်းတော်သား များ စီး ဘို့ ၊ မုန့် နှင့် သစ်သီး တို့သည် လုလင် များစား ဘို့ ၊ စပျစ်ရည် သည်လည်း တော ၌ မော သောသူများသောက် ဘို့ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။³ ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ သင့် သခင် ၏ သား သည် အ ဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟုမေး လျှင် ဇိဘ က၊ ယေရှုရှလင် မြို့၌ နေရစ် ပါ၏။ ယနေ့ မှာ ကူသရေလ အမျိုး သည် ငါ့ အဘ ၏ နိုင်ငံ ကို ငါ့ အား ပြန် ပေးလိမ့်မည်ဟု ဆို ကြောင်း ကို လျှောက် လေသော်၊⁴ ရှင် ဘုရင်က၊ မေဖိဗောရှက် နှင့် ဆိုင်သမျှ သော ဥစ္စာသည် သင့် ဥစ္စာ ဖြစ်စေဟု ဇိဘ အား မိန့် တော်မူ၏။ ဇိဘ ကလည်း ၊ အရှင် မင်းကြီး ကျွန်တော် သည် ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာရ ပါ မည်အကြောင်း ရှိခိုး အ သနား တော် ခံ ပါသည်ဟု ပြန် လျှောက် လေ၏။⁵ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ဗာဟုရိမ် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ရှောလု ၏အဆွေအမျိုး ဂေရသား ရှိမိ အမည် ရှိသောသူသည် ကျိန်ဆဲ လျက် ထွက်လာ ၏။⁶ ဒါဝိဒ် မင်းကြီးနှင့် ကျွန် တော်မျိုးအပေါင်း တို့ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် လေ၏။ လူ များအပေါင်း နှင့် မှူး တော် မတ်တော်အပေါင်း တို့သည် လ ကျာ တော်ဘက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ ရှိကြ၏။⁷ ရှိမိ ကျိန်ဆဲ သော စကား ဟူမူကား ၊ သွား ဟဲ့။ သွား ဟဲ့။ လူ အသက် ကိုသတ် သော အဓမ္မ လူ၊⁸ ရှောလု ၏နိုင်ငံကို လုယူ၍ သူ၏အဆွေအမျိုး ကို သတ် သော အပြစ် အလုံးစုံ ကို သင့် ခေါင်းပေါ် မှာ ထာဝရဘုရား သက်ရောက် စေ၍၊ နိုင်ငံ တော်ကို သင် ၏သား အဗရှလုံ လက် ၌ အပ် တော်မူပြီ။ သင် သည်လူ အသက် ကိုသတ် သောသူဖြစ် သောကြောင့် ကြည့် ပါ။ အမှုကြီးရောက်လေပြီဟုဆို၏။⁹ ဇေရုယာ သား အဘိရုံ ကလည်း ၊ ထို ခွေး သေ ကောင်သည် အရှင် မင်းကြီး ကို ကျိန်ဆဲ ရ မည် လော။ ကျွန်တော် သွား ၍ သူ ၏လည်ပင်း ကို ဖြတ် ပါရစေဟု နား တော်လျှောက်လျှင်၊¹⁰ ရှင် ဘုရင်က အိုဇေရ ယာ သား တို့၊ သင် တို့သည် ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ထိုသူ သည် ကျိန်ဆဲ ပါလေ စေ။ ဒါဝိဒ် ကို ကျိန်ဆဲ လော့ဟု ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု

သနည်း ဟု အဘယ်သူ ဆို ရမည် နည်း ဟူ၍၎င်း၊ ¹¹ကြည့် ပါ။ ငါ ကိုယ် ထဲက ထွက် သော ငါ သားရင်း သည် ငါ အသက် ကို ရှာ ၏။ ထိုဗ^၁ယာမိန် အမျိုးသားသည် ထိုမျှမက အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူ့ ကို ရှိ ပါလေစေ။ ကျိန်ဆဲ ပါလေစေ။ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူပြီ။ ¹²ထာဝရဘုရား သည် ငါ၏ဒုက္ခ ကို ကြည့်ရှု၍ ယနေ့ ထိုသူကျိန်ဆဲ သည်အတွက် ကောင်း သောအကျိုး ကို ပြန် ပေးကောင်း ပေးတော် မူလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘိရုံ နှင့် ကျွန် တော်မျိုးအပေါင်း တို့အား မိန့် တော်မူ၏။ ¹³ဒါဝိဒ် သည် နောက် တော်လိုက်သူတို့နှင့်တကွလမ်း ဌ သွား စဉ်တွင်၊ ရှိမိ သည် ဒါဝိဒ်တစ်ဘက်တချက် ၊ တောင် ခါးပန်း နား မှာ ရှောက်သွား သဖြင့် ၊ ကျိန်ဆဲ လျက် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ၍ မြေမှုန့် ကိုလည်း ပက် လေ၏။ ¹⁴ရှင်ဘုရင် မှစ၍နောက်တော် သို့ လိုက် သော သူ အပေါင်း တို့သည် မော လျက် ၊ ဗာ ဟု ရိမ် မြို့သို့ ရောက် ၍ အမောအပန်း ဖြေကြ၏။ ¹⁵အဗရှလုံ နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် ၍ အဟိသောဖေလ လည်း ပါ၏။ ¹⁶ဒါဝိဒ် ၏ အဆွေ ခင်ပွန်းအာခိ လူဟုရဲ့ သည်လည်း အဗရှ လုံ ထံသို့ ရောက်လာ ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် အသက် တော်ရှင်စေသတည်း၊ ရှင်ဘုရင် အသက် တော် ရှင် စေသတည်း ဟု ကောင်း ကြီး ပေး၏။ ¹⁷အဗရှလုံ ကလည်း ၊ သင် ၏အဆွေ ခင်ပွန်း၌ ဤသို့ ကျေးဇူး ပြု သလော။ သင် ၏အဆွေ ခင်ပွန်းနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် မ လိုက် သနည်းဟု ဟုရဲ့ အား ဆို လျှင်၊ ¹⁸ဟုရဲ့ က၊ ထိုသို့မိန့်တော်မမူပါနှင့်။ ထာဝရဘုရား မှစ၍၍ လူ များနှင့် ဣသရေလ လူ များအပေါင်း တို့သည် ရွေးချယ် သော သူထံမှာကျွန်တော်ကျွန်ခံ ပါမည်။ ထိုသူ ထံမှာ နေ ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ¹⁹တဖန် အကြင်သူ ထံ၌ ကျွန် ခံရ၏။ ထိုသူ ၏သား ထံ၌ ကျွန်ခံရသည် မ ဟုတ်ပါလော။ ကျွန်တော်သည် ခမည်း တော် ထံ၌ ကျွန် ခံ သည့် နည်းတူ ကိုယ်တော် ထံ၌ လည်း ကျွန်ခံ ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ အဗရှလုံ အား လျှောက်ဆို ၏။ ²⁰အဗရှ လုံ ကလည်း ၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို အကြံ ပေး ပါဟု အဟိသောဖေလ အား ဆို လျှင်၊ ²¹အဟိသောဖေလ က၊ နန်း တော် ကို စောင့် စေခြင်းငှါ ခမည်းတော် ထားခဲ့ သော ကိုယ်လုပ်တော် တို့ ရှိရာသို့ ဝင် တော်မူပါ။ ခမည်းတော် သည်ကိုယ်တော်အား စက်ဆုပ် ရွံရှာကြောင်း ကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်ကြား ၍ ၊ ကိုယ်တော် ဘက် ၌နေသော သူအပေါင်း တို့သည် လက် အားကြီး ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် သည် အတိုင်း၊ ²²နန်းတော်ပေါ်မှာ အဗ ရှလုံ အဘို့ မျက်နှာကြက် ကိုမိုး၍၊ သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ ခမည်းတော် ၏ ကိုယ်လုပ်တော် တို့ ရှိရာသို့ ဝင် လေ၏။ ²³ထို ကာလ ၌ အဟိ သော ဖေ လ ပေး သော အကြံ သည် ဘုရားသ ခင် ထံ တော်၌ မေးလျှောက် ၍ခံ ရသော ဗျာဒိတ် တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူပေးသမျှ သောအကြံ ကို ဒါဝိဒ် နှင့် အဗရှလုံ သည် ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့မှတ်တတ် သတည်း။

နှစ်ထောင်တို့ကို ရွေးကောက် ပါရစေ။ ယနေ့ည၌ ပင် ကျွန်တော်ထ ၍ ဒါဝိဒ် ကိုလိုက် ပါမည်။ ²သူ သည်မော လျက် လက်အားနည်း လျက် နေစဉ် အခါ ကျွန်တော်တိုက် ၍ သူ့ ကိုထိတ်လန့် စေမည်။ သူ ၌ ပါသော လူ အပေါင်း တို့သည် ပြေး ကြ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် ကိုသာ ကျွန်တော်လုပ်ကြံ ပါမည်။ ³လူ အပေါင်းတို့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ ပါမည်။ ကိုယ်တော် ရှာ သော သူ တ ယောက်တည်း ကို ရလျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ပြန်လာ ၍ ငြိမ်ဝပ် ကြ ပါလိမ့်မည် ဟု လျှောက်လျှင်၊ ⁴ထိုစကား ကိုအဗရှလုံ နှင့် ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူတို့သည် နှစ်သက် ကြ၏။ ⁵ထိုအခါ အဗရှလုံ က၊ အာခိ လူဟုရဲ့ ကို လည်း ခေါ်ခဲ့။ ငါတို့သည် သူ ၏စကား ကို နာ ကြား ကြကုန်အံ့ဟုဆို သည် အတိုင်း၊ ⁶ဟုရဲ့ သည်လာ ၍ အဗရှ လုံ က၊ အဟိသောဖေလ သည် ဤ မည်သောအကြံ ကိုပေး ပြီ။ သူ ၏စကား ကို နားထောင် သင့်သလော။ သို့မဟုတ် သင် ပြော လော့ ဟုဆို လျှင်၊ ⁷ဟုရဲ့ က အဟိသောဖေလ ပေး သော အကြံ သည် ယခု ကာလ ၌ မ လျော် ပါ။ ⁸ခမည်းတော် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် ခွန်အား ကြီးသောသူဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း ၊ ယခုမူကား တော ၌ သား ငယ် ပျောက်သော ဝံမ ကဲ့သို့ ပြင်းထန် သောစိတ် ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏။ ခမည်းတော် သည်လည်း စစ်သူရဲ ဖြစ်၍ လူ များတို့နှင့်အတူ မ အိပ် တတ်။ ⁹ယခု မှာသူ သည် မြေတွင်း တ စုံတခု ၌ ပုန်း လျက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် အခြားသောအရပ် ၌ ပုန်းလျက် နေပါလိမ့်မည်။ လူအချို့တို့သည် အဦး လဲ ၍သေလျှင် ထိုသိတင်းကိုကြား သောသူက၊ အဗရှလုံ နောက် သို့ လိုက်သော သူ သည် ဆုံးရှုံး ကြ ပြီဟု ကြားပြော ကြ ပါလိမ့်မည်။ ¹⁰ထိုအခါ ရဲရင့် သောသူ၊ ခြင်္သေ့ နှလုံး ကဲ့သို့ နှလုံး ရှိသော သူသည် စိတ်ပျက် ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော် သည် ခွန်အား ကြီးသောသူဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း ၊ သူ ၌ ပါ သော သူ တို့ သည် ရဲရင့် ခြင်း သတ္တိရှိ သော သူ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် သိ ကြ ပါ၏။ ¹¹သို့ ဖြစ်၍ ကျွန်တော် သည် အကြံ ပေး ပါ မည်။ ဒန် မြို့မှ စ၍ ဗေ ရ ရှေ ဘ မြို့တိုင်အောင် ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့်အမျှ ကိုယ်တော် ထံ၌ စည်းဝေး ၍ ကိုယ်တော်တိုင်စစ် ချီ တော်မူရမည်။ ¹²ထိုသို့ခမည်း တော် ကို တွေ့ သော အရပ် တ စုံ တခု ၌ သူ ထံသို့ ရောက် လျှင် ၊ မြေ ပေါ်မှာ နှင်း ကျ သကဲ့သို့ သူ့ ကို လွှမ်းမိုး၍ သူ နှင့် သူ ၌ ရှိသော သူ တယောက် မျှ မ ကျန်ကြွင်း ရ။ ¹³၎င်း နည်း ခမည်းတော်သည် မြို့တမြို့ထဲသို့ ဝင်လျှင် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ကြိုး များကို ယူ ခဲ့၍ ထို မြို့၌ ကျောက်စရစ် တခု ကိုမျှ မ ကျန် စေခြင်းငှါချိုင့် ထံသို့ ဆွဲချ ရကြမည်ဟု လျှောက် လေ သော်၊ ¹⁴အဗရှလုံ နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့က၊ အာ ခိ လူဟုရဲ့ ပေးသော အကြံ သည်အဟိသောဖေလ ပေးသောအကြံ ထက် သာ၍ ကောင်း သည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊

17 တဖန် အဟိသောဖေလ က၊ ကျွန်တော်သည် လူ တသောင်း

ထာဝရဘုရား သည် အဗရဟံလုံ ၌ ဘေး ရောက် စေခြင်းငှါ ၊ အဟိ
 သောဖေလ ပေးသော အကြံ ကောင်း ကို ဖျက် စေမည်အကြောင်း
 စီရင် တော်မူ၏။¹⁵ ထိုအခါ ဟုရှဲ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် နှင့်
 အဗျာသာ တို့အား ၊ အဟိသောဖေလ သည် ဤ မည်သော အကြံ
 ကို အဗရဟံလုံ နှင့် ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီး သူတို့ အားပေးပြီ။
 ကျွန်ုပ် သည်လည်း ဤ မည်သောအကြံ ကိုပေး ပြီ။¹⁶ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိ
 ဒ် ထံသို့ အလျင်အမြန် စေလွှတ် ၍ ယနေ့ည မှာ တော လွင်ပြင် ၌ မ
 နေ ပါနှင့်။ အလျင်အမြန်ကူး သွားပါ။ သို့မဟုတ် လျှင် ရှင်ဘုရင် နှင့်
 လူ အပေါင်း တို့ သည် ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကြား
 လျှောက်မည်အကြောင်းမှာလိုက် သဖြင့်၊¹⁷ ယောနသန် နှင့် အဟိ
 မတ် သည် မြို့ ထဲသို့ ဝင် လျှင် သူတပါး မြင် မည်စိုး သောကြောင့်
 ၊ အ ့ ရော ဂေ လ ရွာ နား မှာ နေ ရ စဉ် တွင်၊ မိန်းမ ကလေး တ
 ယောက်သွား ၍ ပြော သည် အတိုင်း သူ တို့သည် ဒါဝိ ဒ် မင်းကြီး
 ထံသို့ သွား ၍ လျှောက် ကြ၏။¹⁸ သို့ရာတွင် လူကလေး တယောက်
 သည် ထိုသူ တို့ကို မြင် ၍ အဗရဟံလုံ အား လျှောက် လေ၏။ သူ
 တို့သည် အလျင်အမြန် သွား ၍ ဗာဟုရိမ် မြို့တွင် အိမ် တအိမ်သို့
 ဝင် သဖြင့် ထိုအိမ် ဝင်း ထဲမှာ ရှိသော ရေတွင်း သို့ ဆင်း ၍၊¹⁹ မိန်းမ
 သည်ရေတွင်း ဝ ကို ဖုံး ပြီးမှဆန် ကိုလှန်း ၍ ထားသောကြောင့် ထို
 အမှု သည် မ ထင်ရှား။²⁰ အဗရဟံလုံ ၏ ကျွန် တို့သည် ထိုအိမ် သို့
 ရောက် ၍ အဟိမတ် နှင့် ယောနသန် တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း
 ဟု မိန်းမ အား မေး လျှင် ၊ မိန်းမ က၊ ချောင်း တဘက်သို့ ကူး ကြပြီ
 ဟု ပြော သဖြင့် သူတို့သည် ရှာ ၍ မ တွေ့ သောအခါ ယေရုရှလင်
 မြို့သို့ပြန် သွားကြ၏။²¹ ပြန်သွား သောနောက် အဟိမတ်နှင့် ယော
 နသန်သည် ရေတွင်း ထဲက တက် ၍ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ထံသို့ သွား ပြီး
 လျှင် ၊ မြစ် တစ်ဘက်သို့ အလျင်အမြန် ထ ၍ ကြံ တော်မူပါ။ အဟိ
 သောဖေလ သည် ကိုယ်တော် တစ်ဘက် ၌ ဤ မည်သော အကြံ
 ကိုပေးပါပြီဟု လျှောက် သော်၊²² ဒါဝိဒ် နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည်
 ထ ၍ ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ကြ၏။ မိုဗ်းလင်း သောအခါ မ ကူး
 သော သူ တယောက် မျှ မရှိ။²³ အဟိသောဖေလ သည် မိမိ ပေး
 သောအကြံ သို့ မ လိုက် ကြသည်အကြောင်း ကို သိမြင် သောအခါ ၊
 မြည်း ကို ကုန်းနီးတင် စေပြီးလျှင် ထ ၍ မိမိ နေရင်းမြို့မိမိ အိမ် သို့
 သွား သဖြင့် အိမ်မှ အိမ်ရေးများကို စီရင် ပြီးမှ လည် ကြိုး တပ်၍
 သေ လေ၏။ ဘိုးဘေး တို့သင်္ချိုင်း ၌ သဂြိုဟ် ကြ၏။²⁴ ဒါဝိဒ် သည်
 မဟာနိမ် မြို့သို့ ရောက် လေ၏။ အဗရဟံလုံ သည်လည်း ဣသရေ
 လ လူ အပေါင်း တို့နှင့်အတူ ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး လေ၏။²⁵ အ
 ဗရဟံလုံ သည် ဗိုလ်ချုပ်မင်း ယွာဘ အရာ ၌ အာမသ ကို ခန့်ထား
 ၏။ အာမသ ကား၊ ယွာဘ အမိ ဇေရုယာ ၏ ညီမ နာဟတ် သမီး
 အဘိဂဲလ နှင့် စုံဘက်သော ဣရှုမေလ အမျိုး ယေသာ ၏သား
 ဖြစ်သတည်း။²⁶ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် အဗရဟံလုံ သည် ဂိ
 လဒ် ပြည် ၌ တပ်ချ ကြ၏။²⁷ ဒါဝိဒ် သည် မဟာနိမ် မြို့သို့ ရောက်

သောအခါ ၊ အမုမုန် ပြည် ရဗုဗာ မြို့သား နာဟတ် ၏သား ရှောဘိ
 ၊ လောဒေဗာ မြို့သားအမျိုးလူ ၏သား မာခိရ ၊ ဂိလဒ် အမျိုး ရော
 ဂေလိမ် မြို့သားဗာဇီလဲ တို့က၊²⁸ ထိုလူ တို့သည် တော ၌ ရေစာ
 ငတ်မွတ် လျက် ပင်ပန်း လျက် နေရပါသည်တကားဟုဆို ၍ ၊ ဒါဝိ
 ဒ် နှင့် သူ ၏လူ များ စားစရာဘို့ ဂျုံ ဆန်၊ မုယော ဆန်၊ မုန့်ညက် ၊
 ပေါက်ပေါက် မျိုး၊ ပဲ မျိုး၊²⁹ ပျားရည် ၊ နို့ဓမ်း ၊ သိုး ၊ ဒိန်ခဲ နှင့်တကွ
 အိပ်ရာ ၊ လင်ပန်း ၊ မြေခွက် များကို ဆောင် ခဲ့ကြ၏။

18 ဒါဝိဒ် သည် မိမိ ၌ ပါသောလူ တို့ကိုရေတွက် ၍ တထောင်
 အုပ်၊ တရာ အုပ်တို့ကို ခန့်ထား ၏။² လူ သုံးစု တစုကို ယွာဘ ၌ ၎င်း
 ၊ တစုကို ဇေရုယာ သား ယွာဘ ညီ အဘိရုံ ၌ ၎င်း၊ တစုကိုဂိတုတိ
 လူ အိတုတဲ ၌ ၎င်း အပ် ၍ ၊ ငါ့ ကိုယ်တိုင်ချီသွား မည်ဟု လူ များ
 တို့အား မိန့်တော်မူ ၏။³ လူ များတို့ကလည်း ၊ ကိုယ်တိုင်ကြံ တော်
 မ မူပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့ပြေး သော်လည်း သူတို့သည်အမှုမ ထား
 ကြပါ။ ကျွန်တော် တို့ တဝက် သေ သော်လည်း သူတို့သည်အမှုမ
 ထား ကြပါ။ ကိုယ်တော် မူကား၊ ကျွန်တော် တို့ တသောင်း ထက်
 မြတ်တော် မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော် တို့ကို မြို့ ထဲက မစ တော်
 မူလျှင်သာ၍ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁴ ရှင်ဘုရင်
 ကလည်း ၊ ငါသည်သင် တို့အလို သို့ လိုက်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၍
 တံခါး ဝ နား မှာ ရပ် တော် မူ လျှင် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် တရာ
 တပ်၊ တထောင် တပ်အားဖြင့် ချီသွား ကြ၏။⁵ ရှင် ဘုရင်ကလည်း
 ၊ ငါ့ မျက်နှာကို ထောက်၍ ငါ့သားအဗရဟံလုံ ကို ဖြည်းညှင်း စွာ ပြု
 ကြ လော့ဟု ယွာဘ ၊ အဘိ ရှဲ ၊ အိ တု တဲ တို့ကို မှာ ထား တော်
 မူ၏။ ထိုသို့ ရှင် ဘုရင်သည် အဗရဟံလုံ အတွက် ဗိုလ်မင်း အပေါင်း
 တို့ကို မှာ ထား တော် မူ သောအခါ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ကြား
 ကြ၏။⁶ ထိုသို့ လူ များ တို့သည် ဣသရေလ လူ တို့ကို စစ်တိုက်
 အံ့သောငှါ မြို့ပြင်သို့ထွက် ၍ ဖေရိမ် တော ၌ စစ်ပြိုင် ကြ၏။
⁷ ဣသရေလ လူ တို့သည် ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တို့ ရှေ့မှာ ရှုံး ၍ ထို နေ့
 ခြင်းတွင် ကြီးစွာ သောလုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့် လူနှစ် သောင်းသေ
 ကြ၏။⁸ မြေ တပြင်လုံး အနံ့အပြား တိုက် ကြသဖြင့် ထို နေ့၌ လူ
 ချင်းသတ်၍ သေသည်ထက် တော ၌ ဆုံးရှုံး သော သူသာ၍များ
 ကြ၏။⁹ ဒါဝိဒ် ၏ ကျွန် တို့သည် အဗရဟံလုံ ကိုတွေ့ကြ၏။ သူသည်
 မြည်း ကို စီး လျက် ပင်မြည်း သည် ကြီး သော သပိတ် ပင်အကိုင်း
 အခက်အောက် သို့ဝင် ၍၊ အဗရဟံလုံ ၏ ခေါင်း သည်သပိတ် ပင်၌
 ငြိ သဖြင့် ၊ မိုဗ်း နှင့် မြေကြီး စပ်ကြား မှာ တွဲလွဲဆွဲ လျက်နေ၍
 ၊ မြည်း သည် အလိုအလျောက် သွား လေ၏။¹⁰ မြင် သော သူ တ
 ယောက် သည် ယွာဘ ထံသို့ သွား၍၊ သပိတ် ပင်၌ အဗရဟံလုံ ဆွဲ
 နေသည်ကို ကျွန်တော် မြင် ခဲ့သည်ဟု ကြားပြော လျှင်၊¹¹ ယွာဘ
 က၊ သင်သည် မြင် ခဲ့သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သူ့ကို ထိုး ၍
 မြေကြီး ပေါ်သို့ မ ချခဲ့ သနည်း။ ထိုသို့ပြုလျှင် ငွေ အကျပ်တဆယ်
 နှင့် ခါးစည်း ကို ငါပေး ပြီဟု ပြောဆို သော်၊¹² ထိုသူက ကျွန်တော်

သည် ကိုယ် လက် ၌ ငွေ အခွက် တဆယ် ကို ပင် ခံ ရသော်လည်း ရှင်ဘုရင် ၏သား ကို မ ပြု နိုင် ပါ။ အကြောင်းမူကား ၊ ကျွန်တော် တို့ကြား သည့် အတိုင်း ရှင်ဘုရင် က၊ ငါ့ မျက်နှာ ကို ထောက်၍ ငါ့ သား အဗရှလုံ ကို စောင့်မ ကြလော့ဟု ကိုယ်တော် နှင့် အဘိရုံ ၊ အိ တုတ် တို့ကို မှာထား တော်မူပြီ။¹³ ကျွန်တော်ပြု မိလျှင် ကိုယ်ကို လှည့်စား ၍ ကိုယ် အသက် ရှုံးပါပြီ။ ရှင်ဘုရင် မ သိသော အမှု တစုံ တခု မျှ မ ရှိ။ ကိုယ်တော် သည်လည်း ကျွန်တော်တစ်ဘက် ၌ နေ ပါ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို သော်။¹⁴ ယွာဘ က၊ သင် နှင့်အတူ ငါမ နေ အား ဟု ဆို လျက် လှံယဉ် သုံး စင်း ကိုကိုင်ယူ ၍ သပိတ် ပင်အလယ် ၌ အသက် ရှင်လျက်ရှိသော အဗရှလုံ ၏ နှလုံး ကို ထုတ်ချင်းခပ် ထိုး လေ၏။¹⁵ လက်နက် ဆောင် လုလင် တကျိပ် တို့သည်လည်း ဝိုင်း ၍ အဗရှလုံ ကို အသေ သတ်ကြ၏။¹⁶ ယွာဘ သည်လည်း တံပိုး မှတ် ၍ လူ တို့ကို ဆီးတား သဖြင့် ကုသရေလ လူတို့ကို လိုက် ရာမှ ပြန်လာ ကြ၏။¹⁷ အဗရှလုံ ကိုလည်း ယူ ၍ တော ၌ နက် သော မြေ တွင်း ထဲသို့ ချ ပြီးမှ ကျောက် ပုံ ကြီး ကို ပုံထား ကြ၏။ ကုသရေ လ လူအပေါင်း တို့သည် အသီးအသီး မိမိ တို့ အိမ် သို့ ပြေး ကြ၏။¹⁸ အဗရှလုံ သည် အသက် ရှင်စဉ် အခါ၊ ငါ ၏နာမ သည် မ ပျောက် အမြဲတည်မည်အကြောင်း ၊ သား မ ရှိဟု ဆို လျက် ရှင်ဘုရင် ချိုင့် တွင် ကိုယ် အဘို့ ကျောက်တိုင် ကို စိုက် ၍ မိမိ နာမ ဖြင့်သမုတ် သောကြောင့် ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် အဗရှလုံ အောင်တိုင် ဟူ၍တွင် သတည်း။¹⁹ ထိုအခါ ဇာဒုတ် ၏သား အဟိမတ် က၊ ထာဝရဘုရား သည် ရှင် ဘုရင်၏ ရန်သူ တို့ကို အပြစ် အလျောက်စီရင် တော် မူ ကြောင်း ကို ကျွန်တော်ပြေး ၍ သိတင်း ကြားလျှောက်ပါရစေဟု အခွင့်တောင်း လျှင်၊²⁰ ယွာဘ က၊ ယနေ့ သင် သည် သိတင်းမ ကြား မလျှောက်ရ။ အခြား သောနေ့ ၌ ကြားလျှောက် ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ၏ သား တော်သေ သောကြောင့် ယနေ့ သင်သည် သိတင်း မ ကြား မလျှောက်ရဟု ဆို ပြီးမှ၊²¹ ကုရီ အား သင်မြင် သမျှကိုသွား ၍ ရှင်ဘုရင် အား ကြားလျှောက် လော့ဟုဆို သည်အတိုင်း ၊ ကုရီ သည် ယွာဘ အား ဦးညွတ် ၍ ပြေး လေ၏။²² တဖန် ဇာဒုတ် သား အဟိ မတ် က၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် သည် ကုရီ နောက် မှာ ပြေး ပါ ရစေဟု အခွင့်တောင်း ပြန်လျှင် ၊ ယွာဘ က ငါ့ သား ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းမ ဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ပြေး သွားချင် သနည်းဟု ဆို သော်လည်း၊²³ ပြေး ပါရစေဟု တဖန် အခွင့်တောင်း သောကြောင့် ပြေး လော့ဟုအခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါ အဟိမတ် သည် လွင်ပြင် လမ်း ၌ပြေး ၍ ကုရီ ကို လွန် လေ၏။²⁴ ဒါဝိဒ် သည် မြို့ တံခါး နှစ် ထပ်ကြား မှာထိုင် ၍နေ၏။ ကင်းစောင့် တယောက်သည် မြို့ရိုး တံခါး အပေါ်ပြအိုးမိုး အောက်သို့ တက် ၍ မြော် ကြည့် သဖြင့် လူ တယောက် တည်းပြေး လာသည်ကို မြင် သောအခါ၊²⁵ ရှင်ဘုရင် အား ဟစ် ၍ လျှောက် လေ၏။ ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ တယောက် တည်းဖြစ် လျှင် သိတင်း ပါ လိမ့်မည် ဟု အမိန့် ရှိ၏။ ထိုသူသည်

ပြေးလာ ၍ အနီး သို့ ရောက်သောအခါ၊²⁶ ကင်းစောင့် သည်လည်း အခြား သောသူ ပြေး လာ သည်ကို မြင် ၍ ၊ အခြား သောသူ တ ယောက် တည်း ပြေး လာပါသည်ဟု တံခါး သို့ လှည့်၍ ဟစ် လျှင် ၊ ရှင် ဘုရင်က ထိုသူ ၌လည်း သိတင်း ပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့် ရှိ၏။²⁷ ကင်းစောင့် ကလည်း ၊ ရှေ့လာသောသူ၏ပြေး ခြင်းသည် ဇာဒုတ် သား အဟိမတ် ပြေး ခြင်းနှင့် တူသည် ကို ကျွန်တော် ထင် ပါသည် ဟု လျှောက် သော် ၊ ရှင် ဘုရင် က သူ သည် လူ ကောင်း ဖြစ်၏။ ကောင်း သော သိ တင်း ပါ လိမ့်မည် ဟု အမိန့် ရှိ ပြန်၏။²⁸ အဟိ မတ် ကလည်း ၊ ချမ်းသာ ရပါ၏ဟုဟစ် လျက် ရှင်ဘုရင် ရှေ့ မြေ ပေါ် မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ အရှင် မင်းကြီး ကို ပုန်ကန်သောလူ တို့ကို အပ် တော်မူသော ကိုယ်တော် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူ စေသတည်း ဟု လျှောက် လေ၏။²⁹ ရှင် ဘုရင် ကလည်း ၊ ငါ့သား အ ဗ ရှ လုံ သည် ဘေး လွတ်၏လော ဟု မေး တော်မူလျှင် အဟိမတ် က၊ အရှင်မင်းကြီး ၏ ကျွန် ယွာဘ သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ကိုစေလွှတ် သောအခါရုန်းရင်းခတ် ခြင်းအမှုကို ကျွန်တော် မြင် သော်လည်း သေချာစွာမ သိ ရပါဟု လျှောက် သော်၊³⁰ ရှင် ဘုရင်က၊ ဤ အနားမှာ ရွှေ့၍နေ လော့ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း သူသည်ရွှေ့ ၍ နေ လေ၏။³¹ တဖန် ကုရီ ရောက် လာ၍ အရှင် မင်းကြီး ၊ သိတင်း ပါ ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကို ပုန်ကန် သော သူအပေါင်း တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် ထိုသူ၏ အပြစ်အလျောက် ယနေ့ စီရင် တော်မူပြီဟု လျှောက် လျှင်၊³² ရှင် ဘုရင်က၊ ငါ့သား အဗရှလုံ သည် ဘေး လွတ် ၏လော ဟု မေး တော်မူသော်၊ ကုရီ က အရှင် မင်းကြီး ၏ ရန်သူ များ၊ ကိုယ်တော် ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှါ ပုန်ကန် သောသူများအပေါင်း တို့သည် ထိုလုလင် ကဲ့သို့ဖြစ် ကြ ပါ စေသောဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။³³ ရှင် ဘုရင်သည် အလွန်ကြင်နာ သောစိတ် ရှိသဖြင့် မြို့တံခါး အပေါ်၌ရှိသောတံသို့ တက် ၍ တက် စဉ်တွင်၊ အိုငါ့ သား အဗရှလုံ ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ့ သား အဗရှလုံ ၊ သင့် ကိုယ်စား ငါ မသေ ပါလေတကား။ အိုအဗရှလုံ ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ့ သား ဟု ငိုကြွေး လေ၏။

19 ရှင် ဘုရင်သည် အဗရှလုံ ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်း တော် မူ သည် ဟု ယွာဘ အား ကြားပြော လေ၏။² ထို နေ့၌ အောင်ပွဲ သည် လူ အပေါင်း တို့တွင် ဝမ်းနည်း စရာ အကြောင်းဖြစ် ပြန်၏။ ရှင် ဘုရင် သည် သား တော် ကြောင့် စိတ် ကြင်နာ တော် မူ သည် ကို လူ အပေါင်းတို့သည် ထို နေ့၌ ကြား ၍၊³ စစ်တိုက် ရာမှ ပြေး သောသူ တို့ သည် ရှက် ၍ တိတ်ဆိတ် စွာ ပြေး တတ်သကဲ့သို့ မြို့ ထဲ သို့ တိတ်ဆိတ် စွာ ပြေး ဝင် ကြ၏။⁴ ရှင် ဘုရင် သည်လည်း ၊ မျက်နှာ ကို ဖုံး ၍ ၊ အို ငါ့ သား အ ဗ ရှ လုံ ၊ အို အ ဗ ရှ လုံ ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ့ သား ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ငိုကြွေး တော် မူ၏။⁵ ယွာဘ သည် ရှင်ဘုရင် ထံ အိမ် ထဲသို့ဝင် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ အသက် မှစ၍သား တော် သမီး တော်၊ မိဖုရား မောင်းမ မိသံတို့၏ အသက်

ကို ကယ်တင် သော ကိုယ်တော် ကျွန် တို့ကို ယနေ့ အရှက်ကွဲ စေ တော် မူ ပြီ။⁶ ရန်သူ တို့ကို ချစ် ချစ် အဆွေ ခင်ပွန်း တို့ကို မုန်း တော် မူ၏။ မှူးမတ် များ၊ ကျွန် များ တို့ကို ပမာဏ ပြုတော် မမူကြောင်း ကို ယနေ့ ထင်ရှားစွာ ပြ တော် မူ ပြီ။ အဗရှလုံ သည် အသက် ရှင်၍ ကျွန်တော် မျိုး အပေါင်း တို့သည် ယနေ့ သေ လျှင် အားရ တော် မူ လိမ့်မည် ဟု ယနေ့ ကျွန်တော် သိမြင် ပါ၏။⁷ ယခု မှာ ထ တော် မူ ပါ။ ကြံ ၍ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့အား နှစ်သိမ့်သော စကားကို ပြော တော် မူ ပါ။ ကြံ တော် မ မူ လျှင် ယနေ့ ည မှာ အထံ တော်၌ လူ တ ယောက် မျှ မ နေ ပါ။ ထို အမှုသည် ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ ယခု တိုင်အောင် ကိုယ်တော် ၌ ဖြစ် လေ သမျှ သော အမှု ထက် သာ၍ ဆိုး ပါလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျွန်တော် ကျိန်ဆို ပါသည် ဟု လျှောက် သော်၊⁸ ရှင် ဘုရင်သည် ထ ၍ တံခါး ဝ ၌ ထိုင် တော် မူ၏။ ရှင် ဘုရင်သည် တံခါးဝ ၌ ထိုင် တော် မူသည် ကို လူ အပေါင်း တို့သည် ကြား သောအခါ အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။ ဣ သရေ လ လူ များ မူကား မိမိ တို့ နေရာ သို့ ပြေး သွား ကြ ပြီ။⁹ ထို နောက် ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး အနွယ် အပေါင်း တို့က၊ ရှင် ဘုရင် သည် ဖိ လိ တု တိ လူအ စ ရှိ သော ရန်သူ တို့ လက် မှ ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ ပြီ။ ယခု မှာ အ ဗ ရှ လုံ ကြောင့် နိုင်ငံ တော်မှ ထွက်ပြေး တော် မူရ၏။¹⁰ ငါတို့ ဘိသိက် ပေး၍ ချီးမြှောက် သော အ ဗ ရှ လုံ သည် စစ်တိုက် ပွဲ၌ သေ ပြီ။ ယခု မှာ ရှင် ဘုရင် ကို တဖန် ဆောင်ခဲရမည် ဟု မ ဆို၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသနည်း ဟု အချင်းချင်း အပြစ်တင် ကြ၏။¹¹ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် နှင့် အ ဗျာ သာ တို့ထံသို့ လူ ကို စေလွှတ် ၍၊ ယုဒ အမျိုး အသက်ကြီး သူ တို့ထံသို့ သွား၍ ပြော ရမည်ကား၊ ရှင် ဘုရင်ကို နန်းတော် သို့ ပြန်ပို့ ရမည် အမှုမှာ သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျ ကြ သနည်း။ ရှင် ဘုရင်သည် စံ နန်း တော်၌ နေ စဉ် အခါ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ ပြော တတ် သော စကား ကို ကြား တော် မူ ပြီ။¹² သင် တို့သည် ငါ့ ညီအစ်ကို ၊ ငါ့ အရိုး ၊ ငါ့ အသား ဖြစ်၍ ၊ ရှင် ဘုရင်ကို ပြန်ပို့ ရမည် အမှုမှာ အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျ ကြ သနည်း ဟူ၍ ၎င်း။¹³ အာမ သ အား လည်း ၊ သင် သည် ငါ့ အသား ငါ့ အရိုး တို့ အဝင်ဖြစ်သည် မ ဟုတ် လော။ သင် သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ယွာ ဘ ဇာကိုယ်စား အစဉ် ဗိုလ်ချုပ် မင်း မ ဖြစ် လျှင် ထို မျှ မက ဘုရား သခင်သည် ငါ ၌ ပြု တော် မူ စေသတည်း ဟူ၍ ၎င်း၊ ပြော ကြ လော့ ဟု မှာလိုက် တော် မူ၏။¹⁴ ထိုသို့ ယုဒ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို တညီတညွတ် တည်း နှလုံး ညွတ် စေတော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့က ကိုယ်တော် ကျွန် အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ကိုယ်တော် တိုင် ပြန်လာ တော်မူပါဟု ရှင်ဘုရင် အား လျှောက်စေကြ၏။¹⁵ ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် ပြန် ၍ ယော်ဒန် မြစ် သို့ ရောက် တော် မူ၏။ ယုဒ အမျိုးသည် ရှင် ဘုရင်ကို ခရီးဦး ကြို ပြု၍ ယော်ဒန် မြစ် တဘက် သို့ ပို့ခြင်း ငါ့ ဂိ လ ဂါ လ မြို့သို့ သွား

ကြ၏။¹⁶ ဗ ၊ ယာ မိန် အမျိုး ဖြစ် သော ဗာ ဟု ရိမ် မြို့သား ဂေ ရ ဇာ သား ရှိမိ သည် ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့် အတူ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ကို ခရီးဦး ကြို ပြုခြင်း ငါ့ အလျင်အမြန် လိုက် လာ၏။¹⁷ သူ နှင့် အတူ ဗ ၊ ယာ မိန် အမျိုးသား တထောင် ၊ ရှောလု အဆွေအမျိုး ၏ ကျွန် ဇီဘ နှင့် သူ ၏ သား တကျိပ် ငါး ယောက်၊ ကျွန် နှစ် ဆယ်တို့သည်လည်း လိုက်လာ၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ကြ၏။¹⁸ ကု တို့ လှေသည် နန်းတော်သား များကို ပို့ ခြင်း ငါ့ ၎င်း၊ အလိုတော်ကို ဆောင် ခြင်း ငါ့ ၎င်း၊ သွား လာ လျက် ရှိ၏။ ယော်ဒန် မြစ် ကို ကူး တော်မူသောအခါ ၊ ဂေရ ဇာ သား ရှိမိ သည် ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ် ၍၊¹⁹ ကျွန်တော် အရှင် သည် ကျွန်တော် ကို အပြစ် ပေး တော် မ မူ ပါ နှင့်။ အရှင် မင်းကြီး သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ ထွက် တော် မူ သော နေ့ ၌ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် လွန်ကျူး စွာ ပြုမိသော အမှုကို မှတ် တော်မ မူ ပါနှင့်။ နှလုံး သွင်း တော်မ မူ ပါနှင့်။²⁰ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ပြစ်မှား မိသည်ကို ကိုယ်တော် ကျွန် သိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ယော သပ် အမျိုးသား အပေါင်း တို့အရှင် ၊ ကျွန်တော်သည် ယနေ့ အရှင် မင်းကြီး ကို ခရီးဦး ကြို ပြုခြင်း ငါ့ လာ ပါပြီဟု လျှောက် လေ၏။²¹ ဇေရုယာ သား အဘိရုံ ကလည်း ၊ ရှိမိ သည် ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် ဘိသိက် ခံ သော အရှင်ကို ကျိန်ဆဲ သောကြောင့် အသေ သတ် ခြင်းကို ခံရမည် မ ဟုတ်လော ဟု ဆို သော်၊²² ဒါဝိဒ် က၊ အိုဇေရု ယာ သား တို့၊ သင်တို့သည် ယနေ့ ငါ့ ရန်သူ လုပ် မည်အကြောင်း ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် ကြ သနည်း။ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တစုံ တ ယောက် သည် ယနေ့ အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရမည်လော။ ငါ သည် ယနေ့ ဣ သရေ လ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်ကို ငါသိ သည် မ ဟုတ်လော ဟု မိန့် တော်မူ၍၊²³ ရှိမိ အား လည်း ၊ သင်သည် အသေ သတ်ခြင်း ကို မ ခံရဟု ကျိန်ဆို တော်မူ၏။²⁴ ရှောလု ၏ သား မေဖိဗောရှက် သည်လည်း ရှင် ဘုရင် ကို ခရီးဦး ကြို ပြုခြင်း ငါ့ လာ ၏။ ရှင်ဘုရင် ထွက် သောနေ့ မှစ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန်လာ တော် မ မှု မှီတိုင်အောင်၊ သူသည် ခြေ တို့ကို မ ပြုစု ၊ မှတ်ဆိတ် ကို မ ပြင်ဆင် ၊ အဝတ် ကို မ လျှော် ဘဲ နေပြီ။²⁵ ရှင် ဘုရင်ကို ခရီးဦး ကြို ပြုခြင်း ငါ့ ယေရုရှ လင် မြို့ သို့ ရောက် လာသောအခါ ၊ ရှင် ဘုရင်က မေဖိဗောရှက် ငါ နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် မ လိုက် သနည်း ဟု မေး တော် မူ လျှင်၊²⁶ အရှင် မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ခြေ ဆွဲ သောကြောင့် မြည်းစီး ၍ ကိုယ်တော် ထံသို့ သွား ခြင်း ငါ့ မြည်း ကို ကုန်းနီး တင် မည်ဟု ကြံစဉ်အခါ၊ ကျွန်တော် ကျွန် သည် ကျွန်တော် ကို လှည့်စား ပါ၏။²⁷ အရှင် မင်းကြီး ထံ တော်၌ ကိုယ်တော် ကျွန် ကို ကုန်းတိုက် ပါပြီ။ သို့ရာတွင် အရှင် မင်းကြီး သည် ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင် တမန် ကဲ့သို့ ဖြစ် တော် မူ၏။ စိတ်တော် ရှိ သည် အတိုင်း ပြု တော် မူ ပါ။²⁸ ကျွန်တော် အဆွေ အမျိုးအပေါင်း တို့သည် အရှင် မင်းကြီး ရှေ့တော်မှာ လူ သေ ဖြစ်ကြသော်လည်း ၊ စားပွဲ တော်၌ စား သော သူ တို့နှင့် အတူ ကိုယ်တော် ကျွန် ကို နေရာ ပေး တော် မူ ပြီ။ သို့

ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်၌ ကျွန်တော် မြည်တမ်း ရသော အခွင့်သည် အဘယ်သို့ ရှိ ပါသနည်းဟု ပြန် လျှောက်သော်၊²⁹ရှင် ဘုရင်က သင် ၏အမှု အရာတို့ကို အဘယ် ပြော စရာရှိသနည်း။ သင် နှင့် ဇီဘ သည်မြေ ကို ဝေ ခွဲ၍ ယူကြမည်ငါစီရင် ပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။³⁰မေဖိဗောရှက် ကလည်း ၊ အရှင် မင်းကြီး သည် နန်း တော်သို့ တဖန် ငြိမ်ဝပ် စွာရောက် တော်မူသောကြောင့် ၊ သူသည်အလုံးစုံ တို့ကိုပင် ယူ ပါစေဟု လျှောက် လေ၏။³¹ဂိလဒ် ပြည်သားဗာဇိလဲ သည်လည်း ရောဂေလိမ် မြို့မှ လာ ၍ ရှင် ဘုရင်ကို ယော်ဒန် မြစ် တစ်ဘက်သို့ ပို့ ခြင်းငှါ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ကူး လေ၏။³²ဗာဇိလဲ သည် အသက် ရှစ် ဆယ်ရှိ၍ အို သောသူဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည်မ ဟာနိမ် မြို့မှာ တပ်ချ သော ကာလပတ်လုံးရှင် ဘုရင်ကို လုပ်ကျွေး ၏။ အလွန် ရ တတ် သော သူ လည်းဖြစ်၏။³³ရှင် ဘုရင်ကလည်း ငါ နှင့်အတူ လိုက် လော့။ ယေရုရှလင် မြို့၌ သင့် ကို ငါ နှင့်အတူ ငါ လုပ်ကျွေး မည်ဟု ဗာဇိလဲ အား အမိန့် ရှိ လျှင်၊³⁴ဗာဇိလဲ က၊ အရှင်မင်းကြီး နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ရမည်အကြောင်း ကျွန်တော် အသက် သည် အဘယ် မျှ လောက် ကျန်ကြွင်း ပါ သေး သနည်း။³⁵ယနေ့ ကျွန်တော် အသက် ရှစ် ဆယ်ရှိပါပြီ။ ကောင်း မ ကောင်း ကို ကျွန်တော်ပိုင်းခြား၍ သိ နိုင်ပါမည် လော။ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အစား အသောက် အရသာကို မြည်း နိုင်ပါမည်လော။ သီချင်း သည် ယောက်ျား၊ သီချင်း သည် မိန်းမ ဆို သော အသံ ကို ကြား နိုင် ပါမည်လော။ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အရှင် မင်းကြီး ကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ရပါမည်နည်း။³⁶ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အရှင်မင်းကြီး နှင့် အတူ ယော် ဒန် မြစ် တစ် ဘက် သို့ အနည်းငယ် လိုက်ပါမည်။ ရှင် ဘုရင်သည် ဤမျှလောက် ကြီးစွာသော ဆု ကို အဘယ်ကြောင့် ချပေး တော်မူမည်နည်း။³⁷ကိုယ်တော် ကျွန် သည် နေရင်းမြို့ တွင် မိဘ သီချိုင်း နား မှာ သေ ရမည်အကြောင်း ၊ ပြန် သွားရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မူပါ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် ကျွန် ခိ မဟံ ရှိ ပါ၏။ အရှင် မင်းကြီး နှင့်အတူ လိုက် စေတော်မူပါ။ စိတ် တော်ရှိသည်အတိုင်း သူ ၌ ပြု တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။³⁸ရှင် ဘုရင် က လည်း ၊ ခိ မဟံ သည် ငါ နှင့် အတူ လိုက် ရမည်။ သင် အလိုရှိသည်အတိုင်းသူ ၌ ငါ ပြု မည်။ သင်တောင်း သမျှ ကိုလည်း သင့် အဘို့ ငါ ပြု မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။³⁹လူ အပေါင်း တို့သည် လည်း ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး ကြ၏။ ရှင် ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင်ကူး ပြီးမှ ၊ ဗာဇိလဲ ကို နမ်း ၍ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့် ၊ သူသည် မိမိ နေရာ သို့ ပြန် သွား၏။⁴⁰ရှင် ဘုရင်သည် ဂိလဂါလ မြို့သို့ ကြွ တော်မူ၏။ ခိမဟံ သည်လည်း လိုက် လေ၏။ ယုဒအမျိုးသား ရှိ သမျှ တို့ နှင့် ကူ သရေလ အမျိုးသား တ ဝက် တို့သည် ရှင်ဘုရင် ကို ပို့ ကြ၏။⁴¹တဖန် ကူ သရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့လာ ၍ ၊ ကျွန်တော် တို့ ညီအစ်ကို ဖြစ် သော ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ခိုးယူ ၍ ကိုယ်တော် နှင့်

တကွ နန်းတော်သား ကိုယ်တော်၏ လူ အပေါင်း တို့ကို အ ဘယ် ကြောင့် ယော်ဒန် မြစ် တစ်ဘက်သို့ ပို့ရကြမည်နည်းဟု လျှောက် ကြ သော်၊⁴²ယုဒ အမျိုးသား အပေါင်း တို့က၊ ရှင် ဘုရင်သည် ငါ တို့နှင့် ပေါက် ဘော် တော်သည်ဖြစ်၍ ၊ ဤ အမှု ၌ သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့်စိတ်ဆိုး ကြသနည်း။ ရှင်ဘုရင် ၏ ရိက္ခာခါတော်ကို ငါတို့စား ကြသလော။ ငါ တို့အား တစုံတခုသောဆုကိုပေး တော်မူ သလောဟု ကူသရေလ အမျိုးသား တို့အား ပြန် ပြောကြ၏။⁴³ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့ကလည်း ၊ ငါတို့သည် ရှင်ဘုရင် ၌ ဆယ် ဘို့တို့ကိုဆိုင်ကြ၏။ ဒါဝိဒ် အမျိုး ကို သင် တို့ဆိုင်သည်ထက် ငါ တို့ သာ၍ဆိုင်ကြ၏။ ရှင် ဘုရင်ကို ပြန် ပို့ခြင်းအမှုတွင် ငါ တို့နှင့် ရှေးဦးစွာ မ တိုင်ပင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ငါ တို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုကြ သနည်းဟု ယုဒ အမျိုးသား တို့ကို ပြန် ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင် ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့ စကား ထက် ယုဒ အမျိုးသား တို့ စကား သည်သာ၍ခိုင်ခံ့ ၏။

20 ထိုအခါ ဗ်ယာမိန် အမျိုးဗိခရိ ၏သား ရှော့ အမည် ရှိ သော အဓမ္မ လူ တယောက် ရှိ၏။ ထိုသူသည် တံပိုး မှတ် ၍၊ အိုကူ သရေလ အမျိုး၊ ငါ တို့သည် ဒါဝိဒ် ၌ တဘို့ ကိုမျှ မ ဆိုင်။ ယေရှု ၏သား ကို အဓမ္မ မ ခံထိုက်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ် နေရာ သို့ သွား ကြဟုဆို သဖြင့် ၊ ကူသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ဒါဝိ ဒ် ထံ တော်မှ ထွက် ၍ဗိခရိ သား ရှော့ နောက် သို့ လိုက်ကြ ၏။ ယုဒ အမျိုးသား တို့ကား ၊ ယော်ဒန် မြစ်မှ သည် ယေရုရှလင် မြို့ တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင် ၌ ဆည်းကပ် ကြ၏။³ဒါဝိဒ် မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင် မြို့ နန်း တော်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ နန်း တော်ကို စောင့် စေခြင်းငှါ ထား ခဲ့ သော ကိုယ်လုပ်တော် တကျိပ် တို့ကိုယူ ၍ လှောင်အိမ် ၌ ထား ၏။ ထိုသူ တို့ကို ကျွေးမွေး သော်လည်း မ ပေါင်းဘော်။ သူတို့သည် သေ သည်တိုင်အောင် အချုပ် ခံ၍ မှတ် ဆိုးမ ကဲ့သို့နေ ရကြ၏။⁴ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ သုံး ရက် အတွင်း တွင် ယုဒ လူ တို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူကိုယ်တိုင် လာ ရမည်ဟု အာမသ အား မိန့် တော်မူ၏။⁵အာမသ သည်သွား ၍ ယုဒ လူတို့ကို နှိုးဆော် သဖြင့် ၊ ချိန်းချက် သော အချိန် ကို လွန် စေ၏။⁶ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ အဗရုလုံ ပြုသည်ထက် ဗိခရိ သား ရှော့ သည်သာ၍အပြစ် ပြုလိမ့်မည်။ သင့် သခင် ၏ ကျွန် တို့ကိုခေါ် ၍ ထိုသူ ကိုလိုက် လော့။ သို့မဟုတ် သူသည် ခိုင်ခံ့ သောမြို့ တစုံ တမြို့ထဲသို့ ဝင်၍ ငါ တို့ လက် မှ လွတ် လိမ့်မည်ဟု အဘိရဲ့ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊⁷အဘိရဲ့နောက်မှာ ယွာဘ ၏လူ များနှင့် ခေရသိ လူ၊ ပေလသိ လူများမှစ၍ခွန်အား ကြီးသောသူအပေါင်း တို့သည် ဗိခရိ သား ရှော့ ကို လိုက် အံ့သောငှါ ယေရုရှလင် မြို့မှ ထွက်သွား ကြ၏။⁸ဂိဗောင် မြို့၌ ရှိသော ကျောက် ကြီး သို့ ရောက် ကြသောအခါ၊ အာမသ သည်သူ တို့ ရှေ့ သို့ချီသွား လေ၏။ ယွာဘ သည် မိမိ ဝတ်သော အဝတ် ကို ခါး၌စည်းလျက်၊ ထိုခါးစည်းပေါ်

မှာလည်း ထား ကိုအိမ်နှင့်တကွဆွဲလျက် ထား၏။ သွား စဉ်တွင် ထားသည် လျှော့၍ကျ၏။⁹ယွာဘ ကလည်း ၊ မာ၏လားငါ့ညီ ဟု အာမသ ကို မေး၍ နမ်း ဟန်ဆောင်လျက် လက်ျာ လက် နှင့် အာမ သ၏မှတ်ဆိတ် ကို ကိုင် ၏။¹⁰လက်ဝဲလက် ၌ ကိုင်သော ထား ကို အာမသ သည်သတိ မ ပြုသောကြောင့် ၊ ဝမ်း ကိုထိုး၍ အအူ ကို မြေ ပေါ်မှာ ချ ၏။ ထပ်၍ မ ထိုးသော်လည်း အာမသသေ လေ၏။ ယွာဘ နှင့် ညီ အဘိရဲ့ သည် ဗိခရိ သား ရှေ့ဘ ကို လိုက် ကြ၏။¹¹သူ အနား မှာ ယွာဘ ၏ လူ တယောက်သည် ရပ် ၍ ယွာဘ နှင့် ဒါဝိဒ် ဘက်၌နေသောသူဖြစ်လျှင် ယွာဘ နောက် သို့ လိုက်တော့ဟုဆို ၏။¹²အာမသ သည် လမ်းမ အလယ် တွင် မိမိအသွေး ၌ လူး လျက် ရှိ၏။ လမ်း၌ သွား လာသောသူ အပေါင်း တို့ သည် ရပ် ၍ နေကြ သည်ကို ယွာဘ၏ လူမြင် သောအခါ၊ အာမသ ကို လမ်းမ က ယူ၍ လယ်ပြင် သို့ ရွှေ့ ပြီးလျှင် အဝတ် နှင့်ဖုံး လေ၏။¹³ထိုသို့ လမ်းမ က ရွှေ့ပြီးမှ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ယွာဘ နှင့်အတူ ဗိခရိ သား ရှေ့ဘ ကို လိုက်သွား ကြ၏။¹⁴ယွာဘသည် ဗက်မာခ ပြည်၊ အာဗေလ မြို့ တိုင်အောင် ကူသရေလ တိုင်း ခရိုင်ရှိသမျှ ကို ရှောက်သွား ၏။ ဗေရိ လူအပေါင်း တို့သည်လည်း စုဝေး ၍ ယွာဘ နောက် သို့ လိုက် ကြ၏။¹⁵ရှေ့ဘတည်းခိုသောဗက်မာခ ပြည်၊ အာဗေလမြို့ ကို ဝိုင်းထား ၍၊ ပြင်မြို့ရိုး တစ်ဘက်တချက်၌ မြေရိုး ကို ဖို့ ကြ၏။ ယွာဘ နှင့် သူ၏ လူ အပေါင်း တို့သည် မြို့ရိုး ကို ဖြို ခြင်းငှါ ထိုးဖောက် ကြ၏။¹⁶ထိုအခါ ပညာရှိ သော မိန်းမ တယောက်သည် မြို့ထဲက ဟစ် ၍ ဆိုသည်ကား၊ နားထောင် ကြ၊ နားထောင် ကြ၊ ငါသည်ယွာဘ နှင့် စကားပြော နိုင်မည်အကြောင်း ချဉ်း လာပါဟု ယွာဘ အား လျှောက် ကြ လော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊¹⁷ယွာဘ သည် ချဉ်း လာ သောအခါ မိန်းမ က၊ သင် သည်ယွာဘ ဟုတ်သလောဟုမေး လျှင်၊ ငါ ဟုတ်သည် ဟုဆို သော် ၊ မိန်းမက၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မ၏ စကား ကို နားထောင် တော်မူပါဟုဆို ၏။ ယွာဘကလည်း ၊ ငါ နားထောင် လျက် နေသည်ဟုဆို သော်၊¹⁸မိန်းမက၊ အကယ်စင်စစ်အာဗေလ မြို့မှာ တိုင်ပင်၍ အမှု ကို ဆုံးဖြတ် ပါလေစေဟု ရှေး ကာလ၌ ဆို တတ် ကြ၏။¹⁹ကျွန်မ သည် ကူသရေလ အမျိုး၌ အမှု မလုပ်ပါ။ သစ္စာ စောင့်သောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြို့ တမြို့ တည်း ဟူသော ကူသရေလ အမျိုး တွင် အမိ တ ယောက် ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ရှာ တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အမွေ တော်ကို မျို ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု လျှောက်လျှင်၊²⁰ယွာဘ က၊ မျို ခြင်းအမှု၊ ဖျက်ဆီး ခြင်းအမှုသည် ငါ နှင့် ဝေး ပါစေသော။ ဝေး ပါစေသော။²¹ထိုသို့ မ ဟုတ်ပါ။ ဧဖရိမ် တောင် သားဖြစ်သော ဗိခရိ ၏သား ရှေ့ဘ အမည်ရှိသောသူသည် ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် ကို ပုန်ကန် ပြီ။ ထိုသူ ကို အပ် လော့။ အပ်လျှင် ဤမြို့မှ ငါထွက်သွား မည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ မိန်းမ က၊ သူ ၏ ဦးခေါင်း ကိုကိုယ်တော် ရှေ့ သို့ ပစ်ချ ပါမည်ဟု ဆို ပြီးမှ၊²²ထိုမိန်းမ သည် ပညာရှိသည်အတိုင်း

မြို့သားတို့ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ဗိခရိသားရှေ့ဘ၏ ဦးခေါင်း ကို ဖြတ် ၍ ယွာဘ ရှေ့ သို့ ပစ်ချ ကြ၏။ ယွာဘ သည် လည်း တံပိုး မှတ် သဖြင့် ၊ လူများတို့သည် ထိုမြို့မှ မိမိ တို့ နေရာ သို့ ပြန်သွား ကြ၏။ ယွာဘ သည်လည်း ယေရုရှလင် မြို့ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ပြန်သွား၏။²³ယွာဘ သည် ကူသရေလ တပ်သား အပေါင်း တို့ကို အုပ်သောဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ယောယဒ သား ဗေ နာယ သည် ခေရသိ လူနှင့် ပေလသိ လူတို့ကို အုပ် ရ၏။²⁴အဒေါနိရ် သည် အခွန်တော်ဝန် ဖြစ်၏။ အဟိလုပ် သား ယောရှုဖတ် သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။²⁵ရှေ့ဝ သည် စာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။ ဇာဒုတ် နှင့် အဗျာသာ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်၏။²⁶ယက္ကရ မြို့သားကူ ရ သည်နန်းတော်အုပ် ဖြစ် ၏။

21ထိုနောက် ဒါဝိဒ် လက်ထက်၌ သုံးနှစ်ပတ်လုံးအစာအာဟာရ ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ် ၍၊ ဒါဝိဒ် သည်ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ဂိ ဗော င် လူ တို့ ကို သတ် သော ရှေ့ လူ နှင့် လူအသက် ကို သတ် တတ် သော ရှေ့ လူ အမျိုး ကြောင့် ဤအမှု ရောက် လေ ပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။²ဂိ ဗော င် လူ တို့သည် ကူသရေလ အမျိုး အဝင် မ ဟုတ်၊ ကျန်ကြွင်း သော အာမောရိ အမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ကူသရေလ အမျိုး တို့သည် သူ တို့အား သစ္စာ ဂတိထားကြ သော်လည်း ၊ ရှေ့လူ သည် ကူသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုး၏ အကျိုးကို စောင့်ရှောက်၍ သူ တို့ကို သတ် မည်ဟု အားထုတ် သတည်း။³ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိဗော င် လူ တို့ကို ခေါ်၍၊ သင် တို့အ ဘို့ အဘယ်သို့ ပြု ရ မည်နည်း။ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမွေ တော် ကို ကောင်း ကြီး ပေး စေ ခြင်း ငှါ အဘယ်သို့ အပြစ် ဖြေရမည်နည်းဟုမေး လျှင်၊⁴ဂိဗော င် လူတို့က၊ ကျွန်တော် တို့သည်ရှေ့လူ နှင့် သူ ၏အမျိုး ၌ ရွှေ ငွေ ကိုမ တောင်း ပါ။ ကျွန်တော် တို့ အတွက် ကူသရေလ အမျိုးသားတစ်စုတယောက် ကိုမျှ ကိုယ်တော်သည် မ သတ် ရဟု ပြန် လျှောက်ကြသော် ၊ သင် တို့တောင်း သည်အတိုင်း ငါပြု မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵သူတို့က လည်း၊ ကျွန်တော် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ၍ ကူသရေလ နိုင်ငံ အတွင်း၌ အလျှင်းမ နေရမည်အကြောင်းသုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါကြိုးစား သော သူ ဖြစ်၏။⁶သား ခုနစ် ယောက်တို့ကို ကျွန်တော် တို့လက်သို့ အပ် တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား ရွေးချယ် တော်မူသောရှေ့လူ နေရာ ဂိဗာ မြို့၌ ထိုသူ တို့ကို ကျွန်တော် တို့သည် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ဆွဲထား ပါမည်ဟု လျှောက် သော် ၊ ရှင် ဘုရင်က ငါ အပ် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ် နှင့် ရှေ့လူ ၏သား ယောနသန် တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တယောက်နှင့် တယောက်သစ္စာ ဂတိထား သောကြောင့် ၊ ရှင် ဘုရင်သည် ရှေ့လူ ၏သား ယောန သန် မြင်သောမေဖိဗောရှက် ကို နှမြော တော်မူ၏။⁸သို့ဖြစ်၍ ရှင် ဘုရင်သည် အဲအာ သမီး ရိဗေ ဘွားမြင် သော ရှေ့လူ ၏ သား အာမောနိ နှင့် မေဖိဗောရှက် နှစ် ယောက်မှစ၍၊ ရှေ့လူ ၏ သမီး မေ

ရပ် တွင် မေဟောလသိ အမျိုး ဗာဇီလဲ ဧါ သား အခြေလ မြင် သော သား ငါး ယောက်တို့ကို ယူ ၍၊^၉ ဂိဗောဇ လူတို့လက် သို့ အပ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် တောင် ပေါ် တွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆွဲထား ၍ ၊ ထိုသူ ခုနစ် ယောက်တို့သည် မုယော စပါး ရိတ် စ ကာလ၊ တ နေ့ ခြင်းတွင် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရ၍ တပြိုင်နက် သေ ကြ၏။¹⁰ အဲအာ သမီး ရိဇပ သည် စပါးရိတ် စ ကာလမှစ၍ မိုဗ်း မ ရှာ မှီ တိုင်အောင်လျော်တေ ကို ယူ ၍ ကျောက် ပေါ်မှာ အိပ်စရာဘို့ ခင်း လျက်၊ နေ့ အချိန်တွင် အလောင်းကောင်အပေါ်၌ငှက် မ နား ၊ ညဉ့် အချိန်တွင် သားရဲ မ ကိုက် စေ ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက် လျက် နေ၏။¹¹ ရှောလု ဧါကိုယ်လုပ်တော် အဲအာ သမီး ရိဇပ ပြု သော အမှုကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား သောအခါ၊¹² ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဂိလဗော တောင်၌ ရှောလု ကို သတ် ၍၊ အလောင်းတော်ကိုဆွဲထား ရာဗက်ရှ မ် လမ်း မှ ခိုးသွား သော ဂိလဒ် ပြည်ယာဗက်မြို့သူ မြို့သားတို့ရှိရာ သို့ ရှင်ဘုရင်သွား ၍ ၊ ရှောလု အရိုး နှင့် သား တော် ယောနသန် အရိုး တို့ကိုယူ ၍၊¹³ ထို အရပ်မှ ဆောင် သွားသဖြင့် ၊ ဆွဲထား သောသူတို့ ဧါ အရိုး များကိုလည်း စုသိမ်း ပြီးလျှင်၊¹⁴ ဗီယာမိန် ပြည် ၊ ဇေလ ရှာ၊ ရှောလုအာ ကိရု ဧါ သချိုင်း ၌ သဂြိုဟ် ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် မှာထား သမျှ အတိုင်း ပြု ကြ ပြီးသည်နောက် ၊ နိုင်ငံ တော်အဘို့ ဆုတောင်း သော စကား ကို ဘုရား သခင် နားထောင် တော် မူ၏။¹⁵ နောက် တ ဖန် ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ဧါ ကျွန် တို့ သည် ဆီးကြို၍ တိုက်လှန် ကြစဉ်၊ ဒါဝိဒ် သည် ဧမာဗန်း လျက်နေလေ၏။¹⁶ ရေဖိမ် အမျိုး ဣရှုဗိဗေ နပ် သည် အချိန် သုံး ပိဿာရှိသော ကြေးဝါ လုံ ကို ကိုင်၍ ၊ အသစ် သော စစ် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် ဒါဝိဒ် ကိုသတ် မည်ဟု ကြံ လေ၏။¹⁷ ဇေရုယာ သား အဘိရုံ သည် ကူညီ ၍ ဖိလိတုတိ လူ ကို တိုက် သတ်လေ၏။ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် ဧါ လူ တို့က၊ ဣသရေလ အလင်း ကွယ် မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော် တို့နှင့်အတူ နောက် တဖန် စစ်ချီ ကြွ တော်မ မူရာဟု ကျိန်ဆို လျက် လျှောက် ကြ၏။¹⁸ နောက် တဖန် ဂေါဘ မြို့မှာ ဖိလိ တုတိ လူတို့ကို စစ်တိုက် ကြစဉ်၊ ဟုရှုသိ လူသိဗေဗဲ သည် ရေဖိမ် အမျိုး သား ကိုသတ် လေ၏။¹⁹ နောက် တဖန် ဂေါဘ မြို့မှာ ဖိလိ တုတိ လူတို့ကို စစ်တိုက် ကြစဉ်၊ ဗက်လင် မြို့သားဖြစ်သော ယက္ကရ ဧါသား ဇေလဟာနန် သည် ရက်ကန်း လက်လိပ်နှင့်အမျှ ကြီးသော လှံ ရိုး ကိုသုံးစွဲသော ဂိတုတိ အမျိုး ဂေါလျက် ဧါ ညီလာခမ် ကို သတ် လေ၏။²⁰ နောက် တဖန် ဂါသ မြို့မှ စစ်တိုက် ကြစဉ်၊ အရပ် မြင့်၍ လက် တစ်ဘက်၌ လက် ခြောက် ချောင်းစီ၊ ခြေ တစ်ဘက်၌ ခြေ ခြောက် ချောင်းစီ၊ ပေါင်း နှစ် ဆယ်လေး ချောင်းရှိသော ရေဖိ မ် အမျိုးသား တ ယောက်သည်၊²¹ ဣသရေလ အမျိုး ကို ကြိမ်းပ သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် အစ်ကို ရှိမာ ဧါ သား ယောနသန် သည် ထိုသူ ကို သတ် လေ၏။²² ထို သူလေး ယောက်တို့သည် ဂါသ မြို့၌ နေသော ရေဖိမ် လူကြီးဧါသား ဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ဧါကျွန် တို့ လက် ဖြင့်

သေ ကြ၏။

22 ဒါဝိဒ် သည် ရှောလု မင်းမှစ၍ ရန်သူ အပေါင်း တို့ လက် မှ ထာဝရဘုရား ကယ်လွတ် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံ ရသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော် တွင် မြွက် ဆို သော သီချင်း စကား ဟူ မူကား၊^၂ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ဧါကျောက် ၊ ငါ ဧါမြို့ရိုး ၊ ငါ့ ကို ကယ်လွတ် သော သခင်၊^၃ ငါ ဧါဘုရား ၊ ငါ ကိုးစား သော အစွမ်း သတ္တိ၊ ငါ ဧါအကွယ် အကာ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် သော ဦးချို၊ ငါ ဧါ ရဲတိုက် ၊ ငါ ခိုလှုံ ရာ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ညဉ့်ဆဲ ခြင်းထဲက အကျွန်ုပ် ကို ကယ်လွတ် တော် မူ၏။^၄ ချီးမွမ်း အပ် သော ထာဝရဘုရား ကို ငါ တောင်း လျှောက် ၍ ၊ ရန်သူ တို့ လက် မှ ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်၏။^၅ သေ ခြင်း လှိုင်း တံပိုး တို့သည် ငါ့ ကို ပိုင်း မိ၍ ဖျက်ဆီး တတ် သော ရေစီး ခြင်း ကြောင့် ငါ ကြောက်လန့် ရ၏။^၆ မရဏာ နိုင်ငံ၏ ကြိုး တို့သည် ပိုင်း ၍ သေမင်း ဧါ ကျော့ကွင်း သည် ငါ့ ကို ကျော့မိ လျက် ရှိ၏။^၇ ထိုသို့ ငါ သည် ဆင်းရဲ ဖြိုငြင်သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ခေါ် ၍ ငါ ဧါဘုရား သခင် ကို အော်ဟစ် လေ၏။ ခေါ်သော အသံ ကို ဗိမာန် တော် ထဲမှာ ကြား တော် မူ၍ ၊ အော်ဟစ် သော အသံ သည် နား တော် ထဲ သို့ ဝင် လေ၏။^၈ ထိုအခါ အမျက် တော် ထွက် သော အားဖြင့် မြေကြီး တုန်လှုပ် ၍ ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်အမြစ် တို့သည် တ ရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှား ကြ၏။^၉ နှာခေါင်း တော် ထဲ က မီးခိုး ထွက် ၍ ၊ နှုတ် တော်ထဲက မီးလောင် သော အားဖြင့် မီးခဲ တောက် လေ၏။¹⁰ မိုဗ်း ကောင်းကင် ကို ညွတ် သဖြင့် ဆင်းသက် တော် မူ၍ ၊ ခြေ ဘဝါး တော်အောက် ၌ မှောင်မိုက် ဖြစ် လေ၏။¹¹ ခေရုဗိမ် ကို စီး လျက် ပျံ တော် မူ၏။ လေ ဧါ အတောင် တို့ အပေါ် မှာ ထင်ရှား တော် မူ၏။¹² မှောင်မိုက် တည်း ဟူသော တ ခဲနက် သော ရေ နှင့် ထူထပ် သော မို ဗ်း တိမ် တို့ ကို ကိုယ်တော် ၌ ကာရံ စေ တော် မူ၏။¹³ ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည် ကြောင့် မီးခဲ တောက် လျက် ရှိ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် လည်း၊ ကောင်းကင် ပေါ်မှာ မို ဗ်း ချွန်း ၍ ၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား သည် အသံ တော် ကို လွှင့် တော် မူ၏။¹⁵ လေး မြား တို့ကို ပစ် ၍ လျှပ်စစ် ပြက် စေ သဖြင့်၊ ရန်သူ တို့ ကို အရပ်ရပ် သို့ ခွဲ၍ ရှုံး စေတော်မူ၏။¹⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် အပြစ် တင်၍၊ နှာခေါင်း တော်ထဲက အသက် ရှုတော်မူသော အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ အောက် ပြင် နှင့် လောက တိုက် မြစ် တို့သည် ဖွင့် လှစ် ထင်ပေါ်လျက် ရှိကြ၏။¹⁷ အထက် အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့် ၍၊ တခဲနက် သော ရေ ထဲက ငါ့ ကို ဆယ် ယူ တော် မူ၏။¹⁸ ငါ့ ကို မုန်း သော သူတည်းဟူသော ငါ ပြိုင် ၍ မနိုင်နိုင်အောင် ခွန်အား ကြီးသော ရန်သူ တို့လက်မှ ငါ့ ကို ကယ်လွတ် တော်မူ၏။¹⁹ ဘေးဥပဒ် ရောက် သော ကာလ ၌ သူ တို့သည် ဆီးတား သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ မှီခို ရာ ဖြစ် ၍၊²⁰ ငါ့ ကို ကျယ်ဝန်း ရာ အရပ်သို့ ပို့ဆောင် တော် မူ၏။ ငါ့ ကို နှစ်သက် သောကြောင့် ကယ်လွတ် တော် မူ၏။

21 ငါ့ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရှိသည်အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကိုပေး၍၊ ငါ့ လက် စင်ကြယ် ခြင်း၏ အကျိုး ကို စီရင်တော်မူ၏။
 22 အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ၏ လမ်း တော်သို့အစဉ်လိုက် လမ်း ၌ အမှိုက် ကို ကဲ့သို့ နင်း ၍ ဖြန့်ကြဲ လေ၏။⁴⁴ လူစု တို့သည် ခိုင်ပြိုင် တိုက်လှန် ခြင်း မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်လွှတ် ၍ ၊ တ ပါး အမျိုးသား တို့၏ အကဲအမှူး ဖြစ် စေ ခြင်း ၌ စောင့်ရှောက် တော်မူသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်မ သိ ဘူးသော လူစု သည် အကျွန်ုပ် ထံ၌ ကျွန်ုပ် ခံ ပါ၏။⁴⁵ တပါးအမျိုးသား တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို တောင်းပန် ၍ အကျွန်ုပ် စကားသံကိုကြား သည် ခဏခြင်းတွင် နားထောင် ကြပါ၏။⁴⁶ ညှိုးနွမ်း သည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံ ရာအရပ်ထဲက တုန်လှုပ် လျက် ထွက် ကြ ပါ၏။⁴⁷ ထာဝရဘုရား သည် အသက် ရှင်တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ငါ ၏ကျောက် ၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ ကို ကယ်တင် သော ကျောက် ၏ဘုရား သခင်၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိပါစေသတည်း။
 48 ငါ့ ဘက် ၌ တရား သဖြင့် စီရင်၍ ၊ လူစု တို့ကို ငါ့ အောက် မှာ နှိမ်ချ သော သူကား ဘုရား သခင် ပေ တည်း။⁴⁹ ရန်သူ တို့လက်မှ ငါ့ ကိုကယ်လွှတ် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တစ်ဘက်၌ ထ သောသူတို့ အပေါ် သို့ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မြှောက် တင် ၍၊ လူယူ ဖျက်ဆီး တတ် သော သူ ၏လက် မှ ကယ်လွှတ် တော် မူ၏။⁵⁰ ထို ကြောင့် အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍ နာမ တော် ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်။⁵¹ ဘုရားသခင် သည် မိမိ ခန့်ထားသောမင်းကြီး ကို ကယ်တင် သော ရဲတိုက် ဖြစ် တော် မူ၏။ ဘိသိက် တော် ကို ခံ ရသော ဒါဝိဒ် မှစ၍အမျိုးအနွယ် အား ၊ ကာလ အစဉ်အဆက်ကရုဏာ ကျေးဇူး ကို ပြု တော်မူ၏။

ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ်သော်လည်း ထူး တော်မ မူ။⁴³ ထိုအခါ အကျွန်ုပ် သည် သူ တို့ကို မြေမှုန့် ကို ကဲ့သို့ ညက် ညက် ချေ ပြီး မှ၊ ထိုအခါ ၌ အမှိုက် ကို ကဲ့သို့ နင်း ၍ ဖြန့်ကြဲ လေ၏။⁴⁴ လူစု တို့သည် ခိုင်ပြိုင် တိုက်လှန် ခြင်း မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်လွှတ် ၍ ၊ တ ပါး အမျိုးသား တို့၏ အကဲအမှူး ဖြစ် စေ ခြင်း ၌ စောင့်ရှောက် တော်မူသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်မ သိ ဘူးသော လူစု သည် အကျွန်ုပ် ထံ၌ ကျွန်ုပ် ခံ ပါ၏။⁴⁵ တပါးအမျိုးသား တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို တောင်းပန် ၍ အကျွန်ုပ် စကားသံကိုကြား သည် ခဏခြင်းတွင် နားထောင် ကြပါ၏။⁴⁶ ညှိုးနွမ်း သည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံ ရာအရပ်ထဲက တုန်လှုပ် လျက် ထွက် ကြ ပါ၏။⁴⁷ ထာဝရဘုရား သည် အသက် ရှင်တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ငါ ၏ကျောက် ၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ ကို ကယ်တင် သော ကျောက် ၏ဘုရား သခင်၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိပါစေသတည်း။
 48 ငါ့ ဘက် ၌ တရား သဖြင့် စီရင်၍ ၊ လူစု တို့ကို ငါ့ အောက် မှာ နှိမ်ချ သော သူကား ဘုရား သခင် ပေ တည်း။⁴⁹ ရန်သူ တို့လက်မှ ငါ့ ကိုကယ်လွှတ် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တစ်ဘက်၌ ထ သောသူတို့ အပေါ် သို့ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မြှောက် တင် ၍၊ လူယူ ဖျက်ဆီး တတ် သော သူ ၏လက် မှ ကယ်လွှတ် တော် မူ၏။⁵⁰ ထို ကြောင့် အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍ နာမ တော် ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်။⁵¹ ဘုရားသခင် သည် မိမိ ခန့်ထားသောမင်းကြီး ကို ကယ်တင် သော ရဲတိုက် ဖြစ် တော် မူ၏။ ဘိသိက် တော် ကို ခံ ရသော ဒါဝိဒ် မှစ၍အမျိုးအနွယ် အား ၊ ကာလ အစဉ်အဆက်ကရုဏာ ကျေးဇူး ကို ပြု တော်မူ၏။

23 ဒါဝိဒ် မြွက် ဆို သော နောက်ဆုံး စကား တည်း ဟူသော ၊ ယာကုပ် အမျိုး၏ဘုရား သခင်အခွင့်နှင့် ဘိသိက် ခံရ၍ ဘုန်းကြီး သော သူ ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ချိုမြိန် စွာ သီချင်း ဆို သော ယေ ရှု ၏သား ဒါဝိဒ် မြွက် ဆို သော ပ ရော ဖက် စကား ဟူ မူကား၊
 2 ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ အားဖြင့် မိန့် တော် မူ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ လျှာ ၌ တည်၏။³ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ကျောက် သည် ငါ့ အားဖြင့် မိန့် မြွက် တော်မူသည် ကား၊ လူ တို့ကို အုပ်စိုး သောသူသည် တရား သဖြင့် စီရင်၍ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ လျက် အုပ်စိုး ရမည်။
 4 မိုသ်း မ အံ့၊ နေ ထွက် သော နံနက် အလင်း ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မိုသ်း ရွာ ပြီး မှ နေ ပေါ်ထွန်း သဖြင့် မြေ ၌ ပေါက် သော မြက် နု ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။⁵ ငါ့ အမျိုးအနွယ် သည် ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ မြမြ သည်မ ဟုတ်လော။ သေချာ စွာ စီရင်၍ မပျက်နိုင်သော နိစ္စ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ကို ငါ နှင့် ဖွဲ့ တော် မူ ပြီ။ ထို ပဋိညာဉ် သည် ချက် ခြင်းမပြည့်စုံသော်လည်း၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် ရာအကြောင်း၊ ငါအားရ နှစ်သက်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။⁶ အစမ္မ လူအပေါင်း တို့မူကား လက် နှင့် မ ကိုင်သာ၊ ပယ်ရှား ရသောဆူးပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြ လိမ့်မည်။

⁷ပယ်ရှား သော သူ သည် သံချပ် အင်္ကျီ နှင့် လှံတံ ကို သုံးဆောင် သဖြင့်၊ ဆူးပင်ပေါက်သောအရပ် ၌ ပင် ရှင်းရှင်းမီး ရှိ ရသတည်း။
⁸ဒါဝိဒ် ၏အမှုတော်ထမ်းသူရဲကြီး တို့၏ အမည် များဟူမူကား ၊ ဟ ပုမေါနိ အမျိုးယာရှောဘ်သည် ဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လှံ ကိုကိုင်လျက် လူသုံးရာကို တခါတည်း တိုက်၍ လုပ်ကြံ လေ၏။
⁹သူ နောက် မှာ အဟောဟိ အမျိုးဒေါဒေါ သား ဧလာဇာ သည် ဒါ ဝိဒ် နှင့်အတူ လိုက်သော သူရဲ သုံး ယောက်အောင် ဖြစ်၏။ စစ်တိုက် ခြင်းငါ စုဝေး သော ဖိလိတုတိ လူတို့ကို ကြိမ်းပ ၍ ကူသရေလ လူ တို့သည် ဆုတ်သွား သောအခါ၊
¹⁰ထိုသူ သည် လက် ညောင်း ၍ ထား ၌ မှီ လျက်နေရ သည်တိုင်အောင် ထ ၍ ဖိလိတုတိ လူ တို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ထို နေ၌ ကြီးစွာ သော အောင်မြင် ခြင်း ကို ပြု တော်မူ၍ ၊ သူတို့သည် ရန်သူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူ ခြင်းငါ သာ ပြန်လာ ကြ၏။
¹¹သူ နောက် မှာ ဟရရိ အမျိုး အာဂိ ၏သား ရှမ္မ သည်ရှိ၏။ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ပြောင်းစပါး စိုက်သော လယ်ကွက် ၌ စုဝေး ၍ ၊ ကူသရေလလူ တို့သည် ပြေး ကြသောအခါ၊
¹²ထိုသူသည် လယ်ကွက် အလယ် ၌ ရပ် ၍ စောင့်မ လျက် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကြီးစွာ သော အောင် ခြင်း ကို ပြု တော်မူ၏။
¹³ဗိုလ် စုအောင်သုံး ယောက်တို့သည် စပါး ရိတ်ရာ ကာလ၌ ၊ ဒါဝိဒ် ရှိရာ အဒုလံ ဥမှင် သို့ ဆင်းသွား ၍ ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချ လျက် ရှိကြ၏။
¹⁴ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် ရဲတိုက် တွင် နေ၍ ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ဗက်လင် မြို့၌ တပ်ချ ကြ၏။
¹⁵ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ တစုံတ ယောက်သောသူသည် ဗက်လင် မြို့တံခါး နား မှာရှိသော ရေတွင်း ထဲက ရေ ကို ခပ်၍ ငါ့ အားပေး ပါစေသောဟု တောင့်တ သောစိတ် နှင့် ဆို သော်၊
¹⁶ထိုသူရဲ သုံး ယောက်တို့သည် ဖိလိတုတိ တပ် ကို ဖျက် ၍ ဗက်လင် မြို့ တံခါး နား မှာရှိသော ရေတွင်း ထဲက ရေ ကို ခပ်ယူ ပြီးလျှင် ဒါဝိဒ် ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ်သည်မ သောက် ဘဲ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌သွန်း လျက်၊
¹⁷အိုထာဝရဘုရား ၊ ဤ ရေကို သောက်သောအမှု သည် အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေး ပါစေသော။ ဤရေသည် ကိုယ် အသက် ကိုမနှမြောဘဲသွား သောသူ တို့ ၏အသွေး ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်ပါလော ဟု လျှောက် ၍ မ သောက် ဘဲနေ၏။ ထိုသူရဲ သုံး ယောက်တို့သည် ထိုသို့ သောအမှု တို့ကိုပြု ကြ၏။
¹⁸ဇေရုယာ သား ယွာဘ ညီ အဘီရုံ သည်လည်း သူရဲ သုံး ယောက်တွင် အကြီး ဖြစ်၏။ သူ သည်လှံ ကိုကိုင်၍ လူသုံး ရာ တို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံ သောကြောင့်၊ သူရဲ သုံး ယောက်အောင် နေရာ ရသ တည်း။
¹⁹သူရဲ သုံး ယောက် တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် ဗိုလ်ချုပ် အရာကိုရ ၏။ သို့သော်လည်း ပဌမသူရဲသုံး ယောက်တို့ကိုမ မှီ။
²⁰အထူးသဖြင့် ပြု ဘူးသောကပ် ဇေလ မြို့သားသူရဲ ယောယဒ ၏ သား ဗေနာယ သည်လည်း ခြင်္သေ့ နှင့် တူသော မောဘ လူနှစ် ယောက်ကိုသတ် ၏။ ဆောင်း ကာလ ၌

လည်း အခြားသို့သွား ၍ မြေတွင်း ၌ ရှိသောခြင်္သေ့ ကိုသတ် ၏။
²¹ထူးခြား သောအဲဂုတုတု လူ ကိုလည်း သတ် ၏။ အဲဂုတုတု လူ သည်လှံ ကို ကိုင် သော်လည်း ၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝေး ကိုသာ ကိုင်လျက်သွား ၍ အဲဂုတုတု လူလက် မှ လှံ ကိုလုယူ ပြီးလျှင် ၊ ထို လှံ နှင့် သူ ကိုသတ် ၏။
²²ထိုသို့ သောအမှုတို့ကို ယောယဒ သား ဗေနာယ ပြု ၍ သူရဲ သုံး ယောက်အောင် နေရာကို ရ၏။
²³ဗိုလ်များ ထက် သာ၍မြတ် သော်လည်း ၊ ပဌမ သူရဲသုံး ယောက်တို့ကို မ မှီ။ ဒါဝိဒ် သည် အတွင်းဝန်ချုပ် အရာကိုလည်း ပေး ၏။
²⁴ယွာဘ ညီ အာသဟေလ သည်လည်း ဗိုလ်စုအောင် ဖြစ်၏။ ထိုအတူဗက်လင် မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ ၏သား ဧလဟာနန်၊
²⁵ဟရောဒိ အမျိုးရှမ္မ မ ၊ ဟ ရောဒိ အမျိုး ဧလိ က၊
²⁶ဖာလတိ အမျိုးဟေလက် ၊ တေကော အမျိုး ကူကေရှ ၏သား ကူရ၊
²⁷အနေသောသိ အမျိုးအပေဇာ ၊ ဟုရှသိ အမျိုး မေဗုနန်၊
²⁸အဟောဟိ အမျိုးဇာလမုန် ၊ နေတော ဖာသိ အမျိုး မဟာရဲ၊
²⁹နေတာဖာသိ အမျိုးဗာနာ သား ဟေလက် ၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုး ဂိဗာ မြို့နေ၊ ရိဘဲ ၏ သား အိတုတု၊
³⁰ပိရသော နိ အမျိုးဗေနာယ ၊ ဂါရှ ချိုင့် သားဟိဒုဒ၊
³¹အာဗသိ အမျိုး အဗျာ လဗုန် ၊ ဗာဟုမိ အမျိုး အာဇမာဝက်၊
³²ရှာလဗောနိ အမျိုးဇေလျာ ဘ ၊ ယာရှင် ၏သား တို့တွင် ယောနသန်၊
³³ဟာရရိ အမျိုးရှမ္မ မ ၊ ဟာရရိ အမျိုးရှာရ ၏ သား အဟိအံ၊
³⁴မာခါသိ အမျိုးအဟသဘဲ ၏သား ဧလိဖလက် ၊ ဂိလောနိ အမျိုး အဟိသောဖေလ ၏သား ဧလျံ၊
³⁵ကရမေလ အမျိုးဟေဇရဲ ၊ အာဘိ အမျိုးဖာရဲ၊
³⁶ဇောဘ အမျိုးနာသန် ၏သား ကူဂါလ ၊ ဂဒ် အမျိုး ဗာနိ ၊
³⁷အမုမုန် အမျိုး ဇေလက် ၊ ဇေရုယာ ၏သား ယွာဘ ၏ လက်နက် ဆောင် လုလင် ဗေရောသိ အမျိုးနဟာရဲ၊
³⁸ကူသရိ အမျိုးကူရ ၊ ကူသရိ အမျိုး ဂါရက်၊
³⁹ဟိတုတိ အမျိုးဥရိယ ၊ ပေါင်း သုံး ဆယ်ခုနစ် ယောက် တည်း။

24နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ကူ သရေ လ အမျိုး ကို အမျက် ထွက် တော်မူလျှင် ၊ စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ကူသရေ လ လူနှင့် ယုဒ လူတို့ကို ရေတွက် စေခြင်းငါ ဒါဝိဒ် ကိုတိုက်တွန်း လေ၏။
²ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ လူ ပေါင်း မည်မျှရှိသည်ကို ငါသိ မည်အကြောင်း ၊ ဒန် မြို့မှ သည် ဗေရရှောဘ မြို့ တိုင်အောင် ကူ သရေလ ခရိုင် ရှိသမျှ တို့ကို ရှောက်သွား ၍ ၊ လူ တို့ကို ရေတွက် လော့ဟု အထံ တော်၌ရှိသော ဗိုလ်ချုပ် မင်းယွာဘ အား မိန့် တော် မူ၏။
³ယွာဘ ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် လူ တို့ကို ထပ်၍ အဆ တရာ တိုးပွားစေသဖြင့် ၊ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီး မြင် မည် အကြောင်းပြုတော်မူပါ စေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် သခင် အရှင် မင်းကြီးသည် ဤ အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် နှစ်သက် တော်မူသနည်းဟု ရှင်ဘုရင် အား လျှောက် လေ ၏။
⁴သို့သော်လည်း အမိန့် တော်သည် ယွာဘ စကား နှင့် ဗိုလ် များ စကားကို နိုင် သဖြင့် ၊ ယွာဘ နှင့် ဗိုလ် များ တို့သည် လူ တို့ကိုရေတွက် အံ့သောငါ အထံ

တော်မှ ထွက်သွားကြ၏။⁵ ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူး၍ ဂဒ် ချိုင့်၌ ရှိသော အာရော် မြို့အရှေ့ဘက်၊ ယာဇာ မြို့အနားမှာ တပ်ချကြ၏။⁶ ဂီလဒ် ပြည်၊ နောက် သိမ်းသောပြည် ၊ ဒန်ယန် ပြည်တို့ကို လွန်ပြီးမှ ဇိဒုန် ပြည်သို့ ဝိုင်းသွား၍၊⁷ တုရု ရဲတိုက်သို့၎င်း ၊ ဟိဝိ မြို့များ၊ ခါနာနိ မြို့များ အလုံးစုံ တို့သို့၎င်း ရောက်၍ ၊ ယုဒ ပြည်တောင်ပိုင်း၊ ဗေရရှေ့ဘ မြို့၌ လက်စသတ်ကြ၏။⁸ ထိုသို့ တပြည်လုံး ရောက်သွား၍ ကိုးလနှင့် အရက်နှစ်ဆယ်လွန်မှ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။⁹ ယွာဘ သည်လည်း လူပေါင်းစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲရှစ်သိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ငါးသိန်းရှိကြ၏။¹⁰ ဒါဝိဒ်သည် လူတို့ကို ရေတွက်ပြီးမှ နောင်တရ၍ ၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသော အမှု၌ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်မိုက်သော အမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။¹¹ ဒါဝိဒ်သည် နံနက်အချိန်၌ ထသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏ ပရောဖက်ဂဒ်သို့ ရောက်လာ၍၊¹² ဒါဝိဒ်ထံ သို့သွားလော့။ အရာသုံးပါးကိုသင့်အား ငါပြု၏။ သင့်၌ ငါပြုစရာဘို့ တပါးပါးကိုရှေးရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊¹³ ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံ သို့သွား၍ ၊ ပြည်တော်၌ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးစေရမည်လော။ သို့မဟုတ် ရန်သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံးလိုက်၍ ကိုယ်တော်ပြေးတော်မူရမည်လော။ သို့မဟုတ် ပြည်တော်၌ သုံးရက်ပတ်လုံး ကာလနာရောက်စေရမည်လော။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူအား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရမည်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ်ကလည်း ၊ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သို့ ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အား ပြန်ပြော၏။¹⁵ ထိုနေ့နံနက်မှစ၍ ချိန်းချက်သော အချိန်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ကာလနာကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍ ၊ ဒန်မြို့မှသည် ဗေရရှေ့ဘ မြို့တိုင်အောင် လူခုနှစ်သောင်းသေကြ၏။¹⁶ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု လက်ကိုဆန့်သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုဘေးကြောင့် နောင်တရတော်မူ၍ ၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို ရုပ်သိမ်းလော့ဟု လူတို့ကို ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာ ရှိ၏။¹⁷ လူတို့ကို ဒဏ်ခတ်သော ကောင်းကင်တမန်ကို ဒါဝိဒ်သည် မြင်သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသို့ တို့မူကား အဘယ်သို့ ပြုမိပါသနည်း။ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုး၌ ရောက်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရား

အား တောင်းပန်လေ၏။¹⁸ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံ သို့လာ၍ ၊ ကိုယ်တော်ကြွပါ။ ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ရမည်ဟု၊¹⁹ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည် သွားလေ၏။²⁰ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည် အခြံအရံတော်နှင့် တကွ ကြွလာသည်ကို အရောနသည် ကြည့်၍ မြင်လျှင် ၊ ပြင်သို့ ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊²¹ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိရာသို့ အဘယ်ကြောင့် ကြွလာတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်လျှင် ၊ ဒါဝိဒ်က ၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လို၍၊ သင်၏ကောက်နယ်တလင်းကို ဝယ်အံ့သောငါ့ လာသည်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊²² အရောနက ၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ယူ၍ ပူဇော်တော်မူပါ။ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ နွားများ ရှိပါ၏။ ထင်းဘို့ ကောက်နယ်တန်ဆာ၊ နွားနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာများ ရှိပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အား လျှောက်လျက်၊²³ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်၍ ၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကို လက်ခံတော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လေ၏။²⁴ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ၊ ထိုသို့ငါမယူရ။ စင်စစ်အဘိုးပေး၍ ငါဝယ်မည်။ ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲငါ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ငါမပူဇော်လိုဟု အရောနအား ဆိုသဖြင့် ၊ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်ကိုပေး၍၊ ထိုကောက်နယ်တလင်းနှင့် နွားတို့ကို ဝယ်ပြီးမှ၊²⁵ ထိုအရပ်၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ၊ ဣသရေလပြည် အဘို့ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်၍ ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

၃ ဓမ္မရာဇဝင်

1 ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် အသက် ကြီးရင့်၍ အိုသောအခါ အဝတ် မြို့၍ မ နွေး နိုင်။² သို့ဖြစ်၍ ကျွန် တို့က၊ အသက် ပျိုသော ကညာ ကို အရှင် မင်းကြီး အဘို့ ရှာ ပါရစေ။ သူသည် မင်းကြီး ကို ခစား ၍ ပြုစုပါစေ။ အရှင် မင်းကြီး ကို နွေး စေခြင်းငှါ ရင်ခွင် တော်၌ အိပ် ပါစေဟု လျှောက် ကြ၏။³ ထိုသို့နှင့် အညီ အဆင်း လှသော အပျိုမ ကို ကုသရေလ ပြည် တရှောက်လုံး တွင် ရှာ ၍ ၊ ရှုနှင့် မြို့သူအဘိ ရှက် ကို တွေ့ သဖြင့် အထံ တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။⁴ ထို မိန်းမ သည် အလွန် အဆင်းလှ ၏။ ရှင်ဘုရင် ကို လည်း လုပ်ကျွေး ပြုစု လေ၏။ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင် သိမ်း တော်မ မူ။⁵ ထိုနောက် ဟဂုဂိတ် သား အဒေါနိယ သည် ရှင် ဘုရင် လုပ်မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ ကိုယ် ကိုချီးမြှောက် ၍ ရထား များနှင့် မြင်း များကို၎င်း ၊ မိမိ ရှေ့၌ပြေး ရသော လူ ငါး ဆယ် ကို၎င်း၊ ပြင်ဆင် လေ၏။⁶ ခမည်း တော် က၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု သနည်းဟု သူ့စိတ်နာ အောင် တခါ မျှ မ ပြော စဖူး။ ထိုသူ သည် အဆင်း လည်း အလွန် လှ၏။⁷ အ ဗ ရှု လုံ ညီ လည်း ဖြစ်၏။ သူသည် ဇေ ရှု ယာ သား ယွာ ဘ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ နှင့် တိုင်ပင်၍ သူတို့သည် အဒေါနိယ ဘက် မှာ နေကြ၏။⁸ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် ၊ ယောယဒ သား ဗေနာယ ၊ ပရောဖက် နာသန် ၊ ရှိမိ ၊ ရေကူ အစရှိသော ဒါဝိဒ် ၏ မှူးကြီး မတ်ကြီးများကား ၊ အဒေါနိယ ဘက်သို့ မ ဝင်ကြ။⁹ အ ဒေါနိယ သည် အံ့ရောဂေလ မြို့နယ် အတွင်း ၊ ဇောဟေလက် ကျောက်နား မှာ သိုး ၊ နွား မှစ၍ ဆူဖြိုး သော အကောင်တို့ကိုသတ် ပြီးလျှင် ၊ ရှင်ဘုရင် သား မိမိ ညီ များနှင့် ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် ယုဒ လူ များအပေါင်း တို့ကို ခေါ်ဘိတ် လေ၏။¹⁰ ပရောဖက် နာသန် ၊ ဗေနာယ ၊ မှူးကြီး မတ်ကြီးမှစ သော ညီ ရှောလမုန် ကိုကား မ ခေါ်မဘိတ်။¹¹ ထိုအခါ နာသန် သည် ရှောလမုန် အမိ ဗာသရောဘ ထံသို့ သွား၍ ၊ ဟဂုဂိတ် ၏သား အဒေါနိယ သည် ရှင် ဘုရင်လုပ် ကြောင်း ကို ကြား ပြီ လော။ တို့ အရှင် ဒါဝိဒ် သည် မ သိ ပါတကား။¹² ယခု မှာသင် ၏ အသက် နှင့် ရှောလမုန် ၏ အသက် ကို ချမ်းသာ စေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ် သည် အကြံ ပေးပါရစေ။¹³ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ထံ တော်သို့ဝင် ၍ ၊ အိုအရှင် မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော် က သင် ၏သား ရှောလမုန် သည် ငါ့ အရာ ၌ စိုးစံ ၍ နန်း ထိုင် ရမည်ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် မအား ကျိန်ဆို တော်မူပြီမ ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် အဒေါ

နိယ သည် အဘယ်ကြောင့် စိုးစံ ရပါသနည်းဟု လျှောက် လော။¹⁴ ထိုသို့အထံတော်၌ လျှောက် စဉ် တွင်၊ ကျွန်ုပ် ဝင် ၍ သင် ၏စကား ကိုထောက်မ မည်ဟု အကြံပေးသည် အတိုင်း၊¹⁵ ဗာသရောဘ သည် ရှင်ဘုရင် ရှိ ရာ အခန်း ထဲသို့ဝင် လေ၏။ ရှင် ဘုရင်သည် အလွန် အို ၍ ရှုနှင့် မြို့သူအဘိရှက် သည် လုပ်ကျွေး လျက်နေ၏။¹⁶ ဗာသရော ဘ သည်ဦးချ ၍ ရှင်ဘုရင် အား ရှိခိုး လျှင် ၊ ရှင်ဘုရင် က အဘယ် အလိုရှိသနည်းဟု မေး တော်မူ၏။¹⁷ ဗာသရောဘကလည်း ၊ ကျွန်မ သခင် ၊ ကိုယ်တော် က သင် ၏သား ရှောလမုန် သည် ငါ့ အရာ ၌ စိုးစံ ၍ နန်း ထိုင် ရမည်ဟု ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည် ၍ ကိုယ်တော် ကျွန် မအား ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။¹⁸ ယခု မှာ အဒေါနိယ သည် စိုးစံ ပါ၏။ ကိုယ်တော်အရှင် မင်းကြီး လည်း သိ တော်မ မူ။¹⁹ အဒေါနိယသည် သိုး နွား မှစ၍ ဆူဖြိုး သော အကောင် များ တို့ကို သတ် ပြီးလျှင် ၊ မင်းကြီး ၏ သား တော်အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ ၊ ဗိုလ်ချုပ် မင်းယွာဘ တို့ကို ခေါ် ဘိတ် ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျွန် ရှောလမုန် ကို ကား မ ခေါ် မဘိတ် ပါ။²⁰ အိုအရှင် မင်းကြီး ၊ ကျွန်မ အရှင် မင်းကြီး ၏ အရာ ၌ စိုးစံ၍ အဘယ်သူ သည် နန်း ထိုင် ရမည်ကို မိန့် တော်မူမည်ဟု ကုသရေ လ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြော်ကြည့်လျက် နေကြ ပါ၏။²¹ သို့မဟုတ် ကျွန်မ အရှင် မင်းကြီး သည် ဘိုးတော် ဘေးတော်တို့နှင့်အတူ ကျိန်းစက် တော်မူသောအခါ ၊ ကျွန်တော်မ နှင့် သား ရှောလမုန် သည် ရာဇဝတ် ခံရသောသူဖြစ် ပါလိမ့်မည် ဟု လျှောက် လေ၏။²² ထိုသို့ အထံ တော်၌ လျှောက် စဉ် တွင် ၊ ပ ရောဖက် နာသန် သည် ဝင် လျှင် ပ ရောဖက် နာသန် လာပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။²³ နာ သန် သည် လည်း ရှေ့ တော် သို့ ရောက် သောအခါ ဦးချ ပြုပ် ဝပ် လျက်၊²⁴ အိုအရှင် မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော် က ငါ့ အရာ ၌ အဒေါနိယ စိုးစံ ၍ နန်း ထိုင် ရမည်ဟု မိန့် တော် မူသလော။²⁵ သူသည် ယနေ့ ဆင်း သွား၍ ၊ ဆူဖြိုး သော သိုး နွား များ တို့ကို သတ် ပြီးလျှင် မင်းကြီး ၏သား တော်အပေါင်း တို့ကို ၎င်း ၊ ဗိုလ် များနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ ကို ၎င်း ခေါ်ဘိတ် ပါ ပြီ။ သူ တို့သည် အဒေါနိယရှေ့ မှာ စား သောက် လျက် ၊ အဒေါနိယ မင်းကြီး သည် အသက် တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် လျက် ယခုရှိကြပါ၏။²⁶ ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာ

ဒုတ် ၊ ယောယဒ သား ဗေနာယ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ရှောလမုန် တို့ကို ကား မ ခေါ်မဘိတ်ပါ။²⁷ အရှင် မင်းကြီး ၏အရာ ၌ အဘယ်သူ နန်း ထိုင် ရမည်ကို ကိုယ်တော် ကျွန် အားပြု တော်မ မှဘဲ ဤ အမှု ကို အရှင် မင်းကြီး စီရင် တော်မူပြီလောဟု လျှောက်လေ၏။²⁸ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး က၊ ဗာ သ ရှော ဘ ကို ခေါ် ခဲ့ ပါ ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ဗာ သ ရှော ဘ သည် လာ ၍ ရှေ့ တော်၌ ရပ် နေ၏။²⁹ ရှင်ဘုရင် က လည်း၊ ငါ့ အသက် ဝိညာဉ်ကို ခပ်သိမ်း သော ဒုက္ခ ထဲက ကယ်နှုတ် တော် မူ သော ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော် မူ သည် အတိုင်း၊³⁰ သင် ၏သား ရှောလမုန် သည် ငါ့ အရာ ၌ စိုးစံ ၍ ငါ့ ကိုယ်စား နန်း ထိုင် ရမည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ငါတိုင်တည် ၍ သင့် အား ကျိန်ဆိုသည် နှင့်အညီ ယနေ့ ငါ ပြု မည် ဟု တ ဖန် ကျိန်ဆို တော် မူ၏။³¹ ဗာ သ ရှော ဘ သည် ဦးချ ပြပ်ဝပ်လျက် ၊ ရှင်ဘုရင် အား ရှိခိုး လျက် ၊ အရှင် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် အသက် တော် အစဉ်အမြဲ ရှင်စေသတည်းဟု မြွက် ဆို ၏။³² ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ကလည်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် ၊ ပ ရော ဖက် နာသန် ၊ ယောယဒ သား ဗေနာယ တို့ကို ခေါ် ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သူတို့သည် ရှေ့တော်သို့ ဝင် လာကြ၏။³³ ရှင်ဘုရင် က လည်း ၊ သင် တို့အရှင် ၏ ကျွန် များကို ခေါ်၍ ငါ သား ရှောလမုန် ကို ငါ ၏မြင်းလား တော်ပေါ် မှာ စီး စေလျက် ၊ ဂိဟုန် မြို့သို့ ဆောင် သွား ကြ လော့။³⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် နှင့် ပ ရော ဖက် နာသန် သည် ထို မြို့မှာ ဘိသိက် ပေး၍ ဣသရေ လ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက် ပြီးလျှင်၊ တံပိုး မှုတ် ၍ ရှော လ မုန် မင်းကြီး သည် အသက် တော် ရှင် စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ လော့။³⁵ ထိုနောက် သင်တို့လိုက် လျက် ငါ့သားသည်လာ ၍ နန်း ထိုင် ရမည်။ ငါ့ ကိုယ်စား ရှင် ဘုရင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူ ကို ဣ သရေ လ မင်း ၊ ယုဒ မင်း အရာ၌ ငါ ခန့် ထားသည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။³⁶ ယောယဒ သား ဗေနာယ က အာ မင်။ အရှင် မင်းကြီး ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် လည်း ထိုသို့မိန့် တော်မူပါစေသော။³⁷ ထာဝရဘုရား သည် အရှင် မင်းကြီး ဘက် မှာ ရှိ တော်မူသည်နည်းတူ ရှောလမုန် ဘက် မှာ ရှိ တော်မူပါစေသော။ အရှင် မင်းကြီး ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇပလ္လင် ထက် သား တော်၏ ရာဇပလ္လင် သည်သာ၍ဘုန်းကြီး မည် အကြောင်းစီရင်တော်မူပါစေသောဟု ရှင်ဘုရင် ကို ပြန်လျှောက် လေ၏။³⁸ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာ ဒုတ် ၊ ပ ရော ဖက် နာသန် ၊ ယောယဒ သား ဗေနာယ ၊ ခေရသိ လူ၊ ပေလသိ လူတို့သည် ထွက် ၍ ရှောလမုန် ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၏ မြင်းလား ပေါ် မှာ စီး စေလျက် ဂိဟုန် မြို့သို့ ဆောင် သွားကြ၏။³⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် သည် တဲ တော်ထဲက ဆီ ဘူး ကိုယူ ၍ ရှောလမုန် ကိုဘိသိက် ပေးပြီးမှ ၊ သူတို့သည် တံပိုး မှုတ် ၍ ၍ ရှောလ မုန် မင်းကြီး သည် အသက် တော်ရှင် စေသတည်းဟု လူ အပေါင်း တို့သည် ဟစ်ကြော် ကြ၏။⁴⁰ လူ အပေါင်း တို့သည် တီးမှုတ် လျက် နောက် တော်သို့လိုက် ၍၊ မြေကြီး ကွဲ မတတ်ရှိသည်တိုင်အောင်

အလွန် ဝမ်းမြောက် သော အသံ ကို ပြု ကြ၏။⁴¹ အ ဒေါနိယ နှင့် သူ ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် စားသောက် ပွဲ ပြီး သောအခါ ထို အသံ ကို ကြား ကြ၏။ တံပိုး မှုတ် သံ ကို ယွာ ဘ ကြား လျှင် ၊ တ မြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြု သံ ကား၊ အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေး စဉ် ပင်၊⁴² ယဇ်ပုရောဟိတ် အ ဗျာ သာ ၏သား ယော န သန် သည် လာ လျှင် ၊ အ ဒေါနိယ က ဝင် ပါ။ သင် သည် လူ ကောင်း ဖြစ်၍ ၊ ကောင်း သောသိတင်း ကို ကြားပြောလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊⁴³ ယောနသန် က၊ အကယ်စင်စစ်ငါ တို့အရှင် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ရှော လမုန် ကို ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။⁴⁴ ရှင် ဘုရင် သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် ၊ ပ ရော ဖက် နာသန် ၊ ယော ယဒ သား ဗေနာယ ၊ ခေရသိ လူ၊ ပေလသိ လူ တို့ကို ရှော လ မုန် နှင့် အတူ စေလွှတ် တော် မူ၍ မြင်းလား တော် ပေါ် မှာ စီး စေ ကြ ပါ ပြီ။⁴⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာ ဒုတ် နှင့် ပ ရော ဖက် နာသန် တို့သည် ရှောလမုန်ကို ဂိဟုန် မြို့၌ ရာဇ ဘိသိက်ပေးပါပြီ။ ထို မြို့ မှ ဝမ်းမြောက် စွာ လာ ပြန်၍ ၊ တ မြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် သောအသံ ကို ကိုယ်တော်ကြား ရပါ၏။⁴⁶ ရှောလမုန် သည်လည်း ရာဇ ပလ္လင်တော်ပေါ် မှာ ထိုင် ပါ၏။⁴⁷ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့သည် လည်း တို့ အရှင် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ကို ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ သွား ၍ ဘုရား သခင် သည် ရှောလမုန် ၏နာမ ကိုခမည်းတော်၏နာမ ထက် သာ၍ချီးမြှောက် တော်မူပါစေသော။ သူ ၏ရာဇ ပလ္လင် ကို ခမည်းတော်၏ ရာဇ ပလ္လင်ထက် သာ၍ဘုန်းကြီး မည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လျှင်၊ ရှင် ဘုရင်သည် သာလွန် တော်ပေါ် မှာ ဦးချ လျက်၊⁴⁸ ငါသည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ နန်း ပေါ် မှာ ထိုင် ရသောသူကို ယနေ့ ပေး သနားတော်မူ သော ဣသရေလ အမျိုး၏ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို အဒေါနိယ အား ပြန်လျှောက် လေ၏။⁴⁹ ထိုအခါ အဒေါနိယ နှင့် ပေါင်းဘော် သော သူအပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ထ ၍ တယောက် တခြားစီ သွား ကြ၏။⁵⁰ အ ဒေါနိယ သည်လည်း ရှော လ မုန် ကို ကြောက် သဖြင့် ထ သွား ၍ ယဇ် ပလ္လင်ဦးချို တို့ကို ကိုင် လျက်နေ၏။⁵¹ အ ဒေါနိယ သည် ရှော လ မုန် မင်းကြီး ကို ကြောက် ၍ ယဇ် ပလ္လင် ဦးချို တို့ကို ကိုင် လျက်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီး သည် ကျွန်တော် ကို မ ကွပ်မျက် မည်အကြောင်း ယနေ့ ကျိန်ဆို တော် မူ ပါ စေ ဟု ဆို ကြောင်း ကို ရှော လ မုန် အား လျှောက် လေ သော်၊⁵² ရှော လ မုန် က၊ သူသည်လူ ကောင်း ဖြစ် လျှင် ၊ ဆံခြည် တပင်မျှ မြေ သို့ မ ကျ ရ။ အပြစ် ရှိ လျှင် အသေခံ ရမည် ဟု အမိန့် တော်ရှိ၍၊⁵³ လူကို စေလွှတ် သဖြင့် ၊ အဒေါနိယကို ယဇ် ပလ္လင်မှ ခေါ် ခဲ့သည်အတိုင်း ၊ သူသည်လာ ၍ ရှောလမုန် မင်းကြီး ရှေ့ မှာ ဦးချ လေ၏။ ရှောလ မုန် ကလည်း ၊ သင့် အိမ် သို့ သွား လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။

2 ဒါဝိဒ် သည်အနိစ္စ ရောက်ရသောအချိန် နီး သောအခါ ၊ သား

တော် ရှော့ လ မုန် ကို ပညတ် ထား တော် မူ သည် ကား၊ ²မြေကြီး သား အပေါင်း တို့၏ သွားရာလမ်း သို့ ငါ သွား ရ မည်။ သို့ဖြစ်၍ အား ယူလော့။ ယောက်ျား ၏ ဂုဏ်သတ္တိရှိ လော့။ ³ထာဝရဘုရား သည် ငါ့အား ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ သည်ကား၊ ⁴သင် ၏သား မြေး တို့သည် စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ငါ့ ရှေ့မှာ သမ္မာတရား၌ ကျင်လည် ခြင်းငါ့ မိမိ တို့သွားရာ လမ်း ကို သတိပြု လျှင် ၊ ကုသရေလ နိုင်ငံ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသင် ၏ အမျိုး မင်းရိုးမ ပြတ် ရဟု မိန့် တော် မူ သော စကား တော် တည် ၍ ၊ သင် သည် ပြု လေ ရာ ရာ ၊ သွား လေရာရာ ၌ အောင်မြင် မည်အကြောင်း သင် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား၏ လမ်း တော် သို့ လိုက် ၍၊ မော ရှေ့ ၏ပည တုတိ ကျမ်း၌ ပါသောစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံ ချက်၊ ပညတ် တရား တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူသော စကားကို နားထောင် လော့။ ⁵ဇေ ရှုယာ သား ယွာ ဘ သည် ငါ ၌ ပြု သော အမှု ၊ ကုသရေလ ဗိုလ်ချုပ် နှစ် ပါး နေရ ၏သား အာ ဗ နာ ၊ ယေ သာ ၏ သား အာမ သ ၌ ပြု သော အမှု တည်း ဟူသော သူ တို့ ကို သတ် ၍ စစ် မ တိုက် ဘဲ စစ် အသွေး ကို သွန်းလောင်း သဖြင့် ၊ မိမိ ဝတ်သောခါးစည်း ၊ မိမိ နင်း သော ခြေနင်း တို့ကို စစ် အသွေး နှင့် လူး သော အမှုကို သင် သိ သည်ဖြစ်၍၊ ⁶သင် ၌ပညာ ရှိသည်အတိုင်း စီရင် လျက်၊ ဆံပင် ဖြူသော ထိုသူ ၏ဦးခေါင်းကို မရဏာ နိုင်ငံသို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ မ ဆင်း စေနှင့်။ ⁷ဂီလဒ် ပြည်သားဗာ ဇိလဲ ၏သား တို့ကို ကား ကျေးဇူး ပြု၍ စားပွဲ တော်၌ စား သော လူစုထဲသို့ ဝင် စေလော့။ သင့် အစ်ကို အဗရဟံ ကြောင့် ငါ ပြေး ရ သောအခါ ၊ သူတို့သည် ထိုသို့သောကျေးဇူးကိုပြု၍ ငါ့ ထံသို့ လာ ကြ၏။ ⁸ငါ သည်မဟာနိမ် မြို့သို့သွား သောနေ့၌ ငါ့ ကို ကြမ်းတမ်း စွာ ကျိန်ဆဲ သောသူ ၊ ဗ်ယာ မိန့် အမျိုးဗာ ဟုရိမ် ရွာသား၊ ဂေရ ၏သား ရှိမိ သည် သင့် လက်၌ရှိ၏။ သူ သည်ငါ့ကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့ သောငှါ ယော်ဒန် မြစ်နားသို့ လာ သောအခါ ၊ သင့် ကို ငါမ ကွပ်မျက် ဟု ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည် ၍ ငါ့ကျိန်ဆိုသော်လည်း၊ ⁹ထိုသူ ကို အပြစ် မရှိသော သူကဲ့သို့မ မှတ်ရဘဲ၊ သင် သည် လိမ္မာ သောသူ ဖြစ်၍ သူ ၌ အဘယ်သို့ စီရင် သင့်သည်ကို သိ သည်နှင့်အညီ၊ ဆံပင် ဖြူသော ထိုသူ ၏ ခေါင်းကို အသေသတ်ခြင်းအားဖြင့်မရဏာ နိုင်ငံ သို့ ဆင်း စေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီးမှ၊ ¹⁰ဒါဝိဒ် သည်ဘိုးတော် ဘေးတော်တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ တော် မူ၏။ ¹¹ဟေပြုန် မြို့၌ ခုနစ် နှစ် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ သုံးဆယ် သုံး နှစ် မင်းပြု ၍ ကုသရေလ နိုင်ငံကို အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံ တော်မူ၏။ ¹²ရှော့လမုန် သည် ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူ၍ ၊ အာဏာ တော်သည် အမြဲ တည် ၏။ ¹³ထိုနောက်ဟဂု ဂိတ် ၏သား အဒေါနိယ သည် ရှော့လမုန် ၏ မယ်တော် ဗာသရှေ ဘ ထံသို့ သွား ၍ ၊ ဗာသရှေဘက သင် သည်မိတ်ဆွေ ဖွဲ့လျက် လာ သလော ဟုမေး လျှင် ၊ မိတ်ဆွေ ဖွဲ့လျက် လာပါ၏။ ¹⁴ပြော စရာတ

စုံတခုရှိပါသည်ဟု ဆို သော် ၊ မယ်တော်က ပြော ပါဟု ပြန်ဆို ၏။ ¹⁵အဒေါနိယကလည်း၊ နိုင်ငံ တော်သည် ကျွန်ုပ် လက်သို့ ရောက် သည်ကိုငင်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကျွန်ုပ် ကို ရှင် ဘုရင်အဖြစ်၌ ချီးမြှောက်ချင်သည်အကြောင်း ကိုငင်းမယ်တော် သိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း နိုင်ငံ တော်သည် ကျွန်ုပ်လက်မှလွဲ ၍ ညီ တော်လက် သို့ ရောက် ပါပြီ။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား အလိုတော်ရှိ၏။ ¹⁶ယခု မှာ တစုံတခု သော ဆု ကို မယ်တော် ၌ တောင်း ချင်ပါ၏။ မ ငြင်း ပါနှင့်ဟုဆိုလျှင်၊ မယ်တော်က ပြော ပါဟုဆို ၏။ ¹⁷သူက လည်းရှော့လမုန် မင်းကြီး သည် ရှုနှင့် မြို့သူအဘိရှက် ကို ကျွန်ုပ် အား ပေးစား တော်မူမည်အကြောင်း လျှောက် ပါတော့။ မင်းကြီး သည် မယ်တော် ကို ငြင်း တော် မ မှု နိုင် ဟု ဆို လေ သော်၊ ¹⁸ဗာ သရှေဘ က ကောင်း ပြီ။ သင့် အဘို့ နားတော် လျှောက် မည်ဟု ဆို ပြီးမှ ၊ အဒေါနိယ အဘို့ နားတော် လျှောက် အံ့သောငှါ ရှော့ လမုန် မင်းကြီး ထံ တော်သို့သွား ၏။ ¹⁹ရှင်ဘုရင်သည် မယ်တော် ကို ခရီးဦးကြို ပြုအံ့သောငှါ ထ ၍ ဦးချ ပြီးမှ ၊ ပလ္လင် တော်ပေါ် မှာ ထိုင် တော်မူ ၏။ မယ်တော် ထိုင်စရာဘို့ စီရင် ၍ သူသည် လ ကျာ တော် ဘက် မှာ ထိုင် လေ၏။ ²⁰ထိုအခါ မယ်တော် က၊ ငယ် သော ဆု တစုံတခု ကို တောင်း ချင်သည် ဖြစ်၍မ ငြင်း ပါနှင့်ဟု လျှောက် လျှင်၊ ရှင်ဘုရင် ကမိခင် ၊ တောင်း ပါ၊ ကျွန်ုပ်မ ငြင်း ပါဟု မိန့် တော်မူ ၏။ ²¹မယ်တော်ကလည်း ၊ ရှုနှင့် မြို့သူ အဘိရှက် ကို နောင်တော် အဒေါနိယ အား ပေးစား တော်မူပါဟု တောင်း လေ သော်၊ ²²ရှော့လမုန် မင်းကြီး က၊ အဒေါနိယ အဘို့ ရှုနှင့် မြို့သူ အဘိရှက် ကိုသာ အဘယ်ကြောင့် တောင်း ရ သနည်း။ နိုင်ငံ တော် ကိုလည်း သူ အဘို့ တောင်း ပါလော့။ သူ သည်ကျွန်ုပ် နောင်တော် ဖြစ်၏။ သူ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာ သာ ၊ ဇေ ရှုယာ ၏ သား ယွာ ဘ အဘို့ တောင်း ပါ လော့ ဟု မယ်တော် အား ပြန် ပြော ပြီး မှ၊ ²³တဖန် အဒေါနိယ သည် ထိုသို့ တောင်း သော်၊ မိမိ အသက် သေစေခြင်းငှါမတောင်းမိလျှင်၊ ဘုရား သခင်သည် ငါ့ အား ထိုမျှ မက ပြု တော်မူစေသတည်း။ ²⁴ငါ့ ကိုမြဲမြဲ စေသဖြင့် ၊ ငါ့ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ တင်၍ဂတိတော်နှင့်အညီ ငါ့ နေရာ နန်းတော် ကို ပေး တော် မူ သော ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ အဒေါနိယ သည် ယနေ့ အသေခံ ရ မည်ဟု ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ပြီး မှ၊ ²⁵ယော ယ 3 သား ဗေ နာ ယ ကို စေလွှတ် ၍ ၊ အဒေါနိယ ကို သေ အောင် လုပ်ကြံ လေ၏။ ²⁶ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ ကို လည်း ရှင်ဘုရင် ခေါ်၍၊ သင်သည် အာနုသုတ် မြို့၊ သင် ပိုင်သော မြေ သို့ သွား လော့။ သင်သည် အသေခံ ထိုက်သော်လည်း ယခု ငါမ စီရင်။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင်၏သေတ္တာ တော်ကို ငါ့ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် ရှေ့မှာ ထမ်း လေပြီ။ ငါ့ ခမည်းတော် ဆင်းရဲ ခံလေရာ ရာ ၌ သင်သည် ဆင်းရဲ ခံလေပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²⁷ထာဝရဘုရား သည် ဇလိ အမျိုး ကို အကြောင်းပြု ၍၊ ရှိလော မြို့၌ မိန့်တော်မူ

သောစကား ပြည့်စုံ မည် အကြောင်း ၊ ရှောလမုန် သည် အဗျာသာ ကို ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ နှင်ထုတ် တော် မူ ၏။²⁸ ယွာဘ မူကား ၊ အ ဗ ရှ လုံ နောက် သို့ မ လိုက် သော်လည်း ၊ အ ဒေါ နိ ယ နောက် သို့ လိုက် သော သူ ဖြစ်၍၊ ထို သိ တင်း ကို ကြား သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော် သို့ ပြေး ၍ ယဇ် ပလ္လင်ဦးချို တို့ကို ကိုင် လျက်နေ၏။²⁹ ယွာဘ သည် ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော်သို့ ပြေး ပါပြီ။ ယဇ် ပလ္လင်အနား မှာရှိ ပါသည်ဟု ရှောလမုန် မင်းကြီး အား လျှောက် သောအခါ ၊ ယွာဘ ကို လုပ်ကြံ လော့ဟု ယောယဒ သား ဗေနာယ ကို စေလွှတ် တော် မူ၏။³⁰ ဗေ နာ ယ သည် ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော် သို့ သွား ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် ခေါ်တော်မူသည်ဟုဆို လျှင် ၊ ယွာဘက ငါမ သွား၊ ဤ အရပ်မှာ အသေခံ မည်ဟုဆို ၏။ ဗေနာယ ကလည်း၊ ယွာဘ သည် ဤသို့ ပြန် ပြောပါ၏ဟု နားတော် လျှောက် လေသော်၊³¹ ရှင်ဘုရင် က၊ အပြစ် မရှိသောသူ ၏အသက်ကို ယွာဘ သတ် သော အပြစ် နှင့် ငါ မှစ၍ ငါ့ အဆွေ အမျိုး ကင်း စင် မည်အကြောင်း သူ့စကား အတိုင်း ပြု လော့။ သူ့ ကို လုပ်ကြံ ၍ သင်္ဂြိုဟ် လော့။³² သူသည် မိမိ ထက် သာ၍ဖြောင့်မတ် ကောင်းမြတ် သော သူ၊ ဣ သရေ လ ဗိုလ်ချုပ် နေရ ၏သား အာဗနာ နှင့် ယုဒ ဗိုလ်ချုပ် ယေသာ ၏သား အာမသ ကို ငါ့ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် မ သိ ဘဲ တိုက် ၍ ထား နှင့် သတ် သော အပြစ် ကို ထာဝရဘုရား သည် သူ ၏ခေါင်း ပေါ် သို့ သက်ရောက် စေတော်မူမည်။³³ ထိုသူ တို့၏ အသွေး သည် ယွာဘ ခေါင်း ၊ သား မြေးတို့၏ ခေါင်း ပေါ် မှာ အစဉ် သက်ရောက် ပါစေ။ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏ဆွေ တော်မျိုးတော်၊ နန်း တော်၊ ရာဇ ပလ္လင်တော်၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောငြိမ်ဝပ် ခြင်း အမြဲ သက်ရောက် ပါ စေဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊³⁴ ယောယဒ သား ဗေနာယ သည် သွား ပြီး လျှင် ၊ ယွာဘ ကို တိုက် သတ် ၍ တော အရပ်၊ ယွာဘ နေရာအိမ် ၌ သင်္ဂြိုဟ် လေ၏။³⁵ ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘအရာ ၌ ယောယဒ သား ဗေနာယ ကို၎င်း ၊ အဗျာသာ အရာ ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် ကို၎င်းရှင်ဘုရင် ခန့်ထား တော်မူ၏။³⁶ တဖန် ရှင် ဘုရင်သည် ရှိမိ ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ သင်သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲမှာ အိမ် ကို ဆောက် ၍ နေ ရ မည်။ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အဘယ် အရပ်ကို မျှ မ သွား နှင့်။³⁷ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ကေဒြန် ချောင်း ကို ကူး လျှင် ၊ ကူး သောနေ့ ၌ အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန် ခံရမည်ဟု သတိနှင့်မှတ်လော့။ သင့် အသွေး သည် သင့် ခေါင်း ပေါ် မှာ သက်ရောက် စေဟု မိန့် တော် မူသော်၊³⁸ ရှိမိ က၊ အမိန့် တော်ကောင်း ပါ၏။ အရှင် မင်းကြီး မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ကိုယ်တော် ကျွန် ပြု ပါမည်ဟု ပြန် လျှောက်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ ကြာမြင့် စွာနေ လေ၏။³⁹ သို့ရာတွင် သုံး နှစ် လွန် သောအခါ ၊ ရှိမိ ၏ ကျွန် နှစ် ယောက်တို့သည် ဂါသ မင်းကြီး မာခါ သား အာခိတ် ထံသို့ ပြေး ၍ ဂါသ မြို့၌ ရှိကြောင်းကို ရှိမိ သည်ကြား လေသော်⁴⁰ ထ ၍ မြည်း ကို ကုန်းနီး တင်ပြီးလျှင် ၊ ကျွန် တို့ကို ရှာ အံ့သောငှါ ဂါသ မြို့၊ အာခိတ် ထံသို့ သွား ၍ ကျွန် တို့ကို ခေါ်လေ၏။

⁴¹ ထိုသို့ ရှိမိ သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ ဂါသ မြို့သို့ သွား ၍ ပြန်လာ ကြောင်း ကို ရှောလမုန် မင်းကြီး ကြား လေသော်၊⁴² ရှိမိ ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ၊ သင်သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက် ၍ အခြား တပါးသော အရပ် သို့သွား လျှင် ၊ သွား သောနေ့ ၌ အသေ သတ်ခြင်းအမှန် ခံရမည် ကို သတိနှင့်မှတ်လော့ဟု ထာဝရဘုရား ကို တိုင်တည်လျက် သင့် ကို ငါကျိန်ဆို စေ၍ သတိ ပေးသည်မ ဟုတ်လော့။ သင်ကလည်း ကျွန်တော်ကြား ရသောအမိန့် တော်ကောင်း ပါသည်ဟု ဝန်ခံသည် မဟုတ်လော့။⁴³ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား ၏သစ္စာ တော်ကို၎င်း ၊ ငါ မှာ ထားသော ပညတ် ကို၎င်း၊ အဘယ်ကြောင့် မ စောင့် သနည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊⁴⁴ တဖန် သင် သည် ကိုယ်နှစ်သက်သည်အတိုင်း ငါ့ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် ၌ ပြု ဘူးသော ဒုစရိုက် ရှိသမျှ ကို သင် သိ ၏။ သင် ၏ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ထာဝရဘုရား သည် သင့် ခေါင်း ပေါ် သို့ ရောက် စေတော်မူ၏။⁴⁵ ရှောလမုန် မင်းကြီး သည် မင်္ဂလာ ရှိ၍ ဒါ ဝိဒ် ၏ ရာဇ ပလ္လင်တော်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အစဉ်အမြဲ တည် ပါစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊⁴⁶ ယောယဒ သား ဗေ နာယ သည် အမိန့် တော်ကိုခံ ၍ ပြင်သို့ထွက် ပြီးလျှင် ရှိမိ ကို သေ အောင်လုပ်ကြံ လေ၏။ ထိုသို့ နိုင်ငံ တော်သည် ရှောလမုန် လက် ၌ တည် ၏။

3 ရှောလမုန် သည် အဲ ဂု တု တု ဖာ ရော ဘုရင် နှင့် မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ လျက် ၊ သမီး တော်နှင့်စုံဘက် ၍ နန်း တော်၊ ဗိမာန် တော်၊ ယေရုရှ လင် မြို့ရိုး ကို မ ပြီး မှီ တိုင်အောင် ဒါဝိဒ် မြို့၌ နေရာ ပေး တော် မူ၏။² ထို ကာလ ၌ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်အဘို့ အိမ် တော် ကို မ တည် သေးသောကြောင့် ၊ လူ များတို့သည် မြင့် သောအရပ် တို့၌ ယဇ် ပူဇော် တတ် ကြ၏။³ ရှော လ မုန် သည် ထာဝရဘုရား ကို ချစ် ၍ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် ၏စီရင် ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် တတ်၏။ သို့ရာတွင် မြင့် သောအရပ်တို့၌ ယဇ် ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့၏။⁴ တ ရံ ရော အခါ၊ ရှင် ဘုရင် သည် ယဇ် ပူဇော် ခြင်း ငှါ အလွန် မြင့် မြတ်သော အရပ် တည်း ဟူသော ဂိ ဗော င် မြို့သို့ သွား ၍ ထို ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီးရှို့ ရာယဇ် တထောင် ကို ပူဇော် လေ၏။⁵ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရား သည် ညဉ့် အခါ အိပ်မက် တွင် ရှော လမုန် အား ထင်ရှား လျက် ၊ ငါပေး ရမည်ဆုကို တောင်း လော့ဟု ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူ၏။⁶ ရှောလမုန် ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အကျွန်ုပ် ၏အဘ ဒါဝိဒ် သည် ရှေ့ တော်၌ သဘော ဖြောင့် ၍ သမ္မာ တရား၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားအတိုင်း ကျင့် သည်နှင့်အညီ၊ သူ၌များစွာ သော ကျေးဇူး ကို ပြု တော် မူပြီ။ ယနေ့ တွင်ရှိသည် အတိုင်း ၊ သူ ၏ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် ရသောသား ကိုသူ့ အား ပေး သနားတော်မူသဖြင့် ၊ သူ့ အဘို့ ကျေးဇူး တရားကို စောင့်ရှောက် တော် မူ ပြီ။⁷ ယခု မှာ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ကို အဘ ဒါဝိဒ် ၏ကိုယ်စား ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား တော် မူ ပြီ။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ် သည် သူငယ် ဖြစ် ပါ၏။

ထွက် ဝင် ခြင်းငါ့မ တတ်နိုင်ပါ။⁸ ရှေးချယ် တော်မူ၍ အရေအတွက် အားဖြင့် အတိုင်း မ သိများပြား စွာသော ကိုယ်တော် ၏လူမျိုး ကြီး အလယ် ၌ ကိုယ်တော် ကျွန် ရှိပါ၏။⁹ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ကို တရားစီရင် နိုင်မည်အကြောင်း ကောင်း ကောင်း ကို ပိုင်းခြား ၍ သိ တတ် သော ဉာဏ် ကို ပေး သနား တော် မူ ပါ။ ဤ မျှ လောက် များ စွာ သော ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ ကို အဘယ်သူ သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် တရား စီရင် နိုင် ပါ မည် နည်း ဟု တောင်း လျှောက် ၏။¹⁰ ထိုသို့ ရှေး လ မှန် တောင်း လျှောက် သော ပ ဌ နာ စကား ကို ထာဝရ ဘုရား သည် နှစ်သက် တော် မူ၏။¹¹ ဘုရား သခင် က လည်း ၊ သင် သည် တာရှည် သော အသက် ကို မ တောင်း ၊ စည်းစိမ် ကိုလည်း မ တောင်း ၊ ရန်သူ တို့ ၏အသက် ကိုလည်း မ တောင်း ၊ တရား စီရင်ခြင်းငါ တတ်နိုင်သော ဉာဏ် ကိုသာ ကိုယ် အဘို့ တောင်း လျှောက် သောကြောင့်၊¹² သင် တောင်း လျှောက် သည် အတိုင်း ငါ ပေး ၏။ ရှေး ကာလ၌ သင် နှင့် တူသောသူတယောက်မျှမ ဖြစ် ၊ နောင် ကာလ၌မ ဖြစ် နိုင်အောင် ဉာဏ် ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောစိတ် ဝိညာဉ်ကို သင့် အား ငါ ပေး ၏။¹³ ထိုမှ တ ပါး သင် နှင့် တူသော ရှင်ဘုရင် တ ယောက် ကို မျှ သင့် လက်ထက် ၌ မ ရှိ စေခြင်းငါ့။ သင်မ တောင်း သော ဆု၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၊ ဂုဏ် အသရေကို ငါ ပေး ၏။¹⁴ သင့် အဘ ဒါဝိဒ် ကျင့် သည် အတိုင်း ငါ့ လမ်း သို့ လိုက် ၍ ငါ စီရင် ချက်ပညတ် တရားတို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ တာရှည် သော အသက် ကိုလည်း ငါ ပေးမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ ရှေးလမှန် သည် နိုး ၍ အိပ်မက် ဖြစ်မှန်းကို သိ၏။ တဖန် ယေရုရှလင် မြို့သို့သွား ၍ ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ ရပ် လျက်၊ မီးရှို့ ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ် တို့ကို ပူဇော် ၍ ကျွန် အပေါင်း တို့အဘို့ ပွဲ ကို စီရင် တော်မူ၏။¹⁶ ထိုအခါ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ နှစ် ယောက်သည် လာ ၍ ရှေ့တော်၌ ရပ် လျက်၊¹⁷ မိန်းမ တယောက် က အို အရှင် ၊ ကျွန်တော်မ နှင့် ဤ မိန်းမ သည် တ အိမ် တည်းနေ ကြပါ၏။ တအိမ်တည်း နေလျက် ကျွန်တော်မသည် သား မျက်နှာကိုမြင်ပါ၏။¹⁸ သုံး ရက် လွန်မှ တ ဖန် ဤ မိန်းမ သည် သား မျက်နှာကိုမြင်ပါ၏။ ထိုအိမ် ၌ အဘယ် ဧည့်သည် မျှ မ ရှိ။ သူ နှင့် ကျွန်တော်မ နှစ် ယောက် တည်း သာ ရှိ ပါ၏။¹⁹ ဤ မိန်းမ သည် ညဉ့် အခါ မိမိ သား ငယ် ကို ဖိ၍ အိပ် မိ သောကြောင့် သား ငယ်သေ ပါ၏။²⁰ သန်းခေါင်ယံ ၌ သူသည် ထ ၍ ကျွန်တော်မ အိပ်ပျော် စဉ်အခါ ကျွန်တော်မ သား ငယ်ကိုယူ ၍ မိမိ ရင်ခွင် ၌ ထား ပါ၏။ သူ ၏ သားငယ် အသေ ကောင်ကိုမူကား ၊ ကျွန်မ ၏ရင်ခွင် ၌ ထား ပါ၏။²¹ နံနက် အချိန်၌ ကျွန်တော်မသည် သား ငယ် ကို နို့ တိုက် မည် ထ သောအခါ၊ သား ငယ် သည် သေ လျက် ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်မသည် သေ သောသူငယ် ကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ ကျွန်တော်မ ဘွား မြင် သော သား မ ဟုတ်ပါဟုလျှောက် ၏။²² အခြား သော မိန်းမ ကလည်း မ ဟုတ် ဘူး။ အသက် ရှင်သော သူငယ်သည် ငါ့ သား ၊ သေ သောသူငယ်

သည် သင် ၏သား ဖြစ်၏ဟု ငြင်း လေ၏။ အ ရင် မိန်းမ က လည်း ထိုသို့ မ ဟုတ်။ သေ သောသူငယ်သည် သင် ၏သား ၊ အသက် ရှင် သောသူငယ်သည် ငါ့ သား ဖြစ်၏ဟုဆို လေ၏။ ထိုသို့ရှေ့ တော်၌ လျှောက် ဆိုကြလျှင်၊²³ ရှင်ဘုရင် က၊ မိန်းမတယောက်က အသက် ရှင် သော သူငယ် သည် ငါ့ သား ၊ သေ သော သူငယ် သည် သင် ၏သား ဖြစ်၏ဟု ဆို လျက်၊ တ ယောက် က ထိုသို့ မ ဟုတ်။ သင် ၏သား သေ ပြီ။ ငါ့ သား အသက် ရှင် သည် ဟု ဆို သည် ဖြစ်၍၊²⁴ ထား ယူ ခဲ့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထား ကို ရှေ့ တော်သို့ ယူ ခဲ့ကြ၏။²⁵ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ အသက် ရှင်သော သူငယ် ကို ခွဲ ၍ ထိုမိန်းမတို့အား တယောက် တဝက် စီပေး လော့ဟု မိန့် တော်မူ သော်၊²⁶ အသက် ရှင်သောသူငယ်၏ အမိသည် မိမိ သား ကို အလွန် သနား ၍ ၊ အို အရှင် ၊ အသက် ရှင်သောသူငယ်ကို မ သတ် ပါနှင့်။ ဤမိန်းမ အား ပေး တော်မူပါဟု တောင်းပန် လေ၏။ အခြားမိန်းမ က ငါ မ ပိုင် စေ နှင့်။ သင် လည်း မ ပိုင် စေ နှင့်။ ခွဲ ပါ လေ စေ ဟု ဆို ၏။²⁷ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင် က၊ အသက် ရှင် သော သူငယ် ကို မ သတ် နှင့်။ အ ရင် မိန်းမ အား ပေး လော့။ သူ သည် အမိ မှန်သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁸ ထိုသို့ရှင်ဘုရင် စီရင် တော်မူသည် အရာကို ကူသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြား သိ ကြသောအခါ ၊ တရား စီရင်စေခြင်းငါ့ ဘုရား သခင်ပေးတော်မူသော ဉာဏ် နှင့် ရှင်ဘုရင် ပြည့်စုံကြောင်းကို သိမြင် ၍ ၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ ရှိသေကြ၏။

4 ရှေးလမှန် မင်းကြီး သည် ကူသရေလ နိုင်ငံလုံး ကို စိုးစံ လျက် နေ တော် မူ၏။² မှူး တော်မတ် တော် ဟူ မူကား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာ ဒုတ် သား အာ ဇ ရိ၊³ ရှိ ရှ သား ဇ လိ ဟော ရပ် နှင့် အဟိ ယ တို့သည် စာရေး တော် ကြီး ဖြစ်၏။ အဟိ လုပ် သား ယော ရှ ဖတ် သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။⁴ ယောယဒ သား ဗေနာယ သည် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖြစ်၏။ ဇာဒုတ် နှင့် အဗျာသာ တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်၏။⁵ နာသန် သား အာဇရိ သည် ဝန် စာရေးအုပ်ဖြစ် ၏။ နာသန် သား ဇာ ဗုဒ် သည် မင်းသား အရာ နှင့် တိုင်ပင် မတ် ဖြစ်၏။⁶ အဟိ ရှာ သည် နန်းတော် အုပ်ဖြစ်၏။ အာဗဒ သား အဒေါနိရံ သည် အခွန် တော်ဝန်ဖြစ်၏။⁷ ရှေးလမှန် သည် ကူသရေလ နိုင်ငံအရပ်ရပ် ၌ ခန့်ထား သော ဝန်စာရေးတကျိပ် နှစ် ယောက်တို့သည် တယောက် တလ စီ ရှင်ဘုရင် နှင့် နန်းတော် သားတို့ အဘို့ စားစရာကို ပြင်ဆင် ရကြ၏။⁸ သူ တို့အမည် ဟူ မူကား ၊ ဧ ဖ ရိမ် တောင် ရပ်မှာ ဟုရ ၏သား၊⁹ မာ ကတ် မြို့၊ ရှာ လ ဗိမ် မြို့၊ ဗ က် ရှေ့ မက် မြို့၊ ဧ လု မု ဘေသနန် မြို့မှာ ဒေကာ ၏သား၊¹⁰ စောခေါ မြို့၊ ဟေဖာ ပြည် လုံး နှင့် တကွ အ ရု ဗု တ် မြို့မှာ ဟေသက် ၏သား၊¹¹ ဒေါရ ပြည် လုံး ကို စီရင်သော သူ ရှေးလမှန် ၏ သမီး တော်တာ ဖတ် နှင့် စုံဘက် သော အဘိနဒပ် ၏သား၊¹² တာနက် မြို့၊ မေဂိဒဒေါ မြို့နှင့် တကွ ဗက်ရှန် မြို့မှ အာဗေလမဟောလ မြို့တိုင်အောင် မက၊ ယုတ်နန်

မြို့အလွန် ၊ ယေဇရေလ မြို့အောက် ဇာတန မြို့နှင့်နီးစပ် သော ဗက်ရှန် မြို့နယ်လုံး ကို စီရင်သော အဟိလုပ် ၏သား ဗာန၊¹³ ဂိလဒ် ပြည်၌ မနာရှေ ၏သား ယာက္ကရ ပိုင်သော မြို့များ၊ ဗာရှန် ပြည်၊ အာဂေါဘ အရပ် ၌မြို့ရိုး ၊ ကြေးဝါ တံခါးကျင် နှင့် ပြည့်စုံသော မြို့ကြီး ခြောက် ဆယ်ကို စီရင် သော ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ် မြို့မှ ဂေဗာ ၏သား၊¹⁴ မဟာနိမ် မြို့မှာ ကူဒေါ ၏သား အဟိနဒပ်၊¹⁵ နဿလိ ခရိုင်ကို စီရင်သော သူ၊ ရှောလမုန် ၏ သမီး တော် ဗာသမတ် နှင့်စုံဘက် သောအဟိမတ်၊¹⁶ အာရှာ ခရိုင်နှင့် အာလုပ် မြို့မှာ ဟုရဲ့ ၏သား ဗာန၊¹⁷ ကူသခါ ခရိုင်မှာ ပါရှာ ၏သား ယောရှုဖတ်၊¹⁸ ဗ်ယာ မိန် ခရိုင်မှာ ဇော ၏သား ရှိမိ၊¹⁹ အာမောရီ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် ၏နိုင်ငံ ၊ ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃာ ၏နိုင်ငံ၊ ဂိလဒ် ပြည်မှာ အခြားသောမင်း မရှိ။ တပါး တည်းစီရင်သော ဥရိ ၏သား ဂေဗ တည်း။²⁰ ထိုကာလ၌ ယုဒ အမျိုးနှင့် ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့်အမျှ များပြား၍ စားသောက် ပျော်မွေ့လျက် နေကြ၏။²¹ ရှောလမုန် သည်လည်း မြစ်ကြီးမှစ၍ ဖိလိတုတ် ပြည် ၊ အဲဂုတုတု ပြည် တိုင်အောင် တိုင်းနိုင်ငံ လုံး ကို အစိုးရ သဖြင့်၊ အရပ် ရပ်သား တို့သည် လက်ဆောင် ပဏ္ဏာတို့ကို ဆက်၍ ၊ ရှောလမုန် လက်ထက် ကာလပတ်လုံး မင်းမှုကို ဆောင်ရွက် ရကြ၏။²² တနေ့ တနေ့လျှင် နန်းတော်၌ ကုန်သော ရိက္ခာခါ ဟူမှုကား၊ ဂျုံမုန်ညက် ကောရ သုံး ဆယ်၊ မုယောမုန်ညက် ကောရ ခြောက် ဆယ်၊²³ ဆူဖြိုး အောင် ကျွေးသော နွား တဆယ် ၊ ကျက်စား ရာ ထဲ က နွား နှစ် ဆယ်၊ ဆတ် သမင် ဒရယ် အမျိုးမျိုး ကို မဆိုဘဲ သိုး တရာ ၊ ဆူဖြိုး အောင် ကျွေးသော ငှက် မျိုး တည်း။²⁴ ရှောလမုန်သည် မြစ် ကြီးအနောက် ဘက်၊ တိဖသ မြို့မှ အဇုဇာ မြို့တိုင်အောင် ရှင် ဘုရင်အပေါင်း တို့ကို အစိုးရ သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌ စစ်မှု စစ်ရေး မရှိ။²⁵ လက်ထက် တော်ကာလပတ်လုံး ၊ ယုဒ အမျိုးနှင့် ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည်အန် မြို့မှစ၍ ဗေရရှော မြို့တိုင်အောင် အသီးအသီးမိမိ စပျစ်ပင် ၊ မိမိ သဘောသဖန်းပင် အောက် မှာ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရကြ၏။²⁶ ရှောလမုန် သည်လည်း ၊ ရထား တော်များ နှင့် ဆိုင်သော မြင်း တင်းကုပ် လေးထောင်၊ မြင်းစီး သူရဲ တသောင်း နှစ်ထောင်ရှိ၏။²⁷ ဝန် စာရေး တို့သည်လည်း ရှောလမုန် မင်းကြီး နှင့် စားပွဲ တော်သို့ ဝင် သောသူ အပေါင်း တို့အဘို့ တယောက် တလ စီစုံလင် စွာ ပြင်ဆင် ရကြ ၏။²⁸ မုယော စပါးကိုငင်း ၊ မြင်း တော်များ၊ လား တော် များဘို့ မြက် ခြောက်ကိုငင်း၊ အလှည့် သင့်သည်အတိုင်း နေရာ အရပ်သို့ ဆောင် ခဲ့ရကြ၏။²⁹ ဘုရား သခင်သည် များစွာ သော ဉာဏ် ပညာ ကို ငင်း၊ သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့်အမျှ ကျယ်ဝန်း သော နှလုံး ကိုငင်းပေး တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊³⁰ ပညာ တော်သည် အရှေ့ပြည်သား ပညာ နှင့် အဲဂုတု တု ပြည်သားပညာ ကို လွန်ကဲ ၏။³¹ ရှောလမုန်သည် ဇေရဟိတ် အမျိုးသေန် ၊ မဟောလ သား ဟေမန် ၊ ခါလကောလ ၊ ဒါရဒ အစရှိ

သော လူ အပေါင်း တို့ထက် သာ၍ပညာ ရှိသဖြင့် ၊ ခပ်သိမ်း သော တိုင်း နိုင်ငံအရပ်ရပ် ၌ ကျော်စော လေ၏။³² စီရင် တော်မူသောသူ တုတံ စကားသုံး ထောင် နှင့် သီချင်း တ ထောင် ငါး ခုရှိ ၏။³³ လေ ဗနန် အာရစ် ပင်မှစ၍ အုတ်ရိုး နားမှာ ပေါက် တတ်သော ဟုသု ပ် ပင်တိုင်အောင် မြွက်ဆို ၏။ သား မျိုး၊ ငှက် မျိုး၊ ပိုးကောင် မျိုး၊ ငါး မျိုးတို့၏ အကြောင်း ကိုလည်း မြွက်ဆို ၏။³⁴ ရှောလမုန်မင်း၏ ပညာ သိတင်းကို ကြား သော ရှင်ဘုရင် အမျိုးမျိုး စေလွှတ်သော သူတို့သည် ပညာ စကား တော်ကို နားထောင် ခြင်းငှါ လာ ကြ၏။

5 ရှောလမုန် ကို ခမည်းတော် အရာ ၌ ဘိသိက် ပေး ကြောင်း ကို တုရ မင်းကြီး ဟိရံ သည် ကြား လျှင် ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် အစဉ် မိတ်ဆွေ ဖွဲ့သောသူဖြစ်၍ ၊ မိမိ ကျွန် တို့ကို စေလွှတ် လေ၏။² တဖန် ရှောလမုန် သည်လည်း၊ ဟိရံ ထံသို့ စေလွှတ် လျက်၊³ ငါ့ အဘ ဒါဝိဒ် သည် အရပ်ရပ်၌ စစ်တိုက် ရ သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ရန်သူ တို့ကို အဘ ခြေဘဝါး တော် အောက် သို့ နှိမ်ချ တော် မမူ မှီတိုင်အောင် ၊ မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် အဘို့ အိမ် တော်ကို မ တည် မဆောက် ရဟု မင်းကြီး သိ ၏။⁴ ယခု မူကား ၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အရပ်ရပ် ၌ ငြိမ်ဝပ် မည်အကြောင်းစီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်ဘက် ပြုသောသူ၊ ဆီးတား သောသူ မ ရှိသည် ဖြစ်၍၊⁵ ထာဝရဘုရား က၊ ငါ့ အဘ ဒါဝိဒ် အား သင့် ကိုယ်စား သင် ၏ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ငါတင် သော သင် ၏ သား သည် ငါ့ နာမ အဘို့ အိမ် ကို တည်ဆောက် ရမည်ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း ၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်အဘို့ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် မည်ဟု ငါ အကြံ ရှိ၏။⁶ မင်းကြီး၏ ကျွန်တို့သည် ငါ့ အဘို့ လေဗနန် တောင်ပေါ် မှာ အာရစ် ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ စေ ခြင်း ငှါ စီရင် ပါ။ ငါ့ ကျွန် တို့သည် မင်းကြီး ကျွန် တို့ နှင့် ဝိုင်း၍ လုပ်ကိုင် ကြ လိမ့်မည်။ မင်းကြီး စီရင် သည် အတိုင်း ၊ မင်းကြီး ၏ ကျွန် တို့အား အခ ကို ပေး ပါမည်။ ဇိဒုန် အမျိုးသား တို့သည် သစ် ခုတ် တတ် သကဲ့သို့ ငါ တို့တွင် အဘယ်သူ မျှမခုတ် တတ် သည်ကို မင်းကြီး သိ သည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။⁷ ရှောလမုန် မင်း၏စကား ကို ဟိရံ မင်းသည် ကြား လျှင် အလွန် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ ထို လူမျိုး ကြီး ကို အစိုးရသောသား ကို ဒါဝိဒ် အား ပေး တော်မူ သော ထာဝရဘုရား သည် ယနေ့ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဆို လျက်၊⁸ မင်းကြီးမှာ လိုက်သော အမှု ကို ငါဆင်ခြင် ပြီ။ အာရစ် သစ်သား ၊ ထင်ရှူး သစ်သား လို သမျှ ကို ပေး ပါမည်။⁹ ငါ့ ကျွန် တို့သည် လေ ဗ နန် တောင် မှ ပင်လယ် သို့ ချ ပြီး လျှင် ၊ ဘောင် လုပ်၍ မင်းကြီး စီရင် သော အရပ် သို့ ပင်လယ် လမ်း ဖြင့် ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ထို အရပ်၌အပ် သဖြင့် မင်းကြီး ခံယူ ရမည်။ မင်းကြီး သည် လည်း ၊ ငါ ၏နန်းတော် သား စားစရာ ရိက္ခာခါကို ပေး ၍ ငါ့ အလို ကိုလည်း ပြည့်စုံ စေရမည်ဟု ရှောလမုန် ထံသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍ ပြန်ပြော ၏။¹⁰ ထိုသို့ ဟိရံ သည် ရှောလမုန် အလို ရှိသမျှ သော အာ

ရစ် သစ်သား ၊ ထင်းရှူး သစ်သား ကို ပေး ၏။¹¹ရှောလမုန် သည် လည်း ၊ ဟိရုံ ဧကန်နားတော် သား များ စားစရာ ဘို့ တနှစ် တနှစ်လျှင် ဂျုံ ဆန်ကောရ နှစ် သောင်း၊ စစ် ပြီးသော ဆီ ကောရ နှစ် ဆယ်ကို ပေး ၏။¹²ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ ဂတိ တော်ရှိသည် အတိုင်း ၊ ရှောလမုန် အား ပညာ ကို ပေး တော်မူ၏။ ဟိရုံ မင်းနှင့် ရှောလ မုန် မင်းနှစ် ပါးတို့သည် စစ်တိုက် ခြင်း မရှိ။ မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြ၏။¹³ရှောလမုန် မင်းကြီး သည်လည်း ၊ ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့ တွင် လူ သုံး သောင်းတို့ကို ခွဲခန့် ၍။¹⁴အလှည့် အလှည့်တလ လျှင် တသောင်း စီ၊ လေဗနန် တောင်သို့ စေလွှတ် သဖြင့် ၊ ထိုလူတို့သည် လေဗနန် တောင် ပေါ် မှာ တလ ၊ ကိုယ် နေရာ အရပ်၌ နှစ် လ နေ ရကြ၏။ ထိုလူ တို့ကို အဒေါနိရုံ အုပ်ရ၏။¹⁵ထမ်းရွက် သောသူ ခုနစ် သောင်း၊ တောင်ရိုး ပေါ် မှာ သစ် ခုတ် သော သူ ရှစ် သောင်း တို့ ကို လည်း စေခိုင်း တော် မူ ၍။¹⁶အုပ်ချုပ် သော မင်း အရာရှိ မှ တပါး လုပ်ဆောင် သောသူတို့ ကို စီရင် သော သူ သုံး ထောင် သုံး ရာ ရှိ၏။¹⁷ရှင်ဘုရင် ၏ အမိန့် တော်အတိုင်း အိမ် တော် တိုက်မြစ် အ ဘို့ ကြီး သော ကျောက် ၊ အ ဘို့ ထိုက် သော ကျောက် ၊ ဆစ် ပြီး သော ကျောက် တို့ ကို ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။¹⁸ထိုသို့ ရှော လ မုန် မင်း၏ လက်သမား တို့နှင့် ဟိ ရုံ မင်း၏လက်သမား တို့သည် ဂေ ဗာလ အမျိုးသားတို့ နှင့်တကွ ၊ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် စရာ ဘို့ သစ်သား များ၊ ကျောက် များတို့ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။

6 ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲဂုတုတု ပြည် မှ ထွက် သော သက္ကရာဇ် လေး ရာ ရှစ် ဆယ်ပြည့်၊ ရှောလမုန် မင်းနန်းစံ လေး နှစ် ၊ ဇိဖ အမည်ရှိသောဒုတိယ လ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ကို တည် စပြုတော်မူ၏။²ထို အိမ် တော်အလျား သည် အတောင် ခြောက် ဆယ်၊ အနံ အတောင်နှစ် ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် သုံး ဆယ် ရှိ၏။³အိမ်တော်ဦး သည်လည်း အိမ် တော်အနံ နှင့် ညီ၍အလျား အတောင် နှစ် ဆယ်၊ အနံဆယ် တောင် ရှိ၏။⁴အိမ် တော်လင်း စရာ ဘို့ ကျဉ်း သော ပြတင်းပေါက် တို့ကို လုပ် လေ၏။⁵အိမ် တော် ပြင် ထရံ နှင့် ဗျာဒိတ် ဌာန တော်ပြင် ထရံ ပတ်လည် ၌ အခန်း တို့ ကိုလည်း လုပ် လေ၏။⁶အောက် အခန်း သည် အနံ ငါး တောင် ၊ အလယ် အခန်း အနံ ခြောက် တောင် ၊ အထက် အခန်း အနံ ခုနစ် တောင် ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အခန်း တို့သည် အိမ် တော် ထရံ ကိုယ်ထဲသို့ မ ဝင်။ ထရံဆုတ်လျက် ဆုတ်လျက် တက်၏။⁷ထိုအိမ် တော်ကို တည် လုပ်သောအခါ ၊ ထိုအရပ် သို့မဆောင်ခဲ့မီ ဆစ် ပြီး သော ကျောက် တို့ဖြင့်သာ တည်လုပ်သောကြောင့်၊ သံ တူ၊ ပုဆိန် ၊ သံ တန်ဆာ နှင့် လုပ်သော အသံ မ မြည်ရ။⁸အောက်အခန်းထဲသို့ဝင် သော တံခါးဝ သည် အိမ် တော်လက်ျာ ဘက် မှာ ရှိ၏။ လိမ် သော လှေကားဖြင့် အလယ် အခန်းသို့ ၎င်း ၊ အလယ် အခန်းမှ အထက် အခန်း သို့ ၎င်း၊ တက် ရ၏။⁹အိမ် တော်ကို တည် ပြီး မှထုပ် များတိုင် များကို အာရစ် ပျဉ်ပြား နှင့် ဖုံးအုပ် လေ၏။¹⁰ထရံအခန်း တို့သည်

လည်း အမြင့် ငါး တောင် စီ ရှိ၏။ အာရစ် ရက်မ တို့သည်အိမ် တော် ကိုမှီ လျက် ရှိ ကြ၏။¹¹ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ရှောလမုန် သို့ ရောက် လာသည်ကား၊¹²ယခု တည်ဆောက် သော အိမ် တော် အရာမှာ၊ သင်သည် ငါ သွန်သင် သော လမ်း သို့ လိုက် လျက် ၊ ငါ စီရင်ချက် အတိုင်း စီရင် ၍ ၊ ငါ ပညတ် သမျှ တို့ ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ သင် ၏အဘ ဒါဝိဒိ အား ငါ ဂတိ ထားသည် အတိုင်း သင် ၌ ငါပြု မည်။¹³ငါ ၏လူ ဣသရေလ အမျိုး ကို ငါမ စွန့် ၊ သူတို့ အလယ် ၌ နေ မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁴ထိုသို့ ရှောလ မုန် သည် အိမ် တော်ကို တည် ၍ ပြီး လေ၏။¹⁵ကြမ်း မှ သည်အမိုး တိုင်အောင် အတွင်းထရံ ကို အာရစ် ပျဉ်ပြား နှင့် ဖုံးအုပ် ၍၊ ကြမ်း ကိုလည်း ဒု ကြီးသော ထင်းရှူး ပျဉ်ပြား ဖြင့် ပြီး စေ၏။¹⁶အလွန် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၊ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် အ ဘို့ အလျား အနံ အတောင် နှစ် ဆယ်စီ ကျယ်သော အိမ် တော်တပိုင်း ကို အခန်းကာ၍ ကြမ်း နှင့် ထရံ ကို အာရစ် ပျဉ်ပြား ဖြင့် ပြီး စေ၏။¹⁷ထို အခန်း ရှေ့ မှာ တည်သော ဗိမာန် တော် အလျားသည် အတောင် လေး ဆယ်ရှိ ၏။¹⁸အိမ် တော်အတွင်း ၌ အာရစ် ပျဉ်ပြားတို့သည် ဘူးသီးအပြောက်၊ ပန်းပွင့် အပြောက် နှင့် ပြည့်စုံ ကြ၏။ ကျောက် မ ပေါ် စေ ခြင်း ငှါ အာရစ် သား နှင့်ဖုံးအုပ်လျက် သာရှိ၏။¹⁹ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို တင် ထားရန် ၊ အိမ် တော် အတွင်း ၌ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ကို ပြင်ဆင် လေ၏။²⁰ဗျာဒိတ် ဌာနတော်အခန်း သည် အလျား အတောင် နှစ် ဆယ်၊ အနံ အတောင် နှစ် ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် နှစ် ဆယ်ရှိ၏။ ထိုအခန်း ကို ၎င်း ၊ အာရစ် သစ်သားနှင့် လုပ်သော ယစ် ပလ္လင်ကို ၎င်း၊ ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။²¹ထိုသို့ အိမ် တော်အတွင်း ကို ရွှေ စင် နှင့်မွမ်းမံ ပြီးမှ ၊ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ရှေ့ မှာ ရွှေ ကြိုး ဖြင့် အကွယ်အကာ ကို ဆွဲထား၍၊ ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။²²အိမ် တော် တ အိမ် လုံး ကို ၎င်း၊ ဗျာဒိတ် ဌာနတော် နား မှာရှိသော ယစ် ပလ္လင်ကို ၎င်း၊ ရွှေ နှင့် အကုန်အစင် မွမ်းမံ လေ၏။²³ဗျာဒိတ် ဌာနတော်ထဲမှာ အမြင့် ဆယ် တောင် ရှိသော ခေရုဗိမ် နှစ် ပါးကို သံလွင် သားနှင့်လုပ် လေ၏။²⁴ခေရုဗိမ် အတောင် တို့သည် တစ် ဘက် တ ချက် အလျား ငါး တောင် စီ ရှိ၍၊ အတောင် ဖျား တ ခု မှ တခု တိုင်အောင် ဆယ် တောင် ရှိ၏။²⁵အမြင့် ဆယ် တောင် ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ခေရုဗိမ် နှစ် ပါးသည် အလုံး အရပ် ပမာဏ တူ၏။²⁶ထိုခေရုဗိမ် တို့ကို အတွင်း အိမ် တော် ထဲမှာ တင် ထားသဖြင့် ၊ ခေရုဗိမ် အတောင် တို့သည် ဖြန့် လျက်၊²⁷အတောင်ဖျားတစ်ဘက် တချက်၌ ထရံကိုမှီလျက်၊ အလယ် မှာ အတောင်ဖျားတခုနှင့်တခု ထိလျက် ရှိကြ၏။²⁸ခေရုဗိမ် တို့ကိုလည်း ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။²⁹အိမ် တော်ထရံ အတွင်း ဘက်နှင့် ပြင် ဘက်၌ ထု သော ခေရုဗိမ် အရပ် နှင့် အပွင့် ပွင့် သော စွန်ပလွံ ပင် အရပ်များရှိကြ၏။³⁰အိမ် တော်အတွင်း ကြမ်း နှင့် ပြင် ကြမ်းကို လည်း ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။³¹ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ဝင်ဝ ဘို့သံလွင် သား တံခါးရွက် နှစ် ရွက်ကို လုပ် ၍၊ တံခါးထုပ် နှင့် တံခါး တိုင် တို့သည် ထရံ ငါး စု တ စု ကို စား

ကြ၏။³² သံလွင်သားတံခါးရွက်တို့၌ ခေရုဗိမိ အရုပ် ၊ အပွင့် ပွင့်သော စွန်ပလွံ ပင်အရုပ်များကို ထု လုပ်၍ ၊ တံခါးရွက်နှင့်ခေရုဗိမိ အရုပ်၊ စွန်ပလွံ ပင်အရုပ်တို့ကို ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။³³ ထိုအတူ အိမ် တော်ပြင်ထရံလေး စုတစု ကျယ်သောဝင်ဝ ဘို့ သံလွင် တံခါး တိုင် တို့ကို၎င်း၊³⁴ တံခါးရွက်တရွက်လျှင် ပတ္တာ နှစ်ခုစီဖြင့် လည် တတ်သော ထင်ရှား သား တံခါး ရွက် နှစ် ရွက်တို့ကို၎င်းလုပ်လေ၏။³⁵ တံခါးရွက်၌ ခေရုဗိမိ အရုပ်နှင့် အပွင့် ပွင့် သော စွန်ပလွံ ပင်အရုပ် များကို ထုလုပ် ၍ အပြောက် ကို ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။³⁶ အတွင်း တန်တိုင်း ကိုလည်း ဆစ် သော ကျောက်တန်းသုံး ဆင့် ၊ အာရဇ် သစ်သားတန်း တဆင့်နှင့် အထပ်ထပ် တည် လေ၏။³⁷ နန်းစံလေး နှစ် ၊ ဇိဗ လ တွင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်တိုက်မြစ် ကို ချကြ၍၊³⁸ နန်းစံဆယ် တနှစ် ၊ ဗု လ အမည်ရှိသော အဋ္ဌမ လ တွင် အိမ် တော် အခန်းကြီးအခန်းငယ်တို့နှင့် ဆိုင်သမျှ တို့ ကို လက်စသတ် ၍ ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံးအိမ်တော်ကို တည်ဆောက် သတည်း။

7 တဖန် ရှောလမုန် သည် တဆယ် သုံး နှစ် ပတ်လုံးနန်းတော် ကို တည်ဆောက် ၍ လက်စသတ် လေ၏။² နန်းတော် ကို လေဗန န် တော သစ်သားဖြင့် ဆောက် ၍၊ အလျား အတောင် တရာ ၊ အနံ အတောင် ငါး ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် သုံး ဆယ်ရှိ၏။ အာရဇ် တိုင် လေး စဉ်၊ အာရဇ် ရက်မ များ နှင့် ဆောက်၏။³ တိုင် တ စဉ် လျှင် ဆယ် ငါး တိုင်စီရှိ၍ တိုင် ပေါင်း ခြောက် ဆယ် အပေါ် မှာ အခြင် တို့ကို တင်လျက်၊ အာရဇ် ပျဉ်ပြား နှင့် မိုး လေ၏။⁴ အလင်း ဝင် စရာပြတင်းပေါက် သုံး တန်း စီ အဆင့်ဆင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် တဘက် တ ချက်၌ ရှိ ကြ၏။⁵ တံခါးပေါက် ရှိ သမျှ တံခါး တိုင် ရှိ သမျှ တို့သည် စတုရန်း လေးထောင့် ဖြစ် ကြ၏။⁶ တိုင် များ၊ ထုပ် ကြီး များနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလျား အတောင် ငါး ဆယ်၊ အနံ အတောင် သုံး ဆယ်ရှိသောကနားပြင် ကိုလည်း လုပ် လေ၏။⁷ တရား စီရင်ရာ ကနားပြင် တည်းဟူသောတရားပလ္လင် တည်ရာကနားပြင် ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ ကြမ်း တဘက် မှ တဘက်တိုင်အောင် အာရဇ် ပျဉ်ပြားတို့ နှင့် မိုး လေ၏။⁸ နန်း တော်နှင့်ဆိုင်သော ထိုကနားပြင်နှစ်ဆောင် စပ်ကြား မှာ တန်တိုင်း လည်း ရှိ၏။ ရှောလမုန် စုံဘက် သော ဖာ ရော ဘုရင်၏ သမီး စံနန်း ကိုလည်း တရားစီရင်ရာ ကနားပြင် နှင့် တူအောင်ဆောက် လေ၏။⁹ တန်တိုင်း ကြီး ပြင် ဘက်တိုင်အောင် ၎င်း၊ အမြစ် မှစ၍ ထိပ် တိုင်အောင် ၎င်း၊ ကျောက်ဆစ် ပမာဏ နှင့် အညီ ၊ နှစ်ဘက်စလုံးလွှဲ နှင့် တိုက် သော ကျောက်၊ ထူးဆန်း သော ကျောက်ကြီး တို့ဖြင့် ပြီး ကြ၏။¹⁰ အမြစ်သည်လည်း အလျားရှစ် တောင် ၊ ဆယ် တောင် ရှိသောကျောက် ၊ ထူးဆန်း သောကျောက် ကြီး တို့ ဖြင့် ပြီး ၏။¹¹ အမြစ်ပေါ်မှာလည်း ကျောက်ဆစ် ပမာဏ နှင့်အညီ လုပ်သော ကျောက်၊ ထူးဆန်း သော ကျောက် နှင့် အာရဇ် သစ်သားရှိ၏။¹² တန်တိုင်း ကြီး သည် ဆစ် သောကျောက်သုံး တန်း ၊ အာရဇ် သစ်ကြီးတတန်း ဖြင့်ပြီး၏။ ဗိမာန် တော်အတွင်း တန်တိုင်း

၊ နန်း တော်ကနားပြင် တန်တိုင်းတို့သည် ထိုအတူ ပြီးကြ၏။¹³ ရှော လမုန် သည်လည်း ၊ လူကိုစေလွှတ် ၍ တုရ မြို့မှ ဟိရံ ကို ခေါ် လေ၏။¹⁴ ထိုဟိရံကား၊ နဿလိ အမျိုး မှတ်ဆိုးမ သား ဖြစ်၏။ သူ ၏အဘ ကား၊ တုရ အမျိုးသား ပန်းတဉ်း သမား ဖြစ်၏။ သားသည် လည်း ကြေးဝါ အလုပ် ခပ်သိမ်း ကို လုပ် တတ်သော ဉာဏ် ပညာ နှင့်ပြည့်စုံ သဖြင့် ၊ ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံသို့ လာ ၍ အလုပ် ရှိသမျှ ကို ပြီးစီး စေ၏။¹⁵ ထိုသူသည်အမြင့် တဆယ် ရှစ် တောင် ၊ လုံးပတ် တဆယ် နှစ် တောင် ရှိသောကြေးဝါ တိုင်နှစ် တိုင် ကို သွန်း လေ၏။¹⁶ တိုင် အပေါ်မှာ တင် စရာဘို့ အမြင့် ငါး တောင် ရှိသော ကြေးဝါ တိုင် ထိပ် နှစ် ခု ကိုလည်း သွန်း လေ၏။¹⁷ ကြေးဝါ ကွန်ရွက် နှင့် ကြေးဝါကြိုး တို့ကိုလည်း လုပ် ၍၊ တိုင်တတိုင်လျှင် ကွန်ရွက်ခုနစ် ခုစီဖြင့် တိုင် ထိပ် အပေါ် မှာ ဖုံးလွှမ်းလေ၏။¹⁸ ကြေးဝါသလဲသီး တို့ကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ တိုင် ထိပ် ကွန်ရွက် အပေါ်မှာ ထိပ် တခုလျှင် သလဲသီး နှစ် တန်း စီ ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်လေ၏။¹⁹ ကနားပြင် ထဲမှာ စိုက်ထားသော ထိုတိုင် ထိပ် တို့ သည် ကြာပွင့် နှင့် ပုံတူ၍ အချင်း လေး တောင် ရှိ၏။²⁰ တိုင် ထိပ်နှစ် ခုတို့သည် ကွန်ရွက် နှင့် နီးစပ် သော ထုပ်ကာ အပေါ်မှာ တည်လျက်၊ တိုင်ထိပ်တခု၌သလဲသီး နှစ် တန်းစီနှင့် အလုံးနှစ် ရာစီရှိကြ၏။²¹ ထိုတိုင် တို့ကို ဗိမာန် တော် ကနားပြင် ထဲမှာ စိုက် ထား၍ လက်ျာ တိုင် ကိုယာခိန် ၊ လက်ဝဲ တိုင် ကို ဗောဇ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။²² တိုင် ထိပ် အပေါ် မှာ ကြာ ပွင့် အပြောက် ရှိသည် ဖြစ်၍ တိုင် တို့သည် စေ့စုံ ကြ၏။²³ အချင်း ဆယ် တောင် ၊ အဝန်း အတောင် သုံး ဆယ်၊ အစောက် ငါး တောင် ရှိ သောကြေးဝါရေကန် ကိုလည်း လုပ် လေ၏။²⁴ ရေကန်အနားပတ် အောက် ပတ်လည် ၌ အတောင်တတောင်လျှင် ဘူးသီးဆယ် လုံး စီ စေ့ အောင် ဘူး သီး နှစ် ပတ် ကို ရေကန် နှင့် တ စပ် တည်း သွန်း လေ၏။²⁵ ထို ရေကန် သည် နွား တ ဆယ် နှစ် ခု အပေါ် မှာ တည် လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် အရပ် လေးမျက်နှာ သို့ တ မျက်နှာ လျှင် သုံး ခု စီ မျက်နှာပြု ကြ၏။²⁶ ရေကန် သည် ၃ လက် တ ဝါး ရှိ၏။ အပေါ် အနား ပတ်လည်ဖလား အနား ပတ် ကဲ့သို့ ကြာ ပွင့် အပြောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရေဗတ်နှစ်ထောင်ဝင်၏။²⁷ တဖန် အလျား လေး တောင် ၊ အနံ လေး တောင် အမြင့် သုံး တောင် ပမာဏ ရှိ သော ကြေးဝါ ခုံ တ ဆယ် ကို လုပ် လေ၏။²⁸ ထို ခုံ ပုံသဏ္ဍာန် ဟူ မူကား ၊ ခုံ ပတ်လည်၌ အနားရစ် အဆင့်ဆင့်ရှိ၍ အနားရစ် ကြား မှာ၊²⁹ ခြင်္သေ့ ၊ နွား ၊ ခေရုဗိမိ အပြောက် ရှိ၏။ အနားရစ် အပေါ် မှာ ခုံ တ ခု တင် လျက် ရှိ၏။ ခြင်္သေ့ နှင့် နွား အောက် ၌ လည်း အပြောက်မျိုးရှိ၏။³⁰ ခုံ တခု၌ကြေးဝါ လှည်းဘီး လေး ခုစီ၊ ကြေးဝါ ဝင်ရိုး နှင့် တကွ ရှိ၏။ အင်တုံ တင်စရာဘို့ ခုံလေး ထောင့်၌ပခုံး တို့ကို ခုံနှင့်တစပ် တည်းသွန်း လေ၏။³¹ အင်တုံဝ ၌ပါသော အကွပ် သည် အကျယ် တတောင် ရှိ၏။ အဝ သည် ဝိုင်း၍ အချင်း တတောင် ထွာ ရှိ၏။ စတုရန်း လေးထောင့်၌ အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။³² ဘီး လေး ခုတို့သည်

ခုံ မျက်နှာ အောက် မှာ နေရာ ကျ လျက်၊ ဝင်ရိုး တို့သည် ခုံ နှင့် စပ် လျက်၊ ဘီး အမြင့် တတောင် ထွာ ရှိ၏။³³ ဘီး ပုံကား ရထား ဘီး နှင့် တူ၏။ ဝင်ရိုး ၊ ဝင်ရိုးအိမ်၊ အကန့် ၊ အကွပ် များကို သွန်း လေ၏။³⁴ ခုံ လေး ထောင့် ၌ တစပ်တည်းသွန်းသော ပခုံး လေး ခုရှိသဖြင့်၊³⁵ ထို ပခုံး ပေါ် မှာ လုံးပတ် တ ထွာ ရှိ သော ကွင်း ကို တပ်၍ ၊ ခုံ ပေါ် မှာ အနားရစ် နှင့် ကိုင်စရာ များတို့ကို ခုံနှင့် တစပ်တည်းသွန်း လေ၏။³⁶ ကိုင် စရာမျက်နှာ နှင့် ခုံ မျက်နှာပြင်၌ ခေရုဗိမ် ၊ ခြင်္သေ့ ၊ စွန်ပလွံပင် အစရှိသော အပြောက်မျိုး အသီးအသီး ထင်ပေါ် လျက် ရှိ၏။³⁷ ထိုသို့ ပုံသဏ္ဍာန် အလုံး အရပ်တူ အောင်၊ အင်တုံတင်ရာခုံ တဆယ် ကို သွန်း ခြုံပြီးလေ၏။³⁸ အဝန်းလေး တောင် ကျယ်၍၊ ရေ ဗတ် လေးဆယ် ဝင် နိုင်သော ကြေးဝါ အင်တုံ တဆယ် ကိုလည်း လုပ် ၍၊ ခုံ တခု ပေါ်မှာ အင်တုံ တလုံးစီ တင်ထားလေ၏။³⁹ အိမ် တော်လက်ျာ ဘက် ၌ ခုံ ငါး ခု၊ လက်ဝဲ ဘက် ၌ ငါး ခုကိုထား ၍ ရေကန် ကိုကား၊ အိမ် တော်လက်ျာ ဘက် အရှေ့တောင် ထောင့် ၌ နေရာ ချ၏။⁴⁰ ဟိရုံ သည်အိုး များ၊ ရေမှုတ် များ၊ အင်တုံငယ် များ ကို လည်း လုပ် သဖြင့်၊ ရှေ့ လ မုန် မင်းကြီး အ တို့ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်၌ လက်စသတ် သောအရာများဟူမူကား၊⁴¹ တိုင် နှစ် တိုင်၊ တိုင် ထိပ် အ ထွင် နှစ် ခု၊ တိုင် ထိပ် အ ထွင် ကို ဖုံးလွှမ်း စရာ ကွန်ရွက် နှစ် ရွက်၊⁴² ဖုံးလွှမ်း စရာ ကွန်ရွက် တ ရွက် အ တို့ သလဲ သီး နှစ် တန်း စီ၊ သလဲ သီး ပေါင်း လေး ရာ၊⁴³ ခုံ ဆယ် ခု၊ ခုံ ပေါ်မှာ တင် ထား သော အင်တုံ ဆယ် လုံး၊ ရေကန် တ ကန်၊⁴⁴ ရေကန် ကိုထောက် သော နွား တဆယ် နှစ် ခု၊ အိုး များ၊ ရေမှုတ် များ၊ အင်တုံ ငယ် များ တည်း။⁴⁵ ရှေ့ လ မုန် မင်းကြီး အ တို့ ဟိ ရုံ လုပ် သမျှ သော ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်တန်ဆာ တို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက် သော ကြေးဝါ ဖြင့် ပြီး ကြ၏။⁴⁶ ယော် ဒန် ချိုင့် ၊ သကုတ် မြို့နှင့် ဇာသန် မြို့ စပ်ကြား တွင် သရွတ် လုပ်စရာ ကောင်းသော မြေ၌ ရှင်ဘုရင် သွန်း လေ၏။⁴⁷ ထိုတန်ဆာ တို့သည် အလွန်များ သောကြောင့် ၊ ရှေ့လမုန် သည် မချိန်ဘဲသွန်းထား၏။ ကြေးဝါ အချိန် ကို အဘယ်သူမျှ မ သိ။⁴⁸ ရှေ့လမုန် သည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်နှင့်ဆိုင် သမျှ သောတန်ဆာ များတည်း ဟူသောရွှေ ယဇ် ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့် တင်စရာရွှေ စားပွဲ၊⁴⁹ ဗျာဒိတ် ဌာနတော်ရှေ့ ၊ လက်ျာ ဘက်၌ ရွှေ စင် မီးခုံ ငါး ခု၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ ငါး ခု၊ ရွှေ ပန်းပွင့် ၊ ရွှေမီးခွက် ၊ မီး ကိုင်တန်ဆာ၊⁵⁰ ရွှေ စင် ဖြင့်ပြီး သောခွက် များ၊ မီးညှပ် ၊ လင်ပန်း ၊ ဇွန်း ၊ ပြာခံစရာ အိုးများ၊ အလွန် သန့်ရှင်း ရာဌာနတော် အတွင်း ခန်း တံခါး နှင့် ဗိမာန် တော်ပြင်ခန်း တံခါး ဆွဲထား သော ရွှေ ပတ္တာ များတို့ကို လုပ်လေ၏။⁵¹ ထိုသို့ရှေ့ လ မုန် မင်းကြီး သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် အ တို့ ပြုလုပ် စီရင်သမျှအလုံးစုံ တို့ကို လက်စသတ် ပြီးမှ ၊ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် လူ သော ရွှေ ငွေ တန်ဆာ များကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော် ဘဏ္ဍာ စုထဲမှာ သွင်း ထားလေ၏။

၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို ဇိ အုန် မည်သော ဒါဝိဒ် မြို့မှ ဆောင် ခဲ့ လိုသော ဝါ ၊ ရှေ့ လ မုန် သည် က္လ သရေ လ အမျိုး အသက်ကြီး သူ အပေါင်း တို့နှင့် က္လ သရေ လ အဆွေအမျိုး အသီးအသီး ကို အုပ် သော ခေါင်း မင်း အပေါင်း တို့ ကို ယေ ရှေ့ လင် မြို့ ရှင်ဘုရင် ထံ သို့ခေါ် တော် မှု သည် အတိုင်း၊² က္လ သရေ လ လူ အပေါင်း တို့သည် သေနိမ် အမည် ရှိသောသတ္တမ လ ၌လုပ် သော ပွဲ အတွင်း တွင် ရှေ့ လ မုန် မင်းကြီး ထံ သို့စုဝေး ရောက်လာကြ၏။³ က္လ သရေ လ အမျိုးတွင် အသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့သည်လာ ၍ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း လျက်၊⁴ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၊ တဲ တော် နှင့် ဆိုင်၍ သန့်ရှင်း သော တန်ဆာ အလုံးစုံ တို့ကို ယဇ် ပုရောဟိတ် များ နှင့် လေ ဝိ သား များ တို့သည် ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။⁵ ရှေ့လမုန် မင်းကြီး မှစ၍ စည်းဝေး သော က္လ သရေ လ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် မ ရေတွက် နိုင်။ အတိုင်း မ သိ များ စွာ သော သိုး နွား တို့ ကို သေတ္တာ တော် ရှေ့ မှာ ယဇ် ပူဇော် ကြ၏။⁶ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို အိမ် တော် အတွင်း သို့သွင်း၍၊ အလွန် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တည်း ဟူသော ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ထဲ မှာ ခေရုဗိမ် အတောင် တို့အောက် ၊ သူ နေရာ ၌ ထား ကြ ၏။⁷ ခေရုဗိမ် တို့သည် မိမိ အတောင် နှစ် ဘက်ကို သေတ္တာ တော်နေရာ အပေါ် မှာဖြန့် ၍ ၊ သေတ္တာ တော်နှင့် ထမ်းဘိုး တို့ကို လွှမ်းမိုး လျက် ရှိကြ၏။⁸ ထမ်းဘိုး တို့ကို ဆွဲထား သဖြင့် ထမ်း ဘိုး ဖျား တို့ သည် ပြင် ခန်း၌ မ ထင်။ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၊ ဗျာဒိတ် ဌာန တော်၌ သာထင် ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ ကြ၏။⁹ က္လ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် ၍၊ ထာဝရဘုရား သည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့တော်မူသောအခါ ၊ မော ရှေ့ သည် ဟောရပ် အရပ်၌ ရှိစဉ် သွင်း ထား သော ကျောက်ပြား နှစ် ပြားမှတပါး သေတ္တာ တော်ထဲ ၌ အဘယ် အရာမျှမရှိ။¹⁰ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာနထဲက ထွက် ကြသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်သည် မိုဃ်းတိမ် နှင့်ပြည့် ၏။¹¹ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်သည် ဘုန်း တော် နှင့်ပြည့် လျက်၊ မို ဃ်း တိမ် တော် ကြောင့် ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် လျက် ရပ် ၍ မ နေနိုင် ကြ။¹² ရှေ့ လ မုန် က လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ထူထပ် သော မှောင်မိုက် ထဲ မှာ နေ တော် မူ သည်ဟု စကား တော်ရှိ၏။¹³ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ အိမ် ၊ အစဉ်အမြဲ နေ တော်မူရာ ဌာန တော်ကို အကျွန်ုပ် တည်ဆောက် ပါပြီဟု မြွက်ဆို ၏။¹⁴ တဖန် ရှင် ဘုရင်သည် လှည့် ကြည့်၍ က္လ သရေ လ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း ကို ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ၏။ က္လ သရေ လ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် မတ်တပ် နေကြ၏။¹⁵ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ် တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ ၏လူ က္လ သရေ လ အမျိုးသားတို့ကို အဲ

ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော နေ့ ကစ၍ ငါ့ နာမ တည်ရာ အိမ် ကို ဆောက် စေ ခြင်း ငါ ၊ ကု သရေ လ ခရိုင် များ တို့ တွင် မြို့ တစုံတမြို့ ကို ငါ မ ရွေး သေး သော် လည်း ။ ¹⁶ ငါ ၏ လူ့ ကု သရေ လ အမျိုး သား တို့ ကို အုပ်စိုး စေ ခြင်း ငါ ၊ ဒါဝိဒ် ကို ငါ ရွေး ပြီ ဟု ငါ့ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် အား ဗျာဒိတ် တော် ရှိ သည် အတိုင်း ပြု တော် မူ သော ကု သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ စေ သတည်း ။ ¹⁷ ကု သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ၏ နာမ တော် အဘို့ အိမ် တော် ကို တည် ဆောက် ခြင်း ငါ ၊ ငါ့ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် သည် အကြံ ရှိ သော အခါ ။ ¹⁸ ထာဝရ ဘုရား က၊ သင် သည် ငါ့ နာမ အ ဘို့ အိမ် တော် တည် ဆောက် ခြင်း ငါ့ အကြံ ရှိ သော ကြောင့် ကောင်း သော အမှု ကို ပြု ပြီ ။ ¹⁹ သို့ သော် လည်း သင် သည် အိမ် တော် ကို မ ဆောက် ရ ။ သင် ၏ သား ရင်း သည် ငါ့ နာမ အဘို့ အိမ် တော် ကို ဆောက် ရ မည် ဟု ငါ့ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် အား မိန့် တော် မူ ၏ ။ ²⁰ ထာဝရ ဘုရား သည် အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း ပြု တော် မူ သဖြင့် ငါ သည် ငါ့ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် ၏ အရိပ် အရာ ကို ခံ ရ ၍ ။ ထာဝရ ဘုရား ဂတိ တော် ရှိ သည် အတိုင်း ကု သရေ လ နိုင်ငံ ၏ ရာဇ ပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင် လျက် ။ ကု သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ၏ နာမ တော် အဘို့ အိမ် တော် ကို တည် ဆောက် လေ ပြီ ။ ²¹ ငါ တို့ ဘိုး ဘေး များ ကို အဲဂု တု တု ပြည် မှ ၊ ထာဝရ ဘုရား နှုတ် ဆောင် သော အခါ ။ သူ တို့ နှင့် ဖွဲ့ တော် မူ သော ပဋိညာဉ် ကျောက် စာ ပါ သော သေတ္တာ တော် ထား ရာ အရပ် ကို ထို အိမ် တော် ၌ လုပ် လေ ပြီ ဟု မြွက် ဆို ၏ ။ ²² တဖန် ရှော လ မှန် သည် ထာဝရ ဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင် ရှေ့ ။ ကု သရေ လ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့ အလယ် မှာ နေ ၍ ။ လက်ဝါး တို့ ကို ကောင်း ကင် သို့ ဖြန့် လျက် ။ ²³ အို ကု သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ၊ အထက် ကောင်း ကင် ဘုံ နှင့် အောက် အရပ် မြေ ကြီး ပေါ် မှာ ကိုယ် တော် နှင့် တူ သော ဘုရား တ ဆူ မျှ မ ရှိ ပါ ။ ရှေ့ တော် ၌ စိတ် နှလုံး အကြွင်း မဲ့ ကျင့် သော ကိုယ် တော် ၏ ကျွန် တို့ အဘို့ ပဋိညာဉ် တရား နှင့် ကရုဏာ တရား ကို စောင့် ရှောက် တော် မူ ပြီ ။ ²⁴ အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ် ၌ ထား တော် မူ သော ဂတိ တော် ကို မ ဖျက် ။ မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ယနေ့ ပြု တော် မူ ပြီ ။ ²⁵ အို ကု သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ၊ ကိုယ် တော် က၊ သင် သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ကျင့် သကဲ့သို့ သင် ၏ သား မြေး တို့ သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ကျင့် လို သော ငါ ၊ မိမိ တို့ သွား ရာ လမ်း ကို သတိ ပြု လျှင် ။ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ ကု သရေ လ နိုင်ငံ ၏ ရာဇ ပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင် ရသော သင် ၏ အမျိုး မင်း ရိုး မ ပြတ် ရဟု ကိုယ် တော် ကျွန် အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ် ၌ ထား တော် မူ သော ဂတိ တော် ကို ယခု စောင့် တော် မူ ပါ ။ ²⁶ အို ကု သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ။ ကိုယ် တော် ကျွန် အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ် အား မိန့် တော် မူ သော စကား တော် ကို ယခု ပြည့်စုံ စေ တော် မူ ပါ ။ ²⁷ သို့ ရာ တွင် ဘုရား သခင် သည် မြေ ကြီး ပေါ် မှာ ဧကန် အမှန် ကျိန်းဝပ် တော် မူ မည် လော ။ ကောင်း ကင် နှင့် ကောင်း ကင် တကာ တို့ ၏ အ ထွ

ဋ် အမြင့် ဆုံး သော ကောင်း ကင် သည် ကိုယ် တော် ကို မ ဆုံး မ ခံ နိုင် သည် ဖြစ် ၍ ။ အကျွန်ုပ် တည် ဆောက် သော ဤ အိမ် ကို အဘယ် ဆို ဘွယ် ရာ ရှိ ပါ သနည်း ။ ²⁸ သို့ သော် လည်း အို အကျွန်ုပ် ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ၊ ကိုယ် တော် ကျွန် သည် ရှေ့ တော် ၌ ယနေ့ ကြေး ကြော် လျက် ပဌ နာ ပြု ၍ တောင်း လျှောက် သော စကား ကို နား ခံ နာ ယူ တော် မူ ပါ ။ ²⁹ ဤ မည် သော အရပ် ၌ ငါ့ နာမ တည် ရ မည် ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ။ ဤ အရပ် ဌာန နှင့် ဤ အိမ် တော် ကို နေ့ ည ၌ မ ပြတ် ကြည့် ရှု ၍ ။ ကိုယ် တော် ကျွန် သည် ဤ အရပ် ဌာန ၌ ဆု တောင်း သော စကား ကို နား ထောင် တော် မူ ပါ ။ ³⁰ ကိုယ် တော် ကျွန် မှ စ၍ ကိုယ် တော် ၏ ၏ လူ့ ကု သရေ လ အမျိုး သား တို့ သည် ဤ အရပ် ဌာန ၌ ဆု တောင်း ပဌ နာ ပြု ကြ သော အခါ ။ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ကောင်း ကင် ဘုံ ၌ နား ထောင် ၍ အပြစ် မှ လွတ် တော် မူ ပါ ။ ³¹ လူ သည် မိမိ အိမ် နီး ချင်း ကို ပြစ် မှား သော ကြောင့် ။ အကျိန် ခံ ရ မည် ဟု အိမ် နီး ချင်း ဆို လျက် ။ ဤ အိမ် တော် ၌ ကိုယ် တော် ၏ ၏ ယဇ် ပလ္လင် ရှေ့ မှာ အကျိန် တိုက် လျှင် ။ ³² ကောင်း ကင် ဘုံ ၌ နား ထောင် တော် မူ ပါ ။ မ တရား သော သူ သည် မိမိ အပြစ် နှင့် အလျောက် ရှုံး စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ။ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်း နှင့် အလျောက် အကျိုး ကို ခံ ရ ၍ အပြစ် မှ လွတ် စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ။ ကိုယ် တော် ကျွန် တို့ ကို တရား စီရင် တော် မူ ပါ ။ ³³ ကိုယ် တော် ၏ ၏ လူ့ ကု သရေ လ အမျိုး သား တို့ သည် ကိုယ် တော် ကို ပြစ် မှား သော အပြစ် ကြောင့် ရန် သူ ရှေ့ မှာ ရှုံး ရ သော အခါ ။ ကိုယ် တော် ထံ သို့ ပြန် လာ ၍ ။ နာမ တော် ကို ဝန်ခံ လျက် ။ ဤ အိမ် တော် ကို မှီခို လျက် ဆု တောင်း ပဌ နာ ပြု လျှင် ။ ³⁴ ကောင်း ကင် ဘုံ ၌ နား ထောင် ၍ ။ ကိုယ် တော် ၏ ၏ လူ့ ကု သရေ လ အမျိုး သား တို့ ကို အပြစ် မှ လွတ် တော် မူ ပါ ။ ဘိုး ဘေး တို့ အား ပေး သနား တော် မူ သော ပြည် သို့ တဖန် ပို့ ဆောင် တော် မူ ပါ ။ ³⁵ ကိုယ် တော် ကို ပြစ် မှား သော အပြစ် ကြောင့် မို ဗ်း မ ရှာ မို ဗ်း ခေါင် သဖြင့် ကိုယ် တော် သည် ဆုံး မ တော် မူ သော အခါ ။ သူ တို့ သည် ဤ အရပ် ဌာန တော် ကို မှီခို လျက် ဆု တောင်း ၍ ။ နာမ တော် ကို ဝန်ခံ လျက် မိမိ ဒုစရိုက် ကို စွန့် ပယ် လျှင် ။ ³⁶ ကောင်း ကင် ဘုံ ၌ နား ထောင် ၍ ။ ကိုယ် တော် ၏ ၏ ကျွန် ။ ကိုယ် တော် ၏ ၏ လူ့ ကု သရေ လ အမျိုး တို့ ကို အပြစ် မှ လွတ် တော် မူ ပါ ။ သူ တို့ လိုက် ရသော လမ်း ကောင်း ကို ပြည့်စုံ ၍ ။ ကိုယ် တော် ၏ ၏ လူ့ တို့ အား အမွေ ပေး သော မြေ ပေါ် မှာ မို ဗ်း ရှာ စေ တော် မူ ပါ ။ ³⁶ ပြည် တော် ၌ အစာ အာဟာရ ခေါင်းပါး သော် ၎င်း ။ လေ ထိ ၍ အပင် သေ သော် ၎င်း ။ အရည် ယို ၍ သေ သော် ၎င်း ။ အရာ ဘကျိန်း ။ ခါ သိ လ ကျိန်း ကိုက် စား သော် ၎င်း ။ ရန် သူ တိုက် လာ ၍ မြို့ ကို ဝိုင်း ထား သော် ၎င်း ။ ဘေး ဥပဒ် ။ အနာ ရောဂါ တစုံ တခု ရောက် သော အခါ ။ ³⁷ ကိုယ် တော် ၏ ၏ လူ့ ကု သရေ လ အမျိုး သား အချို့ တို့ သည် အသီး အသီး ခံ ရ သော ဘေးဒဏ် ကို သိ လျက် ။ ဤ အိမ် တော် သို့ မိမိ တို့ လက်ဝါး ကို ဖြန့် ၍ ။ တစုံ တခု သော ပဌ နာ စကား အား ဖြင့် ဆု တောင်း လျှင် ။ ³⁸ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ကောင်း ကင် ဘုံ ၌ နား ထောင် တော် မူ ပါ ။ ³⁹ ဘိုး ဘေး တို့ အား ပေး

သနားတော်မူသော ပြည် ၌ သူ တို့သည် အသက် ရှင်သော ကာလ ပတ်လုံးကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ ပါမည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် သာလျှင် လူ သတ္တဝါအပေါင်း တို့၏ စိတ် နှလုံးသဘောကို သိ တော် မူ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဆုတောင်းသောသူတို့ ၏ စိတ် နှလုံးသဘောကို သိ လျက်၊ သူတို့အပြစ်ကိုလွတ် တော်မူပါ။ အသီးအသီး ပြုကြသည် အတိုင်း စီရင် တော်မူပါ။⁴⁰ ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေလ အမျိုး မ ဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ် သော နာမ တော်၏ သိတင်းနှင့် တန်ခိုး ကြီး၍ ၊ ဆန့် တော်မူသောလက်ရုံး တော် ၏သိ တင်းကိုကြား သောကြောင့်၊⁴¹ နာမ တော်ကိုထောက် သဖြင့် ဝေး သောပြည် မှ ရောက် လာ၍၊ ဤ အိမ် တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း လျှင်၊⁴² ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် တော်မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သကဲ့သို့ မြေကြီး သား အပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ လျက်၊ နာမ တော် ကို သိ စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက် သော ဤ အိမ် တော် ကို နာမ တော်ဖြင့် သမုတ် ကြောင်း ကို သိ စေ ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ထို တပါး အမျိုးသား တို့သည် ဆုတောင်း သမျှ အတိုင်း ကျေးဇူးပြု တော်မူပါ။⁴³ ကိုယ်တော်စေခိုင်း တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် ရန်သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ စစ်ချီ သောအခါ ၊ ရွေး တော် မူ သော မြို့ ၊ နာမ တော် အ တို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက် သော အိမ် တော်ကို မှီခိုလျက်၊ ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း ကြ လျှင်၊⁴⁴ သူ တို့ ဆုတောင်း ပ ဌ နာ ပြု သော စကား ကို ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ၍ သူ တို့အမှု ကို စောင့် တော်မူ ပါ။⁴⁵ မ ပြစ်မှား တတ် သော လူ တ ယောက် မျှ မ ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ အမျက် တော်ထွက်၍ ရန်သူ လက်သို့ အပ် တော်မူသဖြင့် ၊ ရန်သူ တို့သည် ဝေး သောပြည်၊ နီး သောပြည် ၊ အခြားတပါးသောပြည် သို့ သိမ်း သွား လျှင်၎င်း၊⁴⁶ ထို ပြည် ၌ အချုပ် ခံ စဉ်၊ သူ တို့သည် သတိရ ၍ ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား ပါ ပြီ။ မ ဖြောင့်သော အမှု၊ ဆိုးညစ် သော အမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ် ပြောင်းလဲ ၍ တောင်းပန် သဖြင့်၊⁴⁷ သိမ်း သွားသော ရန်သူ တို့၏ ပြည် ၌ နေစဉ်၊ စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အထံ တော်သို့ပြန် လာ၍ ၊ ဘိုးဘေး တို့အား ပေး တော် မူသော ပြည် ၊ ရွေး တော်မူသော မြို့ ၊ နာမ တော်အတို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက် သော အိမ် တော်ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း လျှင် ၎င်း၊⁴⁸ သူ တို့ဆုတောင်း ပဌ နာ ပြု သော စကားကို ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌နားထောင် ၍ သူ တို့ အမှု ကို စောင့် တော် မူပါ။⁴⁹ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား လွန်ကျူးခြင်း အပြစ် အလုံးစုံ တို့ကို ဖြေ ရှင်း တော် မူပါ။ သိမ်း သွားသောသူတို့ သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ ကို သနား စေ ခြင်းငှါ ၊ ကရုဏာ စိတ်သဘောကို ပေး တော် မူပါ။⁵⁰ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်၏ သံ မီးဖို ထဲက

နှုတ်ယူ တော်မူသော ကိုယ်တော် ၏လူ ၊ အမွေ ခံရတော်မူသော အမျိုးဖြစ်ပါ၏။⁵¹ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မှစ၍ကိုယ်တော် ၏လူ ကု သရေလ အမျိုးသားဆုတောင်း ပဌ နာပြုသော စကား အလုံးစုံ တို့ ကို နားထောင် ခြင်းငှါ ကြည့်ရှု မှတ်ယူ တော် မူ ပါ။⁵² အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဘိုးဘေး များကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသောအခါ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မောရှေ အားဖြင့် မိန့် တော် မူသည်အတိုင်း ၊ ကုသရေလအမျိုးကို ကိုယ်တော် အမွေ ခံရဖြစ် စေခြင်းငှါ ၊ မြေကြီး သားအမျိုးမျိုး ထဲက ရွေးနှုတ် ခွဲထားတော်မူပြီ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟု ပဌ နာပြုလေ၏။⁵³ ထိုသို့ ရှောလမုန် သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်း ပဌ နာ ပြု၍ ပြီး သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့ မှာ ဒူး ထောက် လျက်၊ လက်ဝါး တို့ကို ကောင်းကင် သို့ဖြန့် လျက်နေရာမှထ ၍၊⁵⁴ မတ်တတ် နေပြီး လျှင် ၊ ကုသရေလ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကို ကျယ် သော အသံ နှင့် ကောင်းကြီး ပေးသော စကားဟူမူကား ၊⁵⁵ ဂတိ တော်ရှိ သမျှ အတိုင်း မိမိ လူ ကုသရေလ အမျိုးကို ငြိမ်ဝပ် စေခြင်းငှါစီရင် တော်မူသော ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိ ကျွန် မောရှေ အားဖြင့် ထားတော်မူသော ဂတိ တော်ကောင်း တ ခွန်း မျှ မ ပျက်၊⁵⁶ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ ဘိုး ဘေး များနှင့်အတူ ရှိ တော်မူသည်နည်းတူ ငါ တို့နှင့်အတူ ရှိ တော် မူပါစေသော။ ငါ တို့ကို အလျှင်းစွန့်ပစ် တော် မ မူပါစေနှင့်။⁵⁷ လမ်း တော် တို့သို့ လိုက် စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ ဘိုး ဘေး တို့အား မှာ ထား တော်မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ် တရား တို့ကို စောင့်ရှောက် စေ ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါ တို့စိတ် နှလုံးကို အထံ တော်သို့ သွေးဆောင် တော်မူပါစေသော။⁵⁸ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော် မူကြောင်း ကို၎င်း၊ အခြား တပါးသော ဘုရားသခင် မ ရှိ ကြောင်း ကို၎င်း၊ မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည် သိ ကြမည်အကြောင်း⁵⁹ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် နှင့် မိမိ လူ ကုသရေ လ အမျိုးသားတို့၏အမှု ကို စောင့် စရာအကြောင်း ရှိသည်အတိုင်း၊⁶⁰ အစဉ် စောင့် တော် မူ စေ ခြင်း ငှါ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ငါ ဆုတောင်း သော ဤ ပဌ နာ စကား သည် နေ့ ည၌ မပြတ် အနီး တော်၌ ရှိ ပါ စေသော။⁶¹ သင် တို့သည် ယနေ့ ကျင့် သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင် တော် မူ သော လမ်း သို့ လိုက် ၍ ပညတ် တရား တော် ကို စောင့်ရှောက် ခြင်း ငှါ ၊ အထံ တော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင် ပါစေသောဟု မြှက်ဆိုလေ၏။⁶² ထိုအခါ ရှောလ မုန် မင်းကြီး နှင့် တကွ ကု သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယဇ် ပူဇော် ကြ၏။⁶³ နွား နှစ်သောင်း နှစ် ထောင်၊ သိုး တသိန်း နှစ်သောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား အား မိဿဟာ ယ ယဇ် ပူဇော် သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်ကို အနုမောဒနာ ပြုကြ၏။⁶⁴ ထို နေ့ ၌ လည်း၊ ရှင် ဘုရင်သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ရှေ့ မှာ ရှိသော တန်တိုင်း အတွင်း အရပ်ကို သန့်ရှင်း စေ၍ ၊ ထို အရပ်၌ မီး ရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သကဲ့ကဲ့၊ မိဿဟာယ ယဇ်

ကောင်ဆီဥ ကို ပူဇော် ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ရှိသော ကြေးဝါ ယဇ် ပလ္လင်သည် မီး ရှိရာ ယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သကဲ့။ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် ကောင် ဆီဥ ကို မ ခံ လောက်။⁶⁵ ထိုအခါ ရှောလမုန် သည် အလွန် များစွာသော ပရိသတ် တည်း ဟူသော ဟာ မတ် မြို့ဝင်ဝ မှ စ၍ အဲ ဂု တု တု မြစ် တိုင်အောင် အနံ့အပြား အရပ် ရပ် က လာ ကြ သော ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ခုနစ်ရက် နှစ်လီ၊ တဆယ် လေး ရက် ပတ်လုံးပွဲ ခံ တော်မူ၏။⁶⁶ ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ လူ များတို့ကို လွတ်လိုက် တော်မူ၏။ သူ တို့သည် ရှင် ဘုရင်ကို ကောင်းကြီး ပေးလျက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ဒါဝိဒ် နှင့် မိမိ လူ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ပြု တော် မူသမျှ သော ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ၊ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း လျက် မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြန် သွားကြ၏။

၉ ရှောလမုန် သည် ဗိမာန် တော်နှင့် နန်း တော်ကို လက်စသတ် ၍ ၊ မိမိအလို ဆန္ဒရှိသမျှ ပြည့်စုံသောအခါ၊² ထာဝရဘုရား သည် ဂိဗောဇ် မြို့၌ ထင်ရှား တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ဒုတိယ အကြိမ်၌ ထင်ရှား တော် မူ လျက်၊³ သင် သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ဆုတောင်း ပဌ နာ ပြု သော စကားကို ငါကြား ပြီ။ သင်တည်ဆောက် သော ဤ အိမ် ကို သန့်ရှင်း စေ၍၊ ငါ့ နာမ ကို အစဉ် တည် စေမည်။ အစဉ် ငါ ကြည့်ရှု လျက် နှလုံး စွဲလမ်းလျက် နေ မည်။⁴ သင် သည် ငါ့မှာ ထားသမျှ ကို ပြု ၍ ၍ ၊ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းငှါ၊ သင့် အဘ ဒါ ဝိဒ် ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ် စုံလင်သောစိတ် သဘောနှင့် ငါ့ ရှေ့ မှာ ကျင့် နေ လျှင်၊⁵ ဣ သရေ လ နိုင်ငံ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် ရသော သင် ၏ အမျိုး မင်းရိုးမ ပြတ် ရဟု သင့် အဘ ဒါဝိဒ် အား ငါဂတိ ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် ထိုင်ရသောဣသရေလ နိုင်ငံ ၏ရာဇ ပလ္လင် ကို အစဉ် ငါတည် စေမည်။⁶ သို့မဟုတ် သင် နှင့် သင် ၏သား မြေး တို့သည် ငါ့ နောက် သို့မ လိုက်၊ လမ်းလွဲလျက် ငါ့မှာ ထား သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မ စောင့် ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား ထံသို့ သွား ၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် လျှင်၊⁷ ဣ သရေ လ အမျိုး ကို ငါ ပေး သော ပြည် မှ ငါပယ်ဖြတ် မည်။ ငါ့ နာမ ဘို့ ငါသန့်ရှင်း စေသော ဤအိမ် တော် ကို ငါ့ မျက်မှောက် မှ ပယ်ရှား မည်။ ဣ သရေ လ အမျိုး သည် လည်း တပါး အမျိုးသား တို့တွင် ပုံခိုင်း ရာ ကဲ့ရဲ့ ရာ ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။⁸ အရပ်မြင့် သော ဤ အိမ် တော်ကိုလည်း လမ်း၌ ရှောက်သွား သော သူအပေါင်း တို့သည် အံ့ဩ၍ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ ပြည် နှင့် ဤ အိမ် ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု တော် မူသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ သံကိုပြုလျက် တယောက်မေးမြန်း သော်၊⁹ တ ယောက်က၊ သူ တို့၏ ဘိုးဘေး များကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော သူ တို့ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို သူတို့သည် စွန့် ၍ အခြား တပါးသောဘုရား ကို မှီဝဲ လျက် ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ကြသောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ အမှု အလုံးစုံ ကို ရောက်

စေတော်မူကြောင်း ကို ပြန် ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ရှော လမုန် သည် ဗိမာန် တော်နှင့် နန်း တော်တည်းဟူသောအိမ် တော်နှစ် ဆောင်ကို တည်ဆောက် ၍ အနှစ် နှစ် ဆယ်စေ့သောအခါ၊¹¹ တု ရှ မင်းကြီး ဟိရံ သည် ရှော လ မုန် လိုချင် သမျှ အတိုင်း အာ ရဇ် သစ်သား ၊ ထင်းရှူး သစ်သား နှင့် ရွှေ အခွက် တရာ နှစ် ဆယ်ကိုပေး နှင့်သည် ဖြစ်၍၊ ရှောလမုန် မင်းကြီး သည် ဂါလိလဲ ပြည် ၌ မြို့နှစ် ဆယ်ကို ဟိရံ မင်းကြီးအား ပေး ၏။¹² ရှောလမုန် ပေး သော မြို့တို့ ကို ဟိရံ သည် တုရှ မြို့မှ လာ ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ အား မ ရ။¹³ ငါ့ ညီ ၊ ငါ့ အား ပေး သော မြို့ တို့သည် အဘယ်သို့ သောမြို့နည်းဟု ဆို လျက်၊¹⁴ ထိုအရပ်ကို ကာဗုလ ဟူ၍ယနေ့ တိုင်အောင် သမုတ် သတည်း။¹⁵ ရှောလမုန် မင်းကြီး သည် ငွေခွဲ ရသော အကြောင်း ဟူ မူကား ၊ ဗိမာန် တော်၊ နန်း တော်၊ မိလုလော မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ၊ ဟာဇော် မြို့၊ မေဂိဒဒေါ မြို့ ဂေဇာ မြို့တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်း ငှါ ငွေခွဲရသတည်း။¹⁶ ဂေဇာ မြို့ကိုကား၊ အဲဂုတုတု ဖာရော ဘုရင် သည် စစ်ချီ ၍ တိုက်ယူ မီး ရှို့ သဖြင့် ၊ မြို့ သားခါနာနိ လူ တို့ကို လုပ်ကြံ ပြီးမှ ၊ မိမိ သမီး ၊ ရှောလမုန် ၏ ခင်ပွန်း အား လက်ဆောင် ပေး နှင့်လေပြီ။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ဂေဇာ မြို့ကို ရှောလမုန် တည် လေ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အောက် ဗေသောရုန် မြို့၊¹⁸ ဗာလက် မြို့၊ တော အရပ်၊ ပြည် ထဲမှာ တာဒ မော် မြို့တို့ကိုလည်း တည် လေ၏။¹⁹ ဘဏ္ဍာ တော် သိုထားသောမြို့များ၊ ရထား တော်ထိန်းသောမြို့များ၊ မြင်း တော်ကျွေး သော မြို့များ၊ ယေရုရှလင် မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနန် တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံ တော်အရပ်ရပ် ၌ တည်ချင် သော မြို့များ တို့ ကိုလည်း တည် လေ၏။²⁰ ဣ သရေ လ အမျိုးသား အကုန်အစင် မ ဖျက်ဆီး နိုင် သောကြောင့်၊²¹ ပြည် တော်၌ ကျန်ကြွင်း သော တ ပါးအမျိုးသား ၊ အာ မောရိ ၊ ဟိ တု တိ ၊ ဖေရဇိ ၊ ဟိဝိ ၊ ယေဗု သိ အမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် လူခွဲ ၍ ကျွန် ခံစေ၏။²² ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကိုကား၊ ရှောလမုန် သည် ကျွန် မ ခံစေ။ စစ်သူရဲ ၊ အမှု တော် စောင့်၊ မှူးမတ် ၊ စစ်ကဲ ၊ ရထား တော်အုပ် ၊ မြင်း တော်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။²³ တည်ဆောက်ခြင်းအမှု တော်ကို စီရင်သောသူ အမှုတော်အုပ် ငါး ရာ ငါး ဆယ်ရှိ၏။²⁴ ဖာရော ရှင်ဘုရင်၏ သမီး တော်သည် ဒါဝိဒ် မြို့မှ ထွက် ၍၊ သူ့ အဘို့ ရှောလမုန်တည်ဆောက် သော နန်း တော် သို့ ပြောင်းပြီးမှ ၊ ရှောလမုန်သည် မိလုလော မြို့ ကို ပြုပြင် လေ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား အဘို့ တည် သော ယဇ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ် တို့ကို တနှစ်တနှစ် လျှင် သုံး ကြိမ် ပူဇော် ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ သဖြင့် အိမ် တော်ကို လက်စသတ် လေ၏။²⁶ တဖန် ရှောလ မုန် မင်းကြီး သည် ဧဒုံ ပြည် တွင် ၊ ဧဒုံ ပင်လယ် ကမ်းနား ၌ ၊ ဇလုတ် မြို့နှင့် နီးစပ် သော ဇေယုန်ဂါဗာ မြို့မှာ သင်္ဘော တို့ကို တည်လုပ် ၏။²⁷ ပင်လယ် ကူးသော အမှုကိုနားလည် သော မိမိ ကျွန် ၊ သင်္ဘော သားတို့ကို ဟိရံ မင်းသည် ထိုသင်္ဘော ပေါ်မှာ ရှောလမုန် ၏ လူ တို့

နှင့်အတူ စီးစေ၏။²⁸ သူတို့သည် ဩဖိရ မြို့သို့ သွား၍ ရွှေ အခွက်
လေး ရာ နှစ် ဆယ်ကို ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။

10 ရှေ့ဘ ပြည်ကို အစိုးရ သော မိဖုရား သည် ရှော လ မုန် ၏
ဂုဏ် အသရေနှင့် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် သိ တင်း ကို ကြား
လျှင် ၊ နက်နဲ ခက်ခဲ သော ပြဿနာ အားဖြင့် သူ့ ကို စုံစမ်း ခြင်း
ငှါ လာ ၏။² နံ့သာ မျိုး နှင့် များစွာ သော ရွှေ ၊ အဘိုးထိုက် သော
ကျောက် တို့ကိုဆောင် သော ကုလားအုပ် များ၊ လိုက် သော သူများ
နှင့် တကွ ယေ ရှုရှု လင် မြို့သို့ ရောက် ၍ ၊ ရှော လ မုန် မင်းကြီး
ထံ တော် သို့ ဝင် သောအခါ ၊ မိမိ အလို ဆန္ဒ ရှိ သမျှ ကို ဆွေးနွေး
မေးမြန်း လေ၏။³ သူ မေးမြန်း သော ပြဿနာ ရှိ သမျှ တို့ကို ရှော
လ မုန် မင်းကြီးသည် ဖြေ လေ၏။ နားမ လည်၍ မ ဖြေ နိုင် သော
အရာ တစ်ခုခုမျှ မ ရှိ။⁴ ရှေ့ဘ မိဖုရား သည် ရှောလမုန် ၏ ပညာ
အလုံးစုံ ကို၎င်း ၊ တည်ဆောက် သော အိမ် တော် ကို၎င်း၊⁵ စားပွဲ
တော်တန်ဆာ ကို၎င်း၊ အမှု တော် စောင့် တို့နေရာ ထိုင် ရာ ကို၎င်း၊
လုလင် တို့ စား သည် အခြင်းအရာ ကို ၎င်း၊ သူ တို့ ဝတ် သော
အဝတ် တန်ဆာ ကို၎င်း၊ ဝန်စာရေး များ ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ၏
အိမ် တော်၌ မီး ရှိရာ ယဇ်ပူဇော် ခြင်းကို၎င်းမြင် သောအခါ မိန်းမော
တွေ ဝေ လျက် ရှိ၍၊⁶ ကိုယ်တော် ၏ အခြင်းအရာ နှင့် ကိုယ်တော်
၏ပညာ ကို အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် ပြည် ၌ ကြား ရသော သိတင်း
စကား မှန် ပါ၏။⁷ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တိုင်ရောက် ၍ မ မြင် မှီ
ထို စကား ကို မ ယုံ။ ယခု မူကား၊ အရင်ကြား သော စကား သည်
တဝက် ကိုမျှ မ မှီ။ ကိုယ်တော်၏ ပညာ နှင့် ကိုယ်တော်၏စည်းစိမ်
သည် အကျွန်ုပ်ကြား ရသော သိတင်း ကို လွန်ကဲ ပါ၏။⁸ ရှေ့တော်၌
အစဉ် နေ ၍ ပညာ တော်ကိုကြား ရသောကိုယ်တော် ၏လူ ၊ ကိုယ်တော်
၏ကျွန် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြပါ၏။⁹ ကိုယ်တော် ကို နှစ်သက် ၍၊
ဣသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ တင် တော်မူသောကိုယ်တော်
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူစေသတည်း။
ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးကို အစဉ် ချစ် သောကြောင့်
၊ ဖြောင့်မတ် စွာ တရား စီရင် စေ ခြင်းငှါ ကိုယ်တော် ကို ရှင်ဘုရင်
အရာ ၌ ခန့်ထား တော် မူ ပြီ ဟု ရှင်ဘုရင် အား ပြောဆို ၍၊¹⁰ ရွှေ
အခွက် တရာ နှစ် ဆယ်၊ နံ့သာ မျိုး အများ ၊ ကျောက် မြတ် တို့ကို
ဆက် လေ၏။ ရှေ့ဘ မိဖုရား သည် ရှောလမုန် မင်းကြီး အား ဆက်
သော နံ့သာ မျိုး နှင့် အမျှ များပြား သော နံ့သာ မျိုး သည် နောက်
တ ဖန် မ ရောက်။¹¹ ဩ ဖိ ရ မြို့မှ ရွှေ ကို ဆောင် ခဲ့ သော ဟိ ရံ
သင်္ဘော တို့သည် အာလဂုံ သစ်သား များ၊ ကျောက် မြတ် များ ကို
လည်း ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။¹² ထို အာ လ ဂုံ သစ်သား ဖြင့် ရှင် ဘုရင်
သည် ဗိမာန် တော်ပွတ်လုံး တန်းနှင့် နန်း တော်ပွတ်လုံးတန်းကို၎င်း
၊ သီချင်း ဆိုသောသူတို့ စောင်း နှင့် တယော တို့ကို၎င်းလုပ် လေ၏။
ထိုသို့ သော အာ လ ဂုံ သစ်သား သည် နောက် တ ဖန် မ ရောက် ၊
ယနေ့ တိုင်အောင် မ ပေါ်လာ။¹³ ရှောလမုန် မင်းကြီး သည် အလိုလို

ပေး သော လက်ဆောင် မှ တ ပါး ၊ ရှေ့ဘ မိဖုရား ၏ အလို ဆန္ဒ
ပြည့်စုံ စေ ခြင်း ငှါ၊ သူ တောင်း သမျှ ကို လည်း ပေး တော် မူ၏။
ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိ ကျွန် တို့နှင့်တကွ မိမိ ပြည် သို့ ပြန်
သွားလေ၏။¹⁴ ရှောလမုန် ထံသို့ တနှစ် တနှစ်လျှင် ရောက် သော
ရွှေ အချိန် ကား အခွက် ခြောက် ရာ ခြောက် ဆယ်ခြောက် ပိဿာ
ဖြစ် သတည်း။¹⁵ ထို မှ တ ပါး ကုန်သည် များ၊ လှည်းသမား များ၊
အာရပ် မင်းကြီး ရှိ သမျှ ၊ မြို့ဝန် များဆက် သော ရွှေရှိ သေး ၏။
¹⁶ ရှော လ မုန် မင်းကြီး သည် ရွှေ ခြောက် ပိဿာ စီ ဖြင့် ဒိုင်း ကြီး
နှစ် ရာ၊ သုံး ပိဿာ စီ ဖြင့် ဒိုင်း ငယ်သုံး ရာ တို့ကို ထုတ်လုပ် ၍
¹⁷ လေ ဗ န နှင့် တော သစ်သား နှင့် တည်ဆောက် သော နန်း တော်၌
ထား တော် မူ၏။¹⁸ ရှင် ဘုရင် သည် လည်း ၊ ဆင်စွယ် ရာဇပလ္လင်
ကြီး ကို လုပ် ၍ ရွှေစင် နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။¹⁹ ရာဇ ပလ္လင်တော်သည်
လှေကား ခြောက် ထစ် ရှိ၏။ နောက်ဖေးဝိုင်း ၏။ ထိုင် ရာတဘက်
တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံး တန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံး တန်းအနား မှာ
ခြင်္သေ့ နှစ် ကောင်ရပ် နေ၏။²⁰ လှေကား ခြောက် ထစ်အပေါ်တွင်
တဘက် တချက်၌ လည်း ခြင်္သေ့ တဆယ် နှစ် ကောင်ရပ် နေ၏။
ထိုသို့ သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ် တိုင်း နိုင်ငံ၌မျှ မ ရှိ။²¹ ရှော
လ မုန် မင်းကြီး သောက် သော ဖလား တော် ရှိ သမျှ နှင့် လေ ဗ န
နန်း တော်၌ သုံးသော ဖလား တော် ရှိ သမျှ တို့သည် ငွေ ဖလား
မ ဟုတ် ရွှေ ဖလား သက်သက် ဖြစ်၏။ ရှော လ မုန် လက်ထက် ၌
ငွေ ကို အလျှင်း ပမာဏ မ ပြု တတ် ကြ။²² ရှင် ဘုရင် သည် တာ
ရှု သင်္ဘော ကို ဟိ ရံ မင်း သင်္ဘော နှင့်အတူ စေလွှတ် သဖြင့်၊ သုံး
နှစ် တခါ တာ ရှု သင်္ဘော သည် ပြန်လာ ၍ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ဆင်စွယ် ၊
မျောက် များ၊ ဒေါင်း များကို ဆောင် ခဲ့တတ်၏။²³ ထိုသို့ ရှောလမုန်
သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ သမျှ သော ရှင် ဘုရင်တို့ထက် ပညာ နှင့်
စည်းစိမ် အားဖြင့် လွန်ကဲ ၏။²⁴ ရှောလမုန် ၏ နှလုံး ၌ ဘုရားသခင်
သွင်းပေး တော် မူသော ပညာ ကို မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည်
ကြား ရအံ့သောငှါ ၊ မျက်နှာ တော်ကို ဖူး လာ ကြ၏။²⁵ လာသော
သူအသီးအသီး တို့သည် ရွှေ ဖလား ၊ ငွေ ဖလား ၊ အဝတ် တန်ဆာ၊
စစ်တိုက် လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး ၊ မြင်း ၊ လား တို့ကို နှစ် တိုင်းအခွန်
ဆက် ရကြ၏။²⁶ ရှောလမုန် သည်လည်း ၊ ရထား များ၊ မြင်းစီး သူရဲ
များကို ဆည်းဖူး ၍ ၊ ရထား တထောင် နှင့် လေး ရာ ၊ မြင်းစီး သူရဲ
တသောင်း နှစ်ထောင် ရှိ ၏။ ရထား ထိန်း မြို့ တို့၌ ၎င်း ၊ ယေ ရှုရှု
လင် မြို့ အထံတော်၌ ၎င်း ထား ၏။²⁷ ရှင် ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်
မြို့၌ ငွေ ကို ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အာရဇ် ပင်တို့ကို လွင်ပြင် ၌
ပေါက် သော သဖန်း ပင်ကဲ့သို့ ၎င်း များပြား စေ၏။²⁸ ရှော လ မုန်
ထံသို့ မြင်း များကို အဲဂု တု တု ပြည်၊ ကော မြို့မှ ဆောင် ခဲ့ ရ၏။
ရှင်ဘုရင် ၏ ကုန်သည် တို့သည် အဘိုး ပေးလျက် ကော မြို့၌ ခံယူ
ရကြ၏။²⁹ အဲဂု တု တု ပြည်မှ ရထား တခုကို ငွေ ခြောက် ပိဿာ
နှင့် ၎င်း၊ မြင်း တစီးကို တပိဿာ ငါး ဆယ်နှင့်၎င်း ရောင်းမြဲ ရှိ၏။

ထိုသို့ ဟိတုတိ မင်းကြီး နှင့် ရှုရိ မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် အဲဂုတု တုရထားနှင့် မြင်းတို့ကို ရတတ်ကြ၏။

11 ရှော လ မုန် မင်းကြီး သည် ဖာ ရော ဘုရင်၏ သမီး မှ တ ပါး ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား မဟုတ် သော မော ဘ အမျိုး၊ အ မု မုန် အမျိုး၊ ဧ ဒုံ အမျိုး၊ ဇိ ဒုန် အမျိုး၊ ဟိ တု တိ အမျိုးသား မိန်းမ အများ တို့ကို ချစ် တတ်၏။² ထာဝရဘုရား က၊ သင် တို့သည် တ ပါး အမျိုးသား တို့နှင့် စုံဘက် ခြင်း ကို မ ပြု ရ။ အကယ်စင်စစ် သူ တို့သည် မိမိ တို့ ဘုရား များ နောက် သို့ သင် တို့၏ စိတ်နှလုံး ကို လွဲ စေ ကြ လိမ့်မည်ဟု ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့အား မိန့် တော် မူ သော်လည်း၊ ရှော လ မုန် သည် တ ပါး အမျိုးသား မိန်းမ တို့ကို တပ်မက် သော စိတ်ရှိ၏။³ မင်းသမီး ဖြစ် သော ခင်ပွန်း ခုနစ် ရာ ၊ မောင်းမမိသံ သုံး ရာ ရှိ ၍ ၊ သူ တို့သည် စိတ် နှလုံး တော် ကို လွဲ စေ ကြ ၏။⁴ ရှော လ မုန် သည် အသက်ကြီး သော အခါ ၊ မိန်းမ များ တို့သည် စိတ် နှလုံး တော် ကို အခြား တပါးသော ဘုရား နောက် သို့ လွဲ စေ သဖြင့် ၊ စိတ် နှလုံး တော် သည် ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် ၏ စိတ် နှလုံး ကဲ့သို့ မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ စုံလင် ခြင်း မ ရှိ။⁵ ဇိ ဒုန် နတ်သမီး အာ ရှု တရက် ၊ ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော အ မု မုန် ဘုရား မိ လ ကို နောက် သို့ လိုက် ၍၊⁶ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ၌ လုံးလုံး မ ဆည်းကပ်၊ ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု လေ၏။⁷ ထိုအခါ ရှော လ မုန် သည် ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော မော ဘ ဘုရား ခေ မု ရှ နှင့် ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော အ မု မုန် ဘုရား မော လုတ် အ ဘို့ ၊ ယေ ရှု ရှု လင် မြို့ ရှေ့ တော်၌ ရှိ သော တောင် ပေါ် တွင် ကုန်း တို့ကို တည် လေ၏။⁸ မိမိ တို့ ဘုရား အား နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ၍ ၊ ယဇ် ပူဇော် သော တ ပါး အမျိုးသား ခင်ပွန်း အပေါင်း တို့ အ ဘို့ ထိုသို့ ပြု ၏။⁹ အခြား တပါးသော ဘုရား နောက် သို့ မ လိုက် ရမည် အကြောင်း ပညတ် တော် မူ သော ဘုရား၊ နှစ် ကြိမ် ထင်ရှား တော် မူ သော ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ၊ ရှော လ မုန် သည် စိတ်နှလုံး လွဲ သွား ၍၊ မှာထား တော် မူ သော စကား ကို နား မ ထောင် သော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက် တော် မူ လျက်၊¹¹ သင် သည် ဤသို့ ပြု ၍ ငါ ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် နှင့် ငါ မှာထား သော တရား ကို မ စောင့် ဘဲ နေ သော ကြောင့် ၊ နိုင်ငံ တော် ကို သင့် လက်မှ ငါ ဆက်ဆက် နှုတ် ၍ သင့် ကျွန် အား ပေး မည်။¹² သို့ရာတွင် သင့် အဘ ဒါဝိဒ် ၏ မျက်နှာကို ထောက်၍ ၊ သင့် လက်ထက် ၌ ငါ သည်းခံ ဦးမည်။ သင် ၏ သား လက် မှ နိုင်ငံ တော် ကို နှုတ် မည်။¹³ သို့သော်လည်း တ နိုင်ငံ လုံး ကို မ နှုတ်။ ငါ ကျွန် ဒါဝိဒ် နှင့် ငါ ရွေးကောက် သော ယေ ရှု ရှု လင် မြို့ ကို ထောက်၍ ၊ သင့် သား အား ခရိုင် တ ခရိုင် ကို ငါ ပေး မည်ဟု ရှော လ မုန် အား မိန့် တော် မူ ၏။¹⁴ ထိုနောက် ထာဝရဘုရား သည် ရှော လ မုန် ၌ ရန်ဘက် ပြု သော သူ ဧဒုံ အမျိုးသား ဟာဒဒ် ကို နှိုးဆော် တော် မူ ၏။ ထိုသူ သည် ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် အမျိုး ဖြစ်၏။¹⁵ အထက်က ဒါဝိဒ် သည် ဧဒုံ ပြည်၌ ရှိ

၍၊ ဗိုလ်ချုပ် ယွာဘ သည် ဧဒုံ အမျိုးသား ယောက်ျား အပေါင်း တို့ ကို ပယ်ဖြတ် မည်ဟု ဣ သရေ လ လူ အပေါင်း တို့နှင့် ဧဒုံ ပြည်၌ ခြောက် လ နေ ပြီးမှ ၊ အသေ ကောင်များကို မြေ၌ မြှုပ် စေခြင်းငှါ သွား စဉ်အခါ၊¹⁷ ဟာဒဒ် သည် အသက်ငယ် လျက်ပင်အဘ ၏ ကျွန် ဧဒုံ အမျိုးသား အချို့ တို့နှင့် အတူ အဲဂုတု တု ပြည်သို့ ရောက်အောင် ပြေး ၏။¹⁸ မိချန် ပြည်မှ ထွက် ၍ မါရန် ပြည်သို့ ရောက် လေ၏။ တဖန် ပါရန် ပြည်သား အချို့ တို့ကို ခေါ် ၍ အဲဂုတု တု ပြည်၊ အဲဂု တု တု ဖာ ရော ဘုရင် ထံသို့ ရောက် လေ သော်၊ ထိုမင်း သည် အိမ် နှင့် မြေ ကို ပေး ၍ ကျွေးမွေး လေ၏။¹⁹ ဖာ ရော ဘုရင်သည် ဟာဒဒ် ကို အလွန် ချစ် ၍ မိမိ ခင်ပွန်း မိဖုရား တာပနက် ၏ ညီမ ကို ပေးစား ၏။²⁰ တာပနက် ၏ ညီမ သည် သား ဂေနုဗတ် ကို ဘွားမြင် ၍ ၊ တာ ပနက် သည် နန်း တော်၌ နို့ခွါသဖြင့် ၊ ဂေနုဗတ် သည် နန်း တော်၌ ဖာ ရော ဘုရင်၏ သား များနှင့် အတူ နေ ၏။²¹ ဒါဝိဒ် သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ကြောင်း နှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ယွာဘ သေ ကြောင်း ကို ဟာဒဒ် သည် အဲဂုတု တု ပြည်၌ ကြား သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် ပြည် သို့ ပြန် သွား ရသော အခွင့်ကို ပေး တော် မူ ပါဟု ဖာ ရော ဘုရင် အား တောင်းပန် လေ၏။²² ဖာ ရော ဘုရင် က၊ သင် သည် ကိုယ် ပြည် သို့ ပြန် ချင် သော စိတ်ရှိ မည် အကြောင်း ငါ့ ထံ မှာ အဘယ် အရာ လို သေး သနည်း ဟု မေး သော် ၊ အဘယ် အရာ မျှ မလို ပါ။ သို့သော်လည်း သွား ရသော အခွင့်ကို ပေး တော် မူ ပါဟု လျှောက် ပြန် လေ၏။²³ ရှော လ မုန် ၌ ရန်ဘက် ပြု သော သူ တခြား၊ ဧလျာဒ သား ရေဇန် ကို ဘုရား သခင် နှိုးဆော် တော် မူ ၏။ ထိုသူ သည် မိမိ သခင် ဇောဘ မင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ ထံမှ ပြေး ၍၊²⁴ လူ များ ကို စုဝေး စေ သဖြင့် ၊ ဒါဝိဒ် မင်းလုပ် ကြံ သော အခါ ဗိုလ်ချုပ် လုပ် လေ၏။ တဖန် ဒမာသက် မြို့ သို့ သွား ၍ မင်း ပြု လျက် နေ ၏။²⁵ ဟာဒဒ် နှောင့်ရှက် သော အမှု မှ တပါး ထိုသူ သည် ရှော လ မုန် လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ဣ သရေ လ အမျိုး ကို ရန်ဘက် ပြု ၏။ ရှုရိ ပြည် ကို အစိုးရ ၍ ဣ သရေ လ အမျိုး ကို စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ၏။²⁶ ထိုမှ တပါး ရှော လ မုန် ၏ ကျွန် တယောက်၊ ဧဖရိမ် အမျိုး၊ ဇေရုဒ ရွာသား၊ နေဗ တ် ၏ သား ယေရောဗောင် သည်လည်း ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် ၏။ သူ ၏ အမိ ကား၊ ဇေရုဒ အမည် ရှိ သော မုတ်ဆိုး မ တည်း။²⁷ ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် သော အကြောင်း ဟူ မူ ကား ၊ ရှော လ မုန် သည် မိ လှ လော မြို့ ကို တည် ၍၊ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် ၏ မြို့ ရိုး ပျက် ကို ပြု ပြင် သော အခါ၊²⁸ ယေရောဗောင် သည် ခွန်အား ကြီးသော သူ ရဲ ဖြစ်၏။ ကြိုးစား အားထုတ် တတ် သော လူ လင် ဖြစ် ကြောင်း ကို ရှော လ မုန် သည် မြင် လျှင် ၊ ယောသပ် အမျိုး ဆောင်ရွက် ရသော အမှု ရှိ သမျှ ကို အုပ်စေ ခြင်း ငှါ ခန့်ထား တော် မူ ၏။²⁹ တရံ ရော အခါ ယေရော ဗောင် သည် ယေ ရှု ရှု လင် မြို့ ပြင်သို့ ထွက် သွား သည် ရှိ သော်၊ ရှိ လော မြို့ သား အဟိယ သည် ဝတ်လုံ သစ် နှင့် ကိုယ်ကို ခြုံ လျက် ၊ ယေရောဗောင် ကို ကြိုဆို ၍ လယ်ပြင် ၌ ထို သူ နှစ် ယောက် တည်း ရှိ စဉ်အခါ၊³⁰ အဟိယ သည် မိမိ ဝတ်သော ဝတ်လုံ သစ် ကို ကိုင် ၍

ဆယ် နှစ် ပိုင်းဆုတ်ဖြတ် ပြီးလျှင်၊³¹ ယေရောဗောဇ် အား ၊ ဤဆယ် ပိုင်း ကိုယူ လော့။ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နိုင်ငံ တော်ကို ရှောလမုန် လက် မှ ငါ နှုတ် ၍ ခရိုင်ဆယ် ခရိုင် ကို သင့် အား ပေး မည်။³² ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် အတွက် ဣသရေလ ခရိုင် များတို့တွင်၊ ငါရွေးကောက် သော ယေရုရှလင် မြို့ အတွက် ရှောလမုန်သည် တ ခရိုင် ကို ယူရ နာ။³³ ဆယ်ခရိုင် ကို နှုတ်ရသောအကြောင်း ဟူမူကား၊ ငါ့ ကိုစွန့် ၍ ဇိဒန် နတ်သမီး အာရုတရက် ၊ မောဘ ဘုရား ခေမုရ ၊ အမုမုန် ဘုရား မိလကု တို့ ကို ကိုးကွယ် သဖြင့် ၊ အဘ ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ ငါ့ ရှေ့၌ မှန် သောတရား ၊ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းငှါ ငါ လမ်း တို့သို့ မ လိုက်။³⁴ သို့ရာတွင် နိုင်ငံ တော်ကို သူ ဧါလက် မှ ငါမ နှုတ် သေး။ ငါရွေးကောက် ၍ ငါ့ ပညတ် တရားတို့ကို စောင့်ရှောက် သော ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် အတွက် ၊ သားရှောလမုန်သည် တသက်လုံး စိုးစံ စေ ခြင်းငှါ ငါ့အခွင့် ပေး၏။³⁵ ရှောလမုန် ၏သား လက် မှ နိုင်ငံ တော် ကို နှုတ် ၍ ဆယ် ခရိုင် ကို သင့် အား ငါပေး မည်။³⁶ ငါ့ နာမ တည် ရာဘို့ ငါရွေးကောက် သော ယေရုရှလင် မြို့ တွင် ၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ မီးခွက် သည် အစဉ် ထွန်းလင်းလျက်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလမုန် သား အား တ ခရိုင် ကို ငါပေး ၏။³⁷ သင့် ကိုငါရွေးယူ ၍ ၊ သင်သည် ကိုယ် အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ စိုးစံ လျက် ဣ သရေလ အမျိုးတွင် မင်း ပြု ရ၏။³⁸ သင်သည် ငါမှာထား သမျှ ကို နားထောင် ၍၊ ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် ပြု သကဲ့သို့ ငါ ၏လမ်း တို့သို့ လိုက် လျက် ၊ ငါ့ ရှေ့၌ မှန် သော တရား၊ ငါ စီရင်ချက် ပညတ် များ ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ သင် နှင့်အတူ ငါရှိ ၍ ဒါဝိဒ် အဘို့ မြဲမြံ သော အိမ် ကို ဆောက် သည်နည်းတူ ၊ သင့် အဘို့ ဆောက် ၍ ဣသရေ လ နိုင်ငံကို ငါပေး မည်။³⁹ ဤ အကြောင်းကြောင့် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး ကို ငါနှောင့်ရှက် မည်။ သို့ရာတွင် အစဉ် နှောင့်ရှက်မည်မ ဟုတ်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို ၏။⁴⁰ ရှောလမုန် သည် ယေရောဗော ဇ် ကိုသတ် မည်ဟု အားထုတ် သည်ရှိသော်၊ ယေရောဗောဇ် သည် ထ ၍ အဲဂုတုတု ပြည်၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ရှိရှက် ထံ သို့ပြေး သဖြင့် ၊ ရှောလမုန် သေ သည်တိုင်အောင် အဲဂုတုတု ပြည်၌ နေ လေ ၏။⁴¹ ရှောလမုန် ပြုမှု သော အမှုအရာ ကြွင်း လေသမျှ နှင့် ၊ သူ ၏ပညာ စကားသည် ရှောလမုန် ဝတ္ထု ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။⁴² ရှောလမုန် သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ၍ ဣသရေလ နိုင်ငံလုံး ကို အနှစ် လေး ဆယ်စိုးစံ ပြီးမှ၊⁴³ ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ခမည်း တော် ဒါဝိဒ် မြို့၌ သပြီဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော်ရောဗော ဇ် သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

12 ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ရောဗောဇ် ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ငှါ ၊ ရှေ့ခင် မြို့သို့သွား ကြ၍ သူ သည် လည်း သွား ၏။² ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံမှ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ပြေး သော နေ ဗ တ် ၏သား ယေ ရောဗောဇ် သည် ထို

သိ တင်း ကို ကြား ၍ အဲဂုတုတု ပြည် မှ ပြန်လာ၏။³ ဣသရေ လလူတို့သည် သူ့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍ ခေါ်သဖြင့် ၊ စည်းဝေး သော ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် သူနှင့်အတူ ရောဗောဇ် ထံသို့ဝင် လျက်၊⁴ ခမည်းတော် သည် ကျွန်တော် တို့၌ လေး သော ထမ်းဘိုး ကို တင်ပါပြီ။ ခမည်းတော် ထံမှာ ပင်ပန်း စွာ ဆောင်ရွက် ရသော အမှု ၊ တင် တော်မူသော ထမ်းဘိုး လေး ကို ပေါ့ စေ တော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှု တော်ကို ထမ်းပါ မည်ဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။⁵ ရောဗောဇ်ကလည်း၊ သင်တို့သွား ကြ ဦးလော့။ သုံး ရက် လွန်မှ တဖန် လာ ကြဦးလော့ဟု မိန့် တော်မူ လျှင် ၊ သူတို့သည် သွား ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ရောဗောဇ် မင်းကြီး သည် ခမည်းတော် ရှောလမုန် အသက် ရှင်စဉ် အခါ၊ အထံ တော်၌ ခစား သော အသက်ကြီး သူတို့နှင့် တိုင်ပင် ၍၊ ဤ သူ တို့အား ငါပြန် ပြော ရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံ ပေး ကြမည်နည်းဟုမေး သော်၊⁷ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ယနေ့ ဤ သူ တို့၏ ကျွန် ခံ လျက်၊ သူ တို့ အမှု ကို စောင့်၍ ကောင်း သော စကား နှင့် ပြန် ပြော တော်မူ လျှင် ၊ သူ တို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ခံ ကြ ပါလိမ့်မည် ဟု လျှောက် ထားကြ၏။⁸ အသက်ကြီး သူတို့ပေး သော အကြံ ကို ရောဗောဇ်သည်မ လိုက်။ ခစား မြဲခစားသော မိမိ သူငယ်ချင်း တို့နှင့် တိုင်ပင် လျက်၊⁹ ပြည်သားတို့က၊ ခမည်းတော် တင် သော ထမ်းဘိုး ကို ပေါ့ စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို ကြသည်ဖြစ်၍၊ သူ တို့ အား ငါပြန် ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံ ပေး ကြမည်နည်း ဟုမေး သော်၊¹⁰ ထိုသူငယ်ချင်းလုလင် တို့က၊ ခမည်းတော် သည် ကျွန်တော် တို့၌ ထမ်းဘိုး ကို လေး စေပါပြီ။ ပေါ့ စေတော်မူပါဟု လျှောက် သော ပြည်သား တို့အား ၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့ လက်သန်း သည် ငါ့ ခမည်းတော် ခါး ထက် သာ၍ကြီး လိမ့်မည်။¹¹ ငါ့ ခမည်း တော် သည် သင် တို့အပေါ်မှာ လေး သော ထမ်းဘိုး ကို တင် လေ ပြီ။ ငါ သည်လည်း ထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် သင် တို့ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက် လေပြီ။ ငါ သည်လည်း ကင်းမြီးကောက် နှင့် ရိုက် ဦးမည်ဟု ပြန် ပြောတော်မူပါဟု လျှောက် ထား ကြ၏။¹² ရှင် ဘုရင် က၊ သုံး ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ တ ဖန် လာ ကြ ဦး လော့ဟု နေ့ရက် ကို ချိန်းချက် သည် အတိုင်း ၊ သုံး ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ယေ ရောဗောဇ် နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် ရောဗော ဇ် ထံသို့ ရောက် လာကြ၏။¹³ ရှင် ဘုရင်သည် အသက်ကြီး သူတို့ ပေး သော အကြံ ကိုမ လိုက်။ လူပျို တို့ပေးသော အကြံ ကို လိုက် လျက်၊¹⁴ ငါ့ ခမည်းတော် သည် သင် တို့အပေါ်မှာ လေး သော ထမ်း ဘိုး ကို တင်လေပြီ။ ငါ သည်လည်း ထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ ခမည်း တော် သည် သင် တို့ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက် လေပြီ။ ငါ သည်လည်း ကင်းမြီးကောက် နှင့် ရိုက် ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်း စွာ ပြန် ပြောတော် မူ၏။¹⁵ ရှင် ဘုရင်သည် ပြည်သား တို့၏ စကားကိုနား မ ထောင်ရ သည်အကြောင်း ကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ရှိလော မြို့သားအဟိ

ယ အားဖြင့် နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောဇ် အား မိန့်တော်မူသော စကား ကို ပြည့်စုံ စေတော်မူမည်အကြောင်း တည်း။¹⁶ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ရှင်ဘုရင် နား မ ထောင်ကြောင်းကို သိမြင် လျှင် ၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ် နှင့်အဘယ်သို့ ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှု ၏သား နှင့် အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ သင် တို့နေရာ သို့ သွားကြ။ အိုဒါဝိဒ် ၊ သင် ၏ အိမ် ကို ကြည့်ရှု လော့ဟု ရှင်ဘုရင် အားပြန်ပြော လျက် ၊ ဣသရေလ လူတို့သည် မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြန် သွားကြ၏။¹⁷ သို့ရာတွင် ယုဒ မြို့ရွာတို့၌ နေ သော ဣသရေလ လူတို့ကို ရောဗောဇ် သည် အုပ်စိုး ရသေး၏။¹⁸ ထိုအခါ ရောဗောဇ် မင်းကြီး သည် အခွန် တော်ဝန် အဒေါနိရံ ကို စေလွှတ် ၍ ဣသရေလ လူအပေါင်း တို့ သည် သူ့ ကို သေ အောင် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ကြ၏။¹⁹ ရောဗောဇ် မင်းကြီး သည် ရထား တော်ကို အလျင်အမြန် တက် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး ကို ပုန်ကန် ကြ၏။²⁰ ယေရောဗောဇ် ပြန် လာကြောင်း ကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြား သောအခါ ၊ လူကို စေလွှတ် ၍ ၊ ယေရောဗောဇ်ကို စည်းဝေးရာ ပရိသတ် ထံသို့ ခေါ်ပြီး လျှင် ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးသော ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။ ယုဒ အမျိုး မှ တပါး အဘယ် အမျိုး မှ ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး သို့ မ ဆည်းကပ် ။²¹ ရောဗောဇ် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဣသရေလ အမျိုး ကို စစ်တိုက် ၍ နိုင်ငံတော်ကို ရှေ့လမုန် သား ရောဗောဇ် လက်သို့ရောက် ပြန်စေခြင်းငှါ ၊ ဗ^၁ ယာမိန် အမျိုး နှင့် တကွ ယုဒ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ နှင့် ရွေးချယ် သော စစ်သူရဲတသိန်း ရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေး စေ၏။²² သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဘုရားသခင် ၏လူ ရှေ့မာယ သို့ ရောက် ၍၊²³ သင်သည် ရှေ့လမုန် သား ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရောဗောဇ် နှင့် ယုဒ အမျိုး ၊ ဗ^၁ ယာမိန် အမျိုးသားများ၊ ကျန်ကြွင်း သော သူ များ တို့အား ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊²⁴ သင် တို့ညီအစ်ကို ဖြစ်သော ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါချီ ၍မ သွားကြနှင့်။ လူအပေါင်း တို့၊ ကိုယ် နေရာ သို့ ပြန် သွားကြလော့။ ဤ အမှု သည် ငါအခွင့်ပေး သောကြောင့် ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ၏စကား တော်ကို နားထောင် ၍ စကား တော်အတိုင်း ပြန် သွားကြ၏။²⁵ ထိုနောက် ယေရောဗောဇ် သည် ဧဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရှေ့ခင် မြို့ကို တည် ၍ နေရာ ချ၏။ ထို မြို့မှ သွား ၍ ပေနေလ မြို့ကိုလည်း တည် ၏။²⁶ ယေရောဗောဇ် က၊ ဤနိုင်ငံ သည် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး လက်သို့ ပြန် ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။²⁷ ပြည်သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်၌ ယဇ် ပူဇော် ခြင်းငှါ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား လျှင် ၊ သူတို့ စိတ် နှလုံးသည် မိမိ တို့သခင် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရောဗောဇ် ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ၍၊ ငါ့ ကိုသတ် ပြီးမှ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရောဗောဇ်

ဘက်သို့ တဖန် ဝင်စားကြ လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့ သောကြောင့်၊²⁸ သူတပါး နှင့် တိုင်ပင် ၍ ရွှေ နွား သငယ်နှစ် ကောင်ကို လုပ် ပြီး လျှင် ၊ သင် တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ရသော အမှု ခက်လှ၏။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ သင် တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် သော ဘုရား တို့ကို ကြည့်ရှု ကြ လော့ဟု ဆို လျက်၊²⁹ ဗေသလ မြို့၌ တကောင် ၊ ဒန် မြို့၌ တကောင် ကို ထား သဖြင့်၊ ပြစ်မှား စရာအကြောင်းကို ပြု လေ၏။³⁰ ပြည်သား တို့သည် နွားသငယ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဒန် မြို့တိုင်အောင် သွား တတ်ကြ၏။³¹ ယေရောဗောဇ်သည်လည်း၊ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ အိမ် ကိုဆောက် ၍ ၊ လေဝိ သား မ ဟုတ် သော သာမညလူ တို့ကို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား လေ၏။³² ယုဒ ပြည်၌ ခံသော ပွဲ ကဲ့သို့ အဋ္ဌမ လ တဆယ် ငါး ရက် နေ့တွင် ပွဲ ကိုစီရင် ၍ ၊ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော် ၏။ ထိုသို့ ဗေသလ မြို့၌ စီရင် ၍၊ မိမိ လုပ် သော နွား သငယ်တို့အား ယဇ် ပူဇော်၏။ မြင့် သောအရပ်၌ ခန့်ထား သော ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်တို့ကို လည်း ဗေသလ မြို့မှာ နေရာ ချ၏။³³ ထိုသို့ ကိုယ် အလိုအလျောက် ချိန်းချက် သော အဋ္ဌမ လ တဆယ် ငါး ရက် နေ့တွင် ဗေသလ မြို့၌ မိမိလုပ် သော ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော် ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ပွဲ ကိုလည်း စီရင် ၏။ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ ယဇ်ပူဇော် ၍ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့၏။

13 ထိုအခါ ယေရောဗောဇ် သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ခြင်းငှါ ယဇ် ပလ္လင်နား မှာရပ် နေစဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင် ၏ လူ တယောက် သည် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်အတိုင်း ၊ ယုဒ ပြည်မှ ဗေသလ မြို့သို့ ရောက် လာ၍၊^၂ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်အတိုင်း ယဇ် ပလ္လင်တဘက် ၌ ကြွေးကြော် လျက် ၊ အိုယဇ် ပလ္လင်၊ ယဇ် ပလ္လင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ် မင်း မျိုး ၌ ယော ရှိ အမည် ရှိသော သူ ကို ဘွား မြင် လိမ့်မည်။ သင့် အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ မြင့် သောအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် လုပ် သော သူ တို့ကို ထို သူ သည် သင့် အပေါ် မှာ ပူဇော် ၍ ၊ လူ သေ အရိုး တို့ကို မီးရှို့ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ ကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။^၃ ထို နေ့ ခြင်း တွင် ပု ပု ပ နိမိတ် ကို လည်း ပေး ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သော ပု ပု ပ နိမိတ် ဟူ မူကား ၊ ယဇ် ပလ္လင် သည် ကွဲ ၍ ပလ္လင် ပေါ် မှာ ရှိ သော ပြာ လည်း ယို ကျ လိမ့်မည် ဟု ဟော လေ၏။^၄ ထိုသို့ ဘုရားသခင် ၏ လူ သည် ဗေသလ မြို့ ယဇ် ပလ္လင် တဘက် ၌ ကြွေးကြော် သော စကား ကို ယေရောဗောဇ် မင်းကြီး သည် ကြား လျှင် ၊ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ ရှိသော မိမိ လက် ကို ဆန့် ၍ ထို သူ ကို ဘမ်းဆီး ကြ ဟု ဆို လျက်၊ ဆန့် သော လက် သည် သွေ့ခြောက် ၍ နောက် တဖန် မ ရုပ် နိုင်။^၅ ဘုရားသခင် ၏ လူ သည် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်အတိုင်း ပေး သော ပု ပု ပ နိမိတ်နှင့်အညီ ယဇ် ပလ္လင် ကွဲ ၍ ၊ ပြာ သည်လည်း ပလ္လင် ပေါ် က ယိုကျ လေ၏။^၆ ရှင် ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့ လက် ၌ ရောက်သော

ရောဂါကို ပျောက်စေမည်အကြောင်း ၊ ငါ့ အတွက် ပဌနာ ပြု၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါလော့ဟု ဘုရားသခင်၏ လူ့ကို ပြောဆို၏။ ဘုရားသခင်၏လူ့သည် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်သဖြင့် ၊ ရှင်ဘုရင် လက်သည် ရောဂါပျောက်၍ ပကတိ အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။⁷ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ၊ ငါနှင့်အတူ လိုက်၍ အားဖြည့်လော့။ လက်ဆောင်ပေးမည်ဟု ဘုရားသခင်၏ လူ့အား ဆိုလျှင်၊⁸ ဘုရားသခင်၏လူ့က၊ နန်းတော်တဝက်ကိုပေးသော်လည်း သင်နှင့်အတူ ငါမလိုက်။ ဤအရပ်၌ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်း မသောက်ရ။⁹ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က၊ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့် မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အား ပညတ်တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြောဆို၏။¹⁰ ထိုနောက် ဗေသလ မြို့သို့ လာသောလမ်းကို ရှောင်၍ အခြားသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွား၏။¹¹ ထိုကာလ၌ ဗေသလ မြို့တွင် အသက်ကြီးသော ပရောဖက်တယောက် ရှိ၏။ သူ၏သားတို့သည်လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူ့သည် ထိုနေ့၌ ဗေသလ မြို့မှာ ပြုသော အမှုရှိသမျှနှင့် ရှင်ဘုရင်အား ပြောသော စကားများကို အဘအား ပြန်ကြားလျှင်၊¹² ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏ လူ့သည် အဘယ်လမ်းဖြင့် ပြန်သွားသည်ကို မြင်ကြသောကြောင့် ၊ အဘက ထိုသူသည် အဘယ်လမ်းဖြင့် ပြန်သွားသနည်းဟု မေးပြီးလျှင်၊¹³ မြည်းကို ကုန်းနီး တင်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ၊ သားတို့သည် မြည်းကို ကုန်းနီး တင်၍ အဘသည် စီးသွားလျက်၊¹⁴ ဘုရားသခင်၏ လူ့ကို လိုက်လေ၏။ သပိတ်ပင် အောက်မှာ ထိုင်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့လျှင် ၊ သင်သည် ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏ လူ့မှန်သလော့ဟု မေးသော် ၊ ငါမှန်သည်ဟု ပြန်ဆို၏။¹⁵ ပရောဖက်ကလည်း ၊ ငါနှင့်အတူ ငါ့အိမ်သို့ လိုက်၍ မုန့်ကို စားပါလော့ဟု ခေါ်ပင့်လျှင်၊¹⁶ ငါသည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်ရ။ သင့်အိမ်သို့ မဝင်ရ။ ဤအရပ်၌ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်း မသောက်ရ။¹⁷ ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့် မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြောဆို၏။¹⁸ ပရောဖက်ကလည်း ၊ ငါသည် သင်ကဲ့သို့ ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင်သည် မုန့်ကို စား၍ ရေကိုသောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကို ငါ့အိမ်သို့ ခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် မှာထားပြီဟု မုသာသုံး၍ ပြောဆို၏။¹⁹ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏လူ့သည် ပရောဖက်နှင့်အတူ ပြန်လာ၍ ၊ သူ၏အိမ်မှာ မုန့်ကိုစား၏။ ရေကိုလည်း သောက်၏။²⁰ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် စားပွဲနားမှာ ထိုင်စဉ်တွင် ၊ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သို့ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်၍၊²¹ ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏လူ့အား ၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကို နားမထောင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တော်

ကို မစောင့်၊²² ဤမည်သော အရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသော အရပ်သို့ ပြန်လာ၍ မုန့်နှင့် ရေကိုစားသောက်သောကြောင့် ၊ သင်၏အလောင်းသည် ဘိုးဘေးတို့၏ သင်္ချိုင်းသို့ မရောက်ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို အော်ဟစ်၍ ဆင့်ဆို၏။²³ မုန့်နှင့် ရေကိုစားသောက်ပြီးမှ ၊ ထိုပရောဖက်သည် ပြန်လာသော ပရောဖက်အဘို့ မိမိမြည်းကို ကုန်းနီး တင်၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။²⁴ လမ်းမှာ ခြင်္သေ့တွေ့၍ သတ်၏။ အသေကောင်သည် လမ်း၌ လဲ၍ ၊ မြည်းနှင့် ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေ၏။²⁵ အသေကောင်သည် လမ်း၌ လဲ၍ မြည်းနှင့် ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို ခရီးသွားသောသူတို့သည် မြင်လျှင် ၊ အသက်ကြီးသော ပရောဖက်နေသော မြို့သို့ လာ၍ သိတင်းပြောကြ၏။²⁶ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သည် ထိုသိတင်းကို ကြားလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်သော ဘုရားသခင်၏ လူ့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူအား မိန့်တော်မူသော စကားအတိုင်း ၊ သူ့ကို ခြင်္သေ့၌ အပ်တော်မူသဖြင့် ၊ ခြင်္သေ့သည် ကိုက်သတ်လေပြီတကားဟု ဆိုလျက်၊²⁷ မြည်းပေါ်မှာ ကုန်းနီးကို တင်ကြလော့ဟု သားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည် ကုန်းနီး တင်ကြ၏။²⁸ ပရောဖက်သွား၍ အသေကောင်သည် လမ်း၌ လဲလျက် ၊ မြည်းနှင့် ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေလျက် ရှိသည်ကို တွေ့၏။ ခြင်္သေ့သည် အသေကောင်ကိုမစား၊ မြည်းကိုလည်း မကိုက်။²⁹ အသက်ကြီးသော ပရောဖက်သည် ဘုရားသခင်၏လူ့အလောင်းကောင်ကို မြည်းပေါ်သို့ ချီ၍ တင်ပြီးလျှင် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍ ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ မိမိမြို့သို့ ဆောင်သွား၏။³⁰ အလောင်းကောင်ကို မိမိသင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားလျက် ၊ အိုငါ့ညီ ဟူ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၏။³¹ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ သားတို့ကို ခေါ်၍ ၊ ငါသေသောအခါ ဘုရားသခင်၏ လူ့သင်္ချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြလော့။ ငါ့အရိုးတို့ကို သူ့အရိုးတို့အနားမှာ ထားကြလော့။³² ဗေသလ မြို့ယဇ်ပလ္လင်တစ်ဘက် ရှုမာရီ မြို့ရွာတွင် ၊ မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ ဆောက်သော အိမ်များ တစ်ဘက် ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ကြွေးကြော်သော စကားသည် စင်စစ်ပြည့်စုံ လိမ့်မည်ဟု မှာထားလေ၏။³³ ထိုနောက်မှ ယေရောဗောဇ်သည် မိမိအဓမ္မလမ်းကို မရှောင်။ သာမညလူတို့ကို မြင့်သော အရပ်တွင် ယဇ်ပရောဟိတ် အရာ၌ ထပ်၍ ခန့်ထား၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်လုပ်ချင်သောသူ ရှိသမျှကို ချီးမြှောက်သဖြင့် ၊ သူတို့သည် မြင့်သော အရပ်တွင် ယဇ်ပရောဟိတ် ဖြစ်ကြ၏။³⁴ ထိုသို့ ပြုသောကြောင့် ယေရောဗောဇ်အမျိုးကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေသော အပြစ်ရောက်သတည်း။

14 ထိုအခါ ယေရောဗောဇ်၏သား အဘိယသည် နာသောကြောင့်၊
² ယေရောဗောဇ်သည် မိမိမယားကို ခေါ်၍ ၊ သင်သည် ယေရော

ဗောင် ၏ မယား ဖြစ်သည်ကို အဘယ်သူမျှမ သိ စေခြင်းငှါခြားနားသော အဆင်းအရောင်ကို ဆောင်ပြီးလျှင် ၊ ရှိလော မြို့သို့ ထ သွားပါလော့။ ငါသည် ဤ လူမျိုး ကို စိုးစံ ရမည်အကြောင်း ကို ပြ သော ပရောဖက် အဟိယ သည် ထို မြို့၌ရှိ ၏။³ မုန့် ဆယ် လုံး၊ မုန့်ပြား အချို့၊ ပျားရည် ဘူး ကို ဆောင် လျက် ပရောဖက် ထံ သို့သွား ပါလော့။ သူငယ် ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် မည် ကို သူ ဟော လိမ့်မည် ဟု မှာ ထားသည် အတိုင်း၊⁴ ယေရောဗောင် မယား သည် ထ ၍ ရှိလော မြို့၌ အဟိယ အိမ် သို့သွား လေ၏။ ထိုအခါ အဟိယ သည် အသက် ကြီးသောကြောင့် မျက်စိ မ မြင် ၊ မှုန် လျက်ရှိ၏။⁵ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ယေရောဗောင် မယား သည် သားနာ သောကြောင့် ၊ သား အတွက် တစုံတခု ကို တောင်း အံ့သောငှါ သင့် ဆီသို့ ယခုလာ ၏။ ဤမည်သော စကားဖြင့် ပြန်ပြော ရမည်။ သူသည် လာ သောအခါ အခြား သော မိန်းမ ဖြစ် ယောင် ဆောင် လိမ့်မည် ဟု အဟိယ အား မိန့် တော်မူ၏။⁶ ထိုမိန်းမသည် တံခါး အထဲ သို့ ဝင် ၍၊ နင်း သံ ကို အဟိယ သည် ကြား လျှင် ၊ အိုယေရောဗောင် မယား ဝင် လော့။ အဘယ်ကြောင့် အခြား သော သူ ၏အယောင် ကို ဆောင်သနည်း။ ဝမ်းနည်း စရာ သိတင်းကို ကြားပြော စေခြင်းငှါသင့် ဆီသို့ ငါ ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။⁷ သင်သည် ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏အမိန့်တော် ကို၊ ယေ ရော ဗောင် ထံ သို့သွား ၍ ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင့် ကိုလူစု ထဲက ငါရွေး ၍ ငါ ၏လူ ကုသရေ လ အမျိုးကို အုပ်စိုး စေခြင်းငှါချီးမြှောက် လျက်၊⁸ နိုင်ငံ တော်ကို ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး လက်မှ နှုတ် ၍ သင့် အား ပေး သော်လည်း ၊ သင် သည် ငါ ကျွန် ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ မ ဟုတ်။ သူ သည် ငါ ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် ၏။ ငါ ရှေ့ မှာ ကောင်း သော အကျင့် ကို သာ ကျင့် မည် ဟု စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ငါ ကို ဆည်းကပ် ၏။⁹ သင် မူကား သင့် ရှေ့ မှာ ဖြစ် ဘူးသော သူ အပေါင်း တို့ကို လွန် ၍ ဒုစရိုက် ကို ပြုလေပြီ။ ငါ အမျက် ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြား တပါးသော ဘုရား နှင့်သွန်း သော ရုပ်တု တို့ကိုလုပ်၍ ငါ ကိုသင့် ကျော နောက် သို့ ပစ် ထားပြီ။¹⁰ ထိုကြောင့် ယေရောဗောင် အမျိုး အပေါ် သို့ ဘေးဥပဒ် ရောက် စေမည်။ ကုသရေလ မြို့ရွာ၌ အချုပ် ခံသောသူဖြစ်စေ ၊ အလွတ် ပြေး သော သူ ဖြစ်စေ၊ ယေ ရော ဗောင် အမျိုး ယောက်ျား များကို ပယ်ဖြတ် မည်။ လူသည် နောက်ချေး ကို အကုန်အစင် ကျုံး သွား သကဲ့သို့ ၊ ကျန်ကြွင်း သော ယေ ရော ဗောင် အမျိုး ကို ပယ် သွားမည်။¹¹ ယေရောဗောင် အမျိုးသားသည် မြို့ ထဲမှာ သေ လျှင် အသေ ကောင်ကို ခွေး စား လိမ့်မည်။ မြို့ပြင် မှာ သေလျှင် မိုမ်း ကောင်းကင်ငှက် စား လိမ့်မည်အကြောင်းထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူပြီ။¹² သင် ထ ၍ ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့။ မြို့ တံခါးအထဲ သို့ ဝင် သောအခါ သူငယ် သေ လိမ့်မည်။¹³ ကုသရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း ကို ပြု၍ သဂြိုဟ် ကြ လိမ့်မည်။ ယေရောဗောင် အမျိုးသားစုတွင် ၊ ထို သူငယ်တယောက်

တည်းသာ သဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံ ရလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ယေ ရောဗောင် အမျိုးသား စုတွင် ထိုသူငယ်တယောက်သည် ကုသရေ လ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၌ ကြည်ညို သော စိတ် ရှိ ၏။¹⁴ အချိန်ရောက်မှ ယေရောဗောင် အမျိုး ကို ပယ်ဖြတ် လတံ့ သော ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် တပါးကို ထာဝရဘုရား သည် မိမိ တို့ အဘို့ ပေါ်ထွန်း စေတော်မူမည်။ အဘယ် အချိန်နည်းဟုမေးသော်၊ ယခု ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁵ အာရှရ ပင်တို့ကို ပြုစု ၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော် ကို နှိုးဆော် ကြ သောကြောင့် ၊ ကျုပ်ပင် ကို ရေ ၌ လှုပ်ရှား သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား သည် ကု သရေ လ အမျိုး ကို ဒဏ်ခတ် ၍၊ ဘိုးဘေး တို့အား ပေး တော်မူသော ဤ ပြည် ကောင်း မှ နှုတ်ပယ် ပြီးလျှင် ၊ မြစ် ကြီးတဘက် ၌ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား စေ တော်မူမည်။¹⁶ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်မှား ၍ ကုသရေလ အမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှား စေသော ယေရောဗောင် ၏ အပြစ် တို့ကြောင့် ကုသရေလ အမျိုးကို စွန့်ပစ် တော်မူမည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ ၏။¹⁷ ယေရောဗောင် မယား သည် ထ သွား ၍ ၊ တိရဇ မြို့တံခါး ခုံသို့ ရောက် သောအခါ သူငယ် သေ ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ပရောဖက် အဟိယ အားဖြင့် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ထိုသူငယ် ကို သဂြိုဟ် ၍ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း ကို ပြုကြ၏။¹⁹ ယေရောဗောင် ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှ၊ စစ်တိုက် ခြင်း အမှု၊ မင်းပြု ခြင်းအမှုတို့သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။²⁰ ယေရောဗောင် သည် အနှစ် နှစ် ဆယ် နှစ် နှစ် စိုးစံ ပြီးမှ ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သား တော်နာဒ် သည် ခမည်းတော်အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။²¹ ရှောလမုန် သား ရောဗောင် သည် ယုဒ ပြည်ကို စိုးစံ လေ၏။ နန်း ထိုင်သောအခါ အသက် လေး ဆယ်တ နှစ် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား သည် နာမ တော်တည် စေ ရာဘို့ ကုသရေလ ခရိုင် များတို့အထဲက ရွေးကောက် သော ယေ ရှရ လင် မြို့ ၌ ဆယ် ခုနှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား အ မု မုန့် အမျိုးသား၊ နေမ အမည် ရှိ၏။²² ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ ဘိုးဘေး တို့ပြစ်မှား သမျှ ထက် ပြစ်မှား သော အပြစ် များအားဖြင့် အမျက် တော် ကို နှိုးဆော်ကြ၏။²³ မြင့် သောတောင် ရှိသမျှ တို့အပေါ် ၌၎င်း ၊ စိမ်း သော သစ်ပင် ရှိသမျှ တို့အောက် ၌၎င်း၊ ကုန်း များ၊ ရုပ်တု များ၊ အာရှရ ပင်များကို တည် ကြ၏။²⁴ ယုဒပြည် ၌ ယောက်ျားအလို သို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ များရှိ ၍၊ ထာဝရဘုရား သည် ကု သရေလ အမျိုး ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မူသော ပြည်သား မျိုးပြုသော စက်ဆုပ် ရှုံရှာ ဘွယ်ရာ အမှုအလုံးစုံ တို့ကို ပြု ကြသည် တကား။²⁵ ရောဗောင် မင်းကြီး နန်းစံ ငါး နှစ် တွင် ၊ အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ရှိ ရှက် သည် ယေရှရလင် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍၊²⁶ ဗိမာန် တော် ဘဏ္ဍာ နှင့် နန်း တော်ဘဏ္ဍာ ရှိသမျှကို သိမ်းသွား ၏။ ရှောလမုန် လုပ် သော ရွှေ ဒိုင်း ရှိသမျှ ကို လည်း ယူသွား ၏။²⁷ ရောဗောင် မင်းကြီး သည်

ရွှေဒိုင်းအစား ကြေးဝါ ဒိုင်း တို့ကိုလုပ်၍ နန်းတော်တံခါးစောင့် ကိုယ်ရံတော် မှူး၌ အပ်လေ၏။²⁸ရှင် ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်သို့ သွားသောအခါ ၊ ကိုယ်ရံတော် သားတို့သည် ဒိုင်းတို့ကိုဆောင်၍ နောက်တဖန် မိမိ တို့စောင့် ရာအခန်းမှာ ပြန်ထားကြ၏။²⁹ရောဗောင် ပြုမှုသော အမှုအရာကြွင်း သမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။³⁰ရောဗောင် နှင့် ယေရောဗောင် တို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံးရန်ဘက် ပြုကြ၏။³¹ရောဗောင်သည်လည်း ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ၊ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သူတို့နှင့် အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အဘိယသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

15²နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောင် မင်းကြီး နန်းစံတဆယ် ရှစ်နှစ်တွင် ၊ အဘိယသည် ယေရုရှလင် မြို့၌ မင်းပြု၍ ၊ ယုဒပြည်ကို သုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား ၊ အဘရှလုံ၏ သမီးမာခါ အမည်ရှိ၏။³ခမည်းတော် ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ပြုမြဲပြု၍ ၊ ဘေးတော်ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင်သည်မဟုတ်။⁴သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကို ထောက်၍ ၊ သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဆွေတော်မျိုးတော်ကို ချီးမြှောက်၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို တည်စေသဖြင့် ၊ ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်ကို ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။⁵အကြောင်းမူကား ၊ ဒါဝိဒ်သည် ဟိတုတိ အမျိုးဥရိယ အမှုကိုထားလျှင် ၊ တသက်လုံး ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသော အမှုတစ်ခုခုကိုမျှ မရှောင် ၊ ရှေ့တော်၌ တရားသဖြင့် ကျင့်သော အကြောင်းတည်း။⁶ရောဗောင် သားအဘိယနှင့် ယေရောဗောင် တို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက် ပြုကြ၏။⁷အဘိယ ပြုမှုသော အမှုအရာကြွင်း သမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။⁸အဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာသသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။⁹ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် နန်းစံနှစ်ဆယ်တွင် ၊ အာသသည် ယေရုရှလင် မြို့၌ လေးဆယ်တနှစ် မင်းပြု၍ ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ၏။¹⁰အဘွားတော်ကား ၊ အဘရှလုံ၏ သမီးမာခါ ဖြစ်၏။¹¹အာသသည် အဘိတော်ဒါဝိဒ် ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသဖြင့်ပြု၏။¹²ယောက်ျားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ တို့ကို၎င်း ၊ ဘိုးတော်ဘေးတော်လုပ်သော ရုပ်တု ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း ၊ ပြည်တော်ထဲက ပယ်ရှားတော်မူ၏။¹³အဘွားတော်မာခါသည် အာရှရပင်အဘို့ ရုပ်တုကို လုပ်သောကြောင့် ၊ မိဖုရားအရာကိုနှုတ်၍ ၊ ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင် ၊ ကေဒြန်ချောင်းနားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။¹⁴မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော်လည်း ၊ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး ၊ အာသစိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိ၏။¹⁵ခမည်းတော်လူ့ သောဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လူ့ သောဥစ္စာ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊

တန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။¹⁶အာသနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာ တို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက် ပြုကြ၏။¹⁷ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့ စစ်ချီ၍ ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသထံ သို့အဘယ်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါရာမ မြို့ကို တည်၏။¹⁸ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသော ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်းဟူသောရွှေငွေ ရှိသမျှကို အာသသည်ယူ၍ မိမိကျွန်တို့၌ အပ်သဖြင့် ၊ ဒမာသက် မြို့မှာ နေသော ရှုရီ ရှင်ဘုရင် ရေဇန် သား တာဗရိမုန်၏သား ဗဟာဒဒ် ထံသို့ပေးလိုက်၍ ၊¹⁹ငါသည်သင်နှင့် ၎င်းငါ့ခမည်းတော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း ၊ မိဿဟာယ ဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ရွှေငွေကို ငါလက်ဆောင်ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါ ၊ သူနှင့် ဖွဲ့သော မိဿဟာယကို ဖျက်၍လာပါဟု မှာလိုက်လေ၏။²⁰အာသ မင်းကြီး၏ စကားကို ဗဟာဒဒ်သည် နားထောင်၍ ၊ ဣသရေလ မြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်းငှါ မိမိဗိုလ်များကို စေလွှတ်သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ဣယုန် မြို့၊ ဒန် မြို့၊ အာဗေလဗက်မာခါ မြို့မှ စ၍ ဂ်နေသရက် ပြည်လုံး ၊ နဿလိ ပြည်လုံးကို လုပ်ကြံကြ၏။²¹ထိုသို့တင်းကို ဗာရှာသည် ကြားသောအခါ ၊ ရာမ မြို့ကို လက်စမသတ်ဘဲ တိရဇ မြို့၌ နေရ၏။²²ထိုအခါ အာသ မင်းကြီးသည် ယုဒပြည် တရှောက်လုံးတွင် အမိန့်တော်ကို ကြော်ငြာစေသဖြင့် ၊ ပြည်သားတယောက်မျှ မလွတ် ၊ ရှိသမျှတို့သည် ရာမ မြို့၌ ဗာရှာ မင်းသွင်းသော ကျောက်နှင့် သစ်သားကိုယူသွားကြ၍ ၊ အာသ မင်းကြီးသည် ဗဟာဒဒ် ခရိုင်၌ ဂော မြို့နှင့် မိဇပါ မြို့ကို တည်၏။²³အာသ မင်းပြုမှုသော အမှုအရာကြွင်း သမျှနှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း ၊ မြို့များကိုတည်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီးသော အခါခြေတော်၌ အနာရောဂါစွဲသဖြင့် ၊²⁴ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ အဘိတော်ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောရှဖတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။²⁵ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင် ၊ ယေရောဗောင် သား နာဒဒ်သည် ဣသရေလ နိုင်ငံ၌ မင်းပြု၍ နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။²⁶ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ၊ ခမည်းတော်လိုက်သောလမ်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။²⁷ဣသခါ အမျိုး ၊ အဟိယ သား ဗာရှာသည် သင်းဖွဲ့၍ ၊ နာဒဒ် မင်းနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ဖိလိတုတိ ပြည် ဂိဗေသုန် မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ် ၊²⁸ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင် ၊ ဗာရှာသည် နာဒဒ် မင်းကို လုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။²⁹နန်းထိုင်သောအခါ ယေရောဗောင် အမျိုး ရှိသမျှကိုလည်း လုပ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ၊ ရှိလော မြို့သား အဟိယ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ယေရောဗောင် အမျိုးကို မဖျက်မီ တိုင်အောင် ၊

အသက်ရှူ သောသူတယောက် ကိုမျှ မချန် မထား။³⁰ အကြောင်း မူကား၊ ယေရောဗောဇ် သည် ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှား သော အပြစ် နှင့် ကုသရေလ အမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှား စေသော အပြစ်အားဖြင့်၊ ကုသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်သောအကြောင်းတည်း။³¹ နာဒဒ် မင်းပြုမှု သော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှ တို့ သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။³² အာသ နှင့် ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာ တို့သည် အသက်ရှည် သမျှ ကာလ ပတ်လုံး ရန်ဘက် ပြု ကြ၏။³³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံ သုံး နှစ် တွင် ၊ အဟိ ယ သား ဗာရှာ သည် တိရဇ မြို့မှာ မင်းပြု၍၊ ကုသရေလ နိုင်ငံကို နှစ် ဆယ်လေး နှစ် စိုးစံ ၏။³⁴ ထို မင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ ယေရောဗောဇ် လိုက်သောလမ်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးကိုပြစ်မှား စေသော လမ်းသို့ လိုက် လေ၏။

16 ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဗာရှာ ကို အကြောင်း ပြု၍ ဟာနန် ၏သား ယေဟု သို့ ရောက် လာသည် ကား၊² သင့် ကို မြေမှုန့် ထဲက ငါကြွ ၍ ၊ ငါ ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက် သော်လည်း ၊ သင်သည် ယေရောဗောဇ် ၏လမ်း သို့ လိုက် လျက် ၊ ကုသရေလ အမျိုး သည် ပြစ်မှား ၍၊ ငါ့ အမျက် ကို နှိုးဆော် စေ ခြင်း ငှါ ပြု သောကြောင့်၊³ သင်၏အမျိုး အနွယ် သားစဉ်မြေးဆက် တို့ကို ငါ ပယ်ရှား ၍၊ သင် ၏အမျိုး ကို နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောဇ် ၏ အမျိုး ကဲ့သို့ ငါဖြစ် စေမည်။⁴ ဗာရှာ ၏ အမျိုးသား သည် မြို့ထဲမှာ သေ လျှင်၊ အသေ ကောင် ကို ခွေး စား လိမ့်မည်။ မြို့ပြင် မှာ သေလျှင် မိုဃ်း ကောင်းကင် ငှက် စား လိမ့်မည်ဟုမိန့် တော်မူ၏။⁵ ဗာရှာ ပြုမှု သော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှတို့နှင့် သူ၏တန်ခိုး ကြီးခြင်းအရာသည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။⁶ ဗာရှာ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ တိရဇ မြို့၌ သဂြိုဟ် ခြင်း ကို ခံ လေ၏။ သား တော် ဇလ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။⁷ ဗာရှာသည် ယေရောဗောဇ် အမျိုး နှင့် တူ ၍ ထို အမျိုး ကို လုပ်ကြံ သော အပြစ်၊ မိမိ ပြုမှု သောအားဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှား သမျှ သော အပြစ် ကြောင့် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဗာရှာ ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟာနန် ၏ သား ယေဟု အားဖြင့် ရောက် လာသည်နှင့်အညီ၊⁸ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ် ဆယ် ခြောက် နှစ် တွင် ၊ ဗာရှာ သား ဇလာ သည် တိရဇ မြို့၌ နေ၍ ကုသရေလ နိုင်ငံ ကို နှစ် နှစ် စိုးစံ သည် ရှိ သော်၊⁹ ရထား စီး သူရဲတဝက် ကို အုပ် သောသူ၊ မိမိ ကျွန် ဇိမရိ သည် သင်းဖွဲ့ ၍ ၊ ဇလာ သည် တိရဇ မြို့တွင် နန်း တော် အုပ် အာဇ ၏ အိမ် ၌ ယစ်မူး အောင် သောက် လျက် နေ စဉ် အခါ၊¹⁰ ဇိမရိ သည် ဝင် ၍ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ် ဆယ် ခုနစ် နှစ် တွင် ၊ ဇလာ ကို သေ စေ ခြင်း ငှါ လုပ်ကြံ ၍ နန်း ထိုင် လေ၏။¹¹ နန်း

ထိုင် စက ၊ ဗာရှာ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို သတ် ၏။ ဗာရှာ နှင့် ပေါက်ဘော် တော်သော ယောက်ျား၊ အဆွေ ဖွဲ့သော ယောက်ျား တယောက် ကိုမျှ မချန် မထား။¹² ထာဝရဘုရား သည် ဗာရှာ ကို အကြောင်းပြု၍ ပ ရော ဖက် ယေဟု အားဖြင့် မိန့် တော် မူ သော စကား တော် နှင့်အညီ ၊ ဇိမရိ သည် ဗာရှာ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ဖျက်ဆီး ၏။¹³ အကြောင်းမူကား၊ ဗာရှာ နှင့် သား ဇလာ တို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား သော အပြစ်နှင့် ကုသရေလ အမျိုးကို လည်း ပြစ်မှား စေသော အပြစ် အားဖြင့် ၎င်း၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ၎င်း၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော် ကို နှိုးဆော်သော အကြောင်း တည်း။¹⁴ ဇလာ ပြုမှု သော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှ တို့သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။¹⁵ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ် ဆယ်ခုနစ် နှစ် တွင် ၊ ဇိမရိ သည် တိရဇ မြို့၌ ခုနစ် ရက် စိုးစံ ၏။¹⁶ ထိုသို့ ဇိမရိ သည် သင်းဖွဲ့ ၍ ရှင် ဘုရင်ကိုသတ် သည်ဟု ဖိလိတုတိ ပြည်ဂိဗေသုန် မြို့ရှေ့မှာ ပြု၍ သော သူအပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြား လျှင် ၊ ထို နေ့ခြင်း တွင် ဗိုလ်ချုပ် မင်းဩမရိ ကို ကုသရေလ ရှင် ဘုရင်အရာ၌ တပ် ထဲမှာ ချီးမြှောက် ကြ၏။¹⁷ ဩမရိ သည် ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ နှင့် တကွ ဂိဗေသုန် မြို့မှ ထွက် ၍ ၊ တိရဇ မြို့ ကို ဝိုင်းထား ကြ၏။¹⁸ မြို့ကိုတိုက် ၍ ရမည်ဟု ဇိမရိ သည် သိ သောအခါ ၊ နန်း တော်ထဲသို့ ဝင် ၍ မိမိ အပေါ်မှာ နန်း တော်ကို မီး ရှို့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်သေ လေ၏။¹⁹ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောဇ် လိုက် သောလမ်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော လမ်းသို့ လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု သော အကြောင်းတည်း။²⁰ ဇိမရိ ပြုမှုသော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှတို့နှင့် ပုန်ကန် ခြင်း အရာ သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။²¹ ထိုအခါ ပြည်သား တို့သည် ကွဲပြား ၍၊ အချို့ တို့သည် ဂိ နတ် ၏သား တိဗနိ ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ငှါ သူ့ နောက် သို့ လိုက် ကြ၏။ အချို့ တို့သည် ဩမရိ နောက် သို့ လိုက် ကြ၏။²² ဩမရိ နောက် သို့လိုက်သော သူ တို့သည် ဂိနတ် ၏ သား တိဗနိ နောက် သို့ လိုက်သော သူ တို့ကို နိုင် သဖြင့် ၊ တိဗနိ သေ ၍ ဩမရိ သည် နန်း ထိုင်လေ၏။²³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံသုံး ဆယ်တ နှစ် တွင် ၊ ဩမရိ သည် နန်း ထိုင်၍ ကုသရေလ နိုင်ငံကို တဆယ် နှစ် နှစ် စိုးစံ၏။ တိရဇ မြို့၌ ခြောက် နှစ် စိုးစံ ပြီးမှ၊²⁴ ရှုမာရိ တောင် ကို တောင်ရှင်ရှုမေရ ၌ ငွေ အခွက် နှစ်ဆယ်နှင့် ဝယ် ၍ တောင် ပေါ်မှာ မြို့ကိုတည် ၏။ ထိုမြို့ကို တောင် ရှင် ရှုမေရ အမည် ကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ရှုမာရိ မြို့ဟူ၍ သမုတ် လေ၏။²⁵ ဩမရိ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု သဖြင့် ၊ မိမိ ရှေ့မှာ ဖြစ် ဘူးသော သူအပေါင်း ထက် သာ၍ ဆိုးညစ် ၏။²⁶ နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောဇ် လိုက် သောလမ်း ၊ ကုသရေလ အမျိုးသည် မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော်ကို

နိုးဆော်၍၊ ပြစ်မှား စေသော ဒုစရိုက် အပြစ်လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။
²⁷ဩမရိ ပြုမှု သော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှတို့နှင့် တန်ခိုး ကြီးခြင်း အရာသည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။²⁸ဩမ ရိ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ ရှုမာရိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကိုခံ လေ၏။ သား တော်အာဟပ် သည် ခမည်းတော် အရာ ဌ်နန်း ထိုင်၏။²⁹ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံသုံး ဆယ်ရှစ် နှစ် တွင် ၊ ဩ မရိ သား အာဟပ် သည် ရှုမာရိ မြို့၌ ကုသရေလ မင်းပြု ၍၊ ကု သရေလ နိုင်ငံကို နှစ် ဆယ်နှစ် နှစ် စိုးစံ ၏။³⁰ဩမရိ သား အာဟပ် သည် မိမိ ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်း တို့ထက် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌သာ၍ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏။³¹နေဗတ် ၏သား ယေရော ဗောင် ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ်လမ်းသို့သာလိုက် လျှင် ၊ သာမည အပြစ်ရောက်မည် ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ ဇိဒုန် မင်းကြီး ဧသဗာလ သမီး ယေဇဗေလ နှင့်စုံဘက် ၍ ၊ ဗာလ ဘုရားကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ၏။³²ရှုမာရိ မြို့တွင် ဗာလ ဘုရား၏ ဗိမာန် ၌ ဗာလ ဘုရားအဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် ၏။³³အာရှရ ပင်ကိုလည်းပြုစု ၍ ၊ မိမိ ရှေ့မှာ ဖြစ် ဘူးသော ကုသရေလ ရှင် ဘုရင်အပေါင်း တို့ထက် ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော်ကို နိုးဆော်ခြင်းငှါ သာ၍ ပြု ၏။³⁴အာဟပ်လက်ထက် ၌ ဗေသလ မြို့သားဟိ ဧလ သည် ယေရိခေါ မြို့ကို တည် ၏။ ထာဝရဘုရား သည် နန် ၏သား ယောရှု အားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကား နှင့်အညီ ၊ သားဦး အဘိရံ လက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည် ၍ ၊ သားထွေး စေဂုပ် လက်ထက်၌ မြို့တံခါး တို့ကို ထောင် ၏။

17ဂိလဒ် ပြည် တိရုဘိ မြို့သားဧလိယ က၊ ငါကိုးကွယ် သော ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ငါ့အခွင့်မရှိဘဲ အင်တန်ကာလ ပတ်လုံးမိန်း မ ရွာ၊ နှင်း မကျရဟု အာဟပ် မင်းအား မြှောက်ဆို ၏။²ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဧလိယ သို့ ရောက် လာသည်ကား၊³သင် သည် ဤ အရပ်မှ ထွက်သွား လော့။ အရှေ့သို့ ပြောင်း ၍ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်၊ ခေရိတ် ချောင်း နား မှာ ပုန်းရှောင် ၍နေလော့။⁴ထို ချောင်း ရေကို သောက် ရမည်။ ကျီးအ တို့သည် သင့် ကို ကျွေးမွေး မည်အကြောင်း ငါမှာ ထားပြီဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊⁵ဧလိယ သည်သွား ၍ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ၊ ခေရိတ် ချောင်း နား မှာ နေ လေ၏။⁶ကျီးအ တို့သည် နေ့တိုင်းနံနက် တခါ၊ ညဦး တခါ မုန့် နှင့် အမဲသား ကို ဆောင် ခဲ့ကြ၏။ ချောင်း ရေကိုလည်း သောက် ရ၏။⁷နောက် တ ဖန် မိန်း မ ရွာ သောကြောင့် ချောင်း ရေခန်း ခြောက် လေ၏။⁸ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ရောက် လာသည်ကား၊⁹သင်ထ လော့။ ဇိဒုန် ပြည်၊ ဇရတု တ မြို့သို့ သွား ၍ နေ လော့။ ထို မြို့၌ နေသောမုတ်ဆိုးမ တယောက်သည် သင့် ကို ကျွေးမွေး မည်အကြောင်း ငါ မှာ ထား ပြီဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊¹⁰ဧလိယ သည် ထ ၍ ဇရတု တ မြို့သို့ သွား ၏။ မြို့

တံခါး သို့ ရောက် သောအခါ ၊ မုတ် ဆိုး မ သည် ထင်းခွေ လျက် ရှိ၏။ ဧလိယ က၊ ငါ သောက် စရာ ရေ အနည်းငယ် ကို ခွက် နှင့် ယူ ခဲ့ပါ လော့ဟု ဟစ် ၍ ဆို ၏။¹¹မိန်းမ သည် ရေ ကို ယူ ခြင်း ငှါ သွား စဉ်တွင် ၊ တဖန် ဟစ် ၍ မုန့် တဖဲ့ ကိုလည်း သင့် လက် ၌ ယူ ခဲ့ပါလော့ဟု ဆို ပြန်လျှင်၊¹²မိန်းမက၊ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မုန့်ပြား တပြားမျှ မ ရှိ။ အိုး ထဲမှာ မုန့်ညက် တ လက်ဆုပ်၊ ဘူး ၌ ဆီ အနည်းငယ် သာ ရှိ၏။ ကျွန်မ နှင့်သား ငယ်အဘို့ ဖုတ် ၍ စား လိုသောငှါငင်း၊ စားပြီး မှ သေ လိုသောငှါငင်း၊ ထင်းစ နှစ် ခုကို ယခုခွေ ပါ၏ဟု ပြန်ပြော ၏။¹³ဧလိယ ကလည်း မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင် ဆိုသည်အတိုင်း သွား ၍ ပြု လော့။ သို့ရာတွင် ငါ့ အဘို့ မုန့်ပြား ငယ် တပြားကို အရင် လုပ် ၍ ယူ ခဲ့ လော့။ နောက်မှ သင် နှင့် သင် ၏ သား ငယ် အဘို့ လုပ် လော့။¹⁴ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မြေ ပေါ်မှာ မိုမ်း ရွာစေ တော်မ မှုတိုင်းအောင်၊ အိုး ၌ရှိသောမုန့်ညက် မ ကုန်။ ဘူး ၌ရှိသော ဆီ မ လျော့ ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်း ကို ဆင့်ဆို ၏။¹⁵ထိုမုတ်ဆိုး မသည်သွား ၍ ဧလိယ စကား အတိုင်း ပြု သဖြင့် ၊ ဧလိယနှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ၊ အိမ်သား တို့ သည် အင်တန်ကာလ ပတ်လုံး စား ရကြ၏။¹⁶ထာဝရဘုရား သည် ဧလိယ အားဖြင့် မိန့် တော်မူ သော စကား အတိုင်း ၊ အိုး ၌ရှိသောမုန့်ညက် မ ကုန် ၊ ဘူး ၌ရှိသော ဆီ မ လျော့။¹⁷ထို နောက်မှအိမ်ရှင်မ ၏သား သည် ပြင်းပြီ စွာ သော အနာ ရောဂါစွဲသောကြောင့်အသက် ချုပ်၏။¹⁸မိန်းမကလည်း၊ အို ဘုရားသခင် ၏လူ ၊ ကိုယ်တော် သည် ကျွန်မ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ ကျွန်မ အပြစ် တို့ကို အောက်မေ့ စေ၍ ၊ ကျွန်မ သား ကို သတ် အံ့သော ငှါ ကျွန်မ ဆီသို့ ကြွ လာ တော်မူ သလောဟု ဧလိယ အား ဆို သော်၊¹⁹သင် ၏သား ကို ငါ့ အား ပေး လော့ဟု ဆို လျက် ၊ မိန်းမ ရင်ခွင် ထဲက ယူ ၍ မိမိ နေ ရာ အထက် အခန်းသို့ ဆောင် သွား သဖြင့် ၊ မိမိ အိပ်ရာ ပေါ်မှာထား ပြီးလျှင်၊²⁰အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တည်းခို သော ဤမုတ် ဆိုးမ ၌ ဘေးဥပဒ် ပြု၍၊ သူ ၏သား ကို သေ စေတော်မူမည်လော ဟု ထာဝရဘုရား ကို ကြွေးကြော် လေ၏။²¹တဖန် သူငယ် အပေါ် မှာ မိမိ ကိုယ် ကို သုံး ကြိမ် လှန် လျက်၊ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ဤ သူငယ် ၏ဝိညာဉ် ကို တဖန် ဝင် စေ တော် မူ ပါဟု ထာဝရဘုရား ကို ကြွေးကြော် ပြန်၏။²²ဧလိယ စကား ကို ထာဝရဘုရား ကြား တော်မူ၍ ၊ သူငယ် ၏ ဝိညာဉ် သည်ဝင် သဖြင့် ၊ သူသည် အသက် ရှင်ပြန်၏။²³ဧလိယ သည် သူငယ် ကိုအထက် အခန်းမှ အောက် သို့ယူ သွား၍ ကြည့် လော့။ သင် ၏သား အသက် ရှင်ပြီဟု ဆိုလျက် အမိ ၌ အပ် လေ၏။²⁴မိန်းမ ကလည်း ၊ ဤ အမှု ကို ထောက်၍ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏ လူ ဖြစ်ကြောင်း ကိုငင်း ၊ ကိုယ်တော် ဆင့်ဆို သော ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ဟုတ်မှန် ကြောင်းကိုငင်း၊ ကျွန်မ သိ ပါသည်ဟု ဧလိယ အား ဆို

၏။

18ကာလ အင်တန်ကြာ၍ သုံး နှစ် စေ့သောအခါ၊ ဧလိယ သို့ ရောက် လာသောထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်က၊ သင်သည် အာဟပ် မင်းအား သွား ၍ ကိုယ် ကိုပြလော့။ ငါသည်လည်း မြေပေါ် မှာ မိုဃ်း ရွာစေမည်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ²ဧလိယ သည် အာဟပ် မင်းအား ကိုယ် ကိုပြအံ့သောငှါ သွား ၏။ ထိုအခါ ရှုမာ ရို မြို့၌ ပြင်းစွာ သော အစာ အာဟာရခေါင်းပါးခြင်းဘေးရှိ၍၊ ³အာဟပ် မင်းသည် နန်း တော်အုပ်ဩဗဒိ ကိုခေါ်၏။ ထိုဩဗဒိ သည် ထာဝရဘုရား ကို အလွန် ရိုသေ သော သူ ဖြစ် ၏။ ⁴ယေဇဗေလ သည် ထာဝရဘုရား ၏ပရောဖက် တို့ကိုပယ်ဖြတ် သောအခါ၊ ဩဗဒိ သည် ပရောဖက် တရာ ကို မြေတွင်း ထဲမှာ ငါး ဆယ်စီ ဝှက်ထား ပြီးလျှင်၊ မုန့် နှင့် ရေ ကိုပေး၍ ကျွေး လေ၏။ ⁵အာဟပ် ကလည်း ၊ တပြည်လုံး သို့လှည့်လည် ၍ စမ်းရေ တွင်းများ၊ ချောင်း များရှိ ရာ အရပ်ရပ် သို့ သွားလော့။ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် မ သေ ၊ မြင်း နှင့် လား တို့သည် အသက် လွတ်မည်အကြောင်း၊ မြက်ပင် ကို တွေ့ ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ဩဗဒိ အား ဆို လျက်၊ ⁶သူတို့သည် တပြည်လုံး ကို နှံ့ပြား အောင် ဝေဖန် ၍၊ အာဟပ် နှင့် ဩဗဒိ သည် လမ်းတခြားစီ ထွက်သွား ကြ၏။ ⁷ဩဗဒိ သည် သွားစဉ်အခါ၊ ဧလိယ သည် ဆီး ၍ကြို၏။ ဩဗဒိသည် ဧလိယကိုသိ ၍ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် သခင် ဧလိယ မုန့်ပါသလော ဟု မေး လျှင်၊ ⁸ဧလိယက ငါ မုန့်၏။ ဧလိယ သည် ဤမည်သော အရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့် သခင် ထံ သို့သွား ၍ လျှောက် လော့ ဟု ပြော ဆိုသော်၊ ⁹ဩဗဒိကလည်း၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ၏ အသက်ကိုသတ် စေခြင်းငှါ အာဟပ် ၌ အပ် ရမည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှား ဘိသနည်း။ ¹⁰ကိုယ်တော် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာ စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် သခင် မ စေလွှတ် သော တိုင်း နိုင်ငံ တခုမျှ မ ရှိ ပါ။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားက၊ ဧလိယမ ရှိပါဟု လျှောက် သောအခါ၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာ ၍မ တွေ့နိုင် ဟု ထို တိုင်း နိုင်ငံ သား တို့သည် အ ကျိန် ကိုခံ ရကြ ပါ၏။ ¹¹ယခု မူကား ၊ ဧလိယ သည် ဤမည် သောအရပ်၌ ရှိ ပါ၏ဟု သင့် သခင် ထံ သို့သွား ၍ လျှောက် လော့ ဟု မိန့် တော်မူပါသည်တကား။ ¹²အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံမှ ထွက်သွား ၍ အာဟပ် မင်းထံမှာ လျှောက် စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် အကျွန်ုပ် မ သိ သော အရပ်သို့ ကိုယ်တော် ကို ဆောင် သွားတော်မူလျှင် ၊ အာဟပ်မင်းသည် ကိုယ်တော် ကို မ တွေ့နိုင်သောအခါ အကျွန်ုပ် ကိုသတ် ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ကျွန် မူကား ၊ အသက် ငယ်စဉ်ကာလ မှစ၍ ထာဝရဘုရား ကို ရိုသေ ပါ ပြီ။ ¹³ယေဇဗေလ သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် တို့ကိုသတ် သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် ပြု သော အမှု တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား ၏ပရောဖက် တရာ ကို မြေတွင်း ထဲမှာ ငါး ဆယ်စီ ဝှက်ထား ပြီး

လျှင် ၊ မုန့် နှင့် ရေ ကို ပေး၍ ကျွေး ကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် သခင် ကြား တော်မ မူသလော။ ¹⁴ယခု မူကား ၊ ဧလိယ သည် ဤမည် သောအရပ်၌ ရှိ ပါ၏ဟု သင့် သခင် ထံသို့ သွား ၍ လျှောက် လော့ ဟု ကိုယ်တော် မိန့် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာဟပ်သည် အကျွန်ုပ် ကို သတ် ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ဆို၏။ ¹⁵ဧလိယ ကလည်း ၊ ငါကိုးကွယ် သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင် တော် မူသည် အတိုင်း၊ ငါသည် ယနေ့ အာဟပ် မင်းအား ကိုယ် ကိုအမှန် ပြမည်ဟု ဆို ပြန်သော်၊ ¹⁶ဩဗဒိ သည် အာဟပ် မင်းထံ သို့သွား ၍ လျှောက် သဖြင့် ၊ အာဟပ် သည် ဧလိယ ကို ကြိုဆို အံ့သောငှါ သွား ၍၊ ¹⁷တွေ့မြင် သောအခါ ၊ သင် သည် ဣသရေလ အမျိုးကို နှောင့်ရှက် သောသူမှန်သလောဟုမေး လျှင်၊ ¹⁸ဧလိယက၊ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုးကို မ နှောင့်ရှက် ၊ သင် နှင့် သင့် အဆွေအမျိုး တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တရားကို စွန့် ၍ ဗာလ ဘုရား တို့ ကို ဆည်းကပ် သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုး ကို နှောင့်ရှက် ကြ ပြီ။ ¹⁹သို့ရာတွင် လူကို ယခု စေလွှတ် ၍ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကိုငင်း ၊ ဗာလ ပရောဖက် လေး ရာ ငါး ဆယ်ကိုငင်း၊ ယေဇဗေလ စားပွဲ၌ စား သောအာရှုပရောဖက် လေး ရာ ကိုငင်း၊ ကရမေလ တောင် ၊ ငါ့ ထံသို့ စုဝေး စေလော့ဟုဆို သည်အတိုင်း၊ ²⁰အာဟပ် သည် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ရှိရာသို့ လူ ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ပရောဖက် တို့ကို ကရမေလ တောင် ပေါ်မှာ စုဝေး စေ၏။ ²¹ဧလိယ သည် လူ များ ရှိရာ သို့ လာ ၍ ၊ သင် တို့သည် ဘာသာ နှစ် ပါးစပ်ကြား မှာ အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးယုံမှားသော စိတ်နှင့် နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားသခင် မုန့် လျှင် ထို ဘုရားကို ဆည်းကပ် ကြလော့။ ဗာလ သည် ဘုရားသခင် မုန့်လျှင် ထို ဘုရားကို ဆည်းကပ် ကြလော့ဟုဆိုလျှင်၊ လူ များတို့ သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြ၏။ ²²တဖန် ဧလိယ က၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် ကား ငါ တယောက် တည်း ကျန်ရစ် ၏။ ဗာလ ၏ပ ရောဖက် ကား လေး ရာ ငါး ဆယ်ရှိကြ၏။ ²³နွား နှစ် ကောင်ကိုပေး ကြ လော့။ သူ တို့သည် တကောင် ကိုရွေး ၍ အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်ပြီး လျှင် ထင်း ပေါ်မှာ တင် ပါလေစေ။ မီး မ ထည့် စေနှင့်။ ငါ လည်း နွား တကောင် ကို လုပ် ၍ ထင်း ပေါ်မှာ တင် မည်။ မီး ကိုမ ထည့်။ ²⁴သင်တို့သည် သင် တို့ဘုရား များ၏ နာမ ကို ဟစ်ခေါ်ကြလော့။ ငါ လည်း ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို ဟစ်ခေါ် မည်။ မီး ဖြင့် ထူး တော်မူသော ဘုရားသည် ဘုရားသခင် မုန့် ပါစေဟု လူ များ တို့အား ပြောဆို လျှင်၊ လူ အပေါင်း တို့က၊ ဧလိယ၏စကား သည် လျှောက်ပတ် ပေသည် ဟု ဆို ကြ၏။ ²⁵တဖန် ဧလိယ က၊ သင် တို့သည် များ သောကြောင့် နွား တကောင် ကို အရင် ရွေး ၍ လုပ် ကြလော့။ မီး မ ထည့်ဘဲ သင် တို့ဘုရား များ၏နာမ ကို ဟစ်ခေါ်ကြ လော့ဟု ဗာလ၏ပရောဖက်တို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊ ²⁶သူတို့သည် လူ များ ပေး သော နွား ကို ယူ ၍ လုပ် ပြီးလျှင် ၊ အိုဗာလ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့အား ထူး တော်မူပါဟု နံနက် အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်

အချိန် တိုင်အောင် ဗာလ ၏ နာမ ကို ဟစ်ခေါ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗျာဒိတ် သံမ ရှိ။ ထူး သောသူလည်း မ ရှိ။ သူတို့သည် ကိုယ်တည် သော ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကခုန် ကြ၏။²⁷ မွန်းတည့် အချိန်၌ ဇလိယ က၊ ကျယ် သောအသံ နှင့် ဟစ် ကြလော့။ ဗာလသည် ဘုရား ဖြစ် တော်မူ၏။ ဆင်ခြင် လျက် နေတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် တစုံတခုကို လိုက် ချီရာတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ခရီးသွား တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ကျိန်းစက် တော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတယောက်သောသူသည် နှိုး ရမည်ဟု ပြက်ယယ် ပြု၍ဆို၏။²⁸ သူတို့သည်လည်း ကျယ် သော အသံ နှင့် ဟစ် ၍ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်အသွေး နှင့် ကိုယ် ကိုလူးခြင်းငှါထား ၊ သံစူး နှင့် ကိုယ် ကိုရှုစေကြ၏။²⁹ မွန်းလွဲ ၍ ညဦးယံယဇ် ပူဇော် ချိန်တိုင်အောင် ပရောဖက် ပြုကြသော်လည်း ၊ ဗျာဒိတ် သံမ ရှိ။ ထူး သော သူ၊ အမှု ထား သော သူ လည်း မ ရှိ သောအခါ၊³⁰ ဇလိယ က၊ ငါ့ အနီးသို့ လာ ကြလော့ဟု လူ များတို့ ကိုခေါ် သည်အတိုင်း ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် အနီးသို့ လာ ကြ၏။ ထိုအခါ ဇလိယသည် ပြုပျက် သော ထာဝရဘုရား ၏ယဇ် ပလ္လင် ကို ရှင်းလင်း ပြီးမှ၊³¹ သင် ၏အမည် ကား ဣသရေလ ဖြစ် ရမည် ဟူသောထာဝရဘုရား ၏ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံရ သော ယာကုပ် သား အမျိုးအနွယ် အရေအတွက် အတိုင်း ၊ ကျောက် တဆယ် နှစ် လုံး ကိုယူ ၍၊³² ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်အဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် ပြီးမှ ၊ မျိုးစေ့ နှစ်တင်းလောက်ဝင်နိုင်သော ကျုံး ကို ယဇ် ပလ္လင် ပတ်လည် ၌ တူး လေ၏။³³ ထင်း ကိုစီ ၍ နွား ကိုလည်း အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်ပြီးလျှင် ထင်း ပေါ်မှာ တင် လေ၏။³⁴ အိုး လေး လုံးကိုရေ နှင့် အပြည့် ထည့်၍ ၊ မီး ရှို့စရာ ယဇ်နှင့် ထင်း ပေါ်မှာလောင်း ကြလော့ ဟု ဆို သည်အတိုင်း သူတို့သည် လောင်းပြီးမှ၊ တဖန် လောင်းကြ ဦးလော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း သူတို့သည်လောင်းပြီးမှ ၊ သုံး ကြိမ် တိုင်အောင်လောင်းကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် သုံး ကြိမ်တိုင်အောင်လောင်းကြ၏။³⁵ ရေ သည် ယဇ် ပလ္လင်ပတ်လည် ၌ စီး ၍ ကျုံး သည်လည်း ရေ နှင့် ပြည့် လေ၏။³⁶ ညဦးယံ ယဇ် ပူဇော် ချိန်ရောက်သောအခါ ၊ ပရောဖက် ဇလိယ သည် ချဉ်းလာ ၍ ၊ အာဗြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ဣသရေလ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဣ သရေ လ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ဖြစ် တော် မူကြောင်း ကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ဖြစ်၍ အမိန့် တော်အတိုင်း ဤ အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ပြု ကြောင်းကိုငင်း၊ ယနေ့ သိ ကြပါစေသော။³⁷ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ ကြောင်း ကိုငင်း ၊ ဤ လူ တို့ စိတ် သဘောကို ပြောင်းလဲ စေတော်မူ ကြောင်းကိုငင်း၊ သူတို့သည် သိ စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော်မူပါ။ နားထောင် တော် မူ ပါ ဟု ဆုတောင်း လေ၏။³⁸ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏မီး သည် ကျ သဖြင့် ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ် အစ ရှိ သော ထင်း ၊ ကျောက် ၊ မြေမှုန့် ကို လောင် ၍ ကျုံး ၌ ရှိ သော ရေ ကိုလည်း ခန်းခြောက်

စေ၏။³⁹ လူ အပေါင်း တို့သည် မြင် လျှင် ပြင်ပင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။⁴⁰ ဇလိယ ကလည်း ၊ ဗာလ ၏ပရော ဖက် တို့ကို ဘမ်းဆီး ကြလော့။ တယောက် ကိုမျှ မ လွတ် စေနှင့် ဟုစီရင် သည်အတိုင်း၊ သူ တို့ကို ဘမ်းဆီး ၍ ဇလိယ သည် ကိရု န် ချောင်း သို့ ယူသွား ပြီးလျှင် ကွပ်မျက် လေ၏။⁴¹ ထိုနောက် မှ ဇလိယ က၊ မင်းကြီးသည် စား သောက် ခြင်းငှါတက်သွား ပါလော့။ များစွာ သော မိုမ်း ရှာမည့်အသံ ရှိသည်ဟု အာဟပ် အား ပြောဆို လျှင်၊⁴² အာဟပ် သည်စား သောက် ခြင်းငှါ တက်သွား ၏။ ဇလိယ သည် ကရမေလ တောင်ပေါ် သို့ တက် ၍ ၊ မြေ ၌ ပြင်ပင် လျက် မျက်နှာ ကို ဒူး ကြား မှာထား လျက်၊⁴³ မိမိ ကျွန် အား သင်တက် ၍ ပင်လယ် သို့ ကြည့်ရှု လော့ဟုဆို သည်အတိုင်း၊ ကျွန်သည်တက် ၍ ကြည့်ရှု လျှင် ၊ အဘယ် အရာမျှ မ ရှိပါဟု ပြောဆို ၏။ ဇလိယက၊ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင်သွား ၍ ကြည့်ရှုဦးလော့ဟု ဆို ၏။⁴⁴ ခုနစ် ကြိမ်မြောက်သောအခါ ၊ လူ လက် နှင့် တူသော မိုမ်းတိမ် ငယ် တခု သည် ပင်လယ် ထဲက တက် ပါ ၏ဟုဆို သော် ၊ အာဟပ် မင်းထံသို့ သွား လော့။ မိုမ်း ရှာ၍ ဆီးတားမည်ကိုစိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့် ၊ မင်းကြီးပြင်ဆင် ၍ ပြန် သွားမည်အကြောင်းလျှောက်ထား လော့ ဟု မှာ လိုက်လေ၏။⁴⁵ မကြာ မမြင့်မီမိုမ်းကောင်းကင် သည် မို ယ်းသက် မုန်တိုင်းနှင့် မည်း ၍ ပြင်းစွာ မိုမ်း ရှာ၏။ အာဟပ် သည် ရထားစီး ၍ ယေဇရေလ မြို့သို့ သွား ၏။⁴⁶ ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်သည် ဇလိယ အပေါ်မှာရှိ ၍ ၊ သူသည် ခါးပန်း ကိုစည်း လျက် အာဟပ် မင်း အရင် ယေဇရေလ မြို့ တံခါးဝသို့ ပြေး လေ၏။

19 ဇလိယ ပြု သော အမှုနှင့် ပရောဖက် အပေါင်း တို့ကို ထား နှင့် ကွပ်မျက် သော အမှုကို၊ အာ ဟပ် သည် ယေ ဇ ဗေ လ အား အကုန်အစင် ကြား ပြော၏။² ယေ ဇ ဗေ လ က၊ နက်ဖြန် နေ့ ယခု အချိန် ရောက်မှ၊ သင့် အသက် သည် ထိုပရောဖက်တို့၏ အသက် ကဲ့သို့ ငါ မ ဖြစ် စေ လျှင် ၊ ဘုရား တို့သည် ငါ၌ထို မျှ မက ပြု ပါ စေသောဟု တမန် ကို ဇလိယ ထံသို့ စေလွှတ် ၍ ကြား လိုက်၏။³ ထိုအခါ ဇ လိ ယ သည် ကြောက် သဖြင့် ၊ ထ ၍ အသက် လွတ် အောင် ယုဒ ခရိုင် ဗေ ရ ရှေ့ဘ မြို့သို့သွား ၏။ ထို မြို့၌ ကျွန် ကို ထား ခဲ့၍၊⁴ သူ့ကိုယ်တိုင်သည် တော သို့ တနေ့ခရီးသွား ပြီးလျှင် ၊ ရ သမ် ပင်အောက် သို့ရောက် ၍ ထိုင် လေ၏။ ထိုအခါ ကိုယ် အသက် သေ ရမည်အကြောင်း ဆုတောင်း လျက် ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ယခု တန် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သိမ်းယူ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ဘိုးဘေး တို့ ထက် သာ၍ မ ကောင်း ပါ ဟု မြည်တမ်း ပြီး လျှင်၊⁵ ရသမ် ပင်အောက် မှာ အိပ်ပျော် ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင် တမန် က၊ ထ ၍စား လော့ ဟု သူ့ ကို တို့ လျက် ဆို ၏။⁶ ဇ လိ ယ သည် မျှော် ကြည့် သောအခါ ၊ မီး နှင့် ဖုတ် သော မုန်ပြား နှင့် ခေါင်းရင်း ၌ ရေ ဘူး ရှိသည်ကို မြင် ၍ စား သောက် ပြီးမှ တဖန်

အိပ်ပျော်၏။⁷ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဒုတိယအကြိမ်လာ၍ သူ့ကို တို့လျက် ၊ သွားရမည့်ခရီးသည် အလွန်ဝေးသောကြောင့် ၊ ထ၍စားဦးလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊⁸ ဧလိယသည်ထ၍ စားသောက်ပြန်၏။ ထိုအစာအာဟာရကို အမှီပြုလျက်၊ အရက်လေးဆယ်ခရီးသွား၍ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောဟောရပ်တောင်သို့ ရောက်သဖြင့်၊⁹ ဥမင်ထဲသို့ဝင်၍နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား၊ ဧလိယ ၊ သင်သည် ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။¹⁰ ဧလိယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန်စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပြီးလျှင် ၊ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်၍ ကိုယ်တော်၏ပရောဖက်များကို ထားနှင့်သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပင်သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။¹¹ နှုတ်ကပတ်တော်ကလည်း ထွက်လော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တောင်ပေါ်မှာရပ်နေလော့။ ထာဝရဘုရားရှောက်သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အားကြီးသောလေပြင်းသည် တောင်ထိပ်တို့ကိုခွဲ၍ ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကျောက်တို့ကိုချိုးဖဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် လေ၌ ရှိတော်မမူ။ လေနောက်မှာ မြေလှုပ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မြေလှုပ်ရှားခြင်း၌ လည်း ရှိတော်မမူ။¹² မြေလှုပ်ခြင်းနောက်မှာ မီးရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မီး၌ လည်း ရှိတော်မမူ။ မီးနောက်မှာ ဖြည်းညှင်းသော အသံရှိ၏။¹³ ထိုအသံကို ဧလိယသည် ကြားလျှင် ၊ မျက်နှာကို ဝတ်လုံနှင့် ဖုံးအုပ်လျက် ထွက်၍ ဥမင်ဝ၌ ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ ဧလိယ ၊ သင်သည် ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု အသံလာ၏။¹⁴ ဧလိယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန်စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပြီးလျှင် ၊ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်၍ ၊ ကိုယ်တော်၏ပရောဖက်များကို ထားနှင့်သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပင်သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊¹⁵ ထာဝရဘုရားက ၊ ဒမာသက်တောသို့ ပြန်၍ ခရီးသွားလော့။ ရောက်သောအခါ ဟာဇေလကို ရှုရိရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။¹⁶ နိမိရိသားယေဟု ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ အာဗေလမဟောလမြို့နေရာ ရှာဖတ်သားဧလိရုံကို သင့်ကိုယ်စား ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ဟာဇေလ ထားနှင့်လွတ်သောသူကို ယေဟု သတ်လိမ့်မည်။ ယေဟု ထားနှင့်လွတ်သောသူကို ဧလိရုံ သတ်လိမ့်မည်။

¹⁸ သို့ရာတွင် ဗာလရှေ့၌ ဒူးထောက်ခြင်း၊ နမ်းခြင်းကို မပြုသောသူအပေါင်း တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသားခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁹ ထိုအရပ်မှ ဧလိယသည် သွားပြီးလျှင် ၊ နွားငါးယှဉ်းနှင့်လယ်ထွန်လျက်၊ နောက်ဆုံးနွားယှဉ်း၌ ကိုယ်တိုင်လိုက်သော ရှာဖတ်သားဧလိရုံကို တွေ့၍ အနား၌ ရောက်စဉ်တွင် ၊ မိမိဝတ်လုံကို သူ့အပေါ်မှာ တင်လေ၏။²⁰ ဧလိရုံသည် နွားတို့ကို ပစ်ထား၍ ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက် ၊ အကျွန်ုပ်သည် မိဘကို နမ်းပါရစေ။ သို့ပြီးမှ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင် ၊ ဧလိယကပြန်သွားလော့။ ငါသည် သင်၌ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟုဆိုသော်၊²¹ ဧလိရုံသည် ပြန်သွား၍ နွားယှဉ်းကို သတ်ပြီးမှ ၊ နွားသားကို လယ်ထွန်သော တန်ဆာနှင့် ပြုတ်၍ လူများတို့အား ကျွေးလေ၏။ သို့ပြီးမှ ထ၍ ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက် လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။

20 ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗ်ဟာဒဒ်သည် မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ၊ မင်းကြီးသုံးကျိပ်နှစ်ပါးနှင့် တကွ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲများပါလျက် စစ်ချီပြီးလျှင် ရှုမာရိမြို့ကို ဝိုင်းထား၍ တိုက်လေ၏။² သံတမန်တို့ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်ထံ ၊ မြို့ထဲသို့ စေလွှတ်၍ ၊ ဗ်ဟာဒဒ်၏အမိန့်တော်ကား၊³ သင့်ရွှေငွေသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင့်သားမယား အကောင်းဆုံးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်၏ဟု လိုက်သတည်း။⁴ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က အရှင်မင်းကြီး ၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ငါနှင့် ငါ့ဥစ္စာရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။⁵ သံတမန်တို့သည် တဖန်လာ၍ ဗ်ဟာဒဒ်၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်ပိုင်သောရွှေငွေသားမယားတို့ကို ငါ၌ အပ်ရမည်ဟု ငါ့လိုက်သည်အမှုမှာ၊⁶ နက်ဖြန်နေ့ယခု အချိန်ရောက်သောအခါ ငါ့ကျွန်တို့ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် သင်နေသောအိမ်နှင့် သင့်ကျွန်နေသောအိမ်တို့ကိုစစ်၍ အလိုရှိသမျှတို့ကို ယူစေရမည်ဟု လိုက်သတည်း။⁷ ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ ၊ ဤသူသည် အဘယ်မျှလောက်ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်မှတ်ကြပါလော့။ ငါ့ရွှေငွေသားမယားတို့ကို တောင်း၍ မှာလိုက်သောအခါ ငါမငြင်းပါတကားဟု ကြားပြော၏။⁸ အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့က ၊ ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မမူပါနှင့်။ ဝန်ခံတော်မမူပါနှင့်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။⁹ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်က ၊ ကိုယ်တော်သည် အထက်မိန့်တော်မူသမျှ အတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်။ နောက်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မပြုသင့်ဟု ငါအရှင်မင်းကြီးအား ပြန်လျှောက်ကြလော့ဟု ဗ်ဟာဒဒ်၏သံတမန်တို့အား မှာလိုက်လျှင် ၊ ထိုသူတို့သည် သွား၍ လျှောက်ကြ၏။¹⁰ တဖန်ဗ်ဟာဒဒ်သည် စေလွှတ်၍ ၊ ရှုမာရိမြို့၌

ရှိသောမြေမှုန့်သည် ငါ့ နောက်သို့ လိုက်သောသူ အပေါင်း တို့တွင်၊ တယောက်တလက်ဆုပ် စီစေ့လောက်လျှင် ၊ ဘုရား တို့သည် ငါ ၌ ထိုမျှမက ပြု ပါစေသောဟု မှာ လိုက် လေသော်၊¹¹ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် က၊ လက်နက်စုံကို ချွတ် သောသူသည် ဝါကြားသကဲ့သို့ ဝတ်ဆင် သောသူသည် မ ဝါကြား စေနှင့်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹² ဗဟ်ဟာ ဒဒ်သည် မင်းကြီး တို့နှင့်တကွတဲ တော်၌ သောက် စဉ်၊ ထို စကား ကို ကြား လျှင် စစ်ခင်းကျင်း ကြဟု မိမိ ကျွန် တို့အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြို့ ရှေ့မှာ စစ်ခင်း ကျင်း ကြ၏။¹³ ထိုအခါ ပ ရောဖက် တပါး သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် ထံသို့ လာ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထို ကြီးစွာ သော အလုံးအရင်း အပေါင်း ကို မြင် ပြီလော။ သင့် လက် ၌ ယနေ့ ငါ အပ် မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်သိ ရလိမ့်မည်ဟု အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို၏။¹⁴ အာဟပ် ကလည်း၊ အဘယ်သူ အားဖြင့် အပ် တော်မူမည်နည်းဟု မေး လျှင် ၊ မြို့ဝန် များ၏လုလင် တို့ အားဖြင့် အပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို ၏။ စစ်မှု ကိုအဘယ်သူ စီရင်ရမည်နည်းဟု မေး ပြန်သော်၊ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် စီရင်ရမည်ဟု ဆို၏။¹⁵ အာဟပ်မင်းသည်မြို့ဝန် များ၏ လုလင် တို့ ကို ရေတွက် ၍ နှစ် ရာ သုံး ဆယ်နှစ် ယောက်ရှိ ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ရေတွက် ပြန်သော် ခုနစ် ထောင် ရှိ၏။¹⁶ မွန်းတည့်အချိန်၌ ထွက်ကြ၏။ ဗဟ်ဟာဒဒ် မင်းမူကား၊ ဝိုင်းသော မင်းကြီး သုံး ဆယ်နှစ် ပါး တို့နှင့် တကွ တဲ တော်၌ ယစ်မူး အောင် သောက်လျက် နေကြ၏။¹⁷ မြို့ဝန် များ၏ လုလင် တို့သည် အရင် ထွက် ကြ၏။ ရှမာရိ မြို့ထဲက လူ ထွက် ပါသည်ဟု ဗဟ်ဟာဒဒ် မင်း ထံသို့စေလွှတ် ၍ ကြား လျှောက်လျှင်၊¹⁸ စစ်ငြိမ်း စေခြင်းငှါ ထွက် သည်ဖြစ်စေ ၊ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ထွက် သည်ဖြစ်စေ ၊ အရှင် ဘမ်း ဆီး ကြဟု မိန့် တော်မူ ၏။¹⁹ ထိုသို့ မြို့ဝန် များ၏ လုလင် တို့သည် လိုက် သော ဗိုလ်ခြေ နှင့် တကွ မြို့ ထဲက ထွက် ၍၊²⁰ ရန်သူတို့ကို လူ တိုင်းတယောက်စီ သတ် ကြသဖြင့် ရှုရိ လူတို့သည် ပြေး ကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် လိုက် ကြသဖြင့် ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဗဟ်ဟာဒ ဒ် သည် မြင်း စီး၍ မြင်းစီး သူရဲတို့နှင့်အတူ အလွတ် ပြေး၏။²¹ ဣ သရေလ ရှင် ဘုရင်သည်လည်း ထွက် ၍ မြင်း တပ်၊ ရထား တပ်များ ကို ဖျက် ၍ ရှုရိ လူတို့ကို ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့် သတ် လေ၏။²² တဖန် ပ ရောဖက် သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ လာ ၍ ၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့ စေလော့။ အဘယ်သို့ ပြု ရမည်ကို သတိ နှင့်ဆင်ခြင်လော့။ နှစ်လည် သောအခါ ရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် စစ်ချီ ၍ လာလေဦးမည်ဟုဆို ၏။²³ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့ကလည်း ၊ သူ တို့၏ဘုရား သည် တောင် ကိုသာ အစိုးရသောဘုရား ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါ တို့ကို နိုင် ပါ၏။ ငါတို့သည် လွင်ပြင် ၌ တခါတိုက် ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့တိုက်လျှင် စင်စစ် နိုင် ကြလိမ့်မည်။²⁴ မင်းကြီး အပေါင်းတို့ကိုလည်း ပယ် ၍ သူ တို့ အရာ ၌ ဗိုလ်ချုပ်

တို့ကို ခန့်ထား တော်မူပါ။²⁵ ရှုံး သောမြင်း တပ် ၊ ရထား တပ်နှင့် အမျှ များသော တပ်ကို ခင်းကျင်း တော်မူပါ။ လွင်ပြင် ၌ တိုက် ၍ ဆက်ဆက် နိုင် ကြ ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထား သော စကား ကို ရှင်ဘုရင်သည် နားထောင် ၍ စီရင် လေ၏။²⁶ နှစ်လည် သောအခါ ဗဟ်ဟာဒဒ် မင်းသည် ရှုရိ လူတို့ကို ရေတွက် ၍ ဣသရေလ ပြည် သားတို့ကို စစ်တိုက် အံ့သောငှါ ၊ အာဖက် မြို့သို့ ချီသွား ၏။²⁷ ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် စာရင်းဝင်၍ ရိက္ခာခါ ကို ပြင်ဆင်ပြီး မှ စစ်ချီ ကြ၏။ ရှုရိ လူတို့သည် တပြည်လုံး အနံ့အပြား နေလျက် ၊ သူ တို့ရှေ့မှာ ဣသရေလ လူ တို့သည် ငယ်သောဆိတ်သငယ် နှစ် စုကဲ့သို့ တပ်ချ ကြ ၏။²⁸ ဘုရားသခင် ၏ လူ တယောက်သည် ဣ သရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ လာ ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ ရှုရိ လူတို့က ထာဝရဘုရား သည် တောင် ကိုသာအစိုးရသော ဘုရား ဖြစ်၏။ လွင်ပြင် ကို အစိုးရသော ဘုရား မ ဟုတ်ဟု ဆို မိ သောကြောင့် ၊ ထို ကြီး စွာ သော အလုံးအရင်း အပေါင်း ကို သင့် လက် သို့ ငါအပ် မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် တို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို ၏။²⁹ ထို သူ တို့သည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတစ်ဘက်တချက် တွင် တပ်ချ လျက် နေ ပြီးမှ ၊ သတ္တမ နေ့ ၌ စစ်ပြိုင် ၍ ဣသရေလ လူတို့သည် တ နေ့ ခြင်းတွင် ရှုရိ ခြေသည် သူရဲတသိန်း ကိုသတ် ကြ၏။³⁰ ကျန် သော သူ တို့သည် အာ ဖက် မြို့သို့ ပြေး ၍ မြို့ရိုး လဲ သဖြင့် နှစ် သောင်း ခုနစ်ထောင်ကို ဖိလေ၏။ ဗဟ်ဟာဒဒ် သည် ပြေး ၍ မြို့ ထဲ အတွင်း အခန်း ၌ ပုန်းလျက် နေ၏။³¹ ဗဟ်ဟာဒဒ်၏ ကျွန် တို့ ကလည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ရှင် ဘုရင်တို့သည် သနား တတ် သောမင်း ဖြစ် ကြောင်း ကို ကျွန်တော်တို့ ကြား ပါပြီ။ ကျွန်တော် တို့သည် လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် ၍၊ ခေါင်း ပေါ် မှာ ကြိုး ကို ရွက် လျက်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ထွက် ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ ပါ။ အသက် တော် ကို ချမ်းသာ ပေး ကောင်း ပေး ပါ လိမ့်မည်ဟု လျှောက် သည်အတိုင်း၊³² လျှော်တေ အဝတ်ကိုဝတ် ၍၊ ခေါင်း ပေါ် မှာ ကြိုး ကိုရွက်လျက် ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက် လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ဗဟ်ဟာဒဒ် က၊ ကျွန်တော် အသက် ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန် ကြောင်းကို လျှောက် ကြ သော် ၊ အာဟပ်မင်းက၊ ငါ့ အစ်ကို သည် အသက် ရှင်သေး သလော ဟု မေး ၏။³³ ထို သူ တို့သည် အာ ဟပ် မင်း၏ စကား ကို စေ့စေ့ နားထောင်၍ ၊ ချက်ခြင်း စကားအရိပ်ကို ဘမ်း လျက် ၊ ကိုယ်တော် အစ်ကို ဟူ၍မိမိတို့သခင်ကို ခေါ်ကြ၏။ အာဟပ်ကလည်းသွား ၍ ခေါ်ကြလော့ဟု စေလွှတ် သည် အတိုင်း ဗဟ်ဟာဒဒ်သည် ထွက် လာ၍ ၊ အာ ဟပ် မင်းအခွင့် နှင့် ရထား တော် ပေါ် သို့ တက် ရ၏။³⁴ ဗဟ်ဟာဒဒ်ကလည်း၊ ငါ့ အဘ သည် ကိုယ်တော် အဘ ၏ လက် မှ လုယူ သော မြို့ တို့ကို ငါပြန် ပေးပါမည်။ ငါ့ အဘ သည် ရှမာရိ မြို့၌ ရှုရိတန်းကို လုပ် သကဲ့သို့ ကိုယ်တော် သည် ဒမာသက် မြို့၌ ဣသရေလတန်းကို လုပ် ရပါသည်ဟုဆို လျက် ၊ အာဟပ်ကထိုသို့

မိဿဟာယ ဖွဲ့လျက်၊ သင့် ကို ငါလွှတ်လိုက် မည်ဟုဆို၍ မိဿဟာယ ဖွဲ့လျက် လွှတ်လိုက် လေ၏။³⁵ပရောဖက် အမျိုးသား တယောက် က၊ ငါ့ ကို ရိုက် ပါလော့ဟု ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် အတိုင်း အိမ်နီးချင်း အား ဆို ၏။ ထိုသူက ငါမရိုက် ပါဟု ငြင်းပယ် ၏။³⁶ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော် ကို နား မ ထောင်သောကြောင့် ငါ့ ထံမှ သွား စဉ်တွင်၊ ခြင်္သေ့ သတ် လိမ့်မည်ဟုဆို သည်အတိုင်း ၊ ထိုသူသွား စဉ်တွင် ခြင်္သေ့ တွေ့၍ သတ် ၏။³⁷အခြား သော သူ ကို တွေ့၍ ငါ့ ကို ရိုက် ပါ လော့ဟု ဆို ပြန်လျှင် ၊ ထိုသူသည် နာကျင် ဣရိက် လေ၏။³⁸ထိုပရောဖက် သည်သွား ၍ မိမိ မျက်နှာ ကို ပုဝါ နှင့် ဖုံးအုပ် လျက် ရှင်ဘုရင် ကို ငဲ့လင့် ၏။³⁹ရှင် ဘုရင် သည် ရှောက် သွား သောအခါ ထိုသူ က၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် စစ်တိုက် သွား ပါ၏။ လူ တယောက် သည် စစ်ပွဲထဲကထွက်လာ၍ ကျွန်တော် ၌ လူတယောက်ကို အပ် သဖြင့် ဤ လူ ကိုစောင့် လော့။ တစုံတခုအားဖြင့်ပျောက် လျှင် သူ့ အသက် အတွက် သင့် အသက် သေရမည်။ သို့မဟုတ် ငွေ အခွက် တဆယ် လျော် ရမည်ဟု မှာထား သော်လည်း၊⁴⁰ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အရပ်ရပ် ၌ အမှု များသောအခါ ၊ ထိုသူ ပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက် လျှင် ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် က၊ သင့် အမှုကို ထိုသို့ပင် စီရင်ရမည်။ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း စီရင်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။⁴¹ထိုပရောဖက်သည်မျက်နှာဖုံး ပုဝါကို ချက်ခြင်း ပယ် သဖြင့် ၊ ပရောဖက် တစုံတပါးဖြစ်ကြောင်း ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် သိ ၏။⁴²ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကျိန် သောသူကို သင်လွှတ် သောကြောင့် ၊ သင့် အသက် သည် သူ့အသက် အတွက် ၊ သင့် လူ တို့သည် သူ့လူ တို့အတွက် အရှုံးခံရ မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို ၏။⁴³ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် သည် ညစ်ညူး သောစိတ် နှင့် ညှိုးငယ် လျက် ရှုမာရိ မြို့ နန်း တော် သို့ သွား ၏။

21ထိုနောက်မှ ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ် ပိုင်သော စပျစ် ဥယျာဉ်သည် ယေဇရေလ မြို့တွင် ၊ ရှုမာရိ မင်းကြီး အာဟပ် ၏နန်း တော်နား မှာ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊²အာဟပ် မင်းက၊ သင့် စပျစ် ဥယျာဉ် သည် နန်း တော်နား မှာရှိသောကြောင့် ယာ လုပ်စရာဘို့ ပေး ပါ။ သာ၍ ကောင်းသော ဥယျာဉ် ကို ငါပေး မည်။ သို့မဟုတ် သင် အလို ရှိလျှင် အဘိုး ကိုပေး မည်ဟု နာဗုတ် အား ဆို လျှင်၊³နာဗုတ် က၊ ဘိုးဘေး လက်မှ အမွေခံ သောမြေကို ကိုယ်တော်အားပေး ရသော အမှုကို ထာဝရဘုရား ဆီးတား တော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက် ၏။⁴ဘိုးဘေး မှ အမွေခံ သော မြေကို မ ပေး ရဟု ယေဇရေလ မြို့သားနာဗုတ် လျှောက် သော စကား ကြောင့် အာဟပ်မင်းသည် ညစ်ညူး သောစိတ် နှင့် ညှိုးငယ် လျက်၊ နန်း တော်သို့ သွား ၍ အစာ ကိုမ စား ၊ မျက်နှာ ကို လွှဲ ၍ သာလွန် ပေါ် မှာ အိပ် လျက် နေ၏။⁵ခင်ပွန်း ယေဇဇလ သည်လာ ၍ ၊ အစာ ကို မ စား နိုင်အောင်

စိတ် တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ် တော်မူသနည်းဟုမေး လျှင်၊⁶မင်းကြီးက၊ ယေဇရေလ မြို့သားနာဗုတ် ကို ငါခေါ်၍ သင့် စပျစ် ဥယျာဉ်ကို ရောင်း ပါ။ သို့မဟုတ် သင် အလို ရှိ လျှင် အခြား သောဥယျာဉ် ကို ငါပေး မည်ဟုဆို သော်၊ ထိုဥယျာဉ် ကို ကိုယ်တော် အား မ ပေး ရဟု ပြန်ပြော သောကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သည်ဟုဆို ၏။⁷ခင်ပွန်း ယေဇဇလ က၊ ကိုယ်တော် သည် ဣသရေလ နိုင်ငံ ကို အစိုးရ တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ထ ၍ ရွှင်လန်း သောစိတ် နှင့် စားတော်ခေါ်ပါ။ ကျွန်မ သည် ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ် ၏ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို ဆက် ပါမည် ဟုဆို သည်အတိုင်း၊⁸အာဟပ် မင်း၏ အခွင့်နှင့် စာ ရေး ၍ တံဆိပ် တော်နှင့် ခတ် ပြီးမှ ၊ နာဗုတ် နေ ရာမြို့၌ သူနှင့်အတူ နေသောအသက် ကြီးသူနှင့် မှူးမတ် များ ထံသို့ပေး လိုက် လေ၏။⁹စာ ချက်ဟူမူကား ၊ အစာရှောင် ရာအချိန် ကို ကြွေးကြော် ၍ ၊ နာဗုတ် ကို လူ များရှေ့မှာ မြှောက်ထား ကြ လော့။¹⁰သူ ရှေ့မှာ အဓမ္မ လူ နှစ် ယောက်ကိုထား ၍ ၊ သင်သည် ဘုရားသခင် နှင့် ရှင် ဘုရင်ကိုစွန့်ပယ် ပြီဟု သက်သေခံ ပါလေစေ။ သို့ပြီး မှ သူ့ ကို ထုတ် ၍ သေ စေ ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ကြ လော့ဟု ပါသတည်း။¹¹ယေဇဇလ ပေး လိုက်သော စာ ၌ ပါသည် အတိုင်း ၊ နာဗုတ် နေ သော မြို့သား အသက်ကြီး သူနှင့် မှူးမတ် တို့သည် ပြု လျက်၊¹²အစာရှောင် ရာအချိန်ကို ကြွေးကြော် ၍ နာဗုတ် ကို လူ များရှေ့မှာ မြှောက်ထား ကြ၏။¹³အဓမ္မ လူ နှစ် ယောက် သည် လာ ၍ သူ့ ရှေ့မှာ ထိုင် လျက် ၊ နာဗုတ် သည် ဘုရားသခင် နှင့် ရှင်ဘုရင် ကို စွန့်ပယ် ပြီဟု လူ များရှေ့တွင် နာဗုတ် တဘက်၌ သက်သေခံ ကြလျှင် ၊ နာဗုတ်ကို မြို့ပြင် သို့ ထုတ် ၍ သေ အောင် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ကြ၏။¹⁴ထိုအခါ နာဗုတ် သည် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်ခြင်း ကိုခံ ရ၍ သေ ပါပြီဟု ယေဇဇလ ထံသို့ စေလွှတ် ၍ ကြားလျှောက် ကြ၏။¹⁵ထိုအကြောင်းကို ယေဇဇလ သည် ကြား လျှင် ၊ ယေဇရေလ မြို့သားနာဗုတ် မ ရောင်းလိုသော စပျစ် ဥယျာဉ် ကို ထ ၍ သိမ်းယူ တော် မူ ပါ။ နာဗုတ် အသက် မ ရှိ၊ သေ ပါပြီ ဟု ဆို ၏။¹⁶နာဗုတ် သေ ကြောင်း ကို အာဟပ် သည် ကြား လျှင် ၊ ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ် ၏ စပျစ် ဥယျာဉ် ကို သိမ်းယူ ခြင်းငှါ ထ သွား ၏။¹⁷ထိုအခါ တိရုဘိ မြို့သားဇလိယ သို့ ရောက် လာသောထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်က၊¹⁸သင်သည်ရှုမာရိ မြို့၌ နေသော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် ကို ကြိုဆို အံ့သော ငှါ ထ သွား လော့။ သူသည်နာဗုတ် ၏ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူ ခြင်းငှါ သွား ၍ ယခုဥယျာဉ်၌ရှိ ၏။¹⁹ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သင်သည် လူအသက်ကိုသတ် ၍ သူ့ဥစ္စာကို သိမ်းယူ ပြီ လော။ တဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ခွေး တို့သည် နာဗုတ် အသွေး ကို လျက် သော အရပ် ၌ သင့် အသွေး ကိုပင် လျက် ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ ကြောင်း ကို ဆင့်ဆို လော့ဟု မှာထား တော် မူ၏။²⁰အာဟပ် ကလည်း ၊ အချင်းရန်သူ ၊ ငါ နှင့်တွေ့ ပြီ လောဟု ဇလိ

ယ အား ဆို လျှင် ၊ ဧလိယကသင်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု လို၍ ကိုယ် ကို ရောင်း သောကြောင့် သင်နှင့်ငါတွေ့ ပြီ။²¹ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့် အပေါ်သို့ ဘေးဥပဒ် ရောက် စေမည်။ ဣသရေလ မြို့ရွာ၌ ချုပ်ထား သောသူဖြစ်စေ ၊ အလွတ် ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟပ် အမျိုး ယောက်ျား များကို ပယ်ဖြတ် မည်။²² ငါ့အမျက် ကို နှိုးဆော်သောအပြစ်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသောအပြစ်ကြောင့် ၊ သင့် အမျိုး ကို နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောဇ် အမျိုး နှင့် အဟိယ ၏ သား ဗာရှာ အမျိုး ကဲ့သို့ ငါဖြစ် စေမည်။²³ ယေဇဗေလ အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ ယေဇရေလ မြို့ရိုး နား မှာ ခွေး တို့သည် ယေဇ ဗေလ ကို စား ကြလိမ့်မည်။²⁴ အာဟပ် အမျိုးသည် မြို့ထဲမှာ သေ လျှင်ခွေး စား လိမ့်မည်။ မြို့ပြင် မှာ သေ လျှင် မိုဖ်း ကောင်းကင် ငှက် စား လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို အာဟပ်အား ဆင့်ဆို ၏။²⁵ အာဟပ် နှင့် တူသော သူတယောက် မျှမရှိ။ ခင်ပွန်း ယေဇ ဗေလ သည် တိုက်တွန်း သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု လို၍ ကိုယ် ကို ရောင်း သော သူ ဖြစ်၏။²⁶ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုး ရှေ့မှ နှင်ထုတ် တော်မူသော အာမော ရ် အမျိုးသားပြု သမျှ အတိုင်း ၊ ရုပ်တု ဆင်းတုကို ဆည်းကပ် ၍ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမှုကိုပြု၏။²⁷ သို့ရာတွင် ဧလိယဆင့်ဆိုသော စကား တော်ကို ကြား လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ လျှော်တေ အဝတ်ကိုဝတ် ၏။ အစာရှောင် ခြင်း၊ လျှော်တေ အဝတ်၌ အိပ် ခြင်း ကို ပြု၍ ဖြည်းဖြည်း သွား လာ၏။²⁸ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် တိ ရှိဘိ မြို့သား ဧလိယ သို့ ရောက် လာ သည်ကား၊²⁹ အာဟပ် သည် ငါ ရှေ့မှာနိမ့်ချ သည်ကို မြင် ပြီ လော။ ထိုသို့ငါ ရှေ့မှာနိမ့်ချ သောကြောင့် ၊ သူ့လက်ထက် ၌ ထိုဘေးဥပဒ် ကို ငါမ ရောက် စေ။ သူ့သား လက်ထက် ၌ သူ့ အမျိုး အပေါ်သို့ရောက် စေ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

22 ရှုရိ ပြည်နှင့် ဣသရေလ ပြည်သည် စစ် မ တိုက် ဘဲ သုံး နှစ် နေ ပြီးမှ၊² တတိယ နှစ် တွင် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံ သို့လာ ၏။³ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်က လည်း၊ ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ်မြို့သည် ငါ တို့ နိုင်ငံအဝင်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့မသိ လော။ ငါ တို့သည် ရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် မှ မနှုတ် မယူဘဲ ငြိမ်သက် စွာ နေကြပြီတကားဟု မိမိ ကျွန် တို့အား ဆို ၏။⁴ ယော ရှုဖတ် မင်းအား လည်း၊ ဂိလဒ် ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ ငါ နှင့် အတူ စစ် ချီ မည်လောဟုမေး လျှင် ၊ ယောရှုဖတ် က၊ ငါ သည်မင်းကြီး ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ လူ တို့သည် မင်းကြီး ၏လူ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ငါ မြင်း တို့သည် မင်းကြီး ၏ မြင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အား ပြန်ပြော ၏။⁵ တဖန် ယောရှုဖတ် က၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ယနေ့ မေးမြန်း ပါလော့ဟု ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အား ဆို သော်၊⁶ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်သည် ပရောဖက်

လေး ရာ တို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ ငါသည်ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ် မြို့သို့ စစ် ချီ ကောင်းသလော။ မချီဘဲ နေကောင်းသလောဟုမေး သော်၊ သူတို့ကချီ တော်မူပါ။ ထာဝရ ဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး ၏လက် တော်သို့ အပ် တော်မူမည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁷ ယောရှု ဖတ် ကလည်း၊ ငါ တို့မေးမြန်း စရာ ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် တစုံတပါးမျှမ ရှိသလောဟု မေး သော်၊⁸ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် က၊ ထာဝရဘုရား ကို မေးမြန်း ရသောသူ တယောက် ဣမလ သား မိကုခါ ရှိသေး ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူ ကို ငါ မုန်း ၏။ ငါ ၌ မင်္ဂလာ စကားကို မ ဟော။ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု ယောရှုဖတ် အား ဆို လျှင် ၊ ယောရှုဖတ် က ထိုသို့ မင်းကြီး မ ပြော ပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို ၏။⁹ ထိုအခါ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်သည် အရာရှိ တယောက် ကိုခေါ် ၍ ၊ ဣမလ သား မိကုခါ ကို အလျင်အမြန် ခေါ် ခဲ့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁰ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် တို့သည် မင်းမြောက် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင် လျက် ရှုမာ ရ် မြို့တံခါးဝ ရှေ့ ဟင်းလင်း သော အရပ်၌ ရာဇပလ္လင် တို့အပေါ် မှာထိုင် ၍ ၊ ပရောဖက် အပေါင်း တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ဟောပြော ကြ၏။¹¹ ခေ နာနာ သား ဇေဒကိ သည် သံ ဦးချို တို့ကို လုပ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကိုယ်တော် သည် ရှုရိ လူ တို့ကို မ ဖျက်ဆီး မှီ တိုင်အောင် ဤ ဦးချို တို့နှင့် တိုး ရ မည် ဟု မိန့် တော် မူ ကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။¹² ပရောဖက် အပေါင်း တို့က လည်း ၊ ဂိလဒ် ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ အောင် တော် မူ ပါ။ ထာဝရဘုရား သည် အရှင်မင်းကြီး ၏ လက် တော်သို့ အပ် တော်မူ မည်ဟု ပရောဖက် ပြု၍ ဟော ကြ၏။¹³ မိကုခါ ကိုခေါ်သော တမန် က၊ ပရောဖက် အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာ စကား ကိုသာ ရှင်ဘုရင် အား တညီတညွတ် တည်းဟောကြ၏။ ကိုယ်တော် လည်း သူ တို့ ဟောကြသည်နည်းတူ မင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟော တော်မူပါဟု ဆို လျှင်၊¹⁴ မိကုခါ က၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူ သည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန် ပြော ရမည်ဟုဆို ၏။¹⁵ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက် သောအခါ ရှင် ဘုရင် က၊ အချင်းမိကုခါ ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ကောင်းသလော။ မ ချီဘဲနေကောင်းသလောဟုမေး လျှင် ၊ မိကုခါ က၊ စစ်ချီ ၍ အောင် တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား သည် အရှင်မင်းကြီး ၏ လက် တော် သို့ အပ် တော် မူ မည် ဟု ပြန် လျှောက် ၏။¹⁶ ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ မှန် သောစကားမှ တပါး အခြားသောစကားကို ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် သင်သည် ငါ့အား မ ဟော မည်အကြောင်း ၊ ငါ သည် ဘယ်နှစ် ကြိမ် တိုင်အောင်သင့် အား အကျိန် ပေးရမည် နည်းဟုမေး သော်၊¹⁷ မိကုခါက၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ သည် သိုးထိန်း မ ရှိ သော သိုး ကဲ့သို့ ၊ တောင် များအပေါ် မှာ အရပ်ရပ် ကွဲပြားလျက် ရှိကြသည်ကို ငါမြင် ပြီ။ ထာဝရဘုရား က လည်း၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့် အသီးအသီး

ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်ဆို၏။¹⁸ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ သူသည် ငါ ၌ မင်္ဂလာစကားကို မဟော ၊ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီး အား ငါမပြော သလောဟု ယော ရှ ဖတ် အား ဆို ၏။¹⁹ မိ ကု ခါ က လည်း ၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နားထောင် ပါ။ ထာဝရဘုရား သည် ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသည် ကို၎င်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့သည် လ ကျာ တော်ဘက် လက်ဝဲ တော်ဘက် ၌ ရပ် နေ ကြသည် ကို၎င်း ငါမြင် ပြီ။²⁰ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ အာ ဟပ် သည် ဂိ လဒ် ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ ဆုံး စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ သွေးဆောင် မည်နည်းဟု မေး တော်မူလျှင် ၊ အခြံအရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ ပြန်လျှောက် ကြ၏။²¹ တဖန် ဝိညာဉ် တပါးသည် လာ ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ် လျက် ၊ အကျွန်ုပ် သွေးဆောင် ပါမည်ဟု လျှောက် လျှင်၊²² ထာဝရဘုရား က အဘယ်သို့ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေး တော်မူသော် ၊ အကျွန်ုပ် သွား ၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက် အပေါင်း တို့အထဲမှာ မုသာ စကားကို ပြောတတ် သောစိတ် ဝိညာဉ်ဖြစ် ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက် သော် ၊ သင်သည် သွေးဆောင် ၍ နိုင် လိမ့်မည်။ ထိုသို့သွား ၍ ပြု လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။²³ သို့ ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် မုသာ စကားကို ပြောတတ်သောစိတ် ဝိညာဉ်ကို မင်းကြီး၏ ပရောဖက် အပေါင်း တို့၌ သွင်း တော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏အမှုမှာ အမင်္ဂလာ စကားကို ပြော တော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။²⁴ ထိုအခါ ခေနာနာ ၏ သား ဇေဒကီ သည် ချဉ်း လာ ၍ မိကုခါ ၏ ပါး ကို ပုတ် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သင် နှင့်နှုတ်ဆက် ခြင်းငှါ အဘယ် လမ်းဖြင့် ငါ မှ ထွက် တော်မူသနည်းဟု မေး လျှင်၊²⁵ မိကုခါ က၊ သင်သည် ပုန်းရှောင် ၍ နေခြင်းငှါ အတွင်း ခန်းထဲသို့ ဝင် သော နေ့၌ သင် မြင် လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။²⁶ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်က၊ မိကုခါ ကို မြို့ဝန်မင်း အာမုန် ထံ ၊ သား တော်ယောရှု ထံသို့ ယူသွား ၍၊²⁷ ဤ သူကိုထောင် ထဲမှာ လှောင် ထားကြ။ ငါသည် ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် ၍ မ လာမှီတိုင်အောင် ဆင်းရဲ စွာ စား သောက် စေဟု အမိန့် တော်ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ဟု စီရင် ၏။²⁸ မိကုခါ ကလည်း ၊ မင်းကြီးသည် ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် လာရလျှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အားဖြင့် မိန့် တော် မ မှု အိုလူ များ အပေါင်း တို့၊ နားထောင် ကြ လော့ဟု ဆို ၏။²⁹ ထိုသို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် တို့သည် ဂိလဒ် ပြည်ရာမုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ကြ၏။³⁰ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်က၊ ငါသည် ခြားနားသော အယောင် ကို ဆောင်၍ စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင် မည်။ မင်းကြီး မူကား မင်းမြောက် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင် ပါလော့ဟု ယောရှုဖတ် အား ဆို ပြီးမှ ၊ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်သည် ခြားနားသော အယောင် ကို ဆောင်လျက် စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင် ၏။³¹ ရှုရီ ရှင် ဘုရင်က၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မှတပါး အခြားသော လူကြီး လူငယ် ကို

မ တိုက် နှင့်ဟု ရထားစီး သူရဲများကို အုပ်သော ဗိုလ်သုံးကျိပ် နှစ်ယောက်တို့ကိုမှာ ထားနှင့်သောကြောင့်၊³² ရထားစီး သူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှုဖတ် ကိုမြင် သောအခါ ၊ အကယ် စင်စစ်ထိုသူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ဆို လျက် သူ့ ကိုတိုက် အံ့သောငှါ လမ်းလွဲ ကြ၍ ၊ ယောရှုဖတ် လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။³³ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မ ဟုတ် ကြောင်း ကို ရထားစီး သူရဲ အုပ်ဗိုလ် မင်း တို့သည် ရိပ်မိ သောအခါ ၊ မလိုက်ဘဲ အခြားသို့ ရှောင် သွား ကြ၏။³⁴ လူ တယောက်သည် မရွယ်ဘဲလေး နှင့်ပစ်၍၊ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်ကို သံချပ် အင်္ကျီအဆစ် ကြား မှာ မှန်လေသော် ၊ ငါ့ ကိုစစ်ပွဲ ထဲက လှည့် ၍ ထုတ်ဆောင် လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိ ရထား တော်ထိန်းကို ဆို ၏။³⁵ ထို နေ့၌ တိုး၍ တိုက်ကြ၏။ ရှင် ဘုရင်သည် ရှုရီ လူတဘက် တချက်၌ရထား တော်ထဲမှာ လူကိုမီ ၍ ထိုင်နေ၏။ ညဦးယံ ၌ အသက် တော်ကုန်၏။ ထိုခိုက်ရာ အနာ မှ အသွေး သည်ရထား ထဲသို့ ယို ၏။³⁶ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ် နေ သော မြို့ ပြည် သို့ ပြန်သွား ကြ ဟု နေ ဝင် သောအခါ တ တပ် လုံး ကို ကြွေးကြော် လေ၏။³⁷ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် သေ ၍ ရှုမာ ရီ မြို့သို့ ရောက် သဖြင့် သဂြိုဟ် ခြင်း ကို ခံရ၏။³⁸ ရထား တော် နှင့် လက်နက် တော် ကို ရှုမာ ရီ မြို့ ရေကန် ၌ ဆေး သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သော စကား နှင့် အညီ ခွေး တို့သည် အသွေး ကို လျက် ကြ၏။³⁹ အာဟပ် ပြုမူ သော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့နှင့် တည်ဆောက် သော ဆင်စွယ် နန်း ၊ ပြုစု သော မြို့တို့ သည် ဣသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။⁴⁰ အာဟပ် သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သား တော်အာဇဇိ သည် ခမည်းတော်အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။⁴¹ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် နန်းစံလေး နှစ် တွင် အာသ သား ယောရှုဖတ် သည် အသက်သုံး ဆယ် ငါးနှစ် ရှိသော်ယုဒ နိုင်ငံကို အစိုးရ ၍၊⁴² ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ် ဆယ် ငါး နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ရှိလဟိ သမီး အဇော အမည် ရှိ၏။⁴³ ထို မင်းသည် ခမည်းတော် အာသ လိုက်သော လမ်း ကိုမလွဲ ၊ အကုန်အစင် လိုက် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့် ကိုသာ ကျင့် ၏။ သို့ရာတွင် မြင့် သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှား သောကြောင့်၊ လူ တို့သည် ထို အရပ် တို့၌ ယဇ် ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ကြ၏။⁴⁴ ယော ရှ ဖတ် မင်း သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် နှင့် စစ် မ တိုက် မိသ ဟာ ယ ဖွဲ့ လေ၏။⁴⁵ ယောရှုဖတ် ပြုမူ သော အမှုအရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့နှင့် တန်ခိုး ကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက် ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။⁴⁶ ခမည်းတော် အာသ လက်ထက် ၌ ကျန်ကြွင်း သေး သော ယောက်ျားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ တို့ကို ပြည် တော်မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း လေ၏။⁴⁷ ထို ကာလ၊ ဧဒုံ ပြည်၌ ရှင်ဘုရင် မ ရှိ။ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထား သော မြို့ဝန်မင်း စီရင်ရ၏။⁴⁸ ယောရှုဖတ် သည် ဩဖိရ ပြည်သို့ စေလွှတ်၍၊ ရွှေ ကို ယူစေ ခြင်း ငှါ တာရှု သဘော တို့ကို ဇေယုန်ဂါဗာ မြို့မှာ တည် ၏။⁴⁹ အာဟပ်

သား အာခဇိ က၊ ငါ့ ကျွန် တို့သည် မင်းကြီး ကျွန် တို့နှင့် သဘော
စီး ပါ စေ ဟု ယော ရှ ဖတ်၌ အခွင့် တောင်း၍ ယော ရှ ဖတ်သည်
အခွင့်ပေး၏။ သို့သော်လည်း သဘော တို့သည် ဇ ဇ ယုန် ဂါ ဗာ မြို့
မှာ ကျိုးပဲ့ သောကြောင့် ၊ ဩဖိရမြို့သို့ မသွားရ။⁵⁰ယောရှဖတ်
သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ သူတို့နှင့်အတူ အဘ ဒါဝိဒ် မြို့
၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံလေ၏။ သား တော်ယဟောရုံ သည် ခမည်း
တော် အရာ ၌ နန်း ထိုင် ၏။⁵¹ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှ ဖတ် နန်းစံ
ဆယ် ခုနစ် နှစ် တွင် ၊ အာဟပ် သား အာခဇိ သည် ရှ မာရီ မြို့၌
မင်းပြု ၍ ဣသရေလ နိုင်ငံ ကို နှစ် နှစ်စိုးစံ ၏။⁵²ထိုမင်းသည်
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ၊ မိ ဘ လိုက် သော
လမ်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် ၏သား
ယေရောဗောဇ် လိုက်သောလမ်း သို့ လိုက် လေ၏။⁵³ဗလ ဘုရား
ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ၍ ၊ အဘ ကျင့် လေသမျှ အတိုင်း ဣသရေလ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်
သတည်း။

၄ ဓမ္မရာဇဝင်

1အာဟပ် မင်း သေ သောနောက် ၊ မောဘ ပြည် သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန် လေ၏ 2အာခဇိ မင်းသည် ရှုမာရိ မြို့၌ အထက် အခန်း ပြတင်းပေါက် မှ ကျ ချ နှာ နေ သောကြောင့် ၊ ငါ သည် ဤ အနာ မှာ ထမြောက် မည်လောဟု ဧကြုန် မြို့၏ ဘုရား ဗာလဇေဗုပ် သို့ သွား ၍ မေးမြန်း ကြဟု မှာ ထား၍ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် လေ၏ 3ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် တိရုဘိ မြို့သား ဧလိယ အားလည်း ၊ ရှုမာရိ ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သော သံတမန် တို့ကို ကြိုဆို ခြင်းငှါ ထ သွား လော့။ ဣသရေလ ပြည်၌ ဘုရား သခင်မ ရှိသောကြောင့် ၊ ဧကြုန် မြို့၏ဘုရား ဗာလဇေဗုပ် သို့ သွား ၍ မေးမြန်း ရသလော။ 4ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား ၊ သင်သည် ယခု တက် သောသာလွန် ပေါ်က နောက် တဖန် မ ဆင်း ရ။ စင်စစ် သေ ရမည်ဟု သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည် အကြောင်းမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဧလိယ သွား လေ၏ 5သံတမန် တို့သည် ပြန် လာသောအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အဘယ် ကြောင့်ယခု ပြန် လာ ကြ သနည်း ဟု မေး လျှင်၊ “ 6သူ တို့က၊ လူ တ ယောက် သည် ကျွန်တော် တို့ကို ကြိုဆို ခြင်းငှါ လာ ၍ သင် တို့ကိုစေလွှတ် သော ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ပြန် ကြ။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဣ သရေလ ပြည်၌ ဘုရား သခင်မ ရှိသောကြောင့် ၊ ဧကြုန် မြို့၏ ဘုရား ဗာလဇေဗုပ် သို့ သွား ၍ မေးမြန်း ရသလော။ ထိုကြောင့်သင်သည် ယခုတတ်” သော သာလွန် ပေါ်က နောက်တဖန်မ ဆင်း ရ။ စင်စစ် သေ ရမည်ဟု ပြော ရမည် အကြောင်း မှာထားပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏ 7ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင် တို့ကိုကြိုဆို ခြင်းငှါ လာ ၍ ဤသို့ ပြော သောသူကား အဘယ်သို့သော သူ နည်းဟုမေး လျှင်၊ “ 8သူ တို့က၊ ထိုသူ သည် ကိုယ်၌အမွေ များ၍ သားရေ ခါးပန်း ကို စည်း သောသူဖြစ် ပါသည်ဟု လျှောက် ကြသော် ၊ ထိုသူသည် တိရုဘိ မြို့သားဧလိယ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ဆို လျက်၊ “ 9လူငါး ကျိပ် အုပ် သော တပ်မှူး ကို စေလွှတ် ၍ ၊ တပ်မှူး သည် တောင် ပေါ် မှာ ထိုင် သော ဧလိယ ထံ သို့ရောက် ပြီးလျှင် ၊ အိုဘုရား သခင်၏လူ ၊ သင်သည် ဆင်း ရမည် အကြောင်း ၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ရှိသည် ဟု ဆို ၏ 10ဧလိယ က လည်း ၊ ငါ သည် ဘုရား သခင်၏လူ မှန် လျှင် ၊ ကောင်းကင် က မီး ကျ ၍ သင် နှင့် သင် ၏လူ ငါးကျိပ် တို့ ကို လောင် ပါစေဟု လူငါးကျိပ် အုပ်သော တပ်မှူး အား ဆို သည်

အတိုင်း ၊ ကောင်းကင် က မီး ကျ ၍ သူ နှင့် သူ ၌ ပါသောလူငါး ကျိပ် တို့ကို လောင် လေ၏ 11တဖန် လူငါး ကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူး တ ယောက် ကို ရှင် ဘုရင် စေလွှတ် ၍ ၊ ထို တပ်မှူး က၊ အိုဘုရား သခင်၏ လူ ၊ သင် သည် အလျင် အ မြန် ဆင်း ရမည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ရှိသည်ဟု ဆို ၏ 12ဧလိယ က လည်း ၊ ငါ သည်ဘုရား သခင်၏ လူ မှန်လျှင် ကောင်းကင် က မီး ကျ ၍ သင် နှင့် သင် ၏လူငါးကျိပ် တို့ကို လောင် ပါစေဟု သူ တို့အား ဆို သည် အတိုင်း ၊ ဘုရား သခင်၏မီး သည် ကောင်းကင် က ကျ ၍ သူ နှင့် သူ ၌ ပါသော လူ ငါး ကျိပ် တို့ ကို လောင် လေ၏ 13တဖန် လူ ငါး ကျိပ် အုပ် သော တတိယ တပ်မှူး ကို ရှင်ဘုရင် စေလွှတ် သဖြင့် ၊ ထိုတပ်မှူး သည် တက် ၍ ဧလိယ ရှေ့ မှာ ဒူး ထောက် လျက် ၊ အို ဘုရား သခင်၏လူ ၊ ကျွန်တော် အသက် နှင့် ကိုယ်တော် ကျွန် ဤ လူငါးကျိပ် တို့၏ အသက် ကို နှမြော တော်မူပါ 14ကောင်းကင် က မီး ကျ ၍ အခြားသော တပ်မှူး နှစ် ယောက်နှင့် သူတို့၌ ပါသောလူ တရာကို လောင် သော်လည်း ၊ ကျွန်တော် အသက် ကို နှမြော တော် မူပါဟု တောင်းပန် လေ၏ 15ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန် က လည်း ၊ သူ နှင့် အတူ ဆင်း သွား လော့။ သူ့ကို မ ကြောက် နှင့် ဟု ဧလိယ အား ဆို သည်အတိုင်း ၊ ဧလိယသည်ထ ၍ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက် လျှင်၊” 16ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် သည် ဧ ကြုန် မြို့၏ ဘုရား ဗာလ ဇေ ဗု ပ် ၌ မေးမြန်း ခြင်း ငှါ အဘယ်ကြောင့် သံတမန် တို့ ကို စေလွှတ် သနည်း။ မေးမြန်း စရာ ဘို့ ဣ သရေလ ပြည်၌ ဘုရား သခင်မ ရှိ သောကြောင့် ထိုသို့ပြု သလော။ သို့ဖြစ်၍သင် သည် ယခု တက်” သော သာလွန် ပေါ်က နောက်တဖန်မ ဆင်း ရ။ စင်စစ် သေ ရ မည်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်း ကို ဆင့်ဆို၏ 17ဧလိယ ဆင့်ဆို သောထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သေ ၍ ၊ သား တော်မ ရှိ သောကြောင့် ညီတော် ယောရုံ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် သား ယဟောရုံ နန်းစံနှစ် နှစ် တွင် နန်း ထိုင်လေ၏ 18အာခဇိ ပြု မူသော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှတို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏

2ထာဝရဘုရား သည် ဧလိယ ကို လေဘွေ အားဖြင့် ကောင်းကင် သို့ ချီ တော်မူချိန်နီးသောအခါ၊ ဧလိယ သည် ဧလိရုံ နှင့်အတူ ဝိ

လဂါလ မြို့သို့ သွား ၏^၂ ဧလိယ ကလည်း ၊ ဤ အရပ်၌ နေရစ် ပါ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို ဗေသလ မြို့သို့ စေလွှတ် တော် မူသည် ဟု ဧလိရဲ့ အား ဆို လျှင်၊ ဧလိရဲ့ က ထာဝရဘုရား အသက် ၊ ကိုယ်တော် အသက် ရှင် တော် မူသည် အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ် မ ကွာ ရ ပါ ဟု ပြန်ပြော လျက် ၊ ထို သူ နှစ် ယောက် တို့ သည် ဗေ သ လ မြို့သို့ သွား ကြ၏^၃ ထိုမြို့၌ရှိ သော ပ ရော ဖက် အမျိုးသား တို့သည် ဧလိရဲ့ ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါထွက် လာ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် သခင် ကို ကိုယ်တော် ခေါင်း မှ ယနေ့ နှုတ် သွားတော်မူမည်ကို သိ တော်မူသလော ဟု မေး လျှင် ၊ ဟုတ်ကဲ့ ငါ သိ ၏။ တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြပါဟုပြော ဆို၏^၄ ဧလိယ ကလည်း ၊ အိုဧလိရဲ့ ၊ ဤ အရပ်၌ နေရစ် ပါလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို ယေရိခေါ မြို့သို့ စေလွှတ် တော် မူ သည် ဟု ဆို လျှင်၊ ဧ လိ ရဲ့ က၊ ထာဝရဘုရား အသက် ၊ ကိုယ်တော် အသက် ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ်မ ကွာ ရ ပါ ဟု ပြန်ပြော လျက် ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရိခေါ မြို့သို့ သွား ကြ ၏^၅ ထိုမြို့၌ရှိသောပရောဖက် အမျိုးသား တို့သည် ဧလိရဲ့ ထံသို့ လာ ၍ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် သခင် ကို ကိုယ်တော် ခေါင်း မှ ၊ ယနေ့ နှုတ် သွားတော်မူမည်ကို သိ တော်မူသလော ဟုမေး လျှင် ၊ ဟုတ်ကဲ့ ငါ သိ ၏။ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ ပါ ဟု ပြော ဆို၏^၆ ဧ လိယ ကလည်း ဤ အရပ်၌ နေရစ် ပါလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို ယော် ဒန် မြစ် သို့ စေလွှတ် တော် မူ သည် ဟု ဆို လျှင် ၊ ဧ လိ ရဲ့ က၊ ထာဝရဘုရား အသက် ၊ ကိုယ်တော် အသက်ရှင် တော်မူ သည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့်အကျွန်ုပ်မ ကွာ ရ ပါ ဟု ပြန် ပြော လျက်၊ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် အတူသွား ကြ၏^၇ ပရောဖက် အမျိုးသား ငါးကျိပ် တို့သည် အဝေး က ကြည့်ရှု ခြင်း ငါ သွား ၍ ရပ် နေ ကြ၏။ ထို သူ နှစ် ယောက် တို့ သည် ယော် ဒန် မြစ်နား မှာ ရပ် နေ ကြ၏^၈ ဧလိယ သည် မိမိ ဝတ်လုံ ကို ယူ ၍ လိပ် ပြီးမှ ၊ ရေ ကို ရိုက် သဖြင့် ရေသည် တဘက် တ ချက် ကွဲ ၍ ၊ ထို သူ နှစ် ယောက်တို့သည် မြေ ပေါ်မှာ ရှောက်သွား ကြ၏^၉ မြစ် တဘက် သို့ ရောက်သောအခါ ၊ ဧလိယ က၊ သင် နှင့် ငါမ ကွာ မှီ ငါ ၌ တစုံတ ခုသောဆုကို တောင်း လော့ဟု ဧလိရဲ့ အား ဆို လျှင်၊ ဧလိရဲ့ က၊ ကိုယ်တော် ဝိညာဉ် နှစ်ဆ သောအဘို့ ကို အကျွန်ုပ် အပေါ်မှာ ရှိ ပါ စေသောဟု တောင်း သော်၊^{၁၀} ဧလိယကသင်သည်ရ ခဲသောဆုကို တောင်း ၏။ သင် နှင့် ငါ ကွာ သည်ကို မြင် လျှင် ရ မည်။ သို့မဟုတ် မ ရ ဟု ပြော ဆို၏^{၁၁} ထိုသို့နှုတ်ဆက်လျက်သွား ကြ စဉ်တွင်၊ မီး ရထား နှင့် မီး မြင်း တို့သည် ပေါ်လာ၍ ထို သူနှစ် ယောက်တို့ကို ခွဲ ခွါ သဖြင့် ၊ ဧလိယ သည် လေဘွေ အားဖြင့် ကောင်းကင် သို့ တက် လေ၏^{၁၂} ဧလိရဲ့ သည် ကြည့် မြင် လျှင် ငါ့ အဘ ၊ ငါ့ အဘ ၊ ဣ သရေလ ရထား ၊ ဣသရေလ မြင်း ပါတကားဟု ဖာစ် သော်လည်း ၊ နောက် တဖန် ဧလိယ ကိုမ မြင် ရ။ မိမိ အဝတ် ကို ကိုင် ၍ နှစ် ပိုင်း ဆုတ် လေ၏^{၁၃} အောက်သို့ကျ သော ဧလိယ ဝတ်လုံ ကို ကောက်

၍ ပြန် လေ၏။ ယော် ဒန် မြစ်နား မှာ ရပ် ၍၊^{၁၄} ရေ ကို ဝတ်လုံ နှင့် ရိုက် လျက် ၊ ဧလိယ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အဘယ် မှာ ရှိတော်မူ သနည်းဟူ၍တဖန် ရိုက် သောအခါ ၊ ရေ သည် တဘက် တ ချက် ကွဲ သဖြင့် ဧ လိ ရဲ့ သည် ကူး သွား၏^{၁၅} ယေရိခေါ မြို့မှာ ကြည့်ရှု သော ပရောဖက် အမျိုးသား တို့သည် ဧလိရဲ့ကို မြင်လျှင်၊ ဧလိယ ၏ ဝိညာဉ် သည် ဧလိရဲ့ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ် သည်ဟုဆို လျက် ခရီးဦး ကြိုပြုအံ့သောငှါ သွား ၍ သူ ရှေ့၌ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ကြ၏^{၁၆} သူ တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့၌ ခွန်အား ကြီးသောသူ ငါးကျိပ် ရှိ ပါ၏။ သူတို့သည်သွား ၍ ကိုယ်တော် ၏ သခင် ကိုရှာ မည်အကြောင်း၊ အခွင့်ပေး တော်မူ ပါ။ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည်သူ ကို ချီ ယူ၍ တစုံတခု သောတောင် ပေါ်၌ ဖြစ်စေ၊ ချိုင့် ထဲသို့ ဖြစ်စေချကောင်းချ တော်မူ လိမ့်မည်ဟု အခွင့်တောင်း လျှင် ၊ မ စေလွှတ် ကြနှင့်ဟု ဧလိရဲ့သည် မြစ်တားသော်လည်း၊^{၁၇} သူတို့သည် ဧလိရဲ့ စိတ် အားလျော့သည် တိုင်အောင် အလွန် တောင်းပန်သောအခါ၊ စေလွှတ် ကြဟု ဆို ၏။ သူ တို့သည် လူ ငါး ကျိပ် ကို စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သုံး ရက် ပတ်လုံး ရှာ ၍ မ တွေ့နိုင်ကြ^{၁၈} ဧလိရဲ့ သည် ယေရိခေါ မြို့မှာ နေ သေး သည် ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် ပြန် လာ သောအခါ ၊ မ သွား ကြနှင့်ဟု ငါမြစ်တား သည် မ ဟုတ်လော ဟု ဆို ၏^{၁၉} ထိုမြို့ သား တို့က၊ ကိုယ်တော် မြင် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဤမြို့တည် ရာအရပ် သည် သာယာ ပါ၏။ သို့ရာတွင် ရေ မ ကောင်း၊ မြေ လည်း ကိုယ်ဝန် ပျက် စေ တတ် ပါသည်ဟု ဧလိရဲ့ အား လျှောက် ကြ လျှင်၊^{၂၀} ဧလိရဲ့ က၊ ဘူး သစ် တလုံးကို ဆား ထည့် ၍ ယူ ခဲ့ ကြလော့ဟုဆို သည် အတိုင်း ယူ ခဲ့ကြ၏^{၂၁} ဧလိရဲ့သည် စမ်း ရေတွင်းသို့ သွား ၍ ဆား ကိုခတ် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ဤ ရေ ကို ငါ ချိုစေ၏။ နောက် တဖန် သေ စေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန် ပျက် စေ မည်အကြောင်းကို မ ပြု ရဟု။^{၂၂} ဧလိရဲ့ ဆင့်ဆို သော အမိန့် တော်အတိုင်း ထို ရေ သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ချို လေ၏^{၂၃} ထို မြို့ မှ ဗေ သ လ မြို့သို့ပြန် ၍ ခရီးသွား စဉ် တွင်၊ လုလင်ပျို တို့သည် မြို့ ထဲ ကထွက် ၍ ၊ ဟေဦးပြည်း ၊ တက် ဦးလော့။ ဟေဦးပြည်း ၊ တက် ဦးလော့ဟု ကဲ့ရဲ့ကြ၏^{၂၄} ဧလိရဲ့ သည် လှည့် ကြည့်ပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အခွင့် နှင့် ကျိန်ဆို သဖြင့် ၊ ဝံ မနှစ် ကောင်တို့သည် တော ထဲ ကထွက် ၍ လုလင်ပျို လေးကျိပ် နှစ် ယောက်တို့ကို ကိုက် သတ်လေ၏^{၂၅} ထို မြို့မှ ကရမေလ တောင် သို့ ၎င်း၊ ထို တောင်မှ ရှ မာရိ မြို့သို့၎င်း အစဉ်အတိုင်းသွား ၏

3ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် နန်းစံဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ၊ အာဟပ် သား ယောရံ သည်ရှုမာရိ မြို့၌ မင်းပြု ၍ ဣသရေလ နိုင်ငံကို စိုးစံ ၏^၂ ထို မင်း သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၏။ သို့ရာတွင် မိဘ ကဲ့သို့ မ ပြု။ ခမည်း တော်လုပ် သော ဗာလ ရုပ်တု

ကို ပယ်ရှား ၏ ³သို့သော်လည်း က္လသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောဇ် ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ် ကို မ ရှောင် ၊ မှီဝဲ ၏ ⁴မောဘ မင်းကြီး မေရှာ သည်သိုးထိန်း ကြီး ဖြစ်၍ ၊ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် အား သိုးသငယ် တ သိန်း နှင့် အမွေးပါသောသိုးထီး တသိန်း ကို ဆက် ရ၏ ⁵အာဟပ် သေ သောအခါ ၊ မောဘ မင်းကြီး သည် က္လသရေလ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏ ⁶ထိုအခါ ယောရ် မင်းကြီး သည် ရှမာရိ မြို့ထဲ က ထွက် ၍ က္လသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို စာရင်း ယူ၏ ⁷ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် ထံ သို့လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ မောဘ မင်းကြီး သည် ငါ့ ကို ပုန်ကန်ပြီ။ မောဘ ပြည်ကို စစ်တိုက် ခြင်းငါ ငါ နှင့်အတူ လိုက် မည်လောဟု မေး လျှင် ၊ ယောရှုဖတ်က ငါလိုက် မည်။ ငါ သည် မင်းကြီး ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ့ လူ တို့သည် မင်းကြီး ၏ လူ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ငါ့ မြင်း တို့သည် မင်းကြီး ၏ မြင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော ၏ ⁸အဘယ်လမ်း ဖြင့် စစ်ချီရမည်နည်းဟုမေး သော် ၊ ဧဒုံ တော လမ်း ဖြင့် ချီ ရမည်ဟုပြန်ပြော ၏ ⁹ထိုသို့ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ ဧဒုံ ရှင် ဘုရင်တို့သည် ဝိုင်း ၍ ခုနှစ် ရက် ခရီး သွား ကြ၏။ ဗိုလ်ခြေများ သောက်စရာ၊ ပါသောတိရစ္ဆာန် များသောက် စရာ ရေ မ ရှိ။ ¹⁰က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် က၊ ခက် လှပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ဤရှင်ဘုရင် သုံး ပါး တို့ကို မောဘ လူ တို့ လက် သို့ အပ် ခြင်း ငါ စုဝေး စေတော်မူသည်တကားဟု ဆို ၏ ¹¹ယောရှုဖတ် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ၌ မေး လျှောက် မည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် တ ယောက် မျှ မ ရှိ သလောဟု မေး လျှင် ၊ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တယောက် က၊ ဧလိယ လက် ထောက် ရှာဖတ် သား ဧလိရဲ့ ရှိပါ၏ဟု လျှောက် သော်၊ “ ¹²ယောရှုဖတ် က၊ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် သူ ၌ရှိ တော်မူသည်ဟုဆိုလျက် ၊ ရှင် ဘုရင်သုံးပါးတို့သည် ဧလိရဲ့ ထံသို့ သွား ကြ၏ ¹³ဧလိရဲ့ သည် က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် အား လည်း ၊ ငါ သည်သင် နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင် သနည်း။ သင့် အဘ ၏ ပရောဖက် ၊ သင့်အိမ် ၏ ပရောဖက် တို့ထံသို့ သွား လော့ဟု ဆို လျှင် ၊ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် က၊ မဆိုပါနှင့်။ ထာဝရဘုရား သည် ဤ ရှင်ဘုရင် သုံး ပါးတို့ကို မောဘလူတို့ လက် သို့ အပ် ခြင်းငါ စုဝေး စေတော်မူသည်တကားဟု ဆိုသော်၊ “ ¹⁴ဧလိရဲ့ က၊ ငါကိုးကွယ် သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင် တော် မူ သည် အတိုင်း၊ အကယ်၍ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် ၏ မျက်နှာ ကို ငါ မ ထောက် လျှင်၊ သင့် ကို ငါမ ကြည့် မ မြင် လို ¹⁵စောင်းသမားကို ခေါ်ခဲ့ဟုဆို၍ စောင်းသမားသည် တီး သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ဧလိရဲ့ အပေါ်သို့ ရောက် ၍၊ “ ¹⁶ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဤချိုင့် ပတ်လည် ၌ ဆယ် ပေါင်းတို့ကို လုပ် ကြ လော့ ¹⁷အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့သည် သောက် စရာဘို့ လေ မ လာ ၊ မိုမ်း မ ရှာ ဘဲ ဤချိုင့် သည် ရေ နှင့် ပြည့် လိမ့်မည် ¹⁸ထို အမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ သာမည အမှုဖြစ်သေး၏။ မောဘ လူတို့

ကိုလည်း သင် တို့လက် သို့ အပ် တော်မူမည် ¹⁹သင်တို့သည် ခိုင်ခံ့ ထူးဆန်းသော မြို့ရုံသမျှ တို့ကို လုပ်ကြံ ကြ လိမ့်မည်။ အသုံး ဝင်သော သစ်ပင် ရှိ သမျှ တို့ကို ခုတ် လှဲ ကြ လိမ့်မည်။ ရေ တွင်း ရှိ သမျှ တို့ကို မြေ ဖို့ကြ လိမ့်မည်။ ကောင်း သော မြေကွက် ရှိ သမျှ တို့ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ဖျက် ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏ ²⁰နံနက် အချိန် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော် သောအခါ ၊ ရေ သည် ဧဒုံ လမ်း ဖြင့် လာ ၍ တပြည်လုံး ကို လွှမ်း လေ၏ ²¹ရှင် ဘုရင်တို့သည် စစ်ချီ၍ လာ ကြောင်း ကို မောဘ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ကြားသောအခါ၊ လက်နက်ဆောင်သောသူ အကြီးအငယ်ရှိသမျှ တို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ ပြည် စွန်းနား မှာ တပ်ချ ကြ၏ ²²နံနက် စောစောထသောအခါ ၊ ရေ ပေါ် မှာ နေ ရောင်ထင် ၍ ၊ ပြည် တဘက် ၌ ရေသည်အသွေး ကဲ့သို့ နီ သည်ကို မောဘ ပြည်သားတို့သည် မြင် ကြလျှင်၊” ²³အသွေး ဖြစ်၏။ စင်စစ်ရှင် ဘုရင်တို့သည် တယောက် ကို တ ယောက် လုပ်ကြံ ၍ သေ ကြ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မောဘ ပြည်သားတို့၊ လူ ယူ ကြ လော့ဟု ဆို ကြ၏ ²⁴က္လသရေလ တပ် သို့ ရောက်သောအခါ ၊ က္လသရေလ လူတို့သည် ထ ၍ မောဘ ပြည်သားတို့ကို လိုက် သဖြင့် သူတို့သည် ပြေး ကြ၏။ က္လသရေလ လူတို့သည် မောဘ ပြည်ထံသို့ တိုင်အောင်လိုက် ၍ လုပ်ကြံ ကြ၏ ²⁵မြို့တို့ကို ဖြိုဖျက် ကြ၏။ ကောင်း သော မြေကွက် ရှိ သမျှ တို့အပေါ်မှာ လူ အပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲ ပစ်ချ ၍ ဖုံးလွှမ်း ကြ၏။ ရေ တွင်း ရှိ သမျှ တို့ကို လည်း မြေ ဖို့ ၍ ၊ အသုံး ဝင်သော သစ်ပင် ရှိ သမျှ တို့ကို ခုတ် လှဲ ကြ၏။ ကိရဟရက် မြို့၌ သာ မြို့ရိုး ကို ချန် ထားရာတွင်၊ လောက်လွဲ သမားတို့သည် ဝိုင်း ၍ ပစ် ကြ၏ ²⁶မောဘ မင်းကြီး သည် အတိုက်မခံနိုင်သည်ကို သိ သောအခါ ၊ ထား ကိုင်သောသူ ခုနစ် ရာ ကို ခေါ်၍ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် ၏ တပ် ကို ဖျက် မည်ဟု အားထုတ် သော်လည်း မ ဖျက်နိုင်။ ²⁷နောက်မှ မိမိ ကိုယ်စား နန်းထိုင်ထိုက်သော သားဦး ကို ယူ ၍ မြို့ရိုး ပေါ် မှာ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ပြုလေ၏။ က္လသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သူတပါးအမျက် ထွက်ခြင်း ကို ခံရ သောကြောင့် ၊ ထိုပြည်ကို ထား ၍ ကိုယ် ပြည် သို့ ပြန်သွား ကြ၏

4ပရောဖက် အမျိုးသား ၏ မယား တယောက် သည်ဧလိရဲ့ ထံသို့ လာ၍၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကျွန်မ ၏ ခင်ပွန်း သေ ပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ထာဝရဘုရား ကို ရိုသေ သောသူဖြစ် သည်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏။ ယခုမှာ ကြွေးရှင် သည်ကျွန်မ ၏သား နှစ် ယောက် ကို ကျွန်ခံ စေခြင်းငှါ လာ ပါပြီဟု ကြွေးကြော် လေ၏ ²ဧလိရဲ့ ကလည်း ၊ သင့် အဘို့ အဘယ်သို့ ငါပြု ရ မည်နည်း။ သင့် အိမ် ၌ အဘယ် ဥစ္စာရှိ သနည်းဟုမေး လျှင်၊” ကိုယ်တော်” ကျွန် မအိမ် ၌ ဆီအိုး တလုံးမှ တပါး အဘယ် ဥစ္စာမျှ မ ရှိပါဟု ပြောဆို သော်၊ ³ဧလိရဲ့က သွား လော့။ အိမ်နီးချင်း ရှိသမျှ တို့တွင် လပ် သောအိုး တို့ကို ငှား ယူလော့။ များစွာသော အိုး တို့ကို ငှားယူလော့ ⁴ကိုယ်အိမ်

သို့ရောက် သောအခါ ၊ သား တို့ကို ခေါ်၍ တံခါး ကို ပိတ် ပြီးမှ ငါး ယူသော အိုး များအထဲ သို့ ဆီကို အပြည့် လောင်း ၍ ထားလော့ ဟုစီရင်သည်အတိုင်း၊” ⁵ထိုမိန်းမသည် သွား ၍ သား တို့သည် အိုး များကို ယူခဲ့ ပြီးမှ ၊ မိန်းမသည် သားတို့နှင့်အတူ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ တံခါး ကိုပိတ် လျက် ဆီကို လောင်း လေ၏ ⁶အိုး များ၌ ဆီပြည့် သောအခါ ၊ အိုး တလုံးကို ယူ ခဲ့ဦးဟုသား အား ဆို လျှင် ၊ အိုး လပ် မ ရှိပါဟု ပြန်ပြော သော် ၊ ဆီ သည် တန့် လျက် နေ၏ ⁷ထိုမိန်းမ သည်လာ ၍ ဘုရား သခင်၏ လူ ကို ကြားပြော လျှင် ၊ သူက ထို ဆီ ကိုသွား ၍ ရောင်း ပြီးလျှင် ကြွေး ကို ဆပ် လော့။ ကြွင်း သော ဆီကို အမှီပြု၍ သင် နှင့် သား တို့သည် အသက် မွေးကြလော့ဟု ဆို ၏ ⁸တနေ့သ၌ဧလိရဲ့ သည်ရှုနှင့် မြို့သို့ သွား ရာ တွင်၊ ထို မြို့၌ ထင်ရှား သောမိန်းမ တယောက်သည် ဧလိရဲ့ ကို ကျွေး ခြင်းငှါ ခေါ် ပင့်လေ၏။ နောက်မှထိုလမ်း သို့ သွား သောအခါခါ ၊ ကျွေး ခြင်း ကိုခံ အံ့သောငှါ ထို အိမ်သို့ ဝင် တတ်၏ ⁹မိန်းမကလည်း၊ ငါ တို့ နေရာလမ်းဖြင့် အစဉ် သွား လာသောဤသူ သည် ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်း သူ ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်ရိပ်မိ ၏ ¹⁰ဝင်ရိုး အပေါ်မှာ အခန်း ငယ် တခုကို လုပ် ကြကုန် အံ့။ သူ့ အဘို့ ခုတင် ၊ စားပွဲ ၊ ထိုင်ခုံ ၊ မီးခုံ တို့ကို ထား ကြကုန် အံ့။ သို့ဖြစ်၍ ၊ သူ သည်ငါ တို့ ဆီ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ထို အခန်းထဲ သို့ ဝင် လိမ့်မည်ဟု မိမိ ခင်ပွန်း အား ဆို ၏ ¹¹တနေ့သ၌ ဧလိရဲ့သည် ရောက် သဖြင့် ၊ ထိုအခန်း ထဲသို့ ဝင် ၍ အိပ် နေ၏ ¹²ထို ရှုနှင့် မြို့သူမိန်းမကို ခေါ်လော့ဟု မိမိ ကျွန် ဂေဟာဇိ အား ဆို သည်အတိုင်း ခေါ်၍ ၊ မိန်းမ သည် ဧ လိရဲ့ ရှေ့ မှာ ရပ် နေ၏ ¹³ဧလိရဲ့က၊ သင်သည်ငါ တို့အဘို့ ဤ မျှ လောက်လုပ်ကြွေးပြုစုသည်အတွက်၊ သင့် အဘို့ အဘယ် သို့ပြု ရမည်နည်း။ သင့် အဘို့ ရှင်ဘုရင် ထံ ၊ ဗိုလ်ချုပ် မင်းထံ ၌ ငါပြော ရမည်လော ဟု ဂေဟာဇိ မေးမည်အကြောင်းစီရင် သော်၊” မိန်းမ က၊ ကျွန်မ” သည် ကိုယ် အဆွေအမျိုး တို့တွင် နေ ပါဦး မည် ဟု ပြန်ပြော ၏ ¹⁴ဧလိရဲ့ကလည်း၊ ဤ မိန်းမအဘို့ အဘယ်သို့ ပြု စရာ ရှိသနည်းဟု မေး ပြန်လျှင် ၊ ဂေဟာဇိ က၊ ဤ မိန်းမ၌ သားသမီး မ ရှိပါ။ သူ ခင်ပွန်း လည်း အို လှပြီဟု ဆို သော်၊ ¹⁵တဖန် ခေါ်ဦး လော့ဟု ဆို သည် အတိုင်း ခေါ် ၍ ၊ မိန်းမ သည် တံခါး ဝ မှာ ရပ် နေ၏ ¹⁶ဧလိရဲ့ကလည်း၊ သင် သည် နောင် နှစ်အချိန် အရွယ် စေ့ သောအခါ သား ကို ဘက်ယမ်း ရလိမ့်မည်ဟု ဆို လျှင်၊ မိန်းမက အို အရှင်၊ ဘုရား” သခင်၏လူ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မကို မုသာ မ သုံးပါ နှင့်ဟု ပြန်ပြော ၏ ¹⁷ထိုနောက် မိန်းမ သည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ဧလိ ရဲ့ ချိန်းချက် သော အချိန်အရွယ် စေ့သောအခါ သား ကို ဘွားမြင် လေ၏ ¹⁸ထိုသား သည် နို့ ကွာပြီးမှ ၊ တနေ့သ၌ စပါး ရိတ် သောသူ တို့ရှိ ရာ မိမိ အဘ ထံသို့ သွား ၍၊ ” ¹⁹ငါ သည်ခေါင်း နာ၏။ ခေါင်း နာ၏ဟု အဘ အား ပြောဆို လျှင် ၊ အဘက၊ သူငယ် ကို အမိ ထံသို့ ယူ သွားဟု လုလင် အား ပြော ၏ ²⁰လုလင်သည် အမိ ထံသို့ ယူ

သွား၍ ၊ သူငယ်သည် အမိ ရင်ခွင် ၌ ထိုင် ၍ မွန်းတည့် အချိန်ရှိပြီး မှသေ ၏ ²¹အမိသည် မြို့ရိုးပေါ်သို့တက် ၍ အလောင်း ကို ဘုရား သခင် လူ ၏ခုတင် ပေါ်မှာထား ပြီး လျှင်၊ တံခါးကို ပိတ် ခဲ့၍ သွား လေ၏ ²²ခင်ပွန်း ကိုလည်း ခေါ်၍ ၊ ကျွန်ုပ် သည် ဘုရားသခင် ၏လူ ထံသို့ ပြေး ၍ တဖန်ပြန် လာဦးမည်။ လုလင် တယောက် နှင့် မြည်း တစီး ကိုထည့် လိုက်ပါဟုဆို လျှင်၊” ²³ခင်ပွန်းက၊ အဘယ် ကြောင့် ယနေ့ သွား ချင် သနည်း။ လဆန်း နေ့မ ဟုတ်၊ ဥပုသ် နေ့လည်း မ ဟုတ်ဟု ဆို သော် ၊ မိန်းမက၊ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏ ²⁴မြည်း ကို ကုန်းနီး တင်ပြီးမှ ကျွန် ကို ခေါ် ၍ နှင့် သွားလော့။ ငါ မပြောလျှင် ငါ ကြောင့် အသွား မ နှေးစေနှင့် ဟု ကျွန် အား မှာ ထားသဖြင့်၊” ²⁵ခရီးသွား ၍ ဘုရား သခင်၏ လူ ရှိ ရာ၊ ကရမေလ တောင် ပေါ်သို့ ရောက် သည်ကို ဘုရား သခင်၏ လူ သည် အဝေး ကမြင်သောအခါ၊” မိမိ” ကျွန် ဂေဟာဇိ ကို ခေါ် ၍ ၊ ရှုနှင့် မြို့သူ မိန်းမလာ၏ ²⁶သင်ပြေး ၍ ခရီးဦး ကြိုပြုပြီးလျှင် ၊ ကိုယ်တိုင် မာ ၏လော။ ခင်ပွန်း” မာ ၏လော။ သူငယ်” မာ ၏လော ဟု စေလွှတ်၍ မေးစေသော်၊ မိန်းမကမာ ပါ၏ ဟုဆို ၏ ²⁷ဘုရား သခင်၏ လူ ရှိရာ တောင် ပေါ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူ ၏ ခြေ တို့ကို ဘက် လေ၏။ ဂေဟာဇိ သည် ဆီးတား ခြင်းငှါ ချဉ်း လာလျှင် ၊ ဘုရား သခင်၏ လူ ကသူ့ ကို မ ဆီးတားနှင့်။ သူ သည် စိတ် ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ၏။ ထို အကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မ ပြ ၊ ဝှက်ထား တော် မူပြီဟုဆို ၏ ²⁸မိန်းမကလည်း၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မ သခင် ထံမှာ သား ဆုကို တောင်း ပါသလော။ ကျွန်မ” ကိုမုသာ မ သုံးပါ နှင့်ဟု လျှောက် ဆိုသည်မ ဟုတ်လော ဟု ဆို ၏ ²⁹ဧလိရဲ့သည် ဂေဟာ ဇိ ကို ခေါ် ၍ သင် ၏ခါး ကို စည်း လော့။ ငါ့ တောင်ဝေး ကို ကိုင် ၍ သွား လော့။ လမ်းမှာ သူတပါးတွေ့လျှင် နှုတ်မဆက်နှင့်။ သင့် ကို သူတပါး နှုတ်ဆက်လျှင် ပြန်၍ မပြောနှင့်။ ငါ့ တောင်ဝေး ကို သူငယ် ၏မျက်နှာ ပေါ်မှာ တင် လော့ဟု မှာထားလေ၏ ³⁰အမိ က လည်း၊ ထာဝရဘုရား အသက် ၊ ကိုယ်တော် အသက် ရှင် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော် နှင့်ကွာ ၍ မ သွားနိုင်ပါ ဟု ဆို လျှင် ၊ ဧလိရဲ့သည် ထ ၍ လိုက် လေ၏ ³¹ဂေဟာဇိ သည် အရင် သွား ၍ ၊ တောင် ဝေး ကို သူငယ် ၏မျက်နှာ ပေါ်မှာ တင် သော်လည်း ၊ သူငယ် သည် အသံ မ ပြု အမူ မ ထား။ ထိုကြောင့် ဂေဟာဇိသည်ဧလိရဲ့ ကို ခရီးဦး ကြိုပြု၍ ၊ သူငယ် သည် မ နိုး ပါဟု ပြန်ပြော ၏ ³²ဧလိရဲ့သည် အိမ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူငယ် သေ လျက်၊ မိမိ ခုတင် ပေါ်မှာ တင် ထားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ သဖြင့်၊ ” ³³အထဲသို့ဝင် ၍ နှစ် ယောက်တည်းရှိစေခြင်းငှါ တံခါး ကိုပိတ် လျက် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း လေ၏ ³⁴သူငယ် ၏အနီးအပါး သို့ ချဉ်း ၍ ၊ သူ့အပေါ်မှာအိပ် လျက် နှုတ် ချင်း၊ မျက်စိ ချင်း၊ လက် ချင်း ထပ် လျက် ၊ သူငယ် အပေါ်မှာ ကိုယ်ကို လှန် သဖြင့် သူငယ် အသား သည် နွေး စ ရှိ၏ ³⁵တဖန် ဆင်း ၍ အခန်း ထဲ မှာ စ ကြံ သွားပြီးလျှင် ၊ ချဉ်း ပြန်၍ သူငယ် အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုလှန် သဖြင့်

၂ သူငယ် သည် ခုနစ် ကြိမ် ချေ ဆတ်၍ မျက်စိ ကို ဖွင့် ၏ ³⁶ ဧ လိ ရှဲ့သည် ဂေဟာဇီ ကို ခေါ် ၍ ၊ ရှုနှင့် မြို့သူ မိန်းမ ကို ခေါ် လိုက် ဟု ဆို သည် အတိုင်း ခေါ် ၍ သူသည် ရောက် လာ သော အခါ ၊ ဧ လိ ရှဲ့ က သင် ၏ သား ကို ချီ ယူ လော့ ဟု ဆို ၏ ³⁷ မိန်းမ သည် အထဲ သို့ ဝင် ၍ ၊ မြေ ပေါ် မှာ ပြပ်ဝပ် ဦးချပြီး လျှင် သား ကို ချီ ယူ၍ ထွက် သွား ၏ ³⁸ တဖန် ဧ လိ ရှဲ့ သည် ဂိလဂါလ မြို့သို့ သွား ၍ ၊ ထိုပြည် ၌ အစာ ခေါင်းပါး ၏။ ပရောဖက် အမျိုးသား တို့ သည် ဧ လိ ရှဲ့ ရှေ့ မှာ ထိုင် ကြ စဉ် ၊ ပရောဖက် အမျိုးသား တို့ အဘို့ ကြီး သော အိုး ကင်း ကို ပြင် ၍ ဟင်း ချက် လော့ ဟု မိမိ ကျွန် အား ဆို ၏ ³⁹ တ စုံ တ ယောက် သော သူ သည် ဟင်းသီး ဟင်းရွက် ကို ဆွတ် ခြင်း ငါ လယ်ပြင် သို့ သွား ၍ တော နွယ် ပင်ကို တွေ့ လျှင် ၊ တော ဘူးသီး ပိုက် နိုင်သမျှ ကို ဆွတ်ယူပြီး မှာ ⁴⁰ ထိုဘူးမျိုးကို မ သိ ဘဲဟင်း အိုး ထဲသို့ ခတ်လေ၏။ ဟင်း အိုးစား အံ့ဟု လောင်း ပြီး မှ ပိုင်း၍ စား ကြ စဉ်တွင် ၊ အိုဘုရား သခင်၏ လူ ၊ အိုး ထဲ၌ သေ ဘေးရှိ ပါသည် ဟု အော်ဟစ် ၍ မ စား နိုင် ဘဲ နေကြ၏ ⁴¹ ဧ လိ ရှဲ့ က လည်း ၊ မုန်ညက် ကို ယူ ခဲ့ ဟု ဆို ၍ အိုး ထဲ မှာ ခတ် ပြီး လျှင် ၊ လူ များ စား စရာ ဘို့လောင်း ဦးလော့ ဟု ဆို ပြန်သော် ၊ အိုး ၌ ဘေး မ ရှိ။ ⁴² တဖန် ဗာလရှလိ ရှု မြို့မှ လူ တ ယောက် သည် လာ ၍ ၊ အဦး သီး သော မုယော ဆန်ဖြင့် လုပ် သော မုန့် လုံး နှစ် ဆယ် နှင့် အိတ် ၌ ထည့် သော အသီးအနှံ များကို ဘုရား သခင် ၏ လူ ထံသို့ ဆောင် ခဲ့၏။ ဧ လိ ရှဲ့ က လည်း ၊ ဤလူ များ ကို ကျွေး လော့ ဟု ဆို လျှင် ၊ ⁴³ ကျွန် က အဘယ်သို့ နည်း။ ကျွန်တော်သည် လူ တရာ ကို ဤ မျှနှင့် ကျွေး နိုင် ပါမည်လော့ဟု မေး လျှင် ၊ ဧ လိ ရှဲ့ က ဤ လူ များကို ကျွေး လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ထိုသူတို့သည် ဝစွာ စား ကြ သော်လည်း စားစရာ ကျန်ကြွင်း လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်း ကို ပြောဆိုသော် ၊ ⁴⁴ ကျွန်သည် လူ များ ရှေ့ မှာ ထည့် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်နှင့် အညီ ထိုသူတို့သည် ဝစွာ စား ကြ၍ ၊ စားစရာ ကျန်ကြွင်း လျက်ရှိ၏

5 ရှု ရိ ရှင်ဘုရင် ၏ ဗိုလ်ချုပ် မင်း နေ မန် သည် မိမိ သခင် ထံ မှာ မျက်နှာ ရ သော သူ၊ ဘုန်းကြီး သော သူ ဖြစ် ၏။ အကြောင်း မူကား ၊ ရှု ရိ ပြည်သည် ထိုသူ အားဖြင့် အောင် ရ သော အခွင့် ကို ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူပြီ။ ထိုသူ သည် ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ ဖြစ် ၏။ သို့ရာတွင် နှုနာ စွဲ၏ ² ရှု ရိ လူတို့သည် အလိုအလျောက် တပ် ဖွဲ့၍ ချီ သွား စဉ်တွင် ၊ ဣသရေလ ပြည် မှ ဘမ်း ခဲ့သော မိန်းမ ငယ် တ ယောက် သည် နေ မန် ၏ မယား ထံ ၌ ကျွန်ခံ ရ၏ ³ ထို ကျွန်မ က လည်း ၊ ကျွန်မ သခင် သည် ရှု မာ ရိ မြို့ ၌ ရှိ သော ပ ရော ဖက် ထံ သို့ ရောက် ပါ စေသော။ ထို ပ ရော ဖက် သည် သခင် ၌ စွဲ သော နှုနာ ကို ပျောက် စေလိမ့်မည်ဟု မိမိ သခင်မ အား ဆို ၏ ⁴ နေ မန် သည် မိမိ အရှင် ထံသို့ ဝင် ၍ ဣသရေလ အမျိုး မိန်းမ ငယ်စကား ကို ပြန် လျှောက်၏ ⁵ ရှု ရိ ရှင်ဘုရင် က လည်း သွား လော့။ သွား

လော့။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ စာ ပေး လိုက် မည် ဟု အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ နေ မန် သည် ငွေ အခွက် တ ရာ၊ ရွှေ အခွက် ခြောက် ဆယ်၊ အဝတ် ဆယ် စုံ ကို ယူ သွား၍ ၊ ⁶ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ မိမိ အရှင်၏စာ ကို သွင်း လေ၏။ စာ၌ ပါ သော အချက် ဟူ မူကား ၊ ကိုယ်တော် သည် ငါ့ ကျွန် နေ မန် ၏ နှုနာ ကို ပျောက် စေ ခြင်း ငါ သူ ကို ဤ စာ နှင့် အတူ ငါ စေလွှတ် သည် ဟု ပါ သတည်း ၊ ⁷ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် သည် ထိုစာ ကို ကြည့် ပြီး မှ ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ ၊ ငါ သည် အသက် ပေးပိုင်၊ နှုတ် ပိုင် သော ဘုရား ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ဤသူ သည် လူ နှု ကို ချမ်းသာ ပေး စေ ခြင်း ငါ ငါ ထံသို့ စေလွှတ် သလော။ ကြည့် ကြ လော့။ ဤသူ သည် ငါ့ ကို အ ဘယ် မျှ လောက် ရန် ရှာ ချင် သည် ကို ကြည့် ကြ လော့ ဟု ဆို ၏ ⁸ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်သည် မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် သည် ဟု ဘုရား သခင်၏ လူ ဧ လိ ရှဲ့ သည် ကြား လျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ် ကြောင့် အဝတ် ကို ဆုတ် သနည်း။ ထိုသူ သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ပါ လေစေ။ ဣသရေလ ပြည်၌ ပရောဖက် ရှိ သည်ကို သိ လိမ့်မည် ဟု ရှင်ဘုရင် ကို မှာ လိုက်လေ၏ ⁹ ထိုကြောင့် ၊ နေ မန် သည် မြင်း ရထား ကို စီးသွား ၍ ဧ လိ ရှဲ့ အိမ် ရှေ့ မှာ ရပ် နေ၏ ¹⁰ ဧ လိ ရှဲ့ က သင် သည် သွား ၍ ယော်ဒန် မြစ်၌ ခုနစ် ကြိမ် တိုင်အောင် ရေချိုး လော့။ အသား ပြောင်း ၍ သန်ရှင်း လိမ့်မည်ဟု လူ ကို စေလွှတ် ၍ ပြော စေ၏ ¹¹ နေ မန် က လည်း ၊ အကယ်၍ ပရောဖက်သည် ထွက် လာမည်။ ငါ့ အနား မှာ ရပ် လျက် မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ ကို ခေါ် ၍ မိမိ လက် နှင့် သုံးသပ် သဖြင့် နှုနာ ကို ပျောက် စေမည်ဟု ငါ ထင် ၏ ¹² ဒမာသက် ပြည်၌ အာဗန မြစ်၊ ဖာဖာ မြစ် တို့သည် ဣသရေလ မြစ် အလုံးစုံ ထက် သာ၍ ကောင်း သည် မ ဟုတ် လော ။ ထို မြစ်၌ ငါ ရေချိုး ၍ မ သန်ရှင်း ရသလော ဟု ဆို လျက် အမျက် ထွက်၍ ပြန် သွား ၏ ¹³ ကျွန် တို့သည် ချဉ်း လာ၍ အဘ ၊ ခက်သော အမှု ကို ပြု ရ မည် ဟု ပ ရော ဖက် စီရင် လျှင် ပြု တော်မူမည် မ ဟုတ် လော။ ရေချိုး ၍ သာ သန်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် လော့ဟု စီရင် လျှင် အဘယ်မျှ လောက် သာ၍ ပြု တော်မူ သင့် ပါသည် တကား ဟု လျှောက် ကြ သော် ၊ ¹⁴ နေ မန် သည် သွား ၍ ဘုရား သခင်၏ လူ စီရင် သည် အတိုင်း ၊ ယော်ဒန် မြစ်၌ ကိုယ် ကို ခုနစ် ကြိမ် နှစ် သဖြင့် ၊ သူ ၏ အသား သည် သူငယ် ၏ အသား ကဲ့သို့ ပြောင်း ၍ သန်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက်၏ ¹⁵ သို့ပြီးမှ လိုက် သော သူ အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ဘုရားသခင် ၏ လူ ထံ သို့ ပြန်လာ ၍ သူ ရှေ့ ၌ ရပ် လျက် ၊ ဣသရေလ ပြည် မှ တ ပါး အ ဘယ် ပြည် ၌ မျှ ဘုရားသခင် မ ရှိ သည် ကို ယခု အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် လူ သော အလှူ လက်ဆောင် ကို ခံယူ တော် မူ ပါ ဟု တောင်း လျှောက် လေ၏ ¹⁶ ဧ လိ ရှဲ့ က လည်း ၊ ငါ ကိုးကွယ် သော ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူ သည် အတိုင်း မ ခံ မ ယူ ရ ဟု ဆို လျှင် ၊ ခံယူ စေ ခြင်း ငါ တ ဖန် တိုက်တွန်း သော်လည်း

ငြင်းပယ် လျက်နေ၏¹⁷ နေမန် ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော် ကျွန် သည် မြည်း နှစ် စီးနှင့် တင် ၍မြေ အနည်းငယ်ကို ယူ ပါရ စေ။ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် မီးရှို့ ရာ ယဇ်အစ ရှိသော အဘယ်ယဇ် ကိုမျှ ထာဝရဘုရား မှတပါး အခြား သော ဘုရား အား နောက်တ ဖန် မ ပူဇော် ပါ¹⁸သို့သော်လည်းအကျွန်ုပ် သခင် သည် ကိုးကွယ် အံ့ဟု ရိုမုမုန် ဘုရား၏ကျောင်း သို့ သွား၍ အကျွန်ုပ် ကို မှီ လျက် ရိုမုမုန် ကျောင်း ၌ ကိုယ်ကို ညွတ် သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ကိုယ်သည် လည်းညွတ် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ကို အပြစ် လွှတ်တော် မူ ပါ စေသော ဟု ဆို လျှင်၊¹⁹ ဇ လိ ရှဲ့ က၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လော့ ဟု ဆို ၏။ နေ မန် သည် သွား ၍ အဝေးသို့မ ရောက် မှီ”²⁰ဘုရား သခင်၏လူ ဇလိရှဲ့ ၏ကျွန် ဂေဟာဇိ က၊ ဤ ရှုရိ လူ နေ မန် ဆောင် ခဲ့သော ဥစ္စာ ကို ငါ့ သခင် သည် မခံ မယူ။ သူ့ကို အလွန်သနားပြီ။ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သူ့ နောက် သို့ ငါလိုက် ၍ တစ် တခုကို ယူ မည်ဟု အကြံရှိလျက်”²¹နေမန် နောက် သို့ လိုက် လေ၏။ လိုက် ကြောင်း ကို နေမန် သည် မြင် လျှင် ၊ ကြိုဆို အံ့သောငှါ ရထား မှ ဆင်း ၍ ၊ ရှိသမျှကောင်း သလော ဟုမေး သော်”²²ဂေဟာဇိကကောင်း ပါ၏။ ယခု တွင် ပ ရောဖက် အမျိုးသား လုလင် နှစ် ယောက်သည် ဧဖရိမ် တောင် မှ ရောက် လာပြီ။ ငွေ အခွက် တဆယ်နှင့် အဝတ် နှစ် စုံ ကို သူ တို့ အဘို့ ပေး ပါလော့ဟု တောင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော် သခင် သည် ကျွန်တော် ကို စေလွှတ် ပါ ပြီဟု ဆို လျှင်၊ “²³နေ မန် က၊ အခွက် နှစ်ဆယ်ကို မ ငြင်းယူ ပါလော့ ဟု တိုက်တွန်း လျက် ၊ ငွေ အခွက် နှစ်ဆယ်ကို အိတ် နှစ် လုံး၌ အဝတ် နှစ် စုံ နှင့်တကွ စည်း ၍ မိမိ ကျွန် နှစ် ယောက် အပေါ် မှာ တင် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ဂေဟာဇိ ရှေ့၌ ထမ်း သွားရ၏²⁴မြို့ရိုး သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ထို ဥစ္စာကို ဂေဟာဇိ သည် ယူ ၍ အိမ် ၌ သိုထား သဖြင့် ၊ ထမ်းသောသူ တို့ ကို လွှတ် လိုက်ပြီးမှ၊ “²⁵ကိုယ်တိုင် ဝင် ၍ မိမိ သခင် ရှေ့၌ ရပ် နေ၏။ ဇ လိ ရှဲ့ ကလည်း ၊ ဂေဟာဇိ ၊ အဘယ် အရပ်သို့ သွားဘိ သနည်းဟုမေး လျှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် အဘယ် အရပ် ကိုမျှ မ သွား ပါဟု ပြန်ပြော သော်၊ “²⁶ဇ လိ ရှဲ့က၊ ထိုလူသည်သင့် ကို ကြို ဆိုအံ့သောငှါ၊ ရထား ပေါ်မှ လှည့် သောအခါ ၊ ငါ့ စိတ် ဝိညာဉ် သည် သင်နှင့်အတူ မ လိုက် သလော။ ငွေ ကိုခံယူ ချိန် ရှိသလော။ အဝတ် ၊ သံလွင် ဥယျာဉ်၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သိုး နွား ၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ ကို သိမ်းယူ ချိန် ရှိသလော²⁷သို့ဖြစ်၍နေမန် ၏ နူနာ သည်သင် ၌ ၎င်း ၊ သင် ၏ သား မြေး၌ ၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ စွဲ စေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဂေဟာဇိသည် နူနာ စွဲ၍ မိုမ်းပွင့် ကဲ့သို့ဖြူလျက်၊ သခင် ထံ မှ ထွက် သွား၏

6 ပရောဖက် အမျိုးသား တို့က၊ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ယခု နေ သောအရပ် သည် ကျဉ်းမြောင်း ပါ၏²အကျွန်ုပ် တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်နား သို့ သွား ပါ ရစေ။ ထို အရပ်၌ ဝိုင်း၍ သစ်သားကိုခုတ်ပြီး

လျှင်၊ ကိုယ်နေ စရာဘို့ လုပ် ပါရစေဟု ဇလိရှဲ့ ထံ ၌ အခွင့်တောင်း လျှင်၊ သွား ကြလော့ဟု အခွင့် ပေး၏³အချို့ကလည်း မ ငြင်းပါ နှင့်။ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့နှင့် ကြွ တော်မူပါဟု တောင်းပန် လျှင် ၊ ငါ သွား မည်ဟု ဝန်ခံ သည်အတိုင်း၊ “⁴သူ တို့နှင့်အတူ လိုက် လေ၏။ ယော်ဒန် မြစ်နား သို့ ရောက် သောအခါ သစ်သား ကိုခုတ် ကြ၏⁵တ ယောက် သောသူသည် ခုတ် စဉ်တွင် ၊ ရေ ထဲသို့ ပုဆိန် ကျ ၏။ ခုတ် သောသူကလည်း၊ ခက်လှပြီသခင်။ ထို” ပုဆိန်သည် ငါး ခဲ့သောဥစ္စာ ဖြစ်ပါ၏ဟု အော်ဟစ် လျှင်၊ “⁶ဘုရားသခင် ၏လူ က၊ အဘယ် မှာ ကျ သနည်းဟုမေး သော် ၊ ကျရာအရပ် ကိုပြ ပြီးမှ၊ ဒုတ် ကိုခုတ် ၍ ထို အရပ်၌ ချ သဖြင့် ပုဆိန် သည် ပေါ လောနေ၏⁷ဆယ်ယူ လော့ ဟု ဇလိရှဲ့ဆို သည်အတိုင်း ၊ တပည့် သည် လက် ကို ဆန့်၍ ဆယ်ယူ ၏⁸တဖန် ရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် ဣသရေလ ပြည်ကို စစ် တိုက်၍ ၊ ဤ မည်သော အရပ် ၌ ငါ တို့သည် တပ်ချ ကြ ကုန်အံ့ဟု ကျွန် တို့နှင့် တိုင်ပင် သောအခါ။”⁹ဘုရားသခင် ၏လူ သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ဤ မည်သောအရပ် ကို သတိ ပြုပါ။ ထို အရပ်သို့ ရှုရိ လူတို့သည် လာ ကြပြီဟု”¹⁰သတိ ပေး သော အရပ် သို့ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် သည် လူ ကို စေလွှတ် ၍ တကြိမ် နှစ်ကြိမ် မက ရန်သူတို့ကို ရှောင် လေ၏¹¹ထို အကြောင်း ကြောင့် ရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် စိတ် ပူပန် ၍ ကျွန် တို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ ငါ တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဘက်၌ နေသည် ကို ငါ့ အား မ ပြ ဘဲနေကြသနည်း ဟုမေး သော်၊¹²ကျွန် တယောက် က ၊ ထိုသို့မ ဟုတ်ပါ အရှင် မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော် စက် တော်မူခန်း ထဲ ၌မိန့် တော်မူသော စကား ကိုပင်၊ ဣသရေလ ပြည်၌ ရှိသောပ ရောဖက် ဇလိရှဲ့ သည်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အား ပြန် ပြောတတ် ပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏¹³ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ သူ သည်အ ဘယ် အရပ်၌ ရှိသည်ကို သွား ၍ ချောင်းကြည့် လော့။ သူ့ ကို ဘမ်း ဆီး စေခြင်းငှါ ငါစေလွှတ် မည်ဟု မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ ဒေါသန် မြို့၌ ရှိပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏¹⁴ထို မြို့သို့ မြင်း စီးသူရဲ၊ ရထား စီး သူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေ များ ကို စေလွှတ် သဖြင့် ၊ ညဉ့် အခါရောက် ၍ မြို့ ကို ဝိုင်း ကြ၏¹⁵နံနက်စောစောဘုရား သခင်လူ ၏ ကျွန် သည် ထ ၍ ပြင်သို့ ထွက် သောအခါ ၊ မြင်း စီးသူရဲ၊ ရထား စီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေ တို့သည် မြို့ ကို ဝိုင်း လျက် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ အိုသခင် ၊ အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု မိမိ သခင် အား ဆို ၏¹⁶ဇ လိ ရှဲ့က မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ တို့ဘက် ၌ နေသောသူတို့ သည် ရန်သူ တို့ဘက် ၌ နေသော သူတို့ထက်သာ၍ များ ကြသည်ဟု ဆို လျက်၊ “¹⁷အိုထာဝရဘုရား ၊ ဤသူသည် မြင် နိုင်မည် အကြောင်း သူ ၏မျက်စိ ကို ဖွင့် တော် မူပါဟု ဆုတောင်း သည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ထိုလုလင် ၏ မျက်စိ ကို ဖွင့် တော် မူသဖြင့် ၊ ဇ လိ ရှဲ့ ပတ်လည် ၌ တတောင် လုံး သည်မီး မြင်း ၊ မီးရထား နှင့် ပြည့် သည်ကို မြင် လေ၏¹⁸ရှုရိ လူ တို့သည် ရောက် လာသောအခါ ၊ ဇလိရှဲ့ က၊ အိုထာဝရ ဘုရား

၂၂၂။ ဤ သူ တို့၏ မျက်စိ မမြင်စေခြင်းငှါ ၊ ဒဏ်ခတ် တော်မူပါဟု ဆုတောင်း သည်အတိုင်း ၊ ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏ ^{၁၉}ဇလိရှုံ ကလည်း ၊ ဤ လမ်း မဟုတ်။ ဤ မြို့လည်း မဟုတ်။ ငါ့ နောက် သို့လိုက် ကြ။ သင်တို့ရှာ သောသူ ရှိရာသို့ ငါပို့ မည်ဟု ဆို လျက် ရှုမာရိ မြို့သို့ ပို့ လေ၏ ^{၂၀}မြို့ထဲသို့ ရောက် ပြီးမှ ဇလိရှုံ က၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ဤသူ တို့သည် မြင် နိုင်မည်အကြောင်း သူ တို့၏ မျက်စိ ကို ဖွင့် တော်မူပါ ဟု ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ သူ တို့၏မျက်စိ ကို ဖွင့် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် မြင် ၍ ရှုမာရိ မြို့ထဲမှာ ရှိ သည်ဟု သိကြ၏ ^{၂၁}ဣ သရေလ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ အဘ ၊ ထိုသူ တို့ကိုထားနှင့် သတ် ရ ပါမည်လော ဟု ဇလိရှုံ အား မေး လျှင်၊ ^{၂၂}မ သတ် ပါနှင့်။ ထား နှင့် ခုတ် လျက် ၊ လေး နှင့် ပစ်လျက်စစ်တိုက်၍ ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သတ် ရမည် လော။ သူတို့ရှေ့မှာ မုန့် နှင့် ရေ ကိုထည့် ၍သူတို့သည် စား သောက် ပြီးမှ ၊ မိမိ တို့သခင် ထံသို့ သွား ပါစေဟု ဆို လျှင်၊ ^{၂၃}များ စွာသော စားစရာ ကို ပြင်ဆင် ၍ စား သောက် စေပြီးမှ လွှတ် လိုက်သဖြင့် ၊ သူတို့သည် မိမိ တို့ သခင် ထံသို့ ပြန် သွားကြ၏။ ထို နောက်မှ ရှုရိ လူ တို့သည် အလို အလျောက် တပ်ဖွဲ့၍ ဣ သရေလ ပြည် သို့ မ လာ ကြ ^{၂၄}နောက် တဖန်ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဗဟာဒဒ် သည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း ကို စုဝေး စေသဖြင့် စစ်ချီ ၍ ရှုမာရိ မြို့ကို ဝိုင်း ထား၏ ^{၂၅}ကြာမြင့်စွာဝိုင်း ထားသောကြောင့် ၊ ရှုမာရိ မြို့၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး ၍ ၊ မြည်း ခေါင်း တလုံးကို ငွေ ရှစ် ဆယ်နှင့် ၎င်း၊ ပဲ ကြမ်း တ ပြည်ကို ငွေ ငါး ကျပ်နှင့် ၎င်း ရောင်းရ ၍ ၎င်း၏ ^{၂၆}ဣ သရေလ ရှင် ဘုရင်သည် မြို့ရိုး ပေါ်မှာ ရှောက်သွား စဉ်၊ မိန်းမ တယောက်က အရှင် မင်းကြီး ၊ ကယ်မ တော်မူပါဟု အော်ဟစ် ၍ ^{၂၇}ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရား ကယ်မ တော်မ မူလျှင် ၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ကယ်မ နိုင်မည်နည်း။ စပါး နယ်ရာတလင်း၊ စပျစ်သီး နယ်ရာ ကျင်းထဲက ကယ်မရမည်လော ဟူ၍၎င်း။ ^{၂၈}သင် ၌ အဘယ် သို့ဖြစ်သနည်း ဟူ၍၎င်း မေး လျှင်၊ မိန်းမက၊ ဤ မိန်းမ သည်ကျွန်မ ဆီ သို့လာ၍၊ သင့် သား ကို ယနေ့ ငါတို့စား ဘို့အပ် ပါ။ နက်ဖြန် နေ့၌ ငါ သား ကို စား ရမည်ဟုဆို သည်အတိုင်း။ ^{၂၉}ကျွန်မ ၎င်း၏ သား ကို ပြုတ် ၍ စား ကြပါ၏။ နက်ဖြန် နေ့၌ ကျွန်မ က ၊ သင် ၎င်း၏ သား ကို ငါတို့စား ဘို့ အပ် ပါဟု တောင်းသော်၊ သူသည် မိမိ သား ကို ဝှက် ထားပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏ ^{၃၀}ရှင် ဘုရင်သည် ထိုမိန်းမ ၎င်း၏စကား ကို ကြား လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် လေ၏။ မြို့ရိုး ပေါ် မှာ ရှောက်သွား စဉ် လူ တို့သည်ကြည့် ၍ ၊ အတွင်း ၌ လျှော်တေ အဝတ်ဖြင့် ဝတ် တော်မူ ကြောင်းကို သိမြင် ရကြ၏ ^{၃၁}ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ရှာ ဖတ် သား ဇလိရှုံ ၎င်း၏ ဦးခေါင်း သည် ယနေ့ သူ့ ကိုယ်နှင့် မ ကွာဘဲ နေ လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ထိုမျှမက ၊ ငါ ၌ ပြု တော်မူပါစေသော ဟု ဆို ၎င်း၏ ^{၃၂}ဇလိရှုံ သည် မိမိ အိမ် ၌ ထိုင် ၍ အသက် ကြီးသူတို့ သည် သူ နှင့်အတူ ထိုင် ကြစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် မိမိ ရှေ့မှာ လူ တ ယောက်ကို စေလွှတ် ၎င်း၏။ ထိုတမန် မ ရောက် မီ ဇလိရှုံက၊ လူသတ်

၏သား သည် ငါ့ လည်ပင်း ကို ဖြတ် စေခြင်းငှါ ၊ စေလွှတ် သည် ကို သိမြင် ကြသလော။ ထိုတမန်” ရောက် သောအခါ ၊ တံခါး ကို ပိတ် ၍ ၊ တံခါး နား မှာသူ့ ကို ဆီးတား ကြ လော့။ သူ့ နောက် မှာ သူ့ သခင် ခြေ သံ မ မြည် သလော ဟု။ ^{၃၃}အသက်ကြီး သူတို့အား ပြော စဉ်တွင်၊ ထိုတမန်” သည် ရောက် လာ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ရောက်လျှင်၊ ဤ အမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်သော အမှုဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား ကျေးဇူးကို အဘယ် ကြောင့်မြော်လင့် ရသေးသနည်း ဟုဆို သော်။ “

၇ ဇလိရှုံ က၊ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ စကား တော်ကို နားထောင် ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ နက်ဖြန် နေ့ယခုအချိန် ရောက်လျှင် ၊ ဂျုံ မုန့်ညက် တစိတ် ကို ငွေ တကျပ် ၊ မုယော ဆန် တခွဲ ကို တကျပ် နှင့် ရှုမာရိ မြို့တံခါးဝ ၌ ရောင်း ရလိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို၏ ^၂ရှင်ဘုရင် မှီ ခြင်းကို ခံရသောအမတ် က၊ ထာဝရဘုရား သည် မို ယ်း ကောင်းကင်၌ ပြတင်းပေါက် တို့ကို ဖွင့်လှစ် တော်မူ လျှင် ၊ ထိုသို့ ဖြစ် နိုင် ကောင်း သည် ဟု ဘုရား သခင် ၎င်း၏လူ အား ဆို သော်၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊ သင် သည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် ရ သော်လည်း မ စား ရဟု ပြန်ပြော ၎င်း၏ ^၃ထိုအခါ မြို့ တံခါးဝ ၌ ထိုင် လျက်ရှိ သောလူ နှု လေး ယောက်တို့က၊ ငါတို့သည် သေ သည်တိုင် အောင် အဘယ် ကြောင့်ဤ အရပ်၌ ထိုင် ရမည်နည်း ^၄မြို့ ထဲသို့ဝင် လျှင် အစာ ခေါင်းပါး သောကြောင့် သေ ရမည်။ ဤ အရပ်၌ ထိုင် လျက်နေ လျှင် လည်း သေ ရ မည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှုရိ တပ် သို့ ဝင် စား ကြကုန် အံ့။ သူ တို့သည် အသက် ရှင် စေ လျှင် ရှင် ရမည်။ သတ် လျှင် သေ ရမည်ဟု တိုင်ပင် ပြီးလျှင်၊ “ ^၅မို ယ်း မလင်းမိုထ ၍ ရှု ရိ တပ် သို့ သွား ကြ၏။ တပ် ဦး သို့ ရောက် သောအခါ အဘယ်သူ ကိုမျှ မ တွေ့ ကြ ^၆အကြောင်း မူကား၊ ရှုရိ လူ တို့သည်ရထား စီး သူရဲ၊ မြင်း စီးသူရဲ၊ များစွာ သော ဗိုလ်ခြေ အသံ ကိုကြား စေခြင်း ငှါ၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကဣ သရေလ ရှင် ဘုရင် သည် ငါ တို့ကို တိုက် စေခြင်းငှါ၊ ဟိတုတိ မင်း များ၊ အဲဂုတုတု မင်း များတို့ကို ငါး ပြီဟု တယောက် ကိုတယောက်ဆို လျက်၊ “ ^၇မို ယ်း မလင်းမိုထ ၍ သူ တို့တဲ ၊ မြင်း ၊ မြည်း အစရှိသော တတပ်လုံး ကို စွန့်ပစ် ၍ ကိုယ် အသက် လွတ် အောင် ပြေး ကြ၏ ^၈လူနူ တို့သည် တပ် ဦး သို့ ရောက် သောအခါ ၊ တဲ တခု ထဲသို့ ဝင် ၍ စား သောက် ပြီးမှ ၊ ရွှေ ငွေ အဝတ် တန်ဆာများကို ယူ သွားပြီးလျှင် ဝှက် ထား ကြ၏။ နောက် တဖန် အခြား သောတဲ သို့ ဝင် ၍ ၊ ဥစ္စာများကို ယူ သွားပြီးလျှင် ဝှက် ထားကြ၏ ^၉သို့ရာတွင် ၊ ငါ တို့သည်ကောင်းမွန် စွာ မ ပြု ပါ တကား။ ယခု နေ့ သည် ကောင်း သော သိ တင်း ကို ကြားပြောရသောနေ့ ဖြစ်လျက် ၊ ငါ တို့သည် မ ကြားမပြော ဘဲ နေပါပြီတကား။ မို ယ်းလင်း သည်တိုင်အောင် မပြောဘဲ နေလျှင် အမှု တစုံ တခု ရောက် လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော် ၌ သိ တင်း

ကြားပြော အံ့သောငှါ ငါတို့သည် သွား ကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ”
¹⁰မြို့သို့သွား ၍ တံခါး ပြင်၌ ဟစ် ခေါ်လျက် ၊ ငါတို့သည် ရှုရိ တပ်
သို့ ရောက် ၍ အဘယ်သူ့ကိုမျှ မ တွေ့ ။ လူ” သံ ကိုမကြား။ မြင်း ၊
မြည်း တို့ကို ချည်နှောင် လျက် ၊ တဲ များလည်း တတ်တိုင်း ရှိသည်
ကိုတွေ့ပါ၏ဟု ကြား ပြောသည်အတိုင်း။¹¹ တံခါး စောင့်တို့သည်
တယောက်ကိုတယောက်ဟစ် ၍ ၊ ထိုသိတင်းသည် နန်းတော် ထဲ
သို့ ရောက် လေ၏¹² မိုဗ်း မလင်းမို ရှင် ဘုရင်သည်ထ ၍ ။ ရှုရိ လူ
တို့သည် ငါ တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု လိုသည်ကို ငါပြော မည်။ သူတို့က
မြို့ပြင်သို့ ထွက် သော မြို့သားတို့ကို အရှင် ဘမ်း ပြီးမှ ။ မြို့ထဲ သို့
ဝင် မည်အကြံ ရှိ၍ ။ ငါ တို့ငတ်မွတ် ကြောင်း ကို သိ သောကြောင့် ။
မိမိတို့တပ် ပြင်သို့ ထွက် ၍ တော ၌ ပုန်းရှောင် လျက် နေကြသည်
ဟုဆို လျှင်၊¹³ ကျွန် တယောက် က၊ မြို့၌ ကျန်ကြွင်း သော မြင်း ငါး
စီးကို ပေး တော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူကား ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော
ဣသရေလ အမျိုး အလုံးအရင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ ။ ထိုမြင်းတို့ကို စီး
လျက်သွား၍ ကြည့်ရှုရသော အခွင့်ကို ပေး တော်မူပါဟု လျှောက်
ပြီးမှ။¹⁴ ရထား မြင်း နှစ် စီးကို ယူ ပြီးလျှင် သွား ၍ ကြည့်ရှု လော့
ဟု ရှင် ဘုရင်သည် ရှုရိ ဗိုလ်ခြေ နောက် သို့ စေလွှတ် သည်အတိုင်း၊
“¹⁵ ယော်ဒန် မြစ်တိုင်အောင် လိုက် ကြ၏။ ရှုရိ လူတို့ သည် အလျင်
အမြန် ပြေး ရာတွင် ။ ပစ် ခဲ့ သော အဝတ် တန်ဆာ တို့သည် လမ်း
၌ပြည့်လျက် ရှိကြ၏။ စေလွှတ် သူတို့သည် ပြန် လာ၍ နား တော်
လျှောက်ကြ၏¹⁶ ထိုအခါ မြို့သား တို့သည် ထွက် ၍ ရှုရိ တဲ တို့ကို
လုယူ ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်အတိုင်း ။ ဂျုံမုန့်ညက်
တစ်တံ ကို ငွေတကျပ် ။ မုယော ဆန်တခွဲ ကို တကျပ် နှင့် ရောင်း
ကြ၏¹⁷ ရှင်ဘုရင် မှိ ခြင်းကို ခံရသော အမတ် သည်၊ အမိန့် တော်
အတိုင်း တံခါး တော်ကို စောင့် သည်တွင် ။ ထွက်ဝင်သောသူ တို့နှင့်
မိ၍ ဘုရား သခင်၏လူ သည် ရှင်ဘုရင် ရောက် လာသောအခါ ပြော
ဆိုနှင့်သည် အတိုင်း ။ ထိုအမတ်သေ လေ၏¹⁸ ဘုရား သခင်၏ လူ
က၊ နက်ဖြန် နေယုအချိန် ရောက် လျှင် ။ ဂျုံမုန့်ညက် တစ်တံ ကို
ငွေတကျပ် ။ မုယော ဆန်တခွဲ ကို တကျပ် နှင့် ရှုမာရိ မြို့တံခါးဝ
၌ ရောင်းရ လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင် အား ဆင့်ဆို သည်အတိုင်း ဖြစ်
၏¹⁹ အမတ် က လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်၌
ပြတင်းပေါက် တို့ကို ဖွင့်လှစ် တော်မူလျှင် ။ ထိုသို့ ဖြစ် နိုင်ကောင်း
သည်ဟု ဘုရားသခင်၏ လူအား ဆို၍၊ ဘုရား သခင်၏လူ က သင်
သည်ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် ရသော်လည်း မ စား ရဟုပြန်ပြော သည်
အတိုင်း၊ “²⁰ ထို အမတ်၌ ဖြစ် ၍။ မြို့တံခါးဝ မှာ မြို့သား တို့ နှင်း
ခြင်းကို ခံရ၍ သေ လေ၏

တော်မူ ပြီ။ တပြည်လုံး ၌ ခုနစ် နှစ် ခေါင်းပါး လိမ့်မည်ဟု သတိ
ပေး၏² ထိုမိန်းမ သည် ဘုရား သခင်လူ ၏စကား ကို နားထောင်
သဖြင့် ။ အိမ်သူ အိမ်သားတို့နှင့်တကွ သွား ၍ ဖိလိတုတိ ပြည် ၌
ခုနစ် နှစ် နေ ၏³ ခုနစ် နှစ် စေ့ သောအခါ ။ ဖိလိတုတိ ပြည် မှ ပြန်
လာ၍ ကိုယ် အိမ် ။ ကိုယ် မြေ ကို ရအံ့သောငှါ အသနား တော်ခံ
မည့် အကြံနှင့် ရှင်ဘုရင် ထံ သို့သွား ၏⁴ ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည်
ဘုရား သခင်လူ ၏ ကျွန် ဂေဟာဇိ နှင့် နှုတ်ဆက် လျက်၊ ဧလီရှဲ
ပြု သော အံ့ သြ ဘွယ် သော အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ပြော ပါ လော့
ဟု မိန့် တော်မူ၍၊ “⁵ ဧလီရှဲ သည် သေ သောသူ အသက် ရှင်စေ
ကြောင်း ကို ဂေဟာဇိ သည် ပြန် လျှောက်စဉ်တွင် ။ အသက် ရှင်
စေသောသူငယ် ၏ အမိ သည်ကိုယ် အိမ် ။ ကိုယ် မြေ ကို ရအံ့သော
ငှါ အ သနား တော်ခံ လေ၏။ ဂေဟာဇိ က လည်း၊ အရှင် မင်းကြီး
။ ဤ မိန်းမ ကား ယခုပြော သော မိန်းမ၊ ဤ သူငယ် ကား ဧလီရှဲ
အသက်ရှင်စေသော သူငယ်ဖြစ်ပါသည် ဟု လျှောက်လျှင်၊ “⁶ ရှင်
ဘုရင်သည် မိန်းမ ကို မေး ၍ မိန်းမလည်း သက်သေ ခံ၏။ ထိုအခါ
ရှင်ဘုရင် က၊ သူ ၏ဥစ္စာ ရှိ သမျှ ကို ၎င်း ။ ပြည် တော်က ထွက်
သောနေ့ မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် သူ့မြေ ၌ ဖြစ်သမျှကို၎င်း ပြန် ပေး
စေဟု မိန့် တော်မူလျက် ။ သူ၏အမှုကို စောင့်စေ ခြင်းငှါ အရာရှိ
တယောက် ကို ခန့်ထား တော်မူ၏⁷ တဖန် ဧလီရှဲ သည် ဒမာသက်
မြို့သို့သွား ၏။ ထိုအခါ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဗ်ဟာဒဒိ သည် နာ နေ၏။
ဘုရား သခင် ၏လူ ရောက် ကြောင်း ကို နား တော် လျှောက် လေ
သော်၊ “⁸ ဟာဇေလ ကို ခေါ် ၍ ။ သင် သည်လက်ဆောင် ကို ဆောင်
လျက် ဘုရား သခင်၏ လူ ကိုခရီးဦး ကြိုပြုပြီးလျှင် ။ ငါသည်ဤ
အနာ မှ ထမြောက် မည်လော ဟု သူ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ကို
မေးလျှောက် လော့ဟု စေလွှတ် သည် အတိုင်း၊ “⁹ ဟာဇေလ သည်
ကုလားအုပ် လေးဆယ် အပေါ်မှာ ဒမာသက် ဥစ္စာ များကိုတင် ၍ ။
လက်ဆောင် ကို ဆောင် သဖြင့် ။ ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦး ကြို
ပြုခြင်းငှါ သွား ၍ ရှေ့ တော်၌ ရပ် လျက် ။ ကိုယ်တော် ၏သား ရှုရိ
ရှင်ဘုရင် ဗ်ဟာဒဒိ က၊ ငါသည်ဤ အနာ မှ ထမြောက် ရမည်လော
ဟု မေးမြန်း စေခြင်းငှါ ။ ကျွန်တော် ကို စေလွှတ် ပါသည်ဟု ဆို ၏
¹⁰ ဧလီရှဲ က လည်း ။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော် သည် ထမြောက်
နိုင် ပါ၏ဟု ပြန် လျှောက် လော့။ သို့သော်လည်း ဆက်ဆက် သေ
ရမည်အကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အားပြု တော်မူပြီဟု
ဆို လျက်၊”¹¹ စေ့စေ့ကြည့် ရှု ၍ ဟာ ဇေ လ သည် မျက်နှာ ပျက်
လေ၏။ ဘုရား သခင်၏ လူ သည်လည်း မျက်ရည် ကျ၏¹² ဟာ
ဇေလ ကလည်း ။ သခင် သည် အဘယ် ကြောင့် မျက်ရည် ကျတော်
မူသနည်းဟုမေး လျှင် ဧလီရှဲ က၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား
တို့၌ ပြု လတံ့ သော ဘေးဥပဒ် တည်း ဟူသော သူ တို့ ၏ ရဲတိုက်
များကို မီးရှို့ခြင်း၊ လုလင် များကို ထား နှင့် သတ် ခြင်း၊ သူငယ် များ
ကို မြေပေါ်မှာ ဆောင့် ဖွပ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင်သော မိန်းမများ၌

၈ တဖန် ဧလီရှဲ သည် အထက်က အသက်ရှင် စေ သော သူငယ်
၏အမိ ကို ခေါ် ၍၊ သင် သည် အိမ်သူ အိမ်သားနှင့်တကွ ထ သွား
လော့။ တည်းခို ၍ နေနိုင်သော အရပ် တစုံတရပ်၌ တည်းခို ၍နေ
လော့။ ထာဝရဘုရား သည် အစာ ခေါင်းပါးရာကာလကို မှာ လိုက်

ဝမ်းခွဲခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ဟု ငါသိ မြင်သောကြောင့် မျက်ရည်ကျသည်ဟု ပြန်ပြော သော်။¹³ ဟာဇလ က၊ ကိုယ်တော် ကျွန်ုပ် သည် ခွေး ဖြစ် လျက် နှင့် ဤ မျှ လောက် ကြီး သော အမှု ကို ပြု ရ ပါ လိမ့်မည် လောဟု မေး ပြန်သော်။ ဧလိရဲ့ က၊ သင် သည် ရှုရိ နိုင်ငံ ကို စိုးစံ ရလိမ့်မည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား ပြ တော်မူပြီဟုဆို ၏။¹⁴ ဟာဇလသည် သွား ၍ မိမိ သခင် ထံ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သခင်က၊ ဧလိရဲ့ သည် အဘယ်သို့ ဆို သနည်း ဟုမေး လျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အနာမှ ဆက်ဆက်ထမြောက် တော် မူမည်ဆို ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။¹⁵ နက်ဖြန် နေ၌ ဟာဇလ သည် သိုးမွေးအဝတ် ကို ရေ၌ နှစ် ပြီး လျှင်၊ ရှင် ဘုရင်၏ မျက်နှာ ကို ဖုံးအုပ် သဖြင့် ၊ ရှင်ဘုရင် သေ ၍ ဟာဇလ သည် နန်း ထိုင် လေ၏။¹⁶ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် သား ယောရ် နန်းစံ ငါး နှစ် တွင် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် သား ယဟောရ် သည် နန်း ထိုင်လေ၏။¹⁷ အသက် သုံး ဆယ်နှစ် နှစ်ရှိ သော်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ မင်း ပြု၍ ရှစ် နှစ် စိုးစံ ၏။¹⁸ အာဟပ် သမီး နှင့် စုံဘက် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့လိုက်ရာ လမ်း သို့ အာဟပ် အမျိုး ကဲ့သို့ လိုက် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၏။¹⁹ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် အစရှိ သော သား မြေးတို့ ၏မီးခွက် ကို အစဉ် ထွန်းလင်း စေမည်ဟု ဂတိ တော်ရှိသောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ယုဒ ပြည်ကို မ ဖျက်ဆီး ဘဲ ထားတော်မူ၏။²⁰ ထိုမင်း လက်ထက် ၌၊ ဧဒုံ ပြည်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် ၍ ကိုယ် အမျိုးသား ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။²¹ ယဟောရ် မင်းသည် ရထား စီးသူရဲအပေါင်း တို့ နှင့် တကွ ၊ ဇာဏုရ မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ ညဉ့် အခါဝိုင်း သော ဧဒုံ လူများ၊ ရထား အုပ် များ ကို လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ ဧဒုံ လူတို့သည် မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြေး ကြ၏။²² သို့သော်လည်း ၊ ဧဒုံ ပြည်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် ၏။ ထို ကာလ ၌ လိဗန ပြည်သည်လည်း ပုန်ကန် ၏။²³ ယဟောရ် ပြုမှု သော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။²⁴ ယဟောရ် သည် ဘိုးဘေး တို့ နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကိုခံ လေ၏။ သား တော်အာခဇိ သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်း ထိုင်၏။²⁵ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် သား ယောရ် နန်းစံဆယ် နှစ် နှစ် တွင် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယဟောရ် သား အာခဇိ သည် နန်းထိုင် လေ၏။²⁶ အသက် နှစ်ဆယ် နှစ် နှစ် ရှိသော်၊ မင်းပြု ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ တ နှစ် စိုးစံ ၏။ မယ်တော် ကား ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဩမရိ မြေး အာသလိ အမည် ရှိ၏။²⁷ အာခဇိ သည် အာဟပ် ၏သမက် ဖြစ်သဖြင့် ၊ အာဟပ် အမျိုး လိုက်ရာလမ်း သို့ လိုက် ၍ ၊ အာဟပ် အမျိုး ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၏။²⁸ အာဟပ် ၏သား ယောရ် နှင့် ဝိုင်း လျက် ၊ ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ ၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇလ ကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိ လူတို့သည်

ယောရ် ကိုထိခိုက် ကြ၏။²⁹ ထိုသို့ရာမှတ် မြို့၌ ရှုရိ ဘုရင် ဟာဇလ ကိုတိုက် ၍ ၊ ရှုရိ လူထိခိုက် သော အနာ ပျောက် စေခြင်းငှါ ၊ ယောရ် မင်းကြီး သည် ယေဇရေလ မြို့သို့ ပြန် သွား၍ နာ လျက်နေ စဉ်တွင် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယဟောရ် သား အာခဇိ သည်လည်း ၊ အာဟပ် သား ယောရ် ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ ဆင်း သွားလေ၏။

၉ ထိုအခါ ပရောဖက် ဧလိရဲ့ သည် ပရောဖက် အမျိုးသား တယောက် ကို ခေါ်၍ ၊ သင် ၏ခါး ကို စည်း လော့။ ဤ ဆီ ဘူး ကိုယူ ၍ ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ သွား လော့^၂ ရောက် သောအခါ ၊ နိမ် ရှိ သား ယောရှုဖတ် ၏သား ယေဟု ကို ရှာ ၍ သူ့ထံသို့ဝင် လျက် ၊ သူ့ကိုသူ ၏အပေါင်း အဘော်စုထဲ က ထွက် စေ၍ ၊ အတွင်းအခန်း ထဲသို့ ခေါ် ပြီးလျှင်၊ " ^၃ ဤ ဆီ ဘူး ကိုကိုင် ၍ သူ ၏ခေါင်း ပေါ်၌ ဆီကို လောင်း လျက် ၊ ထာဝရဘုရား က၊ ငါသည်သင့်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထား ၍ ဘိသိက် ပေးသည်ဟု မိန့် တော်မူ ကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ တံခါး ကိုဖွင့် ၍ မ ဆိုင်း မလင့် ဘဲ ပြေး လော့ဟု မှာထား လေ၏။^၄ ထိုပရောဖက် အမျိုးသား လုလင် သည် ဂိလဒ် ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ သွား ၏^၅ ရောက် သောအခါ ၊ ဗိုလ် မင်း တို့သည် အတူ ထိုင် လျက် ရှိ ကြ၏။ ပရောဖက် က၊ အိုဗိုလ် မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယေဟု က၊ ငါ တို့ အပေါင်း တွင် အဘယ်သူ အား ပြောစရာ ရှိသနည်းဟုမေး သော်၊ အိုဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည် ဟု ပြန်ဆို၏။^၆ ထိုအခါ ယေဟုသည် ထ ၍ အိမ် ထဲသို့ ဝင် သဖြင့် ၊ ပရောဖက်သည် သူ ၏ခေါင်း ပေါ်၌ ဆီ ကိုလောင်း လျက်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား က၊ ငါသည် သင့်ကို ထာဝရဘုရား ၏လူ ဣသရေလ အမျိုး၏ ရှင် ဘုရင်အရာ ၌ ခန့်ထား ၍ ဘိသိက် ပေး၏။^၇ ငါ့ ကျွန် ပရောဖက် တို့ကိုသတ် သောအပြစ် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် အပေါင်း ကိုသတ် သော အပြစ် အလျောက် ၊ ယေဇဗလ ၌ ငါဒဏ် ပေးမည် အကြောင်း၊ သင်သည် သင့် သခင် အာဟပ် အမျိုး ကို လုပ်ကြံ ရမည် ၊ အာဟပ် အမျိုးသား ရှိသမျှ တို့ကို ပျက်စီး စေခြင်းငှါ ၊ ဣသရေလ မြို့ရွာ၌ အချုပ် ခံသောသူဖြစ် စေ ၊ အလွတ် ပြေးသောသူဖြစ်စေ ၊ အာဟပ် အမျိုးသားယောကျ်ား များကို ငါပယ်ဖြတ် မည် ၊ အာဟပ် အမျိုး ကို နေဗတ် ၏သား ယေရာဇောင် အမျိုး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အဟိယ ၏သား ဗာရှာ အမျိုး ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် စေမည် ၊^၈ ယေဇဗလ ကို သင်္ဂြိုဟ် သောသူ မရှိ။ ယေဇရေလ မြေကွက် ၌ ၊ ခွေး တို့သည်သူ့ကိုစား ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှတံခါး ကိုဖွင့် ၍ ပြေး ၏။^၉ ထိုအခါ ယေဟု သည် မိမိ သခင် ၏ ကျွန် တို့ရှိရာသို့ ထွက် ၍ ၊ တယောက် က၊ ရှိသမျှကောင်း သလော။ ထို" အရူး သည် အဘယ် ကြောင့်လော သနည်းဟုမေး လျှင်၊ ယေဟုက၊ သင် တို့သည် ထိုသူ ကို၎င်း၊ သူ ပြော သော စကားကို၎င်း သိ ကြ၏ဟုဆို သော်၊ " ^{၁၀} သူတို့က ငါ တို့မသိ။ ပြော ပါလော့ဟု ဆို ပြန်သော် ၊ ယေဟုက၊ ထိုသူသည်

ဤမည်သော စကားကို ပြော ၏။ ထာဝရဘုရား က၊ ငါသည်သင့်ကို ကူသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြောသောအခါ။”¹³ သူတို့သည် အလျင် အမြန်ထသဖြင့် ၊ အသီးအသီး မိမိ တို့ ဝတ်လုံ ကို ယူ၍ လှေကား ထိပ် ပေါ် ယေဟု အောက် မှာခင်း လျက် ၊ ယေဟုသည် ရှင် ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု တံပိုး မှုတ် ၍ ဟစ်ကြော် ကြ၏။¹⁴ ထိုသို့ နိမ့်ရှိ သား ယောဂျဖတ် ၏ သား ယေဟု သည် ယောရုံ မင်း တဘက် သင်းဖွဲ့ လေ၏။ ထိုအခါ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ကြောင့်၊ ယောရုံ မင်းနှင့် ကူသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည် ဂိလဒ် ပြည်ရာ မုတ်မြို့ကို စောင့်ရှောက် ကြ၏။¹⁵ သို့ရာတွင် ယောရုံ မင်းသည် ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ကို စစ်တိုက် သောအခါ ၊ ရှုရိ လူထိခိုက် သော အနာ ကို ပျောက် စေခြင်းငှါ ယေဇရေလ မြို့သို့ ပြန်သွား နှင့်ပြီ။ ယေဟု ကလည်း ၊ သင်တို့အလိုရှိလျှင်၊ ယေဇရေလ မြို့သို့ သွား ၍ သိတင်းကြား ပြောရသော သူတစ် ဟယောက်ကိုမျှ မြို့ထဲ က မထွက် မသွားစေနှင့်ဟုစီရင်၏။¹⁶ ထိုသို့ ယောရုံ မင်းသည် ယေဇရေလ မြို့၌ ရှိနေ သောကြောင့် ၊ ယေဟု သည် ရထားကိုစီး ၍ ထို မြို့သို့ သွား၏။ ထိုအခါ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ သည်လည်း၊ ယောရုံ မင်းကို ကြည့်ရှု အံ့သောငှါ ရောက် လာပြီ။¹⁷ ယေဇရေလ မြို့၌ မျှော်စင် ပေါ်မှာ စောင့် သောသူသည် ရပ် လျက် ၊ ယေဟု နှင့် လိုက် လာ သောအလုံးအရင်း ကို မြင် သောအခါ ၊ လူအလုံးအရင်း ကို ငါ မြင်သည်ဟု ဆိုလျှင် ၊ ဆီးကြို ခြင်းငှါ သွား၍ ငြိမ်သက် ခြင်း ရှိသလောဟု မေး မည်အကြောင်း ၊ ယောရုံ သည် မြင်းစီး သူရဲတယောက်ကို စေလွှတ် သည်အတိုင်း၊ “¹⁸ မြင်းစီး သူရဲသည် ဆီးကြို ခြင်းငှါ သွား၍ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိသလော ဟု ရှင်ဘုရင် မေး တော်မူကြောင်း ကို ပြော ဆိုသော် ၊ ယေဟု က၊ သင် သည် ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့ နောက် သို့ လှည့် ၍ လိုက်လော့ ဟုဆို ၏။ စောင့် သော သူ က လည်း ၊ မြင်းစီး သူရဲသည် အလုံးအရင်း သို့ ရောက် ၍ ပြန် မ လာပါဟုဆို သော်၊ “¹⁹ ရှင်ဘုရင်သည် အခြား သော မြင်းစီး သူရဲ တယောက်ကို စေလွှတ် ပြန်၍ ၊ သူသည်ရောက် သောအခါ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင် မေး တော်မူကြောင်းကို ပြော ဆိုသော် ၊ ယေဟု က၊ သင် သည် ငြိမ်သက် ခြင်း နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့ နောက် သို့ လှည့် ၍ လိုက် လော့ဟု ဆို ၏။²⁰ စောင့် သော သူ က လည်း ၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ရောက် ၍ ပြန် မ လာ ပါ။ လာ သော သူ သည် နိမ့်ရှိ သား ယေဟု နှင့် တတ် သကဲ့သို့ အလွန် ပြင်းထန်စွာ နှင်၍ လာ ပါ သည် ဟု ဆို၏။²¹ ယောရုံ မင်း က လည်း ၊ မြင်းရထားကို ပြင်ဆင် လော့ဟုဆို သည်အတိုင်း ၊ မြင်းရထား ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ ကူသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောရုံ နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ တို့ သည် ရထား တော်တစ်စီး စီး လျက် ယေဟု ကို ဆီးကြို မည်ဟု ထွက်သွား ၍ ၊ ယေဇရေလ မြို့သားနာဗုတ် ၏ မြေကွက် တွင် တွေ့ကြ၏။²² ယောရုံ သည် ယေဟု ကိုမြင် လျှင် ၊ ယေဟု ငြိမ် သက် ခြင်းရှိသလော ဟု မေး သော် ၊ ယေဟုက၊ သင့် အမိ ယေဇ

ဗေလ ပြု သော အဓမ္မ မေထုန် အမှု၊ ပြုစား သော အမှုများ သော ကာလ အတွင်းတွင်၊ အဘယ်သို့ သော ငြိမ်သက် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည် နည်းဟု ပြန်ပြော သော်၊ “²³ ယောရုံ က၊ အိုအာခဇိ ၊ ပုန်ကန် မှု ပါတကားဟု ဆို လျက် လှည့် ၍ ပြေး ၏။²⁴ ယေဟု သည်လည်း လေး ကို တင် ၍ ပစ် သဖြင့်၊ ယောရုံ ကို ပခုံး ကြား မှာမှန်၏။ မြား သည်လည်း နှလုံး ကို ထုတ် ချင်းဖောက်၍ ၊ ယောရုံ သည် ရထား တော်ပေါ်မှာ လဲ နေ၏။²⁵ ယေဟု က လည်း ၊ သူ့ ကို ဆွဲ ၍ ယေဇရေလ မြို့သားနာဗုတ် မြေကွက် ၌ ချ ပစ်လော့။ သင် နှင့် ငါ သည် သူ့အဘ အာဟပ် နောက် သို့ မြင်းစီး ၍ လိုက်သောအခါ ၊ ဤ အမှု ကို ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ် ထား တော်မူသည်ကို မမှတ်မိ သလော။²⁶ အကယ် စင်စစ်နာဗုတ် အသွေး ၊ သူ့ သား တို့၏ အသွေး ကို မနေ့ က ငါကြည့် မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ဤ မြေကွက် ၌ သင့် ကို အပြစ်နှင့် အလျောက်ငါဒဏ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း ၊ ဤမြေကွက် ၌ အလောင်း ကိုချ ပစ်လော့ဟု မိမိရထား မှူးဗိဒက ကို ဆို၏။²⁷ ထိုအမှုကို ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ သည်မြင် လျှင် ၊ ဥယျာဉ်စံနန်းလမ်း ဖြင့် ပြေး ၏။ ယေဟု ကလည်း ၊ သူ့ ကို ရထား ပေါ်မှာ ထိုးတော့ဟု လိုက် လျက် ဆို သည်အတိုင်း ၊ ကူဗလံ မြို့နား ၊ ဂုရ မြို့သို့သွား သောလမ်းတွင် ပြုကြသဖြင့်၊ သူသည် မေဂိဒဒေါ မြို့သို့ပြေး ၍ သေ ၏။²⁸ သူ ၏ကျွန် တို့သည် အလောင်း ကို ရထားပေါ်သို့ တင် ပြီးလျှင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ဒါဝိဒ မြို့ တွင် မိမိ သင်္ချိုင်း ၌ ဘိုးဘေး တို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။²⁹ ထိုမင်းအာခဇိ သည် အာဟပ် သား ယောရုံ နန်းစံဆယ်နှစ် နှစ်တွင် ယုဒ နိုင်ငံ၌ နန်း ထိုင်၏။³⁰ ယေဟု သည် ယေဇရေလ မြို့ သို့ ရောက် သည်ကို ယေဇဗေလ သည် ကြား လျှင် ၊ မျက်ခမ်း တို့ ကို ဆေး သုတ်၍ ဆံပင် ကိုတန်ဆာ ဆင်ပြီးမှ ၊ ပြတင်းပေါက် ဝဉ် ကြည့်ရှု လျက် နေ၏။³¹ ယေဟု သည် တံခါးဝ သို့ ဝင် သောအခါ ယေဇဗေလက၊ မိမိ သခင် ကိုသတ် သောဇိမရီ သည် ချမ်းသာ ရသ လော ဟု မေး လျှင်၊ “³² ယေဟု သည် မျှော် ကြည့်၍ ၊ ငါ့ ဘက် မှာ အဘယ်သူ နေသနည်း။ အဘယ်သူ ဟုမေး လေသော် ၊ မိန်းမစိုး နှစ် ယောက်သုံး ယောက်တို့သည် ပြတင်းပေါက် ထဲ က ကြည့်ရှု ကြ၏။³³ ယေဟု က၊ သူ့ ကို တွန်း ချလိုက် ဟု ဆို သည် အတိုင်း တွန်းချ သဖြင့် ၊ သူ ၏အသွေး သည် နန်းတော် ထရံ အပေါ်၌၎င်း ၊ မြင်း တို့အပေါ်၌၎င်း စဉ် ၏။ ယေဟုသည် သူ့ ကိုယ်ကို နင်း လေ၏။ အထဲသို့ဝင်၍။”³⁴ စား သောက် ပြီးမှ ၊ ထို ကျိန် အပ်သော မိန်းမ သည် ရှင်ဘုရင် သမီး ဖြစ်သောကြောင့် ၊ သွား ကြည့် ၍ သင်္ဂြိုဟ် လော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း၊ “³⁵ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းငှါ သွား သောအခါ ၊ ဦးခေါင်းခွံ ၊ ခြေ ဖျား၊ လက်ဝါး တို့ကိုသာ တွေ့သောကြောင့် ၊ တဖန် လာ၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။³⁶ ယေဟု က၊ ယေဇရေလ မြေကွက် ၌ ခွေး တို့သည် ယေဇဗေလ ၏အသား ကို စား ကြ လိမ့်မည်ဟု

ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် တိရုဘိ မြို့သားဇလိယ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကား တော်သည် ဤသို့ပြည့်စုံပြီ ³⁷သို့ဖြစ်၍ ဤသို့ချိုင်းသည် ယေဇဇလ သို့ချိုင်း ဖြစ်၏ဟု အဘယ်သူမျှမ ပြောနိုင်မည်အကြောင်း ၊ သူ၏ အလောင်း ကောင်သည် ယေဇဇလ မြေကွက် တွင် ၊ လယ်ပြင် ၌ နောက် ချေး ကဲ့သို့ ရှိ ရလိမ့်မည် ဟု ဆို၏

10အာဟပ် ၏သား ခုနစ် ကျိပ် တို့သည် ရှမာရိ မြို့၌ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ယေဟု သည် ယေဇဇလ မြို့အုပ် များ၊ အသက်ကြီး သူများ၊ အာဟပ် သားတို့ ကို လုပ်ကျွေးသော သူများရှိ ရာ၊ ရှမာရိ မြို့သို့ စာရေး ၍ ပေး လိုက်လေ၏ ²မှာလိုက်သော စာချက် ဟူမူကား၊ သင် တို့၌ သင် တို့သခင် ၏သား များ၊ စစ်သူရဲ ၊ မြင်း စီးသူရဲများ၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ ၊ လက်နက် စုံရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ဤ စာ ရောက် သောအခါ၊ “ ³သင် တို့သခင် ၏သား တို့တွင် သာ၍ကောင်း မြတ်တော် သင့်သော သူ ကို ရွေးကောက် ၍ ခမည်း တော် ၏ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ တင် ပြီးလျှင်၊ သခင် အမျိုး အဘို့ စစ်တိုက် ကြလော့ ဟု မှာလိုက် သတည်း၊ ⁴ထို သူ တို့က၊ ရှင်ဘုရင် နှစ် ပါး တို့သည် သူ ရှေ့မှာ မခံ မရပ်နိုင်သည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့သည် အဘယ် သို့ခံရပ်နိုင် မည်နည်း ဟု အလွန် ကြောက် လျက် ဆို ကြ၏ ⁵နန်းတော် အုပ်၊ မြို့အုပ်၊ အသက် ကြီးသူ၊ အာဟပ် သား တို့ကို လုပ် ကျွေးသော သူတို့ ကလည်း ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြု ပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုမချီးမြှောက် ပါ။ အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု တော်မူပါဟု ယေဟု ထံသို့ပြန် စာကို ပေးလိုက်ကြ၏ ⁶ယေဟုကလည်း၊ သင် တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍ ငါ့ စကား ကို နားထောင် လျှင် ၊ သင် တို့သခင် သားတို့၏ ဦးခေါင်း များကိုယူ ၍ ယေဇဇလ မြို့၊ ငါ ရှိရာသို့ နက်ဖြန် နေ့ယခု အချိန် ၌ လာ ကြလော့ ဟု တဖန် စာ ပေး လိုက် လေ၏။ ရှင်ဘုရင် ၏သား တော်ပေါင်း ခုနစ်ကျိပ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုပ်ကျွေးသော မြို့သားအကြီးအကဲတို့၌ ရှိကြ၏ ⁷ထိုစာ ရောက် သောအခါ ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ သားတော် ခုနစ်ကျိပ် တို့ကိုယူ ၍ သတ် သဖြင့် ၊ ဦးခေါင်း များကို တောင်း တို့၌ ထည့် ပြီးလျှင် ၊ ယေဇဇလ မြို့၊ ယေဟု ထံသို့ ပေး လိုက် လေ၏ ⁸လုလင် တယောက်သည် လာ ၍ ရှင်ဘုရင် သား တို့ ၏ ဦးခေါင်း များကို ဆောင် ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက် လျှင် ၊ ယေဟု က၊ မြို့တံခါးဝ မှာ နံနက် တိုင်အောင် နှစ် စုပုံ ထား တော့ဟု ဆို ၏ ⁹နံနက် ရောက်မှယေဟုသည် ထွက် ၍ ရပ် လျက် လူ များ တို့အား ၊ အို ဖြောင့်မတ် သော လူ တို့၊ ငါ သည် ငါ့ သခင် တဘက် ၌ သင်းဖွဲ့ ၍ သတ် လေပြီ။ ဤ သူ အပေါင်း တို့ကို ကား အဘယ် သူသတ် သနည်း ¹⁰ထာဝရဘုရား သည် အာဟပ် အမျိုး ၌ မိန့်တော်မူ သော စကား တော်တခွန်းမျှမြေ သို့ မ ကျ ရသည် ကို သင် တို့သိ မှတ်ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ဇလိယ

အားဖြင့် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ပြု တော်မူမည် ဟု ဆိုသဖြင့်၊” ¹¹ယေဇဇလ မြို့၌ ကျန်ကြွင်း သော အာဟပ် အမျိုးသား အပေါင်း တို့နှင့် သူ ၏ လူကြီးပေါက်ဘော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်း တို့ကို တယောက် မျှမ ကျန် စေဘဲ သတ် လေ၏ ¹²နောက်မှ ထ ၍ ရှမာရိ မြို့သို့သွား ၏။ လမ်း နား မှာ ရှိ သော သိုးမွေးညှပ် ရာ စရပ်သို့ ရောက် သောအခါ၊ “ ¹³ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ ၏ ပေါက်ဘော် တို့ကို တွေ့ လျှင် ၊ သင် တို့သည် အဘယ်သူ နည်း ဟု မေး သော် ၊ ငါ တို့သည် အာခဇိ မင်း၏ ဆွေတော် မျိုးတော်ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင် ၏ သား တော်တို့နှင့် မိဖုရား ၏ သား တော်တို့ကို နှုတ်ဆက် အံ့သော ငှါ သွား သည်ဟု ဆို ကြ၏ ¹⁴ယေဟုကလည်း၊ အရှင် ဘမ်း ကြဟု စီရင် သည် အတိုင်း ၊ အရှင် ဘမ်း ၍ သိုးမွေး စရပ်တွင်း နား မှာ လေးကျိပ် နှစ် ယောက်တို့ကို တယောက် မျှမ ကျန် စေဘဲ သတ် ကြ၏ ¹⁵ထို စရပ်မှ ထွက် သောအခါ ခရီးဦး ကြိုပြုအံ့ ဟု လာ သော ရေခပ် သား ယောနဒပ် ကို တွေ့၍ နှုတ်ဆက် သဖြင့် ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံး သည် သင့် စိတ် နှလုံးနှင့် သင့်၍ သဘော ဖြောင့်သကဲ့သို့ သင့် စိတ် နှလုံးသည် သဘောဖြောင့် သလောဟုမေးလျှင်၊ ဖြောင့်ပါသည်ဟု လျှောက် ဆိုသော်၊ ထို သို့မှန်လျှင် သင့် လက် ကိုပေး ပါဟုဆို သည် အတိုင်း ၊ လက် ကိုပေး ၍ ယေဟုသည် မိမိ အနားသို့ ရထား ပေါ်မှာ ဆွဲ တင်လျက်၊ “ ¹⁶ငါ နှင့်အတူ လိုက် ၍ ထာဝရဘုရား ဘက် ၌ ငါ့ စိတ်အားကြီး ကြောင်း ကို ကြည့်ရှု လော့ဟုဆို သဖြင့် မိမိ ရထား ကို စီး စေ၏ ¹⁷ရှမာရိ မြို့သို့ရောက် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဇလိယ အား မိန့်တော်မူသော စကား တော်အတိုင်း ၊ အာဟပ် အမျိုး အကုန် အစင်ပျက်စီး သည်တိုင်အောင် ထို မြို့၌ ကျန်ကြွင်း သမျှတို့ ကိုသတ် လေ၏ ¹⁸တဖန် ယေဟု သည် လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ အာဟပ် သည် ဗာလ ဘုရားကို အနည်းငယ် သာ ဝတ်ပြု ၏။ ငါယေဟု မူကား များ စွာပြု မည် ¹⁹သို့ဖြစ်၍ ဗာလ ဘုရား၏ ပရောဖက် များ ၊ အမှု စောင့်များ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် များ အပေါင်း တို့ကို ခေါ်ကြ။ တယောက် မျှမ ကြွင်း စေနှင့်။ ငါသည် ဗာလ ဘုရားအား ယဇ် ကြီး ကို ပူဇော်မည်။ ကြွင်း သောသူ မည်သည်ကား အသက် မ ရှင်ရဟုဆို ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဗာလ ကို ကိုးကွယ် သောသူတို့ ကို ဖျက်ဆီး မည် အကြံ နှင့် ပရိယာယ် ပြု ၍ဆို၏ ²⁰ဗာလ ဘုရား အဘို့ ဓမ္မပွဲ ကို ပြင်ဆင် ကြဟု တဖန် စီရင်သည်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကို စောင့်ရမည်ဟု ကြော်ငြာ ကြ၏ ²¹ဣသရေလ ပြည်တရောက်လုံး သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ ဗာလ တပည့် ရှိသမျှ တို့သည် တယောက် မျှ မကြွင်း လာကြ၏။ ဗာလ ကျောင်း ထံသို့ ဝင် ကြသဖြင့် တကျောင်း လုံး ပြည့် လျက် ရှိ၏ ²²ယေဟုသည် အဝတ် တန်ဆာတိုက်စိုးကို ခေါ်၍၊ ဗာလ ဘုရားတပည့် တို့အဘို့ အဝတ် တန်ဆာကို ထုတ် ကြဟုဆို သည်အတိုင်း ထုတ် လေ၏ ²³တဖန် ရေခပ် သား ယောနဒပ် နှင့်အတူ ဗာလ ကျောင်း ထံသို့ ဝင် ၍ ၊ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား တပည့် တယောက် မျှမပါ။ ဗာလ ဘုရားတပည့် သက်သက်ရှိစေ မည် အကြောင်းကြည့်ရှုစစ်ကြောကြလော့ဟု ဗာလ တပည့်တို့အား

ဆို၏²⁴ မီးရှို့ရာယဇ်အစ ရှိသော ယဇ် မျိုးကိုပူဇော်ခြင်းငှါ အထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ယေဟု သည် ကျောင်းပြင်၌ လူ ရှစ်ကျိပ် ကိုထား၍၊ သင် တို့လက် သို့ ငါ ဆောင် ခဲ့သော ဤသူတစ်စုံတယောက် မျှ လွတ်လျှင်၊ လွတ် စေသော သူ သည် အသက် သေ ရမည် ဟု စီရင်၍။²⁵ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော် မှုပြီး သောအခါ၊ ယေဟု က ဝင်၍ သတ် ကြလော့။ တယောက် ကိုမျှ မ ထွက် စေနှင့်ဟု တပ်သား နှင့် တပ်မှူး တို့အား ဆို သည် အတိုင်း၊ တပ်သား နှင့် တပ်မှူး တို့ သည် ထား နှင့် လုပ်ကြံ ၍ အသေကောင်များကို ထုတ်ပစ် ပြီးမှ။²⁶ ဗာလ ကျောင်း နှင့်ဆိုင်သော မြို့သို့ သွား ၍ ဗာလ ကျောင်း ထဲက ရုပ်တု များကို ထုတ် ပြီးလျှင် မီးရှို့ ကြ၏။²⁷ ဗာလ ဆင်းတု ကို၎င်း၊ ကျောင်း ကို၎င်းဖြိုဖျက် ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ကိုယ် သုတ်သင်ရာ အိမ် ဖြစ် စေ ကြ ၏။²⁸ ထိုသို့ ယေ ဟု သည် ဗာလ ကို ကူ ရေ လ ပြည်မှ ပယ်ရှား ဖျက်ဆီးလေ၏။²⁹ သို့ရာတွင် ကူသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေရောဗောဇ် ၏ ဒုစရိုက် တည်း ဟူသော၊ ဗေသလ မြို့နှင့် ဒန် မြို့မှာ ရှိသော ရွှေ နွားသဏ္ဍိတ တို့ကို မ စွန့်။³⁰ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ ရှေ့ မှာ ဖြောင့် သော အကျင့်ကို ကျင့် ၍ ကောင်းမွန် စွာ ပြုသောကြောင့် ၎င်း၊ ငါ အလို ရှိသမျှ အတိုင်း အာ ဟပ် အမျိုး ၌ စီရင် သောကြောင့် ၎င်း၊ သင့် သား မြေးလေး ဆက် တိုင်အောင်ကူသရေလ နိုင်ငံရာဇပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင် ရမည် ဟု ယေဟု အား မိန့် တော်မူ သော်လည်း။³¹ ယေ ဟု သည် ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား တရား တော်လမ်းသို့ စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ လိုက် ခြင်းငှါ သတိ မ ပြု။ ကူ သရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော ယေ ရောဗောဇ် ၏ ဒုစရိုက် တို့ကို မ စွန့်။³² ထိုကာလ တွင်၊ ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေလ ပြည် စွန်းတို့ကို ဖြတ် တော်မူ၏။³³ ဟာဇေလ သည် ယော်ဒန် မြစ် အရှေ့ဘက်၊ ဂဒ် အမျိုး၊ ရုဗင် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးနေရာ၊ အာနန် မြစ် နား ၌ရှိသော အာရော် မြို့မှစ၍ ဂိလဒ် ပြည်၊ ဗာရှန် ပြည် တ ရောက်လုံး အရပ်ရပ် တို့ကို လုပ်ကြံ လေ၏။³⁴ ယေဟု ပြု မှုသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့နှင့် တန်ခိုး ကြီးခြင်းအရာသည်၊ ကူ သရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။³⁵ ယေဟု သည် ရှုမာရီ မြို့၌ မင်း ပြု၍၊ ကူသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်ဆယ် ရှစ် နှစ် စိုးစံ ပြီးမှ၊ ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှုမာရီ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။³⁶ သားတော် ယောခတ် သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင်၏။

11 အာခဇိ ၏မယ်တော် အာသလိ သည် မိမိ သား သေ ကြောင်း ကို သိ မြင်သော်၊ ထ ၍ ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း လေ၏။² သို့ရာတွင် အာ ခဇိ ၏နာမ ယ ဟောရ် မင်းကြီး သမီး ယော ရှေ့ဘ သည် အာ ခဇိ ၏သား ယော ရှု ကို အသေ ခံ ရသော ဆွေတော် မျိုး တော် ထဲ က ခိုး ယူ၍ အာ သ လိ လက် မှ သူ၏အသက် လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ နှင့်သူ ၏ နို့ထိန်း ကို အိပ်ခန်း ထဲ၌ ဝှက် ထား၏။³ ထိုနောက် ယော ရှုသည် ခြောက် နှစ် ပတ်လုံး

အရိုး နှင့် အတူ ဗိမာန် တော်၌ပုန်းရှောင် လျက် နေ၍ ၊ အာ သ လိ သည် စိုးစံ လေ၏။⁴ ခုနစ် နှစ် မြောက် သောအခါ၊ ယောယဒ သည် စေလွှတ် ၍၊ လူတရာ အုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား တို့ကို ခေါ်လေ၏။ ဗိမာန်တော် ထဲသို့ သွင်း ၍ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ခြင်း၊ ဗိမာန်တော် ၌ သစ္စာ တိုက် ခြင်း ကို ပြုပြီး မှ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ သား တော် ကို ပြု လေ၏။⁵ ယောယဒ ကလည်း၊ သင်တို့ပြု ရသော အမှု ဟူမူကား ၊ ဥပုသ် နေ့၌ဝင် သော လူ သုံး စု တ စု သည် နန်းတော် တံခါး ကို စောင့် ရ မည် ၊ တစု သည် သုရ တံခါး ကို စောင့် ရ မည်။ တစု သည် ကင်း နောက် တံခါး ကို စောင့် ရ မည်။ ထိုသို့ ဗိမာန် တော် ကို မ ဖြို မ ဖျက် စေ ခြင်း ငှါ စောင့် ရ မည် ၊ ဥပုသ် နေ့၌ ထွက် သော လူ သုံး စု တွင် နှစ် စု သည် ရှင်ဘုရင် ပတ်လည် ဗိမာန်တော် ၌ စောင့် ရ မည် ၊ လူတိုင်း မိမိ လက်နက် ကို ကိုင် လျက် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဝိုင်း၍၊ တပ် ထဲသို့ ဝင် သမျှသောသူတို့ကိုသတ် ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ထွက် ဝင် တော် မူ သောအခါ ၊ နောက် တော် သို့ လိုက် ရမည် ဟု မှာထား လေ၏။⁹ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ မှာ ထားသမျှ အတိုင်း လူ တ ရာ အုပ် တို့သည် ပြု ၍ ၊ ဥပုသ် နေ့၌ထွက် ရ သော သူ နှင့် ဝင် ရသော သူ အသီးအသီး တို့ကို ခေါ် ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယော ယဒ ထံသို့ ရောက် သောအခါ။¹⁰ ဗိမာန်တော် ၌ ရှိ သော ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၏ လုံ များ နှင့် ဒိုင်း များကို ယဇ် ပုရောဟိတ်သည်ထုတ်၍ လူ တ ရာ အုပ် တို့ အား အပ် လေ၏။¹¹ စောင့် သော သူ အပေါင်း တို့သည် လက်နက် ကို ကိုင် လျက် ၊ ရှင် ဘုရင် ကို ဝိုင်း ၍ ယဇ် ပလ္လင်အနား နှင့် ဗိမာန်တော် အနား၌ လက်ျာ ထောင့် မှစ၍ လက်ဝဲ ထောင့် တိုင်အောင် ရပ် ကြ၏။¹² ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ရှင်ဘုရင် သားတော် ကို ပြင် သို့ထုတ်၍ ၊ ရာဇ သရဖူ နှင့် ပညတုတိ ကျမ်း ကို တင် လျက် ၊ ဘိသိတ် ပေးလျက် ၊ ရှင် ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက် ပြီးမှ ရှင်ဘုရင် အသက် တော်ရှင်စေသတည်းဟု လက်ခုပ်တီး ၍ ကြွေးကြော် ကြ၏။¹³ အာသလိ သည် တပ်သား ပြုသောအသံ နှင့် လူ များပြုသောအသံကိုကြား လျှင် ၊ လူ များရှိရာ ဗိမာန် တော်သို့ သွား ၍။¹⁴ ရှင် ဘုရင်သည် ယုဒမင်း ထုံးစံ အတိုင်း တိုင် နား မှာရပ် လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်များနှင့် တံပိုး မှတ်သော သူများတို့သည် ရှင်ဘုရင် အနား တော်၌ ရပ် လျက်၊ ပြည်သူပြည်သား များ တို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ တံပိုးမှတ် လျက်ရှိကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ ပုန်ကန် မှုပါတကား၊ ပုန်ကန် မှုပါတကားဟု အော်ဟစ် လေ၏။¹⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ ကလည်း ၊ ဗိမာန်တော် ထဲ မှာ မ သေ စေ နှင့်၊ တပ် ပြင် သို့ ထုတ် ကြ။ သူ့ဘက်မှာ နေသော သူကို ထား နှင့် သတ် ကြဟု လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူးတို့ကို မှာထား နှင့် သည် အတိုင်း။¹⁶ အာ သ လိ ကို ဘ မ်း ဆီး လျက် ၊ နန်းတော် သို့ သွား သောမြင်း လမ်း ဖြင့် ထုတ် ၍ သတ် ကြ၏။¹⁷ ယောယဒ သည်လည်း ရှင်ဘုရင် နှင့် လူ များတို့ သည် ထာဝရဘုရား ၏ လူ ဖြစ် ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ စေ၏။ တဖန် ရှင်ဘုရင် နှင့် လူ များ တို့ကို တဦးနှင့်တဦးပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။¹⁸ ပြည်

သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ဗာလ ကျောင်း သို့သွား ၍ မြို့ဖျက် ကြ၏။ ယစ် ပလ္လင် များ နှင့် ရုပ်တု များ ကို အကုန် အစင် ချိုးဖဲ့၍ ၊ ယစ် ပလ္လင် တို့ ရှေ့ မှာ ဗာလ ယစ်ပုရောဟိတ် မဿန် ကို သတ် ကြ၏။¹⁹ ယစ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည်လည်း၊ ဗိမာန်တော် အုပ် များ ကို ခန့်ထား ပြီး မှ လူ တ ရာ အုပ် ၊ တပ်မှူး ၊ တပ်သား ၊ ပြည် သူ ပြည် သား အပေါင်း တို့ ကို ခေါ် လျက် ၊ ကင်း တံခါး လမ်း ဖြင့် ရှင် ဘုရင် ကို ဗိမာန်တော် မှ နန်းတော် သို့ ပို့ဆောင် ၍ ရာဇ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် စေ၏။²⁰ နန်းတော် နားမှာ အာသလိ ကို သတ် ပြီး မှာ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ တမြို့လုံး ဌ်လည်း ငြိမ်ဝပ် ခြင်းရှိ၏။

12 ယေဟု နန်းစံ ခုနစ် နှစ် တွင် ယောရှု သည် အသက် ခုနစ် နှစ် ရှိသော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံ ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဗေရုဂေဘ မြို့သူဇိဗိ အမည်ရှိ၏။² ယစ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ သွန်သင် သော ကာလ ပတ်လုံးယောရှု သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သောအမှုကို ပြု ၏။³ သို့ရာတွင် မြင့် သောအရပ် တို့ကို မ ပယ်ရှား သောကြောင့်၊ လူ တို့သည် ထိုအရပ် တို့၌ ယစ် ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ကြ၏။⁴ ယောရှု မင်းကလည်း ၊ ဗိမာန် တော် ထဲသို့ သွင်း သော အလှူဥစ္စာကို ရောင်း၍ရသောငှေ့၊ စာရင်းဝင် သောသူတိုင်းကိုယ်အတွက်ပေးသောငှေ့၊ ကိုယ်ဘိုးပြတ်၍ ရသော ငှေ့၊ အလိုလို လှူ သော ငှေ့ရှိ သမျှကို။⁵ ယစ် ပုရောဟိတ် တို့သည် မိမိတို့အသိအကျွမ်း လှူသည်အတိုင်း ခံ ယူ၍ ၊ ဗိမာန်တော် ပြိုပျက် ရာ ရှိ သမျှ တို့ကို ပြုပြင် ကြ စေ ဟု ယစ်ပုရောဟိတ် တို့အား မိန့် တော်မူ ၏။⁶ သို့သော်လည်း ယောရှု မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ် သုံး နှစ် တွင်၊ ယစ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ဗိမာန် တော် ပြိုပျက် ရာ တို့ကို မ ပြုပြင် ကြ သေး။⁷ ထိုအခါ ယောရှု မင်းကြီး သည် ယစ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ နှင့် အခြားသော ယစ် ပုရောဟိတ် တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် တို့သည် ဗိမာန်တော် ပြိုပျက် ရာတို့ကို အဘယ် ကြောင့်မ ပြုပြင် ဘဲ နေ ကြ သနည်း။ နောက် တ ဖန် အသိအကျွမ်း လှူ သော ငှေ့ ကို ကိုယ်တိုင် မ ယူ ကြ နှင့်။ ဗိမာန် တော် ပြိုပျက် ရာ တို့ကို ပြုပြင် ဘို့ ရာအပ် ကြ လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း။⁸ ယစ် ပုရောဟိတ် တို့သည် နောက် တဖန် လူ များ လှူသောငှေ့ ကို မ ခံ ရ။ ဗိမာန် တော်ပြိုပျက် ရာကိုလည်း မ ပြုပြင် ရဟုဝန်ခံ ကြ၏။⁹ ယစ်ပုရောဟိတ် ယောယ ဒ သည် သေတ္တာ ကို ယူ ၍ အဖုံး ကို ဖောက် ပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန်တော် အထဲသို့ ဝင် သောလမ်းလက်ျာ ဘက် ယစ် ပလ္လင်နား မှာထား လေ ၏။ ဗိမာန်တော် သို့ဆောင် ခဲ့သော ငှေ့ ရှိသမျှ ကို တံခါး စောင့် ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် သေတ္တာ ထဲ မှာထား ကြ၏။¹⁰ ငှေ့ များ သည် ကို သိ မြင်လျှင် ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ စာရေး တော်ကြီးနှင့် ယစ်ပုရောဟိတ် မင်း သည် လာ ၍ ဗိမာန်တော် ၌စုသော ငှေ့ ကို ထုတ် ထားလျက် စာရင်း ယူ၏။¹¹ ထိုသို့ ချိန် ထား သော ငှေ့ ကို ဗိမာန် တော် အုပ် အမှု တော်စောင့် တို့၌ အပ် ၍ ၊ ဗိမာန်တော် ၌ အလုပ် လုပ် သော

လက်သမား။¹² ပန်းရန် သမား၊ ကျောက်ဆစ် သမား တို့ အတွက် ဗိမာန်တော် ပြိုပျက် ရာကို ပြုပြင် စရာ ကျောက် နှင့် သစ်သား ကို ဝယ် ၍ ကုန်သမျှသောအတွက်ပေးဝေကြ၏။¹³ ဗိမာန်တော် အဘို့ ငှေ့ ဖလား ၊ မီးညှပ် ၊ အင်တုံ ၊ တံပိုး ၊ ရွှေ တန်ဆာ ၊ ငှေ့ တန်ဆာ တို့ ကို ထိုငှေ့ နှင့် မ လုပ် သေး။¹⁴ အလုပ် လုပ် သောသူတို့အား သာ ပေး ၍ ၊ ဗိမာန်တော် ကို ပြုပြင် ကြ၏။¹⁵ အလုပ် လုပ် သောသူတို့ အား ပေး စေခြင်းငှါ ၊ ငှေ့ ကို လက်ခံ သောသူတို့သည် သစ္စာ စောင့် သော သူဖြစ် သောကြောင့် စာရင်း မ ပေးကြ။¹⁶ ဒုစရိုက် ငှေ့ ၊ အပြစ် ငှေ့ ကိုမူကား ၊ ဗိမာန်တော် သို့မ သွင်း ဘဲ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ယူ ကြ၏။¹⁷ ထိုအခါ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ သည် ဂါသ မြို့ ကို စစ်ချီ ၍ တိုက်ယူ ပြီး မှ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ချီ အံ့သော ငှါ အားထုတ် လေ၏။¹⁸ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှု သည် ဘိုးတော် ဘေးတော်တည်း ဟူသော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှု ဖတ် ၊ ယ ဟော ရံ ၊ အာ ခ ဇိ လှူ သမျှ သော တန်ဆာ နှင့် ကိုယ်တိုင် သန့်ရှင်း သမျှသောတန်ဆာများ၊ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာ ၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာတွင် တွေ့ သမျှ သောရွှေ ကို ယူ၍ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ထံ သို့ပေး လိုက်သောကြောင့် ၊ ဟာ ဇေလသည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ထား၍ သွား ၏။¹⁹ ယောရှု ပြုမူ သောအမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။²⁰ ထိုမင်း ၏ကျွန် ရှိမတ် သား ယောဇဗဒိ နှင့် ရှိမရိတ် သား ယဟောဇဗဒိ တို့သည် ထ ၍ သွင်းဖွဲ့ ပြီးလျှင် ၊ သိလ ရွာသို့ သွား သော လမ်း၊ မိ လု လော စံ နန်း တွင် ယောရှု ကို သေ အောင် လုပ်ကြံ ၍ ၊²¹ ဘိုးဘေး တို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ သား တော်အာမဇိ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌နန်းထိုင် ၏။

13 ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ သား ယောရှု နန်းစံ နှစ်ဆယ် သုံး နှစ် တွင် ၊ ယေဟု သား ယောခတ် သည် ရှုမာရိ မြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေ လ နိုင်ငံကို ဆယ် ခုနစ် နှစ် စိုးစံ၏။² ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေရောဗောင် ၏ ဒုစရိုက်အပြစ် တို့ကို မ ရှောင် ၊ လိုက် လေ၏။³ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုး ကို အမျက် ထွက် ၍ ၊ ယောခတ်မင်း လက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ရှု ရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ နှင့် သူ၏သား ဗ်ဟာဒဒိ လက် သို့ ဣသရေ လအမျိုးကို အပ် တော်မူ၏။⁴ တဖန် ယောခတ် သည် ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် လေ၏။ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ညည်းဆဲ ၍ ဣသရေလ အမျိုး သည် အလွန် ခံရကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား သည် မြင် ၍ ယောခတ် စကားကို နားထောင် တော်မူ၏။⁵ ရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ စပါးနင်း ရာတွင် လွင့်သော အမှုန့် ကဲ့သို့ ဖြစ် စေသဖြင့် ၊ မြင်းစီး သူရဲ၊ ငါးကျိပ် ၊ ရထား တဆယ် ၊ ခြေ သည်သူရဲတသောင်း ကိုသာ ယောခတ် ၌ ကြွင်း စေ၏။⁶ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ကယ်တင် သော သခင်ကိုပေး တော်မူသဖြင့် ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည် ရှုရိလူတို့လက် မှ ထွက်မြောက်

၍ အထက် ကနည်းတူ မိမိ တို့နေရာ ၌ နေ ရကြ၏။⁷ သို့ရာတွင် ဣ
 သရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော ယေရောဗောဇ် မင်းမျိုး ၏
 ဒုစရိုက်အပြစ် တို့ကို မ ရှောင် ၊ လိုက်ကြ၏။ ရှမာရိ မြို့၌ လည်း
 အာရှရ ပင် ရှိသေး၏။⁸ ယောခတ် ပြု မှုသော အမှု အရာကြွင်း လေ
 သမျှ တို့နှင့် တန်ခိုး ကြီး ခြင်း အရာသည် ဣ သရေလ ရာဇဝင် ၌
 ရေးထား လျက်ရှိ၏။⁹ ယောခတ် သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော်
 ၍ ၊ ရှမာရိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သားတော် ယဟော
 ရှ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။¹⁰ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှ
 နန်းစံ သုံးဆယ် ခုနှစ် နှစ် တွင် ၊ ယောခတ် သား ယဟောရှ သည် ရှ
 မာရိ မြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလ နိုင်ငံကို ဆယ် ခြောက် နှစ် စိုးစံ၏။
¹¹ ထို မင်း သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ဣ
 သရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေရောဗော
 ဇ် ၏ ဒုစရိုက်အပြစ် ကိုမ ရှောင် ၊ အကုန်အစင် လိုက်လေ၏။¹² ယ
 ဟောရှ ပြုမှုသော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမ
 ဇိ ကို စစ်တိုက် ရာတွင် ၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း အရာသည် ဣသရေလ
 ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။¹³ ယဟောရှ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့်
 အိပ်ပျော် ၍ ၊ ဣ သရေလ ရှင် ဘုရင် တို့နှင့် အတူ ရှ မာ ရိ မြို့၌
 သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကိုခံ လေ၏။ သားတော်ယေရောဗောဇ် သည် ခမည်း
 တော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏။¹⁴ ထိုအခါ ဧလိရဲ့ သည် သေနာ စွဲ၍ နာ
 နေစဉ် တွင်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှ သည်လာ ၍ သူ့ ရှေ့
 မှာ ငိုကြွေး လျက် ငါ့ အဘ ၊ ငါ့ အဘ ၊ ဣ သရေလ ရထား ၊ ဣ
 သရေလ မြင်း ပါတကားဟု ဆို ၏။¹⁵ ဧလိရဲ့ ကလည်း ၊ လေး နှင့်
 မြား တို့ကို ယူ လော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ယူ ၏။¹⁶ လေး
 ကိုတင် လော့ဟု တဖန် ဆို သည်အတိုင်း လေးကိုတင် ၍ ၊ ဧလိရဲ့
 သည် မိမိ လက် ကို ရှင်ဘုရင် လက် ပေါ်မှာ တင် လျက်၊¹⁷ အရှေ့
 ပြတင်းပေါက် ကို ဖွင့် လော့ဟု ဆို ၍ ဖွင့် လေ၏။ ပစ် လော့ဟု
 ဆို သည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သည် ပစ် လေ၏။ ဧလိရဲ့ ကလည်း ၊
 ထာဝရဘုရား ကယ်တင် တော်မူရာမြား ၊ ရှုရိ မင်းလက်မှ ကယ်နှုတ်
 ရာမြား ဖြစ်၏။ အာဖက် မြို့၌ ရှုရိ လူတို့ကို အကုန်အစင် လုပ်ကြံ
 ရ လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။¹⁸ မြား တို့ကိုယူ ဦးလော့ဟု တဖန် ဆို သည်
 အတိုင်း ၊ ရှင် ဘုရင်သည် ယူ ၏။ မြေ ပေါ်သို့ ရိုက် လော့ဟုဆို ၍
 သုံး ကြိမ် ရိုက် လေ၏။¹⁹ ထိုအခါ ဘုရား သခင်၏လူ သည် အမျက်
 ထွက်၍ ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါး ကြိမ် ခြောက် ကြိမ် မ ရိုက် သနည်း။
 ထိုသို့ရိုက် လျှင်၊ ရှုရိ လူ တို့ကို အကုန်အစင် လုပ်ကြံ ရ လိမ့်မည်။
 ယခု မူကား ၊ သုံး ကြိမ် သာ လုပ်ကြံ ရလိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။²⁰ ဧလိရဲ့
 သေ ၍ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံပြီးမှ ၊ နောင် နှစ် တွင် မောဘ တပ်သား
 တို့သည် ဣသရေလပြည် ကို တိုက်လာ ကြ၏။²¹ ဣသရေလလူ
 တို့သည် လူ တယောက် ကို သင်္ဂြိုဟ် စဉ် တွင်၊ မောဘ တပ် လာ
 သည်ကို မြင် ၍ ၊ အလောင်း ကို ဧလိရဲ့ သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ချ ထား
 ကြ၏။ သေသောသူသည် အောက်သို့ရောက်၍၊ ဧလိရဲ့ အရိုး တို့

ကို ထိ သောအခါ ၊ အသက်ရှင် ပြန်သဖြင့် မတ်တတ်ထ ၏။²² ရှုရိ
 ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ သည် ယောခတ် လက်ထက် ကာလပတ်လုံး
 ဣသရေလ အမျိုးကို ညှဉ်းဆဲ ၏။²³ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို
 သနား စုံမက်၍ အာဗြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူခဲ့
 သော ပဋိညာဉ် ကို အောက်မေ့ လျက် သူ တို့ကို မ ဖျက်ဆီး ၊ အထံ
 တော်မှ မ နှင်ထုတ် သေးဘဲ ကြည့်ရှု ပြုစုတော်မူ၏။²⁴ ရှုရိ ရှင်ဘုရင်
 ဟာဇေလ သေ ၍ ၊ သားတော် ဗဲဟာဒဒ် သည် ခမည်းတော် အရာ
 ၌ နန်း ထိုင်၏။²⁵ ဟာဇေလသည် စစ်တိုက်၍ ယောခတ် မင်း လက်
 မှ နှုတ်ယူ သော မြို့ရွာတို့ကို ယောခတ် သား ယဟောရှ သည် ဟာ
 ဇေလ သား ဗဲဟာဒဒ် လက် မှ နှုတ်ယူ ၏။ သုံး ကြိမ် တိုင်အောင်
 ယဟောရှ သည်နိုင်၍ ဣသရေလ မြို့ရွာတို့ကို ရပြန်လေ၏။

14 ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောခတ် သား ယဟောရှ နန်းစံ နှစ်
 နှစ် တွင်၊¹ “ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှ သား အာမဇိ သည်အသက်နှစ်
 ဆယ် ငါး နှစ် ရှိ သော် နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ် ကိုး
 နှစ် စိုးစံ ၏။ မယ်တော် ကား၊ ယေရုရှလင် မြို့သူ ယုဒဒန် အမည်
 ရှိ၏။³ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သော အမှုကို
 ပြု သော်လည်း ၊ အဘ ဒါဝိဒ် ၏ အကျင့် ကို မ မှီ ၊ ခမည်းတော်
 ယောရှ ပြု သမျှ အတိုင်း ပြု ၏။⁴ သို့ရာတွင် မြင့် သောအရပ်တို့ကို
 မ ပယ်ရှား သောကြောင့်၊ လူ တို့သည် ထိုအရပ် တို့၌ ယဇ် ပူဇော်၍
 နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။⁵ အာမဇိသည် မင်း အာဏာတည် သောအခါ
 ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး ကိုသတ် သော ကျွန် တို့ကိုသတ် လေ ၏။
⁶ သား အတွက် အဘ သည် အသေ မ ခံရ။ အဘ အတွက် သားသည်
 အသေ မ ခံရ။ လူတိုင်း မိမိ အပြစ် ကြောင့် အသေ ခံရ၏ဟု မော
 ရှေ့ ပညတု တီ ကျမ်းစာ ၌ ရေးထား လျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား
 ၏ ပညတ်တော် ကို စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော် ကို သတ် သော
 သူ တို့၏ သား များ ကို မ သတ် ဘဲ နေ၏။⁷ အာမဇိ မင်း သည် ဧ
 ဒုံ အမျိုးသား တသောင်း ကို ဆားချိုင့် ၌ သတ် ၍ သေလ မြို့ကို
 တိုက် သဖြင့် ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ယုဒသေလ ဟူ၍သမုတ် လေ၏။
⁸ ထိုအခါ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေဟု သား ယောခတ် ၏ သား
 ယဟောရှ ထံသို့ သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ငါတို့သည် မျက်နှာ
 ချင်းဆိုင် မိကြကုန်အံ့ဟု မှာလိုက် လျှင်၊”⁹ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်
 ယဟောရှ က၊ လေဗနန် ဆူး ပင်သည် လေဗနန် အာရဇ် ထံသို့
 စေလွှတ် ၍ ၊ သင့် သမီး ကို ငါ့ သား နှင့် ပေးစား ပါဟု ဆို စဉ်တွင် ၊
 လေဗနန် သားရဲ တကောင်သည် ရှောက်သွား ၍ ဆူး ပင်ကို နင်း မိ
 ၏။¹⁰ သင်သည် ဧဒုံ ပြည်ကို လုပ်ကြံ သောကြောင့် စိတ် မြင့် လှ၏။
 ကိုယ်နေရာ၌ တတ်တိုင်းဝါကြွားလျက် နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့်
 ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက် ၍ ဆုံးရှုံးစေ ခြင်းငါ့အဘယ်ကြောင့်
 အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကိုပြန်၍ မှာလိုက်လေ၏။
¹¹ ထိုစကားကို အာမဇိ သည် နား မ ထောင်သောကြောင့် ၊ ဣသရေ
 လ ရှင် ဘုရင်သည် စစ်ချီ ၍ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါး တို့သည် ယုဒ ပြည်

ဗက်ရှေ့မက် မြို့၌ မျက်နှာ ချင်း ဆိုင်မိကြသဖြင့်၊ ” ¹² က္လသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှာ ယုဒ အမျိုးသားရှုံး၍ အသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြေး ကြ၏ ¹³ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှ သည်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိ သား ဖြစ်သော ယောရှု ၏ သား အာမဇိ ကို ဗက်ရှေ့မက် မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ပြီးလျှင် ယေရုရှလင် မြို့ရိုး အတောင် လေးရာ ကို ဖေရိမ် တံခါး မှ သည် ထောင် တံခါး တိုင်အောင် ဖြိုဖျက် လေ၏ ¹⁴ ဗိမာန်တော် ၌၎င်း ၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာ တိုက်၌ ၎င်း ၊ ရှိသမျှ သော ရွှေ ငွေ မှစ၍ တန်ဆာ အလုံးစုံ နှင့် အာမခံ သောသူအချို့တို့ကို ယူပြီးမှ ရှုမာရိ မြို့သို့ ပြန် သွား၏ ¹⁵ ယဟောရှ ပြုမူသော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ၊ တန်ခိုး ကြီးခြင်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိ ကို စစ်တိုက် ခြင်း အရာသည် က္လသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏ ¹⁶ ယဟောရှ သည် ဘိုးဘေး တို့ နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ က္လသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့နှင့်အတူ ရှုမာရိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော်ယေရောဗောဇင် သည် ခမည်း တော် အရာ ၌နန်း ထိုင်၏ ¹⁷ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောခတ် သား ယဟောရှ သေ သည်နောက် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှု သား အာမဇိ သည် တဆယ် ငါး နှစ် အသက်ရှင် သေး၏ ¹⁸ အာမဇိ ပြုမူသော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏ ¹⁹ ထိုမင်း တဘက် ယေရုရှလင် မြို့၌ သင်းဖွဲ့ ကြ၍ ၊ သူသည် လာခိရှု မြို့သို့ ပြေး သည်တွင်၊ ထိုမြို့သို့ စေလွှတ် ၍ သတ် စေပြီး မှာ ” ²⁰ မြင်း ပေါ်၌တင် လျက် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ဘိုး ဘေး တို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏ ²¹ ယုဒ ပြည်သူ ပြည် သားအပေါင်း တို့သည် အသက် တဆယ် ခြောက် နှစ်ရှိသောသား တော် ဩဇိ ကိုယူ ၍ ခမည်းတော် အာမဇိ အရာ ၌ နန်း တင်ကြ၏ ²² ထိုမင်း သည် ခမည်းတော် သေ သည် နောက် ၊ ဧလတ် မြို့ကို ပြုစု၍ ယုဒ နိုင်ငံထဲသို့ သွင်း ပြန်၏ ²³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှု သား အာမဇိ နန်းစံဆယ် ငါး နှစ် တွင် ၊ က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟော ရှု သား ယေရောဗောဇင် သည် ရှုမာရိ မြို့၌ မင်း ပြု၍ လေးဆယ် တနှစ် စိုးစံ၏ ²⁴ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ၊ က္လသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေ ရောဗောဇင် ၏ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို မ စွန့် ဘဲနေ၏ ²⁵ က္လသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ဂါသေဖာ မြို့ နေ၊ အမိတုတ် ၏ သား ပရောဖက် ယောန အားဖြင့် မိန့် တော်မူ သော စကား တော် အတိုင်း ၊ ထို မင်းသည် က္လသရေလ နိုင်ငံ ကို ဟာမက် မြို့ဝင်ဝမှ သည် ချိုင့် ပင်လယ် တိုင်အောင် ရန်သူလက် မှ နှုတ် ၍ပြုစု လေ၏ ²⁶ အကြောင်း မူကား၊ က္လသရေလ အမျိုး ခံ ရသောညှဉ်းဆဲ ခြင်းအလွန် လေးလံ သည်ကို၎င်း၊ မြို့၌ အချုပ် ခံ ရသောသူဖြစ်စေ ၊ အလွတ် ပြေးသောသူဖြစ်စေ ၊ က္လသရေလ အမျိုး၌ မစ နိုင်သောသူ မ ရှိသည်ကို၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား သည်မြင် လျှင်၊ ” ²⁷ က္လသရေလ အမျိုး၏ နာမ ကို မိုဗ်း ကောင်းကင်အောက်

၌ မပျောက်စေမည်အကြောင်းကြိုတော်မူ၍၊ ယဟောရှ သား ယေ ရောဗောဇင် အားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူ ၏ ²⁸ ယေရောဗောဇင် ပြုမူ သော အမှု အရာကြွင်း လေ သမျှ တို့နှင့် တန်ခိုး ကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက် ခြင်း၊ အထက်က ယုဒ နိုင်ငံအဝင်ဖြစ်သော ဒမာသက် မြို့နှင့် ဟာ မက် မြို့ကို က္လသရေလ အမျိုးအဘို့ ၊ ရန်သူလက်မှ နှုတ်ယူခြင်း အရာတို့ သည် က္လသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏ ²⁹ ယေ ရောဗောဇင် သည် ဘိုးတော် ဘေးတော် က္လသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့ နှင့် အိပ်ပျော် ၍ သားတော် ဇာခရိ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌နန်း ထိုင်၏

15 က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေရောဗောဇင် နန်းစံ နှစ်ဆယ် ခုနှစ် နှစ် တွင်၊ ” ² ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမဇိ သား ဩဇိ သည် အသက် တ ဆယ် ခြောက် နှစ်ရှိ သော် ၊ နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ ငါးဆယ် နှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား၊ ယေရုရှလင် မြို့သူယေခေါလိ အမည် ရှိ၏ ³ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် အာမဇိ ပြု သမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သောအမှုကို ပြု ၏ ⁴ သို့ရာတွင် မြင့် သောအရပ်တို့ကို မ ပယ်ရှား သောကြောင့် ၊ လူ တို့သည် ထို အရပ် တို့၌ ယဇ် ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏ ⁵ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ်ခတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ရှင် ဘုရင် သည် သေ သည်တိုင် အောင် နှုနာ စွဲ ၍ ခြားနား သော နန်း ၌ နေ ရ၏။ သားတော် ယော သံ သည် နန်းတော် ကို အုပ်၍ နိုင်ငံတော်မှုကို စီရင် ရ၏ ⁶ ဩဇိ ပြုမူ သော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏ ⁷ ဩဇိ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သူ တို့နှင့် အတူ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော်ယောသံ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏ ⁸ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိ နန်းစံ သုံးဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ၊ ယေရောဗောဇင် သား ဇာခရိ သည် ရှုမာ ရိ မြို့၌ မင်းပြု၍ က္လသရေလ နိုင်ငံ ကို စိုးစံ၏ ⁹ ထိုမင်းသည် ဘိုး ဘေး ပြု သည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ က္လသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသောနေဗတ် သား ယေရော ဗောဇင် ၏ ဒုစရိုက် အပြစ် တို့ကို မ စွန့် ဘဲနေ၏ ¹⁰ ယာဖက် သား ရှု လုလုံ သည် ဇာခရိ မင်းတဘက် ၌ သင်းဖွဲ့ ၍ လူ များရှေ့မှာ သေ အောင်လုပ်ကြံ ပြီးလျှင် သူ ၏ အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏ ¹¹ ဇာခရိ ပြုမူ သော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှတို့ သည် က္လသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏ ¹² ထိုသို့ ထာဝရဘုရား က၊ သင် ၏ သား မြေး လေး ဆက်တိုင်အောင် က္လသရေလ နိုင်ငံရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် ရ မည်ဟု ယေဟု အား မိန့်တော်မူသော စကား တော် ပြည့်စုံ သတည်း ¹³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိ နန်းစံသုံးဆယ် ကိုး နှစ် တွင် ရှုလုလုံ သည် နန်း ထိုင်၍ ၊ ရှုမာရိ မြို့၌ တလ စိုးစံ လေ၏ ¹⁴ ဂါဒိ သား မေနုဟင် သည် တိရဇ မြို့မှ ရှုမာရိ မြို့ သို့သွား ၍ ၊ ယာဖက် သား ရှုလုလုံ ကိုသေ အောင် လုပ်ကြံ ပြီးလျှင် ၊ သူ ၏အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏ ¹⁵ ရှု လုလုံ ပြုမူသောအမှု အရာကြွင်း လေသမျှတို့နှင့် သင်းဖွဲ့ ခြင်းအရာ

သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏¹⁶ ထိုအခါ မေနဟင် သည် တိဖသ မြို့နှင့် မြို့သား များ၊ တိရဇ မြို့အလွန်တိဖသမြို့ နယ်များတို့ကို လုပ်ကြံ ၏။ မြို့တံခါးကို သူ့အား မ ဖွင့် သောကြောင့် လုပ်ကြံ ၍ ကိုယ်ဝန် ဆောင်သော မိန်းမအပေါင်း တို့၏ ဝမ်းကို ခွဲလေ၏¹⁷ ယုဒ ရှင်ဘုရင် သြဇိ နန်းစံသုံးဆယ် ကိုး နှစ် တွင် ၊ ဂါဒိ သား မေနဟင် သည် နန်းထိုင် ၍ ၊ ရှမာရိ မြို့၌ ကုသရေလ နိုင်ငံကို ဆယ် နှစ် စိုးစံလေ၏¹⁸ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေရောဗောဇ် ၏ ဒုစရိုက်အပြစ် တို့ကို မ စွန့် ဘဲ နေ၏¹⁹ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ပုလ သည် ကုသရေလပြည် ကို တိုက်လာ ၏။ မေနဟင် သည် မိမိ အာဏာ တည် စေမည် အကြောင်း ၊ ပုလ မင်းမစစေခြင်းငှါ၊ ငွေ အခွက် တသောင်း ကို ဆက် ရ၏²⁰ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် အား ဆက် စရာဘို့ ၊ မေနဟင် သည် ကုသရေလ အမျိုး၌ ငွေ ခွဲ ၍ ၊ ရ တတ်သော သူတိုင်း အကျပ် ငါးဆယ် စီပေးရ၏။ ထိုကြောင့် အာရှရိ ရှင် ဘုရင်သည် မ နေ ၊ မိမိပြည် သို့ပြန်သွား၏²¹ မေနဟင် ပြုမူသော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏²² မေနဟင် သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သား တော်ပေကဟိ သည် ခမည်းတော် အရာ ဌ်နန်းထိုင် ၏²³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် သြဇိ နန်းစံငါးဆယ် တွင် ၊ မေနဟင် သား ပေကဟိ သည် နန်းထိုင် ၍ ၊ ရှမာရိ မြို့၌ ကုသရေလ နိုင်ငံကို နှစ် နှစ်စိုးစံလေ၏²⁴ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးကိုပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေရောဗောဇ် ၏ ဒုစရိုက်အပြစ် တို့ကို မ စွန့် ဘဲ နေ၏²⁵ အမှုတော်ထမ်းတပ်မှူး ၊ ရေမလိ သား ပေကာ သည် ပေကဟိ မင်းတဘက် ၌ သင်းဖွဲ့၍ ၊ အာဂေါဘ နှင့် အရေလာ အစရှိသော ဂိလဒ် ပြည်သား ငါးကျိပ် ပါ လျက်၊ ရှမာရိ မြို့၌ နန်းတော် ထဲမှာ သေ အောင်လုပ်ကြံ ၍ သူ ၏ အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏²⁶ ပေကဟိ ပြု မူသော အမှု အရာကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏²⁷ ယုဒ ရှင်ဘုရင် သြဇိ နန်းစံငါးဆယ် နှစ် နှစ် တွင် ၊ ရေမလိ သား ပေကာ သည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိ မြို့၌ ကုသရေလ နိုင်ငံကို အနှစ် နှစ်ဆယ် စိုးစံလေ၏²⁸ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် သား ယေရောဗောဇ် ၏ ဒုစရိုက် အပြစ် တို့ကို မ စွန့် ဘဲ နေ၏²⁹ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ပေကာ လက်ထက် ၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ် ပိလေသာသည် လာ ၍ ကုယုန် မြို့၊ အဗေလ ဗက်မာခါမြို့၊ ယာနော မြို့၊ ကေဒေရှ မြို့၊ ဟာဇော် မြို့နှင့်တကွ ဂိလဒ် ပြည်၊ ဂါလိလဲ ပြည်၊ နဿလိ ပြည် သားအပေါင်း တို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ အာရှရိ ပြည်သို့ သိမ်းသွား ၏³⁰ သြဇိ သား ယောသံ နန်းစံနှစ်ဆယ် တွင် ၊ ဇော သား ဟောရှေ သည် ရေမလိ သား ပေကာ မင်းတဘက်၌ သင်းဖွဲ့ ၍ သေ အောင် လုပ်ကြံ ပြီးမှ ၊ သူ ၏အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏³¹ ပေကာ ပြု မူသော အမှု

အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့ သည် ကုသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏³² ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ရေမလိ သား ပေကာ နန်းစံ နှစ် နှစ် တွင် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် သြဇိ သား ယောသံ သည် အသက်နှစ် ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ သော် နန်းထိုင်၍။³³ ယေရုရှလင် မြို့၌ ကုသရေလ နိုင်ငံကို တဆယ် ခြောက် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဇာဒုတ် သမီး ယေရုရှာ အမည် ရှိ၏³⁴ ထိုမင်း သည် ခမည်းတော် သြဇိ ကျင့် သမျှ အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သော အမှုကို ပြု ၏³⁵ သို့ရာတွင် မြင့် သောအရပ်တို့ကို မ ပယ်ရှား သောကြောင့် ၊ လူ တို့သည် ထိုအရပ် တို့၌ ယဇ် ပူဇော်၍ ၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ ကြ၏။ ထို မင်းသည် ဗိမာန် တော်အထက် တံခါး ကို လုပ် လေ၏³⁶ ယော သံ ပြု မူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။³⁷ ထိုကာလ တွင် ထာဝရဘုရား သည် ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရေဇိန် နှင့် ရေမလိ သား ပေကာ ကို ယုဒ ပြည်သို့ စေလွှတ် တော်မူ၏³⁸ ယောသံ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သူတို့နှင့်အတူ အဘ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံလေ၏။ သား တော်အာခတ် သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏

16 ရေမလိ သား ပေကာ နန်းစံ ဆယ် ခုနစ် နှစ် တွင် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောသံ သား အာခတ် သည် အသက် နှစ်ဆယ် ရှိသော်နန်းထိုင် ၍၊
 “² ယေရုရှလင် မြို့၌ ဆယ် ခြောက် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ ထိုမင်း သည် အဘ ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ မ ကျင့် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သော အမှုကို မပြု။”³ ကုသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့ လိုက်သောလမ်း သို့ လိုက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ ရှေ့မှ၊ နှင်ထုတ် တော်မူသော တပါးအမျိုးသား တို့၏ ရှုရှာ ဘွယ် ထုံးစံအတိုင်း ၊ မိမိ သား ကို မီး ဖြင့် ပူဇော် ၏⁴ မြင့် သောအရပ်၊ တောင် ပေါ်၊ သစ်ပင် အောက် တို့၌ယဇ်ပူဇော် ၍ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့တတ်၏⁵ ထိုအခါ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရေဇိန် နှင့် ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ရေမလိ သား ပေကာ သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ အာခတ် မင်းကို ဝိုင်း ထား သော်လည်း မ နိုင် ရ⁶ သို့ရာတွင်၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရေဇိန် သည် ဇလတ် မြို့ကို ရှုရိ နိုင်ငံ သို့သွင်း ပြန် ၍ ၊ ယုဒ လူ တို့ကို နှင်ထုတ် သဖြင့် ၊ ရှုရိလူတို့သည်လာ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ဇလတ် မြို့၌ နေ ကြ၏⁷ ထိုကြောင့် အာခတ် သည် အာရှရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ် ပိလေသာ ထံသို့ သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍၊ ကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် သား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။ လာ ပါ။ ကျွန်ုပ် ကို ရန်ဘက် ပြု သောရှုရိ ရှင်ဘုရင် နှင့် ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ကယ်ယူ ပါဟု တောင်းပန် ၏⁸ တဖန်ဗိမာန် တော်၌၎င်း ၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာ တိုက် ၌ ၎င်း ရှိသောရွှေ ငွေ ကို ယူ ၍ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ထံ သို့လက်ဆောင် ပေး လိုက်လေ၏⁹ အာရှရိ ရှင် ဘုရင်သည် နားထောင် ၍ ဒမာသက် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ တိုက်ယူ ပြီးလျှင် ၊ ပြည်သားတို့ကို ကိရမြို့သို့ သိမ်း သွား ၏။ ရေဇိန် မင်းကိုလည်း သတ် ၏¹⁰ အာခတ် မင်းကြီး သည် အာရှရိ ရှင် ဘုရင်ကို ခရီးဦး ကြိုပြုခြင်းငှါ ဒမာသက် မြို့သို့သွား ၏။

ထိုမြို့မှာရှိသော ယစ် ပလ္လင်ကိုမြင် လျှင် ၊ ပလ္လင် ပုံ ၊ အတိုင်းအရှည်၊ တန်ဆာ ရှိ သမျှ ကို ရေး ၍ ယစ်ပုရောဟိတ် ဥ ရိ ယ ထံသို့ ပေး လိုက်၏ ¹¹ထိုသို့ ဒ မာ သက် မြို့မှ အာခတ် မင်း ပေး လိုက် သမျှ အတိုင်း ၊ ယစ်ပုရောဟိတ် ဥရိယ သည် အာခတ် မင်း မ ရောက် မှီ လုပ် နှင့်ပြီ ¹²ရှင် ဘုရင်သည် ဒမာသက် မြို့မှ ရောက် လာသောအခါ ၊ ထို ယစ်ပလ္လင် ကို မြင် ၍ ချဉ်းကပ် သဖြင့်၊ ” ¹³မီးရှို့ ရာ ယစ် နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့ ၏။ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို လည်း သွန်းလောင်း ၏။ မိဿ ဟာ ယ ယစ် အသွေး ကို လည်း ယစ် ပလ္လင် ပေါ်မှာဖြန်း လေ၏ ¹⁴ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ရှိသော ကြေးဝါ ယစ်ပလ္လင် ကို ဗိမာန် တော်ရှေ့ ၊ ယစ်ပလ္လင် ကြီးနှင့် ဗိမာန် တော် စပ်ကြား အရပ်မှ ရွှေ၍ ယစ်ပလ္လင် ကြီး မြောက် ဘက်၌ ထား ၏ ¹⁵တဖန် ယစ်ပုရောဟိတ် ဥရိယ ကို မှာ ထားသည် ကား၊ နံနက် မီးရှို့ ရာ ယစ် နှင့် ညဦးယံ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ ရှင်ဘုရင် မီးရှို့ ရာ ယစ် နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ ပြည် သူ ပြည် သား မီးရှို့ ရာ ယစ် နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့ ကို ယစ်ပလ္လင် ကြီး ပေါ် မှာ မီးရှို့ လော့။ မီးရှို့ရာ ယစ် အစရှိသော ယစ်မျိုးအသွေး ကို လည်း ထိုပလ္လင် ပေါ် မှာ ဖြန်း လော့။ ကြေးဝါ ယစ်ပလ္လင် သည် ငါ မေးမြန်း စရာ ဘို့ ရှိ ရ မည် ဟု” ¹⁶အာ ခတ် မင်းကြီး မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ယစ်ပုရောဟိတ် ဥရိယ ပြု ၏ ¹⁷အာ ခတ် မင်းကြီး သည် ကြေးဝါ ခုံတန်ဆာတို့ကို ပယ် ၍ အင်တုံ ကို လည်း ရွှေ့ ၏။ ကြေးဝါရေ ကန်ကိုလည်း ကြေးဝါ နွား တို့အပေါ် က ချ ၍ ကျောက် ခင်း ပေါ် မှာ တင် ထား၏ ¹⁸ဗိမာန် တော်၌ ဥပုသ် စောင့်စရာ ဘို့ ဆောက် သော မဏ္ဍပ် ကို၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင် တက် ရာ စောင်းတန်းကို၎င်း၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ကြောင့် ပယ် ၏ ¹⁹အာခတ် ပြု မှု သော အမှု အရာ ကြွင်း လေ သမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏ ²⁰အာခတ် သည်ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သူ တို့ နှင့်အတူ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံလေ၏။ သား တော် ဟေဇကီ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏

17 ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခတ် နန်းစံဆယ် နှစ် နှစ် တွင် လော သား ဟောရှေ သည် နန်းထိုင် ၍ ရှုမာရိ မြို့၌ က္လသရေလ နိုင်ငံကို ကိုး နှစ် စိုးစံလေ၏ ²ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏။ သို့သော်လည်း သူ့ ရှေ့ မှာ ဖြစ် ဘူးသော က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် တို့ပြုသော ဒုစရိုက် ကို မ မှီ ³ထိုမင်း ကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ရှာလမ နေဇာ သည် စစ်ချီ ၍ ဟောရှေ သည် ကျွန် ခံသဖြင့် အခွန် ဆက် ရ၏ ⁴နောက် တဖန်နှစ် တိုင်းဆက်ရသောအခွန် ကို မ ဆက်။ သွာ အမည်ရှိသောအဲဂုတု” ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သံတမန် ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ပုန်ကန်မည့်အကြံရှိသည်ကို အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သိ သဖြင့် ၊ ဟော ရှေ ကိုဘမ်းဆီး ၍ ထောင် ထဲမှာ ချုပ် ထားပြီးလျှင်၊ ” ⁵က္လသရေလ ပြည် တရှောက်လုံး သို့ စစ်ချီ ၍ ၊ ရှုမာရိ မြို့သို့ ရောက် သော် သုံး နှစ် ဝိုင်း ထား၏ ⁶ဟောရှေ နန်းစံကိုး နှစ် တွင် ၊ အာရှရိ ရှင် ဘုရင်သည်

ရှုမာရိ မြို့ကို ရ ပြီးလျှင် ၊ က္လသရေလ အမျိုးကို အာရှရိ ပြည်သို့ သိမ်းသွား ၍ ဂေါဇန် မြစ် နား၊ ဟာလ မြို့၊ ဟာဗော် မြို့အစရှိသော မေဒီ နိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ ထား ၏ ⁷အကြောင်း မူကား၊ အဲဂုတုတု ပြည် နှင့် အဲဂုတုတု ဖာရော ဘုရင် လက် ထဲက ကယ်နှုတ် တော်မူသော မိမိ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို က္လသရေလ အမျိုးသား တို့ သည် ပြစ်မှား ၍ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ရိုသေ ကြ၏ ⁸သူ တို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင့်ထုတ် တော်မူသော တပါးအမျိုးသား တို့ ထုံးစံနှင့် မိမိတို့ချီးမြှောက်သော ရှင် ဘုရင်တို့ ထုံးစံ သို့ လိုက် ကြ၏ ⁹မိမိ တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တဘက် ၌ မ တရား သောအမှု ကို မထင် မရှားပြုကြ၏။ ကင်းစောင့် သော မျှော်စင် ဖြစ်စေ ၊ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ ဖြစ်စေ ၊ မြို့ရွာ အလုံးစုံ တို့၌ မြင့် သောအရပ်ကို တည် ကြ၏ ¹⁰ရုပ်တု ဆင်းတုနှင့် အာရှရ ပင်တို့ကို မြင့် သော ကုန်း ရှိ သမျှ တို့ အပေါ်မှာ၎င်း ၊ စိမ်း သောသစ်ပင် ရှိသမျှ အောက် မှာ၎င်း ၊ တည်ထောင် ပြုစု ကြ၏ ¹¹သူ တို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင့်ထုတ် တော်မူသောတပါးအမျိုးသား ပြုသကဲ့သို့ မြင့် သောအရပ်ရှိသမျှ အပေါ် မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော် ကို နှိုးဆော် ခြင်း ငှါ အဓမ္မ အမှု တို့ကို ပြု ကြ၏ ¹²ထာဝရဘုရား ပညတ် တော်မူသော အမှု၊ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့၌ ပူဇော် ခြင်းအမှုကို ပြုကြ၏ ¹³သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား က အဓမ္မ လမ်း တို့ကို ရှောင် ကြလော့။ ငါသည် သင် တို့ဘိုးဘေး တို့၌ ထား သော တရား ၊ ငါ့ ကျွန် ပရောဖက် တို့ဖြင့် ပေး လိုက်သောတရား ကို အကုန် အစင် ကျင့်၍၊ ငါ့ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြလော့ဟု ပရော ဖက် များနှင့် အနာဂတ် ဟော ဆရာများတို့ဖြင့် က္လသရေလ အမျိုး၊ ယုဒ အမျိုး၌ သက်သေခံ တော်မူသော်လည်း၊” ¹⁴သူတို့သည်နား မ ထောင်။ မိမိ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို မ ယုံကြည် သော ဘိုးဘေး တို့ လည်ပင်း ကဲ့သို့ မိမိ တို့လည်ပင်း ကို ခိုင်မာ စေကြ၏ ¹⁵စီရင် တော်မူချက်၊ ဘိုးဘေး တို့နှင့် ဖွဲ့ တော်မူသော ပဋိညာဉ် ၊ သူ တို့၌ သက်သေခံ တော်မူသောသက်သေ တို့ကို ပယ် ၍ အနတ္တ တရားကို ကျင့် လျက် အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ် ကြ၏။ အကြင် တ ပါး အမျိုးသား ကျင့် သကဲ့သို့ မ ကျင့် ကြ နှင့် ဟု ထာဝရဘုရား ပညတ် တော်မူ ၏။ ပတ်လည် ၌နေသောထို အမျိုးသား နောက် သို့ လိုက်ကြ၏ ¹⁶မိမိ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော် ရှိသမျှ တို့ကို စွန့် ၍ နွား သငယ် တည်း ဟူသော သွန်းသော ရုပ်တု နှင့် အာရှရ ပင်ကို လုပ် ကြ၏။ မိဗမ်း ကောင်းကင်တန်ဆာ များကို ကိုးကွယ် ၍ ဗာလ ဘုရားကိုလည်း ဝတ်ပြု ကြ၏ ¹⁷သား သမီး တို့ ကို မီး ဖြင့် ပူဇော် ကြ၏။ နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်၊ ပြုစား သောအတတ် ကို သုံးဆောင် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ၊ ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု မည်ဟု ကိုယ်ကိုရောင်း ကြ၏ ¹⁸ထို ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် က္လသရေလ အမျိုးကို ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်၍ မျက်မှောက် တော် မှ ပယ်ရှား တော် မူ၏။ ယုဒ အမျိုး မှ

တ ပါး အခြား သော အမျိုး မ ကျန်ကြွင်း ရ ¹⁹ယုဒ အမျိုး မူကား ၊ မိမိ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ပညတ် တရား တော် ကို မ စောင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးလိုက် သော ထုံးစံ ဓလေ့သို့ လိုက် ကြ၏ ²⁰ထာဝရဘုရား သည်လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး ရှိသမျှ ကို ရှိရာ ၍ မျက်မှောက် တော် မှ မ နှင်ထုတ် မှီ တိုင်အောင် ဒဏ်ခတ် တော် မူ၏။ လူယက် သော သူ တို့ လက် ၌ အပ် တော် မူ၏ ²¹ဣသရေ လ အမျိုး ကို ဒါဝိဒ် မင်း မျိုး မှ ဆုတ်ဖွဲ့ ၍ ၊ သူ တို့သည် နေ ဗ တ် ၏ သား ယေရောဗောဇ် ကို ရှင် ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားကြ၏။ ယေ ရောဗောဇ် သည်လည်း ထာဝရဘုရား နောက် တော် သို့ လိုက် ရာ လမ်းမှ ဣသရေလ အမျိုးကို လွှဲစေ ၍ ဒုစရိုက် ကြီး ကို ပြု စေ၏ ²²သို့ဖြစ်၍ ယေရောဗောဇ် ပြု သော ဒုစရိုက် လမ်း သို့ ဣသရေ လ အမျိုးသား တို့သည် အစဉ်တစိုက်လိုက် ကြ၏ ²³ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ပရောဖက် အပေါင်း တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို မျက်မှောက် တော် မှ ပယ်ရှား တော် မ မှီ တိုင်အောင် သူ တို့သည် ထို ဒုစရိုက် အပြစ် ကို မ ရှောင် ဘဲ လိုက် ကြ၏။ ထို ကြောင့် နေ ရင်း ပြည် မှ အာ ရှု ရီ ပြည် သို့ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ခံ ရကြ၏ ²⁴အာ ရှု ရီ ရှင် ဘုရင် သည် လည်း ၊ ဗာ ဗု လု န် မြို့သား၊ ကုသ မြို့သား၊ အာဝ မြို့သား၊ ဟာ မတ် မြို့သား၊ သေဖရဝိမ် မြို့သားတို့ကို ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊ ရှုမာရီ မြို့ ရွာ တို့တွင် ဣသရေလ အမျိုးသား ကိုယ်စား ထား သဖြင့် ထိုလူ တို့သည် ရှုမာရီ မြို့ရွာတို့ကို သိမ်းယူ ၍ နေရာ ကျကြ၏ ²⁵နေရာ ကျစ က ထာဝရဘုရား ကို မ ရိုသေ သောကြောင့် ၊ ခြင်္သေ့ တို့ကို စေလွှတ် ၍ အချို့တို့ကို ကိုက် စေ တော်မူ၏ ²⁶ထိုကြောင့် အချို့ တို့က၊ ကိုယ်တော်ပြောင်းစေ၍၊ ရှုမာရီ မြို့ရွာတို့၌ ထား တော်မူ သောလူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုပြည် စောင့်ဘုရား ၏တရား ကို နား မ လည်သောကြောင့် ၊ ထိုဘုရား သည် ခြင်္သေ့ တို့ကိုစေလွှတ် ၍ နေရာကျ သောသူ တို့ ကိုသတ် ပါသည်ဟု အာရှုရီ ရှင်ဘုရင် အား လျှောက် ကြ သော်။” ²⁷အာ ရှု ရီ ရှင် ဘုရင် က၊ ထို ပြည်မှ သိမ်း ခဲ့ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တ ယောက် ကို ပြန် ပို့ကြ။ သူ သည် သွား ၍ ထို ပြည် စောင့်ဘုရား ၏တရား ကို သွန်သင် လျက်နေပါလေ စေ ဟု မိန့် တော် မူသည် အတိုင်း။ ” ²⁸ရှုမာရီ မြို့မှ သိမ်း ခဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တယောက် သည် ပြန်၍ ဗေသလ မြို့၌ နေ လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ကို အဘယ် သို့ရိုသေ ရမည် ကို သွန်သင် လေ၏ ²⁹သို့သော်လည်း ထိုလူမျိုး အသီးအသီးတို့သည် မိမိ တို့ဘုရား ကို လုပ် ၍ နေရာ ကျသောမြို့ရွာတွင် မြင့် သောအရပ်ပေါ်မှာ ရှုမာရီ မြို့သားလုပ် နှင့်သော အိမ် တို့၌ တင် ထားကြ၏ ³⁰ဗာဗုလုန် မြို့ သား တို့သည် သုကုတ် ဗေနုတ်ဘုရား၊ ကုသ မြို့သား တို့သည် နေ ရဂါလ ဘုရား၊ ဟာမတ် မြို့သား တို့သည် အရိမ ဘုရား၊” ³¹အာဝ မြို့သားတို့သည် နိဗဟာဇ ဘုရားနှင့် တာတက် ဘုရားကို လုပ်ကြ ၏။ သေဖရဝိမ် မြို့သားတို့ သည်လည်း သေဖရဝိမ် မြို့စောင့်ဘုရား

အာဒြမုမေလက် နှင့် အာနမုမေလက် ဘုရားတို့အား သားသမီး ကို မီးရှို့ ၍ ပူဇော်ကြ၏ ³²ထာဝရဘုရား ကိုလည်း ရိုသေ ၍ သာမည လူတို့ကို မြင့် သော အရပ်ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား သဖြင့်၊ သူ တို့သည် မြင့် သော အရပ် အိမ် တို့၌ လူ များအဘို့ ယဇ်ပူဇော် ကြ၏ ³³ထိုသို့ထာဝရဘုရား ကို ရိုသေ ကြ၏။ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသောလူမျိုး ပြုသကဲ့သို့ မိမိ တို့ဘုရား ကိုလည်း ဝတ်ပြု ကြ၏ ³⁴ယနေ့ တိုင်အောင် ရှေး ထုံးစံ ဓလေ့သို့ လိုက် ကြသည် ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ရိုသေ ရာမ ရောက်။ ဣသရေလ အမျိုးခံရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်။ ဣသရေလအမည်ဖြင့် သမုတ်သော ယာ ကုပ် အမျိုးသားတို့၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသောပညတ် တရားတို့ကိုမကျင့်ဘဲနေကြ၏ ³⁵ထာဝရဘုရား သည်ထိုအမျိုးသား တို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ ၍ ၊ သင်တို့သည်အခြား တပါးသောဘုရား တို့ကို မ ရိုသေ ၊ ဦး မ ညွတ်၊ ဝတ် မ ပြု၊ ယဇ် မ ပူဇော်ရ ³⁶သင် တို့ကို ကြီး သော တန်ခိုး ၊ ဆန့် သော လက်ရုံး တော်အားဖြင့် အဲဂုတု တု ပြည် မှ ကယ်နှုတ် တော်မူသောထာဝရဘုရား ကိုသာ ရိုသေကိုးကွယ် ၍ ယဇ် ပူဇော် ရမည် ³⁷သင် တို့အဘို့ ရေးထား တော် မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ် တရား တို့ကို အစဉ် အမြဲစောင့်ရှောက် ရမည်။ အခြား တ ပါး သော ဘုရား တို့ကို မ ရိုသေ ရ ³⁸သင် တို့နှင့် ငါ ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် ကို မ မေ့လျော့ ရ။ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို မ ရိုသေ ရ ³⁹သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကိုသာ ရိုသေ ရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရန်သူ အပေါင်း တို့လက် မှ ကယ်နှုတ် တော်မူ မည်ဟု မှာထားတော်မူသော်လည်း။” ⁴⁰သူတို့သည် နား မ ထောင် ရှေး ထုံးစံ ဓလေ့သို့လိုက် ကြ၏ ⁴¹ထိုလူ အမျိုးမျိုး ကိုယ်တိုင်မှ စ၍၊ သား မြေး မြစ်တို့သည် ထာဝရဘုရား ကိုရိုသေ ကြ၏။ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဝတ်ပြု ကြ၏။ မိရိုးဘလာ သို့လိုက် ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ကျင့် နေကြ၏

18ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် လော သား ဟောရှေ နန်းစံ သုံး နှစ် တွင်၊ ” ²ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခတ် သား ဟေဇကီ သည် အသက် နှစ် ဆယ် ငါး နှစ်ရှိ သော် နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ် ကိုး နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရီ သမီး အာဘီ အမည် ရှိ၏ ³ထိုမင်းသည်အဘ ဒါဝိဒ် ကျင့် သမျှ အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သောအမှုကိုပြု ၏ ⁴မြင့် သောအရပ်တို့ကိုပယ် ၏။ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကိုချိုးဖွဲ့ ၏။ အာရှုရ ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ ၏။ မော ရှေ လုပ် သော ကြေးဝါ မြေ ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထို ကာလ တိုင်အောင် ၊ ထိုမြေရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ တတ် ကြ၏။ ထို မြေ ကို န ဟု တု တန် အမည် ဖြင့် မှည့် သတည်း ၊ ⁵ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ထိုမင်းခိုလှုံ သကဲ့သို့ ၊ သူ့ နောက် မှာခိုလှုံ သော ယုဒ ရှင်ဘုရင် တယောက် မျှမရှိ။ ရှေ့” ကာလ၌လည်း မရှိ။ ⁶ထာဝရဘုရား ၌ ဆည်းကပ် ၍ နောက် တော်သို့ အစဉ်အမြဲ လိုက်

သဖြင့် မောရှေ ဌိထာဝရဘုရား ထား တော်မူသော ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လေ၏။⁷ ထာဝရဘုရား သည် သူ နှင့်အတူ ရှိ တော်မူသဖြင့် သူသည် ပြုလေရာရာ ဌိအောင် လေ၏။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန် မ ခံ။ ပုန်ကန် လေ၏။⁸ ဖိလိ တု တိ လူတို့ကို တိုက် ၍ ဂါဇမြို့နယ်တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့ သောမြို့များနှင့် ကင်းစောင့် သောမျှော်စင်များကို လုပ်ကြံ လေ၏။⁹ ဟေ ဇ ကိ မင်းကြီး နန်းစံ လေး နှစ် ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဇောသား ဟောရှေ နန်းစံခုနှစ် နှစ် တွင် ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာ သည် ရှမာရိ မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ ဝိုင်း ထား၏။¹⁰ သုံး နှစ် စေ့ သောအခါ ၊ ဟေဇကိ နန်းစံခြောက် နှစ် ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဟောရှေ နန်းစံကိုး နှစ် တွင် ရှမာရိ မြို့ကိုတိုက် ၍ရကြ၏။¹¹ အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် ဣသရေလ အမျိုးကို အာရှုရိ ပြည်သို့ သိမ်းသွား ၍ ဂေါဇန် မြစ် နား၊ ဟာလ မြို့၊ ဟာဗော် မြို့အစရှိသော မေဒိ နိုင်ငံမြို့ရွာ တို့၌ထား ၍¹² အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည်မိမိတို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်ကို နား မ ထောင်၊ ဖွဲ့တော်မူသောပဋိညဉ့် ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ မှာ ထားသမျှ ကိုငင်း၊ အမှု မ ထားလွန်ကျူး ကြ၏။¹³ ဟေဇကိ မင်းကြီး နန်းစံဆယ် လေး နှစ် တွင် ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် သည်ယုဒ ပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ရှိသမျှ တို့ကို စစ်ချီ ၍ လုပ်ကြံ လေ၏။¹⁴ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေ ဇ ကိ သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရှိ ရာ လာ ခိ ရှ မြို့သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ်များ ပါပြီ။ ပြန် သွားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် တင် သမျှကိုထမ်း ပါမည်ဟု လျှောက် စေသော်၊ အာရှုရိ ရှင် ဘုရင် သည်ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ ၌ ငွေ အခွက် သုံး ထောင် ၊ ရွှေ အခွက် သုံး ရာကိုတောင်း၏။¹⁵ ဟေဇကိ သည်ဗိမာန် တော်၌ငင်း၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာ တိုက်၌ ငင်း ၊ တွေ့ သမျှ သောငွေ ကိုပေး ၍¹⁶ ဗိမာန် တော် တံခါး ၊ တန်ဆာ များ၊ ကိုယ်တိုင် အ ရင် မွမ်းမံ သော တိုင် တန်ဆာ များကိုလည်း ချွတ် ၍ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် အား ပေး ၍¹⁷ နောက် တ ဖန် အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် တာတန် ၊ ရာဗသာရိတ် ၊ ရာဗရှာခ တို့ကို များစွာ သော ဗိုလ်ခြေ နှင့်တကွ လာခိ ရှ မြို့မှ ယေရုရှလင် မြို့၊ ဟေဇကိ မင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည်ရောက် သောအခါ ၊ ခဝါသည် ၏ လယ် နားမှာရှောက်သောလမ်း ၊ အထက် ရေကန် ပြန်ဝ ၌ ရပ် နေကြ၏။¹⁸ ရှင် ဘုရင်ကို ခေါ်သောအခါ ၊ ဟိလ ခိ သား ဖြစ်သော နန်းတော် အုပ် ဇလျာကိမ် ၊ စာရေး တော်ကြီးရှေဗ န ၊ အာသပ် သား အတွင်းဝန် ယောအာ တို့သည် သူ တို့ထံသို့ ထွက် ပြီးလျှင်၊¹⁹ ရာဗရှာခ က၊ မဟာ အရှင်မင်းကြီး ၊ အာရှုရိ ရှင် ဘုရင် သည် ဟေ ဇ ကိ ကို မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်ခိုလှုံ သဖြင့်ခိုလှုံ ရာကား အဘယ်သို့ နည်း။²⁰ စစ်တိုက် လောက်အောင် ဉာဏ် သတ္တိ၊ အစွမ်း သတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီး သော စကား ကို သင် ဆို ပါသည်တကား။ ငါ့ ကို ပုန်ကန် ခြင်းငှါ အဘယ်သူ ကိုကိုး စား သနည်း။²¹ ကျိုး သော ကျူလုံး တောင်ဝေး တည်း ဟူသော အဲဂု တု တု ပြည်ကို ကိုးစား ပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီသောသူ ၏လက် ကို ဖောက် ၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထို သို့အဲဂုတု မင်းကြီး

မောရှေ ဘုရင်သည် မိမိ ၌ မှီ သော သူအပေါင်း တို့ကိုပြု လိမ့်မည်²² သင် တို့ က၊ ငါ တို့သည် ငါ တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား သည်ဟု ဆို ပြန်လျှင် ၊ ဟေ ဇ ကိ သည် မြင့် သော အရပ် ဌာနနှင့် ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို ပယ် ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှာ ဤ မည် သော ယဇ် ပလ္လင် ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ် ရမည်ဟု ယုဒ ပြည်သူ ယေ ရုရှလင် မြို့သားတို့ကိုမှာ ထားသဖြင့် ၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောဘုရား ဖြစ်သည် မ ဟုတ် လော။²³ သို့ဖြစ်၍ ယခု တွင် ငါ သခင် အာ ရှု ရိ ရှင်ဘုရင် ၌ အာမခံ တို့ ကို အပ် ပါ လော့။ သင် ၌ မြင်းစီး သူရဲ လုံလောက် အောင်ရှိလျှင် မြင်း နှစ်ထောင် တို့ကိုငါပေး မည်။²⁴ သင် သည် ငါ့ သခင် ၏ကျွန် တို့တွင် အငယ်ဆုံး သောဗိုလ် ကိုအဘယ်သို့ လှန် နိုင် မည် နည်း။ အဲဂု တု တု ပြည်မှ ရထား များ၊ မြင်းစီး သူရဲ များကို ရမည်ဟု ယုံ ပါသည်တကား။²⁵ ထာဝရဘုရား ၏အခွင့် မ ရှိဘဲ ဤ ပြည် ကိုဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ငါလာ သလော။ ထို” ပြည် ကို သွား ၍ ဖျက်ဆီး လော့ဟု ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော် မူပြီ။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြော ကြလော့ဟု ပြောဆို၏။²⁶ ထိုအခါ ဟိလခိ သား ဇလျာကိမ် ၊ ရှေဗ န ၊ ယောအာ တို့က ၊ ရှု ရိ ဘာသာစကားအားဖြင့်ကျွန် တော်တို့အား အမိန့် ရှိပါလော့။ ထို စကားကို ကျွန်တော် တို့သည်နားလည် ပါ၏။ မြို့ရိုး ပေါ်မှာ ရှိသော သူ တို့သည် ကြားရအောင် ယုဒ ဘာသာစကားအားဖြင့် အမိန့် မ ရှိ ပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခ ကိုဆို ကြလျှင်၊²⁷ ရာဗရှာခ က၊ ငါ သခင် သည် သင် ၏သခင် နှင့် သင့် အား သာဤ စကား ကိုပြော စေခြင်းငှါ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသလော။ မြို့ရိုး” ပေါ်မှာ ထိုင် လျက် သင်တို့ နှင့်အတူမိမိ တို့မစင် ကိုစား ၍ ၊ မိမိတို့ရေ ဟောင်းကို သောက် ရ သောသူ တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မ ဟုတ်လော ဟုဆို ပြီး လျှင်၊²⁸ ရာဗရှာခ သည်ထ ၍ ယုဒ ဘာသာ စကားအားဖြင့် ကျယ် သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် လျက် ၊ မဟာ အရှင်မင်းကြီး အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ၏ အမိန့် တော် ကို နားထောင် ကြ လော့။²⁹ ရှင်ဘုရင် မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဟေဇကိ သည် သင် တို့ကိုမ လှည့်စား စေနှင့်။ သူသည်သင် တို့ကိုငါ့ လက် မှ ကယ်ယူ ခြင်းငှါ မ တတ်နိုင်။³⁰ ဟေ ဇ ကိ က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကိုကော်မန်အမှန်ကယ်ယူ တော် မူမည်။ ဤ မြို့ သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ မ ရောက် ရဟု ဆို သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို မ ကိုးစား စေနှင့်။³¹ ဟေဇကိ စကား ကို နား မ ထောင်ကြနှင့်။³² အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ ကြ။ ငါ့ ထံသို့ ထွက် လာကြ။ သင်တို့သည်မ သေ အသက်ရှင် မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ပြည် နှင့် တူသော ပြည် တည်းဟူသော ဆန် စပါး စပျစ်ရည် နှင့် ပြည့်စုံသောပြည် ၊ မုန့် နှင့် စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဆီ ၊ ပျားရည် များသောပြည် သို့ ပို့ခြင်းငှါ ငါ မ လာ မှီတိုင်အောင်သင် တို့သည် ကိုယ် စပျစ် ပင်၏အသီး၊ ကိုယ် သဘော သဖန်းပင်၏အသီး ကို စား ၍ ၊ ကိုယ် ရေကန် ကရေ ကို သောက် လျက် နေကြဦးလော့။³³ ဟေဇကိ က၊ ထာဝရဘုရား သည်

ငါ တို့ကိုကယ်ယူ တော်မူမည်ဟု မ ဖြားယောင်း စေနှင့်။ အပြည် ပြည် သော ဘုရား တို့သည် မိမိ တို့ပြည် များကို အာရှရီ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ကယ်လွှတ် ကြ ပြီလော။³⁴ဟာမတ် ပြည်၏ဘုရား၊ အာ ပဒ် ပြည်၏ ဘုရား တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြ သနည်း။ သေ ဖ ရ ဝိမ် ပြည်၊ ဟေန ပြည်၊ ဣဝါ ပြည်၏ ဘုရား တို့သည် အဘယ် မှာ ရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှုမာရီ ပြည်ကို ငါ လက် မှ ကယ်လွှတ် ကြ ပြီလော³⁵ထိုအပြည်ပြည် သော ဘုရား တို့တွင် အဘယ် မည် သော ဘုရားသည် မိမိ ပြည် ကိုငါ လက် မှ ကယ်လွှတ် ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ယေ ရှုလင် မြို့ကို ငါ လက် မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ် နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုလေ၏³⁶ယုဒလူ တို့လည်း စကား တခွန်းကိုမျှမ ပြန် ဘဲ တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ပြန် မ ပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ရှိသတည်း³⁷ထိုအခါ ဟိ လခိ သား ဖြစ်သော နန်းတော် အုပ် ဧလျာကိမ် ၊ စာရေး တော်ကြီး ရှေဗန ၊ အာသပ် သား အတွင်းဝန်ယောအာ တို့သည် မိမိတို့အဝတ် ကို ဆုတ် လျက် ၊ ဟေဇကိ မင်းထံသို့ လာ ၍ ရာဗရှာခ စကား ကို ကြား လျှောက်ကြ၏

19ထို စကား ကို ဟေ ဇ ကိ မင်းကြီး သည် ကြား လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ လျှော်တေ အဝတ်ကို မြို့ လျက် ဗိမာန် တော် သို့သွား လေ၏²လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် လျက်ရှိသောနန်းတော် အုပ် ဧလျာ ကိမ် ၊ စာရေး တော် ကြီး ရှေဗန ၊ အသက်ကြီး သော ယဇိ ပုရောဟိတ် တို့ ကို အာ မုတ် သား ပ ရော ဖက် ဟေ ရှာ ယ ထံသို့ စေလွှတ် လေ၏³ဟေ ဇ ကိ မင်း မှာ ထား သော စကား ဟူ မူကား ၊ ယနေ့ သည် ဒုက္ခ နေ့၊ ဆုံးမ သော နေ့ ၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို ခံ ရ သော နေ့ ဖြစ်၏။ သား ဘွား ချိန် ရောက် ၍ သား ကို ဘွား နိုင် အောင် ခွန်အား မ ရှိ⁴အသက် ရှင် တော် မူ သော ဘုရား သခင် ကို ကဲ့ရဲ့ စေ ခြင်းငှါ အာ ရှုရီ ရှင်ဘုရင် စေလွှတ် သော မိမိ ကျွန် ရာဗ ရှာခ စကား ကို သင် ၍ နာဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကြား တော် မူ ပါစေသော။ သင် ၍ နာဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် တိုင်ကြား သော စကား ကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျန်ကြွင်း သော လူတို့အဘို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြုပါဟု ပြောစေ ခြင်း ငှါ။⁵ဟေ ဇ ကိ မင်း စေလွှတ် သော ကျွန် တို့သည် ဟေ ရှာ ယ ထံသို့ ရောက် လာကြ၏⁶ဟေ ရှာ ယ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ အာ ရှုရီ ရှင်ဘုရင် ၍ ကျွန် တို့သည် ငါ ကိုကဲ့ရဲ့ ၍ သင်သည်ကြား ရသော စကား ကြောင့် မ ကြောက် နှင့်⁷ထို မင်း ၌ အခြား သော စိတ် သဘော ကို ငါ သွင်း ပေး မည်။ သူ သည် သိတင်း ကြား ၍ မိမိ ပြည် သို့ ပြန် သွား လိမ့်မည်။ ထို ပြည် ၌ ထား ဖြင့် ငါ ဆုံး စေ မည် ဟူသော စကား တော် ကို သင် တို့၏ သခင် အား ပြန်ကြား ကြလော့ဟုပြော ဆို၏⁸ထိုအခါ အာရှုရီ ရှင် ဘုရင်သည် လာခိ ရှု မြို့မှ ထွက်သွား ကြောင်း ကို ရာဗရှာခ ကြား လျှင် ပြန် သွား၍ လိဗန မြို့ကို ရှင်ဘုရင် တိုက် နေသည်ကို တွေ့

လေ၏⁹နောက် တ ဖန် ကု ရှု မင်းကြီး တိ ရ ကု က သည် စစ်ချီ ၍ လာ ပြီဟု သိတင်း ကြား သောအခါ ၊ ဟေ ဇ ကိ မင်း ထံသို့ တမန် တို့ကို စေလွှတ် ပြန်၍၊ “¹⁰သင် တို့သည် ယုဒ မင်းကြီး ဟေ ဇ ကိ ကို ပြော ရ သော စကားဟူမူကား ၊ သင် ကိုးစား သော ဘုရားသခင် က။ ယေ ရှုလင် မြို့သည် အာ ရှုရီ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ မ ရောက် ရဟူ၍သင့် ကို မ လှည့်စား စေနှင့်¹¹အာ ရှုရီ ရှင် ဘုရင် တို့သည် ခပ်သိမ်း သော ပြည် တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြောင်း ကို သင် သည် ကြား ရ ပြီ။ ကိုယ်တိုင် လွတ် လိမ့်မည် လော¹²ငါ ဘိုးဘေး တို့သည် ဖျက်ဆီး သော အမျိုးသား ၊ ဂေါဇန် အမျိုးသား၊ ခါရန် အမျိုးသား၊ ရေဇပ် အမျိုးသား၊ တေလသာ မြို့၌ ရှိသော ဇ ဒင် အမျိုးသား တို့ကို သူ တို့၏ ဘုရား များ တို့သည် ကယ်ယူ ကြ ပြီလော။¹³ဟာမတ် မင်းကြီး ၊ အာ ပဒ် မင်းကြီး နှင့် သေ ဖ ရ ဝိမ် မြို့၊ ဟေန မြို့၊ ဣဝါ မြို့ကို စိုးစံ သော မင်းကြီး တို့သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ ကြ သနည်း ဟု မှာလိုက် လေ၏¹⁴ထို မှာစာ ကို ဟေ ဇ ကိ မင်းသည် သံတမန် လက် မှ ခံ ယူ၍ ကြည့် ပြီးလျှင် ဗိမာန် တော် သို့သွား ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဖြန့် ထားလေ၏¹⁵ထိုအခါ ဟေ ဇ ကိ မင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ လျှောက် ဆိုသည် ကား၊ ခေရုမိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် တော် မူ သော ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ ၍ ။ ကိုယ်တော် တ ပါး တည်း သာလျှင် မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ သမျှ သော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော် မူ၏။ ကိုယ်တော် သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ၏¹⁶အို ထာဝရဘုရား ၊ နား တော်ကို လှည့် ၍ နားထောင် တော် မူ ပါ။ အို ထာဝရဘုရား ၊ မျက်စိ တော် ကို ဖွင့် ၍ ကြည့်ရှု တော် မူ ပါ။ သနာခရိပ် မင်းသည် အသက်ရှင် တော် မူ သော ဘုရား သခင် ကို ကဲ့ရဲ့ ၍ပြော စေသော စကား အလုံးစုံ တို့ကို မှတ် တော် မူ ပါ¹⁷အို ထာဝရဘုရား ၊ အကယ်စင်စစ် အာ ရှုရီ ရှင် ဘုရင် တို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍၊ “¹⁸သူ တို့၏ဘုရား များကို မီး ထဲသို့ ချ ပစ်ကြပါပြီ။ ထို ဘုရားတို့သည် ဘုရား မ ဟုတ်၊ လူ လက် ဖြင့်လုပ် သော သစ်သား နှင့် ကျောက် ဖြစ်သောကြောင့် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပါ ပြီ¹⁹အို အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရား တ ပါး သာ ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ သည် ကို မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ သမျှ သော တိုင်း နိုင်ငံ တို့သည် သိ မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ထိုမင်း လက် မှ ယခု ကယ် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏²⁰ထိုအခါ အာ မုတ် သား ဟေ ရှာ ယ သည် ဟေ ဇ ကိ မင်း ထံသို့ စေလွှတ် ၍ ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် သည် အာ ရှုရီ ရှင်ဘုရင် သ နာ ခ ရိပ် အကြောင်း ကြောင့် ငါ ရှေ့ မှာ ပြု သောပဌနာစကားကို ငါကြား ရပြီ²¹ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော စကား ဟူမူကား ၊ ဇီအုန် သတို့သမီး ကညာ သည် သင့် ကို မထိမဲ့မြင် ပြု၍ ပြက်ယယ်

၏။ ယေရှုရှုလင် သတို့သမီး သည် သင့် နောက် ၌ ခေါင်း ညှိတ် ၏²² သင်သည် အဘယ်သူ ကို ကဲ့ရဲ့ ဆဲရေး သနည်း။ အဘယ်သူ ကို အော်ဟစ် ၍ မျက်နှာ ထောင်လွှား သနည်း။ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သောဘုရားကို ပင် ပြုပါ သည်တကား²³ သင်သည် တမန် များအားဖြင့် ထာဝရ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၍ ၊ ငါ သည် ရထား များပြား သဖြင့် တောင် ထိပ် သို့ ၎င်း၊ လေဗနန် တောင် အထွဋ် သို့၎င်း တက် လာပြီ။ အရပ် မြင့် သောအာရဇ် ပင်နှင့် အကောင်းဆုံး သော ထင် ရှူး ပင် တို့ကို ငါ ခုတ်လှဲ ပြီ။ အဝေး ဆုံးသော ခိုလှုံ ရာအသီး များ သော တော ထဲသို့ ငါ ဝင် ပြီ²⁴ ငါ သည် တွင်း တူး၍ မ မြည်းဘူး သော ရေ ကို သောက် ရပြီ။ ငါ ၏ ခြေ ဘဝါး အားဖြင့် အဲ ဂု တု တု မြစ် လက်ကြား ရေရှိသမျှ ကို ခန်းခြောက် စေပြီဟု သင်ဆို မိ ပြီ တကား²⁵ ငါသည် အထက်က ဤအမှုကို စီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေး ကာလ ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည် မ ကြား သလော။ ယခုမှာ လည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့” သော မြို့ တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍၊ ကျောက် ပုံ ဖြစ်စေ သောသူဖြစ် မည်အကြောင်း ငါစီရင် ခန့်ထားလေပြီ²⁶ ထို ကြောင့် မြို့သား တို့သည် အားနည်း ကြ၏။ မှိုင်းတွေ ၍ စိတ်ပျက် လျက် ရှိကြ၏။ တော မြက်ပင် နှင့် စိမ်း သော စပါးပင် ကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ပေါက် သော မြက်ပင် နှင့် မ ကြီး မှီညှိုးနွမ်း သော စပါးပင် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြ၏²⁷ သင် ၏နေထိုင် ခြင်း၊ ထွက် ဝင် ခြင်း၊ ငါ ၌ အမျက် ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ ၏²⁸ ငါ၌သင်၏အမျက် ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါကြားရသောကြောင့်၊ သင့်ကိုနှာရှုတ် တပ်၍ ဇက်ခွံပြီးမှ၊ သင်လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်²⁹ သင်မှတ် ရသော နိမိတ် လက္ခဏာ ဟူ မူကား၊ ယခု နှစ် တွင် အလိုလို ကြီးရင့် သော အသီးအနှံကို၎င်း၊ ဒုတိယ နှစ်တွင် ထိုအတူပေါက်သော အရာ များ ကို၎င်း သင် တို့သည် စား ရမည်။ တတိယ နှစ် တွင် မျိုးစေ့ ကို ကြ၍ စပါးကိုရိတ် ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်၍ အသီး ကို စားကြလော့³⁰ ဘေး လွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသား တို့သည် တ ဖန် အောက် မှာ အမြစ်စွဲ၍ အထက် မှာ အသီးသီး ကြ လိမ့်မည်³¹ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့သည် ယေရှုရှုလင် မြို့ထဲက ၎င်း ၊ ဘေးလွတ် သောသူတို့သည် ဇီအုန် တောင် ပေါ်က ၎င်း ပေါ်လာ ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား သည် အလို တော် အားကြီး၍ ထို အမှု ကို စီရင် တော် မူ လိမ့်မည်³² သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ကို ရည်မှတ်၍ မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ သူသည် ဤ မြို့ သို့ မ ဝင် ရ။ မြို့ထဲသို့မြှား ကိုမ ပစ် ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်း လွှားကို မ ပြ ရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုး ကို မ ဖို့ ရ³³ လာ သော လမ်း ဖြင့် ပြန် သွားရမည်။ ဤ မြို့ ထဲသို့ မ ဝင် ရ³⁴ ငါသည် ကိုယ် မျက်နှာ ကို၎င်း၊ ငါ ကျွန် ဒါ ဝိ ဒ် ၏ မျက်နှာ ကို၎င်း ထောက် ၍ ဤ မြို့ ကို ကယ်တင် ခြင်းငှါ စောင့်မ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏³⁵ ထိုည၌ တွင် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ထွက် ၍ အာရှုရိ တပ် တွင် လူ တသိန်း ရှစ် သောင်းငါး ထောင် တို့ ကို ဒဏ်ခတ် လေ၏။ နံနက် စောစောထ ချိန် ရောက်သောအခါ ၊ ထို

သူ အပေါင်း တို့သည် အသေ ကောင်ဖြစ်ကြ၏³⁶ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် သည်လည်း ထိုအရပ် မှ ထွက် ၍ ပြန် သွားပြီးလျှင် နိနေ ဝေ မြို့၌ နေ လေ၏³⁷ နောက် တဖန်သူ သည် မိမိ ဘုရား နိသရုတ် ၏ ဗိမာန် ၌ ကိုးကွယ် စဉ်တွင်၊ သား တော်အာဒြမုမေလက် နှင့် ရှ ရေဇာ သည်ခမည်းတော် ကို ထား နှင့် သတ် ပြီးလျှင် ၊ အာရမနိ ပြည် သို့ ပြေး ကြ၏။ သား တော်သေရဟဒုဒန် သည်လည်း ခမည်း တော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏

20 ထို ကာလ အခါ ဟေ ဇ ကိ မင်း သည် သေ နာ စွဲ သဖြင့် ၊ အာမုတ် သား ပရောဖက် ဟေရှာယ သည် လာ ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ကိုယ် အိမ် အမှုကို စီရင် လော့။ သင်သည် အသက် မ ရှင်သေ ရမည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန် လေ၏² ဟေဇ ကိ မင်းသည်လည်း ထရံ သို့ မျက်နှာ လှည့် ၍၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌သစ္စာစောင့် လျက် ၊ စုံလင် သောစိတ်နှလုံး နှင့် ကျင့် ၍နှစ်သက် တော်မူသည်အတိုင်းပြု ကြောင်း ကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ³ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏ဟု အလွန် ငိုကြွေး လျက် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း လေ၏⁴ ဟေရှာယ သည် နန်းတော် အလယ် တန်တိုင်း သို့ မ ရောက် မှီ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ရောက် ၍၊ “⁵ သင်သည် ငါ့ လူ တို့၏ ဗိုလ်ချုပ် ဟေဇကိ မင်း ထံသို့ တ ဖန် သွား ပြီး လျှင် ၊ သင့် အဘ ဒါ ဝိ ဒ် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် ၏ပဌနာ စကားကို ငါ ကြား ပြီ။ သင် ၏မျက်ရည် ကိုလည်း ငါ မြင် ပြီ။ သင်၏အနာ ကို ငါ ပျောက်စေသဖြင့်၊ သင် သည်သုံး ရက် လွန်လျှင် ဗိမာန် တော် သို့ တက် ရလိမ့်မည်⁶ သင့် အသက် ၌ တဆယ် ငါး နှစ် ကို ငါဆက် ၍ ပေး မည်။ သင် နှင့် ဤ မြို့ ကို အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ငါ ကယ်လွှတ် မည်။ ငါ့ မျက်နှာ ကို၎င်း၊ ငါ့ ကျွန် ဒါ ဝိ ဒ် ၏ မျက်နှာ ကို၎င်း ထောက်၍ ဤမြို့ ကို ကွယ်ကာ စောင့်မမည် အရာကို ပြော လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏⁷ ဟေရှာယ ကလည်း ၊ သင်ဘော် သဖန်းသီး အလုံး အထွေးကို ယူ ခဲ့လော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း ယူ ခဲ့၍ အနာ ကို အံ့ ပြီးမှ မင်းကြီးသက်သာ လေ၏⁸ ဟေဇ ကိ မင်း ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အနာ ကို ပျောက်စေ၍ သုံး ရက် လွန်လျှင် ငါသည် ဗိမာန် တော်သို့တက် လိမ့်မည်ဆို သော်၊ အဘယ် လက္ခဏာ သက်သေရှိသနည်းဟု မေး လျှင်၊”⁹ ဟေရှာယ က၊ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း ပြု တော် မူ မည် ဟု ထာဝရဘုရား သည် သင့် အား ပေး တော်မူသောလက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား ၊ အရိပ် သည် ဆယ် ချက် တိုး ရမည်လော။ ဆယ် ချက် ဆုတ် ရမည် လောဟု မေးသော်၊”¹⁰ ဟေဇကိ က၊ အရိပ် သည် ဆယ် ချက် တိုး လွယ်၏။ ထိုသို့ အလို မ ရှိ။ ဆယ် ချက် ဆုတ် ပါစေ ဟု ပြန်ပြော ၏¹¹ ပ ရော ဖက် ဟေရှာယ သည် လည်း ၊ ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း သောအခါ ၊ အာခတ် ၏နေတိုင်း နာရီပေါ် မှာဆယ် ချက် ရွှေ့ပြီးသော အရိပ် ကို ဆယ်ချက် ပြန် စေတော်မူ၏¹² ထို ကာလ

အခါ ဗာလဒန် သား ဗာဗုလုန် မင်းကြီး မေရောဒဗာလဒန် သည်၊ ဟေဇကီ မင်းနာ ၍ အနာ ပျောက်သည် ကို ကြား သောကြောင့် ၊ မေတ္တာစာ နှင့် လက်ဆောင် ပါလျက် တမန်တို့ကို စေလွှတ် လေ၏။¹³ ဟေဇကီ မင်းသည် သူ တို့ရောက် သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှေတိုက် မှစသောရွှေ ၊ ငွေ ၊ နံ့သာမျိုး ၊ အဘိုး ထိုက်သော နံ့သာ ဆီ၊ လက်နက် တိုက် နှင့် ဘဏ္ဍာ တော်အလုံးစုံ တို့ကို ပြု လေ၏။ နန်းတော် မှစ၍ နိုင်ငံ တော်အရပ်ရပ် ၌ မ ပြု သော အရာ တစ်ခုတခု မျှ မ ရှိ။¹⁴ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟေရှာယ သည် ဟေဇကီ မင်းကြီး ထံ တော်သို့ သွား ၍ ၊ ထို လူ တို့သည် အဘယ် သို့ပြော ကြ ပါ သနည်း။ အဘယ် ပြည်မှ အထံ တော်သို့ လာ ကြ ပါ သနည်း ဟု မေးလျှောက် သော် ၊ ဟေဇကီ မင်းက ၊ ဝေး သောအရပ် ဗာဗုလုန် ပြည်မှ ရောက် လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော ၍ ၊¹⁵ နန်းတော် ၌ အဘယ် အရာကို မြင် ကြပြန်နည်းဟုမေး ပြန်လျှင် ၊ ဟေဇကီ မင်းက၊ နန်းတော် ၌ ရှိသမျှ ကို မြင် ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာ တော်တွင် ငါမ ပြု သော အရာ တစ်ခုတခုမျှ မ ရှိ ဟု ပြန်ပြော ၍ ၊¹⁶ ထိုအခါ ဟေရှာယ က၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင် လော့¹⁷ နန်းတော် ၌ ရှိသမျှ ကို ၎င်း ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ဘိုးဘေး တို့သည် ဆည်းဖူး သမျှကို၎င်း ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူ သွား ရသောကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည်။ တစ် တခုမျှ မ ကျန်ကြွင်း ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ သင် နှင့် နွယ်၍ရသော သင် ၏ သား မြေး တို့ ကို လည်း ယူ သွား၍ ၊ သူ တို့သည် ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် ၏ နန်းတော် ၌ လူပျို တော်လုပ် ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေ ဇကီမင်း အား ပြောဆိုလေ၏။¹⁹ ဟေဇကီ မင်းကလည်း ၊ သင်ပြန် ရသောထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကောင်း ပါ၏ဟူ၍၎င်း၊ အကယ်၍ ငါ့ လက်ထက် ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် သစ္စာ စောင့်ခြင်း ရှိ လျှင် ကောင်းပါသည် မ ဟုတ်လော ဟူ၍၎င်း၊ ဟေရှာယ အား ဆို လေ၏။²⁰ ဟေဇကီ ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့ နှင့် တန်ခိုး ကြီးခြင်း၊ ရေကန် နှင့် ရေပြန် ကို လုပ် ၍ မြို့ ထဲသို့ ရေ ကို ဆောင် ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။²¹ ဟေဇကီ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ သား တော်မနာရှေ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၍ ၊

တည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသောမြို့၊ ဗိမာန် တော်၌ ယဇ် ပလ္လင် တည်းဟူသော၊ ”⁵ ဗိမာန် တော်တန်တိုင်း နှစ် ရပ်တွင် မိုဃ်း ကောင်းကင်တန်ဆာ များ အဘို့ ယဇ် ပလ္လင်တို့ကိုတည် ၍ ၊⁶ မိမိ သား ကို မီး ဖြင့် ပူဇော် ၍ ၊ ကာလ ဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစား သော အတတ်ကို သုံးဆောင်၍ စုန်း နှင့် နတ်ဝင် တို့ကိုလည်း အခွင့် ပေး၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ များစွာ သော ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၊⁷ ဤ ဗိမာန် ၌ ၎င်း ၊ ဣ သရေလ ခရိုင် များတို့တွင် ငါရွေးကောက် သော ယေရုရှလင် မြို့၌ ၎င်း၊ ငါ့ နာမ ကို အစဉ် အမြဲငါ တည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် နှင့် သား တော်ရှောလမုန် အား မိန့် တော်မူရာ ၌ ၊ ရည်ဆောင် သော ဗိမာန် တော်ထဲမှာ မိမိပြုစုသော အာရှရ ပင်နှင့် တူအောင် လုပ် သော ရုပ်တု ကို တင် ထား၏။⁸ ငါမှာ ထားသမျှ အတိုင်း ငါ့ ကျွန် မောရှေ မှာ ထား သမျှ သော တရား အတိုင်း ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကျင့် ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ သူ တို့ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေး သော ပြည် မှ သူတို့ကို နောက် တဖန် ငါမ ရွေ့ မပြောင်းစေ ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊”⁹ သူတို့သည် နား မ ထောင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီး တော်မူသော လူမျိုး တို့ ပြုသည်ထက် သာ၍ဒုစရိုက် ကိုပြု စေခြင်းငှါ မနာရှေ သည် သွေးဆောင် လေ၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ပ ရောဖက် တို့ဖြင့် မိန့် တော်မူသည်ကား၊”¹¹ ယုဒ ရှင်ဘုရင် မနာရှေ သည် သူ ရှေ့မှာ ဖြစ် ဘူး သော အာ မောရိ လူ တို့ပြု သမျှ ထက် သာ၍ရွံရှာ ဘွယ် သော ဤ ဒုစရိုက် တို့ကို ပြုသောကြောင့် ၎င်း ၊ မိမိ ရုပ်တု ဆင်းတုအားဖြင့် ယုဒ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသောကြောင့် ၎င်း၊”¹² ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ သိတင်းကြား သော သူ တိုင်း နား နှစ်ဘက် ခါး စေ ခြင်းငှါ ငါ သည် ယေရုရှလင် မြို့၊ ယုဒ ပြည် ၌ ဘေး ရောက် စေ မည်။¹³ ယေရုရှလင် မြို့ အပေါ်မှာ ရှုမာရိ မျဉ်းကြိုး နှင့် အာဟပ် အမျိုး ၏ ချိန်ကြိုး ကို ငါတန်းချ မည်။ ပုကန် ကို သုတ် ၍ သုတ် ပြီး မှ မှောက် ထားသကဲ့သို့ ယေရုရှလင် မြို့ကို ငါပြု မည်။¹⁴ ကျန်ကြွင်း သော ငါ့ အမွေ လူ တို့ ကို ငါ စွန့် ၍ ရန်သူ လက် သို့ အပ် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ရန်သူ အပေါင်း တို့၏ လုယက် နှိပ်စက် ရာ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ အကြောင်း မူကား ဘိုးဘေး တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည် က ထွက် သော နေ့မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် အစဉ် အဆက်တို့သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ၎င်း ၎င်း အမျက် ကို နှိုးဆော်ကြပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ မနာရှေ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ယုဒ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော အပြစ် မှတပါး အပြစ် မရှိ သော သူအများတို့ကိုသတ် ၍ ယေရုရှလင် မြို့တဘက် မှ တဘက် တိုင်အောင် သူ တို့အသွေး နှင့် ပြည့် စေ ခြင်း ငှါ ပြု၏။¹⁷ မနာရှေ ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့နှင့် ပြစ်မှား သော အပြစ် တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။¹⁸ မနာရှေ သည် ဘိုး

21 မနာရှေ သည် အသက် တဆယ် နှစ် နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ ငါးဆယ် ငါး နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဟဇဒိဗာ အမည် ရှိ၏။² ထိုမင်းသည် ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင့်ထုတ် တော်မူသော တပါးအမျိုးသား ရွံရှာ ဘွယ် ထုံးစံအတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၍ ၎င်း ၎င်း တော် ဟေဇကီ ဖျက်ဆီး သော ကုန်း တို့ကို ပြုပြင် ၍ ၊ ဣသရေ လ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် ပြု သကဲ့သို့ ဗာလ အဘို့ ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို တည် ၍ ၊ အာရှရ ပင်ကိုလည်း ပြုစု ၍ ၊ မိုဃ်း ကောင်းကင်တန်ဆာ များကိုလည်း ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်၏။⁴ ယေရုရှလင် မြို့၌ ငါ့ နာမ ကိုငါ

ဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ ဩဇာ ဥယျာဉ် တည်းဟူသော မိမိ အိမ် နှင့်ဆိုင်သော ဥယျာဉ် ၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော်အာ မုန် သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၎င်း၏¹⁹ အာမုန် သည် အသက် နှစ်ဆယ် နှစ် နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ယုပုဘါ မြို့သူဟာရုပ် သမီး မေရုလမက် အမည် ရှိ၏²⁰ ထို မင်း သည် ခမည်း တော် မ နာ ရှေ ပြု သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၎င်း၏²¹ ခမည်းတော် လိုက် သမျှ သော လမ်း သို့ လိုက် ၎င်း။ ခမည်းတော် ဝတ်ပြု သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်၏²² ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို စွန့် ၍ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ လမ်း တော်ကို လွှဲရှောင် ၎င်း၏²³ မိမိ ကျွန် တို့သည် သင်းဖွဲ့ ၍ ရှင် ဘုရင်ကို နန်းတော် ၌ လုပ်ကြံ ကြ၏²⁴ အာမုန် မင်းကြီး တဘက် ၌ သင်းဖွဲ့ သောသူ အပေါင်း တို့ ကို ပြည် သူ ပြည် သား တို့သည် ကွပ်မျက် ၍ သား တော် ယော ရှိ ကို ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းတင် ကြ၏²⁵ အာမုန် ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှတို့ သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏²⁶ ဩဇာ ဥယျာဉ် တွင် မိမိ သင်္ချိုင်း တွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ၍ ၊ သား တော်ယောရှိ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၎င်း၏

22 ယောရှိ သည် အသက် ရှစ် နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှ လင် မြို့၌ သုံးဆယ် တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဗောဇ ကတ် မြို့သားအဒါယ ၎င်း၏သမီး ယေဒိဒ အမည် ရှိ၏² ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သောအမှုကိုပြု ၍ လက်ျာ ဘက် လက်ဝဲ ဘက်သို့မ လွှဲ ၊ အဘ ဒါဝိဒ လိုက်သမျှ သောလမ်း သို့ လိုက် လေ၏³ ယောရှိ မင်းကြီး နန်းစံဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ၊ မေရုလံ သား ဖြစ်သော အာဇလီ ၎င်း၏သား စာရေး တော်ရှာဖန် ကို ခေါ်၍ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဟိလခိ ထံသို့ သွား လော့⁴ ဗိမာန် တော် သို့ ဆောင် ခဲ့၍ လူ များလက်မှ တံခါး စောင့် ခံယူ သော ငွေ ကို ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်း ရေတွက် သဖြင့်၊⁵ ဗိမာန် တော်အုပ် ၊ အမှု တော် စောင့် တို့၌ အပ် ၍ ၊ ဗိမာန် တော် ပြုပျက် ရာ ကို ပြုပြင် ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင် သောသူ၊⁶ လက်သမား နှင့် ပန်းရန် သမားလုပ်သည် အတွက် ၊ ဗိမာန် တော်ပြုပြင် စရာ ကျောက် နှင့် သစ်သား ကို ဝယ် သည်အတွက် ဝေပေး ရမည်အကြောင်း မှာထား၍ ဗိမာန် တော်သို့ စေလွှတ် တော်မူ၏⁷ သို့ရာတွင် ထိုငွေ ကို လက်ခံ သောသူ တို့ သည် သစ္စာ စောင့် သောသူဖြစ် သောကြောင့် စာရင်း မ ပေးရကြ⁸ ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်းဟိလခိ ကလည်း ၊ ပညတုတိ ကျမ်းစာစောင် ကို ဗိမာန် တော်၌ ငါတွေ့ ပြီဟု စာရေး တော် ရှာ ဖန် အား ဆို လျက်၊ ကျမ်းစာ ကို အပ် ၍ စာရေး တော်ဘတ် ၎င်း၏⁹ တဖန် စာရေး တော် ရှာ ဖန် သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ သွား ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ဗိမာန် တော်၌ တွေ့ သော ငွေ ကိုမူတ်ပြီးမှ၊ ဗိမာန် တော်အုပ် ၊ အမှု တော်စောင့် တို့၌ အပ် ပါပြီဟူ၍၎င်း၊¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ သည် ကျွန်တော် ၌ စာစောင် ကို အပ် ပါပြီဟူ၍၎င်း ကြား လျှောက်

လျက် ၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့ တော်၌ ဘတ်ရွတ် လေ၏¹¹ ရှင် ဘုရင်သည် ပညတုတိ ကျမ်း စကား ကိုကြား လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍၊¹² ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ ၊ ရှာဖန် သား အဟိကံ ၊ မိကုခါ သား အာ ခဗော် ၊ စာရေး တော်ရှာဖန် ၊ မိမိကျွန် အသဟိ ကိုခေါ်၍၊¹³ ယခု တွေ့ သော ကျမ်း စကား ကြောင့် ငါ့ အတွက် ၊ လူ များအတွက် ၊ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့အတွက် ထာဝရဘုရား ၌ မေးလျှောက် ကြပါ။ ငါ တို့အဘို့ ဤ ကျမ်းစာ ၌ ရေးထား သမျှ သောစကား တို့ ကို ဘိုးဘေး တို့သည် နား မ ထောင်မ ကျင့် ဘဲ နေသောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၌ ပြင်း စွာအမျက် ထွက်တော်မူလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏¹⁴ ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ် သား ဖြစ်သော တိ ကဝ ၎င်း၏သား ၊ အချုပ်ဝန်ရှုလု လုံ ၎င်း၏မယား ၊ ပရောဖက်မ ဟုလ ဒ သည် ယေရုရှလင် ပြင် မြို့၌ နေ သည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ ၊ အဟိကံ ၊ အာခဗော် ၊ ရှာဖန် ၊ အသဟိ တို့ သည် ထို မိန်းမ ထံသို့ သွား ၍ ပြော ဆို ကြ၏¹⁵ မိန်းမ ကလည်း၊ ငါ့ ထံသို့ စေလွှတ် သောသူ ထံသို့ သင် တို့ပြန်၍ ဆင့်ဆို ရသော ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ဟူမူကား၊¹⁶ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဘတ် သော ကျမ်း စကား လာသမျှ အတိုင်း ငါ သည် ဤ အရပ် ၌ ၎င်း၊ ဤ အရပ်သား တို့၌ ၎င်း ၊ ဘေး ရောက် စေမည်¹⁷ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ ကိုစွန့် ကြပြီ။ မိမိ လုပ် သော အရာ တို့ဖြင့် ငါ့ အမျက် ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ရှေ့ မှာ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့်ဤ အရပ် ၌ ငါ့ အမျက် မီးသည် မ ငြိမ်း ဘဲ လောင် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏¹⁸ ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် စေခြင်းငှါ သင် တို့ကို စေလွှတ် သော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကြား သော ကျမ်းစကား ကို ရည်ဆောင်၍၊ ဣ သရေလ အမျိုး ၎င်း၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူကြောင်း ကို ထို ရှင် ဘုရင် အား တ ဖန် ပြန် လျှောက် ရ မည် ကား၊¹⁹ ဤ အရပ်သားတို့သည် ဖျက်ဆီး ရာနှင့် ကျိန်ဆဲ ရာ ဖြစ် ရကြလိမ့်မည် ဟု ဤ အရပ် ကို ၎င်း ၊ ဤအရပ် သား တို့ကို၎င်း ၊ ငါခြိမ်းချောက် သော စကားကို သင် သည် ကြား သောအခါ ၊ နူးညံ့ သောစိတ်ရှိ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ် ချ ခြင်း၊ ကိုယ် အဝတ် ကို ဆုတ် ခြင်း၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ငိုကြွေး ခြင်းကို ပြုသောကြောင့် သင့်စကား ကို ငါ နားထောင် ၎င်း၏²⁰ ငါ သည် သင့် ကို ဘိုး ဘေး စုဝေး ရာ သို့ ပို့ဆောင်၍ ၊ သင် သည် ငြိမ်ဝပ် စွာသင်္ချိုင်း သို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။ ဤ အရပ် ၌ ငါ ရောက် စေအံ့သော ဘေး ကို သင့် ကိုယ်တိုင် မ တွေ့ မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည် ရှင်ဘုရင် အား ပြန် လျှောက်ကြ၏

23 ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် ယုဒ ပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သား အသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍၊² ယုဒ ပြည်သူ ယေရုရှ လင် မြို့သား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပရောဖက် ၊ လူ အကြီး အငယ် အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ဗိမာန် တော်သို့တက် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်၌ တွေ့

သော ပဋိညာဉ် ကျမ်း စာ ရှိသမျှ ကို သူ တို့ရှေ့မှာ ဘတ် တော်မူ၏³ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ကို ဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ် တရားကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ စောင့်ရှောက် ပါ မည်။ ဤ ကျမ်းစာ ၌ ပါ သော ပဋိညာဉ် စကား အတိုင်း ကျင့် ပါ မည်ဟု တိုင် နား မှာ ရပ် ၍ အဓိဋ္ဌာန် ပြု ၏။ လူ အပေါင်း တို့သည် လည်း ထိုအဓိဋ္ဌာန် ကို ဝန်ခံ ကြ၏⁴ နောက် တဖန်ယစ်ပုရောဟိတ် မင်း ဟိလခိ ၊ ဒုတိယ ယစ် ပုရောဟိတ်များနှင့် တံခါး စောင့် များ တို့သည် ဗာလ ဘုရား၊ အာ ရှ ရ ပင်၊ မို ယ်း ကောင်းကင် တန်ဆာ အဘို့ လုပ် သမျှ သော အသုံး အဆောင် တို့ကို ဗိမာန် တော် ထဲက ထုတ် မည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင် စီရင် သဖြင့်၊ ယေရုရှလင် မြို့ပြင် ၊ ကေဒြန် တော ၌ မီးရှို့ ၍ ပြာ ကို ဗေသလ မြို့သို့ ဆောင် သွား ကြ၏⁵ ယေရုရှလင် မြို့ပတ်လည် အစရှိသော ယုဒ မြို့ရွာ ၌ မြင့် သော အရပ် တို့အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ စေ ခြင်း ၎င်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ခန့်ထား သော ယစ် ပုရောဟိတ်တို့ကို၎င်း၊ ဗာလ ဘုရား၊ နေ လ ရာသီ စောင့် အစ ရှိသော မိုယ်း ကောင်းကင်တန်ဆာ တို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ သောသူတို့ ကို၎င်း ၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော် မူ၏⁶ အာရှရပင် ကိုလည်း ဗိမာန် တော်ထဲက ထုတ် ၍ ယေရုရှလင် မြို့ပြင် ၊ ကေဒြန် ချောင်း သို့ ယူသွားသဖြင့်၊ ထိုချောင်းနား မှာ မီးရှို့ ပြီးလျှင် ညက်ညက် ချေ၍၊ အမှုန့် ကို ဆင်းရဲသား သင်္ချိုင်း ပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူး တော်မူ၏⁷ မိန်းမ တို့သည် အာရှရ ပင်အဘို့ ကုလားကာ ကို ရက် ရာ အရပ် ဗိမာန် တော် နား မှာ ယောက်ျား အလိုသို့ လိုက် တတ်သော မိန်းမလျှာတို့ နေရာအိမ်များကိုလည်း ဖျက် တော်မူ၏⁸ ယစ် ပုရောဟိတ် အပေါင်း တို့ကို ယုဒ မြို့ရွာ တို့မှ ခေါ် ခဲ့၍ ၊ သူ တို့သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ရာ မြင့် သော အရပ်များကို ဂေဗ မြို့ မှစ၍ ဗေရရှေဘ မြို့တိုင်အောင် ညစ်ညူး စေတော်မူ၏။ ယေရုရှ လင်မြို့ဝန် ယောရှု ၏ တံခါး ဝ လက်ဝဲ ဘက်နား မှာတည်သော မြို့ တံခါး ၏ ကုန်း တို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက် တော်မူ၏⁹ မြင့် သောအရပ်နှင့် ဆိုင်သော ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့ဗိမာန်တော် ယစ် ပလ္လင်နားသို့ မ ချဉ်း ရဘဲ၊ အပေါင်း အဘော်တို့နှင့် တဆေး မဲ့ မုန့်ကို စား ရသော အခွင့်သာရှိကြ၏¹⁰ အဘယ်သူမျှမိမိ သား သမီး ကို မောလုတ် ဘုရား အား မီး ဖြင့် မ ပူဇော် နိုင်မည်အကြောင်း ၊ ဟိ နနံ သား၏ ချိုင့်၌ ရှိသောတောဖက် အရပ်ကိုလည်း ညစ်ညူး စေ တော်မူ ၏¹¹ ယုဒ ရှင် ဘုရင်တို့သည် နေ ကို ပူဇော် ၍ ၊ ဗိမာန် တော် ဝင်း ပြင် အရာရှိ နာသမုမေလက် အိမ် နား ၊ ဝင်း တော် တံခါးဝ၌ ထားသော မြင်း တို့ကိုလည်း ပယ်ရှား ၍ နေ ရထား တို့ကိုလည်း မီးရှို့ တော်မူ၏¹² ယုဒ ရှင် ဘုရင်တို့သည် အာဟပ် မင်းတိုက် တော် အထက်ဆင့် အပေါ်မှာ တည် ထားသော ယစ် ပလ္လင်တို့နှင့် မ နာ ရှေ့ မင်းသည် ဗိမာန် တော်တန်တိုင်း နှစ် ရပ်တွင် တည် ထားသော ပလ္လင် တို့ကို ရှင်ဘုရင် ဖြိုချ ချေဖျက်၍ အမှုန့် ကို ကေဒြန် ချောင်း ထဲသို့ ပစ် တော်မူ၏¹³ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ရှောလမုန် သည် ယေ ရုရှလင် မြို့အရှေ့ ၊ ဖျက်ဆီး ခြင်းတောင် လက်ျာ ဘက်၌ ရွံရှာ ဘွ

ယ်သော ဇိဒန် ဘုရားအာရှတရက် ၊ ရွံရှာဘွယ် သော မောဘ ဘုရား ခေ မု ရှ ၊ ရွံ ရှာ ဘွယ် သော အ မု မုန် ဘုရား မိလ ကို အဘို့ တည် သော ကုန်း တို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ညစ်ညူး စေတော်မူ၏¹⁴ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့ ၍ အာ ရှ ရ ပင် တို့ကို ခုတ်လှဲ ပြီး မှ ၊ သူ တို့ တည် ရာ အရပ်များကို လူ သေအရိုး တို့ နှင့် ပြည့် စေ တော် မူ၏¹⁵ ကုသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ် ၏သား ယေရော ဗောင် သည်၊ ဗေသလ မြို့၌ တည် သော ကုန်း နှင့် ယစ် ပလ္လင်ကို လည်း ဖြိုချ ၍ မီးရှို့ပြီးမှ ညက်ညက် ခြေတော်မူ၏။ အာရှရပင်ကို လည်း မီးရှို့တော်မူ၏¹⁶ ယောရှိ မင်းသည် လုဉ်လည် ၍ ကြည့်ရှု လျက် ၊ ထို တောင် ပေါ်မှာရှိသော သင်္ချိုင်း ကို မြင် သောအခါ ၊ လူ ကို စေလွှတ် ၍ ထိုသင်္ချိုင်း ထဲက လူသေအရိုး တို့ကို ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ ထို အမှု ကို အထက်ကဘော်ပြ သော ဘုရား သခင်၏လူ ဆင့်ဆို သော ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် အတိုင်း ၊ အရိုး တို့ကို ယစ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ ၍ ညစ်ညူး စေ တော် မူ ၏¹⁷ ယောရှိ မင်းက လည်း၊ ငါ မြင် သော ထို မှတ်ကျောက် ကား အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေး လျှင် ၊ မြို့သား တို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗေသလ ယစ် ပလ္လင်၌ ပြု တော်မူသော အမှု ကို၊ ယုဒ ပြည်မှ လာ ၍ ဘော်ပြ သော ဘုရား သခင်၏ လူ သင်္ချိုင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန် လျှောက်ကြသော်၊¹⁸ ရှင် ဘုရင်က ၊ ရှိ စေလော့။ ထိုသူ ၏အရိုး တို့ကို အဘယ်သူ မျှမ ရွှေ့ စေ နှင့်ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း သူ ၏ အရိုး တို့နှင့် ရှာမရိ မြို့မှ လာ သောပရောဖက် အရိုး တို့ကို ရှိ စေကြ၏¹⁹ ကုသရေလ ရှင် ဘုရင် တို့သည် အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ၊ ရှာမရိ မြို့ရွာ တို့၌ မြင့် သောအရပ်ပေါ်မှာ တည် လုပ်သော အိမ် ရှိသမျှ တို့ကိုလည်း ယော ရှိ မင်းသည် ပယ်ရှား ၍ ၊ ဗေသလ မြို့၌ ပြု သမျှ အတိုင်း ပြု တော် မူ၏²⁰ မြင့် သော အရပ်နှင့် ဆိုင်သောယစ် ပုရောဟိတ်အပေါင်း တို့ ကိုလည်း ယစ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကွပ်မျက် ၍ ၊ လူ သေအရိုး တို့ကို မီးရှို့ ပြီးမှယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် တော်မူ ၏²¹ တဖန် ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ဤ ပဋိညာဉ် ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်အတိုင်း ၊ သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အား ပသခါ ပွဲကို ဆောင် ကြလော့ဟု လူ အပေါင်း တို့ကို မိန့် တော် မူ၏²² အကယ်၍ ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး သော တရားသူကြီး လက်ထက် မှစ၍ ၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ၊ ထိုသို့ သော ပသခါ ပွဲ ကို တခါ မျှ မ ဆောင် ကြ²³ ယောရှိ မင်းကြီး နန်းစံ ဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ထို ပွဲ ကို ယေ ရုရှလင် မြို့၌ ထာဝရဘုရား အား ဆောင် ကြ သတည်း²⁴ ထို မှ တ ပါး၊ ဗိမာန် တော်၌ ယစ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ တွေ့ သော ကျမ်းစာ ၌ ပါ သော စကား အတိုင်း ကျင့် လိုသော ငှါ ၊ ယော ရှိ မင်းသည် စုန်း ၊ နတ်ဝင် ၊ တေ ရပ် ရုပ်တု မှစ၍ ရုပ်တု ဆင်းတုများကို၎င်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့နှင့် ယုဒ ပြည် လုံးတွင် ရွံရှာဘွယ် သောအရာ တွေ့ သမျှ တို့ကို၎င်း၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူ၏²⁵ မော ရှေ့ တရား ၌ ပါ သမျှ ကို ကျင့်သဖြင့်၊ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ နှင့် ထာဝရဘုရား အထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲ ၍ ၊

ယောရှိ မင်းနှင့် တူသော ရှင်ဘုရင် တယောက် မျှ မဖြစ် စဖူး။ နောင် ကာလ၌လည်း မပေါ်မရှိ²⁶ သို့ရာတွင် မနာရှေ့ သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ၊ ပြစ်မှား သော အပြစ် ရှိသမျှ တို့ကြောင့် ၊ ယုဒ အမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်၍ စိတ် တော်မ ပြေ။²⁷ ဣသရေလ အမျိုးကို ငါ့ မျက်မှောက် မှ ပယ်ရှား သကဲ့သို့ ယုဒ အမျိုးကိုလည်း ငါပယ်ရှား မည်။ ငါရွေးချယ် သော ယေရုရှလင် မြို့ကို၎င်း ၊ အကြင်ဗိမာန်၌၎င်း နာမ ကို ငါတည် စေမည်ဟု ငါ ဆို သော ဗိမာန် ကို၎င်း ၊ ငါစွန့်ပစ် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏²⁸ ယော ရှိ ပြု မှု သော အမှု အရာ ကြွင်း လေ သမျှ တို့ သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏²⁹ ထိုမင်း လက်ထက် ၌ အဲဂုတ္တု ဖာရော ဘုရင် နေခေါ သည် ဥဖရတ် မြစ် တိုင်အောင် အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ကို စစ်ချီ ၍ ၊ ယောရှိ မင်းကြီး သည် ဆီးတား ခြင်းငှါ ထွက် ရာတွင်၊ မေဂိဒဒေါ မြို့မှာ မင်း ချင်းတွေ့ သောအခါ ၊ ယောရှိ မင်း သည် အသက် ဆုံးလေ၏³⁰ ကျွန် တို့သည် ရထား တော်ပေါ်မှာ တင် ပြီး လျှင် ၊ မင်းကြီး သေ စဉ်တွင် မေဂိဒဒေါ မြို့မှ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် သွား၍ သီချင်း တော်၌ သဂြိုဟ် ကြ၏။ ပြည်သူ ပြည်သား တို့သည် ယောရှိ သား ယောခတ် ကို ယူ ၍ ဘိသိတ် ပေးလျက် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းတင် ကြ၏³¹ ယောခတ် သည် အသက် နှစ်ဆယ် သုံး နှစ်ရှိ သော် ၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ သုံး လ စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ လိဗန မြို့သားယေရမိ ၏ သမီး ဟာ မုတာလ အမည် ရှိ၏³² ထို မင်းသည် ဘိုးဘေး ပြု သမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏³³ ဖာရော နေခေါ သည် ထိုမင်း ကို ယေရုရှလင် မြို့မှာ မင်း မပြုစေခြင်းငှါ ဟာမတ် ပြည် ၊ ရိဗလ မြို့မှာ အကျဉ်း ထား၍ ၊ ယုဒပြည် ၌ ငွေ အခွန် တထောင် နှင့် ရွှေ အခွန် တဆယ် ကို အခွန် တောင်း လေ၏³⁴ ဖာ ရော နေ ခေါ သည်လည်း ၊ ယောရှိ သား လျှောက်မိ ကို ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းတင် ၍ ယောယကိမ် အမည် သစ်ကိုပေး ၏။ ယောခတ် ကို အဲဂု တုတု ပြည်သို့ယူ သွား၍ ထို ပြည်၌ ယောခတ်သည်သေ ၏³⁵ ယော ယကိမ် သည်လည်း ဖာရော ဘုရင် အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ တပြည် လုံးတွင် ရွှေ ငွေ ခွဲ၍ ဖာရော ဘုရင် အား အခွန် ဆက်ရ၏။ ပြည် သူ ပြည်သားအသီးအသီးတို့ကို ရွှေ ငွေ ခွဲသည်အတိုင်း ၊ ကျပ်တည်း စွာ တောင်း၍ ဖာရော နေခေါ အား ဆက် လေ၏³⁶ ယောယကိမ် သည် အသက်နှစ်ဆယ် ငါး နှစ် ရှိ သော် နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ တဆယ် တနှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ ရုမ မြို့သားပေ ဒဲယ ၏သမီး ဇေဗုဒ အမည် ရှိ၏³⁷ ထိုမင်း သည် ဘိုးဘေး ပြု သမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၏

24 ယောယကိမ် မင်း လက်ထက် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒ ဒ်နေဇာ သည် ချီ လာ၍ ၊ ယောယကိမ် သည် သုံး နှစ် ကျွန်ခံ ပြီး မှတဖန်လုန်ပြန် ၍ ပုန်ကန် လေ၏² ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ပရောဖက် တို့ဖြင့် မိန့် တော် မူ သော စကား တော်အတိုင်း ၊ ယုဒ

ပြည်ကို ဖျက်ဆီး စေခြင်းငှါ ၊ ခါလဒဲ တပ်သား ၊ ရှုရိ တပ်သား ၊ မောဘ တပ်သား ၊ အမုန် တပ်သား တို့ကို စစ်ချီ စေတော်မူ ၏³ မနောရှ မင်းပြု မိသမျှ သော အပြစ်၊ “⁴ အသေ မခံထိုက်သောသူ တို့ ကိုသတ် ၍ သူတို့ အသွေး နှင့် ယေရုရှလင် မြို့ကို ပြည့် စေသော အပြစ် များ ကို ထာဝရဘုရား သည် လွှတ် တော်မ မူ။ ယုဒ အမျိုး ကို မျက်မှောက် တော် မှ ပယ်ရှား လို သော ငှါ စီရင် တော် မူ သည် အတိုင်း သာ ထိုအမှုရောက် သတည်း⁵ ယောယကိမ် ပြု မှု သော အမှု အရာကြွင်း လေ သမျှ တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေး ထားလျက် ရှိ၏⁶ ယောယကိမ် သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သား တော် ယေခေါနိ သည်ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏⁷ အဲဂုတ္တု မြစ် မှစ၍ ဥဖရတ် မြစ် တိုင်အောင် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ပိုင်သမျှသော မြေကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ယူ သောကြောင့် ၊ နောက်တဖန် အဲဂု တုတုရှင်ဘုရင်သည် မိမိ ပြည် မှ မချီမထွက်ရ⁸ ယေခေါနိ သည် အသက် ဆယ် ရှစ် နှစ်ရှိ သော် နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ သုံး လ စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားလေနာသန် ၏သမီး နဟုတုတ အမည် ရှိ၏⁹ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် ပြု သမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏¹⁰ ထို ကာလ ၌ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ်နေဇာ ၏ ကျွန် တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့စစ်ချီ ၍ ဝိုင်း ထားကြ ၏¹¹ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ်နေဇာ သည် ကိုယ်တိုင်ရောက် ၍ ၊ သူ ၏ကျွန် တို့သည် မြို့ ကို ဝိုင်း ထား ကြသောအခါ၊ “¹² ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိ သည် မယ်တော် မှစ သော ကျွန် ၊ မှူးမတ် ၊ အရာ ရှိတို့နှင့်တကွ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ထွက် ၍ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် နန်းစံ ရှစ် နှစ် တွင် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကိုရ ၏¹³ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူဘူးသည်အတိုင်း ဗိမာန် တော် ဘဏ္ဍာ နှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာ ရှိသမျှ ကို သိမ်းသွား ၍ ၊ ဗိမာန် တော် အဘို့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် လုပ် သော ရွှေ တန်ဆာ အလုံးစုံ တို့ ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်လေ၏¹⁴ ယေရုရှလင် မြို့သားမှူးမတ် ၊ ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ တ သောင်း ၊ အထူးထူးအပြားပြား သော ဆရာ သမားအပေါင်း တို့ကို သိမ်းသွား ၍ ၊ သာမညဆင်းရဲသား မှတပါး အဘယ်သူမျှမ ကျန်ကြွင်း ရ¹⁵ ယေခေါနိ နှင့် မယ်တော် အစ ရှိသော မိဖုရား များ၊ အရာရှိ များ၊ အားကြီးသော ပြည်သားများ အပေါင်း၊”¹⁶ စစ်တိုက် ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်သောသူ ရှိသမျှ ၊ ခွန်အား ကြီးသော လူ ခုနစ် ထောင် ၊ အထူးထူး အပြား အပြားသော ဆရာ သမား တ ထောင် တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ လက်ရသိမ်း သွား လေ၏¹⁷ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် ယေခေါနိ ဘထွေး တော်မသ နိ ကို ဇေဒကိ အမည် ဖြင့်မှည့် ၍ ယေခေါနိ အရာ ၌ နန်းတင် ၏¹⁸ ဇေဒကိ သည် အသက် နှစ်ဆယ် တ နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင် ၍ ယေ ရုရှလင် မြို့၌ တဆယ် တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ လိဗန မြို့သားယေရမိ ၏သမီး ဟာမုတာလ အမည် ရှိ၏¹⁹ ထိုမင်းသည် ယောယကိမ် ပြု သမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက်

ကိုပြု၏²⁰ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့ကို အထံ တော်မှ မ နှင့်ထုတ် မှီတိုင်အောင်အမျက် ထွက် တော် မူ၍ ၊ ဇေဒကိ မင်းသည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် လေ၏။”

25 ဇေဒကိ မင်း နန်းစံ ကိုး နှစ် ၊ ဒဿမ လ ဆယ် ရက် နေ့တွင် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ယေရုရှလင် မြို့သို့ စစ်ချီ သဖြင့် ၊ မြို့ပတ်လည် ၌ တပ်ချ ၍ မြေကတပ်တို့ကို တူးလုပ်ပြီးမှ² ဇေဒကိ မင်း နန်းစံတဆယ် တ နှစ် တိုင်အောင် မြို့ကိုဝိုင်း ထားလေ၏³ ထိုနှစ်စတုတ္ထလ ကိုး ရက် နေ့တွင် ၊ မြို့ထဲမှာ အလွန်အစာ အာဟာရခေါင်းပါးသဖြင့် ၊ မြို့သူ မြို့သားတို့ သည် စားစရာ မ ရှိ သောအခါ။ “ 4 ခါလဒဲ လူတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြို ဖောက်၍ မြို့ကို လည်း ဝိုင်း နေ သောကြောင့်၊ မြို့ သားစစ်သူရဲ အပေါင်း တို့ သည် ညဉ့် အခါ ပြေး ၍ မြို့ရိုး နှစ်ထပ် စပ်ကြား ဥယျာဉ် တော်နား တံခါးဝ ဖြင့် ထွက်ပြီးမှလွင်ပြင် သို့သွား ကြ၏⁵ ခါလဒဲ စစ်သူရဲ တို့သည် ရှင် ဘုရင်ကို လိုက် ၍ ယေရိခေါ လွင်ပြင် ၌ မှီ သဖြင့် ၊ ဇေဒကိ မင်း၏ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လွင့် ပြေးကြ၏⁶ ရန်သူတို့သည် ရှင် ဘုရင်ကိုဘမ်းဆီး ၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ရိဗလ မြို့သို့ ဆောင် သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် သည် ဇေဒကိမင်း၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်သည် အတိုင်း၊”⁷ ဇေဒ ကိ မင်း၏ သား တို့ကို အဘ မျက်မှောက် ၌ သတ် ကြ၏။ ဇေဒကိ မျက်စိ ကိုလည်း ဖောက် ပြီးမှ ၊ သူ့ ကိုကြေးဝါ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင် ၍ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူ သွား ကြ၏⁸ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာ နန်းစံ ဆယ် ကိုး နှစ် ၊ ပဉ္စမ လ ခုနစ် ရက် နေ့တွင် ၊ အမှု တော်ထမ်း ကိုယ်ရံတော် မှူးနေဗုဇာရဒန် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ လာ ၍။ “⁹ ဗိမာန် တော်၊ နန်းတော် ၊ မင်း အိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ် ရှိ သမျှ တို့ကို မီးရှို့ လေ၏¹⁰ ကိုယ်ရံတော် မှူးဥပါသော ခါလဒဲ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက် ကြ၏¹¹ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော် မှူး နေဗုဇာရဒန် သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်း သော သူ ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဘက် သို့ ကူး သွား နှင့် သော သူ ၊ ကြွင်း သမျှ သော သူ တို့ကို သိမ်း သွား လေ၏¹² သို့ရာတွင် စပျစ် ဥယျာဉ်ကိုပြုစု၍ လယ် လုပ်စေခြင်းငှါ ၊ ဆင်းရဲသား အချို့တို့ကို ထား ခဲ့လေ၏¹³ ဗိမာန် တော်၌ ကြေးဝါ တိုင် တို့ကို၎င်း ၊ ကြေးဝါ ရေကန် ကို၎င်း ၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့ကို၎င်း၊ ခါလဒဲ လူ တို့သည် ချိုးဖဲ့ ၍ ၊ ကြေးဝါ ရှိသမျှကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူ သွားကြ၏¹⁴ အိုးကင်း ၊ တူးရွင်း ပြား၊ မီးညှပ် ၊ ဇွန်း မှစ၍ အမှု တော်ထမ်းစရာ ကြေးဝါ တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကိုလည်း ယူ သွားကြ၏¹⁵ ရွှေ တန်ဆာ၊ ငွေ တန်ဆာတည်းဟူသော လင်ပန်း ၊ အိုး အစရှိသော တန်ဆာများ ကို ရွှေ ဖြစ်စေ ၊ ငွေ ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် ယူ သွားလေ၏¹⁶ ဗိမာန် တော်၌ ရှောင်လှမုန် မင်းလုပ် သော တိုင် နှစ် တိုင်၊ ရေကန် တခု ၊ အခြေအမြစ် များ၌ပါ သော ကြေးဝါ သည် အချိန် အားဖြင့် အတိုင်းမသိများ၏¹⁷ တိုင် အမြင့် ကားတဆယ် ရှစ် တောင် ရှိ၏။

ကြေးဝါ တိုင် ထိပ်လည်း ရှိ၏။ တိုင် ထိပ်အမြင့် ကား သုံး တောင် ရှိ၍ ၊ ထိပ် ပတ်လည် ကြေးဝါ ကွန်ရွက် ၊ ကြေးဝါသလဲ သီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အခြား သောတိုင် သည်လည်း ထို အတူ ဖြစ်၍ ကွန်ရွက် နှင့် ပြည့်စုံ ၍¹⁸ ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း စရာ ယ ၊ ဒုတိယ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေ ဖနိ ၊ ဗိမာန် တော် တံခါးမှူး သုံး ယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီး လေ၏¹⁹ စစ် သူရဲတို့ကိုအုပ် သော ဗိုလ် တ ယောက်၊ မြို့ထဲ၌ တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှူးမတ်ငါးယောက်၊ ပြည် သူ ပြည်သားများကို နှိုးဆော် သော တပ် စာရေး ကြီး တယောက်၊ မြို့ထဲ၌ တွေ့မိသော ပြည်သား ခြောက်ဆယ် တို့ ကိုမြို့ထဲက ခေါ် သွား၍။ “²⁰ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ရိဗလ မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ ပြီး လျှင်၊”²¹ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် ဟာမတ် ပြည် ရိဗလ မြို့၌ ထို သူ တို့ကို ဒဏ် ပေး၍ ကွပ်မျက် လေ၏။ ထိုသို့ ယုဒ အမျိုးသည် မိမိ ပြည် မှ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသတည်း²² ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗု ခဒ်နေဇာ ၏ အခွင့်နှင့် ယုဒ ပြည် ၌ ကျန်ကြွင်း သေးသော လူ တို့ကို အုပ်ရသောမင်းအရာ၌၊ ရှာဖွေ ၍ နာသနိ ၏သား ဖြစ်သော အဟိကိ ၏သား ဂေဒလိ ကို ခန့်ထား တော်မူ၏²³ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် ဂေဒလိ ကို ပြည်အုပ် အရာ၌ခန့်ထား ကြောင်း ကို တပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲများ တို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ နာသနိ သား ဣရုမေလ ၊ ကာရာ သား ယောဟန်နိ ၊ နေတောဖတ် အမျိုး၊ တာနုမက် သား စရာယ ၊ မာခသိ အမျိုးသား ယေဇနိ တို့သည် မိမိ လူ များနှင့်တကွ ၊ ဂေဒလိ ရှိရာမိဇ ပါ မြို့သို့ လာ ၍။ “²⁴ ဂေဒလိ က၊ ခါလဒဲ မင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရ မည် အခွင့်ကို မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ဤပြည် ၌ နေ ကြလော့။ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ချမ်းသာ ရ ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ထိုသူ တို့အား ကျိန်ဆို လေ၏²⁵ သတ္တမ လ တွင် ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ဇေလိရှမာ သား နာသနိ ၏ သား ဣရုမေလ သည် လူ တကိုပ် နှင့်တကွ လာ၍ ဂေဒလိ ကို၎င်း၊ မိဇပါ မြို့၌ ဂေ ဒလိထံမှာရှိသော ယုဒ လူတို့နှင့် ခါလဒဲ လူတို့ကို၎င်း သေ အောင် လုပ်ကြံ လေ၏²⁶ ထိုအခါ တပ်မှူး များနှင့် ပြည်သူ ပြည်သားအကြီး အငယ် အပေါင်း တို့သည် ခါလဒဲ လူတို့ကို ကြောက် သောကြောင့် ထ ၍ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ သွား ကြ၏²⁷ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိ သည် အချုပ် ခံရသောသက္ကရာဇ် သုံးဆယ် ခုနစ် နှစ်၊ ဒွါ ဒဿမ လ နှစ်ဆယ် ခုနစ် ရက်နေ့တွင် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဇေဝိလ မေရာ 3 နန်းစံ စက၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိ ကို ထောင် ထဲ က နှုတ် ၍ ချမ်းသာပေးလေ၏²⁸ ကောင်းမွန်စွာ နှုတ်ဆက် ၍ သူ ၏ပလ္လင် ကို ဗာဗုလုန် မြို့မှာ အထံ တော်၌ ရှိသော မင်းကြီး များထိုင်ရာပလ္လင် တို့ထက် ချီးမြှင့် လေ၏²⁹ ယေခေါနိမင်းသည် ထောင် ထဲမှာ ဝတ် သော အဝတ် ကို လဲ ၍ ၊ အသက် ရှည်သမျှကာလ ပတ်လုံးအစဉ် မပြတ်အထံ တော်၌ စား သောက်ရ၏³⁰ အသက် ရှည် သမျှနေ့ရက် အစဉ်မပြတ် သူ စားစရာ ဘို့ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ပေး သနားတော် မူ၏

၅ ရာဇဝင်

¹အာဒန် ၊ ရှေ့သ ၊ ဧနုတ်၊ ²ကာကူနန် ၊ မဟာလေလ ၊ ယာရက်၊
³ဧနောက် ၊ မသုရှုလ ၊ လာမက်၊ ⁴နောဧ ၊ ရှေ့မ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက်
 တည်း။ ⁵ယာဖက် သား ကားဂေါမာ ၊ မာဂေါဂ ၊ မာဒဲ ၊ ယာဝန် ၊ တု
 ဗာလ ၊ မေရှက် ၊ တိရတ် တည်း။ ⁶ဂေါမာ သား ကား အာရှကေနတ်
 ၊ ရိဖတ် ၊ တောဂါမ တည်း။ ⁷ယာဝန် သား ကား ဧလိရှာ ၊ တာရှု ၊ ကိ
 တုတိမ် ၊ ဒေါဒါနိမ် တည်း။ ⁸ဟာမ သား ကားကုရှု ၊ မိဇရိမ် ၊ ဖုတ ၊
 ခါနာန် တည်း။ ⁹ကုရှု သား ကား သောဘ ၊ ဟဝိလ ၊ သာဗတ ၊ ရာဂမ
 ၊ သတုတေခါ တည်း။ ရာဂမ သား ကား ရှောဘ ၊ ဒေဒန် တည်း။ ¹⁰ကု
 ရှု သည် သား နိမ်ရောဒ ကိုလည်း ရသေး၏။ ထိုသူ သည် မြေကြီး
 ပေါ်မှာ အားကြီး သော မုဆိုးဖြစ် ၏။ ¹¹မိဇရိမ် သား ကား လုဒိမ်
 လူ၊ အာနမိမ် လူ၊ လဟာဗိမ် လူ၊ နတုတုဟိမ် လူ၊ ¹²ပါသရုသိမ် လူ၊
 ကာသလုဟိမ် လူ၊ ကတုတောရိမ် လူ တည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုး
 ထဲက ဖိလိတုတို လူဖြစ်သတည်း။ ¹³ခါနာန် သား အကြီး ကား ဇိဒု
 န် ၊ ထိုနောက် ဟောသ၊ ¹⁴ထိုနောက် ယေဗုသိ လူ၊ အာမောရိ လူ၊ ဂိ
 ရဂါရှို လူ၊ ¹⁵ဟိဝိ လူ၊ အာကိ လူ၊ သိနို လူ၊ ¹⁶အာဝဒိ လူ၊ ဇေမရိ
 လူ၊ ဟာမသိ လူဖြစ်သတည်း။ ¹⁷ရှေ့မ သား ကားဧလံ ၊ အာရှု ၊ အာ
 ဖာဇိဒ် ၊ လုဒ ၊ အာရံ ၊ ဥဇ ၊ ဟုလ ၊ ဂေသာ ၊ မာရှု တည်း။ ¹⁸အာ
 ဖာဇိဒ် သား ကားရှုလ ၊ ရှုလ သား ကား ဟေဗာ တည်း။ ¹⁹ဟေ
 ဗာ သည်လည်း သား နှစ် ယောက်ကို မြင် လေ၏။ သားတယောက်
 ကား ဖာလက် အမည် ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ ၏လက်ထက်
 ၌ မြေကြီး ကို ခွဲဝေ ကြ ၏။ သူ ၏ညီ ကား ယုတုတန် အမည် ရှိ၏။
²⁰ယုတုတန် သား ကား အာလမောဒန် ၊ ရှေ့လပ် ၊ ဟာဇာမာဝက်
 ၊ ယေရု၊ ²¹ဟဒေါရံ ၊ ဥဇာလ ၊ ဒိကလ၊ ²²ဩဗာလ ၊ အဘိမေလ ၊
 ရှောဘ၊ ²³ဩဖိရ ၊ ဟဝိလ ၊ ယောဗပ် ၊ ဤ သူအပေါင်း တို့သည် ယု
 တုတန် သား ဖြစ်ကြသတည်း။ ²⁴ရှေ့မ ၊ အာဖာဇိဒ် ၊ ရှုလ၊ ²⁵ဟေ
 ဗာ ၊ ဖာလက် ၊ ရာဂေါ၊ ²⁶စေရောက် ၊ နာခေါ၊ တေရု၊ ²⁷အာဗြဟံ
 အမည်ရှိသောအာဗြ တည်း။ ²⁸အာဗြဟံ သား ကား ကူဇာန် နှင့်
 ကူရှုမေလ တည်း။ ²⁹ကူရှုမေလ သား အကြီးကားနဗာယုတ် ၊ န
 ဗာယုတ်ညီကေဒါ ၊ အာဒဗေလ ၊ မိဗသံ၊ ³⁰မိရှုမ ၊ ဒုမာ ၊ မာစ ၊
 ဟာဒါ ၊ တေမ၊ ³¹ယေတုရ ၊ နာဖီရှု ၊ ကေဒမာ တည်းဟူသော ကူရှု
 မေလ သား တည်း။ ³²အာဗြဟံ မယား နှောင်းကေတုရ သား ကား
 ဇိမရံ ၊ ယုတ်ရှုန် ၊ မေဒန် ၊ မိဒျန် ၊ ကူရှုဘတ် ၊ ရှုအာ တည်း။ ယုတ်

ရှုန် သား ကား ရှာဘ နှင့် ဒေဒန် တည်း။ ³³မိဒျန် သား ကား ဧဖာ ၊
 ဧဖေရ ၊ ဟာနုတ် ၊ အဘိဒါ ၊ ဧလဓာ တည်းဟူသော ကေတုရ သား
 မြေးတည်း။ ³⁴အာဗြဟံ သား ကားကူဇာန် ၊ ကူဇာန် သား ကား ဧ
 သော နှင့် ကူသရေလ တည်း။ ³⁵ဧသော သား ကား ဧလိဖတ် ၊ ရှေ့
 လ ၊ ယုရှု ၊ ယာလံ ၊ ကောရ တည်း။ ³⁶ဧလိဖတ် သား ကား တေမန်
 ၊ ဩမရ ၊ ဇေပေါ ၊ ဂါတံ ၊ ကေနတ် မှစ၍တိမန် တွင် ရသောသား
 အာမလက် တည်း။ ³⁷ရှေ့လ သား ကား နာဟတ်၊ ဇေရ ၊ ရှုမုမ ၊ မိဇု
 ဇ တည်း။ ³⁸စိရ သား ကားလောတန် ၊ ရှောဗလ ၊ ဇိဘောင် ၊ အာန ၊
 ဒိရှုန် ၊ ဇော ၊ ဒိရှုန် တည်း။ ³⁹လောတန် သား ကား ဟောရိ နှင့် ဟေ
 မံ တည်း။ လောတန် နှမ ကား တိမန် တည်း။ ⁴⁰ရှောဗလ သား ကား
 အာလာဝန် ၊ မနာဟတ် ၊ ဧဗာလ ၊ ရှေ့ဖော ၊ ဩနံ တည်း။ ဇိဘောင်
 သား ကား အာယ နှင့် အာန တည်း။ ⁴¹အာန သား ကား ဒိရှုန် ၊ ဒိရှုန်
 သား ကားဟံဒန် ၊ ဧရှုဗန် ၊ ကူသရန် ၊ ခေရန် တည်း။ ⁴²ဇော သား
 ကား ဗိလဟန် ၊ ဇာဝန် ၊ အာကန် တည်း။ ဒိရှုန် သား ကား ဥဇ နှင့်
 အာရန် တည်း။ ⁴³ကူသရေလ အမျိုး ၌ အစိုးရ သောမင်းကြီးမ ရှိ
 မှီ ဧဒံ ပြည် ၌ အစိုးရ သော မင်းကြီး ဟူမူကား ၊ ဗောရ သား ဗေလ
 သည် ဒိနုနာဗာ မြို့၌မင်းပြု၏။ ⁴⁴ဗေလ မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌
 ဗောဇရ အရပ်သားဇေရ ၏ သား ယောဗပ် သည် မင်း ပြုလေ၏။
⁴⁵ယောဗပ် မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌ တေမာန် အရပ်သား ဟုရှု
 သည် မင်း ပြုလေ၏။ ⁴⁶ဟုရှု မင်းသေ ၍ မောဘ လွင်ပြင် ၌ မိဒျန်
 လူတို့ကို လုပ်ကြံ သောသူ၊ ဗေဒိ သား ဟာဒိ သည် ဟုရှုအရာ ၌
 မင်း ပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား အာဝိတ် မြို့တည်း။ ⁴⁷ဟာဒိ မင်း
 သေ ၍ သူ ၏အရာ ၌မာသရက် အရပ်သား စာမလ သည် မင်း ပြု
 လေ၏။ ⁴⁸စာမလ မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌ မြစ် နားမှာ နေသော
 ရဟောဘုတ် အရပ်သား ရှောလ သည် မင်း ပြု လေ၏။ ⁴⁹ရှောလ
 မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌ အာခဗော် သား ဗာလဟာနန် သည် မင်း
 ပြုလေ၏။ ⁵⁰ဗာလဟာနန် မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌ ဟာဒါ သည်
 မင်း ပြုလေ၏။ မြို့တော်ကားပေါ မြို့တည်း။ မြောက် သားတော်
 ကား မေဗဟပ် သမီး ဖြစ်သော မာတရေဒ ၏ သမီး မဟေတဗေလ
 တည်း။ ⁵¹ဟာဒါ မင်းသေ သောနောက် ဧဒံ ပြည်၌ ဗိုလ် လုပ်သော
 သူဟူမူကား၊ ဗိုလ် တိမနာ ၊ ဗိုလ် အာလဝ ၊ ဗိုလ် ယေသက်၊ ⁵²ဗိုလ်
 အဟောလိဗာမ ၊ ဗိုလ် ဇော ၊ ဗိုလ် ပိနန်၊ ⁵³ဗိုလ် ကေနတ် ၊ ဗိုလ်

တေမန်၊ ဗိုလ် မိဗဇ၊⁵⁴ဗိုလ် မာဂဒေလ၊ ဗိုလ် ကူရုံ တည်းဟူသော ဤသူတို့သည် ဧဒုံ ဗိုလ် များဖြစ်သတည်း။

2 ကူသရေလ ၏သား များဟူမူကား ၊ ရှဗင် ၊ ရှိမောင် ၊ လေဝိ ၊ ယုဒ ၊ ကူသခါ ၊ ဇာဗုလုန်၊²ဒန် ၊ ယောသပ် ၊ ဗ¹ယာမိန် ၊ နဿလိ ၊ ဂဒ် ၊ အာရှာ တည်း။³ယုဒ သည် ခါနာန် အမျိုးဖြစ်သော ရှု အာ သမီး တွင် မြင် သော သားကား ဧရ ၊ ဩနန် ၊ ရှေလ တည်း။ ယုဒ သား ကြီး ဧရ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆိုး သောသူ ဖြစ်၍ ကွပ်မျက် တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။⁴ချွေးမ တာမာ တွင် မြင် သောသားကား ဖာရက် နှင့် ဇာရ တည်း။ ယုဒ သား ပေါင်း ကား ငါး ယောက်တည်း။⁵ဖာရက် သား ကား ဟေဇရုံ နှင့် ဟာမုလ တည်း။⁶ဇာရ သား ကား ဇိမရိ ၊ ဧသန် ၊ ဟေမန် ၊ ကာလကောလ ၊ ဒါရ ၊ ပေါင်း ငါး ယောက်တည်း။⁷ဇိမရိသားဖြစ်သော ကာမိ ၏သား ကား ကျိန်ဆဲ အပ်သောအရာကို ယူ၍ ပြစ်မှား သဖြင့်၊ ကူသရေလ အမျိုး ကို နှောင့်ရှက် သော အာခန် တည်း။⁸ဧသန် သား ကား အဇရိ တည်း။⁹ဟေဇရုံ မြင် သော သား ကား ယေရမေလ ၊ အာရံ ၊ ကာလက် တည်း။¹⁰အာရံ သား ကား အမိနဒပ် ၊ အမိနဒပ် သား ကား၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်သော နာရှန် တည်း။¹¹နာရှန် သား စာလမုန် ၊ စာလမုန် သား ဗောဇ၊¹²ဗောဇ သား ဩဗက် ၊ ဩဗက် သား ယေရုံ တည်း။¹³ယေရုံ သားဦး ကားလျောဘ ၊ ဒုတိယ သားအဘိနဒပ် ၊ တတိယ သားရှိမာ၊¹⁴စတုတ္ထ သား နာသနေလ ၊ ပဉ္စဒမ သား ရဒုဒဲ ၊¹⁵ဆဋ္ဌမ သားဩဇင် ၊ သတုထမ သားဇေလိ ဟု၊ အဋ္ဌမသားဒါဝိဒ် တည်း။¹⁶သူ တို့နှစ် ကား ဇေရုယာ နှင့် အဘိဂဲလ တည်း။ ဇေရုယာ သား ကား အဘိရုံ ၊ ယွာဘ ၊ အာသဟေလ ၊ ပေါင်း သုံး ယောက်တည်း။¹⁷အဘိဂဲလ သား ကား အာမသ ၊ အာမသ အဘ ကား ကူရှမေလ အမျိုးယေသာ တည်း။¹⁸ဟေဇရုံ သား ကာလက် သည် မယား အဇုဘ နှင့် ယေရုတ် တွင် မြင် သောသား ကား ယေရှာ ၊ ရှောဗပ် ၊ အာဒုန် တည်း။¹⁹အဇုဘ သေ သောနောက် ဖေရုတ် ကို သိမ်း ၍ ဟုရ ကို မြင် ပြန်လေ၏။²⁰ဟုရ သား ကား ဥရိ ၊ ဥရိ သား ကား ဗေဇလေလ တည်း။²¹ထိုနောက် ၊ ဟေဇရုံ သည် အသက် ခြောက် ဆယ်ရှိသော်၊ ဂိလဒ် အဘ မာခိရ ၏သမီး နှင့် စုံဘက် ၍ စေဂုပ် ကို မြင် လေ၏။²²စေဂုပ် သား ကား ယာကူရ တည်း။ ထိုသူသည် ဂိလဒ် ပြည် ၌ မြို့နှစ် ဆယ်သုံး မြို့ ကို ပိုင်၏။²³ဂေရှရ မြို့၊ အာရံ မြို့နှင့်တကွယာကူရ မြို့စု ၊ ကေနတ် မြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သော မြို့စုမြို့ပေါင်း ခြောက် ဆယ်တို့ကို တိုက်ယူ ၏။ ထို မြို့ အပေါင်း တို့ကို ဂိလဒ် အဘ မာခိရ ၏သား မြေးတို့သည် ပိုင်ကြ၏။²⁴ဟေဇရုံ သည်ကာလက်ဖေရုတ် မြို့၌ သေ သောနောက် ၊ သူ၏မယား အဘိ သည် သူ၏သား အာရှရ ကို ဘွားမြင် ၏။ အာရှရသား ကားတေကော တည်း။²⁵ဟေဇရုံ ၏ သားဦး ယေရမေလ သား ကား သားဦး အာရံ မှစ၍ဗုန ၊ ဩရင် ၊ ဩဇင် ၊ အဟိယ တည်း။²⁶အာတရ အမည် ရှိသောအခြား မယား

တွင် ဩနံ ကိုမြင်၏။²⁷ယေရမေလ ၏ သားဦး အာရံ သား ကား မာဇ ၊ ယာမိန် ၊ ဧကာ တည်း။²⁸ဩနံ သား ကားရှုမုမဲ နှင့် ယာဒ တည်း။ ရှုမုမဲ သား ကားနာဒပ် နှင့် အဘိရှရ တည်း။²⁹အဘိဟဲလ အမည် ရှိသောအဘိရှရ မယား သည် အာဗန် နှင့် မောလိဒ် ကို ဘွား မြင် ၏။³⁰နာဒပ် သား ကား သေလက် နှင့် အပုပိမ် တည်း။ သေလက် ၌သား မ ရှိ။³¹အပုပိမ် သား ကား ကူရိ ၊ ကူရိ သား ရှေရန် ၊ ရှေရန် သား အာလဲ တည်း။³²ရှုမုမဲ ၌ ယာဒ သား ကား ယေသာ နှင့် ယောနသန် တည်း။ ယေသာ ၌ သား မ ရှိ။³³ယောနသန် သား ကား ပေလက် နှင့် ဇာဇ တည်း။ ဤရှေ့ကား ယေရမေလ အမျိုး အနွယ် တည်း။³⁴ရှေရန် ၌ သား မ ရှိ။ သမီး သက်သက် ရှိ၏။ ရှေရန် ၌ ယာဟ အမည် ရှိသောအေဂုတုတု အမျိုးသားကျွန် ယောက်ျား တယောက်ရှိ၍၊³⁵ထိုကျွန်နှင့်သမီး တယောက်ကို ပေးစား သဖြင့် ၊ သမီးသည် အဘဘိုသားအတုတု ကို ဘွားမြင် ၏။³⁶အတုတု သား ကားနာသန် ၊ နာသန် သား ဇာဗဒ်။³⁷ဇာဗဒ် သား ဧဖလလ ၊ ဧဖလလ သား ဩဗက်။³⁸ဩဗက် သား ယေဟု၊ ယေဟု သား အာဇရိ တည်း။³⁹အာဇရိ သား ကား ဟေလက် ၊ ဟေလက် သား ဇလာသ၊⁴⁰ဇလာသ သား သိသမဲ ၊ သိသမဲ သား ရှုလုလုံ၊⁴¹ရှုလုလုံ သား ယေကမိ ၊ ယေကမိ သား ဇေလိရှမာ တည်း။⁴²ယေရမေလ ၏ညီ ကာလက် သားဦး ကား မေရု ၊ မေရုသားဇိဖ ၊ ဇိဖသားမရေရှု ၊ မရေရှုသား ဟေဗြုန်၊⁴³ဟေဗြုန် သား ကောရ ၊ တာပွါ ၊ ရေကင် ၊ ရှေမ တည်း။⁴⁴ရှေမ သား ကားရာဟံ ၊ ရာဟံသားယော်ကောင် တည်း။ ရေကင် သား ကား ရှုမုမဲ၊⁴⁵ရှုမုမဲ သား မောန ၊ မောန သား ဗက်ဇုရ တည်း။⁴⁶ကာလက် မယားငယ် သည် လည်း ဟာရန် ၊ မောဇ ၊ ဂါဇက် တို့ကို ဘွားမြင် ၏။ ဟာရန် သား ကား ယာဒဲ တည်း။⁴⁷ယာဒဲ သား ကားရေဂင် ၊ ယောသံ ၊ ဂေရုံ ၊ ပေလက် ၊ ဧဖာ ၊ ရှာဖ တည်း။⁴⁸ကာလက် မယားငယ် မာခါ သည်လည်း၊ ရှေဗာ နှင့် တီရ ဟာန ကို၎င်း၊⁴⁹မာဒမေန အဘ ရှာဖ ၊ မာဒမေန အဘ ရှေဝ ၊ ဂိအာ အဘ ကို၎င်း ဘွားမြင် ၏။ ကာလက် သမီး ကား အာခသ တည်း။⁵⁰ဖေရုတ် သားဦး ဟုရ ၏သား ဖြစ် သော ကာလက် သား ကား၊ ကိရယတ်ယာရိမ် အဘ ရှောဗာလ၊⁵¹ဗက်လင် အဘ စလမ ၊ ဗက်ဂါဒါ အဘ ဟာရပ် တည်း။⁵²ကိရယတ်ယာရိမ် အဘ ရှောဗာလ သား ဟူမူကား ၊ ဟာရော နှင့်မနဟေသိ အမျိုးတပိုင်း၊⁵³ကိရယတ်ယာရိမ် အမျိုးမျိုး ၊ ကူသရိ လူ၊ ဖုဟိ လူ၊ ရှုမသိ လူ၊ မိရှရိ လူတည်း။ ထို အမျိုးထဲက ဇာရာသိ လူနှင့် ရှေတောလိ လူဖြစ်သတည်း။⁵⁴စလမ သား ဟူမူကား၊ ဗက်လင် နှင့် နေတောဖာသိ လူ၊ အတရုတ် ၊ ဗက်ယွာဘ၊ မနဟေသိ အမျိုးတပိုင်း ၊ ဇောရိ လူ၊⁵⁵ယာဗက် မြို့၌နေ သောရှောဖရိလူ၊ တီရသိ လူ၊ ရှိမသိ လူ၊ စုခသိ လူတည်း။ ထိုသူ တို့သည် ရေခပ် အမျိုး ၏ အဘ ဟေမတ် မှ ဆင်းသက် သော ကိနိ အမျိုးဖြစ်သတည်း။

3 ဟေဗြုန် မြို့၌ ဒါဝိဒ် မြင် သော သား တို့တွင် သားဦး ကား၊

ယေဇရေလ မြို့သူအဟိနောင် တွင် မြင်သောသားအာမနန် တည်း။
 ဒုတိယ သားကား၊ ကရမေလ မြို့သူအဘိဂဲလ တွင် မြင်သောသား
 ဒံယေလ တည်း။² တတိယ သားကား၊ ဂေရှရ ရှင်ဘုရင် တာလမဲ
 သမီး မာခါ ၏သား အဗရှလုံ တည်း။ စတုတ္ထ သားကား၊ ဟဂုဂိတ်
 ၏သား အဒေါနိယ တည်း။³ ပဉ္စမ သားကား အဘိတလ ၏ သားရှေ
 ဖတိ တည်း။ ဆဌမ သားကား၊ မြောက်သားတော် ဧဂလ တွင် မြင်
 သော သား ကူသရုံ တည်း။⁴ ထိုသားခြောက် ယောက်တို့ကို ဟေဗြဲ
 န် မြို့၌ မြင် ၏။ ထိုမြို့တွင် ခုနစ် နှစ် နှင့် ခြောက် လ မင်း ပြု၏။ ယေ
 ရုရှလင် မြို့တွင် အနှစ်သုံး ဆယ်သုံး နှစ် မင်း ပြု၏။⁵ ယေရုရှလင်
 မြို့၌ မြင် သောသားဟူမူကား ၊ ရှုမ္မာ ၊ ရှောဗပ် ၊ နာသန် ၊ ရှောလ
 မုန် တည်းဟူသောအမေ့လ သမီး ဗာသရှောဘ တွင် မြင်သောသား
 လေး ယောက်။⁶ ထိုမှတပါး၊ ကူဗဟာ ။ ဧလိရွ ။ ဧလိပလက်။⁷ နော
 ဂ ၊ နေဖက် ၊ ယာဖျာ၊⁸ ဧလိရှမာ ၊ ဧလျာဒ ၊ ဧလိဖလက် ၊ ပေါင်းကိုး
 ယောက်တည်း။⁹ ဤရွှေကားမယားငယ် တွင်ရသောသား တို့ကို မ
 ဆိုဘဲ ဒါဝိဒ် ၏ သား များတည်း။ နှမ တာမာ လည်းရှိ၏။¹⁰ ရှော
 လမုန် သား ကား ရောဗောင် ၊ ရောဗောင်သား အဘိယ ၊ အဘိယ
 သား ယောရှုဖတ်။¹¹ ယောရှုဖတ်သား ယောရုံ ၊ ယောရုံသား အ
 ခဇိ ၊ အခဇိသား ယောရှု၊¹² ယောရှုသား အာမဇိ ၊ အာမဇိသား
 ဩဇိ၊ ဩဇိသား ယောသံ၊¹³ ယောသံသား အာခတ် ၊ အာခတ်သား
 ဟေဇကီ ၊ ဟေဇကီသား မနာရှေ၊¹⁴ မနာရှေသား အာမုန် ၊ အာမုန်
 သား ယောရှိ တည်း။¹⁵ ယောရှိ သားဦး ကား ယောဟာနန် ၊ ဒုတိယ
 သား ယောယကိမ် ၊ တတိယ သားဇေဒကီ ၊ စတုတ္ထ သား ရှုလုလုံ
 တည်း။¹⁶ ယောယကိမ် သား ကား ယေခေါနိ နှင့် ဇေဒကီ တည်း။
¹⁷ အကျဉ်းခံရသောယေခေါနိ သား ကား ရှာလသေလ၊¹⁸ မာလခိရုံ
 ၊ ပဒါယ ၊ ရှေနဇာ ၊ ယေကမိ ၊ ဟောရှုမ ၊ နေဒဘိ တည်း။¹⁹ ရှာလ
 သေလသားကား ဇေရုဗဗေလ နှင့် ရှိမိ တည်း။ ဇေရုဗဗေလ သား
 ကား မေရှုလံ ၊ ဟာနန် ၊ နှမ ရှေလောမိတ် နှင့်တကွ၊²⁰ ဟရှုဘ ၊
 ဩဟေလ ၊ ဗေရခိ ၊ ဟသဒိ ၊ ယုရှသေသက် ၊ ပေါင်းငါး ယောက်
 တည်း။²¹ ဟာနန် သား ကား ပေလတိ နှင့် ယေရှုယ တည်း။ ယေ
 ရှုယသား ကား၊ ရေဖာယ ။ ရေဖာယသား အာနန် ၊ အာနန်သား ဩ
 ဗဒိ ၊ ဩဗဒိသား ရှေခနိ၊²² ရှေခနိ သား ရှေမာယ တည်း။ ရှေမာယ
 သား ကား ဟတုတုတ် ၊ ကူဂါလ ၊ ဗာရိ ၊ နာရိ ၊ အာဇရိ၊ ရှုဖတ် ၊
 ပေါင်း ခြောက် ယောက်တည်း။²³ နာရိ သား ကား ဧလိဩနံ ၊ ဟေဇ
 ကီ ၊ အာဇရိကံ ၊ ပေါင်းသုံး ယောက်တည်း။²⁴ ဧလျာနဲ သား ကား
 ဟောဒါယ ၊ ဧလျာရိပ် ၊ ပေလာယ ၊ အကုကုပ် ၊ ယောဟန် ၊ ဒလာ
 ယ ၊ အာနန် ၊ ပေါင်း ခုနစ် ယောက်တည်း။

4 ယုဒ သား ကားဖာရက် ၊ ဟေဇရုံ ၊ ကာမိ ၊ ဟုရ ၊ ရှောဗာလ
 တည်း။² ရှောဗာလ သား ကား ရာယ ၊ ရာယသား ယာဟတ် ၊ ယာ
 ဟတ် သား အဟုမဲ နှင့် လာဟဒ် ၊ ဤရွှေကား ဇောရေသိ အမျိုး
 အနွယ် တည်း။³ ကံ အမျိုးအဘ ၏ သားကား ယေဇရေလ ၊ ကူ

ရှုမ ၊ ကူဒဗတ် ၊ နှမ ဟာဇလေလပေါနိ၊⁴ ဂေဒေါ အဘ ပေဇွေ
 လ ၊ ဟုရှ အဘ ဇော တည်း။ ဤ သူတို့သည် ဗက်လင် အဘ ၊ ဧ
 ဖရတ် သားဦး ဟုရ အမျိုးအနွယ် တည်း။⁵ တေကော အဘ အာရှ
 ရ သည် ဟေလ နှင့် နာရ အမည်ရှိသောမယား နှစ် ယောက်ရှိ ၏။
⁶ နာရ ဘွားမြင် သော သားကား အဟုဇံ ၊ ဟေဖာ ၊ တေမနိ ၊ ဟာ
 ဟရှုတာရိ တည်း။⁷ ဟေလ ဘွားမြင်သော သား ကား ဇေရက် ၊
 ယေဇော် ၊ ဧသနန် ၊ ကောဇတည်း။⁸ ကောဇ သား ကား အာနပ်
 နှင့် ဇောဗေဒ အစရှိ သော ဟာရုံ သား အဟာရေလ အဆွေအမျိုး
 တည်း။⁹ ထိုအဆွေအမျိုး ၌ ယာဗက် သည် ထူးဆန်းသောသူဖြစ်
 ၏။ သူ ၏အမိ က၊ ငါသည်ပြင်းစွာသော ဝေဒနာ ကို ခံ၍ ဤသား
 ကို မြင် ရပြီဟု ဆိုလျက်၊ ယာဗက် အမည် ဖြင့် မှည့် ၏။¹⁰ ယာ
 ဗက် ကလည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို အစဉ်ကောင်းကြီး
 ပေး၍ ၊ အကျွန်ုပ် နေရာ ကို ကျယ်ဝန်း စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
 ဘေးဥပဒ် အနှောင့်အရှက်နှင့် ကင်းလွတ်ပါမည်အကြောင်း၊ လက်
 တော်သည် အကျွန်ုပ် ဘက် ၌နေ ၍ ကွယ်ကာ စောင့်မတော် မူပါ
 ဟု ကူ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်အား ဆုတောင်း တတ်၍၊
 တောင်း သော ဆုကို ဘုရား သခင်ပေး သနားတော်မူ၏။¹¹ ရှုအာ
 မောင် ကာလက် သား ကား မဟိရ ၊ မဟိရ သား ဧရှုတုန် တည်း။
¹² ဧရှုတုန် သား ကား ဗက်ရာဖ ၊ ပါသာ ၊ တေဟိနန် တည်း။ တေဟိနန်
 နသား ကား ကူရနာဟတ် တည်း။ ဤ သူတို့သည် ရေခါ အမျိုးသား
 ဖြစ်ကြ၏။¹³ ကေနတ် သား ကား ဩသံယေလ နှင့် စရာယ တည်း။
 ဩသံယေလ သား ကား ဟာသတ် နှင့် မောနောသဲတည်း။¹⁴ မော
 နော သဲ သား ကား ဩဖရာ တည်း။ စရာယ သား ကား ယွာဘ ၊
 ယွာဘ၏သားတို့သည် ဆရာသမား ဖြစ်၍ ဆရာသမားချိုင့် ၌ နေ
 သောသူတည်း။¹⁵ ယေဖုနန် သား ဖြစ်သောကာလက် ၏ သား ကား
 ကူရု ၊ ဧလာ ၊ နာမ တည်း။ ဧလာ သား ကားကေနတ် တည်း။¹⁶ ယေ
 ဟလလေလ သား ကား ဇိဖ ၊ ဇိဖာ ၊ တိရိ ၊ အာသရေလ တည်း။
¹⁷ ဇေရ သား ကားယေသာ ၊ မေရက် ၊ ဧဖာ ၊ ယာလုန် တည်း။ မေ
 ရက် နှင့် စုံဘက် သော ဖာရော သမီး ဗိသဟာ သည် မိရိ ၊ ရှုမုမဲ
 ၊ ဧရှုတမော အဘ ကူရှုဘ ကို ဘွားမြင် ၏။¹⁸ မယား ယေဟုဒိ
 ယ သည် ဂေဒေါ အဘ ယေရက် ၊ စောခေါ အဘ ဟေဗာ ၊ ဇာနော်
 အဘ ယေကုသေလ ကို ဘွားမြင် ၏။¹⁹ ယေဟုဒိယသည် နာဟံ
 နှမ ဖြစ်၏။ နာဟံသည် ဂါမိ ရွာသားကိလ ၊ မာခ မြို့သားဧရှုတ
 မော ၏အဘ ဖြစ်သတည်း။²⁰ ရှိမုန် သား ကား အာမနန် ၊ ရိနန် ၊
 ဗ်ဟာနန် ၊ တိလုန် တည်း။ ကူရှိ သား ကား ဇောဟက် ၊ ဗင်ဇော
 ဟက် တည်း။²¹ ယုဒ သား ဖြစ်သော ရှေလ ၏သား ကား လေက
 အဘ ဧရ ၊ မရေရှ အဘ လာဒ အစရှိသော ပိတ်ချော ကို ရက်တတ်
 သော အာရှုဗာ အဆွေအမျိုး၊²² ယောယကိမ် အစရှိသော ခေါဇေ
 ဘ လူ ၊ မောဘ ပြည်၌ အစိုးရ သော ယောရှု ၊ သာရပ် ၊ ယာရှုဗိ
 လင် တည်း။ ထိုသို့ဆိုသော် ရှေး စကား ဖြစ်၏။²³ ထိုသူ တို့သည်
 အိုးထိန်း သမား၊ လယ်ယာလုပ်သမားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင် အနား မှာ

နေ လျက် အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။²⁴ ရှိမောင် သား ကား ယေမ္ဗလ ၊ ယာမိန် ၊ ယာရိပ် ၊ ဇေရု ၊ ရှောလ တည်း။²⁵ ရှောလသား ရှလုလုံ ၊ ရှလုလုံသား မိဘသံ ၊ မိဘသံသား မိရမ၊²⁶ မိရမ သား ဟမ္ဗလ ၊ ဟမ္ဗလသား ဇကုကုရ ၊ ဇကုကုရသား ရှိမိ တည်း။²⁷ ရှိမိ သည် သား တဆယ် ခြောက် ယောက်နှင့် သမီး ခြောက် ယောက်တို့ ကို မြင်၏။ သို့ရာတွင် သူ နာညီအစ်ကို တို့ ၌ သား မ များ။ ရှိမောင် အမျိုးသား တို့သည် ယုဒ အမျိုးသား ကဲ့သို့ မ ပွား မများတတ်။²⁸ ရှိမောင်အမျိုးတို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီးလက်ထက်တိုင်အောင် ဗေရရှော ဘ မြို့ ၊ မောလဒါ မြို့ ၊ ဟာဇရွာလ မြို့ ၊²⁹ ဗိလဟာ မြို့ ၊ ဇေင် မြို့ ၊ တောလဒ် မြို့ ၊³⁰ ဗေသွေလ မြို့ ၊ ဟော်မာ မြို့ ၊ ဇိကလတ် မြို့ ၊³¹ ဗက်မာကဗုတ် မြို့ ၊ ဟာဇသုသိမ် မြို့ ၊ ဗက်ဗိရိ မြို့ ၊ ရှာရိမ် မြို့ တို့၌ နေ ကြ၏။³² ထိုမှတပါး၊ တော မြို့ဇေတ် ၊ အင် ရိမုမုန် ၊ တောခင် ၊ သော၊ အာရှန် တည်းဟူသော မြို့ ငါး မြို့နှင့်တကွ၊³³ ပတ်လည် ၌ရှိသော ရှာ အပေါင်း တို့ကို ဗာလ မြို့ တိုင်အောင် ပိုင်ကြ၏။ ဤရှေ့ကား ၊ ရှိမောင်အမျိုးသားနေရာ နှင့် ဆွေစဉ် မျိုးဆက်ဖြစ်သတည်း။³⁴ မေရှောဗပ် ၊ ယာမလက် ၊ အာမဇိ သား ယောရှာ³⁵ ယောလ ၊ အာသေလ သား စရာယ ၊ နာ သား ယောရှိဘိ ၊ နာသား ယေဟု၊³⁶ ဇေလျောနဲ ၊ ယာကောဘ ၊ ယေရှောဟာယ ၊ အသာယ ၊ အဒျေလ ၊ ယေသိမေ့လ ၊ ဗေနာယ နှင့်တကွ၊³⁷ ရှေ့မာယ ၊ ရှိမရိ ၊ ယေဒါယ ၊ အလုလုန် ၊ ရှိဖိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇိဇ တည်းဟူသော၊³⁸ နာမ အားဖြင့် မှတ် သောသူတို့ သည် အဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့အမျိုး သည် အလွန် ပွား များ သတည်း။³⁹ ထိုသူ တို့သည် သိုး ကျက်စား ရာ အရပ် ကို ရှာ ၍ ချိုင့် အရှေ့ဘက်၊ ဂေ ဒေါ်မြို့ဝ တိုင်အောင် သွား သောအခါ၊⁴⁰ မြက်ပင်ပေါများ ၍ ကောင်း သောကျက်စား ရာ ကျယ်ဝန်း ငြိမ်ဝပ် သော အရပ် ကို တွေ့ ကြ၏။ ရှေး ကာလ တွင် ၊ ဟာမ အမျိုးသားတို့သည် ထို အရပ်၌ နေ ကြ၏။⁴¹ အထက်ဆိုခဲ့ ပြီးသောသူတို့ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ လက်ထက် ၌ သွား ၍ ၊ သိုး ကျက်စား စရာကောင်းသောအရပ်ကို တွေ့ သောကြောင့် ၊ အရပ်သား နေရာရှာ တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ ၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ပြီးမှယနေ့ တိုင်အောင် နေ ကြ၏။⁴² တဖန် ရှိမောင် အမျိုးသား ယောကျ်ား ငါး ရာ တို့ သည် ကူရှိ သား ၊ ဗိုလ် ပေလတီ ၊ နာရိ ၊ ရေဖာယ ၊ ဩဇေလ နှင့်တကွ ၊ စီရ တောင် သို့ ချီ သွား၍၊⁴³ အရင်လွတ် သော အာမလက် အမျိုးသားအကျန် အကြွင်းကို လုပ်ကြံ ၍ ထို အရပ်၌ ယနေ့ တိုင်အောင် နေ ကြ၏။

5 ရုဗင် သည် ကူသရေလ ၊ နာ သားဦး ဖြစ်သော်လည်း ၊ အာအိပ်ရာ ကို ညစ်ညူး စေသောကြောင့် ၊ သားဦး အရာ ကို နှုတ် ပြီး လျှင်၊ ကူသရေလ ၊ နာသား ဖြစ်သော ယောသပ် ၊ နာ သား တို့အား ပေး သည်ဖြစ်၍၊ သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို မှတ်သောအခါ၊ သားဦး အရာကို လိုက် ၍ မ မှတ်ရ။² ယုဒ သည်လည်း ညီအစ်ကို တို့တွင် လွန်ကဲ ၍ သူ နာအမျိုး ထဲက မင်း ဖြစ်တတ် သော်လည်း၊ သားဦး

အရာ ကိုမရ၊ ယောသပ် ရ၏။³ ကူသရေလ ၊ နာ သားဦး ရုဗင် သား ကား ဟာနုတ် ၊ ဖာလု ၊ ဟေဇရုံ ၊ ကာမိ တည်း။⁴ ယောလ သား ကား ရှေ့မာယ ၊ ရှေ့မာယသား ဂေါဂ ၊ ဂေါဂသား ရှေ့မိ၊⁵ ရှေ့မိသား မိကုခ ၊ မိကုခသား ရာယ ၊ ရာယသား ဗာလ တည်း။⁶ ဗာလသား ကား၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ သိမ်း သွားသော ရုဗင် အမျိုး မင်း ဗေရာ တည်း။⁷ သူ နာညီ ယေယေလ နှင့် ဇာခရိ တို့သည်လည်း၊ သားစဉ် မြေးဆက်စာရင်း ယူသောအခါ အဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ် သတည်း။⁸ ထိုအတူ ယောလ ၊ ရှေ့မ ၊ အာဇတ် တို့မှ ဆင်းသက် သော ဗေလ သည်လည်း မင်းဖြစ်လျက်၊ အာရော် မြို့မှစ၍နေဗော မြို့ ၊ ဗာလ မောင် မြို့တိုင်အောင် နေရာ ကျယ်၏။⁹ ဂိလဒ် ပြည် ၌ သိုး နွားများပြား သောကြောင့် ၊ အရှေ့ မျက်နှာ၌ ဥဖရတ် မြစ် နှင့် ဆိုင်သော တော ဝင်ဝ တိုင်အောင် နေရာ ကျယ်၏။¹⁰ ရှောလု မင်း လက်ထက် ဟာဂရ အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဂိလဒ် ပြည်အရှေ့ပိုင်း တရှောက် လုံးတွင် ဟာဂရ၏နေရာကို ယူ၍ နေရာ ကျကြ ၍၏။¹¹ သူ တို့တဘက် တချက်၊ ဗာရှန် ပြည် တွင် သလကာ မြို့တိုင်အောင် ဂဒ် အမျိုးသား တို့သည် နေရာ ကျကြ၏။¹² ဗာရှန် ပြည်၌ အကြီးအကဲ ကား ယောလ ၊ ထိုနောက် ရှာဖံ ၊ ယာနဲ ၊ ရှာဖတ် တည်း။¹³ သူ တို့အဆွေအမျိုး ချင်း ပေါက်ဘော် တော်သော သူကားမိကုခေလ ၊ မေရှလံ ၊ ရှောဘ ၊ ယောရဲ ၊ ယာခန် ၊ ဇယာ ၊ ယေဗာ ၊ ပေါင်းခုနစ် ယောက်တည်း။¹⁴¹⁵ ထိုသူတို့သည် ဂုနိ ၊ အာဗဒျေလ ၊ ဗုဇာ ဟိ ၊ ယာဒေါ ၊ ယေရိရှဲ ၊ မိကုခေလ ၊ ဂိလဒ် ၊ ယာရော် ၊ ဟုရိ ၊ အဘိဟဲလ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သတည်း။ ဂုနိကား ထိုအဆွေ အမျိုး၏ သူကြီး ဖြစ်၏။¹⁶ သူတို့သည် ဂိလဒ် ပြည်၊ ဗာရှန် ပြည်မြို့ရွာ၊ ရှာရှန် မြို့ပတ်လည်ပြည်စွန်း တိုင်အောင် နေရာ ကျကြ၏။¹⁷ ဤသူ အပေါင်း တို့သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောသံ နှင့် ကူသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေရာဗောင် လက်ထက် သားစဉ် မြေး ဆက်စာရင်းဝင်ကြ၏။¹⁸ ရုဗင် အမျိုး ၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တွင် ဒိုင်း နှင့် ထား ကို ကိုင် ၍ လေး နှင့် ပစ်တတ်သဖြင့်၊ စစ် မှ စစ် ရေး ကို လေ့ကျက် ၍ စစ်ချီ တတ် သော စစ်သူရဲ ပေါင်း ကား၊ လေး သောင်း လေး ထောင် ခုနစ် ရာ ခြောက် ဆယ် တည်း။¹⁹ ထို သူ တို့သည် ဟာဂရ အမျိုးသား တည်း ဟူသော ယေတုရ ၊ နာဖိရှ ၊ နောဒပ် အမျိုးသား တို့နှင့် စစ် တိုက် ကြ၏။²⁰ စစ်တိုက် သောအခါ ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား ၍ ဆုတောင်း သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် မစ တော်မူ ခြင်းကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ဟာဂရ လူတို့နှင့် သူ တို့ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကိုရ ကြ၏။²¹ ကုလားအုပ် ငါးထောင်၊ သိုး နှစ်သိန်း ငါးသောင်း၊ မြည်း နှစ် ထောင်၊ လူ တသိန်း တို့ကိုသိမ်းယူ ကြ၏။²² ဘုရား သ ခ င့် အခွင့် နှင့် စစ်တိုက် သောကြောင့် ၊ ရန်သူ အများ တို့သည် လဲ သေ ကြ၏။ ကူသရေလလူတို့ သည် သိမ်းသွား ခြင်း အမှုမ ရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ဟာဂရ လူတို့နေရာ ၌ နေရာ ကျကြ၏။²³ မနာရှေ အမျိုး တဝက် သည်၊ ထိုပြည် တွင် ဗာရှန် မြို့မှစ၍ ဗာလ ဟေရမုန် မြို့ ၊ စနိရ မြို့ ၊ ဟေရမုန် တောင် တိုင်အောင် ပွားများ

လျက်နေ၏။²⁴အဆွေအမျိုး သူကြီး များဟူမူကား ၊ ခွန်အား ကြီး
၍ ကျော်စောသော စစ် သူရဲဇာတိ ၊ ကူရှီ ၊ ဇလျေလ ၊ အာဇရေ
လ ၊ ယေရမိ ၊ ဟောဒဝိ ၊ ယာဒျေလ တည်း။²⁵သို့ရာတွင် ရှဗင်
အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် သည် ဘိုးဘေး တို့၏
ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှား ၍ ၊ မိမိ တို့ရှေ့မှာ ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီး
တော်မူသော ပြည်သား တို့ ဘုရား များနှင့် မှားယွင်း ကြ၏။²⁶သို့
ဖြစ်၍ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် သည် အာရှရိ ရှင်ဘုရင်
ပုလ နှင့် ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ စိတ် ကို နှိုးဆော် တော်မူ
သဖြင့် ၊ နောက်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုကူသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဂေါ
ဇန် မြစ် နား၊ ဟေလ မြို့၊ ဟာဗော် မြို့၊ ဟာရ မြို့သို့ သိမ်း သွား၍
ယနေ့ တိုင်အောင် နေရာချထား၏။

6 လေဝိ သား ကားဂေရုရှုံ ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာရိ တည်း။²ကော
ဟတ် သား ကား အာမရုံ ၊ ကူဇဟာ ၊ ဟေဗြုန် ၊ ဩဇေလ တည်း။
³အာမရုံ သား ကားအာရုန် ၊ မောရှေ ၊ မိရိအံ တည်း။ အာရုန် သား
ကား နာဒပ် ၊ အဘိဟု ၊ ဇလာဇာ ၊ ကူသမာ တည်း။⁴ဇလာဇာ သား
ကား ဖိနဟတ် ၊ ဖိနဟတ် သား အဘိရွှါ ၊ အဘိရွှါ သား ဗုကုကိ ၊ ဗု
ကုကိ သား ဩဇိ ၊ ဩဇိ သား ဇေရဟိ ၊ ဇေရဟိ သား မေရာယုတ်၊
⁷မေရာယုတ် သား အာမရိ ၊ အာမရိ သား အဟိတုပ်၊⁸အဟိတုပ်
သား ဇာဒုတ် ၊ ဇာဒုတ် သား အဟိမတ်၊⁹အဟိမတ် သား အာဇရိ
၊ အာဇရိ သား ယောဟန် တည်း။¹⁰ယောဟန် သား ကား၊ ယေရုရှု
လင် မြို့မှာ ရှောလမုန် တည် သော ဗိမာန် တော်၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်
ပြုသော အာဇရိ တည်း။¹¹အာဇရိ သား ကား အာမရိ ၊ အာမရိ
သား အဟိတုပ်၊¹²အဟိတုပ် သား ဇာဒုတ် ၊ ဇာဒုတ် သား ရှုလုလုံ၊
¹³ရှုလုလုံ သား ဟိလခိ ၊ ဟိလခိ သား အာဇရိ၊¹⁴အာဇရိ သား
စရာယ ၊ စရာယ သား ယောဒဒက် တည်း။¹⁵ယောဒဒက် သည် နေ
ဗုဒ်နေဇာ လက် ဖြင့် ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှုလင် မြို့သားတို့ကို
ထာဝရဘုရား သိမ်း သွားစေ တော်မူသောအခါ ပါသွား သတည်း။
¹⁶လေဝိ သား ဂေရုရှုံ ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာရိ တို့တွင်၊¹⁷ဂေရုရှုံ
သား ကား လိဗနိ နှင့် ရှိမိ တည်း။¹⁸ကောဟတ် သား ကားအာမ
ရုံ ၊ ကူဇဟာ ၊ ဟေဗြုန် ၊ ဩဇေလ တည်း။¹⁹မေရာရိ သား ကား
မဟာလိ နှင့် မုရှီ တည်းဟူသော လေဝိ အဆွေအမျိုးအသီးအသီး
ဖြစ်သတည်း။²⁰ဂေရုရှုံ သားကားလိဗနိ ၊ လိဗနိသား ယာဟတ် ၊
ယာဟတ်သား ဇိမုမ၊²¹ဇိမုမသား ယောအာ ၊ ယောအာသား ကူဒု
ဒေါ ၊ ကူဒေါသား ဇေရ ၊ ဇေရသား ယာတရဲ တည်း။²²ကောဟတ်
သား ကား ကူဇဟာတည်းဟူသောအမိနဒပ် ၊ အမိနဒပ်သား ကော
ရ ၊ ကောရသား အသိရ၊²³အသိရသား ဇလကာန ၊ ဇလကာန
သား ဧဗျာသပ် ၊ ဧဗျာသပ် သား အသိရ၊²⁴အသိရသား တာဟတ်
၊ တာဟတ်သား ဥရေလ ၊ ဥရေလသား ဩဇိ ၊ ဩဇိသား ရှောလ၊
²⁵ရှောလသား ဇလကာန၊ ဇလကာန သား အာမသဲ နှင့် အဟိမတ်၊
²⁶အာမသဲ သား ဇောဖဲ ၊ ဇောဖဲသား နာဟတ်၊²⁷နာဟတ်သား ဇ

လျာဘ ၊ ဇလျာဘသား ယေရောဟံ ၊ ယေရောဟံသား ဇလကာန
၊ ဇလကာနသား ရှုမ္မေလ တည်း။²⁸ရှုမ္မေလသားဦး ကား ယောလ၊
ဒုတိယ သား အဘိယ တည်း။²⁹မေရာရိ သား ကားမဟာလိ ၊ မဟာ
လိသား လိဗနိ ၊ လိဗနိသား ရှိမိ ၊ ရှိမိသား ဩဇိ၊³⁰ဩဇိသား ရှိမာ ၊
ရှိမာသား ဟဂုဂျာ ၊ ဟဂုဂျာသား အသာယ တည်း။³¹ထာဝရဘုရား
၏ သေတ္တာ တော်သည် ငြိမ်ဝပ် သောအခါ ၊ အိမ် တော်၌ သီချင်း
ဆိုရာ အမှုတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ် မင်းခန့်ထား သော သူ
တို့သည်၊³²ယေရုရှုလင် မြို့၌ ဗိမာန် တော်ကို ရှောလမုန် မ တည်
မီ ကာလပတ်လုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော် တည်ရာအရပ်၌
သီချင်း ဆိုလျက် အမှု တော်ကို စောင့်ကြ ၏။ ဗိမာန်တော်ကို တည်
ပြီး သော နောက်၊ မိမိ တို့ အလှည့် အတိုင်း စောင့် ရသော အမှု ကို
စောင့် လျက်နေကြ၏။³³³⁴³⁵³⁶³⁷³⁸ထို အမှု တော်ကို စောင့်သော
သူတို့နှင့် သားစဉ် မြေးဆက်ဟူမူကား ၊ ကူသရေလ ၊ လေဝိ ၊ ကော
ဟတ် ၊ ကူဇဟာ ၊ ကောရ ၊ ဧဗျာသပ် ၊ အသိရ ၊ တာဟတ် ၊ ဇေဖ
နိ ၊ အာဇရိ ၊ ယောလ ၊ ဇလကာန ၊ အာမသဲ ၊ မာဟတ် ၊ ဇလကာန
၊ ဇောဖဲ ၊ တောအာ ၊ ဇလျာဘ ၊ ယေရောဟံ ၊ ဇလကာန ၊ ရှုမ္မေလ
၊ ယောလ တို့မှ ဆင်းသက်သော ကောဟတ် အမျိုး၊ သီချင်း သည်
ဟေမန် တပါး၊³⁹⁴⁰⁴¹⁴²⁴³လေဝိ ၊ ဂေရုရှုံ ၊ ယာဟတ် ၊ ရှိမိ ၊ ဇိမုမ ၊
ဇေသန် ၊ အဒါယ ၊ ဇေရ ၊ ဇေနိ ၊ မာလခိ ၊ ဗာသေယ ၊ မိကုခေလ ၊ ရှိ
မာ ၊ ဗေရခိ တို့မှ ဆင်းသက်သော အာသပ် ၊ ဟေမန် လက်ျာ ဘက်
မှာ နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော် အာသပ် တပါး၊⁴⁴⁴⁵⁴⁶⁴⁷လေဝိ
၊ မေရာရိ ၊ မုရှီ ၊ မဟာလိ ၊ ရှုမေရ ၊ ဗာနိ ၊ အံဇိ ၊ ဟိလခိ ၊ အာမ
ဇိ ၊ ဟာရှုဗိ ၊ မလုလုတ် ၊ အာဖဒိ ၊ ကိရိ တို့မှ ဆင်းသက် သော
ဇေသန် တပါးမှစ၍လက်ဝဲ ဘက်မှာ နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော်
၊ မေရာရိ အမျိုးသား များတည်း။⁴⁸သူ တို့၏ညီအစ်ကို ဖြစ်သော
လေဝိ သားတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ တဲ တော်အမှု
အမျိုးမျိုး စောင့်သောအရာ၌ ခန့်ထား ခြင်းကိုခံ ကြ၏။⁴⁹အာရုန်
နှင့် သူ ၏ သားစဉ် မြေးဆက်မူကား ၊ ယဇ်ကောင်ကို မီး ရှိရာပလ္လင်
နှင့် ၊ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ရာ ပလ္လင် ပေါ် မှာပူဇော် လျက် ၊ အလွန်
သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အမှု အလုံးစုံ ကိုစောင့်လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏
ကျွန် မောရှေ မှာထား သမျှ အတိုင်း ၊ ကူသရေလ အမျိုး၏ အပြစ်
ကို ဖြေရသောသူဖြစ် ကြ၏။⁵⁰အာရုန် ၏ သားမြေးမှာ၊ အာရုန်
သား ကား ဇလာဇာ ၊ ဇလာဇာ သား ဖိနဟတ် ၊ ဖိနဟတ်သား အ
ဘိရွှါ၊⁵¹အဘိရွှါသား ဗုကုကိ ၊ ဗုကုကိသား ဩဇိ ၊ ဩဇိသား ဇေရ
ဟိ၊⁵²ဇေရဟိသား မရာယုတ် ၊ မရာယုတ်သား အာမရိ ၊ အာမရိ
သား အဟိတုပ်၊⁵³အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ် ၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်
တည်း။⁵⁴အာရုန် ၏ သားမြေးဖြစ်သော ကောဟတ် အဆွေအမျိုး
တို့သည်၊ စာရေးတံ ပြု သောအားဖြင့် ရ၍ နေရသောမြို့နှင့် မြို့နယ်
များဟူမူကား၊⁵⁵ယုဒ ခရိုင် ၌ ဟေဗြုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ကိုရကြ၏။
⁵⁶သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သောလယ် များ၊ ရွာ များတို့ကို ယေဖုနုန
သား ကာလက် သည်ရ၏။⁵⁷ပြေး၍မီခို ရာဟေဗြုန် မြို့မှ တပါး၊

ယုဒခရိုင်ထဲက လိဗန မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ယတုတိရ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဧ
ရှတမော မြို့နှင့် မြို့နယ်၊⁵⁸ဟောလုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဒေဗိရ မြို့
နှင့် မြို့နယ်၊⁵⁹အကုနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယုတုတမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်
ရှေမက် မြို့နှင့် မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊⁶⁰ဗ်ယာမိန် ခရိုင် ထဲက ဂိဗော
င်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေဗ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာလမက် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊
အာနသုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည်
အဆွေအမျိုး အလိုက်ရ၍၊ မြို့ပေါင်း ကား တဆယ် သုံး မြို့တည်း။
⁶¹ကြွင်း သော ကောဟတ် သား အဆွေအမျိုး တို့ သည် စာရေးတံ
အားဖြင့် ၊ မနာရှေ ခရိုင် ဝက် ထဲက မြို့ဆယ် မြို့တို့ကို ရကြ၏။
⁶²ဂေရရှုံ သား အဆွေအမျိုး တို့သည် ကုသခါ ခရိုင် ၊ အာရှာ ခရိုင်
၊ နုဿလိ ခရိုင် ၊ ဗာရှန် ပြည်မနာရှေ ခရိုင် ထဲက မြို့တဆယ် သုံး
မြို့ တို့ကို ရကြ၏။⁶³မေရာရိ သား အဆွေအမျိုး တို့သည် ရုဗင်
ခရိုင် ၊ ဂဒ် ခရိုင် ၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင် ထဲက မြို့တဆယ် နှစ် မြို့တို့ကို
ရကြ၏။⁶⁴ဤမည်သော မြို့ တို့ကို မြို့နယ် နှင့်တကွ၊ ကုသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် လေဝိ သားတို့အား ပေး ကြ၏။⁶⁵အထက်ဆိုခဲ့
ပြီးသော မြို့တို့ကို စာရေးတံ ပြု၍၊ ယုဒ အမျိုးသား ခရိုင် ၊ ရှိမောင်
အမျိုးသား ခရိုင် ၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား ခရိုင် ထဲက ပေး ကြ၏။
⁶⁶ကြွင်းသော ကောဟတ် သား အဆွေအမျိုး တို့သည် ဧဖရိမ် ခရိုင်
ထဲက ရသည်အတိုင်း၊⁶⁷ပြေး၍ခို နေရာ ဧဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရှေ
ခင် မြို့ကို မြို့နယ် နှင့်တကွပေး ကြ၏။⁶⁸ထိုမှတပါး၊ ဂေဗာ မြို့နှင့်
မြို့နယ် ၊ ယောကမံ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဗက်ဟောရုန် မြို့နှင့် မြို့နယ်
တို့ကို၎င်း၊⁶⁹ဒန်ခရိုင်ထဲကလေတေကမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂိဗုဗသုန် မြို့
နှင့်မြို့နယ်၊ အာဇေလုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဂါသရိမုမုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် တို့
ကို၎င်း၊⁷⁰မနာရှေ ခရိုင် ဝက် ထဲက အနေရ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဗိလံ မြို့
နှင့် မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊ ကြွင်း သောကောဟတ် သား အဆွေအမျိုး
တို့အား ပေး ကြ၏။⁷¹ဂေရရှုံ သား တို့အား လည်း၊ မနာရှေ ခရိုင်
ဝက် ထဲက ဗာရှန် ပြည် ဂေါလန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာရှတရတ် မြို့နှင့်
မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊⁷²ကုသခါ ခရိုင် ထဲက ကေဒေရှ မြို့နှင့် မြို့နယ်
၊ ဒါဗရတ် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊⁷³ရာမုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာနင် မြို့နှင့်
မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊⁷⁴အာရှာ ခရိုင် ထဲက မိဂျလ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ အာ
ဗဒန် မြို့နှင့် မြို့နယ်၊⁷⁵ဟုကုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ရဟောဘ မြို့နှင့်
မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊⁷⁶နုဿလိ ခရိုင် ထဲက ဂါလိလဲ ပြည်ကေဒေရှ
မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ဟမုမုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ကိရယသိမ် မြို့နှင့် မြို့နယ်
တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။⁷⁷ကြွင်း သောမေရာရိ သား တို့အား လည်း၊
ဇာဗုလုန် ခရိုင် ထဲက ရိမုမုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ တာဗော် မြို့နှင့် မြို့နယ်
တို့ကို၎င်း၊⁷⁸ယေရိခေါ မြို့အရှေ့ ၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက် ၊ ရုဗင်
ခရိုင် ထဲက တော ဌ် ဗေဇာ မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ယာဇ မြို့နှင့် မြို့နယ်၊
⁷⁹ကေဒ မုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ မေဖတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် တို့ကို၎င်း၊
⁸⁰ဂဒ် ခရိုင် ထဲက ဂိလဒ် ပြည်၌ ရာမုတ် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ မဟာနိမ်
မြို့နှင့် မြို့နယ်၊⁸¹ဟေရှာဘုန် မြို့နှင့် မြို့နယ် ၊ ယာဇာ မြို့နှင့် မြို့နယ်

တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။

7 ကုသခါ သား ကား တောလ ၊ ဖုဝါ ၊ ယာရှုပ် ၊ ရှိမရုန် ၊ ပေါင်း
လေး ယောက်တည်း။²တောလ သား ကား တောလ အဆွေအမျိုး
သူကြီး ဩဇိ ၊ ရေဖာယ ၊ ယေရေလ ၊ ယာမဲ ၊ ယိဗသံ ၊ ရှမ္မေလ
တည်း။ ထိုအဆွေအမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည် ခွန်အား ကြီးသော
သူရဲ ဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ် မင်းလက်ထက် နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်ခြောက်
ရာ ရှိသတည်း။³ဩဇိ သား ကား ကုဇရဟိ ၊ ကုဇရဟိ သား မိကု
ခေလ ၊ ဩဗဒိ ၊ ယောလ ၊ ကုရှယ ၊ ပေါင်း ငါး ယောက်တည်း။
ဤသူတို့သည် အကြီးအကဲ ဖြစ်ကြ၏။⁴သူ တို့၌ သား မယား များ
သောကြောင့် ၊ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက် ၊ စစ်သူရဲ တပ်သား
သုံး သောင်း ခြောက် ထောင် ရှိ ကြ၏။⁵သူ တို့ ညီအစ်ကို ကု သ
ခါ အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့သည် ခွန်အား ကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊
သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်း ဝင်သည်အတိုင်း ၊ ရှစ်သောင်း ခုနစ်ထောင်
ရှိ ကြ၏။⁶ဗ်ယာ မိန် သား ကား ဗေလ ၊ ဗေခါ ၊ ယေဒ ယေ
လ ၊ ပေါင်း သုံး ယောက် တည်း။⁷ဗေလ သား ကား အဆွေအမျိုး
သူကြီး ဧဇဗုန် ၊ ဩဇိ ၊ ဩဇေလ ၊ ယေရိမုတ် ၊ ကုရိ ၊ ပေါင်း
ငါး ယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ခွန်အား ကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊
သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်း ဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်
သုံး ဆယ် လေး ယောက်ရှိကြ၏။⁸ဗေခါ သား ကား ဇေမိရ ၊ ယော
ရှ ၊ ဧလျေဇာ ၊ ဧလိဩနဲ ၊ ဩမရိ ၊ ယေရိမုတ် ၊ အဘိယ ၊ အာ
နသုတ် ၊ အာလမက် တည်း။⁹သား စဉ် မြေး ဆက် စာရင်း ဝင်၍၊
အဆွေအမျိုး သူကြီး အသီးအသီး အလိုက်၊ ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ
နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိကြ၏။¹⁰ယေဒယေလ သား ကား ဗိ
လဟန် ၊ ဗိလဟန် သား ယုရှု ၊ ဗ်ယာမိန် ၊ ဧဟုဒ် ၊ ခေနာန ၊ ဇေသန်
၊ သာရိရှု ၊ အဟိရှုဟာ တည်း။¹¹အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီးအသီး
အလိုက်၊ ခွန်အားကြီး၍ စစ်တိုက် ခြင်းငါ့ ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သော သူရဲ
တသောင်း ခုနစ်ထောင်နှစ် ရာရှိကြ၏။¹²ထိုမှတပါး ၊ ရှုပ်မ် ၊ ဟုပိမ်
နှင့်တကွကုရ ဟုရှိမ် သား၊ အာဟေရ သား ရှိသတည်း။¹³နုဿလိ
သည် ဗိလဟာတွင် မြင်သောသား ကား၊ ဟာဇေလ ၊ ဂုနိ ၊ ယေဇ ၊
ရှလုလုံ တည်း။¹⁴မနာရှေ သားဦးကား အာသရေလ ၊ ထိုနောက်၊ ရှု
ရိ အမျိုးဖြစ်သော မယားငယ် တွင် မြင် သော သား၊ ဂိလဒ် ၊ ၎်အာဘ
မာခိရ တည်း။¹⁵မာခိရ သည်မာခါ အမည်ရှိသောဟုပိမ် နှင့် ရှုပ်
၏နှမ နှင့်စုံဘက် ၍၊ နှစ် ဆက်မြောက်သောသားကား ဇလောဖတ်
အမည်ရှိ၏။ ဇလောဖတ် ၌ သမီး သက်သက်ရှိ ၎်၏။¹⁶မာခိရ မယား
မာခါ သည် သား ကို ဘွားမြင် ၍ ၊ ပေရက် အမည် ဖြင့် မှည့် ၎်၏။
သူ ၎်၏ညီ ကား ရှေရက် အမည် ရှိ ၎်၏။ သူ ၎်၏သား ကား ဥလံ နှင့် ရေ
ကင် တည်း။¹⁷ဥလံ သား ကားဗေဒန် တည်း။ ဤရှေ့ကား မနာရှေ
သား မာခိရ ၎်၏ သား ဂိလဒ် အမျိုးအနွယ် တည်း။¹⁸သူ ၎်၏နှမ ဟ
မုမောလေကက် သည် ကုရှောဒ ၊ အပျေဇာ ၊ မဟာလ ကို ဘွား
မြင် ၎်၏။¹⁹ရှမိဒ သား ကား အဟိအန် ၊ ရှေခင် ၊ လိကဟိ ၊ အနိ

အံ တည်း။²⁰ ဖေရိမ် သား ကား ရှုသေလ ၊ ရှုသေလသား ဗေရက် ၊ ဗေရက်သား တာဟတ် ၊ တာဟတ်သား ဧလာဒ ၊ ဧလာဒသား တာဟတ်။²¹ တာဟတ်သား ဇာဗဒ် ၊ ဇာဗဒ်သား ရှုသေလ တည်း။ ထိုမှတပါး ၊ ဖေရိမ်သားဧဇာ နှင့် ဧလဒ် တို့သည် ထိုပြည် ၌ မွေး ဘွား သော၊ ဂါသ မြို့သား တို့ တိရစ္ဆာန် များကို လုယူ သောကြောင့် အသက် ဆုံးကြ၏။²² အဘ ဖေရိမ် သည် အင်တန်ကာလ ပတ်လုံး စိတ် မသာညည်းတွားလျက် နေ၏။ ညီအစ်ကို တို့သည် နှစ်သိမ့် စေ ခြင်းငှါ လာ ကြ၏။²³ နောက် တဖန်မယား ဆီသို့ဝင် သဖြင့် သူသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သား ကိုဘွားမြင် ၏။ ထိုသားကို ဗေရိယ အမည် ဖြင့် မှည့် ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ် အိမ်ထောင် ၌ အမင်္ဂလာ ရောက် သတည်း။²⁴ သမီး ရှေ့ရ ကား အထက် ဗေသော ရန် မြို့ အောက် ဗေသောရန်မြို့၊ ဩဇင်ရှေ့ရ မြို့တို့ကို ပြုစု သောသူဖြစ် ၏။²⁵ သူ ၏သား ကားရေဖ ၊ သူ၏သားရေရှပ် ၊ သူ ၏သား တေလ ၊ သူ ၏သား တာဟန်၊²⁶ သူ ၏သား လာဒန် ၊ သူ ၏သား အမိဟု ဒ် ၊ သူ ၏ သား ဧလိရှမာ၊²⁷ သူ ၏သား နန် ၊ သူ ၏သား ယောရှု တည်း။²⁸ သူ တို့ပိုင် ထိုက်သော နေရာ ဟူမူကား ၊ ဗေသလ မြို့နှင့် ကျေးလက် ၊ အရှေ့ဘက်၌ နာရန် မြို့၊ အနောက် ဘက်၌ ဂေဇာ မြို့ နှင့် ကျေးလက် ၊ ရှေ့ခင် မြို့နှင့် ကျေးလက် ၊ ဂါဇ မြို့နှင့် ကျေးလက်၊²⁹ မနာရှေ့ အမျိုးသား နေရာအနားမှာ ဗက်ရှန် မြို့နှင့် ကျေးလက် ၊ တာနက် မြို့နှင့် ကျေးလက် ၊ မေဂိဒုဒေါ မြို့နှင့် ကျေးလက် ၊ ဒေါ ရ မြို့နှင့် ကျေးလက် တည်း။ ဤ မြို့ရွာတို့၌ ကူသရေလ ၏သား ဖြစ်သော ယောသပ် ၏ သား တို့ သည် နေရာ ကျကြ၏။³⁰ အာရှာ သား ကား ယိမန ၊ ကူရှု ၊ ကူရွို ၊ ဗေရိယ ၊ နှမ စေရ တည်း။³¹ ဗေရိ ယ သား ကား ဟေဗာ နှင့် မာလကျေလ တည်း။ မာလကျေလသား ကား ဗိရဇာဝိတ်၊³² ဟေဗာ သား ကား ယာဖလက် ၊ ရှောမာ ၊ ဟော သံ ၊ နှမ ရှုအာတည်း။³³ ယာဖလက် သား ကား ပါသက် ၊ ဗိမဟာလ ၊ အာရှုဝတ် တည်း။³⁴ ရှောမေရ သား ကား အာဟိ ၊ ရောဂ ၊ ယေဟု ဗုဗ ၊ အာရုံ တည်း။³⁵ သူ ၏ညီ ဟေလင် သား ကား ဇောဖ ၊ ကူမန ၊ ရှေ့လက် ၊ အာမလ တည်း။³⁶ ဇောဖ သား ကား သုအာ ၊ ဟာနေ ဖာ ၊ ရှုလ ၊ ဗေရိ ၊ ကူမရ၊³⁷ ဗေဇာ ၊ ဟောဒ ၊ ရှုမုမ ၊ ရှိလရှု ၊ ကူသ ရန် ၊ ဗေရ တည်း။³⁸ ယေသာ သား ကား ယေဖုနန် ၊ ပိသပ ၊ အာရ တည်း။³⁹ ဥလုလ သား ကား အာရ ၊ ဟံယေလ ၊ ရေဇိယ တည်း။⁴⁰ ဤ သူ အပေါင်း တို့သည် အာရှာ အမျိုး ၌ အဆွေအမျိုး သူကြီး ၊ ရွေး သောသူ၊ ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ မင်း ဖြစ်ကြ၏။ သားစဉ် မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ နှစ် သောင်း ခြောက်ထောင်ရှိကြ ၏။

၈ ဗ် ယာမိန် သားဦး ကား ဗေလ ၊ ဒုတိယ သား အာရှုဗေလ ၊ တတိယ သား အဟိရုံ ၊ စတုတ္ထ သား နောဟ ၊ ပဉ္စမ သား ရာဖ တည်း။³ ဗေလ သား ကား အဒုဒါ ၊ ဂေရ ၊ အဘိဟုဒ်၊⁴ အဘိရွ ၊ နေ မန် ၊ အာဟော၊⁵ ဂေရာ ၊ ရှေ့ဖုဖံ ၊ ဟုရံ တည်း။⁶ မာနဟက် မြို့သို့

နေရာ ပြောင်းသော ဂေဗ မြို့သား အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်သော ဧ ဟုဒ် သား ကား၊ နေမန် ၊ အဟိယ ၊ ဂေရ တည်း။⁷ နေရာ ပြောင်း သော နောက်၊ ဩဇ နှင့် အဟိဟုဒ် ကိုလည်း မြင် ၏။⁸ ရှုဟာရိမ် သည် မယား ဟုရိမ် နှင့် ဗာရာ ကိုစွန့် ပြီးမှ၊ မောဘ ပြည် ၌ နေ၍၊⁹ မယား ဟောဒေရှု တွင် ယောဗပ် ၊ ဇိဘိ ၊ မေရှု ၊ မာလခံ၊¹⁰ ယုဇ ၊ ရှာခိ ၊ မိရမ တို့ကို မြင် ၍ ၊ ဤ သူတို့သည် အဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်ကြ၏။¹¹ အရင်မယား ဟုရိမ် တွင် ၊ အဘိတုပ် နှင့် ဧလပါလ ကို မြင် ၏။¹² ဧလပါလ သား ကား ဗော ၊ မိရှဟံ ၊ ရှာမက် တည်း။ ရှာမက်သည် ဩဇော မြို့၊ လောဒ မြို့နှင့် ကျေးလက် များကို ပြုစု သောသူဖြစ်၏။¹³ ဗေရိယ နှင့် ရှေ့မ တို့သည် ဂါသ မြို့သား တို့ကို နှင်ထုတ် သော အာဇလုန် မြို့သား အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။¹⁴ ထိုမှတပါး ၊ အဟိဩ ၊ ရှာရှက် ၊ ယေရိမုတ်၊¹⁵ ဇေဗဒိ ၊ အာရ ဒ် ၊ အာဒါ၊¹⁶ မိကုခေလ ၊ ကူရှုပ ၊ ယောဟ တို့သည် ဗေရိယ သား ဖြစ်ကြ၏။¹⁷ ဇေဗဒိ ၊ မေရှုလံ ၊ ဟေဇကိ ၊ ဟေဗာ၊¹⁸ ကူရှုမေ ရ် ၊ ယေဇလိ ၊ ယောဗပ် တို့သည် ဧလပါလ သား တည်း။¹⁹ ယာ ကိမ် ၊ ဇိခရိ ၊ ဇာဗဒိ၊²⁰ ဇလျေန် ၊ ဇိလသံ ၊ ဧလေလ၊²¹ အဒါယ ၊ ဗေရာယ ၊ ရှိမရတ် တို့သည် ရှိမဟိ သား တည်း။²² ကူရှုပန် ၊ ဟေဗာ ၊ ဧလေလ၊²³ အာဗဒုန် ၊ ဇိခရိ ၊ ဟာနန်၊²⁴ ဟာနန်၊ ဧလံ ၊ အနုတောသိယ၊²⁵ ကူဖဒိယ ၊ ပေဇွေလ တို့သည် ရှာရှက် သား တည်း။²⁶ ရှုရှရဲ ၊ ရှေ့ဟာရိ ၊ အာသလိ၊²⁷ ယာရရှိ ၊ ဧလိယ ၊ ဇိခရိ တို့သည် ယေရေဟိ သား တည်း။²⁸ ဤ သူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့မှာ နေ ၍၊ အစဉ်အဆက် အဆွေအမျိုးသူကြီး မင်းဖြစ်ကြ၏။²⁹ ဂိဗောဇ် မြို့မှာ ဂိဗေါဇ် အဘ ယေဟေလနေ ၏။ သူ ၏မယား ကား မာခါ အမည် ရှိ၏။³⁰ သူ ၏သားဦး ကား အာဗဒုန် ၊ သူ၏ညီ ကား ဇုရ ၊ ကိရှု ၊ ဗာလ ၊ နေရ၊ နာဒပ်၊³¹ ဂေဒေါ ၊ အဟိဩ ၊ ဇာ ခရိ ၊ မိကလုတ် တည်း။³² မိကလုတ်သားကား ရှိမံ တည်း။ ဤသူ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့မှာ ညီအစ်ကို စုအနား ၊ တဘက်တချက်၌ နေရာ ကျကြ၏။³³ နေရ သား ကားကိရှု ၊ ကိရှုသား ရှောလု ၊ ရှော လု သား ယောနသန် ၊ မေလခိရွ ၊ အဘိနာဒပ် ၊ ကူရှုဗာလ တည်း။³⁴ ယောနသန် သား ကား မေရိဗုဗာလ ၊ မေရိဗုဗာလ သား မိကုခါ၊³⁵ မိကုခါ သား ပိသုန် ၊ မေလက် ၊ တာရာ ၊ အာခတ် တည်း။³⁶ အာ ခတ် သား ကား ယာရ ၊ ယာရ သား အာလမက် ၊ အာဇမာဝက် ၊ ဇိ မရိ တည်း။ ဇိမရိ သား ကား မောဇ ၊³⁷ မောဇ သား ဗိနာ ၊ ဗိနာသား ရေဖာယ ၊ ရေဖာယ သား ဧလာသ ၊ ဧလာသသား အာဇေလ၊³⁸ အာ ဇေလ သား ခြောက် ယောက်အမည် ကား အာဇရိကံ ၊ ဗောခေရ ၊ ကူရှုမေလ ၊ ရှုရိယ ၊ ဩဗဒိ ၊ ဟာနန် တည်း။³⁹ အာဇေလ ညီ ရှေ့က် သားဦး ကား ဥလံ ၊ ဒုတိယ သား ယေဟုတ် ၊ တတိယ သား ဧလိဖ လက် တည်း။⁴⁰ ဥလံ သား တို့သည် ခွန်အား ကြီးသော လေး သူရဲ ဖြစ်ကြ၏။ သား မြေး များ ၍ ပေါင်း တရာ ငါး ဆယ်ရှိကြ၏။ ဤ ရွှေ့ကား ၊ ဗ်ယာမိန် သားစဉ် မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

9 အထက်ဆုံးခွဲပြီးသည်အတိုင်း၊ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် သားစဉ် မြေးဆက်စာရင်း ဝင်၍၊ ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ သိမ်းသွားခြင်း ကိုခံရနှင့်သော ကုသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင်မှတ်စာ ဌာပါ သတည်း။² နောက်တဖန် ကိုယ်ပိုင် ထိုက်သော မြို့ရွာတို့၌ အဦးဆုံး နေရာ ကျသောသူကား၊ ကုသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ ဘုရား ကျွန် အသီးအသီးဖြစ်ကြ၏။³ ယေရုရှလင် မြို့မှာ နေသောယုဒ အမျိုး ၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုး ၊ ဧဖရိမ်နှင့် မနာရှေ အမျိုးသား ဟူမူကား၊⁴ ယုဒ သား ဖာရက် အမျိုးအနွယ် ၊ ဗာနိ ၊ ကုမရိ ၊ ဩမရိ ၊ အမိ ဟုဒ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဥသ တပါး၊⁵ ရှိလောနိ အမျိုးဖြစ်သော သားဦး အသာယနှင့် သူ၏သား တစု၊⁶ ဇေရု အမျိုး ယေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တစု ပေါင်းခြောက် ရာ ကိုး ဆယ်တည်း။⁷ ဗ်ယာမိန် အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သော ဟာသေဇာ ၊ ဟောဒဝိ ၊ မေရှလံ တို့မှ ဆင်းသက်သော သလုလု ၊⁸ ယေရောဟံ သား ကုဗနိယ ၊ မိခရိ သား ဖြစ်သော ဩဇိ ၊ ၎င်း၏သား ဇလာနှင့် ကုဗနိယ ၊ ရှေလ ၊ ရှေဖတိ တို့မှ ဆင်းသက်သော မေရှလံ မှစ၍၊⁹ သားစဉ် မြေးဆက် စာရင်းဝင်သော အမျိုးသား ချင်းပေါင်းကိုး ရာ ငါး ဆယ် ခြောက် ယောက်တည်း။ ဤသူအပေါင်း တို့သည် အဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်ကြ၏။¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် မူကား ယေဒါယ ၊ ယောယရိပ် ၊ ယာခိန်နှင့် တကွ၊¹¹ အဟိတုပ် ၊ မရာယုတ် ၊ ဇာဒုတ် ၊ မေရှလံ ၊ ဟိလခိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဘုရားသခင် ၎င်း၏ အိမ် တော်အုပ် အာဇရိ တပါး၊¹² မာလခိ ၊ ပါရှရ ၊ ယေရောဟံ တို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါယနှင့် ကုမရေ ၊ မေရှလံ မုတ် ၊ မေရှလံ ၊ ယာဇေရ ၊ အဒေလ တို့မှ ဆင်းသက်သော မာရဲ့ အစ ရှိ သော၊¹³ အဆွေအမျိုး သူကြီး အမျိုးသား ချင်း တထောင် ခုနစ် ရာ ခြောက် ဆယ်ရှိကြ၏။ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၎င်း၏ အိမ် တော်အမှု ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း ငါ့တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ ပေတည်း။¹⁴ လေဝိ သားမူကား၊ မေရာရိ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်သော ဟာရှာဘိ ၊ အာဇရိကံ ၊ ဟာရှပ် တို့မှ ဆင်းသက်သော ရှေမာရ တပါး၊¹⁵ ဗာကဗကုကာ ၊ ဟေရက် ၊ ဂလာလ သုံးပါး၊ အာသပ် ၊ ဇိခရိ ၊ မိကုခါ တို့မှ ဆင်းသက်သော မဿနိ တပါး၊¹⁶ ယေဒုသုံ ၊ ဂလာလ ၊ ရှေမာယ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိ တပါး၊ နေတောဖာသိ ရွာ တို့တွင် နေသော ဇေလကာန သား အာသ ၎င်း၏သား ဗေရခိ တပါး တည်း။¹⁷ တံခါးစောင့် မူကား ရှလုလုံ ၊ အကုကုပ် ၊ တာလမုန် ၊ အဟိမန် အစရှိသော ညီအစ်ကို တစု၊¹⁸ ရှလုလုံ သည် ရှင်ဘုရင် ဝင်သော အရှေ့ တံခါး တွင် တံခါးမှူး ဖြစ်၏။ ဤသူ တို့သည် လေဝိ သား အပေါင်းအသင်း ဌာပါသောတံခါးစောင့် ပေတည်း။¹⁹ ကောရသိ အဆွေအမျိုး ၊ ကောရ ၊ ဧဗျာသပ် ၊ ကောရ တို့မှ ဆင်းသက်သော ရှလုလုံ နှင့်မိမိ ညီတို့သည် အမှု တော်စောင့် ရာတွင် တဲ တော်တံခါး စောင့်ဖြစ်ကြ၏။ အဘ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ ဗိုလ်ခြေတပ်ချ ရာတွင် တဲ တော်ဦးစောင့် ဖြစ်ကြ၏။²⁰ ရှေး ကာလဇလာဇာ သား ဖိနဟတ် သည်

ထိုသူ တို့ ကိုအုပ် ရ၍၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။²¹ မေရှလံ မိ သား ဇာခရိ သည် ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်တံခါးစောင့် ဖြစ်၏။²² တံခါးစောင့် အရာ၌ ခန့်ထားသောသူ ပေါင်း ကား နှစ် ရာ တဆယ် နှစ် ယောက် တည်း။ ထိုသူ တို့သည် ဒါဝိဒ် နှင့် ပရောဖက် ရှ မေရှလံ ခန့်ထားသော သားစဉ်မြေးဆက် အသီးအသီး နေသောရွာ၌ စာရင်း ဝင်ကြ၏။²³ ထိုသူ ၎င်း၏ သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် တဲ တော် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ၎င်း၏အိမ် တော်၌ တံခါးစောင့် အမှု ကို ဆောင်ရွက် ရ ကြ၏။²⁴ တံခါးစောင့် တို့သည် အရှေ့ ၊ အနောက် ၊ တောင် ၊ မြောက် ၊ လေး မျက်နှာ ၌ စောင့်နေကြ၏။²⁵ ရွာ တို့၌ နေသောအပေါင်းအဘော် တို့သည် အလှည့် သင့်သည်အတိုင်း ခုနစ် ရက် ၊ ခုနစ် ရက် လာ ရ ကြ၏။²⁶ ထိုလေဝိ သားတို့တွင် တံခါးစောင့် ကြီး လေး ယောက်တို့သည် အရာကိုခံရသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင် ၎င်း၏ အိမ် တော်အခန်း များနှင့် ဘဏ္ဍာတိုက် များကို စောင့်ကြ ကြ၏။²⁷ ထိုသို့စောင့် ၍ နံနက် တိုင်း တံခါးကို ဖွင့်ရသောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၎င်း၏ အိမ် တော်ပတ်လည် ၌ အိပ် ရကြ ၎င်း။²⁸ အချို့တို့သည်လည်း၊ အမှု တော်စောင့်တန်ဆာ များကို အရေအတွက် အတိုင်း သွင်း လျက် ထုတ် လျက် စောင့်ရ ကြ၏။²⁹ အချို့တို့သည်လည်း၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော် တန်ဆာ များ၊ အသုံးအဆောင် များ၊ မုန့်ညက် ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ လောဗန် ၊ နံ့သာ မျိုး များကို ပြုစု ၍စောင့်ရကြ၏။³⁰ ယဇ် ပုရောဟိတ်အမျိုးသား အချို့တို့သည်လည်း နံ့သာဆီ ကို လုပ် ရကြ၏။³¹ လေဝိ သား၊ ကောရသိ အဆွေအမျိုးဖြစ်သော ရှလုလုံ ၎င်း၏ သားဦး မတုတိသိ သည် သံပြား ဖြင့် ဖုတ်သော မုန့်မျိုးကို စောင့် ရ၏။³² သူ ၎င်း၏ညီအစ်ကို နှင့် အခြားသောကောရသိ အဆွေအမျိုးသား တို့သည် ဥပုသ် နေ၌ ရှေ့ တော် မုန့်ကို ပြင်ဆင် ရကြ၏။³³ သီချင်း ဆိုသောသူ လေဝိ အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့သည် မိမိ တို့အမှု ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်စောင့်ရ သောကြောင့် ၊ အိမ်တော်အခန်း ၌ နေ၍ အခြားသောအမှုနှင့်လွတ် ကြ၏။³⁴ ထို လေဝိ အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့သည် အစဉ်အဆက် အကြီးအကဲ ဖြစ်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေရာ ကျ ကြ၏။³⁵ ယေဟေလ သည် ဂိဗောင် မြို့တွင် နေထိုင် ပြီး ဂိဗောင် မြို့သား တို့၏ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ သူ ၎င်း၏ဇနီး မာမာခါ နာမည် ရှိ၏။³⁶ သူ ၎င်း၏သားဦး ကား၊ အာဗဒုန် ဖြစ်၏။ သူ၏အခြားသားများမှာ ဇေရ ၊ ကိရှ ၊ ဗာလ ၊ နေရ ၊ နာဒပ်၊³⁷ ဂေဒေါ ၊ အဟိဩ ၊ ဇာခရိ ၊ မိကလုတ် တို့ဖြစ်ကြ၏။³⁸ မိကလုတ် ၎င်း၏သားသည် ရှိမံ ဖြစ်၏။ သူ တို့လည်း သူ တို့၏ဆွေမျိုး အနီး ယေရုရှလင် မြို့တွင် နေထိုင် ကြ၏။³⁹ နေရ သည် ကိရှ ၎င်း၏အဘ ဖြစ်၏။ ကိရှ သည် ရှောလု ၎င်း၏အဘ ဖြစ်၏။ ရှောလု သည် ယောနသန် ၊ မေလခိရွ ၊ အဘိနာဒပ် ၊ ကုရှ ဗာလ တို့၏အဘ ဖြစ်၏။⁴⁰ ယောနသန် ၎င်း၏သား သည် မေရိဗုဗာလ ၊ မေရိဗုဗာလ ၎င်း၏သားမှာ မိကုခါ ဖြစ်၏။⁴¹ မိကုခါ ၎င်း၏သား များမှာ ပိသုန် ၊ မေလက် ၊ တာရာ ၊ အာခတ် တို့ဖြစ်ကြ၏။⁴² အာခတ်သည်

ယာရ ဧါအဘ ဖြစ်၏။ ယာရ တွင် သားအလမက် ၊ အာဇမာဝက် နှင့် ဇီမရီ ဟူ၍ သားသုံးယောက်ရှိ၏။ ဇီမရီ သည် မောဇ ဧါအဘ ဖြစ်၏။⁴³ မောဇ သည် ဗိနာ ဧါအဘ ဖြစ်၏။ ဗိနာ ဧါသား ရေဖာယ ၊ ရေဖာယ ဧါသား ဇောသ ၊ ဇောသ ဧါသား အာဇေလ ဖြစ်၏။⁴⁴ အာဇေလ ဧါသား အာဇရိကံ ၊ ဗောဓေရ ၊ ဣရှမေလ ၊ ရှရိယ ၊ ဩဗဒိ နှင့် ဟာနန် ဟူ၍ သား ခြောက် ယောက်ရှိ၏။

10ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဣသရေလ လူတို့ကို စစ်တိုက် ၍ ၊ ဣသရေလ လူ တို့သည် ရန်သူရှေ့ မှာ ပြေး သဖြင့် ၊ ဂိလဗော တောင်ပေါ် မှာ အထိအခိုက် နှင့် လဲ ၍သေကြ၏။² ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ရှောလု မင်းနှင့် သူ ဧါသား တို့ကို ပြင်းထန် စွာ လိုက်၍ ၊ ရှောလု ဧါသား ယောနသန် ၊ အဘိနဒပ် ၊ မေလခိရွ တို့ကိုသတ် ကြ၏။³ စစ်တိုက် ရာတွင် ရှောလု သည် အလွန် ခံရ၏။ လေး သမား တို့ပစ် သောမြား မှန် ၍ အလွန်နာ သောကြောင့် ၊⁴ လက်နက် ဆောင် လုလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၊ သင့် ထား ကို ထုတ် ၍ ငါ့ ကိုထိုး လော့။ သို့မဟုတ် အရေဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော လူ တို့သည် လာ ၍ ၊ ငါ့ ကိုမရိုမသေ ညှဉ်းခဲကြလိမ့်မည်ဟုဆို သော်လည်း ၊ လက်နက် ဆောင် လုလင်သည် အလွန် ကြောက် ၍ မ ပြုဘဲနေသောကြောင့် ၊ ရှောလု သည် ထိုထား ကို ယူ ၍ ထောင်ပြီးလျှင် ၊ ထား ဖျား ပေါ် မှာ လှဲ ၍သေ၏။⁵ ရှောလု သေ သည်ကို လက်နက် ဆောင် လုလင် မြင် လျှင် ၊ သူ သည် လည်း ထို ထား ကို ထောင်၍ထား ဖျား ပေါ် မှာ လှဲ ၍ သေ ၍ ၊⁶ ထိုသို့ ရှောလု နှင့် သူ ဧါသား သုံး ယောက်မှ စ၍နန်းတော် သားအပေါင်း တို့သည် အတူ သေ ကြ၏။⁷ ဣသရေလ လူပြေး ကြောင်း ၊ ရှောလု နှင့် သူ ဧါ သား များသေ ကြောင်း ကို ၊ ချိုင့် ခွံ နေသော ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည် သိမြင် လျှင် ၊ မြို့ရွာ တို့ကို စွန့်ပစ် သဖြင့် ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် လာ ၍ နေကြ၏။⁸ နက်ဖြန် နေ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် အသေကောင် တို့၌ ၊ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ် ခြင်းငါ့ လာ သောအခါ ၊ ဂိလဗော တောင်ပေါ် မှာ ရှောလု နှင့် သူ ဧါသား သုံး ယောက်တို့သည် သေ လျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင် ကြ၏။⁹ အဝတ်တန်ဆာ တော်ကို ချွတ် ပြီးမှ ခေါင်း တော် ၊ လက်နက် တော်ကို ယူ ၍ သူတို့ရုပ်တု အိမ်များ၌ ၎င်း ၊ လူ များတို့၌ ၎င်း ၊ သိတင်း ကျော်စောစေခြင်းငါ့ ၊ ဖိလိတုတိ ပြည် အရပ်ရပ်သို့ ပေး လိုက်ကြ၏။¹⁰ လက်နက် တော်ကိုလည်း သူ တို့ ဘုရား ကျောင်း ၌ ထား ၍ ၊ ခေါင်း တော်ကို ဒါဂုန် ဗိမာန် ၌ ဆွဲ ထား ကြ၏။¹¹ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ရှောလု ၌ ပြု သမျှ ကို ဂိလဒိ ပြည် ယာဗက်မြို့သားများကြား လျှင် ၊¹² သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ရှောလု ဧါ အလောင်း နှင့် သူ ဧါသား အလောင်း တို့ကို ယူ သွား၍ ၊ ယာဗက် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ အရိုး တို့ကို ယာဗက် မြို့မှာ သပိတ်ပင် အောက် ၌ သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမှ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး အစာရှောင် ကြ၏။¹³ ထိုသို့ ရှောလု သည် ထာဝရဘုရား ဧါ စကား တော်ကို နား မ ထောင် ၊ လွန်ကျူး ၍ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၎င်း ၊

¹⁴ ထာဝရဘုရား ကို မ မေးမြန်း ဘဲနတ်ဝင် မိန်းမကို ရှာဖွေ မေးမြန်း သောကြောင့် ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ ကို ကွပ်မျက် ၍ ၊ နိုင်ငံ တော်ကို ယေရုံ သား ဒါဝိဒ် ၌ လွှဲအပ် တော်မူ၏။

11ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ သည် ဒါဝိဒ် ရှိရာ ဟေဗြုန် မြို့၌ စည်းဝေး ၍ ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် အရိုး ၊ ကိုယ်တော် အသား ဖြစ် ကြ ပါ ၍ ၊² အထက် က ရှောလု သည် ရှင်ဘုရင် ဖြစ် သောအခါ ၊ ကိုယ်တော် သည် ဣသရေလ အမျိုး ကို ဆောင်သွား လျက် ၊ သွင်း ပြန် လျက် နေ တော် မူ ပြီ။ ကိုယ်တော် ဧါ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် သည် ငါ ဧါလူ ဣသရေလ အမျိုးကိုလုပ်ကျွေး အုပ်စိုး ရမည်ဟု ကိုယ်တော် အား မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။³ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့သည် ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ဟေဗြုန် မြို့သို့ ရောက် လာလျှင် ၊ ဒါဝိဒ် သည် ဟေဗြုန် မြို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် မှာ သူ တို့နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ ၍ ၊ ရှမ္မေလ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ် ကို ဘိသိတ် ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။⁴ တဖန် ဒါဝိဒ် သည် ဣသရေလ လူအပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍ ၊ ပြည်သားရင်း ယေဗုသိ လူတို့နေ ရာ ယေဗုတ် မြို့ တည်းဟူသော ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား လျှင် ၊⁵ ယေဗုတ် မြို့သား တို့က ၊ သင်သည် ဤ မြို့သို့ မ ဝင် ရဟု ဆို ကြသော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် သည် ဒါဝိဒ် မြို့ တည်းဟူသော ဇီ အုန် ရဲတိုက် ကို တိုက်ယူ လေ၏။⁶ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ယေဗုသိ လူတို့ ကို အဦး လုပ်ကြံ သောသူသည် ဗိုလ်ချုပ် ဖြစ် စေဟု အမိန့် တော်ရှိ သည် အတိုင်း ၊ ဇေရုယာ သား ယွာဘ သည် အဦး တက် ၍ ဗိုလ်ချုပ် အရာကိုခံရ ၍ ၊⁷ ထိုနောက် ဒါဝိဒ် သည်ရဲတိုက် ၌ နေ သောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ် မြို့ ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ် ကြ၏။⁸ မိလုလော အရပ် နှင့် တကွ မြို့ ပတ်လည် ၌ တည်ဆောက် ပြီးမှ ကျန်ကြွင်း သော မြို့ ကိုယွာဘ ပြုပြင် လေ၏။⁹ ဒါဝိဒ် သည် တိုးပွား ၍ အားကြီး သဖြင့် ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် သူ နှင့် အတူ ရှိ တော်မူ၏။¹⁰ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ဧါ အမိန့် တော် အတိုင်း ၊ ဒါဝိဒ်ကို ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငါ့ ဣသရေလ အမျိုး အပေါင်း တို့နှင့် ဝိုင်း၍ ဒါဝိဒ် မင်း ဘက် မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သော အမှုတော်ထမ်းသူရဲ ကြီး တို့၏ စာရင်းဟူမူကား ၊¹¹ ဟခမောနိ အမျိုး ယာရှောဗံ သည် ဗိုလ်ချုပ် ဖြစ် ၍ ၊ ထိုသူ သည် လှံ ကို ကိုင် လျက် ၊ လူ သုံး ရာ ကို တ ခါ တည်း တိုက်၍ လုပ်ကြံ လေ၏။¹² သူ့ နောက် မှာ အဟောဟိ အမျိုး ဒေါ ဒေါ သား ဇောဇာ သည် ဒါဝိဒ် နှင့် အတူ ပါ ၊ သဒမုမိမ် မြို့သို့ လိုက်သော သူရဲ သုံး ယောက် အဝင်ဖြစ်၏။¹³ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် စစ်တိုက် ခြင်းငါ့ မုယော စပါးစိုက်သော လယ်ကွက် ၌ စုဝေး ၍ ဣသရေလ လူ တို့ သည် ရန်သူရှေ့ မှာ ပြေး ကြသော်လည်း ၊¹⁴ ထိုသူတို့သည် လယ်ကွက် အလယ် ၌ ရပ် ၍ စောင့်မ လျက် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို

လုပ်ကြံ သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကြီးစွာ သော အောင် ခြင်း အားဖြင့်သူတို့ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။¹⁵ဗိုလ် စုအောင်သုံး ယောက် တို့သည် ဒါဝိဒ် ရှိရာ ကျောက် ကြား၊ အဒုလံ ဥမင် သို့ ဆင်းသွား ၍ ၊ ဖိလိတုတိ လူ တို့ သည် ရေဖိမ် ချိုင့် ၌ တပ်ချ လျက် ရှိကြ၏။¹⁶ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် ရဲတိုက် တွင် နေ၍ ၊ ဖိလိတုတိ လူတို့သည် ဗက်လင် မြို့၌ လည်း တပ်ချ ကြ၏။¹⁷ဒါဝိဒ် ကလည်း တစုံတယောက် သောသူသည် ဗက်လင် မြို့တံခါး နား မှာရှိသော ရေတွင်း ထဲက ရေ ကို ခပ် ၍ ငါ့ အားပေး ပါစေသောဟု တောင့်တ သော စိတ်နှင့် ဆို သော်၊¹⁸ထိုသူသုံး ယောက်တို့သည် ဖိလိတုတိ တပ် ကို ဖျက် ၍ ၊ ဗက်လင် မြို့ တံခါး နား မှာရှိသော ရေတွင်း ထဲက ရေ ကို ခပ်ယူ ပြီးလျှင် ဒါဝိဒ် ထံ တော်သို့ဆောင် ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ် သည် မ သောက် ဘဲ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သွန်း လျက်၊¹⁹ဤ ရေကို သောက်သောအမှုသည် ငါ နှင့် ဝေး ပါစေသော။ ကိုယ် အသက် ကို မနုမောဘဲသွားသောသူ တို့၏ အသွေး ကို ငါသောက် ရမည်လော။ သူတို့သည် ကိုယ် အသက် ကို စွန့်စား၍ ဤ ရေကို ဆောင် ခဲ့ ကြ ပြီ ဟု ဆို လျက် မ သောက် ဘဲ နေ၏။ ထို သူရဲ သုံး ယောက်တို့သည် ထိုသို့ သော အမှုတို့ကို ပြု ကြ၏။²⁰ယွာဘ ညီ အဘိရဲ သည်လည်း သူရဲသုံး ယောက် တွင် အကြီး ဖြစ် ၏။ သူ သည် လှံ ကိုကိုင် ၍ လူသုံး ရာ တို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံ သောကြောင့်၊ သူရဲသုံး ယောက် အဝင် နေရာရသတည်း။²¹သူရဲသုံး ယောက်တွင် နှစ် ယောက်ထက်သာ၍မြတ် သောကြောင့်ဗိုလ်ချုပ် အရာကိုရ ၏။ သို့သော်လည်း ပဌမ သူရဲသုံး ယောက်တို့ကို မ မှီ။²²အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသောကပ်ဇေလ မြို့သား၊ သူရဲ ယောယဒ ၏သား ဗေနာယ သည်လည်း ခြင်္သေ့ နှင့် တူသော မောဘ လူနှစ် ယောက်ကိုသတ် ၏။ ဆောင်း ကာလ ၌ လည်း၊ အခြားသို့သွား ၍ မြေတွင်း ၌ ရှိသော ခြင်္သေ့ ကိုသတ် ၏။²³အရပ်ငါး တောင် မြင့်သော အဲဂုတုတု လူ ကို လည်း သတ် ၏။ အဲဂုတုတု လူသည် ရက်ကန်း လက်လိပ်နှင့်အမှု ကြီးသော လှံ ကိုကိုင်သော်လည်း ၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝေး ကို သာ ကိုင်လျက်သွား ၍ ၊ အဲဂုတုတု လူလက် မှ လှံ ကို လှယူ ပြီး လျှင် ထိုလှံ နှင့် သူ ကိုသတ် ၏။²⁴ထိုသို့ သော အမှုတို့ကို ယောယဒ သား ဗေနာယ သည် ပြု ၍ သူရဲ သုံး ယောက်အဝင် နေရာကိုရ၏။²⁵ဗိုလ် များ ထက် သာ၍မြတ် သော်လည်း ပဌမ သူရဲသုံး ယောက် တို့ကိုမ မှီ။ ဒါဝိဒ် သည် အတွင်းဝန် ချုပ် အရာကို လည်း ပေး ၏။²⁶ယွာဘ ညီ အာသဟေလ သည်လည်း ဗိုလ် စုအဝင်ဖြစ်၏။ ထို အတူ၊ ဗက်လင် မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ ၏သား ဧလဟာနန်၊²⁷ဟေရောဒိ အမျိုး ရှုမှမ ၊ ဖာလတိ အမျိုး ဟေလက်၊²⁸တေကော အမျိုး ကူ ကေရှု ၏သား ကူရ ၊ အနေသောသိ အမျိုး အပျေဇာ၊²⁹ဟုရှုသိ အမျိုးသိဗေကဲ ၊ အဟောဟိ အမျိုး ကူလဲ ၊³⁰နေတောဖာသိ အမျိုး မဟာရဲ ၊ နေတောဖာသိ အမျိုး ဗာန ၏သား ဟေလက်၊³¹ဗီယာ မိန် အမျိုး ၊ ဂိဗာ မြို့နေ၊ ရိဘဲ ၏သား ကူတုတဲ ၊ ပိရသောနိ အမျိုး ဗေနာယ ၊³²ဂါရှု ချိုင့် သားဟုရဲ ၊ အာဗသိ အမျိုးအပျေလ၊³³ဗာ

ဟုမိ အမျိုးအာဇမာဝက် ၊ ရှာလဗောနိ အမျိုး ဧလျာဘ၊³⁴ဂိဇော နိ အမျိုးယာရှင် ၏သား တို့တွင် ယောနသန် ၊ ဟာရရိ အမျိုး ရှုမှ မ၊³⁵ဟာရရိ အမျိုးရှာရ ၏ သား အဟိအံ ၊ ဥရ ၏သား ဧလိဖလ၊³⁶မေခေရသိ အမျိုးဟေဖာ ၊ ပေလောနိ အမျိုး အဟိယ ၊³⁷ကရ မေလ အမျိုးဟေဇရဲ ၊ ဧဇဗဲ ၏သား နာရဲ၊³⁸နာသန် ၏ညီ ယော လ ၊ ဟဂုဂေရိ ၏သား မိဗဟာ၊³⁹အမုမုန် အမျိုးဇေလက် ၊ ဇေရု ယာ သား ယွာဘ ၏ လက်နက် ဆောင် လုလင်၊ ဗေရောသိ အမျိုး နဟာရဲ၊⁴⁰ကူသရိ အမျိုး ကူရ ၊ ကူသရိ အမျိုးဂါရက်၊⁴¹ဟိတုတိ အမျိုးဥရိယ ၊ အာလဲ ၏သား ဇာဗဒ်၊⁴²ရုဗင် အမျိုးသားသုံး ကျိပ် ကို အုပ်သောဗိုလ် ၊ ရှိဇ ၏သား အဒိန၊⁴³မာခါ ၏သား ဟာနန် ၊ မိ သန် အမျိုး ယောရှုဖတ်၊⁴⁴အာရှုတယောသိ အမျိုးဩဇိ ၊ အာရော် အမျိုး ဟောသန် ၏သား ရှာမ နှင့် ယေဟေလ၊⁴⁵တိဇိ အမျိုးရှိမရိ ၏သား ယေဒျေလ နှင့် သူ ၏ညီ ယောဟ၊⁴⁶မဟာဝိ အမျိုးဧလျေ လ ၊ ဧလနန် ၏သား ယေရိဗဲ နှင့် ယောရှုဝိ ၊ မောဘ အမျိုးကူသမ နှင့်တကွ၊⁴⁷ဧလျေလ ၊ ဩဗက် ၊ မေဇေဗိတ် အမျိုး ယာသေလ တည်း။

12ဒါဝိဒ် သည် ကိရှု ၏သား ရှောလု ကိုရှောင် ၍ ဇိကလတ် မြို့၌ နေ စဉ်၊ သူ့ဘက် သို့ ဝင်စား သော သူ၊ လေး လက်နက် ကို ဆောင်၍ လ ကျာ လက် လက်ဝဲ လက်မ ရွေး၊ ကျောက် နှင့် မြား ကိုပစ်တတ်သောစစ်သူရဲကြီး ၊ ရှောလု ပေါက်ဘော် ဗီယာမိန် အမျိုးသား ဟူ မူကား၊³အကြီးအကဲ အ ဟေဇာ ၊ သူ့နောက် ယော ရှု ၊ ဂိဗာ မြို့သား ရှေ့မာ ၊ အာဇမာဝက် သား ယေဇေလ နှင့် ပေလက် ၊ ဗေရာခ ၊ အနုတောသိ အမျိုး ယေဟု ၊⁴ဗိုလ်စုတွင် ထူးဆန်း၍အကြီးအကဲ လုပ်သော ဂိဗောင့် မြို့သား ကူရှုမာယ ၊ ယေရမိ ၊ ယဟာဇေလ ၊ ယောဟနန် ၊ ဂေဒရသိ အမျိုးယောဇ ဗဒ်၊⁵ဧလုဇဲ ၊ ယေရိမုတ် ၊ ဗာလျာ ၊ ရှေ့မရိ ၊ ဟရုဖိ အမျိုးရှေ့ ဖတ်၊⁶ဧလကာန ၊ ယေရှု ၊ အာဇရေလ ၊ ယောဇာ ၊ ကောရသိ အမျိုး ယာရှောဗ၊⁷ဂေဒေါမြို့နေ၊ ယေရောဟံ သား ယောလာ နှင့် ဇေဗဒိ တည်း။⁸ထိုမှတပါး ၊ ဒါဝိဒ် ရှိရာ တော ရဲတိုက် သို့ ထွက် သွား သောသူ၊ ခွန်အား ကြီး၍ ဒိုင် လွှားဆောင် လျက် စစ်တိုက် ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ၊ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့မျက်နှာ ရဲ၍ တောင် ပေါ် မှာ ဒရယ် ကဲ့သို့ လျင်မြန် သော သူဂဒိ အမျိုးသားဟူမူကား၊⁹ဇော တပါး၊ ဩဗဒိ တပါး၊ ဧလျာဘ တပါး၊¹⁰မိရှုမနန် တပါး၊ ယေ ရမိ တပါး၊¹¹အတုတဲ တပါး၊ ဧလျေလ တပါး၊¹²ယောဟနန် တပါး၊ ဧလဇာဗဒ် တပါး၊¹³ယေရမိ တပါး၊ မာခဗာနဲ တပါး၊ ပေါင်းတကျိပ် တပါးတည်း။¹⁴ဤ သူတို့သည် ဂဒိ အမျိုးသား တွင် ဗိုလ် လုပ်၍၊ အငယ် ကား လူတရာ ၊ အကြီး ကားလူတထောင် ကို အုပ်သောသူဖြစ်ကြ၏။¹⁵ယော်ဒန် မြစ်ရေသည် ကမ်း တရှောက် လုံး ကို လွှမ်းမိုး သော ကာလ ပဌမ လ တွင် ၊ သူတို့သည် ကူး ၍ မြေညီ ရာ အရပ် အရှေ့ အနောက် ၌ နေ သော သူ အပေါင်း တို့ကို

ပြေး စေကြ၏။¹⁶ ဗီယာမိန် အမျိုးသား နှင့် ယုဒ အမျိုးသားအချို့ တို့ သည် ဒါဝိဒ် ရှိရာ ရဲတိုက် သို့ လာ သောအခါ၊¹⁷ ဒါဝိဒ် သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထွက်သွား ၍ ၊ ငါ့ ကို မစ ခြင်းငှါ မေတ္တာ စိတ်နှင့် လာ လျှင် ငါသဘော တူ ၏။ သို့မဟုတ် ငါ့ ကိုရန်သူ လက် သို့ အပ် ခြင်းငှါ လာလျှင် ငါ ၌ အပြစ် မ ရှိသောကြောင့် ၊ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် သည် ကြည့်ရှု ၍ ဆုံးမ တော်မူပါစေသောဟုဆိုသော်၊¹⁸ ဝိညာဉ် တော်သည် ဗိုလ်ချုပ် အာမသဲ အပေါ်မှာ သက်ရောက် ၍၊ အိုဒါဝိဒ် ၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ၏လူ၊ အိုယေရှု ၏သား တော်၊ ကိုယ်တော် ဘက်သို့ ဝင်စား သောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေ သော။ မင်္ဂလာ ရှိပါစေ သော။ ကိုယ်တော် ကို မစ သောသူ၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော် ၏ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ကို မစ တော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြောလေသော်၊ ဒါဝိဒ်သည် သူ တို့ကို လက်ခံ ၍ ဗိုလ် အရာ၌ ခန့်ထား လေ၏။¹⁹ ထိုမှ တပါး ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလု ကို စစ်တိုက် သွား သော ဖိလိတုတိ လူ တို့နှင့် လိုက် သောအခါ ၊ ဖိလိတုတိ မင်း တို့က၊ ဤသူသည် ငါ တို့ ကိုအပ်၍ မိမိ သခင် ရှောလု ဘက်သို့ ဝင်စားမည်ဟု တိုင်ပင် ပြီးမှ ပြန် စေသောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ် သည် စစ်မ ကူ ဘဲ ဇိကလတ် မြို့သို့ သွား သောကာလ ၊ သူ့ဘက် သို့ ဝင်စားသော မနာရှေ အမျိုးသားဟု မူကား၊²⁰ မိမိအမျိုးသားတို့တွင် လူတထောင် ကို အုပ် သော ဗိုလ် ၊ အာဒန ၊ ယောဇဗဒ် ၊ ယေဒယေလ ၊ မိကုခေလ ၊ ယောဇဗဒ် ၊ ဧလိ ဟု ၊ ဇိလသဲ တည်း။²¹ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ ဗိုလ်ကြီး ဖြစ် ၍ ၊ ထားပြု လုပ်သောသူတို့ တဘက် ၌ ဒါဝိဒ် ကို မစ ကြ၏။²² ထိုကာလ ၌ ဘုရားသခင် ၏ ဗိုလ်ခြေ ကဲ့သို့ ကြီး စွာ သော ဗိုလ်ခြေ ဖြစ်သည်တိုင်အောင် တနေ့ ထက် တနေ့ဒါဝိဒ် ကို ကူညီ ၍ဝင်စား ကြ၏။²³ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ ရှောလု ၏ နိုင်ငံ ကို ဒါဝိဒ်လက်သို့လွှဲ ခြင်းငှါ ဒါဝိဒ် ရှိရာ ဟေဗြဲမြန် မြို့သို့ လာ သောသူ၊ စစ်တိုက် လက်နက် စုံနှင့်ပြည့်စုံသော တပ်သား စာရင်း ဟူမူကား၊²⁴ ဒိုင် နှင့် လှံ ကိုဆောင် ၍ စစ်တိုက် လက်နက်စုံ နှင့်ပြည့်စုံသော ယုဒ အမျိုးသား ခြောက် ထောင် ရှစ် ရာ၊²⁵ ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲ ၊ ရှိမောင် အမျိုးသား ခုနစ် ထောင် တရာ၊²⁶ လေ ဝိ အမျိုးသား လေး ထောင် ခြောက် ရာ၊²⁷ အာ ရုန် အမျိုး အုပ် ၊ ယောယဒ နှင့်အတူ ပါသော အာရုန်အမျိုးသားသုံး ထောင် ခုနစ် ရာ၊²⁸ ခွန်အား ကြီးသောသူရဲ ၊ လူပျို ဇာဒုတ် နှင့် သူ ၏ အဆွေအမျိုး တပ်မှူး နှစ်ကျိပ် နှစ် ပါး၊²⁹ ရှောလု ပေါက်ဘော် ဖြစ်သော ဗီယာ မိန် အမျိုးသား သုံး ထောင် ၊ ထို အမျိုးသား အများ တို့သည် ရှော လု ဘက် မှာ စောင့် နေ ကြ၏။³⁰ ခွန်အား ကြီး၍ အဆွေအမျိုး တို့ တွင် ထင်ရှားသော ဇေရိမ် အမျိုးသား နှစ် သောင်းရှစ် ရာ၊³¹ ဒါဝိဒ် ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ချီးမြှောက် ခြင်း ငှါ စာရင်း ဝင်သော မနာ ရှေ အမျိုး ဝက် ထဲက လူ တသောင်း ရှစ်ထောင်၊³² ကာလ အချိန် တို့ကို နားလည် ၍ ဣသရေလ အမျိုးသည် အဘယ်သို့ ပြု သင့် သည်ကို သိ တတ် သော ဣသခါ အမျိုးသား သူကြီး နှစ် ရာ၊ သူ

တို့အမျိုးသား ချင်း အပေါင်း တို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။³³ စိတ် နှစ်ခွဲ မ ရှိ၊ တပ် အခင်းအကျင်း မပျက်၊ စစ်တိုက် လက်နက်စုံ နှင့် ပြည့်စုံ လျက် စစ်ချီ ၍ တိုက်တတ် သော ဇာဗုလုန် အမျိုးသားငါး သောင်း၊³⁴ နဿလိ အမျိုးသားဗိုလ် တထောင် ၊ ဒိုင် နှင့် လှံ ကို ဆောင်သော သူ သုံး သောင်း ခုနစ် ထောင်၊³⁵ ဒန် အမျိုး ထဲက စစ်မှူး စစ် ရေး၌ လေ့ကျက် သော သူနှစ်သောင်း ရှစ်ထောင်ခြောက် ရာ၊³⁶ အာ ရှာ အမျိုး ထဲက ထိုအတူ လေ့ကျက် ၍ စစ် ချီ တတ် သော သူ လေး သောင်း ၊³⁷ ယော်ဒန် မြစ် တဘက် ရုဗင် အမျိုး၊ ဂဒိ အမျိုး၊ မနာ ရှေ အမျိုး တဝက် ထဲက စစ်တိုက် လက်နက်စုံ အမျိုးမျိုး နှင့်ပြည့်စုံ သော သူ တသိန်း နှစ်သောင်း တည်း၊³⁸ စစ်အခင်းအကျင်း မပျက်၊ တိုက် တတ်သောသူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီး သောသူ အပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ် ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ငှါ ကြည့်ညှိ သော စိတ် အားကြီး၍ ဟေဗြဲမြန် မြို့သို့ လာ ကြ၏။ ကျန်ကြွင်း သော ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ဒါဝိဒ် ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ချင်သော စိတ် သဘော တညီတညွတ် တည်းရှိ ကြ၏။³⁹ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် သုံး ရက် ပတ်လုံးအထိ တော်၌ စား သောက် လျက် နေ ကြ၏။ အမျိုးသား ချင်းတို့ သည် ပြင်ဆင် နှင့်ကြပြီ။⁴⁰ အနီးအပါး ၌ နေသောသူတို့သည်လည်း ၊ သိုး နွား နှင့် တကွအမဲသား၊ မုန့်ညက် ၊ သင်္ဘော သဖန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ တည်းဟူသောရိက္ခာ များကို မြည်း ၊ ကုလားအုပ် ၊ လား ၊ နွား အပေါ်မှာတင်လျက် ဣသခါ ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်၊ နဿလိ ခရိုင် မှ ပင့်ဆောင် ခဲ့၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပျော်မွေ့ကြ၏။

13 တဖန် ဒါဝိဒ် သည် လူ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် အစ ရှိသော အကြီးအကဲ အပေါင်း တို့နှင့် တိုင်ပင် ပြီးလျှင်၊² ဣသရေ လ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့အား ၊ သင်တို့သည် အလိုရှိ၍ ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အခွင့်ပေးတော်မူလျှင် ၊ ဣသရေ လ နိုင်ငံအရပ်ရပ် ၌ ကျန်ကြွင်း သေးသော ငါ တို့ညီအစ်ကို များ၊ မြို့ နှင့်မြို့နယ် ၌ နေသောယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားများတို့သည် ငါ တို့ နှင့်အတူ စည်းဝေး စေခြင်းငှါအနွံအပြား စေလွှတ် ကြကုန်အံ့။³ ငါ တို့၏ဘုရားသခင် သေတ္တာ တော်ကို တဖန် ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့။ ရှောလု လက်ထက် ၌ ထိုသေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ မေးမြန်း လေ့မ ရှိ ပါတကားဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို၊⁴ စည်းဝေးသော ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် နှစ်သက် သောကြောင့် ၊ အမိန့်တော်အတိုင်းပြု ပါမည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။⁵ ထိုသို့ဒါဝိဒ် သည် ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော် ကို၊ ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့မှ ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တု ပြည် အနား၊ ရှိဟောရ မြစ်မှစ၍ ဟာမတ် မြို့လမ်းဝတိုင်အောင် နေသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင်၊⁶ ခေရုဗိမ် ကြားမှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူသောထာဝရဘုရား ၏နာမ တော်နှင့်ဆိုင် သော ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော် ကို ဆောင် ခဲ့ ခြင်း ငှါ ၊ ဣ သရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့နှင့်တကွ၊ ယုဒ ပြည်ကိရယတ်ယာ

ရိမ် မြို့တည်းဟူသော ဗာလာ မြို့သို့ သွား လေ၏။⁷ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို လှည်း သစ် ပေါ်မှာ တင်၍ အဘိနဒပ် အိမ်ထဲက ထုတ် ကြ၏။⁸ သြဇ နှင့် အဟိဿ သည်လည်း ကို နှင် ကြ၏။⁹ ဒါဝိဒ် နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ သည် သီချင်းဆို လျက် စောင်း ၊ တယော ၊ ပတ်သာ ၊ နှဲခရာ၊ ခွက် ကွင်း ၊ တံပိုး တို့ကို ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အား ထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။¹⁰ ဒီဒုန် ကောက်နယ်တလင်း သို့ ရောက် သောအခါ ၊ နွားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို လှုပ်ရှား သောကြောင့် ၊ သြဇ သည်လက် ကိုဆန့်၍ သေတ္တာတော် ကို ကိုင် ၏။¹¹ ထိုသို့ သေတ္တာ တော်ကို ကိုင်သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သြဇ ကို အမျက် ထွက် ၍ ၊ ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သြဇသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ သေ လေ၏။¹² သြဇ ကို ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ် တော်မူသောကြောင့် ဒါဝိဒ် သည် ညှိုးငယ် သော စိတ်ရှိ၏။ ထို အရပ်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ပေရဇောဇ အမည် ဖြင့် တွင် သတည်း။¹³ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ် သည် ဘုရားသခင် ကို ကြောက် ၍ ၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်နည်း ဟု ဆို လျက်၊¹⁴ မိမိ နေရာ ဒါဝိဒ် မြို့ ထဲ သို့ သေတ္တာ တော် ကို မဆောင် ဘဲ ဂိတုတိ လူဩဗဒေဒံ အိမ် သို့ လွှဲ၍ ဆောင်သွားလေ၏။¹⁵ ဘုရားသခင် ၏သေတ္တာ တော်သည် သုံး လ ပတ်လုံး၊ ဩဗဒေဒံ အိမ် တွင် အိမ်သူ အိမ်သား များ ဆီမှာ ရှိ ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဩဗဒေဒံ နှင့် အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း တို့ကို ကောင်းကြီး ပေး တော်မူ၏။

14 တရုမင်းကြီး ဟိရ်သည် ဒါဝိဒ် အဘို့ နန်းတော်ကို တည်ဆောက်သောကြောင့် သေတ္တာ တော်ကို မ ထမ်း ရကြဟု ဆို လျက်၊¹ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် အဘို့ ပြင်ဆင် သော အရပ် ဌာန သို့ ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့၌ စုဝေး စေသောအခါ၊² အာရုန် သား တို့နှင့် လေဝိ သားတို့ကိုလည်း စုဝေး စေ တော် မူ၍ ရောက်လာ သော သူ ဟူ မူကား၊³ ကော ဟတ် အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ဥရေလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ နှစ်ဆယ်၊⁴ မေရာရိ အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော အသာယ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ နှစ်ဆယ်၊⁵ ဂေရုရု အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ယောလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ သုံးဆယ်၊⁶ ဇလိဇဖန် အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ရှေမာယ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို နှစ် ရာ⁷ ဟေ ဗြုန် အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ဇလျေလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို ရှစ် ဆယ်၊⁸ သြဇလေ အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော အမိနဒပ် နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ တဆယ် နှစ် ယောက်တည်း။⁹ ဒါဝိဒ် သည် လည်း ယဇပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် နှင့် အဗျာသာ ၊ လေဝိ သား သြဇလေ ၊ အသာယ ၊ ယောလ ၊ ရှေမာယ ၊ ဇလျေလ ၊ အမိနဒပ် တို့ကို ခေါ်၍၊¹⁰ သင် တို့သည် လေဝိ သားအဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်အဘို့ ငါပြင်ဆင် သော အရပ် ဌာနသို့ ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ် ကိုငင်း ၊

¹¹ ဒါဝိဒ် သည် ဗာလာပေရဇိမ် မြို့သို့ သွား ၍ သူ တို့ကို လုပ်ကြံ ပြီး မှ ၊ ဘုရားသခင် သည် ရေ ထ၍ဖြိုဖျက် သကဲ့သို့ ငါ့ ရန်သူ တို့ကို ငါ့ အားဖြင့် ဖြိုဖျက် တော်မူပြီဟုဆို လျက်၊ ထို အရပ် ကို ဗာလာပေရဇိမ် အမည် ဖြင့် တွင် စေသတည်း။¹² ထို အရပ်၌ ဖိလိတုတိလူများ ပစ်ထား သော ရုပ်တု များကို ဒါဝိဒ် ၏အမိန့် တော်နှင့် မီး ရှို့ ကြ၏။¹³ တဖန် ဖိလိတုတိ လူ တို့သည် ထိုချိုင့် ၌ အနံ့အပြား လာ၍နေ ကြ၏။¹⁴ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ဘုရားသခင် ကို တဖန် မေးလျှောက် သော်၊ သူ တို့ရှိရာ သို့ တည့်တည့်မ တက် ရ။ သူ တို့မှ လွှဲ၍ ပိုးစာ တောတဘက် တချက်၌ ချီ ရမည်။¹⁵ ပိုးစာ ပင်ဖျား ၌ စစ်ချီ သံ ကို ကြား သောအခါ ၊ တိုက် အံ့သောငှါ ချီ လော့။ ထိုအခါ ဘုရားသခင် သည် ဖိလိတုတိ တပ် ကို လုပ်ကြံ ခြင်းငှါ သင့် ရှေ့မှာ ကြွ သွား မည်ဟု ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁶ ဒါဝိဒ် သည် ပြု ၍ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို ဂိဗောဇ် မြို့မှ သည် ဂါဇေရ မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံ လေ၏။¹⁷ ဒါဝိဒ် သိတင်း သည်အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တိုဉ် နှံ့ပြား ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့သည် သူ့ ကို ကြောက်ရွံ့ စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူ၏။

15 ထိုနောက် ဒါဝိဒ် မြို့၌ အိမ် တော် တို့ကို ဆောက် တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော်ဌာန ကို ပြင် ၍ တဲ တော်ကို လည်း တည် တော် မူ ပြီး မှ ၊² ဒါဝိဒ် က ၊ ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း ၍ ရှေ့တော်၌ အမှု တော် ကို အစဉ် စောင့် စေ ခြင်း ငှါ ထာဝရဘုရား သည် လေဝိ သား တို့ ကို ရွေးချယ် တော် မူ သောကြောင့် ၊ အခြား တပါး သော သူ တို့ သည် ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော် ကို မ ထမ်း ရကြဟု ဆို လျက်၊³ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် အဘို့ ပြင်ဆင် သော အရပ် ဌာန သို့ ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့၌ စုဝေး စေသောအခါ၊⁴ အာရုန် သား တို့နှင့် လေဝိ သားတို့ကိုလည်း စုဝေး စေ တော် မူ၍ ရောက်လာ သော သူ ဟူ မူကား၊⁵ ကော ဟတ် အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ဥရေလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ နှစ်ဆယ်၊⁶ မေရာရိ အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော အသာယ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ နှစ်ဆယ်၊⁷ ဂေရုရု အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ယောလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ သုံးဆယ်၊⁸ ဇလိဇဖန် အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ရှေမာယ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို နှစ် ရာ⁹ ဟေ ဗြုန် အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော ဇလျေလ နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို ရှစ် ဆယ်၊¹⁰ သြဇလေ အမျိုး တွင် အကြီး ဖြစ်သော အမိနဒပ် နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို တရာ တဆယ် နှစ် ယောက်တည်း။¹¹ ဒါဝိဒ် သည် လည်း ယဇပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် နှင့် အဗျာသာ ၊ လေဝိ သား သြဇလေ ၊ အသာယ ၊ ယောလ ၊ ရှေမာယ ၊ ဇလျေလ ၊ အမိနဒပ် တို့ကို ခေါ်၍၊¹² သင် တို့သည် လေဝိ သားအဆွေအမျိုး သူကြီး ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်အဘို့ ငါပြင်ဆင် သော အရပ် ဌာနသို့ ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ် ကိုငင်း ၊

ညီအစ်ကို တို့ ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း စေကြလော့။¹³ အရင် ကမသန့်ရှင်း၊ တရား လမ်းသို့ မ လိုက် ဘဲ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာသောကြောင့်ဒဏ်ခတ် တော်မူသည်ဟု သတိပေး၏။¹⁴ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့် လေဝိ သား တို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်း စေကြ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်နှင့်အညီ မောရှေ မှာထား ခဲ့သည်အတိုင်း ၊ လေဝိ သား တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော်ကို သေတ္တာ တော် ထမ်း ဘိုး ဖြင့် ထမ်း ကြ ၏။¹⁶ လေဝိ သားအကြီးအကဲ တို့သည် စောင်း ၊ တယော ၊ ခွက်ကွင်း အစရှိသော တုရိယာ မျိုးနှင့် သီချင်း ဆိုတတ် သော ညီအစ်ကို တို့ကို ဝမ်းမြောက် စွာ အသံ ပြိုင် ဆိုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားရမည်အကြောင်း အမိန့် တော်ရှိ သည် အတိုင်း၊¹⁷ ထိုလေဝိ သား တို့သည် ယောလ သား ဟေမန် ၊ သူ နာဗီစု ထဲက ဗေရခိ သား အာသပ် ၊ မိမိ တို့ညီ စု ၊ မေ ရာရီ အမျိုး ထဲက ကုရှာယ သား ဇေသန် တို့ကို၎င်း၊¹⁸ မိမိ တို့ညီ ဒုတိယ အရာရှိဖြစ်သော ဇာခရိ ၊ ဗ်ယာဇေလ ၊ ရှေမိရာ မုတ် ၊ ယေဟေလ ၊ ဥနနိ ၊ ဇလျာဘ ၊ ဗေ နာယ ၊ မာသေယ ၊ မတုတိသိ ၊ ဇလိဖလေ ၊ မိတ်နေယ ၊ တံခါးစောင့် ဩဗဒေဒံ ၊ ယေလ ၊ အာဇေတို့ကို၎င်းခန့်ထားကြ၏။¹⁹ သီချင်း ဆရာဟေမန် ၊ အာသပ် ၊ ဇေသန် တို့သည် ကြေးဝါ ခွက် ကွင်း ကို တီး ရကြ၏။²⁰ ဇာခရိ ၊ ဗ်ယာဇေလ ၊ ရှေမိရာမုတ် ၊ ယေဟေလ ၊ ဥနနိ ၊ ဇလျာဘ ၊ မာသေယ ၊ ဗေ နာယ တို့သည် အာလမုတ် တယော ကို ထိုး ရကြ၏။²¹ မတုတိသိ ၊ ဇလိဖလေ ၊ မိတ်နေယ ၊ ဩဗဒေဒံ ၊ ယေလ ၊ အာဇေ တို့သည် အသံ စုံလင်စွာ ရှေမိနိတ် စောင်း ကို တီးရကြ၏။²² လေဝိ သားအကြီးအကဲ ဖြစ်သော ခေန်နိ သည် သီချင်း အတတ်၌ လေ့ကျက် သောကြောင့် သီချင်း ဆရာကြီး ဖြစ်၏။²³ ဗေရခိ နှင့် ဇလကာန သည် သေတ္တာ တော်တံခါးစောင့် ဖြစ်၏။²⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေဗနိ ၊ ယောရှုဖတ် ၊ နာသနေလ ၊ အာမသဲ ၊ ဇာခရိ ၊ ဗေ နာယ ၊ ဇလျေဇာ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ တံပိုး မှုတ် ရကြ၏။ ဩဗဒေဒံ နှင့် ယေဟိ သည်လည်း သေတ္တာ တော် တံခါးစောင့် ဖြစ်၏။²⁵ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် မင်းနှင့် ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီး သူ၊ လူတထောင် အုပ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို၊ ဩဗဒေဒံ အိမ် မှ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ သွား ကြ၏။²⁶ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို ထမ်း သော လေဝိ သားတို့ကို ဘုရားသခင် မစ တော်မူ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူတို့သည် နွား ခုနစ် ကောင်နှင့် သိုး ခုနစ် ကောင်တို့ကို ယဇ် ပူဇော်ကြ၏။²⁷ ဒါဝိဒ် နှင့် သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း သော လေဝိ သားများ၊ သီချင်း ဆရာခေန်နိ နှင့် သီချင်း ဆို သူများတို့ သည် ပိတ်ချော ကိုဝတ် ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည် ပိတ် သင်တိုင်း ကိုလည်း ထပ်၍ဝတ်၏။²⁸ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြွေးကြော် လျက် ၊ နံ့ခရာ ၊ တံပိုး ၊ ခွက်ကွင်း ၊ တယော ၊ စောင်း တို့ကို တီးမှုတ် လျက်၊ ထာဝရဘုရား

၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် ခဲ့ကြ၏။²⁹ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်သည် ဒါဝိဒ် မြို့ ထဲသို့ ဝင် သောအခါ ၊ ရှောလု ၏ သမီး မိခါလ သည် ပြတင်းပေါက် က ကြည့် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် က လျက် တီးမှုတ် လျက်လာသည်ကို မြင် သဖြင့် စိတ် နှလုံးထဲ၌ မထိမဲ့မြင် ပြု၏။

16 ထိုသို့ ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော်ကို ဆောင် ခဲ့၍ ဒါဝိဒ် ဆောက် နှင့်သော တဲ အလယ် ၌ထား ပြီးမှ ၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ်နှင့် မိသဟာယ ယဇ်တို့ကို ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ပူဇော် ကြ၏။² မီးရှို့ ရာ ယဇ် နှင့် မိသဟာယ ယဇ်ပူဇော် ခြင်း အမှု ကို ဒါဝိဒ် မင်း သည် ပြီးစီး စေသော အခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏နာမ တော်ကို မြှက်၍ ပရိသတ် တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။³ ဣသရေလ လူ ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့အား မုန့် တပြား ၊ အမဲသား တတစ်၊ စပျစ်သီး ပျဉ် တပြား စီ ဝေငှ တော်မူ၏။⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို အလှည့် အတိုင်း ချီးမွမ်းစေ ခြင်းငှါ ခန့်ထား တော်မူသော လေဝိ သားများဟူမူကား၊⁵ ခွက်ကွင်း တီး သော အကြီးအကဲ အာသပ် ၊ သူ နောက်စောင်း တယော တီးသော ဇာခရိ ၊ ယေလ ၊ ရှေမိ ၊ ရာမုတ်၊ ယေဟေလ ၊ မတုတိသိ ၊ ဇလျာဘ ၊ ဗေ နာယ ၊ ဩဗဒေဒံ ၊ ယေလ တစုနှင့်၊⁶ ဘုရားသခင် ၏ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ရှေ့ မှာ အစဉ် တံပိုး မှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဗေ နာယ နှင့် ယဟာဇေလ တည်း။⁷ ထို နေ့၌ ဒါဝိဒ် သည် အာသပ် နှင့် သူ့ညီ တို့အား အပ် သော ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းရာ ဆာလံ သီချင်း သစ် ဟူ မူကား၊⁸ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ နာမ တော်ကို ပဌနာ ပြုကြ လော့။ အမှု တော် တို့ကို လူ များတို့အား ပြသ ကြ လော့။⁹ ထာဝရ ဘုရားကို သီချင်း ဆိုကြလော့။ ဆာလံ သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ် သော အမှု တော်အပေါင်း တို့ကို ဟောပြော ကြ လော့။¹⁰ သန့်ရှင်း သော နာမ တော်၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ သော သူတို့သည် စိတ် နှလုံးရွှင်လန်း ကြစေ။¹¹ ထာဝရဘုရား နှင့် တန်ခိုး တော်ကို ရှာ ကြလော့။ မျက်နှာ တော်ကို အစဉ်မပြတ် ရှာ ကြလော့။¹² စီရင် တော်မူသော အံ့ဩဘွယ် တို့ကို၎င်း၊ ထူးဆန်း သော အမှု တော် တို့နှင့် နှုတ် တော် ထွက် ပညတ် တို့ကို၎င်း အောက်မေ့ ကြ လော့။¹³ ထာဝရ ဘုရား၏ကျွန် ဣသရေလ အမျိုး ၊ ရွေးကောက် တော်မူသောယာကုပ် အနွယ် တို့၊¹⁴ ကိုယ်တော် မြတ်ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော် မူ၏။ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ စီရင် ပိုင်တော်မူ၏။¹⁵¹⁶¹⁷¹⁸¹⁹ ငါသည်သင် တို့အမွေခံ ရာဘို့ ၊ ခါနာန် ပြည် ကို သင် ၌ ပေး မည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည် အရေအတွက် အားဖြင့်မများ၊ အလွန် နည်း၍၊ ထိုပြည် ၌ သွေသည် ဖြစ် လျက်နေ သောအခါ ၊ အာဗြဟံ ၌ ဂတိ ထား၍ ဣဇာက် ၌ ကျိန်ဆိုတော်မူ

လျက် ၊ ယာကုပ် ၌ မြဲမြံ သောတရား ၊ ဣသရေလ ၌ နိစ္စ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ၊ လူမျိုး အဆက် တ ထောင် တိုင်အောင် မိန့်မြှောက် တော်မူသောနှုတ်ကပတ် တည်းဟူသောဝန်ခံ ခြင်းတရား တော်ကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့ တော်မူ၏။²⁰ သူတို့သည် တမြို့ မှ တမြို့ သို့ ၎င်း ၊ တနိုင်ငံ မှ တနိုင်ငံ သို့ ၎င်း၊ လှည့်လည် ၍ သွား ကြသောအခါ၊²¹ သူ တို့ကိုညှဉ်းဆဲ စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ အား မျှ အခွင့် ပေးတော်မမူ ။ သူ တို့အတွက် လည်း ရှင်ဘုရင် တို့ကို ဆုံးမ လျက်၊²² ငါ ထံ၌ဘိသိတ် ခံသောသူတို့ကို မ ထိ မခိုက်နှင့်။ ငါ ပ ရောဖက် တို့ကို အပြစ် မ ပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²³ မြေကြီး သား အပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား အား သီချင်း ဆိုကြလော့။ ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း တရား ကို တ နေ့ ထက် တ နေ့ ညွှန် ကြား ကြ လော့။²⁴ ဘုန်း တော်ကို တပါးအမျိုးသား တို့၌ ၎င်း၊ အံ့ဘွယ် သော အမှု တော် တို့ကို ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့၌ ၎င်း ဘော်ပြု ကြ လော့။²⁵ ထာဝရဘုရား သည် ကြီးမြတ် ၍ ၊ အလွန် ချီးမွမ်း ဘွယ် ဖြစ်တော် မူ၏။ ဘုရား တကာ တို့ထက် ကြောက်ရွံ့ ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။²⁶ တ ပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား ရှိသမျှ တို့သည် အချည်းနီး သက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား မူကား ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။²⁷ ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်း သတ္တိနှင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်းလည်း နေ တော်မူရာ၌ ရှိ၏။²⁸ လူ အမျိုးမျိုး တို့၊ ထာဝရဘုရား သည်ဘုန်း တန်ခိုးအစွမ်း သတ္တိရှိ တော် မူ သည် ဟု ဝန်ခံ ကြ လော့။ ရှိ တော် မူ သည် ဟု ဝန်ခံ ကြ လော့။²⁹ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်သည် ဘုန်းကြီး တော်မူသည် ဟု ဝန်ခံ ကြလော့။ ပူဇော် သကုကာကို ဆောင် ခဲ့လျက် ရှေ့ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြလော့။ သန့်ရှင်း သော တန်ဆာ ကိုဆင်၍ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ကြလော့။³⁰ မြေကြီး သားအပေါင်း တို့၊ ရှေ့ တော်၌ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းရှိကြလော့။ လောကဓါတ် သည် မ လှုပ် မရှားနိုင် အောင်မြဲမြံ စွာ တည်လိမ့်မည်။³¹ ကောင်းကင် သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီး သည်လည်း ရွှင်လန်း ခြင်းရှိစေ။ ထာဝရဘုရား စိုးစံ တော် မူ သည် ဟု တ ပါး အမျိုးသား တို့တွင် ဟောပြော ကြ စေ။³² ပင်လယ် နှင့် ပင်လယ် တန်ဆာ သည် အသံဗလံ ပြု စေ။ လယ်ပြင် နှင့် လယ်ပြင် ၌ ရှိ သမျှ သည် လည်း ဝမ်းမြောက် စေ။³³ ထိုအခါ တော ၌ ရှိသမျှသော အပင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆို ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီး သား တို့ကို တရား စီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာ တော်မူ၏။³⁴ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော်မူ၍၊ ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သောကြောင့် ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းကြလော့။³⁵ အကျွန်ုပ် တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသောဘုရား ၊ အ ကျွန်ုပ် တို့သည် သန့်ရှင်း သော နာမ တော် ဂုဏ် ကျေးဇူး ကို ဝန်ခံ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက် မည် အကြောင်း အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ တပါး အမျိုးသား

ထဲက နှုတ် ၍ စုဝေး စေတော်မူပါဟု မြွက်ဆို ကြလော့။³⁶ ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်းဆိုကြသောအခါ၊ လူ များ အပေါင်း တို့သည် အာ မင် ဟု ဝန်ခံ လျက် ထာဝရဘုရား ၏ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ ၏။³⁷ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ၊ နေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်စရာအမှု ကို အစဉ်အမြဲ ဆောင်ရွက် စေ ခြင်း ငါ ၊ အာ သပ် နှင့် သူ ၏ညီ တို့ကို၎င်း၊³⁸ သြဗ ဒေဒံ နှင့် ညီ ခြောက် ကျိပ် ရှစ် ယောက်၊ တံခါးစောင့် ဟော သံ နှင့် ယေ ဒု သုန် သား သြဗ ဒေဒံ တို့ကို၎င်း၊ သေတ္တာ တော်ရှေ့ မှာထား တော် မူ၏။³⁹ မီးရှို့ ရာယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ နေရက် အစဉ်အတိုင်း၊ နံနက် တ ခါ ညဦး တ ခါ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာ ယဇ် တို့ကို ပူဇော် ၍၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ထား တော် မူသော ပ ည တု တိ ကျမ်းစာ၌ ပါသမျှ အတိုင်း ပြု စေ ခြင်း ငါ၊ ဂိ ဗောဇ မြို့၌ မြင့် သော အရပ်ပေါ် မှာရှိသော ထာဝရဘုရား တဲ တော်ရှေ့ တွင်၊ ယဇ်ပူရောဟိတ် ဇာ ဒုတ် နှင့် သူ ၏ညီ ယဇ်ပူရောဟိတ် များ ကို လည်း ထား တော် မူ၏။⁴¹ ထာဝရ ဘုရား၏ကရုဏာ တော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့် ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစေ ခြင်း ငါ၊⁴² သီချင်းသည် တို့၏အဆောင်၊ တံပိုး ၊ ခွက်ကွင်း အစရှိ သော ဘုရားသခင် ၏ တုရိယာ မျိုးကိုကိုင်သော ဟေမန် နှင့် ယေ ဒုသုန် အစရှိသော ရွေးကောက်၍ စာရင်း သွင်းသောသူ အခြားတို့ ကိုလည်း ထားတော် မူ၏။ ယေဒုသုန် သား တို့သည်လည်း တံခါး စောင့်ဖြစ်ကြ၏။⁴³ ထိုနောက်မှ လူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့နေရာ သို့ပြန်သွား ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည်လည်း နန်းတော် သားတို့ကို ကောင်း ကြီး ပေးခြင်းငှါ သွား တော်မူ၏။

17 ဒါဝိဒ် မင်းသည် နန်းတော် ၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ ရသောအခါ ၊ ပ ရောဖက် နာသန် ကိုခေါ်၍ကြည့်ရှု လော့။ ငါ သည် အာရဇ် သစ်သား အိမ် နှင့် နေ ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်မူကား ကုလားကာ ဖြင့်သာ ကွယ်ကာလျက် နေရသည်ဟုဆို သော်၊² နာ သန် က အကြံ တော်ရှိသမျှ အတိုင်း ပြု တော်မူ ပါ။ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည် ဟု ပြန်လျှောက် ၏။³ ထို ည၌တွင် ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တော် သည် ပရောဖက်နာသန် သို့ ရောက် ၍၊⁴ ငါ ကျွန် ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွား လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် သည် ငါ နေ စရာဘို့အိမ် ကို မ ဆောက် ရ။⁵ ဣ သရေ လ အမျိုး ကို အဲဂု တု တု ပြည်မှ နှုတ်ဆောင် သော နေ့ ကစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် အိမ် နှင့်ငါမ နေ။ တဲ တခုမှ တခုသို့ ပြောင်း၍ တဲ များတို့နှင့် နေ ပြီ။⁶ ဣ သရေ လ အမျိုးအပေါင်း နှင့် ငါလှည့်လည် ရာအရပ် တို့၌ ငါ ၏လူမျိုး ကို ကျွေးမွေး စေခြင်းငှါ ၊ ငါစေခိုင်း သော ဣသရေလ တရားသူကြီး တစုံတယောက် အား ၊ သင်သည် ငါ့ အဘို့ အာ ရဇ် သစ်သား အိမ် ကို အဘယ်ကြောင့် မ ဆောက် သနည်းဟု ငါဆို ဘူးသလော။⁷ ယခု မှာ ကောင်းကင်

ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သိုးထိန်း ရာ သိုးခြံ ထဲက သင့် ကို ငါ နှုတ်ယူ ၍၊ ငါ ၏လူ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အုပ်စိုးသော မင်း အရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။⁸ သင်သွား လေရာရာ ၌ ငါလိုက် ၍ ၊ သင် ၏ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို သင့် ရှေ့မှာ ပယ်ရှား သဖြင့် ၊ မြေကြီး သား လူကြီး ဂုဏ် အသရေ ကဲ့သို့ သင် ၌ ဂုဏ် အသရေကို ငါပေး ပြီ။⁹ ထိုမှတပါး ၊ ငါ ၏လူ ကူသရေလ အမျိုး နေရာ အရပ်ကို ငါပြင်ဆင် ပြီ။ သူတို့သည်နောက် တဖန်မ ပြောင်း မလဲ၊ မိမိ တို့ နေရာ၌ နေ စေ ခြင်း ငါ ငါ မြဲမြံ စေ မည်။ မ တရား သောသူတို့ သည် ရှေး ကာလ၌ ၎င်း၊¹⁰ ငါ ၏လူ ကူသရေလ အမျိုး တရားသူကြီး တို့ကို ခန့်ထား သော ကာလ ၌ ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက် တဖန် မ ညှဉ်းဆဲရ။ သင့် ကိုလည်း ရန်သူ အပေါင်း တို့လက် မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေး ပြီ။ သင်၏အမျိုး အနွယ် ကို လည်း ငါ တည် စေ မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ပြီ။¹¹ သင် သည် အသက် ကာလစေ့ ၍ ဘိုးဘေး နေရာ သို့ သွား ရသောအခါ ၊ သင် မှ ဆင်းသက်သော သားစု တွင်၊ သားတယောက်ကို ငါချီးမြှောက် ၍ သူ ၏နိုင်ငံ ကို တည်ထောင် မည်။¹² ထိုသား သည်ငါ့ အဘို့ အိမ် ကိုဆောက် လိမ့်မည်။ သူ ထိုင်သော ရာဇပလ္လင် ကိုအစဉ်အမြဲ ငါ တည် စေမည်။¹³ ငါ သည်သူ ၏ အဘ ဖြစ် မည်။ သူ သည်လည်း ငါ ၏သား ဖြစ် လိမ့်မည်။ သင့် ရှေ့မှာရှိ သော သူ ၌ ငါ ၏ ကရုဏာ ကို နှုတ် သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ ငါမ နှုတ်။¹⁴ ထိုသားကိုငါ့ အိမ် ၊ ငါ့ နိုင်ငံ ၌ အစဉ်အမြဲ နေရာ ချမည်။ သူ ၏ ရာဇပလ္လင် သည်လည်း အစဉ်အမြဲ တည် ရ လိမ့်မည်ဟု ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် အား ပြော လော့ ဟု မိန့် တော် မူ ၏။¹⁵ ထို ဗျာဒိတ် တော်စကား အလုံးစုံ တို့ကို နာ သန် သည် ဒါဝိဒ် အား ပြန်ပြော လေ၏။¹⁶ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် အထဲ သို့ဝင် ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ထိုင် လျက် ၊ အို ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် ၊ အကျွန်ုပ် ကို ဤမျှလောက် ချီးမြှောက် တော် မူ မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ် ပါ သနည်း။ အကျွန်ုပ် အမျိုး သည် အဘယ်သို့ သော အမျိုး ဖြစ်ပါ သနည်း။¹⁷ သို့ရာတွင် အိုဘုရားသခင်၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို သာမည ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုး အနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့်ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည် တကား။ အို ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဘုန်းကြီးသော သူ ကဲ့သို့မှတ် တော် မူ ပါသည် တကား။¹⁸ ကိုယ်တော် ကျွန် ဒါဝိဒ် သည် ကိုယ်ဘုန်း ကြီးစေခြင်းငှါ ၊ အဘယ်သို့ တိုးတက် ၍ လျှောက် ရပါ မည် နည်း။ ကိုယ်တော် သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ကို သိ တော် မူ၏။¹⁹ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အကျိုးကိုထောက်၍ အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း ဤ ကြီးစွာ သော အမှုအလုံးစုံ တို့ကို ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှါ အလုံးစုံ တို့ကို ပြု တော် မူ ပြီ။²⁰ သို့ဖြစ်၍အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ကြား သမျှ အတိုင်း ကိုယ်တော် နှင့် တူ သော ဘုရား၊ ကိုယ်တော် မှ တပါး အခြားသော ဘုရား မည်မျှ

မ ရှိ ပါ။²¹ အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ ရွေးနှုတ် တော် မူ သော ကိုယ်တော် ၏ လူမျိုး ရှေ့ မှ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ် သဖြင့်၊ ကြီးမြတ် ၍ ကြောက်မက် ဘွယ်သော နာမ တော်ကို ကိုယ်တော် အဘို့ ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ၊ ဘုရားသခင် ကြံ ၍ ကိုယ်တော် အဘို့ ရွေးနှုတ် တော် မူ သော ကိုယ်တော် ၏လူ ကူသရေလ အမျိုး နှင့် တူ သော လူမျိုး တ စုံ တ မျိုး သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ ပါ သလော။²² အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် ၏လူ ကူ သရေ လ အမျိုး သည် အစဉ် အ မြဲ ကိုယ်တော် ၏လူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြု ၍၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရား သည်သူ တို့ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူ၏။²³ ယခု မှာအိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ ၎င်း ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ် ၌ ၎င်း၊ မိန့် တော် မူ သော စကား တော် အစဉ် အ မြဲ တည် ပါ စေသော။ မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ပြု တော် မူ ပါ။²⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကူသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူသည် ဟူ၍နာမ တော်သည် အစဉ်အ မြဲ ချီးမြှောက် ခြင်းရှိ မည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော်သည် အစဉ်အ မြဲ တည် ပါ စေသော။ ကိုယ်တော် ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ အမျိုးအနွယ် သည် ရှေ့တော်၌ တည် ပါ စေသော။²⁵ အကြောင်း မူကား၊ အိုကျွန်ုပ် ၏ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် က သင်၏အမျိုးအနွယ် ကို ငါတည် စေမည်ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့ တော်၌ ပဌနာ ပြုချင်သောစိတ် ရှိ ပါ၏။²⁶ ယခု လည်း အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် မှန် တော် မူ၏။ ဤ ကျေးဇူး ကို ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ ဂတိ ထားတော်မူ ပြီ။²⁷ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် ၏ အမျိုး အနွယ် သည် ရှေ့ တော်၌ အစဉ် အ မြဲ တည် ပါ မည်အကြောင်းကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ နူးညွတ် သောစိတ် ရှိတော် မူ ပါ။ အို ထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော် သည် ကောင်း ကြီး ပေးတော် မူ လျှင်၊ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို အစဉ် အ မြဲ ခံ ရ ပါ လိမ့်မည် ဟု ဆုတောင်းသတည်း။

18 ထို နောက် ဒါဝိဒ် သည် ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ ဂါသ မြို့နှင့် ကျေးလက် များကို သိမ်းယူ လေ၏။² မောဘ ပြည်ကိုလည်း လုပ်ကြံ ၍ မောဘ အမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ် ၌ ကျွန် ခံလျက်အခွန် ဆက် ရကြ၏။³ ဇောဘ မင်းကြီး ဟာဒ ဒေဇာ သည်၊ ဥဗရတ် မြစ် နား မှာ မိမိ နိုင်ငံ ကို တည် စေခြင်းငှါ သွား သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ဟာမတ် မြို့တိုင်အောင် တိုက်ဖျက် ၍၊⁴ ရထား တထောင် ၊ မြင်းစီး သူရဲခုနစ် ထောင် ၊ ခြေသည် သူရဲ နှစ် သောင်းကို ဘမ်းဆီး ၍ ရထား တရာ ကို သိမ်းထား ပြီးမှအခြား သော မြင်း ရထားရှိသမျှ တို့ကို ဖျက်ဆီး လေ၏။⁵ မာသက် မြို့နေ ရှုရီလူတို့သည် ဇောဘ မင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ ကို စစ်ကူ သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် သည် ရှုရီ လူ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်တို့ကိုသတ် ပြီးမှ၊⁶ ရှုရီ ပြည်ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကို ထား သဖြင့် ၊ ရှုရီ လူတို့သည်

ဒါဝိဒ် ၌ ကျွန်ုပ်တို့ အခွန် ဆက် ရကြ ၏။ ဒါဝိဒ် သွား လေရာရာ ၌ ထာဝရဘုရား သည် စောင့်မ တော်မူ၏။⁷ ဟာဒဒေဇာ ၏ကျွန် တို့ စွဲကိုင်သော ရွှေ ခိုင်း လွှားများကို ဒါဝိဒ် သည်သိမ်း ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် သွား၏။⁸ ဟာဒဒေဇာ အစိုးရသောတိဗဟတ် မြို့နှင့် ခုန် မြို့မှ ၊ ဒါဝိဒ် သည် များစွာ သော ကြေးဝါ ကို သိမ်းသွား ၏။ ရှော လမုန် သည် ကြေးဝါ ရေကန် ၊ ကြေးဝါတိုင် ၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ များ ကို ထိုကြေးဝါဖြင့် လုပ် သတည်း။⁹ ဇောဘ မင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ ၏ တပ် အလုံးအရင်း ကို ဒါဝိဒ် လုပ်ကြ ကြောင်း ကိုဟာမတ် မင်းကြီး တောကူ သည်ကြား လျှင်၊¹⁰ မိမိရန်သူဟာဒဒေဇာ ကို ဒါဝိဒ်သည် စစ်တိုက် ၍ လုပ်ကြ သောကြောင့် ၊ မိသဟာယ ဖွဲ့၍ ကောင်းကြီး ပေး စေခြင်းငှါ မိမိ သား ဟဒေါရ် ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ် ၍ ၊ ဟဒေါရ်သည် ရွှေ ဖလား၊ ငွေ ဖလား၊ ကြေးဝါ ဖလားအမျိုး မျိုး တို့ကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။¹¹ ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ၏။ ထိုအတူရှုရိပြည်၊ မောဘ ပြည်၊ အ မုမုန် ပြည်၊ ဖိလိတုတိ ပြည်၊ အာမလက် ပြည်၊ အပြည်ပြည် တို့မှ ဆောင် ခဲ့သော ရွှေ ငွေ ကိုလည်း ပူဇော်၏။¹² ထိုမှ တပါး ၊ ဇေရု ယာ သား အဘိရုံ သည် ဆားချိုင့် တွင် ဧဒု လူတသောင်း ရှစ်ထောင် တို့ကို လုပ်ကြ လေ၏။¹³ ဧဒု ပြည်၌ မြို့စောင့်တပ် တို့ကို ထား ၍ ၊ ဧဒု ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် ဒါဝိဒ် ၌ ကျွန် ခံ ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွား လေရာရာ ၌ ထာဝရဘုရား သည် စောင့်မ တော်မူ၏။¹⁴ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ကုသရေလ နိုင်ငံ လုံး ကိုစိုးစံ ၍ ၊ နိုင်ငံတော်သားတို့ တွင် တရားမှု ကို စီရင် ဆုံးဖြတ် တော် မူ ၏။¹⁵ ဇေရု ယာ ၏သား ယွာဘ သည် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖြစ်၏။ အဟိလုဒ် ၏သား ယောရှုဖတ် သည် အတွင်းဝန် ဖြစ်၏။¹⁶ အဟိတုပ် ၏သား ဇာဒုတ် နှင့် အဗျာ သာ ၏သား အဟိမလက် သည် ယဇပုရောဟိတ် ဖြစ်၏။ စရာယ သည် စာရေးတော်ကြီး ဖြစ်၏။¹⁷ ယောယဒ ၏သား ဗေနာယ သည် ခေရသိ လူနှင့် ပေလသိ လူတို့ကို အုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ် ၏သား တော် တို့သည် လည်း အထံ တော်၌ မင်းသားအရာနှင့်နေကြ၏။

19 ထိုနောက် အမုမုန် ရှင်ဘုရင် နာဟတ် သည် သေ ၍ ၊ သား တော် ဟာနန် သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏။² ဒါဝိဒ် က လည်း ၊ ဟာနန် အဘ နာဟတ် သည် ငါ့အား ကျေးဇူး ပြု သောကြောင့် ၊ သူ၏သား ၌ ကျေးဇူး ပြု မည် ဟု ဆို လျက် ၊ သူ ၏အဘ သေ ရာတွင် နှစ်သိမ့် စေ ခြင်း ငှါ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် ၏ကျွန် တို့သည် ဟာနန် မင်းကို နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ သူရှိရာ အမု မုန် ပြည် သို့ ရောက် ကြ၏။³ အမုမုန် အမျိုး မှူးမတ် တို့သည် ဟာနန် မင်း ထံသို့ ဝင်၍ ၊ ဒါဝိဒ် သည် စိတ် တော် ကို နှစ်သိမ့် စေသော သူ တို့ကို စေလွှတ် ရာတွင် ၊ ခမည်း တော် ကို ရိုသေ စွာ ပြုသည် ဟု ထင်မှတ် တော် မူ သလော။ ပြည် တော် ကို စစ်ဆေး စူးစမ်း ၍ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ သာ ၊ သူ ၏ကျွန် တို့သည် အထံ တော် သို့ ရောက် သည် မ ဟုတ်လော ဟု လျှောက် ကြ လျှင်၊⁴ ဟာနန် သည် ဒါဝိဒ်

၏ ကျွန် တို့ကို ယူ ပြီးလျှင် ၊ မုဆိတ်ကိုရိတ် ၍ အဝတ် ကိုတင်ပါး တိုင်အောင်ဖြတ် ပြီးမှ လွှတ်လိုက် လေ၏။⁵ ထိုသူ တို့၌ အဘယ်သို့ ပြုသည် ကို ဒါဝိဒ် သည် သိ တင်း ကြား သောအခါ ၊ သူ တို့သည် အလွန် ရှက် သောကြောင့် ဆီးကြို စေ ခြင်း ငှါ စေလွှတ် ၍ ၊ သင် တို့သည် မုဆိတ် မ ရှည် မှီ တိုင်အောင် ယေ ရိ ခေါ မြို့မှာ နေ ကြ လော့။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာ ကြလော့ဟု မှာထား တော်မူ၏။⁶ ဟာ နန် မင်းနှင့် အမုမုန် အမျိုးသား တို့က ၊ ငါတို့ သည် ဒါဝိဒ် ရှေ့ မှာ စက်ဆုပ် ရှုံရှာ ဘွယ် ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု သိ လျှင် ၊ မေ သောပေါတာ မိ ပြည်၊ ရှုရိဗာခါ ပြည်၊ ဇောဘ ပြည်တို့၌ မြင်း ရထားတို့ကို ငှါး ခြင်း ငှါ ငွေ အခွန် တ သောင်းကို ထုတ်၍ ၊⁷ မြင်း ရထား သူရဲသုံး သောင်း နှစ်ထောင်ကို ၊ မာခါ မင်းကြီး နှင့် သူ ၏လူ တို့ကို ၊ ငှါး သဖြင့် ၊ ထိုသူတို့ သည် မေဒဘ မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချ ကြ၏။ အမုမုန် အမျိုးသား တို့သည်လည်း စုဝေး ၍ အမြို့မြို့ တို့မှ စစ် ချီ ကြ၏။⁸ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ် သည် ကြား လျှင် ယွာဘ နှင့် ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ အလုံးအရင်းအပေါင်း ကို စေလွှတ် ၏။⁹ အမုမုန် အမျိုးသား တို့သည် ထွက် ၍ မြို့တံခါးဝ မှာ စစ် ခင်းကျင်း ကြ၏။ စစ်ကူသော မင်းကြီး တို့သည် လွင်ပြင် ၌ တခြားစီ နေ ကြ၏။¹⁰ ယွာဘ သည် လည်း ရှေ့၌ ၊ နောက် ၌ ၊ စစ် မျက်နှာ နှစ်ဘက်ရှိ သည်ကို မြင် လျှင် ၊ ကုသရေလ လူတို့ တွင် သန်မြန်သောသူရှိသမျှ တို့ကို ရွေးကောက် ၍ ရှုရိ လူ တို့တဘက်၌ စစ်ခင်း ကျင်း ၏။¹¹ ကြွင်း သောသူ တို့ကို အမုမုန် အမျိုးသား တို့ တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း စေ ခြင်းငှါ အဘိရုံ လက် သို့ အပ် လျက်၊¹² ရှုရိ လူတို့သည် ငါ့ ကို နိုင် လျှင် ငါ့ အား ကူ ရမည်။ အမုမုန် အမျိုးသား တို့သည် သင့် ကို နိုင် လျှင် သင့် အား ငါကူ မည်။¹³ ရဲရင့် သောစိတ် ရှိ၍ ငါ တို့လူမျိုး နှင့် ငါ တို့ ဘုရားသခင် မြို့ရှေ့အဘို့ အားထုတ် ၍ တိုက်ကြကုန် အံ့။ ထာဝရဘုရား သည် အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင် တော်မူ စေသတည်းဟုဆို ပြီးမှ၊¹⁴ သူ ၌ ပါသော လူ များနှင့်တကွ ၊ ရှုရိ လူ တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်း ငှါ ချဉ်းသွား သောအခါ ၊ ရှုရိလူတို့သည် ပြေး ကြ၏။¹⁵ ရှုရိ လူတို့ပြေး သည်ကို အမုမုန် အမျိုးသား တို့သည် မြင် လျှင် ၊ သူ တို့သည်လည်း ညီ အဘိရုံ ရှေ့ မှာပြေး ၍ မြို့ ထံသို့ ဝင် ကြ၏။ ယွာဘ သည်လည်း ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်သွား လေ၏။¹⁶ ရှုရိ လူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသားရှေ့ မှာ မိမိတို့ရှုံး သည်ကို သိမြင် လျှင် ၊ သံတမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ မြစ် တဘက် ၌နေသော ရှုရိ လူတို့ကို ခေါ်သဖြင့် ၊ ဟာဒဒေဇာ ခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ် မင်း ရှောဗက် သည်လည်း အုပ်ရ၏။¹⁷ ထိုသိတင်းကိုကြား လျှင် ဒါဝိဒ် သည် ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ယော်ဒန် မြစ်ကို ကူး သဖြင့် ၊ ရန်သူတပ်သို့ ရောက် ၍ စစ်ခင်းကျင်း လေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ် သည် စစ်ခင်းကျင်း ၍ ရှုရိ လူတို့သည် တိုက် သောအခါ၊¹⁸ ကုသရေလ အမျိုးသားရှေ့ မှာ ပြေး ကြ၏။ ဒါဝိဒ် သည်လည်း ရှုရိ မြင်း ရထားစီးသူရဲခုနစ် ထောင် ၊ ခြေသည် သူရဲလေးသောင်း

တို့ကိုသတ်၍ ဗိုလ်ချုပ် မင်းရှောဗက် ကိုလည်း လုပ်ကြံ လေ၏။
19 ဟာဒဇော မင်း၏ ကျွန် တို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံး သည်ကို သိမြင် လျှင် ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့၍ ကျွန်ခံ ကြ၏။ နောက် တဖန် ရှုရိ လူတို့ သည် အမှန် အမျိုးသား တို့ကို စစ်မ ကူ ကြ။

20 အခါလည်၍ ရှင် ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက် ချိန် ရောက်သောအခါ
၂ ယွာဘ သည် ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်းနှင့် ချီသွား သဖြင့် ၊ အမှန် ပြည် ကို တိုက်ဖျက် ၍ ရဗုဗာ မြို့ကို ဝိုင်းထား ၏။ ဒါဝိဒ် သည် ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ လေ၏။
2 ယွာဘ သည် ရဗုဗာ မြို့ ကို တိုက်ဖျက် ပြီးမှ ၊ ဒါဝိဒ် သည် မင်းကြီး ၏ သရဖူ ကို ချွတ်ယူ ၍ ခေါင်း တော်ပေါ် မှာ တင်ကြ၏။ သရဖူ အချိန် ကား၊ ကျောက် မြတ် ကိုမဆိုဘဲ ရွှေ အခွက် တဆယ်ရှိ သတည်း။ မြို့၌လူယူ သော ဥစ္စာ အများ ကိုလည်း ထုတ် လေ၏။
3 မြို့သား တို့ကိုလည်း ထုတ် ၍လွှတ်တိုက် မှ ၊ သံ ထွန် ၊ သံပုဆိန် နှင့် လုပ်မှုကိုလုပ်စေ၏။ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် အမှန် မြို့သူ ရွာသား အပေါင်း တို့၌ ပြု ပြီးမှ ၊ လူ အပေါင်း တို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် လေ၏။
4 နောက် တဖန် ဂေဇာ မြို့မှ ဖိလိတုတိ လူတို့နှင့် စစ်တိုက် ကြစဉ် ၊ ဟုရှသိ လူ သိဗေခဲ သည် ရေဖိမ် အမျိုး သာဖ ကို သတ် ၍ ဖိလိတုတိလူတို့ကို အောင်မြင် လေ၏။
5 နောက် တဖန် ဖိလိတုတိ လူတို့ကို စစ်တိုက် ကြစဉ်၊ ယာကူယ သား ဇေဟာနန် သည် ရက်ကန်း လက်လိပ် နှင့် အမျှ ကြီးသော လုံ ရိုး ကိုသုံးစွဲသော ဂိတုတိ အမျိုး ဂေါလျတ် ၏ ညီ လာခမိ ကို သတ် လေ၏။
6 နောက် တဖန်ဂါသ မြို့မှာ စစ်တိုက် ကြစဉ်၊ အရပ် မြင့်၍ လက်တဘက်၌ လက် ခြောက် ချောင်းစီ၊ ခြေ တဘက်၌ ခြေ ခြောက် ချောင်းစီ၊ ပေါင်း နှစ်ဆယ် လေး ချောင်းရှိ သော ရေဖိမ် အမျိုးသား တယောက်သည်၊
7 ကုသရေလ အမျိုးကို ကြိမ်းပ သောအခါ ၊ ဒါဝိဒ် အစ်ကို ရှိမာ ၏ သား ယောနသန် သည် ထိုသူ ကို သတ် လေ ၏။
8 ဤ သူတို့သည် ဂါသ မြို့၌ နေသော ရေ ဖိမ် လူကြီး သား ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ် နှင့် သူ ၏ကျွန် တို့လက် ဖြင့် သေ ကြ၏။

21 နောက် တဖန်စာတန် သည် ကုသရေလ အမျိုး တဘက် ၌ထ
၍ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို ရေတွက် စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ် ကို တိုက်တွန်း လေ၏။
2 ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါသိ မည်အကြောင်း ၊ ဗေရရှောဘ မြို့မှ သည် ဒန် မြို့တိုင်အောင် သွား ၍ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ ကိုရေတွက် ပြီးလျှင် ၊ စာရင်း ကို ငါ ထံသို့ သွင်း လော့ဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘ နှင့် အရာရှိ တို့အား မိန့် တော်မူ၏။
3 ယွာဘ ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ ကို ထပ်၍အဆ တရာ တိုးပွား စေ ခြင်းငှါ ပြုတော် မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်အရှင် မင်းကြီး ၊ ကုသရေလ လူအပေါင်း တို့သည် သခင် ၏ကျွန် ဖြစ်ပါသည် မ ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော် သခင် သည်

ဤ အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် စီရင် တော် မူ သနည်း။ ကုသရေလ အမျိုး ပြစ်မှား စရာ အကြောင်း ကို အဘယ်ကြောင့် ပြု တော် မူ သနည်း ဟု လျှောက် လေ၏။
4 သို့သော်လည်း အမိန့် တော်သည် ယွာဘ စကားကို နိုင် သဖြင့် ၊ ယွာဘ သည်ထွက် ၍ ကုသရေလ ပြည် တရှောက်လုံး သို့ သွား ပြီးမှ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်လာ ၏။
5 လူ ပေါင်း စာရင်း ကို ဒါဝိဒ် အား ဆက် ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုး၌ ထား ကိုင် သူရဲ တသန်း နှင့် တသိန်း ၊ ယုဒ အမျိုး၌ ထား ကိုင် သူရဲ လေး သိန်း နှင့် ခုနစ်သောင်း ရှိ ၏။
6 သို့ရာတွင် ယွာဘ သည် အမိန့် တော်ကို ရှိ သောကြောင့် ၊ လေဝိ အမျိုးနှင့် ဗိယာ မိန် အမျိုးကို အခြားသော အမျိုး ထံသို့ သွင်း၍ မ ရေတွက်။
7 ဒါဝိဒ် ပြု သော အမှု ကို ဘုရားသခင် သည် အလို တော် မရှိ သဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို ဒဏ်ခတ် တော် မူ မည်ဖြစ်၍၊
8 ဒါဝိဒ် က၊ အကျွန်ုပ်ပြု မိသော အမှု ၌အလွန် ပြစ်မှား ပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ၏ အပြစ် ကို ဖြေ ရှင်း တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် အလွန် မိုက် သော အမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ဘုရားသခင် အား တောင်းပန် လေ၏။
9 ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် ၏ ပရောဖက် ဂဒ် ကို ခေါ်၍၊
10 ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွား လော့။ အရာသုံး ပါးကို သင့် အား ငါ ပြ ၏။ သင့် ၌ ငါပြု စရာဘို့ တပါးပါး ကိုရွေး လော့ဟု ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို လော့ဟု မိန့် တော် မူ သည်အတိုင်း၊
11 ဂဒ် သည် ဒါဝိဒ် ထံသို့ သွား ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊
12 သုံး နှစ် ပတ်လုံးအစာ အာဟာရခေါင်းပါးသော ဘေး၊ သုံး လ ပတ်လုံး သင့် ကို ရန်သူ လိုက်မီ ၍ ထား ဖြင့် လုပ်ကြံ သောဘေး၊ သုံး ရက် ပတ်လုံး ပြည် တော် ၌ ကာလနာ တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ၏ ထား တော် ကို၊ ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင်တမန် သည် ကိုင်၍ ကုသရေလ ပြည် တရှောက်လုံး ကို ဖျက်ဆီး သော ဘေးတို့တွင် တပါးပါးကိုရွေး လော့ဟု မိန့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူအား အဘယ်သို့ ပြန် လျှောက်ရမည်ကို ဆင်ခြင် တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။
13 ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ ငါ သည် ကျဉ်းမြောင်း ရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်သို့ ရောက် ပါစေ။ ကရုဏာ တော်ကြီး လှ၏။ လူ လက် သို့ မ ရောက် ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ် အား ပြန်ပြော ၏။
14 ထာဝရဘုရား သည် လည်း၊ ကုသရေလ အမျိုး၌ ကာလနာ ကို လွှတ်လိုက် တော် မူ၍ လူ ခုနစ် သောင်း သေ ကြ၏။
15 ယေရုရှလင် မြို့ကို ဖျက်ဆီး စေ ခြင်းငှါ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင်တမန် ကို စေလွှတ် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ကောင်းကင်တမန် ဖျက်ဆီး မည်ဟု အားထုတ် သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကြည့်ရှု လျက်၊ ထိုဘေး ကြောင့် နောင်တရ တော် မူ၍၊ တန် ပြီ။ သင့် လက် ကို ရုပ်သိမ်း လော့ဟု ဖျက်ဆီး သော ကောင်းကင် တမန် အား မိန့် တော် မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်၊ ယေဗု သိ လူအ ရော န ၏ ကောက် နယ် တလင်း အနား မှာ ရပ်နေ ၏။
16 ဒါဝိဒ် သည် မျှော်ကြည့် ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်ယေရုရှ

လင် မြို့အပေါ်မှာထား ကို မိုး လျက်မိုယ်း ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး ကြား မှာ ရပ်နေ သည် ကို မြင် လျှင် ၊ ကိုယ်တိုင် မှ စ၍ကု သရေ လအမျိုးသားအသက်ကြီး သူတို့သည် လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် လျက် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် နေကြ၏။¹⁷ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ပြည်သား တို့ကို ရေတွက် စေခြင်းငှါ စီရင် သော သူကား အကျွန်ုပ် ဖြစ်ပါသည်မ ဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ပါပြီ။ အလွန်ဒုစရိုက် ကို ပြု မိ ပါ ပြီ။ ဤ သိုး တို့မူကား အဘယ်သို့ ပြု မိ ပါ သနည်း။ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့ကို ဒဏ်ခတ် ခြင်းငှါလက် တော်ကိုသူ တို့အပေါ်သို့ ရောက် စေတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် နှင့် အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုး အပေါ်သို့ ရောက် စေတော်မူပါဟု ဘုရားသခင် အား တောင်းပန် လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် သည် သွား ၍၊ ယေ ဗု သိ လူ အ ရော န ၏ကောက် နယ် တလင်း၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည် စေ ခြင်း ငှါ ပြော ရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ကောင်းကင်တမန် သည် ဂဒ် ကို မှာထား သဖြင့်၊¹⁹ ဂဒ်ဆင့်ဆို သော ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော် အတိုင်း ဒါဝိဒ် သည် သွား လေ၏။²⁰ အရော န သည် စပါး ကို နယ် စဉ် တွင်၊ လှည့် ကြည့် ၍ ရှင် ဘုရင် ကို မြင် သောအခါ ၊ သား လေး ယောက်နှင့်တကွ ပုန်းရှောင် ၍နေ၏။²¹ ဒါဝိဒ် သည် အ ရော န ရှိရာ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ အရော န ကြည့် ၍ ဒါဝိဒ် ကို မြင် လျှင် ၊ ကောက် နယ် တလင်း မှ ဆင်း ၍ ဒါဝိဒ် ရှေ့ မှာ ဦးချ ပြပ်ဝပ်လေ၏။²² ဒါဝိဒ် ကလည်း၊ လူ တို့တွင် ကာလနာ ဘေးကို ငြိမ်း စေ မည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ် ပလ္လင် ကို ငါ တည် လိုသည်ဖြစ်၍ ၊ ဤကောက် နယ် တလင်းအရပ် ကို အဘိုး ထိုက်သည်အတိုင်း ရောင်း ပါဟု အမိန့် ရှိသော်၊²³ အ ရော န က၊ ကျွန်တော် သခင် အရှင်မင်းကြီး ယူ တော်မူပါ။ စိတ် တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြု တော်မူပါ။ မီး ရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွား များ၊ ထင်း ဘို့ ကောက် နယ် တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဂျုံ စပါးများအလုံးစုံ ကို ကျွန်တော် ဆက် ပါ၏ဟု ဒါဝိဒ် အား လျှောက် လျှင်၊²⁴ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး က၊ ထိုသို့ငါမ ယူရ။ စင်စစ်အဘိုး ထိုက်သည်အတိုင်း ပေး ၍ငါဝယ်မည်။ သင့် ဥစ္စာကို ထာဝရဘုရား အဘို့ ငါမ သိမ်း။ ကိုယ် ငွေ မကုန်ဘဲ မီး ရှို့ရာ ယဇ် ကို မပူဇော် လိုဟု အ ရော န အား ဆို သဖြင့်၊²⁵ ရွှေ ခြောက် ပိဿာ ကို ချိန်ပေး၍ ထိုအရပ်ကို ဝယ် ပြီး မှ၊²⁶ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် ၍ ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ်၊ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် တို့ကို ပူဇော် လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား ကို ပဌနာ ပြုသောအခါ ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်သို့ မီး ကျသဖြင့် ကောင်းကင် ထဲက ထူး တော်မူ၏။²⁷ ထာဝရဘုရား မှာထား တော် မူသည်အတိုင်း ၊ ကောင်းကင် တမန်သည် မိမိ ထား ကို ထားအိမ် ၌ သွင်းထား ပြန်၏။²⁸ ထာဝရဘုရား သည် ယေဗုသိ လူ အရော န ၏ ကောက်နယ် တလင်း၌ ထူး တော်မူသည်ကို ဒါဝိဒ် သိမြင် လျှင် ၊ ထို အရပ်၌ ယဇ် ပူဇော် ခြင်းအမှု ကို ပြုလေ၏။²⁹ တော ၌ မော ရှေ့ လုပ် ခဲ့သော ထာဝရဘုရား ၏ တံ တော်နှင့် မီး ရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်

သည်၊ ထို ကာလ ၌ ဂိဗောဇ် မြို့၌ မြင့် သောအရပ်ပေါ်မှာရှိ၏။³⁰ ဒါဝိဒ် သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန် ထား ကို ကြောက် သောကြောင့် ၊ ထိုယဇ် ပလ္လင်သို့ သွား ၍ဘုရားသခင် ကို မ မေး မ လျှောက်ဝံ့။

22 သို့ဖြစ်၍ ၊ ဒါဝိဒ် က ဤ အရပ်သည် ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ၏အိမ် တော်ဖြစ်၏။ ဤ ယဇ် ပလ္လင်သည် ကုသရေလ အမျိုး၏ ယဇ် ပလ္လင်ဖြစ်၏ဟုဆို လျက်၊² ကုသရေလ ပြည် ၌ ရှိသော တ ပါး အမျိုးသားတို့ကို စုဝေး စေခြင်းငှါ မိန့် တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော် တည် စရာ ဘို့ ကျောက်ဆစ် ရသော ပန်းရန် သမား တို့ကို လည်း စေခိုင်း တော် မူ၏။³ တံခါး လုပ် စရာ သံချွန် အ ဘို့ နှင့် သစ်သား ဆက်စရာ အဘို့ များစွာ သောသံ ကိုငင်း ၊ အချိန် မ မှတ်နိုင်အောင် များစွာ သော ကြေးဝါ ကိုငင်း၊⁴ များစွာ သော အာ ရဇ် သစ်သား ကိုငင်း၊ ပြင်ဆင် တော် မူ၏။ ဇိ ဒုန် မြို့သား နှင့် တု ရု မြို့သား တို့သည်၊ အာ ရဇ် သစ်သား အများ ကို အထံ တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။⁵ ဒါဝိဒ် ကလည်း ၊ ငါ့ သား ရှော လ မုန် သည် အသက် ငယ်၍ နု သေး၏။ ထာဝရဘုရား အဘို့ တည် ရသောအိမ် မူကား အလွန် ထူးဆန်း သော အိမ်၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည်၌ ဘုန်း အသရေကျော်စောသော အိမ်ဖြစ်ရမည်။ ယခု ပင်အိမ် တော် အဘို့ ငါပြင်ဆင် မည်ဟု အကြံရှိ လျက် အနိစ္စ မ ရောက်မီများစွာ ပြင်ဆင် တော် မူ၏။⁶ သား တော်ရှော လ မုန် ကိုလည်း ခေါ် ၍ ကု သရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် ရမည်အကြောင်း မှာထား လေ သည်မှာ၊⁷ ငါ့ သား ၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်အဘို့ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် မည်ဟု ငါ အကြံ ရှိ ပြီ။⁸ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ သို့ ရောက် သည်ကား၊ သင်သည် များ စွာ စစ် တိုက် ၍ လူအများ တို့ကိုသတ် လေပြီ။ မြေကြီး ပေါ် မှာ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ များစွာ သောအသွေး ကို သွန်း သောကြောင့် ၊ ငါ့ နာမ အဘို့ အိမ် ကို မ တည် မဆောက်ရ။⁹ သင် မြင် သော သား တ ယောက်သည် ငြိမ်ဝပ် သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ ၏အမည် ကား ရှောလမုန် ဖြစ် ၍၊ သူ့ ပတ်လည် ၌ ရန်သူ မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် သောအခွင့် ကိုငင်း၊ သူ ၏ လက်ထက် ၌ ကု သရေ လ အမျိုး သည် စစ်တိုက် ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရသော အခွင့်ကိုငင်း၊ ငါပေး မည်။¹⁰ ထို သားသည် ငါ့ နာမ အဘို့ အိမ် ကို တည်ဆောက် ရလိမ့်မည်။ သူ သည် ငါ့ သား ဖြစ် လိမ့်မည်။ ငါ သည်လည်း သူ၏အဘ ဖြစ်မည်။ သူထိုင်သော ကုသရေလ နိုင်ငံ ရာဇပလ္လင် ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည် စေမည်ဟု မိန့် တော်မူပြီ။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ သား ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ဘက် ၌ နေ ၍ အကြံ ထမြောက် စေ တော် မူ သဖြင့်၊ အမိန့် တော် ရှိသည်အတိုင်း သင်သည် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် ရလိမ့်မည်။¹² သို့ရာတွင်သင်သည် သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်ကို စောင့်ရှောက်

မည် အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဉာဏ် ပညာကို ပေး၍၊ ဣ
 သရေလ အမျိုးကို စီရင်ခြင်းအမှု၌ မှာထား တော် မူပါစေသော။
¹³ဣသရေလ အမျိုး၏ အမှု၌ထာဝရဘုရား သည် မောရှေ အား
 မှာထား တော် မူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်း
 ငှါ သတိ ပြုလျှင် အကြံ ထမြောက် ရ လိမ့်မည်။ အားယူ ၍ ရဲရင့်
 ခြင်းရှိ လော့။ စိုးရိမ် ခြင်း၊ စိတ်ပျက် ခြင်း မ ရှိ စေနှင့်။
¹⁴ငါ သည် ဆင်းရဲ ခံစဉ်တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်အဘို့ ရွှေ အခွက် တ
 ထောင် နှင့် ငွေ အခွက် တသောင်း ကို၎င်း၊ အချိန် မ မှတ်နိုင်အောင်
 များစွာ သော ကြေးဝါ နှင့် သံ ကို၎င်း၊ သစ်သား များနှင့် ကျောက်
 များကို၎င်း ပြင်ဆင် ပြီ။ သင်သည်လည်း ထပ်၍ ပြင်ဆင် ရမည်။
¹⁵ထိုမှ တပါး သင် ၌ များစွာ သော လက်သမား ၊ ပန်းရန်သမား ၊
 ကျောက်ဆစ်သမား ၊ အမျိုးမျိုး သော အတတ် ၌ လေ့ကျက် သော
 ဆရာသမားရှိကြ၏။
¹⁶ရွှေ ငွေ ကြေးဝါ သံ အတိုင်းမသိ များသည် ဖြစ်၍ထ လော့။
 ကြိုးစား လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် နှင့်အတူ ရှိ တော် မူ ပါ
 စေသော ဟု မှာထား တော် မူ၏။
¹⁷ဣသရေလ မင်း အပေါင်း တို့သည် သား တော် နှင့် ဝိုင်း ရမည်အကြောင်း မှာထား
 လေ သည်မှာ။
¹⁸သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်မ ဟုတ်လော။
 အရပ်ရပ် ၌ ငြိမ်ဝပ် ရ သောအခွင့်ကိုပေး တော်မူသည်မဟုတ်လော။
 ပြည်သူ ပြည်သား တို့ကို ငါ့ လက် ၌ အပ် တော်မူသဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ရှေ့ ၊ ထို
 ဘုရားသခင် ၏ လူ တို့ရှေ့မှာ တပြည်လုံး သည် နိမ့်ချ လျက်ရှိ၏။
¹⁹သို့ဖြစ်၍သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ခြင်းငှါ
 ကိုယ် စိတ် နှလုံး ကို နှိုးဆော် တိုက်တွန်း ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား ၏နာမ
 တော်အဘို့ ၊ တည် ရသောအိမ် တော် ထဲသို့ ထာဝရဘုရား ၏ပဋိညာဉ်
 သေတ္တာ တော်နှင့် ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း သောတန်ဆာ တို့ကို
 သွင်း ခြင်းငှါ ထ ကြ လော့။ ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း
 ရာဌာန တော်ကို တည်ဆောက် ကြလော့ဟု မှာထားတော် မူ၏။

23ဒါဝိဒ် မင်းသည် အသက် ကြီး၍ ကာလ ပြည့်စုံ ရာ အချိန် ရောက်သောအခါ၊
 သား တော်ရှောလမုန် ကို ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား၍၊
²ဣသရေလ မင်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ တော် မူ၏။
³လေဝိ သား တို့တွင် အသက် သုံး ဆယ် လွန် ၍ စာရင်းဝင် သော ယောက်ျား ပေါင်းကား၊
 သုံးသောင်း ရှစ်ထောင် တည်း။
⁴ထို သူ တို့တွင် နှစ်သောင်း လေး ထောင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် အမှု ကို ဆောင်ရွက်
 ရကြ၏။ ခြောက် ထောင် တို့သည် အရာရှိ ၊ တရားသူကြီး လုပ်ကြံ
 ၏။
⁵လေး ထောင် တို့သည် တံခါး ကိုစောင့်ကြံ၏။ လေး ထောင် တို့သည် ဂုဏ်
 တော်ကို ချီးမွမ်းစရာ တုရိယာ တို့နှင့် ထာဝရဘုရား ၏ဂုဏ် တော် ကို
 ချီးမွမ်း ရ ကြ၏။
⁶လေဝိ သား ဂေရုန် ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာရိ အမျိုး အသီးအသီးတို့ကို ဒါဝိဒ် ခွဲထား ၍ တမျိုး

တခြားစီသင်းဖွဲ့စေ၏။
⁷ဂေရုန် အမျိုးသားကား၊ လာဒန် နှင့် ရှိမိ တည်း။
⁸လာဒန် သား အကြီး ကား၊ ယေဟေလ ၊ သူ၏ညီ ဇေသံ နှင့် ယောလ ၊
 ပေါင်းသုံး ယောက်တည်း။
⁹ရှိမိ သား ကား ရှေလောမိတ် ၊ ဟာဇေလ ၊ ဟာရန် ၊
 ပေါင်းသုံး ယောက်တည်း။
 ၎င်း သူ တို့သည်လာဒန် အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။
¹⁰ရှိမိ သား ကား ယာဟတ် ၊ ဇိဇ ၊ ယုရု ၊ ဗေရိ ၊
 ပေါင်း လေး ယောက်တည်း။
¹¹ယာဟတ် ကားအကြီး ဖြစ် ၏။ ဇိဇ ကား ဒုတိယ အရာကို ရ၏။
 ယုရု နှင့် ဗေရိ ၌ကား သား များစွာ မ ရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အဆွေအမျိုး အလိုက်
 စာရင်း တခုတည်း ၌ ပေါင်းကြ၏။
¹²ကောဟတ် သား ကားအာမရိ ၊
 ဣဇဟာ ၊ ဟေဗြုန် ၊ ဩဇေလ ၊ ပေါင်းလေး ယောက်တည်း။
¹³အာမရိ သား ကား အာရုန် နှင့် မောရှေ တည်း။ အာရုန် နှင့်သား စဉ်
 မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ခြင်း၊
 အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် ခြင်း၊ နာမ တော် ကို မြှောက်၍ အစဉ်
 ကောင်းကြီး ပေးခြင်းအမှုကို ပြုရမည်အကြောင်း၊ အလွန် သန့်ရှင်းသော
 အရာတို့ကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ အခြားသူတို့နှင့် ခွဲထား သောသူဖြစ်
 ကြ၏။
¹⁴ဘုရားသခင် လူ မောရှေ ၏သား ကို ကား၊ လေဝိ အမျိုးသား တို့၏
 စာရင်း ၌သွင်းရ၏။
¹⁵မောရှေ သား ကားဂေရုန် နှင့် ဇလျေဇာတည်း။
¹⁶ဂေရုန် သား တို့တွင်၊ ရှေဗေဗေလ သည် အကြီး ဖြစ်၏။
¹⁷ဇလျေဇာ သား အကြီး ရေဟဘိ တ ယောက်တည်းရှိ ၏။
 ရေဟဘိ ၌ကား သား အလွန် များ၏။
¹⁸ဣဇဟာ သား အကြီး ကားရှေလောမိတ်၊
¹⁹ဟေဗြုန် သား အကြီး ကားယေရိ ၊ ဒုတိယ သား အာမရိ ၊ တတိယ သားယဟာဇေလ ၊
 စတုတ္ထ သားယေကမံ၊
²⁰ဩဇေလ သား အကြီး ကားမိကုခါ ၊ ဒုတိယ သား ယေရိ တည်း။
²¹မေရာရိ သား ကားမဟာလိ နှင့် မုရိ တည်း။
 မဟာလိ သား ကား ဇလာဇာ နှင့် ကိရု တည်း။
²²ဇလာဇာ သည်သား မ ရှိ။ သမီး သက်သက် ရှိ၍ သေ ၏။
 သူ့သမီး တို့နှင့်သူညီ ကိရု သား တို့သည် စုံဘက် ကြ၏။
²³မုရိ သား ကား မဟာလိ ၊ ဧဒါ ၊ ယေရိမုတ် ၊ ပေါင်း သုံး ယောက်တည်း။
²⁴ဤရွှေ ကား အသက် နှစ် ဆယ်လွန် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်အမှု ကို
 ဆောင်ရွက် ရသော လေဝိ အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်း ဝင်သော
 အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သတည်း။
²⁵ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူမျိုး အား ငြိမ်ဝပ်
 သောအခွင့်ကိုပေး၍ ကိုယ်တော်တိုင် ယေရုရှလင် မြို့၌ အစဉ် နေ တော်မူသောကြောင့်၊
²⁶လေဝိ သားတို့သည် တဲ တော်နှင့် တဲ တော် အမှု ဆောင်ရွက်ရာ တန်ဆာ
 များကို နောက်တဖန်မ ထမ်း ရဟု ဒါဝိဒ် မိန့် တော်မူ၏။
²⁷နောက်ဆုံး အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ အသက် နှစ် ဆယ်လွန်
 သော လေဝိ သား တို့ကို စာရင်း ယူရ၏။
²⁸အကြောင်း မူကား၊ လေဝိသားတို့သည် အာရုန် သား တို့၏လက်ထောက် ဖြစ်သည်
 နှင့် အညီ ၊ သန့်ရှင်း သော အရာရှိ သမျှ တို့ ကို စင်ကြယ် စေ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏
 အိမ် တော်နှင့်တန်တိုင်း များ၊ အခန်း များ၌ အမှု ကို ဆောင်ရွက်
 ရကြမည်။
²⁹ရှေ့တော်မုန့်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ

မုန့်ညက် ကိုင်း၊ တဆေး မဲ့ မုန့်ပြား ၊ သံပြား နှင့် ဖုတ် သော မုန့်၊ မုန့်ဆီကြော် ကိုင်းလုပ်၍ ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော် အမှု ကိုလည်း ဆောင်ရွက် ရကြ မည်။ တိုင်းထွာ ၊ ချိန်တွယ်၊ ခြင်တွက် ခြင်း အမှု အမျိုးမျိုး ကိုလည်း စီရင်ရကြမည်။³⁰ နံနက် တိုင်း၊ ညဦး တိုင်းရပ် လျက်၊ ကျေးဇူး တော် ကြီးလှပါ၏ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် တော် ကို လည်း ချီးမွမ်း ရကြ မည်။³¹ ပညတ် တရား တော် အတိုင်း ဥပုသ် နေ၊ လဆန်း နေ၊ ဓမ္မ ပွဲနေ၊ အစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ မီးရှို့ ရာ ယဇ် မျိုး တို့ ကို ပူဇော် ရ ကြ မည်။³² ပရိသတ် စည်းဝေး ရာတံ တော်ကိုင်း ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ကိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်သော ညီအစ်ကို အာရန် သား တို့ကိုင်း စောင့် ရကြမည်။

24 အာရန် အမျိုးသား အသီးအခြား သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊ အာရန် သား ကား နာဒပ် ၊ အဘိဟု ၊ ဧလာဇာ ၊ ဣသမာ တည်း။² နာဒပ် နှင့် အဘိ ဟု သည်သား မ ရှိ။ အဘ လက်ထက်တွင် သေ သောကြောင့် ၊ ဧလာ ဇာ နှင့် ဣသမာ သည် ယဇ် ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရ၏။³ ဒါဝိဒ် သည် ဧလာဇာ အမျိုး ဇာဒုတ် နှင့် ဣသမာ အမျိုး အဟိမလက် ကို အသီးအသီး ဆောင် သင့်သည် အတိုင်းခန့်ထားလေ၏။⁴ ဣသမာ အမျိုး အကြီးအကဲ ထက် ဧလာဇာ အမျိုး အကြီးအကဲသာ၍များ သောကြောင့်၊ ဧလာဇာ အဆွေအမျိုး အလိုက် အကြီးအကဲ တကျိပ် ခြောက် ယောက်၊ ဣသမာ အဆွေအမျိုး အလိုက် အကြီးအကဲရှစ် ယောက် တို့ ကို အသီးအသီး ခွဲခန့် လေ၏။⁵ စာရေး တံ ပြု လျက် အသီးအခြား ခွဲခန့်၍ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန အုပ် ၊ ဘုရားသခင် ၏အမှု တော်အုပ်တို့ကို ဧလာဇာ အမျိုး နှင့် ဣသမာ အမျိုး ထဲက ရွေးယူ ရ၏။⁶ လေဝိ အမျိုးနာသနေလ သား စာရေးတော် ရှေ့မာယ သည် ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ် ၊ အဗျာသာ သား အဟိ မလက် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားအဆွေအမျိုး သူကြီး များ ရှေ့ မှာနာမများကို မှတ် ရ၏။ စာရေးတံ ပြု၍ ဧလာဇာ အမျိုးနှင့် ဣ သမာ အမျိုးထဲက အလှည့်လှည့် ရွေးကောက် ခန့်ထားသော သူဟူ မူကား၊⁷ ပဌမ သူယောယာရိပ် ၊ ဒုတိယ သူယေဒါယ၊⁸ တတိယ သူ ဟာရိမ် ၊ စတုတ္ထ သူစောရိမ်၊⁹ ပဉ္စမ သူမာလခိယ ၊ ဆဌမ သူမိယ မိန်၊¹⁰ သတ္တမ သူဟကုကုတ် ၊ အဋ္ဌမ သူအဘိယ၊¹¹ နဝမ သူယေ ရှာ ၊ ဒသမ သူ ရှေကနီ၊¹² ကေဒသမ သူလျာရိပ် ၊ ဒွါဒသမ သူ ယာကိမ်၊¹³ တကျိပ် သုံး ယောက်မြောက်သော သူဟုပုပ ၊ တကျိပ် လေး ယောက်မြောက်သောသူ ယေရှေဗပ်၊¹⁴ တကျိပ် ငါး ယောက် မြောက်သော သူဗိလဂ ၊ တကျိပ် ခြောက် ယောက် မြောက်သော သူဣမေရ၊¹⁵ တကျိပ် ခုနစ် ယောက် မြောက်သောသူ ဟေဇီရ ၊ တကျိပ် ရှစ် ယောက်မြောက်သူအပ်ဇေ၊¹⁶ တကျိပ် ကိုး ယောက် မြောက်သောသူပေသဟိ ၊ နှစ်ကျိပ် မြောက်သောသူ ယေဇကျေ လ၊¹⁷ နှစ်ကျိပ် တယောက် မြောက်သောသူ ယာခိန် ၊ နှစ်ကျိပ် နှစ် ယောက်မြောက်သောသူ ဂါမုလ၊¹⁸ နှစ်ကျိပ် သုံး ယောက်မြောက်

သောသူ ဒေလာယ ၊ နှစ်ကျိပ် လေး ယောက်မြောက်သောသူ မာ ဇီ တည်း။¹⁹ ထိုသို့သူတို့အဘ အာရန် အား ဣသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူ၍၊ အဘ အာရန်စီရင် သည် အတိုင်း သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ကို ဝင် မြ ဝင်၍ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခွဲခန့် ခြင်းရှိသတည်း။²⁰ ကြွင်း သော လေဝိ အမျိုးသား ဟူမူကား၊ အာမရိ သား ဖြစ်သော ရှူဗေလ ၏သား စုတွင် ယေဒေယ၊²¹ ရေဟဘိ သား စုတွင် ဣရှ ယာ၊²² ဣဇဟာ သားဖြစ်သော ရှေလောမိတ် ၏သားစု တွင် ယာ ဟာ၊²³ ဟေပြုန်သားစုတွင် သားအကြီးယေရိ ၊ ဒုတိယ သားအာမ ရိ ၊ တတိယ သားယဟာဇေလ ၊ စတုတ္ထ သား ယေကမ် ၊²⁴ သြဇေ လ သား ဖြစ်သော မိကုခါ ၏သား စုတွင် ရှမိရ၊²⁵ မိကုခါ ညီ ဣ ရှယာ သား စုတွင် ဇာခရိ တည်း။²⁶ မေရာရိ သား ကား မဟာလိ နှင့် မုရှိ ဖြစ်၍၊²⁷ မေရာရိ အမျိုးသား ဖြစ်သော ယာဇီ ၏သား ကား ဗေ နော၊ ရှောဟံ ၊ ဇကုကုရ ၊ ဣဗရိ တည်း။²⁸ မဟာလိ သားဧ လာဇာ ၌သား မ ရှိ။²⁹ ကိရှ သား ကား ယေရမေလ တည်း။³⁰ မုရှိ သား ကားမဟာလိ ၊ ဒေါ ၊ ယေရိမုတ် တည်း။ ဤရွေးကား မိမိ တို့ အဆွေအမျိုး အလိုက် လေဝိ အမျိုးသားတည်း။³¹ ဤသူ တို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၊ ဇာဒုတ် ၊ အဟိမလက် အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ရှေ့မှာ မိမိ တို့ညီအစ်ကို အာရန် အမျိုးသား တို့တဘက်တချက် အလှည့်လှည့်စာရေးတံ ပြုကြ၏။

25 ထိုမှတပါး အာသပ် ၊ ဟေမန် ၊ ယေဒုသုန် သား တို့နှင့်အတူ ဝိုင်း၍ စောင်း ၊ တယော ၊ ခွက်ကွင်း ကို တီးမှုတ်လျက် ကိုးကွယ် ခြင်း အမှု ကို ဆောင်ရွက် စရာ ဘို့၊ ဒါ ဝိ ဒ် နှင့် ပရိသတ် ဗိုလ်ခြေ အကြီးအကဲ တို့သည် ခွဲခန့် သော သူ တို့ စာရင်း ဟူ မူကား၊² အာ သပ် သား ဇကုကုရ ၊ ယောသပ် ၊ နေသနီ ၊ အာရှရေလ တစု၊ သူတို့သည်ရှင်ဘုရင် စီရင်သည်အတိုင်း၊ အဘအာသပ် ၌ တပည့် ဖြစ်၍ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။³ ယေဒုသုန် သား ဂေဒလိ ၊ ဇေရိ ၊ ရှိမိ၊ ယေရှာယ ၊ ဟာရှာဘိ ၊ မတုတိသိ ပေါင်းခြောက် ယောက်၊ သူတို့သည် အဘ ယေဒုသုန် ၌ တပည့်ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်း ခြင်းငှါစောင်း တီးလျက် ကိုးကွယ် ခြင်း အမှု ကို ဆောင်ရွက် ရ ကြ၏။⁴ ဟေမန် သား ဗု ကု ကိ ၊ မတ္တနီ ၊ သြဇေလ ၊ ရှေဗေလ ၊ ယေရိမုတ် ၊ ဟာနနီ ၊ ဟာ နန် ၊ ဧလျာ သ ၊ ဂိ ဒု ဒါ လ တိ ၊ ရော မ နု တေ ဇာ ၊ ယော ရှ ဗေ က ရှ ၊ မ လု လော သိ ၊ ဟော သိ ရ ၊ မ ဟာ ဇု တ် တည်း ဟူသော၊⁵ ထို သူအပေါင်း တို့သည် တံပိုး မှုတ်လျက် ဘုရားသခင် ၏ တရား တော်ကို ဟောပြော သော ရှင်ဘုရင် ၏ ဆရာ တော် ဟေမန် သား ဖြစ် ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ဟေမန် အား သား တ ကျိပ် လေး ယောက် နှင့် သမီး သုံး ယောက် တို့ ကို ပေး တော် မူ၏။⁶ ထို သား အပေါင်း တို့သည် အာသပ် ၊ ယေဒုသုန် ၊ ဟေမန် တို့ကို ရှင်ဘုရင် စီရင်သည် အတိုင်း အဘ ဟေမန်၌ တပည့် ဖြစ်၍၊ ထာဝရ အရှင်

ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်၌ ခွက်ကွင်း ၊ စောင်း ၊ တယော ကိုတီး လျက်၊ သီချင်း ဆို၍ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် ရကြ၏။⁷ ထိုသူ တို့နှင့်တကွ ထာဝရဘုရား ၏သီချင်း ကို သင် ၍ လေ့ကျက် သော ညီအစ်ကို ပေါင်း ကား နှစ် ရာ ရှစ် ကျိပ် ရှစ် ယောက် တည်း။⁸ ထို သူတို့သည်အကြီး အငယ် ဆရာ တပည့် ရောနှောလျက် စာရေးတံ ပြု၍ သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊⁹ ပဌမ သူကား၊ အာသပ် အပေါင်းအသင်းဝင် သူ ယောသပ် တည်း။¹⁰ ဒုတိယ သူ ဂေဒလိ ၊ သူ နှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹¹ တတိယ သူ ဧကုကုရ ၊ သူ နှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်း ကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹² စတုတ္ထ သူ ကုဇရိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက်တည်း။¹³ ပဉ္စမ သူ နေသနိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက်တည်း။¹⁴ ဆဌမ သူ ဗုကုကိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹⁵ သတ္တမ သူ ယေ ရှ ရေ လ ၊ သူ နှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹⁶ အဋ္ဌမ သူ ယေ ရှာယ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်း ကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹⁷ နဝမ သူ မတ္တနိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹⁸ ဒသမ သူ ရှိမိ ၊ သူ နှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။¹⁹ ဧကဝိသမ သူ ဟာရှာဘိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်း ကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²⁰ တကျိပ် သုံး ယောက် မြောက်သောသူ ရှေဗေလ ၊ သူနှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက်တည်း။²¹ တကျိပ် လေး ယောက်မြောက်သော သူ မတုတိသိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²² တကျိပ် ငါး ယောက်မြောက်သောသူ ယေရမုတ် ၊ သူနှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²³ တကျိပ် ခြောက် ယောက် မြောက် သော သူ ဟာနနိ ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²⁴ တကျိပ် ခုနစ် ယောက် မြောက်သောသူ ယောရှဗေကရှ ၊ သူနှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက်တည်း။²⁵ တကျိပ် ရှစ် ယောက်မြောက်သော သူ ဟာနန် ၊ သူနှင့်သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²⁶ တကျိပ် ကိုး ယောက်မြောက်သောသူမလုလောသိ ၊ သူ နှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကား တ ကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²⁷ နှစ် ကျိပ် မြောက်သောသူဇလျာသာ ၊ သူနှင့်သူ ၏ သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက်တည်း။²⁸ နှစ်ကျိပ် တယောက် မြောက်သောသူ ဟောသိရ ၊ သူနှင့်သူ ၏ သား ညီ ပေါင်းကားတကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။²⁹ နှစ်ကျိပ် နှစ် ယောက်မြောက်သော သူဂိဒုဒါလတိ ၊ သူနှင့် သူ ၏သား ညီ ပေါင်းကားတကျိပ် နှစ် ယောက်တည်း။³⁰ နှစ်ကျိပ် သုံး ယောက်မြောက်သောသူ မဟာဇယုတ် ၊ သူနှင့်သူ ၏ သား ညီ ပေါင်းကား တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။³¹ နှစ်ကျိပ် လေး ယောက် မြောက်သောသူ ရောမနုတေဇာ ၊ သူနှင့်သူ ၏ သား ညီ ပေါင်းကား

တကျိပ် နှစ် ယောက် တည်း။

26အသီးအသီး သင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့် များဟူမူကား။ ကော ရဟိ အမျိုး ဧ ဗျာ သပ် အန္တယ်၊ ကော ရ သား မေ ရှ လေမိ၊² မေ ရှ လေမိ ၏သားဦး ဇာခရိ ၊ ဒုတိယ သား ယေဒျေလ ၊ တတိယ သား ဇေဗဒိ ၊ စတုတ္ထ သား ယာသနေလ ၊³ ပဉ္စမ သားဇေလံ ၊ ဆဌမ သား ယောဟနန် ၊ သတ္တမ သားဇေလဲဩနဲ တည်း။⁴ ဩဗဒေဒံ ၏သားဦး ရှေမာယ ၊ ဒုတိယ သား ယောဇဗပ် ၊ တတိယ သားယောအာ ၊ စတုတ္ထ သားစကာ ၊ ပဉ္စမ သားနာသနေလ၊⁵ ဆဌမ သားအမေလ ၊ သတ္တမ သားကုသခါ ၊ အဋ္ဌမ သားပုလသဲ တည်း။ ဩဗဒေဒံ ကို ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။⁶ သားဦးရှေမာယ ၏သား ဩသနိ ၊ ရေဖေလ ၊ ဩဗက် ၊ ဇလာဇာဗဒိ နှင့် ခွန်အား ကြီးသော ညီဇလိဟု ၊ သေမခိ တို့သည် ခွန်အား ကြီးသောသူရဲ မိမိ တို့အဆွေအမျိုး ၌ အစိုးရ သော သူဖြစ် ကြ၏။⁸ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း နိုင် အောင်ခွန်အား ကြီးသောဩ ဗဒေဒံ အမျိုးသား ချင်း ယောက်ျား ပေါင်း ကား ခြောက် ကျိပ်နှစ် ယောက်တည်း။⁹ ခွန်အား ကြီးသော မေရှလေမိ သား ညီ ယောက်ျား ပေါင်းကား တကျိပ် ရှစ် ယောက်တည်း။¹⁰ မေရာရိ အမျိုး ၊ ဟော သ ၏သား တို့တွင် ရှိမ ရိ သည် သားဦး မ ဟုတ် သော်လည်း ၊ အဘ ခန့်ထား သောကြောင့် သားအကြီး ဖြစ်သတည်း။¹¹ ဒုတိယ သားကားဟိလခိ ၊ တတိယ သားတေဗလိ ၊ စတုတ္ထ သား ဇာခရိ အစရှိသော ဟေဝသ သား ညီ ပေါင်း ကား တကျိပ် သုံး ယောက် တည်း။¹² ဤရွှေကား ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ အလှည့်လှည့် စောင့် ခြင်းငှါ သင်းဖွဲ့ သော တံခါးစောင့် အကြီးအကဲ ဖြစ်သတည်း။¹³ ထိုသူအကြီး အငယ် တို့သည် မိမိ တို့အဆွေအမျိုး အလိုက် တံခါး အသီးအသီးစောင့်စေခြင်းငှါစာရေးတံ ပြုကြ၍၊¹⁴ အရှေ့ မျက်နှာ ကို ရှေ့ လ မိ ရ၏။ ရှေ့ လ မိ သား ပညာရှိ ဇာ ခ ရိ သည် စာရေး တံ အားဖြင့်မြောက် မျက်နှာကို ရ၏။¹⁵ ဩဗဒေဒံ သည် တောင် မျက်နှာကိုငင်း ၊ သူ ၏ သား တို့သည် အသုပိမ် အိမ် ကိုငင်းရ၏။¹⁶ ရှု ပိန် နှင့် ဟောသ သည် အနောက် မျက်နှာနှင့် ဗိမာန်တော်သို့ တက် ရာလမ်းဝဲ ၌ ရှုလုလေခက် တံခါး ကိုရ၍ တဘက်တချက် ၌ စောင့် ရ၏။¹⁷ နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်းအရှေ့ မျက်နှာ၌ လေဝိ သားခြောက် ယောက်၊ မြောက် မျက်နှာ၌ လေး ယောက်၊ တောင် မျက်နှာ၌ လေး ယောက်၊ အသုပိမ် ဘက် မှာနှစ် ယောက်၊ တန်တိုင်း တော်ပြင်မှာ နှစ် ယောက်၊¹⁸ အနောက် မျက်နှာလမ်းဝဲ မှာ လေး ယောက်၊ တန် တိုင်း တော် ပြင် မှာ နှစ် ယောက် စောင့် ရကြ၏။¹⁹ ဤ ရွှေကား ၊ တံခါးစောင့်အရာရှိသော ကောရ အမျိုးသား နှင့် မေရရိ အမျိုးသား ဖွဲ့ သော အသင်း အသီးအသီး ပေ တည်း။²⁰ လေဝိ သား တို့တွင်၊ အဟိယ သည် ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်ဘဏ္ဍာ နှင့် ပူဇော် သော ဘဏ္ဍာ များကို အုပ်ရ၏။²¹ အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သော ဂေရရှုံ အမျိုး လာဒန် သား တို့တွင် ယေဟေလိ နှင့်၊²² သူ၏သား ဇေသံ

ယောလ တို့သည်လည်း ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်ဘဏ္ဍာ ကိုအုပ် ရ၏။²³ အာမရုံ အမျိုး၊ ကုဇဟာ အမျိုး၊ ဟေပြန် အမျိုး၊ ဩဇေလ အမျိုးသားအချို့ပါကြ၏။²⁴ မောရှေ သား ဂေရုန် ၏သား ရှေဗေလ သည် လည်း ဘဏ္ဍာ တော်တို့ကို အုပ် ရ၏။²⁵ ဂေရုန် ညီ ဇေလျဇာ ၊ ဇေလျဇာ သား ရေဟဗိ ၊ သူ ၏သား ယေရှာယ ၊ သူ ၏သား ယောရုံ ၊ သူ ၏သား ဇိခရိ ၊ သူ ၏သား ရှေလောမိတ် တည်း။²⁶ ထိုရှေလော မိတ် နှင့် သူ ၏ညီ တို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၊ အဆွေအမျိုး သူကြီး၊ လူ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ်၊ ဗိုလ် မင်းပူဇော် သော ဘဏ္ဍာ ရှိ သမျှ ကို အုပ်ရ၏။²⁷ ထိုမင်းတို့သည် စစ် တိုက် ၍ ရသောဥစ္စာတို့ ကို မ သိမ်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ကို ပြုစု ခြင်း ငှါ ပူဇော် တတ် ကြ၏။²⁸ ပ ရော ဖက် ရှ မွေ လ ၊ ကိ ရှ သား ရှော လ ၊ နေရ သား အာဗနာ ၊ ဇေရုယာ သား ယွာဘ မှစ၍အခြားသောသူ ပူဇော် သမျှ တို့ကို၊ ရှေ လောမိတ် နှင့် သူ ၏ညီ တို့သည် ကြည့်ရှု အုပ်စိုး ရကြ၏။²⁹ ကုဇဟာ အမျိုး ခေ နနိ နှင့် သူ ၏သား တို့သည် မင်း အရာရှိ၊ တရားသူကြီး ဖြစ်၍၊ ကုသရေလ နိုင်ငံတွင် ပြင် အမှု ကို စောင့်ကြည့်၏။³⁰ ဟေပြန် အမျိုးဖြစ်သော သူရဲကြီးဟာရှာဘိ နှင့် သူ ၏ညီ တထောင် ခုနစ် ရာ တို့သည်၊ ယော်ဒန် မြစ် အနောက် ဘက်မှာ နေသော ကုသရေလ လူတို့တွင် မင်းအရာရှိ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ၏အမှု တော် နှင့် ရှင်ဘုရင် အမှု အမျိုးမျိုး တို့ကို စောင့်ကြည့်၏။³¹ ဟေပြန် အမျိုးသား တို့တွင်၊ အဆွေအမျိုး အလိုက် ယေရိယ သည် အကြီးအကဲ ဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ် မင်းနန်းစံ လေး ဆယ်တွင် ၊ ထို အမျိုးသား တို့ကို စာရင်း ယူ၍ ဂိလဒ် ပြည် ယာဇာ မြို့၌ ခွန်အား ကြီးသော သူရဲတို့ကို တွေ့ ၏။³² ယေရိယ၏ပေါက် ဘော် တည်း ဟူသောသူရဲကြီး၊ အဆွေအမျိုး သူကြီးနှစ်ထောင် ခုနစ် ရာ တို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ခန့်ထား သည်အတိုင်း၊ ရုဗင် အမျိုး၊ ဂဒ် အမျိုး၊ မ နာရှေ အမျိုး တဝက် ကို အုပ်စိုး၍ ဘုရားသခင် ၏ အမှု တော်နှင့် ရှင်ဘုရင် အမှု အမျိုးမျိုး တို့ကို စောင့်ကြည့်၏။

27 ရှင်ဘုရင် အမှု တော်ကို စောင့်သောကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဆွေအမျိုး သူကြီး၊ လူ တ ထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ်၊ အရာရှိ တို့နှင့် တကွ၊ တ နှစ် တွင် တ ဆယ် နှစ် လ အစဉ်အတိုင်း တပ်ဖွဲ့၍၊ တ လ စီ တ လ စီ အလှည့် လှည့် စောင့် ရသော တပ်သား အမှုထမ်းနှစ်သောင်း လေးထောင်စီ ရှိကြ၏။² ပဌမ လ တွင် ပဌမ တပ် ကို အုပ် သော ဗိုလ် မင်း ကား၊ ဇာ ဗ ဒေ လ သား ယာ ရှော ဗိ နှင့် တပ်သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။³ ထိုမင်းသည် ဖါရက် အမျိုးသား ဖြစ်၍၊ ပဌမ လ တွင် အမှုစောင့်သော တပ်မှူး အပေါင်း တို့ကို အုပ် ရ၏။⁴ ဒုတိယ လ တွင် အမှုစောင့်သောတပ်ကို အုပ် သောဗိုလ်မင်းကား၊ အဟောဟိ အမျိုးသားဒေါဒ် နှင့် စစ်ကဲ မိ ကလုပ် ၊ တပ်သား ပေါင်းနှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။⁵ တတိယ လ နှင့် ဆိုင်သောတတိယ တပ် ဗိုလ် မင်း ကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြီး ယောယဒ သား ဗေ နာ ယ နှင့် တပ်သား ပေါင်း နှစ် သောင်း

လေးထောင်တည်း။⁶ ထိုမင်းသည်ဗိုလ်စုတွင် ကျော်စောသောသူ၊ ဗိုလ်ချုပ်အရာရှိသောသူဖြစ်၏။ သူ ၏သား အမိဗေဒ် သည်လည်း တပ်မှူးအရာရှိရ၏။⁷ စတုတ္ထ လ တွင် စတုတ္ထ ဗိုလ်မင်းကား၊ ယွာ ဘ ညီ အာ သဟေ လ ၊ စစ်ကဲ ကားအာ သဟေ လ သား ဇေ ဗ ဒိ ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။⁸ ပဉ္စမ လ တွင် ပဉ္စမ ဗိုလ် မင်းကား ကုဇဟာ အမျိုး ရှုံဟုတ် ၊ တပ်သား ပေါင်းနှစ် သောင်း လေးထောင်တည်း။⁹ ဆဋ္ဌမ လ တွင် ဆဋ္ဌမ ဗိုလ်မင်းကား တေကော မြို့သား၊ ကုကေရှ ၏သား ကုရ ၊ တပ်သား ပေါင်းနှစ် သောင်း လေးထောင်တည်း။¹⁰ သတ္တမ လ တွင် သတ္တမ ဗိုလ်မင်း ကား ဇေ ဖ ရိမ် အမျိုး ၊ ပေ လောနိ အနွယ် ဖြစ် သော ဟေ လက် ၊ တပ်သား ပေါင်းနှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။¹¹ အဋ္ဌမ လ တွင် အဋ္ဌမ ဗိုလ်မင်းကား ဇာရ အမျိုး၊ ဟုရှာသိ အနွယ်ဖြစ်သော သိဗေကဲ ၊ တပ်သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။¹² နဝမ လ တွင် နဝမ ဗိုလ်မင်းကား ဗ်ယာမိန် အမျိုး ၊ အနေသောသိ အနွယ်ဖြစ် သော အပျေဇာ ၊ တပ်သား ပေါင်းနှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။¹³ ဒသမ လ တွင် ဒသမ ဗိုလ်မင်းကား ဇာရ အမျိုး၊ နေတောဖာသိ အနွယ်ဖြစ်သော မဟာရဲ ၊ တပ်သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင် တည်း။¹⁴ ဧက ဒသမ လ တွင် ဧက ဒသမ ဗိုလ် မင်း ကား ဇေ ဖ ရိမ် အမျိုး ၊ ပိရသောနိ အနွယ်ဖြစ် သော ဗေ နာ ယ ၊ တပ်သား ပေါင်း နှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။¹⁵ ဒွါဒသမ တွင် ဒွါဒသမ ဗိုလ်မင်း ကား ဩသနေလ အမျိုး၊ နေတောဖာသိ အနွယ်ဖြစ်သော ဟေလ ဒဲ ၊ တပ်သား ပေါင်းနှစ်သောင်း လေးထောင်တည်း။¹⁶ ကုသရေလ အမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်သော မင်း ဟူမူကား ၊ ရုဗင် အမျိုး တွင် ဇိခရိ ၏သား ဇေလျဇာ ၊ ရှိမောင် အမျိုးတွင် မာခ ၏သား ရှေ ဖ တိ။¹⁷ လေဝိ အမျိုးတွင် ကေမွေလ ၏သား ဟာရှာဘိ ၊ အာရုန် အမျိုးတွင် ဇာဒုတ်၊¹⁸ ယုဒ အမျိုးတွင် ဒါဝိဒ် အစ်ကို ဇေလိဟု ၊ ကု သခါ အမျိုးတွင် မိကုခေလ ၏သား ဩမရိ၊¹⁹ ဇာဗုလုန် အမျိုး တွင် ဩဗဒိ ၏သား ကုရှမာယ ၊ နဿလိ အမျိုးတွင် အာဇရေလ ၏သား ယေရိမုတ်၊²⁰ ဖေရိမ် အမျိုး တွင် အာဇဇိ ၏သား ဟောရှေ ၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက် တွင် ပေဒါယ ၏သား ယောလ၊²¹ ဂိလဒ် ပြည်၌ မနာရှေ အမျိုးတဝက် တွင် ဇာခရိ ၏သား ကုဒုဒေါ ၊ ဗ် ယာမိန် အမျိုးတွင် အာဗနာ ၏သား ယာသေလ၊²² ဒန် အမျိုးတွင် ယေရောဟ် ၏ သား အာဇရေလ ၊ ဤရှေ့ကား ကုသရေလ အမျိုး တို့ကို အုပ်သောမင်း ပေတည်း။²³ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မိုဃ်း ကောင်းကင်ကြယ် နှင့်အမျှ တိုးပွား များပြား စေတော်မူမည် ဟု ဂတိ တော်ရှိသောကြောင့် ၊ ဒါဝိဒ် သည် အသက် နှစ် ဆယ်မစေ့သောသူတို့ ကို စာရင်း မ ယူ ဘဲ နေ၏။²⁴ ဇေရုယာ သား ယွာဘ သည် စာရင်း ယူစ ပြု၍၊ ထို အပြစ် ကြောင့် အမျက် တော်သည် ကုသရေလ အမျိုး အပေါ် သို့ သက်ရောက် သောအခါ လက်စ မ သတ်။ ရေတွက်၍ရသောလူပေါင်းကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၏ မှတ်စာ ၌ မ သွင်း မမှတ်။²⁵ အဒေလ သား အာဇိမာဝက် သည်

ဘဏ္ဍာ တော် စိုးဖြစ်၏။ ဩဇာ သား ယောနသန် သည် လယ်ပြင် ၊ မြို့ရွာ ၊ ရဲတိုက် ခြံ ရှိသောဘဏ္ဍာ တိုက်တို့ကို အုပ်ရ၏။²⁶ ခေလုပ် သား ဇေရီ သည် လယ်ယာ လုပ် သောသူတို့ ကို အုပ်ရ၏။²⁷ ရာမ မြို့သား ရှိမိ သည် စပျစ် ဥယျာဉ်တော်ကို၎င်း၊ ရှိဖမိ မြို့သား ဇေဗဒိ သည် စပျစ်သီး နှင့် စပျစ်ရည် တိုက် တို့ကို၎င်းအုပ်ရ၏။²⁸ ဂေဒရီ လူ ဗာလဟာနန် သည် ချိုင့် တို့၌ ရှိသော သံလွင် ပင်နှင့် သဖန်း ပင်တို့ကို၎င်း ၊ ယောရှု သည် ဆီ တိုက် တို့ကို၎င်းအုပ်ရ၏။²⁹ ရှာ ရန် အရပ်သား ရှိတရဲ သည် ရှာ ရန် အရပ်၌ ကျက်စား သော နွား စု ကို၎င်း ၊ အာဒလဲ သား ရှာဖတ် သည် ချိုင့် တို့၌ ကျက်စားသော နွား စု ကို၎င်း အုပ် ရ၏။³⁰ ကူရှု မေလ အမျိုးသား ဩဗိလ သည် ကုလားအုပ် တို့ကို၎င်း ၊ မေရောနသိ လူယေဒေယ သည် မြည်း တို့ ကို၎င်း၊³¹ ဟာဂရ အမျိုးသားယာဇေ သည် သိုး တို့ကို၎င်းအုပ်ရ၏။ ဤ သူတို့သည် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၏ ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာ တော်ကိုအုပ် ရသော သူ ပေတည်း။³² ဒါဝိဒ် ၏ ဘထွေး တော်ယောနသန် သည်တိုင်ပင် မှူးမတ်ပညာရှိ ကျမ်းတတ် ဖြစ်၏။ ဟခမောနိ သား ယေဟေလ သည် ရှင်ဘုရင် ၏သား တော်တို့ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။³³ အဟိ သောဖေလ သည် ရှင်ဘုရင် ၏ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ အာခိ မြို့သားဟု ရှဲ့ သည် ရှင်ဘုရင် ၏ အဆွေ ခင်ပွန်း ဖြစ်၏။³⁴ အဟိသောဖေလ နောက် မှာ အဗျာသာ နှင့် ဗေနာယ သား ယောယဒ သည် နေရာ ကျ၏။ ယွာဘ သည် တပ်တော်ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖြစ်၏။

28 တဖန် ဒါဝိဒ် မင်းသည် ကူသရေလ မင်း များတည်းဟူသော အမျိုး အသီးအသီး ကို အုပ်သောမင်း ၊ အလှည့် လှည့်အမှု တော် ကို စောင့်သော တပ်မှူး ဗိုလ်မင်း၊ လူ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ဘဏ္ဍာစိုး ၊ သား တော်၏ဘဏ္ဍာစိုး၊ ခွန်အား ရှိသော သူရဲ အကြီးအကဲ အရာရှိ အပေါင်း တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့မှာ စုဝေး စေတော်မူ ၏။² ထိုအခါ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည်ရပ် ၍ ၊ ငါ့ ညီအစ်ကို ၊ ငါ့ လူ တို့ နားထောင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ငြိမ်ဝပ် ရာ အိမ် တည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏ ခြေ တော်တင် ရာခုံ ကို တည် လုပ်မည်ဟု ငါ အကြံ ရှိ၍ တည် လုပ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင် နှင့်ပြီ။³ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် က သင် သည် စစ်တိုက် သောသူ ၊ လူအ သက် ကို သတ် သော သူ ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ နာမ အဘို့ အိမ် တော် ကို မ တည် မဆောက်ရဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အဆွေအမျိုး များထဲက ငါ့ ကို ရွေးကောက် ၍ ကူ သရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ အ မြဲ ချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ယုဒ အမျိုးကို ရွေးကောက် ၍ အခြားသော အမျိုး တို့ ကို အုပ်စိုး ရ သော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။ ယုဒ အမျိုး တွင် ငါ့ အဘ ၏ အိမ်ထောင် ကို၎င်း ၊ ငါ့ အဘ ၏သား တို့တွင် ငါ့ ကို၎င်း၊ နှစ်သက် ၍ ကူသရေလ နိုင်ငံလုံး ကို စိုးစံ ရသောအခွင့်ကိုပေး တော် မူ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား များစွာ သော သား တို့ကိုပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ သား အပေါင်း တို့တွင် သား ရှောလမုန် ကို

ရွေးကောက် ၍ ကူသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးလျက်၊ ထာဝရဘုရား ၏ နိုင်ငံ တော်ရာဇ ပလ္လင် ပေါ် မှာထိုင် စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ ပြီ။⁶ ငါ့ အား လည်း သင့် သား ရှောလမုန် သည် ငါ့ အိမ် နှင့် ငါ့ တန် တိုင်း တို့ကို တည် ရမည်။ ငါသည်ထိုသူ ကို သား အရာ ၌ခန့်ထား ခြင်းငှါရွေးကောက် ပြီ။ ငါ သည် သူ ၏ အဘ ဖြစ် မည်။⁷ သူသည် ငါ စီရင် ချက်ပညတ် တရားတို့ကို ယနေ့ ကဲ့သို့ အ မြဲ ကျင့် လျှင် သူ ၏နိုင်ငံ ကို ငါတည် စေမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁸ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ဤကောင်း သော ပြည် ကို ပိုင် ၍ သင် တို့၏ သားမြေး အစဉ်အဆက် အမွေခံ ရာ ဘို့ ချန် ထား လို သော ငှါ၊ ထာဝရဘုရား ၏ပရိသတ် တည်းဟူသောကူသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ရှေ့ ၌၎င်း ၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် အထံတော်၌ ၎င်း၊ သင် တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော်ရှိသမျှ တို့ကိုရှာ ၍ စောင့်ရှောက် ကြ လော့။⁹ ငါ့ သား ရှော လ မုန် ၊ သင့် အဘ ၏ဘုရားသခင် ကို သိ လော့။ စုံလင် သော နှလုံး ၊ ကြည်ညို သော စိတ် သဘော နှင့် ဝတ်ပြု လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော စိတ် နှလုံးတို့ကို စစ်၍အကြံအစည် ရှိလေသမျှ တို့ကို သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို ရှာ လျှင် အတွေ့ ခံ တော်မူမည်။ ကိုယ်တော် ကိုစွန့် လျှင် သင့် ကို အစဉ်အမြဲ စွန့် တော်မူမည်။¹⁰ သတိ ပြုလော့။ သန့်ရှင်း ရာဌာနအ ဘို့ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် စေခြင်းငှါ သင့် ကို ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် တော်မူသောကြောင့် ၊ အားယူ ၍ တည်ဆောက် လော့ ဟု မှာထား တော် မူ၏။¹¹ ထိုအခါ အိမ် တော် ဦး ၊ အဆောင် ကြီး၊ ဘဏ္ဍာတိုက် ၊ အထက် ခန်း၊ အတွင်း ခန်း၊ သေတ္တာ တော်အဖုံး ထား ရာ အခန်း ၏ ပုံ ကို၎င်း၊¹² ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်တန် တိုင်း များ၊ ပတ်လည် ၌ ကာသောအခန်း များ၊ ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော် ဘဏ္ဍာတိုက် များ၊ ပူဇော် သောအရာသိုထား ရာ တိုက်များ တို့၏ ပုံ ကို၎င်း၊ မိမိ ကြံစည် သမျှ အတိုင်း ၊ ဒါဝိဒ် သည် သား တော်ရှောလ မုန် အား အပ် တော်မူ၏။¹³ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားသင်းဖွဲ့ ခြင်း၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်၌ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက် ခြင်း၊ ဆောင်ရွက် စရာ တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို လည်း စီရင် တော် မူ၏။¹⁴ အမှု တော် အမျိုးမျိုး ကို ဆောင်ရွက် စရာ ရွှေ တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့အဘို့ ရွှေ ကို၎င်း၊ ငွေ တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ အဘို့ ငွေကို၎င်း ချိန် ၍ အပ်တော်မူ၏။¹⁵ ရွှေ မီးခုံ နှင့် ရွှေ မီးခွက် အသီးအသီးအဘို့ ၊ ငွေ မီးခုံ နှင့် ငွေမီးခွက် အသီးအသီးသုံးစရာရှိသည်အတိုင်း ရွှေငွေ ကိုချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။¹⁶ ရွှေ တော်မုန့်တင်စရာရွှေ စားပွဲ နှင့် ငွေ စားပွဲ အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကိုချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။¹⁷ အမဲသား ချိတ်၊ အင်တုံ ၊ ဖလား များအဘို့ ရွှေ စင် ကို၎င်း၊ ရွှေ လင်ပန်း နှင့် ငွေ လင်ပန်း အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကို၎င်း၊ ချိန်၍အပ်တော်မူ၏။¹⁸ နံ့သာပေါင်း မီးရှို့ရာ ယဇ် ပလ္လင်အဘို့ ရွှေ စင် ကို၎င်း၊ အတောင် တို့ကို ဖြန့် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို လွှမ်းမိုး သော ခေရုဗိမ် ရထား တော်ပုံ အဘို့ ရွှေကို၎င်း၊ ချိန် ၍အပ်တော် မူ၏။¹⁹ ထိုပုံ များရှိသမျှ တို့ကို ရေး ထားသည်အတိုင်း ၊ နားလည်

နိုင်သော ဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရား သည် ပေးတော်မူ၏။²⁰ သားတော် ရှော့ လ မုန် အား လည်း၊ သင်သည် အားယူ၍ ရဲရင့်သော စိတ် နှင့် လုပ်ဆောင် လော့။ မ စိုးရိမ် နှင့်။ စိတ် မ ပျက် နှင့်။ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် သည် သင် နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်မူကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ လုပ်ဆောင်၍ လက်စ မ သတ်မှီတိုင်အောင်သင့် ကို စွန့်တော်မမူ။ ပစ်ထားတော်မမူ။²¹ သင်းဖွဲ့ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိသား တို့ သည်လည်း ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်မူကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ရှိကြ၏။ လိမ္မာ သော ဆရာသမား အမျိုးမျိုး တို့ သည်လည်း အရာရာ တို့ကို လုပ်ဆောင်စေဘို့ရှိကြ၏။ မင်း များနှင့် ပြည်သူ့ပြည်သားများအပေါင်း တို့သည်လည်း သင့် လက်၌ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

29 တဖန် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး က၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော်မူသောငါ့ သား ရှော့လမုန် သည် အသက် ငယ်၍ နု သေး၏။ အမှုမူကား ကြီး လှ၏။ တည်ဆောက်ရသောဗိမာန် သည် လူ အဘို့ မဟုတ်။ ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် အဘို့ ဖြစ်၏။² ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ် တော်အဘို့ ရွှေ တန်ဆာလုပ်စရာဘို့ ရွှေ ကိုငင်း၊ ငွေ တန်ဆာလုပ် စရာဘို့ ငွေ ကို ငင်း၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ လုပ် စရာဘို့ ကြေးဝါကိုငင်း၊ သံ တန်ဆာလုပ်စရာဘို့ သံ ကိုငင်း၊ သစ်သား တန်ဆာလုပ်စရာဘို့ သစ်သား ကိုငင်း၊ ရှဟံ ကျောက် နှင့် အရောင် မျိုးထွက်၍ စီ စရာဘို့ ကောင်း သော ကျောက် ၊ အဘိုး ထိုက် သော ကျောက်မျိုး ၊ များစွာ သော ကျောက်ဖြူ တို့ကိုငင်း၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ငါပြင်ဆင် ပြီ။³ ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ် တော်၌ငါ့စိတ်နှလုံးစွဲလမ်းသောကြောင့်၊⁴ ထိုသန့်ရှင်း သော အိမ် အဘို့ ပြင်ဆင် သော ဥစ္စာမှ တ ပါး ကိုယ် ဥစ္စာ ထဲ က ဩ ဖိ ရ ရွှေ အခွက် သုံး သောင်း နှင့် ကျောက်ထရံ တို့ကို မွမ်းမံ စရာ ဘို့ ငွေ စင် ခုနစ် သောင်း ကို ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ် တော်အဘို့ ငါပေး ၏။⁵ ရွှေ သည် ရွှေ တန်ဆာအဘို့ ၊ ငွေ သည် ငွေ တန်ဆာ အဘို့ နှင့် ဆရာ သမား လုပ် သမျှအဘို့ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ ထာဝရဘုရား အား ကိုယ် ဥစ္စာကို အဘယ်သူ ပူဇော် ချင်သနည်းဟု ပရိသတ် အပေါင်း တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊⁶ အဆွေအမျိုး တို့၏ အကြီးအကဲ များ၊ ကုသရေလ အမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်စိုးသောမင်း များ၊ လူ တထောင် အုပ် ၊ တရာ အုပ် များ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ အမှု တော်ကို စီရင် သော သူများ တို့သည် ကြည်ညို သောစိတ် ရှိ၍၊⁷ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်မူကို ဆောင်ရွက် ရာဘို့ ရွှေ အခွက် ငါး သောင်းနှင့် ရွှေဒင်္ဂါး တသောင်း ၊ ငွေ အခွက် တသိန်း ၊ ကြေးဝါ အခွက် တသိန်း ရှစ် သောင်း၊ သံ အခွက် တသန်း ကို လူ ကြ၏။⁸ ကျောက်မြတ် ရှိ သောသူတို့ သည်လည်း ဂေ ရှု အမျိုးသား ယေ ဟေ လ လက် ဖြင့် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ဘဏ္ဍာ ထဲသို့ သွင်း ကြ၏။⁹ လူ များတို့သည် စုံလင်သောနှလုံး ၊ ကြည်ညို သောစိတ် သဘောရှိ၍ ထာဝရဘုရား အား

ပူဇော်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ကြ၏။ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည်လည်း အလွန်တရာ ဝမ်းမြောက် တော်မူ၏။¹⁰ ထိုအခါ ဒါဝိဒ် က၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ ကုသရေလ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ စေသတည်း။¹¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်၊ အောင်မြင်ခြင်းအခွင့်၊ အာဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကောင်းကင် မြေကြီး၌ ရှိရှိသမျှ ကို ပိုင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အစိုးရတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း သောသူတို့၏ အထွဋ် ၊ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။¹² ဂုဏ် အသရေနှင့် စည်းစိမ် ဥစ္စာသည် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော် သည် ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ ကို အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ခွန်အား အစွမ်း သတ္တိ ကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ကြီးမြတ် သော အခွင့်နှင့် ခိုင်ခံ့ သော အခွင့်ကိုပေးပိုင်တော်မူ၏။¹³ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရားသခင် ၊ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါသည်ဟု အကျွန်ုပ် တို့သည် ဝန်ခံ၍ ဘုန်း ကြီးသော နာမ တော်ကို ချီးမွမ်း ကြ ပါ၏။¹⁴ သို့ရာတွင် ကြည်ညို သောစိတ် နှင့် ဤမျှလောက်ပူဇော်နိုင် အောင် အကျွန်ုပ် နှင့် အကျွန်ုပ် ၏လူတို့သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာထဲက သာ ကိုယ်တော် အား ပူဇော် ပါ၏။¹⁵ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဘိုးဘေး များကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည် အာဇနာဖြစ်ပါ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ နေရသော ကာလ သည် အရိပ် ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ မှီခို ရာမရှိ ပါ။¹⁶ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်၏နာမ အဘို့ ကိုယ်တော် ၏အိမ် ကို တည်ဆောက် ခြင်း အလိုငှါ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ပြင်ဆင် သော ဤ ဘဏ္ဍာ ရှိ သမျှ သည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အလုံးစုံ တို့ကို ကိုယ်တော် ပိုင်တော်မူ၏။¹⁷ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် စိတ် နှလုံးကို စစ်၍ ဖြောင့်မတ် ခြင်းသဘောကို နှစ်သက် တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် မူကား ဖြောင့်မတ် ခြင်းသဘော၊ ကြည်ညို သောစိတ်ရှိသည်နှင့် ဤ ဘဏ္ဍာရှိသမျှ ကို ပူဇော်ပါ၏။ စည်းဝေးလျက် ရှိသောကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် ကြည်ညို သောစိတ် နှင့် ပူဇော်ကြသည်ကို မြင်၍ဝမ်းမြောက် ပါ၏။¹⁸ အကျွန်ုပ် တို့ ဘိုးဘေး အာဗြဟံ ၊ ကုဇာက် ၊ ကုသရေလ တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် ဤ အမှုအရာများကို၊ အစဉ် အောက်မေ့စွဲလမ်း သောစိတ် သဘောရှိမည်အကြောင်း၊ သူ တို့စိတ် နှလုံးသည် ကိုယ်တော် ဘက်၌ တည်ကြည် မည်အကြောင်းကယ်မ သနားတော်မူပါ။¹⁹ အကျွန်ုပ် ၏သား ရှော့လမုန် သည်လည်း ကိုယ်တော် ၏သက်သေခံချက်၊ ထုံးဖွဲ့ ချက်ပညတ် တရားတို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ပြင်ဆင် သော အမှုကို အကုန်အစင် ပြီးစီးစေလျက်၊ ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် နိုင် မည်အကြောင်း ၊ စုံလင် သော စိတ် နှလုံးကိုပေးသနား တော် မူ ပါဟု၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်း ကြီး ပေးလျက် မြှောက်ဆို ၏။²⁰ ပရိသတ် အပေါင်း တို့

အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလျက် ဦးချ၍ ထာဝရဘုရားကို၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင်ကို၎င်း ရှိခိုးကြ၏။²¹နက်ဖြန် နေ့၌လည်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုကိုပြု၍ နွားတထောင် ၊ သိုးတထောင် ၊ သိုးသငယ် တထောင် တို့ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့နှင့် တကွ ကုသရေလ အမျိုးတမျိုးလုံး အတွက် ထာဝရဘုရား အား များစွာ သော ယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။²²ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုလျက် ဒါဝိဒ်၏ သားတော် ရှောလ မုန်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဒုတိယ အကြိမ် ချီးမြှောက်၍ ထာဝရဘုရားအောက်မှာ မင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဇာဒုတ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ဘိသိက်ပေးကြ၏။²³ထိုအခါရှောလမုန်သည် ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်အရာကိုခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။²⁴မူးတော်မတ်တော်၊ အရာကြီးသော သူအပေါင်းတို့နှင့် ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည် ရှောလ မုန်မင်းကြီး၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ၏။²⁵ထာဝရဘုရားသည် ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ရှောလ မုန်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မခံစဖူးသော ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။²⁶ယေရှု၏ သားဒါဝိဒ်သည် ကုသရေလ နိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်တော်မူ၏။²⁷ဟေမြုန် မြို့၌ ခုနစ်နှစ် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၍ ကုသရေလ နိုင်ငံကို စိုးစံသော နှစ်ပေါင်းကား အနှစ်လေးဆယ်တည်း။²⁸ဒါဝိဒ်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံခြင်း၊ ဘုန်းစည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းရှိလျက် အနိစ္စရောက်၍ သားတော်ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။²⁹³⁰ဒါဝိဒ်မင်းကြီး ပြုမူသော အမှုအရာ အစအဆုံး ရှိသမျှ၊ အစိုးရခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့် တကွ၊ ကိုယ်တော်မှ စ၍ ကုသရေလပြည်၊ အခြားတပါးသော တိုင်းပြည်များတို့၌ ဖြစ်လေသမျှ သော အမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် ပရောဖက် ရှုမေလ ၏ ကျမ်းစာ ၊ ပရောဖက် နာသန် ၏ ကျမ်းစာ ၊ ပရောဖက် ဂဒ် ၏ ကျမ်းစာ တို့၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၆ ရာဇဝင်

၁ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ရှောလမုန် သည်၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မစတော် မူခြင်း၊ အလွန် ချီးမြှောက် တော် မူခြင်း ကျေးဇူး ကြောင့်၊ မိမိအာဏာတော် တည်ကြည် မြဲမြံသောအခါ၊^၂ လူတထောင် အုပ်၊ တရာ အုပ်၊ တရားသူကြီး၊ ဣသရေလ မင်း အပေါင်း တို့နှင့် အဆွေအနွယ် သူကြီး အစ ရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍၊^၃ တော ၌ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ လုပ် ခဲ့ သော ဘုရားသခင် ၏ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲ တော်သည် ဂိဗောဇ် မြို့တွင် မြင့် သော အရပ်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထို အရပ် သို့ ပရိသတ် အပေါင်း တို့နှင့်အတူ သွား တော် မူ၏။^၄ ဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော်ကို ကား ဒါဝိဒ် ပြင်ဆင် သော အရပ်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ဆောက် နှင့် သော တဲ သို့ ကိရယတ် ယာရိမ် မြို့မှ ဆောင် ခဲ့သော်လည်း၊^၅ ဟုရ သား ဖြစ် သော ဥရိ ၏သား ဗေဇလေလ လုပ် ခဲ့သော ကြေးဝါ ယမ် ပလ္လင် ကို ထာဝရဘုရား ၏ တဲ တော်ရှေ့ မှာထား သောကြောင့်၊ ရှောလ မုန် နှင့် ပရိသတ် တို့သည် ထို ယမ်ပလ္လင် သို့ သွား ကြ၏။^၆ ထိုသို့ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ရှိ သော ကြေးဝါ ယမ် ပလ္လင် သို့ ရှော လ မုန် ရောက် ၍ ထို ပလ္လင် ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရာယမ်တထောင် ကို ပူဇော် လေ၏။^၇ ထို ည၌ တွင် ဘုရားသခင် သည် ရှောလမုန် အား ထင်ရှား လျက် ၊ ငါပေး ရမည့် ဆုကို တောင်း လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။^၈ ရှောလမုန် ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အဘ ဒါဝိဒ် ၌ များစွာ သော ကျေးဇူး ကို ပြု တော် မူပြီ။ အဘ အရာ ၌လည်း အကျွန်ုပ် ကို နန်းထိုင် စေ တော် မူပြီ။^၉ ယခု မှာ အိုထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ၊ မြေမှုန့် များ သကဲ့သို့ အရေအတွက်အားဖြင့်များပြား သော လူ တို့၏ ရှင် ဘုရင် အရာ၌ အကျွန်ုပ် ကို ချီးမြှောက်တော်မူသောကြောင့် အဘ ဒါဝိဒ် ၌ ထားသော ဂတိတော် ကို တည် စေတော်မူပါ။^{၁၀} အကျွန်ုပ် သည် ဤ လူ တို့ရှေ့မှာ ထွက် ဝင်နိုင် မည်အကြောင်း ဉာဏ် ပညာ ကို ပေး သနားတော် မူ ပါ။ ဤ မျှ လောက် များစွာ သော ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ကို အဘယ်သူ သည် ကိုယ်အလိုအလျောက်တရား စီရင် နိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်း လျှောက်၏။^{၁၁} ဘုရားသခင် ကလည်း ၊ သင်သည် ထိုသို့အောက်မေ့ ၍ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ် အသရေကို မတောင်း၊ ရန်သူ တို့ ၏ အသက် ကိုလည်း မ တောင်း ၊ တာရှည် သော အသက် ကိုလည်း မ တောင်း ၊ ငါခန့်ထား၍ သင်အစိုး ရသော

ငါ ၏ လူမျိုး ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါတတ်နိုင်သော ဉာဏ် ပညာ ကို သာ ကိုယ် အဘို့တောင်း သောကြောင့် ၊ ဉာဏ် ပညာကို ငါပေး ၏။^{၁၂} ထိုမှတပါး သင့် ရှေ့မှာဖြစ် ဘူးသော ရှင်ဘုရင်နှင့် သင့် နောက် မှီးဖြစ် လတံ့ သော ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မမှီနိုင်မည်အကြောင်း၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ၊ ဂုဏ် အသရေကိုလည်း ငါပေး မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။^{၁၃} ထိုအခါ ရှောလမုန် သည် ဂိဗောဇ် မြို့တွင် မြင့် သောအရပ်၌ ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေး ရာ တဲ တော်ရှေ့ မှ သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် သွား၍ ၊ ဣသရေလ ပြည်ကို အုပ်စိုး လျက် နေတော် မူ၏။^{၁၄} ထိုနောက် ရှောလမုန် သည် ရထား များ၊ မြင်းစီး သူရဲများ ကို ဆည်းဖူး ၍ ၊ ရထား တထောင် နှင့် လေး ရာ ၊ မြင်းစီး သူရဲတ သောင်း နှစ် ထောင်ရှိ ၏။ ရထား ထိန်းမြို့ တို့ ၌ ၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့ အထံတော်၌ ၎င်း ထား ၏။^{၁၅} ရှင် ဘုရင်သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ရွှေ ငွေ ကို ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အာရမ် ပင်တို့ကို လွင်ပြင် ၌ ပေါက် သော သဖန်း ပင်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ များပြား စေ ၏။^{၁၆} ရှောလမုန် ထံသို့ မြင်း များကို အဲဂု တု တု ပြည်၊ ကော မြို့မှ ဆောင် ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင် ကုန်သည် တို့သည် အဘိုး ပေးလျက် ၊ ကော မြို့၌ ခံယူ ရကြ၏။^{၁၇} အဲဂု တု တု ပြည်မှ ရထား တခုကို ငွေ ခြောက် ပိဿာ နှင့် ၎င်း၊ မြင်း တစီးကို တပိဿာ ငါးဆယ် နှင့် ၎င်း ရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့ ဟိတုတို မင်းကြီး နှင့် ၊ ရှုရိ မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် အဲဂု တုတု ရထားနှင့် မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

၂ ရှောလမုန် သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် အ ဘို့ အိမ် ကို၎င်း ၊ နန်းတော် ကို၎င်း တည်ဆောက် ခြင်းငှါ အကြံ ရှိ၍၊^၂ ထမ်းရွက် သော သူ ခုနစ် သောင်း၊ တောင်ရိုး ပေါ်မှာ သစ်ခုတ် သော သူ ရှစ် သောင်း ၊ ကြည့်ရှု စီရင်ရသောသူ သုံး ထောင် ခြောက် ရာ တို့ကို ခွဲခန့် ပြီးမှ၊^၃ တုရု မင်းကြီး ဟိရံ ထံသို့ စေလွှတ် ၍၊ မင်းကြီးသည် ငါ့ အဘ ဒါဝိဒ် ၏ နန်းတော် ဆောက် စရာဘို့ အာရမ် သစ်သားကို ပေး လိုက်သည်နည်းတူ ငါ၌တဖန် ကျေးဇူးပြု ပါလော့။^၄ ဣသရေ လ အမျိုး သည် အစဉ် ကျင့် ရသော တရားအတိုင်း ဘုရား ရှေ့ မှာ နုံသာပေါင်း ကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှေ့ တော်မုန်ကို အစဉ် တင်ခြင်း ငှါ၎င်း၊ ညဦး ၊ နံနက် ၊ ဥပုသ်နေ့ ၊ လဆန်း နေ့၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ဓမ္မပွဲ နေ့တို့၌ မီးရှို့ ရာယမ်ကိုပူဇော် ခြင်းငှါ ၎င်း၊

ငါ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်အဘို့ အိမ် တော် ကို တည်ဆောက် ၍ ပူဇော် ရမည်။⁵ ငါ တည်ဆောက် ရသော အိမ် တော်သည် ကြီး ရမည်။ ငါ တို့ဘုရားသခင် သည် ဘုရား တကာ တို့ ထက် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။⁶ ကောင်းကင် နှင့် ကောင်းကင် တကာ တို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင် သည် ကိုယ်တော် ကို အဆုံး မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အိမ် ကိုအဘယ်သူ တည်ဆောက် နိုင် မည်နည်း။ ရှေ့ တော်၌ ယဇ် ကို မီးရှို့ရာ အိမ်မှ တပါး အခြား သော အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှါ ငါ သည် အဘယ်သို့သော သူ ဖြစ် သနည်း။⁷ ယခုမှာ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေးဝါ ၊ သံ ၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပြာ သောအထည်ကို လုပ် တတ် သော အတတ် ၊ ငါ့ အဘ ဒါဝိဒ် ပြင်ဆင် ၍ ယေ ရုရှ လင် မြို့ ယုဒ ပြည်၌ ငါ့ ထံမှာ ရှိသော ဆရာသမား တို့နှင့် ဝိုင်း၍ ထုလုပ် တတ်သော အတတ်နှင့် ပြည့်စုံ သော သူ တယောက် ကို ငါ့ ထံသို့ စေလွှတ် ပါ။⁸ အာရဇ် သစ်သား ၊ ထင်းရှူး သစ်သား၊ အာ လဂုံ သစ်သား များကို လေ ဗနုန် တောင်မှာ ခုတ်၍ပေး လိုက်ပါ။ မင်းကြီး ၏ ကျွန် တို့သည် လေဗနုန် တောင်ပေါ်မှာ သစ် ခုတ် တတ် သည် ကို ငါ သိ ၏။⁹ သစ်သား အများ ကို ပြင်ဆင် ခြင်း ငှါ ၊ ငါ့ ကျွန် တို့သည် မင်းကြီး ကျွန် တို့နှင့် ဝိုင်း၍လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ ငါ တည်ဆောက် ရသော အိမ် တော်သည် အလွန် ကြီး၍ အံ့ဩဘွယ် သော အိမ်ဖြစ်ရမည်။¹⁰ သစ် ခုတ် သော မင်းကြီး ကျွန် တို့အား ဂျုံ ဆန် ကောရ နှစ်သောင်း ၊ မုယောဆန် နှစ်သောင်း ၊ စပျစ်ရည် ဗတ် နှစ်သောင်း ၊ ဆီ နှစ်သောင်း ကို ငါပေး မည်ဟု မှာ လိုက် လေ၏။¹¹ တူရု မင်းကြီး ဟိရံ သည် စာရေး ၍ ရှောလမုန် ထံသို့ ပြန်ပေး လိုက်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူမျိုး ကို ချစ် တော် မူ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို သူ တို့ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် တော် မူပြီ။¹² ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော် မူသော ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဗိမာန် တော် ကိုငင်း ၊ နန်းတော် ကိုငင်း၊ တည်ဆောက် ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်အောင် ဉာဏ်ကောင်း ၍ ပညာသတိ နှင့် ပြည့်စုံသောသား ကို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး အား ပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။¹³ ယခုမှာ ဉာဏ်ကောင်း ၍ လိမ္မာ သောသူ ဟိရံအဘိ ကို ငါစေလွှတ် ပါ၏။¹⁴ သူ့အမိ ကားဒန် အမျိုးသမီး ၊ အဘ ကား တူ ရု အမျိုးသား ဖြစ်၏။ သူသည် ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေးဝါ ၊ သံ ၊ ကျောက် ၊ သစ်သား ၊ မောင်း သော အထည်၊ ပြာ သော အထည်။ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ကို လုပ် တတ်သော အတတ် ၊ အမျိုးမျိုး ထု လုပ် တတ်သော အတတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော် ၏ ဆရာသမား ၊ ခမည်းတော် အရှင် ဒါဝိဒ် ၏ ဆရာသမား တို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊ လိုသမျှ ကို ဉာဏ်ရှာ ၍ လုပ်တတ်သောသူဖြစ် ၏။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် အမိန့် ရှိသည်အတိုင်း ၊ ဂျုံဆန် ၊ မုယောဆန် ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ကို ကိုယ်တော် ကျွန် တို့ အား ပေး ပါတော့။¹⁶ ငါ တို့သည် ကိုယ်တော် လိုချင် သမျှ သောသစ်သား ကို၊ လေဗနုန် တောင်ပေါ်မှာ ခုတ် ပြီး

လျှင် ဘောင် လုပ်၍ ပင်လယ် လမ်းဖြင့် ၊ ယုပုပေ မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ သယ်ပို့ ရမည်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁷ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် သည် ကုသရေလ နိုင်ငံ ၌ နေ သော တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို စာရင်း ယူပြီး သည်နောက် ၊ တဖန်ရှောလမုန် သည် စာရင်း ယူပြန်၍၊ တသိန်း ငါးသောင်းသုံး ထောင် ခြောက် ရာ တို့ကို တွေ့ ၏။¹⁸ ထမ်း သောသူ ခုနစ်သောင်း ၊ တောင် ပေါ်မှာ သစ်ခုတ် သောသူရှစ်သောင်း ၊ အမှု ကိုကြည့်ရှု စီရင်သောသူ သုံး ထောင် ခြောက် ရာ တို့ကို ခွဲထား တော်မူ၏။

3² ယေရုရှလင် မြို့တွင် ၊ မောရိ တောင် ပေါ်မှာ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် အား ထာဝရဘုရား ထင်ရှား တော် မူ ရာ အရပ် ၊ ယေဗုသိ လူအရောန ၏ ကောက်နယ် တလင်း ကို ဒါဝိဒ် ပြင်ဆင် ခဲ့ပြီးသော အရပ် ၌ ရှောလမုန် သည် နန်းစံ လေး နှစ် ၊ ဒုတိယ လ ၊ နှစ် ရက် နေ့တွင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ကို တည် စ ပြုတော် မူ၏။³ ရှော လ မုန် သည် ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော် ကို တည်ဆောက် ခြင်း အမှု၌ သွန်သင် ခြင်း ကို ခံသည်နှင့် အညီ၊ သံတောင် အားဖြင့် အလျား သည် အတောင် ခြောက်ဆယ် ၊ အနံ အတောင် နှစ်ဆယ် ရှိ၏။⁴ အိမ်တော်ဦး သည်လည်း အိမ် တော်အနံ နှင့်ညီ၍ အလျား အတောင် နှစ်ဆယ် ၊ အမြင့် အတောင်တရာ နှစ်ဆယ် ရှိ၏။ ရွှေစင် နှင့် မွမ်းမံ လျက်ရှိ၏။⁵ အိမ် တော်အတွင်းအမိုးကို ထင်းရှူး ပျဉ်ပြား ဖြင့် ပြီးစေလျက် စွန်ပလွံ ပင်များနှင့် ကြိုး များတို့ကို ထု ၍ ရွှေစင် နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။⁶ အိမ် တော်၌ အသရေ တင့်တယ် စေ ခြင်း ငှါ ကျောက် မြတ် တို့ကို စီချယ် ၏။ မွမ်းမံသော ရွှေ သည် ပါရဝိမ် ရွှေ ဖြစ်၏။⁷ အိမ် တော်၏ထုပ် ၊ လျှောက်၊ တိုင်၊ ထရံ ၊ တံခါးရွက် တို့ကို ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ၍ ထရံ ပေါ်မှာ ခေရုဗိမ် အရုပ် များကို ထု လေ၏။⁸ အလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာန တော်ကိုလည်း အိမ် တော်အနံ နှင့်ညီစွာ အလျား အတောင် နှစ် ဆယ် ၊ အနံ အတောင် နှစ် ဆယ် လုပ်၍ ရွှေစင် အခွက် ခြောက် ထောင် နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။⁹ ရွှေ မှီအ ချိန် ကား အကျပ် ငါး ဆယ် ရှိ၏။ အထက် ခန်း တို့ကို လည်း ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ၏။¹⁰ အလွန် သန့်ရှင်း သော အခန်း ၌ ခေရုဗိမ် နှစ် ပါး ကို ထု လုပ်၍ ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ၏။¹¹ ခေရုဗိမ် အတောင် တို့သည် အတောင် နှစ် ဆယ် ရှည် ၏။¹² အတောင် တဘက် လျှင် အလျား ငါး တောင် စီ ရှိ၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် အတောင်ချင်းထိလျက်၊ အတောင် တဘက် စီ အိမ် တော် ထရံ ကို မှီ လျက် ရှိကြ၏။¹³ ထို ခေရုဗိမ် တို့သည် အတွင်း သို့ မျက်နှာ ပြုလျက် ၊ မတ်တတ် နေ၍ အတောင် တို့ကို ဖြန့် သဖြင့် အတောင် နှစ် ဆယ် ကျယ်၏။¹⁴ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည်၊ နီ သော အထည်၊ ပိတ်ချော ဖြင့် ပြီး၍ ခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ် သော ကုလားကာ ကိုလည်း လုပ် လေ၏။¹⁵ အရှည်သုံးဆယ် ငါး တောင် ရှိသောတိုင် နှစ် တိုင် ကိုလည်း လုပ် ၍ အိမ် တော်ရှေ့ မှာ စိုက်ထားလေ၏။ တိုင်အပေါ် မှာ တင် သော တိုင်ထိပ်သည် အမြင့် ငါး တောင် စီ ရှိ၏။¹⁶ ဗျာဒိတ်

ဌာနတော်၌ ရှိသကဲ့သို့ကြိုး များကိုလည်း လုပ်၍ တိုင် ထိပ် အပေါ်မှာထား ၏။ သလဲသီး အလုံးတရာ တို့ကိုလည်း လုပ်၍ ကြိုး ပေါ်မှာ ဆွဲထား၏။¹⁷ ထိုတိုင် တို့ကို ဗိမာန် တော်ရှေ့မှာ လက်ျာ ဘက်လက်ဝဲ ဘက်၌ စိုက် ထား၍ ၊ လက်ျာ တိုင်ကိုယာခိန် ၊ လက်ဝဲ တိုင်ကို ဗောဇ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

4 အလျား အတောင် နှစ်ဆယ် ၊ အနံ အတောင် နှစ်ဆယ် ၊ အမြင့် ဆယ် တောင် ရှိသောကြေးဝါ ယဇ် ပလ္လင် ကိုလည်း လုပ် လေ၏။² အချင်း ဆယ် တောင် ၊ အဝန်း အတောင် သုံးဆယ် ၊ အစောက် ငါး တောင် ရှိသော ကြေးဝါ ရေကန် ကိုလည်း လုပ် လေ၏။³ ရေကန် အနားပတ်အောက်ပတ်လည်၌ ဘူးသီးရုပ်များ၊ အတောင်တထောင် တွင် ဆယ်လုံးစီစေ့အောင်၊ ဘူးသီးရုပ်နှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့်တစပ် တည်း သွန်း လေ ၏။⁴ နွား တ ဆယ် နှစ် ခု ပေါ် မှာ တည် လျက် ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့ နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက်တောင် မြောက် အရပ် လေးမျက်နှာ သို့ တ မျက်နှာ လျှင် သုံး ခု စီ မျက်နှာပြု ကြ၏။⁵ ရေကန်သည် ဒု လက်တဝါး ရှိ၏။ အပေါ်အနား ပတ်လည် ဖလား အနား ပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့် အပြောက် နှင့်ပြည့်စုံ ၏။ ရေဗတ် သုံး ထောင် ဝင် နိုင်၏။⁶ မီးရှို့ ရာယဇ်နှင့်ဆိုင်သော အရာ တို့ကို ဆေး စရာ ဘို့ အင်တုံဆယ် လုံးကိုလည်း လုပ် ၍ ၊ လက်ျာ ဘက်၌ အင်တုံ ငါး လုံး၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ ငါး လုံးကို ထား လေ၏။ ရေကန် မူကား ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေချိုး စရာ ဘို့ ဖြစ်သတည်း။⁷ ရွှေ မီးခုံ ဆယ် ခု ကိုလည်း အရင် ပုံနှင့်အညီ လုပ် ၍ ဗိမာန် တော်အတွင်း လက်ျာ ဘက်၌ ငါး ခု၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ ငါး ခုကိုထား လေ၏။⁸ စားပွဲ ဆယ် ခု ကိုလည်း လုပ် ၍ ဗိမာန် တော် အတွင်း လက်ျာ ဘက်၌ ငါး ခု၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ ငါး ခုကို ထား လေ၏။ ရွှေ ဖလား တရာ ကိုလည်း လုပ် လေ၏။⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် တန်တိုင်း ၊ ပြင်တန်တိုင်း ကြီး ၊ တန် တိုင်း တံခါးရွက် များကိုလည်း လုပ် ၍ တံခါးရွက် တို့ကို ကြေးဝါ ဖြင့် ဖုံးအုပ် လေ၏။¹⁰ ရေကန် ကိုလည်း အိမ်တော်လက်ျာ ဘက် အရှေ့တောင် ထောင့် ၌ နေရာ ချ၏။¹¹ ဟိရံ သည်အိုး များ၊ ရေမှုတ် များ၊ အင်တုံ ငယ်များ ကိုလည်း လုပ် သဖြင့် ၊ ရှောလမုန် မင်းကြီး အဘို့ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်၌ လက်စသတ် သော အရာ များ ဟူမူကား၊¹² တိုင် နှစ် တိုင်၊ တိုင် ထိပ် နှင့် တိုင် ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု ၊ တိုင် ထိပ် အထွဋ် ကို ဖုံးလွှမ်း စရာကွန်ရွက် နှစ် ရွက်၊¹³ ထိုကွန်ရွက် အပေါ်မှာ သလဲသီး နှစ် တန်း စီ၊ သလဲသီး ပေါင်းလေး ရာ၊¹⁴ ခုံ များ၊ ခုံ ပေါ်မှာတင် ထားသောအင်တုံ များ၊¹⁵ ရေကန် တ ကန်၊ ရေကန် ကိုထောက် သော နွား တဆယ် နှစ်ခု ၊ အိုး များ၊ ရေမှုတ် များ၊ အမဲ ချိတ် များ တည်း။¹⁶ ရှော လ မုန် မင်းကြီး အဘို့ ဟိ ရံ လုပ် သမျှ သော ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်တန်ဆာ တို့သည် ပြောင် ပြောင် တောက်သော ကြေးဝါ ဖြင့် ပြီး ကြ၏။¹⁷ ယော်ဒန် ချိုင့် ၊ သုကုတ် မြို့နှင့် ဇာ သန် မြို့စပ်ကြား တွင်၊ သရွတ် လုပ် စရာ ကောင်းသော မြေ ၌ ရှင်ဘုရင် သွန်း လေ ၏။¹⁸ ရှောလမုန် သည် ထို တန်ဆာ တို့

ကို များစွာ လုပ် သောကြောင့် ၊ ကြေးဝါ အချိန် ကို အဘယ်သူ မှ မသိ။¹⁹ ရှော လ မုန် သည်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်နှင့် ဆိုင်သမျှ သော တန်ဆာ များတည်းဟူသော ရွှေ ယဇ် ပလ္လင်၊ ရှေ့ တော်မုန့် တင် စရာစားပွဲ၊²⁰ တရား တော်အတိုင်း ဗျာဒိတ် ဌာနတော် ရှေ့မှာ ထွန်း စရာဘို့ ရွှေစင် မီးခုံ နှင့် မီးခွက် များ၊²¹ ရွှေစင် ဖြင့်ပြီး သောပန်းပွင့် ၊ မီးခွက် ၊ မီး ကိုင် တန်ဆာများ၊²² ရွှေစင် ဖြင့်ပြီးသော မီးညှပ် ၊ လင်ပန်း ၊ ဇွန်း ၊ ပြာခံစရာအိုး များ၊ အိမ် တော်ထဲမှာ အလွန် သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်အတွင်း ခန်းတံခါးရွက် နှင့် ဗိမာန် တော် ပြင် ခန်းတံခါးရွက် တို့ကိုလည်း ရွှေ ဖြင့် ပြီးစေ၏။

5 ထိုသို့ ရှောလမုန် သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်အဘို့ ပြု လုပ်စီရင် သမျှ အလုံးစုံ တို့ကို လက်စသတ် ပြီးမှ ၊ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် လူ သော ရွှေ ငွေ တန်ဆာ များကိုဆောင် ခဲ့၍ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်ဘဏ္ဍာ စု ထဲ မှာ သွင်း ထား လေ၏။² ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ကို၊ ဇိ အုန် မည် သော ဒါဝိဒ် မြို့ မှာ ဆောင် ခဲ့လိုသောငှါ ၊ ရှောလမုန် သည် ဣသရေလ အသက် ကြီး သူ အပေါင်း တို့နှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးကို အုပ် သော ခေါင်း မင်း အပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ခေါ် တော်မူ သည် အတိုင်း၊³ ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည်၊ သတ္တမ လ ၌ လုပ်သော ပွဲ အတွင်းတွင် ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ စုဝေး ရောက်လာ ကြ၏။⁴ ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့ သည် လာ ၍ လေဝိ သားတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာ တော်ကို ထမ်း လျက်၊⁵ ပရိသတ် စည်းဝေး ရာ တဲ တော်၊ တဲ တော်နှင့် ဆိုင် ၍ ၊ သန့်ရှင်း သော တန်ဆာ အလုံးစုံ တို့ကို ယဇ် ပုရောဟိတ် များ နှင့် လေဝိ သားများတို့သည် ဆောင် ခဲ့ကြ၏။⁶ ရှောလမုန် မင်းကြီး မှစ၍ သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ စည်းဝေး သော ဣသရေလ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် မ ရေတွက် နိုင်၊ အတိုင်းမသိ များစွာ သော သိုး နွား တို့ကို ယဇ် ပုရောဟိတ် ကြ၏။⁷ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် လည်း ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့ သွင်း ၍ အလွန် သန့်ရှင်းရာဌာန တည်းဟူသောဗျာဒိတ် ဌာနတော် ထဲမှာ ၊ ခေရုဗိမ် အတောင် တို့အောက် ၊ သူ နေရာ ၌ ထားကြ ၏။⁸ ခေရုဗိမ် တို့သည် မိမိအတောင် ကို သေတ္တာ တော် နေရာ အပေါ် မှာ ဖြန့် ၍ ၊ သေတ္တာ တော် နှင့် ထမ်း ဘိုး တို့ ကို လွှမ်းမိုး လျက် ရှိ ကြ၏။⁹ ထမ်း ဘိုး တို့ ကို ဆွဲ ထား သဖြင့် ၊ ထမ်း ဘိုး ဖျား တို့ သည် ပြင်ခန်း ၌ မ ထင် ၊ သေတ္တာ တော်ရှေ့ ဗျာဒိတ် ဌာန တော်၌ သာ ထင် ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ရှိ ကြ၏။¹⁰ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲဂုတ်တု ပြည်မှ ထွက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့တော်မူသောအခါ၊ မောရှေ သည် ဟောရပ် အရပ်၌ ရှိစဉ် သွင်း ထားသော ကျောက် ပြားနှစ် ပြားမှတစ်ပါး သေတ္တာ တော်ထဲ ၌ အဘယ် အရာ မရှိ။¹¹ ထိုအခါ စည်းဝေး သော ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် အလှည့်သင့် သည် အတိုင်း အမှု တော် ကို မ စောင့် ၊ ရှိ

သမျှ တို့ သည် သန့်ရှင်း သည် ဖြစ်၍သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲက ထွက် ပြီးလျှင်၊ ¹²သီချင်း ဆိုသော လေဝိသား အာသပ် တပည့်၊ ဟေမန် တပည့်၊ ယေဒုသုန် တပည့်အပေါင်း တို့သည် အမျိုးသား ချင်းများ နှင့်တကွ ပိတ်ဖြူ ကို ဝတ်ဆင် ၍၊ ခွက်ကွင်း စောင်း တယော ကို ကိုင်လျက် ယဇ် ပလ္လင်အရှေ့ဘက်၌ ရပ် နေကြ၏။ တံပိုး မှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တရာ နှစ်ဆယ် တို့သည်လည်း၊ ¹³သီချင်း ဆိုသော သူတို့နှင့် ဝိုင်း လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ၍ ထောမနာ ပြုခြင်း ငှါ ၊ တညီတညွတ် တည်း အသံ ပြိုင် လျက်၊ ကောင်းမြတ် တော်မူ သည်။ ကရုဏာ တော်အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဟု တံပိုး ခွက် ကွင်း အစ ရှိ သော တုရိယာ မျိုး နှင့် တကွ ၊ အသံ ကိုလွှင့် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း ကြသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်သည် မိုဃ်းတိမ် နှင့်ပြည့် ၏။ ¹⁴ထိုသို့ ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်နှင့် ပြည့် လျက်၊ မိုဃ်းတိမ် တော် ကြောင့် ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက် လျက် ရပ် ၍ မ နေနိုင် ကြ။

၆ရှောလမုန် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည်၊ ထူထပ် သော မှောင်မှိုက်ကို မ ဖျက်၊ မိန့်တော် မူသည် အတိုင်း ယနေ့ ပြု တော် မူ ပြီ။ ¹⁶အို က္လသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ကျင့် သကဲ့သို့ သင် ၏ သား မြေး တို့သည် ငါ့ တရား ကို ကျင့် လို သော ငှါ ၊ မိမိ တို့ သွားရာလမ်း ကို သတိပြု လျှင် ၊ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ က္လသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် ရသော သင် ၏ အမျိုး မင်းရိုးမ ပြတ် ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ် အဘ ခါဝိဒ် ၌ ထား တော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခု စောင့် တော်မူပါ။ ¹⁷အို က္လသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘ ခါဝိဒ် အား မိန့်တော်မူသော စကား တော်ကို ယခု ပြည့်စုံ စေတော်မူပါ။ ¹⁸သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ လူ တို့တွင် ကေန် အမှန် ကျိန်းဝပ် တော် မူ မည် လော။ ကောင်းကင် နှင့် ကောင်းကင် တကာတို့၏အထွဋ်၊ အမြင့်ဆုံး သော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော် ကို မ ဆံ့ မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက် သော ဤ အိမ် ကို အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိပါ သနည်း။ ¹⁹သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ရှေ့ တော်၌ ယနေ့ကြွေးကြော် လျက် ပ ဌာနာ ပြု၍ တောင်း လျှောက် သော စကား ကို နားခံ နာယူ တော် မူ ပါ။ ²⁰ဤမည်သော အရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဤအရပ် ဌာနနှင့် ဤ အိမ် တော်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ကြည့်ရှု ၍ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ဤ အရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း သော စကား ကို နားထောင် တော်မူပါ။ ²¹ကိုယ်တော် ကျွန် မှစ၍ ကိုယ်တော် ၏ လူ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဤ အရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း ပ ဌာနာ ပြု ကြ သောအခါ ၊ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ၍ အပြစ် မှလွတ်တော်မူပါ။ ²²လူ သည်မိမိ အိမ်နီးချင်း ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ အကျိန် ခံရမည်ဟုအိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊

ရ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ဂတိ တော်ရှိသည်အတိုင်း က္လသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် လျက် ၊ က္လသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် အ ဘို့ အိမ် တော် ကို တည်ဆောက် လေ ပြီ။ ¹¹က္လသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့် ထာဝရဘုရား ဖွဲ့ တော် မူ သော ပဋိညာဉ် ကျောက်စာပါ သော သေတ္တာ တော် ကို ထို အိမ် တော်၌ တင် ထား လေ ပြီ ဟု မြွက် ဆို၏။ ¹²ထိုအခါ ရှော လ မုန် သည် အလျား ငါး တောင် ၊ အနံ ငါး တောင်၊ ¹³အမြင့် သုံး တောင် ရှိ သော ပလ္လင် ကို လုပ် ၍၊ တန် တိုင်း အလယ် ၌ ထား နှင့် သော ထို ပလ္လင် ပေါ် သို့ တက် ပြီး လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ယဇ် ပလ္လင် ရှေ့ ၊ က္လ သရေ လ အမျိုး ပရိသတ် အပေါင်း တို့ အလယ် မှာ ဒူး ထောက် ၍ ၊ လက်ဝါး တို့ကို ကောင်းကင် သို့ ဖြန့် လျက်၊ ¹⁴အို က္လ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကောင်းကင် ပေါ် မြေကြီး ပေါ် မှာ ကိုယ်တော် နှင့် တူသောဘုရား တဆူမျှ မရှိပါ။ ရှေ့ တော်၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကျင့် သော ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့ အဘို့ ပဋိညာဉ် တရားနှင့် ကရုဏာ တရားကို စောင့်ရှောက် တော် မူ ပြီ။ ¹⁵အကျွန်ုပ် အဘ ခါဝိဒ် ၌ ထား တော် မူ သော ဂတိ တော် က္လသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ကျင့် သကဲ့သို့ သင် ၏ သား မြေး တို့သည် ငါ့ တရား ကို ကျင့် လို သော ငှါ ၊ မိမိ တို့ သွားရာလမ်း ကို သတိပြု လျှင် ၊ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ က္လသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် ရသော သင် ၏ အမျိုး မင်းရိုးမ ပြတ် ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ် အဘ ခါဝိဒ် ၌ ထား တော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခု စောင့် တော်မူပါ။ ¹⁷အို က္လသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘ ခါဝိဒ် အား မိန့်တော်မူသော စကား တော်ကို ယခု ပြည့်စုံ စေတော်မူပါ။ ¹⁸သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ လူ တို့တွင် ကေန် အမှန် ကျိန်းဝပ် တော် မူ မည် လော။ ကောင်းကင် နှင့် ကောင်းကင် တကာတို့၏အထွဋ်၊ အမြင့်ဆုံး သော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော် ကို မ ဆံ့ မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက် သော ဤ အိမ် ကို အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိပါ သနည်း။ ¹⁹သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ရှေ့ တော်၌ ယနေ့ကြွေးကြော် လျက် ပ ဌာနာ ပြု၍ တောင်း လျှောက် သော စကား ကို နားခံ နာယူ တော် မူ ပါ။ ²⁰ဤမည်သော အရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဤအရပ် ဌာနနှင့် ဤ အိမ် တော်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ကြည့်ရှု ၍ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ဤ အရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း သော စကား ကို နားထောင် တော်မူပါ။ ²¹ကိုယ်တော် ကျွန် မှစ၍ ကိုယ်တော် ၏ လူ က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဤ အရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း ပ ဌာနာ ပြု ကြ သောအခါ ၊ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ၍ အပြစ် မှလွတ်တော်မူပါ။ ²²လူ သည်မိမိ အိမ်နီးချင်း ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ အကျိန် ခံရမည်ဟုအိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊

ဤ အိမ် တော်၌ ကိုယ်တော် ၏ ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျိန်တိုက် လျှင်၊²³ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် တော် မူပါ။ မ တရား သော သူသည် မိမိ အပြစ်နှင့် အလျောက်ရှုံး စေခြင်း ငါ့ငှား၊ ဖြောင့်မတ် သော သူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်း နှင့် အလျောက် အကျိုး ကို ခံ ရ ချ အပြစ် မှ လွတ် စေ ခြင်း ငါ့ ငှား ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့ ကို တရား စီရင်တော်မူပါ။²⁴ ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သော အပြစ်ကြောင့် ၊ ရန်သူ ရှေ့ မှာ ရှုံး ရသောအခါ ၊ ကိုယ်တော် ထံ သို့ပြန်လာ ချ နာမ တော်ကို ဝန်ခံ လျက် ၊ ဤ အိမ် တော် ကို မှီခို လျက်၊ ဆုတောင်း ပ ငှ နာ ပြုလျှင်၊²⁵ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ချ ၊ ကိုယ်တော် ၏လူ ကု သရေလ အမျိုးသား တို့ကို အပြစ် မှ လွတ် တော် မူပါ။ ဘိုး ဘေး တို့အား ပေး သနားတော်မူသော ပြည်သို့ တဖန် ပို့ဆောင် တော် မူ ပါ။²⁶ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သော အပြစ်ကြောင့် မိုဃ်း မ ရှာ၊ မို ဃ်း ခေါင် သဖြင့် ၊ ကိုယ်တော် သည် ဆုံးမ တော် မူ သောအခါ၊ သူ တို့သည် ဤ အရပ် ဌာန တော် ကို မှီခို လျက် ဆုတောင်း ချ ၊ နာမ တော်ကို ဝန်ခံ လျက် မိမိ ဒုစရိုက် ကို စွန့်ပယ်လျှင်၊²⁷ ကောင်းကင် ဘုံ၌နားထောင် ချ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၊ ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေ လ အမျိုးတို့ကို အပြစ် မှ လွတ် တော် မူပါ။ သူ တို့လိုက် ရသော လမ်း ကောင်း ကို ပြည့်နီ ချ ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့အား အမွေ ပေး သော မြေ ပေါ်မှာ မို ဃ်း ရှာ စေ တော် မူ ပါ။²⁸ ပြည် တော်၌ အစာအာဟာရ ခေါင်းပါး သော်ငှား၊ လေ ထိ၍ အပင်သေသော်ငှား၊ အရည် ယို၍သေ သော်ငှား၊ အရာဘကျိုင်း ၊ ခါသီလကျိုင်း ကိုက် စားသော်ငှား၊ ရန်သူ တိုက်လာ၍ မြို့ကိုဝိုင်း ထားသော်ငှား၊ ဘေးဥပဒ် အနာရောဂါတစ်ခုတခု ရောက် သောခါ၊²⁹ ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေ လ အမျိုးသားအချို့ တို့ သည် အသီးအသီး ခံရသော ဘေးဒဏ် ကို သိ လျက်၊ ဤ အိမ် တော်သို့ မိမိ တို့လက်ဝါး ကို ဖြန့် ချ တစ် တ ခုသော ပဌနာ စကားအားဖြင့်ဆုတောင်း လျှင်၊^{30 31} ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ကောင်းကင်ဘုံ ၌ ၊ နားထောင် တော် မူ ပါ။ ဘိုး ဘေး တို့အား ပေး သနား တော် မူ သော ပြည် ၌ သူ တို့သည် အသက် ရှင် သော ကာလ ပတ်လုံး ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ တရားတော်လမ်း သို့ လိုက်ပါ မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် သာလျှင် လူသတ္တဝါ အပေါင်း တို့၏စိတ်နှလုံး သဘောကိုသိ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသော သူ တို့၏စိတ်နှလုံး သဘော ကို သိ လျက် သူ တို့ အပြစ် ကို လွှတ် တော် မူ ပါ။ အသီးအသီး ပြု ကြ သည် အတိုင်း စီရင် တော် မူ ပါ။³² ကိုယ်တော် ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးမ ဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသား တို့ သည်ကြီးမြတ် သောနာမ တော်နှင့် တန်ခိုး ကြီး၍ ဆန့် တော်မူ သောလက်ရုံး တော်ကိုထောက် သဖြင့်၊ ဝေး သောပြည် မှ ရောက် လာ၍ ဤ အိမ် တော် ကို မှီခို လျက် ဆုတောင်း လျှင်၊³³ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် တော် မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏ လူ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သကဲ့သို့၊ မြေကြီး သား အပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့လျက် နာမ

တော် ကို သိ စေခြင်းငှား၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက် သော ဤ အိမ် တော်ကို နာမ တော်ဖြင့် သမုတ် ကြောင်းကို သိ စေ ခြင်း ငါ့ ငှား၊ ထို တပါး အမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်း သမျှ အတိုင်း ကျေးဇူးပြု တော်မူပါ။³⁴ ကိုယ်တော်စေခိုင်း တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့သည် ရန်သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ စစ်ချီ သောအခါ ရွေး တော် မူ သော မြို့ ၊ နာမ တော် အ ဘို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက် သော အိမ် တော်ကို မှီခိုလျက် ကိုယ်တော် အား ဆုတောင်း ကြလျှင်၊³⁵ သူ တို့ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုသော စကားကို ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ချ သူ တို့အမှု ကို စောင့် တော်မူပါ။³⁶ မ ပြစ်မှား တတ်သော သူ တ ယောက် မျှမရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ အမျက် တော်ထွက်၍ ရန်သူ လက်သို့ အပ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ရန်သူ တို့သည် ဝေး သော ပြည် ၊ နီး သော ပြည်၊ အခြားတပါးသော ပြည်သို့သိမ်းသွား လျှင် ငှား၊³⁷ ထိုပြည် ၌ အချုပ် ခံ စဉ်၊ သူ တို့သည် သတိရ ချ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား ပါပြီ။ မ ဖြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ် သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ် ပြောင်းလဲ ၍ တောင်းပန် သဖြင့်၊³⁸ သိမ်း သွား သော ရန်သူ တို့၏ ပြည် ၌ နေ စဉ်၊ စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အထံ တော် သို့ ပြန်လာ ၍၊ ဘိုး ဘေး တို့ အား ပေး တော် မူ သော ပြည် ၊ ရွေး တော် မူ သော မြို့ ၊ နာမ တော် အ ဘို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက် သော အိမ် တော် ကို မှီခိုလျက် ဆုတောင်း လျှင် ငှား၊³⁹ သူ တို့ဆုတောင်း ပဌနာ ပြု သောစကားကို ကျိန်းဝပ် တော်မူ ရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင် ချ သူ တို့ အမှု ကို စောင့် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သော ကိုယ်တော် လူ တို့၏အပြစ် ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။⁴⁰ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ဤ အရပ် ဌာန၌ ဆုတောင်း သော စကားကို နားထောင် တော်မူပါ။⁴¹ အိုထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် ၊ ကျိန်းဝပ် တော်မူရာသို့ တန်ခိုး တော်နှင့်ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာ နှင့် တကွ တက် တော်မူပါ။ အိုထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း တန်ဆာ ကို ဆင်၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူတို့သည် ကျေးဇူး တော်၌ ဝမ်းမြောက် ကြပါစေသော၊⁴² အိုထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ၊ ဘိသိက် ပေး တော် မူသောသူ ၏မျက်နှာ ကို လွှဲ စေတော်မ မူပါနှင့်။ ကိုယ်တော် ကျွန် ဒါဝိဒ် ခံရသောကျေးဇူး တော်ကို အောက်မေ့ တော်မူပါဟု ပဌနာပြု လေ၏။

7 ထိုသို့ ရှေ့လမုန် သည်ပဌနာ ပြု၍ ပြီး သောအခါ ၊ ကောင်းကင် က မီး ကျ ၍ မီးရှို့ ရာယဇ်အစ ရှိသော ယဇ် မျိုးကို လောင် သဖြင့် ၊ အိမ် တော်သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်နှင့်ပြည့် ၏။² ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်သည် ဘုန်း တော်နှင့် ပြည့် သောကြောင့် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ထဲသို့ မ ဝင် နိုင် ကြ။³ ထိုသို့ မီး ကျ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် အိမ် တော် ပေါ် မှာ သက်ရောက် သည် ကို ကု သရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်

မြင်လျှင် ၊ ကျောက်ခင်းအရပ်၌ မြေပေါ်မှာ ဦးချ ပြပ်ဝပ်လျက် ကောင်းမြတ်တော်မူသည်။ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ်၍ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
 4 ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှင်သန်ရှင်းစေပြီ။ 17 သင်သည် ငါမှာထားသမျှကို ပြု၍ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်နေလျှင်၊ 18 ဣသရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်နှင့် ငါပဋိညာဉ်ဖွဲ့သည်အတိုင်း ၊ သင်ထိုင်ရသော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်ငါတည်စေမည်။ 19 သို့မဟုတ် သင်တို့သည် လမ်းလွဲ၍ ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စွန့်ပယ်သဖြင့် ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်လျှင်၊ 20 ငါပေးသော ပြည်မှ သူတို့ကို အမြစ်နှင့်တကွ ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေမည်။ 21 အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု တယောက်မေးမြန်းသော်၊ 22 တယောက်က၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတုတုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည် စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားကို မှီဝဲလျက် ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ကြသောကြောင့် ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပေးမည်။ 15 ငါကြည့်ရှုမည်။ ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းသော စကားကို ငါနားထောင်မည်။ 16 ငါ့နာမသည် အစဉ်တည်၍ ငါ့မျက်စိနှင့် ငါ့နှလုံးအစဉ်စွဲလမ်းစရာဘို့ ဤအိမ်ကို ငါရွေးချယ်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်နေလျှင်၊ 18 ဣသရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်နှင့် ငါပဋိညာဉ်ဖွဲ့သည်အတိုင်း ၊ သင်ထိုင်ရသော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်ငါတည်စေမည်။ 19 သို့မဟုတ် သင်တို့သည် လမ်းလွဲ၍ ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စွန့်ပယ်သဖြင့် ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်လျှင်၊ 20 ငါပေးသော ပြည်မှ သူတို့ကို အမြစ်နှင့်တကွ ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေမည်။ 21 အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု တယောက်မေးမြန်းသော်၊ 22 တယောက်က၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတုတုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည် စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားကို မှီဝဲလျက် ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ကြသောကြောင့် ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

8 ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့ သောအခါ၊ 2 ဟိရံမင်းပြန်ပေးသော မြို့တို့ကို ရှောလမုန်ပြုပြင်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နေစေ၏။ 3 တဖန်ဟာမတ်ဇောဘ မြို့သို့ ချီသွား၍ နိုင်လေ၏။ 4 ပြည်ထဲမှာ တာဒမော်မြို့ ဟာမတ်ပြည်၌ ရှိသမျှသော ဘဏ္ဍာတော်မြို့၊ 5 မြို့ရိုး ၊ တံခါး ၊ ကန်လန်ကျင်နှင့် ခိုင်ခံ့သော အထက်ဗေသောရန် မြို့နှင့် အောက်ဗေသောရန် မြို့တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။ 6 ဗာလတ်မြို့နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသော မြို့များ၊ မြင်းတော်ကျွေးသော မြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည် ၊ လေဗနန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သော မြို့များတို့ကိုလည်း တည်လေ၏။ 7 ဣသရေလအမျိုးသားမဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊ ပြည်တော်၌ ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားဟိတုတိ ၊ အာမောရိ ၊ ဖေရဇိ ၊ ဟိဝိ ၊ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင် အခွန်ပေးစေ၏။ 9 ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကား ၊ ရှောလမုန်သည် အမှုတော်ထမ်းကျွန်မခံစေ၊ စစ်သူရဲ ၊ မှူးမတ် ၊ စစ်ကဲ ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ 10 အမှုတော်ထမ်းများကို အုပ်သောသူ၊ ရှောလမုန်

မင်း ခန့်ထား သော မှူးမတ် ကြီးနှစ်ရာ ငါးဆယ် ရှိကြ၏။¹¹ ဖာရော ဘုရင်၏ သမီး တော်ကို၊ ရှောလမုန် သည် ဒါဝိဒ် မြို့မှ ခေါ်၍ သူ့ အဘို့ တည်ဆောက် သော နန်းတော် သို့ ဆောင် ခဲ့၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာ တော် ရောက် လာ သော အရပ် သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ ငါ့ မယား သည် က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် အိမ် တော်၌ မ နေ သင့်ဟု သဘောရှိ၏။¹² ဗိမာန်တော် ဦး ရှေ့ မှာ တည် သော ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ၊ ရှောလ မုန် သည် မောရှေ ၏ ပညတ် တရားနှင့် အညီ ၊ နေ့ တိုင်း မည်မျှ ပူဇော်ရသော မီးရှို့ ရာ ယဇ်ကို ထာဝရဘုရား အား နေ့တိုင်း ပူဇော် လေ့ ရှိ ၏။¹³ ထိုမှ တ ပါး ဥပုသ် နေ့နှင့် လဆန်း နေ့၌၎င်း၊ အ ဇူ မ ပွဲ ၊ ခုနစ် သိ တင်း ပွဲ ၊ သ ကေ နေ ပွဲ တည်း ဟူသော တ နှစ် တ နှစ် လျှင် ဓမ္မပွဲ သုံး ပွဲ ခံ သော နေ့ ၌၎င်း ယဇ်ပူဇော် လေ့ ရှိ၏။¹⁴ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် စီရင် သည်အတိုင်း ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အလှည့်အလှည့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို၎င်း၊ လေဝိ သားတို့သည် နေ့ရက် အစဉ် ဝတ်ပြု သင့် သည် အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့် ဝိုင်း၍ ထောမနာ သီချင်းဆိုသဖြင့်၊ မိမိတို့အမှုကို၎င်း၊ တံခါးစောင့် တို့သည် အလှည့်အလှည့် တံခါးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ခြင်း အမှုကို၎င်း၊ အသီးသီး ဆောင်ရွက် စေ ခြင်း ငှါ ခန့်ထား၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင် ၏လူ ဒါဝိဒ် မှာ ထားနှင့်သတည်း။¹⁵ အမှုတော်များ၊ ဘဏ္ဍာ တော် များ နှင့် ဆိုင် သော အရာ မှာ ရှင်ဘုရင် မှာထား သမျှ အတိုင်း ထို သူတို့သည် ပြုကြ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်အဖြစ် မ ချ မှီ လက်စသတ်သည်တိုင်အောင်၊ ရှောလမုန် လုပ်ဆောင်ရန် အမှု ရှိသမျှ သည် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၍၊ အိမ်တော်ကို လက်စသတ် လေ၏။¹⁷ တဖန် ရှောလမုန် သည် ဧဒုံ ပြည် တွင် ၊ ပင်လယ် ကမ်းနား ၌ ဧဇယုန်ဂါဗာ မြို့နှင့် ဧလုတ် မြို့သို့ သွား ၏။¹⁸ ဟိရံ သည်လည်း ပင်လယ် ကူး သော အမှု ကို နားလည် သော မိမိ လူ များ၊ သဘော များကို မိမိ ကျွန် တို့ နှင့်အတူရှောလမုန် ထံသို့ စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ရှောလမုန် မင်း၏ ကျွန် တို့နှင့်အတူ ဩဖိရ မြို့သို့ သွား၍ ရွှေ အခွက် လေး ရာ ငါးဆယ် ကို ရှောလမုန် မင်းကြီး ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။

9 ရှော ဘုရင် ကို အစိုးရ သော မိဖုရား သည် ရှောလမုန် ၏ သိ တင်း ကို ကြား လျှင် ၊ နက်နဲ ခက်ခဲ သော ပြဿနာအားဖြင့် သူ့ကို စုံစမ်း ခြင်းငှါ ၊ နံ့သာမျိုး နှင့် များစွာ သောရွှေ ၊ အဘိုး ထိုက်သော ကျောက် တို့ကို ဆောင် သော ကုလားအုပ် များ၊ လိုက်သောသူများ နှင့်တကွ ယေရုရှလင် မြို့သို့ လာ ၏။² ရှောလမုန် မင်းကြီးထံ တော် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ မိမိ အလို ဆန္ဒရှိသမျှ ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်း လေ၏။ သူ မေးမြန်း သော ပြဿနာရှိသမျှ တို့ကို ရှောလမုန် သည် ဖြေ လေ၏။ နားမလည် ၍ မ ဖြေ နိုင်သော အရာတစ်ခုမျှ မရှိ။³ ရှော ဘုရင် သည် ရှောလမုန် ၏ ပညာ ကို၎င်း ၊ တည်ဆောက် သော အိမ် တော်ကို၎င်း၊⁴ စားပွဲ တော်တန်ဆာ ကို၎င်း ၊ အမှု တော်

စောင့်တို့နေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း ၊ လုလင် တို့ခစား သည် အခြင်းအရာ ကို၎င်း ၊ သူ တို့ဝတ်သော အဝတ် တန်ဆာကို၎င်း ၊ ဝန်စာရေး များ နှင့် သူ တို့ ဝတ် သော အဝတ် တန်ဆာ ကို၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၎င်း မြင်သောအခါ မိန်းမော တွေဝေလျက်ရှိ၍၊⁵ ကိုယ်တော် ၏ အခြင်း အရာနှင့် ကိုယ်တော် ၏ ပညာ ကို အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်ပြည် ၌ ကြား ရသော သိတင်းစကား မှန် ပါ၏။⁶ သို့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ရောက် ၍ မ မြင် မှီ ထို စကား ကို မ ယုံ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော် ပညာ ကျယ် ခြင်း အရာမှာ၊ အ ရင်ကြားရသောစကား သည် တဝက် ကိုမျှမ မှီ။ အကျွန်ုပ် ကြား ရ သော သိတင်း ကို ကိုယ်တော်လွန်က် ပါ၏။⁷ ရှေ့ တော်၌အစဉ် နေ ၍ ပညာ တော်ကို ကြား ရသော ကိုယ်တော် ၏လူ နှင့် ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြပါ၏။⁸ ကိုယ်တော် ကို နှစ်သက် ၍ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်စားတော်ရှင်ဘုရင် အရာနှင့် ရာဇ ပလ္လင် တော်ပေါ် မှာ တင် တော်မူသောကိုယ်တော် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူစေ သတည်း။ ကိုယ်တော် ၏ဘုရားသခင် သည် က္လ သရေလ အမျိုး ကို ချစ် ၍ အစဉ်အမြဲ တည်စေချင်သောကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ် စွာ တရား စီရင် စေ ခြင်းငှါ ကိုယ်တော် ကို က္လသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ခန့်ထား တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြောဆို၍၊⁹ ရွှေ အခွက် တရာ နှစ်ဆယ် ၊ နံ့သာမျိုး အများ၊ ကျောက်မြတ် တို့ကို ဆက် လေ၏။ ရှော မိဖုရား သည် ရှောလမုန် မင်းကြီး အား ဆက် သော နံ့သာမျိုး နှင့် တူသော နံ့သာမျိုး သည် မ ရှိ။¹⁰ ဩဖိရ မြို့မှ ရွှေ ကို ဆောင် ခဲ့သော ဟိရံ ကျွန်နှင့် ရှောလမုန် ကျွန် တို့သည်၊ အာလဂုံ သစ်သား များ၊ ကျောက် မြတ် များတို့ကိုလည်း ဆောင် ခဲ့ကြ၏။¹¹ ထိုအာလဂုံ သစ်သား ဖြင့် ရှင် ဘုရင်သည် ဗိမာန် တော် ပွတ်လုံးတန်း နှင့် နန်းတော် ပွတ်လုံး တန်းကို၎င်း၊ သီချင်း ဆိုသောသူတို့ စောင်း နှင့် တယော တို့ကို၎င်း၊ လုပ် လေ၏။ ထိုသို့သော အာလဂုံသစ်သားသည် ယုဒ ပြည် ၌ တ ခါမျှ မပေါ် လာ။¹² ရှောလမုန် မင်းကြီး သည် ရှော မိဖုရား ဆက် သည်အတွက် ပြန်ပေးသောလက်ဆောင်မှတစ်ပါး၊ မိဖုရား ၏ အလို ဆန္ဒပြည့်စုံစေ ခြင်းငှါ သူတောင်း သမျှ ကိုလည်း ပေး တော်မူ၏။ ထို နောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိ ကျွန် တို့နှင့်တကွ မိမိ ပြည် သို့ ပြန် သွားလေ၏။¹³ ရှောလမုန် ထံသို့ တနှစ် တနှစ်လျှင် ရောက် သော ရွှေ ချိန် ကား အခွက် ခြောက် ရာ ခြောက်ဆယ် ခြောက် ပိဿာဖြစ် သတည်း။¹⁴ ထိုမှတစ်ပါး၊ ကုန်သည် များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ် မင်းကြီး ရှိ သမျှ ၊ မြို့ဝန် များဆက် သော ရွှေ ရှိ သေး ၏။¹⁵ ရှော လမုန် မင်းကြီး သည် ရွှေ ခြောက် ပိဿာ စီဖြင့် ဒိုင်း ကြီး နှစ်ရာ၊¹⁶ သုံး ပိဿာ စီဖြင့် ဒိုင်း ငယ်သုံး ရာ တို့ကို ထု လုပ်၍၊ လေ ဗ နု န် တော သစ်သားနှင့် တည်ဆောက်သော နန်းတော် ၌ ထား တော် မူ၏။¹⁷ ရှင် ဘုရင်သည်လည်း ဆင်စွယ် ရာဇ ပလ္လင်ကြီး ကို လုပ် ၍ ရွှေ စင် နှင့် မွမ်းမံ လေ၏။¹⁸ လှေကား ခြောက် ထစ်နှင့် ရွှေ ဘိနပ် သည် ရာဇ ပလ္လင် တော်နှင့် တဆက် တည်းရှိ၏။ ထိုင် ရာတဘက်

တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံးတန်း နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်း အနား မှာ ခြင်္သေ့ နှစ် ကောင်ရပ် နေ၏။¹⁹ လှေကား ခြောက် ထစ်အပေါ်တွင်၊ တဘက်တချက် ၌လည်း ခြင်္သေ့ တဆယ် နှစ် ကောင်ရပ် နေ၏။ ထိုသို့ သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ် တိုင်း နိုင်ငံ၌မျှမ ရှိ။²⁰ ရှေ့လ မုန် မင်းကြီး သောက် သော ဖလား တော် ရှိ သမျှ နှင့် လေ ဗန န် နန်းတော် ၌ သုံး သော ဖလား တော် ရှိ သမျှ တို့သည် ငွေ ဖလား မဟုတ်၊ ရွှေဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ ရှေ့လမုန် လက်ထက် ၌ ငွေ ကို အလျှင်း ပမာဏ မပြုတတ်ကြ။²¹ ရှင်ဘုရင် ဧသဘော သည် ဟိရံ မင်းကျွန် တို့နှင့် တာရှု မြို့သို့ သွား တတ်သဖြင့်၊ သုံး နှစ် တခါ တာရှု သဘော သည် ပြန်လာ ၍ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ဆင်စွယ် ၊ မျောက် များ၊ ဒေါင်း များကို ဆောင် ခဲ့၏။²² ထိုသို့ ရှေ့လမုန် သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ သမျှ သော ရှင် ဘုရင် တို့ထက် ပညာ နှင့် စည်းစိမ် အားဖြင့် လွန်ကဲ ၏။²³ ရှေ့လမုန် ၏ နှလုံး ၌ ဘုရားသခင် သွင်းပေး တော် မူသော ပညာ ကို အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် ရှင် ဘုရင် တို့သည် ကြား ရအံ့သောငှါ ၊ မျက်နှာ တော်ကို ဖူး လာကြ၏။²⁴ လာ သော သူအသီးအသီး တို့သည် ရွှေ ဖလား ၊ ငွေ ဖလား ၊ အဝတ် တန်ဆာ၊ စစ်တိုက် လက်နက်၊ နံ့သာ မျိုး ၊ မြင်းလား တို့ကို နှစ် တိုင်း အခွန် ဆက် ရကြ၏။²⁵ ရှေ့လ မုန် သည် လည်း ၊ ရထား တော် များ နှင့် ထိုင်သောမြင်း တင်းကုပ် လေး ထောင် ၊ မြင်း စီးသူရဲ တသောင်း နှစ်ထောင်ရှိ ၏။ ရထား ထိန်းမြို့ တို့၌ ၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့ အထံ တော်၌ ၎င်း ထား ၏။²⁶ မြစ် ကြီးမှစ၍ ဖိလိတုတိ ပြည် နှင့် အဲဂုတု တု ပြည်စွန်း တိုင်အောင် ရှိ သောရှင်ဘုရင် အပေါင်း တို့ကို အစိုးရ ၏။²⁷ ရှင် ဘုရင်သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ငွေ ကို ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အာရဇံ ပင်တို့ကို လွင်ပြင် ၌ ပေါက်သော သဖန်း ပင်ကဲ့သို့ ၎င်း များပြား စေ ၏။²⁸ ရှေ့လမုန် ထံသို့ မြင်း များကို အဲဂုတုတ ပြည်အစ ရှိသောခပ်သိမ်း သော ပြည် မှ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။²⁹ ရှေ့လ မုန် ပြုမူသော အမှု အရာကြွင်းလေသမျှ အစ ဆုံး တို့သည်၊ ပရော ဖက် နာသန် ၏ကျမ်း ၊ ရှိလော မြို့သားအဟိယ ၏အနာဂတ္တိ ကျမ်း၊ နေဗတ် သား ယေရောဇောင့် တဘက် ၌ ပရောဖက် ကုဒဒေါ ဧါ ဗျာဒိတ် ကျမ်း၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။³⁰ ရှေ့လမုန် သည် ယေရုရှ လင် မြို့၌ နေ၍ ကုသရေလ နိုင်ငံလုံး ကို အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံ ပြီး မှာ³¹ ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ် မြို့၌ သပြီလ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော် ရောဇောင့် သည် ခမည်းတော်အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

10 ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ရောဇောင့် ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ငှါ ရှေ့ခင် မြို့သို့ သွား ကြ၍ ၊ သူ သည် လည်း သွား၏။² ရှေ့လ မုန် မင်းကြီး ထံမှ ၊ အဲဂုတု တု ပြည်သို့ ပြေး သော နေဗတ် ၏သား ယေ ရောဇောင့် သည်၊ ထို သိတင်းကိုကြား ၍ အဲဂုတုတု ပြည်မှ ပြန်လာ ၏။³ ကုသရေလ

လူ တို့သည် သူ့ထံသို့လူကို စေလွှတ် ၍ ခေါ်သဖြင့် ၊ လူအပေါင်း တို့သည် သူ နှင့်အတူ ရောဇောင့် ထံသို့ ဝင် လျက်၊⁴ ခမည်းတော် သည် ကျွန်တော် တို့၌ လေး သောထမ်းဘိုး ကိုတင် ပါပြီ။ ခမည်း တော် ထံ မှာ ပင်ပန်း စွာ ဆောင်ရွက် ရသော အမှု တင် တော် မူ သော ထမ်းဘိုး လေးကို ပေါ့ စေတော်မူ ပါ။ ထိုသို့ပြုတော် လျှင်၊ ကျွန်တော် တို့သည် အမှု တော် ကို ထမ်း ပါ မည် ဟု လျှောက် ဆို ကြ၏။⁵ ရောဇောင့် က လည်း၊ သုံး ရက် လွန်မှ တဖန် လာ ကြ ဦးလော့ ဟု မိန့် တော် မူ လျှင် ၊ သူ တို့သည် သွား ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ရောဇောင့် မင်းကြီး သည် ခမည်းတော် ရှေ့လမုန် အသက်ရှင် စဉ် အခါ ၊ အထံ တော်၌ခစား သော အသက်ကြီး သူတို့နှင့် တိုင်ပင် ၍၊ ဤ သူ တို့အား ငါပြန်ပြော ရမည်အကြောင်း ၊ အဘယ်သို့ အကြံ ပေးကြ မည်နည်းဟု မေး သော်၊⁷ သူ တို့က ကိုယ်တော်သည် ဤ သူ တို့၌ ကျေးဇူး ပြု လျက် ၊ သူ တို့စိတ် ကို ဖြေ၍ ကောင်း သော စကားကို ပြော တော်မူလျှင် ၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော် ၏ကျွန် ခံ ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ထားကြ၏။⁸ အသက်ကြီး သူတို့ပေး သော အကြံ ကို ရောဇောင့်သည်မ လိုက်၊ ခစားမြဲခစား သောမိမိ သူငယ်ချင်း တို့နှင့် တိုင်ပင် လျက်၊⁹ ပြည်သား တို့က ခမည်းတော် တင် သော ထမ်းဘိုး ကို ပေါ့ စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို ကြသည် ဖြစ်၍၊ သူ တို့အား ငါပြန်ပြော ရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံ ပေး ကြ မည် နည်း ဟု မေး သော်၊¹⁰ ထို သူငယ်ချင်း လုလင် တို့က၊ ခမည်းတော် သည် ကျွန်တော် တို့၌ ထမ်းဘိုး ကိုလေး စေပါပြီ၊ ပေါ့ စေတော်မူပါဟု လျှောက် သောပြည် သားတို့အား ကိုယ်တော်က၊ ငါ့ လက်သန်း သည် ငါ့ ခမည်းတော် ခါး ထက် သာ၍ကြီး လိမ့်မည်။¹¹ ငါ့ ခမည်းတော် သည် သင် တို့အပေါ်မှာ လေး သော ထမ်းဘိုး တို့ကို တင် လေပြီ။ ငါ သည်လည်း ထပ် ၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ ခမည်း တော် သည် သင် တို့ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက် လေပြီ။ ငါ သည်လည်း ကင်းမြီးကောက် နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြန်ပြော တော်မူပါဟု လျှောက် ထား ကြ၏။¹² ရှင် ဘုရင် က၊ သုံး ရက်မြောက် သောနေ့ ၌ တဖန် လာကြဦးလော့ ဟု နေ့ရက်ကို ချိန်းချက် သည်အတိုင်း ၊ သုံး ရက် မြောက်သောနေ့ ၌ ယေရောဇောင့် နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် ရောဇောင့် ထံသို့ ရောက် ကြ၏။¹³ ထိုအခါ ရောဇောင့် မင်းကြီး သည် အသက်ကြီး သူတို့ပေးသော အကြံ ကိုမ လိုက်၊ လူပျိုတို့ပေးသော အကြံကိုလိုက်လျက်၊¹⁴ ခမည်းတော် သည် သင် တို့အပေါ်မှာ လေး သော ထမ်းဘိုးကိုတင် လေပြီ။ ငါ သည်လည်း ထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင် တို့ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက်လေပြီ။ ငါ သည် လည်း ကင်းမြီးကောက် နှင့် ရိုက် ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြော တော်မူ၏။¹⁵ ရှင် ဘုရင်သည် ပြည်သား တို့စကားကို နား မ ထောင် ရသည် အကြောင်း ကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ရှိလော မြို့သားအဟိ ယ အားဖြင့် နေဗတ် ၏သား ယေရောဇောင့် အား မိန့် တော်မူသော စကား ကိုပြည့်စုံ စေတော်မူမည်အကြောင်း တည်း။¹⁶ ကုသရေလ

အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ရှင်ဘုရင် နား မ ထောင်ကြောင်း ကို သိမြင်လျှင်၊ ငါ တို့သည် ဒါဝိဒ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှု နာသား နှင့် အဘယ်သို့ အမွေ ခံရသေးသနည်း။ အိုကူသရေလ အမျိုး၊ သင် တို့နေရာ သို့ အသီးသီး သွား ကြ။ အိုဒါဝိဒ် ၊ သင် နာအိမ် ကို ကြည့်ရှု လော့ဟု ရှင်ဘုရင် အား ပြန်ပြော လျက်၊ ကူသရေလ လူအပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြန် သွားကြ၏။¹⁷ သို့ရာတွင် ယုဒ မြို့ရွာတို့၌ နေ သောကူသရေလ လူ တို့ကို၊ ရောဗောင် သည် အုပ်စိုး ရသေး၏။¹⁸ ထိုအခါ ရောဗောင် မင်းကြီး သည်၊ အခွန် တော် ဝန် အဒေါ်နိုရ် ကို စေလွှတ် ၍ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သူ့ ကိုသေ အောင် ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ကြ၏။¹⁹ ရောဗောင် မင်းကြီး သည် ရထား တော်ကို အလျင်အမြန် တက် ၍ ယေရှုလင် မြို့သို့ ပြေး လေ၏။ ထိုသို့ ကူသရေလ အမျိုးသည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး ကို ပုန်ကန် ကြ၏။

11 ရောဗောင် သည် ယေရှုလင် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ကူသရေလ အမျိုး ကို စစ်တိုက် ၍ ၊ နိုင်ငံ တော် ကို ရောဗောင် လက် သို့ ရောက် ပြန်စေ ခြင်း ငှါ၊ ယုဒ အမျိုး နှင့် ဗ ့်ယာ မိန် အမျိုး ထဲက ရွေးချယ် သော စစ်သူရဲ တသိန်း ရှစ် သောင်း တို့ကို စုဝေး စေ၏။² သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် နာနုတ်ကပတ် တော်သည် ဘုရားသခင် နာလူ ရှေ့မာယ သို့ ရောက် ၍၊³ သင်သည် ရှောလမုန် သား ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရောဗောင် နှင့်ယုဒ ခရိုင်၊ ဗ ့်ယာမိန် ခရိုင်၌ ရှိ သောကူသရေလ လူအပေါင်း တို့အား ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော် ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊⁴ သင် တို့ညီအစ်ကို တို့ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ချီ၍ မ သွား ကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ် နေရာ သို့ ပြန် သွားကြ လော့။ ဤ အမှု ကို ငါ စီရင် ပြီဟု မိန့် တော်မူသော ထာဝရဘုရား ၏စကား တော်ကိုနားထောင် ၍ ၊ ယေရောဗောင် ကို စစ် မချီ၊ ပြန် သွားကြ၏။⁵ ရောဗောင် သည် ယေရှုလင် မြို့၌ နေ ၍ ၊ ယုဒ ပြည် ၌ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ တို့ကိုပြုစု ရာတွင်၊⁶ ဗက်လင် မြို့၊ တေ မြို့၊ တေ ကော မြို့၊⁷ ဗက်ဇရ မြို့၊ ရှောကော မြို့၊ အဒုလံ မြို့၊⁸ ဂါသ မြို့၊ မရေ ရှ မြို့၊ ဇိဖ မြို့၊⁹ အဒေါရိမ် မြို့၊ လာခိရ မြို့၊ အဇေကော မြို့၊¹⁰ ဇော ရာ မြို့၊ အာဇလုန် မြို့၊ ဟေဗြုန် မြို့တည်းဟူသော ယုဒ ခရိုင် နှင့် ဗ ့်ယာမိန် ခရိုင်တွင် ခိုင်ခံ့ သောမြို့ တို့ကို ပြုစု လေ၏။¹¹ ရဲတိုက် များကိုလည်း ခိုင်ခံ့ စေ၍ ၊ အကြီးအကဲ နှင့်တကွ ဆီ ၊ စပျစ်ရည် များ၊ ရိက္ခာခါ များကို သိုထား လေ၏။¹² ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗ ့်ယာမိန် အမျိုးသည် အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်သောကြောင့်၊ မြို့အသီးအသီး တို့၌ ဒိုင်း လွှား လှံ လက်နက် များကို ထား၍ အလွန် ခိုင်ခံ့ စေ၏။¹³ ကူသရေလ ပြည် အရပ်ရပ် ၌ ရှိသော ယစ် ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့သည်၊ မိမိ တို့နေရာ မှ အထံ တော်သို့ လာ ကြ၏။¹⁴ လေဝိ သားတို့သည်၊ မိမိ တို့နေရာ ဖြစ်သော ပိုင် ထိုက်ရာအရပ်ကို စွန့် ၍ ၊ ယုဒ ပြည် ယေရှုလင် မြို့သို့ ရောက် လာ သော အကြောင်း ဟူ မူကား၊ ယေ ရောဗောင် နှင့် သူ နာသား တို့သည်၊ လေဝိ သား

တို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ယစ် ပုရောဟိတ်အမှုကို စောင့်ရ သော အရာ မှ ချ ချ ၍၊¹⁵ မြင့် သော အရပ်၊ နတ်ဆိုး ၊ မိမိ လုပ် သော နွားသငယ် တို့အဘို့ ၊ ယစ် ပုရောဟိတ် တို့ကို ခန့်ထား သတည်း။¹⁶ ကူသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာ လိုသော ငှါ ၊ သဘော ချ သောသူတို့သည်လည်း၊ ကူသရေလ ခရိုင် များထဲ က ထွက်၍၊ ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ယစ် ပူဇော် အံ့ သော ငှါ ၊ လေဝိ သား တို့ နောက် သို့လိုက်၍ ၊ ယေရှုလင် မြို့သို့ ရောက် လာ ကြ၏။¹⁷ ထိုသို့သူတို့သည် ယုဒ နိုင်ငံ ကို အားပေး ၍ ရှောလမုန် သား ရောဗောင် ကို သုံး နှစ် ပတ်လုံးခိုင်ခံ့ စေကြ၏။ သုံး နှစ် ပတ်လုံးဒါဝိဒ် လမ်း၊ ရှောလမုန် လမ်း သို့ လိုက် ကြ၏။¹⁸ ရောဗောင် သည်လည်း ဒါဝိဒ် သား ယေရိမုတ် သမီး မဟာ လတ် ၊ ယေရှု သား လျောဘ သမီး အဘိဟလ နှင့်စုံဘက် ၍၊¹⁹ ယု ရှ ၊ ရှမာရိ ၊ ဇာဟံ ၊ သား သုံးယောက်တို့ကို မြင် ရ၏။²⁰ ထိုနောက် ၊ အဗရဟံ သမီး မာခါ နှင့်စုံဘက် ၍ အဘိယ ၊ အတုတ် ၊ ဇိဇ ၊ ရှေ့လောမိတ် တို့ကို မြင် ရ၏။²¹ ရောဗောင် သည် ခင်ပွန်း တဆယ် ရှစ် ယောက်၊ မောင်းမမိသံ ခြောက်ဆယ် တို့ကို သိမ်းယူ ၍ ၊ သား နှစ်ဆယ် ရှစ် ယောက်၊ သမီး ခြောက်ဆယ် တို့ကို ရ သည်တွင် ၊ အ ဗရဟံ သမီး မာခါ ကို အခြားသောခင်ပွန်း မောင်းမမိသံ အပေါင်း တို့ထက် သာ၍ချစ် သောကြောင့်၊²² မာခါ နာသား အဘိယ ကို ရှင် ဘုရင်အရာ ၌ ခန့်ထားမည်အကြံရှိ၍၊ ညီအစ်ကို တို့တွင် ၊ အကြီး ဆုံး ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ချီးမြှောက် လေ၏။²³ ပညာ သတိနှင့်စီရင်၍ ၊ ယုဒ ခရိုင် နှင့် ဗ ့်ယာမိန် ခရိုင် အရပ်ရပ် တို့တွင် ၊ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ ရှိ သမျှ တို့၌ ၊ မိမိ သား တို့ကို အနွံအပြား နေရာချ၍ ၊ များစွာ သောရိ ကုခါ ကို သိုထား၏။ မယား အများ တို့ကို အလို ရှိ၏။

12 ရောဗောင် မင်း သည် မိမိ နိုင်ငံကို တည် စေ၍ အား ကြီးသော အခါ ၊ ကူသရေလ အမျိုး ရှိသမျှ နှင့်တကွ ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်ကို စွန့်၍၊² ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ရောဗောင် မင်းကြီး နန်းစံ ငါး နှစ် တွင်၊³ အဲဂု တု တု ရှင်ဘုရင် ရှိရက် သည် ရထား တထောင် နှစ်ရာ ၊ မြင်း စီးသူရဲခြောက် သောင်း၊ မ ရေတွက် နိုင်သော အဲဂု တု တ ပြည်သား များ၊ လိဗု ပြည်သား၊ သုကိ ပြည် သား၊ အဲသ ယောပိ ပြည်သား တို့နှင့် တကွ ၊ ယေရှုလင် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍၊⁴ ယုဒ ပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ တို့ကိုတိုက် ယူပြီးမှ ၊ ယေရှုလင် မြို့သို့ ရောက် လေ၏။⁵ ထိုအခါ ရှိရက်မင်းကြောင့်၊ ယေရှုလင် မြို့၌ စုဝေး သော ယုဒ မင်း များထံ၊ ရောဗောင် မင်းထံ တော် သို့ ပရောဖက် ရှေ့မာယ သည်လာ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ သင် တို့သည် ငါ ကိုစွန့် သောကြောင့် ၊ ငါသည် သင်တို့ ကို ရှိရက် မင်းလက် သို့ အပ် လေပြီဟု အမိန့်တော် ကို ဆင့်ဆိုလျှင်၊⁶ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယုဒ မင်း တို့က၊ ထာဝရဘုရား ဖြောင့်မတ် တော်မူ သည် ဟု ဆို ၍ ၊ မိမိ တို့ကို နှိမ်ချ ကြ၏။⁷ ထိုသို့ နှိမ်ချ ကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား မြင် လျှင် ၊ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ရှေ့မာယ သို့

ရောက် ၍ ၊ သူတို့သည် နိမ့်ချ ကြ ပြီ။ ထိုကြောင့် သူ တို့ကို ငါမ ဖျက်ဆီး ၊ အနည်းငယ် သော ချမ်းသာ ကိုပေး မည်။ ရှိရှက် လက် ဖြင့် ယေရုရှလင် မြို့အပေါ်သို့ ငါ့ အမျက် ကို မ သွန်းလောင်း ရ။^၈ သို့ရာတွင် ငါ့ ထံ၌ အမှုထမ်း ခြင်း၊ တပါး အမျိုးသားရှင်ဘုရင်ထံ၌ အမှု ထမ်းခြင်းကို ပိုင်းခြား၍ သိ စေခြင်းငှါ၊ ရှိရှက်မင်းထံ၌ ကျွန် ခံရ ကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။^၉ အဲဂုတ္တုတု ရှင်ဘုရင် ရှိရှက် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်ဘဏ္ဍာ နှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာ ရှိသမျှ ကို သိမ်း သွား၏။ ရှောလမုန် လုပ် သော ရွှေ ခိုင်း ရှိသမျှ ကို လည်း ယူ သွား၏။^{၁၀} ရောဗောဇင် မင်းကြီး သည် ရွှေ ခိုင်းအစား၊ ကြေးဝါ ခိုင်း တို့ကိုလုပ် ၍ ၊ နန်းတော် တံခါး စောင့် ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး ၌ အပ် လေ၏။^{၁၁} ရှင် ဘုရင်သည် ဗိမာန် တော်သို့ သွား သောအခါ ၊ ကိုယ်ရံတော် သားတို့သည် ခိုင်းတို့ကိုဆောင်၍၊ နောက်တဖန် မိမိ တို့စောင့် ရာ အခန်း မှာ ပြန် ထားကြ၏။^{၁၂} ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်ကို နိမ့်ချ သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ့ ကို ရှင်းရှင်း မ ဖျက်ဆီး မည် အကြောင်း ၊ အမျက် တော်ကို လွှဲတော် မူ၏။ ယုဒ ပြည်၌ လည်း ၊ ပြည်မှုပြည်ရေးသာယာသဖြင့်၊^{၁၃} ရောဗောဇင် မင်းကြီး သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့ စေ၍ စိုးစံ သေး၏။ ရောဗောဇင် သည်နန်းထိုင် သောအခါ၊ အသက် လေးဆယ် တနှစ် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား သည်နာမ တော်တည် စရာဘို့၊ ဣသရေ လ ခရိုင် များ တို့အထဲ ကရွေး ကောက် သော ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ ဆယ် ခုနှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကားအမုမုန် အမျိုးသားနေ မ အမည် ရှိ၏။^{၁၄} ထာဝရဘုရား ကို ရှာ လိုသောငှါ ၊ မိမိ သဘော မ ချ သောကြောင့် ၊ ဒုစရိုက် အမှုကိုပြု ၏။^{၁၅} ရောဗောဇင် ပြုမူသော အမှု အရာအစ အဆုံး တို့ သည် ၊ ပ ရော ဖက် ရှေ့ မာ ယ ၏ကျမ်း နှင့် ၊ ပ ရော ဖက် ဣဒဒေါ စီရင်သော သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်း ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။ ရောဗောဇင် နှင့် ယေ ရောဗောဇင် တို့သည် အသက် ရှည်သမျှကာလပတ်လုံးရန်ဘက် ပြုကြ၏။^{၁၆} ရောဗောဇင် သည်လည်း ၊ ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော် အဘိယ သည် ခမည်းတော်အရာ ၌ နန်းထိုင် ၏။

13 ယေ ရောဗောဇင် မင်းကြီး နန်းစံ ဆယ်နှစ်နှစ် တွင် အဘိယ သည် ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍၊^၂ ယုဒပြည်ကို သုံး နှစ် စိုးစံ ၏။ မယ်တော် ကား၊ ဂိဗာ မြို့သားဩရေလ ၏ သမီး မာခါ အမည်ရှိ၏။ အဘိယ နှင့် ယေရောဗောဇင် တို့သည် စစ်တိုက် သောအကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊^၃ အဘိယ သည် ရွေးချယ် သော စစ် သူရဲကောင်း လေး သိန်းနှင့် စစ် ခင်းကျင်း ၏။ ယေရောဗောဇင် သည် ရွေးချယ် သော စစ် သူရဲကောင်းရှစ် သိန်းနှင့် စစ် ခင်းကျင်း ၏။^၄ အဘိယ သည် ဧ ဖရိမ် ခရိုင် ၊ ဇေမရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ရပ် လျက် ၊ အိုယေ ရောဗောဇင် နှင့် ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့၊ နားထောင် ကြလော့။^၅ ဣ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဆား နှင့် ယုတ်

သောပဋိညာဉ် အားဖြင့်၊ ဣသရေလ နိုင်ငံကို ဒါဝိဒ် နှင့် သား တော် မြေး တော် တို့၌ အစဉ် အိပ် တော် မူ ကြောင်းကို၊ သင် တို့သိမှတ် သင့် သည် မ ဟုတ် လော။^၆ သို့ရာတွင် ၊ ဒါ ဝိ ဒ် သား တော် ရှော လ မုန် ၏ ကျွန် နေ ဗ တ် သား ယေ ရောဗောဇင် သည်၊ မိမိ အရှင် ကို တစ်ဘက် ထ၍ပုန်ကန် လေပြီ။^၇ ရှောလမုန် သား ရောဗောဇင် သည် အသက် ငယ်၍ သဘော နူးညံ့ သောကြောင့် ၊ မ ဆီးတား နိုင် သောအခါ၊ လျှပ်ပေါ် သောသူ ၊ အဓမ္မ လူတို့သည် ယေရောဗောဇင် ထံမှာ စုဝေး ၍၊ ရောဗောဇင် မင်းတစ်ဘက် ၌ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့ စေ ကြ ၏။^၈ ယခု လည်း သင် တို့သည် ဒါဝိဒ် ၏သား မြေး၌ ရှိသော ထာဝရဘုရား ၏ နိုင်ငံ တော်ကို ဆီးတား မည်ဟု ကြံစည် ကြသည် တကား၊ သင် တို့သည် များပြား ၍ သင် တို့ဘုရား အရာ ၌၊ ယေရောဗောဇင် လုပ် သော ရွှေ နွားသငယ် တို့လည်း ရှိကြ၏။^၉ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ အာရုန် အမျိုး နှင့် လေဝိ အမျိုးသား တို့ကို နှင်ထုတ် ၍၊ တ ပါး အမျိုးသား ထုံးစံ အတိုင်း၊ ကိုယ် အဘို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ် ကြ ပြီမ ဟုတ် လော။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ နွား သငယ် တ ကောင်နှင့် သိုး ခုနစ် ကောင် ကို ပေး ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား ခြင်း ကို ခံ သော သူ မည်သည်ကား၊ ဘုရား မ ဟုတ်သောသူထံ မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပြု ရသည်တကား။^{၁၀} ငါ တို့မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ကိုမ စွန့်။ ထိုဘုရား သည် ငါ တို့၌ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော်ကို ထမ်းသော ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အာရုန် အမျိုး ဖြစ် ကြ၏။ လေဝိ သားတို့သည်လည်း ၊ မိမိတို့ အမှု ကို စောင့်နေကြ၏။^{၁၁} ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ မီးရှို့ ရာယဇ်နှင့် နံ့သာပေါင်း ကို နံနက် တိုင်း၊ ညဦး တိုင်းမီးရှို့ကြ၏။ သန့်ရှင်း သော စားပွဲ ပေါ်မှာ ရှေ့တော် မုန့် ကိုငှင်း၊ ညဦး တိုင်းထွန်း စရာဘို့ ရွှေ မီးခုံ နှင့် မီးခွက် တို့ကိုငှင်း ပြင်ဆင်ကြ ၏။ ငါ တို့သည် ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော်ကို စောင့် ကြ၏။ သင် တို့မူကား ၊ ထာဝရ ဘုရား ကို စွန့် ကြပြီ။^{၁၂} ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်သည်၊ ငါ တို့တွင် ဗိုလ် မင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ၊ တံပိုးမှုတ် လျက် သင် တို့တစ်ဘက် ၌ နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့တွင်ရှိ ကြ၏။ အိုဣသရေလ အမျိုးသား တို့၊ ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တစ်ဘက် ၌ မ တိုက် ကြနှင့်။ တိုက်လျှင်ရှုံး ရကြ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။^{၁၃} ယေရောဗောဇင် သည် ယုဒ လူတို့နောက် ၌ မ ထင် မရှားတပ်ချီစေ၍၊ ကိုယ်တိုင်တဘက်၊ ချောင်း နေသော သူတဘက်၊ ယုဒတပ်ကိုငိုင်း ကြ၏။^{၁၄} ယုဒ လူတို့သည် ပြန် ကြည့် သောအခါ ၊ စစ်မှုဝိုင်းမိသည်ကို မြင် လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား အား ဟစ် ခေါ်၍ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း တံပိုး မှုတ် ကြ၏။^{၁၅} တဖန် ယုဒ လူ တို့သည် ကြွေးကြော် သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် သည် ယေ ရောဗောဇင် ကို အဘိ ယ နှင့် ယုဒ လူ တို့ ရှေ့ မှာ ဒဏ်ခတ် တော် မူ သဖြင့်၊^{၁၆} ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြေး ၍ ၊ သူ တို့ကို ယုဒ လူတို့လက် သို့ ဘုရားသခင် အပ် တော်မူ၏။^{၁၇} အဘိယ နှင့်

သူ၏လူ တို့သည် ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်းကိုပြု၍ ၊ ရွေးချယ် သော ကုသရေလ လူ ငါး သိန်း လဲ သေ သဖြင့်၊ ¹⁸ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ထိုအခါ ရှုံး ၍ ၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သောကြောင့် နိုင် ကြ၏။ ¹⁹အဘိယ သည် ယေရောဗောဇ် ကို လိုက် ၍ ၊ ဗေသလ မြို့နှင့် ရွာ များ၊ ယေရုရှလ မြို့နှင့် ရွာ များ၊ ဧဖရိမ် မြို့နှင့် ရွာ များ တို့ကို သူ့ လက်မှ နှုတ်ယူ လေ၏။ ²⁰အဘိယ လက်ထက် ကာလ ပတ်လုံး၊ ယေ ရော ဗော ဇ် သည် နောက် တ ဖန် ခွန်အား ကို မ ရ ပြန်။ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့် သေ လေ၏။ ²¹အဘိ ယ မူကား ခွန်အား တိုး ပွား၏။ မယား တ ဆယ် လေး ယောက် တို့ ကို ယူ ၍ သား နှစ်ဆယ် နှစ် ယောက်နှင့် သမီး တ ဆယ် ခြောက် ယောက် တို့ကို မြင် ရ၏။ ²²အဘိယ ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှတို့နှင့် ကျင့်သောအကျင့် ၊ ပြောသောစကား များတို့သည်၊ ရာဇဝင် နှင့်ဆက်၍ ပရောဖက် ကုဒဒေါ စီရင်သော စာ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။

14အဘိယ သည် ဘိုး ဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် မြို့ ၌ သဂြိုဟ် ခြင်း ကို ခံ လေ၏။ သား တော် အာသ သည် ခမည်း တော်အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။ ထိုမင်း လက်ထက် ၊ ပြည် တော်သည် ဆယ် နှစ် ပတ်လုံး ငြိမ်းချမ်း သာယာ၏။ ²အာသ မင်း သည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကောင်း သောအမှု၊ ဖြောင့်မတ် သော အမှု တို့ကို ပြု လေ၏။ ³တ ပါး အမျိုးသား ဘုရား၏ ယဇ် ပလ္လင် တို့ကို၎င်း၊ မြင့် သော အရပ် တို့ကို၎င်း ပယ်ရှား ၏။ ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ကို ဖြိုဖျက် ၍ ၊ အာရှရ ပင် တို့ကို ခုတ်လှဲ ၏။ ⁴ယုဒ လူ တို့သည် ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ၍ ၊ ပညတ် တရား ကို စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း မိန့် တော်မူ၏။ ⁵ယုဒ မြို့ရွာ အရပ်ရပ် တို့၌ ရှိသောကုန်း နှင့် ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ပယ်ရှား ၍ ၊ နိုင်ငံ တော်ရေး သာယာ လျက် ရှိ၏။ ⁶ထို ကာလ ၌ ငြိမ်သက် သော အခွင့်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသဖြင့် ၊ ယုဒ ပြည်သည် ငြိမ် ၍ ၊ စစ်မှု နှင့် လွတ်သောကြောင့်၊ အာသမင်းသည် တပြည်လုံးတွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို တည်လေ၏။ ⁷ငါတို့သည် ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကြိုးစားရှာ ၍ ၊ ထိုဘုရားသည် အရပ် ရပ် ၌ ငြိမ် သက် သော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ သောကြောင့် ၊ တပြည်လုံး ကို အစိုးရစဉ် အခါ၊ ဤ မည်သော မြို့ တို့ကို ပြုစု ၍ မြို့ရိုး ၊ ပြအိုး ၊ တံခါး ၊ ကန်လန်ကျင် တို့ကို လုပ် ကြကုန် အံ့ ဟု ယုဒ လူ တို့အား မိန့် တော် မူ၏။ ⁸အာသ မင်း၌ ကိဒုန် နှင့် လုံ ကိုကိုင် သော ယုဒ အမျိုး သူရဲ သုံး သိန်း ၊ ဒိုင်း လွှားနှင့် လေး ကို ကိုင် သော ဗ ့ ယာ မိန် အမျိုး သူရဲနှစ် သိန်း ရှစ်သောင်း ရှိ၍ ၊ ထို သူ အပေါင်း တို့သည် ခွန်အားကြီး သော စစ်သူရဲ ဖြစ်ကြ၏။ ⁹တ ဖန် ကုရှ ရှင်ဘုရင် ဇေရ သည်စစ်သူရဲ တသန်း ၊ ရထား သုံး ရာ နှင့် တကွ ချီ လာ၍ ၊ မရေရှ မြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊ ¹⁰အာသ သည်

ဆီးကြို ၍ ၊ မရေရှ မြို့အနား မှာ ဇေဖသ ချိုင့်၌ စစ် ပြိုင် ကြ၏။ ¹¹အာသ သည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ခေါ် ၍ ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် လူများတို့တွင် အားနည်း သော သူကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံ၍ နာမ တော်ကို အမှီ ပြုလျက် ၊ ဤ အလုံးအရင်း ကြီး ကို တိုက် ခြင်း ငှါ သွား ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ် တော် မူ၏။ လူ သည် ကိုယ်တော် ကို နိုင် သော အခွင့် ရှိ စေ တော် မ မူ ပါ နှင့် ဟု ဆုတောင်းသည် ဖြစ်၍၊ ¹²ထာဝရဘုရား သည် ကုရှ လူ တို့ကို အာ သ နှင့် ယုဒ လူ တို့ရှေ့ မှာ ဒဏ်ခတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ပြေး ကြ၏။ ¹³အာသ နှင့် သူ ၏လူ တို့သည် ဂေရာ မြို့တိုင်အောင် လိုက် သဖြင့် ၊ ကု ရှ လူ တို့သည် ပြန် ၍မ တိုက် ဝံ့ သောကြောင့် အရှုံးခံရကြ၏။ ထာဝရဘုရား နှင့် ဗိုလ်ခြေ တော်ရှေ့ မှာ ဖျက်ဆီး ခြင်းကိုခံရကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် လက်ရဥစ္စာ အများကို သိမ်းယူ ကြ၏။ ¹⁴ဂေရာ မြို့ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောစိတ်ရှိသဖြင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ထိုမြို့ရှိသမျှ တို့ ကို လုပ်ကြံ ၍ ၊ သိုထားနှင့်သော ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာ အများ တို့ကို သိမ်းယူ ကြ၏။ ¹⁵တိရစ္ဆာန် တင်းကုပ် များကိုလည်း တိုက်ဖျက် လျက် ၊ သိုး နှင့် ကုလားအုပ် အများတို့ကို သိမ်းယူ ၍။ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် သွားကြ၏။

15ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်သည် ဩဒက် သား အာ ဇ ရိ အပေါ် သို့ သက်ရောက် ၍၊ ²အာ ဇ ရိသည် အာသ မင်းကို ကြိုဆို ခြင်း ငှါ သွား လျက်၊ အိုအာသ မင်း၊ အိုယုဒ အမျိုးနှင့် ဗ ့ ယာ မိန် အမျိုးသား အပေါင်း တို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ဘက် ၌ နေ လျှင်၊ နေ စဉ် ကာလ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ မည်။ ထာဝရ ဘုရား ကို ရှာ လျှင် အတွေ့ ခံတော်မူမည်။ စွန့် လျှင် သင် တို့ကို စွန့် တော်မူ မည်။ ³ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံး၊ ကုသရေလ အမျိုး၌ မှန်သော ဘုရား မ ရှိ။ ဩဝါဒပေးတတ်သော ယဇ် ပုရောဟိတ် မ ရှိ။ တရား လည်း မ ရှိဘဲ နေ၍၊ ⁴ဘေး ရောက်သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ကုသရေ လ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ ၍ ၊ ရှာ ကြသောအခါ အတွေ့ ခံတော်မူ၏။ ⁵ရှေးကာလ ၌ ထွက် သောသူ၊ ဝင် သောသူသည် ချမ်းသာ မ ရ။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အလွန် ဆင်းရဲခြင်း ကို ခံ ရကြ၏။ ⁶တ နိုင်ငံ နှင့် တ နိုင်ငံ၊ တ မြို့ နှင့် တ မြို့ ထ ကြ၍ ၊ ဘေး အမျိုးမျိုး အားဖြင့် ၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမ တော်မူ၏။ ⁷သင် တို့မူကား အားယူ ကြ လော့။ လက် အား မ လျော့ စေနှင့်။ သင် တို့ကျင့် သည် အတိုင်းအကျိုး ကို ခံရ ကြမည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ⁸ထို စကား နှင့် ပရောဖက် ဩဒက် ၏ အနာဂတ္တိ စကားကို အာသ မင်းသည် ကြား သောအခါ ၊ ရဲရင့်ခြင်း

သို့ ရောက်၍၊ ယုဒ ပြည် နှင့် ဗီယာမိန် ပြည်အရပ်ရပ် တို့၌ ၎င်း၊ ဧဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ တိုက်ယူ သော မြို့တို့၌ ၎င်း၊ စက်ဆုပ် ဘွယ်သော အရာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှား ၍၊ ဗိမာန်တော်ဦး ရှေ့တွင်ရှိ သော ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ကို ပြုပြင် လေ၏။⁹ ယုဒ အမျိုး နှင့် ဗီယာမိန် အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ ဧဖရိမ် ခရိုင်၊ မနာရှေ ခရိုင်၊ ရှိမောင် ခရိုင်ထဲက ထွက်သော တပါးအမျိုးသားတို့ကို၎င်း စုဝေး စေ၏။ အာသ မင်း၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သူ နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ ကြောင်း ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အများ တို့သည် သိမြင် လျှင် ၊ ထို မင်းဘက်သို့ ဝင်စား ကြ၏။¹⁰ အာသ မင်း နန်းစံ ဆယ် ငါး နှစ် ၊ တတိယ လ တွင် ယေ ရှုရှ လင် မြို့၌ စုဝေး ၍၊¹¹ ဆောင် ခဲ့သော လက်ရ ဥစ္စာထဲက နွား ခုနစ် ရာ ၊ သိုး ခုနစ် ထောင် တို့ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ကြ၏။¹² ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ရှာ ပါ မည်ဟူ၍၎င်း၊¹³ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို မ ရှာ သော သူ ၊ ယောက်ျား မိန်းမ အကြီး အငယ် မည်သည် ကား၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ ရ မည် ဟူ၍၎င်း၊¹⁴ ကြွေးကြော် သံ၊ တံပိုး နဲ့ခရာ မှတ် သံ နှင့် တကွ ၊ ကြီး သော အသံ ဗလံ ပြု လျက်၊ ထာဝရဘုရား အား ကျိန်ဆို ၍ ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။¹⁵ ယုဒ လူအပေါင်း သည် ထိုသို့ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသောအခါ ဝမ်းမြောက် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကျိန်ဆို ၍၊ အလိုဆန္ဒ အားကြီး သည်နှင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ သောကြောင့် အတွေ့ ခံ တော် မူ၏။ အရပ် ရပ် ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းအခွင့်ကို ပေး တော် မူ၏။¹⁶ အာသ မင်းကြီး ၏ အဘွား တော်မာခါ သည်၊ အာရှရ ပင်အောက် မှာ ရုပ်တု ကိုလုပ် သောကြောင့် ၊ မိဖုရား အရာကို နှုတ် ၍ ၊ ရုပ်တု ကို ဖျက်ဆီး ကျော်နင်း ပြီး လျှင် ၊ ကေ ခြုန် ချောင်း နား မှာ မီးရှို့ တော်မူ၏။¹⁷ မြင့် သော အရပ်တို့ကို ဣသရေလ ပြည်၌ မ ပယ်ရှား သော်လည်း ၊ လက်ထက် တော် ကာလ ပတ်လုံး အာသ စိတ်နှလုံး သည် စုံလင် ခြင်းရှိ ၏။¹⁸ ခမည်းတော် လူ သော ဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင် လူ သော ဥစ္စာ၊ ရွှေ ၊ ငွေ တန်ဆာ များကို ဗိမာန် တော်ထဲသို့ သွင်း ထား တော်မူ၏။¹⁹ နောက်တဖန် နန်းစံ သုံးဆယ် ငါး နှစ် တိုင်အောင် စစ်တိုက် ခြင်းမ ရှိ။

16 အာသ မင်းနန်းစံ သုံးဆယ် ခြောက် နှစ် တွင် ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာ သည် ယုဒ ပြည်သို့ စစ်ချီ ၍ ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ ထံ သို့ အဘယ်သူ မျှမထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ရာမ မြို့ကိုတည် ၏။² ထိုအခါ ဗိမာန် တော် ဘဏ္ဍာ နှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ရွှေ ငွေ ရှိသမျှကို၊ အာသ သည် ထုတ် ၍၊ ဒမာသက် မြို့၌ နေ သော ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဗီဟာဒဒ် ထံသို့ ပေး လိုက်၍၊³ ငါ သည်သင် နှင့် ၎င်း၊ ငါ ခမည်းတော် သည် သင့် ခမည်းတော် နှင့် ၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေ ငွေ ကို ငါ ပေး လိုက်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာရှာ သည် ငါ ထံမှ ထွက် သွားစေခြင်းငှါ ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သော မိဿ

ဟာယကို ဖျက်၍လာ ပါဟု မှာလိုက်လေ၏။⁴ အာသ မင်းကြီး ၏ စကားကို ဗီဟာဒဒ် သည် နားထောင် ၍ ၊ ဣသရေလ မြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီ စေခြင်းငှါ ၊ မိမိ ဗိုလ် များကို စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ဣယုန် မြို့၊ ဒန် မြို့၊ အာဗေလမိမ် မြို့မှစ၍ ၊ နဿလိ ပြည်၌ရှိသမျှ သော ဘဏ္ဍာ မြို့တို့ကို လုပ်ကြံ ကြ၏။⁵ ထိုသိတင်းကို ဗာရှာ သည် ကြား သောအခါ ၊ ရာမ မြို့ကို လက်စမသတ်ဘဲ အလုပ် ကိုဖြတ် ၍နေ၏။⁶ ထိုအခါ အာသ မင်းကြီး သည် ယုဒ လူအပေါင်း ကို ခေါ် သဖြင့် ၊ ရာမ မြို့၌ ဗာရှာ မင်းသွင်း သော ကျောက် နှင့် သစ်သား ကို ယူ သွား၍၊ ကော မြို့နှင့် မိဗေပါ မြို့ကိုတည် ၏။⁷ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟာနန် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ ထံ သို့လာ ၍ ၊ မင်းကြီးသည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို မ ခိုလှုံ ၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ကို ခိုလှုံ သောကြောင့် ၊ ရှုရိ ရှင် ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေ တို့သည် မင်းကြီး လက် မှ လွတ် သွားကြပြီ။⁸ ကုရှ လူနှင့် လိဗု လူတို့သည် ရထား များ၊ မြင်းစီး သူရဲများနှင့်တကွ ၊ အားကြီး သော အလုံး အရင်းဖြစ် သည် မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းမင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သောကြောင့် ၊ ထိုအလုံးအရင်းကို မင်းကြီးလက် သို့ အပ်နှံ တော်မူ ပြီ။⁹ ထာဝရဘုရား သည် စုံလင် သော စေတနာစိတ် ရှိသောသူ တို့ ဘက် ၌၊ ခိုင်ခံ့ စွာ နေခြင်းငှါ ၊ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို အနံ့အပြား ကြည့်ရှု လျက် ရှိတော်မူ၏။ ဤ အမှု၌ မင်းကြီးသည် မိုက် စွာပြု ပြီ။ ယခု မှစ၍ စစ်မှု ရှိ လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။¹⁰ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် ၊ အာသ သည် ပရောဖက် ကို အမျက် ထွက်၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား၏။ ထို ကာလ ၌ ပြည်သူ ပြည်သားအချို့တို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ ၏။¹¹ အာသ မင်းပြုမူသော အမှု အရာအစ အဆုံး တို့ သည်၊ ဣ သရေလ ရာဇဝင် နှင့် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။¹² နန်းစံ သုံးဆယ် ကိုး နှစ် တွင် ၊ ခြေ တော်၌ အနာ ရောဂါစွဲ ၍ ပြင်းစွာ ခံ ရသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ကို မ ဆည်းကပ် ၊ ဆေး သမားတို့ကို သာ ဆည်းကပ်လေ၏။¹³ အာသ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ နန်းစံ လေးဆယ် တ နှစ် တွင် အနိစ္စ ရောက်သဖြင့်၊¹⁴ ဒါဝိဒ် မြို့မှာ မိမိ အဘို့ မိမိ လုပ် နှင့်သော သင်္ချိုင်း ၌ ၊ ပြည်သားတို့သည် သဂြိုဟ် သောအခါ ၊ မွေးကြိုင်သော နံ့သာမျိုးတို့ကို၊ ဆေးသမား အတတ်ဖြင့် ဘော် ၍ ၊ တလား၌ အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ အလောင်း တော်ကို တင် ထားကြ၏။ အလွန် ကြီး သော မီးရှို့ပွဲ ကို လည်း ခံ ကြ၏။

17 အာသ သား ယောရှုဖတ် သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်းထိုင် ၍ ၊ ဣသရေလ နိုင်ငံတစ်ဘက် မိမိ ကို ခိုင်ခံ့ စေ၏။² ယုဒ ပြည် တွင်၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ရှိ သမျှ တို့၌ ၊ တပ် သား များ ကို ထား ၏။ ယုဒ ပြည် အရပ် ရပ် တို့၌ ၎င်း ၊ ဧဖရိမ် ပြည် မှာ ခမည်း တော် အာသ တိုက် ယူ သော မြို့တို့၌ ၎င်း ၊ မြို့စောင့်တပ်ကို အသီးအသီး ခန့်ထား ၏။³⁴ ခမည်း တော် သည် အ ရင် လိုက် သော လမ်း သို့ ၊ ယော ရှု ဖတ် လိုက် လျက် ၊ ဗာလ ဘုရား တို့ ကို မ ဆည်းကပ် ၊

ခမည်းတော် ၏ဘုရားသခင် ကိုသာဆည်းကပ် သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ထုံးစံ ကိုရှောင်၍၊ ပညတ်တရား တော်ကို ကျင့် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည်စောင့်မ ၍၊ ⁵နိုင်ငံ တော်ကိုယောရှုဖတ် လက် ဌ် တည် စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ ယုဒ ပြည် သား အပေါင်း တို့သည် လက်ဆောင် များကို ဆောင် ခဲ့ကြ၏။ ⁶ဂုဏ် အသရေနှင့် စည်းစိမ် ဥစ္စာ များ သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တရားလမ်း တို့၌ စိတ် စွဲလမ်း ၍ ၊ မြင့် သော အရပ်နှင့် အာရှ ရပ် ပင် တို့ကို ယုဒ ပြည် မှ ပယ်ရှား တော် မူ၏။ ⁷နန်းစံ သုံး နှစ် တွင် ၊ ယုဒ မြို့ အရပ် ရပ် ၌ သွန်သင် စေခြင်းငှါ ၊ မှူးမတ် ဗင်ဟဲလ ၊ ဩဗဒိ ၊ ဇာခရိ ၊ နာသ နေလ ၊ မိကုခါယ တို့ကို၎င်း၊ ⁸လေဝိ သားရှေမာယ ၊ နေသနိ ၊ ဇေဗဒိ ၊ အာသဟေလ ၊ ရှေမိရမုတ် ၊ ယောနသန် ၊ အဒေါနိယ ၊ တောဘိယ ၊ တောဘ ၊ ဒေါနိယ တို့ကို၎င်း၊ ယဇီပရောဟိတ် ဧ လိရှမာ နှင့် ယောရံ ကို၎င်း ၊ စေလွှတ် တော်မူ၏။ ⁹ထိုသူတို့သည် ယုဒ ပြည်၌ ဩဝါဒ ပေး၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ်တရား ကျမ်းပါ လျက် ၊ ယုဒ မြို့ အရပ်ရပ် တို့တွင် ၊ လှည့်လည် သဖြင့် ၊ ပြည်သား တို့ကို သွန်သင် ကြ၏။ ¹⁰ယုဒ ပြည် ပတ်ဝန်းကျင် တိုင်း နိုင်ငံရှိသမျှ တို့ သည်၊ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့၍ ၊ ယောရှုဖတ် ကို စစ် မ တိုက်ဝံ့ဘဲ နေကြ၏။ ¹¹ဖိလိတု တီ လူတို့သည် လက်ဆောင် နှင့် အခွန် ငွေကို၎င်း ၊ အာရပ် လူတို့သည် သိုး ခုနစ် ထောင် ခုနစ် ရာ နှင့် ဆိတ် ခုနစ် ထောင် ခုနစ် ရာ ကို၎င်း ဆောင် ခဲ့ကြ၏။ ¹²ယောရှုဖတ် သည် အလွန် ခွန်အား တိုးပွား၍ ၊ ယုဒ ပြည်၌ ရဲတိုက် နှင့် ဘဏ္ဍာ တော်မြို့တို့ကို တည် တော်မူ ၍ ၊ ¹³ယုဒ မြို့တို့၌ အမှု အရေးတော် များ ၏။ ခွန်အား ကြီး သော စစ်သူရဲ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ ကြ၏။ ¹⁴စစ်သူရဲအဆွေအမျိုး အလိုက် ယူသော စာရင်း ဟူမူကား ၊ ယုဒ အမျိုး ဗိုလ်ချုပ် မင်းအာဒန နှင့် ခွန်အား ကြီး သော စစ်သူရဲ သုံး သိန်း၊ ¹⁵စစ်ကဲ ယောဟ နန် နှင့် ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲနှစ် သိန်းရှစ် သောင်း၊ ¹⁶စေတနာ စိတ်နှင့် ကိုယ် ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် သော ဇိခရိ သား အာမသိ နှင့် ခွန်အား ကြီးသော စစ်သူရဲနှစ် သိန်း၊ ¹⁷ဗ ့ယာ မိန် အမျိုး ခွန်အား ကြီးသော ဧလျာဒ နှင့် လေး ၊ ဒိုင်း လွှားကို ကိုင် သောသူနှစ် သိန်း၊ ¹⁸သူ့ နောက် ယောဇဗဒိ နှင့် စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ၊ အသင့် ရှိ သော သူ တ သိန်း ရှစ် သောင်း တည်း။ ¹⁹ယုဒ ပြည် အရပ်ရပ် ၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့တို့၌ ရှင်ဘုရင် ထား သော သူရဲမှတ်ပါး၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့ သည် အမှုတော်ကို ထမ်း လျက်နေကြ၏။

18ယောရှုဖတ် မင်းသည် ဂုဏ် အသရေနှင့် စည်းစိမ် ဥစ္စာများ ၍ ၊ အာဟပ် မင်းနှင့် အမျိုး ဆက်လေ၏။ ²နောက် တဖန် ရှမာရိ မြို့၊ အာဟပ် မင်း ထံသို့ ကိုယ်တိုင် သွား၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် နှင့် ၊ သူ၏လူ တို့အဘို့ များစွာ သော သိုး နွား တို့ကို စီရင်၍၊ ဂိလဒိ ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ လိုက် စေခြင်းငှါ ၊ ³ဂိလဒိ ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ ငါ နှင့်အတူ လိုက်

မည် လော ဟုမေး လျှင်၊ ယောရှုဖတ်က၊ ငါ သည် မင်းကြီး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ငါ လူ တို့သည် မင်းကြီး ၏လူ ကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်လျက်၊ မင်းကြီး နှင့် ဝိုင်း၍ စစ်တိုက် မည် ဟု ပြန်ပြော ၍ ၊ ⁴တ ဖန် ယော ရှု ဖတ် က၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ယနေ့ မေးမြန်း ပါလော့ ဟု ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အား ဆို သော်၊ ⁵ဣသရေလ ရှင် ဘုရင် သည် ပရောဖက် လေး ရာ တို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ ငါသည်ဂိ လဒိ ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ ကောင်း သလော။မချီဘဲနေကောင်း သလောဟုမေး သော် ၊ သူတို့က ချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး ၏လက် တော် သို့ အပ် တော် မူ မည် ဟု လျှောက် ကြ၏။ ⁶ယောရှုဖတ် ကလည်း၊ ငါတို့မေးမြန်း စရာ ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက် တစ်စုံတပါးမျှမရှိသလောဟု မေးသော်၊ ⁷ဣသရေ လ ရှင် ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရား ကို မေးမြန်း ရသောသူ တယောက် ၊ ဣမလ သား မိကုခါ ရှိသေး၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ ကိုငါ မုန်း ၏။ ငါ ၌ မင်္ဂလာ စကားကို မ ဟော ၊ အမင်္ဂလာ စကားကိုသာ အစဉ် ဟောတတ်သည်ဟု ယောရှုဖတ် အား ဆို လျှင် ၊ ယောရှုဖတ် က၊ ထိုသို့မင်းကြီး မ ပြော ပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို ၍ ၊ ⁸ထိုအခါ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်သည် အရာရှိ တယောက် ကို ခေါ် ၍ ၊ ဣမလ သား မိကုခါ ကို အလျင်အမြန် ခေါ်ခဲ့ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁹ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှု ဖတ် တို့သည် မင်းမြောက် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင် လျက် ၊ ရှမာရိ မြို့ဝံခါးဝ ရှေ့ ဟင်းလင်း သောအရပ်၌ ရာဇ ပလ္လင် တို့အပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ၊ ပရောဖက် အပေါင်း တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ဟောပြော ကြ၏။ ¹⁰ခေနာနာ သား ဇေဒကိ သည် သံ ဦးချို တို့ကို လုပ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ကိုယ်တော် သည် ရှုရိ ပြည်ကို မ ဖျက်ဆီး မှီတိုင်အောင်၊ ဤဦးချိုတို့နှင့် တိုးရ မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ ¹¹ပရောဖက် အပေါင်း တို့ကလည်း ၊ ဂိလဒိ ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ အောင် တော် မူ ပါ။ ထာဝရဘုရား သည် အရှင်မင်းကြီး ၏လက် တော် သို့ အပ် တော်မူ မည်ဟု ပရောဖက် ပြု၍ ဟောကြ၏။ ¹²မိကုခါ ကို ခေါ် သောတမန် က၊ ပရောဖက် အပေါင်း တို့သည် မင်္ဂလာ စကား ကို သာ ရှင်ဘုရင် အား တညီတညွတ် တည်းဟော ကြ၏။ ကိုယ်တော် လည်း သူ တို့ဟော ကြသည်နည်းတူ ၊ မင်္ဂလာ စကားကိုသာ ဟော တော်မူပါဟုဆိုလျှင်၊ ¹³မိကုခါ က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော် မူသည် အတိုင်း၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန်ပြော ရမည်ဟုဆို ၍ ၊ ¹⁴ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက် သောအခါ ၊ ရှင် ဘုရင်က၊ အချင်းမိကုခါ ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒိ ပြည်ရာမုတ်မြို့ သို့ စစ်ချီ ကောင်း သလော။မချီဘဲနေကောင်း သလောဟုမေး လျှင် ၊ မိကုခါကစစ်ချီ ၍ အောင် တော် မူပါ။ ရန်သူတို့ကို လက် တော် သို့ အပ် တော် မူ မည်ဟု ပြန် လျှောက် ၍ ၊ ¹⁵ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ မှန် သော စကား မှ တ ပါး အခြား သော စကား ကို ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် သင်သည် ငါ့ အား မ ဟော မည်အကြောင်း ၊ ငါ သည် ဘယ်နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင် သင့် အား အကျိန် ပေးရမည်နည်းဟု

မေး သော်၊ ¹⁶မိကုခါက၊ ကုသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် သိုးထိန်း မ ရှိ သော သိုး ကဲ့သို့ တောင် များ အပေါ် မှာ အရပ် ရပ် ကွဲပြား လျက်ရှိကြသည်ကို ငါမြင် ပြီ။ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဤ သူ့အပေါင်းတို့သည် အရှင် မ ရှိ သောကြောင့်၊ အသီးအသီး ကိုယ် နေရာ သို့ ပြန် ကြ ပါလေစေ ဟု မိန့်တော် မူ ကြောင်းကို လျှောက် ဆို၏။ ¹⁷ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ သူသည် ငါ ၌ မင်္ဂလာ စကားကို မ ဟော ၊ အမင်္ဂလာ စကားကို သာ ဟော တတ်သည် ဟု မင်းကြီး အား ငါမ ပြော သလော ဟု ယော ရှ ဖတ် အား ဆို ၏။ ¹⁸မိ ကု ခါ က လည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နားထောင် ပါ။ ထာဝရဘုရား သည် ပလ္လင် တော်ပေါ် မှာ ထိုင် တော် မူ သည် ကို၎င်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့သည် လ ကျာ တော်ဘက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက် ၌ ရပ် နေကြသည်ကို၎င်း ၊ ငါမြင် ပြီ။ ¹⁹ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အာဟပ် သည် ဂိလဒ် ပြည်ရာမုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ၍ ဆုံး စေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူ သွေးဆောင် မည်နည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊ အခြံအရံတော်တို့သည် တယောက် တနည်းစီပြန် လျှောက် ကြ၏။ ²⁰တဖန် ဝိညာဉ် တပါးသည်လာ ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ် လျက် ၊ အကျွန်ုပ် သွေးဆောင် ပါမည်ဟု လျှောက် လျှင်၊ ²¹ထာဝရဘုရား က၊ အဘယ်သို့ သွေးဆောင်မည်နည်း ဟုမေး တော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား ၍ ထိုမင်းကြီး ၏ပရောဖက် အပေါင်း တို့အထဲ မှာ၊ မုသာစကား ကို ပြော တတ်သောစိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ် ပါ မည်ဟု ပြန်လျှောက် သော် သင်သည်သွေးဆောင် ၍ နိုင် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ သွား ၍ ပြု လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²²သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် မုသာ စကား ကို ပြော တတ် သော စိတ် ဝိညာဉ် ကို မင်းကြီး ၏ပရောဖက် အပေါင်းတို့၌ သွင်း တော် မူ ပြီ။ မင်းကြီး ၏အမှု မှာ အမင်္ဂလာ စကားကို ပြော တော်မူပြီဟု ဟော လေ၏။ ²³ထိုအခါ ခေ နာနာ သား ဇေဒကီ သည် ချဉ်းလာ ၍ မိကုခါ ၏ပါး ကို ပုတ် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော် သည် သင် နှင့်နှုတ်ဆက် ခြင်းငှါ ၊ အ ဘယ် လမ်း ဖြင့် ငါ မှ ထွက် တော်မူသနည်းဟုမေး လျှင်၊ ²⁴မိကုခါ က၊ သင်သည်ပုန်းရှောင် ၍နေခြင်းငှါ ၊ အတွင်း ခန်း ထဲသို့ ဝင် သော နေ့၌ သင် မြင် လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။ ²⁵ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် က၊ မိကု ခါ ကို မြို့ဝန်မင်း အာမုန် ထံ ၊ သား တော်ယောရှု ထံသို့ ယူသွား ၍၊ ²⁶ဤ သူ့ကို ထောင် ထဲမှာလှောင်ထား ကြ။ ငါ သည် ငြိမ်ဝပ် စွာပြန် ၍ မ လာမှီတိုင်အောင်၊ ဆင်းရဲ စွာ စားသောက် စေဟုအမိန့် တော်ရှိ ကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ ဟု စီရင် ၏။ ²⁷မိကုခါ ကလည်း ၊ မင်းကြီး သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန်လာ ရလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အားဖြင့် မိန့် တော် မ မှု အိုလူ များအပေါင်း တို့၊ နားထောင် ကြ လော့ဟုဆို ၏။ ²⁸ထိုသို့ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် တို့သည်၊ ဂိလဒ် ပြည် ရာ မုတ် မြို့သို့ စစ်ချီ ကြ၏။ ²⁹ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် က၊ ငါသည် ခြားနားသော အယောင် ကို ဆောင်၍စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင် မည်။ မင်းကြီး မူကား ၊ မင်းမြှောက်တန်ဆာ ကို ဝတ်ဆင်

ပါလော့ဟု ယော ရှုဖတ် အား ဆို ပြီး မှ ၊ ကုသရေလ ရှင် ဘုရင် သည် ခြားနားသော အယောင် ကိုဆောင်လျက် စစ်ပွဲ ထဲသို့ ဝင် ၏။ ³⁰ရှုရှိ ရှင် ဘုရင်က၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် မှတပါး ၊ အခြားသော လူကြီး လူငယ် ကို မ တိုက် နှင့်ဟု ရထား စီး သူရဲ အုပ်ဗိုလ်မင်းတို့ ကိုမှာ ထားနှင့် သောကြောင့်၊ ³¹ရထား စီးသူရဲ အုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှုဖတ် ကိုမြင် သောအခါ ၊ ထိုသူသည် ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် လိမ့်မည်ဟုဆို လျက် ၊ သူ့ ကို တိုက် အံ့သောငှါ ဝိုင်းလာကြ ၍၊ ယောရှုဖတ် လည်း ကြွေးကြော် လေ၏။ ထာဝရဘုရား လည်း မစ ၍ သူ တို့ကို လွှဲ သွား စေ ခြင်း ငှါ ၊ ဘုရားသခင် သွေးဆောင် တော်မူ၏။ ³²ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် မ ဟုတ် ကြောင်း ကို၊ ရထား စီးသူရဲ အုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိ သောအခါ ၊ မလိုက်ဘဲ အခြား သို့ ရှောင် သွားကြ၏။ ³³လူ တယောက်သည် မ ရှယ်ဘဲလေး နှင့် ပစ် ၍၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ကို၊ သံချပ် အင်္ကျီအဆစ် ကြား မှာ မှန် လေသော်၊ ငါ့ ကိုစစ်ပွဲ ထဲက လှည့် ၍ ထုတ် ဆောင် လော့။ ငါနာ သည်ဟု မိမိရထား တော်ထိန်းကို ဆို ၏။ ³⁴ထို နေ့ ၌ တိုး ၍ တိုက် ကြ၏။ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် သည် ညဦးယံ တိုင်အောင် ၊ ရှုရှိ လူ တဘက် တချက်၌ ရထား တော်ထဲမှာ လူကိုမှီ ၍ထိုင်နေ၏။ နေဝင် ချိန် နီး သောအခါ အသက် တော်ကုန်၏။

19ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှုဖတ် သည် ယေရုရှလင် မြို့နန်းတော် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန်လာ ၏။ ²ဟာနန် သား ပရောဖက် ယေဟု သည်၊ ယော ရှ ဖတ် မင်းကြီး ကို ခရီးဦး ကြို ပြု အံ့ သော ငှါ ထွက် သွား ၍ ၊ မင်းကြီး သည် မ တရား သော သူ တို့ ကို မစ သင့် သလော။ ထာဝရဘုရား ကို မုန်း သော သူ တို့ကို ချစ် သင့် သလော။ ယခု ပြု သောအမှုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော် သည် မင်းကြီး အပေါ် သို့ သက်ရောက်လေပြီ။ ³သို့သော်လည်း ၊ မင်းကြီးသည် တ ပြည်လုံးတွင်၊ အာရှရ ပင်တို့ကို ပယ်ရှား ၍ ၊ ဘုရားသခင် ကိုရှာ ခြင်းငှါ သဘော ချ သောကြောင့် ၊ ကျင့်သောအကျင့် ကောင်းပါပြီဟု ဆို၏။ ⁴ထိုနောက် ၊ ယောရှုဖတ် သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ၏။ တဖန် ဗေရရှော မြို့မှစ၍ ၊ ဧဖရိမ် တောင် တိုင်အောင် လှည့်လည် သဖြင့် ၊ ပြည်သား တို့ကို ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ ပြန် စေ တော် မူ ၏။ ⁵ယုဒ နိုင်ငံ တွင် ၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ရှိသမျှအသီးအသီး တို့၌ တရားသူကြီး တို့ကို ခန့်ထား ၍၊ ⁶သင် တို့ပြု သော အမှု ကို သတိ ပြု ကြ လော့။ လူ ၏ အမှု ကို စောင့်၍ တရား စီရင်သည် မ ဟုတ်။ သင် တို့စီရင် ရာတွင်၊ ရှိ တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ၏အမှုတော် ကို စောင့်၍ စီရင် ရကြ၏။ ⁷သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောစိတ် ရှိ ၍ သတိ ပြုကြလော့။ ငါ တို့ဘုရားသခင် သည် မတရားသောအမှုကို လက်ခံခြင်း၊ လူမျက်နှာ ကို ထောက် ခြင်း၊ တံစိုး စား ခြင်း အခွင့် ရှိ တော် မ မူ ဟု မှာထား တော်မူ ၏။ ⁸ယေရုရှလင် မြို့၌ လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏တရားမှု တို့ ကို၎င်း ၊ ယေ ရှု လင် မြို့ သား အချင်းချင်း တရားတွေ့မှု တို့

ကိုငင်း၊ စီရင်စေခြင်းငှါလေဝိ သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ဣသရေလ အဆွေအမျိုး သူကြီး အချို့တို့ကို ခန့်ထား ၍၊ ⁹သင်တို့သည် စုံလင်သော စိတ် နှလုံး နှင့် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ လျက် ၊ သစ္စာစောင့်လျက် စီရင် ကြလော့။ ¹⁰အမြို့မြို့၌ နေ သောအမျိုးသား ချင်းတို့တွင်၊ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှု၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ပညတ်တရား ကို လွန်ကျူးခြင်းအမှုမည်သည်ကား၊ သင် တို့ရှေ့သို့ရောက်လျှင် ၊ သင် တို့နှင့် အမျိုးသား ချင်း တို့အပေါ် သို့ အမျက် တော်သက်ရောက် စေခြင်းငှါ ၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို မ ပြစ်မှားရမည်အကြောင်း သတိ ပေး ကြ လော့။ သို့ ပြု လျှင် ၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ် လွတ်ကြလိမ့်မည်။ ¹¹ထာဝရဘုရား ၏ အမှု အရာရာ တွင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း အာမ ရီ သည် သင် တို့ကို အုပ်ချုပ် ရ၏။ ရှင်ဘုရင် ၏အမှု အရာ ရာ တွင် ၊ ယုဒ အမျိုး မှာ မင်း ဖြစ် သော ဣရှမေလ သား ဇေဗဒီ သည် အုပ်ချုပ်ရ၏။ လေဝိ သားတို့သည်လည်း ၊ အမှု ထမ်းလုလင်လုပ် ရကြ၏။ ရဲရင့် စွာ စီရင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်း သောသူတို့ ဘက် မှာ နေ တော်မူမည် ဟု မှာထားတော်မူ၏။

20ထိုနောက်မှ ၊ မောဘ အမျိုးသား နှင့် အ မှ မှန် အမျိုးသား တို့သည် ဧဒုံအမျိုးသားအချို့နှင့်တကွ ၊ ယောရှုဖတ် ကို စစ်တိုက်မည်ဟု ချီလာ ကြ၏။ ²အိုင် ကြီးတစ်ဘက် ၊ ဧဒုံပြည်ဘက်က များစွာ သော အလုံး အရင်း စစ်ချီလာ ၍ ၊ အ ဝိ ဂေဒီ အမည်ရှိသော ဟာဇနုဒတာမာ မြို့မှာ ရှိကြပါသည်ဟု ယောရှုဖတ် အား ကြားလျှောက် လျှင်၊ ³ယော ရှု ဖတ် သည် ကြောက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ခြင်းငှါ သဘောချ လျက် ၊ အစာ ရှောင်ရာအချိန်ကို၊ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး ၌ ကြော်ငြာ စေတော်မူ၏။ ⁴ယုဒ လူတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း မည် ဟု စုဝေး ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ အံ့သောငှါ ၊ ယုဒ မြို့ရှိသမျှ မှ ထွက်လာကြ၏။ ⁵ယောရှုဖတ် သည် ဗိမာန် တော် တန်တိုင်း သစ် ရှေ့ ၊ ယုဒ ပြည်သူယေရုရှလင် မြို့သား စည်းဝေး ရာ ပရိသတ် အလယ် ၌ရပ် လျက်၊ ⁶ဘိုး ဘေး တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော် မူသည် မ ဟုတ်လော့။ တပါး အမျိုးသား နေရာ တိုင်းနိုင်ငံ ရှိ သမျှ တို့ကို အစိုးရ တော် မူ သည် မဟုတ်လော့။ အဘယ်သူ မျှမဆီးတားနိုင်အောင် ခွန်အား တန်ခိုးကြီး တော် မူ သည်မ ဟုတ် လော့။ ⁷ဤ ပြည် ၌နေ ဘူး သော သူ တို့ကို ကိုယ်တော် ၏လူ ဣသရေလ အမျိုး ရှေ့မှ နှင်ထုတ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် အဆွေ အာ ဗြဟံ ၏သား မြေး တို့အား ၊ ဤ ပြည် ကို အစဉ် ပေး တော်မူ သောအကျွန်ုပ် တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည် မ ဟုတ် လော့။ ⁸သူ တို့သည် နေရာ ကျ၍ ၊ နာမ တော် အ ဘို့ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် ကို တည်ဆောက် ကြ သောအခါ၊ ⁹အကျွန်ုပ် တို့အပေါ် မှာထား ဘေး ၊ ဒဏ်ခတ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး တ စုံ တ ခု ရောက်၍၊ နာမ တော် ဖြင့် သမုတ် သော ဤ အိမ်

တော်၊ အထံ တော်သို့ အကျွန်ုပ် တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကြောင့် အော်ဟစ် ကြ သောအခါ ၊ နားထောင် ၍ ကယ်မ တော်မူ ပါဟု လျှောက်ထားကြပါပြီ။ ¹⁰ယခု တွင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အဲဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် လာသောအခါ ၊ တိုက်ရသော အခွင့် ကိုပေး တော်မ မူ။ လွှဲရှောင် ၍ မ ဖျက်ဆီး ဘဲ ထားခဲ့သော အမှန် အမျိုးသား ၊ မောဘ အမျိုးသား၊ စီရ တောင် သားတို့ သည်၊ ¹¹အကျွန်ုပ်တို့ အား အပိုင် ပေး တော်မူသော အမွေခံရာ မြေ ထဲက ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို နှင်ထုတ် ခြင်းငှါ လာ ၍ ၊ အဘယ်သို့ကျေးဇူးဆပ် ကြပါသည်ကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ¹²အိုအကျွန်ုပ် တို့ဘုရားသခင် ၊ သူ တို့ ကို မ စီရင် ဘဲ နေ တော် မူ မည် လော့။ အကျွန်ုပ် တို့ ကို တိုက် အံ့ သော ငှါ လာ သော ဤ အလုံးအရင်း ကြီး ကို၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဆီးတား ခြင်း ငှါ မတတ် နိုင် ပါ။ အဘယ်သို့ ပြု ရ မည် ကို မ သိ ပါ။ ကိုယ်တော် ကို သာ မျှော်ကြည့် လျက် နေ ကြ ပါသည် ဟု ဆုတောင်း ၍၊ ¹³ယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် သား မယား သူငယ် တို့ နှင့်တကွ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ် နေကြ၏။ ¹⁴ထိုအခါ ပရိသတ် အလယ် ၌ ရှိသောလေဝိ အမျိုး၊ အာသပ် အနွယ် ၊ မတ္တနိ ၊ ယေယေလ ၊ ဗေနာယ ၊ ဇာခရိ တို့မှ ဆင်းသက်သောယဟာဇေလ အပေါ်သို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ဝိညာဉ် တော်သည် သက်ရောက် ၍၊ ¹⁵ထိုသူက၊ အိုယောရှုဖတ် မင်းကြီး နှင့် ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်း တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ထို အလုံးအရင်း ကြီး ကြောင့် မ ကြောက် ကြ နှင့်။ စိတ် မ ပျက်ကြနှင့်။ စစ်မှု သည် သင်တို့တာမဟုတ် ၊ ဘုရား သခင် တာဖြစ်၏။ ¹⁶နက်ဖြန် နေ့သူ တို့ရှိရာသို့ ချီ သွားကြလော့။ သူ တို့သည် ဇီဇ မြို့သို့ တက် ရာ လမ်း ဖြင့် လာ ကြ စဉ်၊ ယေရှေလ တော စ နား၊ ချိုင့်ဝ မှာ သင် တို့တွေ့ ကြလိမ့်မည်။ ¹⁷သို့ရာတွင်၊ အိုယုဒ ပြည် သူ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့၊ သင် တို့သည် စစ်တိုက် စရာ အကြောင်းမ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တည်ကြည်စွာ မတ်တတ် နေလျက် ၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုကြည့်ရှု ကြလော့။ မ ကြောက် ကြနှင့်။ စိတ် မ ပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖြန် နေ့ချီ သွား ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ¹⁸ယောရှုဖတ် သည် မြေ ပေါ် မှာဦးချ ၍ ယုဒ ပြည်သူယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပြပ် ဝပ် လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ ¹⁹လေဝိ အမျိုး၊ ကောဟတ် အနွယ်သား နှင့် ကောရ အနွယ်သား တို့သည်၊ ဣသရေလ မျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ၊ ကျယ် သော အသံ နှင့် ချီးမွမ်း ခြင်း ငှါ ရပ် နေ ကြ၏။ ²⁰နက်ဖြန် နံနက် စောစောထ ၍ ၊ တေကော တော သို့ ထွက်သွား ကြ၏။ သွား ကြစဉ် တွင်၊ ယောရှုဖတ် သည် ရပ် ၍ ၊ အိုယုဒ ပြည်သူယေရုရှလင် မြို့သား တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင် တည်ကြည် ကြလိမ့်မည်။ ပရောဖက် တော်တို့

ကို ယုံကြည် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် အောင်မြင် ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²¹ လူ များနှင့် တိုင်ပင် ပြီးမှ ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကရုဏာ တော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့် ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကိုချီးမွမ်း ကြလော့ဟု တပ်ရှေ့ မှာ ချီ သွား လျက် ၊ သန့်ရှင်း ခြင်း အသရေ ကို ချီးမွမ်း ရသောသီချင်းသည် တို့ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ ခန့်ထား တော်မူ၏။²² ထိုသူတို့သည် ချီးမွမ်း ရသီချင်း ကို ဆိုစပြု ကြ သောအခါ၊ ယုဒ ပြည်ကို တိုက်အံ့သောငါလာသော၊ စီရ တောင် သားတို့ကို အမှန် အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုးသားတို့တဘက် ၌ ထာဝရဘုရားချောင်းမြောင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အမှန်အမျိုးသား၊ မောဘ အမျိုးသား တို့သည် အထိအခိုက် ခံ ရသောကြောင့်၊²³ တ ဖန် စီရ တောင် သား တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း ငါ လှန် ၍ တိုက်သဖြင့် ၊ အကုန်အစင် သတ်ပြီးမှ ၊ တယောက် ကိုတယောက် တိုက်ခိုက် ၍၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။²⁴ ယုဒ လူ တို့သည် တော ၌ ရှိသောကင်းမျှော်စင် သို့ ရောက် ၍ ၊ ထိုအလုံးအရင်း ကို ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ ထိုလူ အပေါင်းတို့သည် တယောက် မျှမလွတ် ၊ မြေ ပေါ်မှာ လဲ သော အသေ ကောင်ဖြစ်ကြ၏။²⁵ ယောရှုဖတ် နှင့် သူ ၏လူ တို့သည်၊ ရန်သူ တို့ဥစ္စာ ကိုလုယူ ခြင်း ငါ လာ ကြ သောအခါ ၊ အသေ ကောင်တို့၌ များစွာ သောဥစ္စာ ၊ အဘိုးထိုက် သော တန်ဆာတို့ကို တွေ့သဖြင့်၊ ထမ်း၍မသွားနိုင်အောင်ချွတ်ယူ ကြ၏။ လက်ရ ဥစ္စာအလွန် များသောကြောင့် ၊ သုံး ရက် ပတ်လုံး လုယူထုပ်ထားလျက်နေကြ ၏။²⁶ စတုတ္ထ နေ့ တွင် ဗရာခ ချိုင့် ၌ စည်းဝေး ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထို အရပ် သည် ဗရာခ ချိုင့် ဟူ၍တွင် သတည်း။²⁷ ထိုအခါ သူ တို့သည် ရန်သူ တို့အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက် သောအခွင့် ကို၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ သောကြောင့် ၊ ယောရှုဖတ် သည် ရှေ့ဦးစွာကြွ၍ယုဒ ပြည်သူ ယေရုရှလင် မြို့သားအပေါင်း တို့သည်၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ် နှင့် ယေရုရှလင် မြို့သို့ပြန် သွား၍၊²⁸ စောင်း တယော တံပိုး ကိုတီးမှုတ်လျက်၊ ယေရုရှလင် မြို့၊ ဗိမာန် တော်သို့ ရောက် လာ ကြ၏။²⁹ ထာဝရဘုရား သည် ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ရန်သူ တို့ ကို တိုက် တော်မူကြောင်း ကို၊ အခြားတိုင်း နိုင်ငံသား ရှိ သမျှ တို့သည် ကြား ၍ ၊ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။³⁰ ထိုသို့ ဘုရားသခင် သည် အရပ်ရပ် ၌ ငြိမ်ဝပ် သော အခွင့်ကိုပေး တော် မူ သောကြောင့် ၊ ယော ရှုဖတ် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် သာယာ ၏။³¹ ယောရှုဖတ် သည် အသက် သုံး ဆယ်ငါး နှစ် ရှိသော်နန်းထိုင် ၍ နှစ်ဆယ် ငါး နှစ် ပတ်လုံးယေရုရှလင် မြို့မှာ နေ လျက်၊ ယုဒ ပြည် ကို စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ရှိ လ ဟိ သမီး အ ဇု ဘ အမည် ရှိ၏။³² ထိုမင်း သည် ခမည်းတော် အာသ လိုက် သော လမ်း ကို မ လွဲ ၊ အကုန်အစင်လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် သော အကျင့် ကို သာ ကျင့်၏။³³ သို့ရာတွင် ၊ မြင့် သော အရပ် တို့ ကို မ ပယ်ရှား။ လူ များ တို့သည် ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ကို

ဆည်းကပ် ခြင်း ငါ၊ သဘော မ ချ ဘဲ နေ ကြ သေး ၏။³⁴ ယော ရှုဖတ် ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစ အဆုံး တို့သည်၊ ဣ သရေလ ရာဇဝင်နှင့် ဆက်၍၊ ဟာနန် သား ယေဟု စီရင်သောစာ ၌ရေးထား လျက် ရှိ၏။³⁵³⁶ နောက် တ ဖန် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှုဖတ် သည်၊ တာရှု မြို့သို့သွား ရသောသဘော တို့ကိုတည်လုပ် ခြင်းငါ ၊ အလွန်အခွမ အမှုကိုပြု သော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာခ ဇိ နှင့် ပေါင်းဘော် ပြီးလျှင် ၊ ထိုသဘော တို့ကိုဇေယုန်ဂါဗာ မြို့ မှာ တည်လုပ် ကြ၏။³⁷ ထိုအခါ မ ရေရှု မြို့သူ၊ ဒေါဒေဝ သား ဇ လျေဇ က၊ မင်းကြီးသည် အာခဇိ နှင့် ပေါင်းဘော် သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မင်းကြီး ပြုသော အမှု ကိုဖျက် တော်မူပြီဟု ယောရှုဖတ် တစ်ဘက် ၌ ဟော သည်နှင့်အညီ၊ ထိုသဘော တို့သည် တာရှု မြို့သို့ မ သွား နိုင် အောင်ကျိုးပဲ့ ကြ၏။

21 ယော ရှုဖတ် သည် ဘိုး ဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သူ တို့ နှင့် အတူ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကိုခံ လေ၏။ သား တော်ယ ဟော ရံ သည် ခမည်း တော် အရာ၌ နန်း ထိုင်၏။² ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှုဖတ် သား ၊ ယ ဟော ရံ ညီ ဟူ မူကား ၊ အာ ဇ ရိ ၊ ယေ ယ လေ ၊ ဇာ ခ ရိ ၊ အာ ဇ ရိ ၊ မိ ကု ခေ လ ၊ ရှေ့ဖ တီ တည်း။³ ခမည်း တော် သည်များစွာ သော ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာနှင့်တကွ ယုဒ ပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သောမြို့တို့ကို သူ တို့ အား ပေး ၏။ နိုင်ငံ ကိုကား ၊ သားဦး ယ ဟော ရံ အား ပေး ၏။⁴ ယ ဟော ရံ သည် ခမည်း တော် နိုင်ငံ ၌ တည် သောအခါ ၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့ စေ၍ ၊ ညီ တော်အပေါင်း တို့ ကို၎င်း ၊ ဣ သရေလ မှူးတော် မတ်တော် တချို့တို့ကို၎င်း ၊ ထား နှင့် သတ် လေ၏။⁵ ယ ဟော ရံ သည် အသက် သုံးဆယ် နှစ် နှစ်ရှိ သော်၊ နန်း ထိုင်၍ ယေ ရှုရှလင် မြို့၌ ရှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။⁶ အာ ဟပ် သမီး နှင့်စုံဘက် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့လိုက် ရာ လမ်း သို့ အာဟပ် အမျိုး ကဲ့သို့ လိုက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၏။⁷ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် အစ ရှိ သော သား မြေးတို့၏ မီးခွက် ကို အစဉ် ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိ တော်ရှိ၍၊ ဒါဝိဒ် နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ တော်မူသောကြောင့် ၊ သူ၏အမျိုး ကို မ ဖျက်ဆီး ဘဲ ထား တော် မူ၏။⁸ ထို မင်း လက်ထက် ၌၊ ဧဒုံ ပြည်သားတို့သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် ၍၊ ကိုယ်အမျိုးသား ကို ရှင် ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။⁹ ယ ဟော ရံ မင်း သည် မှူးမတ် များ၊ ရထား စီးသူရဲများအပေါင်း တို့နှင့်တကွ စစ်ချီ ၍ ၊ ညဉ့် အခါ ဝိုင်း သော ဧဒုံ လူများ၊ ရထား အုပ် များကို လုပ်ကြံ လေ၏။¹⁰ သို့သော်လည်း ၊ ဧဒုံ ပြည်သား တို့ သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ယုဒ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန် ကြ၏။ ထိုကာလ၌၊ လိဗန ပြည်သည်လည်း ပုန်ကန် ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ယ ဟော ရံ သည် ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စွန့်၍၊¹¹ ယုဒ တောင် တို့ အပေါ်မှာ၊ မြင့် သော အရပ်တို့ကို တည် လုပ်သဖြင့် ၊ ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့သား တို့ သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့် မှားယွင်း

ရမည် အကြောင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုသတည်း။¹² ပရောဖက် ဇလိယ ပေးလိုက်သောစာ သည် ထိုမင်း ထံ သို့ရောက် သဖြင့် ၊ သင့်အဘ ဒါဝိဒ် ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင် သည် ခမည်းတော် ယောရှုဖတ် လမ်း နှင့် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာသ လမ်း သို့ မ လိုက်။¹³ ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့ လမ်း သို့ လိုက် သောကြောင့် ၎င်း၊ အာဟပ် အမျိုး မှားယွင်း သည် နည်းတူ ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည်၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ၏ ဘုရားနှင့်မှားယွင်းရမည် အကြောင်းပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်ထက် သာ၍ကောင်း သော ညီရင်း တို့ကိုသတ် သောကြောင့် ၎င်း ၊¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏လူ များ၊ သင် ၏သား မယား များ၊ သင် ၏ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို ကြီးစွာ သောဘေး ဖြင့် ဒဏ်ခတ် တော်မူမည်။¹⁵ သင့် အူ သည် တနေ့ ထက်တနေ့ထွက် အောင် ၊ ဝမ်း ထဲ၌ပြင်းစွာ သော အနာ ရောဂါစွဲလိမ့်မည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။¹⁶ ထိုနောက်မှ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဖိလိတုတိ လူ၊ ကုရု ပြည်နှင့်နီးသော အာရပ် လူတို့ကို၊ ယဟောရံ မင်း တစ်ဘက် နှိုးဆော် တော်မူသဖြင့်၊¹⁷ သူတို့ သည် ယုဒ ပြည်သို့ ချီ လာ၍ လုပ်ကြံ ကြ၏။ နန်းတော် ၌ တွေ့သမျှ သောဥစ္စာ များနှင့် ရှင်ဘုရင် ၏ သား မယား များတို့ကို သိမ်းသွား ကြသဖြင့် ၊ အထွေး ဆုံး သော သား အာခဇိမှ တပါး ၊ တယောက် မျှ မ ကျန်ကြွင်း။¹⁸ နောက် တဖန် မ ပျောက် နိုင်သော ဝမ်း နာ ဖြင့် ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။¹⁹ ရှင်ဘုရင် သည် တာရှည် စွာ နာ ၍ ၊ နှစ် နှစ်စေ့ သောအခါ၊ အနာ ပြင်းထန် သောကြောင့် ၊ အူ ထွက် ၍ အသက် ချုပ်လေ၏။ ပြည် သား တို့ သည်ဘိုး တော် ဘေးတော်တို့အဘို့ မီးရှို့ခြင်းကိုပြု သကဲ့သို့ ၊ ထိုမင်း အဘို့ မ ပြု။²⁰ ယဟောရံ သည် အသက်သုံးဆယ် နှစ် နှစ်ရှိ သော် ၊ နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှစ် နှစ် စိုးစံ ပြီးမှ ၊ အဘယ်သူ မျှ မ နှမြော ဘဲသေ သွား၏။ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် သော်လည်း ၊ ရှင်ဘုရင်တို့ သီချိုင်း ၌ မ သင်္ဂြိုဟ်ကြ။

22 အာရပ် လူတို့နှင့် လိုက် လာသော တပ်သား တို့ သည် တပ်ထဲ သို့ဝင်၍၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယဟောရံ ၏ သား တော်အကြီး ရှိသမျှ တို့ကိုသတ် သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည် သားထွေး အာခဇိ ကို ခမည်းတော် အရာ ၌ချီးမြှောက် ၍၊² အာခဇိ သည် အသက် နှစ်ဆယ်နှစ် နှစ်ရှိသော် ၊ နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ ဩမရိ မြေး အာသလိ အမည် ရှိ၏။³ မယ်တော် သည် မ ကောင်းသောအကြံ ကိုပေး သောကြောင့် ၊ ထို မင်းသည် အာဟပ် အမျိုး လိုက် ရာ လမ်း သို့ လိုက်၍၊⁴ အာဟပ် အမျိုး ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၏။ ခမည်းတော် သေ သော နောက် ၊ အာဟပ် အမျိုးသား တို့သည် အာခဇိ ကို အကျိုးနည်း စေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကြံ ကိုပေး ကြ၏။⁵ အာခဇိသည် သူ တို့စကား ကို နားထောင် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ် သား ယောရံ နှင့် ဝိုင်းလျက်၊ ဂိ

လဒ် ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ကို တိုက် ရာတွင် ၊ ရှုရိ လူ တို့သည် ယောရံ ကို ထိခိုက် ကြ၏။⁶ ထိုသို့ ရာမုတ် မြို့၌ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလ ကို တိုက် ၍ ၊ ရှုရိလူထိခိုက် သော အနာ ပျောက် စေခြင်းငှါ ၊ ယောရံသည် ယေဇရေလ မြို့ သို့ ပြန်သွား ၍ နာ လျက် နေစဉ်တွင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယဟောရံ သား အာခဇိ သည် လည်း ၊ အာဟပ် သား ယောရံ ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ ဆင်း သွားလေ၏။⁷ ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ အာခဇိ သည် ယောရံ ထံသို့ ရောက် သောအားဖြင့် ၊ ဆုံးရှုံး လေသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အာဟပ် အမျိုး ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ဘိသိတ် ပေးတော်မူသော နိမ် ရှိ သား ယေဟု ကို ဆီးကြိုခြင်း ငှါ၊ ယောရံ နှင့် အာခဇိ တို့သည် ထွက် သွား ၏။⁸ ယေဟု သည် အာဟပ် အမျိုး ကို တရား စီရင် သောအခါ ၊ ယုဒ မှူးမတ် တို့ကို၎င်း ၊ အာခဇိ မင်း၌ ခစား သော နောင် တော်၏သား တို့ကို၎င်း၊ တွေ့၍ သတ် လေ၏။⁹ ရှုမာရိ ပြည်၌ ပုန်း လျက်နေသော အာခဇိ ကို ရှာ ၍ ဘမ်းမိ သောအခါ ၊ ယေဟု ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ ပြီးမှ သတ် ၍ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ရှာ သော ယောရှုဖတ် ၏ အမျိုး ဖြစ်သည်ဟု ဆို ကြ၏။ ထိုသို့ အာခဇိ အမျိုး သည် နိုင်ငံ ကို အုပ်စိုး ခြင်း ငှါ မ တတ်နိုင်။¹⁰ အာခဇိ ၏မယ်တော် အာသလိ သည် မိမိ သား သေ ကြောင်း ကို သိမြင် သော် ၊ ထ ၍ ယုဒ ပြည် ၏ ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလေ၏။¹¹ သို့ရာတွင် ၊ ရှင်ဘုရင် သမီး ယောရှေဘာ သည်၊ အာခဇိ ၏သား ယောရှု ကို အသေခံ ရသော ဆွေတော် မျိုး တော် ထဲက ခိုး ယူ၍၊ သူနှင့် သူ၏ နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်း ထဲ၌ဝှက်ထား၏။ ထိုသို့ ယဟောရံ မင်းကြီး သမီး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ၏မယားဖြစ်သော အာခဇိ၏နမ ယောရှေဘာသည်၊ အာသလိလက်မှ ယောရှု၏အသက် လွတ်စေ ခြင်း ငှါ ဝှက်ထား သဖြင့်၊¹² ခြောက် နှစ် ပတ်လုံး ယောရှု သည် သူ တို့နှင့်အတူ ၊ ဗိမာန် တော်၌ ပုန်းရှောင် လျက်နေ ၍ အာသလိ သည် စိုးစံ လေ၏။

23 ခုနစ် နှစ် မြောက် သောအခါ ၊ ယောယဒ သည် ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့ စေ၍ တပ်မှူး များ၊ ယေ ရောဟံ သား အာဇရိ ၊ ယောဟနန် သား ဣရှုမေလ ၊ ဩဗက် သား အာဇရိ ၊ အဒါယ သား မာသေယ ၊ ဇိခရိ သား ဇလိရှုဖတ် တို့နှင့် သင်းဖွဲ့ လေ၏။² ထိုသူ တို့သည် ယုဒ ပြည်၌ လှည့်လည် သဖြင့် ၊ ယုဒ မြို့ အရပ်ရပ် ထဲက လေဝိ သားများနှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုး သူကြီး များကို စုဝေး စေ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သို့ ပြန် လာ ကြ၏။³ စည်းဝေး သော သူ အပေါင်း တို့သည် ဗိမာန် တော်၌ ရှင်ဘုရင် နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ ကြ၏။ ယောယဒ ကလည်း၊ ရှင်ဘုရင် သားတော် ကို ကြည့်ရှု ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် အမျိုး ကို မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ရှင်ဘုရင် သား တော် စိုးစံ ရမည်။⁴ သင် တို့ပြု ရသော အမှု ဟူ

မူကား ၊ ဥပုသ် နေ့၌ ဝင် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားသုံးစု တစု သည် တံခါး စောင့် လုပ် ရ မည်။⁵ တစု သည် နန်းတော် ကို စောင့်ရမည်။ တစု သည် သူရတံခါး ကို စောင့်ရမည်။ လူ အပေါင်း တို့သည် ဗိမာန် တော်တန်တိုင်း တို့အတွင်း ၌ နေကြမည်။⁶ ယဇ် ပုရောဟိတ် များနှင့် အမှု တော် စောင့် လေဝိ သား များမှ တပါး ၊ အဘယ်သူမျှ ဗိမာန် တော်ထဲသို့ မ ဝင် စေနှင့်။ သူ တို့သည် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ဝင် ရ ကြ မည်။ အခြား သော သူ အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ဘက်၌စောင့် နေရကြမည်။⁷ လေဝိ သားတိုင်း မိမိ လက်နက် ကို ကိုင် လျက် ၊ ကိုယ်တော် မြတ်ကို ဝိုင်း၍ အိမ် တော်ထဲ သို့ ဝင် သမျှသောသူတို့ ကိုသတ် ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ထွက် ဝင် တော်မူ သောအခါ ၊ နောက်တော်သို့လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။⁸ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ မှာထား သမျှ အတိုင်း ၊ လေဝိ သား များနှင့် ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ သည်ပြု ၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ သည် ဖွဲ့မြဲဖွဲ့သော အသင်းတို့ကို မ ဖျက် သောကြောင့် ၊ ဥပုသ် နေ့၌ ထွက် ရ သောသူ နှင့် ဝင် ရသောသူ အသီးအသီး တို့ကို ခေါ်ထား ကြ၏။⁹ ဗိမာန် တော်၌ရှိသောဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၏ လှံ များ နှင့် ဒိုင်း လွှားများကို ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ သည် ထုတ် ၍ ၊ လူတရာ အုပ် တို့အား အပ်လေ၏။¹⁰ အသီးအသီး လက်နက် ကိုင် သော သူ အပေါင်း တို့ကို ရှင်ဘုရင် ပတ်လည် ၊ ယဇ် ပလ္လင်အနား နှင့် ဗိမာန် တော် အနား၌ ၊ လ ကျာ ထောင့် မှစ၍ လက်ဝဲ ထောင့် တိုင်အောင် နေရာ ချထားလေ၏။¹¹ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင် သားတော် ကို ပြင် သို့ထုတ်၍ ၊ ရာဇ သရဖူနှင့် ပညတုတိကျမ်း ကိုတင် လျက် ၊ ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယောယဒ နှင့် သူ ၏သား တို့ သည် ဘိသိက် ပေး၍ ၊ ရှင်ဘုရင် အသက် တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။¹² အာသလိ သည် လူ များပြေး ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ၌ ချီးမွမ်း သံ ကို ကြား လျှင် ၊ လူ များ ရှိ ရာ ဗိမာန် တော် သို့ သွား ၍ ၊¹³ ရှင် ဘုရင် သည် ဗိမာန် တော်ဝင် ဝါ တိုင် နား မှာ ရပ် လျက် ၊ မှူး တော်မတ်တော်များနှင့် တံပိုး မှုတ်သော သူများတို့သည် ရှင်ဘုရင် အနား တော်၌ ရပ်လျက် ၊ ပြည်သူ ပြည်သားများတို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ တံပိုး မှုတ် လျက် သီချင်း သည်တို့သည် တုရိယာ အမျိုးမျိုးကို ကိုင်၍ ၊ ထောမနာ သီချင်းကို ဆိုလျက်ရှိကြသည်ကို မြင်လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကိုဆုတ် ၍ ပုန်ကန် မှု ပါတကား ၊ ပုန်ကန် မှု ပါ တကားဟု အော်ဟစ် လေ၏။¹⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ က လည်း ၊ ဗိမာန် တော် ထဲမှာ မ သေ စေနှင့်။ တပ် ပြင် သို့ ထုတ် ကြ။ သူ့ဘက် မှာ နေသော သူ ကို ထား နှင့် သတ် ကြ ဟု လူ တ ရာ အုပ် တပ်မှူးတို့ကို မှာထား နှင့် သည်အတိုင်း၊¹⁵ အာသလိ ကို ဘမ်းဆီး လျက် ၊ နန်းတော် သို့ သွားသော မြင်း လမ်းဝ သို့ ရောက် သောအခါ သတ် ကြ၏။¹⁶ ရှင်ဘုရင် နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ လူ ဖြစ် ရမည်အကြောင်း ၊ ယောယဒ သည် မိမိ ထံ၌ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ စေ၏။¹⁷ လူ အပေါင်း တို့သည် ဗာလ ကျောင်း သို့သွား ၍ ဖြိုဖျက် ကြ၏။ ယဇ် ပလ္လင် များ နှင့် ရုပ်တု များ ကို ချိုးဖွဲ့ ၍ ၊ ယဇ် ပလ္လင်

တို့ရှေ့မှာ ဗာလ ယဇ်ပုရောဟိတ် မသန် ကိုသတ် ကြ၏။¹⁸ မော ရှေ့ ပညတုတိ ကျမ်း၌ ပါ သည်အတိုင်း ၊ ထာဝရ ဘုရား အား မီးရှို့ ရာ ယဇ် တို့ကို ပူဇော် ခြင်း၊ ဒါဝိဒ် စီရင် သည် အတိုင်း ၊ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းဆို ခြင်း အမှု ကို ပြု စေ ခြင်း ၊ ဗိမာန် တော်၌ ဒါဝိဒ် ခွဲထား သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့သည် ဗိမာန်တော်မှ များကို ဆောင်ရွက်မည် အကြောင်း၊ ယောယဒစီရင်လေ၏။¹⁹ မ သန့်ရှင်းသော လက္ခဏာတစ်ခု တခုရှိသောသူကို မ ဝင် စေခြင်းငှါ။ ဗိမာန် တော်တံခါး စောင့် တို့ကိုလည်း ခန့်ထား လေ၏။²⁰ လူ တ ရာအုပ် ၊ မှူးမတ် ၊ အကြီးအကဲ ၊ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ကို ခေါ်လျက် ၊ မြင့် သော တံခါး လမ်း ဖြင့် ၊ ရှင် ဘုရင်ကို ဗိမာန် တော် မှ နန်းတော် သို့ပို့ဆောင် ၍ ၊ ရာဇ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ တင် ကြ၏။²¹ နန်းတော် နားမှာ အာသလိ ကို သတ် ပြီးမှ ၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ တမြို့လုံး ၌လည်း ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိ၏။

24 ယော ရှ သည် အသက် ခုနစ် နှစ် ရှိ သော် ၊ နန်း ထိုင်၍ ယေ ရုရှလင် မြို့၌ အနှစ် လေးဆယ် စိုးစံ ၏။ မယ်တော်ကား ၊ ဗေရရှေ ဘ မြို့သူဇိဗိ အမည် ရှိ၏။² ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ လက်ထက် ကာလ ပတ်လုံး ၊ ယော ရှ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သော အမှုကို ပြု ၏။³ ယောယဒ ပေးစားသော မိန်းမ နှစ် ယောက် နှင့် စုံဘက်၍ သား သမီး တို့ကို မြင် ရ၏။⁴ ထိုနောက်မှ ၊ ယော ရှ သည် ဗိမာန် တော်ကို ပြုပြင် မည် အကြံ ရှိ လျက် ၊⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့ကို စုဝေး စေ၍ ၊ သင် တို့ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော် ကို ပြုပြင် ခြင်းငှါ ၊ ယုဒ မြို့ တို့ကို လှည့်လည် သဖြင့် ၊ နှစ် တိုင်း အစဉ် ကုသရေလ လူအပေါင်း တို့မှ ငွေ ကိုခံယူ ၍ ၊ အမှု ပြီးအောင် ကြိုးစား အားထုတ် ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ သို့သော်လည်း ၊ လေဝိ သားတို့သည် မ ကြိုးစား ဘဲ နေကြ၏။⁶ တဖန် ရှင် ဘုရင် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး ယောယဒ ကို ခေါ် ၍ ၊ သက်သေခံ တော်မူချက် တဲ တော်အဘို့ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ကျွန် မောရှေ နှင့် စည်းဝေး ရာ ကုသရေလ ပရိတ်သတ်ပြုသည်နည်းတူ ၊ လေဝိ သား တို့သည် ယေ ရုရှလင် မြို့မှ စ၍ ယုဒ ပြည် အရပ်ရပ် တို့မှ ငွေ ကို ခံယူ၍ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် မမှာထားဘဲ နေ သနည်းဟုမေး တော်မူ၏။⁷ အဓမ္မမိန်းမအာသလိ ၏သား တို့သည် ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်၌ ပူဇော် သော ဘဏ္ဍာ ရှိ သမျှ တို့ကိုလည်း ဗာလ ဘုရားတို့အား ပူဇော် ကြ၏။⁸ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်အတိုင်း သေတ္တာ ကိုလုပ် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်ပြင် ၊ တံခါး နား မှာထား ကြ၏။⁹ ဘုရားသခင် ၏ကျွန် မောရှေ သည်တော မှာ ကုသရေလ အမျိုး၌ ငွေ ခွဲသည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်ဟု ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည်အရပ်ရပ်၌ ကြော်ငြာ ကြ၏။¹⁰ မင်း များနှင့် ပြည်သူ ပြည်သားများ အပေါင်း တို့ သည် ၊ ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် ဆောင် ခဲ့၍ ၊ လက်စသတ်

သည်တိုင်အောင်သေတ္တာထဲသို့ သွင်းထားကြ၏။¹¹ ထိုသေတ္တာကို လေဝိ သားတို့သည် ဘဏ္ဍာတော် တိုက်ထဲသို့ သွင်း၍ ၊ ငွေများသည် ကို သိ မြင်လျှင် ၊ ရှင်ဘုရင်၏စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်း၏စာရေးသည်လာ၍ ၊ ငွေကိုထုတ်ယူပြီးမှ၊ သေတ္တာကို သူ့နေရာ၌ ထားပြန်၏။ ထိုသို့ နေ့တိုင်းပြု၍ များစွာသောငွေကို စုထားကြ၏။¹² ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒ သည် ဗိမာန်တော်၏အမှုတော်စောင့်တို့၌ ထိုငွေကိုအပ်၍ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်စေခြင်းငှါ ၊ ပန်းရန်သမား ၊ လက်သမား ၊ ပန်းပဲသမား ၊ ပန်းတည်းသမားတို့အား ပေးဝေကြ၏။¹³ အလုပ်လုပ်သောသူတို့သည် ကြိုးစား၍ ပြုပြင်သဖြင့် ၊ ဗိမာန်တော်ကို ပကတိအဖြစ်၌ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။¹⁴ လက်စသတ်သောအခါ ၊ ကျန်ကြွင်းသောငွေကို ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒ ထံသို့ ယူခဲ့၍ ၊ ထိုငွေနှင့် ဗိမာန်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ပူဇော်ရန် တန်ဆာ၊ ရွှေဖလား ၊ ငွေဖလား ၊ ဇွန်းများကိုလုပ်ကြ၏။ ယောယဒ လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ၊ ဗိမာန်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို အစဉ်ပူဇော်ကြ၏။¹⁵ ယောယဒသည် အို၍ ကာလပြည့်စုံ ရာရောက်လျက် ၊ အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်သေ၍ ၊¹⁶ ဒါဝိဒ် မြို့မှာ ရှင်ဘုရင်တို့တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဣသရေလ အမျိုးတွင် ဘုရားသခင်၌ ၊ အိမ်တော်၌ ၊ ကျေးဇူးပြုသောသူဖြစ်သတည်း။¹⁷ ယောယဒသေသောနောက် ၊ ယုဒမင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ထံ တော်သို့ လာ၍ ရှိခိုးကြ၏။ သူတို့စကားကို ရှင်ဘုရင် နားထောင်သဖြင့် ၊¹⁸ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို စွန့်၍ ၊ အာရှရုပင်နှင့် ရုပ်တုတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည် ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင် မြို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏။¹⁹ သူတို့ကို ထာဝရဘုရားထံ တော်သို့ သွေးဆောင်စေခြင်းငှါ ၊ ပရောဖက်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ၊ ပရောဖက်တို့သည် သက်သေခံသော်လည်း ၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။²⁰ တဖန် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ သားဇာခရိ အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍ ၊ သူသည် ပရိသတ်အလယ် ၊ မြင့်သောအရပ်၌ ရပ်လျက် ၊ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စေခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်သောကြောင့် ၊ သင်တို့ကိုလည်း စွန့်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆို၏။²¹ လူများတို့သည် သူ့ကို မကောင်းသော အကြံနှင့် တိုင်ပင်၍ ၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်နှင့် ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ သတ်ကြ၏။²² ထိုသို့ ယောရှုမင်းကြီးသည် ဇာခရိ အဘယောယဒ ပြုသော ကျေးဇူးကို မအောက်မေ့ ၊ သားကို သတ်လေသည် တကား။ ဇာခရိသေသောအခါ ၊ ဤအမှုကို ထာဝရဘုရားသည် ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူမည်ဟုဆို၏။²³ ထိုနှစ်အဆုံး၌ ၊ ရှုရိ တပ်သားတို့သည် စစ်ချီ၍ လာကြသဖြင့် ၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်

မှ ၊ မှူးမတ် အရာရှိအပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ၊ လက်ရဥစ္စာရှိသမျှ တို့ကို ဒဏ်သက် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။²⁴ ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်သောကြောင့် ၊ များပြားသော အလုံးအရင်း ဖြစ်သော်လည်း ၊ နည်းသော ရှုရိ တပ်အလုံးအရင်း လက်သို့ ထာဝရဘုရားအပ်တော်မူ၍ ၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရှုကို တရားစီရင်ကြ၏။²⁵ ရန်သူထွက်သွားသောအခါ ၊ ယောရှုသည် ကြီးစွာသော ဒုက္ခကို ခံရလျက်နေရစ်သည်ဖြစ်၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ သားတို့ကို သတ်သောအပြစ်ကြောင့် ၊ မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍ ၊ သာလွန်ပေါ်မှာ သေအောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ထိုမင်းကို ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း ၊ ရှင်ဘုရင်တို့တွင် မသင်္ဂြိုဟ်။²⁶ လုပ်ကြံသောသူကား ၊ အမုန် အမျိုးသမီးရှိမတ် သား ယောဇဗဒ်နှင့် မောဘ အမျိုးသမီး ရှိမရိတ် သား ယဟောဇဗဒ် တည်း။²⁷ ယောရှုသည် သားရှိခြင်းအရာ၊ လေးသောအမှုကို ထမ်းခြင်းအရာ၊ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းအရာတို့သည် ရာဇဝင်နှင့်ဆက်သောစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

25 အာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား ၊ ယေရုရှလင် မြို့သူ ယုဒဒန် အမည်ရှိ၏။² ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသော အမှုကို ပြုသော်လည်း ၊ စိတ်နှလုံး မစုံလင်။³ အာမဇိသည်မင်းအာဏာတည်သောအခါ ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သောကျွန်တို့ကို သတ်လေ၏။⁴ သားအတွက် အဘသည် အသေမခံရ။ အဘအတွက် သားသည် အသေမခံရ။ လူတိုင်း မိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ၏ဟု မောရှေ့ ပညတုတိကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်၍ ၊ ထိုကျွန်တို့၏သားများကို မသတ်ဘဲ နေ၏။⁵ အာမဇိမင်းသည် ယုဒလူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ယုဒလူနှင့် ဗ်ယာမိန်လူတို့တွင် ၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် လူတထောင်အုပ် ၊ တရာအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၏။ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ ၊ လှံနှင့် ခိုင်းကို ကိုင်တတ်သော စစ်သူရဲကောင်းတို့သည် ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း သုံးသိန်းရှိကြ၏။⁶ ခွန်အားကြီးသော ဣသရေလသူရဲတသိန်းကိုလည်း ငွေအခွက် တထောင်နှင့် ငါး၏။⁷ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည် လာ၍ အိုမင်းကြီး ၊ ဣသရေလတပ်ကို မလိုက်စေနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူတည်းဟူသော ဖေရိမ် အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် အတူ ရှိတော်မူမူ။⁸ မင်းကြီးသွားလိုလျှင် သွား၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခိုင်ခံ့သော်လည်း ၊ ရန်သူရှေ့မှာ ဘုရားသခင်ရှုံးစေတော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည် မစခြင်းငှါ ၊ နိမ့်ချခြင်းငှါ ၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏ဟု ပြောဆိုလျှင် ၊⁹ အာမဇိက ၊ ဣသရေလတပ်ကို ငွေအခွက် တထောင်ကိုပေး မိသောကြောင့် ၊ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်၏လူကို

မေးမြန်း သော် ၊ ဘုရားသခင် ၏လူ က၊ ထိုမျှ မက ထာဝရဘုရား သည် သာ၍ပေး နိုင်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁰ ထိုအခါ အာမ ဇိ သည် ဖေရိမ် ပြည်မှ ရောက် လာသော စစ်သူရဲ တို့ ကိုခွဲထား ၍၊ မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြန်သွား စေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန် အများထွက်၍ ယုဒ ပြည်သားတို့၌ အငြိုးထားလျက်၊ မိမိ တို့ နေရာ သို့ပြန် သွားကြ၏။¹¹ အာမဇိ သည်လည်း ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့ စေ၍ ဆား ချိုင့် ကို တပ်ချီ သဖြင့် ၊ စီရ တောင်သား တသောင်း ကို လုပ်ကြံ လေ၏။¹² ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် လူတသောင်း ကို အရှင် ဘမ်း ပြီးလျှင် ၊ ကျောက် တောင်ထိပ် သို့ ဆောင် သွား၍ ၊ ကျိုးပဲ့ စေခြင်းငှါအောက် သို့ တွန်းချ ကြ၏။¹³ ဝိုင်း၍တိုက်ရသော အခွင့်ကို အာမဇိ မပေး၊ လွှတ် လိုက်သော စစ်သူရဲ တို့မူကား ၊ ရှု မာရိ မြို့မှစ၍ ဗေသောရုန် မြို့တိုင်အောင် ၊ ယုဒ မြို့တို့ကို တိုက် သဖြင့် ၊ လူသုံး ထောင် ကိုသတ် ၍ ၊ လက်ရ ဥစ္စာအများ ကို သိမ်း သွား ကြ၏။¹⁴ အာမဇိ သည် ဧဒုံ အမျိုးသား တို့ကို လုပ်ကြံ ရာ မှ ပြန်လာ သောအခါ ၊ စီရ တောင်သား ကိုးကွယ်သော ဘုရား တို့ ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ကိုယ်တိုင် ကိုးကွယ် ရာ ဘုရား ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ၊ တည်ထောင် လျက် သူ တို့ရှေ့မှာ ဦးညွှတ် ချ၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ လေ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် အာမဇိ ကို အမျက် ထွက် ၍ ၊ ပရော ဖက် ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကား ၊ မိမိ လူ တို့ကို ရန်သူ လက် မှ မ ကယ်နိုင် သော တပါး အမျိုးသားဘုရား တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဆည်းကပ် သနည်းဟုပြောဆို လျှင်၊¹⁶ ရှင် ဘုရင်က၊ သင်သည်တိုင် ပင် မှူးမတ်ဖြစ် သလော ။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ အဘယ်ကြောင့် ရာဇဝတ်ခံ ချင်သနည်းဟုဆိုသော်၊ ပရောဖက် က၊ မင်းကြီးသည် ငါ ပေး သော သတိ စကား ကို နား မ ထောင်၊ ဤ အမှု ကို ပြု မိ သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် သည် မင်းကြီး ကို ဖျက်ဆီး မည် ကြံ တော်မူသည် ကို ငါသိ မြင်သည်ဟု ပြောဆို ပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။¹⁷ ထိုနောက် ၊ အာမဇိ သည်တိုင်ပင် ပြီးမှ၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယေဟု သား ဖြစ်သော ယောခတ် ၏သား ယဟောရှု ထံ သို့ သံတမန်ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိ ကြကုန် အံ့ဟု မှာ လိုက်လျှင်၊¹⁸ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှု က၊ လေ ဗနန် ဆူး ပင်သည် လေဗနန် အာရဇံ ပင်ထံသို့ စေလွှတ် ၍၊ သင့် သမီး ကို ငါ့ သား နှင့် ပေးစားပါဟု ဆို စဉ်တွင်၊ လေဗနန် သားရဲ တကောင်သည် ရှောက်သွား ၍ ဆူး ပင်ကို နင်း မိ၏။¹⁹ သင်ကငါ သည် ဧဒုံ လူတို့ကို လုပ်ကြံ ပြီဟု ဆို လျက် ၊ ဝါကြား ချင်သောစိတ် မြင့် လှ၏။ သို့ရာတွင်ကိုယ် နေရာ ၌ နေ လော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် ယုဒ ပြည်သည် ဘေး ရောက် ၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် အမှု ရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို ပြန်၍မှာလိုက် လေ၏။²⁰ ထို စကား ကို အာမဇိ သည် နား မ ထောင်။ အကြောင်း မူကား၊ ဧဒုံ ပြည်ဘုရား တို့ကို ဆည်းကပ် သောကြောင့် ၊ ရန်သူ လက် သို့ အပ် ခြင်း ငှါ ၊ ဘုရားသခင် စီရင် တော် မူ၏။²¹ ဣသရေလ ရှင်

ဘုရင်သည် စစ်ချီ ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒ ပြည်ဗက်ရှေ့ မက် မြို့၌ မျက်နှာချင်း ဆိုင် မိကြသဖြင့်၊²² ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ ယုဒ အမျိုးသားရှုံး ၍ ၊ အသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြေး ကြ၏။²³ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှု သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခဇိ သား ဖြစ်သော ယောရှု ၏သား အာမဇိ ကို ဗ က်ရှေ့မက် မြို့မှာ ဘမ်းမိ ၍ ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး အတောင် လေးရာ ကို၊ ဖေရိမ် တံခါး မှ သည် ထောင့် တံခါး တိုင်အောင် ဖြိုဖျက် လေ၏။²⁴ ဩဗဒေဒုံ လက်တွင်၊ ဗိမာန် တော်၌ ရှိသမျှ သော ရွှေ ငွေ မှစ၍ ၊ တန်ဆာ အလုံးစုံ နှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာ အလုံးစုံကို၎င်း၊ အာမခံ သော သူ အချို့တို့ကို၎င်း ၊ ယူ၍ ရှုမာရိ မြို့သို့ပြန် သွား၏။²⁵ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယော ခတ် သား ယဟောရှု သေ သော နောက် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှု သား အာမဇိ သည် တဆယ် ငါး နှစ် အသက်ရှင် သေး၏။²⁶ အာမဇိ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်း သမျှ အစ အဆုံး တို့သည်၊ ယုဒ ရာဇဝင် နှင့် ဣသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။²⁷ အာမဇိ သည် ထာဝရဘုရား နောက် တော်သို့ လိုက်ရာမှလွှဲ သွားသော နောက်၊ သူ ၏တစ်ဘက် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ သင်းဖွဲ့ကြ၍ ၊ သူ သည်လာခံရ မြို့ သို့ ပြေး သည်တွင် ၊ ထို မြို့သို့ စေလွှတ် ၍ သတ် စေပြီးမှ၊²⁸ မြင်း ပေါ်၌ တင် လျက် ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဘိုးဘေး တို့နှင့် အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

26 ယုဒ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည်၊ အသက် တဆယ် ခြောက် နှစ်ရှိသော သား တော်ဩဇိ ကို ယူ ၍ ခမည်းတော် အာမ ဇိ အရာ ၌ နန်းတင် ကြ၏။² ထိုမင်း သည် ခမည်းတော် သေ သော နောက် ၊ ဇေလုတ် မြို့ကို ပြုစု ၍ ယုဒ နိုင်ငံထဲသို့ သွင်း ပြန်၏။³ ဩဇိ သည် အသက် တဆယ် ခြောက် နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ ငါးဆယ် နှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ ယေရုရှလင် မြို့သူယေခေါလိ အမည် ရှိ၏။⁴ ထိုမင်း သည် ခမည်းတော် အာမ ဇိ ပြု သမျှ အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သော အမှု ကို ပြု ၏။⁵ ဘုရားသခင် ၏ဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို နားလည် သော ဇာခ ရိ လက်ထက် ၌ ၊ ဩဇိမင်းသည် ဘုရားသခင် ကို ဆည်းကပ် ၏။ ထာဝရဘုရား ကို ဆည်းကပ် သော ကာလ ပတ်လုံး၊ ဘုရားသခင် သည် အကြံ ထမြောက် ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။⁶ ထိုမင်း သည် စစ်ချီ ၍ ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ကို တိုက် သဖြင့် ၊ ဂါသ မြို့ရိုး ၊ ယာဗ နေ မြို့ရိုး ၊ အာဇုတ် မြို့ရိုး တို့ကို ဖြိုဖျက် ပြီး မှ ၊ အာ ဇုတ် မြို့ပတ်လည် ၊ ဖိ လိ တု တိ ပြည်အရပ်ရပ်၌ မြို့ သစ် တို့ကို တည်ထောင် လေ၏။⁷ ဘုရားသခင် သည် ဖိလိတုတိ လူ၊ ဂုရဗာလ မြို့မှာ နေ သော အာရပ် လူ၊ မဟုနိမ် လူ တို့တစ် ဘက် ၌ သူ့ ကို မစ တော်မူ၏။⁸ အမှုမုန် အမျိုးသားတို့သည်လည်း ၊ ဩဇိ မင်းအား လက်ဆောင် ပဏ္ဏာတို့ကို ဆက် ကြ၏။ သူသည် အလွန် ကိုယ်ကိုယ် ခိုင်ခံ့ စေသဖြင့် ၊ သိတင်း တော်သည် အဲဂုတုတု ပြည်တိုင်အောင်

ကျော်စော လေ၏။⁹ သြဇိ မင်းသည် ယေရုရှလင် မြို့ထောင့် တံခါး
 ၊ ချိုင့် တံခါး ၊ မြို့ရိုး ကွေ့ တံခါး၌ ရဲတိုက် တို့ ကို တည် ၍ ခိုင်ခံ
 စေ၏။¹⁰ တော ၌ လည်း ရဲတိုက် တို့ကို တည် ၍ ၊ ရေတွင်း များ
 ကိုလည်း တူး ၍ ၊ ချိုင့်ဝှမ်း ရာအရပ် နှင့် မြေညီ ရာ အရပ်၌ များစွာ
 သော သိုး နွားတို့ကို ဆည်းဖူး၍ တောင် အရပ်၊ မြေ ကောင်းသော
 အရပ်၌ လယ် လုပ်သောသူနှင့် စပျစ် ဥယျာဉ် ပြုစုသောသူတို့ကို
 လည်း စေစား၏။ ထိုသို့ သော အမှုများကို ဝါသနာ ရှိ ၍ ။¹¹ သြဇိ
 မင်း၌ တပ်စာရေး ယေယေလ နှင့် တပ် အုပ် မာသေယ တို့သည်
 စာရေး ယူ သည် အတိုင်း ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ ဗိုလ် မင်း ဟာ န နိ သည်
 စီရင် ၍ ၊ အသီးအသီး တပ် ဖွဲ့ သော စစ်သူရဲ ဗိုလ်ခြေများရှိ ကြ၏။¹² ထိုသို့ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ အဆွေအမျိုး အလိုက် အကြီးအကဲ
 လုပ်သော သူ ပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင် ခြောက် ရာ တည်း။¹³ ထိုသို့
 အကြီးအကဲလုပ်သောသူ၊ ရန်သူ တဘက် ၌ ရှင်ဘုရင် ကို ထောက်မ
 ခြင်းငါ ၊ ကြီး သောခွန်အားနှင့် စစ်တိုက် သောသူရဲပေါင်းကား၊ သုံး
 သိန်းခုနစ် ထောင် ငါးရာ တည်း။¹⁴ သြဇိ မင်းသည်လည်း ၊ ဗိုလ်ခြေ
 အပေါင်း တို့အဘို့ ဒိုင်း လွှား၊ လုံ ၊ သံ ခမောက်လုံး၊ သံချပ် ၊ လေး ၊
 ကျောက် နှင့် ပစ်စရာ လောက်လွှဲ တို့ကို ပြင်ဆင် လေ၏။¹⁵ လိမ္မာ
 သောသူတို့သည် ဉာဏ် ရှာ၍လုပ် သော ယန္တရား စက်တို့ကိုလည်း ၊
 ယေရုရှလင် မြို့ရဲတိုက် ၊ မြို့ပြအိုး အပေါ်က မြား နှင့် ကျောက်
 ကြီး ကို ပစ် စရာ ဘို့ ပြင်ဆင် လေ၏။ ထိုသို့ တန်ခိုး ကြီး အောင်
 အထူးသဖြင့် မစ ခြင်း ကို ခံ ရ သည် ဖြစ်၍၊ သိ တင်း တော်သည်
 အနံ့အပြား ကျော်စော၏။¹⁶ သြဇိ မင်းသည် တန်ခိုး ကြီးသောအခါ
 ၊ ကိုယ် အကျိုးနည်း အောင် ထောင်လွှားသောစိတ် ထ သဖြင့်၊ မိမိ
 ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ၍ ၊ နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ရာ
 ယဇ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ခြင်း ငါ ၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ ဗိမာန် တော် ထဲ သို့ ဝင် လေ၏။¹⁷ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာ ဇ ရိ
 သည် ရဲရင့် ခြင်း သတ္တိ ရှိ သော ထာဝရဘုရား ၏ အမှုတော် ထမ်း
 ယဇ်ပုရောဟိတ် ရုတ်ကျိပ် တို့နှင့်တကွ ၊ ရှင်ဘုရင်သြဇိနောက် တော်
 သို့ လိုက် ၍ ။¹⁸ ဆီးတား သဖြင့် ၊ အိုသြဇိ မင်း ၊ ကိုယ်တော်သည်
 ထာဝရဘုရား အား နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ခြင်း အမှု နှင့် မ ဆိုင် ပါ။
 နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ စေခြင်းငါ ၊ ခန့်ထား သော အာရုန် သား ယဇ်
 ပုရောဟိတ်တို့သာ ထို အမှုနှင့် ဆိုင် ကြ ပါ၏။ သန့်ရှင်း ရာဌာန ထဲ
 က ထွက် သွားလော့။ ကိုယ်တော်သည် ပြစ်မှား ပြီ။ ထာဝရ အရှင်
 ဘုရား သ ခ င် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တော် အသရေ ပျက် လိမ့်မည် ဟု
 ဆို ကြ လျှင်၊¹⁹ သြဇိ မင်း သည် ဒေါသ စိတ်ရှိ၍ ၊ နုံ့သာပေါင်း ကို
 မီးရှို့ ခြင်း ငါ ၊ လင်ပန်း ကို ကိုင် လျက် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ကို
 အမျက်ထွက် လျှင် ၊ ဗိမာန် တော်တွင် နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ရာယဇ်
 ပလ္လင်၏ အနား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ ရှေ့မှာ နူနာ သည် ရှင် ဘုရင်
 နဖူး ၌ ပေါ် လေ၏။²⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
 အပေါင်း တို့သည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ နဖူး တော်၌ နူနာ စွဲသည် ကိုမြင် လျှင်

၊ ရှင်ဘုရင် ကို ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ကြ၏။ ရှင်ဘုရင် ကိုယ်တိုင် လည်း၊
 ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ် တော်မူသောကြောင့် ၊ အလျင်အမြန် ထွက်
 လေ၏။²¹ ထိုသို့ သြဇိ မင်းကြီး သည် သေ သည်တိုင် အောင် နူနာ
 စွဲ၍ ၊ ခြား နား သော နန်း ၌နေ ရ၏။ ဗိမာန် တော် သို့ ဝင် သော
 အခွင့်ကို မရ။ သား တော်ယောသံ သည် နန်းတော် ကို အုပ်စိုး ၍
 နိုင်ငံတော်မှုကိုစီရင်ရ၏။²² သြဇိ ပြုမူသောအမှု အရာ ကြွင်း လေ
 သမျှ အစ အဆုံး တို့ကို၊ အာမတ် သား ပရောဖက် ဟောရှာယ သည်
 ရေး ထားလေ၏။²³ သြဇိ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ သူ
 တို့နှင့်အတူ သဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ၊ လူနု ဖြစ်သောကြောင့်
 ၊ ရှင်ဘုရင် တို့ သချိုင်း နှင့်ဆိုင် သော မြေ အကွက်၌ သာ သဂြိုဟ်
 ကြ၏။ သား တော်ယောသံ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

27 ယော သံ သည် အသက် နှစ်ဆယ် ငါး နှစ် ရှိ သော်၊ နန်းထိုင်
 ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ တဆယ် ခြောက် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော်
 ကား ၊ ဇာဒုတ် သမီး ယေရုရှာ အမည် ရှိ၏။² ထိုမင်း သည်ခမည်း
 တော် သြဇိ ကျင့် သမျှ အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား
 သော အမှု ကိုပြု ၍ ။ သို့ရာတွင် ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိမာန် တော် ထဲ
 သို့ မ ဝင် ။ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် မ တရားသဖြင့် ပြုကြသေး
 ၍ ။³ ထိုမင်းသည် ဗိမာန် တော်အထက် တံခါး ကို လုပ် ၍ ၊ သြဇေ
 လ မြို့ရိုး ကို အလွန် ခိုင်ခံ့ စေ၏။⁴ ယုဒ တောင်ရိုး ပေါ်မှာ မြို့ များ
 ကိုငုင်း ၊ တော ၌ ရဲတိုက် များ နှင့် ပြအိုး များ ကိုငုင်း တည်ထောင်
 လေ၏။⁵ အမှုမုန် ရှင် ဘုရင်ကိုလည်း စစ်တိုက် ၍ နိုင် သဖြင့် ၊ နိုင်
 သော နှစ် တွင် အ မှ မုန် သား တို့သည် ငွေ အခွက် တ ထောင်၊ ဂျုံ
 ကောရ တသောင်း ၊ မုယော တသောင်း ကိုပေး ရကြ၏။ ဒုတိယ
 နှစ် နှင့် တတိယ နှစ်တွင် ထို အတူ ပေးရကြ၏။⁶ ထိုသို့ ယောသံ
 သည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ မိမိ အကျင့် တို့
 ကို ပြင်ဆင် သောကြောင့် တန်ခိုး တိုးပွားသတည်း။⁷ ယောသံ ပြုမူ
 သောအမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ၊ စစ်တိုက် ခြင်းအကျင့် ကျင့်ခြင်း
 အမှုအရာ အလုံးစုံ တို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင် နှင့် ယုဒ ရာဇဝင်၌
 ရေးထား လျက် ရှိ၏။⁸ ယောသံ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော်
 ၍ ၊ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော်အာခတ်
 သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

28 အာခတ် သည် အသက် နှစ်ဆယ် ရှိ သော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေ
 ရုရှလင် မြို့၌ တဆယ် ခြောက် နှစ် စိုးစံ လေ၏။ ထိုမင်းသည် အဘ
 ဒါဝိဒ် ကဲ့သို့ မ ကျင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သော အမှု
 ကို မ ပြု။² ဣသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့လိုက်သော လမ်း သို့ လိုက်
 ၍ ၊ ဗာလ ဘုရား တို့ အဘို့ ရုပ်တု ဆင်းတု များကို သွန်း လေ၏။
³ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးသား ရှေ့ မှ နှင်ထုတ် တော်
 မူ သော တ ပါး အမျိုးသား တို့၏ ရှုရှာ ဘွယ် ထုံးစံ အတိုင်း ၊ ဟိ န
 နံ သား ချိုင့်၌ နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ၍ ၊ မိမိ သား တို့ကို လည်း မီး

ဖြင့် ပူဇော် ၏။⁴ မြင့် သော အရပ်၊ တောင် ပေါ်၊ သစ်ပင် အောက် တို့၌ ယဇ် ပူဇော်၍ ၊ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့တတ်၏။⁵ ထိုကြောင့် ၊ သူ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သူ့ ကို ရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ အပ် တော်မူ သဖြင့် ၊ ရှုရိလူ တို့သည် လုပ်ကြံ လျက်၊ များစွာ သော လူတို့ကို ဘမ်းဆီး ၍ ၊ ဒမာသက် မြို့သို့ သိမ်းသွား ကြ၏။
⁶ တ ဖန် က္က သရေ လ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ အပ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ထိုရှင်ဘုရင် ရေမလိ သား ပေကာ သည် ကြမ်းတမ်း စွာ လုပ်ကြံ ၍ ၊ ရဲရင့် သော ယုဒ အမျိုးသား တ သိန်း နှစ် သောင်း ကို တ နေ့ ခြင်းတွင် သတ် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို စွန့် ကြ သတည်း။⁷ ခွန်အား ကြီးသော ဧ ဖ ရိမ် သား ဇိခရိ သည်၊ ရှင်ဘုရင် သား မာသေ ယ ၊ နန်းတော် အုပ် အာဇရိ ကံ ၊ ရှင်ဘုရင် နောက် ဒုတိယ မင်း ဧ လ ကာ န ကို သတ် ၏။⁸ က္က သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် လည်း ၊ မိမိ တို့နှင့် ပေါက်ဘော်တော်သော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သား၊ သမီး ပေါင်း နှစ် သိန်း ကို ဘမ်းဆီး သိမ်း သွား ကြ၏။ များစွာ သော ဥစ္စာ ကို လည်း လုယူ ၍ ရှု မာ ရိ မြို့သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။⁹ ဩဒက် အမည် ရှိ သော ထာဝရဘုရား ၏ ပ ရော ဖက် တ ပါး ရှိ ၍ ၊ ရှု မာ ရိ မြို့သို့ ပြန်လာ သော တပ် ကို ဆီးကြို လျက် ၊ ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ပြည်ကို အမျက် တော်ထွက် သောကြောင့် ၊ သင် တို့လက် ၌ အပ် တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် မိုဃ်း ကောင်းကင် သို့ ထိသော ဒေါသ အဟုန်နှင့် သူ တို့ကိုသတ် ကြ ပြီ တကား။¹⁰ ယခု တွင် လည်း ၊ ယုဒ ပြည် သူ ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့သားယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို အစေခံ ကျွန် လုပ်၍၊ နိပ်စက် မည့် အကြံ ရှိ ကြ သည် တကား။ သို့ ပြု လျှင် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ရာသို့ ရောက်သည် မ ဟုတ်လော။¹¹ ငါ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။ သင် တို့သည် ယခု ဘမ်း ဆီး ၍ သိမ်းယူခဲ့သော သင် တို့၏ ညီအစ်ကို များကို လွှတ် လိုက်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား ၏ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်သည် သင် တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။¹² ထိုအခါ ဧဖ ရိမ် အမျိုးသား အကြီးအကဲ ၊ ယောဟနန် သား အာဇရိ ၊ မေရှိလေ မုတ် သား ဗေရခိ ၊ ရှုလုလုံ သား ဟေဇကီ ၊ ဟာဒလဲ သား အာမသာ တို့သည် စစ်တိုက် ရာ မှ လာ သော သူ တို့ ကို ဆီးတား ၍၊¹³ သင် တို့သိမ်းယူခဲ့သော သူ တို့ ကို ဤ မြို့ထဲသို့ မ သွင်း ရ။ ငါ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ပြီ။ အပြစ် ရင်းအပေါ်မှာထပ်၍ ပြစ်မှား စေဦးမည်ဟု သင်တို့ကြံစည်ကြသည်ကား။ ယခုတွင် ငါ တို့အပြစ် ကြီးလှ ၏။ က္ကသရေ အမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်လျက် ရှိသည် ဟု ဆို သောကြောင့်၊¹⁴ စစ်သူရဲ တို့သည် သိမ်းယူ ခဲ့ သော လူ များ နှင့် လူ ယူခဲ့သော ဥစ္စာများကို မင်း တို့ရှေ့၊ ပရိသတ် တို့ရှေ့မှာထား ကြ၏။¹⁵ အထက်ဆို ခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ထ လျက် ၊ သိမ်းယူ ခဲ့ သောသူတို့ ကို ခေါ် ၍ ၊ အဝတ် မရှိသောသူတို့ ကို လက်ရဥစ္စာ ဖြင့်

ဝတ်ဆင် စေကြ၏။ ခြေနှင်း ကို စီးစေကြ ၏။ စား သောက် စရာတို့ ပေးကြ၏။ ဆီ နှင့် လိမ်း စေ ကြ၏။ အား မရှိသောသူအပေါင်း တို့ ကို မြည်း ပေါ်မှာ တင် ၍ ၊ သူ တို့ ပေါက်ဘော် ရှိ ရာ ယေရိခေါ မြို့ တည်းဟူသော စွန်ပလွံပင် မြို့ သို့ ပို့ ပြီးမှ ၊ ရှု မာ ရိ မြို့သို့ ပြန်သွား ကြ၏။¹⁶ ထိုအခါ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လာ၍ ကူမ စေခြင်းငှါ ၊ အာခတ် မင်းကြီး သည် သံတမန်ကို စေလွှတ် လေ၏။¹⁷ အကြောင်းမူကား၊ ဧဒို လူတို့သည် လာ ပြန် သဖြင့် ၊ ယုဒ ပြည်ကို လုပ်ကြံ ၍ ၊ လူများ ကိုဘမ်းဆီး သိမ်းသွားကြပြီ။¹⁸ ဖိလိတုတိ လူတို့သည်လည်း ၊ နိုင်ငံ အောက်ပိုင်းနှင့် ယုဒ ပြည် တောင် ပိုင်း၌ ရှိ သော မြို့ တို့ကို တိုက် ၍ ၊ ဗက်ရှေ မက် မြို့၊ အာဇ လုန် မြို့၊ ဂေဒ ရုတ် မြို့၊ ရှောခေါ မြို့၊ ရှာ၊ တိမနာ မြို့၊ ရှာ၊ ဂိမဇော မြို့၊ ရှာများကို ယူ ၍ နေရာ ချကြ၏။¹⁹ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာခတ် ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ပြည် ကို အလွန်နိမ့်ချ ၏။ ထိုမင်းသည် ယုဒပြည် ၏အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကြမ်းတမ်း စွာ ပြစ်မှား၏။²⁰ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် တိဂလတ် ပိလေသာလာ သော်လည်း ၊ အား ကိုမ ပေး၊ သာ၍ဆင်းရဲ စေ၏။²¹ အကြောင်း မူကား၊ အာခတ် သည် ဗိမာန် တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာမှစ၍ ၊ မူးမတ်အိမ်တို့၌ ရှိသော ဥစ္စာ များကို ခွဲ ပြီးလျှင်၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် အား ပေး သော်လည်း၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကျေးဇူးပြန်၍မပြု။²² အာခတ် မင်းကြီး သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခခံ ရသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ကို သာ၍ ပြစ်မှား ၏။²³ ငါ့ကိုဒဏ် ပေးသော ဒမာသက် မြို့၏ ဘုရား တို့ကို ငါဆည်းကပ် မည်ဟူ၍၎င်း၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ကိုးကွယ်သောဘုရား တို့သည် ကျေးဇူး ပြုတတ်သောကြောင့် ၊ ငါ ၌လည်း ကျေးဇူး ပြုစေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရား တို့အား ယဇ် ပူဇော်မည်ဟူ၍၎င်း ဆိုသော်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့သည် အာခတ်မင်းနှင့် က္ကသရေလ အမျိုးအကျိုးနည်း စရာ အကြောင်း ဖြစ် သတည်း။²⁴ တဖန် အာခတ် သည် ဗိမာန် တော်တန်ဆာ တို့ကို စုထား ၍ အပိုင်းပိုင်းချိုးဖြတ် ၏။ ဗိမာန် တော်တံခါး တို့ကိုလည်း ပိတ် ထား၏။ ယေ ရှုရှ လင် မြို့ထောင့် များ၌ ယဇ် ပလ္လင် တို့ ကို တည် ၏။²⁵ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ စရာတို့။ ယုဒ မြို့ အသီးအသီး တို့၌ မြင့် သော အရပ် တို့ကို တည် ၍ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော် လေ၏။²⁶ အာခတ် ကျင့်ကြံ ပြုမူ သော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှအစ အဆုံး တို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်နှင့် က္ကသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။²⁷ အာခတ် သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ သဂြိုဟ် ခြင်းကို ခံရသော်လည်း ၊ က္ကသရေ လ ရှင် ဘုရင်တို့ သိချိုင်း ၌ မ သဂြိုဟ် ကြ။ သားတော် ဟေဇကီ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

29 ဟေဇကီ သည် အသက် နှစ်ဆယ် ငါး နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ်ဆယ် ကိုး နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား ၊ ဇာခရိ သမီး အာဘိ အမည် ရှိ၏။² ထိုမင်း သည် အဘ ဒါဝိဒ်

ကျင့် သမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရား သောအမှုကို ပြု ၏။³နန်းစံ ပဌမ နှစ် ၊ ပဌမ လ တွင် ဗိမာန် တော်တံခါး တို့ကို ဖွင့် ၍ ပြုပြင် တော်မူ၏။⁴ယမ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့ကို ခေါ် ၍ ၊ အရှေ့ လမ်း မှာ စုဝေး စေလျက်၊⁵အိုလေဝိ သားတို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ကိုယ်ကိုငင်း၊ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ကိုငင်း သန့်ရှင်း စေ၍၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲက အမှုကို ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ကြလော့။⁶ငါ တို့အဘ များသည် ပြစ်မှား ၍ ၊ ငါ တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ကြ ပြီ။ ထာဝရဘုရား ကိုစွန့် ၍ ၊ ကျိန်းဝပ် တော်မူ ရာ အရပ်မှ မျက်နှာ လွဲ လျက် ကျောခိုင်း ကြပြီတကား။⁷ဗိမာန် တော်ဦးတံခါး တို့ကို ပိတ် လျက် ၊ မီးခွက် တို့ကိုသတ် လျက် ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် အား နုံ့သာပေါင်း ကို မီး မ ရှို့။ မီးရှို့ ရာ ယမ်ကို မ ပူဇော်ဘဲနေ ကြပြီ။⁸ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ပြည် ယေရုရှလင် မြို့ကို အမျက် တော်ထွက် ၍ ၊ သင် တို့မြင် သည် အတိုင်း ဆင်းရဲ ခံခြင်း၊ မိန်းမော တွေဝေခြင်း၊ ကဲရဲ့ သံကို ကြားခြင်း အမှု၌ အပ် တော်မူ ပြီ။⁹သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့အဘ များသည် ထား ဖြင့် လဲ သေ ကြပြီ။ သား သမီး ၊ မယား တို့သည် သိမ်းသွား ခြင်းကိုခံရကြပြီ။¹⁰ယခု မူကား၊ ပြင်းစွာ သောအမျက် တော်သည် ငါ တို့မှ လွဲ သွားမည်အကြောင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ မည်ဟု ငါ အကြံ ရှိ၏။¹¹ငါ သား တို့၊ မ ဖင့်နွဲ့ ကြ နှင့်။ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ရပ် ၍ ဝတ်ပြုခြင်း၊ အမှု တော်ကို စောင့်ခြင်း၊ နုံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ခြင်း အမှု ကို ပြုစေ ခြင်းငှါ ၊ သင် တို့ကို ရွေး ထား တော်မူ ပြီဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊¹²လေဝိ အမျိုး၊ ကောဟတ် အနွယ် ၊ အာမသဲ သား မာဟတ် ၊ အာဇရိ သား ယောလ ၊ မေရာရိ အနွယ် အာဗဒိ သား ကိရု ၊ ယေဟလေလ သား အာဇရိ ၊ ဂေရရှုံ အနွယ် ဇိမုမ သား ယောအာ ၊ ယောအာ သား ဇဒင်၊¹³ဇလီဇဖန် အမျိုးသား ရှိမရိ နှင့် ယေယေလ ၊ အာသပ် အမျိုးသား ဇာခရိ နှင့် မထွန်၊¹⁴ဟေမန် အမျိုးသား ယေဟေလ နှင့် ရှိမိ ၊ ယေဒုသုန် အမျိုးသား ရှေမာယ နှင့် ဩဇေလ တို့သည်၊¹⁵အမျိုးသား ချင်းတို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်း စေ ပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်နှင့်အညီ ရှင်ဘုရင် စီရင် သည် အတိုင်း ၊ ဗိမာန် တော် ကို သန့်ရှင်း စေ ခြင်း ငှါ လာ ကြ၏။¹⁶ယမ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ဗိမာန် တော် ကို သန့်ရှင်း စေ ခြင်းငှါ ၊ အတွင်း ခန်းထဲသို့ ဝင် ၍ ၊ တွေ့ သမျှ သော အမှုကို တန်တိုင်း သို့ ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ လေဝိ သားတို့သည် ကေဒြန် ချောင်း သို့ ယူ သွားကြ၏။¹⁷ပဌမ လ တရက် နေ့တွင် သန့်ရှင်း စ ပြု၍ ၊ ရှစ် ရက် နေ့တွင် ဗိမာန် တော်ဦးသို့ ရောက် ကြ၏။ ထိုနောက် ရှစ် ရက် ပတ်လုံး၊ ဗိမာန် တော်ကို သန့်ရှင်း စေ၍ ပဌမ လ တဆယ် ခြောက် ရက် နေ့တွင် လက်စသတ် ကြ၏။¹⁸ထိုအခါ ဟေဇကိ မင်းကြီး ထံသို့ ဝင် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဗိမာန် တော်တ ဆောင်လုံး၊ မီးရှို့ ရာ ယမ်ပလ္လင် နှင့် တန်ဆာ ရှိသမျှ ၊ ရှေ့ တော်မုန့်တင်သော စားပွဲ

နှင့် တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ကို သန့်ရှင်း စေပါပြီ။¹⁹ထိုမှတပါး ၊ အာခတ် မင်းကြီး လက်ထက် အဓမ္မ ပြု၍ ပစ် ထားသော တန်ဆာ ရှိသမျှ တို့ ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည် ပြင်ဆင် ၍ သန့်ရှင်း စေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ယမ်ပလ္လင် တော်ရှေ့မှာ တင်ထားပါပြီဟု လျှောက်ဆို ကြ ၏။²⁰ထိုအခါ ဟေဇကိ မင်းကြီး သည် စောစော ထ၍ ၊ မြို့သူကြီး တို့ ကို စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန် တော်သို့ တက် သွား၏။²¹နန်းတော် အပြစ် ၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် အပြစ်၊ ယုဒ ပြည် အပြစ်ဖြေ ရာ ယမ်ပုဇော်စရာဘို့ နွား ခုနစ် ကောင်၊ သိုး ခုနစ် ကောင်၊ သိုးသငယ် ခုနစ် ကောင်၊ ဆိတ် ခုနစ် ကောင်တို့ကို ဆောင် ခဲ့ ကြ၏။ အာရုန် သား ယမ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ယမ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ ပူဇော် စေခြင်းငှါ မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊²²နွား တို့ကိုသတ် ၍ ယမ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေး ကိုခံ လျက် ၊ ယမ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ ဖြန်း ကြ၏။ သိုး တို့ကိုလည်း သတ် ၍ ၊ အသွေး ကို ယမ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ ဖြန်း ကြ၏။ သိုးသငယ် တို့ကိုလည်း သတ် ၍ အသွေး ကို ယမ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်း ကြ၏။²³အပြစ် ဖြေရာယမ်ပုဇော်စရာဘို့ ဆိတ် တို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင် ရှေ့ ၊ ပရိသတ် ရှေ့သို့ထုတ် ၍ ၊ မိမိ တို့ လက် ကိုတင် ပြီးမှ၊²⁴ယမ် ပုရောဟိတ်တို့သည် သတ် ၍ ၊ ဣသရေ လ အမျိုးသားအပေါင်း တို့၏ အပြစ် ကိုပြေစေခြင်းငှါ ၊ ယမ် ပလ္လင် ပေါ်မှာ အသွေး အားဖြင့်အပြစ်ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကို ပြုကြ၏။ ထိုသို့ မီးရှို့ ရာ ယမ် နှင့် အပြစ်ဖြေ ရာ ယမ် ကို ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အဘို့ ပူဇော်မည် အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ရှိ ပြီ။²⁵ဒါဝိဒ် မင်းကြီး နှင့် သူ၏ပရောဖက် ဂဒ် ၊ ပရောဖက် နာသန် တို့ စီရင် သည်အတိုင်း ခွက်ကွင်း ၊ စောင်း ၊ တယော နှင့် တီးမှုတ် သော လေဝိ သားတို့ကို၊ ဗိမာန် တော်၌ ခန့်ထား တော်မူ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ပရောဖက် တို့အားဖြင့် စီရင် တော်မူသတည်း။²⁶သို့ဖြစ်၍ လေဝိ သားတို့သည် ဒါဝိဒ် စီရင်သော တုရိယာ မျိုးများ ကိုငှင်း ၊ ယမ် ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုး များကိုငှင်း ကိုင်လျက် ရှိ ကြ၏။²⁷ဟေဇကိ သည် ယမ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရာယမ် ကို ပူဇော် စေခြင်းငှါ ၊ အမိန့် တော်ရှိ၍ မီးရှို့ရာယမ်ကို ပူဇော်စပြုသောအခါ၊ တံပိုး များနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် စီရင်သော တုရိယာ မျိုးများကို တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရ ဘုရားအား သီချင်း ကို ဆိုစ ပြု ကြ၏။²⁸မီးရှို့ ရာယမ်ပူဇော်ခြင်းအမှု လက်စ မ သတ်မှီ တိုင်အောင် ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ကိုးကွယ် လျက် ၊ သီချင်း ဆို လျက် ၊ တံပိုး မှုတ် လျက် နေကြ၏။²⁹လက်စသတ် ပြီးမှ ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့် စည်းဝေး သော သူအပေါင်း တို့သည်ဦးညွတ် ချ၍ ကိုးကွယ် ကြ၏။³⁰တဖန် ဟေဇကိ မင်းကြီး နှင့် မှူးမတ် တို့သည် စီရင် ၍ ၊ လေဝိ သားတို့သည် ဒါဝိဒ် စကား ၊ ပရောဖက် အာသပ် စကားအားဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား အား ထောမနာ သီချင်းဆိုကြ၏။ ရွှင်လန်းသောစိတ် နှင့် ထောမနာ သီချင်းကိုဆိုလျက်၊ ဦးညွတ် ချ၍ ကိုးကွယ် ကြ၏။³¹ထိုနောက် ဟေဇကိ က၊ သင် တို့သည် ယခု ထာဝရဘုရား အား

ကိုယ်ကို ပူဇော်ကြပြီ။ ဗိမာန် တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ယစ် မျိုးများ နှင့် ကျေးဇူး တော်ဝန်ခံရာ ပူဇော်သက္ကာများကို ဆောင် ခဲ့ကြလော့ ။ ဟု ပြန် ၍ မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊ စည်းဝေး သော သူတို့သည် ယစ် မျိုးများနှင့် ကျေးဇူး တော်ဝန်ခံရာ ပူဇော်သက္ကာများကို ဆောင် ခဲ့ကြ ၏။ စေတနာရှိ သမျှ သော သူတို့ သည် မီးရှို့ ရာ ယစ် တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။³² စည်းဝေး သော သူတို့သည် ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ ရာ ယစ်ပူဇော်စရာဘို့ ဆောင် ခဲ့သော ယစ် ပေါင်း ကား၊ နွား ခုနစ် ဆယ်၊ သိုး တရာ ၊ သိုးသငယ် နှစ် ရာ တည်း။³³ ပူဇော်သော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ နွား ခြောက် ရာ ၊ သိုး သုံး ထောင် တည်း။³⁴ ယစ် ပုရောဟိတ် တို့သည် နည်း သောကြောင့် ၊ မီးရှို့ ရာ ယစ် ကောင် ရှိ သမျှ ကို မ သတ် နိုင် သည်ဖြစ်၍ ၊ အခြားသော ယစ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ကိုယ် ကို မ သန့်ရှင်း စေ မှီ၊ အမှု တော် လက်စ မ သတ် မှီ တိုင်အောင်၊ ညီအစ်ကို လေဝိ သား တို့သည် ထောက်မ ကြ၏။ ကိုယ် ကို သန့်ရှင်း စေ ခြင်းငှါ ၊ ယစ် ပုရောဟိတ် များ ထက် လေဝိ သားတို့သည် သာ၍စိတ် သဘောဖြောင့် ကြ၏။³⁵ မီးရှို့ ရာ ယစ်များ တို့နှင့် ၊ မီးရှို့ ရာ ယစ်အသီးသီးဆိုင် သော မိဿဟာယ ယစ် ဆီဥ ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာအများ ရှိ ကြ၏။ ထိုသို့ ဗိမာန် တော် ဝတ်ပြု ခြင်းကို စီရင် သတည်း။³⁶ ထိုအမှု လျင်မြန် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် လူ များကို ပြင်ဆင် တော်မူသောကြောင့် ၊ ဟေ ဇကီ နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် ဝမ်းမြောက် အားရကြ၏။

30 တဖန် ဖေရိမ် အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုးနှင့် တကွ ကူသရေလ အမျိုး၊ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၊ ဗိမာန် တော်သို့ လာ ၍ ၊ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ၊ ပသခါ ပွဲ ကို ခံ စေ ခြင်း ငှါ ၊ ဟေ ဇကီ သည် စာ ရေး ၍ ပေး လိုက် လေ၏။² ဒုတိယ လ တွင် ၊ ပသခါ ပွဲ ကို ခံ ခြင်း ငှါ ရှင် ဘုရင် သည် တိုင်ပင် ၍ ၊ မှူး တော်မတ် တော် တို့နှင့် ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ စည်းဝေး သော သူအပေါင်း တို့သည် စီရင်ကြပြီ။³ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် နိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ် ကို သန့်ရှင်း စွာ မ ပြုကြ သေး။ ပြည် သူ ပြည် သား တို့သည် ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ မ စည်းဝေး သောကြောင့် လွန်ခဲ့သော လ တွင် ထိုပွဲကို မ ခံ နိုင် ကြ။⁴ ရှင်ဘုရင် နှင့် စည်းဝေး သော သူအပေါင်း တို့ သည် ထိုအမှု ကို နှစ်သက် သောကြောင့် ၊ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်အတိုင်း ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပသခါပွဲကို မခံ သောကြောင့် ၊⁵ အရပ်ရပ်တို့က လာ ၍ ၊ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ပသခါ ပွဲကို ခံ စေ ခြင်း ငှါ ၊ ကူသရေလ ပြည် တရှောက်လုံး ၊ ဗေရရှေ ဘ မြို့မှ စ၍ ဒန် မြို့တိုင်အောင် ၊ ကြော်ငြာစေမည် အကြောင်း အမိန့်တော် နှင့် စီရင် ကြ၏။⁶ ရှင်ဘုရင် နှင့် မှူးမတ် တို့ ပေးလိုက် သော စာ ကို စာပို့ လုလင်တို့သည် ယူ၍ ၊ အမိန့် တော်အတိုင်း ကူသရေလ ပြည် နှင့် ယုဒ ပြည် တရှောက်လုံးသို့ ပြေး ကြ၏။ စာ၌ ပါသော စကား

ဟု မူကား၊ အို ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့၊ အာ ပြ ဟံ ၊ ကူ ဇာ က် ၊ ယာ ကုပ် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ ပြန်လာ ကြ လော့။ အာ ရှု ရှိ ရှင် ဘုရင် တို့ လက် မှ လွတ် ၍ ၊ ကျန်ကြွင်း သေးသော သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ ပြန် လာ တော် မူ မည်။⁷ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သော သင် တို့၏အဘ များ၊ ညီအစ်ကို များ ကဲ့သို့ မ ပြု ကြ နှင့်။ ပြစ်မှား သော ထို သူ တို့ ကို သင် တို့မြင် သည် အတိုင်း ၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ အပ် တော် မူ ပြီ။⁸ သင် တို့ အ ဘ များ ကဲ့သို့ ခိုင်မာ သော သဘော မ ရှိ ကြ နှင့်။ ထာဝရဘုရား ၌ ကိုယ် ကို အပ်နှံ ကြ လော့။ အစဉ် သန့်ရှင်း စေ တော် မူ သော သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် သို့ လာ ကြ လော့။ ပြင်း စွာ သော အမျက် တော်သည် သင် တို့မှ လွှဲ သွား မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏အမှု တော်ကို စောင့်ကြ လော့။⁹ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ ပြန်လာ လျှင် ၊ သင် တို့၏ညီအစ်ကို သားသမီး တို့သည် သိမ်းသွား သော သူတို့ ထံ မှာ၊ ကရုဏာစိတ်နှင့်တွေ့ကြုံ၍ ၊ ဤ ပြည် သို့ တဖန် ပြန် လာကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကျေးဇူး ပြု ချင်သောသဘော၊ သနား တတ်သောသဘောရှိသောကြောင့် ၊ သင် တို့သည် အထံ တော် သို့ ပြန် လာ လျှင် ၊ မျက်နှာ တော်ကို သင်တို့ မှ လွှဲ တော် မ မူဟု စာ၌ပါသတည်း။¹⁰ စာပို့ လုလင်တို့သည် ဖေရိ မ် ခရိုင် ၊ မနာရှေ ခရိုင် တရှောက်လုံး၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင်တိုင်အောင် တမြို့မှ တမြို့သို့ ပြေး ကြ၏။ ပြည်သား တို့သည် ပြက်ယယ် ပြု၍ ကဲ့ရဲ့ ကြ၏။¹¹ သို့ရာတွင် အာ ရှာ ခရိုင် သား၊ မနာ ရှေ ခရိုင် သား၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင် သား အချို့တို့သည် ကိုယ်ကိုနှိမ်ချ ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ လာ ကြ၏။¹² ယုဒ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် အတိုင်း ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့် မှူးမတ် တို့ စီရင် သည် အတိုင်း၊ တ ညီညွတ် တည်း ပြု ချင်သော စေတနာစိတ်ကို၊ ဘုရားသခင် တန်ခိုး တော်ကြောင့် ရ ကြ၏။¹³ ဒုတိယ လ တွင် အဇေမ ပွဲ ကို ခံ လိုသော ငှါ ၊ များစွာ သောလူ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ စည်းဝေး ကြ၍ ၊ အလွန် ကြီး သောပရိသတ် ဖြစ်လေ၏။¹⁴ သူတို့သည် ထ ၍ ၊ ယေ ရုရှလင် မြို့၌ ရှိ သော ယစ် ပလ္လင် တို့ကို ၎င်း ၊ နံ့သာပေါင်း မီးရှို့ ရာ ယစ်ပလ္လင်ရှိသမျှ တို့ကို ၎င်း ပယ်ရှင်း ၍ ၊ ကေဒြန် ချောင်း ထဲသို့ ပစ်ချ ကြ၏။¹⁵ ဒုတိယ လ တဆယ် လေး ရက်နေ့တွင် ၊ ပသခါ သိုးသငယ်ကိုသတ် ကြ၏။ ယစ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့ သည် သတိရ ၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်း စေလျက် ၊ မီးရှို့ ရာ ယစ် တို့ကို ဗိမာန် တော် ထဲ သို့ သွင်း ကြ၏။¹⁶ ဘုရားသခင် ၏လူ မော ရှေ ပညတ် တရား၌ စီရင် သော ထုံးစံအတိုင်း ၊ မိမိ တို့နေရာ ၌ ရပ် နေလျက် ၊ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် လေဝိ သားတို့ လက် မှ အသွေး ကို ယူ၍ ဖြန်း ကြ၏။¹⁷ မ သန့်ရှင်း သောသူ အများ တို့သည် ပရိသတ် ၌ ပါ သောကြောင့် ၊ ထိုမ သန့်ရှင်း သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ သန့်ရှင်း စေ ခြင်း ငှါ ၊ ပသခါ သိုး သငယ် သတ် ခြင်း အမှု

ကို၊ လေဝိ သားတို့သည် စောင့်ကြည့်၏။¹⁸ များစွာ သောလူ တည်း ဟူသော၊ ဇ ၈ ရိမ် အမျိုး၊ မ နာ ရှေ့ အမျိုး၊ ဣ သ ခါ အမျိုး၊ ဇာ ဗု လုန် အမျိုးသား အများ တို့သည် ကျမ်းစာ ၌ ပါသော တရား သို့မ လိုက်၊ ကိုယ်ကိုမ သန့်ရှင်း စေဘဲ၊ ပသခါ သိုးသငယ်ကိုစား ကြ ၏။¹⁹ သို့ရာတွင် ၊ ဟေဇကီ က၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနထုံးစံအတိုင်း ၊ သန့်ရှင်း ခြင်း မရှိသော်လည်း ၊ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ဆည်းကပ် ခြင်းငှါ ၊ သဘောကျသောသူ အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို ကောင်းမြတ် သော ထာဝရဘုရား သည် လွှတ် တော်မူပါစေသော ဟု ထိုသူ တို့အဘို့ ဆုတောင်း သဖြင့်၊²⁰ ထာဝရဘုရား သည် ဟေဇ ကီ စကားကို နားထောင် တော်မူ၍ ၊ လူများတို့ကို ချမ်းသာပေးတော် မူ၏။²¹ ယေရုရှလင် မြို့၌ စည်းဝေး သော ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးအလွန် ရွှင်လန်း သောစိတ်နှင့် အဇေပွဲ ကိုခံ ကြ၏။ ယစ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့သည် အသံကျယ်သော တူရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ နေ့ ညဉ့် မပြတ် ထာဝရဘုရား အား ထောမနာ သီချင်းဆိုကြ၏။²² ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်မြတ် ကို သွန်သင် သော လေဝိ သား အပေါင်း တို့ကို၊ ဟေဇ ကီ သည် အားပေးသော စကား နှင့်နှုတ်ဆက် သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးပွဲခံစဉ်အခါ၊ စားသောက်လျက်မိသဟာယ ပူဇော် သကု ကာကိုပြုလျက်၊ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား တောင်းပန် လျက်နေကြ၏။²³ စည်းဝေး သောသူအပေါင်း တို့သည် ခုနစ် ရက် ထပ်၍ ပွဲခံ ခြင်းငှါ တိုင်ပင် ပြီးမှ ၊ ရွှင်လန်း သောစိတ်နှင့် ခုနစ် ရက် ထပ်၍ပွဲခံ ကြ၏။²⁴ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ သည် နွား တထောင် နှင့် သိုး ခုနစ် ထောင် တို့ကို၎င်း၊ မှူးမတ် တို့သည် နွား တ ထောင် နှင့် သိုး တသောင်း ကို၎င်း ၊ စည်းဝေး သောသူတို့အား ပေး ကြ ၏။ များစွာ သော ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်း စေကြ၏။²⁵ ယစ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့နှင့်တကွ ယုဒ ပရိတ် သတ် များ၊ ဣသရေလ ပြည်မှ လာ သော ပရိတ်သတ် များ ၊ ယုဒ ပြည်၌ နေ သောတပါးအမျိုးသား၊ ဣသရေလ ပြည် မှ လာ သော တပါး အမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာကြ၏။²⁶ ထိုသို့ ယေ ရုရှလင် မြို့၌ ကြီးစွာ သော ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ ၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် သား ရှောလမုန် လက်ထက် မှသည်၊ နောက်တဖန် ယေရုရှလင် မြို့၌ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းမ ရှိ။²⁷ ထိုအခါ ယစ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့သည် ထ ၍ လူ များတို့ ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။ သူ တို့စကား သံကို ဘုရားသခင်ကြား တော်မူ၏။ သန့်ရှင်း သော ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ၊ ကောင်းကင် ဘုံသို့ ပဌနာ စကားတက် လေ၏။

31 ထို အမှုလက်စသတ် သောအခါ ၊ စည်းဝေးသော ဣသရေ လ လူအပေါင်း တို့သည်၊ ယုဒ မြို့ များသို့ ထွက်သွား ၍ ယုဒ ပြည်၊ ဗ ့ ယာ မိန် ပြည်၊ ဇ ၈ ရိမ် ပြည်၊ မ နာ ရှေ့ ပြည် အရပ်ရပ် ၌ ရှိ သော ရုပ်တု ဆင်းတု၊ အာရှရ ပင်၊ မြင့် သော အရပ်၊ ယစ် ပလ္လင်

ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းမ ဖျက်ဆီး မှီ တိုင်အောင်ချိုးဖဲ့ ၊ ခုတ်လှဲ ဖြို ချကြ၏။ ထိုနောက်မှ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ အသီးအသီး ပိုင် ထိုက်သော နေရာ မြို့ ရွာ တို့သို့ ပြန် သွား ကြ၏။² ယစ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့သည်၊ အသီးအသီး စောင့်ရသော အမှု ကို အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း စောင့်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ၏ကျိန်းဝပ် တော် မူ သော ဌာန တော် တံခါး အတွင်း ၌၊ မီးရှို့ ရာ ယစ် နှင့် မိသ ဟာယ ယစ်ကို ပူဇော်ခြင်း၊ အမှု တော်မျိုး ကို စောင့်ခြင်း၊ ကျေးဇူး တော် ကို ဝန်ခံ ခြင်း၊ ထောမနာ သီချင်း ဆို ခြင်း အမှု ကို ပြု စေ ခြ င်း ငှါ ၊ ဟေဇ ကီ ခန့်ထား တော်မူ၏။³ ထာဝရဘုရား ၏ ပည တု တိ ကျမ်း၌ ရေးထား သည် အတိုင်း ၊ နေ့ရက် အစဉ် နံနက် အချိန်၊ ညဦး ချိန်၊ ဥပုသ် နေ့၊ လဆန်း နေ့၊ ဓမ္မပွဲနေ့တွင် မီးရှို့ရာ ယစ်ပူဇော် စရာ ဘို့၊ ဘဏ္ဍာ တော် ထဲက ဥစ္စာ တဘို့ကို ထုတ်၍လူ တော် မူ၏။⁴ ယစ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ တရား ကို ကြိုးစား ၍ သွန်သင် စေ ခြင်း ငှါ ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌နေ သော သူ တို့ သည် ဥစ္စာ တဘို့ကို လူ ရမည် အကြောင်း မိန့် တော် မူ၏။⁵ ထိုအမိန့် တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ သည် အနှံ့အပြား ကြားသိ ကြ သောအခါ၊ အဦး သီး သော စပါး ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ ပျားရည် အစ ရှိ သော မြေ အသီးအနှံ ကို၎င်း ၊ အခြား သော ဥစ္စာ ရှိသမျှ ဆယ်ဘို့ တဘို့ကို၎င်း၊ များစွာ ဆောင် ခဲ့ကြ၏။⁶ ယုဒ မြို့ တို့၌ နေ သော ဣသရေလ အမျိုးသား နှင့် ယုဒ အမျိုးသားတို့သည် လည်း ၊ သိုး နွား ဆယ်ဘို့ တဘို့ ကို၎င်း ၊ သူ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ၍ သန့်ရှင်း သော ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့ တဘို့ ကို၎င်း ဆောင် ခဲ့၍ အသီးအသီး ပုံထားကြ၏။⁷ တတိယ လ တွင် ပုံ ထား စ ပြု၍ ၊ သတ္တမ လ တွင် လက်စသတ် ကြ၏။⁸ ပုံ ထား သော ဥစ္စာကို၊ ဟေဇကီ နှင့် မှူးမတ် တို့သည် လာ ၍ မြင် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် ဘုရားသခင် ၏ လူ ဣသရေလ အမျိုးကို ကောင်း ကြီး ပေးကြ၏။⁹ ထိုပုံ ထားသော ဥစ္စာ အကြောင်း ကို ဟေဇ ကီ သည် ယစ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့၌ မေးမြန်း လျှင်၊¹⁰ ဇာဒုတ် အမျိုး ၊ ယစ်ပုရောဟိတ် အကြီး အာ ဇ ရိ က၊ ပူဇော် သ ကု ကာ တို့ ကို၊ ဗိမာန် တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ စ ပြု သော နောက်၊ အကျွန်ုပ် တို့ စားလောက် အောင် ရှိ သည် သာ မက များစွာ ကျန်ကြွင်း တတ် ပါ၏။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ သောကြောင့် ၊ ပုံထား သောဤ ဥစ္စာ များသည် ကျန်ကြွင်း လျက်ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။¹¹ ထိုအခါ ဗိမာန် တော်၌ ဘဏ္ဍာ တိုက် တို့ကို ပြင်ဆင် စေ မည်အကြောင်း ၊ ဟေဇ ကီ မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ပြင်ဆင် ၍၊¹² လူ သော ဥစ္စာ၊ ဆယ်ဘို့ တဘို့ ဥစ္စာ၊ ပူဇော် သော ဥစ္စာ များကို တရား နှင့်အညီ သွင်း ထားကြ၏။ လေဝိ သား ကောနန် သည်တိုက်အုပ် ၊ သူ ၏ညီ ရှိမိ သည် တိုက်စာရေးဖြစ်၏။¹³ ယေဟေလ ၊ အာဇဇိ ၊ နာဟတ် ၊ အာသဟေလ ၊ ယေရီမုတ် ၊ ယောဇဗတ် ၊ ဇလျေလ ၊ ဣသမခိ ၊ မာဟတ် ၊ ဗေနာယ တို့သည် လည်း ဟေဇကီ မင်းကြီး နှင့် ဗိမာန် တော် အုပ် အာဇရိ စီရင်သည်

အတိုင်း၊ ကောနန်နှင့် သူ၏ညီ ရှိမိ တို့သည် အစောင့်၍ ကြည့်ရှုပြုစု ရကြ၏။¹⁴ အရှေ့တံခါးမှူး၊ လေဝိ သားကုမနု သား ကောရ သည်၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် အား လှူဒါန်း ပူဇော်သော ဥစ္စာ၊ အလွန် သန့်ရှင်းသော ဥစ္စာ များကို ဝေဖန်ရသော အမှုအုပ်ဖြစ်၏။¹⁵ ကောရ လက် ထောက်၊ ဧဒင်၊ ဗိယာမိန်၊ ယောရှု၊ ရှေ့မာယ၊ အာမရိ၊ ရှေ့ကန် တို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် နေရာမြို့တို့၌ အရာခံ သည်အတိုင်း၊ သင်းဖွဲ့ သော ညီအစ်ကို အကြီး အငယ် တို့အား ပေး ဝေ ရကြ၏။¹⁶ သင်းဖွဲ့ သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် ၍ အမှု တော် ကိုစောင့် သောသူ၊ စာရင်း ဝင်သည်အတိုင်း၊ အသက် သုံး နှစ် လွန် သော ယောက်ျား အပေါင်း တို့အား ၎င်း၊¹⁷ အဆွေအမျိုး အလိုက် စာရင်း ဝင်၍ ၊ အသက် နှစ် ဆယ် လွန် သဖြင့် ၊ သင်းဖွဲ့ သည်အတိုင်း ၊ အမှုတော်စောင့် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သား တို့ အား၎င်း၊¹⁸ သစ္စာ စောင့်၍ ကိုယ် ကို သန့်ရှင်း စေသော ထိုသူ တို့၏သား မယား သူငယ် မှစ၍ ၊ ပရိသတ် အနှံ့အပြား စာရင်း ဝင် သမျှ သောသူ တို့အား ၎င်း၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ပေးဝေရကြ၏။¹⁹ ထိုအတူ ၊ အထက်ဆုံးပိုင်း သောသူ တို့ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိသားနေစရာတို့ ခွဲထားသော မြို့နယ်တို့၌ နေသော အာရုန် သား ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောက်ျား ၊ စာရင်း ဝင်သော လေဝိ သားအပေါင်း တို့အား လည်း ပေး ဝေ ရကြ၏။²⁰ ထိုသို့ ဟေဇကီ သည် ယုဒ ပြည်တရှောက်လုံး တွင် စီရင် ၍ ၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကောင်း သောအမှု၊ ဖြောင့်မတ် သောအမှု၊ သမ္မာ တရား အမှုတို့ကို ပြု တော်မူ၏။²¹ မိမိ ဘုရားသခင် ကို ဆည်းကပ် လျက် ၊ ဗိမာန် တော်၊ တရား တော်၊ ပညတ် တော်တို့အဘို့ အမှု စောင့်စ ပြု လေရာရာ၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ပြု ၍ အကြံ ထမြောက်တတ်၏။

32 ထိုအမှုများတို့ကို လက်စသတ်သည်နောက်၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သ နာ ခရိပ် သည်၊ ယုဒ ပြည် သို့ စစ်ချီ ၍ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ တို့ကို ဝိုင်း ထား လျက် တိုက် ယူ ခြင်း ငှါ အားထုတ် လေ၏။² ထိုသို့ သ နာ ခရိပ် သည် လာ ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို တိုက် မည် အကြံ ရှိ ကြောင်း ကို ၊ ဟေဇကီ သည် သိမြင် လျှင်၊³ မြို့ ပြင် ၌ ရှိ သော စမ်း ရေ ကို ဖြတ် ခြင်း ငှါ မှူးမတ် ၊ စစ်သူကြီး တို့နှင့် တိုင်ပင် ၍။ သူ တို့သည် ဝိုင်း လုပ်ကြ၏။⁴ အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်တို့သည် လာ ၍ ၊ များစွာ သော ရေ ကို အဘယ်ကြောင့် တွေ့ ရမည်နည်းဟု လူများ တို့သည် ဆိုလျက်၊ စုဝေး ၍ စမ်းရေ တွင်းရှိသမျှ ကို ပိတ် ကြ၏။ ပြည် အလယ် ၌ စီး သောချောင်း ရေကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။⁵ ဟေဇကီသည်လည်း ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့ စေ၏။ ပြု သောမြို့ရိုး ရှိသမျှ ကို ပြုပြင် ၍ ၊ ရဲတိုက် တို့နှင့် တညီ တည်း တည်၏။ ပြင် မြို့ရိုး ကို လည်း တည် ၍။ ဒါဝိဒ် မြို့၌ မိလှလော ရဲတိုက်ကိုလည်း ပြုပြင်၍၊ များစွာ သော လုံ လက်နက် ခိုင်း လွှား တို့ကို လည်း လုပ် လေ၏။⁶ လူ များ တို့တွင် တပ်မှူး တို့ကို ခန့်ထား ၍ ၊ မြို့ လမ်းမ ၌ စုဝေး စေသဖြင့် ၊ အားပေးသော စကား ကို ပြော လျက်၊⁷ ခွန်အား ယူ၍

ရဲရင့် ခြင်းရှိကြလော့။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် နှင့် သူ ၌ ပါသော အလုံး အရင်း အပေါင်း တို့ ကြောင့် မ ကြောက် ကြနှင့်။ စိတ် မ ပျက်ကြ နှင့်။ ငါ တို့ ဘက် ၌ နေသော သူ တို့ သည်၊ သူ့ဘက်၌ နေသော သူ တို့ထက် သာ၍များ ကြ၏။⁸ သူ့ဘက် ၌ လူ လက်ရုံး ရှိ၏။ ငါ တို့ ဘက် ၌ ထောက်မ ၍ ၊ စစ် ကူတော်မူသော ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ လူ များတို့ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ ၏ စကား ကို ကိုးစား ကြ၏။⁹ ထိုနောက် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် သည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ လာခိရ မြို့ကို ဝိုင်းထားစဉ်တွင်၊ မိမိ ကျွန် အချို့ကို ယေရုရှလင် မြို့၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ ထံ သို့၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်း တို့ရှိရာသို့ ၎င်း စေလွှတ် ၍။¹⁰ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ သင် တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ဝိုင်း ထားခြင်းကိုခံ ခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ ခိုလှုံ ကြသနည်း။¹¹ ဟေဇကီ က၊ ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ကယ်လွှတ် တော်မူမည်ဟု ဆို လျက် ၊ မွတ်သိပ် ခြင်း၊ ရေငတ် ခြင်း အားဖြင့် အသေ ခံရသည်တိုင်အောင် ၊ ကိုယ်ကို စွန့်ပစ် စေ ခြင်းငှါ ၊ သင် တို့ကို ဖြားယောင်း သည်မဟုတ် လော။¹² ထို ဟေဇကီ သည် ထာဝရ ဘုရား၏ မြင့် သော အရပ်ဌာနနှင့် ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို ပယ် ၍ ၊ သင် တို့သည် တ ခု တည်း သော ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့ မှာ ကိုးကွယ် ရမည်။ ထို ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ရမည်ဟု ယုဒ ပြည် သူ ယေ ရုရှ လင် မြို့သား တို့ကို မိန့် တော် မူ ပြီ မဟုတ် လော။¹³ ငါ နှင့် ငါ ဘိုး ဘေး တို့သည် အတိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သည်ကို သင်တို့မ သိ ကြ သလော။ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် ဘုရား တို့သည် မိမိ တို့ပြည် များ ကို ငါ လက် မှ ကယ်လွှတ် ခြင်း ငှါ တတ်စွမ်း နိုင် သလော ။¹⁴ ငါ ဘိုးဘေး အကုန်အစင် ဖျက်ဆီး သော တိုင်း နိုင်ငံတို့၏ ဘုရား တို့တွင် ၊ အ ဘယ် မည် သော ဘုရား သည် မိမိ ပြည် ကို ငါ လက် မှ ကယ်လွှတ် ဘူးသနည်း။ သင် တို့၏ ဘုရား သည် သင် တို့ကို ငါ လက် မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ် မည်နည်း။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ ဟေဇကီ သည် သင် တို့ကိုမ လှည့်စား စေနှင့်။ ထိုသို့ မ ဖြားယောင်း စေနှင့်။ သူ့စကားကို မ ယုံ ကြနှင့်။ အခြား သော တိုင်း နိုင်ငံ၌ ကိုးကွယ်သော ဘုရား မည်မျှသည်၊ မိမိ ပြည် ကို ငါ လက် မှ ၎င်း၊ ငါ ဘိုးဘေး လက် မှ ၎င်း မ ကယ် မ လွှတ်နိုင်။ ထိုမျှ မက ၊ သင် တို့၏ဘုရား သည် သင် တို့ကို ငါ လက် မှ မ ကယ် မ လွှတ်နိုင်ဟု မှာလိုက်လေ၏။¹⁶ သူ့ ကျွန် တို့သည် ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် တစ်ဘက် ၊ ဘုရားသခင် ၏ကျွန် ဟေဇကီ တဘက် ၌ သာ၍ ပြော ဆိုကြ၏။¹⁷ ထိုမှတပါး အခြားသော တိုင်းနိုင်ငံ ဘုရား တို့ သည်၊ မိမိ လူ များကို ငါ လက် မှ မ ကယ် မ လွှတ်နိုင်သည် နည်းတူ ၊ ဟေဇကီ ကိုးကွယ် သော ဘုရား သည်၊ သူ ၏ လူ များကို ငါ လက် မှ မ ကယ် မ လွှတ်ရဟု ကြသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် သောစာ ကို ရေး ၍ ပေးလိုက်သေး၏။¹⁸ တဖန် မြို့ရိုး ပေါ် မှာရှိ

သော ယေရှုလင် မြို့သား တို့ကို ခြိမ်းချောက်နှောက်ရှက်၍၊ မြို့ကို တိုက်ယူ နိုင်အောင်၊ ယုဒ ဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ် သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။¹⁹ လူ တို့လက် ဖြင့် လုပ် သော ဘုရား ၊ မြေကြီး သား များ ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့နှင့် ယေရှုလင် မြို့ ဘုရားသခင် ကို ရော၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။²⁰ ထို အကြောင်း ကြောင့်၊ ဟေ ဇ ကိ မင်းကြီး နှင့် အာ မုတ် သား ပ ရော ဖက် ဟေ ရှာ ယ သည် ဆုတောင်း ၍ ၊ ကောင်းကင် ဘုံသို့ ဟစ်ခေါ်သဖြင့်၊²¹ ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော်မူသော ကောင်းကင် တမန်သည်၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် တပ် ၌ ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ များ၊ တပ်မှူး ၊ စစ်ကဲ များအပေါင်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း လေ၏။ ရှင်ဘုရင် သည် မျက်နှာ ပျက် လျက် ၊ မိမိ ပြည် သို့ ပြန် သွား၏။ မိမိ ဘုရား ၏ ဗိမာန် သို့ရောက် သောအခါ ၊ မိမိ သားရင်း တို့သည် ထား နှင့် သတ် ကြ၏။²² ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် ဟေ ဇ ကိ နှင့် ယေ ရှု လင် မြို့သား တို့ကို၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ၎င်း ၊ အခြားသော ရန်သူ လက် မှ ၎င်း ကယ်လွှတ် ၍ ၊ အရပ်ရပ် ၌ စောင့်မ တော်မူ၏။²³ အများသောသူ တို့သည် ယေရှုလင် မြို့သို့ ထာဝရဘုရား အဘို့ ပူဇော် သကုကာ ကို၎င်း ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ ထံ သို့ လက်ဆောင် ပဏ္ဍာကို၎င်း ဆောင် ခဲ့ကြ သဖြင့် ၊ ဟေဇကိသည် ထိုကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး ရှေ့မှာဘုန်းကြီး တော်မူ၏။²⁴ ထို ကာလ အခါ ဟေဇကိ မင်း သည် သေ နာစွဲ၍ ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း သဖြင့်၊ ဗျာဒိတ် တော်နှင့် ထူးဆန်း သော တန်ခိုးတော်ကို ခံရ၏။²⁵ သို့ရာတွင် ဟေ ဇ ကိ သည် မိမိ ခံရသော ကျေးဇူး တော်နှင့် အထိုက် အလျောက် မ ကျင့်၊ ထောင်လွှား သောစိတ် ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သူ ၌ ၎င်း၊ ယုဒ ပြည် နှင့် ယေ ရှု လင် မြို့ ၌ ၎င်း ၊ အမျက် တော် ထွက် လေ၏။²⁶ သို့ရာတွင် ဟေ ဇ ကိ သည် မိမိ စိတ် ထောင်လွှား သော အပြစ် ကြောင့် ၊ ယေရှုလင် မြို့ သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကိုနှိမ် ချ သောကြောင့် ၊ လက်ထက် တော် ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော် မ သက်ရောက် ။²⁷ ဟေ ဇ ကိ သည် များစွာ သော စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ် အသရေရှိ ၍ ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကျောက် မြတ်၊ နံ့သာ မျိုး ၊ ဒိုင်း လွှား၊ နှမြော ဘွယ်သော တန်ဆာ သိုထားရာဘဏ္ဍာတိုက် များကို တည် လေ၏။²⁸ စပါး ကျီများ၊ ဆီ ၊ စပျစ်ရည် သိုထား ရာ တိုက်များ၊ တိရစ္ဆာန် မျိုး တင်းကုပ် များ၊ သိုး ခြံ များကိုလည်း လုပ် လေ ၍ ။²⁹ ကိုယ် အ ဘို့ မြို့ တို့ ကို တည် ၍ ၊ များစွာ သော သိုး နွား တို့ကိုလည်း ဆည်းဖူးလေ၏။ ဘုရားသခင် သည် များစွာ သော ဥစ္စာ ကို ပေး သနား တော် မူ၏။³⁰ ထိုမှ တ ပါး ၊ ဟေ ဇ ကိ သည် ဂိ ဟုန် အထက် ချောင်း ရေကို ပိတ် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် မြို့ အနောက် သို့ တည့်တည့် စီးစေ၏။ ထိုသို့ ဟေဇကိ သည် ပြု လေရာရာ ၌ အကြံ ထမြောက်၏။³¹ သို့ရာတွင် ၊ နိုင်ငံ တော်၌ ဖြစ် သော အံ့ဘွယ် သော အမှုကို မေးမြန်း စေခြင်းငှါ ၊ ဗာဗုလုန် မင်း တို့သည် သံတမန်ကို စေလွှတ်သော အမှုမှာ၊ ဟေဇကိ မင်း၏ သဘော ကို အကုန်အစင်

သိ ခြင်းငှါ ၊ ဘုရားသခင် သည် စုံစမ်း ၍ အလွတ် ထားတော်မူ၏။³² ဟေ ဇ ကိ ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့နှင့် ကျေးဇူး ပြုခြင်းအရာသည် အာမုတ် သား ပ ရော ဖက် ဟေ ရှာ ယ ၏ ရှုပါရုံ ကျမ်း၊ ယုဒ ရာဇဝင်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက် ရှိ၏။³³ ဟေဇကိ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ ဒါဝိဒ် ၏သား တော် မြေး တော် တို့ သီချိုင်းတွင် အမြတ်ဆုံးသော သီချိုင်း ၌ သဂြိုဟ် ခြင်း ကို ခံ လေ၏။ ယုဒ ပြည် သူ ယေ ရှု လင် မြို့ သား အပေါင်း တို့သည်၊ ဟေဇကိ အနိစ္စ ရောက်သောအခါ ၊ ဂုဏ် အသရေတော် ကို ချီးမြှောက် ကြ ၍ ။ သား တော်မနာရှေ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

33 မနာ ရှေ သည် အသက် တ ဆယ် နှစ် နှစ် ရှိ သော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရှုလင် မြို့၌ ငါးဆယ် ငါး နှစ် စိုးစံ လေ၏။² ထိုမင်းသည် ဣ သရေ လ အမျိုးသား ရှေ့မှာ၊ ထာဝရဘုရား နှင့်ထုတ် တော် မူ သော တ ပါး အမျိုးသား ရှံ ရှာ ဘွယ် ထုံးစံ အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ။³ ခမည်းတော် ဟေဇကိ ဖျက်ဆီး သော ကုန်း တို့ကို ပြုပြင် ၍ ၊ ဗာလ ဘုရားတို့အဘို့ ယဇ် ပလ္လင်တို့ ကို တည် ၍ ။ အာရှရ ပင်တို့ကိုလည်း ပြုစု ၍ ။ မိုဗ်း ကောင်းကင် တန်ဆာ များကိုလည်း ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်၏။⁴ ယေရှုလင် မြို့၌ ငါ နာမ ကိုအစဉ် ငါတည် စေမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော မြို့၊ ဗိမာန် တော်၌ ယဇ် ပလ္လင် တည်း ဟူသော၊⁵ ဗိမာန် တော်တန် တိုင်း နှစ် ရပ် တွင် ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် တန်ဆာ များ အ ဘို့ ယဇ် ပလ္လင်တို့ကိုတည် ၍ ။⁶ မိမိ သား တို့ကို ဟိန်နု သားချိုင့်၌ မီး ဖြင့် ပူဇော် ၍ ။ ကာလ ဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစား သောအတတ်၊ နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို သုံးဆောင်၍ ၊ စုန်း နှင့် နတ်ဝင် တို့ကိုလည်း အခွင့် ပေး၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌များစွာ သော ဒုစရိုက် ကို ပြု ၍ ။⁷ ဤ ဗိမာန် ၌ ၎င်း ၊ ဣ သရေ လ ခရိုင် များတို့တွင် ငါရွေးကောက် သော ယေရှုလင် မြို့၌ ၎င်း၊ ငါ နာမ ကို အစဉ်အမြဲ ငါ တည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် နှင့် သား တော် ရှေ လ မုန် အား မိန့် တော် မူ ရာ၌၊ ရည်ဆောင်သောဗိမာန် တော်ထဲမှာ ၊ မိမိပြုစုသော ရုပ်တုနှင့် တူ အောင် လုပ် သော ရုပ်တု တ ခု ကို တင် ထား၏။⁸ ငါ မှာထား သမျှ အတိုင်း ၊ မောရှ အားဖြင့် စီရင် ထုံးဖွဲ့ သမျှ သောတရား အတိုင်း ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ သည် ကျင့်ခြင်း ငှါ စောင့်ရှောက် လျှင်၊ သူတို့ ဘိုးဘေးတို့ အား ငါပေးသောပြည်မှာ၊ သူတို့ကို နောက်တ ဖန် ငါ မ ရွေ့ မ ပြောင်း စေ ဟု မိန့် တော် မူ သော်လည်း၊⁹ မနာ ရှေ သည် ယုဒ ပြည်သူ ယေ ရှု လင် မြို့ သား တို့ကို လမ်းလွဲ စေ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ရှေ့မှာ ၊ ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီး တော်မူ သော လူမျိုး တို့ပြုသည် ထက် ၊ သာ၍ဆိုး သောအမှုကိုပြု စေ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် မနာရှေ နှင့် သူ ၏ လူ တို့အား မိန့် တော်မူ သော်လည်း ၊ သူတို့သည်နား မ ထောင်ဘဲ နေသောကြောင့်၊¹¹ အာ

ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ၏ ဗိုလ် မင်း များကို စစ်ချီစေ တော် မူသဖြင့်၊ သူ တို့သည် မနာရှေ့ ကို ဆူးတော ဌာ ဘမ်းမိ ၍ ၊ သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင် ပြီးမှ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ဆောင် သွားကြ၏။¹² ထိုသို့မနာရှေ့ သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ခံရသောအခါ၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို တောင်းပန် ၍ ၊ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုအလွန် နှိမ့်ချ လျက်၊¹³ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုသော စကား ကို ဘုရားသခင် နားထောင် နာယူ၍၊ မနာရှေ့အုပ်စိုးရင်းပြည်၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ တ ဖန်ပို့ဆောင် တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို မနာရှေ့ သိ ရ၏။¹⁴ ထိုနောက် ၊ ဒါဝိဒ် မြို့ ပြင် ၊ ဂိဟုန် မြို့အနောက် ဘက်၊ ချိုင့် ထဲမှာ ငါး တံခါးဝ တိုင်အောင် ၎င်း ၊ ဩဖေလ ရဲတိုက်ပတ်လည် ၌ ၎င်း ၊ အလွန် မြင့် သော မြို့ရိုး ကို တည် ၏။ ယုဒ ပြည် တွင် ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ရှိသမျှ တို့၌ တပ်မူး တို့ကို ခန့်ထား ၏။¹⁵ တပါး အမျိုးတို့၏ ဘုရား များနှင့် အရင်လုပ် သောရုပ်တု ကို၊ ဗိမာန် တော်ထဲက ထုတ် ၍ ၊ ဗိမာန် တော် တောင် ပေါ် ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ ထဲမှာ အ ရင် တည် သော ယဇ် ပလ္လင် တို့ ကိုလည်း မြို့ ပြင် သို့ ထုတ် ပစ်လေ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင် ကို ပြုပြင် ၍ ၊ မိဿ ဟာ ယ ယဇ် နှင့် ကျေးဇူး တော် ဝန်ခံ ရာ ယဇ် တို့ ကို ပူဇော်၏။ ယုဒ ပြည် သား တို့သည်၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း မှာ ထား၏။¹⁷ သို့ရာတွင် ပြည်သား တို့သည် မြင့် သောအရပ် ပေါ်မှာ ယဇ် ပူဇော် လျက် ပင်၊ မိမိ တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကိုသာ ကိုးကွယ် ကြ၏။¹⁸ မနာ ရှေ့ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့ နှင့် မိမိ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ခြင်း အရာ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အခွင့် နှင့် သူ့ အား ပရောဖက် တို့ ဟောပြော သောစကား သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင် ၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။¹⁹ သူ ဆုတောင်း ခြင်း၊ ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူ ခြင်း၊ အမှုမရောက်မှီ ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်း၊ မြင့် သောအရပ် တို့ ကို တည် ခြင်း၊ အာရှရ ပင်နှင့် ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို တည်ထောင် ခြင်းအရာတို့သည်၊ ဟောဇဲ ၏ ကျမ်းစကား တွင် ရေးထား လျက် ရှိ၏။²⁰ မနာ ရှေ့ သည် ဘိုးဘေး တို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍ ၊ မိမိ အိမ် ၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သား တော်အာမုန် သည်ခမည်းတော် အရာ ၌နန်း ထိုင်၏။²¹ အာ မုန် သည် အသက် နှစ် ဆယ် နှစ် နှစ် ရှိ သော်၊ နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ နှစ် နှစ် စိုးစံ လေ၏။²² ထိုမင်း သည် ခမည်းတော် မနာရှေ့ ပြု သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏။ ခမည်းတော်လုပ် သော ရုပ်တု ဆင်းတုရှိသမျှ တို့ အား ယဇ် ပူဇော်၍ ဝတ်ပြု ၏။²³ ခမည်းတော် သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ သကဲ့သို့ မ နှိမ့်ချ ဘဲအထူးသဖြင့် ပြစ်မှား ၏။²⁴ မိမိ ကျွန် တို့သည် သင်းဖွဲ့ ၍ နန်းတော် ၌ လုပ်ကြံ ကြ၏။²⁵ အာ မုန် မင်းကြီး တစ် ဘက် ၌ သင်းဖွဲ့ သော သူ အပေါင်း တို့ကို ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ကွပ်မျက် ၍ ၊ သား တော် ယောရိ ကို

ခမည်းတော် အရာ ၌နန်း တင်ကြ၏။

34 ယောရိ သည် အသက် ရှစ် နှစ် ရှိသော်နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှ လင် မြို့၌ သုံးဆယ် တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။² ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ တရား သောအမှုကိုပြု ၍ ၊ လက်ျာ ဘက်လက်ဝဲ ဘက် သို့ မ လွဲ ၊ အဘ ဒါဝိဒ် လိုက်သောလမ်း သို့ လိုက် လေ၏။³ အသက် တော် ငယ်စဉ် ၊ နန်းစံ ရှစ် နှစ် တွင် ၊ အဘ ဒါဝိဒ် ၏ ဘုရားသခင် ကို ဆည်းကပ် စ ပြု၏။ တဆယ် နှစ် နှစ် တွင် ယုဒ ပြည်၊ ယေရုရှ လင် မြို့၌ ရှိသောကုန်း ၊ အာရှရ ပင်၊ ထု သောရုပ်တု၊ သွန်း သော ရုပ်တု တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း စ ပြု၏။⁴ ဗာလ ဘုရား တို့ ယဇ် ပလ္လင်များကို ရှေ့ တော်၌ ဖြိုချ ၍ ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် အမြင့်တင် ထား သော ရုပ်တု တို့ကို ခုတ်လှဲ ကြ၏။ အာ ရှ ရ ပင် များနှင့် ထု သောရုပ်တု၊ သွန်း သောရုပ်တုများကိုချိုးဖဲ့ ၍ ညက်ညက် ချေပြီး လျှင် ၊ ယဇ် ပူဇော်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်း ပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူး တော်မူ ၏။⁵ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် တို့အရိုး ကို ထိုယဇ် ပလ္လင် တည်ရာ အပေါ် မှာ မီးရှို့ ၍ ၊ ယုဒ ပြည်နှင့် ယေရုရှလင် မြို့ကို စင်ကြယ် စေတော် မူ၏။⁶ ထိုအတူ မနာရှေ့ ခရိုင် ၊ ဧဖရိမ် ခရိုင် ၊ ရှိမောင် ခရိုင်၊ နဿ လိ ခရိုင် တိုင်အောင် ၊ အရပ်ရပ် မြို့များ တို့၌ ပေါက်တူး နှင့် လုပ် လျက်၊⁷ ယဇ် ပလ္လင်နှင့် အာ ရှ ရ ပင် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ၍ ၊ ဣ သရေ လ ပြည် တလျှောက်လုံး ၌ ရှိသမျှ သောရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ခုတ်လှဲ ၍ ညက်ညက် ချေပြီးမှ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် တော်မူ၏။⁸ နန်းစံ ဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ၊ နိုင်ငံ တော်နှင့် ဗိမာန် တော်ကို စင်ကြယ် စေပြီး မှ ၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ကို ပြုပြင် လိုသော ငှါ ၊ အာဇလိ ၏ သား ရှာဖန် ၊ မြို့ဝန် မာသေယ ၊ ယောခတ် သား အတွင်းဝန် ယောအာ တို့ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။⁹ ထိုသူတို့သည် ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်မင်း ဟိလခိ ထံ သို့ သွား ၍ ၊ ဗိမာန် တော်သို့ လူ များ ဆောင်ခဲ့ သော ငွေ၊ မနာ ရှေ့ အမျိုးသား၊ ဧဖရိမ် အမျိုးသား၊ ကျန်ကြွင်း သော ဣသရေလ အမျိုးသားရှိသမျှ ၊ ယုဒ အမျိုးသား၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား၊ ယေရုရှလင် မြို့သူမြို့သားအပေါင်း တို့လက် မှ တံခါး စောင့် လေဝိ သားတို့ခံ သော ငွေ ကိုယူ ၍ ၊¹⁰ ဗိမာန် တော် ကို ကြည့်ရှု ပြုစုသောသူတို့၌ အပ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ဗိမာန် တော် ကို ပြုပြင် ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင် သောသူ၊¹¹ ဗိသုကာနှင့် လက်သမား လုပ် သည့်အတွက် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဖျက်ဆီး သော အဆောင် တို့ ကို ပြင် စရာ ဘို့ ဆစ် သော ကျောက် များ နှင့် ထုပ် လျှောက် ရနယ် များကို ဝယ် သည့်အတွက် ပေး ကြ၏။¹² လုပ်ဆောင် သူ တို့သည် သစ္စာ စောင့် ကြ၏။ လေဝိ အမျိုး၊ မေ ရာ ရိ အနွယ် ၊ ယာ ဟတ် နှင့် ဩဗဒိ ၊ ကော ဟတ် အနွယ် ၊ ဇာ ခရိ နှင့် မေ ရှု လံ အစ ရှိ သော တူရိယာ မျိုးကို တီးမှုတ်လျက် ၊ သီချင်းဆိုတတ်သော လေဝိ သား အပေါင်း တို့သည် ကြည့်ရှု နှိုးဆော် ကြ၏။¹³ ထို သူ တို့သည် ဝန်ထမ်း သော သူ မှ စ၍ ၊ အလုပ် မျိုး ကို လုပ်ဆောင် သော သူ အပေါင်း တို့ကို ကြည့်ရှုအုပ်ချုပ် ကြ၏။ လေဝိ သားအချို့တို့သည်

လည်း စာရေး ၊ တရားသူကြီး ၊ တံခါးစောင့် လုပ် ကြ၏။¹⁴ ဗိမာန် တော်သို့ ဆောင် ခဲ့သောငွေ ကို ထုတ် သောအခါ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ သည် မောရှေ ရေးထားသော ထာဝရဘုရား ၏ ပညတု တိ ကျမ်းစာစောင် ကို တွေ့၍၊¹⁵ တွေ့ကြောင်းကို စာရေး တော်ရှာ ဖန် အား ပြော လျက် ထိုကျမ်းစာကို အပ် ပေး၏။¹⁶ ရှာဖွေ သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ယူသွား ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် မှာ ထား တော် မူ သမျှ အတိုင်း ပြု ကြ ပါ၏။¹⁷ ဗိမာန် တော်၌ တွေ့ သော ငွေ ကို မှုတ် ၍ ၊ အုပ်ချုပ် သော သူနှင့် လုပ်ဆောင် သော သူတို့၌ အပ် ပါပြီဟူ၍၎င်း၊¹⁸ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ သည် ကျွန်တော် ၌ စာစောင် ကို အပ် ပါပြီဟူ၍၎င်း ကြားလျှောက် လျက် ၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့ တော်၌ ဘတ် ရွတ် လေ၏။¹⁹ ရှင် ဘုရင် သည် တရား စကား ကို ကြား လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍၊²⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိ လခိ ၊ ရှာ ဖန် သား အဟိ ကံ ၊ မိ ကု ခါ သား အာ ဗ ဒန် ၊ စာရေး တော် ရှာ ဖန် ၊ မိမိ ကျွန် အာသာ ယ ကို ခေါ် ၍၊²¹ ယခု တွေ့သော ကျမ်းစကားကြောင့် ငါ့ အတွက် ဣသရေလ ပြည်နှင့် ယုဒ ပြည်၌ ကျန်ကြွင်း သေးသောသူတို့ အတွက် ထာဝရဘုရား ၌ မေးလျှောက် ကြ ပါ။ ဘိုး ဘေး တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နား မ ထောင်၊ ဤ ကျမ်းစာ ၌ ရေးထား သမျှ အတိုင်း မ ကျင့် ဘဲ နေ သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၌ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက် တော် မူ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။²² ထို ကာလ တွင်၊ ဟ ရဟတ် သား ဖြစ်သော တိကဝ ဓာသား အချုပ်ဝန် ရှုလုလုံ ၏မယား ၊ ပ ရောဖက်မ ဟုလဒ သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ သည်ဖြစ်၍၊ ဟိ လခိ နှင့် ရှင်ဘုရင် ၏လူ တို့သည် ထိုမိန်းမ ထံသို့ သွား၍ ပြောဆို ကြ၏။²³ မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ ထံသို့ စေလွှတ် သော သူ ထံသို့ သင် တို့ပြန်၍ ဆင့်ဆို ရသော ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ဟူမူကား၊²⁴ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ရှေ့ မှာ ဘတ် ရ သော ကျမ်းစာ ၌ ရေးထား သမျှ သောအကျိန် စကားပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် ဤ အရပ် ၌ ၎င်း ၊ ဤ အရပ် သားတို့၌ ၎င်း ဘေး ရောက် စေမည်။²⁵ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ ကိုစွန့် ကြပြီ။ မိမိ လုပ် သော အရာတို့ဖြင့် ငါ့ အမျက် ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤ အရပ် ၌ ငါ့ အမျက် မီးသည် မ ငြိမ်း ဘဲလောင် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁶ ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် စေခြင်းငှါ ၊ သင် တို့ကိုစေလွှတ် သော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကြား သော ကျမ်းစကား ကို ရည်ဆောင် ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်း ကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန်ပြန်လျှောက်ရမည် ကား၊²⁷ ဤ အရပ် ကို ၎င်း ၊ ဤအရပ်သားတို့ကို၎င်း၊ ငါခြမ်းချောက် သော စကား ကို သင် သည်ကြား သောအခါ ၊ နူးညံ့ သောစိတ်ရှိ၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ ခြင်း၊ ကိုယ် အဝတ် ကို ဆုတ် ခြင်း၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ငိုကြွေး ခြင်းကိုပြုသောကြောင့် ၊ သင့်စကား

ကို ငါ နားထောင် ၏။²⁸ ငါ သည် သင် ကို ဘိုး ဘေး စုဝေး ရာသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သင် သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ သင်္ချိုင်း သို့ရောက် ရလိမ့်မည်။ ဤ အရပ် ၌ ၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊ ငါ ရောက် စေအံ့သော ဘေး ကို သင့် ကိုယ်တိုင် မ တွေ့ မမြင် ရဟု မိန့်တော် မူ ကြောင်း ကို ဆင့်ဆိုသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင် အား ပြန် လျှောက် ကြ၏။²⁹ ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သားအသက်ကြီး သူအပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍၊³⁰ ယုဒ ပြည်သူ ယေ ရုရှလင် မြို့သား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ လူ အကြီး အငယ် အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ ဗိမာန် တော်သို့ တက် ၍ ဗိမာန် တော်၌တွေ့ သော ပဋိညာဉ် ကျမ်းစာ ရှိသမျှ ကို သူ တို့ရှေ့ မှာ ဘတ် တော်မူ၏။³¹ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ကို ဆည်းကပ် ပါမည်။ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ် တရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့စောင့်ရှောက် ပါ မည်။ ဤ ကျမ်းစာ ၌ ပါ သော ပဋိညာဉ် စကား အတိုင်း ကျင့် ပါ မည်ဟု မိမိ နေရာ ၌ ရပ် ၍ အဓိဋ္ဌာန် ပြု ၏။³² စည်းဝေးသော ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗိယာမိန် အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဝန်ခံရမည် အကြောင်းစီရင်တော်မူ၏။ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့ သည်လည်း ၊ ဘိုးဘေး တို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ၏ ပဋိညာဉ် တရားအတိုင်း ကျင့် ကြ၏။³³ ယောရှိ မင်းသည်လည်း ၊ ရွံရှာ ဘွ ယ် သော အရာရှိ သမျှ တို့ ကို ဣ သရေ လ အမျိုးသား ပိုင် သော ပြည် အရပ်ရပ် တို့မှ ပယ်ရှား၍၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား ပိုင် သော ပြည် အရပ်ရပ် တို့မှ ပယ်ရှား၍၊ ဣ သရေ လ ပြည်၌ နေ သော သူ အပေါင်း တို့သည်၊ မိမိ တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ဝတ်ပြု ရမည်အကြောင်း ၊ စီရင်တော် မူ သဖြင့်၊ လက်ထက် တော် ကာလ ပတ်လုံး သူတို့သည် မ ဖောက်ပြန် ၊ ဘိုး ဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်လျက်နေကြ၏။

35 တဖန် ယောရှိ မင်းသည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ထာဝရဘုရား အဘို့ ပသခါ ပွဲကို ခံ တော်မူ၍ ပဌမ လ တဆယ် လေး ရက်နေ့ တွင် ၊ ပသခါ သိုးသငယ်ကိုသတ် ကြ၏။² ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို မိမိ တို့အရာ ၌ ခန့်ထား ၍ ၊ ဗိမာန် တော်အမှု ကို စောင့်စေခြင်း ငှါနှိုးဆော် တော်မူ၏။³ ဣသရေလ အမျိုးရှိသမျှ ကို သွန်သင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း သောလေဝိ သားတို့ကိုခေါ်၍၊ ဣ သရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ သား ရှောလမုန် တည်ဆောက် သော အိမ် ၌ သန့်ရှင်း သော သေတ္တာ တော်ကို သွင်း ထား ကြလော့။ နောက်တ ဖန် သေတ္တာတော်ကို မ ထမ်း ဘဲ၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏အမှု၊ ဘုရားသခင် ၏လူ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ အမှု ကို ထမ်းကြလော့။⁴ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ မှတ်စာ ၊ သား တော် ရှောလမုန် မှတ်စာ နှင့်အညီ သင်းဖွဲ့ သည်အတိုင်း ၊ အဆွေအမျိုး အလိုက် ကိုယ်ကိုပြင်ဆင် ၍၊⁵ ပြည်သူ ပြည်သားဖြစ်သော သင် တို့ညီအစ်ကို အဘ တို့ အဆွေအမျိုး နှင့် လေဝိ သား အဆွေအမျိုး အသီးအသီး နေရာ ရှိ သည် အတိုင်း ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်၌ ရပ်

နေ ကြ လော့။⁶ ထိုသို့ ပသ ခါ သိုး သငယ် ကို သတ် ၍ ကိုယ် ကို သန့်ရှင်း စေကြလော့။ သင် တို့ညီအစ်ကို တို့သည် မောရှေ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသည် အတိုင်း ပြု စေခြင်းငှါ ၊ သူတို့ ကိုလည်း ပြင်ဆင် ကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁷ စည်းဝေးသောသူ အပေါင်း တို့သည် ပသခါ ပွဲခံ စရာဘို့၊ ယောရှိ မင်းသည် မိမိဥစ္စာ၊ သိုးသငယ်၊ ဆိတ် သငယ်သုံး သောင်းနှင့် နွား သုံး ထောင် ကိုပေး တော် မူ၏။⁸ မှူးမတ် တို့သည်လည်း ၊ စေတနာ စိတ်ရှိ၍ လူ များ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့အား ပေး ကြ၏။ ဗိမာန် တော်မှူး ဟိလခိ ၊ ဇာခရိ ၊ ယေဟေလ သည်လည်း ၊ ပသခါ ပွဲခံစရာဘို့ သိုး ဆိတ်နှစ်ထောင် ခြောက်ရာနှင့် နွား သုံး ရာကို ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ အား ပေး ကြ၏။⁹ လေဝိ သားအကြီးအကဲ ၊ ကောနနိ ၊ ရှေမာယ ၊ ဟာရှာဘိ ၊ ယေယေလ ၊ ယောဇဗဒ် ၊ နာသနေလ နှင့် သူ ၏ညီ များ တို့သည်လည်း ၊ ပသခါ ပွဲခံစရာဘို့ သိုးဆိတ် ငါး ထောင်နှင့် နွား ငါး ရာကိုလေဝိ သားတို့အား ပေး ကြ၏။¹⁰ ထိုသို့ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော် အတိုင်း ၊ ဝတ်ပြုစရာ ပြင်ဆင်၍ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိ တို့ နေရာ ၌ ရပ် ၍ ၊ လေဝိ သားတို့သည် မိမိ တို့ အမှု ကို ဆောင်ရွက် ကြ၏။¹¹ ပသခါ သိုးသငယ်ကိုသတ် ၍ ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကို လက် နှင့် ဖြန်း လျက် ၊ လေဝိ သားတို့သည် အရေ ကို ခွာလျက် ပြုကြ၏။¹² မောရှေ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ထားသည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် စရာဘို့ လူ များအဆွေအမျိုး အလိုက် အသီးအသီး တို့အား ပေး ဝေ ခြင်း ငှါ ၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ် များ နှင့် နွား များ ကို ခွဲ ထား ကြ၏။¹³ ထုံးဖွဲ့ တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ပသ ခါ သိုး သငယ် ကို မီး နှင့် ကင် ကြ၏။ သန့်ရှင်း သော ပူဇော်သက္ကာ အခြား တို့ကို မြေအိုး၊ သံအိုး၊ သံကရား ၌ ပြုတ် ၍ လူ အပေါင်း တို့အား အလျင်အမြန် ဝေဖန် ကြ၏။¹⁴ ထို နောက်မှ ကိုယ် အဘို့ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ အာရုန် သား ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ သည် ညဦး တိုင်အောင် မီးရှို့ ရာ ယဇ် နှင့် ဆီဥ ကို ပူဇော် လျက် နေရသောကြောင့် ၊ လေဝိ သားတို့သည် ကိုယ် အဘို့ ကိုငှင်း ၊ အာရုန် သား ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ကိုငှင်း ပြင်ဆင် ကြ၏။¹⁵ ဒါဝိဒ် နှင့် ရှင်ဘုရင် ၏ ပရောဖက် အာသပ် ၊ ဟေမန် ၊ ယေဒုသုန် တို့စီရင် သည်အတိုင်း ၊ အာသပ် အမျိုးသား သီချင်းသည် တို့သည် မိမိ တို့နေရာ ၌ ရှိကြ၏။ တံခါး စောင့် တို့သည် မိမိ တို့အမှု ကို မ ရှောင် ၊ တံခါး ရှိသမျှတို့ ကိုစောင့်ကြ၏။ သူ တို့ညီအစ်ကို လေဝိ သားတို့သည် သူ တို့အဘို့ ပြင်ဆင် ကြ၏။¹⁶ ထိုသို့ ယောရှိ မင်းကြီး မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ပသခါ ပွဲကိုခံ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရာ ယဇ် တို့ကို ပူဇော် ခြင်း ငှါ၊ ထာဝရ ဘုရား အား ပြု ရ သော ဝတ်အလုံးစုံ ကို၊ ထို နေ့ ခြင်းတွင် ပြင်ဆင် ကြ၏။¹⁷ စည်းဝေး သောဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊ ထိုအခါ ပသခါ ပွဲကိုငှင်း၊ အဇမ ပွဲ ကိုငှင်း ၊ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးခံ ကြ၏။¹⁸ ယော ရှိ မင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ စည်းဝေးသောယုဒ ပြည်၊ ဣသရေလ ပြည်သား၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်းတို့ခံ သော ထို

ပသခါ ပွဲကဲ့သို့ သော ပွဲကို ပရောဖက် ရှုမေလ လက်ထက် မှစ၍ ဣ သရေလ နိုင်ငံ၌ မ ခံ။ ထိုသို့သော ပသခါ ပွဲကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် တယောက် မှ မ ခံ။¹⁹ ယောရှိ မင်းနန်းစံ ဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ၊ ထို ပသခါ ပွဲကိုခံ ကြ၏။²⁰ ထိုနောက်မှ ၊ ယောရှိ သည် ဗိမာန် တော်ကို ပြင်ဆင် ပြီးမှ ၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် နေခေါ သည် ဥဗရတ် မြစ်နား ၊ ခါခေမိတ် မြို့သို့ စစ်ချီ သည်တွင် ၊ ယောရှိ မင်းသည် ဆီးတား ခြင်းငှါ ထွက် လေ၏။²¹ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်က၊ အိုယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ သင် သည် ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင့် ကို ယနေ့ ငါ စစ်ချီ သည်မ ဟုတ်။ ငါနှင့်စစ်တိုက်ဘက် ဖြစ်သော အမျိုးကိုစစ်ချီ၏။ ငါ အလျင် အမြန်ပြု မည်အကြောင်း ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူပြီ။ ငါ့ ဘက်၌ ရှိသောဘုရားသခင် ကို ဆန့်ကျင်ဘက်မပြုဘဲနေလော့။ သို့မဟုတ် သင့် ကိုဖျက်ဆီး တော်မူမည်ဟု သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍ မှာ လိုက်လေ၏။²² သို့ရာတွင် ယောရှိ သည် မ လွှဲ မရှောင်၊ နေ ခေါ ဆင့်ဆို သော ဘုရားသခင် ၏ အမိန့် တော် ကို နား မ ထောင်၊ စစ်တိုက် ခြင်းငှါ ခြားနားသော အယောင် ကို ဆောင်လျက် ၊ မေဂိ ဒုဒေါ ချိုင့် ၌ စစ် ပွဲထဲသို့ ဝင် လေ၏။²³ လေးသူရဲတို့သည် ယော ရှိ မင်းကြီး ကို ပစ်၍ မှန် သဖြင့်၊ မင်းကြီး က ငါ့ ကိုဆောင် သွား လော့။ ပြင်းစွာ အထိအခိုက် ခံရသည်ဟု ကျွန် တို့အား ဆို လျှင်၊²⁴ ကျွန် တို့သည် ရထား တော် ပေါ်က ချ ၍၊ ဒုတိယ ရထား တော် ပေါ်၌ တင် ပြီးလျှင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား သောအခါ ၊ အနိစ္စ ရောက်၍ ဘိုးဘေး တို့ သီချိုင်း ၌ သဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံ လေ၏။ ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားအပေါင်း တို့သည်၊ ယောရှိ မင်း အနိစ္စ ရောက် သောကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု ကြ၏။²⁵ ယေရမိ သည်လည်း မြည်တမ်း သောစကားကို စီရင်၍ သီချင်း သည်ယောက်ျားမိန်းမ ရှိသမျှ တို့သည်၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ယောရှိ မင်းကို အောက်မေ့ လျက် ၊ ထိုမြည်တမ်းသောစကားကို သုံးဆောင် သဖြင့်၊ ဣသရေလ ထုံးစံ ဖြစ်လေ၏။ ထိုစကားသည် မြည်တမ်း စာ၌ ရေး ထားလျက်ရှိ သတည်း။²⁶ ယောရှိ ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်း လေသမျှ တို့နှင့် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတုတိ ကျမ်း၌ ရေး ထားသည် အတိုင်း ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊²⁷ အကျင့်ကျင့်ခြင်းအရာအစ အဆုံး တို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေး ထား လျက် ရှိ၏။

36ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ယောရှိ သား ယောခတ် ကို ယူ ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှာ ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း တင်ကြ၏။² ယော ခတ် သည် အသက် နှစ်ဆယ် သုံး နှစ်ရှိသော်၊ နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှ လင် မြို့၌ သုံး လ စိုးစံ လေ၏။³ ထိုမင်း ကို အဲဂုတ္တု ရှင် ဘုရင် သည် ယေ ရုရှလင် မြို့မှာ နန်း ချ၍ ၊ ယုဒ ပြည်၌ ငွေ အခွန် တ ထောင် နှင့် ရွှေ အခွန် တ ဆယ်ကို အခွန် တောင်းလေ၏။⁴ အဲဂု တု ရှင်ဘုရင် နေခေါ သည်လည်း ၊ ယောခတ် ၏နောင်တော် ဧ လျာကိမ် ကို ယုဒ ပြည်ယေရုရှလင် မြို့ နန်းတော် ပေါ်မှာ တင်၍။

ယောယကိမ် အမည် သစ်ကိုပေး ပြီးလျှင် ၊ ညီတော်ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ ယူ သွား၏။⁵ ယောယကိမ် သည် အသက် နှစ် ဆယ် ငါး နှစ် ရှိသော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ တဆယ် တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။ ထိုမင်းသည် မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏။⁶ ထိုကြောင့် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေ ဗုခဒ်နေဇာ သည် ချီ လာ၍ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူသွား ခြင်းငါ ၊ သံကြိုး ဖြင့် ချည်နှောင် လေ၏။⁷ ဗိမာန် တော်တန်ဆာ အချို့တို့ကို လည်း ယူ သွား ၍ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ ဗိမာန် ၌ ထား လေ၏။⁸ ယော ယကိမ် ပြုမူသော အမှု အရာ ကြွင်း လေ သမျှတို့နှင့် ပြု မိသော ရွံရှာ ဘွယ် အမှု၊ ထင်ရှား သော စိတ် သဘော သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ယုဒ ရာဇဝင် ၌ ရေး ထားလျက်ရှိ၏။ သား တော်ယေ ခေါနိ သည် ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။⁹ ယေခေါနိ သည် အသက်တဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်း ထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ သုံး လ နှင့် ဆယ် ရက် စိုးစံ လေ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏။¹⁰ နှစ် လည် သောအခါ ၊ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး သည် စစ်ချီ စေ၍ ၊ ထိုမင်းနှင့်တကွကောင်းမွန် သော ဗိမာန် တော်တန်ဆာ တို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူ သွား၍ ၊ ဘထွေး တော် ဇေ 3 ကိ ကို၊ ယုဒ ပြည် ယေရုရှလင် မြို့ နန်းတော် ပေါ်မှာ တင်လေ၏။¹¹ ဇေ 3 ကိ သည် အသက် နှစ် ဆယ် တ နှစ် ရှိ သော် ၊ နန်း ထိုင်၍ ယေ ရုရှလင် မြို့၌ တဆယ် တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။¹² ထိုမင်းသည် လည်း၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ပြု ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆိုသော ပရောဖက် ယေရမိ ရှေ့ မှာ ကိုယ် ကိုမ နှိမ့်ချ ။¹³ ဘုရားသခင် အ ကျိန် တိုက်ပြီးသော နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး ကို ပုန်ကန် လေ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ မပြန် မည် အကြောင်း ၊ မိမိ လည်ပင်း ကို၎င်း ၊ မိမိ နှလုံး ကို၎င်း ခိုင်မာ စေ၏။¹⁴ ထိုမှတပါး ၊ ယဇီပုရောဟိတ် အကြီး များနှင့် ပြည်သူ ပြည်သားရှိသမျှ တို့သည်၊ တ ပါး အမျိုးသား ရွံရှာ ဘွယ် ပြုသည် အတိုင်း ၊ အလွန် ပြစ်မှား ကြ၏။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း စေတော်မူသော ဗိမာန် တော်ကို ညစ်ညူး စေကြ၏။¹⁵ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည်၊ မိမိ လူမျိုး နှင့် မိမိ နေ တော် မူ ရာ အရပ် ကို သနား သောကြောင့် ၊ စောစော ထ၍ အထပ်ထပ် စေလွှတ် သော တမန် တို့အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူသော်လည်း၊¹⁶ ဘုရားသခင် ၏ တမန် တို့ကို ပြက်ယယ် ပြု၍ အမိန့် တော်ကို နား မထောင်၊ ပရော ဖက် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော် မ ငြိမ်း နိုင်အောင်၊ မိမိ လူမျိုး ကို ထွက် သဖြင့်၊¹⁷ ခါလဒဲ ရှင် ဘုရင် ကို စစ်ချီ စေ တော်မူ၏။ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန အိမ် တော်၌ လူပျို တို့ ကို ထား နှင့် သတ် ၏။ ယောက်ျား ပျို၊ မိန်းမ ပျို၊ လူအို ၊ အသက်ကြီး၍ ကျောကုန်း သော သူ တို့ ကို ပင် မ သနား ၊ ရှိ သမျှ တို့ကို ထို ရှင် ဘုရင် လက် သို့ အပ် တော် မူ၏။¹⁸ ဗိမာန် တော်တန်ဆာ အကြီး အငယ် ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း ၊ ဗိမာန် တော်ဘဏ္ဍာ

၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာ ၊ မှူးမတ် ဘဏ္ဍာရှိသမျှ တို့ကို၎င်း ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ ယူ သွား၏။¹⁹ ဗိမာန် တော်ကိုလည်း မီးရှို့၍ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ကို ဖြိုဖျက် ကြ၏။ မင်း အိမ် ရှိသမျှ တို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ မြို့တန်ဆာ အကောင်း အမြတ်ရှိသမျှ တို့ကို ဖျက်ဆီး ကြ၏။²⁰ ထား ဘေးနှင့် လွတ် သောသူတို့ကို၊ ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ သိမ်း သွား၍ ၊ သူတို့သည် ပေရသိ နိုင်ငံ မ တည် မှီ တိုင်အောင်ရှင်ဘုရင်ထံ၊ သား တော်မြေး တော် ထံ ၌ ကျွန် ခံလျက် နေ ရကြ၏။²¹ ထိုသို့ ဣသရေလ မြေ သည် ဥပုသ်နေ့တို့ကို မွေ့လျော် စေခြင်းငါ၊ ယေရမိ ဆင့်ဆို သော ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်သည် ပြည့်စုံ ရ၏။ ထို ပြည် သည် လူ ဆိတ်ညံ့ လျက် နေ သော ကာလ၊ အနှစ် ခုနှစ် ဆယ် စေ့ အောင် ဥပုသ် နေ့ တို့ကို စောင့်သော အခွင့်ရှိသတည်း။²² ယေရမိ ဆင့်ဆို သော ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကိုပြည့်စုံ စေခြင်းငါ ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု နန်းစံပဌမ နှစ် တွင် ၊ ထာဝရဘုရား နှိုးဆော် တော်မူ သောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည်အမိန့် တော်စာ ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ပေရသိ နိုင်ငံ အရပ်ရပ် တို့၌ကြော်ငြာ စေ၍²³ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကု ရု မင်းမိန့် တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ တိုင်း နိုင်ငံ ရှိသမျှ ကို ငါ အား ပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒ ပြည်ယေရုရှလင် မြို့၌ အိမ် တော်ကို ငါ တည်ဆောက် ရမည်အကြောင်း မှာ ထားတော်မူပြီ။

ဇေယျာတံ

1 ယေရမိ ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါ ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု နန်းစံပဌမ နှစ် တွင် ၊ ထာဝရဘုရား နိုးဆော် တော်မူသော အားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် အမိန့်တော်စာကို ထုတ် ပြီးလျှင်၊ ပေရသိ နိုင်ငံ အရပ်ရပ် တို့၌ ကြော်ငြာ စေ၍၊
 2 ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု မင်းမိန့် တော်မူသည် ကား၊ ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင် ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ တိုင်း နိုင်ငံရှိသမျှ တို့ကို ငါ့ အား ပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒ ပြည်ယေရုရှလင် မြို့၌ အိမ် တော်ကို ငါ တည် ဆောက်ရမည်အကြောင်း မှာထား တော်မူပြီ။
 3 သင် တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ဘုရား သခင်၏ လူ ဖြစ်သနည်း။ ထိုသူ နှင့်အတူ ဘုရား သခင်ရှိ တော်မူပါစေသော။ ယုဒ ပြည်ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ၍ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ကို တည် ဆောက်စေ။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသည် ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
 4 ဘုရားသခင်၏လူ တည်းခို ရာ အရပ်ရပ် ၌ နေ သောသူတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့မှာ ရှိတော်မူသော ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်အဘို့ အလိုလို လှူသော အလှူမှတစ်ပါး၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ဥစ္စာ ၊ တိရစ္ဆာန် နှင့် မစ စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
 5 ထိုအခါ ယုဒ အဆွေအမျိုးနှင့် ဗ်ယာမိန် အဆွေအမျိုးသူကြီး များ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားများနှင့် တကွ ၊ ဘုရား သခင်နိုးဆော် တော်မူသောသူ အပေါင်း တို့ သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ကို တည် ဆောက်ခြင်းငှါ ကြ၏။
 6 အိမ်နီးချင်း ရှိသမျှ တို့သည်၊ အလိုလိုလှူ သော အလှူမှတစ်ပါး၊ ငွေ တန်ဆာ နှင့် ရွှေ အစရှိသော ဥစ္စာ များ၊ တိရစ္ဆာန် များ၊ အဘိုး ထိုက်သော အရာတို့နှင့် မစ ကြ၏။
 7 ထိုမှတစ်ပါး၊ ယေရုရှလင် မြို့မှ နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်း သွား၍၊ မိမိ ဘုရား တို့ ဗိမာန် ၌ သွင်း ထားသော ဗိမာန် တော်တန်ဆာ တို့ကို၊
 8 ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု သည် ရွှေတိုက် စိုး မိသရေဒတ် လက် ဖြင့် ထုတ် ၍ ၊ ယုဒ မင်း ရှေ့ဗာဇာ ၌ ရေတွက် လျက် အပ်တော်မူ၏။
 9 ဗိမာန်တော် တန်ဆာစာရင်း ဟူမူကား၊ ရွှေ ဖလား သုံး ဆယ်၊ ငွေ ဖလား တ ထောင်၊ ထား နှစ် ဆယ်ကိုး စင်း၊
 10 ရွှေ အိုး သုံး ဆယ်၊ ခြားနားသောငွေ အိုး လေး ရာ တ ဆယ်၊ အခြား သောတန်ဆာ တ ထောင်၊
 11 ရွှေ တန်ဆာ ၊ ငွေ တန်ဆာအရေအတွက်ပေါင်း ကား၊ ငါး ထောင် လေး ရာ တည်း။ ထိုတန်ဆာများကို ရှေ့ဗာဇာ သည် ယူ၍၊

အချုပ် ခံရသောလူစုထဲက၊ ဗာဗုလုန် မြို့မှ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ခေါ်သွားသောသူတို့ နှင့်အတူ ဆောင် ခဲ့၏။

2 ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည်၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်းသွားသောလူစုထဲက ထွက် ၍ ဇေရုဗဗေလ ၊ ယောရှု ၊ နေဟမိ ၊ သရာယ ၊ ရေလာယ ၊ မော်ဒက် ၊ ဗိလရှန် ၊ မိဇပါ ၊ ဗိဂဝဲ ၊ ရေဟုံ ၊ ဗာနာ တို့နှင့်အတူ လိုက်လာ ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ အစရှိသော ယုဒ ပြည်၌အသီးအသီး ဆိုင်သော မြို့ရွာ သို့ ရောက်သော နိုင်ငံတော် သား ကုသရေလ လူ စာရင်း ဟူမူကား၊
 3 ပါရုတ် အမျိုးသား နှစ် ထောင် တ ရာ ခုနှစ် ဆယ် နှစ် ယောက်၊
 4 ရှေ့ဖ တိ အမျိုးသား သုံး ရာ ခုနှစ် ဆယ် နှစ် ယောက်၊
 5 အာရာ အမျိုးသား ခုနှစ် ရာ ခုနှစ် ဆယ်ငါး ယောက်၊
 6 ပါဟတ် မောဘအမျိုး ၊ ယောရှု ယွာဘ အမျိုးသား နှစ် ထောင်ရှစ် ရာ တဆယ် နှစ် ယောက်၊
 7 ဇလ် အမျိုးသား တ ထောင် နှစ် ရာ ငါး ဆယ် လေး ယောက်၊
 8 ဇတု တု အမျိုးသား ကိုး ရာ လေး ဆယ် ငါး ယောက်၊
 9 ဇကုခဲ အမျိုးသား ခုနှစ် ရာ ခြောက် ဆယ်၊
 10 ဗာနီ အမျိုးသား ခြောက် ရာ လေး ဆယ် နှစ် ယောက်၊
 11 ဗေဗဲ အမျိုးသား ခြောက် ရာ နှစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊
 12 အာဇဂဒ် အမျိုးသား တ ထောင်နှစ် ရာနှစ် ဆယ်နှစ် ယောက်၊
 13 အဒေါနိကံ အမျိုးသား ခြောက် ရာ ခြောက် ဆယ်ခြောက် ယောက်၊
 14 ဗိဂဝဲ အမျိုးသား နှစ် ထောင် ငါး ဆယ် ခြောက် ယောက်၊
 15 အဒိန် အမျိုးသား လေး ရာ ငါး ဆယ်လေး ယောက်၊
 16 ဟေဇကီ နှင့် အာတာ အမျိုးသား ကိုး ဆယ်ရှစ် ယောက်၊
 17 ဗေဇဲ အမျိုးသား သုံး ရာ နှစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊
 18 ယောရ အမျိုးသား တရာ တဆယ် နှစ် ယောက်၊
 19 ဟာရှုံ အမျိုးသား နှစ် ရာနှစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊
 20 ဂိဗုဗာ အမျိုးသား ကိုး ဆယ်ငါး ယောက်၊
 21 ဗက်လင် မြို့သား တရာ နှစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊
 22 နေတောဖ မြို့သား ငါး ဆယ်ခြောက် ယောက်၊
 23 အာနသုတ် မြို့သား တရာ နှစ် ဆယ်ရှစ် ယောက်၊
 24 အာဇမာဝက် မြို့သား လေး ဆယ် နှစ် ယောက်၊
 25 ကိရယ သာရိမ် မြို့၊ ခေဖိရ မြို့၊ ဗေရုတ် မြို့သား ခုနှစ် ရာ လေး ဆယ်သုံး ယောက်၊
 26 ရာမ မြို့၊ ဂါဘ မြို့သား ခြောက် ရာ နှစ် ဆယ်တ ယောက်၊
 27 မိတ်မတ် မြို့သား တရာ နှစ် ဆယ်နှစ် ယောက်၊
 28 ဗေသလ မြို့၊ အာကူ မြို့သား နှစ် ရာနှစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊
 29 နေဗော မြို့သား ငါး ဆယ်နှစ် ယောက်၊

³⁰မာဂဗိတ် မြို့သား တရာ ငါး ဆယ် ခြောက် ယောက်၊ ³¹အခြား သော လေံ မြို့သား တ ထောင် နှစ် ရာ ငါး ဆယ် လေး ယောက်၊ ³²ဟာရိမ် မြို့သား သုံး ရာ နှစ် ဆယ်၊ ³³လောဒ မြို့ ဟာဒိဒ် မြို့ သြနော မြို့သား ခုနစ် ဆယ်ငါး ယောက်၊ ³⁴ယေရိခေါ မြို့သား သုံး ရာ လေး ဆယ်ငါး ယောက်၊ ³⁵သေနာ မြို့သား သုံး ထောင် ခြောက် ရာ သုံး ဆယ်တည်း။ ³⁶ယဇ်ပုရောဟိတ် စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှု အမျိုး ထဲက ၊ ယေဒါယ အမျိုးသား ကိုး ရာ ခုနစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊ ³⁷ဣမေရ အမျိုးသား တ ထောင် ငါး ဆယ်နှစ် ယောက်၊ ³⁸ပါရုရ အမျိုးသား တ ထောင် နှစ် ရာ လေး ဆယ်ခုနစ် ယောက်၊ ³⁹ဟာရိ မ် အမျိုးသား တ ထောင် တဆယ် ခုနစ် ယောက်တည်း။ ⁴⁰လေဝိ သား စာရင်း ဟူ မူကား၊ ဟောဒဝိ အမျိုး ထဲက ယောရှု အမျိုး နှင့် ကာဒမေလ အမျိုးသားခုနစ် ဆယ်လေး ယောက်၊ ⁴¹သီချင်း သည် အာသပ် အမျိုးသား တရာ နှစ် ဆယ် ရှစ် ယောက်၊ ⁴²တံခါး စောင့် အမျိုးသား တည်းဟူသောရှုလုလုံ အမျိုးသား ၊ အာတာ အမျိုးသား ၊ တာလမုန် အမျိုးသား ၊ အကုကုပ် အမျိုးသား ၊ ဟတိတ အမျိုးသား ၊ ရောဗဲ အမျိုးသား အပေါင်း တရာ သုံး ဆယ်ကိုး ယောက်တည်း။ ⁴³ဘုရား ကျွန်ခံသူ ဇိဟ အမျိုးသား ၊ ဟသုဖ အမျိုးသား ၊ တဗု ဗောက် အမျိုးသား၊ ⁴⁴ကေရုတ် အမျိုးသား ၊ သယာဟ အမျိုးသား ၊ ပါဒုန် အမျိုးသား၊ ⁴⁵လေဗန အမျိုးသား ၊ ဟာဂဘ အမျိုးသား ၊ အကုကုပ် အမျိုးသား၊ ⁴⁶ဟာဂပ် အမျိုးသား ၊ ရှာလမဲ အမျိုးသား ၊ ဟာနန် အမျိုးသား၊ ⁴⁷ဂိဒဒေလ အမျိုးသား ၊ ဂါဟာ အမျိုးသား ၊ ရာယ အမျိုးသား၊ ⁴⁸ရေဇိန် အမျိုးသား ၊ နေကောဒ အမျိုးသား ၊ ဂဇဇမ် အမျိုးသား၊ ⁴⁹သြဇ အမျိုးသား ၊ ပါသာ အမျိုးသား ၊ ဗေ သဲ အမျိုးသား၊ ⁵⁰အာသနာ အမျိုးသား ၊ မဟုနိမ် အမျိုးသား ၊ နဖု သိမ် အမျိုးသား၊ ⁵¹ဗာကဗုတ် အမျိုးသား ၊ ဟကုဖ အမျိုးသား ၊ ဟာရဟုရ အမျိုးသား၊ ⁵²ဗာဇလုပ် အမျိုးသား ၊ မဟိဒ အမျိုးသား ၊ ဟရရ အမျိုးသား၊ ⁵³ဗာကုတ် အမျိုးသား ၊ သိသရ အမျိုးသား ၊ သာမ အမျိုးသား၊ ⁵⁴နေဇိ အမျိုးသား ၊ ဟတိဖ အမျိုးသား တည်း။ ⁵⁵ရှောလမုန် ၏ အစေခံ ကျွန်၊ သောတဲ အမျိုးသား ၊ သောဖရက် အမျိုးသား ၊ ပေရဒ အမျိုးသား၊ ⁵⁶ယာလ အမျိုးသား ၊ ဒါကုန် အမျိုးသား ၊ ဂိဒဒေလ အမျိုးသား၊ ⁵⁷ရှေဖတိ အမျိုးသား ၊ ဟတုတိ လ အမျိုးသား ၊ ပေါခရက် အမျိုးသား ၊ ဇေဗိမ် အမျိုးသား၊ အာမိ အမျိုးသား တည်း။ ⁵⁸ဘုရား ကျွန်နှင့် ရှောလမုန် ကျွန် ပေါင်း ကား၊ သုံး ရာ ကိုး ဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။ ⁵⁹ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလ အမျိုး မှန်သည်မမှန်သည်ကို၎င်း၊ မိမိ တို့အဆွေ အမျိုးကို၎င်း၊ မပြ နိုင် ဘဲ တေလမေလ မြို့ တေလဟာသ မြို့ ခေရပ် မြို့ အဒုဒန် မြို့ ဣမေရ မြို့မှ ထွက်သွား သောသူဟူမူကား၊ ⁶⁰ဒေလာယ အမျိုးသား ၊ တောဘိ အမျိုးသား ၊ နေကောဒ အမျိုးသား ပေါင်း ခြောက် ရာ ငါး ဆယ် နှစ် ယောက်တည်း။ ⁶¹ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုး ထဲက ဟဗာ ယ အမျိုးသား ၊ ကောဇအမျိုးသား ၊ ဂိလဒိ ပြည်သားဗာဇိလဲ သမီး တယောက်နှင့် စုံဘက် ၍၊ ယောက္ခမအမည် ကိုရသော ဗာဇိလဲ

အမျိုးသား တို့သည်၊ ⁶²စာရင်းဝင်သောလူစုတွင် မိမိ တို့စာရင်း ကို ရှာ ၍ မ တွေ့ သောကြောင့် ၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာ ကို မခံ ရကြ။ ⁶³ဥရိမ် နှင့် သုမိမ် ပါ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မ ပေါ် မှီ တိုင်အောင် သူ တို့သည် အလွန် သန့်ရှင်း သော အရာ တို့ကို မ စား ရဟု ပြည်အုပ် မင်းစီရင် ၏။ ⁶⁴ပရိသတ် ပေါင်း ကား လေး သောင်း နှစ် ထောင် သုံး ရာ ခြောက် ဆယ်တည်း။ ⁶⁵ထို မှတပါး၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမပေါင်း ခုနစ် ထောင် သုံး ရာ သုံး ဆယ် ခုနစ် ယောက်၊ သီချင်း သည် ယောက်ျား မိန်းမ ပေါင်းနှစ် ရာ၊ ⁶⁶မြင်း ပေါင်း ခုနစ် ရာ သုံး ဆယ်ခြောက် စီး၊ လား ပေါင်း နှစ် ရာလေး ဆယ် ငါး စီး၊ ⁶⁷ကုလားအုပ် ပေါင်းလေး ရာ သုံး ဆယ်ငါး စီး၊ မြည်း ပေါင်း ခြောက် ထောင် ခုနစ် ရာ နှစ် ဆယ်တည်း။ ⁶⁸အဆွေအမျိုးသူကြီး အချို့တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ဗိမာန် တော်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဗိမာန်တော် ကို မိမိ နေရာ ၌ တည် ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ⁶⁹တတ် နိုင်သမျှ အတိုင်း အလိုလို လှူ၍၊ ရွှေ ဒင်္ဂါး ခြောက် သောင်း တ ထောင်၊ ငွေ အခွက် ငါး သောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဝတ် အစုံတရာ ကို ဘဏ္ဍာ တော်ထဲ သို့ သွင်း ကြ၏။ ⁷⁰ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ သာမည လူ အချို့ သီချင်း သည်၊ တံခါး စောင့်၊ ဘုရား ကျွန်တို့သည် မိမိ တို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ ၎င်း၊ ဣသရေလ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ ၎င်း နေရာ ကျ ကြ၏။

3သတ္တမ လ ရောက် မှ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌ နေသောဣသရေလ အမျိုးသား လူ အပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ တည် တညွတ် တည်းလာ၍ စုဝေး ကြ၏။ ²ထိုအခါ ယောဇဒက် သား ယောရှု နှင့် သူ ၏ညီအစ်ကို ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ ရှာလသေလ သား ဇေရုဗဗေ လ နှင့် သူ ၏ ညီအစ်ကိုများတို့သည်ထ၍ ဘုရား သခင်၏လူ မော ရှေ ရေး ထားသော ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ ပါသည် အတိုင်း ၊ မီး ရှို့ရာ ယဇ်တို့ကို ပူဇော် လိုသောငှါ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် ကြ၏။ ³ထိုပြည် အရပ်ရပ်၌ နေသောသူ တို့ကို ကြောက် သော်လည်း ၊ ယဇ် ပလ္လင်ကို မိမိ ဘိနပ် ပေါ်မှာ တည် ထား ၍ ၊ နံနက် ညဦး မပြတ်မီး ရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ကြ၏။ ⁴ကျမ်းစာ လာသည် အတိုင်း ၊ သကေနေ ပွဲ ကိုလည်းခံ၍ တရား နှင့်အညီ နေ့ တိုင်းပြုသင့်သော ဝတ်ကိုပြုလျက်၊ နေ့တိုင်းမီး ရှို့ရာယဇ်တို့ကို အရေ အတွက်နှင့် ပူဇော် ကြ၏။ ⁵ထို နောက်မှအမြဲ ပူဇော် ရသောယဇ်၊ လဆန်း နေ့၌ ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း စေသော ဓမ္မ ပွဲနေ့ ၌ ၎င်း ၊ ပူဇော်ရသောယဇ်၊ ထာဝရဘုရား အား အလိုလို ပူဇော်သက္ကာ ကို ဆောင် ခဲ့ သော သူ အသီး အသီး အ ဘို့ ပူဇော်ရသောယဇ်တို့ကို ပူဇော်လျက်နေကြ၏။ ⁶ဗိမာန် တော် တိုက် မြစ်ကိုမ ချ သေးသော်လည်း ၊ သတ္တမ လ တ ရက်နေ့ မှစ၍ မီး ရှို့ ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်ကြ၏။ ⁷ပန်းရန် သမားနှင့် လက် သမားတို့အား လည်း ငွေ ကိုပေး ကြ၏။ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု အခွင့် ပေးတော်မူသည် အတိုင်း ၊ အာရဇ် သစ်သား ကို လေဗ

နန် တောင်မှ ယုပုပေ ဆိပ်သို့ ဆောင် စေခြင်းငှါ ၊ ဇိဒုန် မြို့သားနှင့် တုရှ မြို့သားတို့အား ၊ စား စရိတ်နှင့် ဆီ များကိုပေးကြ၏။^၈ ယေ ရုရှလင် မြို့ ဗိမာန် တော်သို့ ရောက် သော ဒုတိယ နှစ် ၊ ဒုတိယ လ တွင် ရှာလသေလ သား ဇေရုဗဗေလ ၊ ယောဇဒတ် သား ယောရှု ၊ ကျန် ကြွင်းသော ညီအစ်ကို ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားများ၊ အချုပ် ခံရသော လူစုထဲက ထွက် ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့လာသော လူများအပေါင်း တို့သည် ထ၍ ဗိမာန် တော်တည်ဆောက်ခြင်းအမှု ကို နှိုးဆော် စိမ့်သောငှါ လေဝိ သားတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။^၉ ထိုအခါ ယုဒ အမျိုး ၊ ယောရှု နှင့် သူ ၏သား ညီ များ၊ ကပ်မေုလ နှင့် သူ ၏သား များ၊ လေဝိ အမျိုးဟေဒဒဒိ သား များ၊ သူ တို့သား နှင့် ညီ များ တို့သည်၊ ဗိမာန် တော် ကို တည်ဆောက် လုပ်ဆောင် သော သူ တို့ ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ ထ ကြ၏။^{၁၀} လုပ်ဆောင် သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်တိုက်မြစ်ကိုချ သောအခါ ၊ ဣသရေ လ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒိ စီရင်သည်အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ်တော် ကိုချီးမွမ်း စေခြင်းငှါ ၊ တံပိုး ကိုင်သော ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ ခွက် ကွင်း ကိုင်သော လေဝိ အမျိုး၊ အာသပ် သား များတို့ကို ခန့် ထား ကြ၏။^{၁၁} ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ပြတော်မူသောကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည် ပါသည် ဟူ၍ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ၊ ကျေးဇူး တော်ကို ဝန်ခံလျက် ၊ အသံပြိုင်၍ အလှည့်လှည့်သီချင်း ဆို ကြ၏။ ဗိမာန် တော်တိုက်မြစ် ကို ချ ရသောကြောင့် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ၊ ကြီး သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။^{၁၂} သို့ရာတွင် အသက် ကြီး၍ အရင် ဗိမာန် တော်ကို မြင် ဘူးသော ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး အများတို့သည်၊ နောက်ဗိမာန် တော်တိုက်မြစ် ကျ လျက်ရှိသည်ကို မြင် သောအခါ ၊ ကြီး စွာသော အသံ နှင့် ငိုကြွေး ကြ၏။ လူအများ တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။^{၁၃} ထိုသို့ပြု သော ကြွေးကြော် သံ နှင့်ငိုကြွေး သံ ကို ကြားသောသူတို့ သည်ပိုင်းခြား၍ မ သိ နိုင်ကြ။ လူ များ တို့သည် ကြီး စွာသောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် သောကြောင့် ၊ ဝေး သောအရပ်၌ ကြား ရလေ၏။

4 သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရသော အမျိုးသား တို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အဘို့ ဗိမာန် တော်ကို တည် ကြသည်ဟု ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗိယာ မိန် အမျိုး၏ ရန်သူ တို့သည် ကြား လျှင်၊^၁ ဇေရုဗဗေလ နှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့ထံ သို့လာ ၍ ၊ ငါ တို့သည် သင် တို့ထံ၌ တည်းခိုပါရစေ။ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ကို သင် တို့ရှာသကဲ့သို့ ငါတို့လည်း ရှာ ကြ၏။ ငါ တို့ကို ဤ ပြည်သို့ဆောင် ခဲ့သော အာရှရိ ရှင်ဘုရင် သေရဟဒဒုန် လက်ထက် မှစ၍ ထိုဘုရား သခင်အား ယဇ် ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆို ကြသော်၊^၂ ဇေရုဗဗေလ နှင့် ယောရှု အစရှိသော ဣသရေလ အဆွေအမျိုး သူကြီး တို့က၊ ငါ တို့၏ဘုရား သခင်အဘို့ ဗိမာန် တော်တည် ခြင်း

အမှုကို၊ သင် တို့သည် ငါ တို့နှင့် ပိုင်း၍ မ လုပ်ရ။ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု မင်းကြီး အမိန့် တော်အတိုင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အဘို့ ငါ တို့သည် ကိုယ်တိုင်တည် ရမည်ဟု ပြန်ပြော ကြ ၏။^၄ ထိုအခါ ပြည်သား တို့သည် ယုဒ အမျိုး တို့ကို လက် အားလျော့ စေ၍ ၊ တည် ဆောက် ခြင်း အမှု ကို နှောင့်ရှက် ကြ၏။^၅ ယုဒ အမျိုးသား တို့၏ အကြံ ကိုဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ၊ ပေရ သိ ရှင်ဘုရင် ကုရု လက်ထက် ကာလ ပတ်လုံး မှ သည်၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ဒါရိ လက်ထက် တိုင်အောင် ၊ ရှေ့နေ တို့ကို ငှား၍ထား ကြ၏။^၆ အာရှေရု နန်း ထိုင်စ က ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သားတို့၌ အပြစ် တင်သောလွှာစာကို ပေးလိုက်ကြ၏။^၇ အာတဇေ ရစ် လက်ထက် ၌ ဗိရှလံ ၊ မိသရေဒတ် ၊ တဗေလ နှင့် အခြား သော အပေါင်း အဘော်တို့သည်၊ ရှုရိ ဘာသာစကားနှင့် ရေး သော လွှာ စာ ကို၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် အာတဇေရစ် ထံ သို့ပေးလိုက် ကြ၏။^၈ စာတိုက် စိုးရေဟုံ နှင့် မြို့စာရေး ရှိမရှဲ့ တို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို ရန်ဘက် ပြုလျက်၊ အာတဇေရစ် မင်းကြီး ထံသို့စာ ပေးလိုက်၍၊^၉ စာတိုက် စိုးရေဟုံ ၊ မြို့စာရေး ရှိမရှဲ့ နှင့် အခြား သော အပေါင်း အဘော်၊ ဒိနဲ ပြည်သား၊ အဖာသသက် ပြည်သား၊ တာပေလ ပြည် သား၊ အဖာရသ ပြည်သား၊ အာခေဝ ပြည်သား၊ ဗာဗုလုန် ပြည် သား၊ ရှုရုနက် ပြည်သား၊ ဒေဟဝ ပြည်သား၊ လေံ ပြည်သားအစရှိ သော၊^{၁၀} ကြီး မြတ်သောမင်း အာသနုပုပါ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ရှုမာရိ မြို့ ရွာတို့၌ နေရာ ချသောသူများနှင့်၊ မြစ် အနောက် ဘက်၌နေသော အခြား သူများ တို့သည်၊ ဤမည်သော နေ့ရက် ကာလ တွင်၊^{၁၁} အာ တဇေရစ် မင်းကြီး ထံ သို့ပေး လိုက် သော စာ ဟူမူကား ၊ မြစ် အနောက် ဘက်၌နေသောကိုယ်တော်ကျွန် တို့သည်၊ ဤ မည်သော နေ့ရက် ကာလတွင် လျှောက် ပါ၏။^{၁၂} အထံတော် မှ ကျွန်တော် တို့ ရှိရာ သို့ ရောက် လာသော ယုဒ လူတို့သည် ဆိုးညစ် ၍ ၊ ပုန်ကန် တတ် သော ယေ ရုရှ လင် မြို့ ကို တည် လျက်၊ မြို့ရိုး အမြစ် ကို ချ ၍ လက်စသတ် လု သည် ကို သိ မှတ် တော် မူ ပါ။^{၁၃} ထိုမြို့ ကို တည် ပြန်၍ မြို့ရိုး ကိုလက်စသတ် လျှင် ၊ ငွေတော် ခွဲ ခြင်း ကိုမ ခံ၊ အခွန် တော် အကောက် တော် ကို မ ပေး ဘဲ နေ၍၊ နိုင်ငံတော် အကျိုး နည်း ပါ လိမ့်မည် ကို သိ မှတ် တော် မူ ပါ။^{၁၄} ကျွန်တော် တို့ သည် ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် အသက်မွေး ရ သောသူဖြစ် သည်နှင့် အညီ၊ ကိုယ်တော်၌ ဘုန်းတော် လျော့ကြောင်း ကို ကြည့် ၍ မ နေ သင့် သောကြောင့်၊ ဘိုး တော်ဘေးတော်တို့၏မှတ် စာကို စစ်ကြော တော်မူမည်အကြောင်း ဤလျှောက် စာကို ပေး လိုက်ပါ၏။^{၁၅} ယေ ရုရှ လင် မြို့ သည် ပုန်ကန် တတ် သော မြို့ ၊ ရှင် ဘုရင် အကျိုးနှင့် နိုင်ငံ တော်အကျိုး စီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သောမြို့ဖြစ်ဘူး၍၊ ရှေး ကာလ ၌ မြို့ထဲ မှာ ပုန်ကန် သောအကြံကို အစဉ်ပြုစု သောကြောင့်၊ အတိုက် အဖျက်ခံရပါသည် အကြောင်းအရာများကို ထို မှတ် စာ၌ တွေ့၍ သိ တော်မူပါလိမ့်မည်။^{၁၆} ထို မြို့ ကိုတည် ပြန်၍ မြို့ရိုး ကို

လက်စသတ် လျှင် ၊ ကိုယ်တော်သည် မြစ် အနောက် ဘက်၌ အစိုးရ တော်မမူ ကြောင်းကို ကျွန်တော် တို့ လျှောက် ထားပါသည်ဟု စာ၌ ပါသတည်း။¹⁷ ရှင် ဘုရင်သည် စာတိုက် စိုးရေဟုံ နှင့် မြို့စာရေး ရှိမ ရှိ မှစ၍ ၊ ရှမာရိ မြို့၌ နေ သော ထိုသူ တို့၏ အပေါင်း အဘော်များ၊ မြစ် အနောက် ဘက်၌နေသောအခြား သူများတို့ ရှိရာ သို့ ပြန်ပေး လိုက်သော စာ ဟူမူကား၊¹⁸ ဤ မည်သော နေ့ရက် ကာလတွင်၊ ငါ ရေး၍ သင်တို့ ချမ်းသာ ပါစေ။ ငါ ထံ သို့သင်တို့ပေး လိုက်သော စာ ကို ငါ ရှေ့ မှာ အနက် ပြန်၍ဘတ် ပြီ။¹⁹ ငါ မှာ ထားသည် အတိုင်း စစ်ကြော ကြသောအခါ၊ ထို မြို့သည် ရှေး ကာလ ၌ ရှင် ဘုရင်တို့ ကို ပုန်ကန် ကြောင်း၊ မ ကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ်သောမြို့ ပုန်ကန်တတ် သော မြို့ဖြစ်ကြောင်း၊²⁰ ငွေ တော်ကို ခွဲလျက်၊ အခွန် တော်အကောက် တော်ကိုခံလျက်၊ မြစ် အနောက် ဘက် တရှောက် လုံး ကို အစိုးရ ၍ တန်ခိုး ကြီးသော ရှင် ဘုရင်တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေဘူးကြောင်းများကို သိရ၏။²¹ သို့ဖြစ်၍ ငါသည်အခွင့် မ ပေးမှီတိုင်အောင် ၊ ထိုသူတို့သည် မြို့ကို မ တည် ဘဲ နေစေမည် အကြောင်း အမိန့် တော်ကိုဆင့်ဆို ကြလော့။²² နိုင်ငံတော် အကျိုး မ ပျက်စီးစေ ခြင်းငှါ သတိ ပြု၍ ဤ အမှုကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု ကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။²³ အာတဇေရဇ် မင်းကြီး စာ ကို ရေဟုံ နှင့် မြို့စာရေး ရှိမရှဲ အစရှိသောသူ တို့ အပေါင်း အဘော်ရှေ့မှာ ဘတ် ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၊ ယုဒ လူတို့ရှိရာ သို့အလျင် အ မြန်သွား ၍ ယုဒလူတို့၏ အလုပ်အကိုင်ကို အနိုင် အထက်ဆီးတား ကြ၏။²⁴ ထိုသို့ ယေ ရှုရှလင် မြို့၏ ဗိမာန် တော် တည် ခြင်း အမှု ပြတ်၍၊ ပေရသိ ရှင် ဘုရင် ဒါရိ နန်းစံ နှစ် နှစ် တိုင်အောင် လက်စမ သတ်ဘဲနေလေ၏။

5 ထိုအခါ ပ ရော ဖက် ဟ ဂု ဂဲ နှင့် ကူ ဒေါ သား ပ ရော ဖက် ဇာ ခရိ လူ တို့သည် ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေ ရှုရှလင် မြို့သား၊ ယုဒ လူ တို့ အား ထာဝရ ဘုရား အခွင့် နှင့် ဟော ကြ၏။² ထိုသို့ ဘုရားသခင် ၏ပ ရော ဖက် တို့သည် ဝိုင်း သဖြင့်၊ ရှာ လ သေ လ သား ဇေ ရု ဗ ဗေ လ နှင့် ယော ဇ ဒက် သား ယော ရှု သည် ထ ၍ ယေ ရှုရှ လင် မြို့၏ဗိမာန် တော် ကို တည် စ ပြု ပြန် ကြ၏³ ထိုအခါ မြစ် အနောက် ဘက် မြို့ဝန် တာ တ နဲ နှင့် ရှေ့ သာ ဗော ဇ နဲ မှစ၍သူ တို့အပေါင်း အဘော်တို့သည် လာ ၍၊ ဤ အိမ် ကိုတည် ဆောက် ရ မည်၊ ဤ မြို့ရိုး ကို ပြုပြင် ရမည်အကြောင်း အ ဘယ် သူ မှာ ထား သနည်း ဟူ၍၎င်း ၊⁴ ဤ အိမ် ကို တည် ဆောက် သော သူ တို့ ၏အမည် ကား အဘယ် သို့နည်းဟူ၍၎င်း၊ မေးစစ်ကြသော်လည်း၊⁵ ဒါရိ မင်း အမိန့် တော် မ ရောက် မှီ အလုပ်အကိုင် မ ပြတ် စေ ခြင်း ငှါ၊ ဘုရား သခင်သည် ယုဒ အမျိုးသား အသက် ကြီး သူ တို့ကို ထောက်ရှုတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အထံတော်သို့ လျှောက်စာ ကိုပေး လိုက် ကြ၏။⁶ မြစ် အနောက် ဘက် မြို့ဝန် တာ တ နဲ နှင့် ရှေ့ သာ ဗော ဇ နဲ မှစ၍သူ တို့ အပေါင်း အ ဘော်၊⁷ မြစ် အနောက် ဘက်၌

နေ သော အဖာ သ သက် လူ တို့သည်၊ ဒါ ရိ မင်းကြီး ထံ သို့ ပေး လိုက် သော စာ ချက် ဟူ မူကား၊ ဒါ ရိ မင်းကြီး ၌ အစဉ် ချမ်းသာ ရှိပါစေသော။⁸ ကျွန်တော်တို့သည် ယုဒ ပြည် တွင် ကြီး မြတ်သော ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်သို့ ရောက် ၍ ၊ ထိုအရပ်သားတို့သည် အိမ် တော် ကို ကျောက် ကြီး နှင့် တည်လုပ် လျက်၊ ကျောက်ထရံ ပေါ် မှာ သစ်သား ကို တင် လျက်၊ အလျင် အ မြန် လုပ်ဆောင် ၍ အကြံထမြောက် ကြောင်း ကို သိ မှတ် တော် မူ ပါ။⁹ ဤ အိမ် ကို တည် ဆောက် ရ မည်၊ ဤ မြို့ရိုး ကို ပြုပြင် ရမည်အကြောင်း အ ဘယ် သူမှာ ထားသနည်း ဟူ၍၎င်း၊¹⁰ သူကြီးတို့၏ အမည် များကို စာရင်းယူ၍ အထံ တော်သို့ ပေးလိုက်ခြင်းငှါ၊ သူကြီး တို့၏အမည် များကို၎င်း၊ အသက် ကြီးသူတို့၌ မေးမြန်း သောအခါ၊¹¹ သူ တို့က၊ ငါ တို့သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး အရှင် ဘုရား သခင်၏ ကျွန် တော်ဖြစ်ကြ၏။ ရှေး ကာလ ၌ ကြီး မြတ်သော ကူ သရေ လ ရှင် ဘုရင် တည်ထောင် တော်မူသော အိမ် တော်ကို ယခုပြုပြင် ကြ၏။¹² ငါ တို့ဘိုးဘေး တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင် ဘုရား သခင်၏ အမျက် တော်ကိုနိုးဆော်သောကြောင့် ၊ သူ တို့ကိုခါလဒဲ မင်း၊ ဗာ ဗုလုန် ရှင် ဘုရင်နေဗုဒဒ်နေဇာ လက် သို့ အပ် တော်မူသဖြင့်၊ ထို ရှင်ဘုရင်သည် ဤ အိမ် တော်ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ ပြည် သား တို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်း သွား၏။¹³ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်ကုရု သည်၊ နန်းစံပဌမ နှစ် တွင် ဤ ဗိမာန် တော်ကို ပြုပြင် ရမည်အကြောင်း မိန့် တော်မူ ၏။¹⁴ နေဗုဒဒ်နေဇာ သည် ယေရုရှလင် မြို့၏ ဗိမာန် တော် ထဲက ထုတ် ၍၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်နှင့် ဆိုင် သော်လည်း၊ ဗာ ဗုလုန် မြို့၏ ဗိမာန် သို့ ဆောင် သွားသော ရွှေ တန်ဆာ၊ ငွေ တန်ဆာ တို့ကို ကုရု မင်းကြီး သည် ဗာဗုလုန် မြို့၏ဗိမာန် ထဲက တဖန်ထုတ် ၍၊ ရှေ့ဗာဇာ အမည် နှင့် မြို့ဝန် အရာ၌ ခန့် ထားသောသူလက်သို့ အပ် တော်မူလျက်၊¹⁵ ဤ တန်ဆာ တို့ကိုယူ ၍ ယေရုရှလင် မြို့၏ ဗိမာန် တော်သို့ ဆောင် သွားလော့။ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် ကို မိမိ နေရာ ၌ တည် ပြန်စေဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊¹⁶ ထို ရှေ့ဗာဇာ သည် လာ ၍ ယေရုရှလင် မြို့၏ ဘုရား အိမ် တော်အဖြစ် ကို ချ ထားသဖြင့်၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ငါတို့သည် တည် လုပ်လျက် လက်စ မ သတ်သေးဟု ပြန်ပြော ကြ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ဘုရား ၏အိမ် တော် ကို တည် ရမည်အကြောင်း ၊ ကုရု မင်းကြီး အမိန့် တော် ရှိသည် မရှိသည်ကိုသိလိုသဖြင့်၊ ဗာဗု လုန် မြို့ ဘဏ္ဍာ တော်တိုက် ၌ ရှာဖွေစေခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ရှာဖွေ စေတော်မူပါ။ နောက်တဖန် ဤအမှု၌ အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်း ကျွန်တော် တို့ဆီ သို့ အမိန့် တော်စာကို ပေး လိုက် တော်မူ ပါဟု လျှောက်စာ၌ ပါသတည်း။

6 ထိုအခါ ဒါ ရိ မင်းကြီး အမိန့် တော် နှင့် ဗာဗုလုန် မြို့ ဘဏ္ဍာ တော်ထား ရာ စာ တိုက် ၌ ရှာဖွေ ကြ၏။² မေဒိ ပြည် ၊ အာခမေ သ မြို့၊ နန်းတော် ၌ စာလိပ် ကို တွေ့၍ ၊ စာလိပ် ၌ ပါသောစကား

ဟူမူကား၊³ ယစ် ပူဇော် ရာ အိမ် တော်ကိုတည် စေ။ တိုက်မြစ် ကို ခိုင်ခံ့ စွာချထားစေ။ အမြင့် အတောင် ခြောက် ဆယ်၊ အနံ အတောင် ခြောက် ဆယ် ရှိ၍၊⁴ ကြီး သော ကျောက် တန်း သုံး ဆင့်၊ အသစ် သော သစ်သား တန်း တဆင့်နှင့် အထပ်ထပ်တည်စေ။ စရိတ် များ ကိုလည်း ဘဏ္ဍာ တော်ထဲက ထုတ်၍ပေး စေ။⁵ ယေရုရှလင် မြို့၏ ဗိမာန် တော် ထဲ က နေ ဗုဒ္ဓ နေ ဇာ ထုတ် ၍ ဘုရား သခင်၏အိမ် တော် နှင့် ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာ ဗု လု န် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ သော ရွှေ တန်ဆာငွေ တန်ဆာ တို့ကို ပြန်ပေး စေ။ ယေရုရှလင် မြို့၏ ဗိမာန် တော် သို့ ပို့၍ အလုံးစုံ တို့ ကို ဘုရား အိမ် တော် ထဲ တွင် မိမိ တို့ နေရာ ၌ ထား စေ ဟု ကု ရု မင်းကြီး သည် နန်းစံ ပဌမ နှစ် တွင် ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့၏ ဘုရား အိမ် တော် အမှု မှာ အမိန့် တော် ရှိ၏။⁶ သို့ ဖြစ်၍၊ မြစ် အနောက် ဘက် မြို့ဝန် တာ တ နဲ့ ၊ ရှေ့ သာ ဗောဇနံ နှင့် သင် တို့အပေါင်း အ ဘော် တည်း ဟူသော မြစ် အနောက် ဘက်၌နေသော အဖာသသက် လူတို့၊ ထွက်သွား ကြ။⁷ ထိုဘုရား ၏အိမ် တော်တည်ခြင်း အမှု ကို မဆီး မတားကြနှင့်။ ယုဒ မြို့ဝန် နှင့် ယုဒ အမျိုး အသက် ကြီး သူ တို့ သည် ထို အိမ် တော် ကို မိမိ နေရာ ၌ တည် ပါလေစေ။⁸ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်တို့သည် ထို ဘုရား ၏ အိမ် တော် တည် ခြင်း အမှု ကို ယုဒ အမျိုး အသက် ကြီး သူ တို့နှင့် ကူညီ ရမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် အဆီး အတား မ ရှိစေခြင်းငှါ ၊ မြစ် အနောက် ဘက်၌ ခံသော အခွန် တော်တည်း ဟူသောဘဏ္ဍာ တော် ထဲ က အိမ်တော် တည် စရာ စရိတ် ကို ချက် ခြင်း ထုတ်ပေး ရမည်အကြောင်း ငါ အမိန့် တော် ရှိ၏။⁹ ထိုမှ တ ပါး၊ သူ တို့သည် မွေးကြိုင် သော ယစ် တို့ ကို ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင် အား ပူဇော်၍၊¹⁰ ရှင် ဘုရင် အသက် ၊ ဆွေ တော် မျိုး တော် တို့၏ အသက် အ ဘို့ ဆုတောင်း စေ ခြင်း ငှါ ၊ သူ တို့ လိုချင် သမျှ ယေ ရုရှလင် မြို့ ယစ်ပုရောဟိတ် တို့ စီရင် သည်အတိုင်း ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင် ဘုရား သခင်အား မီး ရှိုရာယစ် ပူဇော်စရာဘို့ နှား ၊ သိုး ထီး၊ သိုး သငယ်၊ စပါး၊ ဆား ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ တို့ကိုနေ့တိုင်း အစဉ် မပြတ်ပေး စေ။¹¹ ၎င်း နည်း အကြင် သူသည် ဤ အမိန့် တော်ကို ငြင်းဆန် လျှင်၊ ထိုသူ ၏အိမ် မှ သစ် တိုင်ကို နှုတ် ယူ၍ စိုက် ပြီးမှ သူ ကိုလည်း ဆွဲချ စေ။ သူ အိမ် ကိုလည်း နောက်ချေး ပုံဖြစ် စေ ဟု ငါ အမိန့် တော် ရှိ၏။¹² ယေ ရုရှ လင် မြို့၏ ဘုရား အိမ် တော် ကို ကျိုးပဲ့ ပျက်စီး စေ ခြင်း ငှါ ပြု သော ရှင် ဘုရင် နှင့် ဆင်းရဲသား အပေါင်းတို့ကို၊ ထိုအရပ်၌ နာမ တော်တည် စေသော ဘုရား သခင် သည် ဖျက်ဆီး တော် မူ ပါစေသော။ ငါ ဒါရိ သည် အမိန့် တော်ကို ပေး၏။ အမိန့်တော် အတိုင်း အလျင် အမြန် ပြု စေ ဟု ပေးလိုက် သတည်း။¹³ ထိုအခါ ဒါ ရိ မင်းကြီး ပေး လိုက် သော အမိန့်တော် အတိုင်း ၊ မြစ် အနောက် ဘက် မြို့ဝန် တာတနဲ့ ၊ ရှေ့သာဗောဇနံ နှင့် သူ တို့အပေါင်း အဘော်တို့သည် အလျင် အမြန် ပြု ကြ၏။¹⁴ ယုဒ အမျိုးအသက် ကြီးသူတို့သည် တည်ဆောက် ၍ ၊ ပရောဖက် ဟဂု

ဂဲ နှင့် ကူဒေါ သား ဇာခရိ ဟော သော အားဖြင့် ၊ အကြံ ထမြောက် ကြ၏။ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် အမိန့် တော်နှင့် ပေရသိ ရှင် ဘုရင်ကု ရု မင်း၊ ဒါရိ မင်း အမိန့် တော်အတိုင်း တည်ဆောက် ၍ လက်စသတ် ကြ၏။¹⁵ ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံ ခြောက် နှစ် ၊ အာဒါ လ သုံး ရက် နေ့တွင် အိမ် တော်သည် ပြီးပြည့်စုံ ၏။¹⁶ ကူသရေလ အမျိုးသား၊ ယစ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားအစရှိသော သိမ်း သွား ခြင်းကိုခံ ဘူးသော အမျိုးသားချင်းရှိသမျှတို့သည် ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် ကို ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် အနုမောဒနာ ပွဲခံ ကြ၏။¹⁷ ထို အိမ် တော်၏ အနုမောဒနာ ပွဲ တွင် နွား တရာ ၊ သိုး ထီး နှစ် ရာ၊ သိုး သငယ်လေး ရာ ကို၎င်း၊ ကူသရေလ အမျိုး တဆယ် နှစ် မျိုးအလိုက် အမျိုးသားအပေါင်း တို့၏ အပြစ် ဖြေရာ ယစ်တည်း ဟူသောဆိတ် ထီး တဆယ် နှစ်ကောင် ကို၎င်း၊ ယစ်ပူဇော်ကြ၏။¹⁸ မောရှေ ကျမ်းစာ ၌ ပါသည်အတိုင်း ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ ဘုရား ဝတ် ကို ပြုစေ ခြင်း ငှါ ၊ ယစ် ပုရောဟိတ် အသီးအသီးတို့ကို၎င်း၊ သင်းဖွဲ့ သော လေဝိ သားတို့ကို၎င်းခန့် ထား ကြ၏။¹⁹ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရ သော အမျိုးသား တို့သည် ပဌမ လ တ ဆယ် လေး ရက် နေ့ တွင် ပသ ခါ ပွဲ ကို လည်း ခံ ကြ ၏။²⁰ ယစ်ပုရောဟိတ် နှင့် လေဝိ သား တို့သည် တညီ တညွတ်တည်း ကိုယ် ကို သန့်ရှင်း စေ၍၊ အလုံးစုံ တို့သည် သန့်ရှင်း သဖြင့် ၊ မိမိ တို့အဘို့ မှစ၍ပေါက် ဘော် ချင်း ယစ်ပုရောဟိတ် တို့အဘို့ နှင့် သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရ သော အမျိုးသား အပေါင်း တို့အဘို့ ပသ ခါ သိုး သငယ် ကို သတ် ကြ ၏။²¹ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ သော လူစုထဲက ထွက်လာ သော ကူသရေလ အမျိုးသား များ၊ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာ လိုသောငှါ ၊ တပါး အမျိုးသား နေရာ အရပ် အညစ် အကြေးကို ပယ်ရှား သော သူများအပေါင်း တို့သည် ပသ ခါပွဲကိုစား ၍၊²² ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးဝမ်းမြောက် သောစိတ် နှင့် အ ဇေမ ပွဲ ကိုလည်း ခံ ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ဝမ်းမြောက် သောအခွင့်ကိုပေး တော်မူ၏။ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ဗိမာန် တော် တည်ဆောက် ခြင်း အမှု မှာ ၊ အာ ရှု ရိ ရှင်ဘုရင် မစ မည် အကြောင်း ၊ စိတ် နှလုံးတော်ကို သူ တို့ဘက် သို့ ကူး စေ တော်မူ၏။

7 ထိုနောက် ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် အာတဇေရစ် လက်ထက် ၌၊² ယစ်ပုရောဟိတ် အကြီး အာ ရုန်၊³ ဇလ ဇာ ၊ ဖိ န ဟတ် ၊ အဘိ ရွ ၊ ဗု ကု ကိ၊⁴ ဩဇိ ၊ ဇေ ရ ဟိ ၊ မေ ရာ ယုတ် ၊ အာ ဇ ရိ ၊ အာမ ရိ ၊⁵ အဟိ တုတ် ၊ ဇာ ဒုတ် ၊ ရှာ လု လုံ ၊ ဟိ လ ခိ ၊ အာ ဇ ရိ ၊ စရာ ယ တို့မှ ဆင်းသက်သောသူ၊⁶ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော မောရှေ ၏ပညာ တု တိ ကျမ်းစာ ကို လေ့ကျက် သော ဆရာ ဖြစ် သော သူ ဇ ဇ ရ သည် ဗာ ဗု လု န် မြို့မှ ထွက်သွား ၏။ ထိုသူ တောင်း သမျှ ကို သူ ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင် ပေး သနား တော်မူ၏။

⁷အာ တ ဇေ ရ ဇ် မင်းကြီး နန်းစံ ခုနစ် နှစ် တွင် ၊ အချို့ သော ကူ သရေလ အမျိုးသားယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ သီချင်း သည်၊ တံခါး စောင့်၊ ဘုရား ကျွန် တို့သည် လည်း ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့သို့ လိုက်သွား ကြ၏။⁸ရှင်ဘုရင် နန်းစံ ခုနစ် နှစ် ၊ ပဉ္စမ လ တွင် ဇေရု သည် ယေ ရှုရှ လင် မြို့သို့ ရောက် လေ၏။⁹ပဌမ လ တရက် နေ့ တွင် ၊ ဗာ ဗု လု န် မြို့မှ ထွက်၍၊ ပဉ္စမ လ တရက် နေ့ တွင် ၊ မိမိ ဘုရား သခင် တန်ခိုး ကျေးဇူး တော် ကြောင့် ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့သို့ ရောက် လေ၏။¹⁰အကြောင်း မူကား၊ ဇေရု သည် ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော် ကို စစ်ဆေး စောင့်ရှောက် ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော် မူ ချက် တို့ ကို ကူ သရေ လ အမျိုး၌ သွန်သင် ခြင်း ငှါ ၎င်း သဘောကျသော သူ ဖြစ်၏။¹¹ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် စကား နှင့် ကူ သရေ လ အမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့ တော် မူ ချက် တို့ ကို လေ့ကျက် သော ဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရု အား ၊ အာ တ ဇေ ရ ဇ် မင်းကြီး ပေး တော် မူ သော အမိန့်တော် စာ ချက် ဟူ မူကား၊¹²ဘုရင် တို့၏ဘုရင် အာတဇေရဇ် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင်တရား ကျမ်းတတ်ဆရာ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရု ၌ ခပ်သိမ်း သော မင်္ဂလာ ဖြစ်စေ သောဟူ၍၍ မည်သောကာလတွင် မှာလိုက်၏။¹³ငါ နိုင်ငံ ၌ ရှိသောကူသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့ တွင် ယေ ရှုရှ လင် မြို့သို့ ကိုယ် အလို အလျောက် သွား ချင်သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် သင် နှင့် အတူ လိုက် သွား ရမည်အကြောင်း ငါ အမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁴အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏ဘုရား သခင် တရား ကို သင် လေ့ကျက် သည် အတိုင်း၊ ယုဒ ပြည် ယေ ရှုရှ လင် မြို့၌ တရားအမှုများကို မေးမြန်း စစ်ဆေးစေ ခြင်းငှါ ၎င်း၊¹⁵ယေ ရှုရှလင် မြို့မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူသော ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်အား ၊ ရှင် ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန် တို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ် နှင့် ပူဇော်သော ရွှေ ငွေ နှင့် တကွ၊¹⁶ကူ သရေ လ အမျိုးသား၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ယေ ရှုရှ လင် မြို့၏ဘုရား အိမ် တော် အ ဘို့ အလိုလို လှူ၍ ဗာ ဗု လု န် ပြည် ၌ သင် ရ နိုင် သမျှ သော ရွှေ ငွေ ကို ဆောင်သွား စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ရှင် ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန် ခုနစ် ပါး စေလွှတ် ၏။¹⁷ထိုငွေ ကိုယူပြီးလျှင်နွား ၊ သိုး ထီး၊ သိုး သငယ်နှင့် တကွ ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သကွာ၊ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သကွာတို့ကို အလျင် အမြန်ဝယ် ၍၊ ယေရှုရှလင် မြို့၌ ရှိသော သင် တို့၏ ဘုရား အိမ် တော် ယဇ် ပလ္လင် ပေါ် မှာ ပူဇော် ရမည်။¹⁸ကျန် ကြွင်းသော ရွှေ ငွေ ကို သင် နှင့် သင့် ညီအစ်ကို တို့ ပြု ချင် သမျှ အတိုင်း၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်အလို တော်နှင့်အညီ ပြု လော့။¹⁹သင် ၏ဘုရား အိမ် တော်ဝတ်ပြု စရာဘို့ သင် ၌ အပ် ပေးသော တန်ဆာ များကို လည်း ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့၏ ဘုရား သခင်ရှေ့တော်တွင် သိုထား လော့။²⁰သင် ၏ဘုရား သခင် အိမ် တော် အ ဘို့ လို သေး သော အရာ၊ ဝယ်သင့်သမျှတို့ကို ဘဏ္ဍာ တော်ထဲက ထုတ် ၍ဝယ်လော့။²¹ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင် တရား ကို လေ့ကျက်သော

ဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရု တောင်း သမျှ အတိုင်း၊²²ငွေ အခွက် တထောင်၊ ဂျုံ ဆန်ကောရ တရာ ၊ စပျစ်ရည် ဗတ်တရာ ၊ ဆီ ဗတ် တရာ နှင့်တကွ ဆား မည်မျှ မဆို၊ မြစ် အနောက် ဘက်၌နေသော အခွန် ဝန်အပေါင်း တို့ သည် အလျင် အမြန်ပေးရမည်အကြောင်း၊ ငါ ရှင် ဘုရင် အာ တ ဇေ ရ ဇ် အမိန့် တော် ရှိ၏။²³ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင်မှာ ထား တော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ ထိုဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် အ ဘို့ ကြိုးစား ၍လုပ်ဆောင် စေ။ ရှင် ဘုရင် နှင့် ဆွေ တော် မျိုးတော်အပေါ် သို့ အဘယ်ကြောင့် အမျက် တော် သက်ရောက် ရ မည် နည်း။²⁴ထို မှ တ ပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေ ဝိ သား၊ သီချင်း သည်၊ တံခါး စောင့်၊ ဘုရား ကျွန်၊ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်အမှု စောင့် တစုံတယောက်၌ မှုငွေတော်ကို မခွဲစေနှင့်။ အခွန် တော်အကောက် တော်ကို မခံမယူစေနှင့် ဟု ငါ မှာလိုက်၏။²⁵သင် ဇေရု သည်လည်း ၊ သင် ၏ဘုရား သခင်တရား ကို နားလည် သော၊ မြစ် အနောက် ဘက် သား အပေါင်း တို့တွင် ၊ တရား မှု ကို စီရင် စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ မ သိ သော သူ တို့ ကို သွန်သင် ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ မင်း များ၊ တရား သူကြီးများကို သင် ၏ဘုရား သင့် ဉာဏ်နှင့် သင် ပြည့်စုံသည်အတိုင်း ခန့် ထားလော့။²⁶သင် ၏ဘုရား သခင်တရား နှင့် ရှင် ဘုရင် အမိန့် တော် ကို ငြင်းဆန် သော သူ မည်သည် ကား၊ အသေ သတ် ခြင်း၊ နှင်ထုတ် ခြင်း၊ ဥစ္စာ သိမ်းယူ ခြင်း၊ ထောင် ထဲ မှာ လှောင်ထားခြင်းတည်းဟူသောရာဇဝတ်တစုံတခုကို အလျင် အမြန် ခံစေဟု အမိန့်တော်စာ၌ပါသတည်း။²⁷ယေရှုရှလင် မြို့၏ ဗိမာန် တော်ကို တင့်တယ် စေမည်အကြံကို ရှင်ဘုရင် စိတ် နှလုံး ထဲ သို့ သွင်းပေး တော်မူထသော ၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့၊ အတွင်းဝန် များ၊ ဗိုလ်မင်း များရှေ့ မှာ ငါ့အား အခွင့်ပေးတော်မူသောဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ စေသတည်း။²⁸ထိုသို့ ငါ ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့် ၊ ငါ သည် ခွန်အား ရှိ၍ ငါ နှင့် အတူ လိုက် သွား ရ သော ကူ သရေ လ အမျိုး အကြီး အကဲတို့ကို စုဝေး စေ၏။

8အာတဇေရဇ် မင်းကြီး လက်ထက် ၌ ၊ ငါ နှင့်အတူ ဗာဗုလုန် မြို့ မှ ထွက်သွား သောသူ အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့၏ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်း ဟူမူကား။¹ဖိနဟတ် အမျိုး ဂေရုရှုံ ၊ ကူသမာ အမျိုး ဒိယေ လ ၊ ဒါဝိဒ် အမျိုး ဟတုတုတ်၊²ရှေခနိ အမျိုး ဖာရုတ် အနွယ် ထဲက ဇာခရိနှင့် စာရင်း ဝင်သူ ယောက်ျား ပေါင်းတရာ ငါး ကျိပ်။³ပါဟတ် မောဘ အမျိုး ၊ ဇေရာယ သား ဇလျောနဲ နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းနှစ် ရာ၊⁴ရှေခနိ အမျိုး ယဟာဇေလ သား နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းသုံး ရာ၊⁵အာဒိန် အမျိုး ယောနသန် သား ဇဗက် နှင့် ယောက်ျား ပေါင်း ငါး ကျိပ်၊⁶ဇေလ် အမျိုး ၊ အာသလိ သား ယေရှာယ နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းခုနစ် ကျိပ်၊⁷ရှေဖ တီ အမျိုး မိကု ခေလ သား ဇေဗဒိ နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းရှစ် ကျိပ်၊⁸ယွာဘ အမျိုး ယေဟေလ သား ဩ ဗဒိ နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းနှစ် ရာတကျိပ် ရှစ် ယောက်၊⁹ရှေလော

မိတ် အမျိုး ၊ ယောသိဖိ သား နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းတရာ ခြောက် ကျိပ်၊¹¹ ဗေဗဲ အမျိုး ၊ ဗေဗဲ သား ဇာခရိ နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းနှစ် ကျိပ် ရှစ် ယောက်၊¹² အာဇက် အမျိုး ၊ ဟကုကတန် သား ယောဟ နန် နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းတရာ တကျိပ်၊¹³ အဒေါနိကံ အမျိုးသား တို့တွင် ၊ နောက်ကျ သောသူ၊ ဧလိဖလက် ၊ ယေယေလ ၊ ရှေမာ ယ နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းခြောက် ကျိပ်၊¹⁴ ဗိဂဝဲ အမျိုးသား ဥသဲ ၊ ဇဗုဗုဒ် နှင့် ယောက်ျား ပေါင်းခုနစ် ကျိပ်တည်း။¹⁵ ထိုလူများ တို့ ကို အဟာဝ မြို့သို့ စီး သော မြစ် နား မှာ ငါစုဝေး စေ၍ ၊ သုံး ရက် ပတ်လုံး တဲ ဌ် နေကြ၏။ လူ များ နှင့် ယဇ် ပုရောဟိတ် များ တို့ကို ငါစစ်ဆေး ၍ ၊ လေဝိ သား တယောက် ကိုမျှ မ တွေ့ သောအခါ၊¹⁶ လူကြီး ဧလျေဇာ ၊ အရေလ ၊ ရှေမာ ယ ၊ နာသန် ၊ ဇာခရိ ၊ မေဂူလံ ၊ ပညာရှိယာရိပ် ၊ ဧလနာသန် တို့ကို ခေါ် ၍၊¹⁷ ကသိဖိ မြို့သူကြီး ကူဒေါ ထံ သို့ မှာစာနှင့် စေလွှတ် လျက် ၊ ကူဒေါနှင့် က သိဖိ မြို့မှာ နေသောသူ ၏ ညီအစ်ကို ဘုရား ကျွန်တို့သည်၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင် အိမ် တော်အမှု စောင့်များကို ပေး စေခြင်းငှါ ၊ သူတို့ အား အဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်ကို ငါမှာလိုက်၏။¹⁸ ထိုသူတို့သည် ငါ တို့၏ဘုရား သခင် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့် ၊ ကူသရေလ သား လေဝိ ၏သား မဟာလိ အမျိုးသား ၊ ပညာရှိ တယောက် ၊ ရှေ ရဘိ နှင့် သူ ၏ပေါက်ဘော် တကျိပ် ရှစ် ယောက်၊¹⁹ ဟာရှဘိ နှင့် မေရာရိ အမျိုး ယေရာယ နှင့် သူ ၏ ပေါက်ဘော် နှစ် ကျိပ်၊²⁰ လေဝိ သားအမှု ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် မှူး တော်မတ် တော် ခန့် ထားသော ဘုရား ကျွန်များ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ် ရာနှစ် ကျိပ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ ကြ၏။²¹ ထိုအခါ ဥစ္စာ များမှစ၍ သူငယ် များနှင့် တကွ ၊ ငါ တို့သွားစရာ မှန် သောလမ်း ကို ဘုရား သခင်၌ရှာ ၍ ၊ ရှေ တော်မှာ ခြိုးခြံ စွာကျင့် ခြင်းငှါ ၊ အဟာဝ မြစ် နားတွင် ၊ အစာ ရှောင်ရာအချိန်ကို ငါကြော်ငြာ ၏။²² အကြောင်း မူကား၊ ကျွန်တော် တို့ ဘုရား သခင်ကို ရှာ သောသူအပေါင်း တို့သည်၊ တန်ခိုးကျေးဇူး တော် ကို ခံ ရကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ကို စွန့် သော သူ အပေါင်း တို့ကို၊ တန်ခိုးတော်ဆီးထား၍ အမျက် တော်သက်ရောက်လိမ့်မည် ဟု ငါတို့သည်ရှင်ဘုရင် အား လျှောက် ထားသောကြောင့် ၊ လမ်း တွင် ရန်သူ လက်နှင့်လွတ်စေ ခြင်းငှါ လိုက်၍ပို့ ရသောစစ် သူရဲ၊ မြင်းစီး သူရဲ၊ တတပ်ကိုရှင်ဘုရင် ၌ မ တောင်း ဝံ့၊ ရှက်ကြ၏။²³ ထို အမှု ကြောင့်၊ ငါ တို့သည် အစာ ရှောင်၍ ၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင် ကို ဆုတောင်း လျက် နေ ကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း နားထောင် တော် မူ၏။²⁴ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တ ကျိပ် နှစ် ပါး၊ ရှေ ရဘိ ၊ ဟာ ရှဘိ နှင့် သူ တို့ညီအစ်ကို တ ကျိပ် ကို ငါ ရွေး ထား ပြီး လျှင်၊²⁵ ရှင်ဘုရင် မှစ၍ အတွင်းဝန် ၊ မှူး တော်မတ်တော်၊ စည်းဝေး သော ကူ သရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ငါ တို့၏ဘုရား သခင် အိမ် တော် အဘို့ လူ သော ပူဇော် သ ကု ကာ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ တန်ဆာ တည်းဟူသော၊²⁶ ငွေ အခွက် ခြောက် ထောင် ငါး ပိဿာ၊ ငွေ တန်ဆာ အခွက် တထောင် ၊ ရွှေ အခွက် တထောင်၊²⁷ ရွှေ ဒင်္ဂါး

တထောင် အချိန်ရှိသော ရွှေ အင်တုံ နှစ် ဆယ်၊ ရွှေ နှင့် အမျှမြတ် သော ရွှေကြေးဝါ စစ် ဖလား နှစ် လုံးတို့ကို ငါချိန် ၍ အပ် လျက်၊²⁸ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ကြ၏။ ဤတန်ဆာ တို့သည်လည်း သန့်ရှင်း သော တန်ဆာဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေ နှင့် ဤ ရွှေ သည်လည်း ၊ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ကြည်ညို သော စိတ် နှင့် လူ သော ရွှေ ငွေ ဖြစ်၏။²⁹ ယေ ရှရ လင် မြို့၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော် အခန်း တို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး ၊ လေဝိ သား၊ ကူသရေလ အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့ရှေ့ မှာ မချိန် မှီတိုင်အောင် ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက် ကြလော့ဟု မှာထား၏။³⁰ 30 ထိုသို့ချိန် သော ရွှေ ၊ ငွေ တန်ဆာ တို့ကို ယေရှရလင် မြို့၊ ငါ တို့၏ဘုရား သခင်အိမ် တော်သို့ ပို့ဆောင် ခြင်းငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် လေဝိ သားတို့သည်ခံယူ ကြ၏။³¹ 31 ပဌမ လ တဆယ် နှစ် ရက် နေ့တွင် ၊ ငါတို့သည် အဟာဝ မြစ် မှ ထွက် ၍ ၊ ယေရှရလင် မြို့သို့ ခရီးသွား ကြ၏။ လမ်း နား ၌ ချောင်း ၍နေသော ရန်သူ လက် မှ ၊ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်တန်ခိုးတော်ကြောင့် လွတ် လျက်၊³² 32 ယေ ရှရ လင် မြို့သို့ ရောက် ၍ သုံး ရက် နေ ကြ၏။³³ 33 စတုတ္ထ နေ့ တွင် ငါ တို့ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်၌ ၊ ဖိန ဟတ် သား ဧလာ ဇာ နှင့် လေဝိ အမျိုးယောရှု သား ယောဇဗဒ် ၊ ဗိန္ဒို သား နောဒိ တို့သည် ဝိုင်း၍ ကြည့်ရှု လျက်၊³⁴ 34 ဥရိ သား ယဇ်ပုရောဟိတ် မေ ရမုတ် သည် ထိုရွှေ ငွေ တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ရေတွက် ချိန်တွယ် ၍ တနေ့ ခြင်း တွင် အချိန် ပေါင်း ကို မှတ်သား လေ၏။³⁵ 35 သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရသောလူစုထဲက ထွက် လာ သောသူတို့ သည်လည်း၊ ကူ သရေလ အမျိုး များ တို့အဘို့ နွား တ ဆယ် နှစ် ကောင်၊ သိုး ထီးကိုး ဆယ်ခြောက် ကောင်၊ သိုး သငယ်ခုနစ် ဆယ်ခုနစ် ကောင်၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ် တဆယ် နှစ် ကောင်တို့ကို၊ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အား မီး ရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော် ကြ၏။³⁶ 36 ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်အမှာတော်တို့ကို ကိုယ်စား တော် မင်း၊ မြစ် အနောက် ဘက် မြို့ဝန် တို့၌အပ် ၍ ၊ သူတို့သည် ကူသရေ လအမျိုး နှင့် ဘုရား သခင် အိမ် တော်ကို ပြုစု ကြ၏။

9 ထို အမှုပြီး မှ၊ အကြီး အကဲတို့သည် ငါ့ ထံ သို့လာ ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားအစရှိသော ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဤပြည် သား ရင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော် သဖြင့်၊ ခါနာန် လူ၊ ဟိတုတိ လူ၊ ဖေရဇိ လူ၊ ယေဗုသိ လူ၊ အမုမုန် လူ၊ မောဘ လူ၊ အဲဂုတုတု လူ၊ အာမောရိ လူတို့ ရွံရှာ ဘွယ်သောအကျင့် ကို ကျင့်ကြပါ၏။² အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သမီး များကို ကိုယ် ဘို့ငှင်း၊ ကိုယ် သား ဘို့ငှင်း၊ သိမ်း ယူသဖြင့် ၊ သန့်ရှင်း သော အမျိုး သည် ဤပြည်သား ရင်းအမျိုးနှင့် ရောနှော လျက် ရှိ၍ ၊ အကြီး အကဲ နှင့် မင်း အရာရှိ တို့သည်၊ ဤ ဒုစရိုက် အမှု ကို အဦး ပြုကြ ပြီ တကား ဟု ကြားပြော ကြ၏။³ ထို စကား ကို ငါ ကြား လျှင် အတွင်း အဝတ်၊ အပြင် အဝတ်ကို ဆုတ် ၍ ဆံပင် နှင့် မုတ်ဆိတ် ကို နှုတ် ပစ်လျက်၊ မိန်းမော တွေဝေလျက် ထိုင်

နေ၏။⁴ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ အပေါင်း တို့သည်၊ သိမ်း သွား ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြောင့် ၊ ငါ ထံ မှာ စည်းဝေး ၍၊ ညဦးယံ ယဇ် ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ငါ သည်မိန်းမော တွေ ဝေလျက် နေ ၏။⁵ ညဦးယံ ယဇ် ပူဇော်ချိန်တွင် ၊ စိတ်ပျက် ရာ မှ ထ ၍ အတွင်း အဝတ်၊ ပြင် အဝတ်ကို ဆုတ် ပြီး လျှင် ၊ ဒူး ထောက် ၍၊ ငါ ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ လက်ဝါး တို့ကို ဖြန့် လျက်၊⁶ အို အကျွန်ုပ် ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သို့ မ မျှော် မ ကြည့်ဝံ့၊ ရှက်ကြောက် ၍ မျက်နှာနီပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ ပြု မိ သော ဒုစရိုက် တို့သည် အ ကျွန်ုပ် တို့ ခေါင်း ပေါ်မှာ အထပ်ထပ် လွှမ်းမိုး၍ ၊ ကြီးစွာသော အပြစ် သည် မိုဃ်းကောင်းကင် သို့ ခို့ ပါ၏။⁷ ဘိုးဘေး လက်ထက် မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ၊ အလွန် ပြစ်မှား ပါပြီ။ ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် ရှင်ဘုရင် နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မှစ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင်ခံ သကဲ့သို့ ၊ တပါးအမျိုးသားရှင်ဘုရင် လက် သို့ အပ် ခြင်း၊ အသေ သတ်ခြင်း၊ သိမ်း သွားခြင်း၊ လုယက် ခြင်း၊ မျက်နှာပျက် ခြင်းကို ခံရ ပါ၏။⁸ ယခု ခဏ တွင်၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဘေးမဲ့လွတ် ၍ ကျန် ကြွင်းစေလျက် ၊ သန့်ရှင်း သော ဌာန တော်၌ စွဲထားသော တံစို့ ကိုပေး တော်မူသောကျေးဇူး တော်ကြီး လှ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်သည် အကျွန်ုပ် တို့ မျက်စိ ကို လင်း စေ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ကျွန် ခံနေရာ၌ အသက်ရှူ ပြန် ရသော အခွင့်ကိုပေး တော်မူပြီ။⁹ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကျွန် ခံလျက် နေရပါ၏။ ထိုသို့ ကျွန် ခံလျက် နေရသော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် သည် စွန့်ပစ် တော်မ မူ။ အကျွန်ုပ် တို့ အသက် လွတ် ခြင်းငှါ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင်၏အိမ် တော်ကို ထူထောင် ၍ ၊ ပြုပျက် ရာတို့ကို ပြုပြင် ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ယုဒ ပြည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ခိုလှုံရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ် အား ပေး ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ပေရသိ ရှင် ဘုရင်တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာ စိတ် ကို ပေး သနားတော် မူပြီ။¹⁰ ယခု လည်း အိုအကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်၊ ဤသို့ ပြု မိ ပြီး မှ၊¹¹ အ ဘယ် သို့ လျှောက် ရ ပါ မည် နည်း။¹² ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့သွား ၍ သိမ်း ယူလတံ့ သော ပြည် သည်၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့ အညစ် အကြေးကြောင့် ညစ်ညူး သော ပြည် ဖြစ်၏။ တ ပြည် လုံး ကို ရွံရှာ ဘွယ် အမှု တို့နှင့် ပြည့် စေ ကြ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သမီး ကို သူ တို့သား အား မ ပေးစား ကြနှင့်။ သူ တို့၏သမီး ကို သင် တို့သား နှင့် မ စုံဘက် စေကြနှင့်။ သူ တို့ချမ်းသာ နှင့် သူ တို့စည်းစိမ် ကို အလျှင်းမ ပြုစု ကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခွန်အား ကြီး၍ မြေ အသီး အနံကို စား ရသောအခွင့်၊ ထိုမြေ ကို ကိုယ် သား မြေး တို့၌ နိစ္စ အမွေ မြေ ဖြစ် စေ၍၊ အပ် ရသော အခွင့်ရှိ စေ ခြင်း ငှါ၊ ထိုသို့ကျင့်၍ နေကြလော့ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ပရောဖက် တို့ အားဖြင့် မှာ ထား တော် မူ သော ပညတ် စကား တော် ကို အကျွန်ုပ်

တို့သည် နား မထောင်ပါ တကား။¹³ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသောကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့ခံထိုက် သမျှ သော အပြစ် ဒဏ် ကို ပေး တော် မ မူ သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြု မိသော ဒုစရိုက် အမှု၊ ကြီး စွာသော လွန်ကျူး ခြင်းအပြစ် ကြောင့် ၊ ဤမျှလောက်ခံရ ပြီးမှ ၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ မျှလောက် ချမ်းသာ ပေး တော်မူပြီးမှ ၎င်း၊¹⁴ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ် တရားတော်တို့ကို တဖန် လွန်ကျူး ၍ ၊ ဤ ရွံရှာ ဘွယ်အမှု တို့ကို ပြုတတ်သော လူမျိုး နှင့် ပေါင်းဘော် လျှင် တယောက်မျှမ လွတ်၊ မ ကျန် ကြွင်းစေခြင်းငှါ ၊ အမျက် တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ် တို့ ကို ဖျက်ဆီး တော်မူမည်မဟုတ် လော။¹⁵ အို ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ယနေ့ အသက် လွတ်၍ ကျန် ကြွင်းသေး သော သူ ဖြစ် ပါ၏။ ကိုယ် အပြစ် များကို ရှေ့ တော်၌ တောင်းပန် ပါ၏။ ထို အပြစ်ကြောင့် ၊ ရှေ့ တော်၌ နေရာ မရနိုင်ပါဟု တောင်း လျှောက်လေ၏။

10 ထိုသို့ ဧဇရ သည် ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ မျက်ရည် ကျလျက် တောင်းပန် ၍ ပဌနာ ပြုသောအခါ ၊ အလွန် များစွာ သော ပရိသတ် ၊ ဣသရေလ အမျိုး ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် တို့သည် ဧဇရ ထံ မှာ စည်းဝေး ၍ အလွန် ငိုကြွေး ကြ၏။² ဧလံ အမျိုး ၊ ယေ ဟေ လ သား ရှေ့ က နိ က လည်း၊ ငါ တို့သည် ကိုယ် ဘုရား သခင်ကို ပြစ်မှား ၍ ၊ ဤပြည် ၌ နေသောတ ပါး အမျိုးသားမိန်းမ တို့နှင့် စုံဘက် ကြပြီ။ သို့ရာတွင် ဤ အမှုမှာ ဣ သရေလ အမျိုး မြော်လင့် စရာ ရှိ သေး၏။³ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရား အစ ရှိ သော ငါ တို့ ဘုရား သခင်၏ ပညတ် တရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ သတိ ပေးသည်အတိုင်း ၊ ဤမိန်းမ များနှင့် သူ တို့ သား သမီး များရှိ သမျှ ကို စွန့်ပယ် မည်ဟု ငါ တို့၏ဘုရား သခင် ၎် ရှေ့ တော်၌ အဓိဋ္ဌာန် ပြု ကြကုန်အံ့။ ဤအမှုကို တရား ရှိသည် အတိုင်း စီရင် ကြကုန်အံ့။⁴ ထ တော်မူပါ။ ဤအမှု ကို ကိုယ်တော် ဆိုင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည်လည်း ဝိုင်း၍မစကြပါမည်။ ရဲရင့် သောစိတ် ရှိ၍ ပြု တော် မူ ပါ ဟု ဧ ဇ ရ အား ပြန်ပြော ကြ လျှင်၊⁵ ဧဇရ သည် ထ ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး ၊ လေဝိ သား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ထို စကား အတိုင်း ပြု ရမည်အကြောင်း သူ တို့ အား အ ကျိန် ပေး၍ သူ တို့သည် ကျိန်ဆို ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ဧဇရ သည် ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် ရှေ့ က ထ၍၊ ဧ လျာ ရှိ ပ သား ယောဟနန် အခန်း သို့ သွား ၏။ ရောက် သောအခါ မုန့် ကိုမ စား ၊ ရေ ကိုမ သောက် ဘဲ နေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သိမ်း သွားခြင်းကိုခံ ဘူးသောသူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြောင့် ညည်းတွား မြည်တမ်း လေ၏။⁷ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသောအမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သို့ စည်းဝေး စေ မည်အကြောင်း၊⁸ မင်း များ နှင့် အသက် ကြီးသူများ စီရင် သည် အတိုင်း ၊ သုံး ရက် အတွင်းတွင် မ

ရောက် သော သူမည်သည် ကား၊ သိမ်း သွားခြင်း အမျိုးသားပရိတ် သတ် ထဲက နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံ၍ ၊ သူ ဧါဥစ္စာ ရှိသမျှ သည် ကျိန်ဆို အပ်သောဥစ္စာဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည် တ ရှောက် လုံး၌ ကြော်ငြာ ကြ၏။⁹ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗ ့ ယာ မိန် အမျိုးသားယောက်ျား အပေါင်း တို့သည် သုံး ရက် အတွင်းတွင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှာ စည်းဝေး ၍ နဝမ လ အရက်နှစ် ဆယ်တွင် ၊ လူ အပေါင်း တို့ သည် ထိုအမှုကြောင့်၎င်း၊ သည်းထန် စွာ မိည်းရွာ သောကြောင့် ၎င်း၊ တုန်လှုပ်လျက် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဦးရှေ့ မှာ ထိုင်နေကြ၏။¹⁰ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရ သည် ထ ၍ ၊ သင် တို့သည် ပြစ်မှား ကြပြီ။ ကုသရေလ အမျိုး၌ အပြစ် လေးစေ ခြင်းငှါ တပါး အမျိုးသားမိန်းမ တို့နှင့် စုံဘက် ကြ ပြီတကား။¹¹ သို့ ဖြစ်၍ ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား တောင်းပန် ကြလော့။ အလို တော်အတိုင်း ပြု လျက် ၊ ဤပြည်သား တို့နှင့်၎င်း၊ တ ပါး အမျိုးသား မိန်းမ တို့နှင့်၎င်း ကွာ ကြ လော့ဟု သူ တို့အား ဆို ၏။¹² ပရိသတ် အပေါင်း တို့ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် တို့သည် ပြု ပါမည်။¹³ သို့ရာတွင် လူ အများ ရှိပါ၏။ သည်းထန်စွာ မိည်း ရွာ သော ကာလ ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် အိမ်ပြင် မှာ မ ရပ် မနေနိုင် ပါ။ ဤအမှု သည် တ ရက် နှစ် ရက်တွင် ပြီးနိုင် သော အမှုမ ဟုတ်ပါ။ ပြစ်မှား သောသူ အများ ရှိ ပါ၏။¹⁴ ငါ တို့ ပရိသတ် အပေါင်း ကို အုပ်ချုပ်သော အကြီးအကဲ တို့သည် စီရင်သဖြင့်၊ တို့ နေရာ မြို့ ရွာ၌ တ ပါး အမျိုးသား မိန်းမ နှင့် စုံဘက် သော သူအပေါင်း တို့သည် ချိန်းချက် သောအချိန် တို့၌ မြို့ အသီးအသီး အသက် ကြီးသူများ၊ တရား သူကြီး များနှင့် အတူ လာ ၍ ဤ အမှု ကြောင့် ပြင်းစွာ ထွက်သောငါ တို့ ဘုရား သခင်၏ အမျက် တော်ကို ဖြေကြပါစေဟု ကြီးစွာ သောအသံ နှင့် ပြန်ပြော ကြ၏။¹⁵ အာ သဟေ လ သား ယော န သန် နှင့် တိ က ဝ သား ယ ဟာဇိ သာ လျှင် ထို အမှုကိုပြုစု ကြ၏။ လေဝိ သား မေရှလံ နှင့် ရှုဗုဗ သဲ တို့သည် ဝိုင်း ညီကြ၏။¹⁶ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသား တို့သည် ဝန်ခံကြသည်နှင့်အညီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရ သည် ရှေးချယ် ၍ အဆွေ အမျိုးအလိုက် အမည် များကို မှတ်သား သော အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့သည် ဒသမ လ တ ရက် နေ့ တွင် ထို အမှု ကို စစ်ကြော ခြင်းငှါ ထိုင် နေကြ၏။¹⁷ တပါး အမျိုးသားမိန်းမ နှင့်စုံဘက် သောသူ အပေါင်း တို့ကို ပဌမ လ တ ရက် နေ့တိုင်အောင် အကုန်အစင် စစ်ကြောစီရင် ကြ၏။¹⁸ တပါး အမျိုးသားမိန်းမ နှင့် စုံ ဘက် သော ယဇ် ပုရောဟိတ် အမျိုးသား ဟူမူကား၊ ယောရှု အမျိုး ယောဇဒက် သား နှင့် သူ ဧါညီ မာသေယ ၊ ဧလျဇာ ၊ ယာရိပ် ၊ ဂေဒလိ တည်း။¹⁹ သူ တို့သည် မယား နှင့်ကွာ မည်ဟု ဂတိထားကြ ၏။ ပြုမိသော အပြစ် ကြောင့် သိုး ကိုယဇ် ပူဇော်ကြ၏။²⁰ ထိုမှတ ပါး၊ ကုမေရ အမျိုး ဟာနန် နှင့် ဇေဗဒိ၊²¹ ဟာရိမ် အမျိုး မာသေယ ၊ ဧလိယ ၊ ရှေမာယ ၊ ယေဟေလ ၊ ဩဇိ၊²² ပါရှရ အမျိုး ဧလိဩ

နဲ ၊ မာသေယ ၊ ကုရှမေလ ၊ နာသနေလ ၊ ယောဇဗဒိ ၊ ဧလာသ။²³ လေဝိ သားယောဇဗဒိ ၊ ရှိမိ ၊ ကေလာယ တည်းဟူသော ကေလိ တ ၊ ပေသာဟိ ၊ ယုဒ ၊ ဧလျဇာ၊²⁴ သီချင်း သည် ဧလျာရိပ် ၊ တံခါး စောင့် ရှုလုလုံ ၊ တေလင် ၊ ဥရိ၊²⁵ ကုသရေလအမျိုးထဲက ပါရုတ် အမျိုး ရာမိ ၊ ယေဇိ ၊ မာလခိ ၊ မျာမိန် ၊ ဧလာဇာ ၊ မာလခိယ ၊ ဗေ နာယ၊²⁶ လေ အမျိုး မတ္တနိ ၊ ဇာခရိ ၊ ယေဟေလ ၊ အာဗဒိ ၊ ယေရ မုတ် ၊ ဧလျာ၊²⁷ ဧတုတု အမျိုး ဧလိဩနဲ ၊ ဧလျာရိပ် ၊ မတ္တနိ ၊ ယေ ရမုတ် ၊ ဇာဗဒိ ၊ အာဇိဇ၊²⁸ ဗေဗဲ အမျိုး ယောဟနန် ၊ ဟာနန် ၊ ဇေဗဲ ၊ အာသလဲ၊²⁹ ဗာနိ အမျိုး မေရှလ ၊ မလုလုတ် ၊ အဒါယ ၊ ယာရှုပ် ၊ ရှာလ ၊ ရာမုတ်၊³⁰ ပါဟတ်မောဘ အမျိုး အဒန ၊ ခေလာလ ၊ ဗေ နာယ ၊ မာသေယ ၊ မတ္တနိ ၊ ဗေဇလေလ ၊ ဗိန္နိ ၊ မနာရှေ၊³¹ ဟာရိမ် အမျိုး ဧလျဇာ ၊ ကုရှိယ ၊ မာလခိ ၊ ရှေမာယ ၊ ရှိမောင့်၊³² ဗ ့ ယာ မိန် ၊ မလုလုတ် ၊ ရှေမရိ၊³³ ဟာရှု အမျိုး မတ္တနဲ ၊ မတ္တသ ၊ ဇာဗဒိ ၊ ဧလိဖလက် ၊ ယေရမဲ ၊ မာနရှေ ၊ ရှိမိ၊³⁴ ဗာနိ အမျိုး မာဒဲ ၊ အာမရံ ၊ ဝေလ၊³⁵ ဗေနာယ ၊ ပေဒိ ၊ ခေလု၊³⁶ ဝါနိ ၊ မေရမုတ် ၊ ဧလျာရိပ်၊³⁷ မတ္တနိ ၊ မတ္တနဲ ၊ ယာသော၊³⁸ ထိုမှတပါး၊ ဗာနိ ၊ ဗိန္နိ ၊ ရှိမိ၊³⁹ ရှေလ မိ ၊ နာသန် ၊ အဒါယ၊⁴⁰ မာခနဒေဗဲ ၊ ရှာရှဲ ၊ ရှာရံ၊⁴¹ အာဇရေလ ၊ ရှေလမိ ၊ ရှေမရိ၊⁴² ရှုလုလုံ ၊ အာမရိ ၊ ယောသပ်၊⁴³ နေဗော အမျိုး ယေယေလ ၊ မတုတိသိ ၊ ဇာဗဒိ ၊ ဇေဗိန ၊ ယာဒေါ ၊ ယောလ ၊ ဗေ နာယ တည်း။⁴⁴ ဤ သူ အပေါင်း တို့သည် တပါး အမျိုးသားမိန်းမ နှင့် စုံဘက် ၍ သား သမီးကို မြင် ရကြပြီ။

နေဟမိမှတ်စာ

1 ဟာခလိ သား နေဟမိ စကား ဟူမူကား၊ အာတဇေရစ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ် ဆယ်၊ ခိသလု လ တွင် ၊ ငါ သည် ရှုရှုန် နန်းတော် ၌ ရှိ နေ စဉ်၊ ² ငါ့ ညီ ဟာနန် နှင့် ယုဒ လူ အချို့တို့သည် ရောက် လာ၍ ၊ ငါ သည် သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသောယုဒ လူစုထဲက လွတ် သောသူ တို့၏ အကြောင်း အရာနှင့် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၏ အကြောင်း အရာ ကို မေးမြန်း လျှင်၊ ³ သူတို့က၊ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသောလူစုထဲ က လွတ် ၍ ၊ ထို ပြည် ၌ နေ သောသူတို့သည် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး သည် ပြိုပျက် လျက်၊ မြို့တံခါး လည်း မီး လောင် ၍ ကုန်ပြီဟု ပြန်ပြော ကြ၏။ ⁴ ထို စကား ကိုကြား လျှင် ၊ ငါသည် ထိုင် ၍ အင်တန်ကာလ ပတ်လုံး ဝိုင်းကြွေး မြည်တမ်း လျက် ၊ အစာရှောင် လျက် နေ၍ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင် ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ ဆုတောင်း သော ပဌာနာဟူ မူကား ၊ ⁵ အို ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင် ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကြီး မြတ် ၍ ကြောက်မက် ဘွယ် သော ဘုရား ၊ ပညတ် တော် တို့ကို နှစ်သက် ၍ ကျင့် စောင့်သော သူ တို့ နှင့် ဖွဲ့သော ကရုဏာ ပဋိညာဉ် ကို မဖျက်၊ တည် စေ တော်မူသော ဘုရား၊ ⁶ ကိုယ်တော် ကျွန် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အဘို့ ၊ ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့် မပြတ် အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ၍၊ ကုသရေလ အမျိုးသား ဖြစ်သော အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား မိ သော အပြစ် များ ကို ဘော်ပြ ၍ တောင်းပန်သော ကိုယ်တော် ကျွန် ၏ ပဌာနာ စကား ကို ကြား ခြင်းငှါ ၊ ယခု နားထောင်၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှု တော် မူ ပါ။ ⁷ အကျွန်ုပ် နှင့် အကျွန်ုပ် အဆွေ အမျိုးတို့သည် ပြစ်မှား ပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား၍၊ အလွန်ဆိုးညစ် သော အမှုတို့ကို ပြုမိပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန် မောရှေ့ ၌ ထား တော်မူသော ပညတ် တရား၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော် မူချက် တို့ကို မ စောင့် ဘဲနေပါပြီ။ ⁸ ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့သည် လွန်ကျူး လျှင်၊ သင် တို့ကို တပါး အမျိုးသားတို့တွင် ငါ ကွဲပြား စေ မည်။ တဖန် ငါ ထံသို့ ပြန်လာ ၍၊ ငါ ပညတ် တို့ကိုကျင့်စောင့် ပြန် လျှင်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် အောက် အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့ နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ထို အရပ်က ငါသိမ်းယူ ၍၊ ငါ နာမ တည် ရာ ဘို့ ငါ ရွေးချယ် သော အရပ် သို့ ဆောင် ခဲ့မည်ဟု ကိုယ်တော် ကျွန် မောရှေ့ ၌ ထား တော်မူသော ဂတိ တော်ကိုအောက်မေ့ တော် မူ ပါ။ ¹⁰ ယခုမှာ၊ ဤသူ တို့သည် မဟာ တန်ခိုး တော်နှင့် အားကြီး

သော လက် တော်ဖြင့် ရွေးနှုတ် တော်မူ သော ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကိုယ်တော် လူမျိုး ဖြစ်ကြပါ၏။ ¹¹ အို ဘုရား ရှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ပြုသောပဌာနာ စကားနှင့် နာမ တော်ကို ရိုသေ ချင်သော ကျွန်တော် များ ပြုသော ပဌာနာ စကားကို နားထောင် တော်မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ကို ယနေ့ ကောင်းကြီးပေး တော်မူပါ။ ဤ လူ ရှေ့မှာ မျက်နှာ ရပါမည်အကြောင်းကယ်မသနား တော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါ ငါ သည် ရှင်ဘုရင် ၏ ဖလားတော်ကို ဖြစ် သတည်း။

2 အာတဇေရစ် မင်းကြီး နန်းစံနှစ် ဆယ်၊ နိသန် လ တွင် ရှေ့ တော်၌ တင်သောစပျစ်ရည် ကို ငါကိုိုင် ၍ ဆက် လေ၏။ ² အထက်က တခါမျှရှေ့ တော်၌ ညှိုးငယ် သော မျက်နှာကို မ ပြဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင် က၊ ကျန်းမာ လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ညှိုးငယ် သနည်း။ ဝမ်းနည်း ဟန်ရှိပါသည်တကားဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ ³ ငါ သည်အလွန် ကြောက် ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် အသက် တော်အစဉ် အမြဲရှင် ပါစေ။ ကျွန်တော် ဘိုးဘေး သင်္ချိုင်း ရိုရာမြို့သည် ပျက်စီး လျက် ၊ မြို့တံခါး လည်း မီး လောင် ၍ ကုန်ပြီဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျွန်တော် သည် မျက်နှာ မ ညှိုးငယ် ဘဲ အဘယ်သို့ နေ နိုင် ပါ မည် နည်း ဟု လျှောက် သော်၊ ⁴ ရှင်ဘုရင် က၊ အဘယ် သို့တောင်း လျှောက်ချင် သနည်းဟုမေး တော်မူ၏။ ငါကလည်း အရှင်မင်းကြီး အလို တော် ရှိ၍ ကျွန် တော်ကို စိတ် နှင့်တွေ့တော်မူလျှင် ၊ ကျွန်တော် ဘိုးဘေး သင်္ချိုင်း ရိုရာမြို့ကို ကျွန်တော်ပြုစု ရမည်အကြောင်း ၊ ယုဒ ပြည်သို့ စေလွှတ် တော်မူပါဟု ကောင်းကင်ဘုံ ၏အရှင်ဘုရားသခင် အား ဆုတောင်း ပြီးမှလျှောက် လေ၏။ ⁶ ထိုအခါ မြောက်သားတော်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ထိုင် နေစဉ်၊ ရှင်ဘုရင် က၊ သင် သွား လျှင် အဘယ် မျှ ကာလ ကြာလိမ့်မည် နည်း။ အဘယ် ကာလမှ ပြန် လာမည်နည်း ဟု မေး တော် မူ သော်၊ ကာလ အချိန် ကို ငါ လျှောက် ထား ပြီး မှ ၊ ရှင် ဘုရင် သည် အလို တော်ရှိ၍ ငါ့ ကို လွှတ် လိုက် တော် မူ၏။ ⁷ တဖန်တုံ၊ ရှင်ဘုရင် အလို တော်ရှိလျှင် ၊ မြစ် အနောက် ဘက်၌ရှိ သော မြို့ဝန် တို့သည် ကျွန်တော် ကို မ ဆီး မ တား၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့သို့ ပို့ ရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော် စာ ကို သနား တော် မူ ပါ။ ⁸ ဥယျာဉ် တော်မှူးအာသပ် သည် ဗိမာန် တော် ရဲတိုက် တံခါး တိုင် နှင့် တံခါးထုပ် ဘို့ ၎င်း၊ မြို့ရိုး နှင့် ကျွန်တော် နေရာ အိမ် ဘို့ ၎င်း၊

သစ် ကိုပေး ရမည် အကြောင်း ၊ အမိန့်တော်စာ ကိုလည်း သနားတော် မူပါဟု တောင်းလျှောက်သည် အတိုင်း၊ ငါ ၏ ဘုရား သခင် တန်ခိုး ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ရှင် ဘုရင်သည် ပေး သနားတော် မူ ၏။⁹ ထိုအခါ မြစ် အနောက် ဘက်မြို့ဝန် တို့ထံ သို့ငါရောက် ၍ ရှင်ဘုရင် ၏ အမိန့်တော်စာ ကိုပြ ၏။ ရှင် ဘုရင်သည်လည်း တပ်မှူး နှင့် မြင်းစီး သူရဲတို့ကို ငါ နှင့်အတူ စေလွှတ် တော်မူသတည်း။¹⁰ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အကျိုး ကို ပြုစု ခြင်းငှါ ၊ လူ တယောက် လာ ကြောင်းကို ၊ ဟောရန် လူ သတ္တလက် နှင့် ကျွန်ခံသူ အမှမုန် အမျိုးသားတော် ဘိ တို့ သည် ကြား သော်၊ အလွန် နှလုံး မသာ ရှိ ကြ၏။¹¹ ငါသည်လည်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် ၍ သုံး ရက် နေ ပြီးမှ၊¹² ကိုယ် ၌ ပါသောသူ အချို့ တို့နှင့်တကွ၊ ညဉ့် အခါ ထ ၍ ယေရုရှလင် မြို့အတို့ ပြု ခြင်းငှါ ၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်သည် ငါ အား အဘယ်သို့သော အကြံ ပေး တော်မူသည်ကို၊ အခြား သော သူတယောက်အား မျှမ ပြော ၊ ကိုယ် စီး သော မြင်း မှတပါး အဘယ် အရာ မျှမပါဘဲ။¹³ ညဉ့် အခါ ချိုင့် တံခါး ဖြင့် ထွက် ၍ ၊ နဂါး ရေတွင်း တစ် ဘက်တချက် ၊ နောက်ချေး တံခါး တိုင်အောင် သွား သဖြင့်၊ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး သည် ပြိုပျက် လျက်၊ မြို့တံခါး လည်း မီး လောင် ၍ မရှိ သည်ကို ကြည့်ရှု ပြီးမှ၊¹⁴ စမ်း ရေတွင်းတံခါး နှင့် ရှင်ဘုရင် ရေကန် တိုင်အောင် လွန် ပြန်၍ ၊ မြင်း လမ်းမရှိ သောကြောင့်၊¹⁵ တဖန် ထို ညဉ့် ၌ ချောင်း နားတွင် ရှောက်သွား ၍၊ မြို့ရိုး ကို ကြည့်ရှု ပြီးမှ ၊ ချိုင့် တံခါး ဖြင့် လှည့် ၍ ဝင် ပြန် လေ၏။¹⁶ အဘယ် အရပ်သို့သွား သည်၊ အဘယ် သို့ပြု သည် ကို မင်း တို့သည် မ သိ ကြ။ ယုဒ လူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ မှူးမတ် ၊ မင်း အရာရှိ၊ လုပ်ဆောင် သော သူတစ် တယောက်အား မျှငါသည် ကိုယ်အမှု ကိုမ ပြော သေး။¹⁷ နောက် တဖန်၊ ငါ တို့ခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်း၊ ယေရုရှလင် မြို့ပျက်စီး ခြင်း၊ မြို့တံခါး လည်း မီး လောင် ၍ ကုန်ခြင်းကို သင် တို့သိမြင် ကြ၏။ လာ ကြ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ် မည်အကြောင်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ကို တည် ကြကုန်အံ့ဟု သူ တို့အား ဆို လျက်၊¹⁸ ငါ ၏ ဘုရား သခင် သည် ငါ အား ပြုတော်မူသောကျေးဇူး ကိုဂင်း၊ ရှင်ဘုရင် မိန့် တော် မူသော စကား ကိုဂင်း ကြားပြော လေသော်၊ သူတို့က၊ ငါတို့သည် ထ ၍ တည် ကြကုန်အံ့ဟုဆိုလျက်၊ ထိုကောင်းမှု ကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊ တယောက်ကိုတယောက် နှိုးဆော် ကြ၏။¹⁹ ထိုသိတင်းကို ဟော ရန် လူ သတ္တလက် ၊ ကျွန် ခံသူ အမှမုန် အမျိုးသားတော် ဘိ ၊ အာ ရပ် အမျိုးသားဂေရှင် တို့ သည် ကြား လျှင် ၊ ပြက်ယယ် ပြု၍ သင် တို့သည် အ ဘယ် သို့ပြု ကြ မည်နည်း။ ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် ကြ မည်လောဟု ကဲ့ရဲ့ လျက် ဆို ကြ၏။²⁰ ငါကလည်း၊ ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင် ဘုရား သခင် သည် ငါ တို့ကို အခွင့်ပေး တော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဘုရား သခင်၏ ကျွန် ဖြစ်သော ငါ တို့သည် ထ ၍ တည် မည်။ သင် တို့ကား ၊ ယေရုရှလင် မြို့တွင် ဘာမျှမဆိုင် မပိုင်၊ မှတ် စရာ သက်သေမ ရှိဟု ပြန်ပြော ၏။

3 ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း လျှောက်သည်။ မိမိ ညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့်တကွထ၍၊ သိုး တံခါး ကို ပြင် လျက် တံခါး ခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူ ထောင်ဆွဲထား၍ ၊ မေအာ ပြအိုး မှ ဟာ န နေ လ ပြအိုး တိုင်အောင် ပြင် ကြ၏။² သူ တို့ နောက်မှ၊ ယေရိခေါ မြို့သား တို့သည် ပြင် ကြ၏။ သူ တို့ နောက်မှ၊ ကုမရိ သား ဇ ကု ကု ရ ပြင် ၏။³ ငါး တံခါး ကို ကား၊ ဟ သေ နာ အမျိုး တို့သည် ပြင် လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင် ဆွဲထား၍၊ သော့ ခလောက် နှင့် ကန်လန်ကျင် တို့ကို တပ် ကြ၏။⁴ သူ တို့ နောက်မှ၊ ကောဇ သား ဖြစ်သော ဥရိယ ၏ သား မေရ မုတ် ပြင် ၏။ သူ နောက်မှ၊ မေရှဇဗေလ သား ဖြစ်သော ဗေရခိ ၏သား မေရှလံ ပြင် ၏။ သူ နောက်မှ၊ ဗာနာ သား ဇာဒုတ် ပြင် ၏။⁵ သူ နောက်မှ၊ တေကော မြို့သားတို့သည် ပြင် ကြ ၏။ သို့ရာတွင် ၊ တေကောမင်း တို့သည် မိမိ တို့အရှင် ၏ အမှု ကို ဝိုင်းညီ၍မ ပြု ကြ။⁶ တံခါး ဟောင်းကိုကား၊ ပါသာ သား ယောယဒ ၊ ဗေသောဒေ ယ သား မေရှလံ ပြင် လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူ ထောင်ဆွဲထား၍ ၊ သော့ ခလောက်နှင့် ကန်လန်ကျင် တို့ကို တပ် ကြ၏။⁷ သူ တို့နောက်မှ၊ ဂိဗောင် မြို့သားမေလတိ ၊ မေရောနုတ် မြို့ သားယာဒန် ၊ ဂိဗောင် လူ ၊ မိဇပါ လူတို့သည် မြစ် အနောက် ဘက် မြို့ဝန် ရာဇ ပလ္လင်တိုင်အောင် ပြင် ကြ ၏။⁸ သူ တို့နောက်မှဟာဟာ ယ သား ပန်းတိမ် သမား ဩဇေလ ၊ သူ နောက်မှ၊ ဆေး သမားဟာ နနိ ပြင် လျက်၊ ကျယ် သော မြို့ရိုး တိုင်အောင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့ ကို ခိုင်ခံ့ စေ ကြ၏။⁹ သူ တို့နောက်မှ၊ ယေရုရှလင် မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သောသူ၊ ဟုရ သား ရေဖါယ ပြင် ၏။¹⁰ သူ နောက်မှ၊ ဟာရု မပ် သား ယေဒါယ သည် မိမိ အိမ် တစ်ဘက်တချက် ၌ပြင် ၏။ သူ နောက်မှ၊ ဟာရုဗနိ သား ဟတုတုတ် ပြင် ၏။¹¹ ကျန်ကြွင်းသော အရပ်နှင့် မီးဖို ပြအိုး ကိုကား၊ ဟာရိမ် သား မာလခိယ နှင့် ၊ ပါဟတ် မောာ သား ဟာရုတ် တို့သည် ပြင် ကြ၏။¹² သူ တို့နောက်မှ၊ ယေ ရုရှလင် မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သောသူ၊ ဟာလောဟတ် သား ရှလုလုံ နှင့် သူ ၏သမီး တို့သည် ပြင် ကြ၏။¹³ ချိုင့် တံခါး ကိုကား၊ ဟာနန် နှင့် ဇာနော မြို့သား တို့သည် ပြင် ၍ တံခါး တိုင်၊ တံခါးရွက်၊ သော့ ခလောက်၊ ကန်လန်ကျင် တို့ကို လုပ် ပြီး မှ ၊ မြို့ရိုး အတောင် တ ထောင် ကို နောက်ချေး တံခါး တိုင်အောင် တည် ကြ၏။¹⁴ ဗေသကု ကရင် မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သောရေခပ် သား မာလခိ သည်၊ နောက် ချေး တံခါး ကို ပြင် ၍ တံခါး ရွက်၊ သော့ ခလောက်၊ ကန်လန်ကျင် တို့ကို လုပ် ထား၏။¹⁵ မိဇပါ မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သော ကောလ ဟောဇ သား ရှလုလုံ သည် စမ်း ရေတွင်းတံခါး ကိုပြင် ၍ တံခါး မိုး၊ တံခါး ရွက်၊ သော့ ခလောက်၊ ကန်လန်ကျင် တို့ကို လုပ် ထား ပြီး လျှင် ၊ ဥယျာဉ် တော်နားမှာ ၊ ရှိလောင် ရေကန် မြို့ရိုး ကို၊ ဒါဝိဒ် မြို့ လှေကား တိုင်အောင် တည် ၏။¹⁶ သူ နောက် မှဗက်ဇရ မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သော အာဇဗုတ် သား နေဟမိ သည်၊ ဒါဝိဒ် သံချိုင်း တစ်

ဘက်တချက် မှစ၍၊ နောက်လုပ် သော ရေကန် နှင့် ဗိုလ်မင်း အိမ် တိုင်အောင် ပြင် ၏။¹⁷ သူ့ နောက် မှ၊ လေဝိ အမျိုး ဗာနိ သား ရေ ဟုံ ပြင် ၏။ သူ့ နောက်မှ၊ ကိလ မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သော ဟာရှာဘိ သည် မိမိ တာ ကိုပြင် ၏။¹⁸ သူ့ နောက် မှ၊ ကိလ မြို့တပိုင်း ကို အုပ် သော ဟေနဒဒိ သား ဟာရှာဘိ ဟဲ ပြင် ၏။¹⁹ သူ့ နောက်မှ၊ မိ ဇပါ မြို့အုပ် ယောရှု သား ဧဇေရ သည်၊ လက်နက် စုံတိုက်သို့တက် ရာ တစ်ဘက်တချက် ၊ မြို့ထောင့် ထိအောင် ပြင် ၏။²⁰ သူ့ နောက် မှ၊ ဇဗုဗဲ သား ဗာရုတ် သည် မြို့ထောင့် မှ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဧ လျာရှိပ် အိမ် တံခါး တိုင်အောင် ကြိုးစား ၍ ပြင် ၏။²¹ သူ့ နောက် မှ၊ ကောဇ သား ဖြစ်သော ဥရိယ ၏ သား မေရမုတ် သည်၊ ဧလျာ ရှိပ် အိမ် တံခါး မှ အိမ် ထောင့် တိုင်အောင် ပြင် ၏။²² သူ့ နောက် မှ၊ ချိုင့် အရပ်သား ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ပြင် ကြ၏။²³ သူ့ တို့ နောက် မှ၊ ဗ်ယာမိန် နှင့် ဟာရှပ် သည် မိမိ အိမ် တစ်ဘက်တချက် ၌ပြင် ကြ၏။ သူ တို့နောက် မှ၊ အာနနိ သား ဖြစ်သော မာသေယ ၏သား အာဇရိ သည် မိမိ အိမ် တစ်ဘက်တချက် ၌ ပြင် ၏။²⁴ သူ့ နောက် မှ၊ ဟေနဒဒိ သား ဗိန္ဒိ သည်၊ အာဇရိ အိမ် မှ မြို့ရိုးကွေ့ ရာ မြို့ထောင့် တိုင်အောင် ပြင် ၏။²⁵ ဥဇဲ သား ပါလလ သည် မြို့ရိုး ကွေ့ ရာ တစ်ဘက်တချက် ကို၎င်း၊ ထောင် ဝင်း နား ၊ မြင့် သောနန်း ရှေ့မှာ ရှိသောပြအိုး ကို၎င်း ပြင်၏။ သူ့ နောက် မှ၊ ပါရပ် သား ဂေဒါ ယ ပြင်၏။²⁶ ထိုမှတပါး၊ ဘုရားကျွန် တို့သည် အရှေ့ မျက်နှာ၊ ရေ တံခါး တစ်ဘက်တချက် ၌၊ မိမိတို့နေ ရာဩဖေလ ရဲတိုက်ကို၎င်း၊ ပြင်သို့ထွက် သော ပြအိုး ကို၎င်း ပြင်ကြ၏။²⁷ သူ တို့နောက် မှ၊ တေ ကော မြို့သားတို့သည် ပြင်သို့ထွက် သော ပြအိုး ကြီး တစ်ဘက်တ ချက် ၌ ၊ ဩဖေလ ရဲတိုက်ရိုး တိုင်အောင် ပြင် ကြ၏။²⁸ မြင်း တံခါး အထက် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မိမိ တို့နေရာအိမ် တစ်ဘက်တ ချက် ၌ အသီးအသီး ပြင် ကြ ၏။²⁹ သူ တို့နောက် မှ၊ ကုမေရ သား ဇာဒုတ် သည် မိမိ အိမ် တစ်ဘက်တချက် ၌ ပြင် ၏။ သူ့ နောက် မှ၊ ရှေ့ကနိ သား ၊ အရှေ့တံခါး မှူး ရှေ့မာယ ပြင် ၏။³⁰ သူ့ နောက် မှ၊ ရှေ့လမိ သား ဟာနန် ၊ ဇာလပ် ၏၊ စတုတ္ထသား ဟာနန် တို့သည်ပြင် ကြ၏။ သူ တို့နောက် မှ၊ ဗေရခိ သား မေရှုလံ သည် မိမိ အိမ်ရာ ခန်း တစ်ဘက်တချက် ၌ ပြင် ၏။³¹ သူ့ နောက် မှ၊ ပန်းတိမ် သမား သား မာလခိ သည် မိမိကဒိ တံခါး တစ်ဘက်တချက် ၌၊ ဘုရားကျွန် နေရာ နှင့် ကုန်သည် နေရာ အရပ်တိုင်အောင် ၎င်း၊ မြို့ထောင့် တက် ရာအရပ်တိုင်အောင် ၎င်း ပြင် ၏။³² မြို့ထောင့် တက် ရာအရပ်မှ စ၍၊ သိုး တံခါး တိုင်အောင် ပန်းတိမ် သမား များနှင့် ကုန်သည် များ တို့သည်ပြင် ကြ၏။

4 ထိုသို့ ငါ တို့သည် မြို့ရိုး တည်ကြောင်းကို ၊ သမ္မာလတ် သည် သိတင်းကြား သောအခါ ၊ အလွန် ဒေါသ အမျက်ထွက် ၍ ၊ ယုဒ လူ တို့ကို ပြက်ယယ် ပြုလျက်၊² အား မရှိသော ထိုယုဒ လူတို့သည် အ

ဘယ် သို့ပြု ကြမည်နည်း။ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့ စေမည်လော။ ယဇ်ပူဇော် မည်လော။ တနေ့ ခြင်းတွင် လက်စသတ် မည်လော။ ကျွမ်းလောင် သော ကျောက် တို့ကို အမှိုက် ပုံ များ ထဲက ထုတ်၍ ပြုပြင် မည် လောဟု မိမိ အမျိုးသား ချင်း၊ ရှုမာရိ တပ်သား ရှေ့ မှာ ပြောဆို ၏။³ သူ့ အနား မှာရှိသော အမှမုန် အမျိုးသားတော်ဘိ ကလည်း ၊ သူ တို့ တည် သော ကျောက် ရိုး ကို တောခွေး ထိခိုက် လျှင် ပြုလဲ လိမ့်မည် ဟု ပြန်ပြော ၏။⁴ အို အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင်၊ နားထောင် တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မထိမ့်မြင် ပြုခြင်းကိုခံရ ပါ ၏။ သူ တို့ကဲ့ရဲ့ သောစကားသည်၊ သူ တို့ ခေါင်း ပေါ် သို့ ပြန် ရောက်ပါစေသော။ သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရာ ပြည် ၌ လုယက် ခြင်းကိုခံရ ကြပါစေသော။⁵ သူ တို့ပြုသော ဒုစရိုက် ကို ဖုံးအုပ် တော်မ မူပါနှင့်။ ရှေ့ တော်၌ သူ တို့အပြစ် မ ပြေ ပါစေနှင့်။ မြို့ရိုးကို တည် သောသူတို့ ၏စိတ် ကို နာ စေ ခြင်း ၎် ၊ ပြော တတ် ကြ ပါသည် တကား။⁶ သို့ရာတွင် ငါ တို့သည် မြို့ရိုး ကို တည် ကြ၏။ တည်လုပ် သော သူ တို့ သည် စေတနာ ကြီးသော ကြောင့် ၊ မြို့ပတ်လည် မြို့ရိုး အမြင့် တဝက် တိုင်အောင် ပြီးလေ၏။⁷ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး မြင့်၍ ပြုပျက် ရာတို့ ကို ပြင်စ ပြုကြ သည်ဟု သမ္မာ လတ် နှင့် တော်ဘိ အစ ရှိသော အာရပ် လူ၊ အမှမုန် လူ၊ အာဇုတ် လူ တို့သည် ကြား သောအခါ ၊ အလွန် ဒေါသ စိတ်ရှိသဖြင့်၊⁸ ယေရုရှလင် မြို့ကို စစ်ချီ ၍ တိုက် မည်။ ထိုအမှုကို ဖျက် မည်ဟု တညီ တညွတ်တည်းတိုင်ပင် ကြ၏။⁹ သို့ရာတွင် ငါ တို့သည် ငါ တို့၏ ဘုရား သခင် ကို ဆုတောင်း ၍၊ ရန်သူ ကြောင့် နေ့ည၌ မပြတ် ကင်း စောင့် ထား ကြ၏။¹⁰ ယုဒ လူ အချို့ကလည်း ၊ ဝန်ထမ်း သောသူတို့ သည် အား ကုန် ကြပြီ။ အမှိုက် များ လှ၏။ မြို့ရိုး ပြီးစီး အောင် မ တတ် နိုင် ကြ ဟု ဆို ကြ၏။¹¹ ရန်သူ တို့ကလည်း ၊ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့ ၊ သတိ မ ရှိဘဲနေစဉ် တွင်၊ ငါတို့သည် သူ တို့အထံ သို့ဝင် ၍ လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ ထိုအလုပ် ကို ဖျက် မည်ဟု ဆို ကြ၏။¹² သူ တို့အနား မှာနေ သောယုဒ လူ တို့သည်လည်း ၊ လာ ၍ ရန်သူတို့သည် နေရာ အရပ် ရပ်တိုက် ၊ သင် တို့ကို တိုက်လာကြလိမ့်မည်ဟု ငါ တို့အား အထပ်ထပ်ဆို ကြ၏။¹³ ထိုကြောင့် မြို့ရိုး နောက် ၊ နိမ့် သောအရပ် ၊ ရှင်းလင်း သော အရပ် တို့၌ ထား ၊ လုံ ၊ လေး လက်နက်ပါသောလူ များကို အဆွေအမျိုး အလိုက် ငါခန့် ထား၏။¹⁴ ထိုအမှုအလုံးစုံ တို့ကို ကြည့်ရှု စီရင်ပြီး မှ မှူးမတ် ၊ မင်း အရာရှိ၊ ကြွင်း သော သူ တို့အား ခေါ် ၍ ၊ ရန်သူ တို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ ကြီးမြတ် ၍ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ် တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ ညီအစ်ကို သား မယား အိမ် ရာ အဘို့ တိုက် ကြ လော့ ဟု ဆို၏။¹⁵ ထိုသို့ ငါ တို့သည် သတိရ ၍၊ ရန်သူ အကြံ ကို ဘုရား သခင်ဖျက်ဆီး တော်မူ ကြောင်းကို သူတို့ကြား သိသောအခါ ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် အသီး အသီးလုပ် ရာအရပ် မြို့ရိုး သို့ ပြန် လုပ်ကြ၏။¹⁶ နောက်မှ ငါ ကျွန် တဝက် သည် အလုပ် လုပ် ကြ ၏။ တဝက် သည် လုံ ၊ ခိုင်း ၊ လေး ၊

သံချပ် တို့ကို ကိုင် ကြ၏။ မင်း တို့သည် ယုဒ အမျိုးသား များနောက် မှာ နေကြ၏။¹⁷ မြို့ရိုး တည် သောသူ၊ ဝန် ထမ်း သောသူ၊ ဝန် ကို တင်သောသူအပေါင်းတို့သည် လက် တစ် ဘက်နှင့် လုပ် ကြ ၏။ လက်တစ် ဘက်နှင့် လက်နက် ကိုကိုင် ကြ၏။¹⁸ တည် လုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ခါး ၌ ထား ဆွဲ လျက် တည် လုပ်ကြ၏။ တံပိုး မှတ် သောသူသည် ငါ့ အနား မှာ ရပ်နေ၏။¹⁹ ငါကလည်း၊ အလုပ် သည် ကြီး ကျယ် လှ၏။ မြို့ ရိုး ပေါ် မှာ တယောက် တခြားစီ သူ နှင့် ငါဝေးဝေး လုပ်ရ ၏။²⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ တံပိုး မှတ်သံ ကို ကြား လေရာ ရာ အရပ် မှ ၊ ငါ တို့ထံ သို့စည်းဝေး ကြ။ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ဘက် ၌ စစ် ကူတော်မူမည်ဟု မှူးမတ် ၊ မင်း အရာရှိ၊ ကြွင်း သောသူတို့အား ငါဆို ၏။²¹ ထိုသို့ ငါ တို့သည် အလုပ် လုပ် ကြ၏။ လူ တ ဝက် သည် မို ဃ်း လင်း သည် မှ စ၍ ကြယ် ပေါ် သည်တိုင် အောင် ၊ လုံ လက်နက်တို့ကို ကိုင် ကြ၏။²² ထို အခါ ၌ လည်း ၊ ငါ ကလူတိုင်း မိမိ ကျွန် နှင့်တကွ ညဉ့် အချိန်တွင်၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲ မှာ အိပ်စေ။ သို့ပြုလျှင် ၊ ကျွန်တို့သည် နေ့ အခါ အလုပ် လုပ်လျက်၊ ညဉ့် အခါ အလှည့်လှည့်စောင့် လျက် ရှိ ကြလိမ့်မည်ဟု လူ များတို့ အား ဆို ၏။²³ ထိုသို့ ငါ နှင့် ငါ့ ညီ ၊ ငါ့ ကျွန် ၊ ငါ့ နောက် ၌ လိုက် သော တပ်သား တို့သည်၊ ကိုယ် အဝတ် ကို မ ချွတ် ဘဲနေရ ကြ၏။

5 ထိုအခါ ယောက်ျား မိန်းမ များ တို့သည် အမျိုးသား ချင်း ယုဒ လူတို့ကို အလွန် အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်း ကြ၏။² အချို့ကလည်း ၊ ငါ တို့နှင့် သား သမီး များ စွာရှိ ကြ၏။ သူတို့ အသက် မွေးလောက် အောင် စား စရာ ဆန် စပါးကို အ ဘယ် မှာ ရ နိုင် မည်နည်း ဟု ဆို ကြ၏။³ အချို့က လည်း ၊ ငါ တို့သည် လယ်ယာ ၊ ဥယျာဉ် ၊ အိမ် တို့ကို ပေါင် ထားပြီ။ အစာ ခေါင်းပါး သော ကာလ ၊ ဆန် စပါးကို အ ဘယ် မှာ ရ နိုင် ပါ မည် နည်း ဟု ဆို ကြ၏။⁴ အချို့က လည်း ၊ ငါ တို့သည် အခွန် တော် ကို ပေး စရာ ရှိ ခြင်းငှါ လယ်ယာ ဥယျာဉ် အတွက် ငွေ ကို ချေး ယူ ပြီ။⁵ ယခု မှာ ငါ တို့ ကိုယ် ခန့် ဓါ သည် အမျိုးသား ချင်း တို့၏ ကိုယ် ခန့်ဓါကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ တို့သား သမီး သည် သူ တို့ သား သမီး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ ငါ တို့ သား သမီး ကို ရောင်း၍ ကျွန် ခံ စေ ရမည် လော။ ကျွန် ခံ ပြီး သော သမီး တို့ကို လည်း ရွေးခြင်းငှါမ တတ်နိုင်။ ပိုင်ရင်းလယ်ယာ နှင့် ဥယျာဉ် တို့ သည် သူတပါး လက်သို့ ရောက်လေပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။⁶ ထိုသို့ အပြစ်တင် မြည်တမ်း သော စကား ကို ငါသည် ကြား သောအခါ ၊ အလွန် ညှိုးငယ် သောစိတ်ရှိ၍ ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ဆင်ခြင်ပြီး မှာ ၊⁷ မှူးမတ် နှင့် မင်း အရာရှိတို့ကိုခေါ် ၍ ၊ သင် တို့သည် အမျိုးသား ချင်းတို့၌ အတိုး စားတတ်ကြသည် တကားဟု ဆုံးမ သဖြင့် ၊ သူ တို့ တစ်ဘက် ၌ လူအများ တို့ကို စုဝေး စေလျက်၊⁸ တပါးအမျိုးသား တို့လက်၌ ကျွန် ခံသောငါ တို့ ညီအစ်ကို ယုဒ လူတို့ကို၊ ငါ တို့သည် တတ်နိုင် သမျှအတိုင်း ရွေးနှုတ် ပြီးမှ၊ သင် တို့သည် ညီအစ်ကို တို့ ကို တဖန် ရောင်း ဦးမည်လော။ သူတို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့တွင်

အရောင်း ခံရမည်လောဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် ပြန်ပြော စရာမ ရှိ ၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ၏။⁹ ငါကလည်း ၊ သင် တို့ပြု သော အမှု မ ကောင်း ပါ တကား။ ငါ တို့ ရန်သူ ဖြစ်သော တပါးအမျိုးသား တို့သည် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့ မည်ဟု စိုးရိမ်၍၊ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကျင့် သင့်သည် မ ဟုတ် လော။¹⁰ ငါ နှင့် ငါ့ ညီ ၊ ငါ့ ကျွန် တို့သည်လည်း ၊ လူများတို့၌ ငွေ နှင့် ဆန် စပါးကို ခွဲယူပိုင်သည်မဟုတ်လော။ အတိုး စား သော အမှုကို ပယ် ဖြတ် ကြ ပါ လော့။¹¹ ယနေ့ ပင် သူ တို့လယ်ယာ ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်၊ အိမ် ရာကိုင်း ၊ သူ တို့၌ ခွဲယူ ပြီးသော ငွေ ၊ ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ အချို့ကိုင်း ပြန် ပေးကြပါလော့ ဟု ဆိုသော်၊¹² သူတို့က ပြန် ပေးပါမည်။ ဘာမျှမ တောင်း မယူ ပါ။ ကိုယ်တော် မိန့် တော်မူ သည်အတိုင်း ပြု ပါ မည် ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။ ထိုသို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ဂတိ ထား သည်အတိုင်း ပြု ရမည်အကြောင်း ၊ ငါသည် သူ တို့ကို ခေါ် ၍ ကျိန်ဆို စေပြီးမှ၊¹³ ကိုယ် ခါးပိုက် ကို ခါ လျက်၊ ဂတိ ပျက်သော သူ အပေါင်း တို့ကို ဘုရား သခင်သည် အိမ် တော်၊ အမှု တော်ထဲက ဤသို့ ခါ လိုက်တော်မူပါစေသော။ သူ တို့သည် ဤသို့ ခါ ပစ်လိုက်ခြင်းကိုခံရကြပါစေဟုဆို၍ စည်းဝေး သော သူ အပေါင်း တို့သည် အာ မင် ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။ လူ များတို့သည်လည်း၊ ဂတိ ထား သည်အတိုင်း ပြု ကြ၏။¹⁴ ထို မှတပါး ယုဒ မြို့ဝန် အရာကို ငါခံသောအချိန်၊ အာတ ဇေရဇ် မင်းကြီး နန်းစံနှစ် ဆယ်မှစ၍ သုံး ဆယ်နှစ် နှစ် တိုင်အောင် ၊ တဆယ် နှစ် နှစ် ပတ်လုံးငါ နှင့် ငါ့ ညီ တို့သည် မြို့ဝန် ရိက္ခာခါ ကိုမ စား။¹⁵ အရင် မြို့ဝန် တို့ကို လူ များတို့သည် ကျွေးရကြ၏။ မုန့် နှင့် စပျစ်ရည် ကိုင်း၊ တနေ့လျှင် ငွေ လေး ဆယ်ကိုင်းပေး ရကြ၏။ မင်း လုလင်၏ စေစား ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ ၏။ ငါ မူကား ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ၊ အရင်မြို့ဝန်ကဲ့သို့မ ပြု။¹⁶ ထို မှတပါး၊ ငါသည် မြို့ရိုး ကိုအမြဲလုပ် ၍နေ၏။ ငါနှင့် ငါ့ ကျွန် တို့ သည်လယ်ယာ ကို မ ဝယ် ၊ မြို့ရိုးတည်ခြင်း အမှု ကိုသာ ဝိုင်းညီ ၍ ကြိုးစား ကြ၏။¹⁷ ထို မှတပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌နေ၍ ငါ တို့ထံ သို့လာ သောတပါးအမျိုးသား ကို မဆိုဘဲ၊ ယုဒ အမျိုးသားတို့ နှင့် မင်း အရာရှိ တရာ ငါး ကျိပ် တို့သည် ငါ့ စားပွဲ ၌ စား သောက် မြဲ ရှိ ကြ၏။¹⁸ နေ့တိုင်း ငါ့ စားပွဲ ကို နွား တ ကောင် ၊ ရွေး သော သိုး ခြောက် ကောင်၊ ကြက် များကို စီရင် ရ၏။ ဆယ် ရက် တခါများ စွာ သော စပျစ်ရည် အမျိုးမျိုး ကိုလည်း တင်ရ၏။ ထိုမျှလောက်ကုန် သော်လည်း၊ လူ များတို့သည် ပင်ပန်း စွာ အမှု စောင့်ရသောကြောင့် ၊ မြို့ဝန် ၌ ရိက္ခာ ကို ငါမ တောင်း။¹⁹ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရား သခင်၊ ဤ လူ တို့အဘို့ အကျွန်ုပ်ပြု သမျှ အတွက် အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ ၍ ကျေးဇူး ပြုတော်မူပါ။

6 ထိုအခါ မြို့တံခါး တို့ကို မ ထူ ထောင်သေးသော်လည်း ၊ မြို့ရိုး တည် ၍ လုံ ကြောင်းကို သမ္ဘာ လတ် ၊ တောဘိ ၊ အာရပ် လူ ဂေ

ရှင် မှစ၍ကြွင်း သော ရန်သူ တို့သည် သိ တင်း ကြား သောအခါ၊
²သမ္ဘာလတ် နှင့် ဂေရှင် တို့က လာ ပါ။ ဩ နေ့ ချိုင့် တွင် ခေမိ
ရိမ် ရွာ မှာ တွေ့ကြကုန်အံ့ဟု မကောင်း သော အကြံ ရှိ၍ ငါ့ ကို မှာ
လိုက်ကြ၏။³ ငါကလည်း၊ ငါ သည်ကြီး သောအမှု ကို ဆောင်ရွက်
ရသောကြောင့် မ ဆင်း မ လာ နိုင်။။ ထို အမှု ကို မ ဆောင်ရွက် ဘဲ
သင် တို့ရှိရာသို့ ဆင်း သွား၍ ၊ အဘယ် ကြောင့်အမှု ပြတ် ရမည်
နည်းဟု တမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ပြန်ပြော ၏။⁴ ထိုသို့ လေး ကြိမ်
တိုင်အောင်မှာ လိုက်၍ ၊ ငါသည် လည်း ယခင်ကဲ့သို့ ပြန်ပြော ၏။
⁵နောက်ပဉ္စမ အကြိမ် ၌ သမ္ဘာလတ် သည် ယခင် ကဲ့သို့ မိမိ ကျွန် ကို
စေလွှတ် ၍ ၊ ကျွန်တွင် တံဆိပ် မခတ် သောစာ ပါ၏။⁶ စာချက်ဟု
မူကား၊ သင် နှင့် ယုဒ လူတို့သည် ပုန်ကန် မည်အကြံ ရှိသည်ဟု လူ
အမျိုးမျိုးပြောဆိုကြ၏။ ဂေရှင် လည်း သက်သေခံ ၏။ ထို စကား
နှင့်အညီ သင် သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဖြစ် လိုသောငှါ ၊ မြို့ရိုး ကို တည်
၏။⁷ ယုဒ ပြည်၌ ရှင်ဘုရင် ရှိသည်ဟု သင့် ကို ရည်ဆောင်၍ ယေ
ရုရှလင် မြို့၌ ဟောပြော ရသော ပ ရောဖက် တို့ကို သင် ခန့်ထား
ပြီ။ ထို စကား အတိုင်း ရှင်ဘုရင် အား ကြား လျှောက်ရမည်။ သို့
ဖြစ်၍ လာ ပါ။ တိုင်ပင် ကြကုန် အံ့ ဟု စာ၌ပါ သတည်း။⁸ ငါ က
လည်း၊ သင် ပြော သော စကား တ ခွန်းမျှ မ မှန် ၊ ကိုယ် စိတ် ထဲ
မှာ အချည်းနှီးထင်တတ်သည်ချည်းဟု စေလွှတ် ၍ ပြန်ပြော ၏။
⁹အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့က ထို အလုပ် ကို လက်စ မ သတ်နိုင်
အောင် သူတို့သည် အားလျော့ ကြ လိမ့်မည်ဟု ဆို လျက် ငါ တို့ကို
ခြိမ်းချောက် ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထို စကားကြောင့် ငါ သာ၍အားရှိ
၏။¹⁰ ထိုအခါ မဟေတဗေလ သား ဖြစ်သော ဒေလာယ ဧါသား ရှေ
မာယ သည်၊ ပုန်းရှောင် လျက်နေသောအိမ် သို့ ငါ သွား လျှင်၊ သူက
ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် အတွင်း ခန်းထဲ မှာ ငါတို့သည် စုဝေး ၍ ၊
ဗိမာန် တော် တံခါး တို့ကို ပိတ် ထားကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော် ကိုသတ်
အံ့သောငှါ လာ ကြလိမ့်မည်။ ယနေ့ည၌ ၌ပင် လာ ကြလိမ့်မည်ဟု
ဆို ၏။¹¹ ငါကလည်း၊ ငါ ကဲ့သို့ သောသူ သည် ပြေး ရမည် လော။ ငါ
နှင့် တူသောသူသည် အသက် ချမ်းသာခြင်းငှါ ဗိမာန် တော်ထဲ သို့ ဝင်
ရမည်လော။ ငါမ ဝင် ဟု ပြန်ပြော ၏။¹² ထိုသူ ကို ဘုရား သခင်
စေလွှတ် တော် မ မူ။ တော ဘီ နှင့် သမ္ဘာလတ် ငှါး သောကြောင့် ၊
ထိုသို့ ငါ့ တစ်ဘက် ၌ ဟောပြော သည်ကို ငါရိပ်မိ ၏။¹³ သူတို့သည်
ငါ့ ကို ကဲ့ရဲ့ စရာအကြောင်း ရှိစေ လျက်၊ ငါကြောက် ၍ ထိုသို့ ပြု
သဖြင့်၊ ပြစ်မှား စေ ခြင်း ငှါ ထိုသူ ကို ငှါး ကြ၏။¹⁴ အို အကျွန်ုပ်
ဘုရား သခင်၊ ထိုသို့ ပြု တတ် သော တော ဘီ နှင့် သမ္ဘာလတ် ကို
ငင်း၊ နောဒိ အမည်ရှိသော ပ ရောဖက် မ မှ စ၍အကျွန်ုပ် ကို ခြိမ်း
ချောက် သော ပ ရောဖက် တို့ကိုငင်းမှတ် တော်မူပါ။¹⁵ အရက် ငါး
ဆယ်နှစ် ရက် ကြာမှ ဧလုလလ နှစ် ဆယ်ငါး ရက်နေ့တွင် မြို့ရိုး
ကို လက်စသတ် ကြ၏။¹⁶ ထိုသိတင်းကို ရန်သူ တို့သည်ကြား ၍ ၊
ပတ်လည် ဝန်းကျင်၌နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်

မြို့ရိုးကို မြင် သောအခါ ၊ ရှက် ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ ၏။
အကြောင်း မူကား၊ ထို အမှု သည် ငါ တို့၏ ဘုရား သ ခ ငှ် အခွင့်
နှင့်ပြီး ကြောင်း ကို ရိပ်မိ ကြ၏။¹⁷ ထို ကာလ တွင် ၊ ယုဒ မူးမတ်
တို့သည် များစွာ သော မေတ္တာစာ ကို တောဘီ ထံ သို့ ပေးလိုက်၍၊
တော ဘီ ပြန် ပေး သော စာ အများ ကို လည်း ရကြ၏။¹⁸ တော ဘီ
သည် အာရာ သား ရှေကနိ ၏ သမက် ဖြစ်သောကြောင့် ငင်း၊ သူ
၏သား ယောဟနန် သည် ဗေရခိ သား မေရှလံ သမီး နှင့် စုံဘက်
သောကြောင့်ငင်း၊ ယုဒ လူ အများ တို့သည် တောဘီထံ ၌ သစ္စာ ကို
ခံကြပြီ။¹⁹ သူတို့သည် တောဘီပြုသောအမှုကောင်း တို့ကို ငါ အား
ပြန်ပြော ကြ၏။ ငါ့ စကား ကိုလည်း သူ အား ပြန် ပြောကြ၏။ သူ
သည်လည်း ငါ ကြောက် စေခြင်းငှါ စာ ပေး လိုက်လေ၏။

7 မြို့ရိုး ကို လက်စသတ် သောအခါ ၊ ငါသည် တံခါး တို့ကို ထူ
ထောင်၍ တံခါး စောင့်၊ သီချင်း သည်၊ လေဝိ သားတို့ကို ခန့်ထားပြီး
မှ၊² သစ္စာ ရှိ၍ ဘုရား သခင်ကို အထူး သဖြင့်ရှိသေ သော ရဲတိုက် မူး
ဟာနန် နှင့် ငါ့ ၌ ဟာနန် တို့၌ ယေရုရှလင် မြို့ကို အပ် လျက်၊³ နေ
မ ထွက် မှီ ယေရုရှလင် မြို့တံခါး တို့ကို မ ဖွင့် စေနှင့်။ တံခါးစောင့်
ရှိ စဉ်၊ တံခါး တို့ကို ပိတ် ၍ ကန်လန်ကျင် ထိုးစေ။ မြို့သူမြို့သား
တို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့အရပ် မိမိ တို့အိမ် တစ်ဘက်တချက် ၌
ကင်း စောင့်စေဟု စီရင် ၏။⁴ အကြောင်း မူကား၊ မြို့သည် ကျယ်ဝန်း
သော်လည်း နေသောသူနည်း ၍ အိမ် များတို့ကို မ တည် မဆောက်
ကြသေး။⁵ ထိုအခါ မူးမတ် ၊ မင်း အရာရှိ၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို အဆွေ
အမျိုးအလိုက် စာရင်းယူခြင်းငှါ စုဝေး စေမည် အကြံကို ငါ ၏ဘုရား
သခင် သည် ငါ့ စိတ် နှလုံး ထဲ သို့ သွင်းပေး တော် မူ၏။⁶ တ ဖန်
ငါတွေ့ သောစာရင်း တည်းဟူသော၊ ရှေဦးစွာ ရောက်လာ သောသူ
တို့၏အဆွေအမျိုး စာရင်းချက်ဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗု
ခဒ်နေဇာ သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွား ခြင်းကိုခံရသောလူစုထဲ
က ထွက် ၍ ဇေရုဗဗေလ ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊ အာဇရိ၊ ရာမိ၊ နာ
ဟမာနိ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိဇပေရက်၊ ဗိဂဝဲ၊ နေဟို၊ ဗာနာ
တို့နှင့်အတူ လိုက်လာ ၍ ယေရုရှလင် မြို့အစရှိသောယုဒ ပြည်၌
အသီးအသီး ဆိုင်သောမြို့ရွာ သို့ ရောက် သောနိုင်ငံတော်သား ၊ ဣ
သရေလ လူ စာရင်း ဟူမူကား၊⁸ ပါရုတ် အမျိုးသား နှစ် ထောင်တရာ
ခုနစ် ဆယ် နှစ် ယောက်၊⁹ ရှေဖတ် အမျိုးသား သုံး ရာ ခုနစ် ဆယ်နှစ်
ယောက်၊¹⁰ အာရာ အမျိုးသား ခြောက် ရာ ငါး ဆယ်နှစ် ယောက်၊
¹¹ ပါဟတ်မောဘ အမျိုး ၊ ယောရှု နှင့် ယွာဘ အမျိုးသား နှစ် ထောင်
ရှစ် ရာ တဆယ် ရှစ် ယောက်၊¹² လေဝိ အမျိုးသား တ ထောင်နှစ် ရာ
ငါး ဆယ်လေး ယောက်၊¹³ ဇတုတု အမျိုးသား ရှစ် ရာ လေး ဆယ်
ငါး ယောက်၊¹⁴ ဇ ကုခဲ အမျိုးသား ခုနစ် ရာ ခြောက် ဆယ်၊¹⁵ ဗိန္ဒူ
အမျိုးသား ခြောက် ရာ လေး ဆယ်ရှစ် ယောက်၊¹⁶ ဗေဗဲ အမျိုးသား
ခြောက် ရာ နှစ် ဆယ် သုံး ယောက်၊¹⁷ အာဇ ဇ ဂ ဒ် အမျိုးသား တ
ထောင် သုံး ရာ နှစ် ဆယ် နှစ် ယောက်၊¹⁸ အ ဒေါနိ ကံ အမျိုးသား

ခြောက် ရာ ခြောက် ဆယ် ခုနစ် ယောက်၊¹⁹ ဗိဂဝဲ အမျိုးသား နှစ် ထောင်ငါးဆယ်ခုနစ် ယောက်၊²⁰ အာဒိန် အမျိုးသား ခြောက် ရာ ငါး ဆယ်ငါး ယောက်၊²¹ ဟေဇကီ နှင့် အာတာ အမျိုးသား ကိုး ဆယ်ရှစ် ယောက်၊²² ဟာရှု အမျိုးသား သုံး ရာ နှစ် ဆယ်ရှစ် ယောက်၊²³ ဗေဇဲ အမျိုးသား သုံး ရာ နှစ် ဆယ်လေး ယောက်၊²⁴ ဟာရိပ် အမျိုးသား တရာ တဆယ် နှစ် ယောက်၊²⁵ ဂိဗောဇ် အမျိုးသား ကိုး ဆယ်ငါး ယောက်၊²⁶ ဗက်လင် မြို့၊ နေ တော ဖ မြို့သား တရာ ရှစ် ဆယ် ရှစ် ယောက်၊²⁷ အာနုသုတ် မြို့သား တရာ နှစ် ဆယ်ရှစ် ယောက်၊²⁸ ဗေသာဇမာဝက် မြို့သား လေး ဆယ်နှစ် ယောက်၊²⁹ ကိရယတ် ယာရိမ် မြို့၊ ခေဖိရ မြို့၊ ဗေရုတ် မြို့သား ခုနစ် ရာ လေး ဆယ် သုံး ယောက်၊³⁰ ရာမ မြို့၊ ဂါဗ မြို့သား ခြောက် ရာ နှစ် ဆယ် တ ယောက်၊³¹ မိတ်မတ် မြို့သား တရာ နှစ် ဆယ်နှစ် ယောက်၊³² ဗေသ လ မြို့၊ အာဏု မြို့သား တရာ နှစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊³³ အခြား သော နေဗော မြို့သား ငါး ဆယ်နှစ် ယောက်၊³⁴ အခြား သော ဇေလ် မြို့သား တ ထောင်နှစ် ရာ ငါး ဆယ်လေး ယောက်၊³⁵ ဟာရိမ် မြို့သား သုံး ရာ နှစ် ဆယ်၊³⁶ ယေရိခေါ မြို့သား သုံး ရာ လေး ဆယ်ငါး ယောက်၊³⁷ လောဒ မြို့၊ ဟာဒိဒ် မြို့၊ ဩနော မြို့သား ခုနစ် ရာ နှစ် ဆယ် တ ယောက်၊³⁸ သောနာ မြို့သား သုံး ထောင် ကိုး ရာ သုံး ဆယ် တည်း။³⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှု အမျိုး ထဲက ယေဒါယ အမျိုးသား ကိုး ရာ ခုနစ် ဆယ်သုံး ယောက်၊⁴⁰ ဣမေရ အမျိုးသား တ ထောင်ငါး ဆယ်နှစ် ယောက်၊⁴¹ ပါရှုရ အမျိုးသား တ ထောင် နှစ် ရာလေး ဆယ်ခုနစ် ယောက်၊⁴² ဟာရိမ် အမျိုးသား တ ထောင် တ ဆယ် ခုနစ် ယောက် တည်း။⁴³ လေဝိ သား စာရင်း ဟူ မူကား၊ ဟောဒေဝ အမျိုး ထဲက ယောရှု အမျိုး နှင့် ကာဒမေလ အမျိုးသား ခုနစ် ဆယ် လေး ယောက်၊⁴⁴ သီချင်း သည်၊ အာ သပ် အမျိုးသား တရာ လေး ဆယ် ရှစ် ယောက်၊⁴⁵ တံခါး စောင့် ရှုလုလုံ အမျိုးသား ၊ အာတာ အမျိုးသား ၊ တာလမုန် အမျိုးသား ၊ အကုကုပ် အမျိုးသား ၊ ဟတိတ အမျိုးသား ၊ ရှောဗဲ အမျိုးသား ပေါင်း တရာ သုံး ဆယ် ရှစ် ယောက် တည်း။⁴⁶ ဘုရား ကျွန်ခံ သူ၊ ဇိဟ အမျိုးသား ၊ ဟ သု ဖ အမျိုးသား ၊ တ ဗုဇောက် အမျိုးသား၊⁴⁷ ကေရုတ် အမျိုးသား ၊ သယ အမျိုးသား ၊ ပါဒုန် အမျိုးသား၊⁴⁸ လေဗန အမျိုးသား ၊ ဟာ ဂဗ အမျိုးသား ၊ ရှာလမဲ အမျိုးသား၊⁴⁹ ဟာနန် အမျိုးသား ၊ ဂိဒ ဒေလ အမျိုးသား ၊ ဂါဟာ အမျိုးသား၊⁵⁰ ရာယ အမျိုးသား ၊ ရေ ဇိန် အမျိုးသား ၊ နေ ကောဒ အမျိုးသား၊⁵¹ ဂဇ ဇမ် အမျိုးသား ၊ ဩဇ အမျိုးသား ၊ ပါသာ အမျိုးသား၊⁵² ဗေသဲ အမျိုးသား ၊ မုနိမ် အမျိုးသား ၊ နေဖိရေသိမ် အမျိုးသား၊⁵³ ဗာကဗုတ် အမျိုးသား ၊ ဟာ ကုဖ အမျိုးသား ၊ ဟာရဟုရ အမျိုးသား၊⁵⁴ ဗာဇလိတ် အမျိုးသား ၊ မေဟိဒ အမျိုးသား ၊ ဟာရရှု အမျိုးသား၊⁵⁵ ဗာရကုတ် အမျိုးသား ၊ သိသရ အမျိုးသား ၊ တာမ အမျိုးသား၊⁵⁶ နေဇိ အမျိုးသား ၊ ဟ တိဖ အမျိုးသား တည်း။⁵⁷ ရှောလမုန် ၏ အစေခံ ကျွန်၊ သောတဲ အမျိုးသား ၊ သောဖရက် အမျိုးသား ၊ ပေရိဒ အမျိုးသား၊⁵⁸ ယာလ

အမျိုးသား ၊ ဒါကုန် အမျိုးသား ၊ ဂိဒ ဒေလ အမျိုးသား၊⁵⁹ ရှေ့ဖ တိ အမျိုးသား ၊ ဟတုတိလ အမျိုးသား ၊ ပေါခရက် အမျိုးသား ၊ ဇေဗိမ်အမျိုးသား၊ အာမုန် အမျိုးသား တည်း။⁶⁰ ဘုရား ကျွန်နှင့် ရှောလမုန် ၏ ကျွန် ပေါင်း ကား၊ သုံး ရာ ကိုး ဆယ် နှစ် ယောက် တည်း။⁶¹ ထိုမှ တပါး၊ ဣသရေလ အမျိုး မှန် သည် မမှန် သည် ကိုငှင်း၊ မိမိ တို့အဆွေ အမျိုး ကိုငှင်း မ ပြ နိုင် ဘဲ တေလ မေလ မြို့၊ တေလဟာရရှု မြို့၊ ခေရပ် မြို့၊ အဒုဒုန် မြို့၊ ဣမေရ မြို့မှ ထွက် သွား သော သူ ဟူ မူကား ၊⁶² ဒေလာယ အမျိုးသား ၊ တောဘိ အမျိုးသား ၊ နေကောဒ အမျိုးသား ၊ ပေါင်း ခြောက် ရာ လေး ဆယ် နှစ် ယောက် တည်း။⁶³ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုး ထဲက ဟဗာ ယ အမျိုးသား ၊ ကောဇ အမျိုးသား ၊ ဂိလဒ် ပြည်သား၊ ဗာဇိလဲ သမီး တယောက်နှင့် စုံဘက် ချ် ယောက္ခမအမည် ကို ရသောဗာဇိလဲ အမျိုးသား တို့သည်၊⁶⁴ စာရင်း ဝင်သောလူစုတွင် မိမိ တို့စာရင်း ကို ရှာ ချ် မ တွေ့ သောကြောင့် ၊ အမျိုး မ စစ်၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာကို မခံရကြ။⁶⁵ ဥရိမ် နှင့် သုမိမ် ပါ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မ ပေါ် မှီ တိုင်အောင် သူ တို့သည် အလွန် သန့်ရှင်း သော အရာ တို့ ကို မ စား ရဟု ပြည်အုပ် မင်းစီရင် ၏။⁶⁶ ပရိသတ် ပေါင်း ကား၊ လေး သောင်း နှစ် ထောင်သုံး ရာ ခြောက် ဆယ်တည်း။⁶⁷ ထိုမှ တ ပါး၊ ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမပေါင်း ခုနစ် ထောင် သုံး ရာ သုံး ဆယ်ခုနစ် ယောက်၊ သီချင်း သည် ယောက်ျား မိန်းမ ပေါင်းနှစ် ရာ လေး ဆယ် ငါး ယောက်၊⁶⁸ မြင်း ပေါင်း ခုနစ် ရာ သုံး ဆယ် ခြောက် စီး၊ လား ပေါင်းနှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊⁶⁹ ကုလားအုပ် ပေါင်း လေး ရာ သုံး ဆယ် ငါး စီး၊ မြည်း ပေါင်း ခြောက် ထောင် ခုနစ် ရာ နှစ် ဆယ်တည်း။⁷⁰ အဆွေအမျိုးသူကြီး အချို့ တို့သည် အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်စရာ လူ ကြ၏။ ပြည်အုပ် မင်းသည်လည်း ရွှေ ဒင်္ဂါး တ ထောင်၊ အင်တုံ ငါး ဆယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဝတ် စုံ ငါး ရာ သုံး ဆယ်ကို ဘဏ္ဍာ တော်ထဲ သို့ သွင်း လေ ၏။⁷¹ အဆွေအမျိုးသူကြီး သွင်း သော ရွှေငွေပေါင်းကား၊ ရွှေ ဒင်္ဂါး နှစ် သောင်း ၊ ငွေ အခွက် နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တည်း။⁷² ကြွင်း သောသူ တို့ သည်လည်း ရွှေ ဒင်္ဂါး နှစ် သောင်း ၊ ငွေ အခွက် နှစ်သောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဝတ် စုံခြောက် ဆယ်ခုနစ် စုံကို သွင်း ကြ၏။⁷³ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ တံခါး စောင့်၊ သီချင်း သည်၊ သာမညလူ အချို့၊ ဘုရား ကျွန်အစရှိသော ဣသရေလ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည်၊ မိမိ တို့ နေရာ မြို့ရွာတို့၌ နေရာ ကျကြ၏။

ဝိသတ္တမ လ ရောက် မှ၊ မြို့ရွာ အရပ် ရပ်၌နေ သော ဣသရေလ အမျိုးသား လူ အပေါင်း တို့သည် လာ၍ ရေ တံခါး လမ်း တွင် စည်းဝေး ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ထား တော်မူ သော မောရှေ ပညတုတိ ကျမ်းစာ ကို ဆောင် ခဲ့ပါဟု ကျမ်းတတ် ဆရာ ဇေရေ ကို တောင်း သည် အတိုင်း၊² နားထောင် နားလည် နိုင် သမျှ သောပရိသတ် ယောက်ျား မိန်းမ တို့ ရှေ့သို့ သတ္တမ လ ပဌမ

နေ့ ရက်တွင် ၊ ပညတုတိ ကျမ်းစာကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရ သည် ဆောင် ခဲ့ ၍ ၊ ³နားလည် နိုင်သောသူ၊ ယောက်ျား မိန်းမ တို့ ရှေ့မှာ နံနက် အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့် အချိန်တိုင်အောင် ရေ တံခါး လမ်း တွင် ဘတ်ရွတ် လေ၏။ လူ အပေါင်း တို့သည် ပညတုတိ ကျမ်း စကား ကို စေ့စေ့နားထောင် ကြ၏။ ⁴သူတို့လုပ် ကြသော တရား ဟောရာ သစ်သား ပလ္လင် ပေါ်မှာ၊ ကျမ်းတတ် ဆရာဧဇရ သည် ရပ် ၍ မတု တိသိ ၊ ရှေ့မ ၊ အနာယ ၊ ဥရိယ ၊ ဟိလခိ ၊ မာသေယ တို့သည် လ ကျာ ဘက်၌ ၎င်း၊ ပေဒါယ ၊ မိရေလ ၊ မာလခိ ၊ ဟာရှု ၊ ဟာရုဗဒါန ၊ ဇာခရိ ၊ မေရှလ တို့သည် လက်ဝဲ ဘက်၌ ၎င်း ရပ် နေကြ၏။ ⁵ထိုသို့ ဧဇရ သည် လူ အပေါင်း တို့ထက် သာ၍မြင့်လျက်၊ လူ အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ ကျမ်းစာ ကို ဖွင့် သောအခါ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ထ ကြ၏။ ⁶ဧဇရ သည် မြတ် စွာဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေး၏။ လူ အပေါင်း တို့က အာမင် ၊ အာမင် ဟု လက် တို့ကို ချီ လျက်၊ ဝန်ခံ ၍ ဦးချ ပြပ် ဝပ် လျက် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ ⁷ယော ရှု ၊ ဗာနိ ၊ ရှေ့ ရ ဘိ ၊ ယာ မိန် ၊ အ ကု ကုပ် ၊ ရှ ဗု ဗေ သဲ ၊ ဟော ဒိ ယ ၊ မာ သေ ယ ၊ ကေ လိ တ ၊ အာ ဇ ရိ ၊ ယော ဇ ဗ ဒ် ၊ ဟာ နန် ၊ ပေလာယ အစ ရှိ သော လေ ဝိ သား တို့သည် လည်း လူ များတို့အား ပညတုတိ ကျမ်းစာ အနက် ကို ပြန်ကြား ကြ၏။ လူ များတို့သည်လည်း မိမိ တို့နေရာ ၌ နေ ကြ၏။ ⁸ထိုသို့ ဘုရား သခင်၏ ပညတုတိ ကျမ်းစာ ကို သေချာ စွာ ဘတ်ရွတ် ၍ အနက် ကို ပြန် သဖြင့် ၊ လူ များ နားလည် စေ ခြင်း ငှါ ပြု ကြ၏။ ⁹လူ အပေါင်း တို့သည် ပညတုတိ ကျမ်းစကား ကို ကြား သောအခါ ငိုကြွေး ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊ ပြည် အုပ် မင်း နေ ဟ မိ ၊ ကျမ်းတတ် ဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရ ၊ လူ များ တို့အား သွန်သင် သော လေ ဝိ သား တို့က၊ ဤ သည် နေ့ ရက် သည် သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း သောနေ့ ဖြစ်၏။ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြုကြနှင့်။ ¹⁰သွား ကြလော့၊ မြိန် စွာသော အစာကိုစား ကြလော့။ ချို သော အရည်ကိုသောက် ကြလော့။ ဆင်းရဲ သောသူ တို့ အား ဝေမျှ ကြလော့။ ဤသည်နေ့ရက်သည် ငါ တို့ ဘုရား ရှင် အဘို့ သန့်ရှင်း ၍ ၊ ဝမ်း မ နည်းကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ သောအခွင့်နှင့် အားယူ ၍ ဝမ်းမြောက် ကြလော့ဟု လူအပေါင်းတို့ အား ဆို ကြ၏။ ¹¹ထိုသို့ လေဝိ သားတို့က၊ ဤသည်နေ့ရက်သည် သန့်ရှင်း သောနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြလော့။ ဝမ်း မ နည်းကြနှင့်ဟု ဆို၍ လူ အပေါင်း တို့ကို ငြိမ်း စေ ကြ၏။ ¹²လူ အပေါင်း တို့သည် ဟောပြောသော စကား များကို နားလည် သောကြောင့် ၊ စား သောက် ခြင်း၊ သူ တ ပါး တို့အား ဝေမျှ ခြင်း၊ အလွန် ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြု အံ့သောငှါ သွား ကြ၏။ ¹³ဒုတိယ နေ့ ရက်တွင် ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး များတို့ နှင့် တကွယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားတို့သည် ပညတုတိ ကျမ်း စကား ကို နားလည် အံ့သော ငှါ ၊ ကျမ်းတတ် ဆရာ ဧဇရ ထံ ၌ စည်းဝေး ကြ၏။ ¹⁴သတ္တမ လ ပွဲ

ကိုခံကြစဉ် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲ ဌ် နေ ရကြမည်ဟု မောရှေ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထား တော်မူ သော ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ ရေးထား ကြောင်းကို တွေ့ ကြ၏။ ¹⁵ထို စကားကို ကြားသောအခါ၊ ကျမ်းစာ ၌ ပါသည်အတိုင်း သစ်ခက် တဲ တို့ကို လုပ် ခြင်း ငှါ တောင် သို့ သွား ကြ။ သံလွင် ခက် ၊ ထင်းရှူး ခက် ၊ မုရတု ခက် ၊ စွန်ပလွံ ခက် အစရှိသော ထူထပ် သောအခက် အလက်မျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြဟု ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ခပ်သိမ်း သော မြို့ရွာတို့၌ ကြော်ငြာ ကြ၏။ ¹⁶လူ များတို့သည် ထွက်သွား ၍ ၊ သစ်ခက် တို့ကို ဆောင် ခဲ့ပြီး လျှင် အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ၎င်း ၊ မိမိ ဝင်း ထဲ ၊ ဗိမာန် တော်တန်တိုင်း ထဲ မှာ ၎င်း ၊ ရေ တံခါး လမ်း နှင့် ဧ ဖ ရိ မ် တံခါး လမ်း မှာ ၎င်း သစ်ခက်တဲ များ ကို လုပ် ကြ၏။ ¹⁷ထိုသို့ သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရရာထဲက ထွက်လာ သော ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် သစ်ခက်တဲ တို့ကို လုပ် ၍ ထိုင် နေကြ၏။ နန် သား ယောရှု လက်ထက် မှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် တ ခါမျှ ထိုသို့မ ပြု ကြ။ အလွန် ဝမ်းမြောက် လျက်နေ ကြ၏။ ¹⁸ပဌမ နေ့ မှစ၍ နောက်ဆုံး သောနေ့ တိုင်အောင် ၊ နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း ဘုရား သခင်၏ ပညတုတိ ကျမ်းစာ ကို ဘတ်ရွတ် ကြ၏။ ထိုပွဲ ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးခံ ကြ၏။ ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ တရား တော်အတိုင်း ဓမ္မ ပွဲကိုလည်းခံကြ၏။

9ထိုလ နှစ် ဆယ်လေး ရက် နေ့တွင် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် အစာ ရှောင် လျက် ၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် လျက်၊ ကိုယ် ၌ မြေမှုန့် ကို တင်လျက် စည်းဝေး ကြ၏။ ²ထိုအခါ ဣသရေ လ အမျိုးစစ်ဖြစ်သောသူတို့ သည် တပါး အမျိုးသားရှိသမျှ တို့နှင့် ကွာ ၍၊ ကိုယ် အပြစ် နှင့် ဘိုးဘေး တို့၏ အပြစ် များကို ဘော်ပြ တောင်းပန်ကြ၏။ ³မိမိ တို့နေရာ ၌ ရပ်နေ ၍ ၊ မိမိ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတုတိ ကျမ်းစာ ကို နေ့ လေး စုတစု ဘတ် ကြ၏။ အပြစ်ကို ဘော်ပြ တောင်းပန်၍ မိမိ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို နေ့လေး စုတစုကိုးကွယ် ကြ၏။ ⁴ထိုအခါ လေဝိ သားယောရှု ၊ ဗာနိ ၊ ကပ်မေလ ၊ ရှေ့ဗနိ ၊ ဗုနနိ ၊ ရှေ့ရဘိ ၊ ဗာနိ ၊ ခေန်နိ တို့သည် ပလ္လင် ပေါ်မှာရပ် ၍၊ သူ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ကြီး စွာ သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။ ⁵တဖန် လေဝိ သားယောရှု ၊ ကပ်မေလ ၊ ဗာနိ ၊ ဟာရုဗနိ ၊ ရှေ့ရဘိ ၊ ဟောဒိယ ၊ ရှေ့ဗနိ ၊ ပေသဟိ တို့က ထ ကြလော့။ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် အစဉ် အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီး ပေး ကြလော့။ ကောင်းကြီး ပေးခြင်း၊ ချီးမွမ်း ခြင်း အမျိုးမျိုး ထက် ကြီး မြင့်၍ ဘုန်း ကြီးသော ကိုယ်တော် ၏ နာမ သည် မင်္ဂလာ ရှိပါစေ သတည်း။ ⁶ကိုယ်တော် သာလျှင် ထာဝရဘုရား ဖြစ် တော် မူ ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင် နှင့် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့ ကို၎င်း၊ မြေကြီး နှင့် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ ရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ပင်လယ် နှင့် ပင်လယ် ၌ ပါသမျှ တို့ကို၎င်းဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ အလုံးစုံ တို့

ကို စောင့်မ တော်မူ ၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကိုးကွယ် ကြပါ၏။⁷ အိုထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် အာ ဗြ ဟံ ကို ရွေးချယ် ၍ ခါ လ ဒဲ ပြည်၊ ဥရ မြို့မှ ခေါ် ခဲ့ ပြီး လျှင် အာ ဗြ ဟံ ဟူသော အမည် ကို ပေး တော် မူ ၏။⁸ ရှေ့ တော်၌ သူ သဘော ဖြောင့် သည်ကို တွေ့ သောကြောင့်၊ ခါနနိ ပြည် ၊ ဟိ တု တိ ပြည်၊ အာ မော ရီ ပြည်၊ ဖေ ရ ဇိ ပြည်၊ ယေ ဗု သိ ပြည်၊ ဂိ ရ ဂါ ရှိ ပြည် တို့ကို အာ ဗြ ဟံ အမျိုး အနွယ် အား ငါ ပေး မည် ဟု ဝန်ခံ သည် အတိုင်း သစ္စာ တော် မ ပျက် ပြု တော် မူ ၏။⁹ အဲဂု တု တု ပြည်၌ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘိုးဘေး များ ခံရသောညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို မြင် ၍ ၊ ဧဒုံ ပင်လယ် နား မှာ သူ တို့ အော်ဟစ် သော အသံ ကို ကြား တော် မူ ၏။¹⁰ ဖာရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏ ကျွန် များ၊ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘိုးဘေး တို့ကို စော်ကား စွာ ပြု သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ နေတော် မမူ။ ထိုပြည် သားတို့၌ နိမိတ် လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြ တော် မူ ၍ ၊ သိ တင်း တော်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ကျော်စော လျက် ရှိ ပါ၏။¹¹ သူတို့သည် ပင်လယ် အလယ် ၌ မြေ ပေါ်မှာ ရောက် သွား မည်အကြောင်း သူ တို့ရှေ့မှာ ပင်လယ် ကို ခွဲ တော် မူ ၏။ ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့ ကိုကား၊ နက် သောရေ ထဲ သို့ ကျောက် ကိုပစ်သကဲ့သို့ ပစ် တော် မူ ၏။¹² ထိုမှတပါး၊ နေ့ အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ် တိုင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ ည၌ အချိန် ၌ သူ တို့ သွား ရာ လမ်း ကို လင်း စေသော မီး တိုင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ သူ တို့ကို ပို့ဆောင် တော် မူ ၏။¹³ ကိုယ်တော် တိုင်လည်း၊ သိနာ တောင် ပေါ် သို့ ဆင်းသက် ၍ မိုဗ်းကောင်းကင် ထဲက ဗျာဒိတ် သံကို လွှတ် သဖြင့် ၊ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်သော စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ် တရား တို့ကို အပ် ပေး တော် မူ ၏။¹⁴ သန့်ရှင်း သော ဥပုသ် နေ့ရက်တော်ကို ဘော်ပြ ၍ ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကျွန် မောရှေ့ အားဖြင့် နည်းနာ ဥပဒေပညတ် တရား တို့ကိုလည်း ထား တော် မူ ၏။¹⁵ သူ တို့မှတ်သိပ် ခြင်းနှင့် ရေငတ် ခြင်းကို ပြေစေ ခြင်း ၎်၊ မိုဗ်းကောင်းကင် မှန် နှင့် ကျောက် ထဲက ထုတ် သော ရေ ကို ပေး တော် မူ ၏။ သူ တို့ပိုင် ဘို့ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည် ထဲ သို့ဝင် ၍ သိမ်းယူ မည်အကြောင်း မိန့် တော် မူ ၏။¹⁶ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ် တို့ ဘိုးဘေး တို့သည် မာန ထောင်လွှား၍ ၊ ခိုင်မာ သော လည်ပင်း နှင့် ပညတ် တော်ကို နား မ ထောင်ကြ။¹⁷ သူ တို့တွင် ပြု တော်မူသော အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို မ အောက်မေ့။ အာဏာတော်ကို ငြင်းဆန် လျက် ၊ လည်ပင်း ခိုင်မာ သည် ဖြစ်၍၊ ကျွန်ခံ ရာ အဲဂု တု တု ပြည် သို့ ပြန် လိုသောငှါ ၊ လူကြီး တဦးကိုချီးမြှောက် ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် သည် အပြစ် ကိုဖြေတတ်သောဘုရား ၊ ချစ် သနားခြင်း မေတ္တာ ကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်ရှည် ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြု ခြင်း နှင့် ကြွယ်ဝသော ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကြောင့်သူ တို့ကို စွန့်ပစ် တော် မ မူ။¹⁸ ထိုမျှမက သူတို့သည် နွား သငယ်အရုပ် ကို သွန်း ၍၊ အိုကူ သရေလအမျိုး၊ ဤ ဘုရားသည် သင့် ကို အဲဂု တု တု ပြည်မှ နှုတ်

ဆောင်သော သင် ၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဆို လျက် ၊ အလွန် ပြစ်မှား သော်လည်း၊¹⁹ ကိုယ်တော် သည် အထူး သဖြင့်သနား တတ် သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ တော ၌ သူ တို့ကို စွန့်ပစ် တော် မ မူ။ နေ့ အချိန်၌ လမ်းပြ သော မိုဗ်းတိမ် တိုင် မ ပျောက် ၊ ည၌ အချိန်၌ သူ တို့သွား ရာလမ်း ကို လင်း စေသော မီး တိုင် လည်း မ ကွယ်။²⁰ သူ တို့အား သွန်သင် စရာဘို့ ကောင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကိုပေး တော် မူ ၏။ သူ တို့စားရသော ကိုယ်တော် ၏ မနုန ကို ရုပ်သိမ်း တော် မ မူ။ သူ တို့ အငတ် ပြေစေ ခြင်းငှါ ၊ ရေ ကိုလည်း ပေး တော် မူ ၏။²¹ အနှစ် လေး ဆယ်ပတ်လုံးသူတို့ကို အလျှင်း မ ဆင်းရဲ စေခြင်းငှါ ကျွေးမွေး တော်မူ၏။ သူ တို့အဝတ် မ ဟောင်း မနွမ်းရ။ သူ တို့ခြေ သည်လည်း မ ပွန်းမရောင် ရ။²² နောက် မှတပါးအမျိုးသား တို့၏ တိုင်း နိုင်ငံများ ကို သူ တို့အား အကုန်အစင်ဝေဖန် ၍ ပေး သနား တော် မူ သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန် နှင့် ဗာရှန် ရှင်ဘုရင် ဩဃ အစိုးရသောပြည်တို့ကို သိမ်းယူ ကြ၏။²³ သူ တို့ သား မြေးတို့ကို မိုဗ်းကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ များပြား စေတော် မူ ၏။ အကြင်ပြည် ထဲ သို့ သူ တို့ ဝင် ၍ သိမ်းယူ မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့၏ ဘိုးဘေး တို့အား ဂတိ ထားတော် မူ ၏။ ထို ပြည် ထဲ သို့ သွင်း တော် မူ သဖြင့်၊²⁴ သား မြေးတို့သည်ဝင် ၍ သိမ်းယူ ကြ၏။ သူ တို့ ရှေ့မှာ ထိုပြည်သား ခါနာနိ လူ တို့ကို နှိပ်စက် တော် မူ ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် အစ ရှိ သော ပြည် သူ ပြည် သား တို့ကို ပြု ချင် သမျှ ပြုရသော အခွင့်နှင့် သူ တို့လက် သို့ အပ် တော် မူ ၏။²⁵ ထိုသို့သူ တို့သည် ခိုင်ခံ့ သောမြို့များ၊ မြေကောင်း သောပြည် ၊ ဥစ္စာနှင့် ပြည့် သော အိမ် ၊ တူး ပြီးသော ရေတွင်း ၊ များပြားသော စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်၊ အသီး သီးသော အပင် တို့ကို သိမ်းယူ ၍ ၊ ဝ စွာ စား သောက်လျက် အသားဆူဖြိုး ၍ ကျေးဇူး တော်ကြွယ်ဝ ခြင်း၌ မွေ့လျော် ကြ၏။²⁶ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ကို နား မ ထောင်၊ ပုန်ကန် လျက် တရား တော် ကို ကျော နောက် သို့ ပစ် ထား ကြ၏။ အထံ တော်သို့ ပြန်လာ စေခြင်းငှါ ၊ ဆုံးမ သော ကိုယ်တော် ၏ ပရောဖက် တို့ကို သတ် ၍ အလွန် ပြစ်မှားခြင်းကို ပြု ကြ ၏။²⁷ ထိုကြောင့် ၊ သူ တို့ကို နှောင့်ရှက် သော ရန်သူ လက် သို့ အပ် လိုက် တော် မူ ၏။ ဆင်းရဲ ခံရ၍ ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် ကြသောအခါ ၊ ကောင်းကင် ဘုံက နားထောင် ၍ ၊ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝ သည်အတိုင်း ၊ ရန်သူ လက် မှ ကယ်လွတ် သော ကျေးဇူးရှင်တို့ကို ပေါ်ထွန်း စေ တော် မူ ၏။²⁸ တ ဖန် ချမ်းသာ ရ သောအခါ ၊ ရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု ပြန် ကြသောကြောင့်၊ ရန်သူ အစိုးရ မည်အကြောင်း တဖန် အပ် တော် မူ ၏။ သူတို့သည် ပြန်လာ ၍ ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် ကြသောအခါ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ က နားထောင် ၍ ၊ ကရုဏာ တော် ရှိသည်အတိုင်း အထပ်ထပ် ကယ်တင် တော် မူ ၏။²⁹ တရား တော် ကို ကျင့် ပြန် စေ ခြင်း ငှါ ဆုံးမ တော် မူ သော်လည်း ၊ သူ တို့သည် နား မ ထောင်၊ မာန ထောင်လွှားကြ၏။ ကျင့် သောသူ ၌ အသက်

ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ် သော စီရင် တော်မူချက်တို့ကို လွန်ကျူးကြ၏။ ခိုင်မာ သော လည်ပင်း နှင့် ရှန်း လျက်နား မ ထောင်ဘဲ နေကြ၏။³⁰နှစ် ပေါင်းများစွာ သူ တို့ကို သည်းခံ ၍ ကိုယ်တော် ၏ ပရောဖက် တို့၌ ရှိသောကိုယ်တော် ၏ ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဆုံးမ တော်မူသော်လည်း သူ တို့သည် နား မ ထောင်သောကြောင့် ၊ ဤပြည်သူ ပြည်သားတို့လက် သို့ အပ် တော်မူ၏။³¹သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် ချစ် သနားခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရား ဖြစ်၍ ၊ ကရုဏာ တော် ကြွယ်ဝ သောကြောင့်၊ သူ တို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး တော်မ မှ။ စွန့်ပစ် တော်မ မှ။³²သို့ဖြစ်၍ ၊ အို အကျွန်ုပ် တို့၏ဘုရား ၊ ကြီးမြတ် ၍ မဟာ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကြောက်မက် ဘွယ်သော ဘုရား ၊ ကရုဏာ ပဋိညာဉ် တော် ကို စောင့် တော် မူ သော ဘုရား၊ အာ ရှု ရှိ ရှင်ဘုရင် လက်ထက် မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပ ရော ဖက် ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ အပေါင်း တို့အပေါ် သို့ ရောက် သော ဘေးဒဏ် ရှိသမျှ ကို ပမာဏ မပြုဘဲ နေတော်မ မှ ပါနှင့်။³³ကိုယ်တော် မူကား အကျွန်ုပ် တို့အပေါ်သို့ရောက် စေသမျှ သော အမှု၌ တရား တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် မ တရားသဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် တရား သဖြင့်သာ စီရင် တော်မူပြီ။³⁴အကျွန်ုပ် တို့ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့သည် တရား တော်ကိုမ စောင့်။ ပေး ထားတော်မူသော ပညတ် များ နှင့် သက်သေခံ ချက် များ တို့ကို နား မ ထောင် ကြ။³⁵ကြီး သောကျေးဇူး ကို ပြုလျက်အပ်ပေး တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ပိုင် သော နိုင်ငံ ၊ သနားတော်မူသောပြည် ကြီး ၊ ပြည် ကောင်း ၌နေရ သော်လည်း၊ အမှု တော်ကိုမ ဆောင်မရွက်၊ မိမိ တို့ပြု သောဒုစရိုက် ကို မ ရှောင် ဘဲ နေ ကြ ပါ၏။³⁶ဘိုး ဘေး တို့သည် အလွန် မြတ် သော အသီး အနှံကို စား ရသော အခွင့်နှင့် သူ တို့အားပေး သနား တော်မူ သော ပြည် ၌ အကျွန်ုပ် တို့သည် ယနေ့ အစေခံ ကျွန် ဖြစ် ကြ ပါ၏။ သူ ကျွန် ခံရကြ ပါ၏။³⁷အကျွန်ုပ် တို့အပြစ် ကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့အပေါ် မှာ ခန့် ထားတော်မူသော ရှင် ဘုရင်တို့သည် ဤပြည်၌ ကြွယ်ဝ စွာဖြစ်သော အသီး အနှံကို သိမ်းစား မြဲရှိကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့၏ ကိုယ် နှင့် တိရစ္ဆာန် များကို သူတို့သည် ကိုယ် အလိုအလျောက်အစိုးပိုင် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခံ လျက်နေရပါသည်ဟု မြက်ဆိုကြ၏။³⁸ထို အကြောင်းအရာများကို ငါ တို့သည် ဆင်ခြင် ပြီးမှ ၊ သစ္စာပြု၍ စာချုပ်ကိုလည်း ရေး ထား လျက် ၊ ငါ တို့ အကြီး အကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့သည် တံဆိပ် ခတ်ကြ၏။

10 တံဆိပ် ခတ်သောသူဟူမူကား ၊ ဟာခလိ သား ပြည်အုပ် မင်း နေဟမိ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇိဒကိယ၊²စရာယ ၊ အာဇရိ ၊ ယေရမိ၊³ပါရူရ ၊ အာမရိ ၊ မာလဒိယ၊⁴ဟတုတုတ် ၊ ရှေဗနိ ၊ မလုလုတ်၊⁵ဟာရိမ် ၊ မေရမုတ် ၊ ဩဗဒါ၊⁶ဒံယေလ ၊ ဂိနုနေသုန် ၊ ဗာရုတ်၊⁷မေ

ရှုလံ ၊ အဘိယ ၊ မိယာမိန်၊⁸မာဇိ ၊ ဗိလဂဲ ၊ ရှေမာယ၊⁹လေဝိ သား အာဇနိ သား ယောရှု တပါး၊ ဟေနဒဒိ သား ဗိန္ဒို တပါး၊ ကပ်မေလ တပါး၊¹⁰သူ တို့ညီ ရှေဗနိ ၊ ဟောဒိယ ၊ ကေလိတ ၊ ပေလာယ ၊ ဟာ နန်၊¹¹မိကုခါ ၊ ရေဟုပ် ၊ ဟာရှုဘိ၊¹²ဇကုကုရ ၊ ရှေရဘိ ၊ ရှေဗနိ၊¹³ဟောဒိယ ၊ ဗာနိ ၊ ဗေနိနု၊¹⁴လူ တို့တွင် အကြီး အကဲဖြစ်သော ပါ ရုတ် ၊ ပါဟတ်မောဘ ၊ လေံ ၊ ဇေသု ၊ ဗာနိ၊¹⁵ဗုနုနိ ၊ အာဇဂဒိ ၊ ဗေ ဗဲ၊¹⁶အဒေါနိယ ၊ ဗိဂဝဲ ၊ အာဒိန်၊¹⁷အာတာ ၊ ဟိဇကိယ ၊ အဇုဇရ၊¹⁸ဟောဒိယ ၊ ဟရုံ ၊ ဗေဇဲ၊¹⁹ဟာရိပ် ၊ အာနသုတ် ၊ နေဗဲ၊²⁰မာဂပျာ ရှု ၊ မေရှုလံ ၊ ဟေဇိရ၊²¹မေရှုဇဗေလ ၊ ဇာဒုတ် ၊ ယာဒွါ၊²²ပေလတိ ၊ ဟာနန် ၊ အနာယ၊²³ဟောရှေ ၊ ဟာနနိ ၊ ဟာရှုပ်၊²⁴ဟာလောဟက်၊ ပိလဟ ၊ ရှေဗကိ၊²⁵ရေဟုံ ၊ ဟာရှုဗနု ၊ မာသေယ၊²⁶အဟိယ ၊ ဟာ နန် ၊ အာနန်၊²⁷မလုလုတ် ၊ ဟာရိမ် ၊ ဗာနာ တည်း။²⁸ကြွင်း သော သူ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ တံခါး စောင့်၊ သီချင်း သည်၊ ဘုရား ကျွန် အစရှိသော ဘုရား သခင်၏ တရား ကို စောင့်အံ့သော ငှါ၊ ထိုပြည်သား တို့နှင့် ကွာ သော သူအပေါင်း တို့သည် မယား သား သမီး တို့နှင့်တကွ အကျိုးအကြောင်းကို နားလည် သောသူဖြစ်၍၊²⁹ညီအစ်ကို မှူးမတ် တို့၌ မှီဝဲ လျက်၊ ဘုရား သခင်၏ ကျွန် မောရှေ အားဖြင့် ထား တော်မူသော ဘုရား သခင်၏ တရား တော်အတိုင်း ကျင့် ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါ တို့အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ ပညတ် တော် များ၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော်မူချက်ရှိသမျှ တို့ကို စောင့်ရှောက် ပါမည် ဟူ၍၎င်း ၊³⁰ကိုယ် သမီး တို့ကို ပြည်သား တို့အား မ ပေးစား ၊ ပြည် သား သမီး တို့ကို ကိုယ် သား တို့အဘို့ မ သိမ်း မယူဘဲနေပါမည် ဟူ၍၎င်း ၊³¹ပြည် သား တို့သည် ဥပုသ် နေ့ ၌ ဥစ္စာ ၊ စားစရာ ကို ရောင်း ခြင်းငှါ ယူ ခဲ့လျှင်၊ ဥပုသ် နေ့ဖြစ် စေ ၊ အခြား သော ဓမ္မ နေ့ဖြစ်စေမ ဝယ် ၊ သတ္တမ နှစ် တွင် လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကိုမ ပြု၊ ကြွေး ကို အနိုင် မ တောင်း ဘဲ နေ ပါ မည် ဟူ၍၎င်း၊ ကျိန်ဆို လျက် သစ္စာ ဂတိထားကြ၏။^{32,33}ထို မှတပါး၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်အမှု တည်းဟူသောဥပုသ် နေ့နှင့် လဆန်း နေ့တွင် ရှေ့တော် မုန့် ၊ မြဲ သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ၊ မြဲ သော မီးရှို့ရာ ယဇ် ၊ ဓမ္မ ပွဲ ၊ သန့်ရှင်း သောအသုံးအဆောင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏အပြစ်ဖြေ ရာယဇ် အစရှိသော ငါ တို့၏ဘုရားသခင် အိမ် တော်အမှု အလုံးစုံ ကို ဆောင်ရွက် စရာ ဘို့၊ လူ တိုင်း တ နှစ် လျှင် ငွေ တ ကျပ် သုံး စု တ စု စီ ပေး ရမည်အကြောင်း ကိုယ် အဘို့စီရင်ထုံး ဖွဲ့ ကြ၏။³⁴ပ ည တု တိ ကျမ်းစာ၌ ရေး ထားသည်အတိုင်း ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး မွေးစရာထင်း ပူဇော် သ ကုကာကို ၊ တနှစ် တနှစ် လျှင် ချိန်းချက် သော အချိန် တို့၌ ၊ အဆွေ အမျိုးအလိုက် ငါ တို့ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ရ မည် အကြောင်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိ သားပြည်သူ ပြည်သား တို့သည် စာရေးတံ ပြုကြ၏။³⁵အဦး သီးသော မြေ အသီး အနှံနှင့် အဦး သီး သော သစ် သီး အမျိုး မျိုး ကို ဗိမာန် တော် သို့ နှစ် တိုင်း ဆောင် ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊³⁶ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ ရေး ထားသည်

အတိုင်း ၊ အဦး ဘွား သော သား ယောက်ျား နှင့် အဦး ဘွား သော သိုး နွား အစရှိသည်တို့ကို၊ ဗိမာန် တော်၌ အမှု စောင့်သော ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ရှိရာ ဗိမာန် တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊
³⁷အဦး လုပ်သော မုန့်စိမ်း ၊ ပူဇော် သကုကာ၊ သစ် သီး အမျိုးမျိုး ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ကိုယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ရှိရာ ဗိမာန် တော် အခန်း သို့ ၎င်း၊ လယ်လုပ် သော မြို့ရွာရှိသမျှ တို့၌ မြေ အသီးအနှံဆယ် ဘို့တ ဘို့ကို လေဝိ သားတို့ထံ သို့၎င်း၊ ဆောင် ခဲ့ရမည်အကြောင်းစီရင်ထုံး ဖွဲ့ကြ၏။
³⁸လေဝိ သားတို့သည် ဆယ် ဘို့တဘို့ကို ခံယူသောအခါ ၊ အာရုန် အမျိုး ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှိ ရမည်။ လေဝိ သား တို့သည် လည်း ဆယ် ဘို့တဘို့ထဲက ဆယ် ဘို့တဘို့ကို နှုတ် ယူ၍ ဗိမာန် တော်အခန်း ဘဏ္ဍာ တိုက်ထဲ သို့ သွင်းရကြမည်။
³⁹လေဝိ သား အစရှိသော ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ပူဇော် သကုကာတို့ကို သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်တန်ဆာ ၊ အမှု စောင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ တံခါး စောင့်၊ သီချင်း သည်တို့ရှိရာ အခန်း သို့ ဆောင် ခဲ့ရကြမည်။ ငါ တို့ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်ကို ငါ တို့သည် စွန့်ပစ် ၍ မ ထားရကြ။

11ထိုအခါ လူ များတို့တွင် မင်း လုပ်သောသူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ကြ၏။ ကြွင်း သောသူတို့သည် သန့်ရှင်း သောအရပ် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ တကျိပ် တွင် တယောက် ၊ အခြား သောမြို့တို့၌ ကိုး ယောက် နေ ရမည် အကြောင်း စာရေးတံ ပြုကြ၏။
²ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ ခြင်းငါ အလိုလို ဝန်ခံသော သူအပေါင်း တို့ကို ၊ လူ များတို့သည် ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။
³ယုဒ မြို့ရွာတို့တွင် ကုသရေလ လူ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သား၊ ဘုရား ကျွန်၊ ရှောလမုန် ၏ ကျွန် အမျိုးသား အသီး အသီးတို့သည် မိမိ တို့ ဆိုင် ရာအရပ် ၌ နေ ကြ၏။ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ သော ပြည်သူပြည်သားအကြီး အကဲ၊ မင်းအရာရှိ ဟူမူကား၊
⁴ယုဒ အမျိုး ၊ ဖာရက် ၊ မဟာလေလ ၊ ရှေ့ဖတ် ၊ အာမရိ ၊ ဇာခရိ ၊ ဩဇိ တို့မှ ဆင်းသက်သော အသာယ တပါး၊
⁵ရီလောန် ၊ ဇာခရိ ၊ ယောယရိပ် ၊ အဒါယ ၊ ဟဇာယ ၊ ကောလဟောဇ ၊ ဗာရုတ် တို့မှ ဆင်းသက်သော မာသေယ တပါးနှင့် တကွ၊
⁶ယေရုရှလင် မြို့၌ နေ သောဖာရက် အမျိုးသား ၊ သူရဲ လေး ရာ ခြောက် ဆယ်ရှစ် ယောက်တည်း။
⁷ဗ်ယာမိန် အမျိုး ၊ ယေရှာယ ၊ ကုသေလ ၊ မာသေယ ၊ ကောလာယ ၊ ပေဒါယ ၊ ယောဒ ၊ မေရှလံ တို့မှ ဆင်းသက်သော သလုလု ၊
⁸သူ့နောက် ၊ ဂဗုဗဲ နှင့် သလုလဲ အစရှိသော ကိုး ရာ နှစ် ဆယ်ရှစ် ယောက်တည်း။
⁹ဇိခရိ သား ယောလ သည် ဗ်ယာမိန် အမျိုး အုပ် ဖြစ်၏။ သေခွာ သား ယုဒ သည် ပြင်မြို့ကို အုပ်ရ၏။
¹⁰ယဇ်ပုရောဟိတ် မူကား ယေဒါယ ၊ ယောယရိပ် ၊ ယာခိန် နှင့်တကွ၊
¹¹အဟိတုပ် ၊ မရာယုတ် ၊ ဇာဒုတ် ၊ မေရှလံ ၊ ဟိလခိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်အုပ် စရာယ အစရှိသော၊
¹²အိမ် တော်အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော အမျိုးသား ချင်း ရှစ် ရာ နှစ် ဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။ ထိုမှ

တပါး၊ မာလခိ ၊ ပါရှရ ၊ ဇာခရိ ၊ အာမဇိ ၊ ပေလလိ ၊ ယေရောဟံ တို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါယ အစရှိသော၊
¹³အဆွေအမျိုးသူကြီး အမျိုးသား ချင်း နှစ် ရာလေး ဆယ် နှစ် ယောက်တည်း။ ကုမေရ ၊ မေရှိလမုတ် ၊ အဟာသဲ ၊ အာဇရေလ တို့မှ ဆင်းသက်သော အာမ ရှဲ အစရှိသော၊
¹⁴ခွန်အား ကြီးသော သူရဲ အမျိုးသား ချင်း တရာ နှစ် ဆယ်ရှစ် ယောက်တည်း။ ဟဂဒေါလိမ်သား ဇာဗဒေလ သည် သူ တို့ကို အုပ် ရ၏။
¹⁵လေဝိ သားမူကား၊ ဗုနန် ၊ ဟာရှာဘိ ၊ အာဇရိ ကံ ၊ ဟာရှပ် တို့မှ ဆင်းသက်သော ရှေ့မာယ တပါး၊
¹⁶လေဝိ သား အကြီး ရှုဗုဗေသဲ နှင့် ယောဇဗဒိ တို့ သည် ဘုရား သခင်၏အိမ် တော်၌ ပြင် အမှု ကို ကြည့်ရှုစီရင်ကြ၏။
¹⁷အာသပ် ၊ ဇာဗဒိ ၊ မိကုခါ တို့မှ ဆင်းသက်သောမသန် သည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ခြင်းနှင့် ဆုတောင်း ခြင်းအမှုမှာ အကြီး လုပ်သောသူဖြစ် ၏။ ဗာ ကဗုကိ သည် အပေါင်း အဘော်တို့တွင် ဒုတိယ သူဖြစ်၏။ ထိုမှ တပါး၊ ယေဒုသန် ၊ ဂလာလ ၊ ရှုမာ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိ ရှိ၏။
¹⁸သန့်ရှင်း သောမြို့၌ နေသောလေဝိ သားပေါင်း ကား နှစ် ရာ နှစ်ဆယ်လေး ယောက်တည်း။
¹⁹တံခါး စောင့်အကုကုပ် ၊ တာလ မုန် အစရှိသော တံခါး ကို စောင့် သော အမျိုးသား ချင်း ပေါင်းကား တရာ ခုနစ် ဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။
²⁰ကြွင်း သော ကုသရေလ အမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားတို့သည် ယုဒ မြို့ရွာတို့ တွင် ၊ မိမိ တို့ပိုင် ရင်းအရပ်၌ နေကြ၏။
²¹ဘုရား ကျွန်တို့သည် ဩဖေလ အရပ်၌ နေ ၍၊ ဇိဟ နှင့် ဂိသပ တို့သည် ဘုရား ကျွန်အုပ် ဖြစ် ကြ၏။
²²မိကုခါ ၊ မသန် ၊ ဟာရှာဘိ ၊ ဗာနိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဇိ သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေသောလေဝိ သားတို့ ကို အုပ် ရ၏။ အာသပ် အမျိုးသား သီချင်း သည်တို့သည် လည်း ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော် အမှု ကို ကြည့်ရှု စီရင် ရကြ၏။
²³အကြောင်း မူကား၊ သီချင်း သည်တို့သည် နေ့ ရက် အစဉ်အတိုင်း စားစရာ ရိက္ခာ ကို ခံရမည်အကြောင်းရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ရှိ၏။
²⁴ယုဒ အမျိုး ဇာရ အနွယ် မေရှဇဗေလ သား ပေသဟိ သည်လည်း ရှင်ဘုရင် အခွင့် နှင့် ပြည်သား တို့ကို အုပ်၍ အရေးတော်ပိုင်မင်းဖြစ်၏။
²⁵ယုဒ လူ အချို့တို့သည် မြို့ရွာ ကျေးလက်တည်း ဟူသောကိရယသာဘ မြို့ ရှာ ၊ ဒိဘုန် မြို့ရွာ၊ ယေကပ်ဇေလ မြို့ရွာ၊
²⁶ယေရှု ၊ မောလဒ ၊ ဗက်ပါလက်၊
²⁷ဟာဇာရွာလ ၊ ဗေရရှော မြို့ရွာများ၊
²⁸ဇိကလတ် ၊ မေကောန မြို့ရွာများ၊
²⁹အင်ရိမုမုန် ၊ ဇာရ ၊ ယာမုတ်၊
³⁰ဇာနော ၊ အဒုလံ မြို့ရွာ များ၊ လာခိရှ မြို့နှင့် ကျေးလက် များ၊ အဇေကာ မြို့ ရွာများ၊ ဗေရရှော မြို့မှစ၍ ဟိန်နု ချိုင့်တိုင်အောင် အနံ့အပြားနေ ကြ၏။
³¹ဗ်ယာမိန် အမျိုးသား တို့သည်လည်း ဂေဗ ၊ မိတ်မတ် ၊ အာကု ၊ ဗေသလ မြို့ရွာ တို့၌၎င်း ၊
³²အာနုသုတ် ၊ နောဗ ၊ အာနန်၊
³³ဟာဇေ ၊ ရာမ ၊ ဂိတုတိမ်၊
³⁴ဟာဒိဒိ ၊ ဇေဘိုင် ၊ နေဗလု လတ်၊
³⁵လောဒ ၊ ဩနော မြို့များ၌၎င်း ၊ ဆရာသမားချိုင့် ၌၎င်း နေ ကြ၏။
³⁶လေဝိ သား အသင်း အပေါင်းအချို့တို့သည် ယုဒ ပြည်၊ အချို့တို့သည် ဗ်ယာမိန် ပြည်၌ နေကြ၏။

12 ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလ နှင့် ယောရှု နောက် သို့ လိုက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ လေဝိ သားဟူမူကား ၊ စရာယ ၊ ယေရမိ ၊ ဇေရု 2 အာမရိ ၊ မလုလုတ် ၊ တတုတုတ် ၊ 3 ရှေ့ခနိ ၊ ရေဟုံ ၊ မေရမုတ် ၊ 4 ကူဒေါ ၊ ဂိနုနေသုန် ၊ အဘိယ ၊ 5 မိညာမိန် ၊ မာဒျာ ၊ ဗိလဂါ ၊ 6 ရှေ့မာယ ၊ ယောယရိပ် ၊ ယေဒါယ ၊ 7 သလုလု ၊ အာမောက် ၊ ဟိလခိ ၊ ယေဒါယ တည်းဟူသောယောရှု လက်ထက် ၌ အမျိုးသား ချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့တွင် အကြီး အကဲဖြစ်ကြ၏။ 8 လေဝိ သားမူကား ယောရှု ၊ ဗိန္နိ ၊ ကပ်မေလ ၊ ရှေ့ရဘိ ၊ ယုဒ ၊ ကျေးဇူး တော် ချီးမွမ်းခြင်းအမှုကို ညီအစ်ကို တို့ နှင့်အတူ အုပ်သောမဿနိ တည်း။ 9 သူ တို့ညီအစ်ကို ဗာကဗုကိ နှင့် ဥနိ တို့သည် ကင်း စောင့်အမှုကို အုပ်ကြ၏။ 10 ယောရှု သား ယောယကိမ် ၊ ယောယကိမ် သား ဇလျာရိပ် ၊ ဇလျာရိပ် သား ယောယဒ ၊ 11 ယောယဒ သား ယောနသန် ၊ ယောနသန် သား ယာဒွါ တည်း။ 12 ယောယကိန် လက်ထက် ၌ အဆွေအမျိုးသူကြီး ယဇ် ပုရောဟိတ်များဟူ မူကား ၊ စရာယ သား မေရာယ ၊ ယေရမိ သား ဟာနနိ ၊ 13 ဇေရု သား မေရှလံ ၊ အာမရိ သား ယောဟနန်၊ 14 မလုလုတ် သားယောနသန် ၊ ရှေ့ခနိ သားယောသပ်၊ 15 ဟာရိမ သား အာဒန ၊ မေရာယုတ် သား ဟေလကဲ ၊ 16 ကူဒေါ သား ဇာခရိ ၊ ဂိနုနေသုန် သား မေရှလံ၊ 17 အဘိယ သား ဇိခရိ ၊ မိညာမိန် သား၊ မာဒျာ သား ပိလတဲ ၊ 18 ဗိလဂ သား ရှမ္မာ ၊ ရှေ့မာယ သား ယေဟောနသန်၊ 19 ယောယရိပ် သား မတုတေနဲ ၊ ယေဒါယ သား ဩဇိ၊ 20 သလုလု သား ကာလဲ ၊ အာမောက် သား ဇေဗာ ၊ 21 ဟိလခိ သား ဟာရှဘိ ၊ ယေဒါယ သား နာသနေလ တည်း။ 22 ဇလျာရိပ် ၊ ယောယဒ ၊ ယောဟနန် ၊ ယာဒွါ တို့ လက်ထက် ၌ လေဝိ သား အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့ ကို၎င်း၊ ပေရသိ မင်း ဒါရိ လက်ထက် တိုင်အောင် ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ကို၎င်း ၊ မှတ်သား သော စာရင်းရှိ၏။ 23 ဇလျာရိပ် သား ယောဟနန် လက်ထက် တိုင်အောင် လေဝိ သား အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့ ကို စာရင်း ယူ၍ ရာဇဝင် မှတ်စာ ၌ သွင်းသတည်း။ 24 လေဝိ သား အကြီး အကဲ၊ ဟာရှဘိ ၊ ရှေ့ရဘိ ၊ ကပ်မေလ သား ယောရှု တို့သည် ညီအစ်ကို များ နှင့် ဝိုင်း၍ ဘုရား သခင်၏ လူ ဒါဝိဒ် စီရင် သည် အတိုင်း ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို တော်ပြုချီးမွမ်း ခြင်းအမှုကို အလှည့် လှည့် စောင့် ရကြ၏။ 25 မဿနိ ၊ ဗာကဗုကိ ၊ ဩဗဒိ ၊ မေရှလံ ၊ တာလမုန် ၊ အကုကုပ် တို့သည်လည်း တံခါး ဝန်း မှာ စောင့် ရသော တံခါး စောင့်ဖြစ်ကြ၏။ 26 ထို သူတို့သည် ယောဒေက် သား ယောရှု ၏သား ယောယကိန် လက်ထက် ၊ မြို့ဝန် နေဟမိ လက်ထက် ၊ ကျမ်းတတ် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရု လက်ထက်၌ရှိ ကြ၏။ 27 ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ကို အနုမောဒနာ ပြုသောအခါ ၊ ခွက်ကွင်း ၊ စောင်း ၊ တယော နှင့် တီးမှုတ်လျက် သီချင်း ဆိုလျက် ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း နှင့် တကွ အနုမောဒနာ ပြု အံ့သော ငှါ လေဝိ သားတို့ကို ရှာ ၍ သူ တို့နေရာ အရပ်ရပ် တို့က ယေရုရှလင် မြို့သို့ ခေါ်ကြ၏။ 28 ဓမ္မသီချင်းကို ဆို တတ်သောအမျိုးသား

တို့သည်၊ 29 ယေရုရှလင် မြို့ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ တို့၌ နေရာ ကျ လျက် ရှိ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ပတ်ဝန်းကျင် ၊ လွင်ပြင် အရပ် များ၊ နေတော ဖာသိ ရွာ များ၊ ဂိလဂါလ မြို့နယ်၊ ဂေဗ နှင့် အာမောဝက် ကျေးလက် ထဲက လာ၍ စည်းဝေး ကြ၏။ 30 ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် လေဝိ သား တို့သည် လည်း၊ ကိုယ် ကို၎င်း၊ လူ များ၊ မြို့တံခါး ၊ မြို့ရိုး ကို၎င်း စင်ကြယ် စေကြ ၏။ 31 ထိုအခါ ယုဒ မင်း တို့ကို မြို့ရိုး ပေါ်သို့ ငါ ခေါ်၍၊ ချီးမွမ်း ရာသီချင်းဆိုရသော လူစုကြီး နှစ် စုကို ခန့် ထား၏။ တစုကားလက်ျာ ရစ်လှည့်၍ နောက်ချေး တံခါး သို့ မြို့ရိုး ပေါ်မှာ ရှောက် သွားကြ၏။ 32 သူ တို့နောက် မှာ ဟောရှာယ နှင့် ယုဒ မင်း တဝက်၊ 33 အာဇရိ ၊ ဇေရု ၊ မေရှလံ၊ 34 ယုဒ ၊ ဗ်ယာမိန် ၊ ရှေ့မာယ ၊ ယေရမိ၊ 35 တံပိုး ကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသား အချို့၊ အာသပ် ၊ ဇကုကုရ ၊ မိကုခါယ ၊ မဿနိ ၊ ရှေ့မာယ ၊ ယောနသန် တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇာခရိ အစရှိသော၊ 36 သူ ၏ညီ ရှေ့မာယ ၊ အာဇရေလ ၊ မိလလဲ ၊ ဂိလလဲ ၊ မာကူ ၊ နာသနေလ ၊ ယုဒ ၊ ဟာနန် တို့သည် ဘုရား သခင်၏ လူ ဒါဝိဒ် ၏ တုရိယာ မျိုးကို ကိုင် လျက် လိုက် ကြ၏။ ကျမ်းတတ် ဆရာ ဇေရု သည် သူ တို့ရှေ့ မှာ သွား၏။ 37 သူ တို့တစ်ဘက်တချက် ၌ ရှိသောစမ်း ရေတွင်း တံခါး သို့ ရောက်မှ မြို့ရိုး တက် ရာ၊ ဒါဝိဒ် မြို့ လှေကား ဖြင့် တက် ၍၊ ဒါဝိဒ် အိမ် တော်အထက် အရှေ့ မျက်နှာ၌ ရေ တံခါး တိုင်အောင် သွားကြ၏။ 38 သီချင်း သည် တစုကား၊ လက်ဝဲဘက်သို့လှည့်၍၊ ငါ နှင့်တဝက် သောလူ များတို့သည် မြို့ရိုး ပေါ်၊ မီးဖို ပြအိုး မှ ကျယ် သော မြို့ရိုး တိုင်အောင် လိုက် ကြ၏။ 39 ဇဖရိမ် တံခါး ၊ ဟောင်း သောတံခါး ၊ ငါး တံခါး ၊ ဟာနနေလ ပြအိုး ၊ မေအာ ပြအိုး အထက် မှစ၍သို့ တံခါး တိုင်အောင် လိုက်သဖြင့်၊ ထောင် တံခါး ဝတွင် ရပ် နေကြ ၏။ 40 တဖန် သီချင်း သည်နှစ် စုသည် ဘုရား သခင်အိမ် တော်တွင် ရပ်၍၊ တဝက် သော မင်း အရာရှိတို့သည် ငါ နှင့်အတူ၊ 41 တံပိုး ကိုင်သောယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလျာကိမ် ၊ မာသေယ ၊ မိညာ မိန် ၊ မိကုခါယ ၊ ဇလိဩနဲ ၊ ဇာခရိ ၊ ဟာနန် နှင့်တကွ၊ 42 မာသေယ ၊ ရှေ့မာယ ၊ ဇလာဇာ ၊ ဩဇိ ၊ ယောဟနန် ၊ မာလခိယ ၊ ဇလံ ၊ ဇော တို့သည်ရှိကြ၏။ သီချင်း သည် တို့သည် ဆရာ ယေဇရာဟိ နှင့် တကွ အသံကိုလှည့်၍ ဆို ကြ၏။ 43 ထို နေ့၌ များ စွာသော ယဇ် တို့ ကို ပူဇော် ကြ၏။ အလွန် ဝမ်းမြောက် သောအခွင့်ကို ဘုရား သခင် ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ သား မယား နှင့်တကွ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို ပြု၍ ယေရုရှလင် မြို့ ဝမ်းမြောက် သံကို ဝေး သောအရပ်၌ ကြား ရကြ၏။ 44 ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် လေဝိ သားတို့သည် အမှု တော် ကို စောင့် လျက် နေသောကြောင့်၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် အားရ ဝမ်းမြောက် ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် လေဝိ သားခံအပ်သော ပူဇော် သကုကာ၊ အဦး သီးသောအသီး၊ ဆယ် ဘို့ တဘို့ကို မြို့နယ် ကျေးလက် ထဲက သိမ်းယူ ၍၊ သို့ ထားစရာဘဏ္ဍာ တိုက်များကို အုပ်ရသောတိုက်စိုးတို့ကို ခန့် ထားကြ၏။ 45 သီချင်း

သည်နှင့် တံခါး စောင့်တို့သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ် နှင့် သား တော် ရှောလ မုန်စီရင် သည်အတိုင်း၊ သူ တို့ဘုရား သခင်အမှု နှင့် စင်ကြယ် ခြင်း အမှု ကို စောင့်ရှောက် လျက် နေကြ၏။⁴⁶ ရှေး ကာလ၊ ဒါဝိဒ် နှင့် အာ သပ် လက်ထက် ၌ ၊ ဘုရား သခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ချီးမွမ်း ရာ သီချင်း ကို ဆို ရသောသူ အကြီး အကဲရှိကြ၏။⁴⁷ ဇရုဗဗေလ နှင့် နေဟမိ လက်ထက် ၌ လည်း ၊ ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည် နေ့ ရက်အစဉ်အတိုင်းသီချင်း သည် ၊ တံခါး စောင့်ခံအပ်သော စားစရာ ရိက္ခာခါကို၎င်း၊ လေဝိ သားတို့အား သန့်ရှင်း သော အရာတို့ကို၎င်း လှူကြ၏။ လေဝိ သားတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား လှူ ကြ၏။

13ထို နေ့ ရက်ကာလ၌ မောရှေ ၏ပညတုတိကျမ်းစာ ကို လူ များ ရှေ့ မှာ ဘတ် ရွတ် သောအခါ၊ အ မှ မုန် အမျိုးသား နှင့် မော ဘ အမျိုးသား သည် ဘုရား သခင်၏ ပရိသတ် တော် ထဲ သို့ ဝင် ရသော အခွင့် အစဉ် မ ရှိ ဟု တွေ့ ကြ၏။² အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှါမ ကြိုဆို ၊ ကျိန်ဆဲ စေ ခြင်းငှါ ဗာလံ ကိုငှါ ကြ၏။ သို့ရာတွင် ငါ တို့၏ ဘုရား သခင် သည် ကျိန်ဆဲ သော စကားကို ကောင်းကြီး ပေး သော စကား ဖြစ်စေတော် မူ၏။³ ထိုတရား ကို ကြား သောအခါ ၊ အမျိုး မ စစ် သော သူ ရှိ သမျှ တို့ ကို ဣ သရေ လ အမျိုး မှ ပယ်ရှား ကြ၏။⁴ အ ရင် တခါ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်ပြင် ခန်း ကို အုပ် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇလျာရှိပ် သည် တောဘိ နှင့် ပေါက်ဘော် တော်သည် ဖြစ်၍၊⁵ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာ ပေါင်း၊ တန်ဆာ မျိုးကို၎င်း ၊ ပညတ် တော်အတိုင်း လေဝိ သား၊ သီချင်း သည်၊ တံခါး စောင့်တို့အားပေး ရသောဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ဆယ် ဘို့တဘို့ ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အား လှူရ သော အလှူ တို့ကို၎င်း၊ သို့ ထားမြဲရှိသော အခန်း ကြီး ကို တောဘိ အဘို့ ပြင်ဆင် ၏။⁶ ထို ကာလပတ်လုံး ငါသည် ယေရုရှလင် မြို့၌ မ ရှိ။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အာတဇရေဇ် နန်းစံသုံး ဆယ်နှစ် နှစ် တွင် အထံတော်သို့ သွား ရ၏။ အင်တန်ကာလ ကြာပြီးမှ ၊ ရှင်ဘုရင် ထံတော်၌ အခွင့်ရ ၍၊⁷ ယေ ရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဇလျာရှိပ် သည် ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်တန်တိုင်း ထဲ မှာ အခန်း ကို တောဘိ အဘို့ ပြင်ဆင် ၍ ဒုစရိုက် ပြု ကြောင်းကို ငါကြား သိရ၏။⁸ ထိုအခါ ငါ သည် အလွန် နာကြင် သောစိတ်ရှိ၍ တောဘိ ဥစ္စာ ပရိကံရှိသမျှ ကို အခန်း ထဲက ထုတ်ပစ် ပြီးမှ၊⁹ အခန်း များကို စင်ကြယ် စေခြင်းငှါ စီရင် ၍ ၊ တ ဖန် ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်တန်ဆာ များ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာ ပေါင်းကို ဆောင် ခဲ့၍ သို့ထား၏။¹⁰ အမှု တော်စောင့်၊ လေဝိ သား၊ သီချင်း သည် တို့သည် အသီး အသီးမိမိ တို့လယ်ယာ သို့ ပြေး သွား ကြ သည် ကို ငါထောက်၍၊ သူ တို့ခံအပ်သော စားစရာ ရိက္ခာ ခါကို မ ခံ မရကြောင်း ကို ငါရိပ်မိ လျက်၊¹¹ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်ကို အဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ် ကြသနည်းဟု မင်း တို့ကို အပြစ်

တင်၍ ၊ လေဝိသား တို့ကို စုဝေး စေပြီးမှ ၊ သူ တို့နေရာ ၌ ခန့် ထား ပြန်၏။¹² ထိုအခါ ယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ဆယ် ဘို့တဘို့ကို ဘဏ္ဍာ တော်တိုက်သို့ ဆောင် ခဲ့ပြန်ကြ၏။¹³ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေ့လမိ ၊ ကျမ်းတတ် ဇာဒုတ် ၊ လေဝိ သားပေ ဒါယ ၊ သူ့နောက်မသန် သား ဖြစ်သော ဇကုကုရ ၏သား ဟာနန် တို့ကို ဘဏ္ဍာ တော်တိုက်စိုးအရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ ထိုသူတို့သည် သစ္စာ စောင့်ခြင်း အသရေရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ အမျိုးသား ချင်းတို့အား ဝေဖန် ရကြ၏။¹⁴ အို အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ထို အမှုကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် အိမ် တော်အဘို့ ၊ အိမ်တော်အမှု စောင့်ခြင်းအဘို့ အကျွန်ုပ် ပြုသော ကျေးဇူး ကို ချေ တော်မ မူပါနှင့်။¹⁵ ထို ကာလ ၊ ယုဒ ပြည်မှာ အချို့ တို့သည် ဥပုသ် နေ့၌ စပျစ်သီး ကို နယ် လျက်၊ ကောက် လှိုင်း ကို သွင်း လျက်၊ မြည်း ပေါ်မှာ ဝန် ကိုတင်လျက် လုပ်ဆောင်ကြသည် ကို၎င်း၊ ဥပုသ် နေ့၌ စပျစ်ရည် ၊ စပျစ်သီး ၊ သင်္ဘောသဖန်း သီးအစ ရှိသည်တို့ကိုတင်၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ကြသည် ကို၎င်း ငါမြင်၍၊ ဤမည်သော နေ့ ရက်၌ သာ စားစရာ များကို ရောင်း အပ် သည်ဟု သူ တို့အကြား ပြော ၏။¹⁶ ထိုအရပ် ၌ နေ သောတုရ မြို့ သား တို့သည် လည်း ၊ ငါး အစ ရှိ သည်တို့ကို ယေ ရုရှ လင် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ဥပုသ် နေ့ ၌ ယုဒ အမျိုးသား တို့အား ရောင်း တတ် ကြ၏။¹⁷ ထိုအခါ ငါက၊ သင် တို့သည် ဥပုသ် နေ့ ကို ဖျက် ၍ ပြု သော ဒုစရိုက် ကား အဘယ် သို့နည်း။¹⁸ ဘိုးဘေး တို့သည် ထိုသို့ပြု သောကြောင့် ၊ ဤ မျှလောက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ခြင်းကို ငါ တို့၌ ၎င်း၊ ဤ မြို့၌ ၎င်း ဘုရား သခင်ရောက် စေတော်မူသည်မ ဟုတ် လော။ သင် တို့သည် ဥပုသ် နေ့ကို ဖျက် သောအားဖြင့် သာ၍ ပြင်း စွာသော အမျက် တော်ကို ဣသရေလ အမျိုး၌ ရောက်စေဦးမည် လောဟု ယုဒ မှူးမတ် တို့ကို အပြစ် တင် လျက်၊¹⁹ အဘိတ်နေ့တွင် နေ ရောင်ကွယ်၍ ဥပုသ် နေ့လွန် သည်တိုင်အောင် ၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါး တို့ကို ပိတ် ထားရမည်အကြောင်းစီရင် ၍ ၊ ဥပုသ် နေ့ ၌ ဝန် များကို မြို့ထဲသို့ မ သွင်း စေခြင်းငှါ မိမိ ကျွန်ုပ် အချို့တို့ကို တံခါး တို့၌ ခန့် ထား၏။²⁰ ထိုနောက် ကုန်သည် များ၊ ဥစ္စာ မျိုးကို ရောင်း သော သူများတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့ပြင် မှာ တခါ နှစ် ခါ အိပ် ကြ၏။²¹ ငါကလည်း၊ မြို့ရိုး ပတ်လည်၌အဘယ်ကြောင့် အိပ် ကြသနည်း။ နောက် တဖန်လာ၍ အိပ်လျှင် ဘမ်းဆီးမည်ဟု သူ တို့အား သတိ ပေး၏။ ထို အခါ မှစ၍ ဥပုသ် နေ့တွင် မ လာ ဘဲနေကြ၏။²² လေ ဝိ သားတို့သည်လည်း၊ ဥပုသ် နေ့ ကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ ၊ စင်ကြယ် သော ကိုယ်နှင့်လာ ၍ တံခါး တို့ကို စောင့် ရမည်အကြောင်း ငါမှာ ထား၏။ အို အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ထို အမှုကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။ ကရုဏာ တော်များပြား သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနား တော် မူ ပါ။²³ ထို ကာလ ၊ အာ ဇုတ် အမျိုး၊ အမုမုန် အမျိုး၊ မောဘ အမျိုးသမီး နှင့် စုံဘက် သော ယုဒ

လူအချို့တို့ကို ငါမြင် ၏။²⁴ သူ တို့သား သမီးတို့သည် ယုဒ စကားကို မပြော တတ်။ အာဇုတ် စကားတဝက် အစရှိသော အသီးအသီး ဘာသာ စကားကို ပြော တတ်ကြ၏။²⁵ သူ တို့ကို ငါအပြစ် တင်၍ ကဲ့ရဲ့ ၏။ အချို့တို့ကို ရိုက် လျက် ၊ ဆံပင်နှုတ် လျက် ဒဏ်ပေး၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ် သမီး တို့ကို ပြည်သား တို့အား မ ပေးစား ရ။ ပြည်သားသမီး တို့ကို ကိုယ် သား တို့အဘို့ မ သိမ်း မ ယူရ။²⁶ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ရှောလမုန် သည် ထိုသို့ ပြု၍ ပြစ်မှား ရာရောက် သည်မ ဟုတ်လော။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ၌ သူ နှင့် တူသော ရှင်ဘုရင် မ ရှိ။ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ဘုရား သခင်ခန့်ထား သည်တိုင်အောင်စိတ် တော်နှင့်တွေ့သောသူဖြစ်သော်လည်း ၊ တပါး အမျိုးသား မိန်းမ တို့သည် ပြစ်မှား စေသည်တကား။²⁷ ငါတို့သည် သင် တို့ စကား ကို နားထောင် ၍ တ ပါး အမျိုးသား မိန်းမ တို့နှင့် စုံဘက် သဖြင့် ၊ ဤ မျှလောက်ကြီး သော ဒုစရိုက် ကို ပြု လျက် ၊ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင် ကို ပြစ်မှား ရ မည် လော ဟု ဘုရားသခင် ကို တိုင်တည်၍ သူ တို့ကို ကျိန်ဆို စေ၏။²⁸ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဧ လျာ ရှိ ပ် သား ယော ဒ ၏ သား တ ယောက် သည်၊ ဟော ရ နိ လူ သမ္ဘာ လတ် သမက် ဖြစ် သောကြောင့်၊ သူ ကို ငါ နှင်ထုတ် ၏။²⁹ အို အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ သူတို့သည် ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာ ကို၎င်း၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ သားတို့နှင့် ဖွဲ့သောပဋိညာဉ် တော် ကို၎င်း ရှုတ်ချ သောကြောင့် ၊ သူ တို့ကို မှတ် တော်မူ ပါ။³⁰ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို တပါး အမျိုးသားအပေါင်း တို့နှင့် ကင်းစင် စေပြီးမှ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် လေဝိ သားတို့ကို အသီး အသီးမိမိ တို့ အမှု စောင့် ရ သည် အတိုင်း ငါ ခန့် ထား၍၊³¹ ချိန်းချက် သော အချိန် ၌ ထင်း ပူဇော် သကုကာနှင့် အဦး သီးသော အသီးကို ပူဇော် စေခြင်းငှါ စီရင်၏။ အို အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ကျေးဇူး ပြုပါ မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။

သေတာ

1 အိန္ဒိယ ပြည်မှ စ၍ ကုရု ပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည် တရာ နှစ်ဆယ် ခုနစ် ပြည် တို့ကို အစိုးရ သော ရှင်ဘုရင် အာရွေ ရှု သည်။
 2 ရှုရှု နန်းတော် ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ နန်းစံ သုံး နှစ် တွင်၊
 3 ပေရသိ ဗိုလ် ၊ မေဒိ ဗိုလ် များ၊ အပြည် ပြည် သော မှူးမတ် ဝန်မင်း များ တို့ကို ခေါ်၍၊ မှူး တော် မတ် တော် ကျွန် တော် အပေါင်း တို့အဘို့ ပွဲ လုပ် တော် မူ၏။
 4 ထိုအခါ နိုင်ငံ တော် စည်းစိမ် ၊ ဘုန်း အာနုဘော်တော်ကို အရက် တရာ ရှစ် ဆယ်ပတ်လုံးပြ တော်မူ၏။
 5 ထို ကာလ လွန် ပြီးမှ ၊ ရှင် ဘုရင်သည် ရှုရှု နန်းတော် ၌ စည်းဝေး သောသူ အကြီး အငယ် အပေါင်း တို့ အဘို့ နန်းတော် အနားဥယျာဉ် တော်ဝင်းထဲမှာ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးပွဲ ခံတော်မူ၏။
 6 ငွေ ကွင်း တပ် သော ကျောက်ဖြူတိုင်တို့၌ မောင်း သော ပိတ် ချောကြိုး ဖြင့် ဆွဲ ကာ သော ပိတ် ချော ကုလားကာ အဖြူ အစိမ်း အပြာ တို့နှင့်၎င်း၊ ခင်း သောကျောက်ပြားအနီ အပြာ အဖြူ အနက် တို့အပေါ်မှာထား သော ရွှေ ငွေ အနေ အထိုင်တို့နှင့်၎င်း ဥယျာဉ်တော်သည် ပြည့်စုံ၏။
 7 ရှင်ဘုရင် စည်းစိမ်နှင့် လျော်စွာ ထူးခြားသော ရွှေ ဖလား တို့နှင့် များစွာ သော စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြ ၏။
 8 စပျစ်ရည် သောက် ခြင်း အမှုသည် တရား အတိုင်း ဖြစ်၏။ အ ဘယ် သူ ကို မျှ အနိုင် မ သောက် စေ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ် အလို အလျောက် ပြု ကြ မည် အကြောင်း ၊ နန်းတော် အရာရှိ အပေါင်း တို့ကို ရှင်ဘုရင် မိန့် တော် မူ၏။
 9 မိဖုရား ဝါရှုတိ သည်လည်း ၊ ရှင်ဘုရင် အာရွေ ရှု နန်းတော် သား မိန်းမ တို့ အ ဘို့ ပွဲ လုပ် လေ၏။
 10 11 မိဖုရား ဝါ ရှုတိသည် အဆင်းလှ သောကြောင့်၊ ခုနစ် ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ရှင်ဘုရင် သည် စပျစ်ရည် သောက်၍ ရွှင်လန်း သောစိတ် ရှိသောအခါ၊ မိဖုရား အဆင်း လှ ခြင်းအသရေ ကို မင်း များနှင့် လူ များတို့အားပြ လိုသောငှါ ၊ မိဖုရား ဝါရှုတိ ကို ရာဇ သရဖူ ဆောင်း စေ၍၊ အထံ တော်သို့ဆောင် ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊ မဟုမန် ၊ ဗိဇသ ၊ ဟာဗော န ၊ ဗိဂသ ၊ အဗာဂသ ၊ ဇေသာ ၊ ကာကတ် တည်းဟူသော အမှု တော်ထမ်းမိန်းမစိုး ခုနစ် ယောက်တို့ကို မိန့် တော်မူ၏။
 12 သို့ရာတွင် မိန်းမစိုး ဆင့်ဆိုသော အမိန့် တော်ကို ၊ မိဖုရား သည် ငြင်းဆန် ၍ မ လာဘဲနေ၏။ ထိုကြောင့် ရှင် ဘုရင်သည် အမျက် ထွက်၍ ၊ ဒေါသ မီးလောင် လျက် နေ တော် မူ၏။
 13 14 ထိုအခါ ကာ ရှေ့ န ၊ ရှေ့ သာ ၊ အာ 3 မာ သ ၊ တာ ရှိ ရှု ၊ မေ ရက် ၊ မာ သေ န ၊ မ မု ကန် တည်း

ဟူသော ရှင်ဘုရင် ၏မျက်နှာ တော်ကို အစဉ်ဖူးမြင် ၍၊ နိုင်ငံ တော် တွင် အမြတ် ဆုံး သော ပေ ရ သိ ၊ မေဒိ အတွင်းဝန် မင်း ခုနစ် ပါး တို့သည် အနား တော်၌ ထိုင် လျက် ရှိ၍၊ တရားစီရင် ရာ လမ်း ကို လေ့ကျက် သောသူအပေါင်း တို့နှင့် ရှင်ဘုရင် တိုင်ပင်သောထုံးစံ ရှိ သည်အတိုင်း ၊ အကျိုးအကြောင်း ကိုနားလည် သော ထိုပညာရှိ တို့ ကိုခေါ်၍၊
 15 မိန်းမစိုး ဆင့်ဆိုသော ငါရှင်ဘုရင် အာရွေရှု အမိန့်တော် ကို၊ မိဖုရား ဝါရှုတိ သည် နား မ ထောင် သောကြောင့် ၊ ဓမ္မသတ် အတိုင်း သူ၌ အဘယ်သို့ စီရင် ရ မည်နည်းဟုမေး တော်မူလျှင်၊
 16 မ မုကန် က၊ မိဖုရား ဝါရှုတိ သည် အရှင်မင်းကြီး ကိုသာပစ်မှားသည် မ ဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီး အာရွေရှု အစိုးရတော်မူသောတိုင်းပြည် အရပ်ရပ် ၌ ရှိသောမင်း များနှင့် ဆင်းရဲသား များ အပေါင်း တို့ကို ပြစ်မှား ပါပြီ။
 17 ရှင်ဘုရင် အာရွေရှု သည် မိဖုရား ဝါရှုတိ ကို ခေါ် ၍ ၊ မိဖုရားမ လာ ဟု အနံ့အပြားပြော ကြသဖြင့် ၊ မိဖုရား ပြုသော ဤအမှု ကိုခပ်သိမ်း သော မိန်းမ တို့သည် ကြား၍ မိမိ တို့ခင်ပွန်း ကို မထိမဲ့မြင် ပြုကြပါလိမ့်မည်။
 18 မိဖုရား ပြုသောဤ အမှု ကို ပေရသိ ၊ မေဒိ မင်း ကတော်တို့သည် ကြား သိကြလျှင်၊ မှူး တော်မတ်တော် အပေါင်း တို့အား ထိုနည်းတူ ပြန်ပြောသဖြင့်၊ အားမနာ တတ်သော စိတ်၊ ဒေါသ စိတ် တိုးပွား စရာအကြောင်းရှိပါ လိမ့်မည်။
 19 ဝါရှုတိ သည် အရှင်မင်းကြီး အာရွေရှု ထံ တော်သို့ နောက်တဖန် မ ဝင် စေ ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် မဝင်စေနှင့် ဟု မိန့်တော်မူပါ။ မပြောင်းလဲ နိုင်သော အမိန့်တော် ရှိစေခြင်းငှါပေရသိ ၊ မေဒိ ဓမ္မသတ် ၌ သွင်း၍ ရေး စေတော် မူ ပါ။ ဝါရှုတိ ထက် ကောင်း သော မိန်းမ ကိုလည်း မိဖုရား အရာ၌ ချီးမြှောက် တော် မူ ပါ။
 20 သို့ပြုလျှင် ရှင်ဘုရင် ပေး တော်မူသော အမိန့် တော်ကို ကျယ်ဝန်းသော နိုင်ငံ တော်တရောက် လုံး ကြော်ငြာ သောအခါ ၊ မိန်းမ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း အ ယုတ်အမြတ်တို့ကို ရိုသေ ကြပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ် တို့ ရှေ့မှာ လျှောက်ထား၏။
 21 ထိုစကား ကို ရှင်ဘုရင် နှင့် မှူးမတ် တို့သည် နှစ်သက် ၍ မ မု ကန် လျှောက် သည် အတိုင်း ရှင်ဘုရင် ပြု လျက်၊
 22 လူ တိုင်း မိမိ အိမ် ကို အုပ်စိုး ရမည်အကြောင်း၊ မိမိ လူမျိုး စကား ကို ပြော ရမည်အကြောင်း၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် ဘာသာစကား အသီးအသီးကို အနက်ပြန် ၍ နိုင်ငံ တော်အရပ် ရပ် သို့ အမိန့်တော်စာ ကို ပေး လိုက် တော်မူ၏။

2 တဖန် ရှင်ဘုရင် အာရွေရု သည် စိတ် တော်ပြေ သောအခါ ၊ ဝါရီတိ ကို၎င်း ၊ သူပြု သော အမှုနှင့် သူ တစ်ဘက် ၌ စီရင်သော အမှု ကို၎င်း အောက်မေ့ တော် မူ၏။² အထံ တော်၌ ခစား သော ကျွန် တော် တို့က လည်း ၊ အဆင်း လှ သော သမီးကညာ တို့ ကို အရှင်မင်းကြီး အဘို့ ရှာ ရပါမည်အကြောင်းအခွင့်ပေးတော် မူပါ။³ အဆင်း လှ သော သမီးကညာ အပေါင်း တို့ကို ရှုရှုန့် နန်းတော် တွင် အပျို တော်နေရာသို့ စုဝေး စေ၍ ၊ နန်းတော်မိန်းမစိုး ၊ အပျိုတော် အုပ်ဟေဂဲ ၌ အပ်စေခြင်းငှါ၊ နိုင်ငံ တော်အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည် မင်း အရာရှိ တို့ကို ခန့် ထားတော်မူပါ။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဆေး မျိုးကို အပ်ပေးတော်မူပါ။⁴ နှစ်သက် တော်မူသောသမီးကညာ ကို မိဖုရား ဝါရီတိ အရာ ၌ ခန့် ထားတော်မူပါဟု လျှောက်သော စကား ကို ရှင်ဘုရင် နှစ်သက် ၍ ထိုသို့ စီရင် တော်မူ၏။⁵ ထိုကာလတွင် ရှုရှုန့် မြို့တော်၌ ၊ ဗ^၁ ယာမိန် အမျိုး ကိ ရှု ၊ ရှိမိ ၊ ယာကူရ တို့မှ ဆင်းသက် သော မော်ဒကဲ အမည် ရှိသော ယုဒ လူ တယောက် ရှိ ၏။⁶ ထိုသူသည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်း သွား သော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနိ မှစ၍ ၊ ဘမ်းဆီး သိမ်း သွားခြင်း ကို ခံရသောလူစု၌ ပါသတည်း။⁷ ထိုသူသည် အထွေးသမီး ဟဒဿ တည်းဟူသော သေတာ ကို မွေးမြူ ၏။ ထိုသတို့သမီးသည် မိဘ မ ရှိ၊ ပုံပြင်ယဉ်ကျေး ၍ အသွေး အဆင်းလည်း လှ ၏။ မိဘ သေ သောအခါ ၊ မော်ဒကဲ သည် ယူ ၍ ကိုယ် သမီး ကဲ့သို့ မှတ်သတည်း။⁸ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ကိုထုတ်၍ ကျော်သောအခါ ၊ အပျို များတို့ ကို ရှုရှုန့် နန်းတော် သို့ စုဝေး စေ၍ ၊ မိန်းမစိုးဟေဂဲ ၌ အပ်ရာတွင်၊ သေတာ ကိုလည်း နန်းတော် သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဟေဂဲ ၌ အပ်ကြ၏။⁹ သေတာသည် ဟေဂဲ စိတ် နှင့်တွေ့၍ မျက်နှာ ရသဖြင့် ၊ ဟေဂဲ သည် စင်ကြယ် စေသော ဆေးမျိုးနှင့် ပေး ရသော အဝတ် အစား ကို အလျင် အမြန်ပေး၏။ နန်းတော် ၌ ရွေး ကောက်သော ကျွန် မ ခုနစ် ယောက် တို့ကိုလည်းပေး ၍ ၊ သေတာ နှင့် သူ ၏ကျွန် မတို့ကို အပျိုတော်နန်း တွင် အမြတ် ဆုံးသော နေရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။¹⁰ သေတာ သည် မိမိ အမျိုး နှင့် မိမိ ဆွေညာ တကာကို မ ဘော် မပြ နေ၏။¹¹ သေတာ သည် အဘယ်သို့ရှိသည်ကို၎င်း၊ သူ ၌ အဘယ်သို့ ပြု ကြလိမ့်မည်ကို၎င်း၊ မော်ဒကဲ သည် သိ ခြင်းငှါ အပျိုတော်နန်း ဝင်း ရှေ့မှာ နေ့ တိုင်းသွား လာ၏။¹² ထိုအပျိုတော်တို့ ထုံးစံ အတိုင်း ၊ တနှစ် စေ့ သောအခါ တယောက်နောက်တယောက် အလှည့် သင့် သည် အတိုင်း ၊ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု ထံ သို့ ဝင် ရ၏။ ခြောက် လ ပတ်လုံး မှ ရန် ဆီ ၊ ခြောက် လ ပတ်လုံး နံ့သာ မျိုး အစ ရှိ သော စင်ကြယ် စေသောဆေးမျိုးကိုသုံး၍၊ စင်ကြယ် ခြင်းအမှုသည် ပြီး သည် တိုင်အောင် ထိုမျှကာလ ကိုလွန် စေရ၏။¹³ ထိုနောက်မှအပျို တော်သည် ရှင်ဘုရင် ထံ သို့ဝင် ချိန် ရောက် သောအခါ ၊ အလို ရှိ သမျှ တို့ကို တောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်း မှ ရှင်ဘုရင် နန်းတော် သို့ ယူ သွားရ၏။¹⁴ ည ဦးအချိန်၌ ဝင် ၍ နံနက် အချိန်၌ နန်းတော်မိန်းမစိုး ၊

မောင်းမိသံ အုပ် ၊ ရှာရှုဂါဇ စောင့် ဒုတိယ မိန်းမနန်း သို့ပြန် ရ၏။ ရှင်ဘုရင် ချစ် ၍ နာမည် အားဖြင့် ခေါ်တော်မမူလျှင် နောက် တဖန် အထံတော်သို့ မ ဝင် ရ။¹⁵ မိမိ သမီး ကဲ့သို့ မော်ဒကဲ မွေးမြူ သော ဘထွေး အဘိဟေဂဲ သမီး သေတာ သည် အလှည့် သင့်၍၊ ရှင်ဘုရင် ထံ သို့ဝင် ရသောအခါ ၊ နန်းတော်မိန်းမစိုး ၊ အပျို တော်အုပ် ဟေ ဂဲ စီရင် သော အရာမှတပါး အဘယ် အရာကိုမျှ မ တောင်း ၊ သေ တာ ကို တွေ့မြင် သမျှ သောသူတို့ သည် ချစ် တတ်ကြ၏။¹⁶ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု သည် နန်းစံ ခုနစ် နှစ် ၊ တေဗက် အမည်ရှိသော ဒဿ လ တွင် ၊ သေတာ ကို နန်းတော် ၌ သိမ်း တော် မူပြီးလျှင်၊¹⁷ အခြားသော သမီး ကညာအပေါင်း တို့ထက် သေတာ သည် စိတ် တော်ကိုနူးလွှတ် စေ၍ ၊ အထံ တော်၌ မျက်နှာ ရသဖြင့် ၊ ရှင်ဘုရင် သည် အခြားသော မိန်းမ တကာ တို့ကို ချစ်သည်ထက် သေတာ ကိုသာ၍ ချစ်သောကြောင့်၊ သူ ခေါင်း ပေါ်မှာ ရာဇ သရဖူ ကိုတင် ၍ မိဖုရား ဝါရီတိ အရာ ၌ ချီးမြှောက် တော် မူ၏။¹⁸ ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် သေတာ ပွဲ ဟူ၍ကြီး သောပွဲ ကို မှူး တော်မတ်တော် ကျွန် တော်တို့အဘို့ လုပ် သဖြင့် ၊ နိုင်ငံ တော်တိုင်းပြည်တို့ကို မင်းမူ လွှတ် ၍ ၊ စည်းစိမ်တော် နှင့် လျော်စွာ ဆု ချ တော် မူ၏။¹⁹ သမီး ကညာတို့သည် ဒုတိယ အချိန်၌ စုဝေး သောအခါ ၊ မော်ဒကဲ သည် နန်းတော်၌ တံခါးမှူး ဖြစ် ၏။²⁰ သေတာ သည် မော်ဒကဲထံမွေးမြူ ခြင်းကိုခံ ၍ နေစဉ် အခါ၊ သူ ၏စကား ကို နားထောင်သည်နည်းတူ နားထောင် သေးသည်ဖြစ်၍၊ မော်ဒကဲ သတိ ပေးသည်အတိုင်း ၊ မိမိ အမျိုး ၊ မိမိ ဆွေညာ တကာတို့ကို မ ဘော် မပြဘဲနေ သတည်း။²¹ ထို ကာလ တွင် ၊ မော်ဒကဲ သည် နန်းတော်၌ တံခါးမှူး ဖြစ် စဉ် ၊ ဗိ ဂသန် နှင့် တေရက် တည်းဟူသောနန်းတော်မိန်းမစိုး ၊ တံခါး စောင့် နှစ် ယောက်တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု ကို လုပ်ကြံ မည်ဟု အားထုတ် ကြ၏။²² ထိုအမှုကို မော်ဒကဲ သိ ၍ မိဖုရား သေ တာ အား ဘော်ပြ ၏။ ထိုသို့ မော်ဒကဲ ဘော်ပြကြောင်းကို သေတာ သည် ရှင်ဘုရင် အား လျှောက် လေ၏။²³ ထိုအမှု ကို စစ်ကြော ၍ အမှန် သိသောအခါ ၊ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့ကို သစ်ပင် ၌ လည်ဆွဲ ချပြီးမှ ၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့ ၊ နန်းတော်မှတ် စာ၌ ရေး မှတ်သတည်း။

3 ထို နောက်မှရှင်ဘုရင် အာရွေရု သည်အာဂတ် အမျိုး၊ ဟမမေ ဒါသ သား ဟာမန် ကို ချီးမြှောက် ၍၊ အထံတော်၌ ရှိသော မှူးမတ် အပေါင်း တို့ထက် သာ၍မြင့်မြတ် သော နေရာ ကို ပေး တော်မူ၏။² နန်းတော်တံခါး သို့ ရောက်သော ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် အပေါင်း တို့သည်၊ အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း ဟာမန် ကို ဦးချ ရှိခိုးကြ၏။ မော်ဒကဲ မူကား ဦး မ ချ၊ ရှိ မ ခိုး။³ နန်းတော်တံခါး သို့ ရောက်သော ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့က၊ သင် သည် ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ငြင်းဆန် သနည်းဟု နေ့တိုင်း မော်ဒကဲ အား မေးမြန်း သတိပေး သော်လည်း၊⁴ မော်ဒကဲက၊ ငါသည် ယုဒ လူဖြစ် သည်ဟု ပြန်ပြော ၍၊ သူ တို့ စကားကို နား မ ထောင်သောကြောင့် ၊ သူတို့ သည် မော်

ဒကဲ စကား တည်မည် မတည်မည်ကို သိ လို သောငှါ ၊ ဟာမန် အား ကြားပြော ကြ၏။⁵ ထိုသို့ မော်ဒကဲ သည် ဦး မ ချ၊ ရှိ မခိုးဘဲ နေ ကြောင်း ကို ဟာမန် သိမြင် သောအခါ ၊ အလွန်အမျက် ထွက် ၍ ၊⁶ သူတို့သည် မော်ဒကဲ အမျိုး ကို ဘော်ပြ သောကြောင့် ၊ မော်ဒကဲ တယောက် တည်းကို ကွပ်မျက် လျှင် ၊ စိတ်မပြေလောက်ဟု ဟာမန် သည် အောက်မေ့လျက်၊ မော်ဒကဲ အမျိုးသား ချင်းတည်းဟူသော အာရွေရ နိုင်ငံ အရပ်ရပ် ၌ ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်း တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ရှာကြံ လေ၏။⁷ ထိုကြောင့်အာရွေရ နန်းစံဆယ် နှစ် နှစ် ၊ နိ သန် အမည်ရှိသောပဌမ လ တွင် ၊ နေ့ ရက်အစဉ် ၊ လ အစဉ် အတိုင်း လိုက်၍၊ အာဒါ အမည် ရှိသောဒွါဒသမ လ တိုင်အောင်၊ ဟာမန် ရှေ့ မှာ ပုရ စာရေးတံ ချကြ၏။⁸ တဖန် ဟာမန် သည် ရှင်ဘုရင် အာ ရွေရ ထံ တော် သို့ဝင်၍၊ အခြားတပါး သော လူမျိုး အပေါင်း တို့ နှင့် ကျင့် ရာ ထုံးတမ်းမ တူ၊ အရှင်မင်းကြီး စီရင် တော်မူချက်တို့ ကို နား မ ထောင်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားအမျိုးမျိုး တို့တွင် အရပ်ရပ် ကွဲပြားလျက် နေသော လူမျိုး တမျိုးရှိပါ၏။ ထို အမျိုးကို အခွင့်ပေးတော်မူရာ၌ ကျေးဇူးတော်မရှိပါ။⁹ ကိုယ်တော် သဘော တူလျှင် ထို အမျိုးကို ဖျက်ဆီး စေဟု အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ ထိုအမှု ကို ဆောင်ရွက် သော သူတို့ သည် ဘဏ္ဍာ တော်တိုက် ထဲ သို့ ငွေ အခွက် တသိန်း ကို သွင်း စေခြင်းငှါ ၊ ကျွန်တော်အပ် ပေး ပါမည် ဟု လျှောက်လေ၏။¹⁰ ရှင်ဘုရင် ကလည်း ၊ ထိုငွေကို သင့် အားငါပေး၏။¹¹ ထိုလူမျိုး ကိုလည်း သင် သည် ပြု ချင်သမျှ ပြု ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင် ၌ငါအပ် သည်ဟု လက်စွပ် တော် ကိုချွတ် ၍ ယုဒ အမျိုး၏ ရန်သူ ဖြစ်သော အာဂတ် အမျိုး ဟမ မေဒါသ သား ဟာမန် အား ပေး တော်မူ၏။¹² ထိုအခါ ပဌမ လ တ ဆယ် သုံး ရက် နေ့တွင် ၊ စာရေး တော်ကြီးတို့ကို ခေါ် ၍ ကိုယ်စား တော် မင်း ၊ အပြည်ပြည် အုပ် သော မြို့ဝန်၊ အရပ် ရပ် စီရင် သော သူကြီးတို့ကို ဟာမန် မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ၊ လူ အမျိုးမျိုး ပြော သော စကား အသီးအသီး အားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အာ ရွေရ ၏ အမိန့် တော်ကို စာကိုရေး ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ လက်စွပ် တော် နှင့် တံဆိပ် ခတ် လေ၏။¹³ အာ ဒါ အမည် ရှိ သော ဒွါဒသမ လ တ ဆယ် သုံး ရက် တ နေ့ ခြင်း တွင် ၊ ယုဒ လူအ ကြီး အငယ် မိန်းမ ကလေး ရှိ ရှိ သမျှ တို့ကို သတ်ဖြတ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ၍ ၊ သူ တို့ဥစ္စာ ကို လူယူ သိမ်းရုံးစေ ခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော် စာ ကို စာပို့ လုလင်တို့ဖြင့် နိုင်ငံ တော်အပြည် ပြည်သို့ ပေး လိုက် လေ၏။¹⁴ ဤရွှေ့ကား၊ လူ အမျိုးမျိုး တို့သည် ထို နေ့ ရက်တွင် အသင့် ရှိစေခြင်းငှါ ၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည်၌ ကြော်ငြာ ရ သော အမိန့်တော် စာ ချက် ဖြစ် သတည်း။¹⁵ ရှုရှန် နန်းတော် ၌ ထိုအမိန့်တော်စာ ကို ကြော်ငြာ ပြီး မှ၊ ရှင်ဘုရင် စီရင် သည်အတိုင်း ၊ စာပို့ လုလင်တို့သည် အလျင် အ မြန်ပြေး သွားကြ၏။ ရှင်ဘုရင် နှင့် ဟာမန် သည် စပျစ်ရည်သောက် ပွဲ၌ ထိုင် ၍၊ ရှုရှန် မြို့ တော်သည် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

4 ထို အမှု ရှိ သမျှ ကို မော်ဒကဲ သိ သောအခါ ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ ပြာ နှင့် လူး လျက် ၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် လျက် ၊ မြို့ အလယ် သို့ သွား ၍ ကြီးကျယ် သော အသံ နှင့် ငိုကြွေး လေ၏။² လျှော်တေ အဝတ် ကိုဝတ်လျက် နန်းတော်တံခါး ထဲ သို့ အဘယ်သူ မျှမဝင် ရသောကြောင့် ၊ နန်းတော်တံခါး ရှေ့ မှာ ရပ် နေ၏။³ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်စာရောက်လေသော အပြည် ပြည်တို့၌ ယုဒ လူတို့သည် အလွန် ညည်းတွား ခြင်း၊ အစာရှောင် ခြင်း၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း ကိုပြု၍၊ လူများ တို့သည် ပြာ နှင့် လျှော်တေ အဝတ်၌ အိပ် ကြ၏။⁴ မော် ဒ ကဲ အမှု ကို ဧ သ တာ ၏ ကျွန် မ တို့ နှင့် မိန်းမစိုး တို့သည် ကြားပြော သောအခါ ၊ မိဖုရား သည် အလွန် ဝမ်းနည်း လျက် ၊ မော် ဒ ကဲ ဝတ် သော လျှော်တေ ကို ပယ် ၍ အခြား သော အဝတ် ကို ဝတ် စေခြင်းငှါ ပေး လိုက် သော်လည်း ၊ မော်ဒကဲသည် မ ခံ မယူ ဘဲ နေ၏။⁵ တဖန် ဧ သ တာ သည် ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော် နှင့် ခစား သော မိန်းမစိုး ဟာ တက် ကို ခေါ် ၍ ၊ အ ဘယ် အမှု ရှိ သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု သနည်း ဟု မော် ဒ ကဲ ကို မေး စေ ခြင်း ငှါ စေလွှတ် သည် အတိုင်း၊⁶ ဟာ တက် သည် မော် ဒ ကဲ ရှိ ရာ နန်းတော်တံခါး ရှေ့ ၊ မြို့ တော်လမ်း သို့ သွား ၍၊⁷ မော်ဒကဲ သည် မိမိ ၌ရောက် သော အမှု ရှိ သမျှ ကို ၎င်း၊ ဟာ မန် သည် ယုဒ လူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှါ ၊ ငွေ မည် မျှ ကို ဘဏ္ဍာ တော် တိုက် ထဲ သို့ သွင်း ပါ မည် ဟု ဂတိ ထားကြောင်း ကို၎င်း ကြားပြော လျက်၊⁸ ယုဒ လူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှါ ၊ ရှုရှန် နန်းတော်၌ ထုတ် သော အမိန့် တော် စာ လက်ခံ ကို ဧ သ တာ အား ပြ ဘို့ ပေး ၍ ၊ ဧ သ တာသည် မိမိ လူမျိုး အဘို့ တောင်း လျှောက် ခြင်း ငှါ ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော် သို့ဝင် ရမည်အကြောင်း မှာ လိုက် လေ၏။⁹ ဟာ တက် သည်လည်းလာ ၍ မော် ဒ ကဲ စကား ကို ဧ သ တာ အား ပြန်ပြော ၍။¹⁰ တဖန် ဧ သ တာ သည် ဟာတက် အားဖြင့် ၊ မော်ဒကဲ ကို မှာ လိုက်သည်ကား၊¹¹ ယောက်ျား ဖြစ်စေ ၊ မိန်းမ ဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင် ခေါ်တော်မ မှုဘဲ အတွင်း တန်တိုင်း ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ဝင် မိ သောသူ သည် အသက် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း ၊ ရွှေ ရာဇ လှံတံ ကို ကမ်း တော်မမူလျှင်၊ အမှန်သေ ရမည် အကြောင်း အမိန့် တော် ရှိသည်ကို၊ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တော် မျိုး များ နှင့် နိုင်ငံ တော် ပြည် သူ ပြည်သားများအပေါင်း တို့ သည် သိ ကြ၏။ အကျွန်ုပ် ကိုကား အရက် သုံးဆယ် ပတ်လုံး၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ခေါ်တော်မ မူဟု၊¹² သေတာ စကား ကို မော်ဒကဲ အား ပြန်ပြော သောအခါ ၊ မော်ဒကဲ က၊ အခြားသော ယုဒ လူ အသက်မလွတ် လျှင်၊¹³ နန်းတော် ၌နေ သော်လည်းသင့်အသက်လွတ် မည်ဟု မ ထင် နှင့်။¹⁴ ယခု ကာလ သင်သည်တိတ်ဆိတ် စွာနေလျှင် ၊ သင် နှင့် သင် ၏ အဆွေ အမျိုး သည် ပျက်စီး ၍ ၊ ယုဒ လူ တို့ အသက် ရှင် ခြင်း၊ ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း တစုံတခုပေါ် လိမ့်မည်။ ယခု အမှုကို ဆောင်ဘို့ရာသင် သည် မိဖုရား အရာ ကိုရ သည်ဟု ထင် စရာ ရှိ သည်မ ဟုတ် လော

ဟု သေတာ အား ပြန် ပြောစေခြင်းငှါ မှာ လိုက်၏။¹⁵ သေတာ က လည်း ၊ ရှုရှုန် မြို့၌ ရှိသောယုဒ လူအပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေခြင်း ငှါသွား ပါ။¹⁶ နေ့ည၌ မပြတ် သုံး ရက် ပတ်လုံးမ စား မ သောက် ဘဲနေ၍၊ အကျွန်ုပ် အဘို့ အစာရှောင် ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ် သည် လည်း ကျွန် မတို့နှင့်တကွ အစာရှောင် ခြင်းအကျင့် ကို ကျင့်ပါမည်။¹⁷ ထိုနောက်အာဏာ တော်ကို ဆန်ရသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ဝင် မည်။ သေ လျှင် အသေခံ ပါမည်ဟု မော်ဒကဲ အား ပြန် ပြောစေခြင်းငှါ မှာ လိုက် သမျှ အတိုင်း ၊ မော်ဒကဲ သည် သွား ၍ ပြု လေ၏။

5သုံး ရက်မြောက်သောနေ့၌ ၊ ဧသတာ သည် မိဖုရား အဝတ် တန်ဆာ ကို ဝတ်ဆင် ၍ ၊ နန်းတော် အဆောင် မှ တဘက် တ ချက် ၊ နန်းတော် အတွင်း တန်တိုင်း ထဲ မှာ ရပ် နေ၏။ ရှင် ဘုရင်သည် နန်းတော် တံခါး တစ်ဘက်တချက် ၊ နန်းတော် ထဲ ၊ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် တော်မူ၏။² မိဖုရား ဧသတာ သည် တန်တိုင်း တော်ထဲ မှာ ရပ် နေသည်ကို ရှင်ဘုရင် မြင် လျှင် ၊ နူးညွတ် သောစိတ်ရှိ၍ လက် တော်၌ ပါသော ရွှေ ရာဇ လှံတံကို၊ ဧသတာ သို့ ကမ်း တော်မူသဖြင့် ၊ ဧသတာ သည် ချဉ်းကပ် ၍ ရာဇ လှံတံတော်အထွဋ် ကိုတို့ လေ၏။³ ရှင် ဘုရင်ကလည်း ၊ မိဖုရား ဧသတာ ၊ သင် သည် အဘယ် အလိုရှိ သနည်း။ အဘယ် ဆု ကို တောင်း ချင် သနည်း။ တောင်း သမျှ ကို နိုင်ငံ တော် တဝက် တိုင်အောင် ငါပေး မည်ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊⁴ ဧသတာ က၊ အရှင်မင်းကြီး အလို တော်ရှိလျှင် ၊ အရှင် မင်းကြီး အဘို့ ကျွန်တော်မပြင်ဆင် သော ပွဲ သို့ ဟာမန် နှင့်တကွ ယနေ့ ကြွ တော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊⁵ ရှင် ဘုရင် က၊ ဧသတာ လျှောက် သည် အတိုင်း ပြု အံ့သော ငှါ ၊ ဟာမန် သည် အလျင် အမြန်လာ စေဟု မိန့် တော်မူသဖြင့် ၊ ဧသတာ ပြင်ဆင် သော ပွဲ သို့ ဟာမန် နှင့်တကွ ရှင်ဘုရင် ကြွ တော်မူ၏။⁶ တဖန် စပျစ်ရည် သောက်ပွဲ ခံ စဉ်၊ ရှင် ဘုရင် က၊ သင်သည် အဘယ်သို့ အလိုရှိ သနည်း။ အလိုရှိ သည် အတိုင်း ငါပေး မည်။ အဘယ် ဆု ကို တောင်း ချင် သနည်း။ တောင်း သမျှ ကိုနိုင်ငံ တော်တဝက် တိုင်အောင် ငါပေး မည် ဟု ဧသတာ အား မိန့် တော်မူလျှင်၊⁷ ဧသတာ က၊ ကျွန်တော် မအလို ရှိ၍ ကျွန်တော် မ တောင်း ချင်သော ဆု ဟူမူကား ၊⁸ ကျွန်တော်မ ကို အရှင်မင်းကြီး ၏စိတ် နှင့် တွေ့ တော်မူလျှင် ၎င်း ၊ ကျွန်တော်မ အလို ရှိ၍ ကျွန်တော် မ တောင်း ချင်သော ဆု ကို ပေး သနားခြင်း ငှါ အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မပြင်ဆင် သော ပွဲ သို့ အရှင် မင်းကြီး သည် ဟာမန် နှင့် တကွ တဖန် ကြွ တော် မူ ပါ။ အမိန့် တော် ရှိသည် အတိုင်း နက်ဖြန် နေ၍ ကျွန်တော်မ ပြု ပါ မည်ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။⁹ ထို နေ့၌ ဟာမန် သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း သောစိတ် နှင့် ထွက် သွားသော်လည်း ၊ နန်းတော်တံခါးဝ မှာ မော်ဒကဲ သည် ရိုသေစွာ မ ထ ၊ အလျှင်းမ လှုပ် ဘဲ နေသည် ကို မြင် သောအခါ ၊ မော်ဒကဲ ကို အလွန် အမျက် ထွက် လေ၏။

¹⁰ သို့ရာတွင် မိမိစိတ် ကို ချုပ်တည်း လျက် သွား ၍ ၊ မိမိ အိမ် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ မယား ဇေရက် နှင့် အဆွေ ခင်ပွန်းတို့ကို ခေါ်ပြီး လျှင်၊¹¹ မိမိ ဘုန်း စည်းစိမ် ကြီးကြောင်း၊ သား သမီးများ ကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် အလွန် ချီးမြှောက်၍ မှူးတော် မတ်တော် ကျွန်တော် မျိုး များထက်သာ၍မြတ်သောအရာ ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းများကို ဘော်ပြလျက်၊¹² မိဖုရား ဧသတာ သည် မိမိပြင်ဆင် သော ပွဲ သို့ ငါ မှတပါး ၊ အဘယ်သူ့ကိုမျှ ရှင်ဘုရင် နှင့်အတူ မ ဝင် စေ။ နက်ဖြန် နေ၍ လည်း ရှင်ဘုရင် နှင့်အတူ ငါ့ ကို ဘိတ် ပြန်၏။¹³ သို့ရာတွင် ၊ ယုဒ လူမော်ဒကဲ သည် နန်းတော်တံခါးဝ မှာ ထိုင် လျက်ရှိသည်ကို ငါ မြင် ရသည် ကာလ ပတ်လုံး ၊ ယခု ဘော်ပြသမျှ တို့သည် ငါ ၌ ကျေးဇူးမ ရှိဟု ဆို ၏။¹⁴ ထိုအခါ မယား ဇေရက် နှင့် အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိ သမျှ တို့က၊ အတောင် ငါး ဆယ် မြင့် သော လည်ဆွဲချတိုင် ကို စိုက် ပါစေ။ ထိုတိုင် ၌ မော်ဒကဲ ကိုလည်ဆွဲ ချစေမည် အကြောင်း နက်ဖြန် သံတော်ဦး တင် လော့။ ထို နောက်မှ စိတ်ရွှင်လန်း လျက် ရှင်ဘုရင် နှင့်အတူ ပွဲ သို့ ဝင် လော့ဟု ပြောဆိုသောစကား ကို ဟာမန်သည် နှစ်သက် ၍ ၊ လည်ဆွဲ ချတိုင်ကို လုပ် စေ၏။

6ထို နေ့ည မှာ ရှင် ဘုရင် သည် စက်တော်ခေါ် ၍ မ ပျော်နိုင် သောကြောင့် ၊ နန်းတော် မှတ် စာ ကို ယူ ခဲ့ ဟု မိန့် တော် မူ၍ ရှေ့ တော်၌ ဘတ် ရကြ၏။² ရှင်ဘုရင် အာ ရွှေရု ကို လုပ်ကြံ မည်ဟု ရှာကြံ သော နန်းတော်မိန်းမစိုး ၊ တံခါး စောင့် နှစ် ယောက်၊ ဗိဂသန် နှင့် တေရက် အကြံကို မော်ဒကဲ ဘော်ပြ ကြောင်း ကိုတွေ့ လျှင်၊³ ရှင် ဘုရင်က၊ ထိုအကြံကို ဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲ အား အဘယ် ဆု အဘယ် အရာ ကို ပေး ပြီနည်းဟု မေး တော်မူသော် ၊ အထံတော်၌ ခစား သော ကျွန် တော် တို့ က၊ အဘယ် ဆု ကို၏မျှ ပေး တော် မ မူ ပါ သေး ဟု ပြန် လျှောက် ကြ၏။⁴ ရှင် ဘုရင် က လည်း ၊ တန်တိုင်း တွင်း၌ အဘယ်သူ ရှိသနည်းဟုမေး တော်မူလျှင်၊ ဟာမန် သည် မိမိ လုပ် နှင့် သော လည်ဆွဲ ချတိုင်၌ မော်ဒကဲ ကို လည်ဆွဲ ချရမည် အကြောင်း ၊ နန်းတော် ပြင် တန်တိုင်း တွင်းသို့ ဝင် မိသည် ဖြစ်၍၊⁵ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့က၊ ဟာမန် သည် တန် တိုင်း တော်တွင်း၌ ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော် ၊ အထဲသို့ ဝင် စေ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁶ ဟာမန် သည်ဝင် လျှင် ရှင် ဘုရင်က၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက် လို သော သူ ၌ အဘယ်သို့ ပြု သင့်သနည်းဟုမေး တော် မူလျှင် ၊ ဟာမန် က ငါ မှတပါး ၊ ရှင်ဘုရင် သာ၍ ချီးမြှောက် လို သောသူ တစုံ တယောက် ရှိနိုင်သလောဟု စိတ်ထဲ မှာ အောက်မေ့ လျက်၊⁷ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက် ခြင်းငှါအလို တော်ရှိသော သူ အဘို့ ရှင်ဘုရင် ဝတ်ဆင် တော် မူ သော မင်းမြှောက်တန်ဆာ ၊ ရှင်ဘုရင် စီး တော်မူသော မြင်း တော်၊ ဆောင်း တော်မူသောရာဇ သရဖူ ကို ယူ ခဲ့၍၊⁸ ထို တန်ဆာ တော် နှင့် မြင်း တော် ကို ဘုန်းကြီး သော မှူး တော်မတ်တော် တပါး၌ အပ် ပြီးမှ ၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက် ခြင်း ငှါ ၊ အလို တော်ရှိသော သူ ကို ထိုအဝတ် တန်ဆာတော်နှင့် ဝတ်ဆင်

စေ၍၊ မြင်းတော်ကို စီးစေပြီးလျှင်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက်၊ ၎င်းတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော သူ၌ ဤသို့ ပြုရသည် ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေးကြော် ပါစေဟု ရှင်ဘုရင် အား ပြန်လျှောက်လေ၏။¹⁰ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်ပြောသည်အတိုင်း အလျင် အမြန် သွား၍၊ အဝတ် တန်ဆာနှင့် မြင်းတော်ကို ယူပြီးလျှင်၊ ယုဒ အမျိုးသား၊ နန်းတော်တံခါး မှူးမော်ဒကဲ ၌ ပြုလော့။ သင်ပြောသမျှ တွင်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှမ လုပ်စေနှင့်ဟု ဟာမန် အား မိန့်တော်မူ၏။¹¹ ထိုအခါ ဟာမန်သည် အဝတ် တန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကို ယူ၍၊ မော်ဒကဲ ကို ဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်၊ မြင်းတော်ကို စီးစေသဖြင့်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက် ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော သူ၌ ဤသို့ ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေးကြော်၏။¹² သို့ပြီးမှ၊ မော်ဒကဲ သည် နန်းတော်တံခါး သို့ ပြန်လာ၏။ ဟာမန် မူကား ညည်းတွားလျက် ခေါင်းကို ခြုံလျက်၊ မိမိအိမ်သို့ အလျင် အမြန်သွားပြီးလျှင်၊¹³ မိမိ၌ ဖြစ်လေသမျှကို မယား ဇေရက် နှင့် အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိသူမျှ တို့အား ကြားပြောလေ၏။ မယား ဇေရက် နှင့် ဟာမန် ၏ အဆွေပညာရှိ တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ရှုံး စ ရှိသော မော်ဒကဲ သည်၊ ယုဒ အမျိုးမှန်လျှင်၊ ကိုယ်တော် သည် သူ့ကို မ နိုင်။ သူ့ရှေ့မှာ ဧကန် အမှန် ရမည် ဟု ပြန်ပြောကြ၏။¹⁴ ထိုသို့ပြောဆိုစဉ် တွင်၊ နန်းတော် မိန်းမစိုး တို့သည် လာ၍ ဧသတာ ပြင်ဆင်သော ပွဲသို့ ဟာမန်ကို အလျင် အမြန် ခေါ်သွားကြ၏။

7 တဖန် ရှင်ဘုရင် နှင့် ဟာမန် သည်၊ မိဖုရား ဧသတာ နှင့်အတူ စပျစ်ရည် သောက် အံ့ သော ငှါ သွားကြ၏။² ဒုတိယ နေ့ ရက်၌ စပျစ်ရည် သောက်ပွဲ ခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က မိဖုရား ဧသတာ ၊ သင်သည် အဘယ် အလို ရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက် တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊³ မိဖုရား ဧသတာ က၊ အရှင်မင်းကြီး ၊ ကျွန်တော်မကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင် ၎င်း ၊ အလိုတော် ရှိလျှင် ၎င်း၊ ကျွန်တော် မအလို အတိုင်း ကျွန်တော် မအသက် နှင့် ကျွန်တော် မတောင်းပန် သည်အတိုင်း ၊ အမျိုးသား ချင်း အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။⁴ ကျွန်တော် မနှင့် ကျွန်တော် မအမျိုးသား ချင်း တို့ကို သတ်ဖြတ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ရောင်းပါပြီ။ ကျွန် ယောက်ျား ကျွန် မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှါ ရောင်းလျှင် ၊ ရန်သူသည် ရှင်ဘုရင် အကျိုးနည်းခြင်းအတွက် အဘိုးကိုပေး နိုင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်မတိတ်ဆိတ်စွာ နေပါမည် ဟု လျှောက်လေ၏။⁵ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု ကလည်း၊ ထိုသို့ ပြုမည် ဟု ကြံဝံ့သောသူကား အဘယ် သူနည်း။ အဘယ်မှာရှိသနည်း ဟု မိဖုရား ဧသတာ အား မေးတော်မူလျှင်၊⁶ ဧသတာ က၊ ရန် ဘက်ပြု သောရန်သူ သည် ဤ ဆိုးညစ် သော ဟာမန် ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ဟာမန် သည် ရှင်ဘုရင် နှင့် မိဖုရား ရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်း

သို့ ရောက်လေ၏။⁷ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အမျက် ထွက်သဖြင့် ၊ စပျစ်ရည် သောက်ပွဲ မှ ထ၍ ဥယျာဉ် တော်သို့ သွားတော်မူ ၏။ အပြစ် ပေးတော်မူမည်ဟု ဟာမန် သည်ရိပ်မိ၍ အသက် ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း မိဖုရား ဧသတာ ရှေ့မှာ တောင်းပန်ခြင်းငှါ ထ၏။⁸ ရှင်ဘုရင်သည် ဥယျာဉ် တော်မှ စပျစ်ရည် သောက်ပွဲ ခံရာအရပ် သို့ ဝင်ပြန်သောအခါ ၊ ဧသတာ ထိုင်သော သာလွန်နား မှာ ဟာမန် သည် ပြပ်ဝပ် လျက်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် နန်းတော်၌ ငါ့ ရှေ့မှာ မိဖုရား ကို အဓမ္မ ပြုရမည်လောဟု မိန့်တော်မူစဉ် တွင်၊ အခြံအရံတို့သည် ဟာမန် ၏ မျက်နှာကို ဖုံးကြ၏။⁹ မိန်းမစိုး ဟာဗောန ကလည်း ၊ အရှင်မင်းကြီး၏ အကျိုးတော်ကို စောင့်၍ လျှောက်ထားသော မော်ဒကဲ အဘို့ ဟာမန် လုပ်၍ အတောင် ငါးဆယ် မြင့်သော လည်ဆွဲ ချတိုင်သည်၊ ဟာမန် အိမ်၌ စိုက်ထားလျက် ရှိပါ၏ဟု နားတော်လျှောက်သော်၊ ထိုတိုင်၌ လည်ဆွဲ ချစေဟု ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ထိုသို့ မော်ဒကဲ အဘို့ လုပ်သော လည်ဆွဲ ချတိုင်၌ ဟာမန် ကို ဆွဲချကြ၏။ ရှင်ဘုရင် လည်း စိတ်ပြေ တော်မူ၏။

8 ထိုနေ့ခြင်းတွင် ၊ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု သည် ယုဒ အမျိုး၏ ရန်သူ ဟာမန် အိမ်ကို မိဖုရား ဧသတာ အား ပေးတော်မူ၏။ ဧသတာ သည် မော်ဒကဲ နှင့် အဘယ်သို့ ပေါက်ဘော်တော်သည်ကို ဧသတာ လျှောက်သဖြင့် ၊ မော်ဒကဲ သည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ဝင်ရ၏။² ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ၊ ဟာမန် လက်မှ နှုတ်သော လက်စွပ် တော်ကို တဖန်ချွတ်၍ မော်ဒကဲ အား ပေးတော်မူ၏။ ဧသတာ သည်လည်း ၊ ဟာမန် အိမ်ကို မော်ဒကဲ ၌ အပ်လေ၏။³ တဖန် ဧသတာ သည် ရှင်ဘုရင် ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍ ၊ အာဂတ် အမျိုး ဟာမန် ပြုသော အပြစ် ၊ ယုဒ အမျိုး တစ်ဘက်၌ ကြံစည်သော အကြံ အစည်ကို ပယ်တော်မူ မည်အကြောင်း ၊ မျက်ရည် ကျလျက် တောင်းပန်လေ၏။⁴ ရှင်ဘုရင်သည် ရွှေရာဇလုံတံကို ဧသတာ သို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့် ၊ ဧသတာ သည် ထ၍ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊⁵ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိ၍ ၊ ကျွန်တော်မကို စိတ် နှင့်တွေ့တော်မူလျှင် ၎င်း၊ ကျွန်တော်မအမှု သည် ရှေ့တော်၌ လျှောက်ပတ်၍ ကိုယ်တော် သည် ကျွန်တော် မကိုလည်း ချစ်တော်မူလျှင် ၎င်း၊ နိုင်ငံတော်အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ ရှိသော ယုဒ လူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ၊ အာဂတ် အမျိုး ဟမုမေဒါသ သား ဟာမန် စီရင်သောစာကို ပယ်မည်အကြောင်း ၊ ထပ်၍စာရေးစေတော်မူပါ။⁶ ကျွန်တော် မအမျိုး အပေါ်သို့ ရောက်ရသော ဘေးကို ၎င်း၊ ကျွန်တော် မအမျိုးသား ချင်းပျက်စီးသောအမှုကို ၎င်း၊ ကျွန်တော်မသည် ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ၊ အဘယ်သို့ တတ်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။⁷ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု ကလည်း ၊ ဟာမန်သည် ယုဒ လူတို့ကို ထိခိုက်သောကြောင့် ၊ သူ၏အိမ်ကို ဖိဖုရား ဧသတာ အား ငါပေးပြီ။ ထိုသူကိုလည်း လည်ဆွဲ ချတိုင်၌

ကွပ်မျက် စေပြီ။^၁ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင် လက်စွပ် နှင့် တံဆိပ် ခတ်သော ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော် စာကို အဘယ်သူမျှ မပယ် ရသည့် ဖြစ်၍၊ စိတ် ရှိသည်အတိုင်း ယုဒ လူတို့အား အမိန့် တော် စာကို တဖန်ရေး ၍ ၊ လက်စွပ် တော်နှင့် တံဆိပ် ခတ် ရမည်ဟု မိဖုရား သေတာနှင့် ယုဒလူမော်ဒကဲတို့အား မိန့်တော်မူ၏။^၂ ထိုအခါ သိဝန် အမည်ရှိသောတတိယ လ နှစ်ဆယ် သုံး ရက်နေ့တွင် ၊ စာရေးတော်ကြီး တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ အိန္ဒိယ ပြည်မှ ကု ရှ ပြည် တိုင်အောင် တိုင်းပြည် တရာ နှစ်ဆယ် ခုနစ် ပြည်တို့၌ ရှိသောယုဒ လူ၊ ကိုယ်စားတော် မင်း၊ အပြည် ပြည်အုပ်သော မြို့ဝန် ၊ မြို့သူကြီးတို့ကို မော်ဒကဲ မှာ ထား သမျှ အတိုင်း ၊ ယုဒ ဘာသာစကား မှ စ၍လူအမျိုးမျိုး ပြော သော စကားအသီးအသီး အားဖြင့်၊^၃ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု၏ အမိန့်တော် စာကို ရေး ၍ ရှင်ဘုရင် လက်စွပ် တော်နှင့် တံဆိပ် ခတ်ပြီးမှ ၊ မြင်း ၊ လား ၊ ကုလားအုပ် ၊ မြည်း စီး သော စာပို့ လုလင် တို့ဖြင့် ပေး လိုက် လေ၏။^၄ အမိန့်တော် စာချက် ဟူ မူကား၊ အာဒါ အမည် ရှိသောဒွါဒသမ လ တဆယ် သုံး ရက် တ နေ့ ခြင်းတွင် ၊ နိုင်ငံတော် အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် အ မြို့မြို့၌ရှိ သော ယုဒ လူ တို့သည် စုဝေး ၍၊^၅ မိမိ တို့အသက် ကို စောင့် ရသောအခွင့်၊ တိုက်လာ သောပြည်သူ ၊ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့ကို မိန်းမ သူငယ် နှင့်တကွ သတ်ဖြတ် သတ်သင် ပယ်ရှင်း ၍၊ သူ တို့ဥစ္စာ ကို လုယူ သိမ်းရုံး ရသော အခွင့် ကိုရှင် ဘုရင် ပေး တော် မူ၏။^၆ ဤ ရွှေ့ ကား၊ ယုဒ လူ တို့သည် ထို နေ့ ရက် တွင် ရန်သူ တို့ကို ရန်တို့ ပြု စေ ခြင်း ငှါ ၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည်၌ နေသော လူမျိုး အပေါင်း တို့အား ကျော် ရသော အမိန့် တော်စာချက်ဖြစ် သတည်း။^၇ ထိုအမိန့်တော် စာ ကို ရှု ရှု န် နန်းတော် ၌ ကြော် ပြီး မှ၊ ရှင်ဘုရင် ကျပ်တည်း စွာ စီရင် သည် အတိုင်း ၊ စာပို့ လုလင် တို့သည် အလျင် အ မြန် ပြေး သွားကြ၏။^၈ မော်ဒကဲ သည်လည်း ၊ မင်း မြောက်တန်ဆာတည်း ဟူသောအဝတ်အဖြူ အပြာ ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ကြီးစွာ သော ရွှေ သရဖူ ကို ဆောင်းလျက်၊ ပိတ် ချောနှင့် မောင်း သော အထည်ဖြင့် ပြီး သော ဝတ်လုံ ကို ခြုံ လျက်၊ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်မှ ထွက် သွား ၍၊^၉ ရှု ရှု န် မြို့ တော်သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း သို့ ရောက် လေ၏။ ယုဒ လူတို့သည်လည်း၊ သက်သာ ရွှင်လန်း ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ အသရေ ထွန်းလင်းခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။^{၁၀} ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်စာရောက်လေသော အပြည် ပြည်အမြို့မြို့၌၊ ယုဒ လူတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း၊ ပွဲ ခံ ခြင်း၊ မင်္ဂလာ နေ့ စောင့် ခြင်း ကို ပြု၍၊ ပြည်သူ ပြည်သားအများတို့သည် ယုဒ လူတို့ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ယုဒ ဘာသာကို ဝင်ကြ၏။

၉ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်အတိုင်း စီရင် ရသောအချိန်နီး ၍ ၊ ယုဒ အမျိုး၏ ရန်သူ တို့က၊ ငါတို့နိုင် မည်ဟု မြော်လင့် သော နေ့ ၊ အမှု ပြောင်းလဲ ၍ ယုဒ လူတို့သည် မနာလို သောသူတို့ ကို နိုင် သော နေ့ ရက် တည်း ဟူသော အာဒါ မည် သော ဒွါဒသမ လ တ ဆယ်

သုံး ရက် နေ့ တွင်၊^၁ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု ၏ နိုင်ငံ တော် အပြည် ပြည် အ မြို့မြို့၌ နေသော ယုဒ လူ တို့သည်၊ ညဉ့်ဆဲ လို သော သူ တို့ ကို ဆီးတား ခြင်းငှါ စုဝေး ကြ၏။ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ၊ အဘယ်သူမျှ ရန်မပြုဝံ့ ဘဲ နေ ကြ၏။^၂ အပြည် ပြည်ကို အုပ်စိုးသောမင်း ၊ ကိုယ်စား တော် မင်း၊ မြို့ဝန် မင်း၊ အမှု တော်စောင့် အရာရှိအပေါင်း တို့သည် မော်ဒကဲ ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ၊ ယုဒ လူတို့ကို မစ ကြ၏။^၃ အကြောင်း မူကား၊ မော်ဒကဲ သည် နန်းတော် တွင် ဘုန်း ကြီးလျက် ၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည်၌ သိ တင်း နှံ့ပြား ၍၊ တ နေ့ ထက် တ နေ့ ကြီး မြင့်ရာသို့ ရောက် သတည်း။^၄ ထိုနေ့တွင် ယုဒ လူတို့သည် ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို ထား နှင့်လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီး ၍ ၊ မနာလို သောသူ တို့ ၌ ပြု ချင်သမျှ ပြု ကြ၏။^၅ ရှု ရှု န် မြို့ တော်၌ လူ ငါး ရာ တို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ကြ၏။^၆ ယုဒ အမျိုး၏ ရန်သူ ဟုမမေ ဒါသ သား ဖြစ်သော ဟာမန် ၏သား တကျိပ် တည်းဟူသော ပါရှ နဒါသ ၊ ဒါလဖန် ၊ အာသပါသ၊^၇ ပေါရသ ၊ အာဒလီ ၊ အာရီဒါသ ၊ ပါမရှာ တ ၊^၈ အရီသဲ ၊ အရီဒဲ ၊ ဝါဇေဇာသ တို့ကိုလည်း သတ် ကြ၏။^၉ သို့ရာတွင် သူ တို့ဥစ္စာ ကို မ သိမ်း မယူဘဲနေကြ၏။^{၁၀} ထို နေ့ ၌ ရှု ရှု န် မြို့ တော်တွင် သေ သောသူ စာရင်း ကို ရှင်ဘုရင် ရှေ့ တော်မှာ ပြကြ၏။^{၁၁} ရှင် ဘုရင်သည် မိဖုရား သေတာ ကို ခေါ် ၍ ၊ ယုဒ လူတို့သည် ရှု ရှု န် မြို့ တော်၌ ဟာမန် သား တကျိပ် နှင့်တကွ လူ ငါး ရာ တို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ကြပြီ။ နိုင်ငံ တော်တွင် အခြား သော အပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု ကြပြီနည်း။ သင် သည် အဘယ် အလို ရှိသေးသနည်း။ အလိုရှိသည် အတိုင်း ငါပြုမည်။ အဘယ် ဆုကို တောင်း ချင်သေး သနည်း။ တောင်း သမျှ ကို ငါ ပေး မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊^{၁၂} သေတာ က၊ အရှင်မင်းကြီး အလို တော် ရှိလျှင် ၊ ရှု ရှု န် မြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူ တို့သည် ယနေ့ အမိန့် တော် အတိုင်း နက်ဖြန် နေ၌လည်း ပြုရမည်အကြောင်း၊ ဟာမန် သား တကျိပ် ကိုလည်း လည်ဆွဲ ချတိုင်၌ ဆွဲ ထားရမည် အကြောင်းအမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက် သည်အတိုင်း၊^{၁၃} ရှင်ဘုရင် မိန့် တော်မူ၍ ရှု ရှု န် နန်းတော်၌ အမိန့် တော် ကို ထုတ် ပြီး မှ ၊ ဟာမန် သား တကျိပ် ကို ဆွဲ ထား ကြ၏။^{၁၄} ရှု ရှု န် မြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူ တို့သည် လည်း ၊ အာဒါ လ တဆယ် လေး ရက် နေ့တွင် စုဝေး ၍ ၊ ရှု ရှု န် မြို့သား သုံး ရာ တို့ကို သတ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူ တို့ဥစ္စာ ကို မ သိမ်း မယူဘဲနေကြ၏။^{၁၅} နိုင်ငံ တော်အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ရှိသော ယုဒ လူအခြား တို့သည် အာဒါ လ တဆယ် သုံး ရက် နေ့ တွင် ၊ မိမိ တို့အသက် ကို စောင့် လျက် ၊ ရန်သူ လက်သို့မရောက် ဘဲ ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း ၊ စုဝေး ၍ ရန်သူ ခုနစ် သောင်း ငါး ထောင် တို့ကို သတ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူ တို့ဥစ္စာ ကို မ သိမ်း မယူဘဲ နေကြ၏။^{၁၆} ထိုလ တဆယ် လေး ရက်နေ့တွင် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ၍ ပွဲ ခံ ရာ နေ့ ၊ ပျော်မွေ့ ရာ နေ့ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ စောင့်ရှောက်

ကြ၏။¹⁸ ရှုရှန် မြို့၌ ရှိသော ယုဒ လူများ မူကား ၊ တဆယ် သုံး ရက်နေ့နှင့် တဆယ်လေး ရက်နေ့တွင် စုဝေး ကြ၏။ တဆယ် ငါး ရက်မြောက်သောအခါ ငြိမ်ဝပ် စွာနေ၍ ပွဲ ခံရာ နေ့ ၊ ပျော်မွေ့ ရာ နေ့ဖြစ် စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။¹⁹ မြို့ရိုး မရှိသောရှု တို့၌ နေ သော ယုဒ လူတို့သည် လည်း၊ အာဒါ လ တဆယ် လေး ရက် နေ့ကို ပျော်မွေ့ စွာ ပွဲ ခံ ရာ နေ့၊ မင်္ဂလာ နေ့ ၊ တ ယောက် ကို တ ယောက်လက်ဆောင် ပေး လိုက်ရာနေ့ဖြစ်စေကြ၏။²⁰ တဖန် မော်ဒကဲ သည် ဤ အမှု အရာတို့ကို ရေး ထား၏။²¹ ယုဒ လူ တို့သည် ရန်သူ လက်မှ လွတ်၍ ချမ်းသာ ရသော နေ့ ၊ သူတို့ဝမ်းနည်းခြင်း နှင့်မြည်တမ်းခြင်း ပျောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း သို့ ရောက် သောလ တည်းဟူသော အာဒါ လ တဆယ်လေး ရက် နှင့် တဆယ်ငါး ရက် နေ့တို့ကို နှစ် တိုင်းစောင့်၍ ပွဲခံရာ နေ့ ၊ ပျော်မွေ့ရာ နေ့၊ တယောက် ကိုတယောက်လက်ဆောင် ပေးလိုက် ၍။²² ဆင်းရဲ သော သူ တို့အား စွန့်ကြဲ ရာ နေ့ဖြစ်စေသော ထုံးစံ ကိုစီရင် ခြင်း ငှါ၊ ရှင်ဘုရင် အာရွေရု နိုင်ငံ တော်အပြည်ပြည် ၌ အနီး အဝေး ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်း တို့နေရာသို့ မှာစာ ကိုပေး လိုက်လေ၏။²³ လူတို့ ကလည်း ၊ ပြု စ ရှိ၍ မော်ဒကဲ မှာ လိုက် သည်အတိုင်း အမြဲပြု ပါမည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။²⁴ ယုဒ လူအပေါင်း တို့၏ ရန်သူ ဖြစ်သော အာဂတ် အမျိုး၊ ဟမုမေဒါသ သား ဟာမန် သည် ယုဒ အမျိုးကို ဖျက်ဆီး မည်အကြံ ရှိ၍ ၊ ဖျက်ဆီး ပယ်ရှင်း ခြင်း ငှါ ပုရ စာရေး တံ ချ သောကြောင့် ၎င်း၊²⁵ ဧသတာသည် ရှင်ဘုရင် ထံ တော်သို့ ဝင် ၍ ယုဒ လူတို့တဘက် ၌ ဟာမန် ကြံစည် သော အဓမ္မ အကြံ ကို သူ ၎င်း၏ခေါင်း ပေါ်သို့ ပြန် ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သူ နှင့် သူ ၎င်း၏သား တို့ကိုလည်း လည်ဆွဲ ချတိုင်၌ ဆွဲ ထားစေမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော် စာ ကို ပေး တော် မူ သည် ဖြစ်၍၎င်း၊²⁶ ပုရ ဟူသော စကားကို အစွဲ ပြုသဖြင့်၊ ထို နေ့ ကို ပုရ နေ့ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထို အမိန့် တော်စာ ချက်နှင့် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင် သော အမှု ကို ထောက် လျက်၊²⁷ ယုဒ လူ တို့သည် ကိုယ်တိုင်မှ စ၍သား မြေး၊ ဘာသာဝင် သူ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ မော်ဒကဲမှာစာ၌ စီရင် ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း ၊ ထို နေ့ နှစ် ရက်ကိုနှစ် တိုင်း အစဉ် မပြတ်စောင့် မည်အကြောင်း၊²⁸ ထို ပုရနေ့ တို့သည် ယုဒ အမျိုး၌ မပျောက်၊ သားစဉ် မြေးဆက် တို့သည် မ မေ့မလျော့၊ အပြည် ပြည် အမြို့မြို့၌ နေသော အဆွေ အမျိုးအသီးအသီးအစဉ် အဆက်တို့သည်အောက်မေ့စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်းဝန်ခံ ကြ၏။²⁹ ထိုအခါ အဘိဟဲလ သမီး မိဖုရား ဧသတာ နှင့် ယုဒ အမျိုး မော်ဒကဲ တို့သည်၊ ပုရ နေ့တို့ကို မြဲမြံစွာ တည် စေခြင်းငှါ ကျပ်တည်းစွာ အာဏာ ထား၍ မှာစာ ကို တဖန် ရေး ထားကြ၏။³⁰ ယုဒ အမျိုးသားမော်ဒကဲ နှင့် မိဖုရား ဧသတာ မှာထား၍၊ ယုဒလူ တို့သည် ကိုယ်အဘို့ နှင့် သားစဉ်မြေးဆက် အဘို့ စီရင် သည်အတိုင်း၊³¹ ချိန်ချက် သောအချိန်၌ အစာရှောင်ခြင်း ၊ ဆုတောင်း ခြင်း နှင့် တကွ ပုရ နေ့ တို့ကို အမြဲစောင့် စေ ခြင်း ငှါ၊

အာရွေရု နိုင်ငံ တော်တွင် တိုင်းပြည် တရာ နှစ်ဆယ် ခုနစ် ပြည်၌ ရှိ သောယုဒ လူအပေါင်း တို့နေရာသို့ ငြိမ်သက် စေသောသစ္စာ စကား နှင့် ထိုမှာစာ ကိုမော်ဒကဲပေး လိုက်လေ၏။³² ဧသတာ စီရင် သော အားဖြင့် ၊ ပုရ နေ့တို့ကို စောင့်ရာ ထုံးစံ သည် အမြဲတည် ၍ ဤ စာ ၌ ရေး ထားလျက်ရှိသတည်း။

10 ရှင်ဘုရင် အာရွေရု သည်မြေကြီး ပေါ်၌၎င်း၊ ပင်လယ် တွင်ရှိ သောကျွန်း တို့ပေါ်၌၎င်း၊ ငွေတော်ခွဲ ကြောင်း အစရှိသော၊² အာဏာ တန်ခိုးတော်နှင့် စီရင်သမျှ သောအမှု အရာများနှင့်တကွ ၊ ချီးမြှောက် တော်မူခြင်းကို ခံရသော မော်ဒကဲ ၎င်း၏ ဘုန်း တန်ခိုး၊ ထင်ရှားသော အခြင်းအရာတို့သည် မေဒိ ၊ ပေရသီ ရာဇဝင် တို့၌ ရေး ထားလျက် ရှိ၏။³ ယုဒ အမျိုးသားမော်ဒကဲ သည် ရှင်ဘုရင် အာရွေရု အောက်၌ အမြတ်ဆုံးသော အရာကိုရ၍ ယုဒ လူတို့တွင် ဘုန်း ကြီး၏။ မိမိ အမျိုး ၎င်း၏ အကျိုး စီးပွားကို ပြုစု လျက်၊ အမျိုးသား ချင်းအပေါင်း တို့အား မင်္ဂလာ စကား ကိုသာ ပြော လျက်၊ မိမိ အမျိုးသား ချင်း အပေါင်း တို့တွင် မျက်နှာ ရသောသူဖြစ် သတည်း။

ယောဘဝတုတူ။

1ယောဘ အမည် ရှိသောသူတယောက်သည် ဥဇ ပြည်၌ နေ နေ၏။ ထိုသူသည် စုံလင် ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိ၏။ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်၏။² သား ခုနစ် ယောက်နှင့် သမီး သုံး ယောက်ရှိ၏။³ သူ၏ဥစ္စာ ကား၊ သိုး ခုနစ် ထောင် ၊ ကုလားအုပ် သုံး ထောင် ၊ နွား ယှဉ်ငါး ရာ ၊ မြည်း မငါး ရာ ၊ ငယ်သား အတိုင်း မသိ များ သည် ဖြစ်၍ ၊ ထိုသူသည် အရှေ့ မျက်နှာ အရပ် သား တကာ တို့ ထက် သာ၍ကြီး သော သူ ဖြစ် ၏။⁴ ယောဘ ၏ သား တို့သည် နှစ်စဉ် အတိုင်း အသီးအသီး ဘွား သော နေ့ရောက် လျှင်၊ မိမိ တို့အိမ် ၌ ပွဲ ခံ သဖြင့် ၊ နှမ သုံး ယောက် ကို လည်း ခေါ်၍ အတူ စား သောက် လေ့ ရှိ ကြ၏။⁵ ပွဲ ခံ သော နေ့ ရက်လွန် သောအခါ ၊ ယောဘ သည် သူ တို့ကို ခေါ်၍ သန့်ရှင်း စေပြီးလျှင် နံနက် စောစော ထ၍ သူ တို့အရေ အတွက် အတိုင်း မီး ရှို့သော ယဇ် ကို ပူဇော် လေ့ ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ သား တို့သည် မှားယွင်း ၍ စိတ် နှလုံးထဲ ၌ ဘုရား သခင်ကို စွန့်ပယ်ကြပြီလောဟု ယောဘ အောက်မေ့ ၏။ ထိုသို့ ယောဘ သည် အစဉ် ပြု မြဲ ရှိ၏။⁶ ဘုရား သခင်၏ သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ခစား ခြင်းငှါ လာ ရသော နေ့ ရက် အချိန် ရောက် လျှင် ၊ စာတန် သည် လည်း သူ တို့နှင့် ရောနှော၍လာ ၏။⁷ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင်သည် အဘယ် အရပ် က လာ သနည်း ဟု စာတန် ကို မေး တော်မူလျှင် ၊ စာတန် က၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ လှည့်လည် ၍ အရပ်ရပ်သွား လာခြင်း အမှုထဲ က လာပါသည် ဟု ပြန် လျှောက် လေ၏။⁸ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ငါ့ ကျွန် ယောဘ ကို ဆင်ခြင် ပြီလော။ မြေကြီး ပေါ်မှာ သူ နှင့် တူသော သူ တယောက် မျှ မရှိ။ စုံလင် ဖြောင့်မတ် ပေ၏။ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ရှောင် သောသူဖြစ်သည်ဟု စာတန် အား မိန့် တော် မူ၏။⁹ စာတန် က လည်း ၊ ယောဘ သည် အကျိုး မရဘဲ ဘုရား ဝတ် ကို ပြု သလော။¹⁰ ကိုယ်တော် သည် သူ ကိုယ် မှ စ၍ သူ့ အိမ် နှင့် သူ့ ဥစ္စာ ရှိသမျှ ပတ်လည် ၌ စောင့်ရှန်းကာ တော် မူသည် မဟုတ် လော။ သူ ပြု လေသမျှ တို့ကို ကောင်းကြီး ပေး တော် မူ ပြီ။ သူ သိုး နွား အစ ရှိ သော တိရစ္ဆာန် တို့သည် မြေ ပေါ်မှာ အလွန် ပွားများ ကြ ပြီ။¹¹ ယခု မူကား ၊ လက် တော်ကို ဆန့် ၍ သူ ၏ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို ထိခိုက် တော်မူလျှင် ၊ သူသည် မျက်မှောက်

တော်၌ ကိုယ်တော် ကို စွန့်ပယ် ပါလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို ပြန် လျှောက်လေ၏။¹² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သူ ၏ဥစ္စာ ရှိသမျှ သည် သင့် လက် ၌ ရှိ၏။ သူ ကိုယ်တခုကိုသာ မ ထိ မခိုက်နှင့် ဟု မိန့် တော် မူလျှင် ၊ စာတန် သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ ထွက် သွား လေ၏။¹³ တနေ့ သ၌ ယောဘ ၏ သား သမီး တို့သည် အစ်ကို အကြီး အိမ် တွင် စား ၍ စပျစ်ရည် ကို သောက် လျက် နေကြစဉ်၊¹⁴ ယောဘ ထံ သို့ တမန် တယောက်လာ ၍ ၊ နွား တို့သည် လယ်ထွန် လျက်၊ သူ တို့အနား မှာ မြည်း မတို့သည် ကျက်စား လျက် ရှိ ကြ သောအခါ၊¹⁵ ရှေ့ဘ အမျိုးသားတို့သည် တိုက် ယူ သွားကြပါပြီ။ လူ စောင့်တို့ကိုလည်း ထား နှင့် သတ် ၍ ကျွန်တော် တယောက် တည်း ကျန်ရစ် လျက် ၊ ကိုယ်တော် အား သိတင်းကြား ပြောရပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။¹⁶ ထိုသို့ လျှောက် စဉ် တွင်၊ အခြား သော သူ တယောက်သည်လာ ၍ ၊ ဘုရား သခင်၏မီး သည် မိုဗ်းကောင်းကင် မှ ကျ သဖြင့် ၊ သိုး များနှင့် လူ စောင့်များတို့ကို လောင် ၍ သူတို့သည် ကျွမ်း ကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော် တ ယောက် တည်း ကျန်ရစ် လျက် ၊ ကိုယ်တော် အား သိတင်းကြား ပြောရပါသည်ဟုလျှောက် လေ၏။¹⁷ ထိုသို့ လျှောက် စဉ် တွင်၊ အခြားသောသူ တယောက်သည်လာ ၍ ၊ ခါလဒဲ အမျိုးသားတပ် သုံး တပ် တို့သည် ချီ ၍ ကုလားအုပ် တို့ကို တိုက် ယူ သွားကြပါပြီ။ လူ စောင့်တို့ကိုလည်း ထား နှင့် သတ် ၍ ကျွန်တော် တ ယောက်တည်း ကျန်ရစ် လျက် ၊ ကိုယ်တော် အား သိ တင်းကြား ပြောရပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။¹⁸ ထိုသို့ လျှောက် စဉ် တွင်၊ အခြား သော သူ တယောက် သည် လာ ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ သား သမီး တို့သည် အစ်ကို အကြီး အိမ် ၌ စား ၍ စပျစ်ရည် ကို သောက် လျက်နေကြသောအခါ၊¹⁹ တော မှ လေ ကြီး လာ၍ အိမ် လေး ထောင့် ကို တိုက် သဖြင့် ၊ အိမ်သည် ထို လုလင် တို့အပေါ် ၌ ပြိုလဲ ပါ၏။ သူ တို့သည် သေ ၍ ကျွန်တော် တ ယောက် တည်း ကျန်ရစ် လျက် ၊ ကိုယ်တော် အား သိ တင်းကြား ပြော ရပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏။²⁰ ထိုအခါ ယောဘ သည် ထ ၍ မိမိ ဝတ်လုံ ကို ဆုတ် လေ၏။ ဆံပင် ကိုလည်း ရိတ် ၍ မြေ ပေါ်မှာဝပ် လျက် ကိုးကွယ် ပြီးလျှင် ၊ ငါသည် အဝတ် မပါဘဲ အမိ ဝမ်း ထဲက ထွက် လာ၏။²¹ အဝတ် မပါဘဲ အမိ ဝမ်း ထဲ သို့ ပြန် သွား တော့ မည်။ ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား လည်း ရုပ်သိမ်း တော်

မူ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိပါစေသတည်းဟု ဆို လေ၏။²² ယောဘ သည် ဤ အမှုများ နှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း မ မှားယွင်း။ ထာဝရဘုရား ကိုလည်းအပြစ် မ တင်ဘဲနေ၏။

2 တဖန် ဘုရား သခင်၏ သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ခစား ခြင်း ငှါ လာ ရသော နေ့ ရက် အချိန် ရောက် လျှင်၊ စာတန် သည်လည်း ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ခစား ခြင်းငှါ သူ တို့နှင့်အတူ လာ ၏။² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင်သည် အဘယ် အရပ်က လာ သနည်းဟု စာတန် ကို မေး တော်မူလျှင်၊ စာတန် က၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ လှည့်လည် ၍ အရပ် ရပ် သွား လာ ခြင်း အမှု ထဲ က လာ ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။³ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ့ ကျွန် ယောဘ ကို ဆင်ခြင် မိပြီလော။ မြေကြီး ပေါ် မှာသူ နှင့် တူသော သူ တ ယောက် မှုမရှိ။ စုံလင် ဖြောင့်မတ် ပေ၏။ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ၊ မ ကောင်းသော အကျင့် ကို ရှောင် သော သူ ဖြစ်၏။ အကြောင်း မ ရှိဘဲ သူ ကို ပျက်စီး စေ ခြင်း ငှါ သင်သည် ငါ ကို တိုက်တွန်း သော်လည်း ၊ သူ သည် ဖြောင့်မတ်သောသဘော ကို စွဲလမ်းလျက်နေသည်ဟု စာတန် အား မိန့် တော်မူ၏။⁴ စာတန် ကလည်း ၊ အရေ ဘို့ အရေ ဟုဆို သကဲ့သို့၊ လူ သည်မိမိ အသက် ဘို့ မိမိဥစ္စာရှိ သမျှ ကိုပေး ပါလိမ့်မည်။⁵ သူ့ တဖန် လက် တော် ကို ဆန့် ၍ သူ့ အရိုး နှင့် သူ့ အသား ကို ထိခိုက် တော်မူလျှင် ၊ သူ သည် မျက်မှောက် တော်၌ ကိုယ်တော် ကို စွန့်ပယ် ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား ကို ပြန် လျှောက် လေ၏။⁶ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သူ သည် သင့် လက် ၌ ရှိ၏။ သူ့ အသက် တ ခု ကို သာ လွတ် စေဟု မိန့် တော်မူ လျှင်၊⁷ စာတန် သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ ထွက်သွား ၍ ယောဘ ၏ ခြေ ဘဝါး မှ သည် ဦးထိပ် တိုင်အောင် ဆိုး သော အနာစိမ်း များ တိုး ပေါက်စေ၏။⁸ ယောဘ သည် ကိုယ် ကို ခြစ် စရာ အိုး ခြမ်းကို ကိုင် ယူ၍ မီးဖိုပြာ ထဲ မှာ ထိုင် လေ၏။⁹ ထိုအခါ မယား က၊ သင် သည် ဖြောင့်မတ် သောတရားကို စွဲလမ်း သေးသလော။ ဘုရား သခင် ကို စွန့်ပယ် ၍ သေ လော့ ဟု ဆို၏။¹⁰ ယောဘကလည်း၊ မိန်းမ မိုက်ပြော တတ်သကဲ့သို့ သင်သည်ပြော ၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် ဘုရား သခင် ၏လက်တော်မှ သုခ ချမ်းသာကို ခံယူ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို မ ခံ မယူရာသလော ဟု ဆို ၏။ ယောဘ သည် ဤ အမှုများ နှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း နှုတ် ဖြင့် မှုမ မှားယွင်း။¹¹ ထိုအခါ တေမန် အမျိုးသားဧလိဖတ် ၊ ရှု အာ အမျိုးသားဗိလဒဒ် ၊ နေမတ် အမျိုးသားဇောဖါ တည်း ဟူသော ယောဘ ၏အဆွေ ခင်ပွန်းသုံး ယောက်တို့သည်၊ သူ ၌ ရောက် သော ဤ အမှုကြီးအလုံးစုံ တို့ကို သိတင်း ကြား လျှင် ၊ ယောဘ နှင့်အတူ ညည်းတွား ၍ သူ့ ကိုနှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ၊ စည်းဝေး မည် ချိန်းချက် သည်အတိုင်း၊ အသီးအသီးမိမိတို့နေရာအရပ်မှ ရောက်လာကြ၏။¹² ထိုသူတို့သည် အဝေး က မျှော် ကြည့်၍ ယောဘ ကို မ သိ လျှင် ၊ အသံ ကိုလွှင့် ၍ ငိုကြွေး ကြ၏။ အသီး အသီးမိမိ တို့ဝတ်လုံ ကို

ဆုတ် ၍ မြေမှုန့် ကို ယူပြီးလျှင်မိမိ တို့ ခေါင်း ပေါ်သို့ကျရောက်စေ ခြင်းငှါ၊ မိုမ်းကောင်းကင် သို့ ပစ် တင်ကြ၏။¹³ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ယောဘ နှင့် အတူ မြေ ပေါ် မှာ ထိုင် ၍ ၊ သူ သည် ပြင်းစွာ သော ဆင်းရဲ ခံရကြောင်းကို သိမြင် လျှင်၊ အဘယ် သူမျှစကားမပြော မ ဆိုဘဲနေကြ၏။

3 ထိုနောက် ၊ ယောဘ သည် နှုတ် ကို ဖွင့် ၍ မိမိ ဘွား သော နေ့ရက် ကို ကျိန်ဆဲ လျက် မြွက်ဆို သည်ကား။³ ငါဘွား သော နေ့ ရက်ပျက်စီး ပါစေ။ သား ယောက်ျားကို ပဋိသန္ဓေ ယူပြီဟုသိတင်း ကြား ပြောသော ညဉ့် လည်း ပျက်စီးပါစေ။⁴ ထို နေ့ ရက်မိုက် ပါ စေ။ ဘုရား သခင်သည် မျက်နှာ ပြုတော်မ မူပါစေနှင့်။ အလင်း မ ပေါ်ထွန်း ပါစေနှင့်။⁵ မှောင်မိုက် ၊ သေမင်း အရိပ်သည် ထိုနေ့ရက် အသရေကို ရှုတ်ချ ပါစေ။ မိုမ်းတိမ် ထပ် လွှမ်းမိုး ပါစေ။ မွန်းတည့် အရှိန်ဖြင့် ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်ပါစေ။⁶ ထို ညဉ့် သည်မှောင်မိုက် ၌ ပျောက် ပါစေ။ နှစ် စဉ် နေ့ ရက်တို့နှင့် မ ပေါင်း ပါစေနှင့်။⁷ လ အရေ အတွက်၌ မ ဝင် ပါစေနှင့်။ အော်၊ ထို ညဉ့် သည်ဆိတ်ညံ့ ပါ စေ။ ရွှင်လန်း သောအသံမ ရှိ ပါစေနှင့်။⁸ နေ့ ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန်ဆဲ တတ်သောသူ၊ မိကျောင်း ကို ထ စေတတ်သောသူတို့သည် ထိုညဉ့် ကို ကျိန်ဆဲ ပါစေ။⁹ ညဦးယံ ကြယ် တို့သည် မိုက် ပါစေ။ ထိုညဉ့် သည် အလင်း ကိုတောင့်တ ၍ မ ရပါစေနှင့်။ နံနက် မိုမ်းလင်းကို မ မြင် ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။¹⁰ ငါ့ အမိ၏ဝမ်း ကို ပိတ် မ ထား၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို ငါ မမြင်စေခြင်းငှါ မကွယ် မကာ။¹¹ ငါသည်မွေး စက အဘယ်ကြောင့် မ သေ သနည်း။ အမိဝမ်း ထဲမှ ထွက် စက အဘယ်ကြောင့် အသက် မ ချုပ် သနည်း။¹² ငါ့ ကိုအဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ ရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် နို့ တိုက် ရသနည်း။¹³ ထိုသို့မ ပြုလျှင် ငါသည်အိပ် ၍ငြိမ်း ပြီ။ ပျော် လျက်နေရပြီ။¹⁴ မြို့ပျက် တို့ကို ပြင်ဆင် ပြုစု သော လောကီ ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် တို့နှင့်၎င်း၊ ရွှေ ကိုရတတ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက် ၌ ငွေ ကိုအပြည့် သိုထားသောမင်း တို့နှင့်၎င်း ငါ ငြိမ်း ရပြီ။¹⁶ သို့မဟုတ် အချိန် နေ့ လ မ စေ့ မှီ မွေး သော သူငယ်၊ အလင်း ကို မမြင် ရသော သူငယ် ကဲ့သို့ ငါပျက်စီး ရပြီ။¹⁷ ထို အရပ်၌ လူဆိုး တို့သည် နောက်တဖန်မ နှောင့်ရှက် ရ။ ပင်ပန်း သောသူတို့သည် ချမ်းသာ ရကြ၏။¹⁸ အချုပ် ခံရသောသူ တို့သည်လည်း အတူ ငြိမ်ဝပ် ရကြ၏။ ညဉ့်ဆဲ သော သူ၏စကား သံကိုမ ကြား ရကြ။¹⁹ ထို အရပ်၌ ကြီး သောသူနှင့် ငယ် သောသူရှိ ကြ၏။ ကျွန် သည်လည်း သခင် လက်နှင့် လွတ် ရ၏။²⁰ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ခံ ရသော သူ အား အဘယ်ကြောင့် အလင်း ကို ပေး သနည်း။ စိတ် နှလုံး ခါး သော သူ အား အဘယ်ကြောင့် အသက် ကို ပေး သနည်း။²¹ သူ တို့သည် သေ ခြင်းကို တောင့်တ ၍မ ရနိုင်။ ဝှက်ထား သော ဥစ္စာ ကို ဘော် ခြင်း ငှါ တူး သည် ထက် သေ ခြင်း အကြောင်း ကို ဘော် ခြင်း ငှါ သာ၍ထူး ကြ၏။²² သူ တို့သည် သင်္ချိုင်း တွင်း ကို တွေ့သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက် ၍ အထူးသဖြင့်ရွှင်လန်း ကြ၏။

23 မိမိ သွားသောလမ်း ကွယ်ပျောက် သော သူ၊ ဘုရား သခင်ဆီးကာ ချုပ်ထား သော သူ အား အလင်း နှင့် အသက် ကို အဘယ်ကြောင့် ပေး သနည်း။ 24 အစာ စား ခြင်း အရာ၌ ငါ ညည်းတွား ခြင်း ရှိ၏။ ငါ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း မျက်ရည် သည် လည်း ရေ စီး သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ 25 ငါကြောက် သော အမှုသည် ငါ၌ ရောက်လာ ပြီ။ ငါအလွန် ကြောက် သောဘေးသည် ငါ ကို တွေ့ မိပြီ။ 26 ငါသည် ငြိမ်ဝပ် ခြင်း မ ရှိ။ ချမ်းမ ခြင်းမ ရှိ။ သက်သာ ခြင်းမ ရှိ။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲသက်သက် ရှိသည်ဟု မြွက်ဆို လေ၏။

4 ထိုအခါ တေမန် အမျိုးသားလေး ဖတ် မြွက်ဆို သည်ကား၊ 2 ငါ တို့သည် သင် နှင့် နှုတ်ဆက် စမ်း လျှင်၊ သင်သည် စိတ်ပျက် ကောင်း ပျက် လိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်း၊ အဘယ် သူသည် စကား မ ပြော ဘဲ နေနိုင် မည်နည်း။ 3 သင်သည် လူအများ တို့ကို ဆုံးမ ပြီ။ လက် မ စွမ်း သော သူတို့ကို ခိုင်ခံ့ စေ ပြီ။ 4 သင် ၏စကား သည် လဲ လှ သော သူ ကို ထောက်မ ပြီ။ နန်းနဲ သော ဒူး တို့ကို လည်း တည့် စေ ပြီ။ 5 ယခု မူကား၊ ကိုယ်တိုင်အမှုတွေ၍ စိတ်ပျက် ၏။ အထိ အခိုက် ခံ ရ သောကြောင့် မိန်းမော တွေ ဝေ လျက် နေ၏။ 6 သင် ၏ရိုသေ သော သဘော၊ ယုံကြည် ကိုးစား သော သဘော၊ မြော်လင့် သော သဘော၊ တည်ကြည် သော သဘော၊ တရားသဖြင့် ကျင့်တတ်သော သဘောသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ 7 အပြစ် နှင့်ကင်းလွတ်လျက် ပင်ပျက်စီး ခြင်းသို့ အဘယ်သူ ရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် အဘယ် အရပ်၌ ဆုံး သနည်း ဟု ဆင်ခြင် ပါ လော့။ 8 ငါ သိ မြင်သည်အတိုင်း ၊ မ တရားသော လယ်ထွန် ခြင်းကို ပြုသော သူ နှင့် အဓမ္မ မျိုးစေ့ ကို ကြ သော သူ တို့ သည် ထိုသို့ နှင့် အညီ စပါး ရိတ် တတ် ကြ၏။ 9 ဘုရား သခင် မှတ် တော် မှု သဖြင့် ၊ ထို သူတို့သည် ပျက်စီး ၍ ၊ ရှုတော်မူသော အသက်ဖြင့် လည်း ဆုံးရှုံး ရကြ ၏။ 10 ခြင်္သေ့ ဟောက် ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့ အသံ မြည် ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ ကလေး ကိုက် ဝါး ခြင်း ငြိမ်း ရ၏။ 11 ဘ မ်း ၍ စားစရာ မ ရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့ သည် သေ ၍၊ ခြင်္သေ့ မ၏သား ငယ် တို့သည် အရပ် ရပ် ကွဲပြား ရကြ၏။ 12 တ ရံ ရောအခါ ငါ သည် တိတ်ဆိတ် စွာ ဗျာဒိတ် တော်ကို ရ၍ တို သော အသံ ကို ကြား ရ၏။ 13 လူ တို့သည် ကြီး စွာ သော အိပ်ပျော် ခြင်း သို့ရောက်၍ ၊ ထူးဆန်းသော ရူပါရုံ ထင်ရှားရာ ကာလည့် အချိန်၌ ငါအောက်မေ့စဉ်တွင်၊ 14 ငါ အရိုး များ တုန်လှုပ် သည်တိုင်အောင်၊ ငါ အလွန်ကြောက် အားကြီး၍ ထိတ်လန့် လျက် နေ၏။ 15 ဝိညာဉ် တပါးသည် ငါ ရှေ့၌ ကန့်လန့်ရှောက်သွား ၍၊ ငါသည် ကြက်သီး မွေးညှင်းထ လေ၏။ 16 ထို ဝိညာဉ် သည် ရပ် နေ၍၊ ပုံ သ ဏှ ဘုန် လည်း သေချာစွာ မထင်မရှားအရိပ်ကိုသာ ငါ မြင်ရ၏။ ငြင်း သော အသံရှိ၍ ငါကြား သော စကား သံ ဟူမူကား၊ 17 သေတတ်သောလူ သည် ဘုရား သခင်ရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိရသလော။ လူ သတ္တဝါ

သည် ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရှင်ရှေ့မှာ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိရသလော။ 18 အမှု တော် ထမ်း တို့ကို ယုံ တော် မ မှု။ ကောင်းကင်တမန် တော် တို့၌ စုံလင် ခြင်း မ ရှိ ဟု ထင်တော် မူ၏။ 19 သို့ဖြစ်လျှင် မြေမှုန့် ၌ တည်၍ မြေ ထဲတွင် နေ တတ်သောသူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့ နည်း။ ထိုသူ တို့ကို ပိုးရွ ပင်နိုင်တတ်၏။ 20 တနေ့ခြင်းတွင် ပျက်စီး တတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ပမာဏ မ ပြုဘဲ အစဉ် ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက် တတ် ကြ၏။ 21 သူ တို့၏ဂုဏ် အသရေကွယ်ပျောက်၍ သူ တို့သည် ပညာ မ ရှိဘဲ သေ သွားတတ်ကြ၏။

5 ယခု ဟစ်ခေါ် ပါ။ အဘယ်သူ ထူး လိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်း သူ တို့တွင် အဘယ် သူကို ကြည့် မျှော်မည်နည်း။ 2 ဒေါသ သည် လူမိုက် ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။ ပညာ မရှိသောသူသည် လည်း ငြူစူ သော သဘော အားဖြင့် သေ ခြင်း သို့ ရောက် တတ်၏။ 3 မိုက် သော သူ အမြစ် စွဲသည်ကို ငါ မြင် သောအခါ ၊ သူ ၏နေရာ ကို ချက်ခြင်း ကျိန်ဆဲ ၏။ 4 သူ ၏သား သမီး တို့သည် ဘေး လွတ် ရာ အရပ် နှင့် ဝေး ကြ၏။ ရုံး တော်ရှေ့၌ ညည်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသောအခါ ကယ်နှုတ် သောသူ တ ယောက်မျှမရှိ။ 5 သူ ရိတ် သောစပါးကို မွတ်သိပ် သော သူ သည်၊ ဆူး ပင် ကာ သော ခြံ အထဲ ကယူ သွား၍ စား တတ်၏။ သူ ၏ ပစ္စည်း ဥစ္စာ ကို လည်း ရေငတ် သော သူ သည် မျို တတ်၏။ 6 မြေမှုန့် ထဲက အမှုရောက်သည်မ ဟုတ်။ ဒုက္ခ သည် မြေ ပေါ်မှာ မ ပေါက်တတ်။ 7 မီးပွား တို့သည် အထက် သို့ပျံ တက်သည်နည်းတူ ၊ လူ သည် ဒုက္ခ ၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေးဘွား ၏။ 8 ငါ မူကား ဘုရား သခင်ကို မျှော်လင့် မည်။ ကိုယ် အမှု ကို ဘုရား သခင်၌ အပ် မည်။ 9 ဘုရားသခင် သည် ကြီး သော အမှု၊ စစ် ၍မ ကုန်နိုင် သော အမှု၊ ရေတွက် ၍မ ဆုံး၊ အံ့ဩ ဘွယ်သော အမှု တို့ကို ပြု တော် မူ၏။ 10 မြေ ပေါ်မှာမိဖမ်း ရှာစေသဖြင့် လယ် တို့၌ ရေ ကိုပေး တော်မူ၏။ 11 ထိုသို့နှိမ်ချ လျက်ရှိသောသူတို့ကို ချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ငြိုငြင် သောသူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေတော်မူ ၏။ 12 ပရိယာယ် ပြုသော သူတို့၏ အမှုကိုမ အောင်စေခြင်းငှါ သူတို့အကြံ ကို ဖျက် တော် မူ၏။ 13 ပညာ ရှိတို့ကို သူ တို့၏ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီး တော် မူ၏။ လှည့်စား တတ် သော သူ တို့၏ တိုင်ပင် ခြင်း ကို အချည်းနှီး ဖြစ်စေတော်မူ၏။ 14 ထိုသူတို့သည် နေ့ အချိန်၌ မှောင်မိုက် ကိုတွေ့ ၍၊ ည၌ အချိန်၌ကဲ့သို့ မွန်းတည့် အချိန်၌ စမ်းသပ် လျက် သွားလာ ရကြ၏။ 15 ထိုသူ တို့စီရင်သောထား ဘေးမှ ၎င်း ၊ အားကြီး သော သူ တို့၏ လက် မှ ၎င်း ၊ ဆင်းရဲသား တို့ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ၏။ 16 ထိုသို့ ဆင်းရဲသား တို့သည် မြော်လင့် ရာအခွင့် ရှိ ကြ၏။ အဓမ္မ သည်လည်း မိမိ နှုတ် ကို ပိတ် ထားရ၏။ 17 အပြစ်နှင့်အလျောက် ဘုရား သခင် စစ်ဆေး တော် မူ ခြင်းကို ခံ ရသော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဆုံးမ တော်မူခြင်းကို မထိမဲ့မြင် မ ပြုပါနှင့်။ 18 ထိုအရှင်သည် အနာ ကိုဖြစ်စေ၍ ၊ ထိုအနာ ကိုလည်း စည်း တော်မူ၏။ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက် တော်နှင့် သက်သာ စေ

တော်မူ၏။¹⁹ သင့် ကိုအမှု ခြောက် ပါးထဲက နှုတ် ယူတော်မူသည် သာမက၊ ခုနစ် ပါးသော အမှု၌ လည်း ဘေး တစုံတခုမျှ မ ထိ မ ခိုက် ရ။²⁰ အစာ ခေါင်းပါး သောအခါ သေဘေး မှ ၎င်း ၊ စစ်တိုက် သောအခါ ထား ဘေးမှ ၎င်း၊ သင့် ကို ရှေးနှုတ် တော်မူ လိမ့်မည်။²¹ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် ၍ ပျက်စီး ခြင်း ဘေး ရောက် သော်လည်း မ ကြောက် ရ။²² ပျက်စီး ခြင်းဘေးနှင့် အစာ ခေါင်းပါး ခြင်း ဘေးကို ရယ်မော ၍ တော သားရဲ တို့ကို လည်း မ ကြောက် ရ။²³ အကြောင်း မူကား၊ လယ် ၌ကျောက်ခဲ တို့သည် သင် နှင့် ပဋိညာဉ် ပြု၍ တော သားရဲ တို့သည် သင် နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ ကြလိမ့်မည်။²⁴ သင်သည်ကိုယ် အိမ် ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိကြောင်း ကို တွေ့ ၍ ကိုယ် နေရာ အရပ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်ပျက် စရာအကြောင်းမ ရှိရ။²⁵ သင် ၌သား သမီးများပြား ၍ ၊ သင့် အမျိုး အနွယ်သည် မြေ ပေါ်မှာ မြက်ပင် နှင့်အမျှ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင် ရလိမ့်မည်။²⁶ အချိန် တန်လျှင် သိမ်းယူ သောကောက် လှိုင်းကဲ့သို့ ၊ သင် သည် အသက် ကြီးရင့်၍ သီချိုင်း သို့ ရောက် ရ လိမ့်မည်။²⁷ ဤ အမှုကို ငါတို့သည် စစ်ဆေး ၍ ယခုပြောသည်အတိုင်း မှန် ပါ၏။ နားထောင် ပါ။ အသင့်နှလုံး သွင်း ထားပါဟု မြက်ဆို၏။

6 တဖန် ယောဘ မြက်ဆို သည်ကား၊² ငါ ဝမ်းနည်း ခြင်းအကြောင်း ကို သေချာစွာ ချိန်တွယ် ပါစေ။ ငါ ခံ ရသော ဒုက္ခ များ ကို လည်း ချိန်ခွင် ၌ စု ထား ပါစေ။³ သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာ သဲ ထက် သာ၍လေး လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် ငါ့ စကား လွန် မိပြီ။⁴ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်ပစ် တော် မူ သော မြား တို့သည် ငါ ၌ စွဲ၍၊ အဆိပ် အ တောက် ဖြင့် ငါ့ ဝိညာဉ် ကို မွန်း စေ၏။ ဘုရား သခင်ပြုတော်မူသောကြောက်မက် ဘွယ် အရာ တို့သည် ငါ့ ရှေ့မှာ စီ လျက် ရှိ ကြ၏။⁵ တော မြည်း သည် မြက်ပင် ပေါသော အခါ မြည် တတ် သလော။ နွား သည် စား စရာ ရှိ သောအခါ အော် တတ် သလော။⁶ မ မြိန် သော အရာ ကို ဆား မ ပါဘဲ စား နိုင် သလော။ ကြက်ဥ အကာ သည် ဆိမ့်သော အရသာ ရှိ သလော။⁷ လက် နှင့် မျှ မ တို့ နိုင်၊ ငါ မ နှစ်သက် နိုင် သော အရာ ကို ရွံ လျက်နှင့် ငါစား ရ၏။⁸ ငါ တောင်း သော အရာ ကို ရပါစေ။ ငါ တောင့်တ သော အရာကို ဘုရား သခင်ပေး သနား တော် မူ ပါ စေ။⁹ တောင့်တ သော အရာ ဟူ မူကား ၊ ဘုရား သခင် သည် ငါ့ ကို ဖျက်ဆီး တော်မူပါစေ။ လက် တော်ကို ဆန့် ၍ ငါ့ ကို ဆုံး စေတော်မူပါစေ။¹⁰ ထိုသို့ ဖြစ် လျှင် ငါ သည် သက်သာ ရ၏။ ငြိငြင် သော်လည်းသည်းခံ မည်။ ငါ့ကိုနှမြော တော်မူ မူပါစေနှင့်။ သန့်ရှင်း တော် မူ သော သူ၏စကား တော် ကို ငါမ ငြင်း မ ဆန် ပြီ။¹¹ ငါမြော်လင့် စရာအခွင့်ရှိရမည်အကြောင်း ၊ ငါ့ ခွန်အား ကားအ ဘယ် သို့နည်း။ ငါသည်ကိုယ် အသက် ကို စောင့် ရမည်အကြောင်း ၊ နောက်ဆုံး ခံရသောအကျိုးကား အဘယ် သို့နည်း။¹² ငါ့ ခွန်အား သည် ကျောက် ခွန်အား ဖြစ် သလော။ ငါ့ အသား သည် ကြေးဝါ ဖြစ် သလော။¹³ ငါ သည် ကိုယ် ကို မ မစ နိုင်။ ငါ့ ဉာဏ် လည်း

ကုန် ပြီ။¹⁴ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ရောက်သောသူ၏ အဆွေ ခင်ပွန်းသည် သနား အပ်၏။ မသနားလျှင် အနန္တ တန်ခိုးရှင်ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘော နှင့် ကင်းလွတ် ၍ ။¹⁵ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့သည် ချောင်း ရေ ကဲ့သို့ လှည့်စား ၍၊ ချိုင့် ၌စီးသောရေကဲ့သို့ ရွေ့သွား ကွယ်ပျောက် တတ်ကြ၏။¹⁶ ထိုချောင်းရေသည် ရေခဲ ကြောင့် ၎င်း၊ မ ထင်ရှား သော မို ယ်း ပွင့် ကြောင့်၎င်း၊¹⁷ အလွန် စီး တတ် သော်လည်း၊ နွေး သောအခါ ကွယ်ပျောက် တတ်၏။ နေပူ သောအခါ မိမိ နေရာ ၌ ခန်းခြောက် တတ်၏။¹⁸ ထို ရေစီး သော ချောင်း တို့သည် လွဲ သွား ၍ တရွေ့တရွေ့ ကွယ်ပျောက် တတ်ကြ၏။¹⁹ တေမန် အမျိုးသား အစု အဝေး တို့သည် ရှာ ကြ၏။ ရှေ့ ဘ ပြည် မှ ခရီး သွား သော သူ အစုအဝေး တို့သည် မြော်လင့် လျက် လာ ကြ၏။²⁰ မြော်လင့် ၍စိတ်ပျက် ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက် သောအခါ ရှက်ကြောက် လျက် နေကြ၏။²¹ ထိုအတူ သင်တို့သည်အချည်းနီးသက်သက်ဖြစ် ကြ၏။ ငါနိမ့်ချ ခြင်းကိုမြင် လျှင် ဆုတ် ၍နေကြ၏။²² ငါ့ ထံ သို့ လက်ဆောင် ကို ယူ ခဲ့ ကြ ပါ။ သင် တို့ပစ္စည်း ဥစ္စာ ထဲ က ထုတ်၍ ငါ့ ကို ပေး ကြ ပါ။²³ ရန်သူ လက် မှ ငါ့ ကို ကယ် ယူ ကြ ပါ။ သူရဲ လက် မှ ရွေးနှုတ် ကြ ပါ ဟု ငါ ပြော သလော။²⁴ ငါ့ ကို ဆုံးမ ကြ ပါ။ တိတ်ဆိတ် လျက် နေ ပါ မည်။ ငါ မှား သော အရာ ကို ငါ့ အား ဘော်ပြ ကြ ပါ။²⁵ မှန် သော စကား သည် တန်ခိုးကြီး ၍ ။ သင် တို့ ကဲ့ရဲ့သော စကားသည် အဘယ် မှာနေရာ ကျသနည်း။²⁶ ငါစကား ပြော ရုံကား မျှ ကို အပြစ် တင်မည်ကြံစည် ကြ သလော။ မြော်လင့် စရာမရှိသောသူ ပြောသော စကား သည် လေ သက်သက်ဖြစ်၏။²⁷ အကယ်၍ သင်တို့သည် မိဘ မရှိသောသူငယ်ကို နှိပ်စက် ကြ၏။ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့ တွင်းကိုတူး ကြ၏။²⁸ ငါ့ ကို စိတ်မရှိဘဲ ကြည့်ရှု ကြပါလော့။ သင် တို့ရှေ့မှာ ငါလှည့်စား သလော။²⁹ ပြန် ၍ဆင်ခြင် ကြ ပါ။ မ တရားသဖြင့် မ ပြု ကြ ပါ နှင့်။ ပြန် ၍ဆင်ခြင် ကြ ပါ။ ဤအမှု၌ ငါ သည် ဖြောင့်မတ် ပါ၏။³⁰ ငါ့ လျှာ ၌ ကောက် သော သဘောရှိ သလော။ ငါ သည် မြည်းစမ်း ၍ အပြစ် ပါသောအရာကို ပိုင်းခြား မ သိနိုင်သလော။

7 လူ တို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာအမှု ထမ်း ရသည် မ ဟုတ်လော။ သူ နေရသော နေ့ ရက်တို့သည် အငှါး ခံ သော သူ၏ နေ့ ရက် ကဲ့သို့ ဖြစ်သည် မဟုတ် လော။² ကျွန် ခံ ရသော သူ သည် မို ယ်း ချုပ် သော အချိန် ကို တောင့်တ ၍၊ အငှါး ခံ သော သူ သည် အခ ရမည့်အချိန်ကို မြော်လင့် သကဲ့သို့၊³ ထိုနည်းတူ ငါသည် ဒုက္ခ နေ့လ တို့နှင့် ဆိုင် ရ၏။ ပင်ပန်း စွာ ခံ ရသော ည၌ တို့သည်လည်း ငါ ၍အင်နား အတာ ဖြစ်၏။⁴ အဘယ် အခါမှ ည၌ ကုန်၍ ငါထ ရ ပါမည်နည်းဟု ငါသည် ညည်းတွား လျက် အိပ် ရ၏။ မို ယ်း လင်း သည် တိုင်အောင် လိုမ့် လျက် လူးလျက်နေရ၏။⁵ လောက် နှင့် ရွှံ့ တို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ငါ့ ကိုယ် ကို ဖုံးလွှမ်း ကြ၏။ ငါ့ အရေသည်ကဲ့ ၍ ယိ လျက်ရှိ၏။⁶ ငါ့ နေ့ ရက်တို့သည် ရက်ကန်းလွန်း ထက် မြန်

၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ လွန်သွားတတ်ကြ၏။⁷ ငါ့အသက်သည် လေသက်သက်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန် ကောင်းသော အကျိုးကို ငါ့မမြင်ရ။⁸ ငါ့ကို မြင်သောသူသည် နောက်တဖန် မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ ငါပျောက်ပါပြီ။⁹ မိုဃ်းတိမ်သည် ပြယ်ပျောက်ကွယ်လွင့်သကဲ့သို့၊ သင်္ချိုင်း တွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူသည် နောက်တဖန် မတက်ရ။¹⁰ မိမိအိမ်သို့ မပြန်ရ။ သူ၏နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန် သူ့ကို မသိရ။¹¹ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကိုယ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့် စကားပြောရ၏။ အလွန်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် မြည်တမ်းရ၏။¹² ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကို အစောင့်ထားတော်မူရသလော။¹³ ငါသည် အိပ်၍ သက်သာမည်။ ငါ့ခုတင်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊¹⁴ ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ညဉ့်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကို ထိတ်လန့်စေတော်မူ၏။¹⁵ ငါသည် ကိုယ်အရိုးကို နှမြောသည်ထက် အသက်ချုပ်၍ သေရသောအခွင့်ကို သာ၍တောင့်တပါ၏။¹⁶ ငါသည် အားလျော့လျက်ရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်အသက်မရှင်ရာ။ ငါ့ကိုတတ်တိုင်း ရှိစေတော်မူပါ။ ငါ့အသက်သည် အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။¹⁷ ကိုယ်တော်သည် လူကိုပမာဏပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊¹⁸ သူ့ကိုနံနက်တိုင်း အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ခဏခဏစုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊ လူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်း။¹⁹ အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကိုမကြည့်မရှုမျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။ ငါသည်ကိုယ်တံထွေးကို မျိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာလမှ တတ်တိုင်းရှိစေတော်မူမည်နည်း။²⁰ လူကိုစောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသည်မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံ့ရှာရသည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသနည်း။²¹ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် သည်းခံတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဖြေရှင်းတော်မူသနည်း။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်သည် မြေမှန်၌ အိပ်ရပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် နံနက်အချိန်၌ ရှာတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟု မြက်ဆို၏။

၈ ရှုအာ အမျိုးသားဗိလဒဒ် မြက်ဆိုသည်ကား၊² သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြောမည်နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးလေပြင်းကဲ့သို့ဖြစ်မည်နည်း။³ ဘုရားသခင်သည် မတရားသဖြင့် အပြစ်ပေးတော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် တရားကို ဖျက်တော်မူမည်လော။⁴ သင်၏သားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ပြစ်မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသော်လည်း၊

⁵ သင်သည်မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကို ရှာ၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်အား တောင်းပန်လျှင်၊⁶ စင်စစ်သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည်ထ ပြီးလျှင် သင်၏ဖြောင့်မတ်သောနေရာကို ကောင်းစားစေတော်မူသဖြင့်၊⁷ သင်သည်အစဦး၌ ငယ်သော်လည်း၊ နောက်ဆုံး၌ အလွန်ကြီးပွားလိမ့်မည်။⁸ လွန်လေပြီးသောကာလကို စစ်၍၊ ရှေးဘိုးဘေးတို့ကို မေးမြန်းခြင်းငှါ အားထုတ်ပါတော့။⁹ ငါတို့သည် မနေ့၏သားဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသောနေ့ရက်ကာလသည် အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။¹⁰ ထိုသူတို့မူကား၊ သင့်ကို ဆုံးမသွန်သင်၍ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲက မြက်ဆိုကြလိမ့်မည်။¹¹ ဂမာပင်သည် ရွံ့မရှိဘဲကြီးပွားနိုင်သလော။ မြစ်နားမှာ ပေါက်သောမြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲ ကြီးပွားနိုင်သလော။¹² ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက်မရိတ်မဖြတ်သော်လည်း၊ အခြားအပင်ထက်သာ၍ ညှိုးနွမ်းတတ်၏။¹³ ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူမြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် ပျက်လိမ့်မည်။¹⁴ ထိုသူမြော်လင့်ရာလမ်းသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ မှီခိုသောအရာသည်လည်း ပင်ကူမြှေးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁵ ထိုသူသည် မိမိအိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည်အမှီမခံ။ လက်နှင့်ကိုင်သော်လည်း မတည်စေနိုင်။¹⁶ သူသည်နေပူမှာ စိမ်းလန်းလျက်၊ အခက်အလက်အားဖြင့် မိမိဥယျာဉ်ကို နှံ့ပြားလျက်၊¹⁷ အမြစ်အားဖြင့်စမ်းရေတွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက်ထူသောအရပ်ကို တွေ့မြင်လျက်ရှိသော်လည်း၊¹⁸ သူ့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနေရာအရပ်ကသင်သည် ငါမတွေ့မမြင်စဖူးဟူ၍ သူ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်။¹⁹ ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ဖြစ်၍၊ သူနေရာမြေ၌ အခြားသူတို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။²⁰ စုံလင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင်စွန့်ပစ်တော်မူ။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့ကို ကား မစတော်မူ။²¹ ရယ်မောရသောအခွင့်၊ ရွှင်လန်းစွာနှုတ်မြက်ရသောအခွင့်ကို သင်၌ပေးကောင်းပေးတော်မူမည်။²² သင့်ကိုမုန်းသောသူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူနေရာအရပ်သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြက်ဆို၏။

၉ ယောဘ ပြန်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊² မှန်ပါ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။³ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တင်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင်၊ လူသည် အပြစ်တထောင်တွင် တခုမျှမဖြေနိုင်။⁴ ဘုရားသခင်သည် ထူးဆန်းသောဉာဏ်၊ ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် အာဏာတော်ကို ဆန်၍ အောင်နိုင်သနည်း။⁵ ဘုရားသခင်သည် တောင်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ရွှေတော်မူ၏။ အမျက်ထွက်၍ မှောက်လှန်တော်မူ၏။⁶ မြေကြီးကို

ရွှေစေခြင်းငှါ တွန်းတော်မူ၍၊ မြေ တိုင် တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ၏။
 7 နေ ကို မှာ ထားတော်မူ၍ သူသည်မ ထွက် ရ။ ကြယ် တို့ကိုလည်း ကွယ် ထားတော်မူ၏။
 8 မိုဗ်း ကောင်းကင် ကို ကိုယ်တော်တပါး တည်း ဖြန့် မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်း တံပိုးကို နင်း တော်မူ၏။
 9 အာရှ ကြယ်၊ ခသိလ ကြယ်၊ ခိမ ကြယ် စုမှစ၍တောင် မျက်နှာ ကြယ်တိုက် တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။
 10 စစ် ၍မ သိနိုင်အောင် အလွန်ကြီး သောအမှု၊ မ ရေတွက် နိုင်အောင်များ၍ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု တော်မူ၏။
 11 ငါ့ ရှေ့မှာ ကြွ တော်မူ၍ ကိုယ်တော် ကို ငါမ မြင် ရ။ ရှောက် သွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော် ကို ငါမ ရိပ်မိ ရ။
 12 သိမ်းယူ တော် မူ သောအခါ အ ဘယ် သူ သည် ဆီးတား နိုင် သနည်း။ ကိုယ်တော် သည်အဘယ် သို့ပြု သနည်းဟု အဘယ် သူ ဆို ဝံ့သနည်း။
 13 ဘုရား သခင်သည် အမျက် ပြေ တော်မ မူလျှင်၊ မာန ကြီး၍ အားပေး သော သူ တို့သည် ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချ ခြင်း ကို ခံ ရကြ၏။
 14 ထို မျှ မက ငါ သည် အ ဘယ် သို့ပြန် လျှောက် ရအံ့ နည်း။ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သောစကား ကို ရွေး ၍ လျှောက်ရအံ့ နည်း။
 15 ငါသည် ဖြောင့်မတ် သော်လည်း ပြန် ၍ မ လျှောက်ဝံ့ဘဲ၊ တရား မှုကို ဆုံးဖြတ် တော်မူ သော အရှင်ကို တောင်းပန် ရုံမျှသာပြု ရ၏။
 16 ငါခေါ် ၍ အရှင်သည်ထူး တော်မူသော်လည်း ၊ ငါ စကား ကို နားထောင် တော်မူမည်ဟု ငါမ ယုံ နိုင်။
 17 အကြောင်းမူကား၊ မိုဗ်း သက် မုန်တိုင်းဖြင့် ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ ၍၊ အကြောင်း မရှိဘဲငါ ၌ အနာ တို့ကို များပြား စေတော်မူ၏။
 18 ငါ့ ကို အသက် ရှူရသော အခွင့် မ ပေး။ ခါး စွာ သော ဝေဒနာ နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော်မူ၏။
 19 တန်ခိုး ကိုအမှီပြုမည်ဆိုသော် ၊ ဘုရားသခင် သည် တန်ခိုးကြီး တော်မူ၏။ တရား ကို အမှီပြုမည်ဆို ပြန်သော်၊ အဘယ် သူသည် ငါ့ ဘက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။
 20 ကိုယ်အပြစ် ကို ပြေစေခြင်းငှါပြုလျှင် ၊ ကိုယ် စကား အားဖြင့်တရား ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ သည် စုံလင် ပြီဟု ဆို ပြန်လျှင် ၊ ငါ သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။
 21 တဖန် စုံလင် သော်လည်း၊ ကိုယ် စိတ် သဘော ကို ကိုယ် မ သိ ရ။ ကိုယ် အသက် ကို ပမာဏ မပြုရ။
 22 ငါပြော အံ့သောစကားတချက် ဟူ မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် စုံလင် သောသူတို့ကိုငင်း ၊ ဆိုးညစ် သော သူတို့ ကိုငင်းဖျက်ဆီး တော်မူတတ်၏။
 23 ချက်ခြင်း ဘေး တစုံတ ခုရောက်သောအခါ ၊ အပြစ် မရှိ သော သူ ခံရသည် အကြောင်းကို ရယ် တော်မူ၏။
 24 မြေကြီး ကိုလူဆိုး တို့ လက် ၌ အပ် ၍၊ တရား သူကြီး တို့၏ မျက်နှာ ကို ဖျက် တော် မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှု ကို စီရင် သော သူ ကား အ ဘယ် သူ နည်း။
 25 တ မြို့မှ တ မြို့သို့ စာပို့ သောလုလင်ထက် ၊ ငါ့ နေ့ ရက် တို့သည် လျင်မြန် ၍၊ ကောင်ကျိုး ကို မ ခံရ ဘဲ ပြေး တတ် ကြ၏။
 26 လျင်မြန် သော သဘော ကဲ့သို့ ၊ အကောင် ကို သုတ် လာ သော ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ၊ လွန် သွားတတ် ကြ ၍။
 27 ငါသည်မြည်တမ်း သော စကားကိုဖြတ် ၍၊ ရွှင်လန်း သောမျက်နှာကိုဆောင်လျက်၊ ရဲရင့် ခြင်းသို့ ရောက်မည်

ဟု ငါ ဆို သော်လည်း၊
 28 ငါ ခံရသောဒုက္ခ ဝေဒနာများ သောကြောင့်၊ ကြောက် သော သဘောရှိ၏။ အပြစ် လွှတ်စေဟု ငါ ၌စီရင်တော် မ မူ ကြောင်း ကို ငါ သိ ၍။
 29 ငါ သည် အပြစ် သင့်ရောက် သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် အချည်းနီး ကြိုးစား ရမည်နည်း။
 30 ငါ့ကိုယ် ကို မိုဗ်းပွင့် ရေ နှင့် ဆေး ၍၊ ငါ့ လက် ကို ရှင်းရှင်းစင်ကြယ် စေ သော်လည်း၊
 31 ရှံ့ ထဲ သို့ တွန်းချ တော်မူ၍၊ ငါ့ အဝတ် ပင် ငါ့ ကိုယ် ကိုရှုံ့ လိမ့်မည်။
 32 ငါသည် ဘုရားသခင် ၏ စကားကို တ ဦး နှင့် တဦး တရား တွေ့နိုင် မည် အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် ငါ ကဲ့သို့ လူ ဖြစ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။
 33 ငါ တို့နှစ် ဦးကို ဆီးတား ပိုင်သော စပ်ကြား နေ အမှုစောင့် မ ရှိ။
 34 ငါ့ ကို ဒဏ်ခတ် တော်မမူပါစေနှင့်။ ပြု တော် မူ သောဘေး ကြောင့် ငါ မ ကြောက် ပါစေနှင့်။
 35 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ သည်မ ကြောက် ဘဲပြော ရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ၊ ပြောရသောအခွင့်ကိုမ ရ။

10 ငါ့ ဝိညာဉ် သည် အသက် ကို ငြီးငွေ့ ၍၊ မြည်တမ်း သော အပြစ်ကိုခံ ရမည်။ စိတ် အလွန်ညှိုးငယ် ၍ ပြော ရ မည်။
 2 ဘုရား သခင် ကို လျှောက် ရသော စကား ဟူ မူကား၊ အကျွန်ုပ် ကို အပြစ် စီရင် တော် မ မူ ပါ နှင့်။ အကျွန်ုပ် နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက် ပြု တော် မူ မည်အကြောင်း ကို ပြ တော်မူပါ။
 3 ကိုယ်တော် သည်ညှဉ်းဆဲ တော် မူသင့်သလော။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်း သော အရာကို ရှုံရှာ ၍ ၊ လူဆိုး တို့၏ အကြံ အစည် ကို ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သင့် သလော။
 4 ကိုယ်တော် သည် ရူပ မျက်စိ ရှိ တော် မူ သလော။ လူ မြင် သည် နည်းတူ မြင် တော် မူ သလော။
 5 ကိုယ်တော် ၏နေ့ ရက် တို့သည် လူ နေ့ ရက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ပါ သလော။ ကိုယ်တော် ၏နှစ် တို့သည် လူ ယောက်ျား နေ့ ရက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ပါ သလော။
 6 အကျွန်ုပ် ပြု သော ဒုစရိုက် ကို စစ် ၍ အပြစ် ကို တွေ့ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ရှာ တော် မူသနည်း။
 7 အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုး မ ဟုတ်ကြောင်း နှင့် လက် တော် မှ အ ဘယ် သူ မှ မ ကယ် မ နှုတ်နိုင် ကြောင်း ကို သိ တော် မူ၏။
 8 အကျွန်ုပ်တကိုယ် လုံးကို လက် တော်နှင့်စေ့စပ်စွာ ဖန်ဆင်း တော် မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ယခုဖျက်ဆီး တော်မူမည် လော။
 9 သရွတ် ကိုလုပ် သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ကို လုပ် တော် မူ ကြောင်းကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ။ တ ဖန် မြေမှုန့် ဖြစ် စေတော်မူမည်လော။
 10 အကျွန်ုပ် ကို နို့ ကဲ့သို့ သွန်းလောင်း ၍၊ ဒိန်ခဲ ကဲ့သို့ ခဲ စေတော်မူပြီ မ ဟုတ်လော။
 11 အရေ အသား ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း ၍၊ အရိုး နှင့် အကြော တို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့ စေတော်မူပြီ။
 12 အသက် ရှင်ရ သော အကြောင်း နှင့်တကွ ကျေးဇူး များကိုပြု တော်မူပြီ။ ကြည့်ရှု ပြုစုခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် လည်း အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် ကိုမစ ပါပြီ။
 13 ယခု ရောက်သော အမှုတို့ ကို လည်း ၊ နှလုံး တော်၌ သို့ထား ၍ ကြံစည် တော် မူ သည်နှင့် အညီ ရောက်ကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။
 14 အကျွန်ုပ် သည် ပြစ်မှား လျှင် ၊ ကိုယ်တော်မှတ် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် အပြစ် ကို လွှတ် တော်

မူမည် မ ဟုတ်။¹⁵ အကျွန်ုပ် သည်ဆိုးညစ် လျှင် အမင်္ဂလာ ရှိပါ၏။
 ဖြောင့်မတ် သော်လည်း ကိုယ် မျက်နှာ ကိုမ ပြ ရ။ ကိုယ် ခံရသော
 ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ကို ဆင်ခြင် ၍ မိန်းမော တွေ ဝေ လျက် နေရ ပါ၏။
¹⁶ အကျွန်ုပ်ထ လျှင် ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် အပေါ်
 သို့ ခုန်၍ ကြောက်မက် ဘွယ် သော အခြင်းအရာ တို့ကို ပြ တော်
 မူ၏။¹⁷ အကျွန်ုပ် တစ်ဘက် ၌ သက်သေခံ တော်မူချက် များပြား
 ၍၊ အမျက် တော်ကို တိုးပွားစေခြင်းငှါ ပြု တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်
 တစ်ဘက် ၌ ရန်စစ်တို့သည် အထပ်ထပ် ထ ကြပါ၏။¹⁸ အကျွန်ုပ်
 ကို အမိဝမ်း ထဲက အဘယ်ကြောင့် ဆောင် ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့
 ပြု တော် မ မူ လျှင် အကျွန်ုပ် သည် အသက် မ ရှိ၊ အဘယ်သူ မျှ
 အကျွန်ုပ် ကိုမ မြင် ရပါ။¹⁹ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် မ ဖြစ် သကဲ့သို့
 ဖြစ် ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်း ထဲမှ သင်္ချိုင်း သို့ ဆောင် ပို့ရကြ၏။
²⁰ အကျွန်ုပ် နေ့ရက်တို့သည် နည်းပါး သည် မ ဟုတ် လော။^{21,22} မှောင်မှိုက်
 နှင့်သေခြင်း အရိပ်ဖုံးလွှမ်းသောပြည် ၊ သေခြင်းအရိပ် ဖြစ်စေသော
 ညဉ့် ကဲ့သို့ တခဲနက်မိုက် သဖြင့်၊ အလင်း ပင်မှောင်မိုက် သက်သက်
 ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်းအလျှင်းမရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါရောက်
 ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍ မ လာရသောပြည်သို့အကျွန်ုပ်သွား ၍မ ရောက်
 မှီ၊ သက်သာ ခြင်းအနည်းငယ် ရှိပါမည် အကြောင်း နေတော်မူပါ။
 အကျွန်ုပ်ကိုတတ်တိုင်းရှိစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆို၏။

11 နေ မတ် အမျိုးသား ဇော ဖာ မြွက် ဆို သည်ကား၊² စကား
 များ ၍ အကျိုး ရှိ သည်မ ဟုတ်။ နှုတ်သီး ကောင်းသော သူ သည်
 မိမိအပြစ် နှင့် လွတ်ရမည် လော။³ သင် ပြော သော မု သာ စကား
 ကြောင့် သူ တ ပါး တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ရမည် လော။ သင်
 ကဲ့ရဲ့ သောအခါ အဘယ်သူသည် အရှက် မ ကဲ့ဘဲနေရမည်နည်း။
⁴ သင်က၊ ငါ စကား ဖြောင့် ၏။ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ ငါသန့်ရှင်း
 ၏ဟု ဆို မိပြီ။⁵ ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူပါစေ။ သင့် တစ်ဘက် ၌
 နှုတ် တော်ကို ဖွင့် တော်မူပါစေ။⁶ နက်နဲ သော ပညာ အရာတည်း
 ဟူသော သင် နားလည် နိုင်သည် ထက်၊ နှစ် ဆ သာ သော အရာ တို့
 ကို သင့် အား ပြ တော် မူ ပါစေ။ ထိုသို့ပြုတော်မူ လျှင် သင် သည်
 အပြစ် ခံ ထိုက် သည် အတိုင်း အပြစ်ပေး တော် မ မူ ကြောင်း ကို
 သိ ရ လိမ့်မည်။⁷ သင်သည် ဘုရား သခင်၏ ဇာတိတော်ကို စစ်၍
 တွေ့ နိုင်သလော။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကို စစ်၍ အကုန်အစင်
 နားလည် နိုင် သလော။⁸ မို ယ်း ကောင်းကင် ကို မှီသည် ဖြစ်၍သင်
 သည် အဘယ် သို့ပြု နိုင် သနည်း။ မရဏာ နိုင်ငံ ထက် နက် သည်
 ဖြစ်၍သင်သည်အဘယ် သို့သိ နိုင်သနည်း။⁹ အတိုင်း အရှည် သည်
 မြေကြီး ကိုလွန် လျက် သမုဒ္ဒရာ ထက် သာ၍ကျယ်ဝန်း လျက်ရှိ၏။
¹⁰ ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား ၍ စစ်ကြော တော် မူ လျှင်
 အဘယ် သူ ဆီးတား နိုင် သနည်း။¹¹ ဘုရား သခင်သည် ဆိုး သော
 သူ တို့၏ သဘော ကို သိ တော် မူ၏။ သူ တို့အမှတ် တမဲ့ပြု သော
 ဒုစရိုက် ကို သိမြင် တော် မူ၏။¹² သို့သော်လည်း ရိုင်း သော မြည်း

ကလေးသည် လူ အဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ ၊ လူ မိုက်သည် ပညာ
 သတိရလိမ့်မည်။¹³ သင် သည် စိတ် နှလုံးကို ပြင်ဆင် ၍ လက် တို့
 ကို ဘုရား သခင် ထံ တော် သို့ ဆန့် လျှင် ၎င်း ၊¹⁴ သင် ပြု သော
 ဒုစရိုက် ကို ပယ် ၍ သင့် အိမ် ၌ ဆိုးညစ် သော အမှု ကို လက် မ
 ခံလျှင် ၎င်း။¹⁵ အညစ် အကြေးနှင့်ကင်းလွတ် သော မျက်နှာ ကို ပြု
 ရလိမ့်မည်။ စိုးရိမ် စရာအကြောင်းမ ရှိ၊ တည်ကြည် လိမ့်မည်။¹⁶ ခံ
 ပြီးသောဒုက္ခ ဆင်းရဲကို မေ့လျော့ လိမ့်မည်။ လွန် သွားပြီးသော ရေ
 ကို ကဲ့သို့ အောက်မေ့ လိမ့်မည်။¹⁷ သင်၏အသက် သည် မွန်းတည့်
 အရောင် ထက် ထွန်းလင်း လိမ့်မည်။ ယခု မှောင်မိုက် သော်လည်း
 နံနက် ကဲ့သို့ လင်း လိမ့်မည်။¹⁸ မြော်လင့် စရာ ရှိ သောကြောင့် မ
 စိုးရိမ်ဘဲ နေလိမ့်မည်။ ယခုအရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံ စွာ ငြိမ်ဝပ်
 လိမ့်မည်။¹⁹ အိပ် သောအခါ အဘယ် သူမျှမချောက် မလှန့်ရ။ လူ
 မိုက် တို့သည် သင့် ကိုတောင်းပန် ကြလိမ့်မည်။²⁰ ဆိုး သောသူတို့
 ၏မျက်စိ သည် အားလျော့ လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် ပြေး၍မ လွတ်ရ
 ကြ။ သူ တို့မြော်လင့် စရာအကြောင်းသည် အခိုးအငွေ့သက်သက်
 ဖြစ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

12 ယောဘ ပြန် ၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊² သင် တို့သာလျှင် လူ
 ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့နှင့် အတူ ဉာဏ် ပညာ သေ လိမ့်မည် ဟု ယုံမှား
 စရာ မ ရှိ ရ။³ သို့သော်လည်း ငါ သည် သင် တို့ကဲ့သို့ ဉာဏ် ရှိ၏။
 သင် တို့ထက် ငါ ယုတ်ညံ့ သည်မ ဟုတ်။ ဤ ကဲ့သို့ သော အရာ
 များ ကို အ ဘယ် သူ သည် နား မ လည် ဘဲ နေ သနည်း။⁴ ငါ သည်
 ဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရအံ့သော ငှါဆုတောင်း ပဌနာ
 ပြု စဉ်တွင်၊ အိမ်နီးချင်း ပြက်ယယ် ပြုသည်ကို ခံရသောသူဖြစ်၏။
 အပြစ် မ ရှိ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် ပြက်ယယ် ပြုခြင်း ကို ခံ ရ
 ပါသည် တကား။⁵ ချော်လဲ လှ သော သူ ကို ပစ်လိုက် သော မီးခွက်
 ကဲ့သို့ကောင်းစားသောသူသည် မှတ် တတ်၏။⁶ ထားပြု လုပ်သော
 သူတို့၏နေရာ သည် ကောင်းစား တတ်၏။ ဘုရား သခင်၏ အာဏာ
 တော်ကိုဆန်သောသူတို့ သည် လုံခြုံ စွာနေ၍ ၊ ဘုရား သခင်ပေး
 တော်မူသော စည်းစိမ်ကို ခံစားတတ်ကြ၏။⁷ သားမျိုး နှင့် မို ယ်း
 ကောင်းကင် ငှက် တို့ကို မေးမြန်း လော့။ သူ တို့သည် ဟောပြော
 သွန်သင် ကြလိမ့်မည်။⁸ မြေကြီး နှင့် ပင်လယ် ငါး တို့ကို မေးမြန်း
 လော့။ သူတို့သည် ပြုသ ၍ ဥပဒေသ ပေးကြလိမ့်မည်။⁹ ဤ အမှုတို့
 ကို ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူကြောင်း ကို၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်
 မျှ မ သိ ဘဲနေသလော။¹⁰ အသက် ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်း တို့၏
 ဇီဝ အသက် နှင့် လူ သတ္တဝါ ခပ်သိမ်း တို့၏ ထွက်သက် ဝင်သက်
 သည် ဘုရား သခင် လက် တော်၌ ရှိ၏။¹¹ ခံတွင်း သည် အစာ ကို
 မြည်းစမ်း သကဲ့သို့ ၊ နား သည် စကား ကို စုံစမ်း သည် မ ဟုတ်
 လော။¹² အသက် အရွယ် ကြီးသော သူ တို့ သည် ဉာဏ် ပညာ နှင့်
 ပြည့်စုံကြ၏။¹³ ဘုရား သခင်မူကား၊ ဉာဏ် သတ္တိ၊ အစွမ်း သတ္တိနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပညာ သတ္တိကို ပေးနိုင်သော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။

¹⁴ဖြူဖျက် တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှတည်ဆောက် ရသောအခွင့်မ ရှိ။ လူ ကို ချုပ်ထား တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှလွတ် ရသောအခွင့် မ ရှိ။ ¹⁵ရေ များကို ဆီးတား ပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်းခြောက် ရ၏။ တဖန် လွတ် တော်မူ၍ မြေကြီး ကို လွှမ်းမိုး ကြ၏။ ¹⁶တန်ခိုး တော်၊ ဉာဏ် တော် နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မှား သော သူ နှင့် မှား စေသော သူ တို့ကို ပိုင်တော် မူ၏။ ¹⁷တိုင်ပင် မှူးမတ် တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်း သွားတော် မူ၏။ တရား သူကြီးတို့ကို ရှုံးသွပ် စေတော်မူ၏။ ¹⁸ရှင်ဘုရင် တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုး နှင့် ချည် တော်မူ၏။ ¹⁹ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်း သွား၍၊ သူရဲ တို့ကိုလည်း ရှုံး စေတော်မူ၏။ ²⁰နှုတ် သတ္တိရှိသောသူတို့ ကို စကား အ စေ၍၊ အသက် ကြီးသောသူတို့ မှ ပညာ ကို နှုတ် တော်မူ၏။ ²¹မင်းသား တို့ကို အရှက် ခွဲ၍၊ အားကြီး သော သူတို့ ကို ရှုတ်ချ တော် မူ၏။ ²²မောင်မိုက် ထဲ ခွံနက်နဲ သော အရာတို့ကို ထင်ရှား စေ၍၊ သေခြင်း အရိပ်ကိုအလင်း ထဲ သို့ ထုတ် ဘော်တော် မူ ၏။ ²³တိုင်း နိုင်ငံတို့ကို ချီးမြှောက် ၍ တဖန် ဖျက်ဆီး တော်မူ၏။ တိုင်း နိုင်ငံတို့ကို ကျယ် စေခြင်းငှါ၎င်း ကျဉ်းစေ ခြင်း ငှါ၎င်း ပြု တော်မူ၏။ ²⁴မြေ သား တို့တွင် အကြီး လုပ်သောသူတို့မှ ဉာဏ် ကိုနှုတ် ၍၊ လမ်း မ ရှိသော တော ၌ လှည့်လည် စေတော်မူ ၏။ ²⁵သူတို့သည်အလင်း မ ရှိ။ မောင်မိုက် ၌ စမ်းသပ် လျက်သွားရ ကြ၏။ ယစ်မူး သောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်း လျက် သွားစေတော်မူ၏။

13ထိုအမှုအရာအလုံးစုံ တို့ကို ငါ မျက်စိ သည် မြင် ပြီ။ ငါ နား သည်လည်း ကြား ၍ နားလည် ပြီ။ ²သင် တို့သိ သမျှကို ငါသိ ၏။ သင် တို့ထက် ငါ ယုတ်ညံ့ သည်မ ဟုတ်။ ³အနန္တ တန်ခိုး ရှင်အား ငါ လျှောက် ရ သော အခွင့်၊ ဘုရား သခင် နှင့် ငါ ဆွေးနွေး ရ သော အခွင့်ရှိ ပါစေသော။ ⁴သင် တို့သည် တယောက်မျှမ ကြွင်း၊ မုသာ ကို ပြုပြင် သောသူ၊ အသုံး မရသောဆေးသမား ဖြစ်ကြ၏။ ⁵သင် တို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောဘဲတိတ်ဆိတ် စွာနေကြပါစေ။ ထိုသို့ နေ လျှင် စင်စစ် ပညာရှိ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ⁶ငါ ပြော မည်အကျိုး အကြောင်းစကားကို နားထောင် ကြပါလော့။ ငါ နှုတ် နှင့် ဆွေးနွေး နှီးနှော မည့် စကားကို နှလုံးသွင်း ကြပါလော့။ ⁷သင် တို့သည် လျစ်လျူသောစိတ်မရှိဘဲ ဘုရား သခင်ဘက် ၌ ပြော ချင် သလော။ ဘုရား သ ခင် ဘက် ၌ နေ၍ မုသာ ကို သုံး ချင် သလော။ ⁸မျက်နှာ တော်ကိုထောက် လျက်သာ၊ ဘုရား သ ခင် ဘက် ၌ နေ၍ ငြင်းခုံ စစ်တိုက်ချင်သလော။ ⁹သင် တို့ကိုကျပ်တည်းစွာ စစ် တော်မူ လျှင်၊ သင်တို့၌ ကျေးဇူး ရှိလိမ့်မည်လော။ လူ ကို လှည့်စား သကဲ့သို့ ဘုရား သခင်ကို လှည့်စားနိုင်သလော။ ¹⁰သင်တို့သည် လျှို့ဝှက် ၍ သူ့မျက်နှာ ကို ထောက် လျှင်၊ စင်စစ်သင် တို့ကို ဆုံးမ တော်မူမည်။ ¹¹သင် တို့သည် တန်ခိုး အာနုဘော် တော် ကြောင့် မ ကြောက် ကြ သလော။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော ဂုဏ် တော်ကြောင့် မထိတ်လန့် ကြသလော။ ¹²သင် တို့၏နည်း ဥပဒေသစကားသည် မြေမှုန့် ထက် သာ၍ပေါ့၏။ သင် တို့ခိုလှုံသော မြို့ရိုးသည်လည်း သရွတ် မြို့ရိုး

ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ¹³တိတ်ဆိတ် စွာ နေ၍ ငါ ပြော ပါ ရ စေ။ သို့ပြီး မှ အမှုရောက်ချင်တိုင်း ရောက် ပါလေစေ။ ¹⁴သို့သော်လည်းငါသည် ကိုယ် အသား ကို ပစပ် နှင့် ကိုက်ချီ လျက်၊ ကိုယ် အသက် ကိုလည်း လက် နှင့် ကိုင် လျက် ဆောင်သွားမည်။ ¹⁵ငါ ကိုသတ် တော်မူ၍၊ ငါ မြော်လင့် စရာ မ ရှိ သော်လည်း ၊ ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာ စကား ကို ငါ လျှောက်ထား မည်။ ¹⁶ထိုသို့ ပြုလျှင် ငါ ၏ကယ်တင် ရာအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဓမ္မ လူသည် အထံ တော်သို့ မ ဝင် ရ။ ¹⁷ငါ စကား ကို စေ့စေ့မှတ် ကြလော့။ ငါ လျှောက် ထားချက်ကို နားထောင် ကြလော့။ ¹⁸ယခု ငါအမှု ကို ငါပြင်ဆင် ပြီ။ ငါ ၌အပြစ် လွတ်ခြင်းထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ ၏။ ¹⁹ငါ အပြစ် ကို ဘော်ပြမည့်သူ ကား၊ အဘယ် သူနည်း။ ထိုသို့ ဘော်ပြလျှင် ငါသည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ၍ အသေခံ ပါမည်။ ²⁰ဒဏ်ခတ် ခြင်းနှစ်ပါး ကိုသာ လျှော့တော် မူပါ။ ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော် ကို မ ရှောင် ပါ။ ²¹လက် တော် ကိုသိမ်း တော် မူပါ။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အခြင်းအရာတော် အားဖြင့်အကျွန်ုပ် ကို ချောက် တော်မ မူပါနှင့်။ ²²ထိုအခါ ခေါ်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပြန် လျှောက်ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် အ ရင်လျှောက် ပါ မည်။ ကိုယ်တော် အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါ။ ²³အကျွန်ုပ် ပြု မိ သော ဒုစရိုက် အပြစ် တို့သည် အ ဘယ် မျှ လောက် များ ပါ သနည်း။ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား ကျူးလွန်ခြင်းအပြစ် တို့ကို အကျွန်ုပ် အား ပြ တော် မူ ပါ။ ²⁴ကိုယ်တော် သည် မျက်နှာ တော် ကို လွှဲ ၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ရန်သူ ကဲ့သို့ မှတ် တော် မူ သနည်း။ ²⁵လေ တိုက်သော သစ်ရွက် ကို ချောက် လှန့်တော် မူမည် လော။ မြက် ခြောက် ကို မှီအောင်လိုက် တော် မူမည် လော။ ²⁶အကျွန်ုပ် ၌ ပြင်းစွာ သော အပြစ်တင်သော စကားကိုမှတ် ထားတော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် အသက် ငယ်စဉ်တွင် ပြုမိသော အပြစ် ကြောင့် ယခုခံ စေတော်မူ၏။ ²⁷အကျွန်ုပ် ကိုထိတ်ခတ် လျက်၊ အကျွန်ုပ် ထွက်ရာ လမ်း ရှိ သမျှ ကို စောင့် လျက် နေ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ပတ်လည်၌ စည်း လုပ်တော်မူ၏။ ²⁸ထိုသို့ ခံရသော သူ သည် ဆွေးမြေ့ သော အရာ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပိုးရွ ကိုက်စား သောအဝတ် ကဲ့သို့ ၎င်း အားလျော့ ပျက် ရပါ၏။

14လူ သည် မိန်းမ ဘွား သော သူ ဖြစ် သဖြင့်၊ အသက် တို၍ ဒုက္ခ နှင့် ပြည့်စုံ ပါ၏။ ²ပန်းပွင့် ကဲ့သို့ ပွင့် ၍ ရိတ် ဖြတ်ခြင်းကိုခံ ရပါ၏။ မ တည် မရပ်ဘဲ အရိပ် ကဲ့သို့ ရွှေ့ သွားတတ်ပါ၏။ ³ထိုသို့ သောသူကို ကိုယ်တော် ကြည့် မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ် နှင့် ဘက်၍ တရား တွေ့တော်မူမည် လော။ ⁴မ သန့်ရှင်းသောအရာထဲ က သန့်ရှင်း သော အရာ ကို အ ဘယ် သူ ထုတ် ဘော် နိုင် သနည်း။ အဘယ်သူ မျှမထုတ်မဘော်နိုင်ပါ။ ⁵လူ ၏နေ့ ရက်တို့ကို မှတ်သား ၍၊ သူ နေရသော လ အရေ အတွက်ကို ကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်၊ သူ မ လွန် နိုင်သော အပိုင်း အခြားကို ထား တော်မူသောကြောင့်၊ ⁶မျက်စိ တော် ကို လွှဲ ၍ လူ သည် သူ ငှါး ကဲ့သို့ မိမိ နေ့ ရက် ကို

လွန်စေသည်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ် ရသောအခွင့် ကိုပေးတော်မူပါ။
 7သစ်ပင် ကိုခုတ် သော်လည်း ၊ အငုတ်အချည်းစည်း မရှိဘဲ အတက် ပေါက် လေဦးမည်ဟု မြော်လင့် စရာ ရှိ ၏။⁸မြေ ထဲ မှာ အမြစ် ဟောင်း ၍ ၊ မြေ ပေါ်မှာ အငုတ် သေ သော်လည်း၊⁹ရေ ငွေ့ကြောင့် အတက် ပေါက်၍ ၊ ပျိုး ပင် ကဲ့သို့ အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။
 10လူ မူကား သေ ၍ ဆွေးမြေ့ တတ်၏။ လူ သည် အသက် ချုပ်ပြီး လျှင် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။¹¹အိုင် ရေ ပြတ် သကဲ့သို့၎င်း ၊ မြစ် ရေခန်း ခြောက် သကဲ့သို့၎င်း ၊¹²လူ သည်အိပ် ပြီးမှ နောက်တဖန် မ ထ ရ။ မိ ယ်း ကောင်းကင် မ ကုန် မ ဆုံး မှီ တိုင်အောင် မ နိုး ရ။ အအိပ် အပျော်မ ပျက် ရ။¹³ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ဝှက်ထား တော်မူပါစေ။ အမျက် တော်မလွန် မှီတိုင်အောင် ကွယ်ကာ တော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ် ကိုအောက်မေ့ စရာ အချိန် ကို ချိန်းချက် တော် မူ ပါ စေ။¹⁴လူ သည် သေ လျှင် အသက် ရှင် ပြန် ပါ လိမ့်မည် လော။ အကျွန်ုပ် ပြောင်းလဲ ချိန် မ ရောက် မှီ၊ ပင်ပန်း စွာ အမှုထမ်းရသော နေ့ ရက်ကာလပတ်လုံး သည်းခံ လျက်နေ ပါ မည်။¹⁵အကျွန်ုပ် ကို ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပြန် လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရာကို သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ ပါ။¹⁶ယခုမှာ အကျွန်ုပ် ခြေရာ တို့ကို ကိုယ်တော် သည် ရေတွက် ၍၊ အကျွန်ုပ် အပြစ် တို့ကို စောင့် တော် မူ၏။¹⁷အကျွန်ုပ် သည် မှား ခြင်း အကြောင်းအရာ ကို အိတ် ၌ တံဆိပ် ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ် ဒုစရိုက် အပြစ်အပေါ်မှာ အထပ်ထပ်အပြစ်တင်တော်မူ၏။¹⁸ပြီ သောတောင် သည် ကွယ်ပျောက် တတ်ပါ၏။ ကျောက် သည်လည်း မိမိ နေရာ မှ ရွေ့ လျော့ တတ် ပါ၏။ ရေ တိုက် သော ကျောက်ခဲ သည်လည်း ပွန်း တတ်ပါ၏။¹⁹လွှမ်းမိုးသောရေနှင့်အတူ မြေ မှုန့် ပါသွားတတ်ပါ၏။ ထိုအတူ ကိုယ်တော်သည် လူ မြော်လင့် စရာ အကြောင်းကို ဖျက် တော်မူ၏။²⁰ကိုယ်တော်သည် လူ ကို အစဉ် နိုင် တော်မူ၍ ၊ လူသည်ကွယ်ပျောက် တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသောမျက်နှာ ကိုပေး ၍ အခြားသို့ လွတ် လိုက်တော်မူ၏။²¹သူ ၏သား တို့သည် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက် သော်လည်း သူသည်မ သိ ရပါ။ နိမ့်ချ ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ထိုအမှုကိုပင် မ ရိပ်မိ ပါ။²²သို့ရာတွင် သူ ၏ကိုယ် သည် ကိုက်ခဲ လျက်၊ သူ ၏ဝိညာဉ် သည် ညည်းတွား လျက်နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

15တဖန် တေ မန် အမျိုးသား ဧ လိ ဖတ် မြွက် ဆို သည် ကား၊
 2ပညာရှိ သော သူ သည် လေ နှင့် တူသော အချည်းနီး စကား ကို ပြော သင့် သလော။ မိမိ ဝမ်း ကို အရှေ့ လေ နှင့် ပြည့် စေ သင့် သလော။³အကျိုး မဲ့သော စကား ၊ ကျေးဇူး မ ပြုနိုင်သော စကား နှင့် ဆွေးနွေး သင့်သလော။⁴သင် သည် ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်း အကျင့်၌ အကျိုး မ ရှိ ဟု ဆိုလို၏။ ဆုတောင်း ပ ငွ နှာ ပြု ရာ ဝတ်ကို ဆီးတား တတ်၏။⁵သင်သည်ကိုယ် နှုတ် ဖြင့် ကိုယ် အပြစ် ကို ဘော်ပြ ၏။ ပရိယာယ် ပြုသောသူ ၏စကား ကို သုံး တတ်၏။

6ငါ သည် သင့်ကို အပြစ် မ တင်၊ သင့် နှုတ် သည် သင့် ကို အပြစ် တင်၏။ သင့် နှုတ်ခမ်း တို့သည် သင့် တစ်ဘက် ၌ သက်သေခံ ၏။
 7သင်သည် အဦး ဆုံးဘွား သောလူ ဖြစ်သလော။ တောင် များကို မ ဖန်ဆင်းမှီ သင့်ကိုဖန်ဆင်း သလော။⁸ဘုရား သခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ တိုင်ပင် ဘူး သလော ။ ပညာ ကို ကိုယ် ၌ အကုန်အစင်သိမ်းထားပြီ လော။⁹ငါ တို့ မ သိ ၊ သင် သိ သော အရာ မည် မျှ ရှိ သနည်း။ ငါ တို့၌ မ ပါ။ သင်နားလည် သောအရာမည်မျှရှိသနည်း။¹⁰သင့် အဘ ထက် အသက် ကြီးသော သူ၊ ဆံပင် ဖြူ သော သူ တို့သည် ငါ တို့ တွင် ရှိ ကြ၏။¹¹သင် ၌ ဘုရား သခင် ပေး တော် မူ သော သက်သာ ခြင်း အကြောင်းနည်း သလော။ သင် ၌ ဝှက် ထားသော အမှု တစုံ တခုရှိသလော။¹²ကိုယ် အလိုသို့လိုက်၍ အဘယ်ကြောင့် လွဲ သွား သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက် စောင်းထိုးသနည်း။¹³သင် ၏စိတ် သဘော သည် ဘုရား သခင် နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက် ဖြစ်၍ ၊ နှုတ် နှင့် ပြစ်မှား ပေ၏။¹⁴လူ သည် အဘယ် သို့ သော သူ ဖြစ်၍ သန့်ရှင်း နိုင်သနည်း။ မိန်းမ ဘွား သော သူသည် အဘယ်သို့သော သူ ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ် နိုင် သနည်း။¹⁵ဘုရားသခင် သည် မိမိ သန့်ရှင်း သူ တို့ ကိုပင် ယုံ တော် မ မူ။ ကောင်းကင် ဘုံ သော်လည်း ရှေ့ တော်၌ မ စင်ကြယ်။¹⁶သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ရေ ကိုသောက်သကဲ့သို့ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို သောက် လျက်၊ ဆိုးညစ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော လူ သတ္တဝါ၌ အ ဘယ် ဆို ဘွယ် ရှိ သနည်း။¹⁷¹⁸¹⁹ငါ့ စကား ကို နားထောင် လော့။ တပါး အမျိုးသားနှင့် မ ရောနှော ၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင် မြေ ကို ပိုင်သော ပညာရှိ တို့သည်၊ ဘိုးဘေး လက်ထက်မှ စ၍ မ ထိမ် မ ဝှက်၊ ပြော ဘူးသော အရာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် မြင် သော အရာ ကို ငါပြသ မည်။²⁰ဆိုး သောသူသည် တသက်လုံး ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို ခံရ၏။ ညှဉ်းဆဲ တတ်သောသူသည် မိမိအသက် အပိုင်း အခြားကို မသိရ။²¹သူသည် ကြောက်မက် ဘွယ်သောအသံ ကို ကြား လျက် နေရ၏။ စည်းစိမ်ကို ခံစားစဉ် တွင်၊ ဖျက်ဆီး သောသူသည် လာ တတ်၏။²²မှောင်မိုက် ထဲ မှာ ဘေး လွတ် မည်ဟု မြော်လင့် စရာ မ ရှိ။ ထား သည်သူကို ချောင်းမြောင်း လျက်ရှိ၏။²³စားစရာ ကို ရှာ၍လှည့်လည် ရ၏။ မိမိအ ဘို့ မှောင်မိုက် ကာလ သည် အသင့် ရှိ သည် ကို သိ ၏။²⁴ဆင်းရဲ ခြင်း ဒုက္ခ နှင့် နာ ကြဉ်း ခြင်း ဝေဒနာ တို့သည် ထိုသူ ကို ချောက် တတ်၏။ စစ်တိုက် ခြင်းငါ အသင့် နေ သော ရှင်ဘုရင် ကဲ့သို့ သူ ကို နိုင် တတ်၏။²⁵အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူသည် ဘုရား သခင်၏ အာဏာ တော်ကို ဆန့် လျက်၊ အနန္တ တန်ခိုး ရှင် တစ် ဘက် ကနေ၍ ကိုယ် ကို ခိုင်ခံ့ စေ၏။²⁶လည်ပင်း ကို ဆန့်လျက်၊ ထူ သော ဒိုင်း ပု နှင့် ဆီးကာ လျက်၊ ဘုရား သခင် ကို တိုက် အံ့ သော ငှါ ပြေး ၏။²⁷မိမိ မျက်နှာ ကို ဆူဖြိုး ခြင်း နှင့် ဖုံးအုပ် ၍၊ ဝမ်းပျဉ်း အသားသည်လည်း ဆူဖြိုးလျက် အတွန့်တွန့် နေ၏။²⁸သို့သော်လည်း လူ ဆိတ်ညံ့ သော မြို့ ၊ အဘယ်သူ မျှ မ နေ။ လဲလှ သော အိမ်တို့၌ သူ သည် နေ ရ၏။²⁹ငွေ မ ရတတ် ရ၊ သူ ၏စည်းစိမ် မ တည် ရ။ သူ ၏ ဥစ္စာ ပစ္စည်းသည် မြေကြီး ပေါ်

မှာ မ ပြန်ပွား ရ။³⁰ သူသည် မှောင်မိုက် ဘေးနှင့် မ လွတ် ရ။ မီးလျှံ သည်သူ ၏အခက် အလက်တို့ကို လောင်လိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်၏ နှုတ် တော် အသက် အားဖြင့် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း ကို ခံရ၏။³¹ အဘယ်သူ မျှ လှည့်စား ခြင်း ကို ခံ၍ အနတ္တ ကို မ ခိုလှုံ စေနှင့်။ သို့မဟုတ် အနတ္တ အကျိုး ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။³² အချိန် မ စေ့မှီ ဆုံး ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူ ၏ အခက် အလက်သည် မ စိမ်း ရာ။³³ စပျစ် နွယ်ပင် ကဲ့သို့ မိမိ ၌ မ မှည့်သော အသီး ကို၎င်း၊ သံလွင် ပင်ကဲ့သို့ မိမိ အပွင့် ကို၎င်း ချွေ ရလိမ့်မည်။³⁴ အဓမ္မ လူ၏အသင်း သည် ဆိတ်ညံ့ လိမ့်မည်။ တံစိုး စားသော သူ တို့၏နေရာ သည် မီး လောင် လိမ့်မည်။³⁵ ထိုသူတို့သည်မကောင်း သောအကြံကို ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ အနတ္တ ကိုဘွား တတ်ကြ၏။ သူ တို့ဝမ်း ထဲ၌မူသာ ကို ကိုယ်ဝန်အောင် တတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

16 ယော ဘ ပြန် ၍ မြွက် ဆိုသည် ကား၊² ထိုသို့ သော စကား များ တို့ကို ငါ ကြား ဘူးပြီ။ သင် တို့ရှိသမျှ သည် နှစ်သိမ့် စေ ခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း၊ ပင်ပန်း စေသောသူဖြစ် ကြပါသည်တကား။³ အချည်းနှီး သော စကားမ ကုန် နိုင်သလော။ သင် သည်စကားတို့ ပြန် ပြော ခြင်း ငှါ အဘယ်ကြောင့် ရဲရင့် သနည်း။⁴ သင် တို့ပြော သကဲ့သို့ ငါ သည်လည်း ပြော နိုင်၏။ သင် တို့သည် ငါ ကဲ့သို့ဖြစ် လျှင် ၊ ငါသည်သင် တို့တစ်ဘက် က စကား များကို ပုံ၍ထားနိုင်၏။ ခေါင်း ကိုလည်း ခါ နိုင်၏။⁵ ထိုသို့ငါသည်မပြုဘဲ၊ သင် တို့ကို ငါ စကား နှင့် မစ မည်။ အချည်းနှီးသောစကားကို ငါချုပ်တည်း မည်။⁶ ယခုမှာငါသည် ပြော သော်လည်း မ သက်သာ ၊ မပြောဘဲနေလျှင် လည်း ခြားနားခြင်းမရှိ။⁷ ဘုရားသခင်သည် ငါ ကိုပင်ပန်း စေတော် မူပြီ။ ငါ အိမ် ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။⁸ ငါ ကိုခြေချင်းခတ် တော် မူ၍၊ ထို ခြေချင်း သည် ငါ တစ်ဘက် က သက်သေခံ ၏။ ငါ ပိန်ကြုံ ခြင်းအရာသည် လည်း ငါ တစ်ဘက် ကထ ချွေ မျက်နှာ ချင်း ဆိုင်လျက် သက်သေခံ ၏။⁹ အမျက် တော်သည် ငါ ကိုအပိုင်းပိုင်း ဆွဲဖြတ် ၍ ညှဉ်းဆဲ တတ်၏။ ငါ့ အပေါ်မှာ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်း ကို ပြုတော်မူ၏။ ငါ့ ရန်သူ သည်ငါ့ ကို မျက်စောင်း ထိုး၏။¹⁰ သူ တ ပါး တို့သည် ငါ ကို ပစပ် ဟ ကြ၏။ အရှက် ခွဲ၍ ပါး ကို ပုတ် ကြ၏။ ငါ့ တဘက် က တညီတညွတ် တည်းစုဝေး ကြ၏။¹¹ ဘုရား သခင်သည် ငါ ကို မ တရားသောသူတို့တွင် ချုပ်ထား တော်မူပြီ။ လူဆိုး တို့၏ လက် သို့ အပ် တော် မူပြီ။¹² ငါသည် ငြိမ်ဝပ် လျက် နေသောအခါ ငါ့ အရိုးတို့ကို ချိုး တော်မူ၏။ လည်ပင်း ကိုကိုင် ၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်စေ ခြင်းငှါလှုပ် တော်မူ၏။ ငါ ကို ပစ်စရာစက်သွင်း တော် မူ ၏။¹³ မြား တော်တို့သည် ငါ ကိုပိုင်း ၍ ကရုဏာ တော် မ ရှိဘဲ၊ ငါ့ ကျောက်ကပ် ကို စူးစေတော်မူ၏။ ငါ့ သည်းခြေ အရည် ကိုမြေ ပေါ်၌ သွန်း တော်မူ၏။¹⁴ ငါ ကိုအထပ်ထပ်ဆွဲဖြတ်၍၊ သူရဲ ကဲ့သို့ ငါ ကို ဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။¹⁵ ငါသည်ကိုယ် အရေ ပေါ်မှာ လျော်တေ အဝတ်ကို ချုပ် ၍ ကိုယ် ဦးချို ကို ရွှံ့နှင့် လူး ပြီ။

¹⁶ ငို ခြင်း အားဖြင့် ငါ့ မျက်နှာ ပျက် လျက်၊ ငါ့ မျက်ခမ်း အပေါ်မှာ သေခြင်း အရိပ်လွှမ်းမိုးလျက် ရှိ၏။¹⁷ သို့သော်လည်းငါ့ လက် ၌ မ တရားသော အမှုမ ရှိ။ ငါပြုသော ပဌနာ သည် သန့်ရှင်း ၏။¹⁸ အို မြေကြီး ၊ ငါ့ အသွေး ကိုဖုံး ၍ မ ထားပါနှင့်။ ငါ အော်ဟစ် ခြင်းအသံ ကို သင်ဌ်မ နေ စေနှင့်။¹⁹ ဤအမှု၌ ငါ့ သက်သေ သည် ကောင်းကင် ပေါ်မှာ ရှိ၏။²⁰ ငါ့သဘောကို သိသောသူသည် မြင့် သောအရပ်၌ ရှိ၏။ ငါ့ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် ငါ့ ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ဘုရား သ ခင် ရှေ့တော်၌ မျက်ရည် ကျ လျက် နေ၏။²¹ လူ သည် မိမိ အသိ အကျွမ်းနှင့် ဆွေးနွေး သကဲ့သို့ ဘုရား သခင် နှင့် ဆွေးနွေး ရသော အခွင့်ရှိပါစေသော။²² နှစ် ပေါင်းမကြာမမြင့်မှီတဖန်ပြန် ၍ မ လာရ အောင်လမ်း သို့ ငါလိုက်သွား ရတော့မည်။

17 ငါ့ အသက် ကုန်ပြီ။ ငါ နေရသော ကာလ လွန်ပြီ။ သင်ချိုင်း သည် ငါ့ အဘို့ ဖြစ်၏။² ကဲ့ရဲ့ တတ်သော သူ တို့ သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ရှိကြသည်မ ဟုတ်လော။ သူ တို့နှောင့်ရှက်သော အခြင်းအရာတို့ ကို အစဉ် ငါ ကြည့် မြင် ရသည်မ ဟုတ် လော။³ အပေါင် ထား ပါ တော့။ အာမခံပေးပါတော့။ အဘယ်သူ သည် ငါနှင့်ဂတိသစ္စာထား မည် နည်း။⁴ ကိုယ်တော် သည် သူ တို့ ဉာဏ် ကို ကွယ် စေ တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့ ကို ချီးမြှောက် တော် မ မူရ။⁵ အကြင်သူ သည် ဥစ္စာ ကို လုယူ အံ့ သော ငှါ အဆွေ ခင်ပွန်း ကို အပ်၏။ ထိုသူ ၏သား တို့သည် မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက် ရကြလိမ့်မည်။⁶ ငါ့ကို သူ တ ပါး ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်း ဖြစ် စေ တော် မူ၍၊ သူ တို့သည် ငါ ကို ရွံ့ကြ၏။⁷ ဝမ်းနည်း ခြင်းအားကြီးသောကြောင့် ငါ့ မျက်စိ မှန် ၏။ ကိုယ် အင်္ဂါများတို့သည် အရိပ် ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။⁸ ဖြောင့်မတ် သော သူတို့ သည် ဤ အမှုကြောင့် မိန်းမော တွေဝေကြလိမ့်မည်။ အပြစ် ကင်းလွတ်သောသူတို့ သည် အဓမ္မ လူများတစ်ဘက် က ကိုယ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော် ကြလိမ့်မည်။⁹ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည်လည်း တည်ကြည် ခြင်း၊ လက် စင်ကြယ် သော သူ တို့သည် ခွန်အား တိုး ပွား ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ သင်တို့မူကား တ ယောက် မျှ မကြွင်း၊ ပြန် သွား ကြ ပါ တော့။ သင် တို့တွင် ပညာရှိ တ စုံ တ ယောက် ကိုမျှ ငါ မ တွေ့ နိုင်။¹¹ ငါ့ နေ့ ရက်လွန် ပြီ။ ငါ့နှလုံး သွင်းမိသော အကြံအစည် တို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။¹² ည၌ သည် ငါ၌ နေ့ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့ အလင်း သည် မှောင်မိုက် နှင့် နီးစပ် ၏။¹³ သင်ချိုင်း သည် ငါ နေရာ ဖြစ်သည်ကို ငါမြော်လင့် ၏။ ငါ့ အိပ်ရာ သည် မှောင်မိုက် ၌ ခင်း လျက်ရှိ၏။¹⁴ ပုပ်စပ် ခြင်းအား ၊ သင် သည် ငါ့ အဘ ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊ တီကောင် အား သင်သည်ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ နှမ ဖြစ် သည်ဟူ၍၎င်း ငါဆို ရ၏။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ငါ မြော်လင့် ရသ နည်း။ ငါ မြော်လင့် စရာ အကြောင်း ကို အဘယ်သူ မြင် ရသ နည်း။¹⁶ ထိုအကြောင်းသည် မရဏ နိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍၊ ငါနှင့်အတူ မြေမှုန့် ၌ နိမ့်ချလျက်နေရမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

18 တဖန် ရှု အာ အမျိုးသား ဗိ လ ၃ ၆ မြက် ဆို သည် ကား၊
 ၂ ဤ စကား သည် အဘယ် အခါ မှ ပြတ် လိမ့်မည်နည်း။ သတိပြု
 ကြ။ သို့မှသာ ငါတို့သည် စကား ပြောကြ မည်။^၃ သင်သည် ငါတို့
 ကို တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် မှတ် သနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
 မထိမ့်မြင်ပြု သနည်း။^၄ အမျက် ထွက်၍ မိမိ ကိုယ်ကို ကိုက် ဖြတ်
 သော သူ၊ သင့် အတွက် မြေကြီး ကို စွန့်ပစ် ရမည်လော။ ကျောက်
 သည် မိမိ နေရာ မှ ရွှေ့ ရမည် လော။^၅ အကယ်စင်စစ် ဆိုး သော
 သူ၏ အလင်း သည် ကွယ် လိမ့်မည်။ သူ ၏မီး လျှံ မ တောက် ရ။
^၆ သူ ၏နေရာ အလင်း လည်း မှောင်မိုက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ ၏ဆီမီး
 လည်း သေ လိမ့်မည်။^၇ ခိုင်ခံ့ စွာသွားသော အခါ ကျဉ်းမြောင်း ရာသို့
 ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိ အကြံ အစည်အားဖြင့် ရှုံး ရလိမ့်မည်။^၈ ပိုက်
 ထဲသို့ အလိုလိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်း ပေါ်မှာ နင်း တတ်၏။^၉ ဝိုင်း
 ပြုတ်၍ ခြေ ကို မိ သဖြင့် ကျော့ကွင်း နှင့် မ ကျွတ်နိုင်ဘဲ နေရ၏။
^{၁၀} မြေ ဌ် ဂျမ်းကြိုး ကို သူ့အဘို့ ဝှက်ထား လျက်၊ သူ့သွားရာလမ်း
 ဌ် ထောင်ချောက် ကို ပြင်လျက်ရှိ၏။^{၁၁} ကြောက်မက် ဘွယ်သော
 အခြင်းအရာတို့သည် ဝိုင်း ၍ ကျပ်တည်းစွာ လိုက် နှင့်ကြလိမ့်မည်။
^{၁၂} သူသည် ငတ်မွတ် သောအားဖြင့် အားလျော့လျက်၊ ပျက်စီး ခြင်း
 ဘေး နှင့် တွေ့လု လျက် ရှိ၏။^{၁၃} ထို ဘေး သည် သူ ၏အရိုး တို့ကို
 ကိုက် ခဲ့၍၊ သေမင်း ၏သား ဦးသည် သူ ၏ခွန်အား ကို မျို လိမ့်မည်။
^{၁၄} သူ ခိုလှုံ ရာအကြောင်းကို သူ ၏နေရာ မှ ပယ်ရှင်း ၍၊ သူ့ကိုယ်ကို
 ဘေးဒဏ် တို့၏ ရှင် ဘုရင်ထံသို့ ဆောင် သွား ရ၏။^{၁၅} သူ ၏နေရာ
 ဌ် အရှင်မ ရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍ အမိုးပေါ်မှာ ကန့် ဖြူးလျက်
 ရှိလိမ့်မည်။^{၁၆} သူ ၏အမြစ် တို့သည် သွေ့ ခြောက်လျက် ၊ အခက်
 အလက် တို့ လည်း သေ လျက် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။^{၁၇} မြေ ပေါ်မှာ သူ
 ကို အောက်မေ့ စရာအမှတ် ပျောက်ပျက် ၍၊ ပွဲသဘင်ဌ် သူ ၏နာမ
 ကို အဘယ်သူမျှ မ ခေါ်မပြော။^{၁၈} သူ့ကို အလင်း ထဲက မှောင်မိုက်
 ထဲ သို့ မောင်း ၍ လူ့ ပြည် မှ နှင်ထုတ် ရ၏။^{၁၉} သူ့ အမျိုး တွင် သူ
 သား မြေး မ ရှိ။ သူ၏အိမ်သူအိမ်သားတယောက်မျှ မ ကျန်ရစ် ရ။
^{၂၀} သူ ၏လက်ထက် ဌ် ရှိသောသူတို့ သည် ထိတ်လန့် သကဲ့သို့၊ သူ
 နောက် ဌ်ဖြစ်သောသူတို့ သည် သူ၏အမှု ကြောင့် မိန်းမော တွေဝေ
 ကြလိမ့်မည်။^{၂၁} အကယ် စင်စစ်ဆိုး သောသူ ၏နေရာ သည် ထိုသို့
 သော လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဘုရား သခင် ကို မ သိ သောသူသည် ထိုသို့
 သော နေရာ သို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

19 ယောဘ ပြန် ၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊^၂ သင်တို့သည် ငါ့ စိတ်
 ဝိညာဉ် ကို နှောင့်ရှက် ၍ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး သင်တို့စကား
 ဖြင့် ငါ့ ကိုချိုးဖဲ့ ကြလိမ့်မည်နည်း။^၃ ဆယ် ကြိမ် မြောက်အောင် ငါ
 ကို ကဲ့ရဲ့ ကြပြီ။ ငါ့ ကို မိန်းမော တွေဝေ စေခြင်းငှါ အရှက် မ ရှိဘဲ
 ပြုကြပြီ။^၄ ငါ့ပြစ်မှား ပြီ မှန် စေတော့။ ငါ့ အပြစ် နှင့် ငါ သာဆိုင်၏။
^၅ သင်တို့သည် ငါ့ အပေါ်၌ ဝါကြွား ၍၊ ငါ့အရှက် ခံရသောကြောင့်၊

ငါ့အပြစ်တင် ကြသော်လည်း၊^၆ ဘုရား သခင်သည် ငါ့ ကိုလှုံ ၍ မိမိ
 ကျော့ကွင်း ဌ် ကျော့မိတော် မူကြောင်း ကို သိမှတ် ကြ လော့။^၇ ငါ
 သည် ကိုယ် ခံ ရသော ညှဉ်းခဲ ခြင်း ကို အကြောင်းပြု၍ မြည်တမ်း
 သော်လည်း ၊ အဘယ်သူ မျှနား မ ထောင်။ အော်ဟစ် သော်လည်း
 တရား သဖြင့် စီရင်သော သူမ ရှိ။^၈ ငါမ သွား နိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာ
 အဆီး အကာပြု၍၊ ငါ သွားရာလမ်း ဌ် မှောင်မိုက် ကိုထားတော်မူပြီ။
^၉ ငါ့ ဂုဏ် အသရေကိုချွတ် ၍၊ ငါ့ ခေါင်း က ပေါင်းသရဖူ ကိုချ တော်
 မူပြီ။^{၁၀} ငါ့ ကိုဝိုင်း ၍ ဖျက်ဆီး တော်မူသဖြင့် ငါပျောက် ကုန်ပြီ။
 သစ်ပင် ကို နှုတ် သကဲ့သို့ ၊ ငါ မြော်လင့် ရသောအခွင့်ကို နှုတ်တော်
 မူပြီ။^{၁၁} ငါ့ အမျက် တော်ကိုနှိုးဆော်၍၊ ငါ့ ကိုရန်သူ ကဲ့သို့မှတ်
 တော်မူ၏။^{၁၂} စစ်ချီလာ၍၊ စစ်သူရဲ တော်တို့သည် ငါ့ ရှေ့သို့ ရောက်
 ခြင်းငှါ၊ ကျုံးတူး၍ ငါ့ ပတ်လည် ဌ် တပ်ချ ကြ၏။^{၁၃} ငါ့ ညီအစ်ကို
 တို့ကို ငါ နှင့် ကွာဝေး စေတော်မူ၏။ ငါ့အသိ အကျွမ်းတို့သည် ငါ
 ကို မ သိ၊ ရိုင်း သော သူ ဖြစ် ကြ၏။^{၁၄} ငါ့ ပေါက်ဘော် တို့သည် ငါ
 ကို စွန့် ၍၊ ငါ့ သူငယ်ချင်း တို့သည် မေ့လျော့ ကြ၏။^{၁၅} ငါ့ ကျွန် မ
 များ၊ ငါ့ အိမ်သူ အိမ်သားများတို့သည် ငါ့ ကိုညှဉ်းသည် ကဲ့သို့ ၎င်း၊
 တ ကျွန်း တနိုင်ငံသား ကဲ့သို့ ၎င်း မှတ် ကြ၏။^{၁၆} ငါ့ ကျွန် ကို ငါ့ခေါ်
 သောအခါ သူသည် မ ထူး ၊ သူ့ ကို နှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန် ရ၏။
^{၁၇} ငါ့ မယား သည် ငါ့ အသက် လေကို ၎င်း၊ ငါ့ သား သမီး တို့သည်
 ငါ့ မြည်တမ်း ခြင်း အသံ ကို ၎င်း ရှုံ့ကြ၏။^{၁၈} သူငယ် တို့သည် လည်း
 ငါ့ ကို မထိမ့်မြင် ပြု၍ ငါထ သောအခါ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။^{၁၉} ငါ့ မိတ်ဆွေ
 တို့သည် ငါ့ ကိုရှုံ့ ၍၊ ငါ့ချစ် သောသူတို့ သည် ငါ့ ရန်သူဖြစ်ကြ၏။
^{၂၀} ငါ့ အရေ အသား သည် ငါ့ အရိုး တို့၌ ကပ် လျက် ရှိ၏။ သွားဖုံး
 တခုသာပါလျက် ငါ့ပြေးလွတ် ရ၏။^{၂၁} အိုအဆွေ ခင်ပွန်းတို့၊ ငါ့ ကို
 သနား ကြပါ။ ငါ့ ကိုသနား ကြပါ။ ဘုရား သခင်၏ လက် တော်သည်
 ငါ့ ကို ထိခိုက် ပါပြီ။^{၂၂} ဘုရား သခင် ညှဉ်းခဲ တော်မူသည်နည်းတူ
 အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် ညှဉ်းခဲ ကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
 ငါ့ အသား ကို စား၍ မ ရောင့်ရဲ ဘဲနေကြသနည်း။^{၂၃} ငါ့ စကား ကို
 ယခု ရေးမှတ် ပါ စေသော။ စာရင်း ဌ် သွင်း ထား ပါ စေသော။^{၂၄} ခဲ
 ပြား ပေါ်မှာကညစ် နှင့် အကွရာ တင်လျက်၊ ကျောက်စာ ထိုး လျက်
 မြဲ ပါစေသော။^{၂၅} ငါ့ ကို ရွေးနှုတ် သောသခင်သည် အသက် ရှင်၍၊
 နောင် ကာလ၌ မြေမှုန့် အပေါ်မှာ ပေါ် လာတော် မူမည် ဟူ၍ ၎င်း၊
^{၂၆} ငါ့ အရေ ကုန် ပြီး မှ ဤ ကိုယ် ကို ပင် ဖျက်ဆီး သော်လည်း၊ ငါ
 သည် ကိုယ် ခန့် ဓါ ဌ် ဘုရား သခင် ကို မြင် မည် ဟူ၍ ၎င်း ငါ သိ
 ၏။^{၂၇} ငါ့ ဘက်၌ နေ တော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို ငါ မြင် မည်။
 သူ တ ပါး မြင် သည် သာ မက၊ ငါ သည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့် ဖူးမြင်
 မည်။ ထိုသို့ မြော်လင့်၍ ငါ့ ကျောက်ကပ် သည် ပျက် လျက် ရှိ၏။
^{၂၈} ယခုမှာ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် သူ့ ကို အဘယ်သို့ ညှဉ်းခဲ ရမည်
 နည်း။ သူ့အပြစ်တင်သောအခွင့်ကို အဘယ်သို့ တွေ့ရမည်နည်းဟု
 ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊^{၂၉} ထား ဘေးကိုကြောက် ကြလော့။ အကြောင်း

မူကား၊ အမျက် တော်သည် ထား ဘေးဖြင့် အပြစ် ပေးတတ် ၏။ အပြစ် စီရင်ရသော အချိန်ရှိကြောင်းကို သိမှတ် ကြလော့ဟု မြွက် ဆို ၏။

20 တဖန် နေမတ် အမျိုးသားဇော ဖာ မြွက်ဆို သည်ကား၊ ² ငါ ပြန် ပြောရမည်အကြောင်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် နှိုးဆော် သောကြောင့် ၊ ပြောချင်သောစိတ်အားကြီး၏။ ³ ငါသည် ကိုယ်ခံရသောကဲ့ရဲ့ ပြစ် တင်ခြင်း စကား ကိုကြား ၍၊ ငါ့ ဉာဏ် သဘောနှိုးဆော်သဖြင့် ငါ ပြန် ပြော ရ၏။ ⁴ ရှေ့ဦးစွာ သော ကာလ၊ လူ ကို မြေကြီး ပေါ် မှာ နေရာချ စကာလမှစ၍၊ ⁵ ဆိုး သောသူသည် ကြာမြင့်စွာ ကာလ မ ဝါကြွားရ ကြောင်းကို၎င်း ၊ အစမဲ့ လူသည် ခဏ သာ ဝမ်းမြောက် ကြောင်း ကို၎င်းမ သိသလော။ ⁶ သူ ၏ ဘုန်း သည် မိုဗ်း ပေါ် သို့ တက် ၍ ၊ သူ ၏ ခေါင်း သည် မိုဗ်းတိမ် တိုင်အောင် မှီ သော်လည်း၊ ⁷ မိမိ မစင် ကဲ့သို့ အစဉ် ပျက် ရလိမ့်မည်။ သူ ကို မြင် ဘူးသောသူ တို့ က၊ ထိုသူ သည် အဘယ် မှာ ရှိ သနည်း ဟု မေး ကြ လိမ့်မည်။ ⁸ သူသည် အိပ်မက် ကဲ့သို့ လွင့် ပြား၍ နောက်တဖန် မ တွေ့ရ။ ညဉ့် ရှုပါရုံ ကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက် ရလိမ့်မည်။ ⁹ သူ ကိုမြင် ဘူးသော မျက်စိ သည် နောက် တဖန် သူ့ကို မ ကြည့်မရှုရ။ သူ ၏နေရာ အရပ်သည် နောက် တဖန် သူ့ ကို မ မြင် ရ။ ¹⁰ သူ ၏သား တို့သည် ဆင်းရဲသား တို့ ကို ဖျောင်းဖျ ရကြ၏။ သို့ထား သော ဥစ္စာ ကို ကိုယ် လက် နှင့် ပြန် ပေး ရကြ၏။ ¹¹ သူ ၏အရိုး တို့သည် ပျို သောအရွယ်၏ အရှိန် နှင့်ပြည့်စုံ သော်လည်း၊ သူ နှင့်တကွ မြေမှုန့် နှင့် အိပ် ရကြ လိမ့်မည်။ ¹² သူသည် မိမိ ပစပ် နှင့် ဒုစရိုက်ကိုချို့ နိုးထင်၍၊ မိမိ လျှာ အောက် မှာ ဝှက်ထား လျက်၊ ¹³ နှမြော သဖြင့် မ စွန့် ရက်ဘဲ၊ မိမိ ပစပ် နှင့် ငှိ သော်လည်း ၊ ¹⁴ စားပြီးလျှင် သူ ၏ ဝမ်း ထဲမှာ သဘောပြောင်း ၍ မြေဆိုး အဆိပ် အတောက် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ¹⁵ သူ မျို သော စည်းစိမ် ဥစ္စာ ကို တဖန် အန် ရ လိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်လည်း သူ ကို ဝမ်း နှုတ် တော်မူမည်။ ¹⁶ သူသည် မြေဆိုး အဆိပ် အတောက်ကို စို့ ၍ မြေဟောက် ကိုက်သဖြင့် သေ ရလိမ့်မည်။ ¹⁷ အသွယ်သွယ်သော မြစ် ၊ နို့ နှင့် ပျားရည် စီးသော မြစ် တို့ကို မ မြင် ရ။ ¹⁸ မိမိလုပ် ၍ရ သော ဥစ္စာ ကို မိမိ မ သုံး ဘဲ ပြန် ပေး ရ၏။ ပြန် ပေးရသော ဥစ္စာ ဖြစ်သောကြောင့် အားရ ခြင်းမ ရှိရ။ ¹⁹ ဆင်းရဲသား တို့ကို ညဉ့်ဆဲ စွန့်ပစ် ၍၊ မိမိ မ ဆောက် သော အိမ် ကို လုယူ သောကြောင့် ၎င်း၊ ²⁰ လောဘ မပြေ နိုင် သောကြောင့် ၎င်း၊ အလိုရှိ သော ဥစ္စာ တစုံတ ခု မျှ မကြွင်း ဆုံးရှုံး ရ လိမ့်မည်။ ²¹ သူ လုယူ ချင် သော လောဘ လက်နှင့် အဘယ် အရာမျှ မလွတ် သောကြောင့်၊ သူ၏ စည်းစိမ် မ တည်ရ။ ²² ဥစ္စာကြွယ်ဝ စဉ် တွင်ပင် ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့်တွေ့၍၊ အမျိုး မျိုး သော အမှုတို့သည် ရောက် ကြ လိမ့်မည်။ ²³ သို့သော်လည်း သူ သည် ဝ စွာ စားရ၏။ ဘုရား သခင်သည် အမျက် တော် အရှိန် ကို လွှတ် ၍ သူစားစရာဘို့ အမျက်တော် မိုဗ်း ကို ရွာစေတော်မူမည်။

²⁴ သံ လက်နက် ကိုရှောင် ၍ ပြေးသော်လည်း၊ ကြေးဝါ လေး ဖြင့် ထုတ်ချင်း ခွင်းလိမ့်မည်။ ²⁵ မြားကိုနှုတ် လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက ထွက် လာ၏။ အရောင် တောက် သောထားသည်သူ ၏ သည်းခြေ ထဲက ထွက် လာ၍၊ သူသည် မိန်းမော တွေဝေလျက် နေရ၏။ ²⁶ ခပ်သိမ်း သော ဘေး တို့သည် သူ့ အဘို့ သို့ထား လျက် ရှိ ကြ၏။ လူမ မွေး သောမီး သည် သူ့ ကိုလောင် လိမ့်မည်။ သူ ၏နေရာ နှ့် ကြွင်း သမျှ သော အရာတို့ကို လောင် လိမ့်မည်။ ²⁷ မိုဗ်းကောင်းကင် သည် သူ ၏အပြစ် ကို ဘော်ပြ ၍ ၊ မြေကြီး သည် လည်း သူ့ တစ်ဘက် နှ့် ထ လိမ့်မည်။ ²⁸ သူ ၏အိမ် နှ့်ရှိ သော ဥစ္စာ သည် ကွယ်ပျောက် ၍၊ အမျက် တော် ထွက်သာနေ နှ့် ရေကဲ့သို့စီး သွားလိမ့်မည်။ ²⁹ ထိုသို့ သော ဆု လုပ် ကို ဘုရား သခင်သည် လူဆိုး အားပေး တော် မူ၏။ ထိုသို့သော အမေ့ ဥစ္စာကို ဘုရား သခင် ခွဲဝေစီရင်တော်မူသည်ဟု မြွက်ဆို ၏။

21 ယောဘ ပြန် ၍ မြွက်ဆိုသည် ကား၊ ² ငါ့ စကား ကို စေ့စေ့ နားထောင် ၍ ငါ့အားနှစ်သိမ့်ခြင်းကို ပြု ကြလော့။ ³ ငါ ပြော ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါသည်းခံ ကြလော့။ ငါပြော ပြီးမှ ပြက်ယယ် ပြုချင် လျှင် ပြုကြလော့။ ⁴ ငါ မြည်တမ်း သော အရာနှင့် လူ ဆိုင်သလော။ အဘယ်ကြောင့် စိတ် မ တို သင့် သနည်း။ ⁵ ငါ့ ကို ကြည့်ရှု လျက် မိန်းမော တွေဝေ၍ ၊ သင်တို့ပစပ် ကို သင်တို့လက် နှင့် ဖုံးအုပ် ကြ လော။ ⁶ ငါသည်အောက်မေ့ သောအခါ ၊ မိန်းမော တွေဝေ၍ ၊ ကိုယ် အသားသည် တုန်လှုပ် လျက်ရှိ၏။ ⁷ လူဆိုး တို့သည် အသက် ရှင်ရုံ မျှမက၊ အဘယ်ကြောင့် အသက် ကြီး၍ ဘုန်း စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံ ကြသနည်း။ ⁸ သူ တို့သား သမီးတို့သည် သူ တို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ၎င်း၊ သူ တို့ အမျိုး အနွယ် သည် သူ တို့ ရှေ့မှောက် ၌၎င်း နေရာ ကျကြ၏။ ⁹ သူ တို့အိမ် များသည်လည်း ဘေး နှင့်လွတ်၍ ငြိမ်ဝပ် ကြ၏။ ဘုရား သခင်ဒဏ်ခတ် တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။ ¹⁰ သူ တို့နွားလား သည် မ ချွတ်မလွဲ အရွယ် လိုက်တတ်၏။ နွားမ သည်လည်း ဝမ်းပိုး မ ပျက်ဘွား တတ်၏။ ¹¹ သူ တို့သူငယ် များကို သိုးစု ကဲ့သို့ လွှတ် ၍ ၊ သား သမီးတို့သည် ကခုန် တတ်ကြ၏။ ¹² သူ တို့သည် ပတ် တာ နှင့် စောင်း ကို တီး လျက်၊ သီချင်းဆို၍ နှဲရာ မှုတ် သံ နှင့် ဝမ်းမြောက် တတ် ကြ၏။ ¹³ ပျော်မွေ့ လျက် အသက် ကာလ ကို လွန် စေ၍၊ ချက်ခြင်း သေမင်း နိုင်ငံသို့ ဆင်းသက် တတ် ကြ၏။ ¹⁴ ဘုရား သခင်အား လည်း ၊ ငါ တို့ထံမှ ထွက်သွား လော့။ ကိုယ်တော် ၏တရား ကို ငါတို့မ သိ လို ဟူ၍၎င်း၊ ¹⁵ အနန္တ တန်ခိုးရှင် သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝတ်ပြု ရမည်နည်း။ သူ ကို ဆုတောင်း လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍၎င်း ဆို တတ်ကြ၏။ ¹⁶ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ် စည်းစိမ် ကို ကိုယ် မ ပိုင်ကြ။ မ တရားသောသူတို့၏ အကြံအစည် ကို ငါသည် ဝန်မခံ။ ¹⁷ မ တရားသောသူတို့၏ မီးခွက် သည် သေ ၍ ၊ သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှါ ဘုရားသခင်သည် အမျက် တော် ထွက် သဖြင့်၊ ဘယ် နှစ်

ကြိမ်ဘေးဥပဒ် တို့ကို စီရင် တော်မူဘူးသည်ကို၎င်း၊¹⁸ သူတို့သည် လေ ရှေ့မှာအမှိုက် နှင့် မှန်တိုင်း တိုက် သွားသော ဖွဲ့ ကဲ့သို့ ဘယ်နှစ် ကြိမ်ဖြစ် ဘူးသည်ကို၎င်း၊¹⁹ ဘုရား သခင်သည် သူ ၏အပြစ် ကို သူ ၏သားသမီး တို့အဘို့ ဘယ်နှစ် ကြိမ်သို့ထားတော် မူဘူးသည် ကို၎င်း၊ သူသည် ကိုယ်တိုင် သိ ၍၊²⁰ ကိုယ် ပျက်စီး ခြင်း ကို ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင်လျက်၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင်၏အမျက် တော်ကို သောက် စိမ့်သောငှါ၊ သူ၏အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည် ကို၎င်း သိမှတ် ကြ လော့။²¹ သူ နေ ရသော နှစ် လ စေ့ သောအခါ ၊ သူ့ သားသမီးတို့၌ ရောက်သော အမှုနှင့် သူသည် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။²² မြင့် သော အရပ်၌နေ သော သူ တို့ကို အစိုးရ တော် မူ သော ဘုရား သခင် ကို အဘယ်သူ သွန်သင် လိမ့်မည် နည်း။²³ တ ယောက်သောသူကား ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ လျက် ၊ ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာ စွာ သေ တတ်၏။²⁴ သူ ၏နိမိတ် တို့သည် ဆူဖြိုး ၍၊ အရိုး တို့လည်း ခြင်ဆီ နှင့် စိုစွတ် ကြ၏။²⁵ တ ယောက် သော သူ ကား တ ခါ မျှ မ ပျော်မွေ့ ၊ စိတ် ညှိုးငယ် လျက် သေ တတ်၏။²⁶ နှစ် ယောက်လုံး တို့သည် မခြားမနား၊ မြေမှုန့် ၌ အိပ် ၍ တီကောင် များ ဖုံးလွှမ်း ခြင်း ကို ခံ ရကြ၏။²⁷ သင် တို့သည် အောက်မေ့ သော အရာ၊ ငါ့ ကို မ နာလို သောစိတ် နှင့်ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကို ငါသိ ၏။²⁸ အာဏာ ထားတတ်သောသူ ၏အိမ် သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။ မ တရား သော သူ တို့၏ ဘုံဗိမာန် တို့ သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟု သင် တို့သည် ဆို ကြ လိမ့်မည်။²⁹ ခရီးသွား သော သူ တို့ကို မ မေး ကြ ဘူးသလော။³⁰ ဖျက်ဆီး ရာ နေ့ရက် ကာလ ဘို့ မ တရားသော သူ တို့ သည် ယခုဘေးလွတ် လိမ့်မည်အကြောင်း၊ ဒေါသ အမျက်ခံရာ နေ့ရက် ကာလ ဘို့ ယခု ထွက်မြောက် လိမ့်မည် အကြောင်း တည်း ဟူသော သူ တို့ လက္ခဏာ သက်သေ များ ကို မ သိ ကြ သလော။³¹ သူ ပြု သော အမှု ကို သူ ရှေ့ မှာ အဘယ်သူ ဘော်ပြ လိမ့်မည် နည်း။ သူ၏အပြစ် နှင့် အလျောက် အဘယ် သူ ဆပ် ပေး လိမ့်မည် နည်း။³² သူ သည် သဂြိုဟ် ခြင်းသို့ရောက်၍ ၊ သူ၏သင်္ချိုင်း ပုံကို အစောင့် ထား ကြ လိမ့်မည်။³³ သူ သည် ချိုင့် မြေစိုင် တို့ကို ချိုနိုး ထင် လိမ့်မည်။ မ ရေတွက်နိုင်အောင် များစွာ သော သူ တို့သည် သူ ရှေ့၌ သွားနှင့်သကဲ့သို့၊ သူသည် လူ ခပ်သိမ်း တို့ကို မိမိ နောက် ၌ သွေးဆောင်လိမ့်မည်။³⁴ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့ပြန် ပြောသော စကား၌ မုသာ ပါသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ငါ့ ကို အချည်းနီး နှစ်သိမ့် စေ ကြ လိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

22 တဖန် တေ မန် အမျိုးသား ဧ လိ ဖတ် မြွက် ဆို သည် ကား၊² လူ သည် မိမိ ပညာ အားဖြင့် မိမိ အကျိုး ကို ပြုစု သကဲ့သို့ ဘုရား သခင်၌ ကျေးဇူး ပြုနိုင်သလော။³ သင်၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းအားဖြင့်၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ကျေးဇူးရှိတော် မူသလော။ သင် ၏အကျင့် ၌ အပြစ် မ ပါ ကြောင်း ကို ထင်ရှား စေသော အားဖြင့် အကျိုး စီး ပွား ရှိ တော် မူ သလော။⁴ သင့် ကို ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ဆုံးမ

ပေးတော် မူ မည် လော။ သင် နှင့် တရား တွေ့တော် မူ မည် လော။⁵ သင် ပြုသောဒုစရိုက် သည် အလွန် ကြီးသည် မ ဟုတ်လော။ သင့် အပြစ် တို့သည် မ ရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသည်မဟုတ်လော။⁶ သင်သည်ညီအစ်ကို ပေါင် ထားသော ဥစ္စာကို မ တရားသဖြင့် ခံယူ ပြီ။ ဆင်းရဲ သော သူ တို့၏ အဝတ် ကို လည်း ချွတ် ယူ ပြီ။⁷ မော သောသူသောက်ဘို့ ရေ ကိုမ ပေး။ ငတ်မွတ် သောသူကိုမ ကျွေး။⁸ အားကြီး သောသူ မူကား မြေ ကို ပိုင်ရ၏။ ဂုဏ် အသရေရှိသော သူ သည် နေ ရသော အခွင့် ကို ရ၏။⁹ သင်သည် မှတ်ဆိုး မ တို့ကို လက်ချည်း လွှတ် လိုက်၍ ၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်တို့၏လက် ကို ချိုး ပြီ။¹⁰ ထိုကြောင့် ကျော့ကွင်း နှင့် ကျော့မိပြီ၊ ထိတ်လန့် သော စိတ်နှင့် ပင်ပန်း ရ၏။¹¹ မ မြင် နိုင်သောမောင်မိုက် သည် ညှဉ်းဆဲ၍ ၊ ပြင်း စွာ စီး သော ရေ သည် လွှမ်းမိုး ရ၏။¹² ဘုရား သခင် သည် ကောင်းကင် ဘဝင် ပေါ်မှာ ရှိ တော် မူ သည်မ ဟုတ် လော။ ကြယ် တို့သည် အဘယ် မျှလောက် မြင့် ကြသည်တကား။¹³ သို့ဖြစ်၍ သင် က၊ ဘုရား သခင်သည် အဘယ်သို့ သိ တော်မူမည်နည်း။ ထူ သော တိမ်တိုက်ကွယ်လျက်နှင့် စီရင် တော်မူနိုင်မည်လော။¹⁴ မ မြင် နိုင် အောင် ထူထပ်သောတိမ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို လွှမ်းမိုး ကြ၏။ ကောင်းကင် စကြဝဠာ ထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည် တော်မူသည်ဟု ဆို တတ်၏။¹⁵ ကာလ အချိန် မ စေ့ မှီ ဖျက်ဆီး ခြင်း၊ ရေ လွှမ်းမိုး၍၊^{16,17} အခြေအမြစ် ပယ်ရှင်း ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ တည်း ဟူသော ဘုရား သခင် အား ငါ တို့ ထံမှ ထွက်သွား လော့ ဟူ၍ ၎င်း ၊ အနန္တ တန်ခိုး ရှင် သည် ငါ တို့အဘို့အဘယ်သို့ ပြု နိုင် သနည်း ဟူ၍၎င်း၊ ဆိုတတ်သောအဓမ္မ လူ တို့လိုက် ဘူးသော လမ်း ဟောင်း ကိုသင် သည်လိုက် ဦး မည် လော။¹⁸ သို့ရာတွင် ဘုရား သခင်သည် သူ တို့ အိမ် ကို ကောင်း သော အရာ နှင့် ပြည့် စေ တော် မူ၏။ မ တရား သော သူ တို့ ၏ အကြံအစည် ကို ငါ သည် ဝန် မခံ။¹⁹ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့သည် ကြည့် မြင်၍ ဝမ်းမြောက် ကြ၏။ အပြစ် ကင်း သောသူတို့သည် ထို အဓမ္မလူ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။²⁰ အကယ် စင်စစ် ငါ တို့ရန်သူ သည် ပျက်စီး လေ ပြီ။ သူ ၏စည်းစိမ် ကို မီး လောင် လေ ပြီဟု ဆို ရကြ၏။²¹ ဘုရား သခင်နှင့် အကျွမ်းဝင် ၍ မိဿဟာ ယ ဖွဲ့ လော့။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းစား ခြင်း သို့ ရောက် ရ လိမ့်မည်။²² နှုတ် တော် ထွက် တရား ကို ခံယူ ၍ စကား တော် ကို နှလုံး ၌ သွင်း ပါ လော့။²³ အနန္တ တန်ခိုး ရှင် ထံ တော် သို့ ပြန်လာ လျှင် ၊ တည်ဆောက် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။ သင့် အိမ် မှ ဒုစရိုက် ကို ပယ်ရှား လျှင်၊²⁴ ရွှေ ကိုမြေမှုန့် ကဲ့သို့၎င်း ၊ ဩဖိရ ရွှေကို မြစ် ၌ ရှိ သောကျောက်စရစ် ကဲ့သို့၎င်း သို့ထား ရလိမ့်မည်။²⁵ ထိုအခါ အနန္တ တန်ခိုး ရှင် သည် သင် ၌ရွှေ ရတနာ၊ သင် သုံး ရ သော ငွေ ဘဏ္ဍာ ဖြစ် တော်မူလိမ့်မည်။²⁶ သင်သည်အနန္တ တန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော် ၍ ၊ ဘုရား သခင်ကို ဖူးမြော် ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။²⁷ သင်ဆုတောင်း သောအခါ နားထောင် တော်မူမည်။ သစ္စာ ဂတိထားသည်အတိုင်း၊ သစ္စာ ဝတ်ဖြေ ရ သော အခွင့် ရှိ လိမ့်မည်။²⁸ သင် ကြံစည် သော

အကြံအစည်သည် ထမြောက်၍၊ သင် သွားသောလမ်း၌ ရောင်ခြည် ထွန်း လိမ့်မည်။²⁹ သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချ ခြင်းကိုခံရသောအခါ ၊ သင်ကချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု ဆို ရလိမ့်မည်။ စိတ် နှိမ့်ချ သော သူ ကို ကယ်တင် တော် မူ လိမ့်မည်။³⁰ အပြစ် မ ကင်း သော သူကိုပင် ကယ်နှုတ် တော် မူ လိမ့်မည်။ သင် ပြုသော အမှု သန့်ရှင်း သောအားဖြင့် သူသည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟုမြွက် ဆို၏။

23ယောဘ ပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊²ယခုငါ ပြင်းစွာ မြည်တမ်း သော်လည်း၊ ငါ ခံရသောဒဏ် သည် သာ၍ပြင်း ပါ၏။³ဘုရားသခင် ကိုတွေ့ နိုင်သော အရပ်ကို ငါ သိ ပါစေသော။ ပလ္လင် တော် ရှေ့သို့ ရောက် ပါစေသော။⁴ရှေ့ တော်သို့ရောက်မှ ငါသည် ကိုယ်အမှု ကို ပြင်ဆင် ၍ ၊ များစွာသော အကျိုး အကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထား ရ၏။⁵ငါ့ အား ပြန်ပြော မိန့်မြွက် တော်မူသောစကား တော်ကို ငါ သိ နားလည် ရ၏။⁶မဟာ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ငါ နှင့် တရား တွေ့ တော်မူမည်လော။ တွေ့တော်မ မူ။ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူ မည်။⁷ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ရှေ့ တော်၌ဆွေးနွေး သော အခွင့် ရှိ၍ ၊ တရား ရှင်သည် ငါ့အမှုကို အစဉ် ရှင်းလင်း စေတော်မူမည်။⁸ယခုမူကား၊ ငါတက် လျှင် ဘုရား သခင်ရှိတော်မ မူ။ ဆုတ် လျှင် ကိုယ်တော် ကို မ ရိပ်မိ၊⁹လုပ် တော်မူရာ လက်ဝဲ ဘက်သို့သွားလျှင် ကိုယ်တော်ကို မ ဖူး မတွေ့ရ။ လက်ျာ ဘက်၌ ပုန်းရှောင် လျက် နေ တော်မူသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော်ကိုမ မြင် ရ။¹⁰သို့သော်လည်း ငါ သွားသောလမ်း ကို သိ တော်မူ၏။ စစ် တော်မူခြင်းကိုခံ ပြီးမှ၊ ရွှေ ကဲ့သို့ ငါပေါ် လိမ့်မည်။¹¹ခြေ တော်ရာကို အစဉ်တစိုက် ငါရှောက် သွား၍၊ ကြွတော်မူရာလမ်း ကို မ လွှဲ မရှောင်လိုက်ပါ၏။¹²ထား တော်မူသောပညတ် တို့ကို ငါမ ပယ်။ နှုတ် တော်ထွက် စကား တို့ကို ငါ ရင်ခွင်၌ သိုထား ပါ၏။¹³သို့ရာတွင် သဘောတညီတည်း ရှိတော် မူ သော ဘုရား သခင် ကို အဘယ်သူ သည် ပြောင်းလဲ စေ နိုင်မည် နည်း။ အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု တော်မူလိမ့်မည်။¹⁴ငါ့ အငနန်း အတာကို စီရင် တော်မူ၏။ ထိုသို့ သော အကြံအစည်တော်အများ ရှိကြ၏။¹⁵ထိုကြောင့် ရှေ့ တော်၌ ငါထိတ်လန့် လျက်နေ၍ ဆင်ခြင် သောအခါ ၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ ရ၏။¹⁶ဘုရား သခင်သည် ငါ့ စိတ် ပျက် စေခြင်းငှါငင်း ၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ ကြောက်ရွံ့ စေ ခြင်း ငှါငင်း ပြုတော် မူ၏။¹⁷အကြောင်း မူကား၊ မှောင်မိုက် မ ရောက်မှီ ငါ့ကို ပယ်ရှင်း တော်မ မူ။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက် မှ ငါ့ ကို ကွယ်ကာ တော်မမူပါတကား။

24အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကာလ အချိန်တို့ကို သိုထား တော်မ မူသနည်း။ နားလည် သောသူတို့ သည် တရားစီရင် တော် မူ ရာ နေ့ ရက် ကို အဘယ်ကြောင့် မ မြင် ရသ နည်း။²အချို့ သော သူ တို့သည် မြေ မှတ်တိုင် တို့ကို ရွှေ့ တတ် ကြ၏။ သူ တ

ပါး၏ သိုး ဆိတ်တို့ကို လုယူ ၍ ကိုယ်အဖို့ ထိန်းကျောင်း ကြ၏။³မိဘ မ ရှိ သော သူငယ်၏မြည်း ကို မောင်း သွား၍၊ မုတ် ဆိုး မ နားနွား ကို အပေါင် ယူ ကြ၏။⁴ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ကို လမ်းလွဲ စေ ကြ၏။ ဆင်းရဲ သော ပြည် သား တို့သည် စုဝေး ၍ ပုန်းရှောင် လျက် နေ ကြ၏။⁵သူတို့သည် အလုပ် လုပ်ခြင်းငှါတော့ ၌ ရိုင်း သော မြည်း ကဲ့သို့ထွက် ရကြ၏။ စားစရာ ကို ရှာ ခြင်း ငှါ နံနက် စောစော သွား၍၊ ကိုယ် အဖို့ နှင့် သားသမီး တို့အဖို့ ကို တော ၌တွေ့ ရကြ၏။⁶လယ်ပြင် ၌ ကား၊ ညှဉ်းဆဲ သော သူ၏ စပါး ကို ရိတ် ၍ ၊ သူ၏စပုတ်သီး ကို သိမ်း ရကြ၏။⁷ချမ်း သော ကာလ၌ ကိုယ် ကို ဖုံးလွှမ်း စရာ အဝတ် မ ရှိ။ အချည်းစည်း အိပ် ရကြ၏။⁸တည်းခို စရာ တဲမရှိ သောကြောင့်၊ တောင် ပေါ်၌ မိုမ်းရေ စိုစွတ် လျက် ကျောက် ကြားမှာ ခို ရကြ၏။⁹အဘ မရှိသောသူငယ်သည် အမိနို့ နှင့် ကွာ ရ၏။ ဆင်းရဲ သားသည် မိမိဥစ္စာကို ပေါင် ထားရ၏။¹⁰အဝတ် မရှိအချည်းစည်း လှည့်လည် ၍ မွတ်သိပ် လျက်၊ သူ တ ပါး ကောက်လှိုင်း ကို ထမ်း ရ၏။¹¹သူတပါး အိမ် မှာ ဆီ ကိုကြိတ် လျက်၊ စပုတ်သီး ကို နင်းနယ် လျက် အငတ် ခံရ၏။¹²လူ တို့သည် မြို့ထဲ မှာ ညည်းတွား ကြ၏။ နာ သောသူတို့သည် အော်ဟစ် ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့ဆုတောင်းသော စကားကိုဘုရား သခင်သည် ပမာဏ ပြုတော်မ မူ။¹³အချို့သောသူတို့သည် အလင်း ကို ဆန့်ကျင် ဘက် ပြု၍ အလင်း သဘော ကို မ သိ။ လင်း သော လမ်း သို့ မ လိုက် တတ်ကြ။¹⁴လူသတ် သည် စောစော ထ ၍ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ကို သတ် တတ်၏။ ည၌ အခါ သူခိုး လုပ် တတ် ၏။¹⁵သူ့မယားကို ခိုး သော သူသည် ညဦးယံ အချိန်ကို မြော်လင့် ၍၊ မိမိ မျက်နှာ ကို ဖုံး လျက် အဘယ်သူမျှ မ မြင် ရ ဟု ဆို တတ်၏။¹⁶လူဆိုး တို့သည် ည၌ အချိန်၌ သူ တ ပါး၏အိမ် ကို ဖောက်ထွင်း တတ်ကြ၏။ နေ့ အချိန်၌ ပုန်း လျက်နေ၍ အလင်း ကိုရှောင်တတ် ကြ၏။¹⁷နံနက် ယံ ကို သေမင်း အရိပ် ကဲ့သို့ထင်မှတ်၍၊ သေမင်း အရိပ်ကြောက်မက် ဘွယ်သောဘေးတို့ကို သိ ရကြ၏။¹⁸ရေ ပေါ် မှာပေါ့ပါး ကြ၏။ မြေ ပေါ်မှာ ကျိန်ဆဲ သောအဖို့ ကို ခံရ၍၊ စပုတ် ဥယျာဉ်အနီးသို့ မ ချဉ်း ရကြ။¹⁹မိုမ်း ရေသည် ခန်းခြောက် ခြင်း အားဖြင့်ငင်း၊ နေပူ အရိန်အားဖြင့်ငင်း၊ ကွယ်ပျောက် တတ်သကဲ့သို့၊ မ တရား သော သူ သည် သေမင်း နိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက် တတ် ၏။²⁰သူ၏အမိ သည် သူ့ ကိုမေ့လျော့ ၍၊ တီကောင် တို့သည် မြိန် စွာ စားလိမ့်မည်။ နောက် တဖန် အဘယ်သူမျှမ အောက်မေ့ ရ။ မတရား သော သူသည် သစ်ပင် ကဲ့သို့ ကျိုး ရလိမ့်မည်။²¹မတရားသော သူ သည် သားမ ဘွား သော မိန်းမကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမ ကို လည်း ကျေးဇူး မ ပြုတတ်။²²အားကြီး သောသူကိုပင် မိမိ တန်ခိုး ကြောင့် ပယ်ရှင်း တတ်၏။ ထ သောအခါလူတိုင်းကိုယ် အသက် အ ဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏။²³သို့ရာတွင်ရဲရင့် စွာ ခိုလှုံ ရာအခွင့်ကို သူ့ အား ပေး ၍၊ ထိုသို့သော သူ တို့ ၏ အမှု များကို ပမာဏပြုတော်မူ ၏။

24 ခဏ ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်၍ တဖန် ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ နိမ့်ချ ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့် ၊ အခြားသော သူကဲ့သို့ အသက်ချုပ် ခြင်းကို၎င်း ၊ စပါးနံ့ အဖျား ကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ် ခြင်းကို၎င်းခံရကြ၏။ 25 သို့မဟုတ်လျှင် ၊ ငါ၏မုသာ အပြစ်ကို အဘယ်သူ ပြမည်နည်း။ ငါ၏စကား ကို အဘယ်သူချေမည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

25 တဖန် ရှု အာ အမျိုးသား ဗိလဒဒ် မြွက် ဆို သည် ကား၊ 2 ဘုရားသခင်သည် အာဏာ တော်နှင့်၎င်း ၊ ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ ဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၍၊ မြင့်သော ဌာနတော်၌ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပြုစု တော်မူ၏။ 3 မိုလ်ခြေ တော် တို့ကို ရေတွက် နိုင်သလော။ အလင်း တော်သည် အဘယ်သူကို မလင်းဘဲ နေသနည်း။ 4 သို့ဖြစ်၍ လူသည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ်ကို အဘယ်သို့ ရနိုင်သနည်း။ လူမိန်းမ ဘွားမြင်သောသူသည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်း နိုင်သနည်း။ 5 လသော်လည်း အလင်းမရှိ။ ကြယ်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ မဖြူစင်။ 6 ထိုမျှမက ၊ တီကောင်ဖြစ်သောလူ ၊ ပိုးရွှံ့ဖြစ်သောလူ သားကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိ သနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

26 ယောဘ ပြန်၍ မြွက်ဆိုသည် ကား၊ 2 သင်သည် အားနည်းသောသူကို အဘယ်သို့မစသနည်း။ လက်ကျသောသူကို အဘယ်သို့ ထောက်ပံ့သနည်း။ 3 မိုက်သောသူကို အဘယ်သို့ အကြံပေးသနည်း။ ထူးဆန်းသော ပညာကို အဘယ်သို့ပြသနည်း။ 4 ဤစကားကို အဘယ်သူ အားမြွက်ဆိုသနည်း။ အဘယ်သူ၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဟောပြောသနည်း။ 5 အောက်အရပ်၌ သင်္ချိုင်းသားတို့နှင့်တကွရေများနှင့် ရေ၌ နေသောသူများ တို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။ 6 မရဏ နိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌ လှန်လျက်ရှိ၏။ အဗဒုဒန် နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။ 7 မိုဗ်းကောင်းကင်ကို လွတ်လပ်လဟာ၌ ကြက်တော်မူ၏။ မြေကြီးကို အခုအခံမရှိ ဆွဲထားတော်မူ၏။ 8 ထူထပ်သော မိုဗ်းတိမ်တော်နှင့် ရေကို ထုပ်တော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ၏။ 9 မိုဗ်းတိမ်တော်ကို ဖြန့်၍ ပလ္လင်တော်မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။ 10 အလင်းနှင့် အမိုက်ဆုံမိရာ အပိုင်းအခြား၌ စကြဝဠာကို ကန့်ကွက်တော်မူ၏။ 11 ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့် ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်တိုင် တို့သည် တုန်လှုပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြ၏။ 12 တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ပညာတော်အားဖြင့် သူ၏မာနကို ချိုးဖျက်တော်မူ၏။ 13 ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုပြင်၍၊ လျင်မြန်သောနဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ 14 ဤရွှေကား၊ အမှုတော်အရိပ်အမြွက်သာဖြစ်၏။ စကားတော် အသံအနည်းငယ်ကိုသာ နားကြားရ၏။ တန်ခိုးတော်မိုဗ်းကြိုးသံကို အဘယ်သူ နားလည်နိုင်သနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

27 ယောဘသည် လင်္ကာစကားကိုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည် ကား၊ 2 ငါ့ကိုအမှုရှုံး စေတော်မူသောဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ 3 ငါ့အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နှာခေါင်း၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအသက် တည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ 4 တခါမျှအဓမ္မစကားကို ငါ့နှုတ်မမြွက်။ လှည့်စားသော စကားကို ငါ့လျှာဖြင့် ငါမပြောဘဲနေမည်။ 5 သင်တို့သဘောဖြောင့်သည်ဟု ဝန်ခံသော စကားသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ငါသည်ကိုယ်သဘောဖြောင့်သည်ကို သေသည်တိုင်အောင် မငြင်း။ 6 ငါသည်တရားသော အကျင့်ကို လက်မလွှတ်၊ စွဲကိုင်လျက်နေမည်။ အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံးကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်ရ။ 7 ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၎င်း ၊ ငါ့တစ်ဘက်၌ ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သော သူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါစေသော။ 8 အဓမ္မလူသည် ဆိုးခြင်းသို့ရောက်၍၊ အသက်ဝိညာဉ်ကိုဘုရားသခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ အဘယ်မြော်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။ 9 ထိုအမှုရောက်သောအခါ ၊ သူအော်ဟစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူမည်လော။ 10 ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်လော။ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ပဌာနပြုလိမ့်မည်လော။ 11 ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အား ငါပြသမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကြံစည်တော်မူသောအရာတို့ကို ငါထိမ်ဝှက်၍မထား။ 12 သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်သိမြင်လျက် ၊ ဤမျှလောက်အချည်းနီးသောစိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုစုကြသနည်း။ 13 လူဆိုးအား ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဆုလပ် ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ လက်တော်မှ ခံရသော အဓမ္မဥစ္စာဟူမူကား၊ 14 သူ၏သားသမီးများပြားသော်လည်း ထားစာဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ 15 သူ၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို သေမင်းသဂြိုဟ်လိမ့်မည်။ သူ၏မှတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်းကို မပြုရကြ။ 16 သူသည်ငွေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍ ၊ အဝတ်တန်ဆာကို ရွှံ့ကဲ့သို့ပြင်ဆင်သော်လည်း၊ 17 ထိုအဝတ်တန်ဆာကို ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို အပြစ်ကင်းသောသူသည် ဝေငှလိမ့်မည်။ 18 သူဆောက်သော အိမ်သည်ပိုးရွှံ့အိမ်ကဲ့သို့၎င်း ၊ ကင်းတဲကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။ 19 ထိုရတတ်သောသူသည် သေသောအခါ သဂြိုဟ်ခြင်းကို မခံရ။ မျက်စိတမှိတ်၌ ဆုံးရှုံးပြီ။ 20 ထသောရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကိုလိုက်တတ်၏။ ညဉ့်အခါ မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းတိုက်သွားတတ်၏။ 21 အရှေ့လေလွှင့်၍ သူသည်မိမိနေရာ၌ မတည်။ လေအဟုန်ဖြင့် ပါသွားတတ်၏။ 22 ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် ၊ လက်တော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်။ 23 လူတို့သည်လက်ခုပ်တီး၍ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက် ၊ သူ့ကိုမောင်းကြလိမ့်မည်။

28 ငွေလိုက်သောငွေကြောင်းသည် စင်စစ်ရှိ၏။ လူစစ်တတ်

သော ရွှေနေရာ လည်း ရှိ၏။² သံ ကိုမြေကြီး ထဲက တူးယူ တတ်၏။ ကျောက် ကို ချက်၍ ကြေးနီ ကိုရတတ်၏။³ လူသည် မှောင်မိုက် ကို ပျောက်စေ တတ်၏။ အဆုံး တိုင်အောင် ၎င်း မှောင်မိုက် ကျောက် ၊ သေမင်း အရိပ် တိုင်အောင်၎င်း လိုက်၍ စစ် တတ်၏။⁴ တောင် ခြေရင်း၌တွင်းတူး၍၊ ခြေ ဖြင့် ကိုယ်ကို မထောက်ဘဲ ဆင်း၍၊ လူ နေရာ ကို စွန့် သွား တတ်၏။⁵ မြေ သည် စားစရာ ကို ပေး တတ် သော်လည်း ၊ အောက် အရပ်၌ မီး ဖြင့်ပျက်သကဲ့သို့ အပျက် ခံရ၏။⁶ သူ ၏ကျောက် တို့သည် ကျောက် နီနေရာ ဖြစ်၏။ မြေမှုန့် လည်း ရွှေ ဖြစ်၏။⁷ အဘယ်ငှက် မျှမ သိ ၊ လင်းတ မျက်စိ လည်း မ မြင် သေးသော လမ်း ရှိ၏။⁸ ထိုလမ်းကိုသားရဲ မ နင်း ၊ ခြင်္သေ့ မ ရှောက် သေး။⁹ လူ သည် ကျောက် ပေါ် မှာ လက် တင် ၍၊ တောင် တို့ ကို ခြေရင်း တိုင်အောင် မှောက် တတ်၏။¹⁰ ကျောက် တို့တွင် ရေစီးစေ တတ်၏။ သူ ၏မျက်စိ သည် ထူးဆန်း သော အရာရှိ သမျှ တို့ကို ကြည့် မြင် တတ်၏။¹¹ စီး သော ရေ ကို တ ဖန် ဖြတ်၍၊ ဝှက်ထား သော အရာတို့ကို ထုတ်ဘော် တတ်၏။¹² သို့ရာတွင် ၊ ပညာ ကိုအ ဘယ် မှာ တွေ့ ရလိမ့်မည်နည်း။ ဉာဏ် သည်လည်း အဘယ် အရပ် ၌ နေသနည်း။¹³ ဉာဏ်ပညာအဘိုး ကို လူ မ သိ နိုင်။ အသက် ရှင် သောသူတို့ ၏ နေရာ ၌ ရှာ ၍ မ တွေ့နိုင်။¹⁴ နက်နဲ သော အရပ်ကင် ၌ မ ရှိ။ ပင်လယ် ကလည်း ၊ ငါ ၌ မ ရှိဟုဆို တတ်၏။¹⁵ ရွှေစင် ကို ပေး ၍ပညာကိုမ ရ။ ငွေ ကိုချိန် ၍ ပညာအဘိုး ကို မ မှီနိုင်။¹⁶ ဩဖိရ ရွှေ ၊ မြတ် သောရှုဟံ ကျောက်၊ နီလာ ကျောက်နှင့် ဝယ် သော်လည်း မ ရနိုင်။¹⁷ ရွှေ ဖြစ်စေ ၊ ကျောက် သလင်းဖြစ်စေ မ မှီ နိုင်။ ရွှေစင် တန်ဆာ များနှင့်ဖယ်လှည့် ၍မရနိုင်။¹⁸ သန္တာ နှင့် ပုလဲ ကိုပြော စရာ မ ရှိ။ ပညာ သည် ပတ္တမြား ထက် သာ၍အဘိုး ကြီး၏။¹⁹ ကုရု ဥဿ ဘယား သည် မ မှီ နိုင်။ အမြတ် ဆုံးသော ရွှေ နှင့် ဝယ် ၍ မ ရနိုင်။²⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ ပညာ သည် အဘယ် က လာ သနည်း။ ဉာဏ် သည် အ ဘယ် ဆီမှာနေရာ ကျ သနည်း။²¹ အသက် ရှင်သော သတ္တဝါတစုံ တယောက်မျှ ကြည့် ၍မမြင်နိုင်။ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည် ရှာ ၍ မ တွေ့နိုင်။²² အဗဒုဒုန် မင်းနှင့် သေမင်း တို့က၊ ပညာ၏သိ တင်း ကို နား နှင့် ကြား ရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆို တတ်ကြ၏။²³ ဘုရား သခင် သာလျှင် ပညာ လမ်း ကို နားလည် တော် မူ၏။ ပညာ နေရာ အရပ်ကို သိ တော်မူ၏။²⁴²⁵ လေ ကိုချိန် လျက်၊ ရေ ကိုလည်းခြင် လျက်၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ကြည့်ရှု ၍၊ ကောင်းကင် အောက် ၌ရှိ သမျှ တို့ကို မြင် တော် မူ၏။²⁶ မိုဗ်း ရွာ မှု ကို စီရင်၍၊ မိုဗ်း ကြိုး လျှပ်စစ်ပြက်ရာ လမ်း ကို ဖန်ဆင်း သောအခါ၊²⁷ ပညာကိုမြင် ၍ ဘော်ပြ တော်မူ၏။ ပညာတရားကို ထား ၍ စုံစမ်း တော်မူ၏။²⁸ လူ တို့အား လည်း ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသည် ပညာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ၊ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် ခြင်း သည် ဉာဏ် ဖြစ်ကြောင်း ကို မိန့် တော်မူပြီဟုမြင်ဆို၏။

ကား၊² ငါသည် လွန် လေပြီ သောနှစ်၊ လ ၊ ဘုရား သခင် စောင့်မ တော်မူ သော နေ့ ရက်၌ဖြစ် သကဲ့သို့ တ ဖန် ဖြစ် ပါစေ။³ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏မီးခွက် သည် ငါ ခေါင်း ပေါ်မှာ ထွန်းလင်း သည်ဖြစ်၍ ၊ ထို အလင်း ကို ငါအမှီပြု လျက်၊ မိုက် သောအရပ်၌ ရှောက် သွား နိုင်၏။⁴ ငါ့ အသက် ပျို သောကာလ ၊ ငါ့ အိမ် ၌ ဘုရား သခင်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ရသောအခွင့်ရှိသောကာလ၌ ၊ ငါဖြစ် သကဲ့သို့ တ ဖန် ဖြစ်ပါစေ။⁵ ထိုအခါ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ ဘက် ၌ရှိတော် မူ၏။ ငါ့ သားသမီး တို့သည် လည်း ငါ့ ကို ဝိုင်း လျက် နေ ကြ၏။⁶ ထိုအခါ ငါ သွား သောလမ်း၌ နို့ရည် စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲ သည် လည်း ငါ့ အဘို့ ဆီ ကိုသွန်းလောင်း လေ၏။⁷ ငါသည်မြို့အလယ်၌ ရှောက်၍ ၊ မြို့ တံခါး သို့ သွား လျက်၊ လမ်း ၌ ထိုင် ရာကို ပြင်ဆင် လျက်နေစဉ်တွင်၊⁸ လူပျို တို့သည် ငါ့ ကိုမြင် သဖြင့် ပုန်းရှောင် ၍ နေ ကြ၏။ အသက် ကြီး သူ တို့သည် လည်း ထ ၍ မတ်တတ် နေ ကြ၏။⁹ မင်းသား တို့သည် စကား မ ပြောဘဲ နေ၍ ၊ မိမိ တို့ နှုတ် ကို လက် နှင့် ပိတ် ကြ၏။¹⁰ မှူးမတ် တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ် စွာ နေ၍ ၊ သူ တို့လျှာ သည် အာခေါင် ၌ ကပ် လေ၏။¹¹ လူတို့သည် ငါ့ စကား သံ ကို ကြား သောအခါ ကောင်း ကြီး ပေး ကြ၏။ ငါ့ ကို မြင် သောအခါ ချီးမွမ်း ကြ၏။¹² အကြောင်း မူကား၊ ငါသည်ဆင်းရဲ သောသူ၊ မိဘ မ ရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ် ရာမ ရသောသူ အော်ဟစ် သောအခါ ကယ်တင် တတ်၏။¹³ ပျက် လု သော သူကောင်း ကြီး ပေးခြင်း ကို ငါ ခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမ စိတ် နှလုံးကို ရွှင်လန်း စေ၏။¹⁴ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီကို အဝတ် လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင် ၏။ တရား သည် ငါ့ ဝတ်လုံ ငါ့ပေါင်း ဖြစ်၏။¹⁵ မျက်စိ ကန်းသောသူတို့အား ငါ သည် မျက်စိ ဖြစ် ၏။ ခြေဆွံ့ သောသူတို့အား ခြေ ဖြစ်၏။¹⁶ ဆင်းရဲ သောသူတို့၏ အဘ ဖြစ်၏။ အသိအကျွမ်း မ ရှိသောသူ တို့ ၏အမှု ကို ငါ နားထောင် ၏။¹⁷ မ တရား သော သူ၏အစွယ် တို့ကို ငါ ချိုး ၍ ၊ သူ လူယူ ကိုက်စားသော အရာ ကိုနှုတ် ၏။¹⁸ ငါသည် ကိုယ် အသိုက် ၌ သေ ရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သော နေ့ ရက်တို့သည် သဲလုံး နှင့် အမျှ များပြား လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၏။¹⁹ ငါ့ အမြစ် သည် ရေ နား မှာပြန်ပွား ၏။ ဆီးနှင်း သည် တညဉ့်လုံး ငါ့ အခက် အလက်၌ ကျ၏။²⁰ ငါ့ ဘုန်း သည် အစဉ်ပွင့်လန်း လျက်၊ ငါ လေး သည် လည်း ငါ့ လက် ၌ အားဖြည့် လျက်ရှိ၏။²¹ သူ တ ပါး တို့သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ ငါ ပေး သော အကြံ ကို ငဲ့လင့် လျက် တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။²² ငါ ပြောပြီးသည်နောက် သူ တို့သည် ပြန် ၍ မ ပြော။ ငါ့ စကား သည် သူ တို့အပေါ် မှာ ရေစက် ကဲ့သို့ကျ ၏။²³ မိုဗ်း ရေ ကို ငဲ့လင့် သကဲ့သို့ ငါ့ ကို ငဲ့လင့် လျက်၊ နောက်ကျ သော မိုဗ်းရေကို ခံချင်သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့သည် ပစပ် ကို ကျယ် ကျယ် ဖွင့် လျက် နေ ကြ၏။²⁴ ငါသည် ပြုံး လျက် သူ တို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ သူတို့သည် မ ယုံ နိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ ၏အလင်း ကိုလည်း မ ပျောက် စေ ကြ။²⁵ ငါသည် သူ တို့လမ်း ကို ပဲ့ပြင် ၍

29 ယောဘ သည် လင်္ကာ စကား ကို ဆက် ၍မြက် ဆို သည်

အမြတ် ဆုံးသော နေရာ၌ ထိုင် ၏။ ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှင်ဘုရင် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ညှိုးငယ် သောသူတို့ ကို နှစ်သိမ့် စေသော သူ ကဲ့သို့ ၎င်း ငါဖြစ်၏။

30 ယခု မူကား ၊ ငါ ထက် အသက် ငယ် သောသူတို့ သည် ငါ့ ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူ တို့အဘ များကို ငါသည် ရွံ့ရှာ ၍၊ ငါ့ သိုးစု ကို စောင့်သော ခွေး တို့တွင် မျှနေရာမပေး။² သူ တို့သည် အစွမ်း သတ္တိ ကုန်ပြီးမှ၊ ငါ့ အမှုကို အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်သနည်း။³ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သောကြောင့်၊ သူတပါးများနှင့် မ ပေါင်းဘော်။ နက်နဲသော တော အရပ်နှင့် လူ ဆိတ်ညံ့ ရာ အရပ် သို့ ပြေး ကြ၏။⁴ စားစရာ ဘို့ ချုံဖုတ် နား မှာ မလွှဲမြက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ် မြစ် ကိုလည်း တူး ကြ၏။⁵ လူနေရာမှ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံရ၍၊ သူခိုး ကိုလိုက် သကဲ့သို့ သူ တ ပါး တို့သည် လိုက်၍ အော်ဟစ် ကြ၏။⁶ ကြောက် မ က် ဘွယ် သော တောင်ကြား ၊ မြေ တွင်း ၊ ကျောက် ခေါင်း၌ နေ ကြ၏။⁷ ချုံဖုတ် အောက်မှာ မြည်တမ်း လျက်၊ ဆူးပင် အောက် မှာ စုဝေး လျက် နေကြ၏။⁸ လူမိုက် သား ၊ လူယုတ်သား ဖြစ်၍၊ အရပ် ရပ် နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံရကြ၏။⁹ ယခု မူကား ၊ ငါသည် သူ တို့သီချင်း ဆိုရာ၊ ကဲ့ရဲ့ပုံခိုင်း ရာ ဖြစ် ပါသည် တကား။¹⁰ ငါ့ ကို ရွံ့ရှာ ၍ ဝေး စွာ ရှောင် တတ် ကြ၏။ ငါ့ မျက်နှာ ကို တံတွေး နှင့် မ ထွေး ဘဲ မ နေ ကြ။¹¹ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကို လေး နှင့် ပစ်၍ ညှဉ်းဆဲ တော် မူသောကြောင့် ၊ သူတို့သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ဇက်ကြိုး ကို လွှတ် တတ် ကြ၏။¹² သူငယ်တို့သည် ငါ့လက်ျာ ဘက်၌ ထ ၍၊ ငါ့ ခြေ ကို တွန်း ကြ၏။ ငါ့ ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငါလမ်း ဖို့ ကြ၏။¹³ ငါ့ လမ်း ကို ဖျက် ၍ ငါ့ ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငါကြိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင် သတိပေး သော သူမ ရှိ။¹⁴ ကျယ် သော တွင်းပေါက် ၌ ဝင်သကဲ့သို့ ၊ ငါ့ကို တိုက်၍ ဖြိုဖျက် ရာကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တဟုန်တည်း ပြေးလာကြ၏။¹⁵ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အရာတို့သည် ငါ့ အပေါ်သို့ရောက် ၍၊ လေ တိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ ဘုန်း ကို လိုက် သဖြင့် ၊ ငါ့ စည်းစိမ် သည် မို ဗ်း တိမ် ကဲ့သို့ လွင့် ကုန် ပြီ။¹⁶ ယခု မူကား ၊ ငါ့ နှလုံး ကြေကွဲ ပြီ။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ခံ ရာ ကာလ သည် ငါ့ ကို မှီ ပြီ။¹⁷ ညဉ့် အခါ ငါ့ အရိုး တို့သည် အလွန် ကိုက်ခဲ ၍၊ ငါ့ အကြော တို့သည် သက်သာ ခြင်း မ ရှိ ရ ကြ။¹⁸ ငါ့ အနာ သည် ပြင်းထန် သဖြင့် ၊ အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊ ငါ့ကို ဖုံးလွှမ်း၍ အကျီ လည်စွပ် ကဲ့သို့ ငါ့ ကိုစည်း လျက် နေ၏။¹⁹ ငါ့ ကို ရွံ့ ထဲ သို့ တွန်းချ တော် မူ သဖြင့် ၊ ငါ သည် မြေမှုန့် နှင့် မီးဖိုပြာ ကဲ့သို့ ဖြစ် လေပြီ။²⁰ ကိုယ်တော် အား အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် သော်လည်း ကြား တော်မ မူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ်တတ် နေသော်လည်း မှတ် တော်မမူ။²¹ အကျွန်ုပ် ကို ကြမ်းတမ်း စွာပြု၍၊ အားကြီး သော လက် တော်နှင့် ညှဉ်းဆဲ တော်မူ၏။²² အကျွန်ုပ် ကို ချီသွား ၍ ၊ လေ ကိုစီး စေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် ၏ ကိုယ် ခနဲခါကို ဖြုတ် လွှင့်တော်မူ၏။²³ သေ ခြင်းသို့၎င်း ၊ အသက် ရှင်သောသူခပ်သိမ်း

တို့ အဘို့ စီရင် သော နေရာ သို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ် ကို ပို့ဆောင် တော်မူ မည်ဟု အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။²⁴ ဘုရားသခင်သည် လက် ဆန့် တော် မူ သောအခါ ၊ တောင်းပန် သော်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီး တော် မူ သောအခါ ၊ အော်ဟစ် သော်လည်း ကျေးဇူး မ ရှိ။²⁵ အမှု ရောက်သော သူအတွက် ငါ့ငိုကြွေး ဘူးပြီ မ ဟုတ်လော။ ဆင်းရဲ သောသူအတွက် ငါ စိတ် နာကြဉ်းဘူး ပြီမဟုတ်လော။²⁶ သို့သော်လည်း ၊ ငါသည် ကောင်းကျိုး ကိုမြော်လင့် သောအခါ ဘေး ရောက် လာ၏။ အလင်း ကို တောင့်တ သောအခါ မှောင်မိုက် ဖြစ် ၏။²⁷ ငါ့ အသည်း သည် ပူလောင် ၍ ငြိမ်း ခြင်းမ ရှိ။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခံရာကာလ သည် ငါ့ ကို တွေ့ မိပြီ။²⁸ နေ ရောင်ကွယ်၍ မှောင်မိုက် ၌ လှည့်လည် ရ၏။ ပရိသတ် အလယ် ၌ မတ်တတ် နေ၍ ကြွေးကြော် ရ၏။²⁹ မြေခွေး တို့နှင့်ညီအစ်ကို တော်၏။ ကုလားအုပ်ငှက် တို့နှင့် ပေါင်းဘော် ရ၏။³⁰³¹ အဆင်းမည်း လျက် အရိုး ပူလောင် လျက်ရှိ၏။ ငါ့ စောင်း သည် ညည်းတွား သောအသံ၊ ငါ့ ပုလွေ သည် ငိုကြွေး သောအသံ ကို သာ ပေးတတ်၏။

31 ငါသည်အပျို ကို မျှမကြည့်ရှု မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ် မျက်စိ နှင့် ပဋိညာဉ် ဝန်ခံ ခြင်း ကို ပြု ပြီ။² သို့မဟုတ် အထက် အရပ် က ဘုရား သခင် သည် အ ဘယ် ကျေးဇူး ကို၎င်း၊ မြင့် ရာ အရပ် က အနန္တ တန်ခိုး ရှင် သည် အဘယ်သို့ သော အမွေ ဥစ္စာ ကို၎င်း ပေး တော် မူ မည် နည်း။³ ဆိုး သော သူ တို့ သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့၎င်း၊ မ တရားသဖြင့် ကျင့် သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့၎င်း ရောက်ရ ကြမည် မ ဟုတ်လော။⁴ ဘုရားသခင်သည် ငါ သွားရာလမ်း တို့ကို မြင် တော်မူသည်မ ဟုတ်လော။ ငါ့ ခြေရာ ရှိသမျှ တို့ကို ရေတွက် တော်မူသည်မ ဟုတ်လော။⁵ မုသာ လမ်းသို့ ငါလိုက် မိသော်၎င်း ၊ လှည့်စား ခြင်းငါ့ငါပြေး မိသော်၎င်း၊⁶ မှန် သောချိန်ခွင် ၌ ငါ့ ကို ချိန် ပါ စေ။ ဘုရား သခင် သည် ငါ့ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကို သိ တော် မူ ပါ စေ။⁷ ငါ သည် လမ်း လွဲ မိသော်၎င်း ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် ငါ့ မျက်စိ အလိုသို့လိုက် မိသော်၎င်း၊ ငါ့ လက် ၌ အညစ် အကြေးကပ် မိသော်၎င်း၊⁸ ငါ့ ကြွ သော မျိုးစေ့၏ အသီးအနှံ ကို သူ တ ပါး စား ပါ စေ။ ငါ့ ပျိုးပင် များ ကို သူ တ ပါး နှုတ် ပါ စေ။⁹ သူ့မယား ကို ငါ တပ်မက် မိသော်၎င်း ၊ အိမ်နီးချင်း တံခါး နား မှာ ငါ ချောင်း မိ သော်၎င်း၊¹⁰ ငါ့ မယား သည် သူတပါး ထံ ၌ ကြိတ်ဆုံကြိတ် ရ ပါ စေ။ သူတပါး သည် ငါ့မယားကိုရှုတ်ချ ပါစေ။¹¹ ငါသည်ထိုသို့ ပြု မိလျှင် အပြစ် ကြီး၏။ ရာဇဝတ် ခံ ထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။¹² ထို အပြစ်သည် အကုန်အစင်လောင် သောမီး ၊ ငါ့ စည်းစိမ် ရှိသမျှ ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း သောမီးဖြစ်၏။¹³ ငါ့ ကျွန် နှင့် ငါ့ ကျွန် မသည် ငါ နှင့် တရား တွေ့စရာ အမှု ရှိ သောအခါ ၊ ငါ နား မ ထောင်ဘဲ နေ မိလျှင်၊¹⁴ ဘုရား သခင် ထ တော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ ငါပြု ရ မည် နည်း။ စစ်ကြော တော်မူ သောအခါ အဘယ်သို့ ပြန် လျှောက် ရ မည် နည်း။¹⁵ ငါ့ ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ဘုရား သည် သူ့ ကို

လည်း ဖန်ဆင်း တော်မူသည်မ ဟုတ်လော။ တပါး တည်း သော ဘုရားသည် ငါ တို့နှစ်ယောက်ကို အမိဝမ်း ထဲ ဌ်ဖန်ဆင်း တော်မူ သည်မဟုတ်လော။¹⁶ ငါသည် ဆင်းရဲသား တောင့်တ သော အရာ ကို မ ပေးဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမ မျက်စိ ကို ပျက် စေခြင်း ငါပြုဘူးသလော။¹⁷ မိဘ မရှိသောသူတို့အား စား စရာကိုမ မျှဘဲ၊ ငါတ ယောက်တည်း စား ဘူးသလော။¹⁸ ဆင်းရဲသားသည် အဘ ထံမှာ နေသကဲ့သို့ ၊ ငါ အသက် ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ငါ နှင့်အတူ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ ပြီ။ ငါသည် ဘွားမြင် သောနေ့မှစ၍ မုတ်ဆိုး မကို မစ ပြီ။¹⁹ အဝတ် မ ရှိသောကြောင့်သေခြင်း သို့ ရောက် သော သူတစုံတယောက်နှင့် ၊ ခြံ စရာမ ရှိဘဲ ဆင်းရဲ စွာနေသောသူ တ စုံတယောက်ကို ငါမြင် ၍။²⁰ သူ ဧါခါး သည် ငါ့ ကောင်းကြီး မ ပေး။ ငါ့ သိုး မွေး အားဖြင့် မနွေး ဘဲနေသော်ငြား၊²¹ ရုံး တော်တွင် ငါ့ ဘက်၌ နေသောမင်းကို ငါသည် မြင် ၍ ၊ မိဘ မရှိသောသူကို ညှဉ်းဆဲ မိသော်ငြား၊²² ငါ့ လက်မောင်း သည် ပခုံး က ကျ ပါစေ။ ငါ့ လက် ရိုး ကျိုး ပါစေ။²³ ငါ သည် ဘုရား သခင်ဖျက်ဆီး တော် မူခြင်းဘေး ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကြောင့် မ ပြစ်မှား ဝံ့ဘဲနေပါပြီ။²⁴ ငါ သည်ရွှေ ကိုကိုးစား ၍ ရွှေစင် အား ၊ သင်သည် ငါ ခိုလှုံ ရာဖြစ်၏ဟုဆို မိသော်ငြား၊²⁵ ငါ ၌စည်းစိမ် ကြီး ၍ များစွာသော ဥစ္စာရ တတ် သောကြောင့် ၊ ငါဝါကြားဝမ်းမြောက် မိသော်ငြား၊²⁶ ရောင်ခြည် ထွက်သောနေ ၊ ထွန်းလင်း လျက် သွား သောလ ကိုငါကြည့်ရှု သောအခါ၊²⁷ ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ် စွာ နူးညွတ် ၍ ငါ့ လက် ကို ငါနမ်း မိသော်ငြား၊²⁸ ရာဇဝတ် ခံထိုက် သော အပြစ်ရှိ၏။ အထက် အရပ်၌ ရှိ တော် မူ သော ဘုရား သခင် ကို ငြင်းပယ် ရာ ရောက်၏။²⁹ ငါ့ ကို မုန်း သော သူ သည် ပျက်စီး သောအခါ ငါဝမ်းမြောက် သလော။ သူ ၌ဘေး ရောက် သောအခါ ၊ ငါဝါကြား သလော။³⁰ ငါသည်သူ့အသက် ကို ကျိန်ဆဲ ၍၊ ကိုယ် နှုတ် ၌ အပြစ် ရောက်စေ ခြင်းငါ အခွင့် မ ပေး။³¹ ငါ့ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ က၊ အဘယ်သူ သည် ငါတို့သခင်၏ အမဲသား ကို တောင့်တ၍ မ ဝ ဘဲနေရ သနည်းဟု မ ဆို တတ်သလော။³² ဧည့်သည် သည် လမ်း ၌ ညဉ့် ကို မ လွန်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ခရီး သွားသောသူတို့ အား ကိုယ် တံခါး ကို ဖွင့် ထားပြီ။³³ ငါသည်လူ ပြုတတ်သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ဒုစရိုက် ကို ဖုံး ၍၊ ကိုယ် ရင် ထဲ ၌ကိုယ် အပြစ် ကိုဝှက် ထားဘူး သလော။³⁴ ထိုသို့ပြုမိလျှင်၊ ကြီး သော ပရိသတ် ရှေ့မှာ ငါ့မျက်နှာ ပျက်ပါစေ။ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍ ငါ့ အရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ် ပြင်သို့မ ထွက် ဘဲ တိတ်ဆိတ် စွာ နေရပါစေ။³⁵ တစုံတယောက် သောသူ သည် ငါ့ စကားကို နားထောင် ပါစေသော။ ငါ့ လက်မှတ် ကိုငါ ပေး မည်။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ ကိုစစ်ကြောတော်မူပါ စေ။ ငါ့ တရား တွေ့ဘက်သည် စာ ထား ပါစေ။³⁶ အကယ် စင်စစ် ထိုစာကို ပခုံး ပေါ် မှာ ငါတင် ထားပါမည်။ ဗေါင်း ကဲ့သို့ဆောင်း ပါမည်။³⁷ ငါသည် ကိုယ် အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြ ပါမည်။ မင်း ကဲ့သို့ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် ပါမည်။³⁸ ငါ့ မြေ သည် ငါ့ ကို

အပြစ်တင်သဖြင့်၊ အော်ဟစ် ၍ လည်ချောင်းတို့သည် တညီတည်း မြည်တမ်း သော်ငြား၊³⁹ စရိတ် မ ကုန်ဘဲမြေအသီးအနှံ ကို ငါစား ၍ မြေဆိုင် သောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲ မိသော်ငြား၊⁴⁰ စပါး ပင် အတွက် ဆူး ပင်ပေါက် ပါစေ။ မုယော ပင်အတွက် ဗောရှု ပင်ပေါက်ပါစေ ဟုမြွက်ဆို၏။ ယောဘ မြွက်ဆိုသောစကား ပြီး ၏။

32 ထိုသို့ ယောဘ သည် မိမိ ဖြောင့်မတ် သည်ဟု ထင် သောကြောင့်

၊ ထို သူ သုံး ယောက်တို့သည် ပြန် ၍ မပြောဘဲနေကြ၏။² ထိုအခါ ဗုဇ အမျိုး အာ ရ အနွယ် ဖြစ် သော ဗာ ရ ခေ လ သား ဧ လိ ဟု သည် အမျက် ထွက် ၏။ ယော ဘ သည် ဘုရား သခင် ထက် မိမိ ဖြောင့်မတ် ကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ၊ ယောဘ ကို အမျက် ထွက် ၏။³ ယောဘ၏ အဆွေ ခင်ပွန်းသုံး ယောက်တို့သည် ပြန် ၍မ ပြော နိုင်သော်လည်း ၊ ယောဘ ၌ အပြစ် ရှိသည်ဟု စီရင်ကြသောကြောင့် ၊ သူတို့ကို လည်း အမျက် ထွက် ၏။⁴ ဧလိဟု သည် သူ တို့ထက် အသက် ငယ်သောကြောင့် ၊ ယောဘ ပြော သော စကား မ ကုန်မီ တိုင်အောင် ဆိုင်းလင့် လျက် နေ၏။⁵ ထို သူ သုံး ယောက် တို့သည် ပြန် ၍ ပြောစရာ စကားမ ရှိကြောင်း ကို သိမြင် သောအခါ အမျက် ထွက် လေ ၏။⁶ ထိုအခါ ဗုဇ အမျိုးဗာရခေလ သား ဧလိဟု မြွက် ဆို သည်ကား၊ ငါ သည် အသက် ငယ် ပါ၏။ သင် တို့သည် အလွန် အသက် ကြီးပါ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည်ကြောက် ၍ ကိုယ် သဘော ကို မ ပြ ဝံ့ဘဲ နေပါပြီ။⁷ နေ့ ရက် ကာလ တာရှည် သော သူသည် စကား ပြော အပ်၏။ နှစ် ပေါင်းများ စွာလွန်သောသူသည် ပညာ ကို သွန်သင် အပ်၏။⁸ သို့ရာတွင် လူ ထဲ ၌ဝိညာဉ် ရှိ၏။ ဘုရားသခင် အသက် ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ဉာဏ် ရှိ၏။⁹ လူကြီးတို့သည် အစဉ် ပညာ ရှိသည်မ ဟုတ်။ အသက် ကြီးသော သူအပေါင်းတို့သည် မှန် သော တရားကို နားလည် သည်မ ဟုတ်။¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ စကားကို နားထောင် ကြလော့။ ငါ သည် ကိုယ် သဘော ကိုလည်းပြ ပါမည်။¹¹ သင် တို့စကား ကို ကြားရအံ့သောငှါ ငါဆိုင်းလင့် ပြီ။ သင်တို့သည် ပြောစရာကို ရှာဖွေ ၍ ဆွေးနွေးသောစကား ကို ငါနားထောင် ပြီ။¹² စေ့စေ့ နားထောင်စဉ် တွင်၊ ယောဘ ကို အဘယ် သူမျှမနိုင်။ သူ ၏စကား ကို အဘယ်သူမျှမချေ။¹³ သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည် ပညာ ကို ရှာ ၍ တွေ့ပြီဟု သင်တို့ဆို စရာမ ရှိ။ ယောဘကို နှိမ်ချသောသူ ကား လူ မ ဟုတ်၊ ဘုရား သခင်ပေတည်း။¹⁴ ယောဘသည် ငါ့ ကို ရည်ဆောင် ၍ ပြောပြီ မ ဟုတ်။ သင် တို့ပြန်ပြော သည်အတိုင်း ငါ ပြန် ပြောမည် မ ဟုတ်။¹⁵ ဤသူတို့သည် မိန်းမော တွေဝေလျက် ပြန် ၍မ ပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။¹⁶ ငါဆိုင်းလင့် သည်တွင် သူတို့သည် နှုတ်မ မြွက် ၊ ပြန် ၍မ ပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်နေ ကြ၏။¹⁷ သို့ ဖြစ်၍ ငါ သည်ကိုယ် အတွက် ပြန် ပြောမည်။ ကိုယ် သဘော ကို ပြ မည်။¹⁸ ငါသည် ပြောစရာစကား နှင့် ပြည့်ဝ ၏။ အတွင်း ဝိညာဉ် နှိုးဆော် ခြင်းကို ခံရ၏။¹⁹ ငါ့ ဝမ်း သည် ပိတ်ဆို့ သောစပျစ်ရည် နှင့် တူ ၏။ အသစ် သော သားရေဘူး ကွဲ လှသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²⁰ ငါသည်

သက်သာ ခြင်းငါ့မြွက်ဆို ရမည်။ နှုတ် ကို ဖွင့် ၍ ပြန် ပြောရမည်။
21အဘယ်သူ ၏မျက်နှာ ကိုမျှမ ထောက် ၊ အဘယ် သူကိုမျှ ချီးမွမ်း
သော စကားနှင့်မ ချော့မော့။ 22သူတပါးကို ချီးမွမ်း သောစကားနှင့်
မ ချော့မော့တတ်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငါ့ ကိုဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရား
သည် ငါ့ ကို ချက်ခြင်း ပယ်ရှား တော်မူမည်။

33သို့ဖြစ်၍အို ယော ဘ ၊ ငါ မြွက် ဆို သော စကား အလုံးစုံ
တို့ကို နားထောင် နာယူ ပါ လော့။ 2 ငါ သည် ယခု နှုတ် ကို ဖွင့် ၍
လျှာ နှင့်မြွက်ဆို သောအခါ၊ 3 ငါ သဘော ဖြောင့် သည်နှင့်အညီ ငါ့
စကား ဖြောင့်လိမ့်မည်။ ငါ့ နှုတ် သည်ရှင်းလင်း သော ပညာ စကား
ကို မြွက် ဆို လိမ့်မည်။ 4 ဘုရား သခင်၏ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကို
ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီ။ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်၏ အသက် တော် သည် ငါ့
ကို အသက် ရှင် စေ တော် မူ ပြီ။ 5 သင် သည် တတ်နိုင် လျှင် ငါ့ ကို
ပြန် ပြောလော့။ ကိုယ် စကားကို ပြင်ဆင် လော့။ ကြိုးစား လော့။
6 ဘုရား သ ခ င် ရှေ့ မှာ ငါ သည် သင် နှင့် တူ ၏။ ငါ သည် လည်း
မြေမှုန့် ဖြင့် ဖန်ဆင်း တော် မူ ရာ ဖြစ်၏။ 7 သင် သည် ကြောက်ရွံ့
ရမည်အကြောင်း ငါ ၌ ကြောက်မက် ဘွယ် သော အရာ မ ရှိ။ သင့်
အပေါ်မှာ ငါ သည် လေးသောလက် ကို မ တင်။ 8 အကယ် စင်စစ်
သင့်စကား သံ ကို ငါကြား သည် အတိုင်း သင်မြွက်ဆို သောစကား
ဟူမူကား၊ 9 ငါ သည် စင်ကြယ် သောသဘောရှိ၏။ ပြစ်မှား ခြင်းကို
မ ပြုတတ်။ ငါ ၌အပြစ် မ ရှိ။ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ၏။ 10 ဘုရားသခင်
သည် ငါ ၌ အပြစ်တင် ခွင့် ကို ရှာ တော် မူ၏။ ငါ့ ကို ရန်သူ ကဲ့သို့
မှတ် တော်မူ၏။ 11 ငါ့ ကို ထိတ်ခတ် တော်မူ၏။ ငါ ထွက်ရာလမ်း ရှိ
သမျှ တို့ ကို စောင့် တော်မူ၏ဟု ဆိုမိပြီ။ 12 ထိုသို့ ဆိုသော်မှား ပြီ။ ငါ
ပြန် ပြောသောစကားဟူမူကား၊ အကယ် စင်စစ်ဘုရား သခင်သည်
လူ ထက် ကြီးမြတ် တော် မူ၏။ 13 ဘုရားသခင်နှင့်အဘယ်ကြောင့်
ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသနည်း။ ပြုတော်မူသောအမှု တို့၏အကြောင်း
ကို ပြ တော် မ မူ။ 14 ဘုရား သခင် သည် တ ကြိမ် မိန့်မြွက် တော်
မူ၏။ လူမ ရိပ်မိ လျှင် နှစ် ကြိမ် တိုင်အောင် မိန့်မြွက် တော် မူ၏။
15 လူ သည်အိပ်ရာ ပေါ်မှာငိုက် လျက် အိပ်ပျော် လျက်နေသောအခါ
အိပ်မက် မြင်၍၊ ညဉ့် ရူပါရုံ ကို ခံရသော အားဖြင့်၊ 16 ဘုရားသခင်
သည် လူ ၏နား ကို ဖွင့် ၍ ဆုံးမ ပေးတော်မူတတ်၏။ 17 ထိုသို့လူ
သည် မိမိအကြံ ကိုစွန့် စေ ခြင်းငါ့ငင်း ၊ မာန် မာနနှင့် ကင်းလွတ်
စေ ခြင်း ငါ့ငင်း ပြု တော် မူ၏။ 18 သူ ၏အသက် ကို သင်္ချိုင်းတွင်း
မှ ကွယ်ကာ ၍ ၊ ထား ဘေးဖြင့် မ သေစေ ခြင်း ငါ့ စောင့်မ တော်
မူ၏။ 19 လူ သည် အိပ်ရာ ပေါ် မှာ နာ ခြင်း ဝေဒနာ ကို ခံရ၍၊ အရိုး
ရှိ သမျှ တို့သည် ပြင်းထန် စွာ ကိုက်ခဲ သဖြင့်၊ 20 မုန့် နှင့် မြိန် သော
ခဲ ဘွယ် စား ဘွယ် တို့ကို သူ ၏ စိတ် ဝိညာဉ် သည် ရွံ့ ရှာ ၏။
21 အသားအရေ ပိန် လျော့ ကွယ်ပျောက်၍၊ မ ထင်ရှား ဘူး သော
အရိုး တို့လည်း ပေါ်ကြ၏။ 22 အသက် ဝိညာဉ် သည် သင်္ချိုင်း တွင်း
နား သို့ ငင်း၊ ဖျက်ဆီး သော တမန် လက် သို့ ငင်း ရောက် လု ပြီ။

23 သို့ရာတွင်လူ တို့အား တရား လမ်းကို ပြ စေ ခြင်းငါ့၊ တ ထောင်
တွင် အ ထွ ဋ် ဖြစ်၍၊ တရား စကား ကို ပြန် တတ် သော တမန် ရှိ
လျှင်၊ 24 ဘုရားသခင်က၊ သင်္ချိုင်း တွင်းထဲသို့ထိုသူ ကို မဆင်း စေ
ဘဲ ကယ်တင် လော့။ ရွေး ရာအကြောင်းကို ငါတွေ့ ပြီဟု ကရုဏာ
စိတ်ရှိ၍ မိန့် တော် မူ သော အားဖြင့်၊ 25 ထိုသူ သည် သူငယ် ထက်
အသားအရေ နုထွား ၍ ပျို သောအသက်နှင့်တဖန် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
26 ဘုရား သခင် ကို ဆုတောင်း ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ခံ ရသ ဖြင့် ၊
ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် မျက်နှာ တော် ကို ဖူးမြင် ရ လိမ့်မည်။
ဖြောင့်မတ် ခြင်း အကျိုး ကို လူ တို့အား ဘုရားသခင် ပေး တော် မူ
တတ်၏။ 27 သူကလည်း ၊ ငါသည် ပြစ်မှား ပါပြီ။ မှန် သော တရားကို
မှောက် ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ် ခံထိုက်သော အပြစ်ကိုမ ခံရဘဲ၊
28 သင်္ချိုင်း တွင်းထဲ သို့ ငါ့ ကိုမဆင်း စေဘဲ ကယ်တင် တော်မူသဖြင့်
၊ ငါ့ အသက် သည် မှောင်မှိုက်နှင့် လွတ် လျက်ရှိ၏ဟု လူ တို့တွင်
သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။ 29 ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် လူ တို့၌ ရံခါရံခါ
စီရင် တော်မူသဖြင့်၊ 30 သင်္ချိုင်း တွင်းမှ နှုတ် ယူ၍၊ အသက် ရှင်သော
သူတို့ ၏အလင်း နှင့် လင်း စေတော်မူ၏။ 31 အိုယောဘ ၊ ငါ့ စကား
ကို သတိနှင့်နားထောင် လော့။ တိတ်ဆိတ် စွာနေလော့။ ငါ ပြော ပါ
မည်။ 32 သို့သော်လည်းပြော စရာရှိ လျှင် ပြန် ပြောလော့။ သင့် ကို
အပြစ် လွတ်စေခြင်းငါ့၊ ငါအလိုရှိ သောကြောင့် စကားပြော လော့။
33 ပြောစရာမ ရှိလျှင် ၊ တိတ်ဆိတ် စွာနေ၍ ငါ့ စကားကို နားထောင်
လော့။ ပညာ ကိုငါသွန်သင် ပါမည် ဟု မြွက်ဆို၏။

34တဖန် ဇေလီဟု ဆက်၍ မြွက်ဆို သည်ကား၊ 2 အကြားအမြင်
များ သော ပညာရှိ တို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် နာယူ ကြ လော့။
3 ခံတွင်း သည် အစာ ကို မြည်းစမ်း သကဲ့သို့၊ နား သည် စကား ကို
စုံစမ်း တတ်၏။ 4 ငါ တို့သည် ကိုယ် အ ဘို့ အ လို ငါ့ စစ် ၍တရား
သဖြင့် စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်း သောအရာ ကို ကိုယ်တိုင် အားဖြင့်
သိမှတ် ကြကုန်အံ့။ 5 ယောဘ က၊ ငါဖြောင့်မတ် ၏။ ဘုရား သခင်
သည် ငါ့ ကို အမှု ရှုံး စေ တော် မူ၏။ 6 ငါ သည် ကိုယ် အကျိုး ကို
ပျက်စီးစေခြင်းငါ့ မုသာပြောရမည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်း၊
မပျောက်နိုင်သောအနာရောဂါစွဲပါသည်တကားဟု ဆိုမိပြီ။ 7 ယော
ဘ နှင့် တူသော သူ တ စုံ တ ယောက် ရှိ လိမ့်မည် လော။ ရေ ကို
သောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မျှ တတ်၏။ 8 မ တရားသဖြင့်ကျင့်
သောသူတို့ နှင့် ပေါင်းဘော် ၍၊ လူဆိုး တို့နှင့် သွား လာတတ်၏။
9 လူ သည် ဘုရား သခင်၌ မွေ့လျော် ၍၊ အကျိုး မ ရှိဟု ယောဘ
သည် ဆို မိ ပြီ။ 10 သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကောင်းသော သူ တို့၊ ငါ့ စကား
ကို နားထောင် ကြ လော့။ ဒုစရိုက် သည် ဘုရား သခင် နှင့် ငင်း ၊
အပြစ် သည် အနန္တ တန်ခိုး ရှင်နှင့်ငင်း ဝေး ပါစေ။ 11 လူ ပြု သော
အမှု ၏အကျိုး အပြစ် ကို ပေး တော် မူ မည်။ လူ တိုင်း ကိုယ် ကျင့်
သောအကျင့်နှင့်အထိုက် အလျောက်ခံစေတော်မူမည်။ 12 အကယ်
စင်စစ်ဘုရား သခင်သည် ဒုစရိုက် ကို ပြုတော်မမူ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်

သည် မ တရားသဖြင့် စီရင် တော်မ မူ။¹³ မြေကြီး ကို ဘုရားသခင်၌ အဘယ်သူ အပ် သနည်း။ လောကဓါတ် လုံး ကို အဘယ်သူ စီရင် ပြုပြင် သနည်း။¹⁴ ဘုရားသခင် သည် လူ ကို အလို တော် မ ရှိ၍ ၊ လူ၏အသက် ဝိညာဉ် ကို ရုပ်သိမ်း တော်မူလျှင်၊¹⁵ ခပ်သိမ်း သော လူ သတ္တဝါ တို့သည် ချက် ခြင်း သေ ပျောက်၍ မြေမှုန့် သို့ တ ဖန် ရောက် ရကြ လိမ့်မည်။¹⁶ ယခု မှာ သင် သည် ဉာဏ် ရှိ သည် ဖြစ်၍ ဆင်ခြင် ဦးလော့။ ငါ့ စကား သံ ကို နားထောင် ဦးလော့။¹⁷ တရား ကို မုန်း သော သူ သည် အစိုးရ ရ မည်လော။ တရား သဖြင့် စီရင်၍ တန်ခိုး ကြီးသောသူကို အပြစ် တင်သင့်သလော။¹⁸ သင်သည်လူဆိုး ဖြစ်၏ဟု ရှင်ဘုရင် ကို ၎င်း၊ သင် တို့သည် အဓမ္မ လူဖြစ် ကြ၏ဟု မင်း တို့ကို ၎င်းဆို သင့် သလော ။¹⁹ ထိုမျှမက၊ မင်း တို့၏မျက်နှာ ကို ထောက် တော်မ မူ။ ဆင်းရဲ သောသူကို အားနာသည်ထက်၊ ရ တတ် သောသူကိုသာ၍ အားနာ တော်မ မူ သောဘုရားသခင်ကို မဆို သင့်သည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း သောသတ္တဝါ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီ။²⁰ တခဏ ခြင်း တွင် သတ္တဝါ တို့သည် သေ တတ်ကြ၏။ သန်းခေါင် အချိန်၌ လူမျိုး တစုံတမျိုး တုန်လှုပ် ကွယ်ပျောက် ၍၊ အားကြီး သော သူ သော်လည်း အဘယ်သူ မှ မ ပြု ဘဲ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက် တတ်၏။²¹ အကြောင်း မူကား၊ လူ သွားရာလမ်း တို့ကို ဘုရားသခင် ကြည့်ရှု ၍၊ လူခြေရာ ရှိသမျှ တို့ကို မြင် တော်မူ၏။²² မ တရားသဖြင့် ကျင့် သောသူ၏ ပုန်းရှောင် ရာ မှောင်မိုက် ၊ သေမင်း အရိပ်တစုံတခုမျှမ ရှိ။²³ ဘုရား သခင် ရှေ့တော်၌ လူ သည် တရား တွေ့ သောအခါ ၊ အထပ်ထပ် စစ်ကြော တော်မူစရာ အကြောင်းမ ရှိ။²⁴ အားကြီး သောသူတို့ကို ပင် မ စစ်ကြော ဘဲ ချိုးဖျက် ၍ ၊ သူ တို့အရာ ၌ အခြား သောသူကို ခန့်ထား တော်မူ၏။²⁵ သို့ဖြစ်၍ သူ တို့ပြု သမျှကို သိ တော်မူသဖြင့် ၊ ညဉ့် မှောင်မိုက် ကို ရောက် စေ၍ ဖျက်ဆီး တော် မူ၏။²⁶ သူ တို့ အပြစ် ကြောင့် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။²⁷ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ငြင်းပယ် ကြ၏။ ပြု တော် မူ သောအမှု တို့ကို အလျှင်း မ ဆင်ခြင် ကြ။²⁸ ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲသား ငိုကြွေး သံ သည် ရှေ့တော် သို့ တက်၍ ၊ ညဉ့်ဆဲ ခံ ရ သော သူ၏ ငိုကြွေး သံ ကို ကြား တော် မူ ရ၏။²⁹ ဘုရားသခင် သည်ချမ်းသာ ပေးတော်မူလျှင် အဘယ်သူ နှောင့်ရှက် နိုင်သနည်း။ မျက်နှာ လွှဲတော်မူလျှင် လူ တမျိုးလုံးဖြစ်စေ၊ တယောက် တည်း ဖြစ် စေ၊ အဘယ်သူ သည် မျက်နှာ တော် ကို ဖူးမြင် နိုင် သနည်း။³⁰ ထိုသို့ဆင်းရဲသားတို့ကို မမှားယွင်းစေမည်အကြောင်းအဓမ္မ မင်း တို့ ကို နှိမ်ချ တော် မူ၏။³¹ အကျွန်ုပ် သည် ဆုံးမ တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရ ပါ ပြီ။ နောက် တ ဖန် မ ပြစ်မှား ပါ။³² အကျွန်ုပ် နား မ လည် သော အရာ ကို သွန်သင် တော် မူ ပါ။ ဒုစရိုက် ကို ပြု မိသည်ဖြစ်၍၊ နောက် တ ဖန် မ ပြုဘဲ နေပါမည်ဟု ဘုရား သခင်အား လျှောက် သင့် သည် မဟုတ်လော။³³ သင်သည် ငြင်းပယ် သည်ဖြစ်စေ၊ ရွေး

ယူ သည် ဖြစ်စေ၊ သင်၏အလိုသို့သာ ဘုရားသခင်လိုက်၍ ၊ အလို တော် သို့မ လိုက်ဘဲ အကျိုးအပြစ်ကိုပေး တော် မူရမည် လော ။ သို့ဖြစ်လျှင် နားလည် သည်အတိုင်း ပြော ပါ။³⁴ ဉာဏ် ကောင်းသော သူ တို့ သည် စကားပြော ပါစေ။ ပညာ ရှိသောသူတို့ သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် ပါ စေ။³⁵ ယော ဘ သည် နား မ လည် ဘဲ ပြော မိ ပြီ။ သူ ပြော သောစကား သည် ပညာ စကားမ ဟုတ်။³⁶ ယောဘ သည် မတရား သော သူ ကဲ့သို့ပြန်ပြော တတ်သောကြောင့် ၊ အဆုံး တိုင်အောင် စုံစမ်း စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ ၍။³⁷ ဒုစရိုက် ကိုပြုသည် သာ မက၊ ပုန်ကန် သော အပြစ် ရှိ သေး၏။ ငါ တို့ တွင် အောင်ပွဲ ကို ခံ၍ ၊ ဘုရား သခင် ကို ပြစ်မှား သော စကား နှင့် များစွာ ပြော တတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

35 တဖန် ဇေလီဟု ဆက်၍ မြွက်ဆို သည်ကား၊² ငါ သည် ဘုရား သခင်ထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ် ၍၏ဟု သင်ပြော သောစကားမှန် သည် ထင် သလော။³ သင် က၊ ငါ သည် အ ဘယ် အကျိုး ကို ရသ နည်း။ ဒုစရိုက် ကို မ ပြု ဘဲ နေ လျှင် အ ဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း ဟု ဆို လို၏။⁴ သင် နှင့် သင် ၍၏အပေါင်း အဘော်တို့စကား ကို ငါ ချေ ပါ မည်။⁵ မိုမ်းကောင်းကင် ကိုမျှော် ၍ ၊ သင့် ထက် မြင့် သော မိုမ်း တိမ် တို့ကို ကြည့်ရှု လော့။⁶ သင်သည် ဒုစရိုက် ကိုပြုသော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့ ထိခိုက် နိုင် သနည်း။ ပြစ်မှား သော အပြစ် များ သော်လည်း ၊ အကျိုး တော် ကို အဘယ်သို့ ဖျက် နိုင် သနည်း။⁷ သင်သည် ဖြောင့်မတ် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင်၏ အကျိုး တော်ကို အဘယ်သို့ ပြုစု နိုင်သနည်း။ သင့် လက် မှ အဘယ် ကျေးဇူး ကို ခံ တော် မူ မည် နည်း။⁸ သင် ပြု သော ဒုစရိုက် သည် သင် နှင့် တူသော လူ သတ္တဝါကို သာ ထိခိုက်နိုင်၏။ သင် ပြုသောဒုစရိုက် သည်လည်း လူ သား တို့၌ သာ ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။⁹ များပြား သော ညဉ့်ဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ တို့သည် အော်ဟစ် တတ် ကြ၏။ အားကြီး သော သူ နှိပ်စက် သောကြောင့်၊ ပြင်းစွာ အော်ဟစ် တတ် ကြ၏။¹⁰ သို့သော်လည်း ငါ့ ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ ထ သော၊ ညဉ့် အချိန်၌ သီချင်း ဆိုရသော အခွင့်ကို ပေး တော် မူ ထ သော၊¹¹ မြေ တိရစ္ဆာန် နားလည်သည်ထက် သာ၍နားလည်သော ဉာဏ် နှင့်၎င်း၊ မိုမ်း ကောင်းကင်ငှက် မရ၊ ထူးဆန်းသောပညာ နှင့်၎င်း၊ ငါ တို့ကို ပြည့်စုံ စေ တော် မူ သော ဘုရား သခင် သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ တော် မူ သနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မ မေးမြန်း တတ်။¹² ထိုကြောင့် အဓမ္မ လူ၊ ထောင်လွှား စော်ကား ခြင်း ကို ခံ ရ၍ အော်ဟစ် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင်သည် ထူး တော် မ မူ။¹³ အကယ် စင်စစ်ဘုရား သခင် သည် အချည်းနှီးသောစကားကို နားထောင် တော်မ မူ။ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်သည် ထိုသို့သောစကားကို မ မှတ် ဘဲ နေတော်မူ၏။¹⁴ ဘုရားသခင် ကို မ တွေ့ မမြင်ရဟု သင်ဆို သော်လည်း ၊ တရား သဖြင့် စီရင်တော် မူ သောကြောင့် မြော်လင့် လျက်နေလော့။¹⁵ ယခု မူကား ၊ အမျက် ထွက်၍ ဆုံးမ တော် မ မူ။ ပြစ်မှား သော အပြစ် ကို ကျပ်တည်း စွာ

မှတ် တော် မ မူ သောကြောင့်၊ ¹⁶ယော ဘ သည် အချည်းနှီး သော စကားကို မြက်ဆိုတတ်၏။ ပညာ မ ရှိဘဲ များစွာ ပြောတတ်သည် ဟု မြက်ဆို ၏။

36တဖန် ဧလိဟု ဆက် ၍မြက်ဆို သည်ကား၊ ²ငါ့ ကိုသည်းခံ ပါ လော့။ အကျိုးအကြောင်း ကို ငါ ပြု ဦး မည်။ ဘုရား သ ခ င့် အ တို့ ပြော စရာ ရှိ သေး၏။ ³ငါ သည် ဝေး သော အရပ် က ကိုယ် ပညာ ကို ဆောင် ခဲ့မည်။ ငါ့ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရားသခင် သည်ဖြောင့်မတ် တော်မူကြောင်းကို ငါပြု မည်။ ⁴အကယ် စင်စစ် မ မှန်သော စကား ကို ငါမ ပြော။ ပညာ အတတ် စုံလင် သော သူ သည် သင် ၌ ရှိ၏။ ⁵ဘုရား သခင် သည် တန်ခိုး ကြီးတော် မူ၏။ သို့သော်လည်း မထိမဲ့မြင် ပြုတော်မ မှုတတ်။ အစွမ်း သတ္တိ၊ ဉာဏ် သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံတော် မူ၏။ ⁶မ တရား သော သူတို့၏ အသက် ကို စောင့် တော် မ မူ။ ဆင်းရဲ ခံ ရ သော သူ တို့ ဘက်၌ တရား စီရင် တော်မူ၏။ ⁷ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ကို ပမာဏ မပြုဘဲ နေ တော် မ မူ။ ရှင်ဘုရင် နှင့် အတူ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထာဝရ နေရာ ချ၍ ချီးမြှောက် တော် မူ၏။ ⁸သူတို့သည် အကျဉ်း နေ၍ ဒုက္ခ ကြီး နှင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံ ရလျှင်၊ ⁹သူ တို့ပြု မိ သော အမှု နှင့် ပြစ်မှား လွန်ကျူး မိ သော အပြစ် များ တို့ကို ပြ တော် မူ၏။ ¹⁰ဆုံးမ သော စကား ကို နားထောင် ချင် သော သဘော ကို သွင်းပေး၍၊ ဒုစရိုက် ကို စွန့် စေ မည်အကြောင်း ပညတ် တော် မူ၏။ ¹¹စကားတော် ကို နားထောင် ၍ အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက် လျှင် ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာ နှင့် ပျော်မွေ့ လျက်၊ နှစ် လနေ့ ရက်ကာလကို လွန် စေတတ်ကြ၏။ ¹²နား မ ထောင်လျှင် ထား ဘေးဖြင့် ဆုံး ၍ ၊ ပညာ အတတ်မ ရှိဘဲ သေ တတ် ကြ၏။ ¹³အဓမ္မ သဘော ရှိ သော သူ တို့သည် အမျက် တော် ကို သိုထား တတ် ကြ၏။ ချည်နှောင် တော် မူ သောအခါ မ အော်ဟစ် တတ်ကြ။ ¹⁴အသက် ငယ် စဉ် က ပင်သေ ၍ ၊ ဆိုးညစ် သောသူတို့နှင့်အတူ ဆုံးတတ်ကြ၏။ ¹⁵အမှု ရောက်သောဆင်းရဲသား တို့ ကို ကယ်တင် တော် မူ၏။ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ သောအခါ ၊ နားထောင် စေ ခြင်းငါပြုတော်မူ၏။ ¹⁶ထိုသို့သင့် ကိုလည်း ကျဉ်းမြော သော အရပ် မှ ကျယ်ဝန်း ရှင်းလင်း သော အရပ်သို့ပြောင်း စေ၍၊ သင် ၏ စားပွဲ ပေါ်မှာ ကောင်းသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံ သော ခဲဘွယ် စားဘွယ်ကို တင် ထားတော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁷သို့မဟုတ်မ တရား သော သူကဲ့သို့အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံ လျှင်၊ အပြစ်နှင့် ယှဉ်သောဒဏ်ကို ခံရမည်။ ¹⁸အမျက် တော် ထွက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော် မူမည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိ၏။ အမှုရောက် မှ များသော အဘိုးကို ပေး သော်လည်းကိုယ်ကို မရွေးမနှုတ်နိုင်။ ¹⁹သင် ၏ဥစ္စာ ကို ပမာဏ ပြု တော်မူမည်လော။ ရွှေကိုငင်း၊ များစွာသော စည်းစိမ်ကိုငင်းပေးချင် သော်လည်း၊ ပမာဏပြုတော်မမူ။ ²⁰ညဉ့် ကိုမ တောင့်တ နှင့်။ ညဉ့် အခါလူ တို့သည် ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံရတတ်ကြ၏။ ²¹သတိပြု ပါ။ မ တရားသောအမှုကို မ ငဲ့ကွက် နှင့်။ ထိုသို့ သော အမှုကို ဆင်းရဲ

ခြင်းထက် သင်သည် အလို ရှိ လေပြီတကား။ ²²ဘုရား သခင်သည် တန်ခိုး တော် အားဖြင့် ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိ တော် မူ၏။ ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ အဘယ်သူ အုပ်ချုပ် နိုင်သနည်း။ ²³ကြွတော်မူရသောလမ်း ကို အဘယ်သူ စီရင် သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် မ တရားသောအမှု ကို ပြု မိ ပြီဟု အဘယ်သူ ဆို ရာ သနည်း။ ²⁴လူ တို့သည် ချီးမွမ်း အပ်သော အမှု တော်ကို ချီးမြှောက် ခြင်းငါ သတိပြု လော့။ ²⁵လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် အမှု တော် ကို မြင် ကြ၏။ အဝေး က ကြည့်ရှု တတ်ကြ၏။ ²⁶ဘုရား သခင်သည် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။ ငါတို့ သည် ဘုရားသခင်ကို မ သိ နိုင်။ အသက် တော်နှစ်ပေါင်း ကို စစ် ၍မ ကုန် နိုင်ကြ။ ²⁷ရေကို သုန်ဖျင်း စေ၍၊ အထက်သို့ ဆွဲယူ တော် မူသဖြင့်၊ ရေငွေ့ရှိ သည် အတိုင်း မို ယ်း ရွာ တတ်၏။ ²⁸မို ယ်း တိမ် မှ လူ တို့ အပေါ် သို့မို ယ်း ပေါက်ကျ၍၊ များစွာ သော မို ယ်း ရွာတတ်၏။ ²⁹မို ယ်းတိမ် တော်နိုးပြား ခြင်း၊ တဲ တော်အသံ မြည် ခြင်းကို အဘယ်သူ နားလည် သနည်း။ ³⁰တဲတော်အပေါ်မှာ အလင်း တော်ကို ဖြန့်တော် မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ ၌ အနက်ဆုံး သော အရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်း တော် မူ၏။ ³¹ထိုသို့သော အားဖြင့် လူမျိုး တို့ကို တရား စီရင်တော်မူ၏။ များစွာ သော အစာ အာဟာရကိုလည်း ပေး တော်မူ၏။ ³²အလင်း ကိုလက် တော်နှင့် ကွယ်ကာ ၍ ၊ တဖန် ရန်သူရှိရာသို့ လွှတ် တော် မူ၏။ ³³ထိုသူမှစသောတိရစ္ဆာန် များနှင့် အပင်များကို အလိုတော်မ ရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

37ဤ အမှုကြောင့် ငါ့ နှလုံး သည် တုန်လှုပ် ၍ မိမိ နေရာ မှ ရွေ့ သွား၏။ ²မြက် တော် မူ သော အသံ နှင့် နှုတ် တော် မှ ထွက် သော အသံ ကို စေ့စေ့ နားထောင် ကြ လော့။ ³မို ယ်း ကောင်းကင် အောက် ၌ အနံ့အပြား လွှတ်၍ ၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် လျှပ်စစ် ပြက်စေတော်မူ၏။ ⁴လျှပ်စစ်ပြက်ပြီးမှ အသံ တော်ထွက်၏။ ဘုန်း အာနုဘော်တော်အသံ နှင့် မို ယ်းချန်း တော်မူ၏။ အသံ တော်မြည် သောအခါ မို ယ်း သက် မုန်တိုင်း ကို ချုပ်တည်း တော် မ မူ။ ⁵အံ့ဩ ဘွယ်သော အခြင်းအရာပါလျက်၊ ဘုရား သခင်သည် အသံ တော် နှင့် မို ယ်း ချန်း တော် မူ၏။ ကြီး သော အမှု ငါ တို့နား မ လည်နိုင် သော အမှုတို့ကို ပြု တော်မူ၏။ ⁶မြေ ပေါ်မှာဖြစ် စေဟု မို ယ်းပွင့် ကို ငင်း၊ သုန်ဖျင်းသောမို ယ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပြင်းထန် သော မို ယ်း ရေ ကိုငင်း မိန့်တော် မူ၏။ ⁷ဖန်ဆင်း တော် မူ သော လူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်ကို သိ မည်အကြောင်း လူ တိုင်းလုပ် သော အလုပ် ကို ဆီးတား တော်မူ၏။ ⁸ထိုအခါ သားရဲ တို့သည် မြေ တွင်း ထဲ သို့ဝင် ၍ ၊ သူ တို့နေရာ ၌ နေ တတ် ကြ၏။ ⁹လေ ဘေ့ သည် တောင် မျက်နှာ မှ ငင်း ၊ အ ချမ်း သည် မြောက် မျက်နှာ မှ ငင်း ထွက် လာတတ်၏။ ¹⁰ဘုရား သခင်မှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ရေခဲ ဖြစ် ၍ ရေ မျက်နှာသည် ခဲ လျက် ရှိ၏။ ¹¹မို ယ်း တိမ် မှ မို ယ်း ရေ ကို သက်ရောက် စေ၍၊ ရောင်ခြည် တော် အားဖြင့် မို ယ်း တိမ် ကို ပျောက်လွင့် စေတော်မူ၏။ ¹²လောကဓါတ် မြေကြီး တရှောက်လုံး

ကို မှာထား တော်မူသမျှ အတိုင်း ပြုစေ ခြင်းငှါ ပညာ တော်အားဖြင့် လှည့်လည် စေ တော် မူ၏။¹³ ဒဏ်ခတ် သော်ငှား ၊ မြေ တော် ကို ပြုစုသော်ငှား ၊ ချမ်းသာ ပေးသော်ငှား လာ စေတော်မူ ၏။¹⁴ အို ယောဘ ၊ ဤ စကားကိုနားထောင် လော့။ ဘုရား သခင်၏ အံ့ဘွယ် သော အမှု တော် တို့ကို ငြိမ်သက် စွာ နေ ချ ဆင်ခြင် လော့။¹⁵ ထို အမှု တို့ကို ဘုရား သခင် စီရင် ၍၊ မို ယ်း တိမ် တော် အလင်း ကို ထွန်းလင်း စေတော်မူသောအခါ ၊ သင်သည် သိ သလော။¹⁶ ပညာ စုံလင် သောဘုရား၏ အံ့ဘွယ် သောအမှုတော်တည်းဟူသောမို ယ်း တိမ် တို့သည် မပေါ့မလေး မှန်မှန်မိုးမည်အကြောင်း၊ ပြုတော် မူ သောအမှုကိုငှား၊¹⁷ မြေ ပေါ်မှာ တောင် လေဖြင့်အချမ်း ပျောက်စေ တော်မူသောအခါ ၊ သင် ၏အဝတ် သည် အဘယ်သို့သော အားဖြင့် နွေး သည် ကိုငှား နားလည် သလော။¹⁸ သွန်း သော ကြေးမုံ ကဲ့သို့ တည်လျက်ရှိသောမို ယ်း ကောင်းကင်ကို သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍ ကြက် သလော။¹⁹ ငါ တို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက် ရမည် ကို သွန်သင် ပါ။ ငါတို့သည် မိုက် သောကြောင့် ၊ အလိုအလျောက် မ လျှောက် တတ်ကြ။²⁰ ငါပြော သော စကားကို ဘုရား သခင်အား ကြား လျှောက်လိမ့်မည်လော။ အကယ်၍လူ သည် ဘုရားသခင်ကို လျှောက် ဝံ့လျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။²¹ လေ သည် လာ၍မို ယ်း ကောင်းကင် ကို ရှင်းလင်း စေသော အခါ ၊ လူ သည် ထွန်းလင်း သော ရောင်ခြည် ကို မ ကြည့် နိုင်။²² မြောက် မျက်နှာ မှ ရွှေ ရောင်ခြည်ထွက် တတ်၏။ ဘုရား သခင်သည် ကြောက်မက် ဘွယ်သော ဘုန်း အာနဘော် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။²³ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်ကို ငါတို့သည် စစ် ၍မ ကုန်နိုင်ကြ။ အစွမ်း သတ္တိအားဖြင့်ငှား၊ တရားစီရင် ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်း အားဖြင့်ငှား ထူးဆန်း တော် မူ၏။ အဘယ် သူကိုမျှ ညှဉ်းဆဲ တော်မ မူ။²⁴ သို့ဖြစ်၍ လူ တို့သည် ကြောက်ရွံ့ စရာ အကြောင်းရှိကြ၏။ ဉာဏ် ကောင်းသောသူ တစုံ တယောက်မျှ ဘုရားသခင်ကို မ ဖူး မကြည့်နိုင်ဟု မြက်ဆို၏။

38 ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ယောဘ စကားကို လှန်ပြန်၍၊ မို ယ်း သက် မှန်တိုင်း ထဲက မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊² ပညာ မ ရှိ ဘဲစကား ပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံ ကို မိုက် စေသော ဤ သူကား အဘယ်သူ နည်း။³ လူ ယောက်ျားကဲ့သို့ သင့် ခါး ကို စီး လော့။ ငါ မေးမြန်း သော ပြဿနာတို့ကို ဖြေ လော့။⁴ မြေကြီး အမြစ်ကို ငါ တည် သောအခါ ၊ သင် သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ သနည်း။ နားလည် လျှင် ဘော်ပြ လော့။⁵ မြေကြီးအတိုင်းအရှည်ပမာဏကို အဘယ်သူ စီရင် သနည်း။ နားလည် လျှင်ပြောလော့။ မျဉ်း ကြိုးကို အဘယ်သူ တန်း၍ချ သနည်း။⁶ မြေကြီးတိုက်မြစ် ကို အဘယ် အရပ်၌ စွဲ စေ သနည်း။⁷ နံနက် ကြယ် တို့သည် တညီတညွတ်တည်း သီချင်း ဆို၍ ၊ ဘုရား သခင်သား အပေါင်း တို့သည် ဝမ်းမြောက် သဖြင့်၊ ကြွေးကြော် ကြစဉ် ၊ တိုက်ထောင့် အထွဋ် ကျောက် ကို အဘယ်သူ တင်ထား သနည်း။⁸ သမုဒ္ဒရာ သည်အမိဝမ်း ထဲက ဘွား၍ ထွက် လာ သောအခါ

၊ အဘယ်သူသည် တံခါး ပိတ်နှင့် ပိတ် ထား သနည်း။⁹ သမုဒ္ဒရာကို မို ယ်းတိမ် နှင့် ငါခြံ၍ ၍ ထူထပ် သော မှောင်မိုက်နှင့် ထုပ် ရစ်သည် ကာလ၌ ငှား၊¹⁰ သင်သည်၍ အရပ်တိုင်အောင် လာ ရ၏။¹¹ တိုး ၍မ လွန်ရ၊ ဤ အရပ်၌သင် ၏ ထောင်လွှား သောလှိုင်း တံပိုးဆုံး ရ၏ဟု ပညတ်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာအပိုင်း အခြားကို ငါစီရင် ၍၊ တံခါး ပိတ် နှင့် ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို ထား သည် ကာလ၌ငှား၊ အဘယ်သူ သည် ဝိုင်း၍ ကူညီ သနည်း။¹² သင် သည် တသက်လုံး တွင် တခါ မျှ နံနက် ကို မှာထား ဘူးသလော။ မို ယ်းသောက် လင်းကို နေရာ ချ ဘူး သလော။¹³ နံနက်အလင်းသည် မြေကြီး စွန်း ကို ကိုင် လျက်၊ လူဆိုး တို့ကို ခါ ၍ ပစ် စေ ခြင်း ငှါ စီရင် ဘူး သလော။¹⁴ မြေကြီး သည် တံဆိပ် ခတ်သကဲ့သို့ ပုံ ပေါ်၍ အဝတ် တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ ရှိ ၏။¹⁵ လူဆိုး တို့၏ အလင်း သည် ကွယ် ၍ ချိုကြွ သော လက် လည်း ကျိုး တတ်၏။¹⁶ သင်သည် သမုဒ္ဒရာ စမ်းရေပေါက် ထဲ သို့ ဝင် ဘူးသလော။ နက်နဲ သော အောက်ဆုံးအရပ်၌ လှည့်လည် ဘူး သလော။¹⁷ သေ ခြင်း တံခါး တို့ကို သင့် အား ဖွင့် ဘူး သလော။ သေမင်း အရိပ် ထဲသို့ဝင် သော လမ်း ဝ တို့ကို မြင် ဘူး သလော။¹⁸ မြေကြီး မျက်နှာ တပြင်လုံး ကို ကြည့်ရှု ဘူး သလော။ အလုံးစုံ ကို သိမြင် လျှင် ဘော်ပြ လော့။¹⁹ အလင်း နေရာ သို့ အဘယ် မည် သော လမ်း ဖြင့် ရောက်ရသနည်း။ မှောင်မိုက် နေရာ လည်း အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။²⁰ အကယ် စင်စစ်သင်သည် အလင်းအမိုက်အပိုင်း အခြားသို့ ငါတို့ ကို ပို့ဆောင် နိုင်၏။ သူ တို့နေရာ အိမ် သို့ ရောက် သောလမ်း တို့ကို သိ လိမ့်မည်။²¹ သင်သည်ရှေးကာလ၌ ဘွားမြင် ၍ အလွန် အသက် ကြီးသော ကြောင့် သိ လိမ့်မည်။²² သင် သည် မို ယ်းပွင့် ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲ သို့ ဝင် ဘူး သလော ။²³ ဘေး ရောက် ရာ အချိန် ကာလ နှင့် စစ် ပြိုင်၍ တိုက် ရာ အချိန် ကာလ ဘို့ ၊ ငါ သို့ထား သော မို ယ်းသီး ဘဏ္ဍာ များကို မြင် ဘူးသလော။²⁴ အလင်း သည် အဘယ်သို့ သောလမ်း ဖြင့် နှံ့ပြား သနည်း။ အရှေ့ လေသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့်လွင့် သနည်း။²⁵ လူ မ ရှိသောမြေ နှင့် လူမ နေသောတော ၌ မို ယ်းရွာ စေ ခြင်း ငှါငှား၊²⁶ လွတ်လပ် သော လွင်ပြင် ကို ရေနှင့် ဝ စေ၍ ၊ န သော မြက်ပင် အညောက် ကို ထွက် စေ ခြင်း ငှါငှား၊²⁷ လျှံ သော မို ယ်း ရေစီး ရာ လမ်း၊ မို ယ်းကြိုး နှင့် ဆိုင်သော လျှပ်စစ် ပြက်ရာလမ်း ကို အဘယ်သူ ဖွင့် သနည်း။²⁸ မို ယ်းရေ ၏အဘ ကား အဘယ်သူ နည်း။ နှင်း ပေါက် တို့ကို အဘယ်သူ ဖြစ် ဘွားစေ သနည်း။²⁹ ရေခဲ သည် အဘယ်သူ ၏ ဝမ်း ထဲက ထွက် လာ သနည်း။ မို ယ်း ကောင်းကင် နှင်းခဲ ကို အဘယ်သူ သည် ပဋိသန္ဓေ ပေး သနည်း။³⁰ ရေ သည် ကျောက်ခဲ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ပင်လယ် မျက်နှာ တင်းမာ လျက် ရှိ၏။³¹ သင် သည် ခိမ ကြယ်စု၏သာယာ စွာ ပြုပြင်ခြင်း ကို ချုပ်တည်း နိုင်သလော။ က သိလ ကြယ်၏ ချည်နှောင် ခြင်းကို ဖြည့် နိုင် သလော။³² မာဇ ရုတ် ကြယ် တို့ကို အချိန် ရောက် လျှင် ထုတ် ဘော် နိုင် သလော။ အာ ရှ ကြယ် နှင့် သူ ၏သား တို့ ကို ပဲ့ပြင် နိုင် သလော။³³ မို ယ်း

ကောင်းကင် တရား တို့ကို နားလည် သလော။ ထို တရား တို့သည် မြေကြီး ကို အုပ်စိုး မည် အကြောင်းအခွင့်ပေး နိုင်သလော။³⁴ များစွာ သော မို ယ်း ရေ သည် သင့် ကို လွှမ်းမိုး စေ ခြင်း ငါ မို ယ်း တိမ် တို့ကို အသံ လွှင့် နိုင် သလော။³⁵ လျှပ်စစ် တို့ကို လွှတ် နိုင် သလော။ သူ တို့ က ကျွန်တော် တို့ ရှိ ပါ၏ဟု သင့် ကို လျှောက် လျက် သွား ကြ လိမ့်မည် လော။³⁶ ကိုယ် ခန့် ဓါ ထဲ သို့ ပညာ ကို အဘယ်သူ သွင်း သနည်း။ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ် ကို အဘယ်သူ ပေး သနည်း။ ပညာ ရှိ၍ မို ယ်းတိမ် တို့ကို အဘယ်သူ ရေတွက် နိုင် သနည်း။³⁷³⁸ မြေမှုန့် သည် လုံးထွေး ၍ မြေစိုင် တို့သည် ကပ် လျက် နေသောအခါ ၊ မို ယ်း ကောင်းကင်၏ရေဘူး တို့ကို အဘယ်သူ သွန်း ချ သနည်း။³⁹ သင်သည် ခြင်္သေ့မ အဘို့ စားစရာ အကောင်ကို လိုက် ရှာ နိုင် သလော။⁴⁰ ခြင်္သေ့ ပျံ တို့သည် ခိုလှုံ ရာ၌ ဝပ် ၍၊ ချုံဖုတ် အောက်၌ ချောင်းကြည့်လျက် နေသောအခါ၊ သူတို့ကို ဝ စွာကျွေး နိုင်သလော။⁴¹ ကျီးအ သငယ် တို့သည် စားစရာ မ ရှိသောကြောင့် လှည့်လည် ၍ ဘုရား သခင်ကို အော်ဟစ် သောအခါ ၊ စားစရာ ကို အဘယ်သူ ပေး သနည်း။

39 သင်သည် တောဆိတ် မွေး ရသောကာလ ကို သိ သလော။ သမင် ဒရယ်မ သားဘွား ခြင်းဝေဒနာခံရသော အချိန်ကို မှတ် နိုင် သလော။² ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသောနေ့လ တို့ကို ရေတွက် ၍၊ ဘွား ရသော အချိန် ကာလ ကို သိ သလော။³ သူ တို့သည် ကျော ကိုင်း ၍သား ငယ်ကို မွေးဘွား သဖြင့် ဝေဒနာ ငြိမ်း ကြ၏။⁴ သား ငယ် တို့သည် ကျန်းမာ ၍၊ လွင်ပြင် ၌ ကြီးပွား တတ် ကြ၏။ အခြားသို့ သွား၍ အမိထံသို့ပြန် မ လာဘဲ နေတတ် ကြ၏။⁵ တောမြည်း ကို အဆီးအတား မရှိစေခြင်းငှါ အဘယ်သူ လွှတ် သနည်း။ တောမြင်း ၌ချည်နှောင် ခြင်းကို အဘယ်သူ ဖြေ သနည်း။⁶ တော ကို သူ့ အိမ် ဘို့ငှင်း ၊ လွင်ပြင် ကိုသူ နေရာ ဘို့ ငှင်း ငါခန့် ထားပြီ။⁷ မြို့ ၌ ဖြစ် သော လူ တို့၏ အသံ ဗ လံ ကို သူ သည် မထိမဲ့မြင် ပြု တတ်၏။ နှင် သော သူ အော်ဟစ် နှိုးဆော် သံ ကို မ မှတ် တတ်။⁸ တောင်ရိုး ၌ ကျက်စား ၍ ၊ စိမ်း သော အပင် အမျိုးမျိုး ကို ရှာ တတ်၏။⁹ ကြံ့ သည် သင်၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်၍၊ သင် ၏ တင်းကုပ် ၌ နေ ခြင်းငှါ အလိုရှိ လိမ့်မည်လော။¹⁰ ကြံ့ ကို ထွန် ကြောင်းသို့ လိုက်စေ ခြင်း ငါ ကြိုး နှင့် ချည် နိုင် သလော။ သို့မဟုတ် သင့် နောက် သို့ လိုက်၍ချိုင့် ၌ လယ်ထွန် လိမ့်မည် လော။¹¹ ကြံ့ သည် အား ကြီး သောကြောင့် သူ ကို ယုံ မည်လော။ သင် လုပ်ရသောအလုပ် ကိုသူ ၌ အုပ် မည်လော။¹² သင် ၏စပါး ကို ဆောင် ခဲ့၍ စပါးကျီ ၌ စုသိမ်း လိမ့်မည်ဟု ယုံ သလော။¹³ ကုလားအုပ် ငှက်သည် အတောင် ခတ် လျက် နေတတ်၏။ တောငန်း သည် အမွေး အတောင် နှင့် ပြည့်စုံ၏။¹⁴ သို့သော်လည်း မြေ ၌ ဥ ၍ အဥတို့ကို မြေမှုန့် ၌ နွေး စေတတ်၏။¹⁵ သူ့ ခြေသည် အဥ တို့ ကို နင်း မိ မည်၊ သားရဲ ခွဲ လိမ့် မည် ဟု မ စိုးရိမ်။¹⁶ သား ငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့ မ မှတ် ကြမ်းတမ်း စွာ

ပြုတတ်၏။ စိုးရိမ် ခြင်းမ ရှိ။ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို အချည်းနှီး ခံတတ်၏။¹⁷ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် ပညာ မဲ့ စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ် ကိုပေး တော်မ မူ။¹⁸ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကို ချီကြွ သောအခါ ၊ မြင်း နှင့် မြင်းစီး သော သူကို ပင် ရယ် တတ်၏။¹⁹ သင်သည် မြင်း ကို ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ စေသလော။ သူ ၏လည်ပင်း ၌ မို ယ်းကြိုး လက္ခဏာကို သွင်း သလော။²⁰ ကျိုင်းကောင် ခုန် သကဲ့သို့ ခုန် တတ် စေ သလော။ သူ ၏နှာခေါင်း မြည် သံ သည် ကြောက် မက် ဘွယ် ဖြစ်၏။²¹ လွင်ပြင် ကို ယက် ၍ ၊ မိမိခွန်အား ၌ ဝါကြွား လျက်၊ သူရဲ များ ကို တွေ့ အံ့ သော ငါ သွား တတ်၏။²² ကြောက် စရာအကြောင်းကို ကဲ့ရဲ့၍ ၊ ကြောက်လန့်သောသဘော နှင့် ကင်းလွတ် သဖြင့် ၊ ထား ဘေးကို မ ရှောင် တတ်။²³ သူ့ တစ် ဘက် ၌ မြွှား တောင့်လှုပ်သံမြည် ၍၊ လုံ နှင့် ဒိုင်း လွှားသည် ပြောင်လက် လျက်ရှိ၏။²⁴ မာနကြီး၍ပြင်းထန် သောစိတ် နှင့် မြေ ကို မျို တတ်၏။ တံပိုး သံ ကို ကြားသောအခါ ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ မ နေနိုင်။²⁵ တံပိုး များ အလယ်သို့ရောက်၍ အော့ဟော့ ၊ အော့ဟော့ဟုဆို တတ်၏။ ဗိုလ်ခြေ အော်ဟစ် ၍ အသံဗလံ ပြုခြင်းနှင့်တကွ ၊ စစ်တိုက်ပွဲ ကို အဝေး က အနံ့ခံ တတ်၏။²⁶ သင် ပေးသော ဉာဏ် အားဖြင့် သိမ်းငှက် သည် အတောင် ကို ဖြန့် ၍ တောင် မျက်နှာသို့ ပျံ သွားတတ် သလော ။²⁷ သင် စီရင် သောကြောင့် ရွှေလင်းတ သည် အထက် သို့တက်၍ ၊ မြင့် သော အရပ်၌ အသိုက် ကို လုပ် တတ် သလော။²⁸ သူ သည် ကျောက် ပေါ်မှာနေ ၍ တောင်ထိပ်နှင့် ကျောက် ငူ ပေါ် မှာ နေရာ ကျတတ်၏။²⁹ ထို အရပ်က ကြည့် ၍ ကိုက်စားစရာ အကောင်ကို အဝေး က ပင် မြင် တတ်၏။³⁰ သူ ၏သား ငယ်တို့သည် အသွေး ကို သောက် တတ်၏။ အသေကောင် ရှိ ရာအရပ်၌ ထို ငှက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

40 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ အနန္တ တန်ခိုးရှင်ကို ဆုံးမ သောသူ သည် ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုဦး မလော။² ဘုရားသခင် ကို အပြစ်တင် သော သူ သည် ပြန်ပြော စေ တော့ ဟု ယော ဘ အား မိန့် တော် မူ လျှင်၊³ ယော ဘ က အကျွန်ုပ် သည် ဆိုးယုတ် ပါ၏။⁴ ကိုယ်တော် အား အဘယ်သို့ ပြန် လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် နှုတ် ကို ကိုယ် လက် နှင့် ပိတ် ပါ မည်။⁵ တ ကြိမ် ပြော မိ ပါ ပြီ။ တဖန် မ ပြော ဝံ့ ပါ။ နှစ် ကြိမ်တိုင်အောင် ပြော မိ ပါ ပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍ မ ပြောဝံ့ပါဟု ထာဝရဘုရား အား ပြန် ၍ လျှောက်လေ၏။⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မို ယ်း သက် မုန်တိုင်း ထဲက ယော ဘ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊⁷ လူ ယောကျ်ား ကဲ့သို့ သင် ၏ခါး ကို စည်း လော့။ ငါ မေးမြန်း သော ပြဿနာ တို့ ကို ဖြေ လော့။⁸ သင် သည် ငါ တရား စီရင်ချက်ကို ပယ် မည်လော။ သင်သည် ကိုယ်တိုင် ဖြောင့်မတ် ဟန်ရှိစေ ခြင်းငှါ ၊ ငါ ကို အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင် မည် လော။⁹ သင် သည်ဘုရား သခင်၏ လက်ရုံး ကဲ့သို့ သော လက်ရုံးရှိ သလော။ ဘုရားသခင်၏ အသံကဲ့သို့ သော အသံ နှင့် မို ယ်းချုန်း နိုင်

သလော။¹⁰ ထူးဆန်းသော ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဝတ်ဆောင်
 လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ် အသရေနှင့် တန်ဆာဆင် လော့။¹¹ သင်
 ၏အမျက် အရှိန်ကို လွတ် လော့။ မာန ထောင်လွှားသောသူအပေါင်း
 တို့ကို ကြည့်ရှု၍ နှိမ်ချ လော့။¹² မာန ထောင်လွှားသော သူအပေါင်း
 တို့ကို ကြည့်ရှု၍ ရှုတ်ချ လော့။ အဓမ္မ လူတို့ကို နှိပ် နင်း၍။¹³ သူ
 တို့ကိုမြေမှုန့်၌ တစုတည်း ဝှက်ထား လော့။ သူ တို့မျက်နှာ များကို
 မှောင်မိုက် ၌ ဖုံးအုပ် လော့။¹⁴ သို့ပြုလျှင် သင် ၏လက်ျာ လက်ရုံး
 သည် သင့် ကို ကယ်တင် နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံ မည်။¹⁵ သင် နှင့်အတူ
 ငါဖန်ဆင်း သော ဗေဟမုတ် ခြင်း ကို ကြည့်ရှု လော့။ နွား ကဲ့သို့မြက်
 ကို စား တတ်၏။¹⁶ သူ ၏တန်ခိုး သည် ခါး ၌ ၎င်း ၊ သူ ၏ခွန်အား
 သည် ဝမ်း ကြော ၌ ၎င်း တည်လျက်ရှိ၏။¹⁷ သူ့ အမြီး သည် အာရဇ်
 ပင်ကဲ့သို့ လှုပ် တတ်၏။ ပေါင်ကြော တို့သည် အထပ်ထပ် ရှိကြ၏။¹⁸ အရိုး
 ငယ်တို့သည် ကြေးဝါ ချောင်း ၊ အရိုး ကြီး တို့သည် သံ တုံး
 ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။¹⁹ ဘုရား သခင် ဖန်ဆင်း သော သတ္တဝါ တို့တွင်
 ထူးဆန်းသော သတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့ကိုဖန်ဆင်း သော ဘုရားသာလျှင်
 သူ၏တံစဉ် ကို ပေး ပြီ။²⁰ မြေ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ ကစား ရာ
 တောင်ရိုး သည် သူ၏ကျက်စားရာအရပ်ဖြစ်၏။²¹ အရိပ် ကောင်းသော
 အပင်အောက် ၊ ကျူပင် ချုံဖုတ်အောက်၊ ရေ များသောအရပ်၌ နေ
 တတ်၏။²² ထိုအပင်တို့သည် အရိပ် နှင့် လွှမ်းမိုး ၍ ချောင်း နားမို့
 ငယ်မခ ပင်တို့သည် ဝိုင်း ကြ၏။²³ မြစ် ရေထသော်လည်း သူသည်မ
 ပြေး တတ်။ သူ ၏ခံတွင်း ကို ယော်ဒန် မြစ်ရေ ဝေ့တိုက်သော်လည်း
 မ တုန်မလှုပ်ဘဲ နေတတ်၏။²⁴ ထိုမြင်းကို ထင်ရှားစွာ ဘမ်းယူ မည်
 လော့။ သူ၏နှာခေါင်း ကို သံချိတ် နှင့် ဖောက် မည်လော့။

41 လဝိ သန် ကို ငါးများ နှင့် ဆွဲယူ ၍ ၊ သူ ၏လျှာ ကို ကြိုး
 နှင့် နှိပ် နင်းမည်လော့။² သူ့ ကို နှာရှုတ် တပ် ၍ ၊ ပါးရိုး ၌သံကွင်း
 လျှို မည် လော့။³ သူသည်သင့် ကို များ စွာ တောင်းပန် လိမ့်မည်
 လော့။ ချော့မော့ သော စကားကို ပြော လိမ့်မည် လော့။⁴ သင် နှင့်
 ဝန်ခံ ခြင်း ပဋိညာဉ် ကို ပြု လိမ့်မည်လော့။ သင်၏အမှု ကို အစဉ်
 ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ သူ့ ကို ခန့်ထား မည်လော့။⁵ ငှက် နှင့်ကစား
 သကဲ့သို့ သူ နှင့် ကစား မည်လော့။ သင် ၏မိန်းမ ကလေးတို့အဘို့
 သူ့ ကို ချည်နှောင် မည် လော့။⁶ သင်၏အပေါင်း အ ဘော်တို့သည်
 သူ့ ကို ဝိုင်း၍ စား သောက် ပွဲခံ ကြ လိမ့်မည် လော့။ ကုန်သည် တို့
 တွင် ဝေ ကြ လိမ့်မည် လော့။⁷ သူ ၏အရေ ကို မိန်း နှင့် ၎င်း ၊ သူ
 ၏ခေါင်း ကို ငါး ထိုးသော လှံ နှင့် ၎င်း၊ အနှံ့အပြား ထိုးဖောက်နိုင်
 သလော့ ။⁸ သူ့ အပေါ်မှာ လက် တင် ရုံမျှသာ ပြုပါ။ သူ့ကို တိုက်
 မည် အကြံ ကို နောက် တ ဖန် မ အောက်မေ့ ရ။⁹ တိုက် သော သူ
 သည် နိုင် မည် ဟု အချည်းနှီး ထင်၏။ မြင် ကာ မျှ နှင့် စိတ် မ ပျက်
 သလော့။¹⁰ သူ့ ကိုနှိုးဆော် ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှမ ရဲရင့်။ သို့ဖြစ်၍
 ငါ့ ရှေ့မှာ အဘယ်သူ ရပ် နိုင်သနည်း။¹¹ ငါသည် ကျေးဇူး တဲ့ပြု
 ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူ သည် ငါ ၌ ကျေးဇူး ပြုဘူးသနည်း။ မို

ပန်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ရှိရှိသမျှ တို့သည် ငါ ၏ ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။
¹² လဝိ သန်၏အင်္ကျီများ၊ ခွန်အား ၊ တင့်တယ် သော တန်ဆာ တို့ကို
 ငါ သည် ဝှက် ၍မ ထား။¹³ သူ ၏အဝတ် ကို အဘယ်သူ လှန် နိုင်
 သနည်း။ နှစ် ထပ်ရှိ သောပါးရိုး ကို အဘယ်သူ ချဉ်းကပ် လိမ့်မည်
 နည်း။¹⁴ သူ ၏မျက်နှာ တံခါး ကို အဘယ်သူ ဖွင့် လိမ့်မည်နည်း။ သူ
 ၏ သွား တန်းတို့သည် ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။¹⁵ လုံခြုံ စွာ
 တံဆိပ် ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့် တချပ် ပူးကပ်သော အကြေး များ
 နှင့် ဝါကြွား တတ်၏။¹⁶ လေ မျှမ ဝင် နိုင်အောင် တချပ် နှင့်တချပ်
 ပူးကပ် လျက် ရှိ ကြ၏။¹⁷ တချပ် နှင့် တချပ် မ ခွါ နိုင် အောင် တ
 ခဲနက် ရှက်တင် လျက်ရှိကြ၏။¹⁸ သူ ချေဆတ် သောအခါ အလင်း
 တောက် တတ်၏။ သူ့ မျက်စိ သည် နံနက် မျက်တောင် ခတ်သကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။¹⁹ ပစပ် ထဲက မီးရှူး ထွက်၍ မီးပွား တို့လည်း လွင့် ကြ၏။
²⁰ ကြွက်ကြွက်ဆူ သော အိုးကင်း ထဲက အခိုးအငွေ့တက် သကဲ့သို့
 သူ့နှာခေါင်း ထဲက အခိုးအငွေ့တက် တတ် ၏။²¹ အသက် ရှူသောအခါ
 မီးခဲ တောက် ၍ ပစပ် ထဲက မီးလျှံ ထွက် တတ်၏။²² လည်ပင်း ၌
 တန်ခိုး နေ တတ်၏။ သူ့ ရှေ့မှာ ကြောက်လန့် ခြင်း သည် ကခုန်
 အောင် ခိုင်မာ လျက် ရှိ ကြ၏။²⁴ နှလုံး သည် ကျောက် ကဲ့သို့ မာ
 ၏။ အောက် ကြိတ်ဆုံ ကျောက်ကဲ့သို့ မာ ၏။²⁵ သူ ထ သောအခါ
 ခွန်အား ကြီးသော သူ တို့သည် ကြောက်လန့် ကြ၏။ ကြောက်လန့်
 အားကြီး သောကြောင့် အရူး ကဲ့သို့ဖြစ် ကြ၏။²⁶ သူ့ ကို တိုက် လျှင်
 ထား မ ခိုင် တတ်။ လှံ ၊ မြား ၊ သံချပ် မ ခိုင်တတ်။²⁷ သံ ကို ကောက်ရိုး
 ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကြေးဝါ ကို သစ် ဆွေး ကဲ့သို့ ၎င်း မှတ် တတ်၏။²⁸ လေး
 နှင့်ပစ်၍ သူ့ ကိုမ ပြေး စေနိုင်။ လောက်လွဲ နှင့်ပစ်သောကျောက်ခဲ
 တို့သည် သူ ၌ အမှိုက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။²⁹ ဒုတ် ကြီးကို ဖွဲ ကဲ့သို့
 မှတ် ၍ ၊ လှံ နှင့် ရွယ်သောအခါ ရယ် တတ်၏။³⁰ သူ့ အောက် မှာ
 ထက် သောအိုး စောင်းခြမ်းများရှိ၏။ ရွံ့ပေါ်မှာ ထွန်သွား များကို
 ဖြန့် တတ်၏။³¹ အိုးကင်း ဆူသကဲ့သို့ ပင်လယ်ကိုဆူ စေတတ်၏။
 သမုဒ္ဒရာ ကို ဘယောင်း ချက် ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ တတ်၏။³² သူ လွန်
 သွားသောလမ်း သည် ထွန်းတောက် သဖြင့်၊ ပင်လယ် သည် ဆံပင်
 ဖြူယောင် ဆောင် တတ်၏။³³ မြေ ပေါ်မှာ သူ နှင့် ခိုင်း နိုင် သော
 တိရစ္ဆာန် မ ရှိ။ ပကတိ အားဖြင့် ကြောက် တတ် သော သဘော နှင့်
 ကင်းလွတ် ၏။³⁴ ကြီး မြင့်သော အရာရှိသမျှ တို့ကို မထိမဲ့မြင်ပြု
 တတ် ၏။ မာန ထောင်လွှား သော သူ အပေါင်း တို့အပေါ် ၌ မင်း
 ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

42 ယောဘ သည် ထာဝရဘုရား အား ပြန် လျှောက်သည်ကား၊
² ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံ တို့ကို တတ်နိုင် တော်မူကြောင်း ကို ၎င်း
 ၊ အကြံအစည် တော်ကို အဘယ်သူမျှမဆီးတား နိုင်ကြောင်းကို ၎င်း
 အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။³ ပညာ မ ရှိ ဘဲ အကြံအစည် တော် ကို မိုက်
 စေသော သူ ကား အဘယ်သူ နည်း။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ် သည် နား

မ လည်သော အရာ တို့ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တိုင် မ သိ ၊ အံ့ဩ ၍ မ ကုန် နိုင် သော အရာ တို့ကို၎င်း ပြော မိ ပါ ပြီ။ ⁴နားထောင် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် လျှောက် ပါ မည်။ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက် သော အရာ တို့ ကို သွန်သင် တော် မူ ပါ။ ⁵သိတင်း တော် ကို အကျွန်ုပ် သည် နား နှင့် ကြား ဘူး ပါ ပြီ။ ယခု မူကား ၊ ကိုယ်တော် ကို မျက်စိ နှင့် မြင် ရ ပါ ၏။ ⁶ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်ကို ရှိ ရှာ ပါ ၏။ မြေ မှုန့် နှင့် မီး ဖို ပြာ ဌ် ထိုင် ၍ နောင် တရ ပါ ၏ ဟု လျှောက် လေ ၏။ ⁷ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရား သည် ယောဘ အား မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊ တေမန် အမျိုး သား ဇလိဖတ် အား လည်း သင် နှင့် သင် ၏ အဆွေ ခင်ပွန်း နှစ် ယောက် ကို ငါ အမျက် ထွက် ၏။ အကြောင်း မူကား ၊ ငါ့ ကျွန် ယောဘ သည် ငါ့ အကြောင်း အရာ တို့ ကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြော သကဲ့သို့ သင် တို့ သည် မ ပြော။ ⁸သို့ဖြစ် ၍ နွား ထီး ခုနစ် ကောင် နှင့် သိုး ထီး ခုနစ် ကောင် တို့ ကို ယူ ပြီး လျှင် ၊ ငါ့ ကျွန် ယောဘ ထံသို့ သွား ၍ ၊ မိမိ တို့ အဘိုး မီး ရှိ ရာ ယဇ် ကို ပူဇော် ကြ လော့။ ငါ့ ကျွန် ယောဘ သည် သင် တို့ အဘို့ ဆုတောင်း ရ မည်။ သူ ၏ မျက်နှာ ကို ငါ ထောက် မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ ကျွန် ယောဘ သည် ငါ့ အကြောင်း အရာ တို့ ကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြော သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ သည် မ ပြော သော အပြစ် နှင့် အလျောက် ငါ စီရင် မည် ဟု မိန့် တော် မူ ၏။ ⁹ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း တေမန် အမျိုး သား ဇလိဖတ် ၊ ရှုအာ အမျိုး သား ဗိလဒဒ် ၊ နေ မတ် အမျိုး သား ဇောဖာ တို့ သည် သွား ၍ ပြု ကြ ၏။ ထာဝရ ဘုရား သည် လည်း ယောဘ ၏ မျက်နှာ ကို ထောက် တော် မူ ၏။ ¹⁰ယောဘ သည် အဆွေ ခင်ပွန်း တို့ အဘို့ ဆုတောင်း ပြီး မှ ၊ သူ ခံ ရ သော ဒုက္ခ အကြောင်း ကို ထာဝရ ဘုရား သည် ပယ်ရှင်း ၍ ၊ အရင် ထက် နှစ် ဆ သော ဥစ္စာ ကို ပေး တော် မူ ၏။ ¹¹ထိုအခါ သူ ၏ ညီအစ်ကို နှစ် မ ဗျား ၊ အရင် သိကျွမ်း သော သူများ အပေါင်း တို့ သည် သူ ထံသို့ လာ ၍ သူ ၏ အိမ် ၌ သူ နှင့် အတူ စား သောက် ကြ ၏။ သူ အပေါ် မှာ ထာဝရ ဘုရား ရောက် စေတော် မူ သော ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ရှိ သမျှ ကို အောက်မေ့ ၍ သူ နှင့် အတူ ညည်း တွား ခြင်း နှင့် နှစ်သိမ့် စေခြင်း ကို ပြု ကြ ၏။ ထို သူ အပေါင်း တို့ သည် လည်း ၊ ငွေ တ ပြား စီ နှင့် ရွှေ နား တောင်း တဘက် စီ ပေး ကြ ၏။ ¹²ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရား သည် ယောဘ ၏ ရှေ့ ဖြစ်ဟန် ကို ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သည် ထက် ၊ နောက် ဖြစ်ဟန် ကို သာ ၍ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ သည် သိုး တသောင်း လေး ထောင် ၊ ကုလား အုပ် ခြောက် ထောင် ၊ နွား ယုဉ် တထောင် ၊ မြည်း မ တထောင် ကို ရ တတ် ၏။ ¹³သား ခုနစ် ယောက် နှင့် သမီး သုံး ယောက် ကို လည်း ရ ပြန် ၏။ ¹⁴သမီး ကြီး ကား ၊ ယေ မိမ ၊ သမီး လပ် ကား ဂေဇီ ၊ သမီး ငယ် ကား ဂေရ် ၊ ဟပုပုတ် အမည် ရှိ သတည်း။ ¹⁵တပြည် လုံး ၌ ယောဘ ၏ သမီး ကဲ့သို့ လှ သော မိန်းမ တစုံ တယောက် မျှ မ ရှိ။ သူ တို့ ၏ အဘ သည် သူ တို့ မောင် များ နှင့် အညီ အမျှ သူ တို့ အား အမွေ ဥစ္စာ ကို ဝေပေး လေ ၏။ ¹⁶ထိုနောက် ယောဘ သည် အနှစ် တရာ လေး ဆယ် အသက် ရှင် ၍ မိမိ သား ၊ မြေး ၊ မြစ် တို့ ကို ပင် မြင် ရ ပြီး မှ ၊ ¹⁷အသက် ကြီး ရင့် ၍ နေ

ရက် ကာလ နှင့် ကြွယ်ဝ သော် ၊ အနိစ္စ ရောက် လေ ၏။

ဆာလံ

1 မတရား သော သူတို့၏ တိုက်တွန်း ခြင်း သို့ မ လိုက်။ 2 လူ ဆိုး တို့၏ လမ်း တွင် မ ရပ် မနေ၊ မထိမ့်မြင် ပြုသောသူတို့ ၏ အစည်း အဝေး၌ မ ထိုင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်၌ မွေ့လျော် ၍ ၊ တရား တော်ကို နေ့ ည၌ မပြတ် ဆင်ခြင် အောက်မေ့သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ 3 အကြောင်း မူကား၊ ထို သူသည် မြစ် နား မှာ စိုက် လျက် မိမိ အချိန် တန်မှ အသီး ကိုသီး၍ ၊ အရွက် မ ညှိုးနွမ်း တတ် သော အပင် နှင့် တူ၏။ ပြု လေ သမျှ တို့၌ အောင် လိမ့်သတည်း။ 4 မ တရား သော သူ တို့ မူကား ထို ကဲ့သို့ မ ဟုတ်။ လေ တိုက်၍ လွင့် သော ဖွဲ နှင့် တူ ကြ၏။ 5 ထို ကြောင့် တရား ဆုံးဖြတ် တော် မူ ရာ ကာလ၌ ၊ မ တရား သော သူ တို့သည် မ တည် မ နေ ရ ကြ။ ဖြောင့်မတ် သော သူတို့ ၏အပေါင်း အသင်းထဲသို့ လူဆိုး တို့သည် မဝင်ရကြ။ 6 အကြောင်း မူကား၊ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၏ လမ်း ကို ထာဝရဘုရား သိကျွမ်း တော်မူ၏။ မတရား သောသူတို့ ၏ လမ်း သည်ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်သတည်း။

2 လူမျိုး တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ် ပြုကြသနည်း။ လူစု တို့သည် အဘယ်ကြောင့်အချင်းနှီး ကြံစည် ကြသနည်း။ 2 လောကီ ရှင် ဘုရင်တို့သည် ထ ကြ၍ ၊ မူးမတ်အရာရှိတို့လည်း၊ ထာဝရဘုရား နှင့် ခရစ်တော် ကို ရန် ဘက်ပြုလျက်၊ 3 သူ တို့ချည်နှောင် ခြင်းကို ဖြေ ကြကုန်အံ့။ ချည်နှောင် သော ကြိုး တို့ကို ပယ် ကြကုန်အံ့ဟု သင်းဖွဲ့ ကြ၏။ 4 ကောင်းကင် ဘုံ၌ ထိုင် တော်မူသောသူသည် ပြုံး ရယ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ တော်မူ၏။ 5 ထိုအခါ အမျက် တော်ထွက်၍ ၊ သူ တို့ကိုမိန့် တော်မူမည်။ ပြင်းစွာ သော အမျက်တော်နှင့် သူ တို့ကို ပူပန် စေတော်မူမည်။ 6 ငါ ၏ ရှင်ဘုရင် ကို သန့်ရှင်း သော ဇိ အုန် တောင် တော် ပေါ်မှာ၊ ငါ့ ကိုယ်တိုင် ဘိ သိတ် ပေး ပြီ ဟု မိန့်တော် မူ မည်။ 7 ဗျာဒိတ် တော် အချက် ကို ငါ ပြန် ကြား ပေ အံ့။ ထာဝရဘုရား က သင် သည် ငါ့ သား ဖြစ်၏။ ယနေ့ ပင် သင့် ကို ငါဖြစ် ဘွားစေပြီ။ 8 ငါ့ ကိုတောင်း လော့။ လူ အမျိုးမျိုးတို့ကို သင် ၏ အမွေ ဥစ္စာဘို့ ငါပေး မည်။ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင်ပိုင် ထိုက်သော အခွင့်ကိုလည်း ငါပေးမည်။ 9 သင်သည် သူ တို့ကို သံ လှံတံ နှင့် အုပ်စိုး ၍၊ မြေ အိုး ကို ခွဲဖျက် သကဲ့သို့ ခွဲဖျက် လိမ့်မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော် မူ ပြီ။ 10 သို့ဖြစ်၍ ရှင် ဘုရင်

တို့၊ ပညာ သတိရှိကြလော့။ လောကီ မင်း တို့၊ ဆုံးမ ခြင်းကိုခံ ကြ လော့။ 11 ကြောက်ရွံ့ သောစိတ်နှင့် ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော် ကို ထမ်းရွက် ၍ ၊ တုန်လှုပ် ခြင်း နှင့် ဝမ်းမြောက် ကြ လော့။ 12 သား တော်ကို နမ်း ကြ လော့။ သို့မဟုတ် လျှင် အမျက် တော် ထွက်၍ ၊ သင်တို့သည်လမ်း ၌ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အမျက် တော်သည် ချက်ခြင်း ထွက် လိမ့်မည်။ သား တော်ကို ကိုးစား သော သူအပေါင်း တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

3 အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ရန်သူ တို့သည်၊ အလွန် တိုးပွား၍၊ အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ ထ သောသူတို့သည် များ ကြပါ၏။ 2 သူ သည် ဘုရား သခင်ကို အမှီ ပြု၍ ချမ်းသာ မ ရဟု အကျွန်ုပ် ကို ရည်ဆောင် ၍ ပြော သောသူ အများ ရှိကြပါ၏။ 3 သို့သော်လည်း ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏အကွယ် အကာ ဖြစ် တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုန်း လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ဦးခေါင်း ကို ချီ ကြွသော သူလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ 4 ငါသည် ထာဝရဘုရား ထံ သို့အသံ ကို လွှင့်၍ အော်ဟစ် သောအခါ ၊ သန့်ရှင်း သော တောင် နှုတ် ပေါ် မှာ နားထောင် တော် မူ၏။ 5 ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို မစ တော် မူ သောကြောင့် ၊ ငါ သည် အိပ် ၍ ပျော် ခြင်း အခွင့် နှင့် နိုး ခြင်း အခွင့်ရှိ၏။ 6 ငါ့ ကိုရန်ဘက်ပြု၍ ဝန်းရံ သော သူ အထောင် အသောင်းကို ငါမ ကြောက် ဘဲနေမည်။ 7 အိုထာဝရဘုရား ထ တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့၏ ပါး ရိုးကို ရိုက် ၍၊ မ တရား သော သူတို့၏ သွား ကို ချိုး တော် မူ၏။ 8 ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ချမ်းသာ ရပါ၏။ ပေးတော်မူသောကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ သည် ကိုယ်တော်၏ လူစု အပေါ် သို့ သက်ရောက် ပါ စေသော။

4 အကျွန်ုပ် ကို ဖြောင့်မတ် စေ တော် မူ သော ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ခေါ် သောအခါ နားထောင် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲ စဉ် တွင် ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူပါပြီ။ ယခုလည်းသနား ၍ အကျွန်ုပ် ၏ ပဌနာ စကား ကို နားထောင် တော်မူပါ။ 2 အချင်း လူသားတို့၊ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး ငါ ၏ဘုန်း ကို ရှုတ်ချ ကြ မည် နည်း။ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး အနတ္တ ကို နှစ်သက် ၍ မှ

သာ ကို လိုက်ရှာ ကြမည် နည်း။³ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ သန့်ရှင်းသူ ကို ရွေး ထား တော် မူ သည် ကို သိ မှတ် ကြ လော့။ ငါ ခေါ် ၍ လျှောက် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် နားထောင် တော်မူလိမ့် မည်။⁴ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်၍ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ရှောင် ကြ လော့။ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ ကိုယ် စိတ် နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေး စဉ်းစား၍ တိတ်ဆိတ် ခြင်း ရှိ ကြ လော့။⁵ တရား သဖြင့် ယစ် ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား ကြ လော့။⁶ ကောင်းမွန် သော အရာကို ငါ တို့အား အဘယ် သူ ပြ မည် နည်း ဟု မေး တတ် သော သူ အများ ရှိ ပါသည် ဖြစ်၍၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ မျက်နှာ တော် အလင်း ကို အကျွန်ုပ် တို့အပေါ် မှာ ပေါ်ထွန်း စေ တော် မူ ပါ။⁷ သူ တို့၌ ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ပေါများ၍ ၊ သူ တို့ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိသည်ထက် အကျွန်ုပ် ကိုသာ၍ ဝမ်းမြောက် စေ တော် မူ၏။⁸ ငြိမ်ဝပ် စွာ အိပ် ၍ ပျော် ပါ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် သည် လုံခြုံ စွာ နေ ရသော အခွင့်ကို ကိုယ်တော် အရှင် ထာဝရဘုရား သာလျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

5 အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏စကား ကို နားထောင် တော် မူ၍၊ အကျွန်ုပ် မြည်တမ်း ခြင်းကို ဆင်ခြင် တော် မူ ပါ။² အကျွန်ုပ် ၏ရှင် ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို ဆုတောင်း သည့်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် သောအသံ ကို နားထောင် တော် မူ ပါ။³ အို ထာဝရဘုရား ၊ နံနက် အခါ အကျွန်ုပ် စကား သံ ကို ကြား တော် မူ ရပါ၏။ နံနက် အခါ ကိုယ်တော် ကို မျက်မှောက် ပြု၍ မြော်လင့် ပါမည်။⁴ ကိုယ်တော် သည် မ တရားသော အမှုကို နှစ်သက် သော ဘုရား မ ဟုတ်။ ဆိုး သောသူကို လက်ခံ တော် မ မူ။⁵ မိုက် သော သူ သည် အထံတော် သို့ မ ဝင် ရ။ မ တရားသဖြင့် ပြု သောသူအပေါင်း တို့ကို မုန်း တော် မူ၏။⁶ မုသာ စကားပြော သော သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး တော် မူ ၏။ လူ အသက် ကိုသတ် တတ်သော သူနှင့် လှည့်စား တတ်သော သူတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာ တော် မူ ၏။⁷ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ များ စွာ သော ကျေးဇူး တော် ကို ခံစားရသဖြင့်၊ အိမ် တော်သို့ရောက် ၍၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သောစိတ် နှင့် သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်တွင် ကိုးကွယ် ပါလိမ့်မည်။⁸ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့ ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို တရား တော်လမ်းထဲ သို့ပို့ဆောင် တော် မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏လမ်း ကို အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာ ဖြောင့် စေတော်မူပါ။⁹ သူ တို့၏နှုတ် တွင် သစ္စာ မ ရှိပါ။ သူ တို့နှလုံး သည် အလွန် ဆိုးဝါး၏။ သူ တို့၏လည်ချောင်း သည် ဖွင့် ထား သော သင်္ချိုင်း တွင်း ဖြစ် ပါ၏။ သူ တို့သည် လျှာ နှင့် ချောမော့ တတ် ကြ၏။¹⁰ အို ဘုရား သခင်၊ သူ တို့ အပေါ်မှာ အပြစ် ရောက် စေ တော် မူ ပါ။ မိမိ တို့အကြံ အစည်အားဖြင့် လဲ ကြပါစေ သော။ ကိုယ်တော် ကို ပုန်ကန် သော သူ ဖြစ်၍ ၊ ပြစ်မှား သော အပြစ် များ သောကြောင့် ၊ သူ တို့ကို နှင်ထုတ် တော် မူ ပါ။¹¹ ကိုယ်တော် ကို ကိုးစား သော သူ တို့ မူကား ၊ ဝမ်းမြောက် ကြ ပါ စေသော။ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဝမ်းမြောက်သည်နှင့်

ကြွေးကြော် ကြ ပါ စေသော။ နာမ တော် ကို ချစ် သော သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့် ဝမ်းသာ ရွှင်လန်းခြင်း ရှိကြပါစေသော။¹² အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် သောသူကို ကောင်း ကြီး ပေး၍ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ကွယ်ကာ စောင့်မ တော်မူလိမ့် သတည်း။

6 အို ထာဝရဘုရား ၊ အမျက် တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ် ကို အပြစ် တင် တော် မ မူ ပါ နှင့်။ ပြင်း စွာ အမျက် ထွက်၍ ဆုံးမ တော် မ မူ ပါနှင့်။² အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ခွန်အား နည်း လှ ပါ၏။ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် အရိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ ပါ၏။ ကျန်းမာ ပကတိ ရှိ စေ တော် မူ ပါ။³ အကျွန်ုပ် စိတ် ဝိညာဉ်သည် အလွန် တုန်လှုပ် ပါ ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးနေတော်မူမည်နည်း။⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ တ ဖန် ကြွလာ ၍ အကျွန်ုပ် စိတ် ဝိညာဉ် ကို ကယ် ယူ တော် မူ ပါ။ ကရုဏာ တော် နှင့် အညီ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော် မူ ပါ။⁵ အကြောင်း မူကား၊ သေ လျက်နေစဉ်တွင် ကိုယ်တော် ကို အောက်မေ့ ခြင်း မ ရှိ ပါ။ မရဏာ နိုင်ငံ တွင် ကျေးဇူး တော် ကို အ ဘယ် သူ ချီးမွမ်း ပါ မည် နည်း။⁶ အကျွန်ုပ် သည် ညည်းတွား ၍ ပင်ပန်း လှ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ခုတင် ကို ကိုယ် မျက်ရည် ၌ တညဉ့် လုံး မျှော ၍ ၊ အိပ်ရာ ကိုလည်း မွန်း စေပါ၏။⁷ ဝမ်းနည်း ခြင်းအားဖြင့် မျက်စိ ပျက် ၍၊ ရန်သူ များ ကြောင့် ပြာမှုန် လျက် ရှိပါ၏။⁸ မ တရားသဖြင့် ပြု သောသူအပေါင်း တို့၊ ငါ့ ထံ မှ ဖယ်သွား ကြ။ ငါ ငိုကြွေး သံ ကို ထာဝရဘုရား ကြား တော် မူ ၏။⁹ ငါ တောင်းပန် ခြင်းကို ထာဝရဘုရား ကြား တော် မူ ၏။ ငါ ပြုသော ပဋ္ဌနာ စကားကို ထာဝရဘုရား နာယူ တော် မူ၏။¹⁰ ငါ့ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် ရှက်ကြောက် ၍ ဆုံးရှုံး ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။ ချက်ခြင်း ပြန်သွား ၍ ရှက်ကြောက် ခြင်း သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

7 ဒါ ဝိ ဒ် သည် ဗ ျာ မိန် အမျိုးသား ကု ရှ ၏စကား ကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အသံညီ၍ဆို သော ဆာ လံ။¹ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူအပေါင်း တို့၏လက်မှ အကျွန်ုပ် ကို နှုတ် ယူ၍ ကယ်တင် တော် မူ ပါ။² သို့မဟုတ် နှုတ် ယူသောသူမ ရှိ စဉ်၊ ရန်သူ သည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ၏စိတ် ဝိညာဉ်ကို လုယူ ကိုက် ဖြတ် ပါလိမ့်မည်။³ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြု သော်ငှား၊ အကျွန်ုပ် လက် မှာ အဓမ္မ အမှုရှိ သော်ငှား၊⁴ အကျွန်ုပ် နှင့် သင့်တင့် သောသူကို အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား ၍ ၊ အကြောင်း မ ရှိဘဲ လျက် ရန် ပြု သော သူ ကို အကျွန်ုပ် ညှဉ်းဆဲ သော် ငှား၊ ထိုသို့ သော အပြစ် တ စုံ တ ခု ရှိ လျှင်၊⁵ ရန်သူ သည် အကျွန်ုပ် ၏ စိတ် ဝိညာဉ်ကိုလိုက် ၍ မှီ ပါစေ။ အကျွန်ုပ် အသက် ကို မြေ ပေါ် မှာ နင်း ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အသရေ ကို မြေမှုန့် ၌ နှိမ့်ချ

ပါစေ။^၆အိုထာဝရဘုရား ၊ အမျက် တော် ထွက်၍ ထ တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ် ၏ရန်သူ တို့ပြင်းထန် ခြင်းကို ဆီးတား ၍ အားထုတ်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ် အဘို့ နိုး တော်မူ ပါ။ တရား စီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူ ပါ။^၇လူမျိုး တို့သည်စည်းဝေး ၍ ကိုယ်တော် ကို ဝန်းရံ ကြလျက် ၊ သူ တို့အဘို့ မြင့် ရာ အရပ်သို့ ပြန် ကြွတော် မူပါ။^၈ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုး တို့ ကို တရား စီရင် တော် မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကို၎င်း၊ စုံလင် ခြင်း ကို၎င်း ထောက်၍ အကျွန်ုပ် အမှု ကို စီရင် ဆုံးဖြတ် တော် မူ ပါ။^၉မ တရား သော သူ တို့ ၏ အဓမ္မ အမှု ကို ဆုံးရှုံး စေ၍ ၊ တရား သော သူ တို့ ကို မြဲမြံ စေတော်မူပါ။ တရား သဖြင့် ပြုတော်မူသောဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် နှလုံး နှင့် ကျောက်ကပ် ကို စစ် တော်မူတတ်ပါ၏။^{၁၀}သဘော ဖြောင့် သော သူ တို့ ကို ကယ်တင် တတ် သော ဘုရား သခင်သည် ငါ ၏အကွယ် အကာဖြစ်တော်မူ ၏။^{၁၁}ဘုရား သခင်သည် တရား သဖြင့် စီရင် သော ဘုရား ဖြစ်၍ ၊ မတရားသောသူကို အစဉ် အမျက် ထွက် တော်မူ၏။^{၁၂}ထိုသူ သည်မ ပြောင်းလဲ လျှင် ထား တော်ကို သွေး တော် မူ၏။ လေး တော် ကို တင် ၍ ရွယ် တော် မူ၏။^{၁၃}သေ စေသော လက်နက် ကို လည်း သူ့ အ ဘို့ ပြင်ဆင် ၍ မြား တော် တို့ကို လောင် စေ တော် မူ၏။^{၁၄}ထို သူ သည် ဒုစရိုက် ဘွား သော ဝေဒနာ ကို ခံရ၏။ မ ကောင်းသော အကြံအစည်ကို ပဋိသန္ဓေယူ၍ ၊ စိတ်ပျက် ခြင်းကို ဘွား မြင် တတ်၏။^{၁၅}တွင်း ကို လည်း နက်စွာ တူး သဖြင့် ၊ မိမိ တူး သော တွင်း ထဲ သို့ မိမိ ကျ တတ်၏။^{၁၆}မိမိ မ ကောင်းသော အကြံအစည်သည် မိမိ ခေါင်း ပေါ်မှာ ပြန် ရောက်၍ ၊ မိမိ ကြမ်းတမ်း သော အမှု သည် မိမိ ခေါင်း ထိပ် ပေါ်မှာ သက် ရောက် တတ်၏။^{၁၇}ငါ မူကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ တရား သော အမှု တော်ကို ချီးမွမ်း ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သောထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်။

၈အိုအကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား ရှင်ထာဝရဘုရား ၊ နာမ တော် သည် မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်း အာနုဘော် တော်သည် မိုဗ်းကောင်းကင် ပေါ်မှာ တည် လျက်ရှိပါ၏။^၂ကိုယ်တော်၏ရန်သူ တို့ကို ရည်ဆောင်၍ ရန်သူ ကို ၎င်း၊ အငြိုး ထားသော သူ ကို၎င်း ၊ တိတ်ဆိတ် စွာနေစေ ခြင်းငှါ ၊ နို့စို့ သူငယ် တို့၏နှုတ် ထဲ မှ အစွမ်း သတ္တိကို စီရင် တော်မူ၏။^၃လက်ညှိုး တော်အလုပ် တည်း ဟူသောကိုယ်တော် ၏ မိုဗ်းကောင်းကင် ကို၎င်း၊ ပြင်ဆင် တော်မူ သောလ နှင့် ကြယ် များကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင် သော်၊^၄လူ သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် အောက်မေ့တော်မူ ရသနည်း။ လူ သား သည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူရ သနည်း။ သူ့ ကို ကောင်းကင်တမန် တို့အောက်၌ အနည်းငယ် နှိမ် တော် မူ ပြီ။^၅သူ ၏ခေါင်း ကို ဘုန်း အသရေ နှင့် ပတ်ရစ် တော်မူပြီ။^၆^၇ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရာများကို အုပ်စိုး စေ၍၊ သိုး နွား အစ ရှိသော မြေ တိရစ္ဆာန် မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် ၊

ပင်လယ် ငါး နှင့် ပင်လယ် လမ်း ၌သွား တတ်သောတိရစ္ဆာန်မှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ တို့ကို သူ ၏ခြေ အောက် ၌ ချထား တော်မူပြီ။^၉အိုအကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏နာမ သည် မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အလွန် ကြီးမြတ် တော်မူသတည်း။

၉အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ အံ့ဘွယ် သော အမှုတော်ရှိသမျှ တို့ကို ပြ ညွှန် ပါမည်။^၂ကိုယ်တော် ကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းသာ ရှင်လန်း ပါမည်။ နာမ တော် ကို ထောမနာ သီချင်း ဆို ပါ မည်၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား။^၃အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် ၏ရန်သူ တို့သည် ပြန် ဆုတ် ၍ လဲ ကြပါ၏။ ရှေ့တော်၌ ပျက်စီး ကြပါ၏။^၄ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ဘက် မှာ တရား ဆုံးဖြတ် တော် မူ ပြီ။ ပလ္လင် တော် ပေါ် မှာ ထိုင် ၍ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် တော်မူပြီ။^၅တပါး အမျိုးသားတို့ကို ဆုံးမ တော်မူပြီ။ ဆိုး သောသူတို့ ကို ဖျက်ဆီး ၍ သူ တို့ နာမ ကိုကာလ အစဉ်အဆက် ချေ ဖျောက်တော်မူပြီ။^၆ရန်သူ တို့သည် အကုန် အ စင်ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။ မြို့ တို့ကို ဖြိုဖျက် တော်မူ၍ ၊ သူ တို့အမှတ် မျှမရှိပျောက် ပါပြီ။^၇ထာဝရဘုရား မူကား ၊ ကာလ အစဉ် အဆက် တည် တော်မူ၏။ တရား ပလ္လင် တော်ကို ပြင်ဆင် ၍၊^၈မြေကြီး သားတို့ကို တရား သဖြင့် စီရင် တော်မူ၏။ လူမျိုး တို့အား ဖြောင့်မတ် စွာသော စီရင် ခြင်း ကို ပြု တော် မူ၏။^၉ထာဝရဘုရား သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကိုခံရသောသူ တို့ ၏ခိုလှုံ ရာ၊ ဘေး အန္တရာယ် ရောက် သည် ကာလ ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။^{၁၀}နာမ တော် ကို သိ သော သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် ကြ ပါ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ အိုထာဝရ ဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကိုရာ သောသူတို့ ကိုစွန့် ပစ်တော်မ မူ တတ်ပါ။^{၁၁}ဇီအုန် မြို့မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူသော ထာဝရဘုရား ကို ထောမနာ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ အမှု တော် များ ကို လူမျိုး တို့အား ဟော ပြော ကြ လော့။^{၁၂}လူအသက်သတ် ခြင်း အမှုကို စစ် တော်မူ၍ ၊ အသေခံရသောသူ တို့ကို အောက်မေ့ တော် မူ၏။ နှိမ်ချ လျက်ရှိသောသူတို့ ၏အော်ဟစ် ခြင်း အသံကိုမေ့လျော့ တော်မ မူတတ်ပါ။^{၁၃}အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနား တော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ကို မုန်း သောသူတို့၏ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းအမှုကို ကြည့်ရှု ၍၊ သေမင်း လက် မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူ ပါ။^{၁၄}သို့ဖြစ်၍ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်အပေါင်း ကို ဇီအုန် မြို့ တံခါး ဝမှာ အကျွန်ုပ်ပြ ညွှန်ပါမည်။ ကယ်တင် တော်မူ ခြင်းကျေးဇူးကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက် ပါမည်။^{၁၅}တပါးအမျိုးသား တို့သည် ကိုယ်တူး သော တွင်း ထဲ သို့ ကိုယ် ကျ ကြ၏။ ကိုယ် ဝှက်ထား သော ကျော့ကွင်း ထဲ မှာ ကိုယ် ခြေ တို့သည် ကျော့ မိကြ၏။^{၁၆}ထာဝရဘုရား သည် တရား စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်း အားဖြင့် ထင်ရှား တော်မူ၏။ မ တရား သောသူသည် မိမိ လုပ် သော အလုပ် ထဲမှာ ကျော့မိ ခြင်း ကို ခံ ရ၏။^{၁၇}မ တရား သော သူ တို့နှင့် ဘုရား သခင် ကို မေ့လျော့

သော အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် မရဏာ နိုင်ငံသို့ နှင် ခြင်းကိုခံ ရကြလိမ့်မည်။¹⁸ ငတ်မွတ် သောသူတို့ ကို အစဉ် မေ့လျော့ တော် မမူ။ ဆင်းရဲ သောသူတို့ သည် မြော်လင့် ၍ မရဘဲ အစဉ် မ နေရ ကြ။¹⁹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ထ တော်မူပါ။ လူ မ နိုင် ပါစေနှင့်။ တပါး အမျိုးသား တို့သည် ရှေ့ တော်၌ စစ်ကြော စီရင်ခြင်း ကိုခံရကြပါ စေသော။²⁰ အိုထာဝရဘုရား ၊ သူ တို့ကို ချောက် လှန်တော်မူ ပါ။ သို့ဖြစ်၍မိမိ တို့သည် လူ သက်သက်ဖြစ်သည် ကို လူမျိုး တို့သည် သိ ကြပါလိမ့်မည်။

10 အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဝေးဝေး ရပ် ၍ နေ တော် မူ သနည်း။ ဘေး အန္တရာယ် ရောက် သည် ကာလ အဘယ်ကြောင့် ပုန်းကွယ် ၍ နေ တော်မူ သနည်း။² မ တရား သော သူသည် မာန စိတ်ရှိ၍ ၊ ဆင်းရဲ သော သူ ကိုညှဉ်းဆဲ တတ် ပါ၏။ မိမိ ပြု သော ပရိယာယ် အားဖြင့် ထိုသူ ကို ဘ မ်းဆီး တတ် ပါ၏။³ မ တရား သော သူ သည် မိမိ စိတ် အလို ၌ ဝါကြား တတ် ပါ၏။ လောဘ ကြီးသောသူသည် ထာဝရဘုရား ကို ပယ်၍ မထီမဲ့မြင် ပြု တတ်ပါ၏။⁴ မ တရား သောသူသည် မာန ထောင်လွှား သောကြောင့် ၊ မ စဉ်းစား တတ်ပါ။ ဘုရား သခင်မ ရှိဟု အစဉ် အောက်မေ့ တတ် ပါ၏။⁵ အစဉ် ခိုင်မာ စွာ ကျင့်ကြံ ပြုမူ တတ် ပါ၏။ တရား စီရင် တော် မူ ချက် တို့သည် သူ နှင့် ဝေး မြင့် သည် ဖြစ်၍ခပ်သိမ်း သော ရန်သူ တို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြု တတ် ပါ၏။⁶ ငါ သည် အစဉ် မ ရွေ့ ရ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ မ ရောက်ရ ဟု အောက်မေ့ တတ်ပါ၏။⁷ သူ ၏နှုတ် သည် ကျိန်ဆဲ ခြင်း၊ လှည့်စား ခြင်း၊ ရှုတ်ချ ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝ ပါ၏။ လျှာ အောက် မှာ မ ကောင်း သော အကြံနှင့် မ တရား သော အမှု ရှိ ပါ၏။⁸ ရှာ အနား တွင် ပုန်း နေရာ အရပ် မှာ ထိုင် ၍၊ အပြစ် မ ရှိ သော သူ ကို ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်၌ သတ် တတ် ပါ၏။ ဆင်းရဲ သောသူ ကို ချောင်းမြောင်း တတ်ပါ၏။⁹ ချုံ ထဲ မှာနေသောခြင်္သေ့ ကဲ့ သို့ ကွယ် ရာ အရပ်၌ ပုန်း ၍နေ တတ် ပါ၏။ ဆင်းရဲ သော သူ ကို ဘ မ်းဆီး ခြင်း ငါ ပုန်းကွယ် ၍ နေ ပါ၏။ ဆင်းရဲ သော သူ ကို ကွန်ရွက် ထဲ သို့ ဆွဲ ၍ ဘ မ်းဆီး တတ် ပါ၏။¹⁰ ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ခြင်း ကို ခံရ၍ ၊ ဆင်းရဲ သော သူ အပေါင်း တို့ သည် သူ ၏လက် သို့ ကျ ရောက် တတ် ကြပါ၏။¹¹ ထို သူက၊ ဘုရား သခင် သည် မေ့လျော့ တော် မူ၏။ မျက်နှာ ကို လွှဲ တော်မူ၏။ မြင် တော် မ မူ ဟု အောက်မေ့ တတ် ပါ၏။¹² အို ထာဝရဘုရား ထ တော် မူ ပါ။ အိုဘုရား သခင် လက် တော် ကို ချီ တော် မူ ပါ။ နိမ့်ချ လျက် ရှိ သော သူ တို့ကို မေ့လျော့ တော် မ မူ ပါ နှင့်။¹³ မ တရား သော သူ သည် ဘုရား သခင်ကို အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင် ပြုရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်သည် စစ် တော် မ မူ ဟု အဘယ်ကြောင့် အောက်မေ့ ရ ပါ အံ့ နည်း။¹⁴ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် မြင် တော် မူ ပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်ပန်း စေခြင်းနှင့် နှောင့်ရှက် စေခြင်း ကို လက်ဝါး တော်၌ မှတ်သား မည်ဟု ကြည့်ရှု တော်မူတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲ သော

သူသည် ကိုယ်တော် ၌ ကိုယ်ကို အပ် တတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် မိဘ မရှိသောသူ ၏ ခိုလှုံ ရာဖြစ် တော်မူ၏။¹⁵ မတရား သဖြင့် ပြု၍ ဆိုး သောသူ ၏လက်ရုံး ကို ချိုး တော်မူပါ။ သူ ပြုသော အဓမ္မအမှု ကို အကုန်အစင်စစ် တော်မူပါ။¹⁶ ထာဝရဘုရား သည် ကာလ အစဉ် အမြဲတည် သော ရှင် ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ တပါးအမျိုးသား တို့သည် နိုင်ငံ တော်ထဲ က ကွယ်ပျောက် ကြပါလိမ့်မည်။¹⁷ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် နိမ့်ချ လျက် ရှိ သော သူ တို့ ၏တောင့်တ ခြင်း အသံ ကိုကြား တော် မူ၏။ သူ တို့၏စိတ် နှလုံးကို တည်ကြည် စေ တော် မူ၏။¹⁸ ဆင်းရဲသား ကို သူ ၏မြေ မှ တဖန် မ နှင်ထုတ် မည် အကြောင်း ၊ မိဘ မရှိသော သူနှင့် ညှဉ်းဆဲ ခံရသောသူတို့ ကို တရား ပေးခြင်းငှါ နား တော်ကို ဖွင့် တော်မူ၏။

11 မတရား သောသူတို့သည် သဘော ဖြောင့် သောသူတို့ကို မ ထင်မရှားပစ် အံ့သောငှါ လေး ကိုတင် ၍၊ လေးညို့ ပေါ်မှာ မြား ကိုပြင် ကြ၏။² အမှီတကဲ တို့သည် ပျက် လျှင် ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် အဘယ်သို့ ပြု နိုင်သနည်း။³ ငါ့ ဝိညာဉ် အား သင် သည် ငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်နေရာတောင် ပေါ်သို့ပြေး ချေဟု အဘယ်ကြောင့် ပြော ကြ သနည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော် မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား သည် သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်၌ ရှိတော် မူ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ ပလ္လင် တော်သည် ကောင်းကင် ပေါ် မှာတည်၏။ မျက်စိ တော်သည် ကြည့်ရှု ၍ မျက်ခမ်း တော်သည် လူ သား တို့ကို စစ် တော်မူ၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် ဖြောင့်မတ် သောသူကို စုံစမ်း တော် မူ၏။ မ တရား သော သူ နှင့် လူယူ ဖျက်ဆီး လို သော သူ ကို ဝိညာဉ် တော်သည် မုန်း တော် မူ၏။⁶ မ တရား သော သူ တို့အပေါ် မှာ တောက်သော မီးခဲ၊ ကန့် နှင့် ရောသောမီးလျှံ ၊ ပူလောင် သော မုန်တိုင်း ကို သက်ရောက် စေ၍ ၊ သူ တို့သောက် စရာဘို့ စီရင်တော် မူ မည်။⁷ တရား သဖြင့် ပြုတော်မူသောထာဝရဘုရား သည် တရား သော အမှုကို နှစ်သက် ၍ သဘော ဖြောင့် သောသူ ကို မျက်နှာ ပြု တော်မူ၏။

12 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော် မူ ပါ။ သူတော်ကောင်း မျိုး သည် ပြတ် ၍ သစ္စာရှိ သော လူမျိုး သည် လူ သား တို့တွင် ကွယ်ပျောက် ပါ၏။² အိမ်နီးချင်း တို့သည် တ ဦး ကို တ ဦး မု သာ သုံး၍ ချော့မော့ သော နှုတ်ခမ်း ၊ နှစ်ခွဲ သောစိတ် နှင့် ပြော တတ် ကြပါ၏။³ ငါတို့သည် ကိုယ် လျှာ အားဖြင့် နိုင် မည်။ ကိုယ် နှုတ်ခမ်း သည် ကိုယ်အမှုကိုစောင့်လိမ့်မည်။⁴ ငါ တို့၏ သခင် ကား အဘယ်သူ နည်းဟု ပြောဆို သော သူတို့၏ချော့မော့ သောနှုတ်ခမ်း နှင့် ဝါကြား သော လျှာ ရှိ သမျှ တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် ဖြတ် တော် မူ မည်။⁵ ဆင်းရဲ သောသူသည် ခံရသောညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ငတ်မွတ် သောသူ၏ ငိုကြွေး ခြင်းကြောင့် ယခု ငါထ မည်။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောသူ အား ချမ်းသာ ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁶ ထာဝရဘုရား

မိန့် တော် မှု ချက် တို့သည် သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ၍၊ မြေ နှင့် ကင်း စင် စေ ခြင်း ငှါ၊ မိုက် ခြံ ခုနစ် ကြိမ် စစ် သော ငွေ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။
7 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ထို သူ တို့ကို ဤ လူမျိုး မှ အစဉ် ကာကွယ် စောင့်မ တော်မူမည်။
8 ဆိုးယုတ် သောသူ တို့သည် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်သည် ကာလ ၊ မတရား သောသူတို့သည် အရပ်ရပ် လှည့် လည်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။

13 အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို အလှိုင်းမမှတ်ဘဲ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံးမေ့လျော့ တော်မူမည်နည်း။ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံးမျက်နှာ တော်ကို ကွယ် ထား တော်မူမည်နည်း။
2 အကျွန်ုပ် သည် အစဉ် ဝမ်းနည်း လျက် ၊ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး တွေးတော သော စိတ် ရှိ ရ ပါ မည် နည်း။ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ သည် အ ဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး အကျွန်ုပ် ကို အုပ်စိုး ရပါမည်နည်း။
3 အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို မျက်နှာ ပြု၍ နားထောင် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် မျက်စိ ကို လင်း စေ တော် မူ ပါ။ သို့မဟုတ် လျှင် အသေ အိပ် ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်။
4 အကျွန်ုပ် ၏ရန်သူ က၊ ငါ့နိုင် ပြီဟု ဆို ၍၊ အကျွန်ုပ် ကို နှောင့်ရှက် သောသူ တို့ သည် အကျွန်ုပ်လှုပ်ရှား သည် ကို ဝမ်းမြောက် ကြပါလိမ့်မည်။
5 အကျွန်ုပ် သည် ကရုဏာ တော်ကို ယုံကြည် ပါ၏။ ကယ်တင် တော် မူခြင်းအရာ၌ နှလုံး ရွှင်လန်း ပါလိမ့်မည်။
6 အကျွန်ုပ် ၌ ကျေးဇူး ပြု တော်မူသောကြောင့် ထာဝရဘုရား ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်။

14 ဘုရား သခင်မ ရှိဟု မိုက် သောသူသည် ထင် တတ် ၏။ ထိုသို့ သောသူတို့ သည် ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ် ဘွယ်သော အမှုကို ပြု တတ် ကြ၏။ ကောင်း သော အမှု ကို ပြု သော သူ တ ယောက် မျှ မရှိ။
2 နားလည် သော သူ၊ ဘုရား သခင်ကို ရှာ သော သူ တစုံ တ ယောက်ရှိသည် မရှိ သည်ကို သိ မြင်ခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင် ပေါ်က လူ သား တို့ကို ငို၍ကြည့်ရှု တော်မူ၏။
3 လူအ ပေါင်း တို့သည် လမ်း လွဲ ကြ ပြီ။ တညီ တညွတ် တည်း ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း ခြင်းရှိ ကြ၏။ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် သော သူ မ ရှိ။ တ ယောက်မျှ မ ရှိ။
4 မုန့် ကိုစား သကဲ့သို့ ငါ ၏လူ တို့ကို ကိုက် စား ၍၊ ထာဝရဘုရား ကို ပဌနာ မ ပြုသော အဓမ္မ လူ အပေါင်း တို့ သည် မ သိ ဘဲ နေရကြသလော။
5 သို့ဖြစ်၍အလွန် ကြောက်လန့် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် ဖြောင့်မတ် သော လူမျိုး ဘက်၌ ရှိ တော် မူ၏။
6 နှိမ့်ချ လျက် ရှိ သော သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သောကြောင့်၊ သင် တို့သည် သူ ၏အကြံ အ စည် ကို အရှက်ကွဲ စေ တတ် ကြ၏။
7 ဣ သရေ လ အမျိုး ကို ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးတော်သည်၊ ဇိအုန် တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်း ပါစေသော။ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရ သော လူမျိုး တော် ကို တ ဖန် ထာဝ ဘုရား သည် ဆောင် ခဲ့ တော် မူ သောအခါ၊ ယာ ကုပ် သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ ဣသရေလ သည်လည်း ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

15 အို ထာဝရဘုရား ၊ တဲ တော်၌ အဘယ်သူ သည် တည်း ရပါ မည်နည်း။ သန့်ရှင်း သောတောင် တော်ပေါ်မှာ အဘယ်သူ သည် နေ ရပါမည်နည်း ဟူ မူကား၊
2 ဖြောင့်မတ် သော အကျင့်၊ တရား သော အမှုကို ပြု ကျင့်၍ ၊ သစ္စာ စကားကို စိတ် နှလုံးပါလျက် ပြော ထ သော၊
3 သူတပါး၏အသရေ ကို ပျက်စေခြင်းငှါ ပြောဆို ခြင်း၊ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ၏ အကျိုး ကို ပြစ်မှား ခြင်း၊ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ရှောင် ထ သော၊
4 ဆိုးယုတ် သောသူ ကို အယုတ် ဟူ၍ ထင် မှတ်လျက် ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ကြောက်ရွံ့ သောသူကို ရိုသေ ထသော၊ ကိုယ်အကျိုး ပျက်ရသော်လည်း ကိုယ် ကျိန်ဆို သော သစ္စာဂတိကိုမ ဖျက်၊
5 ကိုယ် ငွေ ကို ချေး ၍ အတိုး မ ယူ၊ အပြစ် မ ရှိ သော သူ ၏တဘက် မှ တံစိုး ကို မ ခံ ဘဲ ကျင့် သော သူသည် လှုပ်ရှား ခြင်းနှင့် အစဉ် အ မြဲ ကင်းလွတ် လိမ့်မည် သတည်း။

16 အကျွန်ုပ် ကို စောင့် မတော်မူပါဘုရား။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ပါ၏။
2 ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်၏သခင် ဖြစ်တော်မူသည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆို ပါပြီ။ ကျေးဇူး တော်မှ တပါး အခြား သောမင်္ဂလာသည်အကျွန်ုပ် ၌ မ ရှိပါ။
3 ပြည် တော်၌ နေသောသန့်ရှင်း သူနှင့် ထူးဆန်း သောသူတို့ကိုသာ နှစ်သက် ပါ၏။
4 အခြား သောလမ်းသို့ လိုက်ပြေးသောသူ တို့ သည် များစွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ငါသည် သူ တို့သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော် သကုကာအသွေး ကို မလှူ မ ဆက်လို။ သူ တို့ဘုရား၏နာမ ကို မ မြှက် လို။
5 ထာဝရဘုရား သည် ငါ အမွေ ခံ ရာ အ ဘို့ ၊ ငါ စားသောက် ရာ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အမွေ အနှစ်ကို စောင့်ရှောက် တော် မူ၏။
6 ငါ ပိုင်ထိုက်သော နယ် နိမိတ် သည် သာယာ သော အရပ် တွင် ကျ ၍ ၊ ကောင်းမွန် သော အမွေ ကို ငါ ခံ ရ ပြီ။
7 ငါ့ ကို ပြုစု တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးမည်။ ညဉ့် အချိန်၌ပင် ငါ့နှလုံးသည် ငါ့ ကို နှိုးဆော် တတ်၏။
8 ငါသည် ထာဝရဘုရား ကို အစဉ် မပြတ်မျက်မှောက် ပြု ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ လ ကျာ ဘက်၌ တည်ရှိ တော် မူ သည် ဖြစ်၍၊ ငါ သည် လှုပ်ရှား ခြင်း မ ရှိ ရ။ ထို ကြောင့် ငါ့ စိတ် နှလုံး သည် သာယာ ခြင်း၊
9 ငါ့ ဝိညာဉ် သည် လည်း ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိ၏။ ထို မှတပါး၊ ငါ့ အသား သည် မြော်လင့် လျက် ကျိန်းဝပ် လိမ့်မည်။
10 အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် ကို မရဏာ နိုင်၌ ပစ် ထားတော် မ မူ။ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သော သူအား လည်း ပုပ်စပ် ခြင်းကို ရှိ စေတော် မ မူဘဲလျက်၊
11 အသက် ရှင်ခြင်း လမ်း ကို ပြ ညွှန်တော် မူလိမ့် မည်။ အထံ တော်၌ စုံလင် သော ဝမ်းမြောက် ခြင်းအခွင့် နှင့် လက်ျာ တော်နား မှာ အစဉ် အမြဲ ပျော်မွေ့ ခြင်းအခွင့် ရှိပါ၏။

17 အို ထာဝရဘုရား ၊ တရား သော ဘက် မှာ နေ၍ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ခြင်းကို မှတ် တော်မူပါ။ မ လှည့်စား တတ်သော နှုတ် နှင့် ဆုတောင်းသော ပဌနာ စကားကို နားထောင် တော်မူပါ။² ကိုယ်တော် တိုင် အကျွန်ုပ် ကို စီရင် ၍ ဖြောင့်မတ် သော အရာ ကို ထောက်ရှု တော် မူ ပါ။³ အကျွန်ုပ် နှလုံး ကို စစ်ဆေး တော် မူ ပါ။ ညဉ့် အခါ အကျွန်ုပ် ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော သောအခါ အ ဘယ် အပြစ် ကို မျှ တွေ့ တော် မ မှ ရာ။ အကျွန်ုပ် အကြံ အ စည် သည် အကျွန်ုပ် စကား နှင့် မ ခြား မ နား ပါ။⁴ လူ ပြု တတ်သော အမှုများမှာ ၊ ဖျက်ဆီး တတ် သောသူ ၏လမ်း တို့ ကို နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ရှောင် ပါပြီ။⁵ လမ်း ခရီး တော်၌ အကျွန်ုပ် သွား စဉ်တွင်ခြေ မ ချော် စေခြင်းငှါ ထောက်မ တော် မူ ပါ။⁶ အိုဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် နားထောင် တော် မူတတ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် သည် တောင်း လျှောက်ပါ၏။ နား တော်ကို လှည့်၍ အကျွန်ုပ် စကား ကို နာယူ တော်မူပါ။⁷ ကိုယ်တော် ကို ခိုလှုံ သော သူ တို့ကို သူပုန် တို့လက် မှ ၊ လ ကျာ လက်တော် အားဖြင့် ကယ်နှုတ် တော် မူ သော ဘုရား၊ ထူးဆန်း သော မေတ္တာ ကျေးဇူးတော်ကို ပြတော်မူ ပါ။⁸⁹ အကျွန်ုပ် ကို ညဉ့်ဆဲသောလူဆိုး တည်းဟူသောအကျွန်ုပ် ကို ဝိုင်း ၍သတ် လိုသော ရန်သူ တို့ လက်မှ အကျွန်ုပ် ကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ၊ မျက် ဆန် ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ကို စောင့် မ တော် မူ ပါ။ အတောင် တော် အရိပ် ထဲ မှာ ဖုံး အုပ် တော် မူ ပါ။¹⁰ သူ တို့သည် မိမိ တို့ဆူဝဲ ခြင်းကို ကိုးစား၍ ထောင်လွှား စော်ကား စွာ ပြောဆို ကြပါ၏။¹¹ အကျွန်ုပ် တို့ သွား သောလမ်းကို ယခု ဝိုင်း မိ ကြ ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့ကို မြေ ပေါ်မှာ လဲ ခြင်းငှါ မျက်စိ နှင့် ရွယ် ကြပါ၏။¹² ဘမ်းမိသောအကောင်ကို စား ချင်အားကြီး သော ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ ချောင်း၍ နေ သောခြင်္သေ့ ပျိုကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ကြပါ၏။¹³ အိုထာဝရဘုရား ၊ ထ တော်မူပါ။ သူ တို့ကို ဆီးတား ၍ လဲ ချတော် မူပါ။ မ တရား သောသူ တို့လက်မှ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ထား တော်ဖြင့် ကယ် လွှတ်တော်မူပါ။¹⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ လောကီ သား ဖြစ်သော ထိုလူ တို့လက်မှ အကျွန်ုပ် အသက် ကို လက် တော်ဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။ ထိုသူ တို့သည် ယခုဘဝမှာ မိမိတို့အဘို့ ကိုခံရကြပါ၏။ သူ တို့အလို ကို ဘဏ္ဍာ တော်နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော်မူ၏။ သူ တို့သားသမီး တို့သည်လည်း ကြွယ်ဝ ၍ ၊ မြေး မြစ် စသည်တို့၌ မိမိ တို့ဥစ္စာ ကို ချန် ထားကြ ပါ၏။¹⁵ အကျွန်ုပ် မူကား ဖြောင့်မတ် ၍ မျက်နှာ တော်ကို ဖူးမြင် ရ ပါလိမ့်မည်။ နိုး သောအခါ ပုံသဏ္ဍာန် တော် အားဖြင့်အကျွန်ုပ်အလို ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

18 အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ခွန်အား ဗလ တည်းဟူသော ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် ပါ၏။² ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ကျောမှာ ဖြောင့်မတ် ၍ ၊ ငါ ၏မြို့ရိုး ၊ ငါ ကို ကယ် လွှတ် သော သခင်၊ ငါ ၏ဘုရား ၊ ငါ

ကိုးစား သော အစွမ်း သတ္တိ၊ ငါ ၏ အကွယ် အကာ၊ ငါ ကိုကယ်တင် သော ဦးချို ၊ ငါ ၏ရဲတိုက် ဖြစ် တော် မူ၏။³ ချီးမွမ်း အပ် သော ထာဝရဘုရား ကို ငါတောင်း လျှောက်၍ ရန်သူ တို့လက်မှ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်၏။⁴ သေ ခြင်းကြီး တို့သည် ငါ ကိုဝိုင်း မိ၍ ၊ ဖျက်ဆီး တတ် သော ရေစီး ခြင်း ကြောင့် ငါ ကြောက်လန့် ရ၏။⁵ မရဏာ နိုင်ငံ၏ ကြီး တို့သည် ဝိုင်း ၍ ၊ သေမင်း ၏ ကျောကွင်း သည် ငါ ကို ကျောမိ လျက် ရှိ၏။⁶ ထိုသို့ ငါ သည် ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သောအခါ ထာဝရဘုရား ကို ခေါ် ၍ ၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ကို အော်ဟစ် လေ၏။ ခေါ်သောအသံ ကို ဗိမာန် တော်ထဲ မှာကြား တော်မူ၍ ၊ အော်ဟစ် သော အသံ သည် နား တော် ထဲ သို့ ဝင် လေ၏။⁷ ထိုအခါ အမျက် တော် ထွက် သော အားဖြင့် မြေကြီး တုန်လှုပ် ၍ ၊ တောင် အမြစ် တို့သည် တ ရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှား ကြ၏။⁸ နှာခေါင်း တော် ထဲ က မီးခိုး ထွက် ၍ ၊ နှုတ် တော် ထဲ က မီး လောင်သောအားဖြင့် ၊ မီးခဲ တောက် လေ၏။⁹ မိုဗ်းကောင်းကင် ကိုညွတ် သဖြင့် ဆင်းသက် တော်မူ၍ ၊ ခြေဘဝါး တော်အောက် ၌ မှောင်မိုက် ဖြစ်လေ ၏။¹⁰ ခေရုမိမ် ကိုစီး လျက် ပျံ တော်မူ၏။ လေ ၏ အတောင် တို့အပေါ်မှာလျင် စွာ ပျံတော်မူ၏။¹¹ မှောင်မိုက် ထဲမှာ ပုန်း ကွယ်တော်မူ၍ ၊ တခဲနက် သောရေ နှင့်ထူထပ်သော မိုဗ်း တိမ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကာရံ လျက်ရှိကြ၏။¹² ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည် ကြောင့် တိမ် ထပ်တို့သည် မို ဗ်း သီး နှင့် မီးခဲ ပါ လျက် လွင့် ကြ၏။¹³ ထာဝရဘုရား သည် လည်း ၊ ကောင်းကင် ပေါ်မှာ မိုဗ်းချုန်း ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား သည် အသံ တော် ကို လွင့် တော် မူ၏။¹⁴ လေး မြား တော် တို့ကို ပစ် ၍ လျှပ်စစ် ပြက်စေ သဖြင့် ၊ ရန်သူ တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ခွဲ ၍ ရှုံး စေ တော်မူ၏။¹⁵ ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အပြစ်တင် ၍ နှာခေါင်း တော်ထဲက အသက် ရှု တော်မူသောအားဖြင့် ၊ သမုဒ္ဒရာ အောက် ပြင် နှင့် လောက တိုက် မြစ် တို့သည် ပွင့် လစ် ထင် ပေါ်လျက်ရှိ ကြ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရားသည် အထက် အရပ်က လက် တော် ကို ဆန့် ၍ ၊ တခဲ နက်သော ရေ ထဲ က ငါ ကို ဆယ် ယူ တော် မူ၏။¹⁷ ငါ ကို မုန်း သော သူ တည်း ဟူသော ငါ ပြိုင်၍မ နိုင် နိုင် အောင် ခွန်အား ကြီးသော ရန်သူ တို့လက် မှ ငါ ကို ကယ် လွှတ်တော် မူ၏။¹⁸ ဘေးဥပဒ် ရောက် သော ကာလ ၌ သူ တို့သည် ဆီးတား သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ မှီခို ရာ ဖြစ်၍ ၊¹⁹ ငါ ကို ကျယ်ဝန်း ရာ အရပ် သို့ ပို့ဆောင် တော် မူ၏။ ငါ ကို နှစ်သက် သောကြောင့် ကယ် လွှတ်တော်မူ၏။²⁰ ငါ ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိသည် အလျောက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် အကျိုး ကိုပေး ၍ ၊ ငါ လက် စင်ကြယ် ခြင်း၏ အကျိုး ကို စီရင်တော်မူ၏။²¹ အကြောင်း မူကား ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ၏ လမ်း တော်သို့ အစဉ်လိုက်၏။ ငါ ၏ဘုရား သခင် ထံ မှ ပြစ်မှား ၍ မ သွား။²² စီရင် တော်မူချက်ရှိသမျှ ကို ငါ သည် မျက်မှောက် ပြု၏။ အထုံး အဖွဲ့ တော် တို့ကို မ ပယ်။²³ ရှေ့ တော် ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ ကိုယ် ဒုစရိုက် ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ၏။²⁴ ထိုကြောင့်

ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသော ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်နှင့် အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အကျိုးကိုပေးတော်မူပြီ။²⁵ သနားတတ်သော သူ့အား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်းသဘောကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သော သူ့အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကို၎င်း၊²⁶ သန့်ရှင်းသော သူ့အား သန့်ရှင်းခြင်းသဘောကို၎င်း၊ ဆန့်ကျင်သော သူ့အား ဆန့်ကျင်သော သဘောကို၎င်း ပြတော်မူ၏။²⁷ နိမ့်ချလျက်ရှိသော သူ့တို့ကို ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်၍၊ ထောင်လွှားသော မျက်နှာကိုမူကား ရှုတ်ချတော်မူ၏။²⁸ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ မီးခွက်ကို ထွန်း၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်၏မောင်မိုက်ကို လင်းစေတော်မူ၏။²⁹ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ၊ တပ်ကို ဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကို ကျော်၍ ဝင်ပါပြီ။³⁰ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသော အမှုသည် စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည် အစစ်ခံ၍ တည်၏။ ခိုလှုံသော သူ့အပေါင်းတို့၏ အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။³¹ ထာဝရဘုရားမှ တပါး အဘယ်ဘုရားသခင်ရှိသနည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည်သော ကျောက်ရှိသနည်း။³² ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍ ငါသွားရာလမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူ၏။³³ ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့ လျင်မြန်စေ၍ ၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကို တင်ထားတော်မူ၏။³⁴ ငါ့လက်ကို စစ်မှု၌ လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူ၍ ၊ ကြေးဝါလေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့် ငါတင်နိုင်၏။³⁵ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းဒိုင်းလွှားကို အပ်၍ ၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် မစတော်မူ၏။ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ။³⁶ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ရှင်းလင်း၍ ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောအားဖြင့်၊³⁷ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို လိုက်၍ မှီသဖြင့် ၊ သူတို့ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင်မပြန်ပါ။³⁸ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ခြေအောက်မှာ လဲလျက်ရှိ၍ မထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နင်းပါ၏။³⁹ အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်အောက်မှာ လဲတော်မူ၏။⁴⁰ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသော ရန်သူတို့၏ လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌ အပ်၍၊ ဖျက်ဆီးရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။⁴¹ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ ၊ ကယ်တင်သောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်လည်း ထူးတော်မူ။⁴² ထိုအခါအကျွန်ုပ်သည် သူတို့ကို လေတိုက်သော မြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့ ၊ ညက်ညက်ချေပြီးမှ ၊ လမ်း၌အမှိုက်ကို ကဲ့သို့ သွန်ပစ်လေ၏။⁴³ လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်လွှတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ အကဲအမူးအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်

မသိဘူးသော လူစုသည် အကျွန်ုပ်ထံ၌ ကျွန်ုပ်ပါ၏။⁴⁴ အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားသည်ခဏခြင်းတွင် နားထောင်ပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို တောင်းပန်ကြပါ၏။⁴⁵ ညှိုးနွမ်းသည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာအရပ်ထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြပါ၏။⁴⁶ ထာဝရဘုရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ၏ကျောက်၌ မင်္ဂလာရှိပေသတည်း။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပေသတည်း။⁴⁷ ငါ့ဘက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်၍၊ လူစုတို့ကို ငါ့အောက်မှာ နိမ့်ချသော သူ့ကားဘုရားသခင်ပေတည်း။⁴⁸ ရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသော သူတို့အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၍၊ လူယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။⁴⁹ ထိုကြောင့် အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ ၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။⁵⁰ ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသော မင်းကြီးကို အထူးသဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကို ခံရသောဒါဝိဒ်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်အား ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။

19 မိုမ်းကောင်းကင်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြားပြော၍ ၊ မိုမ်းမျက်နှာကြက်သည် လက်တော်နှင့်လုပ်သော အရာများကို ပြသ၏။² တနေ့ကို တနေ့မြှောက်ဆို၍ ၊ တည၌ ကိုတည၌ သွန်သင်၏။³ နှုတ်မြှောက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်းမရှိ၊ သူတို့နှုတ်ထွက်သံကို မကြားရသော်လည်း၊⁴ သူတို့၏အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌ နံ့ပြား၍ ၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေ၏။⁵ မိုမ်းကောင်းကင်တွင် နေဗိမာန်ကို ထားတော်မူသဖြင့် ၊ နေသည် အိပ်ခန်းထဲက ထွက်လာသော မင်္ဂလာဆောင်လှလင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ခွန်အားကြီးသော သူကဲ့သို့ မိမိသွားရာလမ်းသို့ လိုက်ပြေးမည်ဟု ဝမ်းမြောက်လျက်၊⁶ မိုမ်းကောင်းကင်တစွန်းမှ ထွက်လာ၍ ၊ တစွန်းတိုင်အောင် လှည့်ပတ်သော အားဖြင့် ၊ သူ၏အပူအရှိန်မှ ကွယ်လွတ်သော အရာတစုံတခုမျှမရှိ။⁷ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်သည် စုံလင်သည်ဖြစ်၍စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သက်သေခံတော်မူချက်သည် ဟုတ်မှန်သည်ဖြစ်၍မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်၏။⁸ ထာဝရဘုရား၏နည်းဥပဒေသတို့သည် ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍စိတ်နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်သည် စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ မျက်စိကို ရှင်းလင်းစေတတ်၏။⁹ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရား၏စီရင်တော်မူချက်တို့သည် သစ္စာတရားနှင့်ညီ၍၊ တညီတညွတ်တည်း ဖြောင့်မတ်ကြ၏။¹⁰ ရွှေထက်မက၊ များစွာသော ရွှေစင်ထက် နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်၍ ၊ ပျားရည်ထက်မက၊ ပျားလပို

ထက် ချိုကြ၏။¹¹ တရား တော်အားဖြင့် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် သည် သတိရ၍၊ တရား စောင့် ခြင်း အကျိုး သည် ကြီး လှ ပါ၏။¹² မိမိ မှားယွင်း ခြင်းကို အဘယ်သူ သည် နားလည် နိုင်သနည်း။ မ ထင်ရှား သော ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ကင်းစင် စေ၍၊¹³ ရဲရင့် သော ဒုစရိုက်ကို လည်း ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် သည် မ ပြုရမည်အကြောင်း ဆီးတား တော်မူပါ။ ဒုစရိုက် အပြစ်သည် အကျွန်ုပ် ကို အစိုး မ ရပါ စေနှင့်။ ထိုသို့ သော အားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိ၍ ၊ ကြီးစွာ သောပြစ် မှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ပါလိမ့်မည်။¹⁴ အကျွန်ုပ် ပြော သောစကား နှင့် စိတ် နှလုံး၏ အကြံ အစည်သည် ရှေ့တော်၌ နှစ်သက် ဖွယ် ဖြစ် ပါ စေသော။ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ကျောက် ၊ အကျွန်ုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော်မူသောဘုရား။

20ဘေး အန္တရာယ်ရောက်သောကာလ ၌ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် စကားကို နားထောင် ၍၊ ယာကုပ် ၏ဘုရား သခင်နာမ တော်သည် ချီးမြှောက် တော်မူပါစေသော။² သန့်ရှင်း ရာဌာနတော် ထဲ က ကူညီ ၍၊ ဇိ အုန် တောင် ပေါ်က ထောက် ပင့် တော် မူ ပါ စေသော။³ ကိုယ်တော် ၏ ပူဇော် သကုကာအလုံးစုံ တို့ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ မီးရှို့ သောယဇ်ကို လက်ခံ တော်မူပါစေသော။⁴ ကိုယ်တော် ၏ စိတ် အလိုရှိ သည် အတိုင်း ပေး သနား၍ ၊ အကြံ အ စည်တော် ရှိ သမျှ တို့ကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။⁵ ကိုယ်တော် ၏ကယ်တင် ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်၏ အခွင့် နှင့် အလံ ကို ထူကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် ဆုတောင်း သမျှအတိုင်း ကျေးဇူး ပြုတော် မူ ပါ စေသော။⁶ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူ၍ ဘိသိက် ခံသော သူအား၊ ကယ်တင် တော်မူကြောင်း ကိုငှင်း၊ လ ကျာ လက်တော်ကယ်တင် ခြင်းအစွမ်း နှင့် ထိုသူ ၏စကားကိုသန့်ရှင်း သော ကောင်းကင် ပေါ် မှာ နားထောင် တော်မူကြောင်းကိုငှင်း ယခု ငါသိ ၏။⁷ အချို့သော သူတို့သည် ရထား ကို ငှင်း ၊ အချို့တို့သည် မြင်း ကို ငှင်း၊ ချီးမွမ်း တတ် ကြ၏။ ငါ တို့ မူကား ၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင် တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား ၏နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။⁸ သူ တို့သည် နိမ့်ချ ၍ လဲ လျက် ရှိ ကြ၏။ ငါ တို့ မူကား ၊ ထ ၍ မတ်တတ် နေ ကြ၏။ အိုထာဝရဘုရား ၊ မင်းကြီး ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။⁹ အကျွန်ုပ်တို့ခေါ်သောအခါ နားထောင် တော်မူပါ။

21အိုထာဝရဘုရား ၊ မင်းကြီး သည် ကိုယ်တော် ၏အစွမ်း သတ္တိ ကြောင့် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း အားဖြင့် အလွန် ရွှင်လန်း ပါ၏။² သူ ၏နှုတ် နှင့် ဆုတောင်း သည်ကို ငြင်းပယ် တော် မ မူ။ သူ ၏စိတ် အလို ရှိ သည် အတိုင်း ပေး သနား တော် မူ ပြီ။³ ကောင်းမြတ် သော မင်္ဂလာ တို့ကို အဦး ပြု၍ ပေး တော် မူ ပြီ။ ရွှေစင် သရဖူ ကို သူ ၏ခေါင်း ပေါ် မှာ တင် တော်မူပြီ။⁴ သူ သည် အသက် ကို ဆုတောင်း ၍၊ ကိုယ်တော်သည်အသက်မက၊ ထာဝရ

အသက် ကို ပေး သနားတော်မူပြီ။⁵ ကယ်တင် တော်မူခြင်းအားဖြင့် သူ သည် ဘုန်း ကြီး ၍၊ လက် တော် မှ ဂုဏ် အသရေနှင့် တန်ခိုး အာနုဘော်ကိုခံရ ပါ၏။⁶ ကိုယ်တော် သည် သူ့ ကိုထာဝရ မင်္ဂလာ အရာ၌ ခန့်ထား ၍ ၊ မျက်နှာ တော် အားဖြင့် အလွန် ဝမ်းမြောက် စေ တော်မူ၏။⁷ အကြောင်း မူကား၊ မင်းကြီး သည် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏ကရုဏာ တော်ကြောင့် တည်ကြည် တတ်ပါ၏။⁸ ကိုယ်တော် ၏လက် သည် ရန်သူ အပေါင်း တို့ကိုတွေ့ ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကိုမှန်း သောသူ တို့ကို လ ကျာ လက် တော်သည် တွေ့ တော် မူ မည်။⁹ အမျက် တော် ထွက် သော ကာလ ၌ သူ တို့ကို မီးဖို ကဲ့သို့ ဖြစ် စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် တော် အားဖြင့် သူ တို့ကို မျို တော်မူ၍ ၊ မီး သည်လည်း လောင် စားပါလိမ့်မည်။¹⁰ သူ တို့အမျိုး အနွယ်ကို မြေကြီး မှ ပယ်ရှင်း ၍ ၊ သား စဉ်မြေးဆက်တို့ကို လူမျိုး ထဲက ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။¹¹ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် တဘက် ၌ မကောင်း သော အကြံ ကိုကြံစည် ၍၊ မကောင်းသောပရိယာယ် ကိုပြု ကြပါပြီ။ သို့ရာတွင် အကြံမ ထ မြောက်ကြပါ။¹² ထိုကြောင့် သူ တို့မျက်နှာ တဘက် ၌ လေး မြားတို့ ကိုရွယ် ၍၊ သူ တို့ကျော ကို လှည့် စေတော်မူမည်။¹³ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အစွမ်း တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိ တော် မူ စေသတည်း။ အကျွန်ုပ် တို့သည် တန်ခိုး တော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆို ကြပါမည်။

22အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို စွန့်ပစ် တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ် ကို မကယ်တင် ဘဲ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် သော စကား ကို နား မထောင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့်အဝေး မှာနေတော်မူသနည်း။² အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ နေ့ အခါအကျွန်ုပ်အော်ဟစ် သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် နား မ ထောင်ပါ။ ည၌ အခါ အော်ဟစ် သော်လည်း သက်သာ ခြင်းသို့ မ ရောက်ပါ။³ ကိုယ်တော် မူကား ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ချီးမွမ်း ရာ၌ ကျိန်းဝပ် လျက် သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ တော် မူ၏။⁴ အကျွန်ုပ် တို့ ဘိုး ဘေး တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကိုးစား ကြ ပါ၏။ ကိုးစား ကြ သည် တွင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ကယ်တင် တော် မူ၏။⁵ သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် ၍ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကို ကိုးစား ၍ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြ ပါ၏။⁶ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ လူ မ ဟုတ်၊ ပိုး ကောင် မျှသာ ဖြစ် ပါ၏။ လူ များ ကဲ့ရဲ့ စရာ၊ လူစု အရှက် ခွဲ စရာ ဘို့ ဖြစ်ပါ၏။⁷ အကျွန်ုပ် ကိုမြင် သမျှ သောသူတို့သည် ပြက်ယယ် ပြုခြင်း၊ နှုတ်ခမ်း ဖြ ခြင်း၊ ခေါင်း ညိတ် ခြင်းကို ပြုကြပါ၏။⁸ သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား ပြီ၊ သူ့ကို နှုတ် တော်မူပါလေစေ။ သူ ၌ အလို ရှိလျှင် ယခု ပင် ကယ်တင် တော်မူပါလေစေဟု ဆိုကြ ပါ၏။⁹ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို အမိဝမ်း ထဲ က ဆွဲယူ ၍၊ နို့စို့သည်ကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်း အကြောင်းကို ပယ်ရှင်း တော် မူ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ် သည် ဘွား က တည်း က ပင် လက် တော်

သို့ ရောက် ပါ၏။ အမိ ဝမ်း ထဲ မှစ၍ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ဘုရား သခင်ဖြစ်တော် မူပါပြီ။ ¹¹အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေး ဝေးနေတော် မ မူပါနှင့်။ ဘေး အန္တရာယ် ရောက် လှနိုး ပါပြီ။ မစ သော သူမ ရှိ ပါ။ ¹²ခွားလား ဥသဘတို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုဝိုင်း ၍၊ အားကြီး သော ဗာရှန် ဥသဘတို့သည် ဝန်းရံ လျက် နေကြ ပါ၏။ ¹³ကိုက် ဖြတ်၍ ဟောက် တတ်သော ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့အကျွန်ုပ် ကို ပစပ် ဟ ကြပါ၏။ ¹⁴အကျွန်ုပ် သည် ရေ ကဲ့သို့ သွန် ခြင်း ကို ခံရ၍ ၊ အရိုး အဆစ် ရှိ သမျှ တို့သည် ပြုတ် ကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် ဘ ယောင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ရင် ထဲ မှာ အရည် ကျို လျက် ရှိ ပါ၏။ ¹⁵အကျွန်ုပ် ခွန်အား သည် အိုး ခြမ်းကဲ့သို့ ခန်းခြောက် ၍ ၊ လျှာ လည်း ပါး ရိုး၌ ကပ် လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို သေ မြေ တိုင်အောင်ချ တော်မူ ပါပြီ။ ¹⁶ခွေး တို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုဝိုင်း လျက်၊ စုဝေး သော လူဆိုး တို့သည် ဝန်းရံ လျက် နေ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ လက် ခြေ တို့ကို ထိုး ဖောက် ကြ ပါပြီ။ ¹⁷ကိုယ် အရိုး ရှိသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ် ရေတွက် နိုင် ပါ၏။ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုကြည့် မြင်၍ အား ရလျက် နေ ကြပါ၏။ ¹⁸အကျွန်ုပ် အဝတ် ကို အချင်းချင်း ဝေဖန် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အင်္ကျီ ကို စာရေးတံ ချ ကြပါ၏။ ¹⁹အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေး ဝေးနေတော် မ မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ခွန်အား ဗလ၊ အကျွန်ုပ် ကို မစ ခြင်းငှါအလျင်အမြန်ကြွလာ တော်မူပါ။ ²⁰အကျွန်ုပ် အသက် ကို ထား ဘေးမှ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် အချစ် ဆုံးကို ခွေး လက် မှ ၎င်း ကယ် လွတ် တော် မူ ပါ။ ²¹ခြင်္သေ့ ခံတွင်း မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ် တင်၍ ၊ ကြံ့ ဦးချို ထဲ မှာ အကျွန်ုပ် ခေါ်သော အသံ ကို နားထောင် တော် မူ ပါ။ ²²အကျွန်ုပ် သည် သိတင်း တော်ကို ညီအစ် ကိုတို့ အား ကြား ပြောပါမည်။ ပရိသတ် အလယ် မှာ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ ²³ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော အချင်း တို့၊ ချီးမွမ်း ခြင်း ကို ပြုကြလော့။ ယာကုပ် အမျိုး အပေါင်း တို့၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြုကြပါလော့။ ဣသရေလ အမျိုး အပေါင်း တို့၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ ကြလော့။ ²⁴အကြောင်း မူကား၊ နိမ့်ချ လျက်ရှိသော သူ၏ နိမ့်ချ သော အဖြစ် ကို မထိမ့်မြင် ပြု တော် မူ သည်မ ဟုတ်။ မျက်နှာ တော်ကို မ လွဲ ၊ အော်ဟစ် သောအခါ နားထောင် တော် မူ ပြီ။ ²⁵အကျွန်ုပ် သည် မဟာ ပရိသတ် အလယ် မှာ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ရှေ့ မှာ၊ သစ္စာ ဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာ ဝတ်ကို ဖြေပါမည်။ ²⁶နိမ့်ချ လျက် ရှိသော သူတို့ သည် ဝ စွာ စား ရကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ သော သူ တို့သည် ချီးမွမ်း ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့ စိတ် နှလုံး သည် အစဉ် အမြဲ အား ဖြည့် ရ လိမ့်မည်။ ²⁷မြေကြီး စွန်း ရှိ သမျှ တို့သည် သတိရ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ ပြောင်း လဲ ကြ လိမ့်မည်။ လူ အမျိုး အနွယ် အပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ် ကြ လိမ့်မည်။ ²⁸အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် စိုးစံ ပိုင် တော် မူ၏။ လူမျိုး တို့ ကို မင်း ပြု တော် မူ၏။ ²⁹မြေကြီး ပေါ်မှာ

ကြွယ်ဝ သောသူအပေါင်း တို့ သည် စား ၍ ကိုးကွယ် ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ် အသက် ကိုမ စောင့် နိုင်။ မြေမှုန့် သို့ဆင်း ရသောသူအပေါင်း တို့သည်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ညွတ် ပြုတ်ဝပ်တွားကြလိမ့်မည်။ ³⁰သူ တို့အမျိုး အနွယ် သည်လည်း ဝတ် တော် ကို ပြုသဖြင့်၊ လူအစဉ် အဆက်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ သိ တင်းတော် ကို ကြား ရကြ လိမ့်မည်။ ³¹ဤသို့ စီရင် တော်မူပြီးမှသူတို့သည်ပေါ်လာ၍ ၊ တရား သောအမှုတော်ကိုဘွား သောလူမျိုး အား ဘော်ပြု ရကြလိမ့်မည်။

23ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ သိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ ၏။ ငါသည် ဆင်းရဲ မ ခံရ။ ²စိမ်းလန်း သော ကျက်စား ရာအရပ်၌ ငါ့ ကို အိပ် စေတော်မူ၏။ သာယာ သော မြစ် နား သို့ လမ်းပြ တော်မူ၏။ ³ငါ့ ဝိညာဉ် ကိုအားဖြည့် ၍၊ နာမတော် အဘို့ အလိုငှါ တရား လမ်း ထဲ ၌သွေးဆောင် တော် မူ၏။ ⁴အကယ်၍ သေမင်း ၏အရိပ် လွှမ်းမိုး သော ချိုင့် ထဲ သို့ ရောက် သွား ရသော်လည်း ဘေး အန္တရာယ် ကို မ ကြောက် ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အတူ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လုံတံ တော်နှင့် တောင်ဝေး တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို ချမ်းသာ စေ ပါ၏။ ⁵အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့ ရှေ့ မှာ အကျွန်ုပ် အ ဘို့ စားပွဲ ကို ခင်း တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် ခေါင်း ကို ဆီ နှင့် လိမ်း တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ခွက် ဖလားသည် လျှံ လျက်ရှိပါ၏။ ⁶အကယ် စင်စစ် အကျွန်ုပ် သည် ကျေးဇူး နှင့် ကရုဏာ ကို တသက် လုံး ခံစား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်မှာ အစဉ် အမြဲနေ ရပါ လိမ့်မည်။

24ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး နှင့် မြေကြီး တန်ဆာ ကို၎င်း၊ လောက ဓါတ်နှင့် လောက သားတို့ကို၎င်း ပိုင်တော်မူ၏။ ²အကြောင်း မူကား၊ ထို နေရာကို သမုဒ္ဒရာ ပေါ်မှာတည် ၍ ၊ ရေ များပေါ်မှာ မြဲမြံ စေတော်မူပြီ။ ³ထာဝရဘုရား ၏ တောင် တော်ပေါ်သို့ အဘယ်သူ သည် တက် ရမည်နည်း။ သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်၌ အဘယ်သူ သည် ရပ် နေ ရ မည် နည်း ဟူ မူကား၊ ⁴သန့်ရှင်း သော လက် နှင့် ဖြူစင် သောနှလုံး ရှိသောသူ ၊ မုသာ ကိုမ မှီ ဝဲ မဆည်းကပ်၊ မ မှန်သော ကျိန်ဆို ခြင်း ကို မ ပြု သော သူ သည်၊ ⁵ထာဝရ ဘုရား၏ လက် တော် မှ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို၎င်း ၊ ကယ်တင် တော် မူ သော ဘုရား သခင်၏ လက် တော် မှ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို၎င်း ခံ ရ လိမ့်မည်။ ⁶ထို သူ သည် ထာဝရ ဘုရား ကို ရှာ သော အမျိုး ၊ မျက်နှာ တော်ကို ရှာ သောယာကုပ် အမျိုးဖြစ်သတည်း။ ⁷အချင်း တံခါးတို့၊ တံခါး မုတ် ကိုကြွ လိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရ တံခါး တို့၊ ကိုယ်ကိုကြွ လိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီး သောရှင်ဘုရင် ဝင် တော်မူမည်။ ⁸ဘုန်းကြီး သောရှင်ဘုရင် ကား အဘယ် သူ နည်း။ အစွမ်း တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ၊ စစ်တိုက် ခြင်း ငှါ တန်ခိုး ကြီးတော်မူသောထာဝရဘုရား ပေတည်း။ ⁹အချင်းတံခါးတို့၊ တံခါး မုတ် ကို ကြွ လိုက် ကြ။ အချင်း ထာဝရ တံခါး တို့၊ ကိုယ် ကို ကြွ

လိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီး သောရှင်ဘုရင် ဝင် တော်မူမည်။¹⁰ ဘုန်းကြီး သောရှင်ဘုရင် ကား အဘယ် သူနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ပေတည်း။ ထိုဘုရား သည် ဘုန်းကြီး သောရှင် ဘုရင် ဖြစ်တော်မူသတည်း။

25အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် တသ လျက်နေ ပါ၏။² အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ သည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ မ ရောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အောင် ၍ အောင် ပွဲ ကို မ ခံ ပါ စေ နှင့်။³ အကယ် စင်စစ် ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် သော သူ တို့ သည် ရှက်ကြောက် ခြင်း သို့ မ ရောက် ရ ကြ ပါ။ အကြောင်း မ ရှိ ဘဲ သစ္စာ ကို ဖျက်သောသူတို့ သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ ရောက် ရ ကြ ပါ လိမ့်မည်။⁴ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ လမ်း တို့ကို အကျွန်ုပ် အား ပြည့်စုံ ၍၊ ခရီး တော် တို့ကို သွန်သင် တော် မူ ပါ။⁵ ကိုယ်တော် ၏ သမ္မာ တရားကို ပြ ၍ ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို သွန်သင် တော် မူပါ။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် သော ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို အစဉ် မြော်လင့် လျက် နေပါ၏။⁶ အိုထာဝရဘုရား ၊ ရှေး ကာလ မှ စ၍ ၊ ပြတော် မူသောက ရုဏာ နှင့် မေတ္တာ သဘောကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ။⁷ အကျွန်ုပ် သည် အသက်အရွယ်ငယ် စဉ်၊ ပြစ်မှား မိသောအပြစ် တို့ ကို အောက်မေ့ တော် မ မူပါနှင့်။ ကောင်းမြတ် တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ကရုဏာ တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ ထာဝရဘုရား။⁸ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်း သော သဘော၊ ဖြောင့်မတ် သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အပြစ် ရှိ သော သူ တို့ကို လမ်း ပြ တော် မူ၏။⁹ နိမ့်ချ လျက်ရှိသော သူ တို့ ကို တရား လမ်း၌ သွေးဆောင် တော်မူ၏။ နိမ့်ချ လျက်ရှိသောသူ တို့အား ခရီး တော်တို့ကို သွန်သင် တော်မူ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား ၏ လမ်း ခရီး ရှိ သမျှ တို့သည် ပဋိညာဉ် တရားတော်နှင့် သက်သေ ခံ တော် မူ ချက် တို့ကို စောင့်ရှောက် သော သူ တို့ အား ကရုဏာ နှင့် သစ္စာ ဖြစ်ကြ သတည်း။¹¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် အပြစ် များ လှသောကြောင့် နာမတော် ကိုထောက် ၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ။¹² အကြင်သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ တတ်၏။ ထို သူ အား နှစ်သက် ဘွယ်သောလမ်း ကို ပြ ညွှန် တော်မူမည်။¹³ ထိုသူ သည် ကိုယ်တိုင် ကောင်းမွန် စွာ ကျိန်းဝပ် ၍ ၊ သူ ၏အမျိုး အနွယ် သည်လည်း ပြည် တော် ကို အမွေ ခံ ရ လိမ့်မည်။¹⁴ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ တို့သည် ကိုယ်တော် မြတ်နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ရ သော အခွင့်နှင့် ပဋိညာဉ် တရားတော်ကို သိ ရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏။¹⁵ အကျွန်ုပ် သည် ထာဝရဘုရား ကို အစဉ် မြော်လင့် လျက် နေ ပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် ၏ခြေ ကို ကျော့ကွင်း ထဲ က နှုတ် ယူ တော် မူ မည်။¹⁶ အကျွန်ုပ် သည် တ ယောက် တည်း ကျန်ကြွင်း၍ နိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ကို မျက်နှာ

ပြု၍ ကယ် မသနားတော်မူပါ။¹⁷ အကျွန်ုပ် စိတ် နှလုံးဆင်းရဲ သည် ကို ချမ်းသာ ပေး၍၊ အမှု များထဲက ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။¹⁸ အကျွန်ုပ် နိမ့်ချ ခြင်းနှင့် ပူပန် ခြင်းကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အပြစ် ရှိသမျှ တို့ကို လွှတ် တော် မူ ပါ။¹⁹ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့သည် များပြား ကြောင်း နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ပြင်းစွာ မုန်း ထားကြောင်းကို ဆင်ခြင် တော်မူ ပါ။²⁰ အကျွန်ုပ် အသက် ကိုစောင့်ရှောက် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ကို ခိုလှုံ ပါသည် ဖြစ်၍ ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ မ ရောက်ပါစေနှင့်။²¹ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် လျက် နေပါသည်ဖြစ်၍ ၊ အပြစ် ကင်းခြင်းနှင့် သဘော ဖြောင့် ခြင်း သည် အကျွန်ုပ် ကို စောင့်ရှောက် ပါ စေသော။²² အို ဘုရား သခင်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ခပ်သိမ်း သော ဒုက္ခ အထဲ က ရွေးနှုတ် တော်မူပါ။

26အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း လမ်း သို့ လိုက် သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ဘက်၌ တရား စီရင် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ ၍ ၊ ရွှေလျား ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ပါလိမ့်မည်။² အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို စစ်ဆေး စုံစမ်း၍ ၊ နှလုံး ကျောက်ကပ်ကို ဆေးကြော တော်မူပါ။³ အကျွန်ုပ် သည် မေတ္တာ ကျေးဇူးတော် ကို မျက်မှောက် ပြု၍ ၊ သစ္စာ တရား တော်နှင့်အညီ ကျင့် ပါ၏။⁴ လျှပ်ပေါ် သော လူ တို့နှင့်အတူ မ ထိုင် ပါ။ လျှို့ဝှက် သော လူစုထဲ သို့ မ ဝင် ပါ။⁵ မ တရားသောသူတို့၏ စည်းဝေး ခြင်းကို မုန်း ပါ ၏။ ဆိုးသွမ်း သောသူတို့နှင့်အတူ မ ထိုင် ပါ။⁶ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမြှောက် သောအသံ နှင့် မြက်ဆို၍၊⁷ အံ့ဩ ဘွယ်သောအမှုတော်အလုံးစုံ တို့ကို ကြား ပြော ခြင်းငါ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်လက် ကို အပြစ် ကင်း ခြင်းနှင့်ဆေး ၍ ၊ ယဇ် ပလ္လင် တော်ကို ဝန်းရံ လျက် နေပါသည်။ ထာဝရဘုရား။⁸ အိုထာဝရဘုရား ၊ အိမ် တော်သည် အိမ် တော် တည်ရာကို၎င်း ၊ ဘုန်း တော်ထင်ရှား သော အရပ် ဌာန ကို ၎င်း အကျွန်ုပ်နှစ်သက် ပါ၏။⁹ ပြစ်မှား သော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် ကို၎င်း ၊ လူအသက် ကိုသတ် သော သူ တို့ နှင့် အတူ အကျွန်ုပ် အသက် ကို၎င်း ချုပ် ထား တော် မ မူ ပါ နှင့်။¹⁰ သူ တို့လက် သည် မ ကောင်းသော အကြံအစည်၌ ကျင့်လည်၍ ၊ သူ တို့ လ ကျာ လက်သည် လည်း တံစိုး နှင့် ပြည့် ဝပါ၏။¹¹ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း လမ်းသို့ လိုက် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ရွေးနှုတ် ၍ ကယ် မ သနား တော် မူ ပါ။¹² အကျွန်ုပ် သည် ညီညွတ် သော အရပ်၌ နေရာ ကျ၍၊ ပရိသတ် အလယ် မှာ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးပါမည်။

27ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏အလင်း ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် အဘယ် သူကို ကြောက် ရအံ့နည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ အသက် ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။ ငါ သည် အ ဘယ် သူ ကို မျှ ကြောက်လန့် ရအံ့ နည်း။² ငါ့ ကို အငြိုး

ထားသော ရန်သူ လူဆိုးတို့သည် ငါ့အသားကို ကိုက်စား မည်ဟု လာကြသောအခါ ၊ ခြေတိုက်မိ၍ လဲကြ၏။³ ငါတဘက်၌ တပ်ချကြသော်လည်း ၊ ငါ့နှလုံးမကြောက်တတ်။ စစ်ချီ၍လာကြသော်လည်း ၊ ထိုအမှုတွင် ပင်တည်ကြည်သောစိတ် ရှိလိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေတော်ကို ဖူးမြင်၍ ၊ ဗိမာန်တော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်မှာ တသက်လုံး နေရမည် အကြောင်းတည်း ဟူသော အခွင့်တခုကို ထာဝရဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ။ ထိုအခွင့်ကို ရှာရဦးမည်။⁵ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည့်ကာလ ၊ တဲတော်တွင် ငါ့ကို ကွယ်ကာ တော်မူမည်။ ဗိမာန်တော်အတွင်း အရပ်၌ ၊ ငါ့ကို ဝှက်ထားတော်မူမည်။ ကျောက်ပေါ်မှာလည်း ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူမည်။⁶ ယခုပင် ငါ့ပတ်လည်၌ ရှိသောရန်သူတို့၏ အပေါ်သို့ ငါ့၏ဦးခေါင်းကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ဗိမာန်တော်မှာ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ယမုံပူဇော်ပါမည်။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။⁷ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော အသံကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို သနား၍ ထူးတော်မူပါ။⁸ ငါ၏မျက်နှာကို ရှာကြလော့ဟူသော အမိန့်တော်ကို ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် သတိပြုလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကို ရှာပါမည်။⁹ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာလွှဲတော်မမူပါနှင့်။ အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကိုပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူဘူးသည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။¹⁰ ကိုယ်မိဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ချီယူတော်မူမည်။¹¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြသသွန်သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် ဖြောင့်သောလမ်းထဲ၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။¹² မမှန်သောသက်သေကို ခံသောသူတို့နှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၊ ပြင်းစွာ အသက်ရှူသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ရန်သူတို့အလိုသို့ အကျွန်ုပ်ကို အပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။¹³ အကယ်စင်စစ်အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါတွေ့မြင်ပြီဟု ယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လော့။ အားယူ၍ ရဲရင့်သောစိတ်နှလုံးရှိလော့။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လျက် နေလော့။

28 အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ဖြစ်တော်မူသောထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ မထူးဘဲ နေတော်မမူပါနှင့်။ မထူးဘဲ နေတော်မူလျှင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါမည်။² အကျွန်ုပ်သည် သန့်ရှင်းသောဗျာဒိတ်ဌာနတော်သို့ လက်ကိုချီ၍၊ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်

သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းလျှောက်သော အသံကို နားထောင်တော်မူပါ။³ အိမ်နီးချင်း၏ အကျိုးကိုဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်နှလုံးရှိသည်နှင့် ၊ လောကဝတ်စကားကို ပြောတတ်သောသူတည်းဟူသောဆိုးယုတ်သောအမှု၊ မတရားသောအမှုကို ပြုတတ်သောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မမူပါနှင့်။⁴ သူတို့ကျင့်သောအကျင့် ဓလေ့ဆိုးယုတ်သည်နှင့်အညီ ၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ပြုမှုသည် အတိုင်းဆပ်ပေး၍ ၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်တော်မူပါ။⁵ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို၎င်း၊ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူရာကို၎င်း မမှတ်ကြသောကြောင့် ၊ တည်ဆောက်တော်မမူ၊ ဖြိုဖျက်တော်မမူမည်။⁶ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။⁷ ငါတောင်းလျှောက်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ခွန်အား ဗလ၊ ငါ၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့နှလုံးသည် ထိုဘုရားကို ကိုးစား၍ ၊ ငါ့ကိုစောင့်မတော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ့နှလုံးသည်ရွှင်လန်းလျက်ရှိ၏။ သီချင်းဆိုလျက် ဂုဏ်တော်ကို ငါချီးမွမ်းမည်။⁸ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု၏ခွန်အား ဗလဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိတ်ခံသောသူ၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူ၏။⁹ ကိုယ်တော်၏လူစုကို ကယ်တင်၍ ၊ အမွေတော်ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကိုအုပ်ထိန်း၍ ၊ ထာဝရချီးမြှောက်ခြင်းရှိစေတော်မူပါ။

29 အိုဘုရား သခင်သားတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။² ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံလျက် ၊ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကို ဆင်၍ ၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။³ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရား သခင်သည် မိုဃ်းချွန်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် များစွာသော ရေပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် ဘုန်းအာနဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။⁵ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် အာရစ်ပင်တို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည် လေဗနန်အာရစ်တောကို ချိုးတော်မူ၏။⁶ တောကိုနွားသငယ်ကဲ့သို့၎င်း ၊ လေဗနန်တောနှင့် စီရန်တောကို ကြံ့သငယ်ကဲ့သို့၎င်း ခုန်စေတော်မူ၏။⁷ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် မီးလျှံကို ခွဲတော်မူ၏။⁸ ထာဝရဘုရား၏ အသံကားဒေရုတောကို ချောက်ချားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တော်သည် သမင်ဒရယ်မတို့ကို မွေးဘွားစေတော်မူ၏။ တောတန်ဆာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ဗိမာန်တော်၌ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ဘော်ပြကြစေ။¹⁰ ထာဝရဘုရား

သည် မိုဗ်း သက်မှန်တိုင်းပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား သည် အစဉ် အမြဲ ရှင် ဘုရင် အရာ နှင့် ထိုင် တော် မူ၏။ ¹¹ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူစု ကို ခိုင်ခံ့ စေ တော် မူ မည်။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူစု အား ငြိမ် သက် ခြင်း ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာကို ပေးတော်မူမည်။

30အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း ပါမည်။ အကျွန်ုပ် ကိုဆယ်နှုတ် တော်မူ၏။ ရန်သူ တို့ သည် အကျွန်ုပ် အကြောအကျွန်ုပ် သည် မှန်း ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ ပါ၏။ ⁷ကရုဏာ ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက် ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မ မူ။ ²အိုအကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် သည် အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် တွေ့ သောအမှုကို သိ မှတ် တော်မူ၏။ ⁸အကျွန်ုပ် ကို ရန်သူ လက် သို့ မ အပ် ဘဲ ကျယ်ဝန်း သော အရပ်၌ နေရာ ချ တော် မူ၏။ ⁹အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၌ အမှု ရောက်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို သနား တော် မူ ပါ။ ပူပန် ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ် မျက်စိ ၊ စိတ် နှလုံး၊ ဝမ်း တို့သည် ပျက် ကြပါပြီ။ ¹⁰အကျွန်ုပ် သည် ပူပန် ခြင်းရှိ၍ ၊ အသက် ကာလ ကို လွန် စေ ရပါ၏။ နှစ်စဉ် အတိုင်း ညည်းတွား လျက် နေရပါ၏။ ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် အကျွန်ုပ် အား လျော့ ၍ ၊ ရန်သူများကြောင့် အရိုး တို့သည် ဆွေးမြေ့ ကြပါ၏။ ¹¹အိမ်နီးချင်း တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အထူး သဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ကြ ပါ၏။ အကျွမ်း ဝင် သော သူများတို့သည်လည်း ရှုံ ကြပါ၏။ အိမ် ပြင်မှာ အကျွန်ုပ် ကို တွေ့မြင်သောသူတို့သည် ရှောင်၍ ပြေး ကြပါ၏။ ¹²မ အောက်မေ့ သော အသေ ကောင်ကဲ့ သို့၊ အကျွန်ုပ်ကို မေ့လျော့ ကြပါ၏။ အိုး ခြမ်း ကဲ့ သို့ အကျွန်ုပ် ဖြစ် ပါ၏။ ¹³လူ များ ကဲ့ရဲ့ ပြစ် တင် ခြင်း ကို ကြား ရပါ၏။ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌ ကြောက်မက် ဘွယ် သော အကြောင်း ရှိ ပါ၏။ လူ များ တို့သည် အချင်းချင်း သင်း ဖွဲ့ လျက် ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် မည်အကြောင်း ကြံစည် ကြ ပါ ၏။ ¹⁴သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ကိုးစား ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု အကျွန်ုပ် လျှောက် ဆို ပါ၏။ ¹⁵အကျွန်ုပ် ၌ဖြစ် လေ သမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို ကိုယ်တော် စီရင် ပိုင် တော် မူ၏။ ရန်သူ တို့ နှင့် ညှဉ်းဆဲ တတ် သော သူ တို့ လက် မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ ပါ။ ¹⁶မျက်နှာ တော်၏ အလင်း ကို ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အပေါ်၌ ထွန်းလင်း စေတော်မူပါ။ ကရုဏာ တော်ကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ကိုကယ်တင် တော်မူပါ။ ¹⁷အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုပါသည်ဖြစ်၍ ၊ ရှက်ကြောက်

၊ ကိုယ်တော် ပေ တည်း။ နာမ တော် အ ဘို့ အလို့ငှါ အကျွန်ုပ် ကို လမ်းပြ ၍ သွန်သင် ပဲ့ပြင်တော်မူပါ။ ⁴ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ် အဘို့ ဝှက်ထား သော ကျော့ကွင်း ထဲ က အကျွန်ုပ် ကို နှုတ် ယူ တော် မူ ပါ။ ⁵သစ္စာ စောင့် တော်မူသောဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် ကို ကိုယ်တော် လက် ၌ အပ် ပါ၏။ ⁶မုသာ အနတ္တ ကို ဆည်းကပ် သောသူတို့ကို တော် ကြောင့် ဝမ်းသာ ရှင်လန်း ခြင်း ရှိ ပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် တွေ့ သောအမှုကို သိ မှတ် တော်မူ၏။ ⁸အကျွန်ုပ် ကို ရန်သူ လက် သို့ မ အပ် ဘဲ ကျယ်ဝန်း သော အရပ်၌ နေရာ ချ တော် မူ၏။ ⁹အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၌ အမှု ရောက်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို သနား တော် မူ ပါ။ ပူပန် ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ် မျက်စိ ၊ စိတ် နှလုံး၊ ဝမ်း တို့သည် ပျက် ကြပါပြီ။ ¹⁰အကျွန်ုပ် သည် ပူပန် ခြင်းရှိ၍ ၊ အသက် ကာလ ကို လွန် စေ ရပါ၏။ နှစ်စဉ် အတိုင်း ညည်းတွား လျက် နေရပါ၏။ ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် အကျွန်ုပ် အား လျော့ ၍ ၊ ရန်သူများကြောင့် အရိုး တို့သည် ဆွေးမြေ့ ကြပါ၏။ ¹¹အိမ်နီးချင်း တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အထူး သဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ကြ ပါ၏။ အကျွမ်း ဝင် သော သူများတို့သည်လည်း ရှုံ ကြပါ၏။ အိမ် ပြင်မှာ အကျွန်ုပ် ကို တွေ့မြင်သောသူတို့သည် ရှောင်၍ ပြေး ကြပါ၏။ ¹²မ အောက်မေ့ သော အသေ ကောင်ကဲ့ သို့၊ အကျွန်ုပ်ကို မေ့လျော့ ကြပါ၏။ အိုး ခြမ်း ကဲ့ သို့ အကျွန်ုပ် ဖြစ် ပါ၏။ ¹³လူ များ ကဲ့ရဲ့ ပြစ် တင် ခြင်း ကို ကြား ရပါ၏။ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌ ကြောက်မက် ဘွယ် သော အကြောင်း ရှိ ပါ၏။ လူ များ တို့သည် အချင်းချင်း သင်း ဖွဲ့ လျက် ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် မည်အကြောင်း ကြံစည် ကြ ပါ ၏။ ¹⁴သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ကိုးစား ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု အကျွန်ုပ် လျှောက် ဆို ပါ၏။ ¹⁵အကျွန်ုပ် ၌ဖြစ် လေ သမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို ကိုယ်တော် စီရင် ပိုင် တော် မူ၏။ ရန်သူ တို့ နှင့် ညှဉ်းဆဲ တတ် သော သူ တို့ လက် မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ ပါ။ ¹⁶မျက်နှာ တော်၏ အလင်း ကို ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အပေါ်၌ ထွန်းလင်း စေတော်မူပါ။ ကရုဏာ တော်ကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ကိုကယ်တင် တော်မူပါ။ ¹⁷အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုပါသည်ဖြစ်၍ ၊ ရှက်ကြောက်

31အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံ ပါ ၏။ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ် ပါစေသော။ တရား တော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ ²အကျွန်ုပ် ဘက်သို့ နား တော်ကို လှည့် ၍ အလျင် အမြန်ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ ခိုင်ခံ့ သောကျောက် ၊ အကျွန်ုပ် လုံခြုံ ရာ ရဲတိုက် ဖြစ် တော် မူ ပါ။ ³အကယ် စင်စစ်အကျွန်ုပ် ၏ကျောက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ရဲတိုက် ကား

သောသူတို့အဘို့သို့ ထားတော်မူ၍ ၊ လူသား တို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံ သောသူတို့အဘို့ ပြုပြင် တော်မူသော ဆု ကျေးဇူးတော်သည် အလွန် ကြီးလှပါ၏။²⁰ လူ တို့ပြုတတ်သော ပရိယာယ်နှင့် ကင်းလွတ်စေ ခြင်းငှါ၊ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ အတွင်း အရပ်၌ ထိုသူ တို့ကို ဝှက်ထား တော် မူ၏။ ရန်တွေ့ခြင်း အသံကို ကွယ်ကာ လျက်၊ တဲ တော်တွင် သူ တို့ကို စောင့်မ တော်မူ၏။²¹ ထာဝရဘုရား ၌ မင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း။ အကြောင်း မူကား၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ၌ အံ့ဘွယ် သော မေတ္တာ ကရုဏာ တော်ကို အကျွန်ုပ် အား ထင်ရှား ပြ တော် မူ ပြီ။²² အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏မျက်နှာ ကွယ် ရာ ၌ ဆုံးရှုံး ပါ ပြီ ဟု အကျွန်ုပ် တုန်လှုပ် လျက် ဆို မိ သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် သောအခါ အကျွန်ုပ် ပြု သော ပ ဌ နာ စကား သံ ကို ကိုယ်တော် နားထောင် တော် မူ သတည်း။²³ ထာဝရ ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ကိုချစ် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် သစ္စာ ရှိသောသူတို့ကို စောင့်မ တော်မူ၏။ မာန ထောင်လွှားသောသူ တို့ကိုကား ၊ အပြစ်များ စွာဆပ် ပေးတော်မူ သတည်း။²⁴ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား သောသူအပေါင်း တို့၊ အား ယူ၍ ရဲရင့် သော စိတ် နှလုံးရှိကြလော့။

32 အပြစ် မှလွတ် ခြင်း၊ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဖုံးအုပ် ခြင်းသို့ ရောက် သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။² ထာဝရဘုရား အပြစ် တင် တော် မူ ခြင်းနှင့် လွတ် ၍ ၊ လှည့်စား တတ် သော စိတ် သဘောနှင့် ကင်း စင် သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။³ ငါ သည် အပြစ် ကို မ ဘော် မ ပြ ဘဲ နေ စဉ် အခါ ၊ တ နေ့ လုံး ညည်းတွား သော အားဖြင့် ၊ ငါ့ အရိုး တို့သည် ဆွေးမြေ့ ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။⁴ နေ့ ညဉ့် မပြတ် ကိုယ်တော် ၏လက် သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်မှာ လေး ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ချွေး ရည်သည် နွေ ကာလ၌ သွေ့ခြောက် ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ် ပါ၏။⁵ တဖန် အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် အပြစ် ကိုရှေ့တော်၌ ဝန်ချ ပါ၏။ ပြု မိသော ဒုစရိုက်ကို ဝှက် ၍မ ထားပါ။ ငါ လွန်ကျူး သော အရာကို ထာဝရဘုရား အား ဘော်ပြ တောင်းပန်မည်ဟုပြော ဆိုသောအခါ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား ခြင်း အပြစ် ကို လွတ် တော် မူ၏။⁶ ထို ကြောင့် ကိုယ်တော် ကို တွေ့ သင့် သော အချိန် ကာလ ၌ ၊ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ တောင်း လျှောက်ကြ ပါလိမ့်မည်။ အကယ် စင်စစ်လွှမ်းမိုး တတ်သောရေ ကြီး သည် သူ တို့ထံ သို့မ ချဉ်း ရပါ။⁷ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော်မူ ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ဘေး လွတ်စေခြင်းငှါ ကွယ်ကာ စောင့်မ တော် မူ၏။ ကယ်လွတ် ကြောင်းကို ဆိုသော သီချင်း နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ခြိရ စေတော်မူ၏။⁸ သင့် ကိုငါသွန်သင် မည်။ သင် သွား ရမည့် လမ်း ကို ပြ ညွှန်မည်။ သင့် ကိုကြည့်ရှု ပြုစု မည်။ ဉာဏ် ပညာ မဲ့ သော မြင်း လား ကဲ့ သို့မ ဖြစ် နှင့်။⁹ သူ သည်သင့် ထံ သို့မ ချဉ်းကပ် သောကြောင့်၊ ပစပ် ကို ဇက် ခွဲ၍ ၊ ဇက်ကြိုး နှင့် ဆွဲ ရ မည်။¹⁰ မ တရား သောသူသည် များ စွာသော ဒုက္ခ ကို ခံရ၏။ ထာဝရဘုရား

၌ ကိုးစား သောသူကိုကား ၊ ကရုဏာ တော်သည် ဝန်းရံ တတ်၏။¹¹ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့၊ ထာဝရဘုရား ၌ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြလော့။ သဘော ဖြောင့် သောသူ တို့၊ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆိုကြ လော့။

33 ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု ၍ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထောမနာ ပြုခြင်း အကျင့်သည် သဘောဖြောင့် သောသူတို့နှင့် ထိုက်တန် လျောက်ပတ်ပေ၏။² စောင်း တီး၍ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ ကြိုးဆယ် ပင်ရှိသောတူရိယာ နှင့် ထောမနာ သီချင်း ဆို ကြ လော့။³ ရှေ့ တော်၌အသစ် သော သီချင်း ကို ဆို ကြ လော့။ တံပိုး မှုတ် ခြင်းနှင့် တကွ သာယာ စွာ တီး ကြ လော့။⁴ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဖြောင့်မတ် ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှ သော အမှု တို့သည်လည်း သစ္စာ တရား နှင့် ညီ ကြ၏။⁵ ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် ခြင်းနှင့် တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း ကို နှစ်သက် တော်မူ၏။ ပထဝီမြေကြီး သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူး တော်နှင့် ပြည့်ဝ လျက်ရှိ၏။⁶ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင် ကိုငင်း၊ နှုတ် တော်အသက် အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာ များကိုငင်းဖန်ဆင်း တော်မူ၏။⁷ သမုဒ္ဒရာ ရေ ကို စုပုံ စုဝေး စေ တော် မူ၏။ နက်နဲ သော သမုဒ္ဒရာ ကိုလည်း လုံခြုံ ရာအရပ်တို့၌ သို့ထား တော်မူ ၏။⁸ ထာဝရဘုရား ကို မြေကြီး တပြင်လုံး ကြောက်ရွံ့ စေ။ လောကီ နိုင်ငံ သားအပေါင်း တို့သည် ရှိသေ လေးမြတ်ကြစေ။⁹ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရ ဘုရားမြွက် ဆို ၍ ၊ မြွက်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်၏။ အမိန့်တော်ရှိ ၍၊ မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း တည် လျက် နေ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် တ ပါး အမျိုးသား တို့၏ တိုင်ပင် ခြင်း ကို ပယ် တော် မူ၏။ လူစု တို့၏ကြံစည် ခြင်းကိုလည်း ဖျက်ဆီး တော် မူ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ၏ ပြဌာန်း တော် မူခြင်းသည် ကာလ အနန္တနှင့် ဆိုင်၍၊ စိတ် နှလုံး တော်၏ အကြံ အစည်တို့သည် သား စဉ်မြေးဆက်အဆုံးတိုင်အောင် တည် ကြ လိမ့်မည်။¹² ထာဝရဘုရား သည် အကြင် အမျိုး ၏ ဘုရား ဖြစ်၍၊ အကြင်လူစု ကို မိမိ အမွေ ဥစ္စာဘို့ ရွေးကောက် တော်မူ၏။ ထို အမျိုး နှင့် ထို လူစု သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹³ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင် ဘုံက ကြည့်ရှု ၍၊ လူ သား အပေါင်း တို့ကို မြင် တော် မူ၏။¹⁴ ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ အရပ် က ကြည့်ရှု ၍၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သောသတ္တဝါအပေါင်း တို့ကို မှတ် တော်မူ၏။¹⁵ သူ တို့၏ စိတ် နှလုံး ရှိ သမျှ တို့ကို ဖန်ဆင်း ၍၊ သူ တို့ ကျင့် သမျှ သော အကျင့် တို့ ကို လည်း ဆင်ခြင် တော် မူ ၏။¹⁶ ရှင်ဘုရင် မည်သည် ကား၊ များ စွာ သော အလုံး အရင်း အားဖြင့် ချမ်းသာ မ ရ။ သူရဲ သည် လည်း ခွန်အား ကြီး သောအားဖြင့် ကယ်လွတ် ခြင်းသို့မ ရောက်။¹⁷ မြင်း သော်လည်း ဘေး လွတ် ခြင်း အမှု ကို မ တတ် နိုင်။ ကြီး စွာ သော ခွန်အား ဗလ ဖြင့် မ ကယ် ယူ နိုင်။¹⁸ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့နှင့် ကရုဏာ တော်ကို ခိုလှုံ သောသူတို့သည်၊

¹⁹သေ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ အစ ခေါင်းပါး သည် ကာလ၌ အသက် ရှင် မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ကို ကြည့်ရှု လျက် ရှိတော်မူ၏။ ²⁰ငါ တို့၏ဝိညာဉ် သည် ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် လျက်နေ၏။ ထိုဘုရား သည် ငါ တို့ကို မစ သောသူ၊ ကွယ်ကာ သော သူဖြစ်တော်မူ၏။ ²¹သန့်ရှင်း သောနာမ တော်ကို ခိုလှုံ သောကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြ၏။ ²²အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကိုးစား သည်နှင့်အညီ ၊ အကျွန်ုပ် တို့အပေါ် မှာ ကရုဏာ တော် သက်ရောက် ပါစေသော။

34ငါ သည် ခပ်သိမ်း သောကာလ တို့၌ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်း ကြီး ပေးမည်။ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ် မပြတ်မြွက် ဆိုမည်။ ²ငါ ဝိညာဉ် သည် ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု ၍ ဝါကြား ခြင်းကို ပြု မည်။ နှိမ့်ချ လျက်ရှိသောသူတို့ သည် ကြားသိ ၍ ၊ ဝမ်းမြောက် ကြ ပါစေသော။ ³ငါ နှင့်အတူ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ နာမ တော် ကို တညီ တညွတ် တည်းချီးမြှောက် ကြကုန်အံ့။ ⁴ငါ သည် ထာဝရဘုရား ကိုရှာ သောအခါ နားထောင် တော်မူ၏။ ကြောက်မက် ဘွယ်သောအကြောင်းအလုံးစုံ တို့အထဲ က ငါ ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ၏။ ⁵ထာဝရ ဘုရားကို မျှော်ကြည့် ကြ လော့။ အလင်း ကို ရကြ လိမ့်မည်။ မျက်နှာ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။ ⁶ဤ ဆင်းရဲ သော သူ၏ အော်ဟစ် ခြင်း အသံ ကို ထာဝရဘုရား သည် နားထောင် ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော ဆင်းရဲ ထဲ က ကယ်လွတ် တော် မူ၏။ ⁷ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ပတ်လည် ၌ ကောင်းကင် တမန်တော်တို့သည် တပ်ချ ၍ ကယ် လွတ် တတ် ကြ၏။ ⁸ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ်တော်မူသည် အကြောင်း ကို မြည်းစမ်း ၍ သိ မှတ်ကြ လော့။ ကိုယ်တော် ကို ခိုလှုံ သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ⁹ထာဝရ ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သူတို့ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ကြလော့။ ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့၌ ဆင်းရဲ ခြင်းမ ရှိ ရာ။ ¹⁰ခြင်္သေ့ တို့သည် ဆင်းရဲ ၍ ငတ်မွတ် ခြင်းကို ခံရသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ သောသူတို့၌ ကောင်း သော အရာတစုံ တ ခုမျှ မ လို ရာ။ ¹¹အချင်း သူငယ် တို့လာ ကြ လော့။ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း တရားကို သင် တို့အား ငါ သွန် သင်မည်။ ¹²ကောင်းမွန် သော အရာကို တွေ့ မြင် မည် အကြောင်း ၊ အသက် ရှင် ခြင်းနှင့် တကွ နေ့ရက် ကာလ ကို တောင့် တ လိုချင် သော သူ မည်သည် ကား။ ¹³ကိုယ် လျှာ ကို မ ကောင်းသော အရာ နှင့် ကင်း စေ လော့။ နှုတ်ခမ်း လည်း မု သာ စကား ကို မ ပြော စေ နှင့်။ ¹⁴ဒုစရိုက် ကို လွှဲ ရှောင်၍ သူ စရိုက် ကို ပြု လော့။ သူ တ ပါး နှင့် အသင့် အ တင့် နေ ခြင်း ကို ရှာ ၍ မှီ အောင်လိုက် လော့။ ¹⁵ထာဝရဘုရား သည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၏။ သူ တို့ အော်ဟစ် သံကို လည်း နားထောင် တော် မူ၏။ ¹⁶ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ တို့ ကား။ မြေကြီး ပေါ် မှာ အောက်မေ့ စရာ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်း မည် အကြောင်း

ထာဝရဘုရား သည် မျက်နှာ ထားတော်မူ၏။ ¹⁷ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် အော်ဟစ် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် နားထောင် ၍ ၊ သူ တို့ကို ခပ်သိမ်း သော ဆင်းရဲ ထဲ က ကယ် လွတ်တော် မူ၏။ ¹⁸ထာဝရဘုရား သည် ကျိုးပဲ့ သော စိတ် ရှိသော သူ တို့ နှင့် နှလုံးကြေကွဲသောသူတို့ကို နီး တော်မူ၏။ နောင်တ ရှိ၍ စိတ် နှိမ့်ချ သည်များစွာ သော ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို ခံရသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ထဲ က ကယ် လွတ်တော် မူ၏။ ²⁰သူ ၏အရိုး ရှိသမျှ တို့ကို စောင့်ရှောက် တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ တ ချောင်း မျှ မ ကျိုး မ ပဲ့ ရ။ ²¹မ တရား သော သူ မူကား၊ ဘေး ဖြင့် အသက် ဆုံး ခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ် သောသူကို မုန်း သောသူတို့ သည် အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ²²ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် တို့၏ အသက် ဝိညာဉ် ကို ရွေးနှုတ် တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ခိုလှုံ သော သူ တစုံ တ ယောက်မျှ အပြစ် စီရင်ခြင်းကို မ ခံရ။

35အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၌ ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု သော သူ တို့ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကို စစ်တိုက် သော သူ တို့ကို တိုက် တော် မူ ပါ။ ²ဒိုင်း လွှား ကို ကိုင် ၍ အကျွန်ုပ် ကို ကူညီ ခြင်းငှါ ထ တော်မူပါ။ ³အကျွန်ုပ် ကို လိုက် သောသူတို့ရှေ့၌ လှံ တော်ကို ရွယ် ၍ ဆီးတား တော်မူပါ။ ငါ သည် သင် ၌ချမ်းသာ ပေး သော သူ ပေ တည်းဟု အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် အား မိန့် တော် မူ ပါ။ ⁴အကျွန်ုပ် အသက် ကို ရှာ သော သူ တို့သည် အရှက်ကွဲ ၍ မျက်နှာ ပျက် ကြ ပါ စေသော။ အကျွန်ုပ် ကို အန္တရာယ် ပြု မည်ဟု ကြံစည် သော သူ တို့သည် လှန် ခြင်း ကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက် ခြင်း သို့ ရောက်ကြပါစေသော။ ⁵ထိုသူတို့သည် လေ တိုက်သောဖွဲ ကဲ့ သို့ ဖြစ် ကြ ပါ စေသော။ ထာဝရဘုရား ၏ တမန် သည်လည်း သူ တို့ကို လှဲ ပါ စေသော။ ⁶သူ တို့သွား သော လမ်း သည် မိုက် သော လမ်း၊ ချော သော လမ်းဖြစ် ပါ စေသော။ ထာဝရဘုရား ၏ တမန် သည် လည်း သူ တို့ကို လိုက် ပါ စေသော။ ⁷အကြောင်း မ ရှိ ဘဲ အကျွန်ုပ် အ ဘို့ ကျော့ကွင်း ကို ဝှက်ထား ကြ ပါ ပြီ။ အကြောင်း မ ရှိ ဘဲ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် စရာ ဘို့ တွင်း ကို တူး ကြ ပါ ပြီ။ ⁸ထို သို့သော သူ သည် အမှတ်တမဲ့ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ပါ စေသော။ မိမိ ဝှက်ထား သော ကျော့ကွင်း သည် မိမိ ကို ကျော့မိ ပါ စေသော။ မိမိ တွင်း ထဲ သို့ မိမိ ကျ ပါ စေသော။ ⁹သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ ၏ဝိညာဉ် သည် ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။ ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း အမှီပြု ၍ စိတ်ရွှင်လန်း မြူးထူးခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ¹⁰အကျွန်ုပ် အရိုး ရှိသမျှ တို့က လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ အစိုး တ ရပြု သော သူ၏ လက် မှ ဆင်းရဲ သားကို နှုတ် တော် မူ၍၊ လူယူ ဖျက်ဆီး တတ် သော သူ ၏လက်၌ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် လျက် ခံနေရသောသူကို ချမ်းသာပေး

တော် မူ တတ် သော ကိုယ်တော် နှင့် အ ဘယ် သူ တူ ပါ သနည်း ဟု လျှောက် ဆို ကြ မည်။¹¹ မ မှန်သော သက်သေ တို့သည် ပေါ် လာ၍၊ ငါမ သိ သော မူပြစ် တို့ကို ငါ့ အပေါ်မှာ တင် ကြ၏။¹² ငါ ပြုသော ကျေးဇူး အတွက် သူတို့သည် ငါ့ အသက် ကို လုယူ ခြင်း တည်း ဟူသော မ ကောင်း သော အရာ ကို ဆပ် ပေး ကြ၏။¹³ ငါ မူကား ၊ သူ တို့၌ အနာ ရောဂါစွဲသောအခါ ၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်ဆင် လျက် အစာ ကို ရှောင်၍ ခြိုးခြံ စွာ ကျင့် လေ၏။ ကိုယ် ရင်ခွင် ကို မျက်နှာ ပြု လျက် ဆုတောင်း လေ၏။¹⁴ သူ တို့ ကို ငါ ၏မိတ်ဆွေ ၊ ငါ၏ညီ အစ် ကို ကဲ့ သို့ သဘောထား၍ ငါ ပြု ၏။ ကိုယ်အမိ ကိုအောက်မေ့ ၍၊ စိတ် မသာညည်းတွားသောသူကဲ့ သို့ ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် တမိုင်မိုင် နေလေ၏။¹⁵ ငါ လဲ သောအခါ မူကား ၊ သူတို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ စည်းဝေး ကြ၏။ ရိုက်ပုတ် သောသူတို့သည် ငါ့ တဘက် ၌စည်းဝေး ကြ၏။ သူတို့ကို လည်း ငါမ သိ ရ။ မ ရပ် မနေဘဲ ငါ့ကို ဆွဲဖြတ် ကြ၏။¹⁶ ပွဲ ၌ကစား တတ်သော လူဆိုး တို့နှင့်အတူ ငါ့ ကို အံသွား ခဲကြိတ် ကြ၏။¹⁷ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အ ဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး ကြည့်ရှု ၍ နေ တော် မူ မည် နည်း။ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သူ တို့ ပြု သော ဘေးဥပဒ် မှ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် အချစ် ဆုံး ကို ခြင်္သေ့ တို့မှ ၎င်း ကယ်လွတ် တော် မူ ပါ။¹⁸ ကျေးဇူး တော် ကြီး လှ ပါ၏ဟု မဟာ ပရိသတ် အလယ် မှာ အကျွန်ုပ် ဝန်ခံ ပါ မည်။ များ စွာ သော လူစု တွင် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါ မည်။¹⁹ မဟုတ် မ မှန် ဘဲ အကျွန်ုပ် ကို ရန်ဘက် ပြု သောသူတို့ သည် အောင် ပွဲကို မ ခံ ကြပါစေနှင့်။ အကြောင်း မရှိ ဘဲ အကျွန်ုပ် ကို မှန်း သောသူတို့ လည်း မျက်စိ စွေ ပြ ခြင်းကို မ ပြုကြပါစေနှင့်။²⁰ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် အမှု ငြိမ်း စေ သော စကား ကို မ ပြော ကြ ပါ။ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ သော ပြည် သား တို့ တဘက် ၌ လျှို့ဝှက် သော အမှု များ ကို ကြံစည် ကြ ပါ ၏။²¹ အကျွန်ုပ် ကို ပစပ် ဟ ၍ အော့ဟေ ၊ အော့ဟေ ၊ ငါ တို့သည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့်မြင် ရပြီဟု ဆို ကြပါ၏။²² အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် သိမြင် တော်မူ ၏။ အိုဘုရား ရှင်၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ တော် မ မူ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေး ဝေးနေတော်မ မူ ပါနှင့်။²³ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏အရှင် ၊ အကျွန်ုပ် ၌ရောက် သောအမှု ကို စီရင် တော်မူမည် အကြောင်း ကိုယ် ကို နှိုးဆော် ၍ ထ တော် မူပါ။²⁴ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းနှင့်အညီ ၊ အကျွန်ုပ် အမှုကို ဆုံးဖြတ် တော် မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို နိုင်၍ ဝမ်း မ မြောက်ကြပါစေနှင့်။²⁵ အဲ ၊ ငါ တို့ အလိုပြည့် စုံ ပြီ ဟု မ အောက်မေ့ ကြ ပါ စေ နှင့်။ ငါ တို့သည် သူ ကို မျှီ ပြီဟု၊ မ ပြော ကြပါစေနှင့်။²⁶ အကျွန်ုပ် ၌ဘေး ရောက်သည်အကြောင်းကို ဝမ်းမြောက် သောသူအပေါင်း တို့သည် အရှက်ကွဲ ၍ မျက်နှာ ပျက် ကြ ပါ စေသော။ အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ ကိုယ် ကို ချီးမြှောက် တတ် သော သူ တို့ အပေါ်မှာ အသရေ ပျက်

ခြင်း နှင့် ရှက်ကြောက် ခြင်း သက်ရောက် ပါ စေသော။²⁷ အကျွန်ုပ် ၏ ဟုတ်မှန် ခြင်းဘက်၌ နေသောသူတို့ သည် ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆို၍ ဝမ်းမြောက် ကြပါစေ သော။ မိမိ ကျွန် ၌ ချမ်းသာတိုးပွားခြင်း အကြောင်းကို နှစ်သက် တော်မူသောထာဝရဘုရား သည် ဘုန်းကြီး တော် မူ စေသတည်း ဟု၊ သူ တို့သည် အစဉ် မပြတ် မြှောက် ဆို ကြ ပါ စေသော။²⁸ အကျွန်ုပ် သည်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း အကြောင်းအရာကို မြှောက်ဆို ၍အစဉ် မပြတ်ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။

36 ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ရသောအကြောင်းသည် မ တရား သောသူ၏ မျက်စိ ၌ မ ထင်ဟု၊ ထိုသူ ပြု တတ်သော ဒုစရိုက် ကို ငါ ထောက် ၍ သဘော ကျ၏။² သူ ၏အပြစ် ကို တွေ့ တော်မမူ၊ ရွံရှာ တော်မမူဟု ကိုယ် မျက်စိ ရှေ့၌ ကိုယ် ကောင်းသော အယောင် ကို ဆောင် တတ်၏။³ သူ ပြော သော စကား သည် အဓမ္မ စကား၊ လှည့်စား သော စကား ဖြစ်၏။ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့်စေ တတ်သောပညာ ကို စွန့် လေပြီ။⁴ အိပ်ရာ ပေါ် မှာ မကောင်း သော အမှုကို ကြံစည် တတ်၏။ မ ကောင်း သော လမ်း သို့ အမြဲလိုက် ၍၊ ဆိုးယုတ် သော အကျင့်ကို ရွံရှာ ခြင်း မ ရှိ။⁵ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကရုဏာ တော်သည် ကောင်းကင် သို့ ၎င်း၊ သစ္စာ တော်သည် မိလ္လာ တိမ်သို့ ၎င်း မှီပါ၏။⁶ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းတရားသည် ကြီးမား စွာ သောတောင်ရိုး နှင့် တူ ပါ၏။ တရား စီရင်တော်မူချက် တို့သည် အလွန် နက်နဲ ရာ ဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် လူ မျိုးနှင့် တိရစ္ဆာန် မျိုးကို စောင့်မ တော်မူ ၏။⁷ အိုဘုရား သခင်၊ ကရုဏာ တော်သည် အလွန် မြတ်နိုး ဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် လူ သား တို့သည် အတောင် တော်အရိပ် ကို ခိုလှုံ လျက်နေကြပါ၏။⁸ အိမ် တော်၏ကြွယ်ဝ ခြင်း နှင့် ရောင့်ရဲ လျက် နေ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ချမ်းသာ မြစ် ရေကို သောက် စေ ခြင်း ငှါအခွင့်ပေးတော်မူ၏။⁹ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် ထံ မှာ အသက် စမ်းရေ တွင်း ရှိ ပါ၏။ အလင်း တော်ထဲ မှာ အကျွန်ုပ် တို့ သည် အလင်း ကို ရ ကြ ပါ၏။¹⁰ ကိုယ်တော် ကို သိ သောသူတို့အား ၊ ကရုဏာ တော်ကို၎င်း၊ သဘော ဖြောင့် သော သူ တို့အား ဖြောင့်မတ် တော် မူ ခြင်း တရား ကို၎င်း တည် မြဲတည်စေတော်မူပါ။¹¹ မာန ၏ခြေ သည် အကျွန်ုပ် ကို မ နင်း ပါစေနှင့်။ မတရား သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို နေရာ မ ရွှေ့ကြ ပါစေနှင့်။¹² ဒုစရိုက် ကို ပြု သောသူတို့သည် ထို အရပ်၌ပင် လဲ လျက်နေကြပါ၏။ လှဲ ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ တဖန် ထ ခြ င်းငှါမ တတ် နိုင်ကြပါ။

37 လူဆိုး တို့အကြောင်းကြောင့် စိတ် မ ပူနှင့်။ မ တရား သဖြင့် ပြု သော သူ တို့ ကို မ ပြုစု နှင့်။² အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် မ ကြာ မ မြင့် မှီ မြက်ပင် ကဲ့သို့ ရိတ် ခြင်း ကို ခံ ရ၍ ၊ စိမ်း သော ပျိုး ပင် ညှိုးနွမ်း သကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။³ ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ

၍ ၊ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် လော့။ ပြည် တော်၌နေ ၍ ၊ သစ္စာ တရားကို ကျက်စား လော့။⁴ ထာဝရဘုရား ၌ မွေ့လျော် ခြင်း ရှိ လော့။ သို့ပြု လျှင် ၊ စိတ် နှလုံး အလို ပြည့်စုံ ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ မည်။⁵ ကိုယ် အမှု အရာ ကို ထာဝရဘုရား ၌ အပ် လော့။ ကိုယ်တော် ကို ကိုးစား လော့။ သို့ ပြု လျှင် စီရင် တော် မူ မည်။⁶ သင် ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းအကြောင်းကို အလင်း ကဲ့ သို့ငှင်း ၊ တရား သဖြင့် ပြုခြင်းအရာ ကို မွန်းတည့် ရောင်ခြည် ကဲ့ သို့ငှင်း ဘော်ပြ တော် မူ မည်။⁷ ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ငဲ့လင့် လော့။ မိမိ အမှု ၌ အောင် တတ်သောသူ၊ မ ကောင်းသော အကြံအစည် တို့ကို ပြီး စေသော သူ ၏ အကြောင်း ကြောင့် စိတ် မ ပူ နှင့်။⁸ အမျက် မ ထွက် စေ နှင့်။ ဒေါသ စိတ် ကို စွန့်ပယ် လော့။ ပြစ်မှား စေ ခြင်း ငါ တိုက်တွန်း တတ် သော စိတ် မ ရှိ စေ နှင့်။⁹ ပြစ်မှား သော သူ တို့သည် ပယ်ရှင်း ခြင်း ကို ခံ ရကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် သော သူ တို့ မူကား ၊ ပြည် တော်ကို အမွေ ခံရကြလိမ့်မည်။¹⁰ ခဏ ကြာ ပြီးမှ ၊ မတရား သော သူ သည်မ ရှိ ရ။ သူ ၏နေရာ ကို စေ့စေ့ ရှာ ၍ မ တွေ့ ရ။¹¹ စိတ် နှိမ့်ချ သော သူ တို့ မူကား ၊ ပြည် တော် ကို အမွေခံ ၍ ၊ များပြား သောငြိမ် သက်ခြင်း၌ မွေ့လျော် ကြ လိမ့်မည်။¹² မတရား သောသူ သည် ဖြောင့်မတ် သော သူတဘက် ၌ ကြံစည် ၍ အံသွား ခဲ့ကြိတ် တတ်၏။¹³ သို့သော်လည်း သူ ၏ နေ့ရက် အချိန် ရောက် မည် ကို ဘုရား ရှင်သိမြင် ၍ ၊ သူ့ ကို ပြုံး ရယ်တော်မူ၏။¹⁴ မတရား သော သူ တို့သည် ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ကို လဲ့ ချခြင်း ငါ ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် စွာကျင့် သောသူတို့ ကိုသတ် ခြင်းငါ ၎င်း၊ ထား ကိုထုတ် လျက်၊ လေး ကို တင် လျက် နေ တတ် ကြ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း သူ တို့ထား သည် သူ တို့နှလုံး ထဲ သို့ ဝင် လိမ့်မည်။ သူ တို့လေး တို့သည်လည်း ကျိုး ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ ဖြောင့်မတ် သော သူ၌ နည်း သော ဥစ္စာ သည် မ တရား သော သူကြီး တို့၌ ကြွယ်ဝ သော ဥစ္စာ ထက် သာ၍ ကျေးဇူးရှိ၏။¹⁷ အကြောင်း မူကား၊ မ တရား သော သူ၏လက်ရုံး သည် ကျိုး ရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် သောသူကိုကား ၊ ထာဝရဘုရား မစ တော် မူ၏။¹⁸ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့၏ နေ့ ရက် ကာလကို ထာဝရဘုရား သိ မှတ်တော်မူ၍ ၊ သူ တို့၏ အမွေ ဥစ္စာသည်အစဉ် အမြဲတည် လိမ့်မည်။¹⁹ သူတို့သည် ခဲယဉ်း သော ကာလ ၌ မျက်နှာ မ ပျက်၊ အစာ ခေါင်းပါး သည် ကာလ ၌ ဝ စွာ စား ရ ကြ၏။²⁰ မ တရား သော သူ တို့ မူကား ၊ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက်ရကြမည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ ရန်သူ တို့သည် ကျက်စား ရာ အရပ်၏အသရေ ကဲ့ သို့ဆုံး ၍ ၊ မီးခိုး ဖြစ်လျက် ကွယ်ပျောက် ကြ လိမ့်မည်။²¹ မ တရား သော သူ သည် ချေးငှား ၍ မ ဆပ် ဘဲ နေ တတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူမူကား ၊ သနား သောစိတ် ရှိ၍ ပေး တတ်၏။²² ကောင်း ကြီး ပေးတော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ သည် ပြည် တော်ကို အမွေ ခံရလိမ့်မည်။ ကျိန် တော်မူခြင်း ကို ခံရသော

သူ မူကား ၊ ပယ်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် ရ လိမ့်မည်။²³ ကောင်းသော သူ၏ခြေရာ တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် ပဲ့ပြင် ၍ ၊ သူ သွားရာလမ်း ကို နှစ်သက် တော်မူ၏။²⁴ ထိုသူသည် လဲ သော်လည်း ဆုံး ရာသို့မ ရောက်ရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ ၏လက် ကို ကိုင် မတော်မူ၏။²⁵ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် စွန့်ပစ် ခြင်းကိုခံရ သည် အကြောင်း၊ သူ ၏သား မြေးတို့သည် တောင်း ၍ စား ရသည် အကြောင်းကို ငါ သည် အသက် ပျံ့သည် ကာလမှစ၍ အို သည်တိုင် အောင် မ မြင် စဖူး။²⁶ သူသည်အစဉ် သနား သောစိတ် ရှိသည်နှင့် ၊ သူ တ ပါး တို့အား ချေးငှား တတ်သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏သား မြေး တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။²⁷ ဒုစရိုက် ကိုလွှဲရှောင် ၍ သုစရိုက် ကို ပြု လော့။ သို့ပြုလျှင် အစဉ် အမြဲနေ ရလိမ့်မည်။²⁸ ထာဝရဘုရား သည် တရား ကိုနှစ်သက် တော်မူ ၏။ မိမိ သန့်ရှင်း သူ တို့ကိုလည်း စွန့် တော် မ မူ။ သူ တို့သည် စောင့် မ တော် မူခြင်း ကို အစဉ် အမြဲခံရကြလိမ့်မည်။ မတရား သောသူ၏ သား မြေးတို့ မူကား ၊ ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။²⁹ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့သည် ပြည် တော်ကို အမွေ ခံ၍ အစဉ် အမြဲနေ ရကြလိမ့်မည်။³⁰ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏နှုတ် သည် ပညာ ကို မြွက် ဆို တတ်၏။ သူ ၏လျှာ သည်လည်း တရား သော စကားကို ပြော ဆိုတတ်၏။³¹ ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်သည် သူ ၏ စိတ် နှလုံးထဲ မှာ တည် သည်ဖြစ်၍၊ သူ သွား သောအခါ မ ချော် မလဲရ။³² မတရား သော သူ သည် ဖြောင့်မတ် သော သူ ကို ချောင်းမြောင်း ၍ သတ် ခြင်း ငါ ရှာကြံ တတ်၏။³³ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ထိုသူ ၏ လက် ၌ ဖြောင့်မတ် သောသူကို စွန့်ပစ် တော်မူမည်မဟုတ်။ အစစ် ခံရသောအခါ အပြစ် စီရင်တော်မူမည်မဟုတ်။³⁴ ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် ၍ ၊ လမ်း တော် ကို ရှောက်သွား လော့။ ပြည် တော် ကို အမွေ ခံရသော အခွင့်နှင့် ချီးမြှောက် တော် မူမည်။ မတရား သော သူ တို့ ဆုံးရှုံး ခြင်းကို သင်သည် ကြည့်မြင် ရလိမ့်မည်။³⁵ မတရား သောသူသည် အစိုး တရပြု၍ ၊ ပေါက် ရင်း အရပ်မှာကြီးပွားသော သစ်ပင် လန်း လန်း ရှိ သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် ပြန် ပွား စေသည် ကို ငါ မြင် ရ သော်လည်း၊³⁶ နောက် တ ဖန် သူ သည် ရွှေ့သွား ၍ ကွယ်ပျောက်၏။ သူ ကိုလည်း ငါ ရှာ ၍ မ တွေ့ ရ။³⁷ စုံလင် ခြင်း တရားကို စောင့်ရှောက် လော့။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်လော့။ ထိုသို့ပြုသောသူ သည် အဆုံး ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ခံစားရလိမ့်မည်။³⁸ ပြစ်မှား သောသူအပေါင်း တို့သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက်၍ ၊ မတရား သောသူတို့သည်အဆုံး ၌ပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံ ရကြလိမ့်မည်။³⁹ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၏ ကယ်တင် ခြင်းအမှုကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။ ဘေး ရောက်သည်ကာလ ၌ သူ တို့ ခိုလှုံ ရာဖြစ်တော်မူ၏။⁴⁰ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို မစ ကယ် တင်တော်မူ မည်။ ယုံကြည်ခိုလှုံ သောကြောင့် ၊ မတရား သောသူ တို့ လက်မှ နှုတ် ယူကယ် တင်တော်မူမည်။

38 အိုထာဝရဘုရား ၊ အမျက် တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ် ကို အပြစ် တင်တော်မ မူပါနှင့်။ ပြင်းစွာ သောစိတ် တော်ရှိ၍ ဆုံးမ တော်မမူပါ နှင့်။² မြား တော်တို့သည် အကျွန်ုပ် ၌ စုဝေး ၍ ၊ လက် တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို နှိပ် လျက်ရှိပါ၏။³ အမျက် တော်ထွက်သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် အသား သည် ကျန်းမာ ခြင်း မ ရှိ ပါ။⁴ ဒုစရိုက် အပြစ် ကြောင့် အရိုး များထဲ မှာ သက်သာ ခြင်း မ ရှိ ပါ။⁵ အကျွန်ုပ် ပြုမိ သော ဒုစရိုက် တို့သည် အကျွန်ုပ် ခေါင်း ကို လွှမ်းမိုး ၍ ၊ လေး သော ဝန် ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် မ ထမ်း နိုင်အောင် လေး ကြ ပါ၏။⁶ အကျွန်ုပ် မိုက် သော အမှုကြောင့် အနာ တို့သည် နံ ဖော်၍ ရိယွဲ့လျက်ရှိ ကြ ပါ၏။⁷ အကျွန်ုပ် သည် ပြင်းထန် စွာ ခံ ရ၍ ၊ အလွန် နှိမ်ချ လျက်၊ ကြမ်းတမ်း သော အဝတ် ကို ဝတ် လျက် တ နေ့ လုံး သွား ရပါ၏။⁸ အကျွန်ုပ် ခါး သည် ပူလောင် သောအနာစွဲ ၍ ၊ အသား သည်လည်း ကျန်းမာ ခြင်း မ ရှိ ပါ။⁹ နုနံနံ ခြင်း၊ ကြေကွဲ ခြင်းရှိ၍ ၊ စိတ် နှလုံး လှုပ်ရှား သဖြင့် အော်ဟစ် ရ ပါသည်။¹⁰ အို ဘုရား ရှင်၊ အကျွန်ုပ် အလို ရှိသမျှ သည် ရှေ့ တော်၌ ထင်ရှားပါ၏။ အကျွန်ုပ် ညည်းတွား ခြင်း ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူ၏။¹¹ အကျွန်ုပ် ၏ နှလုံး တုန်လှုပ် ၍၊ ခွန်အား လည်း ကုန် ပါပြီ။ မျက်စိ အလင်း သည် ကွယ် ပျောက် ပါ ပြီ။¹² အကျွန်ုပ် ၏အဆွေ ခင်ပွန်း၊ အပေါင်း အ တော် တို့သည် အကျွန်ုပ် အနာ ရောဂါကြောင့် ၊ ဝေးဝေး ရပ် လျက် ၊ ပေါင်းဘော် တို့သည်လည်း ရှောင် လျက် နေကြ ပါ၏။¹³ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ရှာ သော သူ တို့သည် ကျော့ကွင်း များ ကို ထောင်ထား ကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် ပြုခြင်းအခွင့် ကို ရှာ သော သူ တို့သည် တ နေ့ လုံး မ နာလို သော စကား ကို ပြော ၍ ၊ မ ကောင်းသော ပရိယာယ် ကို ကြံစည် ကြပါ၏။¹⁴ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ နားပင်း သောသူကဲ့ သို့ မ ကြား။ နှုတ် ကို မ ဖွင့် တတ်သောလူ ကဲ့ သို့ ဖြစ်ပါ၏။¹⁵ နား မ ကြား ၊ ပြန် ၍မ ငြင်းနိုင်သော သူ ကဲ့ သို့ဖြစ် ပါ၏။¹⁶ အကြောင်း မူကား၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ကိုးစား ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ အရှင် ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပြန် ပြောတော် မူ မည်။¹⁷ သို့မဟုတ် ၊ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် အမှု မှာ ဝမ်းမြောက် ကြ ပါ လိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ် သည် ခြေ ချော် သောအခါ အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ ကိုယ် ကို ချီးမြှောက် ကြ ပါ လိမ့်မည် ဟု လျှောက် ပါ ပြီ။¹⁸ အကျွန်ုပ် လဲ လု သည်ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ် ဆင်းရဲ ခြင်းကို အစဉ် အောက်မေ့ လျက် နေ ရ ပါ၏။¹⁹ ကိုယ် အပြစ် ကို ဘော် ပြ ပါ၏။ ပြစ်မှား မိ သောကြောင့် စိတ် ပူပန် ခြင်း ရှိ ပါ၏။²⁰ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့ကား ၊ ကျန်းမာ လျက် ၊ ခွန်အား ကြီးလျက်ရှိ ကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို မ ဟုတ်မှန်ဘဲ မုန်း သောသူတို့ကား၊ များပြား ကြပါ၏။²¹ အကျွန်ုပ် သည် ကျေးဇူး တရားကို ကြိုးစား၍ ကျင့် သောကြောင့် ၊ ကျေးဇူး အတွက် အပြစ် ပြု တတ် သော သူ တို့ သည် အကျွန်ုပ် ကို ရန်ဘက် ပြုကြပါ၏။²² အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို စွန့်ပစ် တော်မ မူ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေးဝေးနေ

တော် မ မူပါနှင့်။²² အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူသောဘုရား ရှင်၊ အကျွန်ုပ် ကိုမစ ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ကြွလာ တော်မူပါ။

39 ငါ သည်စကား ဖြင့် မျှ မပြစ်မှား မည်အကြောင်း၊ ကိုယ် ကျင့် ကို သတိ ပြု မည်။ မ တရား သော သူ သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ရှိ စဉ်၊ ငါ သည် ကိုယ်နှုတ် ကို ချည်နှောင် မည် ဟု ငါ ပြော ထား၏။² စကား မ ပြော ဘဲအ လျက် နေ၏။ ကောင်း သော အရာ ကို ပင် မ ပြော။ ထို သို့နေစဉ်၊ ငါ သည် စိတ် ညစ်ညူးခြင်းရှိ ၏။³ ကိုယ် အထဲ မှာ နှလုံး ပူဆွေး ခြင်း ရှိ၏။ ငါ ညည်းတွား စဉ် ၊ မီး လောင် လေ၏။ ထိုအခါ ငါ သည် နှုတ် မြွက် ၏။⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်ပျက် တတ်သော သဘောကိုသိ ရပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် ၏လမ်း ဆုံးကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ် ၏ အသက် အပိုင်း အခြားကိုငင်း သိ စေတော်မူပါ။⁵ အကျွန်ုပ် အသက် တာကို တမိုက် မျှသာ ခန့်ထား တော် မူ ပြီ။ အကျွန်ုပ် အရွယ် သည် ရှေ့ တော်၌ ဘာ မျှ မဟုတ် သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ အကယ် စင်စစ်လူမည်သည် ကား၊ လူ ၏အထွဋ် သို့ ရောက် သော်လည်း၊ အနတ္တ သက် သက်ဖြစ်ပါ၏။⁶ အကယ် စင်စစ်လူ သည် အရိပ် ၌ သာ ကျင်လည် ပါ၏။ အကယ် စင်စစ်လူ တို့သည် အကျိုး မဲ့ပင်ပန်း ကြပါ ၏။ ဥစ္စာ ကိုဆည်းဖူးသော်လည်း အဘယ် သူရ အံ့သည် ကို မ သိ ရပါ။⁷ ယခု မူကား ၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ မြော်လင့် ရပါမည်နည်း။ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ၌ သာ မြော်လင့် စရာ အကြောင်း ရှိ ပါ၏။⁸ ပြစ်မှား မိ သမျှ သော အပြစ် တို့မှ အကျွန်ုပ် ကို လွတ် တော်မူပါ။ မိုက် သော သူ တို့ ၏ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို ခံ စေ တော် မ မူ ပါ နှင့်။⁹ ကိုယ်တော် စီရင် တော်မူ ရာ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ပြော စရာ မ ရ။ နှုတ် ကို မ ဖွင့် ဘဲ နေရပါ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ် ကို ဒဏ်ခတ် တော်မမူပါနှင့်ဦး။ လက် တော်အောက်၌ ဆုံးမ ခြင်းကိုခံ ရ၍ အား ကုန်ပါပြီ။¹¹ ကိုယ်တော် သည် လူ တို့အပြစ် ကြောင့် ဆုံးမ ၍ ၍ ဒဏ်ခတ် တော်မူလျှင် ၊ ပိုးရွဲ ဖျက် တတ် သကဲ့သို့ ၊ လူ တို့၏ တင့်တယ် ခြင်း အသရေကို ပြယ် ပျောက်စေတော်မူ၏။ အကယ် စင်စစ်လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် အနတ္တ သက်သက်ဖြစ်ကြပါ၏။¹² အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ခြင်း ပဋနာ ကို ကြား တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် သော အသံကို နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် မျက်ရည် ကို ကြည့် ၍ နေတော် မ မူပါနှင့်။ ဘိုးဘေး အပေါင်း တို့သည် ဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်၏။¹³ အကျွန်ုပ် သည် ရွှေ့ သွား ၍ မ ပျောက် မှီတွင် သက်သာ ရမည်အကြောင်း ၊ မျက်နှာ လွှဲ တော်မူပါ။

40 ငါသည် ထာဝရဘုရား ကို စေ့စေ့မြော်လင့် သည် ကာလ၊ ငါ ကို မျက်နှာ ပြု၍ ငါ အော်ဟစ် သော အသံ ကို ကြား တော် မူ၏။² ပျက်စီး ရာတွင်း နှင့် အလွန် ဆိုးသောရွံ့ ထဲ ကငါ ကို ဆယ် နှုတ်ပြီး လျှင် ငါ့ ခြေ တို့ကို ကျောက် ပေါ်မှာတင် ၍ ငါ ခြေ ရာတို့ကို တည်

စေတော်မူ၏။³ ထိုသို့ငါ တို့ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်း ရာသီချင်း သစ်ကို ငါ မြက်ဆို စေ ခြင်းငှါ အခွင့်ပေး တော်မူ၏။ လူများ တို့သည် သိမြင် ၍ ကြောက်ရွံ့ သောစိတ် နှင့် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား ကြ လိမ့်မည်။⁴ မာန ထောင်လွှား သော သူ နှင့် မိစ္ဆာ တရား လမ်း သို့ လွှဲ သွား သော သူ တို့ ကို မ မှီ ဝဲ။ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။⁵ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့ အ ဘို့ ပြု တော် မူ သော အံ့ဩ ဘွယ် အမှု တို့ နှင့် ကြံစည် တော် မူ သော အကြံ အစည် တို့သည် များ လှ ပါ၏။ ရှေ့ တော်၌ အစဉ်အတိုင်း လျှောက် ၍ မ ကုန် နိုင် ပါ။ အကျွန်ုပ် ထုတ် ဘော် ကြားပြော မည် ဟု ဆို သော် ၊ ရေတွက် ၍ မ ကုန် နိုင် အောင် များ လှ ပါ၏။⁶ ကိုယ်တော်သည် ယဇ် နှင့် ပူဇော် သကုကာကို အလို တော် မ ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် နား ကို ဖွင့် တော်မူပြီ။ မီးရှို့ ရာ ယဇ် နှင့် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်များကို တောင်း တော် မ မူ သော အခါ။⁷ ကျမ်းစာ လိပ် ၌ အကျွန်ုပ် ကို အမှတ်ပြု၍ ရေး ထား သည်နှင့်အညီ ၊ အကျွန်ုပ်သည် သွား ပါမည် ဟု ဝန်ခံ ပါ၏။⁸ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏အလို ကို ဆောင် ရာ၌ အကျွန်ုပ် သည် အား ရ ဝမ်းမြောက် ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏တရား သည် လည်း အကျွန်ုပ် နှလုံး ထဲ မှာ ရှိ ပါ၏။⁹ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို ပရိသတ် ကြီး အလယ် မှာ အကျွန်ုပ် ဟော ပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်နှုတ် ကိုပိတ် ၍ မ နေကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ ၏။¹⁰ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်တော်မူခြင်းတရားကို အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် နှလုံး ထဲ မှာ ဝှက် ၍မ ထားပါနှင့်။ သစ္စာ စောင့်တော်မူခြင်းတရားနှင့် ကယ်တင် တော်မူခြင်းတရားကို ဟောပြော ပါပြီ။ ကရုဏာ တော် နှင့် သစ္စာ တော် ကို ပရိသတ် ကြီး အလယ် မှာ မ ထိမ် မ ဝှက် ပါ။¹¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၌ သနား စုံမက်တော်မူခြင်းစိတ်ကို မ ချုပ်တည်း ပါနှင့်။ ကရုဏာ တော်နှင့် သစ္စာ တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို အစဉ် စောင့် မပါစေသော။¹² အကြောင်း မူကား၊ အတိုင်း မ သိများ စွာသော ဘေး ဥပဒ်တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို ဝိုင်း ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် မျှော် ၍ မ ကြည့် နိုင် အောင်ခံရသောအပြစ် တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မှီ ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆံပင် ထက် များပြား သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် အားလျော့ ပါ ပြီ။¹³ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို နှုတ် ယူ ခြင်း ငှါ အလိုရှိ တော် မူ ပါ။ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို မစ ခြင်း ငှါ အလျင် အ မြန်ပြု တော်မူ ပါ။¹⁴ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် ခြင်းငှါ ရှာ ကြံသော သူအပေါင်း တို့သည် အရှက်ကွဲ ၍ မျက်နှာ ပျက်ကြပါစေ သော။ အကျွန်ုပ် ၌ အန္တရာယ် ပြု ချင်သောသူ တို့သည် လှန် ခြင်းကိုခံရ၍ ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေ သော။¹⁵ အကျွန်ုပ် ကို အေဟေ ၊ အေဟေ ဟုဆို သောသူတို့ သည် အရှက်ကွဲ ခြင်းအားဖြင့် မှိုင် တွေကြပါစေ သော။¹⁶ ကိုယ်တော် ကို ရှာ သော သူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ၌ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြပါစေသော။ ကယ်တင် တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို နှစ်သက် သော

သူတို့ သည် ထာဝရဘုရား ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်းဟု အစဉ် မပြတ်ပြော ကြပါစေသော။¹⁷ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သော်လည်း ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ တော် မူ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မစ သောသူ၊ ကယ်တင် သော သူဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ဆိုင်းလင့် တော်မ မူ ပါနှင့်။

41 ဆင်းရဲ သောသူကို အောက်မေ့ သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ခဲယဉ်း သောကာလ ၌ ထိုသူ ကို ထာဝရဘုရား ကယ်နှုတ် တော်မူ မည်။² ထာဝရဘုရား သည် စောင့်မ ၍ အသက် ချမ်းသာ ပေးတော် မူ သဖြင့် ၊ ထိုသူ သည် ပြည် တော်၌ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။ ထိုသူ ကို ရန်သူ တို့ အလို သို့ ကိုယ်တော် သည် အပ် တော် မ မူ ပါ။³ သူ သည် နာဖျား ၍ တိုးလုံး နေသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ထောက် ပင့် တော်မူ မည်။ နာ ၍ နေ စဉ် ကာလ ကိုယ်တော် သည် သူ ၏အိပ်ရာ ရှိသမျှ ကို လှန် ပြန်တော်မူ မည်။⁴ ငါ လျှောက် ဆို ရသည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို သနား တော် ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား မိသည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၌ စိတ် ဝိညာဉ်၏ အနာကိုပျောက် စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။⁵ ငါ့ ရန်သူ တို့က၊ သူ သည်သေ ၍ သူ၏နာမ သည် အဘယ် ကာလ မှ တိမ်မြုပ် လိမ့်မည်နည်းဟု ငါ့ ကို မနာလို ၍ ဆို တတ်ကြ၏။⁶ ငါ့ ကို ကြည့် လာ သောသူသည် မုသာ စကားကို ပြော တတ်၏။ သူ ၏နှလုံး သည်လည်း မ ကောင်းသော အကြံကို ဆည်းဖူး သည်နှင့် ၊ ထွက် သွား သောအခါ ထုတ် ဘော် ပြော တတ်၏။⁷ ငါ့ ကို မုန်း သော သူအပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကို ရန်ဘက် ပြု၍၊ တယောက်နှင့် တ ယောက်တိုး တိုးပြော လျက်၊ ငါ ၌ မ ကောင်းသောအကြံကို ကြံစည် တတ်ကြ၏။⁸ သူ ၌ အဓမ္မ အမှု အရာစွဲကပ် သည်ဖြစ်၍ ၊ တခါလဲ လျှင် နောက် တဖန်မ ထ ရဟု ဆိုကြ၏။⁹ အကယ် စင်စစ်ငါယုံ ၍ ၊ ငါ့ မုန့် ကို စား သော အဆွေခင်ပွန်း သည် ငါ့ ကို ခြေနှင့်ကျောက် သတည်း။¹⁰ အိုထာဝရဘုရား ၊ သူ တို့အပြစ်ကို အကျွန်ုပ် ဆပ်ပေး နိုင်မည် အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို သနား ၍ ထမြောက် စေတော်မူ ပါ။¹¹ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ သည် အကျွန်ုပ် အား မ နိုင် ကြောင်း ကို ထောက် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မြတ်နိုး တော်မူ သည် ဟု သိ ရပါ၏။¹² ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို အကျွန်ုပ် စုံလင် ခြင်းအရာ၌ မစ ၍ ၍ ၊ ကာလအစဉ် အဆက် ရှေ့ တော်ထဲ မှာနေရာ ပေး တော် မူလ တံ့။¹³ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။ အာမင် နှင့် အာမင်။

42 သမင် ဒရယ် သည် ရေစီး သော ချောင်း ကို တောင့် တသ ကဲ့သို့ ၊ အကျွန်ုပ် ဝိညာဉ် သည် ကိုယ်တော် ကို တောင့် တပါသည် ဘုရား။² ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ဘုရား သခင် တည်း ဟူသော အသက်

ရှင်တော်မူသောဘုရား ကို ငတ် လှ၏။ အဘယ် ကာလမှ ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ ရောက် ၍ မျက်နှာ ပြုရအံ့ နည်း။³ သူတပါး တို့က၊ သင် ၏ဘုရား သခင်သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟု ငါ့ ကို အစဉ် ပြော ဆိုကြသဖြင့် ၊ ငါ့ မျက်ရည် သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ငါ စား စရာ ဖြစ် ရ၏။⁴ ထို အခြင်းအရာကို ငါအောက်မေ့ ၍ နေစဉ်တွင် ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် ကြေကွဲ လျက်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် လူစု များနှင့် ပေါင်း ဘော် လျက်၊ ရွှင်လန်း ခြင်း အသံ ၊ ထောမနာ ပြုခြင်း အသံ တို့ကို ပြိုင်ဆို၍၊ ဓမ္မပွဲ ခံ သော လူစု များနှင့် အတူ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်သို့ ဖြည်းညှင်း စွာ သွား လှလေပြီ။⁵ အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ သင်သည်အဘယ် ကြောင့်ညှိုးငယ် သနည်း။ ငါ့ အထဲ မှာအဘယ်ကြောင့်မ ငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရား သခင်ကို မြော်လင့် လျက်နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်၊ ငါ့ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း ထောမနာပြုရ လေအံ့ သတည်း။⁶ အကျွန်ုပ် စိတ် ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ် အထဲ မှာ ညှိုးငယ် လျက် ရှိပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ယော်အန် မြစ် ကမ်း ၊ ဟေရမုန် တောင်ရိုး၊ မိဇရု ကုန်း ပေါ်မှာ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် အောက်မေ့ ပါ၏။⁷ ရေဘေ့ တော်များအသံ ဗလံနှင့်တကွ ဝဲ ဩဃ တခုကို တခုဟစ် ခေါ်၍ လှိုင်း တံပိုး တော်အပေါင်း တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို လွှမ်းမိုး ကြပါပြီ။⁸ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် နေ့ အခါ သနားခြင်းကျေးဇူး တော်ကိုပေး ချတော်မူ၏။ ညဉ့် အခါ ၌ လည်း ဂုဏ်တော်ကို သီချင်း ဆိုလျက်၊ ငါ့ ၏အသက် သခင် ကို ပဋ္ဌနာ ပြု လျက် ငါ နေ၏။⁹ အကျွန်ုပ် ကို အဘယ် ကြောင့် မေ့လျော့ တော် မူသနည်း။ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍၊ အကျွန်ုပ် သည် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် အဘယ် ကြောင့် နေရပါ သနည်းဟု ငါ ၏ကျောက် ဖြစ်သော ဘုရား သခင် ကို ငါလျှောက် ရ၏။¹⁰ ငါ့ ရန်သူ တို့က၊ သင် ၏ဘုရား သခင်သည် အဘယ် မှာရှိ သနည်းဟု ငါ့ ကို အစဉ် ပြော ဆိုကြသဖြင့် ၊ ငါ့အရိုးတို့ကို ချိုး၍ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။¹¹ အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ် သနည်း။ ငါ့ အထဲ မှာ အဘယ်ကြောင့် မ ငြိမ် မ ဝပ် ရှိ သနည်း။ ဘုရား သခင်ကို မြော်လင့် လျက်နေလော့။ ငါ့ ကိုကယ်တင် တော်မူ သောအရှင် ၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါ ချီးမွမ်း ထောမနာပြုရ လေအံ့သတည်း။

43အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် အမှု ၌ တရား ဆုံးဖြတ် တော်မူ ပါ။ ကရုဏာ မ ရှိ သော လူမျိုး တဘက် ကနေ၍ အကျွန်ုပ် အမှု ကို စောင့် တော် မူ ပါ။ သစ္စာ မ ရှိ၊ မ တရား သော သူ ၏လက် မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်လွှတ် တော် မူ ပါ။² ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ကိုအဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ် တော် မူ သနည်း။ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကြမ်းတမ်း သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် အဘယ်ကြောင့် နေ ရပါသနည်း။³ အလင်း တော်နှင့် သစ္စာ တော်ကို စေလွှတ် တော်မူ

ပါ။ သူ တို့သည် လမ်းပြ ၍ သန့်ရှင်း သော တောင် တော်သို့ ၎င်း၊ တဲ တော်သို့ ၎င်း အကျွန်ုပ် ကို ပို့ဆောင် ပါစေသော။⁴ သို့ပြုလျှင် ဘုရား သခင်၏ ယဇ် ပလ္လင်သို့ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ရာ ဘုရား သခင်ထံ တော် သို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ရောက် လာ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို စောင်း တီး လျက် ချီးမွမ်း ထောမနာ ပြု ပါ မည် ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား။⁵ အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ် သနည်း။ ငါ့ အထဲ မှာအဘယ်ကြောင့် မ ငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရား သခင်ကို မြော်လင့် လျက်နေလော့။ ငါ့ ကို ကယ်တင် တော် မူသောအရှင် ၊ ငါ ကိုးကွယ်သောဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း ထောမနာ ပြုရလေအံ့ သတည်း။

44အိုဘုရား သခင်၊ ရှေး လွန်လေပြီးသောကာလ တွင် ၊ ဘိုး ဘေး တို့လက်ထက် ၌ ပြု တော်မူ သော အမှု ကို သူတို့ပြော ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြား ရကြပါပြီ။² တပါး အမျိုးသား တို့ကို လက် တော်ဖြင့် နှင်ထုတ် ၍ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘိုးဘေး များ ကို နေရာ ချတော် မူ၏။ တ ပါး အမျိုးသား တို့ကို နှိပ်စက် ၍ ဘိုး ဘေး များကို ပြန်ပွား စေတော်မူ၏။³ သူ တို့သည် ကိုယ်ထား ဖြင့် ထိုမြေ ကိုအစိုး ရကြ သည်မဟုတ် ပါ။ ကိုယ် လက် ဖြင့် ကိုယ် ကို ကယ်တင် ကြသည် မဟုတ် ပါ။ ကိုယ်တော် အလိုရှိ သောကြောင့် လက်ျာ လက်ရုံးတော်နှင့် မျက်နှာ တော်အလင်း အားဖြင့် သူတို့ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။⁴ အိုဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ရှင် ဘုရင် ဖြစ်တော် မူ၏။ ယာ ကုပ် အမျိုး၏ ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း ကို စီရင် တော် မူ ပါ။⁵ ကိုယ်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့သည် ရန်သူ များ ကို တွန်းချ ကြပါစေသော။ ရန်ဘက် ပြုသော သူတို့ကို နာမတော် အားဖြင့် နင်း ရသောအခွင့်ရှိကြပါစေသော။⁶ ကိုယ် ၌ ပါသောလေး ကို အကျွန်ုပ်သည် မ ကိုးစား။ ကိုယ် ထား သည် အကျွန်ုပ် ကို မ ကယ် ရပါ။⁷ ကိုယ်တော်သာလျှင် အကျွန်ုပ် တို့ ကို ရန်သူ လက် မှ ကယ်လွှတ် တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့အား မုန်း သော သူများ ကိုလည်း အရှက်ကွဲ စေတော် မူ၏။⁸ အကျွန်ုပ် တို့သည် မ ခြား မ လပ် ဘုရား သခင်၌ ဝါကြွား ၍ နာမတော် ကို အစဉ် အ မြဲချီးမွမ်း ကြ ပါ၏။⁹ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့ ကို စွန့်ပစ် ၍ အရှက်ကွဲ စေ တော် မူ ပြီး။ အကျွန်ုပ် တို့ ဝိုင်းခြေ နှင့်အတူ ကြွ တော် မ မူ ပါ။¹⁰ အကျွန်ုပ် တို့ကို ရန်သူ ရှေ့ မှာ ပြန် ပြေး စေ တော် မူ၍ ၊ မုန်း သော သူ တို့သည် အလိုလို လုယူ ရကြ၏။¹¹ ဟင်းလျာ ဖြစ်သောသိုး များကဲ့ သို့အကျွန်ုပ် တို့ ကို အပ် လိုက်၍ ၊ တ ပါးအမျိုးသား တို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြား စေ တော် မူ၏။¹² ကိုယ်တော် ၏ လူ များကို အဘိုး မ ခံဘဲရောင်း ၍ ၊ ရောင်း သော အားဖြင့် စီး ပွား တော် ကို တိုး ပွား စေ တော် မူ သည် မ ဟုတ်။¹³ အကျွန်ုပ် တို့ကို အိမ်နီးချင်း များကဲ့ရဲ့ ရာ ပတ်ဝန်းကျင် ၌နေ သော သူများ ပြက်ယယ် ပြု၍ ၊ အရှက် ခွဲ ရာ ဖြစ် စေ ခြင်းငှါ စီရင် တော် မူ၏။¹⁴ တ ပါးအမျိုးသား တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ပုံ

ခိုင်း ရသော အခွင့်၊ လူစု တို့သည် ခေါင်း ညှိတ် ရသော အခွင့်ကို ပေး တော် မူ၏။¹⁵ ကဲ့ရဲ့ သော သူ နှင့် အသရေ ဖျက် သော သူ ၏ စကား ကြောင့် ၎င်း၊¹⁶ ရန်ဘက် ပြုသောသူနှင့် လက်စားချေ သော သူ၏ မျက်နှာ ကြောင့်၎င်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် အရှက် ကွဲခြင်း အကြောင်းကို အစဉ် မျက်မှောက် ပြု ရပါ၏။ မျက်နှာ ရှက် ခြင်း အားဖြင့် မွန်း လျက် နေ ရပါ၏။¹⁷ ထို မျှ လောက်ခံ ရ သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မ မေ့ မ လျော့။ သစ္စာ တော် ကို မ ဖျက် ကြပါ။¹⁸ စိတ် နှလုံးသည် နောက် သို့မ ဆုတ် ၊ တရား တော် လမ်း မှ လွဲ ချွဲ မသွား ကြပါ။¹⁹ ကိုယ်တော်မူကား ၊ မြေခွေး နေရာ အရပ်မှာ အကျွန်ုပ် တို့ကို ချိုးဖဲ့ နှိပ်စက်၍ ၊ သေခြင်း အရိပ် နှင့် ဖုံးလွှမ်း တော်မူ၏။²⁰ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်ဘုရား သခင်၏ နာမတော် ကိုမေ့လျော့ ၍ ၊ တပါး အမျိုး၏ ဘုရား ထံ သို့လက် ကို ဆန့် သည်မှန်လျှင်၊²¹ နှလုံး ဌိဝှက်ထား သော အရာများကိုဘုရား သခင် သိ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ထို အမှုကိုမ စစ် ဘဲနေတော်မူမည် လော။²² အကယ် စင်စစ် ကိုယ်တော် အတွက် အကျွန်ုပ် တို့ သည် အစဉ် မပြတ်အသေသတ် ခြင်းကိုခံရကြပါ၏။ သတ် ဘို့ရာထား သော သိုး ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့ကို သူ တ ပါး မှတ် တတ် ကြ ပါ၏။²³ အို ဘုရား ရှင်၊ နိုး တော် မူ ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ကျိန်းစက် တော် မူ သနည်း။ ထ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ကို အစဉ် စွန့်ပစ် တော် မ မူ ပါနှင့်။²⁴ အကျွန်ုပ် တို့ ခံ ရသော နိမ့်ချ ခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို မျက်နှာ တော် လွှဲ ၍ အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့ တော် မူ သနည်း။²⁵ အကျွန်ုပ် တို့၏စိတ် ဝိညာဉ်သည် မြေ တိုင်အောင် နိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရ၍ ၊ ရင်ပတ် လည်းမြေ ဌှိ ကပ် လျက်ရှိပါ၏။²⁶ အကျွန်ုပ် တို့ကို မစ သောဘုရား ၊ ထ တော်မူပါ။ ကရုဏာ တော်နှင့်အညီ ရွေးနှုတ် တော်မူပါ။

45 ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် မင်္ဂလာ စကား နှင့်ပွက် ထ လျက်ရှိ၍၊ ငါ စီရင် သောအရာ ကို ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ မြက်ဆို ပေအံ့။ ငါ လျှာ သည် လည်း လိမ္မာ ကျွမ်းကျင် သော စာရေး ၏ကညစ် ဖြစ် ရ၏။² ကိုယ်တော် သည် လူမျိုး ထက် အဆင်း လှပါ၏။ နှုတ် တော်သည် ကျေးဇူး စကား နှင့် ပြည့်စုံ ပါ၏။ ထို ကြောင့် ဘုရား သခင် သည် ကိုယ်တော် ကို အစဉ် အမြဲ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ၏။³ တန်ခိုး ကြီး သောအရှင် ၊ ဘုန်း အသရေတော် ဖြစ်သော ကိုယ်တော် ၏အား ကို ပေါင် တော်၌ စည်း တော်မူပါ။⁴ သစ္စာ တရား ၊ နူးညံ့ ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကြောင့် ၊ အသရေ တော် ထင်ရှား လျက် ၊ အောင်မြင် ၍ စီး သွား တော် မူ ပါ။ လ ကျာ လက် တော်လည်း ကြောက်မက် ဘွယ်သောအရာကို ကိုယ်တော် အားပြ ပါလိမ့်မည်။⁵ ရှင်ဘုရင် ၏ ရန်သူ တို့ နှလုံး ထဲ မှာ မြား တော် တို့သည် ထက် သည်ဖြစ်၍၊ လူ တို့သည် ခြေတော်အောက် ၌ လဲ ကြ ပါ၏။⁶ အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏ပလ္လင် သည် နိစ္စ ထာဝရ ပလ္လင် ဖြစ် ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏နိုင်ငံ သည် တရား သဖြင့်စီရင်သော နိုင်ငံဖြစ်

ပါ၏။⁷ ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို နှစ်သက် ၍ မ တရား သော အမှု ကို မုန်း တော် မူ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော် ၏အပေါင်းဘော် တို့ ထက် ၊ ကိုယ်တော် ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းဆီ နှင့်ဘိသိ တ် ပေးတော်မူပြီ။⁸ ဆင်စွယ် ဘုံ ဗိမာန်ထဲက ထုတ်သော အဝတ် တန်ဆာတော်ရှိသမျှ တို့သည်မှန် ၊ အကျော် ၊ သစ် ကြံပိုးအမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍ နှစ်သက် တော်မူဘွယ် ဖြစ်ကြပါ၏။⁹ အပြည်ပြည်သော မင်း သမီး တို့သည် မောင်းမ မိသံအဝင် ဖြစ်၍၊ လက်ျာ တော်ဘက် မှာ ဩဖိရ ရွှေ တန်ဆာဆင် သော မြောက် သားတော်နေရာ ဖြစ် ပါ၏။¹⁰ ငါ့သမီး နားထောင် လော့။ ဆင်ခြင် ၍ နာ ယူ လော့။ ကိုယ် အမျိုးသား ချင်းနှင့် ကိုယ် အဘ ၏အိမ် ကို မေ့လျော့ လော့။¹¹ သို့ပြု လျှင် သင် လှ သောအဆင်းကို ရှင် ဘုရင်သည် နှစ် လိုစုံမက်တော် မူမည်။ သူ သည် သင် ၏အရှင် ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ ကို ကိုးကွယ် လော့။¹² တုရ မင်း သမီးမှစ၍ လူစု တွင် ဥစ္စာ ရတတ်သောသူတို့ သည်လည်း၊ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာပါ လျက် သင့် ကို ဖျောင်းဖျ ရကြ လိမ့်မည်။¹³ ရှင်ဘုရင် ၏သမီး တော်သည် အတွင်း၌ ဂုဏ် အသရေ သက်သက် ရှိ၏။ ရွှေ ဖြင့် ချယ် လှယ် သော အဝတ် တန်ဆာ ကို ဆင်၏။¹⁴ စာ နှင့်ကာလျက် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့ရ၏။ နောက် လိုက်သောအပေါင်းအဘော် အပျို တော်များကိုလည်း၊ ကိုယ်တော် ထံ သို့သွင်း ရလိမ့်မည်။¹⁵ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း သောအခြင်းအရာ နှင့် ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ရှင်ဘုရင် ၏နန်းတော် သို့ ဝင် ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ ကိုယ်တော် ၏အဘ များ ကိုယ်စား သား များကို ရ ၍၊ မြေကြီး တပြင်လုံး တွင် မင်း အရာ ဌိခန့်ထား တော်မူလိမ့်မည်။¹⁷ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏နာမ ကို လူမျိုး အစဉ်အဆက် အောက်မေ့ ကျော်စော စေ သဖြင့် ၊ လူမျိုး တို့ သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြလတံ့သတည်း။

46 ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ခိုလှုံ ရာ ဖြစ်၍ ၊ ခွန်အား ကို ပေး တော်မူ၏။ ဘေး ရောက် သည်ကာလ အထူး သဖြင့်ကူမ တော်မူ ကြောင်း ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။² ထိုကြောင့် ပထဝီမြေကြီး သည် ရွှေ သွား၍ တောင် များ တုန်လှုပ် လျက် သမုဒ္ဒရာ သို့ ကျ သော်လည်း၊ ငါတို့သည် ကြောက်လန့် ခြင်းမ ရှိ။³ သမုဒ္ဒရာရေ သည် ဟုန်းဟုန်း မြည် ၍ မွေ့နှောက် ပါ လေစေ။ လှိုင်း တံပိုးထသဖြင့် ၊ တောင် များ တုန်လှုပ် ပါ လေစေ။⁴ မြစ် တမြစ်ရှိသေး၏။ ထို မြစ် ရေသည်စီး၍ ဘုရား သခင်၏ မြို့တည်းဟူသောအမြင့်ဆုံး သောဘုရား ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ သန့်ရှင်း သော မြို့တော်ကို ရွှင်လန်း စေတတ်၏။⁵ ထိုမြို့ သည် ဘုရား သခင်ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ ဖြစ်၍တုန်လှုပ် ခြင်း မ ရှိ ရာ။ မို ယ်းသောက် လင်းစဉ် ဘုရား သခင် ကူမ တော် မူ လိမ့်မည်။⁶ လူမျိုး တို့သည် ဟုန်းဟုန်းမြည် ကြ၏။ တိုင်း နိုင်ငံတို့သည် လှုပ်ရှား ကြ၏။ ဗျာဒိတ် သံ ကို လွှတ် တော်မူ၍ မြေကြီး သည် အရည် ဖြစ် လေ၏။⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့နှင့်

အတူ ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။⁸ ထာဝရဘုရား စီရင် ပြုပြင်၍ မြေကြီး ပေါ်မှာ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်း အမှုတော်များကို လာ ၍ကြည့်ရှု ကြလော့။⁹ လေး ကိုချိုး လျက် ၊ လှံ ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ် လျက်၊ ရထား ကိုမီးရှို့ လျက် ၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် စစ်မှု ကို ငြိမ်း စေတော်မူ၏။¹⁰ ငြိမ်ဝပ် လျက် နေ ကြလော့။ ငါ ကား ဘုရား သခင်ဖြစ်သည်ဟု သိ မှတ်ကြလော့။ လူမျိုး တို့တွင် ငါသည် ဘုန်းပွင့် မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့် မည်။¹¹ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ် ၏ ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ခိုလှုံ ရာဖြစ်တော်မူ၏။

47 လူ များအပေါင်း တို့၊ လက်ခုပ် တီးကြလော့။ ဘုရား သခင် ထံသို့ အောင် သံ ကို လွှင့်၍ ကြွေးကြော် ကြ လော့။² အကြောင်း မူကား၊ အမြင့်ဆုံး သော ထာဝရဘုရား သည် ကြောက်မက် ဘွယ် သော ဘုရား၊ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို အစိုးရသော မဟာ မင်းကြီး ဖြစ် တော် မူ၏။³ လူစု တို့ကို ငါ တို့အောက် ဌ်၎င်း၊ လူမျိုး တို့ကို ငါ တို့ခြေ အောက် ဌ်၎င်း နှိမ့်ချ တော်မူ၏။⁴ ချစ် တော်မူသော ယာကုပ် ၏ ဘုန်း ဖြစ်သော ငါ တို့အမွေ ကို ငါ တို့အဘို့ ရွေး ပေးတော် မူ၏။⁵ ကြွေးကြော် ခြင်း အသံ နှင့် ဘုရား သခင်တက် တော် မူ၏။ တံပိုး မှုတ် ခြင်း အသံ နှင့် ထာဝရဘုရား တက်တော် မူ၏။⁶ ဘုရား သခင် ကို ချီးမွမ်း ၍ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ ငါ တို့၏ရှင် ဘုရင် ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ သီချင်းဆို ကြလော့။⁷ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် မြေကြီး တပြင် လုံး ကို အစိုးရ သော မင်း ဖြစ် တော် မူ၏။ ချီးမွမ်း ခြင်း ထောမနာ သီချင်း ကို ဆိုကြလော့။⁸ ဘုရား သခင်သည် လူမျိုး တို့တွင် စိုးစံ တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်သည် သန့်ရှင်း သော ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော် မူ၏။⁹ လူမျိုး တို့၏ အကြီး အကဲ တို့သည် အာ မြ ဟံ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်၏လူမျိုး ထံမှာစုဝေး လျက် ရှိကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ မြေကြီး တန်ခိုး များကို ဘုရား သခင် ပိုင်တော် မူ၏။ အထူး သဖြင့်ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိတော်မူ ၏။

48 ထာဝရဘုရား သည် ကြီး မြတ် တော် မူ၏။ သန့်ရှင်း သော တောင် တော်ပေါ်မှာ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ မြို့ တော် တွင် အထူး သဖြင့်ထောမနာ ချီးမွမ်း ခြင်းကိုခံ ထိုက် တော် မူ၏။² မြေကြီး တပြင်လုံး ရွှင်လန်း ရာ ဇီအုန် တောင်ထိပ် သည် အဆင်း လှ ပေ၏။ မြောက် မျက်နှာဘက် ၌ မဟာ မင်းကြီး ၏ မြို့တော်သည် တည်၏။³ ထိုမြို့ ၏ ဘုံ ဗိမာန်တို့တွင် ဘုရား သခင်၌ ခိုလှုံ ရသည်ကို သိ ရ၏။⁴ ရှင် ဘုရင်တို့သည် စည်းဝေး ၍ အတူ ရှောက်သွား ကြ၏။⁵ မြင် သောအခါ မှိုင်တွေ ၍ ထိတ်လန့် လျက် ပြေး ကြ၏။⁶ ထို အရပ်၌ သူ တို့သည် ကြောက်လန့် ခြင်းသို့ ရောက် ၍ သားဘွား သောမိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာ ရှိကြ၏။⁷ တာရှ သဘော တို့ကို ချိုးဖျက် သော

အရှေ့ လေ နှင့် တွေ့သကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။⁸ ငါ တို့သည် ကြား ဘူး သည် အတိုင်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏မြို့ ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ မြို့ တော်၌ တွေ့မြင် ရကြ၏။ ဘုရား သခင် သည် မြို့ တော် ကို အစဉ် အမြဲတည် စေတော်မူမည်။⁹ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဗိမာန် တော် ထဲ မှာ ကရုဏာ တော် ကို အောက်မေ့ ကြပါ၏။¹⁰ အိုဘုရား သခင်၊ နာမ တော်သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် နှံ့ပြားသည် နည်းတူ ၊ ဂုဏ် အသရေတော် လည်း နှံ့ပြားလျက်ရှိ၏။ လက်ျာ လက်တော်သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား နှင့် ပြည့်ဝ လျက်ရှိပါ၏။¹¹ တရား စီရင်တော်မူချက်များကြောင့် ဇီ အုန် တောင် သည် ဝမ်းမြောက် ၍၊ ယုဒ အမျိုးသမီး တို့သည် ရွှင်လန်း ကြပါ၏။¹² သား မြေးတို့အား ကြား ပြောမည်အကြောင်း ဇီအုန် မြို့ ကိုပတ် ပတ်လည်၍ ပြအိုး တို့ကို ရေတွက် ကြလော့။¹³ ရင် တားတို့ ကို မှတ် ၍ဘုံ ဗိမာန်များကိုလည်း ဆင်ခြင် ကြလော့။¹⁴ အကြောင်း မူကား၊ ထို ဘုရား သခင်သည် ကာလ အစဉ် အမြဲ ငါ တို့၏ဘုရား ဖြစ်တော် မူ၏။ သေ သည် ကာလ တိုင်အောင် ငါ တို့ကို ပို့ဆောင် တော်မူလတံ့ သတည်း။

49 လူ များအပေါင်း တို့၊ ကြား ကြလော့။ ခပ်သိမ်း သောလောက သား၊² အ ယုတ် အမြတ်၊ ကြွယ်ဝ သော သူ၊ ဆင်းရဲ သော သူ တို့၊ တညီ တညွတ်တည်းနားထောင် ကြလော့။³ ငါ့ နှုတ် သည်ပညာ ကို မြှတ် ဆိုမည်။ ငါ့ နှလုံး သည် ဉာဏ် နှင့်ဆိုင်သောအရာကို ဆင်ခြင် မည်။⁴ ပုံ စကားသို့ ကိုယ် နား ကို လှည့် လျက် နက်နဲ သော အရာ ကို စောင်း တီး၍ ဖွင့် ပြပေအံ့။⁵ ခဲယဉ်း ဆိုးယုတ်သော ကာလ ၌ ငါ ၏အရာ ကို လူယူ ချင် သော သူ တို့၏ ဒုစရိုက် အမှုသည် ငါ့ ကို ဝိုင်း သော်လည်း၊ ငါသည် အဘယ်ကြောင့် ကြောက် ရမည်နည်း။⁶ ထို သူ တို့သည် ကိုယ် ဥစ္စာ ကို ကိုးစား ၍ ၊ ကိုယ် စည်းစိမ် များ သောကြောင့်ဝါကြွား သော်လည်း၊⁷ မိမိညီအစ်ကိုကို အဘယ် သူမျှ အလျှင်းမ ရွေး နိုင်။ ရွေးရန်အဘိုး ကိုဘုရား သခင်၌ မ ပေး နိုင်။⁸ သူ တို့အသက် ဝိညာဉ်၏ ရွေး ရန် အဘိုး ကြီးလှပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အစဉ် ရှုံး လျက် နေ ရမည်။⁹ ရွေး လျှင် အစဉ် အ မြ အသက် ရှင် ရာ၏။ ပုပ်စပ် ခြင်း သို့ မ ရောက် ရာ။¹⁰ ထင်ရှား သော အရာ ဟူ မူကား ၊ ပညာရှိ သောသူတို့ သည် သေ တတ်ကြ၏။ ထို အတူမိုက် သောသူ နှင့် တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသောသူတို့ သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ရောက်၍ ၊ မိမိ တို့ဥစ္စာ ကို သူတပါး တို့၌ ချန် ထားကြ၏။¹¹ မိမိ တို့အိမ် သည် ထာဝရ ဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိ တို့ နေရာ လည်း လူမျိုး အစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။ မိမိ တို့ နာမ သည် မြေ ပေါ်မှာ ကျော်စော လိမ့်မည် ဟု သူ တို့ စိတ် ထင်ရှိကြ၏။¹² သို့ရာတွင် လူ သည်ဂုဏ် အသရေ၌ မ တည် မနေ တတ်။ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန် နှင့် တူ ၏။¹³ ထိုသို့ပြုမှု ခြင်းအရာသည် သူ တို့၏ကိုးစား ရာ ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သားမြေးတို့သည် သူ တို့စကား ကို နှစ်သက် တတ်ကြ၏။¹⁴ ထိုသူ တို့ကို သိုး များကဲ့သို့ မရုဏာ နိုင်ငံ၌ ချ ထား ၍ သေမင်း

စား လိမ့်မည်။ ကာလ မကြာမမြင့်မှီ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့သည် အုပ်စိုး ရကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့၏ ကိုယ် ခန့် ခါသည် ဖောက်ပြန် ဘို့ ရာဖြစ်၏။ မရဏာ နိုင်ငံသည် သူ တို့၏ နေရာ ဖြစ်၏။¹⁵ ငါ့ ကို မူကား ၊ ဘုရား သခင်သိမ်းယူ တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ ၏ဝိညာဉ် ကို မရဏာ နိုင်ငံ၏ တန်ခိုး မှ ရှေး တော်မူမည်။¹⁶ သူတပါး သည် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ၍ ၊ အိမ် ၏ဂုဏ် အသရေတိုးပွား သောအခါ သင်သည် မ စိုးရိမ် နှင့်။¹⁷ ထိုသူ သည်သေ သောအခါ ၊ အဘယ် ဥစ္စာမျှ မ ပါ ရ။ သူ ၏ဂုဏ် အသရေသည် သူ့ နောက် သို့ မ ဆင်းသက် ရ။¹⁸ ထို သူ သည် အသက် ရှင်စဉ် အခါ၊ မိမိ ဝိညာဉ် ကို ကောင်းကြီး ပေး တတ်၏။ မိမိ အကျိုး ကို ပြုစုသောအခါ သူတပါးတို့သည်ချီးမွမ်း တတ်ကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း၊ သူသည် သူ ၏ဘိုးဘေး အမျိုး ရှိ ရာသို့ သွား ရလိမ့်မည်။ ကာလ အစဉ်အဆက် သူတို့သည်အလင်း ကို မ မြင် ရကြ။²⁰ ဂုဏ် အသရေနှင့် ပြည့်စုံလျက် ပညာ သတိမ ရှိ သောသူသည်ကား ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန် နှင့် တူ ၏။

50 တန်ခိုးကြီး သော ဘုရားသခင် တည်းဟူသောထာဝရဘုရား သည် ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ၏။ နေ ထွက် ရာ မှ သည် နေဝင် ရာ တိုင်အောင် မြေကြီး ကိုခေါ်တော်မူ၏။² အသရေ တင့်တယ်ခြင်း ပြည့်စုံ ရာ ဇိအုန်တောင် ပေါ်မှာ ဘုရား သခင်၏ရောင်ခြည် တော်သည် ထွန်းပ၏။³ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ကြွလာ တော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ တော် မ မူ။ ရှေ့ တော်၌ မီး လောင် လျက် ပတ်ဝန်းကျင် ၌ မိုဃ်းသက် မုန်တိုင်းပြင်းပြ လျက်ရှိ၏။⁴ မိမိ လူ တို့ကို စစ်ကြော စီရင်ခြင်းအလိုငှါ အထက် ကောင်းကင် ကို ၎င်း၊ မြေကြီး ကို ၎င်း ခေါ်တော်မူလျက်၊⁵ ယဇ် ပူဇော်သောအားဖြင့် ၊ ငါ နှင့်ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ သော ငါ ၏သန်ရှင်း သူတို့ကို ငါ့ ထံသို့ စုဝေး စေကြဟု မိန့်တော် မူ၏။⁶ ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော် တိုင် တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း အကြောင်းကို ကောင်းကင် တို့သည် ထင်ရှားစွာ ပြ ကြ လိမ့်မည်။⁷ ငါ ၏လူ များတို့နားထောင် ကြ။ ငါပြော မည်။ အိုကူသရေလ အမျိုး၊ သင့် တဘက် ၌ငါသက်သေ ခံမည်။ ငါသည်ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ သင် ၏ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။⁸ မီးရှို့ သောယဇ်မှစ၍ ယဇ် ပူဇော်ခြင်းအမျိုးမျိုးအတွက် ငါသည် သင် ၌အပြစ် မ တင်။ ထိုယဇ်တို့သည် ငါ့ ရှေ့မှာ အစဉ် ရှိကြ၏။⁹ သင့် အိမ် ထဲ က နွား ကို၎င်း၊ သင့် ခြံ ထဲ က ဆိတ် ထီးကို၎င်းငါမ ခံမယူ။¹⁰ တော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့နှင့် တထောင် သော တောင် ပေါ်မှာရှိသော တိရစ္ဆာန် တို့သည် ငါ ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။¹¹ တောင် ပေါ်မှာ နေတတ်သော ငှက် အပေါင်း တို့ကို ငါသိ ၏။ တော သားရဲ တို့သည် ငါ ၌ ရှိကြ၏။¹² ငါသည် ငတ်မွတ် လျှင် သင့် ကို မ ပြော။ လောက ဓါတ် နှင့် လောက ဥစ္စာ သည် ငါ ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်၏။¹³ နွား သား ကိုငါစား မည်လော။ ဆိတ် သွေး ကို ငါသောက် မည်လော။¹⁴ ကျေးဇူး ချီးမွမ်း ခြင်း ယဇ် ကို ဘုရား သခင် အား ပူဇော် လော့။

သစ္စာ ဂတိထားသည်အတိုင်း ၊ အမြင့်ဆုံး သောအရာ၌ သစ္စာဝတ် ကိုဖြေ လော့။¹⁵ အမှု ရောက်သည်ကာလ ၌ ငါ့ ကိုပဌနာ ပြုလော့။ ငါသည် ကယ်လွတ် မည်။ သင် သည်လည်း ငါ့ ကိုချီးမွမ်း လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁶ မ တရား သော သူ ကို ကား ၊ သင် သည် ငါ ၏အထုံးအဖွဲ့ တို့ကို ကြားပြော ၍ ငါ ၏ပဋိညာဉ် တရားကို မြွက် ဆို ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။¹⁷ ဆုံးမ သွန်သင်ခြင်းကို သင် သည်မုန်း ၍ ငါ့ စကား ကို သင့် နောက် ၌ ပစ် ထားပါသည်တကား။¹⁸ သင်သည် သူခိုး ကိုမြင် လျှင် ၊ သူ နှင့် သဘော တူတတ်၏။ သူ့ မယားကို ပြစ်မှား သောသူတို့ နှင့် ဆက်ဆံတတ်၏။¹⁹ သင် ၏နှုတ် ကို ဒုစရိုက် ၌ အပ်နှံ ၍ ၊ သင် ၏လျှာ ဖြင့် မုသာ ကို စီရင် တတ်၏။²⁰ သင်သည်ထိုင် လျက် ၊ ကိုယ် ညီအစ်ကို ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု၍ ပြော ဆိုတတ်၏။ ကိုယ် အမိ ၏သား ကို ဆဲရေး တတ်၏။²¹ ထို သို့ ကျင့် ၍ ငါသည် တိတ်ဆိတ် စွာနေသောကြောင့်၊ ငါ့ ကို သင် နှင့်တူ သည်ဟု ထင် လေပြီတကား။ သင် ၏အပြစ် ကို ငါဘော်ပြု၍ ၊ သင့် မျက်မှောက် ၌ ခင်း ထားမည်။²² ဘုရား သခင်ကို မေ့လျော့ သောသူ တို့၊ ဤ အမှုကို ဆင်ခြင် ကြလော့။ သို့မဟုတ် သင်တို့ကိုကယ်နှုတ် သော သူမ ရှိ။ ငါသည် အပိုင်းပိုင်းဆွဲ ဖြတ်မည်။²³ ကျေးဇူး ချီးမွမ်း ခြင်း ယဇ် ပူဇော် သော သူ သည် ငါ ၏ဘုန်း ကို ထင်ရှား စေသော သူဖြစ်၏။ မိမိ သွားသော လမ်း ကို ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါပြ မည်ဟု ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူ၏။

51 အိုဘုရား သခင်၊ ကျေးဇူး ပြုချင်သော စေတနာစိတ် တော် ရှိသည် အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို သနား တော် မူ ပါ။ စုံမက် တော် မူ ခြင်း ကရုဏာ များ ပြားသည်နှင့် အညီ ၊ အကျွန်ုပ် လွန်ကျူး ခြင်း အပြစ်ကိုဖြေ တော်မူပါ။² ဒုစရိုက် အညစ်အကြေးကို အကုန်အစင် ဆေးကြော ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို သန်ရှင်း စေ တော် မူ ပါ။³ အကျွန်ုပ် လွန်ကျူး ပါပြီဟု ဝန်ချလျက် ကိုယ် အပြစ် ကို အစဉ် မပြတ်အောက်မေ့ လျက်နေပါ၏။⁴ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကိုသာ ပြစ်မှား ၍ မျက်မှောက် တော်၌ ပင် မ တရားသောအမှုကို ပြု ပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့် တော်မူချက်သည် ဖြောင့် ပါ၏။ တရား စီရင်တော်မူ ချက်သည် အပြစ် လွတ်ပါ၏။⁵ အကျွန်ုပ် သည် မွေး စကပင် အပြစ် ပါလျက် ရှိ၏။ အမိ ဝမ်း ထဲမှာ ပဋိသန္ဓေ ယူစဉ်ပင် အပြစ် စွဲ၏။⁶ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် သော စိတ် နှလုံးကို နှစ်သက် တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ စိတ် နှလုံး ထဲမှာ ပညာ ကို သွန်သင် တော် မူ ပါ။⁷ အကျွန်ုပ် ကို စင်ကြယ် စေ ခြင်းငှါ၊ ဟုသုပ ပင် ညွန့်နှင့် သန်ရှင်း ခြင်း မင်္ဂလာ ကို ပေး တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ကို မို ဃ်းပွင့် ထက် သာ၍ဖြူ စေခြင်းငှါ ဆေးကြော တော်မူ ပါ။⁸ စိတ်သက်သာ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိမည်အကြောင်းစကားကို အကျွန်ုပ် အားကြား စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ ချိုးဖဲ့ တော်မူသောအရိုး တို့သည် ရွှင်မြူး

ခြင်း ရှိ ကြ ပါ လိမ့် မည်။⁹ အကျွန်ုပ် လွန်ကျူး ခြင်း ဒုစရိုက် တို့မှ မျက်နှာ တော်လွှဲ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အပြစ် ရှိသမျှ တို့ကိုလည်းဖြေ တော် မူ ပါ။¹⁰ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် အထဲ ၌ စင်ကြယ် သော နှလုံး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပါ။ မြဲမြံ တည်ကြည်သော သဘော ကို အသစ် ပြုပြင်တော်မူပါ။¹¹ အကျွန်ုပ် ကို အထံ တော်ထဲ က နှင်ထုတ် တော် မ မူပါနှင့်။ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ရုပ်သိမ်း တော် မ မူပါနှင့်။¹² ကယ်တင် တော်မူခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဝမ်းမြောက် ခြင်း အခွင့်ကို ပြန်၍ ပေးသနားတော်မူပါ။ ကြည်ညိုသော စေတနာ စိတ် သဘော သည် အကျွန်ုပ် ကိုထောက် မပါ စေသော။¹³ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မ တရားသော သူ တို့အား တရားလမ်း ကို ပြသ သွန်သင် ပါ မည်။ အပြစ် ရှိသောသူတို့ သည် ကိုယ်တော် ထံ သို့ပြန် ကြပါလိမ့်မည်။¹⁴ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူ သောဘုရား ၊ လူ အသက် ကို သတ်ခြင်း အပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ကင်းလွတ် စေ တော်မူပါ။ တရား သဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းကို အကျွန်ုပ် လျှာ သည် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆို ပါ မည်။¹⁵ အိုထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ၏ နှုတ် ကို ဖွင့် တော် မူ ပါ။ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း ၍ မြွက် ဆို ပါ မည်။¹⁶ ယစ် ပူဇော်ခြင်းကို အလို တော်မ ရှိ။ သို့မဟုတ် လျှင် ယစ်ပူဇော်ပါမည်။ မီးရှို့ သော ယစ်ပူဇော်ခြင်းကိုပင် နှစ်သက် တော် မ မူ။¹⁷ ဘုရား သခင်နှစ်သက်တော်မူသောယစ် မူကား၊ ကျိုးပဲ့ သော စိတ် ပေ တည်း။ အိုဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျိုးပဲ့ ကြေမ့ သော နှလုံး ကို ငြင်းပယ် တော်မ မူ တတ်ပါ။¹⁸ စေတနာ စိတ်တော် ရှိ၍ ဇိအုန် တောင်ကို ကျေးဇူး ပြုတော်မူပါ။ ယေရုရှလင် မြို့ရိုး ကို တည် စေတော်မူပါ။¹⁹ ထိုအခါ တရား သဖြင့် ပူဇော်သောယစ် ၊ မီးရှို့ သော ယစ်၊ တကိုယ် လုံးမီးရှို့သောယစ်နှင့် မွေ့လျော် တော် မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ယစ် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ နွား လား တို့ကို ယစ် ပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။

52 အားကြီး သော အချင်းလူ၊ သင်သည်သူအကျိုး ကို ဖျက်ခြင်း အမှု၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွား သနည်း။ ဘုရား သခင်၏ ကရုဏာ တော်သည် အစဉ် မပြတ်တည်၏။² သင် ၏လျှာ သည် ထက် သော သင်တုန်း ကဲ့သို့ လှည့်စား သဖြင့်၊ သူ့အကျိုး ကို ဖျက်ခြင်းအမှု ကို ပြုစု တတ်၏။³ သင်သည် သုစရိုက် ထက် ဒုစရိုက် ကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် သော စကား ထက် မုသာ စကား ကို၎င်း သာ၍နှစ်သက် တတ်၏။⁴ အို လှည့်စား တတ် သော လျှာ ၊ သင် သည် ပျက်စီး သော စကား ရှိ သမျှ တို့ကို နှစ်သက် တတ်၏။⁵ အကယ် စင်စစ် ဘုရား သခင် သည် သင့် ကို အစဉ် အမြဲချိုးဖျက် ပယ်ရှင်းလျက် ၊ သင် ၏နေရာ ထဲက နှင်ထုတ် ၍ ၊ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ ထဲက နှုတ် ပစ် တော်မူမည်။⁶ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည်မြင် ၍ ကြောက်ရွံ့ ကြ လိမ့်မည်။⁷ ဘုရား သခင်ကိုမ ခိုလှုံ ၊ မိမိ ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ ခြင်း၌ ကိုးစား ၍ ၊ မိမိ ဒုစရိုက် ၌ ခိုင်ခံ့ သောသူကို ကြည့် ပါဟူ၍သူ ၌ ရယ် ကြ လိမ့်မည်။⁸ ငါ မူကား ၊ ဘုရား သခင်၏အိမ် တော်၌ စိမ်းလန်း သော

သံလွင် ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဘုရား သခင်၏ ကရုဏာ တော်၌ ကာလ အစဉ်အမြဲကိုးစား မည်။⁹ ကိုယ်တော်စီရင် တော်မူသောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို ကာလ အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်း ပါမည်။ ကောင်းမြတ် တော်မူသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ၏သန့်ရှင်း သူတို့ ရှေ့မှာ နာမတော် ကို မြော်လင့် ပါမည်။

53 ဘုရား သခင်မ ရှိဟု မိုက် သောသူသည် ထင် တတ် ၏။ ထိုသို့ သောသူတို့သည် ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ် ဘွယ်သော ဒုစရိုက် ကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်း သောအမှု ကို ပြု သောသူတယောက် မျှမရှိ။² နားလည် သောသူ၊ ဘုရား သခင်ကိုရှာ သောသူ တစုံတ ယောက်ရှိ သည် မ ရှိသည်ကို သိ မြင်ခြင်းငှါ ဘုရား သခင် သည် ကောင်းကင် ပေါ်က လူ သား တို့ကို ငုံ့၍ ကြည့်ရှု တော်မူ၍၊³ လူ အပေါင်း တို့သည် ဆုတ် သွားကြပြီ။ တညီ တညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူမ ရှိ။ တ ယောက်မျှ မ ရှိ။⁴ မုန့် ကိုစား သကဲ့သို့ငါ ၏လူ တို့ကို ကိုက်စား ၍၊ ဘုရား သခင်ကို ပဌနာ မ ပြုသော အဓမ္မ လူ တို့သည် မ သိ ဘဲ နေရကြသလော့။⁵ သို့ဖြစ်၍ကြောက်လန့် စရာမ ရှိ သော်လည်း၊ အလွန် ကြောက်လန့် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင့် ကို ဝန်းရံ၍ တပ်ချ သောသူ၏ အရိုး တို့ကို ဘုရား သခင်သည် ဖရိုဖရဲ ကွဲပြား စေ တော် မူ မည်။ သူ တို့ကို ဘုရား သခင် ရှုတ်ချ တော် မူ သောကြောင့် ၊ သင်သည် သူတို့ကို အရှက် ခွဲရလိမ့်မည်။⁶ ဣသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် ဇိအုန် တောင်ပေါ် မှာ ပေါ်ထွန်း ပါစေသော။ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသောလူမျိုး တော် ကို တဖန် ဘုရား သခင် သည် ဆောင် ခဲ့တော်မူသောအခါ ၊ ယာကုပ် သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ ဣသရေလ သည်လည်း ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။

54 အိုဘုရား သခင်၊ နာမ တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော် မူ ပါ။ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ဘက် ၌ တရား စီရင် တော် မူ ပါ။² အကျွန်ုပ် ပြု သော ပဌ နာ နှင့် အကျွန်ုပ် မြွက် သော စကား ကို နားထောင် နား ညောင်းတော် မူ ပါ ဘုရား။³ အကြောင်း မူကား၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို ရန်ဘက် ပြု၍ထ ကြ ပါပြီ။ ကြမ်းတမ်း သောသူတို့ သည် အကျွန်ုပ် အသက် ကို ရှာ ကြ ပါ၏။ ဘုရား သခင်၏ မျက်နှာ တော် ကို မ ထောက် ကြ ပါ။⁴ ကြည့်ရှု လော့။ ဘုရား သခင် သည် ငါ့ ကို ကူမ တော် မူ၏။ ငါ့ အသက် ကို ထောက် ပင့် သော သူ တို့တွင် ထာဝရ ဘုရား ရှိ တော် မူ၏။⁵ ငါ ၏ရန်သူ တို့အား မ ကောင်းသော အကျိုး ကို ဆပ် ပေး တော်မူမည်။ သစ္စာ တော်ရှိသည်အတိုင်း သူ တို့ကို ပယ်ရှင်း တော်မူ ပါ။⁶ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ စေတနာ စိတ်နှင့် ကိုယ်တော် အား ယစ် ပူဇော် ပါ မည်။ အို ထာဝရဘုရား ၊ နာမ တော် ကို ချီးမွမ်း ပါ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။⁷ အကျွန်ုပ် ကို ခပ်သိမ်း

သော ဒုက္ခ ထဲက ကယ်နှုတ် တော်မူသဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ရန်သူ တို့ကို ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် ၍အားရပါ၏။

55အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း သော စကားကို နားထောင် တော်မူပါ။ အသနား တော်ခံသောအခါ ရှောင် ၍နေတော်မ မူပါနှင့်။
²ကြည့်ရှု နားထောင် တော် မူပါ။ ရန်သူ ၏စကား သံ ကြောင့် ၎င်း၊ မတရား သောညှဉ်းဆဲ ခြင်းကြောင့် ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ညှဉ်းငယ် သောစိတ် နှင့် ညည်းတွား မြည်တမ်း လျက်နေရပါ၏။
³သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်၌ အပြစ် ကို သက်ရောက် စေ၍ ၊ ဒေါသ စိတ်နှင့် မုန်း ကြပါ၏။
⁴အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် ကိုယ် အထဲ မှာ တုန်လှုပ် ၍ သေ ဘေးကို ကြောက် အားကြီးပါ၏။
⁵ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်း သို့ ရောက် ၍ အလွန် ထိတ်လန့် ခြင်း၌ မွန်း လျက် ရှိ ရပါ၏။
⁶ငါ သည် ချိုးငှက် ကဲ့ သို့အတောင် ကို ရပါစေ သော။ ထိုသို့ရ လျှင် အခြားသို့ပျံ သွား၍ ၊ ငြိမ်ဝပ် လျက် နေလိမ့်မည်။
⁷ဝေး စွာသွား ၍ တော မှာ နေရာ ကျလိမ့်မည်။
⁸ပြင်းစွာ သော မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း နှင့် လွတ် ခြင်းငါ ၊ အလျင် အမြန်ပြေးလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ် စိတ် ရှိ ပါ၏။
⁹အိုထာဝရ ဘုရား၊ သူ တို့စကား ကို ပပျောက် အောင် ကွဲပြား စေတော်မူပါ။ မြို့ တော်တွင် အနိုင် အထက်ပြုခြင်းနှင့် လူယူ ခြင်း ကို အကျွန်ုပ် မြင် ပါပြီ။
¹⁰မြို့ရိုး ပေါ်မှာ နေ့ညဉ့်မပြတ် သူတို့သည် လည် ကြ ပါ ပြီ။ မြို့ ထဲ မှာ ဆိုးညစ် သော အမှု နှင့် နှောက် ယှက် ခြင်း အမှုရှိကြပါ၏။
¹¹အဓမ္မ တရားတို့သည် မြို့ အလယ် ၌ ရှိ၍ ၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း နှင့် လှည့်စား ခြင်းသည် လမ်း တို့၌ နေရာ ကျကြပါ၏။
¹²ငါ ကို ကဲ့ရဲ့ သောသူသည် ငါ့ရန်သူ မ ဟုတ်။ ဟုတ် လျှင် သည်းခံ နိုင်၏။ ငါ ကိုရန် ဘက်ပြုသောသူသည် ငါ ကိုမုန်း သောသူမ ဟုတ်။ ဟုတ် လျှင် ထိုသူ ကို ငါ ရှောင် နိုင်၏။
¹³ထို သို့ပြုသော သူ သည် သင် ဖြစ်၏။ ငါ နှင့် ဘက် သောသူ၊ ငါ့ မိတ်ဆွေ ၊ ငါ အသိ အကျွမ်း ဖြစ်၏။
¹⁴အချင်းချင်း သာယာ သော ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ခြင်း ကို ပြု ကြပြီ။ ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်သို့ လူ အစုအဝေးနှင့်အတူ သွား ကြပြီ။
¹⁵သူ တို့ကို သေမင်း ဘမ်းဆီး ပါစေ။ အသက် ရှင်လျက် မရဏာ နိုင်ငံသို့ ဆင်းသက် ကြပါစေ။ အကြောင်း မူကား၊ ဒုစရိုက် တို့သည် သူ တို့နေရာ တွင် သူ တို့အထဲ ၌ ရှိကြ ၏။
¹⁶ငါ မူကား၊ ဘုရား သခင်ကို ပဌနာ ပြု၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကယ်တင် တော် မူမည်။
¹⁷ညဉ်း အချိန်၊ နံနက် အချိန်၊ မွန်းတည့် အချိန်တို့၌ ငါသည် ညည်းတွား မြည်တမ်း၍ ၊ ငါ ၏အသံ ကို ကြား တော်မူ မည်။
¹⁸ငါ ကို စစ်တိုက် ကြစဉ်တွင် ၊ ငါ့ အသက် ကို ရွေးနှုတ် ၍ ချမ်းသာ ပေး တော် မူ မည်။ ငါ့ ဘက် ၌ နေ သော သူ အများ ရှိ ကြ၏။
¹⁹ရှေး ကာလ မှ စ၍ အ မြဲစီရင် သော ဘုရား သခင် သည် နားထောင် ၍ သူ တို့ကို နှိမ့်ချ တော် မူ မည်။ သူ တို့သည် ပြောင်းလဲ ခြင်း မ ရှိ သောကြောင့် ဘုရား သခင် ကို မ ကြောက် မရွံ့ကြ။
²⁰ထိုသို့သော သူသည် မိတ်ဆွေ ဖြစ်သောသူ ကို ပြစ်မှား၍ သစ္စာ ပျက် တတ်၏။

²¹သူ ၏စကား သည် ထောပတ် ထက် ချော သော်လည်း ၊ စစ်တိုက် မည်ဟုအကြံ ရှိ၏။ သူ ၏စကား သည် ဆီ ထက် ပြော သော်လည်း ၊ ထုတ် သော ထားဖြစ်၏။
²²ထမ်းရွက်ရသောဝန် ကို ထာဝရဘုရား ၌ ချ ထား လော့။ သင့် ကို မစ တော်မူမည်။ ဖြောင့်မတ် သောသူကို အစဉ် အမြဲလှုပ်ရှား စေ တော် မ မူရာ။
²³အိုဘုရား သခင်၊ အခြား သောသူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ရာ တွင်း ထဲ သို့ချ တော်မူမည်။ လူ အသက် ကိုသတ် သောသူ နှင့် သစ္စာ ပျက်သောသူတို့သည် မိမိ အသက် တာ တဝက် ခန့်မျှ မ ရှင်ရကြ။ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ကိုယ်တော် ၌ ခိုလှုံ ပါ မည်။

56အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်|strong="H9901" ကို သနား တော် မူပါ။ လူ တို့သည် ကိုက်စား အံ့ သော ဒေါသနှင့်နေ့တိုင်း တိုက် ၍ အကျွန်ုပ် ကို နှိပ်စက် ကြ ပါ ၏။
²ရန်သူ တို့သည် နေ့တိုင်း ကိုက် စား အံ့ သော ဒေါသ ရှိ၍ မြင့် သော စိတ် နှင့် အကျွန်ုပ် ကို တိုက် သောသူ အများ ရှိကြပါ၏။
³အကျွန်ုပ် သည် ကြောက်ရွံ့ သောအခါ ကိုယ်တော် ၌ ခိုလှုံ ပါမည်။
⁴ဘုရား သခင်ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ် တော်၌ ဝါကြွား ပါမည်။ ငါသည် ဘုရား သခင်ကို ခိုလှုံ သည်ဖြစ်၍ ကြောက် စရာမ ရှိ။ လူ သည် ငါ ၌ အဘယ်သို့ ပြု နိုင်သနည်း။
⁵သူ တို့သည် နေ့တိုင်း ငါ့ စကား ကို အလွဲ ယူ ကြ၏။ ငါ ၌ မ ကောင်း သောအကြံကိုသာ ကြံစည် ကြ၏။
⁶ငါ့ အသက် ကို စောင့် စဉ် အခါ စုဝေး ၍ ချောင်းမြောင်း လျက်၊ ငါ ခြေရာ တို့ကို ကြည့် မှတ်ကြ၏။
⁷သူ တို့သည် မ တရားသော အမှုအားဖြင့် လွတ်ခြင်း သို့ ရောက်ရ ပါမည် လော။ အို ဘုရား သခင်၊ ထို လူ များ တို့ ကို အမျက် တော် ထွက်၍ လဲ တော် မူ ပါ။
⁸အကျွန်ုပ် သည် အရပ် ရပ်လည် ရသော အခြင်း အရာတို့ကို ကိုယ်တော် မှတ် ၍ အကျွန်ုပ် မျက်ရည် တို့ကို ဘူး တော်ထဲ မှာ ထည့် တော်မူပါ။ စာရင်း တော်၌ ရှိပါသည် မဟုတ် လော။
⁹ဘုရား သခင်သည် ငါ့ ဘက်မှာ နေတော်မူသောကြောင့် ၊ ငါအော်ဟစ် သောအခါ ရန်သူ တို့သည် လှန် ခြင်း ကိုခံရကြမည်ကို ငါသိ ၏။
¹⁰ဘုရား သခင်ကို အမှီပြု ၍ နှုတ်ကပတ် တော်၌ ဝါကြွား မည်။ ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ် တော်၌ ဝါကြွား မည်။
¹¹ငါသည် ဘုရား သခင်ကို ခိုလှုံ သည်ဖြစ်၍ ကြောက် စရာမ ရှိ။ လူ သည် ငါ ၌ အဘယ်သို့ ပြု နိုင် သနည်း။
¹²အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာ ပြုပါသည်ဖြစ်၍၊ သစ္စာ ဝတ်ကို ဖြေလျက် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။
¹³ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက် ကို သေ ခြင်း မှ ကယ်လွှတ် တော်မူပြီ။ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ အလင်း ထဲ မှာဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ အကျွန်ုပ် ကျင့်နေပါမည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် ခြေ ကိုလည်း ထိမိ၍လဲ ခြင်းမှ ကယ်လွှတ် တော်မူမည်မဟုတ် လော။

57အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ကို သနား တော်မူပါ။ သနား တော် မူပါ။ ဘေး မ လွန် မှီတိုင်အောင်အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် သည် ကိုယ်တော်

ကို ခိုလှုံ့ ပါ၏။ အတောင် တော် အရိပ် ၌ ခိုလှုံ့ ပါ၏။² ငါသည် အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား သခင်၊ ငါ့ အမှုကို ပြီးစီး စေတော်မူသော ဘုရား သခင် ကို အော်ဟစ် မည်။³ ကောင်းကင် က လက် တော် ကို ဆန့် တော် မူ မည်။ ငါ့ ကို ကိုက် စား အံ့ သော သူ ကို အရှက်ခွဲ သဖြင့် ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် တော်မူ မည်။ ကရုဏာ တော်နှင့် သစ္စာ တော်ကို ဘုရား သခင် စေလွှတ် တော် မူ မည်။⁴ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ခြင်္သေ့ စု ထဲ မှာ နေရ၏။ ဒေါသ မီးလောင် လျက် ရှိ သော လူ သား တို့ တွင် ငါ အိပ် ရ၏။ သူ တို့ သွား တို့သည် လှံ နှင့် မြှား ဖြစ် ကြ၏။ သူ တို့ လျှာ သည် လည်း ထက် သော သန် လျှက် ဖြစ်၏။⁵ အို ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် မြင့် သည် ထက် ကိုယ်တော် ကြီး မြင့် တော် မူ စေသတည်း။ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို ဘုန်း တော် လွှမ်းမိုး ပါ စေသတည်း။⁶ သူတို့သည် ငါ သွား ရာလမ်း၌ ကျော့ကွင်း ကို ပြင်ဆင် ကြ ပြီ။ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် နှိမ့်ချ လျက် ရှိ၏။ ငါ့ ရှေ့ ၌ တွင်း ကို တူး ကြ ပြီး မှ ကိုယ် တူး သော တွင်း ထဲ သို့ ကိုယ် ကျ ကြ ပြီ။⁷ အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် တည်ကြည် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် တည်ကြည် ပါ၏။ သီချင်း ဆိုပါမည်။ ချီးမွမ်း ထောမနာ ပြုပါမည်။⁸ အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ နိုး လော့။ တယော နှင့် စောင်း တို့ နိုး ကြလော့။ ငါလည်း စောစော နိုး မည်။⁹ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ပရိသတ် အလယ် ၌ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ လူမျိုး တို့တွင် ကိုယ်တော် အား ထောမနာ သီချင်း ဆို ပါမည်။¹⁰ အကြောင်း မူကား၊ ကရုဏာ တော်သည် ကောင်းကင် သို့ ၎င်း၊ သစ္စာ တော်သည် မိုဗ်းတိမ် သို့ ၎င်း မှီ ပါ၏။¹¹ အို ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော် ကြီး မြင့်တော်မူ စေသတည်း။ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို ဘုန်း တော် လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

58 အို လူ သား တို့၊ အကယ် စင်စစ် သင်တို့သည် စကား ဖြောင့် ကြသလော။² တရား သဖြင့် စီရင် ကြသလော။ အကယ်စင်စစ် သင် တို့သည် မ တရားသော အကြံ ကို ကြံစည် ၍ မြေကြီး ပေါ်မှာ ကိုယ် လက် နှင့် ပြုသော ညဉ့်ဆဲ ခြင်းကို ချိန် တတ် ကြ၏။³ မတရား သော သူ တို့ သည် အမိ ဝမ်း ထဲ မှ စ၍ ရိုင်း သော သဘော ရှိ ကြ၏။ မွေး ကတည်းက လမ်း လွဲ၍ မုသာ စကားကို ပြော တတ်ကြ၏။⁴ သူ တို့ အဆိပ် သည် မြေ အဆိပ် နှင့် တူ ၏။ နားပင်း သော မြေဆိုး သည် မိမိ နား ကို ပိတ် ၍။⁵ လိမ္မာ သော အလမှာယ် မြက်ဆိုသော မန္တရား စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲ နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။⁶ အို ဘုရား သခင်၊ သူ တို့ပစပ် ထဲမှာ သွား များကို ချိုး တော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ခြင်္သေ့ တို့၏ အံ သွား များ ကို ချိုး တော် မူ ပါ။⁷ ထို သူ တို့သည် စီး သော ရေ ကဲ့ သို့ ကွယ်ပျောက် ကြ ပါ စေသော။ လေး ကို တင် သော အခါ မြား တို့သည် ကျိုး သကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ ပါ စေသော။⁸ ခရ သည် သွား စဉ် တွင် ရွှေ့လျား သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပျက် သော ကိုယ်ဝန် သည် နေ ရောင်ကို မ မြင် ရသကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။⁹ ဆူး ပင် နှင့် မွေး သော မီးပူ မှန်း ကို အိုး တို့သည် မ သိ မှီ၊ အသက် ရှင်

သော ဆူး ပင် နှင့် မီးလောင် လျက် ရှိ သော ဆူး ပင် တို့ကို လေ ဘွေ တိုက်သွားပါစေသော။¹⁰ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ထိုသို့သောဒဏ် ပေး ခြင်းကို မြင် ၍ ဝမ်းမြောက် ပါလိမ့်မည်။¹¹ မတရား သောသူ တို့၏ အသွေး ၌ မိမိ ခြေ တို့ကို ဆေး ပါ လိမ့်မည်။ သူ တ ပါး က လည်း၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် အကျိုး ကို ကော် အမှန် ခံရ၏။ မြေကြီး ပေါ်မှာ တရား စီရင်သော ဘုရား သခင်သည် ကော် အမှန် ရှိ တော်မူသည်ဟု ဝန်ခံ ကြပါလိမ့်မည်။

59 အို အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား | strong="H430" ၊ ရန်သူ တို့လက်မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကို ရန်ဘက် ပြုသော သူတို့ ၏ အပေါ်မှာ အကျွန်ုပ် ကို ချီးမြှောက် တော်မူပါ။² ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ တို့အထဲက အကျွန်ုပ် ကို နှုတ်ယူ ၍ ၊ အသက်ကို သတ် လိုသော သူ တို့ လက်မှ ကယ်တင် တော်မူပါ။³ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် လို ၍ ချောင်း ကြည့် လျက် နေ ကြ ပါ၏။ အားကြီး သောသူတို့ သည် အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ စည်းဝေးကြ ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် မှားယွင်း သော ကြောင့်မဟုတ် ပါ။ အကျွန်ုပ် အပြစ် ကြောင့်မဟုတ် ပါ။⁴ အကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် မ ရှိ ဘဲ သူတို့သည် ပြေး လာ၍ ပြင်ဆင် ကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ကူမ ခြင်းငှါ နိုး တော်မူပါ။ ကြည့်ရှု တော်မူပါ။⁵ ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဘုံခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၌ ကျင်လည် သော သူ တ စုံ တ ယောက် ကို မျှ သနား တော် မ မူ ပါနှင့်။⁶ သူတို့သည် ညဉ့် ယံ၌ ပြန်လာ ၍၊ ခွေး ဘာသာ အတိုင်း မြည် လျက် မြို့ ကို လှည့်ပတ် ကြ ပါ စေသော။⁷ ထို သူ တို့သည် စော်ကား သော စကားကို ပြော ၍ ၊ သူ တို့နှုတ်ခမ်း တွင်ထား ပါ လျက် အ ဘယ် သူ ကြား လိမ့်မည် နည်း ဟု ဆို တတ် ကြ ပါ၏။⁸ သို့ရာတွင် ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် သူ တို့ကို ပြီးရယ် ၍ သာသနာပလူ အပေါင်း တို့ကို ကဲ့ရဲ့ တော်မူမည်။⁹ အို အကျွန်ုပ် အစွမ်း သတ္တိ၊ ကိုယ်တော် ကို မြှော်လင့် ပါမည်။ ဘုရား သခင်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ့ ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁰ ကရုဏာ အရှင် ဘုရား သခင် သည် အကျွန်ုပ် ကို ကူမ ခြင်း ငှါ ကြွလာ တော် မူ မည်။ ရန်သူ တို့ ကို အကျွန်ုပ် ကြည့်ရှု ၍ အားရ သော အခွင့် ရှိ စေ တော် မူ မည်။¹¹ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကွယ်ကာ တော် မူ သော ဘုရား ရှင်၊ သူ တို့ကို သတ် တော်မ မူပါနှင့်။ သတ်လျှင် အကျွန်ုပ် ၏ လူ တို့သည် သတိ လစ်ကြပါလိမ့်မည်။ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် အရပ်ရပ်ကွဲပြား စေ၍ နှိမ့်ချ တော်မူပါ။¹² သူ တို့ပြောမိ သော စကား တည်းဟူသော သူ တို့ နှုတ် ၏အပြစ် ကြောင့် မိမိ တို့မာန တွင် ကျော့မိ ပါစေ သော။ သူ တို့ ကျိန်ဆဲ သော စကားနှင့် မုသာ စကား ကြောင့်၊¹³ အမျက် တော် အားဖြင့် ပျောက်ပျက် စေ တော် မူ ပါ။ အကုန် အ စင် ပျောက်ပျက် စေ တော် မူ ပါ။ ဘုရား သခင်သည် ယာ ကုပ် အမျိုးမှ စ၍ မြေကြီး

စွန်း တိုင်အောင် အုပ်စိုး တော်မူကြောင်း ကို သူ တို့သည် သိ ကြ ပါစေသော။¹⁴ ညဦး ယံ၌ ပြန်လာ ၍ ၊ ခွေး ဘာသာအတိုင်း မြည် လျက် မြို့ကို လှည့် ပတ်ကြပါစေသော။¹⁵ အစာ ကို ရှာလျက် အရပ် ရပ် သို့ လည်၍မ ဝ ဘဲ တည့်လုံး နေကြပါစေသော။¹⁶ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ တန်ခိုး တော်ကို သီချင်း ဆိုပါမည်။ နံနက် ယံ၌ ကရုဏာ တော်ကို ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုပါမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဘေး ရောက်သောကာလ ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာ ၊ ဘေး လွတ်ရာ ဖြစ် တော်မူ၏။¹⁷ အိုအကျွန်ုပ် အစွမ်း သတ္တိ၊ ကိုယ်တော် ကို သီချင်း ဆိုပါမည်။ ဘုရား သခင်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ၌ ကရုဏာ အရှင် ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

60အို ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အမျက် ထွက် သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို စွန့်ပစ် ၍ အရပ် ရပ် သို့ ကွဲပြား စေ တော် မူ ပြီ။ တ ဖန် အကျွန်ုပ် တို့ကို အသက် ရှင် စေ တော် မူ ပါ။² မြေကြီး ကို လှုပ်၍ ခွဲ တော်မူပြီ။ ကွဲအက် ရာတို့ကို တဖန် စေ့စပ် စေတော်မူပါ။ တုန်လှုပ် လျက် ရှိပါသေး၏။³ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့ကို ခက်ထန် စွာ စီရင် ၍၊ မှိုင် တွေခြင်း စပျစ်ရည် ကို တိုက် တော်မူပြီ။⁴ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူတို့သည် သစ္စာ တရားကြောင့် ထူရသော အလံ ကို ပေး သနားတော် မူ ပြီ။⁵ ချစ် တော် မူသော သူတို့ သည် ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် ၍ ၊ လ ကျာ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် ကယ်တင် တော် မူ ပါ။⁶ သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီတော်ကို တိုင်တည် ၍ ဘုရား သခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော် မူသောကြောင့်၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက် မည်။ ရှေ့ခင် မြို့ကို ပိုင်းခြား မည်။ သုကုတ် လယ်ပြင် ကို တိုင်းထွာ မည်။⁷ ဂိလဒ် ပြည်ကို ငါ ပိုင် ရ၏။ မနာရေ ပြည်ကို လည်း ငါ ပိုင်ရ၏။ ဧဖရိမ် ပြည်ကား၊ ငါ့ ဦးခေါင်း ၏အစွမ်း ဖြစ်ရ၏။ ယုဒ ပြည်ကား၊ ငါ ၏ လွတ်တော် ဖြစ် ရ၏။⁸ မောဘ ပြည်ကား၊ ငါ့ ရေချိုး အိုး ဖြစ်ရ၏။ ဧဒု ပြည်ကား၊ ငါ့ ခြေခင်း ရာ ဖြစ်ရ၏။ ဖိလိတုတိ ပြည်အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော် မည်။⁹ အားကြီး သော မြို့ထဲသို့ ငါ့ကို အဘယ် သူသွင်း ပေးမည်နည်း။ ဧဒု ပြည်သို့ ငါ့ကို အဘယ်သူ လမ်း ပြမည်နည်း။¹⁰ အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို စွန့်ပစ် တော်မူသောကိုယ်တော် သည် ပြုတော်မူမည်မဟုတ် လော။ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဗိုလ်ခြေ နှင့်အတူ ကြွ တော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူ မည် မဟုတ် လော။¹¹ ဒုက္ခ နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစ တော်မူ ပါ။ လူ တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။¹² ဘုရား သခင် အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့် စွာ ပြု ကြမည်။ ငါ တို့၏ ရန်သူ များကို ကိုယ်တော်တိုင် နင်း တော်မူမည်။

61အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ခြင်းကို နားထောင် ၍ အကျွန်ုပ် ၏ ပဌနာ စကားကို မှတ် တော်မူပါ။² စိတ် နှလုံးညှိုးငယ် လျက် မြေကြီး စွန်း မှ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ပါ၏။

အကျွန်ုပ် အထက် ၌ မြင့် သော ကျောက် သို့ အကျွန်ုပ် ကို ပို့ဆောင် တော် မူ ပါ။³ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာ ၊ ရန်သူ တို့ရှေ့ မှာ ခိုင်ခံ့ သော ရဲတိုက် ဖြစ်တော် မူ၏။⁴ တဲ တော်၌ အစဉ် နေ ပါ မည်။ အတောင် တော်ဖုံးအုပ် ရာ၌ ခိုလှုံ ပါမည်။⁵ အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ပြု သော သစ္စာ ဂတိ တို့ကို ကြား တော် မူ၏။ နာမတော် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ၏အမွေ ကို အကျွန်ုပ်အားပေး တော်မူ လိမ့်မည်။⁶ ရှင်ဘုရင် ၏ အသက်နေ့ရက် ကာလ ကို ရှည် စေတော် မူ၍၊ နှစ် စဉ်မပြတ် နိစ္စ ထာဝရ တည်ပါစေသော။⁷ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ အနန္တ ကာလပတ်လုံးနေ တော်မူစေသတည်း။ ကရုဏာ နှင့် သစ္စာ တော်သည် သူ့ ကို စောင့်မ စေသတည်း။⁸ သို့ဖြစ်၍ နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်းသစ္စာဝတ် ကို ဖြေ ခြင်းငှါ ၊ နာမတော် ကို အစဉ် အမြဲ ထောမနာသီချင်း ဆိုပါလေအံ့သတည်း။

62အကယ် စင်စစ်ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ဘုရား သခင်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ တတ်၏။ ငါ့ ကို ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း သည် အထံ တော် က သက်ရောက် ရ၏။² အကယ် စင်စစ် ဘုရား သခင် သည် ငါ ၏ကျောက် ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် ခြင်းအကြောင်း ၊ ငါ့ ခိုလှုံ ရာဖြစ် တော် မူ ၍၊ ငါ့ ၌ လှုပ်ရှား ခြင်း များစွာ မ ရှိ ရာ။³ သင်တို့သည် အ ဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး တ ယောက် သော သူ ကို တိုက် ကြ မည် နည်း။ သူ့ကို တိမ်း သော အုပ်ရိုး ၊ လှုပ် သော ထရုံ ကဲ့ သို့မှတ်၍၊ သင် တို့အပေါင်း သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးဖြိုဖျက် ကြမည် နည်း။⁴ ထိုသူ ကို မြင့် သော အရပ်က လှဲ ခြင်းငှါ ကြံစည် လျက် နေ ကြ၏။ မုသာ ကို နှစ်သက် ကြ၏။ နှုတ် ဖြင့် ကား၊ ကောင်းကြီး ကို ပေး လျက်၊ နှလုံး ၌ ကား၊ ကျိန်ဆဲ ခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။⁵ အကယ် စင်စစ်ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ဘုရား သခင်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေတတ်၏။ ငါ မြော်လင့် ခြင်း အကြောင်း သည် အထံ တော် က သက်ရောက် ရ၏။⁶ အကယ် စင်စစ်ဘုရား သခင်သည် ငါ ၏ကျောက် ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း ၊ ငါ့ ခိုလှုံ ရာ ဖြစ်တော် မူ ၍၊ ငါသည် လှုပ်ရှား ခြင်းမ ရှိ ရာ။⁷ ငါ့ ကို ကယ်တင် ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ ၏ဘုန်း ပွင့် ခြင်းအကြောင်းကား ဘုရား သခင်ပေတည်း။ ငါ့ ကို အားပေး သော ကျောက် ၊ ငါ ခိုလှုံ ရာ ကား ဘုရား သခင်ပေတည်း။⁸ အိုလူ များတို့၊ ဘုရား သခင်၌ အစဉ် မပြတ်ခိုလှုံ ကြ လော့။ ရှေ့ တော်၌ စိတ် နှလုံး ကို ဖွင့် ပြ ကြ လော့။ ဘုရား သခင် သည် ငါ တို့ ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။⁹ အကယ် စင်စစ် ယုတ်ညံ့ သော သူ တို့ သည် အနတ္တ ၊ အသရေရှိ သော သူတို့ သည် မု သာ ဖြစ် ကြ၏။ ချိန်ခွင် နှင့် ချိန်စက်လျှင် ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် အနတ္တ ထက် သာ၍ပေါ့ ကြ၏။¹⁰ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို မ ကိုးစား ကြနှင့်။ အနိုင် အထက်လူယူ၍ မ ဝါကြွား ကြနှင့်။ ဥစ္စာ များ ပြားလျှင် စိတ် စွဲလမ်းခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။¹¹ ဘုရား သခင် သည် တ ကြိမ် ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ ပြီ။ နှစ် ကြိမ် မြောက် ငါ ကြား ရသော ဗျာဒိတ် တော် ဟူ မူကား ၊ တန်ခိုး သည် ဘုရား သခင်၌ ရှိ၏။¹² အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည်

ကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် သည် လူအသီး အသီး တို့ အား သူ တို့အကျင့် နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး တော်မူ၏။

63အိုဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို ကြိုးစား၍ ရှာ ပါ၏။ ရေ မ ရှိသွေခြေကော် သော လွင်ပြင် ၌ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် သည် ကိုယ်တော် ကို ငတ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ သည်လည်း ကိုယ်တော် ကို လွမ်း ဆွတ်ပါ၏။^၂ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကို မြင် ခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော်၌ ထို သို့ ကိုယ်တော် ကို ဖူး မျှော် ပါ ပြီ။^၃ကရုဏာ တော်သည် အသက် ထက် သာ၍ကောင်း သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ၏နှုတ် သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ရပါမည်။^၄ထို သို့ အသက် ရှင် စဉ် တွင် ကိုယ်တော် ကို ကောင်း ကြီး ပေး ပါ မည်။ နာမ တော် ကို အမှီပြု လျက် လက် ကို ချီ ပါ မည်။^၅အိပ်ရာ ပေါ်မှာ ကိုယ်တော် ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ ညဉ့်ယံ တို့၌ ကိုယ်တော် ကို ဆင်ခြင် လျက် နေ သောအခါ၊ ဆီဥ ကိုငှင်း၊ ဆူသော အသား ကိုငှင်း စား၍ ဝ သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် သည် ဝ ၍ ရွှင်လန်း သော နှုတ်ခမ်း နှင့် အကျွန်ုပ် ၏နှုတ် သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါ မည်။^၆အကျွန်ုပ် ကို မစ တော် မူ သောကြောင့် ၊ အတောင် တော် အရိပ် ၌ ဝမ်းမြောက် ပါ မည်။^၇အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် သည် ကိုယ်တော် ၌ မှီဝဲ ၍ ၊ လ ကျာ လက် တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို ထောက်မ တော် မူ၏။^၈အကျွန်ုပ် အသက် ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ရှာ သောသူတို့ သည် မြေကြီး အောက် အရပ်သို့ ဆင်း ရကြမည်။ ထား ဘေး ဖြင့် ဆုံး ၍၊ မြေခွေး စား ရန် ဖြစ် ရကြလိမ့်မည်။^၉ရှင်ဘုရင် မူကား ၊ ဘုရား သခင်၌ ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။^{၁၀}ဘုရား သခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို သောသူအပေါင်း တို့သည် ဝါကြွား ကြ လိမ့်မည်။^{၁၁}မှသာ စကား ကို ပြော သော သူ တို့၏နှုတ် မူကား ပိတ် လျက်ရှိလိမ့်မည်။

64အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း သော စကား သံ ကို နားထောင် ၍ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ရန်သူ ဘေး မှ ကွယ်ကာ စောင့်မ တော် မူ ပါ။^၂လူဆိုး တို့၏ တိုင်ပင် ရာ မှ ၎င်း၊ ဒုစရိုက် ကို ပြု လေ့ ရှိသောသူတို့ ၏ စုဝေး ရာ မှ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် ကို ကွယ်ကာ တော်မူ ပါ။^၃ထိုသူ တို့သည် မိမိ တို့လျှာ ကို ထား ကဲ့ သို့သွေး တတ်ကြ၏။^၄စုံလင် သောသူကို မ ထင်မရှားပစ် မည်အကြံနှင့် ၊ ခါး သောစကား တည်းဟူသောမိမိ တို့ မြား ကို ရွယ် တတ်ကြ၏။ မ ကြောက် မရွံ့ဘဲ ချက်ခြင်း ပစ် တတ်ကြ၏။^၅မကောင်း သောအမှု မှာ တယောက် ကို တယောက်နှိုးဆော် တတ်ကြ၏။ ကျော့ကွင်း တို့ကို ထောင် ထား ခြင်းငှါ တိုင်ပင် ၍၊ အဘယ်သူ မြင် လိမ့်မည်နည်းဟု ဆို တတ်ကြ၏။^၆မ တရားသော အမှု တို့ကို ကိုယ်အဘို့ စစ်ဆေး ရှာဖွေ တတ်ကြ၏။ အကုန်အစင် စစ်ဆေး ရှာဖွေ တတ် ကြ၏။ အသီးအသီး စိတ် နှလုံး ထဲမှာ ကြံစည် သော အရာတို့သည် အလွန်နက်နဲ ကြ၏။^၇သူ တို့၌

ဘုရား သခင်ပစ် တော်မူသောမြား မှန်၍၊ သူ တို့သည် အမှတ်တမဲ့ နာ ကြ လိမ့်မည်။^၈သို့ဖြစ်၍ မိမိ တို့ လျှာ သည် မိမိ တို့ကို တိုက် စေ၍၊ မြင် သောသူ အပေါင်း တို့သည် ပြေး သွားကြလိမ့်မည်။^၉လူ အပေါင်း တို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ဘုရား သခင်စီရင် တော်မူ ကြောင်းကို နားလည် သဖြင့် အမှု တော်ကို ကြား ပြောကြလိမ့်မည်။^{၁၀}ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ထာဝရဘုရား ၌ ဝမ်းမြောက် ၍ ခိုလှုံ လိမ့်မည်။ သဘော ဖြောင့် သော သူအပေါင်း တို့သည် ဝါကြွား ကြ လိမ့်မည်။

65အို ဘုရား သခင်၊ ဇိ အုန် မြို့၌ ကိုယ်တော် ရှေ့ မှာ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ၍ ချီးမွမ်း ရပါ၏။ ကိုယ်တော် အား လည်း သစ္စာ ဝတ် ကို ဖြေ ရပါ၏။^၂ပ ဌ နာ စကား ကို နားထောင် တော် မူ သော ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထံ သို့လူသား အပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ် ရကြလိမ့်မည်။^၃မ တရားသောအမှု သည် အလွန်များ၍ အကျွန်ုပ် သည် မ တတ်နိုင် ပါ။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့ပြစ်မှား ခြင်း အပြစ်များကို ကိုယ်တော် ဖြေရှင်း တော်မူမည်။^၄တန်တိုင်း တော်အတွင်း၌ နေ ၍၊ အထံတော် သို့ ချဉ်းကပ် စေခြင်းငှါ ၊ ကိုယ်တော်ရွေးကောက် တော်မူသောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိပါ၏။ သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်တည်းဟူသော အိမ် တော်၌ ကောင်း သော အရာတို့နှင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝ ပြော ကြပါစေသော။^၅အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသောဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ပဌနာကို နားထောင်၍ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို တရား တော်နှင့်အညီပြ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဝေး စွာသော မြေကြီး စွန်း နှင့် ၊ ပင်လယ် စွန်း တို့၌ နေ သော သူ တို့၏ ကိုးစား ရာ ဖြစ် တော်မူ၏။^၆ကိုယ်တော်သည် တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့် ၊ အားကြီး ၍ တောင် များကို တည် စေတော်မူ၏။^၇သမုဒ္ဒရာ မြည် သံ၊ လှိုင်း တံပိုး ဟုန်း သံ၊ လူ တို့ ရုန်း ရင်း ခတ် သံ များ ကို လည်း ငြိမ်း စေတော်မူ၏။^၈အဝေး ဆုံးသော အရပ်တို့၌နေ သော သူ တို့ သည် ကိုယ်တော် ၏ နိမိတ် များ ကို မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ ကြ ပါ ၏။ နေထွက် ရာ အရပ် နှင့် နေဝင် ရာ အရပ် တို့ကို ရွှင်လန်း စေ တော် မူ၏။^၉မြေကြီး ကို အကြည့် အရှုကြွလာ၍ ၊ မိုဃ်းကို များစွာ ရှာ စေလျက်၊ ရေနှင့် ပြည့်သော ဘုရား သခင်၏ မြစ် အားဖြင့်အလွန် ကြွယ်ဝစေတော်မူ၏။ ထို သို့ မြေကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ မြေသား တို့အဘို့ စပါး ကို ပြုပြင် တော်မူ၏။^{၁၀}မြေရိုး တို့ကို စိုစွတ် စေ၍၊ လယ်ပြင် ကို တညီ တည်း စီရင် ပြီးမှ၊ မိုဃ်း ရှာ သော အားဖြင့် ပြော စေ၍၊ ပေါက် သော အပင်များကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။^{၁၁}နှစ် တို့ကို ကျေးဇူး တော်နှင့် ပတ်ရစ် တော်မူ၍ ၊ ခြေ တော်ရာတို့သည် ဆီဥ ယို တတ်ကြပါ၏။^{၁၂}သာယာ သော တော အရပ်တို့လည်း ယို ၍ ၊ တောင် တို့သည်လည်း ပီတိ ခါးစည်းနှင့် စည်း လျက် ရှိကြပါ၏။^{၁၃}ကျက်စား ရာ အရပ် တို့သည် သိုး ဆိတ် စု တို့နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ လယ်ပြင် တို့လည်း စပါး ပင်နှင့် လွှမ်းမိုး လျက် ရှိ၍၊ ကျူးဇေ သော အသံနှင့် သီချင်း ဆိုကြပါ၏။

66 မြေကြီး သားအပေါင်း တို့၊ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ ကျူးစ
 သော အသံကို ပြု၍၊ ²နာမ တော်၏ဂုဏ် ကို သီချင်း ဆိုကြလော့။
 ချီးမွမ်း ခြင်း၏ ဂုဏ် အသရေကို ပြ ကြလော့။ ³ကိုယ်တော် စီရင်
 သော အမှု တို့သည် အလွန်အံ့ဩ ဘွယ် ဖြစ်ကြပါ၏။ တန်ခိုး တော်
 ကြီး သောကြောင့် ၊ ရန်သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို တောင်းပန် ကြ
 ပါလိမ့်မည်။ ⁴မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကိုးကွယ်သခင်၊ လူ
 များတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ လူ
 များအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ ⁴လူ
 အမျိုး မျိုး တို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းဆို ကြ ပါ
 စေသော။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် လူ တို့ကို ဖြောင့်မတ်
 စွာ တရား စီရင်၍ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိသောလူမျိုး တို့ကို ချမ်းသာ
 ပေးတော်မူမည်။ ⁵အို ဘုရား သခင်၊ လူ များတို့သည် ကိုယ်တော် ကို
 ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ လူ များအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို
 ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ ⁶မြေ သည် မိမိ ဘဏ္ဍာ ကို ပေး ၍၊ ဘုရား
 သခင်တည်းဟူသော ငါ တို့၏ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ကို ကောင်း
 ကြီး ပေး တော် မူ၏။ ⁷ဘုရား သခင် သည် ငါ တို့ကို ကောင်း ကြီး
 ပေးတော်မူဦးမည်။ မြေကြီး စွန်း အပေါင်း တို့သည်လည်း ၊ ဘုရား
 သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ကြလိမ့်မည်။

67 ဘုရား သခင် သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို သနား ခြင်း ကရုဏာ
 စိတ်တော်ရှိသဖြင့် ၊ ကောင်းကြီး ပေး၍ မျက်နှာ တော်၏အလင်း
 ကို လွှတ်တော်မူပါစေသော။ ²ထိုသို့သော အားဖြင့် မြေကြီး သား
 တို့သည် အမှု တော်တို့ကို သိ ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့သည်
 ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံ ရကြပါစေသော။ ³အို ဘုရား
 သခင်၊ လူ များတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ လူ
 များအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ ⁴လူ
 အမျိုး မျိုး တို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းဆို ကြ ပါ
 စေသော။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် လူ တို့ကို ဖြောင့်မတ်
 စွာ တရား စီရင်၍ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိသောလူမျိုး တို့ကို ချမ်းသာ
 ပေးတော်မူမည်။ ⁵အို ဘုရား သခင်၊ လူ များတို့သည် ကိုယ်တော် ကို
 ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ လူ များအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို
 ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။ ⁶မြေ သည် မိမိ ဘဏ္ဍာ ကို ပေး ၍၊ ဘုရား
 သခင်တည်းဟူသော ငါ တို့၏ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ကို ကောင်း
 ကြီး ပေး တော် မူ၏။ ⁷ဘုရား သခင် သည် ငါ တို့ကို ကောင်း ကြီး
 ပေးတော်မူဦးမည်။ မြေကြီး စွန်း အပေါင်း တို့သည်လည်း ၊ ဘုရား
 သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ကြလိမ့်မည်။

68 ဘုရား သခင် ထ တော် မူ၍၊ ရန်သူ တို့သည် အရပ် ရပ် သို့
 ကွဲပြား ကြ ပါ စေသော။ ဘုရား သခင် ကို မုန်း သော သူ တို့ သည်
 အထံ တော်က ပြေး ကြပါစေသော။ ²မီးခိုး လွင့် သကဲ့သို့ သူတို့ကို
 လွင့် တော်မူပါ။ ဘယောင်း သည် မီး ရှေ့ မှာ အရည် ဖြစ်သကဲ့သို့ ၊
 မတရား သောသူတို့ သည် ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်မှာ ပျက်စီး ကြ
 ပါစေသော။ ³ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ ဘုရား
 သ ခ င် ရှေ့တော် မှာ ရွှင်လန်း သော စိတ် နှင့် အလွန် ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာ ကြပါစေသော။ ⁴ဘုရား သခင်အား သီချင်း ဆိုကြလော့။
 နာမတော် ကို ထောမနာ သီချင်း ဆိုကြလော့။ တော ၌ စီး ၍ ကြွ
 တော်မူ သော အရှင်ဘို့ လမ်းကို ပြင်ကြလော့။ ထိုအရှင် ၏ နာမ
 တော် ကား၊ ထာဝရ ဘုရားတည်း။ ရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်း ကြလော့။
⁵ဘုရား သခင်သည် သန့်ရှင်း သော ဘုံ ဗိမာန်တော်၌ စံပယ်လျက်၊
 မိဘ မ ရှိ သော သူ တို့ ၏ အဘ ဖြစ်၍ ၊ မုတ်ဆိုး မ တို့ဘက် မှာ
 တရား စီရင် တော် မူ၏။ ⁶ဘုရား သခင် သည် ပေါက် တော် မ ရှိ
 သော သူ တို့ အား အိမ်ထောင် ချ ခြင်း အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၍၊
 ချုပ် ထား သော သူ တို့ ကိုလည်း ကြွယ်ဝ ခြင်း ထဲ သို့ သွင်း တော်
 မူ၏။ ငြင်းဆန် သောသူတို့ မူကား ၊ သွေခြောက် သော အရပ်၌ နေ
 ရကြ၏။ ⁷အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏လူစု ရှေ့မှာ ကြွ ၍၊ တော
 ၌ ချီ တော်မူ သောအခါ၊ ⁸ဘုရား သခင်၏ မျက်နှာ တော်ကြောင့် ၊
 မြေကြီး လှုပ် ၍ မိုဗ်းကောင်းကင် သည် ယို စီးလေ၏။ ဣသရေ
 လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် မျက်နှာ တော် ကြောင့် သိ နာ တောင်
 သည် လည်း တုန်လှုပ်၏။ ⁹အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် မို

သ်း ကို များ စွာ ရှာ စေ၍၊ ပင်ပန်း သော အမွေ တော် လူ တို့ ကို ထောက်မ တော်မူ၏။¹⁰ ကိုယ်တော် ၏ အလုံး အရင်းသည် နေရာ ကျရကြပါ၏။ အိုဘုရား သခင်၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့ အဘို့ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ပြင်ဆင် တော်မူ၏။¹¹ ဘုရား ရှင်အမိန့် တော်ရှိ၍၊ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြားပြော သောသူ တို့သည် အတိုင်းမသိမူ ပါ။²⁹ ယေ ရှုရှု လင် မြို့၌ ရှိ သော ဗိမာန် တော် အဘို့ ရှင် ဘုရင် တို့သည် ကိုယ်တော် ထံ သို့လက်ဆောင် များ ကို ဆောင် ခဲ့ ကြ ပါ စေသော။³⁰ ကျူတော သားရဲ ကိုငင်း၊ နွား လားဥသဘာအစု အဝေး နှင့် လူမျိုး တို့၏ နွား ပျိုတို့ကိုငင်းဆုံးမ တော်မူသဖြင့် ၊ အသီးအသီး တို့သည် ငွေ စ နှင့် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ကြပါစေသော။ စစ် မှုကို နှစ်သက် သော လူမျိုး တို့ကို အရပ်ရပ် သို့ ကွဲပြား စေတော်မူ ပါ။³¹ အဲဂု တု တု ပြည်မှ သံတမန် တို့သည် လာ ကြပါစေသော။ ကုရှ ပြည်သည် မိမိ လက် တို့ကို ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ အလျင် အမြန်ဆန်ရပါ စေသော။³² မြေကြီး နိုင်ငံ တို့၊ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ သီချင်း ဆို ကြလော့။³³ အစ အဦး၌ အထက်ကောင်းကင် ဘဝကို စီး ၍ နေ တော်မူသောထာဝရ ဘုရားကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ အသံ တော်ကို လွှတ် တော်မူ၍ ၊ အားကြီး သော အသံ ဖြစ်၏။³⁴ ဘုရား သခင်သည် တန်ခိုး ကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံ ကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးကို ဘုန်း တော်လွှမ်းမိုးလျက် ၊ တန်ခိုး တော်လည်း မိုမ်းတိမ် တို့တွင် ထင်ရှားလျက် ရှိသတည်း။³⁵ အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် ပြင် မှာ ကြောက်ရွံ့ ဘွယ် ဖြစ် တော် မူ၏။ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကား၊ မိမိ လူ တို့အား အခွင့် တန်ခိုးကို ပေး တော်မူသောဘုရား ပေတည်း။ ဘုရား သခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။

လော့။²⁷ အစိုး ရသော ဗ် ယာ မိန် ငယ် မှစ၍၊ မိမိ အလုံး အရင်း နှင့် တကွယုဒ မင်း များ၊ ဇာဗုလုန် မင်း များ နဿလိ မင်း များ ပါ ကြ၏။²⁸ အို ဘုရား သခင်၊ တန်ခိုး တော်ကို ပြ တော်မူပါ။ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့၌ ပြု သော ကျေးဇူးတော် ကို တည် စေ တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ထံ သို့လက်ဆောင် များ ကို ဆောင် ခဲ့ ကြ ပါ စေသော။³⁰ ကျူတော သားရဲ ကိုငင်း၊ နွား လားဥသဘာအစု အဝေး နှင့် လူမျိုး တို့၏ နွား ပျိုတို့ကိုငင်းဆုံးမ တော်မူသဖြင့် ၊ အသီးအသီး တို့သည် ငွေ စ နှင့် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ကြပါစေသော။ စစ် မှုကို နှစ်သက် သော လူမျိုး တို့ကို အရပ်ရပ် သို့ ကွဲပြား စေတော်မူ ပါ။³¹ အဲဂု တု တု ပြည်မှ သံတမန် တို့သည် လာ ကြပါစေသော။ ကုရှ ပြည်သည် မိမိ လက် တို့ကို ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ အလျင် အမြန်ဆန်ရပါ စေသော။³² မြေကြီး နိုင်ငံ တို့၊ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ သီချင်း ဆို ကြလော့။³³ အစ အဦး၌ အထက်ကောင်းကင် ဘဝကို စီး ၍ နေ တော်မူသောထာဝရ ဘုရားကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ အသံ တော်ကို လွှတ် တော်မူ၍ ၊ အားကြီး သော အသံ ဖြစ်၏။³⁴ ဘုရား သခင်သည် တန်ခိုး ကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံ ကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးကို ဘုန်း တော်လွှမ်းမိုးလျက် ၊ တန်ခိုး တော်လည်း မိုမ်းတိမ် တို့တွင် ထင်ရှားလျက် ရှိသတည်း။³⁵ အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် ပြင် မှာ ကြောက်ရွံ့ ဘွယ် ဖြစ် တော် မူ၏။ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကား၊ မိမိ လူ တို့အား အခွင့် တန်ခိုးကို ပေး တော်မူသောဘုရား ပေတည်း။ ဘုရား သခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။

69 အကျွန်ုပ် ကို ကယ် ယူတော်မူပါ ဘုရား ။ ရေ သည် အကျွန်ုပ် အသက် ဝိညာဉ် တိုင်အောင် ရောက် ပါပြီ။² ခြေနင်း ရာမ ရှိ။ နက် လှ သော ရွံ့ ထဲ မှာ ကျွဲ ပါ ပြီ။ လှိုင်း တံပိုး လွှမ်းမိုး ရာ နက် သော ရေ ထဲ သို့ ရောက် ပါပြီ။³ အော်ဟစ် ၍ ပင်ပန်း ပါပြီ။ လည်ချောင်း ခြောက် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ကို အကျွန်ုပ် မျှော် ကြည့် ၍ မျက်စိပျက် ပါပြီ။⁴ အကြောင်း မရှိဘဲ အကျွန်ုပ် ကို မုန်း သောသူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ၏ဆံပင် ထက် များ ကြပါ၏။ မဟုတ် မမှန် ဘဲ အကျွန်ုပ် ကို ရန်ဘက် ပြု၍ ဖျက်ဆီး သောသူတို့သည် ခွန်အား ကြီး ကြပါ၏။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ် သည် မ ယူ သော ဥစ္စာကိုပင်ပြန် ပေးရ ပါ၏။⁵ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် မိုက် ခြင်းအမှုကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ၏အပြစ် တို့ကို ရှေ့တော်၌ ဝှက် ၍ မ ထားရ ပါ။⁶ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် အကြောင်းကြောင့် စိတ် မ ပျက်ကြပါစေနှင့်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာ သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် အကြောင်းကြောင့် ရှက် ကြောက် ခြင်း သို့ မ ရောက် ကြ ပါ စေ နှင့်။⁷ ကိုယ်တော် အတွက် အကျွန်ုပ်

သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရပါ၏။ အကျွန်ုပ် မျက်နှာ သည် ရှက် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ ပါ၏။⁸ ကိုယ် ညီအစ် ကိုတို့တွင် ၊ လူစိမ်း ဖြစ် ခဲ့ပါပြီ။ တမိ တည်းသော ပေါက်ဘော် တို့တွင် ၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသား ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။⁹ ကိုယ်တော် ၏အိမ် တော်၌ စွဲလမ်း ပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ် ကို စား ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကို ကဲ့ရဲ့ သော သူ တို့ ၏စကား သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ရောက် ပါ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ်သည် ငိုကြွေး ၍ စိတ် နှလုံးပါလျက် ၊ အစာ ရှောင်သောအကျင့် ကြောင့် ပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ ပါ၏။¹¹ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် သောအခါ ၊ သူ တို့သည် သရော် တတ် ကြ ပါ၏။¹² ရုံး၌ ထိုင် သော သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက် မှာ ပြော ဆို၍ ၊ သေသောက် ကြူး တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အကြောင်းပြုလျက် တေးဘွဲ့၍ ဆို တတ်ကြပါ၏။¹³ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ မင်္ဂလာ အချိန် ကာလ၌ ကိုယ်တော် ကို ဆုတောင်း ပါ၏။ အို ဘုရား သခင် ၊ ကရုဏာ တော် ကြွယ်ဝ သည်နှင့် အညီ ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း သစ္စာ အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော်မူပါ။¹⁴ အကျွန်ုပ် ကို ရွံ့ ထဲ က ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ နှစ် စေ တော်မ မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ကို မုန်း သောသူတို့ လက်မှ ငင်း၊ နက် သော ရေ ထဲ ကငင်း လွတ် ပါစေသော။¹⁵ ရေ ထ ၍ မ လွမ်း ပါ စေနှင့်။ နက်နဲ ရာ၌ မ မြုပ် ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ် အပေါ် မှာ တွင်း ဝ မ ပိတ် ပါ စေနှင့်။¹⁶ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကျေးဇူး ပြု ချင် သော စေတနာ တော်သည် ကောင်းမွန် သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် စကား ကို နားထောင် တော် မူပါ။ စုံမက် တော် မူ ခြင်း ကရုဏာ များ ပြား သည်နှင့်အညီ ၊ အကျွန်ုပ် ကို မျက်နှာ ပြုတော်မူပါ။¹⁷ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မှ မျက်နှာ တော်ကို လွှဲ တော်မ မူပါနှင့်။ ဘေး ရောက်ပါပြီ။ အလျင် အမြန်နားထောင် တော်မူပါ။¹⁸ အကျွန်ုပ် ၏အသက် ဝိညာဉ် သို့ ချဉ်းကပ် ၍ ရွေး တော်မူပါ။ ရန်သူ များရှိကြောင်း ကိုထောက် ၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ။¹⁹ အကျွန်ုပ် ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အရှက် ကွဲခြင်း၊ အသရေ ပျက်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တော် သည် သိ တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက် ရှိ ကြပါ၏။²⁰ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားဖြင့်အကျွန်ုပ် သည် စိတ် ပျက် ၍ အလွန် ပူဆွေးခြင်း ရှိပါ၏။ သနား သောသူကို ကြည့် ၍ မ မြင်။ သက်သာ စေသော သူ ကို ရှာ ၍ မ တွေ့ရပါ။²¹ အကျွန်ုပ် စားစရာ ဘို့ ဆေး ခါး ကို ကျွေး ကြ ပါ၏။ ရေငတ် သောအခါ ပုံးရည် ကို တိုက် ကြ ပါ၏။²² သူ တို့စားပွဲ သည် သူ တို့ရှေ့ မှာ ကျော့ကွင်း သော် ငင်း၊ ခံ ထိုက်သောအပြစ်သော် ငင်း၊ ထောင် ချောက်သော် ငင်း ဖြစ် ပါ စေ။²³ သူ တို့သည် မမြင် နိုင်အောင် မျက်စိ ကွယ် ပါစေ။ သူ တို့ခါး သည်လည်း အစဉ် တုန် ပါစေ။²⁴ သူ တို့အပေါ် မှာ အမျက် တော် ကို သွန်းလောင်း တော်မူ၍ ၊ အမျက် တော်အရှိန် သည် သူ တို့ကို မှီ ပါစေ။²⁵ သူ တို့နေရာ အရပ်သည် လူဆိတ်ညံ့ ရာအရပ် ဖြစ် ပါ စေ။ သူ တို့အိမ် ၌ နေ သောသူ မ ရှိ ပါစေနှင့်။²⁶ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ဒဏ်ခတ် တော်မူသောသူ ကို ညှဉ်းဆဲ ကြပါ၏။ နာ စေ

တော်မူသောသူတို့ကို ထပ်၍ နာ စေကြပါ၏။²⁷ သူ တို့အပြစ် ၌ အပြစ် ကိုထပ်၍ ပေး တော်မူပါ။ ကုသိုလ် တော်နှင့် မ ဆိုင် ကြပါစေ နှင့်။²⁸ အသက် ရှင်သောသူတို့စာရင်း ၌ သူတို့နာမည်များကို ချေ၍ ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့နှင့်အတူ မ ရေး မမှတ်ပါစေနှင့်။²⁹ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင် ပါ၏။ အိုဘုရား သခင် ၊ ကယ်တင် တော်မူ ခြင်း ကျေးဇူး သည် အကျွန်ုပ် ကို ချီးမြှင့် ပါ စေသော။³⁰ ငါ သည် ဘုရား သခင်၏ နာမတော် ကို ထောမနာ သီချင်းဆို မည်။ ကျေးဇူး တော်ကို ပြု၍ ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်း မည်။³¹ ထာဝရဘုရား သည် ချိုနှင့်ငင်း၊ ခွါနှင့်ငင်း ပြည့်စုံသော နှား လားကို နှစ်သက် သည်ထက် ၊ ထိုအကျင့်ကို သာ၍နှစ်သက်တော်မူလိမ့်မည်။³² နှိမ့်ချ သောသူတို့ သည် မြင် ၍ ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်ကို ရှာ သော သူ တို့ ၏ စိတ် နှလုံး သည် အား ပြည့် လိမ့်မည်။³³ ထာဝရဘုရား သည် ဆင်းရဲ သောသူတို့၏စကားကို နားထောင် တော်မူ၏။ အချုပ် ခံရသောမိမိ လူတို့ကို မထိမဲ့မြင် ပြုတော်မ မူတတ်။³⁴ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ တို့ နှင့် တကွ အရပ် ရပ်၌ ကျင်လည် သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့သည် ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။³⁵ ဘုရား သခင်သည် ဇိအုန် မြို့ကို စောင့် ၍ ၊ ယုဒ မြို့တို့ကို ပြု စု တော်မူသဖြင့် ၊ ထို သူတို့သည် နေ ၍ ပိုင် ရကြလိမ့်မည်။³⁶ ကျွန် တော်မျိုး၏သား မြေးတို့သည် ထိုမြို့ ကို အမွေ ခံရ၍ ၊ နာမတော် ကို ချစ် သောသူတို့သည် နေရာ ကျရကြလိမ့်မည်။

70 အိုဘုရား သခင် ၊ အကျွန်ုပ် ကို နှုတ် ယူတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို မစ ခြင်းငှါ အလျင် အမြန် ပြုတော်မူပါ။² အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် ခြင်း ငှါ ရှာကြံ သော သူ တို့သည် အရှက်ကွဲ ၍ မျက်နှာ ပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ် ၌ အန္တရာယ် ပြု ချင်သော သူ တို့သည် လှန် ခြင်း ကို ခံရ၍ ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပါ စေသော။³ အကျွန်ုပ် ကို အေဟေ ၊ အေဟေ ဟု ဆို သော သူ တို့သည် အရှက် ကွဲ ခြင်း အားဖြင့် နောက်သို့ လှန် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ ပါ စေသော။⁴ ကိုယ်တော် ကို ရှာ သော သူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ၌ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်း ကြပါစေသော။ ကယ်တင် တော် မူခြင်းကျေးဇူးကို နှစ်သက် သောသူတို့သည်၊ ဘုရား သခင်ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း ဟု အစဉ် မပြတ်ပြော ကြပါစေသော။⁵ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် ပါ၏။ အိုဘုရား သခင် ၊ အကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ အလျင် အမြန်ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မစ သော သူ၊ ကယ်တင် သော သူ ဖြစ် တော် မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ဆိုင်းလင့် တော်မ မူပါနှင့်။

71 အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံ ပါ၏။ အရှက် ကွဲခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ် ပါစေသော။² တရား တော်နှင့် အညီ အကျွန်ုပ် ကို နှုတ် ယူ ၍ လွတ် တော်မူပါ။ နား တော်ကို အကျွန်ုပ် ဘက်သို့ လှည့် ၍ ကယ်တင် တော် မူပါ။³ အကျွန်ုပ် အစဉ် ရောက်

၍ နေရာ ကျသော ကျောက် ဖြစ် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် မည် အကြောင်း အမိန့် တော်ရှိ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ကျောက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။⁴ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ဆိုး သောသူ ၏ လက် မှ ၎င်း၊ မ တရားသောသူနှင့် ကြမ်းတမ်း သောသူ ၏ လက် မှ ၎င်း အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။⁵ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် မြော်လင့် ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ အကျွန်ုပ် ကိုးစား ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။⁶ အကျွန်ုပ် သည် ဘွား က တည်း က ပင် ကိုယ်တော် ကို မှီဝဲ ပါ ပြီ။ အမိ ဝမ်း တွင်း မှ စ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ခံ ရ ပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် ကို အစဉ် ချီးမွမ်း ပါ မည်။⁷ အကျွန်ုပ် သည် များစွာ သော သူ တို့ ၌ အံ့ဘွယ် သော အရာ ကဲ့ သို့ ဖြစ် သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ ခိုင်ခံ့ သော ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။⁸ ဂုဏ် အသရေ တော် နှင့် ယှဉ် သော ထောမနာ စကား ကို အကျွန်ုပ် သည် နေ့ တိုင်း အစဉ် မြွက် ဆို ပါ စေသော။⁹ အကျွန်ုပ် ကို အို သော အခါ ပယ် တော် မ မူ ပါ နှင့်။ အား လျော့ သော အခါ စွန့်ပစ် တော် မ မူ ပါ နှင့်။¹⁰ ရန်သူ တို့ သည် အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ ပြော ဆို ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ချောင်း ကြည့် သော သူ တို့ က၊¹¹ ဘုရား သခင် သည် သူ ကို စွန့်ပစ် တော်မူ၏။ လိုက် ၍ ဘမ်း ကြကုန်အံ့။ ကယ်လွတ် သော သူ မ ရှိဟု တိုင်ပင် ပြော ဆို ကြ ပါ၏။¹² အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေး ဝေး နေ တော် မ မူ ပါ နှင့်။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် ကို မစ ခြင်း ငှါ အလျင် အ မြန် ပြု တော် မူ ပါ။¹³ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ရန်ဘက် ပြု သော သူ တို့ သည် အရှက်ကွဲ ၍ ဆုံးရှုံး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပါ စေသော။ အကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် ပြု ခြင်း အခွင့် ကို ရှာ သော သူ တို့ သည် ကဲ့ရဲ့ ခြင်း၊ အသရေ ပျက် ခြင်း နှင့် မွန်း ကြ ပါ စေသော။¹⁴ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ အစဉ် မြော်လင့် ၍ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း သမျှ ထက် သာ၍ ချီးမွမ်း ပါ မည်။¹⁵ ဖြောင့်မတ် တော် မူ ခြင်း နှင့် ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို အကျွန်ုပ် သည် နေ့ တိုင်း အစဉ် ညွှန် ကြား ပါ မည်။ ကျေးဇူး တော် တို့ ကို ရေတွက် ၍ မ ကုန် နိုင် ပါ။¹⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တန်ခိုး တော် များ ကို အမှီပြု ၍ ကိုယ်တော် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို သာ ပြသ ပါ မည်။¹⁷ အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ သွန်သင် တော် မူ ပါ ပြီ။ ယခု တိုင်အောင် အံ့ ဘွယ် သော အမှု တော် တို့ ကို အကျွန်ုပ် ပြ ပါ ပြီ။¹⁸ တ ဖန် တုံ အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကြီး ၍ ဆံပင် ဖြူ သည် ကာလ တိုင်အောင် ၊ ယခု လူ များ တို့ အား ကိုယ်တော် ၏ အစွမ်း သတ္တိ ကို ၎င်း၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သော သူ အပေါင်း တို့ အား တန်ခိုး တော် ကို ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် မ ပြ မှီ တွင်၊ အကျွန်ုပ် ကို စွန့်ပစ် တော် မ မူ ပါ နှင့်။¹⁹ အို ဘုရား သခင်၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း တရား သည် အလွန် မြင့် ရာ သို့ မှီသည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် ကြီးစွာ သော အမှု တို့ ကို ပြု တော် မူ၏။ အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် နှင့် အ ဘယ် သူ

တူ ပါ သနည်း။²⁰ ကြီးမား ကြမ်းတမ်းသော ဘေး များ ကို အကျွန်ုပ် အားပြု တော် မူ ပြီ။ တ ဖန် အသက် ကို ချမ်းသာပေး၍ ၊ မြေကြီး နက်နဲ ရာ ထဲက တဖန် ထမြောက် စေတော်မူမည်။²¹ အကျွန်ုပ် ကို စည်းစိမ် တိုးပွား စေ၍ ၊ တ ဖန် သက်သာ စေ တော် မူ မည်။²² သို့ ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် နှင့် သစ္စာ တော် ကို တယော ထိုး၍ ချီးမွမ်း ပါ မည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန်ရှင်း တော် တော်၌ သီချင်း ဆို သော အခါ ၊ ရွှင်လန်း သော နှုတ် ရှိ ပါ လိမ့်မည်။²³ ရွှေ တော်၌ သီချင်း ဆို သော အခါ ၊ ရွှင်လန်း သော နှုတ် ရှိ ပါ လိမ့်မည်။²⁴ အကျွန်ုပ် ၏ လျှာ သည် လည်း ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း တရား ကို အစဉ် မြွက် ဆို ပါ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် ပြု ခြင်း အခွင့် ကို ရှာ သော သူ တို့ သည် မျက်နှာ ပျက်၍ အရှက် ကွဲ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပါ၏။

72 အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏ တရား ဆုံးဖြတ် ခြင်း နှင့် ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် ခြင်း အခွင့် ကို မင်း သား ဖြစ် သော ရှင်ဘုရင် အား ပေး သနား တော် မူ ပါ။² ထို မင်း သည် ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ ကို ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဆင်းရဲသား တို့ ကို တရား ပေး ပါ လိမ့်မည်။³ တောင်ကြီးတောင် ငယ်တို့သည် တရား တော် အားဖြင့် ၊ ကိုယ်တော်၏ လူ တို့ အား ချမ်းသာ ပေး ကြ ပါ လိမ့်မည်။⁴ ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူ တို့တွင် ဆင်းရဲ သားတို့ ကို တရား စီရင် လျက်၊ ငတ်မွတ် သော သူ တို့၏ သားသမီး များ ကို ကယ်မ ၍ ၊ ညှဉ်းဆဲ သော သူ ကို လည်း နှိပ်စက် ပါ လိမ့်မည်။⁵ နေ နှင့် လ တည် သမျှ သော ကာလပတ်လုံး၊ လူ အစဉ်အဆက်အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကြောက် ရွံ ကြ ပါ လိမ့်မည်။⁶ ထို မင်း၏ သက်ရောက်ခြင်းသည် ရိတ်သော မြက်ပင် ပေါ်မှာ ရွာ သော မိုဗ်း ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြေ ကို စို စေ သော မိုဗ်း ပေါက် များ ကဲ့ သို့ ၎င်း ဖြစ် လိမ့်မည်။⁷ လက်ထက် တော်၌ လ သည် ပပျောက်ခြင်း သို့ မ ရောက် မှီတိုင်အောင် ၊ တရား သော သူ သည် ပွင့်လန်း ၍ ချမ်းသာ များ ပြား လိမ့်မည်။⁸ ပင်လယ် တပါးမှ တပါး တိုင်အောင် ၎င်း ၊ မြစ် မှ သည် မြေ စွန်း တိုင်အောင် ၎င်း အစိုးရ တော် မူ လိမ့်မည်။⁹ တော တွင်း သားတို့သည် ရှေ့ တော်၌ ဦးချ ၍၊ ရန်သူ တို့သည်လည်း မြေမှုန့် ကို လျက် ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ တာရှည် မင်း တို့ နှင့် ပင်လယ် တဘက်၌ နေ သော မင်း တို့ သည် ၎် အခွန် သွင်း ၍၊ ရှေ့ဘ မင်း နှင့် သေဘာ မင်း တို့သည် လည်း လက်ဆောင် ပဏ္ဏာ များ ကို ဆက် ကြ လိမ့်မည်။¹¹ ထိုမျှမက ရှင် ဘုရင်အပေါင်း တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့သည် အမှု တော် ကို ထမ်း ကြ လိမ့်မည်။¹² အကြောင်း မူကား၊ ငတ်မွတ် သော သူ အော်ဟစ် သော အခါ ၊ ထို သူ ကို ၎င်း၊ ကိုးကွယ် ရာမ ရှိ၍ ဆင်းရဲ သော သူ ကို ၎င်း ချမ်းသာ ပေးတော်မူ လိမ့်မည်။¹³ ဆင်းရဲ သော သူ နှင့် ငတ်မွတ် သော သူ ကို သနား ၍ ၊ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ၏ အသက် ကို ကယ်တင် တော်မူ

လိမ့်မည်။¹⁴ သူ တို့အသက် ကို လှည့်စား ခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၏ လက်မှ ရွေးနှုတ် ၍ ၊ သူ တို့အသွေး ကို နှမြော တော်မူလိမ့် မည်။¹⁵ အသက် တော်တည်၍ လူများတို့သည် ရှေ့ဘာ ရွှေ့ ကို ဆက် ခြင်း၊ ကိုယ်တော် အဘို့ အစဉ် မေတ္တာပို့ခြင်း၊ နေ့တိုင်း ထောမနာ ချီးမွမ်း ခြင်း တို့ကို ပြုကြ လိမ့်မည်။¹⁶ ပြည် တော်၌ များစွာ သော စပါး ရှိ၍ ၊ အသီးအနှံ သည် လေဗနန် တောကဲ့ သို့ တောင် ထိပ် ပေါ်မှာ လှုပ်ရှား လိမ့်မည်။ မြို့ သူမြို့သားတို့သည်လည်း ၊ မြေ ၏မြက်ပင် ကဲ့သို့ စည် ပင်ကြလိမ့်မည်။¹⁷ နာမတော် သည် အစဉ် အမြဲတည် လိမ့်မည်။ နေ သည် တည် သမျှ သော ကာလ ပတ်လုံး နာမ တော် တိုးပွား လိမ့်မည်။ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။ မင်္ဂလာရှိတော်မူသည်ဟု ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။¹⁸ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို တပါး တည်း သာ စီရင် တော် မူ သော ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။¹⁹ ဘုန်းကြီး သော နာမ တော်သည်လည်း အစဉ် အမြဲမင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီး တပြင်လုံး သည် ဘုန်း တော်နှင့်ပြည့်စုံ ပါစေသတည်း။ အာ မင် နှင့် အာမင်။²⁰ ယေရှု ၏ သား ဒါဝိဒ် ဆုတောင်း သော ပဌနာ စကားပြီး ၏။

73 အကယ် စင်စစ်ဘုရား သခင်သည် နှလုံး သန့်ရှင်း သော သူ တည်းဟူသော ဣ သရေ လ အမျိုး၌ ကျေးဇူး ကြီး တော် မူ၏။² ငါ မူကား ၊ ခြေ ချော် လု လျက် ၊ ခြေရာ လွဲ လု လျက် ရှိမိပြီ။³ အကြောင်း မူကား ၊ မတရား သော သူတို့၏ စည်းစိမ် ကို မြင် သောအခါ၊ မိုက် သောသူတို့ကို ပင် ငါငြူစူ မိပြီ။⁴ ထိုသူ တို့သည် မသေ မှီတိုင်အောင် နာကြင်ခြင်း ဝေဒနာ မ ရှိ။ ခိုင်မာ သောအစွမ်း သတ္တိရှိကြ၏။⁵ သူ တို့သည် လောကဓံ ဒုက္ခမ ရှိ။ လူ များကဲ့သို့အနှောင့် အရှက်ကိုမ ခံ ရကြ။⁶ ထိုကြောင့်မာန် ကို လည်ဆွဲ တန်ဆာကဲ့သို့ဆင်၍၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းအဝတ် ကိုလည်း ဝတ် တတ်ကြ၏။⁷ ဆူဝံ သောကြောင့် မျက်နှာ မော် လျက် ရှိ ကြ၏။ စိတ် နှလုံး ကြံစည် ခြင်း အားဖြင့် လွန်ကျူး တတ်ကြ၏။⁸ ဆိုး သောညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ပင် ပြက်ယယ် ပြု၍ ပြော တတ်ကြ၏။ ထောင်လွှား သော စကား ကိုလည်း သုံးတတ် ကြ၏။⁹ သူ တို့နှုတ် သည် ကောင်းကင် နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက် ပြု၍ ၊ လျှာ သည်လည်း မြေကြီး ကို လှည့် လည်တတ်၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ဘုရား သခင်၏ လူ တို့သည် သူ တို့ ထံသို့ ပြန် သွား၍ များစွာ သော ရေ ကို မျို ရကြ၏။¹¹ ဘုရား သခင်သည် အဘယ်သို့ သိ တော် မူ မည် နည်း။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၌ ဉာဏ် ရှိ ပါလိမ့်မည်လော ဟု ဆို တတ် ကြ၏။¹² ထို မ တရား သော သူတို့ သည် အစဉ် ကောင်းစား ၍ ဥစ္စာ ပွား များ ကြ၏။¹³ အကယ် စင်စစ်ငါ နှလုံး ကို ငါသန့်ရှင်း စေ သော်လည်း အကျိုး မ ရှိ။ အပြစ် ကင်း ခြင်း နှင့် ငါ လက် ကို ဆေးကြော သော်လည်း အကျိုးမရှိ။¹⁴ နေ့တိုင်း နှောင့်ရှက် ခြင်းနှင့်

နံနက် တိုင်းဆုံးမ ခြင်းကို ငါ ခံရ၏။¹⁵ ထိုသို့ သဘောကျ မည် ဟု အကျွန်ုပ် ဆို လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ အမျိုးသား တို့ကို ပြစ်မှား ရာ သို့ ရောက်ပါ လိမ့်မည်။¹⁶ ထို အမှုကိုနားလည် ရ အောင် ဆင်ခြင် သောအခါ အလွန် ခက် သည် ဟု ထင် ပါ၏။¹⁷ နောက် မှ ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနထဲသို့ဝင် ၍၊ သူ တို့၏ အဆုံး ကို နားလည် ရပါ၏။¹⁸ အကယ် စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် သူ တို့ကို ချော သော အရပ်၌ ထား တော် မူ ပြီ။ ဖျက်ဆီး ရာ အရပ် သို့ ချ တော် မူ၏။¹⁹ တခဏ ခြင်းတွင် အကျိုး နည်းကြပါပြီတကား။ ဘေး ဥပဒ်များ အားဖြင့် ရှင်းရှင်း ပယ် ပျောက် လျက် ရှိ ကြ ပါ ပြီ တကား။²⁰ အို ထာဝရ ဘုရား၊ လူသည် နိုး သောအခါ အိပ်မက် ကိုမှတ်သကဲ့သို့ သူ တို့ကို နိုး တော်မူသောအခါ ၊ သူ တို့ အကြံ အစည်ကို မထိမဲ့မြင် ပြု တော်မူမည်။²¹ ထိုသို့ အကျွန်ုပ် သည် နှလုံး နာ လျက် ၊ ကျောက်ကပ် မွေနှောက် လျက်ရှိ၍၊²² မိုက် သောသူ၊ ပညာမဲ့ သောသူဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့ တော်၌ တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ဖြစ် ပါ၏။²³ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံမှာ အစဉ် ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ် ၏လက်ျာ လက် ကို ဆွဲကိုင် တော်မူ၏။²⁴ အကျွန်ုပ် ကို ဉာဏ် ပေး၍ ပဲ့ပြင် တော်မူမည်။ နောက် တဖန် ဘုန်း အသရေ၌ သိမ်းယူ တော်မူမည်။²⁵ ကိုယ်တော် မှတပါး၊ ကောင်းကင် ဘုံမှာ အကျွန်ုပ် ၌ အဘယ် သူရှိပါသနည်း။ ကိုယ်တော် ကိုအလိုရှိသည်နှင့်အမျှ မြေကြီး ပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အလိုရှိ ပါသနည်း။²⁶ အကျွန်ုပ် ၏အသား နှင့် နှလုံး သည် ပျက် ကြပါ ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရား သခင်သည် အကျွန်ုပ် နှလုံး ၏ အစွမ်း သတ္တိ၊ အကျွန်ုပ် အစဉ် အမြဲခံစားရာအဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။²⁷ အကယ် စင်စစ် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး ဝေး နေ သော သူ တို့ သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော် နှင့် ကွာ၍မှားယွင်း သော သူအပေါင်း တို့ကို ပယ်ရှင်း တော်မူ ၏။²⁸ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍ အကျိုး ရှိပါ၏။ အမှုတော် ရှိ သမျှ တို့ကို ကြား ပြောခြင်းအလိုငှါ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၌ ခိုလှုံ လျက်နေပါ၏။

74 အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် အစဉ် စွန့်ပစ် တော် မူ သနည်း။ ကိုယ်တော် ထံ မှာ ကျက်စား သော သိုး တို့ ကို အဘယ်ကြောင့် အမျက် ထွက် တော် မူ သနည်း။² ရှေး က အပိုင် ရ တော် မူ သော လူ အစည်းအဝေး ကို၎င်း၊ ရှေး တော် မူ သော အမွေ တော် အ ဘို့ ကို၎င်း၊ ကျိန်းဝပ် တော် မူ ရာ ဇီ အုန် တောင် ကို၎င်း အောက်မေ့ တော်မူပါ။³ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ ရန်သူ သည် မ တရားသဖြင့် ပြု၍၊ အမြဲ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာအရပ်သို့ ကြွ တော်မူပါ။⁴ ကိုယ်တော် ၏ လူ စည်းဝေး ရာ အရပ် ၌ ရန်သူ တို့ သည် အော်ဟစ် ကြပါ၏။ လက္ခဏာ သက်သေ တော်အရာ ၌ သူ တို့လက္ခဏာ သက်သေ တို့ ကို ထား ကြ ပါ ပြီ။⁵ လိမ္မာ သော သူသည် ထူထပ် သော တော ကို ပုဆိန် နှင့် ခုတ် သကဲ့သို့၊⁶ ယခု တွင် ဗိမာန် တော် တန်ဆာ များ ကို ပုဆိန် ၊ သံတူ နှင့် တပြိုင်နက် ရိုက် ချိုး ကြ ပါ၏။⁷ သန့်ရှင်း ရာ

ဌာနတော်ကို မီး ရှို့ကြပါ၏။ နာမတော် ကျိန်းဝပ်ရာ တဲ တော်ကို မြေ တိုင်အောင် ရှုတ်ချ ကြပါ၏။⁸ ဤအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို အတူ ဖျက်ဆီး ကြကုန်အံ့ဟုဆို၍၊ မြေ တပြင်လုံး တွင် ဘုရားသခင်၏ တရား စ ရပ် တို့ကို မီးရှို့ ကြပါ၏။⁹ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်လက္ခဏာ သက်သေများ ကို မ မြင် ရပါ။ ပရောဖက် သည် တဖန် မ ပေါ်မ ရှိပါ။ အကျွန်ုပ် တို့တွင် ကာလ အပိုင်းအခြား ကို သိ သော သူ မ ရှိပါ။¹⁰ အို ဘုရား သခင်၊ ရန်သူ သည် အ ဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး ကဲ့ရဲ့ ပါ လိမ့်မည် နည်း။ ရန်ဘက် ပြု သော သူသည် နာမတော် ကို အစဉ် မထိမဲ့မြင် ပြုရပါမည်လော။¹¹ လက်ျာလက် တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ရုပ်သိမ်း တော်မူသနည်း။ ရင်ခွင် တော်ထဲက ထုတ် ၍ ဖျက်ဆီး တော်မူ ပါ။¹² အကယ် စင်စစ်ဘုရား သခင် သည် ရှေး ကာလ မှ စ၍ ၊ ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ကို မြေ အလယ် ၌ ပြုသော ငါ တို့၏ ရှင် ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။¹³ ကိုယ်တော် သည် တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ပင်လယ် ကို ခွဲ တော်မူပြီ။ ရေ ထဲမှာ မိကျောင်း တို့၏ ဦးခေါင်း တို့ကို ချိုး တော် မူ ပြီ။¹⁴ လ ဝိ သန် ၏ ဦးခေါင်း တို့ကို နှိပ်စက် ၍ တောတွင်း သားတို့ စားစရာ ဘို့ အပ်ပေး တော် မူ ပြီ။¹⁵ စမ်းရေ နှင့် ချောင်း ရေ ကို ပေါက် စေ တော် မူ ပြီ။ ရေ မပြတ် သော မြစ် တို့ ကို လည်း ခန်းခြောက် စေ တော် မူ ပြီ။¹⁶ နေ နှင့် ညဉ့် ကို ပိုင် တော် မူ၏။ နေ မှစ၍ အလင်း အိမ် တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။¹⁷ မြေကြီး ၏ အကန် အကွက်ရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ နွေ ကာလ နှင့် ဆောင်း ကာလ ကို၎င်း စီရင် တော် မူ ပြီ။¹⁸ ရန်သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ လူမိုက် တို့သည် နာမတော် အား မထိမဲ့မြင် ပြုကြသည်ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။¹⁹ ကိုယ်တော် ၏ ချိုးငှက် အသက် ကို သားရဲ ၌ အပ် တော် မ မူ ပါနှင့်။ ကိုယ်တော် ၏ ဆင်းရဲသား တို့ အစဉ်အဝေးကို အစဉ် မေ့လျော့ တော်မ မူ ပါနှင့်။²⁰ ပဋိညာဉ် တော်ကို ထောက် တော် မူ ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ မှောင်မိုက် သော အရပ် တို့သည် လူယူ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းနေရာ သက်သက်ဖြစ် ကြပါ၏။²¹ နှိပ်စက် ခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် စိတ်ပျက် ၍ မ သွား ကြ ပါစေ နှင့်။ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သောသူတို့သည် နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြပါစေသော။²² အို ဘုရား သခင်၊ ထ တော်မူပါ။ ကိုယ် အမှု ကို စီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မိုက် သော သူသည် ကိုယ်တော် အား အစဉ် ကဲ့ရဲ့ သည်ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။²³ ကိုယ်တော် ၏ရန်သူ တို့ အသံ ကို မေ့လျော့ တော် မ မူ ပါနှင့်။ ကိုယ်တော် ကို ပုန်ကန် သော သူတို့၏ ရုန်းရင်းခတ် ခြင်း အသံ သည် အစဉ် မပြတ်တိုး တက်လျက်ရှိပါ၏။

75 အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ ပါ၏။ နာမတော် နီး ကြောင်း ကို အံ့ ဘွယ် သော အမှု တော် တို့သည် သက်သေခံ ကြ သည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ ပါ၏။² ချိန်းချက် သော အချိန် ကာလ နှင့် ငါ တွေ့ကြုံ သောအခါ ဖြောင့်မတ် စွာ တရား စီရင်မည်။³ မြေကြီး နှင့် မြေကြီး သားအပေါင်း

တို့သည် လှုပ်ရှား ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတည်သော တိုင် တို့ကို ငါ ထောက် ခံရ၏။⁴ မိုက်သော အကျင့် ကို မ ကျင့် ကြ နှင့် ဟု မိုက် သော သူ တို့ အား ၎င်း၊ ဦးချို ကို မ မြှောက် ကြ နှင့်။⁵ သင် တို့၏ ဦးချို ကို မ ချီးမြှောက် ကြနှင့်။ လည်ပင်း ခိုင်မာ လျက် မပြော ကြနှင့်ဟု မတရား သော သူ တို့ အား၎င်း ငါ ပြောထား၏။⁶ အရှေ့ ၊ အနောက် ၊ တောင် အရပ်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မျှ ကျေးဇူး မ ပြု နိုင်။⁷ ဘုရား သခင်သည် စီရင် ပိုင်တော်မူ၏။ တ ယောက် ကို နှိမ်ချ ၍ ၊ တ ယောက်ကို ချီးမြှောက် တော်မူ ၏။⁸ ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်၌ ဖလား ရှိ၏။ နီ သော စပျစ် ရည် ပါ၏။ ဆေး ချိုးနှင့် ရော လျက်ရှိ၏။ ထို စပျစ်ရည်ကို လောင်း တော်မူ၏။ အနည် အဖတ်ကို လည်း မတရား သော မြေ သားအပေါင်း တို့သည် ညှစ် ၍ သောက် ရကြ၏။⁹ ငါ မူကား အစဉ် မပြတ် ချီးမွမ်း ၍ ၊ ယာကုပ် အမျိုး ၏ ဘုရား သခင်ကို ထောမနာ သီချင်း ဆို ပါမည်။¹⁰ မတရား သော သူ တို့၏ ဦးချို အပေါင်း ကို ငါချိုး မည်။ တရား သောသူတို့ ၏ဦးချို တို့ မူကား၊ ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

76 ယုဒ ပြည်မှာ ဘုရား သခင်ကို သိ ကြ၏။ ဣသရေလ တိုင်း မှာ နာမတော် သည် ကြီး မြတ် လေ၏။² ယေ ရုရှ လင် မြို့မှာ တဲ တော်ရှိ ၏။ ဇိအုန် တောင် မှာ ကျိန်းဝပ် လျက် နေတော်မူ၏။³ ထို အရပ်၌ လေး မြား၊ ဒိုင်း လွှား၊ ထား လက်နက်၊ စစ် အင်္ဂါတို့ကို ချိုး ဖျက်တော်မူပြီ။⁴ သင် သည် သားရဲ နေသောတောင် တို့ထက် ဘုန်း သာ၍ကြီး မြတ် ပေ၏။⁵ ရဲရင့် သော သူ တို့ သည် လူယူ ခြင်း ကို ခံရ၍ အိပ်ပျော် ကြပြီ။ အားကြီး သော သူ တစ် တယောက်မျှ မိမိ လက် ကို မ တွေ့ ရ။⁶ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ဆုံးမ တော်မူသောအားဖြင့် ၊ ရထား စီးသောသူနှင့် မြင်း စီးသောသူ တို့သည် ကြီးစွာသော အိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော် ကြပါ၏။⁷ ကိုယ်တော် တ ပါး တည်း သာလျှင် ကြောက် ရွံ ဘွယ် ဖြစ် တော် မူ၏။ အမျက် ထွက် တော် မူ သောအခါ ၊ ရှေ့ တော်၌ အ ဘယ် သူ ရပ် နေ နိုင် ပါ မည်နည်း။⁸ ဘုရား သခင်သည် နှိမ်ချ လျက်ရှိသော မြေကြီး သား အပေါင်း တို့ကို ကယ်တင် ၍၊⁹ တရား ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ ထ တော်မူ သောအခါ ၊ တရား ဆုံးဖြတ်သံ ကို ကောင်းကင် ထဲက လွှတ်တော်မူ သဖြင့်၊ မြေကြီး သည် ကြောက် ၍ တိတ်ဆိတ် စွာနေပါ၏။¹⁰ အကယ် စင်စစ် လူ တို့၏ ဒေါသ သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း လိမ့်မည်။ ကြွင်း သော ဒေါသ ကို လည်း ခါးပန်း စည်း တော် မူ မည်။¹¹ သစ္စာ ဂတိပြုကြလော့။ သင် တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဝတ်ကိုလည်း ဖြေ ကြလော့။ ကိုယ်တော်၏ ပတ်လည် ၌နေသော သူအပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ ရိုသေဘွယ်သော ဘုရားထံ တော် သို့ လက်ဆောင် ကို ဆောင် ခဲ့ကြစေ။¹² ထိုဘုရားသည် မင်း သား တို့၏ စိတ် ကို နှိမ်ချ တော်မူ၏။ လောကီ ရှင် ဘုရင်တို့၌ ကြောက် ရွံ ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

77 ငါ သည် ဘုရား သခင်ထံသို့ အသံ ကို လွှင့်၍ အော်ဟစ် ၏။ ဘုရား သခင်ထံသို့ အသံ ကိုလွှင့်၍ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ စကားကို နားထောင် တော်မူလိမ့်မည်။² ဘေး ရောက်သည်ကာလ ၌ ငါ သည် ထာဝရ ဘုရား ကို ရှာ ရ၏။ ညဉ့် အချိန်၌ ပင်လက် ကို ဆန့် လျက် နေရ၏။ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် သက်သာ ခြင်းကို ငြင်းပယ် ၏။³ ဘုရား သခင်ကို အောက်မေ့ ၍ စိတ်ပူပန် ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ခြင် ၍ စိတ် ပျက် ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။⁴ မျက်စိ မှိတ် ၍ မပျော်နိုင်။ လှုပ်ရှား ခြင်းရှိ သောကြောင့် နှုတ် မ မြက်နိုင်။⁵ လွန် လေပြီးသော နေ့ရက် ကို၎င်း၊ ရှေး ကာလ ကို ၎င်း အောက်မေ့ ၏။⁶ ညဉ့် အခါ၌ လည်း ငါသည် ကိုယ် သီချင်း ကို ဆင်ခြင် ၍ ၊ ကိုယ် စိတ် နှလုံး နှင့် ဆွေးနွေး သဖြင့်၊ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် စစ်ဆေး ခြင်း ကို ပြု၏။⁷ ထာဝရ ဘုရား သည် အစဉ် စွန့်ပစ် တော်မူမည် လော ။ နောက် တဖန် ကျေးဇူး အလျှင်း မ ပြုဘဲ နေတော်မူ မည်လော။⁸ ကရုဏာ တော်သည် အစဉ် ကုန် ပြီလော။ ဂတိ တော် လည်း ကာလ အစဉ်အဆက် ပျက် လိမ့်မည် လော။⁹ ဘုရား သခင်သည် သနား ခြင်းငါ့မေ့လျော့ တော်မူသလော။ အမျက် ထွက်သဖြင့် စုံစမ်းခြင်းကရုဏာ တော် ကို ချုပ်တည်း တော် မူသလော။¹⁰ ထိုသို့ ဆိုသော်ငါသည် ကိုယ် မိုက် ကြောင်းကို ဝန်ခံ ရ၏။ ဤ အမှုကား၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏ လက်ျာ လက်တော် နှင့် ပြုပြင် တော် မူ ခြင်း ပေ တည်း။¹¹ ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော် တို့ကို အောက်မေ့ ပါမည်။ ရှေး ကာလ၌ ကိုယ်တော် ပြုဘူးသော အံ့ဩ ဘွယ် တို့ကို အောက်မေ့ ပါမည်။¹² ပြု တော်မူ သမျှ တို့ကို ဆင်ခြင် ၍ စီရင် တော်မူသော အရာတို့ကို မြက် ဆိုပါမည်။¹³ အို ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏ လမ်း သည် သန့်ရှင်း ခြင်း နှင့် ယှဉ် ပါ၏။ ဘုရား သခင် ကဲ့သို့ အ ဘယ် မည် သော ဘုရား သည် ကြီး မြတ် သနည်း။¹⁴ ကိုယ်တော် သည် အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု တတ်သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျိုး တို့တွင် တန်ခိုး တော်ကို ပြု တော် မူ ပြီ။¹⁵ ကိုယ်တော် ၏ လူ တည်း ဟူသော ယာ ကုပ် နှင့် ယော သပ် ၏အမျိုး ကို လက်ရုံး တော် နှင့် ကယ်နှုတ် တော် မူ ပြီ။¹⁶ အို ဘုရား သခင်၊ ရေ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် ကြပါ၏။ ရေ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် ၍ ကြောက်ရွံ့ ကြပါ၏။ ရေနက်နံ ရာ အရပ် တို့လည်း လှုပ်ရှား ကြ ပါ၏။¹⁷ မို ယ်း တိမ် တို့သည် ရေ ကို သွန်းလောင်း ၍၊ မို ယ်း ကောင်းကင် တို့လည်း အသံ ဗ လံ ပြု ကြ ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ မြား တို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ရောက် ကြပါ၏။¹⁸ ကိုယ်တော် ၏ မို ယ်း ကြိုး သံ သည် လေ ဘွေ ၌ ပါ၍၊ လျှပ်စစ် ပြက်သဖြင့်၊ လောက ကို လင်း စေပါ၏။ မြေကြီး သည်လည်း တုန် လှုပ် ပါ၏။¹⁹ ကိုယ်တော် သည် သမုဒ္ဒရာ ၌ ကြွ တော်မူ၍ ၊ လမ်း ခရီးတော်သည် ကျယ်ဝန်း သော ရေ တွင် ရှိသဖြင့် ၊ ခြေ တော်ရာ တို့သည် မ ထင်ရှား ကြ ပါ။²⁰ မော ရှေ နှင့် အာ ရုန် တို့လက် ဖြင့် ကိုယ်တော် ၏ လူ များတို့ကို သိုးစု ကဲ့သို့ ပို့ဆောင် တော်မူ၏။

78 ငါ့ ၏လူ များတို့၊ ငါ့ တရား ကို နာ ကြလော့။ ငါ မြက် သော စကား ကို နားထောင် ကြလော့။² ပုံ စကားကို ငါ မြက် ဆို၍၊ ရှေး ကာလ၏ နက်နဲ သော အရာ များ ကို ဘော်ပြ ပေ အံ့။³ ဘိုး ဘေး တို့သည် ပြော ၍ ငါ တို့သည် ကြား သိ ရ သော ထို အရာများကို၊⁴ သား မြေးတို့မှ မ ဝှက် မထား။ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော်နှင့် တန်ခိုး တော်ကို၎င်း၊ ပြု တော်မူသော အံ့ဩ ဘွယ်အမှုတို့ ကို၎င်း ၊ ဖြစ် လတံ့သောသူတို့အား ဘော် ပြုကြမည်။⁵ အကြောင်း မူကား၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ သက်သေ တရားကို စီရင် ၍ ၊ ဣသရေ လ အမျိုး၌ ပညတ် တရားကို ထား တော်မူ၏။⁶ သဘော မ ဖြောင့်၊ ဘုရားသခင် ၌ စိတ်ဝိညာဉ် အမြဲမ ဆည်းကပ် သောအမျိုး၊⁷ ငြင်းဆန် ၍ ပုန်ကန် တတ် သော အမျိုး တည်း ဟူသော ဘိုး ဘေး တို့ ကဲ့သို့ သား မြေး တို့သည် မ ဖြစ် ၊ ဘုရားသခင် ၏အမှု တော် တို့ ကို မ မေ့။⁸ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် ကိုးစား ၍၊ ပညတ် တော် တို့ ကို စောင့် စေ ခြင်း ငှာ ထို တရား တို့ ကို ဘိုး ဘေး တို့သည် သား တို့ အား ပြသ ၍ ဖြစ် လတံ့ သော အမျိုး တည်း ဟူသော၊ ဘွား မြင် လတံ့ သော သား တို့သည် သိ နားလည် ၍၊ နောက် တဖန် မြေး မြစ် တို့အား ပြသ ကြ မည်အကြောင်း ပညတ် ထား တော် မူ ပြီ။⁹ ဧ ဖ ရိမ် အမျိုးသား တို့သည် လေး လက်နက် ကို စွဲကိုင် သော်လည်း၊ စစ်တိုက် သောအခါ နောက်သို့ လှည့် ကြပါသည်တကား။¹⁰ ဘုရား သခင်၏ သစ္စာ တော်ကို မ စောင့်။ တရား တော်လမ်း၌ သွား ခြင်း ငှာ အလို မရှိကြ။¹¹ အမှုတော် တို့ကို၎င်း ၊ ပြု တော်မူသောအံ့ဩ ဘွယ် တို့ကို၎င်း မေ့လျော့ ကြ၏။¹² အဲဂုတု တု ပြည် ၊ ဇောန အရပ် တွင် သူ တို့အ ဘ များ မျက်မှောက် ၌ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု တော်မူ၏။¹³ ပင်လယ် ကိုခွဲ ၍ သူ တို့ကိုရောက်သွား စေတော် မူ ၏။ ရေ များကို စုပုံ ၍ ထား တော် မူ၏။¹⁴ နေ့ အချိန်၌ကား၊ မို ယ်း တိမ် ဖြင့် ၎င်း ၊ ညဉ့် အချိန်၌ကား တညဉ့် လုံး မီး အလင်း ဖြင့် ၎င်း သူ တို့ကို လမ်းပြ တော်မူ၏။¹⁵ တော ၌ ကျောက် တို့ကိုဖော် က် ၍ ၊ ပင်လယ် ရေ ကဲ့သို့ များစွာ သော ရေကို သူတို့အား တိုက် တော် မူ၏။¹⁶ ကျောက် ထဲက စီး သော ရေကို ထွက် စေ၍ ၊ မြစ် ရေ ကဲ့သို့ ရေများကို စီး စေတော်မူ၏။¹⁷ ထိုသူတို့မူကား ၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရားကို တော ၌ ပုန်ကန် သောအားဖြင့် တိုး ၍ ပြစ်မှား ကြ၏။¹⁸ မိမိ တို့အလို အလျောက်အစာ ကို တောင်း ၍ စိတ် နှလုံး ထဲမှာ ဘုရား သခင်ကို စုံစမ်း ကြ၏။¹⁹ ဘုရား သခင်သည် တော ၌ စားပွဲ ကို ပြင်ဆင် နိုင် သလော။²⁰ ကြည့် ကြလော့။ ကျောက် ကို ရိုက် တော်မူသဖြင့် ၊ ရေ ထွက်၍ မြစ် ရေကဲ့သို့စီး လေ၏။ မုန့် ကို လည်း ပေး နိုင် သလော။ မိမိ လူ တို့အ ဘို့ အမဲ သား ကို ပြင်ဆင် နိုင်သလောဟု ဘုရား သခင်ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုလျက် ပြော ဆို ကြ၏။²¹ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရား သည် ကြား ၍ အမျက်ထွက် တော်မူ၏။ ယာကုပ် အမျိုး၌ မီး လောင် ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ဒေါသ မီးတက် လေ၏။²² အကြောင်း မူကား၊ အထက် မို ယ်း တိမ်

တို့ကို မှာ ထားလျက်။²³ ကောင်းကင် တံခါး တို့ကို ဖွင့်၍ ၊ သူ တို့ စား စရာ ဘို့ မနုနု ကို မိုမ်း ရွာစေသဖြင့်၊²⁴ ကောင်းကင် ဆန် စပါးကို ပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ကြီးမြတ် သောသူ တို့၏ အစာ ကိုသုံး ဆောင်၍၊²⁵ ဝ ပြောစွာ စားကြမည် အကြောင်း ပြု တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဘုရား သခင်ကို မ ယုံကြည်။ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို မ ကိုးစား ဘဲ နေကြ၏။²⁶ မိုမ်း ကောင်းကင် ၌ အရှေ့ လေကို ပယ် ၍ ၊ အားကြီး သောတောင် လေ ကို ဆောင် ခဲ့သဖြင့်၊²⁷ သူ တို့အပေါ်သို့ အမဲသား ကို မြေမှန့်နှင့်အမျှ ပျံ တက်သောငှက် တို့ကို သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့်အမျှ ၊ မိုမ်းရွာ စေ လျက်။²⁸ သူ တို့တပ် ချ၍ ၊ နေရာ အရပ်ပတ်လည် ၌ ကျ စေ တော် မူ၏။²⁹ ထိုသို့ သူ တို့ အလို ရှိသည်အတိုင်း ပေး တော်မူသဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ဝ ပြောစွာ စား ရကြ၏။³⁰ သူတို့ တပ်မက်သော အစာကို မ ရောင့်ရဲမို စား ကြစဉ်တွင်၊³¹ ဘုရား သခင်၏အမျက် တော်သည် သက်ရောက် သဖြင့် ၊ ကျန်းမာ သော သူ တို့ကို ကွပ်မျက် ၍ ၊ ဣ သရေလ လူပျို တို့ကို လှဲချ တော်မူ၏။³² ထို အမှုအလုံးစုံ တို့နှင့် ဣ သရေလ လူတို့သည် တွေ့ကြုံရသော်လည်း ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှု တော်တို့ကြောင့် ယုံကြည် ခြင်းမ ရှိ။ ပြစ်မှား လျက် နေကြသေး ၏။³³ ထိုကြောင့် သူ တို့ နေ့ရက် ကာလကို အချည်းနီး လွန် စေ၍ ၊ သူ တို့နှစ် များကို ဘေး ဥပဒ်တွင် မြှုပ်တော်မူ ၏။³⁴ သူ တို့ကို ကွပ်မျက် တော်မူသောအခါ ကိုယ်တော် ကို ရှာ ကြ၏။ ပြန်လာ ၍ ကိုယ်တော် ကို လိုက်ရှာ ကြ၏။³⁵ ဘုရား သခင်သည် သူ တို့၏ကျောက် ၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား သည် သူ တို့ကို ကယ်တင် သော အရှင်ဖြစ် တော်မူ သည်ကို ထိုအခါ သတိ ရကြ၏။³⁶ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကို နှုတ် ဖြင့် ချော့မော့ ၍ ၊ လျှာ ဖြင့် လည်း မုသာ စကားကို လျှောက် ဆို ကြ၏။³⁷ သူ တို့ စိတ် သဘော မူကား ၊ ရှေ့တော်၌ မ ဖြောင့် ၊ သစ္စာ တော် ကို မ စောင့် ဘဲ နေ ကြ၏။³⁸ ကိုယ်တော် မူကား ၊ ကရုဏာ စိတ်ရှိ၍ သူတို့ကို မ ဖျက်ဆီး ဘဲ အပြစ် လွှတ် တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာ စိတ် တော်ပြေ ၍ ၊ အမျက် တော် ကိုနှိုးဆော် တော် မ မူ။³⁹ သူ တို့သည် အသား ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း ၊ စုတေ့၍ နောက် တဖန် မ လာ တတ်သော ဝိညာဉ် ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း အောက်မေ့ တော် မူ၏။⁴⁰ သူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို တော ၌ ပုန်ကန် ၍ ၊ လူ ဆိတ်ညံ့ ရာ အရပ် ၌ စိတ် တော် နာ ဘွယ် သော အကြောင်း ကို ကြိမ်ဖန်များစွာပြုကြပါသည်တကား။⁴¹ ဘုရား သခင်ကို အဖန်ဖန် စုံစမ်း ၍ ဣ သရေ လ အမျိုး၌ သန်ရှင်း တော် မူ သော ဘုရား ကို ဆန့်ကျင် ဘက် ပြု ကြ ပါသည် တကား။⁴² တန်ခိုး တော် ကို၎င်း၊ ဒုက္ခ ထဲက ကယ် လွှတ်တော် မူ သော နေ့ ရက် ကာလ ကို၎င်း မ အောက်မေ့ ကြ။⁴³ အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ လက္ခဏာ သက်သေ တော် တို့ကို၎င်း၊ ဇောန အရပ် ၌ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို၎င်း ၊ ပြု တော် မူ၏။⁴⁴ ထိုပြည်သားတို့သည် ရေမ သောက် ရမည် အကြောင်း၊ သူ တို့ မြစ် ရေ၊ စမ်း ရေများကို သွေး ဖြစ် စေတော်မူ၏။⁴⁵ သူ တို့ကို

ကိုက်စား တတ်သောယင်ရဲ တို့ကို ၎င်း ၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော ဘား တို့ကို၎င်း ၊ စေ လွှတ်တော်မူ၏။⁴⁶ သူ တို့၏ မြေအသီး အနံ့ကို ခါ သိလ ကျိုင်း တို့အား၎င်း၊ သူ တို့လုပ် ၍ ရသော ဥစ္စာ ကို အရာ ဘ ကျိုင်း တို့ အား ၎င်း ပေး တော်မူ၏။⁴⁷ သူ တို့စပျစ် နွယ်ပင်များကို မိုမ်းသီး ဖြင့် ၎င်း၊ သူ တို့ သဖန်း ပင်များကို နှင်းခဲ ဖြင့် ၎င်း ဖျက်ဆီး တော်မူ၏။⁴⁸ သူ တို့၏ သိုး နွားများကို မိုမ်းသီး ၌ ၎င်း ၊ ပြုစု သော တိရစ္ဆာန် များကို မီး ၌ ၎င်း အပ် တော်မူ၏။⁴⁹ အမျက် တော် အရှိန် အားဖြင့် သူ တို့၌ ဆိုး သော တမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ လွှမ်းမိုး ခြင်း၊ ဒဏ်ခတ် ခြင်း၊ နှောင့်ရှက် ခြင်းအမှုကိုဖြစ် စေတော်မူ၏။⁵⁰ အမျက် တော်ဘို့ လမ်း ကိုပြင်ဆင် တော်မူ၏။ သူ တို့အသက် ကို မ နှမြော ၊ သေ စေခြင်းငှါ ကာလနာ သို့ အပ်နံ့ သဖြင့်၊⁵¹ အဲဂုတုတု ပြည်၌ သား ဦးအပေါင်း တို့ကို၎င်း ၊ ဟာမ သားတို့နေရာ အရပ်၌ အထွဋ် အမြတ် များကို၎င်း ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။⁵² မိမိ လူ များကိုကား၊ သိုး ကဲ့သို့ ထွက် စေ၍ ၊ တော ၌ သူ တို့ကို သိုး စု ကဲ့သို့ ဆောင် တော် မူ၏။⁵³ ဘေး နှင့်ကင်းလွတ်အောင် ဆောင် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် မ ကြောက် ရကြ။ ရန်သူ တို့ကိုကား ပင်လယ် ရေသည် လွှမ်း လေ၏။⁵⁴ သန်ရှင်း သော ပြည် တော် စွန်းတိုင်အောင် ၎င်း ၊ လ ကျာ လက် တော်အားဖြင့်အပိုင် ရတော်မူသော ဤ တောင် သို့၎င်း၊ သူ တို့ကို ပို့ဆောင် တော်မူ၏။⁵⁵ သူ တို့ရှေ့မှာလည်း ၊ တပါး အမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ ဣသရေလ အမျိုး အနွယ် အသီးအသီးတို့ သည် အမွေ ခံ ရသော မြေ ကို တာထိုး၍ ပိုင်းခြား လျက် နေရာ ချတော် မူ၏။⁵⁶ သို့သော်လည်း ၊ သူ တို့သည် အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား ကို စုံစမ်း ၍ ပုန်ကန် ကြ၏။ သက်သေ ခံတော်မူချက် များကို မ စောင့် ဘဲ၊⁵⁷ ဘိုး ဘေး များ ကဲ့သို့ ဖေါ က် ပြန် ၍ သစ္စာ ကို ဖျက် ကြ၏။ လိမ် တတ် သော လေ ကဲ့သို့ လမ်းလွဲ ကြ၏။⁵⁸ သူ တို့သည် မြင့် သော အရပ်များအားဖြင့် ၊ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်၍ ၊ ရုပ်တု များ အားဖြင့် လည်း စိတ်တော်ကို ချုပ်ချယ် နှောင့်ရှက်ကြ၏။⁵⁹ ဘုရား သခင်သည် ကြားသိ တော်မူလျှင် ၊ အမျက် တော်ထွက်၍၊ ဣသရေ လ အမျိုးသားတို့ကို အလွန် ရှံရှာ သဖြင့်၊⁶⁰ ရှိလော တဲ တော်တည်း ဟူသော ၊ လူ တို့တွင် နေရာ ချတော် မူ သော အရပ် ကို စွန့် တော် မူ၏။⁶¹ တန်ခိုး တော်ကို သိမ်း သွားစေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ဘုန်း တော်ကို ရန်သူ တို့လက် သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ၎င်း စီရင် တော်မူ၏။⁶² မိမိ လူ တို့ကိုလည်း ထား ဘေး၌ အပ် ၍ ၊ အမွေ တော်ကို အမျက် ထွက် တော် မူ၏။⁶³ လူပျို တို့သည် မီး လောင် ခြင်း ကိုခံရသော်လည်း ၊ အပျို တို့သည် မ ငိုကြွေး ရကြ။⁶⁴ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ထား ဘေးဖြင့် ဆုံး သော်လည်း ၊ မုတ်ဆိုးမ တို့သည် မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြုရကြ။⁶⁵ ထိုအခါ ဘုရား ရှင်သည် အိပ်ပျော်ပြီးသောသူ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ စပျစ်ရည် ကြောင့် ငြိမ်ပြီးသောသူရဲကဲ့သို့ ၎င်း နိုး တော်မူ၏။⁶⁶ ရန်သူ တို့ကို ဒဏ်ခတ် ၍ လှန် သဖြင့် ၊ အစဉ် အမြဲအရှက်ကွဲ စေ တော်မူ၏။⁶⁷ သို့ရာတွင် ၊ ယောသပ် ၏ တဲ တော်ကို ငြင်းပယ် ၍ ဧ

ဖရိမ် အမျိုး ကို ရွေး တော်မ မူ။⁶⁸ ယုဒ အမျိုး ကို၎င်း၊ ချစ် တော် မူသော ဇိအုန် တောင် ကို၎င်း ရွေး တော်မူ၏။⁶⁹ သန့်ရှင်း ရာဌာန တော်ကို အထွဋ် ကဲ့သို့ တည်ဆောက် ၍ ၊ မြေကြီး ကဲ့သို့ အစဉ် မြ စေ တော်မူ၏။⁷⁰ ကျွန်တော်မျိုး ဒါဝိဒ် ကို သိုး ခြံ များထဲက ရွေး ယူ တော်မူ၏။⁷¹ သား ငယ်ရှိသောသိုး မတို့ကို ထိန်း ခြင်းအမှုမှ နှုတ် ၍ မိမိ လူ တည်းဟူသောယာကုပ် အမျိုးသား၊ အမွေ တော်တည်း ဟူသောကုသရေလ လူတို့ကို ကျွေးမွေးစေ ခြင်းငှါ ခန့်ထားတော် မူ၏။⁷² ထိုသူ သည် ဖြောင့်သောသဘော ရှိသည်အတိုင်း ကျွေးမွေး ၍ ၊ လိမ္မာ သောလက် နှင့် ပို့ဆောင် လေ၏။

79အိုဘုရား သခင်၊ တပါးအမျိုးသား တို့သည် အမွေ တော်ထဲ သို့ ဝင် ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိမာန် တော် ကို ညစ်ညူး စေ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို ဖြိုဖျက် ကြပါပြီ။² ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အသေ ကောင် တို့ကို မို ဃ်း ကောင်းကင် ငှက် တို့အား ၎င်း၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူ တို့ အသား ကို တော သားရဲ တို့ အား ၎င်း ကျွေး ကြ ပါ ပြီ။³ သူ တို့အသွေး ကို လည်း ရေ ကဲ့သို့ ယေ ရုရှ လင် မြို့ ပတ်လည်၌ သွန် ကြ၍ ၊ သဂြိုဟ် သော သူလည်းမ ရှိပါ။⁴ အကျွန်ုပ် တို့သည် အိမ် နီးချင်းများ ကဲ့ရဲ့ ရာ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ နေသောသူများ ပြက်ယယ် ပြု၍ အရှက်ခွဲ ရာ ဖြစ် ကြ ပါ၏။⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ အမျက် တော်သည် အလျှင်း မငြိမ်းဘဲ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး ထွက်ပါမည်နည်း။ အဘယ် မျှကာလပတ်လုံး စိတ် တော်သည် မ ပြေ၊ မီး ကဲ့သို့ လောင် ပါမည်နည်း။⁶ ကိုယ်တော် ကို မ သိ သောတ ပါး အမျိုးသား တို့ အပေါ် သို့၎င်း၊ နာမတော် ကို ပဌနာ မပြုသော တိုင်း နိုင်ငံသား တို့အပေါ် သို့၎င်း၊ အမျက် တော် ကို သွန်းလောင်း တော် မူ ပါ။⁷ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ယာ ကုပ် အမျိုး ကို ကိုက်စား ၍ ၊ သူ ၏နေရာ ကိုလည်း သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြ ပါပြီ။⁸ ရှေး ကပြစ်မှားမိသော အပြစ် များကို အကျွန်ုပ် တို့၌ မှတ် တော် မ မူ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန် နှိမ်ချ လျက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍ ၊ ကရုဏာ တော်သည် အလျင် အမြန်ကူမ ပါစေသော။⁹ ကယ်တင် တော်မူသောဘုရား ၊ နာမတော် ၏ ဂုဏ် ကိုထောက် ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို မစ တော်မူပါ။ နာမတော် အတွက် ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို နှုတ် ယူ၍ အပြစ် များကို ဖြေရှင်း တော်မူပါ။¹⁰ သူ တို့၏ ဘုရား သခင်သည် အဘယ် မှာ ရှိ သနည်းဟု တ ပါးအမျိုးသား တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ရကြပါမည်နည်း။ သွန် ပြီးသော ကျွန် တော် မျိုး၏ အသွေး ဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူသောအကြောင်းသည် တပါးအမျိုးသား တို့တွင် အကျွန်ုပ် တို့ မျက်မှောက် ၌ ထင်ရှား ပါ စေသော။¹¹ အချုပ် ခံ ရသောသူ ၏ ညည်းတွား သံကို နားထောင် တော် မူ ပါ။ သေ ရ သော သူ တို့ ကို လက်ရုံး တော် တန်ခိုး ကြီး သည်နှင့် အညီ ချမ်းသာ ပေး တော် မူ ပါ။¹² အကျွန်ုပ် တို့ အိမ် နီး ချင်းတို့သည် ကိုယ်တော် အား ကဲ့ရဲ့ခြင်းအပြစ် ကို သူ တို့ရင်ခွင် ထဲသို့ ခုန်စ ဆတိုင်အောင် ဆပ် ပေးတော်မူပါဘုရား။¹³ သို့ဖြစ်၍ ၊

ကိုယ်တော် ထံ ၌ ကျက်စား သော သိုးစု တည်းဟူသော ကိုယ်တော် ၏လူ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို အစဉ် မပြတ် ချီးမွမ်း ၍၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကို အစဉ် အဆက် ဖြစ်လတံ့သောသူတို့အား ဘော်ပြ ကြပါမည်။

80သိုးစု ကို ပို့ဆောင် သကဲ့သို့ ယော သပ် အမျိုး ကို ပို့ဆောင် တော် မူ သော ကုသရေလ သိုးထိန်း ကြီး၊ နားထောင် တော် မူ ပါ။ ခေရုဗိမ် တွင် ကျိန်းဝပ် တော်မူသော ဘုရား၊ ရောင်ခြည် တော်ကို လွှတ်တော် မူ ပါ။² ဖရိမ် အမျိုး၊ ဗ ျာ ယာ မိန် အမျိုး၊ မ နာ ရှေ အမျိုး တို့ ရှေ့မှာ တန်ခိုး တော် ကို နှိုးဆော် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်တင် ခြင်း ငှါ ကြွ တော် မူ ပါ။³ အို ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ပြောင်းလဲ စေ၍ ၊ မျက်နှာ တော် အလင်း ကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြု လျှင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပါ လိမ့်မည်။⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ပြုသောပဌနာ စကားကို အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးအမျက်ထွက် တော်မူမည်နည်း။⁵ သူ တို့ကို မျက်ရည် မုန့် နှင့် ကျွေး ၍ ၊ မျက်ရည် ကိုလည်း ကြွယ်ဝ စွာ တိုက် တော် မူ၏။⁶ အနီး အပါး၌ နေသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ အတွက် ငြင်းခုံ ကြ ပါ၏။ ရန်သူ တို့သည်လည်း ဝါကြား၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို ပြက်ယယ် ပြုကြပါ၏။⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ပြောင်းလဲ စေ၍ ၊ မျက်နှာ တော်အလင်း ကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြု လျှင် အကျွန်ုပ် တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပါ လိမ့်မည်။⁸ ကိုယ်တော် သည် စပျစ် နွယ်ပင် ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် က ဆောင် ခဲ့၍၊ တ ပါး အမျိုးသား တို့ကို နှင်ထုတ် ပြီး မှ စိုက်ပျိုး တော်မူ၏။⁹ သူ ၏နေရာကိုပြုပြင် တော်မူသဖြင့် ၊ သူသည် အမြစ် ကျ ၍ တပြည် လုံးကို နှံ့ပြား ပါ၏။¹⁰ သူ ၏အရိပ် သည် တောင် တို့ ကို၎င်း ၊ အခက် အလက် တို့သည် အမြင့် ဆုံး သော အာ ရ ဇံ ပင် တို့ ကို၎င်း လွှမ်းမိုး ကြ ပါ၏။¹¹ သူ သည် အခက် အလက် တို့ ကို ပင်လယ် တိုင်အောင် ၎င်း ၊ အညွန့် တို့ကို မြစ် ကြီးတိုင်အောင် ၎င်း ပြန့်ပွား စေ ပါ၏။¹² ယခု မူကား၊ လမ်း ၌ ရှောက် သွား သော သူ အပေါင်း တို့သည် ဆွတ် စေ ခြင်း ငှါ၊ သူ ၏ခြံ ကို အ ဘယ် ကြောင့် ချိုးဖျက် တော် မူ သနည်း။¹³ တော ဝက် သည် ထို အပင် ကို ကိုက်ခဲ ၍၊ တော သားရဲ သည်လည်း စား ပါ၏။¹⁴ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင်၊ တဖန် ကြွလာ တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ပါ၏။ ကောင်းကင် က ကြည့်ရှု တော် မူ ပါ။ ထို စပျစ် နွယ်ပင်ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူပါ။¹⁵ လက်ျာ လက်တော် နှင့် စိုက်ပျိုး သောအပင်၊ ကိုယ်တော် အဘို့ ခိုင်မာ စေတော်မူသော ပျိုး ပင်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။¹⁶ မီးရှို့ ပါပြီ။ ခုတ် လဲပါပြီ။ မျက်နှာ တော် ဖြင့် ဆုံးမ ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ တို့ သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ရကြပါ၏။¹⁷ လက်ျာ လက်တော်နှင့်ဆိုင်သောလူ၊ ကိုယ်တော်

အဘို့ ခိုင်မာ စေတော်မူသော လူ သား ၏အပေါ်မှာ လက် တော်ကို တင် ပါစေသော။¹⁸ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ထံ မှ မ ဆုတ် ရကြပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ကို အသက် ရှင်စေတော်မူပါ။ နာမ တော် ကို ပဌနာ ပြုကြပါမည်။¹⁹ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ပြောင်းလဲ စေ၍၊ မျက်နှာ တော် အလင်း ကို ပြ တော် မူ ပါ။ သို့ပြု လျှင် အကျွန်ုပ် တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

81 ငါ တို့အစွမ်း သတ္တိတည်းဟူသော ဘုရား သခင်အား ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆိုကြလော့။ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်အား ကျူး ဧ သော အသံ ကို ပြု ကြ လော့။² တု ရိ ယာ မျိုး ကို ဆောင် ကြ။ ပတ်သာ ကိုငှင်း၊ သာယာ သော စောင်း နှင့် တယော ကိုငှင်း ယူ ခဲ့ ကြ။³ လဆန်း နေ့၊ လပြည့် နေ့၊ ပွဲ သဘင် နေ့ ၌ တံပိုး မှုတ် ကြ။⁴ ထိုသို့ ကူ သရေ လ အမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့ ၍၊ ယာ ကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်သည် ဆုံးဖြတ် တော်မူ၏။⁵ နား မ လည်သော စကား ကိုကြား ရာ အရပ်၊ အဲဂုတ္တု ပြည် တဘက် ၌ ကြွသွား တော်မူသောအခါ ၊ ယောသပ် အမျိုး၌ ထိုသို့ သော သက်သေခံ ချက်ကို စီရင် တော် မူ၏။⁶ ငါသည်သူ ၏ ပခုံး ကိုဝန် နှင့် လွတ် စေ၏။ သူ ၏ လက် ကို လည်း ကယ်တင်ခြင်းတို့ အထဲ က နှုတ် ယူ၏။⁷ သင်သည်ဒုက္ခ ကို ခံရသောအခါ ၊ ငါ့ကိုခေါ် ၍ ငါသည် ချမ်းသာ ပေး၏။ မ ထင်ရှား သော မိုဗ်းကြိုး နေရာ ၌ ငါပြန် ပြော၏။ မေရိဘ ရေ နား မှာ သင် ကို ငါစုံစမ်း ၏။⁸ ငါ ၏လူစု ၊ နားထောင် လော့။ ငါမှာ ထားမည်။ အို ကူသရေလ အမျိုး၊ သင်သည် ငါ့ စကားကို နားထောင် ပါစေသော။⁹ သင် ၌ တပါး အမျိုး၏ ဘုရား မ ရှိ ရ။ တကျွန်း တနိုင်ငံဘုရား ကို မ ကိုးကွယ် ရ။¹⁰ ငါ သည်သင့် ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ကယ်နှုတ် ဆောင် ယူခဲ့ ပြီး သော သင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင် ၏နှုတ် ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့် လော့။ ဝပြော စွာ ကျွေး မည်။¹¹ ငါ ၏လူ များ မူကား ၊ ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင် ကြ။ ကူ သရေလ အမျိုးသည် ငါ့ ကို အလို မ ရှိကြပါတကား။¹² ငါသည်လည်း ထိုသူ တို့ကို သူ တို့ နှလုံး ခိုင်မာ ခြင်း၌ အပ် ၍၊ သူတို့သည် မိမိ တို့အလို သို့ လိုက် ကြ၏။¹³ ငါ ၏လူစု သည် ငါ့ စကားကို နားထောင် ၍၊ ကူ သရေလ အမျိုးသည် ငါ့ လမ်း ၌ လိုက် ပါစေသော။¹⁴ လိုက်လျှင် ငါသည်သူ တို့ရန်သူ များကို အလျင် အမြန် နှိပ်စက် ၍ ၊ ရန်ဘက် ပြုသောသူတို့ကို ဒဏ်ခတ် မည်။¹⁵ ထာဝရဘုရား ကို မုန်း သောသူ တို့သည် တောင်းပန် ခြင်းကို ပြု၍၊ ငါ၏ လူတို့သည်လည်း၊ အစဉ် အမြဲတည် ရသော အခွင့်ရှိ ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ အကောင်း ဆုံးသော ဆန် စပါးနှင့် ငါကျွေး မည်။ ကျောက် ထဲ က ထွက်သော ပျားရည် နှင့် လည်း ဝပြော စေမည်။

82 ဘုရား သခင်သည် ဘုရားတို့၏ ပရိသတ် ၌ ရပ် လျက် နေ တော်မူ၍၊ ဘုရား တို့ အလယ် ၌ စီရင် တော်မူ၏။² သင်တို့သည် မ

တရား သောသူတို့ ၏ မျက်နှာ ကို ထောက် ၍ ၊ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး မ တရားသဖြင့် စီရင် ကြ မည် နည်း။³ ဆင်းရဲ သော သူ နှင့် မိဘ မ ရှိ သော သူ တို့ကို စောင့် မ ကြ လော့။ ငြိငြင် သော သူ နှင့် ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ဘက်၌ တရား စီရင် ကြ လော့။⁴ ဆင်းရဲ သော သူ နှင့် ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ကို မ တရား သော သူ ၏လက် မှ ကယ်နှုတ် ကြ လော့။⁵ သူ တို့သည် မ သိ ၊ နား မ လည် ကြ။ မှောင်မိုက် ၌ ကျင်လည် ကြ၏။ မြေကြီး တိုက်မြစ် အပေါင်း တို့သည် လှုပ်ရှား လျက်ရှိကြ၏။⁶ သင် တို့သည် ဘုရား ဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှ တို့သည် အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏သား ဖြစ်ကြ၏ဟု ငါ ဆို သတည်း။⁷ သို့ သော်လည်း၊ သင် တို့သည် လူ ကဲ့သို့ သေ ၍ ၊ အခြား သော မင်း ကဲ့သို့ ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။⁸ အို ဘုရား သခင်၊ ထ ၍မြေကြီး ကို တရားစီရင် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် သည် လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို အပိုင် ရတော်မူ၏။

83 အို ဘုရား သခင်၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ တော် မ မူ ပါ နှင့်။ အို ဘုရား သခင်၊ အမိန့်တော် မ ရှိဘဲ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ တော် မ မူ ပါ နှင့်။² ကိုယ်တော် ၏ရန်သူ တို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော် ကို မုန်း သောသူတို့သည် ထ ကြပါ၏။³ ကိုယ်တော် ၏ လူစု တဘက် ၌ ပရိယာယ် ကိုကြံ ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကွယ်ကာ တော်မူသောသူတို့ တဘက် ၌ တိုင်ပင် ကြပါ၏။⁴ ကူသရေလ ၏နာမ ကို နောက် တ ဖန် အောက်မေ့ စရာမ ရှိစေခြင်းငှါ လာ ကြ၊ သူ တို့အမျိုး ကို ပယ် ဖြတ် ကြကုန်အံ့ဟု ဆို ကြပါ၏။⁵ သဘော တညီ တညွတ်တည်း တိုင်ပင် ၍ ၊ ကိုယ်တော် တဘက် ၌ အချင်းချင်း သင်း ဖွဲ့သော သူ ဟူမူကား။⁶ ဧဒုံ ပြည်၌ နေ သောသူ၊ ကူရှု မေလ အမျိုးသား၊ မော ဘ ပြည် သား၊ ဟာ ဂ ရ ပြည် သား၊⁷ ဂေဗလ ပြည် သား၊ အမု မုန် ပြည် သား၊ အာမ လက် ပြည် သား၊ တု ရ မြို့သား နှင့် တကွ ဖိ လိ တုတိ အမျိုးသားတို့ သည် သင်း ဖွဲ့ကြပါ၏။⁸ အာရှု ရှိ အမျိုးသား တို့သည်လည်း ၊ ဝိုင်း၍ လောတ အမျိုးသား တို့ဘက် သို့ ဝင် ကြ ပါ၏။⁹ မိချန် အမျိုးကိုငှင်း၊ ခိရှန် ချောင်း နား မှာ သိသရ မင်းနှင့် ယာဘိန် မင်းကို ငှင်းပြုသကဲ့သို့ သူ တို့ကို ပြု တော်မူ ပါ။¹⁰ ထိုသူ တို့သည် အဲဒေါရ အရပ်၌ ဆုံးရှုံး ၍၊ မြေ ပေါ်မှာ နောက်ချေး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြပါ၏။¹¹ ငါတို့သည် ဘုရား သခင်၏အိမ် များကို ကိုယ် ဘို့ သိမ်းယူ ကြကုန်အံ့ဟု ဆို သော ဩရဘာ မင်းနှင့် ဇော မင်း ကဲ့သို့ ၊¹² ဤသူ တို့၏မူးမတ် များကိုငှင်း ၊ ဇောဟာ မင်းနှင့် ဇာလမုနန် မင်းကဲ့သို့ ဤသူ တို့၏မင်းသား အပေါင်း ကိုငှင်း ဖြစ် စေတော်မူပါ။¹³ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ လေဘွေ ၌ ပါသွား သော အမှိုက် ကဲ့သို့ ငှင်း၊ လေတိုက် ၍ လွင့်သော ဖွဲ့ကဲ့သို့ ငှင်း သူ တို့ကို ဖြစ် စေတော် မူ ပါ။¹⁴ တော ကို မီး ရှို့ သကဲ့သို့ ငှင်း ၊ တောင် ပေါ်မှာ မီး လောင် သကဲ့သို့ ငှင်း၊¹⁵ ထိုနည်းတူ ၊ မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းတော် အားဖြင့် သူ တို့ကိုညှဉ်းဆဲ ၍ ၊ ပြင်းစွာ သော လေတော်အားဖြင့် ချောက် လှန့် တော်မူပါ။¹⁶ အို ထာဝရဘုရား ၊ သူ တို့မျက်နှာ ကို ရှက် စေ တော်

မူ ၍ သူ တို့သည် နာမ တော် ကို ရှာ ကြ ပါ စေသော။¹⁷စိတ်ပျက် ၍ အစဉ် ပင်ပန်း ခြင်း ရှိကြပါစေသော။ အရှက်ကွဲ ၍ ဆုံးရှုံး ခြင်း သို့ ရောက်ကြပါစေသော။¹⁸ထာဝရဘုရား ဟူ၍နာမ တော်ရှိသော ကိုယ်တော် တပါး တည်းသာလျှင်၊ မြေကြီး တပြင်လုံး အပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံး သောဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို သိ ကြပါ စေသော။

84ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကျိန်းဝမ်း တော်မူရာ အရပ် ဌာနတို့သည် အလွန်နှစ်သက် ဘွယ် ဖြစ်ပါသည် တကား။²ထာဝရဘုရား ၏ တန်တိုင်း တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် သည် တသ ၍ အားလျော့ လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် နှလုံး နှင့် ကိုယ် ခန္ဓာသည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရား သခင်ကို အလိုရှိ၍ ကြွေးကြော် ပါ၏။³ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ရင် ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ အကယ် စင်စစ်ယဇ် ပလ္လင် တော်တို့ အနား မှာ စာငှက် သည် နေရာ အရပ်ကို၎င်း၊ ဇရက်သည် လည်း သား ငယ် မွေး စရာ အသိုက် ကို ၎င်း တွေ့ ရပါ၏။⁴အိမ် တော်၌ နေ သောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော် ကို အစဉ် ချီးမွမ်း ကြ ပါ လိမ့်မည်။⁵ကိုယ်တော် ကို အား ပြု သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိပါ၏။ ထိုသို့သောသူ တို့သည် လမ်းခရီး တော်တို့ကို နှလုံး သွင်းတတ်ကြပါ၏။⁶သူတို့သည် ဗာကာ လွင်ပြင် ၌ ရှောက်သွား စဉ်၊ ထို လွင်ပြင်ကို စမ်းရေ ထွက်ရာအရပ် ဖြစ် စေကြပါ၏။ အရင် မိုဗ်းရေလည်း မင်္ဂလာ များနှင့် လွှမ်း စေပါ၏။⁷သူတို့သည် အား တိုးတက်၍ ခရီးသွား လျက်၊ ဇိအုန် မြို့မှာ ဘုရား သခင်ထံ တော်၌ မျက်နှာ ပြ ကြ ပါ၏။⁸ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ပဌနာ စကားကို မှတ် တော်မူပါ။ ယာ ကုပ် အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ နားထောင် တော်မူပါ။⁹အကျွန်ုပ် တို့ကို ကွယ်ကာ တော်မူသောဘုရား ၊ ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ အထံ တော်၌ ဘီ သိတ် ခံ သော သူ၏ မျက်နှာ ကို ထောက်ရှု တော် မူ ပါ။¹⁰တန် တိုင်း တော်တို့အတွင်း၌ နေသောတရက် သည် အခြားအရပ်၌နေ သောအရက်တထောင် ထက် သာ၍ကောင်း ပါ၏။ မ တရားသော သူ ၏နေရာ ၌ နေ ရ သော အခွင့်ထက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သ ခင် အိမ် တော် ၌ တံခါး စောင့် အရာ ကို အကျွန်ုပ် သာ၍နှစ်သက် ပါ၏။¹¹ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင် သည် နေ လည်း ဖြစ် တော် မူ၏။ အကွယ် အကာလည်း ဖြစ် တော် မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ကျေးဇူး တော်နှင့် ဘုန်း အသရေကို ပေး တော် မူ၏။ ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် သောသူတို့အား ကောင်း သောအရာကို ငြင်း တော် မ မူ။¹²ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၌ ခိုလှုံ သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိပါ၏။

85အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ပြည် တော် ကို စိတ် နှင့် တွေ့တော်မူ၍၊ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယာကုပ် အမျိုးသားတို့ကို ပြန် ပို့စေတော်မူပြီ။²ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့အပြစ်

ကိုလွှတ် ၍၊ သူ တို့၏ ဒုစရိုက် အပေါင်း ကိုလည်း ဖုံးအုပ် တော်မူ ပြီ။³စိတ် တော်ရှင်းရှင်း ပြေ ၍၊ အမျက် တော် အရှိန် ကို လျော့စေ တော်မူပြီ။⁴အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသော ဘုရား ၊ တ ဖန် အကျွန်ုပ် တို့ကို ပြောင်းလဲ စေ၍၊ ထွက်ဘူးသော အမျက် တော် ကို ငြိမ်းစေ တော်မူပါ။⁵အကျွန်ုပ် တို့၌ အစဉ် အမျက် ထွက်တော် မူမည် လော ။ ကာလ အစဉ်အဆက် စိတ် တော်မပြေဘဲ နေတော် မူမည်လော။⁶ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက် ပါမည်အကြောင်း ၊ တဖန်အကျွန်ုပ် တို့ကို အသက် ရှင် စေ တော် မူ မည် မ ဟုတ် လော။⁷အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့အား ကရုဏာ တော်ကို ပြု ၍၊ ကယ်တင် တော် မူ ခြင်းကျေးဇူး ကို ပြု တော် မူ ပါ။⁸ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင်သည် အဘယ်သို့ နှိမ် နှိတ် တော် မူ မည် ကို ငါ နားထောင် မည်။ အကယ် စင်စစ် မိမိ လူ ၊ မိမိ သန့်ရှင်း သူတို့အား ငြိမ်သက် ခြင်းအကြောင်းကို မိန့် တော်မူ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၊ နောက်တဖန် မိုက် သောအကျင့် ကို မ ကျင့် ကြပါစေနှင့်။⁹ငါ တို့ပြည် ၌ ဘုန်း တော်ကျိန်းဝမ်း မည်အကြောင်း ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည်၊ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ၏အနီး သို့ ကော် အမှန် ရောက် လေပြီ။¹⁰ကရုဏာ နှင့် သစ္စာ ဆုံ မိပြီ။ တရား နှင့် ချမ်းသာ သည် တပါးကို တပါးနမ်း ကြ ပြီ။¹¹သစ္စာ သည် မြေကြီး ထဲ က ပေါက် လိမ့်မည်။ တရား သည် လည်း ကောင်းကင် ပေါ်က ငုံ့ကြည့် လိမ့်မည်။¹²အကယ် စင်စစ် ထာဝရဘုရား သည် ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၍ ၊ ငါ တို့ မြေ သည် မိမိ ဘဏ္ဍာ ကို ပေး လိမ့်မည်။¹³တရား သည် ရှေ့တော်၌သွား ၍ ခြေ တော် ရာ တို့ကို ပဲ့ပြင် လိမ့်မည်။

86အို ထာဝရဘုရား ၊ နား တော် ကို လှည့်၍ အကျွန်ုပ် စကား ကို နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် ပါ၏။²အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်၊ သန့်ရှင်း သူတို့အဝင် ဖြစ်သော အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် ကိုစောင့်မ ၍၊ ကိုယ်တော် ကို ကိုးစား သော ကိုယ်တော် ၏ကျွန် ကို ကယ်တင် တော် မူ ပါ။³အို ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို အစဉ် အော်ဟစ် ပါသည် ဖြစ်၍ ၊ ကယ် မ သနား တော် မူ ပါ။⁴အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် တသ ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် သည် ဝမ်းမြောက် မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါ။⁵အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ကောင်း သော သဘော၊ သည်းခံ တတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော် ကို ပဌနာ ပြုသော သူအပေါင်း တို့အား ကရုဏာ တော်ကြွယ်ဝ ပါ၏။⁶အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ပဌနာ စကားကို နားထောင် တော် မူပါ။ အသနား တော်ခံသော စကား သံကို မှတ် တော်မူပါ။ ဘေး ရောက် သည် ကာလ ၊ ကိုယ်တော် ကို ခေါ် ပါ မည်။⁷ကိုယ်တော် လည်း ထူး တော်မူ တတ်ပါ၏။⁸အို ထာဝရ ဘုရား၊ ဘုရား တို့တွင် ကိုယ်တော် နှင့် တူသော ဘုရား မ ရှိ ပါ။ အမှု တော် နှင့် တူသော အမှု လည်း မ ရှိ ပါ။⁹အို ထာဝရ ဘုရား၊ ဖန်ဆင်း တော် မူ သော

လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ် လျက် ရှေ့ တော်၌ ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ နာမ တော် ကို ချီးမြှောက် ကြ ပါ လိမ့်မည်။¹⁰ ကိုယ်တော် သည် ကြီးမြတ် ၍ အံ့ဩ ဘွယ်တို့ကို ပြု တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် တပါး တည်းသာလျှင် ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။¹¹ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ လမ်း ကို အကျွန်ုပ် အား ပြည့်စုံ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ၏ သမ္မာတရား လမ်းသို့ လိုက်သွား ပါမည်။ နာမ တော်ကို ကြောက်ရွံ့ မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏နလုံး ကို စေ့စပ် စေတော်မူပါ။¹² အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချီးမွမ်း ၍ ၊ နာမ တော်ကို အစဉ် အမြဲချီးမြှောက် ပါ မည်။¹³ အကျွန်ုပ် ခံရ သောကရုဏာ တော်ကြီး လှပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် ကို မရဏ နိုင်ငံ အောက် အရပ်ထဲ က ကယ်နှုတ် တော် မူ ပြီ။¹⁴ အို ဘုရား သခင်၊ မာန ကြီးသော သူ တို့ သည် အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ ထ ကြ၍ ၊ ကြမ်းတမ်း သော လူ အစု အဝေး တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မျက်မှောက် မ ပြုဘဲ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ရှာ ကြ ပါ၏။¹⁵ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် သနား စုံမက် တတ် သော သဘော၊ ကျေးဇူး ပြု တတ် သော သဘော၊ သည်းခံ တတ် သောသဘော၊ ကရုဏာ နှင့် သစ္စာ ကြွယ်ဝသော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ် ကို မျက်နှာ ပြု၍ ကယ် မ သနားတော်မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် အား တန်ခိုး တော်ကိုပေး ၍၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မသား ကို ကယ်တင် တော် မူ ပါ။¹⁷ အကျွန်ုပ် အား ကောင်း သော နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကို မုန်း သောသူတို့သည် မြင် ၍ ရှက်ကြောက် ကြပါစေ။ အကြောင်း မူကား၊ အို ထာဝရ ဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို မစ ၍ ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။

87 ဘုံ မိ မာန် ၏ တော်တိုက် မြစ် သည် သန့်ရှင်း သော တောင် ရိုး ပေါ် မှာ တည် လျက် ရှိ၏။² ထာဝရဘုရား သည် ယာ ကုပ် ၏ နေရာ အပေါင်း တို့ထက် ဇီအုန် တံခါး တို့ကို သာ၍နှစ်သက် တော် မူ၏။³ အိုဘုရား သခင်၏ မြို့ တော်၊ သင် သည် ဘုန်း အသရေကြီး လိမ့်မည်ဟူသောစကားကို ပြော ထားလျက် ရှိ၏။⁴ ငါ့ ကိုသိကျွမ်း သောသူတို့ တွင် ၊ ရာခပ် မြို့နှင့် ဗာဗုလုန် မြို့ကို ငါမှတ် ထားမည်။ ဖိလိ တု တိ ပြည်၊ တု ရှ ပြည်၊ ကု ရှ ပြည် တို့ကိုလည်း ကြည့် ကြ လော့။ ဤ မည်သော ပြည်သားသည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင် သောသူ ဖြစ်၏။⁵ ဇီအုန် မြို့ကို လည်း လူ အမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုမြို့၌ ဘွား မြင် ကြပြီ။ အမြင်ဆုံး သောဘုရားသည် ထိုမြို့ ကို ကိုယ်တော်တိုင် မြဲမြံ စေတော်မူပြီဟု ပြော ဆိုကြလိမ့်မည်။⁶ ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုး တို့ကို စာရင်း ယူတော်မူ သောအခါ ၊ ဤမည်သော အမျိုး သည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင်သောအမျိုးဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည်။⁷ သီချင်း သည်နှင့် ပွဲသဘင်ခံသောသူ အစရှိသော ငါ၏ပျော်မွေ့ခြင်း အကြောင်းရှိသမျှ တို့သည် သင် ၌ ရှိကြ သတည်း။

88 အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူသောဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ရှေ့ strong="H5048" တော်၌ နေ ညဉ့် မပြတ် အော်ဟစ် ပါ၏။² အကျွန်ုပ် ပြု သော ပဌနာ သည် အထံ တော်သို့ ဝင် ပါစေသော။ အော်ဟစ် သံ ကို | strong="H9997" နားထောင် တော်မူပါ။³ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် သည် ဒုက္ခ နှင့် ပြည့် ၍ ၊ အသက် | strong="H2416" သည် လည်း မရဏာ နိုင်ငံ အနီး သို့ ရောက် ပါ ပြီ။⁴ အကျွန်ုပ်သည် သင်ချိုင်းတွင်း ထဲသို့ ဆင်း သောသူတို့ နှင့်အတူ ရေထွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ အား ကုန် သော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ပါ၏။⁵ အသေ ကောင် တို့ တွင် ပစ် ထား သော သူ၊ ကွပ်မျက် ၍ သင်ချိုင်း တွင်း၌ အိပ် နေသောသူတည်းဟူသော အောက်မေ့ တော် မ မှု လက် တော်၏ မစခြင်းနှင့် ကွာဝေး သော သူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။⁶ အကျွန်ုပ် ကို အနက်ဆုံး သောတွင်း ၊ မှောင်မိုက် | strong="H4285" ဖုံးလွှမ်း၍ အလွန်နက်နဲ သော အရပ်၌ ချထား တော်မူပြီ။⁷ အမျက် တော်သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်၌ ဖိ လျက် ရှိပါ၏။ လှိုင်း တံပိုးတော် အပေါင်း တို့နှင့် နှိပ်စက် တော် မူ ၏။⁸ အကျွန်ုပ် ၏ အသိအကျွမ်း များကို အဝေး သို့ ရွှေ့တော် မူပြီ။ သူ တို့အား အကျွန်ုပ် ကို ရွံ့ရှာ | strong="H8441" ဖွယ် ဖြစ် စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် သည် အချုပ် ခံရ၍ ၊ ပြင်သို့ မ | strong="H3808" ထွက် ရပါ။⁹ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဒုက္ခ ကြောင့် အကျွန်ုပ် မျက်စိ သည် ပျက် ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် | strong="H9905" ကို အစဉ် အော်ဟစ် ပါ၏။ အထံ တော်သို့ လက် ကိုဆန့် ပါ၏။¹⁰ သေ လျက်နေသောသူတို့အား အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြ တော်မူမည်လော ။ သင်ချိုင်း | strong="H7496" သား တို့သည် ထ ၍ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ ပါ မည် လော ။¹¹ ကရုဏာ တော်ကို သင်ချိုင်းတွင်း ၌ ၎င်း၊ သစ္စာ တော်ကို ပျက်စီး ရာအရပ် ၌ ၎င်း ကြားပြော ရကြပါ မည်လော ။¹² အံ့ဘွယ် သော အမှုတော်တို့ကို မှောင်မိုက် သော အရပ်၌ ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် တော် မူခြင်းတရားကို မေ့လျော့ ရာပြည် ၌ ၎င်း သိရ ကြပါမည်လော။¹³ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် | strong="H9905" ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ပါ၏။ နံနက် အချိန်၌ အကျွန်ုပ် ၏ ပဌနာ သည် ရှေ့တော် သို့ရောက် ပါ၏။¹⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် | strong="H9901" ၏ ဝိညာဉ် ကို အဘယ် ကြောင့်ပယ် တော်မူသနည်း။ မျက်နှာ တော် ကို အကျွန်ုပ် မှ အဘယ်ကြောင့် လွှဲ တော် မူ သနည်း။¹⁵ အကျွန်ုပ် သည် ဒုက္ခ ဝေဒနာကိုခံရ၍ သေဆဲ ရှိပါ၏။ စီရင် တော်မူသောဘေး များကို ငယ် သောအရွယ် က ပင် ခံရ ၍ ပင်ပန်း ပါ၏။¹⁶ အမျက် တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို လွှမ်းမိုး ပါ၏။ စီရင် တော် မူ သော ဘေး တို့သည် အကျွန်ုပ် ၏ အသက်ကို ညှဉ်းဆဲ သည်တိုင်အောင် ၊¹⁷ ရေ ကဲ့သို့ အစဉ်မပြတ် ဝိုင်း ၍ တညီ တညွတ်တည်း ဝန်းရံ ကြ ပါ၏။¹⁸ ချစ် သော သူ နှင့် အဆွေ ခင်ပွန်း ကို အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေး ဝေး ရွှေ့ တော်မူပြီ။ အသိအကျွမ်းတို့သည် မှောင်မိုက် ထဲမှာရှိ ကြပါ၏။

89 အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကရုဏာ တော် ကို အစဉ်

အမြဲသီချင်းဆိုပါမည်။ ကိုယ်တော်၏သစ္စာကိုလူမျိုးအဆက်ဆက် တို့အား ဟောပြော မြှောက်ဆိုပါမည်။²ကရုဏာ တော်သည် အစဉ် အမြဲတည် ရပါ၏။ သစ္စာ တော်ကို ကောင်းကင် ဌာနိုင်းခံ မြဲမြံစေ တော်မူသည် ဟု အကျွန်ုပ်သဘောကျပါ၏။³ကိုယ်တော်မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ် မပြတ်ငါမြဲမြံစေမည်။⁴သင်၏ပလ္လင်ကိုလည်း လူမျိုးအဆက်ဆက်တည်စေမည်ဟု ငါ ရွေးကောက်သောသူနှင့် ငါသည် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့၍ ၊ ငါ|strong="H9901"²²ရန်သူ သည် သူ၏ ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် မယူ ရ။ မတရား သောသူ သည် မညှဉ်းဆဲ ရ။²³သူ၏ ရန်သူတို့ကို သူ့ရှေ့မှာ ငါ နှိပ်စက်၍ ၊ သူ|strong="H9909" ကိုမုန်းသောသူတို့ကို ဒဏ်ခတ် မည်။²⁴ငါ၏သစ္စာနှင့် ကရုဏာသည် သူ့ဘက်မှာ နေ၍ ၊ ငါ| strong="H9901" ၏နာမအားဖြင့် သူ၏ ဦးချိုသည် ချီးမြှောက် လျက် ရှိလိမ့်မည်။²⁵သူ၏လက်ကိုလည်း ၊ ပင်လယ်|strong="H3220" ပေါ်မှာငှား ၊ သူ|strong="H9909" ၏လက်ျာ လက်ကို မြစ် များ ပေါ်မှာငှား ငါတင်၍ ထားမည်။²⁶သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘ ၊ အကျွန်ုပ်|strong="H9901" ၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်ရာ ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ငါ့ကို ကြွေးကြော် မည်။²⁷အကယ်စင်စစ်သူ့ကို သားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။²⁸ငါ၏ ကရုဏာကို သူ့ အဘို့ ငါသည် အစဉ်စောင့်၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏ ပဋိညာဉ် တရားသည် သူ့၌ မြဲမြံ လိမ့်မည်။²⁹သူ၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ် အမြဲတည်စေမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည် ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့ နိစ္စ ထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။³⁰သူ၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို စွန့်ပယ်၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏စီရင်ချက်တို့ကို မကျင့် ၊³¹ငါ ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကို ရှုတ်ချ၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏ပညတ်တို့ ကို မစောင့်ဘဲ နေလျှင် ၊³²ငါသည် သူတို့ပြစ်မှားသောကြောင့် ကြိမ်လုံးနှင့် ဆုံးမ၍ ဒဏ်ချက်တို့နှင့် ဒုစရိုက်အတိုင်း အပြစ်ပေး မည်။³³သို့သော်လည်း ၊ ငါ|strong="H9901" ၏ကရုဏာကို သူ့မှ ငါမနှုတ်မပယ်။ ငါ၏သစ္စာကိုလည်း မဖျက် ။³⁴ငါ၏ပဋိညာဉ် တရားကိုလည်း မရှုတ်ချ ။ ငါ့မိန့်မြွက်သော စကားလည်း ဖေါက် ပြန်ခြင်းမရှိရ။³⁵ငါသည် ဒါဝိဒ်ကို မလှည့်စားဟု ငါ၏သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီကို တိုင်တည်၍ တခါ ကျန်ဆိုပြီ။³⁶သူ၏အမျိုးအနွယ် သည် အစဉ် အမြဲတည် ရမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည် လည်း ၊ ငါ| strong="H9901" ရှေ့၌ နေကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။³⁷လကဲ့သို့ ၎င်း၊ မို ယ်း ကောင်းကင်၌ သစ္စာ စောင့်သော သက်သေကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အစဉ်| strong="H5769" မြဲမြံ ရမည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူ ပါပြီ။³⁸သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်|strong="H859" သည် ယခု စွန့်ပယ်၍ ရွံရှာတော်မူပြီ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော သူ ကို အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။³⁹ကိုယ်တော်၏ ကျွန်နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်၍ ၊ သူ၏သရဖူကို မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချတော် မူပြီ။⁴⁰သူ၏ခြံရံသမျှတို့ကို ချိုး၍ ၊ သူ၏တိုက်များကို ဖြိုဖျက် တော်မူပြီ။⁴¹လမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူ့အပေါင်းတို့သည် သူ့

ရံရောအခါ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ အားကြီးသော သူသည် ကုမမည် အကြောင်း ငါခန့်ထားပြီ။ လူစုထဲက ရွေးကောက်သော သူ တယောက်ကို ငါချီးမြှောက်ပြီ။²⁰ငါ၏ ကျွန် ဒါဝိဒ်ကို ငါတွေ့၍၊ သန့်ရှင်းသော ဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးပြီ။²¹သူ့ဘက်မှာ ငါ့လက် သည် တည်လိမ့်မည်။ ငါ့လက်ရုံးသည် သူ့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေမည်။ သူ့ဘက်မှာ နေ၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏နာမအားဖြင့် သူ၏ ဦးချိုသည် ချီးမြှောက် လျက် ရှိလိမ့်မည်။²⁵သူ၏လက်ကိုလည်း ၊ ပင်လယ်|strong="H3220" ပေါ်မှာငှား ၊ သူ|strong="H9909" ၏လက်ျာ လက်ကို မြစ် များ ပေါ်မှာငှား ငါတင်၍ ထားမည်။²⁶သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘ ၊ အကျွန်ုပ်|strong="H9901" ၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်ရာ ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ငါ့ကို ကြွေးကြော် မည်။²⁷အကယ်စင်စစ်သူ့ကို သားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍ လောကီ ရှင်ဘုရင်တို့အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။²⁸ငါ၏ ကရုဏာကို သူ့ အဘို့ ငါသည် အစဉ်စောင့်၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏ ပဋိညာဉ် တရားသည် သူ့၌ မြဲမြံ လိမ့်မည်။²⁹သူ၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ် အမြဲတည်စေမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည် ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့ နိစ္စ ထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။³⁰သူ၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို စွန့်ပယ်၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏စီရင်ချက်တို့ကို မကျင့် ၊³¹ငါ ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကို ရှုတ်ချ၍ ၊ ငါ|strong="H9901" ၏ပညတ်တို့ ကို မစောင့်ဘဲ နေလျှင် ၊³²ငါသည် သူတို့ပြစ်မှားသောကြောင့် ကြိမ်လုံးနှင့် ဆုံးမ၍ ဒဏ်ချက်တို့နှင့် ဒုစရိုက်အတိုင်း အပြစ်ပေး မည်။³³သို့သော်လည်း ၊ ငါ|strong="H9901" ၏ကရုဏာကို သူ့မှ ငါမနှုတ်မပယ်။ ငါ၏သစ္စာကိုလည်း မဖျက် ။³⁴ငါ၏ပဋိညာဉ် တရားကိုလည်း မရှုတ်ချ ။ ငါ့မိန့်မြွက်သော စကားလည်း ဖေါက် ပြန်ခြင်းမရှိရ။³⁵ငါသည် ဒါဝိဒ်ကို မလှည့်စားဟု ငါ၏သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီကို တိုင်တည်၍ တခါ ကျန်ဆိုပြီ။³⁶သူ၏အမျိုးအနွယ် သည် အစဉ် အမြဲတည် ရမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည် လည်း ၊ ငါ| strong="H9901" ရှေ့၌ နေကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။³⁷လကဲ့သို့ ၎င်း၊ မို ယ်း ကောင်းကင်၌ သစ္စာ စောင့်သော သက်သေကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အစဉ်| strong="H5769" မြဲမြံ ရမည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူ ပါပြီ။³⁸သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်|strong="H859" သည် ယခု စွန့်ပယ်၍ ရွံရှာတော်မူပြီ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော သူ ကို အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။³⁹ကိုယ်တော်၏ ကျွန်နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်၍ ၊ သူ၏သရဖူကို မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချတော် မူပြီ။⁴⁰သူ၏ခြံရံသမျှတို့ကို ချိုး၍ ၊ သူ၏တိုက်များကို ဖြိုဖျက် တော်မူပြီ။⁴¹လမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူ့အပေါင်းတို့သည် သူ့

ကို လူယူ ကြ၏။ အိမ်နီးချင်း တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ဘွယ်ဖြစ် ပါ၏။ ⁴²သူ၏ရန်သူ တို့ လ ကျာ လက် ကို ချိုးမြှင့် ၍၊ ရန်ဘက် ပြု သော သူအပေါင်း တို့ကို ဝမ်းမြောက် စေ တော်မူ၏။ ⁴³သူ ၏ထား သွားကို လိပ် စေ၍ ၊ သူ|strong="H9909" စစ် တိုက် ရာတွင် ထောက်မတော်မ မူပါ။ ⁴⁴သူ ၏ဘုန်း ကို ကွယ် စေ၍ ၊ သူ|strong="H9909" ၏ရာပေလွင် ကို မြေ သို့ နှိမ့်ချ တော်မူပြီ။ ⁴⁵သူ ၏ပျို သောအရွယ် ကို တို စေ၍ အရှက်ခွဲ တော်မူပြီ။ ⁴⁶အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အလျှင်း မ|strong="H5844" ထင်ရှားဘဲ၊ အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးပုန်း ၍ နေတော်မူ မည်နည်း။ အမျက် တော်သည် အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး မီး ကဲ့သို့ လောင် ရ ပါ မည် နည်း။ ⁴⁷အကျွန်ုပ် ၏ အသက် တာသည် အ ဘယ် မျှ လောက် တို သည် ကို၎င်း၊ အဘယ် မျှ လောက် ပျက် တတ် စေ ခြင်းငှါ၊ လူသား အပေါင်း တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသည် ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ တော်မူပါ။ ⁴⁸သေ ခြင်း သို့မ ရောက်၊ အသက် ရှင်၍ မိမိ ဝိညာဉ် ကို မရဏ နိုင်ငံတန်ခိုး မှ ကယ်နှုတ် နိုင်သော သူကား အဘယ် သူနည်း။ ⁴⁹အို ထာဝရ ဘုရား၊ သစ္စာ တော်နှင့်တကွ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန်ဒါဝိဒ် အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ရှေး ကရုဏာ တော်သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ ပါ သနည်း။ ⁵⁰အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့သည် ခံ ရသော ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ။ များ စွာ သော လူ တို့၏ အမှု အလုံးစုံ ကို အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် ရင်ခွင် ၌ ဆောင် ရပါ၏။ ⁵¹အကြောင်း မူကား၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် |strong="H9905" ၏ ရန်သူ တို့သည် ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြပါ၏။ အထံ တော်၌ ဘိသိက် ခံသောသူ၏ ခြေတော် ရာ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ တတ် ကြ ပါ ၏။ ⁵²ထာဝရဘုရား သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် နှင့် အာမင် ။

90အို ဘုရား ရှင်၊ ကိုယ်တော် သည် ကာလ အစဉ် အဆက် အကျွန်ုပ်သည် ငါ ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။ ²တောင် များ ကို မ ဘော်၊ မြေကြီး နှင့် လောကဓါတ် ကို ဖန်ဆင်း တော် မ မူ မှီ၊ ကိုယ်တော် သည် ရှေး ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်မှစ၍ ၊ နောက်ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်တိုင်အောင် ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ၏။ ³လူ မျိုး ကို ကား၊ ကြေမ့ စေ တော် မူ၏။ အချင်း လူသား တို့၊ ပြန် ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁴ရှေ့ တော်၌ အနှစ် တ ထောင် သည် လွန် ပြီး သော မနေ့ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ညဉ့် ယံ တယံ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ပါ၏။ ⁵လူ တို့ကို လွှမ်းမိုး တိုက်သွား တော် မူ၏။ သူ တို့သည် အိပ်ပျော် ခြင်း ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ ပါ၏။ လူ သည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ နံနက် အချိန်၌ တိုးပွား တတ် ပါ၏။ ⁶နံနက် အချိန်၌ ကား၊ ပွင့်လန်း ၍ တိုးပွား ပါ၏။ ညဦး အချိန်၌ ကား၊ ရိတ် ၍ ညှိုးနွမ်း ပါ၏။ ⁷အမျက် တော်ထွက်သော အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ စိတ် တော်မပြေသောကြောင့် ၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ် ခြင်း ရှိ ကြ ပါ၏။ ⁸အကျွန်ုပ် တို့၏ ဒုစရိုက် များ ကို ရှေ့ တော်၌ ၎င်း၊ ဝှက်ထား သော အကျင့် များကို မျက်နှာ တော်

အလင်း ထဲ၌ ၎င်း၊ လှန်ထား တော်မူ၏။ ⁹အကျွန်ုပ် တို့သည် အမျက် တော်ကို ခံ ရသောကြောင့် ၊ နေ့ရက် ကာလ ရွေ့ သွား၍၊ နှစ် များ တို့သည် စိတ် ထင် ကဲ့သို့ လွန် တတ် ကြ ပါ၏။ ¹⁰အကျွန်ုပ် တို့၏ အသက် အရွယ် သည် အနှစ် ခုနှစ် ဆယ် အတိုင်းအရှည် ရှိ ပါ၏။ အားကြီး ၍ အနှစ် ရှစ် ဆယ် ပြည့်သော်လည်း ၊ ဝါကြားခြင်းသည် ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်း ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ထို အသက်သည်လည်း မြန်မြန် လွန် ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စုတေ့ ကြပါ၏။ ¹¹အမျက် တော် အရှိန် ကို အဘယ်သူ သိ ပါ သနည်း။ အမျက်ထွက် တော်မူခြင်းကို ကြောက်ရွံ့ သင့် သည် အတိုင်း အဘယ်သူ ကြောက်ရွံ့ ပါ သနည်း။ ¹²အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာ တရားကို နှလုံး သွင်း မိမည်အကြောင်း ၊ ကိုယ် နေ့ရက် ကာလကို ရေတွက် နိုင်စေခြင်းငှါ သွန်သင် တော် မူပါ။ ¹³အို ထာဝရဘုရား ၊ ပြန်လာ တော်မူပါ။ အဘယ် မျှလောက် ကြာ ရ ပါ မည် နည်း။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့ အတွက် နာ ကြင် သော စိတ် ရှိ တော် မူ ပါ။ ¹⁴အကျွန်ုပ် တို့ ကို ကရုဏာ တော် နှင့် အလျင်အမြန် ရောင့်ရဲ စေ တော် မူ ပါ။ သို့ ပြု လျှင် တ သက် လုံး ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြ ပါ လိမ့်မည်။ ¹⁵အကျွန်ုပ် တို့ကို ညဉ့်ဆဲ တော် မူ သော နေ့ ရက် ကာလ၊ ဒုက္ခ ခံ ရ ခဲ့ ပြီး သော နှစ် ပေါင်း များသည်အတိုင်း ၊ ဝမ်းမြောက် ရသော အခွင့်ကို ပေး သနားတော် မူ ပါ။ ¹⁶အမှု တော်သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့အား ၎င်း၊ ဘုန်း တော်သည် သား မြေးတို့အား ၎င်း ထင်ရှား ပါစေသော။ ¹⁷အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော်သည် အကျွန်ုပ် အပေါ် သို့ ရောက် ပါ စေသော။ အကျွန်ုပ် တို့ပြု သော အမှု တို့ကို လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့ အဘို့ မြဲမြံ စေတော်မူပါ။

91အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏ကွယ်ကာ ရာဌာန တော်၌ နေ သော သူသည် အနန္တ တန်ခိုးရှင်၏ အရိပ် ကို ခို ရလိမ့်မည်။ ²ထာဝရဘုရား ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု ငါ ပြောဆို ၏။ ³အကယ် စင်စစ် မုဆိုး ၏ ကျော့ကွင်း နှင့် ၎င်း၊ သေ တတ်သော အနာ နှင့် ၎င်း၊ သင့် ကို ကင်းလွတ် စေ တော် မူ မည်။ ⁴အတောင် တော် အမွေး နှင့် ဖုံးအုပ် တော် မူ၍ ၊ အတောင် တော် အောက် ၌ သင် သည် လုံခြုံ စွာ နေ ရ လိမ့်မည်။ သစ္စာ တော်သည် သင်၏ ဒိုင်း လွှား ဖြစ် လိမ့်မည်။ ⁵ညဉ့် အခါ ဖြစ် တတ် သော ဘေး ကို ၎င်း၊ နေ့ အချိန်၌ ပစ် သော မြား ကို ၎င်း၊ ⁶မှောင်မိုက် ထဲ မှာ လည် တတ် သော ကာလနာ ကို ၎င်း၊ မွန်းတည့် အချိန်၌ ဖျက်ဆီး တတ် သော ဥပဒ် ကို ၎င်း၊ သင်သည်မ ကြောက် ရ။ ⁷သင် ၏ အနား မှာ လူတထောင် ၊ သင် ၏လက်ျာ ဘက်မှာ လူ တသောင်း လဲ သော်လည်း ၊ သင့် ကို မ ထိ မ ခိုက်ရ။ ⁸သင်သည် ကိုယ် မျက်စိ နှင့် ကြည့် ၍ ၊ မ တရား သော သူ တို့ ၌ ရောက် ရ သော အပြစ် ကို မြင် ရုံမျှသာ ရှိ လိမ့်မည်။ ⁹ထာဝရဘုရား သည် ငါ ခိုလှုံ ရာဖြစ်တော်မူ၏ဟု သင်သည်ဆို၍၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၌ နေရာ ကျသောကြောင့်၊ ¹⁰သင် ၌ မကောင်း သော အနိဗ္ဗရံ မ ကပ်

မ ရောက်။ သင့် နေရာ သို့ ဘေးဥပဒ် မ ချဉ်း ရ။¹¹ သွား လေ ရာ ရာ၌ သင့် ကို စောင့်ရှောက် စေ ခြင်း ငါ ၊ ကောင်းကင် တမန် တို့ အား သင့် အဘို့ မှာ ထား တော်မူ သည် ဖြစ်၍။¹² သင် ၏ခြေ ကို ကျောက် နှင့် မ ထိ မခိုက်စေ ခြင်း ငါ။ သူတို့သည် သင့် ကို လက် နှင့် မစ ချီပင့်ကြ လိမ့်မည်။¹³ သင်သည် ခြင်္သေ့ နှင့် မြွေဆိုး အပေါ် မှာ ကျော် သွား၍၊ ခြင်္သေ့ ပျံနှင့် နဂါး တို့ကို ခြေဖြင့်နှင်း လိမ့်မည်။¹⁴ သူသည် ငါ့ ကို ချစ် သောကြောင့် ၊ သူ့ ကို ငါကယ်နှုတ် မည်။ ငါ ၏နာမ ကို သိ သောကြောင့် ၊ သူ့ ကို ငါချီးမြှောက် မည်။¹⁵ သူသည် ငါ့ ကိုခေါ်သောအခါ ငါထူး မည်။ ဒုက္ခ ခံရသောအခါ သူ့ဘက် မှာ ငါ နေ၍ ချမ်းသာ ပေးမည်။ သူ ၏ဘုန်း ကိုလည်း ထင်ရှားစေမည်။¹⁶ ရှည် သော အသက် နှင့် သူ့ ကို ရောင့်ရဲ စေ၍ ၊ ငါ ၏ ကယ်တင် ခြင်းကျေးဇူးကို သူ့ အား ပြ မည်။

92 ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ၍။² အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏ နာမ တော် ကို ထောမနာ သီချင်း ဆို ခြင်း ငါ ၎င်း၊³ စောင်း နှင့်တကွ ကြိုး ဆယ်ပင်ရှိသောတူရိယာ၊ တယော ၊ မိကျောင်း တို့ကို တီး၍၊ ကရုဏာ တော်နှင့် သစ္စာ တော်ကို နံနက် အချိန်၊ ည အချိန်အစဉ်အတိုင်းပြ ခြင်းငါ ၎င်း လျှောက်ပတ်ပေ၏။⁴ အို ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော်များအားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို ဝမ်းမြောက် စေတော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ လက် တော်နှင့် ပြုပြင် တော်မူ သမျှ တို့ကြောင့် ချွင်းလန်း စွာ သီချင်း ဆို ပါ မည်။⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ စီရင် တော် မူ သော အမှု တို့သည် ကြီးမား ၍၊ အကြံ အစည်တော်လည်း အလွန် နက် လှပါ၏။⁶ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသော သူ မ သိ ၊ မိုက် သောသူ နား မ လည် သော အမှုအရာ ဟူ မူကား၊⁷ မ တရား သော သူ တို့ သည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ ပေါက် ၍ ၊ အဓမ္မ အမှု ကို ပြု သော သူ တို့ သည် ပွင့်လန်း ကြ သောအခါ ၊ ထာဝရ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ရသော အကြောင်း ပေ တည်း။⁸ ကိုယ်တော် မူကား ၊ အစဉ် အ မြဲ ကြီးမြင့် တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ဖြစ် တော် မူ၏။⁹ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက်၍ ၊ အဓမ္မ အမှုကိုပြု သောသူ အပေါင်း တို့သည် အရပ်ရပ်ကွဲပြား ကြလိမ့်မည်။¹⁰ အကျွန်ုပ် ၏ ချို့ ကိုကား၊ ကြံ့ချို့ကဲ့သို့ ချီးမြှောက် ၍ ၊ အကျွန်ုပ်ကို အသစ် သောဆီ နှင့် လိမ်း တော်မူလိမ့်မည်။¹¹ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့ကို အကျွန်ုပ် မျက်စိ မြင် လျက် ၊ ရန်ဘက် ပြု သော လူဆိုး တို့ အကြောင်းကို နား ကြား လျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အားရပါလိမ့်မည်။¹² ဖြောင့်မတ် သောသူသည် စွန်ပလွံ ပင်ကဲ့သို့ ပွင့်လန်း ၍ လေဗန်နံ တောင်ပေါ်မှာ အာရစ် ပင်ကဲ့သို့ ကြီးပွား လိမ့်မည်။¹³ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ စိုက်ပျိုး သော သူ တို့ သည် ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ တန်တိုင်း တော်တွင် ပွင့်လန်း ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ အသက်ကြီး သော ကာလတွင် ပင် ၊ အသီး ကိုသီး၍ ကြွယ်ဝ စိမ်းလန်း ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ ထိုသို့သောအားဖြင့် ငါ ၏ကျောက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဖြောင့်မတ် တော် မူ၍ ၊ မ တရား သော အမှု နှင့် ကင်းလွတ် တော် မူ သည် ဟု

ထင်ရှား လိမ့်သတည်း။

93 ထာဝရဘုရား သည် စိုးစံ ၍၊ အာနဘော် နှင့် တန်ဆာ ဆင် တော် မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ထိုသို့ ဝတ်ဆင် ၍၊ ခွန်အား ကို ခါးပန်း စည်း တော် မူ၏။ သို့ ဖြစ်၍၊ လောကဓါတ် သည် မ လှုပ် မရှားနိုင်အောင် တည် လျက် ရှိ၏။² ကိုယ်တော် ၏ ပလ္လင် သည် ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ တည် ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် ရှေး ကာလ မှ စ၍ အစဉ် အမြဲဖြစ်တော်မူ၏။³ အို ထာဝရဘုရား ၊ မြစ် တို့သည် ထ ကြ ပါ၏။ မြစ် တို့သည် ဟုန်း သံ ကို ပေး ကြ ပါ၏။ မြစ် တို့သည် လှိုင်း တံပိုး ခတ် ကြ ပါ၏။⁴ ရေ များ ဟုန်း သံ နှင့် တကွ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်း တံပိုးတို့သည်အားကြီး သည်ထက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မြင့် သော အရပ်၌ သာ၍တန်ခိုး ကြီးတော်မူ၏။⁵ သက်သေ ခံ တော် မူ ချက်တို့သည် အလွန် မြမြ ကြ ပါ ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီသည် အစဉ် အမြဲ အိမ် တော်၏အသရေ ဖြစ်ပါသတည်း။

94 အပြစ် ကိုပေး ပိုင်တော်မူသော ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ အပြစ် ကိုပေး ပိုင်တော်မူသော ဘုရား သခင်၊ ရောင်ခြည် တော်ကို ရွတ်တော်မူပါ။² မြေကြီး သားတို့ကို တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင်၊ ထ တော် မူ ပါ။ မာနကြီး သော သူ တို့ အား အကျိုး အပြစ် ကို ဆပ်ပေး တော်မူပါ။³ အို ထာဝရဘုရား ၊ မ တရား သော သူ တို့ သည် အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံး ဝမ်းမြောက် ကြပါလိမ့်မည်နည်း။⁴ အဓမ္မ အမှုကို ပြု သမျှ သောသူတို့သည် စော်ကား ၍၊ ကြမ်းတမ်း သော စကားကို ပြော လျက်၊ အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး ဝါကြား ကြပါလိမ့်မည်နည်း။⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ကို နှိပ်စက် ၍ ၊ အဓမ္မ တော်ကို ညှဉ်းဆဲ ကြပါ၏။⁶ မှတ်ဆိုးမ နှင့် ညှဉ်းသည် ကို၎င်း၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်ကို၎င်း သတ် ကြပါ၏။⁷ သို့ရာတွင် ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် မ မှတ် တတ် ဟု ဆို ကြ ပါ၏။⁸ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသော သူ တို့၊ နားလည် ကြလော့။ လူမိုက် တို့၊ အဘယ် ကာလ မှ ပညာ သတိ ကို ရ ကြ လိမ့်မည် နည်း။⁹ နား ကို စိုက် ထားတော်မူ သော သူ သည် မ ကြား ရ သလော ။ မျက်စိ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောသူသည် မ မြင် ရသလော။¹⁰ လူ အမျိုးမျိုးတို့ ကို ဆုံးမ တော်မူသောသူသည် အပြစ် မ ပေးရသလော။ လူ တို့အား ပညာ အတတ်ကို သွန်သင် တော်မူသောသူသည် ကိုယ်တိုင်ပညာ အတတ် မ ရှိ သလော။¹¹ လူ တို့၏အကြံအစည် သည် အချဉ်းနီး ဖြစ် ကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား သိ တော်မူ၏။¹² အို ထာဝရ ဘုရား၊ မတရား သောသူတို့အဘို့ တွင်း တူး စဉ်အခါ ၊ ဒုက္ခ နေရက် ကာလ နှင့် လွတ် ခြင်းချမ်းသာ ကို ပေးအံ့သောငှါ၊¹³ ကိုယ်တော် ဆုံးမ ၍ ၊ တရား တော်ကိုသွန်သင် တော်မူသော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိပါ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ကိုမ ပယ် ၊ အဓမ္မ တော်ကို စွန့်ပစ် တော် မူ ၍ ၊¹⁵ တဖန် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားဘက် ၌ စီရင် ဆုံးဖြတ် တော် မူ၍ ၊ သဘော ဖြောင့် သော သူ အပေါင်း တို့ သည် နောက်

တော်သို့လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။¹⁶ လူဆိုး တို့ကို ဆီးတား၍ ငါ့ ဘက်မှာ အဘယ်သူ ထ မည်နည်း။ မ တရားသော သူ တို့ ကို ဆီးတား၍ ၊ ငါ့ ဘက် မှာ အဘယ်သူ နေ မည်နည်း။¹⁷ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကိုမစ တော်မ မ လျှင်၊ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ဆိတ်ညံ ရာအရပ်၌ မ ကြာမမြင့်မှီနေရာ ကျရလိမ့်မည်။¹⁸ ငါ့ ခြေ ချော် လျက်ရှိသည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆို သောအခါ ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ကရုဏာ သည် အကျွန်ုပ် ကို ထောက် မပါ၏။¹⁹ အကျွန်ုပ် ၏ နှလုံး ထဲ မှာ စိတ် များပြား သောအခါ ၊ ကိုယ်တော် သည် သက်သာ စေတော်မူ သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် သည် ရွှင်လန်း ပါ၏။²⁰ မ တရားသော အကြံကို မင်း ၏အခွင့်နှင့် ပြုစု တတ်သော အဓမ္မ ရာဇ ပလ္လင်သည် ကိုယ်တော် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ရပါမည်လော။²¹ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏အသက် ကို သတ်ခြင်းငါ့စုဝေး ကြပါ၏။ အပြစ် မရှိသောသူ ကို သေ စေခြင်းငါ့ စီရင် ကြပါ၏။²² သို့သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ ၏ဘုရား သခင်သည် ငါ့ ခိုလှုံ ရာ ကျောက် ဖြစ်တော်မူ၏။²³ သူ တို့၏အပြစ် ကို သူ တို့အပေါ်သို့ ရောက် စေတော်မူမည်။ အဓမ္မ အမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် ပယ် ဖြတ် တော်မူ မည်။ ငါ တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ပယ် ဖြတ်တော်မူမည်။

95 လာကြ။ ထာဝရဘုရား အား ရွှင်လန်းစွာသီချင်း ဆိုကြကုန်အံ့။ ငါ တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် ရာ ကျောက် ကို ကျူး ဧ ကြကုန်အံ့။² ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းလျက် ရှေ့ တော်သို့ ဝင်၍၊ ဆာလံသီချင်း ဆိုလျက် ကျူးဧ သောအသံကို ပြုကြကုန်အံ့။³ ထာဝရဘုရား သည် ကြီး မြတ် သော ဘုရား ၊ ဘုရား တကာ တို့ ထက် ကြီး မြတ် သော ဘုရင် ဖြစ်တော် မူ၏။⁴ မြေကြီး နက်နဲ ရာ အရပ်တို့သည် လက် တော် ၌ ရှိ ကြ၏။ တောင် ထိပ် တို့ကိုလည်း ပိုင်တော်မူ၏။⁵ ပင်လယ် ကိုလည်း ဖန်ဆင်း ၍ ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်း ကိုလည်း လက် တော် နှင့် ပြုပြင် တော် မူ၏။⁶ လာ ကြ။ ပြပ် ဝပ် ၍ ကိုးကွယ် ကြကုန်အံ့။ ငါ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ထာဝရ ဘုရား၏ ရှေ့ တော်၌ ခူးထောက် ကြကုန်အံ့။⁷ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ တို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ ၏။ ငါ တို့သည်လည်း ၊ အထံ တော်၌ ကျက်စား သော သူ ၊ လက် တော် အောက်၌ နေ သော သိုး စု ဖြစ် ကြ၏။⁸ ယနေ့ တွင် သင် တို့သည် ဗျာဒိတ် တော် အသံ ကို ကြား လျက် ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံးမ ရှိကြနှင့်။⁹ သင် တို့အဘ များသည် အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးငါ့ ကို အနည်းနည်းစုံစမ်း ၍၊ ငါ ၏အမှု တို့ကို မြင် ရသောတော တွင် ၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ စုံစမ်း ရာ ကာလ ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။¹⁰ ထိုလူမျိုး ကို ငါ့ရှင်သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည် စိတ် သဘောမှားယွင်း တတ်သော လူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ငါ ၏ အလေ့ အလာတို့ကို နား မ လည်ကြဟု ငါဆို ရ၏။¹¹ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါ ၏ချမ်းသာ ထဲ သို့ မ ဝင် ရကြဟု အမျက်ထွက် ၍ ငါ ကျိန်ဆို ၏။

96 ထာဝရဘုရား အား အသစ် သော သီချင်း ကို ဆို ကြလော့။ မြေကြီး သားအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား အား သီချင်း ဆိုကြလော့။² ထာဝရဘုရား အား သီချင်း ဆို၍၊ နာမ တော်ကို ကောင်းကြီး ပေး ကြလော့။ ကယ်တင် တော်မူခြင်း တရား ကို တ နေ့ထက်တနေ့ ညွှန် ကြား ကြလော့။³ ဘုန်း တော်ကို တပါးအမျိုးသား တို့၌ ၎င်း၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့၌ ၎င်း ဘော်ပြု ကြလော့။⁴ ထာဝရဘုရား သည် ကြီးမြတ် ၍ အလွန် ချီးမွမ်း ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရား တကာ တို့ထက် ကြောက်ရွံ့ ဘွယ်ဖြစ်တော် မူ၏။⁵ တပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား ရှိ သမျှ တို့သည် အချည်းနီး သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား မူကား ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။⁶ ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် သည် ရှေ့ တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်း သတ္တိ နှင့် ဂုဏ် အသရေ လည်း သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော်၌ ရှိ၏။⁷ လူ အမျိုးမျိုး တို့၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘုန်း တန်ခိုးအစွမ်း သတ္တိရှိတော် မူသည် ဟု ဝန်ခံ ကြလော့။ ရှိတော် မူသည် ဟု ဝန်ခံ ကြလော့။⁸ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမ တော်သည် ဘုန်းကြီး တော် မူ သည်ဟု ဝန်ခံ ကြလော့။ ပူဇော် သကုကာကိုဆောင် ခဲ့ လျက် တန် တိုင်း တော်သို့ ဝင် ကြလော့။⁹ သန့်ရှင်း သော တန်ဆာ ကို ဆင်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ကြ လော့။ မြေကြီး သား အပေါင်း တို့၊ ရှေ့ တော်၌ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းရှိကြလော့။¹⁰ ထာဝရဘုရား စိုးစံ တော်မူသည် ဟု တပါး အမျိုးသား တို့တွင် ဟောပြော ကြလော့။ လောကဓါတ် သည် မ လှုပ်ရှား နိုင်အောင် မြဲမြံ စွာ တည်လိမ့်မည်။ လူများ ကို ဖြောင့်မတ် စွာ တရားစီရင် တော်မူလိမ့်မည်။¹¹ ကောင်းကင် သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီး သည်လည်း ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိ စေ။ ပင်လယ် နှင့် ပင်လယ် တန်ဆာ သည် အသံ ဗ လံ ကို ပြု စေ။¹² လယ်ပြင် နှင့် လယ်ပြင် ၌ ရှိသမျှ သည်လည်း ဝမ်းမြောက် စေ။ ထိုအခါ တော ၌ရှိသမျှ သော အပင် တို့ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်တွင် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုကြလိမ့်မည်။¹³ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာ တော် မူ၏။ မြေကြီး သားတို့ကို တရား စီရင်ခြင်းငါ့ ကြွလာ တော်မူ၏။ လောကသား တို့ကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့် ၎င်း၊ လူများ ကို သစ္စာ တော်နှင့် ၎င်း စီရင် ဆုံးဖြတ် တော်မူလတံ့။

97 ထာဝရဘုရား သည် စိုးစံ တော်မူ၏။ မြေကြီး သည် ဝမ်းမြောက် ၍၊ ကျွန်း များ တို့သည် လည်း ရွှင်လန်း ကြ စေ။² မို ဗ်း တိမ် နှင့် မှောင်မိုက် တို့သည် ထာဝရ ဘုရား ၏ ပတ်ဝန်းကျင် တို့၌ရှိကြ၏။ တရား သဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင် တော်၏တည်ရာ ဖြစ်၏။³ မီး သည် ရှေ့ တော်၌သွား ၍ ၊ ရန်သူ တို့ ကို အလှည့် လှည့်လောင် လေ၏။⁴ လျှပ်စစ် တော်သည် လောကဓါတ် ကို လင်း စေ ၏။ မြေကြီး သည် မြင် ၍ တုန်လှုပ် ၏။⁵ ထာဝရဘုရား ရှေ့ ၊ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို အစိုးရ တော် မူ သော အရှင် ၏ရှေ့

တော်၌ ၊ တောင် တို့သည် ဘ ယောင်း ကဲ့သို့ အရည် ဖြစ် ကြ၏။
 ၆ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကောင်းကင် တို့သည် ထင်ရှား
 စွာ ပြ၍ ၊ လူ များ အပေါင်း တို့သည် ဘုန်း တော်ကို မြင် ရကြ၏။
 ၇ ရုပ်တု ဆင်းတုကို ဝတ်ပြု သောသူ၊ အချည်းနှီး သက်သက်သော
 အရာ၌ ဝါကြွား သောသူ အပေါင်း တို့သည် အရှက် ကွဲခြင်းရှိကြ
 စေ။ ဘုရား အပေါင်း တို့၊ ထာဝရ ဘုရား ကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ် ကြ
 လော့။ ၈ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် တရားစီရင် တော် မူ
 ချက်တို့အကြောင်း ကြောင့်၊ ဇီအုန် မြို့သည်ကြား ၍ ရွှင်လန်း ပါ၏။
 ယုဒ သတို့သမီး တို့လည်း ဝမ်းမြောက် ကြပါ ၏။ ၉ အိုထာဝရဘုရား
 ၊ ကိုယ်တော် သည် မြေကြီး သား အပေါင်း တို့ထက် ကြီး မြင့်တော်
 မူ၏။ ဘုရား တကာ တို့ ထက် အလွန် ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိတော်မူ၏။
 ၁၀ ထာဝရဘုရား ကို ချစ် သောသူတို့၊ မ ကောင်းသော အမှုကို ရွံရှာ
 ကြ လော့။ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူ တို့ ၏ အသက် ဝိညာဉ် ကို
 စောင့်မ တော်မူ၍၊ မ တရားသောသူတို့၏လက် မှ လည်း ကယ်နှုတ်
 တော် မူ၏။ ၁၁ အလင်း သည် တရား သော သူ အ တို့ ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းသည် သဘော ဖြောင့် သောသူတို့ အတို့ ပျိုးကြ လျက် ရှိ၏။
 ၁၂ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက်
 ကြလော့။ သန့်ရှင်း သော နာမ တော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။

98 ထာဝရဘုရား အား အသစ် သော သီချင်း ကို ဆို ကြ လော့။
 အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု တော်မူပြီ။ လက်ျာ လက်တော်နှင့်
 သန့်ရှင်း သော လက်ရုံး တော်သည် ကိုယ်တော် အ တို့ ကယ်တင်
 ခြင်း အမှု ကို ပြု လေပြီ။ ၂ ထာဝရဘုရား သည် ကယ်တင် တော် မူ
 ခြင်း ကျေးဇူးကို ထင်ရှား စေ၍၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း တရား ကို
 လည်း တ ပါး အမျိုးသား တို့အား ဘော်ပြ တော် မူ ပြီ။ ၃ ကူ သရေ
 လ အမျိုးသားတို့၌ ကရုဏာ တော်နှင့် သစ္စာ တော်ကို အောက်မေ့
 တော် မူပြီ။ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူး
 ကို မြေကြီး စွန်း အပေါင်း တို့သည် မြင် ရကြ ပြီ။ ၄ မြေကြီး သား
 အပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား အား ကြွေးကြော် ကြလော့။ အသံ ဗလံ
 ကို ပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုလျက် ချီးမွမ်း ကြလော့။ ၅ စောင်း
 တီး၍ ထာဝရဘုရား အား သီချင်း ဆို ကြ လော့။ စောင်း တီး၍ တု
 ရီယာ သံ ကို ပြု ကြ လော့။ ၆ တံပိုး နဲ့ခရာ ကို မှတ်၍ ၊ ရှင်ဘုရင်
 တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကြွေးကြော် ကြ လော့။
 ၇ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ ပင်လယ် နှင့် ပင်လယ် တန်ဆာ သည်
 အသံ ဗ လံ ကို ပြု စေ။ လောကဓါတ် နှင့် လောကသား တို့သည်
 ထိုနည်းတူ၊ ၈ မြစ် တို့သည် လက်ခုပ် တီး၍၊ တောင် ရှိသမျှ တို့သည်
 လည်း ရွှင်လန်း ကြ စေ။ ၉ အကြောင်း မူကား၊ မြေကြီး သားတို့ကို
 တရား စီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာ တော်မူ၏။ လောကသား တို့ကို ဖြောင့်မတ်
 စွာ စီရင်၍ ၊ လူများ ကို ဟုတ်မှန် ခြင်းတရား အတိုင်း စီရင် ဆုံးဖြတ်
 တော်မူလတံ့။

99 ထာဝရဘုရား သည် စိုးစံ တော်မူ၏။ လူများ တို့သည် တုန်လှုပ်
 ခြင်း ရှိကြစေ။ ခေရုဗိမ် တွင် ကျိန်းဝပ် တော်မူ၏။ မြေကြီး သည်
 လှုပ်ရှား ခြင်း ရှိ စေ။ ၂ ထာဝရဘုရား သည် ဇီ အုန် တောင် မှာ ကြီး
 မြတ် တော် မူ၏။ လူ များ အပေါင်း တို့ ထက် ချီးမြှောက် ခြင်း ရှိ
 တော် မူ၏။ ၃ ကြီး မြတ် ၍ ကြောက်ရွံ့ ဘွယ် သော နာမ တော် ကို
 ချီးမွမ်း ကြ စေ။ အကြောင်းမူကား၊ နာမ တော်သည် သန့်ရှင်း ခြင်း
 ရှိသတည်း။ ၄ တရား ကို နှစ်သက် သော ရှင်ဘုရင် ၏ တန်ခိုး တော်
 ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ကိုယ်တော်သည် မှန် သော စီရင်ခြင်း ကို တည်
 စေတော်မူ၏။ ယာကုပ် အမျိုး၌ တရား သဖြင့်ပြု ၍ ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ
 ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ၅ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ချီးမြှောက်
 ကြ လော့။ ခြေတော် တင် ရာ ခုံ အောက် ၌ ပြပ် ဝပ် ကိုးကွယ် ကြ
 လော့။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော် သည် သန့်ရှင်း တော်မူသတည်း။
 ၆ ယဇ်ပုရောဟိတ် မော ရှေ နှင့် အာ ရုန် ၊ နာမ တော် ကို ပ ဌ နာ
 ပြု သော သူ ရှ မေ့ လ ၊ ဤသူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပ ဌ နာ
 ပြု၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် ထူး တော်မူ၏။ ၇ သူ တို့အား မိုဃ်းတိမ်
 တိုင် ထဲ က မိန့် တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ သက်သေခံ တော်မူ
 ချက်များကို၎င်း၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်များကို၎င်း စောင့်ရှောက်
 ကြ၏။ ၈ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်
 သည် သူ တို့ကို ထူး တော် မူ၏။ သူ တို့အမှု ကြောင့် အပြစ် ပေး
 သော်လည်း ၊ သူ တို့ကို သည်းခံ သော ဘုရား ဖြစ် တော်မူ၏။ ၉ ငါ
 တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ချီးမြှောက် ကြလော့။ သန့်ရှင်း
 သော တောင် တော် မှာ ပြပ် ဝပ် ကိုးကွယ် ကြ လော့။ အကြောင်း
 မူကား၊ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သန့်ရှင်း တော်မူ
 သတည်း။

100 မြေကြီး သားအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား အား ကြွေးကြော်
 ကြလော့။ ၂ ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဝမ်းမြောက် စွာ ဆောင်ရွက်
 ကြ လော့။ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းဆိုလျက် ၊ အထံ တော်သို့ ဝင် ကြ
 လော့။ ၃ ထာဝရဘုရား သည် ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု
 သိမှတ် ကြ လော့။ ထာဝရ ဘုရား သည် ငါ တို့ ကို ဖန်ဆင်း တော်
 မူ၍ ၊ ငါ တို့၏အရှင် ဖြစ် တော် မူ၏။ ငါ တို့ သည်လည်း၊ ထာဝရ
 ဘုရား၏ လူ ဖြစ်ကြ၏။ အထံ တော်၌ ကျက်စား သော သိုးစု လည်း
 ဖြစ် ကြ၏။ ၄ ကျေးဇူး တော် ကြီး ပါသည် ဟု ဝန်ခံ လျက်၊ တံခါး
 တော် တို့ ကို၎င်း၊ ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း လျက် တန် တိုင်း တော်
 တို့ ကို၎င်း ဝင် ကြ လော့။ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ၍ နာမ တော်
 ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့။ ၅ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား
 သည် ကောင်းမြတ် တော် မူ၏။ ကရုဏာ တော်သည် အစဉ် အ မြဲ
 ရှိ၍ ၊ သစ္စာ တော်သည် ကာလ အဆက်ဆက်တည်လေ သတည်း။

101 ငါ သည် သနား စုံမက် ခြင်း၊ တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း ကို
 အကြောင်းပြု၍ သီချင်း ဆိုပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ရှေ့ တော်၌

သီချင်း ဆိုပါမည်။^၂စုံလင် သော တရား အတိုင်း ပညာ သတိနှင့် ကျင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ဆီ သို့ အဘယ် ကာလ မှ ကြွလာ တော်မူမည်နည်း။ ကိုယ် အိမ် တွင် သန့်ရှင်း သော စိတ် နှလုံးနှင့် ကျင့်ပါမည်။^၃အဓမ္မ အမှု အရာကို မျက်မှောက် မပြုပါ။ လမ်းလွှဲ သောသူ ၏ အမှုကို ရွံရှာ သည်ဖြစ်၍၊ ငါ ဌ် မ မှီ မကပ်ရ။^၄သဘော ကောက် သောသူသည် ငါ့ ထံ မှ ထွက်သွား ရမည်။ မကောင်းသောသူနှင့် ငါမ ပေါင်းဘော်။^၅မိမိ အိမ်နီးချင်း ၏ အသရေကို တိတ်ဆိတ် စွာ ဖျက် သောသူကို ငါပယ် ဖြတ် မည်။ မျက်နှာ ထောင်လွှား ၍ စိတ် မြင့် သောသူကို သည်း မခံ။^၆သစ္စာရှိ သော ပြည်သားတို့သည် ငါ့ ထံ မှာနေ မည်အကြောင်း သူတို့ကို ငါ ကြည့်ရှု မည်။ စုံလင် သောတရား ဌ် ကျင်လည် သောသူသည် ငါ ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။^၇လှည့်စား တတ်သောသူမူကား၊ ငါ့အိမ် ဌ် မနေ ရ။ မုသာ စကားကို ပြော တတ်သောသူသည် လည်း၊ ငါ့ မျက်မှောက် ဌ် အခွင့် မရှိရ။^၈ဆိုး သောအမှုကို ပြု သောသူအပေါင်း တို့ကို ထာဝရဘုရား ၏ မြို့တော်မှ ပယ်ဖြတ် မည်အကြောင်း ၊ မတရားသော ပြည်သား ရှိသမျှ တို့ကို စောစော ဖျက်ဆီး လေအံ့ သတည်း။

102အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ပဌနာ ကို နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ခြင်းအသံ သည် ရှေ့တော်သို့ ရောက် ပါစေသော။^၂ဘေး ရောက်သည်ကာလ ဌ် မျက်နှာ တော်ကို အကျွန်ုပ် မှ လွှဲ တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ခေါ် သောအခါ နားထောင် တော်မူပါ။ အလျင် အမြန်ထူး တော်မူပါ။^၃အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် ၏ နေ့ရက် ကာလ သည် မီးခိုး ကဲ့သို့ ကုန် တတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၏ အရိုး တို့ သည် မီး ချေးကဲ့သို့ ကျွမ်း ကြပါ၏။^၄အကျွန်ုပ် ၏နှလုံး သည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ အထိ အခိုက်ခံရ၍ ၊ ညှိုးနွမ်း လျက် ရှိပါ၏။ အစာ စား ခြင်း ကိစ္စကို ပင် မေ့လျော့ တတ်ပါ၏။^၅ကိုယ် ညည်းတွား ခြင်း အသံ ကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ အရိုး တို့သည် အရေ ဌ် ကပ် လျက်ရှိကြပါ၏။^၆အကျွန်ုပ်သည် လွင်ပြင် ဌ် နေသော ဝံပို ကဲ့သို့၎င်း၊ တော ဌ်နေ သော ဇိ ကွက် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ပါ၏။^၇အကျွန်ုပ် သည် အိမ်မိုး ပေါ် မှာ တ ကောင် တည်း နေရသော ငှက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ စောင့် လျက်နေရပါ၏။^၈အကျွန်ုပ် ရန်သူ တို့သည် တ နေ့လုံးကဲ့ရဲ့ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် တဘက်၌ စော်ကား သောသူတို့ သည် အကျွန်ုပ် ကို ပုံခိုင်း၍ ကျိန်ဆို တတ် ကြ ပါ၏။^၉စိတ် တော် မပြေ၊ အမျက် ထွက်တော်မူ သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြာ ကို မုန့် ကဲ့သို့ စား ရပါ၏။ သောက် သောအခါ လည်း ၊ မျက်ရည် ရော ၍သောက် ရပါ၏။¹⁰ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ချီးမြှောက် ပြီး မှ အောက် သို့ချ တော်မူပြီ။¹¹အကျွန်ုပ် ၏နေ့ရက် တို့သည် ရှည်လျား သော အရိပ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ မြက်ပင် ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ညှိုးနွမ်း ပါ၏။¹²အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် နိစ္စ ထာဝရ ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမ တော်သည် ကာလ အစဉ်အဆက် တည် ပါ၏။¹³ထ တော်မူပါ။ ဇိ

အုန် မြို့ကို သနား တော်မူပါ။ ဇိအုန် မြို့ကို ကယ် မသနားရသော အချိန် ၊ ချိန်းချက် တော်မူ သောအချိန်ရောက် ပါပြီ။¹⁴ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့သည် ထိုမြို့ ၏ ကျောက်ခဲ တို့ကိုပင် နှစ်သက် ၍ ၊ သူ ၏မြေမှုန့် ကို ပင် စုံမက် ကြ ပါ၏။¹⁵တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို၎င်း ၊ လောကီ ရှင် ဘုရင်အပေါင်း တို့သည် ဘုန်းတော်ကို၎င်း ကြောက်ရွံ ကြပါလိမ့်မည်။¹⁶ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန် မြို့ကို တည်ထောင် ၍၊ ဘုန်း တော်နှင့်တကွ ထင်ရှား တော်မူ လိမ့်မည်။¹⁷ကိုးကွယ် ရာ မဲ့ သော သူ တို့ ဆုတောင်း ခြင်း အကြောင်း ကို မထိမဲ့မြင် မပြု၊ သူ တို့၏ ပဌနာ ကို မှတ် တော်မူ လိမ့်မည်။¹⁸ထို အကြောင်းအရာကို နောက် ဖြစ်လတ်သော လူမျိုး အဘို့ ရေးမှတ် ရမည်။ ပြုပြင် တော်မူလ တံ့ သော လူ တို့သည် ထာဝရ ဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ချုပ်ထား သော သူ၏ ညည်းတွား သံ ကို နားထောင် ခြင်း ငါ ၎င်း၊ သေ ရ မည့် သူ တို့ ကို လွှတ် ခြင်းငါ ၎င်း၊²⁰အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် သော လူမျိုး တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ဝတ် ကို ပြု လျက် စုဝေး ကြ သောအခါ၊²¹ဇိအုန် တောင်ပေါ် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်နှင့် ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ၎င်း၊²²သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်အထွဋ် က ငဲ့ ကြည့်တော်မူ၍၊ ကောင်းကင် ပေါ်က ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး ကို ရှုမှတ် တော်မူ၏။²³လမ်း ခရီး၌ ငါ ၏အစွမ်း ကို လျော့ စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ ၏နေ့ရက် ကာလကို တို့ စေ ခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူသောအခါ၊²⁴ငါ လျှောက် သော အချက် ဟူ မူကား၊ အို အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို အသက် ပျို့ စဉ် ပင် ပယ်ရှင်း တော် မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော် ၏ နှစ် တို့သည် ကာလ အစဉ် အဆက်မြဲကြပါ၏။²⁵ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ ဌ် မြေကြီး ကို တည် တော်မူပြီ။ မိုးဇားကောင်းကင် သည်လည်း လက် တော် နှင့် ဖန်ဆင်း သော အရာ ဖြစ် ပါ၏။²⁶ထို အရာ တို့သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် အမြဲတည် တော် မူ၏။ ထို အရာ ရှိ သမျှ တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်း ခြင်း သို့ ရောက်၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် ဝတ်လုံ ကိုလဲ သကဲ့သို့ လဲတော် မူ သဖြင့်၊ ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိ ကြ သော်လည်း၊²⁷ကိုယ်တော် သည် ပြောင်းလဲ တော် မမူပါ။ အသက် တော်လည်း မ ကုန် မဆုံး ရပါ။²⁸ကိုယ်တော် ကျွန် တို့၏သား မြေးတို့သည် တည် ၍ ၊ အမျိုးအနွယ် သည်လည်း ရှေ့တော်၌ မြဲမြံ ပါလိမ့်မည်။

103အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေး လော့။ ငါ ၏ အထဲ မှာ ရှိသမျှ တို့၊ သန့်ရှင်း သော နာမ တော်ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့။^၂အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေး လော့။ ကျေးဇူး တော်အပေါင်း ကို မ မေ့လျော့ နှင့်။^၃သင် ၏အပြစ် အလုံးစုံ တို့ကို ဖြေလွှတ် ၍၊ သင် ၏ အနာ ရောဂါ ရှိ သမျှ တို့ကို လည်း ပျောက် စေတော်မူ၏။^၄သင် ၏အသက် ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းထဲ

က ရွေး၍ ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာ တော်များနှင့် သင် ဧါခေါင်းကို ပတ်ရစ် တော်မူ၏။⁵ သင့်ကို အသက်ကြီးစဉ်၊ ကောင်း သောအရာ နှင့် ရောင့်ရဲ စေတော်မူ သဖြင့်၊ သင် ဧါအရွယ် သည် ရွှေလင်းတ ဧါအရွယ် ကဲ့သို့ ပြုပြင် ခြင်း ရှိ၏။⁶ ထာဝရဘုရား သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကိုခံရသမျှ သောသူတို့အဘို့ တရား ပေး၍ စီရင် ဆုံးဖြတ်တော် မူ၏။⁷ ဘာသာ ဓလေ့တော်တို့ကို မောရှေ ဌ် ၎င်း၊ စီရင် တော်မူသော အမှု အရာတို့ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ၎င်း ပြ တော်မူပြီ။⁸ ထာဝရဘုရား သည် သနား တတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူး ပြုတတ် သော သဘော၊ စိတ်ရှည် ၍ ၊ ကရုဏာ ကြွယ်ဝ သော သဘောရှိ တော်မူ၏။⁹ အစဉ် မပြတ်အပြစ်တင် တော်မူသည်မဟုတ်။ အငြိုး ကို အ မြဲ ထား တော် မူ သည်မ ဟုတ်။¹⁰ ငါ တို့ ပြစ်မှား ခြင်း နှင့် အလျောက်ငါ တို့၌ ပြု တော် မ မူ တတ်။ ငါ တို့၌ ဒုစရိုက် ရှိသည် အတိုင်း အပြစ် ကိုပေး တော်မ မူ တတ်။¹¹ မြေကြီး ပေါ်တွင် ကောင်းကင်တို့သည် အမြင့် ရှိသည် အတိုင်း ၊ ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ၌ ကရုဏာ တော်သည် အားကြီး ပေ၏။¹² အရှေ့မျက်နှာစွန်းသည် အနောက် မျက်နှာ စွန်း နှင့် ဝေး သည် အတိုင်း ၊ ငါ တို့အပြစ် များ ကို ငါ တို့နှင့် ဝေး စေ တော်မူ၏။¹³ အဘ သည်သား တို့ကို သနား စုံမက်သည်နည်းတူ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ကို သနား စုံမက်တော်မူ၏။¹⁴ အကြောင်း မူကား၊ ငါ တို့ကိုယ် ခနခါ ကို သိ တော်မူ ၏။ ငါ တို့သည် မြေမှုန့် ဖြစ်ကြောင်း ကို အောက်မေ့ တော်မူ ၏။¹⁵ လူ တို့၏ နေရက် ကာလသည် မြက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လူ သည် လယ်ပြင် ၌ရှိ သော ပန်းပွင့် ကဲ့သို့ ပွင့် တတ်၏။¹⁶ လေ သည် လွန် သွားလျှင် အပွင့်ပျောက် ၍ ၊ သူ ၏နေရာ သည် နောက် တဖန် သူ ကိုမ သိ ရာ။¹⁷ ထာဝရဘုရား ၏ကရုဏာ တော်မူကား ၊ ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့အပေါ်သို့ ကာလ အစဉ်အဆက် သက်ရောက် တတ်၏။¹⁸ သစ္စာ တော်ကိုစောင့် ၍ ပညတ် တော်တို့ကို ကျင့် ခြ င်းငှါ ၊ သတိပြု သောသူတို့၏ သား စဉ်မြေးဆက်တို့သည် ကုသလ တရားတော်နှင့် ဆိုင်ကြ၏။¹⁹ ထာဝရဘုရား သည် ပလ္လင် တော်ကို ကောင်းကင် ဘုံ၌ တည် တော်မူ၍ ၊ အာဏာ တော်သည် ခပ်သိမ်း သော အရပ် တို့ ကို နှံ့ပြား၏။²⁰ တန်ခိုး ကြီး၍ နှုတ်ကပတ် တော် အသံ ကို နားထောင် လျက် ၊ အမိန့် တော်အတိုင်း ဆောင်ရွက် သော ကောင်းကင် တမန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ လော့။²¹ အလို တော်သို့လိုက် သော အမှုတော် ထမ်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ တော် အပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်း ကြီး ပေး ကြ လော့။²² နိုင်ငံ တော် အရပ် ရပ် ၌ စီရင် ဖန်ဆင်း တော်မူ သမျှ တို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ လော့။ အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးလော့။

104 အို ငါ့ ဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေး လော့။ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အလွန် ကြီး မြတ် တော် မူ၏။ ဘုန်း တန်ခိုး အာနဘော် နှင့် တန်ဆာ ဆင်

တော်မူ၏။² အဝတ် နှင့်ခြုံသကဲ့သို့ ၊ အလင်း နှင့် ကိုယ်တော်ကို ခြုံ တော်မူထသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ကို မျက်နှာကြက် ကဲ့သို့ ကြက် တော်မူထသော၊³ နေတော်မူရာအထက် ခန်း၊ အမြစ်ကိုရေ၌ တည် တော်မူ ထ သော၊ မိုဃ်း တိမ် ရထား ကို စီး၍၊ လေ အတောင် တို့ ဖြင့် ကြွ သွားတော်မူ ထ သော၊⁴ မိမိ တမန် တို့ကို လေ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မိမိ အစေအပါး တို့ကို မီး လျှံ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် စေတော်မူ ထ သော၊⁵ မြေကြီး အမြစ် ကို ကာလ အစဉ်အမြဲ မ ရွေ့ မလှုပ် စေခြင်းငှါ၊ တည် တော်မူသောဘုရားပေတည်း။⁶ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီး ကို အဝတ် နှင့် ဖုံး သကဲ့သို့ ၊ ပင်လယ် နှင့် ဖုံးတော်မူ၍၊ ရေ တို့သည် တောင် များ အပေါ်မှာ ရပ် နေကြပါ၏။⁷ တဖန် ဆုံးမ တော်မူ၍ သူ တို့သည် ပြေး ကြပါ၏။ မိုဃ်းချုန်း တော်မူသံ ကိုကြား၍ ၊ အလျင် အ မြန် ပြန်သွား ကြ ပါ၏။⁸ တောင် တို့သည် တက် လျက်၊ ချိုင့် တို့သည် ဆင်း လျက်၊ သူ တို့ဘို့ ခွဲခန့် တော်မူသောအရပ် သို့ ရောက် ကြပါ ၏။⁹ ရေတို့သည် ပြန်လာ ၍ မြေကြီး ကို မ လွှမ်းမိုး စေခြင်း ငှါ ၊ မ ကျော် ရသောနယ်စပ် ကိုပိုင်းခြား တော်မူ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် ချိုင့် များထဲ သို့ စမ်း ရေကို လွှတ် တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင် တို့တွင် စီး လျက်၊¹¹ မြေ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့အား သောက် ရ သော အခွင့် ကို ပေး ၏။ မြည်း ရိုင်းတို့သည် အငတ် ပြေ ရကြ၏။¹² ထို ရေအနား မှာ မိုဃ်း ကောင်းကင် ငှက် တို့သည် နေရာ ကျ၍ ၊ သစ်ပင် အခက်အလက် တို့တွင် ကြွေးကြော် ကြ၏။¹³ အထက် ခန်းတော်ထဲ က တောင် များကို ရေ ပေး တော်မူ၏။ စီရင် ပြုပြင် တော်မူခြင်းအကျိုး ကြောင့် ၊ မြေကြီး သည် ရောင့်ရဲ လျက်ရှိ၏။¹⁴ တိရစ္ဆာန် ဘို့ မြက်ပင် ကို ၎င်း ၊ လူ သုံးဘို့ စပါး ပင်ကို ၎င်းပေါက် စေတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီး ထဲ က မုန့် ကို ထုတ် ဘော်တော်မူ၏။¹⁵ စပျစ် ရည်သည်လည်း လူ တို့ကို ရွှင်လန်း စေ၏။ ဆီ အားဖြင့် လည်း သူတို့မျက်နှာ ကို ပြောင် စေတော်မူ၏။ မုန့် သည်လည်း ၊ သူ တို့နှလုံး ကို ထောက်မ ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏သစ်ပင် ၊ စိုက် တော်မူသောလေဗနန် အာရဇံ ပင်တို့သည်လည်း ရောင့်ရဲ လျက် ရှိကြ၏။¹⁷ ထိုအပင်တို့၌ ငှက် တို့သည် အသိုက် လုပ်တတ် ကြ၏။ ထင်းရှူး ပင်တို့၌ တောငန်း တို့သည် နေရာ ကျ တတ်ကြ၏။¹⁸ မြင့် သော တောင် တို့သည် တောဆိတ် များ မှီခို ရာ၊ ကျောက် တို့သည် ရှာ ဖန် ယုန် များ မှီခို ရာ ဖြစ် ကြ၏။¹⁹ ချိန်းချက် သော အချိန် ဘို့ ၊ လ ကို ဖ န်း ဆင်း တော် မူ ပြီ။ နေ သည် လည်း၊ မိမိ ဝင် ရ သော အချိန်ကိုသိ ၏။²⁰ ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက် ကို စီရင် တော်မူ၍ ည၌ ဖြစ် ပါ၏။ ထိုအချိန်၌ တော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့သည် တွား လျက် ထွက်တတ်ကြပါ၏။²¹ ခြင်္သေ့ ပျိုတို့သည် လုယက် ခြင်းအ လို့ငှါ ဟောက် ၍ ၊ ဘုရား သ ခင့် ထံ မှာ အစာ ကို ရှာ ကြ ပါ၏။²² တဖန်နေ ထွက် ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည် ဆုတ် သွား ၍ နေမြဲတွင်း တို့၌ အိပ် နေကြပါ၏။²³ လူ သည်လည်း လုပ်ဆောင် ပြုမူခြင်းငှါ ညဦး တိုင်အောင် ထွက်သွား ပါ၏။²⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်

စီရင် ပြုပြင်တော်မူ သော အရာတို့သည် အလွန်များပြား ပါ၏။ ရှိ ရှိ သမျှ တို့ကို ပညာ တော် အားဖြင့် ဖန်ဆင်း တော် မူ၏။ မြေကြီး သည် ဘဏ္ဍာ တော်နှင့် ကြွယ်ဝ ပါ၏။²⁵ မ ရေတွက် နိုင်အောင် တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် အစရှိ သော တိရစ္ဆာန်အကြီး အငယ် များတို့ နေရာ ကြီးမား ကျယ်ဝန်းသော သမုဒ္ဒရာ လည်း ရှိပါသေး၏။²⁶ ထို အရပ်၌ သင်္ဘော တို့သည် သွား လာကြပါ၏။ ထို အရပ်၌ ကွန်မြူး စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူ သော ငါးကြီး လဝိ သန် သည်လည်း ရှိ ပါ၏။²⁷ ထိုသို့သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့သည် အချိန်တန် လျှင် အစာ ကျွေး တော်မူစေခြင်းငှါ ၊ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် လျက် နေ ကြပါ၏။²⁸ ကိုယ်တော်ချ ထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့ သည် သိမ်းယူ ကြပါ၏။ လက် တော်ကို ဖွင့် တော်မူသော အားဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ကောင်း သောအရာနှင့် ရောင့်ရဲ ကြ ပါ၏။²⁹ မျက်နှာ တော် ကို လွှဲ တော်မူလျှင် ၊ သူတို့သည် ပင်ပန်း ကြပါ၏။ သူ တို့အသက် ကို ရုပ်သိမ်း တော်မူလျှင် ၊ သူတို့သည် သေ ၍ မိမိ တို့မြေမှန့် ထဲ သို့ ပြန် သွား ကြ ပါ၏။³⁰ တ ဖန် ဝိညာဉ် တော် ကို လွှတ် ၍ ၊ သူ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသဖြင့် ၊ မြေကြီး မျက်နှာ ကို အသစ် ပြုပြင် တော် မူ၏။³¹ ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်း တော်သည် နိစ္စ အ မြဲ တည် ၏။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ အမှု တော်တို့တွင် ဝမ်းမြောက် တော် မူ၏။³² မြေကြီး ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၍ သူသည် တုန်လှုပ် တတ်၏။ တောင် တို့ကို တို့ တော်မူ၍ ၊ သူတို့သည် မီးခိုး ထွက်တတ်ကြပါ၏။³³ ငါ သည် အသက် ရှင်စဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို သီချင်း ဆိုမည်။ ငါ ဖြစ်သည် ကာလ ပတ်လုံး ၊ ငါ ၏ ဘုရား သခင် ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုမည်။³⁴ ငါ ဥဒါန်း ကျူးခြင်းအသံသည် နှစ်သက် တော်မူဘွယ် ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၌ ငါ ရွှင်လန်း လိမ့်မည်။³⁵ ပြစ်မှား သော သူ တို့ကို မြေကြီး မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ ၊ မ တရားသောသူတို့ သည် နောက် တဖန် မ ဖြစ်ရကြ။ အိုငါ့ ဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်း ကြီး ပေးလော့။ ဟာလေလုယ။

105 ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ နာမ တော် ကို ပဌနာ ပြုကြ လော့။ အမှု တော် တို့ကို လူ များ တို့ အား ပြသ ကြလော့။² ထာဝရ ဘုရားကို သီချင်း ဆိုကြလော့။ ဆာ လံ သီချင်း ကို ဆိုကြ လော့။ အံ့ဘွယ် သော အမှုတော် အပေါင်း တို့ကို ဟောပြော ကြ လော့။³ သန့်ရှင်း သော နာမ တော်၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ သောသူတို့သည် စိတ် နှလုံးရွှင်လန်း ကြစေ။⁴ ထာဝရဘုရား နှင့် တန်ခိုး တော်ကို ရှာ ကြ လော့။ မျက်နှာ တော် ကို အစဉ် မပြတ် ရှာ ကြ လော့။⁵ စီရင်တော် မူ သော အံ့ဩ ဘွယ် တို့ကို၎င်း ၊ ထူးဆန်း သော အမှု တော် တို့နှင့် နှုတ်ထွက် ပညတ် တို့ကို၎င်း အောက်မေ့ ကြလော့။⁶ ထာဝရ ဘုရား၏ ကြွန်း အာ ဗြဟံ အမျိုး ၊ ရွေးကောက် တော် မူ သော ယာ ကုပ် အ နွယ် တို့၊⁷ ကိုယ်တော် မြတ် ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ ဘုရား သခင်ဖြစ်

တော်မူ၏။ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ တရား စီရင် ပိုင်တော်မူ၏။⁸ ငါ သည် သင် တို့အမွေခံ ရာ တို့ခါနာန် ပြည် ကို သင် ၌ ပေး မည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည် အရေ အတွက်အားဖြင့် မများ၊⁹ အလွန်နည်း ၍ ထိုပြည် ၌ ညွှန်သည် ဖြစ် လျက်နေသောအခါ၊¹⁰ အာဗြဟံ ၌ ဂတိ ထား၍ ၊ ဣဇာ က် ၌ ကျိန်ဆို တော် မူ လျက်၊¹¹ ယာ ကုပ် ၌ မြဲမြံ သော တရား ၊ ဣသရေလ ၌ နိစ္စ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ၊¹² လူမျိုး အဆက်တထောင် တိုင်အောင် မိန့်မြွက် တော်မူသော နှုတ်ကပတ် တည်းဟူသော ဝန်ခံ ခြင်းတရားတော်ကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့ တော်မူ၏။¹³ သူတို့သည် တမြို့မှ တမြို့သို့ ၎င်း၊ တ နိုင်ငံ မှ တနိုင်ငံ သို့ ၎င်း၊ လှည့်လည် ၍ သွားကြသောအခါ၊¹⁴ သူ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ အားမှ အခွင့်ပေး တော်မ မူ။ သူ တို့အတွက် လည်းရှင်ဘုရင် တို့ကို ဆုံးမ လျက်၊¹⁵ ငါ့ ထံ၌ ဘိ သိတ် ခံသော သူတို့ကို မ ထိ မခိုက်နှင့်။ ငါ ၏ ပရောဖက် တို့ကို အပြစ် မ ပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁶ တဖန်တုံ ၊ ထိုပြည် ၌ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး ကို ခေါ် ၍ ၊ အစာ အာဟာရ တည်း ဟူသော အထောက် အပင့် ရှိသမျှ ကို ချိုးဖျက် တော်မူသောအခါ၊¹⁷ ကျွန် ဖြစ်စေ ဘို့ အ ရောင်း ခံရသောယောသပ် ကို သူ တို့ရှေ့မှာ စေလွှတ် တော်မူ၏။¹⁸ သူ ကိုခြေ ချင်းခတ်၍ သံ နှင့် ညှဉ်းဆဲ ကြ၏။¹⁹ သူ ၏စကား မ ပြည့်စုံ မှီတိုင်အောင် ၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ အမိန့် တော်အတိုင်း စုံစမ်း ခြင်းကို ခံရ၏။²⁰ လူ တို့ကို အစိုးရ သော အရှင်တည်းဟူသော ရှင် ဘုရင်သည် စေလွှတ် ၍ သူ ကို နှုတ် ပြီးမှ ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။²¹ သူသည် မိမိ အလိုရှိ သည်အတိုင်း မင်း အရာရှိ တို့ကို ချည်နှောင် ၍ ၊²² မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို ဆုံးမ ပိုင် သော အခွင့်နှင့် နန်းတော် အုပ် ၊ နိုင်ငံ တော်အုပ် အရာ၌ ထိုသူ ကို ခန့် ထားတော်မူ၏။²³ ဣ သရေလ သည်လည်း အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ရောက် လာ၍ ၊ ယာကုပ် သည် ဟာမ အမျိုးနေရာပြည် ၌ တည်းခို ၏။²⁴ ဘုရားသခင်သည် မိမိ လူ တို့ကို အလွန် များပြား စေ၍ ၊ ရန်သူ တို့ထက် အားကြီး စေ တော်မူ၏။²⁵ မိမိ လူ တို့ကို ရန်သူတို့သည်မုန်း ၍ ၊ မိမိ ကျွန် တို့ကို ပရိယာယ် ပြုမည် အကြောင်း ၊ ထိုသူ တို့ စိတ် နှလုံးကို ပြောင်းလဲ စေတော်မူ ၏။²⁶ တဖန်မိမိ ကျွန် မောရှေ နှင့် ရွေးကောက် တော်မူ သော အာရုန် ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။²⁷ အဲဂုတ္တု တုပြည်သားတို့ တွင် ၊ လက္ခဏာ သက်သေ တော်တို့ကိုပြု ၍ ၊ ဟာမ အမျိုးနေရာ ပြည် ၌ အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ပြု ကြ၏။²⁸ မှောင်မိုက် ကို စေလွှတ် ၍ ၊ မိုက်မဲ စေတော်မူ၏။ သူတို့သည် နှုတ်ကပတ် တော် ကို ဆန့်ကျင် ဘက် မ ပြုရကြ။²⁹ သူ တို့ရေ များကို အသွေး ဖြစ် စေ ၍ ၊ ငါး များကို သေ စေတော်မူ၏။³⁰ သူ တို့မြေ သည် များ စွာ သော ဘား တို့ကို မင်း အိပ်ရာ အခန်း တို့ ၌ ပင်ဘွား လေ၏။³¹ အမိန့် တော်ရှိ၍ ယင်ရဲ နှင့်ခြင် တို့သည် တပြည်လုံး ကို နှံ့ပြား မိလျှံ ကို၎င်းပေး တော်မူ၏။³² မို ယ်း ရေ အစား မို ယ်း သီး ကို၎င်း ၊ သူ တို့မြေ ပေါ်မှာ မီးလျှံ ကို၎င်းပေး တော်မူ၏။³³ သူ တို့စပျစ် နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘော

သဖန်းပင်တို့ကို ထိခိုက် ၍ ၊ တပြည်လုံး ဌိရှိသောသစ်ပင် များကို ချိုး တော်မူ ၏။³⁴ အမိန့် တော်ရှိ၍ မ ရေတွက်နိုင်အောင်၊ အရာ ဘကျိုင်း နှင့် ယာလက်ကျိုင်း တို့သည် လာ ၍၊³⁵ သူ တို့ပြည် မှာ ဟင်းသီး ဟင်းရွက် ရှိ သမျှ တို့ ကို၎င်း ၊ မြေဩဇာ အသီး အနှံ တို့ ကို၎င်း ကိုက် စား ကြ၏။³⁶ သူ တို့အစွမ်း သတ္တိ အထွဋ် အမြတ် တည်းဟူသော သူ တို့ ပြည် မှာ သားဦး အပေါင်း တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူ၏။³⁷ မိမိလူတို့ကို ရွှေ ငွေ ပါလျက် ထုတ် ဆောင်တော်မူ ၍ ၊ သူ တို့အစုစု ၌ အားနည်း သော သူတ ယောက် မျှ မရှိ။³⁸ အဲ ဂုတုတု ပြည်သည် သူ တို့ကို ကြောက် သောကြောင့်၊ သူ တို့သည် ထွက်သွား သောအခါ တပြည်လုံးဝမ်းမြောက် ၏။³⁹ သူတို့အပေါ် မှာ မိုဗ်းတိမ် ကိုဖြန့် မိုး ၍ ၊ ညဉ့် အခါ လင်း စရာဘို့ မီး ကိုပေး တော်မူ၏။⁴⁰ သူတို့သည် တောင်း သောအခါ ငုံး များကို ဆောင် ခဲ့ တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ကို ကောင်းကင် မုန့် နှင့် ရောင့်ရဲ စေတော်မူ၏။⁴¹ ကျောက် ကိုလည်း ဖွင့်လှစ် တော်မူသဖြင့် ၊ ရေ သည် ထွက် ၍ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌ မြစ် ကဲ့သို့စီးသွား လေ၏။⁴² အကြောင်း မူကား၊ မိမိ ကျွန် အာဗြဟံ ၌ ထားခဲ့ ဘူးသော သန့်ရှင်း သော ဂတိ တော် ကို အောက်မေ့ တော်မူ ၏။⁴³ ရွေးကောက် တော်မူသောမိမိ လူ တို့ကို ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်းနှင့်တကွ ထုတ် ဆောင်တော် မူ၏။⁴⁴ သူ တို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော် တို့အတိုင်း ကျင့်၍၊ ပညတ် တရားတော်ကို စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း၊⁴⁵ တပါးအမျိုးသား တို့၏မြေ ကို ပေး တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့ သည် အခြားသောလူတို့၏ အလုပ်ထဲသို့ ဝင်စားရကြ၏။ ဟာလေလုယ။

106 ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော်မူ၍၊ ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သောကြောင့် ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။² ထာဝရဘုရား ၏ တန်ခိုး ကြီးခြင်း အရာတော် တို့ကို အဘယ်သူ ပြော နိုင် သနည်း။ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော် ကို အဘယ်သူ သည် အကုန်အစင် တော်ပြ နိုင်သနည်း။³ ခပ်သိမ်း သော အခါ တို့၌ တရား ကို စောင့်ရှောက် ၍၊ ဖြောင့်မတ် စွာကျင့် သောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ရွေးကောက် တော်မူသောသူတို့၏ကောင်းကျိုး ကို မြင် စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကိုယ်တော် ၏လူမျိုး ဝမ်းမြောက် ခြင်း၌ ဝမ်းမြောက် ၍၊ ကိုယ်တော် ၏အမွေ ဖြစ်သောသူတို့နှင့်အတူ ဝါကြွား ရွှင်လန်းစေခြင်းငှါ ၎င်း၊⁵ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့ခံရသောစေတနာ တော်နှင့်တကွ၊ အကျွန်ုပ် ကိုအောက်မေ့ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍ ကယ်တင် တော် မူ ပါ။⁶ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဘိုး ဘေး တို့နှင့် အတူ ပြစ်မှား ကြ ပါ ပြီ။ ဒုစရိုက် ကို ပြု ကြ ပါ ပြီ။ မ တရား သော အမှု ကို ပြု ကြ ပါ ပြီ။⁷ အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ ပြု တော် မူ သော အံ့ ဩ ဘွယ် တို့ကို ဘိုး ဘေး တို့သည် နား မ လည်ကြ။ များစွာ သော ကရုဏာ တော်ကို မ အောက်မေ့ ကြ။ ပင်လယ် နား ၊ ဧဒုံ ပင်လယ် နား မှာ ပုန်ကန် ကြ ပါ၏။⁸ သို့သော်လည်း ၊ မဟာ တန်ခိုး တော် ကို ထင်ရှား စေ

ခြင်း ငှါ ၊ နာမ တော်၏အကြောင်း ကြောင့် သူ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။⁹ ဧဒုံ ပင်လယ် ကို ဆုံးမ တော်မူ၍ ၊ ပင်လယ်ရေ သည် ခန်းခြောက် လေ၏။ တော ၌ ပို့ဆောင် သကဲ့သို့ နက်နဲ ရာ အရပ်၌ သူ တို့ကို ပို့ဆောင် တော်မူ၏။¹⁰ မုန့် သောသူ၏လက် မှ သူ တို့ကို ကယ်တင် ၍ ၊ ရန်သူ ၏လက် မှ ရွေးနှုတ် တော်မူ၏။¹¹ ရန်သူ တစ် တယောက်ကိုမျှ မ ကျန် ရစ်စေခြင်းငှါ၊ ရေ သည် လွှမ်းမိုး လေ၏။¹² ထိုအခါ စကား တော်ကို ယုံ ၍ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို သီချင်း ဆို ကြ၏။¹³ သို့သော်လည်း၊ အမှုတော် ကို အလျင် အ မြန် မေ့လျော့ သည်ဖြစ်၍ ၊ အကြံအစည် တော်ကို မ ဆိုင်း မလင့်ဘဲ၊¹⁴ တော ၌ အလွန်တပ်မက် ၍ ၊ လူ ဆိတ်ညံ့ရာအရပ် ၌ ဘုရား သခင်ကို စုံစမ်း ကြ၏။¹⁵ သူ တို့တောင်း သော ဆုကို ပေး တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သူ တို့၌ ပိန်ကြို ခြင်းကို သွင်း ပေး တော်မူ၏။¹⁶ ထိုသူတို့သည် လည်း၊ တပ် ထဲ မှာ မောရှေ ကို ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ သန့်ရှင်း သူ အာရန် ကို၎င်းပြုစု ကြ၏။¹⁷ မြေကြီး သည် ကွဲ လျက် ဒါသန် ကိုမျို ၍ ၊ အဘိရံ ၏ အသင်း အဝင်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။¹⁸ သူ တို့အသင်း အဝင်ထဲမှာ မီး ရှိ၍ ၊ မ တရားသောသူတို့ ကို လောင် လေ၏။¹⁹ သူ တို့သည် ဟောရပ် တောင်းနား မှာ နွားသငယ် ကို လုပ် ၍ ၊ အရည် သွန်းသော ရုပ်တုကို ပြုပ်ဝပ်ကိုးကွယ် ကြ၏။²⁰ သူ တို့၏ဘုန်း ကို လဲ ၍ မြက် ကိုစား သော နွား ၏ ပုံ သဏ္ဍာန်ကို ယူကြ၏။²¹ အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ ကြီး သော အမှုတို့ကို၎င်း၊²² ဟာမ အမျိုးနေရာပြည် ၌ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို၎င်း၊ ဧဒုံ ပင်လယ် နား မှာ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အမှုတို့ ကို၎င်းပြု ၍၊ ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဘုရား သခင် ကို မေ့လျော့ ကြ၏။²³ ထိုအခါ ရွေးကောက် တော် မူ သော မောရှေ သည် အမျက် တော်ကို လွှဲ ၍၊ ထိုသူတို့ကို ဖျက်ဆီး တော် မ မူ စေ ခြင်း ငှါ ၊ ဖျက်ဆီး ရာ အရပ်၊ ရှေ့ တော်၌ မ ရပ် လျှင်၊ သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး မည်ဟု အကြံ ရှိတော် မူ၏။²⁴ ထိုသူတို့သည် လည်း စကား တော်ကို မ ယုံ ၊ သာယာ သောပြည် ကို မထိမဲ့မြင် ပြု ကြ၏။²⁵ မိမိ တို့တဲ များ၌ ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နား မ ထောင်ဘဲနေကြ၏။²⁶ ထိုကြောင့် သူ တို့ကို တော ၌ လှဲ ခြင်းငှါ ၎င်း၊²⁷ သူ တို့အမျိုးအနွယ် ကို တပါး အမျိုးသား တို့တွင် လှဲ ၍ ၊ အပြည်ပြည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား စေခြင်း ငှါ ၎င်း၊ သူ တို့တဘက်၌ ကျိန်ဆို တော် မူ၏။²⁸ ထိုသူ တို့သည် ဗာလ ပေ ဂု ရ ဘုရား၌ မှီဝဲ ၍ လူသေ ရှေ့ မှာ ပူဇော် သော ယဇ် ကောင် ကို စား ကြ၏။²⁹ ထိုသို့မိမိ တို့အမှု များ အားဖြင့် အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်၍ ၊ ကာလနာ သည် သူ တို့ကို လုယက် လေ၏။³⁰ ထိုအခါ ဖိ န ဟတ် သည် ထ ၍ တရား စီရင် သဖြင့် ၊ ကာလနာ သည် ငြိမ်း လေ၏။³¹ ထိုအမှုကို သူ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ လူမျိုး အဆက်ဆက် တည် သော ကာလ အစဉ်မပြတ် မှတ် ရ သတည်း။³² တဖန် မေရိဘ ရေ အနား မှာ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ကြသဖြင့် ၊ သူ တို့အတွက် ကြောင့် မောရှေ ၌ အ မင်္ဂလာ ဖြစ်လေ၏။³³ သူ ၏စိတ် ကို ချုပ်ချယ် နှောင့်ရှက် ကြသဖြင့် ၊ သူ သည် အမှတ်တမဲ့

မြက်ဆို၏။³⁴ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း မပြု၊ တပါး အမျိုးသားတို့ကို မ ဖျက်ဆီးဘဲ နေကြ၏။³⁵ သူတို့နှင့် ရောနှော၍ သူတို့၏ ဘာသာ ဓလေ့ကို သင်ကြ၏။³⁶ သူတို့၏ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြု၍ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိကြ၏။³⁷ ကိုယ်သား သမီးတို့ကို နတ်ဆိုး တို့အား ယဇ် ပူဇော်ကြ၏။³⁸ ထိုသို့ အပြစ် မရှိသော သူတို့၏ အသွေး ၊ ခါနာန် ရုပ်တု တို့ရှေ့မှာ ယဇ် ပူဇော်သော ကိုယ်သား သမီး တို့၏ အသွေးကို သွန်ကြေ၍ ၊ ထိုမြေသည် အသွေးနှင့် ညစ်ညူးလေ၏။³⁹ သူတို့သည် ကိုယ်အကျင့်အားဖြင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍ ၊ ကိုယ်အမှုတို့တွင် မှားယွင်းကြ၏။⁴⁰ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍ ၊ မိမိအမွေတော်ကို ရွံရှာတော်မူ၏။⁴¹ သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့် ၊ မုန်းသောသူတို့သည် အုပ်စိုးရကြ၏။⁴² ရန်သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲ၍ ၊ သူတို့သည် ရန်သူတို့အောက်မှာ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြ၏။⁴³ သူတို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ကယ်နှုတ်တော်မူသော်လည်း ၊ ပုန်ကန်သော အကြံကိုသာ ကြံ၍ ၊ မိမိတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။⁴⁴ တဖန်သူတို့ အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြားတော်မူလျှင် ၊ သူတို့၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြည့်ရှုသဖြင့်၊⁴⁵ ဝန်ခံခြင်းဂတိတော်ကို သူတို့အဘို့အောက်မေ့၍ ၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်အတိုင်း နောင်တရတော်မူ၏။⁴⁶ သူတို့ကို ချုပ်ထားသိမ်းသွားသော သူအပေါင်းတို့သည် သနားရကြမည်အကြောင်း ပြုတော်မူ၏။⁴⁷ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊ သန့်ရှင်းသော နာမတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ကြီးလှပါ၏ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံ၍ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်လျက် ၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက နှုတ်ယူ၍ စုသိမ်းတော်မူပါ။⁴⁸ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ လူခပ်သိမ်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံကြစေ။ ဟာလေလုယ။

107 ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။²³ ရန်သူ၏လက်မှ ထာဝရဘုရားနှုတ်၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် အရပ်ရပ်ထဲက စုသိမ်းသော သူတည်းဟူသော၊ ရှေးတော်မူသော သူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။⁴ သူတို့သည် တောတွင် လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်၌ လည်၍၊ နေစရာ မြို့သို့ ရောက်သောလမ်းကို မတွေ့ကြ။⁵ ဆာဇတ် မွတ်သိပ်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။⁶ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။⁷ သူတို့နေစရာ မြို့သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ၊ ဖြောင့်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။⁸ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့

ကို ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။⁹ အကြောင်းမူကား၊ တောင့်တသော ဝိညာဉ်ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ မွတ်သိပ်သော ဝိညာဉ်ကိုလည်း ၊ ကောင်းသောအရာနှင့် ဝစေတော်မူ၏။¹⁰ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ အကြံတော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြုသောကြောင့် ၊ မောင်မိုက် ၊ သေမင်း အရိပ်၌ထိုင်လျက်၊ ဒုက္ခနှင့်၎င်း၊ သံကြိုးနှင့်၎င်း ချည်နှောင်လျက်နေကြ၏။¹² ဘုရားသခင်သည် အမှုရောက်စေ၍ ၊ သူတို့စိတ်ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။ သူတို့သည် လဲ၍ ထောက်မသော သူမရှိဘဲ၊¹³ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။¹⁴ မောင်မိုက်နှင့် သေမင်း အရိပ်ထဲက ထုတ်ဆောင်၍ သူတို့ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေတော်မူ၏။¹⁵ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းကြစေ။¹⁶ အကြောင်းမူကား၊ ကြေးဝါတံခါးတို့ကို ချိုး၍ ၊ သံကနဲလန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်တော်မူ၏။¹⁷ မိုက်သော သဘောရှိသော သူတို့သည် လမ်းလွဲ၍ ၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြ၏။¹⁸ စားစရာမျိုးကို ရွံ၍ သေခြင်းတံခါး ငါ့အနီးသို့ ရောက်ကြ၏။¹⁹ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။²⁰ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လွတ်သဖြင့် ၊ သူတို့အနာကို ငြိမ်းစေ၍ ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအရာများထဲက နှုတ်ယူတော်မူ၏။²¹ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။²² ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ်ကို ပူဇော်၍ ၊ ရွှင်လန်းသော အသံနှင့် တကွ အမှုတော်တို့ကို ကြားပြောကြစေ။²³ သဘောစီးလျက် ပင်လယ်ကို ကူး၍၊ ရေများပေါ်မှာ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်၊²⁴ နက်နဲရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့နှင့်၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို မြင်ရကြ၏။²⁵ အမိန့်တော်ရှိ၍ လေပြင်းမုန်တိုင်းတိုက်သဖြင့် ၊ လှိုင်းတံပိုးတို့ကို ထစေ၏။²⁶ မိုသ်း ကောင်းကင်တိုင်အောင် တက်လျက်၊ နက်နဲရာထဲသို့ ဆင်းလျက် တွေ့သောဘေးကြောင့် ၊ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏။²⁷ တလည်လည် သွားလျက် ယစ်မူးသော သူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက်နေ၍ ဉာဏ်တိမ်မြုပ်ခြင်းရှိကြ၏။²⁸ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။²⁹ လေပြင်းကို ပျောက်စေတော်မူ၍ ၊ လှိုင်းတံပိုးများလည်း ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။³⁰ ထိုသို့ ငြိမ်ဝပ်သောကြောင့် သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အလိုရှိရာ သဘောဆီသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။³¹ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။³² လူပရိတ်သတ်၏ အလယ်မှာ ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်၍ အသက်ကြီးသူတို့၏

အစည်း အဝေး၌ ချီးမွမ်း ကြစေ။³³ မြစ် တို့ကို လွင်ပြင် ဖြစ် စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ စမ်း ရေ ထွက်ရာ အရပ် ကို လည်း သွေ့ခြောက်စေခြင်းငှါ ၎င်း ပြု တော်မူ၏။³⁴ မြေ ကောင်းသော ပြည် ကို ပြည်သူ ပြည်သား တို့ ၏ အပြစ် ကြောင့် ဆား မြေဖြစ်စေ တော်မူ၏။³⁵ တဖန်လွင်ပြင် ကို ရေ နှင့်ပြည့် စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ သွေ့ခြောက် သော အရပ် ကိုလည်း စမ်းရေ ထွက်စေ ခြင်းငှါ ၎င်း ပြု တော်မူ၏။³⁶ ထိုအရပ် ၌လည်း ၊ ငတ်မွတ် သောသူ တို့ကို နေရာ ချတော်မူ၍ ၊ သူတို့သည် မိမိနေ စရာဘိုမြို့ကို တည် ကြ၏။³⁷ လယ် လုပ် လျက် ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို လည်း စိုက်ပျိုး လျက် ၊ မြေ အသီးအနှံတို့ကို ပြုစု ကြ၏။³⁸ ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ၍ ၊ သူ တို့သည် အလွန် ပွားများ ကြ၏။ သူ တို့ သိုး နွား များ ကို လည်း လျော့ စေ တော် မ မူ။³⁹ တဖန် သူ တို့သည် လျော့ ၍ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ငြိုငြင် ခြင်း၊ စိတ် ပူပန်ခြင်းအားဖြင့် နှိမ်ချ လျက်နေကြ၏။⁴⁰ မင်းသား တို့ကို အရှက်ခွဲ ၍ ၊ လမ်း မ ရှိသော တော အရပ်၌ လည် စေ တော် မူ၏။⁴¹ ဆင်းရဲ သော သူ ကို လည်း ဒုက္ခ မှ ထမြောက် စေ ၍ ၊ သိုး စု ကဲ့သို့ အိမ်ထောင် ပွားများ စေ တော် မူ၏။⁴² ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ သည် မြင် ၍ ၊ ဝမ်းမြောက် ကြ၏။ ခပ်သိမ်း သော ဒုစရိုက် သည်လည်း မိမိ နှုတ် ကို ပိတ် ရ၏။⁴³ အကြင် သူ သည် ပညာရှိ ၏။ ထိုသူ သည် ဤ အမှုအရာ တို့ကို ဆင်ခြင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော်ကို နားလည် လိမ့်မည်။

108 အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် တည်ကြည် ပါ၏။ သီချင်း ဆိုပါမည်။ ဝိညာဉ် ပါ လျက် ချီးမွမ်း ထောမနာပြုပါမည်။² တယော နှင့် စောင်း တို့၊ နိုး ကြလော့။ ငါလည်း စောစော နိုး မည်။³ အို ထာဝရဘုရား ၊ ပရိတ်သတ် အလယ် ၌ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ လူမျိုး တို့တွင် ကိုယ်တော် အား ထောမနာ သီချင်း ဆိုပါ မည်။⁴ အကြောင်း မူကား၊ ကရုဏာ တော်သည် ကောင်းကင် သို့ ၎င်း၊ သစ္စာ တော်သည် မို ဃ်း တိမ် သို့ ၎င်း မှီ ပါ၏။⁵ အို ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် မြင့်သည် ထက် ကိုယ်တော် ကြီးမြင့် တော် မူ စေသတည်း။ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို ဘုန်း တော်လွမ်းမိုးပါစေသတည်း။⁶ ချစ် တော်မူသောသူတို့သည် ချမ်းသာ ရမည် အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် ၍ ၊ လက်ျာ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် ကယ်တင် တော် မူ ပါ။⁷ သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီ တော် ကို တိုင်တည် ၍ ၊ ဘုရား သခင် သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက် မည်။ ရှေ့ခင် မြို့ကို ပိုင်းခြား မည်။ သုကုတ် လယ်ပြင် ကို တိုင်းထွာ မည်။⁸ ဂိလဒ် ပြည်ကို ငါ ပိုင်ရ၏။ မနာရှေ့ ပြည်ကိုလည်း ငါ ပိုင် ရ၏။ ဧ ဖ ရိမ် ပြည် ကား ငါ ဦးခေါင်း ၏ အစွမ်း ဖြစ် ရ ၏။ ယုဒ ပြည်ကား ငါ ၏လွှတ်တော် ဖြစ်ရ၏။⁹ မောဘာ ပြည်ကား ငါ ရေချိုး အိုး ဖြစ်ရ၏။ ဧ ဒုံ ပြည်ကား ငါ ခြေနင်း ရာ ဖြစ်ရ၏။ ဖိလိ တု တိ ပြည် အပေါ် မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော် မည်။¹⁰ အားကြီး သော မြို့ထဲသို့ ငါ့ ကို အဘယ်သူ သွင်း ပေးမည်နည်း။ ဧဒုံ ပြည်သို့ ငါ

ကို အဘယ် သူလမ်း ပြ မည်နည်း။¹¹ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ ကို စွန့်ပစ် တော် မူ သော ကိုယ်တော်သည် ပြု တော် မူ မည် မဟုတ် လော။ အိုဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဗိုလ်ခြေ နှင့်အတူ ကြွ တော် မ မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြု တော် မူမည် မဟုတ်လော။¹² ဒုက္ခ နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစ တော်မူပါ။ လူ တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းငှါမ တတ်နိုင်ကြပါ။¹³ ဘုရား သခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့် စွာ ပြု ကြမည်။ ငါ တို့၏ ရန်သူ များကို ကိုယ်တော်တိုင် နင်း တော်မူ မည်။

109 အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း သော ဘုရား သခင်၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ တော်မူပါနှင့်။² မ တရားသောသူနှင့် သစ္စာ ပျက်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက် ၌နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ ၊ မုသား စကား ကို ပြောဆို ကြ ပါ၏။³ မနာလို သောစိတ်နှင့် စကား ပြောလျက် ၊ အကျွန်ုပ် ကိုဝိုင်း ၍ အကြောင်း မ ရှိဘဲ စစ်တိုက် ကြ ပါ၏။⁴ အကျွန်ုပ် ၏ မေတ္တာ အတွက် သူတို့သည် ရန်ဘက် ပြုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် မူကား ပဌနာ ပြုလျက် နေပါ၏။⁵ အကျွန်ုပ် ပြုသောကျေးဇူး အတွက် မကောင်း သော အပြစ်ကို ၎င်း ၊ အကျွန်ုပ် မေတ္တာ အတွက် မုန်း ခြင်းကို၎င်း ဆပ် ပေးကြပါ၏။⁶ ထိုသို့သောသူ ၏အပေါ် မှာ မ တရားသောသူ ကို ခန့်ထား တော်မူပါ။ သူ ၏လက်ျာ နား မှာ ရန်သူ နေ ပါစေ။⁷ သူ သည် တရား စီရင်ခြင်းကို ခံ ရာတွင် ရှုံး ပါစေ။ သူ ပြုသော ပဌ နာ သည် ပြစ်မှား ခြင်းဖြစ် ပါစေ။⁸ သူ ၏အသက် တို့ ပါ စေ။ သူ ၏အရာ ကိုလည်း အခြား သူရ ပါစေ။⁹ သူ ၏သား တို့သည် ဘသား ဆိုး ၊ မယား လည်း မုတ်ဆိုးမ ဖြစ် ပါစေ။¹⁰ သူ ၏သား တို့သည် အရပ်ရပ် လည်၍ သူ တောင်း စား ဖြစ် ကြ ပါစေ။ ပျက်စီး သော မိမိ တို့နေရာ များမှ ထွက် ၍ ၊ အစာကိုရှာ ကြ ပါစေ။¹¹ သူ ၌ ရှိ သမျှ ကို ကြွေးရှင် သိမ်းယူ ပါစေ။ သူ လုပ် ၍ရသောဥစ္စာ ကိုလည်း တပါး အမျိုးသား လူယူ ပါစေ။¹² သူ ၌ ကျေးဇူး ပြု သောသူ၊ သူ ၏ဘသားဆိုး တို့ကို ကယ် မ သနားသောသူ တယောက်မျှ မ ရှိ စေ နှင့်။¹³ သူ ၏အန္တယ် သည် ပြတ် ပါစေ။ လူမျိုး ဆင်းသက်၍ စားဆက်တည်းတွင် ၊ သူ တို့၏ နာမည် သည် ကျေ ပျောက် ပါစေ။¹⁴ သူ ဘိုးဘေး တို့၏ ဒုစရိုက် ကို ထာဝရဘုရား သည် သတိရ တော် မူ ပါစေ။ သူ အမိ ၏ အပြစ် သည် မ ဖြေ ပါစေနှင့်။¹⁵ ထိုဒုစရိုက် အပြစ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ အစဉ်အမြဲ ထင်ရှား၍၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ ထိုသူ တို့ကို အောက်မေ့ စရာ အမှတ်မျှ မ ရှိစေ ခြင်း ငှါ၊ ပယ်ရှင်း တော်မူပါစေ။¹⁶ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူသည် ကယ်မ သနားခြင်းငှါ သတိ မ ရှိ။ ဆင်းရဲငတ်မွတ် ၍ စိတ် ပျက် သောသူကို သေ စေသည်တိုင်အောင် ညှဉ်းဆဲ ပြီ။¹⁷ သူသည် ကျိန်ဆဲ ခြင်းကို နှစ်သက် သည်နှင့်အညီ ၊ သူ အပေါ်သို့ ရောက် ပါစေ။ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို အလို မ ရှိသည်အတိုင်း သူ နှင့် ဝေး ပါစေ။¹⁸ အဝတ် ကို ဝတ်သကဲ့သို့ ကျိန်ဆဲ ခြင်းကို ဝတ် ရပါ စေ။ ရေ ကဲ့သို့ သူ ၏ဝမ်း ထဲ သို့၎င်း ၊ ဆီ ကဲ့သို့ သူ ၏အရိုး ထဲသို့ ၎င်း ဝင် ပါစေ။¹⁹ သူ၏ကိုယ်

ကို ခြုံ သော အဝတ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သူ ၏ ခါး၌ အစဉ် စည်း သော ခါးစည်း ကဲ့သို့ ၎င်း သူ ၌ ဖြစ် ပါစေ။²⁰ ငါ ၏ဝိညာဉ် တဘက် ၌ မ ကောင်းသော စကား ကို ပြော တတ် သော ငါ ၏ရန်သူ တို့သည် ထိုသို့ သော အကျိုး ကို ထာဝရဘုရား ထံ ခံရကြပါစေ။²¹ အိုဘုရား ၎င်း ထာဝရဘုရား ၊ နာမ တော်အတွက် ကြောင့် အကျွန်ုပ် အမှု ကို စောင့် တော်မူပါ။ ကရုဏာ တော် ကောင်း သည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။²² အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အထဲ ၌ နှလုံး နာ လျက်ရှိပါ၏။²³ ရှည်လျား သော အရိပ် ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ရွှေ့သွား ပါ၏။ ကျိုင်းကောင် ကဲ့သို့ လှုပ်ရှား လျက် ရှိ ပါ၏။²⁴ အစာ မ စား ဘဲ နေ ရ သောကြောင့် ၊ ဒူးဆစ် နုန့်၍ အသား လည်း လျော့ ပါ၏။²⁵ အကျွန်ုပ် သည် လည်း သူ တ ပါး တို့ ကဲ့ရဲ့ စရာ အကြောင်း ဖြစ် ၍၊ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မြင် သောအခါ ၊ ခေါင်း ၌ တံ ခြင်း ကို ပြု ကြ ပါ၏။²⁶ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို မစ တော်မူပါ။ ကရုဏာ တော်ရှိသည်အတိုင်း ကယ်တင် တော်မူပါ။²⁷ ထို အမှုသည် တန်ခိုး တော်ကြောင့်ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသောကိုယ်တော်စီရင် တော် မူ သည် ဟု ထို သူ တို့သည် သိ ကြ ပါ စေသော။²⁸ ထို သူ တို့သည် ကျိန်ဆဲ သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် မူကား ကောင်းကြီး ပေး တော် မူ ပါ။ သူ တို့သည် ထ သောအခါ အရှက် ကွဲ ကြ ပါစေသော။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မူကား ၊ ဝမ်းမြောက် ပါစေသော။²⁹ အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ် ၍ ၊ စောင့် နှင့် ခြုံသကဲ့သို့ ၊ မျက်နှာ ပျက်ခြင်း နှင့် ကိုယ် ကို ခြုံ ကြ ပါစေသော။³⁰ အကျွန်ုပ် သည် နှုတ် မြှက်၍ ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော်ကို အလွန် ချီးမွမ်း ပါမည်။ များစွာ သောသူတို့ အလယ် မှာ ချီးမွမ်း ပါမည်။³¹ အကြောင်း မူကား၊ ဆင်းရဲသော သူ ၏ ဝိညာဉ် ကို အပြစ် စီရင်သောသူတို့ ၏လက်မှ ကယ်တင် ခြင်းငှါ ၊ သူ ၏လ ကျာ ဘက်မှာ ရပ် ၍ နေတော်မူတတ်၏။

110 ထာဝရဘုရား က၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ ခြေ တင် ရာ ၊ ငါမ ချ ထားမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့ လ ကျာ ဘက်၌ ထိုင် နေလော့ ဟု ငါ ၏သခင် အား မိန့်တော်မူ၏။² ထာဝရဘုရား သည် အရှင် ၏ အာဏာ တော် လုံတံ ကို ဇီအုန် မြို့မှ လွှတ် တော်မူမည်။ ကိုယ်တော် သည် ရန်သူ တို့၏အလယ် ၌ အုပ်စိုး တော် မူ လိမ့်မည်။³ တန်ခိုး တော်ပြသော နေ့ရက် ကာလ၌၊ ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် သန်ရှင်း သော တန်ဆာ ကို ဆင် လျက်၊ ကြည်ညို သော စေတနာစိတ်ရှိ၍၊ လူပျို တော် တို့သည် နံနက် ဝမ်း ထဲက ထွက်သော ဆီးနှင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု ကျိန်ဆို ၍ ၊ နောက် တ ဖန်စိတ် ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိ တော် မ မူ။⁵ လ ကျာ တော် နား မှာ ရှိ သော ဘုရား ၎င်းသည် အမျက် တော် အချိန် ကာလ၌ ရှင်ဘုရင် တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူမည်။⁶ ငါ၏သခင်သည် တ ပါး အမျိုးသား

တို့တွင် တရား စီရင် လျက်၊ အသေ ကောင်တို့ကို အနှံ့အပြား ဖြစ် စေ၍၊ ကျယ် သောမြေ ၌ သူတို့ဦးခေါင်း ကို နှိပ်စက် တော်မူမည်။⁷ လမ်း နား မှာ စီး သောရေကို သောက် ၍ ၊ ခေါင်း တော်ကို ချီးမြှင့် တော်မူမည်။

111 ငါသည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ၏ အစည်း အဝေး၌ ၎င်း၊ ပရိသတ် ၌၎င်း ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချီးမွမ်း မည်။² ထာဝရဘုရား ၏ အမှုတော် တို့သည် ကြီးမြတ် ကြ၏။ ကြည်ညို သော သူ တို့ သည် ထို အမှုတော်တို့ကို ရှာဖွေ လိုက်စစ် တတ် ကြ၏။³ စီရင် တော် မူ သော အရာ သည် ဘုန်း အသရေနှင့် ပြည့်စုံ ၍၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းတရားလည်း အစဉ် အမြဲတည် ၏။⁴ အံ့ဘွယ် သော အမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ စီရင် တော် မူပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ကျေးဇူးပြုတတ် သော သဘော၊ သနား စုံမက်တတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၏။⁵ ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ သော သူ တို့ကို ကျေးမွေး တော် မူ ၏။ ပဋိညာဉ် တရား တော် ကို အစဉ် အောက်မေ့ တော် မူ ၏။⁶ အမှုတော် တို့၌ရှိသော တန်ခိုး ကို မိမိ လူ တို့အား ပြ ၍၊ တ ပါးအမျိုးသား တို့၏ အမွေ ကို ပေး တော် မူ၏။⁷ လက် တော်နှင့်ပြုသော အမှု တို့သည် သစ္စာ နှင့် ၎င်း၊ တရား နှင့်၎င်း ယှဉ်ကြ၏။ ပညတ် တော် အလုံးစုံ တို့သည် ဖောက်ပြန် ခြင်း သဘောနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။⁸ သစ္စာ စောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း နှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ၊ အစဉ် အမြဲတည် ကြ၏။⁹ မိမိ လူ တို့၌ ရွေး တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို ပြု တော် မူ ၏။ ပဋိညာဉ် တရား တော် ကို အစဉ် အ မြဲ ထား တော် မူ ၏။ နာမ တော်သည် သန်ရှင်း ၏။ ကြောက်ရွံ့ ရှိ သေ ဘွယ် ဖြစ်၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘောသည် ပညာ ၏ အချုပ် အခြာဖြစ်၏။ ပညတ် တော် တို့ကို စောင့်ရှောက် သမျှ သောသူတို့ သည် ကောင်း သောဉာဏ် ရှိ ကြ၏။ ဂုဏ် အသရေတော်သည် အစဉ် အမြဲတည် သတည်း။

112 ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ် တော်တို့၌ အလွန် မွေ့လျော် သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။² ထိုသူ ၏ သား မြေးတို့သည် မြေ ပေါ်မှာ အားကြီး ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ၏အမျိုး အနွယ် သည် မင်္ဂလာ ရှိတတ်၏။³ ထိုသူ ၏ အိမ် ၌ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ ၍ ၊ သူ ၏ ကောင်းကျိုး သည် အစဉ် အမြဲတည် တတ်၏။⁴ သဘောဖြောင့် သော သူ တို့ အ ဘို့ ၊ မှောင်မိုက် ထဲ မှာ အလင်း ပေါ်ထွန်း တတ်၏။ ထိုသို့ သော သူ သည် ကျေးဇူး ပြု တတ် သော သဘောနှင့် သနား စုံမက်တတ် သော သဘောရှိ၍ ၊ တရား သဖြင့် ပြုတတ်၏။⁵ ကရုဏာ စိတ်ရှိ၍ ချေးငှါး တတ်သောသူ သည် ကောင်းစား တတ်၏။ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ကာလ၌ အောင် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။⁶ အကယ် စင်စစ်လှုပ်ရှား ခြင်းနှင့်အစဉ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် အစဉ် အ မြဲ အောက်မေ့ ဘို့ရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။⁷ မ ကောင်းသော သိတင်း ကိုမ ကြောက် ရ။ စိတ် နှလုံး သည် ထာဝရဘုရား

ကို ကိုးစား သဖြင့် တည်ကြည် တတ်၏။⁸ သူ့ ဧကိတ် နှလုံးသည် မြဲမြံ သည် ဖြစ်၍၊ ရန်သူ တို့ ၌ အား မ ရမီ တိုင်အောင်၊ ကြောက် ခြင်း နှင့် လွတ် လိမ့်မည်။⁹ သူ သည် စွန့်ကြဲ ပြီ။ ဆင်းရဲ သော သူ တို့ အား ပေးကမ်း ပြီ။ သူ ဧကိတ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းသည် အစဉ် အမြဲ တည် တတ်၏။ သူ ဧကိတ်ချို သည် ဂုဏ် အသရေနှင့် ချီးမြှင့် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။¹⁰ မ တရားသောသူတို့သည် မြင် ၍ ၊ နာကြင် သောစိတ် ရှိကြ လိမ့်မည်။ အံ့သွား ခဲ့ကြိတ်၍ ပိန်ချိုး ကြ လိမ့်မည်။ မ တရား သောသူတို့၏ အလို သည် ပျက်စီး ရလိမ့်မည်။

113 ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် တော်တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ ချီးမွမ်း ကြ လော့။² ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် သည် ယခု မှစ၍ ၊ အစဉ် အဆက် မင်္ဂလာ ရှိ စေသတည်း။³ နေ ထွက် ရာမှ သည် နေ ဝင် ရာတိုင်အောင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် သည် ချီး မွမ်း ဘွယ် ဖြစ်၏။⁴ ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုး တကာ တို့ အပေါ်၌ ၎င်း၊ ဘုန်း တော်သည် ကောင်းကင် အပေါ်၌ ၎င်း မြင့် တော်မူ၏။⁵ ကိုယ်ကို ချီးမြှင့် ၍ ကျိန်းဝပ် တော်မူသော်လည်း၊ ကိုယ်ကိုနှိမ်ချ ၍⁶ ကောင်းကင် အရာနှင့် မြေကြီး အရာတို့ကို ကြည့်ရှု တော်မူသော ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှင့် အဘယ်သူ တူ သနည်း။⁷ ဆင်းရဲ သော သူ ကို မြေမှုန့် ထဲ က ကြွ လျက်၊ ငတ်မွတ် သော သူ ကို နောက်ချေး ပုံထဲ က ချီးမြှောက် လျက်၊⁸ မင်းသား တို့ တွင် ၎င်း၊ မိမိ လူ တို့ကို အုပ်စိုး သော မင်းတို့တွင် ၎င်း နေရာ ပေး တော်မူ၏။⁹ မြို့ သောမိန်းမသည် အိမ် ၌နေ ၍၊ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် သားဘွား ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။” ဟာလေလုယ=ဘုရားသခင် ဘုန်းကြီး ပါပေ ၏

114 ကုသရေလ အမျိုး၊ ယာ ကုပ် အနွယ် သည် ရိုင်း သော လူမျိုး နေရာ အဲ ဂု တု တု ပြည် က ထွက် သွား သောအခါ၊² ယုဒ အမျိုးသည် သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ဖြစ် ၏။ ကုသရေလ အမျိုးသည် နိုင်ငံ တော်ဖြစ်၏။³ ပင်လယ် သည် မြင် ၍ ပြေး လေ၏။ ယော်ဒန် မြစ် လည်း နောက် သို့ လှည့် လေ၏။⁴ တောင် ကြီး တို့သည် သိုး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ တောင် ငယ်တို့သည် သိုးသငယ် ကဲ့သို့ ၎င်း ခုန် ကြ၏။⁵ အချင်း ပင်လယ် ၊ သင် ပြေး သည် အကြောင်း ၊ အချင်း ယော် ဒန် မြစ်၊ သင် သည် နောက် သို့ လှည့် သည် အကြောင်း၊⁶ အချင်း တောင် ကြီးတို့၊ သင်တို့သည် သိုး ကဲ့သို့ ခုန် ကြသည်အကြောင်း၊ အချင်းတောင် ငယ်တို့၊ သင် တို့သည် သိုးသငယ် ကဲ့သို့ ခုန်ကြသည် အကြောင်း ကား အဘယ်သို့ နည်း။⁷ အိုမြေကြီး ၊ အရှင် ၏မျက်နှာ တော်ရှေ့၊ ယာကုပ် အမျိုးကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်၏ မျက်နှာ တော်ရှေ့မှာ တုန်လှုပ် လျက်နေလော့။⁸ ဘုရားသခင်သည် ကျောက် ကို ရေ ကန် ၊ မီး ကျောက်ကို စမ်းရေ တွင်းဖြစ်စေ တော်မူသတည်း။

115 အကျွန်ုပ် တို့၌ ဘုန်းမ ရှိစေဘဲ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်

တို့၌ ဘုန်းမ ရှိစေဘဲ၊ ကိုယ်တော် ၏ နာမ ၌ ကရုဏာ တော်နှင့် သစ္စာ တော်ကြောင့် ဘုန်း ရှိ ပါစေ သတည်း။² သူ တို့၏ ဘုရား သခင်သည် အဘယ် မှာရှိ သနည်းဟု တပါးအမျိုးသား တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ရကြ မည် နည်း။³ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူ၏။ အလိုတော် ရှိသမျှ အတိုင်း ပြု တော်မူ၏။⁴ သူ တို့၏ရုပ်တု များ မူကား ငွေ လည်းဖြစ်၏။ ရွှေ လည်း ဖြစ်၏။ လူ လက် ဖြင့် လုပ် သော အရာ ပေတည်း။⁵ ထို ရုပ်တု တို့ သည် နှုတ် ရှိ၍ စကား မ ပြောတတ်။ မျက်စိ ရှိ၍ မ မြင် တတ်။⁶ နား ရှိ၍ မ ကြား တတ်။ နှာခေါင်း ရှိ၍ မ နှမ်း တတ်။⁷ လက် ရှိ၍ မ ကိုင် တတ်။ ခြေ ရှိ၍ မ သွား တတ်။ သူ တို့လည်ချောင်း ဖြင့် အသံ မ ပြုတတ် ပါတကား။⁸ လုပ် သော သူ တို့လည်း အတူတူ ပါတကား။⁹ အို ကု သရေ လ အမျိုး၊ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ကု သရေ လ အမျိုး ကို မစ သော သူ၊ ကွယ်ကာ သော သူ ဖြစ် တော်မူ၏။¹⁰ အို အာရုန် အမျိုး အနွယ်၊ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား လော့။ ထာဝရဘုရား သည် အာရုန် အမျိုး အနွယ် ကို မစ သော သူ၊ ကွယ်ကာ သော သူ ဖြစ် တော်မူ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ တို့ ထို ဘုရား ကို ကိုးစား ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ထိုသို့ သော သူ တို့ ကို မစ သော သူ၊ ကွယ်ကာ သော သူ ဖြစ် တော် မူ ၏။¹² ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ ကို အောက်မေ့ တော် မူ ၏။ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။ ကုသရေလ အမျိုး ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။ အာရုန် အမျိုး အနွယ်ကို ကောင်းကြီး ပေးတော် မူမည်။¹³ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ အကြီး အငယ် တို့ ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။¹⁴ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့နှင့် သင် တို့သား မြေးတို့၌ မင်္ဂလာကို တိုးပွား စေတော်မူမည်။¹⁵ သင် တို့သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း သော ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသော သူ ဖြစ်ကြ၏။¹⁶ ကောင်းကင် ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် ဖြစ်၏။ မြေကြီး ကိုကား လူသား တို့ အား ပေး တော် မူ ပြီ။¹⁷ သေလွန် သော သူ၊ ငြိမ်း ရာ ထဲ သို့ ဆင်း သော သူ ရှိသမျှ တို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို မ ချီးမွမ်း ရကြ။¹⁸ ငါ တို့မူကား ၊ ထာဝရ ဘုရား ကို ယခု မှစ၍ အစဉ် အဆက် ကောင်း ကြီး ပေးကြလေအံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

116 ထာဝရဘုရား သည် ငါ တောင်းပန် ခြင်း အသံ ကို ကြား ၍၊² ငါ ဘက်သို့ နား တော်ကိုလှည့် တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါနှစ်သက် ၏။ ငါ အသက် ရှည်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာ ပြုမည်။³ သေခြင်း ကြိုး တို့သည် ငါ ကိုဝိုင်း ၍ မရဏာ နိုင်ငံဘေး တို့သည် ငါ ကို ဘမ်းမိ သဖြင့်၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခဝေဒနာ နှင့် ငါတွေ့ကြုံ ရ၏။⁴ ထိုအခါ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို ကယ်နှုတ် တော်မူပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် ကို ပဌ နာ ပြု၏။⁵ ထာဝရဘုရား သည် ကျေးဇူး ပြု တတ် သော သဘော၊ ဖြောင့်မတ် သော သဘောရှိတော်မူ၏။ ငါ တို့ ဘုရား

သခင်သည် ကရုဏာ စိတ်ရှိ တော် မူ၏။^၆ ထာဝရဘုရား သည် မလိမ္မာသောသူတို့ကို စောင့်မ တော်မူ၏။ ငါသည် နိမ့်ချ လျက်ရှိသောအခါ ကယ်တင် တော်မူ၏။^၇ အိုငါ့ ဝိညာဉ် ၊ သင် နာငြိမ်ဝပ်ရာသို့ ပြန် လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၌ ကျေးဇူး ပြုတော်မူပြီ။^၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက်ကို သေခြင်းမှ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိကို မျက်ရည် ကျခြင်းမှ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် ခြေကိုလည်း ထိမိ၍လဲ ခြင်းမှ ၎င်း ကယ်လွှတ် တော်မူပြီ။^၉ သို့ဖြစ်၍ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ငါ ကျင့်၍ နေရ၏။^{၁၀} ငါသည် အလွန် ညှိုးငယ် ခြင်းကို ခံရ၏ဟု မြက်ဆိုသော်လည်း ၊ ယုံကြည် သော စိတ် ရှိသေး၏။^{၁၁} လူ အပေါင်းတို့သည် မုသာ ကို သုံးတတ်ကြ၏ဟု သတိလစ်လျက် ပြော မိ၏။^{၁၂} ငါ ၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော ကျေးဇူး အလုံးစုံ တို့ကို အဘယ်သို့ ဆပ် ရမည်နည်း။^{၁၃} ကယ်တင် ခြင်းခွက် ဖလားကို ကိုင်ယူ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော်ကို ပဌနာ ပြုမည်။^{၁၄} ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဂတိထားသည် အတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လူ များရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေမည်။^{၁၅} ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မိမိ သန့်ရှင်းသူတို့၏ သေ ခြင်းအရာသည် အဘိုး ကြီးလှ၏။^{၁၆} အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် မှန် ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန်မတွင် မြင်သော သား လည်း မှန် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၌ အချည် အနှောင်ကို လွှတ် တော်မူပြီ။^{၁၇} ကျေးဇူး တော်ချီးမွမ်းရာ ယဇ် ကို ရှေ့တော်၌ ပူဇော် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို ပဌနာ ပြုမည်။^{၁၈} ထာဝရဘုရား အား သစ္စာ ဂတိထားသည် အတိုင်း၊^{၁၉} အိုယေရုရှလင် မြို့၊ သင် ၏အလယ် မှာ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်တန်တိုင်း အတွင်းတွင် ၊ ထာဝရ ဘုရား ၏ လူ များရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။ ဟာလေလုယ။

117 လူမျိုး အပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ လူ အန္တယ် အပေါင်း တို့၊ အလွန် ချီးမွမ်း ကြ လော့။^၂ အကြောင်း မူကား၊ ငါ တို့၌ ကရုဏာ တော်ကြီးလှ ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ သစ္စာ တော်သည် အစဉ် အမြဲတည် ၏။ ဟာလေလုယ။

118 ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော် မူ၍ ၊ ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သောကြောင့် ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။^၂ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး ဝန်ခံ စေ။^၃ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဟု အာရုန် အန္တယ် ဝန်ခံ စေ။^၄ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဟု ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ သည် ဝန်ခံ ကြစေ။^၅ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်း ရာ ထဲက ထာဝရ ဘုရားကို ခေါ် ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျယ်ဝန်း သော အရပ်ထဲသို့ သွင်း တော်မူ၏။^၆ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ဘက် မှာ ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ကြောက်စရာမရှိ။ လူ သည် ငါ ၌ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။^၇ ထာဝရဘုရား

သည် ငါ့ ဘက် ၌ မစ တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ ကို မုန်း သောသူတို့၌ ငါ့ အလို ပြည့်စုံလိမ့်မည်။^၈ ထာဝရဘုရား ၌ ခိုလှုံ ခြင်းသည်၊ လူ ကို ကိုးစား ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း ၏။^၉ ထာဝရဘုရား ၌ ခိုလှုံ ခြင်းသည် မင်း ကို ကိုးစား ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း ၏။^{၁၀} လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကိုဝိုင်း ကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် အားဖြင့် သူ တို့ကို ပယ် ဖြတ် ရ၏။^{၁၁} ငါ့ ကိုဝိုင်း ကြ၏။ ဝိုင်း ကြသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် အားဖြင့် သူ တို့ကို ပယ် ဖြတ်ရ၏။^{၁၂} ပျား များကဲ့သို့ ငါ့ ကိုဝိုင်း ၍ အံ့ကြသော်လည်း၊ ဆူး ပင်ကို လောင်သော မီး ကဲ့သို့ ငြိမ်း ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် အားဖြင့် သူ တို့ကို ပယ် ဖြတ်ရ၏။^{၁၃} သင်သည် ငါ့ ကို လှုံ ခြင်းငါ့ ပြင်းထန်စွာ တွန်း သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို မစ တော်မူ၏။^{၁၄} ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ ၏အစွမ်း သတ္တိ၊ ငါ သီချင်း ဆိုရာ အကြောင်း ၊ ငါ့ ကို ကယ်တင် ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။^{၁၅} ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ ၏ နေရာ ၌ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အသံ နှင့် ကယ်တင် ခြင်း အသံ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ လက်ျာ လက်တော်သည် ကြီး သော အမှု ကို ပြု ၏။^{၁၆} ထာဝရဘုရား ၏ လက်ျာ လက် တော်သည် ချီးမြှင့် လျက် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ လက်ျာ လက် တော် သည် ကြီး သော အမှု ကို ပြု ၏။^{၁၇} ငါမ သေ ရသေး။ အသက်ရှင် ၍ ထာဝရ ဘုရား ၏ အမှုတော် တို့ကို ကြား ပြောရဦးမည်။^{၁၈} ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ ကိုကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမ သော်လည်း ၊ သေ ခြင်း၌ အပ် တော်မ မူသေး။^{၁၉} ဖြောင့်မတ် ခြင်းတံခါး တို့ကို ငါ့ အား ဖွင့် ကြ။ ငါဝင် ၍ ထာဝရ ဘုရား၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်း ရမည်။^{၂၀} ဤ တံခါးသည် ထာဝရဘုရား ၏ တံခါး ဖြစ်၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည် ဝင် ရကြ၏။^{၂၁} ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း ပါမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။^{၂၂} တိုက် ကို တည်လုပ် သော သူများ ပယ် ထား သော ကျောက် သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့် အထွဋ် ဖျားသို့ ရောက် ပြန်၏။^{၂၃} ထို အမှုသည် ထာဝရဘုရား ပြု တော် မူ သော အမှု ဖြစ် ၏။ ငါ တို့ မျက်မှောက် ၌ လည်း အံ့ဩ ဘွယ် ဖြစ်၏။^{၂၄} ဤ နေ့ ရက် သည် ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူသော နေ့ရက်ဖြစ်၍၊ ယနေ့ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြကုန် အံ့။^{၂၅} အို ထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော် မူ ပါ ဟု တောင်းပန် ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို ပေး တော် မူ ပါ ဟု တောင်းပန် ပါ၏။^{၂၆} ထာဝရဘုရား ၏အခွင့်နှင့် ကြွလာ သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ထဲက အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ကောင်းကြီး ပေးကြပါ၏။^{၂၇} ထာဝရဘုရား သည် ဘုရား သခင်ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့၌ ရောင်ခြည် တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ယဇ် တင်ရန် အကောင်ကို ယဇ် ပလ္လင်ဦးချို ၌ ကြိုး နှင့် ချည် ကြ လော့။^{၂၈} ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။

အကျွန်ုပ်၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်ပါမည်။²⁹ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

119 ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်း၌ မလွဲမတိမ်း၊ လိုက်သွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။² သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်၍၊ ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။³ ထိုသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြု၊ လမ်းခရီးတော်၌ လိုက်သွားတတ်ကြ၏။⁴ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုးစား၍ ကျင့်ဘို့ရာ ၊ ကိုယ်တော်သည် ဩဝါဒပေးတော်မူပြီ။⁵ ကိုယ်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်နိုင်မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းဖြောင့်ပါစေသော။⁶ အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို ထောက်ထားသောအခါ ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရပါ၏။⁷ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်များကို အကျွန်ုပ်လေ့ကျက်ပြီးမှ ၊ ဂုဏ်တော်ကို ဖြောင့်သော သဘောနှင့် ချီးမွမ်းပါမည်။⁸ ကိုယ်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ရှင်းရှင်းစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။⁹ လူပျိုသည် မိမိသွားသောလမ်းကို အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်းဟူမူကား၊ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း သတိပြုရမည်။¹⁰ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာပါ၏။ ပညတ်တော်လမ်းမှ လွဲစေတော်မမူပါနှင့်။¹¹ ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားဘဲ နေနိုင်မည်အကြောင်း ၊ ဗျာဒိတ်တော်ကို နှလုံးထဲမှာ သိုထားပါပြီ။¹² အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။¹³ စီရင်တော်မူရာ နှုတ်တော်ထွက် အလုံးစုံတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်နှင့် ဟောပြောပါ၏။¹⁴ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရဘိသကဲ့သို့ ၊ သက်သေခံတော်မူရာလမ်း၌ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။¹⁵ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒကို ဆင်ခြင်၍ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ကြည့်ရှုပါ၏။¹⁶ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ မွေ့လျော်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မမှတ်ဘဲမနေပါ။¹⁷ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် အသက်ရှင်၍ ၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်နိုင်ပါမည်အကြောင်း ၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။¹⁸ တရားတော်၌ အံ့ဘွယ်သော အရာတို့ကို မြင်နိုင်ပါမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ်၏မျက်စိတို့ကို ဖွင့်တော်မူပါ။¹⁹ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧည့်သည်ဖြစ်ပါ၏။ ပညတ်တော်တို့ကို ဝှက်ထားတော်မမူပါနှင့်။²⁰ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အစဉ်မပြတ်တောင့်တသော အားဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးကြေကွဲလျက်ရှိပါ၏။²¹ မာနကြီးသောသူနှင့် ပညတ်တော်တို့ကို လွန်ကျူး၍ ၊ အကျိန်ခံရသောသူတို့ကို ကိုယ်တော်ဆုံးမတော်မူ၏။²² အကျွန်ုပ်သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။²³ မင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်

တဘက်၌ ထိုင်၍ ပြောကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မူကား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်လျက်နေပါ၏။²⁴ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ၊ အကျွန်ုပ်တိုင်ပင်ရာ ဖြစ်ကြပါ၏။²⁵ အကျွန်ုပ်၏ အသက်သည် မြေမှုန့်၌ မှီဝဲလျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။²⁶ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အကျင့်တို့ကိုဘော်ပြု၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူပြီ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။²⁷ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒလမ်းကို အကျွန်ုပ်နားလည်စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။²⁸ အကျွန်ုပ်ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့် စိတ်နှလုံးအရည်ယိုလျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း တည်ကြည်စေတော်မူပါ။²⁹ မုသာလမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှောင်ပါမည်အကြောင်း ၊ ကယ်မ၍တရားတော်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။³⁰ သစ္စာလမ်းကို အကျွန်ုပ်ရွေးပါပြီ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာထားပါပြီ။³¹ သက်သေခံတော်မူချက်တို့၌ မှီဝဲပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား ၊ အရှက်ကွဲစေတော်မမူပါနှင့်။³² အကျွန်ုပ်ဉာဏ်ကို ပွင့်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ပညတ်တော်လမ်းသို့ အလျင်အမြန်လိုက်ပါမည်။³³ အိုထာဝရဘုရား ၊ အထုံးအဖွဲ့တော်လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား သွန်သင်တော်မူပါ။ အဆုံးတိုင်အောင်လိုက်သွားပါမည်။³⁴ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မူပါ။ တရားတော်ကို စောင့်ပါမည်။ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့စောင့်ပါမည်။³⁵ ပညတ်တော်လမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုလမ်းကို နှစ်သက်ပါ၏။³⁶ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးကို လောဘဘက်သို့မဟုတ် ၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ဘက်သို့ ဆွဲတော်မူပါ။³⁷ အနတ္တကို ပမာဏမပြုစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို အခြားသို့လွှဲတော်မူပါ။ လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။³⁸ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကို တည်စေတော်မူပါ။³⁹ အကျွန်ုပ်ကြောက်သော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ပယ်ပျောက်စေတော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ကောင်းမွန်ကြပါ၏။⁴⁰ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒများကို တောင့်တပါ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။⁴¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ကရုဏာတော်တည်းဟူသောကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ရောက်ပါစေသော။⁴² ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုးစားသည်ဖြစ်၍ ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏စကားကို ချေစရာအကြောင်းရှိရပါလိမ့်မည်။⁴³ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်သည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ထဲက သစ္စာစကားကို အလျင်းရုပ်သိမ်းတော်မမူပါနှင့်။⁴⁴ ကိုယ်တော်၏တရားကို မခြားမလပ်အစဉ်အမြဲ ကျင့်စောင့်ပါမည်။⁴⁵ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒများကို အကျွန်ုပ်ရှာဖွေမေးမြန်းသည်ဖြစ်၍ ၊ အဆီးအတား

မရှိဘဲ သွား လာရ ပါ၏။⁴⁶ သက်သေခံ တော်မူချက်တို့ကို မင်း များ ထံမှာ ပြန်ပြော ၍ ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ပါလိမ့်မည်။⁴⁷ အကျွန်ုပ် သည် နှစ်သက် သော ပညတ် တော် တို့၌ မွေ့လျော် ပါ မည်။⁴⁸ နှစ်သက် သော ပညတ် တော် တို့အား လက် တို့ကို ချီ ၍ ၊ အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ ပါမည်။⁴⁹ အကျွန်ုပ် မြော်လင့် စရာ အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၌ ထား တော် မူ သော နှုတ်ကပတ် တော်ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။⁵⁰ ဗျာဒိတ် တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ် အသက်ရှင် သည် ဖြစ်၍၊ ဆင်းရဲ ကိုခံရစဉ်တွင် ၊ ထို နှုတ်ကပတ် တော်သည် အကျွန်ုပ် သက်သာ စရာ အကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။⁵¹ မာနကြီး သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အလွန် ကဲ့ရဲ့ သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ၏ တရား လမ်း ကို အကျွန်ုပ် မ ရှောင် ပါ။⁵² အို ထာဝရဘုရား ၊ ရှေး ကာလ၌ စီရင် တော် မူ ချက် တို့ကို အကျွန်ုပ် အောက်မေ့ ၍ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှစ်သိမ့် စေပါ၏။⁵³ တရား တော်ကို စွန့်ပယ် သော အဓမ္မ လူတို့ ကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ၌ ပူလောင် သောစိတ် စွဲလန်း လျက် ရှိပါ၏။⁵⁴ အကျွန်ုပ် ဧည့်သည် နေရာအိမ် တွင် အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့သည် အကျွန်ုပ် သီချင်း ဆိုရာအကြောင်း ဖြစ် ကြ ပါ၏။⁵⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ ညဉ့် အချိန်၌ နာမ တော် ကို အကျွန်ုပ် အောက်မေ့ ၍ တရား တော်ကို စောင့် ပါ၏။⁵⁶ ပေးတော် မူသော သြဝါဒ များကို နားထောင် သော အားဖြင့် အား ရပါ၏။⁵⁷ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ် စကားတော်တို့ကို နားထောင် ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ပြော ထား ပါပြီ။⁵⁸ ကျေးဇူးတော် ကိုခံ ရပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော် ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ တောင်းပန် ပါ၏။ ဗျာဒိတ် တော် အတိုင်း အကျွန်ုပ် ကို သနား တော်မူပါ။⁵⁹ ကိုယ် လိုက်ရာလမ်း ကို ဆင်ခြင် သောအခါ ၊ သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့သို့ လှည့် ၍လိုက် ပါ၏။⁶⁰ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် ခြင်းငှါ မ ဖင့် မနှံ့ အလျင် အမြန်ပြု ပါ၏။⁶¹ မ တရားသောသူ အစည်း အဝေးတို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုဝိုင်း ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် တရား တော်ကို မ မေ့ မလျော့ပါ။⁶² တရား သဖြင့် စီရင် တော် မူ ချက် တို့ကို ထောက် ၍ ၊ ဂုဏ်တော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်းငှါ ၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ အကျွန်ုပ် ထ တတ်ပါ၏။⁶³ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ၊ ပေးတော် မူ သော သြဝါဒ ကို နားထောင် သော သူရှိသမျှ တို့နှင့် အကျွန်ုပ် ပေါင်းဘော် တတ် ပါ၏။⁶⁴ အိုထာဝရဘုရား ၊ မြေကြီး သည် ကရုဏာ တော် နှင့်ပြည့် ဝ ပါ၏။ အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် ၌ သွန်သင် တော် မူ ပါ။⁶⁵ အိုထာဝရဘုရား ၊ နှုတ်ကပတ် တော်အတိုင်း ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၌ ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၏။⁶⁶ ပညတ် တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည် သည် ဖြစ်၍ ၊ ကောင်း သော ဉာဏ် နှင့် ပညာ တော် အတတ် ကို သွင်း ပေးတော်မူပါ။⁶⁷ အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲ မ ခံမှီလမ်း လွဲပါ၏။ ယခု မူကား ၊ ဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း ကျင့်စောင့် ပါ၏။⁶⁸ ကိုယ်တော် သည် ကောင်း သော သဘော၊ ကျေးဇူး ပြု တတ် သော သဘောရှိ

တော် မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ကို အကျွန်ုပ် ၌ သွန်သင် တော် မူ ပါ။⁶⁹ မာနကြီး သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ မှသာ စကား ကို ကြံစည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသ များကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ကျင့် ပါ၏။⁷⁰ သူ တို့နှလုံး သည် ဆီဥ ကဲ့သို့ ခဲ လျက် ရှိ၏။ အကျွန်ုပ် မူကား၊ ကိုယ်တော် ၏ တရား ၌ မွေ့လျော် ပါ၏။⁷¹ အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ကို သွန်သင် စေ ခြင်းငှါ ၊ အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲ ခံ ရ သော ကျေးဇူး သည် ကြီး ပါ၏။⁷² နှုတ် တော် ထွက် တရား တော်သည် ရွှေ ငွေ အထောင် အသောင်း ထက် မက ၊ အကျွန်ုပ် ၌ သာ၍ကောင်း ပါ၏။⁷³ ကိုယ်တော် ၏ လက် တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ပုံ သဏ္ဍာန်ကို ပေးတော်မူပြီ။ ပညတ် တော် တို့ကို အကျွန်ုပ်သင်နိုင်သော ဉာဏ် နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။⁷⁴ နှုတ်ကပတ် တော်ကို အကျွန်ုပ် မြော်လင့် သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မြင် ၍ ဝမ်းမြောက် ကြပါလိမ့်မည်။⁷⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ စီရင် တော်မူချက်တို့သည် ဟုတ်မှန် ကြောင်း ကိုဂင်း ၊ သစ္စာ တော် နှင့် အညီ အကျွန်ုပ် ကို ဆင်းရဲ စေ တော် မူ ကြောင်း ကိုဂင်း အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။⁷⁶ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၌ မိန့် တော်မူချက်အတိုင်း ၊ ကရုဏာ တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို ချမ်းသာ ပေးပါ စေသော ဟု ဆုတောင်းပါ၏။⁷⁷ ကိုယ်တော် ၏ တရား သည် အကျွန်ုပ် မွေ့လျော် ရာ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်အသက်ရှင် မည် အကြောင်း ၊ သနား စုံမက် တော် မူ ခြင်း သည် သက်ရောက် ပါ စေသော။⁷⁸ မာနကြီး သော သူ တို့ သည် ရှက်ကြောက် ကြ ပါ စေသော။ အကြောင်း မ ရှိ ဘဲ အကျွန်ုပ် ၌ မ တရားသဖြင့် ပြုကြ ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် မူကား ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များ ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပါမည်။⁷⁹ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ၊ သက်သေ ခံ တော်မူချက်တို့ကို သိ သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် ထံသို့ လှည့် ကြ ပါစေသော။⁸⁰ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည် အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် နှလုံး သည် အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့၌ စုံလင် ပါ စေသော။⁸¹ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် သည် ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို တောင့်တလျက်နှင့် ခွန်အား လျော့ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ နှုတ်ကပတ် တော် ကိုမြော်လင့် ပါ၏။⁸² အကျွန်ုပ် ကို အဘယ် ကာလမှ ချမ်းသာ ပေး တော် မူ ပါ မည်နည်းဟူ၍၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိ တို့သည် ဗျာဒိတ် တော်ကို မြော်လင့်လျက်အား ကုန်ပါ၏။⁸³ မီးခိုး ၌ ရှိသောသားရေ ဘူး ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ဖြစ် ပါ ၏။ သို့သော်လည်း၊ အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ကို မ မေ့ မ လျော့ ပါ။⁸⁴ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် နေ ရ သော နေ့ ရက် ကာလ အ ဘယ် မျှ လောက် ကြာ ရ ပါ မည် နည်း။ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့အား ၊ အဘယ် ကာလမှ တရား ဆုံးဖြတ် တော်မူမည်နည်း။⁸⁵ မာနကြီး သော သူ၊ ကိုယ်တော် ၏ တရား ကို လွန်ကျူးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် အဘို့ တွင်း များကို တူး ကြ ပါပြီ။⁸⁶ အလုံးစုံ သော ပညတ် တော်တို့သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံကြ ပါ၏။ သူ တ ပါး တို့သည် အကြောင်း မ ရှိ ဘဲ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ

ကြသည် ဖြစ်၍၊ မစ တော်မူပါ။⁸⁷ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မြေကြီး ပေါ်က သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလှ ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များကို အကျွန်ုပ် မ စွန့် ပါ။⁸⁸ ကရုဏာ တော်ရှိသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ် ကို အသက်ရှင် စေတော်မူပါ။ နှုတ် တော်ထွက် ဗျာဒိတ် တော် ကို စောင့် ပါမည်။⁸⁹ အိုထာဝရဘုရား ၊ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ အစဉ် အမြဲတည် ပါ၏။⁹⁰ သစ္စာ တော်သည် လူမျိုး အဆက်ဆက်မြဲမြံပါ၏။ မြေကြီး ကို တည် စေတော်မူသဖြင့် ၊ သူသည်အမြဲ နေပါ၏။⁹¹ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ်၍ စီရင် တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ ယနေ့ တိုင်အောင်အ မြဲ နေကြပါ၏။⁹² အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ တရား ဌ်မွေ့လျော် ခြင်းမ ရှိလျှင်၊ အထက်က ဆင်းရဲ ခံစဉ် ပျက်စီး ပါပြီ။⁹³ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေ များကို အစဉ် မ မေ့ မလျော့နိုင်ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ ထို ဥပဒေသ များ အားဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် ကို အသက် ရှင် စေ တော် မူ၏။⁹⁴ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များ ကို ရှာဖွေ လိုက် စစ် သောကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။⁹⁵ အကျွန်ုပ် ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ၊ မ တရား သောသူတို့သည် စောင့် လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သက်သေခံ တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင် အောက်မေ့ ပါမည်။⁹⁶ ခပ်သိမ်း သော စုံလင် ခြင်း၏ အဆုံး ကို အကျွန်ုပ် မြင် ပါပြီ။ ပညတ် တရား တော်မူကား၊ အလွန် ကျယ်ဝန်း ပါ၏။⁹⁷ ကိုယ်တော် ၏တရား ကို အကျွန်ုပ်သည် အလွန် နှစ်သက် ပါ၏။ တနေ့လုံး ဆင်ခြင် အောက်မေ့ လျက် နေ ပါ၏။⁹⁸ ပညတ် တရား တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ တို့ ထက် ၊ အကျွန်ုပ် ကို သာ၍ ပညာရှိ စေ ပါ၏။ ပညတ် တရား တော်သည် အကျွန်ုပ် ၌ အစဉ် တည် ပါ၏။⁹⁹ သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့ ကို အကျွန်ုပ် သည် ဆင်ခြင် အောက်မေ့ သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဆရာ အပေါင်း တို့ထက် သာ၍နားလည် ပါ၏။¹⁰⁰ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များကို စောင့် သောကြောင့် ၊ အသက်ကြီး သူတို့ထက် သာ၍ဉာဏ် ကောင်း ပါ၏။¹⁰¹ နှုတ်ကပတ် တော်ကို စောင့် လိုသော ငှါ ၊ မကောင်း သောလမ်း ရှိသမျှ တို့ကို လွှဲ ရှောင်ပါ၏။¹⁰² ကိုယ်တော် သည် သွန်သင် တော် မူ သောကြောင့် ၊ စီရင် တော် မူ ချက် တို့ မှ အကျွန်ုပ် လွှဲ ၍ မ သွား ပါ။¹⁰³ မိန့် တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ် အာခေါင် ၌ အလွန် ချို့ ကြ ပါ၏။ ခံတွင်း ထဲ မှာ ပျားရည် ထက် သာ၍ချိုကြပါ၏။¹⁰⁴ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များအားဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဉာဏ် တိုးပွား ၍ ၊ မိစ္ဆာ လမ်း ရှိ သမျှ တို့ ကို မုန်း ပါ၏။¹⁰⁵ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အကျွန်ုပ် ခြေ ရှေ့ မှာ မီးခွက် ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် လမ်း ခရီးကို လင်း စေပါ၏။¹⁰⁶ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်တော် မူချက်တို့ကို စောင့် ပါမည် ဟု အကျွန်ုပ်ကျိန်ဆို သည် အတိုင်း ပြု ပါမည်။¹⁰⁷ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ခံ ရ ပါ၏။ နှုတ်ကပတ် တော် အတိုင်း အသက် ရှင် စေ တော် မူ ပါ။¹⁰⁸ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် စေတနာ စိတ် ရှိ၍၊ ကိုယ်

နှုတ် နှင့် ဆက် သော ပူဇော်သက္ကာ တို့ ကို နှစ်သက် တော် မူ ပါ၏။ စီရင် တော် မူချက် တို့ကို လည်း ၊ အကျွန်ုပ် ၌ သွန်သင် တော် မူ ပါ ဟု တောင်းပန် ပါ၏။¹⁰⁹ အကျွန်ုပ် အသက် သည် ကိုယ် လက် ၌ အစဉ် ရှိပါ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ တရား တော်ကို မ မေ့ မလျော့ပါ။¹¹⁰ မ တရားသောသူတို့ သည် အကျွန်ုပ် ဘို့ ကျော့ကွင်း ကို ထောင် နှား ကြ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များ မှ လွှဲ ၍ မ သွား ပါ။¹¹¹ သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့သည် အကျွန်ုပ် နှလုံး ရွှင်လန်း ရာ ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ် အမေ့ ဥစ္စာ ဘို့ အစဉ် အ မြဲ ခံယူ ပါ၏။¹¹² အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို အဆုံး တိုင်အောင် အစဉ် လိုက် ခြင်းအလိုငှါ ၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံး ကို တိုက်တွန်း ပါ၏။¹¹³ အကျွန်ုပ် သည် အဓမ္မ လူတို့ကို မုန်း ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏တရား ကို နှစ်သက် ပါ၏။¹¹⁴ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ အကွယ် အကာ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဒိုင်း လွှားဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်ကို မြော်လင့် လျက် နေ ပါ၏။¹¹⁵ ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ တို့၊ ငါ့ ထံ မှ ဖယ်သွား ကြ။ ငါ သည် ဘုရား သခင်၏ ပညတ် တော် တို့ကို ကျင့် စောင့် မည်။¹¹⁶ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင် ပါမည် အကြောင်း ၊ မိန့် တော်မူချက် အတိုင်း ထောက်မ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်း မှ မ ရှက် မ ကြောက် ပါ စေ နှင့်။¹¹⁷ အကျွန်ုပ် သည် ချမ်းသာ ရ ပါ မည်အကြောင်းမစ တော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို အစဉ် အမြဲ ထောက်ရှု ပါမည်။¹¹⁸ အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့မှ လွှဲ သွားသမျှ သောသူ တို့ ကို ပယ် တော် မူ၏။ သူ တို့ပရိယာယ် သည် မုသာ ဖြစ် ပါ၏။¹¹⁹ မ တရားသော မြေသားအပေါင်း တို့ကို ချော် ကဲ့သို့ မှတ်တော် မူ၏။ ထိုကြောင့် သက်သေ ခံတော်မူချက် တို့ကို အကျွန်ုပ်နှစ်သက် ပါ၏။¹²⁰ ကိုယ်တော် ကို ထိတ်လန့် သဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကြက်သီး မွေးညှင်းထ၍ ၊ စီရင် တော်မူချက်တို့မှ ကြောက် ပါ၏။¹²¹ အကျွန်ုပ် အစဉ် တရား ဆုံးဖြတ် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် ခြင်း ကို ပြု ပါ ပြီ။ ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့ လက်၌ အကျွန်ုပ် ကို ပစ် ထား တော် မ မူ ပါ နှင့်။¹²² ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အ ဘို့ အ လို ငှါ အာမခံ တော် မူ ပါ။ မာနကြီး သော သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မ နှိပ်စက် ကြ ပါစေ နှင့်။¹²³ ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကိုငှင်း ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားတော်နှင့် ယှဉ်သော ဗျာဒိတ် တော် ကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိ သည် မျှော်၍ အား ကုန်ပါပြီ။¹²⁴ ကရုဏာ တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၌ ပြု ၍ ၊ အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို သွန်သင် တော် မူပါ။¹²⁵ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။ သက်သေခံ တော်မူချက်တို့ကိုနားလည် နိုင်သော ဉာဏ် ကိုပေး သနားတော်မူပါ။¹²⁶ အို ထာဝရ ဘုရား၊ စီရင် တော်မူချိန်ရောက်ပါပြီ။ သူတပါးများ တို့သည် တရား တော်ကို ပယ် ကြပါ၏။¹²⁷ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ပညတ် တော် တို့ကို ရွှေ ထက် မက ၊ ရွှေစင် ထက် သာ၍နှစ်သက် ပါ၏။¹²⁸ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသ အလုံးစုံ တို့ သည် ဖြောင့် ကြသည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ မိစ္ဆာ လမ်း ရှိ သမျှ တို့ ကို မုန်း ပါ၏။

129 သက်သေခံ တော်မူချက်တို့သည် အံ့ဩ ဘွယ် ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ဝိညာဉ် သည် စောင့်ရှောက် တတ် ပါ၏။ 130 နှုတ်ကပတ် တော် ကို ဖွင့် ပြခြင်းသည် အလင်း ကိုပေး ၍ ၊ မ လိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာ စေတတ်ပါ၏။ 131 ပညတ် တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် တောင့်တ အားကြီး သဖြင့် ၊ နှုတ် ကို ဖွင့် ၍ ပန်း တိုက်ပါ၏။ 132 နာမတော် ကို ချစ် သော သူ တို့ ၌ ပြု တော် မူ တတ် သည် အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကြည့်ရှု ၍ ကယ် မ သနား တော် မူ ပါ။ 133 မိန့် တော် မူ ချက် အစဉ်အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် ခြေ လှမ်း တို့ ကို ဖြောင့် စေ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ကို အဘယ် မည် သော ဒုစရိုက် မျှ အစိုး မ ရ ပါ စေ နှင့်။ 134 လူ တို့၏ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ထဲ က အကျွန်ုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော် မူ ပါ။ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေ သ များ ကို စောင့် ပါ မည်။ 135 မျက်နှာ တော်၏အလင်း ကို ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အပေါ် မှာ ထွန်းလင်း စေ၍ ၊ အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ကို သွန်သင် တော် မူ ပါ။ 136 သူ တ ပါး များ တို့သည် တရား တော်ကို မ စောင့် သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိ တို့မှ မျက်ရည် သည် မြစ် ရေ ကဲ့သို့ စီး ပါ၏။ 137 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် တော်မူ၏။ စီရင် တော်မူချက်တို့သည် ဖြောင့်မတ် ကြ ပါ ၏။ 138 ထား တော် မူ သော သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့ သည်လည်း တရား နှင့်ညီ၍ သစ္စာ မြဲကြပါ၏။ 139 ရန်သူ တို့သည် စကား တော် တို့ ကို မေ့လျော့ သောကြောင့် ၊ စွဲ လန်း ပူပန် ခြင်း စိတ်သည် အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ ပါ၏။ 140 နှုတ်ကပတ် တော်သည် အလွန် စင်ကြယ် သည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် သည် နှစ်သက် ပါ၏။ 141 အကျွန်ုပ် သည် ငယ် သောသူ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်း ကို ခံရ သောသူဖြစ် ပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေ သ များ ကို မ မေ့ မလျော့ပါ။ 142 ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းသည် နိစ္စ ထာဝရ ဖြောင့်မတ် ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ တရား သည် သစ္စာ တရား ဖြစ်ပါ၏။ 143 ဆင်းရဲ ညှိုးငယ် ခြင်းသို့ရောက် သော်လည်း ၊ ပညတ် တော် တို့သည် အကျွန်ုပ် မွေ့လျော် ရာ ဖြစ် ပါ၏။ 144 သက်သေခံ တော်မူချက်တို့သည် အစဉ် အမြဲဖြောင့် ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက် ရှင် ပါ မည် အကြောင်း ၊ ဉာဏ် ကို ပေး သနား တော် မူ ပါ။ 145 အကျွန်ုပ် သည် စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အော်ဟစ် ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား နားထောင် တော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို စောင့် ပါမည်။ 146 ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် ပါ၏။ ကယ်တင် တော်မူ ပါ။ သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့ ကို စောင့် ပါ မည်။ 147 မို ယ်း မ လင်း မှီ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် တတ်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်ကို မြော်လင့် လျက် နေ ပါ၏။ 148 ဗျာဒိတ် တော် တို့ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ လို သောငှါ ၊ ညဉ့်ယံ မလွန်မှီ အကျွန်ုပ် နိုး တတ်ပါ၏။ 149 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကရုဏာ တော် ရှိ သည် အတိုင်း အကျွန်ုပ် စကား ကို နားထောင် တော် မူ ပါ။ စီရင် တော် မူ ချက် နှင့် အညီ အကျွန်ုပ် ကို အသက် ရှင် စေ တော် မူ ပါ။ 150 မ ကောင်းသော အကြံအစည်၌ ကျင်လည် သော သူ တို့ သည် အနီးသို့ချဉ်း ကြပါ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်

၏တရား နှင့် ဝေး ကြပါ၏။ 151 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် နီး တော်မူ၏။ အလုံးစုံ သော ပညတ် တော်တို့သည် သစ္စာ ဖြစ်ကြ ပါ ၏။ 152 သက်သေခံ တော်မူချက်တို့ကို အစဉ် အမြဲထား တော် မူကြောင်း ကို ၊ ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ အကျွန်ုပ်သိ ပါ၏။ 153 အကျွန်ုပ် ခံရ သောဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ၏ တရား ကို မ မေ့ မ လျော့ ပါ။ 154 အကျွန်ုပ် အမှု ကို စောင့် ၍ အကျွန်ုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော် မူ ပါ။ ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် အသက် ရှင် စေတော်မူပါ။ 155 မ တရားသောသူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ ကို မ ရှာ သောကြောင့် ၊ ကယ်တင် ခြင်း နှင့် ဝေး ကြ ပါ၏။ 156 အို ထာဝရဘုရား ၊ သနား စုံမက် တော် မူ ခြင်း သဘော သည် ကြွယ်ဝ ပါ၏။ စီရင် တော်မူချက်နှင့်အညီ ၊ အကျွန်ုပ် ကို အသက် ရှင် စေတော်မူပါ။ 157 အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ နှင့် ရန်ဘက် ပြု သောသူတို့ သည် များ ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် သက်သေခံ တော်မူချက်တို့မှ လွှဲ ၍ မ သွားပါ။ 158 သစ္စာ မရှိသောသူ တို့ကို အကျွန်ုပ်သည်မြင် ၍ စိတ်နာ ပါ၏။ အကြောင်း မူကား ၊ သူ တို့သည် ဗျာဒိတ် တော် စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ နေကြပါ၏။ 159 ကိုယ်တော် ၏ ဥ ပ ဒေ သ များ ကို အကျွန်ုပ် နှစ်သက် ကြောင်း ကို မှတ် တော် မူ ပါ။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကရုဏာ တော် ရှိ သည် အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို အသက်ရှင် စေတော်မူပါ။ 160 နှုတ်ကပတ် တော်အလုံးစုံ တို့သည် ဟုတ်မှန် ပါ ၏။ တရား သဖြင့် စီရင် တော် မူ ချက် ရှိ သမျှ တို့သည် အစဉ် အ မြဲ တည် ကြ ပါ၏။ 161 အစိုး ရ သော သူ တို့ သည် အကြောင်း မ ရှိ ဘဲ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ ကြ သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် စိတ် နှလုံးသည် စကား တော်ကို ကြောက်ရွံ့ ပါ၏။ 162 လက် ရဥစ္စာများ ကို တွေ့ သကဲ့သို့ ဗျာဒိတ် တော် စကား ကြောင့် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက် ပါ၏။ 163 မုသာ စကားကို ကြား ပျင်း ရွံရှာ ပါ၏။ တရား တော်ကိုကား နှစ်သက် ပါ၏။ 164 ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် တော် မူ ချက် များကြောင့် ကိုယ်တော် ကို တရက် လျှင် ခုနစ် ကြိမ် ချီးမွမ်း တတ် ပါ၏။ 165 တရား တော် ကို နှစ်သက် သော သူ တို့ ၌ ကြီး စွာ သော ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိ ပါ၏။ သူ တို့စိတ်ပျက် စရာ အကြောင်း မ ရှိ ပါ။ 166 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့် ၍ ၊ ပညတ် တော်တို့ကို ကျင့် ပါ၏။ 167 သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့ကို အကျွန်ုပ် ဝိညာဉ် သည် စောင့် ပါ၏။ အလွန် နှစ်သက် ပါ၏။ 168 ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေ သ တို့နှင့် သက်သေခံ တော် မူ ချက် တို့ကို စောင့် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အကျင့် ရှိ သမျှ တို့သည် ရှေ့တော်၌ရှိကြပါ၏။ 169 အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် သံသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက် ပါစေသော။ နှုတ်ကပတ် တော် အတိုင်း ဉာဏ် ကို ပေး သနား တော် မူ ပါ။ 170 အ သနား ခံ သောစကားသည် ရှေ့ တော်သို့ ရောက် ပါစေသော။ ဗျာဒိတ် တော် အတိုင်း အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ ပါ။ 171 အထုံးအဖွဲ့ တော် တို့ကို သွန်သင် တော်မူသောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် ၏နှုတ် သည် ချီးမွမ်း ခြင်းကို မြွက်ဆို ပါမည်။ 172 အလုံးစုံ သော ပညတ် တော်တို့သည်

ဖြောင့်မတ် ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် လျှာ သည် ဗျာဒိတ် တော်ကို သီချင်း ဆိုရပါမည်။¹⁷³ ကိုယ်တော် ၏ ဥပဒေသ များကို နှစ်သက် ပါသည် ဖြစ်၍ ၊ လက် တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို မစ ပါစေ သော။¹⁷⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ် တောင့်တ ပါ၏။ တရား တော်သည် လည်း အကျွန်ုပ် မွေ့လျော် ရာ ဖြစ်ပါ၏။¹⁷⁵ အကျွန်ုပ် သည် အသက် ရှင် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါ စေသော။ စီရင် တော် မူ ချက် တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို မစ ကြ ပါ စေသော။¹⁷⁶ ပျောက် သော သိုး ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းလွဲ ပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ကို ရှာ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ပညတ် တော်တို့ကို မ မေ့ မလျော့ပါ။

120 အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲ ခံ ရ သောအခါ ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင် တော်မူ၏။² အို ထာဝရဘုရားသည် ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သစ္စာ မရှိသော နှုတ် မှ ၎င်း၊ လှည့်စား တတ် သော လျှာ မှ ၎င်း ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။³ အို လှည့်စား တတ်သော လျှာ ၊ သင် သည်အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။ အဘယ် အကျိုး ကိုခံ ရသနည်း။⁴ အားကြီး သောသူ ၏ ထက် သောမြှား ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရသမ် သစ်သားမီးခဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၏။⁵ ငါသည် မေ့ရှက် ပြည်၌ တည်းခို ၍ ၊ ကေဒါ တဲ ၌ နေရ သည် အရာမှာ အ မင်္ဂလာရှိ၏။⁶ ငြိမ်သက် ခြင်းကို မုန်း သောသူတို့ နှင့်အတူ ၊ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ကြာမြင့် စွာနေ ရပါသည်တကား။⁷ ငါ သည် ငြိမ်သက် ခြင်းဘက်မှာနေ၏။ ငါပြော လျှင် မူကား ၊ သူ တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

121 ငါ့ ကိုမစ ခြင်း အကြောင်းသည် ပေါ်ထွက် ရသော တောင် ရိုး သို့ ငါ မျှော် ကြည့်၏။² ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောထာဝရဘုရား ထံ တော်မူ၊ ငါ့ ကို မစ ခြင်းအကြောင်း သည် ပေါ်ထွက်ရ၏။³ သင် ၏ ခြေ ကို ချော် စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး တော် မ မူ။ သင့် ကို စောင့် သောသူသည် အိပ် တော်မ မူ။⁴ အကယ် စင်စစ်ကုသရေလ အမျိုးကို စောင့် သောသူသည် ငိုက်မျဉ်း အိပ်ပျော် ခြင်း ရှိတော်မ မူ။⁵ ထာဝရဘုရား သည် သင် ကို စောင့် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏လ ကျာ ဘက်၌ ရှိသော သင် ခိုလှုံ ရာ အရိပ် ဖြစ်တော်မူ၏။⁶ နေ့ အချိန်၌ နေ အားဖြင့် ၎င်း၊ ည၌ အချိန်၌ လ အားဖြင့် ၎င်း အထိ အခိုက် မ ရှိ ရာ။⁷ ထာဝရဘုရား သည် မ ကောင်းသောအမှုအရာ အလုံးစုံ တို့ကို ကွယ်ကာ ၍ ၊ သင် ၏အသက် ကို စောင့် တော် မူ လိမ့်မည်။⁸ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ ထွက် ခြင်းနှင့် ဝင် ခြင်းတို့ကို ယခု မှစ၍ အစဉ် အပြတ် စောင့် တော်မူ လိမ့်မည်။

122 ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်သို့ သွား ကြကုန် အံ့ဟု သူတပါးတို့သည် ပြောကြ သောအခါ ၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။² အို ယေ ရုရှ လင် မြို့၊ သင် ၏တံခါး တို့အတွင်း ၌ ငါ

တို့သည် ရပ် ၍ နေ ကြ လိမ့်မည်။³ ယေ ရုရှ လင် မြို့သည် စေ့စပ် သော မြို့ ကဲ့သို့ တည် ၏။⁴ အမျိုး အနွယ်တို့သည် ထို မြို့သို့တက် ကြ၏။ ကုသရေလ အမျိုး ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမျိုးအနွယ် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း ငှါ တက်သွားကြ၏။⁵ ထို မြို့၌ တရား စီရင်ရာပလ္လင် ၊ ဒါဝိဒ် မင်း မျိုး ၏ ရာဇပလ္လင် တို့ သည်တည် ကြ၏။⁶ ယေရုရှလင် မြို့ငြိမ်ဝပ် မည်အကြောင်းဆုတောင်း ကြလော့။ ထို မြို့ကို မြတ်နိုး စုံမက်သော သူတို့ သည် ချမ်းသာ ရကြပါစေသော။⁷ သင် ၏မြို့ရိုး အတွင်း ၌ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း၊ သင် ၏ဘုံ ဗိမာန် တို့၌ ချမ်းသာ ခြင်း ရှိ ပါစေသော။⁸ သင် ၌ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းရှိပါစေသောဟု ငါ သည် ညီအစ် ကိုအတွက် ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့အတွက် ပြော ဆို ပါမည်။⁹ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ကိုထောက် ၍ ၊ သင် ၏ အကျိုး ကို ရှာ

123 ကောင်းကင် ဘုံ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူ သောဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် မျှော် ကြည့် ပါ၏။² ကျွန် တို့သည် သခင် လက် ကို ၎င်း၊ ကျွန် မတို့သည် သခင်မ လက် ကို ၎င်းမျှော် ကြည့်သည်နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ သည် ကယ်မ သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို မ ခံမီ တိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို မျှော် ကြည့်လျက်နေကြပါ၏။³ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကယ် မသနားတော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန် အရှက် ကွဲခြင်းကိုခံရ ပါသည် ဖြစ်၍ ၊ ကယ် မသနားတော်မူပါ။⁴ မထိမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့ ၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကို ၎င်း၊ မာနကြီး သောသူတို့ ၏ အရှက်ခွဲ ခြင်းကို ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တို့ ၏ ဝိညာဉ် သည် အလွန် ခံရ ပါ၏။

124 ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ဘက် မှာ ရှိ တော် မ မူ လျှင် ဟူသောစကား နှင့် ချီ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးဆိုရ သောစကား ဟူ မူကား၊² ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ဘက် မှာ ရှိ တော်မ မူလျှင်၊ လူ တို့သည် ငါ တို့ရန်ဘက် ၌ နေကြသောအခါ၊³ အမျက် ထွက် ၍ ငါ တို့ကို အသက် နှင့်တကွ မျို ကြပြီတကား။⁴ ထိုအခါ ငါ တို့ကို ရေ သည်၊ လွှမ်းမိုး ၍ စီး သော ရေသည် ငါ တို့အသက် ဝိညာဉ်အပေါ် မှာ ကျော် သွား ပြီ တကား။⁵ စော်ကား သော ရေ တို့သည် ငါ တို့ အသက် ဝိညာဉ်အပေါ် မှာ ကျော်သွား ကြပြီတကား။⁶ သူ တို့သွား နှင့် ကိုက် ခဲ ရာ ဘို့ ငါ တို့ကို အပ် တော် မ မူ သော ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ စေ သတည်း။⁷ ငှက် သည် မုဆိုး တို့၏ ကျော့ကွင်း ထဲက လွတ် သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့အသက် သည် လွတ်လျက် ရှိ၏။ ကျော့ကွင်း ပြတ် ၍ ငါ တို့သည် လွတ် ကြပြီ။⁸ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ သောထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် အားဖြင့် ၊ ငါ တို့သည် မစ ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရကြသတည်း။

125 ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သော သူတို့ သည် မ တုန် မလှုပ်၊

အစဉ်အမြဲ တည် သော ဇိအုန် တောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ နေ၏။^၂တောင် ရိုးတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ဝန်းရံ သကဲ့သို့ ၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ကို ယခု မှစ၍ ၊ ကာလ အစဉ်မပြတ် ဝန်းရံ တော်မူ၏။^၃ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည် ဒုစရိုက် ကို ပြု သောအခွင့် မ ရှိစေ ခြင်းငှါ ၊ မ တရားသောသူတို့၏ လှံတံ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ၏ အမွေခံ ရာအဘို့အပေါ် မှာ မ တည် မနေရ။^၄အိုထာဝရဘုရား ၊ ကောင်း သောသူ၊ သဘောဖြောင့် သော သူ တို့ အား ကျေးဇူး ပြု တော် မူ ပါ။^၅ကောက် သော လမ်းများ သို့ လွှဲ သွား သော သူ တို့ ကို ကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် မ တရားသဖြင့်ပြု သောသူတို့ နှင့်အတူ ထုတ်သွား တော်မူမည်။ ဣသရေလ အမျိုး ဌ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိပါစေ သော။

126ဘမ်း သွားချုပ်ထားသော ဇိအုန် သားတို့ကို ထာဝရဘုရား ပြန်လာ စေတော်မူသောအခါ ၊ ငါတို့သည် အိပ်မက် သောသူကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။^၂ထိုအခါ ငါ တို့နှုတ် သည် ရယ် ခြင်းနှင့်ငင်း ၊ ငါ တို့ လျှာ သည် သီချင်း ဆိုခြင်းနှင့်ငင်း ပြည့်ဝ ၏။ တပါးအမျိုးသား တို့က လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် သူတို့အဘို့ ကြီး သောအမှုကို ပြုတော် မူပြီဟု ဆို ကြ၏။^၃ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့အဘို့ ကြီး သောအမှု ကို ပြုတော်မူပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် လျက် နေ ကြ ၏။^၄အိုထာဝရဘုရား ၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသော အကျွန်ုပ် တို့ကို တောင် မျက်နှာချောင်း ရေကဲ့သို့ တဖန်ပြန်လာ စေတော်မူပါ။^၅မျက်ရည် ကျလျက် မျိုးစေ့ကြ သော သူ တို့သည် ချွင်လန်း လျက် စပါး ရိတ်ကြ လိမ့်မည်။^၆မျက်ရည် ကျလျက် ကြ ရန် မျိုးစေ့ ကို ဆောင် ၍ ထွက်သွား သောသူသည် ၊ ကောက်လှိုင်း များကို ဆောင် လျက် ချွင်လန်း သောစိတ်နှင့် အမှန်ပြန်လာ လိမ့်မည်။

127ထာဝရဘုရား သည် အိမ် ကို ဆောက် တော် မ မူ လျှင် ၊ ဆောက် သောသူတို့ သည် အချည်းနီး လုပ်ဆောင် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် မြို့ကို စောင့် တော်မ မူလျှင် ၊ ကင်း စောင့်တို့သည် အချည်းနီး စောင့် ကြ၏။^၂စောစော ထလျက် ၊ ညဉ့်နက်သည်တိုင်အောင်အိပ် ဘဲနေလျက် ၊ ပင်ပန်း စွာ အစာ စား လျက်နေ သော်လည်း အကျိုး မ ရှိ။ အိပ်ပျော် ရသော အခွင့် ကို ချစ် တော် မူ သော သူ အား အမှန် ပေး တော် မူ၏။^၃ဘွား မြင်သော သား သမီးတို့သည်ထာဝရဘုရား ဆု ချ၍ ပေးသနားတော်မူသောအမွေ ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။^၄အသက် ပျို့ စဉ် ၊ ဘွားမြင်သော သားသမီး တို့ သည် သူရဲ လက် ဌ ရှိသောမြား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။^၅မိမိ မြား တောင့်ကို သူ တို့နှင့် ပြည့် စေသောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မ ရှိ။ ရန်သူ တို့ ကို တံခါး ဝဉ် ဆီးတား ကြလိမ့်မည်။

128ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့၍ ၊ လမ်းခရီး တော် သို့ လိုက် သွား သမျှ သော သူ တို့ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။^၂ထိုသို့ ပြု လျှင်

သင် သည် မိမိ လက် နှင့် လုပ်ဆောင် ၍ရသော အစာ ကို စား ရ လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာ ရှိ၍ ကောင်းစား ရ လိမ့်မည်။^၃သင် ၏မယား သည် သင့် အိမ် နား မှာ များစွာ အသီးသီးသော စပျစ် နွယ်ပင်ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သားသမီး တို့သည် သင့် စားပွဲ ပတ်လည် ဌ စိုက်ပျိုး သော သံလွင် ပင် များ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။^၄ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူသည် ထိုသို့ သော မင်္ဂလာ ရှိရလိမ့်မည်။^၅ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန် တောင်ပေါ်က ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၍ ၊ ယေရုရှ လင် မြို့ခံ ရသော ကောင်းကျိုး ကို တသက် လုံး မြင် ရလိမ့်မည်။^၆မိမိ သား သမီးတို့၌ ဘွားမြင်သော သားသမီး တို့ကိုလည်း မြင် ရ လိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုးဌ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိပါစေသော။

129ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ ကို သူ တ ပါး တို့သည် ညဉ့်ဆဲ ကြ ပြီ ဟူသော စကား နှင့် ချီ၍ ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး ဆို ရ သော စကား ဟု မူကား။^၂ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ ကို သူတပါးတို့သည် ညဉ့်ဆဲ ကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငါ့ ကို မ နိုင် ကြ။^၃ထွန် သော သူ တို့ သည် ငါ့ ကျော ပေါ် မှာ ထွန် ၍ ၊ ရှည်သော ထွန် ကြောင်းတို့ကို ဖြစ် စေ ကြ၏။^၄ထာဝရဘုရား သည် ဖြောင့်မတ် တော်မူ၏။ မ တရားသောသူတို့ ၏ ကြိုး တို့ကို ဖြတ် တော် မူ ပြီ။^၅ဇိအုန် မြို့ကို မုန်း သော သူ အပေါင်း တို့သည် ရှက်ကြောက် ၍ လှန် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ ပါ စေ။^၆အိမ်မိုး ပေါ် မှာ ပေါက် ၍ ၊ အဘယ်သူ မျှ မ နှုတ် ဘဲ ညှိုးနွမ်း တတ် သော မြက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြပါစေ။^၇ထိုမြက်ပင်ကိုရိတ် သောသူသည် လက်တ ဆုပ် မျှ မရ။ စည်း သော သူ လည်း လက် တ ပွေ မျှ မ ရ။^၈လမ်း၌ ရှောက်သွား သော သူတို့ ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မင်္ဂလာ သက်ရောက် ပါစေ သော။ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို အမှီပြု၍ ၊ သင် တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ၏ဟု မ ပြော မဆိုရကြ။

130အိုထာဝရဘုရား ၊ နက်နဲ ရာထဲက ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ပါ၏။^၂အို ထာဝရ ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ စကား သံ ကို ကြား ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုသံ ကို နားညောင်း တော်မူ ပါ။^၃အို ဘုရား ရှင်ထာဝရ ဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်အပြစ် များကို မှတ် တော်မူလျှင် အဘယ်သူ သည် ခံရပ် နိုင်ပါမည်နည်း။^၄ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ စရာ အကြောင်း ရှိ စေ ခြင်း ငှါ ၊ အပြစ် လွတ် ခြင်း အခွင့် ကို ပိုင် တော် မူ၏။^၅ထာဝရဘုရား ကို ငါ စောင့် လျက် နေ၏။ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် စောင့် လျက် နေ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ငါ မြော်လင့် ၏။^၆နံနက် ကို မြော်လင့် သော သူတို့ ထက် မက ၊ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ဘုရား ရှင်ကို မြော်လင့် လျက်နေ၏။^၇ဣ သရေလ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် ပါစေ။ အကြောင်း မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ၌ ကရုဏာ ရှိ၏။ များစွာ သော ရွေးနှုတ် ခြင်း ကျေးဇူးရှိ၏။^၈ဣသရေလ အမျိုးကို ခပ်သိမ်း သောဒုစရိုက် အပြစ် တို့အထဲက ရွေးနှုတ် တော်မူလိမ့်မည်။

131အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် စိတ် မ မြင့် ပါ။ မျက်နှာ လည်း မ မော် ပါ။ ကိုယ် နှင့် မတန်၊ ကြီးမြင့် သော အမှု တို့၌ မ ကျင့်လည် ပါ။ ²အကယ် စင်စစ် အကျွန်ုပ် သည် အမိ နို့ နှင့် ကွာ သော သူငယ်ကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် စိတ် ကို ဖြေ ချ ငြိမ်း စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် စိတ် နှလုံးသည် နို့ ကွာ သော သူငယ် ကဲ့သို့ ဖြစ် ပါ ၏။ ³ဣသရေ လ အမျိုးသည် ယခု မှစ၍ ၊ ကာလ အစဉ်မပြတ်ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် ပါစေ။

132အိုထာဝရဘုရား ၊ ဒါဝိဒ် မင်းကို ၎င်း၊ သူ ခံရ သမျှ သော ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်းအောက်မေ့ တော်မူပါ။ ^{2,3,4,5}ထိုမင်းက၊ ယာကုပ် အမျိုး ကိုးကွယ်သော တန်ခိုး ရှင် ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ် တော်မူ ရာ အရပ် ကို အကျွန်ုပ် သည် မ တွေ့ မှီ တိုင်အောင် ကိုယ် နေရာ အိမ် သို့ မ ဝင် ၊ ကိုယ် အိပ်ရာ ပေါ်သို့မ တက် ၊ ကိုယ် မျက်စိ အိပ် ရ မည့် အခွင့် ၊ မျက်ခမ်း မှိတ် ရ မည့် အခွင့် ကို မ ပေး ပါ ဟု။ ယာ ကုပ် အမျိုး ကိုးကွယ်သော တန်ခိုး ရှင်ထာဝရဘုရား ထံ ကျိန်ဆို ၍ အဓိဋ္ဌာန် ပြု၏။ ⁶တဲ တော်သည် ဧ ဖ ရိမ် ပြည် မှာ ရှိ ကြောင်း ကို ငါ တို့သည် ကြား ရ ပြီ။ ယာ ရိမ် တော ၌ တွေ့ ကြ ပြီ။ ⁷ဘုံ ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် ၍၊ ခြေ တော်တင်ရာ ခုံ အောက် ၌ ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ကြကုန်အံ့။ ⁸အို ထာဝရဘုရား ၊ ကျိန်းဝပ် တော်မူရာသို့ ဘုန်း တော် နှင့်ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာ နှင့်တကွ တက် တော်မူပါ။ ⁹ကိုယ်တော် ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တန်ဆာ ကို ဆင်၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူတို့သည် ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းဆိုကြပါ စေသော။ ¹⁰ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဒါဝိဒ် မင်း၏ မျက်နှာ ကို ထောက် သဖြင့် ၊ ကိုယ်တော် ထံ၌ ဘိသိက် ခံ သောသူကို ငြင်းပယ် တော်မ မူပါနှင့်။ ¹¹ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ် အား ဓိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြု၍၊ သစ္စာ ဖျက်တော်မ မူသော စကားဟူမူကား၊ သင် ၏အမျိုး အနွယ် ကို သင် ၏ ပလ္လင် ပေါ် မှာ ငါ တင် မည်။ ¹²သင် ၏သား တို့သည် ငါ့ ပဋိညာဉ် တရားကို၎င်း၊ ငါ့သွန်သင် သော သက်သေခံ ချက်ကို၎င်းစောင့်ရှောက် လျှင် ၊ သူ တို့၏သား များသည်လည်း သင် ၏ ပလ္လင် ပေါ် မှာ အစဉ် အမြဲထိုင် ရကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထား တော် မူ ပြီ။ ¹³ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန် မြို့ကို ရွေးကောက် ၍ ၊ အမြဲနေ တော်မူရာဘို့ အလို တော်ရှိသည်အရာမှာ၊ ¹⁴ဤ မြို့ကား ငါ အစဉ် အမြဲ ကျိန်းဝပ် ရာမြို့တည်း။ ငါ့အလိုရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ ဤ မြို့၌ငါနေ မည်။ ¹⁵သူ ၏ အစာ အာဟာရကို အထူးသဖြင့်ကောင်း ကြီး ပေး မည်။ သူ ၌ဆင်းရဲသား တို့ကို ဝ စွာကျွေး မည်။ ¹⁶သူ ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို ကယ်တင် ခြင်း တန်ဆာ ကို ဆင်စေသဖြင့် ၊ သူ ၌သန့်ရှင်း သူတို့သည် ရွှင်လန်း သော သီချင်းကို ရွှင်လန်းစွာ ဆို ရကြလိမ့်မည်။ ¹⁷ထို မြို့၌ ဒါဝိဒ် ၏ ဦးချို ကို ငါပေါက် စေမည်။ ငါ့ ထံ ၌ ဘိသိက် ခံ သော သူ ဘို့ မီးခွက် ကို ငါပြင်ဆင် ပြီ။ ¹⁸ထို အရှင် ၏ ရန်သူ များကို ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ငါဖုံးလွှမ်း မည်။ သူ

၏ဦးရစ် သရဖူသည် ဘုန်းပွင့် လျက် ရှိလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော် ရှိ၏။

133ညီအစ်ကို တို့သည် သဘော တူ လျက် ပေါင်း ဘော် ကြ သည်အရာမှာ အလွန်ကောင်း ပေ၏။ အလွန်တင့်တယ် လျောက်ပတ် ပေ၏။ ²အာရုံ ၏ ခေါင်း ပေါ် မှာ လောင်း လျက်၊ သူ၏ မှတ်ဆိတ် သို့ စီး ၍၊ လည်စွပ် တိုင်အောင် ကျသောနံ့သာ ဆီ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ³ဟေရမုန် တောင်နှင့် ဇိအုန် တောင် ရိုးပေါ်သို့ ကျ သော နှင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထို သို့နေကြသော အရပ်၌၊ ထာဝရဘုရား သည် အစဉ် အ မြဲအသက် ရှင် ခြင်း အခွင့် တည်း ဟူသော ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို စီရင် တော်မူ၏။

134ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ ညဉ့်ယံ စောင့် သော ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် တော်အပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ လော့။ ²သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် သို့ လက် ကိုချီ ၍၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေး ကြလော့။ ³ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကိုဖန်ဆင်း တော်မူသော ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန် တောင်ပေါ်က ၊ သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေး တော်မူ ပါ စေသော။

135ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ ²ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင် ၏ အိမ် တော်တန်တိုင်း တွင် အမှု စောင့်သော ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် တော်တို့၊ ချီးမွမ်း ခြင်းကိုပြုကြ လော့။ ³ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော် မူ သောကြောင့် ၊ ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ နာမ တော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ ထိုသို့ သော အမှုသည် တင့်တယ် လျောက်ပတ်ပေ၏။ ⁴အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ် အမျိုးကို ကိုယ်တော် အဘို့ ၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ် စေခြင်းငှါ၎င်း ရွေးကောက် တော်မူပြီ။ ⁵ထာဝရဘုရား သည် ကြီး တော်မူကြောင်း ၊ ငါ တို့ ၏ဘုရား ရှင်သည် ဘုရား တကာ တို့ထက် မြတ်တော်မူ ကြောင်း ကို ငါ သိ ၏။ ⁶ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ ၊ နက်နဲ ရာအရပ်ရပ်တို့၌ အလိုတော် ရှိသမျှ တို့ကို ပြု တော်မူ၏။ ⁷မြေကြီး စွန်း မှ မို ယ်း တိမ် တို့ကို တက် စေ တော်မူ ၏။ မို ယ်း နှင့်တကွ လျှပ်စစ် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ဘဏ္ဍာ တော် တိုက်ထဲက လေ ကို ထုတ် တော်မူ၏။ ⁸အဲဂုတ္တု ပြည်၌ လူ မှစ၍ တိရစ္ဆာန် တိုင်အောင် သားဦး ရှိ သမျှ တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော် မူ၏။ ⁹အို အဲဂု တု တု ပြည်၊ သင် ၏ အထဲ မှာ ဖာ ရော မင်း မှ စ၍ ၊ သူ ၏ကျွန် အပေါင်း တို့၏အပေါ် သို့ လက္ခဏာ သက်သေ၊ အံ့ ဘွ ယ် သော အမှုတို့ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။ ¹⁰အာ မောရိ ပြည်ကို အစိုး ရသော ရှိဟုန် မင်း၊ ¹¹ဗာရှန် ပြည်ကို အစိုးရ သော ဩဃ မင်းနှင့် တကွ ၊ ဘုန်းကြီး သော ရှင် ဘုရင်များကို ကွပ်မျက် ၍ ၊ များပြား သော လူမျိုး နှင့်တကွ ၊ ခါနာန် တိုင်း နိုင်ငံအပေါင်း တို့ကို လုပ်ကြံ

သဖြင့်၊ ¹²သူ တို့နေရာ မြေ ကိုလွှဲ ၍ ၊ မိမိ လူ ဣသရေလ အမျိုးအား အမွေ ကို ပေးချတော်မူ၏။ ¹³အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်၏ အမည် သည် နိစ္စ ထာဝရဖြစ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား ၊ ဘွဲ့ နာမတော်သည် ကာလ အစဉ်အဆက် တည် ပါ၏။ ¹⁴ထာဝရဘုရားသည် မိမိ ကျွန် တို့၏ အတွက် နောင်တ ရ၍ ၊ မိမိ လူစု ဘက် မှ တရား စီရင်တော်မူ၏။ ¹⁵သာသနာပ လူတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတို့ကား ငွေ လည်းဖြစ်၏။ ရွှေ လည်းဖြစ်၏။ လူ လက် ဖြင့် လုပ်သော အရာ ပေ တည်း။ ¹⁶ထို ရုပ်တု တို့သည် နှုတ် ရှိ၍ စကား မပြောတတ်။ မျက်စိ ရှိ၍ မ မြင် တတ်။ ¹⁷နား ရှိ၍ မ ကြား တတ်။ သူ တို့ပစပ် ၌ လည်း ထွက် သက်ဝင်သက် မ ရှိ ပါတကား။ ¹⁸လုပ်သောသူတို့ လည်း အတူတူ ၊ ကိုးစား သော သူ အပေါင်း တို့လည်း အတူတူ ပါ တကား။ ¹⁹အို ဣသရေလ အမျိုး ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးလော့။ အိုအာရုန် အမျိုးအနွယ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးလော့။ ²⁰အိုလေဝိ အမျိုးအနွယ် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးလော့။ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေးကြ လော့။ ²¹ယေရုရှလင် မြို့မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူသောထာဝရဘုရား သည် ဇီအုန် တောင်ပေါ်မှာ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ စေသတည်း။ ဟာလေလုယ။

136ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော် မူ၍ ၊ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ လော့။ ²ဘုရား တို့၏အရှင် ၊ ဘုရား သခင်၏ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ ³အရှင် တို့၏သခင် ၊ ဘုရား ရှင်၏ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲ တည် သောကြောင့် ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ ⁴ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှု တို့ကို တပါး တည်းသာ ပြု တော်မူထသော၊ ⁵ကရုဏာ တော်အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ ပညာ တရား အတိုင်း ကောင်းကင် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ ထသော၊ ⁶ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍ ၊ ရေ ပေါ်မှာ မြေကြီး ကို ဖြန့် တော် မူ ထ သော၊ ⁷ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ အလင်း အိမ် ကြီး တို့ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ ထသော၊ ⁸ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍ ၊ နေ့ ကိုအုပ်စိုး ရသောနေ ကို၎င်း ၊ ⁹ကရုဏာ တော်အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ ညဉ့် ကို အုပ်စိုး ရသော လ နှင့် ကြယ် များကို၎င်းဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ¹⁰ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ အဲဂုတု တု ပြည်မှာ သားဦး များကို ဒဏ်ခတ် တော် မူ ထ သော၊ ¹¹ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ အားကြီး သော လက်၊ ဆန့်သော လက်ရုံးတော် ကို လက်နက်ပြု တော် မူ ထ သော၊ ¹²ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အဲဂုတု တု ပြည်သားတို့ အထဲ က ထုတ် ဆောင်တော်မူ ထ သော၊ ¹³ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သည်

ဖြစ်၍ ၊ ဧဒုံ ပင်လယ် ကို အပိုင်းပိုင်း ခွဲ တော်မူထသော၊ ¹⁴ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ ပင်လယ်အလယ် ၌ ဣသရေလ အမျိုးကို ရှောက်သွား စေ တော် မူ ထ သော၊ ¹⁵ကရုဏာ တော် အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ ဖာ ရော မင်းနှင့် ဗိုလ်ခြေ များကို ဧဒုံ ပင်လယ် ထဲ၌ လှဲချ တော် မူ ထ သော၊ ¹⁶ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည် သည်ဖြစ်၍ ၊ မိမိ လူစု ကိုတော ၌ ပို့ဆောင် တော်မူ ထ သော၊ ¹⁷ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည် သည်ဖြစ်၍ ၊ ကြီး သော ဘုရင် တို့ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူထသော၊ ¹⁸¹⁹²⁰ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ အာ မောရိ ပြည်ကို အစိုးရ သော ရှိဟုန် မင်းကို ၎င်း၊ ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည် သည်ဖြစ်၍ ၊ ဗာရှန် ပြည် ကိုအစိုးရ သော ဩဃ မင်းကို ၎င်း၊ ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ ဘုန်းကြီး သော ဘုရင် များကို၎င်း၊ လုပ်ကြံ တော်မူ ထ သော၊ ²¹ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့နေရာ မြေ ကို လွှဲ တော် မူ ထ သော၊ ²²ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ မိမိ ကျွန် ဣသရေလ အမျိုးအား အမွေ ကို ပေးချတော်မူထသော၊ ²³ကရုဏာ တော်အစဉ် အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍ ၊ နိမ့်ချ လျက်နေသော ငါ တို့ကိုအောက်မေ့ တော်မူထသော၊ ²⁴ကရုဏာ တော်အစဉ် အ မြဲ တည် သည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့ကို ရန်သူ တို့ အထဲ က ရွေးနှုတ် တော် မူ ထ သော၊ ²⁵ကရုဏာ တော် အစဉ် အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့ကို ကျွေးမွေး တော်မူသော၊ ²⁶ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင်၏ ကရုဏာ တော်သည် အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။

137ဗာဗုလုန် မြစ် တို့အနား မှာ ငါတို့သည်ထိုင် ၍ ၊ ဇီအုန် မြို့ကို အောက်မေ့ လျက် ငိုကြွေး ကြ၏။ ²ငါ တို့စောင်း များ ကို လည်း ထို အရပ်တွင် မိုဗ်းမခ ပင်တို့၌ ဆွဲထား ကြ၏။ ³အကြောင်း မူကား၊ ထို အရပ်၌ ငါ တို့ကို ဘမ်း သွားချုပ်ထားသော သူနှင့် ၊ ငါ |strong="H9900" တို့ ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့ က၊ ဇီ အုန် သီချင်း ကို ငါ တို့အား ဆို ကြ လော့ ဟု၊ သီချင်း ဆို သံ ကို၎င်း၊ ရွှင်လန်း သော အသံ ကို၎င်း၊ ငါ တို့၌ တောင်း ကြ ပါ သည် တကား။ ⁴တ ကျွန်း တ နိုင်ငံ၌ ထာဝရဘုရား ၏ သီချင်း |strong="H7892" ကို အဘယ်သို့ ဆို ရပါမည်နည်း။ ⁵အိုယေရုရှလင် မြို့၊ သင့် ကို ငါမေ့ လျှင် ငါ လက်ျာ လက်သည် မိမိအတတ်ကိုမေ့ ပါစေ။ ⁶သင့် ကိုငါ မ အောက်မေ့ ၊ အမြတ် |strong="H7218" ဆုံးသော ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း ထက်၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို အမြတ် မ ထားလျှင် ၊ ငါ |strong="H9901" လျှာ သည် အာခေါင် ၌ ထပ် ပါစေ။ ⁷အို ထာဝရဘုရား ၊ ယေရုရှလင် မြို့၏ နေ့ရက်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မြို့ရိုး ကို |strong="H9996" အမြစ် တိုင်အောင် ရှင်း လိုက် ကြ၊ ရှင်း လိုက်ကြဟု ဆို |strong="H559" ကြသော ဧဒုံ အမျိုးသား တို့ ကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။ ⁸ဖျက်ဆီး တတ်သော ဗာဗုလုန် မင်းသမီး

၊ သင် သည် ငါ တို့၌ ပြု သည်အတိုင်း ၊ သင်|strong="H9903" ၌ အပြစ် ကိုဆပ်ပေး သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။^၁ သင်၏သူငယ် တို့ ကိုကိုင်ယူ ၍ ၊ ကျောက်|strong="H5553" ပေါ်မှာ ဆောင့် သော သူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။

138အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း ပါ မည်။ အခြား တ ပါး သော ဘုရား တို့ရှေ့ မှာ ကိုယ်တော် ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါ မည်။^၂ သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်သို့ မျက်နှာပြုလျက် ပြင်ပန်းကွယ် ၍ ၊ ကရုဏာ|strong="H2617" ၌ ၊ H9905" တော် နှင့် သစ္စာ တော် ကြောင့် နာမ တော် ကို ချီးမွမ်း ပါ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဂတိ တော်ကိုသိတင်း တော်ရှိသမျှ ထက် ချီးမြှောက် တော်မူပြီ။^၃ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ် သောနေ့တွင် နားထောင် တော်မူ၍ ၊ စိတ်|strong="H5315" ဝိညာဉ်ထဲသို့ ခွန်အား ကို သွင်း သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် ကို ခိုင်မာ စေ တော် မူ၏။^၄ အို ထာဝရဘုရား ၊ လောကီ|strong="H776" ရှင် ဘုရင်အပေါင်း တို့သည် နှုတ်|strong="H3039" တော် ထွက် စကား တို့ ကို ကြား ရ သည် ဖြစ်၍ ၊ ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း|strong="H3034, H9905" ကြပါလိမ့်မည်။^၅ ထာဝရဘုရား ၏ လမ်းခရီးတော်တို့၌ လိုက်၍ သီချင်း ဆိုကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား |strong="H3068" သည် ဘုန်း ကြီး တော် မူ၏။^၆ ထာဝရဘုရား သည် မြင့်မြတ် တော် မူ သော်လည်း ၊ စိတ် နှိမ့်ချ|strong="H8217" သောသူတို့ ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၏။ စိတ်မြင့် သောသူတို့ ကိုကား|strong="H9999" ၊ အဝေး|strong="H4801" က သိ တော် မူ၏။^၇ အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခ များ၌ ကျင်လည် သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်| strong="H9901" ကို အသက်ရှင် စေတော်မူလိမ့်မည်။ လက် တော်ကို ဆန့်|strong="H7979" လျက် ၊ ရန်သူ|strong="H341" တို့၏အမျက် ဒေါသကို ဆီးတား၍ ၊ လက်ျာ|strong="H3225, H9905" လက်တော် အားဖြင့်အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူလိမ့်မည်။^၈ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏အမှု ကို ပြီးစီး စေတော်မူမည်။ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကရုဏာ|strong="H2617, H9905" တော်သည် အစဉ် အမြဲတည် ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ လက် နှင့်ပြုစုသော အမှု တို့ကို စွန့်ပစ် တော်မ မူပါနှင့်။

139အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို စစ်ကြော ၍ သိ တော် မူ၏။^၂ အကျွန်ုပ် ထိုင် ခြင်း၊ ထ ခြင်း အရာ တို့ကို သိ တော်မူ ၏။ အကျွန်ုပ် အကြံ အစည်တို့ကို အဝေး က ပင် နားလည် တော် မူ၏။^၃ အကျွန်ုပ် သွား သော လမ်း ကို၎င်း ၊ အိပ်ရာ ကို၎င်း စစ်ဆေး၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကျင့် သောအကျင့် အလုံးစုံ တို့ကို ကျွမ်းတော် မူ၏။^၄ အကျွန်ုပ် သည် စကား တ ခွန်း ကို မျှ မ မြက် သော်လည်း ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကြွင်းမဲ့ သိ တော် မူ၏။^၅ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ပတ်လည် ဝိုင်းထား ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အပေါ် မှာ လက် တော် ကို တင် တော် မူ ပြီ။^၆ ထိုသို့ သော ဉာဏ်

သည် အံ့ဩ ဘွယ်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် မတတ်နိုင်ပါ။ မြင့်မြတ် သည် ဖြစ်၍အကျွန်ုပ် မ မှီနိုင် ပါ။^၇ ဝိညာဉ် တော် နှင့် လွတ်ခြင်းအလိုငှါ အဘယ် အရပ်သို့ သွား နိုင်ပါမည်နည်း။ မျက်နှာ တော် နှင့် လွတ် ခြင်းအလိုငှါ အဘယ် အရပ်သို့ ပြေး နိုင်ပါမည်နည်း။^၈ ကောင်းကင် သို့တက် လျှင် ကိုယ်တော် ရှိ တော်မူ၏။ မရုဏ နိုင်ငံ၌ အိပ်ရာကို ခင်း လျှင် ကိုယ်တော် ရှိ တော် မူ ၏။^၉ နံနက် အတောင် တို့ကိုယူ ၍ သမုဒ္ဒရာ စွန်း ၌ နေ လျှင်၊^{၁၀} ထို အရပ်၌ ပင် ကိုယ်တော် ၏လက် သည် အကျွန်ုပ် ကို ပို့ဆောင် လျက် ၊ လက်ျာ လက်တော်သည် ကိုင် မျက် ရှိ ပါ လိမ့်မည်။^{၁၁} အကယ်၍ မှောင်မိုက် သည် ငါ့ ကို ဖုံးလွှမ်း မည်ဟု တဖန် ဆို လျှင်၊ ည၌ သည်လည်း အကျွန်ုပ် ပတ်ဝန်းကျင် ၌ အလင်း ဖြစ် ပါ လိမ့်မည်။^{၁၂} အကယ် စင်စစ် မှောင်မိုက် သည် ရှေ့ တော်၌ အ ဘယ် အရာ ကို မျှ မ ဖုံး နိုင် ပါ။ ည၌ သည် နေ့ ကဲ့သို့ လင်း ပါ၏။ မှောင်မိုက် သဘောနှင့် အလင်း သဘောသည် တူ ပါ၏။^{၁၃} ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ ကျောက်ကပ် ကို ပင် ဖန်ဆင်း ၍ ၊ အိပ်ရာ ၌ ထဲမှာ အကျွန်ုပ် ကို ဖုံးအုပ် တော်မူပြီ။^{၁၄} အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်မက် ဘွယ်သော လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်း သော လက္ခဏာတို့ နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ ပြုပြင်တော် မူသောအမှု တို့သည် အံ့ဩ ဘွယ်ဖြစ်ကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် ၏ စိတ် ဝိညာဉ်သည်အမှန် သိ ပါ၏။^{၁၅} မ ထင်ရှားသော အရပ်၌ အကျွန်ုပ် ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ မြေကြီး အောက် အရပ်၌ စေ့စပ် စွာ ပြုပြင်တော် မူ သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ကိုယ် ခန့် ဓါသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှား လျက်ရှိပါ၏။^{၁၆} မစုံလင်သေးသော အကျွန်ုပ် ၏အလုံး အထွေးကို လည်း ကိုယ်တော် သည်ကြည့်ရှု ၍ မြင် တော်မူပြီ။ ထိုအရာ တို့ကို ပြုပြင် ၍ တစုံ တခုမျှ မ ရှိမှီကာလ တွင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ စာရင်း ၌ အကုန် အ စင်မှတ်သား လျက် ရှိ ကြ ပါ၏။^{၁၇} အို ဘုရား သခင် ၊ အကျွန်ုပ် ၌ ကိုယ်တော် ၏ အကြံအစည်တို့သည် အလွန် ထူးဆန်း ကြ ပါ၏။ အလွန် များပြား ကြ ပါ၏။^{၁၈} ထို အကြံအစည်တော် တို့ ကို ရေတွက် လျှင်၊ သဲလုံး နှင့် အမျှ မက သာ၍များပြား ကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် နိုး သောအခါ ကိုယ်တော် ထံ၌ အစဉ် ရှိပါ၏။^{၁၉} အို ဘုရား သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် မ တရားသောသူတို့ ကို ကွပ်မျက် တော်မူပါစေသော။ လူ အသက် ကိုသတ် တတ်သောသူတို့ ၊ ငါ့ ထံ မှ ဖယ်သွား ကြ။^{၂၀} ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော် တဘက်၌ မနာလို သော စိတ် နှင့် ပြောဆို ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ရန်သူ တို့သည် မ တရားသဖြင့် ဝါကြား ကြပါ၏။^{၂၁} အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို မုန်း သောသူ တို့ ကို အကျွန်ုပ်မုန်း ပါသည်မ ဟုတ်လော။ အာဏာ တော် ကို ဆန့် သော သူတို့ကို အကျွန်ုပ် ရှုံ့ရှာ ပါသည် မဟုတ် လော။^{၂၂} ထိုသူ တို့ ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့မုန်း ပါ၏။ ကိုယ် ရန်သူ ကဲ့သို့ မှတ် ပါ၏။^{၂၃} အို ဘုရား သခင် ၊ အကျွန်ုပ် ကို စစ်ကြော ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏နှလုံး ကို သိမှတ် တော်မူပါ။ စုံစမ်း ၍ စိတ် အထင်များကိုလည်း သိမှတ် တော် မူ ပါ။^{၂၄} ဆိုး သော လမ်း သို့ အကျွန်ုပ် လိုက် သည် မ လိုက် သည်ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ ထာဝရ လမ်း ထဲသို့ သွေးဆောင် တော်မူ ပါ။

140အိုထာဝရဘုရား ၊ ဆိုး သောသူ ၏လက်မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ ပါ။ ကြမ်းတမ်း သော သူ ၏လက်မှ အကျွန်ုပ် ကို ကွယ်ကာ စောင့်မတော် မူ ပါ။ ²ထိုသူ တို့သည် နှလုံး ထဲမှာ မ ကောင်းသော အကြံ အစည် ရှိ၍ ၊ စစ်မှု ကို အစဉ် နှိုးဆော် ကြ ပါ၏။ ³သူတို့သည်မြေ ကဲ့သို့ မိမိ တို့လျှာ ကို သွေး တတ် ကြပါ၏။ သူ တို့နှုတ်ခမ်း အထဲ မှာ မြေဆိုး အဆိပ် အတောက် ရှိပါ၏။ ⁴အို ထာဝရဘုရား ၊ မ တရားသောသူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ် ကိုကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်း သောသူ ၏လက်မှ ကွယ်ကာ စောင့်မ တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုလှဲ ခြင်းငှါ ကြံစည် ကြပါ၏။ ⁵မာနကြီး သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် ဘို့ ကျော့ကွင်း နှင့် ကြိုး သေး များကို ဝှက်ထား ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် သွားရာလမ်း ၌ ကွန် ရွက်ကို ဖြန့် ၍ ညွတ် များကို ထား ကြ ပါ ၏။ ⁶ကိုယ်တော် သည်အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ၏ဟု ထာဝရဘုရား အား လျှောက် ထား ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း သော စကား ကို နားထောင် တော်မူပါ။ ⁷အိုဘုရား ရှင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ကယ်တင် ခြင်း အစွမ်း သတ္တိ ဖြစ် တော် မူ၏။ စစ်တိုက် ရသောနေ့ ၌ အကျွန်ုပ် ၏ဦးခေါင်း ကို ဖုံးအုပ် တော်မူ၏။ ⁸အိုထာဝရဘုရား ၊ မ တရားသောသူ၏ အလို ပြည့်စုံရသောအခွင့်၊ သူ ၏အကြံ ထမြောက် ရသောအခွင့် ရှိစေတော်မူပါ။ ⁹ထိုသို့ သော သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ပတ်လည် ၌၊ မိမိ တို့ဦးခေါင်း ကို မ ချိုးမြှောက် ရဘဲ၊ မိမိ တို့မြှောက် ဆို သော မ ကောင်းကျိုး သည် မိမိ တို့ ကို လွှမ်းမိုး ပါ စေသော။ ¹⁰မီးခဲ တို့သည် ထိုသူ တို့အပေါ် သို့ ကျ ရောက်ကြ ပါစေသော။ မီး ထဲသို့ ၎င်း၊ နက် သောတွင်းထဲသို့ ၎င်း ကျ ကြ ပါစေသော။ တဖန်မ ထ ကြပါစေနှင့်။ ¹¹ကဲ့ရဲ့ တတ် သောသူ သည် မြေ ပေါ်မှာ နေရာ မ မြဲ ပါစေနှင့်။ ကြမ်းတမ်း သော သူ ကိုလည်း ဖျက်ဆီး သည် တိုင်အောင် ဘေးဥပဒ် သည် လိုက် ပါ စေသော။ ¹²ထာဝရဘုရား သည်ဆင်းရဲ သောသူ ၏အမှု ကို စောင့် ၍၊ ငတ်မွတ် သောသူဘက်၌ တရား စီရင်တော်မူမည် ဟု ငါသိ ၏။ ¹³အကယ် စင်စစ်တရား သောသူတို့သည် နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ ပါလိမ့်မည်။ သဘော ဖြောင့်သောသူတို့ သည် အထံ တော်၌ နေ ရ ကြပါလိမ့်မည်။

141အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ပါ၏။ အလျင်အမြန်ကြွလာ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ စကား သံကို နားထောင် တော်မူပါ။ ²အကျွန်ုပ် ၏ ပ ဌနာ သည်မီးရှို့သော နံ့သာပေါင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ လက် ကိုချီ ခြင်းသည် ညဦးယံ ပူဇော် သ ကု ကာ ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့ တော်၌ပြင်ဆင် လျက် ရှိပါစေ သော။ ³အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏နှုတ်ခမ်း ကင်း ကို ထား တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ၏နှုတ်ခမ်း တံခါး ကို စောင့် တော်မူ ပါ။ ⁴ဒုစရိုက် ကိုပြု သောသူ တို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ပါ၍၊ မ တရား

သော အမှု ၊ ဒုစရိုက် အမျိုးမျိုး၌ ကျင်လည် စေ ခြင်း ငှါ၊ အကျွန်ုပ် ၏စိတ် နှလုံးကို မ ကောင်းသောအမှု အရာသို့ သွေးဆောင် တော်မ မူပါနှင့်။ ထိုသူ တို့၏ ခဲဘွယ် စားဘွယ်တို့ကို အကျွန်ုပ်မ စား ပါစေ နှင့်။ ⁵ဖြောင့်မတ် သောသူသည် အကျွန်ုပ် ကို ဒဏ်ခတ် ပါစေသော၊ ကျေးဇူး ရှိ ပါ လိမ့်မည်။ ဆုံးမ ပါ စေသော၊ အကျွန်ုပ် ဦးခေါင်း ကို လိမ်း သော ဆီ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည်။ ထပ်၍ ပြု သော်လည်း အကျွန်ုပ် မ ငြင်း ပါ။ ယခု မူကား၊ သူ တပါး ပြုသော အဓမ္မ အမှုတဘက် ၌ ဆုတောင်း ရပါ၏။ ⁶သူ တို့၏အကဲ အမှူးတို့သည် ကျောက် တွင်း နားမှ လွတ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏စကား ကို ကြား ရကြပါ၏။ ထို စကား လည်း ချို ပါ၏။ ⁷မြေ ပေါ်မှာထင်းကိုခုတ် ၍ ခွဲ သကဲ့သို့ ၊ မရဏာ နိုင်ငံတံခါး ဝမှာ အကျွန်ုပ် တို့၏ အရိုး များတို့သည် ကွဲပြား လျက် ရှိကြပါ၏။ ⁸အိုဘုရား ရှင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် မျှော်ကြည့် ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ခိုလှုံ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၏အသက် ကို သွန်ပစ် စေတော်မူ ပါ။ ⁹အကျွန်ုပ် ဘို့ ထောင် ထား ကြသော ကျော့ကွင်း မှ ၎င်း၊ ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ တို့၏ညွတ် မှု၎င်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို လွတ် စေတော်မူပါ။ ¹⁰ထိုသို့အကျွန်ုပ် သည်လွန် သွား သောအခါ ၊ မ တရားသော သူအပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ကျော့ကွင်း ထဲသို့ ကျ ကြပါစေသော။

142ငါ သည် ထာဝရဘုရား ထံသို့ အသံ ကို လွှင့်၍ အော်ဟစ် ၏။ ငါ့ အသံ ကို ထာဝရဘုရား ထံသို့ လွှင့်၍ ဆုတောင်း ပဋိပဋ္ဌနာ ပြု၏။ ²ရှေ့ တော်၌ မြည်တမ်း သော စကားကို မြှောက် ၍၊ ခံရသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ကြား လျှောက် ရ၏။ ³အကျွန်ုပ် သည် စိတ်ပျက် လျက် ရှိသောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် သွားသောလမ်း ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် သွား သောလမ်း ၌ ကျော့ကွင်း ကို ဝှက်ထား ကြ ပါပြီ။ ⁴လက်ျာ ဘက်သို့ အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် သိကျွမ်း သော သူမ ရှိ ပါ။ ပြေး လွတ် ရာ လမ်း လည်း ပိတ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အသက် ကို နှမြော သောသူမ ရှိပါ။ ⁵အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အော်ဟစ် ပါ၏။ အသက်ရှင် သောသူတို့၏ နေရာ ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံရာ ၊ အကျွန်ုပ် ခံစားရာအဘို့ ဖြစ် တော်မူ၏။ ⁶အလွန် နိမ့်ချ လျက်နေသောအကျွန်ုပ် ၏ ကြွေးကြော် သံကို နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့လက် မှ ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ထက် သာ၍ခွန်အား ကြီးကြပါ၏။ ⁷နာမတော် ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း ရမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ကို ထောင် ထဲက နှုတ်ဆောင် တော်မူပါ။ ထိုသို့ ကျေးဇူး ပြု တော် မူ သောအခါ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို ဝန်းရံ လျက်နေရကြပါလိမ့်မည်။

143အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ပဌနာ ကိုကြား ၍၊ ဆုတောင်း သော စကားကို နားထောင် တော်မူပါ။ သစ္စာ စောင့် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ရှိ တော် မူ သည် အတိုင်း ပြန်ပြော တော် မူ ပါ။ ²ကိုယ်တော်

၏ကျွန်ုပ်နှင့် တရား တွေ့တော်မမူပါနှင့်။ အသက်ရှင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်ကင်းစင်ရာသို့ မရောက်ရပါ။³ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ အသက်ကိုလည်း မြေတိုင်အောင် နှိပ်နှင်း၍၊ ကြာမြင့်စွာ သေနေသောသူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို မှောင်မိုက်ထဲမှာ နေစေပါ၏။⁴ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်၊ ကိုယ်အထဲ၌ နှလုံးကြေကွဲလျက် ရှိပါ၏။⁵ ရှေးလွန်လေပြီးသော ကာလကို အောက်မေ့၍၊ အလုံးစုံသော အမှုတော်တို့ကို၎င်း၊ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်သော အရာများကို၎င်း ဆင်ခြင်ပါ၏။⁶ ကိုယ်တော်ထံသို့ လက်တို့ကို ဆန့်ပါ၏။ သွေ့ခြောက်သောမြေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို တောင့်တပါ၏။⁷ အိုထာဝရဘုရား၊ အလျင်အမြန်နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်ပါပြီ။ မျက်နှာလွှဲတော်မူသဖြင့်၊ တွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို ဖြစ်စေတော်မမူပါနှင့်။⁸ ကရုဏာတော်စကားသံကို အလျင်အမြန်ကြားစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၌ ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်သွားရမည်လမ်းကို သိစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တပည့်ပါ၏။⁹ အိုထာဝရဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါ၏။¹⁰ အလိုတော်သို့လိုက် စေမည်အကြောင်း သွန်သင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းမြတ်သောဝိညာဉ်တော်သည် ဖြောင့်သောလမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူပါစေသော။¹¹ အိုထာဝရဘုရား၊ နာမတော်အတွက် ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုဆင်းရဲဒုက္ခအထဲက နှုတ်ယူတော်မူပါ။¹² ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှင်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။

144 ငါ၏ကျောက်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ငါ့လက်သည် စစ်တိုက်၍၊ လက်ချောင်းတို့လည်း စစ်မှုကို လေ့ကျက်မည် အကြောင်း သွန်သင်တော်မူ၏။² ငါ့ကိုသနားသောသူ၊ ငါ၏မြို့ရိုး၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင်၊ ငါ၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါ့ကိုးစား၏။ ငါ၏လူမျိုးကို ငါ့အောက်သို့ နှိမ့်ချတော်မူ၏။³ အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည်အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် မှတ်တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်၍၊ ပမာဏပြုတော်မူရသနည်း။⁴ လူသည် အငွေနှင့် တူပါ၏။ သူ၏နေ့ရက်တို့သည် လွန်သွားတတ်သော အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။⁵ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ညွှတ်၍ ဆင်းသက်တော်မူပါ။ တောင်တို့ကို တို့တော်မူပါ။ သူတို့သည် မီးခိုးထွက်ကြပါလိမ့်မည်။⁶ လျှပ်စစ်ပြက်စေ၍ လေး

မြှားတော်တို့ကို ပစ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍ နှိပ်စက်တော်မူပါ။⁷ အထက်အရပ်ကလက်တော်ကို ဆန့်၍ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်တော်မူပါ။ တခဲနက်သော ရေထဲက ၎င်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏လက်ထဲက ၎င်း၊ ဆယ်ယူကယ်တင်တော်မူပါ။⁸ သူတို့၏နှုတ်သည် မုသာစကားကို ပြောတတ်ပါ၏။ သူတို့၏လက်ျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သော လက်ဖြစ်ပါ၏။⁹ အိုဘုရားသခင်၊ ရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုပါမည်။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော တုရိယာနှင့် ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။¹⁰ အောင်မြင်ရသော အခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်ကို ဆိုးသောထားဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။¹¹ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏လက်မှ၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတို့၏နှုတ်သည် မုသာစကားကို ပြောတတ်ပါ၏။ သူတို့၏လက်ျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သော လက်ဖြစ်ပါ၏။¹² အကျွန်ုပ်တို့၏သားတို့သည် အရွယ်ပျိုစဉ်တွင်၊ ကြီးပွားသော ပျိုးပင်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သမီးတို့သည် ဘုံဗိမာန်နည်းတူ ထုသော တိုက်ထောင့်ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။¹³ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် အစားအသောက် အသုံးအဆောင်များနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သိုးတို့သည် ပြင်အရပ်တို့၌ အထောင်အသောင်းမွေးဘွားခြင်း၊¹⁴ နွားတို့သည်လည်း ကြီးပွားများပြားခြင်း ရှိပါစေသော။ အနိုင်အထက်ဝင်ခြင်းမရှိ။ သိမ်းသွားခြင်းမရှိ။ လမ်းတို့၌ ကြွေးကြော်မြည်တမ်းခြင်းမရှိပါစေနှင့်။¹⁵ ထိုသို့နေသော လူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်လူမျိုး၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

145 အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ချီးမြှောက်ပါမည်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။² ကိုယ်တော်ကို နေ့တိုင်း အစဉ်ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ချီးမွမ်းပါမည်။³ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းကို စစ်၍ မကုန်နိုင်။⁴ အမှုတော်တို့ကို လူမျိုးအဆက်ဆက်တို့သည် ချီးမွမ်း၍၊ တန်ခိုးတော်များကို ဟောပြောကြပါလိမ့်မည်။⁵ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို၎င်း မြှောက်ဆိုပါမည်။⁶ သူတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုတော်တို့၌ပါ သော တန်ခိုးတော်ကို မြှောက်ဆို၍၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကြားပြောပါမည်။⁷ သူတို့သည် အလွန်ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို အောက်မေ့ဘို့ရာ မြှောက်ဆို၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း အရာကို ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။⁸ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော သဘော၊ သနားစုံမက်တတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ခန္တီတော်နှင့် ကရုဏာ

တော်သည် အလွန် ကြွယ်ဝ ပါ၏။⁹ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော သူ တို့အား ကျေးဇူး ပြု ချင် သော သဘောရှိ၍ ၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသမျှ တို့ကို သနား စုံမက်တော်မူ၏။¹⁰ အိုထာဝရဘုရား ၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသမျှတို့သည် ဂုဏ် တော်တို့ကို ပြု၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူတို့သည် ကောင်းကြီး ပေးကြပါ ၏။¹¹ နိုင်ငံ တော်၏ဘုရားကို ၎င်း၊ တန်ခိုး တော်ကို ၎င်း ဟောပြောမြှောက်ဆို သဖြင့်၊¹² တန်ခိုး ပါ သော အမှုတော်များနှင့် နိုင်ငံ တော်၏ ဘုန်း အသရေများကို လူသား တို့အား ဘော်ပြ ကြပါ၏။¹³ ကိုယ်တော် ၏နိုင်ငံ သည် နိစ္စ ထာဝရ နိုင်ငံ ဖြစ်၍ ၊ အာဏာ တော် သည် ကာလ အစဉ်အဆက် တည် ရ ပါ၏။ ထာဝရဘုရား သည် လဲ သော သူ ရှိ သမျှ တို့ကို ထောက်မ တော် မူ၏။¹⁴ နှိမ့်ချ သော သူ အပေါင်း တို့ကို ကြွပင့် တော် မူ၏။¹⁵ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်တော် ကို မျှော်ကြည့် ကြ၍ ၊ အချိန် တန်မှ သူ တို့ကို ကျွေးမွေး တော် မူ ၏။¹⁶ လက် တော်ကို ဖွင့် ၍ ၊ အသက် ရှင် သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ကို ရောင့်ရဲ စေ တော် မူ၏။¹⁷ ထာဝရ ဘုရား၏ လမ်းခရီး တော် ရှိ သမျှ တို့သည် ဖြောင့်မတ် ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော အမှု တော် တို့သည် သန့်ရှင်း ကြ ပါ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား သည် ပဌနာ ပြုသောသူအပေါင်း ၊ သစ္စာ နှင့် တကွ ပဌနာပြု သော သူ အပေါင်း တို့၏ အနီး အပါးရှိတော်မူ၏။¹⁹ ကြောက်ရွံ့ သောသူတို့၏ အလို ကို ပြည့်စုံ စေ တော်မူ၏။ ထိုသူ တို့၏အော်ဟစ် ခြင်းကို ကြား ၍ ကယ်တင် တော်မူ၏။²⁰ ထာဝရဘုရားသည် ကြည်ညို သော သူ အပေါင်း တို့ကို စောင့်မ တော် မူ၏။ မ တရားသောသူအပေါင်း တို့ကို ကား၊ ဖျက်ဆီး တော်မူမည်။²¹ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း လျက် ငါ မြက် ဆို မည်။ ခပ်သိမ်း သော လူ တို့သည် သန့်ရှင်း သော နာမတော် ကို ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ကောင်းကြီး ပေး ကြစေ။

146 အိုငါ့ ဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကိုချီးမွမ်း လော့။² ငါ သည် အသက် ရှင် စဉ်အခါ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း မည်။ ငါ ဖြစ်စဉ် ကာလ ပတ်လုံး၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ကို ထောမနာ သီချင်း ဆိုမည်။³ မင်း များမှစ၍ မ ကယ်တင် နိုင်သော လူသား ကို မ ကိုးစား ကြ နှင့်။⁴ သူ သည် အသက် ထွက် ၍ မြေ သို့ ပြန် သွား တတ် ၏။ ထို နေ့ခြင်း တွင်၊ သူ ၏အကြံ အစည်တို့သည် ပျက်စီး ကြ၏။⁵ ယာ ကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်မစ တော်မူသောသူ၊ မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။⁶ ထိုဘုရားသည် ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ နှင့် တကွ အရပ်ရပ် ၌ ရှိ သမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ သစ္စာ တော်ကို အစဉ် အမြဲစောင့် တော်မူ၏။⁷ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကိုခံရသောသူတို့ အား တရား ပြု တော် မူ၏။ ငတ်မွတ် သောသူတို့ ကိုကျွေးမွေး တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ချုပ်ထား ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ တို့ ကို လွှတ် တော် မူ၏။⁸ ထာဝရဘုရား သည် မျက်စိ ကန်းသော သူ တို့ကို မြင် စေ တော် မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် နှိမ့်ချ သောသူတို့ ကို ကြွ ပင့်တော်မူ၏။

ထာဝရဘုရား သည် ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ ကို ချစ် တော် မူ၏။⁹ ထာဝရဘုရား သည် ဧည့်သည် တို့ကို စောင့်မ တော်မူ၍ ၊ မုတ်ဆိုး မ နှင့်မိဘ မရှိသောသူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ မ တရားသောသူ တို့၏ လမ်း ကိုကား ၊ ကွေ့ကောက် စေတော်မူ၏။¹⁰ အိုဖီအုန် မြို့ သင် ၏ဘုရား သခင် တည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား သည် ကာလ အစဉ်အမြဲ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်စိုးစံ တော်မူ လတံ့ သတည်း။ ဟာ လေလုယ။

147 ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမွမ်း ကောင်း သည်ဖြစ်၍၊ ချီးမွမ်း ကြ လော့။ ငါ တို့၏ဘုရား သခင်ကို ထောမနာ ပြု ခြင်းသည် သာယာ လျှောက်ပတ် သည် ဖြစ်၍၊ ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။² ထာဝရဘုရား သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို တည်ဆောက် ၍၊ အဝေး သို့နှင့်လိုက်သော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို စုဝေး စေတော်မူ၏။³ စိတ် ကြေမ့ သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့် စေ၍ ၊ သူ တို့၏ အနာ ကို ကု တော်မူ၏။⁴ ကြယ် များကိုရေတွက် ၍ အသီးအသီး တို့ကို သမုတ် တော်မူ၏။⁵ ငါ တို့၏ဘုရား ရှင်သည် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။ တန်ခိုး တော်လည်း ကြီး ၏။ ဉာဏ် တော်သည်အနန္တ ဖြစ်၏။⁶ ထာဝရဘုရား သည် စိတ် နှိမ့်ချသောသူတို့ ကို ကြွပင့် ၍၊ မ တရားသောသူတို့ ကိုကား၊ မြေ ပေါ်မှာ လှဲ တော်မူ၏။⁷ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်း လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ စောင်း တီး၍၊ ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆို ကြ လော့။⁸ ကောင်းကင် ကို မို ယ်း တောင် များပေါ်မှာ မြက်ပင် ကိုပေါက် စေတော်မူ၏။⁹ မြည် တတ် သော ကျီးကန်း ကလေး မှစ၍ ၊ တိရစ္ဆာန် များ တို့ ကို ကျွေးမွေး တော် မူ၏။¹⁰ မြင်း ၏ခွန်အား နှင့် လူ ၏လျင်မြန် ခြင်း ကို အားရ နှစ်သက်တော်မူခြင်းမ ရှိ။¹¹ ကြောက်ရွံ့ သောသူနှင့် ကရုဏာ တော် ကို မြော်လင့် သောသူတို့ ကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော် မူ ၏။¹² အိုယေရုရှလင် မြို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း လော့။ အိုဖီအုန် မြို့ သင် ၏ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်း လော့။¹³ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏တံခါး ကန်လန် တို့ကို ခိုင်မာ စေ၍၊ သင် ၏ အထဲမှာ သားသမီး များကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။¹⁴ သင် ၏ပြည်စွန်း ပြည်နားမှာ အမှုအရေးကို ငြိမ်းစေ ၍၊ အကောင်း ဆုံးသော စပါး နှင့် သင့် ကို ဝ စွာ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။¹⁵ မြေကြီး ပေါ် သို့ဗျာဒိတ် တော်ကို လွှတ် တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အလျင် အမြန်ပြေး တတ်ပါ၏။¹⁶ မို ယ်း ပွင့် ကို သိုးမွေး ကဲ့သို့ ချ တော် မူ၏။ နှင်းခဲ ကို လည်း ပြာ ကဲ့သို့ ဆွတ်ဖြူ တော်မူ၏။¹⁷ မိမိ မို ယ်း သီး ကို စားနတ် စားပေါက် ကဲ့သို့ လွှတ် တော်မူ၍၊ ချမ်း စေတော်မူခြင်းကို အဘယ်သူ ခံ နိုင် သနည်း။¹⁸ တဖန်နှုတ်ကပတ် တော်ကိုလွှတ် ၍ ၊ ထို မို ယ်း ပွင့်အစ ရှိသည်တို့ကို အရည် ကျိုတော်မူ၏။ မိမိ လေ ကို လာ စေတော်မူ သဖြင့်၊ ရေ တို့သည် စီး ကြ၏။¹⁹ နှုတ်ကပတ် အမိန့်တော်ကို ယာ ကုပ် အမျိုး၌ ၎င်း၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော် မူ ချက် များ ကို ဣ သရေ လ

အမျိုး၌ ၎င်း ဘော်ပြ တော်မူ၏။²⁰ အခြားတပါးသော အမျိုးသား တို့၌ ထိုသို့ ပြု တော် မ မူ။ စီရင် တော်မူချက်များကို သူ တို့မ သိ ရကြ။ ဟာလေလုယ။

148 ကောင်းကင် ဘုံ၌ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ ဘဝင် ပေါ်မှာ ချီးမွမ်း ကြလော့။² ကောင်းကင် တမန်အပေါင်း တို့၊ ထာဝရ ဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့ ချီးမွမ်း ကြလော့။³ နေ လ တို့၊ ထာဝရ ဘုရားကိုချီးမွမ်း ကြလော့။ ထွန်းလင်း သော ကြယ် အပေါင်း တို့၊ ချီးမွမ်း ကြလော့။⁴ ကောင်းကင် အထပ်ထပ်နှင့် ကောင်းကင် ပေါ်မှာ ရေ များတို့၊ ချီးမွမ်း ကြလော့။⁵ ထို အရာ တို့ကို အမိန့် တော် ရှိ၍ ၊ ဖန်ဆင်း တော်မူ သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ စေ။⁶ ထို အရာတို့ကို ကာလ အစဉ်အဆက် အမြဲတည် စေတော်မူ၍ ၊ မ ပျက် ရသော ဓမ္မတာ ကို စီရင် တော်မူ၏။⁷ မြေကြီး ၌ ရှိသောအရာ၊ ငါး ကြီးများ၊ နက်နဲ ရာ အရပ် များ၊⁸ မီး နှင့် မိုဗ်းသီး ၊ မိုဗ်းပွင့် နှင့် အခိုး အငွေ့၊ အမိန့် တော်ကို နားထောင် သော လေပြင်း မုန်တိုင်း၊⁹ တောင် ကြီး တောင် ငယ်ရှိသမျှ ၊ အသီး ကိုသီးသောအပင် ၊ အာရဇံ ပင် ရှိသမျှ၊¹⁰ သားရဲနှင့် သားယဉ် အပေါင်း ၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ပျံ တတ်သော ငှက် အစရှိသော၊¹¹ လောကီ ရှင် ဘုရင်များနှင့် ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း ၊ မင်း များနှင့် လောကီ တရားသူကြီး အပေါင်း၊¹² လူပျို နှင့် အပျို များ၊ လူအို နှင့် လူ ကလေးများတို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။¹³ နာမတော် တပါးတည်း သာလျှင် မြတ်၍၊ ဘုန်းတော်သည်မြေကြီး နှင့် ကောင်းကင် အပေါ်ထက်၌ ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြစေ။¹⁴ မိမိ လူစု တို့၏ဦးချို ကို ချီးမြှင့် တော်မူသဖြင့် ၊ အနီး တော်၌ရှိသောလူစု ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တည်းဟူသော မိမိ သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့၏ ချီးမွမ်း ရာဖြစ် တော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။

149 ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အသစ် သောသီချင်း ကို ဆို ၍၊ သန့်ရှင်း သူတို့ စည်းဝေး ရာ၌ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။² ဣ သရေလ အမျိုးသည် မိမိ ကိုဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရားကိုအမှီပြု ၍ ဝမ်းမြောက် စေ။³ ဇိ အုန် သား တို့သည် မိမိ တို့ ရှင် ဘုရင် ကို အမှီပြု ၍ ရွှင်လန်း ကြစေ။⁴ သူတို့သည် ကခုန် လျက် နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြစေ။ ပတ်သာ နှင့် စောင်း ကို တီးလျက် ထောမနာ သီချင်း ဆို ကြ စေ။⁵ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူစု ကို နှစ်သက် တော် မူ၏။ စိတ် နိမ့်ချ သော သူ တို့ ကို ကယ်တင် ခြင်း အားဖြင့် အသရေ တင့်တယ်စေတော်မူ၏။⁶ သန့်ရှင်း သူ တို့သည် ဘုန်းကြီး ၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြ စေ။ ကျိန်းဝပ် ရာ ပေါ် မှာ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုကြစေ။⁷ တပါးအမျိုးသား တို့အား တရား အတိုင်း အပြစ် ပေး ၍၊ လူစု တို့အား ဒဏ်ခတ် ခြင်း ငှါငှါ၊⁸ သူ တို့၏ ရှင် ဘုရင်များကို သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင် ၍၊ မူးမတ် များ ကို

သံ ခြေချင်း ခတ် ခြင်း ငှါ ငှါ၊⁹ ကျမ်းစာ ၌မှတ်သား သော အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုသူ တို့အား ပြု ခြင်းငှါ ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဘုရား သခင်၏ဂုဏ် တော်ကို နှုတ် နှင့် ချီးမွမ်း၍၊ သန့်လျက် ကို လက် နှင့် ကိုင်ကြစေ။¹⁰ ထာဝရ ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့သည် ထိုသို့ သော ဘုန်း နှင့်ဆိုင်ကြ၏။ ဟာလေလုယ ။

150 သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်၌ ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ ဘုန်း တော်ထင်ရှားရာ ကောင်းကင် မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်း ကြလော့။² ထူးဆန်းသော တန်ခိုး တော်များကြောင့် ၊ ဘုရား သခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ အလွန်တရာကြီးမြတ် တော်မူခြင်း ရှိသည် အတိုင်း ချီးမွမ်း ကြ လော့။³ တံပိုး မှုတ် လျက် ဘုရား သခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ တယော နှင့် စောင်း ကို တီး လျက် ချီးမွမ်း ကြ လော့။⁴ ပတ်သာ တီးလျက် ၊ ကခုန် လျက် နှင့် ချီးမွမ်း ကြ လော့။ ကြိုး နှင့်ပြည့်စုံသော တုရိယာကိုတီးလျက် ၊ နှဲခရာ ကို မှုတ်လျက် ချီးမွမ်း ကြလော့။⁵ အသံ ကျယ်သောသံလွင် ကို တီးလျက် ချီးမွမ်း ကြလော့။ အကြီးဆုံး သော လင်းကွင်း ကိုလည်း တီးလျက် ချီးမွမ်း ကြလော့။⁶ အသက် ရှိသောသူအပေါင်း တို့သည် ထာဝရ ဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြစေ။ ဟာလေလုယ ။

သုတုတံကျမ်း။

1ပညာ တရား ၊ နည်း ဥပဒေ တရား ကို သိ ၍၊ ဉာဏ် နှင့် ယှဉ်
 သော စကား ကို နားလည် မည်အကြောင်း ၊ 2ပညာ သွန်သင် ခြင်း၊
 ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် ခြင်း၊ တရားသဖြင့် 3စီရင် ခြင်း၊ လျစ်လျူ စွာ
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုအရာ၌လေ့ကျက် မည်အကြောင်း၊ မိုက် သောသူ
 သည် လိမ္မာ ၍၊ လူပျို သည် ပညာသတ် နှင့် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း၊
 4ဒါ ဝိ ဒ် ၏ သား တော်ဖြစ် သော ဣ သရေ လ ရှင်ဘုရင် ရှော လ
 မုန် စီရင်သော သုတုတံစကား ဟူမူကား၊ 5ပညာရှိ သော သူသည်
 နားထောင် သဖြင့် ၊ ပညာ အတတ်တိုးပွား ရလိမ့်မည်။ 6ဉာဏ်ကောင်း
 သော သူ သည် သု တု တံ စကား အနက်အဓိပ္ပါယ် ကို၎င်း၊ ပညာရှိ
 ဟောပြော ၍ နက်နဲ သောစကားတို့ကို၎င်း၊ နားလည် သောနိဿရည်းဆိုရာ
 အဖြစ်သို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။ 7ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော
 သဘောသည် ပညာ ၏အချုပ် အခြာဖြစ်၏။ လူမိုက် တို့သည် ပညာ
 နှင့် ဥပဒေ ကို မထိမဲ့မြင် ပြုတတ်ကြ၏။ 8ငါ့ သား ၊ အဘ ၏နည်း
 ဥပဒေ ကို နားထောင် လော့။ အမိ ၏တရား ကို လည်း မ ပယ်
 နှင့်။ 9ထိုနည်းဥပဒေတရားတို့သည် သင် ၏ခေါင်း ၌ တင့်တယ်
 သော ဦးရစ် ၊ သင် ၏လည်ပင်း ၌ ပတ်ရစ်သော လည်ဆွဲ ဖြစ်ကြ
 လိမ့်မည်။ 10ငါ့ သား ၊ လူဆိုး တို့သည် သင့် ကို သွေးဆောင် လျှင်
 ဝန် မ ခံနှင့်။ 11သူတို့က ငါ တို့နှင့်အတူ လိုက် တော့။ သူ့အသက်
 ကို သတ်အံ့သော ငါ့စောင့် ကြစို့။ အချည်းနီး အပြစ် လွတ် သော
 သူတို့ ကို ချောင်းမြောင်း ကြစို့။ 12သင်္ချိုင်းတွင်း သို့ဆင်း သော သူ
 တို့ ကဲ့သို့ တကိုယ်လုံး ပါ လျက်၊ အသက်ရှင် လျက်ရှိသောထိုသူ
 တို့ကို မရဏာ နိုင်ငံ မျို သကဲ့သို့ မျို ကြစို့။ 13အ ဘိုး ထိုက် သော
 ဘဏ္ဍာ အမျိုးမျိုး ကို တွေ့ ၍ လုယူ သော ဥစ္စာ နှင့် ငါ တို့အိမ် ကို
 ပြည့် စေ ကြမည်။ 14ငါတို့နှင့် ပေါင်း ဘော်တော့။ ရသော ဥစ္စာ ကို
 အညီအမျှ ပိုင်ကြစို့ဟုဆိုသော်လည်း၊ 15ငါ့ သား ၊ သူ တို့နှင့်အတူ
 မ လိုက် နှင့်။ သူ တို့သွားသောလမ်း ကို ရှောင် လော့။ 16အကြောင်း
 မူကား၊ သူ တို့ခြေ သည် ဒုစရိုက် ပြုရာ သို့ ပြေး ၍ ၊ လူအသက် ကို
 သတ် ခြင်းငှါ လျင်မြန် ၏။ 17အကယ် စင်စစ်ငှက် မျက်မှောက် ၌
 ပိုက်ကွန် ကို ဖြန့် ထားလျှင် အကြံ မမြောက်ရာ။ 18လူဆိုး တို့သည်
 ကိုယ် အသွေး ကို သွန်အံ့သောငှါစောင့်၍၊ ကိုယ် အသက် ကိုသတ်
 အံ့ သော ငှါ ချောင်းမြောင်း တတ် ကြ၏။ 19မ တရား သော စီး ပွား
 ကို ရှာ သော သူ အပေါင်း တို့သည် ထိုသို့ သော အကျိုး ကို ခံ ရ၍၊

ထိုစီးပွားသည် မိမိ အရှင် ၏အသက် ကိုသတ် တတ်၏။ 20ပညာ
 သည်ပြင် မှာ ကြွေးကြော် ၍၊ လမ်းခရီး တို့၌ မိမိ စကား သံကို လွှင့်
 တတ်၏။ 21လူ စည်းဝေး ရာ အဦး ၌ ၎င်း၊ မြို့ တံခါး ဝ တို့၌ ၎င်း၊
 မြို့ ထဲ ၌ ၎င်း ခေါ် ၍မြှောက်ဆို သော စကား ဟူမူကား၊ 22အို လူမိုက်
 တို့၊ သင်တို့သည်မိုက် သောအကျင့်ကို နှစ်သက် လျက် ၊ ကဲ့ရဲ့သော
 သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော် လျက် ၊ မိုက်မဲ သောသူတို့သည်
 ပညာ အတတ် ကို မုန်း လျက်၊ အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးနေကြ
 လိမ့်မည်နည်း။ 23ငါ ဆုံးမ သော စကားကို နားထောင် ၍ ပြောင်းလဲ
 ကြ လော့။ ငါ့ ဝိညာဉ် ကို သင် တို့အပေါ် သို့ ငါ သွန်းလောင်း ၍၊
 ငါ့စကား ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည် စေမည်။ 24ငါသည်ခေါ်
 ၍ သင်တို့သည် ငြင်းပယ် သောကြောင့် ၎င်း၊ ငါ့ လက် ကိုဆန့် ၍
 အဘယ်သူ မျှ မ မှတ် သောကြောင့် ၎င်း၊ 25ငါ သတိ ပေး ခြင်း ရှိ
 သမျှ ကို သင် တို့သည် ပယ် ၍ ၊ ငါ ဆုံးမ သော စကား တခွန်းကို
 မျှ နာ မ ခံ ဘဲ နေ သောကြောင့် ၎င်း၊ 26သင် တို့သည် ဘေး ဥပဒ်
 နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ငါရယ် မည်။ ကြောက်မက် ဖွယ်သော အမှု
 ရောက် သောအခါ ငါပြက်ယယ် ပြုမည်။ 27သင် တို့ကြောက်မက်
 ဘွယ်သော အမှုသည်သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းအမှုကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင်
 တို့ ပျက်စီး ခြင်း အမှုသည် လေပြင်း မုန်တိုင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ရောက်
 လာ၍ ၊ သင် တို့သည်ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပန် ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံ သောအခါ
 ၊ 28ထို အမှုရောက် သော သူ တို့သည် ငါ့ ကို ခေါ် သော်လည်း ငါမ
 ထူး။ ငါ့ ကို ကြိုးစား၍ ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။ 29အကြောင်း
 မူကား၊ သူတို့သည် ပညာ အတတ်ကိုမုန်း ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ကို
 ကြောက်ရွံ့ သော သဘောကို အလို မရှိကြ။ 30ငါ သတိ ပေးခြင်းကို
 အလျှင်းနာ မ ခံကြ။ ငါ ဆုံးမ ခြင်းရှိသမျှ ကို မထိမဲ့မြင် ပြုကြ၏။
 31ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ် ကျင့် ခြင်း၏ အကျိုး အပြစ်ကို စား
 ၍ ၊ ကိုယ် ကြံသော အကြံ တို့နှင့် ဝ ကြလိမ့်မည်။ 32ဉာဏ် တိမ်သော
 သူတို့သည် လမ်းလွဲ သဖြင့် အသက် ဆုံးတတ်ကြ၏။ မိုက် သောသူ
 တို့သည် သတိလစ် သော အားဖြင့် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် တတ်
 ကြ၏။ 33ငါ့ စကားကို နားထောင် သောသူမူကား လုံခြုံ စွာ နေ ၍ ၊
 ဘေး ကို မ ကြောက်ဘဲငြိမ်ဝပ် လိမ့်မည်။

2ငါ့ သား ၊ သင်သည်ပညာ စကားကို နားထောင် ၍၊ 2စေတနာ

စိတ် နှင့်ဉာဏ် ကို ရှာဖွေ သည်တိုင်အောင်၊ ငါ့ စကား ကို နာခံ ၍ ၊ ငါ့ ပညတ် တို့ကို ကိုယ် အထဲ ၌ သွင်း မိလျှင် ၎င်း၊³ သိပ္ပံ အတတ်ကို ခေါ် ၍ ၊ ဉာဏ် နောက်သို့ အသံ ကိုလွှင့် လျှင် ၎င်း၊⁴ ငွေ ကိုရှာတတ် သကဲ့သို့ ပညာ ကိုရှာ ၍ ၊ ဝှက်ထားသော ဘဏ္ဍာ ကို စူးစမ်း တတ် သကဲ့သို့ ၊ ဉာဏ်ကို စူးစမ်းလျှင်၎င်း၊⁵ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက် သောသဘော ၌ ကျင်လည်၍ ၊ ဘုရား သခင်ကိုသိသော ဉာဏ် နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။⁶ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည်ပညာ ကို ပေး တော်မူတတ်၏။ နားလည် နိုင်သော ဉာဏ် သည် နှုတ်ကပတ် တော် အားဖြင့် သာ ဖြစ် တတ်၏။⁷ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့အ ဘို့ ပညာ ရတနာ ကို သိုထား တော်မူ၏။ တရား သဖြင့် ကျင့် သော သူ တို့ကို ကွယ်ကာ တော်မူ၏။⁸ မိမိ သန့်ရှင်း သူတို့သည်တရားလမ်း ကို စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့၏လမ်းခရီး ကို လိုခြံ ဖေ တော်မူ၏။⁹ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သင်သည် ဖြောင့်မတ် စွာကျင့် ခြင်း၊ တရား သဖြင့်စီရင် ခြင်း၊ လျစ်လျူ စွာ ဆုံးဖြတ် ခြင်းမှ စ၍ ၊ ကောင်း သောလမ်း ရှိသမျှ တို့ကို သိ နားလည်လိမ့်မည်။¹⁰ ပညာ သည်သင်၏နှလုံး ထဲသို့ဝင် ၍ ၊ သင် သည် သိကြား ခြင်း၌ မွေ့လျော် သောအခါ၊¹¹ သမ္မာ သတိသည် သင့် ကို ထိန်းသိမ်း ၍ ၊ ဉာဏ် သည် လည်း စောင့်ရှောက် သဖြင့်၊¹² ဆိုး သောလမ်း မှ ကယ်တင် လိမ့်မည်။ ကောက် သောစကားကို ပြော တတ်သောသူ၊¹³ ဖြောင့်မတ် သော လမ်း ကိုစွန့် ၍ ၊ မိုက်မဲ သော လမ်း သို့ လိုက် သောသူ၊¹⁴ ဒုစရိုက် ၌ မွေ့လျော် ၍ အဓမ္မ လူ၏ ကောက်လိမ် ခြင်းကို အားရ နှစ်သက် သောသူ၊¹⁵ ဖြောင့် သောလမ်းသို့မလိုက်၊ ကောက် သော လမ်း သို့ သာ လိုက်သော သူ တို့၏လက်မှတ်၊¹⁶ အမျိုး ပျက် သောမိန်းမ ၊ နှုတ် နှင့်ချော့မော့ တတ် သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊¹⁷ အသက် ငယ် စဉ်ပဲပြင်သော ကျေးဇူးရှင် ကိုစွန့် ၍ ၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ ပဋိညာဉ် တရားကို မေ့လျော့ သော မိန်းမလက်မှတ် ၎င်း၊ သင့် ကို ကယ်တင် လိမ့်မည်။¹⁸ ထိုမိန်းမ ၏အိမ် သည် သေ ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူ လိုက်သော လမ်း တို့သည် သင်္ချိုင်း သား နေရာ နှင့် ၎င်း စပ်ဆိုင် သဖြင့်၊¹⁹ သူ ၏အိမ်သို့ဝင် သောသူ တစ် တယောက်မျှ မ ပြန် ရ။ အသက် လမ်း ကို မ မှီ ရ။²⁰ သင်သည် သူတော်ကောင်း တို့၏ လမ်း သို့ ရောက် ၍ ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ၏ လမ်းခရီး ထဲက မ ထွက်ဘဲ အစဉ်တစိုက် လိုက်ရမည်အကြောင်းတည်း။²¹ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့သည်ပြည် တော်၌နေ ၍ ၊ စုံလင် သော သူတို့ သည် နေရာ ကျ ကြ လိမ့်မည်။²² အဓမ္မ လူတို့မူကား ၊ ပြည် တော်မှ ပယ်ရှင်း ခြင်း၊ လွန်ကျူး သော သူတို့ သည် နှုတ်ပစ် ခြင်းကိုခံရကြ လိမ့်မည်။

3 ငါ့ သား ၊ ငါ ပေး သော တရား ကို မ မေ့ နှင့်။ ငါ့ ပညတ် တို့ ကို သင် ၏နှလုံး စောင့်ရှောက် ပါစေ။² အကြောင်း မူကား၊ ပညတ် တရားသည် အသက်တာ ရှည် သော ကာလ နှစ်ပေါင်းများကို၎င်း၊ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းကို၎င်း တိုးပွား စေလိမ့်မည်။³ ကရုဏာ တရားနှင့် သစ္စာ တရားကို သင် နှင့် မ ကွာ စေနှင့်။ ထို တရားတို့ကို သင် ၏လည်ပင်း

၌ ဆွဲ ထား လော့။ နှလုံး အင်း စာရင်း၌ ရေး သွင်းလော့။⁴ ထိုသို့ ပြု လျှင် ဘုရား သခင်ရှေ့ လူ တို့ရှေ့မှာ မျက်နှာ ရ၍ ၊ ကျေးဇူး ကိုခံရ လိမ့်မည်။⁵ ထာဝရဘုရား ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုးစား လော့။ ကိုယ် ဉာဏ် ကို အမှီ မ ပြုနှင့်။⁶ သွား လေရာရာ၌ ထာဝရ ဘုရား ကို မျက်မှောက် ပြု လော့။ သို့ပြု လျှင် ၊ သင် ၏လမ်းခရီး တို့ကို ပဲ့ပြင် တော်မူ မည်။⁷ ငါသည်ပညာ ရှိ၏ဟု ကိုယ် ကို မ ထင် နှင့်။ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် လော့။⁸ သို့ပြု လျှင်၊ သင် ၏အကြော တို့သည် အားသန် ၍ ၊ အရိုး တို့သည် ခြင်ဆီ နှင့် ပြည့်စုံ ကြလိမ့်မည်။⁹ သင် သည်ကိုယ် ဥစ္စာ နှင့် အဦး သီးသော အသီးအနှံ ရှိသမျှ ကို ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော် လော့။¹⁰ သို့ပြုလျှင် ၊ သင် ၏စပါးကျီ တို့သည် ကြွယ်ဝ ၍ ၊ စပျစ်သီး နယ်ရာ တန်ဆာတို့ ကို အသစ်သော စပျစ်ရည် လျှံ လိမ့်မည်။¹¹ ငါ့ သား ၊ ထာဝရဘုရား ဆုံးမ တော်မူခြင်းကို မ မှတ်ဘဲမနေနှင့်။ သင် ၏အပြစ် ကို စစ်ဆေး တော်မူသောအခါ စိတ် မ ပျက်စေနှင့်။¹² ထာဝရဘုရား သည် ချစ် တော်မူသောသူ ကို ဆုံးမ တော်မူတတ်၏။ နှစ်သက် တော်မူသော သား ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။¹³ ဉာဏ် ပညာကို ရှာ ၍ရသော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ၏။¹⁴ အကြောင်း မူကား၊ ပညာ ကုန်သွယ် ခြင်း သည် ငွေ ကုန်သွယ် ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း ၏။ ပညာကုန်သွယ်၍ ရသောအမြတ် လည်း ရွှေစင် ထက် သာ၍ကောင်း၏။¹⁵ ပညာသည် ပတ္တမြား ထက် သာ၍အ ဘိုး ထိုက် ပေ၏။ နှစ်သက် ဘွယ် သမျှ သောအရာတို့သည် ထို ရတနာကို မ ပြိုင် နိုင်ကြ။¹⁶ သူ ၏လက်ျာ လက်၌ အသက် တာ ရှည် သော ကာလ၊ လက်ဝဲ လက်၌ စည်းစိမ် နှင့် ဂုဏ် အသရေရှိ၏။¹⁷ ပညာ လမ်း တို့သည် သာယာ သောလမ်း ၊ ပညာ လမ်း ခရီးရှိသမျှ တို့သည် ငြိမ်ဝပ် လျက်ရှိကြ၏။¹⁸ ပညာ ကို ကိုင်ဆွဲ သောသူသည်အသက် ပင် ကို ရပြီ။ လက် မလွတ်သော သူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹⁹ ထာဝရဘုရား သည် ပညာ တော်အားဖြင့် မြေကြီး ကို တည် ၍ ၊ ဉာဏ် တော်အားဖြင့် မို ဖမ်း ကောင်းကင် ကို ပြင်ဆင် တော် မူ ပြီ။²⁰ သိပ္ပံ အတတ် တော် အားဖြင့် နက်နဲ သော အရပ် အက်ကွဲ ၍ ၊ မို ဖမ်းတိမ် မှလည်း နှင်း ရည်ကျ တတ်၏။²¹ ငါ့ သား ၊ ပညာ ရတနာနှင့် သမ္မာ သတိကို သင့် မျက်မှောက် မှ မ ကွာ စေဘဲ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက် လော့။²² သို့ပြုလျှင် ၊ ထိုရတနာတို့သည် သင် ၏ဝိညာဉ် ၌ အသက် ၊ သင် ၏လည်ပင်း ၌ ဂုဏ် အသရေဖြစ် လိမ့်မည်။²³ သင် သည်ခရီး သွားရာ၌ ဘေး မရှိ။ ခြေ မ တိုက်မိ ဘဲ သွား လိမ့်မည်။²⁴ အိပ် သောအခါ ကြောက် စရာမ ရှိရ။ ကောင်းမွန် စွာ အိပ်ပျော် ရ လိမ့်မည်။²⁵ လျင်မြန် သော ဘေး နှင့် လူဆိုး တွေ တတ်သော ပျက်စီး ရာ ဘေးကို ကြောက် စရာမ ရှိရ။²⁶ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ယုံကြည် ကိုးစားရာ ဖြစ် ၍ ၊ သင် ၏ခြေ ကိုမ ကျော့မိစေခြင်းငှါစောင့်မ တော်မူလိမ့်မည်။²⁷ ကျေးဇူး ကိုခံသင့်သောသူတို့ အား ကျေးဇူးပြုရ သော အခွင့်ရှိလျှင် မပြုဘဲ မနေနှင့်။²⁸ အိမ်နီးချင်း ကို ပေးစရာ ရှိ လျက် ပင်၊ သွား တော့။ တ

ဖန် လာ ဦးတော့။ နက်ဖြန် မှ ငါပေး မည်ဟု မ ပြော နှင့်။²⁹စိုးရိမ် ခြင်းမရှိဘဲ သင့် အနား မှာနေ သောအိမ်နီးချင်း ဌှိ မ ကောင်းသော အကြံကိုမ ကြံ နှင့်။³⁰သင် ဌှိ အပြစ် မ ပြု သောသူကို အကြောင်း မရှိဘဲ ရန် မ တွေ့နှင့်။³¹ညှဉ်းဆဲ တတ်သောသူ ၏ စည်းစိမ်ကိုမ တောင့်တ နှင့်။ သူ လိုက်သော လမ်း တစုံတခု ကိုမျှ အလို မ ရှိနှင့်။³²အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သဘော ကောက်သော သူတို့ ကို စက်ဆုပ် ရှုံ့ရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့မူကား ၊ ကိုယ်တော် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ရ သောအခွင့်ရှိကြ၏။³³မ တရား သော သူ၏ နေရာ သည် ထာဝရဘုရား ကျိန် တော်မူ ခြင်း ကို တွေ့ တတ်၏။ တရား သောသူ၏ နေရာ ကို ကား ကောင်းကြီး ပေးတော် မူ၏။³⁴အကယ် စင်စစ်ကဲ့ရဲ့ တတ်သောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ် နှိမ်ချသောသူတို့ အား ကား ၊ ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၏။³⁵ပညာ ရှိသောသူတို့သည် ဘုန်း အသရေကို အမွေ ခံရ၍ ၊ မိုက် သောသူတို့ မူကား၊ အရှက် ကွဲခြင်းကို ထမ်း သွားရကြလိမ့်မည်။

4ငါ့သား တို့၊ အဘ ၏နည်း ဥပဒေသကို နားထောင် ၍ ၊ ဉာဏ် သဘောကို နားလည် ခြင်းငှါ စေ့စေ့မှတ် ကြလော့။²ကောင်း သော ဩဝါဒ ကို ငါ ပေး ၏။ ငါ့ ပညတ် တရားကို မ ပယ် ကြနှင့်။³ငါ မူကား ၊ အဘ ၏ရင် နှစ်၊ အမိ ရှေ့ မှာ နူးညံ့ ၍ အချစ် ဆုံး သော သား ဖြစ်၏။⁴ငါ့ အဘ သွန်သင် ၍ မြွက် ဆို လေ သည်ကား၊ ငါ့ စကား ကို သင် ၏နည်း ဌှိ သွင်းမိ ၍၊ ငါ့ ပညတ် တို့ကို ကျင့် စောင့် သဖြင့် အသက် ရှင် လော့။⁵ပညာ ကို ဆည်းဖူး လော့။ ဉာဏ် ကို ဆည်းဖူး လော့။ သတိ မ လစ်စေနှင့်။ ငါ ၏နှုတ်ထွက် စကား ကို မ လွှဲ မ ရှောင်နှင့်။⁶ပညာ ကိုမ စွန့် နှင့်။ သူသည်သင့် ကို ထိန်းသိမ်း လိမ့်မည်။ သူ့ ကို ချစ် လော့။ သင့် ကို စောင့် မ လိမ့်မည်။⁷ပညာ သည် အမြတ် ဆုံး သော အရာ ဖြစ်၏။ ပညာ ကို ဆည်းဖူး လော့။ ဆည်းဖူး သမျှ သော ဥစ္စာ တို့တွင် ဉာဏ် ကို ဆည်းဖူး လော့။⁸သူ့ ကို အမြတ် ထား လော့။ သူ သည် သင့် ကို ချီးမြှောက် လိမ့်မည်။ သူ့ ကို ဘက် ယမ်း လျှင် ၊ ဂုဏ် အသရေကို ပေး လိမ့်မည်။⁹သင် ၏ခေါင်း ကို တင့်တယ် သောဦးရစ် နှင့် ပတ်ရစ် ၍၊ ဘုန်းကြီး သော သရဖူ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည်။¹⁰ငါ့ သား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် နာယူ လော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင့် အသက် နှစ် ပေါင်းများ လိမ့်မည်။¹¹ပညာ လမ်း ကို ငါပြုသ ၍၊ မှန် သောလမ်း ခရီးတို့၌ သင့် ကို ငါ ပို့ဆောင် ၏။¹²ရှောက်သွား လျှင် ၊ ကျဉ်းမြောင်း ရာသို့မ ရောက်၊ ပြေး သောအခါ တိုက်မိ၍မ လဲ ရ။¹³ဥပဒေသ ကို ကိုင်ဆွဲ လော့။ မ လွတ် နှင့်။ စောင့် ထား လော့။ အသက် ရှင် ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်၏။¹⁴အဓမ္မ လူ တို့ လမ်း ထဲ သို့ မ ဝင် နှင့်။ ဆိုးယုတ် သော သူတို့နှင့်အတူ မ လိုက် နှင့်။¹⁵သူ တို့လမ်းကို ကြဉ်ရှောင် လော့။ လိုက် မ သွား နှင့်။ လွဲ ၍ သွား လော့။¹⁶သူ တို့သည် သူ တ ပါး၌ အပြစ် မ ပြုရလျှင် မ အိပ် တတ်။ တစုံတယောက်သော သူ ကို မ လဲ စေ လျှင် အိပ် ၍ မ ပျော် တတ်။¹⁷ဒုစရိုက် နှင့် ဆိုင် သော

မုန့် ကို စား ၍ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း နှင့် ဆိုင် သော စပျစ်ရည် ကို သောက် တတ်ကြ၏။¹⁸ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၏လမ်း သည် တက် သော အာရုံစာ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေထွက် သည်တိုင်အောင် တိုးပွား ထွန်းလင်း တတ်၏။¹⁹မ တရားသောသူတို့၏လမ်း မူကား၊ မှောင်မိုက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် လဲသောအခါ၊ အဘယ် အရာကို တိုက် မိသည် ဟု မ သိ ရကြ။²⁰ငါ့ သား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် လော့။ ငါ ဟောပြော ချက်တို့ကို နား သွင်း လော့။²¹သင့် မျက်မှောက် မှ မ ကွာ စေနှင့်။ နှလုံး တွင်း ဌှိ စောင့် ထားလော့။²²အကြောင်း မူကား၊ ထို တရားစကား ကို တွေ့ ရ သော သူ တို့သည် အသက် ရှင် ခြင်း၊ တကိုယ်လုံး ကျန်းမာ ခြင်းအကြောင်း ကို တွေ့ရပြီ။²³နှလုံး သည် အသက် ၏အခြေ အမြစ် ဖြစ်သောကြောင့် ၊ သင် ၏နှလုံး ကို အထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက် လော့။²⁴ကောက် သောစကား တို့ကိုငင်း ၊ ငြင်းဆန် တတ် သော နှုတ်ခမ်း တို့ကိုငင်းဝေး စွာ ပယ်ရှောင် လော့။²⁵သင် ၏မျက်စိ သည် ရှေ့ရှု ကြည့် ၍ ၊ မျက်ခမ်း တို့ သည် တည့်တည့် အာရုံ ပြုစေလော့။²⁶သင် သွား ရာလမ်း ကို စူးစမ်း ၍ ၊ သွား လေ ရာ ရာ ၌ တည်ကြည် ခြင်း ရှိ စေ လော့။²⁷လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့ မ တိမ်း မလွဲနှင့်။ ဒုစရိုက် ပြုရာ လမ်း ကိုရှောင် လော့။

5ငါ့ သား ၊ သင်သည် သမ္မာ သတိရှိ၍ ၊ သင့် ၏နှုတ်ခမ်း သည် သိပ္ပံ အတတ်ကို စောင့် မည်အကြောင်း၊²ငါ့ ပညာ ကို မှတ် ကျုံး၍၊ ငါ ပေးသောဉာဏ် သို့ သင့် နား ကို လှည့် လော့။³အကြောင်း မူကား၊ အမျိုး ပျက်သောမိန်းမ၏ နှုတ်ခမ်း သည် ပျားလပို့ ကဲ့သို့ယိုတတ် ၍ ၊ သူ ပြော သောစကား သည် ဆီ ထက် ချော သော်လည်း၊⁴အဆုံး ၌ကား ၊ သူ သည်ဘင်း ခါး ရွက် ကဲ့သို့ ခါး ၍၊ သန်လျက် နှင့် အမျှ ထက် ၏။⁵သူ ၏ခြေ တို့သည် သေ ခြင်းသို့ဆင်း ၍၊ သူ သွား ရာ လမ်း သည် မရဏာ နိုင်ငံသို့ ရောက်တတ်၏။⁶သင်သည်အသက် လမ်း ကို မ ဆင်ခြင် ရအောင်၊ သူ့ ထုံးစံ ဓလေ့တို့သည် တရွေ့ရွေ့ ပြောင်းလဲသဖြင့်၊ သင်သည် နား မ လည်နိုင်ရ။⁷သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား တို့၊ ငါ့ စကားကို နားထောင် ကြလော့။ ငါ ဟောပြော ချက်တို့ကို မ ပယ် ကြနှင့်။⁸ထိုသို့သော မိန်းမ ကို ဝေး စွာ ရှောင် သွားလော့။ သူ့ နေရာ တံခါး ဝ သို့ မ ချဉ်း နှင့်။⁹သို့မဟုတ် သင် သည် ကိုယ် ဂုဏ် အသရေကို သူတပါး ၌ ငင်း၊ ကိုယ် အသက် ကို ကြမ်းတမ်း သော သူ တို့ ၌ ငင်း အပ် လိမ့်မည်။¹⁰တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် သင် ၏စည်းစိမ် နှင့် ပြည့်ဝ ကြလိမ့်မည်။ သင် လုပ် ၍ ရသောဥစ္စာ သည် တ ပါး အမျိုးသားအိမ် သို့ ရောက်လိမ့်မည်။¹¹နောက်ဆုံး ၌ သင့် အသား ၊ သင့် ကိုယ် ကာယ ဆွေးမြေ့ သောအခါ၊¹²ငါသည် သွန်သင် ခြင်း ကို မုန်း လေ ပြီ တကား။ ဆုံးမ ခြင်း ကို စိတ် နှလုံး ထဲမှာ မထိမ့်မြင် ပြုလေပြီ တကား။¹³ငါ့ ဆရာ တို့၏ စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲ၊ ငါ့ အား သွန်သင် သော သူ တို့ ၏စကား ကို နား မ ခံ ဘဲ နေ လေ ပြီ တကား။¹⁴စည်းဝေး သော ပရိတ် သတ် များ အလယ် ၌ ဒုစရိုက် မျိုးကို ကုန်စင် လှသည်တိုင်အောင် ငါပြု လေ

ပြီ တကား ဟု မြည်တမ်း ရလိမ့်မည်။¹⁵ ကိုယ် ဆိုင်သော ရေ အိုးကို သုံး၍ ၊ ကိုယ် ရေတွင်း ထဲက ထွက် သော စမ်းရေကို သောက်လော့။¹⁶ သင် ၏ စမ်းရေ များပြား ၍ ၊ လမ်း များအနား မှာ စီးသော မြစ် များ ဖြစ် စေ လော့။¹⁷ တ ပါး အမျိုးသား နှင့် ပေါင်းဘက်၍ မ ဆိုင် စေ ဘဲ ၊ ကိုယ် တ ပါး တည်း သာ ဆိုင် စေ လော့။¹⁸ သင် ၏စမ်းရေ တွင်း၌မင်္ဂလာ ရှိ စေ၍ ၊ အသက် အရွယ် ပျိုစဉ် ကာလ ပေါင်းဘော်သော မယား နှင့်အတူပျော်မွေ့ လော့။¹⁹ သူသည်စုံမက် တတ်သော သမင်မ ၊ နှစ်လိုဘွယ် သော ဒရယ်မ ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏သားမြတ် တို့သည် သင် ၏အလိုဆန္ဒ ကို အစဉ်ပြေစေ၍ ၊ သူ့ကို ချစ် သောစိတ် နှင့် အစဉ် ယစ်မှုး လျက်နေလော့။²⁰ ငါ့ သား ၊ သင် သည် အမျိုး ပျက်သောမိန်းမနှင့် အဘယ် ကြောင့်ယစ်မှုး သနည်း။ ပြည်တန်ဆာ မ၏ ရင်ပတ် ကိုအဘယ်ကြောင့် ဘက်ယမ်း သနည်း။²¹ လူ သွားလာသမျှသော လမ်း တို့သည် ထာဝရဘုရား မျက်မှောက် တော်၌ ရှိကြ၍ ၊ သွား လာသမျှ သော အခြင်းအရာ တို့ကို စူးစမ်း တော်မူ၏။²² အဓမ္မ လူသည် မိမိ ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ် ဖြင့် ဘမ်း မိ ခြင်း ၊ မိမိ အပြစ် ကြီး တို့ဖြင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။²³ သူ သည် အလွန် မိုက် သောကြောင့် မှားယွင်း ၍ ၊ သွန်သင် ခြင်း ကို မ ခံရဘဲသေ သွားရလိမ့်မည်။

6 ငါ့ သား ၊ သင် သည် အဆွေ ခင်ပွန်းအတွက် အာမခံ မိသော် ၎င်း ၊ သူတပါး နှင့် လက်ဝါး ချင်း ရိုက် မိ သော်၎င်း ၊² ကိုယ် နှုတ်ထွက် စကား ဖြင့် ကျော့မိ ပြီ။ ကိုယ် ပြော သောစကား ကြောင့် အမှု ရောက် လေ ပြီ။³ ငါ့ သား ၊ သင် သည် အဆွေ ခင်ပွန်း လက် သို့ ရောက် မိ လျှင် ၊ ကိုယ် ကို နှုတ် အံ့ သော ငါ့ အဘယ်သို့ ပြု ရမည် နည်း ဟူ မူကား ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း ထံသို့ သွား ၍ ၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ လျက် သူ့ကို နှိုးဆော် လော့။⁴ အိပ် မ ပျော် နှင့် ၊ မျက်စိ မှိတ် ၍ မ ငိုက် နှင့် ၊⁵ မုဆိုး လက် မှ သမင် ဒရယ် ကို၎င်း ၊ ငှက် ကို၎င်း နှုတ် ရသ ကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုနှုတ် လော့။⁶ အချင်း လူပျင်း ၊ ပရွက်ဆိတ် ထံသို့ သွား ၍ ၊ သူ ၏ အပြု အမှု တို့ကို ဆင်ခြင် သဖြင့် ပညာ ရှိ စေ လော့။⁷ ပရွက် ဆိတ် သည် ဆရာ မ ရှိ ၊ ပဲပြင် သော သူမ ရှိ ၊ မင်း မ ရှိ ဘဲ လျက် ၊⁸ နွေ ကာလနှင့် စပါး ရိတ် ရာ ကာလ၌ မိမိ စားစရာ အစာ ကို ရှာဖွေ သိုထား တတ်၏။⁹ အို လူပျင်း ၊ သင် သည် အဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး အိပ် လျက်နေလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ် သောအခါ နိုး လိမ့်မည်နည်း။¹⁰ ခဏ အိပ် လျက် ၊ ခဏ ပျော် လျက် ၊ အိပ်ပျော် အံ့သောငါ ခဏ လက် ချင်းပိုက် လျက် နေစဉ်တွင် ၊¹¹ ဆင်းရဲ ခြင်း သည် ခရီးသွား သော သူကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဥစ္စာ ပြုန်းတီးခြင်းသည် သူရဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ရောက် လာ လိမ့်မည်။¹² ဆိုးယုတ် သော သူ နှင့်မ တရား သော သူ သည် ကောက်လိမ် သော စကား၌ ကျင်လည် တတ်၏။¹³ မျက်တောင် ခတ် လျက် ၊ ခြေ ဖြင့် အမှတ် ပေး လျက် ၊ လက် ချောင်းတို့ဖြင့် သွန်သင် လျက် ပြုတတ်၏။¹⁴ ကောက် သောစိတ် သဘော နှင့် ပြည့်စုံ၍ ၊ မ ကောင်းသော အကြံ ကို အစဉ် ကြံစည်

တတ်၏။ သူတပါးချင်းရန်တွေ့ စေခြင်းငါပြုတတ်၏။¹⁵ ထိုကြောင့် သူ သည် အမှတ်တမဲ့ အမှု ရောက် ၍ ၊ ကိုးကွယ် ရာမ ရဘဲ ချက်ခြင်း ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးရလိမ့်မည်။¹⁶ ထာဝရဘုရား မုန်း တော်မူသောအရာ ခြောက် ပါး မက ၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ တော် မူ သော အရာ ခုနစ် ပါး ဟူ မူကား ၊¹⁷ ထောင်လွှား သော မျက်နှာ တ ပါး ၊ မုသာ ၌ ကျင်လည် သော လျှာ တ ပါး ၊ အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသက် ကိုသတ် သော လက် တ ပါး ၊¹⁸ မ ကောင်းသော အကြံ ကို ကြံစည် သော နှလုံး တ ပါး ၊ အပြစ် ပြုရာသို့ အလျင် အမြန်ပြေး တတ်သော ခြေ တ ပါး ၊¹⁹ မုသာ စကားကိုပြော ၍ မ မှန်သောသက်သေ တ ပါး ၊ အပေါင်း အဘော်ချင်း ရန်တွေ့ စေခြင်းငါပြုတတ် သော သူတပါးတည်း။²⁰ ငါ့ သား ၊ အဘ ၏ပညတ် စကားကို နားထောင် လော့။ အမိ ပေးသော တရား ကို မ ပယ် နှင့်။²¹ နှလုံး ပေါ်မှာ အမြဲ ချည် ၍ လည်ပင်း ၌ ဆွဲ ထား လော့။²² သင် သည် အခြားသို့ သွား သောအခါ ၊ ထိုပညတ် တရား သည် လမ်း ပြ လိမ့်မည်။ အိပ် သောအခါ သင့် ကို စောင့် လိမ့်မည်။ နိုး သောအခါ သင် နှင့် နှုတ်ဆက် လိမ့်မည်။²³ အကြောင်း မူကား ၊ ပညတ် တော်သည် မီးခွက် ဖြစ်၏။ တရား တော်သည် အလင်း ဖြစ်၏။ အပြစ် ကို ပြ တတ် သော ဩဝါဒ စကား သည် အသက် လမ်း ဖြစ်၏။²⁴ ဆိုး သောမိန်းမ နှင့် ၎င်း ၊ အမျိုး ပျက်သော မိန်းမ ချော့မော့ တတ်သော နှုတ် နှင့်၎င်း လွတ်စေခြင်းငါ ၊ သင့် ကို စောင့် ဘို့ရာဖြစ်သတည်း။²⁵ ထိုသို့သောမိန်းမ သည် အဆင်း လှသော်လည်း ၊ တပ်မက် သော စိတ် မ ရှိ နှင့်။ သူ သည် မျက်ခမ်း တို့ဖြင့် သင့် ကိုမ ကျော့မိ စေနှင့်။²⁶ အကြောင်း မူကား ၊ ပြည်တန်ဆာ မကို မှီဝဲ သော ယောက်ျား သည် ဆင်းရဲ၍ ၊ မုန့် တ လုံး ကို သာ ရတတ်၏။ မျောက်မထားသော မိန်းမ သည်လည်း မြတ် သောအသက် ကို ဘမ်း တတ်၏။²⁷ လူ သည် အဝတ် မ လောင် ဘဲ မီး ကို ပိုက် ဘက် နိုင် သလော ။²⁸ ခြေ မ လောင် ဘဲ မီး ခဲပေါ်မှာ နင်း နိုင်သလော။²⁹ သူ့ မယား ထံသို့ ဝင် သောသူသည် ထိုနည်းတူ ဖြစ်၏။ သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား သော သူမည်သည် ကား ၊ အပြစ် နှင့် မ ကင်းမလွတ်နိုင် ရာ။³⁰ မွတ်သိပ် သောစိတ် ပြေ စေခြင်းငါ ၊ ခိုး သောသူ ပင် အပြစ် မ လွတ် ရ။³¹ တွေ့ မိ လျှင် ခုနစ် ဆ ပြန်ပေး ရမည်။ ကိုယ် အိမ် ၌ ရှိ သမျှ သော ဥစ္စာ တို့ကို လျော် ရ မည်။³² သူ့မယား ကို ပြစ်မှား သောသူသည် ဉာဏ် မ ရှိ။ ထိုသို့ ပြု သောသူ သည် မိမိ အသက် ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။³³ နာကျင် စွာ ထိခိုက်ခြင်း နှင့် အသရေ ရှုတ်ချ ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။ သူ ၏အရှက် ကွဲ ခြင်း သည် မ ပြေ နိုင်။³⁴ အကြောင်း မူကား ၊ ယောက်ျား သည် မယားကို မယုံ သောစိတ်ရှိ လျှင် ၊ ပြင်းထန်စွာ အမျက်ထွက် တတ်၏။ အပြစ် ပေးချိန် ရောက် သောအခါ သနား ခြင်းမ ရှိတတ်။³⁵ လျော်ပြစ်ငွေ မည်မျှ ကို ပမာဏ မ ပြုတတ်။ များစွာ သော လက်ဆောင် တို့ကိုပေးသော်လည်း စိတ် မ ပြေတတ်။

၇ ငါ့ သား ၊ ငါ့ စကား ကို စေ့စေ့ နားထောင်၍ ၊ ငါ့ ပညတ် တို့ကို သင် ခဲ့ သို့ထား လော့။^၂ ငါ့ ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ အသက် ရှင် လော့။ ငါ ပေးသော တရား ကို ကိုယ် မျက် ဆန် ကဲ့သို့ စောင့် လော့။^၃ သင် ၏လက် ချောင်းတို့၌ ချည် ထား၍၊ သင် ၏ နှလုံး အင်း စာရင်း၌ ရေးမှတ် လော့။^၄ ပညာ ကို ကိုယ် နှမ ဟူ၍၎င်း၊ ဉာဏ် ကို ကိုယ် ပေါက် ဘော် ဟူ၍၎င်း ခေါ် လော့။^၅ သို့ပြုလျှင် သူ တို့သည် အမျိုး ပျက်သောမိန်းမ ၊ နှုတ် နှင့် ချော့မော့ တတ်သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ လက် မှ သင့် ကို ကယ်တင် ကြ လိမ့်မည်။^၆ ငါ့ အိမ် ပြတင်း ရွက်ကြားမှ ငါ ကြည့် ၍မြင်ရသော အမှု ဟူမူကား၊^၇ ဉာဏ် တိမ်သော အမျိုးသားချင်း စု ကို ငါ ကြည့်၍ စဉ်တွင်၊ ဉာဏ် မ ရှိသော လူ ပျို တယောက်သည်၊^၈ ထိုသို့သော မိန်းမ နေရာလမ်း ထောင့် အနား သို့ ရောက်သွား သဖြင့် ၊^၉ မိုဃ်းချုပ် ၍ ညဦး အချိန် ၊ ညဉ့် နက် သော အချိန် ရောက်သောအခါ ၊ ထိုမိန်းမ နေရာ လမ်း သို့ လိုက် လေ၏။^{၁၀} ပြည်တန်ဆာ အဝတ်ကိုဝတ်၍ ၊ ဆန်းပြားသော မိန်းမ သည် ထိုသူ ကို ကြိုဆို ၏။^{၁၁} ထို မိန်းမသည် ကျယ် သောအသံနှင့် ခိုင်မာ သော စိတ် သဘောရှိ၏။ ကိုယ် အိမ် ၌ မ နေ ၊ လည် တတ်၏။^{၁၂} ခဏ အိမ် ပြင်၊ ခဏ လမ်း ထဲမှာနေလျက် ၊ လမ်း ထောင့် အရပ်ရပ် ၌ ချောင်းမြောင်း ၍ကြည့်တတ်၏။^{၁၃} ထို လူပျိုကို တွေ့သောအခါ၊ ရဲ သော မျက်နှာ နှင့် ဘမ်း ဘက်နမ်းရှုပ် လျက်၊^{၁၄} ငါ ၌ မိသဟာယ ပူဇော် သကုကာရှိ၏။ ယနေ့ ငါ့ ဂတိ ဝတ်ကို ငါဖြေ ပြီ။^{၁၅} ထိုကြောင့် သင့် ကို ကြိုဆို အံ့သောငှါ ငါထွက် လာပြီ။ သင့် မျက်နှာ ကို ကြိုးစား ရှာ ၍ တွေ့ပြီ။^{၁၆} ငါ့ ခုတင် ကိုချယ် လှယ်သော အိပ်ရာခင်း နှင့်၎င်း၊ အဲ ဂု တု တု ပိတ် ချော နှင့်၎င်း ပြင်ဆင် ပြီ။^{၁၇} ငါ့ မွေရာ ကို မှ ရန် ၊ အကျော် ၊ သစ်ကြံပိုး နှင့် ထုံ ပြီ။^{၁၈} လာ ပါ၊ မိုဃ်းလင်း သည်တိုင် အောင် ကာမ ရာဂ စိတ်ကို ဖြေ ကြကုန်အံ့။ မေထုန် ပြု၍ မွေလျော် ကြကုန်အံ့။^{၁၉} ငါ့အရှင် သည် အိမ် မှာ မ ရှိ။ ငွေ အိတ် ကို ဆောင် လျက်ဝေး သော အရပ် သို့ သွား ပြီ။^{၂၀} ပွဲ နေ့ ရောက်မှသာ ပြန် လာ လိမ့်မည်ဟု၊^{၂၁} ချစ် ဘွယ်သော စကားနှင့် ထိုသူ ကို သွေးဆောင် ၍ ချော့မော့ တတ်သော နှုတ်ခမ်းနှင့် နိုင် သဖြင့်၊^{၂၂} နွား သည်အသေခံ ရာသို့ လိုက် သကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သမင်ဒရယ်သည် မိမိ အသည်း ၌ မြား မ ထိုး မှီ တိုင်အောင်၊ ဘမ်း မိ ရာ ထဲ သို့ ဝင် သကဲ့သို့ ၎င်း၊^{၂၃} ငှက် သည် မိမိ အသက် ဆုံး စေ ခြင်း ငါ ထောင် မှန်း ကို မ ရိပ်မိ ဘဲ၊ ကျော့ကွင်း ထဲသို့ အလျင် အမြန်ဝင်သကဲ့သို့ ၎င်း၊ လူပျိုသည် ထို မိန်းမ နောက် သို့ ချက်ခြင်း လိုက်သွား တတ်၏။^{၂၄} သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား တို့၊ ငါ့ စကားကို နားထောင် ၍ ငါ ဟောပြော ချက်တို့ကို မှတ် ကျုံး ကြလော့။^{၂၅} ထိုသို့သော မိန်းမ နေရာလမ်း ကို စိတ် မ ငဲ့ကွက် နှင့်။ သူ ကျင်လည်သော လမ်း ခရီးသို့ လွှဲ ၍မ လိုက်နှင့်။^{၂၆} အကြောင်း မူကား၊ သူသည်စစ်သူရဲ အများ တို့ကို လှဲ လေပြီ။ ခွန်အား ကြီးသော သူ အများ တို့ကို သတ် လေပြီ။^{၂၇} သူ ၏အိမ် သည် သေ မင်း၏ဘုံ ဗိမာန်သို့ ဆင်း ၍၊ မရဏာ နိုင်ငံသို့ ရောက်သောလမ်း ဖြစ်၏။

၈ ဉာဏ် ပညာသည် ခေါ် ၍ မိမိ အသံ ကို လွှင့် သည် မ ဟုတ် လော့။^၂ မြင့် သောအရပ် ထိပ် ၌ ၎င်း၊ လမ်း ခရီးအနား ၌ ၎င်း ရပ် နေ၏။^၃ ကြီးသောတံခါးဝ ၊ မြို့တံခါး ၊ အိမ်တံခါး ဝမှာ ကြွေးကြော် ၍၊^၄ အချင်း လူ တို့၊ သင် တို့အား ငါ ခေါ် ၏။ လူ သား တို့ အား အသံ ကို ငါ လွှင့်၏။^၅ ဉာဏ် တိမ်သော သူ တို့၊ ပညာ တရား ကို နားလည် ကြလော့။ လူမိုက် တို့၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ရှိ ကြလော့။^၆ နားထောင် ကြ၊ မြတ် သော စကား ကို ငါ ပြော မည်။ မှန် သော တရား စကား ကို ငါ နှုတ်မြွက် မည်။^၇ ငါ့ နှုတ်ထွက် စကား သည် သမ္မာ တရားနှင့်သာ ဆိုင်၍ ၊ ငါ့နှုတ်ခမ်း တို့သည် ဒုစရိုက် ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာ၏။^၈ ငါ ဟောပြော သမျှ သော စကား တို့သည် ဖြောင့်မတ် ၍ ၊ ကောက် သော သဘော၊ ဖောက်ပြန် သော သဘော နှင့် ကင်းစင် ကြ၏။^၉ နားလည် သော သူ၌ အလုံးစုံ ရှင်းလင်း ၍ ၊ ပညာ ကို ရ သော သူ တို့ အား ဟုတ်မှန် ကြ၏။^{၁၀} ငွေ အရင်၊ ငါ့ နည်း ကို၎င်း၊ မြတ် သော ရွှေ အ ရင် ၊ ပညာ အတတ် ကို၎င်း ခံယူ ကြ လော့။^{၁၁} အကြောင်း မူကား၊ ပညာ သည် ပတ္တမြား ထက် သာ၍မြတ် ၏။ နှစ်သက် ဘွယ် သမျှ သော အရာ တို့သည် ထို ရတနာ ကို မ ပြိုင် နိုင် ကြ။^{၁၂} ငါ့ ဉာဏ် ပညာသည် သမ္မာ သတိ နှင့် ပေါင်း ၍၊ လိမ္မာ သော သိပ္ပံ အတတ် များ ကို ဘော် တတ်၏။^{၁၃} ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သောသဘောကား၊ ဒုစရိုက် ကိုမှန်း သောသဘောတည်း။ မာန ထောင်လွှား ခြင်း၊ စော်ကား ခြင်း၊ မ ကောင်း သော လမ်း သို့ လိုက်ခြင်း၊ ကောက် သောစကား ဖြင့်ပြောဆိုခြင်းတို့ကို ငါမှန်း ၏။^{၁၄} အကြံ ပေးနိုင်သော အခွင့်နှင့် ပညာ ရတနာသည် ငါ ၌ ရှိ၏။ ငါ သည် ဉာဏ် ဖြစ်၍ အစွမ်း သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ၏။^{၁၅} ငါ့ အားဖြင့် ရှင် ဘုရင်တို့သည် စိုးစံ ရသောအခွင့်၊ မင်း အရာရှိတို့သည် ဆုံးဖြတ် ရ သောအခွင့်ရှိကြ ၏။^{၁၆} ငါ့အားဖြင့် မင်းသား ၊ မှူးမတ် ၊ တရားသူကြီး အပေါင်း တို့သည် အစိုးရ သောအခွင့် ရှိကြ၏။^{၁၇} ငါ့ ကိုချစ် သော သူ တို့ ကို ငါချစ် ၏။ ငါ့ ကို ကြိုးစား၍ ရှာ သော သူ တို့သည် တွေ့ တတ် ကြ၏။^{၁၈} ငါ ၌ စည်းစိမ် နှင့် ဂုဏ် အသရေ ရှိ၏။ မြဲ သော စည်းစိမ် နှင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီ ရှိ၏။^{၁၉} ငါ ပေး သော အကျိုး သည် ရွှေ ထက် မက ၊ ရွှေစင် ထက် သာ၍မြတ်၏။ ငါ ကြောင့်ရ သောအခွန် ဘဏ္ဍာသည် ငွေ တော်ထက် သာ၍မြတ် ၏။^{၂၀} ငါသည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းလမ်း ၊ တရား သဖြင့် စီရင်ခြင်းလမ်း အလယ် ၌ ရောက်သွား သည်ဖြစ်၍၊^{၂၁} ငါ့ ကိုချစ် သော သူ တို့ သည် အမွေ ခံ ရသော အခွင့်နှင့် ၊ သူ တို့ဘဏ္ဍာ တိုက်ပြည့်ဝ စေသော အခွင့်ကို ငါပေးတတ်၏။^{၂၂} ထာဝရဘုရား သည် ရှေး အမှု တော်ကို မ ပြုမီ ထွက်ကြ တော်မူစ ကပင် ငါ့ ကို ပိုင် တော်မူ၏။^{၂၃} မြေကြီး မ ဖြစ် မှီ၊ ရှေ့ဦးစွာ သောကာလ၊ အနန္တ ကာလမှစ၍ ငါသည် ဘိသိက် ခံ ပြီ။^{၂၄} နက်နဲ သော ပင်လယ် မ ဖြစ်၊ ရေ နှင့် ကြွယ်ဝ သော စမ်းရေ တွင်းမ ဖြစ်မီ ငါ့ကိုဖြစ် ဘွားစေတော်မူ၏။^{၂၅} တောင် ကြီးမ တည် ၊ တောင် ငယ်မဖြစ် မှီ၊^{၂၆} မြေကြီး နှင့် လယ် တောများကို မ ဖန်ဆင်း

၊ အဦးဆုံး သော မြေမှုန့်ကိုမျှ မဖန်ဆင်းမီ၊ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွားစေ တော်မူ၏။²⁷ မိ ယ်း ကောင်းကင် ကို ပြင် တော် မူ သောအခါ ငါ ရှိ ၏။ သမုဒ္ဒရာ မျက်နှာ ကို ကန့်ကွက် သောအမှု။²⁸ အထက် မိုဗ်းတိမ် ကို တည် စေသောအမှု၊ နက်နဲ သောအရပ်၌ စမ်းရေ ပေါက်တို့ကို ခိုင်ခံ့ စေသောအမှု။²⁹ သမုဒ္ဒရာ ၌ ကန့် ကွက်သော အပိုင်းအခြားကို ရေ မ လွှမ်း ရမည်အကြောင်းစီရင် သောအမှု၊ မြေကြီး တိုက်မြစ် တည် သော အမှု တို့ကို ပြီးစီး စေတော်မူသောအခါ ၊³⁰ ငါသည်ကျွေးမွေး တော်မူသောသားကဲ့သို့၊ အထံ တော်ပါးတွင် နေ ၍ ၊ အစဉ် မပြတ် မွေ့လျော် တော် မူ ရာ ဖြစ် ၏။ ရှေ့ တော်၌ အစဉ် မပြတ် ကစား လျက် ၊³¹ ဖန်ဆင်းတော်မူသောမြေကြီး တပြင်လုံး တွင် ရွှင်လန်း လျက် ၊ လူ သားတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ပျော်ပါး လျက် နေ၏။³² သို့ ဖြစ်၍ ငါ့သား တို့၊ ငါ့ စကားကို နားထောင် ကြ လော့။ ငါ ၏လမ်း များကို စောင့်ရှောက် သောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။³³ ငါဆုံးမ ခြင်းကို မ ပယ် ကြနှင့်။ နားထောင် ၍ ပညာ ရှိကြလော့။³⁴ ငါ့ စကား ကို ကြား ၍ ငါ့ တံခါး နား မှာ နေ့ တိုင်း စောင့် လျက် ၊ တံခါး တိုင် နားမှာ မြော်လင့် လျက် နေသောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။³⁵ ငါ့ ကို ရှာ ၍ တွေ့သော သူသည် အသက် ကို တွေ့ ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူး တော်ကိုလည်း ခံရ ၏။³⁶ ငါ့ ကိုပြစ်မှား သော သူမူကား ၊ မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကိုပြစ်မှား ၏။ ငါ့ ကိုမုန်း သောသူအပေါင်း တို့သည် သေ ခြင်းကိုချစ် ကြ၏။

9 ဉာဏ်ပညာ သည်အိမ်တိုင် ခုနစ် တိုင်ကိုခုတ် ၍၊ မိမိ နေရာအိမ် ကို ဆောက် လေပြီ။² သူ ၏အကောင် များကိုသတ် ၍၊ စပျစ်ရည် ကို ဘော် ပြီးမှစားပွဲ ကို ခင်း လေပြီ။³ ကျွန် မ တို့ကိုစေလွှတ် ၍၊ မြို့ တွင် အမြင့်ဆုံး သော အရပ်တို့၌ ကြွေးကြော် လေသည်ကား၊⁴ ဉာဏ် တိမ်သောသူ သည် ဤ အရပ်သို့ဝင် စေ။ အိုပညာ မ ရှိသော သူ၊⁵ လာ လော့။ ငါ့ မုန့် ကို စား လော့။ ငါ ဘော် သော စပျစ်ရည် ကို သောက် လော့။⁶ မိုက် သောသူကို ရှောင် ၍ အသက် ချမ်းသာရ လော့။ ပညာ လမ်း သို့ လိုက် လော့ဟုဆိုသတည်း။⁷ မထီမဲ့မြင် ပြု သောသူကို ဆုံးမ သောသူသည် အရှက်ကွဲ ခြင်းကိုငင်း ၊ လူဆိုး ကို အပြစ် ပြသောသူသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်းခံရ လိမ့်မည်။⁸ မထီမဲ့မြင် ပြု သော သူ ကို မ ဆုံးမ နှင့်။ သင့် ကို မုန်း လိမ့်မည်။ ပညာ ရှိ ကို အပြစ် ပြလော့။ သူသည် သင့် ကို ချစ် လိမ့်မည်။⁹ ပညာ ရှိသော သူ ကို ဆုံးမ လျှင် ၊ သူသည် သာ၍ပညာ ရှိ လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် သောသူကို သွန်သင် လျှင် ၊ သူသည် သိပ္ပံ အတတ်တိုးပွား လိမ့်မည်။¹⁰ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘောသည် ပညာ ၏မူလ အမြစ် ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်း တော် မူ သော ဘုရား ကို သိကျွမ်း သော သဘောသည် ဉာဏ် ဖြစ်၏။¹¹ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ ကို အမှီပြု ၍၊ သင် ၏ နေ့ရက် ကာလနှင့် အသက် အပိုင်းအခြား နှစ် ပေါင်း ကာလ တိုး ပွား လိမ့်မည်။¹² သင် သည် ပညာ ရှိ လျှင် ၊ ကိုယ်တိုင် အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ မထီမဲ့မြင် ပြုလျှင် ကိုယ်တိုင် သာအပြစ်

ကိုခံရလိမ့်မည်။¹³ မိုက် သောမိန်းမ သည် စကား သံကျယ်၍ ဉာဏ် တိမ်သဖြင့် အလျှင်း မ သိ တတ်။¹⁴ မိမိ အိမ် တံခါး နားတွင် မြို့မြင့် ရာ အရပ် အနေအထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊¹⁵ လမ်း ၌ တည့်တည့် ခရီး သွားသောသူ တို့ ကို ခေါ် ၍၊¹⁶ ဉာဏ် တိမ်သောသူ သည် ဤ အရပ်သို့ဝင် စေ။ အိုပညာ မ ရှိသောသူ၊¹⁷ ခိုး သောရေသည် ချို ၏။ တိတ်ဆိတ် စွာစား သောမုန့် လည်း မြိန် သည်ဟု ဆို တတ်၏။¹⁸ ထို အရပ်၌ သိချိုင်း သား ရှိ ကြောင်း၊ ထို မိန်းမ ၏ ဧည့်သည် တို့သည် မရဏာ နိုင်ငံအနက်ဆုံး ၌ နေ ကြောင်း ကို ထိုယောက်ျားသည်မ သိ မမှတ်။

10 ရှောလမုန် မင်း၏ သုတုတံ စကားဟူမူကား၊ ပညာ ရှိ သော သား သည် အဘ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း၊ မိုက် သော သား မူကား ၊ အမိ ဝမ်းနည်း ခြင်း အကြောင်း ကို ဖြစ် စေ တတ်၏။² မ တရားသောဥစ္စာဘဏ္ဍာ သည် အကျိုး မ ရှိ။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီ မူကား ၊ သေ ခြင်းမှ ကယ်တင် တတ် ၏။³ ဖြောင့်မတ် သော သူကို ငတ် ၍ သေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား သည် အခွင့်ပေးတော်မ မူ။ မ တရားသောသူ တို့ ၏ အဓမ္မ အမှုကိုကား ဖျက်ဆီး တော် မူ၏။⁴ ပျင်းရိ သောသူသည် ဆင်းရဲ ခြင်း၊ လုံ့လ ဝိရိယ ရှိသောသူသည် ကြွယ်ဝ ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။⁵ အသီး သီးသောအချိန်၌ သိမ်းယူ သော သူ သည် ပညာ ရှိ သော သား ဖြစ်၏။ စပါး ရိတ် ရာ ကာလ၌ အိပ် တတ် သော သူ မူကား၊ အရှက် ခွဲ တတ် သော သား ဖြစ်၏။⁶ တရား သော သူ၏ခေါင်း ပေါ် မှာ မင်္ဂလာ သက်ရောက် တတ်၏။ မ တရားသောသူ၏နှုတ် ကိုကား ညှဉ်းဆဲ ခြင်း အပြစ်သည် ပိတ် လိမ့်မည်။⁷ တရား သောသူကို အောက်မေ့ သောအခါ ကောင်းကြီး ပေးတတ်၏။ မ တရားသောသူ၏နာမ မူကား ပုပ်ပျက် တတ်၏။⁸ လိမ္မာ သော သူသည် ပညတ် တရား ကို ခံ တတ်၏။⁹ ဖြောင့်မတ် ခြင်းလမ်းသို့ လိုက် သော သူသည် အနင်း မှန် လိမ့်မည်။ ကောက် သော လမ်း သို့ လိုက် သော သူ မူကား ၊ သဘော ထင်ရှားလိမ့်မည်။¹⁰ မျက်စိ မှိတ် သော သူသည် စိတ် ကို ပူစေ တတ်၏။ စကား များ သော လူမိုက် မူကား ဆုံးရှုံး တတ်၏။¹¹ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏နှုတ် သည် အသက် ရေတွင်း ဖြစ်၏။ မ တရားသောသူ၏ နှုတ် ကိုကား ၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း အပြစ်သည် ပိတ် လိမ့်မည်။¹² မုန်း သောစိတ်သည် ရန်တွေ့ရာသို့ တိုက်တွန်း တတ်၏။ ချစ် သောစိတ် မူကား ၊ ခပ်သိမ်း သော အပြစ် တို့ကို ဖုံးအုပ် တတ်၏။¹³ ဉာဏ် ကောင်းသောသူသည် ပညာ စကား ကို ပြော တတ်၏။ ဉာဏ် မဲ့ သောသူ၏ကျော အဘို့ မူကား ကြိမ်လုံး ရှိ၏။¹⁴ ပညာရှိ သော သူ တို့သည် ကြားသိ သော အရာကို သိမ်း ထားတတ်၏။ မိုက် သောသူ၏နှုတ် မူကား ၊ အကျိုးနည်း ခြင်း နှင့် နီးစပ် ၏။¹⁵ ငွေ ရတတ် သော သူ၏ စည်းစိမ် သည် သူ ၏ခိုင်ခံ့ သောမြို့ ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသား တို့၏ဆင်းရဲ ခြင်းမူကား၊ သူ တို့၏ အကျိုးနည်း ကြောင်းဖြစ်၏။¹⁶ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏အလုပ် အကိုင်သည် အသက် နှင့်ငင်း၊ မ တရားသောသူ၏ အကျိုး စီးပွား

သည် အပြစ် နှင့်ငှင်း ယှဉ်၏။¹⁷နည်း ဥပဒေသ ကို စောင့်ရှောက် သော သူ သည် အသက် လမ်း သို့ လိုက် တတ်၏။ ဆုံးမ ခြင်း ကို ငြင်းပယ် သောသူမူကား လမ်းလွဲ တတ်၏။¹⁸အပြိုး ဖွဲ့သောသဘော ကို မုသာ နှုတ်ခမ်း ဖြင့် ဖုံး ထားသောသူ၊ သူ့အသရေ ပျက်အောင် ပြောတတ် သော သူ သည် မိုက် သော သဘောရှိ၏။¹⁹စကား များ သောအားဖြင့် အပြစ် ပါ တတ်၏။ မိမိ နှုတ် ကို ချုပ်တည်း သော သူ မူကား ပညာ ရှိ၏။²⁰ဖြောင့်မတ် သောသူ၏လျှာ သည် ငွေစင် နှင့် တူ ၏။ ဆိုး သောသူ ၏ နှလုံး မူကား အဘိုး မထိုက်။²¹ဖြောင့်မတ် သော သူ ၏နှုတ်ခမ်း တို့သည် လူအများ ကို ကျွေး တတ်၏။ မိုက် သော သူ တို့မူကား ၊ ဉာဏ် မ ရှိ သောကြောင့် သေ ကြ လိမ့်မည်။²²ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ သည် စည်းစိမ် ကို ဖြစ် စေ တတ်၏။ ထို စည်းစိမ် နှင့် လည်း၊ ဝမ်းနည်း ခြင်း အကြောင်း ကို ရောနှော တော် မ မူ။²³မိုက် သော သူ သည် အပြစ် ပြု ရာ၌ ပျော်မွေ့တတ်၏။ ဉာဏ် ကောင်းသောသူ မူကား ဆင်ခြင် တတ်၏။²⁴မ တရားသောသူကြောက် တတ် သော အမှုသည် သူ့ အပေါ်သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် သောသူ တောင့်တ သော အကျိုးကို ကား ၊ ဘုရားသခင်ပေး တော်မူမည်။²⁵မ တရားသောသူသည် လွန် သွားသော လေဘွေ ကဲ့သို့ ပျောက် တတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ မူကား ၊ မြဲမြံ သော တိုက်မြစ် ဖြစ်၏။²⁶ပုံးရည် သည်သွား ၌ ၎င်း ၊ မီးခိုး သည် မျက်စိ ၌ ၎င်း ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ ပျင်းရိ သော သူ သည် စေလွှတ် သောသူ ၌ ဖြစ် ၏။²⁷ထာဝရဘုရား ကိုကြောက်ရွံ့ သော သဘောသည် အသက် တာကို ရှည် စေတတ်၏။ မ တရားသောသူ ၏ နှစ် ပေါင်းကာလမူကား တို တတ်၏။²⁸ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ မြော်လင့် ခြင်းသည် ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ဆိုး သော သူ၏ မြော်လင့် ခြင်းမူကား ပျောက်ပျက် လိမ့်မည်။²⁹ထာဝရဘုရား ၏ တရားလမ်း သည် ဖြောင့်မတ် သော သူ ခိုင်ခံ့ ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ မ တရားသဖြင့် ကျင့် သော သူ တို့ မူကား ၊ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ရ ကြ လိမ့်မည်။³⁰ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် အစဉ် မပြတ် နေရာ မှ မ ရွေ့ ရ။ မ တရား သော သူ မူကား ၊ မြေ ပေါ်မှာ အတည် မ ကျရ။³¹ဖြောင့်မတ် သော သူ၏ နှုတ် မှ ပညာ စကား ထွက် တတ်၏။ ကောက်လိမ် သော လျှာ မူကား ၊ အ ဖြတ် ခံ ရ လိမ့်မည်။³²ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ နှုတ်ခမ်း တို့သည် နှစ်သက် ဘွယ်သော အရာကို သိကျွမ်း တတ်၏။ မ တရား သောသူတို့ မူကား ၊ ဆန့်ကျင် သော စကား ကို ပြောတတ် ကြ၏။

11မ မှန်သောချိန်ခွင် သည် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော် မူဘွယ်၊ မှန် သောအလေး မူကား ၊ နှစ်သက် တော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။²မာန ထောင်လွှား သောအခါ အရှက် ကွဲခြင်း ဖြစ် တတ်၏။ စိတ် နှိမ့်ချသောသူတို့၌ ကား ပညာ ရှိ၏။³ဖြောင့် သောသဘောသည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ကိုပဲ့ပြင် တတ်၏။ ကောက် သောသဘော

မူကား ၊ လွန်ကျူး သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။⁴အမျက် ဒေါသ ထွက်သောကာလ ၌ စည်းစိမ် ဥစ္စာသည် အကျိုး မ ပေးနိုင်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီ မူကား ၊ သေ ခြင်း မှ ကယ်တင် တတ်၏။⁵ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီ သည် စုံလင် သော သူ တို့ကို ပဲ့ပြင် တတ်၏။ မ တရား သောသူမူကား ၊ မိမိ မ တရားသော အမှုအားဖြင့် ဆုံးရှုံး တတ်၏။⁶ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ ၏ဖြောင့်မတ် သော သဘော သည် သူ တို့ကို ကယ်တင် တတ်၏။ လွန်ကျူး သော သူ တို့ မူကား ၊ မိမိ တို့ အဓမ္မ ၌ ကျောမိ တတ်ကြ၏။⁷ဆိုး သောသူ သည် သေ သောအခါ မြော်လင့် ခြင်း ပျက် တတ်၏။ မတရားသောသူ၏တောင့်တ ခြင်း လည်း ပျက် တတ်၏။⁸ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ဒုက္ခ ထဲက ထွက်မြောက် ၍ ၊ သူ့ ကိုယ်စား မ တရားသောသူ ခံ ရ ၏။⁹အဓမ္မ လူသည် မိမိ နှုတ် ဖြင့် မိမိ အိမ်နီးချင်း ကို ဖျက် တတ်၏။ တရား သောသူမူကား ၊ ပညာ အတတ် အားဖြင့် အမှု လွတ် တတ်၏။¹⁰တရား သော သူ သည် ကောင်းစား သောအခါ တမြို့ လုံးဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။ မ တရားသော သူ သည် ဆုံးရှုံး သောအခါ မူကား ၊ ကြွေးကြော် ခြင်း ရှိ၏။¹¹တရား သော သူ သည် ကောင်း ကြီး ပေး သော အားဖြင့် သူ၏နေရာ မြို့ သည် ချီးမြှောက် ခြင်း သို့ငှင်း၊ မ တရား သော သူ ၏နှုတ် ဖြင့် ဖြိုဖျက် ခြင်းသို့ငှင်း ရောက် တတ်၏။¹²ပညာမဲ့ သော သူသည် မိမိ အိမ်နီးချင်း ကို မတီမီမြင် ပြုတတ်၏။ ဉာဏ် ကောင်းသော သူ မူကား ၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ တတ်၏။¹³လည် ရှိစကား များစွာ ပြော တတ် သော သူ သည် လျှို့ဝှက် အပ် သော အရာ ကို ဘော်ပြ တတ်၏။ သစ္စာ စောင့်သောသူမူကား ၊ ဝှက်ထား တတ်၏။¹⁴အကြံ ပေး နိုင် သော ဉာဏ် မ ရှိ လျှင် ပြည် သား တို့ သည် ရှုံး တတ်၏။ အကြံ ပေးနိုင်သောသူ အများ ရှိလျှင် မူကား ၊ ဘေး လွတ်တတ်၏။¹⁵အကျွမ်း မဝင်သောသူ၏ အမှု၌အာမခံ သောသူသည် အလွန် နာ လိမ့်မည်။ လက်ဝါး ချင်း ရိုက် သော အမှုကို မုန်း သော သူ မူကား ၊ စိုးရိမ် စရာမရှိ။¹⁶နှစ်သက် ဘွယ်သောမိန်းမ သည် ဂုဏ် အသရေ ကိုငှင်း ၊ ခွန်အား ကြီးသော ယောက်ျား သည် စည်းစိမ် ကိုငှင်း ရ တတ်၏။¹⁷သနား တတ် သော သူ သည် မိမိ ကိုယ် ၌ ကျေးဇူး ပြု တတ်၏။ ကြမ်းကြုတ် သောသူမူကား ၊ မိမိ ကိုယ် ကိုပင် နှောင့်ရှက် တတ်၏။¹⁸မ တရားသော သူ ပြု သော အမှု သည် အမြဲ မတည် တတ်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားမျိုးစေ့ကို ကြဲ သော သူမူကား ၊ မြဲမြံ သော အကျိုး ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။¹⁹ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား သည် အသက် ရှင် ခြင်း နှင့် ဆိုင် သကဲ့သို့ ၊ ဒုစရိုက် ကို လိုက် ရှာ သော သူ သည် လည်း ၊ မိမိ သေ ခြင်း တိုင်အောင် လိုက် ရှာ တတ်၏။²⁰သဘော ကောက် သော သူ တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော် မူ၏။ ဖြောင့် သော လမ်း သို့ လိုက်သော သူ တို့ ကို ကား ၊ နှစ်သက် တော် မူ၏။²¹လူဆိုး တို့သည် အသင်း ဖွဲ့ သော်လည်း၊ အပြစ် ဒဏ် နှင့်မ လွတ်ရကြ။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ် မူကား လွတ် ရ၏။²²သမ္မာ သတိ မ ရှိ၊ အဆင်း လှ သော မိန်းမ

သည် ဝက်မ နှာခေါင်း ဖျား၌ တပ် သော ရွှေ တန်ဆာ နှင့် တူ၏။
²³ဖြောင့်မတ် သော သူသည် မြတ် သော အရာ ကို သာ တောင့်တ တတ်၏။ မ တရား သော သူ မြော်လင့် သော အရာ မူကား၊ ဒေါသ အမျက်နှင့် ဆိုင်သတည်း။²⁴ စွန့်ကြဲ သော်လည်း ဥစ္စာ တိုးပွားတတ် သော သူရှိ ၏။ အထောက် မတန်စုသိမ်း ၍ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက် တတ်သော သူလည်း ရှိ၏။²⁵ စွန့်ကြဲ တတ်သော သူသည် ကြွယ်ဝ လိမ့်မည်။ သူ တပါး ကို ရေ လောင်း သော သူသည် ကိုယ်တိုင် ရေ လောင်း ခြင်း အကျိုး ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။²⁶ စပါး ကို သိုထား သော သူသည် လူ များ ကျိန်ဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။ ရောင်း ချ သော သူ၏ခေါင်း ၌ မူကား ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။²⁷ ကောင်း သော အရာကိုကြိုးစား၍ ရှာ သော သူသည် ကျေးဇူး ကိုခံရ လိမ့်မည်။ သူ့အကျိုး ကို ဖျက် ခြင်း ငှါ ရှာ ကြံ သော သူ မူကား ၊ ကိုယ် အကျိုး ပျက်ခြင်းရှိ လိမ့်မည်။²⁸ မိမိ စည်းစိမ် ကို ကိုးစား သော သူသည် ရှုံး လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် သော သူ မူကား ၊ သစ်ခက် ကဲ့သို့ စိမ်းလန်း လိမ့်မည်။²⁹ မိမိ အိမ် ကိုနှောင့်ရှက် သော သူသည် လေ ကို အမွေ ခံ ရလိမ့်မည်။ မိုက် သော သူသည်လည်း ၊ လိမ္မာ သော သူထံ ၌ ကျွန် ခံ ရလိမ့်မည်။³⁰ ဖြောင့်မတ် သော သူ သီးသော အသီး သည် အသက် ပင် အသီးဖြစ်၏။ သူတပါးတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ် ကို ရ သော သူသည် လည်း ပညာရှိ ဖြစ်၏။³¹ ဖြောင့်မတ် သော သူသော်လည်း မြေကြီး ပေါ်မှာ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရ ၏။ မ တရားသော သူနှင့် အပြစ် ထင်ရှား သော သူကိုမူကား ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိသနည်း။

12နည်း ဥပဒေ ကို ခံ ချင် သော သူ သည် ပညာ အတတ် ကို နှစ်သက် ၏။ ဆုံးမ ခြင်းကိုမုန်း သော သူမူကား ၊ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိ၏။
²သူတော် ကောင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရ တတ်၏။ မ ကောင်းသော အကြံ ကို ကြံစည် သော သူ မူကား ၊ အပြစ် စီရင် တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။³ လူ သည် ဒုစရိုက် အားဖြင့် မြဲမြံ ခြင်းသို့ မ ရောက်ရာ။ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏အမြစ် မူကား မ ရွေ့ ရာ။⁴ သီလ ရှိ သော မိန်းမ သည် မိမိ လင် ၌ ဦးရစ် သရဖူ ဖြစ်၏။ အရှက် ခွဲ တတ် သော မိန်းမ မူကား ၊ လင် ၏အရိုး တို့၌ ဆွေးမြေ့ ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁵ ဖြောင့်မတ် သော သူ ၏အကြံ သည် ဖြောင့် ၏။ မ တရား သော သူ ပေးသော အကြံ မူကား မုသာ ဖြစ်၏။⁶ မ တရားသော သူ ၏စကား သည် သူ့အသက် ကို သတ်ခြင်းငှါစောင်းမြောင်း တတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူ ၏နှုတ် မူကား ၊ သူ တ ပါး တို့ကို ကယ်နှုတ် တတ်၏။⁷ မ တရားသော သူ ၏အိမ်သည် ပြုလဲ ပျောက်ပျက် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏ အိမ် မူကား ၊ အမြဲ တည် ခြင်း ရှိ တတ်၏။⁸ လူ သည် ဉာဏ် ပညာရှိ သည် အတိုင်း ချီးမွမ်း ခြင်း ကို ခံ ရ၏။ သဘော ကောက် သော သူမူကား ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံရ ၏။⁹ စားစရာ မ ရှိ ဘဲ ဝါကြွား သော သူ ထက် ၊ အသရေ မ ရှိ၊ ကိုယ် အလုပ် ကို လုပ် ရ သော သူသည် သာ၍ကောင်း ၏။¹⁰ ဖြောင့်မတ် သော သူသည် မိမိ တိရစ္ဆာန် အသက် ကို နှမြော တတ်၏။ မ တရား

သော သူမူကား ၊ ကရုဏာ အရာ၌ပင် ကြမ်းကြုတ် တတ်၏။¹¹ မိမိ လယ်ယာ ကို လုပ် သော သူသည် ဝ စွာစားရ ၏။ အချည်းနှီး သော အမှုကို စောင့် သော သူမူကား ၊ ဉာဏ် ချို့တဲ့ ၏။¹² မ တရားသော သူ သည် လူဆိုး သုံးတတ်သော ကျော့ကွင်း ကို အလို ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူ ၏အမြစ် မူကား ၊ အသီး ကိုသီးတတ်၏။¹³ စကား လွန်ကျူး ရာတွင် ဆိုး သော ကျော့ကွင်း ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူ မူကား ၊ အမှု ထဲက ထမြောက် တတ်၏။¹⁴ လူ သည် မိမိနှုတ်ခမ်း အသီး ကို ဝ စွာ စား ရ၏။ မိမိ လက် လုပ် ရာ အကျိုး အပြစ် ကို လည်း ခံ ရ ၏။¹⁵ မိုက် သော သူသည် မိမိ ပြု သော အမှုကို မှန် သည် ဟု ထင် တတ်၏။ အကြံ ပေး သော စကား ကို နားထောင် သော သူ မူကား ပညာ ရှိ၏။¹⁶ မိုက် သော သူ၏ အမျက် ဒေါသ သည် ချက် ခြင်း ထင်ရှား တတ်၏။ ပညာ သတိရှိသော သူမူကား ၊ ရှက် စရာ အမှုကို ဖုံး တတ်၏။¹⁷ မှန် သော စကားကို ပြော သော သူသည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား၊ မ မှန်သော သက်သေ ကို ခံ သော သူ မူကား ၊ မုသာ တရားကို ပြသ တတ်၏။¹⁸ သန်လျက် နှင့်ထိုး သကဲ့သို့ စကား ပြော တတ် သော လူတချို့ရှိ ၏။ ပညာရှိ တို့၏ လျှာ မူကား အနာ ကို ပင် ပျောက်စေတတ်၏။¹⁹ သစ္စာ နှုတ်ခမ်း သည် အစဉ် အမြဲတည် ၏။ မုသာ လျှာ မူကား ခဏသာတည် ၏။²⁰ မ ကောင်းသော အကြံ ကို ကြံ သော သူတို့၏ စိတ် ထဲမှာ လှည့်စား တတ်သော သဘောရှိ၏။ ရန် ပြေစေ ခြင်းငှါ အကြံ ပေးသော သူတို့၌ကား ၊ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း ရှိ၏။²¹ တရား သော သူ၌ အမင်္ဂလာ မ ရောက် ရာ။ မ တရားသော သူမူကား ၊ အမင်္ဂလာ နှင့်ပြည့်ဝ ရလိမ့်မည်။²² မုသာ သုံးသောနှုတ်ခမ်း သည် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရှုံရှာတော်မူဘွယ် ဖြစ်၏။ သစ္စာ တရားကို စောင့်ရှောက် သော သူတို့မူကား ၊ နှစ်သက် တော်မူ ဘွယ် ဖြစ်ကြ ၏။²³ ပညာ သတိရှိ သော သူ သည် မိမိ သိ သော အရာ ကို ပင် ထိမ်ဝှက် တတ်၏။ မိုက် သော သူ မူကား ၊ မိမိ စိတ် အလိုအလျောက်မိုက် သော သဘောကို ထင်ရှား ပြတတ် ၏။²⁴ လုံ့လဝီရိယ ပြုသော သူသည် အစိုး ရတတ်၏။ ပျင်းရိ သော သူ မူကား ၊ အခွန် ပေး ရ၏။²⁵ ဝမ်းနည်း ခြင်းအကြောင်းသည် ညှိုးငယ် စေ တတ်၏။ ကောင်း သော စကား မူကား ၊ ရွှင်လန်း စေတတ် ၏။²⁶ ဖြောင့်မတ် သော သူသည် အိမ်နီးချင်း ကို လမ်း ပြ တတ်၏။ မ တရား သော သူ လိုက် သော လမ်း မူကား ၊ သူ့ ကို ပင် လှည့်စား တတ်၏။²⁷ ပျင်းရိ သော သူ သည် မုဆိုး လုပ် သော်လည်း ၊ ဘမ်း ရသော အကောင်ကို ကင်၍မစားရ။ လုံ့လ ဝီရိယ ပြုသော သူ ၏ ဥစ္စာ မူကား ၊ အဘိုး ထိုက်ပေ၏။²⁸ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားလမ်း ၌ သေ ဘေးမ ရှိ၊ အသက် ချမ်းသာလမ်း ဖြစ်၏။

13ပညာ ရှိသော သား သည် အဘ ၏ သွန်သင်ခြင်း ကို နားထောင် တတ်၏။ မထီမဲ့မြင် ပြုသော သားမူကား ၊ အပြစ်တင် ခြင်းကို နား မ ထောင်တတ်။² လူ သည် မိမိနှုတ် ၏အသီး တည်းဟူသော ကောင်း သော အရာကို စား ရ၏။ ပြစ်မှားတတ်သော သူ မူကား ၊ ညှဉ်းဆဲ

ခြင်းအပြစ်၏အသီးကို စားရ၏။³ မိမိ နှုတ် ကိုစောင့် သောသူသည် မိမိ အသက် ကို စောင့် ၏။ မိမိ နှုတ် ကို ကျယ်ကျယ် ဖွင့်သောသူ မူကား၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။⁴ ပျင်းရိ သောသူသည် အ ဘယ်အရာကိုမျှ တောင့်တ ချ၍ မ ရတတ်။ လုံ့လဝီရိယ ပြုသောသူ မူကား ၊ မိမိအလို ဆန္ဒပြည့်စုံ ရ၏။⁵ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် မု သာ စကား ကို မုန်း တတ်၏။ မ တရားသော သူမူကား ၊ စက်ဆုပ် ဘွယ်ဖြစ်၍ ၊ အရှက် ကွဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။⁶ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားသည် လမ်း မလွဲသောသူကို စောင့် တတ်၏။ ဒုစရိုက် တရား မူကား ၊ အပြစ် ရှိသော သူ ကို လှဲ တတ်၏။⁷ အလွန် ဆင်းရဲလျက် နှင့် ရတတ် ဟန်ဆောင် သော သူ ရှိ ၏။ အလွန် ရ တတ်လျက် နှင့် ဆင်းရဲ ဟန်ဆောင် သော သူ လည်း ရှိ၏။⁸ စည်းစိမ် သည် ရတတ် သော သူ ၏အသက် ကို ရွေး ဘို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲ သော သူ မူကား ၊ အပြစ်တင် သော စကားကို မ ကြား ဘဲနေ၏။⁹ ဖြောင့်မတ် သောသူ ၏အလင်း သည် ရွှင်လန်း ၏။ မ တရားသောသူ ၏မီးခွက် မူကား ၊ သေ ရလိမ့်မည်။¹⁰ မာန ကြောင့်သာ ရန်တွေ့ခြင်းဖြစ် ၏။ သတိပေး သော စကားကို နားခံ သောသူမူကား ပညာ ရှိ၏။¹¹ လျှပ်ပေါ်ခြင်း အားဖြင့် ဥစ္စာ သည်လျော့ တတ် ၏။ ကြိုးစား အားထုတ် ၍ ဆည်းဖူး သောသူ ၏ဥစ္စာမူကား ၊ ပြန့်ပွား တတ်၏။¹² မြော်လင့် သောအရာ သည် ဖင့်နွဲ လျှင်၊ စိတ် နှလုံးကို ပူပန် စေ တတ်၏။ အလို ပြည့်စုံ သောအခါမူကား အသက် ပင် ဖြစ်၏။¹³ နှုတ်ကပတ် တော်ကို မထီမဲ့မြင်အတတ် မ ရှိသည်ကို သိမြင် လျှင် ၊ ထိုသူ ကို ရှောင် သွား လော့။¹⁴ ပညာ သတိရှိသော သူ ၏ပညာ ကား၊ ကိုယ် သွား ရသော လမ်း ကို သိ ခြင်းတည်း။ မိုက် သောသူ၏ မိုက် ခြင်း မူကား ၊ ပရိယာယ် တည်း။¹⁵ မိုက် သောသူတို့သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို မထီ လေးစားပြု ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ မူကား ၊ တယောက် ကိုတယောက် ကျေးဇူး ပြုကြ၏။¹⁶ စိတ် နှလုံးသည် မိမိ ဒုက္ခ ကို သိ ၏။ စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်း ခြင်း အကြောင်း ကိုလည်း သူ တ ပါး မ ဆိုင် တတ်။¹⁷ မ တရားသောသူ၏အိမ် သည် ပြို လဲတတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ ၏အိမ် မူကား ၊ ပွင့်လန်း တတ်၏။¹⁸ လူ ထင် သည်အတိုင်း မှန် သော လက္ခဏာ ရှိ သော်လည်း ၊ အဆုံး ဌ သေ ခြင်း သို့ ပို့ သော လမ်း တ မျိုးရှိ၏။¹⁹ လူ သည် ရယ် စဉ် အခါပင် ၊ ဝမ်းနည်း သော စိတ် သဘောရှိ၏။ ထို ရယ်မောရွှင်လန်း ခြင်း အဆုံး ဌလည်း ညှိုးငယ် ခြင်းရှိတတ်၏။²⁰ စိတ် နှလုံးဖောက်ပြန် သောသူဖြစ်စေ ၊ သူ တော် ကောင်းဖြစ်စေ ၊ မိမိ အကျင့် တို့နှင့် ဝ လိမ့်မည်။²¹ ဉာဏ် တိမ်သော သူသည် သူတပါး ပြော သမျှ ကို ယုံ တတ်၏။ ပညာ သတိရှိသော သူမူကား ၊ မိမိ သွား ရာ လမ်းကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှုတတ်၏။²² ပညာရှိ သောသူသည် ကြောက် ၍ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် တတ်၏။ မိုက် သော သူမူကား မာန ကြီး၍ ရဲရင့် တတ်၏။²³ စိတ်တို သောသူသည် မိုက် စွာသော အမှုကို ပြု တတ်၏။ မ ကောင်းသော အကြံကို ကြံသော သူ ကိုလည်း သူတပါး မုန်း လိမ့်မည်။²⁴ ဉာဏ် တိမ်သော သူသည် မိုက် ခြင်းကို အမွေခံ တတ်၏။ ပညာ သတိရှိသောသူမူကား ၊ သိပ္ပံ သရဖူ ကို ဆောင်းတတ်၏။²⁵ လူဆိုး တို့သည် သူ တော်ကောင်းရှေ့

ပွားများ ၏။ သို့ရာတွင် ၊ မ တရား သော အမှုကြောင့် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် တတ်၏။²⁴ ကြိမ်လုံး ကို မ သုံးသောသူသည် မိမိ သား ကို မုန်း ရာသို့ ရောက်၏။ သားကိုချစ် သောသူမူကား ၊ ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ဆုံးမ တတ်၏။²⁵ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ဝ စွာစား ရသောအခွင့်ရှိ၏။ မ တရားသော သူမူကား ၊ မွတ်သိပ် ခြင်းကိုခံရ လိမ့်မည်။

14 ပညာရှိ သောမိန်းမ သည် မိမိ အိမ် ကို တည်ဆောက် တတ်၏။ မိုက် သောမိန်းမမူကား ၊ ကိုယ် လက် နှင့် ဖြိုဖျက် တတ်၏။² ဖြောင့် သော လမ်း သို့ လိုက် သော သူသည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ တတ်၏။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက် သောသူမူကား ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။³ မိုက် သောသူ၏ နှုတ် ဌ မာန ကြိမ်လုံး ရှိ၏။ ပညာရှိ သောသူ၏ နှုတ်ခမ်း တို့သည် ကယ်တင် သောအမှုကို ပြုတတ်၏။⁴ နွား ထီးမ ရှိသော တင်းကုပ် သည် စင်ကြယ် ၏။ သို့သော်လည်း ၊ နွား ခွန်အား ကို သုံး၍ များ သော စီးပွား ကို ရတတ်၏။⁵ သစ္စာ ရှိ သော သက်သေ သည် မု သာ မ သုံး တတ်။ သစ္စာ ပျက် သော သက်သေ မူကား ၊ မု သာ ကို သုံး တတ်၏။⁶ မထီမဲ့မြင် ပြု သော သူသည် ပညာ ကိုရှာ ၍ မ တွေ့ရာ။ ဉာဏ် ရှိသောသူမူကား ၊ ပညာ အတတ်ကို ရ လွယ်၏။⁷ မိုက် သောသူနှင့်တွေ့၍ သူ၏နှုတ် ဌ ပညာ ကို ရှောင် သွား လော့။⁸ ပညာ သတိရှိသော သူ ၏ပညာ ကား၊ ကိုယ် သွား ရသော လမ်း ကို သိ ခြင်းတည်း။ မိုက် သောသူ၏ မိုက် ခြင်း မူကား ၊ ပရိယာယ် တည်း။⁹ မိုက် သောသူတို့သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို မထီ လေးစားပြု ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ မူကား ၊ တယောက် ကိုတယောက် ကျေးဇူး ပြုကြ၏။¹⁰ စိတ် နှလုံးသည် မိမိ ဒုက္ခ ကို သိ ၏။ စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်း ခြင်း အကြောင်း ကိုလည်း သူ တ ပါး မ ဆိုင် တတ်။¹¹ မ တရားသောသူ၏အိမ် သည် ပြို လဲတတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ ၏အိမ် မူကား ၊ ပွင့်လန်း တတ်၏။¹² လူ ထင် သည်အတိုင်း မှန် သော လက္ခဏာ ရှိ သော်လည်း ၊ အဆုံး ဌ သေ ခြင်း သို့ ပို့ သော လမ်း တ မျိုးရှိ၏။¹³ လူ သည် ရယ် စဉ် အခါပင် ၊ ဝမ်းနည်း သော စိတ် သဘောရှိ၏။ ထို ရယ်မောရွှင်လန်း ခြင်း အဆုံး ဌလည်း ညှိုးငယ် ခြင်းရှိတတ်၏။¹⁴ စိတ် နှလုံးဖောက်ပြန် သောသူဖြစ်စေ ၊ သူ တော် ကောင်းဖြစ်စေ ၊ မိမိ အကျင့် တို့နှင့် ဝ လိမ့်မည်။¹⁵ ဉာဏ် တိမ်သော သူသည် သူတပါး ပြော သမျှ ကို ယုံ တတ်၏။ ပညာ သတိရှိသော သူမူကား ၊ မိမိ သွား ရာ လမ်းကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှုတတ်၏။¹⁶ ပညာရှိ သောသူသည် ကြောက် ၍ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် တတ်၏။ မိုက် သော သူမူကား မာန ကြီး၍ ရဲရင့် တတ်၏။¹⁷ စိတ်တို သောသူသည် မိုက် စွာသော အမှုကို ပြု တတ်၏။ မ ကောင်းသော အကြံကို ကြံသော သူ ကိုလည်း သူတပါး မုန်း လိမ့်မည်။¹⁸ ဉာဏ် တိမ်သော သူသည် မိုက် ခြင်းကို အမွေခံ တတ်၏။ ပညာ သတိရှိသောသူမူကား ၊ သိပ္ပံ သရဖူ ကို ဆောင်းတတ်၏။¹⁹ လူဆိုး တို့သည် သူ တော်ကောင်းရှေ့

ဦးငင်း ၊ မ တရားသောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ အိမ် တံခါး
 ဝ ဦး ငင်း ဦးချ တတ်ကြ၏။²⁰ ဆင်းရဲ သောသူသည် မိမိ အိမ်နီးချင်း
 မုန်း ခြင်း ကို ပင် ခံ ရမည်။ ငွေ ရတတ် သော သူ့ဦးမူကား ၊ များ စွာ
 သော အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိ လိမ့်မည်။²¹ မိမိ အိမ်နီးချင်း ကို မထီမဲ့မြင်
 ပြုသောသူသည် အပြစ် ရှိ၏။ ဆင်းရဲ သော သူကို သနား သောသူ
 မူကား ၊ မင်္ဂလာ ရှိ၏။²² မ ကောင်းသော အကြံကို ကြံ တတ်သော
 သူတို့ သည် မှားယွင်း ကြ လိမ့်မည်။ ကျေးဇူး ပြု မည်ဟု ကြံတတ်
 သော သူတို့မူကား ၊ ကရုဏာ အကျိုး နှင့် သစ္စာ အကျိုးကို ခံရကြ
 လိမ့်မည်။²³ ကြိုးစား ၍ လုပ် လေ ရာ ရာ ဦးကျေးဇူး ရှိ ၏။ စကား
 များခြင်းအကျိုးမူကား ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းသက်သက် တည်း။²⁴ ပညာရှိ
 သော သူ တို့၏ စည်းစိမ် ဥစ္စာ သည် သူ တို့ ဦးရစ် သရဖူ ဖြစ်၏။
 မိုက် သော သူ တို့၏ မိုက် ခြင်း မူကား ၊ အမိုက် သက်သက် ဖြစ်၏။
²⁵ မှန် သော သက်သေ သည် သူ့အသက် ကို ကယ်တင် တတ်၏။ မ
 မှန်သော သက်သေ မူကား ၊ မုသာ ကို သုံးတတ်၏။²⁶ ထာဝရဘုရား
 ကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသည် အားကြီး သော ကိုးစား ရာ အခွင့်ကို ဖြစ်
 စေ တတ်၏။ သား တော် တို့ သည် လည်း ၊ ခိုလှုံ ရာ အရပ် ကို ရ
 ကြ လိမ့်မည်။²⁷ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘောသည်
 အသေခံ ရာ ကျော့ကွင်း တို့မှ လွှဲရှောင် ရာ အသက် စမ်းရေ တွင်း
 ဖြစ်၏။²⁸ ပြည်သား များပြား ရာ၌ ရှင်ဘုရင် ၏ဘုန်း တော် တည်၏။
 ပြည်သား နည်းပါး ရာ၌ ကား ၊ မင်း အကျိုးနည်း ခြင်းရှိ၏။²⁹ စိတ်
 ရှည် သောသူသည် ပညာ ကြီး ၏။ စိတ်တို သောသူမူကား ၊ အထူးသဖြင့်
 မိုက် ပေ၏။³⁰ ကျန်းမာ သော နှလုံး သည် ကိုယ် အသက် ရှင် စေ
 သော အကြောင်း ၊ ငြိစူ သော သဘောမူကား ၊ အရိုး ဆွေးမြေ့ ခြင်း
 အကြောင်း ဖြစ်၏။³¹ ဆင်းရဲသား တို့ ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ သည်
 ဖန်ဆင်း တော်မူ သော ဘုရား ကို ကဲ့ရဲ့ ၏။ ဘုရား ကို ရိုသေ သော
 သူမူကား ၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့ကို သနား တတ်၏။³² မ တရားသော
 သူသည် မ တရားသဖြင့် ပြုစဉ်အခါ ၊ လှဲ ခြင်းကို ခံရ၏။ ဖြောင့်မတ်
 သောသူမူကား ၊ သေ သောအခါ၌ ပင် မြော်လင့် စရာရှိ၏။³³ ဉာဏ်
 ရှိ သော သူ၏ နှလုံး ၌ ပညာ ကျိန်းဝပ် တတ် ၏။ မိုက် သော သူ
 တို့၏အထဲ ၌ ရှိသော အရာမူကား ၊ ထင်ရှား တတ်၏။³⁴ ဖြောင့်မတ်
 ခြင်း တရား သည် ပြည် သား တို့ ကို ချီးမြှောက် တတ်၏။ ဒုစရိုက်
 အပြစ် မူကား ၊ ပြည် သား များ တို့ ကို ရှုတ်ချ တတ်၏။³⁵ ပညာရှိ
 သော ကျွန် အား ရှင် ဘုရင်သည် ကျေးဇူး ပြု တတ်၏။ အရှက် ခွဲ
 တတ်သော ကျွန်မူကား ၊ အမျက် တော်ကိုခံရ မည်။

15 ဖြည်းညှင်း သော စကား သည် စိတ် ကိုဖြေ တတ် ၏။ ကြမ်းတမ်း
 သော စကား မူကား ၊ အမျက် ကို နှိုးဆော် တတ်၏။² ပညာရှိ သော
 သူ ၏လျှာ သည် ပညာ အတတ် ကို တင့်တယ် စေ တတ်၏။ မိုက်
 သောသူတို့၏ နှုတ် မူကား ၊ မိုက် သောအရာကို သွန်းလောင်း တတ်၏။
³ ထာဝရဘုရား ၏မျက်စိ တော်သည် ခပ်သိမ်း သော အရပ် ၌ ရှိ၍၊
 ကောင်း မကောင်း ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၏။⁴ ဖြည်းညှင်း သောလျှာ

သည် အသက် ဖြစ်၏။ ကြမ်းတမ်း သော လျှာ မူကား စိတ် နာ စေ
 တတ်၏။⁵ မိုက် သော သူ သည် အဘ သွန်သင် ခြင်း ကို မထီမဲ့မြင်
 ပြု တတ်၏။ ဆုံးမ သော စကား ကို နားထောင် သော သူ မူကား
 ၊ သမ္မာ သတိ နှင့် ပြည့်စုံ တတ်၏။⁶ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏ အိမ်
 ၌ များစွာ သော စည်းစိမ် ရှိ၏။ မ တရားသော သူ ခံရသော အခွန်
 မူကား ၊ များစွာသော နှောင့်ရှက် ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။⁷ ပညာရှိ သောသူ
 ၏နှုတ်ခမ်း တို့သည် ပညာ အတတ်ကို စွန့်ကြဲ တတ်၏။ မိုက် သော
 သူ၏ နှလုံး မူကား ပညာမ ရှိ။⁸ မ တရားသောသူ ပူဇော်သောယဇ်
 ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ သဘော ဖြောင့်သောသူ
 ဆုတောင်းသော ပဌနာ ကို ကား ၊ နှစ်သက် တော်မူ၏။⁹ မ တရား
 သော သူ လိုက် သော လမ်း ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော်
 မူ၏။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား လမ်းသို့ လိုက် သောသူကိုကား ချစ်
 တော်မူ၏။¹⁰ လမ်း လွဲ သောသူသည် ဆုံးမ သောစကားကို နား မ
 ခံလို။ သို့သော်လည်း ၊ အပြစ်တင် ခြင်းကို မုန်း သောသူသည် သေ
 ရမည်။¹¹ မရဏာ နိုင်ငံနှင့် အဗဒုဒန် နိုင်ငံသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့
 တော်၌ ထင်ရှား၏။ ထိုမျှမက ၊ လူ သား တို့၏ နှလုံး သည် သာ၍
 ထင်ရှား ၏။¹² မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူသည် အပြစ် ပြုသောသူ ကို မ
 ချစ် တတ်။ ပညာရှိ ထံသို့ မ ချဉ်းကပ် တတ်။¹³ ရွှင်လန်းသော စိတ်
 နှလုံး သည် ချို သော မျက်နှာ ကို ဖြစ် စေ တတ်၏။ ညှိုးငယ် ခြင်း
 အားဖြင့် ကား ၊ စိတ် ပျက် တတ်၏။¹⁴ ဉာဏ် ကောင်းသော သူ၏
 နှုတ် နှလုံးသည် ပညာ အတတ်ကို ရှာ တတ်၏။ မိုက် သောသူတို့၏
 နှုတ် မူကား ၊ မိုက် ခြင်း ကို ကျက်စား တတ်၏။¹⁵ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်
 သော သူ၏ နေ့ ရက် ရှိ သမျှ တို့သည် ဆိုးယုတ် ကြ၏။ ရွှင်လန်း
 သောစိတ် နှလုံးမူကား ၊ အစဉ် အမြဲခံရသောပွဲ ဖြစ်၏။¹⁶ နှောင့်ရှက်
 ခြင်း နှင့် ယှဉ်၍ ကြီး စွာ သော စည်းစိမ် ထက် ထာဝရဘုရား ကို
 ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ယှဉ် သောဥစ္စာ အနည်းငယ် သည် သာ၍ ကောင်း
 ၏။¹⁷ ဆူ အောင် ကျွေး သော နွား တ ကောင် လုံး ကို အချင်းချင်း
 အငြိုး ထားသောစိတ်နှင့် စားရသည်ထက် ၊ ချစ် ခြင်းမေတ္တာပါသော
 ဟင်းရွက် တနပ်စာ သည်သာ၍ ကောင်း ၏။¹⁸ မာန ကြီးသောသူ
 သည် ရန် ကို နှိုးဆော် တတ်၏။ သည်းခံ နိုင် သော သူ မူကား ငြိမ်း
 တတ်၏။¹⁹ ပျင်းရိ သောသူသွားရာ လမ်း ၌ ဆူး ပင်ဆီး ကာ လျက်
 ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ သွား ရာလမ်းမူကား ၊ မို့ မောက်လျက်
 ရှိ၏။²⁰ ပညာရှိ သောသား သည်အဘ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း
 ဖြစ်၏။ မိုက် သောသား မူကား ၊ မိမိ အမိ ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။
²¹ ဉာဏ် မ ရှိ သော သူ သည် မိုက် ခြင်း၌ ပျော်မွေ့ တတ်၏။ ဉာဏ်
 ရှိ သော သူ မူကား ၊ ဖြောင့်မတ် သော အကျင့် ကို ကျင့် တတ်၏။
²² တိုင်ပင် ခြင်းမ ရှိလျှင် အကြံ ပျက် တတ်၏။ တိုင်ပင် သော သူများ
 လျှင် မူကား ၊ အကြံ တည် တတ်၏။²³ လူ သည် ပြန်ပြော သော
 စကား အားဖြင့် ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း ရှိ၏။ အချိန်တန် ၍
 ပြောသော စကား သည်လည်း အလွန် လျောက်ပတ် ပေ၏။²⁴ ပညာရှိ

သော သူလိုက်ရာ အသက် လမ်း သည် အောက် အရပ်၊ မရဏာ နိုင်ငံ မှ လွှဲရှောင် ၍၊ အထက် သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။²⁵ မာန ထောင်လွှား သောသူ ၏အိမ် ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီး တော်မူမည်။ မုတ်ဆိုး မ နေရာ အရပ်ကို ကား ၊ တည် စေတော်မူမည်။²⁶ မ တရားသော သူ၏ အကြံအစည် တို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ စင်ကြယ် သော သူ၏ စကား တို့ကို ကား ၊ နှစ်သက် တော် မူ၏။²⁷ မ တရားသော စီးပွားကို ရှာ သောသူသည် မိမိ အိမ်သား တို့ကို နှောင့်ရှက် တတ်၏။ တံစိုး ကိုရွံ့ သောသူမူကား အသက် ချမ်းသာ ရ လိမ့်မည်။²⁸ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် အဘယ်သို့ ပြန်ပြော ရ မည် ကို စိတ် နှလုံး ထဲ မှာ ဆင်ခြင် တတ်၏။ မ တရား သော သူ ၏နှုတ် မူကား ၊ မ ကောင်းသောအရာတို့ကို သွန်းလောင်း တတ်၏။²⁹ ထာဝရဘုရား သည် မ တရား သော သူ တို့ နှင့် ဝေး တော် မူ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ ပဌနာ စကားကို ကား နားထောင် တော်မူ၏။³⁰ မျက်စိ အလင်း သည် နှလုံး ကို ရွှင်လန်း စေတတ် ၏။ ကောင်း သော သိတင်း စကားသည်လည်း၊ အရိုး တို့ကို ခြင်ဆီနှင့်ပြည့်ဝ စေ တတ်၏။³¹ အသက် နှင့်ယှဉ်သောဆုံးမ ခြင်းစကားကို နားထောင် သော သူ သည် ပညာရှိ တို့ နှင့် ပေါင်း ဘော် ရ သော အခွင့် ရှိ၏။³² ဆုံးမ ခြင်းစကားကို ပယ် သောသူသည်မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုရာသို့ ရောက်၏။ နားထောင် သော သူမူကား ၊ ဉာဏ် ကိုရ တတ်၏။³³ ထာဝရဘုရား ကိုကြောက်ရွံ့ သော သဘောသည် ပညာ ကိုသွန်သင် ခြင်းဖြစ်၏။ ဂုဏ် အသရေအရင်၌ နှိမ့်ချ ခြင်း၏ နေရာရှိ၏။

16စိတ် နှလုံးအကြံအစည် တို့သည် လူ နှင့်ဆိုင်ကြ၏။ လျှာ နှင့် ပြန်ပြော ချက်ကိုကား ၊ ထာဝရ ဘုရားပိုင်တော်မူ ၏။² လူ သည် မိမိ ကျင့် သမျှ သော အကျင့် တို့ကို နှစ်သက် တတ်၏။ ထာဝရဘုရား မူကား ၊ စိတ် သဘောတို့ကို ချိန် တော် မူ၏။³ ကိုယ် ပြုသော အမှု တို့ကို ထာဝရဘုရား ၌ အပ် လော့။ သို့ပြုလျှင် သင် ၏အကြံအစည် တို့သည် တည် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ ကို ကိုယ်တော် အ ဘို့ ၊ မ တရား သော သူ တို့ ကို လည်း ဘေးဒဏ် ခံရသောနေ အဘို့ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။⁵ မာန ကြီးသော သူ အပေါင်း တို့ ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာ တော် မူ၏။ သူ တို့သည် အသင်း ဖွဲ့ သော်လည်း၊ အပြစ်ဒဏ် နှင့် မ လွတ် ရ ကြ။⁶ ကရုဏာ တရား နှင့် သစ္စာ တရား အားဖြင့် အပြစ် ပြေ တတ်၏။ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘော အားဖြင့် ဒုစရိုက် ကို ရှောင် တတ်၏။⁷ လူ ကျင့် သောအကျင့်တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် နှစ်သက် သောအခါ ၊ ထိုသူ ၏ရန်သူ ကိုပင် သူ နှင့် သင့်တင့် စေ တော် မူ၏။⁸ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီနှင့် ယှဉ်သောဥစ္စာအနည်းငယ် သည်၊ မ တရားသဖြင့် ရသောဥစ္စာ အများ ထက် သာ၍ကောင်း ၏။⁹ လူ သည် မိမိ သွားရာလမ်း ကို စိတ် ထဲမှာ ကြံစည် ၏။ သို့သော်လည်း သူ ၏ခြေရာ တို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူ၏။¹⁰ ရှင်ဘုရင် ၏

နှုတ်ခမ်း တို့၌ ဗျာဒိတ် တော်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တရား ဆုံးဖြတ်ရာအမှု၌ နှုတ် တော်သည် မ မှား စေ နှင့်။¹¹ မှန် သော အလေး နှင့် မှန်သော ချိန်ခွင် သည် ထာဝရ ဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ အလေး အိတ်၌ပါသမျှ သော အလေးတို့သည် စီရင် တော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။¹² ရှင်ဘုရင် ပြု သောဒုစရိုက် သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ရာပေလွင် သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း အားဖြင့် သာ တည် တတ်၏။¹³ ဖြောင့်မတ် သော နှုတ်ခမ်း တို့သည် ရှင်ဘုရင် နှစ်သက် ရာဖြစ်၏။ မှန်ကန် စွာပြော သောသူကို ရှင်ဘုရင်ချစ် တတ်၏။¹⁴ ရှင်ဘုရင် ၏ အမျက် သည် သေ မင်းတမန် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ၊ ပညာရှိ သောသူ သည် အမျက် တော်ကို ဖြေတတ်၏။¹⁵ ရှင်ဘုရင် မျက်နှာ ပွင့်လန်း သောအားဖြင့် အသက် ချမ်းသာရ၏။ ကျေးဇူး တော်သည် နောက် ရွာ သော မို ယ်း တိမ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁶ ရွှေ ကို ရတတ် ခြင်း ထက် ပညာ ကို ရ တတ် ခြင်း သည် အလွန် ကောင်း ၏။ ငွေ ကို အမြတ် မထား၊ ဉာဏ် နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို အမြတ် ထားစရာအလွန် ကောင်း၏။¹⁷ ဖြောင့်မတ် သော သူလိုက်သောလမ်း မူကား၊ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် ခြင်းတည်း။ ထိုလမ်း မှ မလွဲဘဲ အမြဲ လိုက် သောသူသည် မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကို စောင့် တတ်၏။¹⁸ မာန သည်ပျက်စီး ခြင်း အ ရင် ၊ ထောင်လွှား သော သဘော သည် ရှုတ်ချ ခြင်း အ ရင် ၌ နေရာကျတတ်၏။¹⁹ စိတ် နှိမ့်ချသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စိတ် နှိမ့်ချ ခြင်းသည်၊ မာန ကြီးသောသူတို့ နှင့် ဆက်ဆံ၍ လုယူ သော ဥစ္စာ ကို ဝေမျှ ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း ၏။²⁰ ပညာ နှင့်အမှုစောင့် သောသူသည် အကျိုး ကို ရ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သော သူ သည်လည်း မင်္ဂလာ ရှိ၏။²¹ လိမ္မာ သောစိတ် သဘောရှိသော သူသည် ပညာ သတိရှိသည်ဟု ကျော်စော ရာသို့ရောက်တတ်၏။ ချို သောစကားကို ပြောတတ်သော နှုတ် သတ္တိသည်လည်း ပညာ အတတ်ကိုတိုးပွား စေတတ်၏။²² ဉာဏ် ပညာကိုရ သောသူသည် အသက် စမ်းရေ တွင်း ကိုရ၏။ မိုက် သောသူတို့၏ သွန်သင် ခြင်း မူကား ၊ မိုက် ခြင်း ဖြစ်၏။²³ ပညာ ရှိ သော သူ ၏နှလုံး သည် သူ ၏နှုတ် ကို သွန်သင် ၍ ၊ သူ ၏နှုတ်ခမ်း တို့၌ ပညာ အတတ် ကို ထပ်လောင်း တတ်၏။²⁴ သာယာ သော စကား တို့သည် ပျားလပို့ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချိုမြိန် လျက် ၊ ကိုယ်အရိုး ကို ကျန်းမာ စေ လျက် ရှိ ကြ၏။²⁵ လူ ထင် သည် အတိုင်း မှန် သော လက္ခဏာ ရှိ သော်လည်း ၊ အဆုံး ၌ သေ ခြင်းသို့ ပို့ သော လမ်း တ မျိုးရှိ၏။²⁶ အလုပ် လုပ် သော သူ သည်၊ မိမိ ပစပ် တောင်း သောကြောင့် ၊ မိမိ အဘို့ လုပ် တတ်၏။²⁷ အစမူ လူ သည် မ ကောင်းသော အမှု ကို ကြိုးစား ၍ ကြံစည် တတ်၏။ သူ ၏နှုတ်ခမ်း ၌ လောင် သော မီး ကဲ့သို့ ရှိ၏။²⁸ သဘော ကောက်သော သူ သည် ရန် မျိုးစေ့ ကို ကြံ တတ်၏။ ကုန်း တိုက်သော သူ သည် လည်း ၊ မိတ်ဆွေ တို့ကို ကွဲပြား စေတတ်၏။²⁹ ကြမ်းကြုတ် သောသူ သည် အိမ်နီးချင်း ကို ချော့မော့ ၍ ၊ မ ကောင်း သောလမ်း ထဲသို့ သွေးဆောင် တတ်၏။

³⁰ကောက် သောအကြံကို ကြံစည် ခြင်းငှါ မျက်စိ မှိတ် ၍၊ နှုတ်ခမ်း တို့ကို လှုပ် သဖြင့်၊ ဆိုးယုတ် သော အမှုကို ပြီးစီး တတ်၏။ ³¹ဖြူ သော ဆံပင် သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား လမ်း ၌ တည် လျှင်၊ ဘုန်းကြီး သော သရဖူ ဖြစ်၏။ ³²စိတ်ရှည် သော သူသည် ခွန်အား ကြီးသောသူ ထက် ၎င်း၊ မိမိ စိတ် ကို ချုပ်တည်း သောသူသည် မြို့ ကို တိုက် ယူသောသူထက် ၎င်း သာ၍ကောင်း ၏။ ³³စာရေးတံ တို့ ကို အိတ် ထဲ၌လောင်း လျက် ရှိရာ တွင် ၊ ခွဲဝေ စီရင် ခြင်း အမှု ကို ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။

17 တ အိမ် လုံး ပြည့် သော ယဇ် ပူဇော် ပွဲ ကို ရန်တွေ့ သော စိတ် နှင့် စား ရသည် ထက်၊ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် ယှဉ် သော မုန့် တ လုပ်စာသည်သာ၍ ကောင်း ၏။ ²ပညာ ရှိသောကျွန် သည် အရှက်ခွဲ သောသား ကို အုပ်စိုး ၍ ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ အမွေ ခံ တတ်၏။ ³ငွေ စစ် စရာ ဘို့ မိုက် ကို ၎င်း ၊ ရွှေ strong="H2091" စစ် စရာ ဘို့ မီးဖို ကို ၎င်း သုံး တတ်၏။ စိတ် နှလုံး ကို ကား ၊ ထာဝရဘုရား |strong="H3068" စစ် တော် မူ၏။ ⁴မ တရားသဖြင့် ပြု သော သူ သည် မု သာ စကား ကို ယုံ တတ်၏။ မု သာ သုံး သော သူ သည် လည်း ဆိုးညစ် သော စကား ကို နားထောင် တတ်၏။ ⁵ဆင်းရဲသား တို့ ကို မထီ လေးစား ပြု သော သူ သည် ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ဘုရား ကို ကဲ့ရဲ့ strong="H2778" ၏။ သူ တ ပါး၌ ဘေး ရောက် လျှင် ဝမ်းမြောက် တတ် သော သူ သည် လည်း အပြစ်ဒဏ် နှင့် မ လွတ် ရ။ ⁶မြေး တို့သည် အသက်ကြီး သော သူ၏ သရဖူ ဖြစ် ၏။ သား တို့၏ဘုန်း ကား အဘ တည်း။ ⁷မြတ် သောစကား သည် မိုက် သောသူနှင့် မ တော် မသင့်။ ထိုမျှမက ၊ မုသာ|strong="H8267" စကား သည် မင်း နှင့်မတော် မသင့်။ ⁸လက်ဆောင် သည် ခံ သော သူအထင် အတိုင်း ကျောက်မြတ် ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မျက်နှာ ပြုလေရာ ရာ ၌ အောင် တတ်၏။ ⁹သူတပါးပြစ်မှား သော အမှုကိုဝှက် ထား သော သူ သည် မေတ္တာ ကို ပြုစု ၏။ ကြားပြော သော သူ မူကား ၊ မိတ်ဆွေ|strong="H441" တို့ကို ကွဲပြား စေ၏။ ¹⁰မိုက် သောသူ သည် ဒဏ်ချက် တရာ ကို အမှုထား သည်ထက်၊ ပညာရှိ သော သူ သည် ဆုံးမ|strong="H1606" သော စကားကို သာ၍ အမှု ထား တတ်၏။ ¹¹ပုန်ကန် သော သူ သည် မ တရား သော အမှု ကို သာ ပြုစု တတ်၏။ ထို ကြောင့် ကြမ်းကြုတ် သော တမန် ကို သူ့ ဆီ သို့စေလွှတ် ရ၏။ ¹²မိုက် သော စိတ်ထ ဆဲ ရှိ သော လူမိုက် နှင့် မ တွေ့ ပါ စေ နှင့်။ သား ငယ် ပျောက် သော ဝံ မ နှင့် သာ၍တွေ့ ပါ စေသော။ ¹³အကြင်သူ သည် ကျေးဇူး ကို မ သိ၊ မ ကောင်းသော အမှု နှင့် ဆပ် ၏။ ထို သူ ၏အိမ် သည် မ ကောင်းသော အမှု နှင့် မ ကင်း မ လွတ်ရ။ ¹⁴ရန်တွေ့ စ အမှုသည် ရေ ကန်ပေါင် ပေါက်စ ကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ရန်|strong="H1566" မ တွေ့မီတွေ့ စရာ အကြောင်း ကို ရှောင် လော့။ ¹⁵မ တရား သော သူ တို့ကို အပြစ် မှ လွတ် သော သူ နှင့် ၊ ဖြောင့်မတ်|strong="H6662" သော သူ တို့

ကို အပြစ် စီရင် သော သူ နှစ် ယောက်လုံး တို့ ကို ထာဝရဘုရား ၊ |strong="H3068" စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ ¹⁶မိုက် သောသူသည် ပညာ ကိုအလို မ ရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ ပညာ|strong="H4242, H9996, H3027" အဘိုးကို အဘယ် ကြောင့်သူ့အုပ်ရ သနည်း။ ¹⁷အဆွေ ခင်ပွန်း သည် အခါ ခပ်သိမ်း ချစ် တတ်၏။ ညီအစ်ကို သည် ဒုက္ခ ကာလ အ ဘို့ မွေး ဘွား လျက် ရှိ၏။ ¹⁸ဉာဏ် မဲ့ သော သူ သည် လက်ဝါး ချင်း ရိုက် ၍၊ အဆွေ ခင်ပွန်း ရှေ့ မှာ အာမခံ တတ်၏။ ¹⁹ရန်တွေ့ခြင်းကို နှစ်သက် သောသူ သည် လွန်ကျူး ခြင်းကိုလည်း နှစ်သက် တတ်၏။ မိမိ တံခါး ကို ချီးမြှင့် သော သူ သည် ပျက်စီး|strong="H7667" ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။ ²⁰သဘော ကောက် သော သူ သည်ကောင်း သော အကျိုးကို မ တွေ့ တတ်။ စကား လိမ် သော သူ သည် ဘေး ဥပဒ် နှင့် တွေ့ကြုံ တတ်၏။ ²¹မိုက် သော သူ ကို ဖြစ် ဘွား စေသော သူ သည် မိမိ ကို မိမိ ဝမ်းနည်း စေ တတ်၏။ မိုက် သောသူ၏အဘ ၌ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်းမ ရှိ။ ²²စိတ် ရွှင်လန်း ခြင်းသည် ကျန်းမာ စေ တတ်၏။ စိတ် ပျက် ခြင်း မူကား ၊ အရိုး|strong="H1634" တို့ ကို သွေ့ခြောက် စေ တတ်၏။ ²³မ တရားသောသူသည် တရား လမ်း ကိုဖျက် သော အဘိုးတံစိုး ကို သူ တပါး၏ ခါးပိုက် အိတ်ထဲက နှိုက်ယူ |strong="H3947" တတ်၏။ ²⁴ဉာဏ် ရှိသော သူသည် ပညာ ကို မျက်မှောက် ပြုတတ်၏။ မိုက် သောသူ၏ မျက်စိ မူကား ၊ မြေကြီး|strong="H776" စွန်း တိုင်အောင် လှည့်၍ ကြည့်ရှု တတ်၏။ ²⁵မိုက် သော သူ သည် အဘ ဝမ်းနည်း စရာ အကြောင်း ၊ မွေး|strong="H3205, H9909" သော အမိစိတ်ညစ် စရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ ²⁶ဖြောင့်မတ် သော သူ ကို အပြစ် ဒဏ်မ ပေး ကောင်း။ တရား သဖြင့် စီရင် သော မင်း ကို လည်း မ ထိခိုက် ကောင်း။ ²⁷သိပ္ပံ အတတ်နှင့် ပြည့်စုံ သော သူ သည် စကား မ များ တတ်။ ဉာဏ် ကောင်းသော သူ သည်လည်း ၊ |strong="H7119" သောစိတ် ရှိတတ်၏။ ²⁸မိုက် သောသူပင် တိတ်ဆိတ် စွာနေလျှင် ပညာ ရှိ ဟူ၍ ၎င်း၊ မိမိ နှုတ် ကို မ |strong="H331" ဖွင့် ဘဲ နေ သောသူကို လည်း၊ ဉာဏ် ကောင်းသောသူဟူ၍ ၎င်း သူတပါး ထင် တတ်၏။

18 သူ တ ပါး များ နှင့် မ ရောနှော သော သူ သည် မိမိ စေတနာ အလို ရှိသည်အတိုင်း ရှာဖွေ ၍၊ ပညာ ရတနာ အမျိုးမျိုး ကို စူးစမ်း မွေ့နှောက် တတ်၏။ ²မိုက် သော သူ မူကား ၊ မိမိ စိတ် သဘော ကို ပြ စရာ အခွင့် မှ တ ပါး ၊ အခြား သော အကြောင်း ကြောင့် ဉာဏ် ပညာ၌ မ ပျော်မွေ့ တတ်။ ³မ တရား သော သူ လာ သောအခါ ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်း ကို ခံရ၏။ ဂုဏ် အသရေပျက်သောအခါ ၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို လည်း ခံရ ၏။ ⁴နှုတ်ထွက် သော စကား သည် နက် သော ရေ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပညာ စမ်းရေ တွင်းသည် ရေစီး သောမြစ် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၏။ ⁵တရား တွေ့ရာအမှု၌ ဖြောင့်မတ် သောသူကို ရှုံး စေခြင်း ငှါ ၊ မ တရား သော သူ ၏မျက်နှာ ကို မ ထောက် ကောင်း။ ⁶မိုက်

သော သူ၏နှုတ်ခမ်း တို့သည် ရန်တွေ့ တတ်၏။ သူ ၏နှုတ် သည် လည်း အပြစ် ဒဏ် ကို တောင်း တတ်၏။ ⁷မိုက် သော သူ၏နှုတ် သည် ပျက်စီး ရာအကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်း တို့သည်လည်း မိမိ အသက် ကို ကျော့မိ ရာ အကြောင်းဖြစ်၏။ ⁸ကုန်း တိုက်သောသူ၏စကား သည် မြန် သော ခဲ ဘွယ် စား ဘွယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ဝမ်း အတွင်း သို့ဝင် တတ်၏။ ⁹အလုပ် လုပ် သောအခါ ပျင်းရိ သော သူ သည်၊ မိမိ ဥစ္စာကို အချည်းနှီး ကုန်စေသော သူနှင့်ညီအစ်ကို တော်ပေ၏။ ¹⁰ထာဝရဘုရား ၏နာမတော် သည် ခိုင်ခံ့ သော ရဲတိုက် ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ် ဖြစ်၍၊ လိုက် ချောသော်လည်း ကွယ်ပျောက် ကြပြီ။ ¹¹ငွေ ရတတ်သော သူက၊ ငါ့စည်းစိမ် သည် ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ဖြစ်၏။ မြင့် သော မြို့ရိုး နှင့် တူသည်ဟု ထင် တတ် ၏။ ¹²ပျက်စီး ခြင်းအရင် ဌ်လူ သည် စိတ် မြင့် ခြင်း၏ နေရာ၊ ဂုဏ် အသရေ အရင် ဌ်နိမ့်ချ ခြင်း၏နေရာ ရှိ၏။ ¹³အကျိုး အကြောင်း ကို မ စစ် မှီ၊ အမှု စီရင် သော သူ သည် မိုက် သော အပြစ်၊ အရှက် ကွဲ ရ သော အပြစ်ရှိ၏။ ¹⁴လူ ၏စိတ် ဝိညာဉ်သည် မိမိ နာ ခြင်းဝေဒနာကို ခံနိုင် ၏။ ကြေကွဲ သော စိတ် ကို ကား ၊ အ ဘယ် သူ သည်းခံ နိုင် သနည်း။ ¹⁵သမ္မာ သတိရှိသောသူ၏ စိတ် နှလုံးသည် ပညာ အတတ်ကို သိုထား တတ်၏။ ပညာ ရှိသောသူ ၏နား သည် လည်း ၊ ပညာ စကားကို ရှာ တတ်၏။ ¹⁶လူ ဌ်ပါသော လက်ဆောင် အားဖြင့် ၊ လမ်း ရှင်းလင်း ၍ ၊ လူကြီး ထံသို့ဝင် ရသောအခွင့်ရှိတတ်၏။ ¹⁷ကိုယ် အမှု ကို အဦး စောင့်၍ပြော သော သူ သည် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ရောက် သော်လည်း၊ အိမ်နီးချင်း လာ ၍ စစ်ကြော တတ်၏။ ¹⁸စာရေးတံ ပြုခြင်းအားဖြင့် အငြင်းအ ခုံငြိမ်း ၍ ၊ အားကြီး သောသူတို့ အမှု ကို ဆုံးဖြတ်တတ်၏။ ¹⁹အငြိုး ထား သော ညီအစ်ကို သည် ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ထက် သာ၍ခက်၏။ ညီအစ်ကိုရန် တွေ့ခြင်းအမှုသည် ရဲတိုက် တံခါးကျင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ²⁰လူ သည်မိမိနှုတ် ၏အသီး နှင့် ဝမ်း ပြည့် ရ၏။ မိမိ နှုတ်ခမ်း တို့၏ စီး ပွား နှင့် ဝ ရ၏။ ²¹လျှာ သည် အသက် သေ ခြင်းနှင့် ရှင် ခြင်း ကို အစိုးရ ၏။ လျှာ ကို နှစ်သက် သောသူသည်လည်း ၊ လျှာ ၏အသီး ကို စား ရ၏။ ²²မယား ကို ရ သော သူ သည် ကောင်း သော အရာ ကို ရ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ခံရ ၏။ ²³ဆင်းရဲ သော သူ သည် တောင်းပန် တတ်၏။ ငွေ ရတတ် သော သူ မူကား ၊ ကြမ်းတမ်း စွာ ပြန် ပြောတတ်၏။ ²⁴အပေါင်း အဘော်များသောသူ သည် အကျိုးနည်း ရှိတတ်၏။ မိတ်ဆွေ မူကား ၊ ညီအစ်ကို စွဲကပ် သည် ထက် သာ၍စွဲကပ် တတ်၏။

19 ကောက်လိမ် သော စကား ကိုသုံးတတ်သော လူမိုက် ထက် ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းလမ်းသို့ လိုက် သော ဆင်းရဲ သူသည်သာ၍ကောင်း ၏။ ²စိတ် ဝိညာဉ် သည် ပညာ အတတ် မ ရှိ ဘဲ မ နေ ကောင်း ။ အလျင် အမြန်သွားသောသူသည် လည်း မှားယွင်း တတ်၏။ ³လူ သည် မိုက် သောသဘောကြောင့်၊ လမ်းလွဲ ၍ စိတ် ထဲမှာ ထာဝရဘုရား ကို ကဲ့ရဲ့ ပြစ် တင် တတ်၏။ ⁴စည်းစိမ် ရှိ လျှင် အဆွေ ခင်ပွန်း များ

တတ်၏။ ဆင်းရဲ သော သူ မူကား ၊ မိမိ အိမ်နီးချင်းနှင့် မှု မ ပေါင်း ဘော် ရ။ ⁵မ မှန်သော သက်သေ သည် အပြစ် မ ခံ ဘဲ မ နေ ရ။ မှ သာ ကို သုံး သော သူ သည် လည်း ဒဏ် နှင့် မ လွတ် ရ။ ⁶များ သော သူ တို့သည် မင်း ကို ဖျောင်းဖျ တတ် ကြ ၏။ လက်ဆောင် ပေး သော သူ ကို လည်း၊ လူ တိုင်း မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ တတ်၏။ ⁷ဆင်းရဲ သော သူ၏ ညီအစ်ကို ရှိ သမျှ တို့သည် သူ ကို မုန်း တတ် ကြ၏။ သူ ၏အဆွေ ခင်ပွန်း တို့သည် သူ ကို သာ၍ ဝေး စွာ ရှောင် တတ် ကြ၏။ လိုက် ချောသော်လည်း ကွယ်ပျောက် ကြပြီ။ ⁸ပညာ ကို ရ သောသူသည် မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကို ချစ် ရာရောက်၏။ ဉာဏ် ကိုစွဲလမ်း သော သူ သည် လည်း၊ ကောင်းကျိုး ကို ခံ တတ်၏။ ⁹မ မှန်သော သက်သေ သည် အပြစ် မ ခံ ဘဲ မ နေ ရ။ မှ သာ ကို သုံး သော သူ သည် လည်း ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ¹⁰မိုက် သော သူ သည် မ ပျော်မွေ့ သင့်။ ထို မှု မက ၊ ကျွန် သည် မင်း တို့ ကို အစိုး မ ရ သင့်။ ¹¹သမ္မာ သတိရှိ သော သူ သည် မိမိ အမျက် ဒေါသ ကို ချုပ်တည်း တတ်၏။ သူတပါးပြစ်မှား ခြင်းကို သည်းခံ သော သူ သည် လည်း ဘုန်း အသရေရှိ၏။ ¹²ရှင်ဘုရင် ၏အမျက် တော်သည် ခြင်္သေ့ ဟောက် သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ကျေးဇူး တော်မူကား ၊ မြက် ပေါ်မှာ ကျသော နှင်းရည် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ¹³မိုက် သော သား သည် အဘ ဆင်းရဲ စရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ ရန်တွေ့ တတ် သော မယား သည်လည်း ၊ အစက် စက်ကျသော မိုဗ်း ပေါက်နှင့်တူ၏။ ¹⁴အိမ် နှင့် စည်းစိမ် သည် မိဘ အမွေ ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ သမ္မာ သတိရှိ သော မယား မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ပေးသနား တော်မူရာ ဖြစ်၏။ ¹⁵ပျင်းရိ သော သဘောသည် လွန်ကျူး စွာ အိပ်ပျော် စေ၍ ၊ ပျင်းရိ သောသူသည် အငတ် ခံရ၏။ ¹⁶ပညတ် တရားကို စောင့် သောသူ သည် မိမိ အသက် ဝိညာဉ်ကို စောင့် ရာရောက်၏။ မိမိ သွားရာလမ်း တို့ကို မထီလေးစား ပြု သော သူ မူကား၊ အသေ ခံရ၏။ ¹⁷ဆင်းရဲ သားကို သနား သောသူသည် ထာဝရ ဘုရား အား ချေးငှါး သောသူ ဖြစ်၍ ၊ သူ ပြုသောအမှု ၏ အကျိုးကိုဆပ် ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁸မြော်လင့် စရာရှိ စဉ်အခါ ၊ ကိုယ် သား ကို ဆုံးမ လော့။ သူ ကို အကျိုး နည်းအောင် သနား သောစိတ်မ ရှိစေနှင့်။ ¹⁹ဒေါသ အမျက်ကြီး သော သူ သည် အပြစ်ဒဏ် ကို ခံ ရလိမ့်မည်။ သူ့ကို ကယ်နှုတ် လျှင် အဖန်ဖန် ကယ်နှုတ် ရမည်။ ²⁰နောက်ဆုံး ကာလ၌ ပညာရှိ ဖြစ် လို သော ငှါ ၊ ဆုံးမ သော စကားကို နားထောင် ၍ နည်းဥပဒေ သ ကို ခံယူ လော့။ ²¹လူ သည် အထူးထူး အပြား ပြား ကြံစည် တတ်၏။ သို့ရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏အကြံ တော်သည် တည် လိမ့်မည်။ ²²လူ သည် စေတနာ ရှိ လျှင် ကျေးဇူး ပြု ရာ ရောက်၏။ ဆင်းရဲ သော သူ သည် လည်း ၊ မှ သာ သုံး သော သူ ထက် သာ၍ကောင်း ၏။ ²³ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘော သည် အသက် ရှင် ခြင်း နှင့် ဆိုင် သည် ဖြစ်၍ ထို သဘောရှိ သော သူ သည် အလို ဆန္ဒ ပြည့်စုံလျက်ရှိ၍၊ ဘေးဥပဒ် နှင့်ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ²⁴ပျင်းရိ သော သူ သည် မိမိ လက် ကို အိုး ၌ သွင်း သော်လည်း တဖန်နှုတ် ၍ မိမိ

ပစပ် သို့ မ ခွံလို။²⁵ မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူကို ရိုက် လျှင် ဉာဏ် တိမ်
 သောသူသည် သတိ ရလိမ့်မည်။ ဉာဏ် ကောင်းသော သူကို ဆုံးမ
 လျှင် ၊ သူသည် ပညာ တရားကို နားလည် လိမ့်မည်။²⁶ အဘ ဥစ္စာ
 ကိုဖြုန်း၍ အမိ ကိုနှင်ထုတ် သော သားသည် အရှက်ခွဲ သောသား၊
 ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံစေသော သားဖြစ်၏။²⁷ ငါ့ သား ၊ ပညာ တရားကို
 ပယ် စေ ခြင်းငှါ ၊ သွန်သင် သော သူ ဧကား ကို နား မ ထောင်
 နှင့်။²⁸ အဓမ္မ သက်သေ သည် တရား ကို မထီမဲ့မြင် ပြု တတ်၏။
 မ တရားသော သူသည် လည်း ၊ ဒုစရိုက် ကို စား ၍ မျို တတ်၏။
²⁹ မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့အဘို့ အပြစ် စီရင်ခြင်း၊ မိုက် သောသူတို့
 ၏ကျော အဘို့ ဒဏ် ပေးခြင်းသည် အသင့် ရှိ၏။

20 စပျစ်ရည် သည် လှည့်စား တတ်၏။ သေရည် သေရက်သည်
 ရုန်းရင်းခတ် ပြုခြင်းအမှုကို ဖြစ်စေတတ် ၏။ ထိုသို့ သောအားဖြင့်
 မှားယွင်း သောသူသည် ပညာ မ ရှိ။² ရှင်ဘုရင် ကြောက် စေသော
 အမှုအရာသည် ခြင်္သေ့ ဟောက် ခြင်းနှင့် တူ၏။ အမျက်တော်ကို
 နှိုးဆော် သောသူသည် မိမိ အသက် ကို ပြစ်မှား ၏။³ ရန်တွေ့ခြင်း
 ကို ငြိမ်းစေ သောသူ သည် ဂုဏ် အသရေရှိ၏။ မိုက် သောသူမူကား
 ၊ အမှု နှင့် ရောနှော တတ်၏။⁴ ချမ်း သောကြောင့် ပျင်းရိ သော သူ
 သည် လယ် မ လုပ်လို။ ထိုကြောင့် စပါး ရိတ်သောကာလ ၌သူတ
 ပါးကို တောင်း သော်လည်း မ ရရာ။⁵ လူ စိတ် နှလုံး၌ ပညာအကြံ
 သည် နက် သော ရေ နှင့် တူသော်လည်း ၊ ဉာဏ် ကောင်းသော သူ
 သည် ခပ်ယူ လိမ့်မည်။⁶ လူ များ တို့သည် မိမိ တို့ပြုသောကျေးဇူး
 ကို ကြား ပြောတတ်၏။ သစ္စာ ရှိ သော သူ ကို ကား ၊ အဘယ် သူ
 ရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။⁷ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ်
 ခြင်း လမ်းသို့ လိုက် ၍၊ သူ ၏သား စဉ်မြေးဆက်တို့သည် မင်္ဂလာ
 ရှိ ကြ၏။⁸ တရား ပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင် သော ရှင် ဘုရင် သည် မ
 ကောင်းသော အမှုအရာ ရှိ သမျှ တို့ကို မျက်စိ တော် နှင့် ပယ်ရှင်း
 တတ်၏။⁹ ငါသည် ကိုယ် စိတ် နှလုံးကို စင်ကြယ် စေ ပြီ။ အပြစ်
 နှင့် ကင်းလွတ် ၏ဟု အဘယ် သူဆို နိုင်သနည်း။¹⁰ အလေး ချင်းမ
 တူသောအလေး၊ အဝင်ချင်း မတူသော တင်းတောင်း တို့ကို ထာဝရဘုရား
 စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။¹¹ သူငယ် သော်လည်း ၊ မိမိ ပြုသောအမှု
 သည် စင် သည်မစင်သည်၊ မှန် သည်မမှန်သည်ကို မိမိ အခြင်း အရာ
 အားဖြင့် ပြု ၍ ၊ မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေ၏။¹² ကြား တတ်သော
 နား ကိုငှင်း၊ မြင် တတ်သော မျက်စိ ကိုငှင်း ၊ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်း
 တော်မူပြီ။¹³ ဆင်းရဲ မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ အိပ် ခြင်း
 ကို မ တပ်မက် နှင့်။ နိုး တတ် လျှင် ဝ စွာ စား ရ၏။¹⁴ ဝယ် သော
 သူက၊ မ ကောင်းဘူး၊ မ ကောင်းဘူးဟု ဆို တတ်၏။ ဝယ်၍သွား
 ပြီး မှ ဝါကြွား တတ်၏။¹⁵ ရွှေ ရှိ ၏။ ပတ္တမြား လည်း ရှိ ၏။ ပညာ
 အတတ်နှင့် ပြည့်စုံသော နှုတ် မူကား ၊ အလွန် အဘိုး ထိုက်သော
 ရတနာ ဖြစ်၏။¹⁶ မ ကျွမ်း သော သူ အတွက်၊ အမျိုး ပျက် သော
 မိန်းမအတွက် ၊ အာမခံ တတ်သောသူ သည် အဝတ် အစ ရှိသော

ဥစ္စာ တ စုံ တ ခု ကို ပေါင် ထား စေ။¹⁷ လှည့်စား ၍ ရသော အစာ
 သည် ချိုမြိန် သော်လည်း ၊ စားသောသူ ၏နှုတ် သည် ကျောက်စရစ်
 နှင့် ပြည့် လိမ့်မည်။¹⁸ အကြံရှိသော သူသည် သူတပါးနှင့် တိုင်ပင်
 လျှင်၊ အကြံ ထမြောက် တတ်၏။ ကောင်း သော တိုင်ပင် ခြင်း ရှိ
 မှ သာ စစ်မှု ကို ပြု ရမည်။¹⁹ လည် ၍စကား များသော သူသည်
 လျှို့ဝှက် အပ် သောအရာကို ဘော်ပြ တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ချော့မော့
 တတ် သောသူနှင့် မ ပေါင်းဘော် နှင့်။²⁰ အကြင်သူသည် မိဘ ကို
 ကျိန်ဆဲ ၏။ ထိုသူ ၏ မီးခွက် သည် ထူထပ် သော မှောင်မိုက် ၌ သေ
 လိမ့်မည်။²¹ အမွေ ဥစ္စာကို အစအဦး ၌ အလျင် ရနိုင်သော်လည်း ၊
 အဆုံး ၌ အမင်္ဂလာ ဖြစ်လိမ့်မည်။²² ငါသည်ရန်တုံ့ ပြုမည်ဟု မ ဆို
 နှင့်၊ ထာဝရဘုရား ကို ငံ့လင့် လော့။ သို့ပြုလျှင် ကယ်တင် တော်မူ
 လိမ့်မည်။²³ အလေး ချင်းမ တူသော အလေးတို့ကို ထာဝရဘုရား
 စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ စဉ်းလဲ သောချိန်ခွင် လည်း အပြစ် ရှိ၏။
²⁴ လူ သွား ရာ လမ်း တို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင် တော် မူ ၏။ သို့
 ဖြစ်၍ ၊ သူ သည် မိမိ သွားရာလမ်း တို့ကို အဘယ် သို့ နားလည်
 နိုင်သနည်း။²⁵ ဘုရား အမှု၌စကားလွန်မိ သောသူ၊ သစ္စာ ဂတိထား
 ပြီး မှ မေးမြန်း သော သူ သည် ကျော့ကွင်း နှင့် တွေ့မိ ပြီ။²⁶ ပညာ
 ရှိ သော ရှင် ဘုရင်သည် လူဆိုး တို့ကို ကွဲပြား စေ၍ ၊ ဘီး နှင့် ဖိ
 တတ်၏။²⁷ လူ ၏စိတ် ဝိညာဉ် သည် ကိုယ် အတွင်း၌ ရှိ ရှိ သမျှ
 တို့ကို စစ်ဆေး သော ထာဝရဘုရား ၏ မီးခွက် ဖြစ်၏။²⁸ ကရုဏာ
 တရားနှင့် သစ္စာ တရားသည် ရှင် ဘုရင်ကို စောင့်မ တတ်၏။ ရာဇ
 ပလ္လင်တော်သည် ကရုဏာ တရားအားဖြင့် မြဲမြံ တတ်၏။²⁹ လူပျို
 ၏ဘုန်း ကား အစွမ်း သတ္တိ၊ လူအို ၏ ဂုဏ်အသရေ ကား ဖြူ သော
 ဆံပင်ဖြစ်၏။³⁰ အနာ ကိုမွေ့နှော့ခြင်းအားဖြင့်အဆိုး အညစ် နှင့်
 ကင်း စင် တတ်၏။ ဒဏ်ချက် ရာ တို့သည် လည်း ၊ ကိုယ် အတွင်း
 အရပ်တို့၌ ထိုသို့သော ကျေးဇူးကို ပြုတတ်၏။

21 ရှင်ဘုရင် ၏ စိတ် နှလုံးသည် ရေချောင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား
 ၏ လက် တော်၌ ရှိသဖြင့်၊ အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း လှည့် စေ
 တော်မူ၏။² လူ တို့သည် မိမိ တို့ ကျင့် သမျှ သော အကျင့် တို့ကို
 နှစ်သက် တတ်၏။ ထာဝရဘုရား မူကား ၊ စိတ် နှလုံး တို့ ကို ချိန်
 တော်မူ၏။³ ယဇ် ပူဇော်ခြင်းကို နှစ်သက်သည်ထက် ဖြောင့်မတ် စွာ
 ပြုခြင်း၊ တရား သဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ထာဝရဘုရား သည် သာ၍နှစ်သက်
 တော် မူ၏။⁴ ထောင်လွှား သော မျက်နှာ ၊ မာန ကြီးသောနှလုံး ၊ မ
 တရားသောသူတို့၏အလင်း သော်လည်း အပြစ် ပါ၏။⁵ လုံ့လ ဝိရိ
 ယပြုသောသူ၏အကြံ အစည်သည် ကြွယ်ဝ ခြင်းနှင့် ၎င်း၊ သမ္မာ
 သတိမရှိသောသူ ၏အကြံအစည် သည် ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့် ၎င်း ဆိုင်
 ပေ၏။⁶ မုသာ စကား အားဖြင့် ဘဏ္ဍာ ကိုဆည်းဖူးခြင်း အမှု သည်
 သေမင်း ကျော့ကွင်း တို့တွင် ပျောက်လွင့် သော အနတ္တ ဖြစ်၏။⁷ မ
 တရားသော သူ တို့ သည် တရား သဖြင့် မ စီရင် လို သောကြောင့်၊
 မိမိ ညည်းဆဲ ခြင်း အပြစ် သည် မိမိ ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။⁸ လမ်း

လွဲသွားသောသူ သည် ကွာဝေး ရာသို့ ရောက်တတ်၏။ စင်ကြယ်သော သူ ပြုသော အမှု မူကား မှန် ပေ၏။⁹ ရန်တွေ့ တတ်သော မိန်းမ နှင့်အတူလူ များသော အိမ် ဌ်နေ သည်ထက် ၊ အိမ်မိုး ပေါ်ထောင့် ထဲမှာ နေသော် သာ၍ကောင်း ၏။¹⁰မ တရားသော သူသည် မနာလို သောစိတ်ရှိ၏။ အိမ်နီးချင်း ၌ ကျေးဇူး ပြုချင်သော အလို မ ရှိ။¹¹မထီမဲ့မြင် ပြုသော သူ သည် အပြစ်ဒဏ် ကို ခံ ရသောအခါ ၊ ဉာဏ်တိမ် သော သူ သည် သတိ ရတတ်၏။ သတိ ရသော သူ သည် လည်း သွန်သင် ခြင်း ကို ခံ သောအခါ ၊ ပညာ တိုးပွား တတ်၏။¹²တရား သောသူသည် မ တရားသောသူ၏အိမ် ကို ပညာစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်တတ်၏။ မ တရားသောသူ တို့ မူကား၊ မိမိတို့ပြုသောဒုစရိုက် အားဖြင့်ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။¹³ဆင်းရဲ သော သူ၏အော်ဟစ် သံ ကို မ ကြား လို၍၊ နား ကို ပိတ်သော သူ သည် ကိုယ်တိုင် အော်ဟစ် ၍ ၊ အ ဘယ် သူ မျှ မ ကြား ရ။¹⁴တိတ်ဆိတ် စွာ ပေးသောလက်ဆောင် သည် သူ့စိတ် ကို၎င်း ၊ ရင်ခွင် ၌ ချထားသော လက်ဆောင် ပဏ္ဏာ သည် ပြင်းစွာ သော အမျက် ကို၎င်းဖြေ တတ်၏။¹⁵ဖြောင့်မတ် သောသူသည် တရားသဖြင့်စီရင် ၍ ဝမ်းမြောက် တတ်၏။ အဓမ္မ အမှု ကို ပြု သော သူ မူကား ၊ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။¹⁶ဉာဏ် ပညာ လမ်းမှ လွဲသွား သော သူ သည် သင်္ချိုင်း သား အစုအဝေး ၌ နေရာ ကျ လိမ့်မည်။¹⁷ကာမ ဂုဏ်၌ မွေ့လျော်သောသူသည် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည် နှင့် ဆီ ကို ကြိုက် သောသူသည် လည်း ငွေ ကိုမ ရတတ်ရ။¹⁸မ တရားသောသူသည် တရား သောသူအဘို့ ၊ လွန်ကျူး သောသူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူအဘို့ ရွေး ရန် ဖြစ်၏။¹⁹စိတ်တို ၍ ရန်တွေ့ တတ်သောမိန်းမ နှင့် နေ သည်ထက် ၊ တောလွင်ပြင် ၌ နေသော်သာ၍ကောင်း ၏။²⁰ပညာရှိ သောသူ၏အိမ် ၌ နှစ်သက်ဘွယ် သော ဘဏ္ဍာ နှင့် ဆီ ရှိတတ်၏။ မိုက် သောသူ မူကား ၊ ကုန် စေ တတ်၏။²¹ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့် ကရုဏာ တရားကို ရှာ သောသူသည် အသက်ရှင် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ ဂုဏ် အသရေ ထင်ရှား ခြင်း ကို တွေ့ တတ်၏။²²ပညာ ရှိ သော သူ သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုး ကို တက် ၍ ၊ မြို့သားကိုးစား စရာခွန်အား ကို ရှုတ်ချ တတ်၏။²³မိမိ နှုတ် နှင့် လျှာ ကို စောင့် သော သူ သည် မိမိ စိတ် ဝိညာဉ်ကို ဒုက္ခ နှင့် လွတ်စေခြင်းငှါ စောင့် ရာရောက် ၏။²⁴ပြင်းစွာ သော ဒေါသ အမျက်၌ ကျင်လည် သော သူ ကို၊ ထောင်လွှားစော်ကား သော သူ၊ မထီမဲ့မြင် ပြု သော သူ ဟူ၍ သမုတ် အပ်၏။²⁵ပျင်းရိ သောသူသည် အလုပ် မလုပ်ချင်သောကြောင့် ၊ မိမိ တပ်မက်သောအားဖြင့် သေ တတ်၏။²⁶တနေ့လုံး တပ်မက် အားကြီးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူမူကား မ နှမြော ဘဲစွန့်ကြဲ တတ်၏။²⁷မ တရားသော သူ ပူဇော်သော ယဇ် သည် စက်ဆုပ် ရှုံ့ရှာ ဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုမျှ မက ၊ မ တရားသော စိတ် နှင့် ပူဇော် လျှင် သာ၍ဖြစ်၏။²⁸မ မှန်သော သက်သေ သည် ပျက် တတ်၏။ ကိုယ်တိုင်ကြား သောသူ

မူကား ၊ တည်ကြည် စွာ ပြော တတ်၏။²⁹မ တရားသောသူ သည် မိမိ မျက်နှာ ကို ခိုင်မာ စေ တတ်၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူမူကား ၊ မိမိ သွားရာလမ်း ကို ပြင်ဆင် တတ်၏။³⁰ထာဝရဘုရား တဘက် ၌ ဉာဏ် မ တည်၊ ပညာ မ တည်၊ အကြံ တစုံတခုမျှ မ တည်နိုင်။³¹စစ်တိုက် ရာ ကာလ အဘို့ မြင်း များ ကို ပြင်ဆင် သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာ ရပါ၏။

22ကောင်းသောအသရေကို များစွာ သော ဥစ္စာ ထက် သာ၍ရွေးစရာကောင်း၏။ သူတပါးစုံမက်ခြင်း ကျေးဇူး သည် ရွှေ ငွေ ထက် သာ၍ကောင်း ၏။²ငွေ ရတတ်သောသူနှင့် ဆင်းရဲ သောသူတို့သည် တွေ့ကြုံကြ၏။ ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။³သမ္မာ သတိရှိသော သူ သည် အမှု ကို မြော်မြင် ၍ ပုန်း နေ တတ်၏။ ဉာဏ် တိမ်သော သူမူကား ၊ အစဉ်အတိုင်း သွား ၍ အမှု နှင့် တွေ့တတ်၏။⁴စိတ် နှိမ့်ချ ခြင်း၊ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းကျေးဇူး ကြောင့် စည်းစိမ် ၊ ဂုဏ် အသရေ အသက် ကို ရတတ်၏။⁵သဘော ကောက်သောလူ သွားရာလမ်း ၌ ၊ ဆူး ပင်များနှင့် ကျော့ကွင်း များရှိတတ်၏။ မိမိ စိတ် ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက် သောသူမူကား ဝေး စွာ ရှောင် သွား လိမ့်မည်။⁶သူငယ် သွားရာလမ်း ဝ ၌ ဆုံးမ သွန်သင်လော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည်အို သောအခါ ထို လမ်းမှ မ လွဲ၊ လိုက် သွားလိမ့်မည်။⁷ငွေ ရတတ်သောသူသည် ဆင်းရဲ သောသူကို အစိုးရ ၏။ ချေးငါးယူ သောသူသည် ချေးငါး ပေးသောသူ ၌ ကျွန် ဖြစ်၏။⁸ဒုစရိုက် မျိုးစေ့ ကို ကြဲ သော သူသည် ဒုက္ခ စပါး ကိုရိတ် ရမည်။ ဒေါသ စိတ်ရှိ၍ ဒဏ် ပေးနိုင်သော တန်ခိုးလည်း ပျောက် လိမ့်မည်။⁹ကရုဏာ မျက်စိ ရှိသောသူ သည် ဆင်းရဲ သောသူတို့ ကို ကျွေး သောကြောင့် မင်္ဂလာ ရှိ လိမ့်မည်။¹⁰မထီမဲ့မြင် ပြုသော သူ ကိုနှင်ထုတ် လော့။ သို့ပြုလျှင် ရန်မာန် လည်း ထွက်သွား လိမ့်မည်။ ရန်တွေ့ခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်း ငြိမ်း လိမ့်မည်။¹¹စိတ် နှလုံးဖြူစင် ခြင်းကို နှစ်သက် သောသူသည် လျှောက်ပတ် သောစကား ကို ပြော တတ်၍၊ ရှင် ဘုရင် နှင့် မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ ရ လိမ့်မည်။¹²ထာဝရဘုရား ၏ မျက်စိ တော်သည် ပညာ အတတ်ကို စောင့် ၏။ ပြစ်မှား သော သူ၏စကား ကို ကား ချေ တော် မူ၏။¹³ပျင်းရိ သော သူ က၊ အိမ် ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ ရှိ၏။ လမ်း သို့ ထွက် လျှင် ငါ သေ လိမ့်မည်ဟု ဆို တတ်၏။¹⁴အမျိုး ပျက် သော မိန်းမ၏နှုတ် သည် နက် သော မြေ တွင်း ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရှုံ့ရှာတော်မူသောသူသည် ထို မြေတွင်းထဲသို့ ကျ လိမ့်မည်။¹⁵မိုက် သောသဘောသည် သူငယ် ၏ စိတ် နှလုံးထဲမှာ ထုပ် ထားလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမ သော ကြိမ်လုံး သည် ထို သဘောကို ဝေး စွာ နှင်တတ်၏။¹⁶ကိုယ် စီးပွား အဘို့ ဆင်းရဲသား တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူနှင့် ၊ ငွေ ရတတ်သောသူ တို့ အား ပေး သောသူသည် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။¹⁷သင် ၏နား ကိုညွတ် ၍ ပညာရှိ စကား ကို နားထောင် လော့။ ငါ ပညာ အတတ်ကို လည်း စိတ် နှလုံး၌ စွဲလမ်း လော့။¹⁸သင် ၏နှလုံး

၌ သွင်းမိ နိုင်လျှင် သာယာ သော အကျိုးရှိ လိမ့်မည်။ သင် ဧါနုတ် ၌ လည်း အစဉ် အသင့်ရှိ လိမ့်မည်။¹⁹ သင် သည် ထာဝရဘုရား ၌ ခိုလှုံ မည်အကြောင်း ၊ သင့် ကိုယ်တိုင် ကို ယနေ့ ငါ သွန်သင် ဧါ။^{20,21} သင် သည် သမ္မာ တရားစကား စစ် ကိုသိ မည် အကြောင်း နှင့်၊ သင့် ထံသို့စေလွှတ် သော သူတို့အား ၊ သမ္မာ စကား ကို ပြန် ပြော နိုင်မည်အကြောင်း သတိပေးလျက်၊ ပညာ အတတ်ကို ပြသလျက် ၊ ထူးဆန်းသော အရာတို့ကို ငါရေး ၍ ပေးလိုက်သည် မဟုတ်လော။²² ဆင်းရဲသောသူ၏ဆင်းရဲကိုထောက်၍၊ သူ၏ ဥစ္စာ ကို မ လုမယူ နှင့်။ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါကို မြို့ တံခါးဝ၌ မ ညှဉ်းဆဲ နှင့်။²³ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ အမှု ကို စောင့် တော်မူမည်။ သူ တို့ဥစ္စာကို လုယူ သောသူ တို့ ၏ အသက် ကို လုယူ တော်မူမည်။²⁴ စိတ်တို သော သူ ကို မိတ်ဆွေ မ ဖွဲ့နှင့်။ အမျက် ပြင်းထန်သော သူ နှင့်အတူ မ လိုက် နှင့်။²⁵ လိုက်လျှင် သူ ၏ထုံးစံ ဓလေ့တို့ကို သင် ၍ ၊ ကိုယ် အသက် ကျော့မိ ရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁶ လက်ဝါး ချင်း ရိုက် သော လူစုနှင့် သူ့ကြွေး ကို အာမခံ သော လူစု ထဲ သို့ မ ဝင် နှင့်။²⁷ သင် ၌ ပေး ရန် မ ရှိလျှင် ၊ သင့် အိပ်ရာ ကို အဘယ်ကြောင့် ယူသွား စေ ချင် သနည်း။²⁸ ဘိုးဘေး စိုက် ဘူးသော မြေမှတ်တိုင် တို့ကို မ ရွှေ့ နှင့်။²⁹ ဆောင်ရွက်စရာအမှု ကို ကြိုးစား ၍ ပြီးစီးစေ တတ်သော သူ ရှိ သလော။ ထိုသူသည် သာမည လူ၏ အမှု ကို မ ဆောင်ရွက် ၊ ရှင်ဘုရင် ၏ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက် ရ၏။

23 မင်း နှင့်အတူ ထိုင် ၍ စားသောက် သောအခါ သင့် ရှေ့ မှာ အ ဘယ် သူ ရှိ သည် ကို စေ့စေ့ ဆင်ခြင် လော့။² သင် သည် စား ကြူး တတ်သောသူ ဖြစ်လျှင် ၊ သင် ဧါလည်ချောင်း ကို ထား နှင့် ရွယ် လော့။³ ထိုမင်း ၏ခဲဘွယ် စားဘွယ်တို့ကို အလို မ ရှိနှင့်။ လှည့်စား တတ်သော အစာ ဖြစ်၏။⁴ ငွေ ရတတ် ခြင်းငှါ မ ကြိုးစား နှင့်။ ကိုယ် ဉာဏ် ကို အမှီ မပြုနှင့်။⁵ ပျောက် တတ်သောအရာကို စေ့စေ့ မျက်မှောက် ပြု သင့် သလော။ အကယ် စင်စစ် ရွှေလင်းတ သည် မို ဃ်း ကောင်းကင် သို့ ပျံ တတ် သကဲ့သို့ ၊ ထို အရာ သည် အတောင် တို့ကို လုပ် ၍ ပျံ သွား တတ်၏။⁶ မ နာလို သော သူ၏ အစာ ကိုမ စား နှင့်။ သူ ၏ ခဲဘွယ် စားဘွယ်ကို အလို မ ရှိနှင့်။⁷ သူ သည် စိတ် ထင် သည်အတိုင်း ဖြစ်၏။ စား သောက် တော့ဟု ဆို သော်လည်း စေတနာ စိတ် မ ရှိ။⁸ သင် သည် စား သော အစာ ကို တဖန်အန် ရ လိမ့်မည်။ သင် ချို သော စကား လည်း ယိုယွင်း လိမ့်မည်။⁹ မိုက် သော သူ ကြား အောင် စကားမ ပြော နှင့်။ သင် ၏စကား ၌ ပါသောပညာ ကို မထိမဲ့မြင် ပြုလိမ့်မည်။¹⁰ အရင် စိုက် သော မြေ မှတ်တိုင်ကို မ ရွှေ့ နှင့်။ မိဘ မရှိသောသူ တို့ ၏ လယ် ကို မ သိမ်း နှင့်။¹¹ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူ တို့ကို ရွေး တော်မူ သောသူသည် တန်ခိုး ကြီး၍၊ သင့် တဘက် ၌ သူ တို့အမှု ကို စောင့် တော် မူ လိမ့်မည်။¹² ဆုံးမ ဩဝါဒ၌ စိတ် နှလုံးစွဲ လမ်း ၍ ၊ ပညာ အတတ် စကား ကို နားခံ လော့။¹³ သူငယ် ကို မ ဆုံးမဘဲမ နေနှင့်။

ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက် သော်လည်း သူသည် မ သေ။¹⁴ ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက် ၍ သူ ၏အသက် ဝိညာဉ်ကို မရဏာ နိုင်ငံမှ ကယ်နှုတ် ရမည်။¹⁵ ငါ သား ၊ သင့် နှလုံး ၌ ပညာ ရှိ လျှင် ငါ့ နှလုံး နှင့် ငါ့ကိုယ်တိုင် သည် ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။¹⁶ သင့် နှုတ် သည် မှန် သောစကားကို ပြော သောအခါ ၊ ငါ့ ကျောက်ကပ် ရွှင်လန်း လိမ့်မည်။¹⁷ အပြစ် ထင်ရှား သောသူတို့ ကို ပြုစု သောစိတ် မ ရှိစေနှင့်။ တနေ့လုံး ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော သဘော ရှိ စေ လော့။¹⁸ အကယ် စင်စစ် အမှု ဆုံးဖြတ်ချိန်သည် ရောက် လိမ့်မည်။ သင့် မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်း မ ပျက် ရာ။¹⁹ ငါ သား ၊ ငါ့စကားကို နားထောင် ၍ ပညာ ရှိသဖြင့် ၊ ကိုယ် စိတ် နှလုံးကို လမ်းမ ၌ ပဲ့ပြင် လော့။²⁰ စပျစ်ရည် သောက် ကြူး သောသူ၊ အမဲသား စားကြူး သောသူတို့ ကို အပေါင်းအဘော် မ လုပ် နှင့်။²¹ သောက်ကြူး သောသူနှင့် စားကြူး သောသူသည် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။ အိပ်ကြူး သော သဘောသည် လူ ကို အဝတ် စုတ် နှင့် ခြုံ တတ်၏။²² သင့် ကို ဖြစ် ဘွား စေသော အဘ ၏ စကားကို နားထောင် လော့။ အသက်ကြီး သော အမိ ကို မထိမဲ့မြင် မ ပြုနှင့်။²³ သမ္မာ တရားကို ဝယ် လော့။ မ ရောင်း နှင့်။ ပညာ ကိုငှင်း ၊ ဆုံးမ ဩဝါဒကိုငှင်း ၊ ဉာဏ် သတ္တိကိုငှင်း ထိုအတူ ပြုလော့။²⁴ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏အဘ သည် အလွန်ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။ ပညာ ရှိသော သား ကို ဖြစ် ဘွား စေသော သူ သည် ထို သား၌ အားရဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။²⁵ သင်၏မိဘ တို့သည်ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ သင့် ကို မွေး ဘွား သော သူ သည် ရွှင်လန်း လိမ့်မည်။²⁶ ငါ သား ၊ သင့် နှလုံး ကို ငါ့ အား ပေး လော့။ သင့် မျက်စိ တို့သည် ငါ သွား သော လမ်း ကို ကြည့် မှတ် ပါ စေ။²⁷ ပြည်တန်ဆာ မ သည် နက် သော ကျုံး ကဲ့သို့ငှင်း၊ အမျိုး ပျက် သော မိန်းမ သည် ကျဉ်း သော မြေတွင်း ကဲ့သို့ငှင်း ဖြစ်၏။²⁸ သူ သည် ထားပြ ကဲ့သို့ ချောင်း ကြည့်တတ်၏။ လွန်ကျူး သော ယောက်ျား များပြား စေခြင်းငှါ ပြု တတ်၏။²⁹ အဘယ်သူ သည် ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူ သည် ညည်းတွား ခြင်း ရှိ သနည်း။ အဘယ်သူ သည် ရန်တွေ့ ခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်သူ သည် မြည်တမ်း ခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူ သည် အကျိုး အကြောင်းမရှိ၊ ထိခိုက် ၍ နာခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူ သည် မျက်စိ နီ ခြင်းရှိသနည်း ဟူမူကား၊³⁰ စပျစ်ရည် ကို ကြာမြင့် စွာ သောက်လျက်နေ သောသူ၊ ဆေး နှင့်ရောသော စပျစ်ရည်ကို ရှာ တတ်သောသူတို့ သည် ထိုသို့သော လက္ခဏာ ရှိကြ၏။³¹ ဖလား ၌ နီ လျက် ၊ အရောင် တောက်လျက် ၊ အချို အမြိန်ဝင် လျက်ရှိသော စပျစ်ရည် ကို မ ကြည့် မ ရှု နှင့်။³² နောက်ဆုံး ၌ မြေ ကဲ့သို့ ကိုက် တတ်၏။ မြေဆိုး ကဲ့သို့ နာ စေ တတ်၏။³³ သင့် မျက်စိ တို့သည် အမျိုး ပျက်သောမိန်းမတို့ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ သင့် နှလုံး သည်လည်း ကောက် သော စကားကို မြွက်ဆို လိမ့်မည်။³⁴ အကယ် စင်စစ်သင် သည် ပင်လယ် အလယ် ၌ အိပ် သော သူ၊ သင်္ဘော ရွက်တိုင် ဖျား ပေါ်မှာ အိပ် သော သူကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။³⁵ သူတို့သည် ငါ့ ကိုရိုက်

ကြပြီ။ သို့သော်လည်းငါမ နာ။ ငါ့ကိုထိုး ကြသော်လည်းငါမ သိ။ အဘယ် အချိန် မှ ငါနိုး ရမည်နည်း။ တဖန် ငါရှာ ဦးမည်ဟု သင်ဆို လိမ့် သတည်း။

24မ တရား သော သူ တို့ကို မ ငြူစူ နှင့်။ သူ တို့နှင့် ပေါင်း ဘော် ခြင်းငါ အလို မ ရှိနှင့်။² သူ တို့သည် ဖျက်ဆီး ခြင်းငါ နှလုံး ကြံစည် တတ် ၏။ နှုတ် နှင့်လည်း ဘေး ပြုမည် စကား ကို ပြော တတ်၏။³ ဉာဏ် ပညာ အားဖြင့် အိမ် ကို တည်ဆောက် ၍ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေရ၏။⁴ ပညာ အတတ်အားဖြင့် အခန်း များတို့သည် အဘိုး ထိုက်၍၊ နှစ်သက် ဘွယ်သော ဥစ္စာ အပေါင်း တို့နှင့် ပြည့် ရကြ၏။⁵ ပညာရှိ သော သူ သည် တန်ခိုး ရှိ ၏။ ပညာ အတတ်နှင့် ပြည့်စုံ သော သူ သည် ခွန်အား တိုးပွား တတ်၏။⁶ ပညာရှိ တို့နှင့် တိုင်ပင် ပြီးမှ စစ်မှု ကိုပြု ရ၏။ အကြံ ပေးနိုင်သော သူများ စွာ ရှိ လျှင် ၊ ဘေး လွတ်တတ်၏။⁷ ပညာ မြင့် သောကြောင့် မိုက် သော သူမ မှီ နိုင်။ မြို့တံခါးဝ ၌ စကား မ ပြော ဝံ။⁸ မ ကောင်းသော အမှုကို ပြု ခြင်း ငါ ကြံစည် သော သူ ကို၊ ဘေး ပြု သော သူ ဟူ၍ မှည့် ရ၏။⁹ မိုက် သော အကြံ အစည်၌ အပြစ် ပါ၏။ မထိမဲ့မြင် ပြုသော သူ သည် လည်း ၊ လူ စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ်ဖြစ် ၏။¹⁰ သင် သည် အမှု ရောက်သောကာလ ၌ စိတ်ပျက် လျှင် အားနည်း ၏။¹¹ သင်ချိုင်း သို့ ထုတ် ၍ အသေခံ လှ သော သူ တို့ကို သင်သည် နှုတ်အံ့ သော ငါ၊ အား မထုတ်ဘဲ နေလျက်၊¹² ငါ့တို့မ သိ ဟုဆို သော်လည်း ၊ နှလုံး သဘော ကို ဆင်ခြင် သော သူသည် မ မှတ်၊ သင် ၏စိတ် ဝိညာဉ် ကို စောင့် သော သူသည် မ သိဘဲ၊ လူအသီးအသီးတို့အား သူ တို့ အကျင့် နှင့် အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကို မဆပ် မပေးဘဲ နေတော် မူမည်လော။¹³ ငါ့ သား ၊ ပျားရည် ကောင်း သောကြောင့် စား လော့။ ချိုမြိန် သော ပျားလပို့ ကိုလည်း စားလော့။¹⁴ ထိုအတူ ၊ သင်တွေ့ရ သော ပညာ တရားသည် စိတ် ဝိညာဉ်၌ အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ သင် သည် မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းမ ပျက်၊ ကောင်း သော အကျိုးကို ခံရ လိမ့်မည်။¹⁵ အိုမ တရားသောသူ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ အိမ် ကို ချောင်း ၍ မ ကြည့်နှင့်။ သူ ၏ ငြိမ်ဝပ် ရာ အရပ် ကို မ ဖျက် နှင့်။¹⁶ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ခုနစ် ကြိမ်လဲ သော်လည်း ထ ပြန် လိမ့်မည်။ မ တရားသောသူမူကား ၊ လဲ သောအခါ ဆုံးရှုံး လိမ့်မည်။¹⁷ သင် ၏ရန်သူ လဲ သောအခါ ဝမ်း မ မြောက် နှင့်။ ခြေ ထိခိုက် သောအခါ ရွှင်လန်း သော စိတ် မ ရှိ နှင့်။¹⁸ ရှိ လျှင် ထာဝရဘုရား သိမြင် သဖြင့် ၊ မ နှစ်သက် ဘဲ သူ မှ အမျက် တော် ကို လွှဲ တော် မူမည်။¹⁹ မ တရား သော သူ တို့ကြောင့် စိတ် မ ပူ နှင့်။ အဓမ္မ လူ တို့ကို မ ငြူစူ နှင့်။²⁰ အကြောင်း မူကား၊ မ တရား သော သူ သည် အကျိုး ကို မ ရ။ အဓမ္မ လူ၏ မီးခွက် သည် သေ လိမ့်မည်။²¹ ငါ့ သား ၊ ထာဝရဘုရား ကို၎င်း၊ ရှင် ဘုရင်ကို၎င်း ၊ ကြောက်ရွံ့ လော့။ မ တည်ကြည်သော သူ တို့နှင့် မ ရောနှော မပေါင်းဘော် နှင့်။²² သူ တို့ဘေး သည် ချက်ခြင်း ရောက် တတ်၏။ ထို နှစ်ပါး တို့၏ အဆုံး

ကို အဘယ်သူ သိ သနည်း။²³ ထို မှ တ ပါး ၊ ပညာရှိ တို့နှင့် ဆိုင် သော အရာ ဟူမူကား ၊ တရား တွေ့မှု စီရင်ရာတွင် လူမျက်နှာ ကို မ ထောက် ကောင်း။²⁴ သင် သည် ဖြောင့်မတ် ၏ဟု မ တရားသော သူအား ဆို သောသူကို လူ အမျိုးတို့သည် ကျိန်ဆဲ ကြလိမ့်မည်။ လူ အနှယ်တို့သည် စက်ဆုပ် ရွံရှာကြလိမ့်မည်။²⁵ ဆုံးမ ပြစ်တင်သော သူတို့မူကား ၊ စိတ် သာယာလျက် ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံ လျက် ရှိကြ လိမ့်မည်။²⁶ မှန် သော စကားကို ပြန် ပြော တတ်သော သူ၏ နှုတ် ကို လူတိုင်းနမ်း လိမ့်မည်။²⁷ ပြင် အရပ်မှာ သင် ၏အလုပ် ကို ပြင် လော့။ လယ် တော၌ ကိုယ်အဘို့ ပြင်ဆင် လော့။ နောက်မှ သင် ၏ နေရာအိမ် ကို ဆောက် လော့။²⁸ သင် ၏အိမ်နီးချင်း တဘက် ၌ အကြောင်း မရှိဘဲ သက်သေ မ ခံ နှင့်။ ကိုယ် နှုတ် နှင့် သူတပါးကို မလှည့်စား နှင့်။²⁹ သူသည် ငါ ၌ ပြု သည်အတိုင်း သူ ၌ ငါပြု မည်။ သူ အကျင့် နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ် ပေး မည်ဟု မ ဆို နှင့်။³⁰ ပျင်းရိ သော သူ ၏ လယ်ယာ အနား နှင့်၊ ဉာဏ် မ ရှိ သောသူ ၏ စပျစ် ဥယျာဉ်အနား မှာ ငါရှောက်သွား စဉ်၊³¹ ဆူးပင် များပြား ၍၊ မြေတပြင်လုံး ၌ ဆူးလေ ပင် အနှံ့အပြားလွှမ်းမိုး လျက် ၊ ကျောက် ရိုး ပြို လျက်ရှိသည်ကို၊³² ငါ မြင် ၍ စေ့စေ့ဆင်ခြင် ၏။ ကြည့်ရှု ၍ သွန်သင် ခြင်းကို ခံရ၏။³³ ခဏ အိပ် လျက်၊ ခဏ ပျော် လျက်၊ အိပ်ပျော် ခြင်းငါ ၊ ခဏ လက်ချင်း ပိုက် လျက်နေစဉ်တွင်၊³⁴ ဆင်းရဲ ခြင်းသည် ခရီးသွား သောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ဥစ္စာ ပြုန်းတီးခြင်း သည် သူရဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ရောက် လာလိမ့်မည်။

25ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ လူ တို့ကူးရေး သော ရှောလမုန် မင်း၏ သုတုတံ စကား ဟူမူကား၊² အမှု အရေးကို ဝှက်ထား ခြင်း သည် ဘုရား သခင်၏ ဘုန်း တော် နှင့် သင့်၏။ ရှင်ဘုရင် မူကား၊ အမှု အရေးကို စစ်ကြော ခြင်းအားဖြင့်ဂုဏ် အသရေတည်၏။³ မိ ယ်းကောင်းကင် သည် မြင့် ၏။ မြေကြီး သည် နက် ၏။ ရှင်ဘုရင် နှလုံး ကို လည်း စစ် ၍မ သိ နိုင်။⁴ ငွေ ထဲက ချော် ကို ထုတ်ပယ် လျှင်၊ ပန်းတိမ် သမား နှင့် တော်သင့် သော ဖလား ကို ရ လိမ့်မည်။⁵ မ တရား သော သူ တို့ ကို ရှင်ဘုရင် ထံ တော် မှ ပယ်ရှား လျှင် ၊ အာဏာ တော်သည် တရား အားဖြင့် တည် လိမ့်မည်။⁶ ရှင်ဘုရင် ထံ တော်၌ ကိုယ်ကိုမ ချီးမြှောက် နှင့်။ လူကြီး နေရာ ၌ မ နေ နှင့်။⁷ အကြောင်း မူကား၊ ဖူးမြင် ရ သော မင်း ရှေ့ မှာ နိမ့် ခြင်း ကို ခံ ရ သည်ထက် ၊ ဤ အရပ်သို့ တက် ပါဟူသောစကား ကို သာ၍ကြား ကောင်း ၏။⁸ အလျင် အမြန်ရန် မ တွေ့နှင့်။ အိမ်နီးချင်း သည် သင့် ကို အရှက်ခွဲ ပြီးမှ ၊ သင်သည် အဘယ် သို့ပြု မည်နည်း။⁹ သင် သည် အိမ်နီးချင်း နှင့် ကိုယ် အမှု ကို ဆွေးနွေး လော့။ ဝှက်ထား အပ်သော အမှုအရာကို သူတပါး အားထုတ် ၍မ ပြနှင့်။¹⁰ သို့မဟုတ် ၊ သူသည် သင့် ကို အရှက် ခွဲသဖြင့် ၊ သင် ၏ ဂုဏ်အသရေသည် အစဉ် ဆုံး လိမ့်မည်။¹¹ လျောက်ပတ် သော စကား သည် ငွေ အပြောက်မှာ စီ ချယ် သော ရွှေ ရှောက်ချို သီးနှင့်တူ၏။¹² နားထောင် တတ်သော

သူကို လျှောက်ပတ် စွာ ဆုံးမ တတ်သောသူသည် ရွှေ နားတောင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ရွှေ စင်တန်ဆာ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။¹³ စပါး ရိတ်ရာကာလ ၌ မိုဗ်းပွင့် ကြောင့် ချမ်း သကဲ့သို့ ၊ သစ္စာ စောင့်သော တမန် သည် စေလွှတ် သောသူ ၌ ဖြစ်၍ ၊ သခင် စိတ် ကို ချမ်းစေ စေတတ်၏။¹⁴ ပေး မည် ဟု ဝါကြား ၍ မ ပေး ဘဲ နေ သော သူ သည် မိုဗ်း ရေမ ပါသော တိမ် နှင့် လေ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။¹⁵ ကြာမြင့် စွာ သည်းခံ လျှင် မင်း ကို ဖျောင်းဖျ နိုင်၏။ ချို သော စကား သည် လည်း အရိုး ကျိုး အောင် တတ်နိုင်၏။¹⁶ ပျားရည် ကို တွေ့ သလော။ ဝ ရုံ သာ စား တော့။ အစား ကြူး လျှင် ရင်ပြည့်၍ အန် ရ လိမ့်မည်။¹⁷ သင် ၏အိမ်နီးချင်း အိမ် ၌ ကြာမြင့် စွာ မ နေနှင့်။ နေလျှင် သူသည် သင့် ကို ငြီးငွေ့ ၍ မုန်း လိမ့်မည်။¹⁸ အိမ်နီးချင်း တဘက် ၌ မ မှန်သော သက်သေ ကို ခံ သော သူ သည် ဒုတ် ၊ ထား ၊ သံချွန် နှင့် တူ၏။¹⁹ အမှု ရောက်သောကာလ ၌ သစ္စာ ပျက်တတ်သောသူကို ယုံ လျှင် သွား ကျိုး ခြင်း၊ ခြေ ဆစ် ပြုတ် ခြင်း ကို ခံရ၏။²⁰ စိတ် ညှိုးငယ် သောသူအား သီချင်း ဆို သောသူသည် ဆောင်း ကာလ ၌ အဝတ် ကို ချွတ် သောသူ၊ ယမ်း စိမ်းပေါ် မှာ ပုံးရည် ကို လောင်းသောသူ နှင့် တူ၏။²¹ သင် ၏ရန်သူ သည် မွတ်သိပ် လျှင် လုပ်ကျွေး လော့။ ရေငတ် လျှင် သောက် စရာ ဘို့ ပေး လော့။²² ထိုသို့ ပြု လျှင် သူ ၏ခေါင်း ပေါ် ၌ မီးခဲ ကို ပုံ ထား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် လည်း သင် ၌ ဆုချ တော်မူမည်။²³ မြောက် လေ သည် မိုဗ်း ရေကို ဆောင် တတ် သကဲ့သို့ ၊ ကုန်းတိုက် သော လျှာ သည် ဒေါသ မျက်နှာ ကို ဆောင်တတ်၏။²⁴ ရန်တွေ့ တတ်သောမိန်းမ နှင့် လူ များသော အိမ် ၌ နေသည်ထက် ၊ အိမ်မိုး ပေါ်ထောင့် ထဲမှာနေ သော် သာ၍ကောင်း ၏။²⁵ ဝေး သောပြည် မှ ရောက်လာသောဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်း စကား သည် ရေငတ် သော သူ ၌ ချမ်းစေ သော ရေ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²⁶ ဖြောင့်မတ် သော သူသည် မ တရားသောသူ ရှေ့ တွင် မှားယွင်း လျှင် ၊ နောက် သော ရေကန် ၊ ပုပ် သော စမ်းရေ တွင်း နှင့် တူ၏။²⁷ ပျားရည် ကို စား ကြူး လျှင် မ ကောင်း သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ဂုဏ် သရေကို ရှာ လျှင် ဂုဏ် အသရေမရှိ။²⁸ ကိုယ် စိတ် ကို မ ချုပ်တည်း နိုင်သောသူ သည် မြို့ရိုး ပျိုပျက် ၍ ဟင်းလင်းရှိသောမြို့ နှင့်တူ၏။

26 နွေ ကာလ၌ မိုဗ်းပွင့် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ စပါး ရိတ်ရာကာလ ၌ မိုဗ်း ရေကဲ့သို့ ၎င်း၊ မိုက် သောသူသည် ဂုဏ် အသရေကို မ ခံသင့်။² စာ ငှက် သည် အရပ် ရပ် လှည့်လည်၍ ၊ ဇရက် သည် လည်း ပျံ သွားသကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ အကြောင်း မရှိသော ကျိန်ဆဲ ခြင်းသည် မ သင့်မရောက် တတ်။³ မြင်း ဘို့ နှင့်တံ ၊ မြင်း ဘို့ ဇက်ကြိုး ၊ မိုက် သောသူ၏ ကျော ဘို့ ကြိမ်လုံး သည် သင့်ပေ၏။⁴ မိုက် သောသူ၏ သဘောသို့လိုက်၍၊ သူ၏စကား ကို မ ချေ နှင့်။ ထိုသို့ ချေလျှင် သူ နှင့် တူ လိမ့်မည်။⁵ မိုက်သောသူ၏ သဘောသို့လိုက်၍ သူ၏စကား ကို ချေလော့။ သို့မဟုတ် ၊ သူသည် ဝါကြားသောစိတ် ရှိ လိမ့်မည်။⁶ မိုက် သော သူတွင် မှာ လိုက်သောသူသည် ကိုယ်ခြေ ကို ဖြတ် ၍

အကျိုးနည်းရှိ ၏။⁷ သုတုတံ စကားကို မိုက် သောသူ ပြော ခြင်း သည် ခြေဆွဲ သောသူ၏ ခြေ ကြွ ခြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၏။⁸ မိုက် သော သူကို ချီးမြှောက် ခြင်းသည် ကျောက် ပုံ ၌ ကျောက်မြတ် ကို ပစ် ထား ခြင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁹ ဆူး သည် ယစ်မူး သော သူ၏လက် ကို စူး သကဲ့သို့ ၊ သုတုတံ စကားသည် မိုက် သောသူ၏ နှုတ် ၌ ရှိ၏။¹⁰ ကြီး သောသူသည် ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို တုန်လှုပ် စေတတ်၏။ မိုက် သောသူနှင့် ပြစ်မှား တတ် သောသူတို့ ကို စေ သုံးတတ်၏။¹¹ ခွေး သည် မိမိ အန်ဖတ် ကို ပြန် ၍စားတတ်သကဲ့သို့ ၊ မိုက် သော သူသည် မိုက် သော အကျင့် ကို ပြန် ၍ ကျင့် တတ်၏။¹² ငါ သည် ပညာ ရှိ၏ဟု ထင် သောသူ ရှိလျှင်၊ ထိုသူ ၌ မြော်လင့်စရာအခွင့် ရှိသည် ထက်၊ မိုက် သော သူ၌ သာ၍ မြော်လင့် စရာ အခွင့် ရှိ၏။¹³ ပျင်းရိ သောသူက၊ အိမ် ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ ရှိ၏။ လမ်း တို၌ ခြင်္သေ့ ရှိ၏ဟု ဆို တတ်၏။¹⁴ တံခါးရွက် သည် စရွေး ၌ လည် သကဲ့သို့ ပျင်းရိ သောသူသည် အိပ်ရာ ပေါ်မှာ လည်တတ်၏။¹⁵ ပျင်းရိ သော သူသည် မိမိ လက် ကို အိုး ၌ သွင်း သော်လည်း၊ တ ဖန်နှုတ် ၍ မိမိ ပစပ် သို့ ခွဲရလျှင် စိတ်ညစ် တတ်၏။¹⁶ ပျင်းရိ သောသူက၊ ငါ သည် အကျိုးအကြောင်းကို ပြုတတ်သောသူ ခုနစ် ယောက်ထက် သာ၍ပညာရှိသည် ဟု ကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။¹⁷ လမ်း၌ရှောက်သွား ၍ မိမိ မ ဆိုင်သောအမှု ကို ရောနှော သောသူသည် ခွေး နားရွက် ကို ကိုင် ဆွဲသောသူ နှင့် တူ၏။¹⁸ ငါ ကျီစား ရုံမျှသာ ပြုသည်ဟု ဆို လျက်၊¹⁹ မိမိ အိမ်နီးချင်း ကို လှည့်စား သော သူ သည် မီးစ ၊ မြား ၊ သေဘေး ကို ပစ် တတ် သော အရူး နှင့် တူ၏။²⁰ ထင်း မ ရှိလျှင် မီး သေ တတ်သကဲ့သို့ ကုန်းတိုက် သော သူမ ရှိလျှင် ရန် ငြိမ်း တတ်၏။²¹ မီးခဲ ချင်း ပြု သကဲ့သို့၎င်း ၊ ထင်း သည် မီး ကို မွေး သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရန်တွေ့ တတ်သောသူ သည် ခိုက်ရန် မှုကို ပြုစု တတ်၏။²² ကုန်းတိုက် သော သူ ၏စကား သည် မြိန် သော ခဲ ဘွယ် စားဘွယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ဝမ်း အတွင်း သို့ဝင် တတ်၏။²³ ချစ် အားကြီးသောနှုတ် နှင့် ၊ ဆိုးညစ် သော စိတ် နှလုံး သည် ချော် မွမ်းမံ သော အိုး ခြမ်း နှင့် တူ၏။²⁴ အငြိုး ထား သော သူ သည် နှုတ် ဖြင့် လျှို့ဝှက် ၍ ၊ ကိုယ် ထဲ မှာ လှည့်စား သော သဘော ကို ဝှက်ထား တတ်၏။²⁵ ထိုသို့သော သူ ၏ စကား သည် ချို သော်လည်း မ ယုံ နှင့်။ သူ ၏စိတ် နှလုံးထဲမှာ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အရာခုနစ် ပါး ရှိ၏။²⁶ အငြိုး ထားခြင်းကို လှည့်စား ခြင်းအားဖြင့် ဝှက်ထား သော သူ ၏ ဒုစရိုက် အပြစ် သည် ပရိသတ် ရှေ့ မှာ ထင်ရှား လိမ့်မည်။²⁷ တွင်း တူး သောသူသည် မိမိ တွင်းထဲသို့ ကျ လိမ့်မည်။ ကျောက် ကို လှိမ့် သောသူအပေါ်သို့ ထို ကျောက် သည် ပြန် ၍လှိမ့်လိမ့်မည်။²⁸ မုသား ပြော တတ်သောသူသည် မိမိ ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့ကို မုန်း တတ်၏။ ချောမော့ တတ်သောသူသည် လည်း ဖျက်ဆီး တတ်၏။

27 နက်ဖြန် နေ့ ကို အမှီပြု ၍ မ ဝါကြား နှင့်။ တရက် အတွင်း တွင် အဘယ် သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မ သိ နိုင်။² ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကို

မချီးမွမ်းဘဲ သူတပါး ချီးမွမ်းပါလေစေ။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် ကိုယ်ကိုမ ချီးမွမ်းဘဲ၊ ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သော သူတပါး ချီးမွမ်းပါလေစေ။³ ကျောက်နှင့် သဲသည် လေး၏။ မိုက်သော သူ၏ ဒေါသသည် ထိုနှစ်ပါး ထက် သာ၍လေး၏။⁴ မာနသည် ကြမ်းကြုတ်သော သဘောရှိ၏။ ဒေါသသည် ပြင်းထန်တတ်၏။ ငြိမ့်သော စိတ်ကို ကား၊ အဘယ်သူ ဆီး၍ ခံနိုင်သနည်း။⁵ ထင်ရှားစွာ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ချစ်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။⁶ အဆွေခင်ပွန်းသည် ဒဏ်ပေးသောအခါ သစ္စာစောင့်လျက်ပေး၏။ ရန်သူ မူကား ၊ နမ်းသောအခါ လှည့်စားတတ်၏။⁷ စား၍ ဝသောသူသည် ပျားလပို့ကိုပင် ငြင်းပယ်လိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သောသူ မူကား ၊ ခါးသောအရာကို ချိုသည်ဟု ထင်တတ်၏။⁸ မိမိနေရာကို စွန့်၍ လည်သောသူသည် မိမိအသိုက်ကို စွန့်၍လည်သော ငှက်နှင့် တူ၏။⁹ နံ့သာဆီနှင့် နံ့သာရည်သည် ရွှင်လန်းစေသကဲ့သို့ ၊ ကြည့်ညိုသော စိတ်နှင့် အကြံပေးတတ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာသည် ရွှင်လန်းစေတတ်၏။¹⁰ ကိုယ်အဆွေခင်ပွန်းနှင့် အဘ၏ အဆွေခင်ပွန်းကို မစွန့်နှင့်။ အမှုရောက်သောကာလ၌ ညီအစ်ကိုအိမ်သို့မသွားနှင့်။ နီးသော အိမ်နီးချင်းသည် ဝေးသော ညီအစ်ကိုထက် သာ၍ကောင်း၏။¹¹ ငါ့သား ၊ ပညာရှိလော့။ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏စကားကို ငါချေနိုင်အောင်၊ ငါ့စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေလော့။¹² သမ္မာသတိရှိသောသူသည် အမှုကိုမြော်မြင်၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေတတ်၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစဉ်အတိုင်းသွား၍ အမှုနှင့်တွေ့တတ်၏။¹³ မကျွမ်းသောသူအတွက် ၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမအတွက် ၊ အာမခံတတ်သောသူသည် အဝတ်အစ ရှိသောဥစ္စာတစ်ခုကို ပေါင်ထားစေ။¹⁴ နံနက်စောစောထ၍ မိမိအဆွေခင်ပွန်းကို ကျယ်သော အသံနှင့် ကောင်းကြီးပေးသောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုရာရောက်၏။¹⁵ ရန်တွေ့တတ်သော မယားသည် မိန်းမသည်းစွာရွာသောနေ၌ အစက်စက် ကျသော မိန်းမပေါက်နှင့် တူ၏။¹⁶ ထိုမိန်းမကို သိမ်းထားသောသူသည် လေကို သိမ်းထားသောသူနှင့် တူ၏။ လက်ျာလက်၌ လိမ်းသော နံ့သာဆီကို ဝှက်၍ထားနိုင်။¹⁷ သံကို သံဖြင့်ထက်စေသကဲ့သို့ ၊ လူသည်အဆွေခင်ပွန်း၏ မျက်နှာကို ထက်စေတတ်၏။¹⁸ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို စောင့်သောသူသည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို စားရ၏။ ထိုနည်းတူ ၊ သခင်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဂုဏ်အသရေကို ရတတ်၏။¹⁹ ရေ၌လူမျက်နှာချင်းတူသကဲ့သို့ ၊ လူတယောက်နှင့်တယောက်စိတ်သဘောတူကြ၏။²⁰ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒုဒုန်နိုင်ငံသည် အလိုမပြည့်စုံသကဲ့သို့ ၊ လူတို့မျက်စိသည် အလိုမပြည့်စုံတတ်။²¹ ငွေစစ်စရာဘို့ မိုက်ရှိ၏။ ရွှေစစ်စရာဘို့ မီးဖိုရှိ၏။ လူကိုစစ်စရာဘို့ သူတပါးချီးမွမ်းခြင်းရှိ၏။²² မိုက်သောသူကို စပါးနှင့်အတူ ဆုံ၌ ကျည်ပွေ့နှင့် ထောင်းသော်လည်း ၊ မိုက်သော သဘောမထွက်တတ်။²³ သင်၏ သိုးစုအကြောင်း တို့ကို သိခြင်းငှါကြိုးစား

လော့။ နွားစုတို့ကိုလည်း စေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။²⁴ စည်းစိမ်သည် အမြဲမတည်တတ်။ ရှင်ဘုရင်၏ စည်းစိမ်သော်လည်း ၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက် မတည်တတ်။²⁵ မြက်ပင်ပေါက်တတ်၏။ ပျိုးပင်လည်း ထင်ရှားတတ်၏။ တောင်ယာအသီးကိုလည်း သိမ်းရ၏။²⁶ သိုးသယ်တို့သည် သင်ဝတ်စရာဘို့ ၊ ဆိတ်တို့သည် လည်း မြေအဘိုးကိုဖြေစရာဘို့ ပြစ်၏။²⁷ သင်စားစရာဘို့ ၊ အိမ်သူအိမ်သားစားစရာဘို့ ၊ ကျွန်မိန်းမများကို ကျွေးစရာဘို့ ဆိတ်နို့လောက်လိမ့်မည်။

28 လိုက်သောသူမရှိသော်လည်း ၊ မတရားသောသူသည် ပြေးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်တတ်၏။² ပြည်သူပြည်သားအပြစ်ကြောင့် ၊ မင်းတို့သည် များပြားတတ်ကြ၏။ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူအားဖြင့် နိုင်ငံတည်တတ်၏။³ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော ဆင်းရဲသားသည် အဘယ်စားစရာမျှ မကြွင်းစေဘဲ ၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော မိုင်းရေနှင့် တူ၏။⁴ တရားကို ဖျက်သောသူသည် မတရားသောသူတို့ကို ချီးမွမ်းတတ်၏။ တရားကို စောင့်သောသူမူကား ၊ သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။⁵ အဓမ္မလူသည် တရားစီရင်ခြင်းကို နားမလည်တတ်။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူမူကား ၊ ခပ်သိမ်းသော စီရင်ခြင်းကို နားလည်တတ်၏။⁶ မမှန်သောအမှုကို ပြုသောသူသည် ငွေရတတ်သော်လည်း ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သော ဆင်းရဲသားသည် သာ၍မြတ်၏။⁷ တရားကိုစောင့်သောသူသည် ပညာရှိသော သားဖြစ်၏။ စားကြူးသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူမူကား ၊ မိမိအဘကို အရှက်ခွဲတတ်၏။⁸ အတိုးစား၍ မတရားသော အမြတ်အားဖြင့် ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးသောသူသည် ဆင်းရဲသားတို့ကို သနားသောသူအဘို့ သာဆည်းဖူးတတ်၏။⁹ တရားမနာ ၊ လွဲသွားသောသူသည် ဆုတောင်းသော်လည်း ၊ သူ၏ပဌနာစကားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။¹⁰ ဖြောင့်မတ်သောသူကို လမ်းလွဲ၍ ၊ မကောင်းသောလမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်သောသူသည် မိမိတူးသော တွင်းထဲသို့ မိမိကျလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူမူကား ၊ ကောင်းသောအရာတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။¹¹ ငွေရတတ်သောသူက ၊ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို ထင်တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော ဆင်းရဲသားမူကား ၊ ထိုသူကို စစ်ကြောတတ်၏။¹² ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးတတ်၏။ မတရားသောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍ နေတတ်ကြ၏။¹³ မိမိအပြစ်ကို ဝှက်ထားသောသူသည် ချမ်းသာမရ။ မိမိအပြစ်ကို ဘော်ပြဝန်ချ၍ စွန့်ပစ်သောသူမူကား ၊ ကရုဏာတော်ကိုခံရလိမ့်မည်။¹⁴ အစဉ်မပြတ်ကြောက်ရွံ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ မိမိစိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာစေသောသူမူကား ၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့လိမ့်မည်။¹⁵ ဆင်းရဲသားတို့ကို အုပ်စိုးသော အဓမ္မမင်း

သည် ဟောက် သောခြင်သို့ ၊ လှည့်လည် သောဝံ နှင့်တူ၏။¹⁶ ဉာဏ် မ ရှိသောမင်း သည် ပြင်း စွာညှဉ်းဆဲ တတ် ၏။ လောဘ ကို မုန်း သော မင်း မူကား၊ အသက် တာ ရှည် လိမ့်မည်။¹⁷ လူ အသက် ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူသည် သင်္ချိုင်း တွင်း သို့ ပြေး ပါလေစေ။ အဘယ်သူ မျှ မ ဆီးတား စေ နှင့်။¹⁸ ဖြောင့် သော လမ်း သို့ လိုက် သော သူ သည် ဘေး လွတ် လိမ့်မည်။ ကောက် သော လမ်း သို့ လိုက် သော သူ မူကား ၊ ချက် ခြင်း လဲ လိမ့်မည်။¹⁹ လယ် လုပ် သော သူ သည် ဝ စွာ စား ရ၏။ အချည်းနှီး သော အမှု ကို စောင့် သော သူ မူကား ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့် ဝ လိမ့်မည်။²⁰ သစ္စာ စောင့်သောသူ သည် ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ နှင့် ကြွယ်ဝ လိမ့်မည်။ ငွေ ရတတ်ခြင်းငှါ အလျင် အ မြန်ပြုသောသူမူကား ၊ အပြစ် နှင့်မ လွတ်ရ။²¹ လူ မျက်နှာ ကို မ ထောက် ကောင်း။ သို့သော်လည်း ၊ လူ သည် မုန့် တဖွဲ ကို ရခြင်း ငှါ ဒုစရိုက် ကို ပြုလိမ့်မည်။²² ငွေ ရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြု သော သူ သည် မ နာလိုသော သဘော ရှိတတ်၏။ နောက် တဖန် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက် မည်ဟု မ အောက်မေ့ တတ်။²³ ချောမော့ သော စကား ကို ပြော သော သူ သည် ကျေးဇူး ကို ခံ ရသည် ထက်၊ ဆုံးမ ပြစ်တင် သော သူ သည် နောက် တဖန် သာ၍ကျေးဇူး ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။²⁴ အပြစ် မ ရှိ ဟု ဆို လျက် ၊ မိဘ ဥစ္စာ ကို လုယူ သော သူ သည် ဖျက်ဆီး သော သူ ၏ အပေါင်း အ ဘော် ဖြစ်၏။²⁵ စိတ် မြင့် သော သူ သည် ခိုက်ရန် ကို နှိုးဆော် တတ် ၏။ ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သော သူ မူကား ၊ ကြွယ်ဝ တတ် ၏။²⁶ မိမိ စိတ် နှလုံး ကို ကိုးစား သော သူ သည် လူမိုက် ဖြစ်၏။ ပညာ သတိနှင့် ကျင့် သော သူ မူကား ၊ ဘေးလွတ် တတ်၏။²⁷ ဆင်းရဲ သားတို့အား စွန့်ကြဲ သော သူသည်ကိုယ်တိုင် မ ဆင်းရဲ ရာ။ လွှဲရှောင် သောသူမူကား ၊ များစွာ သော ကျိန်ဆဲ ခြင်းကို ခံ ရ လိမ့်မည်။²⁸ မ တရားသော သူ တို့သည် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက် သောအခါ ၊ လူ တို့သည် ပုန်းရှောင် ၍ နေရကြ၏။ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူတို့ သည် ပွားများ တတ်ကြ၏။

29 အထပ်ထပ် ဆုံးမ ခြင်း ကို ခံ သော်လည်း၊ မိမိ လည်ပင်း ကို ခိုင်မာ စေသော သူ သည် ကိုးကွယ် ရာမ ရ၊ ရုတ်တရက် ပျက်စီး လိမ့်မည်။² ဖြောင့်မတ် သောသူတို့သည် အခွင့် ရသောအခါ ၊ ပြည် သူ ပြည် သား တို့သည် ဝမ်းမြောက် တတ် ကြ၏။ မ တရားသော သူတို့သည် အုပ်စိုး သောအခါ မူကား ၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ဝမ်းနည်း တတ် ကြ၏။³ ပညာ တရား ကို နှစ်သက် သော သူ သည် မိမိ အဘ ကို ဝမ်းမြောက် စေ၏။ ပြည်တန်ဆာ တို့နှင့် ပေါင်းဘော် သောသူမူကား ၊ ဥစ္စာ ပြုန်းတီး တတ်၏။⁴ တရား သဖြင့် စီရင်သော ရှင် ဘုရင်သည် တိုင်းပြည် ကို တည် စေတတ်၏။ တံစိုး စားသော ရှင် ဘုရင်မူကား ၊ တိုင်းပြည် ကို မှောက်လှန် တတ်၏။⁵ အိမ်နီးချင်း ကို ချောမော့ သော သူ သည် အိမ်နီးချင်း သွား ရာ လမ်း၌ ကွန်ရွက် ကို ဖြန့် ထား၏။⁶ အဓမ္မ လူ ပြစ်မှား ရာ၌ ကျော့ကွင်း ထောင်လျက်

ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူမူကား ၊ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆိုတတ်၏။⁷ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ဆင်းရဲသား အမှု ကို ဆင်ခြင် တတ်၏။ မ တရားသောသူမူကား၊ ထိုအမှုကို ပမာဏ မပြုတတ်။⁸ မထိမဲ့မြင် ပြု သော သူ တို့ သည် မြို့ ကို မီးရှို့ တတ် ၏။ ပညာရှိ သော သူ တို့ မူကား ၊ ဒေါသအမျက် ကို လွှဲ တတ် ၏။⁹ ပညာရှိ သော သူ သည် မိုက် သော သူ နှင့် အမှု တွေ့လျှင် ၊ စိတ်ဆိုး သည်ဖြစ်စေ ၊ ပြီးရယ် သည်ဖြစ်စေ ၊ အားရ စရာအကြောင်းမ ရှိ။¹⁰ လူ အသက် ကို သတ် တတ် သော သူ တို့သည် စုံလင် သော သူ ကို မုန်း တတ် ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ မူကား ၊ သူ တ ပါး အသက် ကို စောင့်မ တတ်ကြ၏။¹¹ မိုက် သောသူသည် မိမိ ကြံစည် သမျှ ကို ဘော်ပြု တတ်၏။ ပညာ ရှိသောသူမူကား ၊ အဆင် မသင့်မှီ ထိမ်ဝှက် တတ်၏။¹² မင်း သည်မုသာ စကား ကို နားထောင် လျှင်၊ ကျွန် အပေါင်း တို့သည် လူဆိုး ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹³ ဆင်းရဲ သော သူ နှင့် ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့သည် တွေ့ကြုံ ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ထို နှစ်ဦး တို့အား အလင်း ကို ပေး သနား တော် မူ၏။¹⁴ ဆင်းရဲသား တို့ ကို တရား သဖြင့် စီရင် သော ရှင်ဘုရင် ၏အာဏာ တော်သည် အစဉ် အမြဲ တည် တတ်၏။¹⁵ ကြိမ်လုံး နှင့်ရိုက်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့်ဆုံးမ ခြင်း အားဖြင့် ပညာ တိုးပွား တတ်၏။ တတ် တိုင်း နေစေသော သူငယ် သည် အမိ ကို အရှက်ခွဲ တတ်၏။¹⁶ မ တရား သော သူ တို့သည် များပြား သောအခါ ၊ လွန်ကျူး ခြင်းအပြစ်တိုးပွား တတ်၏။ သို့ရာတွင် ၊ သူ တို့ ပျက်စီး ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် သောသူတို့သည် မြင် ရကြ၏။¹⁷ သင်၏သား ကို ဆုံးမ လော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည် သင့် ကို ချမ်းသာ ပေးမည်။ ထိုမျှ မက စိတ် ရွှင်လန်း စရာ အခွင့်ကို ပေး မည်။¹⁸ ဗျာဒိတ် တော်မ ရှိလျှင် ၊ လူ တို့သည် အကျိုးနည်း ဖြစ်ကြ၏။ တရား တော် ကို စောင့် သော သူ မူကား မင်္ဂလာ ရှိ ၏။¹⁹ စကား အားဖြင့် သာ ကျွန် ကို ဆုံးမ ၍ မ နိုင်ရာ။ သူ သည် နားလည် သော်လည်း ၊ နား မ ထောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်။²⁰ သတိ မရှိဘဲ စကား များသော သူ ရှိ လျှင်၊ ထိုသူ ၌ မြော်လင့် စရာ အခွင့်ရှိသည်ထက်၊ မိုက် သောသူ၌ သာ၍ မြော်လင့်စရာ အခွင့်ရှိ၏။²¹ ကျွန် သည်ငယ် သော အရွယ်မှ စ၍ ပျော်ပါး အောင် ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရလျှင် ၊ နောက်ဆုံး ၌ သား အရာကို ရ လိမ့်မည်။²² စိတ်ဆိုး တတ်သောသူ သည် ခိုက်ရန် မှုကို နှိုးဆော် တတ်၏။ ပြင်းထန် သော သူ သည်လည်း ၊ အလွန်အကျူး များ တတ်၏။²³ မိမိ မာန သည် မိမိ ကိုနှိမ့်ချ လိမ့်မည်။ စိတ် နှိမ့်ချ သောသူမူကား ၊ ဂုဏ် အသရေကိုရ လိမ့်မည်။²⁴ သူခိုး ကို လက်ခံ သော သူ သည် မိမိ အသက် ကို မုန်း တတ်၏။ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြု သော်လည်း ၊ အမှု ကို မ ဘော် မ ပြု တတ်။²⁵ လူ ကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်း သဘောသည် ကျော့ကွင်း ကို ထောင် တတ်၏။ ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ သော သူ မူကား လုံခြုံ လိမ့်မည်။²⁶ မင်း ပြု သော ကျေးဇူး ကို များ သော သူ တို့သည် ကြီးစား၍ ရှာ တတ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် ခပ်သိမ်းသော သူ တို့ ၏အမှု ကို ထာဝရဘုရား စီရင် တော် မူ၏။²⁷ တရား သောသူသည် မ တရားသောသူ ကိုငင်း၊ မ တရားသောသူ

သည်တရား သဖြင့် ကျင့် သောသူကို၎င်း၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာတတ်၏။

30ယာ ကေ သား အာ ဂု ရ သည် က္က သေ လ နှင့် ဥကလ ကို ဆုံးမ သော တရား စကား ဟူ မူကား၊ ^၂အကယ် စင်စစ် ငါ သည် လူ မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်၏။ လူ ဉာဏ် နှင့် မ ပြည့်စုံ။ ^၃ပညာ တရား ကို မ သင် ၊ သန့်ရှင်း သော အရာတို့ ကို မလေ့ကျက်။ ^၄ကောင်းကင် ဘုံ သို့ အဘယ်သူ တက် သနည်း။ အဘယ်သူ ဆင်း လာ သနည်း။ အဘယ်သူ သည် လေ ကို မိမိ လက် နှင့် ဆုပ်ယူ သနည်း။ အဘယ်သူ သည် ရေ ကို အဝတ် နှင့် ထုပ် ထားသနည်း။ မြေကြီး စွန်း ရှိသမျှ တို့ ကို အဘယ်သူ တည် စေသနည်း။ ထိုသို့ပြုသောသူ ၏ အမည် နှင့် သူ ၏သား အမည် ကား အဘယ်သို့ နည်း။ သင်ပြော နိုင်သလော။ ^၅ဘုရား သခင်၏ စကား တော် ရှိ သမျှ သည် စင်ကြယ် ၏။ ခိုလှုံ သောသူအပေါင်းတို့၌ ဘုရား သခင်သည် အကွယ် အကာဖြစ်တော် မူ၏။ ^၆စကား တော်၌ ထပ်၍ မ သွင်းနှင့်။ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင် တော်မူ၍ ၊ သင်သည် မုသာသုံးသောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ ^၇ကိုယ်တော် ထံ မှာ ဆု နှစ် ပါး ကို အကျွန်ုပ် တောင်း ပါ၏။ အကျွန်ုပ် မ သေ မှီ တိုင်အောင် ငြင်း တော် မ မူ ပါနှင့်။ ^၈အကျွန်ုပ် မှ အနတ္တ နှင့် မုသာ ကိုပယ် တော်မူပါ။ ဆင်းရဲ ခြင်း နှင့် ငွေ ရတတ်ခြင်းကိုပေး တော် မ မူ ပါနှင့်။ အသက်မွေး လောက် သော အစာ ကိုသာ ပေး တော် မူ ပါ။ ^၉သို့မဟုတ် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြွယ်ဝ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကား၊ အဘယ်သူ နည်း ဟု ဆို လျက်၊ ကိုယ်တော် ကို ငြင်းပယ် မည် ဟု စိုးရိမ် စရာ ရှိ ပါ၏။ သို့မဟုတ် ၊ ဆင်းရဲ ၍ သူ့ဥစ္စာ ကို ခိုး သဖြင့် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် နာမတော် ကို မုသာ နှင့်ဆိုင်၍ မြွက်ဆို မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိပါ၏။ ^{၁၀}ကျွန် ၏ အကျိုး ကိုဖျက်ခြင်းငှါ သူ ၏သခင် ကို မ ပြောနှင့်။ ပြောလျှင် ကျွန်သည် သင့် ကိုကျိန်ဆဲ ၍၊ သင်၌ အပြစ် ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိ၏။ ^{၁၁}အဘ ကိုကျိန်ဆဲ ၍ အမိ ကိုလည်း ကောင်းကြီး မ ပေးတတ်သော လူတမျိုး၊ ^{၁၂}ငါ သည် စင်ကြယ် ၏ဟု မိမိ ကိုယ် ထင် သော်လည်း ၊ မိမိ အညစ် အကြေးမှ မ ဆေးကြော သေးသော လူတမျိုး၊ ^{၁၃}အလွန် စိတ် မြင့်၍ မော်ကြည့်တတ်သော လူ တမျိုး၊ ^{၁၄}ဆင်းရဲ သောသူတို့ကို မြေကြီး ပေါ်က ၎င်း၊ ငတ်မွတ် သောသူတို့ကို လူ စုထဲက ၎င်း၊ ကိုက်စား ပယ်ရှားစရာဘို့ သန်လျက် နှင့်တူသောသွား ၊ ထား နှင့်တူသော အံ နှင့် ပြည့်စုံသော လူတမျိုးရှိ၏။ ^{၁၅}မျှော့ ကောင်၌ ပေး ပါနှင့်ပေး ပါ ဟူသောသမီး နှစ် ကောင်ရှိ၏။ အလို ဆန္ဒမ ပြေနိုင်သော အရာသုံး ပါးမက၊ တန် တော့ဟု မ ဆို တတ်သော အရာလေး ပါးဟူမူကား၊ ^{၁၆}သချိုင်း တပါး၊ မြို့ သောမိန်းမဝမ်း တပါး၊ ရေ မ ဝ နိုင်သောမြေ တပါး၊ တန် တော့ဟု မ ဆို တတ်သော မီး တပါးတည်း။ ^{၁၇}အဘ ကို ကျီစား သော သူ၊ အမိ စကား ကို နား မ ထောင်၊ မထီမဲ့မြင် ပြု သောသူ၏ မျက်စိ ကို ချိုင့် ၌ကျင်လည်သောကျီးအ တို့သည် နှိုက် ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတ သငယ် တို့သည်လည်း စား ကြလိမ့်မည်။ ^{၁၈}ငါ ဉာဏ် မမှီနိုင်သော အရာသုံး ပါးမက၊ ငါမသိ၊ နား မ လည်နိုင်

သော အရာလေး ပါးဟူမူကား၊ ^{၁၉}လေ ၌ ရွှေလင်းတ သွားရာလမ်း တပါး၊ ကျောက် ပေါ်မှာ မြေ သွားရာလမ်း တပါး၊ ပင်လယ် အလယ် ၌ သင်္ဘော သွားရာလမ်း တပါး၊ အပျိုမ နှင့် ယောက်ျား သွား ရာ လမ်း တပါးတည်း။ ^{၂၀}မျောက်မထား သော မိန်းမ လမ်း လည်း ထို အတူ ဖြစ်၏။ အစာစား ပြီးမှ မိမိ ပစပ် ကိုသုတ် ၍ ၊ ဒုစရိုက် ကို ငါမ ပြု မိဟုဆို တတ်၏။ ^{၂၁}မြေကြီး ကို မွေနှောက် သောအရာသုံး ပါးမက၊ မြေကြီး မ ခံ နိုင် သော အရာ လေး ပါးဟူ မူကား၊ ^{၂၂}မင်း ပြုသောကျွန် တပါး၊ ဝ စွာစားရသောလူမိုက် တပါး၊ ^{၂၃}လက်ထပ် သော မိန်းမဆိုး တပါး၊ သခင်မ ဥစ္စာ ကို အမွေ ခံရသောကျွန်မ တ ပါးတည်း။ ^{၂၄}မြေကြီး ပေါ်မှာ သေး နှပ်သော်လည်း ၊ အထူးသဖြင့် ပညာ ရှိသော အရာလေး ပါးဟူမူကား၊ ^{၂၅}ခွန်အား မရှိသောအမျိုး ဖြစ်သော်လည်း ၊ နေ့ ကာလ၌ မိမိ စားစရာ ကို ပြင်ဆင် တတ်သော ပရွက်ဆိတ် တ ပါး၊ ^{၂၆}မ သန်စွမ်း သော အမျိုး ဖြစ် သော်လည်း ၊ ကျောက် တွင်း၌ နေရာ ချ တတ်သော ရှာဖွေ ယုန်တပါး၊ ^{၂၇}မင်း မ ရှိ သော်လည်း၊ တပ်ဖွဲ့၍ အစဉ်အတိုင်းသွား တတ်သောကျိုင်း တပါး၊ ^{၂၈}လက် ဖြင့် ကိုင် ဆွဲ၍ ၊ နန်းတော် ၌ ပင် နေတတ် သော အိမ်မြှောင် တ ပါးတည်း။ ^{၂၉}ကောင်း စွာ သွား တတ် သော အရာ သုံး ပါးမက၊ အသွား လှ သော အရာ လေး ပါးဟူ မူကား၊ ^{၃၀}တိရစ္ဆာန် တကာတို့ ထက် ခွန်အားကြီး ၍၊ အဘယ် သူကိုမျှ မ ရှောင် တတ်သော ခြင်္သေ့ တပါး၊ ^{၃၁}စစ်မြင်းတပါး၊ ဆိတ်ထီး တပါး၊ အဘယ်သူမျှမဆီးတား နိုင်သော ရှင်ဘုရင် တပါးတည်း။ ^{၃၂}သင်သည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက် ၍ မိုက်သောအမှု ကို ပြု မိသော် ၎င်း၊ မကောင်းသော အကြံကိုကြံ မိ သော် ၎င်း၊ သင်၏နှုတ် ကို လက် နှင့်ပိတ်ထားလော့။ ^{၃၃}အကယ် စင်စစ်နို့ ကိုမွေ့ လျှင် ထောပတ် ထွက် တတ်၏။ နှာခေါင်း ကိုဆွဲလိမ် လျှင် အသွေး ထွက် တတ်၏။ ထိုနည်းတူ ၊ ဒေါသ ကိုနှိုးဆော် လျှင် ခိုက်ရန် ထွက် တတ်၏။

31လေမွေ့လ မင်းကြီး ၏ မယ်တော် သည်သား ကို ဆုံးမ သွန်သင် သော တရား စကား ဟူမူကား၊ ^၂ငါ့ သား အဘယ် သို့နည်း။ ငါ ဘွား သော သား ၊ အ ဘယ် သို့ နည်း။ ငါ ၏သစ္စာ ဂတိ နှင့် ဆိုင် သော သား အ ဘယ် သို့နည်း ဟု မေးမြန်း သော်၊ ^၃သင် ၏အစွမ်း သတ္တိ ကို မိန်းမ တို့အား မ ပေး နှင့်။ ရှင်ဘုရင် တို့ကိုဖျက်ဆီး တတ်သော အရာ၌ သင့် ၏အကျင့် အကြံ အပြုအမူတို့ကို မအပ်နှင့်။ ^၄အိုလေ မွေ့ လ ၊ စပျစ်ရည် သောက် သောအမှုနှင့် သေရည် သောက်သော အမှုသည် ရှင်ဘုရင် ၊ မင်းသား တို့နှင့် မ တော်မသင့်။ ^၅သူတို့သည် သောက် လျက် တရား တော် ကို မေ့လျော့ ၍ ၊ ဆင်းရဲသား အမှု ကို မ တရားသဖြင့် စီရင် ဆုံးဖြတ် မည် ဟု စိုးရိမ် စရာ ရှိ၏။ ^၆ဆုံး လှ သော သူ အား သေ ရည် သေ ရက် ကို၎င်း၊ စိတ်ညစ် သော သူ အား စပျစ်ရည် ကို၎င်း ၊ ပေး လော့။ ^၇ထိုသူ တို့သည် သောက် ၍ မိမိ ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို မ အောက်မေ့ ဘဲ မေ့လျော့ ပါစေ။ ^၈ကိုးကွယ် ရာ မ ရှိ သော သူ အပေါင်း တို့၏အမှု ကို စောင့် ခြင်း ငှါ ၊ စကား

အသော သူတို့ဘက် မှာ နေ၍ပြော လော့။⁹ စကားပြော လျက်၊
 တရား သဖြင့် စီရင် လျက် ၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သော သူတို့၏ အမှု
 ကို စောင့် လော့။¹⁰ သီလ နှင့် ပြည့်စုံ သော မိန်းမ ကို အဘယ်သူ
 တွေ့ ရ သနည်း။ ထိုသို့ သော မိန်းမ သည် ပတ္တမြား ထက် အဘိုး
 သာ၍ ထိုက် ပေ၏။¹¹ သူ ဧါခင်ပွန်း သည် သူ့ ကို ယုံ ၍ ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။¹² ထို မယားသည် မိမိ ခင်ပွန်းအကျိုး
 ကို မ ဖျက် ၊ တသက်လုံး ပြုစု တတ်၏။¹³ သိုးမွေး နှင့် ဝါ ကို ရှာ
 ၍ ၊ မိမိ လက် နှင့် အလို အလျောက် လုပ် တတ်၏။¹⁴ ကုန်သည်
 သဘော ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ စားစရာ ကို ဝေး သော အရပ် မှ ဆောင်
 ခဲ့ တတ်၏။¹⁵ မိ ယ်း မ လင်း မှီ ထ လျက် ၊ အိမ်သူ အိမ်သား တို့
 အား စားစရာ ကို၎င်း ၊ ကျွန်မ တို့အား အငန်း အတာ ကို၎င်း ပေး
 ဝေတတ်၏။¹⁶ ကောင်းမွန်စွာ ဆင်ခြင် ၍ ၊ လယ်ကွက် ကိုဝယ် ယူ
 တတ်၏။ ကိုယ်တိုင် လုပ်၍ရသော ငွေနှင့် စပျစ် ဥယျာဉ် ကို ပြုစု
 တတ်၏။¹⁷ မိမိ ခါး ကို ခွန်အား နှင့် စည်း ၍ ၊ မိမိ လက် တို့ ကို
 သန်မြန် စေတတ်၏။¹⁸ မိမိ လုပ် သော ဥစ္စာကောင်း သည်ကို ရိပ်မိ
 ၍ ၊ သူ ဧါမီးခွက် သည် တညလုံး မ သေ တတ်။¹⁹ ချည်ဖြစ်တတ်
 သော တန်ဆာတို့ကို ကိုယ် လက် နှင့် ကိုင် ၍ လုပ်ဆောင်တတ်၏။
²⁰ ဆင်းရဲ သော သူတို့အား လက် ကိုဖြန့် ၍ ၊ ငတ်မွတ် သော သူတို့
 အား လက်ရုံး ကို ဆန့် တတ်၏။²¹ မိ ယ်း ပွင့် ကျ သော်လည်း ၊ မိမိ
 အိမ်သူ အိမ်သား တို့ အတွက် မ စိုးရိမ်။ အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း
 တို့သည် ကတ္တီပါနီ ကို ဝတ် ကြ၏။²² ကိုယ် အဖို့ စောင့် တို့ကို ရက်
 ၍ ၊ ပိတ် ချော နှင့် မောင်း သော အထည် ကို ဝတ် တတ်၏။²³ သူ
 ဧါခင်ပွန်း သည်လည်း မြို့တံခါး တို့၌ ပြည် သားအသက်ကြီး သူတို့
 နှင့် ထိုင် ၍ ၊ ထင်ရှား သော သူဖြစ် ရ၏။²⁴ ချော သော အထည်အလိပ်
 ကို ရက် ၍ ရောင်း တတ် ၍ ၊ ခါးစည်း တို့ကိုလည်း ကုန်သည် ၌ ချ
 တတ်၏။²⁵ သူ လုပ်သော အထည် အလိပ်သည် ခိုင်ခံ့ ၍ ၊ လှ သော
 အဆင်း နှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့် ၊ သူ သည် နောင် ကာလ ၌ ဝမ်းမြောက်
 လိမ့်မည်။²⁶ ပညာ စကားကို ပြော တတ်၍ ၊ မေတ္တာ တရား အားဖြင့်
 နှုတ်မြတ် တတ်၏။²⁷ အိမ်သူ အိမ်သား ပြုမှု သမျှ တို့ကို ကြည့်ရှု
 တတ် ၍ ၊ ပျင်းရိ ခြင်း အစာ ကို မ စား တတ်။²⁸ သူ ဧါသားသမီး
 တို့သည် ထ ၍ ၊ အမိ ကို ကောင်းကြီး ပေးတတ်ကြ၏။ သူ ဧါခင်ပွန်း
 ကလည်း၊²⁹ လူမျိုးသမီး အများ တို့သည် ကောင်းမွန် စွာ ပြု ကြ ပြီ။
 သို့ရာတွင် ၊ သင် သည် ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို လွန်ကဲ ပြီ ဟု သူ့ကို
 ချီးမွမ်း တတ်၏။³⁰ ယဉ်ကျေး သော အရာသည် လှည့်စား ခြင်းနှင့်
 ယှဉ် တတ်၏။ လှ သော အဆင်း သည်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ် ၍ ၊
 ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သော မိန်းမ မူကား၊ ချီးမွမ်း ခြင်းကိုခံ
 ရလိမ့်မည်။³¹ ထိုသို့ သော မိန်းမ ကျင့် ရာ အကျိုး ကို ပေး လော့။
 သူ ပြု သော အမှုသည် မြို့တံခါး တို့၌ သူ ဧါအသရေ ကို ထင်ရှား
 စေသတည်း။

ဒေသနာ

၁ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်၊ ဓမ္မဒေသနာဆရာ ဖြစ်သော ယေရှုလင်
မင်းကြီး ၏စကား ဟူမူကား၊^၂အနတ္တ သက်သက်၊ အနတ္တ သက်သက်၊
ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် အနတ္တ ဖြစ် ကြ၏။^၃လူ သည် နေ
အောက် မှာ ကြိုးစား အားထုတ် သမျှ တို့၌ အ ဘယ် အကျိုး ရှိ
သနည်း။^၄လူ တဆက်လွန် သွား၏။ တဆက် ပေါ်လာ၏။ မြေကြီး
မူကား အစဉ် အမြဲတည် ၏။^၅နေ လည်းထွက် လျက် ဝင် လျက် ၊
ထွက်|strong="H2224" ရာအရပ် သို့ တဖန် ပြေးလျက်၊ တောင်
လမ်းသို့ လိုက် ၍ ၊ တဖန် မြောက်|strong="H6828" လမ်းသို့ ပြန်
လည် တတ်၏။^၆လေ သည် လည်း အစဉ် လည် သွား၍၊ လည်ပြီး
သောအရပ် သို့ တဖန်ပြန်၍လည် ပြန်တတ်၏။^၇ခပ်သိမ်း သော မြစ်
တို့သည် ပင်လယ် ထဲသို့ ရောက် ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ပင်လယ်၊
strong="H3220" သည် မ ပြည့် တတ်။ မြစ် ရေသည် စီး ထွက်ရာ
အရပ် သို့ တဖန်ပြန် သွား တတ်၏။^၈ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည်
လူ မ ပြော နိုင် အောင် ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိ သည်
မြင် ၍ မ ကုန် တတ်။ နား သည်လည်း ကြား ၍ မ ဝ တတ်။^၉ဖြစ်
ဘူး သော အရာ သည် ဖြစ် လတံ့ သော အရာ နှင့် တူ၏။ ယခု ပြု
သော အမှု သည် ပြု လတံ့ သော အမှု နှင့် တူ၏။ နေ အောက် မှာ
အသစ် သော အမှုအရာ မ ရှိ။^{၁၀}ကြည့် ပါ။ အသစ် ဖြစ်၏ဟု ဆို ရ
သော အမှုအရာ တ စုံတခု ရှိ သလော။ ထို အမှုအရာ သည် ငါ တို့
အရင် ၊ ရှေး|strong="H5769" ကာလ၌ ဖြစ် ဘူးပြီ။^{၁၁}ရှေး ဖြစ်
ဘူး သော အမှုအရာ တို့ကို မေ့လျော့ တတ်၏။ နောက် ဖြစ် လတံ့
သော အမှုအရာ တို့ကို လည်း၊ ထို အမှုအရာ နောက် ၌ ဖြစ် လတံ့
သော သူတို့ သည် မေ့လျော့ ကြ လိမ့်မည်။^{၁၂}ငါ ဓမ္မဒေသနာဆရာ
သည်၊ ယေရှုလင် မြို့၌ ကူသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် စဉ်တွင်၊^{၁၃}မို
ဗ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ပြု သမျှ တို့ကို ဉာဏ် ပညာ အားဖြင့် ၊
ရှာဖွေ|strong="H8446" စစ်ဆေးခြင်းငှါ နှလုံး ထား ၏။ လူ သား
တို့ ကျင်လည် ရာဘို့ ထို ပင်ပန်း စေသောအမှု ကို ဘုရား သခင် ပေး
တော် မူပြီ။^{၁၄}နေ အောက် မှာ ပြု လေ သမျှ သော အမှု အရာ တို့
ကို ငါ မြင် ပြီ။ အလုံးစုံ တို့သည် အနတ္တ အမှု၊ လေ ကို ကျက်စား
သော အမှု ဖြစ် ကြ၏။^{၁၅}ကောက် သော အရာ ကို မ ဖြောင့် စေ
နိုင်။ ချို့တဲ့ သော အရာ ကို မ ရေတွက် ရာ။^{၁၆}ငါ သည် ကိုယ် စိတ်
နှလုံး ထဲ မှာ ပြောဆို သည် ကား၊ ငါ သည် ငါ့ အ ရင် ၊ ယေ ရှု

လင်|strong="H3389" မြို့၌ ဖြစ် ဘူးသောသူ အပေါင်း တို့ထက်
ကြီးမြင့် ၍ ပညာ ရှိ ၏။ အကယ်စင်စစ် ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် ပညာ
အတတ်များကို အထူးသဖြင့် လေ့ကျက် ၏။^{၁၇}ပညာ တရားကို၎င်း ၊
လျှပ်ပေါ်|strong="H1947" ခြင်းနှင့် မိုက်မဲ ခြင်းတို့ကို၎င်းပိုင်းခြား
၍ သိ အံ့သောငှါ ငါ သည်နှလုံး ထား ၏။ ထို အမှုသည်လည်း ၊ လေ|
strong="H7307" ကို ကျက်စားသောအမှု ဖြစ်သည်ကို ရိပ်မိ ၏။
^{၁၈}အကြောင်း မူကား၊ ပညာ များ လျှင် ၊ ငြိငြိ|strong="H3708"
စရာ အကြောင်း များ ၏။ သိပ္ပံ အတတ် တိုးပွား သော သူ သည်
ဝမ်းနည်း ခြင်း တိုးပွား တတ်၏။

၂ တဖန်ငါ သည် ကိုယ် စိတ်နှလုံး ထဲမှာ ပြော သည် ကား၊ လာ ပါ။
ရွှင်လန်း ခြင်းအားဖြင့် သင့် ကိုငါစုံစမ်း မည်။ သို့ဖြစ်၍ ၊ ကာမဂုဏ်
၌ ပျော်မွေ့ လော့ဟု ဆို ရာတွင်၊ ထို အမှုအရာ သည်လည်း အနတ္တ
ဖြစ် လေ၏။^၂ရယ်မော ခြင်း ကို သင်သည် အရူး ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊
ရွှင်လန်း ခြင်း ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု သနည်း ဟူ၍၎င်း ငါ
ဆို ရ ၏။^၃တဖန် လူ သား တို့သည် မို ဗ်း ကောင်းကင် အောက်
၌၊ တ သက်လုံး ပြု သင့် သော အမှု ကောင်း ကို သိ အံ့ သော ငှါ ၊
ပညာ တရားကို လေ့ကျက် လျက် နှင့်၊ စပျစ်ရည် အလို သို့ လိုက်၍
၊ မိုက် သော အကျင့် ဓလေ့၌ ကျင်လည် ခြင်း ငှါ ၊ ငါ ကြံစည် ၏။
^၄ကြီးကျယ်သောအလုပ်ကို စီရင် ၍ အိမ် တို့ကို ဆောက် ၏။ စပျစ်
ဥ ယှဉ် တို့ကို လည်း စိုက် ၏။^၅ဥယျာဉ် အမျိုးမျိုး ကို ပြုစု ၍ ၊
ခပ်သိမ်း သော အသီး မျိုး ကို သီး သော အပင် တို့ကို လည်း စိုက်
၏။^၆သစ်ပင် မျိုး နှင့် ပြည့်စုံသော တော ကို ရေ လောင်း စရာဘို့
ရေကန် တို့ကို လည်း လုပ် ၏။^၇ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ တို့
ကို သိမ်းယူ ၍ ၊ ကျွန် သားပေါက် များလည်း ရှိ ကြ၏။ ငါ့ အရင် ၊
ယေရှုလင် မြို့၌ ဖြစ် ဘူးသော သူ အပေါင်း တို့ထက် ၊ ငါ သည်
တိရစ္ဆာန် အကြီးအငယ်တို့နှင့် အလွန် ရ တတ်၏။^၈ရွှေ ငွေ ကို၎င်း
၊ ရှင်ဘုရင် နှင့်ဆိုင်သောဘဏ္ဍာ ၊ ကျေးရွာတို့၌ ခွဲသောအခွန်ကို၎င်း
ငါဆည်းပူး ၏။ အငြိမ့် သမားယောက်ျားမိန်းမတို့ကို၎င်း ၊ လူ သား
တို့ ပျော်မွေ့ တတ်သော ကြင်လျှာမိန်းမ မောင်းမိသံတို့ကို၎င်းငါ
သိမ်းယူ ၏။^၉ထိုသို့ ငါ့ အရင် ၊ ယေရှုလင် မြို့၌ ဖြစ် ဘူးသောသူ
အပေါင်း တို့ထက် ၊ ငါသည် တိုးပွား ၍ ကြီးမြင့် ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ငါ့ ပညာ လည်း တည် လျက် ရှိ၏။¹⁰ ငါ့ မျက်စိ တပ်မက် လိုချင် သော အရာ တစ်ခုကိုမျှ ငါမ ငြင်း ၊ ငါ့ စိတ် ရွှင်လန်း စရာ တစ်ခု ကိုမျှမ ပယ်။ ငါ ကြိုးစား သမျှ တို့၌ ဝမ်းမြောက် လျက် ရှိ ၍ ၊ ကြိုးစား ခြင်း အကျိုး ကိုခံရ၏။¹¹ ထိုအခါ ငါ စီရင် ပြုပြင်သမျှ ၊ ငါ ကြိုးစား အားထုတ်သမျှတို့ ကို ငါ ကြည့်ရှု ၍ ၊ အလုံးစုံ တို့သည် အနတ္တ အမှု၊ လေ ကိုကျက်စား သော အမှုဖြစ်ကြ၏။ နေ အောက် မှာ ကောင်း သော အကျိုး တစ်ခု တခု မှ မရှိ။¹² တဖန် ငါ လှည့် ၍ ပညာ တရားကို၎င်း ၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်မဲ ခြင်းတရားတို့ကို၎င်း ဆင်ခြင် ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် နောက် မှာ ဖြစ် သောသူ သည် အဘယ် သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ပြုဘူး သည်အတိုင်း သာ ပြု နိုင်၏။¹³ သို့ရာတွင် ၊ အလင်း သည် မှောင်မိုက် ထက် မြတ် သကဲ့သို့ ၊ ပညာ သည် မိုက်မဲ ခြင်း ထက် မြတ် သည် ကို ငါ သိမြင် ၍ ၊¹⁴ ပညာရှိ သော သူ၏ မျက်စိ တို့သည် သူ ၏ ဦးခေါင်း ၌ ရှိ၏။ မိုက် သော သူ မူကား ၊ မှောင်မိုက် ၌ ကျင်လည် တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် တခု တည်းသော အမှု နှင့် တွေ့ကြုံတတ်သည် ကို ငါရိပ်မိ ၍ ၊¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ မိုက် သောသူတွေ့ကြုံ သကဲ့သို့ ၊ ငါ သည် တွေ့ကြုံ လျှင် ၊ အဘယ် ကြောင့်သူထက်သာ၍ ပညာရှိ သနည်းဟူ၍၎င်း ၊ ဤ အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ ဖြစ်သည်ဟူ၎င်း ငါ အောက်မေ့ ၍ ၊¹⁶ ယခု ဖြစ်သမျှ သော အမှုအရာတို့ကို နောင် ကာလ ၌ မေ့လျော့ လိမ့်မည်ဖြစ်၍ ၊ မိုက် သောသူသည် အစဉ် မ အောက်မေ့သကဲ့သို့ ၊ ပညာရှိ သော သူ ကို လည်း အစဉ် မ အောက်မေ့ တတ်။ ပညာရှိ သော သူ သည် မိုက် သော သူ သေ သကဲ့သို့ သေ တတ် ပါသည် တကား။¹⁷ ထို ကြောင့် ၊ အသက် ရှင် ခြင်း ကို ငါ ငြီးငွေ့ ၍ ၊ နေ အောက် မှာ ပြု သော အမှု သည် ငါ ၌ ခက်ခဲ ၍ ၊ အလုံးစုံ တို့သည် အနတ္တ အမှု၊ လေ ကို ကျက်စား သော အမှု ဖြစ် ကြ ၍ ၊¹⁸ ထို မှ တ ပါး ၊ ငါ သည် နေ အောက် မှာ ကြိုးစား အားထုတ် သော အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ငါ ငြီးငွေ့ ရသော အကြောင်း ဟူမူကား ၊ ထို အမှုကို ငါ နောက် မှ ဖြစ် လတံ့သော သူ အဘို့ ငါ ချန်ထား ရမည်။¹⁹ ထို သူသည် ပညာရှိ မည်လော ၊ မိုက် မည်လောဟု အဘယ်သူ ပြော နိုင်သနည်း။ ထိုသူ သည် ငါကြိုးစား အားထုတ်သမျှ ၊ နေ အောက် မှာ ငါ့ ပညာ ကို ထင်ရှား ပြ လေ သမျှ သော အမှု တို့ကို အစိုးရ လိမ့်မည်။ ထို အမှုအရာသည် လည်း အနတ္တ ဖြစ် ၍ ၊²⁰ ထိုကြောင့် နေ အောက် မှာ ငါကြိုးစား အားထုတ်သမျှ တို့၌ မြော်လင့် စရာ မ ရှိ။ စိတ်ပျက် အောင် တဖန် ငါ ကြံစည် ၍ ၊²¹ အကြောင်း မူကား ၊ ပညာရှိ လျက် သိပ္ပံ အတတ် နှင့် ပြည့်စုံလျက် ၊ အမှု အောင်လျက် ကြိုးစား အားထုတ်သော သူ ဖြစ် သော်လည်း ၊ မ ကြိုးစား ၊ အားမ ထုတ်သောသူ ဝင်စရာဘို့ ထိုအမှုကိုစွန့် ထားရမည်။ ထို အမှုအရာ သည် လည်း အနတ္တ အမှု၊ အလွန် ဆိုး သော အမှုဖြစ်၏။²² လူ သည် နေ အောက် မှာ ကြိုးစား အားထုတ်သော အမှု အလွန်စိတ် စွဲလမ်း သော အမှု၊ အလုံးစုံ တို့၌ အဘယ် အကျိုးရှိ သနည်း။²³ သူ ၏နေ

ရက် အပေါင်း တို့သည် ဝမ်းနည်း ခြင်း၊ သူ ၏အလုပ် အကိုင်လည်း ငြိုငြင် ခြင်း ဖြစ်၏။ ညဉ့် အခါ၌ ပင် သူ ၏စိတ် နှလုံး မ ငြိမ် ရ။ ထို အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ ဖြစ်၏။²⁴ စား သောက် ခြင်း ငါ ၎င်း၊ ကြိုးစား အားထုတ် ရာ၌ စိတ် နှလုံး ပျော်မွေ့ ခြင်း ငါ ၎င်း၊ လူ ၌ ကောင်း သော အခွင့် မ ရှိ။ ဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော် ကြောင့် သာ ၊ ထိုသို့ သော အခွင့်ကို ရနိုင်သည်ဟု ငါ သိမြင် ၍ ၊²⁵ ဘုရား သခင်၏ အခွင့် မရှိဘဲ အဘယ်သူ စား ရ သနည်း။ အဘယ်သူ ခံစား ရသနည်း။²⁶ ရှေ့ တော်၌ ကောင်း သောသူ အား ဉာဏ် ပညာ၊ သိပ္ပံ အတတ် နှင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်း အခွင့်ကို ပေး တော်မူ၏။ အပြစ် ရှိ သော သူ အား ပင်ပန်းစွာ အလုပ်လုပ် ရသော အခွင့်ကို၎င်း၊ ဘုရား သခင်၏ရှေ့ တော်၌ ကောင်း သောသူအား ပေး စရာဘို့ ၊ ဆည်ဖူး သို့ထား ရသော အခွင့် ကို၎င်း ပေး တော်မူ၏။ ထို အမှုအရာသည် လည်း အနတ္တ အမှု၊ လေ ကိုကျက်စား သော အမှုဖြစ်၏။

3 ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ တို့သည် မိမိ တို့အချိန် ရှိ၏။ မို ယ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ကြံစည် သမျှ အသီးသီး တို့ကို ပြုရသော အချိန် ရှိ၏။² ဘွား ချိန် နှင့် သေ ချိန် လည်းရှိ၏။ စိုက်ပျိုး ရသော အချိန် နှင့် စိုက်ပျိုး သောအရာကို နှုတ် ရသောအချိန် လည်း ရှိ၏။³ သတ် ရသော အချိန် နှင့် အနာ ပျောက်စေ ရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ ဖြိုဖျက် ရသောအချိန် နှင့် တည်ဆောက် ရသောအချိန် လည်း ရှိ၏။⁴ ငို ရသောအချိန် နှင့် ရယ် ရသောအချိန် လည်းရှိ၏။ ညည်းတွား ရသောအချိန် နှင့် ကခုန် ရသောအချိန် လည်း ရှိ၏။⁵ ကျောက် တို့ ကို ဖြန့်ကြဲ ရ သော အချိန် နှင့် စုသိမ်း ရသော အချိန် လည်း ရှိ၏။ ဘက် ယမ်း ရ သော အချိန် နှင့် ၊ မ ဘက် ယမ်း ဘဲ ခွဲ ခွဲ ၍ နေရ သောအချိန် လည်း ရှိ၏။⁶ ဆည်းဖူး ရ သောအချိန် နှင့် ဥစ္စာပျောက် ရ သော အချိန် လည်းရှိ၏။ သို့ထား ရ သော အချိန် နှင့် ပစ် လိုက် ရ သော အချိန် လည်းရှိ၏။⁷ အဝတ် ကို ဆုတ် ရ သော အချိန် နှင့် ချုပ် ရ သော အချိန် လည်း ရှိ၏။ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ သော အချိန် နှင့် ၊ စကားပြော ရ သော အချိန် လည်းရှိ၏။⁸ ချစ် ရ သော အချိန် နှင့် မုန်း ရ သောအချိန် လည်း ရှိ၏။ စစ်တိုက် သောအချိန် နှင့် စစ် ငြိမ်း ရသောအချိန် လည်း ရှိ၏။⁹ လုပ်ကိုင် သောသူသည်ကြိုးစား အားထုတ် ရာတွင် ၊ အ ဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။¹⁰ လူ သား တို့ ကျင်လည် ရာဘို့ ဘုရား သခင်ပေး တော်မူသောပင်ပန်း ခြင်းအမှု ကို ငါ ကြည့် မြင် ပြီ။¹¹ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို မိမိ တို့အချိန် တန် မှ၊ လျှောက်ပတ် စွာ ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီ။ လူ စိတ် နှလုံး ကို လည်း အနန္တ ကာလ၌ စွဲ လန်း စေ တော် မူ ပြီ။ သို့ရာတွင် ၊ ဘုရား သခင်စီရင် တော်မူသော အမှု ကို၊ အစ မှ အဆုံး တိုင်အောင် ၊ လူ သည် စစ် ၍မ ကုန်နိုင်။¹² ရွှင်လန်း ခြင်း အမှုနှင့် အသက် ရှင် စဉ် တွင် ကျေးဇူး ပြု ခြင်း အမှု မှ တ ပါး အခြား သော အမှုအရာ တို့၌ အကျိုး ကျေးဇူး မ ရှိသည်ကို ငါ သိ ၍ ၊¹³ လူ တိုင်း စား သောက် ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ မိမိ ကြိုးစား အားထုတ်သမျှ သောအမှု၌ ပျော်မွေ့ ခြေ

င်းငါ့ငင်း၊ ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်သာ အခွင့် ရှိ၏။
 14 ဘုရား သခင် ပြု တော် မူ သမျှ သော အမှုသည် နိစ္စ ထာဝရ ဖြစ်
 သည်ကို ငါ သိ ၏။ ထပ် ၍ မ ပြုနိုင်ရာ။ နှုတ် ၍ မ ယူနိုင်ရာ။ လူ
 တို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ မည် အကြောင်း ၊ ဘုရား သခင်ပြု
 တော် မူ၏။ 15 ဖြစ် ဘူးသော အရာ သည် ယခု ဖြစ် သော အရာ နှင့်
 တူ၏။ ဖြစ် လတံ့ သော အရာ သည် လည်း၊ ဖြစ် ဘူးသော အရာ နှင့်
 တူ။ လွန် ပြီး သော အရာ တို့ ကို လည်း ဘုရား သခင် တောင်း ပြန်
 တော် မူ၏။ 16 ထို မှ တ ပါး၊ နေ အောက် မှာ တရား စီရင် ရာ အရပ်
 ၌ အဓမ္မ အမှု ရှိ သည် ကို ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် ရာ အရပ် ၌ ဒုစရိုက် ရှိ
 သည် ကို ၎င်း ငါ မြင် ပြီ။ 17 ဘုရား သခင်သည် ဖြောင့်မတ် သော သူ
 တို့၏အမှု နှင့်၊ မ တရားသောသူတို့၏အမှုကို စစ်ကြော စီရင်တော်
 မူ မည် ဟု ငါ အောက်မေ့ ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ခပ်သိမ်း သော
 အကြံ ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင် ရသောအချိန်ရှိ၏။
 18 လူ သား တို့ နေရာ ကို ရည်မှတ်၍ ငါ အောက်မေ့ သည်ကား၊ လူ
 တို့ကို ဘုရား သခင်စုံစမ်း တော်မူမည် အကြောင်း နှင့်၊ သူ တို့သည်
 တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်သည် ကို သူ တို့သိမြင် မည်အကြောင်း ၊ နေရာ
 ကျသတည်း။ 19 လူ သား တွေ့ကြုံ သော အမှုကို တိရစ္ဆာန် တွေ့ကြုံ
 တတ်၏။ ထို သူနှစ်ဦးတို့သည် တပါး တည်းသောအမှု ကို တွေ့ကြုံ
 လျက် ၊ တဦး သေ သကဲ့သို့ တဦး သေ တတ်၏။ အလုံးစုံ တို့သည်
 အသက် တ မျိုး တည်း ရှိ ကြ၏။ သို့ ဖြစ်၍ ၊ လူ သည် တိရစ္ဆာန်
 ထက် ထူးမြတ် သော အကြောင်း မ ရှိ။ အလုံးစုံ တို့သည် အနတ္တ
 ဖြစ်ကြ၏။ 20 အလုံးစုံ တို့သည် တခု တည်းသောအရပ် သို့ ရောက်
 တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံ တို့သည် မြေမှုန့် ထဲက ဖြစ် သည်နှင့်အညီ ၊
 မြေမှုန့် ထဲသို့ ပြန် သွားတတ်ကြ၏။ 21 သို့ရာတွင်၊ အထက် သို့ တက်
 သော လူ သား ၏ ဝိညာဉ် ကို ၎င်း၊ အောက် အရပ်မြေ သို့ ဆင်း တတ်
 သော တိရစ္ဆာန် ၏ဝိညာဉ် ကို ၎င်း ၊ အဘယ်သူ သည် ပိုင်းခြား၍ သိ
 သနည်း။ 22 လူ သည် မိမိ ပြုမှု ရာ၌ ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှုထက် သာ၍
 ကောင်း သော အမှု မ ရှိ သည်ကို ငါ သိမြင် ၏။ ထိုအမှုသည် သူ ၏
 အဘို့ ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိ နောက် မှာ အဘယ်သို့ ဖြစ် လတံ့သည်
 ကို သိမြင် မည်အကြောင်း ၊ အဘယ် သူဆောင် ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

4 တဖန်တုံ ၊ နေ အောက် မှာ ပြု သမျှ သော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း တို့ကို
 ငါ ထပ်၍ဆင်ခြင် ၏။ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် ငိုကြွေး
 သော်လည်း ၊ ချမ်းသာ ပေးနိုင်သော သူမ ရှိ။ ညှဉ်းဆဲ တတ်သော
 သူ တို့ သည် တန်ခိုး ရှိ သဖြင့် ချမ်းသာ ပေး နိုင် သော သူမ ရှိ။ 2 သို့
 ဖြစ်၍ ၊ သေ လွန်ပြီး သော လူ သေသည် အသက်ရှင် သေးသော
 လူ ရှင်ထက် သာ၍မင်္ဂလာရှိသည် ဟု ငါ ဆို ရ၏။ 3 သို့ရာတွင် တ
 ခါမျှ မ ဖြစ်သေး သောသူ ၊ နေ အောက် မှာ ပြု သောဒုစရိုက် ကိုမ
 မြင် သေးသောသူသည် ထို နှစ်ဦး ထက် သာ၍မင်္ဂလာရှိ ၏။ 4 တ
 ဖန် ကြိုးစား အားထုတ် ခြင်း အမှု နှင့် ၊ ကောင်းမွန် စွာ ပြီးစီး သော
 အမှု အလုံးစုံ တို့ ကို ၎င်း၊ ထိုသို့ သော အမှု တို့ ကြောင့် သူ တ ပါး

ငြူစူ ကြောင်း ကို ၎င်း ငါ ဆင်ခြင် ၏။ ထို အမှုအရာ သည် အနတ္တ
 အမှု၊ လေ ကို ကျက်စား သောအမှုဖြစ်၏။ 5 မိုက် သောသူသည် မိမိ
 လက်ချင်း ပိုက် ထား၍ ၊ မိမိ အသား ကို စား တတ်၏။ 6 ငြိမ်သက်
 ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်တဆုပ် တည်းသောဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာ
 လုပ်ခြင်း၊ လေ ကို ကျက်စား ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌
 ပြည့် သော ဥစ္စာ ထက် သာ၍ကောင်း ၏။ 7 တဖန် ငါ ထပ်၍ ၊ နေ
 အောက် မှာအနတ္တ အမှုကို ဆင်ခြင် သောအရာဟူမူကား၊ 8 လူ သည်
 အဘော် အဘက်၊ သားသမီး ၊ ညီအစ်ကို မ ရှိ၊ တယောက်တည်း
 ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစား အားထုတ်၍ မ ကုန်နိုင်။ မိမိစည်းစိမ် ကို
 မြင် ၍ မ ရောင့်ရဲ နိုင်။ ငါ သည် ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲ ၍ ၊ အဘယ်သူ
 အဘို့ ကြိုးစားအားထုတ် သနည်း ဟု မ မေး တတ်။ ဤ အမှုအရာ
 သည် လည်း အနတ္တ အမှု၊ အလွန် ပင်ပန်း စေသော အမှု ဖြစ်၏။
 9 လူသည်တယောက် တည်းထက် နှစ် ယောက် သာ၍ကောင်း ၏။
 ကြိုးစား အားထုတ် လျှင် ၊ ကောင်း သော အကျိုး ကို ရ တတ်၏။
 10 တယောက် လဲ လျှင် တယောက်ထူ လိမ့်မည်။ တယောက် တည်း
 သော သူ လဲ လျှင်မူကား အကျိုးနည်း ပြီ။ ထူ သော သူမ ရှိ။ 11 လူ
 သည် နှစ် ယောက်အတူအိပ် လျှင် နွေး တတ် ၏။ တယောက် တည်း
 သော သူ မူကား၊ အ ဘယ် သို့ နွေး နိုင် သနည်း။ 12 လူ တ ယောက်
 သည် တ ယောက် ကို နိုင် လျှင် ထို လူ ကို နှစ် ယောက် ဆီးတား
 နိုင်၏။ သုံး လွန်းတင်သော ကြိုး သည်လည်း အလွယ် တကူမ ပြတ်
 တတ်။ 13 ဆုံးမ ခြင်းကို မ ခံ ၊ အသက်ကြီး ၍ မိုက် သော ရှင်ဘုရင်
 ထက်၊ ပညာ ရှိ သော ဆင်းရဲသား သူငယ် သည် သာ၍ မြတ် ၏။
 14 ထိုသို့သော သူငယ်သည် ထောင် ထဲကထွက်၍၊ နန်းတော် ပေါ်သို့
 ရောက် တတ်၏။ ထိုသို့သောရှင် ဘုရင်မူကား ၊ အဘ အရိပ်အရာ
 နှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက် တတ်၏။ 15 နေ
 အောက် မှာ ကျင်လည် သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့သည် မင်းအရိပ်အရာ
 ကိုခံရသောထိုဒုတိယ သူ ဘက် ၌ နေ တတ်ကြသည်ကို ငါဆင်ခြင်
 ၏။ 16 ထိုမင်း အုပ်စိုးသော သူ အပေါင်း တို့ကို ရေတွက် ၍ မ ကုန်
 နိုင်။ နောက် လာသောသူတို့သည်လည်း ၊ ထိုမင်း ကို အား မ ရဘဲ
 နေကြလိမ့်မည်။ အကယ် စင်စစ်ထို အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ
 အမှု၊ လေ ကို ကျက်စား သောအမှုဖြစ်၏။

5 ဘုရား သ ခ င် အိမ် တော် သို့ သွား သောအခါ ၊ သင့် ခြေ တို့
 ကို စောင့် လော့။ လူမိုက် ပြု သော ယဇ် ပူဇော် ခြင်း အမှု ထက် ၊
 တရားနာခြင်းအမှုကိုသာ၍ ကြိုးစားလော့။ လူမိုက် တို့သည် ကိုယ်
 အပြစ် ကိုမ ဆင်ခြင် တတ် ကြ။ 2 သင် ၏နှုတ် သည် သတိ မ လစ်
 စေနှင့်။ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ စကား ပြောခြင်းငှါ ၊ သင် ၏စိတ်
 နှလုံး မ လျင် မ မြန် စေ နှင့်။ ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌
 ရှိ တော် မူ၏။ သင် သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ ရှိ၏။ ထို ကြောင့် သင်
 ၏စကား မ များ စေ နှင့်။ 3 အမှု များ သော အားဖြင့် အိပ်မက် မြင်
 တတ်သကဲ့သို့ ၊ စကား များ သောအားဖြင့် မိုက် သောသူ ၏အသံ

ကို ကြား ရ၏။ ⁴ဘုရား သခင်ထံ တော်၌ သစ္စာ ဂတိ ပြု မိလျှင် ၊ သစ္စာ ဝတ် ကို မ ဖြေ ဘဲ မ နေ နှင့်။ မိုက် သော သူ တို့ ကို အားရ နှစ်သက် တော်မ မှ။ သစ္စာဂတိ ပြုသည်အတိုင်း ဝတ် ကို ဖြေလော့။ ⁵သစ္စာ ဂတိ ပြု၍ ဝတ် ကို မ ဖြေ ဘဲ နေသည် ထက်၊ သစ္စာ ဂတိ အလျှင်းမ ပြုဘဲနေသော် သာ၍ ကောင်း ၏။ ⁶သင် ၏နှုတ် သည် သင် ၏ကိုယ် ခန့် ခါ ၌ အပြစ် မ ရောက် စေ နှင့်။ အကျွန်ုပ် မှား ပါ ပြီ ဟု၊ တမန်တော် ရှေ့မှာ ပြော ရသော အကြောင်း မ ရှိ စေ နှင့်။ ဘုရား သခင် သည် သင် ၏စကား သံ ကို အမျက် တော် ထွက်၍၊ သင် ပြုစု သော အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီး တော် မူ ရမည် နည်း။ ⁷အိပ်မက် များ ရာ၌ ၎င်း၊ စကား များ ရာ၌ ၎င်း ၊ အချည်းနှီး သော အကြောင်းအရာ ပါ တတ်၏။ သင် မူကား ဘုရား သခင် ကို ကြောက်ရွံ့ လော့။ ⁸ကျေးရွာ ၌ ဆင်းရဲသား တို့ ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ တရား လမ်း မှ လွဲ၍ ၊ မတရားသဖြင့် အနိုင်အထက်စီရင် ဆုံးဖြတ် ခြင်း အမှု ကို မြင် လျှင်၊ ထိုသို့ သော အကြံ ရှိ သည် ကို အံ့ဩ ခြင်း မ ရှိ နှင့်။ ကြီးမြင့်သော သူ တ ယောက် ကို တ ယောက် ကြည့် မှတ် သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသော သူသည် ကြည့် မှတ်လျက်ရှိ တော် မူ၏။ ⁹မြေကြီး က ဖြစ် သော စီးပွားသည် အလုံးစုံ တို့အဘို့ ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင် သော်လည်း၊ လယ် ၏ ကျေးဇူး ကို ခံရ၏။ ¹⁰ငွေ ကိုတပ်မက် သောသူသည် ငွေ နှင့် အလိုဆန္ဒ မ ပြေနိုင်။ စည်းစိမ် ကို တပ်မက် သောသူသည် စည်းစိမ် တိုးပွားသော်လည်း မ ရောင့်ရဲနိုင်။ ထို အမှုအရာသည် လည်း အနတ္တ ဖြစ်၏။ ¹¹ဥစ္စာ တိုးပွား သောအခါ စား ရသော သူ တို့သည် လည်း တိုးပွား များပြား ကြ၏။ ဥစ္စာ ရှင် သည် မျက်စိ နှင့်ကြည့်ရှု ခြင်း ကျေးဇူးမှတစ်ပါး အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။ ¹²အလုပ်လုပ် သောသူသည် များစွာ စား သည် ဖြစ်စေ ၊ အနည်းငယ် စားသည်ဖြစ်စေ ၊ အအိပ် မြိန် တတ်၏။ ရတတ် သော သူ၏ စည်းစိမ် မူကား ၊ စည်းစိမ် ရှင်ကို အအိပ် ပျက် စေတတ်၏။ ¹³စည်းစိမ် ရှင်သည် ကိုယ် အကျိုး ပျက်သည်တိုင်အောင် ၊ စည်းစိမ် ကို သိုထား ခြင်း တည်း ဟူသော၊ နေ အောက် ၌ အလွန် ဆိုးသော အမှုအရာကို ငါမြင် ပြီ။ ¹⁴ထို စည်းစိမ် သည် မကောင်း သော အမှု အားဖြင့် ပျောက်ပျက် တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင်မြင် သော သား သည် လည်း လက်ချည်း နေရ၏။ ¹⁵သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ် ရှင်သည် အမိ ဝမ်း ထဲက အလျှင်း မပါဘဲ ထွက် လာသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ပြန် သွား ရမည်။ ကြိုးစား အားထုတ်၍ ရသောဥစ္စာ တစုံတခုကိုမျှ လက် နှင့် စွဲကိုင် လျက် ယူ ၍မ သွားရ။ ¹⁶သူသည်လာ သကဲ့သို့ အလျှင်းမ ခြားနားဘဲ၊ သွား ရသောအမှုအရာသည် အလွန် ဆိုးသောအမှုအရာ ဖြစ်၏။ လေ ကို ရ အံ့သော ငှါ ကြိုးစား အားထုတ် သော သူ သည် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ ¹⁷သူ ၏နေရက် ကာလကို မှောင်မှိုက် ၌ လွန် စေ တတ်၏။ များစွာ သောနှောင့်ရှက် ခြင်း၊ ညှိုးငယ် ခြင်း၊ အမျက် ထွက် ခြင်းကို ခံရ၏။ ¹⁸ငါ သိ မြင်သော အရာ ဟူ မူကား ၊ စား သောက် ခြင်း အမှု၊ နေ အောက် ၌ ဘုရား သခင်ပေး တော်မူ

သောအသက် ရှည်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ ကြိုးစား အားထုတ်၍ ရ သောအကျိုး၌ ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှုကို ပြုကောင်း ၏။ လျောက်ပတ် ၏။ ထို အမှုသည် လူ ၏အဘို့ ဖြစ်၏။ ¹⁹ဘုရား သခင်ပေး သနား တော်မူသောစည်းစိမ် ဥစ္စာ ကိုရသော လူတိုင်း မိမိ အဘို့ ကိုခံ ၍ ဝင်စား ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကြိုးစား အားထုတ်ရာ၌ ပျော်မွေ့ ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဘုရား သခင်ကျေးဇူးတော် ကြောင့် အခွင့် ရှိ၏။ ²⁰လွန် သောနေ့ ရက် ကာလကို များစွာ မ အောက်မေ့ ရ။ စိတ် နှလုံးရွှင်လန်း သော အခွင့်ကို ဘုရား သခင်ပေး သနားတော်မူ၏။

6လူ တို့တွင် အတွေ့များ ၍ ၊ နေ အောက် ၌ ငါမြင် ရသော အမှု ဆိုး ဟူ မူကား၊ ²အလို ဆန္ဒ ရှိ သမျှ ပြေ လောက် အောင် စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ် အသရေ ကို ဘုရား သခင် ပေး သော်လည်း ၊ ခံစား ရ သော အခွင့် ကို ပေး တော် မ မူ သောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင် မ ခံစား ရ။ မ ဆိုင်သော သူ တ ပါးဝင်၍ ခံစား ရသော အမှု သည် အနတ္တ အမှု၊ ဆိုး သောအမှု ဖြစ်၏။ ³လူ သည် နှစ် ပေါင်းများစွာ အသက် ရှည်၍ ၊ သား တရာ ပင် ရှိ ငြား သော်လည်း၊ အလို ဆန္ဒ မ ပြည့်စုံ ဘဲ၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကို မ ခံရ ဘဲ သေသွားလျှင်၊ ထိုသူ ထက် ပျက် သောကိုယ်ဝန်သည်သာ၍မြတ် ၏။ ⁴အကြောင်း မူကား၊ ပျက်သော ကိုယ်ဝန် သည် အချည်းနှီး ပေါ် လာ၏။ မှောင်မှိုက် ထဲ မှာ ထွက် သွား၏။ သူ့အမည် ကား၊ မှောင်မှိုက် နှင့် ဖုံးလွှမ်း လျက် ရှိလိမ့်မည်။ ⁵နေ ကိုလည်း မ မြင် ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှမ သိ ရ။ သို့သော်လည်း ၊ အရင်ဆိုသောသူထက် သာ၍ချမ်းသာ ရ၏။ ⁶အကယ်၍ အရင်ဆို သောသူသည် အနှစ် နှစ် ထောင် အသက်ရှင် သော်လည်း ၊ အကျိုး ကျေးဇူးမ ရှိ။ အလုံးစုံ တို့သည် တခု တည်းသောအရပ် သို့ သွား ရ ကြသည် မ ဟုတ် လော။ ⁷လူ ကြိုးစား အားထုတ် သမျှ တို့၌ ဝမ်း ဘို့ သာ ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ စား ချင်သောစိတ် မ ပြေ နိုင်။ ⁸ပညာရှိ သောသူသည် မိုက် သောသူထက် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။ အသက်ရှင် သောသူများရှေ့ မှာ ကျင့်ကြံ ပြုမူတတ်သော ဆင်းရဲသား ၏ အကျိုးကျေးဇူးကား အဘယ်သို့ နည်း။ ⁹ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင် ခြင်း အကျိုး သည် လောဘ ပြန်ပွား ခြင်း အကျိုး ထက် သာ၍ကြီး၏။ ထို အမှုအရာ သည် အနတ္တ အမှု၊ လေ ကိုကျက်စား သောအမှုဖြစ်၏။ ¹⁰ရှိသမျှ သော အခြင်းအရာများကို မှတ်သား နှင့် ပြီ။ လူ ၏အခြင်းအရာ သက်သက်ဖြစ်သည်ကို သိ ရ၏။ လူ သည် မိမိ ထက် တန်ခိုး ကြီးသောသူနှင့် မ ပြိုင် နိုင် ရ။ ¹¹အနတ္တ တိုးပွား စရာအကြောင်းများပြား သည် ဖြစ် ၍၊ လူ သည် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ ¹²အရိပ် ကဲ့သို့ လွန် တတ်သော အနတ္တ အသက် ကာလ ပတ်လုံး၊ လူ ၌ ကျေးဇူး ပြုတတ်သော အရာ ကို အဘယ်သူ သိ နိုင် သနည်း။ နေ အောက် ၌ လူ နောက် မှာ ဖြစ် လတံ့သော အမှု အရာ တို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူ ပြော နိုင်သနည်း။

7ကောင်း သော အသရေ သည် နံ့သာ ဆီ ထက် သာ၍ကောင်း

၏။ သေ ရသောနေ့ သည်လည်း ဘွားမြင် သောနေ့ ထက် သာ၍ ကောင်း၏။²⁰ အပြစ် မ ပါဘဲ ကောင်း သော အကျင့် ကို²¹ မသာ အိမ် သို့ သွား ခြင်းသည်၊ ပွဲခံ ရာ အိမ် သို့ သွား ခြင်း ထက် သာ၍ ကောင်း ၏။ အကြောင်း မူကား၊ လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် မသာအိမ်၌ လမ်း ဆုံးရကြ၏။ အသက်ရှင် လျက်ရှိသောသူတို့လည်း၊ အသင့် နှလုံး သွင်း မိ ကြ လိမ့်မည်။³ ပြုံး ရယ် ခြင်း ထက် ဝမ်းနည်း ခြင်း သည်သာ၍ ကောင်း ၏။ အကြောင်း မူကား၊ မျက်နှာ ညှိုးငယ် သော အားဖြင့် နှလုံး သာ၍ ကောင်း တတ်၏။⁴ ပညာရှိ သောသူတို့၏နှလုံး သည် မသာ အိမ် ၌ ရှိ၏။ မိုက် သောသူတို့၏ နှလုံး မူကား ၊ ပျော်မွေ့ ခြင်းပြုရာ အိမ် ၌ ရှိ၏။⁵ လူမိုက် သီချင်း ဆိုသောစကားကို နားထောင် သည်ထက် ၊ ပညာရှိ ဆုံးမ သောစကားကို နားထောင် သော် သာ၍ ကောင်း၏။⁶ အကြောင်း မူကား၊ မိုက် သောသူ၏ ရယ် ခြင်း သည် အိုး အောက် ၌ ဆူး ပင်ကိုလောင်သောအသံ နှင့် တူ၏။ ထို အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ ဖြစ်၏။⁷ အကယ် စင်စစ်၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းသည် ပညာ ရှိ သော သူ ကို ရူး စေ တတ်၏။ တံစိုး သည် လည်း စိတ် နှလုံး ကို ယိုယွင်း စေ တတ်၏။⁸ အမှု ၏အဆုံး သည် အစ ထက် သာ၍ ကောင်း ၏။ သည်းခံ တတ် သော သဘော ရှိ သော သူ သည် မာန ကြီး သော သူထက် သာ၍ ကောင်း ၏။⁹ အမျက် ထွက်သည်တိုင်အောင် စိတ် မ တို နှင့်။ အမျက် သည် မိုက် သော သူ၏ စိတ်နှလုံး၌ နေရာ ကျ တတ် ၏။¹⁰ ရှေး ကာလ သည် ယခုကာလထက် အဘယ် ကြောင့် သာ၍ ကောင်း သနည်းဟုမ မေး နှင့်။ ထိုသို့မေး လျှင်၊ ပညာ တရား အတိုင်း မေး သည်မ ဟုတ်။¹¹ ပညာ သည် အမွေ ဥစ္စာကဲ့သို့ ကောင်း ၍ ၊ နေ ကို မြင် သောသူတို့ အား ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။¹² အကြောင်း မူကား၊ ပညာ သည် ကွယ်ကာ တတ် ၏။ ငွေ သည်လည်း ကွယ်ကာ တတ်၏။ ပညာ အတတ် သည် အဘယ်သို့မြတ် သနည်းဟူမူကား၊ ပညာ အတတ်ကို ရ သောသူသည် အသက် ကိုလည်း ရတတ်၏။¹³ ဘုရား သခင်၏ အမှု တော်ကိုဆင်ခြင် လော့။ ကောက် စေတော် မူသောအရာ ကိုအဘယ်သို့ ဖြောင့် စေ နိုင် သနည်း။¹⁴ ကောင်းစား သည် ကာလ ၌ ဝမ်းမြောက် လော့။ ဆင်းရဲ ခံ ရ သည် ကာလ ၌ ဆင်ခြင် လော့။ လူ သည် မိမိ နောက် မှာဖြစ်လတ္တံ့သော အမှုအရာ ကိုသိမည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဆင်းရဲ ခြင်းကိုလည်း အလှည့်လှည့်ပေးတော်မူ၏။¹⁵ ငါ သည် အချည်းနှီး နေသောကာလ ၌ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ် သောသူသည်မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၌ ဆုံးရှုံး ကြောင်းကို၎င်း ၊ အဓမ္မ လူ သည် မိမိ အဓမ္မ အမှု၌ အသက်ရှည် ကြောင်းကို၎င်းငါမြင် ၏။¹⁶ လွန်ကျူး စွာ မ ဖြောင့်မတ် နှင့်။ လွန်ကျူး စွာ ပညာ မ ရှိနှင့်။ အ ဘယ် ကြောင့်ကိုယ်အကျိုး ကို ဖျက်ချင် သနည်း။¹⁷ လွန်ကျူး စွာ မ ဆိုးညစ် နှင့်။ မ မိုက် နှင့်။ အချိန် မ ရောက် မှီ အဘယ် ကြောင့် သေ ချင် သနည်း။¹⁸ ဤ စကား ကို စွဲ လန်း ကောင်း ၏။ လက် မ လွတ် နှင့်။ ဘုရား သခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ သည် ခပ်သိမ်း သော အမှု ထဲက ထွက်မြောက် လိမ့်မည်။¹⁹ မြို့ထဲ မှာနေ သောသူရဲ တ ကျိပ် ထက် ပညာရှိ သော သူ တ ယောက်သည် ပညာ အားဖြင့်

ကျင့် သောသူ တော်ကောင်းတစုံ တယောက်မျှ မြေကြီး ပေါ် မှာ²⁰ သူတပါးပြောသမျှ သော စကား တို့ကို မ မှတ် နှင့်။ သို့ပြု လျှင်၊ ကိုယ် ကျွန် ကျိန်ဆဲ သောစကားကို ကြား လိမ့်မည်။²² သင် သည် ကိုယ်တိုင် သူ တ ပါး တို့ကို အဖန်ဖန် ကျိန်ဆဲ ကြောင်း ကို၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံး ထဲ မှာ သိ ၏။²³ ဤ အမှုအရာ အလုံးစုံ တို့ကို ငါ သည်ပညာ တရား အားဖြင့် စုံစမ်း ပြီ။ ပညာ နှင့်ငါပြည့်စုံမည်ဟုဆို သော်လည်း ၊ ပညာ သည် ငါ နှင့် ဝေး ၏။²⁴ ဝေး သောအရာ ၊ အလွန် နက်နဲ သော အရာ ကို အဘယ်သူ ရှာ၍ တွေ့ နိုင် သနည်း။²⁵ ပညာ တရားနှင့် အကျိုး အကြောင်းကို ရှာဖွေ စစ်ဆေး ၍ သိ နားလည်ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ မိုက် စွာကျင့်ခြင်း၏ အပြစ်နှင့် ရူး ခြင်း၏အပြစ်ကို သိ နားလည်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါနှင့်ငါ့ နှလုံး သည် ဝိုင်း ညီ၍ ကြိုးစားလေ ပြီ။²⁶ ကျော့ကွင်း နှင့် ပိုက်ကွန် တို့ကို ကြံစည် ပြင်ဆင်၍ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင် တတ်သော မိန်းမ သည်၊ သေ ခြင်းထက် သာ၍ခါး သည် ကို ငါ တွေ့ ပြီ။ ဘုရား သခင်စိတ် တွေ့ တော်မူ သောသူသာလျှင်၊ ထိုမိန်းမ လက် နှင့် လွတ် လိမ့်မည်။ အပြစ် ပြု တတ် သော သူ ကို ကား ၊ ဘမ်းမိ လိမ့်မည်။²⁷ မေ့ဒေသနာဆရာ ဆို သည်ကား ၊ ငါ ရှာ ၍ မ တွေ့ သေး သောအရာ ကို တွေ့ အံ့သောငှါ၊ တခု နောက် တခု စစ်ဆေး ချင့်တွက်သောအခါ၊²⁸ ယောက်ျား တထောင် တို့တွင် တ ယောက် ကို ငါတွေ့ ပြီ။ မိန်းမ တထောင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ ငါမ တွေ့။²⁹ ငါတွေ့ သောအရာ တခု တည်းဟူမူကား ၊ ဘုရား သခင် သည် လူ ကိုဖြောင့်မတ် အောင် ဖန်ဆင်း တော်မူသော်လည်း ၊ လူ တို့သည် များ ပြားသော အကြံအစည် တို့ကို ရှာဖွေ ကြံစည်ကြပြီ။

၈ အဘယ်သူ သည် ပညာရှိ သော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် သနည်း။ နက်နဲ သောအနက်ကို အဘယ်သူ နားလည် သနည်း။ ပညာသည် ပညာရှိ သောသူ၏ မျက်နှာ ကို ထွန်းလင်း စေ တတ်၏။ ထိုသူ ၏ မျက်နှာ သည် အထူးသဖြင့် ရဲရင့် သောအဆင်း ရှိတတ်၏။² ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပြု သော သစ္စာ ကို ထောက် ၍၊ ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော် ကို စောင့် လော့။³ သမ္မာ သတိလစ်၍ အထံ တော်မှထွက် နှင့်။ မ ကောင်းသောအမှု ကို မဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော် ရှိသည် အတိုင်း စီရင် တော်မူမည်။⁴ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်၌ တန်ခိုး ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ ပြု သနည်းဟု အဘယ်သူ ဆို ရာ သနည်း။⁵ အမိန့် တော်ကိုစောင့် သောသူသည် ရာဇဝတ် နှင့် လွတ် လိမ့်မည်။ ပညာရှိ သောသူ၏ စိတ်နှလုံး သည်လည်း ၊ ကာလ အချိန်ကို၎င်း၊ စီရင် ရ သောအခွင့်ကို၎င်းသိမြင် တတ်၏။⁶ လူကြံစည် သမျှ အဘို့ ၊ ကာလ အချိန် နှင့် စီရင် ရ သော အခွင့် ရှိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ လူ သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံရ၏။⁷ နောက်ဖြစ် လတံ့ သော အရာ ကို မ သိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ် လတံ့သည်ကို တစုံတယောက်မျှမပြော နိုင် ရာ။⁸ နိဝိညာဉ် ကို အစိုးရ၍ ချုပ် ထားနိုင်သော လူ တယောက် မျှမ ရှိ။ သေ ချိန် ရောက်သောအခါ တန်ခိုး မ ရှိ။ ထို စစ်မှု ထဲက ထွက်

စရာအခွင့်မ ရှိ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော်လည်း၊ ဒုစရိုက် သည် ထိုအမှု ထဲက မ ကယ် မနှုတ်နိုင်။⁹ ဤ အမှုအရာအလုံးစုံ တို့ကို ငါတွေ့မြင် ပြီ။ နေ အောက် မှာ ပြု လေ သမျှ တို့ကို ဆင်ခြင် ပြီ။ မိမိ အကျိုး ပျက် အောင် တယောက် ကို တယောက် အုပ်စိုး သောအချိန် လည်း ရှိ၏။¹⁰ ထို မှ တ ပါး၊ သန့်ရှင်း ရာ အရပ် ဌာန တော် သို့ သွား လာ သော အဓမ္မ လူ တို့သည် သပြီဟ် ခြင်းခံရကြောင်းကို ၎င်း၊ အဓမ္မ ပြု ဘူးသောမြို့၌ သူတို့ကိုအဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ ကြောင်းကို ၎င်းငါမြင် ပြီ။ ထို အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ ဖြစ်၏။¹¹ အဓမ္မ အမှု ကို အလျင်အမြန် စစ်ကြော ၍၊ ဒဏ် မ ပေးသောကြောင့် ၊ လူ သား တို့သည် အဓမ္မ အမှုကို ပြု ခြင်းငှါ ၊ ခိုင်မာ စွာ သဘော ထား ကြ၏။¹² အဓမ္မ လူသည် အကြိမ်တရာ တိုင်အောင်အဓမ္မ အမှုကို ပြု ၍ ၊ အသက် တာရှည်သော်လည်း ၊ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ၊ ကောင်း သောအကျိုးကိုခံရ ကြမည်ဟု ငါ အမှန် သိ ၍ ။¹³ အဓမ္မ လူကား၊ ဘုရား သခင်ရှေ့ တော်၌ မ ကြောက် မရွံ့သောကြောင့် ၊ ကောင်း သော အကျိုးကို မ ခံရ။ အရိပ် နှင့် တူသော မိမိ အသက်လည်း မ ရှည် ရ။¹⁴ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဖြစ် တတ်သော အနတ္တ အမှု တပါးဟူ မူကား၊ အဓမ္မ လူ ပြု သော အမှု ကြောင့် ခံ ထိုက် သည် အတိုင်း ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူအချို့တို့သည် အပြစ်ကိုခံရ ကြ၏။ ထိုနည်းတူ ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ ပြုသောအမှု ကြောင့် ခံ ထိုက်သည်အတိုင်း ၊ အဓမ္မ လူအချို့တို့သည် အကျိုးကိုခံရ ကြ၏။ ထို အမှုအရာသည် လည်း အနတ္တ ဖြစ် သည် ဟု ငါ သဘော ရှိ၏။¹⁵ ထိုအခါ ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှုကို ငါ ချီးမွမ်း ၍ ။ အကြောင်း မူကား၊ လူ သည်နေ အောက် မှာ စား သောက် ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ ခြင်းအမှု ထက်သာ၍ ကောင်းသော အမှု မ ရှိ။ နေ အောက် မှာ ဘုရား သခင်ပေး သနားတော်မူသော အသက် ကာလ ၌၊ ကြိုးစား အားထုတ်၍ ရသော အကျိုး တို့တွင်၊ ထို အကျိုး ကိုသာ အမြဲခံရ၏။¹⁶ လူအချို့တို့သည် တနေ့ နှင့် တ ညဉ့်လုံး မ အိပ် ဘဲ နေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာ တရားကို သိ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ မြေကြီး ပေါ်မှာပြု သောအမှု များကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ငါ သည် ကိုယ် နှလုံး ကို နှိုးဆော် ၍ ။¹⁷ ဘုရား သခင်ပြုတော်မူ သော အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ငါ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ နေ အောက် မှာ ပြု သောအမှု များကို လူ သည် စစ် ၍ မ ကုန်နိုင်။ ကြိုးစား ၍ စစ် သော်လည်း ၊ အကုန်အစင်မ သိ နိုင်။ ထိုမျှ မက၊ ပညာရှိ သောသူ သည် ငါသိမည်ဟု ကြံ သော်လည်း ၊ အကြံ မ မြောက်နိုင်ရာ။

9 အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှု အရာအလုံးစုံ တို့ကို ငါ သည် စုံစမ်း ခြင်းငှါ ဆင်ခြင် ရသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ် သောသူနှင့် ပညာရှိ သော သူ တို့သည် သူ တို့ပြုသော အမှု များ နှင့် တကွ ၊ ဘုရား သခင်၏ လက် တော်၌ ရှိ ကြ၏။ ချစ် တော် မူ သော လက္ခဏာ ကို ထင်ရှား သမျှ သော အမှု အရာ အားဖြင့် အဘယ်သူ မျှ မ သိနိုင်။² ခပ်သိမ်း

သောသူတို့သည် ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာတို့နှင့် ဆက်ဆံ ကြ၏။ တရား သော သူ နှင့် မ တရား သော သူ၊ ကောင်း သော သူ နှင့် မ ကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ် သောသူနှင့် မ စင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ် ပူဇော်သောသူနှင့် ယဇ် မ ပူဇော်သောသူ၊ အပြစ် မရှိသောသူနှင့် အပြစ် ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆို သောသူနှင့် ကျိန်ဆို ခြင်းကို ကြောက် သော သူ တို့သည် တခု တည်း သော အမှု နှင့် တွေ့ကြုံ ကြ တတ် ၍ ။³ နေ အောက် မှာ ပြု သမျှ သော အမှု၌ ပါသောဝမ်းနည်း စရာ ဟူမူကား ၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့သည် တခု တည်း သော အမှု နှင့် တွေ့ကြုံရကြ၏။ အကယ် စင်စစ်လူ သား တို့ ၍ စိတ် နှလုံးသည် ဒုစရိုက် သဘောနှင့်ပြည့် ၍ ။ အသက်ရှင် စဉ်အခါ ၊ သူ တို့သည် ရူး သော စိတ် ကို စွဲလမ်း၍ ၊ နောက် တ ဖန် သေ သွား တတ် ကြ၏။⁴ အသက် ရှင် သော လူစု အပေါင်း နှင့် ဆိုင် သေး သော သူ သည် မြော်လင့် စရာရှိ ၍ ။ အသက်ရှင် သောခွေး သည် သေ သောခြင်္သေ့ ထက် သာ၍ကောင်းမြတ် ၍ ။⁵ အသက်ရှင် သောသူသည် မိမိသေ ရမည် ကို သိ ၍ ။ သေ သော သူ မူကား၊ အ ဘယ် အရာ ကို မျှ မ သိ။ အကျိုး အပြစ်ကိုလည်း မ ခံရ။ သူ့ ကိုလည်း မေ့လျော့ တတ် ကြ၏။⁶ သူ ၍ ချစ် ခြင်း၊ မုန်း ခြင်း၊ ငြုစု ခြင်းလည်း ပျောက်ပျက် ၍ ။ နေ အောက် မှာ ပြု သမျှ သောအမှု၌ သူတပါး နှင့် ရောနှော ၍ မ ဆိုင်ရ။⁷ သွား လော့။ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် အစာစား လော့။ ရွှင်လန်း သောစိတ် နှင့် စပျစ်ရည် ကို သောက် လော့။ သင် ပြုသော အမှု တို့ကို ဘုရား သခင် ဝန်ခံ တော်မူ၏။⁸ သင့် အဝတ် လည်း ၊ အစဉ် ဖြူစင် ပါလေစေ။ သင့် ခေါင်း သည်လည်း နံ့သာ ဆီမ ခန်း မ ခြောက်စေနှင့်။⁹ နေ အောက် မှာ ပေး သနားတော်မူသောအနတ္တ အသက် ကာလ ပတ်လုံး ၊ သင် ချစ် သော မယား နှင့် ရွှင်လန်း စွာ အသက် ကာလ ကို လွန် စေ လော့။ ဤ ရွှေ့ ကား၊ အသက် ရှင် ၍ နေ အောက် မှာကြိုးစား အားထုတ်ရာ၌ သင် ခံရသောအကျိုး ပေ တည်း။¹⁰ ဆောင်ရွက် စရာ အမှုရှိ သမျှ ကို ကြိုးစား အားထုတ် ၍ ဆောင်ရွက် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ယခု သွား ၍ ရောက် ရလတုံသောအရပ် တည်းဟူသော မရဏာ နိုင်ငံ လုပ်ဆောင် ခြင်း မ ရှိ။ ကြံစည် ခြင်းမရှိ။ သိပ္ပံ အတတ် မရှိ။ ပညာ မရှိပါတကား။¹¹ တဖန် နေ အောက် မှာရှိသော အမှုအရာတို့ကို ငါပြန် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ၊ လျင်မြန် သောသူသည် ပြိုင် ၍ ပြေးသော်လည်း မ နိုင် တတ်။ ခွန်အား ကြီးသော သူ သည် စစ်တိုက် ၍ မ အောင် တတ်။ ပညာရှိ သောသူသည် ဝစွာ မ စား တတ်။ ဉာဏ် ကောင်းသောသူ သည် စည်းစိမ် ကို မ ရတတ်။ လိမ္မာ သောသူသည် သူတပါးရှေ့၌ မျက်နှာ မ ရတတ်။ ခပ်သိမ်း သောသူ တို့၌ ကာလ အချိန်စေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့် ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် တတ်သည်ကို ငါမြင် ၍ ။¹² လူ သည် မိမိ ကာလ အချိန်ကိုမ သိ တတ်။ ဘေး ပြု ရာ ပိုက်ကွန် အုပ်မိ သော ငါး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကျော့ကွင်း ၌ ကျော့မိ သော ငှက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ လူ သား တို့သည် ဘေး ပြု ရာ ကာလ ထဲ သို့ အမှတ်တမဲ့ ရောက်

၍ ကျောမိ တတ်ကြ၏။¹³ နေ အောက် မှာ ငါတွေ့မြင် ၍ ချီးမွမ်း ဘွယ်သော ပညာ ဟူမူကား၊¹⁴ မြို့သား နည်း သောမြို့ ငယ် တမြို့ ရှိ၏။ ကြီး သော ရှင် ဘုရင်တပါးသည်လာ ၍ ၊ ထိုမြို့ပြင် မှာ ကြီး စွာ သော တပ် တို့ကို တည် ၍ ဝိုင်း ထား၏။¹⁵ ထိုမြို့၌ နေ သော ဆင်းရဲသား ပညာရှိ တယောက်သည် မိမိ ပညာ အားဖြင့် ထိုမြို့ကို ကယ်တင် ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ထို ဆင်းရဲသား ကို အဘယ်သူ မျှမ အောက်မေ့။¹⁶ ထိုအခါ ငါဆို သည်ကား၊ ပညာ သည် ခွန်အား ထက် သာ၍ကောင်းမြတ် ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ဆင်းရဲ သောသူ၏ ပညာ ကို မထိမ့်မြင် ပြုတတ်ကြ၏။ သူ ၏စကား ကို နား မ ထောင်တတ် ကြ။¹⁷ အုပ်စိုး သော သူ သည် မိုက် သော သူ တို့တွင် ကြွေးကြော် သော အသံ ကို နားထောင် ကြ သည် ထက် ၊ ငြိမ်ဝပ် ရာ၌ ပညာရှိ ပြောသောစကား ကို သာ၍နားထောင် တတ် ကြ၏။¹⁸ ပညာ သည် စစ် လက်နက် ထက် သာ၍ကောင်း မြတ် ၏။ ဒုစရိုက် ကိုပြုသော သူသည်လည်း ၊ ကောင်း သော အမှုအများ ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏။

10 အထုံသမားလုပ် သော နံ့သာ ဆီကို သေ သော ယင်ကောင် သည် နံ စေ သကဲ့သို့၊ အနည်းငယ် သော အမိုက် သည် ပညာ နှင့် ဂုဏ် အသရေ ထင်ရှား သော သူ ကို ထို အတူ ဖြစ် စေ တတ်၏။² ပညာရှိ သော သူ၏ နှလုံး သည် မိမိ လက်ျာ လက် ၌ ရှိ၏။ မိုက် သောသူ၏နှလုံး မူကား ၊ မိမိ လက်ဝဲ လက်၌ ရှိ၏။³ မိုက် သောသူ သည် လမ်း ၌ သွား စဉ်တွင်ပင် သတိ လစ် ၍ ၊ ငါသည် လူမိုက် ဖြစ်၏ဟု ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ပြော တတ်၏။⁴ မင်း သည် သင့် ကို စိတ်ဆိုး လျှင် ၊ ကိုယ် နေသင့်ရာ အရပ် မှ မ ရွေ့နှင့်။ သည်းခံ ခြင်းသည် ကြီး သောအပြစ် ကို ဖြေ တတ်၏။⁵ မင်း မှားယွင်း ခြင်း အားဖြင့် ဖြစ် တတ်သော ၊ နေ အောက် ၌ ငါမြင် ရသောအမှု ဆိုးဟူ မူကား၊⁶ မိုက် သောသူတို့သည် မြင့် သောအရပ်၊ သူဌေး တို့ သည် နိမ့် သောအရပ်၌ ထိုင် ရသောအမှု၊⁷ ကျွန် တို့သည် မြင်း ကိုစီး၍ မှူးမတ် တို့သည် ကျွန် ကဲ့သို့ မြေ ပေါ်မှာ ခြေဖြင့်သွား ရသောအမှု ကို ငါမြင် လေပြီ။⁸ တွင်း ကို တူး သောသူသည် ထို တွင်းထဲသို့ ကျ လိမ့်မည်။ ခြံ ကိုဖျက် သောသူသည် မြေ ကိုက် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။⁹ ကျောက် တို့ကို ရွှေ့ သောသူသည် ဖိ ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထင်း ခုတ် သောသူသည်လည်း ရှန လိမ့်မည်။¹⁰ ပုဆိန် တုံး သောအခါ မ သွေး ဘဲနေလျှင် သာ၍အားထုတ် ရမည်။ ပညာ သည် အမှုဆောင် ရသောအခွင့် ကိုပေး ၍ ကျေးဇူး ကြီး၏။¹¹ မြေ သည် ပြုစား ခြင်း ကို မ ခံ။ ကိုက် မိလျှင် အလမွယ် သမား ကျေးဇူး မ ရှိ။¹² ပညာရှိ သော သူ၏စကား သည် လျောက်ပတ် ၏။ မိုက် သော သူ၏ နှုတ် မူကား သူ ကိုယ် ကို မျို တတ်၏။¹³ သူ ၏စကား အစ သည် မိုက် ခြင်း၊ အဆုံး သည် အပြစ် ပြု တတ် သော ရှူး ခြင်း ဖြစ်၏။¹⁴ မိုက် သောသူသည် စကား များ တတ်၏။ သို့သော်လည်းဖြစ် လတံ့သော အရာ ကို လူ သည်မ ပြော နိုင် ရာ။ လူ နောက် ၌ အဘယ်သို့ဖြစ် လတံ့သည်ကို အဘယ်သူ ပြော နိုင် သနည်း။¹⁵ မြို့ သို့ သွား သော

လမ်းကို မ သိ သောသူကဲ့သို့မိုက် သောသူသည် ကြိုးစား အားထုတ် သော်လည်း ၊ သူ တ ပါး တို့ ကို ပင်ပန်း စေ တတ်၏။¹⁶ ငယ်သား အစိုးရ ၍ မှူးမတ် များ အချိန်မဲ့ နံနက် စောစော စား သောက် တတ် သောပြည် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။¹⁷ မင်းသား အစိုးရ ၍ ၊ မှူးမတ် တို့သည် လွန်ကျူး စွာ မ စားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်တန် မှအားဖြည့် ခြင်း ငှါ သာ၊ စား သောက် တတ် သော ပြည် သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹⁸ အလွန်ပျင်းရိ ခြင်းအားဖြင့် အိမ်သည် ဆွေးမြေ့ တတ်၏။ လက် နှင့် မ ပြုပြင် ဘဲ နေ လျှင် အိမ် မိုးယို တတ်၏။¹⁹ ပျော်မွေ့ ခြင်း ငှါ ပွဲ ကိုလုပ် တတ်၏။ စပျစ်ရည် သည်လည်း ရွှင်လန်း စေတတ်၏။ ငွေ မူကား ၊ အရာ ရာ ၌ နိုင် တတ်၏။²⁰ ရှင် ဘုရင် ကို စိတ် ဖြင့် မျှ မ ကျိန်ဆဲ နှင့်။ လူကြီး ကို အိပ် ခန်း ထဲ ၌မ ကျိန်ဆဲ နှင့်။ မိန်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက် သည် ထိုအသံ ကို ဆောင်သွား လိမ့်မည်။ ပျံ တတ်သော အကောင်သည် ထိုအမှုကို ဘော်ပြ လိမ့်မည်။

11 သင် ၏အစာ ကို ရေ ပေါ်မှာပစ် ချလော့။ ကာလ ကြာမြင့် မှ တဖန်တွေ့ လေဦး မည်။² လူ ခုနစ် ယောက်မက၊ ရှစ် ယောက် တို့အား ဝေမျှ လော့။ မြေ ပေါ်မှာ အ ဘယ် အမှု ရောက် မည် ကို သင်မ သိ။³ မိန်းတိမ် တို့သည် မိန်းရေနှင့်ပြည့် သောအခါ မြေ ပေါ်မှာရွာ တတ်၏။ သစ်ပင် သည် တောင် ဘက်သို့ လဲ သည်ဖြစ် စေ ၊ မြောက် ဘက်သို့ လဲသည်ဖြစ်စေ၊ လဲ သောအရပ် ၌ နေရာ ကျ၏။⁴ လေ ကိုမှတ် တတ်သောသူသည်မျိုးစေ့ကိုမ ကြံ။ မိန်း တိမ် တို့ကို ပမာဏ ပြုတတ်သောသူသည် လည်း စပါး ကိုမ ရိတ် ရာ။⁵ နံ ဝိညာဉ် သွားရာလမ်း ကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သော မိန်းမ ဝမ်း ၌ အရိုး တို့သည် အဘယ်သို့ တိုးပွား သည် ကို၎င်း မ သိ နိုင် သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရား သခင်၏အမှု တော် တို့ကို မ သိ နိုင်။⁶ နံနက် အချိန်၌ မျိုးစေ့ ကိုကြံ လော့။ ညဦး အချိန်၌ လည်း မ ကြံ ဘဲ မ နေနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ အ ဘယ် အရာ သည် အကျိုး ရှိမည်ကို၎င်း၊ နှစ်ပါး စလုံးတို့သည် အညီအမျှ အကျိုး ရှိမည်ကို၎င်းမ သိ နိုင်။⁷ အကယ် စင်စစ်အလင်း သည်ချို ၏။ နေ ရောင်ခြည် ကိုမြင် ၍ ပျော် ပါးစရာရှိ၏။⁸ သို့ရာတွင် ၊ လူ သည်အသက်တာ ရှည် ၍ အစဉ် ရွှင်လန်း သော်လည်း ၊ မှောင်မိုက် ကာလ ကို အောက်မေ့ ပါ စေ။ ထို ကာလ ကြာမြင့် လိမ့်မည်။ ဖြစ် လတံ့သမျှ တို့သည် အနတ္တ သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။⁹ အချင်းလူပျို ၊ အသက် ပျိုသောအခါ ပျော်မွေ့ လော့။ အသက် ပျိုစဉ် ကာလတွင် စိတ် ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိ လော့။ ကိုယ် အလို ရှိ ရာ လမ်း နှင့် ၊ ကိုယ် ဉာဏ်ပြသော လမ်းသို့လိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ ကို ဘုရား သခင်စစ်ကြော ၍ ၊ သင့် ကို အပြစ်ပေး တော်မူမည် ဟု အောက်မေ့ လော့။¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ စိတ် ညှိုးငယ် ခြင်းအကြောင်း နှင့် ၊ ကိုယ် ဆင်းရဲ ခြင်းအကြောင်း ကို ပယ်ရှား လော့။ အသက် ငယ် ခြင်းအရာနှင့် အရွယ် ပျိုခြင်းအရာသည် အနတ္တ ဖြစ်၏။

12 ငါ နေ၍ မ ပြော နိုင် ဟု ဆို ရသော ကာလ သည် မ နီး၊ ဆိုးသော ကာလ မ ရောက် မှီ၊ ယခု အသက် ပျိုစဉ် အခါ ပင်၊ သင့် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော အရှင်ကို အောက်မေ့ လော့။² နေ နှင့် အလင်း ၊ လ နှင့် ကြယ် တို့သည် ကွယ်၍ မို ဖမ်း ရှာ ပြီး မှ ၊ အထပ်ထပ် ရှာ တတ်သော ကာလမရောက် မှီ အောက်မေ့လော့။³ ထိုကာလ ၌ အိမ် စောင့် တို့သည် တုန်လှုပ် ၍ ၊ ခိုင်ခံ့ သော သူ တို့ သည် အားလျော့ ကြ လိမ့်မည်။ ဆန် ကြိတ် သော သူ တို့သည် နည်း သောကြောင့် ရပ် ကြ လိမ့်မည်။ ပြတင်းပေါက် ဖြင့် ကြည့် သော သူ တို့ သည် အလင်း ကွယ် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ကြိတ် သံ လျော့ သော အခါ ၊ လမ်း နား မှာ တံခါးရှက် တို့သည် စေ့ လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ငှက် သံ ကိုကြား သော အခါ ၊ စောစော ထ လိမ့်မည်။ သီချင်း သည်မ အပေါင်း တို့ သည် အသံ သေး ကြ လိမ့်မည်။⁵ ထို ကာလ၌ မြင့် သော အရာ တို့ ကို ကြောက် ကြ လိမ့်မည်။ လမ်း ၌ ဘေး တွေ့မည် ဟု ထင် ကြ လိမ့်မည်။ ဗာ တံ ပင် ပွင့် လိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင် သည် မိမိ ၌ မိမိ လေးလိမ့်မည်။ အလို ဆန္ဒလျော့ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ လူ သည် ထာဝရ နေရာ သို့ သွား ဆဲ ရှိ၍ ၊ ငို ခြင်းသည် တို့သည် လမ်း တို့၌ လှည့်လည် ကြ၏။⁶ ငွေ ကြိုး ပြုတ် ခြင်း၊ ရွှေ ဖလား ကွဲ ခြင်း၊ စမ်းရေ တွင်း ၌ ရေပုံး ပေါက် ခြင်း၊ ရေကျင်း နား မှာ စက်ကျိုးခြင်း အခြင်းအရာ တို့သည် ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။⁷ ထိုကာလ၌ မြေမှုန့် သည် နေရင်းမြေ သို့ ၎င်း၊ ဝိညာဉ် သည် အရင်ပေး တော်မူသော ဘုရား သခင်ထံသို့ ၎င်း ပြန် သွားရလိမ့်မည်။⁸ အနတ္တ သက်သက်၊ အလုံးစုံ တို့သည် အနတ္တ ဖြစ် ကြ သည် ဟု ဓမ္မ ဒေသနာ ဆရာ ဟော ၏။⁹ ဓမ္မဒေသနာဆရာ သည် ပညာရှိ သည်အတိုင်း ၊ ပရိသတ် တို့အား ပညာ အတတ်ကို သွန်သင် လေ့ ရှိ၏။ လုံ့လ ဝိရိယ ပြုလျက် များ စွာ သော သူ တို့ တံ စကား တို့ကို ရှာဖွေ ၍ စီရင်၏။¹⁰ ဓမ္မဒေသနာ ဆရာ သည် နားထောင် ဘွယ် သော စကား ကို ရှာ ၍ ၊ ရေးထား ချက် စကား သည် ပြောင့်မတ် သော စကား၊ သမ္မာ စကား ဖြစ်၏။¹¹ ပညာရှိ သော သူ၏ စကား သည် တုတ်ချွန် နှင့် ၎င်း၊ တပါး တည်း သော သိုးထိန်း ကြီး အပ်ပေး တော် မူ၍ ၊ ပရိသတ် အုပ် တို့ ရိုက် ထားသော သံချွန် နှင့် ၎င်း တူ၏။¹² တဖန်တုံ ၊ ငါ့ သား ၊ ထိုသို့သော စကားအားဖြင့် ဆုံးမ ခြင်းကို ခံ လော့။ စာ များကို စီရင် ၍ မ ကုန် နိုင်။ စာကို ကြိုးစား၍ ကြည့်ရှု ခြင်း အမှုသည်၊ ကိုယ် ကို နှောင့်ရှက် သော အမှု ဖြစ်၏။¹³ အချုပ်အခြာ စကား ဟူ မူကား၊ ဘုရား သခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ပညတ် တော် တို့ကို စောင့်ရှောက် လော့။ ဤ ရွှေ့ကား၊ လူ နှင့် ဆိုင် သော အမှုအရာ အလုံး အစုံ တို့ကို ချုပ်ခြာ သတည်း။¹⁴ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် ခပ်သိမ်း သော ဝှက်ထား ခြင်းမှစ၍ ၊ အလုံးစုံ သော အမှု ၊ ကောင်း မကောင်း ရှိသမျှ တို့ကို စစ်ကြော ၍ ၊ တရားသဖြင့် စီရင် တော်မူလတံ့သတည်း။

ရှောလမုန်သီချင်း

1 သီချင်း တကာ တို့တွင် အ ထွဋ် ဖြစ် သော ရှော လ မုန် သီချင်း။
 2 သခင် နှုတ်ဆက် သော နမ်း ခြင်းဖြင့် ကျွန်မ ကို နမ်း ပါစေ။ ကိုယ်တော်
 ၏မေတ္တာ သည် စပျစ်ရည် ထက် သာ၍ကောင်း ပါ၏။³ ကိုယ်တော်
 ၌ မွေးကြိုင် သော နံ့သာ ဆီ ကဲ့သို့၊ နာမ တော်သည် သွန်းလောင်း
 သော နံ့သာ ဆီ ဖြစ် ပါ၏။ ထို ကြောင့် သတို့သမီး ကညာ တို့သည်
 ကိုယ်တော် ကိုချစ် ကြပါ ၏။⁴ ကျွန်မ ကို သွေးဆောင် တော်မူပါ။
 ကျွန်မတို့ သည် နောက်တော် သို့ပြေး ၍ လိုက် ကြ ပါမည်။ အရှင်
 မင်းကြီးသည် အိမ်တော် အတွင်း ခန်း ထဲသို့ ကျွန်မ ကို ဆောင် ခဲ့
 တော်မူပြီ။ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်း
 ကြမည်။ မေတ္တာ တော်ကို စပျစ်ရည် ထက် သာ၍ချီးမွမ်း ကြမည်။
 သတို့သမီးကညာတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမှန်ကန် စွာ ချစ် ကြပါ၏။
⁵ အို ယေ ရှုရှု လင် မြို့သမီး တို့၊ ငါ သည် ကေ ၃ တဲ ကဲ့သို့ မည်း
 သော အဆင်း ရှိသော်လည်း ၊ ရှောလမုန် မင်း၏ ကုလားကာ ကဲ့သို့
 တင့်တယ် သေး၏။⁶ ငါ သည် နေ ပူ ကို ခံ ၍ မည်း သော အဆင်း ရှိ
 သောကြောင့် ၊ ငါ့ ကိုမ ကြည့်ရှု ကြပါနှင့်။ ငါ့ မိခင် ၏သားသမီး တို့
 သည် ငါ့ ကို မနာလိုသောစိတ် ရှိ၍၊ စပျစ် ဥယျာဉ်တို့ကို စောင့် စေ
 ကြ၏။ ကိုယ် ဥယျာဉ် ကို မ စောင့် ရပါ။⁷ ကျွန်မနှစ်သက်နှစ်လိုရာ
 အရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သိုးများကိုအဘယ်မှာ ထိန်းတော်မူသည်
 ကို၎င်း၊ မွန်းတည့် ချိန်၌ အဘယ်မှာအရပ်ခိုစေတော်မူသည်ကို၎င်း
 ပြ တော်မူပါ။ ကျွန်မသည် အခြားတပါးသော သိုးထိန်းနောက်သို့
 အဘယ်ကြောင့် လမ်းလွဲ၍လိုက် ရ ပါ အံ့ နည်း။⁸ မိန်းမ တကာ တို့
 ထက် အဆင်း လှ သော အစ်မ၊ သင် သည်မ သိ လျှင် ၊ သိုး များ
 ခြေရာ သို့လိုက် သွား၍ ၊ သိုးထိန်း တဲ များ အနား မှာ သင် ၏သိုး
 သငယ် တို့ကို ကျွေးမွေး ပါလော့။⁹ ငါ ချစ် သောနှမ၊ သင့် ကိုဖာရော
 မင်းရထား ၌ ကသော မြင်း နှင့် ငါပုံ ပြမည်။¹⁰ သင် ၏ပါးသွယ် ၌
 မုတ်ပုတီးတန်ဆာ ဆင်လျက် ၊ လည်ပင်း ၌ ပုလဲ အသွယ်သွယ်ဆွဲ
 လျက် ၊ သင်သည် တင့်တယ် လှ၏။¹¹ ငွေ နှင့် အပြောက် ချယ်သော
 ရွှေ ပုတီး အသွယ်သွယ်ကိုလည်း လုပ် ၍ ပေးဦးမည်။¹² အရှင် မင်
 ကြီးသည် စားပွဲ တော်နား မှာ ထိုင်နေစဉ် ၊ ငါ ထိုသော နာဒုဆီမွှေး
 အနံ့ သည် တပျံ့ပျံ့ တလှိုင်လှိုင်ဖြစ်လေ၏။¹³ ငါ ချစ် ရာသခင်သည်
 ငါ ၌ မု ရန် နံ့သာ ပုံ ဖြစ်၍၊ ငါ့ ရင်အုံ ကြား မှာ တညဉ့်လုံးအိပ် ရ
 မည်။¹⁴ ငါ ချစ် ရာသခင်သည် အံ့ဂေဒိ ဥယျာဉ် မှ ဖြစ် သော ဟ

နာ ခက်ရွက်စည်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။¹⁵ ငါ ချစ် သောနှမ၊ သင် သည်
 အဆင်း လှပေ၏။ အလွန်လှ ပေ၏။ ချိုး မျက်စိ နှင့်ပြည့်စုံ၏။¹⁶ ငါ
 ချစ် ရာသခင်သည် အဆင်းလှ ၍၊ ချစ် ဘွယ် သော လက္ခဏာနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ငါ တို့အိပ်ရာခင်း သည် စိမ်း သော အဆင်းရှိ၏။
¹⁷ ငါ တို့ ဗိမာန် တိုင် တို့သည် အာရဇံ ပင်၊ အမိုး သည် ထင်ရှူး ပင်
 ဖြင့်ပြီးသတည်း။

2 ကျွန်မသည် ရှာရန် အရပ်နှင်းဆီ ပွင့်၊ ကွင်းပြင် ၌ပေါက်သော
 နှင်းပွင့် မျှသာ ဖြစ် ပါ၏။² ဆူး တော ထဲ မှာ နှင်းပွင့် ထင် သကဲ့သို့
 ၊ ငါ ချစ် သော သတို့သမီးသည် လူမျိုးသမီး စု ထဲမှာ ထင် ပေ၏။
³ တော ပင် စု ထဲမှာ ရှောက်ချို ပင် ကဲ့သို့ ငါ ချစ် ရာ သခင် သည်
 လူမျိုး သား စု ထဲမှာ ဖြစ် တော် မူ၏။ ငါ သည် သူ ၏အရိပ် ဝယ်
 ပျော်မွေ့ နေထိုင် ၍ ၊ မြိန် စွာ သော အသီး ကို စား ရ၏။⁴ ပွဲခံ ရာ
 အိမ် သို့ ငါ့ ကိုဆောင်သွား ၍ ၊ မေတ္တာ တော်အလံ ကို ငါ့ အပေါ်မှာ
 မိုးတော်မူပြီ။⁵ ငါ သည်ချစ်ခြင်း အားဖြင့်ကြင်နာ သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ့
 ကို စပျစ်သီး ပျဉ် နှင့် အားဖြည့် ကြ ပါ။ ရှောက်ချို သီး ကို ကျွေး၍
 သက်သာ စေ ကြ ပါ။⁶ သင်၏ လက်ဝဲ လက်သည် ငါ့ ခေါင်း ကို
 ထောက်မလျက်၊ လက်ျာ လက်သည် ငါ့ ကိုဘက် လျက်နေတော်
 မူပါစေ။⁷ ယေရှုရှုလင် မြို့သမီး တို့၊ ငါချစ် သော သတို့သမီးသည်
 အလိုလို မ နိုး မှီတိုင်အောင်၊ မ လှုပ်မနိုး မည် အကြောင်း ၊ တော ၌
 ကျင်လည်သော သမင် ဒရယ် များကို တိုင်တည်၍ သင် တို့ကို ငါမှာ
 ထား၏။⁸ ငါ ချစ် ရာသခင်၏စကား သံပေ။ ကြည့် ပါ။ တောင် ကြီး
 တောင် ငယ်တို့ကို ခုန်ကျော် လျက်ကြွလာ ၏။⁹ ငါ ချစ် ရာသခင်
 သည် သမင် ဒရယ် သငယ် နှင့် တူ၏။ ကြည့် ပါ။ အုတ်ရိုး ပြင် မှာ
 ရပ် တော် မူ၏။ ပြတင်းပေါက် ဝ တွင် ကြည့် လျက် ၊ ပြတင်းရွက်
 ကြား မှာ ကိုယ် ကို ပြ လျက် နေ တော် မူ၏။¹⁰ ငါ ချစ် ရာ သခင်
 သည် ခေါ် ၍ ပြော သည်ကား၊ ငါ ချစ် သောနှမ၊ ငါ ၏မိန်းမလှ ၊
 ထ ၍ လာ ခဲ့ပါ။¹¹ ဆောင်း ကာလလွန် ပြီ။ မိုဃ်း လည်းကြည်လင်
 ပြီ။¹² မြေကြီး ပေါ်မှာ ပန်း များ ပွင့် ကြပြီ။ ငှက်တို့ မြည်တွန် ချိန်
 လည်း ရောက် လေပြီ။ ငါ တို့မြေ ၌ ချိုးငှက် တွန်သံ ကိုလည်း ကြား
 ရ၏။¹³ သဘော သဖန်းပင်သည် စိမ်း သော အသီးကို မုည့် စေ၏။
 စပျစ်နွယ် ပင်လည်း ပွင့် လျက်မွှေးကြိုင် ၏။ ငါ ချစ် သောနှမ၊ ငါ

၏မိန်းမလှ ၊ ထ၍လာ ခဲ့ပါ။¹⁴ တောင် ပေါ်၌ ခိုလှုံ ရာကျောက် ကြား တွင် ရှိသော ငါ ၏ချိုးငှက် ၊ သင် ၏မျက်နှာ ကိုမြင် ပါရစေ။ သင် ၏စကား သံကို ကြား ပါရစေ။ သင် ၏စကား သံသည် ချို ၏။ သင် ၏ မျက်နှာ လည်း လှ ၏။¹⁵ စပျစ်နွယ် ပင်တို့ကို ဖျက် လတံ့သော မြေခွေး များ နှင့် မြေခွေး ကလေး များကို ငါ တို့ဘိဝံသ နှစ် နှစ် ကြလော့။ ငါ တို့ စပျစ်နွယ် ပင်တို့သည် အပွင့် ပွင့်လျက်ရှိကြ၏။¹⁶ ငါ ချစ် ရာ သခင်ကို ငါ ဆိုင် ပေ၏။ ငါ့ ကိုလည်း သခင် ဆိုင် ပေ၏။ နှင်း တော၌ ကျက်စား တော်မူ၏။¹⁷ မိုဃ်း မသောက်၊ မှောင်မိုက်အရိပ် မ ပြေး မှီ၊ ငါ ချစ် ရာ သခင်၊ ဗေသာ တောင် ပေါ်မှာ သမင် ဒရယ်သငယ် ကဲ့သို့ တဖန်ပြုတော်မူပါ။

3 ငါ့ ဝိညာဉ် ချစ် သော သူ ကို ညဉ့် အခါ အိပ်ရာ ပေါ် မှာ ငါ ရှာ ၏။ ရှာ သော်လည်း မ တွေ့။² ငါ ထ မည်။ မြို့ လမ်း တို့တွင် လည် မည်။ ငါ့ ဝိညာဉ် ချစ် သော သူ ကို လမ်းမ တို့တွင် ရှာ မည်ဟု ဆို လျက် ရှာ သော်လည်း မ တွေ့။³ မြို့ ကို လည် သော ကင်း စောင့် တို့သည် ငါ့ ကို တွေ့ကြသော်၊ ငါ့ ဝိညာဉ် ချစ် သော သူ ကိုမြင် ကြ သလောဟု ငါ မေး၏။⁴ သူ တို့မှ အနည်းငယ် လွန် ပြန် လျှင် ၊ ငါ ဝိညာဉ် ချစ် သော သူ ကို တွေ့ ၏။ ငါ သည် သူ့ ကို မ လွှတ်။ အမြဲ ကိုင် ၍ ငါ့ ကိုဘွားမြင် သော မိခင် ၏အိမ် ၌ အိပ်ရာအခန်း ထဲ သို့ ဆောင် ခဲ့ ၏။⁵ ယေရုရှလင် မြို့သမီး တို့၊ ငါချစ် သော သတို့သမီး သည် အလိုလို မ နိုး မှီ တိုင်အောင်၊ မ လှုပ်မနိုး မည် အကြောင်း ၊ တော ၌ ကျင်လည်သော သမင် ဒရယ် များကို တိုင်တည်၍၊ သင် တို့ ကို ငါမှာ ထား၏။⁶ မုရန် ၊ လောဗန် အစရှိသော ကုန်သည်ရောင်း တတ် သော နံ့သာမှုန့်မျိုးကို မီးရှို့၍၊ ထ သော မီးခိုး တိုင် သဏ္ဍာန် ရှိ လျက်၊ တော ထဲ ကလာ သော ထို သူ ကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည်နည်း။ ရှော လ မုန် မင်း၏ယာဉ်ပျံ တော် ကို ကြည့် ကြ လော့။ သူ့ရဲ့ ခြောက် ကျိပ် ၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသား သူ့ရဲ့ အ ချွေ အရံ ရှိ ကြ၏။⁷ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ထား ကိုင် လျက်၊ စစ်မှု စစ်ရေး၌ လေ့ကျက် သောသူဖြစ် ကြ၏။⁸ ညဉ့် အခါ စိုးရိမ် စရာရှိ သောကြောင့် ၊ လူတိုင်း မိမိ ပေါင် ၌ မိမိ ထား ကိုမြှောက်ထားလျက် ရှိ၏။⁹ လေ ဗ နန် သစ်သား ဖြင့် ရှော လ မုန် မင်းကြီး လုပ် တော် မူ သော ယာဉ် ပျံ တော်ဖြစ်၏။¹⁰ ကွန်းစင်တိုင် တို့ကို ငွေ ဖြင့်ငင်း၊ အောက် ပိုင်းကို ရွှေ ဖြင့်ငင်း၊ ထိုင် ရန်ဖုံကို နီမောင်း သော ကမ္မလာ ဖြင့်ငင်း၊ ပြီး စေ တော် မူ၏။ အတွင်း ကို မူကား၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သမီး တို့သည် မေတ္တာ နှင့် ချယ်လှယ် ကြပြီ။¹¹ ဇိအုန် သတို့သမီး တို့၊ လက်ထပ် မင်္ဂလာဆောင်သောနေ့ ၊ နှလုံး တော်ရွှင်လန်း သော နေ့ ၌ မယ်တော် တင် သော ဦးရစ် သရဖူကို ဆောင်းတော်မူသော ရှောလမုန် မင်းကြီး ကို သွား ၍ ဖူးမြင် ကြလော့။

4 သင် သည် အဆင်း လှ ပေ၏။ ငါ ချစ် သော နှမ၊ အလွန် လှ ပေ၏။ ဗျာပါဆံ ကြား မှာ ချိုး မျက်စိ နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဆံပင် သည်

လည်း ဂိလဒ် တောင် ပေါ်မှ ဆင်း လာသော ဆိတ် စု ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။² သင် ၏သွား တို့သည်လည်း အမွှေး ညှပ်၍ ၊ ရေချိုး ရာမှ တက် လာ သော သိုး စု ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ တ ကောင်မျှ မ လျော့။ အ မှာ သာ ဘွားတတ်ကြ၏။³ နှုတ်ခမ်း သည်လည်း နီ တွေးသောကြိုး နှင့် တူ ၏။ စကား သံလည်း သာယာ ပေ၏။ နားပန်းဆံကြားမှာ ပါးတို့ သည် သလဲ သီး ရှက် နှင့် တူ ကြ၏။⁴ လည်ပင်း သည်လည်း၊ သူ့ရဲ့ တို့သာ သုံးဆောင် တတ် သော ဒိုင် လွှား တထောင် ဆွဲ ထား သော လက်နက်စုံ ဘဏ္ဍာ တိုက်တည်းဟူသော ဒါဝိဒ် မင်း၏ ရဲတိုက် နှင့် တူ၏။⁵ ရင်သား နှစ် ဘက် တို့သည် နှင်း တော၌ ကျက်စား သော ဒရယ် သငယ် အမွှာ နှင့် တူ ကြ၏။⁶ မိုဃ်း မသောက်၊ မှောင်မိုက် အရိပ် မ ပြေး မှီ၊ ငါသည်မုရန် တောင် နှင့် လောဗန် ကုန်း သို့ သွား မည်။⁷ ငါ ချစ် သောနှမ၊ သင် သည်အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မ ရှိ။ တကိုယ် လုံး လှ ပေ၏။⁸ ငါ နှင့်အတူ လေဗနန် တောင်က လာ ပါအပယ်။ ငါ နှင့်အတူ လေဗနန် တောင်က လာ ပါ။ အာမန တောင်ထိပ် ၊ ရှု နီရ တောင်၊ ဟေရမုန် တောင်ထိပ် ၊ ခြင်္သေ့ တွင်း များ၊ ကျားသစ် နေရာ တောင် များအပေါ် က ကြည့်ရှုပါ။⁹ ငါ့ နှမ ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင် သည် ငါ့ နှလုံးကို လှ ယူပြီ။ သင် ၏ မျက်စိ တ ကြည့် ၊ လည်ပင်း တ လည့် ဖြင့် ငါ နှလုံးကို လှ ယူပြီ။¹⁰ ငါ့ နှမ ၊ ငါ့ခင်ပွန်း ၊ သင် ၏မေတ္တာ သည် အလွန် ချိုပေ၏။ သင် ၏မေတ္တာ သည် စပျစ်ရည် ထက် အထူးသဖြင့် ကောင်း ပေ၏။ သင်းထုံ သော နံ့သာ ဆီသည် နံ့သာမျိုး တကာ တို့ထက် အထူးသဖြင့်မွှေးကြိုင်ပေ၏။¹¹ ငါ့ခင်ပွန်း ၊ သင် ၏နှုတ်ခမ်း သည် ပျားလပို့ ကဲ့သို့ယို တတ်၏။ လျှာ အောက် မှာ နို့ နှင့် ပျားရည် ရှိ၏။ အဝတ် တန်ဆာ သည်လည်း လေ ဗ နန် အမွှေး အ ကြိုင်ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင် လျက်ရှိ၏။¹² ငါ့ နှမ ၊ ငါ့ခင်ပွန်း သည် ဝင်း ကာ သော ဥယျာဉ် ၊ ပိတ် ထား သော ရေကန် ၊ တံဆိပ် ခတ်သော ရေတွင်း ဖြစ်ပေ၏။¹³ သင် ၏ပျိုးပင် တို့ကား၊ ချို သော အသီး ကို သီးတတ် သော သလဲ တော ၊ နာဒု ပင်နှင့် ရောသောဟင်္ နာ တော၊¹⁴ နာဒု ပင်၊ ကုရကုမ ပင်၊ ကြိ ပင်၊ သစ်ကြဲပိုး ပင်၊ လောဗန် ပင် မျိုး၊ မုရန် ပင်၊ အကျော် ပင်၊ အမြတ် ဆုံးသော နံ့သာ ပင်မျိုးပါ ကြ၏။¹⁵ ဥယျာဉ် များကို ရေ လောင်းစရာရေကန် ၊ စမ်းရေ တွင်း၊ လေ ဗ နန် တောင်က စီး ထွက် သော မြစ်ရေလည်း ပါသတည်း။¹⁶ မြောက် လေ၊ နိုး ပါ။ တောင် လေ၊ လာ ပါ။ ငါ့ ဥယျာဉ် အပေါ်သို့ လာ ကြ ပါ။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ သည် ပျံ့လှိုင် ပါစေ။ ငါ ချစ် ရာ သခင်သည် ဥယျာဉ် တော်သို့ ဝင် ၍ ၊ ချို သောအသီး ကို စား တော် မူပါစေ။

5 ငါ နှမ ၊ ငါ့ခင်ပွန်း ၊ ငါ့ ဥယျာဉ် ထဲ သို့ ငါဝင် လာပြီ။ ငါ့ မုရန် နှင့် နံ့သာမျိုး ကိုခံယူ ပြီ။ ငါ့ ပျားရည် နှင့် ပျားလပို့ ကို စား ရပြီ။ ငါ့ နို့ နှင့် စပျစ်ရည် ကိုသောက် ရပြီ။ ငါ့အဆွေ တို့၊ စား ကြလော့။ ငါ့မိတ်ဆွေ တို့၊ သောက် ကြ။ ဝ စွာ သောက်ကြလော့။² ငါ သည် အိပ်ပျော် စဉ်၊ နှလုံး နိုး လျက်ရှိ၏။ ငါ ချစ် ရာ သခင်၏စကား သံ

ပေ။ ငါ့နှမ ၊ ငါ ချစ် သောအမိ၊ ငါ့ချိုး ၊ ငါ ဧကန်လင် သူ၊ ငါ အား ဖွင့် ပါ။ ငါ့ ခေါင်း သည် နှင်း နှင့်ငှင်း၊ ငါ့ ဆံပင် သည် ညဉ့် ခွံကျ တတ် သော နှင်းစက်များနှင့်ငှင်း စို ပြိုဟုဆိုလျက်၊ ခေါက် ချိန်တော်မူ၏။³ ကျွန်ုပ် သည် အဝတ် ကိုချွတ် ပါပြီ။ အဘယ် ကြောင့် ဝတ် ပြန်ရ မည်နည်း။ ခြေ ကိုလည်းဆေး ပါပြီ။ တဖန်ညစ် အောင် အဘယ် ကြောင့်ပြုရပါမည်နည်း။⁴ ငါ ချစ် ရာသခင်သည် လက် တော်ကို တံခါးပေါက် အထဲ သို့ သွင်း တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ့ ကိုချစ်သနား သောစိတ် အားကြီး သဖြင့်၊⁵ ငါ ချစ် ရာသခင်အား တံခါးကိုဖွင့် အံ့ သောငှါ ထ သောအခါ ၊ ငါ့ လက် မှ မှုရန် ဆီ၊ ငါ့ လက်ချောင်း တို့ မှ ပကတိ မှုရန် ဆီ သည် တံခါး ကျင်တိုက် ပေါ် မှာ စက်စက် ကျ လေ၏။⁶ ငါ ချစ် ရာသခင်အား ငါ ဖွင့် သည်ရှိ သော်၊ ငါ ချစ် ရာ သခင်သည်ထွက် သွား နှင့်ပြီ။ စကား သံတော်ကို စေ့စေ့နားထောင် လျက်၊ သခင် ကိုငါရှာ သော်လည်း မ တွေ့။ ခေါ် သော်လည်း ထူး တော်မ မှ။⁷ မြို့တွင် လည် သော ကင်းစောင့် တို့သည် ငါ့ ကို တွေ့ သော်၊ နာကျင် စွာရိုက် ကြ၏။ မြို့ရိုး စောင့် တို့သည် ငါ့ မျက်နှာဖုံး ကို လှ ယူကြ၏။⁸ အိုယေရုရှလင် မြို့သမီး တို့၊ သင် တို့သည် ငါ ချစ် ရာ သခင်ကိုတွေ့ လျှင် ၊ သူ့ကိုငါ ချစ် ၍ နာ နေကြောင်း ကို ကြား ပြောကြပါဟု၊ ငါ မှာထားတောင်းပန်ပါ၏။⁹ မိန်းမ တကာ တို့ထက် အဆင်း လှသောအစ်မ၊ သင် ချစ် ရာသခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ် ရာ သခင် ထက် အဘယ်သို့သာ သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ကို ထို သို့မှာ ထားတောင်းပန်ရမည်အကြောင်း ၊ သင် ချစ် ရာသခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ် ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့သာသနည်း။¹⁰ ငါ ချစ် ရာသခင်သည် ဖြူ သောအဆင်း၊ နီ သော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လူတ သောင်းတို့တွင် အထွဋ် အမြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။¹¹ ဦးခေါင်း တော်သည် ရွှေစင် နှင့် တူ၏။ ဆံပင် တော်သည် ထူထပ် ၍၊ ကျိုး အဆင်းကဲ့သို့ နက် ၍။¹² မျက်စိ တော်တို့သည် နို့ ချိုး လျက် မြစ် ရေ ပေါ် မှာ ပုံပုံကြွ ကြွ ဝပ် သော ချိုး နှင့် တူ ကြ၏။¹³ ပါး တော် တို့သည် နံ့သာ တော၊ မွှေးကြိုင် သော ပန်း တောကဲ့သို့ ၎င်း နှုတ်ခမ်း တော် တို့သည် ပကတိ မှု ရန် ဆီ ယို သော နှင်းပွင့် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ၏။¹⁴ လက် တော်တို့သည် မျက်ရွဲ စီ သောလက်စွပ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကိုယ် တော်သည် နီလာ ကျောက် ဖြင့် စီ ချယ် သော ဆင်စွယ် ဖြူ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၏။¹⁵ ခြေထောက် တော်တို့သည် ရွှေစင် ဘိနပ် ပေါ် ဌ တည် သော ကျောက်ဖြူ တိုင် နှင့်တူကြ၏။ မျက်နှာ တော် သည် လေဗနန် တောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အာရဇံ ပင်ကဲ့သို့ ထူးမြတ် ပေ၏။¹⁶ နှုတ် တော်သည် အလွန်ချို ပေ၏။ တကိုယ်လုံး၌ ချစ်ဖွယ် သော ဂုဏ်တော်အပေါင်း တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ယေရုရှလင် မြို့သမီး တို့၊ ဤ သူသည် ငါ ချစ် ရာသခင်၊ ငါ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်တော်မူသတည်း။

6 မိန်းမ တကာ တို့ ထက် အဆင်း လှ သော အစ်မ၊ သင် ချစ် ရာ သခင်သည် အဘယ် အရပ်သို့ကြွ တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည်

သင် နှင့်အတူ သူ့ကိုရှာ ရမည် အကြောင်း ၊ သင် ချစ် ရာသခင်သည် အဘယ် အရပ်သို့ လွှဲ သွားတော်မူသည်ကို ပြောပါ။² ငါ ချစ် ရာ သခင်သည် ဥယျာဉ် တော်၌ သစ်သီးကို စား ၍ ၊ နှင်းပွင့် ကို ဆွတ် ယူ မည်ဟု၊ ဥယျာဉ် တော်တွင် နံ့သာ တော သို့ ဆင်း သွားတော်မူ ပေ၏။³ ငါ ချစ် ရာသခင်သည် ငါ့ ကိုဆိုင် တော်မူ၏။ ငါ သည်လည်း သခင် ကို ဆိုင် ပေ၏။ နှင်း တော၌ ကျက်စား တော်မူ၏။⁴ ငါ ချစ် သောနှမ၊ သင် သည်တိရဇ မြို့ကဲ့သို့ လှ ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ကဲ့သို့ တင့်တယ် ၍ ၊ စစ် မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ်၏။⁵ သင် ၍မျက်စိ တို့ကို ငါ မှ လွှဲ ပါ။ သူ တို့သည် ငါ့ ကို အောင် ပြီ။ သင် ၍ဆံပင် သည်လည်း၊ ဂိလဒ် တောင်ပေါ်မှ ဆင်း လာသောဆိတ် စု ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁶ သင် ၍သွား တို့သည်လည်း၊ ရေချိုး ရာမှ တက် လာသော သိုး စု ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှ မလျော့ ၊ အမွှာ သာ ဘွားတတ်ကြ၏။⁷ နားပန်း ဆံကြား မှာ ပါးတို့သည် သလဲ သီး ရှက် နှင့် တူ ကြ၏။⁸ မိဖုရား ခြောက် ကျိပ်၊ မောင်းမမိသံ ရှစ် ကျိပ်၊ အပျို တော်အတိုင်း မသိရှိကြ၏။⁹ ငါ့ ချိုး ၊ ငါ ဧကန်လင် သူသည် ငါ့၌တပါး တည်းရှိ၏။ ဘွားမြင် သောမိခင် ၌ အချစ် ဆုံးသောသမီး ဖြစ်၏။ လူမျိုး သမီး တို့သည် သူ့ကိုမြင် ၍ ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။ မိဖုရား များ နှင့် မောင်းမမိသံ များ တို့သည် ချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁰ လ ကဲ့သို့ တင့်တယ် လျက်၊ နေ ကဲ့သို့ ထွန်းလင်း လျက်၊ စစ် မျက်နှာ ကဲ့သို့ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ် လျက်၊ နံနက် ကဲ့သို့ မျှော်ရှု သော သတို့သမီးကား ၊ အဘယ်သူ နည်း။¹¹ ချိုင့် ထဲမှာ သစ်သီး များကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ စပျစ်နွယ် ပင် သန်သည် မသန်သည်ကို ၎င်း၊ သလဲ ပင် ပွင့် သည် မပွင့်သည်ကို ၎င်းသိ ခြင်းငှါ ၊ ငါပြုစု သော ဥယျာဉ် သို့ ငါဆင်း သွား၏။¹² သတိ မ ရမီ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် အမိနဒိပ်ရထား ကို စီး သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹³ အိုရှု လမိတ် ၊ ပြန် လာ ပါ။ ပြန် လာ ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် သင့် ကို ရှုမြင် ရမည်အကြောင်း ၊ ပြန် လာ ပါ။ ပြန် လာ ပါ။ ရှု လမိတ် ၌ အဘယ်သို့ သော အရာ ကို တွေ့မြင် ကြ လိမ့်မည်နည်း။ စစ်တပ် နှစ်တပ်ကဲ့သို့ တွေ့မြင်ကြ ပါမည်။

7 အိုမင်းသမီး ၊ ခြေနှင်း စီးလျက် ၊ သင် ၍ခြေ တို့သည် အလွန် တင့်တယ် ပါ၏။ သင် ၍ခါးဆစ် တို့သည် လိမ္မာ သော သူ ပြုပြင် သော ကျောက် ကောင်း ရတနာ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ ပါ၏။² သင် ၍ခါး သည် အရည် နှင့်ပြည့် သော ဖလား လုံး ဖြစ်ပါ၏။ ဝမ်း သည်လည်း နှင်းပန်း စီချယ် သော စပါး ပုံ ဖြစ်ပါ၏။³ သင် ၍ရင်သား နှစ်ဘက် တို့သည် ဒရယ် သငယ် အမွှာ နှင့် တူ ကြ ပါ၏။⁴ လည်ပင်း သည် ဆင်စွယ် ရဲတိုက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မျက်စိ တို့သည် ဟေရုဘုန် မြို့ ဗာသ ရဗုဗိမ် တံခါး နား မှာ ရှိသောရေကန် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ နှာခေါင်း သည် ဒ မာသက် မြို့သို့ မျက်နှာ ပြုသော လေဗနန် ရဲတိုက် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ပါ၏။⁵ သင် ၍ဦးခေါင်း သည် ကရမေလ တောင်နှင့် တူ ၍၊ ဆံပင် သည်လည်း နီမောင်း သော တန်ဆာဆင်ပါ ၍ ၊ မင်းကြီး သည် ကျစ် သော ဆံပင် နှင့် နောင်ဖွဲ့ လျက် ရှိ တော်မူ၏။⁶ ငါ ချစ် သောနှမ၊ ငါ

ပျော်မွေ့ဘို့ရာ သင်သည် အလွန် လှ ပေ၏။ အလွန် ချစ် ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။⁷ သင်၏အရပ် သည် စွန်ပလွံ ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သင်၏ရင်သား တို့လည်း စွန်ပလွံ သီး ပြတ်နှင့်တူ ကြ၏။⁸ စွန်ပလွံ ပင်ကို ငါတက် မည်၊ အကိုင်း အခက် တို့ကို ကိုင် မည်ဟု ငါဆို သော် ၊ တဖန်သင်၏ရင်သား တို့ သည် စပျစ်သီး ပြတ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင် ရှူ သောအသက်အနံ့ သည် ရှောက်ချိုသီး အနံ့ကဲ့သို့ ၎င်း ၊⁹ သင်၏နှုတ် သည်လည်း အကောင်းဆုံး သော စပျစ်ရည် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၏။ ထိုစပျစ်ရည်သည် ငါ ချစ် ရာသခင်အဘို့ ဖြောင့် စွာ စီး တတ်ပါ၏။ အိပ်ပျော် သောသူတို့၏နှုတ်ခမ်း သို့ အမှတ်တမဲ့ရောက် တတ်ပါ၏။¹⁰ ငါ ချစ် ရာသခင်သည် ငါ့ ကိုဆိုင် တော်မူ၏။ ငါ့ အလို သို့လည်း လိုက်တော်မူ တတ်၏။¹¹ ကြွလာ တော်မူပါ။ ငါ ချစ် ရာ သခင်။ ကြွလာတော်မူ ပါ။ တော အရပ်သို့ ထွက်သွား ၍ ရွာ တို့၌ ည၌ ကိုလွန်စေ ကြကုန်အံ့။¹² နံနက် စောစောထ၍ စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်အံ့။ စပျစ်နွယ်ပင် သန်သည်မသန်သည်ကို၎င်း၊ အပွင့် များသည် မများသည်ကို၎င်း၊ သလဲပင်ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကို၎င်း၊ ကြည့်ရှု ကြကုန်အံ့။ ထို အရပ်၌ ကျွန်မ ၏ မေတ္တာ ကို ကိုယ်တော် ၌ အပ်ပေး ပါမည်။¹³ အနု ဆေးပင် တို့သည် မွေးကြိုင် ကြ ပါ၏။ ငါ တို့ တံခါး နား မှာ ချို့ သောအသီးမျိုး အသစ် အဟောင်း တို့ကို ကိုယ်တော် ဘို့ ကျွန်မသို့ထား ပါပြီ။ ငါ ချစ် ရာသခင်။

နိုင်။ လူ သည် မိမိ အိမ် ၌ ရှိသမျှ သော ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကို မေတ္တာ ဘို့ ပေး ချင် သော်လည်း ၊ အလွန်တရာ မထိမဲ့မြင် ပြုခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။⁸ ငါ တို့၌ ညီမ ငယ် တယောက်ရှိ၏။ သူ သည် သားမြတ် မ ပေါ်သေး။ ထို ညီမ ကို တောင်း သောအခါ ၌ ၊ သူ့ အဘို့ အဘယ် သို့ပြု ရ ပါမည်နည်း။⁹ သူ သည် မြို့ရိုး ဖြစ် လျှင် ၊ သူ့ အပေါ် မှာ ငွေ ပြအိုး ကို ဆောက် မည်။ တံခါး ဖြစ်လျှင် အာရဇံ ပျဉ်ပြား ဖြင့် ခိုင်ခံ့ စေမည်။¹⁰ ငါသည်မြို့ရိုး ဖြစ်၏။ ငါ့ သားမြတ် တို့သည် ပြအိုး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၊ ရှေ့ တော်၌ မျက်နှာ ရသော ကျေးဇူးရှိ ၏။¹¹ ဗာလဟာမုန် ပြည်၌ ရှောလမုန် မင်း၏ စပျစ် ဥယျာဉ်တော် တဆူရှိ ၏။ ဥယျာဉ် စောင့် တို့၌ ငါး သဖြင့် သူ တို့ သည် အသီး ကို စားရသည်အတွက် ငွေ တထောင် စီ ဆက် ရကြ၏။¹² ငါ ပိုင်သော စပျစ် ဥယျာဉ်သည် ငါ့ ရှေ့ မှာရှိ၏။ အိုရှောလမုန် ၊ ငွေတထောင် ကို ကိုယ်တော် အား ဆက်၍ အသီး စောင့် သောသူတို့ သည် နှစ်ရာ ကို ယူရကြ၏။¹³ ဥယျာဉ် တို့၌ နေ သောသူ၊ သင် ၏စကား သံကို သင်၏ အပေါင်း အဘော်တို့သည် နားထောင် တတ်ကြ၏။ ငါ သည် လည်းကြား ပါရစေ။¹⁴ အလျင် အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။ ငါ ချစ် ရာ သခင်။ နံ့သာ တောင် ပေါ် မှာ သမင် ဒရယ် သငယ် ကဲ့သို့ ပြုတော်မူ ပါ။

၈ကိုယ်တော် သည် ကျွန်မ ၏ မိခင် နို့ ကို စို့ သော မောင် ရင်း ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ ချင် ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ကျွန်မ သည် ပြင် မှာ တွေ့ ၍ နမ်း ပါလိမ့်မည်။ သူတပါးမ ကဲ့ရဲ့ ရ။² ကိုယ်တော် ကို လက်ဆွဲ ၍၊ မိခင် ၏အိပ်ခန်း ထဲသို့ ဆောင် သွားပါလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ကျွန်မ ကို သွန်သင် သဖြင့်၊ ကျွန်မသည်ဆေး ရောသော စပျစ်ရည် နှင့် ကျွန်မ သလဲ ရည်ကို ကိုယ်တော် အား သောက် တော်မူ ပါစေ မည်။³ သခင် ၏ လက်ဝဲ လက်သည် ငါ့ ခေါင်း ကိုထောက်မ လျက်၊ လက်ျာ လက်သည် ငါ့ ကိုဘက် လျက် နေတော်မူပါစေ။⁴ ယေရုရှ လင် မြို့သမီး တို့၊ ငါ ချစ် သော သတို့သမီးသည် အလိုလို မ နိုး မှီ တိုင်အောင်၊ မ လှုပ် မနိုး မည် အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍ သင် တို့ကို ငါ့မှာ ထား၏။⁵ မိမိ ချစ် ရာသခင်၌ မြှောင် ၍တော ထဲ က လာ သောထို သူကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည်နည်း။ ငါ သည် ရှောက်ချို ပင် အောက် မှာ သင့် ကို နှိုးဆော် ခဲ့ပြီ။ ထို အရပ်၌ သင် ၏မိခင် သည်သင့် ကိုပေးစား ခဲ့ပြီ။ ထို အရပ်၌ သင့် ကို ဘွား မြင် သောသူသည်သင့် ကို ပေးစား ခဲ့ပြီ။⁶ ကျွန်မ ကို ကိုယ်တော် ၏နုလုံး ပေါ် မှာ တံဆိပ် ခတ် တော် မူ ပါ။ လက်ရုံး တော်ပေါ် မှာ တံဆိပ် ခတ်တော်မူ ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ မေတ္တာ သည် သေ ခြင်းနှင့်အမျှ တန်ခိုး ကြီးပါ၏။ ခင်ပွန်းကို မယုံ သောစိတ် သဘောသည် မရဏ နိုင်ငံနှင့်အမျှ ခက်ထန် ပါ၏။ သူ ၏အရှိန် သည် မီး အရှိန် ၊ လျှပ်စစ် အရှိန်ဖြစ်ပါ၏။⁷ သို့ရာတွင်၊ ရေ များ တို့သည် မေတ္တာ ကို မ သတ် နိုင်။ မြစ် ရေတို့သည် မ လွှမ်းမိုး

ဟေရှာယ

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇီ မင်း၊ ယောသံ မင်း၊ အာခတ် မင်း၊ ဟေဇကီ မင်းတို့ လက်ထက် ၌ ၊ အာမုတ် ၏သား ဟေရှာယ သည် ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ ၊ ယုဒ ပြည်နှင့်ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံရသည်မှာ၊ ^၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ အို ကောင်းကင် ၊ ကြား လော့။ အိုမြေကြီး ၊ နားထောင် လော့။ မိန့်တော်မူချက်ဟူ မူကား၊ ငါ ကျွေးမွေးပြုစုသော သားသမီး တို့သည် ငါ့ ကို ပုန်ကန်ကြပြီ။ ^၃နွား သော်လည်းမိမိ အရှင် ကိုသိ ၏။ မြည်း သော်လည်း မိမိ သခင် ၏ မြည်းဇောင်း ကို သိ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ မူကား၊ ငါ့ကို မ သိ ကြ။ ငါ ၏လူမျိုး မူကား၊ မ ဆင်ခြင် တတ် ပါ တကား။ ^၄ဆိုးယုတ် သော အမျိုး ၊ ဒုစရိုက် ဝန်ကို ထမ်းရွက် သော လူစု ၊ မတရား သဖြင့်ပြုသော အန္တယ် ၊ ဖောက်ပြန် သော သားသမီး ပါ တကား။ ထာဝရဘုရား ကို စွန့် ကြ ပြီ။ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သောဘုရားကို မရိုမသေပြု၍ ပယ် ကြပြီ။ ကျော ခိုင်း၍ ခွာ သွား ကြ ပြီ။ ^၅သူ တို့ကို အဘယ်သို့ ဒဏ် ပေး ရ ဦး မည် နည်း။ အဘယ်သို့ထပ်၍ဆုံးမရဦးမည်နည်း။ ဦးခေါင်း သည် အနာ သက်သက် ရှိ၏။ နှလုံး သည် လည်း ခွန်အား အလျှင်း မ ရှိ။ ^၆ခြေ ဘ ဝါး မှ သည် ဦးခေါင်း တိုင်အောင် ကျန်းမာ ခြင်း မ ရှိ။ စုတ် ရှ သော အနာ ၊ ထိခိုက်၍ရောင်သော အနာ၊ ရိယွဲသော အနာ သက်သက်ရှိ၏။ ထို အနာများကို မနှိပ် မ နယ်ရ။ အဝတ်နှင့်မ စည်း ရ။ ဘယောင်းဆီ နှင့် မ ပြော စေ ရ သေး။ ^၇သင် တို့ပြည် သည် လူဆိတ်ညံ လျက် ရှိ၏။ သင် တို့မြို့ များ ကို မီးလောင် ပြီ။ သင် တို့ မြေ ကို လည်း တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် သင် တို့မျက်မှောက် ၌ စား ကြ၏။ ရန်သူ ဖျက် ပြီးသကဲ့သို့ ၊ လူဆိတ်ညံ လျက်ရှိ၏။ ^၈ဇိအုန် သတို့သမီး သည်လည်း ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၌ တဲ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သခွါး တောင်ယာ၌ လင့်စင် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရန်သူဝိုင်း သောမြို့ ကဲ့သို့ ၎င်း ကျန်ရစ် လေ၏။ ^၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ တို့၌ အနည်းငယ် မျှ ကြွင်း စေတော်မ မူလျှင်၊ ငါတို့သည် သောဒုံ မြို့ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ဂေါ မော ရ မြို့နှင့် တူ ကြ ပြီ။ ^{၁၀}သော ဒုံ မြို့ကို အစိုးရ သော မင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ကို ကြား ကြ လော့။ ဂေါ မော ရ မြို့သား တို့၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ တရား တော် ကို နားထောင် ကြ လော့။ ^{၁၁}ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင် တို့ ပူဇော် သော ယဇ် များကို ငါ သည်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ မီးရှိ၍ ပူဇော်

သောသိုး ကောင်၊ ဆူဖြိုးအောင်ကျွေးသော တိရစ္ဆာန် တို့၏ ဆီဥ နှင့် ငါဝ ပြီ။ နွား နှင့် သိုးသငယ် ၊ ဆိတ် တို့၏အသွေး ကို ငါမ နှစ်သက်။ ^{၁၂}သင်တို့သည် ငါ ရှေ့မှာ မျက်နှာပြု ခြင်းငှါ လာ ကြ သောအခါ ၊ ငါ့ တန်တိုင်း တော်ကို ကျော်နင်း သောသင် တို့၌ ထိုသို့ သော ဝတ် ကို အဘယ်သူ တောင်း သနည်း။ ^{၁၃}အချည်းနှီး သော ပူဇော် သ ကု ကာကို နောက်တဖန် မ ဆောင် ခဲ့ ကြ နှင့်။ သင်တို့မီးရှို့သောနံ့သာ ပေါင်းကို ငါ ရှုံရှာ ၏။ လဆန်း နေ့၊ ဥပုသ် နေ့၊ ပရိသတ်စည်းဝေး သော နေ့ ကို လည်း ရှုံရှာ၏။ အဓမ္မ အမှု နှင့် ရောနှော သော ဓမ္မ စည်းဝေး ခြင်းတို့ကို သည်း မ ခံ နိုင်။ ^{၁၄}ငါ့ ဝိညာဉ် သည် သင် တို့ လဆန်း နေ့များနှင့် ၊ သင် တို့ပွဲ များ ကို မုန်း ၏။ ငါ့ ကို နောက် ရှက် စရာ ဖြစ် ၏။ သည်းခံ ခြင်း အားဖြင့် ငါ ပင်ပန်း ၏။ ^{၁၅}သင် တို့သည် လက်ဝါး တို့ကို ဖြန့် ကြ သောအခါ ၊ ငါသည် မျက်စိ ကို လွှဲ မည်။ များ စွာ သော ပဌနာ ကို ပြု ကြ သောအခါ ၊ ငါ သည် နား မ ထောင်။ သင် တို့လက် တို့ သည် အသွေး နှင့် ပြည့် ကြ၏။ ^{၁၆}ကိုယ် ကို ကိုယ် ဆေးကြော ကြ လော့။ ကိုယ် ကို ကိုယ် စင်ကြယ် စေ ကြ လော့။ သင် တို့ဒုစရိုက် များကို ငါ့ မျက်မှောက် မှ ပယ်ရှား ကြ လော့။ မကောင်း သော အကျင့် ကို ဖြတ် ကြ လော့။ ^{၁၇}ကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောငှါသင် ကြ လော့။ တရား သဖြင့် ပြု ခြင်း ငှါ ရှာကြံ ကြ လော့။ ကောက်သော အရာ ကို ဖြောင့် စေ ကြ လော့။ မိဘ မရှိသောသူတို့ အဘို့ တရား သဖြင့် စီရင် ကြ လော့။ မုဆိုးမ တို့၏အမှုကို စောင့် ကြ လော့။ ^{၁၈}ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ လာ ကြ။ တရားစီရင် ကြကုန်အံ့။ သင် တို့အပြစ် သည် နီ သော အဆင်း ရှိ သော်လည်း ၊ မို ဃ်း ပွင့် ကဲ့သို့ ဖြူ လိမ့်မည်။ ကတ္တီပါ နီနှင့် အမှု နီ သော်လည်း ၊ သိုးမွေး ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ^{၁၉}သင်တို့သည် ကြည်ညို နားထောင် လျှင် ၊ မြေ အသီးအနှံ ကို စားရ ကြလိမ့်မည်။ ^{၂၀}သို့မဟုတ် ၊ ငြင်းဆန် ပုန်ကန် လျှင် ထား လက်နက် ဖြင့် ဆိုး ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ် တော်ထွက်အမိန့် တော်ရှိ၏။ ^{၂၁}သစ္စာ ရှိသောမြို့ သည် အဘယ်သို့ မျောက်မထား ပြန် သနည်း။ အထက်က ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်ခြင်းနှင့်ပြည့် ၏။ တရား သည် သူ ၏အထဲ မှာ နေရာ ကျ၏။ ယခု မူကား ၊ လူအသက် ကို သတ် သောသူတို့သည် နေရာ ကျကြ၏။ ^{၂၂}သင် ၏ ငွေ သည်လည်း ချော် ဖြစ် လေပြီ။ သင် ၏ စပျစ်ရည် သည် ရေ နှင့် ရော လျက်ရှိ၏။

²³သင်၏မင်း တို့သည် ပုန်ကန် ကြပြီ။ သူခိုး လက်ခံ ဖြစ်ကြပြီ။ ထို မင်းအပေါင်း တို့သည် လက်ဆောင် ကို အလို ရှိကြ၏။ တံစိုး ကိုစား ကြ၏။ မိဘ မရှိသောသူတို့ အဘို့ တရားမ စီရင် ကြ။ မှတ်ဆိုးမ အမှု ကို နား မ ထောင်ကြ။ ²⁴ထိုကြောင့်၊ ကူသရေလ အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီး သော ဘုရား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အဲ ၊ ငါ တဘက် ၌ နေသောသူတို့ ကို ပယ်ရှားပြီး မှုငါချင်ရဲ ပြေမည်။ ကိုယ်အဘို့ကို စောင့်၍ ငါ ရန်သူ တို့ကို အပြစ် နှင့် အလျောက်စီရင် မည်။ ²⁵သင့် ကို လည်း ငါ ကိုင် ယူပြီးလျှင် ၊ ချော် နှင့် ရှင်းရှင်းကင်းစင် စေ၍ သင် ၏ကြေး ဖြူရှိုသမျှ ကိုလည်း ပယ်ရှား မည်။ ²⁶သင် ၏ တရားသူကြီး တို့နှင့် တိုင်ပင်မှုမတ် တို့ ကို ရှေ့ဦး စွာခန့်ထားသည် နည်းတူ ၊ တဖန် ငါခန့်ထား ဦးမည်။ ထို နောက်မှ၊ သင် ၏နာမကို တရား သောမြို့ ၊ သစ္စာ စောင့်သောမြို့ဟု သမုတ် ကြလိမ့်မည်။ ²⁷ဇိအုန် မြို့သည် တရား အားဖြင့် ၎င်း၊ မြို့သူ မြို့သားတို့သည် ဖြောင့်မတ် သောအားဖြင့် ၎င်း၊ ရွေးနှုတ် ခြင်း ကို ခံ ရကြလိမ့်မည်။ ²⁸လွန်ကျူး သောသူနှင့် ပြစ်မှား သောသူတို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ အတူ ရောက်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို စွန့် သော သူ တို့ သည် ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။ ²⁹သင်တို့သည် တပ်မက် ဘူးသော သပိတ် ပင်တို့ ကြောင့် ရှက် ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ရှေး ယူဘူး သော ဥယျာဉ် တို့ကြောင့် မျက်နှာပျက် ကြလိမ့်မည်။ ³⁰အကြောင်း မူကား၊ အရှက် နှမ်း သော သပိတ် ပင် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရေ မ ရှိ သော ဥယျာဉ် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ³¹ခွန်အားကြီး သောသူသည် ပိုက်ဆန်လျှော်ဖြစ် လျက်၊ သူ ၏အမှု သည် မီးပွား ဖြစ်လျက်၊ ထို နှစ် ပါးသည် အတူ လောင် ကြလိမ့်မည်။ ထိုမီးကိုအဘယ်သူမျှ မ သတ် ရ။

2ယုဒ ပြည် နှင့် ယေ ရှာ လင် မြို့ကို ရည်ဆောင် ၍၊ အာ မုတ် ၏သား ဟေ ရှာ ယ ခံ ရ သော ဗျာဒိတ် တော် အချက် ဟူ မူကား၊ ²နောက်ဆုံး သောကာလ ၌ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်တည်သော တောင် သည် တောင်ကြီးတောင် ငယ် တို့၏ ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက် ၍ တည် လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့သည် ထိုတောင် သို့ စည်းဝေး ကြလိမ့်မည်။ ³များပြား သောသူ တို့ကလည်း ၊ လာ ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား ၏တောင် တော်၊ ယာ ကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်အိမ် တော်သို့ တက် သွားကြကုန်အံ့။ လမ်းခရီး တော် တို့ကို ပြသ သွန်သင်တော်မူ၍ ၊ ငါတို့သည် ခြေ တော်ရာသို့ လိုက်သွား ကြ မည် ဟု ခရီးသွား လျက် ပြောဆို ကြ လိမ့်မည်။ တရား တော်သည် ဇိ အုန် တောင် မှ ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေ ရှာလင် မြို့မှ ၎င်း၊ ပေါ် ထွက်လိမ့်မည်။ ⁴ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုး တို့ တွင် တရား စီရင်၍ ၊ များပြား သော သူ တို့ ကို ဆုံးမ တော် မူ သဖြင့် သူ တို့ ထား လက်နက် များ ကို ထွန်သွား ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ လုံ များ ကို တံစဉ် ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း ထု လုပ် ကြ လိမ့်မည်။ တပြည် ကို တပြည် စစ် မ တိုက်၊ စစ် အတတ် ကို

လည်း နောက် တဖန် မ သင် ရကြ။ ⁵အို ယာ ကုပ် အမျိုးသား တို့၊ လာ ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ၏အလင်း တော်၌ ကျင်လည် ကြကုန် အံ့။ ⁶အကယ် စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ယာ ကုပ် အမျိုးသား တည်း ဟူသော ကိုယ်တော် ၏လူ တို့ ကို စွန့်ပစ် တော် မူ ပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် အရှေ့ ပြည် အတတ် နှင့် ကြွယ်ဝ ၍၊ ဖိ လိ တု တိ လူ တို့ကဲ့သို့ အနာဂတ္တိ ဆရာ ဖြစ် ကြ၏။ တပါး အမျိုးသားနှင့် အပေါင်း အဘော်ပြုကြ၏။ ⁷သူ တို့ပြည် သည် ရွှေ ငွေ နှင့်ကြွယ်ဝ ၍ ၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်း အတိုင်း မသိများ၏။ သူ တို့ပြည် သည် မြင်း နှင့် ကြွယ်ဝ ၍ ၊ မြင်းရထား အတိုင်း မသိများ၏။ ⁸သူ တို့ပြည် သည် ရုပ်တု ဆင်းတုနှင့်ကြွယ်ဝ ၍၊ မိမိ လက် နှင့်လုပ် သော အရာ၊ မိမိ လက်ချောင်း တို့နှင့် ဖန်ဆင်း သော အရာကို ပင် သူတို့သည် ဦးချ ကြသည် တကား။ ⁹ထိုကြောင့် ၊ ယုတ်သောသူလည်း ဦးနှိမ့် ခြင်း၊ မြတ်သော သူလည်း ရှုတ်ချ ခြင်းကို ခံ ရလိမ့်မည်။ သူ တို့ အပြစ် ကိုလည်း ကိုယ်တော်သည် လွှတ် တော် မ မူ ရာ။ ¹⁰ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့်အံ့သောငှါ ထတော်မူသောထိုအခါ၊ ဘုရားကိုကြောက်ခြင်း အရှိန်၊ ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် တော်အရှိန် ကြောင့်၊ ကျောက် ထဲ သို့ ဝင် လော့။ မြေမှုန့် ၌ ပုန်း ၍နေ လော့။ ¹¹ထို ကာလ ၌ လူ တို့၏မော် သော မျက်နှာ ကို နှိမ် ရ မည်။ လူ တို့၏မာနကိုလည်း ရှုတ်ချ ရမည်။ ထာဝရဘုရား တပါးတည်း သာ ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ¹²ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ နေရက် ကာလသည် ကြီး မြင့်သောအရာနှင့် မိုမောက် သော အရာရှိ သမျှ တို့ ကို ဆီးတား၍၊ သူတို့သည် နှိမ့်ချ ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။ ¹³ကြီးမြင့် သော လေ ဗ န နှ့် အာ ရ ဇံ ပင် ရှိ သမျှ ကို၎င်း ၊ ဗာရှန် သပိတ် ပင်ရှိသမျှ ကို၎င်း၊ ¹⁴မြင့် သောတောင် ရှိ သမျှ ကို၎င်း ၊ မိုမောက် သော တောင်ပို့ ရှိ သမျှ ကို၎င်း၊ ¹⁵မြင့် သော ရဲတိုက် ရှိ သမျှ ကို၎င်း ၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ရိုး ရှိ သမျှ ကို၎င်း ၊ ¹⁶တာရှု သဘော အပေါင်း တို့ကို၎င်း ၊ နှစ်သက် ဘွယ်သော ရူပါရုံ အလုံးစုံ တို့ကို၎င်းဆီးတား လိမ့်မည်။ ¹⁷ထို ကာလ၌ လူ တို့၏မာန ကို ရှုတ်ချ ၍ ၊ လူ တို့၏ စိတ် မြင့်သော သဘော ကို နှိမ် ရ မည်။ ထာဝရဘုရား တပါး တည်းသာ ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက် တော် မူ လိမ့်မည်။ ¹⁸ရုပ်တု ဆင်းတု တို့သည် ရှင်းရှင်း ကွယ်ပျောက် ကြ လိမ့်မည်။ ¹⁹ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီး ကိုချောက် လှန့်အံ့သော ငှါ ထ တော်မူ သောအခါ ၊ ထိုဘုရားကို ကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် တော်အရှိန်ကြောင့် လူတို့သည် ကျောက် တွင်း ၊ မြေ တွင်း ထဲသို့ ဝင် ကြလိမ့်မည်။ ²⁰ထိုကာလ ၌ လူ တို့သည် မိမိ တို့ကိုးကွယ် ဘို့ မိမိ တို့ လုပ် ဘူးသော ငွေ ရုပ်တု ၊ ရွှေ ရုပ်တု တို့ ကို ပွေးများ၊ လင်းနို့ များ၌ ပစ် ထားကြလိမ့်မည်။ ²¹ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး ကို ချောက်လှန့် အံ့သောငှါ ထ တော်မူသောအခါ ၊ ထို ဘုရား ကို ကြောက် ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် တော်အရှိန် ကြောင့် ကျောက် တွင်း ၊ ချောက် ကြားထဲသို့ ပြေး ဝင်ကြလိမ့်မည်။

²²နာခေါင်း နှင့်အသက် ရှူတတ်သော လူ သတ္တဝါကို မကိုးစားကြ နှင့်။ ထိုသို့သော သူ ကိုအဘယ် သို့ ပမာဏ ပြုစုရာရှိသနည်း။

3အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် ၊ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် မုန့် အထောက် အပင့်နှင့် ရေ အထောက် အပင့် ရှိသမျှ မှစ၍၊ ခပ်သိမ်း သော အထောက် အပင့်တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့နှင့် ယုဒ ပြည်မှ ပယ်ရှား တော် မူ၏။ ²တန်ခိုး ကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက် သောသူ၊ တရားသူကြီး ၊ ပရောဖက် ၊ ဗေဒင် တတ်၊ အသက်ကြီး သူ၊ ³သွေးသောက်ကြီး၊ အရာရှိ၊ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ လက် သတ္တိရှိ သော သူ၊ နှုတ် သတ္တိရှိသောသူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူ၏။ ⁴ထိုပြည် တွင် သူငယ် တို့ကို မင်း အရာ၌ ငါခန့်ထား ၍ နို့စို့သူငယ် တို့သည် အုပ်စိုး ကြ လိမ့်မည်။ ⁵ပြည် သား တို့သည် တ ယောက် ကို တ ယောက်၊ အိမ်နီးချင်း တယောက်ကိုတယောက်ညှဉ်းဆဲ ကြလိမ့်မည်။ သူငယ် သည် အသက်ကြီး သူကို ၎င်း ၊ လူ ယုတ် သည် လူ မြတ် ကို ၎င်း စော်ကား လိမ့်မည်။ ⁶ထိုကြောင့် ၊ လူ သည် ပေါက်ဘော် ချင်းညီအစ်ကိုအိမ်ကို ကိုင် ဆွဲ၍၊ သင် ၌ အဝတ် ရှိ သေး၏။ လာ ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ အပေါ်၌ မင်း ပြု ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ ပြုပျက် ရာကိုလည်း ပြုပြင် ပါဟု ဆိုလျှင်၊ ⁷သူကလည်း၊ ငါသည်ပြုပြင် နိုင်သော သူမ ဟုတ်။ ငါ့ အိမ် ၌ မုန့် လည်း မရှိ။ အဝတ် လည်း မရှိ။ ငါ့ ကို ပြည်သား တို့ အပေါ် မှာမင်း မ ပြု စေနှင့်ဟု အတည့်အလင်းပြော ဆိုလိမ့်မည်။ ⁸ယေ ရုရှလင် မြို့ပြုလဲ လျက်၊ ယုဒပြည် ဆုံးရှုံး လျက် ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့စကား နှင့် သူ တို့အကျင့် တို့ သည် ထာဝရဘုရား ၏ အလိုတော်နှင့်မညီ၊ ဘုန်း ကြီးသော မျက်စိ တော်တို့ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုကြ၏။ ⁹သူ တို့မျက်နှာ အနေအထား သည် သူ တို့တဘက် ၌ သက်သေ ခံ၏။ မိမိ ဒုစရိုက် ကိုမ ဝှက် ၊ သောဒုံ မြို့သားကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ ပြု ကြ၏။ သူ တို့ဝိညာဉ် ၌ အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ မကောင်းကျိုး ကို မိမိ တို့၌ ဆပ်ပေး ကြပြီ။ ¹⁰ဖြောင့်မတ် သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု ထိုသူ အား ပြော လော့။ အကြောင်း မူကား၊ သူ သည် မိမိအကျင့် တို့၏အကျိုး ကို ခံစား ရလိမ့်မည်။ ¹¹မ တရား သောသူသည်အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ မကောင်း သော အမှုနှင့်တွေ့ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သူ ကျင့် သော အကျင့် တို့၏အပြစ် ကို သူ ၌ ဆပ် ပေး ရ လိမ့်မည်။ ¹²ငါ ၏လူ များ ကို ကား၊ သူငယ် တို့သည် ညှဉ်းဆဲ ကြ ၏။ မိန်းမ တို့သည်လည်း အုပ်စိုး ကြ၏။ ငါ ၏လူ များ တို့၊ သင် တို့ အား လမ်းပြ သော သူ တို့သည် လမ်းလွဲ စေ ကြ၏။ သင် တို့သွား သော လမ်း ခရီး ကိုလည်း ဖျက် ကြ၏။ ¹³ထာဝရဘုရား သည် မိမိ အမှု ကို စောင့် အံ့ သော ငါ ထ တော် မူ၏။ မိမိ လူ တို့ ကို တရား စီရင် မည် ဟု အားထုတ် တော် မူ၏။ ¹⁴ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့တွင်၊ အသက်ကြီး သူတို့ကို ၎င်း၊ မင်း တို့ကို၎င်းတရား စီရင်ရာ၌ ဆီး ကြို တော်မူမည်။ သင် တို့သည် ငါ့ ဥယျာဉ် တော် ကို စား ကြ ပြီ။ ဆင်းရဲ သော သူ တို့၏ ဥစ္စာ ကို လုယူ၍၊ မိမိ တို့အိမ် ၌ သိုထားကြပြီ။ ¹⁵ငါ ၏လူ တို့ကို အဘယ်ကြောင့်သော ခိုလှုံ ရာဖြစ် လိမ့်မည်။

နိပ်စက် ကြသနည်း။ ဆင်းရဲ သားတို့၏မျက်နှာ ကို အဘယ်ကြောင့် ကြိတ် ကြ သနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁶တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇီအုန် သတို့သမီး တို့သည် စိတ် မြင့်၍ ၊ မိမိလည်ပင်း ကို ပြ လျက်၊ မျက်စိ လော်လည် လျက်၊ ခြေချင်း တန်ဆာ မြည် လျက်၊ စိတ်စိတ် လှမ်း သွားတတ်သောကြောင့်၊ ¹⁷ဘုရား ရှင်သည် ဇီအုန် သတို့သမီး တို့ ကို ခေါင်းတုံး ဖြစ် စေ တော် မူ မည်။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့မှ အဝတ် ကို ပယ် ၍ အရှက်ခွဲ တော် မူ မည်။ ¹⁸ထို ကာလ ၌ ဘုရား ရှင်သည် သူတို့ခြေချင်း ၊ စွာဦးထုပ် ၊ လဆန်းရုပ်လည်ဆွဲ၊ ¹⁹နား သန်သီး၊ လက်ကောက် ၊ မျက်နှာဖုံး၊ ²⁰ပေါင်း သရဖူ၊ ရွှေခြေ ကြိုး ၊ ခါးပန်း၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ²¹လက်ဖွဲ့၊ လက်စွပ် ၊ နှာဆွဲ၊ ²²ရွှေ စွာ အင်္ကျီ၊ တပက် ၊ ခေါင်း ခြုံ၊ လွယ်အိတ်၊ ²³လွယ်မှန် ၊ အတွင်းအင်္ကျီ ၊ ဦးရစ် ၊ တင်းထိမ် တို့ကို ပယ်ရှင်း တော်မူမည်။ ²⁴မွေး သော အနံ့ အရာ ၌ ပုပ်စပ် သော အနံ့၊ ခါးစည်း အရာ ၌ ခါးကြိုး ၊ ကျစ်သော တေ ကြိုး၊ လှ သော အဆင်း အရာ၌ သံ ပူ ထိုး ချက် ရာ ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။ ²⁵သင် ၏ လူ တို့သည် ထား လက်နက် ဖြင့် ၎င်း၊ သင် ၏သူရဲ တို့သည် စစ်တိုက် သဖြင့်၎င်း လဲ ၍ ဆုံးရှုံး ကြ လိမ့်မည်။ ²⁶သူ ၏တံခါး တို့သည် ဝိုကြွေး မြည်တမ်း ၍ ၊ သူသည်လူ ဆိတ်ညံ့ ရာ မြေ ပေါ်မှာ ထိုင် ရလိမ့်မည်။

4ထိုကာလ ၌ မိန်းမ ခုနစ် ယောက်တို့သည် ယောက်ျား တ ယောက် ကို ကိုင် ဆွဲလျက်၊ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ် မုန့် ကို စား ပါမည်။ ကိုယ် အဝတ် ကိုလည်း ဝတ် ပါ မည်။ ကျွန်မ တို့ကို မောင် ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် ခြင်း သာ ရှိ စေ၍၊ ကျွန်မ တို့ ရှက် ကြောက် ခြင်း ကို ပယ် ဖျောက်ပါဟု ဆို ကြလိမ့်မည်။ ²ထို ကာလ ၌ ထာဝရဘုရား ၏အညွန့် သည် ဘုန်း အသရေပွင့်လန်း လိမ့်မည်။ လွတ် သော ဣ သရေ လ အမျိုးသားတို့အဘို့၊ မြေ အသီး အနံ့သည် ကောင်းမြတ် လျောက်ပတ် လိမ့်မည်။ ³ထာဝရဘုရား သည် တရားစီရင် သောဝိညာဉ် ၊ မီးလောင် သောဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ၊ ဇီအုန် သတို့သမီး တို့၏အညစ်အကြေး ကို ဆေးကြော ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့၏အသွေး ကိုမြို့ထဲ က ပယ်ရှား တော်မူပြီးလျှင်၊ ⁴ဇီအုန် တောင်မှာကျန်ကြွင်း ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေရစ် သောသူတည်းဟူသော အသက် စာရင်းဝင် သမျှ သော ယေ ရုရှလင် မြို့သားတို့သည် သန့်ရှင်း ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ⁵ထာဝရဘုရား သည်လည်း ဇီအုန် တောင် မှာရှိသမျှ သောအိမ် များနှင့် စည်းဝေး ရာ ပရိသတ်များအပေါ် တွင်၊ နေ့ အချိန်၌ မိုဗ်းတိမ် နှင့် မီးခိုး ကို၎င်း၊ ည၌ အချိန်၌ မီးလျှံ အလင်း ကို၎င်းဖန်ဆင်း တော်မူ၍၊ မြတ် သော အရာ အလုံးစုံ တို့ကို လွှမ်းမိုး တော်မူလိမ့်မည်။ ⁶နေ့ အချိန်၌လည်း နေပူ ကိုကွယ်ကာ သောတံ ၊ မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်း ရောက်မှ လုံခြုံ

5 ငါ ချစ် ရာသခင်၏ စပျစ် ဥယျာဉ်တော်ကို အကြောင်း ပြု၍၊ မေတ္တာသီချင်း ကို ရှေ့တော်၌ဆို ပေအံ့။ မြေ ကောင်းသော တောင် ပေါ်မှာ ငါ ချစ်ရာ သခင်၏ စပျစ် ဥယျာဉ်တော်တဆူရှိ ၏။² မြေ ကို တူး ၍ ကျောက်ခဲ တို့ကို ရှင်းလင်း စေ ပြီး မှ ၊ အကောင်း ဆုံး သော စပျစ် နွယ်ပင် တို့ကို စိုက်ပျိုး တော် မူ ၏။ ဥယျာဉ် ထဲ မှာ မှီခိုရာ တဲလင့် ကိုလည်း ဆောက် ၍ ၊ စပျစ်သီး နယ် ရာကျင်း ကို လည်း တူး တော်မူ၏။ ထိုအခါ စပျစ်သီး ကို သီး မည် ဟုမြော်လင့် သည် ရှိ သော်၊ ဗော ရှ သီး ကို သီး ပါသည် တကား။³ ယခု မှာ အို ယုဒ ပြည် သူ ၊ ယေ ရှုရှလင် မြို့သား တို့၊ ငါ နှင့် ငါ့ စပျစ် ဥယျာဉ် အမှု ကို စီရင် ကြ ပါ လော့။⁴ ငါ့ စပျစ် ဥယျာဉ်၌ ငါ့ ကျေးဇူးပြု နိုင် လျက်၊ မ ပြု သေးသော အရာ တစုံတခု ရှိ သလော။ စပျစ်သီး ကို သီး မည် ဟု မြော်လင့် သည် ရှိ သော်၊ ဗော ရှ သီး ကို အဘယ်ကြောင့် သီး သနည်း။⁵ ယခု နားထောင်ကြ။ ငါ့ စပျစ် ဥယျာဉ်၌ ငါ ပြု ရမည် အမှု ကို သင် တို့အား ငါ တော်ပြ မည်။ စောင်းရန်း ကို ငါ ပယ်ရှင်း သဖြင့် ၊ သူ တ ပါး တို့သည် စား ကြ လိမ့်မည်။ အတုရိုး ကို ငါ ဖြို သဖြင့်၊ သူ တ ပါး တို့သည် ကျော်နင်း ကြ လိမ့်မည်။⁶ ဥယျာဉ် ကို ငါ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး မည်။ အဘယ်သူ မှ မ ပြင်ဆင် ရ။ အဘယ်သူ မှ မ တူး မ ဆွ ရ။ ဆူးပင် အမျိုးမျိုး ပေါက် ကြ လိမ့်မည်။ ထို ဥယျာဉ် အပေါ်မှာ လည်း မိုဗ်း မရွာစေခြင်းငှါ ငါ ပညတ် မည်။⁷ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ စပျစ် ဥယျာဉ်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုး တည်း။ နှစ်သက် တော်မူသောပျိုး ပင်ကား၊ ယုဒ လူ တည်း။ တရားစီရင် ခြင်းကို မြော်လင့် တော်မူသည် ရှိ သော်၊ အသေသတ် ခြင်း ကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း အရာ၌လည်း ငိုကြွေး ခြင်း ကို၎င်း တွေ့မြင် တော် မူ၏။⁸ မိမိ တို့သည် မြေ ၏ အလယ် ၌ တစု တည်း နေရာ ကျ၍၊ လပ် သော အရပ် မ ရှိ စေ ခြင်း ငှါ ၊ အိမ် တ ဆောင် နှင့် တ ဆောင် ကို၎င်း၊ လယ် တ ကွက် နှင့် တ ကွက် ကို၎င်း၊ ဆက် တတ် သော သူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။⁹ ငါ ၏ နား အပါး ၌ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်ကြီးကျယ် တင့်တယ်သော အိမ် အများတို့သည် နေ သော သူ မ ရှိ။ လူ ဆိတ်ညံ့ ရာ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ အကြောင်း မူကား၊ စပျစ် ဥယျာဉ် တ ပယ် သည် စပျစ်ရည် တ ဗတ် ကို မျှသာ ဖြစ်စေမည်။ မျိုးစေ့ ကိုလည်း ကြ သောအခါ၊ ဆယ်ဘို့တွင် တဘို့ ကို မျှသာ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹¹ သေ ရည် သေ ရက် ကို သောက် အံ့ သောငှါ၊ နံနက် စောစော ထ၍ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးအံ့သောငှါ၊ ည၌ ကို လည်း လွန် စေ တတ် သော သူ တို့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။¹² သူ တို့၏ပွဲ ၌ စောင်း ၊ တယော ၊ ပတ်သာ ၊ ပုလွေ ၊ စပျစ်ရည် ပါ တတ်၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော်ကို ကား ၊ ပမာဏ မ ပြု ကြ။ လက် တော် နှင့် ပြုပြင် တော် မူ ရာ ကို မ ရိပ်မိ ကြ။¹³ ထို ကြောင့် ငါ ၏လူ တို့သည် ပညာ မ ရှိ၊ ဘမ်း ဆီး သိမ်း သွား ခြင်း ကိုခံ ရကြ၏။ မှူးမတ် တို့သည် မွတ်သိပ် ၍ သေကြ၏။ ဆင်းရဲသား

တို့သည် ရေငတ် ၍ ပူဆွေးလျက် ရှိ ကြ၏။¹⁴ ထိုကြောင့်၊ မရဏာ နိုင်ငံသည် မိမိ လောဘ ကို ကျယ်စေ၍ မိမိ ပစပ် ကိုအတိုင်း အရှည် မ ရှိ ဘဲ ဖွင့် ဟ သဖြင့် ၊ သူ တို့၏ ဂုဏ် အသရေ အလုံး အရင်း၊ အသံ ဗ လံ ပြု ခြင်း၊ ရွှင်လန်း ခြင်း တို့သည် ဆင်း မြုပ် ရ ကြ၏။¹⁵ ယုတ် သော သူ လည်း ဦး နိမ့် ခြင်း၊ မြတ်သော သူ လည်း ရှုတ်ချ ခြင်းကိုခံရ၍၊ မာန ကြီးသောသူတို့ ၏ မျက်နှာ လည်း ပျက် ရ၏။¹⁶ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် တရားစီရင် ခြင်း အားဖြင့် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း တော် မူသောဘုရား သခင်သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းအားဖြင့် ၊ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိတော်မူလိမ့်မည်။¹⁷ ထိုအခါ သိုး သငယ်တို့သည် အလိုအလျောက် ကျက်စား ရကြ လိမ့်မည်။ သူဌေး သူကြွယ်ပိုင်းဘူး၍၊ လူဆိတ်ညံ့ ရာအရပ်၌လည်း ဧည့်သည် တို့သည် စား ရကြ လိမ့်မည်။¹⁸ ဒုက္ခ ကို ဒုစရိုက် ဖြင့် ဆွဲ သောသူ၊ လည်း ကြိုး ဖြင့် ဆွဲသကဲ့သို့၊ အပြစ်ကိုဆွဲ ငင်သောသူတို့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။¹⁹ သူတို့ကလည်း၊ ဘုရား သခင်၏အမှု ကို ငါတို့ သည် မြင် ရမည်အကြောင်း ၊ အလျင် အမြန် ကြိုးစားတော် မူ ပါစေ။ ငါတို့သည် သိ နားလည်ရမည်အကြောင်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏သန့်ရှင်း သော ဘုရား၏အကြံ တော်သည်၊ အနီးသို့ချဉ်း ၍ ပြည့်စုံ ပါစေဟု ဆို တတ်ကြ၏။²⁰ မကောင်း ကို အကောင်း ၊ အကောင်း ကိုမကောင်း ဟု ခေါ်တတ်သောသူ၊ အလင်း အရာ၌ အမိုက် ၊ အမိုက် အရာ၌ အလင်း ကို၎င်း၊ အချို့ အရာ ၌ အခါး ၊ အခါး အရာ ၌ အချို့ ကို၎င်း၊ အလွဲယူ တတ် သော သူ တို့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။²¹ ငါ သည် ပညာ ရှိ သည် ဟု ကိုယ် ကို ထင် သော သူ၊ သမ္မာ သတိ နှင့် ပြည့်စုံ သည် ဟု ထင်မှတ် သော သူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။²² စပျစ်ရည် ကို များစွာ သောက် နိုင် သောသူ၊ ဆေးနှင့်ရော သော သေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်း အမှု၌၊ အားကြီး သော သူ တို့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။²³ ထိုသူ တို့သည် တံစိုး ကို စားခြင်းငှါ ၊ မတရား သောသူတို့ ကို အပြစ် မ ပေးဘဲလွှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ဝန် မခံ၊ ပယ်ရှား တတ်ကြ၏။²⁴ ထိုကြောင့်၊ မီး လျှာ သည် ကောက်ရိုး ကိုလျက် ၊ မီးလျှံ သည် မြက် ခြောက်ကို ကျွမ်းစေသည်နည်းတူ ၊ သူ တို့၏အမြစ် သည် ဆွေးမြေ့ သော သစ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ အပွင့် သည်လည်း မြေမှုန့် ကဲ့သို့ လွင့် တတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏တရား တော်ကို ပယ် ကြပြီ။ ဣသရေလ အမျိုး ၏သန့်ရှင်း သော ဘုရား၏ဗျာဒိတ် တော် ကို မထိမ့်မြင် ပြု ကြ ပြီ။²⁵ ထိုကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ကို အမျက် တော်ထွက်လျက် ၊ သူတို့၌လက် တော်ကိုဆန့် ၍ ဒဏ်ခတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ တောင် တို့သည် တုန်လှုပ် ၍ ၊ သူ တို့၏အသေ ကောင်တို့သည် လမ်း များ၌ မစင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ သို့သော်လည်းအမျက် တော်သည် မ ငြိမ်း ၊ လက် တော် သည် ဆန့် လျက်ရှိ သေး၏။²⁶ ဝေး သော အရပ်မှာ နေသောလူမျိုး တို့အဘို့

အလံ ကိုထူ၍ ၊ မြေကြီး စွန်း သားတို့ကို နှိုးဆော် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် အလျင်အမြန် လာ ကြလိမ့်မည်။²⁷ သူတို့တွင် မောသော သူမ ရှိ။ ထိမိ၍ လဲ သော သူ မရှိ။ ငို က် မျည်း သော သူ၊ အိပ်ပျော် သော သူ လည်း မရှိ။ သူ တို့ ခါး စည်း မ ပြေ။ ခြေနှင်းကြိုး လည်း မ ကျွတ်။²⁸ သူ တို့ မြား တို့သည် ထက် ကြ၏။ လေး တို့သည် လည်း တင်း လျက်ရှိကြ၏။ မြင်းခွာ တို့သည် မီးကျောက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရထား ဘီး တို့သည်လည်း ၊ လေဘွေ ကဲ့သို့ ၎င်း ထင်ကြ၏။²⁹ သူ တို့အသံဗလံ သည် ခြင်္သေ့ ဟောက်သံနှင့်တူ၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ဟောက် ကြလိမ့်မည်။ ဟောက် လျက် အကောင်ကိုဘမ်း၍ ဆောင်သွား ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ မျှ မကယ် မနှုတ်ရ။³⁰ ထိုကာလ ၌ သူတို့သည် သမုဒ္ဒရာ အသံ ဗလံ ကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည် ကိုကြည့်ရှု လျှင် ၊ မှောင်မိုက် အတိ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲ သက်သက် ရှိ၍၊ မို ဖမ်း ကောင်းကင် အလင်း သည် ကွယ်ပျောက် လိမ့်သတည်း။

6 သြဇိ မင်းကြီး အနိစ္စ ရောက်သော နှစ် တွင် ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အလွန်မြင့်မြတ် သောပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသည်ကို ငါ မြင် ၏။ အဝတ် တော်တန်ဆာသည် ဗိမာန် တော်ကို ဖြည့် လေ၏။² ကောင်းကင်တမန် သရုပ် တို့သည် ပလ္လင်တော် တဘက်တချက်၌ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည် အတောင် ခြောက် ခုစီရှိ၍၊ အတောင်နှစ် ခုဖြင့် မျက်နှာ ကိုဖုံး လျက်၊ အတောင်နှစ် ခုဖြင့် ခြေ တို့ကို ဖုံး လျက်၊ အတောင်နှစ် ခုဖြင့် ပျံ တတ်ကြ၏။³ သူတို့ကလည်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် သန့်ရှင်း တော်မူ၏။ သန့်ရှင်း တော်မူ ၏။ သန့်ရှင်း တော်မူ၏။ မြေကြီး လုံး သည် ဘုန်း တော်နှင့် ပြည့် လေ၏ဟု တ ပါး ကို တ ပါး ကြွေးကြော် ၍ မြှောက် ဆို ကြ ၏။⁴ ထိုသို့သော ကြွေးကြော် သံ ကြောင့်၊ တံခါး တိုင် တို့ သည် လှုပ်ရှား ၍၊ မီးခိုး နှင့် တအိမ် လုံးပြည့် လေ၏။⁵ ငါကလည်း၊ ငါ ၌ အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ငါအကျိုးနည်း ပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည်ညစ်ညူး သော နှုတ်ခမ်း ရှိ လျက် ၊ ညစ်ညူး သော နှုတ်ခမ်း ရှိ သော လူမျိုး တွင် နေ လျက် နှင့်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား တည်း ဟူသောရှင် ဘုရင်ကို၊ ကိုယ် မျက်စိ နှင့်မြင် လေပြီတကားဟု ဆို ၏။⁶ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန် သ ရုပ် တ ပါး သည် ယဇ် ပလ္လင် ပေါ်က မီးညှပ် ဖြင့် ယူ သော မီးခဲ တခဲကို လက်နှင့်ကိုင် လျက်၊ ငါ ရှိရာသို့ ပျံ လာ၍၊⁷ ငါ နှုတ် ကိုတို့ ပြီးလျှင် ၊ ဤမီးခဲသည် သင် ၏ နှုတ်ခမ်း ကို တွေ့ ပြီ။ သင် ၏ဒုစရိုက် ကို သုတ်သင် ပြီ။ သင် ၏အပြစ် လည်း ပြေရှင်း ပြီဟု ဆို ၏။⁸ တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ငါသည်အဘယ်သူ ကို စေလွှတ် ရမည်နည်း။ ငါ တို့အဘို့ အဘယ် သူ သွား မည် နည်း ဟု မေး တော် မူ သံ ကို ငါ ကြား လျှင် ၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။⁹ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုလူမျိုး ရှိရာသို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ သင်တို့သည် ကြား လျက်ပင်၊ အနက်ကို နား မ လည် ဘဲ ကြား ကြ

လိမ့်မည်။ မြင် လျက်ပင်အာရုံ မ ပြုဘဲ မြင် ကြ လိမ့်မည်ဟု ပြော လော့။¹⁰ သူ တို့မျက်စိ မမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ် နှလုံးမသိ၊ အကျင့် မပြောင်းလဲ ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရ သည်တိုင်အောင်၊ သူ တို့ စိတ် နှလုံး ကို မိုက် စေ လော့။ သူ တို့ နား ကို လည်း ထိုင်း စေ လော့။ သူ တို့မျက်စိ ကို လည်း ပိတ် လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹¹ အို ထာဝရဘုရား ၊ အ ဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး ကြာ ပါ လိမ့်မည် နည်း ဟု ငါ မေး လျှောက် ပြန် လျှင်၊ မြို့ တို့ သည် မြို့ သား မ ရှိ၊ အိမ် တို့သည် အိမ်သား မ ရှိအောင် ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ တပြည်လုံးသည် လူ ဆိတ်ညံ့ ရာသက်သက်ဖြစ်သည်တိုင်အောင် ၎င်း၊¹² ထာဝရဘုရား သည် လူ တို့ကိုဝေးသော အရပ် သို့ ပြောင်း စေတော်မူ၍ ၊ ပြည် ထဲ မှာများ စွာသော စွန့်ပစ် ခြင်း ရှိသည်တိုင် အောင်၎င်း၊ ထိုကာလသည် ကြာ လိမ့်မည်။¹³ ထိုပြည်၌ ဆယ် ဘို့ တွင်တဘို့ ကြွင်းသေးသော်လည်း ၊ ထိုအကြွင်းသည် အထပ်ထပ် ဖျက်ဆီး ခြင်းကို ခံ ရ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထင်းရှူး ပင်နှင့် သပိတ် ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍၊ သစ်ငုတ် သည် ကြွင်းသကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်း သော အနွယ် သည် ထိုပြည်၌ အငုတ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော် မူ ၏။

7 ယုဒ ရှင်ဘုရင် သြဇိ သား ဖြစ်သော၊ ယော သံ ၏ သား အာ ခတ် မင်းလက်ထက် ၌ ၊ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် ရေဇိန် မင်း နှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရေမလိ မင်း၏သား ပေကာ မင်း တို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့ကိုတိုက် ခြင်းငှါ ချီ လာကြ၏။ သို့ သော်လည်း၊ အကြံ မ မြောက် နိုင် ကြ။² ရှုရိ ပြည်သည် ဖေရိမ် ပြည်ကို အမှီပြု သည်ဟု ဒါဝိဒ် မင်း မျိုးကြားသောအခါ ၊ တော ၌သစ်ပင် တို့သည် လေ ကြောင့် လှုပ်ရှား သကဲ့သို့ ၊ မင်းကြီး ၏နှလုံး နှင့် ပြည်သား တို့၏နှလုံး သည် တုန်လှုပ် လျက် ရှိ ကြ၏။³ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ဟေ ရှာ ယ ကို မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင် သည် သင် ၏သား ရှာ ယာ ရှုပ် နှင့် အတူ သွား၍၊ ခဝါသည် ၏ လယ် နားမှာ ရှောက်သော လမ်း ၊ အထက် ရေကန် ပြန် ဝ ၌ အာ ခတ် မင်း ကို ကြိုဆို ၍ တွေ့လျှင်၊ ဆင့် ဆို ရမည်မှာ၊⁴ သတိပြု ၍ ငြိမ်သက် စွာနေလော့။ မီးခိုး ထွက် သော ဤထင်း စ နှစ် ခု တည်း ဟူသော၊ ရှု ရိ မင်း ရေဇိန် နှင့် ရေမ လိ ၏သား တို့သည် ပြင်း စွာအမျက် ထွက်သော်လည်း၊ မ စိုးရိမ် နှင့်၊ စိတ် မ ပျက် နှင့်။⁵ ရှု ရိ ပြည်၊ ဖေ ရိမ် ပြည်၊ ရေမ လိ သား တို့ က၊ ငါ တို့သည် ယုဒ ပြည် သို့ သွား ၍ နောက် ယုက် ကြကုန် အံ့။⁶ တိုက်ယူ ၍ ပြည် အလယ် မှာ တဗာလ ၏သား ကို မင်း အရာ၌ခန့် ထား ကြကုန် အံ့ ဟု သင့် တဘက်၌ မ ကောင်းသော အကြံ ကို ကြံ ကြ သော်လည်း၊⁷ ဘုရား ရှင် ထာဝရ ဘုရားက၊ ထိုအကြံ မ တည် ရ။ ထိုသို့မ ဖြစ် ရ။⁸ ရှုရိ ပြည်၏ခေါင်း ကား၊ ဒဗာသက် မြို့၊ ဒဗာ သက် မြို့၏ခေါင်း ကား၊ ရေဇိန် မင်းဖြစ်ရ၏။ ဖေရိမ် ပြည်၏ခေါင်း ကား၊ ရှု မာ ရိ မြို့၊ ရှု မာ ရိ မြို့၏ခေါင်း ကား၊ ရေမ လိ သား ဖြစ် ရ၏။⁹ သို့သော်လည်း၊ ခြောက်ဆယ် ငါး နှစ် အတွင်း တွင် ၊ ဖေရိ မ် ပြည်ကိုပြည်မဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ချိုးဖဲ့ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်မ

ယုံ လျှင် ၊ မ တည် ရကြဟုမိန့် တော်မူ၏။¹⁰ တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထံ မှာ နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်းပန် လော့။¹¹ နက် သောအရပ်၌ဖြစ်စေ ၊ မြင့် သောအထက် အရပ်၌ ဖြစ်စေ၊ တောင်းပန် လော့ဟု အာခတ် မင်းကို မိန့် တော် မူလျှင်၊¹² အာခတ် မင်းက၊ ကျွန်ုပ်မ တောင်းပန် ပါ။ ထာဝရဘုရား ကို မ စုံစမ်း ပါဟု ပြန်ပြော ၏။¹³ ထိုအခါ ဟေရှာယ က၊ အိုဒါဝိ ဒ် အမျိုးသား တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ သင် တို့သည် လူ ကိုငြီးငွေ့ စေသည် သာမက ၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်ကို ငြီးငွေ့ စေ ကြ မည်လော။¹⁴ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော် တိုင် နိမိတ် လက္ခဏာကို သင် တို့အား ပေး တော်မူမည်။ ကြည့်ရှု လော့။ သတို့သမီးကညာ သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ ၊ သား ယောက်ျားကို ဘွား မြင် လတံ့။ ထိုသား ကို ဧမာန္ဓေလ အမည် ဖြင့် မှည့် ရလတံ့။¹⁵ ထိုသူ သည် မကောင်း သောအရာကို ပယ် ၍၊ ကောင်း သောအရာကို ရွေး ယူတတ်သည်တိုင်အောင်၊ နှိမ်နင်း နှင့် ပျားရည် ကို စား ရလိမ့်မည်။¹⁶ ထိုသူငယ် သည် မကောင်း သောအရာကိုမပယ် ၊ ကောင်း သော အရာကို မရွေး မ ယူတတ်မှီ၊ သင် ကြောက် သော ရှင်ဘုရင် နှစ် ဦး အစိုးရသောပြည် သည် စွန့်ပစ် သော အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁷ ဧ ဖရိမ် အမျိုးသည် ယုဒ အမျိုးနှင့် ကွာ သွားသောနေ့ မှစ၍ ၊ မ ဖြစ် ဘူးသော နေ့ရက် ကာလ ကို ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏အပေါ် ၌၎င်း ၊ သင် ၏လူ များပေါ်၌၎င်း ၊ သင် ၏အမျိုး ရင်းအပေါ်၌၎င်း ရောက် စေတော်မူမည်။¹⁸ ထို ကာလ ၌ အဲဂုတ်တု မြစ်လက် ကြား တို့ အနားမှာ ရှိသော ယင် ကောင်ကို၎င်း၊ အာရှရီ ပြည် ၌ ရှိသော ပျား ကောင် ကို၎င်း နှိုးဆော် တော် မူသဖြင့်၊¹⁹ သူ တို့သည် လာ ၍ လူဆိတ်ညံ သောချိုင့် များ၊ ချောက် ကြား၊ တော အုံ၊ ကျက်စား ရာ များအပေါ် မှာ အကုန် အစင် နား ကြ လိမ့်မည်။²⁰ ထို ကာလ တွင် မြစ် ကြီးတဘက် ၌ နေသောသူ၊ အာရှရီ ရှင်ဘုရင် တည်းဟူသော ငါး သော သင်တုန်း ဖြင့် ထာဝရ ဘုရားသည် ဆံပင် နှင့် ခြေ မွေး ကို ရိတ် တော်မူ မည်။ မုတ်ဆိတ် ကိုလည်း ပယ်ရှင်း တော်မူမည်။²¹ ထို ကာလ ၌ လူ သည်နွားမ ကလေးတကောင်၊ သိုးဆိတ် နှစ် ကောင် ကိုမွေးစားလျှင်၊²² သူတို့၌များစွာ သော နို့ ကိုရ သဖြင့် နှိုးခမ်း ကို စား ရ၏။ ပြည် ၌ ကျန် ကြွင်းသမျှသော သူတို့သည် ထောပတ် နှင့် ပျားရည် ကို သာ စား ရကြ လိမ့်မည်။²³ ထိုအခါ စပျစ် နွယ်ပင် တ ထောင် ရှိ ၍၊ ငွေ တထောင် အဘိုးထိုက်သော စပျစ် ဥယျာဉ်တိုင်း ၊ ဆူးပင် မျိုးသက်သက်ဖြစ် ရလိမ့်မည်။²⁴ လေး နှင့် မြှား ကို ဆောင် လျက် ထို အရပ်သို့ သွား ကြ လိမ့်မည်။ မြေ တပြင် လုံး၌ ဆူး ပင် မျိုးသက်သက်ဖြစ် ရလိမ့်မည်။²⁵ ပေါက်တူး နှင့် တူးဆွ ရာ တောင် ယာရှိသမျှ တို့ သည်၊ ဆူး ပင်မျိုးကြောင့် အာယ်သူမျှမ ချည်း ဝံ သဖြင့်၊ နွား လွတ် ၍ ကျက်စားရာ၊ သိုး ဆိတ်တို့ ကျော်နင်း ရာ ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်ဟု ဟော လေ၏။

ကို ယူ ပြီး လျှင် ၊ အသော့ လုယက် မြန် မြန် ဖျက် လော့ဟု ဆိုလို သော၊ မ ဟေ ရှာ လ လဟာ ရှ ဗ တ် ဟူသော အက္ခရာ စာလုံး ကို လူ ဘာသာ အားဖြင့် ရေး ထားလော့ဟု ငါ့ အား မိန့် တော် မူ၏။² ထိုအခါ သက်သေ ခံစေခြင်းအလိုငှါ ၊ ယုံ လောက် သောသက်သေ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥ ရီ ယ နှင့် ယေ ဗ ရ ခိ ၏ သား ဇာ ခိ ရီ တို့ ကို ငါ ခေါ် ထား၏။³ ထို နောက် မှ ငါ သည် ပ ရော ဖက် ကတော် ကို ချဉ်း သဖြင့် ၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွား မြင် လေ၏။ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ထိုသားကို မ ဟေ ရှာ လ လဟာရှဗတ် ဟူသောအမည် ဖြင့်မှည့် လော့။⁴ အကြောင်း မူကား၊ ထို သူငယ် သည် အမိ အဘ ဟုမ ခေါ် တတ်မှီ၊ ဒ မာ သက် မြို့၏ စည်းစိမ် ၊ ရှ မာ ရီ မြို့၌ လုယက် သော ဥစ္စာ ကို အာ ရှ ရီ ရှင်ဘုရင် သည် သိမ်း သွား လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵ တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ဤ လူမျိုး သည် ဖြည်းညှင်း စွာ စီး သော ရှိ လောင် ချောင်း ကို ငြင်းပယ် ၍၊ ရေ ဇိန် နှင့် ရေ မ လိ သား တို့၌ ဝမ်းမြောက် ကြ သောကြောင့်၊⁷ ထာဝရ ဘုရား သည် အလုံးအရင်း ပါ သော အာ ရှ ရီ ရှင်ဘုရင် တည်း ဟူသော၊ ခွန်အားဗလ ကြီး ၍များ သော မြစ် ရေ နှင့် သူ တို့ ကို လွှမ်းမိုး စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ ထို မြစ် သည် မိမိ ချောင်း များကို လွှမ်း ၍ ၊ မိမိကမ်း များကို လျှံ လျက်၊⁸ ယုဒ ပြည် ကို ချင်းနင်းလွှမ်းမိုး ဖြန့်သွား၍၊ လည်ပင်း တိုင်အောင် မှီ လိမ့်မည်။ သူ ၏ အတောင် တို့ကိုလည်း ဖြန့် သဖြင့်၊ ကိုယ်တော် ၏မြေ တ ပြင် လုံး ကို အုပ် မိုး လိမ့်မည်၊ အို ဧ မာ နေ့ လ ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁹ အချင်း လူ များ တို့၊ သင်းဖွဲ၍မှိုင်တွေ ကြ လော့။ ဝေး သော ပြည် သား အပေါင်း တို့၊ နားထောင် ကြ လော့။ ခါးစည်း ၍ မှိုင်တွေ ကြ လော့။ ခါးစည်း ၍ မှိုင်တွေ ကြ လော့။¹⁰ တိုင်ပင် ကြ လော့။ သင် တို့အကြံ သည် ပျက် လိမ့်မည်။ စီရင် ကြလော့။ စီရင်သည်အတိုင်း မ တည် ရ။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ဘက် ၌ ရှိ တော် မူ၏။¹¹ ဤ လူမျိုး ၏ ဘာသာ ဓလေ့အတိုင်း ၊ ငါ မကျင့် ရမည် အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် တန်ခိုး ပြ လျက်၊ ငါ့ ကို သွန်သင် ၍မိန့် တော်မူသည်ကား၊¹² သင်းဖွဲ ခြင်းဟု၊ ဤ လူမျိုး ဆို သမျှ အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သင်းဖွဲ ခြင်းဟု မ ဆို ကြနှင့်။ သူ တို့ ကြောက် တတ် သော အရာ ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ မ ထိတ်လန့် ကြနှင့်။¹³ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ကို ရိုသေ ခြင်း ရှိ ကြလော့။ ထို ဘုရား ကို သာ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း၊ ထိတ်လန့် ခြင်း ရှိ ကြ လော့။¹⁴ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ထို ဘုရား သည် သင်တို့ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၊ ဣသရေလ လူ နှစ် မျိုးတို့ ထိမိ၍လဲ စရာ ကျောက် ၊ မှားယွင်း စရာ ကျောက် ၊ ယေ ရှ ရှ လင် မြို့ သား တို့၌ ကျော့ကွင်း နှင့် ထောင်ချောက် ဖြစ် တော် မူ လိမ့်မည်။¹⁵ ထို သူ အများ တို့သည် ထိမိ ၍ တိမ်းလဲ ကျိုးပဲ့ ခြင်း၊ ကျော့မိ ဘမ်းဆီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။¹⁶ ဤသက်သေခံ ချက်ကို ငါ တပည့် တို့တွင် ထုပ် ထား၍၊ ပညတ် တရားကို တံဆိပ် ခတ်လော့ဟု မိန့်

8 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင် သည်ကြီး သော ကျောက်သင်ပုန်း

တော်မူ ၏။¹⁷ ယာကုပ် အမျိုးသား တို့တွင် မျက်နှာ တော်ကို ကွယ် ထားတော်မူသောထာဝရဘုရား ကို ငါသည် ဆိုင်းငံ့ လျက် မြော်လင့် မည်။¹⁸ ငါ မှစ၍ ငါ့ အား ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသော သူငယ် တို့သည် ရှိ ကြ၏။ ဇီ အုန် တောင် ပေါ် မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ထံ တော် က၊ ဣသရေ လ အမျိုး၌ ပု ပု ပ နိမိတ် နှင့် အံ့ ဘွယ် သော အရာ ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ ပေးတော်မူ သတည်း။¹⁹ တိုးတိုး ပြော၍ မန္တန်သရဇ္ဈာယ် တတ် သော နတ် ဝင်နှင့် စုန်း တို့၌ ဆည်းကပ် ကြ လော့ဟု သင်တို့အား ဆို လျှင်မူကား၊ လူ တို့သည် မိမိ တို့ဘုရား သခင်၌ မ ဆည်းကပ် အပ်သလော။ အသက်ရှင် သောသူ ၏ အမှုမှာ အသက်သေ သော သူ၌ ဆည်းကပ် အပ်သလော။²⁰ တရား တော်ကိုငင်း၊ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို ငင်း နားထောင် ကြကုန်။ သူတို့ ပြော သော စကား သည် နှုတ်ကပတ် တော်နှင့် မ ညီ လျှင် ၊ သူ တို့၌ အာရုဏ် မ တက် သေး။²¹ ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် မွတ်သိပ် ခြင်းကိုခံလျက် လွန် သွားကြ လိမ့်မည်။ မွတ်သိပ် သောအခါ လည်း ကိုယ်ကို ကိုယ်နှောင့်ရှက် ၍ ၊ မိမိ တို့ ရှင်ဘုရင် နှင့် မိမိ တို့ ဘုရား သခင်ကို ကျိန်ဆဲ ကြလိမ့်မည်။²² အထက် သို့ မျှော် သည်ဖြစ်စေ၊ မြေကြီး ကို ကြည့် သည်ဖြစ်စေ ၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲနှင့် မှောင်မိုက် အတိရှိပါ ၏။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက် နှင့်တွေ့၍၊ အလင်း ကွယ်ပျောက် ရာ သို့ နှင်ထုတ် ခြင်း ကိုခံ ရကြ လိမ့်မည်။

9 သို့ သော်လည်း၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ခံ ရ သော ပြည် သည် နောက်မှ မှောင်မိုက် နှင့် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ဇာဗု လုန် ခရိုင် နှင့် နုသလီ ခရိုင် ကို အထက် က ရှုတ်ချ တော်မူသော်လည်း ၊ နောက် တ ဖန်အိုင် နား ရှောက် သော လမ်း ၊ ယော် အန် မြစ် တဘက် ၊ တ ပါး အမျိုးသား နေရာ ဂါလီ လဲ ပြည်ကို ဂုဏ် အသရေနှင့် ပြည့်စုံ စေတော်မူ၏။² မှောင်မိုက် ထဲမှာ သွားလာ သော လူ များတို့သည် ကြီး စွာ သော အလင်း ကို မြင် ရ၍၊ သေမင်း ၏နိုင်ငံ အရိပ် တွင် ရှိ နေ သော သူ တို့၌ အလင်း ပေါ်ထွန်း လျက် ရှိ၏။³ ကိုယ်တော် သည် အမျိုးသား တို့ကို များပြား စေ၍၊ သူ တို့၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ကို တိုးပွား စေတော်မူ၏။ စပါးကို စုသိမ်း ရာကာလ၌ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ လုယူသော ဥစ္စာ ကို ဝေ သောသူ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရှေ့ တော်၌ သူ တို့သည် ဝမ်းမြောက် ကြ ပါ၏။⁴ အကြောင်း မူကား၊ မိချန် လက်ထက် ၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်သည် သူ တို့ထမ်း ရသောထမ်းဘိုး ၊ ကျော ၌ခံရသောတုတ် ကိုငင်း၊ ညည်းဆဲ သော သူ၏ လှံတံ ကိုငင်း ချိုး တော် မူ ပြီ။⁵ စစ်တိုက် သော သူရဲ၏ ခြေစွပ် နှင့် အသွေး လူး သော အဝတ် တန်ဆာရှိသမျှ တို့သည် မီးရှို့ ဘို့ မီးစာ ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်။⁶ အကြောင်း မူကား၊ ငါ တို့ အ ဘို့ သူငယ် ကို ဘွားမြင် ၏။ ငါ တို့အား သား ကိုသနား တော်မူ၏။ ထိုသူ သည် အုပ်စိုးခြင်း အာဏာစက် ရှိ လိမ့်မည်။ နာမ တော်မူကား အံ့ဩ ဘွယ်၊ တိုင်ပင် ဘက်၊ တန်ခိုး ကြီးသောဘုရား သခင်၊ ထာဝရ အဘ၊

ငြိမ်သက် ခြင်းအရှင် ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ် ခြင်းကိုခံ တော်မူလိမ့်မည်။⁷ ဒါ ဝိ ဒိ မင်း၏ ရာဇ ပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင်၍၊ နိုင်ငံ တော် ကို နောင် ကာလအစဉ်မပြတ်၊ တရား တော်အတိုင်း ပြောမတ် စွာစီရင်၍အ မြဲတည် စေတော်မူမည်အကြောင်း ၊ အာဏာ တော် တိုးတက် ခြင်း နှင့် ငြိမ်သက် တော်မူခြင်း သည် နိစ္စ အမြဲရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် အလို တော် အားကြီး၍၊ ထို အမှုကို ပြီးစီး စေတော်မူလိမ့်မည်။⁸ ထာဝရ ဘုရားသည် ဗျာဒိတ် တော်ကို ယာကုပ် အမျိုးသို့ လွှတ် ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးအပေါ် မှာ သက်ရောက် စေ တော်မူ၏။⁹ အုတ် ရိုး ပြို သော်လည်း ၊ ဆစ် သော ကျောက် နှင့် တည် ပြန် မည်။¹⁰ သဖန်းပင် များ ကို ခုတ်လှဲ သော်လည်း ၊ သူ တို့ အရာ၌ အာ ရ ဇ် ပင် များ ကို စိုက် ထား မည် ဟု မာန ကြီးမား ထောင်လွှား သော ရှု မာ ရိ မြို့သား မှစ၍ ဧ ဖ ရိ မ် လူ အပေါင်း တို့သည် သိ ရကြလိမ့်မည်။¹¹ ထာဝရဘုရား သည် လည်း ၊ ထိုသူ တို့တဘက် ၌ ရေဇိန် မင်း၏ရန်သူ တို့ကို ချိုးမြှောက် ၍ ၊ ဧ ဖ ရိ မ် အမျိုး၏ ရန်သူ တို့ ကို ထ စေ တော် မူ သဖြင့်၊¹² ရှေ့ ၌ကား ရှုရိ လူ၊ နောက် ၌ ကား ဖိလိတုတိ လူတို့ သည် ပစပ် ဟ၍၊ ဣ သရေ လ အမျိုး ကို ကိုက် စား ကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက် တော်သည် မ ငြိမ်း ၊ လက် တော်သည် ဆန့် လျက်ရှိသေး ၏။¹³ ဤလူ မျိုး သည် ဒဏ်ခတ် တော်မူ သော သူ ထံ သို့ မ လှည့် မ ပြန်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ကို မ ရှာ မ ဖွေ တတ်။¹⁴ ထို ကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဣ သရေ လ အမျိုးမှ ဦးခေါင်း နှင့် အမြီး ကိုငင်း၊ စွန်ပလွဲ လက် နှင့် ကိုင်း ပင်ကိုငင်း တ နေ ခြင်းတွင် ခုတ် ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။¹⁵ ဦးခေါင်း ကား၊ အသက် ကြီးသူနှင့် အသရေ ရှိသူ တည်း။ အမြီး ကား၊ မုသာ ကိုဟော ပြော သော ပရောဖက် တည်း။¹⁶ ဤ လူမျိုး ကို လမ်းပြ သောသူတို့သည် လမ်းလွဲ စေခြင်းငှါ ပြု ကြ၏။ လိုက်သောသူတို့သည်လည်း ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ ထိုကြောင့် ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သူ တို့တွင် ရှိသောလူပျို တို့ကို အားရ တော်မ မူ။ မိဘ မရှိသော သူငယ် နှင့် မုတ်ဆိုးမ တို့ကို သနား တော်မ မူ။ ထိုသူ အပေါင်း တို့ သည် အဓမ္မ ပြုသောသူ၊ ဆိုးညစ် သောသူဖြစ်၍ ၊ မတရား သော စကားကိုပြော တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အမျက် တော် သည် မ ငြိမ်း ၊ လက် တော်သည် ဆန့် လျက် ရှိသေး ၏။¹⁸ အဓမ္မ သည် မီး ကဲ့သို့ လောင် တတ်၏။ ဆူးပင် အမျိုးမျိုးကို ကျွမ်း စေမည်။ တောအုပ် ကို လည်း မီးရှို့ သဖြင့်၊ အပင်တို့သည် မီးခိုး နှင့်တကွလွင့် တက်ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကြောင့်၊ မြေသည်မီးလောင်၍၊ မြေသားတို့ သည် မီးမွှေးဘို့ ထင်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုချင်း တ ယောက်ကို တယောက် မ နှမြော ရ။²⁰ လ ကျာ ဘက်၌ ခုတ် ဖြတ် သော်လည်း ၊ ငတ်မွတ် လိမ့်မည်။ လက်ဝဲ ဘက်၌ ကိုက် စားသော်လည်း မ ဝ ရ။ အိမ်နီးချင်း အသား ကို လူ တိုင်းကိုက်စား ရလိမ့်မည်။²¹ မနာရှေ့ အမျိုးသည် ဧ

ဖရိမ် အမျိုးကို၎င်း၊ ဖေရိမ် အမျိုးသည် မနာရှေ အမျိုးကို၎င်းကိုက် စားကြလိမ့်မည်။ ထိုနှစ် မျိုးတို့သည် ယုဒ အမျိုးကို တညီတညွတ် တည်း ရန်ပြု ကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက် တော်သည် မ ငြိမ်း၊ လက် တော်သည် ဆန့် လျက်ရှိသေး ၏။

10 ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို တရားရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း၊^၂ ငါ၏လူမျိုး တွင် ဆင်းရဲ သားတို့၏ အခွင့် အရာကို ရုပ်သိမ်း ခြင်းငှါ ၎င်း၊ မုတ် ဆိုး မ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ မိဘ မ ရှိ သော သူ တို့၏ ဥစ္စာ ကို လုယူ ခြင်းငှါ၎င်း၊ မ တရား သဖြင့်စီရင် သော သူ၊ ကျပ်တည်း စွာ သော မှတ်ချက် ကို မှတ်သား သော စာရေးတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။^၃ ငါ ကြည့်ရှု စီရင် သည် ကာလ ၊ အဝေး က ရောက် လတဲ့ သော ဖျက်ဆီး ခြင်းဖြစ်သည်ကာလ၌ ၊ သင်တို့သည် ချမ်းသာ ရအံ့သော ငှါ ၊ အဘယ် သူ ထံ သို့ ပြေး ကြ လိမ့်မည်နည်း။ သင် တို့စည်းစိမ် ဥစ္စာကို အဘယ်မှာ သို့ ထား ကြ လိမ့်မည်နည်း။^၄ ငါ့ကျေးဇူးကို မ ခံ ရသော သူ တို့သည်၊ ချုပ်ထား လျက်ရှိသော သူ တို့ အောက် မှာ ဦးချ ရကြလိမ့်မည်။ အသေသတ် ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ အောက် မှာ လဲ ရကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက် တော်သည်မ ငြိမ်း ၊ လက် တော်သည်ဆန့် လျက်ရှိသေး၏။^၅ အာရှရိ လူသည်အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ငါ့ အမျက် ၏ လှံတံ ဖြစ်၏။ သူ ကိုင် သောတောင်ဝေး သည် ငါ ဒဏ် ပေး စရာ ဘို့ ဖြစ်၏။^၆ အမေ့ လူမျိုး ရှိ ရာ သို့ သူ့ ကို ငါ စေလွှတ် မည်။ ငါ့ အမျက် ခံရာ လူစု ကို လုယူ ဖျက်ဆီး ၍၊ လမ်း ၌ ၌ ကိုကဲ့သို့ ကျော် နင်းစေခြင်းငှါ ၊ သူ့ ကို ငါမှာ ထားမည်။^၇ သို့ သော်လည်း၊ သူသည်အခြားသောအကြံ၊ အခြားသော အလိုရှိ၏။ သူ သည် ဖျက်ဆီး ၍ ၊ များစွာ သော လူမျိုး တို့ကို ဖယ်ရှင်း ခြင်း ငှါ အလိုရှိ၏။^၈ သူသည် အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ငါ ၏ မှူး မတ် တို့သည် မင်းကြီး ဖြစ်ကြသည်မဟုတ် လော။^၉ ကာလနော မြို့ သည် ခါခေမိတ် မြို့ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ဟာမတ် မြို့သည် အာပဒ် မြို့ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရှမာရိ မြို့သည် ဒမာသက် မြို့ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်သည် မဟုတ် လော။^{၁၀} ရှမာရိ ရုပ်တုနှင့် ယေရုရှလင် ရုပ်တု ထက် သာ၍မြတ် သော ရုပ်တု ဆင်းတု ကို ကိုးကွယ်သော တိုင်း နိုင်ငံများကို ငါ လု ယူသကဲ့သို့ ၎င်း၊^{၁၁} ရှမာရိ မြို့နှင့် သူ ၏ ရုပ်တု တို့ကို ငါပြု သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့နှင့် သူ ၏ ရုပ်တု တို့ကို ငါပြု မည် မဟုတ် လော ဟုဆို တတ်၏။^{၁၂} သို့သော်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဇီအုန် တောင် နှင့် ယေရုရှလင် မြို့၌ အမှု တော် ကို လက်စသတ် တော် မူပြီးမှ ၊ အာရှရိ ရှင်ဘုရင် ၏ မာန ထောင်လွှားခြင်း၊ မော် သော မျက်နှာ နှင့် စော်ကား ခြင်းကို ငါ ကြည့်ရှု၍ စီရင် မည်။^{၁၃} ထိုမင်း က၊ ငါသည် ကိုယ် လက်ရုံး သတ္တိ နှင့် ကိုယ် ဉာဏ် အားဖြင့် ငါတတ် နိုင်၏။ ပညာ သတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံ၏။ လူမျိုး နေရာ အပိုင်းအခြားတို့ ကို ငါ ရွှေ့ ပြီ။ သူ တို့၏ ဘဏ္ဍာ ကို လုယူ ပြီ။ ဘုရင် တို့ကို သူရဲ ကဲ့သို့ နှိမ်ချ ပြီ။^{၁၄} ငါ့ လက် သည် ငှက်သိုက် ကို တွေ့သကဲ့သို့ ၊ လူ တို့၏ဥစ္စာ ပစ္စည်းကို တွေ့ ပြီ။ စွန့်ပစ် သော ငှက်ဥ တို့ကို သိမ်းယူ

သကဲ့သို့ ၊ မြေကြီး တန်ဆာရှိသမျှ တို့ကို ငါ သိမ်းယူ ပြီ။ အဘယ်သူ မျှ အတောင် ကို မ လှုပ် ၊ နှုတ် သီးကို မ ဖွင့် ၊ မ မြည် မ တွန်ဟု ဆို သည် ဖြစ်၍၊^{၁၅} ကြိမ်လုံး သည် ကိုင် သောသူကိုလှုပ် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ တောင်ဝေး သည် မိမိ သခင် ကို ချီ ကြွ သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပုဆိန် သည် ခုတ် သောသူကို စော်ကား ရမည်လော။ လွှ သည် တိုက် သောသူ ကို ရန်ပြု၍ ထောင်လွှား ရမည်လော။^{၁၆} ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ထိုမင်း ၏ ဆူဝ သောသူ တို့၌ ပိန် ကျိုးခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူမည်။ သူ ၏ ဘုန်း အောက် ၌ လည်း မီး လောင် သကဲ့သို့ လောင်စေခြင်းငှါ ရှို့တော်မူ မည်။^{၁၇} ကူ သရေ လ အမျိုး၏အလင်း သည် မီး ဖြစ် တော် မူ မည်။ သန့်ရှင်း သော ဘုရား သည် မီးလျှံ ဖြစ် တော် မူ မည်။ တ နေ့ ခြင်း တွင် ၊ ထို မင်း ၏ ဆူး ပင် အမျိုး မျိုး တို့ကို မီးရှို့၍၊ ကျွမ်း စေ တော် မူ မည်။^{၁၈} တော ၏ဘုန်း ကို၎င်း၊ အသီးအနှံထွက်သောလယ် ၏ ဘုန်း ကို၎င်း၊ သူ၏ ကိုယ် ခန္ဓာနံ ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ကုန် စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းသည် နာ သောသူကဲ့သို့ အားလျော့ လိမ့်မည်။^{၁၉} ကြွင်း သော တောပင် တို့ကို သူငယ် သည် စာရင်း ယူနိုင်အောင်၊ အနည်းငယ် မျှ သာ ဖြစ် လိမ့်မည်။^{၂၀} ထိုအခါ မှ စ၍၊ ဘေး လွတ် လျက် ကြွင်း သော ကူ သရေ လ အမျိုး နှင့် ယာ ကုပ် အမျိုးသား တို့သည်၊ မိမိ တို့ ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ၌ နောက် တဖန်မ ကိုးစား ဘဲ၊ ကူ သရေ လ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော အရှင် ထာဝရဘုရား ၌ အမှန် ကိုးစား ကြ လိမ့်မည်။^{၂၁} ကြွင်း သော သူတည်းဟူသော၊ ယာ ကုပ် အမျိုး၌ ကြွင်း သောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီး တော်မူသောဘုရား သခင်ထံသို့ ပြန် လာကြလိမ့်မည်။^{၂၂} အိုကူသရေလ အမျိုး ၊ သင်၏အမျိုးသား တို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ များသော်လည်း ၊ ကြွင်း သောသူ တို့ သာလျှင် ပြန် လာကြလိမ့်မည်။ စီရင် ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်းသည် တရား သဖြင့် လွှမ်းမိုး ရ လိမ့်မည်။^{၂၃} ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ ရှင် ထာဝရဘုရား သည် မြေ တပြင်လုံး အလယ် ၌ စီရင် ဆုံးဖြတ် သော၊ သုတ်သင် ပယ်ရှား ခြင်း ကို ပြု တော် မူ လိမ့်မည်။^{၂၄} ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဇီအုန် မြို့၌နေ သော ငါ ၏လူမျိုး ၊ အာရှရိ မင်း ကြောင့် မ ကြောက် နှင့်။ သူ၏ ကြိမ်လုံး နှင့် သင့် ကိုရိုက် မည်။ အဲ ဂုတုတု မင်း ပြု သည်နည်းတူ သူ ၏လှံတံ ကို သင် ၏အပေါ် မှာ မိုး လိမ့်မည်။^{၂၅} သို့သော်လည်း၊ ခဏ ကြာပြီးမှ သူ တို့သည်ပျက်စီး ခြင်း သို့ရောက် သော အားဖြင့် ၊ ငါ့အမျက် သည် ငြိမ်း ၍၊ ငါ့ စိတ် လည်း ပြေ လိမ့်မည်။^{၂၆} ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ဩရဘာ ကျောက် နား မှာ မိဒျန် အမျိုးသား တို့ကို ဒဏ်ခတ် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပင်လယ် ကိုလှံတံ တော်နှင့် မိုး သကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုမင်း အဘို့ ဘေးဥပဒ် ကို ပြင်ဆင်၍၊ အဲ ဂုတု ထု လက်ထက်၌ကဲ့သို့ တ ဖန် လှံတံ တော်ကို ချီ တော် မူမည်။^{၂၇} ထို ကာလ ၌ သူ ၏ဝန် ကို သင် ၏ပခုံး ပေါ် က ၎င်း၊ သူ ၏ထမ်းဘိုး ကိုသင် ၏လည်ပင်း ပေါ်

က ၎င်း ချ ရ၏။ ဆူဝ ခြင်းကျေးဇူးကြောင့် ထမ်းဘိုး ပျက်စီး ရ၏။
 28 အာရပ် မြို့သို့ ရောက် လေပြီ။ မိဂရန် မြို့တိုင်အောင် လွန် သွားပြီ။
 မိတ်မတ် မြို့၌ လှည်း များကို ချ ထားပြီ။ 29 တောင်ကြားကို လွန် ကြ
 ပြီ။ ဂေဗ မြို့၌ စားခန်း ချ ကြပြီ။ ရာမ မြို့သည် ကြောက်လန့် လျက်
 ရှိ၏။ ရှောလု နေရာဂါဗာ မြို့သည် ပြေး ၏။ 30 အိုဂလုလိမ် မြို့သမီး
 ၊ ကြွေးကြော် လော့။ အိုလဲရှ မြို့ နားထောင် လော့။ အာနသုတ် မြို့
 သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ 31 မာဒမေန မြို့သည် ပြောင်း သွားပြီ။ ဂေဗိပ်
 မြို့သား တို့သည် လွတ်အောင်ပြေး ကြ၏။ 32 နောဘ မြို့၌ တရက်
 နေ ပြီး မှာ ဇိ အုန် သတို့သမီး ၏ တောင် တည်း ဟူသော ယေရှု ရှု
 လင် တောင် ကိုရွယ်၍ မိမိ လက် ကို လှုပ် လိမ့်မည်။ 33 ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကြောက်မက် ဘွယ်သော
 အခြင်းအရာနှင့် သစ်ပင်အထွဋ်ကို ပယ်ရှင်း တော်မူမည်။ အရပ် မြင့်
 သော အခက် တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍ ၊ ကြီးမား သော အခက်တို့ကို နှိမ့်ချ
 တော်မူမည်။ 34 တော အုပ်ကို ပုဆိန် နှင့် ခုတ် ပယ်တော်မူ၍ ၊ လေဗ
 နန် တောသည် တန်ခိုး ကြီးသောသူ ၏လက်အားဖြင့်လဲ လျက်နေ
 လိမ့်သတည်း။

11 ယေရှု အမျိုးအနွယ် အတက် ပေါက် လိမ့်မည်။ သူ ၏အမြစ်
 တို့တွင် အညွန့်သည် အသီးသီး လိမ့်မည်။ 2 ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ်
 တော်တည်း ဟူသော ဉာဏ် ပညာ ကို ပေး သော ဝိညာဉ် ၊ ကြံစည်
 တတ်စွမ်း နိုင် သော သတ္တိ ကိုပေးသောဝိညာဉ် ၊ ထာဝရဘုရား ကိုသိ
 ၍ ကြောက်ရွံ့ သောသဘောကို ပေးသောဝိညာဉ် တော်သည် ထိုသူ
 အပေါ် မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူ လိမ့်မည်။ 3 ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား
 ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌ မွေ့လျော် သည်ဖြစ်၍ ၊ မိမိ မျက်စိ မြင် သည်
 အတိုင်း တရား မ စီရင်၊ မိမိ နား ကြား သည်အတိုင်း မ ဆုံးဖြတ် ဘဲ။
 4 ဆင်းရဲ သား တို့၏ အမှု ကို တရား တော် အတိုင်း စီရင် ၍ ၊ နှိမ့်ချ
 သော မြေကြီး သားတို့ဘက် ၌ နေလျက်၊ ဖြောင့်မတ် စွာ ဆုံးဖြတ်
 လိမ့်မည်။ မြေကြီး ကိုနှုတ်ကပတ် တော်လှံတံ နှင့် ဒဏ်ခတ် ၍ ၊ ဆိုး
 သောသူ ကို နှုတ်ခမ်း ထွက်သက် နှင့် ကွပ်မျက် လိမ့်မည်။ 5 တရား
 နှင့် သစ္စာ သည် သူ ၏ ခါးပန်း ခါးစည်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ 6 တောခွေး
 သည် သိုး သငယ် နှင့် အတူ နေ လိမ့်မည်။ ကျားသစ် သည် ဆိတ်
 သငယ် နှင့် အတူ အိပ် လိမ့်မည်။ နွား သငယ် ၊ ခြင်္သေ့ သငယ်၊ ဆူ
 အောင်ကျွေးသော အကောင်တို့သည် အတူ သွားလာကြ၍ ၊ လူသူ
 ငယ် သည် သူ တို့ကို ပို့ဆောင် လိမ့်မည်။ 7 နွားမ နှင့် ဝံ မသည် အတူ
 ကျက်စား ၍ ၊ သူ တို့ သား ငယ်များသည် အတူ အိပ် ကြလိမ့်မည်။
 ခြင်္သေ့ သည် လည်း နွား ကဲ့သို့ မြက် ကိုစား လိမ့်မည်။ 8 နို့စို့ သူငယ်
 သည် လည်း မြေဆိုး တွင်း ပေါ် မှာ ကစား လိမ့်မည်။ နို့ကွာ သော
 သူငယ် သည် လည်း ၊ မြေ ဟောက် တွင်း ဝ၌ မိမိ လက် ကို သွင်း
 လိမ့်မည်။ 9 ငါ ၏ သန့်ရှင်း သောတောင် တပြင်လုံး ၌ အချင်းချင်း
 ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်
 ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုး သကဲ့သို့ ၊ မြေကြီး သည် ထာဝရဘုရား

ကို သိကျွမ်း ခြင်း ပညာ နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ 10 ထို ကာလ ၌ ယေ
 ရှု ၏အမြစ် သည် ပေါက်၍ ၊ လူ များ အ ဘို့ထူ သော အလံ ဖြစ်
 လိမ့်မည်။ ထို အလံ ၌ တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် ဆည်းကပ် ကြ
 လိမ့်မည်။ ကျိန်းဝပ် တော်မူရာအရပ်သည်လည်း ဘုန်းကြီး လိမ့်မည်။
 11 ထို ကာလ ၌ ထာဝရဘုရား သည် လက် တော် ကို ဆန့်၍ ၊ ကျန်
 ကြွင်းသော ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ကိုအာရှုရိ ပြည်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၊
 ပါသရ ပြည်၊ ကုရှ ပြည်၊ ဧလံ ပြည်၊ ရှိနာ ပြည်၊ ဟာမတ် ပြည်၊
 ပင်လယ် တဘက်၌ရှိသောပြည် များတို့မှ ကယ် ယူခြင်းငှါ တဖန်
 ပြု တော် မူ လိမ့်မည်။ 12 တ ပါး အမျိုးသား တို့အ ဘို့ အလံ ကို ထူ
 တော်မူသဖြင့် ၊ နှင်ထုတ် သောကုသရေလ အမျိုးသားနှင့် ၊ အရပ်
 ရပ် ကွဲပြား သောယုဒ အမျိုးသားတို့ကို မြေကြီး လေး မျက်နှာ တို့မှ
 ခေါ်၍ စုဝေး စေတော်မူလိမ့်မည်။ 13 ဧဖရိမ် အမျိုးသည် ငြူစူ သော
 စိတ် ငြိမ်း လိမ့်မည်။ ရန်ပြု တတ် သော ယုဒ အမျိုးသား တို့သည်
 လည်း ၊ ရန်ပြေ ကြလိမ့်မည်။ ဧဖရိမ် အမျိုးသည် ယုဒ အမျိုးကို
 မ ငြူစူ ရ။ ယုဒ အမျိုးလည်း ဧဖရိမ် အမျိုးကို ရန် မ ပြုရ။ 14 သူ
 တို့သည် အနောက် ဘက်၌ ဖိလိတုတို လူများကို လိုက် ၍ တိုက်ကြ
 လိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်သား တို့၏ ဥစ္စာကို အတူ လူယူ ကြလိမ့်မည်။
 ဧဒုံ အမျိုးနှင့် မောဘ အမျိုး ကိုလည်း လုပ်ကြံ ကြလိမ့်မည်။ အမှ
 မုန် အမျိုးသား တို့ သည်သူ တို့၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံ ရကြလိမ့်မည်။
 15 ထာဝရဘုရား သည် လည်း ၊ အဲ ဂု တု တု ပင်လယ် ၏ လျှာ ကို
 ဖျောက်ဖျက် တော်မူမည်။ ပြင်း စွာသောလေ တော် နှင့်တကွ လက်
 တော်ကိုမြစ် ပေါ် မှာ လှုပ် ၍ ၊ ချောင်း ခုနစ် သွယ် ဖြစ်စေခြင်း ငှါ
 ရိုက်ခတ် တော်မူသဖြင့် ၊ လူတို့သည် ခြေခင်း စီးလျက် ကျော် သွား
 ကြလိမ့်မည်။ 16 ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည် မှ
 ထွက် သွားသောအခါ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ၊ အာရှုရိ ပြည်မှ ကျန် ကြွင်း
 သော ကိုယ်တော် ၏လူ တို့သွားရာလမ်း ကြီးဖြစ် ရလိမ့်မည်။

12 ထို ကာလ ၌ သင် မြက် ဆို ရမည် ကား၊ အို ထာဝရ ဘုရား
 ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ အကျွန်ုပ်
 ကို အမျက်ထွက် တော်မူ သော်လည်း ၊ တ ဖန် အမျက် တော် ငြိမ်း
 ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို နှစ်သိမ့် စေတော်မူ၏။ 2 ဘုရား သခင်သည် ငါ့ ကို
 ကယ်တင် သော အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြောက်လန့် သောစိတ် မ ရှိ
 ဘဲ ရဲရင့် မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ချီးမွမ်း ရာ၊ ငါသီချင်း ဆိုရာ၊
 ငါ့ ကို ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဖြစ် တော်မူ၏။ 3 သင် တို့သည်
 ဝမ်းမြောက် သောစိတ် နှင့် ကယ်တင် ခြင်းစမ်းရေတွင်း တို့၌ ရေ ခပ်
 ရကြလိမ့်မည်။ 4 ထို ကာလ ၌ လည်း ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ်တော်
 ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ နာမ တော်ကို ပဌနာ ပြုကြလော့။ အမှု တော်
 တို့ကို လူ များ တို့တွင် ဘော်ပြ လော့။ နာမ တော်သည် မြင့်မြတ်
 သောကြောင့် ချီးမွမ်း ကြလော့။ 5 ထာဝရဘုရား ကိုထောမနာသီချင်းဆို
 ကြလော့။ ထူးဆန်း သောအမှုကိုပြု တော်မူပြီ။ အမှု တော်သည်မြေ

တပြင် လုံး၌ ထင်ရှား ပါစေ။⁶အိုဇီအုန် သတို့သမီး၊ ကြွေးကြော် လော့။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်အော်ဟစ် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ကူ သရေလ အမျိုး၏သန့်ရှင်း သော ဘုရား သည် သင် ၏အလယ် ၌ ဘုန်းကြီး တော်မူ၏ဟုမြွက် ဆိုရလိမ့်မည်။

13ဗာဗုလုန် မြို့ကို ရည်ဆောင်၍ အာမုတ် ၏သား ဟေရှာယ ခံရ သော ဗျာဒိတ် တော် အချက် ဟူ မူကား၊²ရှင်းလင်း သော တောင် ပေါ်မှာအလံ ကို ထူ ကြ။ ကျယ်သော အသံနှင့် အော်ဟစ် ကြ။ လက် ကိုလှုပ် ကြ။ သူတို့သည် မင်း တို့နေရာတံခါး များကို ဝင် ကြစေ။³ငါ သန့်ရှင်း စေသောသူတို့ကို ငါ မှာ ထားပြီ။ ငါ ပေးသော ဘုန်း အာနုဘော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက် သောသူ၊ ငါ ၏သူရဲ တို့ကို ငါ့ အမျက် ပြေစေခြင်းငှါ ငါ ခေါ်ပြီ။⁴ကြီး စွာသော အလုံးအရင်း၏ အသံ ကဲ့သို့ တောင် တို့အပေါ် မှာ လူ များ၏ အသံ ဗလံ၊ စုဝေး သော တိုင်း သူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံ ဗလံ ရှိ သည်နှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် စစ်တိုက် ခြင်းငှါ၊ အလုံး အရင်းကိုစီရင် ခင်းကျင်းတော်မူ၏။⁵ထာဝရဘုရား နှင့် အတူတကွ အမျက် တော် လက်နက် တို့သည် တပြည် လုံး ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ၊ ဝေး သောပြည် ၊ ကောင်းကင် စွန်း မှ လာ ကြ၏။⁶ထာဝရဘုရား ၏နေ့ ရက် သည် နီး သောကြောင့်၊ ဝိုကြွေး မြည်တမ်း ကြ လော့။ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်စီရင် တော် မူ သော ဘေး အန္တရာယ် ကဲ့သို့ လာ လိမ့်မည်။⁷ထိုကြောင့် ၊ ရှိ သမျှ သော လက် တို့သည် ကျ ကြ လိမ့်မည်။ လူ အပေါင်း တို့သည် စိတ် ပျက် ၍ ကြောက်လန့် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။⁸နာ ခြင်း ဝေဒနာ အမျိုးမျိုးကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။ သားဘွား သော မိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာ ကို ခံရလျက်၊ တယောက် ကိုတယောက်ကြည့်ရှု ၍ရှင်တွေ့သဖြင့်၊ သူ တို့ မျက်နှာ သည် မီးလျှံ အဆင်း ရှိလိမ့်မည်။⁹ထိုပြည် ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ အပြစ် ကြီးသော ပြည်သူပြည်သားတို့ကို သုတ်သင် ဖယ်ရှင်းခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကြမ်းကြုတ် သောနေ့ ရက်သည် ပြင်းထန် သော ဒေါသ အမျက်ထွက်လျက်လာ လိမ့်မည်။¹⁰မိုးယိုကောင်းကင် ကြယ် နက္ခတ် တို့သည် အလင်း ကိုမ ပေး။ နေ သည်လည်း ထွက် သောအခါ မိုက် လျက်၊ လ သည်လည်း မ ထွန်း မ လင်းဘဲလျက် ရှိလိမ့်မည်။¹¹ထိုလောကီ နိုင်ငံ၏ အပြစ် ကိုငှင်း ၊ မတရား သော သူတို့ ၏ ဒုစရိုက် များကိုငှင်းငါစစ်ကြော မည်။ မာန ကြီး သောသူ တို့၏ ထောင်လွှားခြင်းကို ငါနိပ်စက် ၍၊ ကြမ်းကြုတ် သောသူတို့၏ စော်ကား ခြင်းကို ငါနိမ့်ချ မည်။¹²လူ သည် ရွှေ စင်ထက် အဘိုး ထိုက်မည် အကြောင်း၊ ဆင်းရဲသား သည် သြဖီရ ရွှေ ကျောက်ထက် အဘိုးထိုက်မည်အကြောင်းငါ ပြုမည်။¹³သို့ဖြစ်၍ ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား ၏ ဒေါသ အမျက် တော် ပြင်း စွာ ထွက် သော နေ့ ရက် ၌ ၊ မိုး ယိုယွင်းကောင်းကင် ကို ငါ လှုပ်ရှား မည်။ မြေကြီး လည်း မိမိ နေရာ မှ ရွှေ့ ရလိမ့်မည်။¹⁴ပြည်သားတို့သည် ကြောက်ရွံ့ပြေး သော ဒရယ် မ၊ ထိန်းသိမ်း သူမ ရှိ သော သိုး များ

ကဲ့သို့ဖြစ် ၍၊ အသီးအသီး မိမိ အမျိုးသား ချင်းတို့ကို မျက်နှာ ပြု၍ ၊ အသီးအသီး မိမိ ပြည် သို့ ပြေး ကြလိမ့်မည်။¹⁵တွေ့ မိသမျှ သော သူ တို့ ကို လှုံ့နှင့် ထိုး ရ၏။ စုဝေး လျက် ရှိ သော သူ အပေါင်း တို့ လည်း ထား ဖြင့် ဆုံး ကြ လိမ့်မည်။¹⁶သူ တို့သားသမီး များကို သူ တို့ မျက်မှောက်၌ မြေ ပေါ်မှာ ဆောင့် ဖွပ် လိမ့်မည်။ သူ တို့ အိမ် များကို လှယက် ၍ ၊ သူ တို့ မယား များကို အဓမ္မ ပြုကြလိမ့်မည်။¹⁷ကြည့်ရှု လော့။ ငွေ ကို ပမာဏ မ ပြု။ ရွှေ ကို အလို မ ရှိ သော မေဒီ လူများကို သူ တို့ တဘက် ၌ ငါ နှိုးဆော် မည်။¹⁸သူတို့သည် လူပျို တို့ကို လေး နှင့် ရိုက်ခတ် ကြ လိမ့်မည်။ ကလေး တို့ကို မ သနား ကြ။ သူ တို့မျက်စိ သည် သူငယ် တို့ကို မ နှမြော ရ။¹⁹တိုင်း နိုင်ငံ တို့၏ အ ထွဋ် ၊ ခါလဒဲ အမျိုးသား တို့၏ ဘုန်း အသရေဖြစ် သော ဗာဗုလုန် မြို့သည် ဘုရား သခင်ဖျက်ဆီး တော်မူသောသောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁰ထိုမြို့၌ ကာလအစဉ်၊ လူမျိုး အဆက်ဆက် အဘယ်သူ မှ မ နေ ရ။ ထို မြို့၌ အာရပ် လူ သည် တဲ ကို မှ မ ဆောက် ရ။ သိုးထိန်း တို့သည် သိုး ခြံ ကို မှ မ လုပ် ရကြ။²¹တောသားရဲ တို့သည် ထို မြို့၌ အိပ် ကြလိမ့်မည်။ အိမ် တို့သည် မြည်တတ်သော တိရစ္ဆာန် များနှင့် အပြည့် ရှိကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ် ငှက်တို့လည်း နေရာ ကျ၍ ၊ မျောက် တို့လည်း ကခုန် ကြ လိမ့်မည်။²²တောခွေး တို့သည် လည်း ၊ ဘုံ ဗိမာန် များ၌ ငင်း၊ မြေခွေး တို့သည်လည်း ၊ ကြက်သရေတိုက်များ၌ငင်း၊ အူ ကြ၊ မြည် ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော ကာလ နီး လှပြီ။ ထိုမြို့ ၏ အသက်တာ မ ရှည် ရ။

14အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ယာကုပ် အမျိုးကို သနား ၍ ကူသရေလ အမျိုးကို တဖန် ရွေးကောက် သဖြင့် ၊ သူ တို့ ကို နေရင်းပြည် ၌ နေရာ ချတော်မူလိမ့်မည်။ တကျွန်း တနိုင်ငံသား တို့သည် သူ တို့နှင့် ပေါင်း ဘော် ၍ ယာကုပ် အမျိုး ၌ ဆည်းကပ် ကြ လိမ့်မည်။²တပါးအမျိုးသား တို့သည် သူ တို့ကို နေရင်း အရပ် သို့ ပို့ဆောင် ကြ လိမ့်မည်။ ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့ သည် တ ပါးအမျိုးသား တို့ကို ထာဝရဘုရား ၏ ပြည် တော်တွင် ၊ ကျွန် နှင့် ကျွန်မ အရာ၌ ထား၍ စေစားကြ လိမ့်မည်။ အထက်က သိမ်း သွား ဘူး သော သူ တို့ ကို တဖန် သိမ်း ယူခဲ့ ကြ လိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲ ဘူး သောသူတို့ ကိုလည်း အုပ်စိုး ကြလိမ့်မည်။³ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ငြိုငြင် ခြင်း၊ စိုးရိမ် ခြင်း၊ သူတပါး စေစား၍ ဆင်းရဲ စွာ အစေ ကျွန် ခံရခြင်း ထဲက နှုတ်၍၊ ချမ်းသာ ပေးတော်မူလျှင်၊⁴သင် သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကို ရည်ဆောင်၍ ၊ ပုံ စကား ကို ဤ သို့မြွက် ဆို လိမ့်မည်။ အစိုး တရပြု သော သူ သည် ဆုံး လေ ပြီတကား။ ရွှေမြို့တော်သည် ဆုံးလေ ပြီတကား။⁵လူ သတ္တဝါတို့ ကို အမျက် ထွက်၍ ၊ အစဉ်မပြတ်ရိုက် ခြင်း၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည် ပြည်တို့ကို မာန စိတ်နှင့် အုပ်စိုး၍၊ အစဉ် မပြတ်ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို

ပြုသောအခမ္မ လူတို့၏တောင်ဝေး ကို၎င်း၊⁶ ထိုသို့အစိုးရ သောသူ တို့ ၏ ရာဇ လုံတံကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ချိုး တော်မူပြီ။⁷ မြေ တ ပြင်လုံး သည် ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာ ခြင်းရှိ၏။ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆို သံနှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။⁸ ထင်းရှူး ပင်နှင့် လေဗနန် အာရဇံ ပင် တို့က၊ သင်တို့သည် လဲ ပြီးသည် နောက်၊ ငါ တို့ကို ခုတ်လှဲ သော သူ သည်မ တက် မ လာ ရ ဟု သင့် ကို ရည်ဆောင်၍ ဝမ်းမြောက် ကြ၏။⁹ သင် သည် ရောက် လာသောအခါ၊ အောက် အရပ် မရဏာ နိုင်ငံ သည် ကြိုဆို အံ့သော ငှါ လှုပ် လေ၏။ သင်ချိုင်း သားများနှင့် လောကီ မင်း များအပေါင်း တို့ကို သင့် အတွက် ကြောင့် နှိုးဆော် လေ၏။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင် အပေါင်း တို့ကို ရာဇပလ္လင် တို့မှ ထ စေ၏။¹⁰ ထိုသူ အပေါင်း တို့က၊ သင် သည် လည်း ငါ တို့ကဲ့သို့ အားနည်း ပါသည်တကား။ ငါ နှင့် တူ ပါသည် တကား။¹¹ သင် ၏ ဘုန်း အသရေနှင့် သင် ၏ တုရိယာ မျိုး အသံ ဗလံတို့ကို မရဏ နိုင်ငံတွင် ရှုတ်ချ လေပြီတကား။ သင့် အောက် ဌ် ပိုး ကောင် များ ကို ခင်း လျက် ၊ သင့် အပေါ်၌ တီ ကောင် များ ကို ခြံ့ လျက် ရှိ ပါသည် တကား ဟု သင့် ကို နှုတ်ဆက် ၍ ပြော ဆို ကြ လိမ့်မည်။¹² အို နံနက် သား ၊ မို ယ်း သောက် ကြယ်၊ သင် သည် ကောင်းကင် က ကျ လေ ပြီ တကား။ အပြည် ပြည် တို့ ကို နှိပ်စက်သောသင်သည်၊ မြေ တိုင်အောင် ခုတ်လှဲ ခြင်းကို ခံရလေ ပြီတကား။¹³ သင် ကလည်း ၊ ကောင်းကင် ပေါ်သို့ ငါ တက် မည်။ ဘုရား သခင်၏ ကြယ် တို့အပေါ် မှာ ငါ ပလ္လင် ကို ငါ ချီးမြှောက် မည်။ မြောက် မျက်နှာဘက်၊ ဗျာဒိတ်တော် တောင် ပေါ် မှာ ငါ ထိုင် မည်။¹⁴ မို ယ်း တိမ် ထိပ် ပေါ်သို့ ငါ တက် မည်။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားကဲ့သို့ ငါနေ မည်ဟုစိတ် အကြံရှိ လေပြီ။¹⁵ သို့ သော်လည်း၊ သင်သည်မရဏာ နိုင်ငံ၊ သင်ချိုင်း တွင်း ထဲသို့ နှိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရလေ ပြီ။¹⁶ သင့် ကိုမြင် သောသူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု ၍ ဆင်ခြင် ပြီး လျှင်၊ မြေကြီး ကို တုန်လှုပ် စေ၍၊ တိုင်း နိုင်ငံများ ကို လှုပ် ချောက် သော သူ ကား ဤ သူ လော။¹⁷ လောကီ နိုင်ငံ ကို တော ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ၍၊ မြို့ များ ကို ဖျက်ဆီး သော သူ၊ အချုပ် ခံ ရသော သူ တို့ ကို မိမိနေရာသို့ တဖန်မ လွတ် သော သူ ကား ဤ သူ လော။¹⁸ အပြည် ပြည် သော ရှင်ဘုရင် အပေါင်း တို့သည် အသီးအသီး မိမိ တို့စေတီ ၌ ဘုန်း အသရေနှင့် အိပ် ကြ၏။¹⁹ သင့် ကိုမူကား ၊ ရံ့ရှာ ဘွယ်သော သစ်ခက် ကဲ့သို့ သင်ချိုင်း ထဲ က ထုတ်ပစ် ရ၏။ ကွပ်မျက် သော သူ၊ ထား ဖြင့်ထိုး သော သူ၊ သင်ချိုင်းတွင်း ၌ ကျောက်စု ထဲသို့ ချ သော သူများ နှင့် ဖုံးအုပ် လျက်၊ ခြေဖြင့် ကျော်နင်း သော အသေကောင် ဖြစ်လေ၏။²⁰ သူတပါးတို့နှင့်ရောနှော ၍ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုမ ခံရ။ အကြောင်း မူကား၊ မိမိ ပြည် ကို ဖျက်ဆီး ပြီ။ မိမိ အမျိုးသား ချင်း တို့ကိုသတ် လေ ပြီ။ အခမ္မ ပြုသော သူတို့ ၏အန္တယ် သည် ဂုဏ် အသရေ အလျှင်း မ ရှိ ရ ဟု ပြောဆို ကြ လိမ့်မည်။²¹ သူ ၏ သား မြေးတို့သည်မ ထ ၊ မြေကြီး ကိုမပိုင် ၊ မြေ တပြင်လုံးတွင် ရန်သူ

များကို မနှိုးဆော်နိုင် မည် အကြောင်း၊ သူ တို့အဘို့ ဘိုးဘေး တို့၏ အပြစ် ကြောင့် ကွပ်မျက် ခြင်းကို ပြင် ကြ လော။²² ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သူ တို့ တာဘက် ၌ ထ ၍ ဗာဗုလုန် မြို့၏နာမ နှင့် အကြွင်း အကျန်ကို၎င်း ၊ သား မြေး တို့ကို၎င်း ပယ် ဖြတ် မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²³ တဖန်လည်း၊ ငါသည် ထိုမြို့ကို ဖြူ ကောင်များနေရာ ၊ ရေ လွှမ်းမိုး ရာအရပ်ဖြစ် စေမည်။ ဖျက်ဆီး ခြင်း၏ တန်မြက်စည်း ဖြင့် လှည်း မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကျိန်ဆို ၍ မိန့် တော် မူ သည်ကား၊²⁵ ငါ ၏ မြေ ပေါ် မှာ အာ ရှု ရီ မင်း ကို ငါ နှိပ်စက် မည်။ ငါ ၏ တောင် ရိုးပေါ် မှာ ခြေဖြင့် ကျော်နင်း မည် ဟု ငါကြံစည် သည် အတိုင်း ဖြစ် ၍၊ ငါစီရင် ချက်လည်း တည် ရ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ ၏ ထမ်းဘိုး ကို သူ တပါးအပေါ်က ရွှေ့၍၊ သူ တို့ပခုံး ပေါ်မှာ တင်သောဝန် ကိုချ ရသော အခွင့်ရှိ လိမ့်မည်။²⁶ မြေ တပြင်လုံး တွင် ထိုသို့ကြံစည် တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း သော ပြည် တို့ အပေါ်မှာ ထို သို့လက် တော်ကို ဆန့် လျက်ရှိ၏။²⁷ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အကြံ တော်ကို အဘယ်သူ ဖျက် လိမ့်မည်နည်း။ ဆန့် တော်မူ သောလက် တော်ကို အဘယ်သူ လှန် လိမ့်မည်နည်း။²⁸ အာခတ် မင်းကြီး အနိစ္စ ရောက်သောနစ် တွင် ခံရ သောဗျာဒိတ် တော် ဟူမူကား၊²⁹ အိုဖိလိတုတိ ပြည်လုံး ၊ သင့် ကို ရိုက် သောကြိမ်လုံး ကျိုး သည်ကို ထောက်၍၊ ဝမ်း မ မြောက်နှင့်။ ထိုမြေအမျိုး ထဲကမြေ ဆိုးပေါက်လိမ့်မည်။ သူ ၏အန္တယ် သည် လည်း ပျံ တတ် သော မီးမြေ ဖြစ်လိမ့်မည်။³⁰ အတိုင်းထက်အလွန် ဆင်းရဲ သော သူတို့သည် စား ရကြ လိမ့်မည်။ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သော သူ တို့သည် ဘေး လွတ် လျက် အိပ် ရကြ လိမ့်မည်။ ငါသည် သင် ၏အမြစ် ကို သွေ့ ခြောက်ခြင်းအားဖြင့် သတ် ၍ ၊ သင် ၏ အကြွင်း ကိုလည်း မြေဆိုးသည်ကွပ်မျက် လိမ့်မည်။³¹ အိုတံခါး ၊ ညည်းတွား လော့။ အို မြို့ ၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်း လော့။ အိုဖိလိတုတိ ပြည်လုံး ၊ သင် သည် မှိုင်တွေ လျက် ရှိ ၏။ မြောက် မျက်နှာ မှ မီးခိုး ထွက် လာ၏။ ထိုအလုံးအရင်း ၌ တယောက် တခြားစီ နေသော သူမ ရှိ။³² တပြည် တနိုင်ငံမှ ရောက်လာသောသံတမန် တို့ အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြော ရ မည် နည်း ဟူ မူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဇိ အုန် မြို့ ကို တည်ထောင် တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဆင်းရဲသား တို့သည် ထိုမြို့၌ ကိုးစား ကြ၏။

15 မောဘ ပြည် နှင့် ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် တော် ကား၊ လုပ်ကြံ သော ညဉ့် အခါ ၊ မောဘ ပြည်အာရ မြို့သည် ပျက်စီး ၏။ လုပ်ကြံ သော ညဉ့် အခါ ၊ မောဘပြည် ကိရ မြို့သည် ပျက်စီး ၏။² ပြည်သား တို့သည် ဗက်မြို့၊ ဒိဘုန် မြို့၌ မြင့် သောအရပ်သို့ တက် ၍ ငိုကြွေး ကြ၏။ မောဘ ပြည်သူတို့ သည် နေဗော မြို့၊ မေဒဘ မြို့ပေါ်မှာ

ညဉ်းတွား မြည်တမ်းကြ၏။ သူ တို့ခေါင်း ပေါ်မှာ ဆံပင်မရှိ။ သူတို့ မုတ်ဆိတ် ကိုလည်း ရိတ် ပယ် ပြီ။³ လမ်း ခရီးတို့တွင် လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် ကြ ၍၊ အိမ်မိုး ပေါ်၌၎င်း၊ လမ်းမ ၌ ၎င်း ရှိသမျှ သော သူ တို့ သည် ညဉ်းတွား မြည်တမ်း၍၊ အလွန် မျက်ရည် ကျ ကြ၏။⁴ ဟေရှာယုန် မြို့နှင့် ဇလာလေ မြို့တို့လည်း ငိုကြွေး ၍၊ ငိုသံ သည် ယာဟတ် မြို့တိုင်အောင် ကြား ရ၏။ မောဘ သူရဲ တို့သည် လည်း၊ တုန်လှုပ် သောစိတ် နှလုံးနှင့် ငိုကြွေး ကြ၏။⁵ ငါ့နှလုံး သည် လည်း၊ မောဘ အဘို့ ငိုကြွေး ၏။ ပြေးသော သူ တို့သည်၊ သုံးနှစ် အသက် ရှိ သော နွားမ ကဲ့သို့ဇော ရ မြို့တိုင်အောင် လည် ကြ၏။ လူဟိတ် တောင်ပေါ်သို့ မျက်ရည် ကျ လျက် တက် ကြ၏။ ဟော ရန်မဲ့ မြို့သို့ သွား သော လမ်း ၌ လည်း ဆုံးရှုံး ခြင်းအသံ ကို လွှင့် ကြ၏။⁶ အကြောင်း မူကား၊ နိမရိမ် ရေကန် တို့သည် ဆိတ်ညံ ၍၊ မြက်ပင် များ သွေ့ ခြောက်ခဲ့ပြီ။ ပျိုး ပင်များ လည်း သေ ခဲ့ပြီ။ စိမ်း သောအပင် တပင်မျှမ ရှိ။⁷ ထို့ကြောင့် ၊ သူတို့သည် မိမိတို့ဆည်းဖူး သော ဥစ္စာ ၊ သိုထားသော ဘဏ္ဍာ များကို မို ဖမ်းမခ ပင် ချိုင့် သို့ ယူ သွားကြလိမ့်မည်။⁸ ငိုကြွေး သောအသံသည် မောဘ ပြည် ကို နှံ့ပြား လေ၏။ ညဉ်းတွား မြည်တမ်း သော အသံသည် ဧဂလိမ် မြို့ တိုင်အောင် ၎င်း ၊ ဗေရဇလိမ် မြို့ တိုင်အောင်၎င်း ရောက်လေ၏။⁹ အကြောင်း မူကား၊ မုဒိန် မြို့ရေ တို့သည် အသွေး နှင့်ပြည့် ကြ၏။ ဒီဇန် မြို့အပေါ် မှာ အခြား သော ဘေးများ ကို၎င်း၊ လွတ်အောင် ပြေး သော မောဘ ပြည်သားနှင့် ကျန် ကြွင်းသော ပြည် သားအပေါ် မှာ ခြင်္သေ့ တို့ကို၎င်း ငါရောက် စေမည်။

16 မြေ ရှင် ထံသို့သိုးသငယ် ကိုပေး လိုက်ကြလော့။ သေလ မြို့ မှ တော တရှောက်လုံး၊ ဇီအုန် သတို့သမီး ၏ တောင် သို့ ပေးလိုက် ကြ လော့။² မိမိ အသိုက် ကို စွန့်ပစ် ၍ လည် ရသော ငှက် ကဲ့သို့ ၊ မောဘ သမီး တို့သည် အာ နုန် မြစ် ကူး ရာ ကမ်းနား မှာ ရှိ ကြ လိမ့်မည်။³ အကြံ ပေး လော့။ တရား သဖြင့် စီရင် လော့။ မွန်းတည့် အလင်းထဲ ၌ ညဉ့် ကဲ့သို့ သင် ၏အရိပ် ကို ဖြစ် စေလော့။ နှင်ထုတ် သော သူ တို့ကို ဝှက် ထား လော့။ ပြေး သော သူ တို့ ကို မ ပြ နှင့်။⁴ မောဘ ပြည်မှ နှင်ထုတ် သောသူတို့ သည် သင် နှင့်အတူ နေ ကြ စေလော့။ ဖျက်ဆီး သော သူ၏ လက်မှ လွတ် စေခြင်းငှါ သူ တို့ ကို စောင့်မ လော့။ သင့် ကို ညဉ်းဆဲ သော သူမ ရှိ။ ဖျက်ဆီး သော သူ ပြတ် လေ၏။ နိပ် နင်း သော သူ တို့ ကို မြေ ပေါ်က ပယ်ရှင်း လေ ပြီ။⁵ ရာဇ ပလ္လင် သည် လည်း ၊ ကရုဏာ ၌ တည် လိမ့်မည်။ သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ပလ္လင် တော် ပေါ် မှာ ထိုင် တော် မူ သော သူ သည် ဖြောင့်မတ် စွာ စစ်ကြော ၍ ၊ တရား မှု ကို အလျင် အမြန် ဆုံးဖြတ် တော် မူ လျက်၊ ဒါ ဝိ ဒိ မင်း၏ တဲ တော်၌ တရား စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။⁶ မောဘ ၏ မာန ကို ငါတို့သည်ကြား သိကြ၏။ အလွန်ကြီး သော မာန ဖြစ်၏။ ထောင်လွှား စော်ကား ခြင်း၊ ဒေါသ

အမျက်ထွက်ခြင်းရှိ၍၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဝါကြွား သော စကား ကိုပြောတတ်၏။⁷ ထို့ကြောင့်၊ မောဘ သည် မိမိအတွက် ညဉ်းတွား မြည်တမ်းရလိမ့်မည်။ ပြည်သားရှိသမျှ တို့သည် ညဉ်းတွား မြည်တမ်း ကြ လိမ့်မည်။ ကိ ရဟ ရက် မြို့ပျက် သည် အတွက် သင် တို့သည် ညဉ်းတွား ကြ လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ဒဏ်ခတ် ခြင်း ကို အလွန်ခံ ရ၏။⁸ ဟေရှာယုန် လယ်ပြင် တို့သည် သွေ့ခြောက် ကြ ၏။ စိ ဗမာ စပျစ် နွယ်ပင် အညွန့်များကိုလည်း တပါး အမျိုးသား မင်း တို့သည် ချိုး ကြ ပြီ။ ထိုအညွန့် တို့သည် အထက်က ယာဇာ မြို့တိုင်အောင် ရောက် ၍၊ တော ၌လည် တတ်ကြ၏။ အလက် တို့သည် ရှည်လျား ၍၊ ပင်လယ် ကို လွန် ကြ၏။⁹ ထို့ကြောင့် ၊ ယာဇာ မြို့အတွက် မျက်ရည် ကျ သကဲ့သို့ ၊ စိ ဗမာ စပျစ် နွယ်ပင် အတွက် ငါ သည် မျက်ရည် ကျမည်။ အိုဟေရှာယုန် မြို့နှင့် ဇလာလေ မြို့၊ ငါ သည် မျက်ရည် ကျလျက် သင့် ကိုရေလောင်း မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏သစ်သီး နှင့် စပါးနှံ တို့သည် စစ်တိုက် သံ နှင့် တွေ့ကြုံ ကြ ပြီ။¹⁰ ဝပြော သောလယ်ပြင်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း ပြတ် လေပြီ။ စပျစ် ဥယျာဉ်၌ သီချင်း မ ဆိုရကြ။ မ ကြွေးကြော် ရကြ။ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်း၌ စပျစ်သီးကိုနှင့် သောသူလည်း မ နင်း ရ။ ကြွေးကြော် သော အသံ ကိုလည်းငါ ပြတ် စေပြီ။¹¹ ထို့ကြောင့် ၊ ငါ့ ဝမ်း သည် မောဘ ပြည်အတွက် ၊ ငါ့ အအူ သည် ကိရဟရက် မြို့ အတွက် ၊ စောင်း ကဲ့သို့ မြည် ရ လိမ့်မည်။¹² ထိုအခါ မောဘ သည် မိမိမြင့် သောအရပ်၌ မိမိကို ပင်ပန်း စေခြင်း၊ ပဌနာ ပြုအံ့သောငှါ မိမိ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနသို့ ဝင် ခြင်းအရာသည် ထင်ရှား သော်လည်း ၊ အကြံ မ မြောက်နိုင်ရာ။¹³ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် မောဘ ၏ အကြောင်း စကား ကို အထက်က မိန့် တော်မူ၏။¹⁴ ယခုတဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အခစား သောသူရေတွက် သည်အတိုင်း၊ သုံးနှစ် လွန်မှ၊ မောဘ ပြည်၏ ဘုန်း အသရေသည် မိမိအလုံး အရင်းနှင့် တကွ ရှုတ်ချ ခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ကျန် ကြွင်းသောသူတို့သည် အလွန်နည်း ၍၊ ခွန်အား ကုန်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

17 ဒမာ သက် မြို့နှင့် ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် တော် ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။ ဒမာသက် မြို့သည် မြို့မဖြစ်အောင် ပျက်စီး ရာပုံ ဖြစ် ရ၏။² အာ ရော် မြို့ များကို စွန့်ပစ် သောကြောင့်၊ သိုးစု တို့သည်ပိုင်၍၊ အဘယ်သူမျှမ မောင်း ဘဲအိပ် ကြလိမ့်မည်။³ ဖေရိမ် ပြည်၌မြို့မ ရှိရ။ ဒမာသက် မြို့နှင့် ကျန် ကြွင်းသော ရှုရိ ပြည်၌ မင်း အာဏာမ ရှိရ။ သူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၏ ဘုန်း အသရေကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁴ ထိုကာလ ၌ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုန်း သည် လျော့ ၍ ၊ ဆူဝ ခြင်းလည်း ပိန့် ကြုံခြင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။⁵ လူသည် စပါး ကိုသိမ်း ယူ၍ အသီး အနှံများ ကိုလက် နှင့် ရိတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ ရေ ဖိမ် ချိုင့် ၌ အသီးအနှံ တို့ကိုသိမ်း ရိတ်သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ထိုအမှုဖြစ် ရ

လိမ့်မည်။⁶ သို့ရာတွင် ၊ သံလွင် ပင်ကို လှုပ် ပြီးမှအပင်ဖျား ဌ အသီး နှစ် လုံးသုံး လုံး၊ အသီး ကောင်းသော အခက် တို့၌ လေး ငါး လုံးရှိ တတ်သကဲ့သို့ ၊ ကောက် သိမ်းစရာ အကြွင်း ရှိရ လိမ့်မည် ဟု ကြ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁷ ထို ကာလ ၌ လူသည်မိမိ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော အရှင်ကို ရည်မှတ် ၍၊ ကြ သရေလ အမျိုး၌ သန့်ရှင်း တော်မူသော ဘုရားကို ဖူး မျှော် ရလိမ့်မည်။⁸ မိမိလက်နှင့် လုပ် သော ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို မ မှတ် ရ။ မိမိ လက်ချောင်း နှင့် လုပ် သော အရာတည်းဟူသော အာရှရ ပင် တို့ကို၎င်း ၊ ရုပ်ထု တို့ကို၎င်း ပမာဏ မ ပြုရ။⁹ ထို ကာလ ၌ သူ ၏ခိုင်ခံ့ သော မြို့ တို့သည် ကြ သရေလ အမျိုးသား ရှေ့မှာ စွန့်ပစ် သော သစ်တော အကျန် အကြွင်းနှင့်သစ်ပင် အဖျားကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်သည် ဆိတ်ညံ့ လျက်ရှိ ရလိမ့်မည်။¹⁰ သင့် ကို ကယ်တင် တော် မူ သော ဘုရား သခင်ကို သင်သည် မေ့လျော့ ၍ ၊ မိမိ ခိုလှုံ ရာ ကျောက် ကို မိမိမ အောက်မေ့ သောကြောင့်၊ သာယာ သော ပျိုး ပင် တို့နှင့်၊ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံ အညွန့် တို့ကို စိုက်ပျိုး ၍၊¹¹ ထို ပျိုး ပင် တို့ကို ကြီးပွား စေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ အလျင်အမြန် အပွင့်ပွင့် စေ ခြ ၎င်းငှါ၎င်း ပြုပြီးမှ၊ သိမ်း ယူ ရာ ကာလ ၌ အသီးအနှံ့သည် ပျက်စီး ၍ ၊ သင်သည် မ ပျောက် နိုင် သော ဝမ်းနည်း ခြင်း ရှိ ရလိမ့်မည်။¹² သမုဒ္ဒရာ မြည် သံကဲ့သို့ မြည် တတ်သောလူ များ အလုံး အရင်း တို့၌၎င်း၊ အားကြီး သော ရေ တို့ သည် ဟုန်း သကဲ့သို့ ဟုန်း တတ် သောလူမျိုး တို့၌၎င်း အမင်္ဂလာရှိ၏။¹³ အားကြီး သောရေ တို့သည် ဟုန်း သကဲ့သို့ ၊ လူမျိုး တို့သည် ဟုန်း ကြသော်လည်း၊ ဆုံးမ တော် မူသောကြောင့် ၊ အဝေး သို့ ပြေး သွား ကြ လိမ့်မည်။ တောင် ပေါ် မှာ လေတိုက်၍ လွင့်သော ဖွဲ့ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ လေဘွေ ၌ ပါသွား သော အမှိုက်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သူတို့သည် နှင် ခြင်းကိုခံရကြ လိမ့်မည်။¹⁴ ညဦး ယံ ၌ ဘေး ရောက် ၍ ၊ နံနက် ယံမတိုင်မှီ ပျောက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ငါ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့သည် ထိုသို့သော အကျိုး ၊ ငါ တို့ကို လုယူ ဖျက်ဆီးသောသူတို့ သည်၊ ထိုသို့ သော အမွေ ဥစ္စာကို ခံရကြ လိမ့်မည်။

18 အဲ သ ယော ပိ မြစ် များ အနား မှာ အသံမြည် တတ် သော အတောင် ရှိ၍၊² ပင်လယ် လမ်းဖြင့် ၎င်း၊ ရေ ပေါ်၌ဂမာ လှေ ဖြင့် ၎င်း ၊ သံတမန် တို့ကို လွတ် တတ် သော ပြည်၊ နားထောင် လော့။ ခိုင်မာပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ယခုတိုင်အောင်၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိမ်နင်း တတ်ထသော၊ မြစ် ကွဲပြား သော မြေ ၌နေသောလူမျိုး ထံသို့၊ လျင်မြန် သောတံမန် တို့၊ သွား ကြ လော့။³ လောကီ နိုင်ငံ၌ နေ သော မြေကြီး သား အပေါင်း တို့၊ တောင် ပေါ်မှာ အလံ ကို ထူ သောအခါ ကြည့် ရှုကြ လော့။ တံပိုး မှတ် သောအခါ နားထောင် ကြလော့။⁴ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ နေ အရောင်ထဲမှာ ကြည်လင် သော အရိန် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အသီးအနှံ့ ကို သိမ်း ယူ ရာ ပူ သော ကာလ၌ နှင်း နှင့်

ပြည့်စုံသော မိုဃ်းတိမ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ငါသည် ကျိန်းဝပ် ၍ ငါ့ နေရာ အရပ်မှာ ကြည့် ရှုမည်။⁵ စပျစ်သီး ကို သိမ်းယူ ရာ ကာလမတိုင်မှီ အငုံစေ့စုံ၍၊ အပွင့် လည်း လုံးသောအသီး ဖြစ် စဉ်အခါ၊ အညွန့် များ ကို တံစဉ် နှင့် ဖြတ်၍ ၊ အခက် အလက်များကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း တော်မူမည်။⁶ သူတို့သည် တောင် ပေါ်မှာ နေတတ်သော ငှက် များ၊ တောသားရဲ များတို့၏ အဘို့ ဖြစ်၍၊ ငှက် တို့သည် နွေ ကာလ၌၎င်း၊ သားရဲ အပေါင်း တို့သည် ဆောင်း ကာလ၌၎င်း၊ သူ တို့အပေါ် မှာ နေ ကြလိမ့်မည်။⁷ ထို အခါ ခိုင်မာပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ယခု တိုင်အောင်ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိမ်နင်း တတ်ထသော၊ မြစ် များ ကွဲပြား သော မြေ ၌နေသောလူမျိုး သည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်တည် ရာ ဇီ အုန် တောင် သို့ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဘို့ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာကို ဆောင် ခဲ့ကြလိမ့် သတည်း။

19 အဲဂုတုတု ပြည် နှင့် ခိုင်သော ဗျာဒိတ် တော်ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။ ထာဝရဘုရား သည် လျင်မြန် သော မိုဃ်းတိမ် ကို စီး ၍ အဲ ဂု တု တု ပြည်သို့ ကြွ တော်မူ၏။ ရှေ့ တော်၌ အဲ ဂု တု တု ပြည်၏ ရုပ်တု ဆင်းတု တို့သည် လှုပ်ရှား ၍ ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည်၏ နှလုံး သည် သူ ၏အထဲ မှာ အရည် ကျိုလျက် ရှိ လိမ့်မည်။² အဲ ဂု တု တု ပြည်သားတို့သည် အချင်းချင်း တ ယောက်နှင့် တ ယောက် ရန်ပြု စေ ခြ ၎င်း ငှါ ငါ နှိုးဆော် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ညီအစ်ကို ချင်း တ ယောက်နှင့် တ ယောက်၊ အိမ်နီးချင်း တ ယောက်နှင့် တ ယောက်၊ တ မြို့ နှင့် တ မြို့ ၊ တ နိုင်ငံ နှင့် တ နိုင်ငံ စစ်တိုက် ကြ လိမ့်မည်။³ အဲ ဂု တု တု ပြည်၏ စိတ် သည် သူ ၏အထဲ မှာ ပျက် လိမ့်မည်။ သူ ၏အကြံ ကိုလည်း ငါ ဖျက် မည်။ သူ တို့သည် ရုပ်တု တို့၌၎င်း ၊ ပြုစား သော သူ တို့၌ ၎င်း ၊ နတ်ဝင်နှင့် စုန်း တို့၌၎င်း ဆည်းကပ် ကြ လိမ့်မည်။⁴ အဲ ဂု တု တု ပြည် သား တို့ ကို ကြမ်းကြုတ် သော သခင် တို့ လက် သို့ ငါ အပ် သဖြင့် ၊ ပြင်းထန် သော ရှင်ဘုရင် တ ပါး သည် အုပ်စိုး လိမ့်မည် ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁵ ထိုအခါပင်လယ် ရေ ပြတ် လိမ့်မည်။ မြစ် ရေ လည်း လျော့ ၍ ခန်းခြောက် လိမ့်မည်။⁶ ချောင်း ရေများ လည်း ပုပ် ကြလိမ့်မည်။ အဲ ဂု တု တု မြစ် လက်ကြားတို့လည်း ရေ ပြတ်၍ ခန်းခြောက်သဖြင့်၊ ကျူပင် နှင့် ကိုင်း ပင်တို့သည် ညှိုးနွမ်း ကြ လိမ့်မည်။⁷ မြစ် လက်ကြား နား နှင့် ချောင်း ဝ နား မှာ ပေါက် သော မြက်ပင် အစရှိသော၊ မြစ် နားမှာ စိုက် သမျှ တို့သည် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီး ပ ပျောက် ကြ လိမ့်မည်။⁸ တံငါ တို့သည် ညည်းတွား ကြ လိမ့်မည်။ မြစ် ၌ ငါးများ ကို ချ သမျှ သောသူတို့သည် မြည်တမ်း ၍ ရေ ပေါ်မှာ ပိုက်ကွန် ကို ဖြန့် တတ်သောသူတို့ သည် စိတ်ပျက် ကြလိမ့်မည်။⁹ ပိုက်ဆန် လုပ် သောသူနှင့် ဈာ မျိုးကို ရက် သောသူ တို့ သည်လည်း အကျိုးနည်း ရှိကြလိမ့်မည်။¹⁰ အမှီ တက်တို့သည်

ပျက်၍ အခစားသောသူအပေါင်းတို့သည် ညှိုးငယ်သောစိတ် ရှိကြလိမ့်မည်။¹¹ အကယ်စင်စစ်ဇောနမင်းတို့သည် အရူးဖြစ်ကြ၏။ ဖာရောဘုရင်၏တိုင်ပင်မှုမတ်တို့သည် မိုက်သောအကြံကိုပေးကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ပညာရှိအမျိုး၊ ရှေးဘုရင်တို့အနွယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖာရောဘုရင်အား အဘယ်ကြောင့် လျှောက်ကြသနည်း။¹² သူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သင်၏ ပညာရှိတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည် တဘက်၌ အဘယ်သို့ ကြံစည်တော်မူသည်ကို ယခုပြောကြပါစေ။ ဘော်ပြုကြပါစေ။¹³ ဇောနမင်းတို့သည် အရူးဖြစ်ကြပြီ။ နောဗမင်းတို့သည် မှားယွင်းကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၏အမျိုးအနွယ်များကိုအုပ်သော အကြီးအကဲတို့ကိုလည်း မှားယွင်းစေကြပြီ။¹⁴ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၏ အလယ်၌ ယစ်မူးသော သဘောကို ပြင်ဆင်တော်မူသဖြင့် ယစ်မူးသောသူသည် မိမိအန်ဖတ်၌ လဲသကဲ့သို့၊ အဲဂုတ္တုပြည် သားတို့သည် ပြုလေသမျှ တို့၌ မှားယွင်းကြပြီ။¹⁵ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဦးခေါင်းဖြစ်စေ၊ အမြီးဖြစ်စေ၊ စွန်ပလွံလက်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ပြီးစီးနိုင်သော အမှုအလျှင်းမရှိရ။¹⁶ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို လှုပ်ရှားတော်မူသောကြောင့်၊ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။¹⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည် တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်ကြောင့် ယုဒပြည်သည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယုဒပြည်ဟူ၍ပြောကာမျှနှင့် လူတိုင်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။¹⁸ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် မြို့ငါးမြို့တို့သည် ခါနာန်ဘာသာစကားကိုပြော၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကိုခံကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့တို့တွင် တမြို့ကို သူရိယာမြို့ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။¹⁹ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်အလယ်တွင် ထာဝရဘုရားကို ပူဇော်ရာယဇ်ပလ္လင်ရှိလိမ့်မည်။ ပြည်စွန်းနားတွင်လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ မှတ်တိုင်ရှိလိမ့်မည်။²⁰ ထိုမှတ်တိုင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တွင် နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ သက်သေလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြသည်ရှိသော်၊ ကယ်တင်သောအရှင်၊ အမှုစောင့်သခင်ကို သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ထိုသခင်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။²¹ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ထာဝရဘုရားကို သိရကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို သိသောကြောင့်၊ ပူဇော်သကုကာ အလှူဒါနကို ဆက်ကပ်၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ရှေ့

တော်၌ သစ္စာဂတိထား၍၊ ထားသည့်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။²² ထာဝရဘုရားသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ခတ်ပြီးသော ဒဏ်ရာကို ပျောက်စေတော်မူမည်။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရားထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည့်ကာလ၊ သူတို့တောင်းပန်ခြင်းကို နားထောင်၍ ဒဏ်ရာကို ပျောက်စေတော်မူမည်။²³ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သည်အာရှုရီပြည်တိုင်အောင်၊ လမ်းတွင် လိမ့်မည်။ အာရှုရီလူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူသည် အာရှုရီပြည်သို့ ၎င်း သွားလာ၍ အဲဂုတ္တုလူနှင့် အာရှုရီလူတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။²⁴ ထိုကာလ၌ ကုသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တုအမျိုးနှင့် ၎င်း၊ အာရှုရီအမျိုးနှင့် ၎င်း ပေါင်း၍၊ တတိယအမျိုးတည်း ဟူသောမြေကြီးအလယ်၌ မင်္ဂလာပြုသော အမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။²⁵ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ၏လူအဲဂုတ္တုအမျိုး၊ ငါပြုပြင်သော အာရှုရီအမျိုး၊ ငါ၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ကုသရေလအမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးတော်မူလိမ့်မည်။

20 အာရှုရီရှင်ဘုရင်သာဂုန် စေလွှတ်သော ဗိုလ်မင်းတာတန်သည် အာဇုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ထိုမြို့ကို လုပ်ကြံသော နှစ်တွင်၊² ထာဝရဘုရားက သင်သည်သွား၍ ခါးစည်းသော လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခြေနှင့် ကိုချွတ်လော့ဟု၊ အာမတ်သားဟေရှာယကို မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် ပြု၍ အဝတ်ကို မဝတ်၊ ခြေနှင့်ကိုမစီးဘဲ သွားလာလျက်နေ၏။³ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ဟေရှာယသည် အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ကုရုပြည်၌ ပုပုနိမိတ်၊ အံ့ဘွယ်သော အရာကိုပြုခြင်းငှါ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံးအဝတ်ကိုမဝတ်၊ ခြေနှင့်ကိုမစီးဘဲ သွားလာသကဲ့သို့၊⁴ ထိုနည်းတူ အဲဂုတ္တုလူများကို အရှက်ခွဲခြင်းအလိုငှါ၊ အာရှုရီရှင်ဘုရင်သည် အဲဂုတ္တုလူနှင့် ကုရုလူအကြီးအငယ်တို့အား အဝတ်နှင့် ခြေနှင့်ကိုချွတ်၍၊ တင်ပါးကိုမျှမဖုံးစေဘဲ၊ ဘမ်းဆီးချုပ်ထားသိမ်းသွားလိမ့်မည်။⁵ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုးစားသော ကုရုပြည်ကို၎င်း၊ ဝါကြားသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို၎င်းရှက်ကြလိမ့်မည်။⁶ ထိုကမ်းနားမှာ နေသောသူများကလည်း၊ ကြည့်ပါ။ အာရှုရီရှင်ဘုရင်၏ လက်မှလွတ်ခြင်းငှါ ငါတို့မြော်လင့်ရာအရာ၊ ပြေး၍ခိုလှုံရာအရာသည် ထိုသို့ဖြစ်ပါသည်တကား။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု ထိုအခါဆိုကြလိမ့်မည်။

21 ရေလွှမ်းမိုးသော တောနှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ တောင်လေမုန်တိုင်း တိုက်သကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ပြည်၊ တောကြီးမှလာ၏။² ကြောက်မက်ဘွယ်သော ရူပါရုံကို ငါမြင်ရ၏။ လူယူတတ်သောသူသည် လူယူ၏။ ဖျက်ဆီးတတ်သော

သူသည် ဖျက်ဆီး ၏။ ဧဝံ ပြည်သားတို့၊ တက် သွားကြ လော့။
 မေဒိ ပြည်သားတို့၊ မြို့ကိုဝိုင်း ထားကြ လော့။ ထိုမြို့ကြောင့်၊ သူ
 တ ပါး ညည်းတွား ခြင်း ရှိ သမျှ ကို ငါ ငြိမ်း စေ၏။³ ထို့ကြောင့် ၊
 ငါသည် ခါးနာ လှ၏။ သား သွား သော မိန်းမခံ ရသကဲ့သို့၊ ဝေဒနာ
 ကို ခံ ရ၏။ နား မ ကြား နိုင် အောင် ပြင်းထန်စွာ ခံ ရ ၏။ မျက်စိ
 မ မြင် နိုင် အောင် မှိုင်တွေ လျက် ရှိ၏။⁴ ငါ့ စိတ် နှလုံး သည် မူး
 လျက်ရှိ၏။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အရာဖြင့် ငါ သည်ထိတ်လန့်
 လျက်ရှိ၏။ ငါ ပျော်မွေ့ သော ညဉ့် ကို ဘေး နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော်
 မူ၏။⁵ စားပွဲ ကို ပြင် ပြီ။ ကင်းစောင့် ကို ထား ပြီ။ စား သောက်
 လျက် နေ ကြ၏။ အိုမင်း များ တို့၊ ထ ကြ၊ လွှား ကို ဆီ လောင်း
 ကြ။⁶ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရား ရှင်က၊ သင်သွား ၍ ကင်းစောင့်
 ကိုထား လော့။ မြင် သည့်အတိုင်း ပြော စေလော့ ဟု ငါ့ အား မိန့်
 တော်မူ၏။⁷ ကင်းစောင့်သည်လည်း၊ နှစ်စီးစီ နှစ်စီးစီ ချီလာ သော
 မြင်း တပ် တတပ်၊ မြည်း တပ် တတပ်၊ ကုလားအုပ် တပ် တတပ်
 ကို မြင် ၍ ၊ သတိနှင့် စေ့စေ့ကြည့်ရှုနားထောင် ပြီးလျှင်၊⁸ သခင် ၊
 ကျွန်တော် သည် နေ့အချိန်၌ ကင်းမော်စင် ပေါ်မှာ အစဉ် ရပ် ၍၊
 တညဉ့် လုံး၌လည်း ကင်း စောင့် လျက်နေပါ၏။⁹ ယခု မှာ နှစ်စီး
 စီ နှစ် စီး စီ ချီ လာ သော မြင်း စီး သူရဲ တပ် ကို မြင် ပါသည် ဟု
 ခြေသို့ ကဲ့သို့ကြွေးကြော် ၏။ သူ ကလည်း၊ ဗာဗုလုန် မြို့ပြုလဲ ပြီ၊
 ပြုလဲ ပြီ၊ သူ ၏ဘုရား ရုပ်တု ဆင်းတုရှိသမျှ တို့သည် မြေ ပေါ်မှာ
 ကျိုးပဲ့ လျက် ရှိကြ ပါသည်ဟု ထပ်၍ဆို လေ၏။¹⁰ ငါ နင်း နယ်၍
 ငါ့ တလင်း ပြင် မှ ထွက် သော စပါး၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်
 ထာဝရဘုရား ၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် မိန့်တော်မူသည်
 ကို ငါ ကြား ရသည် အတိုင်း ၊ သင် တို့အား ငါဆင့်ဆို သတည်း။
¹¹ ဒု မာ ပြည် နှင့် ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် တော် ကား၊ အို ကင်းစောင့် ၊
 ညဉ့် အမှု ကား အဘယ်သို့ နည်း။ အို ကင်းစောင့် ၊ ညဉ့် အမှု ကား
 အဘယ်သို့ နည်း ဟု စိရ တောင် ပေါ်က ငါ့ ကို ဟစ် ခေါ်လေ၏။
¹² ကင်းစောင့် ကလည်း၊ နံနက် သည်လာ ၏။ ညဉ့် လည်း လာ၏။
 သင်တို့သည် မေးမြန်း လိုလျှင် မေးမြန်း ကြ။ ပြန် သွားကြ။ တဖန်
 လာကြဟု ဆို လေ၏။¹³ အာရပ် ပြည်နှင့် ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် တော်
 ကား၊ ခရီးသွားသော ဒေဒန် လူစု တို့၊ သင်တို့သည် အာရပ် တော
 မှာ ညဉ့်ကို လွန် စေရကြမည်။¹⁴ တေမ ပြည် သား တို့၊ ရေ ငတ်
 သောသူ အဘို့ ရေ ကို ယူ ခဲ့ကြ၏။ ပြေး သောသူကို မုန့် နှင့် ဆီး
 ၍ ကြိုကြ၏။¹⁵ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ထား ဘေး မှ ၎င်း၊
 ထုတ် သောထား ၊ တင် သောလေး ၊ အလွန်ခက် သော စစ်မှုမှ ၎င်း
 ပြေး ကြ၏။¹⁶ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည် ကား
 ၊ အခစား သောသူရေတွက်သည်အတိုင်း ၊ တနှစ် တွင် ကေဒါ မြို့၏
 ဘုန်း အသရေရှိသမျှ ကွယ်ပျောက် ၍၊¹⁷ ကျန် ကြွင်းသော ကေဒါ
 အမျိုးသား ၊ လေး စွဲသူရဲ တို့သည် အလွန် နည်း ကြလိမ့်မည်ဟု၊ က
 သရေလ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

22 ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံချိုင့် နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ် တော် ကား၊ သင့်
 တမြို့လုံး သည် အိမ်မိုး ပေါ်သို့ တက် ရမည် အကြောင်း ၊ အဘယ်
 အမှု ရောက်သနည်း။² အထက်က အသံ ဗလံများ ၍ အုတ်အုတ်
 ကျက်ကျက်ပြုတ်တော်သောမြို့ ၊ ရွှင်လန်း သောမြို့၊ သင်၏ လူသေ
 တို့သည် ထား လက်နက်ကြောင့် ဆုံး ကြသည်မ ဟုတ်။ စစ် တိုက်ရာ
 မှာ သေ ကြသည် မ ဟုတ်။³ သင် ၏ မင်း အပေါင်း တို့သည် အတူ
 ပြေး ကြ၏။ လေး သမား တို့ လက်၌ ချည်နှောင် လျက် ရှိ ကြ၏။
 တွေ့ သမျှ သောသင် ၏ လူတို့သည် အဝေး သို့ ပြေး သော်လည်း၊
 အတူ ချည်နှောင် လျက်ရှိကြ၏။⁴ ထိုကြောင့် ငါဆို သည်ကား၊ ငါ
 ကိုမကြည့် ပါနှင့်။ ပြင်း စွာငို ရမည်။ ငါ့ အမျိုး သတို့သမီး ပျက်စီး
 သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ စိတ် ပြေစေခြင်းငှါ မ ကြိုးစား ပါနှင့်။⁵ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံချိုင့် တွင်
 စီရင် တော် မူ သဖြင့် ၊ ဒုက္ခ ခံ ရာ ကာလ ၊ နှိပ်စက် နှောင့်ရှက် ရာ
 ကာလ၊ မြို့ရိုး ကို ဖြို ၍ တောင် တို့ကို အော်ဟစ် ရာကာလသည်
 ရောက်လေပြီ။⁶ ဧဝံ အမျိုးသည် မြားတောင့် ကို ဆောင် လျက်၊
 ရထား စီးသူရဲ ၊ မြင်း စီးသူရဲ တို့နှင့်တကွ လာ၏။ ကိရ အမျိုးသည်
 ဒိုင်း လွှားကို ထုတ် လေ၏။⁷ သင် ၏ အမြတ်ဆုံးသော ချိုင့် တို့သည်
 ရထား နှင့် ပြည့် ကြ၏။ မြင်း စီးသူရဲတို့သည် မြို့တံခါး ရှေ့မှာ တပ်
 ချ ကြ၏။⁸ ယုဒ ပြည်ကို ဖွင့်လှစ် သည် ဖြစ်၍ ၊ သင်သည် ထို အခါ
 လက်နက် စုံ သိုထားရာ၊ တော နန်း တော်သို့ ကြည့် ရှုလိမ့်မည်။⁹ ဒါ
 ဝိဒ် ၏မြို့ အပြို အပျက် များ သည် ကို သင်၏ လူ တို့သည် မှတ်
 ရကြလိမ့်မည်။ အောက် ရေကန် မှ ထွက် သော ရေ ကို စုဝေး စေ
 ကြလိမ့်မည်။¹⁰ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ ရှိ သော အိမ် များ ကို ရေတွက်
 ကြလိမ့်မည်။ မြို့ရိုး ကို ပြုပြင် လိုသောငှါ ၊ အိမ် များကို ဖြိုဖျက်
 ကြ လိမ့်မည်။¹¹ ရေကန် ဟောင်း မှ ထွက် သော ရေ စုဝေး ရာ ကို
 လည်း၊ မြို့ရိုး နှစ်ထပ်စပ်ကြား တွင် လုပ် ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်
 ၊ ဤ အမှု ကို စီရင် တော် မူ သော သူ ကို သင် တို့သည် မ ကြည့်
 မ မှတ် တတ် ကြ။ ရှေး က ဖန်ဆင်း တော် မူ သော သူ ကို ပမာဏ
 မ ပြု တတ် ကြ။¹² ထို ကာလ ၌ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း၊ ဆံပင်
 ကို ပယ် ဖြတ်ခြင်း၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် စည်း ခြင်း အ လို
 ငှါ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင်ထာဝရဘုရား သည် နှိုးဆော်
 တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း၊¹³ ကြည့် ပါ။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း
 ခြင်းအမှု၊ သိုး နွား များကိုသတ် ခြင်း၊ အမဲသား စား ခြင်း၊ စပျစ်ရည်
 သောက် ခြင်း အမှုကို ပြုလျက်၊ ငါတို့သည် စား ကြကုန်အံ့၊ သောက်
 ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန် သေ ရ ကြမည်ဟု ပြောဆို ကြသည် တကား။
¹⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ နား ၌ ဗျာဒိတ်
 ပေးတော်မူသည်ကား၊ အကယ် စင်စစ်သင် တို့အပြစ် သည် သင်
 တို့မသေ မချင်းတိုင်အောင် မ ပြေ မရှင်းရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 သခင် အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
 သခင် အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာ တော်စိုး၊

နန်းတော် အုပ် ရှေ့ဗန အိမ်သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ ¹⁶မြင့် သော အရပ်၌ ကိုယ် သင်္ချိုင်း တွင်းကို ထွင်း ၍၊ ကိုယ် နေရာ ကို ကျောက် ၌ ထု လုပ် သော သူ၊ သင်သည် ဤ အရပ်၌ သင်္ချိုင်း တွင်းကို ကိုယ် အ ဘို့ ထွင်း စေ ခြင်း ငါ ၊ ဤ အရပ် နှင့် အ ဘယ် သို့ ဆိုင် သနည်း။ ¹⁷ထာဝရဘုရား သည် ပြင်းစွာ သော နှင့်ထုတ် ခြင်း ဖြင့် သင့် ကို နှင်ထုတ် တော် မူ လိမ့်မည်။ သင့် ကို အမှန် ကိုင် ဘ မ်း၍၊ ¹⁸တ လိမ့်လိမ့် လှိုမ့် လျက်၊ လောက်လွဲ စာ ကဲ့သို့ ကျယ် သော ပြည် သို့ ပစ်လိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ထို ပြည်၌ သေ ရလိမ့်မည်။ ထို ပြည်၌ လည်း သင် ၏ ကြက်သရေ ရထား တို့သည်၊ သင့် အရှင် ၏ အမျိုး အရှက်ကွဲ စရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ¹⁹ငါသည်လည်း သင် ၏ အရာ ကို နှုတ် မည်။ သင် ၏ နေရာ မှ သင့် ကို ချ မည်။ ²⁰ထို ကာလ ၌ ငါ ကျွန် ၊ ဟိလခိ ၏ သား လျောက်မိ ကို ငါခေါ်၍၊ ²¹သင် ၏ဝတ်လုံ နှင့် ဝတ်ဆင် စေမည်။ သင် ၏ ခါးစည်း နှင့် ချီးမြှောက် ၍ ၊ သင် ၏ အစိုးရ သောအခွင့်ကို အပ် ပြီးလျှင် ၊ သူသည် ယေရုရှလင် မြို့သူ၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့၏ အဘ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ²²ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး ၏ တံခါးသော့ ကိုသူ ၏ ပခုံး ပေါ်မှာ ငါတင် ထားသဖြင့် ၊ သူသည် အဘယ် သူမျှမပိတ် နိုင် အောင် ဖွင့် လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမ ဖွင့် နိုင်အောင် ပိတ် လိမ့်မည်။ ²³မြ သော အရပ် ၌ စွဲသောတံစို့ ကဲ့သို့သူ ကိုငါစွဲ စေမည်။ သူသည် မိမိ အဘ ၏ အိမ် ၌ ကြက်သရေ ပလွင် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ²⁴သူ ၏ အဘ အိမ် ၌ ရှိသမျှ သော ဘုန်း အသရေ၊ အမျိုး အနွယ်၊ အမြတ်အယုတ် ၊ ခွက်ဖလားရှိသမျှ ၊ အင်တုံ ၊ အိုး အမျိုးမျိုး တို့ကို သူ ၌ ဆွဲ ထားကြလိမ့်မည်။ ²⁵ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ တွင် မြ သော အရပ် ၌ အရင်စွဲ သောတံစို့ သည် နေရာမှရွေ့၍ ၊ ခုတ် လှဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ ၌ ဆွဲထားသော ဥစ္စာ သည်လည်း ၊ ခုတ် ပယ်ခြင်း ကိုခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ၏။

23တုရု မြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ် တော် ကား၊ တာရှု သင်္ဘော များတို့၊ ညည်းတွား မြည်တမ်းကြလော့။ မြို့သည် အိမ် မ ရှိ၊ တည်းခို စရာ မရှိ သည် တိုင်အောင်ရှင်းရှင်းပျက်စီး လေပြီ။ ခိတုတိမ် ပြည် မှ သိတင်းကြား ရ၏။ ²ပင်လယ် ကူး တတ်သော ဇိဒုန် ကုန်သည် တို့သည် စည်ပင် စေသော၊ ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ နေ သောသူတို့၊ မှိုင်တွေ ကြ လော့။ ³များ သော ရေ ကို အမီပြု သော ရှိ ဟော ရ မျိုးစေ့ ၊ မြစ် ၏ အသီးအနှံ ကို ထိုမြို့ သည် အခွန် ရ၍၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် တို့၏ ဈေး ဖြစ် လေ ပြီ။ ⁴အို ဇိ ဒုန် မြို့ ရှက် ကြောက်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်း မူကား၊ ပင်လယ် တည်းဟူသော ပင်လယ် မြို့ကြီး က၊ ငါသည် ကိုယ်ဝန် မ ဆောင်၊ သား မ ဘွား၊ လူပျို နှင့် အပျို မ တို့ကို မ မွေးမြူ ရဟု ပြော ဆို၏။ ⁵အဲဂုတု တု ပြည်သား တို့သည် တုရု မြို့သိ တင်း ကို ကြားသောအခါ ၊ ထိုသိ တင်း ကြောင့် အလွန်စိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ⁶တာ ရှု မြို့သို့ ကူး ကြလော့။ ပင်လယ် နားမှာ နေ သောသူတို့၊ ညည်းတွား

မြည်တမ်းကြလော့။ ⁷ဤ မြို့သည် ရှေး ကာလ ၌ တည်သဖြင့် သင် တို့ရွှင်လန်း သော မြို့လော့။ ဝေး သော အရပ်၌ တည်းခို ခြင်း ငါ ၊ မိမိ ခြေ တို့သည် မိမိ ကိုဆောင် သွားကြ၏။ ⁸တုရု မြို့သည် ရာဇ သရေကို ပေး တတ်သော မြို့ဖြစ်လျက်၊ သူ ၏ကုန်သည် တို့သည် မင်းသား ၊ ဖောက်ကား ရောင်း ဝယ်သောသူတို့ သည် မြေကြီး မှူး မတ် ဖြစ် လျက်၊ ထိုမြို့တဘက်၌ အဘယ်သူ သည် ဤ အကြံ ကို ကြံစည်သနည်း။ ⁹ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ရှိ သမျှ သော ဘုန်း အသရေ၏ မာန ကို အရှက်ခွဲ ခြင်း ငါ ၊ ၎င်း၊ မြေကြီး မှူးမတ် အပေါင်း တို့ကို ရှုတ်ချ ခြင်းငါ ၎င်း ထိုသို့ကြံစည် တော် မူ၏။ ¹⁰အိုတာ ရှု မြို့၏သူ မီး ၊ ကမ်းရိုး ပျက် လေ ပြီ။ မြစ် ကဲ့သို့ ကိုယ် ပြည် ကို နှံ့ပြား လော့။ ¹¹ရန်သူ သည် ပင်လယ် ပေါ်မှာ လက် ကိုဆန့် ၍၊ တိုင်း နိုင်ငံတို့ကို လှုပ်ရှား လေ၏။ ခါနာန် ပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သော အရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီး စေခြင်းငါ ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်ရှိ၏။ ¹²ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသောကညာ ၊ ဇိဒုန် မြို့၏သူ မီး ၊ သင်သည် နောက် တ ဖန် ရွှင်လန်း ခြင်း မ ရှိရ။ ထ လော့။ ခိ တု တိမ် ပြည်သို့ ကူး သွားလော့။ ထို အရပ်၌လည်း ငြိမ်သက် ခြင်း မ ရှိရဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹³အထက်က မ ရှိ သော ခါလဒဲ အမျိုးသား တို့ နေ သော ပြည် ကို ကြည့်ရှု လော့။ ထို ပြည် ကို အာ ရှု ရိ မင်း သည် တောတွင်းသား တို့ နေ စရာ ဘို့ တည်ထောင် ၏။ ထို ပြည် သားတို့သည် ပြအိုး တို့ကို တည်ဆောက်၍၊ တုရု အိမ် တော် များ နှင့် မြို့ကို လည်း ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြ၏။ ¹⁴တာ ရှု သင်္ဘော များ တို့၊ ညည်းတွား မြည်တမ်းကြလော့။ သင် တို့၏ မြို့ကြီးသည် ပျက် ကုန်ပြီ။ ¹⁵ထို ကာလ ၌ တုရု မြို့ကို၊ မင်း ဆက် တ ဆက် အတိုင်း အရှည်၊ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် ပတ်လုံး၊ အဘယ်သူမျှမ အောက်မေ့ ရ။ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် လွန် သောအခါ ၊ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမအား သီချင်း ဆိုသကဲ့သို့ ၊ တုရု မြို့အား သီချင်း ဆိုလိမ့်မည်။ ¹⁶အဘယ်သူမျှမ အောက်မေ့သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊ စောင်း ကိုကိုင် ၍ မြို့ တွင် လှည့်လည် လော့။ သူ တ ပါးတို့သည် သင့် ကို သတိရ စေ ခြင်း ငါ ၊ သာယာ သော အသံ နှင့် တီး ၍၊ သီချင်း ကို များ စွာ ဆို လော့။ ¹⁷အနှစ် ခုနစ်ဆယ် လွန် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် တုရု မြို့ ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ သူ သည်လည်း တဖန် အမြတ် ရသော ဘာသာ သို့ လိုက် ပြန် ၍ ၊ မြေကြီး မျက်နှာ ပေါ် မှာ ရှိသမျှ သော လောကီ နိုင်ငံ တို့ နှင့် မတရားသော မေထုန် ကိုပြု လိမ့်မည်။ ¹⁸သို့ရာတွင် ၊ သူ ၏ ကုန်သွယ် ခြင်း၊ အမြတ် ရခြင်း အရာ တို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း လိမ့်မည်။ ဆည်းဖူး သိုထား ခြင်း ကို မ ပြုရ။ ကုန်သွယ် သော ဥစ္စာ သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ နေ သော သူ တို့အဘို့ ဖြစ်၍သူ တို့သည် ဝ စွာ စား ၍ ခိုင် သောအဝတ် ကို ဝတ် ကြလိမ့်မည်။

24ကြည့် ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ပြည် တော်ကို လွတ်လပ်

စေ၍ ပယ်ရှင်း မှောက်ထားသဖြင့် ၊ ပြည် သား တို့ ကို ကွဲပြား စေ တော်မူ၏။² ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ဆင်းရဲသား ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သခင်သည် ကျွန် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သခင်မ သည် ကျွန်မ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရောင်း သောသူသည် ဝယ် သောသူကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကြွေးရှင် သည် ကြွေးတင် သောသူကဲ့သို့ ၎င်း၊ အတိုး စား သောသူသည် အတိုး ပေးသောသူ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။³ တပြည် လုံး လွတ်လပ် ၍ ရှင်းရှင်း ပျက်စီး ရ လိမ့်မည် ဟူ သော အရာ ကို ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁴ ပြည် တော်သည် ငြိငြင် ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ၏။ လောက သည် အားလျော့ ၍ ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ၏။ ဘုန်းကြီး သော ပြည် သား တို့သည် အားလျော့ ကြ၏။⁵ ပြည် သား တို့သည် တရား တော်ကို လွန်ကျူး ခြင်း၊ အမိန့် တော်ကို ပြောင်းလဲ ခြင်း၊ ထာဝရ သစ္စာ တော်ကို ဖျက် ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ၊ ပြည် တော်သည် ညစ်ညူး ခြင်းရှိ ၏။⁶ ထို ကြောင့် ၊ ကျိန်တော်မူသောအကျိန် သည် ပြည် တော်ကို လွှမ်းမိုး ပြီ။ ပြည် သား တို့အပေါ်မှာ အပြစ် ရောက် လေပြီ။ ထိုကြောင့် ၊ ပြည် သား တို့သည် ပူလောင် ကြ သဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်း သော သူ တို့သည် နည်း ကြ၏။⁷ သစ်သောစပျစ်ရည် သည် ငြိငြင် လေ၏။ စပျစ်နွယ် ပင်သည်လည်း အားလျော့ လေ၏။ စိတ် ရှင်လန်း သောသူအပေါင်း တို့သည် ညည်းတွား ကြ၏။⁸ သာယာသောပတ်သာ အသံ ငြိမ်း ပြီ။ ဝမ်းမြောက် သောသူ၏ အသံ မရှိ။ သာယာ သောစောင်း သံ လည်း ငြိမ်း ပြီ။⁹ သီချင်း ဆိုလျက် စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ရကြ။ သေ ရည် သေရက်ကို သောက် သောသူတို့သည် ပစပ်ခါး ကြလိမ့်မည်။¹⁰ လွတ်လပ် သော မြို့ သည် ပြို ပျက် လေ ပြီ။ အဘယ်သူ မှ မ ဝင်စေ ခြင်းငှါ၊ အိမ် များကို ပိတ် ထား ကြ ပြီ။¹¹ စပျစ်ရည် ပြတ် သောကြောင့် လမ်း ခရီးတို့၌ မြည်တမ်း ခြင်းရှိ၏။ ဝမ်းမြောက် ခြင်း လည်း အကြွင်းမဲ့ကွယ် ပြီ။ တပြည် လုံး၌ သာယာ သောအသံ ငြိမ်း ပြီ။¹² ဆိတ်ညံ့ခြင်းသည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ရစ်၏။ မြို့တံခါး ကိုလည်း ရိုက်ခတ် ၍ ဖြိုဖျက် ကြပြီ။¹³ ထိုသို့ပြည် တော်အလယ် ၊ ပြည် သား တို့တွင် ဖြစ် ရ သော်လည်း သံလွင် ပင်ကို လှုပ် ၍ အသီး ကို ရသ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူ သော နောက်၊ အကြွင်းအကျန်ကို ကောက် ရသကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁴ ထိုသူတို့သည် ကြွေးကြော် ၍ ရှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆို ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း သောအသံနှင့် ပင်လယ် တဘက်မှ မြည် ကြလိမ့်မည်။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှေ့ မျက်နှာအရပ်တို့၌ ထာဝရဘုရား ကို၎င်း၊ ပင်လယ်တဘက် တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ်တို့၌ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် တည်း ဟူသော၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် ကို၎င်း ချီးမွမ်း ကြ လော့။¹⁶ သန့်ရှင်း တော်မူသောသူသည် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း ဟု မြေကြီး စွန်း မှ သီချင်း ဆို သံ ကို ငါ တို့သည် ကြား ရ၏။ ငါ မူကား ၊ အလွန် ဆင်းရဲ ၏။ အလွန် ဆင်းရဲ ၏။ အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ လုယက် သောသူတို့သည် လုယက် လျက် နေကြ၏။ လုယက် သော သူတို့သည် ကြမ်းတမ်းစွာ လုယက် ကြ၏။¹⁷ အိုပြည် သား ၊ သင်

သည် ကြောက်လန့် ဘွယ် သော အရာ မြေတွင်း ၊ ကျော့ကွင်း ထဲ သို့ ရောက်လေပြီ။¹⁸ ကြောက်လန့် ဘွယ်သော အရာ မှ ပြေး သော သူသည် မြေတွင်း ထဲသို့ ကျ လိမ့်မည်။ မြေတွင်း မှ လွတ် သော သူသည် ကျော့ကွင်း ၌ ကျော့မိ လိမ့်မည်။ ကောင်းကင် ပြန် ဝပွင့် လျက်ရှိ၍ ၊ မြေကြီး အမြစ် လည်း လှုပ်ရှား လေ၏။¹⁹ ပြည် တော်သည် တပြည်လုံး ပြုတ် လေပြီ။ ပြည် တော်သည် အကုန်အစင်ပြို ပျက် လေပြီ။ ပြည် တော်သည် အလွန်တုတ်လှုပ် လျက် ရှိလေ၏။²⁰ ပြည် တော်သည် ယစ်မူး သောသူကဲ့သို့ တလူး လည်လည်ရှိ၏။ ပုခက် ကဲ့သို့ လှုပ်ရှား ၏။ မိမိ အပြစ် သည် မိမိ အပေါ်မှာ လေး သဖြင့် ၊ ပြည်တော်သည် လဲ လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မ ထ ရ။²¹ ထို ကာလ ၌ ထာဝရဘုရား သည်၊ မြင့် သောအရပ်၌ မြင့် သောအလုံး အရင်း ကို ၎င်း ၊ မြေ ပေါ်မှာမြေကြီး ရှင် ဘုရင်တို့ကို ၎င်းကြည့်ရှုစစ်ကြော တော်မူလိမ့်မည်။²² သူတို့သည် တွင်း ထဲ မှာ တစု တည်းစုဝေး ၍ ချည်နှောင် ခြင်း၊ ထောင် ထဲ မှာ ချုပ် ထားခြင်းကိုခံ လျက် နေရကြ လိမ့်မည်။ များ စွာသော နေရက် ကာလလွန်ပြီးမှ ၊ စစ်ကြော ခြင်း ကိုခံ ရကြလိမ့်မည်။²³ လ သည်လည်း မျက်နှာပျက် လိမ့်မည်။ နေ သည် လည်း အရှက် ကွဲလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ဇီအုန် တောင် ပေါ်မှာ ယေရုရှ လင် မြို့၌ မင်းပြု ၍ ၊ အသက်ကြီး သူတို့ ရှေ့တွင်ဘုန်းကြီး တော် မူလတံ့။

25 အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို မြှောက်စား ပါမည်။ နာမ တော်ကို ချီးမွမ်း ပါမည်။ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကိုပြု တော်မူပြီ။ ရှေး အကြံ တော် တို့သည် မ ရွှေ့ သစ္စာ နှင့် မြဲမြံ ကြ ပါ၏။² မြို့ ကို အမှိုက် ပုံ ၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ကို ဖြိုဖျက် ရာ ဖြစ် စေ တော် မူ ပြီ။ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသားတို့၏ နေရာဘုံ ဗိမာန် သည် မြို့ မဖြစ်၊ နောက် တဖန် မ တည်မဆောက် ရမည် အကြောင်းစီရင် တော်မူပြီ။³ ထိုကြောင့် ၊ အားကြီး သော လူမျိုး သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြပါလိမ့်မည်။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော လူမျိုး တို့၏ နေရာမြို့ သည် ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ ပါလိမ့်မည်။⁴ ကိုယ်တော်သည် ဆင်းရဲ သောသူတို့ ခိုလှုံ ရာ၊ ငတ်မွတ် သော သူ အမှု ရောက် သည် ကာလ၌ ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။ ထရုံ ကို တိုက်သော မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်း ကဲ့သို့ ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သောသူတို့၏ ဒေါသအမျက်ထွက်သောအခါ၊ မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်း လွတ် ရာ၊ နေ ရောင် ကွယ်ကာ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။⁵ သွေ့ ခြောက်သော အရပ်၌ နေအရှိန် ကိုကဲ့သို့ ၊ တကျွန်း တ နိုင်ငံတို့၏ အသံ ဗလံကို ငြိမ်း စေတော်မူ လိမ့်မည်။ ထူထပ်သော မိုဗ်း တိမ်အားဖြင့် နေ အရှိန် ပျောက်သကဲ့သို့၊ ကြောက်မက် ဘွ ယ်သောသူတို့၏ သီချင်း သံပျောက် ရပါလိမ့်မည်။⁶ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ပွဲ၊ ဟောင်း သော စပျစ်ရည် ပွဲ တည်း ဟူသော၊ ဆူ သော ခဲ ဘွယ် စား ဘွယ်၊

ကောင်းမွန်စွာစစ် သော စပျစ်ရည် ဟောင်းကို လူ ခပ်သိမ်း တို့အ
 ဘို့ ဤ တောင် ပေါ်မှာ စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။⁷ လူ ခပ်သိမ်း တို့ကို
 ဖုံး သော မျက်နှာဖုံး ကိုငင်း၊ ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့ကို ဖုံးလွှမ်း
 သော တင်းတိမ် ကိုငင်း၊ ဤ တောင် ပေါ်မှာ ပယ် တော်မူလိမ့်မည်။
⁸ သေ ခြင်း ကို လည်း နှစ်မွန်း ဆုံးရှုံး စေ တော် မူ လိမ့်မည်။ အရှင်
 ထာဝရဘုရား သည် လည်း၊ ခပ်သိမ်းသော မျက်နှာ တို့မှ မျက်ရည်
 ကိုသုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ၏လူတို့သည် ခံရသောကဲ့ရဲ့
 ခြင်းကိုလည်း၊ မြေကြီး တပြင်လုံး၌ ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်ဟု၊
 ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။⁹ ထို ကာလ ၌ ကြည့်ရှုလော့။ ဤ
 အရှင်ကား၊ ငါတို့ မြော်လင့်သော၊ ငါ တို့၏ဘုရား သခင်တည်း။ ငါ
 တို့ကို ကယ်တင် တော်မူလိမ့်မည်။ ဤ အရှင်ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်
 သော ထာဝရ ဘုရားတည်း။ ကယ်တင် တော်မူခြင်းကျေးဇူးကြောင့်
 ၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြကုန်အံ့ ဟု ဆို ကြ လိမ့်မည်။
¹⁰ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော် သည် ဤ တောင်
 ပေါ်မှာ ငြိမ်း လိမ့်မည်။ ကောက်ရိုး သည် နောက်ချေး ရွံ့ပွက်၌ နှိပ်
 နင်းခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့ ၊ မောဘ ပြည်သည် မိမိ ၌ နှိပ် နင်းတော်မူ
 ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။¹¹ ရေကူး သောသူသည် ရေကူး ခြင်းငှါ လက်
 ကို ဆန့် သကဲ့သို့ ၊ မောဘ ပြည်အလယ် ၌ လက် တော်ကို ဆန့် ၍
 ၊ မောဘ ၏မာန နှင့် လက် သတ္တိ ကို ချ တော် မူ လိမ့်မည်။¹² သင်
 တို့၏ မြို့ရိုး ပြအိုး အထွဋ် ကို ဖြို ၍၊ မြေ တိုင် အောင် နိမ့် သဖြင့်၊
 မြေမှုန့် ထဲမှာ ချ တော်မူလိမ့်မည်။

26 ထို ကာလ ၌ ယုဒ ပြည် မှာ သီချင်း ဆို လတဲ့ သော စကား
 ဟူမူကား၊ ငါ တို့၌ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ရှိ၏။ ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူး
 ကို ပြအိုး ၊ ရင်တား အရာ၌ စီရင် ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။² တံခါး
 တို့ကို ဖွင့် ကြ လော့။ သစ္စာ စောင့် ၍ဖြောင့်မတ် သော လူမျိုး ဝင်
 ပါစေ။³ စိတ် နှလုံး တည်ကြည် သော သူ သည် ကိုယ်တော် ၌ ခိုလှုံ
 သောကြောင့် ၊ ငြိမ်သက် ခြင်း သက်သက်ရှိမည့် အကြောင်းစောင့်ရှောက်
 တော် မူ လိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား ၌ အစဉ် အ မြဲ ခိုလှုံ ကြ လော့။
 ထာဝရ ဘုရား သည် နိစ္စ ထာဝရ ခိုလှုံ ရာ ဖြစ် တော် မူ၏။⁵ မြင့်
 သော အရပ်၌ နေ သော သူ တို့ ကို ရှုတ်ချ တော် မူ ၏။ မြင့်မြတ်
 သောမြို့ ကိုဖြို၍၊ မြေ တိုင်အောင် နိမ့်ချ လျက် မြေမှုန့် ထဲမှာ ထား
 တော် မူ၏။⁶ ကျော်နင်း ခြင်း ကို ခံ ရလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲ သော သူ နှင့်
 ငတ်မွတ် သော သူ တို့သည် ကျော် နင်း ကြ လိမ့်မည်။⁷ ဖြောင့်မတ်
 သော သူ သည် ဖြောင့် သော လမ်း ၌ သွား တတ်၏။ အို ဖြောင့်မတ်
 တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ လမ်း
 ခရီးကို ပြင်ဆင် တော်မူ၏။⁸ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 တရား တော် လမ်း ၌ သွား လျက်၊ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် ၍၊
 ကိုယ်တော် ၏အမည် ၊ ဘွဲ့ နာမတော်ကို စိတ် နှလုံး၌ တသ လျက်
 ရှိ ပါ ၏။⁹ ညဉ့် အခါ အကျွန်ုပ် သည် စိတ် နှလုံး နှင့် ကိုယ်တော်
 ကို တောင့်တ ပါ၏။ နံနက် အခါ အကျွန်ုပ် သည် အတွင်း ဝိညာဉ်

အားဖြင့် ကိုယ်တော် ကို ရှာ ပါ၏။ မြေ ပေါ်မှာ အမှု ကို စစ်ကြော
 စီရင် တော် မူ သောအခါ ၊ လောကီ သား တို့သည် တရား ကို သင်
 ကြ၏။¹⁰ မ တရား သော သူ သည် ကျေးဇူး ကို ခံ ရ သော်လည်း၊
 တရား ကို မ သင် တတ် ပါ။ တရား ကျင့် ရာ ပြည် ၌ ပင် အဓမ္မ
 ပြု၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်ကို ပမာဏ မ ပြု တတ် ပါ။
¹¹ အို ထာဝရဘုရား ၊ လက် တော် ကို ချီ တော် မူ သော်လည်း၊ သူ
 တို့သည် မ မြင် မ မှတ် ကြ ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူ
 တို့ အ ဘို့ စိတ်အားကြီး တော် မူ ကြောင်း ကို၊ သူ တို့သည် မြင် ၍
 အရှက်ကွဲ ကြ ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့ကို မီး လောင်
 ရ ပါလိမ့်မည်။¹² အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် တို့
 အား ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပေး တော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊
 အကျွန်ုပ် တို့၏ အမှု ရှိ သမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ် တို့အ ဘို့ ပြု တော်
 မူ၏။¹³ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် မှ
 တပါး အခြားသောသခင် တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို အစိုး ရကြပြီ။
 ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော် အားဖြင့် သာ နာမ တော်ကို ချီးမွမ်း ကြ ပါ
 မည်။¹⁴ ထို သခင် တို့သည် သေ ကြ ပါ ပြီ။ တ ဖန် အသက် မ ရှင်
 ရ ကြ ပါ။ သင်္ချိုင်း သား ဖြစ်၍ထ မြောက် ခြင်း မ ရှိ ရ ကြ ပါ။ သူ
 တို့ကို ကြည့်ရှု ဖျက်ဆီး ၍ ၊ သူ တို့၏အမှတ် မျှ မ ရှိ စေ ခြင်း ငှါ
 ပယ်ရှင်း တော်မူပြီ။¹⁵ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး ကို တိုး
 ပွား စေ တော် မူ ပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့ အမျိုး ကို တိုး ပွား စေ သဖြင့်၊ ဘုန်း
 ကြီးတော်မူ၏။ ပြည် တော်ကို ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ကျယ် စေတော်မူပြီ။
¹⁶ အိုထာဝရဘုရား ၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲ ခံရသောအခါ ၊ ကိုယ်တော်
 ၌ ဆည်းကပ် ကြ ပါ ပြီ။ ဆုံးမ တော်မူသောအခါ၊ ဆုတောင်း ပဌနာ
 စကားကိုသွန်းလောင်းကြပါပြီ။¹⁷ ကိုယ်ဝန် ဆောင်သောမိန်းမသည်
 သားဘွား ချိန် နီး သောအခါ နာကျင် ၍၊ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာ ကြောင့်
 အော်ဟစ် သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ ၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်
 ရှေ့တော်၌ ဖြစ် ကြ ပါ ပြီ။¹⁸ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဝန် ဆောင်၍
 နာကျင် ခြင်း ဝေဒနာ ကို ခံရသော်လည်း ၊ လေ ကို ဘွား သကဲ့သို့ဖြစ်
 ကြ ပါ ပြီ တကား။ ပြည် သားတို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ မ ရောက်
 ကြ။ လောကီ သား တို့သည် မ လဲ ကြ ပါ။¹⁹ ကိုယ်တော် ၏လူသေ
 တို့သည် အသက်ရှင် ကြ ပါ လိမ့်မည်။ ငါ ၏အသေ ကောင်တို့သည်
 လည်း ထ မြောက် ကြ ပါ လိမ့်မည်။ မြေမှုန့် ၌နေ သော သူ တို့၊ နီး
 ၍ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ်တော် ၏ နှင်း
 သည် မြက်ပင် တို့ကို ပေါက်စေသော နှင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြေ သည်
 လည်း မိမိသင်္ချိုင်း သားတို့ကို ထုတ် ဘော်ရပါလိမ့်မည်။²⁰ ငါ ၏လူ
 တို့၊ လာ ကြ။ အတွင်းအခန်း ထဲသို့ ဝင် ၍ ၊ သင် တို့ကို ကွယ်ကာ
 သော တံခါး များကို ပိတ် ထားကြ။ အမျက် ကာလ လွန် သည်တိုင်
 အောင် ခဏ သာပုန်း ရှောင် ၍ နေကြလော့။²¹ အကြောင်း မူကား၊
 ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး သား တို့ ကို၊ သူ တို့ ဒုစရိုက် ကြောင့်
 အပြစ် ပေး လို သော ငှါ ၊ မိမိ အရပ် ဌာန ထဲ က ထွက် တော် မူ၏။

ထိုအခါ မြေကြီး သည် မိမိ ၌ရှိသောအသွေး ကိုဘော် ပြုရလိမ့်မည်။ မိမိ ၌ အသေခံ ရသောသူတို့ကို နောက် တဖန် ဝှက် ၍မ ထားရ။

27 ထို ကာလ ၌ ထာဝရဘုရား သည် ပြေးတက် သော မြေ လဝီ သန် ကို ၎င်း၊ လိမ် သောမြေ လဝီသန် ကို ၎င်း ခိုင်ခံ့ ကြီးမား သော ထား တော်နှင့် ဒဏ် ပေး၍ ။ ပင်လယ် ၌ ရှိသော နဂါး ကိုလည်း သတ် တော်မူလိမ့်မည်။² ထို ကာလ ၌ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို အကြောင်း ပြု၍၊ ဤသို့သီချင်း ဆိုကြလော့။³ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ်၏။ မ ခြား မ လုပ် ရေ လောင်း မည်။ အဘယ်သူမျှ မ ဖျက် စေ ခြင်းငါ ။ နေ့ ည၌ မပြတ် စောင့်ရှောက် မည်။⁴ ငါ့ အမျက် ငြိမ်းပြီ။ ဆူး ပင်မျိုးကိုမူကား၊ စစ် ပွဲ၌ ငါ တွေ့ပါစေသော။ ချက်ချင်းတိုက် ၍ တပြိုင်နက် မီးရှို့ မည်။⁵ သို့မဟုတ် ငါ ၏အစွမ်း သတ္တိကို ကိုးစား ၍၊ ငါ နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ ကြစေ။ ငါ နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ ကြစေသော။⁶ နောင်ကာလ၌ ယာ ကုပ် သည် အမြစ် ကျလိမ့်မည်။ ဣသရေလ သည် စိမ်း လန်း၍ အဖူး အငုံ ထွက်သဖြင့် ။ လောကီ နိုင်ငံကို အသီး နှင့် ပြည့် စေလိမ့်မည်။⁷ သူ့ကိုညှဉ်းဆဲ သောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲ တော် မူသည် နည်းတူ ။ သူ့ကို ညှဉ်းဆဲ တော်မူသလော။ သူ့ကိုသတ် သော သူတို့ သည် အသေသတ် ခြင်းကိုခံ ရကြသည်နည်းတူ ။ သူသည် အသေသတ် ခြင်းကိုခံရသလော။⁸ သူ့ကို စွန့်ပစ် ၍ အတော်အတန် ဆုံးမ တော်မူ၏။ အရှေ့ လေလာသောအခါ၊ ပြင်းစွာ သောလေဖြင့် တိုက် သွား တော် မူ၏။⁹ ထို သို့ယာ ကုပ် အမျိုး သည် ယဇ် ပလ္လင် ကျောက် တို့ ကို ထုံး ကျောက် ကဲ့သို့ ချိုးဖဲ့ ၍၊ အာရှရ ပင်နှင့် ရုပ်တု တို့ ကို လှဲ သောအခါ ။ မိမိ အပြစ် ပြေ ၍၊ အပြစ် ပြေရှင်း ခြင်း အကျိုး ကျေးဇူးရှိသမျှ ကို ခံ ရလိမ့်မည်။¹⁰ သို့ သော်လည်း၊ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ သည်၊ ဆိတ်ညံ့ သောအရပ်၊ တောကဲ့သို့ စွန့် ၍ ပစ် ထား သောနေရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထို အရပ်၌ နွား သငယ်သည် ကျက်စား လျက် ။ အိပ် လျက် နေ၍၊ အညွန့် များ ကို ကိုက် စား လိမ့်မည်။¹¹ အခက် အလက် တို့သည် သွေ့ ခြောက်သော အခါ ချိုး ခြင်း သို့ ရောက်၍၊ မိန်းမ တို့သည် လာ ၍မီးရှို့ ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ပညာ မဲ့သော အမျိုး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ။ ဖန်ဆင်း ပြုပြင် တော် မူ သော သူ သည် မ သနား ။ ကျေးဇူး မ ပြု ဘဲ နေ တော် မူ လိမ့်မည်။¹² အိုဣသရေလ အမျိုးသား တို့၊ ထို ကာလ ၌ လည်း ။ ထာဝရဘုရား သည် မြစ် ကြီးမှစ၍ ။ အဲဂုတ္တု မြစ် တိုင်အောင် သစ်သီးများကို သိမ်းယူတော်မူသဖြင့်၊ သင် တို့သည် တ ယောက် နောက် တ ယောက်၊ ကောက် သိမ်းခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြ လိမ့်မည်။¹³ ထို ကာလ ၌ လည်း ။ ကြီး သော တံပိုး ကို မှုတ် ရ လိမ့်မည်။ အာရှရီ ပြည် ၌ ပျောက် သောသူ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ စွန့်ပစ် လျက်နေသောသူတို့သည်လာ ၍ ။ ယေရုရှလင် မြို့တွင် ။ သန့်ရှင်း သော တောင် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဝတ်ပြု ၍ ကိုးကွယ် ကြလိမ့်မည်။

28 စပျစ် ရည်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့၏ နေရာကြွယ်ဝ သော ချိုင့် ဦး တွင် ။ ဧဖရိမ် အမျိုး သေ သောက်ကြူးတို့၏ မာန သရဖူ နှင့်၊ သူ တို့၌ ညှိုးနွမ်း တတ်သော ဘုန်း အသရေ၏ ပန်း ပွင့်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။² ထာဝရ ဘုရား၌ ခွန်အား တန်ခိုးကြီး သော သူ သည်၊ မိုဗမ်း သီး ပါလျက် ဖျက်ဆီး သော မိုဗမ်း သက်မှန်တိုင်း ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ပြင်း စွာ ထ၍ လွှမ်းမိုး သော ရေကြီး ကဲ့သို့၎င်း၊ မြေ တိုင်အောင် ပြင်း စွာ ချ ပစ် လိမ့်မည်။³ ဧဖရိမ် အမျိုး သေသောက်ကြူး တို့၏ မာန သရဖူ သည်၊ ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။⁴ ကြွယ်ဝ သော ချိုင့် ဦး တွင် ။ သူ တို့၌ ညှိုးနွမ်း တတ် သော ဘုန်း အသရေ ၏ ပန်း ပွင့်သည်၊ နွေ ကာလ မ စေ့မှီ အလျင် သီးသော အသီး ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုအသီးကို မြင် သောသူသည် မြင် လျက်၊ လက်နှင့် ကိုင် လျက် ပင်စား တတ်၏။⁵ ထို ကာလ ၌ လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ကျန် ကြွင်းသော မိမိ လူ တို့၌ ဘုန်း ရှိ သောသရဖူ ။ အသရေ တင့်တယ်သော ဦးရစ် ဖြစ် တော်မူလိမ့်မည်။⁶ တရား မှုကို စီရင်သောသူ တို့အား တရား စီရင်သော ဉာဏ် ကို၎င်း၊ ရန်သူမျိုး တံခါး တိုင်အောင်စစ်မှု ကို လှန် သောသူတို့အား၊ ခွန်အား ဗလကို၎င်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်။⁷ သို့ သော်လည်း၊ ထို သူတို့သည် စပျစ်ရည် ကြောင့် မှားယွင်း ကြပြီ။ သေရည် သေရက်ကြောင့် လမ်း လွဲကြပြီ။ ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် ပရောဖက် တို့သည် သေရည် သေ ရက် ကြောင့် မှားယွင်း ကြပြီ။ စပျစ်ရည် နှင့် မွန် ကြပြီ။ သေရည် သေရက်ကြောင့် လမ်း လွဲကြပြီ။ ဗျာဒိတ် ခံသည် အရာ၌ မှားယွင်း လျက်၊ တရားစီရင် သည်အရာ၌ ထိမိ၍ လဲ လျက်နေကြ၏။⁸ သူတို့ စားပွဲ ရှိသမျှ တို့သည်၊ လွတ်လပ် ရာမ ရှိ သည်တိုင်အောင်၊ အန်ဖတ် နှင့်၎င်း၊ အညစ် အကြေးနှင့်၎င်း ပြည့် လျက်ရှိ ကြ၏။⁹ သူတို့က၊ အဘယ်သူ ကို ပညာ သွန်သင် ချင်သနည်း။ အဘယ်သူ ကို တရား နားလည် စေ ချင် သနည်း။ ငါ တို့ သည် နို့ နှင့် ကွာ စ ရှိ သော သူ၊ အမိသားမြတ် နှင့် အနိုင် ကွာ ရသောသူဖြစ်ကြသလော။¹⁰ ပညတ် တ ခု ပေါ်မှာ တခု၊ တ ခု ပေါ်မှာ တခု၊ တ နည်း ပေါ်မှာ တ နည်း၊ တ နည်း ပေါ်မှာ တ နည်း၊ သည် ဘက် မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက် မှာ အနည်းငယ် ရှိပါသည် တကားဟု ဆိုကြ၏။¹¹ အကယ်စင်စစ်၊ စကားမပြီသော နှုတ် ။ ရိုင်း သောလျှာနှင့် ဤ လူမျိုး ကို မိန့် တော် မူ လိမ့်မည်။¹² ဤသို့ပြု လျှင် ငြိမ်ဝပ် လိမ့်မည်။ ပင်ပန်း သော သူ တို့ သည် ငြိမ်ဝပ် ကြစေ။ ဤသို့ပြုလျှင်သက်သာ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ သော်လည်း ။ သူ တို့သည် နား မ ထောင် ကြ။¹³ ထို့ကြောင့် ။ သူ တို့သည် သွား ရာတွင်၊ လှန် ဆုတ် ၍ ကျိုး ပဲ့ ကျော့မိ ဘ မ်း ဆီး ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် သူ တို့၌ ပညတ် တ ခု ပေါ်မှာ တခု၊ တ ခု ပေါ်မှာ တခု၊ တ နည်း ပေါ်မှာ တ နည်း၊ တ နည်း ပေါ်မှာ တ နည်း၊ သည် ဘက် မှာ အနည်းငယ် ။ ဟို ဘက် မှာ အနည်းငယ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။¹⁴ သို့ ဖြစ်၍၊ ဆဲရေး တတ်သော ယေရုရှလင် မြို့ သား အကြီး အကြပ်

တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ကို နားထောင် ကြလော့။
¹⁵သင်တို့က၊ ငါတို့သည် သေ မင်းနှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြပြီ။ မရဏာ နိုင်ငံ နှင့် အကျွမ်းဝင် ကြ ပြီ။ လွှမ်းမိုး သော ဘေး သည် ချင်းနင်း သောအခါ ၊ ငါ တို့ရှိရာသို့ မ ရောက်ရ။ ငါတို့သည် မု သာ ကိုကိုး စားကြ၏။ လှည့်စား ခြင်း အောက် ၌ ပုန်းကွယ်၍ နေ ကြ၏ဟု ဆို တတ်သောကြောင့်၊
¹⁶အရှင် ထာဝရ ဘုရားက၊ စုံစမ်း သော အမြစ် ကျောက် တည်းဟူသော၊ မလှုပ်နိုင်အောင် မြဲမြံသော တိုက်ထောင့် အမြစ် ကျောက် မြတ် ကို ဇီအုန် တောင်ပေါ် မှာ ငါ ချ ထား၏။ ထို ကျောက်ကို အမှီပြု သောသူသည် ပြေး ရ သောအကြောင်းမ ရှိ။
¹⁷တရား မှုကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်ခြင်း ကို မျဉ်း ကြိုး နှင့် မှန်ထုပ် အားဖြင့် ငါ ပြုမည်။ မိုဗ်းသီး ရွာ၍ ကိုးစား ရာ မုသာ ကို ပယ်ရှား လိမ့်မည်။ ပုန်း ကွယ် ရာအရပ်ကိုလည်း ရေ လွှမ်းမိုး လိမ့်မည်။
¹⁸သင် တို့သည် သေ မင်းနှင့် ဖွဲ့သော မိဿဟာယ ပျက် လိမ့်မည်။ မရဏာ နိုင်ငံနှင့် အကျွမ်းဝင် ခြင်းသည် အထ မ မြောက် ရ။ လွှမ်းမိုး သောဘေး သည် ချင်းနင်း သောအခါ ၊ သင် တို့ကိုလည်း ကျော်နင်း လိမ့်မည်။
¹⁹ချင်းနင်း စဉ် တွင် ပါ သွား လိမ့်မည်။ နံနက် အချိန် ရောက် မြ အစဉ်အတိုင်း၊ နေ ညဉ့် မပြတ် ချင်း နင်းသည် ဖြစ်၍ ၊ သိတင်း ကြား ကာ မျှ အားဖြင့် ထိတ်လန့် ခြင်းအကြောင်း ရှိ လိမ့်မည်။
²⁰ခုတင် သည် ကိုယ် မဆန့် လောက် အောင် တို ၏။ စောင် သည်လည်း မခြံ့ လောက်အောင်ငယ် ၏။
²¹ထာဝရဘုရား သည် အမှု တော်တည်းဟူသော၊ ထူးခြား သော အမှု တော်ကို ပြု ခြင်းငှါ ၎င်း၊ အလုပ် တော် တည်းဟူသော၊ လုပ် မြ မဟုတ်သော အလုပ် တော်ကို လက်စ သတ်ခြင်းငှါ ၎င်း၊ ပေရဇိမ် တောင် ပေါ်မှာ ပြုသကဲ့သို့ ထ တော်မူမည်။ ဂိဗောဇ် ချိုင့် ထဲမှာ ရှိသကဲ့သို့ အမျက် ထွက် တော် မူ မည်။
²²ယခု မှာ သင် တို့သည် သာ၍ပြင်း စွာ သော ဆုံးမ ခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန် ဆဲရေး ခြင်း ကို မ ပြုကြနှင့်။ ပြည် တပြည်လုံး ၌ အနံ့အပြားစီရင် ဆုံးဖြတ် သော သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင်ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ငါ ကြား ရပြီ။
²³ငါ ပြော သံကိုကြား ၍ မှတ် ကြလော့။ ငါ့ စကား ကို စေ့စေ့နားထောင် နာယူ ကြလော့။
²⁴လယ်လုပ် သောသူသည် မျိုးစေ့ကို ကြ ခြင်းငှါ ၊ မြေကိုဆွ လျက် ၊ မြေစိုင့် ကို ချေ လျက် အစဉ် လယ်ထွန် တတ် သလော။
²⁵လယ် မျက်နှာ ကို ညှိ ပြီးမှ စမုန်နက် မျိုးစေ့၊ ဇီယာ မျိုးစေ့ကို ကြ သည်မ ဟုတ်လော။ ဂျုံ စပါးမျိုးစေ့ကို အတန်း တန်းစိုက် ၍ ၊ မုယော စပါး နှင့် ကောက် စပါး မျိုးစေ့ အသီးအသီး တို့ကို သူ တို့ အရပ် ၌ ကြ သည်မဟုတ်လော။
²⁶အကြောင်းမူကား၊ သူ ၏ဘုရား သခင်သည် စီရင် တတ်သော ဉာဏ် ကိုပေး တော်မူ၏။ သူ့ ကိုလည်း သွန်သင် တော်မူ၏။
²⁷စမုန် နက် မျိုးစေ့ကိုလည်း ပျဉ်ပြားနှင့် မ နယ် တတ်။ ဇီယာ စေ့ပေါ်၌လည်း လှည်း ဘီး ကို မလိုမ့် တတ်။ စမုန်နက် စေ့ကို တုတ် နှင့် ၎င်း ၊ ဇီယာ စေ့ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ၎င်း ရိုက် တတ်၏။
²⁸ဂျုံ

စပါးကိုကား နယ် တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ အစဉ် နယ် တတ်သည် မ ဟုတ်။ လှည်း ဘီး နှင့် မြင်း တို့ ကို နှင် သော်လည်း ၊ စပါး ကို ညက် စေတတ်သည်မဟုတ်။
²⁹ထို အမှုသည်လည်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား အကြံပေးတော် မူသော အမှု တည်း။ အကြံ ပေးတော်မူခြင်းသည် အံ့ဩ ဘွယ်ဖြစ်၏။ ဉာဏ် တော် သည် လည်း ထူးဆန်း ပေ၏။

29အရေလ မြို့ ဒါဝိဒ် မင်းနေသောအရေလ မြို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ တ နှစ် ပေါ် မှာ တ နှစ် ထပ် ကြ လော့။ ပွဲ တို့ ကို အလှည့် လှည့် ခံ ကြ လော့။
²သို့ရာတွင်၊ အရေလ မြို့ကို ငါ ဆင်းရဲ စေ၍ ၊ ထိုမြို့ သည် ဝမ်းနည်း ခြင်း နှင့် ညည်းတွား ခြင်း ရှိ သော်လည်း ၊ အရေလ မြို့ကဲ့သို့ ငါ့ ရှေ့ မှာ ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။
³ငါ သည် သင့် ပတ်ဝန်းကျင် ၌ တပ်ချ မည်။ မြေရိုး နှင့် ဝိုင်း ထား၍ ၊ မြေကတုပ် များကိုလည်း တူး လုပ်မည်။
⁴သင်သည် နိမ့်ချ ခြင်းကိုခံ ၍ မြေ ထဲ က ပြော ရ လိမ့်မည်။ မြေမှုန့် ထဲ က ငယ်သော အသံ နှင့် မြွက် ရ လိမ့်မည်။ သင် ပြောသောအသံ သည် နတ် ဝင်သူပြောသကဲ့သို့ မြေ ထဲက ထွက် ၍ ၊ သင် သည် မြေ မှုန့်ထဲက အသံ သေးနှင့် တိုးတိုး မြွက် ဆို ရ လိမ့်မည်။
⁵သို့ရာတွင် ၊ သင် ၏ ရန်သူ အလုံး အရင်း သည် အဏုမြူ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော သူ အလုံး အရင်း သည် လွင့် သွား သော ဖွဲ့ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ၍၊ အလျင် တ ဆောချက်ခြင်း အမှုရောက် လိမ့်မည်။
⁶ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်၊ မိုဗ်းချန်း ခြင်း၊ မြေ လှုပ်ခြင်း၊ အသံ ဗလံ မြည်ခြင်းနှင့် တကွ မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်း ၊ လောင် တတ်သော မီးလျှံ အားဖြင့် အပြစ် ပေးတော် မူမည်။
⁷အပြည်ပြည် ကလာ၍၊ အရေ လ မြို့ကို စစ်တိုက် သော အလုံး အရင်း၊ အရေလ မြို့နှင့် ရဲတိုက် ကို တိုက် ၍ ညှဉ်းဆဲ သော သူ အပေါင်း တို့သည်၊ အိပ်မက် တည်း ဟူသော ညဉ့် ရူပါရုံ ကဲ့သို့ ဖြစ် ရကြလိမ့်မည်။
⁸မွတ်သိပ် သောသူ သည် အိပ်မက် တွင် စား ရသည် ဟုထင် သော်လည်း ၊ နိုး သောအခါ အ မွတ် အ သိပ် မ ပြေ သကဲ့သို့၎င်း ၊ ရေ ငတ် သူ သည် အိပ်မက် တွင် သောက် ရသည် ဟုထင် သော်လည်း ၊ နိုး သောအခါ နွမ်းနယ် လျက် ၊ တောင့်တလျက်ရှိသကဲ့သို့၎င်း၊ အပြည်ပြည် ကလာ၍၊ ဇီ အုန်တောင် ကို စစ်တိုက် သော အလုံး အရင်းသည်ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။
⁹ဖင့်နွံ ၍ မှိုင်တွေ ကြလော့။ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့ ၍ မွန် လျက်နေ ကြလော့။ စပျစ်ရည် ကို မ သောက်ဘဲ ယစ်မူး လျက်၊ သေရည် သေ ရက် ကို မ သောက် ဘဲ တိမ်း ယိမ်း လျက် ရှိ ကြ၏။
¹⁰အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် အိပ် ချင် သောသဘော ကို သင် တို့၌ သွင်း သဖြင့် ၊ သင် တို့မျက်စိ ကို ပိတ် ၍၊ သင် တို့၏ ပရောဖက် များ၊ မင်း များ၊ ဗျာဒိတ် ခံ သူများ တို့ကို ဖုံးလွှမ်း တော်မူပြီ။
¹¹ဗျာဒိတ် တော်ရှိသမျှ သည် တံဆိပ် ခတ်သောစာ ကဲ့သို့ သင် တို့၌ ဖြစ် ၏။ ထို စာသည် စာ တတ်သော သူအား ပေး ၍၊ ဤ စာ ကို ဘတ် ပါ လော့ ဟု ဆို လျှင်၊ ထို သူ က၊ ဤစာ ကို ငါမ ဘတ် နိုင်။ တံဆိပ်

ခတ် လျက် ရှိ၏ဟု ပြန်ပြော တတ် ၏။¹² ထို စာ ကို စာ မ တတ် သောသူ အား ပေး ၍၊ ဤ စာ ကိုဘတ် ပါလော့ဟု ဆို လျှင်၊ ထိုသူ က၊ ငါသည် စာ မ တတ် ဟုပြန်ပြော တတ်၏။¹³ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ ဤ လူမျိုး သည် နှုတ် နှင့် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ နှုတ်ခမ်း နှင့် ငါ့ ကို ရိုသေ ကြ၏။ စိတ် နှလုံး မှုကား ငါ နှင့် ဝေး လှ၏။ လူ တို့စီရင် သော ပညတ် တို့ ကို အမှီပြု၍ ငါ့ ကို ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။¹⁴ ထိုကြောင့်၊ အံ့သြ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှု ကို ဤ လူမျိုး တွင် တဖန် ငါ ပြုဦးမည်။ သူ တို့တွင် ပညာရှိ တို့၏ ပညာ သည် ပျက်စီး လိမ့်မည်။ ဉာဏ် ကောင်းသောသူတို့ ၏ ဉာဏ် လည်း ကွယ် ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား မသိစေခြင်း ငှါ ၊ နက်နဲ သော အကြံ ကို ကြံ ၍ ၊ မှောင်မိုက် ထဲမှာ အမှု ကို ပြု လျက်၊ ငါ တို့ကို အဘယ်သူ မြင် သနည်း။ ငါ တို့ကို အဘယ်သူ သိ သနည်း ဟု ပြော ဆို တတ် သော သူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။¹⁶ သင် တို့သည် ဖောက်ပြန် ကြသည်တကား။ အိုးထိန်း သမားကို၊ အိုး မြေကဲ့သို့ မှတ် ရမည်လော။ လုပ် အပ် သော အရာသည် လုပ် တတ်သောသူကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူ သည် ငါ့ ကိုမ လုပ် ဟု ဆို ရ မည်လော။ ဖန်ဆင်း အပ်သော အရာသည် ဖန်ဆင်း တတ်သောသူ ကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူ ၌ ပညာ အတတ် မ ရှိဟု ဆို ရမည်လော။¹⁷ လေဗနန် တောင်သည် ဝပြော သောလယ်ပြင်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ဝပြော သောလယ်ပြင်သည် တော ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ရသော အချိန်နီး ပြီ မ ဟုတ်လော။¹⁸ ထို ကာလ ၌ နားပင်း သောသူတို့သည် ကျမ်း စကား ကို ကြား ကြ လိမ့်မည်။ မျက်စိ ကန်းသော သူ တို့သည် မြေး ရှက် ခြင်း၊ မှောင်မိုက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍ မြင် ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ စိတ် နိမ့်ချ သောသူတို့ သည် ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု ၍၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း တိုး ပွားကြလိမ့်မည်။ လူ တို့တွင် ဆင်းရဲ သောသူတို့သည် ဣ သရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သောဘုရားကို အမှီပြု ၍ ရွှင်လန်း ကြ လိမ့်မည်။²⁰ အကြောင်း မှုကား၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သောသူသည် ဆုံးရှုံး ရ၏။ ဆဲရေး သောသူသည် ပျောက် ကုန်ရ၏။ သူ့အပြစ် ကို ချောင်းမြောင်း သောသူ၊²¹ တရား တွေ့ ၍ ဆင်းရဲ သားကို အပြစ် ရောက် စေ သောသူ၊ မြို့တံခါး ဝမှာ အမှုသည်ကို ကျော့ မိ စေ ခြင်းငှါပြုသောသူ၊ အပြစ် မရှိသောသူကို မ တရား သဖြင့် ရှုံး စေ သောသူ အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရ၏။²² သို့ ဖြစ်၍အာ မြဟံ အမျိုးကို ရွေးနှုတ် တော်မူ သော ထာဝရဘုရား သည်၊ ယာ ကုပ် အမျိုး ကိုရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ် အမျိုး သည် နောက်တဖန် ရှက် ကြောက်ခြင်း၊ မျက်နှာ ပျက် ခြင်း မ ရှိရ။²³ ထိုအမျိုးသား တို့သည် ငါ စီရင် သောအမှု ကိုမြင် လျှင် ၊ ငါ့ နာမ ကို မိမိ တို့တွင် ရိုသေ ကြ လိမ့်မည်။ ယာ ကုပ် အမျိုး ၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား ကို ရိုသေ ၍ ၊ ဣ သရေလ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ကြ လိမ့်မည်။²⁴ စိတ် သဘော ဖောက်ပြန် သော သူ တို့သည် ပညာ သတိ ကို ရကြ၍၊ ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသော သူ တို့

သည်လည်း ၊ ဆုံးမ ဩဝါဒစကားကို နာယူ ကြလိမ့်မည်။

30 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပုန်ကန် သော အမျိုးသား တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ငါ့ ကို အမှီမ ပြုဘဲ အချင်းချင်း တိုင်ပင် ကြ၏။ ငါ့ ဝိညာဉ် အခွင့်မ ရှိဘဲ မိသယာယ ဖွဲ့၍ အထပ်ထပ် အပြစ် ရောက် ကြ၏။² ဖရော ဘုရင်၏ ဘုန်း ကို အမှီပြု၍၊ အဲဂု တုတု အရိပ် ကို ခိုလှုံ ခြင်းငှါ ၊ ငါ့ နှုတ် ထွက်ကို အခွင့် မ ပန်ဘဲ၊ အဲဂု တုတု ပြည်သို့ ရောက် အောင် သွား ကြ၏။³ သို့ဖြစ်၍သင် တို့သည် ဖရော ဘုရင်၏ ဘုန်း ကို အမှီပြုသောကြောင့် ရှက်ကြောက် ကြ လိမ့်မည်။ အဲဂု တုတု အရိပ် ကို ခိုလှုံ သောကြောင့် မျက်နှာ ပျက် ကြလိမ့်မည်။⁴ သူ တို့မင်း တို့သည် ဇောန မြို့၌ ရှိ ကြပြီ။ သံတမန် တို့သည် ဟာနက် မြို့သို့ ရောက် ကြပြီ။⁵ အသုံး မ ဝင်၊ အကူအညီ မ ပေး၊ ကျေးဇူး မ ပြုနိုင် ဘဲ ရှက် ကြောက် ခြင်း၊ အသရေ ပျက် ခြင်း အကြောင်းသာ ဖြစ်သော လူမျိုး ကို သူတို့ရှိသမျှ သည် ရှက် ကြောက်ကြ၏။⁶ ခြင်္သေ့ မ၊ ခြင်္သေ့ ပျံ၊ မြေဆိုး ၊ ပျံ တတ်သော မီး မြွေ များသဖြင့်၊ အလွန်ခဲယဉ်း ၍ ဆင်းရဲ သော ပြည် ကို ရှောက် လျက်၊ တောင် မျက်နှာသို့သွားသော တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ တင် သော ဝန်များကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မြည်း ပခုံး ပေါ်မှာ ဥစ္စာ ပစ္စည်း များကို၎င်း ၊ ကုလားအုပ် ၏ ဘို့ ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာ များကို၎င်း တင် ၍၊ ကျေးဇူး မ ပြု နိုင် သော လူမျိုး ထံသို့ ဆောင်သွား ကြ သည် တကား။⁷ အဲဂု တုတု ပြည် သည် အချည်းနီး သက်သက်၊ အကျိုး မပေး နိုင်။ ထိုကြောင့်၊ မ လှုပ်ဘဲနေတတ်သောရာခပ် ဟု ငါ သမုတ် ပေ၏။⁸ သင်သည်ယခု သွား ၍ သူ တို့ရှေ့မှာသင်ပုန်း ၌ ရေး ထားရ သောအချက်၊ နောင် ကာလ အစဉ် အဆက် တည် စေခြင်းငှါ၊ စာစီ ၍ မှတ်သား ရသော အချက် ဟူ မှုကား၊⁹ ဤ လူမျိုး သည် ပုန်ကန် တတ်၏။ ဖောက်ပြန် သော အမျိုးသား ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်ကို နာယူ ခြင်းငှါအလို မ ရှိသော အမျိုးသား ဖြစ်ကြ၏။¹⁰ သူ တို့ကလည်း၊ ဗျာဒိတ် တော်ကို မ ခံပါနှင့် ဟု ဗျာဒိတ် ခံသောသူတို့ အား ၎င်း၊ မှန် သောစကားကို ငါ တို့ အား မ ဟော ပါနှင့်။ ချော့မော့ သော စကား ကို ပြော ကြ ပါ။ လှည့်စား သော စကား ကို ဟော ကြ ပါ။¹¹ လမ်း လွဲ ကြ ပါ။ မှန်သောလမ်း ကို ရှောင် ကြ ပါ။ ဣသရေ လ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သောဘုရားကို ငါ တို့ရှေ့ မှာ ကွယ် ထားကြ ပါ ဟု ပ ရော ဖက် တို့အား ၎င်း ဆို တတ် ကြ၏။¹² သို့ဖြစ်၍၊ ဣ သရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ သင် တို့သည် နှုတ်ကပတ် တော်ကို ပယ် ၍ ၊ လိမ် ကောက် ယိုယွင်း ခြင်းကို သာ မှီဝဲ ခိုလှုံ သောကြောင့်၊¹³ သင် တို့အပြစ် သည် ပြို ကျ လှ သော အုတ်ရိုး ပျက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြင့် သော အုတ် ထရံ ၌ မ ညီမ ညွတ်ထွက်ဝင်သ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို ထရံ သည် အလျင် တဆောချက်ခြင်း ပြိုပျက် တတ်၏။¹⁴ မြေအိုး ကဲ့ သကဲ့သို့ ကဲ့ ရ လိမ့်မည်။ ကဲ့ ရာတွင် လည်း မီးဖို ထဲက မီးခဲ ခံ စရာ ဘို့ ၊ ရေကန် ထဲက ရေ ခပ် စရာ ဘို့ အိုးခြမ်း တခုမျှ မ ရှိ စေခြင်းငှါ၊ နှမြော ခြင်း

မ ရှိဘဲ ခွဲ ခြင်း ကိုခံ ရလိမ့်မည်။¹⁵ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း တော်မူသော ဘုရား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေလျှင်၊ ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေခြင်း၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ခွန်အား အစွမ်းကို ရ ကြလိမ့်မည်။ သင် တို့သည် ထိုသို့သော အလို မ ရှိ ကြ။¹⁶ ငါတို့သည် ထိုသို့ မ နေ၊ မြင်း စီး ၍ ပြေး မည် ဟု ဆို သောကြောင့် ၊ သူ တ ပါး တို့သည် သင် တို့ ကို ပြေး စေ မည်။ ငါ တို့သည် လျင်မြန် စွာ စီး သွားမည် ဟု ဆို သောကြောင့် ၊ သင် တို့ ကို လိုက် သောသူတို့သည် လျင်မြန် ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ သင်တို့သည် တောင် ထိပ် ပေါ်မှာ စိုက်သောမှတ်တိုင် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကုန်း ပေါ်မှာထူ သော အလံကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ရသည်တိုင်အောင် ၊ တ ယောက်သောသူ သည် ခြိမ်း လျှင်၊ တ ထောင် သောသူတို့သည် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါး ယောက်ခြိမ်း လျှင်၊ တသောင်းပြေး ကြလိမ့်မည်။¹⁸ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၌ ကျေးဇူး ပြု လို သော ငါ မြော်လင့် တော်မူမည်။ ကရုဏာ ပြု လိုသောငါ ချီးမြှောက် ခြင်းကိုခံ တော်မူ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် တရား သော ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် သောသူအပေါင်း တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။¹⁹ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ နေ သော ဇိ အုန် အမျိုး ၊ သင် သည် အစဉ်ငိုကြွေး ရမည် မဟုတ်။ သင် အော်ဟစ် သံ ကို နားထောင်၍ ကယ်မ သနားတော်မူ လိမ့်မည်။ ထိုအသံ ကို ကြား သောအခါ ထူး တော်မူလိမ့်မည်။²⁰ ထာဝရဘုရား သည် သင့် အား ဒုက္ခ မုန့် ကို ကျွေး ၍ ၊ ဆင်းရဲ ခြင်း ရေ ကို တိုက် တော် မူ သော်လည်း ၊ သင် ၏ ဆရာ တို့သည် နောက် တဖန် ပုန်းရှောင် ၍ မ နေရကြ။ ကိုယ် မျက်စိ နှင့် ကိုယ် ဆရာ တို့ကို မြင် ရလိမ့်မည်။²¹ သင်သည် လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်သို့လမ်းလွဲလျှင်၊ ဤမည် သော လမ်း သည် မှန်၏။ ဤ လမ်း ၌သွား လော့ ဟု သင့် နောက် ၌ ပြော သော စကား သံ ကို ကိုယ် နား နှင့် ကြား ရလိမ့်မည်။²² ထု လုပ် သော ငွေ ရုပ်တု တန်ဆာ နှင့် သွန်း သော ရွှေ ရုပ်တု တန်ဆာ များ ကို မ ရှိ မ သေ ပြု၍၊ ညစ်ညူး သော အဝတ် ကဲ့သို့ ပစ် ပယ် လျက်၊ သွား တော့ ဟု ဆို ရ လိမ့်မည်။²³ သင် သည် လယ် ၌ကြဲ သော မျိုးစေ့ ဘို့ မို ယ်း ကို ရွာ စေ တော် မူ လိမ့်မည်။ မြေ အသီး အနှံ မှ ဖြစ် သော မုန့် ကို အလွန် ကြွယ်ဝ စွာ ပေး သနား တော် မူ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင် ၏သိုး နွားတို့သည် ကျယ် သော အရပ် ၌ ကျက်စား ရကြ လိမ့်မည်။²⁴ စံကော နှင့် ဆန်ခါ ဖြင့် သန့်ရှင်း စေ၍၊ ကောင်းမွန် စွာ ရောနှော သောစပါးကိုသာ မြေ ၌လုပ် သောနွား နှင့် မြည်း တို့သည်လည်း စား ရကြလိမ့်မည်။²⁵ များ စွာသော လူတို့ကို သတ် ၍၊ ရဲတိုက် တို့သည် ပြိုလဲ သောအခါ ၊ မြင့် သောတောင် ရှိ သမျှ နှင့် ထင်ရှား သော ကုန်း ရှိသမျှ တို့အပေါ်မှာ ရေ စီး ရာမြစ် နှင့် ချောင်း များရှိ ကြလိမ့်မည်။²⁶ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့၏ ကျိုး ပျက်ရာကို ပြုပြင် ၍၊ သူ တို့ခံရသောဒဏ်ချက် ရာကို ပျောက်

စေ တော် မူ သောအခါ၊ လ ၏အလင်း သည် နေ ၏အလင်း ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ ၊ နေ ၏အလင်း သည်လည်း ပကတိ ထက် ခုနစ် ဆ လင်း လိမ့်မည်။²⁷ ကြည့်ရှု လော့။ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်သည် ဝေး သောအရပ်မှ လာ ၏။ အမျက်တော်လောင်၍ မီးလျှံဟုန်းလေ၏။ နှုတ်တော်သည် အမျက်နှင့် ပြည့်၍၊ လျှာ တော်သည် မီးရှို့သကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။²⁸ ထွက် သက်တော်သည်လည်း၊ လူမျိုး တို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ခြင်းငါ ၊ လွမ်းမိုး သောရေ ကဲ့သို့လည်ပင်း ကို မှီ လိမ့်မည်။ လမ်း လွဲ စေသော ဇက် ကို သူ တို့ ပစ်ပစ် ၌ ခွံ့ တော် မူ လိမ့်မည်။²⁹ သင်တို့သည် ပွဲခံ သော နေ့ ည၌ တွင် ပြု သကဲ့သို့ သီချင်း ဆို ရ ကြ လိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ကျောက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ တောင် တော်သို့ ပုလွေ မှတ်လျက် သွား သကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက် ရကြ လိမ့်မည်။³⁰ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ဘုန်းကြီး သောအသံ တော် ကို လွှတ် တော်မူလိမ့်မည်။ လက်ရုံး တော် သက်ရောက် ခြင်း၊ ပြင်း စွာအမျက် ထွက်ခြင်း၊ မီးလျှံ လောင် ခြင်း၊ မိုဗ်းသီး ပါလျက်၊ မိုဗ်း သက် မုန့်တိုင်း များတို့ကို ပြု တော်မူလိမ့်မည်။³¹ သို့ ဖြစ်၍၊ အာရှ ရီ လူသည် ထာဝရဘုရား ၏ အသံ တော်အားဖြင့် လှဲ ချခြင်း၊ လှံတံ တော်အားဖြင့် ဒဏ်ခတ် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။³² ထာဝရဘုရား စီရင် ၍၊ သူ ၏အပေါ်မှာ လေး စွာ ချ ထား တော် မူ သော လှံတံ သည် ရှောက် သွား ရာ ရာ ၌ စောင်း ၊ ပတ်သာ တီး ခြင်း နှင့် တကွ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ ကို ပြင်းစွာစစ် တိုက် တော်မူလိမ့်မည်။³³ အကြောင်း မူကား၊ တော ဖက် အရပ် သည် ရှေး ကာလ၌ စီရင် လျက် ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်ရှင်ဘုရင် အဘို့ပြင်ဆင် လျက်ရှိ၏။ နက်နဲ ကျယ်ဝန်း စေ ခြင်း ငါ ဖန်ဆင်းတော် မူပြီ။ မီး ရှို့ဘို့ ထင်း ပုံ ကြီးလည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ ထွက် သက် တော်သည် အရည် ကျို သော ကန့် ကဲ့သို့၊ ထို ထင်းပုံ ကို မီးရှို့ ရလိမ့်မည်။

31စစ်ကူ တောင်း အံ့ သော ငါ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ သွား ၍၊ မြင်း တို့ကို အမှီပြု လျက် များ စွာသော ရထား တို့ကို၎င်း၊ အားကြီး သော မြင်းစီး သူရဲ တို့ကို ၎င်း ခိုလှုံ လျက်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရားကို မ မြော်လင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို မ ရှာ ဘဲ နေ သော သူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။² ထိုဘုရားသည် ဉာဏ် တော်ကျယ်၍ ၊ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေး ကိုသက်ရောက် စေတော်မူ မည်။ စကား တော် မ ပျက် ဘဲ၊ ဆိုး သော လူမျိုး ကို၎င်း၊ မ တရား သဖြင့် ပြု သော သူတို့ဘက်မှာ နေ သော သူ တို့ကို၎င်း တဘက်၌ ထ တော် မူ မည်။³ အဲ ဂု တု တု ပြည် သား တို့သည် ဘုရား မ ဖြစ်၊ လူ သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူ တို့မြင်း သည်လည်း ဝိညာဉ် မ ဖြစ်၊ အသား သက်သက်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား သည် လက် တော်ကို ဆန့် တော်မူသောအခါ၊ မစ တတ်သောသူသည် လဲ လိမ့်မည်။ မစ အပ် သောသူလည်း ဆုံး လိမ့်မည်။ အလုံးစုံ တို့သည် အတူ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား သည် ငါ အား မိန့် တော် မူသည် ကား၊ ခြင်္သေ့ နှင့် ခြင်္သေ့ သငယ်သည် လုယူ ရာ အကောင်

ပေါ်မှာနေသောအခါ၊ သိုးထိန်း အလုံး အရင်း၏ ဆီးတားအော်ဟစ် ခြင်းကို မ ကြောက် ၊ သူ တို့ပြုသော အသံ ဗလံအားဖြင့် အရှုံး မ ခံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် မိမိ တောင် တည်း ဟူသော ဇီ အုန် တောင် တော် ဘက် မှာ စစ်တိုက် ခြင်းငါ ဆင်းသက် တော်မူလိမ့်မည်။⁵ ငှက် သည် သားငယ် ကို အုပ် တတ်သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ယေရှုရှုလင် မြို့ကို ကွယ်ကာ တော်မူမည်။ ကွယ်ကာ စောင့်မရှု အပြစ် မပေး၊ ကယ်တင် တော်မူမည်။⁶ အိုကူသရေလ အမျိုးသား တို့ သင်တို့သည် အလွန် လွှဲ ရှောင်ပယ်ထားသော ဘုရား ထံ တော် သို့ ပြန် လာ ကြ လော့။⁷ အကယ်စင်စစ် လူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ လက် ဖြင့် အသီးအသီး လုပ် သော ငွေ ရုပ်တု ၊ ရွှေ ရုပ်တု တည်း ဟူသော၊ ပြစ်မှား ရာ အရာ များ ကို ထို ကာလ ၌ ပစ် လိုက် ကြ လိမ့်မည်။⁸ အာရှ ရှိ လူ သည် လည်း ၊ ကြီး မြတ် သော သူ၏ ထား မဟုတ် သော ထား ဖြင့် ဆုံး လိမ့်မည်။ ယုတ် သောသူ၏ ထား မဟုတ် သော ထားသည် သူ့ ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။ သူ သည် လည်း ထား ဘေးမှ ပြေး ၍ ၊ သူ့ရဲ့ တို့သည် ကျွန် ခံ ရကြ လိမ့်မည်။⁹ သူ သည် လည်း ကြောက်လန့် သဖြင့် ၊ မိမိ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ကို လွန် သွား၍ ၊ သူ ၏ မှူးမတ် တို့သည် နိမိတ် ကို မြင်လျှင် စိတ်ပျက် ကြလိမ့်မည် ဟု ဇီ အုန် တောင် ပေါ် မှာ မီးလျှံ ၊ ယေရှု ရှင် မြို့၌ မီးဖို ရှိ သော ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသတည်း။

32 ကြည့်ရှု လော့။ တရား သဖြင့် အုပ်စိုး သော ရှင်ဘုရင် တပါး ပေါ်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။ မင်းသားမှူးမတ် တို့ သည် တရား သဖြင့် စီရင် ကြလိမ့်မည်။² ထိုမင်းတို့သည် လေ လုံ ၍ မိုဟ်းသက်မုန်တိုင်း ကွယ် ရာအရပ်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သွေ့ ခြောက်သောမြေ၌ စီးသော ချောင်း ရေ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ နေပူ သော အရပ် ၌ ကျောက် လုံးကြီး အရိပ် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။³ မျက်စိ မြင် သော သူ တို့သည် ရှင်းလင်း စွာ မြင် ကြ လိမ့်မည်။ နား ကြား သောသူတို့လည်း နားထောင် ကြ လိမ့်မည်။⁴ သတိ မရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံး သည် ဆင်ခြင် ၍ ပညာ ရှိလိမ့်မည်။ စကား အသောသူ၏လျှာ သည်လည်း စကား ပြီ အောင် ပြော တတ် လိမ့်မည်။⁵ ယုတ် သော သူ ကို နောက် တ ဖန် အမြတ် ဟူ၍ ၎င်း၊ စေးနဲ့ သောသူကို လည်း နောက်တဖန် စွန့်ကြဲတတ် သော သူဟူ၍ ၎င်း မ ခေါ်ရ။⁶ အကြောင်း မူကား၊ ယုတ် သောသူသည် လျှို့ ဝှက် လျက်၊ ထာဝရဘုရား ကို နှုတ် ဖြင့် ပြစ်မှား လျက် ၊ မွတ်သိပ် သောသူကို သာ၍ဆင်းရဲ စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ရေငတ် သောသူကို ရေ မ သောက်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ယုတ် သောစကားကို ပြော ၍ မကောင်း သော အကြံ ကို ကြံ လေဦး မည်။⁷ စေးနဲ့ သော သူ သုံးဆောင် ရာ တန်ဆာ သည် လည်း ဆိုး လှ၏။ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သောသူ၏ အမှု သည် မှန် သော်လည်း ၊ ထိုသို့သော သူ ကို မှ သာ စကား အားဖြင့် ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှါ ၊ မ ကောင်း သော အကြံ ကို သာ ကြံ တတ်၏။⁸ စေတနာ ရှိသောသူမူကား ၊ စေတနာ နှင့်ဆိုင် သော အကြံ တို့ကို

ကြံစည် တတ်၏။ စေတနာ နှင့်ဆိုင်သော အရာများအားဖြင့် တည် ရလိမ့်မည်။⁹ ငြိမ်သက် စွာ နေသော မိန်းမ တို့ထ ကြ။ ငါ ပြော သံ ကို ကြား ကြ လော့။ သတိ မရှိသော သတို့သမီး တို့၊ ငါ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။¹⁰ သတိ မရှိသော မိန်းမတို့၊ သင်တို့သည် တ နှစ်လွန် မှပူပန် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ စပျစ်သီး ကို သိမ်း ခြင်း အမှု ပြတ် လိမ့်မည်။ စပါး အသီးအနှံ ကို သိမ်း ရာ ကာ လ မ ရောက်ရ။¹¹ ငြိမ်သက် စွာ နေသော မိန်းမတို့၊ တုန်လှုပ် ကြ လော့။ သတိ မရှိသော သူ တို့၊ ပူပန် ခြင်း ရှိ ကြ လော့။ အဝတ် တန်ဆာ ရှိ သမျှတို့ကို ပယ် ချွတ်ပြီး မှ၊ ခါး ၌ လျှော်တေအဝတ်ကို စည်း ကြ လော့။¹² ရင်ပတ်ကိုခတ်ခြင်း၊ သာယာ သော လယ်ယာ နှင့် အသီး များ သော စပျစ် နွယ်ပင်အတွက် ညည်းတွား ခြင်းရှိလိမ့်မည်။¹³ ငါ လူ တို့၏မြေ ကို ၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် သော အိမ် နှင့် ရွှင်လန်း သော မြို့ ကို ၎င်း၊ ဆူး ပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် တက် ၍ လွှမ်းမိုး ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို စွန့်ပစ် ၍ မြို့ ၏ အသံ ဗလံ ငြိမ်း လိမ့်မည်။ ဩ ဖေလကုန်း နှင့် ရဲတိုက် တို့သည် အစဉ် မြေတွင်း နှင့် ပြည်စုံ၍ ရိုင်း သော မြည်း ပျော်မွေ့ ရာ၊ သိုး စု ကျက်စား ရာ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ ဝိညာဉ် တော်သည် ကောင်းကင် မှ ငါ တို့အပေါ် သို့သွန်းလောင်း ၍ ၊ တော သည် အသီးအနှံ များသော လယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံ များ သော လယ်သည် တောအုပ် ကဲ့သို့ မှတ် ရသော ကာလ မ ရောက် မှီတိုင်အောင် ၊ ထိုသို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ ထိုအခါ တော ၌ ကား၊ တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း တည် ၍ ၊ အသီးအနှံ များ သော လယ်၌ ကား၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီသည် အမြဲနေ ရလိမ့်မည်။¹⁷ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားသည်လည်း ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပြုစု လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း အကျိုး မူကား၊ ထာဝရ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် လုံခြုံ ခြင်းတည်း။¹⁸ ငါ ၏လူ တို့သည်လည်း ၊ ငြိမ်သက် သောနေရာ ၊ လုံခြုံ သောမြို့ ရွာ၊ ဘေးလွတ် သော ချမ်းသာ ရာအရပ်တို့ ၌ နေ ရကြလိမ့်မည်။¹⁹ သို့ရာတွင် ၊ မို ဃ်း သီး ကျသဖြင့် တောအုပ် ကို လှဲ ၍ ၊ မြို့ ကို လည်း မြေ နှင့် တညီတည်း ဖြိုဖျက် လိမ့်မည်။²⁰ ရေ ရှိရာအရပ်ရပ် တို့၌ မျိုးစေ့ကို ကြံ ၍၊ နွား ခြေ နှင့် မြည်း ခြေ တို့ကို လွှတ် တတ် သောသင် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။

33 သူ တပါး လူယူ ခြင်းကို မ ခံဘဲ လျက်၊ လူယူ တတ် သော သူ၊ သူ တ ပါး ဖျက်ဆီး ခြင်း ကို မ ခံ ဘဲ လျက်၊ ဖျက်ဆီး တတ် သော သူ၊ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သင် သည် မလု မ ယူ ဘဲ နေသောအခါ လူယူ ခြင်းကို ခံ ရမည်။ ဖျက်ဆီး၍ မော သောအခါ ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။² အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ကို သနား တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် ကြပါ၏။ နံနက် တိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၌ ခွန်အား ကိုပေး တော်မူပါ။ အမှု ရောက်သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်တင် တော်မူ ပါ။³ အလုံး အရင်း၏ အသံ ကြောင့် ၊ လူစု တို့သည် ပြေး ကြ၏။ ထ တော်မူ

သောအခါ ၊ လူမျိုး တို့သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြား ကြ၏။⁴ သူတပါး တို့သည် သင် တို့၏ ဥစ္စာ ကို ကျိုင်းကောင် သိမ်း ယူသကဲ့သို့ သိမ်း ယူကြလိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင် တို့သည် လူး လာပြေး သကဲ့သို့ သင် တို့၏ ဥစ္စာ ပေါ်မှာ လူးလာပြေးကြလိမ့်မည်။⁵ ထာဝရဘုရား သည် ချီးမြှောက် ခြင်းရှိတော်မူ၏။ မြင့် သော အရပ်၌ နေ တော်မူ၏။ ဇိ အုန် မြို့ကို တရား သဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်ခြင်း နှင့် ပြည့် စေ တော်မူ၏။⁶ ဉာဏ် နှင့် ပညာ သည် သင် ၏လက်ထက် ၌ တည်ကြည် ခြင်း၊ မြဲမြံ စွာ ကယ်တင် ခြင်းကို ဖြစ် စေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘော သည် လည်း သင် ၏ဘာဏ္ဍာ ဖြစ် လိမ့်မည်။⁷ သူရဲ တို့သည် ပြင် ၌ အော်ဟစ် ကြ၏။ မိဿဟာယ စကားကို ပြောသော တမန် တော်တို့သည် ပြင်း စွာငိုကြွေး ကြ၏။⁸ လမ်း မတို့သည် ဆိတ်ညံ့ ကြ၏။ လမ်း ခရီး၌ သွား လာသောသူမ ရှိ။ ထိုမင်းသည် သစ္စာ ပျက် လေပြီ။ မြို့များကိုလည်း ပယ် လေပြီ။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မ မှတ် တတ်။⁹ ပြည် တော်သည် ငြိငြင် ချ၍ အားလျော့ ၏။ လေ ဗ နှန် တော သည် ရှက် ကြောက်၍ နွမ်းရိ ၏။ ရှာ ရန် အရပ် သည် တော ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ ဗာ ရှန် တောင် နှင့် ကရမေလ တောင်သည် လှုပ်ရှား ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ ယခု ငါထ မည်။ ယခု ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်မည်။ ကိုယ် ကို ကိုယ် ချီးမြှောက် မည်။¹¹ သင် တို့သည် ဖွဲ ကို ကိုယ်ဝန် ဆောင်၍၊ အမှိုက် ကို ဘွားမြင် ရလိမ့်မည်။ သင် တို့ စိတ် သဘော သည် မီး ဖြစ်၍၊ သင် တို့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။¹² လူ များတို့သည် ထုံး ကျောက်ကို ဖုတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ ဆူး ပင်များကို ခုတ် ၍ မီး ရှို့ သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။¹³ ဝေး သောသူတို့ ငါပြု သော အမှု ကို မှတ် ကြ လော့။ နီး သောသူတို့ ငါ တန်ခိုး ကို ဝန်ခံ ကြ လော့။¹⁴ အပြစ် ရှိသောဇိအုန် မြို့သားတို့သည် ကြောက် ကြ၏။ အဓမ္မ ပြု သော သူ တို့သည် ထိတ်လန့် ကြ၏။ ငါ တို့ တွင် အဘယ် သူသည် လောင် သော မီး ထဲမှာ နေ ရမည်နည်း။ ငါ တို့တွင် အဘယ် သူ သည် ထာဝရ မီး လောင်ခြင်း ကိုခံ လျက်နေ ရမည်နည်း။¹⁵ တရား သဖြင့်ကျင့် ၍ ဖြောင့်မတ် စွာ ပြော ထ သော၊ ညဉ့်ခဲ ခြင်းအားဖြင့် ရသောငွေ ကို ရှံ့၍၊ တံစိုး ကိုလည်း ငြင်းပယ် ထသော၊ လူအသက် သတ် ခြင်းအမှုကို နား မ ခံ၊ အဓမ္မ အမှုများကို မ ကြည့်မရှုသော သူသည် မြင့် သော အရပ်၌ နေ လိမ့်မည်။¹⁶ ခိုင်ခံ့ သော ကျောက် မြို့၌ ခိုလှုံ လိမ့်မည်။ ထိုသူ အား အစာ ကို အစဉ်ပေး ရလိမ့်မည်။ သောက်ရေ လည်း မပြတ် ရ။¹⁷ သင်သည် ရှင် ဘုရင်၏ တင့်တယ် ခြင်း အသရေ တော်ကို ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် ရ၍၊ ဝေး လှသော ပြည် ကိုလည်း ကြည့် မြင်ရလိမ့်မည်။¹⁸ သင်သည် ကြောက်လန့် ဘွယ်သော အခြင်းအရာကို အောက်မေ့ သောအခါ၊ စာရင်း ယူသော သူ သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။ အခွန်ခံ သော သူ သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။ ပြအိုး တို့ကို ရေတွက် သော သူ သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။¹⁹ ကြမ်းတမ်း သောလူမျိုး ၊ နား မ ဝင်နိုင်အောင် နက်နဲ

သော စကား ၊ နားမလည်နိုင်အောင် ခက်ခဲ သော စကား ကို ပြော သော လူမျိုး ကို သင်သည်မ တွေ့ မမြင်ရ။²⁰ ငါ တို့ပွဲခံ ရာမြို့ ၊ ဇိ အုန် မြို့ကို ကြည့်ရှု လော့။ တိုင် တခုမျှမ ရွေ့ ၊ ကြိုး တခုမျှ မ ပြတ် ၊ အလျှင်း မ ပျက် ရသော တဲ တည်းဟူသော၊ ငြိမ်ဝပ် သော နေရာ ယေရုရှလင် မြို့ကို ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် ရလိမ့်မည်။²¹ ထို မြို့တွင် ဘုန်းကြီး သော ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၌ ကျယ် သောမြစ် များ ဆုံးရာအရပ် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအရပ် ၌ တက် သောရဲ လှေ ၊ အားကြီး သော သင်္ဘော တစင်းမျှ မ ရှောက် မသွားရ။²² အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၏ တရားသူကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၏ ပညတ် တရား ရှင် ဖြစ် တော် မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၏ ရှင် ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူ လိမ့်မည်။²³ သင် ၏ သင်္ဘော ရွက် ကြိုး များ ပြုတ် လျက် ရှိ၏။ ရွက်တိုင် ကို ခိုင်ခံ့ စွာမ ချည် ၊ ရွက် ကိုလည်း မ ဖြန့် နိုင်။ သို့ ဖြစ်၍၊ များစွာ သောဥစ္စာ ကို လုယူ ဝေငှ ရ၏။ ခြေဆွံ့ သောသူပင် လုယူရာ ဥစ္စာ ကို လုယူ ရ၏။²⁴ မြို့သားကလည်း၊ ငါနာ သည်ဟုမ ဆို ရ။ ထိုမြို့၌ နေ သောသူ တို့သည် အပြစ် ပြေရှင်း ခြင်းသို့ ရောက် ရကြ လိမ့်မည်။

34အို လူမျိုး တို့၊ သင် တို့သည် ကြား ရ အံ့ သော ငါ ချဉ်းကပ် ကြလော့။ အို လူစု တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ မြေကြီး နှင့် မြေကြီး ၌ ပါသမျှ သော အရာ၊ လောက ဓါတ် နှင့် လောက ဓါတ် တန်ဆာ ခပ်သိမ်း တို့သည် ကြား ကြ ပါစေ။² ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်သည် လူမျိုး အပေါင်း တို့၌ ထွက်၍ ၊ ပြင်းစွာသောအမျက် တော်သည် သူ တို့ အလုံး အရင်းအပေါ်မှာ သင့်ရောက်လေ၏။ သူ တို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ၍၊ အသေ သတ်ခြင်း၌ အပ် လိုက်တော်မူ ၏။³ သူ တို့တွင် အသေခံရသောသူတို့ ကို ပြင်သို့ ပစ် လိုက်သဖြင့် ၊ အသေ ကောင် တို့သည် နံစော် ၍ ၊ သူ တို့၏ အသွေး ဖြင့် တောင် တို့သည် အရည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ခပ်သိမ်း သော ကောင်းကင် တန်ဆာ တို့သည် ပြုတ် ၍ ၊ မို ယ်း ကောင်းကင် သည် စာလိပ် ကဲ့သို့ လိပ် လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ စပျစ် နွယ်ပင်မှ အရွက် ကျ သကဲ့သို့၎င်း၊ သင်္ဘော သဖန်းပင် မှ အသီး ကျ သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သော ကောင်းကင် တန်ဆာ တို့သည် ကျ ကြ လိမ့်မည်။⁵ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ ထား သည် မို ယ်း ကောင်းကင် ၌ ရောင့်ရဲ ပြီးမှ၊ တ ဖန် ဧဒုံ ပြည် အပေါ်မှာ၎င်း၊ ငါ ကျိန် သော လူ များတို့အပေါ်မှာ၎င်း၊ ဒဏ် ပေး ခြင်းငါ့ရောက် လိမ့်မည်။⁶ ထာဝရဘုရား ၏ ထား တော်သည် အသွေး နှင့် ဝ ပြီ။ ဆီဥ နှင့် ဆူ ပြီ။ သိုးသငယ် နှင့် ဆိတ် တို့၏ အသွေး ၊ သိုး ထီးတို့၏ ကျောက်ကပ် ဆီဥ နှင့် ဆူ ဝပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် ဗောဇရ မြို့၌ ယဇ် ပွဲကို၎င်း၊ ဧဒုံ ပြည် ၌ ကြီး စွာသော သတ် ခြင်းပွဲကို၎င်း ခံတော် မူ၏။⁷ ကြံ့ များနှင့် နွားလား ဥသဘာများတို့သည် လဲ ကြ သဖြင့်၊ သူ တို့နေရာမြေ သည် သူတို့အသွေး နှင့် ယစ်မူး ၍၊ မြေမှုန့် သည်လည်း

ဆို၍ နှင့် ဆူလဲ လိမ့်မည်။⁸ ထာဝရဘုရား ဒဏ် ပေးတော်မူရာနေ့ ၊ ဇိ အုန် မြို့ ၏ အမှု ကို စောင့်၍ အပြစ် ပေး တော် မူ ရာ နှစ် ရောက် လေ ပြီ။⁹ ထို ပြည် ၏ မြစ် ရေ သည် ထင်းရှူး စေး၊ မြေမှုန့် လည်း ကန် ၊ တပြည် လုံးလည်း မီး လောင်သော အစေး ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁰ နေ့ညဉ့် မပြတ် မီးမ ငြိမ်း ရ။ မီးခိုး လည်း အစဉ် တက် လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် လူမျိုး အစဉ်အဆက် ဆိတ်ညံ့ ၍၊ ကာလအစဉ် အ မြ အဘယ်သူမျှ မ ရှောက် မ သွား ရ။¹¹ ဝံပို ငှက် နှင့် ဖြူ ကောင် တို့သည် ထိုပြည် ကို အမွေ ခံ၍ ၊ ကူဗိတ် ငှက် နှင့် ကျီးအ တို့သည် လည်း နေ ကြ လိမ့်မည်။ ထို မြေ အပေါ် မှာ လွတ်လပ် ခြင်း မျဉ်း ကြိုးကို တန်း ၍ ၊ လဟာ မှန် ထုပ်ကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။¹² မင်း အရာ၌ ချီးမြှောက်ရသော မှူး တော်မတ် တော် မ ရှိရ။ မင်း ရိုးပြတ် ရလိမ့်မည်။¹³ ဘုံ ဗိမာန်တို့၌ ၎င်း၊ ရဲတိုက် တို့၌ ၎င်း၊ ဆူး ပင်အမျိုး မျိုး ပေါက် ကြ လိမ့်မည်။ မြေခွေး ခို ရာ၊ ကုလားအုတ် ငှက် နေရာ ဖြစ် ရလိမ့်မည်။¹⁴ ထိုအရပ်၌ တောသားရဲ တို့သည် တောခွေး တို့ နှင့် တွေ့ကြုံ ကြလိမ့်မည်။ မျောက် တို့သည် အချင်းချင်း တကောင် ကို တကောင် မြည် ကြ လိမ့်မည်။ ထို အရပ်၌ လိလိတ် ငှက်သည် လည်း နား ၍ခိုလှုံရာကို တွေ့ လိမ့်မည်။¹⁵ ခုန်တတ်သော မြွေသည် လည်း၊ ထို အရပ်၌ အသိုက် လုပ်၍ ဥ လိမ့်မည်။ အဥပေါက် ပြီးမှ မြွေသငယ်တို့ကို စုသိမ်း၍ ကွယ်ကာ လိမ့်မည်။ လင်းတ တို့သည် လည်း ထို အရပ် ၌ စုဝေး ၍၊ အထီး အမများ ပေါင်းကြလိမ့်မည်။¹⁶ ထာဝရဘုရား ၏ ကျမ်းစာ ကို ကြည့်ရှု ၍ ဘတ် ကြ လော့။ ထို တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မ ပေါ်ဘဲမနေရ။ အမ တကောင်မျှ မိမိအ ဘော် ကို မ လို ရ။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ် တော်ထွက် အမိန့် တော် ရှိ၏။ ဝိညာဉ် တော်သည်လည်း သူ တို့ ကို စုဝေး စေ တော် မူ၏။¹⁷ သူ တို့ကို စာရေးတံ ပြုလျက် ၊ လက် တော်နှင့် မျဉ်းကြိုး ကို တန်း လျက် ၊ သူ တို့နေရာကို ခွဲဝေ တော်မူ၏။ သူတို့ သည် ထိုပြည် ကို အမြဲ အမွေခံ ၍၊ အမျိုးအနွယ် အစဉ် အဆက်နေ ရကြလိမ့်မည်။

35 တော နှင့် လွင်ပြင် သည် ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့ သော အရပ်သည်လည်း ရွှင်လန်း ၍ ၊ နှင်းပွင့် ကဲ့သို့ အပွင့် ပွင့် လိမ့်မည်။² အလွန် ပွင့်လန်း ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ သီချင်း ဆို ခြင်း နှင့် တကွ မြူးထူး လိမ့်မည်။ လေ ဗ နန် တောင်၏ ဘုန်း နှင့် ၎င်း၊ ကရမေလ တောင်၊ ရှာရုန် အရပ်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေ နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်ကို ၎င်း၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ တန်ခိုး အာနုဘော် တော် ကို ၎င်း မြင် ရ ကြ လိမ့်မည်။³ အား မ ရှိ သော လက် တို့ ကို ခိုင်ခံ့ စေ ကြ လော့။ လှုပ် တတ် သော ဒူး တို့ ကို မြဲမြံ စေ ကြ လော့။⁴ အား ယူ ကြ လော့။ မ စိုးရိမ် ကြ နှင့် ဟု ကြောက် တတ် သော သူတို့ အား ဆို ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်သည် အပြစ် ပေးလျက်၊ ဒဏ် စီရင် လျက် ကြွ လာတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော် တိုင် ကြွ လာ၍ ၊ သင် တို့ကို ကယ်တင် တော် မူ လိမ့်မည်။⁵ ထိုအခါ မျက်စိ

ကန်း သော သူ တို့သည် မျက်စိ ပွင့် လင်း ကြ လိမ့်မည်။ နား ပင်း သော သူ တို့သည် နားပင်း ခြင်း နှင့် လွတ် ကြ လိမ့်မည်။⁶ ခြေ ဆွဲ သော သူ တို့သည် ဒရယ် ကဲ့သို့ ခုန် ကြ လိမ့်မည်။ စကား အ သော သူ တို့သည် သီချင်း ဆို ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ တော ၌ စမ်းရေ ထွက်၍ ၊ လွင်ပြင် ၌ မြစ် ရေစီး လိမ့်မည်။⁷ တံလျှပ် သည် ရေကန် ဖြစ် လိမ့်မည်။ သွေ့ခြောက် သော မြေသည် စမ်း ရေတွင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ မြေခွေး အိပ်ရာ နေရာ ၌ ကျူပင် နှင့် ဂမာပင် အစား ၊ မြက်ပင် ပေါက်လိမ့်မည်။⁸ ထို အရပ်၌ လမ်းမ ကြီး ရှိ လိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကို သန်ရှင်း ရာလမ်း ဟု သမုတ် ကြလိမ့်မည်။ မစင်ကြယ် သော သူ သည် ထိုလမ်း ကို မ ရှောက် မ သွား ရ။ သွား သော သူ တို့ နှင့် အတူ ကိုယ်တော် တိုင် ခရီးသွား လျက် ရှိ တော် မူ သည် ဖြစ်၍၊ မိုက် သော သူ သော်လည်းလမ်း မ လွဲ ရ။⁹ ထို လမ်း၌ ခြင်္သေ့ မ ရှိ ရ။ သားရဲ တကောင်မျှ မ တက် မလာရ။ ရှာ ၍ မ တွေ့ရ။ ရွှေးနှုတ် သော သူတို့သာ လျှင် ခရီးသွား ကြလိမ့်မည်။¹⁰ ထာဝရဘုရား ကယ် လွတ်တော် မူ သော သူ တို့ သည် ပြန်လာ ၍ ၊ သီချင်း ဆို လျက် ၊ ထာဝရ ဝမ်းမြောက် ခြင်း သရဖူ ကို ဆောင်း လျက်၊ ဇိ အုန် မြို့သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း အခွင့် ကို ရကြ၍၊ ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့် ညည်းတွား ခြင်းသည် ပြေး သွားရ လိမ့်မည်။

36 ဟေဇကီ မင်းကြီး နန်းစံဆယ် လေး နှစ် တွင် အာရှရီ ရှင်ဘုရင် သ နာခရိပ် သည်၊ ယုဒ ပြည်၌ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ရှိသမျှ တို့ကို စစ်ချီ ၍ လုပ်ကြံ ပြီး လျှင်၊² ရာ ဗ ရှာ ခ ကို ခန့် ထား၍ များ စွာ သော ဗိုလ်ခြေ နှင့် တကွ ၊ လာ ခိ ရှ မြို့မှ ယေ ရှုရှ လင် မြို့၊ ဟေ ဇ ကီ မင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဗိုလ်ချုပ်မင်းသည် ရောက်၍၊ ခဝါသည် ၏ လယ် နား မှာ ရှောက် သော လမ်း ၊ အထက် ရေကန် ပြွန် ဝ၌ ရပ် နေ၏။³ ထိုအခါ ဟိ လ ခိ သား ဖြစ် သော နန်းတော် အုပ် ဇ လျာ ကိ မ် ၊ စာရေး တော် ကြီး ရှေ ဗ န ၊ အာ သပ် သား အတွင်းဝန် ယောအာ တို့သည် သူ ထံသို့ ထွက် ပြီးလျှင်၊⁴ ရာ ဗ ရှာ ခ က၊ မဟာ အရှင်မင်းကြီး ၊ အာရှရီ ရှင် ဘုရင်သည် ဟေဇကီ ကို မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင်ခိုလှုံ သဖြင့် ခိုလှုံ ရာ ကား အဘယ်သို့ နည်း။⁵ စစ်တိုက် လောက်အောင် ဉာဏ် သတ္တိ၊ အစွမ်း သတ္တိနှင့် ငါ ပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသောစကား ကို သင် ဆို ပါသည်တကား။ ငါ ကို ပုန်ကန် ခြင်းငှါ အဘယ် သူကို ကိုးစား သနည်း။⁶ ကျိုး သော ကျူ လုံး တောင် ဝေး တည်း ဟူသော အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို ကိုးစား ပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီ သော သူ၏ လက် ကိုဖောက် ၍ လျှို့ သွား လိမ့်မည်။ ထိုသို့ အဲ ဂု တု တု မင်းကြီး ဖာ ရော ဘုရင် သည် မိမိ ၌ မှီ သော သူအပေါင်း တို့ကိုပြု လိမ့်မည်။⁷ သင်တို့က၊ ငါ တို့သည် ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစားသည်ဟု ဆို ပြန်လျှင် ၊ ဟေဇကီ သည်မြင် သော အရပ်ဌာနနှင့် ယဇ် ပလ္လင် တို့ကို ပယ် ၍၊ ဤ မည်သောယဇ်ပလ္လင် ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ် ရမည် ဟု ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို မှာ ထားသဖြင့် ၊ သင်

တို့ဖြစ်မှားသော ဘုရား ဖြစ်သည်မ ဟုတ်လော။⁸ သို့ဖြစ်၍၊ ယခု တွင်ငါ့ သခင် ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ၌ အာမခံ တို့ကို အပ်ပါလော့။ သင် ၌ မြင်းစီး သူရဲ လုံလောက် အောင်ရှိလျှင် ၊ မြင်း နှစ်ထောင် တို့ကို ငါပေး မည်။⁹ သင်သည် ငါ့ သခင် ၏ ကျွန် တို့တွင် အငယ် ဆုံး သော ဗိုလ် ကို အဘယ်သို့ လှန် နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတုတု ပြည် မှ ရထား များ၊ မြင်း စီးသူရဲများကို ရမည်ဟု ယုံ ပါသည်တကား။¹⁰ ထာဝရဘုရား ၏ အခွင့်မ ရှိဘဲ၊ ဤ ပြည် ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါ လာ သလော။ ထိုပြည် ကိုသွား၍ ဖျက်ဆီး လော့ဟု ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်း အရာများကို ပြန်ပြော ကြလော့ဟု ပြောဆို၏။¹¹ ထိုအခါ ဧလျာကိမ် ၊ ရှေ့ဗန ၊ ယော အာ တို့က၊ ရှုရိ ဘာသာ စကားအားဖြင့်ကျွန်တော် တို့အား အမိန့် ရှိ ပါ လော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော် တို့သည် နားလည် ပါ၏။ မြို့ရိုး ပေါ်မှာ ရှိသော သူ တို့သည် ကြား ရအောင်၊ ယုဒ ဘာသာစကား အားဖြင့်အမိန့် မ ရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကို ဆို ကြလျှင်၊¹² ရာဗရှာ ခက၊ ငါ့ သခင် သည် သင် ၏သခင် နှင့် သင့် အား သာ ဤ စကား ကို ပြော စေခြင်းငှါ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသလော။ မြို့ရိုး ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊ သင်တို့နှင့်အတူ မိမိ တို့မစင် ကိုစား ၍ ၊ မိမိ တို့ရေ ဟောင်းကို သောက် ရသောသူတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လော ဟု ဆို ပြီးလျှင်၊¹³ ရာဗရှာခ သည် ထ ၍ ယုဒ ဘာသာ စကား အားဖြင့် ကျယ် သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် လျက်၊ မဟာ အရှင် မင်းကြီး အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင် ကြ လော့။¹⁴ ရှင်ဘုရင် မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ဟေဇကိ သည် သင် တို့ကို မ လှည့်စား စေနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကို ကယ် ယူ ခြင်းငှါ မ တတ် နိုင်။¹⁵ ဟေဇကိ က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို ဧကန် အမှန်ကယ် ယူတော်မူမည်။ ဤ မြို့သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ မ ရောက် ရဟု ဆို သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မ ကိုးစား စေနှင့်။¹⁶ ဟေဇကိ စကား ကို နား မ ထောင် ကြ နှင့်။ အာ ရှုရိ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါ နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ ကြ။ ငါ့ ထံသို့ ထွက် လာကြ။¹⁷ သင်တို့ပြည်နှင့် တူသောပြည်တည်း ဟူသော၊ ဆန်စပါး စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်များသောပြည် သို့၊ သင်တို့ကို ပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမီတိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ကိုယ် စပျစ် ပင်၏အသီး၊ ကိုယ် သင်္ဘော သဖန်းပင်၏ အသီးကို စား ၍ ၊ ကိုယ် ရေကန် ကရေ ကို သောက် လျက် နေကြ ဦးလော့။¹⁸ ဟေ ဇကိ က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို ကယ် ယူတော် မူမည်ဟု မ ပြားယောင်း စေနှင့်။ အပြည်ပြည် သောဘုရား တို့သည် မိမိ တို့ ပြည် များကို အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ကယ် လွှတ်ကြပြီလော။¹⁹ ဟာမတ် ပြည်၏ ဘုရား ၊ အာပဒ် ပြည်၏ဘုရား တို့သည် အဘယ် မှာ ရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ် ပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှုမာရိ ပြည်ကို ငါ့ လက် မှ ကယ်လွှတ် ကြပြီလော။²⁰ ထို အပြည် ပြည်သော ဘုရား တို့တွင်၊ အဘယ် မည်

သော ဘုရားသည် မိမိ ပြည် ကို ငါ့ လက် မှ ကယ်လွှတ် ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရား သည် ယေ ရှုရိ လင် မြို့ကို ငါ့ လက် မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ် နိုင်မည်နည်းဟု ဆို လေ၏။²¹ ယုဒလူတို့လည်း၊ စကား တခွန်းကိုမျှမ ပြန် ဘဲ တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ပြန် မ ပြော နှင့်ဟု ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ရှိသတည်း။²² ထိုအခါ ဟိ လခိ သား ဖြစ်သော နန်းတော် အုပ် ဧလျာကိမ် ၊ စာရေး တော်ကြီး ရှေ့ဗန ၊ အာသပ် သား အတွင်းဝန် ယောအာ တို့သည် မိမိတို့အဝတ် ကိုဆုတ် လျက် ၊ ဟေဇကိ မင်းထံသို့လာ၍၊ ရာဗရှာခ စကား ကို ကြား လျှောက် ကြ၏။

37 ထို စကား ကို ဟေ ဇကိ မင်းကြီး သည် ကြား လျှင် ၊ မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ လျှော်တေ အဝတ်ကို ခြုံ လျက် ဗိမာန် တော်သို့ သွား လေ၏။² လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် လျက်ရှိသော နန်းတော် အုပ် ဧလျာကိမ် ၊ စာရေး တော်ကြီး ရှေ့ဗန ၊ အသက်ကြီး သော ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို၊ အာမုတ် သား ပရောဖက် ဟေရှာယ ထံ သို့ စေလွှတ် လေ၏။³ ဟေဇကိ မင်းမှာ ထား သော စကားဟူမူကား ၊ ယနေ့ သည် ဒုက္ခ နေ့ ၊ ဆုံးမ သောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ သောနေ့ ဖြစ်၏။ သား ဘွား ချိန်ရောက်၍သားကို ဘွား နိုင် အောင် ခွန်အား မ ရှိ။⁴ အသက် ရှင်တော်မူ သောဘုရား သခင်ကို ကဲ့ရဲ့ စေခြင်းငှါ ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် စေလွှတ် သော မိမိကျွန် ရာဗရှာခ စကား ကို သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကြား တော်မူပါစေသော။ သင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော် တိုင်ကြား သော စကား ကို ချေ တော်မူ ပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျန် ကြွင်း သော လူ တို့အဘို့ ဆုတောင်း ပဌနာပြု ပါဟု ပြောစေခြင်းငှါ၊⁵ ဟေ ဇကိ မင်း စေလွှတ်သော ကျွန် တို့သည် ဟေရှာယ ထံ သို့ ရောက် လာကြ၏။⁶ ဟေရှာယ ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် ၏ ကျွန် တို့သည် ငါ့ ကို ကဲ့ရဲ့၍၊ သင်သည် ကြား ရသော စကား ကြောင့် မ ကြောက် နှင့်။⁷ ထိုမင်း ၌ အခြား သောစိတ် သဘောကို ငါ သွင်း ပေးမည်။ သူသည် သိတင်း ကြား ၍ မိမိ ပြည် သို့ပြန် သွား လိမ့်မည်။ ထိုပြည် ၌ ထား ဖြင့် ငါဆုံး စေ မည်ဟူသောစကား တော်ကို သင် တို့၏ သခင် အား ပြန် ကြားကြ လော့ဟု ပြော ဆို၏။⁸ ထိုအခါ အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်သည် လာခိရှု မြို့ မှ ထွက်သွား ကြောင်းကို ရာဗရှာခ ကြား လျှင် ၊ ပြန် သွား၍ လိဗ န မြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက် နေသည်ကို တွေ့ လေ၏။⁹ နောက်တဖန် ကုရှ မင်းကြီး တိရကုက သည် စစ် ချီ၍ လာပြီဟု သိတင်းကြား သောအခါ၊ ဟေဇကိ မင်းထံသို့ တမန် တို့ကို စေလွှတ် ပြန်၍၊¹⁰ သင် တို့သည် ယုဒ မင်းကြီး ဟေဇကိ ကို ပြော ရ သော စကားဟူမူကား၊ သင် ကိုးစား သော ဘုရား သခင်က၊ ယေရှုရိလင် မြို့သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ မ ရောက် ရဟူ၍ သင့် ကို မ လှည့်စား စေနှင့်။¹¹ အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်း သောပြည် တို့ကို လုပ်ကြံ ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ကြောင်းကို သင် သည်ကြား ရပြီ။ ကိုယ်တိုင်လွှတ်

လိမ့်မည်လော။¹² ငါ့ ဘိုးဘေး တို့သည် ဖျက်ဆီး သော အမျိုးသား
 ၊ ဂေါ်ဇန် အမျိုးသား၊ ခါရန် အမျိုးသား၊ ရေဇဝ် အမျိုးသား၊ တေ
 လသာ မြို့၌ ရှိသော ဒေဒင် အမျိုးသား တို့ကို၊ သူ တို့၏ ဘုရား များ
 တို့သည် ကယ် ယူ ကြ ပြီ လော။¹³ ဟာ မတ် မင်းကြီး ၊ အာ ပ ဒ်
 မင်းကြီး နှင့် သေ ဖ ရ ဝိ မ် မြို့၊ ဟေန မြို့၊ ကူ ဝါ မြို့ ကို စိုးစံ သော
 မင်းကြီး တို့သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ ကြ သနည်း ဟု မှာ လိုက် လေ၏။
¹⁴ ထိုမှာစာ ကို ဟေဇကီ မင်းသည် သံတမန် လက် မှ ခံယူ ၍ ကြည့်
 ပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန် တော်သို့ သွား ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဖြန့်
 ထား လေ၏။¹⁵ ထိုအခါ ဟေ ဇ ကီ မင်း သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့
 တော်၌ လျှောက် ဆိုသည် ကား၊¹⁶ ခေရုဗိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် တော် မူ
 သော၊ ကူ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ
 အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရား သခင် ဖြစ် တော်
 မူ၏။ ကိုယ်တော် တ ပါး တည်း သာလျှင်၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ သမျှ
 သော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူ၏။
 ကိုယ်တော် သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။
¹⁷ အိုထာဝရဘုရား ၊ နား တော်ကို လှည့် ၍ နားထောင် တော်မူပါ။
 အိုထာဝရဘုရား ၊ မျက်စိ တော်ကို ဖွင့် ၍ ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ သ
 နာခရိပ် မင်းသည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရား သခင်ကို ကဲ့ရဲ့
 ၍၊ ပြော စေ သော စကား အလုံးစုံ တို့ကို မှတ် တော် မူ ပါ။¹⁸ အို
 ထာဝရဘုရား ၊ အကယ်စင်စစ်အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်တို့သည် အတိုင်း
 တိုင်း အပြည်ပြည် တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍၊¹⁹ သူ တို့၏ ဘုရား များကို
 မီး ထဲသို့ ချ ပစ် ကြ ပါ ပြီ။ ထိုဘုရား တို့သည် ဘုရား မဟုတ် ၊ လူ
 လက် ဖြင့် လုပ် သော သစ်သား နှင့် ကျောက် ဖြစ် သောကြောင့် ၊
 ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ ပါ ပြီ။²⁰ အိုအကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရား တပါး သာ၊ ဘုရားသခင်
 ဖြစ် တော် မူ သည် ကို မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ သမျှ သော တိုင်း နိုင်ငံ
 တို့သည် သိ မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ကို ထို မင်း လက် မှ
 ယခု ကယ် ယူ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါသည် ဟု ပ ဋ ဌ
 နာ ပြု လေ၏။²¹ ထိုအခါ အာ မုတ် သား ဟေ ရှာ ယ သည် ဟေ
 ဇ ကီ မင်း ထံသို့ စေလွှတ် ၍၊ ကူ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်
 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်
 သနာခရိပ် အကြောင်း ကြောင့်၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ပဌနာ ပြုသည် ဖြစ်၍၊
²² ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသော စကား ဟူမှုကား
 ၊ ဇီအုန် သတို့သမီး ကညာ သည် သင့် ကို မထိမဲ့မြင် ပြု၍ ပြက်ယယ်
 ၏။ ယေရုရှလင် သတို့သမီး သည် သင့် နောက် ၌ ခေါင်း ညှိတ် ၏။
²³ သင်သည် အဘယ်သူ ကို ကဲ့ရဲ့ ဆဲရေး သနည်း။ အဘယ်သူ ကို
 အော်ဟစ် ၍ မျက်နှာ ထောင်လွှား သနည်း။ ကူ သရေ လ အမျိုး၏
 သန့်ရှင်း သောဘုရားကို ပင် ပြုပါ သည်တကား။²⁴ သင် သည် ကျွန်
 များအားဖြင့် ထာဝရ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ ၍ ၊ ငါ သည် ရထား များပြား
 သဖြင့် တောင် ထိပ် သို့ ၎င်း၊ လေဗနန် တောင်အထွဋ် သို့၎င်း တက်
 လာပြီ။ အရပ် မြင့် သောအာရဇ် ပင်နှင့် အကောင်း ဆုံးသော ထင်းရှူး

ပင် တို့ကို ငါ့ခုတ်လှဲ ပြီ။ အမြင့် ဆုံးသောအရပ်၊ အသီး များ သော
 တော ထဲသို့ ငါဝင် ပြီ။²⁵ ငါ သည် တွင်း တူး၍ ရေ ကိုသောက် ရ
 ပြီ။ ငါ၏ ခြေ ဘဝါး အားဖြင့် အဲဂုတ္တုတု မြစ် လက်ကြား ရေရှိသမျှ
 ကို ခန်းခြောက် စေပြီဟု သင်ဆို မိပြီတကား။²⁶ ငါသည်အထက်က
 ဤအမှုကို စီရင်ကြောင်းနှင့်၊ ရှေး ကာလ၌ ပြုပြင် ကြောင်းကို သင်
 သည်မ ကြား သလော။ ယခု မှာလည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့ သောမြို့ တို့
 ကို ဖျက်ဆီး ၍၊ ကျောက် ပုံ ဖြစ် စေသောသူဖြစ် မည် အကြောင်း
 ငါစီရင် ခန့်ထားလေပြီ။²⁷ ထိုကြောင့်၊ မြို့သား တို့သည် အား နည်း
 ကြ၏။ မှိုင်တွေ ၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တော မြက် ပင်နှင့် စိမ်း
 သောစပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ပေါက်သော မြက်ပင် နှင့်၊
 မ ကြီး မှီ ညှိုးနွမ်း သော စပါးပင် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြ၏။²⁸ သင် ၏
 နေထိုင် ခြင်း၊ ထွက် ဝင် ခြင်း၊ ငါ ၌ အမျက် ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ
 ၏။²⁹ ငါ ၌ သင် ၏အမျက် ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါ ကြား
 ရသောကြောင့်၊ သင့်ကို နှာရှုတ် တပ် ၍ ဇက် ခွံ့ပြီးမှ ၊ သင် လာ
 သော လမ်း ဖြင့် ပြန် စေမည်။³⁰ သင်မှတ်ရသောနိမိတ် လက္ခဏာ
 ဟူမှုကား၊ ယခုနှစ် တွင် အလိုလိုကြီး ရင့်သော အသီးအနှံ ကို၎င်း၊
 ဒုတိယ နှစ် တွင် ထိုအတူ ပေါက် သောအရာများကို၎င်းသင်တို့သည်
 စား ရမည်။ တတိယ နှစ် တွင် မျိုးစေ့ကို ကြ ၍ စပါး ကိုရိတ် ကြ
 လော့။ စပျစ် ဥယျာဉ်ကိုလည်း စိုက် ၍ အသီး ကို စား ကြ လော့။
³¹ ဘေးလွတ်၍ ကျန် ကြွင်းသော ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် တဖန်
 အောက် မှာ အမြစ် စွဲ ၍ ၊ အထက် မှာ အသီး သီး ကြ လိမ့်မည်။
³² ကျန်ကြွင်း သောသူ တို့သည် ယေ ရှု ရှ လင် မြို့ထဲက ၎င်း၊ ဘေး
 လွတ် သော သူ တို့သည် ဇီ အုန် တောင် ပေါ်က ၎င်း ပေါ် လာ ကြ
 လိမ့်မည်။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် အလို
 တော်အားကြီး ၍၊ ထို အမှုကို စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။³³ သို့ဖြစ်၍၊
 ထာဝရဘုရား သည် အာရှုရိ ရှင် ဘုရင်ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူ
 သည်ကား ၊ သူသည် ဤ မြို့ သို့ မဝင် ရ။ မြို့ထဲသို့ မြား ကို မ ပစ် ရ။
 မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်း လွှားကို မ ပြ ရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုး ကို မ ဖို့ ရ။³⁴ လာ
 သော လမ်း ဖြင့် ပြန် သွားရမည်။ ဤ မြို့ ထဲသို့ မ ဝင် ရ။³⁵ ငါသည်
 ကိုယ် မျက်နှာ ကို၎င်း၊ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ မျက်နှာ ကို၎င်း ထောက်၍၊
 ဤ မြို့ ကို ကယ်တင် ခြင်း ငှါ စောင့်မ မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော် မူ၏။³⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်
 ထွက် ၍ ၊ အာရှုရိ တပ် တွင် လူ တသိန်း ရှစ် သောင်း ငါး ထောင်
 တို့ကို ဒဏ်ခတ် လေ၏။ နံနက် စောစောထ ချိန် ရောက်သောအခါ
 ၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် အသေ ကောင် ဖြစ် ကြ၏။³⁷ အာ ရှု ရိ
 ရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် သည်လည်း၊ ထိုအရပ် မှ ထွက် ၍ ပြန် သွား
 ပြီးလျှင်၊ နိနေဝေ မြို့၌ နေ လေ ၏။³⁸ နောက် တဖန် သူ သည် မိမိ
 ဘုရား နိသရုတ် ၏ ဗိမာန် ၌ ကိုးကွယ် စဉ်တွင်၊ သား တော် အာဒြ
 မုမေလက် နှင့် ရှုရေဇာ သည် ခမည်းတော် ကို ထား နှင့် သတ် ပြီး
 လျှင် ၊ အာရမနိ ပြည် သို့ ပြေး ကြ၏။ သား တော် ဒေသရဟဒုဒုန်

သည်လည်း ၊ ခမည်းတော် အရာ ၌ နန်း ထိုင်၏။

38ထို ကာလ အခါ ဟေ ဇ ကိ မင်းသည် သေ နာ စွဲ သဖြင့် ၊ အာမုတ် သား ပရောဖက် ဟေရှာယ သည် လာ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ကိုယ် အိမ် အမှုကို စီရင် လော့။ သင် သည် အသက် မ ရှင်၊ သေ ရမည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန် လေ၏။ ²ဟေဇ ကိ မင်းသည်လည်း ထရံ သို့ မျက်နှာ လှည့် ၍ ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာ စောင့် လျက်၊ ³စုံလင် သော စိတ် နှလုံး နှင့် ကျင့်၍၊ နှစ်သက် တော် မူ သည် အတိုင်း ပြု ကြောင်း ကို အောက်မေ့ တော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန် ငိုကြွေး လျက်၊ ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း လေ၏။ ⁴တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဟေရှာယ သို့ ရောက် ၍၊ ⁵သင်သည် ဟေ ဇ ကိ မင်း ထံသို့ သွား ပြီး လျှင်၊ သင့် အဘ ဒါ ဝိ ဒ် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား ၊ သင် ၏ ပဌနာ စကား ကို ငါ ကြား ပြီ။ သင် ၏ မျက်ရည် ကို လည်း ငါ မြင် ပြီ။ သင် ၏ အသက် ၌ တဆယ် ငါး နှစ် ကို ငါ ဆက် ၍ ပေး မည်။ ⁶သင် နှင့် ဤ မြို့ ကို အာရှုရီ ရှင်ဘုရင် လက် မှ ငါ ကယ်လွှတ် မည်။ ဤ မြို့ ကို ငါ ကွယ်ကာ စောင့်မ မည် အရာ ကို ပြော လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁷ဟေရှာယ က၊ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြု တော် မူ မည် ဟု ထာဝရဘုရား သည် သင့် အား ပေး တော် မူ သော လက္ခဏာ သက်သေ ဟု မူကား၊ ⁸ကြည့်ရှု လော့။ အာ ခတ် ၏နေတိုင်း နာရီပေါ် မှာ ရွှေ သော အရိပ် ကို ဆယ် ချက် ပြန် စေ မည် ဟု ဆို၏။ ဆိုသည် အတိုင်း ဆယ် ချက် ရွှေ ပြီး သော အရိပ် သည် ဆယ် ချက်ပြန် လေ၏။ ⁹ယုဒ မင်းကြီး ဟေဇကိ သည် အနာ မှ ထမြောက် ၍ ရေးထားသော စာ ဟူမူကား၊ ¹⁰ငါ သည် ငြိမ်သက် စွာ နေစဉ်အခါ၊ မရဏာ နိုင်ငံတံခါး သို့ ဝင် ရပါသည်တကား။ ငါ ၌ ကြွင်း သော နှစ် များ ကို ငါ ရှုံး ပြီဟု ငါဆို သတည်း။ ¹¹အသက် ရှင် သောသူတို့ ၏ နေရာ ၌ ၊ ထာဝရဘုရား ကို ငါမ မြင် ရ။ ငြိမ်း ရာ အရပ်သား တို့နှင့် ပေါင်းတော် ရသဖြင့်၊ နောက် တဖန် လူ တို့ ကို မ မြင် ရ။ ¹²သိုးထိန်း တဲ ကဲ့သို့ ငါ နေသောအိမ် ကို နှုတ် ပယ် ၍၊ အခြားတပါးသို့ ဆောင်သွားပြီ။ ရက်ကန်းသည် ပြုသကဲ့သို့ ငါ အသက် သည် လိပ် လျက်ရှိ၍၊ ရက်ကန်း စင် မှ ငါ့ ကို ပယ် ဖြတ် တော်မူလိမ့်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကို ဆုံး စေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆို သတည်း။ ¹³ငါ့ အရိုး ရှိသမျှတို့ကို ချိုး တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည် ခြင်္သေ့ ဟောက်သကဲ့သို့ နံနက် တိုင်အောင် မြည်ရ ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ ကို ဆုံး စေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။ ¹⁴ငါ သည် တီတီတွတ် နှင့် ဇရက် ကဲ့သို့မြည်၍ ချိုး ကဲ့သို့ ညည်း တွန် ရ၏။ ငါ့ မျက်စိ တို့သည် မျှော်ကြည့်၍ အား လျော့ကြပြီ။ အိုဘုရား ရှင်၊ ညည်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ သော အကျွန်ုပ် ဘက်၌ နေ တော် မူ ပါ။ ¹⁵အဘယ်သို့ ငါပြော ရမည်နည်း။ ငါ့ အား ဂတိ ပေး တော် မူ ပြီ။ ဂတိတော်အတိုင်းလည်း ပြု တော်မူပြီ။ ငါ ၌ ကျန်ကြွင်းသော နှစ်

စဉ်ကာလပတ်လုံး ၊ ငါ သည် စိတ် ဆင်းရဲ ခြင်းကို အောက်မေ့၍၊ ဖြည်းဖြည်း သွား ပါ မည်။ ¹⁶အို ဘုရား ရှင်၊ ထိုသို့ သော အားဖြင့် အသက် ရှင် ရ ပါ၏။ ထို အရာ ရှိ သမျှ တို့၌ အကျွန်ုပ် ဝိညာဉ် ၏ အသက် တည်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေ ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကို ရှင် စေတော်မူ၏။ ¹⁷အကျွန်ုပ် ခံရသောဝေဒနာ သည် ငြိမ်းပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ၏ ဝိညာဉ် ကို သနား ၍၊ ဖျက်ဆီးရာ တွင်း ထဲက နှုတ်ယူတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် အပြစ် ရှိ သမျှ တို့ကို နောက် တော်သို့ ပစ် လိုက်တော်မူပြီ။ ¹⁸အကယ်စင်စစ် မရဏာ နိုင်ငံ သည် ဂုဏ် တော် ကို မ ချီးမွမ်း ရပါ။ သေ နေ သော သူ သည် ဂုဏ် တော် ကို ထောမနာ သီချင်း မ ဆို ရပါ။ တွင်း ထဲ သို့ ဆင်း သော သူ သည် သစ္စာ တော် ကို မ မြှော်လင့် ရပါ။ ¹⁹အသက် ရှင်သောသူ၊ အသက် ရှင်သော သူသာ လျှင်၊ ယနေ့ အကျွန်ုပ် ပြု သကဲ့သို့ ၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း ရပါလိမ့်မည်။ အဘ သည် သား တို့ အား သစ္စာ တော်ကို ဘော်ပြ ရပါလိမ့်မည်။ ²⁰ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို ကယ်တင် တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် တသက် လုံး ဗိမာန် တော်၌ စောင်း တီး ၍ သီချင်းဆိုကြလိမ့်သတည်း။ ²¹ဟေရှာယ ကလည်း၊ သင်္ဘော သဖန်းသီးအလုံး အထွေးကိုယူ၍ နယ် ပြီးမှ ၊ အနာ ကို အံ့ ကြလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင် မင်းကြီးသည် သက်သာ ရ လိမ့်မည်ဟု ဆို လေ၏။ ²²ဟေဇကိ မင်းကလည်း၊ ငါသည် ဗိမာန် တော်သို့ တက် လိမ့်မည်ဆိုသော်၊ အဘယ် လက္ခဏာ သက်သေရှိ သနည်းဟုမေး ၏။

39ထို ကာလ အခါ ဗာလဒန် သား ၊ ဗာဗုလုန် မင်းကြီး မေရောဒ ပုဗါလဒန် သည် ဟေဇကိမင်း နာ ၍ ၊ အနာ ပျောက်သည်ကို ကြား သောကြောင့် ၊ မေတ္တာစာ နှင့် လက်ဆောင် ပါလျက်၊ တမန် တို့ကို စေလွှတ် လေ၏။ ²ဟေဇကိ မင်းသည် သူ တို့ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ ရွှေတိုက် မှစသောရွှေ ၊ ငွေ ၊ နံ့သာ မျိုး၊ အဘိုးထိုက် သော နံ့သာ ဆီ၊ လက်နက် တိုက် နှင့် ဘဏ္ဍာ တော်အလုံးစုံ တို့ကို ပြ လေ၏။ နန်းတော် မှစ၍ နိုင်ငံ တော်အရပ်ရပ် ၌ မ ပြ သော အရာ တစုံတခုမျှ မ ရှိ။ ³ထိုအခါ ပရောဖက် ဟေရှာယ သည် ဟေဇကိ မင်းကြီး ထံ တော်သို့သွား ၍ ၊ ထိုသူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြော ကြ ပါသနည်း။ အဘယ် ပြည်မှ အထံတော်သို့ လာ ကြပါသနည်းဟု မေး လျှောက်သော်၊ ဟေဇကိ မင်းက၊ ဝေး သောအရပ် ၊ ဗာဗုလုန် ပြည်မှ ရောက် လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။ ⁴နန်းတော် ၌ အဘယ် အရာကို မြင် ကြပြီနည်းဟုမေး ပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်း က၊ နန်းတော် ၌ ရှိသမျှ ကို မြင်ကြပြီ။ ဘဏ္ဍာ တော်တွင် ငါမပြ သော အရာ တစုံတခုမျှ မ ရှိဟု ပြန်ပြော ၏။ ⁵ထိုအခါ ဟေရှာယ က၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင် လော့။ ⁶နန်းတော် ၌ ရှိသမျှ ကို ၎င်း၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ဘိုးဘေး တို့သည် ဆည်းဖူး သမျှကို၎င်း၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူသွား ရသောကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည်။ တစုံတခု မျှ မ ကျန် ကြွင်း

ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁷ သင် နှင့်နှွယ်၍ရသောသင် ၏ သား မြေးတို့ကိုလည်း ယူ သွား၍ ၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ နန်းတော် ၌ ၊ လူပျို တော် လုပ် ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု ဟေ ဇ ကိ မင်းအား ပြောဆို လေ၏။⁸ ဟေ ဇ ကိ မင်း ကလည်း ၊ သင်ပြန် ရ သော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ကောင်း ပါ၏ဟူ၍၎င်း၊ အကယ် စင်စစ်ငါ လက်ထက် ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့် ခြင်း ရှိ ရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဟေရှာယ အား ဆို လေ ၏။

40 သင် တို့၏ ဘုရား သခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ ၏လူ တို့ ကို နှစ်သိမ့် စေ ကြ လော့။ နှစ်သိမ့် စေ ကြ လော့။² စစ် မှု ကို ထမ်း ရ သော အချိန်စေ့ ပြီ။ သင်၏ အပြစ် လည်း ပြေရှင်း ပြီ ဟု ယေ ရုရှ လင် မြို့အား နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို ပြော ၍ ကြွေးကြော် ကြ လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်၌ မိမိ အပြစ်အတွက် နှစ်ဆ ခံ ရပြီ။³ တော ၌ ဟစ်ကြော် သောသူ ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာ လမ်း ကို ပြင် ကြ လော့။ ငါ တို့ ဘုရား သခင် ၏ လမ်း ခရီးတော် ကို လွင်ပြင် ၌ ဖြောင့် စေ ကြ လော့။⁴ ချိုင့်ဝှမ်း ရာ ရှိသမျှ တို့ကို ဖို့ ရမည်။ တောင် ကြီး တောင် ငယ်ရှိသမျှတို့ကို ဖြို ရမည်။ ကောက် သော လမ်း များကို ဖြောင့် စေရမည်။ ကြမ်းတမ်း သော လမ်းများကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင် ရမည်။⁵ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်ပေါ်ထွန်း ၍ ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် အတူ မြင် ရ ကြ လတံ့ ဟု ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ် တော် ထွက်အမိန့် တော်ရှိ၏။⁶ တဖန် ထိုအသံ က၊ ဟစ်ကြော် လော့ဟု ဆို လျှင် ငါက၊ အဘယ် အရာကို ဟစ်ကြော် ရမည်နည်း ဟု မေး သော်၊ လူမျိုး ရှိသမျှ သည် မြက်ပင် ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ ဘုန်း ရှိသမျှ သည် လည်း တော အပွင့် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁷ ထာဝရဘုရား ၏ လေ တိုက် သောအခါ ၊ မြက်ပင် သည် ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက် တတ်၏။ အပွင့် လည်း ကြေ တတ်၏။ အကယ် စင်စစ်လူ တို့သည် မြက်ပင် ဖြစ် ကြ၏။⁸ မြက်ပင် သည် ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက် တတ်၏။ အပွင့် လည်း ကြေ တတ်၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တရားမူကား ၊ ကာလ စဉ် အ မြ တည် ၏ဟု ဆို သတည်း။⁹ ဇီ အုန် တောင် သို့ ဝမ်းမြောက်စရာ သီတင်း ကို ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ မြင့် သောတောင် ပေါ် သို့ တက် လော့။ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သို့ ဝမ်းမြောက် စရာ သီ တင်း ကို ဆောင်ခဲ့ သော သူ၊ ကျယ်သော အသံ ကို လွှင့် လော့။ မ စိုးရိမ် ဘဲ အသံကို လွှင့် လော့။ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ကို ကြည့်ရှု ကြ ဟု ယုဒ မြို့ ရွာ တို့အား ပြော လော့။¹⁰ ကြည့်ရှု လော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်၊ ကြီး သော တန်ခိုး နှင့် ကြွလာ ၍ ၊ လက်ရုံး တော်အားဖြင့် အစိုးရ တော် မူ လိမ့်မည်။ မိမိ ခံတော်မူ ထိုက်သော အခ မိမိ ၌ ပါလျက်၊ ဆုလုပ် တော်သည် ရှေ့ တော်၌ ရှိ၏။¹¹ မိမိ သိုးစု ကို သိုးထိန်း ကဲ့သို့ ကျွေးမွေး တော် မူ မည်။ သိုးသငယ် တို့ ကို ချီ ၍ ပိုက် ပွေ တော် မူ မည်။ သား ငယ် ရှိ သော သိုးမ တို့ ကို လည်း ဖြည်းညှင်းစွာ ပို့ဆောင် တော် မူ မည်။¹² ရေ များ ကို လက်

ဆွန်းဖြင့် ခြင် သောသူ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ကို မိမိလက်ဖြင့် ထွာ သောသူ၊ မြေ မှုန်ကို တင်းတောင်း ဖြင့် ချင့် တွက်သောသူ၊ တောင် ကြီး ကို ချိန်ခွင် ဖြင့် ၎င်း၊ တောင် ငယ် ကို ကပ်ပယ် ဖြင့်၎င်း ချိန် သော သူ ကား အဘယ်သူ နည်း။¹³ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် ကို အဘယ်သူ စစ်ကြော သနည်း။ ထိုဘုရား နှင့် တိုင်ပင် ၍၊ အဘယ်သူ သည် အကြံပေး သနည်း။¹⁴ အဘယ်သူ နှင့် တိုင်ပင် တော်မူသနည်း။ ထို ဘုရား ကို အဘယ်သူ သွန်သင် သနည်း။ ထို ဘုရား အား တရား လမ်း ကို ပြ သောသူ၊ ပညာ နည်း ကိုပေး သောသူ၊ ဉာဏ် လမ်း ကို ညွှန် သောသူကား အဘယ်သူနည်း။¹⁵ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ရေပုံး မှ ကျသော ရေစက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ချိန်ခွင် ၌ မြူမှုန် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် စရာ ရှိ၏။ ကျွန်း တို့သည်လည်း၊ လွင့် တတ်သော အဏုမြူ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။¹⁶ လေဗနန် တောသည် မီး မွေးဘို့မ လောက်။ ထိုတော ၌ရှိသော တိရစ္ဆာန် တို့သည်လည်း၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ် ဘို့မ လောက်။¹⁷ ခပ်သိမ်း သော လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ် မျှမဟုတ် သော အရာထက်သာ၍ငယ် သကဲ့သို့၎င်း၊ အနတ္တ ကဲ့သို့၎င်း မှတ် တော်မူ၏။¹⁸ သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရား သခင် ကို အဘယ်သို့ ပုံ ပြ ရအံ့ နည်း။ ဘုရား သခင်နှင့် အဘယ် မည် သော ပုံ သ ဏာ ဘုန် တူသည် ဟု ဆို ရအံ့ နည်း။¹⁹ ပန်းတဉ်း သမားသည် ရုပ်တု ကို သွန်း ပြီး မှ ၊ ပန်းထိမ် သမားသည် ရွှေ နှင့် မွမ်းမံ ၍ ၊ ငွေ ကြိုးကိုလည်း လုပ် တတ်၏။²⁰ အဘိုးထိုက်သော အလူ ကို မလူနိုင်သောသူသည်၊ မ ဆွေးမြေ့ တတ်သော သစ်သား ကို ရွေးကောက် ပြီး မှ၊ မြမြ သော ရုပ်တု ကို လုပ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ လိမ္မာ သော လက်သမား ကို ရှာ တတ်၏။²¹ သင်တို့သည် မ သိ ကြ သလော။ မ ကြား ကြ သလော။ ရှေ့ဦး စွာ မှ စ၍ သင် တို့ အား မ ဘော် မပြသလော။ မြေကြီး တည် သည်အကြောင်းကို နား မ လည် ကြသလော။²² မြေကြီး စက် အပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ၊ မြေကြီး သား တို့ ကို နံကောင် ကဲ့သို့ မှတ်တော် မူ ထ သော၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ကို မျက်နှာကြက် ကဲ့သို့ ကြက် ၍ ၊ နေ စရာ တဲ ကဲ့သို့ ဖြန့် တော်မူထ သော၊²³ မင်း တို့ကို ရှုတ်ချ ၍၊ မြေကြီး တရားသူကြီး တို့ကို အနတ္တ ကဲ့သို့ ဖြစ် စေတော်မူသောသူ ပေတည်း။²⁴ အကယ် စင်စစ်သူတို့ ကို မ စိုက် မ ပျိုးရ။ အကယ် စင်စစ်သူတို့၏မျိုးစေ့ကို မ ကြ ရ။ အကယ် စင်စစ်သူ တို့ အပင် သည် မြေ ၌ အမြစ် မ စွဲ ရ။ သူ တို့ အပေါ်မှာ မှတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက်၍ ၊ လေ ဘွေ သည် သူ တို့ကို ဖွဲ ကဲ့သို့ တိုက် လွှင့် လိမ့်မည်။²⁵ သို့ ဖြစ်၍၊ ငါ ကို အဘယ်သို့ ပုံ ပြရအံ့နည်း။ ငါသည် အဘယ်သူနှင့် တူ ရအံ့ နည်းဟု သန့်ရှင်း သော ဘုရားမေး တော်မူ၏။²⁶ အထက်သို့ မျှော် ကြည့် ကြလော့။ ထို အရာတို့ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်း သနည်း။ ထိုသူသည် သူ တို့အလုံး အရင်းကို အရေအတွက် အားဖြင့် ထုတ် ဆောင် တော် မူ၏။ အလုံးစုံ တို့ ကို နာမည် ဖြင့် ခေါ် တော် မူ၏။ ခွန်အား ကြီး ၍ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံတော် မူ သောကြောင့်၊ တ စုံ တ

ခု မျှ မ ပေါ်ဘဲမနေရ။²⁷ အိုယာကုပ် အမျိုး၊ သင် သွားသော လမ်းကို ထာဝရဘုရား သိ တော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့်ပြော သနည်း။ အို ကုသရေလ အမျိုး၊ သင့် အမှု ကို သင် ဧည့်သည်များ သခင် မှတ် တော်မမူဟု၊ အဘယ်ကြောင့် ဆို ရသနည်း။²⁸ ထာဝရဘုရား သည် အစဉ် အမြဲတည် တော်မူသော ဘုရား သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ဖန်ဆင်း တော် မူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း၊ မော တော်မူခြင်း၊ ပင်ပန်း တော်မူခြင်းမ ရှိ၊ စစ် ဤ မ ကုန်နိုင် သော ဉာဏ် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ သင်သည် မသိ မကြားဘူး သလော။²⁹ ထိုဘုရားသည် မော သောသူတို့အား ၊ ခွန်အား ကိုပေး တော် မူ၏။ နွမ်းနယ် သော သူတို့ အား ၊ အစွမ်း သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ သော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။³⁰ လူပျို တို့သည် မော ဤ ပင်ပန်း ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။ လူလင် တို့သည်လည်း ထိမိ ဤ လဲ ကြ လိမ့်မည်။³¹ ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် သော သူ တို့မူကား ၊ အား ပြည့် ကြ လိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ မိမိ တို့ အတောင် ကို အသစ်ပြုပြင် ကြလိမ့်မည်။ ပြေး သော်လည်း မ ပင်ပန်း ၊ ခရီးသွား သောအခါ မ မော ရကြ။

41 တကျွန်း တနိုင်ငံ အရပ်တို့၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေကြ။ လူအမျိုးမျိုး တို့၊ အား ဖြည့် ကြ။ ချဉ်းကပ် ဤ ပြော ကြ။ တရား တွေ့ကြကုန်အံ့။² ဖြောင့်မတ် ခြင်းမင်္ဂလာ လိုက်တတ်သောသူကို အရှေ့ပြည်က ၊ အဘယ်သူ ပေါ်လာစေသနည်း။ လူ အမျိုးမျိုးတို့ ကို သူ ၌ အပ် ဤ ၊ ရှင်ဘုရင် တို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ ရန်သူတို့ကို သူ ဧည့်သည် ဖြစ် မြေမှုန့် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သူ ဧည့်သည် လွင့် သောဖွဲ့ ကဲ့သို့ ၎င်း အဘယ်သူဖြစ် စေသနည်း။³ ရန်သူ တို့ကို လိုက် ရ၏။ မိမိ ခြေ မ နင်း ဘူး သော လမ်း ဖြင့်၊ ဘေးမ ရှိ ၊ လွန်သွား ရ၏။⁴ ထိုအမှု များ ကို စီရင် ဖန်ဆင်း လျက်၊ ရှေ့ဦးစွာမှ စ၍ လူမျိုး အစဉ်အဆက်တို့ကို ခေါ်သောသူသည် အ ဘယ် သူနည်းဟူမူကား၊ အဦး ဆုံးသောသူဖြစ် ဤ၊ နောက်ဆုံး သော သူတို့ နှင့် ရှိသောငါ ထာဝရ ဘုရား ပေတည်း။⁵ တကျွန်း တနိုင်ငံ အရပ်တို့သည် မြင် ဤ ကြောက် ကြ၏။ မြေကြီး စွန်း သားတို့သည် ထိတ်လန့် သောစိတ် နှင့် ချဉ်းကပ် ဤ စုဝေး ကြ၏။⁶ အိမ်နီးချင်းတ ယောက် ကို တယောက်မစ ဤ ၊ ညီအစ်ကို ချင်း တယောက်ကိုတ ယောက်၊ မ စိုးရိမ်နှင့်ဟု ဆို ကြ၏။⁷ ထိုသို့ ပန်းတဉ်း သမားသည် ပန်းထိမ် သမား ကို နှိုးဆော် တတ်၏။ သံတူ နှင့် ချော စေသောသူ သည်၊ ပေ ပေါ်မှာ ရိုက် သော သူကိုလည်း နှိုးဆော်ဤ၊ ဂဟေ ကောင်း သည်ဟု ဆို တတ်၏။ ရုပ်တု ကို မ လှုပ်ရှား စေခြင်းငှါသံချွန် နှင့် ရိုက် ထား တတ်၏။⁸ ငါ့ ကျွန် ကုသရေလ ၊ ငါရွေးချယ် သော သူ ယာကုပ် ၊ ငါ့ အဆွေ အာဗြဟံ ဧည့်သည်၊⁹ မြေကြီး အစွန်းအနား မှ ငါလက်ဆွဲ ဤ ခေါ်သောသူ ၊ သင် သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊ သင့် ကို ငါရွေးချယ် ပြီ၊ သင့် ကို မ ပစ် မပယ်ဟူ၍၎င်း၊ ဂတိကို ခံရ သောသူ၊¹⁰ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ သည် သင့် ဘက် မှာ ရှိ၏။ မကြောက်

နှင့်။ သင် ဧည့်သည်များ သခင် ငါ သည် သင့် ကို ခိုင်ခံ့ စေ မည်။ သင့် ကို စောင့်မ မည်။ ငါ့ သစ္စာ လ ကျာ လက် ဖြင့် ထောက် ပင့် မည်။¹¹ သင် ၌ အမျက် ထွက် သော သူ တို့ သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက် ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ သင် ၌ ရန်ပြု သောသူ တို့ သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ် ဤ၊ ရှင်းရှင်းပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။¹² သင် နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသော သူ တို့ ကို သင် သည် ရှာ ဤ မ တွေ့ ရ။ သင့် ကို စစ်တိုက် သော သူ တို့ သည် အ ဘယ် မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ၎င်း၊ အနတ္တ သက်သက်ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹³ အကြောင်း မူကား၊ သင် ဧည့်သည်များ သခင်ထာဝရဘုရား က၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ မစ မည်ဟု သင့် အား ဆို လျက်၊ သင် ဧည့် ကျာ လက်ကို ကိုင် မည်။¹⁴ အိုတီကောင် ယာကုပ် ၊ အမျိုး ငယ် ကု သရေလ ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ သည် သင့် ကို မစ သော သူ ဖြစ် ၏။ သင့် ကို ရွေးနှုတ် သော သူ သည်၊ ကု သရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ ငါ သည် သင့်ကို အသွား ရှိ သောစပါး နယ်စရာ ယန္တရား စက် အသစ် ဖြစ် စေ မည်။ သင် သည် တောင် ကြီး တို့ကို နယ်၍ ညက် စေ မည်။ တောင် ငယ် တို့ကို ဖွဲ့ ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ မည်။¹⁶ သူ တို့ကို လှေ ဤ ၊ လေ သည် သူ တို့ကို တိုက် သွား လိမ့်မည်။ မုန်တိုင်း လွင့် လိမ့်မည်။ သင် မူကား ထာဝရဘုရား ၌ ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။ ကု သရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား၌ ဝါကြွား လိမ့်မည်။¹⁷ ဆင်းရဲ သော သူနှင့် ငတ်မွတ် သောသူတို့ သည် ရေ ကိုရှာ ဤ မ တွေ့ ရေငတ် ဤ လျှာ သွေ့ ခြောက်သောအခါ၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ စကား ကို နားထောင် မည်။ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ဖြစ်သော ငါသည် သူ တို့ကို မ စွန့်။¹⁸ မြင့် သောအရပ်တို့၌ မြစ် ကို၎င်း၊ နိမ့် သော အရပ်တို့၌ စမ်းရေ ကို၎င်း ငါပေါက် စေ မည်။ တော အရပ် ၌ ရေ ကန် များကို၎င်း ၊ သွေ့ ခြောက်သောအရပ် ၌ စမ်းရေ တွင်း များကို၎င်းငါ ဖြစ်စေမည်။¹⁹ တော ၌ အာရစ် ပင်၊ အကာရှ ပင်၊ မု ရတု ပင်၊ သံလွင် ပင် များကို၎င်း၊ လွင်ပြင် ၌ ထင်းရှူး ပင်၊ တဒေရ ပင်၊ တာရှရ ပင်များကို၎င်းရောနှော လျက် စိုက် မည်။²⁰ သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ အမှု ကို စီရင် ဤ၊ ကု သရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရားဖန်ဆင်း တော်မူကြောင်းကို ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် သိ မြင် ဤ ၊ ဆင်ခြင် နားလည် ကြလိမ့်မည်။²¹ သင် တို့၏ အမှု ကို စောင့် ကြ လော့ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ သင် တို့၏ခိုင်ခံ့သော သက်သေ များ ကို ထုတ် ပြကြလော့ဟု ယာကုပ် အမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် မိန့် တော်မူ၏။²² ထုတ် ဘော်၍ အနာဂတ္တိအရာ တို့ကို ငါ တို့အား ပြ ကြစေ။ အရင် ဖြစ် ဘူးသော အရာတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါ တို့ ဆင်ခြင် ဤ ၊ ထိုအရာ တို့၏ အဆုံး ကို သိ ရမည်အကြောင်း ဘော် ပြကြ စေ။ သို့မဟုတ် ၊ ဖြစ် လတံ့ သော အရာတို့ကို ငါ တို့အား ဟော ပြော ကြစေ။²³ သင် တို့သည် ဘုရား ဖြစ်သည်ကို ငါတို့ သိ ရမည် အကြောင်း ၊ ဖြစ် လတံ့သော

အရာတို့ကို ပြုကြလော့။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ရှုတွေ့မြင်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအမှု၊ ဆိုးသောအမှု တစုံတခုကို ပြုကြလော့။²⁴ သင်တို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သော အရာထက်သာ၍ယုတ်မာကြ၏။ သင်တို့အမှုလည်း ၊ အဘယ်မျှ မဟုတ်သော အမှုထက်သာ၍ယုတ်မာ၏။ သင်တို့ကို ရွေးယူသောသူသည် ရှုံ့ရှာဘွယ် ဖြစ်၏။²⁵ မြောက်မျက်နှာ၌ လူတယောက်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေ၍ ၊ သူသည် လာလိမ့်မည်။ နေထွက်ရာမှ လာ၍ ငါ့နာမကို ပဌနာပြုလိမ့်မည်။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို နင်းသကဲ့သို့ ၊ ထိုသူသည် မင်းတို့ကို အိုးမြေအမှတ်နှင့် ကျော်နင်းလိမ့်မည်။²⁶ ငါတို့သည် သိရမည်အကြောင်း ၊ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ မှန်ပေ၏ဟု ငါတို့သည် ဆိုရမည်အကြောင်း ၊ ရှေးမဆွက အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ ဘော်ပြသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ဟောပြောသောသူတယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့စကားကို ကြားသောသူတယောက်မျှမရှိ။²⁷ ဤမည်သောအမှုတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ရှေးဦးစွာ ငါသည် ဇီအုန်မြို့အား ပြော၏။ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော တမန်ကိုလည်း ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်၏။²⁸ သူတို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ ၊ တစုံတယောက်မျှမရှိ။ သူတို့တွင် သတိပေးသော သူတယောက်မျှမရှိ။ ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ငါမေးမြန်းသော်လည်း၊²⁹ သူတို့သည် အကြွင်းမဲ့အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အမှုများလည်း၊ အဘယ်မျှမဟုတ်။ သူတို့သွန်းသော ရုပ်တုတို့လည်း အတ္တမရှိ၊ လေသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

42 ငါထောက်မသော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါရွေးချယ်သော သူကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါဝိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။² အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍ ၊ လမ်းခရီး၌ သူ၏အသံကို အဘယ်သူမျှမကြားစေရ။³ နင်းနယ်လျက်ရှိသော ကျူပင်ကို မချိုး။ အတောက်သေးသော မီးစာကို မသတ်။ တရားသည် မြဲမြံခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။⁴ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားတော်ကို မတည်စေမီတွင် အားမလျော့၊ စိတ်လည်း မပျက်ရ။ သူ၏တရားကိုလည်း ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် မြော်လင့်ကြလိမ့်မည်။⁵ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ကြက်တော်မူထသော၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးထဲက ဖြစ်သမျှတို့ကို ခင်းကျင်းတော်မူထသော၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသောသူတို့အား အသက်ကို၎င်း၊ မြေကြီးကို ကျော်နင်းသောသူတို့အား ဝိညာဉ်ကို၎င်း ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊⁶ ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို တရားသဖြင့် ခေါ်ထားသည်ဖြစ်၍ ၊ လက်ဆွဲလျက် ထောက်မမည်။⁷ သင်သည် ကန်းသောမျက်စိတို့ကို ဖွင့်စိမ့်သောငှါ ၎င်း၊ ချုပ်ထားသောသူတို့ကို လွှတ်စိမ့်သောငှါ ၎င်း၊ မှောင်မိုက်၌နေ

သောသူတို့ကို အမှိုက်ထောင်ထဲက နှုတ်ယူစိမ့်သောငှါ၎င်း၊ သင့်ကို လူများနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စရာဘို့ ၊ လူအမျိုးမျိုးလင်းစရာဘို့ ခန့်ထားမည်။⁸ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ထိုနာမသည် ငါ့နာမဖြစ်၏။ ငါ့ဘုန်းကို အခြားသောသူအား ၎င်း၊ ငါ့အသရေကို ရုပ်တုဆင်းတုတို့အား ၎င်း ငါမပေး။⁹ အရင်ဟောသော အရာတို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ အသစ်သော အရာတို့ကို ယခုငါဟော၏။ မပေါ်လာမီ သင်တို့အား ငါပြောနှင့်၏။¹⁰ ပင်လယ်ကို ကူးသောသူမှစ၍ ၊ ပင်လယ်၌ ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်များ၊ ထိုအရပ်၌ နေသောသူများတို့၊ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီးစွန်းတို့မှ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။¹¹ တောနှင့်တကွ တော၌ရှိသောမြို့ရွာ၊ ကေဒါအရပ်သားတို့သည် ကြွေးကြော်ကြစေ။ ကျောက်၌ နေသောသူတို့သည် သီချင်းဆိုကြစေ။ တောင်ထိပ်ပေါ်က ကြွေးကြော်ကြစေ။¹² ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်၍ ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၌ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစွာ ချီးမွမ်းကြစေ။¹³ ထာဝရဘုရားသည် သူရဲကဲ့သို့ ထွက်ကြွ၍ ၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်တော်မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်၍ ရန်သူတို့တစ်ဘက်၌ အားထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။¹⁴ ငါသည် ကြာမြင့်စွာ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပြီ။ ထိုသို့နေ၍ အောင့်ရဦးမည်လော။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိန်းမကဲ့သို့ ငါအော်ဟစ်မည်။ ပင့်သက်ရှု၍ ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးမည်။¹⁵ တောင်ကြီးတောင်ငယ်များကို သွေခြောက်စေမည်။ သူတို့အပင်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ညှိုးနွမ်းစေမည်။ မြစ်များကို ကုန်းဖြစ်စေမည်။ ရေကန်များကို ခန်းခြောက်စေမည်။¹⁶ မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မိမိတို့မသိသော လမ်းဖြင့် ငါဆောင်မည်။ မိမိတို့မကျွမ်းသော ခရီး၌ သွားစေမည်။ သူတို့ရှေ့မှာ မှောင်မိုက်ကို လင်းစေမည်။ ကောက်သောလမ်းကို လည်း ပြောစေမည်။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးကို ပြုမည်။ သူတို့ကို မစွန့်ပစ်။¹⁷ ရုပ်တုဆင်းတုကို ခိုလှုံ၍ ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု သွန်းသော ရုပ်တုတို့အား ဆိုသော သူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ၊ အလွန်အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။¹⁸ နားပင်းသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့၊ သင်တို့သည် မြင်ရအံ့သောငှါ ကြည့်ရှုကြလော့။¹⁹ ငါ့ကျွန်မှတစ်ပါး အဘယ်သူကန်းသနည်း။ ငါစေလွှတ်သော တမန်ကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် နားပင်းသနည်း။ ငါ့မိတ်ဆွေကဲ့သို့ အဘယ်သူကန်းသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်ကဲ့သို့ အဘယ်သူကန်းသနည်း။²⁰ သင်သည် များစွာ မြင်သော်လည်း အာရုံမပြုတတ်။ နားပွင့်လျက်ရှိသော်လည်း မကြားတတ်။²¹ ထာဝရဘုရားသည် မိမိပြောစေမတ်ခြင်းကြောင့် အားရနှစ်သက်သဖြင့် ၊ တရားတော်ကို ချီးမြှောက်၍ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည်။²² ဤလူမျိုးသည် လူယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသောအမျိုးဖြစ်၏။

ရှိသမျှ တို့သည် တွင်း ၌ အချုပ် ခံရ၍၊ ထောင် ထဲမှာ ပုန်း ကွယ် လျက်နေကြ၏။ ဖျက်ဆီး ရာဖြစ် သောအခါ ၊ အဘယ်သူမျှမ နှုတ် မယူ။ လူယူ ရာ ဖြစ် သောအခါ ၊ ပြန် ပေး လော့ ဟု အဘယ်သူ မျှ မ ဆို။²³ သင် တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ဤ စကား ကို နားထောင် မည် နည်း။ နောင် ကာလ ဘို့ အဘယ်သူ ကြား ၍ မှတ် မည် နည်း။²⁴ လူယူ ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ယာကုပ် ကို၎င်း ၊ ထားပြ တို့ လက်သို့ ကူသရေလ ကို၎င်း အဘယ်သူ အပ် သနည်း။ ငါတို့ ပြစ်မှား သော အရှင်ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူသည် မ ဟုတ်လော။ သူတို့သည် နောက် တော်သို့ မ လိုက် ၊ တရား တော်ကို မ ကျင့် ဘဲ နေကြ၏။²⁵ ထို့ကြောင့် ၊ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်ထွက် ခြင်း ကြမ်းတမ်း သော စစ်တိုက် ခြင်းကို သူ တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့ပတ်လည် ၌ မီးရှို့ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သူတို့သည် မ သိ ကြ။ မီးလောင် သော်လည်း ၊ သတိ မ ထားဘဲ နေကြ၏။

43ယခု မူကား ၊ ငါ့ ကျွန် ယာ ကုပ် ၊ ငါ ရွေးကောက် သော သူ ကူသရေလ ၊ နားထောင် လော့။² သင့် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရား၊ ဘွားစ ကပင် သင့် ကို ပြုပြင် ၍၊ နောင်၌လည်း မစ လတံ့ သော ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ့ ကျွန် ယာကုပ် ၊ ငါ ရွေးကောက် သောသူ ယေရှုရန် ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။³ အကြောင်း မူကား၊ ရေ ငတ်သော သူအပေါ်မှာ ရေ ကို ငါသွန်းလောင်း ၍၊ သွေ့ခြောက် သော မြေ ကို ရေလွှမ်းမိုး စေမည်။ သင် ၏ အမျိုး အပေါ်မှာ ငါ့ ဝိညာဉ် ကို၎င်း၊ သင် ၏အနှယ် အပေါ်မှာ ငါ့ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကို ၎င်း ငါသွန်းလောင်း မည်။⁴ သူတို့သည်လည်း ရေ မြောင်း အနား မှာ မို ဗန်း မခ ပင် ကဲ့သို့ ၊ မြက်ပင် ထဲ တွင် ပေါက် ကြ လိမ့်မည်။⁵ တ ယောက် က၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ၏ လူဖြစ် သည်ဟု ဆို လိမ့်မည်။ တယောက် သည်လည်း ၊ ယာကုပ် အမည် ဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်မှည့် လိမ့်မည်။ တယောက် သည် လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လူဟူ၍ မိမိ လက် တွင် စာ ထိုး လျက် ၊ ကူသရေလ အမည် သစ် ဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်မှည့် လိမ့်မည်။⁶ ကူသရေလ အမျိုး၏ ရှင် ဘုရင် ထာဝရဘုရား ၊ ကူသရေလ အမျိုးကို ရွေးနှုတ် သော၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ သည် အဦး ဆုံးသောသူ၊ နောက် ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါမှတစ်ပါး အခြားသော ဘုရား သခင်မ ရှိ။⁷ ရှေး လူမျိုး ကို ငါ ခန့် ထားသည်မှစ၍ ၊ ငါ ကဲ့သို့ အဘယ်သူ သည် ဤအမှုတို့ကို ငါ့ အဘို့ ခေါ်၍ ထုတ် ဘော် စီရင် နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ် ဆဲသောအမှုနှင့် ဖြစ် လတံ့သော အမှုတို့ကို သူ တို့အား ဘော် ပြ ကြ စေ။⁸ မ စိုးရိမ် ကြ နှင့်။ မ ကြောက် ကြ နှင့်။ အထက် က ငါဟော ပြောပြသသည်မ ဟုတ်လော။ သင် တို့သည် ငါ ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ မှတစ်ပါး အခြားသော ဘုရား သခင် ရှိ သလော။ ငါမှတစ်ပါး အခြားသော မူလအမြစ် မ ရှိ။ တစုံတဦး ကိုမျှငါမ သိ။⁹ ရုပ်တု ဆင်းတုကို လုပ် သောသူအပေါင်း တို့သည် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူ တို့နှမြော သောအရာ တို့သည်

အကျိုး ကို မ ပေးနိုင်ကြ။ ငါတို့သည် မ မြင် တတ်၊ နား မလည်တတ် ဟု ရှက် စရာအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် သက်သေခံ ကြ၏။¹⁰ ဘုရား ကို လုပ် သောသူ၊ အကျိုး မ ပေးနိုင်သော ရုပ်တု ဆင်းတုကို သွန်း သောသူကား အဘယ်သူ နည်း။¹¹ ထိုသူ ၏အပေါင်း အဘော်ရှိသမျှ တို့သည် ရှက် ကြလိမ့်မည်။ လုပ် သောသူတို့သည် လူ သက်သက် ဖြစ် ကြ၏။ ရှိ သမျှ တို့သည် စုဝေး ၍ ထ ကြ စေ။ တပြိုင်နက် ထိတ်လန့် ရှက် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။¹² ပန်းပဲ သမားသည် ပုဆိန် ကိုလုပ် ခြင်းငှါမီးခဲ ၌ ဖုတ်၍ ၊ လက်ရုံး အား ထုတ်လျက် သံ တူနှင့် ထု တတ်၏။ အကယ်၍ မွတ်သိပ် သောအခါ အား လျော့ တတ်၏။ ရေ မ သောက် ရသောအခါ မော တတ်၏။¹³ လက်သမား သည် မျဉ်း ချ လျက် စူး နှင့် မှတ်သား ၍၊ လက်သမား တန်ဆာနှင့် လုပ် ပြီးလျှင်၊ အိမ်၌နေစေ ခြင်းငှါကွန်ပါ နှင့် ရေးသား ၍ ၊ လူ အသရေ ပါ အောင် လူ ပုံ သဏ္ဍာန်နှင့်အညီ ထု လုပ် တတ်၏။¹⁴ ကိုယ် အ ဘို့ အလိုငှါ အာရုံ ပင်တို့ကို ခုတ် ၍ ကုပရ ပင်၊ သပိတ် ပင်တို့ ကို ရွေး ယူသဖြင့် ၊ တော ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို ဆည်းဖူး တတ်၏။ အာ ရုံ ပင်ကိုစိုက် ၍ မို ဗန်း ရေ လည်း မွေး တတ်၏။¹⁵ လူ သုံး ရန် ထင်းဖြစ် ၏။ လူလည်း ယူ ၍ မီးလှုံ တတ်၏။ တဖန် မီးမွှေး ၍ မုန့် ကို ပေါင်း တတ်၏။ တဖန် ဘုရား ကို လုပ် ၍ ကိုးကွယ် တတ်၏။ ရုပ်တု ကို ထု လုပ် ၍ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပြပ် ဝပ် တတ်၏။¹⁶ ထိုသစ်သား တပိုင်း နှင့် မီးမွှေး တတ်၏။ တပိုင်း နှင့် အမဲသား ကိုချက် ၍ စား တတ်၏။ ဖုတ်ကင်ပြီး မှ ဝ စွာ စား တတ်၏။ တဖန် မီးလှုံ ၍ အယ် ၊ ငါ နွေး ပြီ။ မီး ကို တွေ့ ပြီ ဟု ဆို တတ်၏။¹⁷ ကျန် သော အပိုင်းကိုလည်း ယူ၍ ရုပ်တု တည်း ဟူသော ဘုရား ကို လုပ် တတ်၏။ ထိုရုပ်တု ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ် ၍ ကိုးကွယ် တတ်၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော် မူ ပါ ဟူ၍ဆုတောင်း တတ်၏။¹⁸ ထိုသို့သော သူ သည်ပညာ မ ရှိ။ ဉာဏ် မ ရှိ။ မမြင် နိုင်အောင် မျက်စိ ကို၎င်း၊ နား မလည်နိုင်အောင် စိတ် နှလုံးကို၎င်းပိတ် ၏။¹⁹ ငါသည် တပိုင်း နှင့် မီး မွှေးပြီး။ မုန့် ကိုလည်း ထိုမီးခဲ ပေါ် မှာ ဖုတ် လေပြီ။ အမဲသား ကို လည်း ကင် ၍ စား လေ ပြီ။ ကြွင်း သော အပိုင်း ကို စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် ဖြစ် စေ ရမည် လော။ သစ်သား ရှေ့ မှာ ငါပြပ်ဝပ် ရ မည် လောဟု စိတ် နှလုံးထဲမှာ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်နိုင်သော ဉာဏ် ပညာ အလျှင်း မ ရှိ ပါ တကား။²⁰ သူသည် မီးဖို ပြာ ကို ကျက်စား တတ်၏။ မိုက် သောစိတ် နှင့်လမ်းလွဲ ပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ် ဝိညာဉ် ကို ကိုယ် မ ချွတ် နိုင်။ မိမိ လက်ျာ လက်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပါသလောဟု မ အောက်မေ့ နိုင်ပါတကား။²¹ အိုယာကုပ် အမျိုး၊ ဤ အရာတို့ကို ဆင်ခြင် လော့။ အိုကူသရေလ အမျိုး၊ သင် သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်၏။ သင့် ကို ငါဖန်ဆင်း သည်ဖြစ်၍၊ သင် သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ် ၏။ အိုကူ သရေလ အမျိုး၊ သင့်ကို ငါ မ မေ့ မလျော့။²² သင် ၏ဒုစရိုက် တို့ ကို တိမ် တိုက်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင် ၏ အပြစ် တို့ကို တိမ် လွှာကဲ့သို့ ၎င်း ငါချေ ပြီ။ ငါ့ ထံသို့ ပြန်လာ လော့။ သင့် ကို ငါ ရွေးနှုတ် ပြီ။²³ အိုမို

မ်းကောင်းကင် တို့၊ သီချင်းဆို ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူ ပြီ။ မြေကြီး အောက် အရပ်တို့၊ ကြွေးကြော် ကြလော့။ တောင် များ၊ တော နှင့်တကွသစ်ပင် များတို့၊ ကျူးစ သောအသံကိုပေး ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ယာကုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။ ကုသရေလ အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှား တော် မူပြီ။²⁴ သင့် ကို ရွေးနှုတ် တော် မူ၍၊ ဘွားစကပင် သင့် ကို ပြုပြင် တော်မူသောထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ကို ငါ တပါး တည်း ကြက် လျက်၊ မြေကြီး ကို အဘော်မရှိဘဲ ခင်း လျက်၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်း သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²⁵ ငါ သည် မိစ္ဆာ ဆရာတို့၏ ပု ပု နိမိတ်များကို ပယ် ဖျောက်တတ်၏။ ဗေဒင် သမားတို့ကို ရှုံးသွပ် စေ တတ် ၏။ ပညာရှိ တို့ကို လှန် ၍ သူ တို့၏ပညာ ကို မိုက် စေ တတ် ၏။²⁶ ငါသည် ငါ့ ကျွန် ၏ စကား ကို တည် စေ၍ ၊ ငါ့ တမန် တို့ ဟော ပြောသည်အတိုင်း ပြု တတ်၏။ ယေရှုလင် မြို့ကို သင် သည် လူ နေရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ယုဒ မြို့တို့ကို သင်တို့သည် တည်ဆောက် လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ပြု ပျက် ရာများကို ငါပြုပြင် မည်ဟူ၍၎င်း ဆို ၏။²⁷ ပင်လယ် ကိုလည်း ရေ ကုန်စေ။ သင် ၏ မြစ် အပေါင်းကို ငါခန်း ခြောက်စေမည်ဟူ၍၎င်း၊²⁸ ကုရမင်း ကို လည်း၊ သင်သည် ငါ့ သိုးထိန်း ဖြစ်၏။ ငါ့ အလို ရှိသမျှ ကို ပြည့်စုံ စေလျက် ၊ ယေရှုလင် မြို့ တည်ဆောက် စေ၊ ဗိမာန် တော်တို့ကို မြစ် ကျစေဟု စီရင် လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါဆို ၏။

44ယခု မူကား ၊ ငါ့ ကျွန် ယာကုပ် ၊ ငါ ရွေးကောက် သော သူ ကုသရေလ ၊ နားထောင် လော့။² သင့် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရား၊ ဘွားစ ကပင် သင့် ကို ပြုပြင် ၍၊ နောင်၌လည်း မစ လတုံ သော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါ့ ကျွန် ယာကုပ် ၊ ငါ ရွေးကောက် သောသူ ယေရှုရန် ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။³ အကြောင်း မူကား၊ ရေ ငတ်သော သူအပေါ်မှာ ရေ ကို ငါသွန်းလောင်း ၍၊ သွေခြောက် သော မြေ ကို ရေလွှမ်းမိုး စေ မည်။ သင် ၏ အမျိုး အပေါ်မှာ ငါ့ ဝိညာဉ် ကို၎င်း၊ သင် ၏အနွယ် အပေါ်မှာ ငါ့ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကို ၎င်း ငါသွန်းလောင်း မည်။⁴ သူတို့သည်လည်း ရေ မြောင်း အနား မှာ မို ဃ်း မခ ပင် ကဲ့သို့ ၊ မြက်ပင် ထဲ တွင် ပေါက် ကြ လိမ့်မည်။⁵ တ ယောက် က၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ၏ လူဖြစ် သည်ဟု ဆို လိမ့်မည်။ တယောက် သည်လည်း ၊ ယာကုပ် အမည် ဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်မှည့် လိမ့်မည်။ တယောက် သည် လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လူဟူ၍ မိမိ လက် တွင် စာ ထိုး လျက် ၊ ကုသရေလ အမည် သစ် ဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မှည့် လိမ့်မည်။⁶ ကုသရေလ အမျိုး၏ ရှင် ဘုရင် ထာဝရဘုရား ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို ရွေးနှုတ် သော၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါ သည် အဦး ဆုံးသောသူ၊ နောက် ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား သခင်မ ရှိ။⁷ ရှေး လူမျိုး ကို ငါ ခန့် ထားသည်မှစ၍ ၊ ငါ ကဲ့သို့ အဘယ်သူ သည် ဤအမှုတို့ကို ငါ့ အဘို့ ခေါ် ၍ ထုတ် ဘော် စီရင်

နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ် ဆဲသောအမှုနှင့် ဖြစ် လတုံသော အမှုတို့ကို သူ တို့အား ဘော် ပြ ကြစေ။⁸ မ စိုးရိမ် ကြ နှင့်။ မ ကြောက် ကြ နှင့်။ အထက် က ငါဟော ပြောပြသသည်မ ဟုတ်လော။ သင် တို့သည် ငါ ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ မှတပါး အခြားသော ဘုရား သခင် ရှိ သလော။ ငါမှ တ ပါး အခြားသော မူလအမြစ် မ ရှိ။ တစုံ တဦး ကိုမျှ ငါမ သိ။⁹ ရုပ်တု ဆင်းတုကို လုပ် သောသူအပေါင်း တို့သည် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူ တို့နှမြော သောအရာ တို့သည် အကျိုး ကို မ ပေးနိုင်ကြ။ ငါတို့သည် မ မြင် တတ်၊ နား မလည်တတ် ဟု ရှက် စရာအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် သက်သေခံ ကြ၏။¹⁰ ဘုရား ကို လုပ် သောသူ၊ အကျိုး မ ပေးနိုင်သော ရုပ်တု ဆင်းတုကို သွန်း သောသူကား အဘယ်သူ နည်း။¹¹ ထိုသူ ၏အပေါင်း အဘော်ရှိသမျှ တို့သည် ရှက် ကြလိမ့်မည်။ လုပ် သောသူတို့သည် လူ သက်သက် ဖြစ် ကြ၏။ ရှိ သမျှ တို့သည် စုဝေး ၍ ထ ကြ စေ။ တပြိုင်နက် ထိတ်လန့် ရှက် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။¹² ပန်းပဲ သမားသည် ပုဆိန် ကိုလုပ် ခြင်းငှါမီးခဲ ၌ ဖုတ်၍ ၊ လက်ရုံး အား ထုတ်လျက် သံ တူနှင့် ထု တတ်၏။ အကယ်၍ မွတ်သိပ် သောအခါ အား လျော့ တတ်၏။ ရေ မ သောက် ရသောအခါ မော တတ်၏။¹³ လက်သမား သည် မျဉ်း ချ လျက် စူး နှင့် မှတ်သား ၍၊ လက်သမား တန်ဆာနှင့် လုပ် ပြီးလျှင်၊ အိမ်၌နေစေ ခြင်းငှါကွန်ပါ နှင့် ရေးသား ၍ ၊ လူ အသရေ ပါ အောင် လူ ပုံ သဏ္ဍာန်နှင့်အညီ ထု လုပ် တတ်၏။¹⁴ ကိုယ် အ ဘို့ အလိုငှါ အာရဇံ ပင်တို့ကို ခုတ် ၍ ကုပရ ပင်၊ သပိတ် ပင်တို့ ကို ရွေး ယူသဖြင့် ၊ တော ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို ဆည်းဖူး တတ်၏။ အာရဇံ ပင်ကိုစိုက် ၍ မို ဃ်းရေ လည်း မွေး တတ်၏။¹⁵ လူ သုံး ရန် ထင်းဖြစ် ၏။ လူလည်း ယူ ၍ မီးလှုံ တတ်၏။ တဖန် မီးမွှေး ၍ မုန့် ကို ပေါင်း တတ်၏။ တဖန် ဘုရား ကို လုပ် ၍ ကိုးကွယ် တတ်၏။ ရုပ်တု ကို ထု လုပ် ၍ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပြပ် ဝပ် တတ်၏။¹⁶ ထိုသစ်သား တပိုင်း နှင့် မီးမွှေး တတ်၏။ တပိုင်း နှင့် အမဲသား ကိုချက် ၍ စား တတ်၏။ ဖုတ်ကင် ပြီးမှ ဝ စွာ စား တတ်၏။ တဖန် မီးလှုံ ၍ အယ် ၊ ငါ နွေး ပြီ။ မီး ကို တွေ့ ပြီ ဟု ဆို တတ်၏။¹⁷ ကျန် သော အပိုင်းကိုလည်း ယူ၍ ရုပ်တု တည်း ဟူသော ဘုရား ကို လုပ် တတ်၏။ ထိုရုပ်တု ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ် ၍ ကိုးကွယ် တတ်၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော် မူ ပါ ဟူ၍ဆုတောင်း တတ်၏။¹⁸ ထိုသို့ သော သူ သည်ပညာ မ ရှိ။ ဉာဏ် မ ရှိ။ မမြင် နိုင်အောင် မျက်စိ ကို၎င်း၊ နား မလည်နိုင်အောင် စိတ် နှလုံးကို၎င်းပိတ် ၏။¹⁹ ငါသည် တပိုင်း နှင့် မီး မွှေးပြီး။ မုန့် ကိုလည်း ထိုမီးခဲ ပေါ် မှာ ဖုတ် လေပြီ။ အမဲသား ကို လည်း ကင် ၍ စား လေ ပြီ။ ကြွင်း သော အပိုင်း ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ် ဖြစ် စေရမည်လော။ သစ်သား ရှေ့ မှာ ငါပြပ်ဝပ် ရ မည် လောဟု စိတ် နှလုံးထဲမှာ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်နိုင်သော ဉာဏ် ပညာ အလျှင်း မ ရှိ ပါ တကား။²⁰ သူ သည် မီးဖိုပြာ ကို ကျက်စား တတ်၏။ မိုက် သောစိတ် နှင့်လမ်းလွဲ ပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ် ဝိညာဉ်

ကို ကိုယ် မ ချွတ် နိုင်။ မိမိ လက်ျာ လက်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပါသလောဟု မ အောက်မေ့ နိုင်ပါတကား။²¹ အိုယာကုပ် အမျိုး၊ ဤ အရာတို့ကို ဆင်ခြင် လော့။ အိုကုသရေလ အမျိုး၊ သင် သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်၏။ သင့် ကို ငါဖန်ဆင်း သည်ဖြစ်၍၊ သင် သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ် ၏။ အိုကု သရေလ အမျိုး၊ သင့်ကို ငါ မ မေ့ မလျော့။²² သင် ၏ဒုစရိုက် တို့ ကို တိမ် တိုက်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင် ၏ အပြစ် တို့ကို တိမ် လွှာကဲ့သို့ ၎င်း ငါချေ ပြီ။ ငါ့ ထံသို့ ပြန်လာ လော့။ သင့် ကိုငါ ရွေးနှုတ် ပြီ။²³ အိုမို ဃ်းကောင်းကင် တို့၊ သီချင်းဆို ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူ ပြီ။ မြေကြီး အောက် အရပ်တို့၊ ကြွေးကြော် ကြလော့။ တောင် များ၊ တော နှင့်တကွသစ်ပင် များတို့၊ ကျူးဒေ သောအသံကိုပေး ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ယာကုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။ ကုသရေလ အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားတော် မူပြီ။²⁴ သင့် ကို ရွေးနှုတ် တော် မူ၍၊ ဘွားစကပင် သင့် ကို ပြုပြင် တော်မူသောထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ကို ငါ တပါး တည်း ကြက် လျက်၊ မြေကြီး ကို အဘော်မရှိဘဲ ခင်း လျက်၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်း သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²⁵ ငါ သည် မိစ္ဆာ ဆရာတို့၏ ပု ပုပ နိမိတ်များကို ပယ် ဖျောက်တတ်၏။ ဗေဒင် သမားတို့ကို ရူးသွပ် စေတတ် ၏။ ပညာရှိ တို့ကို လှန် ၍ သူ တို့၏ပညာ ကို မိုက် စေ တတ် ၏။²⁶ ငါသည် ငါ့ ကျွန် ၏ စကား ကို တည် စေ၍ ၊ ငါ့ တမန် တို့ ဟော ပြောသည်အတိုင်း ပြု တတ်၏။ ယေရုရှလင် မြို့ကို သင် သည် လူ နေရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ယုဒ မြို့တို့ကို သင်တို့သည် တည်ဆောက် လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ပြု ပျက်ရာများကို ငါပြုပြင် မည်ဟူ၍၎င်း ဆို ၏။²⁷ ပင်လယ် ကိုလည်း ရေ ကုန်စေ။ သင် ၏ မြစ် အပေါင်းကို ငါခန်း ခြောက်စေမည်ဟူ၍၎င်း၊²⁸ ကုရုမင်း ကို လည်း၊ သင်သည် ငါ့ သိုးထိန်း ဖြစ်၏။ ငါ့ အလို ရှိသမျှ ကို ပြည့်စုံ စေလျက် ၊ ယေရုရှလင် မြို့ တည်ဆောက် စေ၊ ဗိမာန် တော်တိုက် မြစ် ကျစေဟု စီရင် လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါဆို ၏။

45 အကြင်သူ၏ရှေ့မှာ အပြည်ပြည် တို့ကို နိမ့်ချ ၍၊ ရှင်ဘုရင် တို့ကို တန်ဆာ ချွတ် လျက်၊ အတွင်းတံခါး တို့ကို မ ပိတ် ရဘဲ၊ နှစ် ရွက်ရှိသောတံခါး တို့ကို ဖွင့် ခြင်းငှါ ၊ အကြင်သူ ၏ လက်ျာလက် ကို ငါထောက်မ ၏။ ထိုသူ တည်းဟူသောကုရုမင်း ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူ၍ ဘိသိက် ခံ သော မင်း အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊² သင့် ရှေ့ မှာ ငါ သွား ၍ မြင့် သောအရပ်ကို ညီ စေမည်။ ကြေးဝါ တံခါး တို့ကို ချိုး ၍ ၊ သံ ကန်လန် တို့ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ် မည်။³ မှောင်မိုက် ၍ရှိသော ဘဏ္ဍာ ၊ လုံခြုံ စွာ ဝှက်ထား သော ဥစ္စာ တို့ ကို သင့် အား ငါပေး မည်။ သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ သည် သင့် ကို နာမည် ဖြင့် ခေါ်သော ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သင်သိ ရလိမ့်မည်။⁴ ငါ့ ကျွန် ယာကုပ် ၊ ငါ ရွေးကောက် သောသူ ကုသရေလ အတွက် ၊ ငါသည် သင့် ကို နာမည် ဖြင့် ခေါ်၏။ သင်သည် ငါ့ ကို မ သိ သော်လည်း ၊ သင် ၌

နာမည်သစ်ကို ထပ်၍ပေး ၏။⁵ ငါ တပါးတည်းသာ ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ မှ တပါး အခြား သော ဘုရား သခင်မ ရှိ။ သင်သည် ငါ့ ကို မ သိ သော်လည်း ၊ သင် ၏ခါးကို ငါစည်း ၏။⁶ သို့ ဖြစ်၍ ငါ မှ တပါး အခြား သော ဘုရားမ ရှိ၊ ငါ တပါးတည်းသာ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို၊ နေ ထွက် ရာအရပ်သားနှင့် အနောက် မျက်နှာသား တို့ သည် သိ ရကြလိမ့်မည်။⁷ ငါသည် အလင်း ကိုလုပ် ၏။ အမိုက် ကိုလည်း ဖန်ဆင်း ၏။ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ဖြစ် စေ၏။ အမင်္ဂလာ ကို လည်း ဖန်ဆင်း ၏။ ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ တို့ကို ငါ ထာဝရဘုရား ပြု တော်မူ၏။⁸ မိုဃ်း ကောင်းကင် တို့၊ အထက် မှ ယို ကြလော့။ မိုဃ်း တိမ် တို့သည် တရား မိုဃ်း ရွာ ကြ စေ။ မြေကြီး သည် ပွင့် ၍ ကယ်တင် ခြင်းအသီးကို သီး စေ။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားသည် တပြိုင်နက် ပေါက် စေ။ ထိုသို့ငါ ထာဝရ ဘုရား ဖန်ဆင်း ၏။⁹ အကြင်သူ သည် မိမိ ကို ဖန်ဆင်း သော သူနှင့် ဆန့်ကျင် ဘက် ပြု၏။ ထို သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ မြေ အိုးခြမ်း တို့တွင် အိုး ခြမ်း ပါတကား။ အိုးမြေ က၊ သင်သည် အဘယ်သို့ သော အရာကို လုပ် သနည်းဟု အိုးထိန်း သမား ကို ဆို ရမည်လော။ ငါ့ကို လုပ်သောသူ ၌ လက် မ ရှိ ဟု သင် လုပ် သော အရာ က ဆို ရ မည် လော။¹⁰ မိမိ အ ဘ အား ၊ သင်သည် အဘယ်သို့ သော အရာကို ဖြစ်ဘွား စေသနည်း ဟူ၍၎င်း ၊ မိမိအမိ အား ၊ သင်သည် အဘယ်သို့ သော အရာကို မွေး ဘွား သနည်းဟူ၍ ၎င်း ဆို သော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။¹¹ ကု သရေ လ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား၊ ထို အမျိုး ကို ဖန်ဆင်း သော ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ သင် တို့သည် ဖြစ် လတုံ သော အမှု တို့ကို ငါ့ ထံ၌ မေးမြန်း ကြ လော့။ ငါ့ သား တို့ အတွက် ၊ ငါ့ ကိုယ်တိုင်ပြု သောအမှုအတွက်ကြောင့် ၊ ငါ့ ကို စီရင် ကြလော့။¹² မြေကြီး ကို ငါ လုပ် လေပြီ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ ကို လည်း ဖန်ဆင်း လေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင် ကို ကိုယ် လက် နှင့် ငါ ကြက် လေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင် တန်ဆာ အပေါင်း တို့ကို ငါခန့် ထားလေပြီ။¹³ ထိုသူ ကိုလည်း တရား တော်အတိုင်း ငါ ပေါ်ထွန်း စေ၏။ သူ သွားသော လမ်း ကို ငါဖြောင့် စေမည်။ သူ သည် ငါ ၏မြို့ ကို တည် ဆောက် လိမ့်မည်။ သိမ်း သွား ချုပ်ထား ခြင်း ကို ခံ ရသော ငါ ၏ လူ တို့ ကို သူ သည် အ ဘိုး မ ခံ၊ ဆု မ ယူ ဘဲ လွတ် လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည်၌ ဆည်းဖူး သော ဥစ္စာ၊ ကုရု ပြည်သား၊ အရပ် မြင့် သော သော အမျိုးသား ပြုစုသော ကုန်သွယ် ဥစ္စာ သည် သင့် ဘက် သို့ ရောက် ၍၊ သင် ၏ ဥစ္စာဖြစ် ရလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သင့် နောက် သို့ လိုက် ၍ သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင် လျက် လမ်း၌ ရှောက် သွား ကြလိမ့်မည်။ သင့် ရှေ့ မှာပြပ်ဝပ် ၍၊ အကယ် စင်စစ်ကိုယ်တော် ၌ ဘုရား သခင် ရှိ တော် မူ၏။ ထို ဘုရား မှ တ ပါး အခြား သော ဘုရား သခင် မည် မှ မ ရှိ ပါ ဟူ၍ တောင်းပန် ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ အို ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကယ်တင် တော်မူသောဘုရား၊

အကယ် စင်စစ်ကိုယ်တော် သည် ကိုယ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြ တော်မူ
 မူ သော ဘုရား သခင် ဖြစ် တော် မူ၏။¹⁶ ရုပ်တု ကို လုပ် သော သူ
 အပေါင်းတို့သည် ရှက် ကြောက် ချစ် မိန်းမော တွေဝေကြလိမ့်မည်။
 အရှက် ကွဲ၍ တပြိုင်နက် ဆုတ် သွား ကြလိမ့်မည်။¹⁷ ဣသရေလ
 အမျိုး မူကား၊ ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ထာဝရ ကယ်တင် ခြင်း သို့
 ရောက်၍၊ သင်တို့သည် ရှက် ကြောက်ခြင်း၊ မှိုင့်တွေ ခြင်းနှင့် ကမ္ဘာ
 အဆက်ဆက် ကင်းလွတ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁸ မိုး ယ်း ကောင်းကင် ကို
 ဖန်ဆင်း တော်မူသော ထာဝရဘုရား ၊ မြေကြီး ကို ပြုပြင် ဖန်ဆင်း
 ၍ အမြဲတည် စေတော်မူသော အရှင်၊ အချည်းနှီး ဖန်ဆင်း သည်မ
 ဟုတ်၊ သတ္တဝါ နေ စရာ ဘို့ ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ဘုရားသခင် မိန့်
 တော် မူ သည်ကား ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ မှ တ ပါး
 အခြား သော ဘုရားမ ရှိ။¹⁹ ငါသည် တိတ်ဆိတ် စွာ မ ဟော။ မြေကြီး
 ထဲ မှာ မှောင်မိုက် သော အရပ် ၌ မ ဟော။ သင် တို့သည် ကျေးဇူး
 မ ရှိဘဲ ငါ ကို ရှာ ကြ လော့ဟု ယာ ကုပ် အမျိုး အား ငါ မ ပြော။
 ငါ သည် ဖြောင့်မတ် စွာ ပြော ၍ အ တည့် အလင်း ဟော တတ်
 သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။²⁰ သင်တို့သည် စည်းဝေး ၍ လာ ကြ
 လော့။ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် တို့မှ ဘေး လွတ် သော သူ တို့၊
 စည်းဝေး ကြ လော့။ မိမိ ထု လုပ် သော သစ်သား ကို ဆောင်ရွက်
 သော သူ၊ မ ကယ်တင် နိုင်သော ဘုရား ကို ပဌနာ ပြုသော သူတို့
 သည် ပညာ မ ရှိ ကြ။²¹ သိ တင်း ကြား ပြော ကြ လော့။ လူ များ
 ကို အနီး သို့ ခေါ်ခဲ၍ တိုင်ပင် ကြ စေ။ ဤ အမှု ကို ရှေး ကာလ
 မှ စ၍ အဘယ်သူ ဘော်ပြ သနည်း။ အထက် က အဘယ်သူဟော
 ပြော သနည်း။ ငါ ထာဝရဘုရား ဟောပြော သည် မ ဟုတ် လော။
 ငါ မှ တ ပါး အခြား သော ဘုရား သခင်မ ရှိ။ ငါသည် ဖြောင့်မတ်
 သော ဘုရား ၊ ကယ်တင် သော ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ မှ တ ပါး အခြား
 သော ဘုရားမ ရှိ။²² မြေကြီး စွန်း သား အပေါင်း တို့၊ ငါ ကို မျှော်
 ကြည့် ၍ ၊ ကယ်တင် ခြင်းကျေးဇူးကိုခံ ကြလော့။ ငါ သည် ဘုရား
 သခင် ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြား သော ဘုရားမ ရှိ။²³ ငါ ရှေ့ ၌ လူ
 တိုင်း ဒူး ထောက် ရ မည်၊ လူ တိုင်း မိမိ နှုတ် နှင့် သစ္စာခံ ရမည်ဟု
 ကိုယ်ကိုယ် တိုင်တည် ၍ ငါကျိန်ဆိုသော တရား စကား သည် ငါ
 နှုတ် မှ ထွက် သည် ဖြစ်၍ ၊ မ ပြည့်စုံ ဘဲ မနေရ။²⁴ ထာဝရဘုရား
 အားဖြင့် သာ ဖြောင့်မတ် ခြင်း နှင့် အစွမ်း သတ္တိ ကို ရပါသည်ဟု
 လူတိုင်းလျှောက် ရမည်။ ကိုယ်တော် ကို မနာလို သော သူအပေါင်း
 တို့သည် အထံ တော်သို့ လာ ၍ ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ
 လိမ့်မည်။²⁵ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား
 အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်၍ ဝါကြား ကြ လိမ့်မည်။

46 ဗေလ သည် ကျ ပြီ။ နေဗော သည် ကျိုးပဲ့ပြီ။ သူ တို့ ရုပ်တု
 တို့သည် အခြေ လေး ချောင်း ရှိ သော သား တိရစ္ဆာန် တို့ အပေါ် မှာ
 ရှိ ကြ၏။ သင် တို့ ထမ်း ဘူး သော ဝန် ကို တင်၍၊ ပင်ပန်း သော
 တိရစ္ဆာန် တို့သည် ထမ်း ရကြ၏။² သူတို့သည် ကျိုးပဲ့လျက်၊ အတူ

လဲ လျက် နေ၍၊ မိမိ တို့ ထမ်းရသော ဝန် ကို မ ကယ်တင် နိုင် ဘဲ၊
 ကိုယ်တိုင် သိမ်း သွား ခြင်းကို ခံ ရကြ သည် တကား။³ အို ယာ ကုပ်
 အမျိုးသား တို့၊ ငါ စကားကို နားထောင် ကြလော့။ ကျန် ကြွင်းသော
 ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့၊ ဘွား စ ကပင်သင်တို့ကို ငါ
 ထမ်း လေပြီ။ အမိ ဝမ်း ထဲမှစ၍ ငါဆောင်ရွက် လေပြီ။⁴ သင်တို့
 အသက် ကြီး၍ ဆံပင် ဖြူသည်တိုင်အောင် ၊ ငါ သည် ထိုသို့သော
 သူ ဖြစ် ၍ ၊ သင်တို့ကို ဆောင်ရွက် မည်။ ငါပြု ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း
 ထမ်း ဦးမည်။ ဆောင်ရွက် ၍ ကယ်တင် မည်။⁵ သင်တို့သည် ငါ ကို
 အဘယ် သူနှင့် ပုံပြ ကြမည် နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူ စေကြမည်
 နည်း။ တူ အောင် အဘယ်သူနှင့် ခိုင်းနှိုင်း ကြ မည် နည်း။⁶ ရွှေ ကို
 အိတ် ထဲက များ စွာ ထုတ် လျက် ၊ ငွေ ကို လည်း ချိန်ခွင့် နှင့် ချိန်
 လျက်၊ ပန်း တိန် သမား ကို ငါး ၍ ဘုရား ကို လုပ် စေ ပြီး မှာ ပြုပ်
 ဝပ် ကိုးကွယ် ကြသည် တကား။⁷ ထို ဘုရားကို ပခုံး ပေါ် မှာ ထမ်း
 ၍ ဆောင် သွား သဖြင့် သူ နေရာ ၌ ထား ကြ၏။ သူ သည် လည်း
 မတ်တတ် နေ၏။ သူ ၏နေရာ မှ သူမ ရွှေ နိုင်။ သူ ကို အော်ဟစ်
 သော်လည်း ၊ သူသည် မ ထူး။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲထဲက မ ကယ် မနှုတ်နိုင်။
⁸ အိုဖောက်ပြန် သော သူတို့၊ ဤ အမှုကို အောက်မေ့ ၍ ယောက်ျား
 ဂုဏ်ကို ပြ ကြလော့။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ကြလော့။⁹ ရှေး ကာလ၌
 ဖြစ် ဘူး သော အမှု အရာ တို့ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ ငါ သည်
 ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ ငါ မှ တ ပါး အခြား သော ဘုရား မ ရှိ။¹⁰ အဦး
 မှစ၍ အဆုံး တိုင်အောင် ၎င်း၊ ရှေး ကာလမှ စ၍မ ဖြစ် သေးသော
 အမှုအရာတို့ကို ၎င်းဘော်ပြ လျက် ၊ ငါ အကြံ တည် လိမ့်မည်။ ငါ
 အလို ရှိသမျှ ကို ငါပြည့်စုံ စေမည် ဟု ဆို လျက်၊¹¹ ဝေး သော အရပ်
 ၊ အရှေ့ မျက်နှာမှ ငါ၏လက်ထောက် တည်းဟူသော ငှက်ရဲ ကို ခေါ်
 လျက်၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်တူသော သူ မည်မျှမရှိ။
 ငါသည် နှုတ်ထွက် အတိုင်း ပြု မည်။ ကြံ သည်အတိုင်း စီရင် မည်။
¹² စိတ် ခိုင်မာ ၍ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားနှင့် ဝေး သော သူတို့၊ ငါ
 စကားကို နားထောင် ကြလော့။¹³ ငါ ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို
 အနီးသို့ ငါဆောင် ခဲ့မည်။ အဝေး ၌မ နေရ။ ငါ ၏ကယ်တင် ခြင်း
 ကျေးဇူးလည်း မ ဖင့်နွံ ရ။ ဇီ အုန် တောင်ပေါ် မှာ ငါ၏ ကယ်တင်
 ခြင်း ကျေးဇူးကို ၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ငါ ဘုန်း ကို ၎င်း ငါထား
 မည်။

47 အို ဗာ မု လု န် သတို့သမီး ကညာ ၊ ဆင်း ၍ မြေမှုန့် ၌ ထိုင်
 လော့။ အို ခါ လ ဒဲ သတို့သမီး ၊ ရာဇ ပလ္လင် မ ရှိ ဘဲ မြေ ပေါ် မှာ
 ထိုင် လော့။ သင့် ကို နူးညံ့ သိမ်မွေ့ သော သူ ဟူ၍ နောက် တ ဖန်
 မ ခေါ် ရ။² ကြိတ်ဆုံ ကို ယူ ၍ စပါး ကို ကြိတ် လော့။ မျက်နှာဖုံး
 ကို ဖွင့် လော့။ ရှည်သော အင်္ကျီ ကို ချွတ် လော့။ ပေါင် အဝတ်ကို
 ပင့် ၍ မြစ် ကို ကူး လော့။³ သင် သည် အဝတ် အချည်းစည်း ရှိ၍
 ၊ အရှက် ကွဲ ခြင်းကို ခံ ရမည်။ ငါသည် အပြစ်ဒဏ် ကို ပေး မည်။
 အဘယ်သူ နှင့် မျှ မိဿ ဟာ ယ မ ဖွဲ။⁴ ငါ တို့ကို ရွေးနှုတ် သော

သူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့ နာမရှိတော်မူ၏။⁵အိုခါလဒဲ သတို့သမီး ၊ တိတ်ဆိတ် စွာ ထိုင် လော့။ မိုက် ရာ သို့ သွား လော့။ သင့် ကို နိုင်ငံ တို့၏ အရှင် မ ဟူ၍နောက် တ ဖန် မ ခေါ်ရ။⁶ငါသည် ငါ ၏လူ တို့ကို အမျက်ထွက် သောကြောင့်၊ ငါ ၏ အမွေ ကို ရှုတ်ချ ၍ သင့် လက် သို့ အပ် လိုက် ၏။ သင်သည် သနား သောစိတ် မ ရှိ။ အသက်ကြီး သူ တို့ အပေါ် မှာ လေး သော ထမ်း ဘိုး ကို တင် လေပြီ။⁷သင် ကလည်း၊ ငါသည် အရှင်မ ၏အရာ၌ အစဉ်အမြဲ နေ မည်ဟု ထင် သောကြောင့်၊ ဤ အမှုအရာတို့ကို မ ဆင်ခြင်။ သင် ၌ နောက်ဆုံး ဖြစ်လတုံ့သော အမှုကို မ အောက်မေ့။⁸ထိုကြောင့် ၊ ကာမဂုဏ် ၌ ပျော်မွေ့၍၊ သောက ကင်းလွတ်လျက် နေ သောသူ၊ ငါရှိ၏။ ငါ မှတပါး အဘယ်သူမျှမရှိ။ ငါသည် မုတ်ဆိုး မ ကဲ့သို့ထိုင်၍ မ နေ ရ။ သား ဆုံး ခြင်းကို ငါမ ခံရဟု အောက်မေ့ သောသူ၊ နားထောင် လော့။⁹သင်သည် ပြုစား သော အတတ်နှင့် နတ် ဝိဇ္ဇာ အတတ် များ တို့ကို အလွန် ပြုစု သော်လည်း ၊ တ နေ့ တခဏခြင်း တွင် သား ဆုံး ခြင်းနှင့် လင် ဆုံး ခြင်းတည်း ဟူသော ဘေးနှစ် ပါး တို့သည် သင် ၌ ရောက် လိမ့်မည်။ သင် ၏ အပေါ်၌ အကုန်အစင် သင့် ရောက် လိမ့်မည်။¹⁰သင် သည် ကိုယ် ပြု သော အမေ့ အမှုကို ကိုးစား ပြီ။ ငါ့ကို အဘယ်သူမျှ မ မြင် ဟု ဆို ပြီ။ သင့် ဉာဏ် နှင့် သင့် ပညာ အတတ်သည်၊ သင် ၏စိတ် ကို မှောက်လှန် သည် ဖြစ်၍၊ သင် က ငါ ရှိ၏။ ငါ မှ တပါး အဘယ်သူ မျှ မ ရှိ ဟု အောက်မေ့ ပြီ။¹¹ထို့ကြောင့်၊ အဆုံး မ ထင် သော ဘေးဥပဒ် သည် သင် ၏အပေါ် မှာ ရောက် လိမ့်မည်။ သင်သည် မ ဖြေ နိုင် သော အပြစ်ဒဏ် နှင့်၎င်း၊ မ မြော်လင့် နိုင်အောင် ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီး ခြင်း နှင့်၎င်း တွေ့ကြုံ ရလိမ့်မည်။¹²သင် သည် ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ ၊ ကြိုးစား အားထုတ် သော နတ် ဝိဇ္ဇာ အတတ် နှင့် ၊ ပြုစား သော အတတ်အမျိုးမျိုး တို့ကို အမှီပြု ၍ တည် နေလော့။ အကျိုး ကို ရ ကောင်းလျှင် ရ လိမ့်မည်။ နိုင် ကောင်းလျှင် နိုင် လိမ့်မည်။¹³သင် သည် များပြား သော တိုင်ပင် ခြင်းအားဖြင့် ပင်ပန်း လှ ပြီ။ မို ဖမ်း ကောင်းကင် ကို ကြည့်ရှု သောသူ၊ ကြယ် နက္ခတ်တို့ကို မှတ် သော သူ၊ သင် ၌ ဖြစ် လတုံ့သော အမှုကို၊ လ ၏အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဟော တတ်သောသူတို့သည် ထ ၍ သင့် ကို ယခု ကယ်တင် ကြစေ။¹⁴သူတို့သည် အမှိုက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ မီးရှို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ မီး အရှိန် မှ မိမိ တို့ကို မ ကယ် မ နှုတ် ရ ကြ။ နွေး စရာ ဘို့ မီး တ ခဲ မျှ၊ လှုံ စရာ ဘို့ မီး အလျှင်း မျှ မ ကျန်ရစ် ရ။¹⁵သင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍ အမှုဆောင် ရွက်သော သူ၊ သင် ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ သင် နှင့် ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်သောသူတို့သည် သင် ၌ ထိုသို့ ဖြစ် ကြ၍၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီမိမိနေရာ အရပ်သို့ လွှဲ သွားသဖြင့်၊ သင့် ကို ကယ်တင် သောသူတစ်စုံတယောက်မျှ မ ရှိရ။

သော သူ၊ ယုဒ စမ်းရေ တွင်း မှ ထွက် စီး သော သူ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် အားဖြင့် ကျိန်ဆို သော သူ၊ သစ္စာ မ ရှိ၊ တရား နှင့် မ ညီဘဲ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ကို ချီးမွမ်း သောသူ၊²သန့်ရှင်း သော မြို့ တော် အလိုက် ၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် သမုတ် သော သူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား တည်းဟူသောဘွဲ့ နာမရှိသော ဣသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင်ကို မှီခို သောသူတို့၊ နားထောင် ကြလော့။³ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့ကို အထက် က သင်တို့ အား ငါဟော လေပြီ။ ထိုအရာ တို့သည် ငါ့နှုတ် မှ ထွက် ၍ ထင်ရှား ကြပြီ။ ချက်ခြင်း ငါပြု သောကြောင့် ဖြစ် ကြပြီ။⁴သင် သည် ခိုင်မာ သော သဘော ၊ သံ ချောင်း လည်ပင်း ၊ ကြေးဝါ နဖူး နှင့် ပြည့်စုံသည် ကို ငါ သိ သောကြောင့် ၊⁵အထက် က သင့် အား ငါဟော ပြီ။ အမှုမ ဖြစ် မှီငါဘော်ပြ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ငါ ၏ရပ်တု သည် ဤအမှု ကို ပြု ပြီ။ ငါ ထုသော ရုပ်တု ၊ ငါ သွန်းသော ရုပ်တု သည် ဤအမှု ကို စီရင် ပြီဟု ပြော ရသော အခွင့်မရှိ။⁶သင်သည် အရင်ကြား ရပြီ။ ဤ အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ကြည့်ရှု လော့။ သူတပါးတို့အား မ ကြားမပြော ဘဲ နေမည်လော။ ယခု မှစ၍ အသစ် သောအရာ၊ ဝှက်ထား သော အရာ၊ သင်မ သိ သေးသော အရာ တို့ကို ငါဘော်ပြ ၏။⁷ထိုအရာ တို့ကို ယခု ပင် ဖန်ဆင်း ၏။ အထက် က ဖန်ဆင်းသည်မ ဟုတ်။ ယနေ့ တိုင်အောင် သင်သည် မ ကြား စဖူး။ သို့ ဖြစ်၍သင်က၊ ငါသိ နှင့် ပြီဟု ပြော ရသော အခွင့် မရှိ။⁸အကယ် စင်စစ်သင်သည် မ ကြား မ သိ စဖူး။ သင် ၏ နား သည် အထက် က မ ပွင့်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည် သစ္စာ ပျက် လိမ့်မည်။ ဘွား စက ပင် သင့် ကို သူပုန် ဟူ၍သမုတ် ရလိမ့်မည်ကို ငါသိ ၏။⁹သို့သော်လည်း၊ သင့် ကို ရှင်းရှင်းမ ပယ် မဖြတ် ခြင်းငှါ ၊ ငါသည် ကိုယ် နာမ အတွက် ကိုယ် အမျက် ကို ချုပ်တည်း မည်။ ကိုယ် ဂုဏ် အသရေအတွက် သင် ၏အမှု၌ ငါ သည်းခံ မည်။¹⁰ငါသည် သင့် ကို စစ် ခဲ့ ပြီ။ သို့ သော်လည်း၊ ငွေ ကို စစ်သကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ဒုက္ခ မိုက် ၌ သင့် ကို စုံစမ်း ခဲ့ပြီ။¹¹ကိုယ် အတွက် ငါပြု ဦးမည်။ ငါ့နာမသည် ရှုတ်ချ ခြင်း ကို အဘယ်ကြောင့် ခံရမည်နည်း။ ငါ့ ဂုဏ် အသရေကို သူတပါး အား ငါမ ပေး။¹²အိုယာကုပ် ၊ ငါ ခေါ် သော ဣသရေလ ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် လော့။ ငါ သည် ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ သည် အဦး ဆုံးသော သူ၊ နောက် ဆုံးသောသူဖြစ် ၏။¹³အကယ်စင်စစ် ငါ့ လက် သည် မြေ ကြီးကို တည် လေပြီ။ ငါ့ လက်ျာ လက်သည် မိုဖမ်းကောင်းကင် ကို ကြက် လေပြီ။ ငါ ခေါ် ၍ သူ တို့သည် ချက်ခြင်း ပေါ်လာကြ၏။¹⁴ရှိ သမျှ သော သင် တို့၊ စည်းဝေး ၍ နားထောင် ကြ လော့။ ဤ အမှုအရာတို့ကို သင် တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ရှေးမဆွက ဟော နှင့်သနည်း။ ထာဝရဘုရား ချစ် တော်မူသောသူသည် ဗာဗုလုန် မြို့၌ အလို တော်ကို ပြည့်စုံ စေမည်။ သူ ၏ လက် သည်လည်း ၊ ခါလ ဒဲ လူတို့အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။¹⁵ငါ့ ကိုယ်တိုင် အမိန့် တော်ရှိ ပြီ။ အကယ်စင်စစ်သူ ကို ငါခေါ် ပြီ။ ငါဆောင် ခဲ့ပြီ။ သူ သွားသော လမ်း ၌ မင်္ဂလာ ရှိရလိမ့်မည်။¹⁶ငါ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၍ ဤ စကားကို

48အို ယာကုပ် အမျိုး ၊ ဣသရေလ ဟူ၍ သမုတ် ခြင်း ကို ခံ

နားထောင် ကြလော့။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ တိတ်ဆိတ် စွာ မ ဟော။ အမှု ဖြစ် စကာလ ၌ ငါ ရှိ၏။ ယခု တွင် အရှင် ထာဝရဘုရား နှင့် ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။¹⁷ သင့် ကို ရွေးနှုတ် သော သူ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ သည် သင် ၏အကျိုး နှင့်ယှဉ်သော အရာကို သွန်သင် ၍၊ သင်သွား အပ်သော လမ်း ဖြင့် ပို့ဆောင် သောသင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။¹⁸ သင်သည် ငါ ၏ပညတ် တို့ ကို စောင့်ရှောက် ပါစေ သော။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင် ၏ချမ်းသာ သည် မြစ် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သင် ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီသည် သမုဒ္ဒရာ လှိုင်း တံပိုးကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ရလိမ့်မည်။¹⁹ သင် ၏ အမျိုး အနွယ်သည် သဲ လုံးကဲ့သို့ ၎င်း၊ သင် ၏သား မြေးတို့သည်၊ သမုဒ္ဒရာ ကျောက်စရစ် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ရကြလိမ့်မည်။ သင် ၏နာမ သည် ငါ့ ရှေ့မှာ မ ပြတ် ၊ မ ပျက် မစီးရ။²⁰ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲက ထွက် ကြလော့။ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်းသံနှင့် ခါလဒဲ လူတို့နေရာမှ ပြေး ကြလော့။ ဤ သီတင်း စကားကို မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ပြန်ပြော မြှောက်ဆို ၍ အသံ ကို လွှင့်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ယာကုပ် ကို ရွေးနှုတ် တော် မူ ပြီ ဟု ပြော ဆို ကြ လော့။²¹ သူ တို့သည် တော လမ်း ဖြင့် ဆောင်သွား တော်မူခြင်း ကိုခံ သောအခါ ရေမ ငတ် ကြ။ သူ တို့အ ဘို့ ကျောက် ထဲက ရေ ကို စီး စေတော်မူ၏။ ကျောက်ခဲ ကိုပင် ခွဲ တော်မူသဖြင့် ၊ ရေ သည် စီး ထွက်လေ၏။²² မတရား သောသူတို့ ၌ ချမ်းသာ မ ရှိဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

49 တ ကျွန်း တ နိုင်ငံ အရပ် တို့၊ ငါ့ စကား ကို ကြား ကြ လော့။ ဝေး စွာ သော လူမျိုး တို့၊ စေ့စေ့နားထောင် ကြ လော့။ ငါ ဘွား စက ပင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ကို ခေါ်တော် မူ၏။ အမိ ဝမ်း ထဲ မှ စ၍ ငါ၏နာမကို မှတ်တော်မူ၏။² ငါ့ နှုတ် ကို ထက် သော ထား ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ၍ ၊ လက် တော်အရိပ် ၌ ဖုံး ထားတော်မူ၏။ ငါ့ ကိုလည်း ဦးသစ် သော စည်းသွားဖြစ် စေ၍၊ မိမိ မြား ထောင့်ထဲမှာ ဝှက် ထား တော်မူ၏။³ အိုဣသရေလ ၊ သင် သည် ငါ ၏ ကျွန် ဖြစ်၏။ သင့် အားဖြင့် ငါ့ဘုန်း သည် ထင်ရှား လိမ့်မည် ဟု ငါ့ အား မိန့် တော် မူ ပြီ။⁴ ငါ ကလည်း၊ အကျိုး မရှိဘဲ ငါလုပ် ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနီး သက်သက် ငါ့ ခွန်အား ကုန် ရ ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ အမှု သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ငါ ခံရသောအခ လည်း ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား လက်တော်၌ရှိသည်ဟု ဆို၏။⁵ ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ အသရေထင်ရှား ၍ ၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်သည် ငါ့ကို ခိုင်ခံ့ စေ တော် မူသည်အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဣသရေလ အမျိုးသည် အထံ တော်၌ စုဝေး စေခြင်းကို မခံသော်လည်း၊ ငါသည် ယာကုပ် အမျိုးကို အထံ တော် သို့ တ ဖန် ဆောင် ခဲ့ ရ သော ကျွန် ဖြစ် စေ မည်အကြောင်း၊ ငါ့ ကို အမိ ဝမ်း ထဲ မှစ၍ဖန်ဆင်း တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား၊⁶ သင်သည် ယာ ကုပ် ၏ အမျိုးအနွယ် တို့ကို ချီးမြှောက် ခြင်း၊ ဘေး လွတ် သော ဣ သရေ လ သား တို့ကို အ

ရင် ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ ခြင်း အ လို ငါ့ သာ၊ ငါ့ အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော အမှုသည် သာမညအမှုဖြစ်၏။ ထိုအမှုမက၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင်ငါ ၏ ကယ်တင်ခြင်းကို ပြု စိမ့်သောငါ ၊ သင့် ကို တပါး အမျိုးသား တို့ လင်း စရာဘို့ ငါခန့် ထားသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷ ဣ သရေလ အမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ထို အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ထာဝရဘုရား သည်၊ အဘယ်သူမျှ မနှစ်သက် ၊ တပြည် လုံး ရွံရှာ ဘွယ်ဖြစ်၍၊ မင်း ထံ၌ ကျွန် ခံရသောသူအား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သစ္စာ ရှိတော်မူ သော ထာဝရဘုရား ၊ သင့် ကို ရွေးကောက် တော်မူ သောဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့် ၊ ရှင် ဘုရင် တို့သည် မြင် ၍ ထ ကြ လိမ့်မည်။ မင်းသား တို့သည် လည်း ကိုးကွယ် ကြ လိမ့်မည်။⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ နှစ်သက် ဘွယ် သော အချိန် ၌ သင် ၏စကား ကို ငါ နားထောင် ပြီ။ ကယ်တင် ရာ ကာလ ၌ သင့် ကို မစ ပြီ။ သင့် ကို လည်း ငါ စောင့်ရှောက် ၍ ၊ သင်သည် ပြည် တော် ကို ပြုပြင် လျက်၊ ဆိတ်ညံ့ သော အမွေ ခံရာအရပ်တို့ကို အမွေ ပေးစေမည် အကြောင်း၊⁹ ထွက် ကြ လော့ဟု ချုပ်ထား သော သူ တို့ အား ၎င်း၊ ပေါ် လာ ကြ လော့ဟု မှောင်မိုက် ထဲ မှာ နေသော သူ တို့အား ၎င်း ပြော စေမည်အကြောင်း ၊ လူမျိုးအား ပဋိညာဉ်တရား ကို ပြုစရာ ဘို့ သင့်ကို ခန့်ထားမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့ သည် လမ်း ခရီးတို့ အနား မှာ စား ရ၍ ၊ မြင့် သော အရပ်ရပ်တို့၌ ကျက်စား ရာကို တွေ့ ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ သူတို့သည် ရေစာကို မ ငတ် မ မွတ် ရ။ အပူ ကို လည်း မ ခံ ရကြ။ နေ ရောင်ခြည်မထိရ။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့ ကို သနား သောသူသည် သူ တို့ကို ပို့ဆောင် ၍ ၊ စမ်း ရေ တွင်းအနား သို့ လမ်းပြ လိမ့်မည်။¹¹ ငါ ၏တောင် ရှိ သမျှ တို့ကို သွားရာလမ်း ဖြစ်စေမည်။ ငါ ၏မြေတန်တား များကိုလည်း ငါဖို့ မည်။¹² ကြည့် ရှု လော့။ ဤ သူတို့သည် ဝေး သောအရပ်မှ လာ ကြလိမ့်မည်။ ကြည့် ရှု လော့။ ထို သူတို့သည် မြောက် မျက်နှာနှင့် အနောက် မျက်နှာမှ ၎င်း၊ ထို သူတို့သည်လည်း ၊ သိနိမ် ပြည် မှ ၎င်း လာကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹³ အို မိုမ်းကောင်းကင် တို့၊ သီချင်းဆို ကြလော့။ အိုမြေကြီး ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိလော့။ အိုတောင် များတို့၊ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆို ကြ လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ကို နှစ်သိမ့် စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲ ခံရသောမိမိ လူတို့ကို ဖယ်မသနား တော်မူ၏။¹⁴ ဇီအုန် ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စွန့်ပစ် တော် မူ ပြီ။ ဘုရား ရှင်သည် ငါ့ ကို မေ့လျော့ တော် မူ ပြီ ဟု ဆို လေ သော်၊¹⁵ မိန်းမ သည် မိမိ ဘွား သော သား ကို မ သနား သည်တိုင်အောင်၊ မိမိ နို့စို့ သူငယ်ကို မေ့လျော့ နိုင်သလော။ အကယ်၍မေ့လျော့ သော်လည်း ၊ သင့် ကို ငါ မ မေ့လျော့။¹⁶ ငါ သည် ကိုယ်လက်ဝါး ၌ သင့် ကို စာထိုး ပြီ။ သင် ၏ မြို့ရိုး သည် ငါ့ ရှေ့မှာ အစဉ် ရှိ၏။¹⁷ သင် ၏သားသမီး တို့သည် အလျင်အမြန် ပြုကြ လိမ့်မည်။ သင့် ကို လုယူဖျက်ဆီး သောသူတို့ သည် သင့် ထံမှ

ထွက်သွား ကြလိမ့်မည်။¹⁸ အရပ်ရပ် သို့ မျှော် ကြည့်လော့။ ဤသူ အပေါင်း တို့သည် စုဝေး ချီ သင့် ထံသို့ လာ ကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငါ အသက် ရှင် သည် ဖြစ်၍၊ သင် သည် တင့်တယ်သော အဝတ် ကို ဝတ် သကဲ့သို့၊ ဤသူ အပေါင်း တို့ကို ဝတ်လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ပြုသည် နည်းတူ တန်ဆာ ဆင် လိမ့်မည်။¹⁹ သင် ၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော အရပ်၊ ပျက်စီး သော ပြည် သည် နေ သူများ သောကြောင့် ကျဉ်း ကြ လိမ့်မည်။ သင့် ကို ကိုက် စား သော သူ တို့ သည် လည်း ဝေး ကြ လိမ့်မည်။²⁰ သင်၏သားများဆုံးပြီးမှ၊ တဖန်ရပြန် သော သား တို့က၊ နေရာ မ လောက်ပါ။ နေ စရာ အရပ်ကိုပေး ပါ ဟု သင့် အား တောင်း ကြ လေဦးမည်။²¹ သင်က လည်း ၊ ဤ သူ တို့ကို ငါ့ အား အဘယ်သူ ဖြစ်ဘွား စေသနည်း။ ငါ သည် သား ဆုံးသောသူ၊ ဆိတ်ညံ့ လျက် နေ ရ သော သူ၊ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံ ရသ ဖြင့် ၊ အဝေး သို့ လည် ရ သောသူဖြစ်၍ ၊ ဤ သူတို့ကို အဘယ်သူ မွေးစား သနည်း။ ငါ သည် တယောက် တည်း နေ ရသည်ဖြစ်၍၊ ဤ သူ တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်းဟု အောက်မေ့ လိမ့်မည်။²² အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ကြည့် ရှုလော့။ ငါသည် အတိုင်းတိုင်းအပြည် ပြည်၌နေသော လူမျိုးတို့အား လက် ကို ချီ ၍ အလံ ကို ထူ သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် သင် ၏သားသမီး တို့ကို လက် နှင့် ပွေ့လျက်၊ ပခုံး ပေါ် မှာ ထမ်းလျက် ဆောင် ခဲ့ ကြ လိမ့်မည်။²³ ရှင် ဘုရင် တို့သည် သင် ၏ ဘထွေး ၊ မိဖုရား တို့ သည် သင့် ကို မွေးစား သော အမိ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ သင့် ရှေ့ မှာ ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ် ၍၊ သင် ၏ခြေ ၌ မြေမှုန့်ကို လျက် ကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို ၎င်း၊ ငါ့ ကို မြော်လင့် သောသူတို့သည် ရှက် ကြောက်ခြင်းမ ရှိ ကြောင်း ကို ၎င်း သင် သိ လိမ့်မည်။²⁴ လူယူ ရာ ဥစ္စာ ကို အားကြီး သောသူ ၏ လက်မှ ယူ ရမည်လော။ တရား သော သူသိမ်း သွား သော လူ တို့ကို နှုတ် ရ မည် လော။²⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ အကယ် စင်စစ် အားကြီး သောသူ သိမ်း သွားသော လူ တို့ကို ယူ ရမည်။ ကြောက်မက် ဘွယ်သော သူ လူယူ ရာ ဥစ္စာ ကို နှုတ် ရ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် နှင့် ရန်တွေ့ သောသူကို ငါ သည် ရန်တွေ့ ၍ ၊ သင် ၏သား တို့ကို ကယ်တင် မည်။²⁶ သင့် ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့ ကို သူ တို့၏အသား နှင့် ငါ ကျွေး မည်။ ချိုသော စပျစ်ရည် ကို သောက်သကဲ့သို့ ၊ သူတို့သည် မိမိ အသွေး ကိုဝစွာ သောက် ရကြမည်။ သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ကယ်တင် သော အရှင်၊ သင့် ကို ရွေးနှုတ် သောသခင်၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီး သော ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို လူ အပေါင်း တို့ သည် သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

50 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ လွတ် လိုက်သော သင် တို့အမိ ၏ ဖြတ် စာ သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ငါ ၌ကြွေးရှိ၍ အဘယ် မည်သော ကြွေးရှင် ထံ ၌ သင် တို့ကို ငါရောင်း သနည်း။

သင် တို့သည် ကိုယ် ပြု သော ဒုစရိုက် အတွက် ကျွန်ခံ ရ ကြ၏။ သင် တို့အပြစ် ကြောင့် ၊ သင် တို့အမိ ကို ငါ လွတ် လိုက်၏။² ငါ လာ သောအခါ အဘယ်ကြောင့် လူ မ ရှိသနည်း။ ငါခေါ်သောအခါ အဘယ်ကြောင့် မ ထူး သနည်း။ ငါသည် မ ရွေး မ နှုတ်နိုင် အောင် လက် တို သလော။ ကယ်ချွတ်နိုင်သော တန်ခိုး မ ရှိသလော။ ကြည့်ရှု လော့။ ငါ ဆုံးမ သဖြင့် ပင်လယ် ရေသည် ခန်းခြောက် ၏။ မြစ် တို့ ကို လွှင့်ပြင် ဖြစ် စေ၏။ ရေ မ ရှိသောကြောင့် ငါး တို့သည် နံ ကြ၏။ ရေငတ် ၍ သေ ကြ၏။³ ငါသည် မိုသ်းကောင်းကင် ကို နက် သော အဝတ် ဝတ် စေ၍ ၊ လျှော်တေ အဝတ်နှင့် ခြံ ၏။⁴ ငါသည် ပင်ပန်း သောသူအား မစ ခြင်းငှါ စကားပြောတတ်မည်အကြောင်း၊ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် လူတတ်၏ နှုတ် သတ္တိကို ငါ့ အား ပေး တော်မူ ပြီ။ နံနက် အစဉ်အတိုင်းငါ့ ကို နှိုး တော်မူ၏။ စာ သင်သော သူကဲ့သို့ နားထောင် စေမည်အကြောင်း ငါ့နား ကို နှိုးဆော် တော်မူ၏။⁵ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ နား ကို ဖွင့် တော်မူ၍၊ ငါ လည်း မ ငြင်း မ ဆန်၊ နောက် သို့မ ဆုတ်၊⁶ ရိုက် သောသူတို့ အား ငါ့ ကျော ကို၎င်း ၊ နားပန်းဆံ ကို နှုတ် သော သူ တို့အား ၊ ငါ့ ပါး ကို၎င်း ငါအပ် ၏။ အရှက်ခွဲ ခြင်းနှင့် တံထွေး ထွေးခြင်းမှ ငါသည် ကိုယ် မျက်နှာ ကို မ လွှဲ။⁷ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စောင့်မ တော်မူလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ၊ ငါမ ရှုံး ရသည်ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ် မျက်နှာ ကို မီးကျောက် ကဲ့သို့ ထား လျက်၊ ရှက် ကြောက် ခြင်း သို့ မ ရောက် ရဟု ငါ သိ ၏။⁸ ငါ့ ကို အပြစ်လွတ် သောသူသည် အနီး မှာ ရှိ၏။ အဘယ်သူ သည် ငါ နှင့် တရား တွေ့မည်နည်း။ ပြိုင် ၍ နေကြကုန်အံ့။ အဘယ် သူသည် ငါ နှင့် ရန်ဘက် ပြုမည်နည်း။ ထိုသူသည် ချဉ်းကပ် စေ။⁹ ကြည့်ရှု လော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စောင့်မ တော်မူ မည်။ အဘယ်သူ သည် ငါ့ ကို တရား ရှုံးစေ မည်နည်း။ ထိုသို့သော သူ အပေါင်း တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်း ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ ပိုး ကိုက် စား ခြင်း ကို လည်း ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ သင် တို့ တွင် အဘယ်သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သနည်း။ ထိုသူသည် ကိုယ်တော် ကျွန် ၏ စကား သံကို နားထောင် ပါစေ။ အဘယ်သူ သည် အလင်း မ ရှိဘဲ မှောင်မိုက် ၌သွား လာသနည်း။ ထိုသူ သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို ခိုလှုံ ၍ ၊ မိမိ ဘုရား သခင်ကို အမှီပြု ပါစေ။¹¹ မီး ကို ညှိ ၍ မိမိ တို့ကို မီးပွား တို့နှင့် ဝန်းရံ စေသော သူအပေါင်း တို့၊ သင် တို့မီး ၏အလင်း ၌ ၎င်း၊ သင် တို့ပြုစု သော မီးစ များ၌၎င်း သွား လာကြလော့။ ငါ့ လက် ၌ ခံရ သော အကျိုးဟူမူကား၊ သင် တို့သည် ဝမ်းနည်း လျက် အိပ် ရကြ လိမ့်မည်။

51 ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားသို့ လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ သော သူတို့၊ ငါ့ စကားကို နားထောင် ကြလော့။ သင်တို့ကို ခုတ် ယူ ရာ ကျောက် နှင့် ၊ တူး ယူ ရာ တွင်း ဝ ကို ကြည့် ရှု ကြ လော့။² သင် တို့၏အဘ အာ ဗြဟံ နှင့် ၊ သင် တို့ကို ဘွား သော သူ စာ ရာ တို့

ကို ကြည့် ရှုကြလော့။ ငါသည် တ ယောက်တည်းသောသူ အာမြ ဟံ ကို ခေါ် ၍ ၊ ကောင်းကြီး ပေးသဖြင့် များ ပြားစေ၏။³ ထိုသို့ နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန် မြို့ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူ မည်။ သူ ၏ဆိတ်ညံ့ ရာအရပ် အလုံးစုံ တို့ကို ချမ်းသာပေးမည်။ သူ ၏တော ကို ဒေဒ အရပ်ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သူ ၏လွင်ပြင် ကို ထာဝရဘုရား ၏ဥယျာဉ် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ ဇိ အုန် မြို့သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ခြင်း၊ သီချင်း ဆိုခြင်း နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။⁴ ငါ ၏လူမျိုး ၊ ငါ့ လူစု တို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် နာယူကြလော့။ ငါ့ ထံ မှ တရား ထွက် ၍ ငါ စီရင် ချက်သည် လူ များလင်း စရာဘို့ တည်ရလိမ့်မည်။⁵ ငါ ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားသည် အနီး မှာရှိ၏။ ငါ ၏ကယ်တင် ခြင်းတရားသည် ထွက် သွား ပြီ။ ငါ့ လက်ရုံး သည် လူ တို့တွင် တရား မှု ကို စီရင် လိမ့်မည်။ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား တို့သည် ငါ့ကို မြော်လင့် ၍ ၊ ငါ့ လက်ရုံး ကို ကိုးစား ကြ လိမ့်မည်။⁶ မို ယ်း ကောင်းကင် ကို မျှော် ၍ကြည့် ကြ လော့။ မြေကြီး ကို လည်း ငုံ့ ၍ ကြည့် ကြ လော့။ မို ယ်းကောင်းကင် သည် မီးခိုး ကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက် ၍ ၊ မြေကြီး သည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်း လိမ့်မည်။ မြေကြီး သား တို့သည် ခြင် ကောင်ကဲ့သို့ သေ ကြလိမ့်မည်။ ငါ ၏ ကယ်တင် ခြင်းတရား မှုကား အစဉ် အမြဲတည် လိမ့်မည်။ ငါ ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားလည်း ပပျောက် ခြင်း မ ရှိနိုင် ရာ။⁷ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို သိ၍၊ ငါ ၏တရား ကို နှလုံး သွင်း မိ သော သူ တို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။ လူ တို့သည် အပြစ် တင် မည် ဟု မ စိုးရိမ် ကြ နှင့်။ လူ တို့ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို မ ကြောက် ကြ နှင့်။⁸ အကြောင်း မှုကား၊ ပိုးရွ တို့သည် သိုးမွေး အဝတ် ကို ကိုက်စား သကဲ့သို့ ၊ ထိုသူတို့ကို ကိုက် စား ဖျက်ဆီး ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား မှုကား နိစ္စ ထာဝရ ဖြစ် ၍ ၊ ငါ ၏ ကယ်တင် ခြင်း တရား သည် လည်း ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တည် လိမ့် သတည်း။⁹ အို ထာဝရဘုရား ၏ လက်ရုံး တော်၊ နိုး တော် မူ ပါ။ နိုး၍ ခွန်အား ကို ယူ တော် မူ ပါ။ ရှေး ကာလ နှင့် လွန် ဘူး သော ကာလ ဌ်ကဲ့သို့ နိုး တော် မူ ပါ။ ရာ ခပ် ကို ဒဏ်ခတ်၍ နဂါး ကို နာ စေသော သူကား၊ ကိုယ်တော် ပင် မ ဟုတ် လော။¹⁰ ပင်လယ် ရေ၊ နက်နဲ ရာရေ တို့ကို ခန်းခြောက် စေ ၍၊ ပင်လယ် နက်နဲ ရာ အရပ် တို့ကို ရွေးနှုတ် သော သူများ သွား စရာ လမ်း ဖြစ် စေသော သူ ကား၊ ကိုယ်တော် ပင် မ ဟုတ် လော။¹¹ သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ကယ် လွှတ်တော် မူ သော သူ တို့ သည် ပြန်လာ ၍ သီချင်းဆို လျက် ၊ ထာဝရ ဝမ်းမြောက် ခြင်း သရဖူ ကို ဆောင်း လျက် ၊ ဇိ အုန် မြို့သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း အခွင့် ကို ရ ကြ၍၊ ဝမ်းနည်း ခြင်း နှင့် ညည်းတွား ခြင်းသည် ပြေး သွားရ လိမ့်မည်။¹² သင် တို့ကို နှစ်သိမ့် စေသော သူကား၊ အခြားသူ မဟုတ်၊ ငါ့ ကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေ ရသော လူ ကို၎င်း၊ မြက်ပင် ကဲ့သို့ဖြစ်လတံ့သော လူ သား ကို၎င်း၊

သင်သည် ကြောက်ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိ သနည်း။¹³ မို ယ်းကောင်းကင် ကို ကြက် တော်မူထသော၊ မြေကြီး ကိုလည်း တည် တော်မူထသော၊ သင့် ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ထာဝရဘုရား ကို သင်သည် မေ့လျော့ ၍၊ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့ ကို ဖျက်ဆီး လု ပြီဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ သူ ၏ဒေါသ အမျက်ကို အစဉ် ကြောက် ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိ သနည်း။ ယခုမှာ ညှဉ်းဆဲ သော သူ ၏ဒေါသ အမျက်သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ သနည်း။¹⁴ အချုပ် ခံရသောသူသည် ထောင် ထဲမှာ မ သေ ၊ ရေ စာမ ပြတ် ၊ လျင်မြန် စွာ ကယ်နှုတ် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။¹⁵ ငါ သည် သမုဒ္ဒရာ ကို ဆုံးမ၍ လှိုင်း တံပိုး ကို ဟုန်း စေသော သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ထိုဘုရား ၏နာမ တော်ကား၊ ကောင်းကင် ပိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားပေတည်း။¹⁶ မို ယ်းကောင်းကင် ကို ဆောက် ၍ ၊ မြေကြီး ကို တည် စေ ခြင်း ငါ ၎င်း၊ သင် သည် ငါ ၏လူမျိုး ဖြစ်၏ဟု ဇိအုန် မြို့ကို ပြော စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါ့ စကား ကို သင် ၏နှုတ် ထဲမှာ ငါထား ပြီ။ ငါ့ လက် ၏အရိပ် နှင့် သင့် ကို ငါ မိုး ပြီ။¹⁷ ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်၌ အမျက် တော် ဖလား ကို သောက် သော ယေ ရှုရှုလင် မြို့၊ နိုး လော့။ နိုး ၍ ထ လော့။ သင် သည် တုန်လှုပ် စေသော ဖလား ကို အကုန် သောက် ခဲ့ပြီ။ အနည် အဖက်ကိုလည်း ညှစ် ခဲ့ပြီ။¹⁸ ကိုယ်တိုင်ဘွားမြင် သော သား တို့ တွင်၊ သင့်ကို လမ်းပြ သော သူတယောက် မျှမရှိ။ ကိုယ်တိုင်မွေးစား သော သား တို့တွင်၊ သင့်ကို လက် ဆွဲ သော သူတယောက်မျှမ ရှိ။¹⁹ အစာခေါင်းပါး ၍ လူဆိတ်ညံ့ခြင်းဘေး၊ ထား ဖြင့် ဖျက်ဆီး ခြင်း ဘေးတည်းဟူသောဘေးနှစ် ပါးတို့သည် သင် ၏အပေါ်မှာ ရောက် လာသည်ဖြစ်၍၊ သင့် အတွက် အဘယ် သူငိုကြွေး မြည်တမ်းသနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ ချမ်းသာ ပေးနိုင်သနည်း။²⁰ သင် ၏သား တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေ ကြ၏။ ကျောကွင်း ၌ ဘ မ်း မိ သော စိုင် ကဲ့သို့ ခပ်သိမ်း သော လမ်းဝ မှာ အိပ် ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် ထွက် တော်မူခြင်း၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ဆုံးမ တော်မူခြင်းနှင့် ဝ ကြ၏။²¹ သို့ ဖြစ်၍၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ၊ စပျစ်ရည် မှ တ ပါး အခြားသော ယစ်မျိုးနှင့် ယစ်မူး သောသူ၊ နားထောင်လော့။²² သင် ၏အရှင် ၊ မိမိ လူ တို့၏အမှု ကို စောင့် တော်မူ သော သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား ၊ ကြည့်ရှု လော့။ တုန်လှုပ် စေသော ဖလား ၊ ငါ့ အမျက် တော်ဖလား ၏ အနည် အဖတ်ကို သင် ၏လက် မှ ငါရုပ် ၍၊ သင်သည် နောက် တဖန်မ သောက် ရ။²³ သင် သည် ခရီးသွား သောသူတို့ ရှေ့မှာ ကိုယ် ကို မြေ တန်တားလုပ် ၍ ၊ အလျားဝပ်စေခြင်းငှါ ဝပ် လျက်နေ တော့။ ငါကျော်သွား မည်ဟု ဆို ၍၊ သင့် ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့ လက် ၌ ထိုဖလား ကို ငါထား မည်။

52 အို ဇိအုန် မြို့၊ နိုး လော့။ နိုး ၍ ခွန်အား ကို ယူ လော့။ အိုယေ ရှုရှုလင် မြို့ တည်းဟူသော၊ သန်ရှင်း သော မြို့၊ သင် ၏တင့်တယ်

သော အဝတ် တန်ဆာ တို့ကို ဝတ်ဆင် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ နောက် တဖန် အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော သူ နှင့် ညစ်ညူး သော သူ တို့ သည် သင် ၏အထံသို့ မဝင် ရကြ။² အိုယေ ရှုလင် မြို့ ကိုယ်၌ ကပ်သော မြေမှုန့် ကို ခါ လိုက်၍၊ မြင့်သော အရပ် ၌ ထိုင် လော့။ အိုချုပ် ထား လျက် ရှိ သော ဇိ အုန် သတို့သမီး ၊ သင် ၏လည် ကြိုး ကို ချွတ် လော့။³ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ဘိုး ငွေကို မရဘဲ ကျွန်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ငွေ မပေးဘဲ ရွေး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။⁴ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငါ ၏လူ တို့သည် အထက် က အဲ ဂု တု တု ပြည်၌ တည်းခို အံ့ သော ငါ သွား ကြ၏။ နောက် မှ အာ ရှု ရီ လူ တို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ ညည်းဆဲ ကြ၏။⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ ၏ လူ တို့ကို အကြောင်း မရှိဘဲ ယူသွား ၍ ၊ အစိုးရ သောသူတို့ သည် ဝါကြားလျက် ငါ့ နာမ ကို နေ့ တိုင်း ကဲ့ရဲ့ ကြသည် ဖြစ်၍၊ ငါ သည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ့ ကို သိ ကြ လိမ့်မည်။ ဂတိထားသောသူကား၊ ငါ ဖြစ်သည် ကို အချိန် ရောက် မှ သိ ကြ လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ငါ ရှိ သည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁷ ငြိမ် သက် ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြား ပြောသောသူ၊ ကယ်တင် ခြင်း ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြားပြော သောသူ၊ သင် ၏ ဘုရား သခင်စိုးစံ တော်မူ၏ဟု ဇိ အုန် မြို့အား ပြော သောသူ ၏ ခြေ တို့သည် တောင် ပေါ် မှာ အလွန်တင့်တယ် လှစွာ တကား။⁸ သင် ၏ကင်းစောင့် တို့၏အသံ ကို နားထောင် ကြ လော့။ သူတို့သည် အသံ ကို လွှင့် ၍၊ ရွှင်လန်းသော အသံ နှင့် တညီတညွတ် တည်းကြွေးကြော် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ဇိ အုန် မြို့သို့ ပြန် လာတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်မြင် ရကြ၏။⁹ ယေ ရှုလင် မြို့၌ ပြုပျက် ရာ အရပ် တို့၊ တညီတညွတ် တည်း သီချင်းဆို သံနှင့် ကြွေးကြော် ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ကို နှစ်သိမ့် စေ တော် မူ ပြီ။ ယေ ရှုလင် မြို့ ကို ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်းသော လူ အမျိုးမျိုး တို့ ရှေ့ မှာ၊ သန်ရှင်း သော လက်ရုံး တော် ကို ဖွင့် ပြ တော် မူ သဖြင့် ၊ မြေကြီး စွန်း ရှိ သမျှ တို့သည် ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို သိ မြင် ကြ လတံ့။¹¹ ထွက် ကြ။ ထွက် ကြ။ ထို အရပ် မှ ထွက် သွား ကြ လော့။ မစင် ကြယ် သော အရာ ကို လက်နှင့်မျှ မ တို့ ကြနှင့်။ ထိုအရပ်ထဲက ထွက်သွား ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ၏ အဆောက်အဦး တို့ကို ဆောင်ရွက် သောသူ တို့၊ သန်ရှင်း ခြင်း ရှိ ကြ လော့။¹² သင် တို့သည် အလျင်အမြန် မ ထွက် ရကြ။ ပြေး ၍ မ သွား ရကြ။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ရှေ့၌ ကြွ တော် မူ မည်။ နောက်၌လည်း ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် သည် သင် တို့အကွယ် အကာဖြစ်တော်မူမည်။¹³ ကြည့် ရှု လော့။ ငါ့ ကျွန် သည် အမှုဆောင်၍ အောင် လိမ့်မည်။ ချီးမြှောက် ချီးမြှင့်

ခြင်းသို့ ရောက်၍ ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁴ သူသည် လူ မဟုတ်သကဲ့သို့မျက်နှာပျက်ခြင်း၊ လူ သားမဟုတ်သကဲ့သို့ အဆင်း အသရေပျက် ခြင်း ရှိ သည် ကို၊ အများ သော သူ တို့ သည် အံ့ဩ မိန်းမောကြသည် ဖြစ်၍၊¹⁵ ထိုအတူ သူသည် အများ သော လူမျိုး တို့ကို သန်ရှင်း စေလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ ရှင်ဘုရင် တို့သည် မိမိ တို့ နှုတ် ကို ပိတ် ၍ နေရကြလိမ့်မည်။ သူတပါးမ ပြ ဘူး သော အရာ ကို သူတို့သည် မြင် ကြလိမ့်မည်။ မ ကြား ဘူး သော အရာကိုလည်း နားလည် ကြလိမ့်မည်။

53 ငါ တို့ ဟောပြော သော သိတင်း စကား ကို အဘယ်သူ ယုံ သနည်း။ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော် သည် အဘယ် သူ အား ထင်ရှား တော်မူသနည်း။² ထာဝရဘုရား၏ကျွန်သည် အညွန့် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သောမြေ ၌ ပေါက် သောအတက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရှေ့ တော်၌ ကြီးပွား ၏။ ပမာဏပြုစရာ အဆင်း တင့်တယ် ခြင်းမ ရှိ။ ချစ် လို ဘွယ်သော မျက်နှာ လက္ခဏာ နှင့် မ ပြည့်စုံ။³ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကိုခံ ၍ ၊ လူ တို့တွင် အယုတ် ဆုံး သောသူဖြစ် ၏ ငြိုငြင် သောသူ၊ နာကြဉ်းခြင်းဝေဒနာ နှင့် ကျွမ်းဝင် သောသူဖြစ် ၏။ သူတ ပါးမျက်နှာ လွဲ ခြင်းကို ခံရသော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်း ကိုခံ လျက်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် မ ရိုသေ ကြ။⁴ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူ သည် ငါ တို့အနာ ရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက် လေ၏။ ဒဏ်ခတ် တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရား သခင်ဆုံးမ ၍ နိမ့်ချတော်မူ ခြင်းကို၎င်းခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ငါ တို့သည် ထင်မှတ် ကြပြီ။⁵ ထိုသူ သည် ငါ တို့ လွန်ကျူး ခြင်း အပြစ်များ ကြောင့် ၊ နာကျင် စွာ ထိုး ခြင်း၊ နှိပ်စက် ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ငါ တို့၏ ငြိမ်သက် ခြင်း ချမ်းသာကိုဖြစ်စေသော ဆုံးမ ခြင်းသည် သူ့ အပေါ်သို့ ရောက်၍ ၊ သူ ခံရသောဒဏ်ချက် အားဖြင့် ငါ တို့သည် အနာ ပျောက်လျက် ရှိ ကြ၏။⁶ ငါ တို့ရှိ သမျှ သည် သိုး ကဲ့သို့ လမ်းလွဲ လျက်၊ ကိုယ် လမ်း သို့ အသီးအသီး လိုက်သွား ကြ သည်ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော ငါ တို့၏အပြစ် များကို သူ့အပေါ်၌ တင်တော် မူ၏။⁷ ထိုသူ သည် ညည်းဆဲ ခြင်းနှင့် နိမ့်ချ ခြင်းကိုခံ ၍ နှုတ် ကို မ ဖွင့် ဘဲ နေ၏။ အသေသတ် ခြင်းငါ ဆောင်သွားသော သိုးသငယ် ကဲ့သို့ သူ့ကို ဆောင် သွား၍ ၊ သိုး သည် အမွေးညှပ် သောသူ ရှေ့ မှာ မ မြည် ဘဲ နေ သကဲ့သို့ ၊ သူ သည် နှုတ် ကို မ ဖွင့် ဘဲ နေ၏။⁸ မတရားစွာ စီရင် ခြင်းအားဖြင့် သူ့ကို ထုတ် သွား ကြ၏။ အသက် ရှင်သောသူတို့ ၏ နေရာ မှ သူ့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏အမျိုး အနွယ်ကို အဘယ်သူ ပြညွှန် မည်နည်း။ ငါ ၏လူမျိုး အပြစ် ကြောင့် ဒဏ်ခတ် တော်မူခြင်းကိုခံ လေ၏။⁹ ပြစ်မှား ခြင်း ကို မ ပြု။ သူ ၏နှုတ် ၌ မုသာ မ ရှိ သော်လည်း ၊ လူဆိုး တို့နှင့်အတူ မြေမြှုပ်ခြင်းငှါစီရင် ကြ၏။ သို့ရာတွင် သေ ပြီးမှ သူ့ဌေး ၌ ရှိ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် သူ့ ကို နှိပ်စက် ခြင်းငှါအလို တော် ရှိ၍ နာ

စေ တော် မူ၏။ သူ သည် အပြစ်ဖြေ သော ယဇ် ကို ပူဇော် ပြီး မှ ၊ အမျိုး အနွယ်တော်ကို မြင် ရလိမ့်မည်။ အသက် တော်လည်း ရှည် လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ အကြံ တော်သည်လည်း သူ ၏လက် ဌှို ပြည့်စုံ ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။¹¹ မိမိ စိတ် ဝိညာဉ် ခံ ရသော ဝေဒနာ ၏အကျိုး ကို မိမိ မြင် ၍ အား ရလိမ့်မည်။ ထို ဖြောင့်မတ် သော ငါ ၏ကျွန် ကို သိကျွမ်း ခြင်းအားဖြင့် ၊ သူသည် အများ သော သူတို့ ကို ဖြောင့်မတ် ရာဉ် တည်စေလိမ့်မည်။ သူ တို့၏အပြစ် ကို ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက် ရ၏။¹² ထိုသို့ မိမိ အသက် ကို သေ ခြင်း၌ သွန်း ၍၊ မတရား သောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် ၊ လူများ တို့၏အပြစ် ကို ဆောင်ရွက် ၍ ၊ မတရား သောသူတို့ အ ဘို့ တောင်းပန် သောကြောင့် ၊ လူကြီး တို့ကို သူ ၏ အဘို့ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ငါ ခွဲ မည်။ အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတို့ ကို သူ၏လက်ရဉာဏာ ကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်ဝေဖန်ရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

54 သား မ ဘွား သော အ မြို့ မ၊ ဝမ်းမြောက် လော့။ သား ဘွား ခြင်းဝေဒနာကို မ ခံသေးသော မိန်းမ၊ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်း မူကား၊ စွန့် ထားသော မိန်းမသည် လင် ရှိသော မိန်းမ ထက်သာ၍ များသော သား တို့ကို ဘွား မြင် ပြီ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။² သင် ၏တဲ ရာ ကို ကျယ် စေလော့။ သင် ၏နေရာ မျက်နှာကြက် ကို ကြက် ဦးလော့။ နှမြော သောစိတ် မ ရှိ နှင့်။ ကြိုး တို့ကို ရှည် စေဦးလော့။ တိုင် တို့ကို မြဲစွာ စိုက် လော့။³ အကြောင်း မူကား၊ သင်သည် လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ တိုးပွား လိမ့်မည်။ သင် ၏အမျိုး အနွယ်သည် တ ပါး အမျိုးသားတို့ကို အမွေ ခံ၍ ၊ သူတို့၏ ဆိတ်ညံ သော မြို့ တို့၌ နေ ကြ လိမ့်မည်။⁴ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့မ ရောက်ရ။ မျက်နှာ မ ပျက်နှင့်။ အရှက်ကွဲ ခြင်းကို မ ခံရ။ အသက် ငယ်စဉ်အခါ ခံရသောရှက်ကြောက် ခြင်း ကို မေ့လျော့ လိမ့်မည်။ မုတ် ဆိုး မ ဖြစ်၍ ခံ ရ သော ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို နောက် တဖန် မ အောက်မေ့ ရ။⁵ အကြောင်း မူကား၊ သင့် ကို ဖန်ဆင်း သော သူ သည် သင် ၏လင် ဖြစ် တော် မူ၏။ နာမ တော် ကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား တည်း။ သင့် ကို ရွေးနှုတ် သောသူသည် ကူသရေလ အမျိုး၌ သန့်ရှင်း သော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို အစိုးရသောဘုရားဟူ၍ခေါ် ရကြ၏။⁶ စွန့်ပစ် ၍ စိတ် ငြိငြင် သော မိန်းမ ၊ ငယ် စဉ်တွင်မယား ဖြစ်၍ ၊ နောက်မှ ငြင်းပယ် သော မိန်းမ ကို တ ဖန် ခေါ် သကဲ့သို့ သင့် ကို ငါခေါ် မည်ဟု သင် ၏ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူ၏။⁷ သင့် ကို ခဏ သာ ငါစွန့် သည် ဖြစ်၍ ၊ များ စွာ သော ကရုဏာ နှင့် တ ဖန် သိမ်းဆည်း ဦး မည်။⁸ ပြင်း စွာ သော အမျက် ထွက်၍ ခဏ မျှ ငါ မျက်နှာ လွှဲ သော်လည်း ၊ ထာဝရ မေတ္တာ နှင့် သင့် ကို ကယ်မ သနား ဦးမည်ဟု သင့် ကို ရွေးနှုတ် သော ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ၏။⁹ နောဇ လက်ထက်၌ လွှမ်းမိုးသော ရေ ကို ငါသည် မှတ်၍၊ ထို ရေ သည် မြေကြီး ကို နောက် တ ဖန် မ လွှမ်းမိုး ရ ဟု ကျိန်ဆို

ခြင်း ကို ပြုသည် နည်းတူ ၊ သင့် ကို အမျက် မ ထွက်၊ မ ဆုံးမ ဟု ကျိန်ဆို ခြင်း ကို ပြု ပြီ။¹⁰ တောင် ကြီး တို့သည် ရွှေ ၍ ၊ တောင် ငယ် တို့သည် လှုပ်ရှား သော်လည်း ၊ ငါ ၏မေတ္တာ သည် သင် မှ မ ရွှေ ရ။ ငါ ၏ငြိမ် သက် ခြင်း ပဋိညာဉ် လည်း မ လှုပ်ရှား ရဟု သင် ၌ သနား ခြင်း ကရုဏာ စိတ်ရှိတော်မူ သော ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹¹ အို ညဉ့်ဆဲ ခြင်းနှင့် မို ယ်း သက် မုန်တိုင်း တိုက် ခြင်း ကို ခံရ၍၊ သက်သာ မ ရနိုင် သော သူ၊ သင် ၏ တိုက် ကို ဟင်းသ ပြတား သရွတ် နှင့် ငါ စေ့စပ် မည်။ တိုက် မြစ် ကို နီလာ ဖြင့် ၎င်း၊¹² ပြအိုး တို့ကို ကျောက်နီ ဖြင့် ၎င်း၊ တံခါး တို့ကို ပတ္တမြား ဖြင့် ၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် တန်ဆာများကို ကျောက် မြတ် အမျိုးမျိုး ဖြင့် ၎င်း ငါ ပြီး စေမည်။¹³ သင် ၏သားသမီး အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ဆုံးမ သွန်သင် တော် မူ သော သူ ဖြစ်၍ ၊ များ စွာ သော စည်းစိမ် ချမ်းသာ နှင့် ပြည့်စုံ ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ သင် သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားအားဖြင့် တည် လိမ့်မည်။ ညဉ့်ဆဲ ခြင်းနှင့် ဝေး သည်ဖြစ်၍ မ ကြောက် ရ။ ထိတ်လန့် ခြင်းသည်လည်း ဝေး၍၊ သင့် အနီးသို့ မ ရောက် ရ။¹⁵ ငါ ၏ အခွင့်မ ရှိဘဲ သင့်တဘက်၌ အဘယ်သူမျှနေရာ မ ကျရ။ နေရာ ကျဘူးသော သူတို့သည် သင့် ဘက် သို့ ဝင်စား ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ မီး ကို မှတ် ၍၊ မိမိ အလုပ် တည်း ဟူသော လက်နက် ကို လုပ် တတ် သော ပန်းပဲ ကို ၎င်း ၊ ဖျက်ဆီး စေ ခြင်း ငှါ ဖျက်ဆီး သော သူ ကို ၎င်း ငါ ဖန်ဆင်း ၏။¹⁷ သင့် တစ် ဘက် ၌ လုပ် သော လက်နက် တ စုံ တ ခု မျှ အထမ မြောက် ရ။ သင့် ကို တရား တွေ့ သောသူ မည်သည်ကား၊ အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ ကျွန် တို့သည် ထိုသို့သော အမွေကို ခံရ၍၊ ငါ ကြောင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

55 အို ရေ ငတ်သောသူအပေါင်း တို့၊ ရေ ရှိရာသို့ လာ ကြလော့။ ငွေ မ ရှိသောသူ တို့၊ လာ ကြ။ ဝယ် ၍ စား သောက်ကြလော့။ ငွေ မ ပါ ဘဲ၊ အဘိုး ကို မ ပေးဘဲလာ ၍ စပျစ်ရည် နှင့် နို့ ကို ဝယ် ကြ လော့။² အစာ မ ဟုတ်သောအရာအဘို့ သင်တို့ငွေ ကို ၎င်း၊ အမွတ်မ ပြေ နိုင်သောအရာအဘို့ သင်တို့ဥစ္စာ ကို ၎င်း၊ အဘယ်ကြောင့် ကုန် စေ ကြ သနည်း။ ငါ့ စကား ကို စေ့စေ့ နားထောင် လျက် ၊ ကောင်း သော အစာ ကို စား ကြ လော့။ သင် တို့၏ဝိညာဉ် သည် ချို သော အရာ တို့၌ မိမိ ကို မိမိ မေ့လျော် စေ လိမ့်မည်။³ နူးညွတ်သော နား နှင့် ငါ့ ထံသို့ လာ ကြလော့။ နားထောင် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင် တို့၏ ဝိညာဉ် သည် အသက် ရှင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း ၊ သင် တို့နှင့် ထာဝရ ပဋိညာဉ် ပြု ၍၊ ဒါဝိဒ် ၌ မြဲမြံ သော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အားပေး မည်။⁴ ကြည့် ရှုလော့။ ထိုသူ ကို ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ၎င်း၊ စီရင် အုပ်စိုးသော အရှင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ လူမျိုး တို့အား ငါပေး ပြီ။⁵ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် မ သိ ဘူးသော လူမျိုး ကို ခေါ် လိမ့်မည်။ သင့် ကို မ သိ ဘူးသော လူမျိုး တို့သည် လည်း ၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကူသရေလ အမျိုး၏

သန့်ရှင်း သော ဘုရားကြောင့် ၊ သင့် ထံသို့ ပြေး လာကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသည် သင် ၏ဘုန်း ကို ပွင့်စေတော်မူ၏။⁶ တွေ့နိုင်သည် ကာလတွင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ကြလော့။⁷ နီး တော်မူသည်ကာလ တွင် ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြလော့။⁷ ဆိုး သောသူသည် မိမိ လမ်း ကို၎င်း ၊ မ တရား သော သူ သည် မိမိ အကြံ တို့ကို၎င်း စွန့်ပစ် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲ ပါစေ။ သို့ပြုလျှင် သနား တော် မူ လိမ့်မည်။ ငါ တို့ ဘုရား သ ခင့် ထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲ ပါ စေ။ သို့ပြု လျှင် အထူးသဖြင့် အပြစ် ကို လွှတ် တော် မူ လိမ့်မည်။⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငါ ၏ အကြံအစည် သည် သင် တို့၏ အကြံအစည် နှင့်မ တူ။ ငါ ၏ အကျင့် သည်လည်း သင် တို့၏ အကျင့် နှင့်မ တူ။⁹ မိုဗ်းကောင်းကင် သည် မြေကြီး ထက် သာ၍မြင့် သကဲ့သို့ ၊ ငါ ၏အကျင့် သည် သင် တို့၏အကျင့် ထက် ၎င်း ၊ ငါ ၏အကြံအစည် သည် သင် တို့၏ အကြံအစည် ထက်၎င်း သာ၍ မြင့် ၏။¹⁰ မိုဗ်းရေ နှင့် မိုဗ်းပွင့် တို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် ၍ နောက်တဖန်မ ပြန် ၊ မြေသည် မျိုးစေ့ကြဲ သော သူအား မျိုးစေ့ ကို၎င်း၊ အစာစား သောသူအား အစာ ကို၎င်း ပေး မည်အကြောင်း ၊ မြေ ကို စို စေသဖြင့်၊ အပင် ပေါက် စေ၍ ၊ အသီး ကို သီး စေသကဲ့သို့၊¹¹ ထိုအတူ ငါ ၏နှုတ်ကပတ် စကား သည် ဖြစ် လိမ့်မည်။ အကျိုး မရှိဘဲ ငါ ထံသို့ မ ပြန် ရ။ ငါ့အလို ကို ပြည့်စုံ စေမည်။ ငါစေခိုင်း သော အမှု ၌ အောင် လိမ့်မည်။¹² သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက် သောစိတ် နှင့် ထွက် ၍ ၊ ချမ်းသာ စွာ ပို့ ခြင်းကိုခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။ တောင် ကြီး တောင် ငယ် တို့သည် သင် တို့ရှေ့ မှာ သီချင်း ဆို သံ နှင့် ကြွေးကြော် ၍ ၊ တော ၌ရှိ သမျှ သော အပင် တို့သည် လက်ခုပ် တီး ကြ လိမ့်မည်။¹³ အမျိုး မျိုး သော ဆူး ပင် အရာ ၌ ထင်းရှူး ပင်နှင့် မ ရတု ပင်တို့သည် ပေါက် ကြ လိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ မ ပျောက် မပျက်ရသောထာဝရ သက်သေ ဖြစ် ရလိမ့်မည်။

56 ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ တရား ကို စောင့် ၍ ဖြောင့်မတ် စွာကျင့် ကြလော့။ ငါ ၏ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးရောက် ချိန်နှင့်၊ ငါ ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား ထင်ရှား ချိန်ရောက်လုနီး ပြီ။² ထို သို့ပြု သောသူ ၊ အမြဲစွဲလမ်း သော လူ သား သည်၊ ဥပုသ် နေ့ ကို မ ရှုတ်ချ ၊ စောင့်ရှောက် ၍ ဒုစရိုက် ကို မပြု မည်အကြောင်း၊ မိမိ လက် ကို ချုပ်တည်း လျှင် လည်း မင်္ဂလာ ရှိ၏။³ ထာဝရဘုရား ၌ မှီဝဲ သော တပါးအမျိုးသား က၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို မိမိ လူမျိုး နှင့် ရှင်းရှင်းခွဲ ထား တော်မူပြီဟု မ ဆို စေနှင့်။ မိန်းမလျှာ ကလည်း ၊ ငါ သည် သွေ့ ခြောက်သော အပင် ဖြစ်သည်ဟု မ ဆို စေနှင့်။⁴ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့ ကို စောင့် လျက်၊ ငါနှစ်သက် သောအရာ ကို ရွေး ယူ၍၊ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို မှီဝဲ သော မိန်းမလျှာ တို့အား၊⁵ သား သမီးတို့ ထက် မြတ် သော အရာ၊ မြတ်သော နာမ ကို ငါ့ အိမ် ၊ ငါ့တန်တိုင်း အတွင်း ၌ ငါပေး

မည်။ မ ပျောက် နိုင်သော ထာဝရ နာမ ကို သူ တို့အား ငါပေး မည်။⁶ ထာဝရဘုရားထံ၌ အမှု စောင့်ခြင်း၊ နာမ တော်ကို ချစ် ခြင်း၊ ကျွန် တော် ရင်း ဖြစ် ခြင်း အ လို ငါ ၊ ထာဝရဘုရား ၌ မှီဝဲ သော တ ပါး အမျိုးသားတို့ကို၎င်း၊ ဥပုသ် နေ့ကို မ ရှုတ်ချ ၊ စောင့်ရှောက် ၍ ၊ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို စွဲလမ်း သော သူအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊⁷ ငါ ၏သန့်ရှင်း သော တောင် သို့ ငါဆောင် ခဲ့၍ ၊ ငါ ၏ပဌနာ အိမ် ၌ ဝမ်းမြောက် စေမည်။ သူ တို့ မီးရှို့ ရာ ယဇ်နှင့် ယဇ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါ ယဇ်ပလ္လင် ပေါ် မှာ လက်ခံ မည်။ ငါ့ အိမ် ကို လူ အမျိုးမျိုး ဆုတောင်း ရာ အိမ် ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ကြ လတံ့။⁸ အရပ် ရပ်၌ ကွဲပြား သော ကု သရေ လ အမျိုးသားတို့ကို စုဝေး စေသော အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည် ကား၊ စုဝေး ပြီးသော သူများမှတပါး အခြားသောသူတို့ ကို ထိုအစုအဝေး၌ ငါစုဝေး စေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။⁹ အို လယ်ပြင် သား အပေါင်း နှင့် တော ၌ လည် သော သားရဲ အပေါင်း တို့ ကိုက် စား ခြင်းငါ လာ ကြလော့။¹⁰ သူ ၏ကင်းစောင့် တို့သည် မျက်စိကန်း ကြ၏။ ရှိသမျှ တို့သည် မိုက်ကြ၏။ အ ၍မ ဟောင် နိုင် သော ခွေး၊ ယောင်ယမ်း သော ခွေး၊ အိပ် လျက် အိပ် ချင် အားကြီး သော ခွေး ဖြစ်ကြ၏။¹¹ စားချင် အားကြီး ၍ ဝမ်းမ ပြည့် နိုင်သော ခွေး လည်း ဖြစ် ကြ၏။ သိုးထိန်း တို့သည်လည်း မ ကြည့် မ ရှု တတ် ကြ။ ထို သိုးထိန်း ရှိသမျှ တို့သည် လမ်းလွဲ၍ မိမိ တို့ လမ်း သို့ လိုက် ကြပြီ။ တယောက်မျှမကြွင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ကိုယ် အကျိုး စီးပွားကို သာ ရှာကြ၏။¹² လာ ကြ။ စပျစ်ရည် ကို ယူ ခဲ့မည်။ သေရည် သေ ရက် ကို ဝ စွာသောက် ကြစို့။ ယနေ့ ဖြစ်သကဲ့သို့ နက်ဖြန် နေ့ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုမျှမက ၊ သာ၍ ကြွယ်ဝ လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

57 ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် ဆုံး ၍ ကျေးဇူး ပြုတတ် သော သူ တို့ သည် ပယ်ရှား ခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ ကို မကောင်း သော အမှုအရာထဲက ရုပ်သိမ်း ပြီဟု အဘယ်သူ မျှ မဆင်ခြင် ၊ အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့ကြ။² ထိုသို့သော သူ သည် ချမ်းသာ ထဲ သို့ ဝင် ရ၏။ ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် လျက် မိမိ အိပ်ရာ ပေါ် မှာ ငြိမ် ရ၏။³ စုန်းမ သား ၊ မျောက်မထား သော မိန်းမသား၊ ပြည်တန်ဆာ မသားတို့၊ ချဉ်းကပ် ကြလော့။⁴ သင်တို့သည် အဘယ်သူ ကို ကျီစယ် ကြသနည်း။ အဘယ်သူ အား နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ လျှာ ကို ထုတ် ပြကြသနည်း။ သင် တို့သည် ဖောက်ပြန် သောအမျိုး၊ သစ္စာ ပျက်သော အမျိုး ဖြစ်ကြသည်မ ဟုတ်လော။⁵ စိမ်းသော သစ်ပင် ရှိ သမျှ အောက် မှာ ရုပ်တု ဆင်းတု၌ တပ်မက် သော သူ၊ ချိုင့် ထဲ ၊ ကျောက် စောင်း အောက် မှာ သူငယ် ကို သတ် သော သူမ ဟုတ် လော။⁶ ချိုင့် ထဲမှာ ချော သောကျောက်ခဲတို့တွင် သင် ၏ တာ ရှိ၏။ ထို သို့သော အရာတို့သည် သင် ၏အမွေ ဖြစ်၏။ ထို သို့သော အရာ ရှေ့မှာ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော် သကုကာ နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ ကို ပြု တတ်၏။ ထို အမှု တို့ကို ငါနှစ်သက် တတ် သလော။⁷ မြင့် လှ သော တောင် ကြီး ပေါ် မှာ သင် ၏ခုတ် ကို ထား ပြီး လျှင် ၊

ထို အရပ်သို့ တက် ၍ ယဇ်ပူဇော် တတ်၏။⁸ သင်အောက်မေ့စရာ သက်သေကို တံခါး နှင့် တိုင် နောက် မှာထား ပြီး။ ငါ မှ တပါးအခြား သူတို့အား အဝတ်ကို ချွတ် ၍ ၊ အိပ်ရာပေါ်သို့ တက် လေပြီ။ မိမိ ခုတင် ကို ကျယ် စေ၍ သူ တို့နှင့် ဝန်ခံ ပြီ။ သူ တို့ခုတင် ကိုလည်း တပ်မက် ၍။ နေရာအရပ်ကို ရှာ လေပြီ။⁹ ဆီ မွှေးပါ လျက်။ ရှင်ဘု ရင့် ထံသို့ သွား ပြီ။ နံ့သာ မျိုးများကို သုံး ပြီ။ တမန် တို့ကို ဝေး သော အရပ်သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ မရဏာ နိုင်ငံတိုင်အောင် မိမိကိုမိမိ နှိမ့်ချ ပြီ။¹⁰ ဝေးစွာခရီး သွား၍ ပင်ပန်း သော်လည်းစိတ် မ ပျက်။ ကြိုးစား၍ အသက် လွတ် သောကြောင့် အားလျော့ ခြင်း မ ရှိ။¹¹ သင် သည် သစ္စာပျက် သည်တိုင်အောင် ၎င်း၊ ငါ့ ကို မေ့လျော့ ၍ သတိ မ ပြု ဘဲ နေသည်တိုင်အောင် ၎င်း၊ အဘယ်သူ ကို ကြောက်ရွံ့ သနည်း။ ငါ သည် ရှေး ကာလမှ စ၍တိတိဆိတ် စွာနေသောကြောင့် ၊ သင်သည် ငါ့ ကို မ ကြောက် ဘဲ နေသည် မဟုတ် လော။¹² သင် ၎င်း၏ကုသိုလ် နှင့် ၊ သင် ပြု သော အမှု တို့ ကို ငါ ဘော်ပြ မည်။¹³ ထိုသို့ သော အမှုသည် အကျိုး ကို မ ပေးနိုင်။ သင် သည် အော်ဟစ် သောအခါ ၊ သင် ၎င်း၏အလုံး အရင်းတို့ သည် ကယ်နှုတ် ကြစေ။ လေ သည် သူ တို့ ကို တိုက် သွားလိမ့်မည်။ လေ တမှုတ်နှင့် လွင့် ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ ကို ကိုးစား သော သူမူကား ၊ ပြည် တော်ကို ပိုင် ၍ ၊ ငါ ၎င်း၏သန့်ရှင်း သော တောင် ကို အမွေ ခံ ရလိမ့်မည်။¹⁴ ထိုအခါ မြေကို ဖို့ ကြ။ မြေကို ဖို့ ကြ။ လမ်း ကို ပြင် ကြ။ ငါ့ လူ တို့၏ လမ်း ခရီး၌ အဆီးအတား မရှိစေနှင့် ဟု ငါပြောဆိုရ၏။¹⁵ အကြောင်း မူကား၊ သန့်ရှင်း ခြင်း ဟု နာမ ရှိတော် မူထသော၊ အနန္တ ကာလတည်းဟူသောဘုံဗိမာန်၌ စံ တော် မူ ထ သော၊ အ ထွဋ် အမြတ် ဖြစ် တော် မူ သော ဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါသည် မြင့်မြတ်သန့်ရှင်း သော အရပ်၌နေ၏။ စိတ် နှိမ့်ချ သော သူနှင့်၊ နှလုံးကြေကွဲ သော သူတို့ ၎င်း၏စိတ် ဝိညာဉ် အသက် ရှင်စေ ခြင်းငှါ၊ ကြေကွဲ နှိမ့်ချ သောစိတ် သဘောရှိသော သူတို့၌လည်း ငါနေ၏။¹⁶ ငါသည် အစဉ် မပြတ်တရား တွေ့မည်မ ဟုတ်။ အစဉ် မပြတ်အမျက် ထွက်မည်မ ဟုတ်။ ထိုသို့ဟုတ်လျှင်၊ အသက် သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ပျောက် ၍ ၊ ငါ ဖန်ဆင်း သော ဝိညာဉ် သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။¹⁷ သူ ၎င်း၏လောဘ လွန်ကျူး ခြင်း အပြစ် ကြောင့် ၊ ငါသည် အမျက် ထွက်၍ ဒဏ်ခတ် လေ၏။ အမျက် ထွက်၍ မျက်နှာကို လွှဲ လေ၏။ သူသည်လည်း မိမိ အလို ရှိရာ လမ်း သို့ လွှဲ သွားလေ၏။¹⁸ သူ ၎င်း၏အကျင့် ဓလေ့တို့ကို ငါမြင် ပြီ။ သူ့ ကို အနာ ပျောက်စေ၍ လမ်းပြ ဦးမည်။ သူ့ ကို ၎င်း ၊ သူ နှင့် အတူ စိတ် ညှိုးငယ်သောသူတို့ ကို ၎င်း၊ ချမ်းသာ ပေးဦးမည်။¹⁹ ငါ သည် နှုတ်ခမ်း အသီး ကို ဖန်ဆင်း ၎င်း၏။ ဝေး သောသူ၌ ၎င်း၊ နီး သော သူ၌ ၎င်း ငြိမ်သက် ခြင်းဖြစ်စေ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းဖြစ်စေ၊ သူ ၎င်း၏အနာ ကို ငါပျောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²⁰ မတရား သော သူတို့ မူကား ၊ မ ငြိမ် နိုင် ဘဲ လှုပ်ရှား ၍၊ ရွံ့ နှင့် အမှိုက် ကို ပက် သောပင်လယ် ရေနှင့် တူ ကြ ၎င်း၏။²¹ မတရား သော သူတို့ ၌

ငြိမ်သက် ခြင်းမ ရှိဟု ငါ ၎င်း၏ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူ၏။

58 အသံ မ လျော့ ဘဲ ကြွေးကြော် လော့။ တံပိုး သံကဲ့သို့ အသံ ကို လွှင့် ၍ ၊ ယာ ကုပ် အမျိုးသား ဖြစ် သော ငါ ၎င်း လူ တို့အား ၊ သူ တို့ဒုစရိုက်အပြစ် ကို ဘော်ပြ လော့။² သူတို့သည် တရား ကျင့် သောအမျိုး၊ မိမိ ဘုရား သခင်၏ပညတ် တို့ကို မ စွန့် သောအမျိုး ကဲ့သို့ ၊ နေ့ တိုင်း ငါ့ ကို ရှာ ၍ ငါ ၎င်း၏တရားလမ်း ၌ မွေ့လျော် ကြ သည် တကား။ ဖြောင့်မတ် စွာ တရား စီရင်ချက် တို့ကို ငါ့ ထံ မှာ အစဉ် မေးမြန်း ၍၊ ဘုရား သ ခ င် ထံသို့ ချဉ်းကပ် ရာ၌ မွေ့လျော် ကြသည်တကား။³ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာ ရှောင်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် မြင် တော် မ မူ သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ခြိုးခြံ စွာကျင့် သောအခါ၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်ကြောင့် သိမှတ် တော် မ မူ သနည်းဟုဆိုသော်၊ သင် တို့သည် အစာ ရှောင်သောနေ့ ၌ ကိုယ်တိုင် ပျော်မွေ့ ၍ ၊ ကျွန် တို့ ကိုပင်ပန်း စွာ လုပ်စေကြ၏။⁴ သင်တို့သည် ငြင်းခုံ ရန်တွေ့ လျက်၊ အဓမ္မ လက် ဆုပ် နှင့် ထိုး လျက် အစာ ရှောင် ကြ၏။ မြင့် သော အရပ်၌ မိမိ တို့ အသံ ကို ကြား စေခြင်းငှါ ၊ ယခုကာလ အခါ အစာ ရှောင်ကြသည်မ ဟုတ်။⁵ ငါနှစ်သက် သော အစာရှောင် ခြင်းသည် ထို သို့ သော လက္ခဏာရှိ သလော။ လူ သည် တ ရက်တွင် ခြိုးခြံ စွာကျင့် ခြင်း၊ ကိုင်း ပင်ကဲ့သို့ ဦးချ ခြင်း၊ အိပ်ရာဘို့ လျော်တေ နှင့် ပြာ ကို ခင်း ခြင်း၊ လက္ခဏာရှိ လျှင်၊ အစာရှောင် ခြင်း ဟူ၍ ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူသော နေ့ ရက်ဟူ၍ ၎င်း မှည့် အပ် သလော။⁶ ငါနှစ်သက် သော အစာရှောင် ခြင်းဟူမူကား ၊ မတရား သော အချည် အနှောင်ကို ချွတ် ခြင်း၊ လေးသော ဝန် ကိုချ ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခံရသောသူတို့ ကို လွှတ် ခြင်း၊ ထမ်းဘိုး ရှိသမျှ ကို ချိုး ခြင်း မ ဟုတ်လော။⁷ မွတ်သိပ် သောသူကို အစာ ကျွေး ခြင်း၊ နေရာ မရှိ၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့ကို ကိုယ်အိမ် သို့ ဆောင် ခြင်း၊ အဝတ် မရှိသော သူကိုမြင် လျှင် ၊ အဝတ် ကိုပေး ခြင်း၊ ကိုယ် အသား ကို မ ရှောင် ဘဲနေခြင်းမ ဟုတ်လော။⁸ သို့ပြုလျှင် သင် ၎င်း၏အလင်း သည် မိုဖမ်း သောက သော အလင်းကဲ့သို့ ပေါ်ထွန်း ၍ ၊ အလျင် အမြန်ကျန်းမာ ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သင် ၎င်း၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီ သည် သင့် ရှေ့၌ သွား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ဘုန်း တော် သည် နောက်၌ လုံခြုံ စေလိမ့်မည်။⁹ သို့ပြုလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည်၊ သင်ခေါ်သောအခါ ထူး တော် မူ လိမ့်မည်။ အော်ဟစ် သောအခါ ၊ ငါ ရှိ သည် ဟု မိန့် တော် မူ လိမ့်မည်။ သင် သည် သင် ၎င်း၏အထဲ က ထမ်း ဘိုး ကို ၎င်း၊ လက်ညှိုး ထိုး ခြင်း ကို ၎င်း၊ ကဲ့ရဲ့ သော စကား ကို ၎င်း ပယ်ရှား ၍၊¹⁰ မွတ်သိပ် သော သူနှင့် ဆင်းရဲ ခံရသောသူကို သနားသောစိတ်နှင့် ချမ်းသာ ပေးလျှင်၊ မရှင်းလင်းသော အရာမှာ သင်၏အလင်း သည် ပေါ်ထွန်း ၍၊ သင် ၎င်း၏ မှောင်မိုက် သည် မွန်းတည့် အလင်းကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။¹¹ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို အစဉ် ပဲ့ပြင် တော်မူ မည်။ အစာခေါင်းပါး သည် ကာလ၌ ဝ စွာ ကျွေး၍ ၊ သင် ၎င်း၏အရိုး တို့ကို

ခိုင်ခံ့ စေတော်မူမည်။ သင်သည် ရေ လောင်းသော ဥယျာဉ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရေ မ ပြတ် နိုင်သော စမ်း ရေ တွင်းကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် လိမ့်မည်။¹² သင် ၏အမျိုး အနွယ် သည် ရှေး ပြုပျက် ရာ တို့ကို ပြုပြင် ကြ လိမ့်မည်။ ရှေး ကာလ၌တည် ဘူး သော တိုက် မြစ် များ အပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် ကြလိမ့်မည်။ သင် သည်လည်း ၊ ပြုပျက် သော မြို့ရိုး ကို ပြုပြင် သောသူ၊ လူနေ ရာ လမ်း များကို ပြင်ဆင် သော သူဟူ၍ သမုတ် ခြင်း ကိုခံ ရလိမ့်မည်။¹³ သင်သည် ဥပုသ် နေ့ကို မရှုတ်ချ။ ငါသန့်ရှင်း သောနေ့ မှာ ကိုယ် အလို သို့မလိုက် ၊ ဥပုသ် နေ့ကို မွေ့လျော် ရာနေ့၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း သော နေ့ ရှိသေ ဘွယ်သောနေ့ဟူ၍ခေါ်သဖြင့် ကိုယ်အမှုကိုမပြု၊ ကိုယ် အလို သို့မလိုက် ၊ ကိုယ်စကား ကို မပြော ဘဲ နေ၍ ထို နေ့ကို ရှိသေ လျှင်၊¹⁴ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၌ ပျော်မွေ့ ရလိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ မြင့် သော အရပ်တို့ကို ငါစီး စေ၍ ၊ သင့် အဘ ယာကုပ် ၏အမွေ ဥစ္စာနှင့် ငါကျေး မည်ဟု ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့် တော်ရှိ၏။

59 ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား သည် မကယ် မတင် နိုင်အောင် လက် တော်တို့ သည်မ ဟုတ်။ မကြား နိုင်အောင် နား တော်ထိုင်း သည်မ ဟုတ်။² သင် တို့ဒုစရိုက် သည် သင် တို့ကို ဘုရား သခင် နှင့် ကွာ စေပြီ။ ကြား တော်မမူစေခြင်းငှါ၊ သင် တို့အပြစ် သည် မျက်နှာ တော် ကို လွှဲ စေ ပြီ။³ သင် တို့လက် သည် အသွေး နှင့် ၎င်း၊ လက်ချောင်း တို့သည် ဒုစရိုက် နှင့် ၎င်း ညစ်ညူး ကြ၏။ သင် တို့သည် နှုတ်ခမ်း နှင့် လျှာ အားဖြင့် မှ သာ စကား၊ အဓမ္မ စကား ကို ပြော တတ်ကြ၏။⁴ တရား ကို အဘယ်သူ မျှမရှာ ၊ သစ္စာ ကို အဘယ်သူ မျှမစောင့် ၊ အနတ္တ ကို ကိုးစား ၍ မှသာ စကားကို ပြော တတ်ကြ၏။ မ ကောင်းသောအကြံကို ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ၊ အဓမ္မ အမှု ကို ဘွား ကြ၏။⁵ သူတို့သည် မြေဆိုး ၏ အဥ တို့ကို ဝပ်၍ ပေါက် စေကြ၏။ ပင့်ကူ အမြေး ကိုလည်း ရက် ကြ၏။ သူ တို့၂ များ ကို စား သောသူသည် သေ တတ်၏။ အဥကို ခွဲ လျှင် မြေဆိုး ပေါက် တတ်၏။⁶ သူတို့ရက်သော အမြေး ဖြင့် အဝတ် ကို မ လုပ် ရ။ ကိုယ် အကျင့် နှင့် ကိုယ်ကိုမ ခြုံ ရကြ။ သူ တို့ပြု သောအမှုသည် အဓမ္မ အမှု ဖြစ်၏။ သူ တို့လက် ၌ ကြမ်းတမ်း သော အမှု ရှိ၏။⁷ သူ တို့ ခြေ သည် အဓမ္မ အမှုကို ပြုခြင်းငှါ ပြေး တတ်၏။ အပြစ် မရှိသော သူ ၏အသက် ကို သတ် ခြင်းငှါ လျင်မြန် ၏။ သူ တို့အကြံ သည် အဓမ္မ အကြံ ဖြစ်၍၊ သူ တို့ သွားရာလမ်း ၌ ပျက်စီး ခြင်းနှင့် ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း ရှိ၏။⁸ ချမ်းသာ လမ်း ကို သူတို့မ သိ ကြ။ သူ တို့ခရီး သွားရာတွင် တရား မ ပါ။ မိမိ တို့သွားစရာဘို့ ကောက် သော လမ်း တို့ကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ လိုက် သွားသော သူမည်သည် ကား၊ ချမ်းသာ ကို မ သိ ရ။⁹ ထို့ကြောင့် ၊ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်ခြင်းသည် ငါ တို့နှင့် ဝေး ၏။ တရား သည်လည်း ငါ တို့ကိုမ ဝှီ။ အလင်း ကို မြော်လင့် သောအခါ ရှင်းလင်း ခြင်းမရှိ။ ရောင်ခြည် ကို မြော်လင့် သော်လည်း

၊ မှောင်မိုက် ၌ သွား လာရကြ၏။¹⁰ မ မြင်နိုင်သော သူကဲ့သို့ နံရံ ကို စမ်းသပ် ရကြ၏။ မျက်စိ မ ရှိသော သူကဲ့သို့ စမ်းသပ်ရကြ၏။ ည အချိန်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ မွန်းတည့် အချိန်၌ ထိမိ ၍ လဲ ကြ၏။ စည်းစိမ် ကို ခံစား လျက်၊ သေ သော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။¹¹ ငါ တို့ရှိ သမျှ သည် ဝံ ကဲ့သို့ မြည်တမ်း ၍ ၊ ချိုး ကဲ့သို့ ညည်းညူ ကြ၏။ တရား စီရင် ခြင်း ကို မြော်လင့် ၍ မ ရကြ။ ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူး ကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ငါ တို့နှင့် ဝေး လှ၏။¹² ငါ တို့အပြစ် တို့သည် ရှေ့တော်၌ များ ပြားကြ၏။ ဒုစရိုက် တို့သည် ငါ တို့တစ်ဘက် ၌ သက်သေ ခံ ကြ၏။ ကိုယ် အပြစ် တို့သည် ကိုယ် ၌ စွဲကပ်လျက် ၊ ကိုယ် ပြုမိသော ဒုစရိုက် များကို ကိုယ်သိ ကြ၏။¹³ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ခြင်း၊ ငြင်းပယ် ခြင်းကို ပြု၍ ၊ ငါ တို့၏ဘုရား သခင် ကို စွန့် ကြပြီ။ ညှဉ်းဆဲ သော စကား၊ ပုန်ကန် သော စကားကို ပြော ခြင်း၊ မ ဟုတ်မမှန် သောစကား ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ စိတ်နှလုံး ထဲက မြက်ဆီ ခြင်းကို ပြုကြပြီ။¹⁴ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်ခြင်းသည် ဆုတ် သွားပြီ။ တရား သည် အဝေး က ရပ် ၍ နေ၏။ သစ္စာ သည် လမ်း ၌ လဲ ပြီ။ ဖြောင့် သောသဘော မ ဝင် နိုင် ရာ။¹⁵ သစ္စာ သည် ပျက် ခဲ့ ပြီ။ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် သောသူသည် လူယူ ခြင်းကို ခံရ၏။ ထို အမှုကို ထာဝရဘုရား သည် မြင် လျှင် ၊ တရား မ ရှိသောကြောင့် မုန်း တော်မူ၏။¹⁶ လူတ ယောက်မျှမ ရှိသည်ကို မြင် တော်မူ၏။ တောင်းပန် သောသူတယောက်မျှမ ရှိသည်ကို အံ့ဩ တော်မူ ၏။ ထိုကြောင့် ၊ မိမိ လက် တော်သည် မိမိ အဘို့ ကယ်တင် ခြင်းအမှု ကိုပြု၍ ၊ မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားသည် မိမိ ကို ထောက်ပံ့ ၏။¹⁷ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား တည်း ဟူသော ရင်ကျပ် ကို ဝတ်ဆင် ၍ ၊ ကယ်တင် ခြင်းတည်း ဟူသော သံခမောက် လုံးကို ဆောင်း တော် မူ၏။ အပြစ် ပေးခြင်းအဝတ် ကို၎င်း ၊ စိတ် အားကြီး ခြင်းဝတ်လုံ ကို၎င်း ယူ တင် ဝတ် ဆောင် တော် မူ ၏။¹⁸ သူ တို့အကျင့် အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ် ပေးတော် မူမည်။ ရန်ဘက် ပြုသောသူတို့ အား အမျက် တော် ကို၎င်း၊ ရန်သူ တို့ ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ် ကို၎င်း၊ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား တို့အား အကျိုး အပြစ် ကို၎င်း ဆပ် ပေး တော် မူမည်။¹⁹ သို့ ဖြစ်၍၊ အနောက် မျက်နှာသားတို့နှင့်၊ နေ ထွက် ရာအရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်နှင့် ဘုန်း တော်ကို ရှိသေ ကြလိမ့်မည်။ ရန်သူ သည် ရေ လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော် သည် ဆီးတား တော်မူ မည်။²⁰ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ရွေးနှုတ် သောသခင် သည် ဇီ အုန် တောင် ပေါ် သို့ ကြွ၍ ၊ မ တရား သော အမှု မှ လွှဲ သော ယာကုပ် အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ ရောက် လတံ့။²¹ သူ တို့၌ ငါ ကိုယ်တိုင်ပေးသော ပဋိညာဉ် တရား ဟူမူကား၊ သင် ၏အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော ငါ ၏ဝိညာဉ် နှင့် သင် ၏နှုတ် ၌ ငါထား သော စကား သည်၊ ယခု မှ စ၍ ကာလအစဉ် အဆက် သင် ၏နှုတ် ၊ သင့် အမျိုး အနွယ်၏ နှုတ် နှင့် ၊ သင့် အမျိုး အနွယ်၏ အမျိုး အနွယ်၏နှုတ်

ထဲက မ ထွက် မပျောက်ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

60 သင် ထ လော့။ လင်း လော့။ သင် ၏အလင်း ရောက် လာ ပြီ။ ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်း တော်သည် သင် ၏ အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်း လျက်ရှိ၏။² ကြည့်ရှု လော့။ မှောင်မိုက် သည် မြေကြီး ကို ဖုံးလွှမ်း လိမ့်မည်။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက် သည် လူ များကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ သို့ သော်လည်း၊ သင် ၏အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သည် ပေါ် ထွန်း တော် မူ၍ ၊ ဘုန်း တော်သည် သင် ၏အပေါ်မှာ ထင်ရှား လျက် ရှိ လိမ့်မည်။³ တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် သင် ၏အလင်း သို့ ၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင် တို့သည် သင် ၌ ပေါ်ထွန်း ခြင်း အရောင် သို့ ၎င်း လာ ကြ လိမ့်မည်။⁴ အရပ် ရပ် သို့ မျှော် ကြည့် လော့။ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ သည် စုဝေး ၍ သင့် ထံသို့ လာ ကြ၏။ သင် ၏ သား သမီး တို့သည် အဝေး က လာ ၍ ၊ သင် ၏အနား မှာ မွေးစား ခြင်းကိုခံ ကြ လိမ့်မည်။⁵ ထိုအခါ သင် သည် ကြောက်ရွံ့ ခြင်းနှင့် ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။ နှလုံး တုန်လှုပ်၍ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သမုဒ္ဒရာ ၏ကြွယ်ဝ ခြင်းသည် သင့် ဘက် သို့ ပြောင်းလဲ ၍၊ တပါး အမျိုးသား တို့၏ စည်းစိမ် သည် သင့် လက်သို့ ရောက် လိမ့်မည်။⁶ ကုလားအုပ် များနှင့် မိချန် ပြည်၊ ဖော ပြည်မှ ဖြစ်သော ကုလားအုပ် မျိုးတို့သည် သင့်ကို နှံ့ပြား ကြ လိမ့်မည်။ ရှေ့ဘ ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် လာ ကြလိမ့်မည်။ ရွှေနှင့် လောဗန် ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။⁷ ကေဒါ ပြည်၏ သိုး စု အပေါင်း တို့သည် သင့် ထံ မှာ စုဝေး ကြ လိမ့်မည်။ နဟယုတ် ပြည်၏ ဆိတ် တို့သည် သင် ၏အမှုကို ဆောင်ရွက် ၍၊ နှစ်သက် ဘွယ် သော လက္ခဏာ နှင့် ငါ ၏ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်သို့ တက် ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ဘုန်း ထင်ရှားရာဗိမာန် ကို ငါသည် သာ၍ဘုန်း ပွင့် စေမည်။⁸ မိုမ်းတိမ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မိမိ တို့အိမ် သို့ ပျံ သော ချိုး များ ကဲ့သို့ ၎င်း ပျံ လာ သော ဤ သူ တို့ ကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်နည်း။⁹ အကယ် စင်စစ်သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကြောင့်၎င်း၊ သင် ၏ဘုန်းကိုပွင့် စေ သော၊ ဣသရေ လ အမျိုး၏သန့်ရှင်း သော ဘုရားကြောင့် ၎င်း၊ သင် ၏သား တို့နှင့် တကွသူ တို့ရွှေ ငွေ များကို အဝေး မှ ဆောင် ခဲ့ခြင်းငှါ ၊ တကျွန်း တ နိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ ကို စောင့် နေ၍ ၊ တာရှု သဘော တို့သည် အဦး ပြု ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ တ ပါး အမျိုး တို့သည် သင် ၏မြို့ရိုး ကို တည် ကြ လိမ့်မည်။ ရှင် ဘုရင်တို့သည်လည်း သင့် ကို ပြုစု ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ သည် အမျက် ထွက်၍ သင့် ကို ဒဏ်ခတ် သော်လည်း ၊ စေတနာ စိတ်နှင့် သနား ဦးမည်။¹¹ တပါးအမျိုးသား တို့၏ စည်းစိမ် ကို သင့် ထံသို့ ဆောင် ခဲ့၍၊ သူ တို့၏ရှင်ဘုရင် တို့ကို လည်း ပို့သ မည် အကြောင်း၊ သင် ၏တံခါး တို့ကို နေ့ ညဉ့် မ ပိတ် ဘဲ အစဉ် ဖွင့် ထား ရ လိမ့်မည်။¹² အကြင် ပြည် နှင့် အကြင် နိုင်ငံ သည် သင် ၏အမှုကို မ ဆောင် ၊ ထိုပြည် နှင့် ထိုနိုင်ငံသည် ပျက်စီး ရ လိမ့်မည်။ ထိုသို့သော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း

ကို အမှန်ခံရကြလိမ့်မည်။¹³ ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာဌာန ကို တင့်တယ် စေ ခြင်းငှါ ၊ လေ ဗန် ဘုန်း နှင့် တကွ ထင်းရှူး ပင်၊ တဒေရ ပင်၊ တာရှုရ ပင်တို့သည် သင့် ထံသို့ တညီတညွတ် တည်းရောက် လာ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည် ငါ ၏ခြေ တင် ရာ အရပ် ကို ဘုန်း ပွင့် စေ မည်။¹⁴ သင့် ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူ တို့ ၏သား တို့သည် သင့် ထံသို့ လာ ၍ ဦးချကြလိမ့်မည်။ သင့် ကို မထိမ့်မြင် ပြုသောသူအပေါင်း တို့သည် သင် ၏ခြေ ရင်း၌ ဝပ် နေ ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏မြို့ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သော ဘုရား၏ ဇိအုန် မြို့ ဟူ၍၊ သင့် ကို သမုတ် ကြလိမ့်မည်။¹⁵ သင့်ကို အဘယ်သူမျှရှောက် ၍ မ သွား ရမည် အကြောင်း၊ သူ တ ပါး တို့သည် သင့် ကို စွန့်ပစ် ရွံရှာ ကြ သည်အတွက် ၊ ငါသည် သင့် ကို ထာဝရ အထွဋ် အမြတ် ဖြစ် စေ မည်။ လူမျိုး အစဉ်အဆက် ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း လည်း ဖြစ် စေမည်။¹⁶ သင် သည် တပါးအမျိုးသား တို့၏ နို့ ကို စို့ ရ လိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင် တို့၏သားမြတ် ကိုလည်း စို့ ရလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည်၊ သင့် ကို ကယ်တင် သောသူ၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုး ကြီးသောဘုရားသည်၊ သင့် ကို ရွေးနှုတ် သောသူဖြစ် ကြောင်း ကို သင်သည် သိ ရလိမ့်မည်။¹⁷ ကြေးဝါ အရာ ၌ ရွှေ ကို၎င်း ၊ သံ အရာ ၌ ငွေ ကို ၎င်း၊ သစ်သား အရာ ၌ ကြေးဝါ ကို၎င်း ၊ ကျောက် အရာ ၌ သံ ကို၎င်း ငါ ဆောင် ခဲ့ မည်။ သင် ၏ အရာရှိ တို့ကို ငြိမ် ပြည့်စုံ စေမည်။¹⁸ သင် ၏ပြည် ၌ အနိုင်အထက် ပြုခြင်းအသံ ကို နောက်တဖန် မ ကြား ရ။ သင် ၏နယ် အတွင်းတွင် လူယူ ဖျက်ဆီး ခြင်း မ ရှိရ။ သင် ၏မြို့ရိုး ကို ကယ်တင် ခြင်း ဟူ၍၎င်း၊ မြို့တံခါး တို့ကို ချိုးမွမ်း ခြင်း ဟူ၍၎င်း သမုတ် ရ လိမ့်မည်။¹⁹ နောက်တဖန် နေ့ အချိန်၌ သင်၏အလင်းသည် နေ ပေး သော အလင်း မ ဟုတ် ၊ ညဉ့် အချိန်၌လည်း၊ လ အရောင် သည် သင့် ကို မ လင်း စေရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၌ ထာဝရ အလင်း ၊ သင် ၏ဘုရား သခင် သည် သင် ၏ဘုန်း အသရေဖြစ် တော် မူ လိမ့်မည်။²⁰ နောက် တဖန် သင် ၏နေ သည်မ ဝင် ရ။ သင် ၏ လ သည်လည်း မ ဆုတ် ရ။ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၌ ထာဝရ အလင်း ဖြစ်တော်မူ၍ ၊ စိတ်မသာညည်းတွား ရာ ကာလ ကုန် လေပြီ။²¹ သင် ၏လူ အပေါင်း တို့သည် ဖြောင့်မတ် ၍၊ ပြည် တော် ကို အစဉ် အ မြဲအမွေခံ သဖြင့်၊ ငါ ၏ဘုန်း ပွင့် စေ ခြင်း ငှါ ၊ ငါ့ ကိုယ်တိုင်စိုက် ၍ ပြုစု သော ပျိုးပင် ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်။²² သူငယ် တ ယောက် သည် လူတထောင် ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။ အားနည်း သော သူတယောက် သည် အားကြီး သော လူမျိုး ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် အချိန် ရောက်လျှင် ထိုအမှုကို နှိုးဆော် မည်။

61 ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ တည် တော် မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဆင်းရဲ သား တို့ အား ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြားပြော စေခြင်းငှါ ၊ ငါ့ ကို ဘိသိက် ပေးတော်မူ

ပြီ။ နှလုံး ကြေကွဲ သောသူတို့၏ အနာကို စည်း စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဘမ်း သွားချုပ်ထားလျက် ရှိသောသူတို့ အား လွှတ်ခြင်း အကြောင်း နှင့်၊ အကျဉ်းခံ လျက် ရှိသော သူ တို့ အား ထောင် တံခါး ဖွင့် ခြင်း အကြောင်း ကို ပြ စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊^၂ ထာဝရဘုရား ၏မင်္ဂလာ နှစ် နှင့် ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင် အပြစ် ပေး တော် မူ ရာ နေ့ ရက် ကာလ ကို ကြား ပြော စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ စိတ်မသာ ညည်းတွား သော သူ တို့ အား နှစ်သိမ့် စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊^၃ စိတ်မသာ ညည်းတွား သော ဇီအုန် မြို့သား တို့ အ ဘို့ စီရင် ၍၊ ပြာ အရာ ဌ ပေါင်း သရဖူ၊ ဝမ်းနည်း ခြင်း အရာ ဌ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ဆီ ၊ ညှိုးငယ် သော စိတ် သဘော အရာ ဌ ချီးမွမ်း ခြင်း အဝတ် တန်ဆာ ကို သူ တို့အား ပေး စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူ ပြီ။ ထိုသူ တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း သပိတ် ပင်၊ ဘုန်း အသရေ တော် ဘို့ ထာဝရဘုရား စိုက်ပျိုး တော် မူ သော အပင် ဟူ၍ သမုတ် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။^၄ ရှေး ပြုလျက် ရာ တို့ကို ပြုပြင် ကြ လိမ့်မည်။ ရှေး ကာလ၌ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာတို့ကို တည်ဆောက် ကြ လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့သောမြို့ရာ၊ အစဉ် အဆက် စွန့်ပစ် ရာအရပ် တို့ကို ပြုစု ကြ လိမ့်မည်။^၅ တပါး အမျိုးသား တို့သည် ရပ် လျက် ၊ သင် တို့သိုးစု များကို ထိန်း ကျောင်း ကြ လိမ့်မည်။ တကျွန်း တနိုင်ငံသား တို့သည် သင် တို့အဘို့ လယ် လုပ်၍ ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုစုကြလိမ့်မည်။^၆ သင် တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟူ၍ ၎င်း၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ အမှုတော်ထမ်း ဟူ၍ ၎င်း သမုတ် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။ တပါး အမျိုးသား တို့ ၏ စည်းစိမ် ကို စား ၍ ၊ သူ တို့၏ ဘုန်း အသရေ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက် ကြ လိမ့်မည်။^၇ သင် တို့အရှက် ကွဲခြင်း အရာ ဌ နှစ်ဆ သော အကျိုးကို ခံရ၍၊ အသရေပျက် ခြင်း အရာ၌လည်း ၊ သူ တို့ အ ဘို့ ကို ခံစား လျက် ဝမ်းမြောက် ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့ မြေ ဌ နှစ် ဆ သော အ ဘို့ ကို အမွေခံ ရ၍၊ ထာဝရ ဝမ်းမြောက် ခြင်း နှင့် ပြည့်စုံ ကြ လိမ့်မည်။^၈ အကြောင်း မူကား၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း ကို နှစ်သက် ၏။ လူယူ ခြင်း အမှု နှင့် အဓမ္မ အမှုကို မုန်း ၏။ သစ္စာ အတိုင်း သူ တို့အား အကျိုး ကို ပေး မည်။ သူ တို့နှင့် ထာဝရ ပဋိညာဉ် ကို ဖွဲ့ မည်။^၉ သူ တို့အမျိုး အနွယ်သား စဉ်မြေးဆက်တို့သည် တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ် ရပ်၌ ကျော်စော ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီး ပေး တော် မူ သော အမျိုး အနွယ် ဖြစ် ကြ၏ဟု သူ တို့ကို မြင် သော သူ အပေါင်း တို့သည် ဝန်ခံ ကြ လိမ့်မည်။^{၁၀} ထာဝရဘုရား ကြောင့် ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက် ၍၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ကြောင့် ငါ့ ဝိညာဉ် သည် ရွှင်လန်း မည်။ အကြောင်း မူကား၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင် သည် ပေါင်း သရဖူကို ဆောင်း သကဲ့သို့ ၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးသည် တန်ဆာ ဆင် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကယ်တင် ခြင်းအဝတ် တန်ဆာနှင့် ငါ့ ကို ဝတ်ဆင် စေ၍၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းဝတ်လုံ နှင့် ခြံ တော် မူ ပြီ။^{၁၁} မြေကြီး သည် အပင် ကို ပေါက် စေ သကဲ့သို့ ၎င်း ၊

လယ်ယာ သည်၊ မိမိ ၌စိုက်သောမျိုးစေ့ ကို အညောက် ထွက်စေ သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ထိုအတူ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး ရှေ့မှာ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းနှင့် ချီးမွမ်း ခြင်းကို ပေါ်ထွန်း စေ တော် မူ လိမ့်မည်။

62 ဇီအုန် မြို့တည်းဟူသောယေရုရှလင် မြို့၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း သည် ရောင်ခြည် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ သူ ၏ ကယ်တင် ခြင်းသည် ထွန်းတောက် သော ဆီမီးခွက် ကဲ့သို့ ၎င်း မ ထင်ရှား မှီတိုင်အောင် ထိုမြို့အတွက် ငါသည် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ မ နေရ။^၂ တပါးအမျိုးသား တို့သည် သင် ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကို ၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင် အပေါင်း တို့သည် သင် ၏ ဘုန်း အသရေ ကို ၎င်း မြင် ရ ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ် တော် ထွက် နာမ သစ် ဖြင့် သင့် ကို ခေါ် ကြ လိမ့်မည်။^၃ သင် သည် ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်၌ တင့်တယ် သော ဦးရစ် ၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ကို တော်မူသောမင်း မြောက်သရဖူ ဖြစ် လိမ့်မည်။^၄ သင့် ကို ၊ စွန့်ပစ် သောသူဟူ၍ ၎င်း၊ သင် ၏မြေ ကို ၊ လူဆိတ်ညံ့ သော မြေဟူ၍ ၎င်း နောက်တဖန် မ ခေါ် ရ။ သင် သည် ငါနှစ်သက် သောသူ၊ သင် ၏ မြေ သည် လက်ထပ် သော မြေဟူသော အမည် ကို ရ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို နှစ်သက် တော်မူ၏။ သင် ၏မြေ ကိုလည်း လက်ထပ် ရလိမ့်မည်။^၅ လူပျို သည် အပျို ကညာ နှင့် လက်ထပ် သကဲ့သို့ ၊ သင် ၏သား တို့သည် သင် နှင့် လက်ထပ် ကြ လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင် သည် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ၌ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့၊ သင် ၏ဘုရား သခင်သည် သင် ၌ ဝမ်းမြောက် တော်မူလိမ့်မည်။^၆ အိုယေရုရှလင် မြို့၊ နေ့ ည၌ မပြတ် တိတ်ဆိတ် စွာ မ နေရသော လူစောင့် တို့ကို သင် ၏မြို့ရိုး ပေါ် မှာ ငါ ထား ပြီ။ ထာဝရဘုရား ကို အောက်မေ့ စေသောသူတို့၊ တိတ်ဆိတ် စွာ မ နေကြနှင့်။^၇ ယေရုရှလင် မြို့ကို အမြဲတည်တော်မမူ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ချီးမွမ်း စရာအကြောင်း ဖြစ် စေ တော် မ မှီ တိုင်အောင် ၊ ဘုရား သခင် ကို မ ငြိမ် စေ ကြ နှင့်။^၈ ထာဝရဘုရား က၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ စပါး နှင့် နောက် တဖန် ငါမ ကျွေး။ သင်သည် ကြိုးစား ၍ လုပ်သော စပျစ်ရည် ကို တပါးအမျိုးသား တို့သည် မ သောက် ရကြ။^၉ စပါးကိုရိတ် သောသူ တို့သည် ကိုယ်တိုင် စား ၍၊ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးကို သိမ်း သော သူ တို့ သည် ငါ ၏ သန့်ရှင်း ရာဌာန တန် တိုင်း အတွင်း ၌ စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြ လိမ့်မည် ဟု တန်ခိုး ကြီးသော လက်ျာ လက်ရုံး တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို တော်မူ ပြီ။^{၁၀} မြို့တံခါး မှ ထွက် ကြ။ ထွက် ကြ။ လူ များဘို့လမ်း ကို ပြင် ကြ။ မြေဖို့ ကြ။ ဖို့ ကြ။ ကျောက် များကို ပယ်ရှင်း ကြ။ လူ များ ဘို့ အလံ ကို ထူ ကြ။^{၁၁} မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သင့် ကို ကယ်တင် သောသူသည် လာ ၏။ မိမိ ခံထိုက်သော အခ သည် မိမိ ၌ပါ လျက် ၊ ဆုလပ် တော် သည် ရှေ့ တော်၌ရှိ၏ဟု ဇီအုန် သတို့သမီး ကို ပြော ကြလော့။^{၁၂} သူ တို့သည်

သန့်ရှင်း သောသူ ၊ ထာဝရဘုရား ရွေးနှုတ် တော်မူသောသူဟူ၍၎င်း ၊ သင် သည် သူတပါး မ စွန့်ပစ် ၊ စည်ပင် သော မြို့ ဟူ၍၎င်း သမုတ် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

63တင့်တယ် သော အဝတ် တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ကြီး သောတန်ခိုး ကြောင့် ဝါကြား ခြင်းရှိ၍၊ ပန်းဆိုး သော အဝတ် ကိုဝတ်လျက်၊ ဧ ဒုံ ပြည်ဗောဇေ မြို့မှ လာ သော ဤ သူ ကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ် ပါ လိမ့်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ကို ဟော ၍၊ ကယ်တင် ခြင်း ငှာ တန်ခိုးကြီး သော ဝါ ပေတည်း။² ကိုယ်တော် သည် အဘယ်ကြောင့် နီ သောအဝတ် ကို ဝတ်တော်မူသနည်း။ အဝတ် တော်သည် စပျစ်သီး ကို နင်းနယ် သောသူ ၏အဝတ်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တူ ပါသနည်း။³ စပျစ်သီး ကို ငါ တ ယောက် တည်း နင်းနယ် ရပြီ။ လူ များ အထဲ ကတယောက် မျှ မပါ။ သူ တို့ကို ငါ အမျက် ထွက်၍ ကျော် နင်း ပြီ။ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်၍ နှိပ်နင်း ပြီ။ သူ တို့အသွေး သည် ငါ့ အဝတ် ပေါ် မှာ ဖျန်း လျက် ရှိ ပြီ။ ငါ့ အဝတ် တန်ဆာ ရှိ သမျှ ကို ငါ ဆိုး ပြီ။⁴ အပြစ် ပေး သော နေ့ ရက် ကို ငါ အောက်မေ့ ပြီ။ ငါ ရွေးနှုတ် သောသူတို့ ၏ နှစ် သည် ရောက် လာပြီ။⁵ ငါကြည့် ရှု၍ မစ သော သူမ ရှိ။ မိုင်တွေ သော်လည်း ထောက် ပင့်သောသူမ ရှိ။ ထိုကြောင့် ၊ ကိုယ် လက် သည် ကိုယ် အဘို့ ကယ်တင် ခြင်းကို ပြု ပြီ။ ကိုယ် ဒေါသ အမျက်သည် ကိုယ် ကိုထောက် ပင့်ပြီ။⁶ လူ များကို အမျက် ထွက်၍ ကျော်နင်း ပြီ။ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်၍ ကျပ်ကျပ် နှိပ်နင်း ပြီ။ သူ တို့အသွေး ကို မြေ ပေါ် မှာ သွန် ပြီ။⁷ ကရုဏာ နှင့် မဟာမေတ္တာ တော်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ငါ တို့အား သနား တော်မူသောအရာအလုံးစုံ ကို၎င်း၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ပြု တော်မူသော မဟာကျေးဇူး တော်ကို၎င်းထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ မဟာမေတ္တာ တော်နှင့်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကို ငါ ချီးမွမ်း မည်။⁸ အကယ် စင်စစ် သူ တို့သည် ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြ၏။ သစ္စာ မ ပျက် သော သား လည်း ဖြစ် ကြ၏ဟု မိန့် တော် မူသဖြင့် ၊ သူ တို့ကို ကယ်နှုတ် တော်မူ၏။⁹ အမှု ရောက် လေရာ ရာ ၌ သူ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ တော် မ မှ။ ရှေ့ တော် မှ စေလွှတ် သော ကောင်းကင်တမန် သည် ကယ်တင် လျက်၊ မေတ္တာ ကရုဏာ တော် ရှိ သည် အတိုင်း ရွေးနှုတ် တော် မူ၏။ ရှေး ကာလ ပတ်လုံး သူ တို့ ကို ချီ ဆောင် တော်မူ၏။¹⁰ သူ တို့သည်လည်း ပုန်ကန် ၍ ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို နာ စေကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သူ တို့ကို ရန်ဘက် ပြု၍ စစ်တိုက် တော်မူ၏။¹¹ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏ လူ တို့သည် ရှေး ကာလ ၊ မောရှေ ၏ကာလကို အောက်မေ့ ကြ၏။ မိမိ လူ တို့ ကို သိုးထိန်း နှင့် တကွ ပင်လယ် ထဲက ထုတ် ဆောင်သော ဘုရား သည် အဘယ် မှာ ရှိ တော် မူ သနည်း။ မိမိ လူ တို့အထဲ ၌ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို သွင်း လျက်၊¹² မောရှေ ၏လက်ျာ နား မှာ ဘုန်း ကြီးသော လက်ရုံး တော်ကို သွင်း ၍၊ အသရေ တော်ကို အစဉ် ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ၊ သူ တို့ရှေ့ မှာ ရေ ကို ခွဲ သဖြင့်၊¹³ လွင်ပြင် ၌

မြင်း ကို နှင်သကဲ့သို့ ၊ အဆီး အတားမ ရှိဘဲ နက်နဲ ရာ အရပ်၌ သူ တို့ကို ဆောင်သွား သော ဘုရား သည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။¹⁴ ချိုင့် ထဲသို့ သိုး နွား ဆင်း သွားသကဲ့သို့ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ငြိမ်ဝပ် ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မူ၏။ ထိုသို့ အသရေ တော်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ၊ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့ကို ဆောင်သွား တော်မူပါပြီ။¹⁵ ကောင်းကင် ဘုံက ငုံ့ကြည့် တော်မူပါ။ သန့်ရှင်း ၍ ဘုန်း ကြီးသောနေရာ က ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ စိတ် တော် အားကြီး၍ တန်ခိုး ကို ပြတော်မူခြင်း၊ ကရုဏာတော်လှုပ်ရှား၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို သနား စုံမက်တော်မူခြင်းသည် အဘယ် မှာရှိပါသနည်း။ ချုပ်တည်း တော်မူသလော။¹⁶ အာဗြဟံ သည် အကျွန်ုပ် တို့ကိုမ သိ ၊ ကုသရေ လ သည် လက် မ ခံသော်လည်း ၊ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့အဘ ဖြစ် တော် မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရှေး ကာလမှ စ၍အကျွန်ုပ် တို့ကို ရွေးနှုတ် သော ဘုရားဖြစ် တော် မူ၏။¹⁷ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏လမ်း မှ အကျွန်ုပ် တို့ကို အဘယ်ကြောင့် လွဲ စေတော် မူ သနည်း။ ကိုယ်တော် ကို မ ကြောက်ရွံ့ မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ စိတ်နှလုံး ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုင်မာ စေ တော် မူ သနည်း။ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန်တို့အတွက်၊ အမွေ တော်ဖြစ်သော အနွယ် တို့ အတွက် ပြန်လာ တော်မူပါ။¹⁸ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူ တို့သည် ခဏ သာ အစိုးရ ပြီး မှ၊ ရန်သူ တို့သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် ကို ကျော်နင်း ကြသည်ဖြစ်၍၊¹⁹ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်မ အုပ်စိုး ဘူးသော သူကဲ့သို့၎င်း၊ နာမ တော်ဖြင့် သမုတ် ခြင်းကိုမ ခံဘူးသော သူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြပါ၏။

64ကိုယ်တော်သည် မိုမ်းကောင်းကင် ကို ဖွင့်လှစ် ၍၊ ဆင်းသက် တော်မူပါစေသော။ ရှေ့တော်၌ တောင် တို့သည် လှုပ် ကြပါစေသော။² မီး သည်အမှိုက် ကို လောင် သကဲ့သို့ ၎င်း၊ ရေ ကိုဆူ စေသကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော် ၏ ရန်သူ တို့သည် နာမ တော်ကို သိ ၍၊ ရှေ့တော်၌ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် တုန်လှုပ် ကြပါ လိမ့်မည်။³ အကျွန်ုပ်တို့ မြော်လင့် သည်ထက်၊ အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ပြု တော်မူသောအခါ ၊ ဆင်းသက် တော်မူ၍ တောင် တို့သည် ရှေ့တော်၌ လှုပ် ကြပါ၏။⁴ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် သောသူတို့ အဘို့အလိုငှါ ကျေးဇူးပြု တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော် မှတပါး အခြားသော ဘုရား သခင်ကို ကမ္ဘာဦး မှစ၍ အဘယ်သူမျှမ ကြား မ သိ ပါ။ နားဖြင့်မကြား၊ မျက်စိ ဖြင့်မ မြင် စဖူးပါ။⁵ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ဖြောင့်မတ် စွာကျင့် သောသူ၊ တရား တော်လမ်းတို့၌ ကိုယ်တော် ကို အောက်မေ့ သောသူတို့နှင့် ကိုယ်တော်သည် မိသ ဟာယ ဖွဲ့တော် မူ ၏။ ထို လမ်း တို့မှ အကျွန်ုပ် တို့သည် အစဉ် လွဲ တတ် သောကြောင့် အမျက် ထွက် တော် မူ၏။ ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်ရကြပါ မည်လော။⁶ အကျွန်ုပ် တို့ရှိသမျှ သည် စင်ကြယ် ခြင်းမရှိပါ။ ပြုဘူးသမျှ သောကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့သည် ညစ်သော

အဝတ် နှင့်တူ ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့ ရှိသမျှ သည် သစ်ရွက် ကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်း လျက် ရှိ၍၊ ကိုယ် အပြစ် တို့သည် လေ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့ ကို တိုက် သွားပါပြီ။⁷ နာမ တော်ကို ပဌနာ ပြုသောသူ၊ ကိုယ်တော် ကို မှီဝဲ ခြင်း ငါ့ ကိုယ် ကို ကိုယ် နှိုးဆော် သော သူ တ ယောက် မျှ မ ရှိ ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ မျက်နှာ တော် ကို လွှဲ ၍ အကျွန်ုပ် တို့ ကို ဒုစရိုက် အပြစ် အားဖြင့် ဆုံးရှုံး စေ တော် မူ ပြီ။⁸ သို့ရာတွင် အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့ အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် အိုးမြေ ဖြစ် ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ အိုးထိန်း ဖြစ် တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့ ရှိ သမျှ သည် လက် တော်နှင့် ဖန်ဆင်း သောအရာ ဖြစ်ပါ၏။⁹ အိုထာဝရဘုရား၊ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်တော် မ မူပါနှင့်။ ပြစ်မှားမိသော အပြစ် တို့ကို အစဉ် မပြတ်အောက်မေ့ တော် မ မူပါနှင့်။ ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ ရှိသမျှ သည် ကိုယ်တော် ၏ လူ ဖြစ်ကြပါ၏။¹⁰ သန့်ရှင်း သော မြို့တော်တို့သည် တော ဖြစ် ကြ ပါပြီ။ ဇိအုန် တောင်လည်း တော ဖြစ် ပါပြီ။ ယေရုရှလင် မြို့ လည်း ပျက်စီး ပါပြီ။¹¹ ကိုယ်တော် ကို ဘိုးဘေး တို့ချိုးမွမ်း ရာအရပ် ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ သန့်ရှင်း တင့်တယ် သော ဗိမာန် တော်ကို မီး လောင် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့နှစ်သက် ဘွယ် သော အရာရှိသမျှ တို့ သည် သုတ်သင် ပယ်ရှားလျက် ရှိ ကြ ပါ၏။¹² အို ထာဝရဘုရား ၊ ဤ အမှု တို့ကို သည်းခံ တော် မူ မည် လော၊ အောင့် လျက်နေ၍ အကျွန်ုပ် တို့ကို အလွန် ဆင်းရဲ စေတော်မူမည် လော။

65 ငါ့ကို မ မေး မလျှောက်သောသူတို့၏ စကားကို ငါနားထောင် ပြီ။ ငါ့ ကိုမ ရှာ သောသူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ ရ ကြ ပြီ။ ငါ့ ကိုကြည့် ကြလော့။ ကြည့် ကြလော့ဟု ငါ နာမ ကို ပဌနာ မ ပြုသောလူမျိုး အား ငါပြော ဆိုပြီ။² မိမိ အလို အတိုင်း မ ကောင်း သောလမ်း ကို လိုက် ၍၊ ငြင်းဆန် တတ်သော လူမျိုး ကို မျက်နှာပြုလျက်၊ တနေ့ လုံး ငါသည် ကိုယ် လက် ဝါးကိုဖြန့် ရပြီ။³ ထိုလူမျိုး သည် ဥယျာဉ် ၌ ယဇ်ပူဇော် ၍ ၊ အုတ် ပေါ်မှာ လောဗန်ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ ငါ့ အမျက် ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ အစဉ် ပြုတတ်၏။⁴ သီချိုင်း မှာ နေ ၍ ၊ သီချိုင်းတွင်း၌ အိပ် တတ်၏။ ဝက် သား ကို စား ၍၊ ရွံ့ရှာဘွယ် သော အမဲသားပြုတ်ရည် ကို သောက်တတ်၏။⁵ သူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အသီးအခြားနေလော့။ ငါ့ ထံသို့ မ ချဉ်း နှင့်။ ငါသည်သင့် ထက်သာ၍သန့်ရှင်း သည်ဟု ဆို တတ်၏။ ထို သို့သောသူတို့ သည် ငါ့ နှာခေါင်း ၌ မီးခိုး ကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ် လောင် သော မီး ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။⁶ ငါ့ ရှေ့ မှာ စာရင်းမှတ် လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် တိတ်ဆိတ် စွာမ နေ၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ် ပေးမည်။⁷ သင် တို့၏ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို၎င်း ၊ တောင် ပေါ်မှာ လောဗန်ကို မီးရှို့ ၍ ၊ ကုန်း ပေါ်မှာ ငါ့ ကိုကဲ့ရဲ့ သော သင် တို့ဘိုးဘေး ၏ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို၎င်း သင်တို့ရင်ခွင် ၌ ငါဆပ်ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်သူ တို့ပြုဘူးသော အကျင့် တို့၏ အကျိုး အပြစ်ကို သူ တို့ရင်ခွင် ၌ ငါခြင် ၍ ပေး မည်

ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁸ တဖန်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ စပျစ်သီးပြုတ် ၌ စပျစ်ရည် ကို တွေ့ သောအခါ မ ဖျက် နှင့်၊ မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ဆို တတ်သကဲ့သို့ ၊ ထိုအတူ ၊ ငါ့ ကျွန် တို့၏ အကျိုးအလိုငှါ ငါပြု မည်။ အကုန် အစင်မ ဖျက်။⁹ ယာကုပ် အမျိုး ထဲက မျိုးစေ့ကို၎င်း၊ ယုဒ အမျိုးထဲက ငါ့ တောင် ကို အမွေခံ ရသော သူကို၎င်း ငါထုတ်ဘော် မည်။ ငါ ရွေးကောက် သောသူ တို့ သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ ၍ ၊ ငါ ၏ကျွန် တို့သည် နေ ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ ငါ့ ကို ရှာ သော ငါ ၏လူ တို့အဘို့ ၊ ရှာ ရန် အရပ်သည် သိုး ခြံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အာခေါ်ချိုင့် သည်လည်း နွား များ အိပ် ရာအရပ်ဖြစ် လိမ့်မည်။¹¹ သင် တို့မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ကိုစွန့်ပစ် သောသူ၊ ငါ ၏သန့်ရှင်း သော တောင် ကိုမေ့လျော့ သောသူ၊ ဂါဒ ဘုရားရှေ့မှာ စားပွဲ ကိုခင်း ၍ ၊ မေနီ ဘုရားအား သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော် သကဲ့ ကာကို ပြင်သောသူဖြစ် ကြ၏။¹² သင် တို့ကို ငါရေတွက် ၍ ၊ ထား ၌အပ်မည်။ ရှိသမျှ တို့သည် အသေသတ် ခြင်းကိုခံရအောင် ဦးချ ရကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့သည် ငါခေါ်သောအခါ မ ထူး ကြ။ ငါပြော သောအခါ နား မ ထောင်ကြ။ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ မ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် ကြ၏။ ငါမ နှစ်သက် သော အရာ ကို ရွေး ယူ ကြ၏။¹³ ထို ကြောင့်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ငါ ၏ကျွန် တို့သည် စား ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့မူကား ၊ မွတ်သိပ် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ၏ကျွန် တို့သည် သောက် ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့မူကား ၊ ရေငတ် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ၏ကျွန် တို့သည် ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။ သင် တို့မူကား ၊ ရှက် ကြောက် ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ငါ ၏ကျွန် တို့သည် ရွှင်လန်း သောစိတ် နှင့် သီချင်း ဆိုကြလိမ့်မည်။ သင် တို့မူကား ၊ ဝမ်းနည်း သောစိတ် နှင့် ငိုကြွေး ကြ လိမ့်မည်။ ကြေကွဲ သော နှလုံး နှင့် ညှိုး တွား မြည်တမ်း ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ သင်တို့သည် ကိုယ် နာမ ကို၊ ငါ ရွေးကောက် သောသူ တို့၌ ကျိန်ဆဲ ဘို့ ရာ ကျန်ရစ် စေကြလိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ကို ကွပ်မျက် ၍၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တို့ကို အခြား သော နာမ ဖြင့် မှည့် တော် မူ မည်။¹⁶ မြေကြီး ပေါ် မှာ မိမိ ကို မိမိ ကောင်းကြီး ပေးသောသူသည်၊ သစ္စာ စောင့်တော်မူသောဘုရား သခင် ကို အမှီပြု၍ ကောင်း ကြီး ပေး လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ် မှာ ကျိန်ဆို သောသူသည်၊ သစ္စာ စောင့်တော်မူသောဘုရား သခင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန် ဆိုလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ အရင် အမှု တို့ ကို မေ့လျော့ ရ၏။ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ ကွယ် ပျောက် လျက်ရှိကြ၏။¹⁷ ကြည့်ရှု လော့။ မိုဃ်း ကောင်းကင်သစ် နှင့် မြေကြီး သစ် ကို ငါ ဖန်ဆင်း မည်။ အရင် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို မ အောက်မေ့ ရ။ နှလုံး မ မှတ်မိ ရ။¹⁸ ငါ ဖန်ဆင်း လတံ့သောအရာကြောင့်၊ သင် တို့သည် အစဉ် အမြဲ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြ လိမ့်မည်။ ယေရုရှ လင် မြို့ကို ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း၊ မြို့ သား တို့ကို ရွှင်လန်း စရာ အကြောင်း ဖြစ်စေ ခြင်း ငါ့ ငါ ဖန်ဆင်း ၏။¹⁹ ငါသည်လည်း

ယေရှုလင် မြို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက် မည်။ ငါ ၏လူ တို့ကြောင့် ရွှင်လန်း မည်။ ထိုမြို့၌ ငိုကြွေး သံ နှင့် အော်ဟစ် သံ ကို နောက် တ ဖန် မ ကြား ရ။²⁰ ထို မြို့၌ အသက် ငယ်သော သူငယ် မ ရှိ ရ။ အသက် မ ပြည့်စုံ သော လူအို လည်း မ ရှိ ရ။ အသက် တရာ ရှိ လျက် သေ သောသူ ကို သူငယ် ဟူ၍မှတ် ရ၏။ အပြစ် ရှိ သောသူ သည် အသက် တရာ ရှိ လျက် သေ လျှင်၊ ကျိန် ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ ဟူ၍မှတ် ရ၏။²¹ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဆောက် သောအိမ် ၌ နေ ကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ် စိုက် သော စပျစ် ဥယျာဉ် အသီး ကို စား ကြ လိမ့်မည်။²² သူတို့သည် အိမ်ကို ဆောက် ၍ အခြား သောသူ နေ ရ မည်မ ဟုတ်။ သူတို့သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက် ၍ အခြား သောသူ စား ရမည်မ ဟုတ်။ ငါ ၏ လူ တို့အသက် သည် သစ်ပင် ၏အသက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည် ကိုယ် ပြုစု သော အရာ ကို ကြာမြင့် စွာ သုံးဆောင် ရ ကြ လိမ့်မည်။²³ ငါ ရွေးကောက် သော သူ တို့ သည် အချည်းနှီး မ လုပ် မဆောင်ရကြ။ အသက် တိုသော သားကိုမ ဘွား မမြင်ကြ။ ကိုယ်တိုင် မှစ၍ အမျိုး အနွယ်တို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော် မူ သော ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို ခံ ရ သော သူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။²⁴ ငါသည် သူတို့မခေါ်မီ ကပင် ထူး မည်။ လျှောက် စဉ် တွင် ပင် ငါ နားထောင် မည်။²⁵ တောခွေး နှင့် သိုးသငယ် တို့သည် အတူ ကျက်စား ကြ လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ သည် နွား ကဲ့သို့ မြက် ကို စား လိမ့်မည်။ မြွေ မူကား ၊ မြွေမှုန့် ကို သာ စား ရ လိမ့်မည်။ ငါ ၏ သန့်ရှင်း သော တောင် တပြင် လုံး၌ အချင်းချင်း ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ဖျက်ဆီး ခြင်းကို မ ပြုရကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ၏။

66 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ကောင်းကင် ဘုံသည် ငါ့ ပလ္လင် ဖြစ်၏။ မြေကြီး သည် ငါ့ ခြေ တင် ရာခုံ ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့ သော ဗိမာန် ကို ငါ့ အဘို့ တည် ဆောက် ကြ မည် နည်း။ အဘယ် အရပ်သည် ငါ ကျိန်းဝပ် ရာအရပ် ဖြစ်မည်နည်း။² ဤ အရာအလုံးစုံ တို့သည် ငါ့ ကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်း သောကြောင့် ဖြစ် ကြ၏။ စိတ်နှိမ့်ချ ခြင်း၊ နှလုံး ကြေကွဲ ခြင်း၊ ငါ့ စကား ကြောင့် တုန်လှုပ် ခြင်းရှိသော သူ ကို သာ ငါ ကြည့်ရှု မည်။³ တ ဖန် မိန့်တော် မူ သည်ကား၊ နွား ကို သတ် သောသူသည် လူ ကို သတ် သောသူနှင့်တူ၏။ သိုးသငယ် ကို ယဇ် ပူဇော်သောသူသည် ခွေး လည်ပင်းကိုဖြတ် သော သူနှင့်တူ၏။ အလှူဒါန ကို လှူဒါန်း သော သူ သည် ဝက် သွေး ကို လှူဒါန်း သော သူ နှင့် တူ၏။ လောဗန် ကို မီးရှို့ သော သူ သည် ရုပ်တု ကို ကောင်း ကြီး ပေး သော သူ နှင့် တူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထို သူ တို့သည် မိမိ အလိုရှိရာ လမ်း ကို ရွေး ကြ၏။ မိမိ ဆိုးညစ် သော အမှုတို့၌ မွေ့လျော် ကြ၏။⁴ ငါ သည်လည်း ၊ သူ တို့ဘို့ ဘေးဥပဒ် များကိုရွေး မည်။ သူ တို့ကြောက် သော အမှုကို ရောက် စေ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ ခေါ်သောအခါ အဘယ်သူ မျှမ ထူး။ ငါပြော သောအခါ သူတို့သည် နား မ ထောင်ကြ။ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ မကောင်း သော အကျင့် ကိုကျင့် ၍ ၊ ငါ မ နှစ်သက် သော အရာ ကို ရွေးယူကြ၏။

⁵ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် စကားတော်ကြောင့် တုန်လှုပ် သော သူတို့၊ စကား တော်ကို နားထောင် ကြလော့။ သင် တို့ကိုမုန်း ၍၊ ငါ့ နာမ ကြောင့် နှင်ထုတ် သော ညီအစ်ကို တို့က၊ ငါတို့သည်သင် တို့၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို မြင် ရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘုန်းပွင့် တော်မူစေ သတည်း ဟု ပြော တတ်သော်လည်း ၊ ရှက် ကြောက်ကြ လိမ့်မည်။⁶ မြို့၌ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သောအသံ ၊ ဗိမာန် တော်ထဲက ထွက်သောအသံ ၊ ရန်သူ တို့အား အကျိုး အပြစ် ကိုပေး တော်မူသောထာဝရဘုရား ၏စကားသံ ပေတည်း။⁷ ဇိအုန် သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာ ကို မ ခံမှီသားကိုဘွား ၏။ ဝေဒနာ ခံချိန်မ ရောက် မီ သား ယောက်ျားကိုမြင် ၏။⁸ ထို သို့သော အမှုကို အဘယ်သူ သည် ကြား ဘူး သနည်း။ ထိုသို့သော အမှုတို့ကို အဘယ် သူသည် မြင် ဘူး သနည်း။ တိုင်း နိုင်ငံကို တ နေ့ ခြင်းတွင် ဘွား တတ်သလော။ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက် ဘွား တတ်သလော။ ဇိအုန် သတို့သမီးသည် သားဘွား ခြင်းဝေဒနာ ကို ခံ အ ့ဆဲ ဆဲ တွင်၊ သား များ ကို ဘွား မြင် ပါ သည် တကား။⁹ သားဘွားမည်အကြောင်းကို ငါ သည်စီရင် ပြီးမှ ၊ မ ဘွား စေဘဲနေ ရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မေး တော်မူ ၏။ ငါ သည် ပဋိသန္ဓေ ပေးပြီးမှ ၊ မဘွားနိုင်အောင် ချုပ် ထားရမည်လောဟု သင် ၏ဘုရား သခင်မေး တော်မူ ၏။¹⁰ ယေရှုလင် မြို့ကို ချစ် သောသူအပေါင်း တို့၊ သူ နှင့် အတူ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြလော့။ ယေရှုလင် မြို့ အတွက် စိတ်မသာညည်းတွား သောသူအပေါင်း တို့၊ သူ နှင့် အတူ အလွန်ဝမ်းမြောက် ကြလော့။¹¹ သို့ပြုလျှင် ၊ သူ ၏ချမ်းသာ ခြင်း သားမြတ် ကိုစို့၍ ဝ ကြလိမ့်မည်။ သူ ၏စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်းအထဲ က ထုတ်ယူ၍ မွေ့လျော် ကြလိမ့်မည်။¹² ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ မြစ် ကဲ့သို့ ချမ်းသာ ကိုငင်း ၊ စီး သောရေ ကဲ့သို့ တပါး အမျိုးသား တို့၏ စည်းစိမ် ကိုငင်းယေရှုလင် မြို့သို့ ငါ ရောက် စေ မည်။ သင်တို့သည် သားမြတ်ကိုစို့ ၍ ခါး ၌ချီ ခြင်း၊ ဒူး ပေါ်မှာ မြူ ခြင်းကို ခံစားရကြလိမ့်မည်။¹³ အမိ သည် သား ငယ်ကို နှစ်သိမ့် စေ သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ကို ငါ နှစ်သိမ့် စေမည်။ ယေရှုလင် မြို့၌ ချမ်းသာ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ ထိုသို့ တွေ့ မြင် သဖြင့် ၊ သင် တို့၏နှလုံး သည် ရွှင်မြူး ၍ ၊ အရိုး တို့ သည်စိမ်းလန်းသော အပင် ကဲ့သို့ သန့် ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည်လည်း ကျွန် တော်တို့ အားငင်း၊ အမျက်တော်သည် ရန်သူ တို့ အားငင်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။¹⁵ ကြည့်ရှု လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ပြင်းစွာသော အရိန် အားဖြင့် အမျက် တော် ကိုငင်း၊ မီးလျှံ အားဖြင့် ဆုံးမ တော် မူ ခြင်း ကိုငင်း ထင်ရှားစွာ ပြ ခြင်းငှါ ၊ လေဘွေ ကဲ့သို့ သော ရထား တော် တို့ကို စီး၍ ၊ မီး ကဲ့သို့ကြွလာ တော်မူလိမ့်မည်။¹⁶ ထာဝရဘုရား သည် မီး နှင့် ထား အားဖြင့် ၊ လူ သတ္တဝါအပေါင်း တို့ကို အပြစ် ပေးတော် မူ၍၊ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက် တော် မူ သော သူ တို့ သည် များ ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝက် သား ၊ ကြွက် သား၊

ရှုံရှာဘွယ် သော အရာကို စား လျက်၊ ဥယျာဉ် တို့တွင် အလယ် ဌာနရှိသော သူတ ယောက် နောက် သို့ လိုက်၍၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေသောသူတို့သည် တပြိုင်နက် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့၏အကျင့် ကို၎င်း အကြံအစည် တို့ကို၎င်း ငါ သိ၏။¹⁸ အချိန်တန်မှ ဘာသာ စကား ခြားနားသော လူ အမျိုးမျိုး အပေါင်း တို့ကို ငါ စည်းဝေး စေ သဖြင့် ၊ သူတို့သည် လာ ၍ ငါ ၏ဘုန်း ကို ဖူးမြင် ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ ထို သူ တို့တွင် အလံ ကို ငါ ထူ မည်။ ဘေး လွတ် သော သူ တို့ ကို တာ ရှု ပြည် ၊ ဖုလ ပြည်၊ လေး လက်နက်ကို သုံး တတ်သော လူဒ ပြည်၊ တုဗလ ပြည်၊ ယာ ဝန် ပြည် မှ စ၍၊ ငါ ၏နာမ ကို မ ကြား ၊ ငါ ၏ဘုန်း ကို မ မြင် ၊ ဝေး စွာသော တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ်သို့ စေလွှတ် သဖြင့် ၊ တပါး အမျိုးသား တို့တွင် ငါ ၏ဘုန်း ကို ဟော ပြောကြ လိမ့်မည်။²⁰ ကူ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် စင်ကြယ် သော ဖလား စသည်တို့နှင့် ၊ ပူဇော် သ ကု ကာ ကို ဗိမာန် တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ သကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ တို့သည် သင် တို့၏ ညီအစ်ကို အပေါင်း ကို မြင်း ၊ ရထား ၊ ထမ်းစင် ၊ မြည်း ၊ ကုလားအုပ် ပေါ်၌တင်၍၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ဘို့ ရာ၊ ခပ်သိမ်း သော အပြည် ပြည်တို့မှ ငါ ၏ သန့်ရှင်း သောတောင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²¹ ထိုသူ အချို့တို့ကို ငါရွေး ယူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ နှင့် လေဝိ လူအရာ ၌ခန့်ထားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²² ငါ ဖန်ဆင်း သော ကောင်းကင် သစ် နှင့် မြေကြီး သစ် သည် ငါ့ ရှေ့၌ တည် သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့၏အမျိုး အနွယ်နှင့် သင် တို့၏ နာမ သည်လည်း တည် ရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²³ လူ သတ္တဝါအပေါင်း တို့သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ကိုးကွယ် ခြင်းငှါ လဆန်း နေ့ နှင့် ဥပုသ် နေ့အစဉ်အတိုင်းလာ ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²⁴ ထိုသူတို့သည်၊ ငါ့ ကို ပြစ်မှား သောသူ တို့၏ အသေ ကောင်များကို ထွက် ၍ ကြည့် ရှုကြလိမ့်မည်။ သူ တို့၏ ပိုး သည်မ သေ နိုင် ရာ။ သူ တို့၏မီး သည်လည်း မ ငြိမ်း နိုင် ရာ။ လူ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့၌ ရှုံရှာဘွယ် ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရမိ

1 ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမုန် သား ယောရိ မင်းနန်းစံ ဆယ်သုံး နှစ် တွင် ၎င်း၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိ သား ယောယကိမ် လက်ထက် ၌ ၎င်း ၊ 2 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရိ သား ဇေဒကိ မင်းနန်းစံဆယ်တ နှစ် စေ့ ၍ ပဉ္စမ လ တွင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကိုသိမ်းသွား ချုပ်ထား သည်တိုင်အောင်၊ 3 ထာဝရဘုရား ၏ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံရ သော ဗ ိယာမိန် ပြည် ၊ အာနသုတ် မြို့နေဟိလခိ သား ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေရမိ စကား မှာ၊ 4 ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် ၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ 5 သင့်ကိုအမိဝမ်း ထဲ ၌ငါမ ဖန်ဆင်း မှီ သင့် ကို ငါသိ ပြီ။ မ ဘွား မှီကပင် သင့် ကို ငါသန့်ရှင်း စေ၍၊ လူ အမျိုးမျိုးတို့အဘို့ ၊ ပရောဖက် အရာ၌ ခန့် ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ 6 ငါကလည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် မ ဟော မပြောတတ်ပါ။ သူငယ် ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင် ၊ 7 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် သူငယ် ဖြစ် ပါ၏ဟု မ ပြော နှင့်။ အကြင် သူ ရှိရာ သို့ သင့် ကို ငါ စေလွှတ် ၏။ ထိုသူ ရှိ ရာ သို့ သင် သွား ရ မည်။ အကြင် စကား ကို ငါ မှာ ထား၏။ ထို စကားကို သင် ဆင့်ဆို ရမည်။ 8 သူ တို့ကိုမ ကြောက် နှင့်။ သင့် ကို ကယ်နှုတ် ခြင်းငှါ သင် နှင့် အတူ ငါ ရှိသည်ဟု မိန့် တော် မူ ပြီးမှ၊ 9 လက် တော်ကိုဆန့် ၍ ငါ့ နှုတ် ကိုတို့ တော်မူလျက် ၊ သင် ၏နှုတ် ၌ ငါ့ စကား ကို ငါသွင်း ထားပြီ။ 10 ကြည့်ရှု လော့။ သင်သည်နှုတ် ပယ်ဖြိုချ ဖျက်ဆီး မှောက် လှဲရသောအခွင့်၊ တည် ဆောက်စိုက်ပျိုး ရသောအခွင့်နှင့် သင့်ကို လူ အမျိုးမျိုးတို့၏ တိုင်း နိုင်ငံများ အပေါ် မှာ ယနေ့ ငါခန့် ထားပြီဟု မိန့် တော် မူ၏။ 11 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် ၍၊ ယေရမိ ၊ သင် သည် အဘယ် အရာကို မြင် သနည်းဟုမေး တော်မူလျှင် ငါ က၊ အကျွန်ုပ် သည် ဗာတံ ကိုင်း ကို မြင် ပါ၏ဟု လျှောက် သော် ၊ 12 ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည်မှန်ကန် စွာ မြင်ပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ စကား ကို ပြည့်စုံ စေ ခြင်း ငှါ ၊ ငါ စောင့် နေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 13 တ ဖန်ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဒုတိယ အကြိမ် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် ၍ ၊ သင် သည် အဘယ် အရာကို မြင် သနည်းဟုမေး တော်မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ် သည် ဆူပွက် သော အိုး ကင်းကို မြင် ပါ၏။ မြောက် ဘက်သို့ မျက်နှာ ပြုလျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊ 14 ထာဝရဘုရား က၊ မြောက် မျက်နှာဘက်က ဘေးဥပဒ် သည်၊ ဤ

ပြည် သား တို့အပေါ် သို့ ထွက်လာလိမ့်မည်။ 15 အကြောင်း မူကား၊ မြောက် တိုင်း နိုင်ငံသား အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို ငါ ခေါ် ၍၊ သူ တို့သည် လာ ပြီးလျှင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့တံခါး ဝ များတို့၌၎င်း ၊ မြို့ရိုး ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် ရပ် တို့၌၎င်း ၊ ယုဒ မြို့ ရှာ အလုံးစုံ တို့၌ ၎င်း မိမိ တို့ ရာဇပလ္လင် များ ကို အသီးအသီး တည် ထား ကြ လိမ့်မည်။ 16 ပြည်သူပြည်သား တို့သည် ငါ့ ကို စွန့် သော အပြစ်၊ အခြား သော ဘုရား တို့အား နုံသာပေါင်းကို မီးရှို့ သော အပြစ်၊ မိမိ တို့လက် ဖြင့် လုပ် သော အရာ ကို ကိုးကွယ် သော အပြစ် ရှိ သမျှ တို့ ကြောင့် ၊ သူ တို့ကို ငါ စစ်ကြော ၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင် မည်။ 17 သို့ ဖြစ်၍သင် သည် ခါးပန်း ကို စည်း ၍ ထ လော့။ ငါ မှာ ထားသမျှ ကို သူ တို့အား ဟော ပြောလော့။ သူ တို့ ရှေ့မှာ သင့် ကို ငါအရှက် မခွဲရမည်အကြောင်းသူ တို့ကို မ ကြောက် နှင့်။ 18 ကြည့်ရှု လော့။ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ မင်းသား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပြည်သူ ပြည် သား တည်းဟူသောတနိုင်ငံ လုံး တစ်ဘက် ၌၊ ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ၊ သံ တိုင် ၊ ကြေးဝါ ထရံ အရာ၌ သင့် ကို ယနေ့ ငါခန့် ထား၏။ 19 သူတို့သည် သင့် ကို စစ်တိုက် ၍ မ နိုင် ရကြ။ သင့် ကို ကယ်နှုတ် ခြင်းငှါ ၊ သင် နှင့် အတူ ငါ ရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

2 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည်ငါ့ ဆီသို့ ရောက် ၍၊ သင် သည် ယေ ရုရှ လင် မြို့သို့ သွား ပြီး လျှင် ၊ 2 အော်ဟစ် ရ မည်အရာဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား က၊ လယ် မ လုပ် သော တော အရပ်၌ သင် သည် ငါ့ နောက် သို့လိုက် သောအခါ၊ အသက် အရွယ် နုငယ်၍ခံ ရသော ကျေးဇူး ကို၎င်း၊ ထိမ်းမြား ပေးစား ခြင်း နှင့် ယှဉ် သော ချစ်ခြင်း မေတ္တာကို၎င်း ငါအောက်မေ့ ၏။ 3 ထိုအခါ ဣသရေ လ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ၏။ စီးပွားတော်အဘို့ အဦး သီးသော အသီး ဖြစ်၏။ သူ တို့ကို လုယူ သောသူအပေါင်း တို့သည် အပြစ် ရှိ ကြ၏။ ထိုသူ တို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ရောက် ရ သည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ 4 အိုယာကုပ် အမျိုး နှင့် ဣ သရေလ အမျိုး အနွယ် အပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင် ကြလော့။ 5 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့၏ဘိုးဘေး တို့သည် ငါ့ ထံမှ ဝေး စွာထွက်သွား၍ ၊ အနတ္တ လမ်း သို့လိုက် လျက်၊ အနတ္တ သက်သက် ဖြစ် ရမည် အကြောင်း၊

ငါ ၌ အဘယ် မည်သောအပြစ် ကို တွေ့ကြသနည်း။⁶ သူတို့က၊ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ကယ်နှုတ် ၍၊ တော တရှောက် လုံး၊ လွင်ပြင် ၊ မြေတွင်း နှင့်ပြည့်စုံသော ပြည်၊ သွေ့ခြောက်၍ သေမင်း အရိပ် လွှမ်းမိုး သော ပြည် ၊ ခရီး သွား သော သူ၊ နေရာ ကျ သော သူ မ ရှိသော ပြည်တရှောက် လုံးသို့ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟု မ မေး ကြ။⁷ ဝပြော သော ပြည် ၏အသီးအနှံ ဆီဥ ဆီကြည်ကို စား စေခြင်းငှါ သင် တို့ကို ငါ ဆောင် သွင်း၍၊ သင် တို့သည် ဝင်စား သောအခါ ၊ ငါ့ ပြည် ကို ညစ်ညူး စေ၍ ၊ ငါ ၏အမွေ ကို ရှုံးရှာ ဘွယ် ဖြစ် စေ ကြ သည် တကား။⁸ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့က၊ ထာဝရဘုရား သည် အဘယ် မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟု မ မေး ကြ။ ကျမ်း တတ်တို့ သည် ငါ့ ကို မ သိ ကြ။ သင်းအုပ် တို့သည် ငါ့ ကို ပြစ်မှား ကြ၏။ ပ ရော ဖက် တို့သည် ဗာလ ကို အမှီပြု ၍ ဟောပြော လျက် ၊ ကျေးဇူး မဲ့ သော လမ်းသို့ လိုက် ကြ၏။⁹ ထိုကြောင့် ၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့သား သမီး များကို ငါစစ်ကြော မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ ဒိတု တိမ် ကျွန်း တို့သို့ကူး ၍ ကြည့်ရှု ကြလော့။ ကေဒါ ပြည်သို့ လူကို စေလွှတ် ၍ ၊ ထို သို့ ဖြစ် ဘူးပြီလောဟု စေ့စေ့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ကြလော့။¹¹ အခြားတပါးသော လူမျိုး ကိုးကွယ်သော ဘုရား သည် ဘုရား မဟုတ် သော်လည်း ၊ ပြောင်းလဲ ဘူးပြီလော။ ငါ ၏လူမျိုး သည် ကျေးဇူး မ ပြုနိုင်သောအရာဘို့ မိမိ တို့ ဘုန်း ကို ပြောင်းလဲ ကြ ပြီ တကား။¹² ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ အို မို ယ်း ကောင်းကင် တို့၊ ထို အမှုကို မိန်းမော တွေ ဝေ ၍၊ ကြက်သီး မွေး ညှင်း ထ သည် တိုင်အောင ဝ်ထိတ်လန့် လျက် နေကြလော့ ။¹³ ငါ ၏ လူ တို့သည် အသက် စမ်း ရေတွင်း တည်း ဟူသော၊ ငါ့ ကိုစွန့် ပယ် ၍၊ ရေ မ လုံ ၊ ပဲ့ ပျက်သောရေကျင်း တို့ကို တူး သောအားဖြင့် ဒုစရိုက် နှစ် ပါးကို ပြု ကြပြီ။¹⁴ ဣသရေလ သည် ကျွန် ဖြစ်သလော ။ ကျွန် သားပေါက် ဖြစ်သလော။ အဘယ်ကြောင့် လုယူ ခြင်းကို ခံ ရ သနည်း။¹⁵ ခြင်္သေ့ တို့သည် သူ့ ကို ဟောက် ၍ အသံ မြည် ကြ ပြီ ။ သူ ၏ပြည် ကို ဖျက်ဆီး ကြပြီ။ သူ ၏မြို့ တို့သည် မီးလောင် သောကြောင့်၊ အဘယ်သူ မှ မ နေ ရ။¹⁶ နော ဖ မြို့သား နှင့် တာ ပနက် မြို့သား တို့သည် သင် ၏ဦးထိပ် ကို စား ကြပြီ။¹⁷ သင့် ကို ပို့ဆောင် တော်မူသောသင် ၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို သင် သည်စွန့် သောကြောင့်၊ ထို သို့သော အပြစ်ရောက် သည် မ ဟုတ် လော။¹⁸ ယခု မှာ သင် သည် ရှိ ဟော ရ မြစ် ရေ ကို သောက် အံ့ သော ငှါ ၊ အဲ ဂု တု တု လမ်း သို့ အဘယ်ကြောင့် လိုက် သနည်း။ ဥ ဖ ရတ် မြစ် ရေ ကို သောက် အံ့ သော ငှါ ၊ အာ ရှု ရိ လမ်း သို့ အဘယ်ကြောင့် လိုက် သနည်း။¹⁹ သင် ၏ ဒုစရိုက် သည် သင့် ကို ဆုံးမ မည်။ သင် ၏ ဖောက်ပြန် ခြင်းသည် သင့် ကို အပြစ် ပေးမည်။ သို့ ဖြစ်၍သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို စွန့်ပစ် သောအမှု၊ ငါ့ ကို မ ကြောက် ဘဲ နေ သော အမှုသည်၊ မ ကောင်း သော အမှု၊

ခါး သော အမှုဖြစ်သည်ကို သိမြင် ရမည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²⁰ ရှေး ကာလ၌ သင် ထမ်းရ သော ထမ်းဘိုး ၊ သင် ၌ ချည် သော နောင်ဖွဲ့ ခြင်း ကို ငါ ချိုး ချွတ် ၍ သင် က၊ အကျွန်ုပ် သည် မ မှားယွင်း ဘဲ နေ ပါ မည် ဟု ဂတိ ထား သော်လည်း ၊ မြင့် သော တောင် ရှိ သမျှ အပေါ် ၌၎င်း ၊ စိမ်း သောသစ်ပင် ရှိ သမျှ အောက် ၌၎င်း ၊ ကိုယ် ကိုချ၍ ပြည်တန်ဆာ လုပ် လေ၏။²¹ အကောင်းဆုံးသော စပျစ် နွယ်ပင်အမျိုး စစ် ဖြစ် သော သင့် ကို ငါ စိုက်ပျိုး သော်လည်း ၊ သင်သည် ငါ့ ရှေ့မှာ အ ဘယ် မျှ လောက် ဖောက်ပြန် ၍၊ အမျိုး မ စစ်သော စပျစ် နွယ်ပင် ဖြစ် ပါသည် တကား။²² သင် သည် ပေါက်ဆပ်ပြာ နှင့် ရေချိုး ၍၊ ချက် သော ဆပ်ပြာ အများ ကို သုံး သော်လည်း ၊ သင် ၏အပြစ် သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ထင်ရှား သည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²³ သင်က လည်း၊ ငါသည် ညစ်ညူး ခြင်း မ ရှိ၊ ဗာလ ဘုရား တို့ နောက် သို့မ လိုက် ဟု အဘယ်သို့ ဆို နိုင်သနည်း။ ချိုင့် ၌ သင် လိုက်သော လမ်း ကိုကြည့်ရှု လော့။ သင်ပြု သော အမှုတို့ကို ဝန်ခံ လော့။ လျင်မြန် စွာ ပြေး၍ လှည့်လည် တတ်သော ကုလားအုပ် မ ပါတကား။²⁴ တော ၌ လှည့်လည်၍ ကိလေသာ ရာဂစိတ်နှင့် လေ ကိုရှု တတ်သော မြည်း ရိုင်းမပါတကား။ အချိန် ရောက် သောအခါ အဘယ်သူ ဆီးတား နိုင်သနည်း။ သူ့ ကိုရှာ အံ့ သောငှါ အဘယ်သူ မျှပင်ပန်း ခြင်းကို မ ခံရ။ အချိန် စေ့ သောအခါ သူ့ ကိုတွေ့ လိမ့်မည်။²⁵ သင် ၏ခြေ နင်းကို မ ပျက်စေနှင့်။ ရေငတ် ခြင်း အကြောင်းကို မ ပြုနှင့် ဟု ဆို သော်လည်း ၊ သင်က မြော်လင့် စရာ မ ရှိ၊ အလျှင်း မ ရှိ။ သူတပါး တို့ကို ငါချစ် ၍ ၊ သူ တို့ နောက် သို့ လိုက် မည်ဟု ပြန်ပြော ၏။²⁶ ဘမ်းမိ သောသူခိုး သည် ရှက် သကဲ့သို့ ၊ ဣသရေ လ အမျိုး ၏ ရှင်ဘုရင် ၊ မင်းသား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပ ရော ဖက် နှင့် တကွ အမျိုးသား များ တို့သည် ရှက် ကြ၏။²⁷ သစ် တုံးအား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အဘ ဖြစ်တော်မူ၏ဟူ၍၎င်း ၊ ကျောက် အား လည်း၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ဘွား မြင် တော် မူ ပြီ ဟူ၍၎င်း ဆို လျက် ၊ စင်စစ် ငါ့ ကို မျက်နှာ မ ပြု၊ ကျောခိုင်း ကြ သော်လည်း၊ အမှု ရောက်လျှင်မူကား ၊ ထ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ ကို ကယ်မ တော်မူပါဟု လျှောက် တတ်ကြ၏။²⁸ ကိုယ် အဘို့ သင် လုပ် သော ဘုရား တို့သည် အဘယ် မှာရှိကြသနည်း။ အမှု ရောက် သောအခါ သူတို့ သည် တတ်နိုင်လျှင် ထ ၍ ကယ် ကြပါလေစေ။ အိုယုဒ ပြည်၊ သင် သည် မြို့ များ အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ဘုရား များရှိ ပါသည်တကား။²⁹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့သည် အဘယ် အကျိုးအလိုငှါ ငါ နှင့် တရားတွေ့ ကြ မည် နည်း။ သင် တို့ရှိ သမျှ သည် ငါ့ ကို ပြစ်မှား ကြ ပြီ။³⁰ ငါ သည် သင် တို့သား များ ကို အချည်းနှီး ဒဏ်ပေး ပြီ။ သူ တို့သည် ဆုံးမ ခြင်းကို မ ခံ ကြ။ သင် တို့၏ ထား သည် လုယူဖျက်ဆီး တတ် သော ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ၊ သင် တို့၏ ပရောဖက် များကို ဖျက်ဆီး လေပြီ။

³¹ယခု ဖြစ်သော အမျိုးသား တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင်ခြင် ကြလော့။ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ တော ကဲ့သို့၎င်း ၊ မှောင်မိုက် နိုင်ငံ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ဘူး သလော။ ငါ ၏လူ တို့က၊ ငါ တို့သည် အရပ်ရပ်သို့ လည် မည်။ ကိုယ်တော် ထံသို့ နောက် တဖန် မ ချဉ်းကပ် ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို ကြ သနည်း။ ³²အပျို မသည် မိမိ ၌ဆင်သော တန်ဆာ ကို၎င်း ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး သည် မိမိ ခါးပန်း ကို၎င်းမေ့လျော့ နိုင်သလော။ သို့သော်လည်း၊ ငါ ၏လူ တို့သည် မ ရေတွက် နိုင် အောင် များစွာ သော ကာလ ပတ်လုံး ငါ့ ကို မေ့လျော့ ကြပြီ။ ³³သင်သည် ရည်းစား ကို ရှာ ခြင်းငှါ သင် တို့ ဘာသာ ဓလေ့တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုပြင် သနည်း။ သင်၏အသိအကျွမ်းတို့ကို သွေးဆောင် လေ ပြီ တကား။ ³⁴ထိုမှ တပါး၊ အနိုင် အထက် ပြု သည် ကို သင် မ တွေ့ ။ အပြစ် မ ရှိ သော ဆင်းရဲသား တို့ ကို အသေ သတ်၍၊ သွန်း သော အသွေး သည် သင် ၏အဝတ် စွန်း၌ ထင်ရှား ၏။ ³⁵ထို သို့ သော အပြစ် များ ရှိ သော်လည်း သင် က၊ ငါ၌အပြစ် မရှိသောကြောင့် ၊ ဘုရား သခင်၏ အမျက် တော်သည် ငါ မှ လွဲသွား လိမ့်မည် ဟု ဆို ပါသည်တကား။ ငါ၌အပြစ် မ ရှိဟု ဆို သောကြောင့် ၊ သင့် ကို ငါ စစ်ကြော စီရင် မည်။ ³⁶သင် သည် အရပ် ရပ်သို့ ပြောင်းလဲ ခြင်း ငှါ ၊ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ လောက် လှည့်လည် သနည်း။ အာရှုရီ ပြည်ကို ရှက်ကြောက် သည်နည်းတူ ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို ရှက်ကြောက် လိမ့်မည်။ ³⁷သင် သည် မိမိ လက် ကို မိမိ ခေါင်း ပေါ် မှာ တင် လျက်၊ ထို ပြည် မှ အမှန် ထွက် သွား ရ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင် ခိုလှုံ သော အရာ တို့ကို ထာဝရဘုရား သည် ပယ် တော်မူသောကြောင့် ၊ ခိုလှုံ၍ အကျိုး ကို မ ရနိုင်ရာ။

3ယောက်ျား စွန့်ပစ် သော မိန်းမ သည် ထွက် သွား၍၊ အခြား သောသူ ၏မယားဖြစ် ပြီးမှ၊ အရင်လင်သည် ထိုမိန်းမ ကို ပြန် ၍ယူ သင့်သလော။ ထို သို့ပြုသော ပြည် သည် ညစ်ညူး သည်မ ဟုတ် လော ဟု ဆို လေ့ ရှိ လျက် နှင့်၊ သင် သည် များစွာ သော ရည်းစား တို့၌မှီဝဲ၍ မှားယွင်း သော်လည်း ၊ ငါ့ ထံသို့ပြန် လာပါဟု ထာဝရဘုရား ကို မိန့်တော်မူ ၏။ ²မြင့် သောအရပ်များကို မျှော် ကြည့်၍ ၊ လင် မ နေ ဘူး သော အရပ် တစုံ တခု ကို ရှာ လော့။ အာ ရပ် လူ သည် တော ၌ စောင့် သကဲ့သို့ ၊ သင် သည် လမ်း တို့၌ စောင့် နေ၍၊ မ တရား သော မေထုန် အားဖြင့် ၎င်း ၊ အဓမ္မ အမှု အားဖြင့် ၎င်း ပြည် ကို ညစ်ညူး စေ ပြီ။ ³မို ဗန်း ခေါင် ၍ နောက် မို ဗန်း တိုင်အောင် မ ရှာ သော်လည်း ၊ သင် သည် ပြည်တန်ဆာ နဖူး ရှိ၍၊ ရှက် ခြင်း သဘော ကို ပယ်ရှား ပြီ။ ⁴ယခု မှစ၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ် အဘ ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အသက်ငယ် စဉ်၊ စောင့်မပါပြီဟု ငါ့ အား အော်ဟစ် ပါစေသော။ ⁵ဘုရားသခင်သည် အစဉ် အမျက်ထွက် တော်မူမည် လော။ အဆုံး တိုင်အောင် အပြစ် ကို မှတ် တော် မူ မည် လော ဟု ဆို ပါ စေသော။ ထိုသို့ ဆို သော်လည်း ၊ တတ် နိုင် သမျှ အတိုင်း

အဓမ္မ အမှု ကို ပြု ပါသည်တကား။ ⁶ယော ရှိ မင်းကြီး လက်ထက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဖောက်ပြန် သော ဣသရေလ အမျိုး ပြု သော အမှု ကို သင် မြင် ပြီ လော ။ မြင့် သော တောင် ရှိ သမျှ အပေါ် သို့ တက် ၍ ၎င်း ၊ စိမ်း သော သစ် ပင် ရှိ သမျှ အောက် ၌ ၎င်း ပြည်တန်ဆာ လုပ် လေ ပြီ။ ⁷သူ သည် ထို အမှု အလုံးစုံ တို့ ကို ပြု ပြီး မှ ၊ ငါ့ ထံသို့ ပြန် လာ ပါ ဟု ငါ ပြော သော်လည်း ၊ သူ သည် ပြန်၍မ လာ ။ ထိုအမှု ကို သူ ၏ညီမ ၊ သစ္စာ ပျက် သော ညီမ ယုဒ သည် ကြည့် မြင် လေ၏။ ⁸ဖောက်ပြန် သော ဣသရေလ သည် မ တရား သော မေထုန် ကို မြှုပ်နှံ၍၊ မှားယွင်းသော အပြစ်များကြောင့်၊ သူ နှင့်ငါကွာ ၍ ဖြတ်စာ ကို အပ် သော်လည်း ၊ သစ္စာပျက် သော ညီမ ယုဒ သည်လည်း ၊ မ ကြောက် ဘဲသွား ၍ ၊ ပြည်တန်ဆာ လုပ်ကြောင်း ကို ငါမြင် ရ၏။ ⁹သူသည် မတရား သောမေထုန် ကိုပြု၍ အလွန် လော်လည် သော အားဖြင့် ပြည် ကို ညစ်ညူး စေ၍ ၊ ကျောက် နှင့် ၎င်း ၊ သစ် တုံးနှင့် ၎င်း မှားယွင်း လေ၏။ ¹⁰ထို မျှ လောက်အပြစ်ရှိသော်လည်း ၊ သစ္စာ ပျက် သော ညီမ ယုဒ သည် ငါ့ ထံသို့ စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ပြန် ၍ မ လာ။ ပြန်လာဟန်ဆောင် သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹¹တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သစ္စာ ပျက်သော ယုဒ သည် ဖောက်ပြန် သော ဣသရေလ ထက် အပြစ် ကြီး၏။ ¹²သင် သည် သွား ၍ မြောက် မျက်နှာ သို့ ဟစ်ကြော် ရမည် စကား ဟူမူကား၊ အိုဖောက်ပြန် သော ဣသရေလ ၊ ပြန် လာပါဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ သင် ၌ ငါ သည် မျက်မှန်းကြီး ခြင်းကို မ ပြု။ ကရုဏာ စိတ်သဘောရှိ၏။ အစဉ် အမျက် ထွက်တတ်သည် မ ဟုတ် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ ¹³သင် သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်။ သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ၍ ၊ စိမ်း သော သစ်ပင် ရှိသမျှ အောက် ၌ တွေ့သော ဧည့်သည် တို့ နှင့် မှားယွင်း သော အပြစ် ရှိကြောင်းကို ဝန်ချ ရုံမျှသာ ပြုလော့ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁴အိုဖောက်ပြန် သော သူငယ် တို့၊ ပြန်လာ ကြလော့ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ငါသည် သင်တို့ ကို ရှုံရှာ ဘူးသော်လည်း ၊ သင်တို့မြို့ များထဲက တ မြို့လျှင် လူ တ ယောက်၊ အမျိုးသား ချင်း အစုစုထဲက တစုလျှင် လူနှစ် ယောက်ကို ရွေးယူ ၍ ဇီအုန် မြို့သို့ ပို့ဆောင် မည်။ ¹⁵ငါ သည် နှစ်သက် သော သူတို့ကို သင်းအုပ် အရာ ၌ ခန့် ထား၍ ၊ သူတို့သည် ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံလျက် သင် တို့ကို အုပ် ကြလိမ့်မည်။ ¹⁶ထို ကာလ တွင် သင် တို့သည် ပြည် တော်၌ တိုးပွား များပြား သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော်ဟူ၍နောက် တဖန် မ ပြော မဆိုရ။ ထို သေတ္တာတော် ကို စိတ် မ စွဲလမ်း ၊ မအောက်မေ့၊ မ ပြုစု ရ။ နောက် တဖန် မ လုပ် ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁷ထို အခါ ယေရုရှ လင် မြို့ကို ထာဝရဘုရား ၏ ပလ္လင် ဟူ၍ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏နာမ တော်ကို အမှီပြု၍၊

ထို ပလ္လင် သို့ စည်းဝေး ကြ လိမ့်မည်။ နောက် တဖန် မိမိ တို့၌ ဆိုးသော စိတ် နှလုံး ခိုင်မာ ခြင်း သဘော သို့ လိုက် ၍ မ ကျင့် ရကြ။¹⁸ ထို ကာလ ၌ ယုဒ အမျိုး သည် ကြွ သရေ လ အမျိုး နှင့် ပေါင်း ဘော် လျက် ၊ မြောက် မျက်နှာ အရပ် က တစု တည်း လာ၍၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ အမွေခံ ဘို့ ၊ ငါ ပေးဘူး သော ပြည် သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ ငါ သည် သင့် ကို သား တို့တွင် အဘယ်သို့ ထား ရ အံ့နည်း။ သာယာ သော ပြည် ၊ တိုင်း နိုင်ငံ အပေါင်း တို့၏ အထွဋ်၊ ဘုန်းကြီး သော အမွေ ခံ ရာ ပြည် ကို သင့် အား အဘယ်သို့ ပေး ရ အံ့နည်း ဟု ငါ မေး သောအခါ၊ သင် သည် ငါ့ ကို အကျွန်ုပ် အဘ ဟူ၍ ခေါ် ရလိမ့်မည်။ ငါ့ ထံမှ လွှဲ ၍ မ သွားရဟု ငါ ပြန်ပြော ၏။²⁰ အို ကြွ သရေ လ အမျိုး ၊ မယား သည် မိမိ ခင်ပွန်း ၌ သစ္စာဖျက် သကဲ့သို့၊ အကယ် စင်စစ် သင် တို့သည် ငါ ၌ သစ္စာ ဖျက် ကြ ပြီ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²¹ ကြွ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် မြင့် သော အရပ်တို့၌ ငိုကြွေး ၍ တောင်းပန် သောအသံ ကို ငါ ကြား ရပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် လမ်း လွဲ ၍၊ မိမိ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို မေ့လျော့ ကြ ပြီ။²² အို ဖောက်ပြန် သော သူငယ် ၊ သင်တို့ပြန်လာ ကြလော့။ ဖောက်ပြန် ရာများကို ငါ ပြုပြင် မည်။ သူတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ လာ ကြ ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။²³ အကယ် စင်စစ် ကုန်း များနှင့် တောင် ရိုး များတို့သည် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကယ် စင်စစ် အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကြွ သရေ လ အမျိုး ကို ကယ်တင် ရာ အကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။²⁴ ရှက်ဘွယ် သော အရာ သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘိုးဘေး ဥစ္စာ တည်းဟူသော သူ တို့ သိုး နွား ၊ သားသမီး များကို အကျွန်ုပ် တို့ ငယ် သော အရွယ် ကပင် စား ၍ ကုန်ပါပြီ။²⁵ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှက် ကြောက်လျက် အိပ် ရကြ ၏။ အသရေ ပျက်ခြင်း၌ နစ်မွန်း ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ ယခု တိုင်အောင် ဘိုးဘေး နှင့် တကွ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ကို နား မ ထောင်။ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား ပါ ပြီဟု ဆိုကြ၏။

4 အို ကြွ သရေ လ အမျိုး၊ သင်သည် ပြန် လာလိုလျှင် ငါ့ ထံသို့ ပြန် လာပါ။ သင် ၏ ရွှံ့ရှာ ဘွယ် တို့ကို ပယ် လိုလျှင် ငါ့ ထံမှ မ ရွှေ့ ရ။² သင် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည် ဟု သစ္စာ စောင့် ခြင်း၊ တရားစီရင် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း အားဖြင့် ကျိန်ဆို လိမ့်မည်။ လူ အမျိုးမျိုး တို့သည် လည်း၊ ထိုဘုရား သခင်အားဖြင့် မိမိတို့ကို ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ ထိုဘုရား သခင်ကို အမှီပြု လျက် ဝါကြွား ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ပြည် သူ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သား တို့အား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် တို့၏ လယ် ကို ထွန် ကြ လော့။ ဆူး ပင် တို့တွင်

မျိုးစေ့ကို မ ကြ ကြ နှင့်။⁴ အို ယုဒ ပြည် သူ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သား တို့၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ အလိုငှါ အရေးဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ခံ၍ ၊ သင် တို့နှလုံး အရေးဖျား ကို လှီး ဖယ် ကြ လော့။ သို့မဟုတ် ၊ သင် တို့၏ အကျင့် မကောင်း သောကြောင့် ၊ ငါ အမျက် သည်မီး ကဲ့သို့ ထွက် ၍ ၊ အဘယ်သူ မျှ မငြိမ်း နိုင် အောင် လောင် လိမ့်မည်။⁵ ယုဒ ပြည်၌ တံပိုး မှတ် ကြ လော့ ဟု၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ မှစ၍ တပြည် လုံး ကြွေးကြော် ၍ သိ တင်း ကြား ကြ လော့။ စည်းဝေး ၍ ခိုင်ခံ့ သော မြို့များ အတွင်း သို့ ဝင် ကြကုန်အံ့ ဟု အရပ်ရပ်၌ အနံ့အပြား ကြွေးကြော် ကြ လော့။⁶ ဇိ အုန် တောင် ပေါ်မှာ အလံ ကို ထူ ကြ လော့။ လွတ်အောင် ပြေး ကြလော့။ ရပ် ၍ မ နေကြနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ ကြီးစွာ သော ပျက်စီး ခြင်း ဘေးဥပဒ် ကို မြောက် မျက်နှာ မှ ငါ သည် ဆောင် ခဲ့မည်။⁷ ခြင်္သေ့ သည် မိမိ နေရာခြံ၊ ထဲက ထွက် လာ ပြီ။ တိုင်း နိုင်ငံ တို့ကို ဖျက်ဆီး သော သူ သည် လမ်း၌ လာ ဆဲ ရှိ၏။ သင် ၏ ပြည် ကို လူဆိတ်ညံ့ ရာအရပ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၊ သူသည် မိမိ နေရာ မှ ထွက် လာသည်ဖြစ်၍၊ သင် ၏ မြို့ တို့ သည် လူမ နေ နိုင်အောင် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။⁸ ထို အကြောင်း ကြောင့် လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် စည်းလျက်၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ၍ အော်ဟစ် ကြလော့။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ ပြင်း စွာ သော အမျက် တော်သည် ငါ တို့မှ လွှဲ ရှောင်၍ မ သွားသေး။⁹ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင် နှင့် မှူးမတ် တို့သည် စိတ် ပျက် ကြ လိမ့်မည်။ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေ လျက် ၊ ပ ရော ဖက် တို့သည် ထိတ်လန့် လျက်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁰ ငါ က လည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ သန်လျက် သည် အသက် ကို ထိ သည်တိုင် အောင် ခွင်း သော်လည်း၊ သင် တို့သည် ငြိမ်သက် ခြင်းရှိ ကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ဤ လူ များနှင့် တကွ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို အလွန် လှည့်စား တော် မူ ပြီ တကား ဟု လျှောက် ဆို ၏။¹¹ ထို ကာလ ၌ ဤ လူ များနှင့် ယေရုရှလင် မြို့သား တို့ကို ရည်မှတ်၍ ဆို ရမည် ကား၊ ပူ သောလေ သည် တော ၌ မြင့် သော အရပ်က ငါ ၏ လူမျိုး သတို့သမီး ထံသို့ လာ လိမ့်မည်။ အမှော်လွင့် စေခြင်း၊ သန်ရှင်း စေ ခြင်းငှါ လာ သော လေ မဟုတ်။¹² ထို လေ ထက် ပြင်း သော လေ သည် ငါ့ အလိုကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာ လိမ့်မည်။ ယခု ပင် သူတို့ ကို ငါ ကိုယ်တိုင်စစ်ကြော စီရင် မည်။¹³ လာသောမင်းသည် မိုဃ်း တိမ် ကဲ့သို့ လာ လိမ့်မည်။ သူ ၏ ရထား တို့သည် လေ ဘွေ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ သူ၏ မြင်း တို့သည် ရွှေလင်းတ ထက် သာ၍ လျင်မြန် ကြ၏။ ငါ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြ ပြီ။¹⁴ အို ယေရုရှလင် မြို့၊ သင်သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ၊ သင် ၏ စိတ်နှလုံး ကို ဒုစရိုက် အပြစ်နှင့် ကင်းစင် စေလော့။ သင် ၏ အဓမ္မ အကြံ အစည် တို့သည် အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး သင်၏ အထံ ၌ တည် နေရမည်နည်း။¹⁵ ဒန် ပြည်၌ အသံ ကို ကြား

ရ၏။ ဧဖရိမ် တောင် ပေါ်မှာ ဒုက္ခ သိတင်းကို ဟစ်ကြော် ကြ၏။
¹⁶အပြည် ပြည်တို့၌ သိတင်းကြား ကြလော့။ ယေရုရှလင် မြို့ကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော် ကြလော့။ ကင်းစောင့် တို့သည် ဝေး သော ပြည် က လာ ၍ ၊ ယုဒ မြို့ များ တစ် ဘက် ၌ ထူး ကြ လိမ့်မည်။
¹⁷လယ် ကို စောင့် သော သူများ ကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ တို့သည် ယုဒ ပြည် ကို ဝန်းရံ ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုပြည် သည် ငါ့ ကို ပုန်ကန် ပြီ။
¹⁸သင် လိုက် သော ထုံးစံ နှင့် သင် ကျင့်သော အကျင့် တို့သည် သင့် အပေါ်မှာ ဤ အမှုကို သက်ရောက် စေပြီ။ သင်သည် ထိုသို့ သော အမှုနှင့် တွေ့၍ ခါး စပ်သော စိတ်၊ နာကြည်း သော စိတ် ရှိ ရာ၏ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ၏။
¹⁹ငါ့ အသည်း သည် နာ၏။ ငါ့ အသည်း သည် နာ၏။ ငါ့ နှလုံး အရေဖျား လည်း နာ ၏။ ငါ့ အထဲ ၌ ငါ့ နှလုံး ပူဆွေး ၏။ ငါသည် တိတ်ဆိတ် စွာ မနေနိုင်။ အကြောင်း မူကား၊ အိုငါ့ ဝိညာဉ် ၊ သင်သည် တံပိုး မှုတ်သံ နှင့် စစ်တိုက် သံ ကို ကြား ရ၏။
²⁰ပျက်စီး ပြီ၊ ပျက်စီး ပြီဟု အထပ်ထပ်ဟစ်ကြော်ရ၏။ တပြည် လုံး ပျက်စီး ပြီ။ ငါ ၏ တဲ တို့သည် ခဏ ခြင်း တွင် ပျက်စီး ကြပြီ။ ငါ ၏ ကုလားကာ တို့သည် ချက်ခြင်း ပျက်စီး ကြပြီ။
²¹ငါ သည် အဘယ် မျှကာလပတ်လုံး အလံ ကို မြင် ရအံ့နည်း။ အဘယ် မျှကာလပတ်လုံး တံပိုး သံ ကို ကြား ရအံ့နည်း။
²²အကယ် စင်စစ် ငါ ၏ လူ တို့သည် ထိုင်းမှိုင်း ၍ ငါ့ ကို မ သိ ကြ။ မိုက် သော သူငယ် ဖြစ်၍ ဉာဏ် မ ရှိ ကြ။ မ ကောင်း သော အမှု တို့၌ လိမ္မာ ကြ၏။ ကောင်း သော အမှု တို့ကို မ ပြု တတ် ကြ။
²³ငါ သည် မြေကြီး ကို ကြည့် ရှု၍ လွတ်လပ် လဟာ ဖြစ်၏။ မိုမ်း ကောင်းကင်ကို လည်း ငါ ကြည့် ရှု၍ အလင်း မ ရှိ။
²⁴တောင် တို့ကို လည်း ငါ ကြည့် ရှု၍ ၊ သူတို့နှင့် တကွ ကုန်း ရှိ သမျှ တို့သည် တုန်လှုပ် လျက်နေကြ၏။
²⁵ငါ ကြည့် ရှု၍ လူ မ ရှိ။ မိုမ်း ကောင်းကင်၌ အပေါင်း တို့သည် ပြေး ကြပြီ။
²⁶ငါ ကြည့် ရှု၍ ဝပြော သော ပြည်သည် တော ဖြစ် လေပြီ။ မြို့များ တို့သည် ပြိုပျက် လျက်ရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရား ရှေ့ ၊ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်ရှေ့၌ ထိုသို့သော အခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ရ ကြ၏။
²⁷ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ တပြည် လုံး ပျက်စီး ရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ပျက်စီး ခြင်းကို ငါ မ ဆီးတား ။
²⁸ထို ကြောင့် ၊ မြေကြီး သည် ညည်းတွား လိမ့်မည်။ မိုမ်း ကောင်းကင်လည်း နက် လိမ့်မည်။ ငါသည် ပြော ပြီးမှ နောင်တ မ ရှိ။ ကြံ ပြီးမှ အကြံ မ ပျက် ရ။
²⁹မြင်းစီး သူရဲနှင့် လေး ကိုင်သူရဲတို့ ဟစ် သော အသံ ကြောင့် ၊ မြို့သား အပေါင်း တို့သည် တောအုပ် သို့ ပြေး သွားကြ၏။ ကျောက် ပေါ်သို့ တက် ကြ၏။ မြို့ ရှိ သမျှ တို့ ကို စွန့်ပစ် ၍ နေ သော သူတ ယောက်မျှ မ ရှိရ။
³⁰သင်သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် သော အခါ အဘယ်သို့ ပြု လိမ့်မည် နည်း။ နီ မောင်း သော အဝတ် ကို ဝတ် သော်၎င်း၊ ရွှေ တန်ဆာ ကို ဆင် သော်၎င်း၊ သင် ၏ မျက်နှာ စုတ်ပုံ သည်တိုင် အောင် ဆေး သုတ် သော်၎င်း၊ သင်၏ တင့်တယ် ခြင်း ကို အချည်းနှီး ပြ၏။ သင်၏ ရည်းစား တို့သည် သင့် ကို စွန့် ၍ သင်

၏အသက် ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ ကြ၏။
³¹အကယ် စင်စစ် သား ဘွား သော မိန်းမ ညည်းသံ ၊ သား ဦးဘွား သော မိန်းမ၏ ဝေဒနာခံ ရာ အသံ ကဲ့သို့ ၊ ဇီအုန် သတို့သမီး အော်ဟစ်သံကို ငါ ကြား ရ၏။ ထိုသတို့သမီးက၊ အကျွန်ုပ် သည် အမင်္ဂလာ ရှိပါ၏။ လူသတ် များ ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်စိတ်ပျက် ပါ၏ဟု မိမိ လက် ဝါးကို ဖြန့်၍ ငိုကြွေး လျက်နေ၏။

5 ယေရုရှလင် မြို့ကို အပြစ် မှ ငါ လွတ်မည် အကြောင်း၊ တရား သဖြင့် ကျင့် သော မြို့သား၊ သစ္စာ စောင့် သော မြို့သား တစုံ တ ယောက် မျှ ရှိ လျှင် ၊ ထိုသူ ကို တွေ့ အံ့ သော ငှါ ၊ မြို့လမ်း တို့၌ တောင်မြောက်ပြေး ၍၊ ကျယ် သော အရပ်တို့၌ ရှာဖွေ ကြည့်ရှု ကြ လော့။
²သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည် ဟု ဆို သော်လည်း ၊ အကယ်စင်စစ် မဟုတ် မ မှန် ကျိန်ဆို တတ် ကြ၏။
³အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ တရား ကို ထောက်ရှု တော် မူ သည် မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော်သည် ဒဏ်ခတ် တော် မူ သော်လည်း သူ တို့သည် ညှိုးငယ် သော စိတ်မ ရှိကြပါ။ ဖျက်ဆီး တော် မူ သော်လည်း သူ တို့သည် ဆုံးမ ခြင်း ကို ငြင်းပယ် ကြ ပါ ပြီ။ မိမိ တို့ မျက်နှာ ကို ကျောက် ထက် သာ၍မာ စေကြပါပြီ။ ငါ တို့သည် ပြန် ၍ မ လာ ဟု ငြင်းဆန် လျက် နေ ကြ ပါ ပြီ။
⁴ငါ က လည်း ၊ အကယ်စင်စစ် ဤ သူ တို့သည် ဆင်းရဲ သား ဖြစ် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော်ကို၎င်း၊ မိမိ တို့ ဘုရား သခင်စီရင် တော် မူ ရာ ကို၎င်း မ သိ သောကြောင့် မိုက် ကြ၏။
⁵လူကြီး များ ထံသို့ ငါ သွား ၍ ပြော မည်။ သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ တရား တော် ကို၎င်း၊ မိမိ တို့ ဘုရား သခင် စီရင် တော် မူ ရာ ကို၎င်း သိ ကြ၏ဟုဆိုသော်လည်း ၊ သူ တို့ သည် ထမ်းဘိုး တော်ကိုချိုး ၍၊ အ နှောင် အဖွဲ့တော်တို့ကို ဖြတ် ကြပြီ။
⁶ထိုကြောင့်၊ တော မှ လာသော ခြင်္သေ့ သည် သူ တို့ ကို သတ် လိမ့်မည်။ ညဦးယံ၌ လည်တတ်သော တောခွေး သည် သူ တို့ကို ကိုက်စား လိမ့်မည်။ ကျားသစ် သည် သူ တို့မြို့ကို စောင့် ၍၊ မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွား သော သူ အပေါင်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ် လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား ၊ သူ တို့ပြစ်မှား သော အပြစ် များ ၍၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ဖောက်ပြန် ကြ ပြီ။
⁷ထို သို့သော အပြစ် မှ သင့် ကို အဘယ် သို့ ငါ လွတ် နိုင် သနည်း။ သင် ၏ သားသမီး တို့သည် ငါ့ ကို စွန့် ၍ ၊ ဘုရား မ ဟုတ်သောသူတို့ ကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆို ကြပြီ။ ငါသည် ဝ စွာ ကျွေးသော အခါ သူ တို့သည် ပြည်တန်ဆာ အိမ် ၌ စည်းဝေး ၍ မှားယွင်း ကြပြီ။
⁸ဝ စွာစား ရသောမြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်းမယား တို့ ကို တပ် သောစိတ်နှင့် ဟီ ကြပြီ။
⁹ထို သို့သော အပြစ်တို့ကို ငါသည် မ စစ်ကြော ဘဲ နေရမည်လော။ ထို သို့သော အမျိုး ကို ဒဏ် ပေး၍၊ ငါ့ စိတ် ချင်ရဲမ ပြေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ၏။
¹⁰မြို့ရိုး ပေါ်သို့ တက် ၍ ဖျက်ဆီး ကြလော့။ ပျက်စီး ခြင်းကို မ စဲ စေကြနှင့်။ ခြေ လက်တို့ကို ပယ်ရှင်း ကြလော့။ ထာဝရဘုရား

ဆိုင်တော်မ မူ။¹¹ ကုသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုး တို့သည် ငါ့ ထံ၌ ခံဘူးသော သစ္စာ ကိုဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ၏။¹² သူတို့က ထာဝရဘုရား မ ရှိ။ ငါ တို့အပေါ်၌ ဘေးဥပဒ် မ ရောက် ရ။ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးကို ငါတို့သည် မ တွေ့ရကြ။¹³ ပ ရောဖက် တို့သည် လေ သက်သက် ဖြစ် ကြ၏။ သူ တို့၌ နှုတ်ကပတ် တော် မ ရှိ။ သူ တို့ဟောပြော သည် အတိုင်း သူ တို့ခံ ရ လိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား ကို ငြင်းပယ် လျက် ဆို တတ်ကြ၏။¹⁴ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သူ တို့သည် ထိုသို့ဆို သောကြောင့် ၊ ငါ့ စကား ကို သင် နားနုတ် ၌ မီး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဤ လူမျိုး ကိုထင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ငါ ဖြစ် စေ၍ သူ တို့ကို မီးလောင် ရလိမ့်မည်။¹⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ အို ကုသရေလ အမျိုး ၊ သင့်ကို တိုက်စေဘို့လူတမျိုး ကို ဝေး သော အရပ်က ငါ ဆောင် ခဲ့မည်။ အားကြီး သောအမျိုး ၊ ရှေး ကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး ၊ သူ တို့စကား ကို သင်မ သိ နား မ လည်သော အမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁶ သူ တို့ မြှားတောင့် သည် ဖွင့် ထားသော သင်္ချိုင်း တွင်းဖြစ်၏။ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ခွန်အား ကြီးသော သူ ဖြစ် ကြ၏။¹⁷ ထို သူ တို့သည် သင် နားအသီးအနှံ နှင့် သင် နားမုန့် ကို စား ကြ လိမ့်မည်။ သင် နားသား သမီး တို့ကိုလည်း စား ကြ လိမ့်မည်။ သင် နားသိုး နွား တို့ကိုလည်း စား ကြ လိမ့်မည်။ သင် နားစပျစ် နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်း ပင်တို့ကိုလည်း စား ကြ လိမ့်မည်။ သင် ခိုလှုံ ၍ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ တို့ကိုလည်း တိုက် ၍ လုပ်ကြံ ကြလိမ့်မည်။¹⁸ သို့ရာတွင် ၊ ထို ကာလ ၌ ငါသည် သင် နားအမှုကို မ ဆုံးဖြတ် သေးဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ သူတို့ကလည်း ၊ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည်၊ ငါ တို့၌ ဤ အမှု အလုံးစုံ တို့ကို အဘယ်ကြောင့် စီရင် တော်မူသနည်းဟုမေး ကြသောအခါ ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုစွန့်ပစ် ၍ ၊ ကိုယ် ပိုင်သော ပြည် ၌ တကျွန်း တနိုင်ငံ ဘုရား တို့၏ အမှု ကို ဆောင်ရွက် သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် မ ပိုင် သော ပြည် ၌ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့၏ အမှုကိုဆောင်ရွက် ရကြ လိမ့်မည်ဟု၊ သင်သည်သူ တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်။²⁰ ယာကုပ် အမျိုး နေရာ ယုဒ ပြည်၌ ဟော ပြောကြွေးကြော် ရမည်မှာ၊²¹ အို မျက်စိ ရှိ လျက် နှင့် မ မြင် ၊ နား ရှိလျက် နှင့် မ ကြား ၊ ဉာဏ် မဲ့ သော လူမိုက် တို့၊ နားထောင် ကြလော့။²² ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ပင်လယ် မ လွန် နိုင်အောင် ဆီးတား ဘို့ရာ သဲ ကိုထာဝရ အပိုင်း အခြားခန့် ထားသော ငါ့ ကို သင်တို့သည် မ ကြောက် ကြ သလော။ ငါ ၏ရှေ့ တော်၌ မ တုန်လှုပ် ကြ သလော။ ပင်လယ် လှိုင်း တံပိုး တို့သည် ထ ၍ မ နိုင် ၊ ဟုန်း ၍မကျော် မ လွန်နိုင်သော်လည်း၊²³ ဤ လူ မျိုးသည် ပြစ်မှားပုန်ကန် သော သဘော ရှိ ၍ ၊ အစဉ်ပုန်ကန် တတ်ကြ၏။²⁴ အချိန်တန်မှ အရင်မိုဃ်း နှင့် နောက်မိုဃ်း ကို ရှာ စေ၍၊ အသီးအနှံ သိမ်းမြဲ သိမ်းရာ ကာလ ကို ငါ တို့အဘို့ သို့ ထား တော်မူသောငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ယခု ကြောက်

ကြကုန်အံ့ဟု၊ သူ တို့သည် စိတ် နှလုံးထဲ ၌မဆိုတတ်ကြ။²⁵ သင် တို့ဒုစရိုက် သည် ထို သို့သော အရာတို့ကို လွှဲ ၍၊ သင် တို့အပြစ် သည် သင် တို့၏ မင်္ဂလာ ကို ဆီးတား လေပြီ။²⁶ ဝပ် လျက်နေသော မုဆိုး ကဲ့သို့ ချောင်းမြောင်း သော လူဆိုး တို့သည် ငါ ၏လူ တို့တွင် ရှိ ကြ၏။ လူ တို့ကို ထောင် ခြင်း ငါ့ ထောင်ချောက် ကို ထား ကြ ပြီ။²⁷ ငှက် ထောင် အိမ်သည် ငှက် တို့နှင့် ပြည့် သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့ အိမ် သည် လှည့်စားခြင်းပရိယာယ် နှင့်ပြည့် ၏။ ထိုသို့သူတို့သည် အားတိုးပွား ၍ ရတတ် ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။²⁸ ဝ လျက်၊ မျက်နှာ ပြောင် လျက် ရှိ ကြ၏။ ဆိုး သော သူ တို့ ထက် သာ၍ဆိုး ကြ၏။ တရားသဖြင့် မစီရင် ကြ။ မိဘ မ ရှိ သော သူငယ်၏အမှု ကို စောင့် ၍ အနိုင် မ ပေးကြ။ ဆင်းရဲ သော သူဘက်၌ တရား သဖြင့် မ စီရင် ကြ။²⁹ ထို သို့သော အပြစ်တို့ကို ငါသည် မ စစ်ကြော ဘဲ နေရမည် လော။ ထို သို့သော အမျိုး ကို ဒဏ် ပေး၍၊ ငါ စိတ် ချင်ရဲမ ပြေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ၏။³⁰ အံ့ဩ ရွံရှာ ဘွယ် သော အမှု ကို ပြည် တော်၌ ပြု ကြ၏။³¹ ပ ရောဖက် တို့သည် မဟုတ် မမှန်ဟော ပြောကြ ၏။ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝန်ခံ၍ အစိုးရ ကြ၏။ ထို သို့သော အမှု ကို ငါ ၏လူ တို့သည် နှစ်သက် ကြ၏။ ထို အမှု ဆုံး သောအခါ သင်တို့သည် အဘယ် သို့ပြု ကြ လိမ့်မည်နည်း။

6 အိုဗ် ဟာမိန် အမျိုးသား တို့၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲက ထွက်၍ ၊ လွတ် အောင် ပြေး ကြ လော့။ တေ ကော ရွာ၌ တံပိုး မှုတ် ကြ လော့။ ဗေ သ ကု ကရင် ရွာ၌ မီး ရှူး ကို မြောက် ၍ ပြု ကြ လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ဘေးဥပဒ် တည်းဟူသောကြီး စွာသော ပျက်စီး ခြင်းအကြောင်းအရာသည် မြောက် မျက်နှာက ပေါ်လာ၏။² အဆင်းလှ ၍ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော သူတည်းဟူသော ဇိအုန် သတို့သမီး ကို ငါ ဖျက်ဆီး မည်။³ သိုးထိန်း တို့သည် သိုး စု များပါ လျက် သူ ထံသို့ လာ ၍၊ သူ့တဘက်ပတ်လည် ၌ တဲ ဆောက် ၍၊ အသီးအသီး မိမိ တို့နေရာ မှာ ကျက်စား ကြ လိမ့်မည်။⁴ သူ ကို စစ်တိုက် ခြင်း ငါ ပြင် ကြလော့။ ထ ကြ။ မွန်းတည့် အချိန်၌ တက် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ တို့၌ ခက် လှ ၏။ မွန်းလွဲ ပြီ။ မိုဃ်းချုပ် လေပြီ။⁵ ထ ကြ။ ညဉ့် အခါ တက် သွား၍၊ သူ ၏ ဘုံ ဗိမာန် တို့ကို ဖျက်ဆီး ကြကုန်အံ့ ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။⁶ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သစ်ပင် တို့ကို ခုတ် လှဲ ကြ လော့။ ယေ ရုရှ လင် မြို့တဘက် ၌ မြေရိုး ကို ဖို့ ကြ လော့။ ဤ မြို့ သည် ဆုံးမ စရာ ကောင်းသော မြို့ဖြစ်၏။ မြို့ ထဲ ၌ ညဉ့်ဆဲ ခြင်း သက်သက် ရှိ၏။⁷ စမ်းရေပေါက်ဝမှ ရေ သည် စီး ထွက်သကဲ့သို့ ၊ ထိုမြို့သည် ဒုစရိုက် ကို ထွက် စေတတ်၏။ မြို့ ထဲ ၌လူယူ ဖျက်ဆီး ခြင်းအသံ ကို ကြား ရ၏။ အနာ များနှင့် ဒဏ်ချက် ရာ များကို အစဉ် ငါ မြင် ရ၏။⁸ အို ယေ ရုရှ လင် မြို့ ဆုံးမ ခြင်း ကို ခံ လော့။ သို့မဟုတ် ၊ သင့် ကို ငါ ရွံရှာ မည်။ သင့် ကို ပယ်ရှင်း၍ လူ ဆိတ်ညံ ရာ အရပ်

ဖြစ် စေမည်။⁹ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ။ စပျစ်နွယ် ပင်၌ အကျန်အကြွင်းကို လိုက်၍ ဆွတ်သကဲ့သို့ ။ ထိုသူတို့သည် ကုသရေလ ၌ ကျန်ကြွင်း သော အရာကို လိုက်၍ အကုန်အစင်ဆွတ် ကြ လိမ့်မည်။ စပျစ်သီး ဆွတ် သော သူကဲ့သို့ ။ သင် ၏လက် ကို ခြင်းတောင်းထဲသို့ တဖန်သွင်း ဦးလော့။¹⁰ သူတို့သည် နားထောင် မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သူ ကို ငါပြော ၍ သတိပေး ရမည်နည်း။ သူ တို့နား သည် အရေဖျား လှီး ခြင်း မခံသော နားဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နား မ ထောင်နိုင် ကြ။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် သူ တို့ကဲ့ရဲ့ စရာဖြစ်၏။ ထိုနှုတ်ကပတ် တော် ကို မ နှစ်သက် ကြ။¹¹ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်နှင့် ပြည့်ဝ ၏။ အောင့် ၍မ နေနိုင်။ လမ်း ၌ ရှိသော သူငယ် များနှင့် စုဝေး သောလူပျို များအပေါ်သို့ အမျက် တော်ကို ငါ သွန်းလောင်း မည်။ လင် မယား အစုံ ကို၎င်း၊ အသက် ကြီးသောသူ နှင့် အို လွန်းသောသူကို၎င်း သိမ်း သွားမည်။¹² သူ တို့အိမ် နှင့်တကွ လယ်ယာ ၊ မိန်းမ တို့သည် သူတပါး လက်သို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သူ ပြည်သား တို့ကို ငါ ဒဏ်ခတ် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹³ အငယ်ဆုံး သောသူမှစ၍ အကြီးဆုံး သော သူအပေါင်း တို့သည် မတရား သော စီးပွားကိုရှာကြ၏။ ပရောဖက် မှစ၍ ယစ်ပရောဟိတ် ရှိသမျှ တို့သည် မုသာ ကို သုံးကြ၏။¹⁴ ချမ်းသာ မ ရှိသောအခါ ချမ်းသာ ၊ ချမ်းသာ ဟု ပြော ဆိုလျက်၊ ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီးအနာ ကို ပေါ့ လျော့ စွာ ကု ကြ၏။¹⁵ သူတို့သည် ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှုကိုပြု ပြီးမှ ရှက် ကြသလော။ အလျှင်း မ ရှက် ကြ။ မျက်နှာ မ ပျက် တတ် ကြ။ ထို့ကြောင့်၊ တယောက်နောက်တယောက်လဲ ကြ လိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြော သောအခါ နိမ့်ချ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ လမ်း နား မှာ ရပ် ၍ ကြည့်ရှု ကြလော့။ ရှေး လမ်း ဟောင်း တို့ကို ရှာဖွေ လျက်၊ ကောင်း သော လမ်း သည် အ ဘယ် မှာ ရှိ သနည်း ဟု မေးမြန်း ၍၊ ထို လမ်း သို့ လိုက် ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ စိတ် နှလုံး သက်သာ ကြ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၊ ငါတို့သည် မ လိုက် ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။¹⁷ ငါကလည်း၊ တံပိုး မှုတ်သံ ကို နားထောင် ကြလော့ ဟုဆိုလျက်၊ သင် တို့အပေါ် ၌ ကင်းစောင့် တို့ကို ခန့် ထားသောအခါ ၊ ငါတို့သည် နား မ ထောင်ဟု ပြန်ပြော ကြ ၏။¹⁸ သို့ဖြစ်၍၊ အိုတပါးအမျိုးသား တို့၊ နားထောင် ကြလော့ ။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ရှိနေသောပရိသတ် တို့၊ သိမှတ် ကြလော့။¹⁹ အိုမြေကြီး သားတို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ဤ လူမျိုး သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်၊ ငါ့ တရား ကိုလည်း ငြင်းပယ် သောကြောင့်၊ သူ တို့အလို အလျောက်ကြံစည် ခြင်းအကျိုး အပြစ် တည်း ဟူသော၊ ကြီး စွာ သော ဘေးဥပဒ် ကို၊ သူ တို့ အပေါ် သို့ ငါ သက်ရောက် စေမည်။²⁰ ရှေ့ဘာ ပြည်မှ လောဗန် ကို၎င်း၊ ဝေး သော ပြည် မှ မွေး သောကြံ ကို၎င်း ၊ အဘယ် ကြောင့်ငါ့ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့

သနည်း။ သင် တို့မီးရှို့ရာ ယစ်တို့ကို ငါ အလို မ ရှိ။ ပူဇော်သောယစ် အမျိုးမျိုးကို ငါမ နှစ်သက် ။²¹ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ထိမိ ၍ လဲ စရာတို့ကို ဤ လူမျိုး ရှေး မှာ ငါ ထား မည်။ အဘ နှင့် သား တို့သည် ထိမိ၍ လဲ ကြ လိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်း နှင့် အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် အတူ ပျက်စီး ကြလိမ့်မည်။²² ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ လူမျိုး တမျိုးသည် မြောက် မျက်နှာ မှ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကြီး စွာသော လူမျိုး ကိုမြေကြီး စွန်းမှ ငါနှိုးဆော် မည်။²³ လေး နှင့် လှံ တို့ကို လက်စွဲ ကြ၏။ ကြမ်းကြုတ် သော အမျိုး ဖြစ်၍ ၊ သနား ခြင်း ကရုဏာ မ ရှိ။ သူ တို့ စကား သံ သည် သမုဒ္ဒရာ မြည်သံကဲ့သို့ ဟုန်း တတ်၏။ အိုဇီအန် သတို့သမီး ၊ စစ်သူရဲ ကဲ့သို့ တပ် ခင်းကျင်း လျက် မြင်း စီး ၍၊ သင် ရှိ ရာ သို့ ချီ လာကြ လိမ့်မည်။²⁴ ထိုသိတင်း ကို ငါတို့သည် ကြား ၍ လက် အားလျော့ ကြ၏။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို၎င်း ၊ သားဘွား သော မိန်းမခံရ သကဲ့သို့ ပြင်းစွာ သော ဝေဒနာ ကို ၎င်း ခံ ရကြ၏။²⁵ တော သို့မ ထွက် ကြနှင့်။ လမ်း မှာ မ သွား ကြနှင့်။ ရန်သူ ၌ ထား ပါ၏။ အရပ် ရပ် ၌ ဘေး ရှိ၏။²⁶ အို ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီး ၊ လျော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် စည်း၍ ပြာ ၌ လူး လဲလော့။ တ ယောက်တည်း သော သား သေသည်ကို ငိုကြွေး သကဲ့သို့၊ ငိုကြွေး၍ ပြင်းစွာ မြည်တမ်း လော့။ လူယူဖျက်ဆီး သောသူသည် ငါ တို့ ကို ချက်ခြင်း တိုက် လိမ့်မည်။²⁷ သင်သည် ငါ ၏ လူမျိုး ကျင့်သော အကျင့် ဓလေ့တို့ကို စစ် ၍ သိ မည်အကြောင်း ၊ စစ်သောသူအရာ၌ ရဲတိုက် ကဲ့သို့သင့် ကို ငါ ခန့် ထား၏။²⁸ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် အလွန်ဖောက်ပြန် သောသူ ၊ ကုန်းတိုက် တတ်သောသူဖြစ် ကြ၏။ ကြေးဝါ နှင့် သံ သက်သက် ၊ ဖျက် တတ်သော အရာသက်သက်ဖြစ်ကြ ၏။²⁹ ဖိုကိုမီး လောင် ပြီ။ ခဲ လည်းကုန် ပြီ။ စစ် သောသူသည် မှုတ် ၍ အကျိုးကိုမရ။ ညံ့ သော အရာကို မ ထုတ် မ ပယ်နိုင်။³⁰ ထိုသူ တို့ကို ပယ် သော ငွေ ဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ ထာဝရဘုရား သည် ပယ် တော်မူ၏။

7 ထာဝရဘုရား ၏ အထံ တော်က နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ၍၊ သင်သည် ဗိမာန် တော် တံခါး ဝဋ် ရပ် လျက် ကြွေးကြော် ရမည့်စကား ဟူမူကား ၊² ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် ခြင်းငှါ ၊ ဤ တံခါး တို့အတွင်းသို့ ဝင် သောယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင် ကြ လော့။³ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် တို့ဘာသာ ဓလေ့နှင့် သင် တို့ အကျင့် များ တို့ကို ပြုပြင် ကြ လော့။ သို့ပြု လျှင် သင် တို့ကို ဤ အရပ် ၌ ငါနေ စေမည်။⁴ ဤသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်ဖြစ်သတည်းဟု မုသာ စကား ကို ပြော သောသူတို့၌ မ မှီဝဲ ကြနှင့်။⁵ သင် တို့ဘာသာ ဓလေ့နှင့် သင် တို့အကျင့် များ တို့ ကို စုံလင်စွာ ပြုပြင် လျှင် ၎င်း ၊ အမှုသည်ချင်း တို့ကို သေချာစွာ

တရား သဖြင့် စီရင် လျှင် ၎င်း ၊ ⁶ညွှန်သည် အာဂန္တု၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမ ကို မ ညှဉ်းဆဲ ၊ အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသက် ကို ဤ အရပ် ၌ မ သတ် ၊ ကိုယ် အကျိုးကို ဖျက် ၍ အခြား တပါး သော ဘုရား တို့ကို မ ချဉ်းကပ် ဘဲ နေလျှင်၎င်း ၊ ⁷သင် တို့ဘိုးဘေး တို့အား ၊ ငါသည် အစဉ် မပြတ် ပေး သော ပြည် တည်း ဟူသော ဤ အရပ် ဌာန၌ သင် တို့ကို ငါ နေ စေ မည်။ ⁸အကျိုး မ ရှိဘဲ မှ သာ စကား ကို ပြောသောသူတို့၌ သင် တို့သည် ခိုလှုံ ကြ၏။ ⁹သင် တို့သည် သူ့စွာကိုခိုး လျက်၊ လူအသက်ကိုသတ် လျက် ၊ သူ့မယား ကိုပြစ်မှား လျက် ၊ မဟုတ် မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆို လျက် ၊ ဗာလ ဘုရားရှေ့ ၌ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့လျက် ၊ ကိုယ်မ သိ ဘူးသော အခြား တပါး သော ဘုရား တို့ နောက် သို့လိုက် လျက်နှင့်၊ ¹⁰ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော ဤ အိမ် တော်၌ ၊ ငါ့ ရှေ့ မှာဝင် ၍ ရပ် လျက်၊ ဤ ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ပြု သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်နှုတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံ ရပါပြီဟု လျှောက် ရ ကြမည် လော။ ¹¹ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော ဤ အိမ် တော်ကို၊ သင် တို့သည် ထား ပြ တွင်း ကဲ့သို့ ထင် ကြ သလော။ ဤ အမှု ကို ငါ့ ကိုယ်တိုင်မြင် ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹²ရှေ့ဦး စွာ ငါ ၏ နာမ ကို ငါတည် စေသောအရပ် ၊ ရှိလော ရှာ၌ ရှိသော ငါ့ အရပ် ဌာနသို့ သွား ၍ ၊ ငါ ၏အမျိုး ကုသရေလ လူတို့၏ အပြစ် ကြောင့် ၊ ထို အရပ် ကို အ ဘယ် သို့ ငါ ပြု ဘူး သည် ကို ကြည့်ရှု ကြလော့။ ¹³ယခု တွင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် တို့သည် ဤ အမှု အလုံးစုံ တို့ကို ပြု သောကြောင့် ၎င်း ၊ ငါသည် စောစော ထ၍ အထပ်ထပ် ပြော သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် နား မ ထောင်၊ ငါခေါ် ၍ သင် တို့သည် မ ထူး သောကြောင့်၎င်း ၊ ¹⁴ရှိ လော ရှာ ကို ငါ ပြု သကဲ့သို့ ၊ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော ၊ သင် တို့ ခိုလှုံ သော ဤ အိမ် တော်၊ သင် တို့နှင့် ဘိုး ဘေး တို့ အား ငါ ပေး သော အရပ် ဌာနကို ငါ ပြု မည်။ ¹⁵သင် တို့ညီအစ်ကို ဖေရိမ် အမျိုးသား ရှိ သမျှ တို့ကို ငါ နှင်ထုတ် သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ကို ငါ ထံ မှ ငါ နှင်ထုတ် မည်။ ¹⁶သင် သည်လည်း ဤ လူမျိုး အဘို့ ပဌနာ မ ပြုနှင့်။ သူ တို့အဘို့ အော်ဟစ် ခြင်း၊ ဆုတောင်း ခြင်း ကို မ ပြု နှင့်။ ငါ့ ကို မ သွေးဆောင် နှင့်။ သင် ၏ စကားကို ငါ နား မ ထောင်။ ¹⁷သူ တို့သည် ယုဒ မြို့ များ၊ ယေရုရှလင် လမ်း များ တို့၌ ပြု ကြ သော အမှုကို မ မြင် သလော။ ¹⁸ငါ့ ကို နှောင့်ရှက် မည်အကြံ နှင့်၊ ကောင်းကင် မိဖုရား အဘို့ မုန့် ပြားတို့ကို လုပ် ၍ ၊ အခြား တပါး သော ဘုရား တို့ရှေ့မှာ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော် သကုကာကိုပြုခြင်း ငါ့ သား တို့သည် ထင်း ခွေ ကြ၏။ အဘ တို့သည် မီး ထည့် ကြ၏။ မိန်းမ တို့သည် မုန့် နယ် ကြ၏။ ¹⁹ထိုသို့ပြု၍ ငါ့ ကိုနှောင့်ရှက်ကြ သလော။ မိမိ တို့ မျက်နှာ ကို ဖျက် မည်အကြောင်း ၊ မိမိ တို့ကိုယ်ကို သာ နှောင့်ရှက် ကြသည်မ ဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ၏။ ²⁰သို့ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ ဤ

အရပ် ၌ ရှိ သော လူ ၊ တိရစ္ဆာန် ၊ သစ်ပင် ၊ မြေ အသီးအနှံ အပေါ် မှာ ငါ သည် ဒေါသ အမျက် မီးကို သွန်းလောင်း ၍၊ ထိုမီးသည် မ ငြိမ်း ဘဲ လောင် လိမ့်မည်။ ²¹ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့မီးရှို့ ရာ ယစ်များကို အခြားသော ယစ် များနှင့် အတူ ထား၍ ၊ အမဲသား ကိုစား ကြလော့။ ²²အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ငါ နှုတ် ဆောင် သောအခါ ၊ မီးရှို့ ရာ ယစ် အစ ရှိသော ယစ် များအတွက် သူ တို့ကို ငါမှာ ထားသည် မ ဟုတ်။ ²³ငါမှာ ထားသောအရာ ဟူမူကား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ ငါသည်သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ဖြစ် မည်။ သင် တို့သည်လည်း ၊ ငါ ၏ လူမျိုး ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့သည် ကိုယ်အကျိုး ကို စောင့်လိုသောငှါ ၊ ငါစီရင်သမျှ သော တရားလမ်း သို့ လိုက် ရကြမည်ဟု မှာ ထား၏။ ²⁴သို့ရာတွင် ၊ သူတို့သည် နား မ ထောင်၊ နား ကို မ လှည့် ဘဲ ဆိုးညစ် သော နှလုံး ခိုင်မာ သည်နှင့် အညီကျင့်ကြံ ပြုမူ ၍ မျက်နှာ မ ပြု ၊ ကျော ခိုင်းလျက် နေကြ၏။ ²⁵သင် တို့အဘ များသည် အဲ ဂု တု တု ပြည် က ထွက် သွား သော နေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ၊ ငါသည် နေ့ တိုင်း စောစော ထ၍ ၊ ငါ ၏ကျွန် ပရောဖက် အပေါင်း တို့ကို သင် တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ် သော်လည်း ၊ ²⁶သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်၊ မ နာ မ ယူဘဲနေ၍ မိမိ တို့ လည်ပင်း ကို ခိုင်မာ စေသဖြင့်၊ အဘ များထက် သာ၍ဆိုးသွမ်း ကြ၏။ ²⁷သင်သည် ဤ စကား အလုံးစုံ ကို သူ တို့အား ပြော သော်လည်း ၊ သူတို့သည် နား မ ထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မ ထူး ကြ။ ²⁸သို့ဖြစ်၍ သင်ကလည်း၊ ဤ လူမျိုး သည် မိမိ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏စကား တော်ကို နား မ ထောင်၊ ဆုံးမ ၍ မ နိုင် သောအမျိုး ဖြစ်၏။ သစ္စာစကား ကိုမပြော၊ သစ္စာ ပျက် သော အမျိုးဖြစ်သည်ဟု သူ တို့အား ပြော ဆိုရမည်။ ²⁹သင် ၏သစ္စာဆံပင် ကိုရိတ် ၍ ပစ် လိုက်လော့။ မြင့် သောအရပ်၌ မြည်တမ်း ခြင်း ကို ပြု လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိလူမျိုးကို ပယ် တော်မူပြီ။ အမျက် တော်သင့်ရောက်သော အမျိုး ကို စွန့်ပစ် တော်မူပြီ။ ³⁰ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ငါ့ ရှေ့ မှာဆိုး သော အမှုကိုပြု ကြပြီ။ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော အိမ် တော်ကို ညစ်ညူး စေခြင်းငှါ ၊ ရွံ ရှာ ဘွယ် သော အရာတို့ကို သွင်း ထားကြပြီ။ ³¹ငါမ မှာ ထား၊ ငါ အလျှင်းအလို မ ရှိသော်လည်း ၊ သူ တို့သား သမီး များကို မီးရှို့ခြင်း ငှါ ဟိနန် သား၏ချိုင့်၌ ရှိသော တောဖက် ကုန်း တို့ကို တည် ကြပြီ။ ³²သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုချိုင့်ကို တော ဖက် ချိုင့်ဟူ၍မ ခေါ် ၊ ဟိနန် သား၏ ချိုင့် ဟူ၍မခေါ်၊ ကွပ်မျက် ရာ ချိုင့် ဟူ၍ခေါ်ရသောအချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။ တောဖက် ၌ မြေ လွတ်မ ရှိသည် တိုင်အောင် သင်္ဂြိုဟ် ကြလိမ့်မည်။ ³³ဤ လူမျိုး အသေ ကောင် တို့သည် မို ဗ်း ကောင်းကင် ငှက် နှင့် တော သားရဲ

စားစရာ ဘို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူ မျှ မ
မောင်း ရ။³⁴ ယုဒ မြို့ များ၊ ယေရုရှလင် လမ်း များတို့၌ ဝမ်းမြောက်
သော အသံ ၊ ရွှင်လန်း သော အသံ ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား အသံ
နှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး အသံ ကို ငါ့စေ့စေ့ မည်။ တပြည် လုံး
သည် လူဆိတ်ညံ ရာအရပ်ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထို ကာလ အခါ ယုဒ
ရှင်ဘုရင် တို့၏ အရိုး ၊ မှူးမတ် တို့၏အရိုး ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့၏အရိုး၌
၊ ပရောဖက် တို့၏အရိုး ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့၏ အရိုး များ
ကို သင်္ချိုင်း တွင်း များ အထဲ က ထုတ် ပစ်၍ ၊ ² ထို သူ တို့သည်
ကြည်ညို ရာ၊ အမှုဆောင် ရာ၊ လိုက် သွားရာ၊ ရှာဖွေ ရာ၊ ကိုးကွယ်
ရာ ဖြစ် သော နေ ၊ လ ၊ ကောင်းကင် တန်ဆာ ရှေ့ မှာ လှန် ထား
ကြ လိမ့်မည်။ ထို အရိုး တို့ကို မ စု မ ပုံ၊ မ သင်္ဂြိုဟ် ရ။ မြေ ပေါ်
မှာ မစင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ရ ကြ လိမ့်မည်။ ³ ငါ နှင့် လိုက် ရာ အရပ် ရပ်
၌ ကျန် ကြွင်း၍ ဆိုးယုတ် သော ဤ အမျိုးသား တို့သည် အသက်
ကို အလိုမရှိ။ သေ ခြင်းကို အလိုရှိ၍ ရွေးချယ် ရ ကြ လိမ့်မည်ဟု၊
ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ⁴ တ ဖန်
သင်သည် သူတို့အား ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရ
မည်မှာ၊ လဲ သောသူသည် နောက်တဖန် မ ထ ရသလော။ လွဲသွား
သောသူသည် နောက် တဖန်ပြန်၍ မ လာ ရသလော။ ⁵ ဤလူမျိုး
တည်း ဟူသော ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည် ထာဝရ ဖောက်ပြန်
ခြင်း အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဖောက်ပြန် ကြ သနည်း။ မှ သာ ကို
စွဲလမ်း ကြ၏။ ငါ တို့သည် ပြန် ၍မလာ ဟု ခိုင်မာ စွာ ဆို ကြ၏။
⁶ ငါ စေ့စေ့ နားထောင် သောအခါ ၊ သူ တို့သည် ဖြောင့်မတ် စွာ မ
ပြော ကြ။ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု မိ သနည်းဟု ကိုယ် အပြစ် ကို
မြင်၍ အဘယ်သူ မျှ နောင်တ မရ။ စစ်တိုက် ခြင်း ငှာ မြင်း ပြေး
သကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် လမ်းလွဲ၍ တဟုန်တည်းပြေး
တတ် ကြ၏။ ⁷ မိ ဖမ်း ကောင်းကင် ၌ ကျင်လည် သော တော ငန်း
သော်လည်း ၊ မိမိ အချိန် ကို သိ တတ်၏။ ဥချိုး ၊ တီတီတွတ် ၊ ဇရက်
သော်လည်း ၊ မိမိ ပြန်လာ ချိန် ကို မှတ် တတ်၏။ ငါ ၏လူ မူကား ၊
ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူခြင်း ကို နား မ လည်တတ်။ ⁸ ငါ တို့သည်
ပညာရှိ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား ၏ တရား သည် ငါ တို့၌ ရှိ၏ဟု သင်
တို့သည် အဘယ်သို့ ဆို ရ လိမ့်မည် နည်း။ အကယ်စင်စစ် စာရေး
တို့၏ မုသာ မှင်တံ သည် မုသာ တရားကို လုပ် လေပြီ။ ⁹ ပညာရှိ
တို့သည် အရှက် ကွဲကြ၏။ ထိတ်လန့် ၍ ကျောကွင်း ထဲသို့ ဝင်ကြ
ပြီ။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို ပယ် ကြပြီ။ သူ တို့၌
ပညာ မည် မျှ ရှိ သနည်း။ ¹⁰ ထို အကြောင်း ကြောင့်၊ သူ တို့မယား
များ ကို သူ တ ပါး တို့၌ ငါ အပ် မည်။ သူ တို့ လယ်ယာ များ ကို
သူ တ ပါး တို့ အား အပိုင် ပေး မည်။ အငယ် ဆုံး သော သူ မှ စ၍
အကြီး ဆုံး သော သူ အပေါင်း တို့သည် မ တရား သော စီးပွား ကို
ရှာ ကြ၏။ ပရောဖက် မှ စ၍ ယဇ် ပုရောဟိတ်ရှိသမျှ တို့သည် မ

သာ ကို သုံး ကြ၏။ ¹¹ ချမ်းသာ မရှိ သောအခါ ချမ်းသာ ၊ ချမ်းသာ
ဟု ပြော ဆို လျက်၊ ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီး အနာ ကို ပေါ့လျော့
စွာ ကု ကြ၏။ ¹² သူ တို့သည် ရွံ ရာ ဘွယ် သော အမှု ကို ပြု ပြီး မှ
ရှက် ကြ သလော။ အလျှင်းမ ရှက် ကြ။ မျက်နှာ မပျက်တတ်ကြ။
ထို ကြောင့်၊ တ ယောက် နောက် တ ယောက် လဲ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ
စစ်ကြော သောအခါ နှိမ့်ချ ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့် တော်မူ၏။ ¹³ သူ တို့ကို ငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး မည်။ စပျစ်နွယ် ပင်
၌ စပျစ်သီး မ ရှိရ။ သဘော သဖန်းပင်၌ သဘောသဖန်းသီး မ ရှိရ။
အရွက် လည်း ညှိုးနွမ်း ရမည်အကြောင်း၊ လွှမ်းမိုး သောသူ တို့ကို
ငါစေလွှတ် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁴ ငါ တို့သည် အ
ဘယ် ကြောင့် ထိုင် လျက်နေကြ သနည်း။ စုဝေး ကြကုန်အံ့၊ ခိုင်ခံ့
သော မြို့ များ အထဲ သို့ ဝင် ၍ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြကုန်အံ့။ ငါ
တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ငါ တို့၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာနေစေ၍ ၊ ဆေး
ခါး နှင့် ရောသော ရေ ကိုတိုက် တော်မူ၏။ ¹⁵ ငါတို့သည် ချမ်းသာ ကို
မြော်လင့် သော်လည်း ၊ ကောင်း သောအရာ မ ပေါ်လာ။ သက်သာ
ချိန် ကို မြော်လင့်သော်လည်း ၊ ဘေး သက်သက်ဖြစ်၏။ ¹⁶ သူ မြင်း
နှာခေါင်း ရှု သံ ကို ဒန် ပြည်က ကြား ရ၏။ သူ မြင်း ရဲ ဟီ သံ ကို
ကြား၍ တပြည် လုံး တုန်လှုပ် လေ၏။ သူတို့သည် ရောက် လာ၍
၊ ပြည် နှင့် တကွပြည် ၌ရှိသမျှ ကိုငင်း ၊ မြို့ နှင့် တကွမြို့သား တို့
ကိုငင်းစား ၍မျိုကြ၏။ ¹⁷ ကြည့်ရှု လော့။ မန်း မှုတ်၍ မ နိုင်သော
မြွေ ၊ ဆိုးသောမြွေ များကို သင် တို့ရှိ ရာသို့ ငါ စေလွှတ် သဖြင့် ၊
သင် တို့ကို ကိုက် ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ၏။
¹⁸ ငါ ဝမ်းနည်း ခြင်း ပျောက် မည်အကြောင်း အဘယ်သို့ နည်း။ ငါ
သည် စိတ် ပျက် လျက်နေရ၏။ ¹⁹ ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီး အော်ဟစ်
သံ ကို ဝေး သော ပြည်က ကြားရ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဇီအုန်
မြို့၌ ရှိ တော် မ မူ သလော ။ မိမိ ရှင် ဘုရင်သည် မြို့ ထဲ၌ရှိ တော်
မ မူ သလော။ တ ကျွန်း တ နိုင်ငံ နှင့် ဆိုင် သော အချည်းနီး အရာ
၊ ရုပ်တုဆင်းတု အားဖြင့် သူ တို့သည် ငါ့ အမျက် ကို နှိုးဆော် ခြင်း
ငှာ အဘယ်ကြောင့် ပြု ကြ သနည်း။ ²⁰ အသီးအနှံ သိမ်း ရာ ကာလ
လွန် ပြီ။ နွေ ကာလ ကုန် ပြီ။ ငါ တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ မ
ရောက်ကြ။ ²¹ ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီး သည် နာ သောကြောင့် ၊ ငါ
လည်း နာ ရ၏။ ကြမ်းတမ်း သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ မိန်းမော
တွေ ဝေ လျက် နေ ရ၏။ ²² ကို လဒ် ပြည်၌ ဗာ လ ဇံ ပင် အစေး မ
ရှိ သလော။ ထို ပြည်၌ ဆေးသမား မ ရှိ သလော။ ရှိ လျက်ပင် ငါ
၏လူမျိုး သတို့သမီး သည် အဘယ်ကြောင့် အနာ မှ မ ထမြောက်
သနည်း။

၉ ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီး နှင့်ဆိုင်သော အသေ ကောင်များအတွက်၊
ငါ သည် နေ့ ည၌ မပြတ် ငို ရ မည် အကြောင်း၊ ငါ့ ဦးခေါင်း သည်
ရေ သက်သက်၊ ငါ့ မျက်စိ တို့ သည် မျက်ရည် ထွက် သော စမ်း

ဖြစ်ပါစေသော။² ငါသည် ငါ၏ လူမျိုးကို စွန့်၍ ထွက်သွားနိုင်အောင် တော၌ တဲစားခန်းရှိပါစေသော။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ ၊ သစ္စာပျက်သော အစည်းအဝေးဖြစ်ကြ၏။³ သူတို့သည် မိမိတို့လျှာတည်းဟူသောလေးကို မုသာနှင့် တင်ကြ၏။ သစ္စာတရားကို အမှီမပြုဘဲ မြေကြီးပေါ်မှာ လူကြီးဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်ဆိုသော အမှုအပေါ်မှာ ဆိုးသော အမှုကို ထပ်၍ပြုကြ၏။ ငါ့ကိုလည်း မသိမမှတ်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁴ လူတိုင်းမိမိအပေါင်းအဘော်ကို သတိပြုလော့။ မိမိညီအစ်ကိုကို မယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတိုင်း မိမိညီအစ်ကိုအရာကို ဆက်ဆက်လုယူမည်။ အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် သူ့အသရေကို ဖျက်မြဲဖျက်ကြလိမ့်မည်။⁵ အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် တယောက်ကို တယောက် လှည့်စားကြလိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကို မပြောဘဲ မုသာစကားကို ပြောခြင်းငှါ မိမိတို့လျှာကို သွန်သင်ကြပြီ။ မတရားသော အမှုကို ပြုသောအားဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်ပင်ပန်းစေကြပြီ။⁶ သင်၏ နေရာသည် မုသာအရပ်၌ ရှိ၏။ အရပ်သားတို့သည် မုသာကြောင့် ငါ့ကို မသိလိုဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁷ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါသည် သူတို့ကို အရည်ကျို၍ စုံစမ်းမည်။ သို့မဟုတ်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။⁸ သူတို့လျှာသည် သေစေတတ်သော မြားဖြစ်၏။ ပရိယာယ်စကားကို ပြောတတ်၏။ အပေါင်းအဘော်ချင်းတို့သည် နှုတ်ဖြင့် လောကဝတ်စကားကို ပြော၍ နှလုံးဖြင့် ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။⁹ ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါမစစ်ကြောဘဲ နေရမည်လော။ ထိုသို့သော အမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့စိတ်ချင်ရုံ မပြောဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ တောင်များ၊ လွင်ပြင်များတို့အတွက် ငါသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုအရပ်တို့၌ မီးလောင်သောကြောင့် ၊ လူသည်မရောက် မသွားရ။ သိုးနွားမြည်သံကို မကြားရ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် သားရဲတို့သည် ထွက်ပြေးရကြပြီ။¹¹ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေးနေရာတွင်းဖြစ်စေမည်။ ယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလည်း ၊ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။¹² ဤအမှုကို နားလည်နိုင်သော ပညာရှိကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကိုခံ၍၊ ဤအမှု၏အကြောင်းကို ပြောနိုင်သောသူကား၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်သူမျှ ရှောက်၍ မသွားနိုင်အောင်၊ တပြည်လုံးသည် တောကဲ့သို့ မီးလောင်၍၊ အဘယ်ကြောင့်ပျက်စီးသနည်း။¹³ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ သူတို့၌ ငါပေးသော တရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲ စွန့်ပစ်၍ ၊¹⁴ မိမိတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းသို့ ၎င်း ၊ မိရိုးဘလားအတိုင်း ဗာလဘုရားတို့နောက်သို့ ၎င်းလိုက်ကြသောကြောင့်

၊¹⁵ ကုသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သူတို့ကို ဒေါနနှင့် ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးနှင့် ရောသော ရေကို တိုက်မည်။¹⁶ သူတို့မသိဘိုးဘေးမသိဘူးသော လူမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားစေမည်။ ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမှီ တိုင်အောင်၊ သူတို့နောက်သို့ ထားဘေးကို စေလွှတ်မည်။¹⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ဆင်ခြင်ကြလော့၊ ငိုခြင်းသည် မတို့ကိုခေါ်၍ လာကြစေ။ လိမ္မာသော မိန်းမတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်၍ လာကြစေ။¹⁸ ငါတို့သည် မျက်ရည်ကျ၍ ၊ မျက်ခမ်းထဲက တွေ့တွေ့စီးထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အလျင်အမြန်ပြု၍ ၊ ငါတို့အတွက် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြစေ။¹⁹ နားထောင်ကြ။ ဇီအုန်မြို့၌ ကြားရသော ငိုကြွေးသံဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အဘယ်မျှလောက်လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရသည်တကား။ သူတပါးတို့သည် ငါတို့နေရာများကို ဖြိုချသောကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြည်ကို စွန့်၍ အလွန်မိန်းမောတွေဝေကြသည်တကား။²⁰ အိုမိန်းမတို့ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်၍ ၊ နှုတ်တော်ထွက်ကို နာယူကြလော့။ သင်တို့၏ သမီးတို့အား ငိုကြွေးခြင်းကို ၎င်း ၊ အသီးအသီးအပေါင်းအဘော်တို့အား မြည်တမ်းခြင်းကို ၎င်းသွန်သင်ကြလော့။²¹ သေမင်းသည် ငါတို့ပြတင်းပေါက်သို့ တက်၍၊ ငါတို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့် ၊ သူငယ်များကို လမ်းမှ ပယ်ရှင်း၍ ၊ လူပျိုများကို ပွဲသဘင်ထဲက ဖျက်ဆီးလေပြီ။²² ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ လူသေကောင်တို့သည် လယ်ပြင်၌ နောက်ချေးကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သိမ်းသူမရှိ၊ ရိတ်သောသူနောက်မှာ ကျန်ရစ်သောကောက်လှိုင်းကဲ့သို့ ၎င်း ကျနေကြလိမ့်မည်ဟု ကြားပြောလော့။²³ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ပညာရှိသောသူသည် မိမိပညာ၌ မဝါကြွားစေနှင့်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အား၌ မဝါကြွားစေနှင့်။ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် မိမိဥစ္စာ၌ မဝါကြွားစေနှင့်။²⁴ ဝါကြွားသောသူ မည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း တည်းဟူသော၊ ငါ့သဘောကို သိနားလည်ခြင်း၌သာ ဝါကြွားစေ။ ငါသည် ထိုအရာတို့၌ မွေ့လျော်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူ၊²⁶ အဲဂုတ္တုလူ၊ ယုဒလူ၊ ဧဒုံလူ၊ အမုမုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား၊ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သော လူမျိုး၊ တော၌ နေသောသူအပေါင်းတို့ကို ငါဆုံးမရသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ကုသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်လည်း ၊ စိတ်နှလုံးအားဖြင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။

10အို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့အား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကား ကို နားထောင် ကြလော့။²ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သာသနာပ လူ တို့၏ ဘာသာ ဓလေ့၌ မ ကျင့်လည် ကြ နှင့်။ သာသနာပ လူ တို့ ထိတ်လန့် ကြောက် တတ် သော မိုဗ်း ကောင်းကင်နိမိတ် တို့မှ မ ထိတ်လန့် မကြောက် ကြ နှင့်။³လူ အမျိုးမျိုး ကျင့်သော အကျင့် ဓလေ့ တို့သည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့ သည် တော ၌ သစ်ပင် ကို ခုတ်လှဲ ၍၊ ပုဆိန် နှင့် လုပ်တတ် သော လက်သမား ၏ လက် လုပ် ရာ ဖြစ်သော အရာ ကို၊⁴ရွှေ ငွေ နှင့် လှပစွာ ချယ် လှယ် ပြီး လျှင်၊ မ လှုပ်ရှား စေ ခြင်းငှါ သံချွန် ကို တူ နှင့် ရိုက် ထား ကြ၏။⁵သူ သည် စွန်ပလွဲ ပင် ကဲ့သို့ ခိုင်မာ၍ စကား မ ပြော တတ်။ မိမိ အလိုအလျောက်မ သွား နိုင်သောကြောင့် ၊ ထမ်း ၍သွား ရ၏။ ထို အရာတို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့် ။ အန္တရာယ် ကိုမ ပြုနိုင်။ ကျေးဇူး ကိုလည်း မ ပြုနိုင်။⁶အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် နှင့် အဘယ်သူ မျှမတူ ပါ။ ကိုယ်တော် သည် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။ နာမ တော်သည် လည်း ၊ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ကြီးမြတ် တော်မူ၏။⁷အိုလူ အမျိုး မျိုးတို့၏ ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်သင့်သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူ သည် မ ကြောက် ဘဲ နေရပါ မည်နည်း။ အမျိုးမျိုးသော ပညာရှိ အပေါင်း တို့၌ ၎င်း ၊ ခပ်သိမ်း သော တိုင်း နိုင်ငံတို့၌ ၎င်း ကိုယ်တော် နှင့် တူသောသူတစ်ယောက်မျှ မ ရှိပါ။⁸သူတို့သည် တလုံးတဝ တည်းတိရစ္ဆာန်သဘောနှင့် မိုက် သော သဘောရှိကြ၏။ သစ်သား သော်လည်းမိုက်သောအယူကို ဆုံးမ တတ်၏။⁹ထု လုပ်တတ်သော သူ၊ သွန်း တတ်သော သူ၏ လက် လုပ် ရာ ငွေ ပြား ကို တာ ရှု မြို့ မှ ၎င်း ၊ ရွှေ ကို လည်း ဥ ဖတ် မြို့မှ ၎င်း ဆောင် ခဲ့ တတ်၏။ ပြာ သော အထည်၊ မောင်း သော အထည် နှင့် ခြုံတတ်၏။ လိမ္မာ သော သူ လုပ် ရာသက်သက် ဖြစ်သတည်း။¹⁰ထာဝရဘုရား မူကား ၊ မှန် သောဘုရား ၊ အသက်ရှင် သောဘုရား ၊ နိစ္စ ထာဝရဘုရင် ဖြစ်တော် မူ၏။ အမျက် တော်ထွက်လျှင် မြေကြီး တုန်လှုပ် ရ၏။ လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် အမျက် တော် ကို မ ခံ နိုင် ကြ။¹¹သာသနာပ လူ တို့ အား ပြော ရသော စကား ဟူ မူကား၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို မ ဖန်ဆင်း သော ဘုရား တို့သည် ဤ ကောင်းကင် အောက် ၊ ဤ မြေကြီး ပြင်မှ ကွယ်ပျောက် ကြ လိမ့်မည်။¹²ထာဝရဘုရား သည် တန်ခိုး တော်အားဖြင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။ ပညာ တော် အားဖြင့် လောကဓါတ် ကို တည် တော်မူပြီ။ ဉာဏ် တော်အားဖြင့် မို ဗ်းကောင်းကင် ကို ကြက် တော်မူပြီ။¹³အသံ တော်ကို လွှတ် တော် မူသောအခါ ၊ မိုဗ်းရေ အသံ ဗလံဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီး စွန်း မှ မို ဗ်းတိမ် ကို တက် စေတော်မူ၏။ မိုဗ်း ရွာသည်နှင့် လျှပ်စစ် ပြက် စေ တော် မူ ၏။ လေ ကို လည်း ၊ ဘဏ္ဍာ တော်တိုက် ထဲက ထုတ် တော်မူ ၏။¹⁴လူမည်သည်ကား၊ မိမိဉာဏ်အားဖြင့်တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရုပ်တု ကို သွန်း သောသူတိုင်း မိမိလုပ်သော ရုပ်တုအားဖြင့်

မှောက်မှားလျက် ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သွန်းသောရုပ်တု သည် မှ သာ ဖြစ်၏။ သူ ၌ လည်း ထွက် သက်ဝင် သက် မ ရှိ။¹⁵ထို သို့ သော အရာ တို့သည် အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ် ကြ၏။ လှည့်စား သောအရာလည်းဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြော ခြင်းကိုခံရသည်ကာလ ၌ ကွယ် ပျောက်ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ယာကုပ် အမျိုး၏အဘို့ သည် ထိုသို့ သောအရာ နှင့် တူ တော်မ မူ။ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ကုသရေလ အမျိုးသည် အမွေ ခံတော် မူ ရာ ဖြစ်၏။ နာမ တော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားပေတည်း။¹⁷အိုရဲတိုက် ၌ နေ သောသူ၊ မြေ ပေါ်မှာ ရှိသော သင် ၏ဥစ္စာ ပရိကံများကို စုသိမ်း လော့။¹⁸ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား ၊ ယခုပင် ငါ သည်လောက်လွှဲစာကိုပစ်သကဲ့သို့၊ ပြည် သား များ ကို လောက်လွှဲ ထဲက ပစ် ၍၊ ရန်သူ တို့ လက် သို့ရောက် စေ ခြင်း ငှါ ညှဉ်းဆဲ မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁹ငါ သည် ချိုးဖျက် ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ငါ့ အနာ ပြင်းလှ၏။ သို့ သော်လည်း၊ ငါတွေ့သော ဤ ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ဆက်ဆက် ခံရ မည် ဟု ငါ ဆို ၏။²⁰ငါ့ တဲ လည်းပျက် ၏။ ငါ့ ကြီး ရှိသမျှ တို့လည်း ပြတ် ကြ၏။ ငါ့သား တို့လည်း ငါ့ထံမှထွက် သွား၍ ပျောက် ကြ၏။ နောက် တ ဖန် ငါ့ တဲ ကို ဆောက် ရ သော သူ၊ ငါ့ ကုလားကာ တို့ ကို ဆွဲကာ ရသောသူမ ရှိ။²¹အကြောင်း မူကား၊ သိုးထိန်း တို့သည် တိရစ္ဆာန် သဘော ရှိ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို မ ရှာဖွေ သောကြောင့် အကြံ မမြောက်ရကြ။ သိုးစု အပေါင်း တို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား ရကြ၏။²²အသံ ကို ကြား ရ၏။ အနီး သို့လာ၏။ ယုဒ မြို့ တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍၊ မြေခွေး နေရာ တွင်း ဖြစ် စေခြင်းငှါ ၊ ကြီး သော အသံ ဗလံသည် မြောက် မျက်နှာ က လာ ၏။²³အိုထာဝရဘုရား ၊ လူ သည် မိမိ သွားရာလမ်း ကို အစိုးမ ရ။ သွား စဉ်အခါမိမိ ခြေရာ တို့ ကို မ စီရင် တတ်သည် ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။²⁴အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို ဆုံးမတော်မူလျှင် ၊ အကျိုးနည်း စေခြင်းငှါ အမျက် ထွက်တော်မ မူပါနှင့်။ တရား တော်အတိုင်း သာ ဆုံးမ တော်မူပါ။²⁵ကိုယ်တော် ကိုမ သိ သော တပါးအမျိုးသား တို့ အပေါ် သို့၎င်း ၊ နာမ တော် ကို ပဌနာ မ ပြုသော အမျိုးအနွယ် တို့အပေါ် သို့၎င်း အမျက် တော် ကို သွန်းလောင်း တော်မူပါ။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ယာကုပ် အမျိုး ကို အကုန်အစင်ကိုက်စား ၍ ၊ သူ ၏နေရာ ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ကြပါပြီ။

11ယေရမိ သို့ ရောက် လာသော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ဟူမူကား၊²ဤ ပဋိညာဉ် စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ သင် သည် ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့အား ၊³ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဟောပြော ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊⁴ယနေ့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည် ကို ငါပေး မည်ဟု၊ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး များ၌ ငါကျိန်ဆို သော သစ္စာ ဂတိ ကို စောင့် ရ သော အခွင့် ရှိ စေ ခြင်း ငှါ၊ သင် တို့သည်

ငါ ၏ လူ ဖြစ် ၍ ၊ ငါ သည် လည်း သင် တို့၏ ဘုရား ဖြစ် မည် အကြောင်း ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ၍ ၊ ငါ့မှာ ထား သမျှ အတိုင်း ကျင့် ကြ လော့ ဟု။ ⁵သံ မီးဖို တည်း ဟူသော အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ သင် တို့၏ဘိုးဘေး များကို နှုတ် ဆောင် သောအခါ သူတို့၌ ငါထား သော ပဋိညာဉ် တရားစကား ကို နား မ ထောင်သော သူ သည် ကျိန် တော်မူခြင်းကို ခံစေဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ ငါက၊ အိုထာဝရဘုရား ၊ အာ မင် ဟု လျှောက် ၏။ ⁶ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင်သည် ယုဒ မြို့ များ နှင့် ယေရုရှလင် မြို့လမ်း များတို့၌ ဟစ်ကြော် ရမည် စကား ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤ ပဋိညာဉ် စကား ကို နားထောင် ၍ ကျင့် ကြ လော့။ ⁷အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့ ဟု။ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး များကို အဲ ဂု တု တု ပြည် က ငါ နှုတ် ဆောင်သောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ၊ ငါသည် စောစော ထ၍ အထပ်ထပ် ဆုံးမ သော်လည်း ၊ ⁸သူ တို့သည် နား မ ထောင်၊ နား ကို မ လှည့် ဘဲ ဆိုးညစ် သော မိမိ တို့ စိတ် နှလုံးခိုင်မာ ခြင်းရှိ သည်အတိုင်း၊ တယောက်မျှ မကြွင်း၊ လိုက် သွားကြသောကြောင့် ၊ ငါမှာ ထား၍၊ သူ တို့မ ကျင့် သော ဤ ပဋိညာဉ် စကား အလုံးစုံ တို့ကို၊ သူ တို့အပေါ်၌ ငါသက်ရောက် စေမည်ဟု မိန့် တော်မူ ၏။ ⁹တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည် သင်းဖွဲ့ ကြ၏။ ¹⁰ငါ့ စကား ကို ငြင်းပယ် သော ဘိုးဘေး တို့၏ ဒုစရိုက် များ ကို ပြု အံ့ သော ငါ့ ပြန် သွား ကြ ပြီ။ အခြား တပါး သော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု အံ့ သောငှါ လိုက် သွား ကြ ပြီ။ သူ တို့၏ ဘိုးဘေး များနှင့် ငါဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် တရားကို ကူသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ဖျက် ကြ ပြီ။ ¹¹သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သူ တို့မ လွတ် နိုင် သော ဘေး အန္တရာယ်ကို သူ တို့အပေါ်၌ ငါ သက် ရောက်စေမည်။ သူတို့သည် ငါ့ ကိုအော်ဟစ် သော်လည်း ၊ ငါနား မ ထောင်ဘဲ နေမည်။ ¹²ထိုအခါယုဒ မြို့ သူရွာသားနှင့် ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည် နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ၍၊ ပူဇော် ဘူး သော ဘုရား များထံသို့ သွား၍ အော်ဟစ် သော်လည်း ၊ ဘေး ရောက်ရာကာလ ၌ ထို ဘုရားတို့သည် အလျှင်းချမ်းသာ မ ပေးဘဲ နေကြ လိမ့်မည်။ ¹³အိုယုဒ ပြည်၊ သင် သည်မြို့ များ အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ဘုရား များရှိ ပါသည်တကား။ ယေရုရှလင် မြို့လမ်း များ အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှက်ဘွယ် သော ရုပ်တုအတို့ ယဇ် ပလ္လင်များ၊ ဗာလ ဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်း ရှို့ ရာ ယဇ်ပလ္လင် များ ကို တည် ကြ ပြီ။ ¹⁴သို့ဖြစ်၍သင် သည် ဤ လူမျိုး အတို့ ပဌနာ မ ပြု နှင့်၊ သူ တို့အတို့ အော်ဟစ် ခြင်း၊ ဆုတောင်း ခြင်းကို မ ပြု နှင့်၊ ဘေး ရောက်သည်ကာလ ၊ သူ တို့ အော်ဟစ် သော စကားကို ငါ နား မ ထောင်။ ¹⁵ငါ ချစ် သောအစ်မသည် များ စွာသောသူတို့ နှင့် မတရား သဖြင့် ပေါင်းဘော် ၍ ၊ ဆိုးညစ်စဉ်တွင်၊ ငါ့ အိမ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ သင်သည် သန့်ရှင်း သော အမဲသား ကို မ ပူဇော်ရ။ ဒုစရိုက် ကို ပြုစဉ် တွင်ပင်၊ ဝမ်းမြောက် ပါသည်တကား။

¹⁶စိမ်းလန်း လှပ ၍ ကောင်းသော အသီး ကို သီးသောသံလွင် ပင် ဟု၊ သင့် ကို ထာဝရဘုရား သမုတ် တော်မူ၏။ ကြီး သော အသံ ဗ လံနှင့် ထိုအပင် ကို မီးရှို့ တော်မူ၍ ၊ အခက် အလက်တို့သည် ကျွမ်း လောင်ကြ၏။ ¹⁷ကူသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ဗာလ ဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ငါ့ အမျက် ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ မိမိ တို့အဘို့ မကောင်း သောအမှုကို ပြု သောကြောင့် ၊ သင့် ကို စိုက် တော်မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်၊ သင် ၌ အမှု ရောက် မည် အကြောင်းမိန့် တော်မူပြီ။ ¹⁸ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသောကြောင့် ငါသိ ရ၏။ သူ တို့ ပြုသောအမှု များကို ကိုယ်တော်သည် ပြ တော်မူပြီ။ ¹⁹အသေသတ် ခြင်းငှါ ဆောင်သွား သော သိုး သငယ် ယဉ် ကဲ့သို့ ငါ ဖြစ်၏။ သူတို့ က၊ သူ ၏နာမ ကို ရှင်းရှင်း ပျောက်စေခြင်းငှါ ၊ အသီး အကင်းနှင့် တကွအပင် ကို ရှင်းရှင်းဖျက် ၍၊ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ မှ သူ ကို ပယ် ဖြတ် ကြကုန် အံ့ ဟု၊ ငါ တဘက် ၌ မ ကောင်းသော အကြံ နှင့် ကြံစည် ကြောင်းကို ငါမ သိ ။ ²⁰နှလုံး ကျောက်ကပ် ကို စစ်ကြော ၍၊ တရား သဖြင့် စီရင် တော်မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် ထိုသူ တို့အား အပြစ် ပေး တော် မူ ကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် မြင် လို ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အမှု ကို ကိုယ်တော် အား ကြား လျှောက် ပါ ပြီ။ ²¹ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ အာနုသုတ် မြို့သား တို့က၊ သင်သည် ငါ တို့လက် ဖြင့် မ သေ ရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် အားဖြင့် ပ ရော ဖက် မ ပြု နှင့် ဟု ဆို လျက်၊ သင် ၏အသက် ကို ရှာ ကြ သောကြောင့်၊ ²²ငါ သည်သူ တို့ကို စစ်ကြော သဖြင့်၊ လူပျို တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ကြလိမ့်မည်။ သား သမီး တို့သည် ငတ်မွတ် ၍ သေ ကြ လိမ့်မည်။ ²³တစုံ တ ယောက် မျှ မ ကြွင်း ရ။ ထိုသို့စစ်ကြော ရာ ကာလ တည်း ဟူသော ဘေး ဥပဒ်ကို အာ နုသုတ် မြို့သား တို့ အပေါ်သို့ ငါသက်ရောက် စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

12အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် နှင့် တရား စကားကို ဆွေးနွေး သောအခါ၊ ကိုယ်တော် သည် တရား တော်မူ၏။ သို့သော် လည်း၊ စစ်ကြော စီရင် တော် မူ ခြင်း အကြောင်း ကို မေး လျှောက်ပါမည်။ မတရား သောသူတို့ သည် အဘယ်ကြောင့် အကြံ မြောက် ရ ကြ ပါ သနည်း။ အလွန် သစ္စာ ပျက် သော သူ အပေါင်း တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ချမ်းသာ ရ ကြ ပါ သနည်း။ ²ကိုယ်တော် သည် သူ တို့ကို စိုက် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် အမြစ် ကျ၍ ကြီး ပွား လျက် အသီး ကို သီး ကြ ပါ ၏။ ကိုယ်တော် သည် သူ တို့နှုတ် နှင့် နီး ၍ နှလုံး နှင့် ဝေး တော်မူ၏။ ³အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို သိမြင် တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် နှင့်သဘော တူကြောင်းကို စစ်ကြော တော်မူပြီ။ သိုး တို့ကို ထုတ်

သကဲ့သို့၊ ထိုမတရားသောသူ တို့ကို အသေ သတ်ခြင်းငှါ ဆွဲ ထုတ် တော်မူပါ။ သတ် ရသောနေ့ အဘို့ ပြင်ဆင် တော်မူပါ။⁴ပြည် သား များပြုသောဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့်၊ ပြည်သည် အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံး မြည်တမ်း ရပါ အံ့နည်း။ အရပ် ရပ် တို့၌ရှိ သော မြက်ပင် သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ညှိုးနွမ်း ရပါအံ့နည်း။ ငါ တို့ခံရ သောအကျိုး အပြစ်ကို ဘုရားသခင်မ သိ မမြင်ဟု ပြည်သားများ ဆို သောကြောင့်၊ သား များနှင့် ငှက် များတို့သည် ပျောက် ပျက် ကြပါ ပြီ။⁵သင်သည် ခြေသည် တို့နှင့် ပြိုင်ပြေး ချ မော လျှင် မြင်း တို့နှင့် အဘယ်သို့ ပြိုင် နိုင်မည်နည်း။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရသော ပြည်၌ မော လျှင်၊ ယော်ဒန် မြစ်၏ ဂုဏ် အသရေထဲမှာ အဘယ် သို့ ပြု လိမ့်မည်နည်း။⁶သင် ၏ညီအစ်ကို ၊ အဘ ၏ အိမ်သူ အိမ်သား တို့ ပင် သင့် ကို သစ္စာဖျက် ၍၊ သင့် နောက်သို့ အော်ဟစ် လျက် လိုက်ကြ၏။ သူ တို့သည် ကောင်း သောစကားကို ပြော သော်လည်း မ ယုံ နှင့်။⁷ငါသည်ကိုယ် အိမ် ကိုစွန့် ၍၊ ကိုယ် အမွေ ကို ပစ် ထား ပြီ။ ငါ အလွန်ချစ် သောအစ်မကို သူ ၏ ရန်သူ လက် သို့ အပ်နှံ ပြီ။⁸ငါ့ အမွေ သည် တော ၌ တွေ့သောခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ငါ့ အား ဖြစ် ၍၊ ငါ ကို ဟောက် သောကြောင့် ငါမုန်း လေ၏။⁹ငါ့ အမွေ သည် ဇဘော သားရဲ ကဲ့သို့ ငါ့ အား ဖြစ်၏။ ပတ်လည် ၌ ရှိသောသားရဲ တို့သည် တိုက် ကြ၏။ လာကြ။ တော သားရဲ အပေါင်း တို့၊ စည်းဝေး ကြ။ ကိုက်စား ခြင်းငှါ လာ ကြစေ။¹⁰များစွာ သော သိုးထိန်း တို့သည် ငါ့ စပျစ် ဥယျာဉ် ကို ဖျက်ဆီး ကြပြီ။ ငါ ရထိုက်သော အဘို့ ကို ကျော်နင်း ကြပြီ။ ငါ ရထိုက်သောနှစ်သက် ရာအဘို့ ကို လူဆိတ်ညံ ရာ တော ဖြစ် စေ ကြပြီ။¹¹သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသောကြောင့် ၊ လူ ဆိတ်ညံ လျက်ရှိ၍၊ ငါ့ အား ညဉ့်တွား လေ၏။ တပြည် လုံး ပျက်စီး သော်လည်း၊ အ ဘယ် သူ မျှ ပမာဏ မ ပြု တတ်။¹²တော ၌ မြင့် သော အရပ်အလုံးစုံ တို့အပေါ် မှာ လုယက် သောသူတို့ သည် တက် ကြပြီ။ အကယ်စင်စစ် ပြည် စွန်း တဘက် မှ တဘက် တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား ၏ ထား တော်သည် ဖျက်ဆီး သဖြင့်၊ အဘယ်သူ မျှ ချမ်းသာ မ ရ။¹³သူတို့သည် ဂျုံ စပါးမျိုးစေ့ကို ကြံ ၍ ဆူး ပင်ကို သာ ရိတ် ရကြ၏။ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား သော်လည်း ကျေးဇူး မ ရှိ ကြ။ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော် အရှိန် ကြောင့် ၊ မိမိ တို့ ခံရ သောအကျိုး ကိုထောက် ၍ ရှက် ကြလိမ့်မည်။¹⁴ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါပေး သနား၍၊ ငါ ၏လူ ကုသရေလအမျိုးပိုင် ထိုက်သော အမွေ ကို ထိခိုက် သော၊ ငါ ၏အိမ်နီးချင်း ဆိုး အပေါင်း တို့ကို၊ သူ တို့ ပြည် ထဲက ငါ နှုတ် မည်။ သူ တို့အထဲ က လည်း ယုဒ အမျိုး ကို ငါနှုတ်မည်။¹⁵နှုတ် ပြီးမှ တဖန် ငါသနား ၍ ၊ အသီးအသီး တို့ကို မိမိ တို့ပိုင်ထိုက် သော မြေ၊ မိမိ တို့နေရင်းပြည် သို့ ငါပြန် ပို့ မည်။¹⁶ဗာလ ဘုရား ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို စေ ခြင်း ငှါ ၊ သူ တို့သည် ငါ ၏လူမျိုး ကို သွန်သင် ဘူးသည်နည်းတူ ၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည်ဟု၊ ငါ ၏နာမ ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ခြ

င်းငှါ ၊ ငါ့ လူမျိုး ၏ ဘာသာ ဓလေ့ ကို ကြိုးစား၍ သင် လျှင် ၊ ငါ ၏လူမျိုး အထဲ ၌ သူတို့ကို ငါတည် စေမည်။¹⁷သို့မဟုတ် ၊ နား မ ထောင်ဘဲနေလျှင် ၊ နား မထောင်သော လူမျိုး ကို ငါသည် ရှင်းရှင်း နှုတ် ပယ် ဖျက်ဆီး မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

13တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ချည် ခါးပန်း ကို သွား ၍ ယူ ပြီးလျှင် ခါး ၌ စည်း လော့။ ရေ နှင့် မ လျှော် ရ ဟု ငါ့ အား မိန့် တော် မူ သော စကား တော် အတိုင်း ၊²ငါသည် ခါးပန်း ကို ယူ ၍ ခါး ၌ စည်း လေ၏။³ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဒုတိယ အကြိမ် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လျှင်၊⁴သင်သည် ခါး ၌စည်းသော ခါးပန်း ကို ယူ ပြီး လျှင်၊ ဥဖရတ် မြစ်သို့ ထ သွား ၍ ၊ ကျောက် တွင်း ၌ ဝှက် ထားလော့ဟု၊⁵မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ငါသည်သွား ၍ ဥဖရတ် မြစ်နား မှာ ဝှက် ထား၏။⁶ထို နောက်၊ ကာလ အင်တန် ကြာ ပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် ထ ၍ ဥဖရတ် မြစ်သို့ သွား လော့။ ထို မြစ်နား မှာ ငါ့အမိန့် တော်နှင့် ဝှက် ထားခဲ့ပြီးသော ခါးပန်း ကိုထုတ် လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷ငါသည်လည်း ဥဖရတ် မြစ်နား သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ ဝှက် ထားရာအရပ် ၌ တူး ၍ ခါးပန်း ကို ထုတ် သောအခါ၊ ခါးပန်း သည် ဆွေးမြေ့ ၍ အသုံး မ ရဖြစ်၏။⁸ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် ၍ မိန့် တော်မူသည်ကား၊⁹ထိုနည်းတူ ၊ ယုဒ ပြည်၏ ထောင်လွှား ခြင်းကို ငါ ရှုတ်ချ မည်။ ယေ ရုရှ လင် မြို့၏ ထောင်လွှား ခြင်း ကို အလွန် ရှုတ်ချ မည်။¹⁰ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်၊ မိမိ စိတ် နှလုံး ခိုင်မာ သော သဘောအတိုင်း ကျင့် ၍၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ခြင်းငှါ လိုက်သွား သော ဤ လူ ဆိုး မျိုးသည်၊ အသုံး မ ရသော ဤ ခါးပန်း ကဲ့သို့ဖြစ် လိမ့်မည်။¹¹ခါးပန်း သည် လူ ၏ခါး ၌ မှီဝဲ သကဲ့သို့ ၊ ကုသရေလ အမျိုး ရှိသမျှ တို့နှင့် ယုဒ အမျိုး အပေါင်း တို့သည် ငါ ၏ လူမျိုး ၊ ဘွဲ့ နာမ၊ ဘုန်း အသရေ ဖြစ် စေ ခြင်းငှါ ၊ ငါ ၌ မှီဝဲ စေသော်လည်း ၊ သူတို့သည်နား မ ထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹²တဖန် ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား က၊ သားရေ ဘူးရှိသမျှ တို့သည် စပျစ်ရည် နှင့် ပြည့် ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်းကို ၊ သင် သည် သူ တို့ အား ပြော လော့။ သူတို့ကလည်း၊ သားရေ ဘူး ရှိသမျှ တို့ သည် စပျစ်ရည် နှင့်ပြည့် ကြလိမ့်မည်အကြောင်း ကို၊ ငါတို့မ သိ သလော ဟု ပြန်ပြော ကြ လျှင်၊¹³သင် က လည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး ၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် သော ရှင်ဘုရင် မှ စ၍ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပ ရော ဖက် ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သား ရှိသမျှ တို့နှင့် ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ကို ယစ်မူး ခြင်း နှင့် ငါပြည့် စေ မည်။¹⁴ညီအစ်ကိုချင်း၊ သား အဘ ချင်းတို့ကို ငါ ထိခိုက် စေမည်။ ငါသည် ကရုဏာ မ ရှိ၊ မ နှမြော ၊ မ ကယ်မ ဘဲ၊ ထိုသူ တို့ကို ဖျက်ဆီး မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁵သင် တို့သည် နားထောင် နာယူ ကြ လော့။ ထောင်လွှား သောစိတ် မ ရှိ

ကြံ့နှင့်။ ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁶ မို ဃ်း မ ချုပ် မှီ၊ မိုက်
 သောတောင် ပေါ်မှာ သင် တို့သည် ထိခိုက် ၍ မ လဲမှီ၊ အလင်း ကို
 မြော်လင့် သောအခါ ၊ သေမင်းအရိပ် ၊ ထူထပ် သော မှောင်မိုက်ကို
 ဖြစ် စေတော်မမူမှီ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ ဂုဏ်
 တော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။¹⁷ သင်တို့သည် နား မ ထောင်ဘဲနေလျှင်
 မူကား ၊ သင် တို့မာန ကြောင့် ၊ ငါ့ စိတ် ဝိညာဉ် သည် မ ထင်ရှား
 သော အရပ်၌ ငိုကြွေး မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ သိုးစု ကို သိမ်း သွား
 သောကြောင့် ၊ ငါ့ မျက်စိ လည်း အလွန် ငို ၍ မျက်ရည် ကျ မည်။
¹⁸ ကိုယ်ကိုယ်နိမ့်ချ ၍ ထိုင် ကြလော့။ သင် တို့၌ ဘုန်းကြီး သော
 သရဖူ သည် သင် တို့၏ ခေါင်း ပေါ်မှ ဆင်း ရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်
 နှင့် မိဖုရား တို့အား ပြော လော့။¹⁹ တောင် ဘက် မြို့ တို့ကို ပိတ်
 ထား၍ အဘယ်သူ မှ မဖွင့် ရ။ ယုဒ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့
 ကို သိမ်း သွား ကြ ပြီ။ အကုန် အစင် သိမ်း သွား ကြ ပြီ။²⁰ မြောက်
 မျက်နှာ က လာ သော သူတို့ ကို မျှော် ၍ ကြည့် လော့။ သင့် အား
 ငါပေး သော သိုးစု ၊ လှ သော သိုးစု သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။
²¹ သင် သည် ဆုံးမ တော်မူခြင်းကို ခံရသောအခါ ၊ အဘယ်သို့ ပြော
 လိမ့်မည်နည်း။ သူ တို့သည် သင့် ကို အစိုး တရပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်
 သည် ကိုယ်တိုင် အကြံ ပေး ပြီး။ သား ဘွား သော မိန်းမ ခံ ရသော
 ဝေဒနာ ကို သင် ခံရ လိမ့်မည်မ ဟုတ်လော။²² သင်ကလည်း၊ အ
 ဘယ် အကြောင်း ကြောင့် ဤ အမှု ရောက် သနည်း ဟု စိတ် ထဲ၌
 အောက်မေ့ လျှင် ၊ သင် ၏အပြစ် များ သောကြောင့် ၊ သင့် အဝတ်
 ကို ချွတ် ရ၏။ ခြေခင်း ကိုလည်း မ စီးရ။²³ အဲသယောပိ လူသည်
 မိမိ အရေ ၏ အဆင်းကို၎င်း၊ ကျားသစ် သည် မိမိ အကွက် အကျား
 တို့ကို၎င်း ပြောင်းလဲ နိုင်သလော။ ပြောင်းလဲနိုင်လျှင်၊ ဒုစရိုက် ကို
 ပြုလေ့ရှိသော သူတို့ သည်၊ သုစရိုက် ကိုပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင် ကြ
 လိမ့်မည်။²⁴ ထိုကြောင့် ၊ ဖွဲ့ ကို လေ ပြင်းတိုက် လွင့်သကဲ့သို့ ၊ ထို
 သူ တို့ကို ငါလွင့် စေမည်။²⁵ သင်သည် ငါ ကို မေ့လျော့ ၍ ၊ မုသာ ၌
 မှီဝဲ ဆည်းကပ်သောကြောင့် ၊ သင့် အဘို့ ငါတိုင်းထွာ ၍ ပေး လတံ့
 သော အငန်းအတာ ကား ဤ သို့တည်း။²⁶ ထိုသို့ နှင့်အညီသင် ရှက်
 စရာအကြောင်းကို ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ၊ သင် ၏ အဝတ် ကို ငါ ဖွင့်
 လှစ် ၍ ပြ မည်။²⁷ သင် ၏ မျောက်မထား ခြင်း၊ ဟီ မြည်ခြင်း၊ မ
 တရား သောမေထုန် ၏ညစ်ညူး ခြင်း၊ တောင် ပေါ်၌၎င်း ၊ လယ်ပြင်
 ၌ ၎င်း ပြုသောစက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ငါ သိ မြင်၏။ အိုယေရုရှ
 လင် မြို့၊ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ မ ရောက်ဘဲ
 အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးနေလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူ၏။

14 မို ဃ်း ပြတ်သောအမှု ကို ရည်မှတ် ၍၊ ယေရမိ သို့ ရောက်
 သော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ဟူမူကား ၊² ယုဒ ပြည်
 သည် ညည်းတွား ၏။ မြို့တံခါး တို့၌ မြည်တမ်း သော အသံ ရှိ၏။
 နက် သောအဝတ်ကို မြေ တိုင်အောင် ဝတ်၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား

တို့၏ ငိုကြွေး ခြင်း အသံသည် တက် လေ၏။³ မှူးမတ် တို့သည် မိမိ
 သူငယ် တို့ကို ရေ ခပ် စေလွှတ် ၍၊ သူငယ် တို့သည် ရေကျင်း သို့
 ရောက် သောအခါ ၊ ရေ ကိုမ တွေ့။ အိုး သက်သက်ကိုသာ ဆောင်ခဲ့
 လျက် ပြန် လာကြ၏။ ဦးခေါင်း ကို ခြုံ လျက်ရှက် ကြောက်မိိုင်တွေ
 ကြ၏။⁴ မို ဃ်း ပြတ် ၍ မြေ အက်ကွဲ သောကြောင့် ၊ လယ် လုပ်
 သော သူ တို့ သည် ဦးခေါင်း ကို ခြုံ လျက် ရှက်ကြောက် ကြ၏။
⁵ သမင်မ သည် လယ်ပြင် ၌ မွေး သောအခါ မြက် မ ရှိ သောကြောင့် ၊
 သားငယ်ကို စွန့်ပစ်၏။⁶ မြည်း ရိုင်းတို့သည် မြင့် သောအရပ်ပေါ်မှာ
 ရပ် လျက် မြေခွေး ကဲ့သို့ လေ ကိုရှု ကြ၏။ မြက် မ ရှိသောကြောင့်
 ၊ သူ တို့ မျက်စိ ပျက် လေ၏။⁷ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏
 အပြစ် သည် အကျွန်ုပ် တို့တဘက် ၌ သက်သေခံ သော်လည်း ၊ နာမ
 တော် ကိုထောက် ၍စီရင် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကြိမ်ဖန်
 များ စွာ ဖောက်ပြန် ပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား ပါ ပြီ။⁸ အို ဣ
 သရေလ အမျိုး၏ မြော်လင့် စရာ အကြောင်း၊ အမှု ရောက် သော
 ကာလ ကယ်တင် တော်မူသော သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
 တို့ ပြည် ၌ ဧည့်သည် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ တ ည၌ သာ အိပ် ခြင်း ငှါ ဝင်
 သော ခရီးသွား ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ် တော်မူသနည်း။
⁹ မိန်းမော တွေဝေသော သူ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကယ်တင် ခြင်းငှါ မ တတ်
 နိုင် သော သူရဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ် တော်မူ သနည်း။
 အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့ တွင် ရှိ တော်
 မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် နာမ တော်ဖြင့် သမုတ် သောသူဖြစ်ပါ၏။
 အကျွန်ုပ် တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။¹⁰ ဤ လူမျိုး ကို ရည်မှတ်
 ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဤလူတို့သည် လှည့်လည်
 ခြင်းငှါ အလွန် အလို ရှိကြ၏။ မိမိ တို့ခြေ ကို မ ချုပ်တည်း ကြ။
 ထိုကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော် မ မူ။ သူ တို့ ပြုသော
 ဒုစရိုက် ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ သူ တို့အပြစ် များ ကြောင့် စစ်ကြော
 တော်မူမည်။¹¹ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည် ကား
 ၊ ဤ လူမျိုး အဘို့ မေတ္တာ ပို၍ ဆု မ တောင်း နှင့်။¹² သူတို့သည်
 အစာရှောင် ခြင်း အကျင့် ကို ကျင့် သောအခါ ၊ သူ တို့ အော်ဟစ်
 သံ ကို ငါ နား မ ထောင်။ မီးရှို့ ရာ ယဇ် ကိုသော်၎င်း၊ ပူဇော် သ ကု
 ကာကိုသော်၎င်း၊ ဆက်ကပ် သောအခါ ငါ လက် မ ခံ။ ထား ဘေး၊
 မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး ဖြင့် ၊ သူ တို့ ကို ငါ ဆုံး စေ
 မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊¹³ ငါကလည်း ၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား
 ၊ ပ ရော ဖက် တို့က၊ သင် တို့သည် ထား ဘေး ကို မ တွေ့ ရကြ။
 မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးသည် သင် တို့ရှိရာသို့ မ ရောက် ရ။ ဤ အရပ်
 ၌ မြဲ သော ငြိမ်သက် ခြင်းကို ငါပေး မည်ဟု၊ ဤသူ တို့ အား ဟော
 ပြော ကြောင်း ကို ငါလျှောက် သောအခါ၊¹⁴ ထာဝရဘုရား က၊ ထို
 ပ ရော ဖက် တို့သည် ငါ ၏ နာမ ကို အမှီပြု ၍ မု သာ ကို ဟော
 တတ် ကြ၏။ သူ တို့ ကို ငါမ စေလွှတ် ၊ မ မှာ ထား၊ ဗျာဒိတ် မ
 ပေး။ သူ တို့ ဟောပြော ချက်တို့သည် မျက်စိကို လှည့် ခြင်း၊ နတ်

ပူးခြင်း၊ အချည်းနှီး ကြံစည်ခြင်း၊ မိမိ ဉာဏ် အတိုင်း လှည့်စား ခြင်း သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ဤ ပြည် ၌ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးမ ရှိ ရဟု၊ ငါ မ စေလွှတ် ဘဲ ၊ ငါ့ နာမ ကို အမှီပြု ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြော သော ပ ရော ဖက် တို့သည် ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး ဖြင့် ဆုံး ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁶ သူ တို့၏ တရားနာ ပရိသတ် တို့သည် ကိုယ်တိုင် မှ စ ၍၊ မယား သား သမီး တို့နှင့် တကွ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ထား ဘေးကြောင့် ၊ ယေ ရှုရှုလင် မြို့လမ်း ထဲသို့ ပစ် ချခြင်းကို ခံရ၍၊ အဘယ်သူမျှမ သဂြိုဟ် ရ။ သူ တို့၏အပြစ် ကို သူ တို့ အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်း မည်။¹⁷ သင် သည်လည်း သူ တို့အား ပြော ရမည့် စကား ဟူမူကား၊ ငါ သည် နေ့ညဉ့် မ ပြတ် မျက်ရည် ကျ ရမည်။ ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီး သည် အလွန်ပြင်းစွာ သော ဒဏ်ချက် ကို ခံရ ၍ အရိုး များ ကျိုး လေ ပြီ။¹⁸ ငါ သည် မြို့ ပြင် သို့သွား သောအခါ ၊ သတ် သော အသေ ကောင် များ ကို တွေ့ ရ၏။ မြို့ ထဲ သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ငတ်မွတ် ၍ နာကျင် စွာ ခံ ရ သော သူများ ကို လည်း တွေ့ ရ ၏။ ပရောဖက် နှင့် ယဇ် ပရောဟိတ်တို့သည် အဘယ်အမှု ကို မျှ မ သိ ဘဲ အရပ် ရပ် လှည့်လည် ကြ၏။¹⁹ ကိုယ်တော် သည် ယုဒ ပြည် ကို အကုန်အစင် ပယ် တော် မူ သလော။ ဇိ အုန် မြို့ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူသလော။ ချမ်းသာ မ ရအောင် အကျွန်ုပ် တို့ ကို အဘယ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ် တော် မူ သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ သည် ငြိမ် သက် ခြင်း ကို မြော်လင့် သော်လည်း ၊ ကောင်းကျိုး ကို မ ရ ကြ ပါ။ ချမ်းသာ ကို မြော်လင့် သော်လည်း၊ ဘေး နှင့် သာ တွေ့ ရ ကြ ပါ၏။²⁰ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ် ဒုစရိုက် များ နှင့် ဘိုး ဘေး တို့၏ အပြစ် များ ကို ဝန်ချ ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား ပါ ပြီ။²¹ ကိုယ်တော် ၏နာမ ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာတော် မ မူ ပါနှင့်။ ဘုန်း တော် ပလ္လင် ၏ အသရေကို ရှုတ်ချ တော်မ မူ ပါနှင့်။ အောက်မေ့ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့နှင့် ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် တော်ကို ဖျက် တော် မ မူ ပါနှင့်။²² သာသနာပ လူတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့တွင် ၊ မိုဗ်းရှာ စေနိုင်သော သူရှိ ပါသလော။ မိုဗ်း သည် အလိုလို ရှာ နိုင်ပါသလော။ အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ သည် မ ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် လျက်နေ ပါမည်။ ကိုယ်တော် သည် အလုံးစုံ တို့ကို ဖန်ဆင်း သော ဘုရားဖြစ် တော်မူ၏။

15 တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ မောရှေ နှင့် ရှုမွေလ သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ဆုတောင်းသော်လည်း ၊ ဤ လူမျိုး ကို ငါ မ သနား ။ ငါ့ ထံ မှ ထွက်သွား စေခြင်းငှါ နှင်ထုတ် လော့။² အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ် အရပ်သို့ ထွက်သွား ရပါမည် နည်းဟု မေးမြန်း လျှင် ၊ သင်ကလည်း၊ သေ တန် သောသူ တို့ သည် သေခြင်း သို့ ၎င်း ၊ ကွပ်မျက် တန်သောသူ တို့ သည် ကွပ်မျက် ခြင်း

သို့ ၎င်း ၊ ငတ်မွတ် တန်သောသူ တို့ သည် ငတ်မွတ် ခြင်း သို့ ၎င်း ၊ သိမ်း သွားချုပ်ထားတန် သောသူ တို့ သည် သိမ်း သွားချုပ်ထား ခြင်းသို့ ၎င်း ထွက်သွား ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူကြောင်း ကို သူ တို့ အား ဆင့်ဆို လော့။³ သူတို့ကိုသတ် ရသောထား ၊ ဆွဲ ဖြတ် ရသော ခွေး ၊ ကိုက် စား ရသော မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် နှင့် သားရဲ တည်း ဟူသော ရန်သူ လေး မျိုး ကို သူ တို့ တဘက် ၌ ငါ ခန့် ထား မည်။⁴ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ သား မနာရှေ မင်းသည် ယေ ရှုရှုလင် မြို့၌ ပြု သော အမှုကြောင့် ၊ ထိုသူ တို့ကို မြေကြီး ပေါ်မှာ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက် ကိုခံ စေ မည်။⁵ အို ယေ ရှုရှုလင် မြို့ သင့် ကို အဘယ် သူသနား လိမ့်မည် နည်း။ သင် နှင့်အတူ အဘယ် သူညည်းတွား လိမ့်မည် နည်း။ သင့် ကို ကျန်းမာ၏လော ဟု မေး အံ့ သော ငါ ၊ အဘယ် သူ လမ်း လွဲ လိမ့်မည်နည်း။⁶ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင် သည် ငါ ကို စွန့်ပစ် ၍ ဆုတ် သွားပြီ။ ထိုကြောင့် ၊ ငါ သည် လက် ကို ဆန့် ၍ သင့် ကို ဖျက်ဆီး မည်။ ငါသည် နောင်တရ ၍ ငြီးငွေ့ပြီ။⁷ ပြည် တံခါး ဝဉ္စ သူ တို့ကို စံကော နှင့် ငါလေ့ မည်။ သူတို့သားသမီးများ ကို ငါရှုံး စေမည်။ ငါ ၏ လူမျိုး သည် မိမိ လိုက်သွားသော လမ်း မှ မ ပြန် လာသောကြောင့်၊ သူတို့ ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။⁸ သူ တို့မှတ် ဆိုးမ တို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှမက ၊ ငါ့ ရှေ့မှာ များပြား ကြလိမ့်မည်။ မွန်းတည့် အချိန်၌ အမိ ကို တိုက်ဖျက် သော လူလင် ကို ငါခေါ်ခဲ့၍၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော လုပ်ကြံခြင်းကို ချက်ခြင်း ဖြစ် စေ မည်။⁹ သား ခုနစ် ယောက်ကို ဘွားမြင် သော မိန်းမသည် အားလျော့ ၍ အသက် ချုပ် လေ၏။ ညအချိန် မရောက်မှီ သူ ၏နေ ဝင် လေ၏။ သူသည် ရှက်ကြောက် မှိုင်တွေ လျက် နေရ၏။ ကျန် ကြွင်းသောသူ တို့ ကိုလည်း ၊ ရန်သူ တို့ရှေ့မှာ ထား ၌ ငါအပ် မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ အို မိခင် ၊ ငါ ၌ အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ မိခင်သည် တပြည် လုံး ရန်တွေ့ သောသူ ၊ ငြင်းဆန် သောသူ ဖြစ် သော ငါ့ ကို ဘွားမြင် ပါပြီ။ ငါသည် သူတပါး ကိုအတိုးနှင့်မ ချေး ။ သူတပါးသည်လည်း ငါ့ ကို အတိုးနှင့်မ ချေး ။ သို့သော်လည်း ၊ လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် ငါ့ ကို ကျိန်ဆဲ တတ်ကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ အကယ် စင်စစ် သင့် ကို ငါ ချမ်းသာ ပေး မည်။ အမှု ရောက်သောကာလ ၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသောကာလ ၌ ၊ ရန်သူ သည် သင့် ထံ မှာ တောင်းပန် မည်အကြောင်း၊ အကယ် စင်စစ် ငါစီရင် မည်။¹² သံ ချင်း တိုက် သောအခါ မြောက် ပြည် သံ ကို၎င်း၊ သံမဏိ ကို၎င်း ချိုး နိုင်သလော။¹³ သင် ၏ပြည် တရှောက် လုံး၌ သင် ပြုသော အပြစ် များကြောင့် ၊ သင် ၏ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာ ကို အဘိုး မ ခံဘဲ လုယူ သော သူတို့ လက်သို့ ငါပေး မည်။¹⁴ သင်မ သိ သောပြည် သို့ ရန်သူ နှင့်အတူ သင့် ကို ငါသွား စေမည်။ သင် တို့ကို လောင် သော မီး သည် ငါ့ အမျက် အားဖြင့် ရှို့ လျက်ရှိ၏။¹⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် သိ တော်မူ ၏။ အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့ လျက် အကြည့်အရှု ကြွလာ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ

သောသူတို့ကို တရားသဖြင့်ဒဏ်ပေး တော်မူပါ။ သူတို့ကိုသည်းခံ
 ၍၊ အကျွန်ုပ် ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် သည်
 ကိုယ်တော် အတွက် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ခံရကြောင်း ကို အောက်မေ့ တော်
 မူပါ။ ¹⁶ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၊
 အကျွန်ုပ်တွေ့သော နှုတ်ကပတ် တော် စကားကိုခံယူ ပါပြီ။ နှုတ်ကပတ်ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်
 တော်သည် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းစရာအကြောင်းဖြစ် ပါ၏။ မူသည်ကား ၊ ဤ အရပ်၌ ဝမ်းမြောက် သောအသံ ၊ ရွှင်လန်း သော
 နာမ တော် ဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို ခေါ်ဝေါ်ပါ၏။ ¹⁷ပွဲခံ သောသူအစည်းအဝေးအသံ ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား အသံ ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး
 ၌ အကျွန်ုပ် မ ထိုင် ပါ။ ပျော်ရွှင် ခြင်းအမှုကို မပြုပါ။ လက် တင်
 တော်မူသောကြောင့် ၊ တယောက် တည်း ထိုင် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ကို
 ဒေါသ အမျက်နှင့် ပြည့် စေတော်မူပြီ။ ¹⁸အကျွန်ုပ် ခံရသောဝေဒနာ
 သည် အဘယ်ကြောင့် မြဲ ပါသနည်း။ မပျောက် လို၊ မပျောက် နိုင်
 သော အနာ ကို အဘယ်ကြောင့်ခံရပါသနည်း။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်
 သည် ပျောက် တတ်၍၊ လှည့်စား သောရေ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ၌ ဖြစ်
 တော် မူ ပါ ပြီ တကား။ ¹⁹ထို ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ
 သည်ကား ၊ သင်သည် ပြန် လာလျှင်၊ သင့် ကို ငါဆောင် ခဲ့၍ ၊ သင်
 သည် ငါ ၏အမှုကို ထမ်း ရလိမ့်မည်။ သင်သည် မြတ် သောအရာ
 နှင့် ယုတ် သောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားခွဲထားလျှင် ၊ ငါ နှုတ် ကဲ့သို့ ဖြစ်
 ရလိမ့်မည်။ သူ တို့သည် သင့် ထံသို့ ပြန် လာ ကြ လိမ့်မည်။ သင်
 သည် သူ တို့ရှိရာသို့ ပြန် ၍ မ သွားရ။ ²⁰ငါသည်လည်း သင့် ကို
 ဤ လူမျိုး တဘက် ၌ ခိုင်ခံ့ သော ကြေးဝါ မြို့ရိုး ဖြစ် စေမည်။ သူ
 တို့သည် သင့် ကို တိုက် ၍ မ နိုင် ရကြ။ ငါ သည် သင့် ကို နှုတ်ယူ
 ကယ်တင်ခြင်းငှါ သင့် ဘက် ၌နေမည်။ ²¹လူ ဆိုးလက် မှ သင့် ကို
 ငါနှုတ် ၍ ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် သောသူတို့ လက် မှ ရွေးယူ မည်ဟု
 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

16တဖန် ငါ ဆီသို့ ရောက် သော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်
 တော်ဟူမူကား၊ ²သင် သည် ဤ အရပ် ၌ စုံဘက် ခြင်းကို မ ပြုရ။
 သား သမီး ကို မ ဘွား မမြင်ရ။ ³ဤ အရပ် ၌ ဘွားမြင် သော သား
 သမီး များကို၎င်း၊ သူ တို့မိဘ များကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ရည်မှတ်၍
 မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ⁴ထိုသူတို့သည် ဆိုး သော သေ ခြင်းဖြင့် သေ
 ရကြ လိမ့်မည်။ သူတို့ ကိုမြည်တမ်း ၍ မ သင်္ဂြိုဟ် ရ။ မြေ ပေါ်မှာ
 မစင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထား ဘေးနှင့် မွတ်သိပ်
 ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံး ခြင်းသို့ရောက်၍ ၊ အသေ ကောင်တို့သည် မိုဗ်း
 ကောင်းကင် ငှက် နှင့် တော သားရဲ စားစရာ ဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
⁵ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ မသာ အိမ် သို့ မ ဝင် နှင့်။
 သေသောသူတို့အတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းငှါ မ သွား နှင့်။ ငါ
 ၏ ငြိမ်သက် ခြင်း တည်း ဟူသော မေတ္တာ ကရုဏာ ကို ဤ လူမျိုး
 မှ ငါပယ်ရှင်း ပြီ ဟု မိန့် တော် မူ ၏။ ⁶ပြည် သူ ပြည် သား အကြီး
 အငယ် တို့သည် သေ ရ ကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မ သင်္ဂြိုဟ်
 ရ။ သူ တို့အတွက် မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြုရ။ ကိုယ်ကို ကိုယ်ရှုန
 ခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ် ခြင်းကိုလည်း မ ပြုရ။ ⁷သေ သောသူတို့အတွက်

စိတ်မသာညည်းတွား သောသူတို့ ကို နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ၊ မသာပွဲ ကို
 မ လုပ်ရ။ မိဘ သေသော်လည်း၊ နှစ်သိမ့် စေသော ခွက် ဖလားကို
 မ ပေး ရ။ ⁸ထိုနည်းတူ ၊ စားသောက်ပွဲခံ ရာ အိမ် သို့မ ဝင် နှင့်။ သူ
 တို့နှင့် ပေါင်းဘော် ၍ မစား မသောက် နှင့်။ ⁹ဣသရေလ အမျိုး၏
 အသံ ကို သင် တို့ လက်ထက် ၊ သင် တို့ မျက်မှောက် တွင် ငါ စဲ
 စေ မည်။ ¹⁰သင်သည် ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို ဤ လူမျိုး အား
 ကြားပြော ၍ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ မျှလောက်
 ကြီးစွာ သော ဘေးဒဏ် ကို ငါ တို့အား အဘယ် ကြောင့် စီရင် တော်
 မှန်သနည်း။ ငါ တို့ပြုသော ဒုစရိုက် ကား၊ အဘယ်သို့ နည်း။ ငါ တို့
 ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ငါ တို့ပြစ်မှား သော အပြစ် ကား၊
 အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး ကြသောအခါ ၊ ¹¹သင်သည် ထာဝရဘုရား
 ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး တို့သည်
 ငါ ကိုစွန့် ၍၊ အခြား တပါးသော ဘုရား နောက် သို့ လိုက် လျက်၊
 ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် သဖြင့် ငါ ကို စွန့်ပစ် ၍၊ ငါ တရား ကို မ စောင့်
 သောကြောင့်၎င်း၊ ¹²ဘိုးဘေး ကျင့်သောအကျင့် ထက် ၊ သင်တို့သည်
 သာ၍ဆိုး သောအကျင့် ကို ကျင့်သဖြင့် ၊ ငါ စကားကို နား မ ထောင်၊
 မိမိ တို့ဆိုး သောစိတ် နှလုံး၊ ခိုင်မာ သော သဘောသို့ လိုက် သောကြောင့်၎င်း
 ၊ ¹³သင် တို့နှင့် သင် တို့၏ ဘိုးဘေး မ သိ သောပြည် သို့ ဤ ပြည်
 ထဲက သင် တို့ကို ငါနှင့် လိုက်မည်။ ထိုပြည်၌ သင် တို့သည် ငါ၏ကျေးဇူး
 ကိုမ ခံရ။ အခြားတပါးသော ဘုရား တို့ကို နေ့ည၌ မပြတ် ဝတ်ပြု
 ရကြမည်။ ¹⁴သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဣ
 သရေလ အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော
 ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော် မူ သည် ဟူ၍မ ကျိန်ဆို ဘဲ။ ¹⁵ဣ
 သရေလ အမျိုးသား တို့ ကို မြောက် ပြည် မှစ၍ ၊ နှင်ထုတ် ဘူး
 သော ပြည် ရှိသမျှ တို့မှ နှုတ် ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်
 ရှင်တော် မူ သည် ဟူ၍ကျိန်ဆို ရ သော ကာလ သည် နောက် တဖန်
 ရောက်လိမ့်မည်။ သူ တို့ ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေး သော ပြည် သို့
 သူ တို့ကို တဖန် ငါဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ ¹⁶ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ
 သည်ကား၊ ငါ သည် တံငါ အများ တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ဤ လူမျိုး
 ကို များ စေ မည်။ ထို နောက် ၊ မုဆိုး အများ တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊
 ခပ်သိမ်း သော တောင် ကြီး တောင် ငယ်၊ ချောက် ကြား တို့၌ ရှာ စေ
 မည်။ ¹⁷သူ တို့သွားသမျှ သောလမ်း တို့ကို ငါ သည် ကြည့်ရှု လျက်
 နေ၏။ သူတို့သည် ငါ မျက်ကွယ် ၌ သွားကြသည် မ ဟုတ်။ သူ တို့၏
 ဒုစရိုက် ကို ငါ ရှေ့ မှာ ဝှက် ၍ မ ထားနိုင်။ ¹⁸သူ တို့သည် ငါ ပြည်
 ကို ညစ်ညူး စေ၍၊ ငါ အမွေ ခံ သော မြေကို သူ တို့သည် စက်ဆုပ်
 ရွံရှာ ဘွယ် သော အသေကောင် တို့နှင့် ပြည့် စေသော ကြောင့်၊ သူ
 တို့၌ နှစ် ဆ သော အပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေး မည်။ ¹⁹အကျွန်ုပ် အစွမ်း
 သတ္တိ၊ အကျွန်ုပ် ရဲတိုက် ၊ အမှု ရောက် သော နေ့ ၌ အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ

ရာ ဖြစ် တော် မူ သော ထာဝရဘုရား ၊ တ ပါး အမျိုးသား တို့ က၊ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ် တို့ ဘိုး ဘေး တို့သည် မှ သာ ၊ အနတ္တ ၊ အချည်းနှီးသော အရာ တို့ ကို အမွေခံ ကြ ပါ ပြီ ဟု၊ မြေကြီး စွန်း မှ ကိုယ်တော် ထံသို့ လာ ၍ လျှောက် ကြ ပါ လိမ့်မည်။²⁰ လူ သည် ဘုရား မ ဟုတ်သော ဘုရား တို့ကို ကိုယ် အဘို့ လုပ် ရမည်လော။²¹ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ သည်ယခုတခါ သူ တို့ကိုသတိ ပေး၍၊ ငါ့ လက် နှင့် ငါ့ တန်ခိုး ကို ဘော်ပြသော အားဖြင့်၊ ငါ့ နာမ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိ ရကြလိမ့်မည်။

17 ယုဒ အမျိုး၏ အပြစ် သည် သံ ကညစ် ၊ စိန် ချွန် နှင့် သူ တို့ နှလုံး ပြား ခွဲ၎င်း ၊ ယစ်ပလွင် ဦးချို ခွဲ ၎င်း အကွရာ တင် ၍ မှတ်သားလျက်ရှိ၏။² သူငယ် တို့ပင် မြင့် သောတောင် ပေါ် ၊ စိမ်း သော သစ်ပင် နား မှာရှိသော ယစ်ပလွင် များ၊ အာရှရပင် များကို အောက်မေ့ တတ်ကြ၏။³ အချင်းငါ ၎င်းတောင် ၊ လယ် ခွံ ရှိသော သင် ၎င်းနှင့် သို့ထားသမျှ သော ဥစ္စာ ကို၎င်း ၊ ပြည် တရှောက် လုံး ခွံ သင် ပြစ်မှား ရာ၊ မြင့် သော အရပ် တို့ကို၎င်း၊ လူယူ သော သူတို့ လက်သို့ ငါအပ် မည်။⁴ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း ငါပေး သော အမွေ မှ ရွှေ သွားရလိမ့်မည်။ သင်မ သိ သော ပြည် တွင် ၊ ရန်သူ လက်ခွံ သင့် ကို ငါကျွန်ခံ စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အစဉ်လောင် သောငါ ၎င်း၏ အမျက် မီး ကို သင်တို့သည် မွေး ကြပြီ။⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ လူ ကို ကိုးစား ၍ လူ သတ္တဝါ ကို အမှီပြု သဖြင့် ၊ စိတ် နှလုံးထဲ၌ ထာဝရဘုရား ထံ တော်မှ ထွက် သွားသော သူ သည် ကျိန် အပ်သောသူဖြစ်၏။⁶ ထိုသူသည် လွင်ပြင် ခွံ ရှိသော သစ်ပင် ခြောက် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ ၊ ကောင်းကျိုး ရောက် ကြောင်းကို မ သိ ရ။ အဘယ်သူမျှ မ နေ သော ဆား မြေ ၊ သွေ့ ခြောက်သော လွင်ပြင် ခွံ နေ ရလိမ့်မည်။⁷ ထာဝရဘုရား ကို ကိုးစား သော သူ ၊ ထာဝရဘုရား ကို မိမိ ကိုးစား ရာ အကြောင်းဖြစ် စေ သောသူသည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံအပ်သောသူဖြစ် ၎င်း၏။⁸ ထိုသူသည်ကား၊ ရေ ရှိသော အရပ်၌စိုက် ၍ မြစ် နားမှာ အမြစ် ဖြာ သဖြင့် ၊ ပူ သော အရိန် ရောက် ကြောင်း ကို မ သိ ၊ အရွက် မညှိုးနွမ်း ၊ မိုဗန်းခေါင် သောကာလ ၌ စိုးရိမ် စရာမ ရှိဘဲ၊ အစဉ် အမြဲအသီး ကို သီး တတ် သော အပင် နှင့်တူ ၎င်း၏။⁹ စိတ် နှလုံးသည် ခပ်သိမ်း သော အရာထက် စဉ်းလဲ တတ်၏။ အလွန် ယိုယွင်း သော သဘောရှိ၏။ စိတ် နှလုံး သဘောကို အဘယ် သူသိ နိုင်သနည်း။¹⁰ ငါ ထာဝရဘုရား သည် လူ အသီးအသီးတို့အား မိမိ တို့အကျင့် အတိုင်း ၊ မိမိတို့ခံထိုက်သော အကျိုး အပြစ် ကိုပေး ခြင်းငှါ ၊ နှလုံး ကျောက်ကပ် တို့ကို စေ့စေ့ စစ်ကြော တတ်၏။¹¹ ကော ရ ငှက်သည် မိမိမ ဥ သော ဥကို ဝပ် သကဲ့သို့ ၊ မ တရား သဖြင့် ဥစ္စာ ဆည်းဖူး သော သူသည် အသက် ပျို့ စဉ် ကပင်၊ ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်၍ အဆုံး ခွံ ကား၊ လူမိုက် ဖြစ် လိမ့်မည်။¹² ရှေ့ဦး စွာမှစ၍ မြင့် သော အရပ်၌ ဘုန်းကြီး တော်မူ သောရာဇ ပလ္လင်သည် ငါ တို့သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် အရပ်ဖြစ်၏။

¹³ အို ကူ သရေ လ အမျိုး၏ မြော်လင့် စရာ အကြောင်း ဖြစ် သော ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို စွန့်ပစ် သော သူအပေါင်း တို့သည် အရှက်ကွဲ ရကြပါလိမ့်မည်။ ငါ့ ထံမှ ထွက်သွား သောသူတို့ သည် မြေ စာရင်း သို့ ဝင်ရကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ အသက် စမ်း ရေ တွင်း တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ကို စွန့်ပစ် ကြ သတည်း။¹⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၎င်း၏ အနာ ကို ငြိမ်း စေ တော် မူ ပါ။ သို့ပြုလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် အနာ ငြိမ်းပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း ရာ ဖြစ် တော်မူ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။ ယခု လာ ပါစေတော့ဟု ကြိုသူ တို့ သည် အကျွန်ုပ် အား ဆို တတ်ကြပါ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ် သည် နောက် တော်သို့ လိုက်သော ဆရာ ၎င်း၏အရာကို မ ရှောင် ပါ။ အမင်္ဂလာ နေ့ ကို မ တောင့်တ ပါ။ အကျွန်ုပ် ဟော ပြောချက်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ ၎င်း၏။ ကိုယ်တော် မျက်မှောက် ၌ ရှိ ပါ၏။¹⁷ အကျွန်ုပ် ကို ထိတ်လန့် စေ တော် မ မူ ပါ နှင့်။ ဘေး ရောက် သော ကာလ ၌ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ခိုလှုံ ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁸ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ အရွက် မ ကွဲပါစေနှင့်။ သူ တို့သည် စိတ်ပျက် ကြပါ စေသော။ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ စိတ် မ ပျက်ပါစေနှင့်။ သူ တို့အပေါ်မှာ ဘေး အန္တရာယ် ကာလ ကို ရောက် စေ တော် မူ ပါ။ အထပ်ထပ် ဖျက်ဆီး တော် မူ ပါ။¹⁹ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ထွက် ဝင် သော အမျိုးသား ချင်း မြို့တံခါး မှစ၍၊ ခပ်သိမ်း သော ယေရုရှလင် မြို့တံခါး ဝ ၌ သွား ၍ ရပ် လျက်၊²⁰ လူ များ တို့အား ပြော ဆို ရ မည်မှာ၊ ဤ တံခါး တို့ဖြင့် ထွက် ဝင်သော ယုဒ ရှင် ဘုရင်များနှင့် ယုဒ ပြည်သူယေရုရှလင် မြို့သား များအပေါင်း တို့ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို နားထောင် ကြလော့။²¹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဥပုသ် နေ့ ၌ ဝန် ကိုမ ထမ်းမရွက် ၊ ယေရုရှလင် မြို့တံခါး ဖြင့် မဆောင် မသွင်းမည်အကြောင်း ၊ သတိ ပြုကြလော့။²² ဥပုသ် နေ့ ၌ သင် တို့အိမ် ထဲက ဝန် ကို မထုတ် မ ဆောင်ကြနှင့်။ အဘယ် အလုပ်ကိုမျှမ လုပ် ကြနှင့်။ သင် တို့ဘိုးဘေး များကို ငါမှာ ထားသည်အတိုင်း ၊ ဥပုသ် နေ့ ကို သန့်ရှင်း စေကြလော့။²³ ဘိုးဘေး တို့သည် နား မ ထောင်၊ နား ကိုမ လှည့် ဘဲ နေကြ၏။ နားမ ကြား ၊ ဆုံးမ ခြင်းကို မ ခံ မည်အကြောင်း၊ မိမိ တို့လည်ပင်း ကို ခိုင်မာ စေ ကြ၏။²⁴ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဥပုသ် နေ့ ၌ ဤ မြို့တံခါး ဖြင့် ဝန် ကို မသွင်း မဆောင်၊ အဘယ် အလုပ် ကိုမျှမ လုပ် ၊ ဥပုသ် နေ့ ကို သန့်ရှင်း စေသည် တိုင်အောင် ၊ ငါ့စကား ကို စေ့စေ့နားထောင် လျှင် ၊²⁵ ဒါဝိဒ မင်းကြီး၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် သော ရထား စီး ၊ မြင်း စီး ရှင်ဘုရင် ၊ မင်း သား မှ စ၍သူတို့ မှူးမတ် ၊ ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည် ဤ မြို့ တံခါး

များ သို့ ဝင် လျက် ရှိကြ လိမ့်မည်။ ဤ မြို့ သည်လည်း အစဉ် အမြဲ တည် လိမ့်မည်။²⁶ မီးရှို့ ရာ ယဇ် မှ စ၍ အခြား သော ယဇ် များ၊ ပူဇော် သကု ကာများ၊ မီးရှို့ရာ နံ့သာ ပေါင်း၊ ချီးမွမ်း ရာ ယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် သို့ ဆောင် ခဲ့သော သူ တို့ သည် ယုဒ မြို့ များ၊ ယေရုရှလင် မြို့ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်များ၊ ဗ်ယာမိန် ပြည် ၊ မြေ ညီ ခရိုင်၊ တောင် ရိုး ခရိုင်၊ တောင် မျက်နှာ ခရိုင် မှ လာ ကြ လိမ့်မည်။²⁷ သို့မဟုတ်၊ ဥပုသ် နေ့ ၌ ဝန် ကို ထမ်းရွက် ၍၊ ယေရုရှ လင် မြို့တံခါး များသို့ မ ဝင် ၊ ဥပုသ် နေ့ ကို သန့်ရှင်း စေ သည်တိုင် အောင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်လျှင် ၊ ငါသည် ထိုမြို့ တံခါး တို့ကို မီးရှို့ ၍ ၊ ထိုမီးသည် မ ငြိမ်း မသေဘဲ ယေရုရှ လင် မြို့ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် ရ လိမ့်မည်။

18 ယေရမိ သို့ ရောက်လာ သော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ဟူ မူကား၊² သင် သည် ထ ၍ အိုးထိန်း သမားအိမ် သို့ သွား လော့။ ထို အရပ်၌ ငါ့ စကား ကို ငါကြား စေမည် ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊³ ငါသည် သွား ၍ ၊ အိုးထိန်း စက် နှင့် လုပ် လျက် ရှိသော အိုးထိန်း သမားကို တွေ့ ၏။⁴ အိုးမြေ ဖြင့် လုပ် သော အိုး သည်၊ အိုးထိန်း သမား လက် ၌ ပျက်စီး သောကြောင့် ၊ သူ သည် အလိုအလျောက် အသစ်ပြုပြင် ၍ ၊ အခြား သော အိုး ကို လုပ် ပြန် လေ၏။⁵ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား၊⁶ အို ကူ သရေလ အမျိုး ၊ အိုးထိန်း သမား ပြုသကဲ့သို့ သင် တို့ကို ငါမ ပြု နိုင် သလော။ အို ကူသရေလ အမျိုး ၊ အိုးမြေ သည် အိုးထိန်း သမား လက် ၌ ရှိသကဲ့သို့ သင် တို့သည် ငါ့ လက် ၌ ရှိကြ၏။⁷ အကြင် တိုင်း နိုင်ငံ ကို နှုတ်ပယ် ဖြိုချ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ငါအမိန့် တော် ရှိ၏။⁸ ငါ့ အမိန့်တော်နှင့် ဆိုင်သော ထိုတိုင်း နိုင်ငံသည် မိမိ ဒုစရိုက် ကို စွန့်ပစ် လျှင်၊ ငါကြံစည် သော ဘေးဒဏ် ကို ငါ နောင်တ ရမည်။⁹ အကြင် တိုင်း နိုင်ငံ ကို တည်ထောင် ပြုစု ခြင်းငှါ ငါအမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁰ ထို တိုင်းနိုင်ငံ သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်၊ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ ဒုစရိုက် ကို ပြု လျှင် ၊ သူ ၏အကျိုး အ လို ငှါ ပြုစု မည် ဟူသော စကား၌ပါသော ကျေးဇူး ကို ငါ နောင်တ ရမည်။¹¹ ယခု မှာ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ သင် တို့အဘို့ ဘေးဒဏ် ကို ငါ ပြင်ဆင် ၏။ သင် တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ငါကြံစည် ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆိုး သော လမ်း မှ အသီးအသီး ပြန် လာကြလော့။ သင် တို့လိုက်သော လမ်း နှင့် သင် တို့ ကျင့်သော အကျင့် ကို ဖြောင့် စေ ကြ လော့ ဟု၊ ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့အား ဆင့်ဆို လော့။¹² သူတို့က လည်း၊ မြော်လင့် စရာမရှိ။ ငါတို့သည် ကိုယ် အလို သို့ လိုက်မည်။ ငါတို့၌ ဆိုး သော စိတ် နှလုံးခိုင်မာ ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ အသီးအသီး ပြု မည် ဟု ဆို ကြ ၏။¹³ သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ထိုသို့ သော အမှု ကို အ ဘယ် သူ ကြား ဘူး သနည်း ဟု သာသနာပ လူတို့တွင် မေး ကြလော့။ ကူသရေလ သတို့သမီး

ကညာသည် အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှုကိုပြု လေပြီ။¹⁴ လွင်ပြင် ၌ရှိသောကျောက် ကို မစွန့် ၊ လေဗနန် တောင်၏ မိုဃ်း ပွင့် ကို အဘယ်သူ စွန့်မည် နည်း။ အခြား တပါးသော အရပ်မှ စီး လာ၍ ချမ်းဇ သောမြစ်ရေ သည် ခန်း ခြောက်လိမ့်မည်လော။¹⁵ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ့ ကို မေ့လျော့ ၍၊ အချည်းနှီး သော အရာ ရှေ့မှာ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ရှေး ကာလ မှစ၍လိုက်ဘူးသော လမ်း တို့၌ လဲ တတ် သောကြောင့်၊ အခြား သော လမ်း ၊ မြေ မ ဖို့ သော လမ်းသို့ လိုက် ကြ ပြီ တကား။¹⁶ ထိုသို့ပြု၍ မိမိ တို့ပြည် ကို လူ ဆိတ်ညံ့ ရာအရပ်၊ အစဉ် ကဲ့ရဲ့ သံ ကြား ရာ အရပ် ဖြစ် စေ သဖြင့်၊ လမ်း၌ ရှောက်သွား သော သူအပေါင်း တို့သည် အံ့ဩ ၍ ၊ မိမိ တို့ ခေါင်း ကို ညှိတ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ ငါသည်အရှေ့ လေ ကဲ့သို့ သူ တို့ ကို ရန်သူ ရှေ့မှာ လွင့် စေ မည်။ ဘေး ရောက် သော ကာလ ၌ သူ တို့အား မျက်နှာ ကို မ ပြု၊ ကျော ကို ပြ မည်။¹⁸ သူ တို့က လည်း လာ ကြ။ ယေရမိ တဘက် ၌ ကြံစည် ကြကုန်အံ့။ ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် တရား အမှု၌၎င်း ၊ ပညာရှိ သော သူ သည် အကြံ ပေး ခြင်း အမှု၌၎င်း ၊ ပရောဖက် သည် ဟော ပြောခြင်းအမှု၌ ၎င်း အရှုံး မခံ ရ။ လာ ကြ။ ယေရမိ ကိုလျှာ နှင့် ရိုက် ကြကုန်အံ့။ သူ ၏စကား ကို နား မထောင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့ဟု ဆို ကြ၏။¹⁹ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကြည့်ရှု တော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် နှင့် ရန်တွေ့ သောသူတို့ ၏ စကား ကို မှတ် တော်မူပါ။²⁰ ကျေးဇူး ပြုသောအတွက် အပြစ် ပေး သင့်ပါမည် လော။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အသက် ဘို့ တွင်း ကို တူး ကြ ပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ် သည် သူ တို့ အကျိုး အ လို ငှါ လျှောက် ၍၊ သူ တို့မှ အမျက် တော် ကို လွှဲ ခြင်း ငှါ ၊ ရှေ့ တော်၌ ရပ် နေ ကြောင်း ကို အောက်မေ့ တော် မူပါ။²¹ ထိုကြောင့်၊ သူ တို့ကို ထား ဘေးသို့၎င်း ၊ သူ တို့သားသမီး များကို မွတ်သိပ် ခြင်းသို့ ၎င်း အပ် တော်မူပါ။ သူ တို့မိန်းမ တို့သည် သားများဆုံး၍ မှတ်ဆိုးမ ဖြစ် ကြ ပါစေသော။ လူ ကြီးတို့သည် အသေသတ် ခြင်းကို ခံရ ၍၊ လူပျို တို့ လည်း စစ်တိုက် ပွဲ၌ ထား ဖြင့် ဆုံး ကြပါစေသော။²² စစ်တိုက်သော ရန်သူ များကို သူ တို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်း ရောက် စေတော်မူသောအခါ ၊ သူ တို့အိမ်သား များ အော်ဟစ် ကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ် ကို ထောင် ခြင်းငှါ တွင်း ကိုတူး ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် သွား ရာလမ်း ၌ ကျော့ကွင်း ကို ဝှက်ထား ကြပါပြီ။²³ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို သတ် ခြင်း ငှါ ၊ သူ တို့ ကြံစည် သမျှ ကို ကိုယ်တော် သိ တော် မူ ၏။ သူ တို့ကို အပြစ် မှလွတ် တော်မ မူပါ နှင့်။ မျက်မှောက် တော်၌ သူ တို့အပြစ် ကို ချေ တော်မ မူပါနှင့်။ ရှေ့ တော်၌ ဆုံးရှုံး ကြပါ စေသော။ အမျက် တော်ထွက် သောအခါ၊ သူ တို့ကို စီရင် တော်မူပါ။

19 ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် သည် အိုးထိန်း သမား ထံသို့ သွား ၍ ရေဘူး ကို ယူ ပြီး လျှင် ၊ အသက်ကြီး သော

လူ ၊ အသက်ကြီး သော ယဇ် ပုရောဟိတ်အချို့ တို့နှင့် တကွ၊² ဟရသိတ် တံခါး ပြင်၊ ဟိနန့် သား၏ ချိုင့်သို့ သွား ၍၊ ငါမိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ကြွေးကြော် ရမည့်စကား ဟူမူကား၊³ အိုယုဒ ရှင်ဘုရင်များနှင့် ယေရုရှလင် မြို့သား များတို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင် ကြလော့ ။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သိတင်း ကြား သောသူတိုင်း နား ခါး သည်တိုင်အောင်၊ ငါ သည် ဤအရပ် ၌ ဘေး ရောက် စေ မည်။⁴ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ငါ့ ကို စွန့်ပစ် ကြပြီ ။ ကိုယ်တိုင် မ သိ ၊ ဘိုးဘေး များ မ သိ ၊ ယုဒ ရှင် ဘုရင် များ မ သိသော တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရား တို့ ရှေ့ မှာ၊ ဤအရပ်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ သဖြင့်၊ ဤ အရပ် ကို တကျွန်း တနိုင်ငံ မြေဖြစ် စေကြပြီ။ အပြစ် မရှိသောသူတို့ ၏ အသွေး နှင့် ဤ အရပ်ကို ပြည့် စေကြပြီ။⁵ ငါမ စီရင် မ မှာ ထား၊ ငါ အလျှင်းအလို မ ရှိသော ဝတ်တည်းဟူသော၊ ဗာလ ဘုရားရှေ့ မှာ မိမိ သား တို့ကို မီးရှို့ ၍၊ ပူဇော် ရာ ဝတ်ပြုခြင်းငှါ ၊ ဗာလ ဘုရားဘို့ ကုန်း တို့ကို တည်လုပ် ကြ ပြီ။⁶ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ ထိုအရပ် ကို တောဖက် အရပ်ဟူ၍မ ခေါ် ၊ ဟိနန့် သား၏ ချိုင့်ဟူ၍မ ခေါ်၊ ကွပ်မျက် ရာ ချိုင့် ဟူ၍ခေါ်ရသောအချိန် ကာလသည် ရောက် လိမ့်မည်။⁷ ယုဒ ပြည် သူ ယေ ရှုရှ လင် မြို့သား တို့ ကြံစည် သော အကြံအစည် ကို ဤ အရပ် ၌ ငါ ဖျက် မည်။ ရန်သူ ၏ ထား ဖြင့် ၎င်း ၊ သတ်ခြင်းငှါရာ သောသူ၏ လက် ဖြင့် ၎င်း ၊ သူ တို့ကို ငါဆုံး စေမည်။ သူ တို့အသေ ကောင် များကိုလည်း မိမ်းကောင်းကင် ငှက် နှင့် တော သားရဲ စားစရာ ဘို့ ငါထား မည်။⁸ ဤ မြို့ ကိုလည်း လူ ဆိတ်ညံ ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာအရပ်ဖြစ် စေမည်။ လမ်း၌ရှောက် သွား သမျှ သော သူ တို့ သည် ဤ မြို့ ခံ ရသော ဘေး အလုံးစုံ တို့ကို မြင်သောအခါ ၊ အံ့ဩ ၍ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြ လိမ့်မည်။⁹ သတ်ခြင်းငှါရာကြံ သောရန်သူ များတို့သည် ဝိုင်း ၍ တပ်တည်သဖြင့်၊ ဤသူတို့သည် ကျဉ်းကျပ် လျက် နေ၍၊ ကိုယ် သား သမီး အသား ကို ငါစား စေမည်။ အချင်းချင်း တယောက်အသားကို တယောက် စား ကြ လိမ့်မည် ဟု မြက် ဆို ပြီး မှာ၊¹⁰ သင် နှင့် အတူ သွား သော သူတို့ရှေ့ တွင်၊ ရေဘူး ကိုခွဲ လော့။¹¹ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား က၊ နောက် တ ဖန် မ ပြင် နိုင် အောင် ရေဘူး ကို ခွဲ သကဲ့သို့ ၊ ဤ လူ များ နေ သော ဤ မြို့ ကို ငါခွဲ မည်။ တော ဖက် အရပ်၌ သဂြိုဟ် ရာ မြေ မ လောက်အောင် သဂြိုဟ် ကြလိမ့်မည်။¹² ဤ အရပ် ၌ ၎င်း ၊ ဤအရပ် သားတို့၌ ၎င်း ၊ ဤ သို့ငါပြု ၍ ဤ မြို့ ကို တော ဖက် အရပ်ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ မည်။¹³ အကြင် အိမ်မိုး အပေါ် မှာ ကောင်းကင် တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့အား နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ ၍ ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား များရှေ့၌ သွန်းလောင်း ရာပူဇော်သက္ကာ ပြု ၏။ ထို အိမ် ရှိ သမျှ တို့နှင့်တကွယေရုရှလင် မြို့ အိမ် များ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၏ နန်းတော် များတို့သည် တော ဖက် အရပ် ကဲ့သို့ မစင်

ကြယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။¹⁴ ထိုအခါ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော်မူရာ တောဖက် အရပ်က ၊ ယေရမိ သည် ပြန်လာ ၍ ဗိမာန် တော်တန် တိုင်း ၌ ရပ် လျက် ၊¹⁵ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဤမြို့သားတို့သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်ခြင်း ငှါ၊ မိမိ တို့လည်ပင်း ကို ခိုင်မာ စေသောကြောင့် ၊ ငါခြိမ်း သမျှသော ဘေးဒဏ် တို့ကို၊ ဤ မြို့ ရှာ ရှိသမျှ တို့အပေါ် မှာ သက်ရောက် စေ မည်ဟူသောအမိန့် တော်ကို လူ အပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။

20 ထို သို့ယေရမိ ဟော ပြောကြောင်းကို၊ ဗိမာန် တော် မှူး ဖြစ် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဣမေရ သား ပါရုရ သည် ကြား သောအခါ ၊² ဝ ရော ဖက် ယေ ရမိ ကို ရိုက်ပုတ် ၍ ၊ ဗိမာန် တော် နား မှာ ဗ ျာ မိန့် အထက် တံခါး ဝ တွင် ထိတ်ခတ် ၍ ထား၏။³ နက်ဖြန် နေ၍ ပါ ရု ရ သည် ယေ ရမိ ကို ထိတ် မှ လွှတ် သောအခါ ၊ ယေ ရမိ က၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ပါ ရု ရ ဟူ၍ မှည့် တော် မ မူ။ မာ ဂေါ မိဿ ဘိတ် ဟူ၍မှည့် တော် မူ၏။⁴ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ သည် သင်နှင့် သင် ၏ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့၌ ၊ သင့် ကို ကြောက်မက် ဘွယ်သော အရာဖြစ် စေမည်။ သူတို့သည် လည်း ၊ သင့် မျက်မှောက် ၌ ရန်သူ ၏ထား ဖြင့် ဆုံး ကြလိမ့်မည်။ ယုဒ ပြည် တပြည်လုံး ကို ဗ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ငါအပ် သဖြင့် ၊ သူ သည် ပြည် သား တို့ကို ဗ ဗု လု န် မြို့သို့ သိမ်း သွား ၍ ၊ ထား နှင့် သတ် လိမ့်မည်။⁵ ဤ မြို့ ၏ အစွမ်း သတ္တိရှိ သမျှ ကို၎င်း ၊ လုပ်ဆောင်၍ ရသမျှ သော ဥစ္စာ ကို၎င်း ၊ ဆည်းဖူးသမျှ သောရတနာ ကို၎င်း ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၏ ဘဏ္ဍာ တော် အလုံးစုံ တို့ ကို၎င်း၊ ရန်သူ လက် သို့ ငါအပ် သဖြင့် ၊ ရန်သူတို့သည် လုယက် ၍ ဗ ဗု လု န် မြို့သို့ သိမ်း သွား ကြ လိမ့်မည်။⁶ သင် ပါ ရု ရ နှင့် သင် ၏အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့ကိုလည်း သိမ်း သွားကြလိမ့်မည်။ သင် သည် ဗ ဗု လု န် မြို့သို့ ရောက် ရ လိမ့်မည်။ သင် ဟောပြော သော မှ သာ စကား ကို နားထောင် သော သင် ၏အဆွေ ခင်ပွန်း အပေါင်း တို့နှင့် တကွ၊ သင် သည် ထို မြို့၌ သေ ၍ သဂြိုဟ် ခြင်း ကိုခံ ရလိမ့်မည်ဟု ပါရုရ အား ပြောဆို ၏။⁷ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို သွေးဆောင် တော် မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်လိုက်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ထက်အားကြီး ၍ နိုင် တော် မူပြီ။ အကျွန်ုပ် သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နေ့ တိုင်း ခံရ ပါ၏။ လူ တိုင်း ပြက်ပြယ် ခြင်း ကို ပြု တတ် ကြ ပါ၏။⁸ အကျွန်ုပ် သည် ဟော ပြော လေ ရာ ရာ၌ အနိုင် အထက် ပြု ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း အမှု ကြောင့် အော်ဟစ် ၍ ကြွေးကြော် ရပါ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း၊ အစဉ် ပြက်ပြယ် ခြင်း ကို ခံ စေ ရာ အကြောင်း ဖြစ် ပါ၏။⁹ ထို ကြောင့်၊ ငါ သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို မ ကြား မပြော၊ နာမ တော်ကို အမှီပြု ၍ မ

ဟော ဘဲနေမည်ဟု သဘော ထားသော်လည်း ၊ ငါ့ အရိုး တို့၌ ချုပ် ထား၍ ၊ လောင် သောမီး ကဲ့သို့ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ နှလုံး ၌ ဖြစ် သောကြောင့်၊ အလွန်ငြီးငွေ့သဖြင့် အောင့် ၍မ နေနိုင် ၊ ¹⁰လူ များ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြား ရ၏။ ခပ်သိမ်း သော အရပ်တို့၌ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အကြောင်းရှိ၏။ သူတပါးတို့က သိတင်း ကို ကြား ပြော ကြလော့။ ငါတို့သည် တဆင့်ကြား ပြောလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ငါ ၏အနားမှာ အစဉ်နေ သောငါ ၏မိတ်ဆွေ အပေါင်း တို့က၊ ငါ တို့သည် သူ့ ကို နိုင် ၍ အငြိုး ထား သောစိတ် ပြေ စေ ခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သွေးဆောင် ကောင်း သွေးဆောင် လိမ့်မည်ဟု ဆို ကြ၏။ ¹¹သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် အားကြီး သော သူရဲ ကဲ့သို့ ငါ့ ဘက် ၌ ရှိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ သော သူတို့ သည် မ နိုင် ဘဲ ထိမိ၍ လဲ ကြ လိမ့်မည်။ အကြံ မ မြောက် သောကြောင့် အလွန် ရှက် ကြ လိမ့်မည်။ မ ပြေ မပျောက်နိုင်သော ထာဝရ ရှက် ကြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ¹²ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့ ကို စုံစမ်း ၍၊ နှလုံး ကျောက်ကပ်သဘော ကို သိ မြင်တော်မူ သောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏အမှု ကို ရှေ့တော်၌ ဖွင့် ပြ ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့၌ အပြစ်ဒဏ် စီရင် တော်မူ ကြောင်းကို အကျွန်ုပ် မြင် ရပါလိမ့်မည်။ ¹³ထာဝရဘုရား အား သီချင်း ဆို ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ကြ လော့။ အကြောင်း မူကား၊ မတရား သဖြင့် ပြုသောသူတို့ လက် မှ ၊ ဆင်းရဲ သောသူ ကို ကယ်နှုတ် တော်မူသတည်း။ ¹⁴ငါဘွား သော နေ့ ရက် သည် အမင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ငါ့ ကို ငါ့ အမိ ဘွား သော နေ့ ရက် သည် ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို မ ခံ ပါ စေ နှင့်။ ¹⁵ငါ့ အဘ ထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော် သည် သား ယောက်ျားကို ရ ပါပြီဟု သိတင်း ပြော လျက်၊ ငါ့ အ ဘ ကို အလွန် ဝမ်းမြောက် စေသော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိပါ စေသော။ ¹⁶ထာဝရဘုရား သည် နောင်တ မ ရ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ သော မြို့ တို့ကဲ့သို့ ၊ ထို သူ သည်ဖြစ် ပါစေသော။ နံနက် အချိန်၌ ကြွေးကြော် သံကိုငင်း ၊ မွန်းတည့် အချိန် ၌ အော်ဟစ် သံ ကိုငင်းကြား ပါစေသော။ ¹⁷အကြောင်း မူကား၊ သူသည် ငါ့ ကိုဘွား စက ပင် မ သတ် ဘဲ၊ ငါ့ အမိ ၏ ဝမ်း သည် ငါ ၏ သံချိုင်း ဖြစ် ၍၊ ငါ့ ကို အစဉ် ကိုယ်ဝန် ဆောင်မည် အကြောင်း မ ပြုဘဲ နေ ပါ သည် တကား။ ¹⁸ငါသည် ပူပန် ခြင်း၊ ဝမ်းနည်း ခြင်းကို ခံ ရ မည် အကြောင်းနှင့်၊ ရှက် ကြောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ် အသက် ကို လွန် စေရမည်အကြောင်း ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ဘွားမြင် ရပါသနည်း။

21ဇေဒကိ မင်းကြီး သည် မေလခိ သား ပါရုရ နှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟာသေယ သား ဇေဖနိ တို့ကို ယေရမိ ထံသို့ စေလွှတ် ၍၊ ဗာဗုလု န် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ငါ တို့ကို စစ်တိုက် သည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုငါ တို့ထံမှ ပြန်သွား စေခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ပြုတော်မူ သမျှ အတိုင်း ၊ ²ငါ တို့၌တ ဖန်ပြု တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါ တို့အတွက် ထာဝရဘုရား ကိုတောင်းပန်

ပါ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက်လာ ၍၊ ³ယေရမိ က၊ သင်တို့သည် ဇေဒကိ မင်းကြီးအား ပြန်ပြော ရမည်မှာ၊ ⁴ထာဝရဘုရား အမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့၏မြို့ပြင် မှာ တပ်စွဲ ၍ နေသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၊ ခါလဒဲ အမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်လျက်၊ သင် တို့စွဲကိုင် သော လက်နက် များကို ငါ လွဲ စေ မည်။ ထိုသူ တို့ကို မြို့ ထဲ၌ ငါ စည်းဝေး စေ မည်။ ⁵ငါ ကိုယ်တိုင် လည်း အလွန်ပြင်းစွာထွက်သော အမျက် အရှိန်အားကြီး ၍ ၊ ဆန့် သောလက် ၊ သန်စွမ်း သော လက်ရိုး နှင့် သင် တို့ကို တိုက် မည်။ ⁶ဤ မြို့၌နေ သောလူ သတ္တဝါတိရစ္ဆာန် တို့ကို ငါသည် ဒဏ်ခတ် ၍ ၊ ပြင်း စွာသောကာလနာ ဖြင့် သေ ရ ကြလိမ့်မည်။ ⁷ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ထို နောက်မှ နာ ဘေး၊ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးနှင့် လွတ်၍၊ ကျန် ကြွင်းသော မြို့သားတည်းဟူသောယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မှစ၍ သူ ၏ကျွန် များ၊ သူ၏လူ များတို့ကို၊ ဗာဗု လုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အစ ရှိသော ရန်သူ များ၊ သတ် ချင် သော သူများလက် သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သနားခြင်း ကရုဏာမ ရှိ၊ မ စုံမက် ၊ မ နှမြော ဘဲ၊ ထား နှင့် ကွပ်မျက် လိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို လေ၏။ ⁸ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ဤ လူမျိုး တို့ အား ဆင့် ဆိုရသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား ၊ အသက်ရှင် ရာလမ်း ၊ သေ ရာလမ်း တို့ကို သင် တို့ရှေ့မှာ ငါ ဖွင့် ထား၏။ ⁹ဤ မြို့ ထဲမှာ နေ သော သူ သည် ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ နာ ခြင်းဘေးဖြင့် သေ လိမ့်မည်။ မြို့ပြင်သို့ထွက် ၍ ၊ မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲ လျက်နေသောခါလဒဲ လူတို့ဘက်သို့ ဝင်စား သောသူသည် အသက် ချမ်းသာ၍ လူယူရသော ဥစ္စာ ကဲ့သို့ ကိုယ် အသက် ကို ရ လိမ့်မည်။ ¹⁰ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဤ မြို့ ကို ကျေးဇူး မ ပြု၊ အပြစ် ပြုခြင်းငှါ ငါ သည် မျက်နှာ ထား သည်ဖြစ် ၍၊ ဤမြို့ကို ဗာ ဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ငါအပ် သဖြင့် ၊ သူသည် မီးရှို့ လိမ့်မည်။ ¹¹ယုဒ ရှင်ဘုရင် အမျိုး ကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သော စကား တော်ကို နားထောင် ကြ လော့။ ¹²အို ဒါဝိဒ် မင်းကြီး အမျိုး ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ မဆိုင်းမလင့်၊ တရား သဖြင့် စီရင် ကြ လော့။ လူယူ ခြင်းခံရသောသူ ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ၏ လက် မှ ကယ်နှုတ် ကြလော့။ သို့မဟုတ် ၊ သင် တို့ပြု သော ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ၊ ငါ့ အမျက် သည် မီး ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ၊ အဘယ် သူမျှမသတ် နိုင်အောင်လောင် လိမ့်မည်။ ¹³ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား၊ အိုချိုင့် ၌ နေ သောသူ၊ အိုလွင်ပြင် ၌ရှိသောကျောက် ၊ သင့် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။ သင်တို့က၊ ငါ တို့ကို အဘယ်သူ စစ်တိုက် နိုင်မည်နည်း ။ ငါ တို့ နေရာ ထဲသို့ အဘယ်သူ ဝင် နိုင်မည်နည်းဟု ဆို တတ်သော်လည်း ၊ ¹⁴သင် တို့အကျင့် နှင့် ထိုက်လျောက်အောင် အပြစ် ဒဏ် ကို ငါပေးမည်။ သင်တို့တော ကို ငါရှို့ သော မီး သည်၊ ပတ်လည် ၌ရှိသမျှ သောအရာတို့ကို လောင် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

22 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၏ နန်းတော် သို့ သွား ၍ ဆင့် ဆို ရ မည် မှာ၊ ² ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် သော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ သင့် ကိုယ်တိုင် မှ စ၍ သင် ၏ ကျွန် များ နှင့် ၊ ဤ မြို့တံခါး တို့ဖြင့် ဝင် သော သင် ၏ လူ များ တို့ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ကို နားထောင် ကြ လော့။ ³ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ တရား သဖြင့် စီရင် ၍ ဖြောင့်မတ် စွာ ဆုံးဖြတ် ကြ လော့။ လူယူ ခြင်းခံ ရသော သူကို ညှဉ်းဆဲ သောသူ ၏ လက် မှ ကယ်နှုတ် ကြလော့။ ဧည့်သည် ဖြစ်သောသူ ၊ မိဘ မရှိသောသူ ၊ မှတ်ဆိုးမ တို့ကို မတရား သဖြင့် မ ပြု ၊ မ ညှဉ်းဆဲ ကြနှင့်။ အပြစ် မရှိသောသူ တို့ ကို ဤ အရပ် ၌ မ ကွပ်မျက် ကြနှင့်။ ⁴ အကြောင်း မူကား ၊ သင်တို့သည် ဤ ပညတ် တော် အတိုင်း အမှန်ပြု လျှင် ၊ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင် သော ရထား စီး ၊ မြင်း စီး ရှင် ဘုရင် တို့သည် ကျွန် များ ၊ နိုင်ငံတော်သား များနှင့်တကွ ၊ ဤ နန်းတော် တံခါး များ ကို ထွက်ဝင် ရကြလိမ့်မည်။ ⁵ သို့မဟုတ် ၊ သင်တို့သည် ဤ အမိန့် တော်ကို နား မ ထောင်ဘဲနေလျှင် ၊ ဤ နန်းတော် သည် လူဆိတ်ညံ သော အရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါထာဝရဘုရား သည် ကိုယ် ကို ကိုယ်တိုင်တည် ၍ မိန့် တော်မူ၏။ ⁶ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၏ နန်းတော် ကို ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် သည် ငါ ၌ ဂိလဒ် အရပ် ကဲ့သို့၎င်း ၊ လေဗနန် တောင်ထိပ် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သော်လည်း ၊ အကယ်စင်စစ် ငါ သည် သင့် ကို လူမ နေ သော မြို့ ကဲ့သို့တော ဖြစ် စေ မည်။ ⁷ သင့် ကို ဖျက်ဆီး စေ ခြင်း ၎င်း ၊ ထား နှင့် ပုဆိန် ပါ သော သူ တို့ ကို ငါ ပြင်ဆင် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် သင် ၌ အမြတ် ဆုံး သော အာ ရ ဇ ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍ မီး ထဲသို့ ချ လိုက် ကြလိမ့်မည်။ ⁸ လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် ဤ မြို့အနားမှာ ရှောက် သွား လျက် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဤ မြို့ကြီး ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု တော်မူသနည်း ဟု ၊ တ ယောက် ကို တ ယောက် မေး ကြ သည် ရှိ သော် ၊ ⁹ ဤ မြို့ သား တို့သည် မိမိ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ ပဋိညာဉ် ကို စွန့်ပစ် ၍ ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ကြ သောကြောင့် ၊ ဤသို့ပြုတော် မူ သည် ဟု ပြန်ပြော ကြ လိမ့်မည်။ ¹⁰ သေ သော သူ အတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြုကြနှင့်။ အခြား တ ပါး သို့ သွား သော သူ အတွက် ငိုကြွေး ခြင်းကို ပြု ကြ လော့။ သူသည် နောက်တဖန်ပြန်၍မ လာ ရ။ မိမိ မွေးဘွား ရာဌာန ကို မ မြင် ရ။ ¹¹ ခမည်းတော် ယော ရှိ မင်းကြီး အရာ ၌ စိုးစံ ၍ ဤ ပြည် မှ ထွက် သွားသော ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှိ မင်းကြီး၏ သား ရှုလုလုံ ကို ရည်မှတ် ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ ထို မင်းသည် နောက် တဖန် ဤပြည်သို့ ပြန်၍မ လာ ရ။ ¹² ရန်သူ တို့ သိမ်း သွား ရာ ပြည် ၌ ပင် သေ ရလိမ့်မည်။ ဤ ပြည် ကို နောက် တဖန်မ မြင် ရ။ ¹³ မ တရား သော အမှုအားဖြင့် မိမိ အိမ် ကို၎င်း ၊ အဓမ္မ ပြု၍ အထက် ခန်းတို့ကို၎င်း ဆောက် သောသူ ၊ အိမ်နီးချင်း

ကို အခမ ပေးဘဲ စေစား ၍ ၊ အလုပ် လုပ် သည် အတွက် ဆု မ ချ သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ¹⁴ ကြီး သော အိမ် ၊ ကျယ် သော အထက် ခန်းတို့ကို ငါဆောက် မည်ဟု ဆို လျက် ၊ ပြတင်းပေါက် ကို ဖောက် ၍ ၊ အာ ရ ဇ သစ်သား နှင့် မိုး ပြီး မှ ၊ ဟင်းသပြတား နှင့် ချယ်လှယ် ပြီ တကား။ ¹⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည် အာရဇ သစ်သား၏ ဂုဏ်ကိုကိုးစားသောကြောင့် စိုးစံ ရ မည်လော။ သင် ၏ အဘ သည်စွာ စား သောက် ရသည် မ ဟုတ် လော။ တရား သဖြင့် စီရင် ဆုံးဖြတ်သည်မဟုတ် လော။ ထို သို့ပြု၍ ကောင်းစား ခြင်းရှိ၏။ ¹⁶ သူသည် ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သောသူတို့ အမှု ကို စောင့် ၍ တရား သဖြင့် စီရင်၏။ ထိုသို့ပြု၍ ကောင်းစား ခြင်း ရှိ၏။ ငါ ကိုသိ သော အကျိုးမ ဟုတ်လော။ ¹⁷ သင် ၏ မျက်စိ နှင့် သင် ၏နှလုံး မူကား ၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း ၊ အပြစ် မရှိသောသူ ကို သတ် ခြင်း ၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ခြင်း မှ တ ပါး ၊ အ ဘယ် အမှု ကို မျှ မ မှတ် တတ်။ ¹⁸ ထိုကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှိ မင်းကြီး၏သား ယောယကိမ် ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ထိုမင်း သေသောအခါ လူများ တို့က ၊ သြ ငါ့ အစ်ကို ၊ သြ ငါ့နှမ ဟူ၍မ ငိုကြွေး ရကြ။ သူ ၏ အတွက် လည်း ၊ သြ သခင် ၊ သြ အရှင်မ၏ ဘုန်း ဟူ၍မ မြည်တမ်း ရကြ။ ¹⁹ ယေရုရှလင် မြို့ ပြင် သို့ ဆွဲ သွား ၍ ပစ် ထား သဖြင့် ၊ မြည်း ကို သင်္ဂြိုဟ် သကဲ့သို့ ထိုမင်းကို သင်္ဂြိုဟ် ရလိမ့်မည်။ ²⁰ လေဗနန် တောင်ပေါ်သို့ တက် ၍ ကြွေးကြော် လော့။ ဗာရှန် ပြည်၌ အော်ဟစ် လော့။ အာ ဗရိမ် အရပ်မှာ အသံ ကိုလွှင့်လော့။ အကြောင်း မူကား ၊ သင် ၏မိတ်ဆွေ အပေါင်း တို့သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပြီ။ ²¹ သင် သည် ကောင်းစား သောအခါ ငါသတိပေး ၏။ သင်က ၊ ငါနား မ ထောင်ဟု ပြန်ပြော ၏။ ငယ် သောအရွယ်မှစ၍ ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်ဘဲ နေမြဲရှိ၏။ ²² သင့် ကို ကျွေးမွေး သော သူအပေါင်း တို့ကို လေ သည် စား လိမ့်မည်။ သင် ၏မိတ်ဆွေ တို့ကို ရန်သူတို့ သည် သိမ်း သွား ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ကိုယ် ပြု သမျှ သော ဒုစရိုက် တို့ ကြောင့် အမှန် ရှက်ကြောက် ၍ စိတ်ပျက် ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ²³ အာ ရ ဇ ပင် တို့၌ အသိုက် လုပ် တတ် သော လေ ဗ နန် တောင် သား ၊ သား ဘွား ခြင်း ဝေဒနာ ကို မိန်းမ ခံ ရသ ကဲ့သို့ ၊ သင် သည် နာကျင် ခြင်း ဝေဒနာ ကို ခံ ရ သောအခါ ၊ အဘယ် မျှလောက်သနား ဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်တကား။ ²⁴ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ယ ကိမ် မင်းကြီး၏သား ခေါနို သည် ၊ ငါ့ လ ကျာ လက် ၌ ပါသောတံဆိပ် လက်စွပ်မှန် သော်လည်း ၊ ငါ အသက် ရှင် သည်အတိုင်း သင့် ကို ငါပယ် ပစ် မည်။ ²⁵ သင့် အသက် ကိုသတ် ချင်သောသူ ၊ သင် အလွန် ကြောက် သော သူတည်းဟူသောဗာဗုလု န် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ်နေဇာ မင်းမှစ၍ ခါလဒဲ လူတို့ လက် သို့ ငါအပ် မည်။ ²⁶ သင့် ကို၎င်း ၊ သင့် ကိုဘွား မြင်သော သင် ၏အမိ ကို၎င်း ၊ မွေးဘွား ရာ ဌာနမ ဟုတ်သော ပြည်သို့ ငါနှင်ထုတ် သဖြင့် ၊ ထို

ပြည်၌ သင်တို့သည် သေ ကြ လိမ့်မည်။²⁷ ပြန် လို သော ပြည် သို့ နောက်တဖန်ပြန်၍ မလာရကြ။²⁸ ဤ မင်းသား ခေါ်နီ သည် ရိုသေ ဘွယ် မဟုတ်၊ ကျိုးပဲ့ သော ရုပ်တု ဖြစ် သလော။ အဘယ်သူ မှ မနှစ်သက် သော တန်ဆာ ဖြစ်သလော။ သူ နှင့် တကွ သူ ဧါသား မြေး တို့ကို နှင်ထုတ် ၍ ၊ သူတို့မ သိ ဘူးသော ပြည် ၌ အဘယ်ကြောင့် ချ ပစ်ရသနည်း။²⁹ အိုမြေကြီး ၊ မြေကြီး ၊ မြေကြီး ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင် လော့။³⁰ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ဤ မင်း ကို သား မရှိသောသူ ဟူ၍၎င်း ၊ တသက် လုံးမ ကောင်းစား သောသူဟူ၍၎င်း ရေး မှတ်လော့။ သူ ဧါသား မြေးတ စုံ တယောက်မျှ ဒါဝိဒ် မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ် မှာ ထိုင် ရ သော အခွင့်နှင့်၊ ယုဒ ပြည်ကို စိုးစံ ရသောအခွင့်မရှိရ။

23 ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငါ့ ထံ မှာ ကျက်စား သော သိုး တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား စေသော သိုးထိန်း တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။² ထို ကြောင့်၊ ဣ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ငါ ၏ လူ တို့ ကို ကျွေးမွေး ရသော သိုးထိန်း တို့အမှုမှာ သင်တို့သည် ငါ ၏ သိုး စု ကို မ ကြည့်ရှု ၊ မ ပြုစု၊ အရပ် ရပ် သို့ ကွဲပြား စေ၍ နှင်ထုတ် သောကြောင့်၊ သင် တို့ပြု သော ဒုစရိုက် အပြစ်ကို သင် တို့အပေါ် မှာ ငါ သက်ရောက် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³ တ ဖန်မိန့်တော် မူ သည်ကား၊ ငါ ၏သိုး စု ကို ငါ နှင်ထုတ် သော ပြည် ရှိသမျှ တို့၌ ကျန် ကြွင်းသော သိုး တို့ကို ငါ စုဝေး ၍၊ နေရင်းသိုး ခြံ သို့ တဖန် ငါ ဆောင် ခဲ့ ဦးမည်။ သူတို့သည် လည်း ၊ သားဘွား ၍ များ ပြား ကြ လိမ့်မည်။⁴ သူ တို့ ကို ကျွေးမွေး သော သိုးထိန်း တို့ကို သူ တို့ အပေါ် မှာ ငါ ခန့် ထား သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် နောက် တ ဖန် ကြောက် ခြင်း၊ ထိတ်လန့် ခြင်း မ ရှိ ရကြ။ ဆုံးမ ခြင်း ကို လည်း မ ခံရကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သန့်ရှင်း သော အညွန့် ကို ဒါဝိဒ် အဘို့ ငါ ပေါက် စေသည်အတိုင်း ၊ ဉာဏ် ကောင်းသောရှင်ဘုရင် တဦးသည် စိုးစံ ၍ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ တရား သဖြင့် ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် ရာ ကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည်။⁶ ထိုမင်း လက်ထက် ၌ ယုဒ ပြည် သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်၍ ၊ ဣသရေလ ပြည်လည်း ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရ လိမ့်မည်။ ထို မင်းသည် ယေဟောဝါ ဇေဒကနု ဟူသော ဘွဲ့ နာမ ရှိ လိမ့် သတည်း။⁷ သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့ ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည်ဟူ၍မ ကျိန်ဆို ဘဲ။⁸ ဣသရေလ အမျိုးသား အစဉ် အဆက်တို့ကို မြောက် ပြည် မှစ၍ ၊ နှင်ထုတ် ဘူးသော ပြည် ရှိသမျှ တို့မှ ပို့ဆောင် သော ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည် ဟူ၍ကျိန်ဆိုရသော ကာလ သည် နောက်တဖန် ရောက် လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် နေရင်းပြည် ၌ တဖန် နေ ရကြ လိမ့်မည်။⁹ ပရောဖက် များနှင့် ဆိုင်သော စကား

ဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား ကြောင့် ၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သော စကား တော် ကြောင့် ၎င်း ငါ့ စိတ် ပျက် လျက် ရှိ၏။ ငါ့ အရိုး ရှိသမျှ တို့သည် လှုပ်ရှား ကြ၏။ ယစ်မူး သောသူ နှင့် စပျစ်ရည် နိုင် သော သူ ကဲ့သို့ ငါဖြစ် ၏။¹⁰ အကြောင်း မူကား၊ မတရား သောမေထုန် ၌မှီဝဲ သော သူ တို့သည် တပြည် လုံး၌ အနှံ့အပြား ရှိ ကြ၏။ ထိုသူ တို့ကြောင့် တပြည် လုံးမြည်တမ်း ရ၏။ တော ၌ ကျက်စား ရာအရပ်တို့သည် သွေ့ ခြောက်ကြ၏။ ပြည်သားများလိုက်သောလမ်း သည် မဖြောင့် ၊ သူ တို့အစွမ်း သတ္တိ သည် တရား ဘက်၌ မ နေ တတ်။¹¹ ပ ရော ဖက် နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ် နှစ်ပါး တို့သည် ဘုရား ကို မရှိမသေ ပြု ကြ ပြီ။ ငါ့ အိမ် ၌ ပင် သူ တို့ပြုသော အဓမ္မ အမှုကို ငါ တွေ့ ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹² ထိုကြောင့်၊ သူ တို့သွားသောလမ်း သည် မှောင်မိုက် ၌ ချော တတ်သော လမ်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် တွန်း တိုး ခြင်းကို ခံရ၍ လဲ ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့သည် ဆုံးမ ခြင်းကို ခံရသောကာလ ၌ သူ တို့အပေါ် မှာ ဘေးဥပဒ် ကို သင့် ရောက် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹³ ရှုမာရိ ပြည်သား ပရောဖက် တို့၌ လည်း ၊ မိုက် သောသဘောကို ငါမြင် ပြီ။ သူတို့သည် ဗာလ ဘုရားကို မှီဝဲ ၍ ပရောဖက် ပြုသဖြင့် ၊ ငါ ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မှားယွင်း စေကြပြီ။¹⁴ ယေရုရှလင် မြို့သား ပရောဖက် တို့၌ လည်း ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သောသဘော ကို ငါမြင် ပြီ။ သူတို့သည် မ တရား သော မေထုန် ၌မှီဝဲ လျက် ၊ မု သာ ကိုလည်း သုံး လျက် ၊ အဓမ္မ ပြုသောသူတို့ကို အားပေး တတ် သဖြင့်၊ အဘယ်သူ မှ မိမိ ပြုသော အဓမ္မ အမှု ကို မ စွန့် ။ ထိုသူ ရှိ သမျှ တို့သည် ငါ၌ သော ဒုံ မြို့သား ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့သား တို့သည် ဂေါမောရ မြို့သား ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ၏။¹⁵ ထို ကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ပ ရော ဖက် တို့အမှု ၌ မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သူ တို့ကို ဒေါန နှင့် ငါ ကျွေး မည်။ ဆေးခါး ကိုလည်း သောက် စေ မည်။ ယေရုရှလင် မြို့သား ပရော ဖက် တို့သည် မူလအမြစ် ဖြစ်၍၊ အဓမ္မ အမှုသည် တပြည် လုံး ကို နှံ့ပြား လေပြီ။¹⁶ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ပရောဖက်ပြု၍ သင် တို့အား ဟော တတ် သော ဆရာ တို့၏ စကား ကို နား မ ထောင် ကြ နှင့်။ သူ တို့သည် သင်တို့အား အချည်းနှီးဟော တတ် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ် တော်ထွက်သို့မ လိုက်၊ ကိုယ် အလို အလျောက်ရူပါရုံ ကို မြင်သည် အတိုင်း ဟော ပြော တတ် ကြ၏။¹⁷ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့ အား ၊ သင် တို့သည် ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်ဟု ဟော တတ်ကြ၏။ မိမိ တို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာ ခြင်း သဘော သို့ လိုက် သော သူ တို့ အား၊ သင် တို့သည် ဘေးဥပဒ် နှင့် မ တွေ့ ရ ကြ ဟု ဟော တတ် ကြ၏။¹⁸ ထိုသူ တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ထာဝရဘုရား နှင့် တိုင်ပင်ဘက် ပြုသနည်း။ အဘယ်သူသည် အမှု တော် ကို ကြား မြင် သနည်း။ အဘယ်သူ သည် နှုတ်ကပတ်

တော်ကို နားထောင်၍ ကြားသနည်း။¹⁹ ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေ တော်သည် ပူသော အရိန်နှင့် ထွက်၏။ ပြင်းစွာသော လေဘွေ ဖြစ်၍၊ မတရားသော သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာ တိုက်လိမ့်မည်။²⁰ ထာဝရဘုရားသည် လက်စသတ်၍ ၊ အကြံအစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူမိမိ အမျက်တော် မငြိမ်းရ။ နောက်ကာလ၌ သင်တို့သည် ရှင်းလင်းစွာ နားလည်ကြလိမ့်မည်။²¹ ငါမစေလွှတ်ဘဲ ထိုပရောဖက်တို့သည် ပြေးကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲ သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောကြပြီ။²² ထိုသူတို့သည် ငါနှင့် တိုင်ပင်ဘက်ပြုလျှင် ၊ ငါ့စကားကို ငါ၏လူမျိုးအား ဆင့်ဆို၍ ၊ ငါ၏လူမျိုးကို မတရားသောလမ်းမှ ၎င်း ၊ မကောင်းသော အကျင့် ဓလေ့မှ ၎င်း လွဲသွားစေကြပြီ။²³ ငါသည်နိုးသော အရပ်၌သာ ဘုရားဖြစ်သလော။ ဝေးသော အရပ်၌လည်း ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။²⁴ ငါမမြင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် မထင်ရှားသော အရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေနိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ငါသည် ကောင်းကင်မြေကြီးကို နှံ့ပြားသည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။²⁵ ငါသည် အိပ်မက်မြင်ပြီ၊ အိပ်မက်မြင်ပြီဟု ငါ့နာမကို အမှီပြု၍၊ မုသာဖြင့် ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စကားကို ငါကြားပြီ။²⁶ ထိုပရောဖက်တို့သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ဤသို့ကြံစည်ကြလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးလှည့်စားသည့် အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။²⁷ ဘိုးဘေးတို့သည် ဗာလကြောင့် ငါ့နာမကို မေ့လျော့သကဲ့သို့ ၊ သူတို့သည် အိမ်နီးချင်း တယောက်ကို တယောက်ပြောတတ်သော အိပ်မက်များအားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးသည် ငါ့နာမကို မေ့လျော့စေမည်ဟု အကြံရှိကြသည့် တကား။²⁸ အိပ်မက်မြင်သော ပရောဖက်သည် အိပ်မက်စကားကို ပြောပါလေစေ။ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ခံရသော သူသည် နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကို မှန်ကန်စွာ ဟောပြောပါလေစေ။ အဖျင်းသည် စပါးနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။²⁹ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် မီးကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကျောက်ကို ထုချေသောသံတူကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။³⁰ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့စကားတော်ကို အိမ်နီးချင်း တယောက်မှ တယောက်ခိုးသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³¹ မိမိတို့အလိုအလျောက် ဟောပြောလျက်နှင့် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆိုသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³² မှားသော အိပ်မက်ကို ဟောပြော၍၊ မုသာစကားနှင့် အချည်းနီးစကားအားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးကို မှားယွင်းစေသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်။ သူတို့ကို ငါမ

စေလွှတ် ၊ မမှာထားသောကြောင့် ၊ ဤလူမျိုးသည် ကျေးဇူးမရှိဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³³ ဤလူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ၊ ပရောဖက်ဖြစ်စေ ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတယောက်က၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အဘယ်သို့ နည်းဟု သင့်ကို မေးလျှင် ၊ ပြန်ပြောရမည်မှာ၊ သင်တို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့ကို ငါ့စွန့်ပစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³⁴ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ပြောဆိုသော ပရောဖက် ၊ ယဇ်ပရောဟိတ် ၊ ပြည်သူပြည်သားကို ၎င်း ၊ ထိုသူ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ၎င်း ၊ ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။³⁵ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ပြန်ပြောတော်မူသနည်းဟူ၍ ၎င်း ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူ၍ ၎င်း ၊ အိမ်နီးချင်း ၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကို တယောက် မေးမြန်းရမည်။³⁶ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူ၍ နောက်တဖန်မဆိုရ။ လူတိုင်းမိမိစကားမှတစ်ပါး အခြားသောဗျာဒိတ်တော်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရား ၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို ဖျက်ကြပြီ။³⁷ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား အဘယ်သို့ပြန်ပြောတော်မူသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု ပရောဖက်ကို မေးလော့။³⁸ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု မဆိုရမည် အကြောင်း ၊ ငါပညတ်သော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူသောစကားကို သုံးကြသောကြောင့် ၊³⁹ ငါသည် သင်တို့ကို ၎င်း ၊ သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော မြို့ကို ၎င်း ၊ ငါ့ထံမှ အကုန်အစင်ကျုံး၍ ပစ်လိုက်မည်။⁴⁰ အစဉ်အမြဲ မေ့လျော့နိုင်သော ထာဝရကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်။

24 ထာဝရဘုရား ပြတော်မူသော ရှုပါရုံဟူမူကား ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကီမ်သား ယေခါနိမင်းအစ ရှိသော ယုဒမူးမတ်များ၊ လက်သမား ၊ ပန်းပဲသမားများတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ရှေ့၌ ထားသော သင်္ဘောသဖန်းသီးတောင်းနှစ်လုံးသည် ထင်ရှားလေ၏။² တောင်းတလုံး၌ကား ၊ အဦးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ အလွန်ကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တလုံး၌ကား ၊ မစားနိုင်အောင် အလွန်ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။³ ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ယေရမိ ၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို မြင်ပါ၏။ ကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီးသည် အလွန်ကောင်းပါ၏။ ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးသည် မစားနိုင်အောင်

အလွန် ညံ့ပါသည် ဟု ပြန် လျှောက် ၏။⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊⁵ ဤ အရပ် မှ ခါလဒဲ ပြည် သို့ ငါစေလွှတ် ၍ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသော ယုဒ အမျိုးသား တို့သည်၊ ဤ ကောင်း သော သဘော သဖန်းသီး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ သည် ဟု ငါ ဝန်ခံ မည်။⁶ သူ တို့၌ ကျေးဇူး ပြု မည် ဟု ငါကြံစည်၍၊ ဤ ပြည် သို့ တဖန် ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ နောက် တဖန် မ ဖြူ မဖျက်ဘဲ တည်ဆောက် မည်။ မ နှုတ် မပယ်ဘဲစိုက် ထား မည်။⁷ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို၊ သူတို့ သိ နိုင်သော စိတ် နှလုံးကို ငါပေး မည်။ သူတို့သည် ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြ၍ ၊ ငါ သည် လည်း သူ တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ် လိမ့်မည် ။ ငါ့ ထံသို့ စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ နှင့် ပြန် လာကြ လိမ့်မည်။⁸ မ စား နိုင်အောင် အလွန်ညံ့ သော သဘော သဖန်း သီးကဲ့သို့ ၊ ငါသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကီ မှစ၍ မှူး တော်မတ်တော်၊ ဤ ပြည် ၌ ကျန် ကြွင်းသော ယေရုရှလင် မြို့သား၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ နေ သောအမျိုးသားတို့ကို ဖြစ် စေ မည်။⁹ သူတို့သည် ငါနှင့် ရာ အရပ်ရပ် တို့၌ ကဲ့ရဲခြင်း၊ ပုံ ခိုင်း ခြင်း၊ ဆဲရေး ခြင်း၊ ကျိန် ခြင်းတို့ကိုခံ ရမည် အကြောင်း၊ ငါသည် မြေ ပေါ် မှာ တိုင်း နိုင်ငံရှိသမျှ တို့၌ နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ သူ တို့ကို အပ် လိုက်မည်။¹⁰ သူ တို့နှင့် သူ တို့၏ ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေး သော ပြည် မှ ၊ သူ တို့ကို မ ပယ်ရှင်း မှီတိုင်အောင်ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာ ဘေးကို သူ တို့ရှိရာ သို့ ငါစေလွှတ် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

25 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှိ မင်းကြီး သား ယော ယ ကိမ် နန်းစံ စတုတ္ထ နှစ် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံပဌမ နှစ် တွင်၊ ယုဒ ပြည် သား အပေါင်း တို့ကို ရည်မှတ် ၍၊ ယေ ရမိ သို့ ရောက် လာ သော နှုတ်ကပတ် တော်ကို၊² ယုဒ ပြည် သူ ၊ ယေ ရုရှလင် မြို့ သား အပေါင်း တို့ အား ၊ ယေ ရမိ ဆင့်ဆို ဟောပြော ရသည်ကား ၊³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမုန် သား ယော ရှိ နန်းစံ ဆယ် သုံး နှစ် မှစ၍ ယခု တိုင် အောင်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် သုံး နှစ် ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာသည်အတိုင်း၊ ငါသည် စော စော ထ၍ အမိန့် တော် ကို အထပ်ထပ် ဆင့် ဆို သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် နား မ ထောင် ဘဲ နေ ကြ၏။⁴ ထာဝရဘုရား သည် လည်း၊ စောစောထ ၍ မိမိ ကျွန် ပရောဖက် အပေါင်း တို့ကို၊ သင် တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ် တော်မူသော်လည်း ၊ သင်တို့သည် နား မ ထောင်ကြ။ အမိန့်တော်ကို ကြား ခြင်းငှါ နား ကို မ လှည့် ဘဲ နေကြ၏။⁵ ထိုပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့အသီးအသီး လိုက် သော လမ်း ဆိုး နှင့် အကျင့် ဆိုး များကို ပယ်ရှား၍၊ သင် တို့နှင့် ဘိုးဘေး တို့အား ထာဝရဘုရား သည် အမြဲ ပေး တော်မူ သော ပြည် ၌ နေ ကြ လော့။⁶ အခြား တပါးသော ဘုရား နောက် သို့ လိုက် ၍ ဝတ် မ ပြု၊ မကိုးကွယ် ကြနှင့်။ ကိုယ် လက် နှင့် လုပ် သော အရာများအားဖြင့် ၊

ငါ ၏အမျက် ကို မ ထွက်စေကြနှင့်။ ငါသည်လည်း ၊ သင် တို့ကို မ ညှဉ်းဆဲ ဟု ဆင့် ဆို ကြ၏။⁷ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ ဆင့်ဆို ကြ သော်လည်း၊ သင် တို့သည် ကိုယ်၌အကျိုးနည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၊ ကိုယ် လက် နှင့် လုပ် သော အရာများအားဖြင့် ၊ ငါ ၏အမျက် ကို ထွက်စေသော အခွင့်ရှိမည် အကြောင်း ၊ ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်ဘဲနေကြပြီ။⁸ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင်သောကြောင့် ၊⁹ ဤ ပြည် နှင့် ပြည် သား များကို၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ရှိ သော လူအမျိုးမျိုး တို့ ကို၎င်း စစ်တိုက် စေ ခြင်း ငှါ၊ ငါ ၏ ကျွန် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အစရှိသော မြောက် ပြည်သား အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို ငါ မှာ လိုက်၍ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ၍ ၊ ဤ ပြည်သား တို့ကို အံ့ဩ ဘွယ် ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ကြားရာ၊ အစဉ် အမြဲလူဆိတ်ညံ့ ရာ ဖြစ် စေမည်။¹⁰ ဤ သူ တို့တွင် ဝမ်းမြောက် သော အသံ ၊ ရွှင်လန်း သော အသံ ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား ၏အသံ ၊ သတို့သမီး ၏အသံ ၊ ကြိတ်ဆုံ သံ နှင့် မီးခွက် အလင်း ကို ငါကွယ် ပျောက်စေမည်။¹¹ ဤ ပြည် တ ရှောက် လုံးသည် လူဆိတ်ညံ့ ရာ၊ အံ့ဩဘွယ် ရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ဤ လူမျိုး တို့သည် အနှစ် ခုနစ်ဆယ် ပတ်လုံးဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက် ရကြလိမ့်မည်။¹² ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် စေ့ သောအခါ ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နှင့် သူ၏ နိုင်ငံ တည်းဟူသောခါလဒဲ တိုင်း နိုင်ငံ၏ အပြစ် ကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ကို ဒဏ် ပေး၍ ၊ ထိုနိုင်ငံ ကို အစဉ် အမြဲ လူဆိတ်ညံ့ ရာအရပ် ဖြစ် စေမည်။¹³ ငါခြိမ်း သော စကား များတည်းဟူသော ယေ ရမိ သည် ခပ်သိမ်း သော တိုင်း နိုင်ငံတို့တဘက်၌ ဟောပြော ၍၊ ဤ စာ ၌ ရေး ထားသော စကား ရှိ သမျှ တို့ကို ခါ လဒဲ တိုင်း နိုင်ငံအပေါ်မှာ ငါသက်ရောက် စေမည်။¹⁴ များစွာ သော လူမျိုး တို့ နှင့် ကြီး သော ရှင် ဘုရင်တို့သည် ခါလဒဲပြည်သားတို့ကို စေစား ကြလိမ့်မည်။ သူ တို့ ကျင့်သောအကျင့် ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှု နှင့် အလျောက် ၊ အကျိုး အပြစ် ကို ငါ ဆပ် ပေး မည်။¹⁵ ဣ သရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ အမျက် တော်စပျစ်ရည် ဖလား ကို ငါ့ လက် မှ ခံယူ လော့။ ငါ သည်သင့် ကို စေလွှတ် သော လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို သောက် စေလော့။¹⁶ သူ တို့ အလယ် သို့ ငါ စေလွှတ် သော ထား ကြောင့် သူတို့သည် သောက် ၍ ယစ်မှုး တိမ်းယိမ်း ခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊¹⁷ ငါသည် ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်မှ ထို ဖလား ကိုခံယူ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို သောက် စေ၏။¹⁸ ထို လူမျိုး များ ဟူ မူကား၊ ယနေ့ ရှိ သည် အတိုင်း လူ ဆိတ်ညံ့ ရာ၊ အံ့ ဩ ဘွယ် ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ကြား ရာ၊ ကျိန်ဆဲ ရာ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ သောက် ရသော ယေ ရုရှလင် မြို့သူ၊ ယုဒ ပြည် သား၊ ယုဒ ရှင် ဘုရင်များ၊

မူးမတ် များ၊¹⁹အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို အစိုးရ သော ဖာ ရော ဘုရင် အစ ရှိသော သူ ၏ ကျွန် ၊ မူးမတ် ၊ ပြည် သူ ပြည် သား၊ သူ တို့နှင့် ရောနှော သော တ ပါး အမျိုးသား ရှိ သမျှ ၊²⁰ဥဇ မင်း အပေါင်း ၊ ဖိ လိ တု တိ မင်း အပေါင်း ၊ အာ ရှ ကေ လု န် ပြည် သား၊ ဂါဇ ပြည် သား၊ ဧကြုန် ပြည် သား၊ ကျန်ကြွင်း သော အာဇုတ် ပြည် သား၊²¹ဧ ဒုံ ပြည် သား၊ မောဘ ပြည် သား၊ အမု မုန် ပြည် သား ၊²²တု ရှ မင်း အပေါင်း ၊ ဇိဒုန် မင်း အပေါင်း ၊ ပင်လယ် တဘက် ၌ အစိုးရသော မင်း များ၊²³ဒေဓန် ပြည် သား၊ တေမ ပြည် သား၊ ဗုဇ ပြည် သား၊ ပါး မုန်း ကိုရိတ် တတ်သော ပြည် သားရှိ သမျှ ၊²⁴အာရပ် မင်း အပေါင်း ၊ တော ၌ နေ ၍ အမျိုး မ စစ် သော လူ များ ကို အစိုးရသော မင်း အပေါင်း ၊²⁵ဇိမရိ မင်း အပေါင်း ၊ ဇလံ မင်း အပေါင်း ၊ မေဒိ မင်း အပေါင်း ၊²⁶တ ပါး နှင့် တ ပါး နီး သည် ဖြစ် စေ၊ ဝေး သည် ဖြစ် စေ၊ မြောက် ပြည် မင်း ရှိ သမျှ တို့ နှင့်၊ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ၌ ရှိ သမျှ သော လောကီ နိုင်ငံ အပေါင်း ပါ ကြ သတည်း။ နောက်ဆုံး ၌ ရှေ့ ရှက် ရှင်ဘုရင် သောက် ရမည်။²⁷သင် တို့အလယ် သို့ ငါ စေလွှတ် သော ထား ကြောင့် သောက် ၍ ယစ်မူး ကြ။ အော့အန် ကြ။ လဲ ကြ။ နောက်တဖန် မ ထ ကြနှင့်ဟု က္လသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူကြောင်းကို သူ တို့အား ဆင့်ဆို လော့။²⁸သူတို့သည် သောက်ခြင်းငှါထိုဖလား ကို သင် ၏ လက် မှ မခံ၊ ငြင်းပယ် လျှင်လည်း၊ စင်စစ်သောက် ရ ကြမည် ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ကြောင်းကို သူ တို့အား ပြန်ပြော လော့။²⁹အကြောင်း မူကား၊ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော မြို့ ကို ငါ သည် အပြစ်ပေး စ ပြုလျှင်၊ သင်တို့သည် ဒဏ် အလျှင်းမခံဘဲ နေရကြမည်လော။ ဒဏ် မခံဘဲ မနေရကြ။ ငါ သည် မြေကြီး သား ရှိသမျှ တို့အဘို့ ထား ကို မှာ လိုက် မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။³⁰ထိုကြောင့် ၊ သင် သည် ပရောဖက် ပြုလျက် သူ တို့ အား ဟော ပြောရသောစကား များဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် မြင့် သော အရပ် က ကြွေးကြော် တော်မူ မည်။ သန့်ရှင်း သော ဘုံဗိမာန် တော်က အသံ ကို လွှင့် တော်မူမည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ် ဌာန တဘက် ၌ ပြင်းစွာကြွေးကြော် တော်မူမည်။ စပျစ်သီးကို နင်းနယ် သော သူများ အော်ဟစ် သကဲ့သို့ ၊ မြေကြီး သား များ တဘက် ၌ အော်ဟစ် တော် မူ မည်။³¹မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် အသံ နှံ့ပြား လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် လူ အမျိုးမျိုးတို့နှင့် တရား တွေ့စရာ အကြောင်း ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့ကို အမှု လုပ် တော် မူ မည်။ ဆိုး သောသူတို့ကို ထား နှင့်ကွပ်မျက်စေခြင်းငှါ အပ် တော်မူ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ၏။³²ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဘေး သည် တပြည် မှ တပြည် သို့ ကူး သွားလိမ့်မည်။ မြေကြီး အစွန်း အနားတို့ မှ ပြင်းစွာ သော လေ ဘွေ သည် ထ လိမ့်မည်။³³ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်

တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူတို့ သည် မြေကြီး တဘက် မှ တဘက် တိုင်အောင် နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မ မြည်တမ်း ရ။ မ စု မပုံ ရ။ မ သင်္ဂြိုဟ် ရ။ မြေ ပေါ်မှာ မစင် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။³⁴အို သိုးထိန်း တို့၊ ငိုကြွေး အော်ဟစ်ကြလော့။ အို သိုး ကြီး သိုးမြတ်တို့၊ ပြာဌ်လူးလည်းလျက်နေကြလော့။ သင် တို့ကိုသတ် ရသောအချိန် ရောက် လေပြီ။ အရပ်ရပ်သို့ ငါမောင်းသဖြင့်၊ သင်တို့သည် အဘိုး ထိုက်သော တန်ဆာ ကျ သကဲ့သို့ ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်။³⁵သိုးထိန်း တို့သည် ပြေး စရာ လမ်းမ ရှိ။ သိုး ကြီး သိုး မြတ် တို့သည် လွတ် ရာ လမ်း ကို ရှာ၍ မ တွေ့ ရ ကြ။³⁶သိုးထိန်း များ ငိုကြွေး သံ နှင့် သိုး ကြီး သိုးမြတ်များ မြည်သံ ကိုကြားရ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကျက်စား ရာအရပ်ကို ဖျက်ဆီး တော် မူ၏။³⁷ထာဝရဘုရား သည် ပြင်း စွာ အမျက် ထွက် တော် မူ သော အားဖြင့် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရာ အရပ်တို့ သည်လည်း ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီး ခြင်းကိုခံရကြ၏။³⁸ခြင်္သေ့ ဘာသာဓလေ့၊ နေတော်မူရာမြို့ ကို စွန့် ထွက်တော်မူပြီ။ ညှဉ်းဆဲ သောသူ ၏ပြင်းထန်ခြင်း၊ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်ခြင်းအားဖြင့် ၊ သူ တို့ပြည် သည် လူဆိတ်ညံ ရာအရပ် ဖြစ် ရ၏။

26ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ယောယကိမ် နန်း ထိုင်စ က ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ရောက် လာ ၍၊²ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဗိမာန် တော်၌ ကိုးကွယ် အံ့သောငှါ ရောက် လာသောယုဒ မြို့သူရွာသားအပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို စေခြင်းငှါ ၊ ငါသည်သင် ၌ မှာ ထားသမျှ သောစကား တို့ကို ဗိမာန် တော် တန် တိုင်း ထဲမှာ ရပ် လျက်၊ သူ တို့အား ပြန်ပြော လော့။ တခွန်း ကိုမျှ မ ထိမ် မဝှက်နှင့်။³သူတို့သည် နားထောင် ၍ ၊ အသီးအသီး မိမိ တို့ အဓမ္မ လမ်း မှ လွှဲရှောင် ကောင်း လွှဲရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် လည်း သူ တို့ပြု သောဒုစရိုက် ကြောင့် အပြစ် ပေး မည်ဟု ကြံစည် ခြင်းကို နောင်တရ မည်။⁴သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်၊ သင် တို့၌ ငါထား သော ပညတ် တရားလမ်း သို့ မလိုက် ၊⁵ငါ သည် စောစော ထ၍ သင် တို့ရှိရာ သို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ် သော ငါ ၏ကျွန် ပရောဖက် တို့၏ စကား ကို နား မထောင်ဘဲနေ သကဲ့သို့၊ ယခုလည်း နား မ ထောင်ဘဲ နေလျှင် ၊⁶ဤ အိမ် ကို ရှိ လော ရွာ ကဲ့သို့ ငါဖြစ် စေ မည်။ ဤ မြို့ ကိုလည်း ၊ မြေ ပေါ်မှာ လူ အမျိုး မျိုး ကျိန်ဆဲ သော မြို့ဖြစ် စေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁷ထို စကား ကို ဗိမာန် တော်၌ ယေ ရမိ ဟောပြော သည် ကို ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက် များ၊ လူ များ အပေါင်း တို့သည် ကြား ကြ၏။⁸လူ များအပေါင်း တို့အား ဆင့်ဆို စေခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသမျှ သော စကားတော်ကို အကုန်အစင်ဟော ပြော ပြီး မှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပရောဖက် ၊ လူ များ အပေါင်း တို့သည် ယေ ရမိ ကို ဘ မ်းဆီး ၍၊ သင်သည် အသေ သတ်ခြင်းကို အမှန်

ခံရမည်။⁹ ဤ အိမ် တော်သည် ရှိလော ရှာကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည် ။ ဤ မြို့သည် လူမ ရှိ၊ ဆိတ်ညံ ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏နာမ တော် ကို အမှီ ပြု၍ အဘယ်ကြောင့် ဟော သနည်းဟုပြော ဆိုလျက် ၊ လူ များ အပေါင်း တို့သည် ဗိမာန် တော် တွင် ယေရမိ တဘက် ၌ စုဝေး ကြ၏။¹⁰ ယုဒ မှူးမတ် တို့သည် ထို အမှု ကို ကြားသိ သောအခါ ၊ နန်းတော် မှ ဗိမာန် တော်သို့လာ ၍ ၊ ဗိမာန် တော် တံခါး သစ် အတွင်း၌ ထိုင် ကြ၏။¹¹ ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် ပရောဖက် တို့က၊ ဤ သူ သည် အသေ ခံ ထိုက် ပေ၏။ သင် တို့သည် ကိုယ် နား နှင့် ကြား သည်အတိုင်း ၊ ဤ မြို့ ကို ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု၍ ဟော ပြောပါပြီတကားဟု မှူးမတ် အစရှိ သော လူ များ အပေါင်း တို့အား ပြော ဆိုကြ၏။¹² ယေရမိ ကလည်း ၊ သင်တို့ကြား သမျှ အတိုင်း၊ ဤ အိမ် တော်နှင့် ဤ မြို့တော်ကို ဆန့်ကျင် ဘက် ပြု၍ ဟော ပြောစေခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူပြီ။¹³ ယခု မှာသင် တို့၏ ကျင့်ကြံ ပြုမှု ခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲ ကြလော့။ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ကို နားထောင် ကြ လော့။ သို့ပြု လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့၌ ဘေးဥပဒ် ရောက်စေမည်ဟု ခြိမ်း တော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရ တော်မူလိမ့်မည်။¹⁴ ငါ မူကား၊ သင် တို့လက် ၌ ရှိပါ၏။ သင် တို့စိတ် ၌ ဖြောင့်မတ် လျှောက်ပတ် သည်ဟု ထင်သည်အတိုင်း ၊ ငါ့ ကို ပြု ကြ လော့။¹⁵ သို့ရာတွင် ၊ ငါ့ ကိုသတ် လျှင် အပြစ် မရှိ သောအသွေး ကို သင် တို့သည် ကိုယ် အပေါ်သို့၎င်း ၊ ဤ မြို့နှင့် မြို့ သား တို့အပေါ်သို့၎င်း စင်စစ်ရောက် စေလိမ့်မည်ဟု ကေန်အမုန် သိမှတ် ကြ လော့။ ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို သင် တို့အား ကြား ပြောမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စင်စစ် စေလွှတ် တော်မူပြီဟု မှူးမတ် အစ ရှိသော လူ များအပေါင်း တို့အား ပြော ဆို လေ၏။¹⁶ ထိုအခါ မှူးမတ် အစ ရှိ သော လူ များ အပေါင်း တို့ က၊ ဤ သူ သည် အသေခံ ထိုက်သည်မ ဟုတ်။ ငါ တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို အမှီပြု ၍၊ ငါ တို့ အား ဟော ပြော လေပြီဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် ပရောဖက် တို့အား ပြော ဆိုကြ၏။¹⁷ ပြည် သား အသက်ကြီး သူ အချို့ကလည်း ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇ ကီ လက်ထက် ၊ မောရရှု ရွာသားမိကုခါ သည် ပရောဖက် ပြုလျက်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊¹⁸ ဇီအုန် တောင်သည် လယ် ကဲ့သို့ထွန် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ယေ ရှုလင် မြို့သည်လည်း၊ မြေပုံ များ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ဗိမာန် တော် တောင် သည်လည်း၊ တော တောင် ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု ယုဒ ပြည် သား အပေါင်း တို့အား ဟောပြော ၏။¹⁹ ထိုအခါ ယုဒ ပြည် သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟေဇကီ သည် ထိုပရော ဖက် ကိုသတ် သလော။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ သည် မ ဟုတ်လော။ ရှေ့ တော်၌ တောင်းပန် သည် မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့၌ ဘေးဥပဒ် ကို ရောက် စေမည် ဟု ခြိမ်း

တော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရ တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါ တို့မူကား၊ ကိုယ်အကျိုး ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငါပြုကြသည်တကား ဟု စည်းဝေး သော သူ အပေါင်း တို့အား ပြော ဆို ကြ၏။²⁰ ကိရ ယတ် ယာ ရိမ် မြို့နေ၊ ရှေ့ မာ ယ ၏သား ဥ ရိ ယ သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် ကို အမှီပြု ၍၊ ထို မြို့နှင့် ထို ပြည် တဘက် ၌ ပရောဖက် ပြု၍၊ ယေရမိ ဟောပြောသောစကား နှင့် တညီတည်းဟောပြော ၏။²¹ ယောယကိမ် မင်းကြီး နှင့် မင်း များ၊ မှူးမတ် များ အပေါင်း တို့သည် ထိုပရောဖက် ၏ စကား ကို ကြား သောအခါ ၊ သူ့ ကိုသတ် အံ့သောငါမင်းကြီး သည် ရှာကြံ ၏။ ထိုသို့ တင်းကိုကြား လျှင် ၊ ဥရိယ သည်ကြောက် ၍ ၊ အဲဂုတုတု ပြည်သို့ ပြေး သွားလေ၏။²² ယောယကိမ် မင်းကြီး သည် အာခဗော် သား ဇေလနာသန် နှင့်တကွ လူ အချို့တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည်သို့ စေလွှတ် ၍ ၊²³ ထို သူ တို့သည် ဥရိယ ကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ ယောယကိ မ် မင်း ထံသို့ ပို့ဆောင် သဖြင့် ၊ မင်းကြီးသည် ဥရိယ ကို ထား နှင့် သတ် ၍ ၊ အသေ ကောင်ကို ဆင်းရဲသား တို့၏ သင်္ချိုင်း ၌ ပစ် ထား လေ၏။²⁴ သို့ သော်လည်း၊ ရှာဖန် သား အဟိကံ သည် ယေရမိ ကို မစသောကြောင့်၊ အသေခံ စေခြင်းငှါ လူ များ တို့ လက် သို့ မ အပ် ရ။

27 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ဇေဒကီ မင်းနန်း ထိုင် စ က ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ၍၊² ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့်တော်မူသည် ကား ၊ ကြိုး နှင့် ထမ်း ဘိုး များကိုလုပ် ၍ ၊ သင် ၏လည်ပင်း ၌ တပ် လော့။³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကီ ထံ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် လာသောသံတမန် တို့တွင်၊ ထို ကြိုးနှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကို ဧဒုံ မင်း ၊ မောဘာ မင်း ၊ အမုမုန် မင်း ၊ တုရု မင်း ၊ ဇီဒုန် မင်း သို့ ပေး လိုက်လော့။⁴ ထိုသံတမန်တို့အား လည်း၊ သင်တို့သည် သင် တို့အရှင် များတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊⁵ ငါသည် မဟာ တန်ခိုး နှင့် လက်ရုံး ကို ဆန့်လျက် မြေကြီး ကို၎င်း၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသော လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို၎င်းဖန်ဆင်း သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပေးလို သော သူ တို့အား ပေး ၏။⁶ ယခု မှာ ဤ ပြည် ရှိသမျှ တို့ကို ငါ့ ကျွန် ဗာဗု လုန် ရှင်ဘုရင် ၊ နေဗုခဒ်နေဇာ လက် သို့ ငါ အပ်ပေး ပြီ။ သူ စေစား ဘို့ရာ တော တိရစ္ဆာန် များကိုလည်း ငါပေး ပြီ။⁷ သူ ၏နိုင်ငံ ဆုံးချိန် မ ရောက် မှီတိုင်အောင်၊ ဤ ပြည် သားအပေါင်း တို့သည် သူ၏အမှု နှင့် သူ ၏သား မြေး အမှုကို ဆောင်ရွက် ရကြမည်။ ထိုအချိန်ရောက် မှ၊ များစွာ သော လူမျိုး တို့နှင့် ကြီး သောရှင် ဘုရင်တို့သည် သူ့ ကို စေစား ကြလိမ့်မည်။⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဗာဗု လုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ ၏ အစေ ကို မ ခံ၊ သူ၏ထမ်းဘိုး ကို မ ထမ်း လို သော တိုင်း နိုင်ငံ ရှိ သမျှ ကို၊ သူ ၏လက် ၌ ဆုံးရှုံး စေခြင်းငှါ၊ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာ ဘေးဖြင့် ငါ

အပြစ် ပေးမည်။⁹သို့ဖြစ်၍၊ သင် တို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ အစေ ကို မ ခံရဟု၊ သင် တို့အား ပြော တတ်သော ပရောဖက် ၊ အနာဂတ် ဆရာ၊ အိပ်မက် မြင်သောဆရာ၊ နတ် ဝိဇ္ဇာ ဆရာ၊ ပြုစား တတ်သော ဆရာ တို့၏ စကားကို နား မ ထောင်ကြနှင့်။¹⁰ထိုသူ တို့သည် သင် တို့ကို သင် တို့ပြည် မှ အဝေးသို့ ရွှေ့ သွားစေ ခြင်း ငါ ၊ သင် တို့ကို ငါနှင့်ထုတ် ၍ ဆုံးရှုံး စေခြင်းငှါ၎င်း မုသာ စကား ကို ဟော ပြော တတ် ကြ၏။¹¹ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် ၏ ထမ်းဘိုး ထမ်း ၍ ၊ သူ ၏ အစေ ကိုခံသော လူမျိုးတို့အား၊ မိမိ တို့ပြည် ၌ နေ ရသော အခွင့်ကို ငါပေးသဖြင့် ၊ သူတို့သည် မိမိတို့မြေ၌ လုပ် ၍ နေ ရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹²ထို စကား တော် ရှိသမျှ ကို ငါပြန်၍ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ အား လျှောက် ဆိုသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ထမ်းဘိုး ကိုထမ်း ၍ ၊ သူ နှင့် သူ ၏လူ များ အစေ ကို ခံလျက်၊ အသက် ချမ်းသာပါလော့။¹³ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် ၏ အစေ ကိုမ ခံသော လူမျိုး ကို ထာဝရဘုရား ရည်မှတ်၍ မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့သည် ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် သေ ရပါမည်နည်း။¹⁴သင်တို့သည် ဗာဗုလု န် ရှင်ဘုရင် ၏ အစေ ကို မ ခံရဟု၊ သင် တို့အား ဟောပြော သော ပရောဖက် တို့၏ စကား ကို နား မ ထောင်ကြနှင့်။ သူ တို့သည် မု သာ စကားကို ဟော ပြောတတ်ကြ၏။¹⁵ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့အား ဟော ပြော သော ပ ရော ဖက် တို့ကို ငါ နှင့်ထုတ် ၍ ဆုံးရှုံး စေခြင်းငှါ၊ ငါမ စေလွှတ် ဘဲ သူ တို့သည် ငါ နာမ ကို အမှီပြု ၍ မုသာ စကားကို ဟော ပြောတတ် ကြ ၏။¹⁶ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့် လူ အပေါင်း တို့အား လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ငါပြန်ပြော သည် ကား ၊ ကာလ မ ကြာမမြင့်မှီ၊ ဗိမာန် တော် တန်ဆာ တို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့မှ တဖန် ဆောင် ခဲ့လိမ့်မည်ဟု သင် တို့အား ဟောပြော သော ပရော ဖက် တို့၏ စကား ကို နား မ ထောင်ကြနှင့်။ သူ တို့သည် မုသာ စကား ကို ဟော ပြော တတ် ကြ၏။¹⁷သူ တို့၏စကားကို နား မ ထောင် ကြနှင့်။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ အစေ ကိုခံ၍ ၊ အသက် ချမ်းသာ ကြလော့။ ဤ မြို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက် ရ မည်နည်း။¹⁸သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံ ၍၊ ပရောဖက် မှန် လျှင် ၊ ဗိမာန် တော်၌ ၎င်း ၊ နန်းတော် ၌ ၎င်း ၊ ယေ ရုရှလင် မြို့၌ ၎င်း ကျန် ကြွင်းသေးသော တန်ဆာ တို့ကို ဗာဗုလု န် မြို့သို့ယူ၍မ သွား ရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရားအား တောင်းပန် ကြလော့။¹⁹ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေ ဗု ခဒ်နေဇာ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် သား ယေခေါနိ အစရှိသော ယုဒ ပြည် ယေရုရှလင် မြို့မှ တော်မတ်တော်အပေါင်း တို့ကို၊²⁰ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်း သွားသောအခါ ၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် မ သိမ်း မယူ၊²¹ဗိမာန် တော်၌၎င်း ၊ နန်းတော်

၌၎င်း ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ၎င်း ကျန် ကြွင်းသေး သောတိုင် ၊ ရေကန် ၊ ရေကန်အခြေအမြစ် များ၊ ကျန်ကြွင်း သေးသောတန်ဆာ များတို့ ကို ရည်မှတ် ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊²²ထိုတန်ဆာ တို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူသွား ရ လိမ့်မည်။ ငါ အကြည့်အရှု မ ကြွလာ မှီ တိုင်အောင်၊ ထို မြို့၌ ရှိ နေ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ကြွလာ သောအခါ ၊ ထိုတန်ဆာတို့ကို ငါဆောင် ခဲ့၍ ၊ ဤ အရပ် ၌ ပြန်ထား မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

28ထိုနှစ်တည်းဟူသောယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ နန်းစံစတုတ္ထ နှစ် ၊ ပဉ္စမ လ တွင် ၊ ဂီဗောင် မြို့နေ၊ အာဇုရ သား ဟာနနိ က၊²ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ထမ်း ဘိုး ကို ငါချိုး မည်။³ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် နေဗု ခဒ်နေဇာ သည် ဤ အရပ် မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူသွားသော ဗိမာန် တော် တန်ဆာ အလုံးစုံ တို့ကို နှစ် နှစ်အတွင်း တွင်၊ ဤ အရပ် သို့ ငါ ဆောင် ခဲ့ဦး မည်။⁴ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်း သွားသော ယုဒ ပြည်သား အပေါင်း တို့ နှင့်တကွ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် သား ယေခေါနိ မင်းကိုလည်း ၊ ဤ အရပ် သို့ ငါ ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ထမ်း ဘိုး ကို ငါချိုး မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူကြောင်းကို၊ ဗိမာန် တော်၌ ယဇ် ပုရောဟိတ်များ၊ လူ များအပေါင်း တို့ ရှေ့ မှာ ငါအား ပြောဆို၏။⁵ထိုအခါ ပရောဖက် ယေရမိ သည် ဗိမာန် တော်၌ ရပ် နေသောယဇ် ပုရောဟိတ်များနှင့် လူ များအပေါင်း တို့ ရှေ့ မှာ၊ ပ ရော ဖက် ဟာနနိ အား ပြန်ပြော သည်ကား၊⁶အာမင် ၊ ထာဝရဘုရား ပြု တော် မူ ပါစေသော။ ဗိမာန် တော်တန်ဆာ များနှင့်တကွ ၊ ဤ အရပ် မှ ဗာ ဗု လု န် မြို့သို့ သိမ်း သွား သော သူများ အပေါင်း တို့ ကို၊ ထာဝရဘုရား သည် တဖန်ဆောင် ခဲ့၍၊ သင်ဟောပြော သော စကား မှန် ကြောင်းကို ပြ တော် မူ ပါစေသော။⁷သို့ရာတွင် ၊ သင် နှင့် တကွ လူ အပေါင်း တို့အား ငါ ယခု ဟောပြော သော စကား ကို နားထောင် လော့။⁸ငါ တို့မဖြစ်မှီ ရှေး ကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသော ပရောဖက် တို့သည်၊ များပြား သော ပြည် ၊ အားကြီး သော တိုင်း နိုင်ငံ တို့ကို ရည်မှတ်၍၊ စစ်တိုက် မည်အကြောင်း ၊ ဘေး ရောက် မည်အကြောင်း ၊ ကာလနာ ပေါ်မည်အကြောင်း တို့ကို ဟော ပြော တတ်ကြ၏။⁹ငြိမ်ဝပ် မည်အကြောင်း ကို ဟောပြော သော ပရော ဖက် ရှိလျှင်၊ သူ ၏ စကား ပြည့်စုံ သောအခါ စင်စစ်ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော်မူသော ပရောဖက် ဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှား လိမ့်မည် ဟု ပြောဆို၏။¹⁰ထိုအခါ ပရောဖက် ဟာနနိ သည် ပရောဖက် ယေ ရမိ လည်ပင်း မှ ထမ်းဘိုး ကို ယူ ၍ ချိုး လျက် ၊¹¹ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ထိုသို့ လူ အမျိုးမျိုး တို့၏ လည်ပင်း ပေါ် မှာ ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် နေဗု ခဒ်နေဇာ တင် သော ထမ်း ဘိုး ကို နှစ် နှစ် အတွင်း တွင် ငါချိုး ပယ်မည်ဟု မိန့် တော် မူ ကြောင်း ကို၊

လူ အပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ပြောဆို ၏။ ထို အခါ ပရောဖက် ယေရမိ သည် ထွက် သွားလေ၏။¹² ပရောဖက် ဟာနနီ သည် ပရောဖက် ယေရမိ ၏ လည်ပင်း မှ ထမ်းဘိုး ကို ချိုး ပယ်သောနောက် ၊ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ သည်ကား။¹³ သင်သွား ၍ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဟာနနီ အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်ချိုး သော သစ်သား ထမ်းဘိုး အစား ၊ သံ ထမ်းဘိုး ကို လုပ် ရမည်။¹⁴ က္လသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဤ လူမျိုး ရှိ သမျှ တို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာ ၏ အစေ ကိုခံစေ ခြင်းငှါ ၊ သူတို့လည်ပင်း ပေါ်မှာ သံ ထမ်းဘိုး ကို ငါတင် ပြီ။ ထိုသူတို့သည် ထိုမင်း ၏ အစေ ကိုခံ ရကြမည်။ တော တိရစ္ဆာန် များ ကိုလည်း ၊ သူ ဌှိ ငါအပ်ပေး ပြီဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁵ ပရောဖက်ယေရမိ ကလည်း ၊ ဟာနနီ၊ နားထောင် လော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို စေလွှတ် တော်မ မူ။ ဤ လူမျိုး သည် မုသာ ဌှိ ခိုလှုံ မည်အကြောင်း ကို သင် ပြု တတ်၏။¹⁶ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည်ထာဝရဘုရား ကို ပုန်ကန် စေခြင်းငှါ သွန်သင် သောကြောင့် ၊ သင့် ကို မြေပြင် မှ ငါ ပယ်ရှင်း မည်။ ယခုနှစ် တွင် သင် သည် သေ ရမည်ဟု ပရောဖက် ဟာနနီ အား ပြောဆို ၏။¹⁷ ထိုသို့ နှင့်အညီပရောဖက် ဟာနနီ သည် ထို နှစ် တွင် ၊ သတ္တမ လ ဌှိ သေ လေ၏။

29 ရှင်ဘုရင် ယေခေါနီ နှင့် တကွ မိဖုရား အစ ရှိသော မိန်းမစိုး များ၊ ယုဒ ပြည် ယေရုရှလင် မြို့မှူး တော်မတ်တော်များ၊ လက်သမား ၊ ပန်းပဲ သမား များ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ သွား သော နောက် ၊² ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒ ကီ သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာ ထံ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ စေလွှတ် သော ရှာ ဖန် သား ဇလ သာ နှင့် ဟိလခိ သား ဂေမရိ တွင်၊ ပရောဖက် ယေရမိ သည် စာရေး၍³ ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်း သွား ခြင်းကိုခံရသော အသက်ကြီး သူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပရောဖက် ၊ ဆင်းရဲသား ကျန်ကြွင်း သမျှ တို့နေရာသို့ ယေရုရှလင် မြို့မှ ပေးလိုက် သော စာဟူမူကား၊⁴ က္လသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်း သွားစေတော်မူသော သူအပေါင်း တို့ အား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊⁵ အိမ် တို့ကိုဆောက် ၍ နေရာချ ကြလော့။⁶ ဥယျာဉ် တို့ကို စိုက်ပျိုး ၍ အသီး ကို စား ကြလော့။ သင်တို့သည် ထို ပြည်၌ ခေါင်းပါး ခြင်း မ ရှိ၊ တိုးပွား များပြား မည်အကြောင်း၊ မယား နှင့် နေ ၍ သား သမီး ကို ဘွား မြင် ကြ လော့။ သား သမီး တို့ကိုလည်း၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်ပေးစား ၍၊ တဖန် သား သမီး ကို ဘွားမြင် စေကြလော့။⁷ ငါသည် သင် တို့ကို သိမ်း သွားစေသော မြို့သည်လည်း ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိမည်အကြောင်းကို ပြုစု ၍၊ ထို မြို့အဘို့ အလိုငှာ၊ ထာဝရဘုရား အား မေတ္တာ ပို့ကြ

လော့။ ထိုမြို့၏ ငြိမ်သက် ခြင်းအားဖြင့် ၊ သင် တို့သည်လည်း ငြိမ် သက် ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁸ က္လသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့တွင် ရှိ သော ပရောဖက် ဆရာ၊ အနာဂတ် ဆရာတို့သည် သင် တို့ကို မ လှည့်စား ကြစေနှင့်။ သင် တို့မြင် စေသော အိပ်မက် တို့ကို လည်း မ ယုံ မမှတ်ကြနှင့်။⁹ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို ဆရာ တို့သည် ငါစေလွှတ် သောသူမဟုတ် ဘဲ၊ ငါ့ နာမ ကို အမှီပြု ၍ မုသာ စကား ကို ဟော ပြောတတ်ကြ၏။¹⁰ တဖန်မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ဗာဗုလုန် မြို့၌ အနှစ် ခုနစ်ဆယ် စေ့ သောအခါ၊ သင် တို့ကို ငါအကြည့်အရှု ကြွ လာမည်။ ငါ ထားသော ဂတိ ကောင်း ကိုတည် စေ၍၊ သင် တို့ကို ဤ ပြည် သို့ ငါပို့ဆောင် ဦးမည်။¹¹ တဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငါ သည် သင် တို့ကို အကျိုးနည်း စေ ခြင်း ငှာ ကြံစည် သော အကြံ မဟုတ် ဘဲ၊ သင် တို့သည် မြော်လင့် သော အကျိုးကို ရ မည်အကြောင်း ၊ ငြိမ်ဝပ် စေခြင်းငှာသာ၊ သင် တို့အဘို့ ကြံစည် သော အကြံ တို့ကို ငါ သိ ၏။¹² တဖန် မိန့်တော် မူ သည်ကား၊ သင် တို့သည် ငါ့ ကို ခေါ် ၍ သွား လာ ကြ လိမ့်မည်။ ဆုတောင်း သောအခါ သင် တို့စကားကို ငါနားထောင် မည်။¹³ ငါ့ ကို ရှာ သောအခါ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ နှင့် ရှာ လျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ငါသည်လည်း၊ သင် တို့အတွေ့ကိုခံ မည်။ အထက်က ငါနှင့်ထုတ်၍ သင် တို့ခံရသော သိမ်းသွား ခြင်း အမှုကို ငါသည် ဖြေရှင်းခြင်းငှာ၊ တိုင်း နိုင်ငံအရပ်ရပ် တို့မှ သင် တို့ကို ငါစုသိမ်း ပြီးလျှင် ၊ အထက်က ငါနှင့်ထုတ် ၍ သင် တို့ရုံး သော ပြည် သို့ တဖန်ငါဆောင် ခဲ့ဦးမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇ ပလ္လင်ပေါ် မှာ ထိုင် သော ရှင်ဘုရင် မှစ၍ ၊ ဤ မြို့၌ နေ သောသူ အပေါင်း တည်း ဟူသော၊ သင် တို့နှင့် အတူ သိမ်း သွား ခြင်း ကို မ ခံ ရသော သင် တို့ညီအစ်ကို များ ကို ရည်မှတ်၍၊¹⁶ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သူ တို့အပေါ် မှာထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး တို့ကို ငါ စေလွှတ် မည်။ မ စား နိုင်အောင် အလွန် ညံ့ သော သင်္ဘော သဖန်းသီး ကဲ့သို့ ငါ ဖြစ် စေ မည်။¹⁷ သူ တို့ကို ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး ဖြင့် ငါ ညှဉ်းဆဲ မည်။ ငါ နှင့် ရာ အရပ် ရပ် တို့၌ လူ အမျိုး မျိုး တို့ တွင် ၊ သူ တို့သည် ကျိန်ဆဲ ရာ၊ အံ့ ဩ ဘွယ် ရာ ၊ ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ကြား ရာ၊ အသရေ ရှုတ်ချ ရာ ဖြစ် မည် အကြောင်း ၊ မြေ ပေါ်မှာ တိုင်း နိုင်ငံ ရှိ သမျှ တို့၏ နှောင့်ရှက် ခြင်း သို့ သူ တို့ကို ငါ အပ် မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် စောစော ထ ၍ ၊ အထပ်ထပ် မှာထား စေလွှတ် သော ငါ ၏ကျွန် ပရောဖက် တို့၏ စကား ကို သူ တို့သည် နား မ ထောင် ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ ထို့ကြောင့် သိမ်းသွားခြင်း ကို ခံရ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ငါစေလွှတ် သော သူအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ စကား ကို နားထောင် ကြလော့

ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ ထာဝရဘုရား သည် ငါတို့အဘို့ ပရောဖက်များကို ဗာဗုလုန်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီဟု သင်တို့ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊²¹ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ သင်တို့အား မုသာစကားကို ဟောပြောသော၊ ကောလာယ သား အာဟပ် နှင့် မာသေယ သား ဇေဒကီ တို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာလက် သို့ ငါ အပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သူတို့ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ သတ်လိမ့်မည်။²² ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယုဒ အမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် မီးရှို့သော ဇေဒကီ နှင့် အာဟပ် ကဲ့သို့ ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့်ကို ဖြစ်စေတော်မူပါစေဟု ထိုသူတို့ကို ပုံဆောင်၍ ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။²³ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုး၌ အဓမ္မ အမှုကို ပြုကြပြီ။ သူ့မယား တို့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။ ငါမ မှာထားဘဲ၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောကြပြီ။ ငါ သိသည်အတိုင်း သက်သေဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။²⁴ နဟေလံ ရွာသား ရှေမာယ ကိုလည်း ပြောရမည်မှာ²⁵ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယ သား ဇေဖနီ အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များ တို့နှင့် ယေရုရှလင် မြို့သား ရှိသမျှ တို့ကို စာပေးလိုက်၍၊²⁶ သင်သည် ဗိမာန်တော်၌ လူစောင့်ကို ခန့်ထားသဖြင့်၊ ပရောဖက် လုပ်သော အရူး ရှိသမျှ ကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိတ်ခတ်စေခြင်းငှာ၊ ထာဝရဘုရား သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ ၏ကိုယ်စား သင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။²⁷ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့တွင် ပရောဖက် လုပ်သော အာနုသုတ် ရွာသား ယေရမိကို အဘယ်ကြောင့် မဆုံးမ သနည်း။²⁸ သူကလည်း၊ ဤအမှုကြာလိမ့်မည်။ အိမ်တို့ကို ဆောက်၍ နေရာချကြလော့။ ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍ အသီးကို စားကြလော့ဟု၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌နေသော ငါတို့ကို မှာလိုက်ပါပြီတကားဟု၊²⁹ ရှေမာယ ပေးလိုက်သောစာကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနီ သည် ပရောဖက် ယေရမိ ရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။³⁰ ထိုအခါ နဟေလံ ရွာသား ရှေမာယ ကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ ရှေမာယသည် သင်တို့အား ပရောဖက်ပြု၍ မုသာ၌ ခိုလှုံစေသောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊³¹ နဟေလံ ရွာသား ရှေမာယနှင့် သူ၏အမျိုးကို ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။ ဤအမျိုးသားတို့တွင် ၊ သူ၏လူတယောက်မျှ နေရသောအခွင့်မရှိ ရ။³² ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှာ သွန်သင်သောကြောင့် ၊ ငါ၏လူမျိုး၌ ငါပြုလုပ်သော ကျေးဇူးကို သူသည် မမြင်ရဟု၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူအပေါင်းတို့ကို စာပေးလိုက်ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်

တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍ မှာထားတော်မူ၏။

30 ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊² ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင့်အား ငါပြောသမျှသော စကားတို့ကို ရေးထားလော့။³ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခု သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒ အမျိုးသားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော ပြည်သို့ ငါပြန်လာစေသဖြင့် ၊ သူတို့သည် ပိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴ ဣသရေလ အမျိုးနှင့် ယုဒ အမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကား ဟူမူကား ၊⁵ ငါသည် ထိတ်လန့်ခြင်းစကား သံကို ကြားရ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ ။ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော အကြောင်းသာ ရှိ၏။⁶ ယောက်ျား သည် သားဘွား တတ်သလောဟုမေးမြန်းကြည့်ရှုကြလော့။ မိန်းမသည် သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသောအခါ၊ မိမိခါး၌ လက်တင်သကဲ့သို့ ယောက်ျားတိုင်း ပြု၍ ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် မျက်နှာပျက်လျက်ရှိကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါမြင်ရသနည်း။⁷ အလိုလေး၊ ထိုနေ့ရက်ကား ခိုင်းနှိုင်းစရာမရှိ ။ ကြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ယာကုပ် အမျိုး၌ အမှုရောက်သောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၊ သူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။⁸ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သူတို့ထမ်းရသော ထမ်းဘိုးကို သူတို့လည်း မှ ငါချိုးပယ်မည်။ သူတို့ကို ချည်နှောင်သော ကြိုးများကို ငါဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် နောက်တဖန်သူတို့ကို မစေးစားရကြ။⁹ သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ အမှုကို၎င်း ၊ သူတို့အဘို့ ငါပေါ်ထွန်းစေလေတုံသော ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် ၏အမှုကို၎င်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။¹⁰ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါ့ ကျွန်ယာကုပ် ၊ မကြောက်နှင့်။ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကို ဝေးသောအရပ်မှ ၎င်း ၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့ကို သိမ်းသွားရာ ပြည်မှ ၎င်း ၊ ငါနှုတ်ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့် ၊ ယာကုပ် အမျိုးသည် ပြန်လာ၍ ၊ ချောက်လှန့်သောသူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹¹ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကို ကယ်တင်ခြင်းငှာ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ ငါသည် သင့်ကို ငါကွဲပြားစေသော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ဆုံးစေသော်လည်း ၊ သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့ရာတွင် ၊ အပြစ်ကို ရှင်းရှင်းမလွှတ်ဘဲ၊ အတော်အတန် ဆုံးမမည်။¹² ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင့်အနာသည် ပျောက်ခဲ၏။ သင်ခံရသော ဝေဒနာသည် ပြင်းလှ၏။¹³ သင့်အနာကို စည်းအံ့သောငှာ အဘယ်သူမျှ သင့်အမှုကို မစောင့် ။ အနာပျောက်စေနိုင်သောဆေးကို အဘယ်သူမျှမကု။¹⁴ သင်၏မိတ်ဆွေ ရှိသမျှ တို့သည် သင့်ကို မေ့လျော့၍ မမေးမရှာဘဲနေကြ၏။ သင့်အပြစ်သည်

ကြီး ၍၊ သင်ပြုသောဒုစရိုက် သည် များပြား သောကြောင့် ၊ ရန်သူ ပေးတတ်သော အနာ နှင့်သင့် ကို ငါနာ စေပြီ။ ကြမ်းတမ်း သော သူ ပေးတတ်သော ဒဏ် ကို ငါ ပေး ပြီ။¹⁵ သင် သည် အနာ ကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး သနည်း။ သင် ၏အပြစ် ကြီး သောကြောင့် ၊ သင် ခံ ရသော ဝေဒနာ သည် ပျောက် ခဲ့၏။ သင် ပြုသောဒုစရိုက် များပြား သောကြောင့်၊ ဤ သို့ငါဆုံးမ ရ၏။¹⁶ သို့ရာတွင်၊ သင့် ကို ကိုက်စား သော သူအပေါင်း တို့သည် ကိုက် စားခြင်း၊ သင် ၏ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် သိမ်း သွားခြင်း၊ သင့် ကို လုယူ ဖျက်ဆီး သော သူအပေါင်း တို့ သည် လုယူ ဖျက်ဆီး ခြင်းကို ခံရ ကြမည်။¹⁷ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သူတပါးတို့ က၊ သင် သည် စွန့်ပစ် ခြင်းကို ခံရသောသူဟူ၍၎င်း ၊ အဘယ်သူမျှ မ ကြည့်ရှု မပြုစုသော ဇီအုန် မြို့ဟူ၍၎င်း ခေါ်သော်လည်း၊ သင် ၏အနာ ရောဂါများကို ငါပျောက် စေ၍၊ ကျန်းမာ ပကတိ ဖြစ်စေ မည်။¹⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သိမ်း သွား ခြင်းကိုခံ ရသောယာကုပ် အမျိုးသားတို့၏ တဲ များကို ငါ ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ သူ တို့အိမ် များကို သနား ဦးမည်။ မြို့ သည်လည်း ၊ မိမိ ကုန်း ပေါ် မှာ တဖန် တည် လျက်ရှိ လိမ့်မည်။ နန်းတော် ၌လည်း ၊ ရှေးထုံးစံ အတိုင်းနေ ကြလိမ့်မည်။¹⁹ ထိုသူ တို့အထဲ က ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း ခြင်းအသံ၊ ရွှင်မြူး သောသူတို့ ၏ အသံ သည် ထွက် လိမ့်မည်။ ငါ သည် သူ တို့ကို မ နည်း စေဘဲ များပြား စေမည်။ နိမ့်ချ ခြင်း သို့ မ ရောက်၊ ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်အကြောင်းစီရင်မည်။²⁰ အမျိုးသား တို့သည် အရင် ကဲ့သို့ဖြစ် ၍၊ ပရိသတ် တို့သည် ငါ ရှေ့ မှာ တည် ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲ သော သူအပေါင်း တို့ကို ငါသည် အပြစ် ပေးမည်။²¹ သူ တို့၏ မင်း သည် သူ တို့အမျိုးဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ တို့အထဲက ပေါ်ထွန်း သောသူသည်သူ တို့ကို အုပ်စိုး ရ လိမ့်မည်။ ငါသွေးဆောင် ၍ သူတို့သည် ငါ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ကြလိမ့်မည်။ ငါ ထံသို့ ချဉ်းကပ် လိုသောငှါ ၊ အဘယ်သူ သည် မိမိစိတ် ကို တန်းစေ သနည်း။²² ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါ ၏ လူ ဖြစ် ၍ ၊ ငါ သည် လည်း သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²³ ထာဝရဘုရား ၏ လေ ဘွေ တော်သည် ပူ သော အရှိန်နှင့် ထွက် ၏။ ပြင်းစွာသော လေဘွေဖြစ်၍၊ မတရား သောသူတို့ ခေါင်း ပေါ် မှာ ပြင်းစွာ တိုက် လိမ့်မည် ။²⁴ ထာဝရဘုရား သည် လက်စသတ် ၍ ၊ အကြံအစည် တော်ကို ပြည့်စုံ စေတော်မ မူမီ၊ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်မ ငြိမ်း ရ။ နောင် ကာလ ၌ သင်တို့သည် နားလည် ကြ လိမ့်မည်။

31 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ ၌ ငါသည် ကုသရေလ အဆွေ အမျိုးအပေါင်း တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ် ၍ ၊ သူ တို့သည် ငါ ၏ လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။² တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထား ဘေးနှင့်လွတ် သောသူ တို့ သည် တော ၌ ကျေးဇူး ကိုခံရ ကြ ပြီ။ ငါသည် ကြွသွား ၍ ကုသရေလ အမျိုးကို ချမ်းသာ ပေးမည်။

³ ထာဝရဘုရား သည် အဝေးက ထင်ရှား ၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ် စင်စစ်ထာဝရ မေတ္တာ နှင့် သင့် ကိုငါချစ် ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ကရုဏာ ကျေးဇူးကို သင် ၌ကြာမြင့်စွာပြု ၏။⁴ အို ကုသရေလ သတို့သမီး ကညာ၊ သင့် ကိုတဖန် ငါတည်ဆောက် သောကြောင့် ၊ သင်သည် တည်ဆောက် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည် တဖန် ပတ်သာ နှင့် တန်ဆာ ဆင်လျက် ၊ ရွှင်မြူး ခြင်းကို ပြုသောသူ တို့နှင့် အတူ က ခုန် လျက် သွား လိမ့်မည်။⁵ ရှု မာ ရီ တောင် ပေါ် မှာ စပျစ် ဥယျာဉ် ကို တဖန် စိုက် လိမ့်မည်။ ဥယျာဉ် လုပ် သော သူတို့သည် စိုက်ပျိုး ၍ ၊ အသီးကို ကိုယ်အလိုအလျောက် စား ရ ကြ လိမ့်မည်။⁶ ဧ ဖ ရိမ် တောင် ပေါ် မှာ ကင်းစောင့် တို့က၊ ထ ကြ လော့။ ငါ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူရာ ဇီအုန် တောင်သို့ သွား ကြကုန်အံ့ဟု ကြွေးကြော် ရသော အချိန် ကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည်။⁷ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ယာ ကုပ် အမျိုးအား၊ ရွှင်လန်း စွာ သီချင်း ဆိုကြလော့။ လူမျိုး တို့၏ အ ထွဋ် ၌ ကြွေးကြော် ကြ လော့။ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏ လူမျိုး တည်းဟူသော၊ ကျန် ကြွင်းသော ကုသရေလ အမျိုးသား ကို ကယ်တင် တော်မူပြီဟု မြွက် ဆိုလျက် သိတင်း ကြားလိုက်၍ ချီးမွမ်း ကြ လော့။⁸ သူ တို့ ကို မြှောက် ပြည် မှ ငါ ဆောင် ခဲ့၍၊ မြေကြီး စွန်း မှ စုသိမ်း မည်။ မျက်စိ ကန်းသောသူ၊ ခြေဆွံ့ သော သူ၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင် သော မိန်းမ၊ သား ဘွား ခြင်း ဝေဒနာ ကို ခံ ရ သော မိန်းမ များ လည်း ပါ လျက်၊ ကြီး စွာ သော အစည်း အဝေး တို့သည် ပြန် လာကြလိမ့်မည်။⁹ ငိုကြွေး လျက် လာ ကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုလျက်ရှိသော ထိုသူ တို့ကို ငါပို့ဆောင် မည်။ မြစ် နား မှာ ရှောက်သောလမ်း၊ ထိမိ ၍ မလဲရသော လမ်း ဖြောင့် တို့၌ ငါ သွေးဆောင် မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် ကုသရေ လ အမျိုး၏ အဘ ဖြစ် ၏။ ဧ ဖ ရိမ် အမျိုး သည် ငါ ၏ သားဦး ဖြစ်၏။¹⁰ အိုလူမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင် ကြ လော့။ ဝေး သော အရပ် ရပ် တို့၌ ကြွေးကြော် ၍၊ ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့ကို အရပ် ရပ် သို့ ကွဲပြား စေသော သူ သည် တဖန် စုသိမ်း ပြီး လျှင် ၊ သိုးထိန်း သည် မိမိ သိုး စု ကို စောင့် တတ် သကဲ့သို့ စောင့် တော်မူမည်ဟု ကြား ပြောကြလော့။¹¹ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ယာ ကုပ် အမျိုးကို ရွေးနှုတ် တော် မူ ပြီ။ သူ့ ထက် အားကြီး သော သူ ၏လက် မှ ကယ်လွတ် တော် မူ ပြီ။¹² ထိုကြောင့် အမျိုးသားတို့သည် လာ ၍ ၊ ဇီအုန် တောင်ထိပ် ၌ သီချင်းဆို ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူခြင်း ကျေးဇူး တည်းဟူသောဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ သိုး သငယ် ၊ နွား သငယ် တို့ကို ရအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ သူ တို့စိတ် ဝိညာဉ်သည် ရေ လောင်းသော ဥယျာဉ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ နောက် တဖန် ညှိုးငယ် ခြင်း မ ရှိ ရ။¹³ ထိုအခါ သမီး ကညာသည် က ခုန်လျက် ၊ လူပျို ၊ လူအို တို့နှင့်တကွပျော်မွေ့ လိမ့်မည်။ သူ တို့သည်းတွား ခြင်း အရာ၌

ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ငါဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရသောနောက်၊ စိတ်သက်သာ၍ ရွှင်လန်းမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။¹⁴ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း ဆူဖြိုးသော အမဲသားနှင့် ဝစွာ ကျွေးမည်။ ငါ၏လူတို့သည်လည်း ငါ့ကျေးဇူးနှင့် ဝပြောကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသော ညည်းတွားငိုကြွေးခြင်းအသံကို ကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့မရှိသောကြောင့် ငို၍ စိတ်မပြေနိုင်။¹⁶ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငိုကြွေးသံကို ချုပ်လော့၊ မျက်ရည်မကျစေနှင့်။ သင်သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်၏ အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်၏သားတို့သည် ရန်သူပြည်မှ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။¹⁷ သင်၏အဆုံး၌ မြော်လင့်စရာအကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့သည် နေရင်းပြည်သို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹⁸ ဇေရိမ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ရိုင်းသောနွားလားကဲ့သို့ ဆုံးမခြင်းကိုခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြန်လာပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁹ ပြန်လာသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အမှန်နောင်တရပါ၏။ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပေါင်ကို ရိုက်ပါ၏။ အသက်ငယ်စဉ် ပြုမိသော အပြစ်ကြောင့် အသရေပျက်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်၍ မှိုင်တွေ့လျက်ရှိပါ၏ဟု ကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောစကားကို ငါသည် ဆက်ဆက်ကြားရပြီ။²⁰ ဇေရိမ်သည် ငါ၏ချစ်သားဖြစ်သလော။ ချစ်ဘွယ်သော သူငယ်ဖြစ်သလော။ သူ၏အကြောင်းကို ငါပြောလေရာ၌ ငါသည် အလွန်တရာ အောက်မေ့လျက်နေ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် သူ့အတွက် စိတ်ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ငါကယ်မသနားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။²¹ လမ်း၌မှတ်တိုင်တို့ကိုစိုက်လော့။ အလံတိုင်တို့ကို ထူလော့။ လိုက်သွားသော လမ်းမကို စိတ်စွဲလမ်းလော့။ အိုကုသရေလ သတို့သမီးကညာ၊ ပြန်လာလော့။ သင်၏နေရာ၌ မြို့များသို့ ပြန်လာလော့။²² အိုဖောက်ပြန်သော သတို့သမီး၊ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးလှည့်လည်၍ နေလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ထူးဆန်းသော အမှုကို စီရင်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် ယောက်ျားကို ပတ်ဝိုင်းလိမ့်မည်။²³ ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို ငါဆောင်ခွဲပြန်သောအခါ၊ ယုဒပြည်၏မြို့ရွာတို့၌ နေသောသူတို့က၊ အိုဖြောင့်မတ်ခြင်းနေရာအရပ်၊ အိုသန်ရှင်းခြင်းနေရာတောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေသတည်းဟူသောစကားကို တဖန် သုံးကြလိမ့်မည်။²⁴ ထိုအရပ်၌ ယုဒ

ပြည်သူ၊ ယုဒမြို့ရွာသား အပေါင်းတို့သည်၊ လယ်လုပ်သောသူနှင့် သိုးထိန်းသောသူများပါ လျက်၊ အတူနေကြလိမ့်မည်။²⁵ ငတ်မွတ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါကျွေးမွေးမည်။ ညှိုးငယ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါသက်သာစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁶ ထိုနောက်၊ ငါသည် နိုး၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းအားဖြင့်အားရလျက်ရှိ၏။²⁷ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ကုသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်၌ လူမျိုးစေ့နှင့် တိရစ္ဆာန်မျိုးစေ့ကို ကြုံရသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။²⁸ ငါသည် သူတို့ကို နှုတ်ပယ်ဖြိုချမှောက်လှန်ဖျက်ဆီးညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ တဖန်တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးခြင်းအမှုကို ပြုဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁹ ထိုကာလ၌ အဘသည် ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောကြောင့်၊ သားသည် သွားကျိန်းခြင်းကို ခံရ၏ဟု မဆိုရကြ။³⁰ လူတိုင်း မိမိအပြစ်ကြောင့် မိမိသေရမည်။ ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောသူတိုင်း သွားကျိန်းခြင်းကို ခံရမည်။³¹ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဤလူမျိုး၏ဘိုးဘေးတို့ကိုလက်ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသောပဋိညာဉ်တရားနှင့် ခြားနားသောပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ကုသရေလအမျိုးသား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။³² အရင်ငါပေးဘူးသောပဋိညာဉ်တရားကို သူတို့သည် ဖျက်၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့ကို ရွံရှာ၏။³³ နောက်ကာလအခါ ကုသရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သောပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ပညတ်တရားကို သူတို့အတွင်း ထဲသို့ သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။³⁴ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းတယောက်ကို တယောက်ဆုံးမသြဝါဒပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် သူတို့အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်များကို မအောက်မေ့ဘဲ နေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³⁵ နေ့အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ နေကိုခန့်ထား၍၊ ည၌ အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ လနှင့် ကြယ်တို့ကို စီရင်တော်မူထသော၊ သမုဒ္ဒရာကိုဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို ဟုန်းစေတော်မူထသော၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ဘွဲ့နာမရှိတော်မူသောထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊³⁶ ထိုတရားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကွယ်ပျောက်လျှင်၊ ကုသရေလအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ အမျိုးတိမ်မြုပ်၍ အစဉ်ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁷ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်မိုင်းကောင်းကင်ကို တိုင်းထွာနိုင်လျှင် ၎င်း၊ မြေကြီးအောက်ဆုံးအမြစ်တို့ကိုလိုက်၍ စစ်နိုင်လျှင် ၎င်း၊ ကုသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို သူတို့ပြုမိသမျှသော အပြစ်

တို့ကြောင့် ငါ စွန့်ပစ် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁸ တဖန်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာနနေလ ရဲတိုက် မှစ၍ မြို့ထောင့် တံခါး တိုင်အောင်၊ မြို့တော်ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ တည်ထောင် ရသော အချိန် ကာလသည် ရောက် လိမ့်မည်။³⁹ ဂါရက် တောင် ကို လွန်၍ မျဉ်းကြိုး နှင့် တန်း ချ လိမ့်မည်။ ဂေါသ တောင် ကို လည်း ဝိုင်း မိ လိမ့်မည်။⁴⁰ အရှေ့ဘက်မြင်း တံခါး ရှိသောမြို့ထောင့် တိုင်အောင် ၊ အသေ ကောင်များ၊ ပြာ များစွန့်ပစ်ရာ ချိုင့် တရှောက် လုံးနှင့်၊ ကေ ခြန် ချောင်း အတွင်းတွင် ၊ လယ်ပြင် ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ကြ လိမ့်မည်။ နောက် တဖန် နှုတ်ပယ် ဖြိုချ ခြင်း အလျှင်း မ ရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏။

32 နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံတဆယ် ရှစ် နှစ် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ နန်းစံဆယ် နှစ် တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်မူ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ၏။² ထိုအခါ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ စစ်သူရဲ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ဝိုင်း ထားကြပြီ။ ပရောဖက် ယေရမိ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၏ နန်းတော် ထောင် ဝင်း ထဲမှာ အချုပ် ခံလျက်နေ ရ၏။³ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ သည် ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား က၊ ဤ မြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ငါ အပ် ၍ ၊ သူသည် သိမ်း ယူလိမ့်မည်။⁴ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ သည် ခါလဒဲ လူတို့ လက် နှင့် မ လွတ် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ဆက်ဆက် ရောက် လိမ့်မည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ စကားပြော လျက် ၊ တယောက်ကို တယောက်ကြည့်ရှုလျက် တွေ့ ရလိမ့်မည်။⁵ ဇေဒကိ ကို လည်း ဗာ ဗု လု န် မြို့သို့ ဆောင်သွား လိမ့်မည်။ ငါ အကြည့် အရှုမ လာမှီတိုင်အောင်၊ ထို မြို့၌ နေ ရလိမ့်မည်။ သင် တို့သည် ခါလဒဲ လူတို့ကို စစ်တိုက် ၍ မ နိုင် ရကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ကြောင်း ကို၊ သင် သည် အဘယ်ကြောင့် ပ ရော ဖက် ပြု၍ ဟောသနည်းဟု ဆို၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသတည်း။⁶ ထိုအခါ ယေရမိ က၊ ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာသောထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ဟူမူကား၊⁷ သင် ၏ဘ ထွေး ရှလုလုံ သား ဟာန မေလ သည် သင့် ထံ သို့လာ ၍၊ အာနသုတ် မြို့မှာ ရှိသော ကျွန်ုပ် လယ် ကို သင် သည် ရွေး ပိုင်သောကြောင့် ၊ ဝယ် ပါဟု ပြောဆို လိမ့်မည်အကြောင်း ကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊⁸ ငါ့ ဘထွေး သား ဟာနမေလ သည် ငါ ရှိရာထောင်ဝင်းထဲသို့ လာ ၍ ၊ ဗ ျာ မိန် ခရိုင် ၊ အာနသုတ် မြို့၌ ရှိသော ကျွန်ုပ် လယ် ကို ဝယ် ပါလော့။ သင် သည် အမွေခံ ပိုင်သော အခွင့် နှင့် ရွေး ပိုင်သော အခွင့်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ် အဘို့ ဝယ် ပါဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား စီရင်တော်မူသော အမှု ဖြစ်ကြောင်း ကို ငါ သိ သောကြောင့် ၊⁹ အာနသုတ် မြို့၌ ရှိသော ငါ့ ဘထွေး သား ဟာ နမေလ ၏လယ် ကို ငါဝယ် ၍ လယ်ဘိုးငွေ တဆယ် ခုနစ် ကျပ် ကို ချိန် ပေးလေ၏။¹⁰ စာချုပ်ကိုလည်း စီရင် ၍ တံဆိပ် ခတ်ပြီးမှ ၊ သက်သေ တို့ကိုခေါ် ၍ ငွေ ကို ချိန်ခွင့် နှင့် ချိန် ပေး၏။¹¹ ဓမ္မသတ်

ထုံးစံအတိုင်း တံဆိပ် ခတ်သော စာချုပ် တစောင်နှင့် ဖွင့် ထားသော လက်ခံ တစောင်ကို ယူ ၍ ၊¹² ဘထွေး သား ဟာနမေလ အစ ရှိ သော၊ စာချုပ် ၌ အမည်ပါ သောသက်သေ များ၊ ထောင် ဝင်း ထဲ မှာ ထိုင် နေသော ယုဒ လူ များ အပေါင်း တို့ရှေ့ တွင်၊ မာသေယ သား ဖြစ်သော နေရိ ၏သား ဗာရုတ် ၌ အပ် လျက်၊¹³ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊¹⁴ တံဆိပ် ခတ်သော ဤ စာချုပ် တစောင်နှင့် ဖွင့် ထားသော ဤ လက်ခံ တစောင်ကို ယူ၍၊ ကာလ ကြာမြင့် စွာ တည် နေစေခြင်းငှါ မြေ အိုး ၌ ထား လော့။¹⁵ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ ဤ ပြည် ၌ အိမ် ၊ လယ် ယာ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်တို့ကို ပိုင် ရကြ လေဦး မည်ဟု မိန့် တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောသဖြင့်၊ ထိုသူ တို့ရှေ့ မှာ ဗာရုတ် ကိုမှာ ထားလေ၏။¹⁶ ထိုသို့ နေရိ သား ဗာရုတ် ၌ စာချုပ် ကို အပ် ပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား အား ငါဆုတောင်း သော ပဌနာ စကား ဟူမူကား၊¹⁷ အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် မဟာ တန်ခိုး နှင့် လက်ရုံး တော်ကိုဆန့် ၍၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော် မ တတ်နိုင် သော အရာ တစုံတခု မှ မ ရှိပါ။¹⁸ ကိုယ်တော်သည် လူအထောင် အသောင်း တို့အား ကရုဏာ ကျေးဇူးပြု လျက်၊ အဘ တို့၏အပြစ် ကို နောက် ဖြစ်သောသား တို့၏ ခေါင်း ပေါ် သို့ သက်ရောက် စေတော်မူ ၏။ အလွန်ကြီးမြတ် သောဘုရား ၊ မဟာတန်ခိုး တော်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူသောဘွဲ့ နာမရှိတော်မူ၏။¹⁹ ထူးဆန်း သော အကြံ ကိုကြံ၍၊ ထူးဆန်း သော အမှု ကို စီရင်တော်မူလျက်၊ လူ အသီး အသီးတို့ ကျင့်ကြံ ပြုမှု သည် အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကိုပေး ခြင်းငှါ ၊ လူ သား များ သွားလာသော လမ်း အလုံးစုံ တို့ကို အစဉ်ကြည့်ရှု လျက်နေတော်မူ၏။²⁰ အဲဂုတု တု ပြည် ၊ ဣသရေလ ပြည်အစရှိသော လူ အမျိုးမျိုးတို့၌ နိမိတ် လက္ခဏာအံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ယနေ့ တိုင်အောင် ပြ တော်မူ သဖြင့် ၊ ယခု ကဲ့သို့ အစဉ် ကျော်စောသော သိတင်းရှိ တော်မူ၏။²¹ နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ပြ လျက်၊ အားကြီး သော လက် ၊ ဆန့် တော် မူ သော လက်ရုံး ၊ အလွန် ကြောက်မက် ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် တကွ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဣသရေလလူ တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည် မှ နှုတ် ဆောင် တော် မူ၍၊²² ငါ ပေး မည် ဟု ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော် မူ သော ပြည် တည်းဟူသော၊ နို့ နှင့် ပျားရည် စီး သော ဤ ပြည် ကို ပေး သနား တော် မူ သဖြင့်၊²³ သူတို့သည် ဝင် ၍ သိမ်းယူ ကြသော်လည်း ၊ အမိန့် တော်ကို နား မထောင်၊ တရား တော် လမ်းသို့ မ လိုက် ၊ မှာ ထားတော် မူ သော အကျင့် တစုံတခုကို မှ မ ကျင့် ဘဲ နေသောကြောင့် ၊ ယခုခံရသ မှု သော ဘေးဥပဒ် တို့ကို သူ တို့အပေါ်သို့ ရောက် စေတော်မူပြီ။²⁴ ပြအိုး မြေရိုးတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ မြို့ တော်ကို တိုက် ယူခြ

င်းငါ ရောက် ကြပါပြီ။ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး တို့ဖြင့် တိုက် သော ခါ လဲ လူ တို့ လက် သို့ မြို့ တော် ကို အပ် တော်မူပြီ။ မိန့် တော်မူသော စကားပြည့်စုံ ကြောင်းကိုလည်း ကိုယ်တော် တိုင် မြင် တော်မူ၏။²⁵ ထိုမြို့ တော်သည် ခါလဲ လူတို့ လက် သို့ ရောက် သော်လည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ထိုလယ် ကို ငွေ နှင့် ဝယ် ၍ ၊ သက်သေ တို့ကို ခေါ်ထား ရမည်အကြောင်းမိန့် တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ ၏။²⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယေ ရမိ သို့ ရောက် လာ သည်ကား၊²⁷ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့ကို အစိုးရသော ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ ငါ မ တတ်နိုင် သော အရာ တစ်ခုခု ရှိလိမ့်မည် လော။²⁸ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဤ မြို့ ကို ခါလဲ လူ တို့ လက် သို့ ၎င်း ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လက် သို့ ၎င်း ငါ အပ် ၍၊ သူသည် သိမ်းယူ လိမ့်မည်။²⁹ ဤ မြို့ ကို တိုက် သော ခါလဲ လူတို့သည်ဝင် ၍ မီးရှို့ ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ အမျက် ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ဗာလ ဘုရားအဘို့ အိမ်မိုး ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ၍ ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့အဘို့ သွန်းလောင်း ရာပူဇော် သ ကု ကာ ကို ပြု ရာ အိမ် များနှင့် တကွ၊ တ မြို့ လုံးကို မီးလောင် စေကြ လိမ့်မည်။³⁰ အကြောင်း မူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ နှင့် ယုဒ အမျိုးသား တို့သည်၊ ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ ငါ့ ရှေ့ မှာ ဒုစရိုက် ကိုသာ ပြု ကြပြီ။ မိမိ တို့ ပြု လေရာရာ၌ ငါ့ အမျက် ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ သာ ပြုကြပြီ။³¹ ဣသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုး ၏ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၊ ပရောဖက် ၊ ယုဒ ပြည် သူ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့သည် ငါ့ အမျက် ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြု လေသမျှ သော ဒုစရိုက် ကြောင့် ၊³² ဤ မြို့ ကို ငါ့ ထံမှ ငါပယ်ရှား မည်အကြောင်း ၊ မြို့ တည် သော နေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ၊ ငါ့ အမျက် ထွက်၍၊ အမျက် အရှိန်အားကြီး စေသောမြို့ဖြစ်၏။³³ သူ တို့သည် ငါ့ ကို မျက်နှာ မ ပြုဘဲ ကျောခိုင်း ကြပြီ။ ငါသည် စောစော ထ ၍ အထပ်ထပ် ဆုံးမ သွန်သင် သော်လည်း ၊ ငါ၏ဩဝါဒ ကို ခံ လိုသောငှါ နား မ ထောင်ကြ။³⁴ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော ဗိမာန် ကို ညစ်ညူး စေခြင်းငှါ ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့ကို သွင်း ထားကြပြီတကား၊³⁵ သူ တို့သား သမီး တို့ကို မောလုပ် ဘုရားအား ပူဇော် ခြင်းငှါ ၊ ဟိနန် သား၏ချိုင့်၌ ရှိသော ဗာလ ဘုရား၏ ကုန်း တို့ကို တည် လုပ်ကြပြီ။ ယုဒ အမျိုးအပေါ်သို့ အပြစ် ရောက် စေ ခြင်းငှါ ၊ ထို မျှလောက် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် သောအမှုကို ငါမ မှာ ထား၊ ငါ အလျှင်းအလို မ ရှိဘဲ ပြု ကြပြီ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။³⁶ သို့ရာတွင် ၊ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာ ဘေး အားဖြင့် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ရောက် မည်ဟု သင် တို့ဆို တတ်သော ဤ မြို့ ကို ရည်မှတ် ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊³⁷ ငါ သည် အမျက် ဟုန်းဟုန်း ထွက်၍ ၊ အမျက် အရှိန် အားကြီး သည်နှင့်၊ သူ တို့ ကို

နှင်ထုတ် ရာ တိုင်း ပြည် ရှိသမျှ တို့မှ ၊ တဖန်စုသိမ်း ၍ ဤ အရပ် သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ စေမည်။³⁸ သူတို့သည် ငါ ၏ လူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည် လည်း သူ တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ် မည်။³⁹ ကိုယ် အကျိုး အလိုငှါ ၎င်း ၊ နောက် ဖြစ်လတ်သော သား သမီးတို့၏ အကျိုးအလိုငှါ ၎င်း ၊ ငါ့ ကိုအစဉ် ကြောက်ရွံ့ စေခြင်း ငှါ တညီတညွတ်တည်းကျင့်ကြံ နိုင်သော သဘော ကို ငါပေး မည်။⁴⁰ သူ တို့ကို မ စွန့်ပစ် ဘဲ အစဉ်ကျေးဇူး ပြုခြင်းငှါ ၊ သူ တို့၌ ထာဝရ ပဋိညာဉ် ကို ငါထား မည်။ သူ တို့သည်လည်း ငါ့ ထံ မှ မ ထွက်မ သွား မည်အကြောင်း၊ ငါ့ ကိုကြောက်ရွံ့ သော သဘော နှင့် ပြည့်စုံ စေ မည်။⁴¹ သူ တို့ အား ကျေးဇူး ပြု ခြင်း အမှု၌ ငါ သည် အားရ ဝမ်းမြောက်၍ ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံး နှင့် နံ ဝိညာဉ် အကြွင်းမဲ့ ပါ လျက်၊ သူ တို့ကို ဤ ပြည် ၌ ဆက်ဆက် နေရာ ချ မည်။⁴² ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ဤ လူမျိုး အပေါ်မှာ ကြီး စွာ သော ဤ ဘေးဥပဒ် အပေါင်း ကို ရောက် စေသည် နည်းတူ ၊ ငါ ဂတိ ထား သော ကောင်းကျိုး အပေါင်း ကိုလည်း ငါ ရောက် စေမည်။⁴³ လူ မ ရှိ ၊ တိရစ္ဆာန် မရှိ ဆိတ်ညံ့ ပြီ၊ ခါလဲ လူတို့ လက် သို့ ရောက် လေ ပြီဟု သင် တို့ဆို တတ်သော ဤ ပြည် ၌ ၊ နောက်တဖန် လယ်ယာ တို့ကို ရောင်းဝယ် ကြလိမ့်မည်။⁴⁴ ဗီယာမိန် ပြည် ၌ ၎င်း ၊ ယေ ရုရှလင် မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ၎င်း ၊ ယုဒ ပြည်တွင်ရှိသော မြို့ တို့၌ ၎င်း ၊ တောင် ပေါ်မြို့ ၊ ချိုင့် ထဲမြို့ ၊ တောင် ဘက်မြို့ တို့၌ ၎င်း ၊ လူ တို့သည် လယ်ယာ တို့ကို ငွေ နှင့် ဝယ် ခြင်း၊ စာချုပ် ကို စီရင် ခြင်း၊ တံဆိပ် ခတ် ခြင်း၊ သက်သေ တို့ကိုခေါ် ထားခြင်း အမှု များကို ပြုမြဲပြုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသောသူ တို့ကို တဖန် ငါဆောင် ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

33 ယေ ရမိ သည် ထောင် ဝင်း ထဲ မှာ အချုပ် ခံ လျက် နေ ရ သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဒုတိယ အကြိမ် ရောက် လာ၍ ၊² ဤအမှု ကို ပြု သောဘုရား၊ ဤအမှု ကို ဖန်ဆင်း စီရင် သော ဘုရား ၊ ယေဟောဝါ အမည် ရှိသောထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊³ ငါ့ ကို ခေါ် လော့။ ငါ ထူး မည်။ ကြီး သော အရာ၊ သင် မ သိ နိုင်အောင် နက်နဲ သော အရာတို့ကို ငါပြု မည်။⁴ ပြအိုး မြေရိုးဖြင့် ၎င်း ၊ ထား ဖြင့် ၎င်း ပြုပျက် သော ဤ မြို့ ၏အိမ် များ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၏ ဘုံ ဗိမာန်များကို ရည်မှတ် ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊⁵ ခါ လဲ လူ တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်း ငှါ လာ ကြ၏။ ငါ သည် ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်၍ ကွပ်မျက် သော သူ တို့ ၏ အသေ ကောင်များနှင့် ထို အိမ်များကို ပြည့် စေ ခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသူ တို့၏ ဒုစရိုက် များကြောင့် ၊ ဤ မြို့ မှ ငါ သည် မျက်နှာ ကို လွှဲ ပြီ။⁶ သို့ရာတွင်၊ ငါ သည် ဤမြို့၏ အနာကို ဆေးအုံ ၍ ပျောက် စေမည်။ မြို့သား တို့သည် ကျန်းမာ မည် အကြောင်း ၊ မြဲ သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ နှင့်

ပြည့်စုံ မည် အကြောင်းကို ငါ ပြ မည်။⁷ သိမ်း သွား ခြင်းကို ခံ ရသော ယုဒ အမျိုး နှင့် ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့ကို တ ဖန် ငါ ဆောင် ခဲ့၍ အရင် ကဲ့သို့ တည်ဆောက် မည်။⁸ သူတို့သည် ငါ့ ကို ပြစ်မှား သမျှ သော အပြစ် တို့ကို ငါဖြေရှင်း မည်။ ငါ့ ကို ပြစ်မှား ၍ ငါ၏တရားကို လွန်ကျူး သမျှ သောအပြစ် တို့ကို ငါလွတ် မည်။⁹ ဤ မြို့သည် ငါဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှ ခပ်သိမ်း သောလူမျိုး တို့တွင် ချီးမွမ်း စရာ အကြောင်း၊ ဂုဏ် အသရေတော် ကျော်စော စရာ အကြောင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ ဤ မြို့သား တို့ အား ငါ ပြု သမျှ သော ကျေးဇူး ကို လူအ မျိုး မျိုး တို့သည် ကြား သိ ကြ လိမ့်မည်။ ဤ မြို့၌ ငါ ပြုစု သမျှသော စည်းစိမ် ချမ်းသာ ကို ထောက်၍ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ လူ မ ရှိ၊ တိရစ္ဆာန် မ ရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ ပြီဟု သင် တို့ ဆို တတ်သော ဤ အရပ် ၌ ၎င်း ၊ လူ မ ရှိ၊ တိရစ္ဆာန် မ ရှိ၊ နေ သော သူမ ရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သော ယုဒ မြို့ များ၊ ယေ ရုရှ လင် လမ်း များ တို့၌ ၎င်း ၊¹¹ နောက်တဖန်ဝမ်းမြောက် သော အသံ ၊ ရွှင်လန်း သော အသံ ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား အသံ ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး အသံ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းမြတ် တော်မူ၍ ကရုဏာ တော်သည် အစဉ် အမြဲတည်သောကြောင့် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကို ချီးမွမ်း ကြလော့ဟုဆို သောသူတို့ ၏အသံ ၊ ချီးမွမ်း ရာ ပူဇော်သက္ကဏ္ဍာန် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး တရား တို့ကို ငါမ စီရင် လျှင် ၎င်း ၊¹² အာ ကို ဗိမာန် တော် သို့ ဆောင် ခဲ့ သော သူ တို့ ၏ အသံ ကို ကြား ရ ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရသော ပြည် သား တို့ကို ငါဆောင် ခဲ့၍၊ အ ရင် ကဲ့သို့ နေ စေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹³ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ လူ မ ရှိ၊ တိရစ္ဆာန် မ ရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ သော ဤ အရပ် တွင် ၊ မြို့ ရွာ ရှိ သမျှ တို့၌ သိုး စု ကို ထိန်း သော သိုးထိန်း နေရာ ရှိ လေဦး မည်။¹⁴ တောင် ပေါ်မြို့ ၊ ချိုင့် ထဲ မြို့ ၊ တောင် ဘက် မြို့ ၊ ဗ ့် ယာမိန် ပြည် ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်၊ ယုဒ မြို့ များ တို့၌ ၊ သိုး စု ကို ရေတွက် သော သူ ၏ လက် အောက် မှာ၊ သိုး စု တို့သည် တ ဖန် ရှောက် သွား ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကူ သရေ လ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုးသား တို့၌ ငါထား သော ဂတိ အတိုင်း ကျေးဇူး ပြု ရသော အချိန် ကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည်။¹⁶ ထို ကာလ အခါ သန့်ရှင်း သော အညွန့် ကို ဒါဝိဒ် အဘို့ ငါ ပေါက် စေ၍ ၊ သူသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ တရား သဖြင့် ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင် လိမ့်မည်။¹⁷ ထို ကာလ ၌ ယုဒ ပြည်သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သည်လည်း ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ယေဟောဝါ ဇေဒက နု ဟူသော ဘွဲ့ နာမ ရှိ လိမ့် သတည်း။¹⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ကူ သရေ လ နန်းတော် ပေါ် မှာ ထိုင် ရသော ဒါဝိဒ် မင်းရိုး မင်းစဉ်သည် အလျှင်း မပြတ် ရ။¹⁹ ငါ့ ရှေ့ မှာ မီးရှို့ ရာ ယဇ်ကို ပူဇော် လျက် ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကဏ္ဍာန်ကို မီးရှို့ လျက် ၊ ယဇ်

ပူဇော်ရာဝတ်ကို အစဉ် ပြု ရသော လေဝိ သားယဇ် ပုရောဟိတ်ရိုး လည်း အလျှင်း မပြတ် ရဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် ၍၊²¹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါထား သောနေ့ ပဋိညာဉ် နှင့် ညဉ့် ပဋိညာဉ် တရားကို သင်တို့သည် ဖျက် ၍၊ နေ့ညဉ့် အပိုင်း အခြား မ ရှိ စေခြင်း ငါ တတ်နိုင် လျှင်၊²² ငါ ၏ ကျွန် ဒါဝိဒ် ၌ ငါ ထားသော ပဋိညာဉ် ပျက် ၍၊ ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာစိုးစံ ရသော ဒါဝိဒ် မင်းရိုး သည် ပြတ် လိမ့်မည်။ ငါ ၏ အမှုထမ်း လေဝိ သား ယဇ် ပုရောဟိတ်ရိုးလည်း ပြတ်လိမ့်မည်။²³ မိသားစုကောင်းကင် တန်ဆာ တို့ကို မ ရေတွက် နိုင်၊ သမုဒ္ဒရာ သဲ လုံးတို့ကို တောင်းတင်းနှင့် မ ခြင် နိုင်အောင် များပြား သကဲ့သို့၊ ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ အမျိုး ကို ၎င်း ၊ ငါ ၏ အမှုထမ်း လေဝိ သား တို့ကို ၎င်း ငါ များ ပြား စေ မည် ဟု မိန့် တော် မူ ၏။²⁴ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ သည်ကား၊²⁵ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက် သော လူမျိုး နှစ် မျိုး ကို တဖန် ပယ် တော်မူပြီဟု ဤ လူ တို့ပြော တတ်သော စကား ကို သင် သည် ဆင်ခြင် ပြီ လော။ ထိုသို့ သူ တို့သည် ငါ ၏ လူမျိုး ကို လူမျိုး ကဲ့သို့ မ မှတ် ၊ မထီမဲ့မြင် ပြု ကြ ပြီ။²⁶ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ နေ့ နှင့် ညဉ့် အဘို့ ငါ ၏ ပဋိညာဉ် မ ရှိ လျှင် ၎င်း ၊ မိသား စုကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး တရား တို့ကို ငါမ စီရင် လျှင် ၎င်း ၊²⁷ အာ ဗြဟံ ၊ ကူဇာက ၊ ယာကုပ် အမျိုး ကို အုပ်စိုး ရသော မင်းအရာ၌၊ ယာကုပ် အမျိုးနှင့် ငါ့ ကျွန် ဒါဝိဒ် ၏ အမျိုးသား စဉ် မြေးဆက်ထဲ က ငါရွေး ၍ မခန့်ထားဘဲ စွန့်ပစ် မည်။ သို့မဟုတ် သိမ်း သွားခြင်း ကို ခံရသော ထိုသူ တို့ ကို တဖန် ငါဆောင် ခဲ့၍ ကယ်မ သနားမည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။

34 ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း ၊ အစိုးရ တော်မူသမျှ သော တိုင်း နိုင်ငံသား၊ လူမျိုး အသီးအသီး အပေါင်း တို့နှင့် တကွ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ ကို ၎င်း၊ ထို မြို့ နှင့် ဆိုင် သမျှ သော မြို့ ရွာ တို့ ကို ၎င်း တိုက် သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် ၍၊² ကူ သရေ လ အမျိုး ၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒက ကို သွား ၍ ပြော ရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဤ မြို့ ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ငါ အပ် ၍ ၊ သူသည် မီးရှို့ လိမ့်မည်။³ သင် သည် ထိုမင်း လက် နှင့် မ လွတ် ရ။ စင်စစ်သင့်ကို ဘမ်းဆီး ၍ ထိုမင်း လက် သို့ အပ် ကြ လိမ့်မည်။ သင် သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကို မျက်နှာ ချင်းဆိုင်၍ တယောက် နှင့် တ ယောက် စကားပြော ရ လိမ့်မည်။ ဗာ ဗု လု န် မြို့ သို့ လည်း သွား ရ လိမ့်မည်။⁴ သို့ရာတွင်၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒက ကို မင်းကြီး၊ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ကို နားထောင် လော့။ မင်းကြီး ကို ရည်မှတ် ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ သင်သည် ထား ဖြင့် အသေ မ ခံရ။⁵ ငြိမ်ဝပ် စွာ သေ ၍ သင့် ရှေ့ မှာ စိုးစံ သော

ဘိုး တော် ဘေးတော် တို့အဘို့ ပြုဘူးသည် နည်းတူ၊ သင့် အဘို့ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက် ၊ ဩ သခင် ဟူ၍ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြ လိမ့်မည်။ ငါ ပြော ထားပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁶ ဗာဗု လုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ဗိုလ်ခြေ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ၎င်း၊⁷ ယုဒ ပြည်၌ ခိုင်ခံ့ ၍ ကျန်ကြွင်း သော မြို့ ၊ လာခိ ရှ မြို့၊ အဇေကာ မြို့ တည်းဟူသော ယုဒ ပြည် ၌ ကျန် ကြွင်း သော မြို့တို့ကို၎င်းတို့က သောအခါ ၊ ပရောဖက် ယေရမိ သည် ထို စကား အလုံးစုံ တို့ကို ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ အား ဆင့်ဆို လေ၏။⁸ ယေရုရှလင် မြို့ သား အပေါင်း တို့သည် အသီးအသီး စေစားသော ယုဒ ညီအစ်ကို ချင်း၊⁹ အစေခံရသော ဟေဗြဲ အမျိုးကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို နောက်တဖန် မ စေစားဘဲ လွှတ် စေခြင်းငှါ ၊ ဇေဒကိ မင်းကြီး သည် လွှတ်ခြင်း တရား ကို စီရင် မည် ဟု ဝန်ခံ ပြီးသည် နောက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယေရမိ သို့ရောက် လာ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား၊ ဝန်ခံ သောမူးမတ် ၊ ဆင်းရဲသား အပေါင်း တို့သည် အသီးအသီး စေစား သော ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို နောက်တဖန် မ စေစားဘဲ လွှတ် ရမည်ဟု ကြားသောအခါ၊ နားထောင် ၍ လွှတ် လိုက်ကြ၏။¹¹ နောက် တဖန် ပြောင်းလဲ ၍ ယခင်လွှတ် ပြီးသော ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို ခေါ်ပြန်၍ အစေ ကျွန်ခံ စေ ကြ ၏။¹² ထို ကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယေရမိ သို့ ရောက် ၍၊¹³ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သည်ကား ၊ သင် တို့ဘိုး ဘေး များ ကို ကျွန်ခံ နေရာ အဲဂုတ်တု ပြည် မှ ငါ နှုတ်ဆောင် သောအခါ ၊¹⁴ သင် တို့သည် အသီးအသီးဝယ်သော ညီအစ်ကို ချင်း ဟေဗြဲ အမျိုးသား တို့ကို ခုနစ် နှစ် စေ့ လျှင် လွှတ် ရမည် ။ ခြောက် နှစ် ပတ်လုံးသင် တို့၌ အစေ ကျွန်ခံ ပြီး မှ ၊ လွှတ် သော အခွင့် ကို ပေး ရမည် ဟု ပညတ် သော်လည်း ၊ သင် တို့ဘိုး ဘေး များတို့သည် ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်၊ နား ကို ပိတ် လျက်နေကြ၏။¹⁵ သင်တို့သည် ယခုမှာ ပြောင်းလဲ ၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်း တို့ အား လွှတ် ရသောအခွင့် ကို ထင်ရှား စွာ စီရင် သဖြင့်၊ ငါ့ ရှေ့ ၌ တရား သော အမှု ကို ပြု လျက်၊ ငါ့ နာမ ဖြင့် သမုတ် သော ဗိမာန် တော်၌ ငါ့ ရှေ့ မှာ ဝန်ခံ ခြင်း ပဋိညာဉ် ကို ပြု ကြ သော်လည်း ၊¹⁶ တဖန် ပြောင်းလဲ ၍ ငါ ၏နာမ ကို ရှုတ်ချ လျက် ၊ အသီးအသီး ရှင်းရှင်း လွှတ် ဘူး သော ကျွန် ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို ခေါ်ပြန်၍ အစေ ကျွန်ခံ စေ ကြ ပြီ တကား။¹⁷ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့သည် အသီးအသီး ညီအစ်ကို ချင်း၊ အိမ်နီးချင်း တို့ အား လွှတ် ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှား စွာ မစီရင်၊ ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင် သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငါ သည် သင် တို့အဘို့ ၊ ထား ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးတို့အား လွှတ် သော အခွင့် ကို ထင်ရှား စွာ စီရင်၍၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည်တို့၌ အနှောင့် အရှက်ခံ စေမည်။¹⁸ နွားသငယ် ကို ထက်ခြမ်းခွဲ

၍ ၊ အလယ် သို့ ရှောက် သွား လျက်၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ ပြု သော ဝန်ခံ ခြင်း ပဋိညာဉ် စကား အတိုင်း မ ကျင့် ၊ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် သော သူ တည်းဟူသော၊¹⁹ ယုဒ မင်း ၊ ယေရုရှလင် မင်း ၊ မူးမတ် ၊ ယဇ်ပရောဟိတ် အစ ရှိသော၊ နွားသငယ် ထက် ခြမ်းအလယ် သို့ ရှောက် သွား သော ပြည် သူ ပြည် သား အပေါင်း တို့ကို၊²⁰ သူ တို့ ရန်သူ များလက် သို့ ၎င်း ၊ သတ် ချင်သောသူများလက် သို့ ၎င်း ငါ အပ် မည်။ သူ တို့အသေ ကောင် များ တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက် နှင့် တော သားရဲ များ စားစရာ ဘို့ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။²¹ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မှစ၍ မူး တော်မတ်တော် တို့ကို သူ တို့ရန်သူ များလက် သို့ ၎င်း ၊ သတ် ချင်သော လူများ လက် သို့ ၎င်း ၊ ယခု လွဲ သွားသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ဗိုလ်ခြေ များလက် သို့ ၎င်း ငါအပ် မည်။²² ငါ သည် အမိန့် တော် ပေး၍ သူ တို့ကို ဤ မြို့ သို့ ပြန် လာ စေမည်။ သူ တို့သည် တိုက် ယူ ၍ မီးရှို့ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည်လည်း၊ ယုဒ မြို့ ရွာတို့ကို လူဆိတ်ညံ ရာအရပ် ဖြစ် စေမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

35 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ယောယကိမ် မင်း လက်ထက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ သည်ကား ၊² သင်သည်ရေခပ် အမျိုးသားတို့အိမ် သို့ သွား ၍၊ သူ တို့ နှင့်နှုတ်ဆက် ပြီးမှ၊ ဗိမာန် တော် အခန်း တ ခန်းထဲသို့ ခေါ် သွင်း၍ စပျစ်ရည် ကို တိုက် ပေးလော့ဟု မိန့် တော် မူသည် အတိုင်း ၊³ ငါ သည် ဟာဗဇိညာ သား ဖြစ်သော ယေရမိ ၏ သား ယာဇညာ မှစ၍ ၊ သူ ၏ညီအစ်ကို တို့နှင့် သား များ အပေါင်း ၊ ရေခပ် အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍၊⁴ ဗိမာန် တော်အတွင်း၊ တံခါးစောင့်ရှုလှလုံ သား မာသေယ ၏ အခန်း အပေါ်၊ မူး တော်မတ်တော် စည်းဝေး ရာ အခန်း နား မှာ ဘုရား သခင်၏လူ ကူ ဂ ဒါ လီ သား ဟာ နန် ၏သား တို့ နေသော အခန်း ထဲသို့ ဆောင် သွားပြီးလျှင်၊⁵ ထိုရေခပ် အမျိုးသား တို့ ရှေ့၌ စပျစ်ရည် နှင့် ပြည့် သော အိုး များ နှင့် ခွက် ဖလား တို့ကို ထည့် ၍ ၊ စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြ ပါ ဟု သူ တို့ အား ဆို ၏။⁶ သူတို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် တို့အမျိုး၏ အဘ ရေခပ် ၏ သား ယောနဒပ် က၊ သင်တို့မှစ၍ သား စဉ် မြေးဆက်တို့သည် စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ရကြ။⁷ အိမ် ကို လည်း မ ဆောက် ရ၊ မျိုးစေ့ ကို လည်း မ ကြ ရ၊ စပျစ် ဥယျာဉ် ကို လည်း မ စိုက် ရ၊ မ ရှိ စေရကြ။ သင် တို့သည် ဧည့်သည် ဖြစ်လျက် နေသော ပြည် ၌ အသက် တာရှည် မည်အကြောင်း ၊ တသက် လုံး တဲ နှင့် သာ နေ ရ ကြမည်ဟု အကျွန်ုပ် တို့ကို မှာ ထားပါပြီ။⁸ ထိုကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် မယား သား သမီး နှင့် တကွ တသက် လုံး စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ။⁹ နေ စရာဘို့ အိမ် ကိုလည်း မ ဆောက် ။ စပျစ် ဥယျာဉ် မရှိ။ လယ်ယာ မရှိ၊ မျိုးစေ့ မ ရှိ ။¹⁰ တဲ နှင့် သာ နေ ၍ အကျွန်ုပ် တို့ အမျိုး၏ အဘ ရေခပ် သား ယောနဒပ် မှာ ထား သမျှ သော

စကားကို နားထောင် လျက် ၊ အဘယောနဒပ်မှာထား သမျှအတိုင်း ပြု ကြ ပါ ပြီ။¹¹ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် နေ ဗု ခ ဒ် နေ ဇာ သည် ဤ ပြည် သို့ လာ သောအခါ ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ လာ ကြ။ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ကြကုန်အံ့။ ခါ လ ဒ် စစ်သူရဲ တို့နှင့် ရှု ရီ စစ်သူရဲ တို့ ကို ကြောက်စရာ ရှိ သည် ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို၍၊ ယခု ယေရုရှ လင် မြို့၌ နေ ကြ ပါသည် ဟု ဆို ကြ၏။¹²ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာ၍၊¹³ဣသရေ လ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မှု သည် ကား ၊ သင်သည် ယုဒ ပြည် သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သား တို့ ရှိ ရာ သို့ သွား ၍ ၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် အံ့ သောငှါ ဆုံးမ ခြင်းကို မ ခံ ကြသလောဟု ထာဝရဘုရား မေး တော် မှု ၏။¹⁴စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ရဟု၊ ရေခပ် သား ယောနဒပ် သည် မိမိ သား တို့၌ ထား သော ပညတ် စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျင့် ၍ ယနေ့ တိုင် အောင်စပျစ်ရည် ကို မ သောက်ဘဲ နေလျက်၊ အဘ ၏ပညတ် စကား ကို နားထောင် ကြ၏။ ငါ သည် စောစော ထ၍ သင် တို့ကို အထပ်ထပ် ပြော သော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင် ကြ။¹⁵ငါ ၏ကျွန် ပ ရော ဖက် အပေါင်း တို့ကိုလည်း ၊ ငါသည်စောစော ထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ် လျက်၊ သင်တို့အသီးအသီး လိုက်သော အဓမ္မ လမ်း ကို ရှောင် ကြ လော့။ သင် တို့အကျင့် ကို ပြုပြင် ကြ လော့ ။ အခြား တ ပါး သော ဘုရား နောက် သို့ မ လိုက် ၊ ဝတ် မ ပြု ကြ နှင့်။ ဤ စကားကို နားထောင်လျှင်၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့၏ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေး သော ပြည် ၌ နေ ရကြ လိမ့်မည် ဟု မှာ လိုက်သော်လည်း ၊ သင်တို့သည် နား ကိုပိတ် လျက်၊ ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်ဘဲ နေကြပြီ။¹⁶ရေခပ် သား ဖြစ်သော ယောနဒပ် ၏ သား မြေးတို့ သည် မိမိ တို့ အဘ မှာ ထားသော စကား အတိုင်း ကျင့် ကြ၍၊ ဤ လူမျိုး သည် ငါ့ စကားကို နား မ ထောင်သောကြောင့်၊¹⁷ဣသရေ လ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မှု သည် ကား ၊ ငါသည် ခြိမ်း သမျှ သော ဘေးဥပဒ် တို့ကို ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်း တို့ အပေါ်သို့ ရောက် စေမည်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါပြော သော်လည်း ၊ သူတို့သည် နား မ ထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မ ထူး ကြဟု မိန့် တော် မှု၏။¹⁸ရေခပ် အမျိုးသား တို့အား လည်း ၊ ယေရမိ ဆင့်ဆို သော၊ ဣသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ဟူမူကား ၊ သင်တို့သည် သင် တို့အဘ ယောနဒပ် ၏ ပညတ် စကားကို နားထောင် ၍၊ သူ စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ အတိုင်း ကျင့် စောင့် သောကြောင့်၊¹⁹ရေခပ် ယောနဒပ် အမျိုး ၌ ငါ့ အမှုထမ်း တို့သည် အစဉ် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မှု၏။

36ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ယောယကိမ် မင်း နန်းစံလေး နှစ် တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လာသည်ကား၊²သင် သည် စာလိပ် ကိုယူ ပြီးလျှင် ၊ ယောရှိ မင်း လက်ထက် ၌ သင့် အား ငါပြော သောနေ့ မှစ၍ ယနေ့ တိုင်အောင် ဣသရေလ ပြည်၊ ယုဒ ပြည် အစ ရှိ သော ခပ်သိမ်း သော တိုင်း ပြည် တို့ကို ငါ ခြိမ်း သမျှ သော စကား အတိုင်း ရေး ထား လော့။³ယုဒ အမျိုး တို့၌ ပြုမည်ဟု ငါ ကြံစည် သမျှ သော ဘေးဥပဒ် တို့ ကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ သူ တို့ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ငါလွှတ် မည်အကြောင်း၊ အသီး အသီး လိုက်ဘူး သော အဓမ္မ လမ်း တို့ကို ရှောင်ကောင်း ရှောင် ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော် မှု၏။⁴ထိုအခါယေ ရမိ သည် နေရီ သား ဗာ ရုတ် ကို ခေါ် ပြီးလျှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မှု သမျှ သော စကား တော် တို့ကို ပြန်ပြော သည် အတိုင်း ၊ ဗာ ရုတ် သည် စာလိပ် ၌ ရေး ထား လေ၏။⁵ယေ ရမိ က လည်း ၊ ငါ သည် အချုပ်ခံ လျက် နေရ သောကြောင့်၊ ဗိမာန် တော်သို့ မ သွား နိုင်။⁶သင် သွား လော့။ ငါ ပြန်ပြော သည်အတိုင်း ၊ သင်သည် စာလိပ် ၌ ရေး ထား သော ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် တို့ကို၊ အစာရှောင် သောနေ့ တွင် ၊ ဗိမာန် တော်၌ရှိသောသူ တို့ အားဘတ် လော့။ အ မြို့မြို့ အ ရှာ ရှာ က လာ သော ယုဒ လူ တို့အား လည်း ဘတ် လော့။⁷သူတို့သည် အသီးအသီး လိုက်ဘူးသော အဓမ္မ လမ်း ကို ရှောင် လျက်၊ ထာဝရဘုရား အားပြပ်ဝပ်၍ ဆုတောင်းကောင်း ဆုတောင်း ကြလိမ့်မည်။ ဤ လူမျိုး ၌ ထာဝရဘုရား ခြိမ်း တော် မှု သော အမျက် ဒေါသ သည် အလွန် ပြင်းထန်ပေ၏ဟု ဗာရုတ် အား မှာ ထားလေ၏။⁸ထိုသို့ ပရောဖက် ယေရမိ မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ၊ နေရီ သား ဗာ ရုတ် သည် ပြု ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော် ပါသောစာ ကိုဗိမာန် တော်၌ ဘတ် လေ၏။⁹ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော ရှိ သား ယောယ ကိမ် မင်း နန်းစံ ငါး နှစ် ၊ နဝမ လ တွင် ယေရုရှ လင် မြို့သား အပေါင်း တို့နှင့် ၊ ယုဒ မြို့ ရှာမှ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက် လာသောသူ အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အစာရှောင် ရာအချိန်ကို ကြော်ငြာ ကြ၏။¹⁰ထိုအခါ ဗာရုတ် သည် ဗိမာန် တော်တံခါး သစ် နား မှာ၊ အထက် တန်တိုင်းအတွင်း၊ စာရေး တော် ရှာ ဖန် သား ဂေမရီ ၏အခန်း ၌၊ ယေရမိ စီရင်သောစာ ကို လူ အပေါင်း တို့ ရှေ့ မှာ ဘတ် လေ၏။¹¹ထိုစာ ၌ ပါသမျှ သော ထာဝရဘုရား ၏ စကား တော်တို့ကို ရှာဖန် သား ဖြစ်သော ဂေမရီ ၏သား မိကုခါယ သည် ကြား လျှင် ၊¹²နန်းတော် အတွင်း၊ စာရေး တော်အခန်း သို့ သွား ၍ ၊ စာရေး တော် ဇေလီရှမာ ၊ ရှေ့မာယ သား ဒေလာယ ၊ အာခဗော် သား ဇေလနာသန် ၊ ရှာဖန် သား ဂေမရီ ၊ ဟာနနီ သား ဇေဒကီ အစ ရှိ သော မှူး တော်မတ်တော် အပေါင်း တို့သည် ထိုင် လျက်ရှိကြ၏။¹³ထိုအခါဗာရုတ် သည် လူ များတို့ အား ဘတ် သော စာ ထဲက မိကုခါယ ကြား သမျှ သော စကားတို့ ကို ပြန်ပြော လေ၏။¹⁴ထိုမင်း အပေါင်း တို့သည်လည်း ၊ ကုရီ ၊ ရှေ့

လမိ ၊ နာသနီ တို့မှ ဆင်းသက် သော ယေဟုဒီ ကို ဗာရုတ် ထံသို့ စေလွှတ် လျက်၊ သင်သည် လူ များတို့အား ဘတ် သော စာလိပ် ကို သင့် လက် နှင့် ကိုင် ၍ လာ ခဲ့ ဟု ခေါ် ကြ၏။ နေရီ သား ဗာ ရုတ် သည်လည်း၊ စာလိပ် ကို ကိုင် ၍ လာ ၏။¹⁵ သူ တို့ကလည်း ထိုင် လော့။ ငါ တို့အား ဘတ် လော့ ဟုဆိုသည်အတိုင်း ၊ ဗာရုတ် သည် သူ တို့ရှေ့ မှာ ဘတ် လေ ၏။¹⁶ ထိုစကား အလုံးစုံ တို့ကို မင်း များ တို့သည် ကြား လျှင် ၊ အချင်းချင်း ကြောက်ရွံ့ သောစိတ် ရှိ၍ ၊ ငါ တို့သည် ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို ရှင်ဘုရင် အား ဆက်ဆက်ကြား လျှောက်ရမည်ဟု ဗာရုတ် ကို ဆို ကြ၏။¹⁷ တဖန် သင်သည် ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို သူ့နှုတ် မြွက် သည် အတိုင်း အဘယ်သို့ ရေး ထားသနည်းဟု မေးမြန်း လျှင်၊¹⁸ ဗာရုတ် က၊ သူသည် ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို နှုတ် မြွက် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် သည် မှင် နှင့် ရေး ထား ပါ၏ဟု ပြန်ပြော သော် ၊¹⁹ မင်း များတို့က၊ သင် သွား လော့။ ယေ ရမိ နှင့် အတူ ပုန်းရှောင် ၍ နေလော့။ အဘယ်မှာ နေသည်ကို တစုံ တယောက်မျှ မ သိ စေနှင့်ဟုဗာရုတ် အား မှာ ခဲ့၍ ၊²⁰ စာလိပ် ကို စာရေး တော်ဇလိရုမာ ၏ အခန်း ၌ ထား ပြီးမှ နန်းတော်အတွင်း၊ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ဝင်၍၊ ထိုအမှု ကို အကုန် အစင် လျှောက် ကြ၍။²¹ ရှင် ဘုရင်သည် ထိုစာလိပ် ကိုယူ ချေဟု၊ ယေဟုဒီ ကိုစေလွှတ် သဖြင့် ၊ ယေဟုဒီ သည် စာရေး တော်ဇလိရုမာ ၏ အခန်း ထဲက ယူ ၍ ၊ ရှင်ဘုရင် အစရှိသော အထံ တော်၌ ရပ် နေသောမူးမတ် အပေါင်းတို့ရှေ့ မှာ ဘတ် လေ၏။²² ထို အခါနဝမ လ ဖြစ်၍၊ ရှင် ဘုရင်သည် ဆောင်း ကာလ၌ စံ ပျော် ရာ နန်း အခန်းတွင်ထိုင် ၍ ၊ ရှေ့ တော်၌ မီးမယ်ဖျူး ပေါ်မှာ မီး ခဲပုံရှိ၏။²³ ယေဟုဒီ သည် သုံး လေး ခဏ်း လောက် ဘတ် မိ လျှင် ၊ ရှင်ဘုရင်သည် စာရေး ၏ထား နှင့် လှီး ၍ မီးမယ်ဖျူး ပေါ်မှာရှိသော မီး ထဲသို့ စာလိပ်ကို ချ ပစ် လျှင်၊ အကုန် အစင် ကျွမ်း လောင်လေ၏။²⁴ ရှင်ဘုရင် မှစ၍ ၊ ထို စကား အလုံးစုံ တို့ကို ကြား သော ရှင် ဘုရင်၏ ကျွန် တယောက် မျှ မ ကြောက် ၊ မိမိ အဝတ် ကိုလည်း မ ဆုတ် ကြ။²⁵ ရှင် ဘုရင် သည် စာလိပ် ကိုမီး မ ရှို့စေခြင်းငှါ ၊ ဧလနာသန် ၊ ဒေလာယ ၊ ဂေမရီ တို့သည် တောင်းပန် သော်လည်း ၊ ရှင်ဘုရင်သည် သူ တို့ စကားကို နား မ ထောင်။²⁶ တဖန်ရှင် ဘုရင်သည် စာရေး ဗာရုတ် နှင့် ပ ရော ဖက် ယေ ရမိ ကို ဘမ်း ဆီး စေ ခြင်းငှါ ၊ သား တော် ယေ ရ မေလ ၊ အာ ဇ ရေ လ သား စရာ ယ ၊ အာ ဗ ဒေ လ သား ရှေ့လမိ တို့ကို စေလွှတ် လေ၏။ သို့ရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ထို သူ နှစ် ယောက် တို့ ကို ဝှက် ထား တော် မှ၏။²⁷ ယေ ရမိ နှုတ် မြွက်သည်အတိုင်း ဗာရုတ် ရေး ထားသော ထိုစာလိပ် ကို ရှင်ဘုရင် မီးရှို့ သော နောက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေ ရမိ သို့ ရောက် လာသည် ကား၊²⁸ သင် သည်အခြား သော စာလိပ် ကိုယူ ၍၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မီးရှို့ သော အရင် စာလိပ် ၌ ပါ သမျှ သော စကား ရင်း အတိုင်း ရေး ထားလော့။²⁹ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် အား ပြော ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား

မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် ဆက်ဆက်လာ ၍ ဤ ပြည် ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်ဟူသောစကား ကို အဘယ်ကြောင့် ရေး ထား သနည်းဟု သင်သည် ဆို ၍ စာလိပ် ကို မီးရှို့ ပြီ။³⁰ ထို ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ဒါဝိဒ် ၏ရာဇ ပလ္လင်ပေါ်မှာ မ ထိုင် ရ။ သူ ၏အသေ ကောင်ကို နေ့ အချိန်၌ နေပူ ထဲသို့ ၎င်း ၊ ည၌ အချိန်၌ နှင်းခဲ ထဲသို့ ၎င်း ပစ် လိုက်ကြလိမ့်မည်။³¹ သူ မှစ၍ သူ ၏သား မြေး တို့ကို ၎င်း၊ သူ ၏ ကျွန် တို့ကို၎င်း၊ အပြစ် နှင့်အလျောက်ငါစီရင် မည်။ သူ တို့နှင့် ယေရုရှလင် မြို့သူ ယုဒ ပြည်သား တို့သည် နား မ ထောင်၊ သူ တို့အပေါ်သို့ ငါခြမ်း သမျှ သော ဘေးဥပဒ် တို့ကို ရောက် စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။³² ထိုအခါ ယေရမိ သည်အခြား သော စာလိပ် ကို ယူ ၍ ၊ နေရီ သား စာရေး ဗာရုတ် အား ပေး သဖြင့် ၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မီးရှို့ သော စာ ၌ ပါသမျှ သော စကား တို့ကို ယေရမိ သည်နှုတ် မြွက်၍၊ ဗာ ရုတ်သည်ရေး ထား ၏။ အလား တူသော စကား အများ ကိုလည်း ထပ်၍သွင်း ရ၏။

37 ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားသော ယောယကိမ် သား ခေါ်နီ အရာ ၌၊ ယောရီ မင်းကြီး၏ သား ဇေဒကိ မင်းကြီး သည် နန်းထိုင် လေ၏။² ထာဝရဘုရား သည် ယေရမိ အားဖြင့် မိန့် တော်မူ သော စကား တော်တို့ကို၊ ထို မင်းကြီး အစ ရှိသော ကျွန် များ၊ ပြည်သူ ပြည်သားများတို့သည် နား မ ထောင်ဘဲ နေကြ၏။³ တရုရောအခါဇေဒကိ မင်းကြီး သည်၊ ရှေ့ လမိ သား ယေဟုကလ နှင့် ယဇိပရောဟိတ် မာသေယ သား ဇေ ဖနီ တို့ကို ပ ရော ဖက် ယေ ရမိ ထံ သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ ငါ တို့ အဘို့ ငါ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း ပါလော့ဟု မှာ လိုက်၏။⁴ ထို အခါ ယေရမိ သည် ထောင် ထဲသို့ မ ရောက် သေး။ လူ များ တို့နှင့် ပေါင်းဘော် လျက် နေသေး၏။⁵ ယေရုရှလင် မြို့ကို ပိုင်း သော ခါလဒဲ လူတို့သည်၊ အဲဂုတုတု ပြည်မှ ဖာရော ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေ များစစ်ချီ ၍ လာကြောင်းကို ကြား လျှင် ၊ ထို မြို့မှ ထွက် သွား ကြ ပြီ။⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် ပ ရော ဖက် ယေ ရမိ သို့ ရောက် ၍၊⁷ ဣ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ ကိုမေး လျှောက် စေ ခြင်းငှါ ၊ သင့်ကိုမှာ လိုက်သော ယုဒ ရှင်ဘုရင် အား ဤသို့ ပြန်ပြော လော့။ သင် တို့ ကို စစ်ကူ ခြင်း ငှါ လာ သော ဖာ ရော ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေ တို့သည်သူ တို့နေရင်း အဲဂုတုတု ပြည် သို့ ပြန် သွားကြ လိမ့်မည်။⁸ ခါလဒဲ လူတို့သည် လာ ပြန်၍ ၊ ဤ မြို့ကို တိုက် ယူ ပြီးလျှင် မီးရှို့ ကြလိမ့်မည်။⁹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ အကယ်စင်စစ် ခါလဒဲ လူတို့သည် ငါ တို့ထံ မှ ထွက် သွား ကြ လိမ့်မည်ဟု ဆို၍ ကိုယ် ကိုကိုယ် မ လှည့်စား ကြနှင့်။ သူတို့သည်

ထွက်၍ မ သွား ရကြ။¹⁰ ထိုမျှ မက၊ သင် တို့ကို စစ် တိုက်သော ခါလဒဲ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့ကို သင်တို့သည်လုပ်ကြံ သဖြင့် ၊ သူ တို့ တွင် ဒဏ်ချက်ထိ သော သူ သက်သက်ကျန်ကြွင်း သော်လည်း ၊ သူတို့သည် အသီးအသီးမိမိ တို့တဲ ဌ် ထ ၍ ၊ ဤ မြို့ကို မီးရှို့ ရ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹¹ ခါလဒဲ စစ်သူရဲ တို့သည် ဖာရော ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယေရုရှလင် မြို့မှ ဆုတ် သွား ကြသောအခါ ၊¹² ယေရမိ သည်မိမိအမျိုး ဌ် မိမိအမွေဥစ္စာကို ခံ အံ့ သော ငါ ၊ ဗ ့် ယာ မိန် ပြည် သို့သွား မည် ဟု အကြံ ရှိ၍ ယေ ရုရှ လင် မြို့မှ ထွက် သွား လေ၏။¹³ ဗ ့် ယာ မိန် တံခါး ဝ သို့ ရောက် သောအခါ၊ ဟာနန် သား ဖြစ်သော ရှေလမိ ၏ သား ကင်း မှူး ကူရိ ယ က၊ သင် သည်ခါလဒဲ လူတို့ဘက်သို့ ကူး သွားပါသည် တကား ဟုဆို လျက်၊ ပရောဖက် ယေရမိ ကိုဘမ်းဆီး လေ၏။¹⁴ ယေရမိ က လည်း ၊ မဟုတ် ပါ။ ခါလဒဲ လူတို့ ဘက်သို့ ငါ မ ကူး မသွားပါဟုဆို သော်လည်း ၊ ကူရိယ သည် နား မ ထောင်ဘဲ၊ ယေရမိ ကို ယူ ၍ မင်း များထံသို့ ပို့ဆောင် လေ၏။¹⁵ မင်း များတို့သည် အမျက် ထွက်၍ ယေရမိ ကို ရိုက် ပြီးမှ ၊ စာရေး တော်ယောနသန် ၏အိမ် ဌ် လှောင် ထားကြ၏။ ထိုအိမ် ကို လှောင် အိမ် လုပ် နှင့်သတည်း။¹⁶ ယေရမိ သည် အိမ် အောက်မြေတွင်း ၊ လှောင် အိမ် ထဲသို့ ရောက် ၍ ၊ နေ့ ရက် များ စွာနေ ရသောနောက် ၊¹⁷ ဇေဒကိ မင်းကြီး သည် လူကို စေလွှတ် ၍ ယေရမိ ကိုနှုတ် ပြီးမှ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ရှိ သလော ဟု နန်းတော် ဌ် တိတ်ဆိတ် စွာ မေးမြန်း လျှင် ၊ ယေရမိ က၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ရောက် ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက် ၏။¹⁸ တ ဖန် ယေရမိ က၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သလော ။ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့ကို ပြစ်မှားသလော။ ဤ လူမျိုး ကို ပြစ်မှား သလော။ အဘယ် မည် သော အပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို လှောင် ထား ကြ သနည်း။¹⁹ ဗာ ဗု လုန် ရှင် ဘုရင် သည် သင် တို့နှင့် ဤ ပြည် ကို မ တိုက် မလာရဟု ဟောပြော သော သင် တို့၏ ပရော ဖက် တို့သည် ယခုအဘယ် မှာ ရှိကြသနည်း။²⁰ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် သခင် အရှင်မင်းကြီး ၊ နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် သော စကား ကို နားခံ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ကို သေ စေ ခြင်း ငါ ၊ စာရေး တော်ယောနသန် အိမ် သို့ ပြန် စေတော်မ မူပါနှင့်ဟု ဇေဒ ကိ မင်းကြီး ကို လျှောက်ဆို ၏။²¹ ထိုအခါ ဇေဒကိ မင်းကြီး အမိန့် တော်ရှိ၍ ၊ ယေရမိ ကို ထောင် ဝင်း ဌ် ထား ကြ၏။ မြို့တွင် မုန့် မ ကုန် မှီ တိုင်အောင်၊ မုန့် သည် တန်းမှ မုန့် တလုံးကို နေ့ တိုင်း အစဉ် ပေး ရ၏။ ထိုသို့ ယေရမိ သည် ထောင် ဝင်း ထဲမှာ နေ လေ၏။

38 ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊² ဤ မြို့ ထဲ မှာ နေ သော သူ သည် ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး တို့နှင့်သေ လိမ့်မည်။ ခါလဒဲ လူတို့ဘက်သို့ ထွက်သွား သော သူ သည် အသက် ချမ်းသာ၍ ၊ လက်ရဥစ္စာ ကဲ့သို့ ကိုယ် အသက် ကို

ရ လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ ဤ မြို့ ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ဗိုလ်ခြေ လက် သို့ ဆက်ဆက်အပ် ၍၊ သူသည်သိမ်းယူ လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏ဟု၊³ ယေ ရမိ သည် လူ အပေါင်း တို့ အား ဟောပြော တတ်သော စကား များကို မသန် သား ရှေဖတ် ၊ ပါရှရ သား ဂေဒလိ ၊ ရှေလမိ သား ယေဟုကလ ၊ မာလခိ သား ပါ ရှရ တို့သည်ကြား သောအခါ၊⁴ ထိုမျှ မတ်တို့သည် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဝင်၍၊ ဤ သူ သည် ဤ သို့သော စကား ကို ပြော သဖြင့် ၊ မြို့ ထဲ မှာ ကျန် ကြွင်းသေးသောစစ်သူရဲ အစ ရှိသော လူ အပေါင်း တို့၏ လက် ကိုအားလျော့ စေတတ်ပါ၏။ သူ သည် ဤ လူမျိုး ၏ အကျိုး ကို မ ပြုစု တတ်၊ ဖျက်ဆီး တတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သူ့ကိုကွပ်မျက် ပါမည်အကြောင်းအခွင့်တောင်းပန်ပါ၏ ဟု လျှောက် လျှင်၊⁵ ဇေဒ ကိ မင်းကြီး က၊ သူ သည် သင် တို့လက် ဌ် ရှိ၏။ ရှင် ဘုရင်သည် သင်တို့အလို ကို မ ဆီးတား နိုင် ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁶ ထိုအခါ ယေ ရမိ ကို ယူ ၍၊ ထောင် ဝင်း ထဲမှာ ရှိသော သား တော် မာလခိ ၏မြေ တွင်း ဌ် ကြိုး နှင့် လျှော့ချ ကြ၏။ ထိုမြေတွင်း ဌ် ရေ မရှိ ၊ ရွံ့ သာ ရှိ၍ ၊ ယေရမိ သည်ရွံ့ ဌ် ကျ လျက်နေ၏။⁷ ထိုသို့ယေရမိ ကို မြေ တွင်း ဌ် ချ ထား ကြောင်း ကို နန်းတော် အရာရှိ ဖြစ် သော သူ၊ ကု ရှ အမျိုးသား ဗေဒ မေလက် သည် ကြား သိ သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင် သည် ဗ ့် ယာမိန် တံခါးဝ ဌ် ထိုင် နေတော်မူစဉ်တွင်၊⁸ ထိုသူ သည် နန်းတော် ထဲက ထွက် ၍ အထံ တော်သို့ သွားပြီးလျှင်၊⁹ အကျွန်ုပ် သခင် အရှင်မင်းကြီး ၊ ထို သူ တို့သည် ပရောဖက် ယေရမိ ကို ပြု လေသမျှ တို့၌ မှား ကြပါပြီ။ မြေတွင်း ဌ် ချ ထားကြပါပြီ။ မြို့၌ မုန့် ကုန် သောကြောင့် ၊ ထိုတွင်း ဌ် ငတ်မွတ် ၍ သေ ပါလိမ့်မည် ဟုလျှောက် သော်၊¹⁰ ရှင် ဘုရင်က၊ ပရောဖက် ယေရမိ မ သေ မှီ ဤ အရပ်မှ လူ သုံးဆယ် ကို ခေါ် သွား၍၊ မြေတွင်း ထဲက နှုတ်ယူ လော့ ဟု၊ ကု ရှ အမျိုးသား ဗေဒ မေလက် ကို အမိန့် တော် ရှိ၏။¹¹ ဗေဒမေလက် သည်လည်း လူ တို့ကို ခေါ် ၍ နန်းတော် အတွင်း ဘဏ္ဍာတိုက် အောက် သို့ ဝင် ပြီးလျှင် ၊ ဟောင်းနွမ်း သော အဝတ် စုတ်များကို ယူ ပြီးမှ၊ ယေရမိ ရှိရာ မြေတွင်း ဌ် ကြိုး နှင့် လျှော့ချ လေ၏။¹² ထိုအခါ ကုရှ အမျိုးသားဗေဒမေလက် က၊ ဟောင်းနွမ်း သော ဤအဝတ် စုတ်တို့နှင့်သင် ၏ လက် က တီးကြား၌ကြိုး ကို ခုခံပါလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း ယေရမိ ပြု လေ၏။¹³ ထိုသို့ ယေ ရမိ ကိုမြေတွင်း ထဲက ကြိုး နှင့် ဆွဲတင် ကြ၏။ ထို နောက်ယေရမိ သည် ထောင် ဝင်း ထဲမှာ နေ လေ ၏။¹⁴ တဖန် ဇေဒကိ မင်းကြီး သည် လူကို စေလွှတ် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်၌ တတိယ အတွင်း ခန်းထဲ သို့ ယေရမိ ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင် ဌ် တစုံတခု ကို ငါ မေးမြန်း မည်။ အဘယ် အရာကိုမျှ မ ထိမ် မဂုက်နှင့်ဟုဆို သော်၊¹⁵ ယေရမိ က၊ အကျွန်ုပ်လျှောက် လျှင် ၊ အကျွန်ုပ် ကို မ သတ် ဘဲအမှန်နေတော် မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်သည် အကြံ ပေးလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော်မူမည် လောဟု ဇေဒကိ ကို မေး လျှောက်လေ၏။¹⁶ ဇေဒကိ မင်းကြီး ကလည်း၊ ငါ တို့ကို အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ

ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်ကိုငါမသတ်။ သင့်အသက်ကိုရှာသောထိုလူတို့လက်သို့ သင့်ကိုငါမအပ်ဟု ယေရမိအား တိတ်ဆိတ်စွာ ကျိန်ဆိုလေ၏။¹⁷ ယေရမိကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူးမတ်တို့ထံသို့ အမှန်ထွက်သွားလျှင် အသက်ချမ်းသာရတော်မူမည်။ ဤမြို့သည်လည်း မီးရှို့ခြင်းနှင့်လွတ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်နှင့် တကွဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် အသက်ချမ်းသာကြလိမ့်မည်။¹⁸ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မူးမတ်တို့ထံသို့ မထွက်မသွားလျှင်၊ ဤမြို့ကို ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ အပ်၍၊ သူတို့သည် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ သူတို့လက်နှင့် မလွတ်ရဟု ဇေဒကီကို လျှောက်ဆို၏။¹⁹ ဇေဒကီမင်းကြီးကလည်း၊ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ကူးသွားသော ယုဒလူတို့ကို ငါကြောက်၏။ ငါ့ကိုသူတို့လက်သို့ အပ်၍၊ ငါသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည်စိုးရိမ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊²⁰ ယေရမိက၊ ကိုယ်တော်ကိုမအပ်ရ။ အကျွန်ုပ်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင် ချမ်းသာရ၍ အသက်ရှင်တော်မူမည်။²¹ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါမထွက်မသွားဟု ငြင်းလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အား ထာဝရဘုရားပြတော်မူသော အရာဟူမူကား၊²² နန်းတော်၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသော မိန်းမတို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူးမတ်တို့ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမိန်းမတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သွေးဆောင်၍ နိုင်ကြပြီ။ ခြေတော်သည် ရွံ့၌ ကျွံ့၍၊ သူတို့သည် ဆုတ်သွားကြပြီဟု ကိုယ်တော်အားဆိုကြလိမ့်မည်။²³ ထိုသို့ကိုယ်တော်၏ မယားနှင့် သားသမီး ရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲလူတို့ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့လက်နှင့် မလွတ်ဘဲ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ရောက်၍၊ ဤမြို့ကို မီးရှို့စေတော်မူမည်ဟု လျှောက်၏။²⁴ ဇေဒကီကလည်း၊ ဤစကားကို အဘယ်သူမျှမကြားမသိစေနှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်သည်မသေရ။²⁵ ငါသည် သင်နှင့် စကားပြောကြောင်းကို မူးမတ်တို့သည် ကြား၍ သင်ရှိရာသို့ လာလျက်၊ သင်သည် ရှင်ဘုရင်အား အဘယ်သို့လျှောက်သည်ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ငါတို့အား ကြားပြောပါလော့။ မထိမ်မဂုတ်ပါနှင့်ဟုဆိုလျှင်၊²⁶ သင်ကလည်း၊ ငါ့ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ ယောနသန်အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မူမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ငါအသနားတော်ခံပြီဟု သူတို့အား ပြန်ပြောလော့ဟု၊ ယေရမိအား မိန့်တော်မူ၏။²⁷ ထိုအခါ မူးမတ်အပေါင်းတို့သည် ယေရမိရှိရာသို့ လာ၍ မေးစစ်ကြ၏။ သူသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်မှာ ထားသမျှ အတိုင်း ပြန်ပြောပြီးမှ၊ သူတို့သည် မမေးမစစ်ဘဲ နေကြ၏။ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မရိပ်မိကြ။²⁸ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်၍ရသော

နေ့တိုင်အောင်၊ ယေရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေရ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသေး၏။

39 ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီ မင်းကြီးနန်းစံကိုးနှစ် ဒသမလတွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့် တကွလာ၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြ၏။² ဇေဒကီမင်းကြီးနန်းစံဆယ်တနှစ်၊ စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့၌ မြို့ကို ဖြိုဖောက်၍၊³ ရွှေထားဝန်နေရဂါလရှရေဇာ၊ မိန်းမစိုးအုပ်စာသဒိမ်၊ မာဂုပညာရှိအုပ်နေရဂါလရှရေဇာ တည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူးမတ်အစရှိသော မူးမတ်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍၊ အလယ်ချက်တံခါးဝ၌ ထိုင်ကြ၏။⁴ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကီမင်းနှင့် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထိုလူများကို မြင်လျှင်၊ ညဉ့်အခါပြေး၍ ဥယျာဉ်တော်လမ်းကို လိုက်လျက်၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြားတံခါးဖြင့် ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့ သွားကြ၏။⁵ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် လိုက်လျက်၊ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌ ဇေဒကီမင်းကိုမီ၍ ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ ရှိရာ ဟာမတ်ပြည်ရိဗလ မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကီမင်း၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်၍၊⁶ ရိဗလမြို့မှာ ဇေဒကီသားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။ ယုဒမူးမတ်အပေါင်းကိုလည်း သတ်လေ၏။⁷ ဇေဒကီမျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကိုကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်လေ၏။⁸ ခါလဒဲလူတို့သည်လည်း၊ နန်းတော်နှင့် ဆင်းရဲသားအိမ်တို့ကို မီးရှို့၍၊ မြို့ရိုးကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။⁹ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မူးနေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ခါလဒဲလူဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားလေ၏။¹⁰ သို့ရာတွင်၊ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိသော ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ယုဒပြည်၌ ထားခဲ့၍၊ စပုတ်ဥယျာဉ်နှင့် လယ်ယာတို့ကိုပေးလေ၏။¹¹ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရမိအမှု၌ ကိုယ်ရံတော်မူးနေဗုဇာရဒန်ကို မှာထားနှင့်သည်ကား၊¹² ယေရမိကိုယူ၍ ကောင်းမွန်စွာ ကြည့်ရှုလော့။ မညှဉ်းဆဲနှင့်။ သူပြောသည်အတိုင်း သူ့ကိုပြုလော့ဟု မှာထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊¹³ ကိုယ်ရံတော်မူးနေဗုဇာရဒန်၊ မိန်းမစိုးအုပ်နေဗုဇာဇဗန်၊ မာဂုပညာရှိအုပ်နေရဂါလရှရေဇာ အစရှိသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မူးမတ်အပေါင်းတို့သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊¹⁴ ယေရမိကိုထောင်ဝင်းထဲက နှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ သူ၏နေရာသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ရှာဖွေသားဖြစ်သော အဟိက်၏သားဂေဒလိ၌ အပ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရမိသည် ပြည်သားများနှင့် အတူနေရလေ၏။¹⁵ ယေရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊¹⁶ သင်သည် ကုရှအမျိုးသားဗေဒမေလက်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေ

လ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား ၊ ဤ မြို့၏အကျိုး ကိုမပြုစေ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ငါ့ငါ့စကားကို ငါတည်စေမည်။ ကာလ အချိန်ရောက်လျှင်၊ သင့် ရှေ့၌ ငါ့ စကား ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။¹⁷ သို့သော်လည်း၊ ထို ကာလ ၌ သင့် ကို ငါကယ်နှုတ် မည်။ သင်ကြောက် သော သူ တို့ လက် သို့ သင်မ ရောက် ရ။¹⁸ ငါသည် သင့် ကို စင်စစ် ကယ်နှုတ် မည်။ သင် သည် ထား ဖြင့် မ ဆုံး ရ။ လက် ရညစွာကဲ့သို့ ကိုယ် အသက် ကို ရ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့ကို ကိုးစား သောကြောင့် တည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

40 ကိုယ်ရံတော် မှူး နေဗုဇာဒန် သည် ယေရမိ ကို တဖန် သိမ်း သွား၍ ရာမ မြို့၌ လွှတ် သော နောက် ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှု နှုတ်ကပတ် တော်သည် ရောက် လာသည် အရာ မှာ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသောယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်း တို့နှင့်အတူ၊ ယေရမိ သည်သံကြီး နှင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံရသောအခါ၊² ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် သူ့ကိုခေါ်၍ ၊ သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ဤ ပြည် ၌ ရောက်သော အမှု ကို ခြိမ်း တော်မူနှင့်ပြီ။³ ခြိမ်း တော်မူသည်အတိုင်း လည်း၊ အမှုကို ရောက် စေ၍ စီရင် တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် အမိန့် တော်ကို နား မထောင်၊ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ဤ အမှု သည် သင် တို့ အပေါ်သို့ ရောက် လေပြီ။⁴ ယခု မှာ သင့် လက် ၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိသောသံကြီး ကို ငါချွတ် မည်။ ငါ နှင့် အတူ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ လိုက် လာ ခြင်း ငါ့ အလို ရှိ လျှင် လိုက် လာ ပါ။ ငါသည် ကောင်းမွန်စွာ ကြည့်ရှု မည်။ ငါ နှင့် အတူ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ လိုက် ခြင်းငါ့ အလို မ ရှိလျှင် မ လိုက်နှင့်။ တပြည် လုံး သည် သင့် ရှေ့မှာ ရှိ ၏။ အကြင် အရပ် သို့ သွား ကောင်း သည် ဟု စိတ် ထင် လျှင်၊ ထို အရပ် တည်း ဟူသောစိတ် ရောက်ရာအရပ် သို့ သွား ပါလော့ဟုဆို၏။⁵ ယေရမိ သည်ကိုယ်ရံတော်မှူးထံမှ မထွက်မီ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးက၊ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် ယုဒ ပြည်နယ် တွင် ၊ မြို့အုပ်အရာ၌ခန့်ထားတော် မူသော ရှာဖန် ၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ ၏သား ဂေဒလိ ထံ သို့ ပြန်၍၊ ပြည်သား များ နှင့် အတူ နေ ပါလော့။ သို့မဟုတ် ၊ စိတ် ရှိ သည်အတိုင်း သွား ပါလော့ဟုဆိုလျက်၊ စားစရိတ် နှင့် လက်ဆောင် ကို ပေး ၍ လွှတ် လိုက် လေ၏။⁶ ထိုအခါ ယေရမိ သည် အဟိကံ သား ဂေဒလိ ရှိရာ မိဇပါ မြို့သို့ သွား ၍ ၊ ပြည် ၌ ကျန်ကြွင်း သေး သောသူ တို့ နှင့် အတူ နေ လေ၏။⁷ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် အဟိ ကံ သား ဂေဒလိ ကိုပြည် အုပ် အရာ၌ ခန့် ထား၍ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ သိမ်းယူ ရာ၌မ ပါသော ယောက်ျား မိန်းမ သူငယ် ဆင်းရဲသား အချို့ တို့ကို သူ ၌ အုပ် ကြောင်း ကို၊ တော မှာ ရှိသော တပ်မှူး တို့ နှင့် စစ်သူရဲ များတို့သည် ကြား သိကြသောအခါ ၊⁸ နာသနိ သား ဣ ရှမေလ ၊ ကာရာ သား ယောဟနန် နှင့် ယောနသန် ၊ တာနမက် သား စရာယ ၊ နေတောဖတ် အမျိုး၊ ဖေ့ ၏သား များ၊ မာခသိ အမျိုးသား

ယေဇနိ တို့ သည် မိမိ လူ များနှင့်တကွ ဂေဒလိ ရှိရာမိဇပါ မြို့သို့ လာ ၍ ၊⁹ ရှာဖန် ၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ ၏သား ဂေဒလိ က၊ ခါ လဒဲ မင်း၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်ရမည် အခွင့်ကို မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ဤပြည် ၌ နေ ၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အမှုကို ဆောင်ရွက် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ ချမ်းသာ ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ ငါ မူကား၊ လာ လတံ့သော ခါလဒဲ လူတို့စကားကို နားထောင် ခြင်းငါ့ မိဇပါ မြို့မှာ နေ မည်။ သင် တို့မူကား ၊ စပျစ်ရည် ကိုငှင်း ၊ နွေ ကာလအသီးကိုငှင်း ၊ ဆီ ကိုငှင်း သိမ်း ၍ အိုး ၌ သိုထား ကြလော့။ ယခု ဝင် ပြန်သော မြို့ရွာ တို့၌ နေ ကြလော့ဟူ၍၊ ထိုသူ တို့အား သစ္စာ ပြုလေ၏။¹¹ ဗာဗုလု န် ရှင် ဘုရင်သည် ယုဒ ပြည်၌ လူအချို့တို့ ကို ကျန် ကြွင်းစေ၍ ၊ ရှာ ဖန် ၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ ၏ သား ဂေဒလိ ကိုမင်း အရာ၌ ခန့် ထားကြောင်းကို၊ မောဘ ပြည်၊ အမုမုန် ပြည်၊ ဒေဒံ ပြည်အစ ရှိသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် ကြား သိ ကြ သောအခါ ၊¹² နှင်ထုတ် ရာပြည် အရပ်ရပ် တို့မှ ပြန် လာ၍ ၊ ယုဒ ပြည် ၊ ဂေဒလိ ရှိရာ မိဇပါ မြို့သို့ ရောက် သဖြင့် ၊ များ စွာသော စပျစ်ရည် နှင့် နွေ ကာလအသီးကို သိမ်းယူ ကြ၏။¹³ ထို နောက်မှာ ကာရာ သား ယောဟနန် သည် တော ၌ ရှိသော တပ်မှူး များနှင့်တကွ၊ ဂေဒလိ ရှိရာမိဇပါ မြို့သို့ လာ ၍ ၊¹⁴ ကိုယ်တော် ကို သတ် စေခြင်းငါ့ ၊ အမုမုန် ရှင်ဘုရင် ဗာလိတ် သည် နာသနိ သား ဣရှမေလ ကို စေလွှတ် ကြောင်း ကို အမှန်သိ ပါ၏လော့ဟု မေး လျှောက်သော်လည်း ၊ ထိုစကားကို အဟိကံ သား ဂေဒလိ သည်မ ယုံ။¹⁵ ထိုအခါ ကာရာ သား ယောဟနန် ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သွား ၍ နာသနိ သား ဣရှမေလ ကိုသတ် ရသောအခွင့်ကိုပေး ပါလော့။ အ ဘယ် သူမျှမ သိ ရ။ သူသည် ကိုယ်တော် ကိုသတ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် ထံ ၌ စုဝေး သော ယုဒ လူ အပေါင်း တို့သည် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြား သဖြင့် ၊ ယုဒ ပြည်၌ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့ သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီး ရ ကြပါမည်နည်းဟု မိဇပါ မြို့၌ ဂေဒလိ ကို တိတ်ဆိတ် စွာ လျှောက် သော်လည်း၊¹⁶ အဟိကံ သား ဂေဒလိ က၊ သင်သည် ထို သို့မ ပြု ရ။ ဣရှမေလ ၌ မ မှန်သောစကားကိုပြန်ပြော ပြီဟု၊ ကာရာ သား ယောဟနန် အား ပြန်ပြော လေ၏။

41 သတ္တမ လ တွင် ဆွေ တော်မျိုးတော်ဖြစ်သော မင်းသား ဧလိ ရှမာ သား နာသနိ ၏သား ဣရှမေလ သည်၊ လူ တကျိပ် နှင့် တကွ၊ အဟိကံ သား ဂေဒလိ ရှိရာ မိဇပါ မြို့ သို့ လာ၍၊ ထို မြို့၌ တစု တည်းစားသောက် ကြ၏။² ထိုအခါ နာသနိ သား ဣရှမေလ နှင့် ထိုလူ တကျိပ် တို့သည် ထ ၍ ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အခွင့်နှင့် ပြည် အုပ် လုပ်သော ရှာဖန် ၏သား ဖြစ်သော အဟိကံ ၏သား ဂေဒလိ ကိုထား နှင့် ခုတ် ၍ သတ် ကြ၏။³ ဣရှမေလ သည်လည်း ၊ မိဇ ပါ မြို့တွင် ဂေဒလိ ထံ ၌ ရှိ သော ယုဒ လူအပေါင်း တို့ကိုငှင်း၊ တွေ့ သမျှသော ခါလဒဲ စစ်သူရဲ တို့ကိုငှင်းသတ် လေ၏။⁴ ဂေဒလိ ကို သတ် ၍ ၊ နှစ် ရက် လွန် သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အဘယ်သူ မျှမ သိ

သေးသဖြင့် ၊ ⁵ရှေ့ခင် မြို့၊ ရှိလော မြို့၊ ရှုမာရိ မြို့မှ ထွက် လာသော လူ ရှစ်ကျိပ် တို့သည် မိမိတို့မှတ်ဆိတ် ကိုရိတ် ပြီးလျှင် ၊ အဝတ် စုတ်ကိုဝတ်၍ ရှုန သော ကိုယ်ရှိလျက် ၊ ပူဇော် သကုကာနှင့် နံ့သာ ပေါင်းကို ဗိမာန် တော်သို့ ဆောင် ခဲ့လျက် ရောက်လာကြ၏။ ⁶ထို သူ တို့ကို ကြိုဆို အံ့သောငှါ ၊ နာသနိ သား ကုရှမေလ သည် ငိုကြွေး လျက်၊ မိဇပါ မြို့မှ ထွက် ၍ တွေ့ သောအခါ ၊ အဟိကံ သား ဂေဒလိ ထံ သို့လာ ကြလော့ ဟု ခေါ် လေ၏။ ⁷မြို့ ထံ သို့ ရောက် ပြီးလျှင် ၊ နာသနိ သား ကုရှမေလ နှင့် သူ ၏လူ များတို့သည် ထိုသူ တို့ကို သတ် ၍၊ မြေတွင်း ထဲ သို့ ပစ်ချကြ၏။ ⁸ထိုသူ တို့တွင် ပါသောလူ တကျိပ် တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို မ သတ် ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် တို့သို့ထား သော ဥစ္စာ တည်း ဟူသောဂျုံ ၊ မုယော ၊ ဆီ ၊ ပျားရည် သည်တော ဌှိ ရှိ ပါ၏ဟု၊ ကုရှမေလ အား ပြော ဆိုသောကြောင့် ၊ ထိုသူ တို့ကို သူ တို့ ညီအစ်ကို များနှင့်အတူမ သတ် ဘဲနေ၏။ ⁹ကုရှမေလ သည် ဂေဒလိ နှင့်အတူ သတ် သော သူ အသေကောင် များကို ပစ်ချ သော တွင်း သည်အခြားတွင်း မဟုတ်၊ အာသ မင်းကြီး သည် ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ဗာ ရှာ ကို ကြောက်၍တူး သော တွင်း ဖြစ်သတည်း။ ထို တွင်းကို နာသနိ သား ကုရှမေလ သည် အသေ ကောင်များနှင့် ပြည့် စေ၏။ ¹⁰ထိုအခါ အဟိကံ သား ဂေဒလိ ၌ ကိုယ်ရံတော် မှူး နေဗုဇာ ရဒန် အပ် သော မင်း သမီး များအစရှိသော၊ မိဇပါ မြို့၌ ကျန်ကြွင်း သမျှ သော သူ တို့ကို နာသနိ သား ကုရှမေလ သည် သိမ်းယူ ၍ ၊ အ မုမုန် အမျိုးသား တို့ထံသို့ ထွက်သွား လေ၏။ ¹¹ထိုသို့နာသနိ သား ကုရှမေလ ပြု သော အမှုဆိုး အလုံးစုံ တို့ကို၊ ကာရာ သား ယော ဟန်န နှင့် သူ ထံ ၌ရှိသမျှ သော တပ်မှူး တို့သည်ကြား လျှင် ၊ ¹²လူ အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ နာသနိ သား ကုရှမေလ ကို တိုက် ခြင်းငှါ ထွက်သွား သဖြင့် ၊ ဂိဗောဇ ကန် နား မှာတွေ့ လေ၏။ ¹³ကုရှမေလ ၌ ပါသော သူ အပေါင်း တို့သည် ကာရာ သား ယောဟန်န နှင့် သူ ၌ ပါသော တပ်မှူး အပေါင်း တို့ကို မြင် သောအခါ ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။ ¹⁴ထိုအခါ မိဇပါ မြို့မှ ကုရှမေလ သိမ်း သွား သော လူ အပေါင်း တို့သည် သူ့ထံမှထွက် ၍ ၊ ကာရာ သား ယော ဟန်န ထံသို့ ကူး သွားကြ၏။ ¹⁵နာသနိ သား ကုရှမေလ သည် လူ ရှစ် ယောက်နှင့်တကွ ၊ ယောဟန်န လက်မှ လွတ် ပြေး၍ ၊ အမုမုန် အမျိုးသား တို့ထံသို့ သွား လေ၏။ ¹⁶ထိုသို့ အဟိကံ သား ဂေဒလိ ကို သတ် ပြီးသည် နောက် ၊ ကာရာ သား ယောဟန်န နှင့် သူ့ ထံ၌ ရှိသော တပ်မှူး အပေါင်း တို့သည် နာသနိ သား ကုရှမေလ လက်မှ ၎င်း ၊ မိဇပါ မြို့မှ ၎င်း နှုတ် ၍ ကျန် ကြွင်းသော သူ တည်း ဟူသော ၊ အားကြီး သော စစ်သူရဲ များ၊ မိန်းမ များ၊ သူငယ် များ၊ မိန်းမစိုး များ အပေါင်း တို့ကို ဂိဗောဇ မြို့မှ ဆောင် ခဲ့ ပြန်၍၊ ¹⁷ခါလဒဲလူ တို့ကြောင့် အဲဂုတု တု ပြည်သို့ ပြောင်းမည် အကြံရှိလျက်၊ ဗက် လင် မြို့နှင့်နီး သော ခိမတ် ရွာသို့ သွား ၍ နေ ကြ၏။ ¹⁸အကြောင်း မူကား၊ ပြည် အုပ်အရာ၌ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ခန့် ထားသော အဟိ

ကံ သား ဂေဒလိ ကို နာသနိ သား ကုရှမေလ သတ် သောကြောင့် ၊ ခါလဒဲ လူတို့ကို ကြောက် ကြ၏။

42ထိုအခါ ကာ ရာ သား ယော ဟန်န ၊ ဟော ရှဲ သား ယေ ဇ နိ အစရှိသော တပ်မှူး ရှိသမျှ တို့နှင့် လူ အကြီး အငယ် အပေါင်း တို့သည် ပရောဖက် ယေရမိ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ²အကျွန်ုပ် တို့သည် အထက်က များ သော်လည်း၊ ယခု ကိုယ်တော် မြင် သည် အတိုင်း အနည်းငယ် သာ ကျန်ကြွင်း ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့အသနား တော်ခံသောစကားကိုမ ပယ်ပါနှင့်။ ³အကျွန်ုပ်တို့သွား ရသော လမ်း နှင့် ပြု ရသော အမှု ကို ကိုယ်တော် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ် တို့အား ပြ တော်မူမည်အကြောင်း ၊ ကျန်ကြွင်း သမျှ သောသူ၊ အကျွန်ုပ် တို့အဘို့ ကိုယ်တော် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ဆုတောင်း ပါလော့ဟု တောင်းပန်ကြ၏။ ⁴ပရောဖက် ယေရမိ ကလည်း ၊ ငါကြား ၏။ သင် တို့ပြော သည်အတိုင်း ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ဆုတောင်း မည်။ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အား မိန့် တော်မူသမျှ တို့ကို ပြန်ပြော မည်။ အဘယ် အရာ ကို မျှ မ ထိမ် မ ဝှက် ဟု ပြောဆို ၏။ ⁵သူ တို့ က လည်း ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့ကို မှာ ထားတော်မူသမျှ အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြု ပါမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား သည်အကျွန်ုပ် တို့၌ မှန်ကန် ၍ သစ္စာစောင့် သော သက်သေ ဖြစ် တော်မူစေသတည်း။ ⁶အကျွန်ုပ် တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နားထောင် သောအခါ ချမ်းသာ ရပါမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကိုယ်တော် ကိုစေလွှတ် ရာ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်သည်ကောင်း သည်ဖြစ်စေ ၊ မကောင်း သည်ဖြစ်စေ ၊ နားထောင် ပါမည်ဟု ယေရမိ အား ပြောဆို ကြ၏။ ⁷ထိုနောက် ဆယ် ရက် ကြာ သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် လျှင် ၊ ⁸ယေရမိသည် ကာရာ သား ယောဟန်န မှစ၍ ၊ သူ ၌ ပါသမျှ သော တပ်မှူး တို့နှင့် လူ အကြီး ၊ အငယ် အပေါင်း တို့ ကို ခေါ် ၍ ၊ ⁹သင်တို့သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် ၍ အသနား တော် ခံ သော ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ ¹⁰အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည် ဤ ပြည် ၌ နေ လျှင် ၊ ငါသည်သင် တို့ကို မ ဖြို မ ဖျက်၊ တည်ဆောက် မည်။ သင် တို့ ကို မ နှုတ် ၊ စိုက်ပျိုး မည်။ ငါသည် သင် တို့၌ ရောက် စေ သော ဘေးဒဏ် ကြောင့် နောင်တ ရ၏။ ¹¹သင် တို့ကြောက် တတ်သော ဗာ ဗု လုန် ရှင်ဘုရင် ကို မ ကြောက် ကြ နှင့်။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ ထိုရှင် ဘုရင်ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ ငါ သည် သင် တို့ကို ကယ်တင် ၍၊ ထို မင်း လက် မှ နှုတ် ယူ ခြင်း ငှါ သင် တို့ဘက် ၌ ရှိ၏။ ¹²သင် တို့ကို ငါ ကယ်မ သနားသော အားဖြင့် ၊ ထို ရှင်ဘုရင် သည် သင် တို့ကို သနား ၍ ၊ နေ ရင်း ပြည် သို့ ပြန် စေ ရ လိမ့်မည်။ ¹³သို့မဟုတ် ၊ သင် တို့က၊ ငါ တို့သည် ဤ ပြည်

၌ မ နေ ၊ ငါ တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နား မ ထောင် ဘဲ။¹⁴ စစ် မှု ကို မ တွေ့ မ မြင်၊ တံပိုး မှုတ် သံ ကို မ ကြား ၊ မ ငတ် မ မွတ် ရာ အရပ်၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ သွား ၍ နေ မည် ဟု ဆို လျှင်၊¹⁵ ကျန် ကြွင်း သော ယုဒ အမျိုးသား တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ကြား ကြ လော့။ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့သည် အဲဂုတုတု ပြည်သို့ သွား ခြင်း ငါ ကျပ်ကျပ်မျက်နှာ ပြု လျက် ၊ ထို ပြည်သို့ အမှန်သွား ၍ တည်းခို လျှင် ၊¹⁶ သင် တို့ကြောက် သော ထား ဘေးသည် အဲဂုတုတု ပြည် ၌ သင် တို့ကို ခို လိမ့်မည်။ သင် တို့ကြောက် သော မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးသည်လည်း ၊ အဲဂုတုတု ပြည်၌ သင် တို့ကို ကျပ်ကျပ်လိုက် ၍ ၊ ထို ပြည်၌သင်တို့သည် သေ ကြလိမ့်မည်။¹⁷ အဲဂုတုတု ပြည် သို့ သွား ၍ တည်းခို ခြင်းငါ မျက်နှာ ပြု သော သူ အပေါင်း တို့သည် ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေးတို့ဖြင့် သေ ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့ အပေါ် သို့ ငါ ရောက် စေသော ဘေးဒဏ် နှင့် တ ယောက်မျှ မ လွတ် ရ။ ကျန်ကြွင်း သော သူ တယောက်မျှ မ ရှိ ရ။¹⁸ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့သား တို့ အပေါ် သို့ ငါ အမျက် အရှိန် ကို ငါ သွန်းလောင်း သည် နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် အဲဂုတုတု ပြည် သို့ ဝင် သောအခါ ၊ သင် တို့အပေါ် သို့ သွန်းလောင်း သဖြင့် ၊ သင် တို့သည် ဆဲရေး ခြင်း၊ အံ့ဩ ခြင်း၊ ကျိန် ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုခံ ဘို့ရာ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ဤ အရပ် ကို နောက် တဖန်မ မြင် ရ။¹⁹ ကျန်ကြွင်း သောယုဒ အမျိုးသားတို့၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ မ သွား ကြ နှင့် ဟု သင် တို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့် တော် ရှိ၏။ ငါသည် သင် တို့ကို ယနေ့ သက်သေခံ ကြောင်း ကို သိမှတ် ကြလော့။²⁰ အကယ်စင်စစ်သင်တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား အကျွန်ုပ် တို့အဘို့ ဆုတောင်း ပါ လော့။ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသမျှ တို့ကို ကြား ပြောပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင် ပါမည် ဟု ဆို ၍၊ ငါ ကို သင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ စေလွှတ် သောအခါ ၊ ကိုယ် စိတ် ကို ကိုယ် လှည့်စား ကြ ပြီ။²¹ ငါ သည် သင် တို့အား ယနေ့ ကြား ပြော၏။ သင်တို့မူကား ၊ သင် တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ၎င်း ၊ ငါ အားဖြင့် မှာ လိုက်တော်မူသမျှ တို့ကို ၎င်း နား မထောင်ဘဲနေကြ၏။²² ထို ကြောင့် သင် တို့သည် သွား ၍ တည်းခို ချင် သော အရပ် ၌ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာ ဘေးတို့ဖြင့် သေ ကြလိမ့်မည် အကြောင်း ကို အမှန်သိ မှတ် ကြလော့ဟု ယေရမိသည် ပြန်ပြော လေ၏။

43 ထိုလူ များတို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ယေရမိ အားဖြင့် မှာ တော်မူသမျှ သော အမိန့်တော်တို့ကို၊ ယေရမိ သည် လူ

အပေါင်း တို့ အား အကုန် အစင်ကြား ပြောသည်ရှိ သော် ၊² ဟော ရှိ သား အာဇရိ နှင့် ကာ ရာ သား ယောဟနန် အစ ရှိ သော၊ မာန ထောင်လွှားသော သူ အပေါင်း တို့က၊ သင် သည် မုသာ စကားကို ပြော ၏။ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ သွား ၍ မ တည်းခို ရဟု ငါ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့် အားဖြင့်မှာ ထားတော်မ မူ။³ ခါလဒဲ လူတို့သည် ငါ တို့ကို သတ် ၍ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်းသွား စေမည်အကြောင်း ၊ သူတို့လက် သို့ ငါ တို့ကိုအပ် လိုသောငါ ၊ နေ ရိ သား ဗာ ရုတ် သည်သင့် ကို နှိုးဆော် တိုက်တွန်း၏ဟု ဆိုကြပြီး လျှင်၊⁴ ကာရာ သား ယောဟနန် အစ ရှိသော တပ်မှူး များနှင့် လူ များ အပေါင်း တို့သည်၊ ယုဒ ပြည် ၌ နေ ရမည် ဟူသော ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နား မ ထောင် ဘဲ။⁵ အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည် သို့ နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံ ရပြီးမှ ယုဒ ပြည် ၌ နေ အံ့သော ငါ ၊⁶ ပြန် လာ သော ယုဒ အမျိုးသား အကျန် အကြွင်း၊ ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ သူငယ် ၊ မင်း သမီး အစ ရှိသော ကိုယ်ရံတော် မှူးနေဗုဇာရဒန် သည် ရှာ ဖန် ၏သား ဖြစ်သော အဟိ ကံ ၏သား ဂေဒလိ ၌ အပ် သော လူ အပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ ပရောဖက် ယေရမိ ၊ နေရိ သား ဗာ ရုတ် ကို၎င်း၊ ကာရာ သား ယောဟနန် နှင့် တပ်မှူး အပေါင်း တို့သည်ယူ ၍၊⁷ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကို နား မ ထောင်ဘဲ၊ အဲဂုတုတု ပြည် သို့ သွား ၍ တာပနက် မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။⁸ တာပနက် မြို့၌ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိ သို့ ရောက် တော် မူ သည်ကား၊⁹ သင် သည်ကြီး သော ကျောက် တို့ကို ကိုင် ယူ ၍ ၊ တာပနက် မြို့၌ ဖာရော ဘုရင်၏အိမ် တော်ဝ နား မှာ ရှိသော အုတ်ဖို မြေ ၌ ၊ ယုဒ လူ များရှေ့တွင် မြှုပ် ထားလော့။¹⁰ သူ တို့အား လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ငါ သည်လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ငါ ၏ကျွန် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒ်နေဇာ ကိုဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ ငါမြှုပ် ထားသော ဤ ကျောက် တို့အပေါ် မှာ ၊ သူ ၏ရာဇ ပလ္လင် ကို ငါတည် မည်။ သူသည်လည်း ၊ မိမိ တဲ တော်ကို ဤကျောက် တို့အပေါ်မှာ ဖြန့် လိမ့်မည်။¹¹ ထိုမင်းသည် ရောက် လာသောအခါ၊ အဲဂုတုတု ပြည် ကိုလုပ်ကြံ ၍၊ သေတန်သောသူ တို့ ကို သေခြင်း သို့၎င်း ၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သောသူ တို့ ကို သိမ်းသွားချုပ်ထား ခြင်း သို့၎င်း၊ ကွပ်မျက် တန် သော သူ တို့ကို ကွပ်မျက် ခြင်း သို့၎င်း အပ်လိမ့်မည်။¹² အဲဂု တု တု ဘုရား အိမ် တို့ကို ငါမီး ရှို့ မည်။ သူ သည် လည်း၊ ထိုဘုရား တို့ကိုမီးရှို့ ၍ သိမ်း သွားချုပ်ထားလိမ့်မည် ။ သိုးထိန်း သည် မိမိ အဝတ် ကို ဝတ် သကဲ့သို့ ၊ ထိုမင်း သည် အဲ ဂု တု တု ပြည် ကိုဝတ် ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ ထွက် သွားလိမ့်မည်။¹³ အဲဂု တု တု ပြည် ဗက်ရှေမက် မြို့၌၊ ရုပ်တု ဆင်းတုများကို ချိုး ဖျက်၍ ၊ အဲဂုတုတု ဘုရား အိမ် များကို မီး ရှို့ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူ၏။

44 အဲဂုတုတု ပြည် ၊ မိဂဒေါလ မြို့၊ တာပနက် မြို့၊ နောဖ မြို့၊

ပါသရ အရပ်၌ နေ သောယုဒ လူအပေါင်း တို့ကို ရည်မှတ် ၍ ယေရမိ သို့ ရောက် လာသော နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့်၊ ² ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့ အစ ရှိ သော ယုဒ မြို့ ရှာ အရပ်ရပ် တို့အပေါ် သို့ ငါရောက် စေသော ဘေးဒဏ် ကို သင် တို့သည် မြင် ကြပြီ။ ³ ကြည့်ရှု ကြလော့။ ယနေ့ မှာ ထိုမြို့ရွာတို့သည်၊ နေ သောသူမ ရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့ သောအရပ်ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရှင်နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မ သိ ၊ ဘိုးဘေး တို့မသိ၊ အခြား တပါးသော ဘုရား တို့အား နုံသာပေါင်းကို မီးရှို့ ၍ဝတ်ပြု သဖြင့်၊ ငါ ၏အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြု ကြသောဒုစရိုက် ကြောင့် ဤ အမှု ရောက် သတည်း။ ⁴ ငါ ၏ကျွန် ပ ရော ဖက် အပေါင်း တို့ ကို ငါသည် စောစော ထ၍ သင် တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ် လျက်၊ ငါ မုန်း သော အမှု ဤ စက်ဆုပ် ရှုံ ရှာ ဘွယ် သော အမှု ကို မ ပြု ပါ နှင့် ဟု ပြော သော်လည်း ၊ ⁵ သူ တို့သည် အခြား တ ပါးသော ဘုရား အား နုံသာပေါင်း ကို မီး မ ရှို့၊ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် မည်အကြောင်း နားထောင် ခြင်းကို မ ပြု၊ မ နာ မယူဘဲ နေကြ၏။ ⁶ ထို ကြောင့် ၊ ငါ ၏အမျက် အရှိန် ကို ငါ သွန်းလောင်း ၍ ၊ ယုဒ မြို့ များ ယေ ရှုရှ လင် လမ်း များ တို့၌ အမျက် မီး ရှို့ သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ယနေ့ ၌ ဖြစ် သကဲ့သို့ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ရာ အရပ် ဖြစ် ကြ၏။ ⁷ ယခု မှာ ကုသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင် ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် တို့သည် ကိုယ်ကိုယ်ပယ်ဖြတ် လိုသောငှါ ၎င်း၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ အမျိုးမျိုး တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ် လိုသောငှါ ၎င်း၊ ⁸ သွား ၍နေ သော အဲ ဂု တု တု ပြည် ၌ အခြား တ ပါး သော ဘုရား တို့အား နုံသာပေါင်းကို မီးရှို့ လျက်၊ ကိုယ်တိုင် ပြုသောအမှု နှင့် ငါ ၏အမျက် ကို နှိုးဆော် သဖြင့်၊ သင် တို့တွင် တ ယောက်မျှမ ကြွင်း ၊ ယုဒ အမျိုး ယောက်ျား မိန်းမ ၊ သူငယ် နို့စို့ ကလေး အပေါင်း တို့ ကိုပယ်ဖြတ် မည်အကြောင်း၊ ကြီးစွာ သောဒုစရိုက် ကို ကိုယ် စိတ် ဝိညာဉ် တဘက် ၌ အဘယ်ကြောင့် ပြု ကြသနည်း။ ⁹ ယုဒ ပြည် ၌ ၎င်း ၊ ယေရုရှလင် လမ်း တို့၌ ၎င်း ၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ ပြုသော ဒုစရိုက် ၊ ယုဒ ရှင် ဘုရင်များ ပြုသောဒုစရိုက် ၊ မိဖုရား များပြုသော ဒုစရိုက် ၊ သင် တို့ကိုယ်တိုင်ပြုသောဒုစရိုက် ၊ သင် တို့မယား များ ပြုသောဒုစရိုက် တို့ကို မေ့လျော့ ကြပြီလော။ ¹⁰ ယနေ့ တိုင်အောင် သူ တို့သည် နှိမ့်ချ သောစိတ် မ ရှိ၊ ကြောက်ရွံ့ သောစိတ် မ ရှိ၊ ငါ ၏တရား လမ်း သို့ မ လိုက် ၊ သင် တို့မှ စ၍ သင် တို့ဘိုးဘေး တို့ ရှေ့ မှာ ငါ ထား သော ပညတ် များ ကို မ စောင့်ရှောက် ကြ။ ¹¹ သို့ ဖြစ်၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် တို့ကို အပြစ် ပြု၍ ယုဒ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကို ပယ်ဖြတ် ခြင်းငှါ ငါ သည် မျက်နှာ ထား မည်။ ¹² အဲဂုတုတု ပြည် သို့ သွား ၍ တည်းခို ခြင်းငှါ မျက်နှာ

ပြု သော ယုဒ အမျိုးသားအကျန်အကြွင်း တို့ကို ငါသည် ယူ ၍၊ သူတို့သည်ထိုပြည် ၌ သေကြေ ပျက်စီးကြ လိမ့်မည်။ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ၎င်း ၊ အငယ်ဆုံး သော သူမှ စ၍အကြီးဆုံး သော သူတိုင်အောင် ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး ဖြင့် သေကြေ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ၎င်း ရောက်၍၊ ဆဲရေး ခြင်း၊ အံ့ဩ ခြင်း၊ ကျိန် ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုခံဘို့ရာဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ¹³ ယေရုရှ လင် မြို့သားတို့ကို ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ကာလနာ ဘေး တို့ဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ပေး သည် နည်းတူ ၊ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ နေ သော သူတို့ ကို ငါသည် ဒဏ်ပေး သဖြင့် ၊ ¹⁴ အဲဂုတုတု ပြည် သို့ သွား ၍ တည်းခို သော ယုဒ အမျိုးသားအကျန်အကြွင်း တို့သည် ယုဒ ပြည် သို့ပြန် ၍ နေ ချင်သော်လည်း၊ တ ယောက်မျှ ဘေး နှင့် မ လွတ်ရ၊ တ ယောက်မျှ မ ကျန်ကြွင်း ရကြ။ ဘေး လွတ် သော သူ သာ လျှင် ပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ ထိုအခါ မိမိ မယား တို့သည် အခြား တ ပါးသော ဘုရား အား နုံသာပေါင်း နှင့် မီးရှို့ကြောင်း ကို သိ သော လူ များ၊ အနား၌ရပ်နေ သော မိန်းမ များ၊ ကြီးစွာ သော အလုံးအရင်း တည်းဟူသော၊ အဲဂုတုတု ပြည် ပါသရ အရပ်၌ နေ သော သူ အပေါင်း တို့သည် ယေ ရမိ ကို ပြန်ပြော ကြ သည်ကား၊ ¹⁶ သင်သည်ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော်ကို အမှီပြု ၍၊ ငါ တို့အား ဟောပြော သော စကား ကို ငါ တို့သည် နား မ ထောင်။ ¹⁷ ငါ တို့ မှ စ၍ ငါ တို့ဘိုးဘေး ၊ ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် တို့သည် ယုဒ မြို့ များ၊ ယေ ရှုရှ လင် လမ်း များ၌ ပြု ဘူး သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကင် မိဖုရား အဘို့ နုံသာပေါင်းကို မီးရှို့ ၍၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာကိုပြု ခြင်း ငှါ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် စီရင်သည်အတိုင်း ဆက်ဆက် ပြု မည်။ အထက်က ဝ စွာ စား ရကြ၏။ ဘေး နှင့် လွတ်၍ ချမ်းသာ စွာ နေ ရကြ၏။ ¹⁸ ကောင်းကင် မိဖုရား အဘို့ နုံသာ ပေါင်း ကို မီး မ ရှို့၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာကို မ ပြု ဘဲနေပြန် သောအခါ ၊ အလွန်ဆင်းရဲ ခြင်း၊ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးဖြင့် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပြီ။ ¹⁹ ကောင်းကင် မိဖုရား အဘို့ နုံသာပေါင်း ကို မီးရှို့ ၍ ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို ပြု သောအခါ ၊ ငါ တို့၏ ယောက်ျား မ ပါ ဘဲ မုန်ပြား တို့ ကို လုပ် ၍၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ပြု လျက် ကိုးကွယ် သလောဟု ပြန်ပြော ကြ၏။ ²⁰ ထိုသို့ပြန်ပြောသော ယောက်ျား မိန်းမ အပေါင်း တို့အား ယေရမိ ပြန်ပြော သည်ကား၊ ²¹ သင်တို့မှစ၍ သင် တို့ဘိုးဘေး ၊ ရှင်ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ ပြည်သူပြည်သား တို့သည် ယုဒ မြို့ များ၊ ယေရုရှလင် လမ်း များ၌ မီးရှို့ သော နုံသာပေါင်း ကို ထာဝရဘုရား သည် မအောက်မေ့ ၊ နှလုံး မ သွင်းဘဲနေတော်မူသလော ။ ²² သင် တို့ပြု သောဒုစရိုက် ၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ် သောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား သည် သည်းခံ တော်မ မူနိုင် သောကြောင့်၊ သင် တို့ပြည် သည်၊ ယနေ့ ဖြစ်သည် အတိုင်း၊ နေ သောသူမ ရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့ ရာ၊ အံ့ဩဘွယ် ရာ၊ ကျိန်ဆဲ ရာ ဖြစ် လေ ပြီ တကား။ ²³ သင် တို့သည် နုံသာပေါင်း ကို မီးရှို့၍

ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့် ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံချက်ပညတ် တရားတော်လမ်းသို့ မလိုက်သောကြောင့် ၎င်း၊ ဤဘေးသည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၌ ရောက်လေပြီ တကားဟု ပြောဆို၏။²⁴ တဖန် မိန်းမအပေါင်းတို့နှင့် လူခပ်သိမ်းတို့အား ယေရမိဟောပြောသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။²⁵ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့မယားတို့က၊ ငါတို့သည် ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ သစ္စာဂတိထားသည်နှင့် အညီ ဆက်ဆက်ပြုမည်ဟု နှုတ်နှင့် ပြော၍ လက်နှင့် ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ထားသော သစ္စာဂတိကို ဆက်ဆက်စောင့်၍၊ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။²⁶ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ နေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည် တရှောက်လုံးတွင်၊ ယုဒလူ တယောက်မျှ ငါ၏ နာမကို မမြွက်မ ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်မဟာ နာမကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏။²⁷ သူတို့ကို ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ မဟုတ်၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ ငါစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီ တိုင်အောင်ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်။²⁸ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေးနှင့်လွတ်၍၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်မှ ယုဒပြည်သို့ ပြန်ရသော သူတို့သည် နည်းကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားတည်မည်၊ သူတို့စကားတည်မည်ကို၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားသော ယုဒလူအကျန်အကြွင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။²⁹ ဤအရပ်၌ သင်တို့ကို ခါးမ၍၊ သင်တို့၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ငါ့စကားသည် ဆက်ဆက်တည်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သိမည်အကြောင်း၊ ငါပေးသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊³⁰ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိ မင်းအသက်၏ ရန်သူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်း၏လက်သို့ ဇေဒကိ မင်းကို ငါအပ်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုတု ရှင်ဘုရင် ဖာရော ဟောဖရာ အသက်ကို ရှာသော ရန်သူလက်သို့ ထိုမင်းကို ငါအပ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

45 ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ယောယကိမ် လက်ထက်၊ နေရိသား ဗာရုတ်သည် ယေရမိ မြက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ စကားတော်များကို စာ၌ ရေးထားသော နောက်၊ ပရောဖက် ယေရမိသည် ဗာရုတ်အား ဆင့်ဆိုရသော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊² အိုဗာရုတ်၊ သင်က၊ ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ

ဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်းတပါး အပေါ်မှာတပါးကို ထပ်ဆင့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် သက်သာမရ။³ ညည်းတွား၍ စိတ်ပျက်ပါပြီဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊⁴ ငါဆောက်သော အရာကို ငါဖြိုဖျက်မည်။ ငါစိုက်သော အရာတည်းဟူသော ဤပြည်ကို အကြွင်းမဲ့ ငါနှုတ်ပစ်မည်။⁵ သင်သည် ကြီးစွာသော အရာတို့ကို ကိုယ်အဘို့ ရှာသလော။ မရှာနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အပေါ်သို့ ဘေးရောက်စေမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်ရောက်လေရာအရပ်တို့၌၊ သင်၏အသက်ကို လက်ရ ဥစ္စာကဲ့သို့ သင့်အား ငါပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

46 တပါးအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ပရောဖက် ယေရမိ သို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော၊² ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိ သား ယောယကိမ် မင်းနန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ကာခေမိတ်အရပ်၊ ဥဖရတ်မြစ်နား၌ တပ်ချ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လုပ်ကြံသော အဲဂုတ္တုတု ရှင်ဘုရင် ဖာရော နေခေါ၏ စစ်သူရဲ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သားတို့ကို ရည်မှတ်သော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊³ ဒိုင်းလွှားတို့ကို ပြင်ဆင်၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကြလော့။⁴ မြင်းစီးသူရဲများတို့၊ မြင်းကို ကကြီးတန်ဆာဆင်၍ စီးပြီးလျှင်၊ သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းလျက် ထွက်ကြလော့။ လုံတို့ကိုပွတ်ကြလော့။ သံချပ်အင်္ကျီတို့ကို ဝတ်ကြလော့။⁵ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ဆုတ်သွားကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါမြင်ရသနည်း။ အားကြီးသောသူတို့သည် ရှုံးသဖြင့် ပြန်၍မကြည့်ဝံ့။ အလျင်အမြန် ပြေးကြ၏။ ပတ်လည်အရပ်၌ ဘေးရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁶ လျင်မြန်သောသူကို မပြေးစေနှင့်။ အားကြီးသောသူကို မလွတ်စေနှင့်။ ဥဖရတ်မြစ်နား၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။⁷ နီလမြစ်ထဲသကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ ၎င်း တက်လာသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။⁸ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သည် နီလမြစ်ထဲသကဲ့သို့ ၎င်း၊ မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ ၎င်း တက်လာလျက်၊ ငါသည် ထ၍ မြေကြီးကို လွှမ်းမိုးမည်။ မြို့နှင့် တကွ မြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ပြောဆို၏။⁹ မြင်းများတို့၊ တက်ကြလော့။ ရထားများတို့၊ ဟုန်းဟုန်း မြည်ကြလော့။ သူရဲများတည်းဟူသော၊ ဒိုင်းလွှားကို ကိုင်တတ်သော ကုရှ အမျိုး၊ ဖုတ အမျိုးသား၊ လေးကို ကိုင်၍ ပစ်တတ်သော လုဒိ အမျိုးသားတို့သည် ထွက်သွားကြစေ။¹⁰ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူတို့ကို ဒဏ်ပေးရသောနေ့၊ အမျက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ ရက်ဖြစ်သည်နှင့် အညီ၊ ထားတော်သည် ကိုက်စား၍ လိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးနှင့် ယစ်မူးလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအဘို့၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ ယဇ်ပူဇော်စရာ အကြောင်း

ရှိ၏။¹¹အိုအဲဂုတုတု သတို့သမီး ကညာ ၊ ဂိလဒ် ပြည်သို့ သွား ၍ဗာလ စံ စေး ကို ယူ လော့။ သင် သည် များ စွာ သော ဆေး ကို အချည်းနှီး သုံး တတ်၏။ သင် ၏အနာ မ ပျောက် နိုင် ရာ။¹²သင် သည် အရှက်ကွဲ ကြောင်း ကို လူမျိုး တို့သည် ကြား ကြ ပြီ။ သင် မြည်တမ်း သော အသံသည်မြေ တပြင်လုံး၌ နံ့ပြား ပြီ။ သူရဲချင်း တယောက်နှင့် တယောက်ထိခိုက် ၍၊ နှစ် ယောက်တို့သည်လဲ ကြ ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။¹³အဲဂုတုတု ပြည် ကိုလုပ်ကြံ ခြင်းငှါ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လာ မည်အကြောင်းကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် ပရောဖက် ယေရမိ အား မိန့်တော်မူသော စကား ဟူမူကား၊¹⁴သင့် ပတ်လည် ၌နေသောသူတို့ကို ထား တော် သည် ကိုက်စား ပြီ။ ကိုယ် ကိုပြင်ဆင် ၍ မြဲမြံစွာ နေ လော့ ဟု အဲဂုတုတု ပြည်၌ ကြွေးကြော် ကြလော့။ မိဂဒေါလ မြို့၌ သိတင်းကြား ကြလော့။ နော ဖ မြို့၊ တာပနက် မြို့၌ လည်း ကြားပြော ကြလော့။¹⁵သင် ၏သူရဲ သည် အဘယ်ကြောင့် ရှုံး သနည်း။ ထာဝရဘုရား တွန်းချ တော် မူ သောကြောင့် ၊ သူသည် မ ရပ် မနေနိုင်ရာ။¹⁶လူများတို့သည် ထိ မိ ၍တ ယောက် အပေါ် မှာ တ ယောက် လဲ စေ ခြင်း ငှါ ပြုတော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့က၊ ထ ကြကုန် အံ့။ ညှဉ်းဆဲ တတ် သော ထား ကြောင့် ကိုယ် အမျိုး ၊ ကိုယ် နေ ရင်း ပြည် သို့ ပြန် ကြကုန် အံ့ ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹⁷ရောက် ပြီး မှ အဲ ဂု တု တု ရှင်ဘုရင် ဖာ ရော မင်းသည် ဆုံးရှုံးပြီ။ စည်းဝေး ရသော အချိန်ကို လွန် စေ ပြီ ဟု ဟစ် ကြ၏။¹⁸ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟု ဘွဲ့ နာမရှိသော ရှင်ဘုရင် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ သည် အသက် ရှင် သည်ဖြစ်၍၊ တောင် တို့တွင် တာဗော် တောင် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ပင်လယ် နား မှာ ကရမေလ တောင်ကဲ့သို့ ၎င်း ထိုမင်းသည် လာ လိမ့်မည်။¹⁹နေရာ ကျသော အဲဂုတုတု သတို့သမီး ၊ နေရာ ပြောင်း စရာဘို့ ကိုယ်အသုံး အဆောင်များကို ပြင် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ နော ဖ မြို့သည် နေ သော သူမ ရှိအောင် သုတ်သင် ဖျက်ဆီး ခြင်း ကို ခံ ရမည်။²⁰အဲဂုတုတု ပြည်သည် အဆင်း လှသော နွားမ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ မြောက် မျက်နှာ ဘက် က နှောင့်ရှက် ခြင်း အကြောင်း ပေါ်လာ ၏။²¹သူငါး တို့သည် သူ ၏အလယ် ၌ ဆူ အောင် ကျွေး သောနွား ကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း ၊ ပျက်စီး ခြင်းနေ့ ၊ ဆုံးမ ခြင်းကိုခံရ သောအချိန် ရောက် သောကြောင့် ၊ သူတို့ သည် မ ရပ် မနေ၊ ကျော ကို လှည့် ၍ တညီတညွတ် တည်း ပြေး သွား ကြ၏။²²သစ် ခုတ် သောသူကဲ့သို့ ပုဆိန် ပါလျက်၊ လူ အလုံးအရင်းနှင့်တကွချီလာ ကြ သောအခါ၊ သူ ၏စကားသံ သည် မြေ မြည်သံကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။²³ထိုတောသည် အလွန် ရှုပ်သော်လည်း ၊ သူတို့ သည် ကျိုင်းကောင် ထက် မက မ ရေတွက် နိုင် အောင် များ သောကြောင့် ခုတ်လှဲ ကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²⁴အဲဂုတုတု သတို့သမီး သည် မိန်းမော တွေ ဝေ လျက် ရှိ၏။ မြောက် မျက်နှာ ပြည် သား တို့ လက် သို့ ရောက် လေပြီ။²⁵ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ နော မြို့၌ရှိသော အ မှ မုန် ဘုရားနှင့် ဖာ ရော ဘုရင် မှ စ၍အဲဂု တု တု ပြည်သား ဘုရား များ၊ ရှင် ဘုရင်များ တည်း ဟူသော၊ ဖာ ရော ဘုရင် အစ ရှိသော၊ ထိုဘုရင်ကို ကိုးစား သော သူ တို့ ကို ငါ ဆုံးမ မည်။²⁶သူ တို့အသက် ကို ရှာ သော သူ တည်း ဟူသော ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းနှင့် သူ ၏ ကျွန် တို့ လက် သို့ သူ တို့ ကို ငါ အပ် မည်။ ထိုနောက် မှ တဖန် အဲဂုတုတု ပြည်သည်အရင် ကဲ့သို့ စည်ပင် လိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²⁷အို ငါ ကျွန် ယာ ကုပ် ၊ မ ကြောက် နှင့်။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ စိတ် မ ပျက်နှင့်။ သင့်ကိုဝေး သော အရပ် မှ ၎င်း ၊ သင် ၏အမျိုးသား တို့ ကို သိမ်းသွား ရာ ပြည် မှ ၎င်း ငါ နှုတ်ယူ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ယာကုပ် အမျိုးသည်ပြန်လာ ၍၊ ချောက်လုန့် သောသူမ ရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာ စွာ နေရ လိမ့်မည်။²⁸ငါ ကျွန် ယာ ကုပ် မ ကြောက် နှင့်။ သင် နှင့် အတူ ငါ ရှိ၏။ သင့် ကို ငါနှင့်ထုတ် သော တိုင်း နိုင်ငံရှိသမျှ တို့ကို ငါ သည်ဆုံး စေသော်လည်း ၊ သင့် ကို မ ဆုံး စေ။ သို့ရာတွင်၊ ရှင်းရှင်း အပြစ် မ လွှတ်ဘဲ အတော်အတန်ဆုံးမ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

47ဖာ ရော ဘုရင်သည် ဂါဇ မြို့ကို မ လုပ်ကြံ မှီ၊ ဖိလိတု တိ အမျိုးသားတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက် ယေရမိ သို့ ရောက်လာ သော နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့်၊²ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြောက် မျက်နှာဘက် က ရေ သည်ထ ၍ လွှမ်းမိုး သော ပင်လယ် ဖြစ် လျက် ၊ တပြည်လုံး နှင့် ၊ ပြည်၌ ပါသမျှ ကို၎င်း ၊ မြို့နှင့် မြို့၌ နေ သောသူတို့ ကို၎င်းလွှမ်းမိုး ၍၊ သူတို့သည် အော်ဟစ် ကြလိမ့်မည်။ ပြည် သူ ပြည် သား တို့သည် မြည်တမ်း ကြ လိမ့်မည်။³ရန်သူ စီး သော မြင်း ခွါ သံ ၊ စိုင်းသော ရထား ဘီး များ မြည် သံ ကြောင့် ၊ အဘ တို့သည် လက် အားလျော့ ၍ သား တို့ကိုပြန် မ ကြည့်ကြ။⁴အကြောင်း မူကား၊ ဖိလိတုတိ အမျိုးသားတို့ကို ဖျက်ဆီး ရသော နေ့ ၊ တုရု မြို့၊ ဇိဒုန် မြို့ကို စစ်ကူ နိုင်သောသူ အကျန် အကြွင်းရှိသမျှ ကို ပယ်ဖြတ် ရသောနေ့သည် ရောက် ၍၊ ထာဝရဘုရား သည် ဖိလိ တုတိ အမျိုးသားနှင့် ကျန်ကြွင်း သော ကတုတောရ ပြည်သားတို့ ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။⁵ဂါဇ မြို့သည်ဆံပင် ရိတ်ခြင်း ကို ခံရ၏။ အာရှကေလုန် မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်း သောချိုင့် အရပ်သည် ပျက်စီး ပြီ။ အဘယ် မျှ ကာလပတ်လုံးကိုယ်အသားကို ခုတ်ဖြတ် ရ မည်နည်း။⁶အို ထာဝရဘုရား ၏ ထား တော်၊ သင်သည် အဘယ် မျှ ကာလပတ်လုံးမ ငြိမ် ဘဲနေမည်နည်း။ ကိုယ် အိမ် ၌ ဝင် ၍နေ လော့။ နေရာကျ ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ လော့။⁷အာ ရှကေ လုန် မြို့နှင့် ပင်လယ် ကမ်း အမှု၌ ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာနေနိုင်သနည်း။ ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါခန့်ထား တော်မူ၏။

48 ကူသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မောဘ ပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား နေဗော မြို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကိရယသိမ် မြို့သည် ရှုံး၍လုယူ ခြင်းကို ခံရ၏။ မိသဂပ် မြို့သည် လည်း ရှုံး၍ စိတ်ပျက် လေ၏။² မောဘ ပြည်သည် နောက် တဖန် ဟေရုဘုန် မြို့၌ မ ဝါကြား ရ။ ရန်သူတို့က၊ မောဘ ပြည်ကို ပြည် မဖြစ် စေ ခြင်း ငါ ပယ်ရှား ကြကုန် အံ့ ဟု၊ ရန်ပြု မည့် အကြံ နှင့် ကြံစည် ကြ၏။ အိုမာဒမေန မြို့ သင်သည်လည်း ပျက်စီး ရမည်။ ထား ဘေးသည် သင့် ကိုလိုက် လိမ့်မည်။³ ဟောရနိမ် မြို့၌လည်း ညှဉ်းဆဲ ခြင်းနှင့် ပြင်းစွာ သော ပျက်စီး ခြင်းရှိ၍၊ အော်ဟစ် သော အသံ ကိုကြားရ၏။⁴ မောဘ ပြည်သည်ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူငယ် တို့သည် မြည်တမ်း သောအသံကိုပြုကြ၏။⁵ ငိုကြွေး သော အသံသည် လူဟိတ် တောင်ပေါ်သို့ တက် ရ၏။ ဟောရနိမ် မြို့သို့ ဆင်း ရာအရပ်၌ လည်း၊ ဆုံးရှုံး ခြင်းအသံကိုရန်သူ တို့သည် ကြား ရကြ၏။⁶ အသက် လွတ် အံ့သောငါပြေး ကြလော့။ လွင်ပြင် ၌ ရှိ သောသစ်ပင် ခြောက်ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြလော့။⁷ သင်သည်မိမိ ဆည်းဖူး သော ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာ ကို ကိုးစား သောကြောင့် ၊ သူ တပါး လက် သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ခေမုရု ဘုရားကိုလည်း သူ ၏ မင်း၊ သူ ၏ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့ နှင့် တကွ သိမ်းသွား ကြလိမ့်မည်။⁸ လုယူ သောသူ သည် မြို့များ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာ ၍ မြို့ တ မြို့ မျှ မ လွတ် ရ။ ချိုင့် နှင့် တကွ လွင်ပြင် သည်လည်း၊ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ပြီ။⁹ မော ဘ ပြည် သည် လွတ် ရာ သို့ ပြေး ရအောင် ငှက်တောင် တို့ကို ပေး လော့။ မြို့ တို့သည် နေ သော သူမ ရှိ၊ လူ ဆိတ်ညံ ရာ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော် ကို ကြိုးစား ၍ မ ဆောင် သော သူ သည် ကျိန်ဆဲ ခြင်းကိုခံစေ။ လူအသက် ကို မသတ်ဘဲမိမိ ထား ကို သိမ်းရုပ် သောသူသည် ကျိန်ဆဲ ခြင်း ကိုခံစေ။¹¹ မောဘ သည်အိုး တလုံးမှ တလုံးသို့ မ ပြောင်း ၊ တ ကျွန်းတနိုင်ငံသို့ ယူသွား ခြင်း ကို မ ခံ၊ ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ ငြိမ် လျက် ၊ မိမိ အဖတ် အနည် ပေါ်၌ နေရာ ကျ လျက် ရှိ သောကြောင့်၊ မိမိ အရသာ သည် တည် နေ၏။ မွှေး သော အနံ့လည်း မ ပျက် ။¹² သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ စောင်း၍ထားတတ်သောသူတို့ကို သူ ထံသို့ ငါ စေလွှတ် ရသော အချိန် ရောက် လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် မောဘ ကို စောင်း၍ ထားပြီးလျှင်၊ သူ ၏အိုး တို့ကိုသွန် ၍ ရေဘူး တို့ကို ခွဲ ကြလိမ့်မည်။¹³ ကူသရေလ အမျိုး သည် မိမိ တို့ခိုလှုံ သော ဗေ သလ ဘုရားကြောင့် ရှက် ရသကဲ့သို့ ၊ မောဘ အမျိုး သည်လည်း ခေ မု ရု ဘုရား ကြောင့် ရှက် ရ လိမ့်မည်။¹⁴ ငါ တို့သည် အားကြီး သောသူ၊ စစ်တိုက် ခြင်းငါတတ်စွမ်းနိုင်သောသူဖြစ်ကြ၏ဟု၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆို ကြ လိမ့်မည် နည်း။¹⁵ မော ဘ ပြည် သည် ပျက်စီး ပြီ။ မြို့ တို့သည် ကျွမ်းလောင် ကြပြီ။ သူ ရွေးချယ်

သော လုလင် တို့သည် ကွပ်မျက် ခြင်း ကို ခံ အံ့ သော ငှါ ဆင်း သွား ကြ ပြီ ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူ၍ဘွဲ့ နာမ ရှိ သော ရှင်ဘုရင် မိန့် တော် မူ၏။¹⁶ မော ဘ ကို လုပ်ကြံ ရသော အချိန်နီး ပြီ။ သူ ခံရသော ဘေး သည် အလျင်အမြန် လာ၏။¹⁷ သူ့ ပတ်လည် ၌နေ သော သူ အပေါင်း တို့၊ သူ့ အတွက် မြည်တမ်း ကြ လော့။ သူ၏နာမ ကို သိ သော သူ အပေါင်း တို့၊ တန်ခိုး ကြီးသော လုံတံ ၊ အသရေ တင့်တယ်သောတံဖျာ သည် ကျိုး လေပြီတကား ဟု ပြောဆို ကြ လော့။¹⁸ ဒီ ဘုန် မြို့၌နေ သော သတို့သမီး ၊ သင် ခံစားရသော စည်းစိမ် မှ ဆင်း ၍အငတ် ခံလျက်ထိုင် လော့။ မော ဘ ကို လုယူ သောသူသည် သင် ရှိရာ သို့လာ ၍၊ သင် ၏ရဲတိုက် တို့ ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။¹⁹ အိုအာရော် မြို့သား ၊ လမ်း နား မှာရပ် ၍ ကြည့်ရှု လော့။ အဘယ် အမှုရှိ သနည်းဟု၊ ပြေး သောယောက်ျား နှင့် အသက်လွတ် သော မိန်းမကိုမေးမြန်း လော့။²⁰ မောဘ သည် စိတ်ပျက် လေ၏။ ပြုလဲ လျက်ရှိ၏။ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြလော့။ မော ဘ သည် ပျက်စီး ကြောင်း ကို အာ နုန် မြို့၌ ကြားပြော ကြ လော့။²¹ လွင်ပြင် နှင့် တကွ ဟော လုန် မြို့၊ ယဟာဇ မြို့၊ မေဖတ် မြို့၊²² ဒီဘုန် မြို့၊ နေဗော မြို့၊ ဗက်ဒိဗလသိမ် မြို့၊²³ ကိရယသိမ် မြို့၊ ဗက်ဂမုလ မြို့၊ ဗက်မောင် မြို့၊²⁴ ကေရုတ် မြို့၊ ဗောဇရ မြို့၊ မှစ၍၊ မောဘ ပြည် ၌ ရှိ သော မြို့ အနီး အဝေး ရှိ သမျှ တို့သည် အပြစ်ဒဏ် ကို ခံရကြ ၏။²⁵ မောဘ ၏ဦးချို သည် ပြတ် လေပြီ။ သူ ၏လက်ရုံး သည် ကျိုး လေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²⁶ မောဘ သည် ထာဝရဘုရား တဘက် ၌ ဝါကြွား သောကြောင့် သူ့ ကို ယစ်မူး စေ ကြ လော့။ သူ သည် မိမိ အန်ဖတ် ၌ လူးလည်း ၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ ၏။²⁷ သင်သည်ကူသရေလ ကို ကဲ့ရဲ့ပြီမ ဟုတ် လော။ သို့ရာတွင်၊ သူ သည်သူ့ခိုး တို့နှင့်ပေါင်းဘော်သည်ကို တွေ့ ဘူး သလော။ သူ ၏အကြောင်း ကို ပြော လေ ရာ ရာ၌ သင် သည် ခေါင်းကိုညှိတ် ပါသည်တကား။²⁸ မောဘ ပြည်၌နေ သော သူ တို့၊ မြို့ တို့ကိုစွန့် ၍ ကျောက် ကြား ၌ နေ ကြ လော့။ မြေတွင်း ဝ နား မှာ အသိုက် လုပ်တတ်သော ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ပြု ကြ လော့။²⁹ မော ဘ ၏မာန ကို ငါ တို့သည် ကြားသိ ကြ၏။ အလွန်ကြီး သော မာန ဖြစ်၏။ မာန ကြီးခြင်း၊ ထောင်လွှား စော်ကား ခြင်း၊ စိတ် နှလုံးမြင့် ခြင်းရှိသော်လည်း၊³⁰ သူ ၏ဒေါသ အမျက်ထွက်ခြင်းကို ငါ သိ သည် ဖြစ်၍၊ သူသည် အချည်းနှီးသက်သက်ဝါကြွား သော စကားကို ပြော လျက်နှင့်၊ မိမိအလိုမ ပြည့်စုံ ရာဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။³¹ ထိုကြောင့် ၊ မောဘ အတွက် ငါသည် ညည်းတွား မြည်တမ်းမည်။ မောဘ ပြည် တပြည်လုံး အတွက် ငိုကြွေး မည်။ ကိရယရက် မြို့ သား တို့အတွက် ညည်းတွား ခြင်း ရှိရမည်။³² အိုစိဗမာ စပျစ်နွယ် ပင်၊ ယာဇာ မြို့အတွက် မျက်ရည် ကျသည်ထက် ၊ သင့် အတွက် ငါ သည် မျက်ရည် ကျမည်။ သင် ၏အညွန့် တို့သည် ပင်လယ် ကိုလွန် ၍၊ ယာဇာ ပင်လယ် တိုင်အောင် ရောက် ကြ၏။ ဖျက်ဆီး သောသူ

သည် သင် ဧါသစ်သီး နှင့် စပျစ်သီး တို့ကို လှူယူ၏။³³ ဝပြော သော လယ်ပြင်နှင့် မောဘ ပြည် ထဲမှာ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်း ပြတ် လေ ပြီ။ စပျစ်သီး နယ် ရာ ကျင်း၌စပျစ်ရည် ကို ငါ ပြတ် စေ ပြီ။ ကြွေးကြော် သံကိုပြု၍ စပျစ်သီးကို မ နင်း ရ။ ကြွေးကြော် သော အသံလည်း ကြွေးကြော် သော အသံ မ ဟုတ် ရ။³⁴ ဟေရှာဘုန် မြို့ ဝိုကြွေး သံမှ စ၍ ဧ လာ လေ မြို့ ယာ ဟတ် မြို့တိုင်အောင် ၎င်း ၊ ဇောရ မြို့မှစ၍ ဟောရန်မိ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း သုံးနှစ်အသက်ရှိ သောနွားမမြည်သံကဲ့သို့အသံ ကို လွှင့် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ နိမ ရိမ် ရေကန် တို့သည် လည်း ဆိတ်ညံ လျက် ရှိ ကြ၏။³⁵ မောဘ ပြည်၌ မြင့် သော အရပ် ပေါ်မှာ ပူဇော် သော သူ၊ မိမိ ဘုရား တို့အား နုံသာ ပေါင်းကို မီးရှို့သော သူ တို့ ကို ငါ ပြတ် စေ မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³⁶ ထိုကြောင့် ၊ ငါ နှလုံး သည် မောဘ ပြည်အတွက် ပုလွေ ကဲ့သို့ မြည် ရလိမ့်မည်။ ငါ နှလုံး သည် ကိရ ဟရက် မြို့သား တို့အတွက် ပုလွေ ကဲ့သို့ မြည် ရလိမ့်မည်။ သူတို့ ဆည်းဖူး သော ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာပျက်စီး ပြီ။³⁷ လူတိုင်းဆံပင် တိုလျက် ၊ မုတ်ဆိတ် ကိုရိတ် လျက်၊ လက် ၌ ရှန် လျက်၊ ခါး ၌ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် လျက် ရှိ ရ၏။³⁸ အသုံး မ ရသော အိုး ကို ခွဲတတ် သကဲ့သို့ ၊ မောဘ ပြည်ကို ငါ ခွဲ သောကြောင့် ၊ မောဘ ပြည်အိမ်မိုး များ အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ လမ်း များ၌ ၎င်း ညည်းတွား မြည်တမ်း ခြင်း နှံ့ပြားရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³⁹ သူတို့ကလည်း၊ မောဘ ပြည်ပြုပျက် လေပြီ တကား၊ ရှက် ၍ ဆုတ်သွား လေပြီတကား ဟု ညည်းတွား မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ မောဘ သည် အရှက်ကွဲ၍ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ကို ခံ ရ လျက်၊ ပတ်လည် ၌နေ သော သူ အပေါင်း တို့၏ ကြောက်လန့် စရာအကြောင်းဖြစ် ရလိမ့်မည်။⁴⁰ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ရန်သူ သည် ရွှေလင်းတ ပျံ တတ် သကဲ့သို့ ပျံ လာ၍ ၊ အတောင် တို့နှင့် မောဘ ပြည်ကို အုပ်မိုး လိမ့်မည်။⁴¹ မြို့ တို့ကိုလုပ်ကြံ ၍ ရဲတိုက် တို့ကို တိုက်ယူ သောကြောင့် ၊ ထို နေ့ ၌ မောဘ အမျိုးသူရဲ တို့ စိတ် နှလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာ ကိုခံ ရသောမိန်းမ ၏စိတ် နှလုံးကဲ့သို့ ဖြစ် ရလိမ့်မည်။⁴² မောဘ သည် ထာဝရဘုရား တဘက်၌ ဝါကြွား သောကြောင့် ၊ နောက်တဖန် ပြည် မဖြစ်နိုင်အောင် ပျက်စီး ရလိမ့်မည်။⁴³ အိုမောဘ အမျိုးသား၊ သင် သည် ကြောက်လန့် ဘွယ်သောအရာ၊ မြေတွင်း ၊ ကျော့တွင်း ထဲသို့ ရောက် လေပြီ။⁴⁴ ကြောက်လန့် ဘွယ်သော အရာမှ ပြေး သောသူ သည် မြေ တွင်း ထဲသို့ ကျ လိမ့်မည်။ မြေ တွင်း မှ လွတ် သောသူ သည် ကျော့တွင်း ၌ ကျော့မိ လိမ့်မည်။ ဆုံးမ ခြင်းကိုခံရသောနှစ် ကာလကို မောဘ ပြည်သို့ ငါရောက် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁴⁵ ပြေး သောသူတို့သည်အားကုန် သောကြောင့်၊ ဟေရှာ ဘုန် မြို့အရိပ် ကို ခို ကြသော်လည်း၊ ရှိဟုန် ဘုရင် နေရာဟေရှာဘုန် မြို့မှ မီးလျှံ ထွက် သဖြင့် ၊ မာန ထောင်လွှား သောသူ တို့၏ အထွဋ် မှစ၍မောဘ ပြည်စွန်း တိုင်အောင်လောင် လိမ့်မည်။⁴⁶ အိုမောဘ

ပြည်၊ သင် သည်အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အိုခေမုရှ တပည့် တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုးနည်း ကြပြီ။ သင် တို့၏ သား သမီး များကို သိမ်းသွား ကြ ပြီ။⁴⁷ သို့ရာတွင် ၊ သိမ်းသွား ခြင်းကိုခံရသောမောဘ အမျိုးသားတို့ ကို နောင် ကာလ၌ ငါဆောင် ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ ဤရွှေကား ၊ မောဘ ခံရသော အပြစ်တရား ပေတည်း။

49 အ မှ မှန် အမျိုးသား တို့ကို ရည်မှတ် ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ကူသရေလ ၌ သား မ ရှိ သလော ။ အမေ့ခံ မ ရှိ သလော။ မိလကံ ဘုရားသည် ဂဒ် ပြည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိမ်းယူ သနည်း။ သူ တပည့် တို့သည် ဂဒ်မြို့ တို့၌အဘယ်ကြောင့် နေ ကြ သနည်း။² ထိုကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အမှ မှန် အမျိုးသား တို့နေရာရဗုဗာ မြို့၌ စစ်တိုက် ခြင်းအသံ ကို ငါကြား စေသောအချိန် ရောက် လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ပျက်စီး ရာပုံ ဖြစ် ၍၊ သူ ၏သမီး တို့သည်လည်း မီးရှို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကူ သရေလ အမျိုး၏နေရာ ကို၊ သိမ်းယူ သော သူတို့ ၏ နေရာကို၊ ကူသရေလ သည် တဖန်သိမ်းယူ ရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³ အို ဟေရှာဘုန် မြို့ ညည်းတွား မြည်တမ်းလော့။ အာကူ မြို့ပျက်စီး ပြီ။ အိုရဗုဗာ မြို့သမီး တို့၊ ဝိုကြွေး ကြလော့။ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် ၍ မြည်တမ်း လျက် ၊ ခြံ နား မှာ တောင်မြောက် ပြေး ကြလော့။ အကြောင်း မူကား၊ မိလကံ ဘုရားသည်သူ ၏ယဇ် ပုရောဟိတ်၊ သူ ၏မင်း များနှင့် တကွ သိမ်းသွား ခြင်း ကို ခံ ရ၏။⁴ ငါ ထံသို့ အ ဘယ် ရန်သူ ရောက် လိမ့်မည် နည်း ဟု အောက်မေ့ လျက်၊ မိမိ စည်းစိမ် ၌ ကိုးစား လျက် ဖောက်ပြန် သောသတို့သမီး ၊ သင်သည် ချိုင့် တို့၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွား သနည်း။ သင် ၏ချိုင့် သည် အသွေးစီး ရာ ဖြစ် လိမ့်မည် ။⁵ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင့် ပတ်လည် ၌နေ သော သူ အပေါင်း တို့ ကြောင့် ကြောက်လန့် သော အကြောင်း ကို သင် ၌ ငါ ဖြစ် စေမည်။ သင်တို့အသီးအသီး ရှိသမျှသည် နှင်ထုတ် ခြင်းကို အတည့်အလင်းခံရကြမည်။ ကွဲပြား သောသူတို့ကို စုဝေး စေသော သူ လည်း မ ရှိ ရ။⁶ သို့သော်လည်း ၊ သိမ်းသွား ခြင်း ကို ခံ ရသော အမှ မှန် အမျိုးသား တို့ကို နောက် တ ဖန် ငါ ဆောင် ခဲ့ဦး မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ဒေဒံ ပြည်ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူသည်ကား၊ တေမန် ပြည်၌ ပညာ ကုန် သလော။ ပညာ သတိရှိသောသူတို့သည် အကြံ မပေးနိုင်သလော။ သူ တို့ဉာဏ် သည် ဆုံး သလော။⁸ အိုဒေ ဒန် မြို့သူ မြို့သားတို့၊ ဆုတ် ၍ ပြေးသွား ကြလော့ ။ နက်နဲ သော အရပ်၌ နေ ကြလော့။ ဒေသော တွေ့ရသော ဘေး ၊ ဆုံးမ ခြင်းကိုခံ ရသောအချိန် ကို ငါရောက် စေမည်။⁹ စပျစ်သီးကိုဆွတ် သောသူ တို့သည် သင် ရှိရာသို့ လာ လျှင် ၊ သူတပါးလိုက်၍ ဆွတ် စရာဘို့ ကျန်ကြွင်း စေကြလိမ့်မည်မ ဟုတ်လော။ ည၌ အခါ သူခိုး လာလျှင် ၊ စိတ်ပြေလောက်အောင်သာ လှယူ ကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။¹⁰ ဧ

သော ဧကန်အဝတ်ကို ငါ ချွတ် မည်။ သူသည် ပုန်း ချွတ် နေနိုင် အောင် သူ ကွယ် သောနေရာအရပ်တို့ကို ငါလှန် မည်။ သူ ဧကန်အမျိုးအနွယ် ၊ ညီအစ်ကို ၊ အိမ်နီးချင်း တို့သည် ပျက်စီး ၍၊ သူ ကိုယ်တိုင်လည်း ပျောက် ရလိမ့်မည်။¹¹ သင် ဌမိဘ မရှိသောသူငယ်တို့ကို ထား ခဲ့ လော့။ ငါ စောင့်မ မည်။ သင် ဧကန် မှတ်ဆိုးမ တို့သည် ငါ့ ကိုခိုလှုံ ကြစေ။¹² ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွက် ဖလား ကို မ သောက် ထိုက် သောသူ တို့သည် အကယ်၍သောက် ကြသည် မှန် လျှင်၊ သင်သည်အပြစ် ကို မခံဘဲ ရှင်းရှင်းလွတ် ရမည်လော။ မ လွတ် ဘဲမ နေရ။ စင်စစ် သောက် ရမည်။¹³ ဗောဇရ ပြည်သည် အံ့ဩ ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ ရာ၊ လူ ဆိတ်ညံ ရာ၊ ကျိန်ဆဲ ရာ ဖြစ် ရလိမ့်မည်။ သူ ဧကန် မြို့ အလုံးစုံ တို့သည် လည်း၊ အစဉ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ရာ ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်ဟု၊ ငါသည်ကိုယ် ကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆို ပြီဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော် တော်မူ သံကို ငါကြား ၏။ သင်တို့သည် စည်းဝေး ၍၊ ဧဒုံပြည်ကို တိုက် ခြင်းငါစစ်ချီ ၍လာ ကြလော့ဟု တပါးအမျိုးသား တို့ထံသို့ သံတမန် ကို စေလွှတ် တော် မူ ပြီ။¹⁵ တပါး အမျိုးသား တို့တွင် သင် သည် ယုတ်မာ မည်အကြောင်းနှင့်၊ လူ တို့တွင် အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကိုခံ ရမည်အကြောင်းငါပြု မည်။¹⁶ ကျောက် ကြား တို့၌ နေ ၍တောင် ထိပ် ကို ခိုလှုံ သောသူဖြစ် သောကြောင့်၊ သင် ဧကန်ကြောက်မက် ဘွယ် သော အခြင်းအရာ၊ သင် ဧကန်မှာ သည် သင့် ကို လှည့်စား ပြီ။ သင်သည် ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ မြင့် သော အရပ်၌ အသိုက် ကို လုပ် သော်လည်း ၊ ထို အရပ်မှ သင့် ကို ငါနှိမ့်ချ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁷ ဧဒုံ ပြည်သည် အံ့ဩ ရာ ဖြစ် ၍၊ ရှောက် သွား သော သူတိုင်း အံ့ဩ ကြလိမ့်မည်။ သူ ခံရသောဘေးဥပဒ် အပေါင်း တို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။¹⁸ သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမော ရ မြို့မှ စ၍နီးစပ် သော မြို့ တို့၏ ပျက်စီး ခြင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဧဒုံ ပြည်၌ အဘယ်သူမျှမ နေ ရ။ လူ သား တစုံတယောက်မျှ နေရာ မ ကျရဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁹ ခြင်္သေ့ သည် ယော်ဒန် မြစ်၏ ဂုဏ် အသရေမှ တက် သကဲ့သို့ ၊ ရန်သူသည် ကျောက် နှင့် ပြည့်စုံ သော နေရာ သို့ တက် သောအခါ၊ နေ သော သူသည် ချက် ခြင်း ပြေး မည်အကြောင်း ကို ငါ ပြု မည်။ ရွေးချယ် သော သူ ကို လည်း၊ ဧဒုံပြည်အပေါ်မှာ ငါခန့်ထား မည်။ ငါ နှင့် အဘယ်သူ တူ သနည်း။ ငါ့ အချိန် ကို အဘယ်သူ ချိန်းချက် မည် နည်း။ အဘယ် မည် သော သိုးထိန်း သည် ငါ့ ရှေ့မှာ ရပ် နိုင်သနည်း။²⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဧဒုံ ပြည်တဘက် ၌ ကြံစည် တော်မူသော အကြံ ၊ တေမန် ပြည် သား တို့ တဘက် ၌ ကြံစည် တော်မူသော အကြံအစည် တို့ကို နားထောင် ကြ လော့။ အကယ် စင်စစ် ရန်သူ သည်၊ အား မရှိ သော ထိုသိုး တို့ကို လုယက် လိမ့်မည်။ အကယ် စင်စစ် သူ တို့ရှိ ရာ သို့လာ၍၊ ကျက်စား ရာ အရပ် တို့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။²¹ သူ တို့ပြုလဲ သော အသံ ကြောင့် မြေကြီး လှုပ်ရှား

၏။ သူ တို့ အော်ဟစ် သော အသံ ကို ဧဒုံ ပင်လယ် တိုင်အောင် ကြား ရ၏။²² ရန်သူသည် တက် ၍ ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ပျံ လျက် ၊ ဗောဇရ မြို့ကို အတောင် တို့နှင့် ဖြန့်မိုး လိမ့်မည်။ ထို နေ့၌ ဧဒုံ ပြည်သားသူရဲ တို့၏ စိတ် နှလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာ ကို ခံ ရသော မိန်းမ ၏စိတ် နှလုံး ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။²³ ဒမာ သက် မြို့ကို ရည်မှတ် သော စကား ဟူ မှကား ၊ ဟာ မတ် မြို့နှင့် အာပဒ် မြို့တို့သည် မကောင်း သော သီ တင်း ကို ကြား သောကြောင့် ၊ အရှက်ကွဲ ၍စိတ်ပျက် လျက်ရှိကြ၏။ ပင်လယ် တိုင်အောင်စိုးရိမ် စရာရှိသောကြောင့် ၊ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းသို့မ ရောက်နိုင် ။²⁴ ဒမာသက် မြို့ သည် အားလျော့ ပြီ။ ပြေး အံ့သောငါ ကိုယ်ကိုလှည့် ပြီ။ တုန်လှုပ် လျက်နေ၏။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲကိုငင်း၊ သားဘွား သောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ၊ ပြင်း စွာ သော ဝေဒနာ ကိုငင်း ခံရ ၏။²⁵ အသရေ ရှိ သော မြို့ ၊ ငါ ဝမ်းမြောက် စရာ မြို့သည် အဘယ်ကြောင့် မ ကျန်ကြွင်း ရသ နည်း။²⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ ထိုမြို့သားလုလင် တို့သည် လမ်းမ တို့၌ လဲ ၍၊ ထို နေ့ တွင် စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ဆုံးရှုံး ကြ လိမ့်မည်။²⁷ ငါသည်လည်း၊ ဒမာသက် မြို့ရိုး ကို မီး ရှို့ ၍ ၊ ဗဟံဟာဒဒ် ၏ နန်းတော် တို့ကို လောင် စေ မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²⁸ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာ လုပ်ကြံ သော ကေဒါ ပြည်နှင့် ဟာဇော် နိုင်ငံ တို့ကို ရည်မှတ် ၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထ ကြလော့။ ကေဒါ ပြည် သို့ သွား ၍၊ အရှေ့ မျက်နှာအရပ်သား တို့ကို လုယူ ကြလော့။²⁹ သူ တို့တ များနှင့် သိုးစု များကိုငင်း၊ ကုလားကာ များ၊ အသုံးအဆောင် များ၊ ကုလားအုပ် များ ကိုငင်းသိမ်း ၍ ယူသွား ရကြ မည်။ သူ တို့ ပတ်လည် ၌ ကြောက်လန့် စရာ အကြောင်းကို ကြွေးကြော် ရကြ မည်။³⁰ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဟာဇော် ပြည်သား တို့၊ ဝေးစွာ ပြေးသွား ကြ လော့။ နက်နဲ သော အရပ်တို့၌ နေ ကြ လော့။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ် နေဇာ သည် သင် တို့ကို ရည်ဆောင်၍ စီရင် မည်ဟု သင် တို့တဘက် ၌ ကြံစည် သောအကြံအစည် ရှိ၏။³¹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထ ကြလော့။ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ၍ စိုးရိမ် စရာ မရှိသောလူမျိုး ၊ မြို့တံခါး နှင့် ကန်လန်ကျင် ကို မ သုံး တတ်၊ အပေါင်း အဘော် မရှိ၊ တခြားစီ နေ တတ် သော လူမျိုး နေရာသို့ သွား ကြ လော့။³² သူ တို့ကုလားအုပ် အစရှိသော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့သည် လုယူ ရာဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ပါးမုန်း ကို ရိတ် တတ် သော လူမျိုးကိုအရပ်ရပ် သို့ ငါကွဲပြား စေမည်။ အရပ် ရပ် တို့မှ သူ တို့၌ ဘေးဥပဒ် ကိုငါရောက် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³³ ဟာဇော် ပြည်သည် မြေခွေး နေရာ ၊ လူဆိတ်ညံ ရာ အစဉ် ဖြစ် ၍၊ အဘယ်သူမျှမ နေ ရ။ လူ သား တစုံတယောက် မျှ နေရာ မ ကျရ။³⁴ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ မင်းနန်းစံ စ ကာ၊ ဧလံ ပြည် ကို ရည်မှတ် သော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ပ ရောဖက် ယေရမိ သို့ ရောက်လာ ၍၊³⁵ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်

ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧလံ ၏လေး တည်းဟူသော သူ ၏ အစွမ်း သတ္တိအထွဋ် အမြတ်ကို ငါ ချိုး မည်။³⁶ အရပ်လေး မျက်နှာ တို့က လေ လေး မျိုးကို ဧလံ ပြည်သို့ ငါ ဆောင်ခဲ့ မည်။ ထို လေ တို့ရှေ့မှာ ပြည်သားများကို ငါ လွှင့် မည်။ ထိုသို့နှင့်ထုတ် သော ဧလံ ပြည်သား မ ရောက် သော တိုင်း နိုင်ငံ တခုမျှ မ ရှိ ရ။³⁷ ဧလံ ပြည်သားတို့ကို ရန်သူ တို့ရှေ့မှာ၎င်း ၊ သူ တို့ အသက် ကိုရှာ သော လူတို့ရှေ့ မှာ၎င်း ၊ ငါကြောက်လန့် စေ၍၊ ပြင်းစွာ သော ငါ ၏အမျက် တည်းဟူသောဘေးဥပဒ် ကိုသူ တို့အပေါ်သို့ ရောက် စေ မည်။ သူ တို့ကို မ ဖျက်ဆီး မှီတိုင်အောင်သူ တို့နောက် သို့ ထား ကို လွှတ်လိုက် မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³⁸ ဧလံ ပြည်၌ ငါ ၏ပလ္လင် ကို တည် ထား၍ ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့် မင်းသား တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³⁹ သို့ရာတွင် ၊ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရသော ဧလံ အမျိုးသား တို့ကို နောင် ကာလ၌ ငါ ဆောင်ခဲ့ ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

50 ထာဝရဘုရား သည် ဗာ ဗု လု န် မြို့နှင့် ခါ လ ဒဲ ပြည် ကို ရည်မှတ် ၍၊ ပရောဖက် ယေရမိ အားဖြင့် မိန့်တော်မူ သော စကား ဟု မူကား၊² လူမျိုး တို့ တွင် သိ တင်း ကြားပြော ကြ လော့။ ဝှက် ၍ မ ထားဘဲအလံ ကို ထူ ၍ ကြော်ငြာ ကြ လော့။ ကြားပြော ရ သော စကား ဟု မူကား၊ ဗာ ဗု လု န် မြို့ကို တိုက် ယူ ကြ ပြီ။ ဗေလ ဘုရားသည် အရှက်ကွဲ ပြီ။ မေရောဒပ် ဘုရားသည် ကျိုး ပြီ။ ဗာ ဗုလုန်ရပ်တု ဆင်းတု တို့သည် အရှက်ကွဲ ၍ကျိုးပဲ့ လျက်ရှိကြ၏။³ လူ တမျိုးသည် မြောက် မျက်နှာမှ လာ ၍ ဗာ ဗု လု န် ပြည် ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ နေ သောသူမ ရှိ ရ။ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့သည် အကုန်အစင်ထွက်သွား ကြလိမ့်မည်။⁴ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ အခါ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့် ပေါင်းဘက်၍လာ ကြလိမ့်မည်။ မျက်ရည် ကျလျက် ၊ ခရီးသွား လျက် ၊ သူ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို သွား ၍ ရှာ ကြ လိမ့်မည်။⁵ ဇီ အုန် မြို့သို့ မျက်နှာ ပြု၍ လမ်း ကို ရှာ ကြလိမ့်မည်။ အစဉ် မ မေ့လျော့ ရသောပဋိညာဉ် အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် ၍ မိဿဟာယ ဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။⁶ ငါ ၏လူ တို့သည် ပျောက် သောသိုး ဖြစ် ကြပြီ။ သိုးထိန်း တို့သည် တောင် များပေါ်မှာ လမ်းလွဲ စေကြပြီ။ သူတို့သည်တောင် တလုံး မှ တလုံးသို့ လမ်းလွဲ သွား ၍၊ ငြိမ်ဝပ် သောအရပ်ကိုမေ့လျော့ ကြ ပြီ။⁷ သူ တို့ကို တွေ့ကြုံ သမျှ သောသူတို့သည် ကိုက်စား ကြပြီ။ ရန်သူ တို့က၊ သူတို့သည်တရား သော ငြိမ်ဝပ် ရာ၊ ဘိုးဘေး တို့ခိုလှုံ ရာ ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ငါတို့သည်ကိုက်စား သော်လည်းမ လွန်ကျူး ဟု ပြောဆို ကြပြီ။⁸ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲ က ပြေး ကြလော့။ ခါလဒဲ ပြည် မှ ထွက်သွား ကြလော့။ သိုးစု ရှေ့၌ သိုးထီး ကဲ့သို့ ပြု ကြလော့။⁹ အကြောင်း မူကား၊ မြောက် မျက်နှာ အရပ် ၌ ကြီး စွာ သော တိုင်း နိုင်ငံသားအစုအဝေး ကို ငါ နှိုးဆော်

၍၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ မည်။ သူတို့သည် မြို့တဘက် ၌ တပ် ခင်းကျင်း ၍ တိုက်ယူ ကြလိမ့်မည်။ သူ တို့ပစ်သော မြား တို့သည် လိမ္မာသော စစ်သူရဲ ၏ မြားကဲ့သို့ဖြစ်၍မ မှန်ဘဲမနေရ။¹⁰ ခါလဒဲ ပြည်သည် လူယူ ရာဖြစ် ၍၊ လူယူ သောသူတို့ သည် ဝ ကြလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹¹ ငါ့ အမွေ ကို ဖျက်ဆီး သော သူတို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းကြ ပြီ။ ကျက်စား သော နွားမ ကဲ့သို့ ခုန် ကြ ပြီ။ မြင်းထီး ကဲ့သို့ ဟီ ကြ ပြီ။¹² ထို ကြောင့်၊ သင် တို့အမိ သည် မိန်းမော တွေဝေလိမ့်မည်။ သင် တို့ကိုမွေးဘွား သောသူသည် အရှက်ကွဲ လိမ့်မည်။ ပြည် တကာတို့တွင် အယုတ် ဆုံး သော ပြည်၊ သုတ်သင် သောအရပ်၊ သွေ့ခြောက် သော လွင်ပြင် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။¹³ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကြောင့် နောက် တဖန်လူမ နေ ရ။ ဆိတ်ညံ သောအရပ် သက်သက်ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။ ဗာ ဗု လု န် မြို့နား မှာ ရှောက်သွား သော သူတိုင်း အံ့ဩ ၍ ၊ သူ ခံ ရသော ဘေးဥပဒ် ကိုထောက် လျက်၊ ကဲ့ရဲ့ သံကိုပြုကြလိမ့်မည်။¹⁴ ဗာ ဗု လု န် မြို့ပတ်လည် ၌ တပ်ခင်းကျင်း ကြ လော့ ။ သူ သည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ လေး သမားအပေါင်း တို့ မြား ကိုမ နှမြော ဘဲ ပစ် ကြလော့။¹⁵ မြို့ပတ်လည် ၌ ကြွေးကြော် ကြလော့။ သူသည် ဝန်ချ ပြီ။ မြို့ရိုး နှင့် ပြအိုး တို့သည် ပြုလဲ ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော်ပြေခြင်း အမှုဖြစ်၍ ၊ သူ့ကိုအပြစ် နှင့်အလျောက်စီရင်ကြလော့။ သူသည်ပြု ဘူးသည် အတိုင်း သူ ၌ ပြု ကြလော့။¹⁶ ဗာဗုလုန် မြို့၌ မျိုးစေ့ကြ သော သူနှင့် စပါး ရိတ် သောသူတို့ ကိုပယ်ဖြတ် ကြလော့။ ညဉ့်ဆဲ တတ်သော ထား ကို ကြောက်သောကြောင့် ၊ အသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့လူမျိုး နေရာ သို့ ပြန်သွား ၍ ၊ မိမိ တို့ပြည် သို့ ပြေး ကြလိမ့်မည်။¹⁷ ကုသရေလ သည် အရပ်ရပ်သို့ လွှင့် ပြေး ရသောသိုး ဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့ တို့သည် နောင်ရှက် ကြပြီ။ အာရှရိ ရှင် ဘုရင်သည် ရှေးဦးစွာ ကိုက်စား ပြီ။ နောက်မှ ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် နေ ဗု ခ ဒ် နေ ဇာ သည် သူ ၏အရိုး တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။¹⁸ ထိုကြောင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား၊ ငါ သည် အာ ရှရိ ရှင်ဘုရင် ကို ဒဏ် ပေးသည် နည်းတူ ၊ ဗာ ဗု လု န် ရှင်ဘုရင် နှင့် သူ ၏နိုင်ငံ ကို ဒဏ် ပေး မည်။¹⁹ ကုသရေလ ကို သူ ၏နေရင်း အရပ်သို့ ငါ ဆောင်ခဲ့ ဦး မည်။ သူ သည် ကရမေလ တောင်နှင့် ဗာ ရှန် တောင် ပေါ်မှာ ကျက်စား ၍ ၊ ဧ ဖ ရိမ် တောင် နှင့် ဂိလဒဲ တောင်ပေါ်မှာ ဝ လိမ့်မည်။²⁰ ထို ကာလ အခါ ကုသရေ လ အပြစ် ကို စစ်ကြော သော်လည်း အပြစ်မ ပေါ်ရာ။ ယုဒ ဒုစရိုက် တို့ ကို ရှာ၍ မ တွေ့ ရာ။ ငါ ချန် ထား သော သူ တို့ ၏ အပြစ် ကို ငါ ဖြေရှင်း မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²¹ ပုန်ကန် တတ် သောပြည်၊ ဆုံးမအပ်သော ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီ ကြလော့။ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ သူ တို့အမျိုးအနွယ်ကိုအကုန်အစင်ဖျက်ဆီး ကြလော့။ ငါမှာထား သမျှ အတိုင်း ပြု ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူ၏။²² ထိုပြည်၌ စစ်တိုက်ခြင်းအသံ ၊ ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းအသံကို ကြားရ၏။²³ မြေတပြင်လုံးကို ရိုက်နှက်သော သံတူသည် ကျိုးပြတ်လေပြီတကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့သည် လူမျိုးတို့တွင် အံ့ဩရာဖြစ်လေပြီတကား။²⁴ အိုဗာဗုလုန်မြို့သင်အဘို့ ကျော့ကွင်းကို ငါထောင်ထားသဖြင့် ၊ သင်သည် သတိလစ်၍ ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ အာဏာတော်ကို ဆန့်သောကြောင့် ၊ ရန်သူတွေ့၍ တိုက်ယူပြီ။²⁵ ထာဝရဘုရားသည် လက်နက်စုံတိုက်တော်ကို ဖွင့်၍ ၊ အမျက်တော်လက်နက်တို့ကို ထုတ်တော်မူပြီ။ ဤအမှုကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ခါလဒဲပြည်၌ ပြုတော်မူသော အမှုပေတည်း။²⁶ မြို့တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင်တိုက်ကြလော့ ။ စပါးကျိုတို့ကို ဖွင့်၍၊ စပါးပုံများကဲ့သို့ ပုံထားလျက်၊ အလျှင်းမကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလော့။²⁷ သူ၏နားဥသဘာရှိသမျှတို့ကို သတ်ကြလော့။ သတ်ရာအရပ်သို့ ဆင်းသွားစေကြလော့။ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ်သူတို့အချိန် ၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။²⁸ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် ပြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးသော အပြစ်နှင့် အလျောက်ဒဏ်ပေးခြင်းသိတင်းကို ဇီအုန်မြို့၌ ကြားပြောအံ့သောငှါ ၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ပြေးလွတ်သော သူတို့၏ အသံကို ကြားရ၏။²⁹ လေးသမားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ခေါ်ကြလော့။ ပစ်တတ်သော သူအပေါင်းတို့ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချကြလော့။ မြို့သူမြို့သားတယောက်ကိုမျှ မလွတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အလျောက်အပြစ်ပေးကြလော့။ သူပြုဘူးသမျှ အတိုင်း သူ၌ပြုကြလော့။ သူသည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဝါကြားပြီတကား။³⁰ ထိုကြောင့် ၊ မြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို၌ လဲနေ၍၊ ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။³¹ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဗာနုကြီးသောသူ၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ အကယ်စင်စစ်သင်၏အချိန် ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။³² မာနကြီးသောသူသည် ထိမိ၍ လဲပြီးမှ အဘယ်သူမျှမကြွ ရ။ ငါသည်လည်း သူ့နေရာမြို့တို့ကို မီးရှို့၍၊ သူ့ပတ်လည်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။³³ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် တကွယုဒအမျိုးသားတို့သည် ညဉ့်ဆဲခြင်းကိုခံရကြပြီ။ သူတို့ကို သိမ်းသွားသော သူရှိသမျှတို့သည် ချုပ်ထားပြီးလျှင် ၊ ငါတို့သည် မလွတ်ဟု ငြင်းပယ်လျက်နေကြပြီ။³⁴ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကို ရှေးနှုတ်သော သခင်သည် အားကြီး၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသောဘွဲ့ နာမရှိတော်မူ၏။ ထိုသခင်

သည်သူတို့အမှုကို ကျပ်တည်းစွာစောင့်၍၊ ပြည်တော်ကို ငြိမ်ဝပ်စေလျက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သူမြို့သားတို့ကို နှောင့်ရှက်လျက် ပြုတော်မူမည်။³⁵ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးသည် ခါလဒဲပြည်သူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့နှင့် တကွ မင်းများ၊ ပညာရှိများအပေါ်သို့ သင့်ရောက်လိမ့်မည်။³⁶ ထားဘေးသည် မိစ္ဆာဆရာတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် အရူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည် ထိုမြို့သားစစ်သူရဲတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။³⁷ ထားဘေးသည် မြင်းများ၊ ရထားများ၊ မြို့ထဲမှာ နေသော လူအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည် မြို့ဘဏ္ဍာအပေါ်သို့ ရောက်၍၊ ရန်သူတို့သည် လုယူကြလိမ့်မည်။³⁸ ခန်းခြောက်ခြင်းဘေးသည် မြို့၏ ရေတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍ ခန်းခြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အပြည့်ရှိ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဆင်းတုတို့ကို အမှီပြု၍ ဝါကြားကြ၏။³⁹ ထိုကြောင့် ၊ တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့နှင့် တကွ ထိုမြို့၌ နေကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့သည်လည်း နေရာကျကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမနေရ။ ကာလအစဉ်အဆက်လူနေရာမဖြစ်ရ။⁴⁰ သောဒုမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှ စ၍နီးစပ်သော မြို့များကို ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် လူဆိတ်ညံ့သကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အဘယ်သူမျှမနေရ။ လူသားတစ်စုံတယောက်မျှ မနေရာမကျရဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁴¹ ကြည့်ရှုလော့။ လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှလာ၏။ ကြီးစွာသော လူမျိုးနှင့် များစွာသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြေကြီးစွန်းတို့မှ ပေါ်လာကြ၏။⁴² လေးနှင့် လုံတို့ကို လက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သော အမျိုးဖြစ်၍ သနားခြင်းကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်၏။ အိုဗာဗုလုန်သတို့သမီး ၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက်မြင်းစီး၍၊ သင်ရှိရာသို့ ချီလာကြလိမ့်မည်။⁴³ သူတို့၏သိတင်းကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ကြား၍ လက်အားလျော့၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်း ၊ သားဘွားသော မိန်းမခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုငင်း ခံရ၏။⁴⁴ ခြင်္သေ့သည် ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေမှ တက်သကဲ့သို့ ၊ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသော နေရာသို့ တက်သောအခါ၊ နေသောသူသည် ချက်ခြင်းပြေးမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကို လည်း ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့် အဘယ်သူတူသနည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူ ချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်နိုင်သနည်း။⁴⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံ ၊ ခါလဒဲပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်တို့ကို နားထောင်ကြလော့ ။ အကယ်စင်စစ်ရန်သူသည် အားမရှိသော ထိုသိုးတို့ကို

လူယက် လိမ့်မည်။ အကယ် စင်စစ်သူတို့ရှိရာသို့ လာ၍၊ ကျက်စား ရာအရပ်ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။⁴⁶ ဗာဗုလုန် မြို့ကိုတိုက်ယူ သော အသံ ကြောင့် မြေကြီး လှုပ်ရှား ၏။ အော်ဟစ် သော အသံ ကို လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားရ ကြ၏။

51 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် မြို့တဘက် ၌၎င်း ၊ ငါ၏ရန်သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော် သောသူတို့ တဘက် ၌၎င်း ၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော လေ ကို ငါ ထ စေမည် ။² စံကောနှင့်ပြာတတ် သော သူတို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ ငါစေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် တပြည်လုံး ကိုပြာ ၍ ရှင်းလင်း ကြ လိမ့်မည်။ အမှု ရောက်သော ကာလ ၊ သူတို့ သည် မြို့ပတ်ဝန်းကျင် တို့၌ ရန်ဘက်ပြုလျက်နေ ကြ လိမ့်မည်။³ လေး ကိုကိုင်သောသူ၊ သံချပ် အင်္ကျီကိုဝတ်သောသူ တို့ ကို လေးတင် ၍ ပစ်ကြလော့။ မြို့သားလုလင် တို့ကို မ နှမြော ဘဲ၊ မြို့သားအလုံးအရင်း ရှိသမျှ တို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ကြလော့။⁴ ထိုသို့သူရဲ တို့သည် ခါလဒဲ ပြည် တွင် ၊ လမ်းမ တို့၌ လဲ ၍ အထိုး ခံရကြ လိမ့်မည်။⁵ ဣသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုး နေရာ ပြည် သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏သန်ရှင်း တော်မူသောဘုရားကို ပြစ်မှား သော အပြစ်နှင့်ပြည့် သော်လည်း၊ သူ တို့ ဘုရားသခင် ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် ထိုအမျိုးတို့ကို စွန့်ပစ် တော်မ မှ။⁶ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲ က ထွက်ပြေး ၍ ၊ အသီးအသီး ကိုယ် အသက် ကို ကယ်နှုတ် ကြလော့။ မြို့သားတို့၏အပြစ် နှင့်ရော၍ ဆုံးရှုံး ခြင်း ကို မ ခံ ကြ နှင့်။ ဤ အချိန် ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏အမျက် တော် ကို ဖြေ ချိန် ဖြစ်၍၊ အကျိုး အပြစ် နှင့် အလျောက် စီရင် တော် မှ မည်။⁷ ဗာဗုလုန် မြို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ကိုင်တော်မူ၍ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို ယစ်မှူး စေသော ရွှေ ဖလား ဖြစ်၏။ ထိုဖလား၌ပါ သော စပျစ်ရည် ကို လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် သောက် ၍အရူး ဖြစ် ကြ၏။⁸ ဗာဗုလုန် မြို့သည် ချက်ခြင်း ပြိုလဲ ၍ ပျက်စီး ပြီ။ သူ ၏အတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြ လော့။ သူ ၏အနာ ပျောက် နိုင် လျှင် ၊ ပျောက်စေခြင်းငှါဗာလစ်စေး ကို ယူ ကြလော့။⁹ ငါတို့သည် ဗာဗုလုန် မြို့၏အနာကို ပျောက် စေခြင်းငှါပြုသော်လည်း၊ အနာမ ပျောက် နိုင်။ သူ ကို စွန့်ပစ် ၍၊ အသီးအသီး ငါတို့ နေရင်းပြည် သို့ သွား ကြကုန်အံ့။ သူ ခံရသောအပြစ်သည် ကောင်းကင် တိုင်အောင် ရောက် ၍၊ မိုဗ်းတိမ် ကို ထိ လျက်ရှိ၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ဖြောင့်မတ် ကြောင်းကို ဘော်ပြ တော်မူပြီ။ လာ ကြလော့။ ငါ တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမှု တော်ကို ဇီအုန် မြို့၌ ကြားပြော ကြ ကုန်အံ့။¹¹ မြား တို့ကို ပွတ် ကြလော့။ ဒိုင်း လွှားတို့ကို ကိုင်စွဲ ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် မေဒိ ရှင်ဘုရင် တို့ကို နှိုးဆော် တော် မူပြီ။ ဗာဗုလုန် မြို့ကို ဖျက်ဆီး မည် အကြံ ရှိတော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်ကိုဖြေခြင်း၊ ဗိမာန် တော် ကို ဖျက်ဆီး သော အပြစ် နှင့် အလျောက် ဒဏ်ပေး ခြင်း အမှု ဖြစ်

သတည်း။¹² ဗာဗုလုန် မြို့ ရိုး ရှေ့မှာ အလံ ကိုထူ ကြလော့။ များစွာ သော လူစောင့် တို့ကို ထား ၍ကင်းထိုး ကြလော့။ ချောင်းမြောင်း သော တပ်သား တို့ကို ပြင် ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ဗာဗု လုန် မြို့သား တို့ကို ခြိမ်း သည်အတိုင်း ကြံစည် ၍ လက်စသတ် တော်မူ မည်။¹³ များစွာ သော ရေ အနား မှာနေ ၍ စည်းစိမ် ကြီး သောသူ၊ သင် ၏ဆုံးရှုံး ချိန်၊ သင် ၏လောဘ အလိုပျက်ချိန် ရောက် လေ ပြီ။¹⁴ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကိုယ် ကိုတိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ သင့် ကို ကျိုင်းကောင် များနှင့်ပြည့်စေသကဲ့သို့ လူ များနှင့်ပြည့် စေမည်။ သူတို့သည်သင့် တဘက် ၌ ကြွေးကြော် သံကို လွှင့် ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ တန်ခိုး တော် အားဖြင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီ။ ပညာ တော် အားဖြင့် လောကဓါတ် ကို တည် တော် မူ ပြီ။ ဉာဏ် တော် အားဖြင့် မို ဗ်း ကောင်းကင် ကို ကြက် တော် မူ ပြီ။¹⁶ အသံ တော် ကို လွှတ် တော် မူသောအခါ ၊ မိုဗ်း ရေ အသံဗလံ ဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီး စွန်း မှ မို ဗ်းတိမ် ကို တက် စေတော်မူ၏။ မိုဗ်း ရှာသည်နှင့် လျှပ်စစ် ပြက် စေ တော် မူ၏။ လေ ကို လည်း ဘဏ္ဍာ တော် တိုက် ထဲ က ထုတ် တော်မူ၏။¹⁷ လူ မည်သည်ကား၊ မိမိဉာဏ် အားဖြင့်တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရုပ်တု ကို သွန်း သော သူ တိုင်းမိမိလုပ်သော ရုပ်တုအားဖြင့် မှောက်မှား လျက်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သွန်းသောရုပ်တု သည် မှ သာ ဖြစ်၏။ သူ ၌ လည်း ထွက်သက် ဝင်သက် မ ရှိ။¹⁸ ထိုသို့ သော အရာ တို့သည် အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စား သော အရာ လည်း ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြော ခြင်း ကို ခံရသည်ကာလ ကွယ်ပျောက် ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ ယာကုပ် အမျိုး၏ အဘို့ ဖြစ်သော ဘုရားသည် ထိုသို့ သောအရာနှင့်တူ တော်မ မှ။ ခပ်သိမ်း သောအရာ တို့ကို ဖန်ဆင်း သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး သည် အမွေခံ တော် မူ ရာ ဖြစ်၏။ နာမ တော်သည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ပေ တည်း။²⁰ အို သံတူ ကြီး၊ သင် သည် ငါ စစ်တိုက် စရာ လက်နက် ဖြစ်၏။ သင့် ကို ငါကိုင်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည် ပြည် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ပြီ။²¹ သင့် ကို ကိုင်၍ မြင်း နှင့် မြင်းစီး သူရဲကို၎င်း ၊ ရထား နှင့် ရထားစီး သူရဲကို၎င်း ငါချိုးဖဲ့ ပြီ။²² သင့် ကို ကိုင်၍ ယောက်ျား နှင့် မိန်းမ တို့ကို၎င်း၊ အသက်ကြီး သူနှင့် အသက် ငယ် သူတို့ကို၎င်း၊ လူပျို နှင့် အပျိုမ တို့ကို၎င်း ငါချိုးဖဲ့ ပြီ။²³ သင့် ကိုကိုင်၍ သိုးထိန်း နှင့် သိုးစု ကို၎င်း ၊ လယ်လုပ် သော သူနှင့် နွား ယှဉ် ကို၎င်း၊ ဗိုလ် များနှင့် မင်း များကို၎င်း ငါချိုးဖဲ့ ပြီ။²⁴ သို့ရာတွင် ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သူ၊ ခါ လ ဒဲ ပြည် သား အပေါင်း တို့သည် ဇီ အုန် မြို့၌ ပြု လေ သမျှ သော ဒုစရိုက် ရှိ သည် အတိုင်း၊ ငါ သည် သင် တို့ မျက်မှောက် ၌ သူ တို့အား အပြစ်ပေး မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဖျက်ဆီး တတ် သော သဘောရှိ၍၊ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို ဖျက်ဆီး တတ် သော တောင် ကြီး၊ သင့် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။ သင့် အပေါ် မှာ ငါ

၏လက် ကို ဆန့် လျက်၊ ကျောက် တို့မှ သင့် ကို လှိမ့် ချ ၍၊ မီး နှင့် ကျွမ်းလောင် သော တောင် ဖြစ် စေ မည်။²⁶ တိုက် ထောင့် အ ထွဋ်ကျောက် ၊ တိုက် မြစ် ကျောက် တစ်ခုတစ်ခုကိုမျှ သင် ၏အထဲ က မ နှုတ် မ ယူ ရ။ အစဉ်မပြတ် ပျက်စီး လျက် နေ ရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ၏။²⁷ ထိုပြည် ၌ အလံ ကို ထူ ကြ လော့။ အပြည် ပြည် တို့၌ တံပိုး ကို မှုတ် ၍၊ လူ အမျိုး မျိုး တို့ကို သူ ၏ တဘက် ၌ ပြင်ဆင် ကြ လော့။ အာ ရ ရတ် ပြည်၊ မိန့် နိ ပြည်၊ အာ ရှုကေနတ် ပြည် တို့ကို သူ ၏တဘက် ၌ စည်းဝေး စေ ကြ လော့။ ဗိုလ်ချုပ် မင်းကိုခန့်ထား ၍၊ အမွေးကြမ်း သော ကျိုင်းကောင် ကဲ့သို့ မြင်း စီးသူရဲတို့ကို စစ်ချီ စေ ကြ လော့။²⁸ လူမျိုး များတို့နှင့် တကွ၊ မေဒိ ရှင်ဘုရင် မှစ၍ဗိုလ် များ၊ မင်း များ၊ မေဒိနိုင်ငံ သားအပေါင်း တို့ကို သူ ၏ တဘက် ၌ ပြင်ဆင် ကြ လော့။²⁹ ဗာဗုလုန်ပြည် သည် တုန်လှုပ် ၍ လူးလိမ့် မည်။ ထို ပြည် သည် နေ သူမ ရှိ၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ရာ ဖြစ် စေ ခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ကြံစည် တော်မူသော အကြံအစည် ရှိသမျှသည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။³⁰ ဗာဗုလုန် စစ်သူရဲ တို့သည် စစ် မ ပြိုင်ဘဲရဲတိုက် များ၌ နေ ကြ ၏။ အား လျော့ ၍ မိန်းမ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ ၏။ မြို့သား နေရာ တို့ကို မီး ရှို့၍၊ တံခါးကျင် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ကြ ၏။³¹ ရန်သူတို့သည် မြို့ တော်ကို တဘက်တချက် တိုက် ဝင်ကြပြီဟူ၍၎င်း ၊ လမ်းဝ ကို ပိတ်ထား ၍ ရေကန် နား မှာ မီး ရှို့ ကြောင်းနှင့်၊ စစ်သူရဲ တို့သည် ကြောက်လန့် လျက်ရှိကြပြီဟူ၍၎င်း ၊³² ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အား ကြားလျှောက် အံ့သောငှါ ၊ မင်း လုလင် ချင်းတယောက်ကို တယောက်၊ စေလွှတ် သူချင်းတယောက်ကို တ ယောက်တွေ့ကြိုလျက် ပြေးလာ ကြ ၏။³³ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် သတို့သမီး သည် စပါးနယ် ရသောကောက် နယ် တလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စပါး ရိတ် ရာ အချိန် နီး ပြီ။³⁴ ဗာဗုလု န် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ် နေဇာ သည် ငါ တို့ကို ကိုက်စား ၍ နှိပ်စက် ပါပြီ။ ငါ တို့ကို ဟင်းလင်း သော အိုး ဖြစ် စေ ပါပြီ။ နဂါး မျိုးတတ် သကဲ့သို့ ငါ တို့ကို မျို ၍၊ ငါ တို့ ပျော်မွေ့ စရာအရာ တို့နှင့် မိမိ ဝမ်း ကို ပြည့် စေ ပါပြီ။ ငါ တို့ကို နှင်ထုတ် ပါပြီ။³⁵ ဇိ အုန် မြို့သမီး က၊ ငါ၏ကိုယ်နှင့် ငါ ၏အသား ၌ ပြုသော အဓမ္မ အမှုသည် ဗာဗု လုန် မြို့ အပေါ် သို့ ရောက် ပါ စေ ဟူ၍၎င်း ၊ ယေ ရှုလင် မြို့က လည်း၊ ငါ ၏အသွေး သည် ခါလဒဲ ပြည်သား တို့အပေါ် သို့ ရောက် ပါ စေ ဟူ၍၎င်း ဆို ရ၏။³⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သင် ၏အမှု ကို ငါ စောင့် မည်။ သင် ခံရသော အပြစ် ကို ပြန်ပေး မည်။ သူ ၏ပင်လယ် ကို၎င်း၊ သူ ၏စမ်းရေ တွင်းတို့ကို၎င်း ငါ ခန်းခြောက် စေ မည်။³⁷ ဗာဗုလုန် မြို့သည် အမှိုက်ပုံ ၊ မြေခွေး နေရာ တွင်း၊ အံ့ဩဘွယ် ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံပြုရာ၊ လူဆိတ်ညံ ရာအရပ် ဖြစ် လိမ့်မည်။³⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ မြို့ သား တို့ သည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ဟောက် သော အသံ၊ ခြင်္သေ့ သငယ် ကဲ့သို့

မြည် သော အသံ ကို တ ညီ တည်း ပြု ကြ လိမ့်မည်။³⁹ သူ တို့သည် ပျော်မွေ့ကြမည်အကြောင်း နှင့်၊ နောက်တဖန်မ နီး ဘဲ၊ အစဉ်မပြတ် အိပ်ပျော် မည် အကြောင်း၊ သူတို့သည် ရွှင်လန်းအားကြီးသောအခါ၊ သောက်စရာဘို့ ငါတိုက်၍ ယစ်မူး စေမည်။⁴⁰ အသေသတ် ခြင်းငှါ ဆွဲ၍ချသော သိုးသငယ် ကို ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သိုးထီး ၊ ဆိတ်ထီး ကိုကဲ့သို့ ၎င်း ငါ ဆွဲ၍ချမည်။⁴¹ ရှေ့ရှက် မြို့ကို တိုက် ၍ ရလေပြီ တကား။ မြေ တပြင်လုံး ၌ ကျော်စော သော မြို့ကို လူယူ လေပြီ တကား။ ဗာဗုလုန် မြို့သည် အပြည် ပြည် တို့တွင် အံ့ဩ ရာ ဖြစ် လေ ပြီ တကား။⁴² ပင်လယ် သည် ဗာဗုလုန် ပြည်အပေါ် သို့တက် ၍၊ များ စွာ သော လှိုင်း တံပိုး တို့သည် လွှမ်းမိုး ကြ ပြီ။⁴³ မြို့ များ တို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ရာအရပ်၊ သွေ့ခြောက် သော လွင်ပြင် ဖြစ် ကြ ပြီ။ အဘယ်သူမျှ မ နေ ရ။ လူ သား တစ် တယောက်မျှ ထို လမ်း ကိုမ ရောက် ရ။⁴⁴ ဗာဗုလုန် မြို့၌ ဗေလ ဘုရားကို လည်း ငါသည် ဒဏ်ပေး မည်။ သူ မျို့ သော အရာ တို့ကို တ ဖန် အန် စေ မည်။ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် နောက် တဖန်သူ ထံမှာ မ စည်းဝေး ရကြ။ မြို့ရိုး လည်း ပြိုလဲ လျက်ရှိရလိမ့်မည်။⁴⁵ ငါ ၏လူ တို့၊ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲ က ထွက် ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား ၏ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော် မှ ၊ အသီးအသီး ကိုယ် အသက် ကို ကယ်နှုတ် ကြ လော့။⁴⁶ ထိုပြည် ၌ ကြား ရသော သံတင်း ကြောင့် စိတ် မ ပျက် ၊ ကြောက်လန့် ခြင်း မရှိကြနှင့်။ တနှစ် ထက် တနှစ် သိတင်း ကြားရလိမ့်မည်။ မင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်လူယူ ၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု ရှိရလိမ့်မည်။⁴⁷ ထို နောက်မှ ဗာဗုလုန် မြို့၌ ထုလုပ် သော ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေး သဖြင့် ၊ တ ပြည်လုံး မိန်းမော တွေ ဝေ၍ ၊ သူရဲ အပေါင်း တို့သည် မြို့ ထဲမှာ လဲ လျက်သေကြသော အချိန် ရောက် လိမ့်မည်။⁴⁸ ထိုသို့ မြောက် မျက်နှာ အရပ် က လူယူ သော သူ တို့ သည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ရောက်လာ သောအခါ၊ မိုဃ်း မြေ မှစ၍အရပ် ရပ် ၌ရှိသမျှတို့သည် ရွှင်လန်း သော အသံ ကို ပြုကြ လိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁴⁹ ဗာဗုလုန် မြို့ကြောင့် ဣသရေလ အမျိုးသူရဲ တို့ သည် လဲ ၍သေသကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲမှာ ပြည် သား သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လဲ ၍သေကြလိမ့်မည်။⁵⁰ ထား ဘေး နှင့် လွတ် သောသူတို့၊ သွား ကြ လော့။ ရပ် ၍မ နေကြနှင့်။ ဝေး သော အရပ်၌ ထာဝရဘုရား ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ကိုလည်း စိတ် စွဲလမ်း ကြ လော့ ။⁵¹ ငါ တို့သည် ကဲ့ရဲ့ သော အသံ ကို ကြား သောကြောင့် အရှက်ကွဲ လျက်၊ မျက်နှာ ပျက် လျက်နေကြပါ၏။ တပါးအမျိုးသား တို့သည် ဗိမာန် တော်တွင်၊ သန့်ရှင်း ရာအရပ် ဌာန တော်တို့၏ အထဲသို့ ဝင် ကြ ပါပြီ။⁵² သို့ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ပြည် ကိုးကွယ် သော ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေး ၍၊ တပြည်လုံး ၌ ဒဏ်ချက် ထိ သော သူ တို့သည် ညည်းတွား ကြသော အချိန် ရောက် လိမ့်မည်။⁵³ ဗာဗုလုန် မြို့သည် မိုဃ်း ကောင်းကင်သို့တက် ၍ ၊ မြို့ရိုး အထွဋ် ကို ခိုင်ခံ့ စွာ

တည်သော်လည်း၊ ငါ စေလွှတ်၍ လူယူ သောသူတို့ သည် သူ ရှိရာ သို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁵⁴ ဗာဗုလု န် မြို့မှာ ငိုကြွေး သံ ကိုင်း ၊ ခါလဒဲ ပြည် မှာ ပြင်းစွာ သော ပျက်စီး သံကိုင်းကြားရ၏။⁵⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဗာ ဗုလုန် မြို့ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ သူ ပြုတတ်သော အသံ ကြီး ကို ငြိမ်း စေ တော်မူ၏။ သူ ၏လှိုင်း တံပိုးတို့သည် အားကြီး သော ရေ ကဲ့သို့ ဟုန်ဟုန်းမြည် သဖြင့်၊ ကြီးစွာသော အသံဗလံ ကို ပြု တတ်ကြ၏။⁵⁶ ဗာဗုလုန် မြို့ကို တိုက်ဖျက် လူယူသောသူသည် ရောက် လျှင် ၊ မြို့သားစစ်သူရဲ တို့သည် ရန်သူတို့လက် သို့ ရောက်၍၊ သူ တို့စွဲကိုင် သော လေး ရှိ သမျှ တို့သည် ကျိုး ကြ ၏။ အကျိုး အပြစ် ကို ပေး တတ်သောဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ဆက်ဆက်ပေး တော် မူပြီ။⁵⁷ ဗာဗုလုန် မင်းသား ၊ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ ၊ မင်း အရာရှိ၊ ခွန်အားကြီး သောသူတို့ ကို ငါယစ်မူး စေသဖြင့် ၊ သူတို့သည်နောက် တဖန်မ နိုး ဘဲ အစဉ်မပြတ် အိပ်ပျော် ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူ၍ဘွဲ့ နာမ ရှိ သော ရှင်ဘုရင် မိန့် တော်မူ၏။⁵⁸ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ဒု ကြီးသော ဗာဗုလုန် မြို့ရိုး တို့ကို အကုန်အစင်ဖြိုဖျက် ၍ ၊ မြင့် သောမြို့တံခါး တို့ကိုလည်း မီး ရှို့ကြလိမ့်မည်။ လူ အမျိုး မျိုးတို့သည် အချည်းနှီး လုပ်ဆောင် ၍ ၊ မီး ဌပ်ပန်း ခြင်း ကိုခံ ရ ကြပြီ။⁵⁹ ဗာဗုလုန် မြို့အပေါ်မှာ ရောက် လတံ့ သော ၊ ဘေးဥပဒ် အပေါင်း တည်းဟူသော၊ ဗာ ဗုလုန် မြို့ကို ရည်မှတ် ၍ ရေးထား သော ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို ပ ရော ဖက် ယေ ရမိ သည် ရေး ကူး၍ ၊⁶⁰ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ နန်းစံ လေး နှစ် တွင် ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့်အတူ ဗာဗုလုန် မြို့သို့လိုက်သွား သော၊ မာသေယ ဧါသား ဖြစ် သော နေရိ ဧါ သား အတွင်းဝန် စရာယ ကိုမှာထား သော စကား ဟူမူကား၊⁶¹ သင် သည် ဗာ ဗုလုန် မြို့သို့ရောက် သောအခါ ၊ ဤ စကား အလုံးစုံ တို့ကို ကြည့်ရှု ၍ ဘတ် ရမည်။⁶² ထိုအခါ သင်က၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ အရပ် ၌ လူ မ ရှိ ၊ တိရစ္ဆာန် မရှိ၊ အစဉ်မပြတ် ဆိတ်ညံ ရာအရပ်ဖြစ် စေ၍၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း မည် အကြောင်း ကို ခြိမ်းတော်မူပြီဟု လျှောက်ဆို ရမည်။⁶³ ဤ စာ ကို အကုန်အစင်ဘတ် ပြီး လျှင် ၊ စာပေါ်မှာကျောက် ကို ချည် ထား၍ ၊ ဥဖရတ် မြစ်အလယ် မှာ ချပစ် လျက်၊⁶⁴ ဗာဗုလုန် မြို့သည် ဤသို့နစ် ရလိမ့်မည်။ ငါ ရောက် စေသော ဘေးဥပဒ် ထဲကနောက် တဖန် မ ထမြောက် ရ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အားကုန် လျက် နေ ရကြ လိမ့်မည်ဟု၊ မြွက် ဆို ရမည်အကြောင်း ကို၊ ယေ ရမိ သည် မှာထားလေ၏။ ဤရွှေ့ကား ၊ ယေရမိ စကား ပေတည်း။

52 ဇေဒကိ မင်းသည် အသက် နှစ်ဆယ် တ နှစ် ရှိသော်၊ နန်းထိုင် ၍ ယေ ရှုရှ လင် မြို့၌ တ ဆယ် တ နှစ် စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော် ကား၊ လိဗန မြို့သူယေရမိ သမီး ဟာမုတလ ဖြစ်သတည်း။² ထို မင်းသည်ယောယ ကိမ် မင်းပြု သမျှ အတိုင်း ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့

တော်၌ဒုစရိုက် ကိုပြု ၏။³ ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေ ရှုရှ လင် မြို့သား တို့ ကို အထံ တော် မှ မ နှင်ထုတ် မှီ တိုင်အောင် အမျက်ထွက် တော်မူ၍၊ ဇေဒကိ မင်းသည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကို ပုန်ကန် လေ၏။⁴ ဇေဒကိမင်းနန်းစံ ကိုး နှစ် ၊ ဒသမ လ ဆယ် ရက် နေ့တွင် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့နှင့်တကွယေရှုရှလင် မြို့သို့ စစ်ချီ သဖြင့် ၊ မြို့ပတ်လည် ၌ တပ်ချ ၍ မြေကတပ် တို့ကို တူးလုပ် ပြီးမှ ၊⁵ ဇေဒကိ မင်း နန်းစံတဆယ် တ နှစ် တိုင်အောင် မြို့ ကိုဝိုင်း ထား လေ၏။⁶ ထိုနှစ်၊ စတုတ္ထ လ ကိုး ရက်နေ့တွင် ၊ မြို့ ထဲမှာ အလွန်အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသဖြင့် ၊ မြို့သူ မြို့သား တို့ သည် စားစရာ မ ရှိ သောအခါ ၊⁷ ခါလဒဲ လူ တို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြို ဖောက်၍ ၊ မြို့ကိုလည်း ဝိုင်းနေသောကြောင့်၊ မြို့သား စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ည၌ အခါ ပြေး ၍၊ မြို့ရိုး နှစ် ထပ်စပ်ကြား ၊ ဥယျာဉ် တော်နား တံခါးဝ ဖြင့် ထွက် ပြီးမှ လွင်ပြင် သို့သွား ကြ၏။⁸ ခါလဒဲ စစ်သူရဲ တို့သည် ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိ ကို လိုက် ၍၊ ယေရိခေါ လွင်ပြင် ၌ မှီ သဖြင့် ဇေဒကိ မင်း၏ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် လွင့် ပြေးကြ၏။⁹ ရန်သူ တို့သည် ရှင်ဘုရင် ကို ဘမ်းဆီး ၍ ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ရှိရာ ဟာမတ် ပြည် ရိဗလ မြို့ သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိ၏အမှုကို စစ်ကြော စီရင်၍၊¹⁰ ဇေဒကိ မင်း၏သား တို့ကို အဘမျက်မှောက် ၌ သတ် လေ၏။ ရိဗလ မြို့မှာ ယုဒ မှူးမတ် အပေါင်း တို့ကိုလည်း သတ် လေ၏။¹¹ ဇေဒကိ မျက်စိ ကိုလည်း ဖောက် ပြီးမှ ၊ သူ ကို ကြေးဝါ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင် ၍ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူသွား သဖြင့် ၊ သေ သည်တိုင်အောင် ထောင် ထဲမှာ လှောင်ထား လေ၏။¹² ဗာဗု လုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံ တဆယ် ကိုး နှစ် ၊ ပဉ္စမ လ ဆယ် ရက်နေ့တွင် ၊ အမှု တော်ထမ်းကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန် သည် ယေရှုရှလင် မြို့သို့ လာ ၍၊¹³ ဗိမာန် တော်၊ နန်း တော်၊ မင်း အိမ် ၊ ဆင်းရဲသားအိမ် ရှိသမျှ တို့ကို မီး ရှို့ လေ၏။¹⁴ ကိုယ်ရံတော် မှူး ၌ ပါသောခါလဒဲ စစ်သူရဲ အပေါင်း တို့သည် ယေရှုရှလင် မြို့ရိုး ရှိသမျှ တို့ကို ဖြိုဖျက် ကြ၏။¹⁵ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာ ရဒန် သည် မြို့ ထဲ မှာ ကျန်ကြွင်း သော ဆင်းရဲသား ၊ ဗာ ဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဘက်သို့ ကူး သွားနှင့်သောမြို့သား၊ ကြွင်း သမျှသောသူ တို့ ကို သိမ်း သွားလေ၏။¹⁶ သို့ရာတွင် ၊ စပုတ် ဥယျာဉ်ကို ပြုစု၍ လယ် လုပ် စေ ခြင်း ငါ၊ ဆင်းရဲသား အချို့တို့ကို ထား ခဲ့ လေ၏။¹⁷ ဗိမာန် တော်၌ ကြေးဝါ တိုင် တို့ကိုင်း ၊ ကြေးဝါ ရေကန် ကိုင်း ၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့ကိုင်း ၊ ခါလဒဲ လူတို့သည်ချိုးဖဲ့ ၍ ၊ ကြေးဝါ ရှိသမျှ ကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ယူသွား ကြ၏။¹⁸ အိုးကင်း ၊ တူးရှင်းပြား ၊ မီးညှပ် ၊ အိုး ၊ ဇွန်း မှစ၍အမှု တော်ထမ်းစရာ၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ ရှိ သမျှ တို့ကို လည်း ယူ သွားကြ၏။¹⁹ ရွှေ တန်ဆာ၊ ငွေ တန်ဆာ တည်း ဟူသော အင်တုံ ၊ လင်ပန်း ၊ အိုး ၊ အိုးကင်း ၊ မီးခုံ ၊ ဇွန်း ၊ ဖလား များ ကို၊ ရွှေ ဖြစ် စေ ၊ ငွေ ဖြစ် စေ၊ ကိုယ်ရံတော်

မူး သည် ယူ သွား လေ၏။²⁰ ဗိမာန် တော်၌ ရှေ့ လ မုန် မင်းကြီး လုပ် သော တိုင် နှစ် တိုင်၊ ရေကန် တ ခု၊ ရေကန်ခံစရာအခြေအမြစ် ကြေးဝါနွား တဆယ် နှစ် ခု၌ပါသောကြေးဝါ သည် အချိန် အားဖြင့် အတိုင်းမသိ များ၏။²¹ တိုင် အမြင့် ကား၊ တဆယ် ရှစ် တောင် ရှိ၏။ လုံးပတ် မူကား ၊ တဆယ် နှစ် တောင် ရှည်သော ကြိုးတပတ် ရှိ၏။ ခေါင်းပွ ဖြစ်၍ဒု လေး သစ်ရှိ၏။²² ကြေးဝါ တိုင် ထိပ်လည်း ရှိ၏။ တိုင် ထိပ် အမြင့် ကား၊ ငါး တောင် ရှိ၍ ထိပ် ပတ်လည် ကြေးဝါ ကွန်ရက် ၊ ကြေးဝါသလဲသီး တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အခြား သော တိုင် သည် လည်း၊ ထိုအတူ ဖြစ်၍ သလဲသီး တို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။²³ တိုင်တ မျက်နှာ၌ သလဲသီး ကိုးဆယ် ခြောက် လုံး စီရှိ ၍၊ ကွန်ရက် တဘက် ၌ သလဲသီး ပေါင်း တရာ ရှိသတည်း။²⁴ ကိုယ်ရံတော်မူး နေဗုဇာရ ဒန်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း စရာ ယ ၊ ဒုတိယ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနီ ၊ ဗိမာန် တော်တံခါးမူး သုံး ယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီး လေ၏။²⁵ စစ်သူရဲ တို့ကို အုပ် သောဗိုလ် တ ယောက်၊ မြို့ထဲ၌ တွေ့ မိသော တိုင်ပင် မူးမတ်ခုနှစ် ယောက်၊ ပြည်သူ ပြည်သားများကို နှိုးဆော် သော တပ် စာရေးကြီး တယောက်၊ မြို့ထဲ ၌ တွေ့ မိသော ပြည်သား ခြောက်ဆယ် တို့ကို မြို့ထဲက ခေါ်သွား၍၊²⁶ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ရှိ ရာ ရိဗလ မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊²⁷ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် သည် ဟာ မတ် ပြည် ရိဗလ မြို့၌ ထိုသူ တို့ကို ဒဏ်ပေး ၍ ကွပ်မျက် လေ၏။ ထိုသို့ ယုဒ အမျိုးသည် မိမိ ပြည် မှ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံ ရသတည်း။²⁸ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းသိမ်း သွားသော လူ ဟူမူကား၊ နန်းစံ ခုနှစ် နှစ် တွင် ၊ ယုဒ အမျိုးသား သုံး ထောင် နှစ် ဆယ် သုံး ယောက် တို့ကို သိမ်း သွား လေ၏။²⁹ တ ဆယ် ရှစ် နှစ် တွင် ၊ လူ ရှစ် ရာ သုံးဆယ် နှစ် ယောက်တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့မှ သိမ်းသွား လေ၏။³⁰ နှစ်ဆယ် သုံး နှစ် တွင် ။ ကိုယ်ရံတော်မူး နေဗုဇာရဒန် သည် ယုဒ အမျိုးသားခုနှစ် ရာ လေးဆယ် ငါး ယောက်တို့ကို သိမ်း သွား၏။ လူ အပေါင်း ကား၊ လေး ထောင် ခြောက် ရာ ရှိသတည်း။³¹ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနီ သည် အချုပ် ခံရသော သက္ကရာဇ် သုံး ဆယ် ခုနှစ် နှစ်၊ ဒွါဒသမ လ နှစ်ဆယ် ငါး ရက်နေ့တွင် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ဧဝိလမရောဒက် နန်းစံ စက ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေခေါနီ ကို ထောင် ထဲက နှုတ် ၍ ချမ်းသာ ပေး လေ၏။³² ကောင်းမွန် စွာ နှုတ်ဆက် ၍ သူ ၏ပလ္လင် ကို ဗာဗုလုန် မြို့မှ အထံ တော်၌ ရှိသော မင်းကြီး များထိုင်ရာပလ္လင် တို့ ထက် ချီးမြှင့် လေ၏။³³ ယေခေါနီ မင်းသည် ထောင် ထဲမှာဝတ်သော အဝတ် ကိုလဲ ၍ ၊ အသက် ရှည် သမျှ ကာလ ပတ်လုံးအစဉ်မပြတ် အထံ တော်၌ စားသောက် ရ၏။³⁴ မ သေ မီတိုင်အောင်အသက် ရှည်သမျှ နေ့ ရက်အစဉ်မပြတ် သူ စားစရာ ဘို့၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ပေး သနား တော်မူ၏။

မြည်တမ်းစကား

1 စည်ပင် ခဲ့သော မြို့သည် လူ ဆိတ်ညံ့ လျက် ထိုင် လေ သည် တကား၊ လူမျိုး တို့တွင် ကြီးမြတ် ဘူးသော သတို့သမီးသည် မှတ် ဆိုးမ ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ အပြည်ပြည် တို့၏ သခင်မ သည် အခွန် ပေး ရ၏။² ညဉ့် အခါ ပြင်းစွာ ငိုကြွေး၍ ၊ သူ ၏ပါး သည် မျက်ရည် နှင့် စိုစွတ်လေ၏။ ရည်းစား အပေါင်း တို့တွင် နှစ်သိမ့် စေသောသူ တ ယောက် မျှ မ ရှိ။ အဆွေ ခင်ပွန်း အပေါင်း တို့သည် သစ္စာ ပျက်၍ ရန်သူ ဖြစ် ကြပြီ။³ ယုဒ သတို့သမီးသည် ညဉ့်ဆဲ ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်း စွာ စေစား ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ပြောင်း သွားပြီ။ သာသနာပ လူတို့အထဲ မှာနေ လျက် ချမ်းသာ မ ရ။ လိုက် သော သူအပေါင်း တို့သည် ကျဉ်းမြောင်း ရာ၌ ခို ကြ၏။⁴ အဘယ်သူမျှ ပွဲ သဘင်သို့ မ လာ သောကြောင့် ၊ ဇိ အုန် လမ်း တို့သည် ညည်းတွား ကြ၏။ သူ ၏မြို့တံခါး ရှိ သမျှ တို့သည် လူ ဆိတ်ညံ့ လျက် ရှိ ကြ၏။ သူ ၏ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ညည်းတွား ကြ၏။ သူ ၏သမီး ကညာ တို့သည်လည်း နာကြည်း သောစိတ်ရှိ၍ သူ သည် ကိုယ်တိုင် ညှိုးငယ် လျက်နေရ၏။⁵ သူ ပြစ်မှားသော အပြစ် များပြား သောကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ်ခတ် တော်မူသဖြင့်၊ သူ နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသောသူတို့ သည် အစိုးရ ၍ ၊ သူ ၏ရန်သူ တို့ သည်ကောင်းစား ကြပြီ။ သူ ၏သားသမီး တို့ကိုလည်း ရန်သူ သိမ်း သွား ပြီ။⁶ ဇိအုန် သတို့သမီး ၏ ဂုဏ် အသရေသည်အကြွင်းမဲ့ ကွယ် ပျောက်၏။ သူ ၏မင်းသား တို့သည် ကျက်စား ရာ ကို ရှာ၍ မ တွေ့ သော သမင် ဒရယ် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ ၊ လိုက် သော သူ ရှေ့ မှာ အား မ ရှိဘဲ ပြေး သွားကြပြီ။⁷ ယေရုရှလင် မြို့သည် ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ခြင်းကိုခံ ရစဉ် တွင်၊ အရင် ခံစားဘူးသော စည်းစိမ် ကို အောက်မေ့ ၏။ သူ ၏လူ တို့သည် ရန်သူ လက် သို့ ရောက် ၍ မစ သော သူ မ ရှိသောအခါ ၊ ဆန့်ကျင် ဘက် ပြုသော သူ တို့သည် သူ ၏အမှု ကို မြင် ၍ ၊ သူ ၏ဆုံး ခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ကြ၏။⁸ ယေရုရှလင် မြို့ပြစ်မှား သောအပြစ် သည် အလွန် များ သောကြောင့်၊ ရွံ့ရှာ ဘွယ် ဖြစ် လေ၏။ သူ့ ကို ရိုသေ ဘူးသောသူ အပေါင်း တို့သည် သူ ၌ အချည်းစည်း ရှိ ခြင်းကို မြင် သောကြောင့် မထိမ့်မြင် ပြုကြ၏။ သူ သည် လည်း ညည်းတွား ၍ နောက် သို့ပြန် သွားလေ၏။⁹ သူ ၌ မ စင်ကြယ်သော လက္ခဏာ ထင်ရှား သော်လည်း ၊ နောက်ခံ ရ သော အပြစ် ကို မ အောက်မေ့ ။ ထိုကြောင့်၊ မျက်နှာ ပေး သော သူမ ရှိ ဘဲ အံ့ဩ ဘွယ် သော

အခြင်းအရာနှင့် နှိမ့်ချ ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။ အိုထာဝရ ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲ ခြင်းကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။¹⁰ ရန်သူ သည် ကိုယ် ကို ချိုးမြှောက် ပါ ပြီ။ ပရိသတ် တော် ထဲသို့ မ ဝင် ရ ဟု မြစ်တား တော်မူသော သာသနာပ လူတို့သည် သူ ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနတော် ထဲသို့ ဝင် ကြောင်း ကို သူမြင် ရပါ၏။¹¹ သူ ၏လူ အပေါင်း တို့သည် ညည်းတွား လျက်၊ မုန့် ကိုရှာ လျက် နေကြ၏။ သေ ဘေးနှင့်လွတ် ခြင်းငှါ မိမိ စည်းစိမ် ကို စားစရာ ဘို့ စွန့် ရ၏။ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ရှုတ်ချ ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် တော်မူပါ။¹² အိုခရီး သွား သောသူ အပေါင်း တို့၊ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ပြင်းစွာ အမျက် တော် ထွက်သော နေ့ ၌ ငါ့ ကို ညဉ့်ဆဲ ၍ ၊ ဖြစ် စေတော်မူသော ဒုက္ခ နှင့် တူသော ဒုက္ခ ရှိ သလော ။¹³ အထက် မှ မီး ကို ငါ့ အရိုး ထဲသို့ လွှတ် လိုက်၍ ကြေမွေစေတော်မူပြီ။ ငါ့ ခြေ ကို ကျော့မိ စေခြင်းငှါ ကျော့ကွင်း ထောင် ၍ ငါ့ ကို ပြန် စေ တော် မူ ပြီ။ တ နေ့ လုံး ညှိုးငယ် ခြင်း အကြောင်း၊ စိတ်ပျက် ခြင်းအကြောင်းကို ငါ ၌ ဖြစ် စေတော်မူ၏။¹⁴ ငါ ပြစ်မှားသော အပြစ် ထမ်းဘိုး ကို လက် တော် နှင့် ငါ့ လည်ပင်း ပေါ် ၌ တပ်၍ချည်နှောင် ပြီး မှ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ငါ့ ကို အား လျော့ စေ၍၊ ငါမ ဆီးတား နိုင် သော သူတို့လက် သို့ ရောက် စေ တော် မူ ပြီ။¹⁵ ထာဝရ ဘုရား သည် ငါ ၏သူရဲ အပေါင်း တို့ကို ငါ့ အလယ် ၌ ကျော် နင်းတော်မူပြီ။ ငါ ၏လူပျို တို့ကို နှိပ်စက် ခြင်း ငှါ လူ အလုံးအရင်းကို ခေါ်တော်မူပြီ။ ထာဝရ ဘုရား သည် ယုဒ သတို့သမီး ကညာ ကို စပျစ်သီး နယ် ရာကျင်း ၌ နင်းနယ် တော်မူ ပြီ။¹⁶ ထို အကြောင်းကြောင့် ငါ သည်ငို ရ၏။ မျက်ရည် ကျ လျက် ရှိ၏။ ငါ့ အသက် ကို ထောက်မ ၍ ငါ့ ကို နှစ်သိမ့် စေသောသူသည် ငါ နှင့် ဝေး ပါ၏။ ရန်သူ နိုင် သောကြောင့် ငါ့ သားသမီး တို့သည် ပျောက်ပျက် ကြ ပြီ။¹⁷ ဇိ အုန် သတို့သမီး သည် မိမိ လက်ဝါး တို့ ကို ဖြန့် သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့် စေသောသူ မရှိ။ ထာဝရဘုရား သည် ယာကုပ် ပတ်လည် ၌ ရန်သူ တို့ကို ခန့်ထား တော် မူ ပြီ။ ယေရုရှ လင် မြို့သည် သူ တို့တွင် ရွံ့ရှာ ဘွယ် ဖြစ် လေ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား သည် တရား သဖြင့် စီရင် တော် မူ ၏။ ငါ သည် ပညတ် တော် ကို လွန်ကျူး မိ ပြီ။ လူမျိုး ခပ်သိမ်း တို့၊ နားထောင် ၍ ငါ ၏ဒုက္ခ ကို ဆင်ခြင် ကြပါ လော့။ ငါ ၏လူပျို နှင့် အပျို တို့ကို သိမ်းသွား ကြ

ပြီ။¹⁹ ငါ သည် ရည်းစား တို့ကို ခေါ်၍ သူ တို့သည် သစ္စာ မရှိကြ။ ငါ ၏ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ငါ ၏အသက်ကြီး သူတို့သည် ကိုယ် အသက် မွေး ဘို့ စားစရာ ကို ရှာ စဉ် ပင် မြို့ ထဲ၌ အသက် ချုပ် ကြပြီ။²⁰ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပင်ပန်း ပါ၏။ ဝမ်း ခွဲဆူ လှိုင် ခြင်း ရှိ ပါ၏။ နှလုံး မှောက် လျက် ရှိ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် သည် အလွန် ပြစ်မှားပါပြီ။ ပြင် မှာ ထား ဘေးနှင့်တွေ့ရ ပါပြီ။ အတွင်း ၌ လည်း သေမင်း နေသကဲ့သို့ ရှိပါ၏။²¹ အကျွန်ုပ် ညည်းတွား သံကို ကြား သော သူတို့တွင်၊ နှစ်သိမ့် စေသောသူတ ယောက်မျှမ ရှိပါ။ အကျွန်ုပ် ၌ ရောက်သောအမှု ကို အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် ကြား ကြ ပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် ပြု တော် မူ သည်ကို ဝမ်းမြောက် ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချိန်းချက် သော နေ့ရက် ကိုရောက် စေ တော်မူသောအခါ ၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့ ပင် ဖြစ် ကြ ပါစေသော။²² သူ တို့၏ဒုစရိုက် အလုံးစုံ တို့ကို စစ်ကြော တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှား မိ သမျှ သော အပြစ် တို့ကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် ၌ ပြု တော်မူသကဲ့သို့ သူ တို့၌ ပြု တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ညည်းတွား ခြင်းများပြား ၍ စိတ် ပျက် လျက်ရှိပါ၏။

2ထာဝရ ဘုရားသည် ဇီအုန် သတို့သမီး ကို အမျက် တော် မိုဃ်း တိမ် ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ ဣသရေလ အမျိုး ၏ ဂုဏ် အသရေ ကို ကောင်းကင် မှ မြေကြီး တိုင်အောင်ချ တော်မူပြီ။ အမျက် တော် ထွက်ချိန် ၌ မြေ တော်တင် ရာခုံ ကို မ အောက်မေ့ ဘဲနေတော်မူ ပါပြီတကား။² ထာဝရ ဘုရားသည် သနား ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ ယာကုပ် အမျိုး၏နေရာ အရပ်ရှိသမျှ တို့ကို မျို တော်မူပြီ။ အမျက် တော် ထွက် သဖြင့် ယုဒ သတို့သမီး ၏ရဲတိုက် တို့ ကို မြေ တိုင်အောင် ဖြိုဖျက် ၍ ၊ နိုင်ငံ တော် နှင့် မင်းသား တို့ ကို ရှုတ်ချ တော် မူ ပြီ။³ ပြင်း စွာ အမျက် တော် ထွက်၍ ၊ ဣ သရေ လ ၏ ဦးချို ရှိ သမျှ တို့ကို ဖြတ် တော်မူပြီ။ ရန်သူ ရှေ့မှာ လက်ရုံး တော် ကို ရုပ်သိမ်း တော် မူ ပြီ။ အရပ် ရပ် လောင် သော မီး တောက် ကဲ့သို့ ယာ ကုပ် အမျိုးကို လောင် စေတော်မူပြီ။⁴ ရန်သူ ကဲ့သို့ လေး ကိုတင် လျက်၊ ရန်ဘက် ပြုသောသူကဲ့သို့ လက်ျာ လက်ကို ချီ ကြွလျက်၊ တင့်တယ် ခြင်း အသရေရှိသော သူအပေါင်း တို့ကိုသတ် တော် မူပြီ။ ဇီအုန် သတို့သမီး ၏နေရာ တဲ ပေါ်မှာ မီး ကဲ့သို့ သော အမျက် တော် ကို သွန်းလောင်း တော်မူ၏။⁵ ထာဝရ ဘုရားသည် ရန်ဘက် ပြု၍ ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးကို၎င်း၊ ဘုံ ဗိမာန် အပေါင်း တို့ကို၎င်း မျို တော်မူ ပြီ။ ရဲတိုက် တို့ ကို ဖြိုဖျက် တော် မူ ပြီ။ ယုဒ သတို့သမီး ငိုကြွေး မြည်တမ်း သော အကြောင်း တို့ ကို များပြား စေ တော် မူ ပြီ။⁶ ဝင်း တော်ကို တောင်ယာ ခြံကဲ့သို့ အမှတ်ပြု၍ ချိုးဖျက် တော်မူပြီ။ မိမိ ပွဲသဘင် တော် ကို ဖျက်ဆီး တော် မူပြီ။ ဇီအုန် မြို့၌ ခံ သော ဓမ္မ ပွဲနေ၊ ဥပုသ် နေ့တို့ကို ထာဝရဘုရား မေ့ စေ တော် မူ ပြီ။ အမျက် တော်အရှိန် ပြင်း၍ ရှင်ဘုရင် နှင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်ကို မ ရှုမမှတ်

ပြုတော်မူပြီ။⁷ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိ ယဇ် ပလ္လင်တော်ကို ပယ် တော်မူပြီ။ မိမိ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ကို စက်ဆုပ် တော်မူပြီ။ ဘုံ ဗိမာန်တော်ကို ရန်သူ လက် သို့ အပ် တော် မူသဖြင့်၊ ပွဲ သဘင်ခံ သောနေ့ ၌ အသံပြုသကဲ့သို့၊ ရန်သူတို့ သည်ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ အသံ ပြု ကြ ပြီ။⁸ ထာဝရဘုရား သည် ဇီအုန် သတို့သမီး ၏မြို့ရိုး ကို ဖြိုဖျက် မည်ဟု အကြံ တော်ရှိသည် အတိုင်း ၊ ကြိုး ကို တန်း ၍ အစဉ်မပြတ် ဖြိုဖျက် တော် မူ သဖြင့် ၊ အတွင်း မြို့ရိုး နှင့် ပြင် မြို့ရိုး တို့သည် အတူ ညည်းတွား ၍ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ရ မည် အကြောင်းပြု တော်မူပြီ။⁹ မြို့တံခါးရွက် တို့သည် မြေ ၌ မြှုပ် လျက်ရှိကြ၏။ ကန်လန်ကျင် တို့ကို ချိုးဖဲ့ တော်မူပြီ။ ရှင်ဘုရင် နှင့် မင်းသား တို့သည် သာသနာပ လူတို့တွင် နေရကြ၏။ တရား တော် မ ရှိ။ ပရောဖက် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဗျာဒိတ် တော်ကို မ ခံ မရကြ။¹⁰ ဇီအုန် သတို့သမီး ၏ အသက်ကြီး သူတို့သည် မြေမှုန့် ကို မိမိ တို့ ခေါင်း ပေါ်မှာ ပစ် တင် လျက်၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် စည်း လျက်၊ မြေ ပေါ်မှာထိုင် ၍ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ၏။ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သူ ကညာ တို့သည် ခေါင်း ကို ငိုက်ဆိုက် ညွတ် လျက် နေ ကြ၏။¹¹ ငါ ၏လူမျိုး သတို့သမီး ပျက်စီး သောကြောင့် ၊ ငါ သည် မျက်ရည် ကျ၍ မျက်စိ ပျက် လေ ပြီ။ ဝမ်း ခွဲဆူလိုက် ခြင်းရှိ၍ အသည်း လည်းမြေ ပေါ်မှာ သွန်း လျက်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူငယ် နှင့် နို့စို့ ကလေး တို့သည် မြို့ လမ်း ၌ အား ပျက် လျက်နေကြ၏။¹² သူတို့ကလည်း၊ ဆန် စပါးနှင့် စပျစ်ရည် သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟု၊ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲသော သူကဲ့သို့ မြို့ လမ်း ၌ အားပျက် လျက် ၊ အမိ ရင်ခွင် ၌ မိမိ အသက် ကို သွန်း လျက်၊ အမိ ကို မေး တတ်ကြသည်တကား။¹³ အိုယေရုရှလင် သတို့သမီး ၊ သင်၏အမှု၌ အဘယ်သက်သေကို ငါပြု ရမည်နည်း။ အိုဇီအုန် သတို့သမီး ကညာ ၊ သင့် ကိုနှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ၊ သင် နှင့် အဘယ် သူကို ငါခိုင်းနှိုင်း ရမည်နည်း။ သင် ၏ပြုပျက် ရာသည် သမုဒ္ဒရာ ကဲ့သို့ ကျယ် သောကြောင့် အဘယ်သူ ပြုပြင် နိုင် သနည်း။¹⁴ သင် ၏ပ ရော ဖက် တို့သည် အချည်းနီး သော အရာ၊ မိုက် သော အရာ တို့ကို သင် အဘို့ မြင် ကြ ပြီ။ သိမ်းသွား ချုပ်ထားသော အမှုကို ပြေ စေ ခြင်း ငှါ ၊ သင် ၏ အပြစ် ကို မ တော် မပြဘဲ မှား သော ရူပါရုံ ၊ လမ်း လွဲစရာ အရာကို သင့် အဘို့ မြင် ကြ ပြီ။¹⁵ လမ်း ၌ ရှောက် သွားသမျှ သောသူတို့က၊ ဂုဏ်သရေအထွဋ်၊ မြေ တပြင် လုံး ရွှင်လန်း ရာ ဘွဲ့ ရှိ သော မြို့ ကား ဤ မြို့လော ဟု၊ ယေ ရုရှ လင် သတို့သမီး ကို လက်ခုပ် တီး လျက် ၊ ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ပြုလျက်၊ ခေါင်း ကို ညှိတ် လျက် မေး တတ်ကြ၏။¹⁶ သင် ၏ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် သင့် တဘက် ၌ နှုတ် ကို ဖွင့် ကြ၏။ ငါတို့သည် သူ ကိုမျို ပြီ။ အကယ် စင်စစ်ဤ သည်နေ့ ကား ၊ ငါတို့မြော်လင့် ခဲ့ ပြီးသော နေ့ဖြစ်၏။ ငါတို့တွေ့မြင် ရပြီဟု ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ပြုလျက် ၊ အံသွား ကို ခဲကြိတ် လျက် ဆို ကြ၏။¹⁷ ထာဝရဘုရား သည် ကြံစည် သော

အမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ ရှေးကာလ၌ မိန့်တော်မူသောစကား တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။ မနှမြောဘဲ ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ရန်သူသည် သင်၏အပေါ်မှာဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ ၊ ရန်သူ၏ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူပြီ။¹⁸ သူတို့သည်စိတ်နှလုံးထဲက ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။ အိုဇီအုန် သတို့သမီး ၏မြို့ရိုး ၊ သင်၏မျက်ရည်သည် မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ နေ့ညဉ့်မပြတ်စီးစေလော့ ။ ကိုယ်ကိုကိုယ် မငြိမ်းစေနှင့်။ သင်၏မျက်ဆန်ကိုလည်း မငြိမ်းစေနှင့်။¹⁹ ညဦးယံ အချိန်၌ ထ၍အော်ဟစ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ သင်၏နှလုံးကို ရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်းလော့။ ငတ်မွတ်၍ ခပ်သိမ်းသော လမ်းဝမှာ အားပျက်လျက်နေသော သင်၏သူငယ်တို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ၊ အထံတော်သို့ သင်၏လက်ကို ချီဆန့်လော့။²⁰ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ၌ ဤသို့စီရင်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပါ။ မိန်းမသည် မိမိရင်သွေး ၊ မိမိချီပိုက်သော သားကို စားရပါမည်လော။ ယဇ်ပရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏ သန်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရပါမည်လော။²¹ လူအကြီးအငယ်တို့သည် လမ်း၌မြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏လူပျိုနှင့် အပျိုတို့သည် ထားဖြင့်သေရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ၊ သူတို့ကို မသနားဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူပြီ။²² ပွဲသဘင်နေ့၌ လူတို့ကို ခေါ်ဘိတ်သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာတို့ကို ခေါ်ဘိတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ အဘယ်သူမျှမလွတ် ၊ မကျန်ကြွင်းရပါ။ အကျွန်ုပ်ချီပိုက်ကျွေးမွေးသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည် ဖျက်ဆီးပါပြီ။

3 ငါသည် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော် ကြိမ်လုံးအောက်၌ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်၏။² ငါ့ကိုသွေးဆောင်၍ အလင်းသို့မပို့၊ မှောင်မိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။³ အကယ်စင်စစ်ငါ့ကို တနေ့လုံး အထပ်ထပ် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။⁴ ငါ့အရေနှင့် အသားကို ဆွေးရံစေ၍ ငါ့အရိုးတို့ကိုလည်း ချိုးတော်မူ၏။⁵ ငါ့တဘက်၌ တပ်တည်၍ ခါးသောအရာ၊ ပင်ပန်းစရာအကြောင်းတို့နှင့် ဝိုင်းတော်မူ၏။⁶ သေလွန်သောသူတို့ကို ပြုတတ်သကဲ့သို့ ၊ ငါ့ကို မိုက်သောအရပ်၌ ထားတော်မူ၏။⁷ ငါ့ထွက်နိုင်အောင် ဝင်းခတ်၍ ၊ လေးသော သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။⁸ ထိုမျှမက ငါသည် ကြွေးကြော်အော်ဟစ်၍ ဆုတောင်းသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူ၏။⁹ ငါသွားရာလမ်းကို ကျောက်ထရံနှင့် ပိတ်၍၊ ကောက်သောလမ်းဖြင့် သွားစေတော်မူ၏။¹⁰ ငါ့ချောင်းမြောင်းသောဝက်ဝံကဲ့သို့၎င်း ၊ မထင်ရှားသော အရပ်၌ နေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်တော်မူ၏။¹¹ ငါ့ကိုလမ်းလွဲစေပြီးလျှင် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။¹² လေးတော်ကို တင်၍ ပစ်စရာ

စက်အရာ၌ ငါ့ကို ထားတော်မူ၏။¹³ မြားတော်တို့ကို လည်း၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို ခွင်းစေတော်မူ၏။¹⁴ ငါသည်ငါ၏လူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းနှင့် တနေ့လုံး သီချင်းဆိုစရာအကြောင်းဖြစ်ပါသည်တကား။¹⁵ ခါးသောဆေးနှင့် ငါ့ကိုဖြည့်၍၊ ဒေါနနှင့်ယစ်မူးစေတော်မူ၏။¹⁶ ကျောက်စရစ်ကိုကျွေး၍ ငါ့သွားတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ မီးဖိုပြာနှင့် ဖုံးတော်မူ၏။¹⁷ ငါ၏ဝိညာဉ်ကို ချမ်းသာနှင့်ဝေးစွာ ရွေ့တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါသည် မင်္ဂလာအကြောင်းကို မေ့လျော့၏။¹⁸ သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့် မြော်လင့်စရာအကြောင်းပျက်လေပြီဟု ဆိုရ၏။¹⁹ အကျွန်ုပ်ခံရသောဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းကို၎င်း ၊ ဒေါနနှင့် သည်းခြေအရည်ကို၎င်းအောက်မေ့တော်မူပါ။²⁰ ဧကန်အမှန်အောက်မေ့တော်မူလိမ့်မည်။²¹ ထိုသို့အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ သတိရသောအခါ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိပါ၏။²² ထာဝရဘုရားသည် သနားတော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည် မကုန်သောကြောင့် ငါတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ဘဲ နေကြ၏။²³ နံနက်တိုင်းကရုဏာတော်အသစ်ကိုခံရကြ၏။ သစ္စာတော်သည် ကြီးမြတ်ပါ၏။²⁴ ငါ့ဝိညာဉ်၏ သဘောဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ကိုယ်တော်ကို ငါမြော်လင့်ပါ၏။²⁵ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူနှင့် ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။²⁶ ကယ်တင်တော်မူမည်ဟု မြော်လင့်လျက်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာစောင့်၍ နေကောင်း၏။²⁷ လူသည်အသက်ပျို့စဉ်အခါ ထမ်းဘိုးကို ထမ်းကောင်း၏။²⁸ ထမ်းဘိုးကို တင်တော်မူသောကြောင့် တယောက်တည်း ထိုင်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေ။²⁹ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိကောင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်လျက်၊ မိမိနှုတ်ကို မြေမှုန့်၌ ကပ်စေ။³⁰ ရိုက်သောသူအား မိမိပါးကို ပေး၍၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝစေ။³¹ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မူတတ်။³² ဝမ်းနည်းစေတော်မူသော်လည်း ၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီ သနားတော်မူလိမ့်မည်။³³ ဆင်းရဲစေချင်သောစိတ်နှင့် လူသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ ဝမ်းနည်းစေတော်မူသည်မဟုတ်။³⁴ ချုပ်ထားသော ပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခြေနှင့် နင်းကြိတ်ခြင်းအမှု၊³⁵ လူခံထိုက်သော တရားကို အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားမျက်မှောက်၌ ဖျက်ခြင်းအမှု၊³⁶ သူတပါးကို မတရားသဖြင့် ရှုံးစေခြင်းအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူ။³⁷ ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူဘဲ၊ အဘယ်သူသည် ပြော၍ တစုံတခုကို ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။³⁸ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏နှုတ်ထွက်ရှိသည် အတိုင်း မင်္ဂလာနှင့် အမင်္ဂလာဖြစ်တတ်သည် မဟုတ်လော။³⁹ အသက်ရှင်သောလူသတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်းရမည်နည်း။ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် မြည်တမ်းရမည်လော။⁴⁰ ငါတို့သည် ကိုယ်လိုက်သောလမ်းတို့ကို

စစ်ကြော စုံစမ်း၍ ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ပြန် သွား ကြကုန်အံ့။⁴¹ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မှု သော ဘုရား သ ခ င် ထံ တော်သို့ နှလုံး နှင့် လက် တို့ကို ချီကြွ ကြကုန်အံ့။⁴² အကျွန်ုပ် တို့သည် ပြစ်မှား ပုန်ကန် မိပါပြီ။ ကိုယ်တော် သည် အပြစ် လွှတ်တော်မ မှုပါ။⁴³ အမျက် တော်ထွက်၍ မျက်နှာ လွှဲတော်မူ၏။ တဖန် အကျွန်ုပ် တို့ကိုလိုက် ၍ ကရုဏာ မ ရှိဘဲ ကွပ်မျက် တော်မူ၏။⁴⁴ အကျွန်ုပ်တို့ ပဌနာ စကားသည် အထံ တော်သို့ မပေါက် နိုင်အောင်၊ မိုမ်းတိမ်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကွယ်ကာ တော် မူ၏။⁴⁵ အကျွန်ုပ် တို့ကို လူမျိုး တို့တွင် လှည်းပစ်သော တန်မြက်ချေး အမှိုက် ကဲ့သို့၎င်း ၊ ရွံစရာ အရာ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် စေတော်မူ၏။⁴⁶ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့တဘက် ၌ နှုတ် ကိုဖွင့် ကြပါ၏။⁴⁷ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကြောက်လန့် ဘွယ်သော အရာထဲသို့၎င်း ၊ တွင်း ထဲသို့၎င်း ၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ပျက်ဆီး ခြင်းထဲသို့၎င်း ရောက် ကြပါပြီ။⁴⁸ ငါ ဧကလူမျိုး သတို့သမီး ပျက်စီး သောကြောင့် ၊ ငါ့ မျက်စိ သည် မြစ် ရေ ဖြစ်၍ စီး လျက် ရှိ၏။⁴⁹ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင် က ငုံ့ကြည့် ၍ ရှု မှတ် တော် မ မှု မှီ တိုင်အောင်၊⁵⁰ ငါ့ မျက်ရည် သည်ကျ ၍ အစဉ်မပြတ် ယိုစီး လျက် ရှိ၏။⁵¹ ငါ ဧကလူမျိုး သမီး အပေါင်း တို့အတွက် ကြောင့်၊ ငါ မျက်စိ သည် ငါ့ နှလုံး ကို ပူ စေတတ်၏။⁵² အကြောင်း မရှိဘဲ ငါ့ ကို ရန် ပြု သော သူ တို့သည် ငှက် ကို လိုက် ၍ ရှာ သကဲ့သို့ ငါ့ ကို လိုက် ၍ ရှာ ကြ၏။⁵³ မြေတွင်း ၌ ငါ့ အသက် ကို ဖြတ် ၍ ငါ့ အပေါ်မှာ ကျောက် ကို တင် ထားကြ၏။⁵⁴ ငါ့ ခေါင်း ကို ရေ လွှမ်းမိုး သည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ သည် ဆုံးရှုံး ပြီ ဟု ဆို ရ၏။⁵⁵ အို ထာဝရဘုရား ၊ နက် သော မြေ တွင်း ထဲက အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ နာမ ကို ခေါ် ပါ၏။⁵⁶ အကျွန်ုပ် ခေါ်သံ ကို ကြား တော် မှု သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် ညည်းတွား အော်ဟစ် သော အခါ နား တော် ကို လွှဲ တော် မ မှု ပါ နှင့်။⁵⁷ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို ဟစ်ခေါ် သော အခါ ၊ ကိုယ်တော်သည် ချဉ်းကပ် တော်မူ၍၊ မ ကြောက် နှင့် ဟု မိန့် တော် မှု ပြီ။⁵⁸ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အသက် နှင့် ဆိုင်သော အမှု ကို စောင့် ၍ ရွေးနှုတ် တော်မူပြီ။⁵⁹ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ခံရသော ညည်းဆဲ ခြင်းကို မြင် တော်မူ ပြီ။ အကျွန်ုပ် အဘို့ တရား စီရင် တော်မူပါ။⁶⁰ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့သမျှ နှင့် မကောင်းသော အကြံ ရှိသမျှ ကို ကိုယ်တော် မြင် တော် မှု ပြီ။⁶¹ အို ထာဝရဘုရား ၊ သူ တို့ကဲ့ရဲ့ သော အကြောင်း နှင့် မ ကောင်းသော အကြံ ရှိ သမျှ ကို၎င်း ၊⁶² အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ထ သော သူတို့၏ အပြစ်တင် ခြင်း၊ အကျွန်ုပ် တဘက် ၌ တနေလုံး ကြံစည် ခြင်းကို၎င်း ကိုယ်တော်ကြား တော်မူပြီ။⁶³ သူ တို့ထိုင် ခြင်း၊ ထ ခြင်းကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် သည် သူ တို့သီချင်း ဆိုစရာ အကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။⁶⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ သူ တို့ကျင့်သော အကျင့် နှင့် အလျောက်အကျိုးအပြစ် ကို ဆပ် ပေးတော်မူပါ။⁶⁵ သူ တို့စိတ် နှလုံးကို ခိုင်မာ စေ၍ ကျိန် တော်မူပါ။⁶⁶ အမျက် တော် ထွက်၍ သူ

တို့ကို ညည်းဆဲ သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ မိုမ်း ကောင်းကင်အောက် မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။

4 ရွှေ သည် အလွန် သမ်းညို သည်တကား။ အကောင်း ဆုံးသော ရွှေ သည် အလွန်ဖောက်ပြန် သည် တကား။ သန့်ရှင်း သော ကျောက် တို့သည် ခပ်သိမ်း သော လမ်း ဝ တို့၌ ဖရိုဖရဲ ကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။² အမြတ် ဆုံးသော ရွှေ နှင့်အမျှ အလွန် အဘိုးထိုက် သော ဇိအုန် မြို့သား တို့ ကို၊ အိုးထိန်း သမား လုပ် သော မြေ အိုး ကဲ့သို့ မှတ် တတ်သည် တကား။³ မြေခွေး မ တို့ပင် မိမိ တို့သား ငယ် တို့အား နို့ သီး ကို ပေး ၍ နို့ တိုက် တတ်၏။ ငါ ဧကလူမျိုး သတို့သမီး မှု ကား၊ တော ၌ နေသော ကုလားအုပ် ငှက်ကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ် သော သဘောရှိ၏။⁴ နို့စို့ ကလေးသည် နို့ငတ် သောကြောင့် ၊ လျှာ သည် အာခေါင် ၌ ကပ် လျက်ရှိ၏။ သူငယ် တို့သည် မုန့် ကို တောင်း ၍ အဘယ် သူမျှ မပေး။⁵ ကောင်းမွန် စွာ စား တတ်သော သူတို့သည် ကိုးကွယ် ရာမ ရှိ၊ လမ်း ၌ နေကြ၏။ နီမောင်း သော အိပ်ရာပေါ် မှာ ပျော်မွေ့ ဘူး သော သူတို့ သည် နောက်ချေး ပုံကို ဘက် ရကြ၏။⁶ အဘယ်သူမျှ အား မ ထုတ်ဘဲ ချက်ခြင်း ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ သော ဒုံ မြို့ခံရသော အပြစ် ဒဏ် ထက် ၊ ငါ ဧကလူမျိုး သတို့သမီး ခံရသော အပြစ် ဒဏ်သည် သာ၍ကြီး ပေ၏။⁷ သူ ဧကလူမျိုး သတို့သည် မိုမ်း ပွင့် ထက် သန့်ရှင်း ၍၊ နို့ ရည်ထက် လည်း ဖြူ ကြ၏။ သူတို့အသား သည် ကျောက် နီထက် နီ ၏။ သွေးကြော လည်း နီလာ နှင့် တူ၏။⁸ ယခု မှု ကား၊ သူ တို့ အဆင်း သည် မှောင်မိုက် ထက် မည်း သည် ဖြစ်၍လမ်း ၌ မ ထင်ရှား ။ သူ တို့အရေသည် အရိုး ၌ ကပ် ၍ ထင်း ကဲ့သို့ သွေ့ခြောက် လေ၏။⁹ ထား ဖြင့်သေ သော သူသည်၊ ငတ်မွတ် ၍ သေ သော သူ ထက် သာ၍ မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ငတ်မွတ်၍ သေ သော သူ သည် အသီးအနှံ ပြတ် ခြင်းအားဖြင့် ထိုး ဖောက်၍ ပိန်ကြို ရ၏။¹⁰ စိတ် ကြင်နာတတ်သော မိန်းမ တို့သည် မိမိ တို့ သား ကိုပင်ပြုတ် ရကြ၏။ ငါ ဧကလူမျိုး သတို့သမီး သည် ပျက်စီး သောကာလ ၌ မိမိ တို့သားကိုပင် စား ရကြ၏။¹¹ ထာဝရဘုရား သည် အမျက် တော်ကို စုံလင် စေတော်မူပြီ။ ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်အရှိန်ကို လွှတ် တော်မူပြီ။ ဇိအုန် မြို့ကို မီးရှို့ ၍ မြို့ရိုး အမြစ် တိုင်အောင်လောင် စေတော်မူပြီ။¹² ရန် ပြု သော သူနှင့် စစ်တိုက် သော သူသည် ယေ ရုရှလင် မြို့တံခါး အတွင်းသို့ ဝင် နိုင်သည် ဟု၊ လောကီ ရှင်ဘုရင် နှင့် လောကီ သတ္တဝါ တစုံ တယောက်မျှမ ယုံ ကြ။¹³ ယေရုရှလင် မြို့အလယ် ၌ ဖြောင့်မတ် သော သူတို့ ကိုသတ် တတ်သော မြို့သား ပရောဖက် တို့၏ ဒုစရိုက် များ နှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့၏ အပြစ် များကြောင့် ဤအမှုသည် ရောက် လေပြီ။¹⁴ ထို သူ တို့သည် အရူး ကဲ့သို့လမ်း ၌ လှည့်လည် ၍၊ လူအသွေး နှင့် လူး သောကြောင့်၊ သူ တို့အဝတ် ကို အဘယ်သူ မျှ မ ထိ ဝံ ။¹⁵ သွား ကြ။ မ စင်ကြယ် သော သူတို့၊ သွား ကြ၊ သွား ကြ။ မ ထိ ကြနှင့်ဟု သူတပါးတို့သည် ဟစ် တတ် ကြ၏။ အဝေး သို့ ပြေး၍ အရပ် ရပ် သို့ လှည့်လည် ရ

သောအခါ သာသနာပ လူတို့က ၊ သူတို့သည် မ တည်း မနေ ရဟု ဆို တတ်ကြ၏။¹⁶ ထာဝရဘုရား သည် အမျက်တော် ထွက်၍ သူ တို့ ကို ကွဲပြား စေတော်မူပြီ။ သူ တို့အမှု ကို ကြည့်ရှု တော်မ မှ။ သူတ ပါးတို့သည်လည်း၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို မ ရိုသေ ၊ အသက်ကြီး သူ တို့ကို အား မ နာ ဘဲ နေ ကြ၏။¹⁷ ငါ တို့သည် ရှိ စဉ် တွင် မစ မည့်သူကို မြော်လင့်၍ မ မြင်ရကြ။ မ ကယ်တင် နိုင်သော လူမျိုး ကို ကင်းစင် ပေါ် မှာ အကျိုး မ ရှိဘဲ စောင့် ကြ ပြီ။¹⁸ ငါ တို့သည် လမ်း ၌ မသွား ရမည်အကြောင်း ငါ တို့ခြေရာ ကို လိုက်ရှာ ကြ၏။ ငါ တို့သည် ဆုံး ချိန်နိး ပြီ။ အသက်ရှင်ရသောကာလ စေ့ ပြီ။ ဆုံး ချိန် ရောက် လေ ပြီ။¹⁹ ငါ တို့ကို လိုက် ၍ ရှာ သော သူ တို့သည် မှီ ယ်း ကောင်းကင်ရွှေလင်းတ ထက် သာ၍လျင်မြန် ကြ၏။ တောင် ရိုးပေါ် မှာလိုက် ရှာ ကြ၏။ တော ၌ လည်း ချောင်းမြောင်း ကြ၏။²⁰ ငါ တို့ထွက်သက် ဝင်သက် တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား သည် ပေး တော် မူ၍ ဘိ သိ တ် ခံ သော အရှင်ကို သူ တို့သည် မြေ တွင်း ၌ ဘမ်းမိ ကြပြီ။ ထိုအရှင် ၏ ဘုန်းတော်ကို ခိုလှုံ၍ ၊ ငါတို့သည် သာသနာပ လူတို့တွင် အသက် ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု အထက်က ဆို တတ်ကြ၏။²¹ ဥ ဥ ပြည် ၌ နေ သောဒေဒံ သတို့သမီး ၊ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း လော့။ ဖလား တော်သည် သင် ရှိရာသို့ ကူး သွား လိမ့်မည်။ သင်သည်ယစ်မူး ၍ အဝတ် အချည်းစည်းရှိရလိမ့်မည်။²² အိုဇီအုန် သတို့သမီး ၊ သင် ခံထိုက်သမျှသောအပြစ် ဒဏ်ကုန် ပြီ။ သင် သည် နောက် တဖန် သိမ်း သွား ခြင်းကို မ ခံရ။ အိုဇီဒံ သတို့သမီး ၊ သင် ပြုသောဒုစရိုက် ကို စစ်ကြော ၍သင် ၏အပြစ် ကို ဘော်ပြ တော်မူ မည်။

5 အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့၌ ရောက် သော အမှု ကိုအောက်မေ့ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုကြည့်ရှု ၍ ဆင်ခြင် တော်မူပါ။² အကျွန်ုပ် တို့ အမွေ ခံရာမြေသည် တပါး အမျိုးသား လက် သို့ ၎င်း ၊ နေရာ အိမ် တို့သည် လည်း တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား တို့လက်သို့ ၎င်း ရောက် ပါပြီ။³ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိ ဘမရှိသော သူငယ်ဖြစ် ကြပါ ၏။ အဘ ဆုံး ပါပြီ။ အမိ သည်မှတ်ဆိုးမ ကဲ့သို့ နေ ရပါ၏။⁴ ငွေ ပေး မှ ရေ ကို သောက် ရပါ၏။ ထင်း ကိုလည်း ဝယ် ရပါ၏။⁵ ထမ်း ဘိုး ကို အစဉ် ထမ်း ရ ပါ၏။ မ ရပ် မ နေ ဘဲ လုပ်ကိုင် ရပါ၏။⁶ စားစရာ ကို ရ ခြင်း ငါ အဲ ဂု တု တု ပြည် သား၊ အာရှရီ ပြည်သားတို့၌ ကျွန် ခံရပါ၏။⁷ ဘိုးဘေး တို့သည်ပြစ်မှား ၍ သေ ပြီး မှ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် သူ တို့ အပြစ် များ ကိုခံ ရပါ၏။⁸ သူ့ကျွန် တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ်စိုး ကြ ပါ၏။ သူ တို့လက် မှ အဘယ်သူ မှ မ ကယ်မ နှုတ် ပါ။⁹ တော ၌ထား ဘေး နှင့် တွေ့၍ အသေခံ လျက် စားစရာ ကို ရှာရ ကြ ပါ၏။¹⁰ မွတ်သိပ် ခြင်းအရှိန် ကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့၏ အရေ သည် မီးဖို ကဲ့သို့ မည်း ပါ၏။¹¹ ဇီ အုန် မြို့၌ မိန်းမ များကို၎င်း၊ ယုဒ မြို့ ရှာတို့၌ မိန်းမပျို များကို၎င်း အဓမ္မ ပြုကြ ပါ၏။¹² မူးမတ် တို့ကို လက် ဖြင့် ဆွဲ ထား ကြ ပါ၏။

အသက်ကြီး သူ တို့ကို လည်း မ ရိုသေ ကြ ပါ။¹³ လူပျို တို့သည် ကြိတ်ဆုံ ကို ထမ်း ရကြပါ၏။ သူငယ် တို့သည်လည်း ထင်း အောက် မှာ လဲ ရကြ ပါ၏။¹⁴ အသက်ကြီး သူ တို့သည် မြို့တံခါးဝ ၌ ၎င်း ၊ လူပျို တို့သည် ပွဲ သဘင်၌ ၎င်း ကွယ်ပျောက် ကြပါ၏။¹⁵ အကျွန်ုပ် တို့သည် နှလုံး ရွှင်လန်း ခြင်း ပြတ် ၍၊ က ခြင်းအရာ၌ ညည်းတွား ခြင်း ရှိ ကြပါ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ် တို့ဆောင်း သော သရဖူ သည်ကျ ပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား သောကြောင့် အမင်္ဂလာ ရှိကြပါ၏။¹⁷ ထို ကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့သည် စိတ် ပျက် ကြ ပါ ပြီ။ ထို အပြစ် ကြောင့် မျက်စိ တို့သည်လည်း မွဲ ကြ ပါ၏။¹⁸ လူဆိတ်ညံ လျက်ရှိ သော ဇီ အုန် တောင် ပေါ်မှာ မြေခွေး တို့သည် သွား လာ ကြ ပါ၏။¹⁹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် သည် နိစ္စ အမြဲတည် တော်မူ၏။ ပလ္လင် တော်သည် လည်း ထာဝရ ပလ္လင် ဖြစ် ပါ၏။²⁰ ကိုယ်တော် သည် အ ဘယ် ကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့ ကို အစဉ် မပြတ် မေ့လျော့ တော်မူသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ကာလ ကြာမြင့် စွာ စွန့်ပစ် တော်မူ သနည်း။²¹ အိုထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကိုအထံ တော်သို့ လှည့် စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြန် ၍ လာကြပါမည်။ ရှေး ကာလကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့ကာလ ကို အသစ် ပြုပြင်တော်မူပါ။²² အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ် တို့ကို ရှင်းရှင်းပယ် တော်မူ မည်လော။ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် တော်မူ မည်လော။

ယေဇကျေလ

1 သက္ကရာဇ် သုံး ဆယ်ပြည့်၊ ယေခေါနို မင်းကြီး နန်းကျ ပဉ္စမ နှစ် ၊ စတုတ္ထ လ ငါး ရက်နေ့၌ ² ငါ သည် သိမ်း သွားသော သူ တို့ တွင် ခေဗာ မြစ် နား မှာ ရှိ နေစဉ်၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ပွင့် ၍ ဘုရားသခင် ၏ဗျာဒိတ် ရူပါရုံတို့ကိုမြင် ရ၏။ ³ ထိုအခါခါလဒဲ ပြည် ၊ ခေဗာ မြစ် နား မှာ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဗုဇိ သား ယေဇကျေလ အမည် ရှိ သော ငါ ဆီ သို့ ရောက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်သည် ငါ့အပေါ် မှာ တင်လျက်ရှိ ၏။ ⁴ ငါ ကြည့်ရှု ၍ ၊ ပြင်းစွာ သော လေ၊ ကြီးစွာ သော မိုဗ်း တိမ် ၊ ထွန်းလင်း သော မီးစက် သည် မြောက် မျက်နှာ မှ ပေါ်လာ ၏။ မီးစက် ထဲက ဟရမေလ ရွှေရောင်ထွက် လေ၏။ ⁵ ထိုမီးစက်ထဲမှာ သတ္တဝါ လေး ပါးတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုသတ္တဝါ တို့၏ အဆင်း သဏ္ဍာန် ဟူမူကား ၊ လူ ၏ပုံ သဏ္ဍာန် ကို ဆောင်၍၊ ⁶ မျက်နှာ လေး ခုစီ ၊ အတောင် လည်း လေး ခုစီ ရှိကြ၏။ ⁷ ခြေထောက် သည် ဖြောင့် သော ခြေထောက် ဖြစ်၏။ ခြေဘဝါး သည် နွားသငယ် ၏ ခြေဖဝါး ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဦးသစ် သော ကြေးဝါ ကဲ့သို့ တောက် လေ၏။ ကိုယ်လေး မျက်နှာအတောင် အောက် ၌ လူ လက် ရှိ၏။ ⁸ ထိုလေး ပါးတို့သည် မျက်နှာ တို့နှင့်၎င်း ၊ အတောင် တို့နှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။ ⁹ အတောင် ချင်းတခု နှင့် တခု စပ် လျက်ရှိ၍၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သွား သောအခါ တပါး မျှ မ လည် ဘဲ တည့် တည့် သွား တတ် ကြ၏။ ¹⁰ မျက်နှာ အဆင်း သဏ္ဍာန်ဟူမူကား ၊ သတ္တဝါ လေး ပါးတို့သည် လက်ျာ ဘက်၌ လူ မျက်နှာ ၊ ခြေသို့ မျက်နှာ နှင့်၎င်း ၊ လက်ဝဲ ဘက်၌ မျက်နှာ ၊ ရွှေလင်းတ မျက်နှာ နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ ကြ၏။ ¹¹ အတောင် များတို့သည် အထက် သို့ ပြန် ၍၊ အတောင်နှစ် ခုချင်း စပ် လျက်၊ နှစ် ခုဖြင့် ကိုယ် ကိုဖုံး လျက် ရှိကြ၏။ ¹² ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဝိညာဉ် တော် သွား ခွင့် ရှိ သည် အတိုင်း သွား ကြ၏။ သွား သောအခါ တ ပါး မျှ မ လည် ဘဲ တည့် တည့် သွား တတ် ကြ၏။ ¹³ ထို သတ္တဝါ တို့၏ အဆင်း အရောင်သည်ကား ၊ တောက် သော မီး ခဲ အရောင် ၊ မီးခွက် အရောင် နှင့် တူ၏။ မီး သည် တောက် လျက် သတ္တဝါ တို့ တွင် အနံ့အပြား လှည့်လည် ၍ မီး ထဲက လျှပ်စစ် ပြက် လေ၏။ ¹⁴ သတ္တဝါ တို့သည်လည်း လျှပ်စစ် နွယ်ကဲ့သို့ အရောင် တောက်၍၊ ပြေး လျက် ပြန် လာလျက်ရှိကြ၏။ ¹⁵ ထိုသတ္တဝါ တို့ကို ငါကြည့်ရှု စဉ် ၊ သူတို့အနား မှာ လေး ပိုင်းရှိသောရထားဘီး တခု စီ ထင်ရှား

၏။ ¹⁶ ထို ရထားဘီး တို့၏ အဆင်း အရောင်သည်ကား ၊ ကျောက်မျက်ရွဲ အဆင်း အရောင်နှင့် တူ၏။ ထို လေး ခုတို့ သည် အဆင်း အရောင် တညီ တည်း ရှိကြ၏။ ပုံ သဏ္ဍာန်မူကား ၊ ဘီး တခုအထဲ ၌ ဘီး တခု တပ် သကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ ¹⁷ သွား သောအခါ ဘီး လေး မျက်နှာ တို့သည် တညီတည်းဖြစ်၍မ လည် ဘဲသွား တတ်ကြ၏။ ¹⁸ ဘီးဝန်း တို့သည်လည်း မြင့် ၍ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ထို လေး ပါး တို့သည်မျက်စိ နှင့် ပြည့် ကြ၏။ ¹⁹ သတ္တဝါ တို့သည် သွား သောအခါ ၊ ဘီး တို့သည် လည်း ထက် ကြပ် ပါ ကြ၏။ ²⁰ သတ္တဝါ တို့သည် မြေကြီး နှင့် ကွာ၍ တက် သောအခါ ၊ ဘီး တို့သည် လည်း တက် ကြ၏။ ဝိညာဉ် တော် သွား ခွင့်ရှိသည်အတိုင်း ၊ သူတို့သည်လည်း သွား ကြ၏။ ဘီး တို့သည် လည်း သူ တို့နှင့် ထက်ကြပ် တက် ၍ လိုက် ကြ ၏။ သတ္တဝါ တို့၏ ဝိညာဉ် သည်ဘီး တို့၌ ရှိ ၏။ ²¹ သူ တို့ သွား သောအခါ ဘီးတို့သည်သွား ကြ၏။ သူ တို့ရပ် သောအခါ ဘီး တို့သည်ရပ် ကြ၏။ သူတို့သည် မြေကြီး နှင့်ကွာ၍ တက် သောအခါ ၊ ဘီး တို့သည် လည်း သူ တို့နှင့် ထက်ကြပ် တက်၍လိုက် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သတ္တဝါ တို့၏ဝိညာဉ် သည် ဘီး တို့၌ ရှိ၏။ ²² ထို သတ္တဝါ တို့၏ ခေါင်း များအပေါ်မှာ မိုဗ်း မျက်နှာကြက်၏ အဆင်းအရောင် သည်ရှိ၍၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော ကျောက် သလင်းမျက်နှာကြက် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ²³ မိုဗ်း မျက်နှာကြက် အောက် မှာ သူ တို့အတောင် များသည် တ ခု သို့ တ ခု တည့် တည့် ပြန် လျက် ရှိ၍ ၊ ပြင် ဘက် ၌လည်း ကိုယ် ကို ဖုံး စရာဘို့ အတောင်နှစ် ခုစီ ရှိ၏။ ²⁴ သူ တို့သွား သောအခါ သမုဒ္ဒရာ ရေ သံ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်၏အသံ တော်ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အတောင် တို့မြည်သော အသံ ကို ငါကြား ၏။ စကားသံသည်လည်း လူ အလုံးအရင်း၏ စကား သံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရပ် သောအခါ အတောင် တို့ကို ချ လျက်နေကြ၏။ ²⁵ ရပ် ၍ အတောင် တို့ကို ချ သောအခါ၊ သူ တို့၏ ခေါင်း များအပေါ်မှာ မိုဗ်း မျက်နှာကြက် ထဲက စကား သံ သည် ထွက် ၏။ ²⁶ သူ တို့၏ခေါင်း များအထက် ၊ မိုဗ်း မျက်နှာကြက်အပေါ် ၌ လည်း နီလာ ကျောက် ကဲ့သို့ အဆင်း အရောင် ရှိ သော ရာဇ ပလ္လင် သဏ္ဍာန် ပေါ်၏။ ပလ္လင် သဏ္ဍာန် အပေါ်၌လည်း လူ ပုံသဏ္ဍာန် ကဲ့သို့ ပေါ် ၏။ ²⁷ ပလ္လင်အတွင်း၌၎င်း ၊ ပတ်လည် ၌ ၎င်း ၊ ခါး သဏ္ဍာန် မှ သည် အထက် ပိုင်း၌ ဟရမေလ ရွှေ အရောင် နှင့် မီး အရောင် ကဲ့သို့ ထင်ရှား ၏။ အောက် ပိုင်း၌

မီး အရောင် ကဲ့သို့ ထင်ရှား ၍ ပတ်လည် ၌ ထွန်းတောက် လေ၏။
28 ထိုသို့ ထွန်းတောက် သော အရောင် သည် မိုဗ်းရှာ သောနေ့တွင် ၊
မိုဗ်းတိမ် ၌ ပေါ်သော သက်တံ့ ၏ အရောင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ ဤ ရွှေ
ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သဏ္ဌာန် အဆင်းအရောင် ဖြစ်
သတည်း။

2 ထို ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ ကို ငါ သည် မြင် သောအခါ ပြပ် ဝပ် လျက်
နေ၏။ တဦး သော သူ က လည်း၊ အချင်း လူသား ၊ မတ်တတ် နေ
လော့။ သင့် အား ငါ ပြော မည်ဟု ငါ့ အား ဆို သံ ကို ငါ ကြား ၏။
2 ထိုသို့ ဆို သော အခါ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ အထဲ သို့ဝင် ၍ မတ်တတ်
နေစေသဖြင့်၊ ငါနှင့် ပြော သော သူ၏ စကား ကို ငါ ကြားသည် ကား၊
3 အချင်းလူသား ၊ ငါ့ ကို ပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး တည်းဟူသော ၊
ယနေ့ တိုင်အောင် ဘိုး ဘေး တို့နှင့် တကွ ငါ့ ကို အစဉ် ပုန်ကန် ၍၊
ပြစ်မှား သော ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ ရှိ ရာ သို့ သင့် ကို ငါ
စေလွှတ် မည်။ 4 ရဲ့ သော မျက်နှာ နှင့် ခိုင်မာ သော နှလုံး ရှိ သော
အမျိုးသား တို့ ရှိ ရာ သို့ သင့် ကို ငါ စေလွှတ် ၍ ၊ သင် က၊ အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ဟု သူ တို့အား ပြော ရမည်။ 5 သူ
တို့သည် ပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး ဖြစ်၍ ၊ နားထောင် သည်ဖြစ်
စေ ၊ နား မထောင်သည်ဖြစ်စေ ၊ မိမိ တို့တွင် ပရောဖက် ရှိ သည်
ကို သိ ရကြမည်။ 6 အချင်းလူသား ၊ သင် သည် ဆူး ပင်အမျိုးမျိုး
နှင့် တွေ့၍ ၊ ကင်းမြီးကောက် တို့တွင် နေ ရသော်လည်း သူ တို့ကိုမ
ကြောက် နှင့်။ သူ တို့စကား ကိုလည်း မ ကြောက် နှင့်။ သူ တို့သည်
ပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့ စကား ကိုမ ကြောက် နှင့်။
သူ တို့မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ် မ ပျက် နှင့်။ 7 သူ တို့သည် အလွန်
ပုန်ကန် တတ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ၍ ၊ နားထောင် သည်ဖြစ်စေ
၊ နား မထောင်သည် ဖြစ်စေ ၊ ငါ့ စကား ကို သူ တို့အား ဟောပြော ရ
မည်။ 8 အချင်းလူသား ၊ ငါ ပြော သောစကားကို နားထောင် လော့။
ထိုပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး ကဲ့သို့ ပုန်ကန် သော သဘောမ ရှိ နှင့်။
သင့် ပစပ် ကို ဖွင့် ၍ ငါ ပေး သော အရာ ကိုစား လော့ဟု မိန့်တော်
မူလျှင် ၊ 9 ငါကြည့် ၍ စာလိပ် ပါသော လက် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ဆန့်
လျက်ရှိ၏။ 10 ထိုစာလိပ်ကို ငါ့ ရှေ့ မှာ ဖွင့်ဖြန့် သောအခါ၊ တဘက်
တ ချက် ၌ အကွရာတင် ၍ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း အချက် ၊ စိတ်
မသာညည်းတွားခြင်းအချက် ၊ အမင်္ဂလာအချက် များပါသတည်း။

3 တဖန် ၊ အချင်းလူသား ၊ သင်တွေ့ သောအရာ ကို စား လော့။
ဤ စာလိပ် ကို စား ပြီး လျှင်၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ ရှိ ရာ သို့
သွား ၍ ဟောပြော လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ 2 ငါ သည်
ပစပ် ကိုဖွင့် စဉ် ထို စာလိပ် ကို ခွဲ တော်မူလျက် ၊ 3 အချင်းလူသား
၊ ငါ ပေး သော ဤ စာလိပ် ကို စား ၍ ဝမ်း ပြည့် စေလော့ဟု မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ငါသည် စား ၍ ပစပ် ၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို
၏။ 4 တဖန် ၊ အချင်းလူသား ၊ ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ ရှိ ရာ

သို့ သွား ၍ ငါ့ စကား ကို ဟောပြော လော့။ 5 သင် မ သိ မကျွမ်း၊
နားလည် ခဲ့သော စကား ကို ပြော တတ်သော လူမျိုး ရှိ ရာ သို့ သင့်
ကို ငါစေလွှတ်သည် မဟုတ်။ ဣ သရေ လ အမျိုး ရှိ ရာ သို့ စေလွှတ်
၏။ 6 သင် မ သိ မကျွမ်း၊ နားလည် ခဲ့သောစကား၊ အလျှင်း နား မ
လည်နိုင်သော စကား ကို ပြောတတ်သော လူ အမျိုးမျိုး တို့ ရှိ ရာ
သို့ စေလွှတ်သည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ထိုသို့ သော သူ တို့ ရှိ ရာ သို့
စေလွှတ် လျှင်၊ သင့် စကားကို နားထောင် ကြလိမ့်မည်။ 7 ဣ သရေ
လ အမျိုး တို့မူကား ၊ သင့် စကားကို နား မ ထောင်ကြ။ ငါ့ စကားကို
ပင် နား မ ထောင်ကြ။ ဣ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့သည်
ခိုင်မာ သော နဖူး နှင့် ခိုင်မာ သော နှလုံး ရှိကြ၏။ 8 သို့ရာတွင်၊ သူ တို့
မျက်နှာ တဘက် ၌ သင် ၏ မျက်နှာ ကို၎င်း ၊ သူ တို့နှဖူး တဘက် ၌
သင် ၏နှဖူး ကို၎င်း ငါခိုင်ခံ့ စေ ပြီ။ 9 သင် ၏နှဖူး ကို ကျောက် ထက်
မက၊ စိန် ထက် သာ၍ခိုင်မာ စေ ပြီ။ သူ တို့သည် ပုန်ကန် တတ်သော
အမျိုး ဖြစ်၍ ၊ သင်သည်မ ကြောက် နှင့်။ သူ တို့မျက်နှာရည်ကြောင့်
စိတ် မ ပျက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 10 တဖန် ၊ အချင်းလူသား ၊ သင့်
အား ငါ ပြော လတံ့ သမျှ သော စကား တို့ကို နားထောင် ၍ နှလုံး
သွင်း လော့။ 11 သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသောသင် ၏အမျိုးသား ချင်း
တို့ရှိရာသို့ သွား ၍ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ဟု၊ သူ
တို့နားထောင် သည်ဖြစ်စေ ၊ နား မထောင်သည်ဖြစ်စေ ၊ ဟောပြော
လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 12 ထိုအခါ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကို ချီ
၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ် တော်မူ ရာ အရပ်မှ ဘုန်း တော်သည်
မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု၊ ငါ နောက် ၌ ကြီးစွာ သော လှုပ်ရှား ခြင်း
အသံ ကို ငါ ကြား ၏။ 13 တခု နှင့် တခု စပ် လျက် ရှိ သော သတ္တဝါ
တို့၏ အတောင် များ မြည်သံ ကို၎င်း ၊ သူ တို့အနား မှာ ဘီး များ
မြည်သံ ကို၎င်း၊ ကြီးစွာ သော လှုပ်ရှား ခြင်းအသံ ကို၎င်း ငါကြား
ရ၏။ 14 ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကို ချီသွား တော်မူ၍ ၊ ငါ သည်ခါး
သောစိတ်၊ ပူပန် သောစိတ် နှင့်လိုက် ရ၏။ ထာဝရဘုရား ၏လက်
တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ လေးလံ စွာ တင် လျက်ရှိ၏။ 15 သိမ်းသွား
ခြင်း ကို ခံရ၍ ၊ ခေဗာ မြစ် နား ၊ တေလဗိဗ ရွာ မှာ နေရာ ကျ
သော သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ ငါ ရောက် ၍ ၊ သူ တို့ နေရာ အရပ်၌ ခုနစ်
ရက် ပတ်လုံး မိန်းမော တွေ ဝေ လျက် နေ၏။ 16 ခုနစ် ရက် လွန် မှ
ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍
၊ 17 အချင်းလူသား ၊ သင့် ကို ဣ သရေ လ အမျိုး တွင် ကင်း စောင့်
အရာ၌ ငါ ခန့်ထား သောကြောင့် ၊ ငါ သတိ ပေး သော စကား ကို
နားထောင် ၍ သူ တို့အား ဆင့်ဆို လော့။ 18 သင် သည် အမှန် သေ
လိမ့်မည်ဟု၊ လူဆိုး အား ငါ ပြော လျက် နှင့် သင်သည်သတိ မ ပေး၊
လူဆိုး ၏ အသက် ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ၊ လူဆိုး အား သတိ ပေး
သောစကား ကို မ ပြော ဘဲနေလျှင် ထို လူဆိုး သည် မိမိ အပြစ် ၌
သေ လိမ့်မည်။ သူ ၏အသက် ကို ကင်း ၊ သင် ၌ ငါ တောင်း မည်။
19 သို့မဟုတ် ၊ သင် သည် လူဆိုး ကို သတိ ပေးလျက် နှင့်သူ သည်
မိမိ ပြုသော ဒုစရိုက် ကို ၎င်း ၊ မိမိ လိုက်သော အဓမ္မ လမ်း ကို ၎င်းမ

ရှောင် ဘဲနေလျှင် ၊ မိမိ အပြစ် ၌ သေ လိမ့်မည်။ သင် မူကား ၊ ကိုယ် အသက် ဝိညာဉ် ကို ကယ်နှုတ် လေ ပြီ။ ²⁰တ ဖန် တုံ ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် ဖောက်ပြန် ၍ ဒုစရိုက် ကို ပြု လျှင် ၎င်း ၊ ထိမိ ၍ ၍ လဲစရာ အကြောင်းကို သူ့ ရှေ့ မှာ ငါထား လျှင် ၎င်း သူ သည် သေ လိမ့်မည်။ သင်သည်သတိ မ ပေးသောကြောင့် ၊ သူသည်မိမိ အပြစ် ၌ သေ လိမ့်မည်။ သူ ကျင့် ဘူး သော တရား ကို ပမာဏ မ ပြု ရ။ သူ ၏ အသက် ကို ကား ၊ သင် ၌ ငါ တောင်း မည်။ ²¹သို့မဟုတ် ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူသည် ဒုစရိုက် ကို မ ပြုမည်အကြောင်း ၊ သင် သည်သတိ ပေး၍ သူ သည် ဒုစရိုက် ကို မ ပြုဘဲနေလျှင် ၊ သတိ ပေးသောကျေးဇူးကြောင့် စင်စစ်အသက် ချမ်းသာ လိမ့်မည်။ သင် သည် လည်း ၊ ကိုယ် အသက် ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ် လေ ပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²²တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏လက် တော်သည် ငါ့ အပေါ် မှာ တင် ပြီးလျှင် ၊ သင်ထ ၍ လွင်ပြင် သို့ သွား လော့။ ထို အရပ်၌ ငါ ပြော မည်ဟု မိန့် တော်မူသည် အတိုင်း ၊ ²³ငါသည် ထ ၍ လွင်ပြင် သို့ သွား ၏။ ရောက်သောအခါ ခေဗာ မြစ် နား မှာ ငါမြင် ဘူးသော ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် ရပ် တော်မူ၍ ၊ ငါသည် ပြပ်ဝပ် လျက် နေ၏။ ²⁴ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ အထဲ သို့ဝင် ၍ မတ်တတ် နေ စေ လျက် ၊ သင် သွား လော့။ ကိုယ် အိမ် ၌ ပုန်းရှောင် ၍ နေ လော့။ ²⁵အချင်း လူသား ၊ သင် သည်ကြိုး နှင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံ ၍ သူ တို့တွင် မ ထွက် ရ။ ²⁶သင် သည် သူ တို့ကို မ ဆုံးမ ဘဲ နေ စေခြင်းငှါ ၊ စကား အလျက် သင့် လျှာ ကိုအာခေါင် ၌ ကပ် စေ မည်။ အကြောင်း မူကား ၊ သူ တို့သည်ပုန်ကန် တတ်သောအမျိုး ဖြစ် ကြ၏။ ²⁷သို့ရာတွင် ၊ သင့် အားငါ ပြော သောအခါ သင့် နှုတ် ကို ငါ ဖွင့် မည်။ သင် က၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏ ဟု သူ တို့ အား ဟောပြော ရမည်။ နားထောင် သောသူသည် နားထောင် စေ၊ နား မ ထောင် သောသူသည် နား မ ထောင် ဘဲ နေ စေ။ သူ တို့သည် ပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး ဖြစ်ကြသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

4တဖန်တုံ ၊ အချင်းလူသား ၊ အုတ်ပြားကိုယူ ၍ သင့် ရှေ့မှာထား ပြီးလျှင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့ပုံကို ရေး လော့။ ²မြို့ကို ဝိုင်း ၍ မြို့ပြင် ၌ တပ် တည် လော့။ မြေရိုး ကိုလည်း ဖို့ လော့။ တပ် သားတို့ကို လည်း ခင်းကျင်း လော့။ မြို့ပတ်လည် တွင် ဝက်ခွ တိုင်တို့၌ တုံး တို့ကိုလည်း ဆွဲ ထား လော့။ ³ထိုမှ တ ပါး ၊ သံ ပြား ကို ယူ ၍ ၊ သင် နှင့် မြို့စပ်ကြား မှာ သံ ရိုး ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ထောင် ပြီး လျှင် ၊ မြို့ တဘက် ၌ သင် ၏မျက်နှာ ကိုထား လော့။ ထိုသို့ ဝိုင်း ထား သဖြင့် ၊ ထိုမြို့ သည် ဝိုင်း ထား ခြင်း ကို ခံ ရ မည်။ ဤ သည်ကား ကုသရေလ အမျိုး အား နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ် လိမ့်မည်။ ⁴ထိုမှ တ ပါး ၊ သင် သည် လက်ဝဲ နံစောင်း ဖြင့် အိပ် ၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုး ၏အပြစ် ကို ထိုနံစောင်း၌ တင် ထား လော့။ ထိုသို့ အိပ် ရသော နေ့ ရက် အရေအတွက် အတိုင်း သူ တို့အပြစ် ကိုခံရ မည်။ ⁵အကြောင်း မူကား ၊ အရက် သုံး ရာ ကိုး ဆယ် အရေအတွက် အတိုင်း ၊ သူ တို့

အပြစ် နှင့်ယှဉ်သော နှစ် ပေါင်းကိုသင် ၏အပေါ်၌ ငါ တင် ထားပြီ။ ထိုသို့ ကုသရေလ အမျိုး ၏ အပြစ် ကို သင်သည် ခံရ မည်။ ⁶ထို နေ့ ရက်စေ့ ပြီးမှ ၊ တဖန် လက်ျာ နံစောင်း ဖြင့် အိပ် ၍ ၊ အရက် လေး ဆယ် ပတ်လုံးယုဒ အမျိုး ၏ အပြစ် ကို ခံ ဦးလော့။ နှစ် အစား ၌ ရက် ကို ငါထား ပြီ။ ⁷သင်သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ဝိုင်း ထားသည် အမှုမှာ ၊ မျက်နှာ ထား ၍ လက်ရုံး ကိုဆန့် လျက် ၊ မြို့ တဘက် ၌ ပ ရောဖက် ပြုရမည်။ ⁸ငါသည် သင့် ကို ချည်နှောင် ၍ ဝိုင်း ထားခြင်း အမှုကို ပြုရသော ကာလ မ စေ့ မှီ၊ သင် သည် တဘက် မှ တဘက် သို့ မ စောင်း ရ။ ⁹ထို မှတပါး ၊ ဂျုံ ဆန်၊ မုယော ဆန်၊ ပဲ ဆန်နှစ်မျိုး နှင့် ပြောင်းဆန်၊ ကောက် ဆန်တို့ကို ယူ၍ အိုး တ လုံး ၌ ရောနှော လျက်ထားရမည်။ နံစောင်း တဘက်ဖြင့် အိပ် ရသော နေ့ရက် သုံး ရာ ကိုးဆယ်ပတ်လုံး ၊ ထို ရောနှောသောဆန်ကို မုန့် လုပ် ၍ စား ရ မည်။ ¹⁰ထို မုန့် ကို တနေ့ တနေ့လျှင် အကျပ် နှစ်ဆယ် စီ ချိန် ၍ စား ရမည်။ ¹¹ရေ ကိုလည်း တနေ့ တနေ့လျှင် တပတ် စီခြင် ၍ သောက် ရမည်။ ¹²မုယော မုန့်ပြား ကို စားသကဲ့သို့စားအံ့သောငှါ ၊ လူ များရှေ့ တွင် လူ ၏မစင် နှင့် ဖုတ် ရမည်။ ¹³ထိုသို့ ငါနှင်ထုတ် ရာအရပ် ၊ တ ပါးအမျိုးသား တို့ နေရာ ၌ ၊ ကုသရေလ အမျိုး တို့သည် ညစ်ညူး သောမုန့် ကို စား ရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁴ငါက လည်း ၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည် ညစ်ညူး ခြင်းသို့ မ ရောက်ပါသေး။ အလိုလို သေ သော အကောင် ၊ သားရဲ ကိုက်၍ သေသောအကောင် ၊ ရွံရှာဘွယ် သောအကောင်၏ အသား ကို ငယ် သော အသက်အရွယ်မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် အကျွန်ုပ် သည် မ စား ပါဟု လျှောက် လျှင် ၊ ¹⁵လူ ၏မစင် အရာ ၌ နွား ချေး ကို ငါပေး ၏။ နွား ချေး နှင့်သင့် မုန့် ကို ဖုတ် ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁶တ ဖန် တုံ ၊ အချင်း လူသား ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ မုန့် အထောက် အပံ့ ကို ငါ ချိုး မည်။ မြို့သားတို့သည် မုန့် ကိုချိန် လျက် ၊ စိုးရိမ် သော စိတ် နှင့် စား ရကြမည်။ ရေ ကိုလည်း ခြင် လျက် ၊ မိန်းမော တွေ ဝေ ခြင်း နှင့် သောက် ရကြမည်။ ¹⁷မုန့် နှင့် ရေ ခေါင်းပါး သဖြင့် ၊ မြို့သားတို့သည် တညီတညွတ်တည်းမိန်းမော တွေဝေ၍ ၊ မိမိ တို့ အပြစ် ကြောင့် ပိန်ကြုံ ခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

5တဖန်တုံ ၊ အချင်းလူသား ၊ ထက် သောထား တည်းဟူသော ဆတ္တာသည် ၏သင်တန်း ကိုယူ ၍ ၊ ကိုယ် ဆံပင် နှင့် မုတ်ဆိတ် ကို ရိတ် ပြီးမှ ၊ ချိန်ခွင် နှင့် ချိန်၍ အစုစုခွဲ ထားလော့။ ²မြို့ ကို ဝိုင်း ထား ရာ ကာလ စေ့ သောအခါ ၊ ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်သုံးစု တစုကို မြို့ ထဲမှာ မီးရှို့ လော့။ တစု ကိုထား နှင့် ခုတ် ဖြတ်လော့။ တစု ကို လေ တိုက်ရာ၌ လွင့် လော့။ ငါသည်လည်း ထို အစုနောက် သို့ ထား ကို လွှတ် လိုက်မည်။ ³အနည်းငယ် ကိုလည်း ယူ ၍ ကိုယ် အဝတ် နှင့် ထုပ် လော့။ ⁴ထိုအနည်းငယ်အချို့ကိုလည်း ယူ ပြန် ၍ မီးရှို့ လော့။ ထိုမီး သည် ကုသရေလ အမျိုး ကို နှံ့ပြား လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁵တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား ၊ ဤပုံသည် ယေ

ရုရှလင် မြို့ဖြစ်၏။ ပတ်လည် ဌှိ ရှိသောတိုင်း ပြည်များတို့အလယ် မှာ ထိုမြို့ကို ငါထား ၍ ။⁶ ပတ်လည် ဌှိရှိသော တိုင်းသူ ပြည်သား တို့သည် ငါ ၏စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ် တရား ကို လွန်ကျူးသည် ထက်၊ ထိုမြို့သား တို့သည် သာ၍မ တရားသဖြင့် လွန်ကျူး ကြ ပြီ။ ထို ပညတ်တရားတော်လမ်းသို့ မ လိုက် ဘဲ ငြင်းပယ် ကြပြီ။⁷ သို့ ဖြစ်၍ ။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား ။ သင် တို့သည် ပတ်လည် ဌှိရှိသော တိုင်းသူ ပြည် သား တို့ ဆန့်ကျင်သည် ထက်၊ သာ၍ဆန့်ကျင် သောကြောင့်၎င်း ။ ငါ ၏စီရင် ချက်လမ်းသို့ မ လိုက် ။ ငါ ၏ပညတ် တရား ကိုမ စောင့်ရှောက် ။ ပတ်လည် ဌှိရှိသော တိုင်း သူ ပြည်သားတို့၏ထုံးစံ ဓလေ့သို့လိုက်သောကြောင့်၎င်း ။⁸ ငါ သည် ကိုယ်တိုင် သင့် တဘက် ဌှိ နေ ၍ ။ တပါး အမျိုးသား တို့ရှေ့မှာ သင် ဌှိ အပြစ် ဒဏ်ကိုစီရင်မည်။⁹ သင် ပြုဘူးသမျှ သောရွံ့ရှာဘွယ် အမှု တို့ကြောင့် ။ ငါမ စီရင် စဖူး၊ မ စီရင် လတုံ့သော အပြစ် ဒဏ်ကို သင် ဌှိ စီရင် မည်။¹⁰ သင် ၏အလယ် ဌှိ အဘ တို့သည် သား တို့ကို စား ကြ လိမ့်မည်။ သား တို့သည်လည်း အဘ တို့ကိုစား ကြ လိမ့်မည်။ သင် ဌှိ အပြစ်ဒဏ် ကို စီရင် ၍ ။ ကျန်ကြွင်း သမျှ ကို အရပ် ရပ် တို့က လာ သော လေ ရှေ့မှာ ငါ လွှင့် မည်။¹¹ ထိုကြောင့် ။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငါ အသက် ရှင်သည်အတိုင်း ။ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုအရာအပေါင်း တို့နှင့် ငါ ၏သန်ရှင်း ရာ ဌာနကို သင်သည်ညစ်ညူး စေသောကြောင့် ။ ငါ သည် လည်း သင့် ကိုမ နှမြော ။ မ စုံမက် ဘဲမျက်နှာ လွဲမည်။¹² သင် ၏သုံးစု တို့ တွင် ။ တစုသည်နာ ဘေးဖြင့် သေ ၍ ။ သင် ၏အလယ် ဌှိ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံး ရ လိမ့်မည်။ တစု သည်သင့် ပတ်လည် ဌှိ ထား ဘေးဖြင့် လဲ ၍ သေရလိမ့်မည်။ တစု ကိုအရပ်ရပ် တို့က လာသော လေ ရှေ့မှာ ငါ လွှင့် ၍ ။ သူ့ နောက် သို့ ထား ကို လွတ် လိုက် မည်။¹³ ထိုသို့ ငါအမျက်အလို ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ငါ ဒေါသ အရှိန် ကို သူ တို့ အပေါ်မှာ တည်စေပြီးမှ၊ ငါ စိတ် ပြေ လိမ့်မည်။ သူ တို့၌ ငါဒေါသ စိတ် အလို ကိုပြည့်စုံ စေသော အခါ ။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် စိတ် အားကြီး၍ မိန့် တော်မူကြောင်း ကို သူတို့သိရ ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ထို မှတပါး ။ အနားမှာရှောက်သွား သမျှ သောသူတို့ ရှေ့ တွင် သင့် ကို လူဆိတ်ညံ ရာ၊ ပတ်လည် ဌှိနေသော လူ အမျိုးမျိုးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ ရာ ဖြစ် စေမည်။¹⁵ ဒေါသအမျက်အရှိန်အားဖြင့်သင် ဌှိ ပြင်းစွာ သော အပြစ် ဒဏ်ကို ငါ စီရင် သောအခါ ။ ပတ်လည် ဌှိ နေသော လူ အမျိုး မျိုးတို့တွင် သင်သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရာ၊ သတိရရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ သင် တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငါ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးတည်းဟူသောမြား ဆိုးတို့ကို ငါလွတ် လိုက်သောအခါ ဌှိ၎င်း ။ သင် တို့တွင် မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး ကို တိုးပွား စေ၍ ။ မုန့် အထောက် အပင့်ကို ငါချိုး သောအခါ ဌှိ၎င်း ။¹⁷ သင် တို့ကို လုယက် နှိပ်စက်ရသောမွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ သားရဲ ဘေးကို ငါလွတ် လိုက်၍ ။ ထား ဘေးကိုလည်း ရောက် စေသဖြင့် ။

နာ ဘေး၊ အသေ သတ်ခြင်းဘေးတို့သည် လွှမ်းမိုး သောအခါ၌၎င်း ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါ ထာဝရဘုရား သည် မိန့် တော်မူ၏။

6 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊² အချင်း လူသား ။ သင် သည် ကုသရေလ တောင် တို့ကို မျက်နှာ ပြု ၍ ။ သူ တို့တဘက် ဌှိ ပရောဖက် ပြုလော့။³ အိုကုသရေ လ တောင် တို့၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင် ကြ လော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် တောင် ကြီး၊ တောင် ငယ်၊ မြစ် ။ ချိုင့် တို့အား မိန့် တော် မူ သည်ကား ။ ငါ သည် ကိုယ်တိုင် သင် တို့အပေါ် သို့ ထား ကိုရောက် စေ၍ ။ မြင့် သောအရပ်တို့ကို ဖြိုဖျက် မည်။⁴ သင် တို့ယဇ် ပလ္လင်တို့သည် လူဆိတ်ညံ လိမ့်မည်။ နေရုပ်တု တို့သည် ကျိုးပဲ့ လိမ့်မည်။ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ သင် တို့၏သူရဲ များ ကို ငါ လှဲ ချ မည်။⁵ ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ရှေ့မှာ ကုသရေလ အမျိုးသား အသေ ကောင်များကို ချထား ၍ ။ ယဇ် ပလ္လင် တို့ပတ်လည် ဌှိ သင် တို့အရိုး များကို ငါ ဖြန့်ကြဲ မည်။⁶ သင် တို့ နေရာ အရပ် ရပ် ဌှိ ရှိ သော မြို့ တို့သည် ပြိုပျက် ၍ ။ မြင့် သော အရပ်တို့သည် လူ ဆိတ်ညံလျက်၊ ယဇ် ပလ္လင်တို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း လျက် ။ ရုပ်တု ဆင်းတု အမျိုး မျိုး တို့သည် ခုတ်လှဲ ချိုးဖဲ့ ခြင်းကိုခံရလျက် ။ သင် တို့လုပ် သော အရာတို့သည် ပျောက်ပျက် လျက် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁷ သင် တို့ အလယ် ဌှိ သူရဲ တို့သည် လဲ ၍ သေကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်။⁸ သို့သော်လည်း ။ သင် တို့သည် အပြည်ပြည် သို့ ကွဲပြား ကြ သောအခါ ။ လူ အမျိုးမျိုးတို့၏ထား နှင့် လွတ် သော သူအချို့ ရှိ စေခြင်းငှါ အကျန် အကြွင်းကို ငါထား မည်။⁹ ငါ ကိုစွန့် ပစ်၍ မှားယွင်း တတ်သော နှလုံး ကို၎င်း၊ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့နှင့် မှားယွင်း လိုသဖြင့်လိုက်၍ ကြည့် သော မျက်စိ တို့ကို၎င်းငါပယ်ဖျက် သောအခါ ။ လွတ် သောသူတို့သည်သိမ်းသွား ခြင်းကိုခံရာအပြည်ပြည် တို့၌ ငါ ကိုအောက်မေ့ ကြလိမ့်မည်။ ပြု မိသမျှ သောစက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံ့ရှာကြ လိမ့်မည်။¹⁰ ထိုသို့ သော အပြစ် ဒဏ်ကို ငါပေး မည်ဟု၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် အချည်းနီး မိန့် တော်မူသည် မ ဟုတ် ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်။¹¹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ။ ကုသရေလ အမျိုး ပြုမိသမျှ သော ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုဆိုး တို့ ကြောင့် ။ အမင်္ဂလာရှိပါသည်တကား ဟုဆိုလျက်၊ လက်ခုပ် တီးလော့။ ခြေ နှင့် ဆောင့်လော့။ အကြောင်း မူကား ။ သူတို့သည်ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ နာ ဘေး တို့ ဖြင့် လဲ ၍ သေ ကြ လိမ့်မည်။¹² ဝေး သောသူသည် နာ ဘေး ဖြင့် သေ လျက် ။ နီး သောသူသည် ထား ဘေးဖြင့် ဆုံး လျက် ။ ထိုဘေး မှ လွတ်၍ ကျန်ကြွင်း သောသူသည်လည်း မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးဖြင့် သေ လျက် ။ သူ တို့၌ ငါ ၏ ဒေါသအရှိန် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။¹³ ရုပ်တု ဆင်းတု အပေါင်း တို့အား နံ့သာပေါင်း ကို ပူဇော် ရာ အရပ် ။ ယဇ် ပလ္လင် များ ပတ်လည် ။ မြင့် သော ကုန်း ။ တောင်ထိပ် ရှိ သမျှ တို့

အပေါ်၊ စိမ်း သောသစ်ပင်၊ အရိပ် ကောင်းသော သပိတ်ပင် ရှိသမျှ တို့အောက်၌၊ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့တွင် သူရဲတို့သည်လဲ၍ သေလျက် ရှိကြသောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်။¹⁴ သူ တို့အပေါ်မှာ ငါ သည်လက် ကိုဆန့်၍ ၊ ဒီပလတ် မြို့နှင့် ဆိုင်သော လွင်ပြင် ထက်၊ သူ တို့နေ လေရာရာ ပြည် ကို သာ၍ လူဆိတ်ညံ့ ရာ၊ အံ့ဩဘွယ် ရာဖြစ် စေ သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

7 နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊² အချင်း လူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ ပြည် သား တို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ပြည် လေး ထောင့် တို့သည် ဆုံး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။³ သင် သည် ဆုံး ခြင်း သို့ ရောက်၍ သင့် အပေါ် သို့ ငါ ၏အမျက် ကို ငါ လွှတ် လိုက် မည်။ သင် ၏အကျင့် နှင့် အလျောက် ငါ စီရင် မည်။ သင် ပြု မိ သမျှ သော ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှု တို့၏ အကျိုး အပြစ် ကို ဆပ် ပေးမည်။⁴ ငါ သည် နှမြော စုံမက် ခြင်း မ ရှိဘဲ သင့် အကျင့် တို့၏ အကျိုး အပြစ် ကို ဆပ် ပေး မည်။ သင် ပြု မိ သော ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှု တို့သည် သင် ၏အလယ် ၌ တည် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် သိ ရ လိမ့်မည်။⁵ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ဘေး တခု နောက်တခု ရောက် လာ၏။⁶ ဆုံး ခြင်း ဘေး ရောက် လာ၏။ ဆုံး ခြင်း ဘေး ရောက် လာ၏။ သင့် ကို စောင့် လျက် ရောက် လာ၏။⁷ အိုပြည် တော်သား၊ သင်သည် အလှည့်ခံ ရသော အချိန် ရောက်လာ၏။ အချိန် စေ့ ပြီ။ ရွှင်လန်းစွာ ကြွေးကြော် ခြင်းမရှိရဘဲ၊ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း အမှုကိုပြု ရသော နေ့ နီး ပြီ။⁸ ငါသည် မ ကြာ မမြင့်မီသင် ၏ အပေါ် သို့ ငါ ၏ ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်း မည်။ သင်၌ ငါ့ အမျက် အလိုကို ပြည့်စုံ စေမည်။ သင် ၏အကျင့် အတိုင်း စီရင် မည်။ သင် ပြုမိသမျှ သော ရွံ့ရှာဘွယ် အမှုတို့၏အကျိုး အပြစ်ကိုဆပ် ပေးမည်။⁹ နှမြော စုံမက်ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ သင့် အကျင့် တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ် ပေး မည်။ သင် ပြု မိ သော ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှု တို့သည် သင် ၏အလယ် ၌ တည် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ် ပေး ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်။¹⁰ နေ့ရက် ရောက် လာ၏။ ရောက် လာ၏။ အလှည့် ခံရချိန်စေ့ ပြီ။ တံဖျာ ပွင့် ပြီ။ မာန ကြီးပွား ပြီ။¹¹ ညည်းဆဲ ခြင်းအမြစ်မှ အပြစ် တံဖျာ ပေါက် လေပြီ။ သူ တို့အစည်း အဝေး၊ သူ တို့ပရိသတ် တစုံ တယောက် မှ မ ကျန်ကြွင်း ရ။ သူ တို့အဘို့ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း ကို မ ပြု ရ။¹² အချိန် စေ့ ပြီ။ နေ့ရက် နီး ပြီ။ ဝယ် သော သူ သည် ဝမ်း မ မြောက် စေ နှင့်။ ရောင်း သော သူ သည် စိတ်မသာ၊ မ ညည်းတွား စေ နှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုလူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့အပေါ်မှာ အမျက် တော်သည် တည်လျက် ရှိ၏။¹³ ရောင်း သော သူ သည် အသက်လွတ်လျက် ရှိသော်လည်း၊ ရောင်း သော မြေသို့ ပြန် ၍ မ လာရ။ ထို လူ အစုအဝေးအပေါင်း

တို့ နှင့် ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ သည် မ ပြည့်စုံ ဘဲ မ နေ ရ။ မ တရားစွာ ကျင့်သော အားဖြင့် အဘယ်သူ မှ မ တည် နိုင် ရ။¹⁴ စစ် ခင်းကျင်း စေ ခြင်း ငါ တံပိုး ကို မှုတ် ကြ သော်လည်း ၊ အဘယ်သူ မှ စစ်ချီ ၍ မ သွား ။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ့ အမျက် သည် ထို လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့အပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။¹⁵ ပြင် ၌ ကား ထား ရှိ၏။ အတွင်း ၌ ကားနာ ခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်းရှိ၏။ လယ်ပြင် တွင် ရှိသော သူ သည် ထား ဖြင့် သေ လိမ့်မည်။ မြို့ ထဲ တွင်ရှိသော သူ သည် လည်း နာ ခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း အားဖြင့် ဆုံး လိမ့်မည်။¹⁶ သို့ရာတွင် လွတ် သောသူတို့သည် လွတ် သောအခါ ၊ အသီးအသီး မိမိ တို့အပြစ် ကြောင့် စိတ် မသာ ညည်းတွားလျက် ၊ ချိုင့် သားချိုး ကဲ့သို့ တောင် ပေါ် မှာ ရှိ ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ ထို သူ ရှိ သမျှ တို့သည် လက် အားလျော့ ၍ ၊ ဒူး သည်လည်း အရည် ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁸ သူ တို့သည်လည်း လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် စည်း လျက် ၊ ပြင်းစွာ သော ထိတ်လန့် ခြင်းနှင့် ကိုယ် ကို ခြုံ လျက်၊ တယောက်မျှမကြွင်း၊ မျက်နှာ ရှက်ကြောက် လျက် ၊ ဆံပင် ဖြတ်လျက် ရှိကြ လိမ့်မည်။¹⁹ သူ တို့ငွေ ကို လမ်း သို့ ပစ် ၍ ၊ ရွှေ ကိုညစ်ညူး သော အရာကဲ့သို့ မှုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက် တော်မူသောကာလ ၌၊ သူ တို့ ရွှေ ငွေ သည် သူ တို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငါ့ မ တတ်နိုင် ။ သူ တို့အလို ဆန္ဒကို မ ဖြေ နိုင်။ ဝ စွာမ ကျွေးနိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထို ရွှေငွေသည် သူ တို့ထိမိ ၍ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ် သတည်း။²⁰ သူ တို့၌ တင့်တယ် သော တန်ဆာ အားဖြင့်သူတို့ မာန ကို တိုးပွား စေ၍၊ သူ တို့၌ စက်ဆုပ် ဘွယ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို၎င်း ၊ ရွံ့ ရှာဘွယ် သော အရာတို့ကို၎င်းလုပ် ကြသောကြောင့် ၊ ထိုတန်ဆာ ကို ညစ်ညူး သော အရာ ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ့ စီရင် မည်။²¹ တ ပါး အမျိုးသားတည်းဟူသော အမေ့ လူတို့ သည် လူယူ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငါ့ သူတို့လက် သို့ ငါ့အပ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ညစ်ညူး စေကြ လိမ့်မည်။²² ငါ လည်း မျက်နှာ လွဲ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူတို့သည် ငါ ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။ ထားပြ တို့သည် ဝင် ၍ ညစ်ညူး စေကြလိမ့်မည်။²³ သံကြိုး ကိုလုပ် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ပြည် သည် လူအသက် ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့် ၏။ မြို့ သည်လည်း ညှင်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ပြည့် ၏။²⁴ ထိုကြောင့် ၊ ကြမ်းကြုတ် သော လူမျိုး တို့ကို ငါဆောင် ခဲ့၍ ၊ သူ တို့သည် အိမ် များကို သိမ်းယူ ကြလိမ့် မည်။ ခွန်အားကြီး သောသူတို့၏ မာန ကို ငါငြိမ်း စေမည်။ သူ တို့သန့်ရှင်း သောအရပ်တို့သည် ညစ်ညူး ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။²⁵ ပျက်စီး ခြင်း ဘေး လာ ၏။ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ကို ရှာ ၍ မ တွေ့ရကြ။²⁶ ဘေး တခု နောက်တခု၊ သိတင်း တခု နောက်တခု ပေါ် လာ လိမ့်မည်။ ပ ရော ဖက် ထံ မှာ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ရှာ သော်လည်း မရကြ။ ယန် ပုရောဟိတ်တို့သည် တရား ဟော သောအခွင့်၊ အသက်ကြီး သောသူတို့ သည် အကြံ ပေးသော အခွင့်ကို မ ရဘဲ နေ ကြ လိမ့်မည်။²⁷ ရှင် ဘုရင်သည် ညည်းတွား

မြည်တမ်းလိမ့်မည်။ မင်းသား သည် မှိုင်တွေ ခြင်းအဝတ် ကို ဝတ် ရ လိမ့်မည်။ ပြည်သူ ပြည်သားတို့၏ လက် တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့ကျင့် ကြသည်အတိုင်း သူ တို့၌ ငါပြု မည်။ သူ တို့ စီရင် ကြသည်အတိုင်း ငါပြန် ၍ စီရင်မည်။ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ သက္ကရာဇ် ခြောက် ခု၊ ဆဌမ လ ၊ ငါး ရက်နေ့တွင် ၊ ငါ သည် ကိုယ် အိမ် ၌ ထိုင် ၍ ၊ ယုဒ အမျိုးအသက်ကြီး သူတို့ သည် ငါ ရှေ့ မှာ ထိုင် ကြစဉ် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ငါ့အပေါ် သို့ သက်ရောက် လေ၏။^၂ ထိုအခါ ငါကြည့်ရှု ၍ ၊ မီး အရောင် ကဲ့သို့ သော ပုံ သ ဏာ ဘု န် သည် ထင်ရှား ၏။ ခါး သ ဏာ ဘု န် မှ သည် အောက် ပိုင်း၌ မီး အရောင် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အထက် ပိုင်း၌ ဟရုမေလ ရွှေ အရောင် ကဲ့သို့ ၎င်း ထင်ရှား ၏။^၃ လက် သ ဏာ ဘု န် ကို ဆန့် ၍ ငါ ၏အံပင် တ စု ကို ကိုင် လျက် ၊ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကို မြေ နှင့် မိ ဖမ်း ကောင်းကင် ကြား မှာ ချီကြွ ၍ ၊ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော်သော ရုပ်တု ပလ္လင်ရှိရာ ယေရုရှလင် မြို့မြောက် မျက်နှာ အတွင်း တံခါးဝ သို့ ၊ ဘုရားသခင် ၏ဗျာဒိတ် တော်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ ကိုဆောင်သွား ၏။^၄ လွင်ပြင် ၌ အရင်ငါမြင် ဘူးသော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ ကဲ့သို့ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်း တော်သည် ထင်ရှား ၏။^၅ အချင်းလူသား ၊ မြောက် လမ်း သို့ မျှော်ကြည့် လော့ ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ မြောက် လမ်း သို့ ငါမျှော် ကြည့်၍ ၊ မြောက် မျက်နှာ၊ ယစ် ပလ္လင်တံခါးဝ ၌ အမျက် တော်ကို နှိုးဆော် သော ရုပ်တု ရှိ၏။^၆ တ ဖန် တုံ ၊ အချင်း လူသား ၊ ငါ သည် ငါ ၏ သန်ရှင်း ရာဌာနနှင့် ဝေး စွာ သွားစေ ခြင်းငါ သူ တို့ပြု ကြ သော အမှု ၊ ဤ အရပ်၌ ဣသရေလ အမျိုး ပြု သော၊ အလွန် စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ်သော အမှု တို့ကို မြင် ပြီလော ။ တ ဖန် လှည့် ၍ သွား ဦးလော့။ သာ၍ ကြီး သော ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှု တို့ကို မြင် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ လျက်၊^၇ တန်တိုင်း တံခါးဝ သို့ ငါ့ ကိုဆောင်သွား ၍ ငါ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ တန်တိုင်း ရိုး၌ အပေါက် ကို မြင် လေ ၏။^၈ တဖန်တုံ အချင်းလူသား ၊ တန်တိုင်း ရိုးကို တူး လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ငါသည်တူး ပြီးမှ တံခါးဝ ကို မြင် လေ၏။^၉ ဝင် လော့။ ဤ အရပ်၌ ပြု ကြ သော စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှု ဆိုး တို့ကို ကြည့်ရှု လော့ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊^{၁၀} ငါသည် ဝင် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ တန်တိုင်း ရိုး အတွင်းပတ်လည်၌ တွား တတ် သော အကောင် မှ စ၍ ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော တိရစ္ဆာန် အမျိုး မျိုး နှင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုး ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှ တို့၏ ပုံသဏ္ဍာန် သည် ရေးထား လျက် ရှိ၏။^{၁၁} သူ တို့ ရှေ့ မှာ ဣ သရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူ ခုနှစ် ကျိပ် တို့နှင့် တကွ ၊ ယာဇ ညာ သား ရှာဖန် သည် သူ တို့ အလယ် ၌ ရပ် ၍ ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် အသီးအသီး လင်ပန်း ကို ကိုင်လျက်၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ကြသဖြင့်၊ မီးခိုးသည် ထူထပ်စွာတက် လေ၏။^{၁၂} တဖန်တုံ ၊ အချင်း

လူသား ၊ ဣသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူ အသီးအသီး တို့သည် မှောင်မိုက် ထဲမှာ ပုံ ရေး သော အခန်းတို့၌ ပြု သော အမှုကို မြင် ပြီ လော။ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမမြင်။ ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး ကို စွန့်ပစ် လေ ပြီ ဟု ဆို ကြ၏။^{၁၃} တ ဖန် လှည့် ၍ သွား ဦး လော့။ သူ တို့ပြု သော အမှုတို့တွင် သာ၍ကြီးစွာ သော စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှုတို့ကို မြင် လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူလျက် ၊^{၁၄} ဗိမာန် တော် မြောက် တံခါးဝ သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ထို အရပ်၌ မိန်းမ တို့သည် တ မှမုဇနတ် အဘို့ ငိုကြွေး လျက် ထိုင် ကြ၏။^{၁၅} အချင်းလူသား ၊ ထို အမှု ကို မြင် ပြီ လော ။ တ ဖန် လှည့် ၍ သွား ဦး လော့။ ထို မျှ မက သာ၍ကြီးစွာသော စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ်အမှုတို့ကို မြင် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊^{၁၆} ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်အတွင်း တန်တိုင်း ထဲသို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ဗိမာန် တော်တံခါး ၊ ဗိမာန် တော်ဦးနှင့် ယစ် ပလ္လင်ကြား မှာ၊ လူ နှစ်ကျိပ် ငါး ယောက်တို့သည် ဗိမာန် တော်ကို ကျောခိုင်း လျက် ၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာ ပြုလျက် ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ နေ ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။^{၁၇} တဖန်တုံ ၊ အချင်းလူသား ၊ ထိုအမှုကို မြင် ပြီ လော ။ ယုဒ အမျိုး သည် ဤ အရပ်၌ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ်အမှု တို့ကို ပြု သော အပြစ်ပေါ့ သလော ။ သူတို့သည် အဓမ္မ မှုဖြင့် တ ပြည်လုံး ကို ပြည့် စေ၍ ငါ၏အမျက်ကို အထပ်ထပ် နှိုးဆော်ကြပြီ။ သစ်ခက် ကိုလည်း မိမိ တို့နှာခေါင်းဝ ၌ ကပ် ၍ ကိုင်ကြ၏။^{၁၈} ထို ကြောင့် ၊ ငါ သည် နှမြော စုံမက်ခြင်းမ ရှိဘဲ ငါ ၏အမျက် ကို လွှတ် လိုက်မည်။ သူတို့သည် ကျယ် သော အသံ နှင့်အော်ဟစ်၍ တောင်း လျှောက်သော်လည်း၊ ငါသည် နား မ ထောင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ မျက်ဆီး သော လက်နက် ကို အသီးအသီး ကိုင် လျက် ၊ ဤ မြို့ ခံ ရ သော ဒဏ် တို့ကို အနီး သို့ ဆောင် ခဲ့ ကြ လော့ ဟု ကျယ် သော အသံ နှင့် ခေါ် တော် မူ သည် ကို ငါ ကြား ၏။^၂ ထိုအခါ လူ ခြောက် ယောက် တို့သည် အသီးအသီး ကွပ်မျက် စရာ လက်နက် ကို ကိုင် လျက် ၊ တယောက် သည်လည်း ၊ ပိတ် အဝတ်ကိုဝတ် ၍ နံ ပါး၌ မှင်အိုး ပါလျက်၊ မြောက် မျက်နှာ ဘက် အထက် တံခါး လမ်း ဖြင့် ဝင် ၍ ၊ ကြေးဝါ ပလ္လင် အနား မှာ ရပ် နေ ကြ၏။^၃ ဣ သရေ လ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ဘုန်း တော် သည် ကျိန်းဝပ်ရာ ခေရုဗိမ် မှ အိမ် တော်တံခါး ခုံသို့ တက် ၍၊ ပိတ် အဝတ်ကိုဝတ် လျက်၊ နံပါး ၌ မှင်အိုး ပါသောသူ ကို ခေါ် ၍ ၊^၄ ထာဝရဘုရား က၊ ယေရုရှလင် မြို့ အလယ် ၌ ရှောက်သွား လော့။ မြို့ ထဲ၌ ပြု သမျှ သော စက်ဆုပ် ရွံ့ ရှာ ဘွယ်အမှုတို့ကြောင့် ၊ ညည်းတွား ငိုကြွေး သော သူ တို့၏ နဖူး ကို ထိုး မှတ်လော့ဟူ၍ ၎င်း ၊^၅ အခြားသောသူတို့ အားလည်း၊ ထိုသူ နောက် မြို့ ထဲ၌ ရှောက်သွား ၍ ဒဏ်ခတ် ကြလော့။ နှမြော စုံမက် ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။^၆ အသက်ကြီး သော သူ၊ အသက် ငယ်သော သူ၊ အပျိုမ ၊ သူငယ် ၊ မိန်းမ တို့ကို ရှင်းရှင်းသတ် ကြလော့။ သို့ရာတွင် ၊ အမှတ်ပါသောသူကို မချဉ်းကပ် ကြနှင့်။ ငါ၏ သန်ရှင်း ရာဌာန၌

အဦးပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် ကို ငါကြား၏။ သူတို့သည် လည်း၊ အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော အသက်ကြီးသူတို့ကို ရှေ့ဦးစွာသတ်ကြ၏။⁷ တဖန်တို့ ၊ အိမ် တော်ကိုညစ်ညူး စေ၍ ၊ ကွပ်မျက်သော သူအသေ ကောင်တို့နှင့် တန်တိုင်း များကို ပြည့် စေပြီးမှ၊ ထွက်သွား ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ၊ သူတို့သည်ထွက် ၍ မြို့ထဲ၌ ကွပ်မျက် ကြ၏။⁸ ထိုသို့ သူ တို့သည် ကွပ်မျက် ကြသောအခါ ၊ ငါ နေရစ် စဉ်တွင်ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ယေရုရှလင် မြို့ အပေါ်သို့ အမျက် တော်ကို သွန်းလောင်း ၍ ၊ ကျန်ကြွင်း သမျှ သော ကုသရေလ အမျိုးကို ဖျက်ဆီး တော်မူ မည်လော ဟု ကြွေးကြော် ၍ လျှောက် လေ၏။⁹ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကုသရေလ အမျိုး နှင့် ယုဒ အမျိုး၏အပြစ် သည် အလွန် တရာကြီး ၏။ တပြည်လုံး သည် လူ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့် ၏။ မြို့သည်လည်း ဖောက်ပြန် ခြင်း အပြစ်နှင့်ပြည့် ၏။ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား သည် မြေကြီး ကို စွန့်ပစ် လေပြီ။ ထာဝရဘုရား မမြင် ဟု ဆို ကြ၏။¹⁰ ထို ကြောင့် ၊ ငါ သည် နှမြော စုံမက်ခြင်း မ ရှိဘဲ၊ သူ တို့အကျင့် တို့၏ အကျိုး အပြစ် ကို သူ တို့ခေါင်း ပေါ် သို့ သက်ရောက် စေ မည် ဟု ငါ့အား မိန့်တော် မူ၏။¹¹ ပိတ် အဝတ် ကို ဝတ် ၍ နံပါး ၌ မှင်အိုး ပါ သော သူ က လည်း၊ ကိုယ်တော် မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြု ပါပြီဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။

10 တဖန် ငါကြည့်ရှု ၍ ၊ ခေရုဗိမ် ၏ခေါင်း တို့ အထက် မိုဃ်း မျက်နှာကြက်၌ နီလာ ကျောက် ကဲ့သို့ ၊ ရာဇ ပလ္လင် ၏ သဏ္ဍာန် အရောင် သည် ထင်ရှား ၏။² ပိတ် အဝတ် ကို ဝတ် သော သူ အား လည်း ၊ ရထား ဘီး တို့အကြား မှာ ခေရုဗိမ် အောက် သို့ ဝင် လော့။ ခေရုဗိမ် အကြား မှာရှိသော မီးခဲ တို့ကို လက် နှစ်ဘက်နှင့် ကျုံးပြီး လျှင် ၊ မြို့ အပေါ် မှာ ဖြန့်ကြ လော့ဟု မိန့်တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ထိုသူ သည် ငါ့ မျက်မှောက် ၌ သွား ၏။³ ဝင် သောအခါ ခေရုဗိမ် တို့သည် အိမ် တော် လက်ျာ ဘက်မှာ ရပ် ၍ ၊ အတွင်း တန်တိုင်း သည် မိုဃ်းတိမ် နှင့် ပြည့် ၏။⁴ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် ခေရုဗိမ် အပေါ် က အိမ် တော် တံခါး ခုံ အထက်သို့ တက် ရွေ့၍ ၊ အိမ် တော်သည် မိုဃ်းတိမ် နှင့် ပြည့် ၏။ တန်တိုင်း သည် လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်အရောင် နှင့်ပြည့် ၏။⁵ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်ဘုရားသခင် မိန့်မြှောက်တော်မူသော အသံ ကဲ့သို့ ခေရုဗိမ် အတောင် တို့၏ အသံ ကို ကြား ရ၏။⁶ ပိတ် အဝတ် ကို ဝတ် သော သူ အား လည်း ၊ ရထား ဘီး အကြား ထဲက မီး ကိုယူ လော့ဟု မိန့် တော် မူ သောအခါ ၊ ထိုသူသည်ဝင် ၍ ဘီး တို့အနား ၌ ရပ် နေ၏။⁷ ခေရုဗိမ် တပါးသည် ခေရုဗိမ် စုထဲက လက် ကို ဆန့် ၍ ၊ ခေရုဗိမ် အကြား မှာရှိသော မီး ကိုယူ ပြီးလျှင် ၊ ပိတ် အဝတ်ကို ဝတ် သောသူလက် ၌ ထည့် ၏။ ထိုသူလည်း ခံယူ ၍ ထွက်သွား ၏။⁸ ခေရုဗိမ် အတောင် အောက် ၌ လူ လက် ကိုလည်း ငါမြင် ၏။⁹ ငါကြည့်ရှု ၍ ၊ ခေရုဗိမ် တို့အနား မှာ ရထားဘီး တခု စီ ရှိ၏။ ဘီး တို့သည် ကျောက် မျက်

ရွဲ၏ အဆင်း အရောင် ရှိ၏။¹⁰ ဘီး လေး ခုတို့သည်ပုံသဏ္ဍာန် တညီ တည်းရှိ၍၊ ဘီး တခုထဲ ၌ ဘီး တခုတပ်သကဲ့သို့ ရှိ ကြ၏။¹¹ သွား သောအခါ ဘီး လေး မျက်နှာ တညီတည်း နေ၍၊ မ လှည့် ဘဲ သွား တတ်ကြ၏။ ခေါင်း မျက်နှာ ပြုသော ဘက် သို့လိုက် ၍ မ လှည့် ဘဲ သွား ကြ၏။¹² ဘီး လေး ခုနှင့်တကွခေရုဗိမ်လေးပါးတို့သည် ကျော ပါ လက် ၊ အတောင် မှစ၍ တကိုယ်လုံး ၌ မျက်စိ နှင့်ပြည့် ကြ၏။¹³ ထို ဘီး တို့ကို စကြာ ဟူသော အမည် ဖြင့် သမုတ် သည် ကို ငါ ကြား ၏။¹⁴ ခေရုဗိမ် တို့သည် မျက်နှာ လေး ခုစီရှိ၍၊ ပဌမ မျက်နှာ သည်ခေရုဗိမ်မျက်နှာ ၊ ဒုတိယ မျက်နှာ သည် လူ မျက်နှာ ၊ တတိယ မျက်နှာ သည် ခြင်္သေ့ မျက်နှာ ၊ စတုတ္ထ မျက်နှာ သည် ရွှေလင်းတ မျက်နှာ ဖြစ်၏။¹⁵ ထိုခေရုဗိမ် တို့သည် ချီကြွ လျက် ရှိကြ၏။ ဤ သည်ကား၊ ခေဗာ မြစ် နား မှာ ငါမြင် ဘူးသော သတ္တဝါ ပေတည်း။¹⁶ ခေရုဗိမ် တို့သည် သွား သောအခါ ဘီး တို့သည် ထက်ကြပ်လိုက် ကြ၏။ ခေရုဗိမ် တို့သည် မြေကြီး မှ တက် အံ့သောငှါ အတောင် တို့ ကို ဖြန့် သောအခါ ၊ ဘီး တို့သည် မ ကွာ ဘဲလိုက်ကြ၏။¹⁷ သူ တို့ ရပ် သောအခါ ဘီးတို့သည်ရပ် ကြ၏။ သူ တို့သည် မြေကြီး နှင့် ကွာ ၍ တက် သောအခါ ၊ ဘီးတို့သည်လည်း ထက်ကြပ်လိုက်၍ တက် ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သတ္တဝါ ၏ ဝိညာဉ် သည် ဘီးတို့၌ရှိ၏။¹⁸ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် အိမ် တော်တံခါး ခုံမှ ရွေ့၍ ခေရုဗိမ် အပေါ် မှာ တည် လေ ၏။¹⁹ ထိုခေရုဗိမ် တို့သည် ငါ့ မျက်မှောက် ၌ အတောင် တို့ ကို ဖြန့် ပြီး လျှင် ၊ မြေကြီး နှင့် ကွာ၍ တက် ကြ၏။ ပြင်သို့ ထွက် သောအခါ ဘီး တို့သည် လိုက် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် ရှေ့ တံခါး ဝ မှာ ရပ် ၍ ၊ ကု သရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်း တော်သည် သူ တို့အပေါ် မှာ တည်လျက် ရှိ၏။²⁰ ဤ သည်ကား၊ ခေဗာ မြစ် နား မှာ ကုသရေ လ အမျိုး၏ ဘုရား သ ခ င် အောက် ၌ ငါ မြင် ဘူး သော သတ္တဝါ ပေ တည်း။ ခေရုဗိမ် ဖြစ်သည်ကို လည်း ငါသိ ၏။²¹ သူ တို့သည် မျက်နှာ လေး ခုစီ ၊ အတောင် လေး လုံး စီ ရှိ၍၊ အတောင် အောက် ၌ လူ လက် သဏ္ဍာန် ရှိ၏။²² မျက်နှာ ပုံ ကား ၊ ခေဗာ မြစ် နား မှာ ငါမြင် ဘူး သော မျက်နှာ နှင့်တူ၏။ ကိုယ် အဆင်း အရောင်လည်း တူ၏။ ထို သူလေးပါးတို့သည် တည့်တည့် သွား တတ်ကြ၏။

11 ထို နောက် ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကို ချီ ၍ ၊ အရှေ့ ဘက် သို့ မျက်နှာ ပြုသော ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် အရှေ့ တံခါး သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ တံခါးဝ ၌ လူ နှစ်ကျိပ် ငါး ယောက်ရှိ၏။ သူ တို့ တွင် မင်း ပြုသောသူ၊ အာဇာနည် သား ယာဇညာ ၊ ဗေဗာယ သား ပေ လတိ တို့ကို ငါမြင် ၏။² ဗျာဒိတ် တော်အသံကား ၊ အချင်းလူသား ၊ ဤ သူတို့သည် မ ကောင်းသောအကြံကို ကြံစည် ၍ ၊ ဤ မြို့၌ မ တရားသော တိုင်ပင် ခြင်းကို ပြု သောသူဖြစ်ကြ၏။³ သူတို့က၊ အမှု မ ရောက်သေး။ အိမ် ဆောက် ကြကုန်အံ့။ ဤ မြို့သည် အိုးကင်း ၊ ငါ တို့သည် အမဲသား ဖြစ်သည်ဟု ဆို တတ်ကြ၏။⁴ သို့ဖြစ်၍ အို

လူသား ၊ သူ တို့တဘက် ၌ ပရောဖက် ပြု၍ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့ သက်ရောက် ၍ ၊ သင်သည် ဟောပြော လော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ အိုဏ္ဏသရေလ အမျိုး ၊ သင်တို့သည် ဤသို့ ပြောဆို ကြပြီ။ သင် တို့ကြံစည် သမျှတို့ကို ငါ သိ ၏။⁶ သင် တို့သည် ဤ မြို့ ၌ သူရဲ တို့ကို များပြား စေ၍ ၊ မြို့ လမ်း တို့ကို သူရဲ များ နှင့် ပြည့် စေ ကြပြီ။⁷ ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ သင် တို့ ထား သော သူရဲ တို့သည် အမဲသား ဖြစ်၏။ ဤ မြို့သည် အိုးကင်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့ကို မြို့ ထဲ က ငါ ထုတ် မည်။⁸ သင် တို့သည် ထား ကို ကြောက် သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ သည် ထိုထား ကို သင် တို့အပေါ်သို့ ရောက် စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁹ ငါသည် သင် တို့ကိုမြို့ ထဲ က ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ တ ကျွန်းတနိုင်းသား တို့၏လက် သို့ အပ် ၍ အပြစ် ဒဏ် ကို စီရင် မည်။¹⁰ သင် တို့သည် ထား ဖြင့် ဆုံးရှုံး ကြ၍ ၊ ဣသရေ လ ပြည်စွန်း မှာ ငါ စစ်ကြော စီရင်သဖြင့် ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် တို့သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹¹ ဤ မြို့သည် သင် တို့၏ အိုး ကင်းမ ဖြစ် ရ၊ သင် တို့သည်လည်း ၊ အိုး ကင်း၌ အမဲသား မဖြစ် ရကြ။ ဣသရေလ ပြည်စွန်း မှာ ငါစစ်ကြော စီရင်သဖြင့် ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့သိရ ကြလိမ့်မည်။¹² အကြောင်း မူကား ၊ သင်တို့သည် ငါ ၏တရား လမ်းသို့ မ လိုက် ၊ ငါ့ စီရင် ချက်တို့ကို မ စောင့် ၊ သင် တို့ပတ်လည် ၌နေသော လူမျိုး တို့၏ ထုံးစံ ဓလေ့တို့ကို လိုက် ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။¹³ ထိုဗျာဒိတ် တော်စကားကို ငါ သည်ဆင့်ဆို ၍ ဟောပြော စဉ်တွင် ၊ ဗေနာယ သား ပေလတိ သည် သေ ၏။ ငါသည်လည်း ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကျန်ကြွင်း သော ဣ သရေ လ အမျိုးသား တို့ ကို ဆုံးရှုံး စေတော်မူမည်လောဟု ကျယ် သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် ၏။¹⁴ တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊¹⁵ အချင်းလူသား ၊ ယေရုရှလင် မြို့သူ မြို့သားတို့က၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ ဝေး စွာ ထွက် သွား ကြ လော့။ ဤ ပြည် ကို ငါ တို့အား အပိုင် ပေး တော် မူ ပြီဟု သင် ၏ ညီအစ်ကို ၊ သင် ၏အမျိုးသား ချင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့အား ဆို တတ်ကြ၏။¹⁶ ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား ၊ သင်၏အမျိုးသားချင်း တို့ ကို တ ပါး အမျိုးသား တို့ နေရာ ဝေး သော အရပ် သို့ ငါ ပြောင်း စေ၍၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် တို့၌ ဖြန့်ကြဲ သော်လည်း ၊ သူတို့ ရောက် သော ပြည် တို့၌ ငါသည် သူ တို့အဘို့ သန့်ရှင်း ရာဌာန ကဲ့သို့ ခဏ ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁷ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သူ တို့ ကို ဖြန့်ကြဲ သော လူ အမျိုး မျိုး နေရာ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် တို့မှ ငါ သိမ်းယူ ၍ ၊ စုဝေး ပြီး လျှင် ၊ ဣ သရေ လ ပြည် ကို ပေး မည်။¹⁸ သူ တို့သည် ထို ပြည် သို့ ရောက် ၍ ၊ စက်ဆုပ် ရွံ ရာ ဘွယ် သော အမှုအရာ ရှိ

သမျှ တို့ကို ပယ်ရှား ကြလိမ့်မည်။¹⁹ ငါသည်လည်း၊ ညီညွတ် သော စိတ်နှလုံး နှင့် အသစ် သောသဘော ကို သွင်း ပေးမည်။ သူတို့ကိုယ် ခန ခါ ထဲက ကျောက် နှလုံး ကို နှုတ် ၍ ၊ အသား နှလုံး ကို ပေး သောကြောင့် ၊²⁰ သူတို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သော ပညတ်တရား လမ်း သို့လိုက်၍ စောင့်ရှောက် သဖြင့် ၊ ငါ ၏ လူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည်လည်း သူ တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်။²¹ သို့မဟုတ် လျှင်၊ စက်ဆုပ် ရွံ ရာ ဘွယ် သော အမှု အရာ တို့၏ အလို သို့ စိတ် နှလုံး အားဖြင့် လိုက်သောသူတို့ ၏ အပြစ်ကို၊ သူ တို့၏ခေါင်း ပေါ်သို့ ငါ ရောက် စေမည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²² ထိုအခါ ခေရုဗိမ် တို့သည် အတောင် တို့ကို ဖြန့် ၍ ၊ ဘီး တို့သည်လည်း လိုက် ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်း တော်သည်လည်း သူ တို့အပေါ်၌ ရှိတော်မူ၏။²³ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် မြို့ ထဲက တက် ၍ ၊ မြို့ အရှေ့မှာ ရှိသော တောင် ပေါ်၌ ရပ် တော် မူ၏။²⁴ ဝိညာဉ် တော်သည်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ အားဖြင့် ငါ့ ကိုချီ ၍ သိမ်းသွား သောသူတို့ နေ ရာ၊ ခါလဒဲ ပြည် သို့ ဆောင်သွား တော်မူ၏။ ငါမြင် ခဲ့ပြီး သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံသည် လည်း ငါနှင့်ကွာ၍ တက်သွား၏။²⁵ ထာဝရဘုရား ပြ တော်မူခဲ့ပြီး သော အမှု အရာ ရှိသမျှ တို့ကို ငါ သည်သိမ်းသွား ခြင်းကိုခံရသော သူတို့အား ကြားပြော လေ၏။

12 တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊² အချင်း လူသား ၊ သင် သည် ပုန်ကန် တတ် သော အမျိုး ထဲမှာ နေ ၏။ သူ တို့သည် မြင် ရသောမျက်စိ ရှိသော်လည်း မ မြင် တတ်။ ကြား ရသောနား ရှိသော်လည်း မ ကြား တတ်။ ပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး ဖြစ်ကြ၏။³ သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်းလူသား ၊ အခြား သို့ ပြောင်း သွားခြင်းငှါ ဥစ္စာ ပရိကံများကို ပြင်ဆင် ၍ ၊ နေ့ အချိန်၌ သူ တို့မျက်မှောက် တွင် ပြောင်း သွားလော့။ သူ တို့မျက်မှောက် တွင် အခြား တပါးသို့ နေရာ ပြောင်း လော့။ ပုန်ကန် တတ်သော အမျိုး ဖြစ်သော်လည်း ၊ သတိရ ကောင်းရကြ လိမ့်မည်။⁴ နေရာ ပြောင်း စရာဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာ ပရိကံ များကဲ့သို့ ၊ သင် ၏ ဥစ္စာပရိကံ များကို နေ့ အချိန်၌ သူ တို့ မျက်မှောက် တွင် ထုတ် ရမည်။ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့ ၊ ည အချိန်၌ သူ တို့မျက်မှောက် တွင် ထွက် သွား ရမည်။⁵ သူ တို့မျက်မှောက် ၌ အုတ်ရိုး ကို တူးဖောက် ၍ ၊ ဥစ္စာ ပရိကံများကို ထုတ် သွားလော့။⁶ ညဦးယံ အချိန်၌ သူ တို့ မျက်မှောက် တွင် ပခုံး ပေါ်မှာ ထမ်း ၍ ထုတ် ရမည်။ မြေ ကို မ မြင် ရအောင် မျက်နှာ ကိုဖုံး ရမည်။ အကြောင်း မူကား ၊ သင့် ကို ဣ သရေ လ အမျိုး အား နိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ်စေ ခြင်း ငှါ ငါ ခန့်ထား ပြီဟု မိန့်တော် မူ သည် အတိုင်း၊⁷ ငါသည် သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ၏ ဥစ္စာ ပရိကံ များ ကဲ့သို့ ၊ ငါ ၏ ဥစ္စာ ပရိကံ များ ကို နေ့ အချိန်၌ ထုတ် ၍ ၊ ည အချိန်၌ အုတ်ရိုး ကို ကိုယ်လက် နှင့် တူးဖော် ပြီးမှ၊ ညဦးယံ အချိန်၌ သူ တို့မျက်မှောက် တွင် ပခုံး ပေါ်မှာ ထမ်း

သွား၏။⁸နံနက် အချိန်၌ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍ ၊⁹အချင်းလူသား ၊ ပုန်ကန် တတ်သော ကုသရေလ အမျိုး က၊ သင် သည် အဘယ် သို့ပြု သနည်း ဟု သင့်အား မေး သည်ရှိသော်။¹⁰အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရ မည်။ ဤဗျာဒိတ်တော်သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို အစိုးရသော မင်း မှစ၍၊ ထိုမြို့၌ရှိသော ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့နှင့် ဆိုင်ပေ၏။¹¹ငါ သည်သင် တို့၏ နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ်၏။ ငါ ပြု သကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြု ရကြလိမ့်မည်။ နေရာပြောင်း၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြ လိမ့်မည်။¹²သင်တို့၏ မင်း သည်လည်း ၊ မိမိပန်း ၌ ထမ်း ၍ ညဦးယံ အချိန်၌ ထုတ် သွားရလိမ့်မည်။ ထုတ် သွားစရာ ဘို့ အုတ်ရိုး ကို တူးဖော် ရလိမ့်မည်။ မြေ ကို မ မြင် ရအောင် မျက်နှာ ကို ဖုံး ရ လိမ့်မည်။¹³ထိုမင်း ကိုလည်း ငါ ၏ပိုက်ကွန် နှင့် အုပ် ၍ ၊ ငါ ၏ ကျော့ကွင်း ၌ ကျော့မိ စေသည်။ ခါလဒဲ ပြည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ဆောင်သွား မည်။ ထို မြို့၌ သေ ရသော်လည်း မြို့ကို မ မြင် ရ။¹⁴သူ ကိုမစ ခြင်းငါ့ဝိုင်း သောသူ တို့နှင့် တပ်သား အပေါင်း တို့ကို အရပ်ရပ် သို့ ဖြန့်ကြဲ မည်။ သူ တို့နောက် ၌ လည်း ထား ကို လွှတ် လိုက် မည်။¹⁵လူ အမျိုးမျိုးတို့တွင် ကွဲပြား စေ၍ ၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည် သို့ ဖြန့်ကြဲ သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့သိရ ကြလိမ့်မည်။¹⁶သို့ရာတွင် ၊ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး၊ ကာလနာ ဘေး တို့နှင့် လွတ်၍၊ ငါ ကျန်ကြွင်း စေသော သူ အချို့တို့သည် မိမိ တို့ပြုဘူးသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အမှုရှိသမျှ တို့ကို၊ နောက်ရောက်သော တပါး အမျိုးသားနေရာပြည် တို့၌ ဘော်ပြ ကြလိမ့်မည်။ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့သိရ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။¹⁷တဖန်ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍ ၊¹⁸အချင်းလူသား ၊ တုန်လှုပ် လျက် အစာ ကို စား လော့။ တုန်လှုပ် လျက် ၊ သတိ ပြု လျက် ရေ ကိုသောက် လော့။¹⁹အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ ပြည် ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သား တို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော် မူ သောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် သတိပြုလျက် အစာ ကို စား ရ ကြ မည်။ မိန်းမော တွေ ဝေ လျက် ရေ ကို သောက် ရ ကြ မည်။ ထိုသို့ သော အားဖြင့်၊ ပြည် သူ ပြည် သား အပေါင်း တို့ ပြု သော အစမ္မ အမှု ကြောင့်၊ ကုသရေလ ပြည် သည် မိမိ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ရလိမ့်မည်။²⁰လူ နေ သော မြို့ တို့သည်လည်း ပျက်စီး ၍ ၊ တပြည်လုံး ဆိတ်ညံ့ လျက် ရှိ ရ လိမ့်မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် တို့သိ ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ ၏။²¹တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍ ၊²²အချင်းလူသား ၊ နေ့ရက်ကာလရွေ့လျက် ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံလည်း ပျက်ကြပြီဟု၊ ကုသရေလ ပြည် ၌ သုံး တတ်သော စကားပုံ ကား အဘယ် သို့နည်း။²³သို့ ဖြစ်၍ ၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊

ထို စကားပုံ ကို ငါ ပျောက် စေ မည်။ နောက် တဖန် ကုသရေလ အမျိုး၌ မသုံးရကြ။ နေ့ရက်ကာလနီးပြီ။ ခပ်သိမ်း သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံလည်း ပြည့်စုံ ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောလော့။²⁴နောက် တဖန် ကုသရေလ အမျိုး ၌ အချည်းနီး သော ရှုပါရုံ မ ရှိ ရ။ ချော့မော့ စွာ ပ ရောဖက် ပြုခြင်းလည်း မရှိရ။²⁵ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ ပြော လျှင် ၊ ပြော သည်အတိုင်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ပြည့်စုံ ချိန်လည်း မ ရွေ့ရ။ အချင်းပုန်ကန် တတ်သောအမျိုး ၊ သင် တို့လက်ထက် ၌ ငါပြော မည်။ ပြော သည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံ စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။²⁶တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊²⁷အချင်းလူသား ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့က၊ သူ မြင် သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံသည် ဝေးသေး၏။ ဝေး သေး သောကာလ ကို ရည်မှတ်၍ ဟော တတ်သည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁸သို့ဖြစ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ ၏စကား ပြည့်စုံချိန်မ ရွေ့ရ။ ငါပြော သည်အတိုင်း လည်း ပြည့်စုံ စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

13တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊²အချင်း လူသား ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် ပ ရောဖက် ပြု၍ ဟောပြော တတ်သော ကုသရေလ အမျိုး ပ ရောဖက် တို့တဘက် ၌ ဟောပြော လော့။ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင် ကြ ဟု သူ တို့အား ပြော လော့။³အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မ မြင် ဘဲ၊ ကိုယ် စိတ် အလို သို့ လိုက် တတ် သော ပ ရောဖက် မိုက် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။⁴အို ကုသရေလ အမျိုး၊ သင် ၏ပ ရောဖက် တို့သည် တော ၌ နေ သောမြေခွေး နှင့် တူ ကြ၏။⁵ကုသရေလ အမျိုး သည် ထာဝရဘုရား ၏ နေ့ ရောက်မှစတိုက် ၍ ခံ နိုင်မည်အကြောင်း ၊ သူတို့သည် မြို့ရိုး ပျက် အပေါ်သို့တက် ၍၊ ပြုပြင် ခြင်းအမှုကို မ ပြု ဘဲ နေကြ၏။⁶အချည်းနီး သောအရာကို မြင် ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော်မ မှဘဲ၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ဟုဆို လျက်၊ လှည့်စား ၍ ပရောဖက် ပြုကြပြီ။ ကိုယ်စကား ပြည့်စုံ မည်ဟု သူ တပါး ယုံစေ ခြင်းငါ ပြုကြပြီ။⁷ငါ မ ပြော ဘဲ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ဟု သင်တို့ဆို လျက် ၊ အချည်းနီး သော အရာကိုမြင် ကြပြီ မ ဟုတ်လော ။ လှည့်စား ၍ ပရောဖက် ပြုကြပြီ မဟုတ် လော။⁸ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် ကား ၊ သင် တို့သည် အချည်းနီး သော စကားကို ပြော ၍ မုသာ ရှုပါရုံကို မြင် သောကြောင့် ငါ သည် သင် တို့တဘက် ၌ နေ၏။⁹အချည်းနီး သော အရာကိုမြင် ၍ မုသာ စကားကို ဟောပြော တတ်သော ပရောဖက် တို့ကို ငါ ဆီးတားသဖြင့်၊ သူတို့သည် ငါ ၏ပရိသတ် စည်းဝေး ရာသို့ မ ဝင် ရကြ။ ကုသရေလ အမျိုး ၏ စာရင်း ၌ သူတို့အမည် ကို မ သွင်းရ။ ကုသရေလ ပြည် ၌ နေရာ မ ချရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် တို့သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ငြိမ်သက် ခြင်း မ ရှိ

သော်လည်း ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိသည် ဟု သင်တို့ဆိုလျက် ၊ ငါ၏လူတို့ကို လှည့်စားသောကြောင့် ၎င်း ၊ တယောက်ကား အုတ်ရိုးကို တည်လျက် ၊ တယောက်ကား အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံလျက် ပြုသောကြောင့် ၎င်း ၊ ¹¹ထိုအုတ်ရိုးသည် ပြုလဲမည် ဟု အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောသူတို့အား ပြောလော့။ မိုဗ်းရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော မိုဗ်းသီးကျ လိမ့်မည်။ မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းတိုက်ဖျက်လိမ့်မည်။ ¹²ထိုအုတ်ရိုးသည် ပြုလဲပြီးမှ ၊ သင်တို့မွမ်းမံသော အင်္ဂတေသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့အား သူတပါးမေးလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ ¹³ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ ၊ သင်တို့အုတ်ရိုးကို မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းအားဖြင့်တိုက်၍ ဖျက်မည်။ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကြောင့် မိုဗ်းရေလွှမ်းမိုး၍ ၊ ကြီးစွာသော မိုဗ်းသီးနှင့် ဆုံးစေမည်။ ¹⁴ထိုသို့သင်တို့သည် အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသော အုတ်ရိုးကို မြေတိုင်အောင် ငါဖြိုချ၍ အမြစ်ကို လှန်သဖြင့် ၊ အုတ်ရိုးသည် လဲ၍ ဖိမိလျက် ၊ သင်တို့သည် အသက်ဆုံးကြ လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုအခါ သိရကြလိမ့်မည်။ ¹⁵ထိုသို့ အုတ်ရိုး၌ ၎င်း ၊ အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောသူတို့၌ ၎င်း ၊ ငါသည် ကိုယ်အမျက်ကို ဖြေမည်။ အုတ်ရိုး မရှိတော့၍ ၎င်း ၊ အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောသူတည်းဟူသော။ ¹⁶ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိသောအခါ ယေရုရှလင် မြို့အဘို့ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှုပါရုံကို မြင်၍ ဟောပြောသော ကုသရေလ ပရောဖက် များ မရှိကြတော့၍ ၎င်း ၊ သူတို့အား ငါပြောမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷ထိုမှတစ်ပါး ၊ အချင်းလူသား ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ပရောဖက် ပြုသော သင်၏ အမျိုးသမီးတို့ တဘက်၌ မျက်နှာပြု၍ ၊ ¹⁸အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟောပြော ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ၊ အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ဘမ်းခြင်းငှါ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ နိမိတ်ခေါင်းအုံးကို ထည့်၍ ၊ လူအကြီးအငယ်တို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ်တို့ကို တင်ထားသော မိန်းမတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ငါ့လူတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို ဘမ်း၍ ၊ ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှ ကယ်ချွတ်ကြလိမ့်မည်လော။ ¹⁹မုယော ဆန်တလက် ဆွန်းနှင့် မုန့်တဖဲ့ကို ရအံ့သောငှါ ၊ ငါ၏လူတို့တွင် ငါ့ကို ရှုတ်ချကြလိမ့်မည်လော။ မုသာစကားကို နားထောင်တတ်သော ငါ၏လူတို့အား မုသာစကားကို ပြောသောအားဖြင့် ၊ မသေအပ်သောသူတို့၏ အသက်ကို သတ်၍ ၊ မရှင်အပ်သောသူတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးကြလိမ့်မည်လော။ ²⁰ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ရအောင် ဘမ်းလျက် ၊ သုံးတတ်သောခေါင်းအုံးတို့ကို ငါသည် ရန်ဘက်ပြု၍ သင်တို့နိပေါ်မှ ဆွဲနှုတ်ပြီးလျှင် ၊ သင်တို့ရအောင် ဘမ်းသော အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်။ ²¹သင်တို့ဦးထုပ်တို့ကိုလည်း ငါဆုတ်၍ ၊ ငါ၏လူတို့ကို သင်တို့လက်မှ ကယ်နှုတ်မည်။ နောက်တ

ဖန်သူတို့သည် အဘမ်းခံ၍ ၊ သင်တို့လက်သို့ မရောက်ကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ²²ငါ့မညှိုးငယ်စေသော လူကောင်းတို့ကို သင်တို့သည် မုသာစကားအားဖြင့် ညှိုးငယ်စေသောကြောင့် ၎င်း ၊ လူဆိုးတို့သည် ဆိုးသောလမ်းကို မရှောင်စေခြင်းငှါ အသက်ချမ်းသာပေး၍ ၊ သူတို့ကိုခိုင်မာစေသောကြောင့် ၎င်း ၊ ²³နောက်တဖန် သင်တို့သည် အချည်းနှီးသော အရာကို မမြင်ကြ။ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောကြ။ ငါ၏လူတို့ကို သင်တို့လက်မှ ငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

14 ကုသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူ အချို့တို့သည် လာ၍ ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်ကြ၏။ ²ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍ ၊ ³အချင်းလူသား ၊ ဤလူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင်၍ ၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားကြပြီ။ သူတို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါခံရမည်လော။ ⁴ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ၊ အကြင်ကုသရေလ အမျိုးသားသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုတို့ကို တည်ထောင်၍ ၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားလျက် ပရောဖက်ထံသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူ၌ ရုပ်တုများ ပြားသည်နှင့် အညီ ငါပြန်ပြောမည်။ ⁵ထိုသို့သော အားဖြင့် ၊ ကုသရေလ အမျိုးကို သူတို့စိတ်သဘောရှိသည်နှင့် အညီ ငါဘမ်းမည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ရုပ်တုများကြောင့် ငါနှင့် ကွာဝေးကြပြီ။ ⁶ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ကုသရေလ အမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ၊ နောင်တရ၍ ရုပ်တုတို့ကို ကြည့်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့မှ မျက်နှာလွှဲကြလော့။ ⁷ငါနှင့် ကွာပြီးလျှင် ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင်၍ ၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားလျက်ပင် ၊ ငါ့အလိုကို မေးမြန်းခြင်းငှါ ၊ ပရောဖက်ထံသို့ လာသော ကုသရေလ အမျိုးသား ဖြစ်စေ ၊ ကုသရေလ အမျိုး၌ တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြန်ပြောသဖြင့် ၊ ⁸ထိုသူတဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ့ကို နိမိတ်ဖြစ်စေမည်။ စကားပုံလည်း ဖြစ်စေမည်။ ထိုသူကို ငါ၏လူတို့အထဲမှ ပယ်ရှားမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ⁹ပရောဖက်သည် ဟောပြော၍ မှားယွင်းလျှင် ၊ ထိုပရောဖက်ကို ငါထာဝရဘုရား မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍ ၊ ငါ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးထဲမှ ပယ်ရှားမည်။ ¹⁰သူတို့သည်လည်း အပြစ်နှင့် အလျောက်ဒဏ်ခံရကြမည်။ ပရောဖက်ခံရသော ဒဏ်သည် ပရောဖက်ကို ဆည်းကပ်သောသူခံရသော

ဒဏ်နှင့်တူရလိမ့်မည်။¹¹ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်၊ နောက် တဖန် ကြာသရေ လ အမျိုး သည် ငါ့ ကို မစွန့်ပစ်၊ လမ်း မ လွှဲ၊ မှားယွင်းခြင်း အပြစ် ရှိသမျှ တို့နှင့် နောက် တဖန် မ ညစ်ညူး ဘဲ၊ ငါ ၏လူ ဖြစ် ရကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည်လည်း သူ တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹² တဖန် ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊¹³ အချင်းလူသား ၊ ပြည် သား တို့သည် အထပ်ထပ် လွန်ကျူး၍ ငါ့ ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ငါ သည်လက် ကို ဆန့် ၍ မုန့် အထောက် အပင့်ကို ချိုး သဖြင့် ၊ အစာ အာဟာရ ကို ခေါင်းပါး စေ၍၊ ထို ပြည် မှ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ် ဖြတ်လျှင် ၊¹⁴ နောဧ ၊ ဒံယေလ ၊ ယောဘ ၊ ဤ သုံး ယောက် ရှိ သော်လည်း ၊ ကိုယ် ဖြောင့်မတ် ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ် အသက် ဝိညာဉ် ကို သာ ကယ်နှုတ် ရသော အခွင့် ရှိ ကြ လိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹⁵ သားရဲ တို့သည် ပြည် ၌ ပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီး သောကြောင့် ၊ အဘယ်သူ မှ မနေနိုင်သဖြင့် လူ ဆိတ်ညံ လျှင် ၊¹⁶ ထို သူ သုံး ယောက်ရှိသော်လည်း၊ ငါ ၏အသက်ရှင် သည် အတိုင်း ကိုယ်သားသမီး ကို မ ကယ်နှုတ် ရ။ ကိုယ်တိုင် သာချမ်းသာ ရကြ၍ ၊ ပြည် သည် လူဆိတ်ညံ လျက် ရှိ ရ လိမ့်မည်။¹⁷ သို့မဟုတ် ၊ အိုထား ၊ ထို ပြည် ကိုလုပ်ကြံလော့ဟု ငါဆို လျက် ၊ ထား ဘေးကို ရောက် စေသောကြောင့်၊ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ်ဖြတ် လျှင် ၊¹⁸ ထို သူ သုံး ယောက်ရှိသော်လည်း ၊ ငါ အသက်ရှင် သည်အတိုင်း ကိုယ် သားသမီး ကို မ ကယ် မ နှုတ် ရ၊ ကိုယ်တိုင် သာ ချမ်းသာ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ သို့မဟုတ် ၊ ထို ပြည် ၌ ကာလနာ ကို ငါစေလွှတ် သောကြောင့် ၊ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် ၏ အသက် ကို သတ်ဖြတ်ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ ငါ ၏ ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်း လျှင်၊²⁰ နောဧ ၊ ဒံယေ လ ၊ ယော ဘ တို့ ရှိ သော်လည်း ၊ ငါ အသက် ရှင် သည် အတိုင်း ကိုယ်သားသမီး ကို မ ကယ် မ နှုတ်၊ ကိုယ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ် အသက် ဝိညာဉ် ကို သာ ကယ်နှုတ် ရကြ လိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²¹ ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ်ဖြတ် ခြင်းငှါ ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ဖျက်ဆီးတတ် သော သားရဲဘေး၊ ကာလနာဘေးတည်းဟူသော၊ အလွန်ဆိုးသော ဘေး လေး ပါး တို့ ကို ငါ စေလွှတ် သောအခါ ။ ထို မျှ မက လွှတ် ခဲ့ လိမ့်မည် မဟုတ် လော။²² သို့ရာတွင် ၊ လွတ် ၍ ထွက်မြောက် ရ သောအကျန် အကြွင်းသားသမီး အချို့ရှိကြလိမ့်မည်။ သူ တို့ သည် သင် တို့ရှိရာသို့ ထွက် လာ၍ ၊ ကျင့်ကြံ ပြုမူသော အမှုအရာ တို့ကို သင်တို့သိ ကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ငါရောက် စေသမျှသော အမှုများကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ သက်သာ ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။²³ သူ တို့ ကျင့်ကြံ ပြုမူ သော အမှု အရာ တို့ကို သင် တို့သည် မြင် သောအခါ သက်သာ ရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင် မြို့ကို ငါပြု လေ သမျှ တို့၌၊ အကြောင်း မရှိဘဲ မ ပြု သည် ကိုသိ ကြလိမ့်မည်ဟု

အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

15 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊² အချင်းလူသား ၊ သစ်တော ၌ သစ်ခက် သာမညဖြစ် သော စပျစ် နွယ်သား သည် အခြားသောသစ်သား ထက် မြတ်သော အရာ တ စုံ တ ခု ရှိ သလော ။³ တ စုံ တ ခု ကို လုပ် အံ့ သော ငှါ စပျစ်နွယ်သား ကို ယူ တတ်သလော ။ တစုံတခု ကို ဆွဲထား စရာ တံစို့ ကို စပျစ် နွယ်သားဖြင့် လုပ်တတ်သလော။⁴ ထင်း ဘို့ မီး ထဲ သို့ ချ တတ်၏။ မီး သည်လည်း အရင်း အဖျားအလယ် ကို လောင် တတ်၏။ အသုံး ဝင် တတ်သလော ။⁵ မီး မလောင်မီအသုံး မ ဝင် လျှင်၊ မီး လောင် ၍ ကျွမ်း ပြီးမှ အသုံးမဝင် ဟု သာ၍ဆို ဘွယ်ရှိ သည် မဟုတ် လော။⁶ ဤ အမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည် ကား ၊ တော သစ်ပင် တွင် မီး မွေးစရာ ထင်း ဘို့ ငါ အပ် သော စပျစ် နွယ်သား ကဲ့သို့ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သားတို့ကို ငါအပ် မည်။⁷ သူ တို့တဘက် ၌ ငါ သည် မျက်နှာ ကိုထား မည်။ သူ တို့သည် မီး တပုံမှ ထွက် ၍ တပုံ ၌လောင် လိမ့်မည်။ သူ တို့တဘက် ၌ ငါ သည် မျက်နှာ ကို ထား သောအခါ ၊ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့သိရ ကြ လိမ့်မည်။⁸ သူတို့သည် ငါ့ကို အထပ်ထပ် ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ငါသည်သူတို့ ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ ရာအရပ် ဖြစ် စေ မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

16 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက် လာ၍၊² အချင်း လူသား ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သည် မိမိ ၌ စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ် သော အမှုအရာ တို့ကို သိ မည်အကြောင်း ပြု လော့။³ ထာဝရဘုရား သည် ယေရုရှလင် မြို့အား မိန့် တော်မူသော စကား ကို သင်ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် ၏မူလ ၊ သင် ၏မွေး ဘွား ရာဌာနသည် ခါနာန် ပြည် ၌ ရှိ၏။ သင် ၏ အဘ သည် အာမောရိ လူ၊ သင် ၏အမိ သည် ဟိတုတ် အမျိုး ဖြစ်၏။⁴ သင့် ကို ဘွား ခြင်း အကြောင်းအရာဟူမူကား ၊ ဘွား သောနေ ၌ ချက်ကြိုး ကိုမ ဖြတ် ၊ သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ ရေ မချိုး၊ ဆား နှင့်မလူး၊ အဝတ် နှင့် မပတ်ရစ်၊⁵ ကရုဏာ စိတ်နှင့်ထိုသို့ ပြုစု ခြင်းငှါ သင့် ကိုမြင် ၍ အဘယ်သူမျှ မ သနား ၊ ဘွား သော နေ့ ၌ သင် သည် ကိုယ် ကိုရွံရှာ ရသည်တိုင် အောင် လယ်ပြင် ၌ ပစ် ထားခြင်းကို ခံရ၏။⁶ ငါသည် ရှောက်သွား ၍ အသွေး နှင့် လူး လျက်ရှိ သောသင့် ကို မြင် သောအခါ အသက် ရှင် လော့ဟု သင် သည် အသွေး ၌ ရှိစဉ် ငါဆို ၏။⁷ မြက်ပင် ကဲ့သို့ ငါကြီး ပွား စေ သဖြင့် ၊ သင်သည် အစဉ်အတိုင်း ကြီး ၍ လှ သော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ ၏။ ရင်သား ထ ၍ ကိုယ် ၌လည်းအမွေး ပေါက် ၏။ အရင်က အဝတ် မရှိ၊ အချည်းစည်း နေရ၏။⁸ တဖန် ငါသည် ရှောက်သွား ၍ သင့် ကိုမြင် သောအခါ ၊ သင် ၌ချစ်လိုဘွယ် သော အချိန် အရွယ်ရှိသောကြောင့် ၊ ငါသည်ကိုယ် အဝတ် စွန်း ကို ဖြန့် ၍ ၊ သင် ၌ အချည်းစည်း ရှိ ခြင်း ကို ဖုံးအုပ် ၏။ ကျိန်ဆို ခြင်း ကို

လည်း ပြု၍ ၊ သင် နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့သဖြင့် ၊ သင်သည် ငါ ၏ခင်ပွန်း ဖြစ် လေ၏။⁹ ထိုအခါ သင့် ကို ရေချိုး ၍ ၊ သင် ခြံလူးသော အသွေး ရှိသမျှကို ငါဆေးကြော ၏။ ဆီ နှင့် လိမ်း ၏။¹⁰ ချယ်လှယ် သော အဝတ်ကိုဝတ် စေ၏။ တဟာရှ သားရေခြေနှင်း ကို စီးစေ၏။ ဖဲ ၊ ပိတ်ချော နှင့် ခြံ စေ၏။¹¹ လက်ကောက် နှင့် လည်ဆွဲ အစ ရှိသော တန်ဆာ မျိုးကို ဆင် စေ၏။¹² နား တောင်း၊ နှာဆွဲ ၊ လှ သော ပေါင်း ကိုလည်း ဆင် စေ၏။¹³ ထိုသို့ သင် သည် ရွှေ ငွေ နှင့်တကွ ၊ ဖဲ ၊ ပိတ် ချော ၊ ချယ်လှယ် သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဆင် လျက်၊ မုန်ညက် ၊ ပျားရည် ၊ ဆီ ကိုစား လျက် ၊ အလွန် တရာ လှ သော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ ၊ မိဖုရား အရာ ကို ခံ ရ ၏။¹⁴ ငါ သည် ကိုယ် အသရေ ကို သင် ခြံ အပ်ပေး သောကြောင့် ၊ သင် သည် လှ သော အဆင်း နှင့် စုံလင် ၍ ၊ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည်၌ ကျော်စော လေ၏။¹⁵ သို့ရာတွင် ၊ သင် သည်ကိုယ်လှ သော အဆင်းကို ကိုးစား ၍ ၊ ဂုဏ် အသရေကျော်စောသောကြောင့် ၊ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍၊ ခရီးသွား သော သူအပေါင်း တို့နှင့် မ တရားသောမေထုန်ကို အနံ့အပြား ပြု သဖြင့် ၊ ယောက်ျား တိုင်းအခွင့် ရ၏။¹⁶ သင် ၏အဝတ် ကို လည်း ယူ ၍ ၊ မြင့် သော အရပ် တို့ကို ထူးခြားသော အဆင်းအရောင် နှင့် ဆင်ပြင်၍၊ တခါမျှမ ဖြစ် စဖူး၊ နောက်၌လည်းမ ဖြစ် လတံ့သော အမှု၊ မ တရားသော မေထုန်ကို ထိုအရပ် ၌ ပြုလေပြီ။¹⁷ ငါ ပေး သော ရွှေ ငွေ တန်ဆာ မြတ် တို့ကိုလည်း ယူ ၍ ၊ ယောက်ျား ရုပ်တု တို့ကို လုပ် ပြီးလျှင် ၊ သူ တို့နှင့် မှားယွင်း လေပြီတကား။¹⁸ ချယ် လှယ် သော အဝတ် ကိုလည်း ယူ ၍ ၊ ထို ရုပ်တုတို့ကို ခြံ ပြီးလျှင် ၊ ငါ ဆီ နှင့် ငါ နံ့သာပေါင်း ကို သူ တို့ရှေ့ မှာ တင် ထား လေ ပြီ။¹⁹ ငါ ပေး သော ဘောဇဉ် ၊ သင့် ကို ငါ ကျွေး သော မုန်ညက် ၊ ဆီ ၊ ပျားရည် ကို လည်း သူ တို့ရှေ့ မှာ မွေးကြိုင် စရာ တို့ တင် ထား လေ ပြီ တကား။²⁰ ထို မှ တ ပါး၊ သင် ဘွား သော ငါ ၏ သားသမီး တို့ကို ယူ ၍ ၊ ထို ရုပ်တု တို့အား ကျွေးမွေး ခြင်း ငှါ ယဇ် ပူဇော် လေပြီ။²¹ သင် သည် မ တရားသောမေထုန် ကိုပြု၍ စိတ် မ ပြေ သောကြောင့် ငါ ၏သားသမီး တို့ကိုသတ် ၍ ရုပ်တု တို့ အား မီးဖြင့် ပူဇော် ရမည်လော။²² သင် ပြုသော စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် အမှု၊ မ တရား သောမေထုန် အမှုအပေါင်း တို့ကိုပြုစဉ်တွင်၊ အရွယ် ငယ် သောအခါ အဝတ် မရှိ၊ အချည်းစည်း ရှိ ကြောင်း၊ ကိုယ် အသွေး ခြံ လူးလဲ လျက်နေကြောင်းကို မ အောက်မေ့ ပါ တကား။²³ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ဒုစရိုက် အပေါင်း ကို ပြု ပြီးမှ ၊²⁴ ကိုယ် နေဘို့ ကုဋီ တိုက်ကိုတည် ၍ လမ်း ရှိ တိုင်းမြင့် သော အရပ် ကို လုပ် လေ၏။²⁵ သင် သည် မြင့် သော အရပ်ကို လမ်း ဦး တိုင်း လုပ် ၍ ၊ ကိုယ် လှ သော အဆင်းကိုရွံ့ရှာဘွယ် ဖြစ်သည် တိုင်အောင် ပြုလျက်၊ ခရီးသွား သောသူအပေါင်း တို့အား ပေါင် တို့ကို ခွဲ ဖွင့်၍ ၊ မ တရားသောမေထုန်အမှုတို့ကို များပြား စေ၏။²⁶ ဆူဖြိုး သော သင် ၏အိမ်နီးချင်း အဲဂုတုတု လူ တို့နှင့် မှားယွင်း ၍ ၊ ငါ့ အမျက် ကို

နိုးဆော်လျက် ၊ မ တရားသောမေထုန် အမှုတို့ကို များပြား စေ၏။²⁷ ထိုကြောင့် ၊ ငါ သည် လက် ကို ဆန့် လျက်သင် ၏ ရိက္ခာကို ဖြတ် ၍ ၊ သင့် ကိုမုန်း သောသူ၊ သင့် ဆိုးညစ် သော အမှု များကြောင့် ရှက် တတ်သော ဖိလိတုတိ အမျိုးသမီး တို့ လက်သို့အပ် ရ၏။²⁸ သင် သည် ကိလေသာ စိတ် မ ပြေ သောကြောင့် ၊ အာ ရှု ရိ လူ တို့နှင့် လည်း မှားယွင်း လေ၏။ ထိုသို့ မှားယွင်း သော်လည်း စိတ် မ ပြေ နိုင်။²⁹ ထိုမှတပါး ၊ ခါနာန် ပြည် မှ သည် ခါလဒဲ ပြည် တိုင်အောင် ၊ မ တရားသော မေထုန် အမှုတို့ကို များပြား စေ သော်လည်း စိတ် မ ပြေ နိုင်။³⁰ အစိုးတရ ပြု၍ သီလ ပျက် သော မိန်းမ ပြု တတ် သမျှ သော ဤ အမှု တို့ ကို သင် သည် ပြု မိ လျက် ၊ သင့် စိတ် နှလုံး သည် အလွန် မိုက် ပါသည်တကား။³¹ သင် ၏ ကုဋီတိုက်ကို ခပ်သိမ်း သော လမ်း ၌ တည် ၍ ၊ လမ်း ရှိ တိုင်းမြင့် သော အရပ်ကို လုပ် သဖြင့် ၊ အခ ကိုငြင်း သောကြောင့် ပြည်တန်ဆာ နှင့် မ တူ ။³² ကိုယ်မ ဆိုင်သော ယောက်ျားကို ကိုယ် လင် ၏ ကိုယ်စား လက်ခံ ၍ မျောက်မထား သော မိန်းမ နှင့် တူ၏။³³ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ ရှိ သမျှ တို့သည် လက်ဆောင် ကို ခံယူ တတ် ကြ၏။ သင် မူကား ၊ သင် ၏ရည်းစား အပေါင်း တို့အား လက်ဆောင် ကိုပေး တတ်၏။ အရပ်ရပ် တို့က လာ ၍ မ တရားသောမေထုန် ကိုပြုစေ ခြင်း ငှါ ၊ သူ တ ပါး တို့ကို ငှါး တတ်၏။³⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် သည် အခြား သော ပြည်တန်ဆာ တို့နှင့် ခြားနား စွာ ပြု တတ်၏။ သင်ပြုသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှမတရားသောမေထုန် ကို မပြုတတ်။ သင်သည် အခ ကို မခံ၊ သူတပါးတို့အားပေးသောကြောင့်အခြားသော မိန်းမတို့နှင့် ခြား နား ၏။³⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ အို ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော် ကို နားထောင် လော့။³⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ သင် ၏ရည်းစား များ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော ရုပ်တု အပေါင်း တို့နှင့် မှားယွင်း ခြင်းအားဖြင့် ၎င်း ၊ သူ တို့ အား ပေး သော သားသမီး တို့၏ အသွေး အားဖြင့် ၎င်း သင် သည် ကိုယ် ရှက်ကြောက် ခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ ခြင်းကို ထင်ရှား စွာ ဘော်ပြသောကြောင့်၊³⁷ သင့် ကိုချစ် သောရည်းစားရှိသမျှ တို့နှင့် သင်ချစ် သောသူ ၊ မုန်း သောသူ အပေါင်း တို့ကို ငါ စုဝေး မည်။ သင့် တဘက် ပတ်လည် ၌ စုဝေး စေ၍ ၊ သင် ၌အဝတ် အချည်းစည်းရှိ ခြင်း ကို ငါ ပြု သဖြင့် ၊ ထို သူ အပေါင်း တို့သည် သင် ၌ အဝတ် အချည်းစည်းရှိသမျှ ကို မြင် ရကြလိမ့်မည်။³⁸ မျောက်မထား သော မိန်းမနှင့် ၊ လူအသက်ကိုသတ် သော မိန်းမတို့ကို စီရင် သကဲ့သို့သင့် ကို ငါ စီရင် ၍ ၊ ပြင်းစွာ သော ဒေါသအမျက် အသွေး ကို ငါတိုက် မည်။³⁹ သင့် ကို သူ တို့လက် သို့ ငါအပ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် သင် ၏ ကုဋီတိုက်ကို ဖျက် ၍ ၊ သင် ၏မြင့် သော အရပ်တို့ ကို ဖြိုချ ကြလိမ့်မည်။ သင့် အဝတ် တို့ကိုချွတ် ၍ လှ သော တန်ဆာ တို့ကို လှယူ ပြီးလျှင် ၊ သင့် ကို အဝတ် မပေး၊ အချည်းစည်း ရှိစေ ခြင်း ငှါပစ် ထားကြလိမ့်မည်။⁴⁰ လူ အလုံးအရင်းကို လည်း ခေါ်သဖြင့်

၁ သူတို့သည် ခဲနှင့် ပစ်၍ ၊ ထားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်မည်။⁴¹ သင့်အိမ်တို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ များစွာသော မိန်းမတို့ရှေ့မှာ သင့်ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးကြသဖြင့်၊ သင်သည် နောက်တဖန်ပြည်တန်ဆာမလုပ်ဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ နောက်တဖန် သင်သည်သူတပါးတို့ကို မငါးရ။⁴² ထိုသို့ ငါဒေါသစိတ်ကို ငါဖြေမည်။ သင့်ကိုမယုံ။ အလွန်ပူပန်သောစိတ် ငြိမ်း၍ ၊ ငါသည်အမျက်မထွက်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နေမည်။⁴³ သင်သည် အသက်ငယ်သော ကာလကို မအောက်မေ့ ၊ အရာရာ၌ ငါ့စိတ်ကို နှောင့်ရှက်သောကြောင့် ၊ သင့်အပြစ်ကို သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုရှိသမျှ တို့အပေါ်မှာ ဆိုးညစ်သော အကြံကို ထပ်၍ ထိုအကြံအတိုင်း မပြုရ။⁴⁴ စကားပုံကို သုံးတတ်သော သူအပေါင်းတို့က၊ အမိကဲ့သို့ သမီးဖြစ်၏ဟု သင့်ကိုရည်မှတ်၍ စကားပုံကို ပြောကြလိမ့်မည်။⁴⁵ သင်သည်လင်နှင့် သားသမီးကို ရွံရှာသော မိန်းမ သမီးဖြစ်၏။ လင်နှင့် သားသမီးကို ရွံရှာသော မိန်းမ၏ ညီမလည်း ဖြစ်၏။ သင့်အမိသည် ဟိတုတိ အမျိုး၊ သင့်အဘသည် အာမောရီ လူဖြစ်၏။⁴⁶ သင့်အစ်မသည် မိမိသမီးတို့နှင့်တကွ သင့်လက်ဝဲဘက်၌ နေသော ရှမာရီ မြို့ဖြစ်၏။ သင့်ထက် အသက်ငယ်သော သင်၏ ညီမသည် မိမိသမီးတို့နှင့်တကွ သင့်လက်ျာဘက်၌ နေသော သောဒို မြို့ဖြစ်၏။⁴⁷ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် သူတို့ထုံးစံကို မလိုက် ၊ သူတို့ပြုသော ရွံရှာဘွယ် အမှုမျှသာ ပြုသည်မဟုတ်။ ထိုအမှုကို သာမည အမှုဟူ၍ ထင်မှတ်သဖြင့်၊ သင်သည် အရာရာ၌ သူတို့ထက် သာ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။⁴⁸ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သင်သည် ကိုယ့်သမီးတို့နှင့်တကွ ပြုသကဲ့သို့၊ ညီမသောဒိုနှင့် သူ၏သမီးတို့သည် မပြုကြ။⁴⁹ သင့်ညီမသောဒို၏ အပြစ်ဟူမူကား ၊ သူနှင့် သူ့သမီးတို့သည် မာနကြီးခြင်း၊ ဝစ္စစားသောက်ခြင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စွာကောင်းစားခြင်းရှိ၍ ၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲ နေကြ၏။⁵⁰ မာနထောင်လွှား၍ ငါ့ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သင်မြင်သည် အတိုင်း သူတို့ကို ငါပယ်ရှင်းပြီ။⁵¹ ရှမာရီသည်လည်း ၊ သင်ပြုမိသော ဒုစရိုက် တဝက်ကိုမျှ မပြုမိ။ သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည်တိုင်အောင်၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို သူတို့ထက် မကများပြားစွာ ပြုလေပြီတကား။⁵² သင်သည် ညီအစ်မတို့ကို အပြစ်တင်၍ စီရင်လျက်ပင်၊ သူတို့ပြုသည်ထက် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို သာ၍ ပြုသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံလော့။ သူတို့သည် သင့်ထက် သာ၍ အပြစ်နည်းကြ၏။ သင်မူကား ၊ ညီအစ်မတို့၏အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည်တိုင်အောင် ပြုသောကြောင့် စိတ်ပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံလော့။⁵³ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော သောဒိုနှင့် သူ၏သမီးများ၊ ရှမာရီနှင့် သူ၏သမီးများကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့သောအခါ ၊ သိမ်းသွားခြင်း

ကိုခံရသော သင်၏လူတို့ကို သူတို့နှင့်အတူ ငါဆောင်ခဲ့မည်။⁵⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင်သည် သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ ၊ ပြုလေသမျှ တို့ကြောင့် စိတ်ပျက်လျက် အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။⁵⁵ သင်၏ညီအစ်မသောဒိုနှင့် သူ၏သမီးများ၊ ရှမာရီနှင့် သူ၏သမီးများတို့သည် အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ၊ သင်သည်လည်း သင်၏သမီးတို့နှင့်တကွ အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်ရလိမ့်မည်။⁵⁶ ရှမာရီသမီးများနှင့် သူတို့ပတ်လည်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုကဲ့ရဲ့၍ ၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေသောဖိလိတုတိ သမီးများတို့သည် မထိမ့်မြင်ပြုကြသဖြင့် ၊⁵⁷ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်မထင်ရှားမီ သင်သည် မာနထောင်လွှားစဉ် ကာလတွင်၊ သင့်ညီမသောဒို၏နာမကို အလျှင်းနှုတ်မမြွက်။⁵⁸ ယခုမူကား၊ သင်သည် ကိုယ်ဆိုးညစ်သော အမှုနှင့် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့၏ အပြစ်ကိုခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁵⁹ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ သင်သည် ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လိုသောငှါ ၊ သစ္စာဂတိကို မရိုမသေ ပြုသည်နှင့်အညီ သင်၌ ငါပြုမည်။⁶⁰ သို့သော်လည်း ၊ ငါသည် သင့်အသက်ငယ်စဉ်၊ ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့၍ ၊ တဖန် ထာဝရပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ဖွဲ့စည်းမည်။⁶¹ သင်သည် ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို မစောင့်ရသော်လည်း ၊ ပဋိညာဉ်အားဖြင့် သင်၏ညီအစ်မတို့ကို သင်၏သမီးဖြစ်ဘို့ ရာငါပေး၍ ၊ သင်သည် ထိုသူတို့ကို လက်ခံသောအခါ ၊ သင်ပြုမိသော အမှုများကို အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။⁶² ထိုအခါ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ငါဖွဲ့မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။⁶³ သင်ပြုဘူးသမျှ သော အမှုတို့ကို ငါမမှတ်။ စိတ်ပြေသောအခါ သင်သည် အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်းကြောင့် ၊ နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲ နေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

17 တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊² အချင်းလူသား ၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးအား စကားထာဝရ၍ ပုံပြောလျက် ၊³ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ၊ ထူးခြားသော အဆင်း အရောင်၊ များပြားသော အမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ၊ ရှည်လျားကြီးမားသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီး သည် လေဗနန်တောင်သို့ လာ၍ ၊ အာရဇ်ပင်၏အဖျားကို ကိုင်လျက် ၊⁴ အမြင့်ဆုံးသော အညွန့်တို့ကို ချိုးဆိတ်၍ ကုန်သွယ်ရာပြည်သို့ ချီဆောင်ပြီးလျှင် ၊ ကုန်သည်မြို့၌ စိုက်လေ၏။⁵ မျိုးစေ့ကိုလည်း ယူ၍ ရေများရာလယ်ကွက်၌ ပျိုးလျက် ၊ မိုမ်းမခပင်ကဲ့သို့ထားလေ၏။⁶ အရပ်နိမ့်လျက် ရှည်လျားစွာ နွယ်သော စပျစ်နွယ်ပင်ပေါက်၍ ၊ မိမိအခက်အလက်တို့ကို ရွှေလင်းတရှိရာသို့ ညွတ်လျက် ၊ သူ့အောက်သို့ အမြစ်ထိုးသဖြင့် ၊ အကိုင်းအခက်အလက်အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော စပျစ်

နွယ်ပင် ဖြစ် လေ၏။⁷ အမွေး ထူထပ် ၍ ကြီးစွာ သော အတောင် ရှိသောရွှေလင်းတ ကြီး တကောင် ရှိ ၏။ စပျစ် ပင်သည်မိမိ စိုက် ရာ ချောင်းမြောင်း နား မှာ ထို ရွှေလင်းတ၏ကျေးဇူး ကြောင့်၊ ရေ ကိုရအံ့သောငါ သူ ရှိ ရာ သို့ အမြစ် သွယ်ဝိုက် ၍ အကိုင်း လည်း ထိုး လေ၏။⁸ အခက် အလက်နှင့် ပြည့်စုံ ၍ အသီး ကိုသီး သဖြင့် ၊ သန်မြန် သော စပျစ် နွယ်ပင်ဖြစ် စေ ခြင်းငါ ရေ များ ရာ အရပ် ၊ မြေကောင်း သော လယ်ကွက် ၌ ထို အပင်ကို စိုက် လေပြီ။⁹ သို့ ဖြစ်၍၊ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ထိုအပင်သည် ကောင်းစားရမည်လော။ ညှိုးနွမ်း စေခြင်းငါအမြစ် ကို နှုတ် ၍ အသီး ကိုဆွတ် ရမည် မ ဟုတ်လော ။ ပေါက် လေ သမျှ သော အရွက် တို့သည် ညှိုးနွမ်း ရ ကြ လိမ့်မည်။ အမြစ် နှင့် တကွ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း အမှု ကို ပြီး စေ ခြင်း ငါ ကြီး သော တန်ခိုး ၊ များပြား သော အလုံး အရင်း ကို အလို မ ရှိ။¹⁰ စိုက် လျက် ရှိ၍ ကောင်းစား ရမည်လော ။ အရှေ့လေတိုက် သောအခါ အကုန်အစင် ညှိုးနွမ်းရမည် မ ဟုတ်လော ။ ကြီးပွား သော လယ်ကွက် ၌ ညှိုးနွမ်း ရ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹¹ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊¹² ပုန်ကန် တတ် သော အမျိုး အား သင်ပြော ရ မည် မှာ၊ ဤ စကား အဘယ်သို့ ဆိုလို သည် ကို နားလည် ကြ သလော ။ ဗာဗုလုန် ရှင် ဘုရင်သည် ယေရုရှလင် မြို့ သို့ ရောက် ၍ ၊ ယေရုရှလင် ရှင်ဘုရင် နှင့် မှူး တော် မတ်တော် တို့ ကို ဗာဗုလုန် မြို့သို့ သိမ်းသွား ပြီ။¹³ ဆွေ တော်မျိုးတော်ထဲက တ ယောက်ကိုယူ ၍ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ လျက် သစ္စာ တိုက် လေပြီ။¹⁴ ထိုနိုင်ငံ သည် ယုတ်ညံ့ ၍ နောက်တဖန်မ ထ မကြာ ဘဲ၊ သစ္စာ တော်ကို စောင့် သော အားဖြင့် သာ တည် စေ ခြင်းငါ ၊ အားကြီးသောနိုင်ငံသားတို့ ကို လည်း သိမ်းသွား ပြီ။¹⁵ သို့ရာတွင် ၊ မြင်း များ၊ လူ များ တို့ကို တောင်းခြင်းငါ သံတမန် ကို အဲဂုတ်တု ပြည်သို့ စေလွှတ် ၍ ပုန်ကန် လေပြီ။ ထိုသို့ ပြု သောသူသည် ကောင်းစား ရမည်လော ။ ဘေး လွတ်ရမည်လော ။ သစ္စာ ဖျက် ပြီး မှလွတ် ရမည်လော။¹⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင် သည်အတိုင်း၊ အကယ် စင်စစ်ရှင် ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော ရှင်ဘုရင် ၏သစ္စာ ကို မ ရိုမသေပြု၍ ပဋိညာဉ် ကိုဖျက် သောကြောင့် ၊ ထိုရှင် ဘုရင် နေရာ ဗာဗုလုန် မြို့အလယ် ၌ သေ ရလိမ့်မည်။¹⁷ ဖာရော ဘုရင် သည်လည်း လူ များ တို့ကို သတ် ခြင်းငါ ၊ အားကြီး သော ဗိုလ် ပါ အလုံးအရင်းများနှင့်အတူ မြေရိုး တို့ကိုဖို့ ၍ ရဲတိုက် တို့ကို ဆောက် သော်လည်း ၊ သူ့အဘို့စစ်တိုက် ၍ မနိုင်ရာ။¹⁸ အကြောင်း မူကား၊ ယေရုရှလင် မင်းသည် လက် ချင်းရိုက် ပြီးမှ၊ သစ္စာ တော်ကိုမ ရို မသေပြု၍ ပဋိညာဉ် ကိုဖျက် လျက် ၊ ဤ အမှုအလုံးစုံ တို့ကို ပြု သောကြောင့် ဘေးမှမ လွတ် ရ။¹⁹ ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား ၊ ငါ အသက် ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် ငါ ၏သစ္စာ ကို မ ရိုမသေပြု၍ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် သော အပြစ်

ကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်။²⁰ ငါ သည် ပိုက်ကွန် နှင့် အုပ် ၍ ၊ ငါ ၏ကျော့ကွင်း နှင့် ကျော့ ပြီးလျှင် ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ ဆောင် သွားမည်။ ငါ ကို ပြစ်မှား သောအပြစ် ကြောင့် ထို မြို့၌ ငါစစ်ကြော စီရင် မည်။²¹ သူ့ ထံမှပြေး သော သူများနှင့် သူရဲ များ အပေါင်း တို့သည် ထား ဖြင့် ဆုံး ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကျန်ကြွင်း သော သူတို့ သည် အရပ်ရပ် သို့ ကွဲပြား ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကို သင်တို့သိ ရ ကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²² တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား ၊ မြင့် သော အာ ရစ် ပင်၌ အမြင့်ဆုံး သော အညွန့် ကို ငါ ယူ ၍ စိုက် မည်။ အညွန့် ဖျားတို့တွင် နှု သော အညွန့်ကိုဆိတ် ၍ ၊ မြင့်မြတ် သော တောင် ပေါ် မှာ ငါ စိုက်ပျိုး မည်။²³ အမြင့်ဆုံး သော ဣသရေလ တောင် ပေါ် မှာ ငါ စိုက်ပျိုး ပြီးမှ ၊ အခက် အလက်နှင့်ပြည့်စုံ ၍ အသီး ကို သီး သဖြင့် ၊ ကောင်းမွန် သော စပျစ် နွယ်ပင် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုအပင် အောက်၌၎င်း ၊ အခက် အလက် အရိပ် ၌ ၎င်း ၊ ငှက် မျိုး အပေါင်း တို့သည် နေရာ ကျကြလိမ့်မည်။²⁴ ငါ ထာဝရဘုရား သည်မြင့် သော အပင် ကိုနှိမ် ၍ ၊ နိမ့် သောအပင် ကိုချီးမြှောက် ကြောင်း၊ စိမ်းလန်း သော အပင် ကို သွေ့ခြောက် စေ၍ ၊ သွေ့ ခြောက်သော အပင် ကို စိမ်းလန်း စေကြောင်းများကို၊ တော သစ်ပင် ရှိသမျှ တို့သည် သိရ ကြလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် စကား တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြု မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

18 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊² အဘ တို့သည် ချဉ် သောစပျစ်သီးကို စား ၍ သား တို့သည် သွား ကျိန်း လျက်ရှိကြ၏ဟု၊ သင် တို့သည် ဣသရေလ ပြည် ကိုရည်မှတ် ၍ စကားပုံ ကို သုံး သောအခါ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း။³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက် ရှင် သည်အတိုင်း နောက် တဖန် ဣသရေလ ပြည် ၌ ထို စကားပုံ ကို သုံး ရသော အကြောင်း မ ရှိ ရ။⁴ ဝိညာဉ် အပေါင်း တို့ကို ငါ ပိုင် ၏။ အဘ ၏ဝိညာဉ် ကို ငါ ပိုင်သ ကဲ့သို့ သား ၏ဝိညာဉ် ကို လည်း ငါ ပိုင် ၏။ ပြစ်မှား သော ဝိညာဉ် သည် အသက်သေ ရမည်။⁵ လူ မည်သည်ကား ၊ သဘော ဖြောင့်၍ တရား သောအမှု၊ ဟုတ်မှန် သော အမှုကို ပြု လျှင် ၎င်း ၊⁶ တောင် ပေါ်မှာ မ စား ၊ ဣသရေ လ အမျိုး ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု တို့ကို မ ဖူး မမျှော်၊ သူ့ မယား ကို မ ပြစ်မှား ၊ ဥတု ရောက်သော မိန်းမ ကို မ ချဉ်းကပ် ၊⁷ အဘယ်သူ ကို မျှ မ ညှဉ်းဆဲ ၊ ကြွေး စား ပေါင် ထား သော ဥစ္စာ ကို ပြန် ၍မ ပေးဘဲမနေ၊ သူ့ဥစ္စာ ကို အနိုင်အထက် မ လုမယူ၊ ငတ်မွတ် သော သူ ကို ကျွေးမွေး ၍ ၊ အဝတ် မရှိသော သူ ကို အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်း လျှင်၎င်း ၊⁸ အတိုး စား၍ ငွေကိုမ ချေး ၊ အဓမ္မ အမှု ကို လက် မ ခံ၊ သူတပါးအမှုကို တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း၊⁹ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့သည် အတိုင်း ကျင့် ၍ သစ္စာစောင့် ခြင်း ကို ပြု လျှင်၎င်း ၊ ထို သူ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ် ၏။ အကယ်စင်စစ်အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်

ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ သို့ရာတွင် ထိုသူ၏သား သည် ထားပြု တိုက် သောသူ၊ လူအသက် ကိုသတ်သောသူ၊ အရင် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်တစ်ခုတခု ကို ပြု သောသူ။¹¹ အရင်ဆိုခဲ့ပြီး သော သုစရိုက်ကိုမ ပြု ၊ တောင် ပေါ်မှာ စား ခြင်း၊ သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား ခြင်း၊¹² ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သောသူကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာ ကို အနိုင်အထက် လုယူခြင်း၊ ပေါင် ထားသော ဥစ္စာကို ပြန် ချွေ ပေး ဘဲ နေခြင်း၊ ရုပ်တု ကို ဖူး မျှော် ခြင်း၊ ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော အမှုကိုပြု ခြင်း၊¹³ အတိုး စား၍ငွေချေး ခြင်းကိုပြုသောသူဖြစ် လျှင်၊ အသက် ရှင် ရမည်လော။ အသက် မ ရှင်ရ။ ထို ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော အမှုများ ကိုပြုသောကြောင့်၊ စင်စစ်အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သေထိုက် သောအပြစ်ရှိ ၏။¹⁴ သို့ရာတွင် ထိုသူ၏သား သည် အဘ ပြုသမျှ သော ဒုစရိုက် တို့ကို မြင် ၍ဆင်ခြင်သဖြင့် ၊ ထိုသို့ သော အမှုတို့ကို မ ပြု ၊¹⁵ တောင် ပေါ်မှာ မ စား ၊ ဣသရေလ အမျိုး ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု တို့ကို မ ဖူး မမျှော်၊ သူ့ မယား ကိုမ ပြစ်မှား ၊¹⁶ အဘယ်သူ ကိုမျှ မ ညှဉ်းဆဲ ၊ ပေါင် ထားသော ဥစ္စာ ကိုမ သိမ်း ၊ သူ့ဥစ္စာ ကို အနိုင်အထက် မ လု မယူ၊ ငတ်မွတ် သော သူ ကို ကျွေးမွေး ခြင်း၊ အဝတ် မရှိသော သူကိုအဝတ် နှင့်ဖုံးလွှမ်း ခြင်း၊¹⁷ ဆင်းရဲ သော သူ ကိုချမ်းသာ ပေးခြင်း၊ အတိုး မ စား ဘဲငွေချေးခြင်းကို ပြု၍ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင်၊ ထိုသူ သည်အဘ ၏ အပြစ် ကြောင့် အသေ ခံရမည်မ ဟုတ်။ စင်စစ်အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။¹⁸ အဘ မူကား၊ မိမိ ညီအစ်ကို ကို အထပ်ထပ် ညှဉ်းဆဲ လျက်၊ သူ့ ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် လုယူလျက် ၊ မိမိ အမျိုးသား ချင်းတို့တွင် မ ကောင်း သော အမှုကိုပြု သောအပြစ်ကြောင့် ၊ အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရမည်။¹⁹ သင်တို့ကလည်း ၊ အဘယ်သို့နည်း။ သား သည် အဘ ၏ အပြစ် ကို မ ခံရ သလောဟု မေး ကြသော်၊ သား သည် တရား သော အမှု၊ ဟုတ်မှန် သောအမှုကိုပြု ၍၊ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ အတိုင်း ကျင့် စောင့်လျှင်၊ စင်စစ်အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။²⁰ ပြစ်မှား သောသူသည် အသေ ခံရမည်။ သား သည် အဘ ၏အပြစ် ကိုမ ခံရ ။ အဘ သည် သား ၏အပြစ် ကို မ ခံရ ။ တရား သောသူသည် တရား စွာပြုခြင်း အကျိုး ကို၎င်း၊ မတရား သောသူသည် မတရား စွာပြုခြင်း အပြစ် ကို၎င်းခံရ လိမ့်မည်။²¹ သို့ရာတွင် ၊ မတရား သောသူသည် မိမိ ပြု မိသမျှ သော ဒုစရိုက် တို့ကို ကြဉ်ရှောင် လျက်၊ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ တို့ ကို စောင့်ရှောက် ၍ ၊ တရား သောအမှု၊ ဟုတ်မှန် သော အမှုတို့ ကိုပြုလျှင်၊ သေ ခြင်းနှင့်လွတ် ၍ စင်စစ်အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။²² ပြု မိသမျှ သော ဒုစရိုက် အပြစ်တို့ကို သူ တဘက် ၌ မ မှတ် ရ။ ပြု မိသော ဖြောင့်မတ် ခြင်းအမှုကြောင့် အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။²³ မတရား သော သူသည်မိမိ အကျင့် တို့ကိုရှောင် ၍ အသက် မ ရှင်၊ အသေခံ ခြင်းအမှု၌ ငါသည်အနည်းငယ်သော ပျော်မွေ့ ခြင်းရှိ သလော။²⁴ သို့ရာတွင် ၊ တရား သောသူသည်ဖောက်ပြန် ၍ ၊ အဓမ္မ အမှု ကို၎င်း ၊ မတရား သော သူ ပြု သမျှ သော စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွ

ယ် အမှု တို့ ကို၎င်း ပြု လျှင် ၊ အသက် ရှင် ရမည် လော။ အရင် ပြု သမျှ သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းအမှုတို့ကို မ မှတ် ၊ သူသည် လွန်ကျူး သောအမှု၊ ပြစ်မှား သော အပြစ် ကြောင့် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရ လိမ့်မည်။²⁵ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရ ဘုရား စီရင်ချက် မ ဖြောင့် ဟု ဆို ကြသည်တကား။ အိုဣသရေလ အမျိုး ၊ ငါ စီရင်ချက် သည် ဖြောင့် ၍၊ သင် တို့စီရင်ချက် ကောက် သည် မ ဟုတ်လော။²⁶ တရား သော သူ သည် တရား သော အမှု ကို ပယ် ၍ အဓမ္မ အမှု ကို ပြု လျှင် ၊ ထိုအမှု ကြောင့် သေ ရမည်။ ပြု မိသော အဓမ္မ အမှု ကြောင့် အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရမည်။²⁷ ထိုအတူ၊ မတရား သော သူ သည် မိမိ ပြု မိ သော အဓမ္မ အမှု ကို ရှောင် ၍၊ တရား သော အမှု၊ ဟုတ်မှန် သော အမှုကိုပြု လျှင်၊ မိမိ အသက် ကို ကယ်နှုတ် ရ လိမ့်မည်။²⁸ ပြု မိသမျှ သော အဓမ္မ အမှုတို့ကို ဆင်ခြင် ၍ ရှောင် သောကြောင့် ၊ သေ ခြင်းနှင့်လွတ် ၍ စင်စစ်အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။²⁹ သို့သော်လည်း ဣသရေလ အမျိုး က၊ ထာဝရ ဘုရား စီရင်ချက် မ ဖြောင့် ဟု ဆို ကြသည်တကား။ အိုဣသရေလ အမျိုး ၊ ငါ စီရင်ချက် သည် ဖြောင့် ၍၊ သင် တို့စီရင်ချက် ကောက် သည် မ ဟုတ်လော။³⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ အိုဣသရေလ အမျိုး ၊ သင် တို့အသီးအသီး ကျင့် ကြ သည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ် ကို ငါစီရင် မည်။ သင်တို့သည် အဓမ္မ အမှုရှိသမျှ တို့ကို စွန့်ပစ် ၍ ပြောင်းလဲ ကြ လော့။ ပြောင်းလဲ ကြ လော့။ ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ထိမိ ၍ ဆုံးခြင်းသို့မ ရောက် ကြနှင့်။³¹ သင် တို့သည် ပြု သမျှ သော လွန်ကျူး ခြင်းအမှု တို့ ကို စွန့်ပစ် ၍ အသစ် သောနည်း ၊ အသစ် သောစိတ် သဘောကို ပြင်ဆင် ကြ လော့။ အိုဣသရေလ အမျိုး ၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ လို သနည်း။³² အသေ ခံ ရ သော သူ ၏ အသေခံ ခြင်းအမှု၌ ငါသည် ပျော်မွေ့ ခြင်းမ ရှိ။ ထိုကြောင့် ၊ ပြောင်းလဲ ၍ အသက်ရှင် ကြလော့ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ ၏။

19 ထို မှ တ ပါး ၊ ဣ သရေ လ မင်းသား တို့ အတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်း လျက် ပြော ရ မည် မှာ၊¹ သင် ၏အမိ ကား အဘယ်သူ နည်း။ ခြင်္သေ့မ ဖြစ် ၏။ ခြင်္သေ့ တို့တွင် အိပ် လျက် နေ၍၊ ခြင်္သေ့ ပျို တို့တွင် မိမိ သား တို့ကို ကျွေးမွေး ၏။² ကျွေးမွေး သော သား တ ကောင် သည် ခြင်္သေ့ ပျို ဖြစ် ၍၊ တော တိရစ္ဆာန် တို့ကို ဘ မ်း ဆီး ခြင်းငါ ၊ သင်၏ လူ တို့ကိုလည်း ကိုက်စား တတ်၏။³ လူမျိုး တို့သည် ကြား ၍ မြေ တွင်း ၌ ထို ခြင်္သေ့ ပျို ကို ဘ မ်း ပြီး လျှင် ၊ သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင်၍ အေဂုတုတု ပြည် သို့ ယူ သွားကြ၏။⁴ သား ဆုံးရှုံး ကြောင်း ကို အမိသည် မြင် ၍ စိတ်ပျက် သောအခါ၊ သား တ ကောင် ကို ယူ ပြန်၍ ခြင်္သေ့ ပျို ဖြစ်စေခြင်းငါပြု သဖြင့်၊⁵ သူသည် လည်း ၊ ခြင်္သေ့ တို့နှင့်ပေါင်းဘော် ၍ ခြင်္သေ့ ပျိုဖြစ် လျက်၊ တော တိရစ္ဆာန် တို့ကို ဘ မ်း ဆီး ခြင်း ငါ ၊ သင်၏လူ တို့ကိုလည်း ကိုက် စား ၏။⁶ သူ တို့ မုဆိုး များကိုသိ ၍ ၊ သူ တို့မြို့ များကို သုတ်သင်

ပယ်ရှင်းလေ၏။ ဟောက် သောအသံ ကြောင့် ပြည် နှင့် ပြည် ၌ ရှိ သမျှ တို့သည် ဆိတ်ညံ လျက် ရှိ ကြ၏။⁸ ထိုအခါ လူမျိုး တို့သည် ကျေးလက် အရပ် ရပ် တို့ က တိုက် လာ၍ ပိုက်ကွန် နှင့် ဝိုင်း ပြီး လျှင် ၊ မြေတွင်း ၌ ဘမ်း ကြ၏။⁹ သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင်လျက်ဗာ ဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဆောင်သွား ၍၊ သူ ၏အသံ သည် ကုသရေ လ တောင် ပေါ်မှာ နောက်တဖန် မ မြည် စေခြင်းငှါ နောင်အိမ် ၌ လှောင် ထားကြ၏။¹⁰ သင် ၏အိမ် သည် သင်နှင့်တူလျက်၊ ရေ နား မှာ စိုက်သော စပျစ် နွယ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရေ များ သောကြောင့် အခက်အလက် နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ များစွာ သောအသီး ကို သီး တတ်၏။¹¹ မင်း တို့အသုံးအဆောင်ရာလှေတံ တို့ ခိုင်ခံ့ သော တံဖျာ တို့နှင့် ပြည့်စုံ ၏။ ထူထပ် ၍များပြား သော အခက်အလက် တို့နှင့် အရပ် မြင့်၍ ထင်ရှား လေ၏။¹² သို့ရာတွင် ၊ ဒေါသ အရှိန်အားဖြင့် နှုတ် ၍ မြေ ပေါ်မှာ လဲချ လေပြီ။ အရှေ့ လေ သည် တိုက်၍အသီး ကို ပိတ်ခြောက် စေ၏။ ခိုင်ခံ့ သောတံဖျာ တို့သည် ကျိုး ၍ သွေ့ခြောက် သဖြင့်၊ မီး လောင် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ ပြီ။¹³ ယခု မူကား ရေ မ ရှိ၊ သွေ့ခြောက် သောလွင်ပြင် အရပ်၌ စိုက် လျက်ရှိ၏။¹⁴ အခက်အလက် တံဖျာတခု ထဲက မီး ထွက် ၍ အသီး ကို ကျွမ်းလောင် ပြီ။ အစိုးရ သော ရာလှေတံ တို့ ခိုင်ခံ့ သောတံဖျာ တစုံတခု မျှမ ကျန်ကြွင်း ။ ဤရွှေကား ၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ ငိုကြွေး မြည်တမ်းစရာ အကြောင်း လည်း ဖြစ် လိမ့်မည်။

20 သက္ကရာဇ် ၃နှစ် ၃၊ ပဉ္စမ လ ဆယ် ရက်နေ့တွင် ၊ ကုသရေလ အမျိုး အသက်ကြီး သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် ခြင်း ငှါ လာ ၍ ငါ့ ရှေ့မှာ ထိုင် နေကြ၏။² ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊³ အချင်းလူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ကု သရေ လ အမျိုး အသက်ကြီး သူ တို့ အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့သည် ငါ့ ထံ၌မေးလျှောက် ခြင်းငှါ လာ ကြ သလော။ ငါ အသက် ရှင် သည် အတိုင်း သင် တို့မေးလျှောက် ခြင်း ကို ငါမ ခံ။⁴ အချင်း လူသား ၊ သင်သည် သူ တို့ကို စစ်ကြော လော့။ စစ်ကြော လော့။ သူ တို့ဘိုးဘေး ပြုဘူးသော စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ်အမှုကို ဘော်ပြ ၍၊⁵ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ကုသရေလ အမျိုး ငါ ရွေးကောက် ၍၊ အဲဂုတ္တု ပြည် ၌ သူ တို့အား ထင်ရှား လျက်၊ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု၊ ယာကုပ် အမျိုးသား တို့ အား ကျိန်ဆို သည်ကာလ၊⁶ သူ တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ငါနှုတ် ပြီးလျှင်၊ ပြည် တကာ တို့၏ အထွဋ် ဖြစ်၍၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီး သောပြည်၊ သူ တို့အ ဘို့ ငါကြည့်ရှု သော ပြည် သို့ ဆောင်သွားခြင်းငှါ ကျိန်ဆို သောအခါ၊⁷ သင်တို့အသီးအသီး ဖူးမျှော်သော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အရာတို့ကို စွန့်ပစ် ကြလော့။ အဲဂုတ္တု ရုပ်တု တို့နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မ ညစ်ညူး စေကြနှင့်။ ငါ သည် သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏ဟု

ငါဆို သော်လည်း၊⁸ သူတို့သည် နား မ ထောင်၊ ငါ့ ကိုပုန်ကန် ကြ၏။ အသီးသီး ဖူးမြင် သော စက်ဆုပ် ရွံ ရှာ ဘွယ် အရာ တို့ကိုငင်း၊ အဲ ဂုတ္တု ရုပ်တု ကိုငင်း ၊ မ စွန့်ပစ် ဘဲ နေကြ ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သူ တို့၌ ငါ ဒေါသ စိတ်ပြေ မည်အကြောင်း၊ အဲ ဂုတ္တု ပြည် ထဲမှာ သူ တို့အပေါ်သို့ ငါ့ အမျက် ရှိန်ကို သွန်းလောင်း မည် ဟု ငါအကြံ ရှိ၏။⁹ သို့ရာတွင် ၊ သူ တို့နေသောတပါး အမျိုးသား တို့ ရှေ့မှာ ၊ ငါ၏နာမ အသရေ ကို မ ပျက် စေ ခြင်း ငှါ ၊ ငါ သည် နာမ တော် အတွက် စီရင် ၍၊ တပါး အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား လျက်၊ သူ တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် လေ ၏။¹⁰ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် ၍ တော သို့ ရောက် သောအခါ ၊¹¹ ကျင့် သော သူ ၌ အသက်ရှင် စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ငါ ၏စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ ကို ငါ ဘော်ပြ ၏။¹² ထိုမှ တပါး ၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ ကို သန့်ရှင်း စေသည်ဟု သူတို့သည် သိ မည်အကြောင်း ၊ ငါ နှင့် သူ တို့စပ်ကြား မှာ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ် စေခြင်းငှါ ၊ ငါ ၏ ဥပုသ် နေ့တို့ကို ငါခန့်ထား ၏။¹³ သို့ရာတွင် ၊ ကုသရေလ အမျိုး သည် တော ၌ ငါ့ ကို ပုန်ကန် ကြ၏။ ကျင့် သော သူ၌ အသက် ရှင် စရာ အကြောင်း ဖြစ် သော ငါ ၏စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်ကို မ စောင့်ရှောက် ၊ မထိမဲ့မြင်ပြု ၍ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့တို့ကို အလွန် ရှုတ်ချ ကြ၏။ ထိုအခါ သူ တို့ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ၊ တော ၌ သူ တို့ အပေါ်သို့ ငါ့ အမျက် အရှိန် ကို သွန်းလောင်း မည်ဟု အကြံ ရှိ၏။¹⁴ သို့ရာတွင် ၊ ငါနှုတ်ဆောင် ခြင်းကျေးဇူး ကို မြင် သော တပါး အမျိုးသား တို့ရှေ့မှာ ငါ၏နာမ အသရေ ကို မ ပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် နာမ တော်အတွက် စီရင် လေ၏။¹⁵ တဖန် ၊ ပြည် တကာ တို့၏ အထွဋ် ဖြစ်၍နို့နှင့် ပျားရည် စီး သော ပြည်၊ သူ တို့အား ငါ ပေး သော ပြည် သို့ မ ပို့ဆောင် ခြင်း ငှါ ၊ တော ၌ ငါ ကျိန်ဆို ၏။¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့သည် ရှုတ်ချ များကို ငဲ့ကွက် သောကြောင့် ၊ ငါ ၏စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မ စောင့်ရှောက် ၊ မထိမဲ့မြင် ပြု ၍ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့ တို့ကို ရှုတ်ချ ကြ၏။¹⁷ သို့သော်လည်း ၊ ငါသည် သူ တို့ကို နှမြော သောကြောင့် မ ဖျက်ဆီး ၊ တော ၌ ဆုံးရှုံး စေခြင်းငှါမ ပြု ။¹⁸ သား မြေးတို့အား လည်း၊ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မ စောင့်ရှောက် ကြ နှင့်။ သူ တို့၏ ရုပ်တု များ အားဖြင့် ကိုယ် ကို မ ညစ်ညူး စေ ကြ နှင့်။¹⁹ ငါ သည် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါ ၏စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ကျင့်ကြံ ကြ လော့။²⁰ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့ တို့ကို လည်း သန့်ရှင်း စေ ကြ လော့။ ငါ သည် သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည် ဟု၊ သင် တို့သည် သိ မည်အကြောင်း၊ ထိုဥပုသ်နေ့တို့ကို ငါ နှင့် သင် တို့စပ်ကြား မှာ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ် စေ ကြလော့ဟု ငါဆို ၏။²¹ သို့သော်လည်း ၊ သူတို့၏သား မြေးတို့သည် ငါ့ ကို ပုန်ကန် ကြ၏။ ကျင့် သောသူ၌ အသက် ရှင် စရာ အကြောင်း ဖြစ် သော၊ ငါ ၏စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ ကို မ စောင့်ရှောက် ၊ မ ကျင့်ကြံ ဘဲ နေ၍၊ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့တို့ကို

ရှုတ်ချ ကြ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သူ တို့၌ ဒေါသ စိတ်ကို ပြော စေခြင်းငှါ၊ တော ထဲမှာ ငါ ၏ အမျက် အရှိန်ကို သူ တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း မည်ဟု အကြံ ရှိ၏။²² သို့ရာတွင် ငါနှုတ်ဆောင် ခြင်း ကျေးဇူး ကို သိမြင် သော တ ပါး အမျိုးသား တို့ ရှေ့မှာ ငါ၏နာမ အသရေ ကို မ ပျက် စေ ခြင်းငှါ၊ ငါသည် နာမ တော် အတွက် ပြု ချုပ် သည်းခံ လျက်နေ၏။²³ တဖန် ငါ သည် သူ တို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် အရပ်ရပ် တို့သို့ ကွဲပြား စေခြင်းငှါ တော ၌ ကျိန်ဆို ၏။²⁴ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် ဘိုးဘေး တို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တု များကို ငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ ၏ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မ စောင့်ရှောက် ၊ မထီမဲ့မြင် ပြု ချုပ် ချုပ် ငါ ၏ ဥပုသ် နေ့တို့ကို ရှုတ်ချ ကြ၏။²⁵ ထိုကြောင့် ၊ မကောင်း သောစီရင် ချက်၊ အသက် မ ရှင် ရသော ထုံးဖွဲ့ ချက် တို့ကို ငါ ပေး ၏။²⁶ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည် ကို သူ တို့သည် သိ မည်အကြောင်း၊ သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ၊ သူတို့သည် သားဦး အပေါင်း တို့ကို မီးဖြင့် ပူဇော်ရာတွင်၊ သူ တို့ပူဇော်သက္ကာ များအားဖြင့် ငါညစ်ညူး စေ၏။²⁷ သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်းလူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင် တို့၏ဘိုးဘေး တို့သည် ငါ့ ကိုအထပ်ထပ်ပြစ်မှား ၍ ရှုတ်ချ ကြသည်တကား။²⁸ သူ တို့အား ပေး ခြင်းငှါ ငါကျိန်ဆို သော ပြည် သို့ ဆောင် သွင်းသောအခါ ၊ သူ တို့သည် မြင့် သောတောင် ၊ ထူထပ် သော သစ်ပင် ရှိသမျှ တို့ ကို ကြည့်ရှု ၍၊ ထို အရပ်တို့၌ ယဇ် ပူဇော် ခြင်း၊ ငါ့အမျက် ကို နှိုးဆော် သော အလူ ဒါန ကို တင် ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့ ခြင်း၊ အရည် ပူဇော်သက္ကာ သွန်းလောင်း ခြင်း တို့ကို ပြု ကြ၏။²⁹ ငါ က လည်း၊ သင် တို့သွား တတ်သော မြင့်ရာ အရပ် ကား၊ အဘယ်သို့ နည်းဟု မေး သော်လည်း ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် မြင့်ရာ အရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဗာမာ အမည် ဖြင့် သမုတ် ကြ၏။³⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင်သည် အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော် ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အိုကုသရေလအမျိုး၊ သင် တို့သည် ဘိုးဘေး တို့ ထုံးစံ အတိုင်း ညစ်ညူး လျက်၊ သူ တို့ပြုသော စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ် အမှုတို့ကိုပြု၍ မှားယွင်း လျက်၊³¹ ပူဇော်သက္ကာ ပြု သဖြင့်၎င်း ၊ ကိုယ် သား တို့ကို မီး ဖြင့် ပူဇော် သဖြင့်၎င်း ၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ရုပ်တု အပေါင်း တို့နှင့် ညစ်ညူး လျက်ရှိကြစဉ်တွင်၊ ငါ သည် သင် တို့မေးလျှောက် ခြင်းကိုခံရမည်လော။ ငါ အသက်ရှင် သည်အတိုင်း သင် တို့မေးလျှောက် ခြင်းကို ငါမ ခံ။³² ငါတို့သည် တပါးအမျိုးသား ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက် ဘုရားကိုဝတ်ပြု သောပြည် သူ ပြည် သား များကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် မည်ဟု၊ သင် တို့ကြံစည် သည် အတိုင်း အကြံ မ မြောက် ရ။³³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မှု သည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင် သည် အတိုင်း အကယ်စင်စစ် အားကြီး သော လက် ၊ ဆန့် သောလက်ရုံး ၊ သွန်းလောင်း သောဒေါသ အရှိန် အားဖြင့် သင် တို့ကို ငါအုပ်စိုး မည်။³⁴ သင်တို့ကွဲပြား လျက်နေသော

အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှ ၊ သင်တို့အားကြီး သောလက် ၊ ဆန့် သော လက်ရုံး ၊ သွန်းလောင်း သောဒေါသ အရှိန်နှင့် ငါဆောင် ခဲ့၍ စုဝေး စေမည်။³⁵ လူ အမျိုးမျိုးနှင့်ဆိုင်သောတော သို့ ဆောင် ခဲ့၍ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် တရား တွေ့မည်။³⁶ အဲဂုတုတု ပြည် နှင့်ဆိုင် သော တော ၌ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး များနှင့်တရား တွေ့သကဲ့သို့ သင် တို့နှင့် တရား တွေ့ မည်။³⁷ နှင်တံ အောက်မှာ ရောက်သွား စေ၍ ၊ ပဋိညာဉ် အချည်အနှောင် ကိုခံ စေမည်။³⁸ ငါ့ ကို ပုန်ကန် ၍ ပြစ်မှား သောသူတို့ကို သင် တို့ထဲက နှုတ်ပယ် မည်။ သူ တို့သည် တည်း နေ သောပြည် မှ ထွက်သွား ရသော်လည်း ၊ ကုသရေလ ပြည် သို့ မ ဝင် ကြရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့သိ ရကြ လိမ့်မည်။³⁹ အိုကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သွား ကြလော့။ အသီးအသီး မိမိ တို့ ရုပ်တု များကို ဝတ်ပြု ကြ လော့။ သို့ရာတွင် ၊ အကယ်စင်စစ် နောက် တ ဖန် ငါ့ စကားကို နား မ ထောင် သော်လည်း၊ ငါ ၏သန့်ရှင်း သော နာမ တော်ကို သင် တို့ပူဇော်သက္ကာ များနှင့် ရုပ်တု များအားဖြင့် မ ရှုတ်ချ ဘဲနေရကြ လိမ့်မည်။⁴⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ၏သန့်ရှင်း သော တောင် ၊ အမြင့် ဆုံး သော ကုသရေလ တောင် ပေါ်မှာ ကု သရေလ အမျိုးသား ၊ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ငါ့ အား ဝတ်ပြု ရကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည် လည်း လက်ခံ ၍၊ ထို အရပ် ၌ သင် တို့ ပြု သော ပူဇော်သက္ကာ များ၊ အဦး သီး သော အသီး တွင် ရွေး၍ဆက် ရ သော အသီးအနှံ များ နှင့် တကွ ၊ သင် တို့ သန့်ရှင်း သော အရာရှိသမျှ တို့ကို ငါတောင်း မည်။⁴¹ သင်တို့သည် ကွဲပြား လျက်နေသောအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှ ငါဆောင် ခဲ့၍ စုဝေး သောအခါ ၊ သင်တို့၌ပါသောနံ့သာပေါင်း အမွှေးအကြိုင် နှင့်တကွ၊ သင် တို့ကို ငါသည်လက်ခံ ၍၊ သင် တို့အားဖြင့် တပါးအမျိုးသား တို့ ရှေ့မှာ ဂုဏ် အသရေ ထင်ရှား ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။⁴² သင် တို့၏ ဘိုးဘေး တို့အား ပေး ခြင်းငှါ ၊ ကျိန်ဆို သော ကုသရေလ ပြည် သို့ သင် တို့ကို ဆောင် သွင်း သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် တို့ သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။⁴³ သင် တို့ညစ်ညူး သော ကျင့်ကြံ ပြုမူ ရာ အမှု ရှိသမျှ တို့ကို ထို ပြည်၌ အောက်မေ့ ၍ ၊ ပြု မိ သမျှ သော ဒုစရိုက် တို့ ကြောင့် ကိုယ် ကို ကိုယ် ရွံရှာ ကြလိမ့်မည်။⁴⁴ အိုကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့၏ဒုစရိုက် များ၊ သင် တို့ဆိုးညစ် သော အကျင့် များနှင့် အညီ ၊ ငါသည် သင် တို့ကို မ စီရင်။ ကိုယ် နာမ တော် ကို ထောက်၍ စီရင် သောအခါ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့သိ ကြ ရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁴⁵ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊⁴⁶ အချင်း လူသား ၊ တောင် ဘက် သို့မျက်နှာ ပြု လျက်၊ တောင် မျက်နှာတဘက်၌ မြက်ဆို ၍၊ တောင် ပြည် ၌ရှိသောတော တဘက်၌ ဟောပြော လော့။⁴⁷ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို တောင် ပြည်၌ရှိသောတော အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ သည် သင် ၌ မီး ကိုညှိ မည်။ သင်၌ စိမ်းလန်း

သော အပင် ၊ သွေ့ခြောက် သော အပင် ရှိ သမျှ လောင် လိမ့်မည်။ တောက် သော မီးလျှံ သည် မငြိမ်း ရ။ တောင် ဘက်မှ သည် မြောက် ဘက်သို့ တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး လောင် လိမ့်မည်။⁴⁸ ထိုမီးကို ငါ ထာဝရဘုရား ညှိ ကြောင်း ကို၊ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့သည် သိ ရကြ လိမ့်မည်။ ထိုမီးသည် မ ငြိမ်း ရဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁹ ငါကလည်း၊ အို အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ သူ တို့က၊ ဤသူ သည်ပုံမာ ကိုသာဆောင်၍ ဟောပြောတတ်သည် မ ဟုတ်လောဟု၊ အကျွန်ုပ် ကို ရည်မှတ်၍ဆို တတ်ကြပါ သည်ဟု လျှောက် လေ၏။

21 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊² အချင်း လူသား ၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့ကို မျက်နှာ ပြု လျက်၊ သန်ရှင်း သော အရပ် ဌာန တို့ တဘက် ၌ မြွက် ဆို ၍ ဣ သရေလ ပြည် တဘက် ၌ ဟောပြော လော့။³ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဣ သရေလ ပြည် အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ ငါ သည် သင့် ကို ရန်ဘက် ပြု လျက်၊ ငါ့ ထား ကို ထား အိမ် မှ ထုတ် ၍ ၊ သင့် ၌ တရား သော သူ၊ မ တရား သော သူ တို့ ကို ပယ် ဖြတ် မည်။⁴ ထိုသို့ သင့် ၌ တရား သော သူ၊ မ တရား သော သူ တို့ ကို ပယ် ဖြတ် စရာ အကြောင်း ရှိ သောကြောင့် ၊ ငါ့ ထား သည် တောင် ဘက် မှ သည် မြောက် ဘက် သို့ တိုင်အောင်၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့ ကို ရန်ဘက် ပြု ၍ မိမိ အိမ် မှ ထွက် ရလိမ့်မည်။⁵ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ထား ကို သူ့ အိမ် မှ ထုတ် ကြောင်း ကို၊ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ သိ ရကြ လိမ့်မည်။ ထို ထား သည် နောက် တဖန် အိမ် သို့ မ ပြန် ရ။⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်း လူသား ၊ ညည်း တွား သံ ကို ပြု လော့။ ခါး ကျိုး လျက်၊ နှလုံး ကြေကွဲ လျက်၊ သူ တို့ ရှေ့ မှာ ညည်း တွား သံ ကို ပြု လော့။⁷ သူ တို့ က လည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ညည်း တွား သနည်း ဟု သင့် ကို မေး သော အခါ ၊ သင် က၊ ငါ သည် သိ တင်း စကား ကြောင့် ညည်း တွား ၏။ အမှုနီး ပြီ။ ။ လူ အပေါင်း တို့သည် ကြောက် အားကြီး၍ လက် အား လျော့ ကြ လိမ့်မည်။ စိတ်ပျက် ၍ ခူး သည် လည်း အရည် ဖြစ် လိမ့်မည်။ အမှုလာ ၍ ရောက် မည်အကြောင်း ကို၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ် ပေး တော်မူ ကြောင်း ကို ပြန်ပြော လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁸ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊⁹ အချင်း လူသား ၊ ပ ရော ဖက်ပြု ၍ အရှင်ထာဝရ ဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ ထား တော် ကို ထက် စွာ သွေး လေ ပြီ။ ပြောင်လက် စွာ ပွတ် လေ ပြီ။¹⁰ ထက်၍ အထူးသဖြင့် လုပ်ကြံ စေ ခြင်း ငှါ သွေး လေ ပြီ။ ပြောင်၍ အရောင် တောက် စေ ခြင်း ငှါ လည်း ပွတ် လေ ပြီ။ ငါ့ သား ၏ ရာဇလုံတံ ကြောင့် ချွင်လန်း ခြင်း ကို ပြု ရမည် လော။ ထို ထား သည် သစ်သား ရှိ သမျှ ကို မထိမ့်မြင် ပြု တတ်၏။¹¹ သုံး စရာဘို့ ပွတ် စေခြင်း ငှါ အပ် ထား ပြီ။ လုပ်ကြံ သော သူ ၌ အပ် ခြင်း ငှါ ထက် စွာ လည်း သွေး လေ ပြီ။ ပြောင်လက် စွာ ပွတ် လေ ပြီ။¹² အချင်း လူသား ၊ ငိုကြွေး အော်ဟစ် လော့။ အကြောင်း မူကား ၊ ငါ

၏ လူ တို့၌ ရောက် လိမ့်မည်။ ဣသရေလ မင်းသား အပေါင်း တို့၌ လည်း ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့နှင့် တကွ ငါ ၏ လူ တို့ကို ထား ၌ အပ် လေ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သင်၏ပေါင် ကို ရိုက် လော့။¹³ စုံစမ်း ခြင်း အမှု ဖြစ်၏။ ထား တော်သည် လုံတံ ကို မရိုမသေ ပြု လျှင် အဘယ်သို့ နည်း။ လုံတံ ဆုံး လိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်း လူသား ၊ ပ ရောဖက်ပြု ၍ ၍ လက်ခုပ်တီး လော့။ ထား တော်သည် နှစ် ခေါက်၊ သုံး ခေါက် ရောက် ရ၏။ သူရဲ ထား ၊ အားကြီး သော သူရဲ ထား ဖြစ်၏။ သူ တို့ ကို ဝန်းရံ သော ထား ဖြစ်၏။¹⁵ သူတို့ စိတ်ပျက် ၍ အထူးသဖြင့် ဆုံးရှုံး စေ ခြင်း ငှါ၊ ထား ဘေး ကို မြို့ တံခါး ရှိ သမျှ တို့၌ ငါ ရောက် စေ ပြီ။ ထား ပြောင် လျက် ရှိ၏။ လုပ်ကြံ စရာ ဘို့ ပွတ် ထား လျက် ရှိ၏။¹⁶ စုဝေး လော့။ လ ကျာ ဘက်သို့ ခုတ် လော့။ ပြင်ဦး လော့။ လက်ဝဲ ဘက် အစရှိသော သင် ၏ အသွား မျက်နှာ ပြု သမျှ ဘက် သို့ ခုတ် လော့။¹⁷ ငါ သည် လည်း လက် ချင်း ရိုက် ၍ ၊ ငါ ဒေါသ အရှိန် ကို ငြိမ်း စေ မည်။ ထိုသို့ ငါ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ပြီ။¹⁸ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊¹⁹ အချင်း လူသား ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ထား သွားရာလမ်း နှစ် လမ်း ကို မှတ်သား လော့။ လမ်းနှစ် လမ်း တို့သည် ပြည် တ ပြည်ထဲက ထွက် ရမည်။ မြို့ သို့ သွား သော လမ်း ခွ ၌ အရပ် တ ခု ကို ရွေး လော့။²⁰ အ မှ မှန် ပြည်၌ ရဗုဗတ် မြို့ သို့ ၎င်း ၊ ယုဒ ပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သော ယေ ရုရှ လင် မြို့ သို့ ၎င်း ၊ ထား ရောက် ရာလမ်း ကို မှတ်သား လော့။²¹ ဗာ ဗုလုန် ရှင်ဘုရင် သည် ဗေဒင် တွက် ခြင်း ငှါ လမ်း နှစ် လမ်း ဆုံ မိ ရာလမ်း ခွ ၌ ရပ် ၏။ မြား တို့ကို ရောနှော ၏။ တေရပ်ရပ် တု တို့ ကို မေးမြန်း ၏။ အသည်း ကို ကြည့်ရှု ၏။²² ဝက်ခွတိုင် ၌ တုံးတို့ ကို ဆွဲထား စေခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ လုပ်ကြံ ခြင်း အမှု ကို မှာထား စေခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ ကြွေးကြော် အော်ဟစ် စေခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ မြို့တံခါး တဘက် တချက် ဝက်ခွတိုင် ၌ တုံးတို့ကို ဆွဲ ထား စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ မြေရိုး ကိုဖို့ စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ ရဲတိုက် ကို ဆောက် စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ လ ကျာ ဘက်၌ ယေ ရုရှ လင် မြို့ အဘို့ ဗေဒင် တွက်၍ နေရာ ကျ၏။²³ သို့ရာတွင် ၊ ရှင်ဘုရင် ထံ၌ သစ္စာခံ သော သူ တို့ သည် ထို ဗေဒင် တွက် ခြင်း ကို အချည်းနီး သော ဗေဒင် တွက် ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ် ကြ လိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင် မူကား ၊ သူတို့ ကို ဘမ်းမိ လိုသော ငှါ ၊ သူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ် ကို အောက်မေ့ လိမ့်မည်။²⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား၊ သင် တို့ ပြု လေ သမျှ တို့၌ အပြစ် ထင်ရှား သည် တိုင်အောင်၊ သင် တို့သည် မိမိ တို့ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို သူတပါး အောက်မေ့ စေ၍၊ မိမိ တို့ လွန်ကျူး ခြင်း အမှု များ ကို ဘော်ပြ လျက်၊ မိမိ တို့ကို သူတပါး အောက်မေ့ စေသော ကြောင့် ၊ ထို ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ရောက် ရကြ လိမ့်မည်။²⁵ အချင်း ဆိုးယုတ် သော အဓမ္မ ဣသရေလ မင်းသား ၊ အဓမ္မ အမှု ကြောင့် ဆုံးရှုံး ရ သော ကာလ ရောက် သော အခါ ၊ သင်၏အချိန် ကာလ

သည် ရောက် လိမ့်မည်။²⁶ဦးရစ် တော်ကိုပယ်၍ ရာဇသရဗူကို ချွတ်လော့။ နောက်တဖန် မရှိရ။ နိမ့်သောသူကိုချီးမြှောက်ရမည်။ မြင့်သောသူကို နိမ့်ချရမည်။²⁷နိုင်ငံကို ဆုံးစေခြင်းငှါ၊ အစိုးပိုင်သောသူ မရောက်မှီတိုင်အောင်ငင်း ငါမှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ အစိုးပိုင်သောသူ၌ ငါအပ်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။²⁸အချင်းလူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် အမုမုန် အမျိုးသား တို့ကိုငင်း၊²⁹သူ တို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်း ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော စကားကို ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသောကာလ ရောက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခံရသောအခါ၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော အဓမ္မလူတို့၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ ၊ သင့်ကိုနေရာ ကျစေခြင်းငှါ ၊ သင့်အဘို့ အချည်းနှီးသော အရာကို ကြည့်မြင်၍၊ မုသာစကားကိုဟောပြော စဉ်တွင်၊ ထားတော်သည် လုပ်ကြံ ဘိုးရာထုတ်လျက် ရှိ၏။ ဖျက်ဆီးဘိုးရာအရောင် တောက်သည်တိုင်အောင်ပြောင်စွာ ပွတ်လေပြီ။³⁰သင့်ထားကို အိမ်သို့ ပြန်စေလော့။ သင့်ကို ငါဖန်ဆင်းသော အရပ် ၊ မွေးဘွားရာဌာန၌ သင့်ကို ငါစီရင်မည်။³¹သင့်အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ ငါ့ဒေါသမီးဖြင့် သင့်ကို မှုတ်မည်။ ကြမ်းတမ်းသော သဘောရှိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော လူတို့လက်သို့ အပ်မည်။³²သင်သည်မီးမွေးဘို့ ထင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သင့်အသွေးသည် ပြည်အလယ်၌ ရှိရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှမ အောက်မေ့ရဟု ငါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

22တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊²အချင်းလူသား ၊ လူအသက်ကိုသတ် တတ်သော မြို့ကို သင်သည် စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူ၌ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ် ရှိရာဘွယ်အမှုတို့ကိုပြုလော့။³အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မိမိအချိန်ရောက်စေခြင်းငှါ ၊ မိမိအလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ်၍ ၊ မိမိကိုညစ်ညူးစေဘို့ မိမိတဘက်၌ ရုပ်တုတို့ကို လုပ်တတ်သော မြို့။⁴သင်သည် လူအသက်ကိုသတ်သော အားဖြင့် အပြစ်ရောက်၏။ လုပ်သော ရုပ်တုအားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်း ရှိ၏။ သင်၏နေရက်ကာလအချိန်ကို ကိုယ်တိုင်ရောက်စေပြီ။ ထိုကြောင့် ငါသည် သင့်ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပျက်ချော်ရာဖြစ်စေမည်။⁵အိုအသရေ ပျက်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသောသင်ကို ၊ အဝေးအနီး၌ နေသောသူတို့သည် ပျက်ချော်ကြလိမ့်မည်။⁶ဣသရေလမင်းသားတို့သည် အသီးအသီး အခွင့်တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း ၊ သင့်အလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ် တတ်ကြ၏။⁷သင့်အလယ်၌ မိဘတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ မိဘမရှိသောသူနှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို ညည်းဆဲကြ၏။⁸သင်သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုပြီ။ ငါ

၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချပြီ။⁹သင့်အလယ်၌ လူအသက်ကို သတ်လို၍ ကုန်းတိုက်သောသူ၊ တောင်ပေါ်မှာစားသောသူ၊ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူရှိကြ၏။¹⁰သင့်အလယ်၌ အဘ၏မယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ ဥတုရောက်သော မိန်းမနှင့်မှားယွင်းကြ၏။¹¹သင့်အလယ်၌ အချို့တို့သည် အိမ်နီးချင်းမယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိချွေးမနှင့် ဆိုးညစ်သော အဓမ္မအမှုကို ပြုကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိနှမ ၊ မိမိအဘ၏သမီးကို ရှုတ်ချကြ၏။¹²သင့်အလယ်၌လည်း လူအသက်သတ်ခံကို ခံကြ၏။ အတိုးစား၍ ငွေကိုချေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်း၏ ဥစ္စာကို လုယူကြ၏။ ငါ့ကိုလည်း မေ့လျော့ကြ၏။¹³သို့ဖြစ်၍ ၊ သင်ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာ ၊ သင့်အလယ်၌ သွန်းသော အသွေးကြောင့် ငါလက်ခုပ်တီး၏။¹⁴သင့်ကို ငါစီရင်သောအခါ ၊ သင်၏နှလုံးသည် ခိုင်ခံ့နိုင်သလော့။ သင်၏လက်သည်လည်း အားကြီးနိုင်သလော့။ ငါ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုမည်။¹⁵သင့်ကိုလည်း အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေမည်။ သင်၏အညစ်အကြေးကိုလည်း ပယ်ရှင်းမည်။¹⁶လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၍ ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹⁷တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊¹⁸အချင်းလူသား ၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ ချော်ဖြစ်လေပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိုက်ထဲ၌ ထည့်သော ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲ ကဲ့သို့ငွေနှင့် ကွာသော ချော်ဖြစ်ကြ၏။¹⁹ထိုကြောင့် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် ချော်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲ၌ ငါစုဝေးစေမည်။²⁰ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲတို့ကို မီးမှုတ်၍ အရည်ကျိုခြင်းငှါ မိုက်ထဲ၌ စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ ငါသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ သင်တို့ကို ထိုမြို့ထဲ၌စုထား၍ အရည်ကျိုမည်။²¹အကယ်စင်စစ်စုထားပြီးမှ ငါ့အမျက်မီးကို မှုတ်၍ ၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။²²ငွေကိုမိုက်ထဲ၌ အရည်ကျိုသကဲ့သို့ ၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသဖြင့် ၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်သို့ ၊ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းသည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²³တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊²⁴အချင်းလူသား ၊ သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျက်ထွက်သောနေ့၌ မိုဟ်းမရွာ၊ သင်သည် မိုဟ်းရေကို မခံရသောပြည်ဖြစ်၏။²⁵ထိုပြည်အလယ်၌ ပရောဖက်တို့သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဟောက်၍ အကောင်ကို ကိုက်ဖြတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လူတို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဘဏ္ဍာများနှင့် အဘိုးထိုက်သော ဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။ ပြည်အလယ်၌ မုတ်ဆိုးမတို့ကို များပြားစေကြ၏။²⁶ယဇ်ပုရောဟိတ်

တို့သည်လည်း ငါ ဧါတရား ကို ဖျက် ၍ ၊ ငါ ဧါသန့်ရှင်း ရာဌာနကို လည်း ညစ်ညူး စေကြ ၏။ သန့်ရှင်း သောအရာ၊ မ သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မ ပိုင်းခြား ၊ စင်ကြယ် သောအရာ၊ မ စင်ကြယ်သော အရာ တို့ကို ရောနှော ကြ၏။ ငါ ဧါ ဥပုသ်နေ့တို့မှလည်း မျက်နှာလွဲ ကြ၏။ သူ တို့ အလယ် ၌ ငါသည် ရှုတ်ချ ခြင်းကို ခံရ၏။ ²⁷မင်း တို့သည် လည်း အကောင် ကို ကိုက် ဖြတ် သော တောခွေး ကဲ့သို့ ပြည် အလယ် ၌ ဖြစ်၍၊ မ တရား သော စီးပွားကို ရှာ လိုသော ငါ လူအသက် ကိုသတ် ၍၊ သူတပါး တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတတ် ကြ၏။ ²⁸ပရောဖက် တို့ကလည်း ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မ မှုဘဲ၊ အချည်းနှီး သောအရာ ကို မြင် ၍၊ မုသား စကားကို ဟောပြော လျက်၊ သူ တို့ကို အင်္ဂတေ နှင့်မွမ်းမံ ကြ၏။ ²⁹ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ထားပြ တိုက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သောသူတို့ကို နှိပ်စက် ခြင်း၊ တ ပါး အမျိုးသား တို့အား မ တရား သဖြင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ပြု ကြ၏။ ³⁰ထိုပြည် ကို ငါမ ဖျက်ဆီး စေခြင်းငှါ ကွယ်ကာသောသူ၊ မြို့ရိုး ပျက် ပေါ်မှာ ရပ် ၍ ဆီးတား သောသူ တယောက်ကိုမျှ ငါရှာ ၍မ တွေ့ ။ ³¹ထိုကြောင့် ၊ ငါ့ အမျက် ကို ငါသွန်းလောင်း လျက်၊ ငါ့ ဒေါသ မီး ဖြင့် သူ တို့ကိုရှို့ ၍၊ သူတို့အပြစ်ကို သူ တို့ ခေါင်း ပေါ်သို့ ရောက် စေမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

23တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊ ²အချင်း လူသား ၊ အမိ မ ကွဲပြား သော ညီအစ်မ နှစ် ယောက် ရှိ ၏။ ³သူ တို့သည် အသက် ငယ်စဉ် အခါ၊ အဲဂု တု တု ပြည်၌ မတရား သောမေထုန် ကို ပြုကြ၏။ ထို ပြည်၌ သူ တို့၏ သားမြတ် ကို ပွတ်နယ် ၍ အပျိုမ အသရေ ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ⁴အစ်မ ကား အဟောလ ၊ ညီမ ကား အဟောလိဗ အမည် ရှိ၏။ ထိုသူနှစ် ယောက် တို့သည် ငါ ဧါခင်ပွန်း ဖြစ် ၍သား သမီး တို့ကို ဘွား မြင် ကြ၏။ အဟော လ အမည် သည် ရှု မာ ရီ ဟူ၍၎င်း ၊ အဟော လိ ဗ အမည် သည် ယေရုရှလင် ဟူ၍၎င်း ဆိုလို သတည်း။ ⁵အဟော လ သည် ငါ ဧါခင်ပွန်း ဖြစ်စဉ် အခါ၊ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု၏။ ⁶မိမိ ရည်းစား တည်း ဟူသော၊ ပြာ သော အဝတ် ကို ဝတ် သော မိမိ အိမ်နီးချင်း အာ ရှု ရီ အမျိုးသား ဗိုလ် မင်း ၊ ဝန် မင်း ၊ ချစ် ဘွယ် သော လူပျို ၊ မြင်းစီး သူရဲ တို့ကို တပ်မက် ၏။ ⁷ထို အာ ရှု ရီ လူကောင်း လူ မြတ် အပေါင်း တို့နှင့် မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု၏။ တပ်မက် သော သူအပေါင်း တို့၏ ရုပ်တု များနှင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူး စေ၏။ ⁸အသက် ငယ် စဉ် အခါ အဲဂု တု တု ပြည်၌ သူ နှင့် သင့်နေ ၍၊ အပျိုမ အသရေ ကို ရှုတ်ချသဖြင့်၊ အထပ်ထပ် မ တရားသော မေထုန် ကို ပြုကြ သည်နှင့်အညီ၊ အဲဂု တု တု မေထုန် ကို လည်း မ စွန့်ပစ် ၊ မှီဝဲ လျက် နေ၏။ ⁹ထို ကြောင့် ၊ သူ တပ်မက် သော ရည်းစား၊ အာ ရှု ရီ လူ တို့၌ သူ ကို ငါ အပ် ၍၊ ¹⁰သူ တို့သည် အဝတ် ကို ချွတ် ကြ၏။ သူ ၏ သား သမီး တို့ကို သိမ်း သွား၍ ၊

သူ ကို ထား နှင့် ကွပ်မျက် ကြ ၏။ ထိုသို့ အပြစ် စီရင် ခြင်းကို ခံရ သော အားဖြင့်၊ မိန်းမ တကာ တို့တွင် ကျော်စော သော မိန်းမ ဖြစ် လေ၏။ ¹¹ထို အမှု ကို ညီမ အဟော လိ ဗ သည် မြင် သောအခါ ၊ အစ်မ ထက် သာ၍တပ်မက် သော စိတ် ရှိ သည်နှင့်၊ အစ်မ ထက် သာ၍မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု၏။ ¹²တင့်တယ် သော အဝတ် ကို ဝတ် သော မိမိ အိမ်နီးချင်း အာ ရှု ရီ အမျိုးသား ဗိုလ် မင်း ၊ ဝန် မင်း ၊ ချစ် ဘွယ် သော လူပျို ၊ မြင်းစီး သူရဲ တို့ကို တပ်မက် ၏။ ¹³ထိုအခါ သူသည် ညစ်ညူး ကြောင်းနှင့်၊ အစ်မလိုက် သောလမ်း သို့ လိုက်ကြောင်း ကို ငါသိမြင် ၏။ ¹⁴အထူးသဖြင့်မ တရား သော မေထုန် ကို ပြုသော အကြောင်းအရာ ဟူ မူကား၊ ခါးစည်း ကို စည်း လျက်၊ ထူးဆန်းသော ပုဆိုးခေါင်းပေါင်း ကို ပေါင်းလျက်၊ မွေးဘွား ရာဌာန ခါလဒဲ ပြည် ဗာဗုလုန် မြို့သား ကဲ့သို့၊ မင်း ၏အသွင် ကို ဆောင်လျက်၊ ¹⁵အုတ် ထရံ၌ ဟင်းသပြတား နှင့် ရေး သော ခါလ ဒဲ လူ၏ ရုပ်ပုံ တို့ကို မြင် သောအခါ ၊ ¹⁶တပ်မက် သော စိတ်ရှိ၍ ၊ ခါလဒဲ ပြည်သို့ တမန် ကို စေလွှတ် လေ၏။ ¹⁷ဗာဗုလုန် မြို့သား တို့သည် သူ နှင့် သံဝါသပြု ရာ ခုတင် သို့ လာ ၍ ၊ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြုသော အားဖြင့် ညစ်ညူး စေ ကြ၏။ သူသည်လည်း ထို သူ တို့ကို ရွံရှာ သည် တိုင်အောင် ညစ်ညူး ခြင်း ကို ခံ လေ၏။ ¹⁸ထိုသို့ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြုခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ ခြင်းကို ထင်ရှား ဘော်ပြ သောကြောင့် ၊ ငါသည် သူ့ အစ်မ ကိုရွံရှာ သကဲ့သို့ ၊ သူ ကိုလည်း ရွံရှာ ၏။ ¹⁹အသက် ငယ် စဉ် အခါ အဲဂု တု တု ပြည် ၌ မှားယွင်း သောကာလ ကို အောက်မေ့ သဖြင့်၊ မှားယွင်း ခြင်းကို အထပ်ထပ် ပြု၏။ ²⁰မြည်း အင်္ဂါ နှင့်တူသော အင်္ဂါ ၊ မြင်း သုတ် ရည် နှင့် တူသော သုတ် ရည် ရှိ သော ထို ရည်းစား တို့ကို ပင် တပ်မက် လေသည် တကား။ ²¹သို့ဖြစ်၍ ၊ အို အဟော လိ ဗ၊ အဲဂု တု တု လူ တို့သည် သင့် အသရေ ကို ရှုတ်ချ ၍၊ အပျိုမ သားမြတ် တို့ကို ပွတ်နယ်ကြသဖြင့်၊ သင် အသက်ငယ် စဉ်အခါသင်ပြုသော အဓမ္မ အမှုကို အထပ်ထပ် ပြုသောကြောင့်၊ ²²အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် ရွံရှာ သော ရည်းစား တို့ကို ငါ ထ စေ ပြီး လျှင်၊ အရပ် ရပ် တို့က လာ ၍ တိုက် စေ မည်။ ²³အာ ရှု ရီ လူ များနှင့် တကွ အကြီးအကဲ၊ သူဌေးသူကြွယ်၊ ထင်ရှားသော သူ ဖြစ် သော ဗာဗုလုန် လူ ၊ ခါလဒဲ လူ များ တည်း ဟူသော၊ ချစ် ဘွယ် သော လူပျို ၊ ဗိုလ် မင်း ၊ ဝန် မင်း ၊ မူးကြီးမတ်ကြီး ၊ မြင်းစီး သူရဲ အပေါင်း တို့သည်၊ ²⁴စစ်တိုက် လက်နက်နှင့် လှည်း ရထားပါလျက်၊ လူ အလုံးအရင်း နှင့်တကွလာ ၍ ခိုင်း ၊ လွှား ၊ သံခမောက်လုံး တို့ကို သင့် ပတ်လည် ၌ ခင်းကျင်း ကြလိမ့်မည်။ တရား စီရင် သော အခွင့် ကို သူ တို့၌ ငါ အပ်ပေး၍၊ သူတို့သည် မိမိ ထုံးစံ အတိုင်း စီရင် ကြ လိမ့်မည်။ ²⁵သူတို့သည် သင့် ကို မ ယုံမည်အကြောင်း၊ ငါပြု ၍သင့် ကို ကြမ်းတမ်း စွာ စီရင် ကြလိမ့်မည်။ သင့် နှာခေါင်း ၊ နားရွက် တို့ ကို ဖြတ် ၍ အကျန် အကြွင်း ကို ထား နှင့် စဉ်းကြ လိမ့်မည်။ သင်

၏သား သမီး တို့ကို သိမ်း သွား ၍၊ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့ ကို မီး ရှို့ ကြ လိမ့်မည်။²⁶ သင့် အဝတ် ကိုလည်း ချွတ် ၍ ၊ တင့်တယ် သော တန်ဆာ တို့ကို သိမ်းယူ ကြ လိမ့်မည်။²⁷ ထိုသို့သင်သည် နောက် တဖန် မျှော် မ ကြည့်၊ အဲဂုတု တု ပြည် ကို မ အောက်မေ့ စေ ခြင်းငှါ၊ သင် ပြု သော အဓမ္မ အမှု နှင့် အဲဂု တု တု ပြည် မှ ပါ သော အဓမ္မ မေထုန်ကို ငါ ငြိမ်း စေ မည်။²⁸ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ သင် မှန်း သော သူ၊ သင် ရွံရှာ သော သူ တို့ လက် သို့ သင့် ကို ငါ အပ် သဖြင့် ၊²⁹ သူတို့သည် မှန်း သည်အတိုင်း ပြု လျက်၊ သင် ကြိုးစား ၍ ဆည်းပူးသမျှသောဥစ္စာတို့ကို သိမ်းယူ ၍၊ သင့် ကိုယ်၌ အဝတ် မရှိ၊ အချည်းစည်း ရှိ ရစ် စေကြလိမ့်မည်။ သင် မှားယွင်း ၍ အချည်းစည်း ရှိခြင်း၊ အဓမ္မ အမှု ကို ပြုခြင်း၊ မ တရား သောမေထုန်သို့ လိုက်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှား ရလိမ့်မည်။³⁰ သင် သည်တပါး အမျိုးသား တို့နှင့် မှားယွင်း ၍၊ သူ တို့ရုပ်တု များ နှင့် ညစ်ညူး သောကြောင့် ၊ ထိုသို့ ငါစီရင် မည်။³¹ သင်သည် အစ်မ လိုက်သော လမ်း ကိုလိုက် သောကြောင့် ၊ သူ သောက်သော ခွက် ကို သင့် လက် ၌ ငါထား မည်။³² အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ သင့် အစ်မ သောက်သောခွက် ၊ ကျယ် ၍စောက် သော ခွက်ကို သင်သောက် ရမည်။ ထိုခွက်၌ များစွာ ဝင် သည်ဖြစ်၍၊ သင် သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ပျက်ချော် ခြင်းကိုခံရ မည်။³³ သင့် အစ်မ ရှာမရိ သောက်သောခွက် ၊ မိုင်တွေ စေသော ခွက် ကို သောက်၍၊ ယစ်မူး ခြင်း၊ ညှိုးငယ် ခြင်းနှင့် ဝ ရလိမ့်မည်။³⁴ ထိုခွက် ကို သောက် ၍စုတ် ပြီးမှ ခွက်ခြမ်း ကို ကိုက်ခဲ ၍ ၊ ကိုယ် သားမြတ် တို့ကို ဆွဲဖြတ် ရ လိမ့်မည်။ ငါ ပြော ပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³⁵ သို့ ဖြစ်၍ ၊ သင်သည် ငါ့ ကို မေ့လျော့ ၍ ၊ သင့် ကျော နောက်သို့ ငါ့ ကို ပစ် လိုက် သောကြောင့် ၊ သင် သည် အဓမ္မ အမှု နှင့် မ တရား သော မေထုန် အမှု၏ အပြစ် ကို ခံ လော့ ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား မိန့် တော်မူ သည် ကား၊ အချင်းလူသား ၊ သင်သည်အဟောလ နှင့် အဟောလိ ဗ တို့ကို စစ်ကြော လော့။ အကယ်စင်စစ်သူ တို့ ပြုသောစက်ဆုပ် ရွံ ရှာ ဘွယ် အမှု တို့ကို ဘော်ပြ ရ မည်။³⁷ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့သည် မျောက်မထား ကြပြီ။ လူအသက် ကိုသတ် သောအပြစ်ရှိ ကြ၏။ ရုပ်တု တို့နှင့် ပင် မျောက်မထား ကြ ပြီ။ ငါ့ အ ဘို့ ဘွား မြင် သောသား တို့ကိုပင် ရုပ်တု စားစရာ ဘို့ မီး ဖြင့်ပူဇော်ကြပြီ။³⁸ ထိုမှ တ ပါး ၊ ငါ ၌ ပြု သော အမှု ဟူ မူကား၊ ထို နေ့ ခြင်း တွင် ငါ ၏ သန်ရှင်း ရာဌာနကို ညစ်ညူး စေ၍ ၊ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့တို့ကို ရှုတ်ချ ကြပြီ။³⁹ ကိုယ် သားသမီး တို့ကိုရုပ်တု ရှေ့တွင် သတ် ပြီး မှ ၊ ထိုနေ့ခြင်း တွင် ငါ ၏ သန်ရှင်း ရာဌာနကို ညစ်ညူး စေ ခြင်း ငှါ လာ ကြ၏။ ထိုသို့ ငါ့ အိမ် တော်အလယ် ၌ ပြု ကြ ပြီ တကား။⁴⁰ ထိုမှ တ ပါး ၊ သင်သည် တမန် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ဝေး သော အရပ်မှ ယောက်ျား တို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည် လာ ကြ၏။ သူတို့အ

ဘို့ သင် သည် ရေချိုးခြင်း၊ မျက်စိ ၌ ဆေး ထိုးခြင်း၊ တန်ဆာဆင် ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊⁴¹ အသရေ ရှိသော ခုတင် ပေါ်၌ ထိုင် ၍ ၊ ငါ နံ့သာပေါင်း နှင့် ငါ့ ဆီ ကို တင် သော စားပွဲ ကို ခုတင် ရှေ့မှာ ခင်း လေ၏။⁴² ပျော်မွေ့ လျက် နေ သော လူ အလုံးအရင်း မြည် သံ ကို လည်း ကြားရ၏။ အခြားသောသူအများ တို့နှင့်အတူ တော က လာ ၍ ၊ လက် ၌ လက်ကောက် ၊ ခေါင်း ၌ တင့်တယ် သော သရဖူ ကို ဆောင်းသော သေသောက်ကြူး တို့လည်း ပါကြ၏။⁴³ ငါကလည်း၊ ထို သူ တို့သည် ဤ မိန်းမ နှင့် ပင် အကယ်၍မ တရား သော မေထုန် ကို ပြုကြလိမ့်မည်လောဟု၊ အို သည်တိုင်အောင်ပြည်တန်ဆာ လုပ် သော ထို မိန်းမ ကို ရည်မှတ်၍ ဆို သော်၊⁴⁴ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ ရှိ ရာသို့ ယောက်ျား ဝင် တတ် သကဲ့သို့ ၊ သူတို့သည် ထိုအဓမ္မ မိန်းမ အဟော လ နှင့် အဟော လိ ဗ ရှိ ရာ သို့ ဝင် ကြ၏။⁴⁵ သို့ဖြစ်၍ ၊ မျောက်မထား သောမိန်းမ၊ လူအသတ် ကိုသတ်သော အပြစ်ရှိသော မိန်းမဖြစ်သောကြောင့် ၊ မျောက်မထား သောမိန်းမ၊ လူ အသက်ကို သတ်သော မိန်းမကို စီရင် သကဲ့သို့၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့သည် စီရင် ကြ လိမ့်မည်။⁴⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုမိန်းမတို့ရှိရာသို့ လူ အလုံးအရင်းကိုခေါ် စေ၍ ၊ လူယက် သိမ်း သွားစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး မည်။⁴⁷ ထိုအလုံးအရင်း သည် မိန်းမ တို့ ကိုခဲ နှင့် ပစ်၍ ၊ ထား နှင့် ခုတ် ကြလိမ့်မည်။ သား သမီး တို့ကိုသတ် ၍ အိမ် တို့ကိုလည်း မီး ရှို့ ကြလိမ့်မည်။⁴⁸ ထိုသို့အခြားသော မိန်းမ ရှိသမျှ တို့သည် သင် တို့ကဲ့သို့ အဓမ္မ အမှုကိုမ ပြု ဘဲ သတိရ စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အဓမ္မ အမှုကို တပြည်လုံး ၌ ငါပယ်ရှင်း မည်။⁴⁹ လူအ လုံးအရင်းသည် သင် တို့အဓမ္မ အမှု၏ အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင် ၍ ၊ သင်တို့သည် ရုပ်တု များနှင့်ဆိုင်သော အပြစ် ကိုခံရ လျက်၊ ငါ သည် အရှင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

24 သက္ကရာဇ် ကိုး ခု၊ ဒသမ လ ဆယ် ရက် နေ့ တွင် ၊ တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊² အချင်း လူသား ၊ ဤ မည်သော နေ့၊ ယခု နေ့ရက် ကိုမှတ် လော့။ ယခု နေ့၌ ဗာ ဗု လုန် ရှင်ဘုရင် သည် ယေ ရုရှ လင် မြို့ကို ဝိုင်း ထား စ ပြု၏။³ ပုန်ကန် တတ် သော အမျိုး အား လည်း ပုံ စကား တည်း ဟူသော၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သော စကား ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အိုးကင်း ကို မီးဖို၌ တင် ထား၍ ရေ ကိုလောင်း လော့။⁴ အမဲသား တစ် များ၊ ကောင်း သော အတစ် တို့ကို စု ထား ၍၊ ပေါင် ၊ ပခုံး ၊ အစ ရှိ သော အကောင်း ဆုံး သော အရိုး တို့ကို အိုးကင်း၌အပြည့် ထည့်လော့။⁵ သိုး အကောင်းဆုံး တို့ကို ယူ ပြီး လျှင် ၊ အရိုး အချို့ တို့ကို အိုးကင်း အောက်မှာ ပုံ ၍၊ အိုးကင်း ထဲ မှာ အရိုး တို့ကို ကျက် စေ ခြင်း ငှါ ကျပ်ကျပ် ဆူ စေ လော့။⁶ ဤ အမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ လူအသက် ကို သတ်တတ်သောမြို့ ၊ သံချေးတက် ၍ ရှိသေး သောအိုးကင်း သည်

အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သားတစ် တို့ကို တ ခု နောက် တ ခု ထုတ် လော့။ စာရေးတံ မ ပြု နှင့်။ ⁷အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမြို့သတ်သောသူ ၏ အသွေး သည် မြို့အလယ် ၌ ရှိ၏။ ထိုအသွေးကိုမြေမှုန့် နှင့် ဖုံး ခြင်းငှါ မြေ ပေါ်မှာ သွန်း သည်မ ဟုတ်။ ရှင်းလင်း သော ကျောက် ပေါ် မှာ တင် ထားပြီ။ ⁸ခါသည်လည်း အပြစ်ဒဏ် ပေးမည်အကြောင်း ၊ ဒေါသ အမျက်ထွက် စေခြင်းငှါ ၊ ထိုအသွေး ကိုမ ဖုံး ဘဲ ရှင်းလင်း သောကျောက် ပေါ်မှာ တင် ထားပြီ။ ⁹ဤအမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ လူအသက် ကိုသတ်တတ်သော မြို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ကြီးစွာ သော မီးပုံ ကို ငါ စီရင်မည်။ ¹⁰ထင်း များကို ပုံ ထား၍မီး ရှို့ လော့။ အမဲသား လျော့၍ မြန်စွာသော စားဘွယ်ဖြစ် စေလော့။ အရိုး တို့ကိုလည်း ကျွမ်း စေ။ ¹¹ထိုနောက် ၊ အဘယ်အရာ မျှမပါဘဲ မီးခဲ ပေါ်မှာ တင် ထားလော့။ ကြေးနီ ပူ ၍ မီး တောက်စေ။ အိုးကင်း ၌ ပါသောအညစ်အကြေး ကို အရည်ကျို ၍ သံချေး ကုန် စေ။ ¹²ကြိုးစား၍ ပင်ပန်း သော်လည်း ၊ များ စွာ သော သံချေး မ ထွက် တတ်။ မီး အားဖြင့် မကုန်တတ်။ ¹³သင် ၏အညစ်အကြေး ၌ အဓမ္မ အမှုပါ၏။ ငါဆေးကြော ၍ သင်သည်ဆေးကြော ခြင်းကို မ ခံသောကြောင့် ၊ ငါ ၏အမျက် အရှိန်သည် သင့် အပေါ်သို့ မ ရောက် မချင်းတိုင်အောင်၊ သင် ၏အညစ်အကြေး ကို မ ဆေးကြော ရ။ ¹⁴ငါ ထာဝရဘုရား ပြော ပြီ။ ပြောသည်အတိုင်း ငါပြု ၍ပြည့်စုံစေမည်။ နောက် သို့မ ဆုတ်၊ မ နှမြော ၊ နောင်တ မ ရ၊ သင် ကျင့်ကြံ ပြုမူ သမျှ အတိုင်း ၊ ငါစီရင် မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁵တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍။ ¹⁶အချင်းလူသား ၊ သင် ကြည့်ရှု လိုဘွယ်သော သူကို ငါ သည် ဒဏ်ခတ် ၍ ပယ်ရှား မည်။ သို့ရာတွင် ၊ သင်သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြုရ။ မျက်ရည် မ ကျ ရ။ ¹⁷တိုးတိုး ညည်းတွား လော့။ သေ သောသူအတွက် မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြု နှင့်။ ခေါင်းပေါင်း ပေါင်း ၍ ခြေနှင်း ကို စီး လော့။ နှုတ် ကို မ ဖုံး နှင့်။ ဆင်းရဲ သော သူ၏ အစာ ကို မ စား နှင့်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁸ထိုသို့ငါသည် နံနက် အချိန်၌ လူ များ တို့အား ကြားပြော ၏။ ညဦး အချိန်၌ ငါ့ ခင်ပွန်း သည် သေ ၏။ မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း နက်ဖြန်နံနက် မှငါပြု ၏။ ¹⁹လူ များတို့ကလည်း ဤသို့ သင် ပြု သောအမှုသည် ငါ တို့ နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ တို့အား မ ပြော သလော ဟုငါ့ အား မေး ကြသော် ၊ ²⁰ငါက၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍။ ²¹အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ကူ သရေလ အမျိုး အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၊ သင် တို့အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ် ၊ သင် တို့ကြည့်ရှု လိုဘွယ်သောအရာ၊ အလွန်နှမြော သော အရာကို ငါ ရှုတ်ချ မည်။ သင် တို့ဘွားမြင်သောသား သမီး တို့သည် ထား ဖြင့် ဆုံး ကြလိမ့်မည်။ ²²ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါပြု သကဲ့သို့ ပြု ကြ ရလိမ့်မည်။ နှုတ် ကို မ ဖုံး ၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့၏ အစာ ကို မ စား ရကြ။ ²³ခေါင်းပေါင်း

ပေါင်း၍ ခြေနှင်း ကို စီးရကြ လိမ့်မည်။ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းကို မ ပြု ရကြ။ ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် ပိန်ကြို ၍ တ ယောက် ကို တ ယောက် ညည်းတွား ရကြ လိမ့်မည်။ ²⁴ထိုသို့ယေဇကျေလ သည် သင် တို့အား ပု ပု ပ နိမိတ် ဖြစ် ရ၏။ သူ ပြု သမျှ အတိုင်း သင် တို့သည်၊ အမှု ရောက် သောအခါ ပြု ၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ²⁵အချင်း လူသား ၊ သင်၏အမှု မူကား၊ သူ တို့ အစွမ်းသတ္တိ ၊ ဝါကြား စရာ ဘုန်း ၊ ကြည့်ရှု လို ဘွယ် သော အရာ၊ စိတ် စွဲလမ်း သော အရာ ကိုငင်း ၊ သား သမီး တို့ ကိုငင်း ငါ ပယ်ရှား သောအခါ ၊ ²⁶လွတ် သောသူ တစုံတယောက် သည် သင် ရှိရာသို့ ရောက်လာ ၍ ကြားပြော လိမ့်မည်။ ²⁷ထိုအခါ လွတ် သောသူနှင့် တွေ့သဖြင့် သင် ၏နှုတ် ပွင့် လိမ့်မည် ။ စကား မ ပြောဘဲနေချိန်လွန် ၍ ဟောပြော ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည် သူ တို့အား ပုပုပနိမိတ် ဖြစ် ၍ ၊ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

25တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍။ ²အချင်းလူသား ၊ သင်သည် အမုမုန် အမျိုးသား တို့ တဘက် ၌မျက်နှာ ထား ၍ ပရောဖက်ပြု လျက်၊ ³ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ရှုတ်ချ လျက် ရှိ သော ငါ ၏ သန့်ရှင်း ရာဌာနကိုငင်း ၊ လူဆိတ်ညံ ခြင်းသို့ရောက်သော ကူသရေ လ ပြည် ကိုငင်း၊ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရ သော ယုဒ အမျိုး ကို ငင်း ၊ အော့ဟော ဟု သင် ဆို မိသောကြောင့် ၊ ⁴သင့် ကိုအရှေ့ပြည်သားတို့ အား ငါ အပိုင် ပေး မည်။ သူတို့သည် သင် ၏အထဲ၌ ဘုံဗိမာန် တို့ကို တည်ဆောက်၍ နေရာကျ ကြလိမ့်မည်။ သင် ၏အသီးအနှံ ကိုစား ၍ သင် ၏နို့ ကို သောက် ကြလိမ့်မည်။ ⁵ရဗဗာ မြို့ကို ကုလားအုပ် တင်းကုပ် ၊ အမုမုန် ပြည်ကို သိုး ကျက်စား ရာ ငါဖြစ် စေမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင် တို့သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ⁶သင် သည် ကူ သရေ လ ပြည် ကို မ နာလို သော စိတ် အားကြီး လျက် လက်ခုပ်တီး ခြင်း၊ ခြေ နှင့်ဆောင့် ခြင်း ကို ဝမ်းမြောက် စွာ ပြုသောကြောင့် ၊ ⁷ငါ သည် သင့် ကို တိုက် ၍၊ လူ အမျိုးမျိုးလုယူ ဘို့ရာ အပ် မည်။ လူ နေရာအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ထဲက သင့် ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်သိ ရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ⁸တ ဖန်မောဘ ပြည်နှင့် စိရ မြို့က၊ ယုဒ အမျိုး သည် တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့နှင့် တူသည်ဟု ဆို သောကြောင့် ၊ ⁹အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ မောဘ နံပါး ၊ ပြည်စွန်း နားမှာ နိုင်ငံ ၏ဘုန်း ဖြစ်သော ဗက်ယေရှိမုတ် မြို့၊ ဗာလမောင် မြို့၊ ကိရယသိမ် မြို့တို့ ကို ငါ လှန် ထားမည်။ ¹⁰ထိုမြို့တို့ကို အမုမုန် အမျိုးသား တို့နှင့်တကွ အရှေ့ ပြည်သားတို့အား အပိုင် ပေး မည်။ အမုမုန် ပြည်သား တို့ ကို တိုင်း နိုင်ငံစုတွင် မ မှတ် ရ။ ¹¹မောဘ ပြည်ကို လည်း ငါသည်

အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍ ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြရလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹² တဖန် ဧဒုံ ပြည်သည် ချင်ရဲပြေ စေခြင်းငှါ ယုဒ အမျိုး တဘက် ဌ်နေ၍ အလွန် ပြစ်မှား သဖြင့် ၊ အပြစ်ဒဏ် စီရင် သောကြောင့် ၊¹³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံ ပြည်ကို ငါတိုက်၍ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ်ဖြတ် မည်။ တေမန် မြို့မှစ၍ လူဆိတ်ညံ စေမည်။ ဒေဒန် မြို့တိုင်အောင် ထားဖြင့် ဆုံး ရကြလိမ့်မည်။¹⁴ ငါ၏လူ ကူသရေလ အမျိုးသားများအားဖြင့် ၊ ဧဒုံ ပြည်ကို ငါ၏ ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါဒဏ် ပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏အမျက် အရှိန်အားကြီးသည့် အတိုင်း ဧဒုံ ပြည် ကို ပြု ကြလိမ့်မည်။ ငါ ပေးသော အပြစ်ဒဏ် ကို သိ ရ ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ တဖန် ဖိလိတုတိ လူတို့သည် အငြိုးထား၍ မနာလို သောစိတ် အားကြီး သည့်နှင့် ဒေါသအလိုကိုပြည့်စုံစွာ ပြု၍၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ အပြစ်ဒဏ် ပေးသောကြောင့် ၊¹⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ ဖိလိတုတိ လူတို့ကို ငါ တိုက်၍ ခေရသိ လူတို့ကို ပယ် ဖြတ် မည်။ ပင်လယ် ကမ်းနား၌ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီး မည်။¹⁷ ပြင်းစွာ သော ဆုံးမ ခြင်းနှင့်တကွကြီးစွာသော အပြစ်ဒဏ် ကိုပေး မည်။ ထိုသို့ငါ ၏ချင်ရဲပြေ စေခြင်းငှါဒဏ်ပေးသောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

26 သက္ကရာဇ် ဆယ် တ ခု၊ ပဌမ တရက်နေ့တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ ၍ ၊² အချင်းလူသား ၊ တုရု မြို့က၊ အေဟေ ၊ တိုင်း နိုင်ငံတို့၏ တံခါး ဖြစ်သော ယေရုရှလင် မြို့သည် ပျက်စီး သည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ လက်သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ထိုမြို့ဆိတ်ညံ သောကြောင့် ငါ စည်ပင် လိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင် မြို့တဘက်၌ ဆို မိသောကြောင့်၊³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား၊ အိုတုရု မြို့၊ သင့် တဘက်၌ ငါ နေ၏။ သမုဒရာ လှိုင်းတံပိုး တက် သကဲ့သို့ ၊ လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် သင့် ကို တက်၍ တိုက် စေ မည်။⁴ သူ တို့သည် တု ရု မြို့ရိုး ကို ဖျက် ၍ ပြအိုး တို့ကို ဖြို ချ ကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့် ကို ငါခြစ် ခွာ၍ ရှင်းလင်း သောကျောက် ကဲ့သို့ဖြစ် စေမည်။⁵ ပင်လယ် အလယ် ၌ ပိုက်ကွန် လှန်း ရာအရပ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ငါ ပြော ပြီ ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ၏။ လူမျိုး လူယူ ရာ ဖြစ် ရလိမ့်မည်။⁶ လယ်ပြင် ၌ ရှိ သော သမီး တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁷ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည် ကား၊ ဘုရင် တို့၏ဘုရင် တည်းဟူသောမြောက် မျက်နှာ ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ်နေဇာ ကို၊ မြင်း ရထား ၊ မြင်းစီး သူရဲ၊ လူ များ အလုံးအရင်း နှင့် တကွ တု ရု မြို့သို့ ငါ ဆောင် ခဲ့ မည်။⁸ သူ သည် လယ်ပြင် ၌ ရှိ သော သင် ၏သားသမီး တို့ကို ထား နှင့် သတ် လိမ့်မည်။ သင့် တဘက်၌ ရဲတိုက် ကို တည် ၍ မြေရိုး ကိုဖို့

ပြီးလျှင် ၊ ဒိုင်း လွှားတို့ကို ချီ ကာလိမ့်မည်။⁹ သင် ၏မြို့ရိုး တဘက် တချက်၊ ဝက်ခွ တိုင် ၌ တုံး တို့ကို ဆွဲ ထား၍ သင် ၏ရဲတိုက် တို့ ကို တူးရှင်း နှင့် ဖြိုချ လိမ့်မည်။¹⁰ မြင်း များ သောကြောင့် မြေမှုန့် သည် သင့် ကို ဖုံးလွှမ်း လိမ့်မည်။ တိုက် ဖျက် သော မြို့ ထဲသို့ဝင် တတ် သကဲ့သို့ သင် ၏မြို့တံခါး သို့ ဝင် သောအခါ ၊ လှည်းရထား မျိုးမြည်သံ၊ မြင်းစီး သူရဲတို့ အသံ ကြောင့် သင် ၏မြို့ရိုး လှုပ်ရှား လိမ့်မည်။¹¹ မြင်း ခွာ တို့ဖြင့် သင် ၏လမ်း ရှိသမျှ တို့ကို နင်း လျက်၊ သင် ၏လူ တို့ကို ထား နှင့် သတ် ၍ ၊ သင် ခိုလှုံ စရာ ရုပ်တု ဆင်းတု တို့သည် မြေ တိုင်အောင် ပြုလဲ ကြ လိမ့်မည်။¹² သင် ၏ဥစ္စာ ကို လူယူ ၍ သင် ၏ကုန် များ ကိုလည်း သိမ်းယူ ကြ လိမ့်မည်။ သင် ၏အုတ် ထရဲတို့ကို ဖြို ၍ ဘုဗိမာန် တို့ကို ဖျက် ပြီးလျှင် ၊ သင် ၏ ကျောက် ၊ သစ်သား ၊ မြေ တို့ကို ရေ ထဲမှာ ချ ပစ် ကြ လိမ့်မည်။¹³ သင် ဆို သော သီချင်း သံ ကို ငါ ငြိမ်း စေ၍ ၊ သင် တီး သော စောင်း သံ ကို နောက် တဖန် အဘယ်သူမျှမ ကြား ရ။¹⁴ သင်သည် ရှင်းလင်း သော ကျောက် ကဲ့သို့ ပိုက်ကွန် လှန်း ရာ အရပ် ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။ နောက် တဖန် မ တည် ပြန် ရ။ ငါ ထာဝရဘုရား ပြော ပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ တုရု မြို့ကို ရည်မှတ်၍ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင့် အလယ် ၌ ကြီးစွာ သော လုပ်ကြံ ခြင်း အမှုဖြစ်၍၊ ထိုခိုက် သောသူတို့သည် အော်ဟစ် သောအခါ ၊ သင် ပြုလဲ ခြင်း အသံ ကြောင့် တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ် တို့သည် တုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်။¹⁶ သမုဒရာ မင်း အပေါင်း တို့သည် ရာဇ ပလ္လင် ပေါ်က ဆင်း ၍ ၊ အင်္ကျီ တော် ကိုငင်း ၊ ချယ် လှယ် သော အဝတ် တော် ကိုငင်း ချွတ်ပယ် ပြီး မှ၊ တုန်လှုပ် ခြင်း အဝတ် ကို ဝတ်လျက်၊ မြေ ပေါ်၌ ထိုင် လျက် ခဏခဏ တုန်လှုပ် ၍ ၊ သင် ၏အမှုကြောင့် မိန်းမော တွေဝေ ကြ လိမ့်မည်။¹⁷ သူ တို့က လည်း၊ အိုကျော်စော သော မြို့၊ ပင်လယ်သား နေ ၍ ပင်လယ် ၌ အားကြီး သော မြို့၊ ပင်လယ်သား အပေါင်း တို့ ရိုသေ ဘွယ်သော မြို့သား နှင့် ပြည့်စုံသော မြို့၊ သင်သည် အလွန် ပျက်စီး လေပြီ တကားဟု သင့် အား ဆို လျက် ၊ သင့် အတွက် မြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်။¹⁸ သင် ပြုလဲ သောနေ့ တွင် တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ် တို့သည် တုန်လှုပ် ၍ ၊ သင် ကွယ်ပျောက် သောကြောင့် ပင်လယ် ၌ ရှိ သော ကျွန်း များ တို့သည် ထိတ်လန့် ကြ လိမ့်မည်။¹⁹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား၊ လူမ နေ သော မြို့ ကဲ့သို့ ငါသည် သင့် ကိုဆိတ်ညံ စေ လျက်၊ ပင်လယ် ကိုသင့် အပေါ်သို့ ဆောင် ခဲ့၍၊ လှိုင်းတံပိုး တို့သည် သင့် ကိုလွှမ်းမိုး သောအခါ ၊²⁰ ရှေး လူ ဟောင်းတို့ နေရာမြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်း သောသူတို့ နှင့်အတူ သင့် ကို ငါ နှိမ့်ချ ၍၊ သင်၌လူမ နေ စေခြင်းငှါ မြေတွင်း ထဲသို့ဆင်း သောသူတို့နှင့်အတူ ၊ ရှေး ကာလ မှစ၍ဆိတ်ညံ ရာအရပ်၊ မြေ အောက် အရပ်တို့၌ ငါချထား မည်။ ထိုအခါ အသက်ရှင် သောသူတို့၏ နေရာ ၌ ငါ့ဘုန်း ကို ငါဖွင့် မည်။²¹ သင် မူကား၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အရာဖြစ် ၍၊ နောက် တ

ဖန်အဘယ်သူမျှ ရှာ ၍ မတွေ့နိုင်အောင်၊ ပျောက် ကုန်ရာသို့ရောက် လိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

27 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊² အချင်းလူသား ၊ တုရု မြို့အတွက် မြည်တမ်း ခြင်း ကိုပြု ၍၊ တုရု မြို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊³ အိုပင်လယ် ဝ ဌ် တည် သောမြို့ များစွာ သော ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့အဘို့ ကုန်သွယ် တတ် သောမြို့ သင့် ကို အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတု ရု မြို့ သင် က၊ ငါ ၏တင့်တယ် ခြင်းစုံလင် ပြီဟု ဆို တတ်၏။⁴ သင် ၏နိပါး တို့သည် ပင်လယ် ထဲ မှာ ရှိ၏။ သင် ၏ဗိသုကာ တို့သည် သင့် ကိုစုံလင် စွာ တင့်တယ် စေခြင်းငှါပြုကြပြီ။⁵ သင်၏ပျဉ်ပြား ရှိသမျှ တို့ကို စေနီရ ထင်းရှူး သစ်သားဖြင့် လုပ် ၍၊ ရွက်တိုင် ဘို့ လေဗနန် အာရစ် ပင် တို့ကို ယူ ကြပြီ။⁶ ဗာရှန် သပိတ် သစ်သား ဖြင့် တက် တို့ကိုငင်း၊ ခိတုတိမ် ကျွန်း တို့မှ ယူခဲ့၍ ဆင်စွယ် နှင့် စီ ချယ် သော တာရှုရ သစ်သားဖြင့် ကန့် တို့ကိုငင်းလုပ် ကြပြီ။⁷ အဲ ဂုတုတု ပြည်၌ ချယ်လှယ် သော ပိတ်ချောရွက် တို့ကို ဖြန့် ၍၊ ဧ လိရှု ကျွန်း တို့မှ ယူခဲ့သော အထည် ပြာ ၊ အထည်မောင်း ဖြင့် လုပ် သောမျက်နှာကြက် နှင့် ပြည့်စုံ၏။⁸ ဇိဒုန် မြို့သား ၊ အာဝဒ် မြို့သား တို့သည် သင်ဘော်သား ဖြစ် ၍၊ တုရု ပညာရှိ တို့သည်လမ်းပြ မာလိန် ဖြစ် ကြ၏။⁹ ဂေဗလ လူကြီး ၊ ပညာရှိ တို့သည် သင့် ကို ပြုပြင် လျက် လိုက် ကြ၏။ ပင်လယ်ကူး တတ် သော သင်ဘော် ရှိ သမျှ ၊ သင်ဘော်သား တို့နှင့်တကွသင် နှင့် ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါပါ ကြ၏။¹⁰ ပေရသီ လူ၊ လုဒ လူ၊ ဖုတ လူတို့သည် သင် ၏ တပ်သား ၊ စစ်သူရဲ လုပ် ကြ၏။ ဒိုင်း ၊ လွား၊ သံခမောက်လုံး တို့ကို ပြင်ဆင် ၍၊ သင်၏ဂုဏ် အသရေကို ထင်ရှား စေကြ၏။¹¹ အာဝဒ် အမျိုးသား တို့သည် သင်၏တပ်သား တို့နှင့်တကွမြို့ရိုး ပတ်လည် ၌ စီးကြ၏။ ဂမ မဒိမ် လူ တို့သည် ပြအိုး တို့ကို စောင့်၍၊ မြို့ရိုး ပတ်လည် ၌ မြှားတောင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သဖြင့်၊ သင် ၏တင့်တယ် ခြင်းကို စုံလင် စေကြ ၏။¹² သင် ၌ကုန်သွယ် ရန် ဥစ္စာ များ သောကြောင့် ၊ တာ ရှု မြို့သည် ငွေ ၊ သံ ၊ သံဖြူ ၊ ခဲ တို့ကို သင့် ဝိုင်း သို့ယူခဲ့၍ သင် နှင့် ကုန်သွယ် ခြင်း ကို ပြုလေ၏။¹³ ယာဝန် မြို့၊ တုဗလ မြို့၊ မေ ရှက် မြို့ တို့သည် သင် နှင့် ကုန်သွယ် ၍၊ လူ ကျွန် တို့နှင့် ကြေးနီ ဖလား တို့ကို သင့် ဈေး ၌ ရောင်း ကြ၏။¹⁴ တောဂါမ အမျိုးသား တို့သည် မြင်း ၊ မြင်းစီး သူ၊ လား တို့ကို သင့် ဝိုင်း ၌ သွင်း ကြ၏။¹⁵ ဒေဒန် မြို့သား တို့သည်လည်း သင် နှင့်ကုန်သွယ် ကြ၏။ များစွာ သော တကျွန်း တနိုင်ငံ အရပ်သား တို့သည် သင် လုပ် သော ဥစ္စာ ကို ဝယ်၍၊ ဦးချို ၊ ဆင်စွယ် ၊ သစ်သား နက် ကို ပြန် ပေး ကြ၏။¹⁶ သင် လုပ် သော ဥစ္စာ များ သောကြောင့် ရှု ရီ ပြည် သည် သင် နှင့်ကုန်သွယ် ၍၊ နပက်ကျောက် ၊ ပြာ သော အထည်၊ ချယ်လှယ် သော အဝတ်၊ ပိတ် ချော ၊ သန္တာ ၊ ကျောက်နီ တို့ကို သင့် ဝိုင်း ၌

သွင်း ကြ၏။¹⁷ ယုဒ ပြည် နှင့် ကူ သရေ လ ပြည် သည် သင် နှင့် ကုန်သွယ် ၍၊ ဂျုံ စပါး၊ မုရန်စေး၊ ပနက်စေး ၊ ဗာလစံ စေး ၊ ဆီ ၊ ပျားရည် တို့ကို သင့် ဈေး ၌ သွင်း ကြ၏။¹⁸ ဒမာသက် မြို့သည် သင် လုပ်သော ဥစ္စာ များ၊ စည်းစိမ် များပြား သောကြောင့် ၊ ဟေလ ဗုန် စပျစ်ရည် ၊ ဖြူ သောသိုးမွှေး ကို ဖယ်လှယ် လျက် ဖောက်ကား တတ်၏။¹⁹ ဝေဒန် မြို့နှင့် ယာဝန် ပြည် ဥဇာလ မြို့သည် လည်း သံ ပြောင် ကို သင့် ဝိုင်း သို့ ယူ ခဲ့၍၊ သင့် ဈေး ၌ သစ်ကြံပိုး နှင့် ကြံ လည်း ရှိ ၏။²⁰ ဒေဒန် မြို့သည် မြင်းစီး သူရဲ သုံးစရာ ချော သော အထည် မျိုးကို ရောင်း၍သင် နှင့်ကုန်သွယ် ၏။²¹ အာရပ် ပြည်နှင့် ကေဒါ မင်း အပေါင်း တို့သည် သင် လုပ်သော ဥစ္စာကိုရခြင်းငှါသိုး သငယ် ၊ သိုးထီး ၊ ဆိတ် များတို့နှင့် ဖယ်လှယ် ၍ ကုန်သွယ်ကြ၏။²² ရှေ့ဘ ကုန်သည် ၊ ရာဂမ ကုန်သည်တို့သည် သင် နှင့် ကုန်သွယ် ၍ အမြတ်ဆုံး သော နံ့သာမျိုး ၊ အဘိုးကြီး သော ကျောက် မျိုး၊ ရွှေ မျိုး ကို သင့် ဝိုင်း ၌ သွင်း ကြ၏။²³ ဒါရန် မြို့သား၊ ကနု နေ မြို့သား၊ ဧဒင် မြို့သား၊ ရှေ့ဘ ကုန်သည် ၊ အာရှ ရီ ကုန်သည်၊ ခိလမဒ် ကုန်သည် တို့ လည်း၊ သင် နှင့် ကုန်သွယ် ၍၊²⁴ ထူးဆန်း သော ဥစ္စာ၊ ပြာ သော အထည် ၊ ချယ်လှယ် သော အထည်၊ အဘိုး ထိုက် သော အဝတ် တန်ဆာပါ၍၊ ကြိုး နှင့်ပတ်ရစ် သော အာရစ် သေတ္တာတို့ကို သင် ၏ ကုန် ထဲသို့ သွင်းကြ၏။²⁵ တာရှု သင်ဘော် တို့သည် သင် ၏ကုန် ကို ဆောင် လျက်သွား လာသဖြင့် ၊ သင်သည် ပင်လယ် အလယ် ၌ ကြွယ်ဝ ၍ အလွန် ဘုန်းကြီး လေ၏။²⁶ ယခု မူကား၊ သင် ၏တက်ခတ်သား တို့သည် သင့် ကိုကြီးစွာ သော ရေ ထဲသို့ ဆောင်သွား ၍၊ အရှေ့ လေ သည်လည်း ပင်လယ် အလယ် ၌ ချိုး လေ ပြီ ။²⁷ သင် သည် လဲ ပျက် သောအခါ သင် ၏ဥစ္စာ ၊ ဝိုင်း ၊ ကုန် ၊ သင်ဘော်သား ၊ လမ်းပြ မာလိန်၊ ပြုပြင် သူ၊ ကုန်သည် ၊ စစ်သူရဲ အလုံးအရင်း ပါသမျှ တို့သည် ပင်လယ် အလယ် ၌ ကျ ရ ကြလိမ့်မည်။²⁸ သင် ၏လမ်းပြ မာလိန် တို့ အော်ဟစ် သံ ကြောင့် ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့သည် လှုပ်ရှား ကြလိမ့်မည်။²⁹ တက်ခတ် သော သူအပေါင်း တို့သည် သင်ဘော် မှ ဆင်း ၍၊ သင်ဘော်သား များ နှင့် ပင်လယ် လမ်းပြ မာလိန် အပေါင်း တို့သည် ကုန်း ပေါ်မှာ ရပ် လျက်၊³⁰ သင့် အဘို့ အော်ဟစ် ၍ ပြင်းစွာ ငိုကြွေး ကြ လိမ့်မည်။ မြေမှုန့် ကို မိမိ တို့ခေါင်း ပေါ်မှာ ပစ်တင် ၍ပြာ ၌ လူး ကြလိမ့်မည်။³¹ ဆံပင် ကိုလည်း ဖြတ်၍လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်စည်း လျက်၊ ညှိုးငယ် သောစိတ် နှင့် သင့် အဘို့ ပြင်းစွာ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ရ သည်ကား၊³² ပင်လယ် အလယ် ၌ ဆုံး သောမြို့တည်းဟူသော တု ရု မြို့နှင့် အဘယ် မြို့တူ သနည်း။³³ သင် ၏ဥစ္စာ တို့သည် ပင်လယ် လမ်းဖြင့် ထွက်သွား သောအခါ ၊ လူမျိုး များ တို့ကို ရောင့်ရဲ စေ၍၊ များပြား သောဥစ္စာ ၊ ကုန်စလယ် တို့ဖြင့် လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့ကို ကြွယ်ဝ စေ တတ်၏။³⁴ ယခု မူကား၊ သင်သည် ပင်လယ် ၌ ဝိုင်း ၊ သင့် ကုန်သွယ် ရန် ဥစ္စာတို့သည် လှိုင်းတံပိုး အလယ် ၌ ဝိုင်း ကျိုးပဲ့

၍ ၊ သင် နှင့်ပါ သောသူအပေါင်း တို့သည် ဆုံးရှုံး ကြပြီ။³⁵ ကျွန်းသူ ကျွန်းသားအပေါင်း တို့သည် သင့် အမှုကြောင့် မိန်းမော တွေဝေ၍၊ ရှင်ဘုရင် တို့သည် မျက်နှာ ပျက် လျက် ကြက်သီး မွေးညှင်းထကြ၏။³⁶ အမျိုး မျိုး သော ကုန်သည် တို့သည် သင့် အား ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ပြု ကြ၏။ သင်သည် ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ် လေပြီတကား။ နောက် တဖန်မပေါ်လာ ရပါတကားဟု ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

28 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍ ၊² အချင်း လူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို တုရ ရှင်ဘုရင် အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်ကို ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် သော်လည်း ဘုရားသခင် မ ဟုတ်၊ လူ သက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့် ငါ သည် ဘုရား ဖြစ်၏။ ပင်လယ် အလယ် ၌ ဘုရား ပလ္လင် ပေါ်မှာ ငါထိုင် သည်ဟု ဝါကြွား သောစိတ် နှင့် ဆို သည် ဖြစ်၍၊³ သင် သည် ဒံ ယေ လ ထက် သာ၍ပညာရှိ ပါသည် တကား။ သင် မ သိရအောင် သူတပါးဝှက်ထား နိုင်သော အရာ တ စုံတခု မျှ မ ရှိ။⁴ ကိုယ် ဉာဏ်ပညာ အားဖြင့် ဥစ္စာ ရ တတ်၏။ ရွှေ ငွေ ကို ဆည်းပူး ပြီ။⁵ ထူးဆန်း သော ပညာ နှင့် ကုန်စလယ် များ အားဖြင့် စည်းစိမ် ကြီး ၍၊ ထိုစည်းစိမ် ကြောင့် စိတ် ဝါကြွား ပြီ။⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ သင် သည် ကိုယ်ကို ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် သောကြောင့် ၊⁷ ကြောက်မက် ဘွယ်သော တကျွန်း တနိုင်ငံသား တို့ကို သင် ရှိရာသို့ ငါ ပို့ဆောင် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် သင် ၏ ပညာ ဂုဏ် ကို ထား နှင့်ခတ်၍၊ သင် ၏တင့်တယ် ခြင်း အသရေကို ရှုတ်ချ ကြလိမ့်မည်။⁸ သင့် ကို မြေ တွင်း ထဲသို့ နှိမ့်ချ ၍ ၊ ပင်လယ် အလယ် ၌ ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့သင့် အသက် သည် ဆုံးရှုံးရ လိမ့်မည်။⁹ သင့် အသက် ကိုသတ် သောသူ တို့ လက် တွင် ၊ သင်သည် ဘုရားသခင် မ ဟုတ်၊ လူ သက်သက် ဖြစ်လျက် နှင့်၊ ငါ သည် ဘုရား ဖြစ်သည်ဟု သင့် အသက် ကိုသတ် သော သူ တို့ ရှေ့မှာ အမှန် ပြော လိမ့်မည် လော။¹⁰ အရေ ဖျား လှီး ခြင်း မခံ သော လူသေ သကဲ့သို့၊ သင်သည် တကျွန်း တနိုင်ငံသား တို့ လက် ဖြင့် သေ ရမည်။ ငါ ပြော ပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹¹ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊¹² အချင်း လူသား ၊ တုရ ရှင်ဘုရင် အတွက် မြည်တမ်း သော စကားကို မြက်၍၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ရ မည် မှာ၊ သင် သည် ထူးဆန်း သော တံဆိပ် ဖြစ်၏။ ပညာ နှင့် ပြည့်စုံ ၍ တင့်တယ် ခြင်း အသရေလည်း စုံလင် လျက်ရှိ၏။¹³ ဒေဒ် အရပ်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဥယျာဉ် တော်၌ နေ ပြီ။ သင်၏ခေါင်းပေါ်မှာကျောက်နီ၊ ဥဿဖရား ၊ စိန် ၊ မျက်ရွဲ၊ ကြောင် ၊ နဂါးသွဲ့၊ နီလာ ၊ မြ ၊ ပတ္တမြား အစရှိသော ကျောက် မြတ် အမျိုး မျိုး တို့ကို ဆောင် လေ၏။ ရွှေ ဖြင့် လုပ် သော ပတ်သာ ၊ ပုလွေ တို့သည်လည်း၊ သင် ဘွား သောနေ့ ၌ ပင် သင့် အဘို့ ပြင်ဆင် လျက်

ရှိကြ၏။¹⁴ သင် သည် ဖြန့် ၍ လွှမ်းမိုး သော ခေရုဗိမ် ဖြစ်လျက်၊ ငါ့ အခွင့်နှင့် ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း သော တောင် ပေါ်မှာ နေရာ ကျ၍ မီး တောက်သော ကျောက် တို့ တွင် သွား လာရ၏။¹⁵ ဘွား သော နေ့ မှစ၍ သင့် အပြစ် ထင်ရှား သောနေ့ တိုင်အောင် ၊ ပြု လေရာ ရာ၌ စုံလင် လျက်ရှိ၏။¹⁶ သို့ရာတွင်၊ ကုန်သွယ် ခြင်း များပြား သော အားဖြင့် ၊ အဓမ္မ အမှုတို့နှင့်ပြည့်စုံ ၍ ပြစ်မှား သောအပြစ် ရောက် လေပြီ။ ထိုကြောင့် ၊ ဆိုးယုတ်သော သူကဲ့သို့၊ သင့်ကိုဘုရားသခင် ၏ တောင် တော်ပေါ်က ငါနှင့်ထုတ် မည်။ အိုလွှမ်းမိုး သော ခေရုဗိမ် ၊ မီး တောက်သော ကျောက် တို့အထဲ က သင့် ကိုငါ ပယ်ရှင်း မည်။¹⁷ သင် သည် ကိုယ်၌ တင့်တယ် ခြင်း အသရေ ကြောင့် ၊ ဝါကြွား သောစိတ် ရှိလျက် ဂုဏ်ထွန်းတောက် သောကြောင့် ၊ သင် ၏ပညာ သည် ဖောက်ပြန် လျက်ရှိလေပြီ ။ ငါသည်သင့် ကို မြေ တိုင်အောင် နှိမ့်ချ မည်။ ရှင်ဘုရင် တို့သည် သင့် ကိုကြည့်ရှု ၍ ဝမ်းမြောက်စေ ခြင်းငှါ ၊ သူတို့ ရှေ့မှာ သင့်ကို ငါချထားမည်။¹⁸ သင့် အပြစ် သည် များပြား ၍ ကုန်သွယ် ခြင်း အဓမ္မ အားဖြင့် ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနတို့ကို ညစ်ညူး စေသောကြောင့် ၊ သင့်ကိုမီးရှို့ဘို့ သင့် အလယ် ၌ မီး ကို ငါညှိ မည်။ သင့် ကိုမြင် သော သူအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ၊ သင်၏ ပြာ ကို မြေ ပေါ်သို့ ငါချထား မည်။¹⁹ သင့် ကိုသိ သော လူ အမျိုးမျိုး တို့သည် သင် ၏ အမှုကြောင့် မိန်းမော တွေဝေကြလိမ့်မည်။ သင် သည် ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ် လိမ့်မည်။ နောက် တဖန် မပေါ်လာ ရ ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊²¹ အချင်း လူသား ၊ သင်သည် ဇိဒု န် မြို့တဘက် ၌ မျက်နှာ ထား ၍ ပရော ဖက် ပြု လျက်၊²² အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ အိုဇိဒုန် မြို့ သင့် တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့် အလယ် ၌ ငါ့ဘုန်း တန်ခိုးသည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါ သည် အပြစ်ဒဏ် ပေး၍ ရှိသေ ခြင်း ကိုခံရ သောအခါ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို လူ များ သိ ရ ကြလိမ့်မည်။²³ သင့်အပေါ်သို့ ကာလနာ ဘေးကိုငင်း၊ သင်၏ လမ်း တို၌ ထား ဘေး ကိုငင်း ငါ စေလွှတ် ၍၊ ပတ်လည် ၌ တိုက် သော ထား ဖြင့်သူရဲတို့သည် သင့်အလယ် ၌ လဲ ၍ သေ ကြသောအခါ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်။²⁴ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုး ၏ ပတ်လည် ၌နေ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြု သောသူတို့ တွင် စူး တတ်သော ဆူးပင် ၊ နောက်ရှက် တတ်သော ငြောင့် တစုံ တခု မျှ မကျန်ကြွင်းရ။ ငါ သည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁵ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကွဲပြား လျက် နေ သော လူ အမျိုး မျိုး ထဲ က ငါ ခေါ်၍စုဝေး သောအခါ ၊ သူ တို့ အားဖြင့် လူမျိုး များ ရှေ့၌ ရှိသေ ခြင်း ကိုငါခံ၍၊ ငါ့ ကျွန် ယာကုပ် အား ငါအရင်ပေး သော ပြည် ၌ သူတို့သည် နေ ကြလိမ့်မည်။²⁶ ထို ပြည် ၌ စိုးရိမ် စရာမရှိ။ အိမ် ဆောက် ခြင်း၊ စပျစ် ဥယျာဉ်စိုက် ခြင်း

အမှုကိုပြု၍ နေ ကြလိမ့်မည်။ သူ တို့ ပတ်လည် ၌ နေ၍မထီမဲ့မြင် ပြု သောသူအပေါင်း တို့ကို ငါ သည် အပြစ်ဒဏ် စီရင် သောနောက် သူတို့သည် စိုးရိမ် စရာမရှိဘဲနေ ၍၊ ငါ သည် သူ တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

29သက္ကရာဇ် ဆယ် ခု၊ ဒသမ လ တ ဆယ် တရက် နေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊^၂အချင်း လူသား ၊ သင် သည် အဲ ဂု တု တု ရှင်ဘုရင် ဖါ ရော မင်း တဘက် ၌မျက်နှာ ထား ၍ ၊ သူ နှင့် အဲ ဂု တု တု ပြည် တပြည်လုံး တဘက် ၌ပ ရော ဖက် ပြု လျက်၊^၃အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အဲ အဲ ဂု တု တု ရှင်ဘုရင် ဖါ ရော မင်း၊ ကိုယ် မြစ် များ အလယ် ၌ နေ လျက်၊ ငါ့ မြစ် ကို ငါ ပိုင်၏။ ငါ့ အ ဘို့ ငါ ဖန်ဆင်း ပြီဟု ဆို တတ်သောမိကျောင်း ကြီး ၊ သင့် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။^၄သင့် ပါးရိုး ကို သံချိတ် နှင့် ချိတ် ၍၊ သင့် မြစ် ၌နေ သော ငါး တို့ကို သင့် အကြေး တို့၌ ငါကပ် စေမည်။ သင့် မြစ် များ အလယ် ထဲက သင့် ကို ငါနှုတ် ၍၊ မြစ် ၌ရှိသမျှ သော ငါး တို့သည် သင့် အကြေး တို့၌ ကပ် ကြလိမ့်မည်။^၅သင် နှင့် သင့် မြစ် ၌ရှိသမျှ သော ငါး တို့ကိုတော ၌ ငါပစ်ထား မည်။ လွင်ပြင် ၌ကျ ၍ နောက် တဖန်စုဝေး ခြင်း ကို မ ပြုရ။ တော သားရဲ များ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ငှက် များ စားစရာ ဘို့ သင့် ကို ငါအပ် ၏။^၆ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို အဲ ဂု တု တု ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် သိ ရကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်သည် က္လသရေလ အမျိုး ၌ ကျူ တောင်ဝေး ဖြစ် လေပြီ။^၇သင့် ကိုလက် နှင့် ကိုင် သောအခါ သင် သည် အကိုင်မခံ။ သူ တို့ ပခုံး ဆစ်ကို ဖြုတ် လေ၏။ သင် နှင့် ကိုယ် ကိုထောက် သောအခါ သင်သည် ကျိုး ၍ သူ တို့ခါး ကို နာ စေ၏။^၈သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ ငါ သည် သင့် အပေါ်သို့ ထား ကိုဆောင် ခဲ့၍ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ်ဖြတ် သဖြင့် ၊^၉အဲ ဂု တု တု ပြည် သည် လူဆိတ်ညံ လျက်၊ ပျက်စီး လျက်ရှိ သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရလိမ့်မည်။ သင်က၊ ငါ့မြစ် ကို ငါ ပိုင်၏။ ငါ ဖန်ဆင်း ပြီ ဟု ဆို မိသောကြောင့် ၊^{၁၀}သင် နှင့် သင့် မြစ် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။ အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို မိ ဂဒေါလ မှစ၍ သုဏေ မြို့တိုင်အောင်ငင်း ၊ အဲသယောပိ ပြည်စွန်း တိုင်အောင် ငင်း ၊ ထားနှင့် ဖျက်ဆီး ၍ ဆိတ်ညံ စေမည်။^{၁၁}အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးလူ ရှောက် ၍မ သွားရ။ တိရစ္ဆာန် လည်း ရှောက် ၍မ သွားရ။ အဘယ်သူမျှမ နေ ရ။^{၁၂}ပျက်စီး သောပြည် တို့တွင် အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။ လူဆိတ်ညံ သောမြို့ တို့တွင် အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးအဲ ဂု တု တု မြို့ တို့သည် ပျက်စီး လျက်ရှိ ကြလိမ့်မည်။ အဲ ဂု တု တု လူ တို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့ သို့ ငါကွဲပြား ပြန်လွှင့် စေမည်။^{၁၃}သို့ရာတွင်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည် ကား၊ အနှစ် လေး ဆယ် စေ့ သောအခါ၊ ကွဲပြား လျက် နေရသော လူမျိုး တို့မှ အဲ ဂု တု တု လူ တို့ကို ငါခေါ်၍ စုဝေး

စေ မည်။^{၁၄}သိမ်း သွား ခြင်း တို့မ ရသော အဲ ဂု တု တု လူ တို့ကို ငါ တဖန် ဆောင်ခဲ့၍ သူ တို့နေရင်း ပြည် ၊ ပါသရ ပြည် သို့ ပြန် စေ မည်။ ထို ပြည်၌ ယုတ် သောနိုင်ငံ ဖြစ် ရလိမ့်မည်။^{၁၅}တပါး သော လူမျိုးတို့ကို နောက် တဖန်အစိုး မ ရ။ နိုင်ငံ တကာတို့တွင် အယုတ် ဆုံး ဖြစ် ရလိမ့်မည်။ တပါး သော လူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုး မ ရစေခြင်းငှါ ငါရှုတ်ချ မည်။^{၁၆}က္လသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထို ပြည် သား တို့ကို မြော်လင့်၍၊ မိမိ တို့အပြစ် ကို ငါအောက်မေ့ စေသဖြင့်၊ နောက် တဖန် ထိုပြည်သည် သူတို့ ခိုလှုံ ရာမ ဖြစ် ရာ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။^{၁၇}သက္ကရာဇ် နှစ်ဆယ် ခုနှစ် ခု၊ ပဌမ လ တရက် နေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊^{၁၈}အချင်း လူသား ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည်၊ သူ ၏စစ်သူရဲ တို့ကို တု ရ မြို့တဘက် ၌ များ စွာ သော အမှု ကို ဆောင်ရွက် စေ ပြီ။ စစ်သူရဲ တိုင်း ခေါင်းတုံး ပြီ။ ပခုံး လည်း ပွန်း ပြီ။ သို့ရာတွင် ၊ ရှင်ဘုရင် နှင့် စစ်သူရဲ တို့သည် တု ရ မြို့တဘက်၌ အမှု ဆောင်ရွက်ခ ကို ထိုမြို့တွင် မ ခံရ ကြ။^{၁၉}သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို ဗာဗုလု န် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အား ငါ ပေး မည်။ ထိုမင်းသည် ပြည် သား အလုံးအရင်း ကိုငင်း၊ လက်ရ ဥစ္စာ အမျိုး မျိုး ကိုငင်း သိမ်းယူ ပြီး လျှင် ၊ မိမိ စစ်သူရဲ တို့ အခ ဘို့ ဝေငှ လိမ့်မည်။^{၂၀}ငါ့ အမှု ကို ဆောင်ရွက် သောကြောင့် ၊ တု ရ မြို့ တဘက် ၌ အမှု ဆောင်ရွက်ခ ဘို့ အဲ ဂု တု တု ပြည် ကို ငါပေး ပြီ။^{၂၁}ထို ကာလ ၌ က္လသရေလ အမျိုး ၏ ချို့ ကို ငါပေါက် စေ၍ ၊ သူ တို့အထဲ မှာ သင်ဟောပြော ရသော အခွင့်ကို ငါပေး မည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူ တို့ သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

30တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍၊^၂အချင်း လူသား ၊ သင်သည် ပရောဖက်ပြု လျက် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ရောက်ရ သောနေ့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု အော်ဟစ် ကြလော့။^၃ထိုနေ့ နီး ပြီ။ ထာဝရဘုရား ၏နေ့ ၊ မိုဗ်းအံ့ သောနေ့ ၊ တပါး အမျိုးသား ဘို့ ချိန်းချက်သော အချိန် နီး ပြီ။^၄ထား ဘေးသည် အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ ရောက် သဖြင့် ၊ သူရဲ တို့သည် လဲ ၍သေကြသောအခါ ၊ အဲသ ယောပိ ပြည် သည် ပူပန် လိမ့်မည်။ အလုံးအရင်း ကို ပယ်ရှား ၍ မူလ အမြစ် ကို ဖြိုဖျက် ကြ လိမ့်မည်။^၅အဲ သ ယောပိ ပြည် သား၊ ဖုတ ပြည်သား၊ လုဒ ပြည်သား၊ အမျိုး မစစ်သော လူရှိသမျှ ၊ ခုဘ အမျိုးသား၊ မိဿ ဟာယ ဖွဲ့သော ပြည် သား တို့သည်၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သားတို့နှင့်တကွ ထား ဖြင့် လဲ ၍သေကြလိမ့်မည်။^၆အဲ ဂု တု တု ပြည်ကို ထောက်မ သောသူတို့သည် လဲ ၍သေကြသဖြင့် ၊ အဲ ဂု တု တု အစွမ်းသတ္တိ ၏ ဂုဏ်အသရေသည် ဆုံး လိမ့်မည်။ မိဂဒေါလ မြို့မှစ၍ သုဏေ မြို့ တိုင်အောင်အဲ ဂု တု တု ပြည်သားတို့သည် ထား

ဖြင့် လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
⁷ပျက်စီးသော ပြည် တို့တွင် ပျက်စီးလျက်ရှိကြ၍ ၊ လူဆိတ်ညံ
သော မြို့တို့တွင် အဲဂုတုတုမြို့တို့သည် ပါဝင် ကြ လိမ့်မည်။⁸ ငါ
သည် အဲဂုတုတု ပြည်၌ မီးညှို့၍ ထိုပြည်ကို မစ သမျှ သောသူတို့
သည် ပျက်စီး ကြသောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
ကို သိ ရကြလိမ့်မည်။⁹ ထိုအခါစိုးရိမ် ခြင်းမရှိသော အဲသယောပိ
ပြည်သားတို့ကို ကြောက် စေခြင်းငှါ၊ ငါစေလွှတ်သော တမန် တို့
သည် သင်္ဘော စီး၍ သွား ကြသဖြင့်၊ အဲဂုတုတု ပြည်၏ အချိန် ၌
သူတို့သည်လည်း အလွန်ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက် ရကြ လိမ့်မည်။
ထိုအချိန်လည်းနီး ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုဒဒ်နေဇာ အားဖြင့် အဲ
ဂုတုတု ပြည် ၏ အလုံးအရင်း ကို ငါဖြတ် မည်။¹¹ ထိုရှင်ဘုရင် နှင့်
တကွ သူ ၏လူ များ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော လူမျိုး များတို့သည်
အဲဂုတုတု ပြည် ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ လာ ၍ ၊ ထား ကိုင် လျက်
တပြည်လုံး ကို သူရဲ တို့နှင့် ပြည့် စေ ကြ လိမ့်မည်။¹² မြစ် တို့ကို
ငါ ခန်းခြောက် စေ၍ ၊ အဓမ္မ လူ တို့အား ပြည် ကို ရောင်း လိုက်
မည်။ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့ လက် ဖြင့် ပြည် နှင့်တကွ ပြည် ၌
ပါ သမျှ ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား ပြော ပြီ။¹³ အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ရုပ်တု တို့ကို ငါဖျက်ဆီး ၍
နောဖ ပြည်၌ ဆင်းတု တို့ကိုလည်း ပယ်ဖြတ် မည်။ နောက် တ
ဖန် အဲဂုတုတု မင်း မျိုးမ ရှိ ရ။ အဲဂုတုတု ပြည် သည် ကြောက်ရွံ့
မည်အကြောင်း ကို ငါပြု မည်။¹⁴ ပါသ ရ ပြည် ကို ငါဖျက် မည်။
ဇောန မြို့ကိုလည်း မီး ရှို့မည်။ နော မြို့ကိုလည်း အပြစ်ဒဏ် စီရင်
မည်။¹⁵ အဲဂုတုတု ပြည်၏ အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်သော သိန် မြို့ အပေါ်
သို့ ငါသည် အမျက် ကို သွန်းလောင်း ၍ ၊ နော မြို့သားအလုံးအရင်း
ကို ပယ်ဖြတ် မည်။¹⁶ အဲဂုတုတု ပြည်၌ မီးညှို့ ၍ သိန် မြို့သည်
တုန်လှုပ် ခြင်း၊ နော မြို့ရိုးသည် ပြို ပေါက် ခြင်း၊ နောဖ မြို့သည်
နေ့ အချိန်၌ပင် စစ်တိုက် ခြင်းကိုခံရ လိမ့်မည်။¹⁷ အာဝင် မြို့၊ ဖိဗေ
သက် မြို့သားလုလင် တို့သည် ထား ဖြင့် လဲ၍ သေကြသဖြင့်၊ မိန်းမ
တို့သည် သိမ်း သွား ခြင်းကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။¹⁸ တာပနက် မြို့၌ အဲ
ဂုတုတု လှံတံ တို့ကို ငါ ချိုး ၍ ၊ သူ့ အစွမ်းသတ္တိ ၏ ဂုဏ် အသရေ
ဆုံး သောအခါ နေ့ အချိန် ၌ အလင်းကွယ် လိမ့်မည်။ မိုဗ်းအုံ ၍ မြို့
သမီး တို့သည် သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။¹⁹ ထိုသို့ အဲဂုတု
တု ပြည်၌ ငါသည် အပြစ်ဒဏ် စီရင် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
ကို သူတို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ သက္ကရာဇ် တဆယ်
တခု ၊ ပဌမ လ ခုနစ် ရက်နေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်
တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊²¹ အချင်း လူသား ၊ အဲဂုတု
တု ရှင်ဘုရင် ဖာရော မင်း၏ လက်ရုံး ကို ငါချိုး ပြီ။ ဆေးကု ၍မ
ထုပ် ရ။ ထား ကိုင် စေ ဘို့ ပကတိခွန်အား ရှိစေခြင်းငှါအဝတ် နှင့်
မစည်းရ။²² ဤ အမှု၌ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊

ငါ သည် အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ဖာရော မင်းတဘက် ၌ နေသဖြင့် ၊
သူ ၏လက်ရုံး တည်းဟူသော၊ ခိုင်မာ သော လက်ရုံးနှင့် အရင်ချိုး
သောလက်ရုံးကို ငါချိုး ၍ ထား ကို သူ့ လက် မှ ကျ စေမည်။²³ အဲ
ဂုတုတု လူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့ တွင် ကွဲပြား ပြန့်
လွင့် စေမည်။²⁴ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ကို ငါခိုင်မာ စေ၍ ၊ ငါ့ ထား ကို
သူ့ လက် ၌ အပ် မည်။ ဖာရော မင်း၏ လက်ရုံး တို့ကို ငါချိုး သဖြင့်
သူသည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ အော်ဟစ် သကဲ့သို့၊ ဗာ
ဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ အော်ဟစ် ရလိမ့်မည်။²⁵ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်
၏ လက်ရုံး တို့ကို ငါခိုင်မာ စေမည် ။ ဖာရော ဘုရင်၏ လက် မူကား
အောက်သို့ကျ လိမ့်မည်။ ငါ့ ထား ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် လက် ၌
ငါ အပ် ၍၊ သူသည် အဲဂုတုတု ပြည် ကို ထိုထားနှင့်ခုတ် သောအခါ
ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့ သိ ရကြလိမ့်မည်။²⁶ ထိုသို့ အဲဂုတုတု လူ တို့ကို အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည် တို့၌ ငါ
ကွဲပြား ပြန့်လွင့် စေမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို
သူတို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

31 သက္ကရာဇ် တဆယ် တခု ၊ တတိယ လ တ ရက် နေ့ တွင်
ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ
၍၊² အချင်း လူသား ၊ သင် သည် အဲဂုတုတု ရှင်ဘုရင် ဖာ ရော
မင်းနှင့် သူ ၏အလုံးအရင်း အား ဟောပြော ရမည် မှာ၊ သင်သည်
ဘုန်း တန်ခိုးကြီး၍ အဘယ်သူ နှင့် တူသနည်း။³ အာရှရိ လူသည်
အဆင်းလှ ၍ လွှမ်းမိုး သော အကိုင် ၊ မြင့် သော အရပ် ၊ ထူထပ်
သောအခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ထိပ်ဖျား ရှိ သောလေဗန
န် အာရဇ် ပင်ဖြစ်၏။⁴ မြစ်ရေ ၏ကျေးဇူးကြောင့် ကြီးမား ခြင်း၊
နက်နဲ သောရေ၏ကျေးဇူးကြောင့် အရပ် မြင့်ခြင်းရှိ၏။ သူစိုက် ရာ
အရပ်ရပ် တို့၌ ရေ စီး ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော တော ပင် ရှိရာသို့ မြစ် ရေ
သည် နှံ့ပြား လေ၏။⁵ ထိုသို့သောအားဖြင့် တော သစ်ပင် တကာ တို့
ထက် အရပ် မြင့်လေ၏။ တိုးပွားသောအခါ ရေ များ သောကြောင့်
အကိုင်အခက် များပြား ၍၊ အလက် တို့သည် ရှည်လျား ကြ၏။⁶ မို
ဗ်း ကောင်းကင်ငှက် အပေါင်း တို့သည် အကိုင်အခက် တို့၌ အသိုက်
လုပ်ကြ၏။ တော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့သည် အကိုင်အခက် တို့
အောက်၌ သာ ဘွား ကြ၏။ ထိုအပင် ၏ အရိပ် ၌ ကြီးမား သော
လူမျိုး အပေါင်း တို့ သည် နေ ကြ၏။⁷ ထိုသို့ ရေ များ သောအရပ်၌
အမြစ် စွဲသောကြောင့် ၊ ကြီးမြင့် ၍ အခက်အလက် ရှည်လျား သဖြင့်
လှ သော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။⁸ ဘုရားသခင် ၏ ဥယျာဉ် တော်၌
အာရဇ် ပင် တို့ သည် ထိုအပင် ကို မ ကွယ် နိုင်။ ထင်းရှူး ပင်နှင့်
အာရ မုန် ပင် တို့သည် ထိုသို့ သော အကိုင်အခက် နှင့် မ ပြည့်စုံ
ကြ။ ဘုရားသခင် ၏ ဥယျာဉ် တော်၌ သစ်ပင် တပင် မျှ ထိုအပင်
ကဲ့သို့ အဆင်း မ လှ။⁹ ဒေဒ် အရပ်၊ ဘုရားသခင် ၏ဥယျာဉ် တော်၌
ရှိသမျှ သော သစ်ပင် တို့သည် ထိုအပင် ကို ငြူစူ သည်တိုင်အောင်၊
အခက်အလက် များပြား သောအားဖြင့် သူ၏အဆင်းကို ငါလှ စေ

၏။¹⁰ တဖန်အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ထိုအာရဇ်ပင်သည် အရပ် မြင့် လျက်၊ ထူထပ် သော အခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော မိမိ ထိပ်ဖျား ကို ချီးမြှောက် လျက်၊ စိတ် လည်း မြင့် ၍ ဝါကြွား လျက်ရှိသောကြောင့် ။¹¹ လူမျိုး တို့တွင် တန်ခိုး ကြီး၍ သူ့ကိုကျပ်တည်း စွာ စီရင်သောသူ ၏လက် သို့ ငါအပ် လေပြီ။ သူ ပြုသော အဓမ္မ အမှုကြောင့် နှင်ထုတ် လေပြီ။¹² ကြောက်မက် ဘွယ်သော တက္ကန်း တနိုင်ငံသား တို့သည် သူ့ကို ခုတ်လှဲ ၍ ပစ်ထား ကြပြီ။ အကိုင်းအခက် တို့သည် တောင် ပေါ်နှင့် ချိုင့် ထဲမှာ ကျ ၍ တပြည်လုံး မြစ် နားမှာ ကျိုးပဲ့ လျက်နေကြ၏။ မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည် သူ့ အရိပ် ထဲက ထွက် ၍ သူ့ ကို စွန့် သွား ကြ၏။¹³ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် နှင့် တော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့သည် ကျိုးပဲ့သော အကိုင်းအခက် တို့အပေါ်မှာ နေ ရကြ၏။¹⁴ အကြောင်းမူကား၊ ရေ နားမှာရှိသမျှ သော သစ်ပင် တို့တွင် တပင်မျှအရပ် မြင့်သောကြောင့် မ ဝါကြွား ။ ထူထပ် သော အခက်အလက်တို့တွင် မိမိ ထိပ်ဖျားကို မ ချီးမြှောက် မည်အကြောင်း၊ ရေ ကိုသောက် သမျှ သောအပင် တပင်မျှအရပ် မြင့်လျက် မ ပြိုင် ဝံ့မည်အကြောင်းတည်း။ ထိုအပင် အပေါင်း တို့သည် မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်း တတ်သောလူသား တို့နှင့် အတူသေ ခြင်းသို့ ၎င်း ၊ မြေ အောက် အရပ်သို့ ၎င်း ရောက်စေခြင်း ငါငါအပ် လေပြီ။¹⁵ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သူသည် မရဏာ နိုင်ငံထဲသို့ ဆင်း သွားသောနေ့ ၌ နက်နဲ သောအရပ်ကို သူ့ အဘို့ မသာ အဝတ်နှင့် ငါဖုံးလွှမ်း ၏။ လှိုင်း တံပိုးတို့ကို ငါ ကန့်ကွက် ၍ ကြီးစွား သော ရေ ကို ချုပ်ထား ၏။ လေဗန်န တောင်ကို သူ့ အဘို့ မသာ အဝတ် ကို ဝတ်စေ၍ ၊ တော သစ်ပင် အပေါင်း တို့သည် စိတ်ပျက် ကြ၏။¹⁶ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်း သွားသောသူတို့နှင့်အတူ သူ့ ကို မရဏာ နိုင်ငံထဲသို့ ငါ နိမ့်ချ သောအခါ ၊ နိမ့်ချ သံအားဖြင့် လူ အမျိုးမျိုး တို့ကို ငါ တုန်လှုပ် စေ၏။ ဒေဒ သစ်ပင် ရှိသမျှ တို့နှင့် အကောင်းဆုံး ။ အမြတ်ဆုံး သော လေဗန်န သစ်ပင် မှ စ၍၊ ရေ ကိုသောက် သမျှ သော သစ်ပင် တို့သည် မြေ အောက် အရပ်တို့၌ သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹⁷ ထိုသူ နှင့်တကွ သူ့ လက်ရုံး ဖြစ်၍၊ လူမျိုး တို့တွင် သူ့ အရိပ် ကို ခို သော သူတို့သည် ထား ဖြင့် အသေ ခံရသောသူတို့ နေရာ၊ မရဏာ နိုင်ငံထဲသို့ လိုက် သွားကြ၏။¹⁸ သင်သည် ဘုန်း တန်ခိုးအာနုဘော် အားဖြင့် အဘယ် မည် သော ဒေဒ သစ်ပင် နှင့် တူသနည်း။ သင် သည် ဒေဒ သစ်ပင် တို့နှင့်အတူ မြေ အောက် အရပ်သို့ နိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရမည်။ အရေ ဖျား လှီးခြင်းကို မခံသောလူ၊ ထား ဖြင့်အသေ ခံရသောသူတို့နှင့် အတူ လဲ ၍နေရမည်။ ထိုသို့ ဖာရော ဘုရင်နှင့် သူ့ အလုံးအရင်း ရှိသမျှ တို့သည် ဖြစ်ကြမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

32 သက္ကရာဇ် တဆယ် နှစ် ခု၊ ဒွါဒသမ လ တ ရက် နေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊² အချင်း လူသား ၊ သင် သည် အဲ ဂု တု တု ရှင်ဘုရင် ဖာ ရော မင်း

အတွက် မြည်တမ်း ခြင်း ကို ပြု၍ ပြောဆို ရမည် မှာ၊ သင် သည် လူမျိုး တို့တွင် ခြင်္သေ့ပျို ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အိုင် ၌ နေသောမိကျောင်း ကဲ့သို့ လည်းဖြစ်၍၊ မြစ် တို့ကို ကူး သွားလျက် ၊ ခြေ ဖြင့် ရေ ကို လှုပ်ရှား လျက် မြစ် ရေကို နောက် စေ၏။³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုး များ စုဝေး လျက်၊ ငါသည် ပိုက်ကွန် နှင့်သင့် ကို အုပ်မိ ၍၊ သူတို့သည် ပိုက်ကွန် နှင့် တကွသင့် ကို ဆွဲယူ ကြလိမ့်မည်။⁴ ငါသည် သင့် ကိုကုန်း ပေါ်မှာ တင် ၍ လွင်ပြင် ၌ ပစ် ထား မည်။ မို ဗ်း ကောင်းကင် ငှက် အပေါင်း တို့ ကို သင့် အပေါ်မှာ နား စေမည်။ မြေ သားအပေါင်း တို့ကို ဝ စွာ ကျွေးမည်။⁵ သင့် အသား ကို တောင် တို့အပေါ်၌ ငါခင်း မည်။ ချိုင့် တို့ကို သင့် ကိုယ်နှင့် ပြည့် စေ မည်။⁶ သင် မှ ယို သော အသွေး ဖြင့် မြေ ကို တောင်ထိပ် တိုင်အောင် စို စေမည်။ မြစ် တို့သည် သင့် အသွေးနှင့် ပြည့် ကြလိမ့်မည်။⁷ သင့် ကို ငါဆုံး စေသောအခါ မိုဗ်းကောင်းကင် ကို ငါ ဖုံးလွှမ်း ၍ ကြယ် တို့ကို မိုက် စေ မည်။ နေ ကို မို ဗ်း အံ့စေ၍ လ သည် လည်း အလင်း ကို မ ပေး ရ။⁸ သင့် အထက်၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်း သော အလင်း အိမ် အလုံးစုံ တို့ကို မိုက် စေ၍၊ သင့် ပြည် ကို မှောင်မိုက် နှင့် ဖုံးလွှမ်း မည်။⁹ သင်မ သိဘူး သော အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည် တို့ တွင် သင် ပျက်စီး ခြင်း အကြောင်းကို ငါ ကြား စေသောအခါ ၊ လူမျိုး များ တို့ကို စိတ် ပူပန် စေ မည်။¹⁰ အကယ်စင်စစ်သင့် အမှုကြောင့် လူမျိုး များ တို့ကို ငါ မိန်းမော တွေ ဝေ စေ မည်။ ငါသည် ရှင်ဘုရင် တို့ ရှေ့မှာထား နှင့် ရွယ် သောအခါ ၊ သူတို့သည် သင့် အမှု ကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့် ကြလိမ့်မည်။ သင် ဆုံးရှုံး သောနေ့ ၌ သူတို့သည် အသီးအသီး မိမိ တို့အသက် ကြောင့် ခဏခဏ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹¹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် ၏ ထား သည် သင့် အပေါ်သို့ရောက် လိမ့်မည်။¹² ခွန်အား ကြီးသောသူ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော လူမျိုး အပေါင်း တို့ဖြင့် သင် ၏အလုံးအရင်း ကို ငါလဲ စေမည်။ သူတို့သည် အဲ ဂု တု တု မာန ကို နိမ့်ချ ၍၊ ပြည်သား အလုံးအရင်း ရှိ သမျှ ကို ဖျက်ဆီး ကြ လိမ့်မည်။¹³ များ စွာ သော ရေ အနား မှာ ကျက်စား သမျှ သော တိရစ္ဆာန် တို့ ကို လည်း ငါ ပယ်ရှင်း မည်။ နောက် တဖန် လူ ခြေ နှင့် တိရစ္ဆာန် ခြေ သည် ထို ရေကို မ နောက် စေရ။¹⁴ ထို ရေ ကို ငါ ကြည် စေ၍ မြစ် ရေသည် ဆီ ကဲ့သို့ စီး စေ မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ ငါ သည် အဲ ဂု တု တု ပြည် ၌ ဥစ္စာ ရှိ သမျှ ကို ကုန် စေ ခြင်း ငါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍၊ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ကို ဒဏ်ခတ် သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်။¹⁶ ဤ ရွှေ့ကား၊ အဲဂုတုတု ပြည်အတွက် ပြုရသော မြည်တမ်း ခြင်းတည်း။ အမျိုး မျိုး သော သတို့သမီး တို့ သည် လည်း မြည်တမ်း ၍၊ အဲ ဂု တု တု ပြည်နှင့် ပြည်သားအလုံးအရင်း ရှိသမျှ တို့အတွက် မြည်တမ်း ကြ လိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ သက္ကရာဇ် တ

ဆယ် နှစ် ၊ ပဌမလတဆယ် ငါး ရက် နေ့တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍။¹⁸အချင်းလူသား ၊ အဲဂုတ္တု တု ပြည်သားအလုံးအရင်း အတွက် မြည်တမ်း ခြင်းကို ပြု လော့။ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်း သွားသောသူတို့နေရာ မြေ အောက် အရပ်သို့ တိုင်အောင် ၊ ကျော်စော သော လူမျိုး သတို့သမီး တို့နှင့် တကွ နိမ့်ချ လျက် မြက်ဆိုရမည်မှာ။¹⁹သင်သည် သူတပါး ထက် သာ၍လှ သလော။ အရေးဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့နှင့်အတူ ဆင်းသက် ၍ နေရာ ကျ လော့။²⁰ထား ဘေး၌ အပ် သည် ဖြစ်၍၊ ထား ဖြင့်သေ သောသူတို့ နှင့်အတူ လဲ ၍သေရသောကြောင့်၊ သူ ကိုယ်တိုင်မှစ၍သူ ၏ လူအလုံးအရင်း ရှိသမျှ တို့ကို ဆွဲ ကြလော့။²¹ခွန်အား အကြီးဆုံးသော သူရဲ တို့သည် မရဏာ နိုင်ငံထဲက သူ နှင့် သူ ၏အခြံအရံ တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ လိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ဆင်း သွား ကြပြီ။ ထား နှင့်သေ ၍၊ အရေးဖျား လှီးခြင်းမခံသော အဖြစ်၌လဲ နေလျက် ရှိကြ၏။²²ထို အရပ်၌ အာရှုရ နှင့်သူ ၏ လူ အလုံးအရင်းအပေါင်း လည်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထား ဖြင့် သေ ၍ လဲ နေလျက်၊ ပတ်လည် အရပ်ရပ်တို့၌ သူ တို့သင်္ချိုင်း များ ရှိကြ၏။²³ထိုသင်္ချိုင်း တို့သည် ဥမင် အတွင်း အနားမှာ စီ လျက်၊ မင်းသင်္ချိုင်း ၌ ပတ်လည် ခြံရံလျက် ရှိ ကြ၏။ အသက်ရှင် သောသူတို့ ၏နေရာ ၌ သူ တ ပါး ကို ကြောက် စေ တတ် သော သူ ဖြစ် သော်လည်း၊ ထို သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ၍လဲ နေ ကြ၏။²⁴ထို အရပ်၌ ဧလံ နှင့်သူ ၏ သင်္ချိုင်း ပတ်လည် ၌ သူ ၏လူ အလုံးအရင်းရှိသမျှ တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ၍ လဲ လျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင် သောသူ တို့ ၏နေရာ ၌ သူတပါးကို ကြောက် စေတတ်သော်လည်း၊ အရေး ဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော လူဖြစ်၍မြေ အောက် အရပ်သို့ ဆင်း သွား ရသ ဖြင့်၊ မြေ တွင်း ထဲ သို့ ဆင်း သွား သော သူ တို့နှင့်အတူ ၊ အရှက်ကွဲ လျက် သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာ ကျ ကြ၏။²⁵မိမိ အလုံးအရင်း နှင့် အိပ် ၍သူ တို့ သင်္ချိုင်း တွင်း တို့သည် ပတ်လည် ၌ ရှိ ကြ၏။ ထိုသူ ရှိ သမျှ တို့သည် အရေးဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော လူဖြစ်၍ထား ဖြင့် သေ ကြ ၏။ အသက်ရှင် သောသူတို့၏ နေရာ ၌ သူတပါးကို ကြောက် စေတတ်သော်လည်း ၊ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်း သွား သောသူတို့ နှင့်အတူ အရှက်ကွဲ သဖြင့် ၊ သေ သောသူတို့နှင့် အတူ နေရာ ကျကြ၏။²⁶ထို အရပ်၌ မိမိ အလုံးအရင်း ရှိသမျှ တို့ နှင့်အတူ မေရှက် လည်း ရှိ၏။ တုဗလ လည်းရှိ၏။ သင်္ချိုင်း တွင်း တို့သည် ပတ်လည် ၌ရှိကြ၏။ အသက်ရှင် သောသူတို့၏ နေရာ ၌ သူတပါးကိုကြောက် စေတတ်သော်လည်း ၊ ထိုသူ ရှိသမျှ တို့သည် အရေးဖျား လှီးခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်၍ ထား ဖြင့် သေ လျက်နေ ကြ၏။²⁷သူတို့သည် ရှေးကာလ၌ လဲ ၍သေသော၊ အရေးဖျား လှီး ခြင်းကို မခံသော လူကြီး တို့နှင့်အတူ အိပ် ၍ နေကြလိမ့်မည်မ ဟုတ်လော။ ထိုလူကြီးတို့သည် အသက်ရှင် သောသူတို့၏ နေရာ ၌ လူကြီး တို့ကို ကြောက် စေတတ်သော်လည်း ၊ စစ်တိုက် လက်နက်

ပါလျက် မရဏာ နိုင်ငံထဲသို့ဆင်း သွား၍ ၊ မိမိ ထား ကို မိမိ ခေါင်း အောက်မှာ ထား လျက်၊ မိမိ တို့အရိုး ပေါ်မှာ မိမိ တို့ အပြစ် တည် လျက် ရှိ ကြ၏။²⁸သင် သည် လည်း၊ အရေး ဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော လူ တို့အလယ် ၌ ကျိုးပျက် ၍ ၊ ထား ဖြင့်သေ သောသူတို့ နှင့်အတူ လဲ လျက်နေရလိမ့်မည်။²⁹ထို အရပ်၌ ဧဒုံ လည်းရှိ၏။ ဧဒုံ ရှင်ဘုရင် နှင့် မှူး တော် မတ်တော် တို့သည် မိမိ တို့တန်ခိုး ပါ လျက်၊ ထား ဖြင့် သေ သော သူ တို့ နှင့် အတူ နေရာ ကျ၍၊ အရေး ဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော လူ၊ မြေ တွင်း ထဲ သို့ ဆင်း သွား သော သူတို့နှင့်အတူ အိပ် ရကြ၏။³⁰ထို အရပ်၌ မြောက် ပြည်မင်း ၊ ဇိ ဒုန် မင်းအပေါင်း တို့သည် ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုး ကို ရှက် လျက်၊ ထိတ်လန့် လျက် သေ သောသူတို့နှင့်အတူ ဆင်း သွား ကြပြီ။ ထား ဖြင့် သေ သော သူ တို့နှင့်အတူ အရေး ဖျား လှီး ခြင်း ကို မခံ သော လူဖြစ်၍ အိပ် ကြ၏။ မြေတွင်း ထဲသို့ ဆင်းသက် သောသူတို့ နှင့် အတူအရှက်ကွဲ လျက် နေကြ၏။³¹ဖါရော ဘုရင်သည် ထိုလူ များ ကိုမြင် ၍ ၊ ထား ဖြင့် သေ သော မိမိ လူအလုံးအရင်း ရှိသမျှ တို့ ကြောင့် ပူပန် သောစိတ် လျော့၍၊ ဖာရော ဘုရင်နှင့် မိမိ ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့သည် သက်သာ ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³²အသက်ရှင် သောသူတို့ ၏နေရာ ၌ သူသည် သူ တ ပါး တို့ကို ကြောက် စေသောအခွင့်ကို ငါပေး သော်လည်း ၊ ဖာ ရော ဘုရင်နှင့် သူ ၏လူ အလုံးအရင်းရှိသမျှ တို့ သည် ထား ဖြင့် သေ သော သူ တို့နှင့်အတူ ၊ အရေးဖျား လှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့ အလယ် ၌ လဲ ၍ နေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။

33တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍။²အချင်းလူသား ၊ သင် ၏ အမျိုးသား ချင်းတို့ အား ဟောပြော ၍ ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါသည် တစုံတခုသောပြည် သို့ ထား ဘေးရောက် စေသောအခါ ၊ ပြည်သား တို့သည် ပြည်သားတ ယောက် ကို ယူ ၍ ကင်းစောင့် ထား ပြီးမှ ၊³ထိုသူသည် ထား ဘေး ရောက် သည်ကို မြင် လျက် တံပိုး မှုတ် ၍ သတိပေး သော်လည်း ၊⁴တစုံတယောက်သောသူသည် တံပိုး မှုတ်သံ ကို ကြား လျက်နှင့် အမှု မ ထား၊ ထား ဘေးရောက် ၍ သူ၏ အသက် ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူ သည် ကိုယ်အသက်ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရ မည်။⁵တံပိုး မှုတ်သံ ကိုကြား ၍ အမှု မ ထားသောကြောင့် ၊ ကိုယ်အသက် ဆုံး သောအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရ မည်။ အမှု ထားသောသူမကား၊ ကိုယ် အသက် ကို ကယ်တင် လိမ့်မည်။⁶သို့မဟုတ် ကင်းစောင့် ထားသော သူသည် ထား ဘေး ရောက် ကြောင်းကိုမြင် လျက် တံပိုး မ မှုတ် ၊ ပြည်သား တို့ အား သတိ မ ပေးသောကြောင့် ထား ဘေးရောက် ၍ တစုံတယောက်သောသူ အသက် ဆုံး လျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိ အပြစ် ကြောင့် အသက် ဆုံး သော်လည်း ၊ သူ ၏အသက် ကို ကင်းစောင့် သောသူ၌ ငါတောင်း မည်။⁷ထိုအတူ ၊ အချင်းလူသား ၊ သင့် ကိုကူ

သရေလ အမျိုး ဌ် ကင်းစောင့် စေခြင်းငှါခန့်ထား သောကြောင့် ၊ သင်သည် ငါ၏ နှုတ် ထွက်စကား ကို နားခံ ၍ သူ တို့ကို သတိပေး ရမည်။⁸ ငါ သည် လူဆိုး အား ၊ အိုလူဆိုး ၊ အကယ်စင်စစ်သင်သည် အသေ ခံရမည်ဟုဆို သောအခါ ဆိုး သောသူကို သူ ၏လမ်း မှ လွှဲ စေခြင်းငှါသင်သည် သတိ မ ပေးလျှင် ၊ ထို လူဆိုး သည် မိမိ အပြစ် ကြောင့် အသက် ဆုံး လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၊ သူ ၏အသက် ကိုသင် ဌ် ငါတောင်း မည်။⁹ သို့မဟုတ် ၊ လူဆိုး ကိုသူ ၏ လမ်း မှ လွှဲ စေခြင်းငှါ သင် သည် သတိပေး ၍ သူသည်မ လွှဲ ဘဲနေလျှင်၊ မိမိ အပြစ် ကြောင့် အသက် ဆုံး သော်လည်း ၊ သင် သည် ကိုယ် အသက် ကို ကယ်တင် ပြီ။¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်းလူသား ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဟောပြော ရမည်မှာ၊ ငါ တို့သည် ကိုယ်ပြုမိသော ဒုစရိုက် အပြစ် ကိုခံရသဖြင့် အားလျော့ သည်ဖြစ်၍ ၊ အဘယ်သို့ အသက် ရှင် နိုင်ပါမည်နည်းဟု သင်တို့ဆို ကြသော်၊¹¹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ အသက်ရှင် သည်အတိုင်း၊ ဆိုး သောသူ သည် အသေခံ ခြင်းအမှုကို ငါနှစ်သက် သည်မ ဟုတ်။ ဆိုး သော သူသည် မိမိ ဆိုးသော လမ်း မှ လွှဲ ၍ အသက်ရှင် ခြင်းအမှုကိုသာ ငါနှစ်သက်၏။ အိုကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့လိုက် သော လမ်း ဆိုး မှ လွှဲ ကြလော့။ လွှဲ ကြလော့။ အဘယ်ကြောင့် အသေခံ လိုကြသနည်း။¹² သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်း လူသား ၊ သင် ၏အမျိုးသား ချင်းတို့အား ဟောပြော ရမည်မှာ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ဖေါက်ပြန် လျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ် ခြင်း အမှုသည် သူ ကို ကယ်တင် ရ မည်မ ဟုတ်။ ဆိုး သောသူသည် ဆိုး သောအမှုကိုရှောင် လျှင်၊ အရင်ဆိုး သောအမှုကြောင့် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ရမည်မ ဟုတ်။ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ပြစ်မှား သောနေ့ ဌ် အသက်ရှင် ရသော အခွင့် မ ရှိရ။¹³ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် စင်စစ် အသက် ရှင် ရ လိမ့်မည်ဟု ငါ ဆို သော်လည်း ၊ သူ သည် မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ကိုးစား ၍ ဒုစရိုက် ကိုပြု မိလျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ် ခြင်း အမှုတစ် တခု ကိုမျှ မအောက်မေ့ ရ။ ပြု မိသော ဒုစရိုက် ကြောင့် အသေ ခံ ရလိမ့်မည်။¹⁴ တဖန် ဆိုး သောသူအား သင်သည် စင်စစ်အသေ ခံရ လိမ့်မည်ဟု ငါ ဆို သော်လည်း ၊ ထိုသူသည် မိမိ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် ၍ ၊ တရား သောအမှု၊ ဖြောင့်မတ် သောအမှုကို ပြု လျက်၊¹⁵ ပေါင် ထားသောဥစ္စာကို မ သိုထား၊ လုယူ သော ဥစ္စာကို ပြန် ပေးလျက်၊ အဓမ္မ အမှုကို မ ပြု ဘဲအသက်ရှင် ရာပညတ် တရားလမ်းသို့လိုက် လျှင်၊ အသေ မ ခံရဘဲ စင်စစ်အသက်ရှင် ရလိမ့်မည်။¹⁶ ပြု မိသော ဒုစရိုက် အပြစ် တစ်ခု တခု ကိုမျှ သူ ဌ် မ တင် ။ တရား သော အမှု၊ ဖြောင့်မတ် သော အမှု ကို ပြု သောကြောင့် စင်စစ် အသက် ရှင် ရ လိမ့်မည်။¹⁷ သို့သော်လည်း ၊ သင် ၏အမျိုးသား ချင်းတို့က၊ ထာဝရ ဘုရား စီရင်ချက် မ ဖြောင့် ဟု ဆို ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့စီရင်ချက် မ ဖြောင့် ပါတကား။¹⁸ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် မိမိ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို စွန့် ၍ ဒုစရိုက် ကိုပြု မိလျှင် ၊ ထိုဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့်

အသေ ခံရလိမ့်မည်။¹⁹ ဆိုး သောသူကား၊ မိမိ ဒုစရိုက် ကိုရှောင် ၍ တရား သောအမှု၊ ဖြောင့်မတ် သောအမှုကို ပြု မိလျှင်၊ ထိုအမှု ကြောင့် အသက် ရှင် ရ လိမ့်မည်။²⁰ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့က၊ ထာဝရ ဘုရား စီရင်ချက် မ ဖြောင့် ဟု ဆို ကြသည် တကား။ အို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့အသီးသီး ပြု ကြသည်အတိုင်း ငါစီရင် မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။²¹ သိမ်း သွားရာ သက္ကရာဇ် တဆယ် နှစ် ခု၊ ဒသမ လ ငါး ရက်နေ့တွင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှ ပြေး ၍လွတ် သော သူတယောက်သည် ငါ့ ထံသို့ ရောက်လာ ၍၊ မြို့ ကိုလုပ်ကြံ ပြီ ဟု သိတင်း ကြားပြော၏။²² ထိုသူမ ရောက် မီ ညဦး မှစ၍သူ ရောက်သော နံနက် အချိန်တိုင်အောင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် လက် တော် ကို ငါ့ အပေါ်၌ တင် ၍ ငါ့ နှုတ် ကိုဖွင့် တော်မူသဖြင့် ၊ ငါသည် စကား မပြောဘဲနေရသော အချိန်လွန်၍ ဟောပြောရ၏။²³ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊²⁴ အချင်း လူသား ၊ ပျက်စီး သော ကုသရေလ ပြည် ጌ နေ သေး သောသူတို့ က၊ အာဗြဟံ သည် လူတဦး တည်း ဖြစ် သော်လည်း ဤပြည် ကို အမွေ ခံရ၏။ ငါ တို့ကား အများ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ တို့ အမွေခံ စရာဘို့ ပေး တော်မူပြီဟု ဆို ကြသော်၊²⁵ သင်သည်အရှင် ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ရ မည်မှာ၊ သင် တို့သည် အသွေး နှင့် တကွ အမဲသား ကို စား လျက် ၊ ရုပ်တု တို့ကို ဖူးမြော် လျက်၊ လူအသက် ကိုလည်း သတ်လျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည် ကို ပိုင် ရ ကြမည်လော။²⁶ ထား ကို ခိုလှုံ လျက်၊ စက်ဆုပ် ဘွယ်သော အမှုကို ပြု လျက် ၊ အိမ်နီးချင်း မယား ကို ပြစ်မှား လျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည် ကို ပိုင် ရကြမည်လော။²⁷ တဖန်အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ အသက်ရှင် သည်အတိုင်း၊ ပျက်စီး သော အရပ်၌ နေသော သူတို့ သည် ထား ဖြင့် လဲ ၍ သေရ ကြလိမ့်မည်။ လွင်ပြင် ጌ ရှိသော သူတို့ ကို ငါသည်သားရဲ ጌ အပ် ၍ ကိုက်စား စေမည်။ ရဲတိုက် ဥမင် ጌ ရှိသော သူတို့ သည် ကာလနာ နှင့် သေ ရ ကြလိမ့်မည်။²⁸ တပြည်လုံး ကို ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းသဖြင့် ၊ သူ့ အစွမ်းသတ္တိ ၏ ဂုဏ် အသရေကုန် ၍၊ အဘယ်သူ မျှမ ရှောက် မ သွားရအောင်၊ ကုသရေလ တောင် တို့သည် လူဆိတ်ညံ လျက် ရှိရ ကြလိမ့်မည်။²⁹ ပြည်သားတို့သည် ပြု မိသော စက်ဆုပ် ဘွယ် အမှု အလုံးစုံ တို့ကြောင့် ၊ ထိုပြည် ကို ငါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသောအခါ ၊ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့သိ ရကြလိမ့်မည်။³⁰ ထိုမှတပါး ၊ အချင်း လူသား ၊ သင် ၏အမျိုးသား ချင်းတို့က၊ ငါ တို့သွား ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ပေး တော်မူသည်ကို ကြား ကြကုန်အံ့ဟု၊ ထရံ နား ၊ အိမ် တံခါး နားမှာ သင့် ကိုရည်မှတ် ၍ တယောက် ကိုတယောက်ပြော တတ်ကြ၏။³¹ ငါ၏လူ ကဲ့သို့ သင့် ထံသို့ လာ ၍ ၊ ငါ ၏လူ ကဲ့သို့သင့် ရှေ့မှာ ထိုင် လျက် ၊ သင် ၏စကား ကိုကြား သော်လည်း ၊ နား မ ထောင် ဘဲ နေ ကြ၏။ အလွန် ချစ် ဘွယ် သော လက္ခဏာ ကို နှုတ် နှင့် ပြု သော်လည်း၊ စိတ်နှလုံး မူကား လောကီ ဥစ္စာကိုစွဲလမ်း လျက်ရှိ၏။

³²သင်၏စကားသည်၊ ကောင်းမွန်စွာတီး၍ သာယာသောအသံနှင့် ပြည့်စုံသောသူဆိုသော၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော သီချင်းကဲ့သို့ သူတို့၌ ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ကြားရသော်လည်း နားမထောင်တတ်ကြ။ ³³သို့ရာတွင်၊ အမှုရောက်လိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောအခါ သူတို့တွင် ပရောဖက်ရှိ ဘူးသည်ကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

34တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ²အချင်းလူသား၊ သင်သည် ကူသရေလ အမျိုးသိုးထိန်း တို့တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ သိုးထိန်းတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကိုယ်ကိုသာ ကျွေးမွေးသော ကူသရေလ အမျိုးသိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကိုမ ကျွေးမွေးရသလော။ ³သင်တို့သည် သိုးနို့ကို စားကြ၏။ သိုးမွေးကို ဝတ်ကြ၏။ ဆူဖြိုးသော သိုးတို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးပါတကား။ ⁴အားနည်းသောသိုးကိုမ မစကြ။ နာသော သိုးတို့ကိုဆေးမ ကုကြ။ အရိုးကျိုးသောသိုးကို အဝတ်နှင့် မစည်းကြ။ သူတပါးနှင့် သောသိုးကိုလိုက်၍ မဆောင်ခဲ့ကြ။ ပျောက်သောသိုးကို မရှာကြ။ အနိုင်အထက် ပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြပြီ။ ⁵ထိန်းသောသူမ ရှိသောကြောင့် သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက် နေသောအခါ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲစားစရာ ဖြစ်ကြ၏။ ⁶ငါ့သိုးတို့သည် တောင်များ၊ မြင့်သော ကုန်းများ အပေါ်မှာ လဲ၍ မြေတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားပြန်လွင့်လျက်နေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက်မရှာကြ။ ⁷သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ⁸အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ သိုးထိန်းမ ရှိ၊ အဘယ်သိုးထိန်းမျှ ငါ့သိုးတို့ကိုမ ရှာ၊ သိုးထိန်းတို့သည် ငါ့သိုးတို့ကိုမ ကျွေးမွေး၊ ကိုယ်ကိုသာကျွေးမွေးသဖြင့်၊ ငါ့သိုးတို့သည် လူယူရာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲစားစရာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ⁹အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ¹⁰အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သိုးထိန်းတို့ တဘက်၌ နေ၏။ ငါ့သိုးများကို သူတို့၌ ငါတောင်း၍ သိုးထိန်းအရာကို နှုတ်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည် နောက်တဖန် ကိုယ်ကိုမ ကျွေးမွေးရကြ။ ငါ့သိုးများကို သူတို့ပစပ်မှ ငါနှုတ်၍ နောက်တဖန် မကိုက်မစားရကြ။ ¹¹အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ငါ့သိုးတို့ကိုရှာမည်။ ¹²ကွဲပြားလျက်ရှိသောမိမိသိုးတို့တွင် သိုးထိန်းရောက်သောအခါ ကြိုးစား၍ ရှာသကဲ့သို့၊ ငါသည်လည်း ငါ့သိုးတို့ကို ကြိုးစား၍ ရှာမည်။ မိုဗ်းအုံ့၍ မိုက်သောနေ၌ သူတို့ကွဲပြားသော အရပ်ရပ်တို့က ငါနှုတ်ဆောင်မည်။ ¹³အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့က ခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူ

တို့ နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ ကူသရေလ တောင်တို့အပေါ်၊ မြစ်တို့အနား အစရှိသော နေရာအရပ်ရပ်တို့၌ ကျွေးမွေးမည်။ ¹⁴ကောင်းသော ကျက်စားရာ အရပ်၌ ကျွေးမွေးမည်။ မြင့်သော ကူသရေလ တောင်တို့အပေါ်မှာ သူတို့ခြံရံ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ကူသရေလ တောင်တို့အပေါ်မှာ ကောင်းသောခြံ၌ အိပ်၍၊ ကြွယ်ဝသော ကျက်စားရာ၌ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ¹⁵ငါသည် ငါ့သိုးများကို ကျွေးမွေးမည်။ အိပ်ရာကိုလည်း ငါပေးမည်။ ¹⁶ပျောက်သောသိုးကို ငါရှာမည်။ သူတပါးနှင့် သောသိုးကိုလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့မည်။ အရိုးကျိုးသော သိုးကိုအဝတ်နှင့် စည်းမည်။ အားနည်းသော သိုးကိုမစ မည်။ ဆူဖြိုး၍ အားရှိသော သိုးကိုကား၊ တရားအတိုင်း ကျွေးမွေး၍ ကွပ်မျက်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါ့သိုးတို့၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ သိုးထိန်းနှင့် ဆိတ်ထီးတို့ကို၎င်း ငါပိုင်းခြားမည်။ ¹⁸သင်တို့သည် ကောင်းသောကျက်စားရာအရပ်၌ စားသည်သာမက၊ ကျန်သော မြက်ပင်ကို နင်းသော အမှုသည် သာမည အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ ကြည်သော ရေကို သောက်သည်သာမက၊ ကျန်သော ရေကိုခြေနှင့် နောက်စေသောအမှုသည် သာမညအမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ ¹⁹သင်တို့နှင့် သောမြက်ပင်ကို၎င်း၊ ခြေနှင့် နောက်စေသော ရေကို၎င်း၊ ငါ့သိုးတို့သည် စားသောက်ရကြမည်လော။ ²⁰သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆူဖြိုးသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ပိန်ကြုံသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါသည် ကိုယ်တိုင်ပိုင်းခြားမည်။ ²¹သင်တို့သည် အားနည်းသောသိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငါနိပါးနှင့်၎င်း၊ ပခုံးနှင့်၎င်း တိုး၍ ချိုနှင့် ခွေသောကြောင့်၊ ²²ငါသည် ငါ့သိုးတို့ကို ကယ်တင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် လူယူရာမဖြစ်ရကြ။ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်းခြားမည်။ ²³သိုးထိန်းတဦးကိုလည်း ငါခန့်ထား၍ သူသည် ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကို ကျွေးမွေး၍ သိုးထိန်းလုပ်ရလိမ့်မည်။ ²⁴ငါ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်လည်း သူတို့၏မင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရားပြောပြီ။ ²⁵သူတို့နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ငါဖွဲ့၍၊ ဆိုးသောသားရဲတို့ကို ထိုပြည်၌ ပယ်ဖြတ်မည်။ သူတို့သည် လွင်ပြင်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ တော၌ အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်။ ²⁶သူတို့ကို၎င်း၊ ငါ၏တောင်တော်ပတ်လည်၌ ရှိသော အရပ်တို့ကို၎င်း ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ အချိန်တန်လျှင် မိုဗ်းကို ရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးမိုးရေကျရလိမ့်မည်။ ²⁷တောသစ်ပင်သည် အသီးကို သီးလိမ့်မည်။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကိုပေးလိမ့်မည်။ ပြည်သားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ထမ်းသော ထမ်းပိုးကြီးကို ငါဖြတ်၍၊ အနိုင်အထက် စေခိုင်းသော သူတို့လက်မှ

ကယ်နှုတ် သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်။²⁸ နောက် တ ဖန်တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် မလှ မ ယူ ရ ကြ။ ပြည် သားရဲ တို့သည် လည်း ကိုက် ချွန် စား ရ ကြ။ အဘယ်သူ မျှ မကြောက် စေဘဲ ၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ရကြ လိမ့်မည်။²⁹ အသရေ ရှိ သော ဥယျာဉ် ကို လည်း သူ တို့အ ဘို့ ငါ ပြုစု မည်။ နောက် တဖန် ပြည် ၌ အစာ အဟာရ ခေါင်းပါး ၍ သူ တို့သည် မွတ်သိပ်ခြင်းကို မ ခံရ ကြ။ တပါး အမျိုးသား တို့၏ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုလည်း မ ခံရ ကြ။³⁰ သူ တို့၏ဘုရားသခင် ငါ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့နှင့်အတူ ရှိကြောင်းကို၎င်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တည်းဟူသော သူ တို့သည် ငါ ၏လူ ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။³¹ ငါ ၏ကျက်စား ရာအရပ်၌ရှိသော ငါ့ သိုး တို့၊ သင် တို့သည်လူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ သည် လည်း သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်သည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

35 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ငါ့ ဆီ သို့ ရောက်လာ ၍ ၊² အချင်း လူသား ၊ သင်သည် စိရ တောင် တဘက် ၌ မျက်နှာ ထား ၍ ပ ရောဖက်ပြု လျက်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊³ အိုစိရ တောင် ၊ သင့် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။ သင့် ကို ငါတိုက် ၍ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။⁴ သင် ၏မြို့တို့ ကို ငါဖျက်ဆီး သဖြင့် သင် သည် လူဆိတ်ညံ လျက်ရှိ၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရလိမ့်မည်။⁵ သင် သည် အစဉ် ရန်ငြိုး ဖွဲ့၍ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၌ အမှု ရောက်သောကာလ ၊ အပြစ် ကြောင့် ခံရသောကာလ အဆုံး ၌ ၊ သူတို့အသက်ကို ထား နှင့် သတ် သောကြောင့် ၊⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါ အသက်ရှင် သည်အတိုင်း ၊ အသက် သတ်ခြင်းအမှုကို သင် ၌ ငါ ပြု၍ ၊ ထိုအမှု သည်သင့် ကို လိုက် မည်။ အသက် သတ်ခြင်းအမှုကို သင်မ မုန်း သောကြောင့် ၊ ထိုအမှု သည် သင့် ကိုလိုက် ရလိမ့်မည်။⁷ ထိုသို့ စိရ တောင် ကို ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းသဖြင့် ထွက်သွား သော သူ၊ ပြန်လာ သော သူ တို့ကို ပယ် ဖြတ် မည်။⁸ သင်၏တောင် တို့ ကိုလည်း သင်၏သူရဲ အသေကောင်တို့နှင့် ငါပြည့် စေမည်။ သင့် နေရာကုန်း ၊ ချိုင့် ၊ မြစ် နား၌ထား ဖြင့် အသေ ခံရသောသူတို့သည် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁹ သင့် ကို အစဉ်မပြတ် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသဖြင့် ၊ သင် ၏မြို့ တို့၌ အဘယ်သူ မျှ မ နေ ရ။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်သိ ရလိမ့်မည်။¹⁰ သင် က၊ ဤတိုင်း ပြည် နှစ် ပြည် ကို ငါ တို့သည် သိမ်း၍ပိုင် မည် ဟု ထို ပြည်၌ ထာဝရဘုရား ရှိ လျက်နှင့် ဆို မိသောကြောင့် ၊¹¹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ငါ အသက် ရှင် သည် အတိုင်း ၊ သင်သည် သူ တို့ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့၍ ဒေါသ စိတ်၊ ငြုစု သောစိတ် တိုက်တွန်းသည် နှင့်အညီ သင်၌ ငါပြု မည်။ သင့် ကို စိရင် သောအခါ သူ တို့တွင် ငါထင်ရှား လိမ့်မည်။¹² သင်က၊ ဣသရေလ တောင် တို့သည် ပျက်စီး ၍ ငါ တို့

စားစရာ ဘို့ဖြစ်ကြ၏ဟု ကဲ့ရဲ့၍ပြောဆို သော စကားအလုံးစုံ တို့ ကို ငါ ထာဝရဘုရား ကြား ကြောင်း ကို သင်သိ ရလိမ့်မည်။¹³ ထိုသို့ သင်သည် ငါ တဘက် ၌ ဝါကြား ၍ ပြောမိ သောစကား အလုံးစုံတို့ ကို ငါ ကြား ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ တပြည်လုံး ရွှင်လန်း သောအခါ သင့် ကို ငါဖျက်ဆီး မည်။¹⁵ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ အမွေ မြေ ပျက်စီး သည် ကို သင် သည် ဝမ်းမြောက် သောကြောင့် ၊ ထိုအတူ သင် ၌ ငါပြု မည်။ အိုစိရ တောင် ၊ သင်နှင့်တကွ ဧဒုံ ပြည် သည် အကုန်အစင် ပျက်စီး ၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

36 တဖန် အချင်း လူသား ၊ ဣသရေလ တောင် တို့ အား ပ ရောဖက် ပြု ၍ ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ အို ဣသရေလ တောင် တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။² အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ရန်သူ က၊ အေဟေ ၊ ထာဝရ တောင် တို့သည် ငါ တို့လက်သို့ရောက် ကြပြီဟု သင် တို့တဘက် ၌ ဆို မိသောကြောင့် ၊³ ပရောဖက်ပြု ၍ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကိုဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ သင် တို့သည် ကျန်ကြွင်း သော တ ပါး အမျိုးသား တို့ သိမ်းယူ ရာဖြစ် ရသည်တိုင်အောင် ၊ သင် တို့ကိုသုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ ပတ်လည် ကိုက်စား သောကြောင့် ၎င်း ၊ သင်တို့သည် လူများပြောဆို ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်း ၊⁴ အို ဣသရေလ တောင် တို့၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို နားထောင် ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် တောင် ကြီး၊ တောင် ငယ်၊ မြစ် ရေစီးရာ၊ ချိုင့် ရာ၊ သုတ်သင် သော လွင်ပြင် မှစ၍၊ ပတ်လည် ၌နေ သောတ ပါး အမျိုးသား အကျန် အကြွင်း တို့သည် လူယူ ကဲ့ရဲ့ ၍၊ မြို့သား စွန့် သွား သော မြို့ တို့ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊⁵ အကယ်စင်စစ် ငါ့ ပြည် ကို လူယူ စရာ ဘို့ ပစ်ထား ခြင်း ၎င်း ၎င်း ၎င်း အလွန် ဝမ်းမြောက် သောစိတ် ၊ အငြိုး ထားသောစိတ် ရှိ၍၊ ကိုယ်တိုင်လူယူ စရာ ဘို့ စိရင် သော ဧဒုံ အမျိုးသား အပေါင်း တို့နှင့် ကျန်ကြွင်း သော တ ပါးအမျိုးသား တို့တဘက် ၌ ငါသည် ဒေါသ မီး ထွက်၍ ပြော ထား ပြီ။⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ ဣသရေလ ပြည် ကို ရည်မှတ် ၍ ပ ရောဖက်ပြု လျက်၊ တောင် ကြီး၊ တောင် ငယ်၊ မြစ် ရေစီး ရာ၊ ချိုင့် ရာတို့အား အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ သင် တို့သည် တ ပါး အမျိုးသား တို့ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကို ခံ ရ သောကြောင့် ၊ ငါ သည် ဒေါသ အမျက် ထွက်၍ ပြော ပြီ။⁷ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ အကယ်စင်စစ် သင် တို့ပတ်လည် ၌နေသောတ ပါးအမျိုးသား တို့သည် ကိုယ် အရှက်ကွဲ ခြင်းကို ခံ ရ ကြလိမ့်မည် ဟု ငါ ကျိန်ဆို ပြီ။⁸ အို ဣသရေလ တောင် တို့၊ သင် တို့မူကား ၊ အပင် ပေါက် ၍ ငါ ၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ အသီး ကိုသီး ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ပြန်လာ ချိန်နီး ပြီ။⁹ ငါ သည်သင် တို့ ဘက်၌ နေ၍ သင် တို့ရှိရာ သို့ ပြန်လာ သဖြင့် ၊ သင်တို့အပေါ်မှာ

လယ်လုပ် ၍ မျိုးစေ့ကြဲ ကြလိမ့်မည်။¹⁰ သင် တို့အပေါ်မှာ လူ များ တည်းဟူသော ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ငါပြန်ပွား စေသဖြင့် ၊ သူတို့သည် မြို့များ၌နေ ၍ ပျက်စီး သော အရပ်များကို ပြုပြင် ကြလိမ့်မည်။¹¹ သင် တို့အပေါ်မှာ လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ငါ များပြား စေသဖြင့် ၊ သူတို့သည်ပွားများ ၍ သား မြေးအစဉ်အဆက် ရှိကြလိမ့်မည်။ နေရင်း အရပ်တို့၌ ငါနေရာ ချ၍ ၊ အရင် ပြုသကဲ့သို့ ငါကျေးဇူး ပြုမည်။ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့ သိ ရကြလိမ့်မည်။¹² သင် တို့အပေါ်မှာ လူ များတည်းဟူသော ငါ ၏ လူ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သွား လာမည် အကြောင်းငါပြု မည်။ သူတို့သည် သင် တို့ကို သိမ်းယူ ၍ အမွေ ခံရ သဖြင့် ၊ နောက် တဖန် သင်တို့ကြောင့် သား မ ဆုံးရှုံးရကြ။¹³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ အချင်း ပြည်၊ သင် သည် လူ တို့ကို ကိုက် စား တတ်၏။ ကိုယ် အမျိုးသား တို့ကို လူယူ ဖျက်ဆီး တတ်၏ဟု သူ တ ပါး ဆို သောကြောင့် ၊¹⁴ နောက် တ ဖန် သင် သည် လူ တို့ ကို မ ကိုက် မ စား ရ။ ကိုယ် အမျိုးသား တို့၌ လူယူ ဖျက်ဆီး ခြင်း ကို မ ပြု ရဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ နောက် တ ဖန် အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင် သော စကား ကို မ ကြား ရ။ နောက် တ ဖန် ကိုယ် အမျိုးသား တို့၌ လူယူ ဖျက်ဆီး ခြင်း ကို မ ပြု ရဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁶ တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊¹⁷ အချင်းလူသား ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကိုယ် ပြည် ၌ နေ သောအခါ ၊ အလိုအလျောက် ကျင့်ကြံ ပြုမူ သော အားဖြင့် ထို ပြည် ကို ညစ်ညူး စေ ကြ၏။ သူ တို့ အကျင့် ဓလေ့သည် ငါ့ ရှေ့ မှာ ဥတု ရောက်သော မိန်းမ၏ အညစ်အကြေး ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။¹⁸ ထို ပြည် ၌ လူအသက် ကို သတ် သော အပြစ်၊ ရုပ်တု တို့နှင့် ညစ်ညူး စေသော အပြစ်ကြောင့် ၊ ငါသည် ဒေါသ အမျက်ကို သွန်းလောင်း ပြီ။¹⁹ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် သို့ ငါကွဲပြား ပြန်လွှင့် စေပြီ။ သူ တို့ကျင့်ကြံ ပြုမူ သည် အတိုင်း ငါစီရင် ပြီ။²⁰ သို့ရာတွင် တ ကျွန်း တနိုင်ငံသို့ ရောက် သောအခါ ဤ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ လူ ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ် ပြည် မှ ထွက်သွား ရကြ၏ဟု သူတပါးပြောဆို သဖြင့် ၊ ငါ ၏နာမ မြတ် ကို ရှုတ်ချ သောကြောင့် ၊²¹ ကုသရေလ အမျိုးသား ရောက် ရာ တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့၌ ရှုတ်ချ သော ငါ ၏နာမ မြတ် ကို ငါ့နှမြော ၏။²² သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ ၊ အိုကုသရေလ အမျိုး ၊ သင် တို့ကိုထောက်၍ ဤအမှုကို ငါ ပြု သည် မ ဟုတ်။ သင်တို့ရောက် သမျှသော အရပ်တို့၌ လူ အမျိုးမျိုး တို့ ရှေ့မှာ ရှုတ်ချ သော ငါ ၏နာမ မြတ် ကိုသာ ထောက်၍ပြု၏။²³ တပါးအမျိုးသား တို့ အလယ် ၌ သင်တို့ရှုတ်ချ သော ငါ ၏မဟာ နာမ တော် ကို ငါချီးမြှောက် မည်။ သူ တို့ မျက်မှောက် ၌ သင် တို့ အားဖြင့် ငါ သည် ချီးမြှောက် ရာ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ငါ သည်

ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူ တို့ သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²⁴ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ ကို အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည် တို့က ငါ ခေါ် ခဲ့၍ စုဝေး စေ ပြီး လျှင် ၊ သင် တို့ နေ ရင်း ပြည် သို့ ပို့ဆောင် မည်။²⁵ သင် တို့ အပေါ်မှာ သန့်ရှင်း သော ရေ ကို ဖြန်း သဖြင့် ၊ သင် တို့ကို ခပ်သိမ်း သော အညစ်အကြေး မှစ၍ ခပ်သိမ်း သော ရုပ်တု တို့နှင့် ကင်း စင် စေ မည်။²⁶ စိတ်နှလုံး သစ် ကို ငါ ပေး မည်။ သဘော သစ် ကို သွင်း ထား မည်။ သင် တို့ကိုယ် ခန့်ခါ ထဲက ကျောက် နှလုံး ကို နှုတ် ၍ အသား နှလုံး ကိုပေး မည်။²⁷ ငါ့ ဝိညာဉ် ကိုလည်း သင် တို့အထဲ သို့ သွင်း ပေး သဖြင့် ၊ သင်တို့သည် ငါ ၏တရား လမ်းသို့ လိုက် ၍ ၊ ငါ စီရင် တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြလိမ့်မည်။²⁸ ဘိုးဘေး တို့ အား ငါပေး သော ပြည် ၌ သင်တို့သည် နေ ရ၍ ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည်လည်း သင် တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်။²⁹ သင် တို့ကို အညစ်အကြေး ရှိသမျှ တို့နှင့် ငါ ကင်းလွတ် စေမည်။ အစာ ခေါင်းပါးခြင်းဘေးကို ပယ်ရှား ခြင်းငှါ၊ ဆန် စပါးကို မှာ လိုက်၍ များပြား စေ မည်။³⁰ သင် တို့သည် မွတ်သိပ် ၍ တ ပါး အမျိုးသား တို့ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း နှင့် လွတ် စေ မည်အကြောင်း ၊ သစ်ပင် အသီး နှင့် မြေ အသီးအနှံ ကို ငါ များပြား စေ မည်။³¹ ထိုအခါ သင် တို့သည် ကိုယ် ကျင့်ဘူးသော အကျင့် ဆိုး နှင့် မ ကောင်း သော အမှု တို့ကို အောက်မေ့ ၍၊ ကိုယ် ဒုစရိုက် အပြစ်၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ် သော အမှု တို့ကြောင့် ကိုယ် ကို ကိုယ် ရွံရှာ ကြ လိမ့်မည်။³² သင် တို့ကို ထောက်၍ ဤအမှုကို ငါ ပြု သည် မ ဟုတ်ဟု သိမှတ် ကြလော့။ အိုကုသရေလ အမျိုး ၊ ကိုယ် ပြု မိသောအမှုကြောင့် ရှက်ကြောက် လျက် ၊ မိန့်မော တွေဝေလျက်နေကြလော့ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။³³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့ဒုစရိုက် အပြစ်ရှိသမျှ တို့ကို ငါ ရှင်းလင်း သောအခါ ၊ မြို့များ၌လူ နေ စေ၍ ပျက်စီး သော အရပ်တို့သည် ပြုပြင် ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။³⁴ ရောက်သွား သော သူအပေါင်း တို့၏ မျက်မှောက် ၌ စွန့်ပစ် ဘူး သော မြေ တွင် တဖန် လယ်လုပ် ကြ လိမ့်မည်။³⁵ ထိုအခါ သူတပါး တို့က ၊ အရင်စွန့်ပစ် သော ဤ မြေ သည် ဒေင် ဥယျာဉ် ကဲ့သို့ ဖြစ် လေပြီ။ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ပျက်စီး သော မြို့ တို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့ ၍ မြို့သား တို့နှင့် ပြည့်စုံ ကြပြီဟု ပြော ကြ လိမ့်မည်။³⁶ ထိုအခါ ပျက်စီး သော အရပ်တို့ကို ငါ ထာဝရ ဘုရား ပြုပြင် ကြောင်း ကိုငှင်း ၊ စွန့်ပစ် သောမြေတွင် လယ် လုပ် ကြောင်းကိုငှင်း ၊ သင် တို့ပတ်လည် ၌ နေရစ် သော တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ထာဝရဘုရား သည် မိန့်မြွက် သည်အတိုင်း ပြု မည်။³⁷ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ကုသရေလ အမျိုး အ ဘို့ ဤ အမှု ကို ငါ ပြု ရမည်အကြောင်း ၊ သူ တို့သည် ငါ့ ကို တောင်းပန် ရ ကြ မည်။ သိုး များပြား သကဲ့သို့ ထို အမျိုးသားချင်း တို့ကို များပြား စေ မည်။³⁸ ပျက်စီး သော မြို့ တို့သည် သန့်ရှင်း သော သိုးစု တည်းဟူသော

ဓမ္မ ပွဲခံချိန်တွင် ယေရှုရှုလင် သိုးစု ကဲ့သို့ သော လူ စုတို့နှင့် ပြည့်စုံ
၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

37 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ ရှိ ၍
ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ငါ့ ကိုပြင်သို့ ဆောင် သွား လျက်၊ အရိုး တို့နှင့်
ပြည့် သောချိုင့် အလယ် ၌ ထား ပြီးလျှင် ၊ ²ထိုအရိုးတို့ပတ်လည်
၌ ရှောက်သွား စေတော်မူ ၏။ ထိုချိုင့် မျက်နှာပြင် ၌ များစွာ သော
အရိုး တို့သည် ရှိ၍ အလွန် သွေ့ခြောက် ကြ၏။ ³ထာဝရဘုရား က
လည်း၊ အချင်းလူသား ၊ ဤ အရိုး တို့သည် အသက်ရှင် နိုင်သလော
ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊ ငါက၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်
သိ တော် မူ သည် ဟု လျှောက် လေ၏။ ⁴ထာဝရဘုရား က လည်း၊
ဤ အရိုး တို့ အပေါ်မှာ ပ ရော ဖက် ပြု ၍ ဟောပြော ရ မည် မှာ၊
အို သွေ့ခြောက် သော အရိုး တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော် ကို
နားထောင် ကြလော့။ ⁵ဤ သွေ့ခြောက်သော အရိုး တို့အား အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငါ သည် သင် တို့အထံ သို့
အသက် ကို သွင်း ၍ သင်တို့သည် အသက်ရှင် ရကြ မည် ။ ⁶သင်
တို့ အပေါ်မှာ အကြော တို့ ကို ငါ တင် ၍ အသား ကို တက် စေ
မည်။ အရေ နှင့် ဖုံးလွှမ်း ၍ ၊ အသက် ကို သွင်း သဖြင့် သင်တို့သည်
အသက်ရှင် ၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ
လိမ့်မည် ဟု၊ ⁷မှာထား တော် မူ သည် အတိုင်း ငါ သည် ပ ရော ဖက်
ပြု ၏။ ပရောဖက်ပြု စဉ်တွင် အသံ မြည်၏။ လှုပ်ရှား ခြင်းလည်း
ရှိ၏။ အရိုး တို့သည် တခုအနီးသို့တခု ချဉ်း ကြ ၏။ ⁸ငါကြည့်ရှု စဉ်
တွင် အကြော တို့သည်ပေါ်လာ ၍ အသား လည်း တက် ၏။ အရေ
လည်းဖုံးလွှမ်း ၏။ သို့ရာတွင် ၊ အသက် မ ရှိသေး။ ⁹ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ အချင်းလူသား ၊ လေ အား ပ ရော ဖက်ပြု လော့။ အရှင်
ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို လေ အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အို
လေ ၊ အရပ် လေးမျက်နှာတို့မှ လာ ၍၊ ဤ အသေကောင် တို့သည်
အသက်ရှင် မည်အကြောင်း သူတို့အပေါ်မှာမူတ် လော့ဟု၊ ¹⁰မှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် ပရောဖက်ပြု ၍ ၊ လေ သည် သူ တို့
အထံသို့ ဝင် သဖြင့် သူတို့သည် အသက်ရှင် ၍ ၊ အလွန် များ သော
ဗိုလ်ခြေ ဖြစ်လျက် မတ်တတ် နေကြ၏။ ¹¹ထာဝရဘုရားကလည်း၊
အချင်းလူသား ၊ ဤ အရိုး တို့သည် ကုသရေလ အမျိုး အပေါင်း ဖြစ်
ကြ၏။ ငါ တို့အရိုး များသည် သွေ့ခြောက် ကြ၏။ မြော်လင့် စရာ မ
ရှိ။ ငါတို့သည် ဆုံးရှုံး ကြပြီဟု သူ တို့ဆို တတ်ကြ၏။ ¹²သို့ဖြစ်၍ ၊
ပရောဖက်ပြု လျက် အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို သူ တို့
အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အချင်းငါ ၏လူ တို့၊ သင် တို့သင်္ချိုင်း တွင်း
များကို ငါ ဖွင့် ၍ သင် တို့ကို ထုတ် ပြီးလျှင် ကုသရေလ ပြည် သို့
ပို့ဆောင် မည်။ ¹³အချင်းငါ ၏လူ တို့၊ သင် တို့သင်္ချိုင်း တွင်းများကို
ငါ ဖွင့် ၍ သင် တို့ကို ထုတ် ပြီးလျှင် ၊ ¹⁴အသက်ရှင် စေခြင်းငှါ ငါ
သည် ကိုယ် အသက် ကို သွင်း ပေး၍ ၊ သင် တို့ကို နေရင်းပြည် ၌

နေရာ ချသောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်
တို့သိ ရကြ လိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားပြော သည်အတိုင်း ပြည့်စုံ
ကြောင်း ကို လည်း သိ ရကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်
မူ၏။ ¹⁵တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ့ ဆီသို့
ရောက်လာ ၍ ၊ ¹⁶အချင်းလူသား ၊ တုတ် တ ချောင်းကိုယူ ၍ ၊ ယုဒ
အမျိုးနှင့် သူ ၏အပေါင်းအဘော် ကုသရေလ အမျိုးသား အဘို့ ဟု
ရေးမှတ် လော့။ တဖန် တုတ် တ ချောင်းကိုယူ ၍ ၊ ယောသပ် အမျိုး
နှင့်သူ ၏ အပေါင်းအဘော် ကုသရေလ အမျိုးသား များအဘို့၊ ဧဖရိ
မ် တုတ် ပေတည်းဟု ရေးမှတ် လော့။ ¹⁷ထိုတုတ်နှစ်ချောင်းကို တ
ချောင်းတည်းဖြစ် စေခြင်းငှါ ပူး ထား၍၊ ထိုတချောင်းတည်းသော
တုတ်ကို လက် စွဲလော့။ ¹⁸သင် ၏အမျိုးသား ချင်းတို့က၊ ထိုသို့ ပြု
သော်၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို ငါ တို့အား မ ပြော သင့်သလော
ဟုမေး လျှင် ၊ ¹⁹အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကိုသူ တို့ အား
ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ ဧဖရိမ် ကိုင် သော ယော သပ် ၏ တုတ် နှင့် ၊
သူ ၏အပေါင်းအဘော် ကုသရေလ အမျိုးအနွယ် တို့ကိုငါ ယူ ၍
ယုဒ တုတ် နှင့်အတူပူး ထားပြီးလျှင် ၊ တ ချောင်းတည်းဖြစ်သော
တုတ် ကိုငါ လက် စွဲမည်ဟု ဆင့်ဆိုလျက်၊ ²⁰သင်ရေးမှတ် သော ထို
တုတ် ကိုသူ တို့မျက်မှောက် ၌ လက် စွဲလျက် နေ လော့။ ²¹အရှင်
ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကိုလည်း ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ကုသရေ
လ အမျိုးသား တို့ရောက် သော တပါး အမျိုးသား နေရာအရပ်ရပ်
တို့မှ သူ တို့ကိုငါ ခေါ်ခွဲ၍ စုဝေး စေပြီးလျှင် ၊ သူ တို့ကို နေရင်းပြည်
သို့ ပို့ဆောင် မည်။ ²²ထိုပြည်တွင် ကုသရေလ တောင် တို့အပေါ်၌
လူ တ မျိုးတည်းဖြစ်စေ ၍၊ ရှင်ဘုရင် တ ပါးတည်းသာလျှင်ထိုသူ
အပေါင်း တို့ကို စိုးစံ ရလိမ့်မည်။ နောင် တဖန် သူတို့ သည် လူ နှစ်
မျိုးမ ဖြစ် ရ။ နှစ် တိုင်း နှစ်ပြည်ကွဲပြား လျက် မ ရှိရ။ ²³နောက် တ
ဖန် သူ တို့ရုပ်တု များ၊ စက်ဆုပ် ရှုံ့ရာဘွယ်သော အမှုများ၊ လွန်ကျူး
ခြင်းအမှုများနှင့် ကိုယ်ကိုမ ညစ်ညူး စေရကြ။ သူတို့ပြစ်မှား လေ
ရာရာ အရပ် တို့မှ ငါကယ်နှုတ် ၍ သန့်ရှင်း စေမည်။ သူတို့သည် ငါ
၏ လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ငါ သည်လည်း သူ တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်
မည်။ ²⁴ငါ ၏ကျွန် ဒါဝိဒ သည် သူ တို့၏ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၍ ၊ ထိုသူ
အပေါင်း တို့သည် သိုးထိန်း တဦးတည်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ စီရင်
ထုံးဖွဲ့ချက် တရား လမ်းသို့ လိုက် ၍ စောင့်ရှောက် ကြ လိမ့်မည်။
²⁵ငါ ၏ကျွန် ယာကုပ် အား ငါပေး ၍၊ သင် တို့ဘိုးဘေး များ နေ
ဘူးသော ပြည် ၌ သူ တို့နှင့် သား မြေး အစဉ်အဆက် တို့သည် နေ
ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ၏ကျွန် ဒါဝိဒ သည် လည်း သူ တို့ကို အစဉ်အ
မြဲ စိုးစံလိမ့်မည်။ ²⁶ထိုမှတပါး ၊ သူ တို့နှင့် မိဿဟာယ ပဋိညာဉ်
ကို ငါဖွဲ့၍၊ ထိုပဋိညာဉ်သည် နိစ္စ ထာဝရပဋိညာဉ် ဖြစ် လိမ့်မည် ။
သူ တို့ကိုနေရာချ ၍ များပြား စေမည်။ ငါ ၏ သန့်ရှင်း ရာဌာနကို
သူ တို့အလယ် ၌ အစဉ်အမြဲ ထား မည်။ ²⁷ငါ ၏ဗိမာန် တော်သည်
လည်း သူ တို့၌ ရှိ ၍ ၊ ငါသည် သူ တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်။ သူ
တို့သည်လည်း ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ²⁸ထိုသို့ ငါ ၏ သန့်ရှင်း

ရာဌာနသည် သူ တို့အလယ် ၌ အစဉ်အမြဲ တည် သောအခါ ၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ အမျိုးကို သန့်ရှင်း စေသည်ဟု တ ပါး အမျိုးသား တို့သည် သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

38တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ငါ ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊ ²အချင်းလူသား ၊ ရောရှုပြည်၊ မေရှက် ပြည်၊ တု ဗလ ပြည်ကို အစိုးရ သောမာဂေါဂ ပြည်သား ဂေါဂ မင်းတဘက် ၌ မျက်နှာ ထား ၍ ပရောဖက်ပြု လျက်၊ ³အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ရောရှု၊ မေရှက် ၊ တုဗလ ပြည် တို့ကို အစိုးရသောအိုဂေါဂ မင်း၊ သင့် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။ ⁴သင့် ကို ငါပြန်လာ စေမည်။ သင့် ပါးရိုး ကို သံချိတ် နှင့်ချိတ် ပြီးလျှင် ၊ သင် မှစ၍ထူးဆန်းသော လက်နက် စုံ အမျိုးမျိုး ကို ဆောင်သော သူ၊ ဒိုင်း လွှား ပါ၍ ထား ကို လက်စွဲ သော လူ အလုံးအရင်း များ နှင့် မြင်း ၊ မြင်းစီး သူရဲ ဗိုလ်ခြေ အပေါင်း တို့ကို ငါဆောင် ခဲ့မည်။ ⁵အသီးအသီး ဒိုင်း လွှားကိုင်၍ သံခမောက်လုံး ကို ဆောင်းသောပေ ရသိ ပြည်သား၊ ကုရှ ပြည်သား၊ ဖုတ ပြည်သား၊ ⁶ဂေါမာ နှင့်သူ ၏တပ် များ၊ မြောက် ပြည် သား တော ဂါမ အမျိုးနှင့် သူ ၏တပ် များ အလုံးအရင်း အပေါင်း တို့သည် သင် နှင့်အတူ လိုက် လာ ကြ လိမ့်မည်။ ⁷သင် သည် မိမိ ၌ စုဝေး သောလူ အလုံးအရင်းများ နှင့် တကွကိုယ် ကိုပြင်ဆင် လော့။ ပြင်ဆင် လျက်နေလော့။ သူ တို့ကို စောင့် လျက်နေလော့။ ⁸ကြာမြင့် စွာ ကာလ လွန် ပြီးမှသင်သည် အုပ်ချုပ်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ထား ဘေးနှင့်လွတ် ၍ လူ အမျိုး မျိုး ထဲက နှုတ် သော ပြည် သား၊ ကြာမြင့် စွာ ဆိတ်ညံ့ လျက် နေ သော ကုသရေလ တောင် တို့အပေါ်သို့ ၊ တဖန်ဆောင်ခဲ့သော ပြည် သား တို့ရှိရာသို့ နောင် ကာလ ၌ သင်သည်စစ်ချီ ၍လာ လိမ့်မည်။ ထို ပြည် သား တို့သည် လူ အမျိုး မျိုး ထဲ က နှုတ် ဆောင် သော သူ ဖြစ်၍၊ တ ပြည် လုံး ငြိမ်ဝပ် လျက် ရှိ နေ သောအခါ ၊ ⁹သင် သည် မိုဗ်းသက် မုန်တိုင်းကဲ့သို့ တက် လာ၍၊ သင် ၌ ပါသောသမျှသော တပ်သား အလုံးအရင်း နှင့်တကွ ၊ ထိုပြည် ကို မိုဗ်းအံ့ သကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ¹⁰အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထိုအခါ သင်သည် အရာရာတို့ကို အောက်မေ့ ၍ မကောင်း သော အကြံ ကို ကြံစည် လျက်၊ ¹¹ရှာ နေပုဒ်များသောပြည် ၊ မြို့ရိုး မ ရှိ၊ တံခါးကျင် နှင့် တံခါး မ ရှိ၊ စိုးရိမ် စရာအကြောင်းအလျှင်း မရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် သော ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ ငါချီသွား ၍၊ ¹²သူတို့ဥစ္စာ ကို လုယက် သိမ်းယူ မည်။ အရင် ဆိတ်ညံ့ ၍ ယခုလူနေ သောအရပ်တို့ကိုငင်း၊ လူ အမျိုး မျိုးထဲက စုဝေး သဖြင့် တိရစ္ဆာန် များနှင့် ဥစ္စာ များကိုရ တတ်၍၊ ပြည် အလယ် ၌ နေ သော သူ တို့ ကိုငင်း တိုက် မည် ဟု ကြံစည် လိမ့်မည်။ ¹³ရှေ့ဘ ပြည် သား၊ ဒေဒန် ပြည် သား၊ တာရှု ကုန်သည် များ၊ ခြင်္သေ့ ပျံအပေါင်း တို့ကကိုယ်တော် သည်သူဥစ္စာ ကိုလုယူ ခြင်းငါ လာ သလော ။ သူ့ဥစ္စာကို ဝေငှ၍ရွှေ ငွေ ကိုငင်း တိရစ္ဆာန် များ နှင့် ဥစ္စာ များကိုငင်းသိမ်း သွားလျက်၊ များစွာလုယက် ဖျက်ဆီးခြင်း

ငါ အပေါင်းအသင်း ကို စုဝေး စေပြီ လောဟု မေးမြန်း ကြလိမ့်မည်။ ¹⁴သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်းလူသား ၊ ပရောဖက်ပြု ၍ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဂေါဂ အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ ၏လူ ကုသရေ လ အမျိုးသားတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ သောအခါ သင်သည်သိ ၍၊ ¹⁵မြင်း စီး သောသူ အလုံးအရင်း အပေါင်း ၊ အားကြီး သောစစ်သူရဲ အပေါင်း တို့နှင့် တကွ မြောက် မျက်နှာ မှ ချီ လာ မည်။ ¹⁶ပြည် ကို မိုဗ်း အံ့ သကဲ့သို့ ငါ ၏လူ ကုသရေ လ အမျိုးသား တို့ကို တက် ၍တိုက် လာ မည်။ နောင် ကာလ တွင် ငါ ၏ပြည် တဘက် ၌ သင့် ကို ငါ ဆောင် ခဲ့ မည် မဟုတ် လော။ အကြောင်းမူကား၊ အို ဂေါဂ ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ မျက်မှောက် ၌ သင့် အားဖြင့် ငါ သည်ချီးမြှောက် ရာသို့ ရောက်သောအခါ ၊ သူတို့သည် ငါ ကိုသိ ရကြမည်အကြောင်း တည်း။ ¹⁷အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် စစ်ချီ စေမည် ဟု၊ လွန်လေပြီးသောရှေး ကာလ ၌ ပရောဖက်ပြု သော ငါ ၏ ကျွန် ကုသရေ လ ပ ရော ဖက် တို့ အား ငါ သည် ဗျာဒိတ် ပေး သောအခါ၊ သင့် ကို ရည်မှတ် သည်မ ဟုတ် လော ။ ¹⁸အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား၊ ထို ကာလ တွင် ဂေါဂ သည် ကုသရေလ ပြည် ကို တိုက်လာ သောကာလ အခါ၊ ငါ သည်ဒေါသ အရှိန် ထ ၍ အမျက် ထွက် လိမ့်မည် ။ ¹⁹အကယ်စင်စစ် ထိုအခါ ကုသရေ လ ပြည် ၌ ကြီး စွာ သော လှုပ်ရှား ခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု ငါ ၏ဒေါသ မီး လောင် လျက် ငါ ပြော ပြီ။ ²⁰ပင်လယ် ငါး ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ငှက် ၊ တော တိရစ္ဆာန် နှင့် မြေ ၌ ထွား တတ် သောတိရစ္ဆာန် ၊ မြေ ပေါ်မှာ ရှိသော လူ အပေါင်း တို့သည် ငါ ရှေ့ မှာ တုန်လှုပ် ကြ လိမ့်မည်။ တောင် တို့သည်ပြို လျက် ၊ အစောက် မြင့်သော အရပ်တို့သည် လဲ လျက် ၊ အလုံးစုံ သောအုတ်ရိုး ပြုတ် လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ²¹အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ တောင် များ အရပ်ရပ် တို့တွင် သူ့ တဘက် ၌ထား ကို ငါမှာလိုက် သဖြင့် ၊ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကို တယောက် ထား နှင့် ခုတ် ကြ လိမ့်မည်။ ²²ငါ သည် ကာလနာ ဘေး၊ အသေ သတ် ခြင်း ဘေး အားဖြင့် သူ့ ကို ဒဏ် ပေးမည်။ သူ နှင့် သူ့ဥပသောတပ် များ၊ အလုံးအရင်း များအပေါ်မှာ လွှမ်းမိုး သောမိုဗ်း ရေ၊ ကြီး သောမို ဗ်းသီး၊ ကန် နှင့်ရောသောမီး မိုဗ်း ကို ရှာစေမည်။ ²³ထိုသို့ ငါသည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက် ၍ ရိုသေ ဘွယ် သော ဂုဏ်လက္ခဏာတို့ကိုပြု လျက်၊ များစွာ သောလူမျိုး တို့ ရှေ့မှာ ထင်ရှား သောအခါ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

39သို့ဖြစ်၍ ၊ အချင်း လူသား ၊ ဂေါဂ တဘက် ၌ပ ရော ဖက် ပြု ၍ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ရောရှု၊ မေရှက် ၊ တုဗလ ပြည်တို့ကို အစိုးရ သောအိုဂေါဂ မင်း ၊ ငါ သည်သင့် တဘက် ၌ နေ၏။ ²သင့် ကို ငါလှည့် ၍ သွေးဆောင် မည်။ မြောက် မျက်နှာ မှ ချီ လာ၍ ကုသရေလ တောင် တို့အပေါ်

သို့ ရောက် စေမည်။³ ထိုအခါ သင့် လက်ဝဲ လက် မှ လေး ကို၎င်း ၊ လက်ျာ လက် မှ မြား တို့ကို၎င်း ငါရိုက် ၍ကျ စေမည်။⁴ သင် နှင့် သင် ခွဲပါသောတပ်သား အပေါင်း တို့သည် ကုသရေလ တောင် တို့ အပေါ်မှာ လဲ ၍ သေကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို အမျိုးမျိုး သော ငှက်ရဲ ၊ သားရဲ တို့ကိုကံစား စရာဘို့ ငါအပ် မည်။⁵ သင်သည် လွင်ပြင် ၌ လဲ ၍သေလိမ့်မည်။ ငါ ပြော ပြီဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။⁶ မာဂေါဂ ပြည်နှင့် ပင်လယ် ကမ်းနားမှာ ငြိမ်ဝပ် စွာနေ သော သူတို့ အပေါ်သို့ မီး ကို ငါ လွှတ် လိုက်၍ ၊ ငါ သည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြလိမ့်မည်။⁷ ထိုသို့ ငါ ၏ နာမ မြတ် ကို ငါ ၏ လူ ကုသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ထင်ရှား စေမည်။ နောက် တ ဖန်သူတို့သည် ငါ ၏နာမ မြတ် ကိုမ ရှုတ်ချ ရကြ။ ငါ သည်ကုသရေ လ အမျိုး၏ သန့်ရှင်း သောဘုရား၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို တပါးအမျိုးသား တို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁸ တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ အမှုရောက် လေပြီ။ ပြည့်စုံ လေပြီ။ ယခု နေရက်သည် ငါမိန့်မြွက် နှင့်ပြီးသော နေ့ ရက် ဖြစ်၏။⁹ ကုသရေလ မြို့ တို့၌ နေ သောသူတို့သည် ထွက်သွား ၍ ၊ စစ်တိုက် လက်နက်၊ ဒိုင်း ၊ လွှား ၊ လေး ၊ မြား ၊ တုတ် ၊ လှံ များ ကို ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံးမီး ရှို့ ကြလိမ့်မည်။¹⁰ ထိုကာလတွင် ဥယျာဉ် ၌ ထင်း မ ခွေ၊ တော ၌ ထင်း မ ခုတ် မ လှဲ၊ စစ်တိုက် လက်နက် တို့နှင့် မီးမွှေး ကြ လိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီး သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီး ကြ လိမ့်မည်။ လူယူ သောသူတို့၏ ဥစ္စာကိုလည်းလူယူ ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹¹ ထို ကာလ တွင် ကုသရေလ ပြည်၊ အိုင် အရှေ့ ၊ ခရီးသွား ရာချိုင့် ၌ ထင်ရှားသော သင်္ချိုင်း ကို ဂေါဂ အား ငါပေး မည်။ ခရီးသွား သောသူတို့ သည် နှာခေါင်းကို ပိတ် ရကြ လိမ့်မည်။ ထို အရပ်၌ ဂေါဂ နှင့် သူ ၏လူ အလုံးအရင်း ရှိသမျှ ကိုမြေ၌ မြှုပ် ၍၊ ထိုချိုင့်သည် ဟာမုန် ဂေါဂ ချိုင့်အမည် ဖြင့် တွင် လိမ့်မည်။¹² ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် ပြည် ကို သန့်ရှင်း စေ ခြင်း ငါ ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံး မြေ ၌မြှုပ် ကြ လိမ့်မည်။¹³ ပြည်သား အပေါင်း တို့သည် ဝိုင်း၍မြေ၌မြှုပ် သဖြင့် ၊ ငါ ၏ဘုန်း ပွင့်သော ထိုနေ့ ရက်၌ သူတို့သည်လည်း ကျော်စော ခြင်းသို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁴ အရပ် ရပ် လှည့်လည် ၍ အခြားသောခရီးသည်တို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊ မြေ ပေါ်၌ ကြွင်း သေးသော အသေကောင်တို့ကို မြှုပ် ၍၊ ထိုပြည် ကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ အစဉ် အမှီစောင့်သောသူတို့ ကိုရွေးကောက်၍ ခန့်ထား ရကြ လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ခုနစ် လ မက ရှာဖွေ ကြ စဉ် တွင်၊¹⁵ လှည့်လည် ၍ ခရီးသွားသောသူတို့သည် အသေကောင် ၏ အရိုး ကိုတွေ့မြင် လျှင် ၊ မြေ ၌မြှုပ်သောသူတို့ သည် ဟာမုန် ဂေါဂချိုင့်၌ မ မြှုပ် မှီ တိုင်အောင်၊ အရိုး ၏အနား မှာမှတ်တိုင် ကို စိုက် ရကြ မည်။¹⁶ ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့သည်လည်း ဟာမုန် မြို့ ဟူ၍တွင် သဖြင့် ၊ ထိုသို့ပြည် တော်ကို သန့်ရှင်း စေကြ လိမ့်မည်။¹⁷ အချင်း

လူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ငှက် အမျိုးမျိုး တို့ နှင့် မြေ တိရစ္ဆာန် ခပ်သိမ်း တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ စည်းဝေး ၍ လာ ကြလော့။ ကုသရေလ တောင် တို့အပေါ်၌ သင် တို့အဘို့ ငါစီရင် သော ယဇ် ပွဲကြီး သို့ အရပ်ရပ် တို့က စည်းဝေး ၍၊ အသား အသွေး ကို သောက် စား ခြင်း ငါ လာ ကြ လော့။¹⁸ သင် တို့သည် အားကြီး သောသူတို့၏ အသား ၊ လောကီ မင်း တို့၏အသွေး ၊ ဗာရန် ပြည်၌ ဆူ အောင်ကျွေး သော သိုးထီး ၊ ဆိတ်ထီး ၊ နွားလားဥဿဘ တို့၏ အသား အသွေးကို သောက် စား ရကြလိမ့်မည်။¹⁹ သင် တို့အဘို့ ငါ စီရင် သော ယဇ် ပွဲ၌ ဆီဥ ကိုဝ စွာ စား ရကြလိမ့်မည်။ အသွေး နှင့် ယစ်မူး သည်တိုင်အောင် သောက် ရကြလိမ့်မည်။²⁰ ထိုသို့စားပွဲ ၌ မြင်း ၊ မြင်းစီး သူရဲ၊ ခွန်အား ကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက် သောသူ အမျိုး မျိုး တို့ကို ဝ စွာ စား ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²¹ ငါ့ ဘုန်း ကိုလည်း တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ငါထင်ရှား စေ၍ ၊ ငါစီရင် သော တရားမှု နှင့် ၊ သူ တို့၌ ငါတင် သော လက် ကို တပါးအမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် မြင် ရကြလိမ့်မည်။²² ငါ သည် သူ တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ထို နေ့ မှစ၍ သိ ရကြလိမ့်မည်။²³ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မိမိ အမျိုးတို့ အပြစ် ကြောင့် သိမ်း သွားခြင်းခံ ရကြောင်း ကို တပါး အမျိုးသား တို့သည် သိ ရကြလိမ့်မည်။ ငါ့ ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ ငါသည် မျက်နှာ လွဲ ၍ ရန်သူ တို့လက် သို့ အပ် သဖြင့် ၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ထား ဖြင့် လဲ ၍ သေရ ကြ ပြီ။²⁴ သူ တို့ညစ်ညူး သောအမှု၊ လွန်ကျူး ခြင်းအမှုတို့ အတိုင်း ငါ သည် ပြု ၍ မျက်နှာ ကိုလွဲ ပြီ။²⁵ ဤ အမှုတွင် အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသောယာကုပ် အမျိုး ကို ငါတဖန်ဆောင် ခဲ့၍ ၊ ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ကယ်မ သနားသဖြင့် ၊ ငါ ၏နာမ မြတ် အဘို့ အလိုငှါ စိတ် အားကြီး မည်။²⁶ သူ တို့ကို လူ အမျိုးမျိုး ထဲက ငါ ခေါ် ခဲ့၍၊²⁷ ရန်သူ နေရာ ပြည် တို့မှ စုဝေး စေလျက် ၊ သူ တို့ အားဖြင့် များစွာ သော လူမျိုး တို့ရှေ့မှာ ငါသည်ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက် စေသော သူမ ရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာနေ ကြစဉ်တွင် ခံရဘူးသော အရှက်ကွဲ ခြင်းနှင့် ၊ ငါ့ အား ပြစ်မှား ခြင်းအပြစ် များကို အောက်မေ့ ကြ ရလိမ့်မည်။²⁸ ငါသည်သူ တို့ကို တပါးအမျိုးသား တို့၏ သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ စေသော ကြောင့်၎င်း ၊ နောက် တ ဖန် နေ ရင်း ပြည် ၌ စုဝေး စေ၍ နေရာ ချ သောကြောင့်၎င်း ၊ သူ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သိ ရကြ လိမ့်မည်။²⁹ ငါသည် ကိုယ် ဝိညာဉ် ကို ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း သောအခါ၊ သူ တို့တွင် တယောက် ကိုမျှ နောက် တဖန်ငါမစွန့်ပစ် ၊ ငါ့ မျက်နှာ ကိုလည်း မ လွဲ ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

40 ငါတို့သည် သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရာသက္ကရာဇ် နှစ်ဆယ် ငါး ခု၊ ပဌမ လ ဆယ် ရက်နေ့၊ မြို့ တော်ကို လုပ်ကြံ ၍၊ တဆယ် လေး နှစ်

စေ့သောနေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ လက် တော်သည် ငါ့ အပေါ်မှာ ရှိ ၍ ထို မြို့သို့ ဆောင် သွားတော်မူ၏။²ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် ရှုပ်ထွေးအားဖြင့် ငါ့ ကို ကြွသရေလ ပြည် သို့ ဆောင် သွား၍ ၊ အလွန် မြင့် သော တောင် ပေါ်မှာ တင် ထားတော် မူ၏။ ထိုတောင် အနား မှာ တောင် ဘက်၌ မြို့ပုံသဏ္ဍာန် ရှိ၏။³ထို အရပ်သို့ ငါ့ ကိုဆောင် သွားတော်မူသောအခါ ၊ ကြေးဝါ ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင် ရှိသောလူ တဦးသည် တိုင်း စရကယူလုံး နှင့် ချည် ကြိုး ကို ကိုင်လျက်မြို့တံခါး ဝ မှာ ရပ် နေ၏။⁴ထိုသူက၊ အချင်းလူသား ၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု လော့။ စေ့စေ့နားထောင် လော့။ ငါ ပြု လတုံသမျှ တို့ကို နှလုံး သွင်း လော့။ သင့် အား ငါပြု အံ့သောငှါ သင့်ကို၍ အရပ်သို့ ဆောင် ခဲ့တော်မူပြီ။ မြင် သမျှ တို့ကိုလည်းကွသရေလ အမျိုး အား ပြု ရမည်ဟုဆို ၏။⁵အိမ် တော်ပြင် ပတ်လည် ၌ တန်တိုင်း ရှိ၏။ ထိုသူသည် သံတောင် အားဖြင့်အရှည်ခြောက် တောင် ရှိသောကျူလုံး ကို ကိုင် လျက်၊ ထို တန်တိုင်း ကိုတိုင်း ၍ အထု ကျူ တပြန်၊ အမြင့် လည်း ကျူ တပြန် ရှိ၏။⁶ထိုနောက် ၊ အရှေ့တံခါး သို့ သွား ၍ လှေကား ကို တက် ပြီးမှ ၊ တံခါး ထုပ် နှင့် တံခါး ခုံကိုတိုင်း ၍ အနံ ကျူ တပြန်စီရှိ၏။⁷အခန်း ငယ် တို့သည် တခန်းနှင့်တခန်း ငါး တောင် ကွာလျက် အလျား ကျူ တပြန်၊ အနံ လည်း ကျူ တပြန်စီရှိကြ၏။⁸အတွင်းတံခါးခုံလည်း အနံ ကျူ တပြန် ရှိ၏။⁹တံခါး မုတ် ကို လည်း တိုင်း ၍အလျား ရှစ် တောင် ရှိ၏။ မုတ်တိုင် အမြင့် နှစ် တောင် စီရှိ၏။ တံခါး မုတ် သည် တံခါးအတွင်း ဘက်၌ ရှိသတည်း။¹⁰အရှေ့တံခါး တဘက်တချက်၌ အခန်းငယ် သုံး ခန်းစီရှိ၍၊ အလျား အနံ တညီတည်း ၊ တဖက်တ ချက်၌ တိုင် အမြင့်လည်း တညီတည်း ရှိကြ၏။¹¹တံခါး ဝ ကိုလည်း တိုင်း ၍ အနံ ဆယ် တောင် ၊ အမြင့် တ ဆယ် သုံး တောင် ရှိ၏။¹²အခန်းငယ် တို့ရှေ့မှာ တဘက်တချက်၌ ကြမ်းပြင် အနံတ တောင် ရှိ၏။ တဘက် တ ချက်၌ရှိ သော အခန်း ငယ် တို့သည် အလျား အနံ ခြောက် တောင် စီရှိ၏။¹³ထိုနောက် ၊ အခန်းငယ် အမိုး စွန်းတခုမှ သည် တခုတိုင်အောင် တိုင်း ၍အကျယ် နှစ်ဆယ် ငါး တောင် ရှိ၏။ တံခါး တို့ သည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကြ၏။¹⁴တံခါး ပတ်လည် တန် တိုင်း အတွင်း၊ ထောင့် တိုင် အထိ ၊ အတောင် ခြောက်ဆယ် ကျယ် အောင် တိုင် များကို ထား လေ၏။¹⁵ပြင်တံခါးဝ မှ သည် အတွင်း တံခါး မုတ်ဝ တိုင်အောင် အတောင် ငါးဆယ် ရှိ၏။¹⁶အခန်း များ၊ တံခါး အတွင်း ပတ်လည် တိုင် များ၊ တံခါးမုတ် များ အတွင်း ဘက် ၌ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက် များရှိ၏။ တိုင် များ၌ စွန်ပလွန် ပင်ပုံထု လျက်ရှိ၏။¹⁷ထိုနောက် ၊ ငါ့ ကိုပြင် တန်တိုင်း ထဲသို့ သွင်း ၍ အခန်း များကို ငါမြင်၏။ ကျောက် ခင်းလည်း ရှိ ၏။ ကျောက် ခင်းအပေါ် မှာ အခန်း သုံးဆယ် ရှိ၏။¹⁸တံခါး များအစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ တံခါး အနားမှာ ရှိသောကျောက် ခင်းသည် အောက် ကျောက် ခင်းဖြစ်၏။¹⁹ထိုနောက် ၊ အောက် တံခါး ဦး မှ သည် အတွင်း တန် တိုင်း ပြင် ဘက် ဦး တိုင်အောင် တိုင်း ၍၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ အတောင် တရာ ကွာ

၏။²⁰တဖန် မြောက် မျက်နှာသို့ ခေါ်သွား၍၊ ပြင် တန်တိုင်း မြောက် ဘက်သို့ မျက်နှာ ပြုသောတံခါး အမြင့် နှင့် အနံ ကိုတိုင်း လေ၏။²¹အခန်း တို့သည် တဘက် တ ချက်၌ သုံး ခန်းစီ ရှိ၏။ တိုင် များ၊ မုတ် များတို့သည် အရင် တံခါး ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ် ၊ အနံ နှစ်ဆယ် ငါး တောင် ရှိ၏။²²ပြတင်းပေါက် ၊ မုတ် ၊ စွန်ပလွံ ပင်များတို့သည် အရှေ့ တံခါး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ လှေကား ခုနစ် ထစ်ဖြင့် တံခါး သို့ တက် ရ၏။ မုတ် တို့သည် လှေကားနှင့် တ တန်း တည်း ရှိ ကြ၏။²³အရှေ့ ဘက်၌ ရှိ သကဲ့သို့ မြောက် တံခါး မျက်နှာချင်းဆိုင် အတွင်း တန်တိုင်း တံခါးဝ ရှိ၏။ တံခါးဝ တခုနှင့် တခု အတောင် တရာ ကွာ၏။²⁴ထိုနောက် ၊ တောင် မျက်နှာသို့ခေါ် သွား ၍ တောင် တံခါး ကို ငါမြင် ၏။ တိုင် များ၊ မုတ် များကိုတိုင်း ၍ အရင်ပမာဏ နှင့်တညီတည်း ရှိကြ၏။²⁵အရင်ပြတင်းပေါက် ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက် များ၊ မုတ် များ ရှိ၍၊ အလျား အတောင် ငါး ဆယ် ၊ အနံ နှစ်ဆယ် ငါး တောင် ရှိ၏။²⁶လှေကား ခုနစ် ထစ်ဖြင့် တံခါးသို့တက် ရ၏။ မုတ် တို့သည် လှေကားနှင့် တ တန်းတည်းရှိ ကြ၏။ တဘက် တ ချက်တိုင် များ၌ စွန်ပလွံ ပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။²⁷တောင် မျက်နှာ၌ အတွင်း တန်တိုင်း တံခါးဝ ရှိ၏။ ထိုမျက်နှာ၌ တံခါးဝ တ ခုမှ သည် တ ခုတိုင်အောင် တိုင်း ၍ အတောင် တရာ ကွာ၏။²⁸တဖန် အတွင်း တန်တိုင်း ထဲသို့ တောင် တံခါး ဖြင့် သွင်း ၍၊ အရင် ပမာဏ နှင့်အညီ ထိုတံခါး ကိုတိုင်း လေ၏။²⁹အခန်းငယ် များ၊ တိုင် များ၊ မုတ် များတို့သည် အရင် ပမာဏ နှင့်တညီတည်း ရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်လည် ၌၎င်း ၊ မုတ် များ၌၎င်း ပြတင်းပေါက် ရှိ၍၊ အလျား အတောင် ငါးဆယ် ၊ အနံ နှစ်ဆယ် ငါး တောင် ရှိ၏။³⁰ပတ်လည် ၌ရှိ သော မုတ် တို့သည် လည်း အလျား အတောင် နှစ် ဆယ် ငါး တောင် ၊ အနံ ငါး တောင် ရှိ၏။³¹မုတ် တို့သည် ပြင် တန် တိုင်း သို့မျက်နှာပြု ၍ ၊ တိုင် များအပေါ်မှာ စွန်ပလွံ ပင်ပုံ ထုလျက် ရှိ၏။ လှေကား ရှစ် ထစ် ဖြင့် တက် ရ၏။³²အရှေ့ ဘက်၌လည်း အတွင်း တန် တိုင်း ထဲ သို့ သွင်း ၍ ၊ ထို တံခါး ကို အ ရင် ပမာဏ နှင့် အညီ တိုင်း လေ၏။³³အခန်း ငယ် များ၊ တိုင် များ၊ မုတ် များ တို့သည် အရင်ပမာဏ နှင့် တညီတည်း ရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်လည် ၌၎င်း ၊ မုတ် များ၌ ၎င်း ပြတင်းပေါက် ရှိ၍၊ အလျား အတောင် ငါး ဆယ် ၊ အနံ နှစ်ဆယ် ငါး တောင် ရှိ၏။³⁴မုတ် တို့သည် ပြင် တန် တိုင်း သို့ မျက်နှာပြု ၍၊ တဘက် တ ချက်တိုင် များပေါ်မှာ စွန်ပလွံ ပင် ပုံထုလျက် ရှိ၏။ လှေကား ရှစ် ထစ်ဖြင့် တက် ရ၏။³⁵တဖန် မြောက် တံခါး သို့ ခေါ်သွား၍ အရင် ပမာဏ နှင့်အညီ တိုင်း လေ၏။³⁶အခန်းငယ် များ၊ တိုင် များ၊ မုတ် များ၊ ပတ်လည် ၌ ပြတင်းပေါက် များတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ အလျား အတောင် ငါး ဆယ် ၊ အနံ နှစ်ဆယ် ငါး တောင် ရှိ၏။³⁷မုတ် တို့သည် ပြင် တန်တိုင်း သို့မျက်နှာပြု ၍၊ တဘက်တချက်တိုင် များအပေါ်မှာ စွန်ပလွံ ပင်ပုံ ထုလျက် ရှိ၏။ လှေကား ရှစ် ထစ်ဖြင့်တက် ရ၏။³⁸မီးရှို့ သော ယဇ်ကောင်ကိုရေ

နှင့် ဆေးကြော စရာအခန်း များ၊ အခန်း ဝင်ဝများတို့သည် ထို တံခါး မုတ် ၌ ရှိကြ၏။³⁹ မီးရှို့ ရာ ယမ်း၊ အပြစ် ဖြေရာ ယမ်း၊ ဒုစရိုက် ဖြေ ရာ ယမ်း ကောင် ကို သတ် စရာ ဘို့ ၊ တံခါး မုတ် အတွင်း တဘက် တ ချက်၌ စားပွဲ နှစ် ခု စီ ရှိ ကြ၏။⁴⁰ မြောက် တံခါး ဝ သို့ တက် ရာ တံခါး မုတ်၊ ပြင် အနား တဘက် တ ချက်၌လည်း စားပွဲ နှစ် ခု စီ ရှိ သည် ဖြစ်၍၊⁴¹ တံခါး ဝ တဘက် တ ချက်၌ ယမ်း ကောင် ကို သတ် စရာ စားပွဲ လေး ခု စီ၊ ပေါင်း ရှစ် ခု ရှိ ကြ၏။⁴² မီးရှို့ ရာ ယမ်း ဘို့ စားပွဲ လေး ခု တို့သည် ဆစ် သော ကျောက် ဖြင့် ပြီး၍၊ အလျား တတောင် တထွာ၊ အနံ တတောင် တထွာ၊ အမြင့် တ တောင် ရှိ၏။ ထို စားပွဲ ပေါ်မှာ မီးရှို့ ရာ ယမ်း ကောင် ကို သတ် စရာ တန်ဆာ များ ကို တင် ထားရကြ၏။⁴³ စားပွဲ အပေါ်ပတ်လည် ၌ အကျယ်လက် တ ဝါးရှိသော အနားပတ် တပ် လျက်ရှိ၍၊ ပူဇော် စရာ ယမ်းသား ကို တင်ထားရကြ၏။⁴⁴ အတွင်း တံခါး ပြင် မှာ အတွင်း တန်တိုင်း ၌ အခန်း နှစ် ခု ကို ငါ မြင်၏။ တခန်း ကား၊ မြောက် တံခါး အနား မှာ ရှိ၍ တောင် ဘက် သို့ မျက်နှာပြု ၏။ တခန်း ကား၊ တောင် တံခါး အနား မှာ ရှိ၍ မြောက် ဘက် သို့ မျက်နှာပြု ၏။⁴⁵ တောင် ဘက် သို့ မျက်နှာပြု သော ဤ အခန်း ကား၊ အိမ် တော် အမှု ကို ဆောင် သော ယမ်းပုရောဟိတ် နေ စရာ ဘို့၊⁴⁶ မြောက် ဘက် သို့ မျက်နှာပြု သော ဤ အခန်း ကား၊ ယမ်းပလ္လင် အမှု ကို ဆောင် သော ယမ်းပုရောဟိတ် နေ စရာ ဘို့ ဖြစ်၏။ ထို သူ တို့ ကား၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ၍ အမှုတော်ကို ဆောင် စေခြင်းငှါ ၊ လေဝိ သား တို့တွင် ရွေးကောက် သော ဇာ ဒုတ် သား ပေ တည်း ဟု ငါ့ အား ပြောဆို၏။⁴⁷ ထိုအခါ တန် တိုင်း ကို တိုင်း ၍ အလျား အတောင် တရာ ၊ အနံ အတောင် တရာ စတုရန်း ရှိ၏။ ယမ်းပလ္လင် သည် အိမ် တော်ရှေ့မှာ တည်၏။⁴⁸ အိမ် တော်ဦး သို့ ခေါ် ၍ တံခါးဝနှစ်ဘက်ကို တိုင်း လျှင်၊ အကျယ်ငါး တောင် စီရှိ၏။ တံခါးရွက် နှစ်ဘက်၊ အနံ သုံး တောင် စီ ရှိ၏။⁴⁹ အိမ်တော်ဦး အလျား ကား အတောင် နှစ်ဆယ် ၊ အနံ ကား တဆယ် တ တောင် ရှိ၏။ လှေကား ဆယ်ထစ်ဖြင့် တက် ရ၏။ အိမ် တော်ဦး အနား ၊ တဘက်တချက်၌ တိုင် တ လုံးစီတည်လျက်ရှိ၏။

41 ထိုနောက်မှ ဗိမာန် တော်သို့ ခေါ် ၍ တံခါး တိုင် တို့ကို တိုင်း လျှင်၊ နှစ် ဘက်၌ တံခါး တိုင် ထု သည် ဗိမာန် တော် ထု နှင့် အမျှ ခြောက် တောင် ရှိ၏။² ဗိမာန်တော် တံခါး ဝ အကျယ် ကား ဆယ် တောင် ရှိ၏။ တံခါး ဝ တဘက် နှင့် တဘက် လည်း ငါး တောင် စီ ကျယ်၏။ ဗိမာန်တော် ကို တိုင်း ၍၊ အလျား ကား အတောင် လေး ဆယ် ၊ အနံ ကားအတောင် နှစ်ဆယ် ရှိ၏။³ ထိုနောက် ၊ အထဲ သို့ ဝင် ၍ အရာရာတို့ကို တိုင်း လျှင်၊ တံခါး တိုင် နှစ် တောင် ၊ တံခါး ဝ ခြောက် တောင် ၊ တံခါး ဝ တဘက်တချက် ခုနစ် တောင် စီရှိ၏။⁴ ထို အခန်းသည် ဗိမာန် တော် အနံနှင့် တညီ တည်း ဖြစ် လျက်၊ အလျား အတောင် နှစ် ဆယ် ၊ အနံ လည်း အတောင် နှစ် ဆယ် ရှိ သည် ကို တိုင်း ၍၊ ဤ အခန်း ကား အလွန် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ဖြစ်သည် ဟု ငါ့

အား ပြောဆို ၏။⁵ ထိုနောက် ၊ အိမ် တော်ထရံ ကို တိုင်း ၍ အထု ခြောက် တောင် ရှိ၏။ အိမ် တော်ပတ်လည် ထရံ အခန်း တို့ သည် အနံ လေး တောင် စီရှိ၏။⁶ ထရံ အခန်းတို့သည် အစဉ်အတိုင်းသုံး ဆယ် ၊ အဆင့်သုံး ဆင့်ပေါင်းသုံးဆယ်သုံးလီ ရှိ ကြ၏။ ထိုအခန်း တို့သည် အိမ် တော်ထရံ ထဲ သို့ မ ဝင် ဘဲ ထရံအောက်ပိုင်း ထွက် သော ခြေအပေါ်မှာ မှီ နေ ကြ၏။⁷ ထရံအခန်း အောက်ဆင့်မှသည် ဒုတိယ အဆင့် သို့၎င်း ၊ ဒုတိယ အဆင့် မှ သည် တတိယ အဆင့် သို့ ၎င်း တက်သည်အတိုင်း၊ အိမ်တော် ထရံ ပတ်လည် တရှောက် လုံး ဆက်ကာ ဆက်ကာ ဆုတ်၍၊ အခန်းနေရာသည် အစဉ်အတိုင်း ကျယ်လျက် အဆင့်ဆင့် တက်၏။⁸ အိမ် တော်အထက်ပိုင်း ပတ်လည် ၌ အမြင့်ဆုံး သော ထရံ အခန်းတို့သည် ခြောက် တောင် ရှည်သော ကျူတပြန် မျှ ကျယ် ကြ၏။⁹ ထရံ အခန်းပြင် ဘက်၌ ကာ သော ထရံ သည် အထု ငါး တောင် ရှိ၏။ ကျန်ကြွင်း သော အရပ် သည် ထရံ အခန်း တို့နှင့် ဆိုင်၏။¹⁰ အိမ် တော်ပတ်လည် ၌ ထရံအခန်း တို့သည် အိမ်တော်တန်တိုင်းအခန်း တို့နှင့် အတောင် နှစ်ဆယ် ကွာ လျက် ရှိ ကြ၏။¹¹ ထရံ အခန်းတို့သည် ကျန်ကြွင်း သော အရပ် သို့ ဖွင့်၍ မြောက် ဘက်သို့၎င်း ၊ တောင် ဘက်သို့၎င်း မျက်နှာပြုကြ၏။ ကျန်ကြွင်း သော အရပ်သည် ပတ်လည် ၌ အနံ ငါး တောင် ရှိ၏။¹² လွတ်လပ် သော အရပ်ကို ပိတ်၍ အနောက် ဘက်၌ရှိ သော တန် တိုင်းသည် အလျား အတောင် ခုနစ်ဆယ် ရှိ၍၊ အိမ် တော်ပတ်လည် တန်တိုင်း သည်လည်း အထု ငါး တောင် ၊ အလျား အတောင် ကိုး ဆယ် ရှိ၏။¹³ ထိုသို့ အိမ် တော်ကိုတိုင်း ၍ လွတ်လပ် သော အရပ်၊ အိမ် တော်ထရံ ၊ တန်တိုင်းပါလျက်အလျား အတောင် တရာ ရှိ၏။¹⁴ အရှေ့ မျက်နှာ၌ လွတ်လပ် သော အရပ်ပါ လျက်၊ အိမ် တော်ဦး အတိုင်းအရှည် လည်း အတောင် တရာ ရှိ၏။¹⁵ လွတ်လပ် သော အရပ်၌ ကာ သော ရှေ့ တန် တိုင်း နှင့် နောက် တန် တိုင်း ကို တိုင်း ၍၊ တဘက်တချက်၌ရှိသော ထရံ အခန်းပါလျက် အလျားအတောင် တရာ ရှိ၏။¹⁶ အတွင်း ဗိမာန် နှင့် တန်တိုင်း မုတ် များ၊ တံခါးခုံ များ၊ ကျဉ်း သော ပြတင်းပေါက် များ၊ တံခါးခုံ ရှိ သမျှ တဘက် တ ချက် သုံး ဆင့်ရှိသော ထရံ အခန်းနံရံများတို့ သည် မြေ မှ ပြတင်းပေါက် တိုင်အောင် ပျဉ်ပြား နှင့်ဖုံးအုပ် လျက်ရှိ၏။ ပြတင်းပေါက် တို့သည် လည်း ကွယ်ကာ လျက် ရှိ ကြ၏။¹⁷ တံခါးပေါက် ရှိ သမျှအထက် ၊ အတွင်း ဗိမာန် ပြင် ဘက်၊ အိမ်တော်အတွင်း ပြင် ထရံ ပတ်လည် ၌ ခေရုဗိမ် နှင့် စွန်ပလ္လံ ပင်ပုံထု ၍၊¹⁸ ခေရုဗိမ် နှစ်ခုကြားမှာ စွန်ပလ္လံ ပင်တခုစီရှိ၏။ ခေရုဗိမ် တခု၌ မျက်နှာ နှစ် ခုစီပါလျက်၊¹⁹ စွန်ပလ္လံ ပင်နှစ်ခုကြားမှာ တဘက်၌လူ မျက်နှာ ၊ တဘက်၌ ခြင်္သေ့ မျက်နှာ ကို ပြကြ၏။²⁰ ထိုသို့ အိမ် တော်ပတ်လည် ၊ မြေ မှ သည်တံခါးပေါက် အထက် တိုင်အောင် ဗိမာန် တော်ထရံ ၌ ခေရုဗိမ် နှင့် စွန်ပလ္လံ ပင် အရပ်ထု လျက်ရှိ၏။²¹ ဗိမာန် တော်တိုင် တို့သည် လေးထောင့် ဖြစ် ကြ၏။ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန နှင့် မျက်နှာ ချင်း တူ ကြ၏။²² သစ်သား ယမ်းပလ္လင် သည် အမြင့် သုံး တောင် ၊ အလျား နှစ် တောင် ၊ အနံနှစ်

တောင်ရှိ၏။ ပလ္လင်ထောင့် ၊ ဘိနပ်၊ နံရံ တို့သည်သစ်သား ဖြင့်ပြီး ကြ၏။ ဤ စားပွဲ ကား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာတင်သော စားပွဲ ပေတည်းဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၏။²³ ဗိမာန် တော်နှင့် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၌ တံခါးပေါက် တပေါက်စီ ရှိ၍၊²⁴ တံခါး တို့သည်လည်း တပ် သော တံခါးရွက် နှစ် ရွက်စီရှိ၏။²⁵ ဗိမာန် တော်ထရံ၌ ထု သကဲ့သို့ တံခါးရွက် တို့၌ ခေရုဗိမ် နှင့် စွန်ပလွံ ပင်ပုံ ထု လျက်ရှိ၏။ မုတ်ဦး အထက် မှာ ထုပ် တင်လျက်ရှိ၏။²⁶ မုတ် နံရံ ၊ အိမ် တော်အခန်း ထရံတို့သည် ထုပ် များ၊ ကျဉ်း သော ပြတင်းပေါက် များ၊ စွန်ပလွံ ပင်များနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

42ထိုနောက်မှ မြောက် လမ်း ဖြင့် ပြင် တန် တိုင်း ထဲသို့ ခေါ် သွား ၍၊ အိမ် တော်မြောက် ဘက်၊ လွတ်လပ် သော အရပ်ရှေ့မှာ ရှိ သော အခန်း များ ကို ပြ လေ၏။² ထို အခန်း တို့သည် မြောက် တံခါး အထိ၊ အလျား အတောင် တရာ ၊ အနံ အတောင် ငါးဆယ် ရှိ ကြ၏။³ အတောင်နှစ်ဆယ် ရှိသောအတွင်း တန်တိုင်း ရှေ့ ၊ ပြင် တန် တိုင်း ကျောက် ခင်းရှေ့တွင်တဘက် တချက်၌ နံရံ အခန်းသုံး ဆင့် ရှိ၏။⁴ ထိုအခန်း များရှေ့မှာ တ တောင် ကျယ်သော လမ်း နှင့်တကွ အတွင်း ဘက်သို့ ဝင်၍၊ အနံ ဆယ် တောင် ရှိ သော စံ ကြံ ရှိ၏။ အခန်းတံခါးတို့ သည် မြောက် ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကြ၏။⁵ အထက် ခန်း တို့သည် ကျဉ်း ကြ၏။ သူတို့၏ ကြမ်းပြင်သည် အောက် ခန်း ကြမ်းပြင်၊ အလယ် ခန်း ကြမ်းပြင် နှင့် မညီ၊ အထဲသို့ ဝင်လျက် ရှိ ကြ၏။⁶ အကြောင်းမူကား ၊ အခန်း သုံး ဆင့် ရှိ သော်လည်း ၊ ထို အခန်းတို့သည် အခြားတန်တိုင်း ကဲ့သို့ တိုင် မရှိ၊ သို့ဖြစ်၍ ၊ အောက် ခန်း နှင့် အလယ် ခန်း ထက် သာ၍ကျဉ်း ကြ၏။⁷ ထို အခန်း များ တဘက် တ ချက်၊ ပြင် တန် တိုင်း ဘက် မှာ အခန်း များ ရှေ့၌ ကာ သော နံရံ သည် အလျား အတောင် ငါးဆယ် ရှိ၏။⁸ ပြင် တန်တိုင်း နှင့် ဆိုင်သောအခန်း တို့သည် အလျား အတောင် ငါးဆယ် ရှိကြ၏။ ဗိမာန် တော်ရှေ့မှာ အလျားသည် အတောင် တရာ ရှိ၏။⁹ ပြင် တန် တိုင်း မှ လာ ၍၊ ထိုအခန်း များ ခြေရင်း အရှေ့ဘက်၌ ဝင် ရာလမ်း ရှိ၏။¹⁰ အိမ် တော် တောင် ဘက်၊ လွတ်လပ် သော အရပ် ကို ကာ သော တန် တိုင်း နံရံ ၌ လည်း အခန်း များ ရှိ ကြ၏။¹¹ ထို အခန်း စု ရှေ့မှာ ရှိ သော စံ ကြံ မှစ၍အခန်း အလျား အနံ ၊ ထွက် ရာ ဝင်ရာ တံခါးရှိသမျှ တို့ သည် မြောက် အခန်း စုနှင့် ပုံသဏ္ဍာန် တူ ကြ၏။¹² တောင် ခန်း တံခါးတို့ သည်လည်း မြောက်ခန်း တံခါးတို့ နှင့် တူသည်ဖြစ်၍၊ တန်တိုင်း တဘက်တချက်၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြု သော စံ ကြံ ဦး ၌ ဝင်ရာတံခါးဝ ရှိ၏။¹³ တိုင်းသောသူကလည်း၊ လွတ်လပ် သော အရပ် ရှေ့မှာ မြောက် ခန်း နှင့် တောင် ခန်း တို့သည် သန့်ရှင်း သောအခန်း ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် အလွန် သန့်ရှင်းသောအရာများ ကို စား ရ သောအခန်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်အလွန် သန့်ရှင်း သော အရာ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ်

ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်တို့ကို ထား ရာအရပ် ဖြစ်၏။¹⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ဝင် သောအခါ အမှု တော် ဆောင် အဝတ် ကိုဝတ်လျက်၊ သန့်ရှင်း သော အရပ်မှ ပြင် တန် တိုင်း သို့ မ ထွက် ရ။ ထိုအဝတ် သန့်ရှင်း သောကြောင့် ချွတ်ထား ၍ အခြား သော အဝတ် ကို ဝတ် ပြီးမှ ၊ လူ များရှိရာသို့ ထွက်သွား ရကြမည်ဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၏။¹⁵ အတွင်း ဗိမာန် တော်ကို တိုင်း ပြီး သည်နောက် ၊ အရှေ့တံခါး ပြင် သို့ ခေါ်သွား ၍ ၊¹⁶ တိုင်း စရာ ကျူလုံး နှင့်အရှေ့ မျက်နှာ ကို တိုင်း လျှင် ကျူလုံးအပြန် ငါး ရာ ရှိ၏။¹⁷ မြောက် မျက်နှာကိုတိုင်း လျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန်ငါး ရာ ရှိ၏။¹⁸ တောင် မျက်နှာကိုတိုင်း လျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန်ငါး ရာ ရှိ၏။¹⁹ 19အနောက် မျက်နှာကို တိုင်း လျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန်ငါး ရာ ရှိ၏။²⁰ လေး မျက်နှာကို တိုင်း ၍ ပတ်လည် ၌ရှိသောတန်တိုင်း သည် သန့်ရှင်း သောအရပ်၊ မ သန့်ရှင်းသော အရပ်တို့ကို ပိုင်းခြား လျက်၊ အလျား အပြန်ငါး ရာ ၊ အနံ လည်း အပြန်ငါး ရာ ရှိ၏။

43ထိုနောက်မှ အရှေ့ဘက် သို့ မျက်နှာပြု သော တံခါး ဝ သို့ တ ဖန် ခေါ် သွား ၏။² ဣ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်း တော် သည် အရှေ့ မျက်နှာမှ လာ ၍ ၊ အသံသည် သမုဒ္ဒရာ သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရောင်ခြည် တော်အားဖြင့် မြေ တပြင်လုံးလင်း ၏။³ ငါမြင် သော ရူပါရုံ သည် မြို့ တော်ကိုဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ လာ သောအခါ ၊ ငါ မြင် သော ရူပါရုံ နှင့် တူ၏။ ထင်ရှားသောအရာတို့သည် ခေဗာ မြစ် နားမှာ ငါမြင် ဘူးသော အရာများကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ငါသည် ပြပ်ဝပ် လျက်နေ၏။⁴ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် အရှေ့ဘက် သို့ မျက်နှာ ပြုသော တံခါး လမ်း ဖြင့် အိမ် တော်ထဲသို့ ဝင် တော်မူ၏။⁵ ထိုအခါ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ ကိုချီ လျက် အတွင်း တန်တိုင်း ထဲ သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော်သည် တအိမ်လုံး ကို ဖြည့် တော်မူ၏။⁶ အရင်လူ သည် ငါ့ အနား မှာရပ် နေလျက်၊ အိမ် တော် ထဲ က ငါ့ အား မိန့် တော် မူ သော အသံ ကို ငါ ကြား သည်ကား၊⁷ အချင်း လူသား ၊ ဤ အရပ် သည် ငါ့ ပလ္လင် တည်ရာ အရပ် ၊ ငါ့ ခြေဘ ဝါး နင်း မြဲအရပ် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ တွင် အစဉ်အမြဲ ငါ့နေ ရာအရပ် ဖြစ်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် များ နှင့် အမျိုးသား များတို့သည် မှားယွင်း ခြင်းအားဖြင့် ၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင် ၏အသေကောင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ မြင့် ရာအရပ် တို့၌ ငါ ၏နာမ တော် မြတ် ကို နောက် တဖန် မ ရှုတ်ချ ရကြ။⁸ သူ တို့တံခါးခုံ ကိုလည်း ငါ့ တံခါးခုံ အနား မှာ ၎င်း ၊ သူ တို့တိုင် ကိုလည်း ငါ့ တိုင် အနား မှာ ၎င်း တည် စိုက်လျက်၊ ငါ နှင့် သူ တို့စပ်ကြား မှာ နံရံ တခုတည်းသာရှိ လျက်၊ သူတို့ ပြု မိသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ဖြင့် ၊ ငါ ၏နာမ တော်မြတ် ကို ရှုတ်ချ သောကြောင့် ၊ ငါသည်အမျက်ထွက် ၍ သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး ပြီ။⁹ ယခု မူကား၊ သူ တို့မှားယွင်း ခြင်းအမှုများနှင့် ရှင်ဘုရင် ၏အသေကောင် များကို ငါ မှ ဝေး စွာ ပယ်ရှားကြစေ။ ငါသည်လည်း သူ တို့တွင် အစဉ်အမြဲ နေ မည်။¹⁰ အချင်း လူသား

၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ကိုယ် ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှါ အိမ်တော်ကိုပြု လော့။ အိမ်တော်ပုံ ကို သူတို့ တိုင်း ကြ စေလော့။¹¹ သူတို့သည် ကိုယ်ပြု မိသောအမှုများ ကြောင့် အမှန်ရှက်ကြောက် လျှင် ၊ အိမ် ပုံသဏ္ဍာန် နှင့် ထွက် ရာ ဝင် ရာတံခါးဝများ၊ ကျင့်ရသမျှသော ထုံးစံ များ၊ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တရား အလုံးစုံ တို့ကိုပြု လော့။ သူတို့သည် ထုံးစံ များနှင့် စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် အလုံးစုံ တို့ကို ကျင့် စောင့် စေခြင်းငှါ သူ တို့ရှေ့မှာ ရေးထား လော့။¹² တောင် ထိပ် ပေါ်မှာ တည်သော အိမ် တော်၏ တရား ဟူမူကား၊ အိမ်တော်နယ်နိမိတ် ရှိသမျှ တို့သည် အလွန် သန့်ရှင်း ရကြမည်။ ဤရွှေကား ၊ အိမ် တော်၏ တရား ပေတည်း။¹³ ယဇ်ပလ္လင် အတိုင်း အရှည်ကား၊ သံတောင် ဖြင့် တိုင်းလျှင်၊ ဘိနပ် အမြင့်တတောင် ၊ အကျယ် တတောင် ၊ ပတ်လည် အနားပတ် အကျယ် တထွာ ရှိ၍၊ ယဇ်ပလ္လင် ပြင် ဘက်၌ တည် ရ၏။¹⁴ အောက် အထစ် သည် မြေ နှင့် နှစ် တောင် ကွာ၍ အကျယ် တ တောင် ရှိ ရမည်။ ငယ် သော အထစ် နှင့် ကြီး သော အထစ် သည် လေး တောင် ကွာ၍ အကျယ် တတောင် ရှိရမည်။¹⁵ ယဇ်ပလ္လင် အမြင့်သည်လည်း လေး တောင် ရှိ ရမည်။ ဦးချို လေး ချောင်း လည်း တက် ရ မည်။¹⁶ ယဇ်ပလ္လင် သည် စတုရန်း ဖြစ်၍၊ အလျား တဆယ် နှစ် တောင်၊ အနံ လည်း တ ဆယ် နှစ် တောင် ရှိရမည်။¹⁷ အောက်အထစ် သည်လည်း စတုရန်း ဖြစ်၍အလျား တ ဆယ် လေး တောင်၊ အနံ လည်း တ ဆယ် လေး တောင်ရှိရမည်။ အနား ပတ်သည် လည်း အကျယ် တထွာ ရှိရမည်။ ဘိနပ် သည် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည်၌ တတောင် ထွက်၍၊ တက် ရာ လမ်းသည် အရှေ့ သို့ မျက်နှာပြု ရမည်။¹⁸ တဖန် အချင်း လူသား ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည် အတိုင်း၊ မီးရှို့ ရာ ယဇ် ကို ပူဇော် ၍ အသွေး ကိုဖြန်း ဘို့ရာ ၊ ယဇ်ပလ္လင် ကိုတည် သောနေ့ ၌ ကျင့်ရသော တရား ဟူမူကား၊¹⁹ အမှုတော်ကိုဆောင် ၍ ငါ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ် သော လေဝိ အမျိုး၊ ဇာဒုတ် သား ယဇ်ပရောဟိတ် တို့အား အပြစ် ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ ပျို သောနွားထီး တကောင်ကို အပ် ရမည်။²⁰ နွားအသွေး အချိုကိုယူ ၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို လေး ချောင်း၊ အထစ် လေး ထောင့် ၊ အနားပတ် ကိုလူး သော အားဖြင့်သန့်ရှင်း စင်ကြယ် စေရမည်။²¹ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ဘို့နွား ကောင်ကို ယူ ၍ သန့်ရှင်း ရာဌာနပြင် ၊ ဗိမာန် တော်အတွင်းတွင် ခန့်ထား သော အရပ်၌ မီးရှို့ ရမည်။²² ဒုတိယ နေ့ ၌ လည်း အပြစ် မရှိသော ဆိတ် သငယ် ကို ယူ၍၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ဘို့ ပူဇော် ရ မည်။ ယဇ်ပလ္လင် ကို နွား အသွေး နှင့် သန့်ရှင်း စေ သကဲ့သို့ ဆိတ် အသွေး နှင့် သန့်ရှင်း စေ ရ မည်။²³ ထိုသို့ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်း စေပြီး သည်နောက် ၊ အပြစ် မ ရှိ၊ ပျို သောနွားထီး နှင့် အပြစ် မရှိသော ဆိတ်ထီး ကိုထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ပူဇော် ရမည်။²⁴ ယဇ်ပရောဟိတ် တို့သည် ဆား ကိုတင် လျက်၊ ထိုယဇ်ကောင် တို့ကို ထာဝရဘုရား အဘို့ မီးရှို့၍ ပူဇော် ရ ကြမည်။²⁵ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံးတနေ့ တနေ့လျှင်၊ ဆိတ် တကောင်ကို အပြစ် ဖြေရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော် ရမည်။ အပြစ် မရှိ၊ ပျို သောနွားထီး

တ ကောင်နှင့် သိုးထီး တ ကောင် ကိုလည်း ပူဇော် ရမည်။²⁶ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင် ကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ် စေ၍၊ ကိုယ် ကို လည်း ယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား ရကြမည်။²⁷ ခုနစ်ရက် စေ သောနောက် အငွေမ နေ့ ၌ ၎င်း ၊ ထို နေ့မှစ၍၎င်း ၊ ယဇ်ပရောဟိတ် တို့သည် ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ သင် တို့မီးရှို့ ရာယဇ်များနှင့် မိသဟာ ယ ယဇ် များ ကို ပူဇော် ရ ကြ မည်။ ငါ သည် လည်း ၊ သင် တို့ ကို လက်ခံ မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

44 ထို နောက် ၊ သန့်ရှင်း ရာ အရပ် အရှေ့ သို့ မျက်နှာပြု သော ပြင် တံခါး သို့ ဆောင် သွား၍ ၊ ထို တံခါး သည် ပိတ် လျက် ရှိ၏။² ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ဤ တံခါး ကိုမ ဖွင့် ဘဲ ပိတ် ထားလျက် ရှိ ရမည်။ လူ များ မ ဝင် ရကြ။ အကြောင်းမူကား ၊ ကူ သရေ လ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဝင် တော်မူသောကြောင့် ပိတ် ထားလျက်ရှိရမည်။³ မင်းသား အဘို့ဖြစ်၏။ မင်းသားသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စားသောက် ၍ထိုတံခါးဝ မှာ ထိုင် ရ လိမ့်မည်။ မင်းသား သည် ထို တံခါး မှတ် ဖြင့် ထွက် ဝင် ရ လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁴ ထိုအခါ အိမ် တော်ရှေ့၊ မြောက် တံခါး လမ်း ဖြင့် ငါ့ ကိုဆောင်သွား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်း တော်သည် ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော် ကို ဖြည့် တော်မူသဖြင့် ၊ ငါသည် ပြုပ်ဝပ် လျက်နေ၏။⁵ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အချင်းလူသား ၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု ၍ မှတ် လော့။ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် အဘို့ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ် တရား ရှိသမျှ တို့ ကို နားထောင် လော့။ အိမ် တော်ဝင် ရာ တံခါး ဝ နှင့် သန့်ရှင်း ရာ ဌာနမှ ထွက် ရာတံခါးဝ ရှိသမျှ တို့ကို စေ့စေ့မှတ် လော့။⁶ ပုန်ကန် တတ်သောသူ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ အား အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ အိုကူသရေလ အမျိုးသား တို့၊⁷ သင်တို့သည် ငါ့ ဘောဇဉ် တည်းဟူသောဆီဥ နှင့် အသွေး ကို ပူဇော် သောအခါ ၊ ငါ့ ဗိမာန် ကိုညစ်ညူး စေ ခြင်းငှါ ၊ အရေဖျား လှီး ခြင်းကို မခံ သောစိတ် နှင့် အရေဖျား လှီး ခြင်းကို မခံ သော ကိုယ် ရှိ သောတပါး အမျိုးသား တို့ကို ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲ သို့ သွင်း ၍နေရာ ချ သဖြင့် ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှု များ ကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ ရောင့်ရဲ သောစိတ် ရှိကြလော့။ စက်ဆုပ် ရွံ ရှာဘွယ်သော အမှု များ အားဖြင့် ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် ကြပြီ။⁸ ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ကို မ စောင့် ။ ထိုဌာန၌ စောင့် သောသူ တို့ကို ကိုယ် အလိုအလျောက် ခန့်ထား ကြ ပြီ။⁹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့တွင် နေ၍၊ အရေ ဖျား လှီး ခြင်းကို မခံသောစိတ် နှင့် အရေဖျား လှီး ခြင်းကိုမခံသော ကိုယ် ရှိ သောတပါး အမျိုးသားသည် ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲသို့ မ ဝင် ရ။¹⁰ ကူသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ငါ့ ထံမှ ထွက်၍ လမ်းလွှဲ ပြီးလျှင်၊ မိမိ တို့ရပ်တု များနောက်သို့ လိုက် သွား သောအခါ၊ ငါ့ ထံမှ ထွက်၍လမ်းလွှဲ သော လေဝိ သားတို့ သည်လည်း ကိုယ် အပြစ် ကို ခံ ရ ကြ မည်။¹¹ သို့ရာတွင် ၊ ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာ ဌာန နှင့် ဆိုင် သော

အမှု စောင့်ဖြစ်၍၊ ဗိမာန် တော်၌တံခါး တို့ကို စောင့် လျက် ၊ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်လျက်နေကြမည်။ မီးရှို့ ရာယဇ် နှင့် လူ များ ပူဇော် သော ယဇ် ကောင် တို့ ကို သတ် ၍၊ လူ များ ကိုယ်စား အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် ရကြ မည်။¹² သူ တို့သည် ရုပ်တု တို့ ရှေ့မှာ လူ များ အမှု ကို ဆောင်ရွက် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုး ထိမိ ၍ ၍ ဒုစရိုက် အပြစ်ထဲသို့ လဲစရာအကြောင်းဖြစ်ဘူးသောကြောင့် ၊ သူ တို့ တဘက် ၌ ငါ့ကျိန်ဆို ၍၊ သူတို့သည် ကိုယ် အပြစ် ကို ခံရ ကြ မည်။¹³ ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်၍ ငါ့ ထံသို့ မ ချဉ်းကပ် ရကြ။ အလွန် သန့်ရှင်းသော ငါ့ဌာန၌ သန့်ရှင်း သောအရာတို့ကို မချဉ်းကပ် ရကြ။ ကိုယ် အရှက်ကွဲ ခြင်း၊ ကိုယ်ပြု မိသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမှု တို့ကိုခံရ ကြမည်။¹⁴ အိမ် တော်ကိုစောင့် ၍၊ အိမ်တော်၌ ခပ်သိမ်း သော အမှု တို့ ကို ဆောင်ရွက် စေ ခြင်း ၊ ငါ ခန့်ထား မည်။¹⁵ ဣ သရေလ အမျိုးသား တို့သည် ငါ့ ထံမှ ထွက်၍ လမ်းလွဲ သောအခါ ၊ ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနကို စောင့်နေသော လေဝိ အမျိုးဖြစ်သော ဇာ ဒုတ် သား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ငါ့ အမှု ကိုဆောင်ခြင်းငှါ ငါ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ် ရကြ၏။ ငါ့ အား ဆီဥ နှင့် အသွေး ကို ပူဇော် ခြင်း ငှါ အရှေ့မှာရပ် ရကြမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ ထိုသူ တို့သည် ငါ ၏သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲ သို့ ဝင် ၍ ငါ့ အမှု ကို ဆောင်ခြင်းငှါ ၊ ငါ့ စားပွဲ အနားသို့ ချဉ်းကပ် ၍ ငါ့ အမှု စောင့်ဖြစ် ရကြမည်။¹⁷ သူတို့သည် အတွင်း တန်တိုင်း တံခါး အတွင်း သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ပိတ် အဝတ် ကိုသာ ဝတ် ရကြမည်။ အတွင်း တန်တိုင်း တံခါး အတွင်း၌ အမှု တော်ကိုဆောင်ရွက်စဉ် ၊ သိုးမွေး အဝတ်ကို မ ဝတ် ရကြ။¹⁸ ခေါင်း ပေါ်မှာ ပိတ် ဦးထုပ် ကို ဆောင်း ၍ ၍ ၍ ခါး ၌ ပိတ် ပေါင်းဘီ ကိုဝတ် ရကြမည်။ ချွေးထွက် စေသော အဝတ်ကို မ ဝတ် ရကြ။¹⁹ လူ များရှိရာ ပြင် တန်တိုင်း သို့ ထွက်သွား သောအခါ ၊ အမှု တော် ကို ဆောင် စဉ်တွင်ဝတ်သော အဝတ် ကို ချွတ် ၍ ၍ ၍ သန့်ရှင်း သော အခန်း တို့၌ ထား ပြီးလျှင် ၊ အခြား သော အဝတ် ကိုဝတ် ရ ကြ မည်။ အ ရင် အဝတ် ကိုဝတ် လျက် လူ များ တို့ကို မ သန့်ရှင်း စေ ရကြ။²⁰ မိမိ တို့ဆံပင် ကိုလည်း မ ရိတ် ရ၊ မ ရှည် စေ ခြင်း ငှါဖြစ် ရမည်။²¹ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် အတွင်း တန်တိုင်း ထဲသို့ ဝင် သောအခါ စပျစ်ရည် ကိုမ သောက် ရ။²² မုတ်ဆိုး မ နှင့် မ စုံ ဘက်ရ။ လင်ကွာ သောမိန်းမနှင့် မ စုံဘက် ရ။ ဣသရေလ အမျိုး အပျိုကညာ နှင့် သော်ငင်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏မယား ဖြစ် ဘူးသော မုတ်ဆိုးမ နှင့်သော်ငင်းစုံဘက် ရမည်။²³ ငါ ၏လူ တို့သည် သန့်ရှင်း သောအရာ၊ မ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုငင်း၊ စင်ကြယ် သောအရာ၊ မ စင်ကြယ်သောအရာတို့ကိုငင်းပိုင်းခြား ၍သိစေခြင်းငှါသွန်သင် ရကြ မည်။²⁴ တရားတွေ့ မှု ကိုစီရင်လျှင်၊ ငါ ၏ဓမ္မသတ် အတိုင်း စီရင် ရကြမည်။ ငါ ၏ဓမ္မပွဲ တို့ကို ဆောင်ရွက်လျှင်၊ ငါ စီရင် ထုံးဖွဲ့ ချက်တို့ကိုငင်း ၊ ငါ ၏ဥပုသ် နေ့တို့ကိုငင်းစောင့်ရှောက် ရကြမည်။²⁵ အသေကောင် ကိုချဉ်း ၍ ကိုယ်ကိုမ ညစ်ညူး စေရ။ သို့ရာတွင် ၊

ကိုယ်မိ ဘ ၊ သား သမီး ၊ ညီအစ်ကို ၊ လင် မ နေ သောနှမ အတွက် ကိုယ်ကို ညစ်ညူး စေရသော အခွင့်ရှိ၏။²⁶ သန့်ရှင်း ခြင်းကိုပြုပြီး မှ ခုနစ် ရက် နေ ရမည်။²⁷ သန့်ရှင်း ရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင် ခြင်းငှါ အတွင်း တန်တိုင်း သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲသို့ ဝင် သောနေ့ တွင် ၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ကို ပူဇော် ရမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။²⁸ ထိုအရာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့၏ အမွေ ဥစ္စာ ဖြစ် ရမည်။ ငါ သည်သူ တို့အမွေ ဥစ္စာဖြစ်၏။ ဣသရေလ ပြည်၌ သူ တို့ အား အမွေ မြေကို မ ပေး ရ။ ငါ သည်သူ တို့၏ အမွေ မြေဖြစ်၏။²⁹ ပူဇော် သောမုန့်ညက်နှင့် အပြစ် ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ် ကို စား ရကြမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသားကျိန်ဆို ၍ ပူဇော်သမျှ တို့ကိုလည်း သိမ်းယူ ရကြမည်။³⁰ အဦး သီးသောအသီးအမျိုးမျိုး နှင့် ၊ ချီးမြှောက် ရာ ပူဇော်သက္ကာ အလုံးစုံ တို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် သိမ်းယူ ရမည်။ သူသည်သင့် အိမ် ၌ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို သက်ရောက် စေခြင်းငှါ ၊ အဦး နယ်သော မုန့်စိမ်း ကို သူ ၌ လူ ရ မည်။³¹ ငှက် ဖြစ်စေ ၊ သား ဖြစ်စေ၊ အလိုလို သေသော အကောင်၊ သားရဲ ကိုက်၍ သေသောအကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် မ စား ရ။

45 သင်တို့သည် မြေ ကို အမွေခံ ခြင်းငှါစာရေးတံချ ၍ ပိုင်းခြား သောအခါ ၊ သန့်ရှင်း သော မြေ တ ကွက် ကို ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရ ကြ မည်။ ထို အကွက် သည် အလျား ကျူလုံး အပြန်နှစ် သောင်း ငါး ထောင်၊ အနံ တ သောင်း ရှိ ရမည်။ နယ်နိမိတ် ရှိ သမျှ သည်လည်း သန့်ရှင်း ရမည်။² ထိုမြေကွက်အလယ်၌ အလျားအတောင် ငါး ရာ ၊ အနံလည်း အတောင်ငါး ရာ ရှိသော စတုရန်း အကွက် သည် သန့်ရှင်း ရာဌာနဘို့ ဖြစ် ရမည်။ ထိုအကွက် ပတ်လည် ၌ သန့်ရှင်း သော နယ် လည်း အတောင် ငါး ဆယ် ရှိ ရ မည်။³ ထိုသို့ အလျား နှစ် သောင်း ငါး ထောင်၊ အနံ တ သောင်း ကို တိုင်း ပြီး မှ အလွန် သန့်ရှင်း သော အရပ်နှင့် သန့်ရှင်း သော ဌာန တည်ရာ ဖြစ် ရမည်။⁴ ထိုသန့်ရှင်း သောမြေ သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမှုတော်ကို ဆောင် ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ သန့်ရှင်း ရာဌာန၏ အမှု စောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အဘို့ ဖြစ် ရမည်။ သူ တို့ အိမ် ဆောက် စရာ နှင့် သန့်ရှင်း ရာဌာနတည်စရာဘို့ သန့်ရှင်း သော မြေဖြစ် ရမည်။⁵ အလျား နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ အနံ တသောင်း ရှိသောအကွက် သည် အိမ် တော်အမှု စောင့် လေဝိ လူ တို့ နေရာ အခန်း နှစ် ဆယ် တည်ဆောက်စရာဘို့ ဖြစ် ရမည်။⁶ မြို့တော်နှင့်ဆိုင်သောမြေသည် သန့်ရှင်း သော အရပ် တဘက် တ ချက် ၌ အလျား တ သောင်း ငါး ထောင်၊ အနံ ငါး ထောင် ရှိ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ အဘို့ ဖြစ် ရမည်။⁷ သန့်ရှင်း သောမြေကွက် နှင့် မြို့တော် နယ်နိမိတ် အနောက် ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်း၊ အရှေ့ ဘက် တရှောက်လုံး တပိုင်းသည် မင်းသား အဘို့ ဖြစ်ရမည်။⁸ ငါ ၏မင်းသား တို့သည် နောက် တဖန် ငါ ၏လူ တို့ ကို မ ညှဉ်းဆဲ မည်အကြောင်း၊ ထိုမြေ သည် ဣသရေလ ပြည်၌ မင်းသားပိုင် သော မြေ ဖြစ် ရမည်။ ကြွင်း

သော မြေ ကို ကူသရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား ပေး
 ဝေ ရမည်။⁹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုကူသရေ
 လ မင်းသား တို့ ရောင်ရဲ သောစိတ် ရှိကြလော့။ အနိုင်အထက်ပြု
 ခြင်း၊ လူယူ ခြင်းအမှုတို့ကို ပယ်ရှား ၍၊ တရား သောအမှု၊ ဟုတ်မှန်
 သော အမှုတို့ကို ပြု ကြ လော့။ နောက် တဖန် ငါ ၏ လူ တို့ကို မ
 ညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက် ကြနှင့် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။
¹⁰ မှန် သောချိန်ခွင် ၊ မှန် သောဇေယျ ၊ မှန် သော ဗတ် တို့ကို သုံး ရကြ
 မည်။¹¹ ဇေယျ နှင့် ဗတ် သည် အညီအမျှ ရှိ ရမည်။ နှစ်ပါးသည် ဟော
 မဲ ကို အမှီပြု၍၊ ဇေယျ သည်တဟောမဲ တွင် ဆယ်စုတစု ၊ ဗတ် သည်
 လည်း တဟောမဲ တွင် ဆယ်စုတစု ရှိ ရမည်။¹² ဂေရာ နှစ်ဆယ် ကို
 တကျပ် ၊ အကျပ် ခြောက်ဆယ် ကို တမာနေ ရှိ ရမည်။¹³ ချီးမြှောက်
 ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုသောအခါ၊ ဂျုံ ဆန်ဖြစ်စေ၊ မုယော ဆန်ဖြစ်စေ၊
 တဟောမဲတွင်တညှိမဲ ကို ပူဇော် ရမည်။¹⁴ ဆီ နှင့်ဆိုင်သော ပညတ်
 ဟူမူကား၊ တ ကောရတွင် ဗတ် ဆယ်စုတစု ကို ပူဇော်ရမည်။ တ
 ဟောမဲ သည် ဆယ် ဗတ် ဖြစ်သောကြောင့် တကောရသည်ဆယ်
 ဗတ် ဖြစ်သတည်း။¹⁵ သူ တို့အပြစ် ကို ဖြေ ခြင်းငှါ ကူ သရေလ
 ကျက်စား ရာ၊ ရေ များ သော အရပ်၌ရှိ သော သိုး နှစ် ရာ တွင် သိုး
 သငယ် တကောင် ကို ဘော်ဇဉ် ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ မီးရှို့ ရာယဇ်၊
 မိဿဟာယ ယဇ် တို့ကို ပူဇော် ရကြမည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား
 မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ ထိုချီးမြှောက် ရာပူဇော်သက္ကာကို ပြည်သူ ပြည်
 သားအပေါင်း တို့သည် ကူသရေလ မင်းသား အား ဆက် ရကြမည်။
¹⁷ မင်းသား သည် လည်း ပွဲ သဘင် နေ၊ လဆန်း နေ၊ ဥပုသ် နေ၊ ကူ
 သရေလ အမျိုး ပရိသတ် စည်းဝေးသော နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းမီးရှို့
 ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာတို့
 ကို ပူဇော် ရမည်။ ကူ သရေလ အမျိုး ၏အပြစ် ကို ဖြေ ခြင်းငှါ
 အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ ရာယဇ်၊ မိဿဟာ
 ယ ယဇ်ကိုလည်း ပူဇော် ရမည်။¹⁸ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ
 သည်ကား၊ ပဌမ လ တ ရက်နေ့တွင် ၊ အပြစ် မပါ၊ အသက်ပျို့ သော
 နွားထီး တကောင်ကိုယူ ၍ သန့်ရှင်း ရာဌာနကို စင်ကြယ် စေရမည်။
¹⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေး အချို့
 ကို ယူ ၍ အိမ် တော်တိုင် ၌ ၎င်း ၊ ယဇ်ပလ္လင် အောက်ထစ် လေး
 ထောင့် ၌ ၎င်း ၊ အတွင်း တန်တိုင်း တံခါး တိုင် ၌ ၎င်း ထည့် ရမည်။
²⁰ ထိုမှတပါး ၊ မှားယွင်း သောသူနှင့် မိုက် သောသူ အတွက် ခုနှစ်
 ရက်နေ့တွင်၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော် ၍၊ အိမ် တော်အတွက် အပြစ် ဖြေ
 ရာမင်္ဂလာကို ပြု ရမည်။²¹ ပဌမ လ တဆယ် လေး ရက် နေ့တွင်
 ၊ ပသခါ ပွဲ ကို ခံ ရမည်။ ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံးပွဲခံစဉ်တွင်တဆေးမဲ့
 မှန်ကိုသာ စား ရမည်။²² ထို နေ့ ၌ မင်းသား သည် ကိုယ် ဘို့ ၎င်း ၊
 ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ဘို့ ၎င်း၊ နွားထီး တကောင်ကို အပြစ်
 ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော် ရမည်။²³ ပွဲ နေ့ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံးထာဝရဘုရား
 အား မီးရှို့ ရာယဇ်ကို နွားထီး ခုနှစ် ကောင်၊ အပြစ် မပါသော သိုးထီး
 ခုနှစ် ကောင်ကို၎င်း၊ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ် တကောင်

ကို၎င်းနေ့ တိုင်းပူဇော် ရမည်။²⁴ နွား ဖြစ်စေ၊ သိုး ဖြစ်စေ၊ တကောင်
 တကောင်နှင့် ပါရသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ မှန်ညက်တဖေ
 ၊ ဆီ တဟိန် ကို ပြင်ဆင် ရမည်။²⁵ သတ္တမ လ တဆယ် ငါး ရက်
 နေ့တွင် ၊ ပွဲ ခံ၍ ယခင် အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်၊ မီးရှို့ ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်
 ပူဇော်သက္ကာ၊ ဆီ ပူဇော်သက္ကာပြုသည်အတိုင်း ခုနှစ် ရက် ပတ်လုံး
 ပြု ရမည်။

46 အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု
 သော အတွင်း တန်တိုင်း တံခါး ကို အလုပ် လုပ်သော နေ့ ခြောက်
 ရက်ပတ်လုံးပိတ် ထား ရမည်။ ဥပုသ် နေ့နှင့် လဆန်း နေ့ ၌ ဖွင့် ထား
 ရမည်။² မင်းသား သည် ထိုတံခါး မှတ် ဖြင့် ဝင် ၍ တံခါး တိုင် အနား
 မှာ ရပ် နေရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် မင်းသားမီးရှို့ ရာ ယဇ်၊
 မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ သူသည်တံခါးခံ ၌ ဦးညွတ် ချပြီးမှ
 ပြင်သို့ထွက်သွား ရမည်။ သို့ရာတွင် ၊ ညဦးယံ မ ရောက်မှီ ထိုတံခါး
 ကို မ ပိတ် ရ။³ ထိုနည်းတူ ၊ ဥပုသ် နေ့နှင့် လဆန်း နေ့ ၌ ပြည်သူ
 ပြည်သားတို့သည် ထို တံခါးဝ နားမှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်တွင်
 ဦးညွတ် ချရကြမည်။⁴ ဥပုသ် နေ့ ၌ မင်းသား သည် မီးရှို့ ရာ ယဇ်
 ဘို့ အပြစ် မပါသော သိုးသငယ် ခြောက် ကောင်၊ အပြစ် မပါသော
 သိုးထီး တကောင်ကို ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်။
⁵ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ သိုးထီး တကောင်နှင့် မှန်ညက်တဖေ ၊
 ဆီ တဟိန် ကို၎င်း၊ သိုးသငယ် နှင့် အလိုရှိသမျှကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။
⁶ လဆန်း နေ့ ၌ အပြစ် မ ပါ သော နွားထီး တ ကောင်၊ သိုး သငယ်
 ခြောက် ကောင်၊ သိုးထီး တ ကောင် ကို ပူဇော် ရမည်။⁷ ဘောဇဉ်
 ပူဇော်သက္ကာဘို့ နွား တကောင်နှင့် မှန်ညက်တဖေ ၊ သိုး တကောင်
 နှင့် တဖေ ၊ သိုးသငယ် နှင့် အလိုရှိသမျှကို၎င်း ၊ မှန်ညက်တဖေ နှင့်
 ဆီ တဟိန် ကို၎င်း ပူဇော် ရမည်။⁸ မင်းသား ဝင် သောအခါ အရှေ့
 တံခါး မှတ် ဖြင့် ဝင် ရမည်။ ထိုတံခါးမှတ် ဖြင့် လည်း ထွက် ရမည်။
⁹ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ဓမ္မပွဲ ခံချိန်ကာလ၌ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့
 တော်သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ဦးညွတ် ချခြင်းငှါ မြောက် တံခါး ဖြင့် ဝင်
 သောသူသည် တောင် တံခါး ဖြင့် ထွက် ရမည်။ တောင် တံခါး ဖြင့်
 ဝင် သောသူသည် မြောက် တံခါး ဖြင့် ထွက် ရမည်။ ဝင် သောတံခါး
 ဖြင့် မ ထွက် ရ။ ဝင်သော တံခါးတဘက်တချက် ၌ရှိသောတံခါးဖြင့်
 ထွက် ရမည်။¹⁰ ပြည်သား တို့တွင် မင်းသား ဖြစ်သောသူသည် သူ
 တို့ ဝင် သောအခါ ဝင် ရမည်။ သူ တို့ထွက် သောအခါ ထွက် ရမည်။
¹¹ ပွဲ ခံ၍ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ ကာလ၌ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့၊
 နွား တကောင်နှင့် မှန်ညက်တဖေ ၊ သိုး တကောင်နှင့် တဖေ ၊ သိုး
 သငယ် နှင့် အလိုရှိသမျှကို၎င်း ၊ မှန်ညက် တဖေ ၌ နှင့် ဆီ တဟိန်
 ကို၎င်းပူဇော် ရမည်။¹² မင်းသား သည် အလိုလို ပြုသော မီးရှို့ ရာ
 ယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကို မိမိအလိုအလျောက် ထာဝရဘုရား အား
 ပူဇော်သက္ကာပြု သောအခါ ၊ အရှေ့ သို့မျက်နှာပြု သော တံခါး ကို
 ဖွင့် ရမည်။ သူသည်ဥပုသ် နေ့ ၌ မီးရှို့ ရာ ယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်

ကို ပူဇော် သကဲ့သို့ ပူဇော် ရမည်။ ပူဇော်ပြီးမှ ထွက်သွား ၍ တံခါးကို ပိတ် ထားရမည်။¹³ နေ့ တိုင်းအစဉ်၊ ထာဝရဘုရား အား မီးရှို့ရာ ယဇ် ဘို့ အပြစ် မပါ။ အခါမလည် သော သိုးသငယ် တကောင်ကို နံနက် အချိန်၌ ပူဇော် ရမည်။¹⁴ နံနက် တိုင်းအစဉ်၊ ထိုသိုးသငယ် နှင့် အတူ ဘောဇဉ် ပူဇော်သကဲ့သို့ မုန့်ညက်တဖေဖါ တွင် ခြောက်စုတစု ကို၎င်း ၊ မုန့်ညက် နှင့်ရောရသော ဆီ လေး လောယ ကို၎င်းပူဇော် ရမည်။ ဤ ရွှေ့ကား၊ ထာဝရဘုရား အား အစဉ် အ မြဲ ပြု ရ သော ဘောဇဉ် ပူဇော်သကဲ့သို့ တရား ပေးတည်း ။¹⁵ ထိုသို့မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို နံနက် တိုင်း အစဉ်မပြတ် ပူဇော်စရာဘို့ သိုးသငယ် ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သကဲ့သို့ ဆီ ကို၎င်း ပြင်ဆင် ရမည်။¹⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ မင်းသား သည် မိမိ သား ၌ လက်ဆောင် တစုံတခု ကို ပေး လျှင် ၊ ထိုလက်ဆောင်သည် အမွေ ဥစ္စာဖြစ်၍၊ သား တော်သည် အမွေခံ လျက် သိမ်းယူ ရမည်။¹⁷ မိမိ ကျွန်ုပ် ၌ အမွေ ဥစ္စာ လက်ဆောင် တစုံတခုကို ပေး လျှင် မူကား ၊ လွတ် ရာနှစ် သက္ကရာဇ် တိုင် ရုံမျှသာထိုကျွန်ုပ်သည် ပိုင် ရမည်။ နောက်မှ မင်းသား လက်သို့ ပြန်ရောက် ရမည်။ သား မူကား ၊ အစဉ်အမြဲအမွေ ခံရ မည် ။¹⁸ ထို မှတပါး ၊ မင်းသား သည်ပြည်သား အမွေ မြေကို အနိုင်အထက် ယူ ၍ မြေရှင်ကိုမနှင်ထုတ်ရ။ မိမိပိုင်သော မြေထဲကမိမိသားတို့အား အမွေ ပေး ရမည်။ ငါ၏လူ တို့ သည် မိမိ တို့ပိုင် သော အမွေ မြေ၌ မနေရဘဲ အရပ် ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ မပြုရ။¹⁹ ထိုနောက်မှ တံခါး အနား ၌ ရှိသောဝင်ဝ ဖြင့် ငါ့ ကို ဆောင်သွား ၍၊ မြောက် သို့ မျက်နှာပြု သော ယဇ်ပုရောဟိတ် သန့်ရှင်း သော အခန်း များ ထဲသို့ သွင်းသဖြင့်၊ အနောက် ဘက်၌ ရှိသော အရပ် တခုကို ငါမြင် ၏။²⁰ ဤ အရပ် ကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်၊ အပြစ် ဖြေရာယဇ်ကိုပြုတ် ၍၊ ဘော်ဇဉ် ပူဇော်သကဲ့သို့ ဖုတ် ရ သော အရပ် ဖြစ်၏။ လူ များကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှါ ၊ ထိုအရာတို့ ကို ပြင် တန်တိုင်း ထဲသို့ မ ထုတ် ရကြ ဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၏။²¹ တဖန် ပြင် တန်တိုင်း ထဲသို့ ငါ့ ကိုခေါ် သွင်း၍ တန်တိုင်း ထောင့် လေး ထောင့်တို့ကို ရှောက်သွား စေသဖြင့် ၊ ထိုလေးထောင့် တို့၌ တန်တိုင်း ငယ် တခုစီရှိသည်ကို ငါမြင် ၏။²² ထိုတန်တိုင်း ငယ် တို့သည် အလျား အတောင်လေးဆယ် ၊ အနံ အတောင်သုံးဆယ် ရှိ၍၊ အတိုင်း အရှည် တညီတညွတ် တည်းဖြစ်ကြ၏။²³ ထိုလေး ထောင့်တို့အတွင်း ပတ်လည် ၌ ချက်ပြုတ် စရာဘို့ အစဉ်အတိုင်း ခုံလောက် တန်းများ ရှိ ကြ၏။²⁴ ဤ အရပ်တို့ကား အိမ် တော်အမှု စောင့်တို့သည် လူ များပူဇော်သော ယဇ်ကောင် တို့ကို ပြုတ် ရသော အရပ် ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၏။

47 ထိုနောက်မှ အိမ် တော်တံခါး သို့ တဖန်ငါ့ ကို ဆောင် ခဲ့၍ ၊ တံခါးခုံ အောက်မှာ အရှေ့ဘက်သို့ ထွက် သော ရေ ကိုငါမြင် ၏။ အိမ် တော်ဦး သည် အရှေ့ သို့ မျက်နှာပြု၍၊ ရေ သည် အိမ် တော် တံခါးခုံလက်ျာ အောက် ၊ ယဇ်ပလ္လင် တော် တောင် ဘက်မှ စီး သွား

လေ၏။² တဖန် မြောက် တံခါး လမ်း ဖြင့် ငါ့ ကိုထုတ် ၍ ပြင် ၌ပိုင် သွားလျက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု သော ပြင် တံခါး လမ်းဝသို့ ရောက် သောအခါ၊ လက်ျာ ဘက် မှ စီး သော ရေ ကို ငါမြင် ၏။³ ကြိုး ကို ကိုင် သောသူသည် အရှေ့ သို့သွား ပြီးလျှင် ၊ အတောင် တထောင် စေ့အောင်တိုင်း ၍ ငါ့ ကို ရေ ကူး စေ၏။ ရေ သည် ဖမျက် သို့ မှီ လေ၏။⁴ တဖန် အတောင်တထောင် စေ့အောင်တိုင်း ၍ ရေး ကူး စေပြန်လျှင်၊ ရေ သည် ဒူး ကိုမှီလေ၏။ တဖန် အတောင်တထောင် စေ့ အောင်တိုင်း ၍ ကူး စေ ပြန်လျှင်၊ ရေ သည်ခါး ကိုမှီလေ၏။⁵ တဖန် အတောင် တ ထောင် စေ့ အောင် တိုင်း သောအခါ မ ကူး နိုင် သော မြစ် ဖြစ်လေ၏။ ရေ ထ သောကြောင့် နင်း၍မ ကူး နိုင်၊ ခြေထောက်၍ မမှီပဲ ကူး ရသော မြစ် ဖြစ်၏။⁶ ထိုသူက၊ အချင်း လူသား ၊ ဤအရာကို မြင် သည် မ ဟုတ်လောဟု ပြော ပြီးမှ ၊ တဖန် ငါ့ ကိုခေါ် သွား၍ မြစ် နား သို့ပြန် စေ၏။⁷ ပြန် စဉ်အခါ မြစ် နား နှစ်ဘက်၌ များစွာ သော အပင် တို့ကို ငါ မြင် ၏။⁸ ထိုသူကလည်း၊ ဤ ရေ သည် အရှေ့ သို့ စီး ၍ တော ကို ရှောက် ပြီးမှ ၊ အိုင် ထဲ သို့ ဝင် တတ်သော အားဖြင့်အိုင်ရေ သည် ချို လိမ့်မည်။⁹ အသက် ရှင် ၍လှုပ်ရှား တတ်သော သတ္တဝါ အမျိုးမျိုး တို့သည် ထို မြစ် ရေ ရောက် သမျှ သော အရပ်တို့၌ အသက်ရှင် ၍ ၊ အလွန် များစွာ သော ငါး တို့လည်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။ ထို မြစ်ရေ သည် ချို သောကြောင့် ၊ ရောက် သမျှ သော အရပ်တို့၌ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် အသက် ရှင် ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ အိုင် နားမှာ တံငါ တို့သည် ရပ် ၍၊ အ ှေဒိ ရွာ မှ စ၍ ဧ နေ ဂ လိမ် ရွာ တိုင်အောင် ပိုက်ကွန် ဖြန့် ချ ရာ အရပ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ငါး အမျိုး မျိုး တို့သည် မဟာ ပင်လယ် ငါး ကဲ့သို့ အလွန် များပြား ကြလိမ့်မည်။¹¹ ရွှံ့ပွက် ရေနှင့် ရွှံ့အိုင် ရေမူကား မ ချို ရ၊ အစဉ် ငန် ရလိမ့်မည်။¹² မြစ် ကမ်းနား နှစ်ဘက်၌ စားစရာ ကောင်းသော အပင် အမျိုးမျိုး ပေါက် ကြလိမ့်မည်။ အရွက် လည်း မ ညှိုး မ နွမ်း ရ၊ အသီး လည်းမ ပျက် ရ။ လ တိုင်း အစဉ်နုသော အသီးကို သီး လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနထဲက ထွက် သတည်း။ အသီး သည် စားစရာ ဘို့ ဖြစ် ၏။ အရွက် သည် လည်း အနာ ရောဂါငြိမ်းစရာဘို့ဖြစ်သည်ဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၏။¹³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုး တဆယ် နှစ် မျိုးအမွေ ခံရသော မြေ အပိုင်းအခြား မူကား၊ ယော သပ် သည် မြေ အပိုင်းအခြားနှစ်ခုကို ယူရမည်။¹⁴ ဘိုးဘေး တို့အား ငါကျိန်ဆို သည်အတိုင်း ငါပေး ရသောထို မြေ သည် သင် တို့အမွေ ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း အမွေ ခံရကြမည်။¹⁵ မြေ မြောက် ဘက် အပိုင်းအခြား သည် မဟာ ပင်လယ် တဘက် တချက်၊ ဟေ သ လုန် လမ်း ၊ ဇေဒဒိ လမ်း သို့ လိုက် လျက်၊¹⁶ ဟာ မတ် မြို့နှင့် ဗေရောသာ မြို့ကို၎င်း၊ ဒမာသက် နယ် နှင့် ဟာမတ် နယ် စပ်ကြား မှာ သိဗရိမ် မြို့ကို၎င်း၊ ဟောရန် မြို့အနား မှာ ၊ ဟာဇာဟ တုတိ ကုန် မြို့ကို၎င်းပိုင်း၍၊¹⁷ တဖန် ပင်လယ် နှင့် ကွာပြီးမှ ဒမာသက်

နယ် အနား၌ ဟာ ဇ ရေ နန် မြို့၊ မြောက် ဘက်၌ ဇိ ဖြုန် မြို့၊ ဟာ မတ် မြို့ပါရမည်။ ဤရွှေကား၊ မြောက် ဘက် အပိုင်းအခြား ဖြစ် သတည်း။¹⁸ အရှေ့ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ဟော ရန် မြို့၊ ဒမ သက် မြို့၊ ဂိလဒ် ပြည်၊ ယော်ဒန် မြစ်နား ကုသရေလ ပြည်နယ် ကို ရှောက်၍၊ အရှေ့ပင်လယ် ၌ ဆုံးရမည်။ ဤရွှေကား၊ အရှေ့ဘက် အပိုင်းအခြား ဖြစ် သတည်း။¹⁹ တောင် ဘက် အပိုင်းအခြား သည် တာမာ မြို့မှစ၍ ကာဒေရှု မြို့၊ မေရိဘ ရေ တိုင်အောင် ၎င်း ၊ မဟာ ပင်လယ် ထဲသို့ ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင်၎င်း ၊ ရှောက်သွားရမည်။ ဤရွှေကား၊ တောင် ဘက် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။²⁰ အနောက် ဘက် ၌ မဟာ ပင်လယ် သည် တောင် ဘက် မှ စ၍၊ ဟာ မတ် မြို့ တဘက်တချက် တိုင်အောင် ပိုင်းခြား လျက်ရှိရမည်။ ဤရွှေကား ၊ အနောက် ဘက် အပိုင်းအခြား ဖြစ် သတည်း။²¹ ထို မြေ ကို ကု သရေလ အမျိုး အသီးအသီးတို့အား ဝေ ရမည်။²² အမျိုးသားချင်း အမွေခံဘို့၎င်း ၊ သင် တို့တွင် နေ ၍ သားသမီး ဘွားမြင် သော တ ပါး အမျိုးသားချင်း အမွေခံ ဘို့၎င်း စာရေးတံချ ၍ မြေ ကို ဝေ ရ မည်။ ထိုတပါး အမျိုးသားတို့ကို ပြည် ၌ဘွားမြင်သော ကုသရေလ အမျိုးသား ကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ သူတို့သည် ကုသရေလ အမျိုးသား တို့နှင့်အတူ မြေကိုအမွေ ခံရ ကြလိမ့်မည်။²³ တပါး အမျိုးသားနေ လေရာရာ ခရိုင် ၌ သူ့ အမွေခံ စရာ မြေကို ပေး ရမည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ၏။

48 ကုသရေလအမျိုးခရိုင်စု အမည် ကား၊ မြောက် ဘက်၌ ဟေ သ လုန် လမ်း နှင့် ဟာ မတ် လမ်းနား ၊ ဟာ ဇ ရေ နန် မြို့ပါ လျက် ဒမ သက် မြို့နယ် မြောက် ၊ ဟာ မတ် မြို့နယ် တိုင်အောင် ၎င်း ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် ပင်လယ် တိုင်အောင်၎င်း ဒန် ခရိုင်ရှိ ရမည်။² ဒန် ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် အာရှာ ခရိုင်ရှိရမည်။³ အာရှာ ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် နုဿလိ ခရိုင်ရှိရမည်။⁴ နုဿလိ ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် မ နာ ရှေ့ ခရိုင်ရှိ ရမည်။⁵ မ နာ ရှေ့ ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ဇဖရိမ် ခရိုင်ရှိရမည်။⁶ ဇဖရိမ် ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ရူ ဗင် ခရိုင်ရှိရမည်။⁷ ရူဗင် ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ယုဒ ခရိုင်ရှိ ရမည်။⁸ ယုဒ ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် သင်တို့ပူဇော် ရသော မြေကွက် ရှိ ရမည်။ ထိုမြေအနံ ကား၊ ကျူလုံးအပြန်နှစ်သောင်း ငါး ထောင်၊ အလျား ကား၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ခရိုင်အလျားနှင့်ညီရမည်။ ထိုမြေ အတွင်း ၌ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ရှိ ရမည်။⁹ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရသော မြေကွက် မူကား၊ အလျား နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ အနံ တသောင်း ရှိရမည်။¹⁰ ထိုသန့်ရှင်း သော ပူဇော်သက္ကာ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဘို့ဖြစ် ၍၊

မြောက် ဘက်၌ နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ အနောက် ဘက်၌ အနံ တ သောင်း ၊ အရှေ့ဘက်၌ အနံ တသောင်း ၊ တောင် ဘက်၌ အလျား နှစ်သောင်း ငါးထောင်ကျယ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏သန့်ရှင်း ရာဌာန သည် ထိုအကွက် အလယ် ၌ ရှိ ရမည်။¹¹ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် လမ်းလွဲ သောအခါ လေဝိ လူကဲ့သို့ လမ်း မ လွဲ။ ငါ့ အမှု ကို အစဉ်ဆောင် ၍ သန့်ရှင်း သော ဇာဒုတ် သား ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အ ဘို့ ဖြစ် ရ မည်။¹² လေဝိ လူ နေရာ မြေ အနား မှာ ထိုသို့ ပူဇော် သော မြေ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အဘို့ အလွန် သန့်ရှင်း သော မြေ ဖြစ် ရ မည်။¹³ ယဇ်ပုရောဟိတ် မြေ အနား မှာ လေဝိ လူ နေရာ မြေကွက်သည် အလျား နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ အနံ တ သောင်း ရှိ ရမည်။¹⁴ ထိုမြေ သည် ထာဝရဘုရား အ ဘို့ သန့်ရှင်း သောကြောင့် ၊ လေဝိ လူ တို့သည် မြေကို မ ရောင်း ရ။ အဦး သီး သော အသီး ကို အခြား သော ဥစ္စာ နှင့် မ ဖယ်လှယ် ရ။ အဘိုး နှင့် မ ရောင်းရ။¹⁵ နှစ်သောင်း ငါးထောင်အနား မှာ ကြွင်း သေး သော မြေငါး ထောင် သည် လူနေရာ မြို့နှင့် မြို့နယ် တည် စရာဘို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြေ အလယ် ၌ မြို့ တည် ရမည်။¹⁶ မြို့ အတိုင်း အရှည် ကား၊ မြောက် ဘက် ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ ၊ တောင် ဘက် ၌လေး ထောင် ငါး ရာ ၊ အရှေ့ ဘက် ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ ၊ အနောက် ဘက် ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ ရှိရမည်။¹⁷ မြို့နယ် ကား၊ မြောက် ဘက်၌ နှစ် ရာ ငါးဆယ် ၊ တောင် ဘက်၌ နှစ်ရာ ငါးဆယ် ၊ အရှေ့ဘက်၌ နှစ်ရာ ငါးဆယ် ၊ အနောက် ဘက်၌ နှစ်ရာ ငါးဆယ် ရှိ ရမည်။¹⁸ သန့်ရှင်း သော မြေ အနား မှာ အလျား ၌ ကြွင်း သေး သော အရှေ့ ဘက်၌ တ သောင်း ၊ အနောက် ဘက်၌ တ သောင်း ကျယ်သော မြေဖြစ်၍ သော အသီးအနံ သည်၊ မြို့အမှု ကို စောင့်သောသူတို့ စားစရာ ဘို့ ဖြစ် ရမည်။¹⁹ မြို့ အမှု စောင့်တို့ကို ကုသရေလ အမျိုး အပေါင်း ထဲက ရွေးကောက် ရမည်။²⁰ ပူဇော် သော မြေကွက် ပေါင်း ကား၊ အလျား နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ အနံနှစ်သောင်း ငါးထောင်ကျယ်၍၊ မြို့နယ် ပါလျက် သန့်ရှင်း သော ထိုစတုရန်း မြေ ကို ပူဇော် ရမည်။²¹ ထိုသန့်ရှင်း သော ပူဇော်သက္ကာ မြေနှင့် မြို့နယ် နှစ်ဘက်၌ ကြွင်း ၍၊ အရှေ့ ဘက်၌ နှစ် သောင်း ငါး ထောင်၊ အနောက် ဘက်၌ နှစ် သောင်း ငါးထောင်ကျယ်သော မြေစွန်းနှစ်ကွက်တို့သည် မင်းသား အဘို့ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်း သော ပူဇော်သက္ကာ မြေနှင့် အိမ် တော်၏ သန့်ရှင်း ရာဌာနသည် ထိုနှစ်ကွက် စပ်ကြား မှာ နေရာ ကျ ရမည်။²² ထိုသို့စပ်ကြားမှာကျသော လေဝိ လူနေရာ အပိုင်းအခြား၊ မြို့နယ် အပိုင်းအခြား ၊ ပြင်ဘက် နှစ်ဘက်၊ ယုဒ ခရိုင် ၊ ဗ ျာ မိန့် ခရိုင် စပ်ကြား မှာ ကျသောမြေရှိသမျှ သည် မင်းသား အဘို့ ဖြစ် ရမည်။²³ ကြွင်း သော ကုသရေလခရိုင် ဟူ မူကား၊ အရှေ့ ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ဗ ျာ မိန့် ခရိုင် ရှိရမည်။²⁴ ဗ ျာ မိန့် ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ရှိ မောင် ခရိုင် ရှိ ရမည်။²⁵ ရှိ မောင် ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ ဘက် မှ သည် အနောက် ဘက် တိုင်အောင် ကုသခါ ခရိုင်ရှိရမည်။²⁶ ကုသ

ခါ ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက် မှ သည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင်
 ဇာဗုလုန် ခရိုင် ရှိရမည်။²⁷ဇာဗုလုန် ခရိုင် အနား ၊ အရှေ့ဘက်
 မှ သည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင် ဂဒ် ခရိုင်ရှိရမည်။²⁸ဂဒ် ခရိုင်
 တောင်ဘက် အပိုင်းအခြား သည် တာမာ မြို့မှစ၍ ကာဒေရှ မြို့
 မေရိဘ ရေ တိုင်အောင်၎င်း ၊ မဟာ ပင်လယ် ထဲသို့ ဝင်သော မြစ်
 တိုင်အောင်၎င်း ရှောက်သွား ရမည်။²⁹ဤရွှေကား ၊ ဣသရေလ
 အမျိုးအနွယ် တို့ အမွေခံ စရာ ဘို့ စာရေးတံချ ၍ ဝေရသောမြေ
 ၊ ဤ ရွှေကား ၊ သူ တို့ ပိုင်းခြား ၍ နေရသော ခရိုင် အသီးအသီး
 ဖြစ်သတည်းဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³⁰မြို့မှထွက်
 ရာတံခါးများ ဟူမူကား၊ မြို့မြောက်ဘက် ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ
 ကျယ်၍၊³¹မြို့တံခါး တို့သည် ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် တို့ အမည်
 ကို ဆောင်လျက်၊ မြောက်ဘက်၌ ရုဗင် တံခါး ၊ ယုဒ တံခါး ၊ လေဝီ
 တံခါး တည်းဟူသောတံခါး သုံး ပေါက် ရှိရမည်။³²မြို့အရှေ့ဘက်
 ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ ကျယ်၍၊ ယောသပ် တံခါး ၊ ဗ်ယာမိန် တံခါး
 ၊ ဒန် တံခါး တည်းဟူသောတံခါး သုံး ပေါက်ရှိရမည်။³³မြို့တောင်
 ဘက် ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ ကျယ်၍၊ ရှိမောင် တံခါး ၊ ဣသခါ
 တံခါး ၊ ဇာဗုလုန် တံခါး တည်းဟူသောတံခါး သုံး ပေါက်ရှိရမည်။
³⁴မြို့အနောက်ဘက် ၌ လေး ထောင် ငါး ရာ ကျယ်၍၊ ဂဒ် တံခါး ၊
 အာရှာ တံခါး ၊ နဿလီ တံခါး တည်းဟူသောတံခါး သုံး ပေါက်ရှိ
 ရမည်။³⁵ထိုသို့ မြို့ပတ်လည် အတိုင်းအရှည်ကား၊ တသောင်း ရှစ်
 ထောင်ရှိရလိမ့်မည်။ တည်သောနေ့ မှစ၍ ထိုမြို့ကို ယေဟောဝါရှ
 မုမအမည် ဖြင့် ခေါ်တွင်ရလိမ့် သတည်း။

ဒံယေလ

၁ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် နန်းစံ သုံး နှစ် တွင် ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ချီလာ၍ ဝန်းရံ လေ၏။^၂ ထာဝရ ဘုရားသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယောယကိမ် မှစ၍ ဗိမာန် တော်တန်ဆာ အချို့ တို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာလက် သို့ အပ်နှံ တော် မူ၍ ၊ ထို တန်ဆာ များ ကို နေဗုခဒ်နေဇာ မင်း သည် ရှိ နာ ပြည် ၌ ရှိ သော မိမိ ဘုရား ၏ ကျောင်း သို့ ယူ သွား ပြီး လျှင် ၊ ရွှေ တိုက် ၌ သွင်း ထား တော် မူ၏။^၃ ထိုအခါ ရှင် ဘုရင် သည် မိန်းမစိုး အုပ် အာရှပေနတ် ကို ခေါ်တော် မူ၍၊^၄ မကောင်း သော လက္ခဏာ ကင်း လျက်၊ လှ သော အဆင်း သဏ္ဍာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ၊ ကောင်း သော ဉာဏ်နှင့် တကွ အထူးထူး အပြားပြား သော အတတ် ပညာ များ ကို လေ့ကျက် ၍ ၊ နန်းတော် ၌ အမှု ထမ်းခြင်းငှါ တတ်စွမ်း နိုင် သော လူပျို တို့ကို ကြွသရေလ မင်း မျိုး မင်းသား ထဲက ရွေးကောက်၍၊ ခါလဒဲ ဘာသာ အတတ်ကို သင် စေဟု အမိန့် တော် ရှိ၏။^၅ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသော အစာ နှင့် သောက် တော်မူသော စပျစ်ရည် ကို နေ့ တိုင်း ပေး၍ သုံး နှစ် ကျွေးမွေး ပြီးမှ ၊ အမှု တော် ထမ်း ရမည် အကြောင်း စီရင် တော် မူ၏။^၆ ထိုသူ တို့တွင် ယုဒ အမျိုးသား ဒံယေလ ၊ ဟာနန် နိ ၊ မိရှေလ ၊ အာဇရိ တို့သည် ပါ ကြ၏။^၇ မိန်းမစိုး အုပ်သည် ထို သူ တို့ကို အမည် နာမလဲ၍၊ ဒံယေလ ကို ဗေလတရှာဇာ ၊ ဟာနန် ကို ရှာဒရက် ၊ မိရှေလ ကို မေရှက် ၊ အာဇရိ ကို အဗေဒနေဂေါ ဟု၊ အသီးအသီး အမည် အသစ်ကို ပေး ၏။^၈ ဒံယေလ မူကား ၊ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသော အစာ နှင့် သောက် တော်မူသော စပျစ်ရည် ကို မသောက် မစား ဘဲ၊ ညစ်ညူး ခြင်း ကို ရှောင် မည် ဟု အကြံ ရှိ၍၊ မိမိ ကို မ ညစ်ညူး စေမည် အကြောင်း ၊ မိန်းမစိုး အုပ် ကို အခွင့် တောင်း၏။^၉ ဘုရား သခင် ပြုပြင် တော်မူသော အားဖြင့် ၊ မိန်းမစိုး အုပ်သည် ဒံ ယေလ ကို အလွန်ချစ် သနားသော်လည်း ၊^{၁၀} ငါ့ သခင် ကြည့်ရှုစေ ခြင်းငှါ မိန်းမစိုး အုပ်ခန့်ထား သော စားတော်ကံကို ငါ ကြောက် ၏။ သင် တို့အစား အသောက် ကို စီရင်တော်မူပြီ။ သင် တို့မျက်နှာ သည် အရွယ် တူ လူပျို တို့၏ မျက်နှာလောက် အဆင်း မလှ သည်ကို မြင် တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့အတွက် ငါ သည် ရာဇဝတ်သင့်၍ အသက်မ လွတ်ရဟု ဒံယေလကို ပြောဆို၏။^{၁၁} ထိုအခါ ဒံယေလ ၊ ဟာနန် နိ ၊ မိရှေလ ၊ အာဇရိ တို့ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုး အုပ်ခန့်ထား သော စားတော်ကံ ကို ဒံယေလ က၊^{၁၂} အကျွန်ုပ် တို့ စား သောက်

စရာတို့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်နှင့် ရေ ကိုသာ ဆယ် ရက် ပတ်လုံးပေး စမ်းပါ။^{၁၃} ထိုနောက် ၊ အကျွန်ုပ် တို့မျက်နှာနှင့် ပွဲတော်မှ ကြွင်းသော အစာ ကို စား သော လူပျို တို့၏ မျက်နှာကို သခင် ရှေ့၌ စစ်တော်မူ ပါစေ။ ကိုယ်တော်တိုင်မြင် ပြီးမှ ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စီရင် တော်မူပါဟု ပြော လျှင်၊^{၁၄} စားတော်ကံသည် ဝန်ခံ ၍ ဆယ် ရက် စုံစမ်း လေ၏။^{၁၅} ဆယ် ရက် စေ့ လျှင် သူ တို့မျက်နှာသည် ပွဲတော်မှ ကြွင်းသော အစာ ကို စား သော လူပျို အပေါင်း တို့၏ မျက်နှာ ထက် အဆင်း လှ၍ ဖွံ့ဝ လျက် ရှိ၏။^{၁၆} ထိုအခါ စားတော်ကံ သည် သူ တို့အစာ ကို၎င်း ၊ သူ တို့သောက် ဘို့ စပျစ်ရည် ကို၎င်း ရုပ်သိမ်း ၍ ၊ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်နှင့်သာ ကျွေးမွေး ၏။^{၁၇} ဘုရား သခင်သည် ထို လူလင် လေး ယောက်တို့ အား အထူးထူး သော သိပ္ပံ အတတ်ပညာတို့ကို သိ စေခြင်းငှါ ၊ ထိုးထွင်း၍ နားလည်နိုင် သော ဉာဏ် သတ္တိကို ပေး သနားတော်မူ၏။ ဒံယေလ သည်လည်း ဗျာဒိတ် ရူပါရုံနှင့် အိပ်မက် ကို နားလည် နိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။^{၁၈} နန်းတော်သို့ သွင်း စေခြင်း ငှါ ချိန်းချက် တော်မူသော အချိန် ရောက် သော်၊ မိန်းမစိုး အုပ်သည် လူလင် များ တို့ကို ခေါ်၍ နန်းတော် သို့ သွင်း လေ၏။^{၁၉} ရှင် ဘုရင်သည် ထိုလူလင် တို့နှင့် ဆွေးနွေး မေးမြန်းတော်မူပြီး လျှင် ၊ ဒံယေလ ၊ ဟာနန် နိ ၊ မိရှေလ ၊ အာဇရိ တို့နှင့် တူ သော သူ တယောက်မျှမ ရှိ သောကြောင့် ၊ သူတို့သည် အထံ တော်၌ ခစား ရ သော အခွင့်အရာကို ရကြ၏။^{၂၀} ရှင်ဘုရင် မေး တော်မူသမျှ သော အတတ် ပညာ ကို ထိုလူလင်တို့သည် နိုင်ငံ တော်၌ရှိသမျှ သော မာ ဂု ပညာရှိ၊ ဗေဒင် တတ် များ ထက် သာ၍ ဆယ် ဆ တတ်ကြသည် ကို တွေ့မြင် တော်မူ၏။^{၂၁} ဒံယေလ သည် ကုရု မင်းကြီး နန်းစံပဌမ နှစ် တိုင်အောင် ရှိ နေသတည်း။

၂ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းသည် နန်းစံ နှစ် နှစ် တွင် ၊ အိပ်မက် ကို မြင် တော်မူ၍ ထိတ်လန့် ခြင်း စိတ် ရှိသောကြောင့် ၊ စက်တော် မ ခေါ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊^၂ အိပ်မက် တော်ကို ပြန်ပြော စေခြင်းငှါ မာဂု ပညာရှိ၊ ဗေဒင် တတ်၊ သူပြု ဆရာ၊ ခါလဒဲ ဆရာတို့ကို ခေါ် ချေ ဟု အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ သူတို့သည် အထံ တော်သို့ ရောက် လာကြသည်ရှိသော် ၊^၃ ရှင်ဘုရင် က၊ ငါသည် အိပ်မက် ကိုမြင် ပြီ။ ထိုအိပ်မက် ကိုမသိ ၊ နားမလည်သည်ဖြစ်၍ စိတ် မအိမ်သာ ရှိသည်

ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴ ခါလဒဲ ပညာရှိတို့ကလည်း ၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အသက် တော်အစဉ် အမြဲရှင်ပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့အား အိပ်မက် တော်ကို မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက်ကို ဘော်ပြပါ မည်ဟု၊ ရှုရိဘာသာဖြင့် လျှောက်ကြ၏။⁵ ရှင် ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ အမိန့်တော်ရှိပြီ။ ထိုအိပ်မက်နှင့် အနက်ကို သင်တို့မ ဘော် မပြ လျှင် ၊ သင်တို့ကို အပိုင်းပိုင်း စဉ်း မည်။ သင် တို့အိမ် များကိုလည်း နောက်ချေးပုံ ဖြစ် စေမည်။⁶ အိပ်မက် နှင့်အနက် ကို ဘော်ပြ လျှင် ၊ ဆုလုပ် သပ်ပကာ၊ ဂုဏ် အသရေများကို ငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ ၊ အိပ်မက် နှင့်အနက် ကို ငါ့အားဘော်ပြ ကြဟု၊ ခါလဒဲ ပညာရှိတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။⁷ ထိုသူတို့က၊ အရှင် မင်းကြီး၊ မြင်မက် တော်မူချက် ကို အမိန့် ရှိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက် ကို ဘော်ပြ ပါမည် ဟု တဖန် လျှောက် ကြပြန်လျှင်၊⁸ ရှင် ဘုရင်က၊ ငါ့အမိန့်တော်ရှိ ပြီးသောကြောင့် ၊ သင် တို့သည် နေ့ရက် အချိန်ကာလ ကြာ စေခြင်း ငါ ရွှေ့ချင် သည် ကို ငါ အမှန် သိ ၏။⁹ အိပ်မက် ကို ငါ့ အား မ ဘော် မ ပြ လျှင် ၊ သင်တို့သည် အကြံတခု တည်းသာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကာလ ပြောင်းလဲ သည်တိုင် အောင် ၊ ငါ့ ရွှေ့၍ လျှောက် စရာ ဘို့ ကောက်ကျစ် လိမ် လစ် သော စကား ကို ပြင်ဆင် နှင့် ကြ ပြီ။ အိပ်မက် ကို ပြန်ပြော ကြ။ ထိုသို့ပြော လျှင်၊ အိပ်မက် အနက် ကို ဘော်ပြ နိုင်သည်ကို ငါသိ မည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ခါလဒဲ ဆရာတို့ကလည်း၊ အရှင် မင်းကြီး၏ အမှု အရာကို ဖြေ နိုင် မည်သူ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ တယောက်မျှ မ ရှိ ပါ။ အဘယ်မည်သော ရှင် ဘုရင်သည် ဘုန်း တန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ မာဂု ပညာရှိ၊ ဗေဒင် တတ်၊ ခါလဒဲ ဆရာတို့ကို ဤသို့ မေးမြန်း လေ့ မ ရှိ ပါ။¹¹ အရှင် မင်းကြီးမေးမြန်း တော်မူသော အရာ သည် ခက်ခဲ သော အရာဖြစ် ပါ၏။ လူ ပကတိနှင့် မ ဆက်ဆံ သော ဘုရား မှတပါး အဘယ်သူမျှ အရှင် မင်းကြီးရှေ့ တော်၌ မထုတ် မ ဘော်နိုင်ပါဟု တဖန်ပြန်ကြား လျှောက်ထား ကြ၏။¹² ထို စကား ကို ကြား တော် မူ လျှင် ပြင်း စွာ အမျက် တော်ထွက်၍၊ ဗာဗုလုန် မြို့၌ ရှိသမျှ သော ပညာရှိ တို့ကို ပယ်ရှင်း စေဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။¹³ ထိုအမိန့် တော်ဆင့် ၍ ဒံယေ လ နှင့် သူ ၏ အပေါင်း အဘော်တို့ကို သတ် ခြင်းငါ ရှာ ကြသော်၊¹⁴ ဒံယေလ က၊ ရှင် ဘုရင်၏အမိန့် တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤ မျှလောက်လျင်မြန် သနည်းဟု၊¹⁵ ဗာဗုလုန် ပညာရှိ တို့ကို ပယ်ရှင်း ခြင်းငါ ထွက်သွား သော ကိုယ်ရံတော် မှူးအာရုတ် ကို သတိ ပညာ နှင့် မေးမြန်း၍၊ အာရုတ် သည် ထိုအကြောင်း ကို ကြား ပြောလျှင် ၊¹⁶ ဒံယေလ သည် နန်းတော်သို့ ဝင် ၍ အိပ်မက် တော်ကို ဖြေရ သော နေ့ ရက် အချိန် ကို ပေး တော် မူ မည် အကြောင်း အ သနား တော်ခံ ပြီးမှ၊¹⁷ မိမိ အိမ် သို့ ပြန် သွား၍ ၊ ထိုအကြောင်း ကို မိမိ အပေါင်း အဘော်ဟာနန်၊ မိရေလ ၊ အာဇေရီ တို့အား ကြား ပြော၍၊¹⁸ ငါတို့သည် အခြား သော ဗာဗုလုန် ပညာရှိ တို့နှင့်အတူ မ သေ မ ပျောက်စေ ခြင်းငါ ၊ ဤ နက်နဲ သော အရာ၌ ကရုဏာ ကျေးဇူး

တော်ကို ခံ ရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ ရှင် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ကြကုန်အံ့ ဟု ပြောဆို၏။¹⁹ ညဉ့် အခါ ဗျာဒိတ် တော် အားဖြင့် ထို နက်နဲ သော အရာ ကို ဒံ ယေ လ အား ဘုရားသခင် ဘော်ပြ တော်မူ၏။²⁰ ထိုအခါ ဒံယေလ သည် ကောင်းကင် ဘုံရှင် ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ဘုရား သခင် ၏ နာမ တော်သည် ထာဝရ မင်္ဂလာ ရှိ ပါစေသတည်း။ ပညာ နှင့်၎င်း ၊ အစွမ်း သတ္တိနှင့်၎င်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။²¹ ကာလ အချိန် ဥတု များကို ပြောင်းလဲ စေတော်မူ ၏။ ရှင် ဘုရင်တို့ကိုလည်း နိမ့်ချ ချီးမြှောက် တော် မူ၏။ ပညာရှိ တို့ အား ပညာ ကို ပေး တော် မူ၏။ ဉာဏ် ရှိ သောသူတို့ သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ၊ ထိုးထွင်း၍ နားလည် တတ်ကြ၏။²² နက်နဲ ခက်ခဲသော အရာတို့ကို ထင်ရှား စွာ ပြတော် မူ၏။ မှောင်မိုက် ၌ ရှိသမျှတို့ကို သိမြင် ၍ အလင်း ၏တည် ရာဖြစ် တော်မူ၏။²³ အကျွန်ုပ် ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ် အား ပညာ အစွမ်း သတ္တိကို ပေး သနား၍ ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်း သည် အတိုင်း၊ ရှင် ဘုရင်၏ အိပ်မက် ကို ဖွင့်ပြ တော် မူ သော ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ထောမနာ ပြုပါ၏ဟု ဒံ ယေ လ မြွက် ဆို ပြီး မှ၊²⁴ ဗာ ဗုလုန် ပညာရှိ တို့ကို ပယ်ရှင်း စေ ခြင်းငါ ၊ ရှင် ဘုရင်ခန့် ထားတော်မူသော အာရုတ် ထံ သို့သွား ၍ ၊ ဗာဗုလုန် ပညာရှိ တို့ ကို မ လုပ်ကြံ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ကို အထံ တော် သို့ခေါ် သွင်း ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်တော်နှင့် အနက် ကိုဘော်ပြ ၍ လျှောက်ပါ မည်ဟုဆို ၏။²⁵ ထိုအခါ အာရုတ်သည် ဒံ ယေလကို အလျင် တ ဆောအထံတော် သို့ ခေါ်သွင်း ပြီး လျှင်၊ အိပ်မက်တော် နှင့်အနက် ကို အရှင်မင်းကြီး အား ဘော်ပြ နိုင် သော သူ တ ယောက် ကို ယုဒ အမျိုး လက်ရလူတို့တွင် အကျွန်ုပ် တွေပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။²⁶ ရှင် ဘုရင်ကလည်း၊ ငါမြင် မက်သော အိပ်မက် ကို ပြန်ပြော၍ အနက် ကို ဘော်ပြ နိုင် သလောဟု၊ ဗေ လ တ ရှာ ဇာ အမည် ရှိ သော ဒံ ယေ လ ကို မေး တော် မူ လျှင်၊²⁷ ဒံ ယေ လ က၊ အရှင် မင်းကြီး မေးမြန်း တော် မူ သော အရာ ကို ပညာရှိ ၊ ဗေဒင် တတ်၊ မာဂု ဆရာ၊ အနာဂတ္တိ ဆရာတို့သည် အရှင် မင်းကြီးအား ဘော် ခြင်းငါ မ တတ်နိုင် ကြပါ။²⁸ နက်နဲ သော အရာတို့ကို ဖွင့်ပြ ၍၊ နောင် ကာလ ၌ ဖြစ် လတုံ့ သော အရာတို့ကို နေ ဗုဒ္ဓ နေ ဇာ မင်းကြီး အား ကြား ပြောတော်မူသောဘုရား သခင်တဆူသည် ကောင်းကင် ဘုံမှာ ရှိ တော် မူ၏။²⁹ အရှင် မင်းကြီး၊ နောင်၌ ဖြစ် လတုံ့ သော အရာ တို့ ကို ကိုယ်တော် သည် စက်တော်ခေါ်၍ မြော်လင့်တော် မူ ၏။ နက်နဲ သော အရာ ကို ဖွင့်ပြ တော် မူ သော ဘုရား သည် နောင် ကာလ၌ ဖြစ် လတုံ့သော အရာတို့ကို ကိုယ်တော် အားပြ တော်မူ၏။³⁰ ဤ နက်နဲ သော အရာ ကို ကား၊ အခြား သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ ထက် အကျွန်ုပ် သာ၍ပညာ ရှိ သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် အား ဘုရားသခင်ဖွင့်ပြ တော်မူသည် မ ဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် စိတ် နှလုံးတော်၏ အထင် ကို နားလည် မည်အကြောင်း၊ ထို အနက် ကို

အကျွန်ုပ် ပြန်ကြား လျှောက်ထားစိမ့်သော ငှါသာ ဘုရားသခင် ဖွင့် ပြ တော် မူ ၏။³¹ အရှင် မင်းကြီး၊ စက်တော်ခေါ်၍ မြင်မက် တော် မူ သော ရူပါရုံ ဟူ မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု ၍ ရုပ်တု ကြီး ကို မြင် တော် မူ၏။ ထူးမြတ် သော အရောင် အဝါ နှင့် ပြည်စုံ၍ ၊ ကြီး မြင့်သော ထို ရုပ်တု သည် ကြောက်မက် ဘွယ်သော ပုံသဏ္ဍာန် ကို ဆောင်လျက် ကိုယ်တော် ရှေ့၌ တည်ရှိ ၏။³² သူ ၏ ဦးခေါင်း သည် ရွှေ စင် ဖြစ်၏။ ရင်ပတ် နှင့် လက် နှစ်ဘက်သည် ငွေ ဖြစ်၏။³³ ဝမ်း နှင့် ပေါင် နှစ်ဘက်သည် ကြေးဝါ ဖြစ်၏။ ခြေသလုံး နှစ်ဘက် သည် သံ ဖြစ်၏။ ခြေဘဝါး နှင့် ဖမိုး သည် သံ တပိုင်းသရွတ် တ ပိုင်း ဖြစ်၏။³⁴ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု တော် မူ စဉ် ၊ လက် ဖြင့် မ ထု မ လုပ်ဘဲ အလိုလိုဖြစ်သော ကျောက် တလုံးသည် သံ နှင့် သရွတ် ဖြစ်သော ရုပ်တု ၏ခြေ ကို ထိခိုက်၍ ချိုးဖဲ့ သည်ရှိသော်၊³⁵ သံ ၊ သရွတ် ၊ ကြေးဝါ ၊ ငွေ ၊ ရွှေ တို့သည် ကျိုးပဲ့ ကြေမွ လျက်၊ နွေ ကာလ၌ ကောက် နယ် တလင်း အမှန် ကဲ့သို့ ဖြစ် သဖြင့်၊ လေ တိုက် လွင့်၍ သူ တို့နေရာ မ ရှိ ၊ ပျောက်လေ၏။ ရုပ်တု ကို ထိခိုက် သော ကျောက် မူကား၊ တိုးပွားသဖြင့် တောင် ကြီး ဖြစ်၍၊ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို ဖုံးလွှမ်း သည် ဟု မြင်မက် တော် မူ၏။³⁶ ယခု တွင် အိပ်မက် တော်၏အနက် ကို ဘော်ပြု၍ နားတော်လျှောက် ပါမည်။³⁷ အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရင် တို့၏ ဘုရင် ဖြစ်တော် မူ၏။ ကောင်းကင် ဘုံရှင် ဘုရား သခင်သည် နိုင်ငံ နှင့် တကွတန်ခိုး အာနုဘော် အစွမ်း သတ္တိ ဘုန်း အသရေကို ကိုယ်တော် အား ပေး တော် မူ ပြီ။³⁸ လူ နေရာ ရှိ သမျှ တို့နှင့် မြေကြီး သား တိရစ္ဆာန် ၊ မို ဃ်း ကောင်းကင် ငှက် များ တို့ ကို ကိုယ်တော် လက် ၌ အပ် ပေး ၍၊ ကိုယ်တော် သည် အလုံးစုံ တို့ကို အုပ်စိုး ရသော အခွင့်ရှိ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် သည် ရုပ်တု၏ ရွှေ ဦးခေါင်း ဖြစ်တော်မူ၏။³⁹ ကိုယ်တော် နောက် ၌ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံ လောက် မ မြတ်သော နိုင်ငံ တခုသည် တည်ထောင် လိမ့်မည် ။ ထို နောက်၊ မြေကြီး တ ပြင် လုံး ကို အုပ်စိုး သော ကြေးဝါ နိုင်ငံ တည်း ဟူသော တတိယ နိုင်ငံတည်ထောင်လိမ့်မည်။⁴⁰ စတုတ္ထ နိုင်ငံ သည် သံ ကဲ့သို့ ခိုင်မာ သော နိုင်ငံ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သံ သည် အခြားသော အရာရှိသမျှ တို့ ကို ချိုးဖဲ့ ၍ နိုင် သကဲ့သို့၊ စတုတ္ထနိုင်ငံသည် ချိုးဖဲ့ နှိပ်စက် ခြင်း ကို ပြု လိမ့်မည်။⁴¹ ရုပ်တု၏ခြေ နှင့် ခြေချောင်း တို့သည် သရွတ် တ ပိုင်း သံ တပိုင်းရှိသည်ကို မြင် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြား သော နိုင်ငံ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းဖုတ်သောသရွတ် နှင့် သံ ရောနှော သည် ကို မြင် တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ သံ သည် ခိုင်မာ ခြင်း သတ္တိရှိ လိမ့်မည်။⁴² ခြေချောင်း တို့သည် သံ တပိုင်း သရွတ် တပိုင်း ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထိုနိုင်ငံ သည် ခိုင်မာ ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ ကျိုးပဲ့ ခြင်း နှင့်၎င်း ဆက်ဆံ လိမ့်မည်။⁴³ ဖုတ် သော သရွတ် နှင့် သံ ရောနှော သည် ကို မြင် တော် မူ သည်နှင့် လျော်စွာ၊ နိုင်ငံသား တို့သည် အခြား သော လူမျိုး သား တို့နှင့် ပေါင်းဘော် ကြလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း၊ သရွတ် နှင့် သံ မ ရောနှော နိုင်သကဲ့သို့ ၊ သူတို့သည် အချင်းချင်းပေါင်းဘော် ၍ မ သင့်နိုင်ကြ။⁴⁴ လက် နှင့် မ ထုမလုပ် ဘဲ ကျောက် တလုံးသည် တောင် ပေါ်က အလိုလိုပဲ့ ကွာ ၍၊ သံ ၊ ကြေးဝါ ၊ သရွတ် ၊ ငွေ ၊ ရွှေ တို့ကိုချိုးဖဲ့ သည် ကိုမြင် တော်မူသည် အကြောင်းအရာမှာ ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့မ ရောက်နိုင်သော နိုင်ငံ တခု ကို ထို မင်းကြီး များလက်ထက် ၌ ကောင်းကင်ဘုံ ရှင်ဘုရားသခင် သည်တည်ထောင် စေတော်မူမည်။⁴⁵ ထို နိုင်ငံ သည်အခြား သော လူမျိုး လက်သို့မ ရောက် ရဘဲ၊ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသောနိုင်ငံ ရှိသမျှ တို့ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး ၍ အစဉ်အ မြဲ တည် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ နောင် ၌ဖြစ်လတ့် သော အရာ တို့ကိုကြီးမြတ် တော်မူသောဘုရားသခင် သည် အရှင် မင်းကြီးအား ကြားပြော တော် မူ၏။ အိပ်မက် တော် ရွှေလျော့ ခြင်းမရှိ။ အနက် သည်လည်း မှန် ပါ၏ဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌လျှောက်ထား၏။⁴⁶ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး သည် ပြပ်ဝပ် ၍ ဒံယေလ ကို ရှိခိုး ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ပူဇော် သကု ကာပြုခြင်းငှါ၎င်း ၊ နံ့သာမျိုး ကို မီးရှို့၍ ဆပ်ကပ် ခြင်းငှါ ၎င်း စီရင် တော်မူလျက်၊⁴⁷ ကိုယ်တော်သည် ဤနက်နဲ သော အရာကို ဖွင့်ပြ နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကယ် စင်စစ်ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား သခင်သည် ဘုရား တို့၏ဘုရား ၊ ဘုရင် တို့၏ အရှင် ၊ နက်နဲ သော အရာကိုဖွင့် ပြ တော်မူသောသခင်ဖြစ် တော်မူ၏ဟု မိန့် တော်မူ၍၊⁴⁸ ဒံယေလ ကို ချီးမြှောက် လျက်၊ များစွာ သော ဆုလုပ် သပ်ပကာတို့ကိုပေး ၍၊ ဗာဗုလုန် နိုင်ငံ တွင် ဝန်ကြီး အရာ၌၎င်း ၊ ဗာဗုလုန် ပညာရှိ တို့ကို အုပ်စိုး သော ဝန် အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူ၏။⁴⁹ ထိုအခါ ဒံယေ လ သည် သံတော်ဦး တင်သောကြောင့် ၊ မင်းကြီး သည် ရှာဒရက် ၊ မေရက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို ဗာဗုလုန် နိုင်ငံ တွင် ဝန်အရာ၌ ခန့် ထားတော်မူ ၏။ ဒံယေလ သည် နန်း တော်ဦး၌ နေရလေ၏။

3 တရံရောအခါနေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး သည် အမြင့် အတောင် ခြောက် ဆယ်၊ အနံ ခြောက် တောင် ရှိ သော ရွှေ ရုပ်တု ကို လုပ် ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန် ကျေးလက် ဒုရ လွင်ပြင် ၌ တည် ထားတော်မူ၍၊² စော်ဘွား ၊ မြို့ဝန် ၊ စစ်ကဲ ၊ တရားသူကြီး ၊ အခွန် တော်ဝန်၊ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ မြို့ စာရေး၊ နိုင်ငံ တော် အရာရှိ အပေါင်း တို့သည် မင်းကြီး တည် ထားတော်မူသော ရုပ်တု ကို သာဓု အနုမောဒနာခေါ်သောပွဲ သို့ စုဝေး စေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိ၍၊³ စော်ဘွား ၊ မြို့ဝန် ၊ စစ်ကဲ ၊ တရားသူကြီး ၊ အခွန် တော်ဝန်၊ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ မြို့ စာရေး၊ နိုင်ငံ တော် အရာရှိ အပေါင်း တို့သည် စုဝေး ရောက်လာ၍၊ တည် ထား တော်မူသော ရုပ်တု ရွှေ မှာ ရပ် နေကြ၏။⁴ ထိုအခါ သံတော်ဆင့် တယောက်က၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြော သော လူ အမျိုးမျိုးတို့၊⁵ တံပိုး ၊ ခရာ၊ စောင်း ၊ ပုလွေ ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစ ရှိ သော တု ရိ ယာ မျိုး တီးမှုတ် ခြင်းအသံ ကို ကြား သောအခါ ၊ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး တည် ထားတော်မူသော ရွှေ ရုပ်တု ကို ပြပ် ဝပ် ကိုးကွယ် ရ ကြ မည်။⁶ မ ပြပ် ဝပ် မ ကိုးကွယ်

ဘဲနေသော သူ မည်သည်ကို မီး လောင် လျက်ရှိသောမီးဖို ထဲသို့ ချက်ခြင်းချ ပစ်စေဟု အမိန့် တော်မြတ်ရှိသည်ဟု ဟစ်ကြော် ၏။⁷ ထိုကြောင့် ၊ လူ အပေါင်း တို့သည် တံပိုး ၊ ခရာ၊ စောင်း ၊ ပုလွေ ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိသော တူရိယာ မျိုး တီးမှုတ်ခြင်း အသံ ကို ကြား သောအခါ ၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ အမျိုးမျိုးအပေါင်း တို့သည် ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ နေဗုခဒ် နေဇာ မင်းကြီး တည် ထားသော ရွှေ ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။⁸ ထိုအခါ၊ ခါလဒဲ လူ အချို့တို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် လျက်၊⁹ အရှင် မင်းကြီး၊ အသက် တော်အစဉ်အမြဲ ရှင် ပါစေ ။¹⁰ တံပိုး ၊ ခရာ၊ စောင်း ၊ ပုလွေ ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိ သော တူရိယာ မျိုး တီးမှုတ်ခြင်းအသံ ကို ကြား သော သူ ရှိသမျှ တို့သည် ရွှေ ရုပ်တု ကို ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ရကြမည်။¹¹ မ ပြပ်ဝပ် မကိုးကွယ် ဘဲ နေသော သူ မည်သည်ကို မီး လောင် လျက်ရှိသော မီးဖို ထဲသို့ ချ ပစ်စေဟု အမိန့် တော်မြတ်ရှိပါ၏။¹² အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် နိုင်ငံ တွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူ သော ယုဒ လူ ရှာဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ အမည်ရှိသောသူ တို့ သည် အာဏာတော်ကို ပမာဏ မ ပြုပါ။ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရား တို့ကို ဝတ် မ ပြုပါ။ တည် ထားတော်မူသော ရွှေ ရုပ်တု ကို လည်း မ ကိုးကွယ် ပါဟု၊ ယုဒလူတို့ကို အပြစ်တင် ၍ လျှောက်ထားကြ၏။¹³ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍၊ ရှာ ဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို ခေါ်ချေဟုမိန့် တော်မူသည် အတိုင်း၊ သူ တို့သည် အထံ တော်သို့ ရောက် လျှင်၊¹⁴ ဟယ်၊ ရှာဒ ရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့၊ ငါ ၏ဘုရား တို့ကို ဝတ် မ ပြု လော။ ငါတည် ထားသော ရွှေ ရုပ်တု ကို မ ကိုးကွယ် လော။¹⁵ ယခု တွင် တံပိုး ၊ ခရာ၊ စောင်း ၊ ပုလွေ ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိသော တူရိယာ မျိုး တီးမှုတ်ခြင်း အသံ ကို ကြား သောအခါ ၊ ငါလုပ် သော ရွှေရုပ်တု ကို ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်အံ့သောငှါအသင့် နေကြ။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ မီး လောင် လျက်ရှိ သောမီးဖို ထဲသို့ ချက်ခြင်း ချ ပစ်မည်။ ငါ ၏လက် မှ ကယ် လွတ်နိုင်သော ဘုရား ကား၊ အဘယ် ဘုရားရှိ သနည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ ရှာဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့က လည်း၊ အရှင် မင်းကြီး နေဗုခဒ်နေဇာ ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဤ အမှု၌ ပြန် လျှောက် ရမည်အကြောင်း မ ရှိ ပါ။¹⁷ အကျွန်ုပ် တို့ ကိုးကွယ် သော ဘုရား သခင်သည် မီး လောင် လျက်ရှိ သောမီးဖို ထဲက အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်လွှတ် နိုင် တော် မူ၏။ ကိုယ်တော် ၏ လက် မှ လည်း ကယ် လွှတ်တော်မူ လိမ့်မည်။¹⁸ ထိုသို့ကယ်လွှတ် တော်မူသော်လည်း အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် ၏ဘုရား တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝတ်မပြုပါ။ တည် ထားတော်မူသော ရွှေ ရုပ်တု ကို လည်း မ ကိုးကွယ် ပါဟု ပြန် လျှောက်ကြ၏။¹⁹ ထိုအခါ နေဗုခ ဒ်နေဇာ မင်းကြီးသည် ပြင်းစွာအမျက် ထွက်သဖြင့်၊ ရှာဒရက် ၊ မေ ရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို ကြည့်ရှု၍ မျက်နှာ တော်ပျက် လျက်၊

မီးဖို ကို အရင်ထက် ခုနစ် ဆတိုး၍ ပူ စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊²⁰ ခွန်အား ကြီးသော စစ် သူရဲတို့သည် ရှာဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို တုပ်နှောင်၍၊ မီး လောင် လျက်ရှိ သောမီးဖို ထဲသို့ ချ ပစ် စေခြင်းငှါ ၎င်း အမိန့် တော် ရှိသည်အတိုင်း၊²¹ ထို သူသုံးယောက် တို့ကို ပေါင်း ဘီ ၊ အင်္ကျီ ၊ ဝတ်လုံ အစရှိသည် တို့နှင့် တကွ တုပ် နှောင်၍၊ မီး လောင် လျက်ရှိ သောမီးဖို ထဲသို့ ချ ပစ်ကြသောအခါ ၊²² ရှင် ဘုရင်၏ အမိန့် တော် ကျပ်တည်း ၍ မီးဖို သည် အလွန် ပူ သောကြောင့် ၊ ရှာဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို ဆွဲချ သော သူ တို့သည် မီး လျှံ အရှိန်ကြောင့် သေ ကြ၏။²³ ထို သူသုံး ယောက် တို့မူကား၊ တုပ် နှောင်လျက် ပြင်းစွာလောင် သော မီးဖို ထဲသို့ ကျ ရောက် လေ၏။²⁴ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး သည် အံ့ဩ မိန်းမော၍ အလျင် တ ဆော ထ ပြီး လျှင်၊ လူ သုံး ယောက် တို့ကို တုပ် နှောင်၍ မီးထဲသို့ ချ ပစ်သည် မ ဟုတ်လောဟု တိုင်ပင် မှူးမတ် တို့အား မေး တော် မူ၏။ မှူးမတ် တို့က လည်း ၊ မှန် ပါ၏ဘုရားဟု ပြန် လျှောက်ကြလျှင်၊²⁵ ရှင်ဘုရင်က၊ လူ လေး ယောက်တို့သည် မ တုပ် မနှောင်ဘဲ မီး ထဲ၌ သွား လာ၍ ဘေးဥပဒ် နှင့် ကင်းလွတ် သည် ကို ငါ မြင် သည်တကား။ စတုတ္ထ သူသည်ဘုရား သား ၏ အဆင်း သဏ္ဍာန်ရှိ သည်ဟု မိန့် တော်မူ၍၊²⁶ မီး လောင် လျက်ရှိသောမီးဖို ဝ နားသို့ ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင်၊ အမြင့် ဆုံးသော ဘုရား သခင်၏ကျွန် ၊ ရှာဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့၊ ထွက် ၍လာကြလော့ ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူ တို့သည် မီး ထဲက ထွက် လာကြ ၏။²⁷ စော်ဘွား ၊ မြို့ဝန် ၊ စစ်ကဲ၊ အတွင်းဝန် တို့သည် ဝိုင်း ၍မီး မ လောင် နိုင်သော ထို သူ တို့ကို ကြည့်ရှု ကြ၏။ သူ တို့ဆံခြည် တ ပင်မျှ မ မြိုက် ၊ ဝတ်လုံ လည်း ခြားနား ခြင်း မ ရှိ၊ မီးလောင်သော အနံ့ လည်း ကင်းလွတ် ၏။²⁸ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး က လည်း၊ ရှာ ဒရက် ၊ မေ ရှက် ၊ အ ဗေဒ နေ ဂေါ တို့၏ ဘုရား သခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိ တို့ဘုရား မှတပါး အခြား သော ဘုရား ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည် ကိုးစား၍ မင်းကြီး အမိန့် တော် ကို ဆန် လျက်၊ မိမိ တို့ကိုယ် ကိုပင် အပ်နှံ သော ကျွန် တော်ရင်း တို့ရှိရာသို့ ၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ် ၍ ကယ်တင် တော်မူပြီ။²⁹ ထိုကြောင့် ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍အသီးသီးအခြားခြား သော ဘာသာ စကား ကို ပြော သော လူ အမျိုးမျိုး တို့တွင် တ စုံ တ ယောက် သော သူ သည်၊ ရှာ ဒရက် ၊ မေ ရှက် ၊ အ ဗေဒ နေ ဂေါ တို့၏ ဘုရား သခင်အား ပြစ်မှားသော စကား ကို ပြောလျှင်၊ ထိုသူ ကို အပိုင်းပိုင်း စဉ်း စေ။ သူ ၏အိမ် ကိုလည်း နောက်ချေးပုံ ဖြစ်စေ ဟု ငါ အမိန့် တော် ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုမျှလောက် သော ကယ်တင် ခြင်းကို ထိုဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်ဘုရား မှ မ ပြု နိုင် ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊³⁰ ဗာဗုလုန် နိုင်ငံ တွင် ရှာဒရက် ၊ မေရှက် ၊ အဗေဒနေဂေါ တို့ကို ချီးမြှောက် တော်မူ၏။

4 ငါ နေဗုဒ်နေဇာ မင်းကြီး ကြားမှာလိုက်သည်။ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အရပ်ရပ်နေ ၍ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြော သော လူမျိုး တကာ တို့၊ သင် တို့၌ ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာ ခြင်းများပြား စေသော။² မြင့်မြတ် တော်မူသော ဘုရား သခင်သည် ငါ ၌ ပြု တော်မူသော နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို ပြု ခြင်းငှါ ငါ အလို ရှိ၏။³ နိမိတ် လက္ခဏာတော်သည် အလွန် ကြီးပေ၏။ အံ့ဘွယ် သော အမှုတော်လည်း တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ ပေ၏။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ တော်သည် ထာဝရ နိုင်ငံ ဖြစ်၏။ အာဏာစက်တော်လည်း ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တည်တော် မူ ၏။⁴ ငါ နေဗုဒ် နေဇာ သည် နန်းတော် ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ၍ စည်းစိမ် ကြီးစဉ်အခါ၊⁵ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက် ကို မြင် ၍ ၊ သာလွန် ပေါ်မှာ အိပ် လျက် စိတ် ထဲ၌ အာရုံပြု သော ရူပါရုံ အားဖြင့် တုန်လှုပ် ခြင်းသို့ ငါ ရောက် လေ၏။⁶ ထိုကြောင့် အိပ်မက် အနက် ကို ငါ အားတော်ပြု စေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန် ပညာရှိ အပေါင်း တို့ကို အထံ တော်သို့ သွင်း စေ ဟု ငါ အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း၊⁷ မာ ဂု ပညာရှိ၊ ဗေဒင် တတ်၊ ခါလဒဲ ဆရာ၊ အနာဂတ္တိ ဆရာတို့သည် ဝင် ကြလျှင် ငါ မြင်မက်သော အိပ်မက် ကို သူ တို့အား ပြောပြော သော်လည်း၊ သူတို့သည် အနက် ကို မ တော် မ ပြ နိုင် ကြ။⁸ နောက်မှ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရား ၏ နာမ အားဖြင့် ဗေ လ တ ရှာ ဇာ ဟု ခေါ်သမုတ်၍၊ သန့်ရှင်း သော ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် တော် နှင့် ပြည့်စုံ သော ဒံ ယေလ သည် ငါ ထံသို့ ဝင်လာလျှင်၊⁹ အချင်းမာ ဂု ဆရာချုပ် ဗေ လ တ ရှာ ဇာ ၊ သင် သည် သန့်ရှင်း သော ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံသည်ကို၎င်း၊ နက်နဲ သော အရာရှိသမျှ တို့ကို ဖွင့်ပြ နိုင်သည်ကို၎င်းငါ သိ ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါမြင်မက် သော အိပ်မက် ၏ အနက် ကိုတော်ပြု လော့။¹⁰ ငါအိပ်ပျော်စဉ်တွင်မြင်မက်သည်ကား၊ ငါကြည့်ရှု ၍ မြေကြီး အလယ် ၌ အရပ်မြင့် လှသော သစ်ပင် တပင်ရှိ၏။¹¹ ထိုအပင် သည် ကြီးပွား ၍ ခိုင်မာ ခြင်းသို့ ရောက်၏။ မိုဃ်း ကောင်းကင်သို့ ထိ ၍ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ထင်ရှား၏။¹² အရွက် လည်းလှ ၏။ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့စား၍ ဝလောက်သော အသီး နှင့် ပြည့်စုံ၏။ မြေ တိရစ္ဆာန် တို့သည် ထို သစ်ပင် အရိပ် ၌ ခိုကြ၏။ အခက် အလက် တို့၌ ကောင်းကင် ငှက် တို့သည် နားနေ ကြ၏။¹³ အိပ်ပျော်၍ မြင်မက် စဉ်၊ တ ဖန် ငါ ကြည့်ရှု ပြန် လျှင်၊ သစ်ပင်စောင့် တည်းဟူသော သန့်ရှင်း သူတယောက်သည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာ ၍၊¹⁴ သစ်ပင် ကိုလှုံ လော့။ အခက် တို့ကို ခုတ် လော့။ အသီး အရွက် တို့ကို လှုပ် ချွေ လော့။ တိရစ္ဆာန် တို့သည် သစ်ပင် အောက် က ထွက်၍၊ ငှက် တို့သည် လည်း အကိုင်း အခက် ထဲ က သွား ကြ စေ။¹⁵ သို့သော်လည်း ၊ မြေ ၌ စွဲ သော အမြစ် နှင့် တကွ သစ်ငုတ် ကို ခြင်း ထား၍၊ သံ ကြိုး ၊ ကြေးဝါ ကြိုး နှင့် ချည်နှောင် သကဲ့သို့နု သော မြက်ပင်ထဲ၌ ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးမိုဃ်းစွတ် ခြင်းကိုခံ၍၊ တိရစ္ဆာန် တို့နှင့်အတူ ဆက်ဆံလျက် မြက်ပင်ကို စား

စေ လော့။¹⁶ လူစိတ် သဘော ပျောက်၍ တိရစ္ဆာန်စိတ် သဘော နှင့် ပြည့်စုံစေလော့။¹⁷ အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံ ကို အုပ်စိုး တော်မူသည်ကို၎င်း၊ ပေးလို သော သူတို့ အားပေး တော်မူသည်ကို၎င်း၊ ယုတ်မာသောသူတို့ ကို ချီးမြှောက်၍ နိုင်ငံ ကို အုပ်ပေး တော် မူ သည် ကို၎င်း သတ္တဝါ တို့ သိ နားလည် ရ သော အခွင့် ရှိ စေ ခြင်း ငှါ၊ သစ်ပင် စောင့် တို့သည် ဤသို့ စီရင် ကြ ပြီ။ သန့်ရှင်း သူ တို့ သည် အမိန့်တော် ကို ပေး ကြ ပြီဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။¹⁸ ထိုသို့ ငါ နေဗုဒ်နေဇာ မင်းကြီး သည် မြင်မက် ရပြီ။ ယခုတွင် အချင်းဗေလတရှာဇာ ၊ ငါမြင်သော အိပ်မက်အနက် ကို တော်ပြု လော့။ ငါ နိုင်ငံ တွင် ပညာရှိ အပေါင်း တို့သည် အနက် ကို ငါ အား မ တော် မ ပြ နိုင် သော်လည်း ၊ သင် သည် သန့်ရှင်း သော ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် နှင့် ပြည့်စုံ၍ တော်ပြုနိုင် သည်ဟု ငါသည် ကိုယ်မြင်သော အိပ်မက် ကို ဒံ ယေလအား ပြန်ပြော၏။¹⁹ ထိုအခါ ဗေ လ တ ရှာ ဇာ အမည် ရှိသော ဒံ ယေလ သည် တ နာရီ လောက် မိန်းမော တွေဝေ၍ စိတ် ပူပန်လျက် နေ၏။ ရှင် ဘုရင်က၊ အချင်း ဗေ လ တ ရှာ ဇာ ၊ အိပ်မက် အနက် အဓိပ္ပါယ် ကြောင့် ပူပန် သော စိတ်မ ရှိပါနှင့်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ဗေလတရှာဇာ ကလည်း၊ အရှင် စော၊ ကိုယ်တော် ကို မုန်း သော ရန်သူ တို့အပေါ်၌ အိပ်မက်အနက် ရောက်ပါစေသော။²⁰ မြင်မက် တော်မူစဉ်တွင် ကြီးပွား ၍ ခိုင်မာ ထ သော၊ မိုဃ်း ကောင်းကင် သို့ ထိ ၍ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ ထင်ရှားထ သော၊²¹ အရွက် လှ လျက်၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ စား၍ ဝလောက် သော အသီး နှင့် ပြည့်စုံ ထ သော၊ မြေ တိရစ္ဆာန် တို့သည် အောက် ၌နေကြသဖြင့်၊ အခက် အလက်တို့၌ ကောင်းကင် ငှက် များ မှီခို နား နေရာ ဖြစ် သော သစ်ပင် သည်၊²² အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် ပင် ဖြစ် ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် ကြီးပွား ၍ ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ၏။ ဘုန်း စည်းစိမ်တော်ကြီး မြင့်၍ မိုဃ်း ကောင်းကင်သို့ ထိ ၏။ အာဏာစက် တော်လည်း၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ရောက် တော် မူ၏။²³ သစ်ပင်စောင့် ၊ သန့်ရှင်း သူ တယောက်သည် ကောင်းကင် မှ ဆင်းလာ ၍ ၊ သစ်ပင် ကို ခုတ်လှုံ ဖျက်ဆီး လော့။ သို့သော်လည်း ၊ မြေ ၌ စွဲ သော အမြစ် နှင့် တကွ သစ်ငုတ် ကို ခြင်း ထား၍ သံ ကြိုး ၊ ကြေးဝါ ကြိုး နှင့် ချည်နှောင် သကဲ့သို့နု သော မြက်ပင် ထဲ၌ ရှိ စေ လော့။ ခုနစ် နှစ်ပတ်လုံးမိုဃ်း စွတ်ခြင်းကိုခံ ၍ ၊ မြေ တိရစ္ဆာန် တို့ နှင့် ဆက်ဆံစေဟုဆိုသည်မှာ၊²⁴ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသခင်စီရင် တော်မူ၍၊ အရှင် မင်းကြီး အပေါ်၌ ရောက် ရသော မြင်မက်တော်မူ ချက်၏ အနက် ဟူမူကား ၊²⁵ ကိုယ်တော် ကို လူစု ထဲက နှင်ထုတ် ၍ ၊ မြေ တိရစ္ဆာန် တို့နှင့်အတူ နေရာ ချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသည် လောကီ နိုင်ငံ ကို အုပ်စိုး ၍၊ ပေးလို သော သူ တို့ အား ပေး တော်မူ သည်ကို ကိုယ်တော် မ သိ မ မှတ်မှီ ကာလ၊ ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံးနွား ကဲ့သို့ မြက် ကိုစား ၍ ၊ မိုဃ်း စွတ်ခြင်းကိုခံ လျက်နေရ မည်။²⁶ သစ်မြစ် ၊ သစ်ငုတ် ကိုခြင်း ထားစေခြင်းငှါ စီရင် ကြသည် အရာမှာ၊ ကောင်းကင် ဘုံသည် အုပ်စိုး ကြောင်း ကို ကိုယ်တော်သိ

ပြီးသော နောက်၊ နိုင်ငံ တော်သည် လက်တော်မှ မရွေ့ဘဲ တည်လိမ့်မည်။²⁷ သို့ဖြစ်၍ ၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ် စကား ကို နာယူတော်မူပါ။ တရား သော အမှုကို ပြုခြင်း၊ ဆင်းရဲ သော သူတို့ကို သနား ခြင်းအားဖြင့် ဒုစရိုက် အပြစ်တို့ကို ပယ် ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာ ရကောင်း ရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဒံယေလ လျှောက်ထား၏။²⁸ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံ တို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး အပေါ်သို့ ရောက် သည်အကြောင်းကား၊²⁹ တဆယ် နှစ် လ လွန် ပြီးသော်၊ ဗာဗုလုန် နန်းတော် ပေါ်မှာ စင်္ကြံ သွားလျက်၊³⁰ ဤ မြို့ကား၊ ငါ့နိုင်ငံတည်ရာ၊ ငါ့ ရွှေဘုန်း တော်ကို ချီးမြှောက် ရာ ဘို့ ၊ ငါ့ တန်ခိုး အာနုဘော်အားဖြင့် ငါ တည် လုပ်သော ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး မ ဟုတ်လောဟု မြွက်ဆို ၏။³¹ ထိုစကား ကို မြွက်ဆိုစဉ် ပင်၊ ကောင်းကင် မှ သက်ရောက် သော အသံ ဟူမူကား၊ အိုနေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး ၊ နားထောင်လော့။ နိုင်ငံ တော်သည် သင့် လက်မှ ရွှေ့သွားပြီ။³² သင့် ကို လူစု ထဲက နှင်ထုတ် ၍ ၊ မြေ တိရစ္ဆာန် တို့နှင့်အတူ နေရာ ချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သောဘုရား သည် လောကီ နိုင်ငံ ကို အုပ်စိုး ၍၊ ပေးလို သော သူ တို့အား ပေး တော်မူသည်ကို မင်းကြီး မသိ မမှတ်မှီကာလ ၊ ခုနစ် နှစ် ပတ်လုံးနွားကဲ့သို့ မြက် ကို စား လျက် နေ ရမည်ဟု အသံ ဖြစ် လေ၏။³³ ထိုစကား နှင့်အညီ နေဗုခဒ်နေဇာ ၌ ချက်ခြင်း ဖြစ်၍၊ လူစု ထဲက နှင်ထုတ် ကြလျှင်၊ သူသည်နွား ကဲ့သို့ မြက် ကို စား ၍ မိုမ်း စွတ်ခြင်းကို ခံ သဖြင့်၊ ကိုယ်အမွေး သည် ရွှေလင်းတ အတောင်ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ လက်သည်း ခြေသည်း တို့သည် ၎င်း ခြေသည်း ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၏။³⁴ ကာလ အချိန်စေ့ သောအခါ၊ ငါ နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ကောင်းကင် သို့ မျှော်ကြည့်၍ သတိရပြန် လျှင်၊ အမြင့်ဆုံး သောဘုရားကို ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ ထာဝရ အသက် ရှင်တော်မူသောဘုရား ကို ချီးမွမ်း ထောမနာ ပြု၏။ အာဏာ တော်သည် ထာဝရ အာဏာ ဖြစ်၏။ နိုင်ငံ တော်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တည်၏။³⁵ မြေကြီး သား အပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ တို့၌ ၎င်း ၊ မြေကြီး သား တို့၌၎င်း အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင် ပြုပြင်တော်မူ၏။ လက်တော်ကို အဘယ်သူ မျှမ ဆီးတား နိုင်။ အဘယ်သို့ ပြု သနည်းဟု ကိုယ်တော် ကို ဆို နိုင် သော သူ မရှိ ။³⁶ ထိုအခါ ငါ့စိတ် ပကတိ ဖြစ် ပြန်၍၊ ငါ့ နိုင်ငံ ၏ အသရေ ဘို့ ယမန် ကဲ့သို့ တင့်တယ် ခြင်း အရောင် အဆင်း နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ တိုင်ပင် သော မှူးတော်မတ်တော် တို့သည် ညီလာခံ ဝင်ကြလျှင်၊ ငါ ၏အာဏာတည် မြဲတည်၏။ ငါ့ဘုန်း အာနုဘော်လည်း ယခင် ထက် တိုးပွား၏။³⁷ ယခု တွင် ငါ နေဗုခဒ်နေဇာ သည် ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း ထောပနာပြု၏။ စီရင် ဖန်ဆင်း တော်မူသမျှ သော အရာတို့သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ၍ တရား နှင့် ညီလျော် ကြ၏။ မာန ထောင်လွှား သောသူတို့ ကို နှိမ်ချ ခြင်းငှါ တတ်နိုင် တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ကို

အရပ်ရပ်သို့ ပြန့်စေတော်မူ၏။

5 တရံရောအခါဗေလရှာဇာ မင်းကြီး သည် မှူးမတ် တထောင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်ကြီး စွာသော ပွဲ ကို လုပ် ၍ ၊ မှူးမတ်တထောင် နှင့် တကွစပျစ်ရည် ကို သောက် တော်မူ၏။² စပျစ်ရည် ကို မြည်းစမ်း သောအခါ၊ ယေ ရှုရှုလင် မြို့ ဗိမာန် တော် ထဲက ခမည်းတော် နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းယူ ဆောင်ခဲ့သော ရွှေ ဖလား ၊ ငွေ ဖလားတို့နှင့် ကိုယ်တော် တိုင်မှ စ၍မင်းသား ၊ မိဖုရား ၊ မောင်းမမိသံ တို့သည် သောက် ရမည်အကြောင်း၊ ထိုဖလားတို့ကို ယူ ခဲ့ရမည်ဟု အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊³ ယေ ရှုရှုလင် မြို့၌ ရှိသော ဘုရား သခင်၏ ဗိမာန် တော် တိုက် ထဲ က သိမ်းယူ ဆောင်ခဲ့ သော ရွှေ ဖလား တို့ကို ယူ ခဲ့၍၊ မင်းကြီး ၊ မင်းသား ၊ မိဖုရား ၊ မောင်းမမိသံ တို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် သောက် ကြ၏။⁴ စပျစ်ရည် ကို သောက် ၍ ၊ ရွှေဘုရား ၊ ငွေ ဘုရား၊ ကြေးဝါ ဘုရား၊ သံ ဘုရား၊ သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက် ဘုရား တို့ ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။⁵ ထို အချိန် နာရီ တွင် လူ၏လက်ဖျားသည် ပေါ်လာ၍ မီးခုံအထက်၊ နန်းတော် အုတ်ထရံ အင်္ဂတေ၌ အက္ခရာ တင်၍ ရေးထား၏။ ထိုသို့ရေး သော လက်ဖျားကို ရှင် ဘုရင်မြင် တော်မူလျှင်၊⁶ မျက်နှာ တော်ညှိုးငယ်၍ စိတ် ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ခါး ဆစ် ပြုတ်မတတ်ဖြစ်၍ဒူး ခြင်းထိခိုက်သည် ရှိ သော်၊⁷ ဗေဒင် တတ်၊ ခါလဒဲ ဆရာ၊ အနာဂတ္တိ ဆရာ တို့ကို ခေါ် ချေဟု ဟစ်ကြော် ပြီးလျှင်၊ ထို စာ ကို ဘတ် ၍ အနက် ကို ဘော်ပြ နိုင်သော သူ သည်အဝတ်နီ ကိုဝတ်ဆင် ၍ လည်ပင်း ၌ ရွှေစလွယ် ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံ တော်တွင် တတိယ မင်း ဖြစ်စေဟု ဗာဗုလုန် ပညာရှိ တို့အား အမိန့် တော်ရှိ၍ ၊⁸ ပညာရှိ ဆရာတော်အပေါင်း တို့သည် လာ ရောက် ကြသော်လည်း၊ ထိုစာ ကို မ ဘက် နိုင် ကြ။ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင် ဘုရင်အား မဟော မပြောနိုင်သောကြောင့် ၊⁹ ဗေ လ ရှာ ဇာ မင်းကြီး သည် အလွန် စိတ် ပူပန် ခြင်း၊ မျက်နှာ တော်ညှိုးငယ် ခြင်း ရှိ၍၊ မှူး တော်မတ် တော် တို့ သည် မှိုင် လျက် နေကြ၏။¹⁰ ထိုအခါ မယ်တော် မိဖုရားသည် ရှင် ဘုရင်၏ စကား ၊ မှူးမတ် တို့၏ စကားကို ကြားသိလျှင်၊ ပွဲ တော်သို့ ဝင် ၍၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အသက် တော် အစဉ် အမြဲ ရှင် ပါစေ။ စိတ် တော် ပူပန်ခြင်းမ ရှိပါနှင့်။ မျက်နှာ ညှိုးငယ်တော် မ မူပါနှင့်။¹¹ သန့်ရှင်း သော ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတယောက်သည် နိုင်ငံ တော်တွင် ရှိ ပါ၏။ ခမည်းတော် ဘုရားလက်ထက် တော်၌ ၊ ထိုသူ တွင် ဘုရား ပညာ နှင့် တူသော ပညာ ဉာဏ် သတ္တိ ထင်ရှား လျက် ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော် ဘုရား နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီး သည် မာဂု ပညာရှိ၊ ဗေဒင် တတ်၊ ခါလဒဲ ဆရာ၊ အနာဂတ္တိ ဆရာ တို့အပေါ်တွင် ဆရာ အုပ်အရာ၌ ခန့် ထားတော်မူ ၏။¹² အကြောင်း မူကား၊ အိပ်မက် အနက် ကို ဘတ်ခြင်း၊ နက်နဲ ခက်ခဲသောအရာကို ဖွင့်ပြ ခြင်း၊ ပုစ္ဆာအမေးကို ဖြေ ခြင်း ငှါ တတ်စွမ်း နိုင် သော ဉာဏ် ပညာ နှင့်တကွ၊ ထူးဆန်း သောစိတ် ဝိညာဉ်သည် ဒံယေလ အမည်

ရှိသောထိုသူတွင် ထင်ရှား လျက်ရှိပါ၏။ ဗေလတရှာဇာ ဟူသော ဘွဲ့နာမ ကိုလည်း ရှင် ဘုရင်ပေး သနား တော်မူ၏။ ထိုဒံယေလ ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အနက် ကို ဟောပြော ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် သော်၊¹³ ဒံယေလ ကို အထံ တော်သို့ ခေါ် သွင်းလေ၏။ ရှင် ဘုရင် က၊ ငါ့ ခမည်းတော် ဘုရားသည် ယုဒ ပြည်က သိမ်းယူ တော်မူခဲ့၍၊ ယုဒ လူစု၌ ပါ သော ဒံယေလ မှန် သလော။¹⁴ သင် သည် ဘုရား သခင်၏ ဝိညာဉ် နှင့်၎င်း ၊ ထူးဆန်း သော ပညာ ဉာဏ် သတ္တိနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသည်ဟု သင် ၏ သိတင်းကို ငါကြား ၏။¹⁵ ထို စာ ကို ဘတ် ၍ အနက် ကို ငါ့ အား ဘော်ပြ စေခြင်းငှါ ဗေဒင် တတ်ပညာရှိ တို့ ကို ငါ့ ထံသို့ သွင်း သော်လည်း ၊ သူတို့သည်အနက် ကို မ ဘော် မ ပြနိုင် ကြ။¹⁶ သင်သည် အနက် များကို ဘော်ပြ ၍ ပုစ္ဆာ အမေးတို့ ကိုဖြေ နိုင် သည်ဟု ငါ ကြား ပြီးအတိုင်း၊ ထိုစာ ကိုဘတ် ၍ အနက် ကိုငါ့ အား ဘော်ပြ နိုင် လျှင် ၊ အဝတ်နီ ကိုဝတ်ဆင် ၍ လည်ပင်း ၌ ရွှေ စလွယ် ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံ တော်တွင် တတိယ မင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော် မူ ၏။¹⁷ ဒံယေလ က လည်း၊ ဆု တော် လပ် တော် ကို ကိုယ်တော် ၌ ရှိ စေ တော် မူ ပါ။ ပေး လို သော အရာ များ ကို အခြား သူအား ပေး သနားတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း ၊ ရှေ့တော်၌ ထိုစာ ကို ဘတ် ၍ အနက် ကိုဘော်ပြ ပါမည်။¹⁸ အရှင် မင်းကြီး၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား သခင်သည် ခမည်းတော် နေဗုဒဒ်နေဇာ မင်းကြီး၌ နိုင်ငံ တော် နှင့်တကွရွှေဘုန်း တော်မြတ်၊ ဂုဏ် အသရေ တော်ကိုပေး သနားတော်မူ၏။¹⁹ ပေး သနားတော်မူသော ထိုရွှေ ဘုန်း တော်မြတ် ကြောင့် ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍ အသီးသီးအခြားခြား သော ဘာသာ စကား ကို ပြော သော လူမျိုး တကာ တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် လျက် နေကြ၏။ သတ်လို သော သူ တို့ ကိုသတ် တော်မူ၏။ အသက်ရှင်စေလို သော သူတို့ ကို ရှင် စေ တော် မူ၏။ ချီးမြှောက်လို သော သူတို့ ကို ချီးမြှောက် တော်မူ၏။ နိမ့်ချလို သော သူ တို့ ကို နိမ့်ချ တော် မူ၏။²⁰ မာန် မာန စိတ် နှင့် ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း ရှိသောအခါ ၊ ဘုန်း တန်ခိုးကွယ်ပျောက် ၍ နန်း တော်မှ ကျ ၏။²¹ လူ သား စုထဲက နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံ၍ တိရစ္ဆာန် သဘော နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား သခင် သည် လောကီ နိုင်ငံ ကို အုပ်စိုး ၍၊ အလို တော်ရှိသော သူ တို့အား အပ် တော် မူ သည် ကို မ သိမှတ် မှီ တိုင်အောင်၊ မြည်းရိုင်း တို့နှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ နွား ကဲ့သို့ မြက် ကိုစား လျက်၊ မိဗန်း စွတ်ခြင်း ကိုခံ ၍နေရ၏။²² အရှင်သားတော် ဗေလရှာဇာ ၊ ကိုယ်တော်သည် ထို အမှုအလုံးစုံ တို့ကို သိ သော်လည်း ၊ စိတ် နှလုံးကို မ နိမ့်ချ ဘဲ။²³ ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင် ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ဗိမာန် တော်၏ ဖလား တို့ကို ရှေ့တော်သို့ ယူ ခဲ့စေ၍ ၊ ကိုယ်တော်တိုင်မှစသောမူး တော် မတ်တော်၊ မိဖုရား ၊ မောင်းမမိသံ တို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြပြီတကား။ မျက်စိမ မြင် ၊ နားမ ကြား ၊ အဘယ် အရာကိုမျှ မ သိ သော ငွေ ဘုရား၊ ရွှေ ဘုရား၊ ကြေးဝါ ဘုရား၊ သံ ဘုရား၊ သစ်သား ဘုရား၊ ကျောက် ဘုရား တို့ကို ချီးမွမ်း

၍၊ ကိုယ်တော် ၏ အသက် သခင်တည်းဟူသောကိုယ်တော်၏ အမှု အလုံးစုံ တို့ကိုစီရင်ပိုင်တော်မူသောဘုရား သခင်ကို မ ချီးမွမ်း ဘဲ နေပါပြီတကား။²⁴ ထိုကြောင့် ၊ လက်ဖျားကိုစေလွှတ် ၍ ထို စာ ကို ရေး စေတော်မူ၏။²⁵ စာ ချက်ဟူမူကား၊ မေနေ မေနေ ၊ တေကလ ၊ ဖေရက် ဟု အက္ခရာ တင် လျက်ရှိ၏။²⁶ မေနေ ၏ အနက် အဓိပ္ပါယ် ကား၊ ကိုယ်တော် ၏ နိုင်ငံ ကို ဘုရား သခင် ရေတွက် ၍ ဆုံး စေ တော်မူ၏။²⁷ တေကလ ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်ကို ချိန်ခွင့် နှင့် ချိန် ၍လျော့ ကြောင်း ကို တွေ့မြင် တော် မူ ၏။²⁸ ဖေ ရက် ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိုင်ငံ တော်ကို ခွဲဝေ ၍ မေဒိ လူ၊ ပေ ရသိ လူ တို့အား အပ် ပေးတော်မူ၏ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု ဒံယေ လသည် အထံတော်၌ ပြန်ကြား လျှောက်ထား၏။²⁹ ထိုအခါ ဗေလ ရှာဇာ မင်းကြီးမိန့် တော် မူသည် အတိုင်း၊ ဒံယေလ ကို အဝတ်နီ ဝတ်ဆင် စေ၍ လည်ပင်း ၌ ရွှေ စလွယ် ဆွဲပြီးမှ၊ နိုင်ငံ တော်တွင် တတိယ မင်း ဖြစ် သည်ဟု မြို့ကိုလည်၍ဟစ်ကြော် ကြ၏။³⁰ ထို ည၌ ၌ပင် ခါလဒဲ ရှင် ဘုရင် ဗေလရှာဇာ မင်းသည် အသက် ဆုံး၍၊³¹ မေဒိ အမျိုး ဒါရီ မင်းသည် အသက်ခြောက် ဆယ်နှစ် နှစ် တွင် နိုင်ငံ တော်ကို သိမ်းယူ တော်မူ၏။

6 ဒါရီ မင်းကြီးသည် နိုင်ငံ တော် အမှုအရေးအလုံးစုံ တို့ကို စီရင် ရသောမြို့ဝန် တရာ နှစ် ဆယ်တို့ကို ၎င်း၊² အကျိုး တော်ကို မ ယုတ် မ လျော့ စေ ခြင်း ငှါ၊ ထိုမြို့ဝန် အပေါင်း တို့ကို အုပ်ချုပ် စစ်ကြော ရသော ဝန်ကြီး သုံး ပါးကို၎င်းအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ခန့်ထား တော်မူ၏။ ထိုဝန်ကြီးသုံးပါးတွင်ဒံယေလ သည် ဝန်ကြီးအရာကို ရ သည်သာမက၊³ ထူးဆန်း သော ဉာဏ် နှင့်ပြည့်စုံ၍ မြို့ဝန် တကာ၊ ဝန်ကြီး တကာတို့ထက် လွန်ကဲသောကြောင့်၊ နိုင်ငံ တော် တ နိုင်ငံ လုံးကို သူ ၌ အပ်နှင်း မည် ဟုရှင် ဘုရင်သည် အကြံ ရှိတော်မူ၏။⁴ ထိုအခါ ဝန်ကြီး နှင့် မြို့ဝန် တို့သည် ဒံယေလ ၌ အပြစ်တင်ခွင့် ကို ရှာ၍၊ နိုင်ငံ တော် အမှု အရေးများ ကို စစ်ကြော ကြ၏။ ဒံယေလ သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ၍ အပြစ် တ စုံ တ ခု မျှ မ ရှိ သောကြောင့်၊ အပြစ်တင်ခွင့် ကို ရှာ ၍မ တွေ့ကြသည်ရှိသော်၊⁵ ဘုရား သခင်၏ ဘာသာမှုမှတပါးအခြားသော အမှုတွင် ဒံယေလ ၌ အပြစ်တင်ခွင့် ကိုငါတို့ မ တွေ့နိုင် ကြဟု တိုင်ပင်ပြောဆို ပြီးမှ၊⁶ အထံတော်သို့လာ ရောက်စည်းဝေး ကြ၍ ၊ အရှင် မင်းကြီးဒါရီ ၊ အသက် တော် အစဉ် အမြဲရှင်ပါစေ။⁷ ကိုယ်တော် မြတ်မှတပါး အခြား သော လူ ကို ဖြစ် စေ၊ ဘုရား ကို ဖြစ်စေ၊ အရက် သုံး ဆယ်အတွင်း တွင် ဆုတောင်း သော သူ မည်သည်ကို ခြင်္သေ့ လောင် သော တွင်း ထဲသို့ ချ ပစ်ရ မည်ဟုမ ဖေါက်ပြန်နိုင်သော အမိန့် တော် မြတ်ကို ထုတ် စေခြင်း ငှါ နိုင်ငံ တော်ဝန်ကြီး ၊ မြို့ဝန် ၊ စော်ဘွား ၊ တိုင်ပင် မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ အပေါင်း တို့သည် အညီအညွတ် တိုင်ပင် ကြပါပြီ။⁸ သို့ဖြစ်၍ အရှင် မင်းကြီး၊ အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ မ ပြောင်းလဲ တတ်သော မေဒိ ၊ ပေရသိ ဓမ္မသတ် အတိုင်း အမိန့်တော်တည် စေခြင်းငှါ၊ တံဆိပ် ခတ်တော်

မူပါဟု လျှောက်ထားကြလျှင်၊⁹ ဒါရိ မင်းကြီး သည် အမိန့် တော်ကို ပေး၍ တံဆိပ် ခတ်တော်မူ၏။¹⁰ အမိန့် တော်ထုတ်၍ တံဆိပ် ခတ် ကြောင်းကို ဒံယေလ သည် ကြား သိသော်လည်း၊ မိမိ အိမ် သို့ သွား ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ မျက်နှာပြုရာ အထက်ခန်း ပြတင်းပေါက် ပွင့် လျက်ပင်၊ အထက် ပြု လေ့ရှိ သည်အတိုင်း ၊ တနေ့ သုံး ကြိမ် ဒူး ထောက်လျက် ဘုရား သခင်ကို ဆုတောင်း ၍ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်းလေ၏။¹¹ ထိုသို့ ဘုရား သခင်ကို ဆုတောင်း ပဋိပညာ ပြု လျက် နေသည်ကို မှူးမတ်အရာရှိတို့သည် စည်းဝေး ၍ တွေ့မြင် ကြ လျှင်၊¹² အထံ တော်သို့ဝင် ၍ ၊ အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် မြတ်မှ တပါး အခြား သောလူ ကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရား ကို ဖြစ်စေ၊ အရက် သုံး ဆယ်အတွင်း တွင် ဆုတောင်း သော သူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့ လောင် သောတွင်းထဲသို့ ချ ပစ်စေဟု အမိန့် တော်ကို တံဆိပ် ခတ်တော်မူ လျက် ရှိပါသည်မ ဟုတ် လောဟု အမိန့် တော်အကြောင်း ကို မေး လျှောက်ကြ၏။ ရှင် ဘုရင်ကလည်း၊ မ ပြောင်းလဲ တတ်သော မေဒိ ၊ ပေရသိ ဓမ္မသတ် အတိုင်း မှန် ပေသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹³ မှူးမတ် အရာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင် မင်းကြီး၊ ယုဒ ပြည်က သိမ်းယူ ခဲ့ သော ယုဒလူမျိုးဒံယေလ သည် အာဏာတော်ကို ပမာဏ မ ပြု၊ တံဆိပ် ခတ်တော်မူသော အမိန့် တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ တနေ့ သုံး ကြိမ် တိုင်အောင်ဆုတောင်း ၍ နေပါသည်ဟု လျှောက်ထား ကြ၏။¹⁴ ထို စကား ကို ကြား လျှင် ၊ ရှင် ဘုရင်သည် အလွန် နောင်တ ရ၍ ဒံယေ လ ကို လွှတ် ခြင်းငှါ စိတ် အားကြီးသဖြင့်၊ လွှတ် ရသောအခွင့်ကို နေ ဝင် သည်တိုင်အောင် ကြိုးစား ၍ ရှာတော်မူ၏။¹⁵ တဖန်မှူးမတ် အရာရှိတို့သည် အထံ တော်သို့ စည်းဝေး ၍ ၊ အရှင် မင်းကြီး၊ တ ခါ ထုတ် ပြီး သော အမိန့် တော် မ ပျက် နိုင် ရာဟု မေ ဒိ ၊ ပေ ရသိ ဓမ္မသတ် ၌ ပါကြောင်းကို သတိ ထားတော်မူပါဟု လျှောက် ကြပြန် လျှင်၊¹⁶ တဖန် ရှင် ဘုရင်မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း၊ ဒံယေ လ ကို ခေါ် ၍ ခြင်္သေ့ တွင်း ထဲသို့ ချ ပစ်ကြ၏။ ရှင် ဘုရင်ကလည်း၊ သင် မ ပြတ်ကိုးကွယ် သော ဘုရား သခင် သည် သင့် ကိုကယ်လွှတ် ပါ စေဟု ဒံယေ လ ကို မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ ကျောက် ပြားကိုလည်း ယူ ခဲ့၍ တွင်း ဝ ကို ပိတ် ပြီးလျှင်၊ ဒံယေလ အမှု၌ စီရင်ချက်ကို မ တိုး မလျော့စေခြင်းငှါ၊ ရှင် ဘုရင်တံဆိပ် နှင့် မှူးမတ် တို့တံဆိပ် ကို ခတ် တော်မူ၏။¹⁸ ထိုနောက် ၊ ရှင် ဘုရင်သည် နန်းတော် သို့ ပြန် ၍ တ ညဉ့်လုံး စား တော်မခေါ်၊ အငြိမ် တန်ဆာကို အထံ တော် သို့ မ သွင်း စေဘဲ စက်တော်ခေါ်၍ မပျော်နိုင်။¹⁹ နံနက် စောစောထ ၍ ခြင်္သေ့ တွင်း သို့ အလျင်အမြန် သွား တော် မူ၏။²⁰ ရောက် လျှင်၊ ငိုကြွေး သော အသံ နှင့် ဒံယေလ ကို ခေါ်၍၊ အသက် ရှင်တော်မူသောဘုရား သခင်၏ ကျွန် ဒံယေလ ၊ သင် မ ပြတ် ကိုးကွယ် သော ဘုရား သခင် သည် သင့် ကို ခြင်္သေ့ ဘေးမှ ကယ်လွှတ် နိုင် သလောဟုမေး တော် မူ၏။²¹ ဒံယေလ က၊ အရှင် မင်းကြီး၊ အသက် တော် အစဉ် အမြဲ ရှင်ပါစေ။²² အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကင် တမန်

ကို စေလွှတ် ၍ ခြင်္သေ့ နှုတ် ကို ပိတ် ထားတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် သည် ခြင်္သေ့ ဘေးနှင့် လွတ်ပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင် ၎် ရှေ့၌ အကျွန်ုပ် သည် အပြစ် ကင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် မြတ် ကို လည်း အလျှင်း မ ပြစ်မှား ပါ ဟု ပြန် လျှောက် လေ၏။²³ ထိုအခါ ရှင် ဘုရင်သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ ဒံယေလ ကို တွင်း ထဲက ထုတ် ယူ စေဟု အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း ဒံယေ လ ကို တွင်း ထဲက ထုတ် ယူ၍ ၊ ဘုရား သခင် ကို ယုံကြည် သောကြောင့် သူ ၌ ထိခိုက် သော အနာ တ ခု မျှ မ ရှိ ။²⁴ ထို နောက်၊ ဒံယေ လ ၌ အပြစ်တင် သော သူ တို့ ကို ရှင် ဘုရင်၏ အမိန့်တော် နှင့် ခေါ် ၍၊ သား မယား နှင့် တကွ ခြင်္သေ့ တွင်း ထဲ သို့ ချ ပစ် ကြ လျှင်၊ မြေ သို့ မ ရောက် မှီ ခြင်္သေ့ တို့သည် နိုင်၍သူ တို့ အရိုး ရှိသမျှ တို့ကို ချိုးဖဲ့ ကြ၏။²⁵ ထိုအခါ မြေကြီး တပြင်လုံး တွင် အရပ်ရပ်တို့၌ နေ ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူမျိုး တကာ တို့ရှိရာသို့ အမိန့်တော်စာနှင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။ စာချက် ဟူမူကား၊ သင် တို့၌ ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာခြင်းများပြား စေသော။²⁶ ငါ အစိုးရသောတနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိနေသော သင်တို့သည် ဒံယေလ ၏ ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ရှိသောကြကုန်ဟု ငါအမိန့် တော်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထို ဘုရား သခင်သည် အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရား၊ နိစ္စ ထာဝရတည် တော်မူသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ နိုင်ငံ တော်သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ မ ရောက်နိုင်။ အာဏာစက် တော်လည်း အစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။²⁷ မစ ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြု တော်မူ၏။ ကောင်းကင် မြေကြီး ၌ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဩဘွယ် တို့ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဒံယေလ ကို ခြင်္သေ့ လက် မှ ကယ်လွှတ် တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော ဘုရားဖြစ် တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။²⁸ ထိုသို့ဒံယေလ သည်ဒါရိ မင်းကြီးလက်ထက်၌ ၎င်း ၊ ပေရသိ အမျိုးကု ရ မင်းကြီးလက်ထက်၌ ၎င်း ကောင်းစား လျက်နေ၏။

7 ဗာ ဗု လု န် ရှင် ဘုရင် ဗေ လ ရှာ ဇာ နန်းစံ ပဌမ နှစ် တွင် ၊ ဒံ ယေလ သည် အိပ်မက် ကို မြင် ၍ အိပ်ပျော်စဉ်၊ စိတ်ထဲ၌အာရုံ ပြု ပြီး မှ မြင်မက် သော အရာ တို့ကို ရေး ထား သော အချက် ကား၊
 2 ငါ ဒံ ယေ လ သည် ညဉ့် အခါ အာရုံ ပြု၍၊ မို ယ်း ကောင်းကင် လေး မျက်နှာ၌ လေ တို့သည် မဟာ သမုဒ္ဒရာ ပေါ်မှာ အချင်းချင်း တိုက် ကြ လျှင်၊
 3 သဏ္ဍာန်ချင်း မ တူသော သားရဲ လေး ကောင်တို့ သည် သမုဒ္ဒရာ ထဲက ထွက် လာ ကြ၏။ ပဌမ သားရဲသည် ခြင်္သေ့ နှင့် တူ၏။ ရွှေလင်းတ အတောင် လည်း ရှိ၏။
 4 ငါ ကြည့်ရှု ၍ နေ စဉ်၊ သူ၏အတောင် ကို နှုတ် ကြ၏။ မြေ မှ ကိုယ်ကိုချီ ကြွလျက် လူ ကဲ့သို့ ခြေ ဖြင့် မတ်တပ် ရပ်၍ ၊ လူ စိတ် သဘောကိုလည်း ရ ၏။ ဒုတိယ သားရဲ သည် ဝံ နှင့် တူ၏။
 5 တဘက် ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီ ကြွ၏။ ပစပ် ၌ နံရိုး သုံး ချောင်းကို ကိုက်လျက်ရှိ၏။ သင်ထ လော့။ အသား များကို ကိုက်စား လော့ဟု သူ့အား ပြော ကြ၏။
 6 တ

ဖန်ငါကြည့်ရှု ပြန်၍၊ ကျားသစ် နှင့် တူသော သားရဲတကောင်သည် ထင်ရှား၏။ ကျောပေါ်မှာ ငှက် အတောင် လေး ခုရှိ၏။ ခေါင်း လေး လုံးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အုပ်စိုး ရသော အခွင့်လည်း ရှိ၏။ ⁷ ထိုည၌ အခါ တဖန် ငါသည် အာရုံ ပြု စဉ်၊ ကြီးစွာ သော ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ၍ အလွန်ကြောက်မက် ဘွယ် သော စတုတ္ထ သားရဲ သည် ထင်ရှား၏။ ကြီးစွာသော သံ သွား လည်း ရှိ၏။ ကိုက်စား ချိုးဖဲ့ ၍ ကြွင်း သော အရာကို ခြေဖြင့် နင်း ချေ၏။ သူသည် အရင် သားရဲ ရှိသမျှ တို့ထက် ထူးခြား ၏။ ချို ဆယ် ချောင်းလည်း ရှိ၏။ ⁸ ထိုချို တို့ကို ငါကြည့်ရှု စဉ်၊ ချိုများအလယ်၌ ချို ငယ် တချောင်းသည် ပေါက် ပြန်၏။ ထိုချို ငယ်ရှေ့မှာ အရင် ချို သုံး ချောင်းကို အမြစ် နှင့် တကွ နှုတ်လေ၏။ ထို ချို ငယ်သည် လူ မျက်စိ ကဲ့သို့ သော မျက်စိ နှင့် ၎င်း ၊ ကြီးစွာသော စကား ကို ပြော တတ် သော နှုတ် နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ၏။ ⁹ ထိုအခါ ငါ ကြည့်ရှု စဉ် ၊ ရာဇ ပလ္လင်များကို တည် ထားလျက်ရှိ၍ ၊ အသက်ကြီး သော သူ တဦး သည် ထိုင် တော် မူ၏။ အဝတ် တော်သည် မို ဃ်း ပွင့် ကဲ့သို့ ဖြူ ၏။ ဆံပင် တော်သည် ဖြူ သော သိုးမွှေး နှင့် တူ၏။ ပလ္လင် တော်သည် မီး လျှံ ဖြစ်၏။ ပလ္လင် တော် အောက်၌ မီး စက် လှည်း ဘီး ရှိ၏။ ¹⁰ မျက်နှာ တော် မှ မီး ရောင်ခြည်ထွက် လေ၏။ အတိုင်းမသိများစွာ သော သူတို့ သည် အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်၍ ၊ ကုဋေ သင်္ချေ မက ရှေ့ တော်၌ ခစား ၍ နေ ကြ၏။ တရား စီရင် ခြင်းငါ့ပြင်ဆင်၍ စာစောင် များ ကို ဖွင့် ထားကြ၏။ ¹¹ ထိုအခါ ချို ငယ်ပြော သော စကား ကြီး အသံ ကြောင့် ငါကြည့်ရှု ၍ နေစဉ်၊ ထို သားရဲ အသက်ကို သတ် ပြီး လျှင်သူ၏ ကိုယ် ကို မီး ရှိ၍ ဖျက်ဆီး ကြ၏။ ¹² အခြား သော သားရဲ မူကား ၊ အစိုးရ သော အခွင့် တန်ခိုး ရှုံး သော်လည်း ၊ ချိန်းချက်သော ကာလ ပတ်လုံး အသက် ရှင်ရကြ၏။ ¹³ ထိုည၌ အခါ ငါသည် အာရုံ ပြု၍ ၊ လူ သား နှင့် တူသော သူ တဦး သည် မို ဃ်း တိမ် ကို စီး လျက် ၊ အသက်ကြီး သော သူ ၏ အထံ တော်သို့ ရောက် လာ၏။ ထိုသူကို အထံ တော် ပါး သို့ သွင်း ကြ၏။ ¹⁴ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာ စကားကို ပြော သော လူမျိုး တကာ တို့ကို အုပ်စိုး စေ ခြင်း ငှာ ၊ ထို သူ သည် နိုင်ငံ နှင့် တကွ အာဏာစက် တန်ခိုး ကို ရ ၏။ အာဏာစက် တော် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တည်၏။ နိုင်ငံ တော်သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ မ ရောက် နိုင် ရာ။ ¹⁵ ငါ ဒံ ယေ လ သည် ကိုယ် ခန ခါ တုန်လှုပ် ၍ ၊ ထို ရူပါရုံ ကြောင့် စိတ် ပူပန် ခြင်း ရှိ လျှင် ¹⁶ အနား၌ ရပ် နေ သော သူတယောက် ထံသို့ သွား ၍ ယခုမြင်သမျှ ကား ၊ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း ဟု မေးမြန်း သော် ၊ ¹⁷ ထို သူ က ၊ ဤ သားရဲ လေး ကောင် တို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ပေါ် လတုံ သော နိုင်ငံ လေး ပါး ဖြစ်၏။ ¹⁸ သို့သော်လည်း ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သူ တို့သည် နိုင်ငံ ကို သိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် စံစား ကြ လတုံ ဟု အနက် အဓိပ္ပါယ် ကို ကြား ပြော၏။ ¹⁹ ထိုအခါ အခြား သော သားရဲထက် ထူးခြား ၍ အလွန် ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ်လျက် ၊ သံ

သွား နှင့် ၎င်း ၊ ကြေးဝါ လက်သည်း ခြေသည်းနှင့် ၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့် ၊ ကိုက် စား ချိုးဖဲ့ ၍ ကြွင်း သမျှ ကို ခြေ ဖြင့် နင်း ချေ တတ် သော စတုတ္ထ သားရဲ ကား ၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည် ကို ၎င်း ၊ ²⁰ သူ၏ခေါင်း ၌ ရှိ သော ချို ဆယ် ချောင်း ကား ၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည် ကို ၎င်း ၊ နောက်ပေါက်၍ အ ရင် ချို သုံး ချောင်း ကို နှုတ်၍ ၊ ကြီး စွာ သော စကားကို ပြော တတ် သော နှုတ် နှင့် မျက်စိ ရှိသဖြင့် ၊ မိမိအဘော် တို့ ထက် သာ၍ရဲရင့်သော မျက်နှာ အဆင်း ရှိ သော ချို တချောင်း ကား ၊ အဘယ်သို့ ဆိုလို သည် ကို ၎င်း သိခြင်း ငါ့ ငါအလို ရှိ၏။ ²¹ ငါ ကြည့်ရှု စဉ်တွင် အသက်ကြီး သော သူသည် ရောက်လာ လျှင် ၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သော သူ တို့အား စီရင် ရသော အခွင့် ကို ပေး ၍ ၊ ²² ထိုသူ တို့သည် နိုင်ငံ ကို သိမ်းယူ ဝင်စား သော အချိန် ရောက်သည့် တိုင်အောင် ထို ချို သည် သန့်ရှင်း သူတို့ကို စစ် တိုက် ၍ နိုင် လေ၏။ ²³ ထိုသူကလည်း စတုတ္ထ သားရဲ သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ အခြားသော နိုင်ငံ ရှိသမျှ တို့ထက် ထူးခြား သော စတုတ္ထ နိုင်ငံ ဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည် မြေကြီး ရှိသမျှ ကို ကိုက်စား ချိုးဖဲ့ နင်းချေ လိမ့်မည်။ ²⁴ ထိုနိုင်ငံ ၌ ပေါက် သော ချို ဆယ် ချောင်း သည် ပေါ် လတုံသော မင်းကြီး ဆယ် ပါးဖြစ်၏။ သူ တို့နောက် အခြား သော မင်းကြီးပေါ်လာလိမ့်မည်။ အရင် မင်းကြီးထက် ထူးခြား ၍ သုံး ပါး တို့ကို နှိမ်ချ လိမ့်မည်။ ²⁵ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားကို ဆန်ကျင် ဘက် ပြု၍ ၊ ကြီးစွာ သော စကား ကို ပြော လိမ့်မည်။ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်လိမ့်မည်။ ကာလ အချိန် နှင့် ပညတ် တရားတို့ကို ပြောင်းလဲ စေခြင်းငါ့ ကြံစည် လိမ့်မည်။ တကာလ ၊ နှစ်ကာလ ၊ ကာလ တဝက် ပတ်လုံး သူသည် အခွင့်ရ လိမ့်မည်။ ²⁶ ထို နောက်မှ တရား စီရင် ခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏ တန်ခိုး အာဏာ ကို နှုတ် ၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ကြ လိမ့်မည်။ ²⁷ ကောင်းကင် အောက် ၌ နိုင်ငံ နှင့် တကွ အာဏာစက် ဘုန်း တန်ခိုး ရှိ သမျှ ကို အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား၏ သန့်ရှင်း သော အမျိုးသား တို့သည် ရ ကြလိမ့်မည်။ ထို ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်သည် ထာဝရ နိုင်ငံ ဖြစ်၏။ မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် တိုးဝင်၍ ကျွန် ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ²⁸ ဤရွှေကား ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ပေတည်းဟု ဆိုလေ၏။ ငါ ဒံ ယေ လ သည် စိတ် ပူပန် ခြင်း သို့ ရောက်၍ မျက်နှာ ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း ၊ မြင်ရသော အာရုံများကို စိတ် နှလုံးထဲ၌ သို့ထား ၏။

၈ ဗေလရှာဇာ မင်းကြီး နန်းစံ သုံး နှစ် တွင် ၊ ငါ ဒံ ယေ လ သည် ယခင် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင် ပြီးသည်နောက် ၊ တဖန် ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ ကို မြင် ရသော အကြောင်းအရာ ဟူမူကား ၊ ^၂ လေ ပြည် ၊ ရှုရှန် မြို့ တော်၌ ဥလဲ မြစ် နား မှာ ငါ ရှိ စဉ် ၊ ရူပါရုံ ထင်ရှား ၍ ၊ ^၃ ငါ့မျှော် ကြည့် သော ၊ ရှည်လျား သော ချို နှစ်ချောင်းရှိသောသို့ တကောင် သည် မြစ် တဘက် ၌ ရပ် နေ ၏။ ထိုချိုနှစ်ချောင်းသည်မညီ ၊ တချောင်း သာ၍ရှည်၏။ သာ၍ရှည် သော ချို သည် နောက် ပေါက် သတည်း။

⁴ထိုသို့ သည် အနောက် ၊ တောင် ၊ မြောက် ၊ သုံး မျက်နှာသို့ တိုး ခွေ့သောကြောင့်အဘယ် တိရစ္ဆာန် မှ မခံနိုင် ၊ အဘယ်သူ မှ သူ့ လက် မှ မကယ် မလွှတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍မိမိအလို ရှိသည့်အတိုင်း ပြုသဖြင့် ကြီးမား ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ⁵ထိုအမှုကို ငါ ဆင်ခြင် လျက်နေသောအခါ ၊ မျက်စိ နှစ်လုံးကြား ၌ ထူးဆန်း သော ချို တ ချောင်း ရှိသော ဆိတ် တ ကောင်သည် အနောက် မျက်နှာ က လာ ၍၊ မြေ ကို မ နင်း ဘဲ မြေကြီး တပြင်လုံး ကို ကျော်လေ၏။ ⁶ချို နှစ်ချောင်းနှင့်မြစ် တဘက် ၌ ထင်ရှားသော သိုး ရှိရာ သို့ ပြင်း စွာ သော အဟုန် နှင့်ပြေး ၍ ၊ ⁷အနားသို့ ရောက် သောအခါ၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် သဖြင့် သိုး ကို ခတ် ၍ သိုးချို နှစ် ချောင်းကို ချိုးဖဲ့ ၍၊ သိုး သည်ခံနိုင် သော တန်ခိုး မ ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဆိတ်သည် သူ့ ကိုမြေ ၌ လှဲ ၍ နင်း လေ၏။ သူ့ လက် မှ အဘယ်သူမျှသိုး ကို မ ကယ် မလွှတ်နိုင်။ ⁸သို့ဖြစ်၍ ၊ ထိုဆိတ် သည် အလွန် ကြီးမား ခြင်း သို့ ရောက် လေ၏။ ခွန်အား ကြီးသော အခါ ချို ကြီး ကျိုးပဲ့ ၍၊ ထိုချိုအရာ၌ ထူးဆန်း သော ချိုလေး ချောင်းပေါက် ၍၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်လေး မျက်နှာသို့ မျက်နှာပြုကြ၏။ ⁹ထိုချိုလေးချောင်း တွင် တချောင်း ထဲက အခြား သောချိုတက် တချောင်းပေါက် ပြန်၍ တောင် မျက်နှာ သို့ ၎င်း ၊ အရှေ့ မျက်နှာ သို့ ၎င်း ၊ သာယာ သော ပြည်သို့ ၎င်း မျက်နှာပြု၍၊ အလွန် ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ¹⁰ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ တိုင်အောင် ကြီးမား ၍ ၊ ထိုဗိုလ်ခြေ အချို့ တို့နှင့် ကြယ် အချို့တို့ကို မြေ သို့ ချ ၍ နင်း လေ၏။ ¹¹ထိုမျှမက၊ ဗိုလ်ခြေ သခင် တိုင်အောင် ထောင်လွှား ခြင်းကို ပြုလျက် ၊ နေ့ရက် အစဉ် ပြုသော ဝတ် ကို ပယ်၍၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော် ကို ရှုတ်ချ လေ၏။ ¹²အပြစ် များသောကြောင့် နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်နှင့် တကွ ဗိုလ်ခြေ ကိုလည်း ထိုချိုသည်ရ၍ သမ္မာ တရား ကို မြေ သို့ နိမ့်ချ ၍၊ ထိုသို့ပြု၍ အောင်မြင် ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ¹³ထိုအခါ သန့်ရှင်း သူ တပါး ၍ စကားပြော သံကို ငါကြား ၍၊ သန့်ရှင်း သူ တ ပါး က၊ ယခင် ပြော သော သူ ကို ဟစ်၍၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနနှင့် ဗိုလ်ခြေ ကိုနင်း ခြင်း အလိုငှာ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်ကို ပယ် ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော လွန်ကျူး ခြင်းနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင် သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံသည်အဘယ် မှ ကာလပတ်လုံး တည်လိမ့်မည် နည်းဟု မေးမြန်း လျှင် ၊ ¹⁴ယခင်ပြော သော သူ က ရက်ပေါင်းနှစ် ထောင်သုံး ရာ တိုင်တိုင် တည် လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနကို တဖန် ဆေးကြော သုတ်သင်ကြ လိမ့်မည်ဟုပြန်၍ ပြောဆို ၍၊ ¹⁵ငါ ဒံယေလ သည် ထိုရှုပါရုံ ကို မြင် ၍ အနက် ကို ရှာဖွေ သောအခါ ၊ လူ သဏ္ဍာန် ရှိ သော သူ တဦးသည် ငါ့ ရှေ့ တွင် ရပ် နေ၏။ ¹⁶အခြားသော သူက၊ အိုဂါမြေလ ၊ ထို သူသည် ယခု မြင် သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံကို နားလည် စေခြင်း ငါ့အနက် ကို ပြန်ပြော လော့ဟု၊ ဥလဲ မြစ်နားကြား မှာ လူ အသံ နှင့်ဟစ် ၍ ပြောဆို သည် ကို ငါကြား ၍၊ ¹⁷ထိုသူသည် ငါ ရပ် နေရာ အပါး သို့လာ လျှင် ၊

ငါသည် ကြောက်ရွံ့ ၍ ပြင်ဝပ် လျက်နေ၏။ ထိုသူက၊ အချင်းလူ သား ၊ နားလည် လော့။ ဤဗျာဒိတ် ရှုပါရုံသည် အမှုကုန် ရသော ကာလ နှင့်ဆိုင်သည်ဟု ငါ့အား ပြောဆို ၍၊ ¹⁸ထိုသို့ ဆို သောအခါ ငါသည် မြေ ပေါ်မှာပြင်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ထိုသူ သည် ငါ ကို လက်နှင့် တို့ ၍ ယခင် နေရာ ၌ မတ်တတ် နေစေပြီး လျှင် ၊ ¹⁹ဒေါသ အမျက်တော်အဆုံး ၌ ဖြစ် လတုံသော အရာ ကိုငါ ကြား ပြောဦးမည်။ ချိန်းချက် သောအချိန်၌ လက်စသတ် လိမ့်မည်။ ²⁰ချို နှစ်ချောင်းနှင့် ပေါ်လာသော သိုး သည် မေဒိ ရှင်ဘုရင် ၊ ပေ ရသိ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ²¹အမွေးကြမ်း သော ဆိတ် သည် ဟေလသ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ မျက်စိ နှစ်လုံးကြား ၌ရှိသော ချို ကြီး သည် ပဌမ မင်း ဖြစ်၏။ ²²ထိုချိုကျိုးပဲ့ ၍ ၊ သူ့ အရာ ၌ ချိုလေး ချောင်းပေါက် သည်မှာ၊ အရင်နိုင်ငံ တွင် နိုင်ငံ လေး ပါး တည်ထောင် လိမ့်မည်။ အ ရင်နိုင်ငံ၏တန်ခိုး နှင့် မ ပြည့်စုံကြ။ ²³ထိုနိုင်ငံ တို့၏ အဆုံးစွန်သော ကာလ၌ လွန်ကျူး သောသူတို့ ၍ အပြစ်ပြည့်စုံ သောအခါ ၊ ရဲရင့် သော မျက်နှာ ရှိ၍ ပရိယာယ် တို့ကို နားလည် သော မင်းကြီး တပါး ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ²⁴ထိုမင်းကြီးသည် ကိုယ် တန်ခိုး မ ရှိဘဲလျက် တန်ခိုး ကြီး လိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့်ဖျက်ဆီး ၍ တိုးပွားအောင်မြင် လိမ့်မည်။ စွမ်းအား ကြီးသော လူစု၊ သန့်ရှင်း သော လူစု ကို ပင် ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။ ²⁵သူ သည်လိမ္မာ စွာ ပြုသဖြင့်၊ မုသာ လည်း အောင်မြင် လိမ့်မည်။ စိတ်ထောင်လွှား ခြင်းနှင့်တကွမိဿဟာယ ဖွဲ့သောအားဖြင့် လူများ တို့ကို ဖျက်ဆီး ၍ ၊ သခင် တို့၏သခင် ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ လူ လက် ဖြင့် ဒဏ် မ ခတ် ဘဲ ကျိုးပဲ့ ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ²⁶ညဦး နှင့် နံနက် ကို ဘော်ပြ သော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ စကား မှန် သည် ဖြစ်၍ ၊ ထိုစကားကို တံဆိပ်ခတ် ထား လော့။ တာရှည် သော ကာလ တိုင် တိုင်တည် လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ²⁷ထိုအခါ ငါ ဒံယေလ သည် မော ၍ နာ လျက် နေ၏။ တ ဖန် အနာ မှ ထမြောက် ၍ ဘုရင် ၍၏အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက် ၍၊ မြင်ပြီးသော ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံကို ငါအံ့ဩ သော်လည်း ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှမ ရိပ်မိ ကြ။

9ယေ ရှုရှုလင် မြို့ပျက်စီး ၍ အနှစ် ခုနစ် ဆယ် လွန် စေ မည် ဟု၊ ²ထာဝရဘုရား ၍ ဗျာဒိတ် တော် ကို ပ ရော ဖက် ယေ ရမိ ခံ ဘူး သည် ဖြစ်၍၊ ခါ လာ ဒဲ နိုင်ငံ ကို အစိုးရ သော မေ ဒိ အမျိုး ၊ အာ ရွေ ရ သား ဒါရိ နန်းစံပဌမ နှစ် တွင် ၊ ငါ ဒံယေလ သည် ထို နှစ် ပေါင်းအရေအတွက် ကို ကျမ်းစာ အားဖြင့် သိ ရသောကြောင့် ၊ ³အစာ ကိုရှောင်လျက်၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် လျက်၊ ပြာ နှင့် လူးလျက်၊ အရှင် ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ ⁴ထိုသို့ အပြစ်ကို ဘော်ပြ တောင်းပန်၍ ငါ ကိုးကွယ် သော ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထံ ငါပြုသော ပဌနာ ဟူမူကား ၊ ကိုယ်တော် ကို ချစ် ၍ ပညတ် တော် တို့ကို စောင့် သော သူ တို့ အား သစ္စာ တော် မ ပျက်၊ ကရုဏာ တရား ကို စောင့် တော် မူ ထ

သော၊ အလွန် ကြီးမြတ်၍ ကြောက်ရွံ့ ဘွယ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင် ဘုရား သခင်၊ ⁵အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား မိပါပြီ။ ဒုစရိုက် ကို ပြု မိ ပါပြီ။ မ တရားသဖြင့် ကျင့်မိပါပြီ။ ပုန်ကန် မိပါပြီ။ စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော်မူသောတရား လမ်းမှ လွဲ မိပါပြီ။ ⁶အကျွန်ုပ် တို့၏ရှင် ဘုရင်၊ မင်းသား အသက်ကြီးသူမှစ၍ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့အား ကိုယ်တော် ၏အခွင့် နှင့် ဟောပြော သော ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ၊ ပ ရောဖက် တို့၏စကားများကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နား မ ထောင်ဘဲနေ ကြပါပြီ။ ⁷အိုဘုရား ရှင်၊ ကိုယ်တော် သည် တရား နှင့် ဆိုင် တော် မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြောင့် နှင့်ထုတ် တော် မူ၍၊ နီး သော ပြည်၊ ဝေး သော ပြည်၊ အရပ် ရပ် တို့၌ နေ ရ သော ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား မှစ၍ကုသရေလ လူအပေါင်း တည်းဟူသောအကျွန်ုပ် တို့ သည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း ၊ မျက်နှာ ပျက် ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။ ⁸အိုဘုရား ရှင်၊ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ရှင် ဘုရင်၊ မင်းသား ၊ အသက်ကြီး သူ မှ စ၍အကျွန်ုပ် တို့သည် မျက်နှာပျက် ခြင်း နှင့် ဆိုင် ကြ ပါ ၏။ ⁹အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပုန်ကန် သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့အရှင် ဘုရား သခင်သည် ကရုဏာ ကို ပြုခြင်း၊ အပြစ် ကို ဖြေ ရှင်းခြင်းအခွင့်နှင့် ဆိုင်တော်မူ၏။ ¹⁰အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကျွန် တော်ရင်း၊ ပရောဖက် တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့၌ ထား တော်မူ သော ပညတ် တရားတော်လမ်းသို့ လိုက် ခြင်း ငါ ၊ ဗျာဒိတ် တော်အသံ ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်နား မ ထောင်ဘဲ နေ ကြ ပါ ပြီ။ ¹¹အကယ်စင်စစ် ကူ သရေ လ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ သည် ဗျာဒိတ် တော် အသံ ကို နား မ ထောင်၊ လွဲ သွား၍ ပညတ် တရား တော် ကို လွန်ကျူး ကြ ပါ ပြီ။ သို့ ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သော အပြစ်ကြောင့် ၊ ကျိန်ဆို တော်မူ ခြင်းတည်းဟူသော ဘုရား သခင်၏ ကျွန် မော ရှေ ၏ ပ ည တု တိ ကျမ်း၌ မှတ်သား သော အကျိန် ကို အကျွန်ုပ် တို့ အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း တော်မူ၏။ ¹²အကျွန်ုပ် တို့တဘက် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို အုပ် သော တရားသူကြီး တို့ တဘက် ၌ မိန့် တော် မူ သော စကား တော် ကို တည် စေ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့အပေါ်မှာ ကြီးစွာ သော ဘေးဥပဒ် ကို ရောက် စေတော် မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ ဘေး ရောက် သကဲ့သို့ ကောင်းကင် အောက် တွင် အ ဘယ် အရပ်၌မျှ မ ရောက် စဖူး ပါ။ ¹³မော ရှေ ၏ ပ ည တု တိ ကျမ်းစာ၌ မှတ်သား သည် အတိုင်း ၊ ဤ ဘေးဥပဒ် ရှိသမျှ သည် အကျွန်ုပ် တို့အပေါ်မှာ ရောက် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဒုစရိုက် များကိုရှောင်၍ သမ္မာ တရားတော်ကို နားလည် ခြင်းအလိုငှါ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ မ တောင်းပန် ဘဲ နေ ကြ ပါ ပြီ တကား။ ¹⁴ထို့ကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဘေးဥပဒ် ကို စောင့်၍၊ အကျွန်ုပ် တို့အပေါ်သို့ ရောက် စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် ပြု တော် မူ သမျှ တို့၌ ဖြောင့်မတ် တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့

သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံ ကို နား မ ထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ တကား။ ¹⁵တန်ခိုး ကြီးသောလက် တော်ဖြင့် ကိုယ်တော် ၏ လူ တို့ကို အဲဂု တု တု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် ၍ ၊ ယနေ့၌ရှိသည် အတိုင်း အသရေ တော် ကို ထင်ရှား စေ တော် မူ သော အကျွန်ုပ် တို့၏ အရှင် ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှား မိပါပြီ။ မ တရားသဖြင့်ပြုမိပါပြီ။ ¹⁶အိုဘုရား ရှင်၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်း တရား တော်ရှိသမျှ တို့နှင့် အညီ ၊ သန့်ရှင်း သော တောင် တော် တည်းဟူသောကိုယ်တော် ၏ ယေရုရှလင် မြို့မှ ပြင်းစွာသော ဒေါသ အမျက် တော်ကို လွှဲ တော် မူ ပါ ဟု အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ် တို့ အပြစ် များမှစ၍ဘိုးဘေး တို့၏ အပြစ် များကြောင့် ၊ ယေရုရှ လင် မြို့နှင့် ကိုယ်တော် ၏လူစု သည် ပတ်ဝန်းကျင် ၌ရှိ သော သူ တို့ တွင် ကဲ့ရဲ့ စရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ ¹⁷ယခု မူကား ၊ အကျွန်ုပ် တို့ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ပြု သော ပဌ နာ စကား ကို နားထောင် တော်မူ ပါ။ ဆိတ်ညံ လျက်ရှိသောသန့်ရှင်း ရာဌာနတော် ကို ဘုရား ရှင်၏ အကျိုး တော်ကြောင့်၊ မျက်နှာ တော် ရောင်ခြည် ကို ထွန်းလင်း စေတော်မူပါ။ ¹⁸အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်၊ နား တော် ကိုလှည့် ၍ နားထောင် တော်မူပါ။ မျက်စိ တော်ကိုဖွင့် ၍ အကျွန်ုပ် တို့ ပျက်စီး ရာများကိုငင်း၊ နာမ တော်ဖြင့် သမုတ် သော မြို့ကိုငင်း ကြည့်ရှု တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ် ကုသိုလ် ကို အမှီ မ ပြု။ မဟာ ကရုဏာ တော်ကိုသာ အမှီ ပြု၍ ပဌနာ စကားကို ရှေ့ တော်၌ ဆက်ကပ်ပါ၏။ ¹⁹အိုဘုရား ရှင်၊ နားထောင် တော်မူပါ။ အို ဘုရား ရှင်၊ အပြစ်ကို လွှတ် တော် မူ ပါ။ အို ဘုရား ရှင်၊ နားထောင် ၍ ပြု တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်၊ ကိုယ်တော် အတွက် ဖင့်နွံ တော်မ မူပါနှင့်။ ကိုယ်တော် ၏မြို့၊ ကိုယ်တော် ၏ လူစု သည် နာမ တော်ဖြင့် သမုတ် ခြင်းရှိပါသည်ဟု ဆုတောင်းပဌနာပြု ၏။ ²⁰ထိုသို့ဆုတောင်း ပဌနာပြု၍၊ ကိုယ် အပြစ် ကိုငင်း ၊ အမျိုးသား ချင်း ကူ သရေ လ လူတို့၏ အပြစ် ကိုငင်း ဘော်ပြ တောင်းပန်၍ ၊ ငါ ကိုးကွယ်သော ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်း သော တောင် တော်အ ဘို့ ငါ ပြုသော ပဌနာ စကားကို၊ ငါ ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ် လျက် နေ၍၊ ²¹ဆုတောင်း သော အမှု မ ပြီး မှီ မြက်ဆို စဉ် တွင်၊ ယခင် ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ၌ ထင်ရှား သော သူ၊ ဂါ ဗေ လ သည် လျင်မြန်စွာ ပျံ ၍လာ သဖြင့်၊ ညဦးယံ ပူဇော် ချိန် ၌ ရှိရာသို့ ရောက်၍၊ ²²နှုတ်ဆက်လျက်၊ အချင်းဒံယေလ ၊ ငါသည် သင် ၌ ဉာဏ် ပညာတိုးပွားစေမည်အကြောင်းထွက် လာပြီ။ ²³သင် သည် ဆုတောင်း စ ပြုသောအခါ အမိန့် တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင့် အားကြားပြော ခြင်းငှါ ငါ ရောက် လာပြီ။ သင် သည် အလွန် ချစ် အပ်သောသူဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ၊ ဗျာဒိတ် တော်အချက်ကို ဆင်ခြင် ၍ နားလည် ရသော အခွင့်ရှိ၏။ ²⁴လွန်ကျူး ခြင်းအမှုကို ဆီးတား ၍ အပြစ် ကို တံဆိပ်ခတ်စေခြင်းငှါ ငင်း ၊ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဖြေ ရှင်း ၍ ထာဝရ ကုသိုလ်ကို သွင်း စေခြင်းငှါ ငင်း ၊ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ

နှင့် အနာဂတ္တိ ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို တံဆိပ် ခတ်၍ ၊ အလွန် သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနကို လိမ်း စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ သိတင်း ခုနစ် ဆယ်ကို သင် ၎င်း၏ အမျိုးသား ချင်းအဘို့ နှင့် သင် ၎င်း၏ သန့်ရှင်းသော မြို့အဘို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိ၏။²⁵ ထို့ကြောင့် ၊ ယေရုရှလင် မြို့ကို တဖန် တည်ထောင် ပြုစု စေခြင်း ငှါ ၊ အမိန့်တော် ရှိသည် နေ့မှစ၍ ခရစ်တော်သခင်၏ လက်ထက်တိုင်အောင် ၊ ခုနစ် သိတင်းနှင့် ခြောက် ဆယ်နှစ် သိတင်း ကြာလိမ့်မည်ဟု သိမှတ် နားလည်လော့။ အနှောင့် အရှက် ခံရသော ကာလ ၌ မြို့လမ်း ကို တဖန် တည်ထောင် ပြုစုရမည်ဟု စီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။²⁶ ထိုသိတင်း ခြောက် ဆယ်နှစ် သိတင်း လွန် ပြီးမှ၊ ခရစ်တော်သည် အခွင့်မရဘဲအသေ သတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှလာသော သခင်၏ လူတို့သည် မြို့တော်ကို၎င်း ၊ သန့်ရှင်း ရာဌာနကို၎င်း ဖြိုဖျက်ကြ လိမ့်မည်။ ရေ လွှမ်းမိုးသော အားဖြင့် ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံး တိုင်အောင် စစ်တိုက် ခြင်း၊ ပျက်စီး ရာနှင့်ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ် ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။²⁷ တ သိ တင်း တွင် လူအ များ တို့နှင့် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ခြင်း ရှိ၍၊ ထို သိ တင်း တ ဝက် တွင် ယဇ် ပူဇော်ခြင်း နှင့် ဆက်ကပ် ခြင်းကို ပပျောက် စေ လိမ့်မည်။ ရွံ့ရှာ ဘွယ်သော အရာ၏ အ ထွဋ်ပေါ်သို့ ဖျက်ဆီး သော သူသည် ရောက်၍၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း သည် ပျက်စီး အပ်သောသူတို့ ကို မလွှမ်းမိုးမှီတိုင်အောင် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြားပြော၏။

10ပေရသိ ရှင်ဘုရင် ကုရု နန်းစံသုံး နှစ် တွင် ၊ ဗေလတရှာဇာ အမည် ဖြင့် သမုတ် သော ဒံယေလ သည် ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံရ ၎င်း၏။ ထိုဗျာဒိတ် တော်စကား မှန် ပေ၏။ ကြီးစွာ သော စစ်တိုက်ခြင်း နှင့် ဆိုင် ပေ၏။ သူ သည် ထို စကား ကို နားလည် ၎င်း၏။ မြင်ရသော ရူပါရုံ သဘော ကိုလည်း ရိပ်မိ၏။² ထို ကာလ ၌ ငါ ဒံယေလ သည် အရက် နှစ်ဆယ် တရက် တိုင်တိုင်ခြူးခြံစွာကျင့် လျက် နေ၏။³ အရက် နှစ်ဆယ် တရက်မ စေ့ မှီမြိန် သော မုန့် ကိုမ စား ။ အမဲသား နှင့် စပျစ်ရည် ကို မ မြည်း ။ ဆီ လိမ်း ခြင်း ကို လည်း အလျှင်း မ ပြု။⁴ ပဌမ လ နှစ် ဆယ် လေး ရက် နေ၍ ငါ သည် ဟိဒကေလ မြစ် ကြီး အနားမှာ ရှိ စဉ်၊⁵ မျှော် ကြည့်၍ ပိတ်ချော နှင့် ဥဖတ် ရွှေစင် ခါးပန်း ကို ဝတ် စည်း လျက် ရှိ သော လူ တဦး ကို မြင် ၎င်း၏။⁶ သူ ၎င်း၏ ကိုယ် သည် ကျောက် မျက် ရွဲ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ့မျက်နှာ သည်လည်း လျှပ်စစ် ကဲ့သို့ ထင်၏။ သူ့ မျက်စိ သည်လည်း မီးခွက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ့ လက် ခြေ တို့သည် ဦးသစ်သော ကြေးဝါ အရောင်အဆင်းရှိ၏။ သူ့ စကား သံ သည် များစွာ သော လူစုအသံ နှင့် တူ၏။⁷ ထို ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ ကို ငါ ဒံယေလ တ ယောက် တည်း မြင် ရ၏။ ငါ နှင့်အတူ ပါသောလူ တို့သည် မ မြင် ရကြ။ သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်း သို့ ရောက် သဖြင့် ပုန်းရှောင် ၍ နေခြင်းငှါ ပြေး ကြ၏။⁸ ငါ မူကား၊ တယောက် တည်းနေရစ် ၍ ထို ကြီးစွာ သော ရူပါရုံ ကိုမြင် ရလျှင် ၊ ခွန်အား လျော့၍ မျက်နှာ ပျက်

လျက်၊ ကိုယ်၌ အစွမ်း သတ္တိအလျှင်းမ ရှိ ဖြစ်လေ၏။⁹ သို့ရာတွင် ၊ ထိုသူ ၎င်း၏ စကား သံ ကို ငါကြား ၎င်း၏။ ကြား သောအခါ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ၍ မိန်းမော တွေဝေလျက်နေ၏။¹⁰ ထိုအခါ လက် တဘက် သည်ငါ ကို ကြုံ ၍ ၊ ငါ သည် ဒူး နှင့် လက်ဝါး ဖြင့် ထောက် လျက် နေရ၏။¹¹ သူကလည်း၊ အလွန် ချစ်အပ်သော သူ၊ ဒံယေလ ၊ ငါ့ စကား ကို နားလည် အံ့ သော ငါ့ မတ်တတ် နေ လော့။ သင် ရှိ ရာ သို့ ငါ့ကို စေလွှတ် တော်မူ၍ ယခု ငါလာပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည် တုန်လှုပ် မတ်တတ် နေ၏။¹² ထိုအခါ သူကလည်း၊ အချင်းဒံယေလ ၊ မ ကြောက် နှင့်။ သင် သည် နားလည် ခြင်းငှါ ၎င်း ၊ သင် ၎င်း၏ ဘုရား ရှေ့ မှာ ကိုယ် ကိုယ် ဆုံးမ ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ စိတ် ပြဌာန်းသော ပဌမ နေ့မှစ၍ သင် ၎င်း၏ စကား ကိုကြား တော်မူပြီ။ ထိုစကား ကြောင့် လည်း ငါ ရောက် လာပြီ။¹³ ပေရသိ နိုင်ငံ ကို အစိုးရသော မင်း မူကား ၊ အရက် နှစ် ဆယ်တရက် ပတ်လုံးငါ့ ကို ဆီးတား၏။ နောက် တ ခါ အမြတ် ဆုံး သော မင်း စု ထဲ က မိ ကု ခေ လ သည် ငါ့ ကို အကူ လာ ၍၊ ငါသည်လည်း ထိုအရပ်၌ ပေရသိ မင်းကြီး တို့ထံမှာ ဆိုင်းလင့် ၍ နေရ၏။¹⁴ ယခုမူကား ၊ နောင် ကာလ တွင် သင် ၎င်း၏ အမျိုးသား ချင်းတို့၌ ဖြစ် လတံ့သော အမှုအရာတို့ကို သင် သည် နားလည် စေ ခြင်း ငှါ ငါ ရောက် လာ ပြီ။ ဤ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ သည် တာရှည်သောကာလ နှင့် ဆိုင်ပေ၏ဟု ငါ့ အား ပြောဆို ၎င်း၏။¹⁵ ထိုသို့ ပြောဆို ပြီးမှ ၊ ငါသည် ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ်၍ စကား မပြောနိုင် ပဲနေ၏။¹⁶ ထိုအခါ လူ သား ၎င်း၏ သဏ္ဍာန် ရှိသောသူတဦးသည် ငါ့ နှုတ် ကို လက်နှင့်တို့ လျှင် ၊ ငါသည်နှုတ် ကို ဖွင့် ၍ ပြော ရသော အခွင့်ကို ရပြီးလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် ၎င်း၏သခင် ၊ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ ကြောင့် အကျွန်ုပ် သည် ပြင်း စွာ သော ဝေဒနာ ကို ခံရ၍၊ ကိုယ်၌ ခွန်အား အလျှင်း မ ရှိပါ။¹⁷ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ကိုယ်တော် အရှင်နှင့် အဘယ်သို့ စကားပြော နိုင် ပါအံ့နည်း။ ယခုပင် အကျွန်ုပ် ကိုယ်၌ ခွန်အား အလျှင်း မ ရှိပါ။ အကျွန်ုပ် အသက် လည်း ကုန် ပါ ပြီဟု ငါ့ ရှေ့ မှာ ရပ် နေသောသူအား ငါလျှောက် ၎င်း၏။¹⁸ နောက် တဖန် လူ သဏ္ဍာန် ရှိ သော သူ သည် လာ၍ ငါ့ ကို လက် နှင့် တို့ လျက် အားပေး ပြီး လျှင် ၊¹⁹ အလွန် ချစ်အပ်သော သူ၊ မ ကြောက် နှင့်။ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေ။ အားရှိ လော့။ ခွန်အား နှင့်ပြည့်စုံလော့ ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုပြီးမှခွန်အားကို ငါရ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားပေးတော်မူပြီ ဟု လျှောက်၏။²⁰ ထိုသူကလည်း၊ ငါသည် သင် ရှိရာသို့ လာ ရသော အကြောင်းကို နားလည် သလော။ ပေရသိ မင်း ကို စစ်တိုက် အံ့သောငှါ ယခု ငါပြန် သွားရမည်။ ငါ သွား ပြီး သည်နောက်၊ တဖန် ဟေလသ မင်း သည် ပေါ်လာ လိမ့်မည်။²¹ သို့ရာတွင် သမ္မာ ကျမ်းစာ၌ မှတ်သား သော အမှုအရာ ကို ငါပြ ဦးမည်။ ဤ အမှုတို့တွင် သင် တို့၏ မင်း မိကုခေလ မှတ ပါး ငါ့ ဘက်မှာ နေသောသူမ ရှိ။

11ငါ သည်လည်း မေဒိ အမျိုး ဒါရိ မင်းကြီးနန်းစံပဌမ နှစ် တွင်

သူ့ကို နှိုးဆော် ၍ ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေခြင်းငှါ ကြိုးစား အားထုတ်လေ၏။
²ယခု မူကား ၊ မှန် သောအရာကို ငါပြ မည်။ ပေရသိ နိုင်ငံကို အစိုးရ
 သော ရှင်ဘုရင် သုံး ပါး ပေါ် လေဦး မည်။ စတုတ္ထ ရှင်ဘုရင် မူကား
 ၊ ထို သူ ရှိ သမျှ တို့ ထက် ငွေ ရတတ် လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရတတ်၍
 အား ကြီးသော ကြောင့် ၊ ဟေလသ နိုင်ငံ ကို ရန်ဘက် ပြု စေ ခြင်း
 ငှါ၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ ကို နှိုးဆော် လိမ့်မည်။³ထိုအခါ တန်ခိုး
 ကြီးသော ရှင်ဘုရင် တပါးလည်း ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အာဏာ တော်
 ကြီး လျက် အစိုးရ ၍ မိမိ အလို ရှိ သည် အတိုင်း ပြု လိမ့်မည်။
⁴ထို သူ သည် ပေါ် လာ ပြီး မှ နိုင်ငံ တော် ကျိုးပဲ့ ၍ ၊ သူ တ ပါး
 တို့သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်လေး မျက်နှာ တို့၌ ခွဲဝေ ကြ လိမ့်မည်။
 သို့ရာတွင် ၊ အစိုးရသော သူ တို့ သည် အမျိုးအနွယ် တော် မဟုတ်၊
 အာဏာတော်နှင့် အစိုးရမရ နိုင်ငံ တော်ကို နှုတ်ပစ် ၍ အမျိုးအနွယ်
 တော်မှ တပါး အခြား သော သူ တို့ သည် ရကြ လိမ့်မည်။⁵ထိုအခါ
 တောင် ရှင် ဘုရင်သည် တန်ခိုး ကြီးလိမ့်မည် ။ မင်း စုထဲ၌မင်း တ
 ပါးသည် ထိုသူ ထက် တန်ခိုး ကြီး၍ အာဏာ တည်လိမ့်မည်။ သူ
 ၏အာဏာ လည်း အလွန် ကျယ်လိမ့်မည်။⁶ကာလ လွန် သောအခါ
 သူတို့သည် အဆွေ ဖွဲ့ကြ လိမ့်မည်။ အသင့်အတင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 တောင် ရှင်ဘုရင် ၏ သမီး သည် မြောက် ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ရောက်
 လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ ထိုမင်းသမီး၏ အာဏာ သည် မ တည်
 ရ။ ထိုမင်း နှင့် တကွ အမျိုးအနွယ် တော် သည်လည်း မ တည် ရ။
 မင်းသမီး ကို၎င်း၊ ဆောင် ခဲ့သောသူတို့ ကို၎င်း၊ သူ ၏သား ကို၎င်း
 ၊ ထို ကာလ ၌ သူ ကို ထောက်ပံ့ သော သူများ ကို၎င်း ဆုံးရှုံး ခြင်း
 သို့ အပ် ရ လိမ့်မည်။⁷ထို မင်းသမီး၏ အဆွေအမျိုး ဖြစ် သော သူ
 တ ယောက် သည် အဘ၏ အရိပ်အရာ ကို ရသ ဖြင့် စစ်ချီ၍ လာ
 လိမ့်မည်။ မြောက် ရှင်ဘုရင် ၏ မြို့တော်သို့ ရောက် လျှင် ၊ မြို့သား
 တို့ကို တိုက် ၍ နိုင် လိမ့်မည်။⁸သူ တို့၏ဘုရား များ၊ သွန်း သော
 ရုပ်တု များ၊ အဘိုး ထိုက်သော ငွေ ဖလား ၊ ရွှေ ဖလား များကို အဲ
 ဂု တု တု ပြည် သို့ သိမ်း သွား လိမ့်မည်။ သူ သည် လည်း မြောက်
 ရှင်ဘုရင် ထက် အသက် ရှည်လိမ့်မည်။⁹တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်
 သည် တောင် ရှင်ဘုရင် ၏နိုင်ငံ သို့ ဝင် သော်လည်း မိမိ ပြည် သို့
 ပြန် သွား ရ လိမ့်မည်။¹⁰သား တော် တို့သည် ထ ပြန်၍ များ စွာ
 သော အလုံးအရင်း ကို စုဝေး ကြလိမ့်မည်။ သားတယောက်လည်း
 ဆက်ဆက် လာ၍ လွှမ်းမိုး ချင်းနင်း လိမ့်မည်။ တ ဖန် ပြန် လာ၍
 သူ ၏မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံ လိမ့်မည်။¹¹တောင် ရှင် ဘုရင်သည်
 အမျက် ထွက်သဖြင့် ၊ မြောက် ရှင်ဘုရင် ကို ဆီးကြို၍ တိုက် လိမ့်မည်။
 မြောက်ရှင်ဘုရင် သည် များစွာ သော စစ်သည်ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်း
 တို့ကို စီရင် သော်လည်း ၊ တောင် ရှင်ဘုရင် သည် ထို အလုံးအရင်း
 တို့ကို သိမ်းယူ လိမ့်မည်။¹²ထို အလုံးအရင်း တို့ကို ပယ်ရှင်း ပြီး
 မှ မာန စိတ် ပေါက် လျက်၊ အထောင် သောင်း မက များ စွာ သော
 လူ တို့ကို လုပ်ကြံ သော်လည်း ၊ မိမိ အာဏာ ကို မ တည် စေရ။
¹³အကြောင်း မူကား၊ မြောက် ရှင် ဘုရင်သည် တ ဖန် ပေါ်လာ၍

အ ရင် ထက် များ စွာ သော အလုံးအရင်း တို့ကို စီရင် ပြီး မှ ကာလ
 အတန်အရာလွန် လျှင်၊ စစ်အင်္ဂါများ၊ စည်းစိမ် များ နှင့် ဆက်ဆက်
 လာ လိမ့်မည်။¹⁴ထို ကာလ ၌ တောင် ရှင်ဘုရင် ကို ရန်ဘက် ပြု
 သော သူတို့သည် များ ကြ လိမ့်မည်။ သင် ၏အမျိုးသား ချင်း ဖြစ်
 သော သူပုန် တို့သည် ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ ကို ပြည့်စုံစေ ခြင်းငှါ ထ ၍ ၍
 ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။¹⁵မြောက် ရှင် ဘုရင်သည်
 လာ ၍ မြို့ရိုး ကို တည် ပြီး လျှင် ခိုင်ခံ့ သော မြို့ တို့ကို လုပ်ကြံ
 လိမ့်မည်။ တောင် ရှင်ဘုရင်၏ လက်နက် များ၊ ရွေးချယ် သော လူ
 များတို့သည် ဆီးတား ခြင်းငှါ ခွန်အား မ ရှိသောကြောင့် မ ဆီးတား
 ရကြ ။¹⁶တိုက် လာ သော သူသည် မိမိ အလို အလျောက် ပြု ၍ ၊
 သူ ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှမ ရပ် မနေနိုင်ဘဲ၊ သာယာ သော ပြည် ကို
 နင်းပြီးမှစုလင် စေလိမ့်မည်။¹⁷ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည် လိုက်
 လျက် ထိုမင်း သည် မိမိ နိုင်ငံ ၏ အလုံးအရင်းရှိသမျှ တို့နှင့်တကွ
 ဝင်စား ခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်၍၊ မိန်းမငယ် အားဖြင့်ဖျက်ဆီး
 ခြင်းငှါ ပေးစား လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူသည် အကြံ မမြောက်၊
 အကျိုးမရှိရ။¹⁸တဖန် ကျွန်းစု သို့ မျက်နှာ လှည့် ၍ ကျွန်းအများ
 တို့ကို လုပ်ကြံ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၊ ဗိုလ်မင်း တပါးသည် မိမိ ခံ
 ရသော အသရေ ဖျက် ခြင်း ကို မိမိ မှ လွှဲ ပယ်၍၊ ထို အသရေပျက်
 ခြင်း ကို တိုက် လာ သော မင်း အပေါ် သို့ ပြန် ရောက် စေ လိမ့်မည်။
¹⁹ထိုမင်းသည်လည်း မိမိ နေရာ မြို့တော်သို့ ပြန် သွားပြီး လျှင် ၊
 ထိမ် ၍ လဲ သဖြင့် ကွယ်ပျောက် လိမ့်မည်။²⁰ထိုမင်းအရာ ၌လည်း
 နိုင်ငံ တော်၏ ဘုန်း စည်းစိမ် ကို ရှုတ်ချ လျက်၊ ငွေတော်ခွဲသောသူ
 သည် ပေါ်လာ၍ ခဏရှိပြီးမှ၊ ဒေါသ အမျက်မ ထွက်၊ စစ် မတိုက်ဘဲ
 ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။²¹ထိုသူအရာ ၌လည်း မင်းစည်းစိမ်
 ကို ခံ ထိုက် သော သူမ ဟုတ်၊ ယုတ်မာ သော သူ ပေါ်လာ လိမ့်မည်။
 သူ သည် အနိုင်အထက် မ ပြု ချောမော့ ခြင်း အားဖြင့် နိုင်ငံ ကို ရ
 လိမ့်မည်။²²လွှမ်းမိုး သော လက်နက် တို့သည် သူ ရှေ့မှာ မြုပ် ၍
 ဆုံးရှုံး လိမ့်မည်။ မိဿဟာယ ခံသော မင်း လည်း ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။
²³အကြောင်းမူကား၊ မိဿဟာယ ပြုသော မင်းသည် သစ္စာ ပျက်
 သဖြင့်၊ တက် လာ၍ လူ အနည်းငယ် မှ ပါသော်လည်း တန်ခိုး ကြီး
 လိမ့်မည်။²⁴အသီးအနှံ များသော ပြည် ကို အနိုင်အထက် မပြုဘဲ
 ဝင် လိမ့်မည်။ လူယူ သော ပစ္စည်းဥစ္စာ စည်းစိမ် များကို စွန့်ကြဲ၍၊
 မိမိ ဘိုး ဘေး မ ပြု ဘူး သော အမှု ကို ပြု လိမ့်မည်။ ခိုင်ခံ့ သော
 မြို့ပြ တို့ကို ရ ခြင်း ငှါ တာရှည် စွာ ကြံစည် လိမ့်မည်။²⁵ကြီး စွာ
 သော အလုံး အရင်းနှင့်တကွ တောင် ရှင်ဘုရင် ကို ဆန့်ကျင်ဘက်
 ပြု၍၊ မိမိ အစွမ်း သတ္တိ ကို နှိုးဆော် လိမ့်မည်။ တောင် ရှင်ဘုရင်
 သည်လည်း ၊ အားကြီး ၍ များစွာ သော အလုံးအရင်းနှင့်တကွ စစ်
 တိုက်ခြင်းငှါနှိုးဆော် သော်လည်းမ ခံ မရပ်နိုင်။ အကြောင်း မူကား၊
 သူ တဘက် ၌ မ ကောင်းသော အကြံ ကို ကြံစည် ကြ လိမ့်မည်။
²⁶ထိုသူကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ သည် လည်း၊ ထိုသူ ၏

အကျိုးကိုဖျက်ဆီး သောအားဖြင့်၊ သူ၏ တပ် မြုပ် ၍ ၊ စစ်သူရဲများ တို့သည် အသက် ဆုံးကြလိမ့်မည်။²⁷ ထိုရှင် ဘုရင် နှစ် ပါးတို့သည် မကောင်း သော အကြံကိုကြံ၍၊ တခု သောစားပွဲ ၌ မုသာ စကားကို ပြော ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ အကြံ မ မြောက်ရ။ ချိန်းချက် သော အချိန် ကာလ ၌ အဆုံး ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။²⁸ တ ဖန် မြောက် ရှင်ဘုရင်သည် များစွာ သော စည်းစိမ် ဥစ္စာပါ လျက် မိမိ ပြည် သို့ ပြန် ၍သွား စဉ် တွင်၊ သန့်ရှင်း သော ပဋိညာဉ် တရား ကို မ နာလို သောစိတ် ရှိသည်အတိုင်း ပြု ပြီးမှ မိမိ ပြည် သို့ ပြန် သွားလိမ့်မည်။²⁹ ချိန်းချက် သော အချိန်၌ လည်း တောင် မျက်နှာသို့ တဖန်ပြန် လာ ဦး မည်။ သို့သော်လည်း ၊ အ ရင် ဖြစ် သကဲ့သို့ မ ဟုတ် ။ နောက် ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းမဟုတ်။³⁰ အကြောင်းမူကား၊ ခိတုတိမ် သင်္ဘော တို့သည် ထိုသူ ကို ဆီးတားကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် ၊ စိတ်နာ လျက် ပြန် သွား၍ သန့်ရှင်း သော ပဋိညာဉ် တရားကို အမျက် ထွက်သည် အတိုင်းပြု ပြီးမှပြန် သွားစဉ်တွင်၊ သန့်ရှင်း သော ပဋိညာဉ် တရား ကို စွန့်ပစ် သောသူ တို့ နှင့် အဆွေဖွဲ့လိမ့်မည် ။³¹ ထိုမင်းနောက်မှ စစ်လက်နက် တို့သည် ပေါ်လာ သဖြင့် ၊ တန်ခိုးကြီးသော သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော် ကို ညစ်ညူး စေ၍၊ နေ့ရက် အစဉ် ပြုသောဝတ် ကို ပယ်ရှင်း ကြ လိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီး တတ်သော ရွံ့ရှာ ဘွယ်အရာ ကို လည်း တည် ထားကြလိမ့်မည်။³² ပဋိညာဉ် တရားကို ပြစ်မှား သော သူတို့ သည် ချောမော့ ရာသို့ လိုက်၍ ယိုယွင်း ကြလိမ့်မည်။ မိမိ တို့ ဘုရား သခင်ကို သိ သောသူတို့မူကား ၊ ကြီးစွာ သောအားနှင့် ပြု ကြ လိမ့်မည်။³³ လူစု ထဲမှာ ပညာ ရှိသောသူတို့ သည် အများ သောသူ တို့ ကို သွန်သင် ကြလိမ့်မည်။ ထား နှင့်ကွယ်မျက်ခြင်း၊ မီး ရှို့ခြင်း၊ သိမ်း သွား ချုပ်ထား ခြင်း၊ လုယက် ခြင်း အားဖြင့် အင်တန်ကာလ ပတ်လုံး လဲ ကြ လိမ့်မည်။³⁴ လဲ ကြ သောအခါ အနည်းငယ် သော မစ ခြင်းကို တဖန် ခံရကြလိမ့်မည်။ လူအများ တို့သည် ချောမော့ ရာသို့ လိုက်၍ဆည်းကပ် ကြလိမ့်မည်။³⁵ အမှုဆုံး ရသည် ကာလ တိုင်အောင် ၊ ပညာ ရှိ သော သူ အချို့တို့သည် လည်း စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံ၍၊ သန့်ရှင်း ဖြူစင် ရမည် အကြောင်း လဲ ကြ လိမ့်မည်။ ထို အမှုသည် ချိန်းချက် သော ကာလတိုင်အောင် ဖြစ်ရသတည်း။³⁶ ရှင် ဘုရင်တပါးသည် မိမိ အလို အလျောက် ပြု ၍ ၊ ဘုရား အပေါင်း တို့ ထက် ကိုယ်ကိုယ်ချီးပင့် မြှောက်စား လျက် ၊ ဘုရား တို့၏ဘုရား ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အံ့ဘွယ် သော စကားကို ပြော လိမ့်မည်။ ဒေါသ အမျက်စေ့ စုံသည် ကာလတိုင်အောင် ကောင်းစား လိမ့်မည်။ စီရင် ဆုံးဖြတ် သမျှ အတိုင်း ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။³⁷ ထိုမင်းသည် ဘိုး ဘေး တို့ ကိုးကွယ် သော ဘုရား ကို၎င်း၊ မိန်းမ ၌ တပ်မက် သော အလို ကို၎င်း ၊ တ ပါး သော ဘုရား များ ကို၎င်း ပမာဏ မ ပြု။ သူ တကာ တို့ထက် ကိုယ် ကိုယ် ချီးမြှောက် လိမ့်မည်။³⁸ ထို ဘုရား အရာ ၌ ရဲတိုက် တို့၏ဘုရား နှင့်၊ ဘိုးဘေး တို့မ သိ သော ဘုရား ကို ချီးမြှောက် ၍ ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကျောက် မြတ် ၊ နှစ်သက် ဘွယ်သော

တန်ဆာ များ ကို ပူဇော် လိမ့်မည်။³⁹ ခိုင်ခံ့ သော ရဲတိုက် များ ကို ၎င်း၊ မိမိ ဝန်ခံ သောတ ပါး အမျိုးသား ဘုရား ကို၎င်း ပြုစု ၍ ၊ ဂုဏ် အသရေတိုးပွား စေလိမ့်မည်။ လူများ တို့အပေါ်မှာ အုပ်စိုး ရသော အခွင့်ကိုပေး၍ ၊ စီးပွား ဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ မြေ ကို ဝေဖန် လိမ့်မည် ။⁴⁰ အမှုကုန် ရသည် ကာလ ၌ တောင် ရှင် ဘုရင်သည် ထိုမင်းကို တိုက် လိမ့်မည်။ မြောက် ရှင်ဘုရင် သည်လည်း ရထား များ၊ မြင်းစီး သူရဲများ၊ သင်္ဘော များတို့နှင့်တကွ လေဘွေ ကဲ့သို့တိုက်လာလျက်၊ ထိုပြည် တို့ကို ဝင် ၍ ချင်းနင်း လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။⁴¹ သာယာ သော ပြည် ကိုလည်းဝင် ၍ အများ သောသူတို့ သည် ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၊ သူ ၏ လက် မှ လွတ် သော သူ ဟူမူကား ၊ ဧဒုံ ပြည် သား၊ မောဘ ပြည်သား၊ အမုမုန် အမျိုးသား အကြီး တို့သည် လွတ် ကြ လိမ့်မည်။⁴² ထို မင်း သည် အပြည် ပြည် တို့ကို အောင်မြင် ရ လိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တု ပြည် လည်း မ လွတ် ရ။⁴³ ထိုပြည်မှာရှိသော ရွှေ ဘဏ္ဍာ ၊ ငွေ ဘဏ္ဍာ၊ အဘိုးထိုက် သော ဥစ္စာများကို အပိုင် ရ လိမ့်မည်။ လိဗု ပြည်သားနှင့် ကုရှ ပြည်သားတို့သည် သူ့နောက်သို့ လိုက်ရကြလိမ့်မည်။⁴⁴ သို့ရာတွင် သူသည် အရှေ့ မျက်နှာ၊ မြောက် မျက်နှာ အရပ် မှ သိ တင်း ကို ကြား၍ စိတ်ပူပန် သဖြင့်၊ လူအ များ တို့ကို ဖျက်ဆီး သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ ၊ ကြီးစွာ သော ဒေါသ အမျက်နှင့် ထွက်သွား လိမ့်မည်။⁴⁵ ပင်လယ် ကြား မှာ ဘုန်း ကြီး၍ သန့်ရှင်း သော တောင် ပေါ်၌ စံ ရာ တဲ တော် ကို တည်ဆောက် ပြီး လျှင်၊ အဘယ်သူမျှမစ ခြင်းငှါမ တတ်နိုင်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။

12 ထို ကာလ ၌ သင့် အမျိုးသား ချင်းတို့၏အမှုကို စောင့် သော အရှင် ကြီး မိကုခေလ သည် ပေါ်လာလိမ့်မည်။ လူမျိုး တစုံတမျိုး မျှဖြစ် သည်ကာလမှစ၍ထို ကာလ တိုင်အောင် ၊ မ ဖြစ် စဖူးသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကပ်ကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည်။ ထို ကာလ အခါ စာစောင် ၌ စာရင်း ဝင်သမျှ သောသင် ၏အမျိုးသား ချင်းတို့သည် ကယ်လွတ် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။² ထိုကာလအခါ မြေ မှုန် ၌ အိပ်ပျော် သော သူများ တို့သည် နိုး ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကား၊ ထာဝရ အသက် ရှင် ခြင်း နှင့်၎င်း ၊ အချို့ တို့ကား၊ ရှက် ကြောက် ခြင်း၊ ထာဝရ အသရေ ပျက် ခြင်း နှင့်၎င်း နိုး ကြ လိမ့်မည်။³ ပညာ ရှိသောသူတို့ သည်လည်း၊ ကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၏ အရောင် အဝါကဲ့သို့ ၎င်း ၊ လူအများ တို့ကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားလမ်းထဲ သို့ သွင်းသောသူတို့ သည်လည်း၊ ကြယ် များကဲ့သို့ ၎င်း အစဉ် အ မြ ထွန်းလင်း ကြ လိမ့်မည်။⁴ သင် ဒံ ယေ လ မူကား ၊ အမှု ကုန် ရ သည် ကာလ တိုင်အောင် ၊ ဤစကား တော်တို့ကို ပိတ် ၍ စာစောင် ကို တံဆိပ် ခတ် ထား လော့။ အများ သော သူ တို့ သည် ထို စာ ကို ကြည့်၍ရှု သော အားဖြင့် ပညာ တိုးပွား လိမ့်မည် ဟု ပြောဆို ၏။⁵ ထိုအခါ ငါ ဒံယေလ သည် ကြည့်ရှု လျှင် ၊ အခြား သောသူနှစ် ပါး တို့သည် မြစ် ကမ်း တို့၌ တဘက် တပါး စီရပ် နေ ကြ၏။⁶ တ ပါး

ကလည်း၊ အံ့ဘွယ် သော ဤအမှုအရာတို့သည် မ ကုန်စင် မှီ အဘယ် မျှလောက် ကြာလိမ့်မည်နည်းဟု ပိတ်ချော ကိုဝတ် လျက်၊ မြစ် ရေ ပေါ်မှာရှိသော လူ ကို မေးမြန်း နေ၏။ ⁷ပိတ်ချော ကိုဝတ် လျက် မြစ် ရေ ပေါ်မှာရှိသော လူ ကလည်း၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလ တ ဝက် ပတ်လုံး ဖြစ် လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း သော သူ တို့ ၏ အစွမ်း သတ္တိ ကို အရပ် ရပ် သို့ ဖြန့် လွှင့် ခြင်း အမှု ပြီး သောအခါ ၊ ထို အမှု အရာ အလုံးစုံ တို့သည် ကုန်စင် ကြလိမ့်မည်ဟု လက်နှစ် ဘက်ကို ကောင်းကင် သို့ ချီ လျက် ၊ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆိုသည် ကို ငါကြား နေ၏။ ⁸ထိုစကားကို ငါ ကြား ၍ နား မ လည်သောကြောင့် ၊ သခင် ဘုရား၊ ဤ အမှုအရာတို့သည် အဘယ် သို့ကုန်စင် ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် လျှင် ၊ ⁹ထိုသူ က ဒံ ယေ လ ၊ သင် သွား လော့။ ထို စကား သည် အမှု ကုန် ရသည်ကာလ တိုင်အောင် ပိတ် ၍ တံဆိပ် ခတ်ထားလျက်ရှိ၏။ ¹⁰လူအများ တို့သည် သန့်ရှင်း ဖြူစင် ခြင်းသို့ ရောက်၍ စုံစမ်း ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ မ တရားသောသူတို့ သည် မ တရားသဖြင့် ပြု၍ တယောက် မျှ နား မ လည်ရ။ ပညာ ရှိသော သူတို့ မူကား ၊ နားလည် ကြ လိမ့်မည်။ ¹¹နေ့ရက်အစဉ် ပြုသော ဝတ်ကို ပယ်ရှင်း ၍၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော ရွံ့ရှာ ဘွယ်အရာသည် ပေါ်လာပြီးမှ ၊ အရက် တထောင် နှစ် ရာကိုး ဆယ်ကြာ လိမ့်မည်။ ¹²အရက် တ ထောင်သုံး ရာ သုံး ဆယ်ငါး ရက်တိုင်အောင် ငွဲ့လင့် ၍ မှီ သောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ¹³သင် မူကား ၊ အဆုံး မဖြစ်မှီ တိုင်အောင် သွား လော့။ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရလိမ့်မည်။ နေ့ရက် ကာလ ကုန်စင် ပြီးမှ၊ ကိုယ် အရိပ် အရာကိုခံ၍ ပေါ်ရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

ဟောရှေ့

1ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇီ မင်း၊ ယောသံ မင်း၊ အာခတ် မင်း၊ ဟောဇက် မင်း၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောရှ သား ယေရောဗောဇ် မင်း တို့လက်ထက် ၊ ဗေရိဇာန် သား ဟောရှေ့ သို့ ရောက် လာ သော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် အစအဦးဟူမူကား၊²သင် သွား၍ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ နှင့်တကွ သူဘွားမြင်သော သားသမီး တို့ကို သိမ်းပိုက် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ပြည်သား တို့သည် ထာဝရဘုရား ကိုစွန့်ပစ်၍ အထပ်ထပ်မှားယွင်း ကြပြီဟု ဟောရှေ့ အား မှာထား တော်မူသည် အတိုင်း ၊³ဟောရှေ့သည် သွား၍ ဒိဗလိမ် သမီး ဂေါမာ ကို သိမ်းပိုက် သဖြင့် ၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ဟောရှေ့၌ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လေ၏။⁴ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ထို သား ကို ယေဇရေလ အမည် ဖြင့် မှည့် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ခဏကြာ ပြီးမှ ယေဇရေလ အသက် ကိုသတ်သော အပြစ်ကြောင့်၊ ယေဟု အမျိုး ကို ငါသည် ဒဏ်ပေး ၍ ဣသရေလ အမျိုး ၏ နိုင်ငံ ကို ဆုံး စေမည်။⁵ဣသရေလ လေး ကို ယေဇရေလ ချိုင့်၌ ငါချိုး သော နေ့ ခြင်းတွင် ထို အမှုပြည့်စုံ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။⁶တဖန် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ သမီး ကိုဘွားမြင် လေ၏။ ထို သမီးကို လောရုဟာမာ အမည် ဖြင့် မှည့် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် ဣသရေလ အမျိုး ကို နောက် တဖန် မ သနား မစုံမက်ဘဲ ဧကန်အမှန်ပယ်ရှင်း မည်။⁷ယုဒ အမျိုး ကိုကား ၊ သနား စုံမက်ဦးမည်။ သို့ရာတွင် ၊ လေး ၊ ထား ၊ စစ်တိုက် လက်နက်၊ မြင်း ၊ မြင်း စီးသူရဲ အားဖြင့် မ ကယ်တင် ၊ သူ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ကယ်တင် မည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁸လောရုဟာမာ ကို နို့ ခွဲ သောအခါ ၊ အမိသည် ပဋိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လေ၏။⁹ထို သား ကိုလော အမုမိ အမည် ဖြင့် မှည့် လော့။ အကြောင်း မူကား၊ သင် တို့သည် ငါ ၏လူ မ ဟုတ်။ ငါ သည် လည်း သင် တို့၏ ဘုရားသခင် မ ဟုတ် ။¹⁰သို့ရာတွင် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် မ ခြင် နိုင်၊ မ ရေတွက် နိုင်သော သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ များ ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့သည် ငါ ၏ လူ မ ဟုတ် ဟု ထို သူ တို့အား ပြောဆို ရာ အရပ် ၌ ပင် လျှင်၊ သူ တို့သည် အသက် ရှင် တော် မူ သော ဘုရား သခင်၏သား ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရကြ လိမ့်မည်။¹¹ထိုအခါ ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် စုဝေး ပေါင်း ဘော်၍ ၊ မင်း တဦး တည်း ကို ချီးမြှောက် သဖြင့် ထိုပြည် ထဲက

ထွက်လာ ကြ လိမ့်မည်။ ယေဇရေလ နေ့ သည် ကြီးမြတ် သောနေ့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

2သင် တို့ညီအစ်ကို များကို ငါ ၏လူ ဟူ၍၎င်း ၊ သင် တို့နှမ များ ကို သနား စုံမက် အပ် သော သမီး ဟူ၍၎င်း တဖန် ခေါ် ကြ လော့။²သင် တို့အမိ နှင့် ဆွေးနွေး ကြလော့။ သူ သည် ငါ့ မယား မ ဟုတ်။ ငါ သည်လည်း သူ့ လင် မ ဟုတ်ကြောင်း ကို ဆွေးနွေး ကြလော့။ ပြည်တန်ဆာ မျက်နှာကို ပယ် ၍ မှားယွင်း ခြင်းအမှုကို ရှောင်စေ။³မ ရှောင်လျှင် သူ၏အဝတ်ရှိသမျှကို ငါချွတ် ၍ ၊ သူ ဘွား သောနေ့ ၌ အဝတ်မရှိသကဲ့သို့အဝတ် မပါ၊ ပြင်၌ ထုတ် ထားမည်။ လွင်ပြင် ကဲ့သို့ သုတ်သင် မည်။ သွေ့ခြောက် သော မြေ ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ လျက် ရေ အငတ်ထား၍ သေ စေ မည်။⁴သူ ၏သားသမီး တို့သည် သူ မျောက်မထား ၍ ရ သော သားသမီး ဖြစ် သောကြောင့် သူ တို့ ကို ငါမ သနား မစုံမက်ဘဲ နေမည်။⁵သူ တို့အမိ သည် ပြည်တန်ဆာ ဖြစ်၏။ သူ တို့ကို ပဋိသန္ဓေ ယူ သော သူသည် ရှက် ဘွယ် သော အမှု ကို ပြု ပြီ။ သူ က လည်း၊ ငါ့ မုန့် ၊ ငါ့ ရေ ၊ ငါ့ သိုး မွေး ၊ ငါ့ ပိုက်ဆန် ၊ ငါ့ ဆီ ၊ ငါ သောက် သော အရည်တို့ကိုပေး တတ်သော ငါ့ ရည်းစား များ နောက် သို့ ငါလိုက် မည်ဟုဆို ပြီ။⁶သို့ဖြစ်၍ ၊ သူ ကိုဆူး စောင်ရန်းနှင့် ကာ ထားမည်။ ထွက် စရာမ ရှိစေခြင်းငှါ သူ့ ပတ်လည် ၌ ကျောက်ရိုး ကိုလည်း တည် မည်။⁷သူ သည် ရည်းစား တို့ကို လိုက် သော်လည်း မ မှီ ၊ ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ဘဲ နေရ သောအခါ ၊ လင် ဟောင်းထံသို့ ငါပြန် သွားမည်။ ယခု နေရာထက် အ ရင် နေရာ သာ၍ ကောင်း သည် ဟု ဆို လိမ့်မည်။⁸ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ တို့ကို ငါ ပေး သနား သည်ဟူ၍၎င်း ၊ ဗာလ ဘုရား အား ပူဇော် သောရွှေ နှင့် ငွေ ကို သူ ၌ ငါများပြား စေသည်ဟူ၍၎င်း သူသည် မ အောက်မေ့ ပါတကား။⁹သို့ဖြစ်၍ ၊ စပါးရိတ် ရာကာလ ၌ ငါ့ စပါး ကို၎င်း၊ စပျစ်ရည်လုပ်ကာ ကာလ၌ ငါ့ စပျစ်ရည် ကို၎င်း ၊ သူ ၏ ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်း စေရာ ငါ့ သိုးမွေး နှင့် ပိုက်ဆန် ကို၎င်း ငါ သိမ်းယူ မည်။¹⁰ယခုပင် သူ ၏ ရည်းစား များရှေ့၌ သူ့ အဝတ် ကို ငါလှစ်လှန်၍ အရှက် ခွဲမည်။ ငါ့ လက် မှ အဘယ်သူ မျှသူ့ ကိုမ နှုတ် ရ။¹¹သူ ရွှင်လန်း စရာအကြောင်းရှိသမျှ နှင့် ပွဲခံ ခြင်း၊ လဆန်း နေ့၊ ဥပုသ် နေ့စောင့်ခြင်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေးခြင်း အလုံးစုံ တို့ကို ငါပြတ်

စေမည်။¹² ဤသည်ကား၊ ငါ့ ရည်းစား ပေး သော ဆု လက်ဆောင် ဖြစ်သည်ဟု သူ့ဆီ ရာ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘော သဖန်း ဥယျာဉ်တို့ ကို ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ ၊ လွင်ပြင် ဖြစ်စေ သဖြင့် တော သားရဲ တို့သည် ကိုက်စား ကြလိမ့်မည်။¹³ ဗာလဘုရားတို့အားနံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့၍ နှာခေါင်း ဆွဲနှင့် လည်ဆွဲ တန်ဆာ ကို ဆင်လျက် ရည် စား များ နောက် သို့လိုက် သဖြင့် ၊ ငါ့ ကို မေ့လျော့ ၍ ဗာလ ဘုရား တို့ လက်ထက် ၌ ပြု မိ သော အပြစ် နှင့် အလျောက် ငါ စီရင် မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁴ သို့ရာတွင် ၊ သူ့ ကို တ ဖန် ငါ ဖြားယောင်း မည်။ တော လမ်းဖြင့် ပို့ဆောင် သော်လည်း ၊ နှစ်သိမ့် စေသော စကားကိုပြော မည်။¹⁵ တော တဘက်၌ စပျစ် ဥယျာဉ်တို့ ကို၎င်း၊ အာ ခေါ်ချိုင့် ၌ မြော်လင့် ရာ တံခါး ကို၎င်း ငါ ပေး မည်။ သူ သည် အသက် ငယ် စဉ်ကာလ ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ထွက် လာ သောအခါ ၊ သီချင်းဆိုသကဲ့သို့ တော တဘက်သို့ ရောက်သောအခါ သီချင်း ဆိုရလိမ့်မည်။¹⁶ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ ၌ သင်သည် ငါ့ ကို သခင် ဟူ၍မ ခေါ် ရ၊ ခင်ပွန်း ဟူ၍ခေါ် ရမည်။¹⁷ အခြား တပါးသော သခင်တို့၏ ဘွဲ့နာမ များကို သူ ၏ နှုတ် မှ ငါပယ် ၍ ၊ ထို ဘွဲ့နာမ များကို နောက် တဖန် မ မှတ်မိ မ မြွက်ဆိုရ။¹⁸ ထိုကာလ ၌ ငါသည် သူ တို့အတွက် ၊ တော သားရဲ ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် ၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် များနှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့၍ ၊ လေး ၊ ထား ၊ စစ်တိုက် လက်နက်တို့ ကို မြေ ပေါ်က ပယ်ရှား သဖြင့် သူ တို့သည် စိုးရိမ် ခြင်း မ ရှိ ဘဲ အိပ် ရကြလိမ့်မည်။¹⁹ ငါသည် ကိုယ် အဘို့ သင့် ကို အစဉ်အမြဲ သိမ်းယူ မည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင် ခြင်း၊ ချစ် သနား စုံမက် ခြင်းနှင့် အညီ ကိုယ် အဘို့ သင့် ကို သိမ်းယူ မည်။²⁰ သစ္စာ စောင့် ခြင်းနှင့် အညီ သိမ်းယူ ၍ ၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား ကို သိ ရလိမ့်မည်။²¹ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထို ကာလ ၌ ငါသည် နားထောင် မည်။ မိုဗ်း ကောင်းကင်စကားကို နားထောင် ၍ ၊ သူ သည် မြေကြီး စကားကို နားထောင် မည်။²² မြေကြီး သည် လည်း ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ တို့ ၏ စကားကို နားထောင် ၍ ၊ သူ တို့သည်လည်း ယေဇရေလ စကားကို နားထောင် ကြလိမ့်မည်။²³ ထိုသတို့သမီးကိုမျိုးစေ့ကဲ့သို့မြေ ၌ ကိုယ် အဘို့ ငါကြ မည်။ မ သနား မစုံမက်အပ်သော သတို့သမီးကို ငါသနား စုံမက်မည်။ ငါ၏ လူ မဟုတ်သော သူ့ကိုလည်း၊ သင်သည် ငါ ၏လူ ဖြစ်သည်ဟု ငါ ဆို မည်။ သူ ကလည်း ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ သည်ဟု၊ လျှောက် လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

3 တ ဖန် ထာဝရဘုရား က၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့သည် အခြား တပါး သော ဘုရား တို့ကို ဖူးမြော် ၍ ၊ စပျစ်သီး ပျဉ် ကို အလိုရှိ သော်လည်း ထာဝရဘုရား ချစ် တော်မူသည် နည်းတူ ၊ မိမိ ခင်ပွန်း ၏ ချစ် ခြင်းကိုခံ လျက် မျောက်မထား သော မိန်းမကို သွား ၍ ချစ် ဦး လော့ဟု ငါ့ အား မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း ၊² ထို

မိန်းမကို ငွေ တဆယ် ငါး ကျပ်၊ မုယော ဆန် တဟော မဲ ခွဲနှင့် ငါ ရွေး ပြီးမှ ၊³ သင်သည် ငါ့ အဘို့ နေရက် များစွာ စောင့်၍ နေ ရမည်။ ပြည်တန်ဆာ မ လုပ်ရ။ အခြားသော ယောက်ျား နှင့် မ ပေါင်းဘော် ရ။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင့် အဘို့ ငါ စောင့်၍ နေမည်ဟု ပြော ထား၏။⁴ အကြောင်း မူကား၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ သည် နေရက် များ စွာ ရှင်ဘုရင် မ ရှိ၊ မင်းသား မ ရှိ၊ ယဇ် ပူဇော် ခြင်း မ ရှိ၊ ဆင်းတု မ ရှိ၊ သင်တိုင်း မ ရှိ၊ တေရပ်ရပ်တု မရှိဘဲနေရ ကြလိမ့်မည်။⁵ ထို နောက်မှ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြန် လာ၍ ၊ သူ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို၎င်း ၊ သူ တို့ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် ကို၎င်းရှာ ၍ ၊ နောင် ကာလ ၌ ကျေးဇူး တော်ကိုခံ အံ့သောငှါ ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ တုန်လှုပ် လျက် ပြေးကြလိမ့်မည်။

4 အိုကူသရေလ အမျိုးသား တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော် ကို နားထောင် ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် ပြည်သူ ပြည်သား တို့နှင့် တရား တွေ့မှုရှိတော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် သစ္စာ မ ရှိ၊ ကရုဏာ မ ရှိ၊ ဘုရား သခင် ကို မ သိ ကြ။² ကျိန်ဆဲ ခြင်း၊ မု သာ စကားကို ပြော ခြင်း၊ လူအသက် ကို သတ် ခြင်း၊ သူ့ ဥစ္စာ ကို ခိုး ခြင်း၊ သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား ခြင်း တို့၌ အဆီး အ တား မ ရှိ။ လူအသက်ကိုသတ် သော အပြစ် အထပ်ထပ် ရှိကြ၏။³ ထို ကြောင့် ၊ ပြည် သည် ငြိငြင် လိမ့်မည်။ ပြည်သား အပေါင်း တို့နှင့် တကွ ၊ တော သားရဲ ၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည် အားလျော့ ကြ လိမ့်မည်။ ပင်လယ် ငါး တို့ သည် လည်း ကုန် ကြ လိမ့်မည်။⁴ သို့ရာတွင် ၊ အဘယ် သူ မျှ မ ဆီးတား စေနှင့်။ အဘယ် သူ မျှ မ ဆုံးမ စေနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၏ အမျိုးသား ချင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။⁵ ထိုကြောင့် ၊ နေ့ အချိန်၌ သင်သည် လဲ ရလိမ့်မည်။ ည၌ အချိန်၌ သင် နှင့်အတူ ပရောဖက် သည်လည်း လဲ ရလိမ့်မည်။ သင့် အမိ ကို လည်း ငါဖျက်ဆီး မည်။⁶ ငါ့ လူ တို့သည် ပညာ နည်း သောကြောင့် ဆုံးရှုံး ကြ၏။ သင် သည် ပညာ ကို ပယ် သောကြောင့် ၊ ငါ့ ယဇ် ပုရောဟိတ်အဖြစ်သို့ မ ရောက်စေခြင်းငှါ သင့် ကို ငါပယ် မည်။ သင် ၏ ဘုရား သခင်တရား ကို သင်မေ့လျော့ သောကြောင့် ၊ သင် ၏ သားသမီး တို့ကို ငါ့မေ့လျော့ မည်။⁷ သူ တို့သည် ဘုန်းတိုးပွား သည် အတိုင်း ငါ့ ကို ပြစ်မှား ကြ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့၏ ဘုန်း ကို ငါအရှက်ကွဲ စေမည်။⁸ ငါ့ လူ တို့၏ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်တို့ကို စား လျက် နှင့် ပင်၊ ထို အပြစ် ကို စိတ် စွဲလမ်း တတ် ကြ၏။⁹ ထို ကြောင့် ၊ လူ တို့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ တို့ အကျင့် များ ကို ငါ စစ်ကြော ၍ ၊ အသီးအသီး ပြုမှု သမျှ အတိုင်းအကျိုး အပြစ်ကိုပေးမည်။¹⁰ သူတို့သည် စား ၍ မ ဝ ရကြ။ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု၍ သားသမီး ကို မ ဘွား မြင် ရကြ။¹¹ အကြောင်း မူကား စိတ် နှလုံး ကို ယစ်မှုး စေ တတ် သော ကာမ ဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့ခြင်း၊ စပျစ်ရည် နှင့် သေရည် သေရက်ကို သောက်

ခြင်း၌ မှီခိုသောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို စွန့်ပစ် ကြပြီ။¹² ငါ့ လူ တို့သည် သစ်သား နှင့် တိုင်ပင် တတ်ကြ၏။ သူ တို့၏တောင်ဝေး သည် အကြံ ပေးတတ်၏။ ကိလေသာ စိတ် အားကြီးသောကြောင့် ၊ သူတို့သည် လမ်းလွဲ၍ မိမိ တို့ဘုရား သခင်ထံမှာ မနေ၊ မှားယွင်း တတ်ကြ၏။¹³ တောင် ထိပ် ပေါ်၊ ကုန်း ပေါ်မှာ၎င်း ၊ အရိပ် ကောင်း သောသပိတ် ပင်မျိုး၊ လိဗနော ပင် အောက် မှာ၎င်း ၊ ယဇ် ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သင် တို့သမီး တို့သည် ယောက်ျား နှင့် မှားယွင်း၍ ၊ ချွေးမ တို့သည် မျောက်မထား တတ် ကြ၏။¹⁴ သင် တို့သမီး တို့သည် ယောက်ျား နှင့် မှားယွင်း၍ ၊ ချွေးမ တို့သည် မျောက်မထား သော်လည်း ငါမ စစ်ကြော ၊ အကြောင်း မူကားမ ယောက်ျား တို့သည် ကိုယ့် မယား ကို စွန့်ပစ်၍ ပြည်တန်ဆာ တို့နှင့် ပေါင်း ဘော် တက် ကြ၏။ မိန်းမ ရွှင် တို့နှင့် အတူ ယဇ်ပူဇော် တတ် ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၊ ပညာမ ရှိသောသူတို့ သည် ဆုံးရှုံးကြ လိမ့်မည်။¹⁵ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ သင် သည် ပြည်တန်ဆာ လုပ်သော်လည်း ၊ ယုဒ အမျိုးကို မ မှားယွင်း ပါစေနှင့်။ ဂိလဂါလ မြို့သို့ မ ချဉ်းကပ် ကြနှင့်။ ဗေသဝင် မြို့သို့ မ သွား ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင် တော်မူသည် အတိုင်း ဟူ၍မ ကျိန်ဆို ကြနှင့်။¹⁶ ဣသရေလ အမျိုး သည် ရုန်း တတ်သော နွား မ ပျိုကဲ့သို့ ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုတတ်၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား သည် ကျယ် သော အရပ်၌ သိုး သငယ် ကို ထိန်း သကဲ့သို့ ၊ ဣသရေလ အမျိုး ကို ပြုတော်မူမည်။¹⁷ ဧဖရိမ် သည် ရုပ်တု တို့၌စွဲကပ် လျက်ရှိ၏။ သူ့ ကို တတ် တိုင်းရှိစေလော့။¹⁸ သူ တို့စားသောက် ပွဲခံ ချိန် လွန် ပြီ။ မင်း လုပ်သော သူတို့သည် အထပ်ထပ်မ တရား သော မေထုန် ကိုပြုကြပြီ။ ရှက်ဘွယ် သော အမှုကိုတပ်မက် ကြပြီ။¹⁹ လေ သည် မိမိ အတောင် တို့နှင့် တိုက် ၍ ပါသွားမည်။ သူ တို့သည် မိမိ တို့ ပူဇော်သော ယဇ် များကြောင့် ရှက် ကြလိမ့်မည်။

5 အို ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် တို့ ကြား ကြလော့။ အိုဣသရေလ အမျိုးသား တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ အို နန်းတော် သားတို့၊ မှတ်မိ ကြလော့။ သင် တို့သည် စစ်ကြော စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင်တို့သည် မိဇပါ တောင်ပေါ် မှာကျော့ကွင်း ၊ တာဗော် တောင် ပေါ် မှာ ထောင် သော ပိုက် ဖြစ် ကြ ပြီ။² ယဇ် ကောင် တို့ ကို သတ် သော အားဖြင့် မိမိ တို့အပြစ် ကို များပြား စေ ကြ၏။ ထို ကြောင့် ၊ ငါ သည် ထိုသူ အပေါင်း တို့၌ အပြစ် ၃ ဇာတ်ပေးမည်။³ ဧဖရိမ် ကို ငါ သိ ၏။ ဣသရေလ သည်လည်း ငါ ရှေ့မှ ပုန်းရှောင် ၍ မ နေနိုင်။ ယခု ပင် အိုဧဖရိမ် ၊ သင်သည်မှားယွင်း ၍ ဣသရေလ သည် ညစ်ညူး ခြင်း ရှိ၏။⁴ သူ တို့သည် ပြုမြဲပြုသောကြောင့် ၊ သူ တို့၏ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ပြန် ၍ မ လာနိုင်ကြ။ မှားယွင်းသော သဘောစွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကိုမ သိ ကြ။⁵ ဣသရေ လ အမျိုး၏ မာန သည် သူ့ မျက်မှောက် ၌ နှိမ့်ချ ခြင်း သို့ရောက် သဖြင့် ၊ ဣသရေလ နှင့် ဧဖရိမ် သည် မိမိ တို့ အပြစ် ၌ လဲ ၍ ၊

သူ တို့နှင့်အတူ ယုဒ အမျိုးသည်လည်း လဲ လိမ့်မည်။⁶ သိုးစု နွား စု ပါ လျက် ၊ ထာဝရဘုရား ကိုရှာ ခြင်းငါ သွား ကြသော်လည်း မ တွေ့ရကြ။ သူ တို့နှင့် ကွာ တော်မူပြီ။⁷ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ခံ သော သစ္စာ ကို ဖျက် ကြ ပြီ။ အကြောင်း မူကား၊ တ ပါး အမျိုးသားတို့ကို ဘွားမြင် ကြပြီ။ လဆန်း နေ့ရောက်မှ သူ တို့ နှင့် သူ တို့ဥစ္စာ သည်ပျက်စီး လိမ့်မည်။⁸ ဂိဗာ မြို့၌ နဲ့ ခရာကို၎င်း ၊ ရာမ မြို့၌ တံပိုး ကို၎င်းမှတ် ကြလော့။ ဗေသဝင် မြို့၌ ကြွေးကြော် ကြလော့။ အိုဗ် ယာမိန် အမျိုး၊ နောက် သို့ ကြည့်ကြလော့။⁹ ဣ သရေလ အမျိုးအနွယ် တို့ကို ဆုံးမ သတိပေး သော နေ့ ၌ ဧဖရိ မ် သည် ပျက်စီး ရ လိမ့်မည်။ ဆက်ဆက် ဖြစ်လတ် သော အမှု ကို ငါဘော်ပြ ၏။¹⁰ ယုဒ မင်း တို့သည် မြေ မှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေ သော သူကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ ငါသည်သူ တို့အပေါ် သို့ ငါ့ အမျက် ကို ရေ ကဲ့သို့ သွန်းလောင်း မည်။¹¹ ဧဖရိမ် သည် ညည်းဆဲ ခြင်းကို ခံရ၏။ တရား စီရင် ခြင်းနှင့်တွေ့၍ ဆုံးရှုံးရ၏။ အကြောင်း မူကား၊ အမိန် တော်အတိုင်း ကျင့် လေပြီ။¹² ထိုကြောင့် ၊ ငါ သည် ဧဖရိမ် ၌ ကိုက် တတ်သော ပိုး ကောင်၊ ယုဒ အမျိုး ၌ စား တတ်သော အနာကဲ့သို့ ဖြစ် မည်။¹³ ဧဖရိမ် သည် မိမိ အပေါက် တို့ကို၎င်း ၊ ယုဒ သည် မိမိ အနာ ကို၎င်း မြင် သောအခါ ၊ ဧဖရိမ် သည် အာရှရိ မင်းထံသို့ သွား ၍ ၊ ယုဒသည် ရှင်ဘုရင် ယာရက် ထံသို့ စေလွှတ် သော်လည်း ၊ ထိုမင်းတို့သည် သင် တို့အပေါက်ကို မ ဖါ နိုင် ၊ အနာ ကိုလည်း မ ပျောက် စေနိုင်ကြ။¹⁴ အကြောင်း မူကား၊ ငါ သည် ဧဖရိမ် ၌ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ယုဒ အမျိုး ၌ ခြင်္သေ့ ပျိုကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်မည်။ ငါ သည် ကိုယ်တိုင် ကိုက် ဖြတ်၍ သွား မည်။ ချီ သွား ၍ အ ဘယ် သူ မျှ မ နှုတ်ရ။¹⁵ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ဝန်မချ။ ငါ့ မျက်နှာ ကို မ ရှာ မှီတိုင်အောင်၊ ငါ သည် ကိုယ်နေရာ သို့ ပြန် သွား၍ နေမည်။ အမှု ရောက်သောအခါ ၊ သူ တို့သည် ငါ့ ကိုကြိုးစား၍ ရှာ ကြလိမ့်မည်။

6 လာ ကြ။ ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ပြန် ကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော် သည် ကိုက်ဖြတ် သော်လည်း ပကတိ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ၃ ဇာတ်ခတ် သော်လည်း အနာကို စည်း တော်မူမည်။² နှစ် ရက်လွန်ပြီးမှ ငါ တို့ ကို အသက်ရှင် စေ၍၊ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် စေ တော်မူသဖြင့် ၊ အထံ တော်၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင် ကြလိမ့်မည်။³ ပညာ ကိုလည်း ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ကို သိ ခြင်းငါ လိုက် ရှာကြလိမ့်မည်။ ထွက် တော်မူချိန်သည် နံနက် ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ရွာ သော မို ဗ်း နှင့် မြေ အပေါ်သို့ ရွာ သော နောက် မို ဗ်း ကဲ့သို့ သက်ရောက် တော်မူလိမ့်မည်။⁴ အိုဧဖရိမ် ၊ သင် ၌ အဘယ် သို့ငါ ပြု ရမည်နည်း။ အိုယုဒ ၊ သင် ၌ အဘယ် သို့ငါပြု ရမည်နည်း။ သင် တို့ကြည်ညို သောစိတ် သည် နံနက် မိုဗ်းတိမ် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ စောစော ပျောက် တတ်သော နှင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၏။⁵ ထိုကြောင့် သူတို့ကို ပ ရော ဖက် များ အားဖြင့် ငါ သည် အပိုင်းပိုင်း ခုတ်ဖြတ် ရပြီ။ ငါ့ နှုတ်ထွက် စကား အားဖြင့် သတ် ရပြီ။ ငါ့စီရင် ချက်တို့သည်လည်း

ထွန်းလင်းသော အလင်း ကဲ့သို့ဖြစ် ကြပြီ။⁶ ယစ် ပူဇော်ခြင်း အကျင့် ထက် သနားခြင်းကရုဏာ အကျင့်ကို၎င်း၊ မီးရှို့ ရာယစ်ပူဇော်ခြင်း ထက် ဘုရား သခင်နှင့် ကျွမ်းဝင် ခြင်းကို၎င်း ငါနှစ်သက် ၏။⁷ သူ တို့သည် အာဒံ ကဲ့သို့ ပဋိညာဉ် ကို လွန်ကျူး ကြပြီ။ နေရင်း အရပ်၌ ငါ့ သစ္စာ ကို ဖျက်ကြပြီ။⁸ ဂိလဒ် မြို့သည် အဓမ္မ ပြု သောသူတို့ နေရာ ဖြစ်၍၊ လူအ သွေး နှင့် စွန်း သော ခြေရာ များ၏။⁹ ထား ပြု အလုံးအရင်းသည် ခရီးသွားသောသူ ကို ချောင်း ၍ ကြည့်သကဲ့သို့ ၊ ယစ်ပုရောဟိတ် အပေါင်း အသင်းသည် ရှေ့ခင် မြို့သို့ သွားသော လမ်း ၌ ပင် အသက် ကိုသတ် တတ်ကြ၏။¹⁰ အကယ်စင်စစ်အဓမ္မ အမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကြောက်မက် ဘွယ်သောအမှုကို ဣသရေ လ အမျိုး ၌ ငါမြင် ပြီ။ ထို အမျိုး၌ ဖေရိမ် သည် မှားယွင်း တတ်၏။ ဣသရေလ သည် ညစ်ညူး ခြင်းရှိ၏။¹¹ ထို မှတပါး၊ အိုယုဒ အမျိုး၊ သိမ်း သွားသော ငါ ၏လူ တို့ကို ငါ ဆောင်ခဲ့ ပြန်သောအခါ ၊ စပါး ရိတ်ရာကာလသည် သင့် အဖို့ ခန့်ထား လျက်ရှိ၏။

7 ဣသရေလ ၏ အနာ ကို ပျောက်စေခြင်းငှါ ငါ ပြု သောအခါ ၊ ဖေရိမ် ၏အပြစ် နှင့် ရှုမာရိ ပြုသော အဓမ္မ အမှုသည် ထင်ရှား ပြန်၏။ သူတို့သည် သစ္စာ ပျက်ကြပြီ။ အထဲသို့ သူခိုး ဝင် တတ်၏။ ပြင် ၌ လည်း ထား ပြု အလုံးအရင်း တို့သည် တိုက် တတ် ကြ၏။² သူ တို့ပြုသမျှ သော အဓမ္မ အမှုကို ငါ မှတ်မိ သည် ဟု မိမိ တို့ စိတ်နှလုံး ထဲမှာ မ အောက်မေ့ ကြ။ ယခုပင် ထို အမှု တို့သည် သူ တို့ ကို ဝိုင်း ကြပြီ။ ငါ့ မျက်မှောက် တွင် ရှိ ကြ၏။³ ဆိုးညစ် သော အမှု အားဖြင့် ရှင် ဘုရင်ကို၎င်း၊ မုသာ စကားအားဖြင့် မင်း များကို၎င်း ဝမ်းမြောက် စေ ကြ ၏။⁴ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် မ တရားသော မေထုန် ဖြင့် မှားယွင်း သောသူ ဖြစ်၍၊ မီး ထည့်သော မုန့်သည် ၏ မီးဖို နှင့် တူကြ၏။ မုန့်စိမ်း ကိုနယ် ပြီးမှ မ မောင်းကြွ မှီတိုင်အောင်၊ မီး ကိုမဆော် ဘဲ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေရ၏။⁵ ငါ တို့ရှင်ဘုရင် ၏ နှစ်စဉ်ပွဲ နေ့၌ မင်း တို့သည် စပျစ်ရည် အရိန် နှင့် ယစ်မူး ၍ ရှင်ဘုရင်သည် မထိမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့ ကို လက်ခံ တတ်၏။⁶ အကယ် စင်စစ်သူ တို့သည် ချောင်း ၍ ကြည့် လျက် နေကြစဉ် မိမိ တို့နှလုံး ကို မီးဖို ကဲ့သို့ ပြင်ဆင် ကြပြီ။ သူ တို့မုန့်သည် တညဉ့်လုံး အိပ် သော်လည်း၊ နံနက် အချိန်၌ တောက် သော မီး ကဲ့သို့ လောင် လျက်ရှိ၏။⁷ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် မီးဖို ကဲ့သို့ ပူ ကြ၏။ မိမိ တို့ တရားသူကြီး များ ကို လောင် ကြပြီ။ သူ တို့ရှင် ဘုရင်အပေါင်း တို့သည် လဲ ကြပြီ။ ငါ့ ကို ဟစ်ခေါ် သော သူတယောက် မျှမရှိ။⁸ ဖေရိမ် သည်တပါး အမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရောနှော လျက်ရှိ၏။ တမျက်နှာသာ ဖုတ်၍ မ လှန် သော မုန့်ပြား ဖြစ် ၏။⁹ သူ မ သိ မမှတ်ဘဲ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် သူ ၏ ခွန်အား ကို စား ကြပြီ။ ကိုယ်မ သိ မ မှတ်ဘဲ ခေါင်း ပေါ်မှာ ဖြူ သောဆံပင်အနံ့အပြား ရှိပြီ။¹⁰ ဣသရေ လ အမျိုး၏ မာန သည် သူ့ မျက်မှောက် ၌ နှိမ်ချ ခြင်း သို့ ရောက်

သော်လည်း ၊ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ် ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ မ ပြန် မလာ ကြ။ အမှု ရောက်သော်လည်း ဘုရား ကို မ ရှာ ကြ။¹¹ ဖေရိမ် သည် ဉာဏ် မ ရှိ၊ မိုက် သော ချိုး နှင့် တူ၏။ အဲ ဂုတုတု ပြည်ကို ဟစ်ခေါ် တတ်၏။ အာရှုရိ ပြည်သို့ ပြေး တတ်၏။¹² သွား လေရာရာတွင် ငါ့ ပိုက် နှင့်သူ တို့ကို ငါအုပ်မိ မည်။ မိုဗ်း ကောင်းကင်ငှက် ကိုကဲ့သို့ မြေသို့နှိမ့်ချ မည်။ သူ တို့စည်းဝေး ရာ၌ ကြား သည်အတိုင်း ငါဆုံးမ မည်။¹³ သူတို့သည် ငါ့ ထံ မှ ထွက်၍ လည်သောကြောင့်အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ငါ့ ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ဖျက်ဆီး ဘို့ရာ ဖြစ် ကြ၏။ သူ တို့ကို ငါရွေးနှုတ် သော်လည်း ၊ ငါ့ တဘက် ၌ မုသာ စကားကို ပြော ကြ၏။¹⁴ သူတို့သည် အိပ်ရာ ပေါ် မှာ မြည်တမ်း သော်လည်း ၊ စေတနာ စိတ် နှင့် ငါ့ ကို မ အော်ဟစ် ကြ။ ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ကို ရခြင်းငှါစည်းဝေး၍ ငါ့ ကို ပုန်ကန် ကြ၏။¹⁵ ငါ သည် ဆုံးမ သော်၎င်း ၊ သူ တို့ကို ခိုင်ခံ့ စေသော်၎င်း၊ ငါ့ တဘက် ၌ မ ကောင်းသော အကြံကိုကြံစည် ကြ၏။¹⁶ အကျိုးနည်း ရှိ ကြ၏။ လိမ် တတ် သော လေး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။ မင်း တို့သည် စော်ကား သောကြောင့် ထား ဖြင့် သေ ၍၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သား တို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရကြ လိမ့်မည်။

8 တံပိုး မှတ် လော့။ ရန်သူသည် ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်သို့ လာ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် ၍ ငါ့ တရား ကို လွန်ကျူး ကြပြီ။² သို့ရာတွင်၊ သူတို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေ လ အမျိုးဖြစ်၍ကိုယ်တော် ကို သိ ကြပါ၏ဟု ငါ့ အား ကြွေးကြော် ကြသည်တကား။³ ဣသရေလ အမျိုးသည် ကောင်း သော အရာ ကို စွန့်ပစ် သောကြောင့်၊ ရန်သူ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။⁴ သူ တို့သည် ငါ ၏အခွင့်မ ရှိဘဲ ကိုယ်အလို အလျောက်ရှင်ဘုရင်တို့ကို ချီးမြှောက် ကြပြီ။ ငါမ သိရ ဘဲ မင်းတို့ကို ခန့်ထား ကြပြီ။ ကိုယ် အကျိုးနည်း စေခြင်းငှါ ၊ ကိုယ် ရွှေ ငွေ နှင့် ကိုယ် အဘို့ ရုပ်တု များ ကိုလုပ် ကြပြီ။⁵ အိုရှုမာရိ ၊ သင် ၏ နွားသငယ် ကို စွန့်ပစ် လော့။ ကိုးကွယ် သော သူများ ကို ငါ အမျက် ထွက် ၏။ သူ တို့သည် အ ဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးသန့်ရှင်း ခြင်းတရားကို မ မှီနိုင် ဘဲ နေရကြ လိမ့်မည်နည်း။⁶ ထိုနွားသငယ်သည် ဣသရေလ အမျိုး ကြံစည်၍ ဖြစ်၏။ ဆရာသမား လုပ် သောကြောင့် ဘုရား မ ဟုတ်။ အကယ် စင်စစ်ရှုမာရိ နွားသငယ် သည် အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပဲ့ရလိမ့်မည်။⁷ လေ မျိုးစေ့ကို ကြ ၍ လေဘွေ စပါး ကိုရိတ် ရကြ လိမ့်မည်။ စပါးပင် မ ရှိရ။ အန် ထဲက မုန့်ညက် မ ထွက် ရ။ ထွက် သော်လည်း တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့သည် စား ကြ လိမ့်မည်။⁸ ဣသရေလ အမျိုးသည် တိမ်မြုပ် လေပြီ။ အဘယ် သူမျှ မနှစ်သက် သော တန်ဆာ ကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသား တို့ တွင် ရှိ ရလိမ့်မည်။⁹ အာရှုရိ ပြည်သို့ အလိုလို သွား လေပြီတကား။ ဖေရိမ် သည် ကိုယ် အဘို့ တကောင် တည်းနေ

သောမြည်းရိုင်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရည်းစား တို့အား ဆုချ လေပြီ။¹⁰ တပါးအမျိုးသား တို့အား ဆုချ သော်လည်း ၊ ချက်ခြင်း လူ များကို ငါ စုဝေး စေမည်။ မကြာမမြင့်မှီ ရှင်ဘုရင် နှင့် မင်း များတင်သော ဝန်ကို ပင်ပန်း စွာ ထမ်းရကြ လိမ့်မည်။¹¹ ဧဖရိမ် သည် များစွာသော ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို အပြစ်အဘို့ လုပ် သောကြောင့် ၊ ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို သူ ၏ အပြစ် ဟူ၍ မှတ် ရလိမ့်မည်။¹² ငါ တရား ၏ ထူးဆန်းသော အရာ တို့ကို သူ့ အဘို့ ငါ ရေး ထား ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ရိုင်းသော အရာဟူ၍ သူသည် မှတ် လေပြီတကား။¹³ ငါ နှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့သည် ပူဇော်၍ ကိုယ်တိုင် စား ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို လက်ခံ တော်မ မူ။ သူတို့အပြစ် များ ကို ချက်ခြင်း အောက်မေ့ ၍ စစ်ကြော တော်မူသော အားဖြင့် ၊ သူ တို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ပြန် သွားရကြ လိမ့်မည်။¹⁴ ကုသရေလ သည် သူ့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောသခင်ကိုမေ့လျော့၍ ဘုံ ဗိမာန်များကို တည်ဆောက် တတ် ၏။ ယုဒ သည်လည်း ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့ကို များပြား စေ တတ်၏။ သို့ရာတွင် ၊ ငါသည် ထို မြို့များတို့ကို မီး ရှို့၍ ဘုံ ဗိမာန်များတို့ကို မီးလောင် ရလိမ့်မည်။

9အို ကု သရေ လ အမျိုး၊ တ ပါး အမျိုးသား ကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူး သောစိတ် ရှိ၍မ ခုန်နှင့်။ ကိုယ် ဘုရား သခင် ၌ မ ဆည်းကပ်၊ အခြား သော ဘုရား နှင့် မှားယွင်း ပြီ။ ကောက်နယ်တလင်း ရှိ သမျှ တို့၌ မှားယွင်း ခကို နှစ်သက် တတ်၏။² ကောက်နယ် တလင်းအားဖြင့် အသက်မမွေးရ။ စပျစ်သီး နယ်ရာ ကျင်းအားဖြင့်လည်း အသက် မမွေးရ။ စပျစ်ရည် သစ်လည်း သူ တို့ မြော်လင့်သည်အတိုင်း မထွက်ရ။³ ဧဖရိမ် အမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ မြေ တော်၌ မ နေ ရဘဲ အဲဂုတ္တု တု ပြည်သို့ ပြန် သွား၍ ၊ အာရှုရိ ပြည်၌ မ စင်ကြယ်သော အစာကို စား ရကြမည်။⁴ စပျစ်ရည် သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား အား မ ပြုရကြ။ ပူဇော်သော ယဇ် တို့ကို နှစ်သက် တော်မ မူရ။ ထိုယဇ်အသားသည် မသာလိုက်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်း သော သူ တို့ ၏အစာ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စား သော သူ အပေါင်း တို့သည် ညစ်ညူး ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့အစာ ကို ကိုယ်တိုင် စားကြစေ။ ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်ထဲသို့ မ သွင်း စေနှင့်။⁵ ဓမ္မပွဲ နေ့ ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ဆောင်သော ပွဲ နေ့ တို့၌ သင်တို့သည် အဘယ် သို့ပြု ကြ လိမ့်မည်နည်း။⁶ ပျက်စီး ရာထဲက သူ တို့သည် ထွက် သွား ကြ ပြီ။ အဲ ဂု တု တု ပြည်၌စု ၍ မင်ဖိ မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ လိမ့်မည်။ ငွေ တန်ဆာ ဆင်သော နေရာဘုံ ဗိမာန်များကို ဆူးအမျိုးမျိုးတို့သည် လွှမ်းမိုး ကြလိမ့်မည်။⁷ စစ်ကြော ရသော အချိန် ရောက် လေပြီ။ အပြစ် ပေးရသောအချိန် ရောက် လေပြီ။ ကုသရေလ အမျိုး သိ ရလိမ့်မည်။ ပရောဖက် သည် အမိုက် ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ် ဆု ကျေးဇူးကိုခံ သောသူ သည် အရူး ဖြစ်၏။ သင် ၌ အပြစ် ကြီးသည်အတိုင်း ကြီးစွာ သော ဖျက်ဆီး ခြင်းကို ခံရ၏။⁸ ဧဖရိမ် ကင်း

စောင့်သည် မိမိ ဘုရား ဘက် မှာ နေ၏။ ပရောဖက် သည် ပြု လေ သမျှတို့၌ မဆိုး ကျော့ကွင်း ဖြစ်၏။ သူ ၏ဘုရား အိမ် တွင် ဘေး ပြု သောသူဖြစ် ၏။⁹ ဂိဗာ မြို့ လက်ထက် ကဲ့သို့ သူတို့သည် ကိုယ်ကို အလွန် ညစ်ညူး စေကြပြီ။ သူ တို့အပြစ် ကို အောက်မေ့ ၍ ဒုစရိုက် များကို စစ်ကြော တော်မူမည်။¹⁰ တော ၌ စပျစ်သီး ကဲ့သို့ ကုသရေလ အမျိုးကို ငါ တွေ့ ၏။ သီး စသော သဘော သဖန်းပင်၌ အဦးဆုံး မှည့် သော သဘောသဖန်း သီး ကဲ့သို့သင် တို့ဘိုး ဘေး များ ကို ငါ မြင် ၏။ သူ တို့သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် ဗာလ ပေ ဂု ရ ဘုရား ထံသို့ သွား ၍ ၊ ထို ရှက် ဘွယ် သော အရာ အဘို့ ကိုယ် ကို အပ်နှံ သဖြင့် တပ်မက် သည်အတိုင်း စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြု ကြ၏။¹¹ ဧဖရိမ် ၏ဘုန်း သည် ငှက် ကဲ့သို့ ပျံ သွား လိမ့်မည်။ သား ဘွား ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင် ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေ ယူ ခြင်း မ ရှိ ရ။¹² သားသမီး တို့ကို ကျွေးမွေး သော်လည်း ၊ တယောက် ကိုမျှ မကျန် စေခြင်းငှါငါလု ယူမည်။ အကယ်၍ သူ တို့ကို ငါ စွန့်ပစ် သောအခါ အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ လိမ့်မည်။¹³ ဧဖရိမ် သည် တုရ မြို့ကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ် ရာအရပ်၌ တည် ဟန်ရှိသော်လည်း ၊ မိမိ သား သမီးတို့ကို လူသတ် လက် သို့ အပ် ရလိမ့်မည်။¹⁴ အိုထာဝရဘုရား ၊ ပေး သနားတော်မူ ပါ။ အဘယ် သို့ ပေး တော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန် မဆောင်သော ဝမ်း ၊ နို့မထွက်သော သားမြတ် ကိုပေး တော်မူပါ။¹⁵ ဂိလဂါလ မြို့၌ သူ တို့ပြုသမျှ သော ဒုစရိုက် ရှိ၍၊ ထို အရပ်၌ သူ တို့ကို ငါမုန်း ၏။ သူ တို့ ဒုစရိုက် အပြစ် ကြောင့် ငါ အိမ် မှ ငါနှင့်ထုတ် မည်။ နောက် တဖန် သူ တို့ကို မ ချစ် ။ သူ တို့ မင်း အပေါင်း တို့သည် ပုန်ကန် တတ် သောသူဖြစ် ကြ၏။¹⁶ ဧဖရိမ် သည် အထိ အခိုက်ခံရသောကြောင့်၊ အမြစ် သွေ့ခြောက် လျက်ရှိ၍ အသီး ကို မ သီး နိုင်ရာ။ သားဘွား သော်လည်း ၊ အချစ် ဆုံးသော သားတို့ကို ငါသတ် မည်။¹⁷ ငါ ဘုရား သခင်၏ စကားတော်ကို နား မ ထောင်သောကြောင့် စွန့်ပစ် တော် မူ၍ ၊ သူတို့သည် တပါးအမျိုးသား တို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည် ရ ကြမည်။

10ကု သရေ လ သည် အသီး များစွာ သီးသော စပျစ်နွယ် ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ် အလိုအလျောက်သီး တတ်၏။ အသီး တိုးပွား သည် အတိုင်း အမျိုးသားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင် တို့ကို များပြား စေ ကြ၏။ သူ တို့ပြည် ကောင်း သည်အတိုင်း ကောင်းသော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ ကို လုပ် ကြ သည် တကား။² သူ တို့၌ စိတ် နှစ် ခွ ရှိ၏။ ချက် ခြင်း အပြစ်ဒဏ် ကို ခံ ရကြ မည်။ သူ တို့ ယဇ်ပလ္လင် တို့ကို ကိုယ်တော် တိုင် ဖြိုချ ၍၊ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီး တော်မူမည်။³ ငါ တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို မ ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ရှင်ဘုရင် မ ရှိ။ ရှင်ဘုရင် ရှိသော်လည်း ၊ ငါ တို့အဘို့ အဘယ်သို့ ပြု နိုင်မည် နည်း ဟု ချက် ခြင်း ဆို ရ ကြ မည်။⁴ သူ တို့ ကျိန်ဆို သော စကား သည် စကား သက်သက် ဖြစ်၍၊ မိဿဟာယ ဖွဲ့ သောအခါ မုသာ စကား ကိုသာ ပြော တတ်ကြ၏။ တရား စီရင်ခြင်းအမှုသည် လယ်

ကန် ဆည်ရိုး ပေါ်မှာ ဘင်းခါး ပင်ကဲ့သို့ ပေါက် ရ လိမ့်မည်။⁵ ရှုမာရီ မြို့သားတို့သည် ဗေသဝင် နွားသငယ် အဘို့ ကြောက် ကြ လိမ့်မည်။ ထို နွားသငယ်၏ ဘုန်းအတွက် သူ ဧကတကာ တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း၍ ၊ ယစ် ပုရောဟိတ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ရန်သူတို့သည် ထိုဘုန်းကို လုယူ၍၊⁶ နွားသငယ် နှင့် အတူ အာရှုရီ ပြည်သို့ ယူသွား ပြီး လျှင် ၊ ရှင်ဘုရင် ယာရက် အား ဆက် ရကြလိမ့်မည်။ ဧဖရိမ် သည် အသရေ ပျက်၍ ကူသရေ လ သည် မိမိ အကြံ အစည်အားဖြင့် ရှက်ကြောက် ရလိမ့်မည်။⁷ ရှုမာရီ သည် ပျက် ရ၏။ ရှုမာရီ ရှင် ဘုရင်သည် ရေမြှုပ် သက်သက် ဖြစ်၏။⁸ ကူသရေလ ပြစ်မှား ရာ အာဝင်မြို့ကုန်း တို့သည် ပြိုကျ ၍ ၊ ဆူး ပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် သူ တို့ ယစ် ပလ္လင်များကို လွှမ်းမိုး ကြ လိမ့်မည်။ မြို့သားတို့ကလည်း၊ အိုတောင် များ တို့၊ ငါ တို့ကို ဖုံးအုပ် ကြပါ။ အိုကုန်း များတို့၊ ငါ တို့အပေါ်၌ ကျ ကြပါဟု ခေါ်ကြ လိမ့်မည်။⁹ ဂိဗာ မြို့လက်ထက် ၌ အပြစ်ကြီးသည်ထက် ကူသရေ လ သည် အပြစ်သာ၍ကြီး၏။ ထို မြို့၌ ရပ် နေကြ ၍ ၊ ဂိဗာ မြို့၌ အဓမ္မ လူ တို့ကို စစ်တိုက် သောအခါ မ ရှုံး ကြ။¹⁰ ငါ သည် ကိုယ် အလိုအလျောက်သူ တို့ကို ဆုံးမ မည်။ သူ တို့အပြစ် နှစ်ပါးကြောင့် ချည် ထားလျက်ရှိသောအခါ ၊ သူ တို့တဘက် ၌ လူများစည်းဝေး ရ ကြလိမ့်မည်။¹¹ ဧဖရိမ် သည် ယဉ် ၍ စပါးကို နင်း ချင်သော နွားမ ပျိုဖြစ်သော်လည်း၊ ငါ သည် ထမ်းဘိုးကို ထမ်း စေ သဖြင့် ၊ ဧဖရိမ် သည် ကခြင်းကိုခံ ၍ ၊ ယုဒ သည် ထွန် လျက်၊ ယာကုပ် သည်လည်း မြေစိုက်ကို ခွဲ လျက်ရှိရလိမ့်မည်။¹² ကိုယ် အဘို့ ဖြောင့်မတ် ခြင်း မျိုးစေ့ကို ကြံ ၍ ၊ ကရုဏာ တော် အသီးအနှံ ကို ရိတ် ကြလော့။ မ လုပ်သေး သော လယ် ကို ထွန် ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ကြ လာ ၍ ၊ သင် တို့အပေါ်သို့ ဖြောင့်မတ် ခြင်း မိုးဖုံးကို ရှာ စေတော် မ မှုမီတိုင်အောင်၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာ ရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။¹³ သင်တို့သည် ဒုစရိုက် မျိုးစေ့ကို ကြလို၍ လယ်ထွန် သောကြောင့်၊ အပြစ် စပါး ကို ရိတ် ရကြ၏။ မုသာ အသီးအနှံ ကို စား ရကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ကိုယ် ကြံစည် ပြုမှုခြင်းကိုငင်း၊ ကိုယ် ၌ များစွာ သော သူရဲ တို့ကိုငင်း ကိုးစား တတ်၏။¹⁴ ထိုကြောင့် ၊ သင် ၏လူ တို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ကြ လိမ့်မည်။ ရှာလမန် မင်းသည် ဗေသာဗေ လ မြို့ကို စစ်တိုက် သောအခါ ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့ ၊ သင် ၏ရဲတိုက် ရှိသမျှ တို့ သည် ပျက်စီး ရကြ လိမ့်မည်။ အမိ သည် သား တို့နှင့် အတူ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။¹⁵ ထိုသို့ ဗေသလ သည် သင် တို့ဒုစရိုက် အပြစ်များ ကြောင့် သင် တို့၌ ပြု လိမ့်မည်။ နံနက် အချိန်သည် လွန်တတ်သကဲ့သို့၊ ကူသရေလ ရှင် ဘုရင်သည် ရှင်းရှင်းကွယ်ပျောက် ရလိမ့်မည်။

11 ကူသရေလ သည် အသက် ငယ်သောအခါ ငါသည် ချစ် ၍ ငါ သား ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ခေါ် ခဲ့ ပြီ။² သူ တို့ကို ခေါ် သော

သူတို့ ထံမှ ထွက်သွား ကြ၏။ ဗာလ ဘုရားတို့အား ယစ် ပူဇော်၍ ရုပ်တု ဆင်းတုတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ ကြ၏။³ ငါ သည် သွား တတ် သော အတတ် ကို ဧဖရိမ် အား လက် ဆွဲ ၍ သွန်သင်၏။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ စောင့်မ ခြင်း ကျေးဇူး ကို သူ သည် မ သိ ဘဲ နေ၏။⁴ လူ ကို ဆွဲ တတ် သော ကြိုး တည်းဟူသော မေတ္တာ ကြိုး နှင့် ငါဆွဲငင် ၏။ ပါးရိုး အနား သို့ ထမ်းဘိုး ကို ရွှေ့၍ ဖြည်းညှင်းစွာ ကျွေး ၏။⁵ အထံတော်သို့ မပြန်မလာဟု သူသည် ငြင်း သောကြောင့် ၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ ပြန် ၍မ သွားရ။ အာရှုရီ မင်းသည် သူ တို့ ကို အုပ်စိုး ရလိမ့်မည်။⁶ ထား ဘေးသည် သူ့ နေရာ မြို့ တို့ အပေါ် သို့ ရောက် ၍ မင်း တို့ကို ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။ သူ တို့ ကြံစည် ခြင်း အားဖြင့် ပင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း လိမ့်မည်။⁷ ငါ ၏လူ တို့သည် ငါ ထံမှလွဲမြဲ လွဲကြ၏။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားထံသို့ ခေါ် သော်လည်း ၊ ထို ဘုရား ကို အဘယ်သူ မျှ မ ချီးမြှောက် လို။⁸ အို ဧဖရိမ် ၊ ငါ သည် သင့် ကို အ ဘယ် သို့ စွန့် နိုင် မည် နည်း။ အို ကူ သရေ လ ၊ သင့် ကို အဘယ်သို့ အပ်နှံ နိုင် မည် နည်း။ သင့် ကို အာဒမာ မြို့ကဲ့သို့ အဘယ်သို့ ဖြစ် စေ နိုင် မည် နည်း။ ဇေဘိုင် မြို့အရာ၌ အဘယ်သို့ ခန့်ထား နိုင် မည် နည်း။ ငါ သည် နှလုံး ပြောင်းလဲ ၍ အလွန် ကြင်နာသောစိတ် ရှိ၏။⁹ ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်သည်အတိုင်း မ ပြု လို။ ဧဖရိမ် ကို အထပ်ထပ် မ ဖျက်ဆီး လို။ ငါ သည် လူ မ ဟုတ်၊ ဘုရား သခင် ဖြစ်၏။ မြို့ထဲမှာ နေ သော မြို့သား မဟုတ် သော်လည်း၊ သင် တို့တွင် နေ၍ သန့်ရှင်း သော ဘုရား ဖြစ်၏။¹⁰ သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏နောက် တော်သို့ လိုက် ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ဟောက် တော်မူမည်။ ဟောက် တော်မူသောအခါ သားသမီး တို့သည် အနောက် မျက်နှာ မှ အလျင် အ မြန် ပြေး ကြ လိမ့်မည်။¹¹ စာငှက် ကဲ့သို့ အဲ ဂု တု တု ပြည်မှ ၎င်း ၊ ချိုး ကဲ့သို့ အာရှုရီ ပြည် မှ ၎င်း အလျင် အမြန်ပြေးကြ၍၊ သူ တို့ကို နေရင်း အရပ်၌ ငါနေရာ ချ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹² ဧဖရိမ် သည် မုသာ စကား နှင့် ၎င်း ၊ ကူသရေလ သည် လှည့်စား ခြင်းနှင့် ၎င်း ငါ ကို နှောင့်ရှက် တတ်၏။ ယုဒ သည်လည်း ဘုရား သ ခင်္ဃ ထံ ၊ သန့်ရှင်း ၍ သစ္စာ စောင့်တော်မူသောဘုရားသခင်ထံမှလွဲ၍ လှည့်လည် တတ်၏။

12 ဧဖရိမ် သည် လေ ကို ကျက်စား တတ်၏။ အရှေ့ လေ ကို လိုက် တတ်၏။ နေ့ တိုင်း မုသာ စကားနှင့် ပျက်စီး ခြင်းအကြောင်း တို့ ကို များပြား စေ တတ်၏။ အာ ရှု ရီ လူ တို့ နှင့် မိသမ ဟာ ယ ဖွဲ့ လျက် နှင့် ပင်၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် သို့ ဆီ ကို ယူ သွား တတ်၏။² ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ အမျိုးနှင့် လည်း တရား တွေ့မှု ရှိတော် မူ၏။ ယာကုပ် ၏အကျင့် တို့ကို စစ်ကြော ၍ သူ ပြုမှု သည်နှင့်အညီ အပြစ် ပေး တော် မူ မည်။³ ယာ ကုပ်သည် အမိ ဝမ်း ၌ အစ်ကို ၏ ဖနှောင့် ကို ကိုင်၏။ ခွန်အား ကြီး၍ ဘုရား သခင်နှင့် ပြိုင် လေ၏။⁴ ကောင်းကင် တမန်နှင့် ပြိုင် ၍ နိုင် လေ၏။ ငို ၍ တောင်းပန် နှင့် ပြီ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ဗေ

သလ မြို့မှာ ဖူးတွေ့၍ ၊ ငါတို့ အဘို့ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ လေ၏။
⁵ထာဝရဘုရား တည်းဟူသောနာမ သည်ထိုဘုရားသခင်၏ ဘွဲ့နာမ
 တော်ဖြစ်၏။⁶သို့ဖြစ်၍ ၊ သင်၏ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ ပြန်လာ
 လော့။ ကရုဏာ တရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ကို စောင့်ရှောက် ၍
 ၊ သင်၏ဘုရား သခင်ကို အစဉ် မပြတ်မြော်လင့် လော့။⁷သူသည်
 ကုန်သည် ဖြစ်၏။ စဉ်းလဲ သော ချိန်ခွင် ကို ကိုင် တတ်၏။ သူ တ
 ပါး ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှါ အလိုရှိ ၏။⁸သို့ရာတွင် ၊ ဧ ဖ ရိမ် က၊ ငါ
 သည် ရတတ် ၏။ ဘဏ္ဍာ ကို သိုထား ပြီ။ ကြိုးစား သမျှတို့၌ အပြစ်
 ပါသော လွန်ကျူး ခြင်းကို ရှာ၍ မ တွေ့ ရာဟု ဆို လိမ့်မည်။⁹ငါ
 ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ကယ်နှုတ်သော
 သင်၏ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ ဓမ္မပွဲ ခံစဉ်တွင် နေတတ်သကဲ့သို့ တ
 ဖန် တဲ တို့၌ နေ စေမည်။¹⁰ငါသည် ပရောဖက် တို့၌ ဗျာဒိတ် ပေးပြီ။
 များစွာ သော ရူပါရုံ တို့ကို ပြုပြီ။ ပရောဖက် များအားဖြင့် ပုံပမာ တို့
 ကို ထားပြီ။¹¹ဂိလဒ် ပြည်၌ အပြစ် ရှိ၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်
 အကျိုးနည်း ရှိ ကြပြီ။ ဂိလဂါလ မြို့နွား တို့ကို ယဇ် ပူဇော်၍ ၊ ယဇ်
 ပလ္လင်တို့သည် ထွန်ကြောင်း တွင် မြေ အပုံပုံ ရှိသကဲ့သို့ များကြ၏။
¹²ယာကုပ် သည် ရှုရီပြည် သို့ ပြေး ၏။ ဣသရေလ သည် မယား ကို
 ရခြင်းငှါ အစေ ကျွန်ခံ၍ သိုးစုကို ထိန်း ရလေ၏။¹³ထာဝရဘုရား
 သည် ပရောဖက် အားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးကို အဲဂုတုတု ပြည်မှ
 ကယ်နှုတ် ၍ ၊ ပရောဖက် အားဖြင့် လည်း စောင့်မ တော်မူ၏။¹⁴ဧ
 ဖ ရိမ် သည် အမျက် တော် ကို အလွန်နိုးဆော် လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊
 လူအသက်ကိုသတ် သော အပြစ် သည် သူ ၌ ရောက် လိမ့်မည်။ သူ
 ကဲ့ရဲ့ခြင်း အပြစ်ကို သူ ၏သခင် သည် ပြန် ပေးလိမ့်မည်။

13ဧဖရိမ် သည် နှုတ်မြွက် သောအခါ သူတပါး ကြောက်လန့်
 တတ်၏။ သူ သည် ဣသရေလ အမျိုး၌ မြင့်မြတ် ၏။ နောက် တ
 ဖန် ဗာလ ဘုရားအားဖြင့် ပြစ်မှား သောကြောင့် သေ ၏။²ယခု မှာ
 အထပ်ထပ် ပြစ်မှား ၍ ကိုယ် ဉာဏ် ပညာ အားဖြင့် အရည် သွန်း
 သော ငွေ ရုပ်တု ၊ ဆရာ သမား လုပ် တတ် သော ရုပ်တု ဆင်းတု
 များကို ကိုယ့် အဘို့ လုပ် ကြ ၏။ လုပ်ပြီး မှ ယဇ် ပူဇော် သော သူ
 သည် နွားသငယ် ကို နမ်း စေဟု ဆို တတ်ကြ၏။³ထိုကြောင့် ၊ သူ
 တို့သည် နံနက် မိုးတိမ် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ စောစော ကွယ်ပျောက် တတ်
 သော နှင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကောက်နယ် တလင်းမှ လေဘွေ တိုက်သွား
 သော ဖွဲ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ မီးဖို ထဲက ထွက်သော မီးခိုး ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်
 ရကြ လိမ့်မည်။⁴သို့ရာတွင် ၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သင့်ကို အဲဂုတု
 တု ပြည် မှ ကယ်နှုတ်သောသင်၏ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ ငါ မှတပါး
 အခြားသော ဘုရား သခင်ကို သင်မ သိ ပြီ။ ငါ မှတပါး ကယ်တင် နိုင်
 သော သခင်မ ရှိ။⁵အလွန် သွေခြောက်သော အရပ် တည်းဟူသော
 တော ၌ ပင် သင့် ကို ငါ သိ ပြီ။ ကျက်စား ရာအရပ်၌ ဝပြော စွာ စား
 ရကြ၏။⁶ဝ သောအခါ ဝါကြား သော စိတ် ရှိ၍ ငါ့ ကို မေ့လျော့

ကြ၏။⁷ထိုကြောင့် ၊ သူ တို့၌ ငါ သည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ဖြစ် မည်။
 လမ်း နားမှာ ချောင်းသော ကျားသစ် ကဲ့သို့ သူတို့ကို ချောင်းမြောင်း
 မည်။⁸သား ပျောက်သော ဝ မကဲ့သို့ သူ တို့ကို ငါဆီးကြို၍၊ သူ တို့
 နှလုံး ၌ ဖုံးသော အမြေးကို ဆုတ်ဖို့ မည်။ ခြင်္သေ့ မင်း ကဲ့သို့ တွေ့
 သော အရပ်၌ပင် ငါကိုက်စား မည်။ တော သားရဲ ဖြစ်၍အပိုင်းပိုင်း
 ဆွဲဖြတ် မည်။⁹အို ဣသရေလ ၊ သင့် ကို ကယ်တင် နိုင်သော အရှင်
 ငါ့ကို သင် သည် ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုသောကြောင့် အကျိုးနည်း ရှိ၏။
¹⁰သင် ၏ ရှင် ဘုရင်သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။ သင့် နေရာမြို့ ရှိ
 သမျှ တို့၌ ကယ်တင် ပါစေသော။ သင် ၏ တရားသူကြီး တို့သည်
 အ ဘယ် မှာ ရှိ ကြ သနည်း။¹¹ရှင်ဘုရင် နှင့် မင်း များ ကို ပေး ပါ
 ဟု သင် တောင်း သောကြောင့် ၊ ငါ အမျက် ထွက်၍ ရှင် ဘုရင်ကို
 ပေး ပြီ။ တဖန်ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် ၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပယ်ရှား ပြီ။
¹²ဧ ဖ ရိမ် ပြု သော ဒုစရိုက် ကို ငါ ထုပ် ထား၍ သူ ၏ အပြစ် ကို
 သိမှီး ပြီ။¹³သူ သည် သားဘွား သော မိန်းမ ကဲ့သို့ ဝေဒနာ ကို ခံရ
 ချိန် နီး ပြီ။ မိုက် သော အမျိုးသား ဖြစ်၏။ သား ဘွား ရာ ဝမ်း ဝဉ္စ
 ကြာမြင့် စွာနေပါသည်တကား။¹⁴သူ တို့ကို မရဏာ နိုင်ငံတန်ခိုး မှ
 ငါကယ်လွှတ် မည်။ သေ မင်းလက်မှ လည်း ရွေး မည်။ အိုသေမင်း ၊
 သင့် ကို ကာလနာ စွဲစေမည်။ အိုမရဏာ နိုင်ငံ၊ သင် ၌ ဖျက်ဆီး သော
 ဘေးကို ရောက်စေမည်။ နောင်တ ရမည်အကြောင်းကို ပမာဏ မ
 ပြု။¹⁵မိမိ ညီအစ်ကို တို့တွင် အသီး များစွာသီးတတ် သော်လည်း
 ၊ အရှေ့ လေလာ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ လေ သည် တော မှ
 လာ ၍ သူ ၏စမ်းရေ တွင်း ကို ခန်းခြောက် စေ သဖြင့် ရေ ပြတ်
 လိမ့်မည်။ ဘဏ္ဍာ တိုက်၌ ရှိသမျှ သော တန်ဆာ အကောင်း အမြတ်
 တို့ကို ရန်သူ လုယူ လိမ့်မည်။¹⁶ရှုမာရီ မြို့သည် မိမိ ဘုရား သခင်
 ကို ပုန်ကန် သောကြောင့် ပျက်စီး လိမ့်မည်။ မြို့သားတို့သည် ထား
 ဖြင့် လဲ ၍ သေ ကြ လိမ့်မည်။ သူငယ် တို့သည် မြေပေါ်မှာဆောင့်
 ဖွပ် ခြင်းကို၎င်း ၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင်သောမိန်းမတို့ သည် ဝမ်းခွဲ ခြင်း
 ကို၎င်းခံရကြလိမ့်မည်။

14အို ဣသရေလ ၊ သင် သည် ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်
 အားဖြင့် အကျိုးနည်း ရှိသောကြောင့် သင် ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား
 ထံ တော်သို့ ပြန် လော့။²ပဌနာစကား ကို ပြင်ဆင် ၍ ထာဝရဘုရား
 ထံ တော်သို့ ပြန် လျက် ၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိသမျှ သော အပြစ် တို့ ကို
 ပယ်ရှင်း တော် မူ ပါ။ ကျေးဇူး ပြု၍ လက်ခံ တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ်
 တို့သည် ကိုယ် နှုတ်ခမ်း တည်းဟူသော နွား သငယ် တို့ကို ပူဇော်
 ပါ မည်။³အာ ရှု ရိ မင်း သည် အကျွန်ုပ် တို့ ကို မ ကယ်တင် ရ။
 အကျွန်ုပ် တို့သည် မြင်းစီး သူရဲ မ လုပ် ပါ။ ကိုယ် လက် ဖြင့် လုပ်
 သော အရာ တို့အား ၊ ကိုယ်တော် တို့သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရား
 သခင်ဖြစ်ပါ၏ဟု နောက် တဖန် မ ဆို ပါ။ အကြောင်း မူကား၊ မိဘ
 မရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော် ထံ၌ ကရုဏာ ကျေးဇူးကိုခံ တတ်
 ကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြလော့။⁴ငါ သည် အမျက် ပြေ သောကြောင့်

သူ တို့ဖောက်ပြန် ခြင်းကို ပြုပြင် မည်။ ကိုယ် အလို အလျောက် စုံမက် မည်။⁵ ငါသည် နှင်း ကဲ့သို့ ကုသရေလ အပေါ်မှာ နေ မည်။ သူသည် နှင်းပွင့် ကဲ့သို့ ပွင့် လိမ့်မည်။ လေဗနန် တောကဲ့သို့ အမြစ် စွဲ လိမ့်မည်။⁶ အညွန့် တို့သည် ပြန်ပွား ၍ ၊ သံလွင် ပင်ကဲ့သို့ အသရေ တင့်တယ် လိမ့်မည်။ လေ ဗ နန် တော ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင် လိမ့်မည်။⁷ ထိုအပင် ၏ အရိပ် အောက်၌ နေ သောသူတို့သည် အသစ် ပြုပြင် ခြင်းရှိ၍ စပါး ကို ပြုစု ကြ လိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ် ပင်ကဲ့သို့ တိုးပွား ၍ လေဗနန် စပျစ်ရည် ကဲ့သို့ ကျော်စော ကြလိမ့်မည်။⁸ ငါ သည် နောက် တဖန် ရုပ်တု ဆင်းတုတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်ရသနည်းဟု ဧ ဖရိမ် သည် ပြောလိမ့်မည်။ သူ၏စကားကိုလည်း ငါနားထောင် ၍ သူ ကိုကြည့်ရှု မည်။ စိမ်း သောထင်းရှူး ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သင် သည် ငါ့ ကျေးဇူးကြောင့် အသီး နှင့်ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။⁹ အဘယ်သူ သည် ပညာရှိ သနည်း။ ထိုသူသည် ဤ အရာတို့ကို နားလည် လိမ့်မည်။ အဘယ်သူသည် ဉာဏ် ကောင်းသနည်း။ ထိုသူသည် ဤ အရာတို့ ကို သိ ရ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏လမ်း တော် တို့သည် ဖြောင့် ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ သည် လိုက် ကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မ လူ တို့မူကား ၊ ထို လမ်းတို့၌ ထိမိ၍ လဲ ကြလိမ့်မည်။

ယောလ

1 ပေသွေလ ၏ သား ယောလ သို့ ရောက် လာသော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ဟူမူကား၊² အသက်ကြီး သောသူတို့ ၊ ကြား ကြလော့။ ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်း တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ဤသို့ သော အမှုသည် သင် တို့လက်ထက် ၌ ဖြစ် ဘူး သလော။ ဘိုးဘေး တို့လက်ထက် ၌ ဖြစ်ဘူးသလော။³ ကိုယ် သား တို့အား ပြော ကြ လော့။ သူ တို့သည် သူ တို့သား တို့အား ပြော ကြ စေ။ သူ တို့သား တို့သည် လည်း ဆက်နွယ် သော အခြား သူ တို့အား ပြော ကြ စေ။⁴ ဂါ ဇံ ကျိုင်း ခြွင်း ထား သော အရာ ကို အရာ ဘ ကျိုင်း စား ၏။ အရာ ဘ ကျိုင်း ခြွင်း ထား သော အရာ ကို ယာ လက် ကျိုင်း စား ၏။ ယာ လက် ကျိုင်း ခြွင်း ထား သော အရာ ကို ခါသိလ ကျိုင်း စား ၏။⁵ သေ သောက်ကြူး တို့၊ နိုး ၍ ငိုကြွေး ကြ လော့။ စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြူး သော သူတို့၊ သင် တို့သောက် ရန် ချိုသော စပျစ်ရည် ပြတ် သောကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြ လော့။⁶ အကြောင်း မူကား၊ အားကြီး ၍ မ ရေတွက် နိုင် အောင် များပြား သော အမျိုး သည် ငါ့ ပြည် ပေါ် သို့ တက် လာ ပြီ။ ထို အမျိုး ၏ သွား သည် ခြင်္သေ့ သွား ကဲ့သို့၎င်း ၊ အံသွားသည်လည်း ခြင်္သေ့ မအံသွား ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။⁷ ငါ့ စပျစ် နွယ်ပင်ကို ဖျက်ဆီး ၍ ငါ့ သင်္ဘောသဖန်း ပင်ကို ကျိုးပဲ့ စေ ပြီ။ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ ပစ် လိုက် လေပြီ။ အခက် အလက်တို့သည် ဖြူ ကြ၏။⁸ အသက် ငယ် စဉ် လက်ထပ် သော ခင်ပွန်း အတွက် လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် သော သတို့သမီး ကဲ့သို့ ငိုကြွေး မြည်တမ်း လော့။⁹ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာသည် ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်၌ ပြတ် ၏။ ထာဝရဘုရား ၏အမှု တော်စောင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြ၏။¹⁰ လယ် သည် ပျက် ၏။ မြေ သည် ညှိုးငယ် ၏။ စပါး လည်း ပျက် ၏။ ချိုသော စပျစ်ရည် ကုန် ပြီ။ ဆီ လည်း လျော့ ပြီ။¹¹ လယ်လုပ် သော သူ တို့ ၊ လယ်၌ ရိတ်ရသော အသီးအနှံ ပျက်သောကြောင့်၊ ဂျုံစပါးနှင့် မုယောစပါး အတွက် ရှက်ကြောက် ခြင်း ရှိ ကြ လော့။ ဥယျာဉ် ကို ပြုစု သော သူ တို့ ၊ မြည်တမ်း ကြ လော့။¹² စပျစ် နွယ်ပင် သည် ညှိုးနွမ်း ၏။ သင်္ဘောသဖန်း ပင်လည်း သွေ့ခြောက် ၏။ သလဲ ပင်၊ စွန်ပလွံ ပင်၊ ရှောက်ချို ပင် မှစ၍ တော သစ်ပင် ရှိသမျှ တို့သည် ညှိုးနွမ်း ကြ၏။ အကယ် စင်စစ် လူ သား တို့၌ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်းသည်

သွေ့ခြောက် ၏။¹³ အို ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် ၍ ငိုကြွေး ကြလော့။ ယဇ် ပလ္လင်တော် အမှု စောင့်တို့၊ မြည်တမ်း ကြ လော့။ ငါ ၏ဘုရား သ ခ င် အမှု တော် စောင့် တို့၊ လာ ကြ။ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်လျက် တညဉ့်လုံးအိပ် ကြလော့။ အကြောင်း မူကား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို သင် တို့ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်၌ မ ဆက်ကပ် ဘဲ နေ ကြ ပါ ပြီ တကား။¹⁴ အစာရှောင် ရသော အချိန် ကို ခန့် ထား ကြ လော့ ။ မြိုးမြီးစွာကျင့် ရသော အချိန်ကို ကြော်ငြာ ကြလော့။ အသက်ကြီး သူ မှစ၍ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ကို သင် တို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ စည်းဝေး ၍ ထာဝရဘုရား အား ဟစ်ကြော် ကြလော့။¹⁵ ထိုနေ့ ရက်ကြောင့် အ မင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နေ့ ရက်နီး ပြီ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဖျက်ဆီး ခြင်း ဘေးကဲ့သို့ ရောက် လာ လိမ့်မည်။¹⁶ ငါ တို့စားစရာ သည် ငါ တို့မျက်မှောက် ၌ ပြတ် သည်မ ဟုတ်လော့။ ငါ တို့ဘုရား သခင်၏ အိမ် တော်၌ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ခြင်းအကြောင်းလည်း ပြတ်သည် မဟုတ်လော့။¹⁷ မျိုးစေ့ တို့သည် မြေစိုင် အောက် မှာ ပုပ် ကြ၏။ စပါး ပြတ် သောကြောင့် စပါးကျီ တို့သည် ပျက် ကြ၏။ ဘဏ္ဍာ တိုက် တို့သည် ပြို ကြ၏။¹⁸ တိရစ္ဆာန် တို့သည် အလွန်မြည်တမ်း ကြ၏။ နွား စု တို့သည် ကျက်စား ရာ အရပ်မ ရှိသောကြောင့် ပင်ပန်း ကြ ၏။ သိုး စု တို့သည်လည်း သေ ကြ၏။¹⁹ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ် ဟစ်ကြော် ပါ၏။ တော ၌ ကျက်စား ရာအရပ်တို့ကို မီး ရှို့ ပါပြီ။ တော သစ်ပင် ရှိသမျှ တို့ကို မီးလျှံ လောင် ပါပြီ။²⁰ တော သားရဲ တို့သည်လည်း ကိုယ်တော် ကို ဟစ်ကြော် ကြ ပါ၏။ မြစ် ရေ ခန်းခြောက် ပါ ပြီ။ တော ၌ ကျက်စား ရာအရပ်တို့ကိုလည်း မီး လောင် ပါပြီ။

2 ဇီအုန် တောင်ပေါ်မှာ တံပိုး ကို မှုတ် ကြလော့။ သန့်ရှင်း သော ငါ့ တောင် ပေါ်မှာ သတိပေးသော အသံ ကို ပြုကြလော့။ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် တုန်လှုပ် ကြစေ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ နေ့ ရက်သည် လာ ၍ နီး ပြီ။² မိုက်မဲ သောနေ့ ၊ မိုသ်း အုံ့၍ မှောင်မှိုက် ထူထပ် သောနေ့ ဖြစ်၏။ နေအာရုန် သည် တောင် ထိပ် တို့ကို နှံ့ပြား သကဲ့သို့ ၊ အများ ဖြစ်၍အားကြီး သော အမျိုး သည် လာ၏။ ရှေး ကာလ ၌ ထိုသို့မ ဖြစ် စဖူး။ နောင် ကာလ

အစဉ်အဆက်၌လည်း မ ဖြစ် ရ လတံ့။³ သူ တို့ရှေ့မှာ မီး လောင်
 ၏။ နောက် ၌လည်း မီးလျှံ တောက် ၏။ ရှေ့တွင်ရှိသောပြည် သည်
 ဒေဒင် ဥယျာဉ် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နောက် ၌ကား၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော
 လွင်ပြင် ဖြစ်၏။ အကယ် စင်စစ်သူ တို့လက်မှ အဘယ်အရာမျှ မ
 လွတ် ရ။⁴ သူ တို့သည် အဆင်း အားဖြင့် မြင်း နှင့် တူ ၍ ၊ မြင်းစီး
 သူရဲကဲ့သို့ ပြေး ကြလိမ့်မည်။⁵ ရထား မြည်သံ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အမှိုက်
 ကို လောင် သော မီး မြည်သံ ကဲ့သို့ ၎င်း အသံမြည်၍ တောင် ထိပ်
 တို့ အပေါ်မှာ ခုန် ကြ လိမ့်မည်။ စစ်တိုက် ခြင်း ၎င်း ခင်းကျင်း ၍
 အားကြီး သော လူ အလုံးအရင်း ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။⁶ သူ တို့
 ရှေ့မှာ လူ တို့သည် အလွန်ပင်ပန်း သောစိတ် ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်း သော
 သူတို့ သည် မျက်နှာ မည်း ကြ လိမ့်မည်။⁷ သူတို့သည် သူရဲ ကဲ့သို့
 ပြေး ၍ စစ်သူရဲ ကဲ့သို့ မြို့ရိုး ကို တက် ကြလိမ့်မည်။ လမ်း မ လွဲ ဘဲ
 အသီးအသီး မိမိ တို့လမ်း သို့ တည့်တည့်လိုက် ကြလိမ့်မည်။⁸ တဦး
 ကိုတဦးမ တိုက် ဘဲ မိမိ လမ်း သို့ မိမိလိုက် ကြလိမ့်မည်။ ထားသွား
 ကို ထိ သော်လည်းရှုန ခြင်းကို မ ခံရကြ။⁹ မြို့ ထဲမှာတလည်လည်
 ပြေး လျက်၊ မြို့ရိုး ကို ကျော် လျက်၊ အိမ် ပေါ်သို့ တက် လျက်၊
 သူခိုး ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက် ထဲသို့ ဝင် လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။¹⁰ သူ တို့
 ရှေ့မှာ မြေကြီး လှုပ် လိမ့်မည်။ မိုဗ်း ကောင်းကင် လည်း တုန်ခိုက်
 လိမ့်မည်။ နေ နှင့် လ သည် မိုက် ၍ ၊ ကြယ် တို့သည် မ ထွန်းလင်း
 ဘဲနေကြလိမ့်မည်။¹¹ ထာဝရဘုရား သည်လည်း မိမိ တပ် တော်ရှေ့
 မှာ အသံ ကို လွှင့် တော် မူမည်။ တပ် တော်သည် အလွန် ကြီးမား
 ၏။ စကား တော် အတိုင်း စီရင် သော သူ သည် တန်ခိုး ကြီး တော်
 မူ၏။ ထာဝရဘုရား ၏နေ့ ရက်သည် ကြီး ၍ အလွန် ကြောက်မက်
 ဘွယ်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ အဘယ်သူ ခံနိုင် သနည်း။¹² သို့ဖြစ်၍
 ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခု တွင် အစာရှောင် ခြင်း၊
 ဝိုင်းကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းနှင့် တကွ စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ငါ့ ထံ သို့
 ပြန် လာကြလော့။¹³ အဝတ် ကို မ ဆုတ်ဘဲ နှလုံး ကို ဆုတ် လျက်
 ၊ သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ပြန် လာကြ
 လော့။ ချစ် သနားခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည် သော
 သဘော၊ အလွန် ကျေးဇူး ပြုချင်သော သဘော၊ အပြစ် ပေး ခြင်း
 ကို နောင်တရ တတ် သော သဘောရှိ တော် မူ၏။¹⁴ သင် တို့သည်
 သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား အား ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ
 နှင့် သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရန် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ဘုရားသခင် သည် တဖန် ပြန်လာ၍ နောင်တရ ပြီးလျှင် ၊ ကောင်း
 ကြီး မင်္ဂလာ ကို ထား ရစ် စေ တော် မူ မည် မမူ မည် ကို အဘယ်သူ
 သိ နိုင် သနည်း။¹⁵ ဇီအုန် တောင်ပေါ်မှာ တံပိုး ကို မှုတ် ကြလော့။
 အစာရှောင် ရသော အချိန် ကို ခန့် ထား၍ မြိုးခြံ စွာ ကျင့် ရသော
 အချိန်ကို ကြော်ငြာ ကြလော့။¹⁶ လူ များတို့ကို ခေါ် ၍ စုဝေးသော
 ပရိသတ် တို့ကို သန့်ရှင်း စေ ကြ လော့။ အသက်ကြီး သော သူ တို့
 ကို၎င်း၊ ငယ် သောသူနှင့်နို့စို့ သောသူတို့ ကို၎င်းစုဝေး စေကြလော့။

မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိ အခန်း ထဲက ၎င်း ၊ မင်္ဂလာဆောင်
 သတို့သမီး သည် မိမိ ကွယ်၍နေ သော ကုလားကာ တွင်း က ၎င်း
 ထွက် စေ။¹⁷ ထာဝရဘုရား ၏ အမှု တော်စောင့်၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်
 တို့သည် အိမ်တော်ဦး နှင့် ယဇ် ပလ္လင်စပ်ကြား မှာ ဝိုင်းကြွေး လျက် ၊
 အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော် ၏လူ များကို သနား တော်မူပါ။ တ
 ပါးအမျိုးသားတို့သည် အစိုးရ၍ အမွေ တော်လူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ စေခြ
 ၎င်းငှါ အပ်နှံ တော်မ မူပါ နှင့်။ သူ တို့ ဘုရား သခင်ကား၊ အဘယ်မှာ
 ရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ရကြ
 ပါ သနည်းဟု လျှောက် ကြစေ။¹⁸ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား သည်
 ပြည် တော်ကို မစချင်သောစိတ် အားကြီး၍ မိမိ လူ တို့ကို ကယ်မ
 သနား တော်မူလိမ့်မည်။¹⁹ အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရား သည် ထူး
 တော်မူလျက် ၊ ငါ သည် ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ကို ပေး လိုက်၍
 သင်တို့သည် ဝ ကြလိမ့်မည်။ နောက် တဖန် တပါးအမျိုးသား ကဲ့ရဲ့
 ရာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါမ ပြု ။²⁰ မြောက် မျက်နှာတပ်သားတို့ကို သင်
 တို့နေရာ မှ ငါပယ် ရှားမည်။ အဘယ်သူ မျှမရှိ၊ သွေခြောက် သော
 အရပ် သို့ နှင် ထုတ်မည်။ အရှေ့ ပင်လယ် ကို မျက်နှာ ပြု လျက် ၊
 အနောက် ပင်လယ် ကို ကျောခိုင်း လျက် ချီ သွားလိမ့်မည် ။ ပုပ်စပ်
 နံစော်သော အနံ့ ထွက် လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ကြီး သော
 အမှုတို့ကို ပြု တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။²¹ အိုပြည် တော်၊
 မ စိုးရိမ် နှင့်။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်းရှိလော့။ ထာဝရဘုရား သည်
 ကြီး သော အမှု တို့ကို ပြု တော် မူ မည်။²² အိုတော သားရဲ တို့၊ မ
 စိုးရိမ် ကြနှင့်။ တော မြက်ပင် ပေါက် လျက်၊ သစ်ပင် တို့သည် အသီး
 ကို သီး လျက်၊ သဘော သဖန်းပင်နှင့် စပျစ် နွယ်ပင်တို့လည်း အား
 ထုတ် လျက်ရှိကြ၏။²³ အိုဇီအုန် မြို့သား တို့၊ ဝမ်းမြောက် ၍ သင်
 တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု လျက် ရွှင်လန်း ကြ
 လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ဓမ္မ ဆရာကို ပေး တော်မူ၍ အစ အဦး၌
 လည်း အရင် မိုဗ်းနှင့် နောက်မိုဗ်း ကို သင် တို့အပေါ်မှာ ရွာ စေ
 တော်မူမည်။²⁴ ကောက်နယ် တလင်းတို့သည် စပါး နှင့် ပြည့် ၍ ၊
 အသီး နယ်ရာ ကျင်းတို့၌လည်း စပျစ်ရည် နှင့် ဆီ လျှံ ကြ လိမ့်မည်။
²⁵ အရာဘကျိုင်း ၊ ယာလက်ကျိုင်း ၊ ခါသီလကျိုင်း ၊ ဂါဇ် ကျိုင်း
 တည်းဟူသောငါစေလွှတ် သော ငါ ၏ မဟာ ဗိုလ်ခြေတို့ ကိုက်စား
 သော နှစ် ပေါင်းကာလကို ငါပြန် ပေး မည်။²⁶ သင် တို့သည် ဝ စွာ
 စား ရကြလိမ့်မည်။ အံ့ဩ ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင် တို့၌ ပြု သော
 သင် တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏နာမတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ
 လိမ့်မည်။ နောက် တဖန် ငါ ၏လူ တို့သည်လည်း ရှက် ကြောက်ခြင်း
 မ ရှိရကြ။²⁷ ငါ သည် ဣသရေလ အမျိုး၏အလယ် ၌ ရှိ ကြောင်း
 ကို၎င်း ၊ အခြား သော ဘုရား မ ရှိ၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် သင်
 တို့၏ဘုရား သခင်ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်းသင်တို့သိ ရကြလိမ့်မည်။
 နောက် တဖန်ငါ ၏လူ တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိရကြ။²⁸ ထို
 နောက်မှ လူမျိုး တကာ တို့ အပေါ်သို့ ငါ ၏ ဝိညာဉ် တော်ကို ငါ

သွန်းလောင်း မည်။ သင် တို့၏ သား သမီး တို့သည် ပရောဖက် ဉာဏ် နှင့် ဟောပြောရကြ လိမ့်မည်။ အသက်ကြီး သောသူတို့သည် နိမိတ် အိပ်မက် တို့ကို မြင်မက် ရကြလိမ့်မည်။ အသက် ငယ်သောသူတို့ သည်လည်း ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံတို့ကို မြင် ရကြလိမ့်မည်။²⁹ ငါ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်သော ယောက်ျားမိန်းမ တို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ် တော် ကို ငါသွန်းလောင်း ၍။ သူတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော ရကြလိမ့်မည်။³⁰ မိုဗ်းကောင်းကင် ၌ ၎င်း ၊ မြေကြီး ပေါ်၌ ၎င်း ၊ အံ့ဘွယ် သောအရာတည်းဟူသောသွေး ၊ မီးလျှံ ၊ မီးခိုး တိုင် တို့ကို ငါပြ မည်။³¹ ထာဝရ ဘုရား၏ ကြောက်မက် ဘွယ်သောနေ့ ကြီး မ တိုင်မှီ၊ နေ သည်မှောင်မိုက် အတိ ဖြစ် လိမ့်မည်။ လ သည်လည်း သွေး ဖြစ် လိမ့်မည်။³² ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကို ပဌနာ ပြု သော သူ ရှိသမျှ တို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြ လတံ့။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ဇိအုန် တောင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ၊ ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူသော သူ အကျန် အကြွင်းတို့အဘို့ ကယ်တင် ခြင်းအခွင့် ရှိ ရလတံ့။

3 ထိုနေ့ ရက်ကာလ ၌ အထက်က သိမ်း သွားခြင်း ကို ခံရသော ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့ကို ငါဆောင် ခဲ့ပြန်သောအခါ ၊² ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တကာတို့ကို ငါသည် စုဝေး စေ၍ ယောရှ ဖတ် ချိုင့် သို့ ခေါ်ခဲ့မည်။ သူတို့သည် ငါ့ ပြည် ကို ဝေဖန် ၍ အတိုင်း တိုင်း အပြည် ပြည် တို့တွင် ကွဲပြား စေ သော ငါ ၏အမွေ လူ ကူ သရေလ အမျိုးဘက် မှာ ငါသည် တရား စီရင်မည်။³ သူတို့သည် ငါ ၏လူ တို့အဘို့ စာရေးတံ ချ ကြပြီ။ လူ ကလေးကို ပြည်တန်ဆာ နှင့် ၎င်း ၊ မိန်းမ ကလေးကို မိမိ သောက် စရာ စပျစ်ရည် နှင့် ၎င်း ဖယ်လှယ် ကြ ပြီ တကား။⁴ အို တု ရှ မြို့၊ ဇိ ဒုန် မြို့၊ ပါ လေ တု တိန ပြည် နှင့် နီးစပ်သော အရပ် ရှိသမျှ တို့၊ သင်တို့သည် ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြသနည်း။ ငါ့ ကို ရန် တုံ့ပြုကြမည်လော။ ငါ့ ကို ရန် တုံ့ ပြုကြလျှင် ၊ ထိုရန်ကို သင် တို့ခေါင်း ပေါ်သို့ အလျင် အ မြန်ငါပြန် ရောက် စေမည်။⁵ သင်တို့သည် ငါ့ ရွှေ ငွေ ကို ယူ ၍ ၊ ငါ နှစ်သက် ဘွယ်သော ဥစ္စာ မြတ်တို့ကို သင် တို့ဘုံ ဗိမာန်ထဲ သို့ သွင်း သောကြောင့် ၎င်း ၊⁶ ယုဒ ပြည်သူ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့ ကို နေရင်း ပြည် မှ အဝေး သို့ ပြောင်းစေလိုသောငှါ ၊ ဟေလသ အမျိုးသား တို့အား ရောင်း လိုက်သောကြောင့်၎င်း ၊⁷ သင်တို့ရောင်း လိုက်ရာအရပ် မှ ငါ သည် ထမြောက် ၍ ၊ သင် တို့ရန် တုံ့ပြုခြင်းကို သင် တို့ခေါင်း ပေါ်သို့ ပြန် ရောက် စေမည်။⁸ သင် တို့သား သမီး များ ကို လည်း ယုဒ အမျိုးသား တို့၌ ငါ ရောင်း ၍ ၊ သူ တို့သည် တဖန်ဝေး သော အမျိုး၊ ရှေ့ဘ ပြည် သား တို့၌ ရောင်း လိုက်ကြ လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူပြီ။⁹ ဤ အမှုကို တပါး အမျိုးသား တို့အား ကြား ပြော ကြလော့။ စစ်တိုက် ခြင်းငှာပြင်ဆင် ၍ စစ် သူရဲတို့ကို နှိုးဆော် ကြ လော့။ စစ် သူရဲအပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ တက် လာကြစေ။¹⁰ သံထွန်သွား များကို ထား ဖြစ်စေ

ခြင်း ငှာ၎င်း ၊ တံစဉ် များကို လုံ ဖြစ်စေ ခြင်း ငှာ၎င်း ထု လုပ်ကြ လော့။ အားနည်း သောသူက၊ ငါ အား ကြီးသည်ဟု ပြောဆို စေ။¹¹ ပတ်လည် ၌ နေ သောတပါး အမျိုးသား အပေါင်း တို့၊ စုဝေး ၍ လာ ကြလော့။ သင်းဖွဲ့ကြလော့။ စုဝေးရာအရပ် ၌ သင်တို့သူရဲ များ ကို ထာဝရဘုရား နှိမ်ချ တော်မူမည် ။¹² တပါးအမျိုးသား တို့သည် ထ ၍ ယော ရှ ဖတ် ချိုင့် သို့ တက် လာ ကြ စေ။ ပတ်လည် ၌ နေ သောတပါး အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စစ်ကြော စီရင်ခြင်းငှာ ထို အရပ်၌ ငါထိုင် မည်။¹³ ရိတ် စရာ စပါးမှည့် သောကြောင့် တံစဉ် ကို လွှတ် ကြလော့။ စပျစ်သီး နယ်ရာတန်ဆာပြည့် ၍၊ စပျစ်ရည် ကျင်း တို့သည် လျှံ သောကြောင့် လာ ကြ။ ဆင်း ကြ လော့ ။ အကြောင်း မူကား၊ သူ တို့ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ် သည် ကြီး လှ၏။¹⁴ ကွပ်မျက် ရာ ချိုင့် ၌ လူ များ စည်းဝေး လျက် ရှိ ကြ၏။ ကွပ်မျက် ရာ ချိုင့် ၌ ထာဝရဘုရား ၏ နေ့ ရက် သည် ရောက် လု နီး ပြီ။¹⁵ နေ နှင့် လ သည် မိုက် လိမ့်မည်။ ကြယ် တို့သည် လည်း မ ထွန်းလင်း ဘဲ နေ ကြလိမ့် မည်။¹⁶ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ဇိအုန် တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော် ၍ ၊ ယေရု ရှ လင် မြို့ ထဲ က အသံ ကို လွှင့် တော် မူ သဖြင့် ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး သည် တုန်လှုပ် လိမ့်မည် ။ သို့ရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့၏ ခိုလှုံ ရာ ၊ ကူသရေ လ အမျိုးသား တို့၏ အစွမ်း သတ္တိဖြစ်တော်မူလိမ့် မည်။¹⁷ ငါ သည် လည်း ငါ ၏သန့်ရှင်း သော ဇိအုန် တောင် ပေါ် မှာ နေ သော သင် တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့သိ ရကြ လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင် မြို့ သည်လည်း သန့်ရှင်း လိမ့်မည် ။ နောက် တဖန် ထိုမြို့ကို တပါး အမျိုးသားမ နင်း ရ။¹⁸ ထို ကာလ ၌ ချိုသော စပျစ်ရည် သည် တောင် တို့ မှ ယို လိမ့်မည်။ နို့ ရည်သည် ကုန်း တို့ မှ ထွက် လိမ့်မည်။ ယုဒ မြစ် ရှိသမျှ တို့သည် ရေစီး ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ထဲက စမ်းရေ ထွက် ၍ ရှိတုတ်မိ ချိုင့် ကို စို စေလိမ့်မည်။¹⁹ ယုဒ ပြည် ၌ အပြစ် မရှိသောသူ တို့ကိုသတ် ၍ ယုဒ အမျိုးသား တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည် သည် လူ ဆိတ်ညံ လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ ဧ ဒုံ ပြည် သည် လည်း လူ ဆိတ်ညံ သော တော ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁰ ယုဒ ပြည်မူကား ၊ ထာဝရ ပြည်၊ ယေရုရှလင် မြို့မူကား ၊ ကာလ အစဉ်အဆက်တည်သော မြို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။²¹ ထို မြို့သားတို့သည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရသော အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် မ ပေး သေးသော ဒဏ်ကို တဖန်ပေးဦး ။ မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန် တောင်ပေါ် မှာ ကျိန်းဝပ် တော်မူ သတည်း။

အာမုတ်

1 ယုဒ ရှင်ဘုရင် သြဇီ မင်း၊ ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောရှု နာသား ယေ ရော ဗော င် မင်း တို့လက်ထက် ၊ မြေကြီး မ လှုပ် မှီ နှစ် နှစ် အထက်က၊ သိုးထိန်း စုအဝင်ဖြစ်သော တေကော ရှာသားအာမုတ် သည် ကုသရေလ ပြည်အတွက် ခံရ သောဗျာဒိတ်တော်စကား ဟု မူကား၊² ထာဝရဘုရား သည် ဇီအုန် တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော် ၍ ၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲက အသံ ကို လွှင့် တော်မူသောကြောင့် ၊ သိုးထိန်း နေရာ တို့သည် ညှိုးငယ် ၍ ၊ ကရမေလ တောင်ထိပ် သည် နွမ်းရိ လိမ့်မည်။³ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ 3 မာ သက် မြို့ သည် ဂိလဒ် ပြည်ကို စပါးနယ်ရာ သံ ယန္တရား စက်တို့နှင့် ကြိတ်နယ် သောအပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ်လေး ပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ် မ ပေးဘဲမနေ။⁴ ဟာဇေလ မင်းမျိုး အပေါ် သို့ မီး ကို လွှတ် ၍ ၊ ဗ ့ဟာဒဒ် မင်း၏ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် စေမည်။⁵ 3မာသက် မြို့ တံခါးကန်လန်ကျင် တို့ကိုချိုး မည်။ အာဝင်ချိုင့် သား တို့ကို၎င်း၊ ဗေ သေ ဒင် မြို့၌ မင်း ပြု သော သူ တို့ ကို၎င်း ပယ် ဖြတ် မည်။ ရှု ရိ ပြည် သား တို့သည် ကိရ မြို့သို့ သိမ်း သွား ခြင်းကိုခံ ရကြမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁶ တ ဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ ဂါဇ မြို့သည် ချုပ်ထား သောသူ အပေါင်း တို့ကို ဧဒံ မင်း၌ အပ် ခြင်းငှါ သိမ်း သွားသောအပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ်လေး ပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ် မ ပေးဘဲမနေ။⁷ ဂါဇ မြို့ရိုး အပေါ် သို့ မီး ကို လွှတ် ၍ ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် စေမည်။⁸ အာဇုတ် မြို့သား တို့ကို ၎င်း ၊ အာရှကေလုန် မြို့၌ မင်း ပြု သောသူတို့ကို၎င်း ပယ် ဖြတ် မည်။ ဧ ကြုန် မြို့ကိုလည်း တိုက် ၍ ကျန်ကြွင်း သော ဖိလိ တုတ် လူတို့သည် ပျက်စီး ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁹ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ တုရ မြို့ သည် ညီအစ်ကို ချင်းဖွဲ့သောမိဿဟာယ ကို မ စောင့် ၊ ချုပ် ထား သော သူ အပေါင်း တို့ကို ဧဒံ မင်း၌ အပ် သောအပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ်လေး ပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ် မ ပေးဘဲမနေ။¹⁰ တုရ မြို့ရိုး အပေါ် သို့ မီး ကို လွှတ် ၍ ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် စေမည်။¹¹ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ဧဒံ ပြည်သည် သနား သော စိတ်ကိုချုပ်တည်း ၍ ၊ ညီအစ်ကို ကို ထား နှင့် လိုက် သောအပြစ်၊ ဒေါသ စိတ်နှင့် အစဉ်အမြဲ ဆွဲဖြတ် ၍ အစဉ်အမြဲ အငြိုး ထား သော အပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ်လေး ပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ် မ ပေး

ဘဲမနေ။¹² တဖန် မြို့အပေါ် သို့ မီး ကို လွှတ် ၍ ၊ ဗောဇရ မြို့၏ ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် စေမည်။¹³ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ အမုန် ပြည်သား တို့သည် မိမိ တို့နေရာ ကို ကျယ် စေ ခြင်းငှါ ၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင်သော ဂိလဒ် ပြည်သူ့မိန်းမတို့၏ ဝမ်းကို ခွဲ သောအပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ်လေး ပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ် မ ပေးဘဲမနေ။¹⁴ ရဗုဗာ မြို့ရိုး ကို မီး ရှို့ ၍ ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် စေမည်။ စစ်တိုက် သောနေ့၌ အော်ဟစ် ခြင်း၊ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ရောက် သော နေ့ ၌ လွင့် သွား ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။¹⁵ သူ တို့ရှင်ဘုရင် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ၊ မှူး တော်မတ်တော်များတို့သည် သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံရ ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

2 တ ဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ မော ဘ ပြည် သည် ဧဒံ ရှင်ဘုရင် ၏ အရိုး တို့ကို ထုံး ဖြစ် စေခြင်းငှါမီး နှင့် ဖုတ် သောအပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ်လေး ပါးကြောင့် ငါသည်ဒဏ် မ ပေးဘဲမနေ။² မောဘ ပြည်အပေါ် သို့ မီး ကို လွှတ် ၍ ၊ ကေရုတ် မြို့၏ဘုံ ဗိမာန် တို့ကို လောင် စေ မည်။ ကြီးသော အသံ ဗလံ ပြု ခြင်း၊ အော်ဟစ် ခြင်း၊ တံပိုး မှတ်ခြင်းနှင့်တကွ မောဘ ပြည်သည် ဆုံးရှုံး ရလိမ့်မည်။³ မောဘ ပြည်အလယ် ၌ တရားသူကြီး ကို ငါ ပယ်ဖြတ် ၍ ၊ သူ နှင့်တကွ မှူးမတ် အပေါင်း တို့ကို ကွပ်မျက် မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁴ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ယုဒ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မူချက်တို့ကို မ စောင့် ၊ ပညတ် တရားတော်ကို စွန့်ပစ် ၍ ၊ ဘိုးဘေး တို့လိုက် ဘူး သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အားဖြင့် မှားယွင်း သော အပြစ် သုံး ပါးမက ၊ အပြစ် လေး ပါးကြောင့် ငါသည်ဒဏ် မ ပေးဘဲမနေ။⁵ ယုဒ ပြည်အပေါ် သို့ မီး ကို လွှတ် ၍ ၊ ယေ ရှုရှလင် မြို့၏ ဘုံ ဗိမာန်တို့ကို လောင် စေ မည်။⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ကုသရေ လ အမျိုးသည် ဖြောင့်မတ် သောသူကို ငွေ နှင့် ၎င်း ၊ ဆင်းရဲ သော သူကို ခြေနှင်း တရံနှင့် ၎င်း ရောင်း သောအပြစ် ၊⁷ ဆင်းရဲ သောသူ တို့ ၏ခေါင်း ကို မြေမှုန့် နှင့် ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းငှါအလွန်အလိုကြီး၍၊ နှိမ့်ချ သောသူကို မတရားသဖြင့် စီရင်သောအပြစ်၊ ငါ ၏နာမ မြတ် ကို ရှုတ်ချ ခြင်း ငှါ အဘ နှင့် သား သည် တဦး တည်း သော မိန်းမ ကို ပေါင်းဘော်သောအပြစ်၊⁸ ပေါင် ထားသောအဝတ် ကို ခပ်သိမ်း

သော ယဇ် ပလ္လင်တို့အနား ဌှိ ခင်း ၍အိပ်သော အပြစ်၊ လျော်ပြစ် ငွေကို ဝယ်သောစပျစ်ရည် ကို သူတို့ဘုရား၏အိမ်၌ သောက်သော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။^၁ အာရဇ် ပင်အရပ် နှင့်အမျှ မြင့် ၍ သပိတ် ပင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာ သော အာမောရိ အမျိုးကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါ ပယ်ရှား ၍၊ အထက် ၌ သူ၏အသီး ကို၎င်း၊ အောက် ၌ သူ၏အမြစ် ကို၎င်း ဖျက်ဆီး ပြီ။^{၁၀} သင်တို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည် မှ နှုတ်ယူ ၍ အာမောရိ ပြည် ကို ဝင်စား စေခြင်းငှါ၊ အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးတော ၌ ပို့ဆောင် ပြီ။^{၁၁} သင်တို့သား အချို့ကို ပရောဖက် အရာ၊ လုလင် အချို့ကို နာဇရီ လူအရာ ၌ ငါခန့်ထား ပြီ။ အိုကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ ဤ စကား မှန် သည် မဟုတ် လောဟု ထာဝရဘုရား မေး တော် မူ၏။^{၁၂} သင် တို့မူကား ၊ နာဇရီ လူသောက် ဘို့ စပျစ်ရည် ကိုပေးကြပြီ။ ပရော ဖက် တို့ကိုလည်း ၊ ပရောဖက် ပြု၍ မ ဟော ကြနှင့်ဟု မြစ်တား ကြပြီ။^{၁၃} ထိုကြောင့်၊ လှည်း သည် အပြည့် တင်သော ကောက်လှိုင်း ၏ဖိစီး ခြင်း ကို ခံ ရသ ကဲ့သို့ ၊ သင် တို့၏နေရာ အရပ် ကို ငါ ဖိစီး မည်။^{၁၄} အပြေး ကောင်းသော သူ သည် ပြေး သော အခွင့် ကို မရ။ ခွန်အား ကြီးသောသူသည် မိမိ ခွန်အား ကို ထုတ် ရ သော အခွင့် မ ရှိရ။ သူ့ရဲ သည် ကိုယ်ကို မ ကယ်လွတ် ရ။^{၁၅} လေး ကိုကိုင် သော သူ သည်မ ရပ် ရ။ လျင်မြန် သော ခြေ သည် သူ့ရဲသည် ကိုယ် ကို မ ကယ်လွတ် ရ။ မြင်းစီး သူ့ရဲသည်လည်း ကိုယ်ကို မ ကယ်လွတ် ရ။^{၁၆} ရဲရင့် သော သူ့ရဲ သည် ထိုနေ့ ၌ အဝတ် မပါဘဲ ပြေး သွားရ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

3 အို ကု သရေ လ အမျိုးသား တို့၊ အဲ ဂု တု တု ပြည် မှ ငါ နှုတ် ဆောင် သော အမျိုးသား အပေါင်း တို့၊ သင် တို့ကို ရည်မှတ်၍ ငါ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သော စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။^၂ မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သော အမျိုးသား အပေါင်း တို့တွင် သင် တို့ တမျိုး တည်း ကိုသာ ငါ လက်ခံ သောကြောင့် ၊ သင် တို့အပြစ် ရှိ သမျှ တို့ ကို ငါ စစ်ကြော မည်။^၃ လူ နှစ် ဦး သည် သဘော မ တူ လျှင် ၊ ပေါင်း ဘော် ၍ ခရီးသွား နိုင် သလော ။^၄ ခြင်္သေ့ သည် ဘ မ်းစရာ မ ရှိလျှင် ၊ တော ၌ ဟောက် လိမ့်မည်လော ။ ခြင်္သေ့ ပျို သည် အဘယ်အရာကိုမျှ မ ဘမ်းမိ လျှင် ၊ တွင်း ထဲက အသံ ပြု လိမ့်မည်လော ။^၅ မြေ ပေါ်မှာ ကျော့ကွင်း နှင့်မ ထောင် လျှင် ၊ ငှက် ကို ကျော့မိ လိမ့်မည်လော ။ ထောင် ထားသော ကျော့ကွင်း ၌ အ ဘယ်အရာကိုမျှ မရမီထောင်ထားရာအရပ်မှ နှုတ်သွား လိမ့်မည် လော ။^၆ မြို့ ထဲမှာ တံပိုး မှုတ် လျှင် ၊ မြို့သား တို့သည် မ ကြောက် မလန့်ဘဲနေကြလိမ့်မည်လော။ ထာဝရဘုရား စီရင် တော်မ မူဘဲ ဘေး တစုံတခုသည် မြို့ ထဲမှာ ရောက် လိမ့်မည်လော။^၇ အကယ် စင်စစ်အရှင် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ ကျွန် ပရောဖက် တို့အား မ ဘော် မပြဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ စီရင် တော်မ မူ။^၈ ခြင်္သေ့ ဟောက် သောအခါ၊ အဘယ် သူမျှ မ ကြောက် မလန့်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။

အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သောအခါ၊ အဘယ် သူသည် ပ ရော ဖက် မ ပြု ဘဲ နေ လိမ့်မည် နည်း။^၁ အာ ဇု တ် မြို့ ဘုံ ဗိမာန် တို့နှင့် အဲ ဂု တု တု ပြည် ဘုံ ဗိမာန် တို့တွင် သိ တင်း ကြားပြော ရ မည်မှာ ၊ ရှု မာ ရိ တောင် တို့ အပေါ်မှာ စုဝေး ၍ ၊ ရှု မာ ရိ မြို့ထဲ မှာ ရုန်းရင်းခတ် ခြင်း အမှု ကို၎င်း ၊ မြို့ ထဲ မှာ ညှဉ်းဆဲ ခံ ရသော သူ တို့ကို၎င်း ကြည့်ရှု ကြ လော့။^{၁၀} မြို့သား တို့သည် တရား သော အမှု ကို မ ပြု တတ်၊ အနိုင်အထက် ပြု၍ လုယူ သော ဥစ္စာ ကို ဘုံ ဗိမာန်တို့၌ သိုထား တတ်ကြသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။^{၁၁} ထိုကြောင့် ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ရန်သူ တို့သည် ရှုမာရိပြည် ကိုဝိုင်း ပြီးလျှင် ၊ သင် ၏အစွမ်း သတ္တိကို နှိမ်ချ ၍ ၊ ဗိမာန် တို့ကို မြို့ဖျက် ကြလိမ့်မည်။^{၁၂} ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ သိုးထိန်း သည် ခြင်္သေ့ နှုတ် ထဲက ခြေ နှစ်ခု ၊ သို့မဟုတ် ၊ နားရွက် တပိုင်း ကို နှုတ်ယူ သကဲ့သို့ ရှုမာရိ မြို့၌ ခုတင် ထောင့် ၊ ဒမာသက် မွေရာ ဖုံပေါ်မှာ ထိုင် သော ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ ကို နှုတ်ယူ ရလိမ့်မည်။^{၁၃} ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ ကို အစိုးပိုင်သော ဘုရား သခင်၊ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသောစကားကို သင် တို့သည် နားထောင် ၍ ယာကုပ် အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊^{၁၄} အကယ် စင်စစ်ကုသရေလ အမျိုး၏ အပြစ် တို့ကို စစ်ကြော သောနေ့ ၌ ၊ ဗေသလ ယဇ် ပလ္လင်တို့ကို ငါစစ်ကြော လျက် ၊ ယဇ် ပလ္လင်ဦးချို တို့ကိုဖြတ် ၍ မြေ ပေါ်သို့ချ မည်။^{၁၅} ဆောင်း ကာလ၌ စံသောနန်းတော် နှင့် နွေ ကာလ၌စံသော နန်းတော် တို့ကို ငါထိခိုက် ၍ ၊ ဆင်စွယ် ဖြင့် ပြီးသော အိမ် တို့ကို ဖျက်ဆီး မည်။ ဘုံ ဗိမာန် တို့သည်လည်း ဆုံး ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

4 ဆင်းရဲ သော သူ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ လျက်၊ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ကိုနှိပ်စက် လျက်၊ မိမိ သခင် တို့အား ငါတို့ သောက် ဘို့ယူခဲ့ ကြ ဟု ဆို တတ် လျက်၊ ရှု မာ ရိ တောင် ပေါ်မှာ နေ သော ဗာ ရှန် နွား တို့၊ ဤ စကား တော်ကိုနားထောင် ကြလော့။^၂ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို တော် မူသည် အတိုင်း ၊ သင် တို့ကို ငါးများ နှင့် ၎င်း ၊ သင် တို့သားမြေး တို့ကိုပိုက်ကွန် နှင့် ၎င်း ဘမ်းဆီး ယူသွားရသော ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။^၃ သင်တို့သည် အသီးအသီး ကိုယ်စီတွေ့သော အပေါက် ဖြင့် ထွက် ၍ ရဲတိုက် ထံသို့ ချ ခြင်းကိုခံရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။^၄ ဗေ သ လ မြို့သို့ သွား ၍ ပြစ်မှား ကြ လော့။ ဂိ လ ဂါ လ မြို့သို့လည်း သွား၍ များစွာ သော ပြစ်မှား ခြင်း ကို ပြု ကြလော့။ နံနက် တိုင်းပူဇော်သောယဇ် ကို၎င်း၊ သုံး နှစ်တခါ ဥစ္စာ ဆယ် ဘို့ တ ဘို့ကို၎င်း ဆောင် ခဲ့ ကြ လော့။^၅ လုယူ သော ဥစ္စာ ထဲ က ကျေးဇူး ချီးမွမ်း ရာ ပူဇော်သက္ကာ ကို မီးရှို့ ကြ လော့။ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ များကိုလည်း ကြားပြော ၍ကြော်ငြာစေကြ လော့။ အိုကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ ထိုသို့ပြုရာတွင် သင်တို့သည် မွေ့လျော် တတ် ကြ သည် ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။

၆ ငါ သည်လည်း ၊ သင် တို့မြို့ ရှာရှိသမျှ တို့၌ သွား တို့၏ စင်ကြယ်ခြင်း ကို၎င်း ၊ သင် တို့ နေရာ အရပ် ရှိ သမျှ တို့၌ အစာ ခေါင်းပါးခြင်း ကို၎င်း ပေး သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် ငါ့ ထံသို့ ပြန် ၍ မလာ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁷ စပါး ရိတ် ရာ ကာလ မရောက် မီ သုံး လ အထက်က မို ဗ်း မ ရှာ စေ ခြင်း ငါ့ မို ဗ်း ကို ငါ ဆီးတား ပြီ။ မြို့ တ မြို့ ပေါ် မှာ ရှာ စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ၊ တ မြို့ ပေါ် မှာ မ ရှာ စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ပြု လျက်၊ မြေ တ ကွက် သည် မို ဗ်း ရေ ကို ခံ ရ၍ တ ကွက် သည် မ ခံ ရ၊ သွေ ခြောက် လျက် နေ ရ၏။⁸ ထိုသို့ မြို့ နှစ် မြို့ သုံး မြို့ သား တို့ သည် ရေ သောက် ခြင်း ငါ့ မြို့ တ မြို့ သို့ သွား ရ၍ မ ဝ ရကြ။ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် ငါ့ ထံသို့ ပြန် ၍ မ လာ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁹ လေ ထိ၍ အပင် သေ ခြင်း၊ အရည် ယို၍ သေ ခြင်း ဘေး ဖြင့် ငါ သည် ဒဏ်ခတ် လေ ပြီ။ သင် တို့၌ များ ပြား သော လယ်ယာ ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘော သဖန်းပင်၊ သံလွင် ပင် တို့ ကို ကျိုင်းကောင် တို့ သည် ကိုက်စား ကြ ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ထံသို့ ပြန် ၍ မ လာ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁰ အံ့ဂုတု တု ပြည်ခံ ရ သော ကာလ နာ ဘေး ကို သင် တို့ ရှိရာ သို့ ငါ စေလွှတ် လေ ပြီ။ လုလင် တို့ ကို ထား ဖြင့် ကွပ်မျက် စေ ပြီ။ မြင်း တို့ ကို သိမ်း သွား စေ ပြီ။ သင် တို့ တပ် ၌ ပုပ်စပ် သော အနံ့ ကို သင် တို့ နှာ ခေါင်း ၌ လှိုင် စေ ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ထံသို့ ပြန် ၍ မ လာ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹¹ ဘုရား သခင် သည် သော ဒုံ မြို့ နှင့် ဂေါမောရ မြို့ ကို မှောက်လှန် သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ အချို့ ကို ငါ မှောက်လှန် ၍ သင် တို့ သည် မီး ထဲက နှုတ် သော ထင်းစ ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ထံသို့ ပြန် ၍ မ လာ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹² သို့ဖြစ် ၍ ၊ အို ကု သရေ လ အမျိုး၊ အထက်က ပြု သကဲ့သို့ သင် တို့၌ ငါ ပြု ဦး မည်။ ထိုသို့ ပြု မည် ဖြစ် သော ကြောင့် ၊ အို ကု သရေ လ အမျိုး၊ သင် ၎င်း ဘုရား သခင် နှင့် တွေ့ ခြင်း ငါ့ ကိုယ် ကို ပြင်ဆင် လော့။¹³ တောင် တို့ ကို လုပ် ၍ လေ ကို ဖန်ဆင်း ထသော၊ လူ စိတ် အကြံ အစည် ကို လူ အား တော် ပြု ထသော၊ နံနက် အလင်း ကို အမှိုက် ဖြစ် စေ ထသော၊ မြင့် သော မြေ အရပ် တို့ ကို နင်း သော သူ သည် ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိ တော် မူ၏။

5 အို ကု သရေ လ အမျိုး ၊ ယခု သင် တို့၌ ငါ မြက်ဆို ၍ မြည်တမ်း သော စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။² ကု သရေ လ သတို့သမီး ကညာသည် လဲ ပြီ။ နောက် တဖန် မ ထ ရ။ မိမိ မြေ ပေါ် မှာ တုံးလုံး နေ၏။ ချိုကြွ သော သူ မ ရှိ။³ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ ကု သရေ လ အမျိုး ၎င်း အမှု ကို ထမ်းစေဘို့ လူ တထောင် ကို ပေး နိုင် သော မြို့ သည် လူ တရာ၊ တရာ ကို ပေး နိုင် သော မြို့ သည် တ ကျိပ် ကို သာ ပေး နိုင် လိမ့် မည်။⁴ ထာဝရဘုရား သည် ကု သရေ လ အမျိုး အား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ ငါ့ ကို ရှာ ကြ လော့။ ရှာ လျှင် အသက်

ချမ်းသာ ရ ကြ လိမ့် မည်။⁵ ဗေ သ လ မြို့ ကို မ ရှာ ကြ နှင့်။ ဂိ လ ဂါ လ မြို့ သို့ မ ဝင် ကြ နှင့်။ ဗေ ရ ရှော မြို့ သို့ မ သွား ကြ နှင့်။ အကြောင်း မူ ကား ၊ ဂိ လ ဂါ လ မြို့ သည် ဆက်ဆက် သိမ်း သွား ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့် မည်။ ဗေ သ လ မြို့ သည် လည်း ၊ အကျိုး နည်း ရှိ ရ လိမ့် မည်။⁶ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ကြ လော့။ ရှာ လျှင် အသက် ချမ်းသာ ရ ကြ လိမ့် မည်။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ ယော သပ် အမျိုး အပေါ် မှာ မီး ကဲ့သို့ တက်၍၊ အဘယ်သူ မျှ မ ငြိမ်း နိုင် အောင် ကု သရေ လ အမျိုး ကို လောင် စေ တော် မူ မည်။⁷ တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း ကို ဒေါန ဖြစ် စေ၍ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို မြေ သို့ ချ ကြ ပြီး သော သူ တို့ ၊⁸ ဒိမ် ကြယ် စု နှင့် ခ သိ လ ကြယ် ကို ဖန်ဆင်း ထ သော၊ သေမင်း အရိပ် ကို နံနက် အလင်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ၊ နေ့ အလင်း ကို ညဉ့် အမှိုက် ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း စီရင် ထသော၊ ပင်လယ် ရေ ကို ခေါ် ၍ မြေ ပေါ် မှာ သွန်းလောင်း ထ သော၊ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ဘွဲ့ နာမ ရှိ ထ သော၊⁹ ခွန်အား ကြီး သော သူ တို့ ကို ၎င်း၊ ရဲတိုက် တို့ ကို ၎င်း ဖျက်ဆီး တော် မူ သော ဘုရား ကို ရှာ ကြ လော့။¹⁰ မြို့ တံခါး ဝ တွင် ဆုံးမ တတ် သော သူ ကို မုန်း ၍ ဖြောင့်မတ် စွာ ပြော တတ် သော သူ ကို ရွံ့ ရှာ ကြ ပြီ တကား။¹¹ သင် တို့ သည် ဆင်းရဲ သား ကို နှိပ်စက် ၍ ဂျုံစပါး ကို တောင်းခံ တတ် သော ကြောင့် ၊ ဆစ် သော ကျောက် နှင့် တိုက် ကို တည် သော်လည်း ထို တိုက် ၌ မ နေ ရကြ။ နှစ်သက် ဘွယ်သော စပျစ် ဥယျာဉ် ကို စိုက် သော်လည်း ၊ စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ရကြ။¹² သင် တို့ အထပ်ထပ် လွန်ကျူး သော ဒုစရိုက် ၊ အလွန် လေး သော အပြစ် တို့ ကို ငါ သိ ၎င်း။ ဖြောင့်မတ် သော သူ ကို နှောင့်ရှက် တတ် ကြ၏။ တံစိုး စား တတ် ကြ၏။ ဆင်းရဲ သား ကို တံခါး ဝ တွင် မ တရား သဖြင့် စီရင် တတ် ကြ၏။¹³ ထိုသို့ သော ကာလ သည် ဆိုးယုတ် သော ကာလ ဖြစ် သော ကြောင့် ၊ ပညာရှိ သော သူ သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ လိမ့် မည်။¹⁴ အသက် ချမ်းသာ စေ ခြင်း ငါ့ ဒုစရိုက် ကို ရှောင် ၍ သုစရိုက် ကို ရှာ ကြ လော့။ ထိုသို့ ပြု လျှင်၊ သင် တို့ ဆို တတ် သည် အတိုင်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ လိမ့် မည်။¹⁵ ဒုစရိုက် ကို မုန်း ၍ သုစရိုက် ကို ချစ် ကြ လော့။ မြို့ တံခါး ဝ တွင် တရား ကို တည် စေ ကြ လော့။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် ကျန်ကြွင်း သော ယော သပ် အမျိုး ကို သနား ကောင်း သနား တော် မူ လိမ့် မည်။¹⁶ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကား ၊ ခပ်သိမ်း သော လမ်း တို့၌ မြည်တမ်း ခြင်း ရှိ ၍ သွား လာ သော သူ တို့ ကာ၊ အလိုလေး ၊ အလိုလေး ဟု ဆို ကြ လိမ့် မည်။ လယ်လုပ် သော သူ သည် ညည်းတွား စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ၊ မြည်တမ်း တတ် သော သူ သည် ဝိုကြွေး မြည်တမ်း စေ ခြင်း ငါ့ ၎င်း ခေါ် ကြ လိမ့် မည်။¹⁷ ခပ်သိမ်း သော စပျစ် ဥယျာဉ် တို့၌ လည်း မြည်တမ်း ခြင်း ရှိ လိမ့် မည်။ အကြောင်း မူ ကား ၊ ငါ သည် သင် တို့ အလယ် ၌ ရှောက်သွား မည် ဟု ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်ကို တောင့်တသောသူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုးရှိကြ လိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် သင်တို့၌ လင်း သည်မဟုတ်။ အမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။¹⁹ လူသည် ခြင်္သေ့ ရှိရာမှ ပြေး၍ ဝံကို တွေ့သကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ ထရံကို မှီ စဉ်မြေကိုက်သကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်လိမ့်မည်။²⁰ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ ရက်သည်မလင်းဘဲ မိုက်လိမ့်မည်။ ထွန်းလင်းခြင်းအလျှင်းမ ရှိ။ အမိုက်သက်သက်ဖြစ်လိမ့်မည်။²¹ သင်တို့စောင့်သောပွဲနေ့ တို့ကို ငါမုန်း၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ ခြိုးခြံစွာကျင့်သော နေ့ရက် တို့၌ ငါမေ့လျော်။²² မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ ကို ဆက်ကပ်သော်လည်း ငါလက်မခံ။ ဆူဝဲသော တိရစ္ဆာန်တို့ ကို မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော်သော်လည်း ငါသည် ပမာဏမပြု။²³ သင်တို့သီချင်းဆိုသံကို ပယ်ရှားကြလော့။ တယောထိုးသံ ကို ငါနားငြီးလှ၏။²⁴ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ရေကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မပြတ်စီးသော မြစ်ရေကဲ့သို့ ၎င်းစီးစေကြ လော့။²⁵ အိုကူသရေလအမျိုး ၊ သင်တို့သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သ က္ကာများကို တော၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူဇော် ကြသလော့။²⁶ သင်တို့ဘုရားမောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရား ခိုအုန်၏ကြယ်တည်း ဟူသော ကိုယ်အဘို့ လုပ်သော ပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။²⁷ ထိုကြောင့် ၊ သင်တို့ကို ဒဏ်သက် မြို့တဘက်သို့ သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား သခင်ဟူ၍ဘွဲ့ နာမရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

6 ဇိအုန် မြို့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသောသူ၊ ရှုမာရီ တောင်ပေါ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လျက်နေသောသူ၊ လူမျိုးတို့တွင် အထွဋ် အမြတ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောသူ၊ ကူသရေလအမျိုးဆည်းကပ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။² ကာလနေ မြို့သို့သွား၍ ကြည့်ရှု ကြလော့။ ထိုမြို့မှ ဟာမတ်ကြီးမြို့သို့ ၎င်း ၊ ဖိလိတုတို့ လူတို့နေ သော ဂါသမြို့သို့ ၎င်းသွားကြလော့။ ထိုနိုင်ငံတို့သည် ဤနိုင်ငံ တို့ထက် သာ၍ကောင်းသလော့ ။ သူတို့နယ်အပိုင်းအခြားသည် သင်တို့နယ်အပိုင်းအခြားထက် သာ၍ကျယ်သလော့။³ ဆိုးယုတ် သော နေ့ရက်ကို ရွှေ့၍ ၊ မတရားသဖြင့် စီရင်ရာပလ္လင်ကို အနီး မှာတည်စေခြင်း၊⁴ ဆင်စွယ်ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်၍ မွေရာပေါ်မှာ လျောင်းခြင်း၊ သိုးစုထဲက သိုးသယ်တို့ကို ၎င်း ၊ နွားတင်းကုပ် ထဲက နွားသယ်တို့ကို ၎င်း ယူ၍စားခြင်း၊⁵ တယောထိုးသံနှင့် ပြိုင်လျက် သီချင်းဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ရာတုရိယာမျိုး အသစ်ကို ဒါဝိဒ် မင်းရှာ၍ လုပ်သကဲ့သို့ လုပ်ခြင်း၊⁶ စပျစ်ရည်ကို ဖလား နှင့်သောက်၍ ၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီနှင့် လိမ်းခြင်းတို့ကို ပြု၍၊ ယောသပ်အမျိုးဆင်းရဲခံရသည်ကို စိတ်မကြင်နာဘဲနေ သော၊⁷ ထိုသူတို့သည် အဦးဆုံး သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူ

တို့နှင့်အတူပါ သွားကြလိမ့်မည်။ လျောင်း၍ နေသောသူတို့၏ ပွဲသည်လည်း ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။⁸ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည် အတိုင်း၊ ယာကုပ်၏မာနကို ငါရွံရှာ၍ သူ၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို မုန်း သောကြောင့် ၊ မြို့တော်နှင့် မြို့၌ရှိသမျှကို ငါစွန့်ပစ်မည်။⁹ အိမ်တ ဆောင်တွင် လူတကျိပ်ကျန်ကြွင်းသော်လည်း သေကြလိမ့်မည်။¹⁰ ပေါက်ဘော်တော်၍ မီးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရသော သူသည် အိမ်ထဲက အသေကောင်ကို ထုတ်၍ ချီသွားသောအခါ၊ အိမ်အတွင်းတွင် ရှိသောသူကို ခေါ်၍ ၊ သင်၌ တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသေး သလော့ဟု မေးသော်၊ မကျန်ကြွင်းဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။ ထမ်း သွားသောသူကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ ထာဝရဘုရား ၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းရသောအခွင့်မရှိဟု ပြောဆိုလိမ့်မည်။¹¹ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိသဖြင့် ၊ အိမ် ကြီးကိုဖြို၍ အိမ်ငယ်ကိုလည်း ကွဲစေတော်မူလိမ့်မည်။¹² မြင်း သည် ကျောက်ပေါ်မှာ ပြေးတတ်သလော့ ။ လူသည် ကျောက်ပေါ် မှာ နွားနှင့် ထွန်တတ်သလော့။ သင်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင် ခြင်းကို ခါးစွာသော သစ်ရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ဒေါနရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်း ပြုကြသည်တကား။¹³ အချည်းနှီးသောအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ် အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် အာဏာကို သိမ်းယူပြီမဟုတ်လော့ဟု ဆို တတ်ကြသည်တကား။¹⁴ အကယ်စင်စစ်၊ အိုကူသရေလအမျိုး ၊ သင်တို့တဘက်၌ လူတမျိုးကို ငါထစေ၍၊ ထိုလူမျိုးသည် ဟာမတ်မြို့လမ်းဝမှစ၍ တော၌ရှိသောမြစ်တိုင်အောင် သင်တို့ ကို ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

7 တဖန်အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ရှင်ဘုရင်ဆိုင်သော မြက်ပင်ကိုရိတ်ပြီးမှ ၊ နောက် မြက်ပင်ပေါက်စကာလ၌ ကျိုင်းကောင်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။² ထိုကျိုင်းကောင်တို့သည် တပြည်လုံး၌ ရှိသောမြက်ပင်ကိုစား၍ ကုန်ပြီးမှ ငါ့အား အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အပြစ်မှ လွတ်တော်မူ ပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့် ၊ အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည် နည်းဟု လျှောက်သော် ၊³ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့ မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴ တဖန်အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား ၊ မီးဖြင့်ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ မီးကို ခေါ်တော်မူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို မီးလောင်လေ၏။ ကုန်း ကိုလည်း လောင်လေ၏။⁵ ငါကလည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ဆိုင်းတော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့် အဘယ်သို့ထ ရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော် ၊⁶ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့ မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။⁷ တဖန်ပြတော်

မူသော ရူပါရုံဟူ မူကား၊ ချိန်ကြိုး ချ၍ လုပ်သော ကျောက်ရိုး ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရားသည် ရပ် လျက်၊ လက် တော်၌ ချိန်ကြိုး ကို ကိုင်လျက်၊⁸ အာမုတ် ၊ သင် သည် အဘယ် အရာကို မြင် သနည်းဟု မေး တော်မူလျှင် ၊ ချိန်ကြိုး ကို မြင် ပါသည်ဟု လျှောက် သော် ၊ ဘုရား ရှင်က၊ ငါ ၏လူ ကုသရေလ အမျိုး အလယ် ၌ ချိန်ကြိုး ကို ငါ ချ မည်။ နောက် တဖန် သူ တို့ကို သည်း မခံ။⁹ ကုဇာက ၏မြင့်ရာ အရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ၊ ကုသရေလ ၏ သန့်ရှင်း ရာအရပ် တို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောဇ် မင်းမျိုး ကိုလည်း ထား နှင့် ငါတိုက် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ ထိုအခါ ဗေ သ လ ယဇိပုရောဟိတ် အာမဇိ သည် ကု သရေ လ ရှင်ဘုရင် ယေ ရော ဗော ဇ် ထံသို့ စေလွှတ် ၍၊ အာမုတ် သည် ကု သရေ လ အမျိုး အလယ် တွင် ကိုယ်တော် တဘက် ၌ မကောင်း သောအကြံ ကို ကြံစည်ပါပြီ။ သူ ၏ စကား အလုံးစုံ တို့ကို ပြည် တော်သည် မ ခံ နိုင် ပါ။¹¹ ယေရောဗောဇ် သည် ထား ဖြင့် သေ ရလိမ့်မည်။ ကု သရေလ အမျိုးသားတို့သည် နေရင်းပြည် မှ ဆက်ဆက်နှင့် သွား ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမုတ် ဆို တတ်ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။¹² အာမုတ် ကို လည်း ခေါ် ၍၊ အိုပရောဖက် ၊ ယုဒ ပြည် သို့ ပြေး သွားလော့။ ထို ပြည်မှာ ပရောဖက် ပြု၍ အသက် မွေး လော့။¹³ နောက် တဖန်ဗေသလ မြို့တဘက် ၌ ပရောဖက် မ ပြု နှင့်၊ ရှင်ဘုရင် ၏ သန့်ရှင်း ရာဌာနတော် ဖြစ်၏။ နန်းတော် တည်ရာ မြို့လည်း ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျှင်၊¹⁴ အာမုတ် က၊ ငါ သည် ပရောဖက် မ ဟုတ်၊ ပရောဖက် ၏သား လည်း မ ဟုတ်ဘဲ၊ နွား ကျောင်းသောသူ၊ သဖန်း သီးကို ဆွတ် သောသူဖြစ်စဉ်အခါ၊¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် နွား ကျောင်း ရာ မှ ငါ့ ကို နှုတ် ယူ ၍၊ သင် သွား လော့။ ငါ ၏လူ ကု သရေ လ အမျိုး တွင် ပရော ဖက် ပြု လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁶ သို့ဖြစ်၍ ၊ ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကို နားထောင် လော့။ ကု သရေလ အမျိုးတဘက် ၌ ပရော ဖက် မ ပြုနှင့်၊ ကုဇာက အမျိုး တဘက် ၌ မ မြက် နှင့်ဟု သင် ဆို သော်၊¹⁷ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ သည်ကား ၊ သင် ၏ မယား သည် ပြည်တန်ဆာ ဖြစ် လိမ့်မည်။ သင် ၏သား သမီး တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ကြလိမ့်မည်။ သူတပါး တို့သည် သင် ၏မြေ ကို ကြိုးတန်း ချ၍ ဝေဖန် ကြလိမ့်မည်။ သင် သည် ညစ်ညူး သော ပြည် ၌ သေ ရလိမ့်မည်။ ကုသရေလ အမျိုး သည် နေရင်းပြည် မှ ဆက်ဆက်နှင့် သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည် ဟု၊ အာမဇိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

8 တဖန် အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ အား ပြု တော် မူ သော ရူပါရုံဟူ မူကား ၊ နွေ ကာလအသီးပါသောတောင်း သည် ထင်ရှား ၏။² အာမုတ် ၊ သင် သည် အဘယ် အရာကို မြင် သနည်းဟုမေး တော် မူ လျှင် ၊ နွေ ကာလ အသီး ပါ သော တောင်း ကို မြင် ပါသည် ဟု ငါလျှောက် သော်၊ ထာဝရဘုရား က၊ နောက်ဆုံး ကာလသည် ငါ ၏လူ ကုသရေလ အမျိုး၌ ရောက် လေပြီ။ နောက် တဖန် သူ တို့ကို

သည်း မ ခံ။³ ထိုကာလ ၌ နန်း စဉ်ကခြေသည် တို့သည် မြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ် တို့၌ များစွာ သော အသေကောင် ရှိ၍၊ လူ တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာ ပစ်ချ ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁴ ငါ တို့သည် စပါး ကို ရောင်း အံ့ သော ငါ လဆန်း နေ့လွန် ပါစေ၊ ဂျုံ ကို ရောင်း အံ့ သော ငါ ဥပုသ် နေ့လွန်ပါစေဟု ဆို လျက်၊⁵ ဖော လေး ကို ငယ် စေ ခြင်း ငါ ၎င်း ၊ ကျပ်လေး ကို ကြီး စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း လုပ်၍၊ စဉ်းလဲ သော ချိန်ခွင် ကို သုံးလျက် ဆင်းရဲ သောသူကို ငွေ နှင့် ၎င်း ၊ ငတ်မွတ် သောသူကို ခြေနှင့် တ ရံနှင့် ၎င်း ဝယ် ၍၊⁶ ညှိ သော ဂျုံ ဆန်ကို ရောင်း လျက်၊ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ ကို နှိပ်နှင်း ၍ ဆင်းရဲ သော ပြည် သား တို့ ကို ဖြတ် ခြင်း ငါ အလွန်အလိုကြီး သော သူ တို့ ၊ ဤ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။⁷ ထာဝရဘုရား သည် ယာကုပ် ၏ဘုန်း ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်သူ တို့ ကျင့်ကြံ ပြုမူသမျှ တို့ ကို ငါ သည် အစဉ် မပြတ် မ မေ့လျော့ ။⁸ ထို အပြစ် ကြောင့် မြေ တုန်လှုပ် လိမ့်မည်မ ဟုတ်လော ။ မြေသား အပေါင်း တို့သည် ညည်းတွား ကြ လိမ့်မည် မဟုတ် လော။ မြစ် ကဲ့သို့ တ ပြည် လုံး ထ ပြီး လျှင် ၊ တဖန် အဲ ဂု တု တု မြစ် ၌ မြုပ် သကဲ့သို့ ပါသွား၍ မြုပ် လိမ့်မည် မဟုတ် လော။⁹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထိုကာလ အခါ မွန်းတည့် အချိန်၌ ငါသည် နေ ကိုဝင် စေ မည်။ ကြည်လင် သောနေ့ ၌ မြေကြီး ကို မိုက် စေမည်။¹⁰ သင် တို့ပွဲ ခံခြင်းကို ညည်းတွား ခြင်းဖြစ်စေ မည်။ သီချင်း ဆိုခြင်းရှိသမျှ ကို ဝိုကြွေး ခြင်းဖြစ်စေမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် လျှော်တေ အဝတ် နှင့် ခါး ကိုစည်းစေခြင်းငှါ၎င်း ၊ ဆံပင် ကိုရိတ် စေခြင်းငှါ ၎င်း ငါစီရင် မည်။ တယောက် တည်းသောသား သေသည်အတွက် မြည်တမ်း ခြင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အဆုံး ၌ ခါး စွာ သော နေ့ ကဲ့သို့ ၎င်း ငါဖြစ် စေ မည်။¹¹ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးကို တပြည်လုံး ၌ ငါဖြစ် စေသောကာလ ရောက် လိမ့်မည်။ အစာ ခေါင်းပါး၍ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးမ ဟုတ်၊ ရေ ငတ် ခြင်းဘေး လည်း မ ဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို မ ကြား ရသော မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေး ဖြစ် လိမ့်မည်။¹² လူ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကို ရှာ လျက်၊ ပင်လယ် တပါးမှ သည် ပင်လယ် တပါး တိုင်အောင် လှည့်လည် ၍ ၊ တောင် မြောက် ပြေး သွားသော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။¹³ ထိုကာလ ၌ အဆင်း လှသော သတို့သမီး ကညာ များနှင့် လုလင် များတို့သည် ရေငတ် ၍ မော ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ရှမာ ရီ အပြစ် ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို သောသူ၊ အိုဒန် ၊ သင် ၏ဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ဟူ၍၎င်း ၊ ဗေရရှေဘ ဘာသာ အသက် တည်သည်အတိုင်းဟူ၍၎င်း ဆို သောသူတို့သည်၊ နောက် တဖန် မ ထ နိုင် အောင်လဲ ၍ နေရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

9 တဖန် ငါကြည့်ရှု ၍ ဘုရား ရှင်သည် ယဇိ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရပ် လျက် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ရှိသမျှ သောသူ တို့ ၏ ခေါင်း ပေါ်သို့

တံခါး တိုင်လှုပ်၍ ပြု ကျစေခြင်းငှါ တံခါး ထုပ်ကို ရိုက် လော့။ သူ တို့သားမြေးများကိုလည်း ထား နှင့် ငါကွပ်မျက် မည်။ ပြေး သော သူသည် မ လွတ် ရ။ လွတ် သော သူသည်လည်း ချမ်းသာ ကို မ တွေ့ရ။² မရဏာ နိုင်ငံတိုင်အောင် တွင်း တူးသော်လည်း ငါ နှုတ်ယူ မည်။ မိုဗ်း ကောင်းကင်သို့ တက် သော်လည်း ငါချ မည်။³ ကရ မေလ တောင်ထိပ် ၌ ပုန်းရှောင် သော်လည်း ၊ ငါရှာ ၍ထုတ်မည်။ ငါနှင့်လွတ်အံ့သောငှါသမုဒ္ဒရာ အောက် ၌ ပုန်းရှောင် သော်လည်း ၊ ငါသည် နဂါး ကို မှာ လိုက်၍ ကိုက် စေ မည်။⁴ ရန်သူ တို့သည် သိမ်းသွား သော်လည်း ၊ အခြား သော အရပ်၌ ငါသည် ထား ကို မှာ လိုက်၍ သတ် စေ မည်။ ကျေးဇူး မ ပြု၊ အပြစ် ပြု ခြင်း ငှါ သာ ငါ ကြည့်ရှု မည်။⁵ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား သည် မြေ ကို ထိ တော် မူလျှင် ၊ မြေသည် အရည် ဖြစ်၍ မြေသား အပေါင်း တို့သည် ညည်းတွား ကြ လိမ့်မည်။ မြစ် ကဲ့သို့ တပြည်လုံး ထ ပြီးလျှင် ၊ တဖန် အဲဂုတု တု မြစ် ၌ မြုပ် သကဲ့သို့ မြုပ် လိမ့်မည်။⁶ အထက်အခန်းတော်တို့ကို ကောင်းကင် ၌ ဆောက် ၍ ၊ အောက်တိုက်တော်ကို မြေကြီး ပေါ်မှာ တည် တော် မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ ရေ ကိုခေါ် ၍ မြေကြီး ပြင် ၌ သွန်းလောင်း တော် မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တည်း ဟူသော ဘွဲ့နာမ ရှိ တော် မူ ၏။⁷ အို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့သည် ငါ ၌ ကု ရှု အမျိုးသား ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြသည်မ ဟုတ် လော ။ ကုသရေလ အမျိုး ကို အဲဂုတုတု ပြည် မှ ငါနှုတ်ဆောင် သကဲ့သို့၊ ဖိလိ တုတိ လူတို့ကို က တုတောရ ပြည်မှ ၎င်း ၊ ရှုရိ လူ တို့ကို ကိရ ပြည် မှ ၎င်း ငါနှုတ် ဆောင် ပြီ မ ဟုတ် လော ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁸ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် အပြစ် ရှိသော တိုင်း နိုင်ငံ ကို ကြည့်ရှု လျက် ၊ ထို တိုင်းနိုင်ငံ ကို မြေကြီး ပြင် မှ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ သို့သော်လည်း ၊ ယာကုပ် အမျိုး ကို ရှင်းရှင်းမ ဖျက်ဆီး ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁹ တဖန် ငါ အမိန့် တော် ရှိသဖြင့် ဆန်ကို ဆန်ခါနှင့် ချ သကဲ့သို့ ၊ ကုသရေလ အမျိုး ကို ခပ်သိမ်း သော အမျိုး တို့တွင် ဆန်ခါ နှင့်ငါချ မည်။ ဆန် တစေ့မျှ မြေ သို့မ ကျ ရ။¹⁰ ဘေးဥပဒ် သည် ငါ တို့ကို မ မှီ နိုင်၊ မဆီးတား နိုင်ဟု ဆို လျက်၊ အပြစ် များသော ငါ ၏လူ အပေါင်း တို့သည် ထား ဖြင့် သေ ရကြ လိမ့်မည်။¹¹ ကျန်ကြွင်းရစ် သော ဧဒုံ အမျိုးသား မှ စ၍ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော တပါး အမျိုးသား အပေါင်း တို့ ကို သိမ်းယူ စေ ခြင်း ငှါ ၊ လဲ လျက် ရှိ သော ဒါ ဝိ ဒ် ၏တဲ ကို ထို ကာလ ၌ ငါ ဆောက်တည် ပြန် မည်။ အက်ကွဲ ရာ များ ကို စေ့စပ် မည်။¹² ပြုပျက်ရာ များကိုလည်း ပြုပြင် ပြီးလျှင် ၊ ထိုတဲ ကိုရှေး ကာလ ၌ရှိ သကဲ့သို့ မတ် စေ ပြန် မည်ဟု၊ ဤ အမှုအရာ ကို စီရင် တော်မူသောထာဝရဘုရား ၏ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏။¹³ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လယ်ထွန် သောသူသည် စပါးရိတ် သောသူ ကို၎င်း ၊ စပျစ်သီး နယ် သောသူသည် မျိုးစေ့ ကြံ သောသူကို၎င်း

မှီ လျက်၊ တောင် တို့မှ ချိုသောစပျစ်ရည် ယို ၍ ၊ ကုန်း ရှိသမျှ တို့ လည်း အရည် ဖြစ် ရသော ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။¹⁴ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံရသော ငါ ၏လူ ကုသရေလ အမျိုးသား တို့ကို တဖန် ငါဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ပျက်စီး သော မြို့ များကို ပြုပြင် ၍ နေ ကြ လိမ့်မည်။ စပျစ် ဥယျာဉ် များ ကို စိုက် ၍ စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြ လိမ့်မည်။ လယ်ယာ များ ကို ပြုစု ၍ အသီး တို့ ကို စား ကြ လိမ့်မည်။¹⁵ သူ တို့နေရင်းအရပ် ၌ ငါစိုက် ထားမည်။ ငါ ပေး သော ပြည် မှ နောက် တဖန် အဘယ်သူမျှ မ နှုတ် ရဟု၊ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

သြဗဒိ

1 အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ဧဒုံ ပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော် တော်မူ သံကို ငါတို့သည် ကြား ကြ၏။ သင်တို့ထံ၌ ဧဒုံ ပြည်ကို တိုက် ခြင်းငှါ စစ်ချီ ကြလော့ဟု၊ တပါးအမျိုးသား တို့ထံ သို့ သံတမန် ကို စေလွှတ် တော်မူပြီ။² သင့် ကို တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ယုတ်မာ စေခြင်းငှါ ငါ စီရင် သဖြင့်၊ သင်၏အသရေသည် အလွန် ရှုတ်ချ ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။³ ကျောက် ကြား တို့၌ နေ၍ မြင့် သော အရပ်ကို ခိုလှုံ လျက်၊ ငါ့ကို မြေ သို့ အဘယ်သူ နှိမ်ချ နိုင်သနည်းဟု အောက်မေ့ သော သူ ဖြစ် သောကြောင့်၊ သင်၏မာန သည် သင့် ကို လှည့်စား ပြီ။⁴ သင်သည် ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက် ၍၊ ကြယ် တို့တွင် အသိုက် ကို လုပ် သော်လည်း၊ ထို အရပ်မှ သင့် ကို ငါနှိမ်ချ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁵ ညဉ့် အခါ သူခိုး ထားပြု တို့သည် သင် ရှိရာသို့ လာ လျှင်၊ စိတ်ပြေလောက်အောင်သာ ခိုး ယူကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ စပျစ်သီး ကို ဆွတ်သောသူတို့သည် လာ လျှင်၊ သူတပါး လိုက်၍ ဆွတ် စရာဘို့ ကြွင်း စေကြလိမ့်မည်မ ဟုတ်လော။⁶ သင်သည် အလွန်ပျက်စီး ပြီတကား။ ဧသော သည် အလွန် အစစ်ခံ ရပြီတကား။ သူ ဝှက် ထားသော ဥစ္စာ ကို အလွန်ရှာဖွေ ကြသည် တကား။⁷ သင်နှင့်မိသဟာယ ဖွဲ့သော သူ အပေါင်း တို့သည် ပြည်စွန်းသို့ နှင် ကြပြီ။ အဆွေ လုပ်သောသူ တို့ သည် သင့် ကို လှည့်စား ၍ နိုင် ကြပြီ။ သင် နှင့် အတူ စား သောက် သော သူတို့သည် သင့် အောက် ၌ ကျော့ကွင်း ကို ထောင် ထားကြပြီ။ သင်၏ ဉာဏ် ပညာ ကုန် ပြီ။⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ ၌ ဧဒုံ ပြည်မှ ပညာရှိ တို့ကို၎င်း၊ ဧသော ၏တောင် မှ ဉာဏ် ကောင်းသော သူတို့ ကို၎င်း ငါပယ်ရှား မည်။⁹ အိုတေမန် မြို့၊ ဧသော ၏တောင် မှ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ ကို ပယ် ဖြတ် မည်အကြောင်း ၊ သင် ၏ သူရဲ တို့သည် ကြောက် ကြလိမ့်မည်။¹⁰ သင် သည် ညီ ယာကုပ် ကို အသေသတ်ခြင်း၊ အနိုင် အထက် ပြုခြင်းအပြစ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင် အရှက်ကွဲ ၍၊ အကုန်အစင် ပယ်ဖြတ် ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။¹¹ သင်သည် တဘက် ၌ နေ သောနေ့ ၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသား တို့သည် သူ၏အမှုထမ်း များကို သိမ်း သွားသောနေ့ ၊ တပါး အမျိုးသားတို့သည် သူ၏မြို့တံခါး ထဲသို့ ဝင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့ကို စာရေးတံ ချ သောနေ့၌ သင် သည် လက်ခံသောသူဖြစ်၏။¹² သင် ၏ညီ သည် တပါး

အမျိုးသားဖြစ်သော နေ့၌ သူ၏အမှုကို သင် မ ကြည့် သင့်။ ယုဒ အမျိုးသား တို့သည် ပျက်စီး သော နေ့၌ မ ဝါကြွား သင့်။ ဒုက္ခ ခံ ရသော နေ့၌ စော်ကား သော စကား ကို မ ပြောသင့်။¹³ ငါ ၏လူ တို့သည် ဘေး ဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့ နေရာတံခါး အတွင်း သို့ မ ဝင် သင့်။ ဘေး ဥပဒ်ကို ခံရသော နေ့၌ သူ တို့၏ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို မ ကြည့် မရှုသင့်။ ဘေး ဥပဒ် ကို ခံရသောနေ့၌ သူ တို့ဥစ္စာ ကို မ လှ မယူသင့်။¹⁴ လွတ် သောသူတို့ကို ဆီးတား ခြင်းငှါ ဖြတ်လမ်း ၌ မ ရပ် မနေ သင့်။ အမှု ရောက်သောနေ့၌ ကျန် ကြွင်းသော သူ တို့ကို မ အပ် သင့်။¹⁵ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏နေ့ ရက် သည် ခပ်သိမ်း သောလူမျိုး တို့နှင့် နီး ပြီ။ သင်ပြု သည်အတိုင်း သင် ၌ သူတပါး ပြု လိမ့်မည်။ သင် ပြုသောအမှု သည် သင့် ခေါင်း ပေါ် သို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။¹⁶ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်း သော ငါ့ တောင် ပေါ် မှာ စားသောက် သကဲ့သို့၊ ပတ်လည်၌နေသောလူမျိုး အပေါင်း တို့သည် စားသောက် ရကြလိမ့်မည်။ စားသောက် ၍ မျှို သဖြင့် မ ရှိ ဘူးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ် ရကြလိမ့်မည်။¹⁷ ဇိအုန် တောင် ပေါ် မှာ ဘေးလွတ် သောသူအချို့ ရှိ ကြလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း သော အရပ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ယာ ကုပ် အမျိုး သည် မိမိ ပိုင် ထိုက် သော မြေကို ပိုင် ရလိမ့်မည်။¹⁸ ယာ ကုပ် အမျိုး သည် မီး ၊ ယော သပ် အမျိုး သည် မီးလျှံ၊ ဧသော အမျိုး သည် အမှိုက် ဖြစ် လျက် မီးညို ၍ လောင် သဖြင့် ၊ ဧသော အမျိုးသား မ ကျန် ကြွင်းရ။ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူပြီ။¹⁹ တောင် မျက်နှာသားတို့သည် ဧသော ၏တောင် ကို၎င်း ၊ မြေညီ သောအရပ်သားတို့သည် ဖိလိတုတို ပြည်ကို၎င်း ၊ ဧဖရိမ် လယ်ပြင် နှင့် ရှမာရိ လယ်ပြင် ကို၎င်း ၊ ဗ်ယာမိန် အမျိုး သည် ဂိလဒ် ပြည်ကို၎င်း သိမ်းယူ ကြ လိမ့်မည်။²⁰ သိမ်း သွားခြင်း ကို ခံရ၍၊ ခါနန် လူတို့တွင်ရှိသော ဣသရေလ အမျိုး အလုံးအရင်း သည် ဇရုတုတ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း ၊ သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရ၍ သေ ဖရဒ် ပြည်၌ ရှိသော ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် တောင် မျက်နှာ မြို့ ရှာ တို့ကို ၎င်း သိမ်းယူ ကြ လိမ့်မည်။²¹ ဧသော ၏တောင် ကို တရား စီရင်ခြင်းငှါ ကယ်တင် သောသူတို့သည် ဇိအုန် တောင် ပေါ် သို့ တက် ကြ လိမ့်မည်။ တိုင်း နိုင်ငံသည်လည်း ထာဝရဘုရား ၏ နိုင်ငံတော် ဖြစ် လိမ့်သတည်း။

ယောန

1 အမိတုတ်တဲ ဧါသား ယောန သို့ ရောက် လာသော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ဟူမူကား၊² သင်ထ ဤ နိနောဝေ မြို့ကြီး သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ ခြိမ်းချောက် သော စကားနှင့် ကြွေးကြော် လော့။ ထိုမြို့ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ်သည် ငါ့ ရှေ့သို့ တက် လာပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။³ သို့သော်လည်း ၊ ယောန သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ တာရှ မြို့သို့ ပြေး မည့် အကြံရှိသည်နှင့် ထ လျက် ယုပုပေ မြို့ သို့သွား ၍ ရောက်သဖြင့် ၊ တာရှ မြို့သို့သွား သော သင်္ဘော ကို တွေ့ကြုံ ၍ သင်္ဘော ခ ကို ပေး ပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ သင်္ဘောသား တို့နှင့်အတူ တာရှ မြို့သို့ လိုက် ခြင်းငှါ သင်္ဘော ကို စီး လေ၏။⁴ ထာဝရဘုရား သည် လည်း ပြင်း စွာ သော လေ ကို ပင်လယ် ပေါ်သို့ စေလွှတ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ပင်လယ် ၌ ကြီး စွာ သော မို ဃ်း သက် မုန်တိုင်း ဖြစ် ၍ ၊ သင်္ဘော သည် ပျက် လု သော လက္ခဏာ ရှိ၏။⁵ ထိုအခါ သင်္ဘောသား တို့သည် ကြောက်ရွံ့ ၍ အသီးအသီး မိမိ တို့ဘုရား ကို အော်ဟစ် ကြ၏။ သင်္ဘော ပေါ် စေခြင်းငှါ ဝန် များကိုလည်း ပင်လယ် ထဲ သို့ ပစ်ချ ကြ ၏။ ယော န မူကား ၊ သင်္ဘော ဝမ်း ထဲ သို့ ဆင်း ၍ အိပ်ပျော် လျက် နေ၏။⁶ သင်္ဘော သူကြီးသည် လာ ၍ ၊ အိုအိပ်ပျော် သောသူ ၊ အဘယ်သို့ နည်း။ ထ လော့။ သင် ၏ဘုရား ကို ဆုတောင်း လော့။ ငါတို့အသက် လွတ် စေ ခြင်း ငှါ ထို ဘုရား သည် ငါ တို့ ကို အောက်မေ့ ကောင်း အောက်မေ့လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။⁷ နောက် တဖန် သူတို့က၊ လာ ကြ။ အဘယ်သူ ၏ အပြစ် ကြောင့် ဤ အမှု ရောက်သည် ကို ငါတို့သိ ရမည်အကြောင်း စာရေးတံ ချ ကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင် ၍ ၊ စာရေး တံ ချ လျှင် ယောန ၌ စာရေး တံ ကျ ၏။⁸ တဖန် သူ တို့က၊ အ ဘယ်အပြစ် ကြောင့် ဤ အမှု ရောက်သည် ကို ပြော ပါလော့။ သင် ဆောင်ရွက်သောအမှု ကား၊ အဘယ် အမှုနည်း။ သင်သည် အဘယ် အရပ်က လာ သနည်း။ အဘယ် ပြည် ၊ အဘယ် အမျိုးသား ဖြစ် သနည်း ဟု မေးမြန်း ကြသော်၊⁹ ငါ သည် ဟေဗြဲ အမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေ မြေ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ သော ကောင်းကင် ဘုံ၏အရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် သောသူဖြစ်၏ဟု ဆို လျှင် ၊¹⁰ ထို သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤ သို့ပြု သနည်းဟုမေး ကြ၏။ ယောန သည် ထာဝရဘုရား ထံ တော် မှ မိမိ ပြေး ကြောင်း ကို ဘော်ပြ သောကြောင့် သူ တို့သိ ကြ၏။

¹¹ ထိုအခါ ပင်လယ် ၌ လှိုင်းတံပိုးသည် တိုး ၍ ထ သောကြောင့် သူ တို့က၊ ငါ တို့၌ လှိုင်းတံပိုးငြိမ်း စေခြင်းငှါ သင့် ကို အဘယ်သို့ ပြု ရ ပါမည်နည်းဟုမေး ကြသော် ၊¹² ငါ့ ကိုချီ ၍ ပင်လယ် ထဲ သို့ ချ ပစ် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ လှိုင်းတံပိုးသည် သင် တို့၌ ငြိမ်း လိမ့်မည်။ ဤ ပြင်းစွာ သော မို ဃ်း သက် မုန်တိုင်း သည် ငါ့ ကြောင့် သာ သင် တို့အပေါ် သို့ ရောက် သည် ကို ငါ သိ ၏ဟု ပြန်ပြော သော်လည်း ၊¹³ သင်္ဘောသား တို့သည် ကမ်း သို့ ရောက် အံ့သောငှါ ပင်ပန်းစွာ တက် ခတ် ကြ၏။ သို့ရာတွင် ၊ သူ တို့ တဘက် ၌ လှိုင်းတံပိုး တိုး ၍ ထ သောကြောင့် ၊ သူ တို့သည် မ တတ်နိုင် သောအခါ ၊¹⁴ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်းပန် ပါ၏။ ဤ သူ ၏အသက် ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိုး နည်း မ ဖြစ်ပါစေနှင့်။ အပြစ် မ ရှိ သော သူ၏အသက် သတ် သော အပြစ် ကို အကျွန်ုပ် တို့၌ တင် တော်မ မူပါနှင့်။ အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အလို ရှိတော် မူသည် အတိုင်း ပြု တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရား အား ကြွေးကြော် တောင်းပန် ပြီးမှ ၊¹⁵ ယောန ကိုချီ ၍ ပင်လယ် ထဲ သို့ ချ ပစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ပင်လယ် လှိုင်းတံပိုး သည် ငြိမ်း လေ၏။¹⁶ သင်္ဘောသား တို့သည် လည်း ထာဝရဘုရား ကို အလွန် ကြောက်ရွံ့ သဖြင့် ယဇ် ပူဇော် ၍ သစ္စာ ဂတိထား ကြ ၏။¹⁷ ယောန ကို မျို စေခြင်းငှါ ငါး ကြီး ကို ထာဝရဘုရား ခန့် ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ ယောန သည် ငါး ၏ဝမ်း ထဲမှာ သုံး ရက် ပတ်လုံးနေ ရ၏။

2 ငါး ၏ဝမ်း ထဲမှာနေစဉ်တွင်၊ ယောန သည် မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ဆုတောင်း သော စကား ဟူ မူကား ၊² ငါ သည် ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ကို ခံ ရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ကို ဟစ် ခေါ်၍ ငါ့ စကား ကို ကြား တော် မူ၏။ မရဏာ နိုင်ငံ၏ ဝမ်း ထဲက ဟစ် ခေါ်သော စကား သံ ကို နားထောင် တော် မူ၏။³ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို နက်နဲ သော အရပ်၊ သမုဒ္ဒရာ အလယ် ချက်ထဲ သို့ ချ ပစ် တော် မူ သဖြင့် ၊ ပင်လယ် ရေသည် ဝိုင်း ၍ လှိုင်း တံပိုး တော် ရှိသမျှ တို့သည် လွှမ်း မွန်း ကြပါ၏။⁴ ထိုသို့ မျက်မှောက် တော်မှ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံရသော်လည်း ၊ သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်ကို မျက်မှောက် ပြု မြဲ ပြု ပါ မည် ဟု အောက်မေ့ လျက် နေ၏။⁵ ရေ တို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ဝိုင်း သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်

သည် ပင်လယ် အလယ်၌ အချုပ် ခံရပါ၏။ ပင်လယ်မြက်ပင် သည် အကျွန်ုပ် ခေါင်း ကို ပေါင်းစည်း လျက် ရှိ ပါ၏။⁶ တောင် ခြေရင်း အမြစ်သို့ အကျွန်ုပ်ဆင်း ၍၊ မြေ ကန့်လန့်ကျင် အတွင်း၌ အစဉ် အမြဲပိတ်ထားသော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက် ကို ပျက်စီး ရာမှ ကယ်ဆယ် တော်မူလိမ့်မည်။⁷ အကျွန်ုပ် သည် စိတ်ပျက် သောအခါ ထာဝရဘုရား ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ပဌနာ သည် သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်၌ ကိုယ်တော် ထံ သို့ဝင် ပါ၏။⁸ မုသာ အနတ္တ ကို မှီဝဲ သော သူတို့သည် မိမိ တို့ ကရုဏာ ခံရာအကြောင်းကို စွန့်ပစ် ကြ ပါ၏။⁹ အကျွန်ုပ် မူကား ၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းသော စကား နှင့် ကိုယ်တော်အား အား ယဇ် ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာ ဂတိ ထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ် ကို ပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာ ရ ပါသည်ဟု ဆုတောင်းလေ၏။¹⁰ ထိုအခါ ငါး ကြီးသည် ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်ကိုခံ ၍ ယောန ကို ကုန်း ပေါ်သို့ အန် လေ၏။

3နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယောန သို့ ရောက် လာသည်ကား ၊² သင်ထ ၍ နိနေဝေ မြို့ကြီး သို့ သွား လော့။ ငါ မှာ ထားသည် အတိုင်း ကြွေးကြော် လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။³ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ အမိန့် တော်အတိုင်း ယောန သည် ထ ၍ နိ နေ ဝေ မြို့သို့ သွား ၏။ နိ နေ ဝေ မြို့ သည် အလွန် ကြီး သောမြို့ ၊ သုံး ရက် ခရီး ကျယ်ဝန်းသော မြို့ဖြစ် သတည်း။⁴ ယောန သည် မြို့ ထဲ သို့ဝင် ၍ တ နေ့ ခရီး သွား လျက် ၊ အရက် လေး ဆယ် လွန်သော်၊ နိနေဝေ မြို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည် ဟု ကြွေးကြော် လေ၏။⁵ နိနေဝေ မြို့သား တို့သည် ဘုရား သခင်၏ အမိန့် တော်ကို ယုံ ၍ ၊ လူကြီး လူငယ် အပေါင်းတို့သည် အစာရှောင် ရာအချိန်ကို ကြော်ငြာ ၍ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် ကြ၏။⁶ နိနေ ဝေ မင်းကြီး သည် ထို သိ တင်း ကို ကြား သောအခါ နန်းတော် မှ ဆင်း ၍ မင်းမြောက် တန်ဆာကို ချွတ် ပြီးမှ ၊ လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် ၍ ပြာ ထဲ ၌ ထိုင် တော်မူ၏။⁷ လူ သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန် သိုး နွား တို့သည် အလျှင်း မ မြည် စေနှင့်။ အစာကို မ စား ၊ ရေ ကို မ သောက် စေနှင့်။⁸ လူ သတ္တဝါတိရစ္ဆာန် တို့သည် လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် ကြစေ။ ကြိုးစား ၍ ဘုရား သခင်ကို ဆုတောင်း ကြ စေ ။ အသီးအသီး တို့သည် မိမိ တို့လိုက် သော အဓမ္မ လမ်း ၊ မိမိ တို့ ပြုသော အဓမ္မ အမှု ကို ရှောင် ကြ စေ။⁹ ငါတို့သည် ပျက်စီး ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ ဘုရား သခင်သည် ပြောင်းလဲ ၍ နောင်တရ သဖြင့် ၊ ပြင်းစွာ သောအမျက် တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူ မည် မမူ မည်ကို အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်းဟု မင်းကြီး အာဏာ ၊ မှူးမတ် အာဏာနှင့် နိ နေ ဝေ တ မြို့လုံးတွင် သိ တင်း ကြားပြော ၍ ကြော်ငြာ စေတော်မူ၏။¹⁰ မြို့သားတို့သည် မိမိ တို့လိုက်သော အဓမ္မ လမ်း ကို လွှဲ ရှောင် ၍၊ ကျင့် သော အကျင့် များ ကို ဘုရား သခင်သည် မြင် လျှင် ၊ အရင်ခြိမ်း သော ဘေးဒဏ် ကို မ ပေး ဘဲ

နေ တော်မူ၏။

4ယောန သည် အလွန် စိတ်ညစ် ၍ အမျက်ထွက် သဖြင့် ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် ပြည် ၌ ရှိ စဉ် ၊ ဤသို့ ပြော ပါ ပြီ မ ဟုတ် လော။ ထိုကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ထံမှ တာရှု မြို့သို့ ကြိုးစား၍ ပြေး ပါ၏။² ကိုယ်တော် သည် သနား စုံမက်တတ်သော ဘုရား ဖြစ်၍ စိတ်ရှည် သောသဘော၊ ကျေးဇူး ပြုချင်သော သဘော၊ အပြစ်ဒဏ် ပေးမည့်အမှုကို နောင်တရ တတ်သော သဘောရှိတော်မူကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။³ သို့ ဖြစ်၍ ၊ အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို နှုတ်ယူ တော်မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် အသက် ရှင်ခြင်းထက် သေ ခြင်း သည် သာ၍ကောင်း ပါသည် ဟု တောင်း လျှောက် လေ ၏။⁴ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင် သည် အမျက် ထွက် ကောင်း သလော ဟု မေး တော် မူ၏။⁵ ယောန သည် မြို့၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် မည်ကို သိမြင် ခြင်းငါ၊ မြို့ ပြင် သို့ ထွက် ၍ မြို့ အရှေ့ မျက်နှာ၌ တဲ မိုး ကို လုပ် ပြီး လျှင် ၊ အမိုးအရိပ် တွင် ထိုင် ၍နေ၏။⁶ အရှင် ထာဝရဘုရား သည်လည်း ကြက်ဆူ ပင်ကို ပြင်ဆင် ပြီးလျှင် ၊ ယောန၏စိတ်ကို ပြေ စေခြင်း ငါ သူ ခေါင်း ပေါ်မှာ လွှမ်း၍ မိုးစေ တော်မူ၏။ ထိုအပင် ကြောင့် ယောန သည် အလွန် အားရဝမ်းမြောက် ၏။⁷ နက်ဖြန် မိုဗ်းလင်း သောအခါ ဘုရား သခင် ခန့် ထား တော် မူ သော ပိုး ကောင် သည် ကြက်ဆူ ပင်ကို ကိုက် ၍ ညှိုးနွမ်း စေ၏။⁸ နေ ထွက် သောအခါ ဘုရား သခင်သည် အလွန် ပူ သော အရှေ့ လေ ကို ပြင်ဆင် တော် မူ၍ ၊ ယောန ၏ ခေါင်း ကို နေ ထိခိုက် သဖြင့် သူသည် မော ၍ သေ ချင်သော စိတ် ရှိ လျက် ၊ ငါ့ အသက်သေ ခြင်းသည် ရှင် ခြင်း ထက် သာ၍ကောင်း သည်ဟု မြည်တမ်း လေ၏။⁹ ဘုရား သခင်က လည်း ၊ သင် သည် ကြက်ဆူ ပင် အတွက် အမျက် ထွက် ကောင်း သလောဟုမေး တော်မူလျှင် ၊ ယောနက၊ အကျွန်ုပ် သည် အသက် သေ သည် တိုင်အောင် အမျက် ထွက်ကောင်း ပါသည်ဟု လျှောက် ဆို၏။¹⁰ ထာဝရဘုရား က လည်း ၊ သင် သည် ပင်ပန်းစွာ မ လုပ် ၊ ကြီးပွား စေ ခြင်း ငါလည်း မ ပြုစု၊ တညွှံ ခြင်းတွင် ပေါက် ၍ တညွှံ ခြင်းတွင် သေ သော ကြက်ဆူ ပင်ကို နှမြော သည်တကား။¹¹ ငါ သည် များစွာ သော တိရစ္ဆာန် တို့ကိုမဆို၊ ကိုယ် လက်ျာ လက် နှင့် လက်ဝဲ လက် ကို မျှ ပိုင်းခြား၍ မ သိ သော သူ တ သိန်း နှစ် သောင်းမက ၊ လူ များ သော နိ နေ ဝေ မြို့ ကြီး ကို ငါနှမြော သင့် သည်မ ဟုတ်လောဟု မိန့် တော်မူ ၏။

မိကုဆာ

1 ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယော သံ မင်း၊ အာခတ် မင်း၊ ဟေဇကီ မင်း တို့ လက်ထက် ၌ မောရရှု ရွာသား မိကုဆာ သည် ရှမာရိ မြို့နှင့် ယေရုရှလင် မြို့အဘို့ ခံရသော ထာဝရဘုရား ၏ ဗျာဒိတ် တော် ဟူ မှုကား ၊ ²အိုလူ များ အပေါင်း တို့ ကြား ကြ လော့။ အို ပြည် နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့ နားထောင် ကြ လော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော် ထဲက ဘုရား ရှင်သည် သင် တို့တဘက် ၌ သက်သေခံ တော်မူမည်။ ³ထာဝရဘုရား သည် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ် ဌာန တော် ထဲက ထွက် ကြွ ဆင်းသက် ၍ ၊ မြင့် သော မြေ အရပ် တို့ကို နင်း တော် မူ မည်။ ⁴မီး ရှေ့ မှာ ဘယောင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ချောက် ကြီးမှ ဆင်း သော ရေ ကဲ့သို့ ၎င်း ရှေ့တော်၌ တောင် တို့သည် အရည် ဖြစ်၍ ၊ ချိုင့် တို့သည် လည်း အက်ကွဲ ကြ လိမ့်မည်။ ⁵ထို အမှုသည် ယာ ကုပ် လွန်ကျူး ၍ ကူ သရေလ အမျိုး ပြစ်မှား သောကြောင့် ရောက်သတည်း။ ယာကုပ် လွန်ကျူး ရာကား အဘယ်သို့ နည်း။ ရှမာရိ မြို့မှ ဟုတ် လော။ ယုဒ ၏မြင့် ရာ အရပ်ကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ယေရုရှလင် မြို့၌ရှိ သည်မ ဟုတ်လော။ ⁶ထိုကြောင့် ၊ ရှမာရိ မြို့ကို လယ်ပြင် ၌ မြေပုံ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ စပျစ် ဥယျာဉ် စိုက် ရာ အရပ် ကဲ့သို့ ၎င်း ငါ ဖြစ် စေ မည် ။ မြို့ရိုး ကျောက် တို့ကို ချိုင့် ထဲ သို့ သွန် ပစ်၍ ၊ မြို့ရိုး အမြစ် ကို လှန် ပြမည်။ ⁷ခပ်သိမ်း သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့ မည်။ သူငါးလုပ်၍ ရသမျှ သော အခ တို့ကို မီးရှို့ မည်။ မှားသော ဘုရား ရှိသမျှ တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ ဥစ္စာ ကို ဆည်းဖူး သည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုဥစ္စာ သည် ပြည်တန်ဆာ လက်သို့ တ ဖန်ရောက် ရဦးမည်။ ⁸ထို အမှုကြောင့် ငါသည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း မည်။ အဝတ် ကို ချွတ် ၍ အချည်းစည်း လည် သွား မည်။ မြေခွေး ကဲ့သို့ အူ လျက် ၊ ကုလားအုပ် ငှက်ကဲ့သို့ မြည် လျက်နေမည်။ ⁹သူ ခံရသောဒဏ်နာ မ ပျောက်နိုင်။ ယုဒ ပြည်တိုင်အောင် ကူး သဖြင့် ငါ ၏အမျိုးသား နေရာ ယေရုရှလင် မြို့တံခါး သို့ ရောက် လေပြီ။ ¹⁰ဂါသ မြို့၌ သိတင်းမ ပြော ကြနှင့်။ အလျှင်းမ ငိုကြွေး ကြနှင့်။ ဗေ သောဖရာ မြို့မှာ မြေမှုန့် ၌ လူး လဲလျက် နေကြ လော့။ ¹¹အိုရှုဖိ ရ မြို့သမီး ၊ အဝတ်ကို ချွတ် ၍ အရှက်ကွဲ လျက် သွား လော့။ ဇာ နန် မြို့သမီး သည် ငိုကြွေး ခြင်းကို ပြုလျက် မ ထွက် ရ။ ဗေသဇေ လ မြို့သည် သင်တို့တည်းခိုရသော အခွင့်ကို မပေးရ။ ¹²မာရုတ်

မြို့သမီး သည်လည်း ကောင်း သောအရာ ကို တောင့်တ၍ နာကျင် လျက်ရှိ၏။ အကြောင်း မှုကား၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ဘေးဒဏ် သည် ယေရုရှလင် မြို့တံခါး သို့ ရောက် လေပြီ။ ¹³အိုလာခိရှ မြို့ သမီး ၊ လျင်မြန်သော မြင်း ကို ရထား ၌ က လော့။ သင် သည် ကူ သရေလ ၏ လွန်ကျူး ခြင်း ကို လက်ခံ ၍ ၊ ဇိအုန် သတို့သမီး အား အပြစ် လမ်းကို ပြသ တည်း။ ¹⁴ထိုကြောင့် သင်သည် ဂါသ ပြည် မောရရှုမြို့သို့ လက်ဆောင် ကိုပေး လိုက်ရမည်။ အာခဇိပ် မြို့ သား တို့ သည် ကူသရေလ ရှင် ဘုရင်တို့ကို လှည့်စား ကြလိမ့်မည်။ ¹⁵အိုမရေရှ မြို့သမီး ၊ သင် ၏ဥစ္စာကို အမွေ ခံသောသူကို ငါခေါ်ခွဲ မည်။ သူသည် ကူသရေလ ဘုန်း ၊ အဒုလံ မြို့သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ¹⁶ချစ် ဘွယ်သောသင် ၏သားသမီး တို့သည် သိမ်း သွားခြင်းကို ခံရ သောကြောင့် ၊ သူတို့အတွက် သင်သည် ခေါင်းပြောင်အောင် ဆံပင် ကိုရိတ် ၍နေလော့။ ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ကျယ်စွာ သော ခေါင်းပြောင် ခြင်းကို ပြုလော့။

2 ဒုစရိုက် ကို ပြုခြင်းငှါ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ မကောင်း သော အကြံကို ကြံ ၍ ၊ မိုမ်းလင်း သောအခါ အခွင့်ရသည် အတိုင်း ပြု တတ်သော သူတို့ သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ²သူတပါး၏အိမ် နှင့် လယ်ယာ တို့ ကို တပ်မက် ၍ အနိုင်အထက် သိမ်းယူလျက် ၊ လူ နှင့် သူ ၏အိမ် ကိုငိုင်း၊ လူကြီး နှင့် သူ ၏အမွေ ဥစ္စာ ကိုငိုင်း လုယက် ၍ ညှဉ်းဆဲ တတ်ကြ၏။ ³သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင် တို့လည်ပင်း မ လွတ် ၊ ခေါင်း မ ကြွနိုင်သော ဘေးဒဏ် ကို ထိုသို့ သော အိမ်ထောင် တဘက် ၌ ငါ ကြံစည် ၏။ ဆိုး သောကာလ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ⁴ထို ကာလ တွင် သင် တို့တဘက် ၌ ပုံ စကား ကို သုံး ၍ ၊ အလွန်ပြင်းစွာမြည်တမ်း ရသောစကား ဟူမှုကား၊ ငါတို့သည် ရှင်းရှင်း ပျက်စီး ကြ ပြီ။ ငါ့ အမျိုးသား ခံစားရသော အဘို့ ကို လဲ ၍ ငါ့ လက်မှ ရုပ် တော်မူ ပြီ တကား။ ငါ တို့ လယ်ကွက် များ ကို ရုပ်သိမ်း၍ ၊ သူ တ ပါး တို့ အား ဝေဖန် တော် မူ ပြီ။ ⁵ထို ကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ပရိသတ် တော်တွင် ၊ သင် တို့ခံစားရသောအဘို့ ကို ကြိုး တန်းနှင့် တိုင်းထွာ သောသူ မ ရှိ ရ။ ⁶ပရောဖက်ပြုသောသူတို့ ၊ ပရောဖက် မ ပြုကြ နှင့်။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက် မည်အကြောင်း ပ ရော ဖက် မ ပြု ရ ကြ။ ⁷ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်သည်

ဆီးတား ခြင်းကို ခံရသလော။ ဤ အမှုတို့ကို ပြု တော်မူ သလော ဟု ကုသရေလ အမျိုးသား မေး လျှင်၊ ဖြောင့်မတ် စွာကျင့် သောသူ သည် ငါ့ စကား အားဖြင့် အကျိုး ကို ရသည်မ ဟုတ် လော။^၈ရှေး ကာလ၌ပင် ငါ ၏လူ တို့သည် ရန်ဘက် ပြု၍ ထ ကြ၏။ စစ်တိုက် ရာမှ ပြန် ၍ ဘေးကိုမကြောက် ဘဲ၊ ရှောက်သွား သော သူတို့၏ ပြင် အဝတ်နှင့် အတွင်းအဝတ် ကို လူယူ တတ်ကြ၏။^၉ငါ့ လူ တို့၏မယား များကို သူ တို့သာယာ သော နေရာ ထဲက နှင်ထုတ် ၍၊ သူ တို့သား များမှ ငါ ၏ဘုန်း ကို အစဉ် နှုတ်ယူ ကြပြီ။^{၁၀}ထ ၍ သွား ကြလော့။ ဤ ပြည်သည် သင်တို့ငြိမ်ဝပ် ရာအရပ် မ ဟုတ်။ ဤအရပ်သည် ညစ်ညူး သောကြောင့် ကြီး စွာ သော ပျက်စီး ခြင်း နှင့် ပျက်စီး ရ လိမ့်မည်။^{၁၁}ကိုယ် အလိုသို့ လိုက် ၍ မုသား စကားကို သုံး သော သူက၊ ငါ သည် ပ ရော ဖက် ပြု၍ စပျစ်ရည် တရား နှင့် သေ ရည် သေ ရက် တရားကို ဟောပြော မည်ဟု ဆိုလျှင် ၊ ထိုသူ သည် ဤ လူ တို့၏ပရောဖက် ဖြစ် ရလိမ့်မည်။^{၁၂}အိုယာကုပ် ၊ ငါသည် သင် ၏အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ၎င်း၊ ကျန် ကြွင်းသော ကုသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ကို ၎င်း ဆက်ဆက် စုဝေး စေ မည်။ သိုး ခြံ ၌ သိုး များ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကျက်စား ရာ အရပ် ထဲ မှာ သိုး စု ကဲ့သို့ ၎င်း သူ တို့ကို ငါစု ၍ ထား မည်။ လူ များသောကြောင့်အသံ ကြီး လိမ့်မည်။^{၁၃}အနိုင် အထက်ဖွင့်သောသူသည် သူ တို့ရှေ့မှာ သွား ၏။ သူ တို့သည်လည်း အနိုင် အထက် ဖွင့်၍ တံခါးဝ ဖြင့် ရှောက် သွား ကြ၏။ သူ တို့ ရှင် ဘုရင်သည် သူ တို့ရှေ့မှာ သွား ၍ ထာဝရဘုရား သည် လမ်းပြ တော်မူ၏။

3ငါဆို သည်ကား၊ အိုယာကုပ် အမျိုးမင်း ၊ ကုသရေလ အမျိုး သူကြီး တို့၊ နားထောင် ကြ ပါ လော့။ သင် တို့သည် တရား သဖြင့် စီရင်ခြင်းအမှုကို နားလည် အပ်သည် မ ဟုတ်လော။^၂သုစရိုက် ကို မုန်း ၍ ဒုစရိုက် ကို နှစ်သက် လျက်၊ သူတပါး အရေ ကို ၎င်း ၊ အရိုး ၌ ကပ် သော အသား ကို ၎င်း ဆွဲ ယူ လျက် ၊^၃ငါ့ လူ တို့၏အသား ကို စား လျက် ၊ အရေ ကို ဆွာ လျက် ၊ အရိုး တို့ကို ချိုး လျက် ၊ ဟင်းအိုး ၌ ချက်သော သားတစ်၊ အိုးကင်း ၌ ပြုတ်သော အမဲသား ကို ပြုသကဲ့သို့ အရိုးအသား ကို စဉ်း လျက်နှင့်ပင်၊^၄သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ် ကြ သော်လည်း နားထောင် တော်မ မူ။ ဒုစရိုက် ကို ပြုကြသည် နှင့်အညီ ၊ ထို ကာလ ၌ မျက်နှာ တော်ကို လွှဲ တော်မူလိမ့်မည်။^၅ငါ ၏လူ တို့ကို မှားယွင်း စေလျက် ဝ စွာ စား ရ သောအခါ၊ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဟု ကြွေးကြော် လျက် ၊ မ လုပ်ကျွေး သော သူ ကို ကား၊ စစ်တိုက် ခြင်းငါ့ပြင်ဆင် လျက် ၊ ပ ရော ဖက် ပြုသော သူ တို့၊^၆သင် တို့သည် ရှုပါရုံ ကို မ မြင်နိုင် မည်အကြောင်း၊ ညဉ့် အချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကို မ ဟော နိုင် မည်အကြောင်း၊ မှောင်မိုက် ဖြစ် လိမ့်မည်။ ပ ရော ဖက် တို့၌ နေ ဝင် လိမ့်မည်။ နေ့ အချိန်၌ ပင် မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း လိမ့်မည် ။^၇ထိုအခါ ပရောဖက် တို့သည် ရှက်ကြောက် ကြ လိမ့်မည်။ အနာဂတ်

ကို ဟော သောသူတို့သည် စိတ်ပျက် ကြလိမ့်မည်။ ဘုရား သခင်ထူး တော်မ မှုသောကြောင့် ၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့ သည် မိမိတို့နှုတ် ကို ဖုံး ထားကြလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။^၈ငါ မှုကား ၊ ယာကုပ် အမျိုး လွန်ကျူး ခြင်း၊ ကုသရေလ အမျိုးပြစ်မှား ခြင်းကို သူတို့အား ဘော်ပြ နိုင်မည် အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် အရှိန် တန်ခိုး၊ ဉာဏ် သတ္တိ၊ အစွမ်း သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ ၏။^၉ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင် ခြင်းကို ရှုံရှာ ၍ ခပ်သိမ်း သောတရား ကို ဖျက် လျက်၊^{၁၀}လူအသက်ကို သတ် ခြင်းအမှုဖြင့် ဇီအုန် မြို့ကို ၎င်း ၊ အဓမ္မ အမှုဖြင့် ယေရုရှလင် မြို့ကို ၎င်း ပြုစု သော ယာကုပ် အမျိုး မင်း ၊ ကုသရေလ အမျိုး သူကြီး တို့၊ နားထောင် ကြပါလော့။^{၁၁}မင်း တို့သည် လက်ဆောင် ကို ရ ခြင်း ငှါ သာ တရားမှု ကို စီရင် တတ် ကြ၏။ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် အခ ကို ရ ခြင်း ငှါ သာ သင် ပေး တတ်ကြ၏။ ပရောဖက် တို့သည် ငွေ ကို ရ ခြင်းငှါ သာ အနာဂတ်ကို ဟော တတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား ကို ခိုလှုံ လျက်၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့တွင် ရှိတော်မူသည်မ ဟုတ်လော၊ ဘေး ဥပဒ် မ ရောက် နိုင်ဟု ဆို တတ်ကြသည်တကား။^{၁၂}ထိုကြောင့် ၊ သင် တို့အတွက် ဇီအုန် တောင်သည် လယ် ကဲ့သို့ ထွန် ခြင်းကိုခံရ လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင် မြို့ သည်လည်း မြေပုံ များဖြစ် လိမ့်မည်။ ဗိမာန် တော်တောင် သည်လည်း ၊ တော တောင် ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။

4နောက်ဆုံး သောကာလ ၌ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် တည် သော တောင် သည် တောင် ကြီး တောင် ငယ် တို့၏ ထိပ် ပေါ် မှာ ချီးမြှောက် ၍ တည် လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော လူစု တို့သည် ထိုတောင် သို့ စည်းဝေး ကြ လိမ့်မည်။^၂များပြား သော လူမျိုး တို့ကလည်း ၊ လာ ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ၏တောင် တော်၊ ယာကုပ် အမျိုး၏ ဘုရား သခင်အိမ် တော်သို့ တက် သွားကြကုန်အံ့။ လမ်း ခရီးတော် တို့ကို ပြသ သွန်သင်တော်မူ၍ ၊ ငါတို့သည် ခြေ တော်ရာသို့ လိုက် သွား ကြ မည် ဟု၊ ခရီးသွား လျက် ပြောဆို ကြ လိမ့်မည်။ တရား တော်သည် ဇီ အုန် တောင် မှ ၎င်း ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ ၎င်း ပေါ်ထွက် လိမ့်မည်။^၃ထာဝရဘုရား သည် များပြား သော လူ တို့တွင် တရား စီရင်၍ ၊ ဝေး စွာ နေလျက် အားကြီး သော လူမျိုး တို့ကို ဆုံးမ တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ တို့ ထား လက်နက် များ ကို ထွန်သွား ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ လုံ များ ကို တံစဉ်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ၎င်း ထု လုပ် ကြ လိမ့်မည်။ တ ပြည် ကို တပြည်စစ်မ တိုက် ၊ စစ် အတတ်ကို လည်း နောက် တဖန် မ သင် ရကြ။^၄လူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ် ပိုင်သော စပျစ် ပင်၊ ကိုယ် ပိုင် သော သင်္ဘောသဖန်း ပင်အောက် မှာ ထိုင် ကြ လိမ့်မည်။ ကြောက် စေသော သူ တ ယောက် မှ မ ရှိ ရ။ ကောင်းကင် မိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ် တော် ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။^၅လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကိုယ် ဆိုင်သော ဘုရား ၏နာမ ကို ခိုလှုံ လျက် ကျင့် နေ

တတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား ၊ ကိုယ် ဆိုင်သော ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား⁴ ထို သခင် သည် ရပ် ၍ ထာဝရဘုရား ၏အစွမ်း သတ္တိ နှင့် ၎င်း ၊ ၏ နာမ တော်ကို ကာလ အစဉ် အမြဲ ခိုလှုံလျက် ကျင့် နေကြမည်။
⁶ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထို ကာလ ၌ ခြေ ဆွဲသော သူကို ငါခေါ် မည်။ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံရသော သူ ၊ ငါညှဉ်းဆဲ ဘူး သောသူ တို့ကို ငါစုဝေး စေမည်။
⁷ခြေ ဆွဲသောသူကို ငါကျန် ကြွင်း စေမည်။ အဝေးသို့ နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံ ရသော သူသည် ကြီးမား သော လူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါစီရင် မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ဇိ အုန် တောင် ပေါ်မှာ သူ တို့ကို ယခု မှစ၍ အစဉ် အမြဲအုပ်ချုပ် စိုးစံ တော်မူလိမ့်မည်။
⁸အိုဇေါလင်စင် ၊ ဇိအုန် သတို့သမီး နေရာကုန်း ၊ သင်သည် အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင် တည်သော အာဏာ တည် ပြန် လိမ့်မည်။ နိုင်ငံ တော်သည် ယေရုရှလင် သတို့သမီး လက်သို့ တဖန် ရောက် လိမ့်မည်။
⁹ယခု မှာ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကျယ် သော အသံ နှင့် အော်ဟစ် သနည်း။ သင် ၌ ရှင်ဘုရင် တယောက် မျှ မရှိ သလော။ အကြံ ပေးသော မှူးမတ်ပျောက်ပျက် သလော။ သားဘွား သောမိန်းမကဲ့သို့ သင် သည် ဝေဒနာ ကိုခံရ ပါသည်တကား။
¹⁰အိုဇိ အုန် သတို့သမီး ၊ သားဘွားသော မိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံ၍၊ သား ကိုဘွားအံ့သော ငှါအားထုတ် လော့။ ယခု ပင် သင်သည် မြို့ ထဲက ထွက် ၍ လယ်ပြင် ၌ နေ ရ မည်။ ဗာဗုလုန် မြို့တိုင်အောင် သွား ရ မည်။ ထို မြို့၌ လွတ် လိမ့်မည်။ ထို မြို့၌ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ရန်သူ တို့ လက် မှ ရွေးနှုတ် တော်မူလိမ့်မည်။
¹¹ယခု မှာ လူမျိုး များ တို့က၊ ဇိအုန် မြို့သည် ညစ်ညူး ပါစေ။ သူ၌ ငါ တို့အလို ပြည့်စုံ ပါစေဟု၊ သင့် တဘက် ၌ စုဝေး လျက် ဆို ကြ၏။
¹²သို့ရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏စိတ် တော်ကို မ သိ ၊ အကြံအစည် တော်ကို နား မ လည်ကြ။ ကောက်လှိုင်း တို့ ကို ကောက်နယ် တလင်း၌ စုထားသ ကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ တို့ကို စု ထားတော်မူ၏။
¹³အို ဇိအုန် သတို့သမီး ၊ ထ ချ် နယ် လော့။ သင့် ဦးချို ကို သံ ဖြင့်၎င်း ၊ သင့် ခွာ တို့ကို ကြေးဝါ ဖြင့်၎င်း ငါပြီး စေမည်။ သင်သည် လူမျိုး များ တို့ကို ညက်ညက်ချေ ရမည်။ သူ တို့တွင် ရသမျှသော စည်းစိမ် ဥစ္စာကို ယူ ၍ ၊ မြေ တ ပြင်လုံး ကို အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင် ထာဝရဘုရား အား ပူဇော် ရမည်။

5 ယခု မူကား၊ အိုဗိုလ်ခြေ သတို့သမီး ၊ စည်းဝေး ၍ ခင်းကျင်း လော့။ ငါ တို့ ကို ဝိုင်း ထား ကြ ပြီ။ ဣ သရေ လ မင်း ၏ ပါး ကို ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက် ကြပြီတကား။
²အိုဗက်လင် ဧဖရတ် မြို့၊ အစိုးရ သောယုဒ မြို့တို့ တွင် သင် သည် မြို့ငယ် မြို့ယုတ်ဖြစ် သော်လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ရသောသခင်သည် ငါ့ အဘို့ သင် ၏ အထဲ မှာ ပေါ်ထွန်း လတံ့။ ထိုသခင်သည် ရှေး ကပ် ကမ္ဘာ မှစ၍ ပေါ်ထွန်း သော သခင်ဖြစ်၏။
³သို့ဖြစ်၍ ၊ သားဘွား ခြင်းဝေဒနာ ကို ခံရသော မိန်းမသည် မ ဘွား မှီတိုင်အောင်၎င်း ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ နှင့် တကွ ကျန် ကြွင်း သော ညီအစ်ကို တို့သည် မ ပြောင်းလဲ မှီ တိုင်အောင်၎င်း ၊ သူ တို့ကို စွန့်ပစ် တော်မူလိမ့်မည်။

မိမိ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ၏နာမ တော် တန်ခိုး အာနုဘော် နှင့် ၎င်း ၊ မိမိ သိုး စု ကို ကျွေးမွေး လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် လည်း တည် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ထို သခင် သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် အစိုးရ ၍ ၊ ရန်ငြိမ်း ခြင်း အကြောင်း ဖြစ် တော် မူလိမ့်မည်။
⁵အာရှရိ လူသည် ငါ တို့ပြည် သို့ လာ ၍ ၊ ငါ တို့ ဘုံ ဗိမာန်များကို နင်း သောအခါ ၊ သိုးထိန်း ခုနစ် ပါးနှင့် လူကြီး ရှစ် ပါး တို့သည် ငါတို့တွင် ပေါ်ထွန်း ၍ ၊
⁶ထား လက်နက်ဖြင့် အာရှရိ ပြည် ကို၎င်း၊ မြို့ တံခါး ဝ အတွင်း ၌ နိမ် ရော ဓ နိုင်ငံ ကို၎င်း သုတ်သင် ပယ်ရှင်း သောအားဖြင့်၊ ငါ တို့ပြည် သို့ လာ ၍ ၊ ငါ တို့နယ် အတွင်း တွင် နင်း သော အာရှရိ လူ၏လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွတ် လိမ့်မည်။
⁷ကျန် ကြွင်းသော ယာကုပ် အမျိုးသားတို့သည် တပါး အမျိုးသား အများ တို့တွင် နေ၍၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော် မူသော နင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ လူ ကို မ ငဲ့လင့် ၊ လူသား တို့ ၏ အလို သို့မ လိုက် သော မို ဃ်း ရေ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။
⁸ကျန် ကြွင်း သော ယာ ကုပ် အမျိုးသား တို့သည် တပါး အမျိုးသား အများ တို့တွင် နေ၍၊ တော သားရဲ တို့တွင် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သိုး စု တို့တွင် ခြင်္သေ့ ပျို ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ဝင် သောအခါ အဘယ်သူ မျှမ ကယ်နှုတ် နိုင်အောင် နင်း ၍ ကိုက်စား တတ်၏။
⁹သင် ၏ရန်ဘက် ၌ နေသောသူတို့ကို သင် တိုက် ၍ ၊ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် ဆုံးရှုံး ကြ လိမ့်မည်။
¹⁰ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထို ကာလ ၌ သင် ၏မြင်း တို့ကို သင့် အလယ် က ငါပယ်ရှင်း ၍ ၊ သင် ၏ ရထား တို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီး မည်။
¹¹သင် ၏ပြည် ၌ မြို့ရိုး တို့ကို ငါပယ်ရှင်း ၍ ၊ သင် ၏ ရဲတိုက် ရှိသမျှ တို့ကို ဖြိုဖျက် မည်။
¹²သင် ၏နယ် ၌ စုန်း လုပ်သော သူတို့ကို ငါပယ်ရှင်း ၍ ၊ သင် ၌ ဗေဒင် ဟောသောသူမ ရှိ ရ။
¹³ထုလုပ် သော ရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို သင့် အလယ် က ငါပယ်ရှင်း ၍ ၊ ကိုယ် လက် နှင့်လုပ် သော အရာကို နောက် တဖန်သင်မ ကိုးကွယ် ရ။
¹⁴အာရှရ ပင်တို့ကိုလည်း သင့် အလယ် ၌ ငါနှုတ် ၍ ၊ သင် ၏မြို့ တို့ကိုလည်း ငါဖျက်ဆီး မည်။
¹⁵ငါ့စကားကို နား မ ထောင်သော တပါးအမျိုးသား တို့ကို ပြင်းစွာ အမျက် ထွက်၍ အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင် မည်။

6 ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော် ကို နားထောင် ကြ လော့ ။ ထ ၍ တောင် ကြီး တို့ ရှေ့ မှာ တရား တွေ့သဖြင့် ၊ တောင် ငယ် တို့ သည် သင့် စကား ကို ကြား ကြ စေ။
²အို တောင် တို့၊ ခိုင်ခံ့ သော မြေ အမြစ် တို့၊ ထာဝရဘုရား ၏တရား တွေ့မှု ကို နားထောင် ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူမျိုး နှင့် တရား တွေ့စရာရှိ၏။ ဣ သရေလ အမျိုးနှင့် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံတော်မူမည်။
³အို ငါ ၏လူမျိုး ၊ သင့် ကို အဘယ်သို့ ငါပြု ဘူး သနည်း။ အဘယ်သို့ ညှဉ်းဆဲ ဘူး သနည်း။ ငါ့ တဘက် ၌ သက်သေခံ လော့။
⁴သင့် ကို အံ ဂု တု တု ပြည် မှ ငါဆောင် ခဲ့ပြီ။ ကျွန် ခံ နေရာ အရပ်မှ ရွေးနှုတ် ပြီ။ သင့်

ရှေ့မှာ မောရှေ့ ၊ အာရုန် ၊ မိရိအံ တို့ကို ငါစေလွှတ် လေပြီ။⁵ အို ငါ၏လူမျိုး ၊ ရှိတုတိမ် မြို့နှင့် ဂိလဂါလ မြို့စပ်ကြားမှာ မောဘ မင်းကြီး ဗာလက် ကြံစည် သော အကြံ ကို၎င်း ၊ ဗောရ သား ဗာလမ် ပြန်ပြော သော စကားကို၎င်း အောက်မေ့ လော့။ ထိုသို့ အောက်မေ့ မိ လျှင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဖြောင့်မတ် တော် မှု ခြင်း ကို နားလည် လိမ့်မည်။⁶ ငါသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ အဘယ် ပူဇော် သ ကု ကာပါ လျက် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား သ ခင့် ရှေ့ တော်၌ ကိုးကွယ် ရမည်နည်း။ မီးရှို့ ရာယဇ်နှင့် အခါလည် သော နွား သငယ် တို့ကို ဆောင်လျက် ချဉ်းကပ် ရမည်လော။⁷ ထာဝရဘုရား သည် သိုး ထီးတထောင် ၊ ဆီ မြစ် တသောင်း ကို အားရ နှစ်သက် တော်မူမည်လော။ ငါ့ လွန်ကျူး ခြင်းအတွက် ငါ ၏ သားဦး ကို၎င်း ၊ ငါ့ စိတ် ဝိညာဉ်၏ အပြစ် အတွက် ငါ ၏ ရင်သွေး ကို၎င်း ပူဇော် ရ မည် လော။⁸ အချင်း လူ ၊ ကောင်း သော လမ်း ကို ပြ တော် မူ ပြီ။ တရား သဖြင့် ပြု ခြင်း ၊ ကရုဏာ ကို နှစ်သက် ခြင်း ၊ သင် ၏ ဘုရား သ ခင့် ရှေ့ တော်၌ နိမ့်ချ သော စိတ် နှင့် ကျင့် နေ ခြင်း မှ တ ပါး အဘယ် ပူဇော်သက္ကာ ကို ထာဝရဘုရား တောင်း တော် မူ သနည်း။⁹ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် မြို့ကို ဟစ်ခေါ် တော်မူ၏။ ပညာရှိ သောသူသည် နာမ တော်ကို ကြောက်ရွံ့ ရ၏။ ဆုံးမ ခြင်းကို၎င်း ၊ စီရင် သောသူသည် အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို၎င်း နားထောင် ကြ လော့။¹⁰ မ တရား သော သူ တို့ ၏အိမ် ၌ မ တရား သဖြင့် ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာ နှင့် ၊ ရွံရှာ ဘွယ်သော တင်းတောင်း ငယ် ရှိ သေး သလော။¹¹ မတရား သော ချိန်ခွင် နှင့် စဉ်းလဲ သော အလေး အိတ် ရှိ သော မြို့ကို သန့်ရှင်း သော မြို့ဟူ၍ ငါ မှတ် ရ မည် လော။¹² မြို့ သား သူဌေး တို့သည် အနိုင်အထက် ပြု၍ ရ တတ် ကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း မုသာ ကို သုံး တတ်ကြ၏။ သူ တို့နှုတ် ၌ ရှိ သော လျှာ သည် မုသာ ဖြစ်၏။¹³ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် ၏အပြစ် ကြောင့် သင့် ကို ငါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း အလို ငှါ နာကျင် စွာ ဒဏ်ခတ်မည်။¹⁴ သင် သည် စား သော်လည်း မ ဝ ရ။ မွတ်သိပ် ခြင်း ကို ခံ ရမည်။ သင်သည် ချီ သော်လည်း ယူ ၍ မ သွားရ။ ယူ သွား သော အရာကိုလည်း ထား ဘေးသို့ ငါအပ် မည်။¹⁵ မျိုးစေ့ကို ကြံ သော်လည်း ၊ စပါးကို မ ရိတ် ရ။ သံလွင် သီးကို နယ် သော်လည်း ၊ ဆီ နှင့်ကိုယ်ကိုမ လိမ်း ရ။ စပျစ်သီး ကို နယ်သော်လည်း ၊ စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ရ။¹⁶ အကြောင်း မူကား ၊ သင်သည် ဩမရိ မင်း၏ စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကို၎င်း ၊ အာဟပ် မင်းမျိုး ကျင့်သော အကျင့် ရှိ သမျှ ကို၎င်း ကျင့်စောင့် ၍ ၊ သူ တို့၏ တိုက်တွန်း ရာ သို့ လိုက် တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင့် ကို ငါ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ မြို့ သားတို့ ကို ဆဲရေး ရာဖြစ်စေသဖြင့် ၊ သင် သည် ငါ ၏လူ တို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ ရ မည်။

7 ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ နွေ ကာလ၌ ဆွတ် သော သင်္ဘောသဖန်း သီးကဲ့သို့ ၎င်း ၊ လိုက်၍ ကောက် သော စပျစ်သီး အကျန်အကြွင်း

ကဲ့သို့ ၎င်း ငါ ဖြစ် ၏။ စား စရာ ဘို့ စပျစ်သီး ပြုတ် မ ရှိ။ အဦး မှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီး ကို ငါ တောင့်တ ရ၏။² ကောင်း သော ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ကွယ်ပျောက် ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ် သော သူ တ ယောက် မျှ မ ရှိ။ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ သည် လူအ သက် ကို သတ် ခြင်း ငှါ ချောင်း ၍ ကြည့်တတ် ကြ၏။ အချင်းချင်း တ ယောက် ကို တယောက် ကျော့ကွင်း နှင့်ဘမ်း တတ်ကြ၏။³ ဒုစရိုက် ကို ကြိုးစား၍ပြု ခြင်း ငှါ အသင့်ရှိကြ၏။ မင်း သည် လက်ဆောင် ကို တောင်း တတ်၏။ တရားသူကြီး သည် တံစိုး ကို စားတတ်၏။ သူ တ ပါး ထက် ကြီး သော သူ သည် မ တရား သော လောဘ ကို ထင်ရှား စေတတ်၏။ ထိုသို့အမှု ကို ရှုပ် စေခြင်းငှါပြုတတ်ကြ၏။⁴ အကောင်း ဆုံးသောသူ သည် ဆူး ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ အဖြောင့် ဆုံး သောသူသည် ဆူး ခြံထက် ခက်လှ၏။ သင် ၏ကင်းစောင့် တို့သည် သတိပေး သော နေ့ ၊ သင် စစ်ကြော ခြင်း ကို ခံ ရ သော နေ့ ရက် သည် ရောက် လာပြီ။ နိပ်စက် နှောင့်ရှက်ရာကာလဖြစ် ၏။⁵ အဆွေ ခင်ပွန်းကို မ ယုံ နှင့် ၊ လမ်းပြ သောသူကို အမှီ မ ပြုနှင့်။ သင့် ရင်ခွင် ၌ အိပ် သော မယားကို မယုံ မူ၍ ၊ သင့် နှုတ် တံခါး ကို ပိတ် ထား လော့။⁶ အကြောင်း မူကား ၊ သား သည် အဘ ၏အသရေ ကို ဖျက် လိမ့်မည်။ သမီး သည် အမိ ကို ၎င်း ၊ ချွေးမ သည် ယောက္ခမ ကို ၎င်း ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ ကိုယ် အိမ်သူ အိမ်သား တို့သည်လည်း ကိုယ် ရန်သူ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။⁷ ငါ မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ကို မြော်လင့် မည်။ ငါ့ ကို ကယ်တင် တော်မူသောဘုရား သခင်ကို ငါခိုလှုံ မည်။ ငါ ၏ဘုရား သခင် သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် တော် မူ မည်။⁸ အချင်း ရန်သူ ၊ ငါ့ အပေါ် မှာ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက် ခြင်း မ ရှိနှင့်။ ငါလဲ သော်လည်း ထ ဦးမည်။ မှောင်မိုက် ၌ ထိုင် ရသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ၏ အလင်း ဖြစ် တော်မူလိမ့်မည်။⁹ ငါသည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ အမျက် တော်ကို ခံရ ၏။ ငါ့ အမှု ကို စစ်ကြော ၍ တရား ဆုံးဖြတ် တော် မ မူစီတိုင်အောင် ငါခံရ၏။ ငါ့ ကို အလင်း ထဲ သို့ ထုတ် ၍ နေရာပေးတော်မူသော အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါမြင် ရလိမ့်မည်။¹⁰ သင် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကား ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေး သော ငါ့ ရန်သူ သည် ထိုအမှု ကို မြင် ၍ ရှက်ကြောက် လိမ့်မည်။ သူ ၌ ငါ့စိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူသည် လမ်း မှာ ရွံ့ ကဲ့သို့ ကျော်နင်း ခြင်း ကို ခံရ လိမ့်မည်။¹¹ သင် ၏မြို့ရိုး တည် သော ကာလ သည် ရောက်လိမ့်မည် ။ အမိန့် တော်အရှိန် ကုန်လိမ့်မည်။¹² ထို ကာလ ၌ အာရှုရိ ပြည်နှင့် အဲဂု တု တု မြို့ များမှ ၎င်း ၊ အဲဂု တု တု ပြည်နှင့် မြစ် ကြီးစပ်ကြားအရပ်မှ၎င်း ၊ ပင်လယ် ကမ်းနားအရပ်ရပ် ၊ တောင် ခြေရင်းအရပ်ရပ်တို့ မှ ၎င်း ၊ သင့် ထံ သို့လာ ကြလိမ့်မည်။¹³ ထိုသို့ မဖြစ်မှီ ပြည်သူ ပြည်သားပြု မိသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ပြည် တော်သည် လူ ဆိတ်ညံ့ လျက် ရှိ ရလိမ့်မည်။¹⁴ ကိုယ်တော် ၏လူ တည်း ဟူသော အပေါင်း အ ဘော် မ ရှိ ဘဲ ၊ တော တွင် ကရ မေလ တောင်ပေါ်မှာ နေ ရ သော အမွေ တော်သိုးစု ကို သိုးထိန်း နှင်တံ

နှင့် ထိန်း တော်မူပါ။ ရှေး ကာလ ၌ ရှိသကဲ့သို့ ၊ ဗာရှန် ပြည်နှင့် ဂိလဒ် ပြည် ၌ ကျက်စား သော အခွင့်ကို ပေး တော်မူပါ။¹⁵ သင် သည် အဲဂုတ္တု တု ပြည် မှ ထွက် သော နေ့ ၌ မြင် သည် အတိုင်း ၊ တဖန်အံ့ဩ ဘွယ်သော အမှု တို့ကို ငါပြ မည်။¹⁶ လူ့ အမျိုးမျိုး တို့သည် ငါ၏လူတို့၌ရှိသမျှ သော တန်ခိုး ကိုမြင် ၍ မိန်းမော တွေ ဝေလျက်၊ မိမိ တို့နှုတ် ကို လက် နှင့်ပိတ် ၍ နားပင်း ကြလိမ့်မည်။¹⁷ မြေ ကဲ့သို့ မြေမှုန့် ကိုလျက် ၍၊ တီ ကဲ့သို့ တွင်း ထဲက တုန်လှုပ် လျက် ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ၎င်း ၊ သင့် ကို ၎င်း ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။¹⁸ အပြစ် မှလွတ် တော်မူထ သော၊ ကျန် ကြွင်းသော အမွေ တော် လူတို့၏ လွန်ကျူး ခြင်းများကို သည်းခံ တော်မူထသော၊ ကရုဏာ ၌ မွေ့လျော် သောကြောင့် အစဉ် အမျက် ထွက် တော် မ မူသော ကိုယ်တော် ကဲ့သို့ အဘယ် ဘုရား ရှိပါသနည်း။¹⁹ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို တဖန် သနား ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဒုစရိုက် ရှိသမျှတို့ကို ကျော်နင်း တော်မူလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ် တို့၏ အပြစ် အလုံးစုံ တို့ကို နက်နဲ သော ပင်လယ် ထဲ သို့ ချ ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။²⁰ ရှေး ကာလ မှစ၍ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူ သည်အတိုင်း ၊ ယာကုပ် ၌ သစ္စာ စောင့်ခြင်း၊ အာဗြ ဟံ အား ကရုဏာ ကျေးဇူးပြုခြင်းကို စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။

နာဟုံ

1 လောကော ရှု ရှာသား နာ ဟုံ ခံရ၍၊ နိ နေ ဝေ မြို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ် တော်အချက် ဟူမူကား၊ ²အပြစ်ရှိသည် ဟု ထာဝရဘုရား သည် ယုံ လွယ်၍ ဒဏ် ပေးသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဒဏ် ပေး၍ အမျက် ပြင်းထန်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ရန်ဘက် ပြု သော သူ တို့ ကို ဒဏ် ပေး၍ ၊ ရန်သူ တို့ ကို အငြိုး ထားတော်မူ၏။ ³ထာဝရဘုရား သည် စိတ် ရှည်တော်မူ၏။ တန်ခိုး လည်း ကြီး တော် မူ၏။ သို့ရာတွင် ၊ အပြစ် တည် သော သူ တို့ ကို အပြစ် မှ လွတ်တော် မ မူ။ ထာဝရဘုရား သည် လေ ဘွေ ဌ် ၎င်း ၊ မို ယ်း သက် မုန်တိုင်း၌ ၎င်း ကြွ တော် မူ၍ ၊ မို ယ်း တိမ် တို့သည် စက် တော်အောက်၌ မြေမှုန့် ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ⁴ပင်လယ် ကို ဆုံးမ ၍ ခန်းခြောက် စေ တော် မူ၏။ ခပ်သိမ်း သော မြစ် ရေကို လည်း ကုန် စေတော်မူ၏။ ဗာရှန် တောင်နှင့် ကရမေလ တောင်တို့သည် ညှိုးနွမ်း ကြ၏။ လေ ဗနန် အပွင့် လည်း ညှိုးနွမ်း ၏။ ⁵ကိုယ်တော် ကြောင့် တောင် တို့သည် တုန်လှုပ် လျက် ၊ ကုန်း တို့သည် အရည် ကျိုလျက် ၊ ရှေ့ တော်၌ မြေကြီး နှင့် လောကဓါတ် မှစ၍ လောက သားအပေါင်း တို့သည် ရွှေ့ လျက်ရှိကြ၏။ ⁶အမျက် တော်ရှေ့ မှာ အဘယ်သူ ရပ် နိုင် သနည်း။ အမျက် တော် အရှိန် ကို အဘယ်သူ ဆီးတား နိုင်သနည်း။ မီး လောင်သကဲ့သို့ အမျက် ထွက် ၍ ၊ ကျောက် တို့ကို ဖြို ချ တော်မူ၏။ ⁷ထာဝရဘုရား သည် ကောင်း တော်မူ၏။ အမှု ရောက် သောအခါ ရဲတိုက် ဖြစ်တော် မူ၏။ ခိုလှုံ သော သူ တို့ ကို သိ မှတ်တော်မူ၏။ ⁸ရန်သူ နေရာ ကို လွှမ်းမိုး သော မြစ် ရေနှင့် ဆုံးရှုံး စေတော်မူသဖြင့် ၊ ရန်သူ တို့ကို မှောင်မိုက် လိုက် လိမ့်မည်။ ⁹ထာဝရဘုရား တဘက် ၌ အဘယ်သို့ ကြံစည် ကြသနည်း ။ အပြီး ဆုံးရှုံး စေ တော် မူ မည်။ တ ဖန် နှိပ် နင်း စရာ အကြောင်း မ ရှိ ရ။ ¹⁰သူတို့သည် ဆူး ပင်ကဲ့သို့အချင်းချင်းညီတွယ် လျက် ၊ စပျစ်ရည် နှင့် ယစ်မူး သကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်၊ သွေ့ခြောက် သောအမှုိုက် ကဲ့သို့ မီး လောင် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။ ¹¹ထာဝရဘုရား တဘက် ၌ မ ကောင်းသော အကြံ ကို ကြံစည် သော အဓမ္မ တိုင်ပင်အမတ်သည် သင့် အထဲ က ပေါ်လာပြီ။ ¹²ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် စုံလင် ၍ အရေအတွက် အားဖြင့် များပြား သော်လည်း ၊ ဆုံးရှုံး ၍ ကွယ်ပျောက် ရ ကြ လိမ့်မည်။ သင့် ကို ငါ ညှဉ်းဆဲ ဘူး သော်လည်း နောက် တဖန် မ ညှဉ်းဆဲ ။ ¹³ယခု မှာ သင် ၌ သူ တင်

သော ထမ်းဘိုး ကို ငါ ချိုး ပယ်၍ ၊ ချည်နှောင် သော ကြိုး တို့ ကို လည်း ဖြတ် မည်။ ¹⁴သင် ၏အမှု ၌ ထာဝရဘုရား စီရင် တော် မူ သည် ကား၊ သင် ၏အမျိုး မ ဆက် မ နွယ် ရ။ ထုသော ရုပ်တု နှင့် သွန်း သော ရုပ်တုတို့ကို သင် ၏ဘုရား ကျောင်း မှ ငါပယ် ရှင်းမည်။ သင်သည် ယုတ်မာ သောကြောင့် သင် ၏ သင်္ချိုင်း ကို ငါလုပ် မည်။ ¹⁵ငြိမ်သက် ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်း စကားကို ကြား ပြော သော သူ ၏ခြေ တို့ကို တောင် ပေါ် မှာ ကြည့် ကြ လော့။ အို ယုဒ အမျိုး၊ သင် ၏ ဓမ္မပွဲ ကို ခံ လော့။ သစ္စာ ဂတိ ထားသည် အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေ လော့။ အဓမ္မ လူသည် ရှင်းရှင်း ပယ် ဖြတ်ခြင်း ကို ခံရသောကြောင့် ၊ နောက် တဖန်သင့် ကို မ ကျော် မနင်းရ။

2 ဖျက်ဆီး သောသူသည် သင့် ရှေ့ သို့ ရောက် လာ ပြီ။ သင်၏ရဲတိုက် ကို သတိ ပြုလော့။ လမ်း ကို စောင့် လော့။ ကိုယ်ခါး ကို ခိုင်ခံ့ စေ လော့။ ကျပ်ကျပ် အား ယူ လော့။ ²အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ ၏ဘုန်း ကဲ့သို့ ယာကုပ် ၏ဘုန်း ကို ပြုပြင် တော် မူ၏။ သုတ်သင် သော သူ တို့ သည် ယာ ကုပ် အမျိုး ကို သုတ်သင် ၍ ၊ သူ ၏အခက် အလက်တို့ကို ပယ်ရှင်း ကြ ပြီ။ ³သူရဲ တို့သည် နီ သော ဒိုင်း လွှား ကို ဆောင်၍၊ နီ သော အဝတ် ကို ဝတ် ကြ၏။ ခင်းကျင်း သော နေ့ ၌ ရထား တို့သည် သံ လက်နက်နှင့် တောက်ပ ၍ ၊ လှံတံ တို့သည် အလွန် လှုပ်ရှားကြ၏။ ⁴ရထား တို့သည် လမ်း ၌ ဟုန်းဟုန်း မြည်၍၊ လမ်းမ တို့၌ တောင်မြောက်ပြေး ကြ၏။ မီး ရှူး အဆင်း အရောင်ရှိ၍၊ လျှပ်စစ် ကဲ့သို့ ပြေး ကြ၏။ ⁵စစ်သူရဲ တို့ ကို နှိုးဆော် တော်မူ၏။ သူ တို့သည် ချို သွားစဉ် သူတပါးကို တွန်း ချ ကြ၏။ မြို့ရိုး သို့ အလျင်အမြန် သွား၍ ပြအိုး တို့ ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ ⁶မြစ် တံခါး ပွင့် လျှင် ၊ နန်းတော် သည် ကွယ်ပျောက် ၏။ နိ နေ ဝေ သတို့သမီး ကို အဝတ် ချွတ်၍ ထုတ် ရ၏။ ⁷အပျို တော် တို့သည် ချိုး ကဲ့သို့ ကူ ၍ ရင်ပတ် ကို တီး လျက် လိုက် ရကြ၏။ ⁸ရှေး ကာလ မှစ၍ နိ နေ ဝေ မြို့သည် ရေကန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ယခု မူကား၊ ရေ တို့သည် စီး ထွက် ကြ၏။ ရပ် ကြ။ ရပ် ကြ ဟု ဟစ် သော်လည်း အဘယ်သူ မျှပြန် ၍ မကြည့်။ ⁹ငွေ ကို လုယူ ကြ။ ရွှေ ကိုလည်း လုယူ ကြ။ နှစ်သက် ဘွယ်သော တန်ဆာ များကို ရွှေတိုက် တော်ထဲက ထုတ်၍ မ ကုန်နိုင်။ ¹⁰မြို့တော်သည် ဟင်းလင်း နေရ၏။

ဥစ္စာ မရှိ၊ လူဆိတ်ညံ့လျက် ဖြစ်၏။ မြို့သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက် လျက် ၊ ဒူး ချင်း ထိခိုက် လျက် ၊ အလွန် ခါး ကိုက် လျက် ၊ မျက်နှာ မည်း လျက် ရှိကြ၏။¹¹ခြင်္သေ့ နေရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့ ပျံ၊ စားရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့ ၊ ခြင်္သေ့ မ၊ ခြင်္သေ့ ကလေး တို့သည် အဘယ်သူမျှ မကြောက် စေဘဲ၊ ကျင်လည် ရာအရပ်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။¹²ခြင်္သေ့ သည် သား ငယ်များတို့ ကိုက် ဖြတ်လျက် ၊ ခြင်္သေ့ မတို့ လည်ပင်းကို ညှစ် လျက် ၊ လူယူ ဖျက်ဆီးသော အကောင်များကို ဆောင်ခဲ့၍ မိမိမှီခို ရာတွင်း တို့ကို ပြည့် စေတတ်၏။¹³ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင့် တဘက်၌ ငါ နေ၏။ သင် ၏ရထား တို့ကို မီးခိုး ထဲ မှာ မီးရှို့ မည်။ သင် ၏ခြင်္သေ့ ပျံတို့ကို ထား ဖြင့် ဖျက်ဆီး မည်။ သင် လူယူသော ဥစ္စာကို မြေကြီး မှ ပယ်ရှင်း မည်။ သင် ၏သံတမန် တို့ စကား သံ ကို နောက် တဖန် အဘယ်သူမျှမ ကြား ရ။

3လူအသက်ကိုသတ် တတ်သော မြို့၌အမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသော၊ လှည့်စား ခြင်း၊ အနိုင် အထက်ပြုခြင်းနှင့် ပြည့်ဝ ၏။ ဘမ်းမိ သော အရာကို မ လွတ် တတ်။²နှင်တံ နှင့်ရိုက်သံ ၊ လှည်းဘီး လိမ့် သံ ၊ မြင်း ခုန် သံ၊ ရထား ပြေး သံ ကို ကြား ရ၏။³မြင်းစီးသူရဲ သည် မီး တောက် သော ထား ၊ လျှပ်စစ် ပြက် သော လှံ ကို ချီ လျက် ၊ တိုက်သောသူရဲအများ နှင့် သေ သောသူ အပုံ ပုံရှိကြ၏။ အသေ ကောင်တို့ကို ရေတွက် ၍ မ ကုန်နိုင်။ လူ သေ ကောင် များကို ထိ မိ၍ လဲ တတ်ကြ ၏။⁴အဆင်း လှ ၍ ပြုစား တတ်လျက်၊ မတရား သော မေထုန် အမှုနှင့် စုန်းမ အတတ် အားဖြင့် ၊ လူ အမျိုး မျိုး အ နွယ် နွယ် တို့ကို ကုန်သွယ် လုပ် တတ် သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ သည် မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု ဖန် များပြား သောကြောင့် ၊⁵ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင့် တဘက် ၌ ငါ နေ၏။ သင့် အဝတ် ကို သင် ၏မျက်နှာ ပေါ်မှာ လှန် ၍ အတိုင်းတိုင်းအပြည့် ပြည့် ရှေ့မှာ သင် ၌ အချည်းစည်း ရှိ ခြင်း၊ အရှက် ကွဲခြင်းကို ငါပြု မည်။⁶သင် ၌ မစင် ကိုပစ် ၍ ညှစ်ညှိုး စေပြီးမှ ၊ သူတပါး တို့ကြည့် စရာထား မည်။⁷သင့် ကို မြင် သမျှ သောသူတို့ က၊ နိနေဝေ မြို့ပျက်စီး ပြီ။ အဘယ်သူ မြည်တမ်း မည် နည်းဟုဆို လျက် ၊ သင့် ထံမှ ပြေး ကြလိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့် စေသော သူတို့ ကို သင့် အဘို့ အဘယ်မှာ ငါရှာ ၍ ရနိုင်သနည်း။⁸သင်သည် မြစ် ကြားမှာ တည် သော နေ မုန် မြို့ ထက် ကြီး မြတ် သလော။ ထိုမြို့ကို ရေ ဝိုင်း လျက်၊ ပင်လယ် သည် မြို့ကျုံး ဖြစ်၏။ မြို့ရိုး လည်း ပင်လယ် နှင့် စပ် သတည်း။⁹အဲ သ ယောပိ ပြည်နှင့် အဲ ဂု တုတု ပြည်သည် သူ ၏ လက်နက် ဖြစ်၏။ ရေတွက် ၍ မကုန်နိုင်။ ဖုတ ပြည်နှင့် လိ ဗု ပြည်လည်း သူ ၏လက်နက် အဝင် ဖြစ် ၏။¹⁰သို့သော်လည်း ၊ ထိုမြို့ကို ရန်သူတို့သည် တိုက်၍ သိမ်း သွားကြ ပြီ။ မြို့သား ငယ် တို့ကို လမ်း ဦး ရှိသမျှ တို့၌ ချိုးဖဲ့ လျက် ၊ ဂုဏ် အသရေ ရှိ သော မြို့သား တို့ကို စာရေး တံ ချ လျက် ၊ အားကြီး

သော မြို့သားအပေါင်း တို့ကို သံကြိုး ဖြင့် ချည်နှောင် လျက် ပြုကြ ပြီ။¹¹သင် သည်လည်း မိန်းမော တွေဝေလျက် ပုန်းရှောင် ၍ နေရ လိမ့်မည်။ ရန်သူ ၏လက်နှင့် လွတ်အောင် ခိုင်ခံ့ သောအရပ်ကို ရှာ ရလိမ့်မည်။¹²သင် ၏ရဲတိုက် ရှိသမျှ တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ မှည့် သော အသီးကို သီးသော သဘောသဖွယ် ပင်နှင့် တူကြ လိမ့်မည်။ လှုပ် လျှင် စား ချင်သောသူ၏ ပါးစပ် ထဲ သို့ကျ လိမ့်မည်။¹³သင် ၏လူ တို့သည် သင့် အလယ် ၌ မိန်းမ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပြည် တံခါး တို့သည် ရန်သူ တို့အား ကျယ်ကျယ်ပွင့် လျက်၊ ကန့်လန့်ကျင် တို့သည် မီး လောင် လိမ့်မည်။¹⁴ရန်သူ ဝိုင်း ထားသော ကာလဘို့ ရေ ကို ခပ် ထား လော့။ ရဲတိုက် တို့ကို ခိုင်ခံ့ စေလော့။ ရွံ့ ထဲ သို့ဝင် ၍ အုတ် မြေကို နှင်း နယ်လော့။ အုတ်ဖို ကို ပြင်ဆင် လော့။¹⁵ထိုအရပ်၌ပင် သင့် ကို မီး လောင် လိမ့်မည်။ ထား နှင့်ခုတ် ဖြတ် လိမ့်မည်။ ယာ လက် ကျိုင်း ကိုက် စား သကဲ့သို့ ကိုက် စား လိမ့်မည်။ ယာ လက် ကျိုင်း နှင့် အရာဘကျိုင်း ကောင်တို့သည် များ သကဲ့သို့ သင်၏လူ တို့ကို များပြားစေခြင်းငှါကြိုးစားလော့။¹⁶မိုဗ်းကောင်းကင် ကြယ် များသည်ထက် ၊ သင် ၏ ကုန်သည် တို့ကို များပြား စေသော်လည်း၊ ယာ လက် ကျိုင်း တို့သည် နှံ့ပြား ၍ ပျံ သွား တတ် ကြ၏။¹⁷သင် ၏မင်းသား တို့သည် အရာဘကျိုင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဗိုလ် တို့သည် ဂေါ ဘကျိုင်း ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်၍၊ ချမ်း သောအခါ စောင်ရန်း နား မှာ ဝပ် တတ် ကြ၏။ နေ ထွက် သောအခါ ပျံ သွား၍ အဘယ် အရပ် သို့ ရောက်သည်ကို မ သိ ရ။¹⁸အိုအာရှုရီ ရှင်ဘုရင် ၊ သင် ၏သိုးထိန်း တို့သည် အိပ်ပျော် လျက်၊ သင် ၏မူးမတ် တို့သည် ကျိန်းဝပ် လျက်၊ သင် ၏လူ အပေါင်းတို့သည် တောင်ရိုး ပေါ်မှာ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား လျက် ရှိ၍၊ အဘယ်သူ မျှ မ စုဝေး စေ။ သင် ၏ အနာ မ ပျောက် နိုင်။ ပြင်းစွာ ခံ ရ ၏။¹⁹သင် ၏သိ တင်း ကို ကြား သမျှ သော သူ တို့ သည် သင့် အပေါ်မှာ လက် ခုပ်တီး ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ပြုသော အဓမ္မ အမှု ကို မ ခံ ဘဲ လွတ်သော သူကား အဘယ်သူ နည်း။

ဟဗကုကုတ်

1 ဟဗကုကုတ် ဟဗကုကုတ် ခံရသော ဗျာဒိတ် တော် အချက် ဟူ မှုကား၊² အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် ကြား တော် မ မှုဘဲ၊ အဘယ် မှု ကာလ ပတ်လုံး အကျွန်ုပ် အော်ဟစ် ရပါ မည် နည်း။ ကယ်တင် တော် မ မှုဘဲ အကျွန်ုပ် သည် အဓမ္မ အမှု ကို ခံ၍၊ ရှေ့ တော်၌ အဘယ် မှု ကာလ ပတ်လုံး အော်ဟစ် ရပါ မည် နည်း။³ မ တရား သော အမှု ကို အကျွန်ုပ် အား အဘယ်ကြောင့် ပြ တော် မှု သနည်း။ အဓမ္မ အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် မြင် စေတော် မှု သနည်း။ လူယူ ခြင်း၊ အနိုင် အထက် ပြု ခြင်း အမှုသည် အကျွန်ုပ် ရှေ့ မှာ အဘယ်ကြောင့် ရှိရပါသနည်း။ ငြင်းခုံ ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်းကိုလည်း အဘယ်ကြောင့် လူချင်းပြု ရပါသနည်း။⁴ သို့ဖြစ်၍ တရား လျော့ ပါ၏။ တရား သဖြင့် စီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းမ ရှိပါ။ မ တရားသောသူတို့ သည် ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ကို ဝိုင်း သောကြောင့် ၊ မ တရားသဖြင့် စီရင် ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။⁵ သစ္စာပျက်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်၍ အလွန်မိုင့်တွေ့ ကြလော့။ အကြောင်း မှုကား၊ သင်တို့အား သူတပါး ပြ ညွှန်သော်လည်း သင်တို့မ ယုံ သော အမှုကို သင် တို့လက်ထက် ကာလ၌ ငါပြု ၏။⁶ ပြင်းထန် လျင်မြန် သော ခါလဒဲ အမျိုး ကို ငါ နှိုးဆော် ၏။ ကိုယ် မ ပိုင်သော နေရာ အရပ်တို့ကို သိမ်း ယူ ခြင်း ငါ မြေ တပြင်လုံး ၌ ချီ သွား ကြ လိမ့်မည်။⁷ အလွန် ကြောက်မက် ဘွယ် သော သူ ဖြစ်၍ကိုယ် အလိုအလျောက် တရား စီရင်ဆုံးဖြတ် ကြ၏။⁸ သူ တို့၏ မြင်း သည် ကျားသစ် ထက် လျင်မြန် ၏။ ညွှဉ် ၌ လည်သော တောခွေး ထက် ကြမ်းတမ်း ၏။ မြင်းစီးသူရဲ တို့သည် အဝေး က လာ၍ ခုန် ကြ လိမ့်မည်။ အကောင် ကို ကိုက် စား ခြင်းငါ လျင်မြန် သော ရွှေလင်းတ ကဲ့သို့ ပျံ လာ ကြ လိမ့်မည်။⁹ ထို သူ အပေါင်း တို့သည် ညည်းဆဲ ခြင်း ငါ လာ ကြ ၏။ ရှေ့ သို့ သာ မျက်နှာ ပြုသော အလုံး အရင်း ဖြစ်၍၊ ဘမ်းမိ သော သူ တို့ကို သဲ လုံးနှင့်အမျှ စုဝေး စေ ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ ရှင်ဘုရင် တို့ကို အား မနာ၊ မင်း များတို့ကို ပြက်ယယ်ပြု ကြ လိမ့်မည်။ ရဲတိုက် ရှိသမျှ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ လျက် ၊ မြေမှုန့် ကို ပုံ ထား၍ တိုက် ယူ ကြ လိမ့်မည်။¹¹ ထို နောက် ၊ သူတို့သည် သဘောပြောင်းလဲလျက် လွန်ကျူး ၍ အပြစ်ခံ ရကြလိမ့်မည်။ မိမိ တို့ တန်ခိုး သည် မိမိ တို့ ဘုရား ဖြစ်လေသည် တကား။¹² အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်၊ သန့်ရှင်း တော် မှု သော ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် နိစ္စ ထာဝရ တည်တော် မှု

သည်မ ဟုတ်လော။ သို့ဟုတ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် သေ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြပါမည်။ အိုထာဝရ ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်ကြော စေခြင်းငါ သူ တို့ကို ခန့် ထားတော်မူပြီ။ အိုကျောက် ထရုံ ဆုံးမ စေ ခြင်းငါ သူ တို့ကို နေရာ ချတော်မူပြီ။¹³ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက် ကို ကြည့်ရှု တော်မူ။ သန့်ရှင်း သော မျက်စိ ရှိတော်မူ၏။ အဓမ္မ အမှု ကို ကြည့်ရှု ၍ နေတော်မ မှုတတ် ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ၊ သစ္စာ ပျက်သော သူ တို့ ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု ၍ နေ တော် မှု သနည်း။ အဓမ္မ လူသည် မိမိ ထက် ဖြောင့်မတ် သောသူကို ကိုက်စား သောအခါ ၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ် စွာ နေတော် မှု သနည်း။¹⁴ လူ သတ္တဝါ တို့ကိုလည်း ပင်လယ် ငါး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ မင်း မ ရှိသော ပိုး ကောင် ကဲ့သို့ ၎င်း အဘယ်ကြောင့်ဖြစ် စေတော် မှု သနည်း။¹⁵ ရန်သူသည် ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို ငါးမျှား နှင့် မျှား လျက်၊ ကွန် နှင့် အုပ် လျက် ၊ ပိုက် နှင့် လှောင် လျက် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်း တတ်၏။¹⁶ မိမိ ကွန် အား ယဇ် ပူဇော်၍ ၊ မိမိ ပိုက် အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ တတ်၏။ အကြောင်း မှုကား၊ ထို တန်ဆာအားဖြင့် ဥစ္စာ ရတတ်၍ ဝ စွာ စား ရ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ၊ သူ သည် ပိုက်ကွန် ထဲက ငါးတို့ကို သွန်းလောင်း ရပါမည်လော။ လူ အမျိုးမျိုးတို့ကို မ နှမြော ဘဲ အစဉ် လုပ်ကြံ ရ ပါမည်လော။

2 ငါသည် ငါ လင့်စင် ပေါ် မှာ ရပ် လျက် ၊ ရဲတိုက် ၌ အမြဲ နေ လျက် ၊ ငါ့ အား အဘယ်သို့ မိန့် တော် မှု မည် ကို၎င်း၊ အပြစ် တင် လျှင် အဘယ်သို့ ပြန် လျှောက် ရ မည် ကို၎င်း ငါ စောင့် ၍ နေ စဉ် တွင်၊² ထာဝရဘုရား က လည်း၊ ဘတ် သော သူ သည် ပြေး လျက် ဘတ် နိုင်အောင်၊ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံကို သင်ပုန်း ပေါ် မှာ အကွရာ တင်၍ ရေးမှတ် လော့။³ ထိုရှုပါရုံ သည် ချိန်းချက် သော အချိန်နှင့်ဆိုင်၍ အမှုကုန် ရသောကာလကို ဆိုလို ၏။ မုသာ နှင့် ကင်းလွတ် ၏။ ဆိုင်း သော်လည်း မြော်လင့် လော့။ နောက် မ ကျဘဲ ဧကန်အမှန် ရောက် လိမ့်မည်။⁴ စိတ် မြင့်သောသူသည် သဘော မ ဖြောင့်။ ဖြောင့်မတ် သော သူမှုကား ၊ မိမိ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်။⁵ ထို မှု တ ပါး၊ စပျစ်ရည် နှင့် ပျော်မွေ့ သော သူ သည် သစ္စာ ပျက် တတ်၏။ မာန ထောင်လွှားသော သူ သည် ကိုယ် နေရာ ၌မ နေနိုင် ဘဲ၊ မိမိ လောဘ ကို မရဏာ နိုင်ငံကဲ့သို့ ကျယ် စေလျက် ၊ သေမင်း

ကဲ့သို့ မပြေ နိုင်သောစိတ် ရှိ လျက် ၊ တိုင်း သူနိုင်ငံသား အမျိုးမျိုး အပေါင်း တို့ကို မိမိ ထံ သို့ ဆွဲငင် ၍ စုဝေး စေ၏။⁶ ထို သူအပေါင်း တို့သည် သူ တဘက် ၌ ပုံ စကားနှင့် ကဲ့ရဲ့ သော နိမိတ် စကားကို သုံးဆောင် လျက် ၊ ကိုယ် မ ပိုင် သော ဥစ္စာကို ဆည်းဖူး သော သူ သည် အ မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးကိုယ် အပေါ်မှာ ကြွေး များကို တင် စေပါလိမ့်မည်နည်းဟု မြက်ဆို ကြမည်မဟုတ် လော။⁷ သင့် ကို ကိုက် သော သူတို့ သည် ချက်ခြင်း ထ ကြ မည် မ ဟုတ် လော။ နောင်ရှက် သော သူတို့ သည် နိုး ကြ မည် မဟုတ် လော။ သင်သည် သူ တို့လုယူ ရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။⁸ သင် သည် များ စွာသောလူမျိုး တို့ကို လု ယူသောကြောင့် ၊ ကျန် ကြွင်းသော လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် သင့် ကို လု ယူကြလိမ့်မည်။ လူ အသက်ကိုသတ် သောအပြစ် ၊ ပြည်သူ မြို့သားအပေါင်း တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သောအပြစ် ကြောင့် ပြု ကြလိမ့်မည်။⁹ မိမိ အသိုက် ကို မြင့် သော အရပ်၌ တင် ၍ ဘေးဒဏ် လက် မှ မိမိလွတ် စေခြင်းငှါ ၊ မ ကောင်းသော အဓမ္မ စီးပွား ကို မိမိ အမျိုး အ ဘွဲ့ ရှာ သော သူ သည် အ မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹⁰ သင်သည် လူ များ တို့ကို လုပ်ကြံ သောအားဖြင့် ကိုယ် အမျိုး ကို အရှက်ကွဲ စေ ခြင်းငှါ ကြံစည် ၍ ၊ ကိုယ် အသက် ကို ပြစ်မှား ပြီ။¹¹ အကယ် စင်စစ်ကျောက် တလုံးသည် ကျောက် ထရံ ထဲက ဟစ် ခေါ်၍ ၊ ထုပ် တချောင်းသည် သစ်သား စုထဲက ထူး လေ၏။¹² လူအ သက်ကိုသတ် သောအပြစ် နှင့် ရှာ ကို တည် သောသူ ၊ အဓမ္မ အမှုနှင့် မြို့ ကို ခိုင်ခံ့ စေသော သူသည် အ မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹³ လူ များတို့သည် မီး ထဲမှာ လုပ်ဆောင် ၍ ၊ အမျိုး မျိုး တို့သည် အချည်းနှီး သော အမှု၌ ပင်ပန်း စေခြင်းငှါ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား စီရင် တော် မူ ပြီ။¹⁴ အကြောင်း မူကား ၊ ပင်လယ် ရေ သည် မိမိ နေရာ ကို လွှမ်းမိုး သကဲ့သို့ ၊ မြေကြီး သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဘုန်း တော် ကို သိကျွမ်း ခြင်း ပညာ နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။¹⁵ မိမိ အိမ်နီးချင်း ၌ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင် လို ၍ ၊ သူ့ကို ယစ်မူး စေခြင်း ငှါ သေရည် သေရက်ကို လောင်း ၍ သောက် စေသောသူသည် အ မင်္ဂလာ ရှိ၏။¹⁶ သင် သည် အသရေ ပျက်၍ အရှက်ကွဲ ခြင်းနှင့် ဝ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်သောက် ၍ အဝတ်ချွတ် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ လက်ျာ လက်တော်၌ရှိသောဖလား သည် သင့် ဆီ သို့ ရောက် ၍ ၊ ရုံရှာ ဘွယ်သော အော့အန်ခြင်းသည် သင့် အသရေ ကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။¹⁷ လေဗနန် တောင်ကို အနိုင် အထက်ပြုသော အပြစ် ၊ တိရစ္ဆာန် များကို ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်း အရာနှင့် ဖျက်ဆီး သော အပြစ်သည် သင့် ကို လွှမ်းမိုး လိမ့်မည်။ လူ အသက် ကို သတ် သော အပြစ် ၊ ပြည်သူ မြို့သားအပေါင်း တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သော အပြစ်ရှိ၏။¹⁸ ထုလုပ်သော ရုပ်တု သည် အဘယ် အကျိုး ကို ပေး ၍ ၊ လက်သမားသည် ထုလုပ် ရသနည်း။ သွန်းသော ရုပ်တု နှင့် မိစ္ဆာ ဆရာသည် အဘယ်အကျိုးကိုပေး ၍ ၊ လုပ် သောသူသည် မိမိ အလုပ် ကို မှီခို လျက် ၊ စကားအ သော ရုပ်တု တို့ကို လုပ် ရသနည်း။¹⁹ သစ်သား အား ၊ နိုး တော်မူပါဟူ၍၎င်း ၊ စကား အ သောကျောက်

အား ၊ ထ တော် မူပါဟူ၍၎င်း ဆို သော သူသည် အ မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထို အရာသည် သွန်သင် လိမ့်မည် လော။ ရွှေ ငွေ နှင့် မွမ်းမံ လျက် ရှိ၏။ အတွင်း ၌ အသက် အလျှင်း မ ရှိပါတကား။²⁰ ထာဝရဘုရား မူကား ၊ သန့်ရှင်း သော ဗိမာန် တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီး သား အပေါင်း တို့ ၊ ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေကြလော့။

3 ပရောဖက် ဟဗကုကုတ် ၏ ပဌနာ စကားတည်းဟူသော ရှိ ဂျောနတ် သီချင်း၊² အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ၏ ဗျာဒိတ် တော်သံကို ကြား ၍ ကြောက်ရွံ့ ပါပြီ။ အိုထာဝရ ဘုရား ၊ ယခုနှစ် များအတွင်း တွင် အမှု တော်ကို ပြုပြင် တော်မူ ပါ။ ယခု နှစ် များအတွင်း တွင် ထင်ရှား စေတော်မူ ပါ။ အမျက်ထွက် တော် မူ သော်လည်း ကရုဏာ တရားကို အောက်မေ့ တော် မူ ပါ။³ ဘုရား သခင်သည် တေမန် မြို့မှ ၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သော ဘုရားသည် ပါရန် တောင် မှ ၎င်း ကြွ တော်မူ၏။ ဘုန်း တော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင် ကို ဖုံးအုပ် လျက် ၊ မြေကြီး သည် ဂုဏ် အသရေတော် နှင့် ပြည့်စုံ လျက် ရှိ၏။⁴ အဆင်း အရောင်တော်သည် နေ ရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လက် တော်မှ ရောင်ခြည် သည် ထွက် ၍ ၊ ဘုန်း အာနဘော်တော် ကို ကွယ်ကာ လေ၏။⁵ ရှေ့ တော်၌ ကာလနာ ဘေးသည် သွား ၍ ၊ ပူလောင် ခြင်းဘေးသည် ခြေ တော်ကို ခြိရံ လျက်ရှိ၏။⁶ ရပ် ၍ မြေကြီး ကို တိုင်း တော် မူ၏။ ကြည့်ရှု ၍ လူမျိုး တို့ကို တုန်လှုပ် စေ တော် မူ၏။ အစဉ် အ မြဲ တည် သော တောင် တို့သည် ကျိုးပဲ့ ၍ ၊ ထာဝရ ကုန်း ရိုး တို့သည် ညွတ် ကြ၏။ ထာဝရ လမ်း တို့ကို ကြွ တော် မူ၏။⁷ ကု ရန် ပြည်၌ တဲ တို့သည် ဆင်းရဲ ခံ ခြင်း၊ မိ ချ န် ပြည် ၌ ကုလားကာ တို့သည် လှုပ်ရှား ခြင်း ကို ငါ မြင် ၏။⁸ အို ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင် ရာ မြင်း ရထား တော် ကို စီး တော်မူမည်အကြောင်း ၊ မြစ် တို့ ကို အမျက်ထွက် တော်မူ သလော။ မြစ် များတဘက် ၌ စိတ် ထတော်မူသလော။ ပင်လယ် ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့ တော် မူ သလော။⁹ ကိုယ်တော် သည် အမျိုး အနွယ် တော် တို့၌ ထား တော် မူ သော သစ္စာ ဂတိ ရှိ သည် အတိုင်း ၊ လေး လက်နက် တော် ကို ထုတ် ပြ တော် မူ၏။ မြေကြီး ၌ မြစ် တို့ ကို ပေါက် စေ တော် မူ၏။¹⁰ တောင် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် ၍ တုန်လှုပ် ကြ ပါ၏။ လျှံ သော ရေ သည် လွှမ်းမိုး ပါ၏။ ပင်လယ် သည် အော်ဟစ် ၍ လက် ကို ချီ ပါ၏။¹¹ နေ နှင့် လ သည် မိမိတို့ နေရာ ၌ ရပ် ၍ နေပါ၏။ သူတို့ အလင်း ၌ မြှား တော်တို့သည် သွား ၍ ၊ သူတို့ရောင်ခြည် ၌ လှံ တော်သည်လည်း လျှပ်စစ် ပြက်ပါ၏။¹² အမျက် တော် ထွက် လျက် တ ပြည်လုံး ချီ သွား၍ ၊ ဒေါသ စိတ် နှင့် လူ အမျိုးမျိုး တို့ကို နင်း နယ်တော် မူ၏။¹³ ကိုယ်တော် ၏လူ တို့ကို ကယ်တင် ခြင်း ၊ ကိုယ်တော် ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက် ခံသော သူ တို့ ကို ကယ်တင် ခြင်း အ လို ငှါ ထွက် ကြ တော် မူ၏။ အဓမ္မ လူ၏အိမ် ၌ ဦးခေါင်း ကို နှိပ်စက် ၍ ၊ မူလ အမြစ် ကို လည်ပင်း တိုင်အောင် ပယ်ရှင်း တော်မူ၏။¹⁴ ဗိုလ် မင်းတို့၏ ဦးခေါင်း ကို မြှား

တော်တို့နှင့် ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို လွင့် စေခြင်းငှါ လေပြင်း မုန်တိုင်း ကဲ့သို့တိုက်ကြပါ၏။ ဆင်းရဲသား တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ကိုက်စား မည့် အကြံ ရှိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။¹⁵ ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကို စီး၍၊ ရေ ဟုန်းဟုန်း မြည်သော ပင်လယ် အလယ်သို့ ချီသွားတော်မူ၏။¹⁶ ဗျာဒိတ်တော်သံကို ငါကြားသောအခါ ရင်၌ လှုပ်ရှားခြင်း၊ မေးခိုင်ခြင်း၊ အရိုးဆွေးမြေ့ခြင်း၊ တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမှုရောက်သောနေ့၊ လုပ်ကြံသောသူသည် ငါ၏လူမျိုးကို တိုက်လာသောနေ့တိုင်အောင် ငါသည် နေရစ်ရမည်။¹⁷ သင်္ဘောသဖန်း ပင်မပွင့်ရ၊ စပျစ်ပင်မသီးရ၊ သံလွင်ပင်၏ကျေးဇူးကို မြော်လင့်၍မခံရ၊ လယ်တို့သည် အသီးအနှံကို မပေးရ၊ သိုးခြံ၌ သိုးကုန်၍ တင်းကုပ်၌ နွားမရှိရ။¹⁸ သို့သော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား၌ ငါဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းမည်။¹⁹ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အစွမ်း သတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကို နေရာချတော်မူမည်။

ဇေယျနိ

1ယုဒ ရှင်ဘုရင် အာမုန် သား ယောရို မင်းလက်ထက် ၊ ဟိဇကိ ၊ အာမရိ ၊ ဂေဒလိ တို့မှ ဆင်းသက်သော ကုရှိ ဧါသား ဇေယျနိ သို့ ရောက် လာသော ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ဟူ မူကား၊²ပြည် တပြည်လုံး ၌ ရှိလေသမျှ တို့ကို အကုန်အစင် ငါ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။³လူ နှင့် တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပယ်ရှင်း မည်။ မိန်းမ ကောင်းကင် ငှက် နှင့် ပင်လယ် ငါး တို့ကို၎င်း၊ အဓမ္မ လူတို့ နှင့် တကွ ပြစ်မှား စရာ အကြောင်း တို့ ကို၎င်း ငါ ပယ်ရှင်း မည်။ မြေ တပြင်လုံး ၌ ရှိသော လူ သတ္တဝါ တို့ကိုလည်း ငါ ပယ်ရှင်း မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁴ယုဒ ပြည် သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား အပေါင်း တို့ကို ငါ တိုက် ၍ ၊ ဤ အရပ် ၌ ကျန် ကြွင်းသော ဗာလ ဘုရား၏ တပည့်တို့နှင့် ယစ် ပုရောဟိတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း ၊⁵ကောင်းကင် တန်ဆာ များ ကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ကိုးကွယ် သောသူ၊ ထာဝရဘုရား နှင့် မာလခံ ဘုရားကို တိုင်တည် လျက် ကျိန်ဆို ကိုးကွယ် သောသူတို့ ကို၎င်း ၊⁶ထာဝရဘုရား ၏နောက် တော်သို့ မလိုက်၊ ဆုတ် သွားသောသူ၊ ထာဝရဘုရား ကို မရှာဖွေ ၊ မမေးမြန်း သောသူ တို့ ကို၎င်း ငါ ပယ်ရှင်း မည်။⁷အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ၏နေ့နီး ပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိယစ် ပွဲတော်ကို ပြင်ဆင် ၍၊ ပွဲဝင် သောသူတို့ ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပြီ။⁸ထာဝရဘုရား ပွဲခံတော်မူသောနေ့၌ မင်း များ၊ ဆွေတော် မျိုးတော် များနှင့် ထူးခြားစွာ ဝတ် သောသူများ အပေါင်း တို့ကို ငါစစ်ကြော မည်။⁹သူတပါး၏အိမ်တံခါးခုံ ကို ကျော် ၍ အနိုင်အထက် ပြုခြင်း၊ လှည့်စား ခြင်းအားဖြင့်ရသောဥစ္စာနှင့် မိမိ သခင် ၏ အိမ် ကို ပြည့် စေသော သူ အပေါင်း တို့ကိုလည်း ထိုနေ့ ၌ ငါ စစ်ကြော မည်။¹⁰ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ ၌ ငါး တံခါးဝ မှာ အော်ဟစ် သံ ကို၎င်း ၊ ဒုတိယ မြို့၌ ငိုကြွေး မြည်တမ်းသံကို၎င်း ၊ တောင်ရိုး ၌ ပြင်း စွာချိုးဖျက် သံကို၎င်း ကြားရ၏။¹¹မတုတေရှု အရပ် သားတို့၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလော့ ။ ကုန်သည် အပေါင်း တို့သည် ပြတ် ကြပြီ။ ငွေ ကို ဆောင် သောသူ အပေါင်း တို့သည် ဆုံး ကြပြီ။¹²ထိုကာလ ၌ ငါသည် မီးခွက် ကို ကိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့ကို စစ်ကြော မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ကျေးဇူး ကိုလည်း မပြု၊ အပြစ် ကိုလည်း မပေးဟု အောက်မေ့ လျက်၊ မိမိ တို့အနည်

အဖတ်ပေါ်၌ နေရာ ကျသောသူ တို့ ကို ငါစစ်ကြော မည်။¹³ထို သူ တို့၏ဥစ္စာ ကို သူတပါး လုယူ ၍ ၊ သူ တို့၏ နေရာ သည် လူ ဆိတ်ညံ လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ အိမ် ကို ဆောက် သော်လည်း မနေ ရကြ။ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို စိုက် သော်လည်း စပျစ်ရည် ကို မသောက် ရကြ။¹⁴ထာဝရဘုရား ၏နေ့ကြီးနီး ပြီ။ နီး ပြီ။ အလျင်အမြန် လာ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နေ့ သိတင်း သည် နား၌ ခါး ၏။ ထိုနေ့၌ သူရဲ သည် အော်ဟစ် လိမ့်မည်။¹⁵ထိုနေ့ သည် အမျက် ထွက်သောနေ့ ၊ ဆင်းရဲ ပူပန် ခြင်းကို ခံရသောနေ့ ၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီး ရာနေ့ ၊ အလင်း ကွယ်၍ မှောင်မိုက် သောနေ့ ၊ မိန်းမအုံ့ ၍ ထူထပ် သော မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း သောနေ့ ၊¹⁶ခိုင်ခံ့ သော မြို့ ၊ မြင့် သော ရဲတိုက် တို့တဘက် ၌ တံပိုး မှုတ်၍ ကြွေးကြော် ရာ နေ့ ဖြစ်၏။¹⁷သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ကို ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ သူတို့ကို ငါ ညှဉ်းဆဲ သဖြင့် မျက်စိ မမြင်သော သူကဲ့သို့ သွား ကြလိမ့်မည်။ သူ တို့အသွေး ကို မြေမှုန့် ကဲ့သို့ သွန်း ၍ အသား ကိုလည်း မစင် ကဲ့သို့ မှုတ်ကြလိမ့်မည်။¹⁸ထာဝရဘုရား အမျက် ထွက်တော်မူသောနေ့၌ သူ တို့ရွှေ ငွေ သည် သူတို့ကို မကယ်တင် နိုင် ရာ။ ဒေါသ အမျက် တော်မီး သည် တပြည်လုံး ကို လောင် လိမ့်မည်။ ပြည်သူ ပြည် သားအပေါင်း တို့ကို အလျင်အမြန် စီရင် ၍ အကုန်အစင် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။

2အရှက် မရှိသော အမျိုးသား တို့၊ ကိုယ်ကို စစ်ကြော ကြလော့။²အမိန့် တော်အတိုင်း မစီရင် ၊ သင်တို့အချိန် သည် ဖွဲ့ ကဲ့သို့ မလွန် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ပြင်းစွာ သော အမျက် တော်သည် သင် တို့အပေါ် သို့မ ရောက် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ အမျက် တော်နေ့ သည် သင် တို့ အပေါ်သို့မ ရောက် မီ ကိုယ် ကို စစ်ကြောကြလော့။³တရား တော် အတိုင်း ကျင့် ၍ စိတ်နှိမ်ချ သော ပြည် သူပြည်သားအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ကြ လော့။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း နှင့် စိတ်နှိမ်ချ ခြင်း ကိုလည်း ရှာ ကြ လော့။ ထာဝရဘုရား အမျက် ထွက် တော် မူသောနေ့ ၌ သင်တို့သည် ပုန်းရှောင် ရာကို တွေ့ကောင်းတွေ့ကြ လိမ့်မည်။⁴အကယ် စင်စစ်ဂါဇ မြို့သည် စွန့်ပစ် ရာ၊ အာရှကေလုန် မြို့သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ် လိမ့်မည်။ အာဇုတ် မြို့သားတို့ ကို မွန်းတည့် အချိန်၌ နှင်ထုတ် ၍ ၊ ကြောက် မြို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက် ကြ

လိမ့်မည်။⁵အို ပင်လယ် ကမ်းနား မှာ နေ သောခေရသိ အမျိုးသား တို့၊ သင် တို့တဘက် ၌ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ရှိ၏။ အို ဖိလိတုတိ လူနေရာ ခါနာန် ပြည်၊ သင် ၌ အဘယ်သူ မျှမနေ စေခြင်း ငါ့ငါ့သုတ်သင် မည်။⁶ပင်လယ် ကမ်းနား အရပ်သည် ကျက်စား ရာ၊ သိုးထိန်း မှီခို ရာ၊ သိုး ခြံ လုပ်စရာတို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။⁷ပင်လယ်ကမ်း သည် လည်း ကျန် ကြွင်း သော ယုဒ အမျိုးသား တို့အဘို့ ဖြစ် ၍၊ သူတို့သည် ထိုအရပ် ၌ ကျက်စား ကြလိမ့်မည်။ ည အချိန်၌ လည်း အာရှကေလုန် မြို့ရာအိမ် တို့၌ အိပ် ကြလိမ့်မည်။ သူ တို့၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို အကြည့် အရှုကြွလာ၍ ၊ သိမ်း သွားခြင်းဘေးကို ပယ်ရှင်း တော်မူလိမ့်မည်။⁸မောဘ အမျိုးသား နှင့် အမုမုန် အမျိုးသား တို့သည် ငါ ၏လူမျိုး ကို ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်၍ ၊ ငါ၏လူနေရာ တဘက် ၌ ဝါကြွား သော စကားကို ငါကြား ပြီ။⁹သို့ ဖြစ်၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ မောဘ ပြည် နှင့် အမု မုန် ပြည် သည်၊ သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့ကဲ့သို့ ဆူး ပင်ပေါက် သောအရပ် ၊ ဆား ချက်ဘို့ မြေတူးရာအရပ် ၊ အစဉ် အမြဲပျက်စီး ရာ အရပ် ဖြစ် ၍၊ ကျန် ကြွင်းသော ငါ ၏လူ ၊ ငါ ၏အမျိုးသား တို့သည် လူယူ သိမ်းစား ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ထိုသူ တို့သည် မာနကြီး သောသူ ဖြစ် ၍၊ ကဲ့ရဲ့ လျက် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏ လူမျိုး တဘက် ၌ ဝါကြွား သောကြောင့်ထိုသို့သော အပြစ်ကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။¹¹ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့တဘက် ၌ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်၍၊ လောကီ ဘုရား ရှိ သမျှ တို့ကို အငတ် ထား တော်မူ လိမ့်မည်။ တပါး အမျိုးသား နေရာ ကျွန်း ရှိ သမျှ တို့ သည် အသီး အသီးမိမိ တို့အရပ် ၌ ရှိခိုး ကြလိမ့်မည်။¹²အို ကုရှ ပြည်သားတို့၊ သင် တို့သည်လည်း ငါ့ ထား ဖြင့် အသေ ခံရကြလိမ့်မည်။¹³မြောက် မျက်နှာကို လည်း တိုက် ၍ အာရှရီ ပြည် ကို ဖျက်ဆီး တော်မူမည်။ နိနေဝေ မြို့ကို လူဆိတ်ညံ ရာအရပ် ၊ လွင်ပြင် ကဲ့သို့ သွေခြောက် သော အရပ် ဖြစ် စေတော် မူမည်။¹⁴မြို့ အလယ် ၌ သိုး စုများနှင့် တပါး အမျိုး သားရဲ့ အပေါင်း တို့ သည် အိပ် ကြလိမ့်မည်။ ဝံပို နှင့် ဖြူ တို့သည် တံခါး ထုပ်၌ နေရာ ကျ၍ ပြတင်းပေါက် ၌ မြည် ကြ လိမ့်မည်။ တံခါး ခုံတို့သည် လူဆိတ်ညံ လျက်၊ အာရဇ် သစ်သား၌ အပြောက် ပယ်ရှင်း လျက် ရှိလိမ့်မည်။¹⁵ထို မြို့ က၊ ငါ ရှိ၏။ ငါမှ တပါး အဘယ် သူမျှမရှိ ဟု ဆို လျက်၊ သောက နှင့် ကင်းလွတ်၍ ဝမ်းမြောက် လျက် နေ ဘူးသော မြို့ဖြစ် ပါသည် တကား။ ယခုမှာ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ၊ သားရဲ့ အိပ် ရာအရပ်ဖြစ် ပါသည်တကား။ ရှောက် သွားသော သူ အပေါင်း တို့သည် ကဲ့ရဲ့ သံ ကို ပြု၍ လက် ဖျားခါ ကြလိမ့်မည်။

3ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု၍ ညစ်ညူး လျက် ညှဉ်းဆဲ တတ်သော မြို့ သည် အ မင်္ဂလာရှိ၏။²နှုတ်ကပတ်တော်အသံ ကို နား မ ထောင်၊

ဆုံးမ တော်မူခြင်း ကိုမ ခံ ၊ ထာဝရဘုရား ကို မ ခိုလှုံ ၊ မိမိ ဘုရား သခင်ထံ တော်သို့ မ ချဉ်းကပ် ၊³မြို့ အလယ် ၌ မင်း များတို့သည် ဟောက် သော ခြံသို့ ဖြစ်ကြ၏။ တရားသူကြီး တို့သည် နံနက် တိုင်အောင် အဘယ်အရာကိုမျှမ ချန် မထား၊ ည၌ ၌ လှည့်လည်တတ် သော တောခွေး ဖြစ် ကြ၏။⁴ပ ရော ဖက် တို့သည် လျှပ်ပေါ် သော သူ၊ သစ္စာ ပျက်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော် ကို ညစ်ညူး စေ၍ တရား တော် ကို လည်း ရှုတ်ချ ကြ၏။⁵သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည် မြို့ အလယ် ၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ မ တရားသော အမှုကို ပြု တော်မ မူ။ နံနက် အစဉ်အတိုင်း မိမိ ဖြောင့်မတ် ကြောင်း ကို မချွတ်မယွင်း ဘော်ပြ တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ၊ အဓမ္မ လူ တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်း မ ရှိ ကြ။⁶လူ အမျိုး မျိုး တို့ကို ငါ ပယ် ဖြတ်၍ သူ တို့ရဲ့တိုက် များ ကို ဖျက်ဆီး လေ ပြီ။ လမ်း တို့၌ အဘယ်သူ မျှ မ သွား မ လာ စေ ခြင်း ငါ လူ ဆိတ်ညံ စေ ပြီ။ မြို့ တို့ကို လည်း လူ တ စုံ တ ယောက် မျှ မနေ စေ ခြင်း ငါ ဖျက်ဆီး လေပြီ။⁷ထိုအခါ ငါက၊ အကယ်စင်စစ်ဤမျှလောက် ငါ ဆုံးမ ပြီး မှ သင် သည် ကိုယ် နေရာ ကို မ ပယ်ရှင်း စေ ခြင်း ငါ့၊ ငါ့ ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ နည်းခံ လိမ့်မည်ဟု ဆို သော်လည်း၊ သူ တို့သည် ကြိုးစား ၍ မှားယွင်း သော အကျင့် ကိုသာ ကျင့် ကြ၏။⁸သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည် ကား၊ ဘမ်းဆီး လူယက် ခြင်း ငါ ငါ မထ မှီ တိုင်အောင် ငါ့ ကို ငံ့လင့် ကြ လော့။ တိုင်း နိုင်ငံ ပြည် သား အမျိုး မျိုး တို့ကို စုဝေး စေ၍၊ ငါ့ အမျက် ၊ ငါ့ ဒေါသ အရှိန် ကို အကုန်အစင် သွန်းလောင်း မည်ဟု ငါ အကြံ ရှိ၏။ ငါ့ ဒေါသ မီး သည် မြေ တပြင်လုံး ကို လောင် ရလိမ့်မည်။⁹အကယ် စင်စစ် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏အမှု တော်ကို တညီတညွတ် တည်းဆောင်ရွက် မည် အကြောင်း၊ နာမ တော် ကို ပ ဌ နာ ပြု စေ ခြင်း ငါ သန့်ရှင်း သော ဘာသာ စကား ကို သူ တို့အား ငါပြန် ပေးမည်။¹⁰ကုရှ ပြည်၏မြစ် တို့တဘက် ၊ အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြား လျက်နေသော ငါ ၏လူမျိုးသတို့သမီး ၊ ငါ့ ကို တောင်းပန် သောသူတို့ သည် ငါ့ အဘို့ ပူဇော် သကုကာကို ဆောင် ခဲ့ကြ လိမ့်မည်။¹¹ငါ့ ကို ပြစ်မှား သောအပြစ် များကြောင့် ထိုအခါ သင်သည် အရှက်ကွဲ ခြင်းကို မ ခံရ။ သင် ၏ ဂုဏ်အသရေကြောင့် ဝါကြွား သောသူတို့ ကို သင့် အလယ် ၌ ငါပယ်ရှား မည်။ သင်သည် လည်း ငါ ၏သန့်ရှင်း သော တောင် ကို အမှီပြု ၍ နောက် တဖန်မာန မ ထောင်လွှားရ။¹²နိမ့်ချ ဆင်းရဲသော အမျိုး ကို သင့် အလယ် ၌ ငါ ချန် ထားမည်။ ထိုသူတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ တော် ကို ခိုလှုံ ကြလိမ့်မည်။¹³ကျန် ကြွင်းသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မ တရားသောအမှုကို မ ပြု ရကြ။ မုသာ မ ပြော ရကြ။ သူ တို့နှုတ် ၌ လှည့်စား တတ်သော လျှာ မ ရှိ ရ။ အဘယ်သူမျှမ ကြောက် စေ ဘဲ စားသောက် လျက် ၊ အိပ် လျက်နေရကြ လိမ့်မည်။¹⁴အိုဇီအုန် သတို့သမီး ၊ သီချင်းဆို လော့။ အို ဣသရေလ အမျိုး၊ ကြွေးကြော်

လော့။ အိုယေရုရှလင် သတို့သမီး၊ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်း လော့။¹⁵ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏အပြစ် ဒဏ် တို့ကို
ပပျောက် စေ၍၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို ပယ်ရှား တော်မူပြီ။ ကုသရေ
လ အမျိုး၏ ရှင် ဘုရင်ထာဝရဘုရား သည် သင့် အလယ် ၌ ရှိတော်
မူ၏။ သင်သည် နောက် တဖန်ဘေးဥပဒ် နှင့်မ တွေ့ မကြုံရ။¹⁶ မ
စိုးရိမ် နှင့်ဟု၊ ယေရုရှလင် မြို့အား ၎င်း ၊ လက် အား မ လျော့ စေ
နှင့်ဟု၊ ဇိအုန် တောင်အား၎င်း ထိုအခါ ဆို ရ၏။¹⁷ သင် ၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့် အလယ် ၌ ရှိ၍၊ တန်ခိုး ကြီးသော
ဘုရားသည် သင့်ကို ကယ်တင် တော်မူ လိမ့်မည်။ သင် ၌ အားရ
၍ ဝမ်းမြောက် တော်မူ လိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၌ ကျိန်းဝပ် ၍၊
သီချင်း ဆို ခြင်း နှင့် တကွ သင် ၌ ဝမ်းမြောက် တော်မူ လိမ့်မည်။
¹⁸ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဝန် ကို သင် ထမ်း ရာ အကြောင်းတည်းဟူသော၊ သင်
နှင့် ဝေး၍ ဓမ္မ ပွဲကို မခံရဘဲ ညှိုးငယ် လျက် ရှိသောသူတို့ ကို ငါ
စုဝေး စေမည်။¹⁹ သင့် ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူအပေါင်း တို့ကို ထိုအခါ
ငါ စီရင် မည်။ နာ သောသူကို ချမ်းသာ ပေးမည်။ နှင်ထုတ် ခြင်းကိုခံ
ရသော သူကို သင်း ဖွဲ့စေမည်။ အရှက်ကွဲ ခြင်းကိုခံရရာ ပြည် အရပ်
ရပ် တို့၌ ချီးမွမ်း ခြင်းဂုဏ် အသရေကို ပေး မည်။²⁰ ထို ကာလ ၌
သင် တို့ကို တဖန် ငါဆောင် ခဲ့၍ စုဝေး စေသဖြင့် ၊ သိမ်း သွားခြင်း
ကို ခံရသော သူတို့ကို သင် တို့ မျက်မှောက် ၌ တဖန် ဆောင် ခဲ့
ပြန်သောအခါ ၊ မြေကြီး သား အမျိုးမျိုး တို့တွင် ချီးမွမ်း ခြင်းဂုဏ်
အသရေကို သင် တို့အား ပေး မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ဟဂုဂဲ

1 ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံနှစ် နှစ် ၊ ဆဌမ လ တ ရက် နေ့ တွင် ၊ ပရောဖက် ဟဂုဂဲ အားဖြင့် ယုဒ မြို့ဝန် ၊ ရှာလ သေလ သား ဇေရုဗဗေလ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဒက် သား ယောရှု ဆီသို့ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော် ရောက် လာ၍၊ ²ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချိန် မ ရောက် သေး၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်ကို တည်ဆောက် ရသောအချိန် မရောက်သေး ဟု၊ ဤ လူ များ ပြောဆို ကြသည်မှာ၊ ³ပရောဖက် ဟဂုဂဲ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ရောက် လာ သည်ကား၊ ⁴အချင်း လူ တို့၊ သင် တို့သည် အမိုးနှစ်ထပ်နှင့် ပြည့်စုံ သော အိမ် ၌ နေ ချိန် ရှိ လျက် ပင်၊ အိမ် တော် ပျက် လျက် နေ ရ မည် လော။ ⁵ယခု မှာ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကိုယ် ကျင့် သော အကျင့် တို့ ကို ဆင်ခြင် ကြလော့။ ⁶သင်တို့သည် များစွာ သော မျိုးစေ့ ကို ကြံသော်လည်း အသီးအနှံ နည်းပါး ရ ၏။ စား ရသော်လည်း ဝ စွာ မ စား ရကြ။ သောက် ရသော်လည်း ဝ စွာ မ သောက် ရကြ။ အဝတ် ကို ဝတ် ရသော်လည်း နွေး စွာ မ ဝတ် ရကြ။ အလုပ် လုပ်၍ အခ ကို ခံ ရ သော်လည်း မ လုံသော အိတ် ထဲမှာ သိုထားရကြ၏။ ⁷ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ် အကျင့် တို့ကို ဆင်ခြင် ကြလော့။ ⁸တောင် ပေါ်သို့ တက် သွား၍ သစ်သား ကို ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ် တော် ကို ဆောက် ကြလော့။ ငါသည် လည်း အားရ၍ ငါ၏ဘုန်း သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ⁹သင်တို့သည် များစွာ ရမည်ဟု မြော်လင့် သော်လည်း ရ သော ဥစ္စာ ခေါင်းပါး ရ၏။ အိမ် သို့ ရောက် သောအခါ ငါ မှုတ် လိုက်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မေး တော်မူ၏။ ငါ့ အိမ် သည် ပျက် လျက်ရှိသောကြောင့် ၎င်း ၊ သင် တို့သည် အသီးအသီး မိမိ တို့အိမ် သို့ ပြေး သောကြောင့် ၎င်း ဖြစ်သတည်း။ ¹⁰ထိုကြောင့် သင် တို့အပေါ် မှာ မိုဗ်း ခေါင် သဖြင့် နှင်း မကျရ။ မြေ သည်လည်း အသီးအနှံ ကို မ ပေးရ။ ¹¹မြေ ပေါ် ၌ ၎င်း ၊ တောင် ပေါ်၌ ၎င်း ၊ ဆန် စပါး၊ ချိုသောစပျစ်ရည် ၊ ဆီ အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ မြေ ထဲကထွက် သမျှ အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ လူ သတ္တဝါတိရစ္ဆာန် အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ လုပ်ဆောင် သမျှ အပေါ် ၌ ၎င်း ၊ သွေခြောက် ခြင်း ဘေး ကို ငါ မှာ လိုက် လေ ပြီ ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ¹²ထိုအခါ ရှာလ

သေ လ သား ဇေရုဗဗေလ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဒက် သား ယောရှု မှစ၍ ကျန် ကြွင်းသော သူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၏အမိန့် တော်ကို ၎င်း ၊ မိမိ တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား စေခိုင်း တော် မူ သော ပရောဖက် ဟဂုဂဲ စကား ကို ၎င်း နားထောင် သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။ ¹³ထိုအခါ ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း ထာဝရဘုရား ၏ တမန် ဟဂုဂဲ က၊ ငါ သည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ၏ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို လူ များတို့အား ဆင့်ဆို လေ၏။ ¹⁴ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ ယုဒ မြို့ဝန် ၊ ရှာလ သေလ သား ဇေရုဗဗေလ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဒက် သား ယောရှု မှစ၍ကျန် ကြွင်းသော သူ အပေါင်း တို့ ကို နှိုးဆော် တော်မူသောအားဖြင့် ၊ ¹⁵ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံနှစ် နှစ် ၊ ဆဌမ လ နှစ် ဆယ် လေး ရက်နေ့ တွင် ၊ သူတို့သည် လာ ၍ မိမိ တို့ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏အိမ် တော်၌ အလုပ် လုပ် ကြ၏။

2 သတ္တမ လ နှစ် ဆယ် တ ရက် နေ့ တွင် ၊ ပရောဖက် ဟဂုဂဲ အားဖြင့် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ရောက် လာ၍၊ ²သင် သည် ယုဒ မြို့ဝန် ၊ ရှာလသေလ သား ဇေရုဗဗေလ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဒက် သား ယောရှု မှစ၍ကျန် ကြွင်းသော သူ တို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ³ဤ အိမ် တော်သည် ရှေး ဘုန်း နှင့် ပြည့်စုံသည် ကို မြင် ဘူး၍ သင် တို့တွင် ကျန် ကြွင်းသော သူ ကား အဘယ်သူ နည်း။ ယခု အ ဘယ် အရာ ကို မြင် သနည်း။ နှိုင်းယှဉ် လျှင် သင် တို့ မျက်မှောက် ၌ အ ဘယ် မျှ မဟုတ် သကဲ့သို့ ဖြစ်သည် မ ဟုတ် လော။ ⁴သို့သော်လည်း ၊ အို ဇေရုဗဗေလ ၊ အား ယူ လော့ ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ အို ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောဇဒက် သား ယောရှု ၊ အား ယူလော့။ အိုပြည် သူ ပြည် သားအပေါင်း တို့၊ အား ယူ ကြ လော့ ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ ⁵အဲဂု တု တု ပြည် မှ ထွက် သောအခါ သင် တို့နှင့် ငါ ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် စကား နှင့်အညီ ငါ သည် သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ၏။ ငါ ၏ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့တွင် နေရာ ကျ၏။ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ ⁶ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်

ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့် မှီကောင်းကင်ငါကောင်းကြီး ပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰ ထိုလ နှစ်ဆယ် လေး
 ၊ မြေကြီး ၊ ပင်လယ် ၊ ကုန်း တို့ကို တဖန် ငါ လှုပ် ဦးမည်။⁷ လူမျိုး
 အပေါင်း တို့ကိုလည်း ငါလှုပ် ဦးမည်။ လူမျိုး အပေါင်း တို့ နှစ်သက်
 ဘွယ်သော အရာသည် ရောက် ၍ ၊ ဤ အိမ် ကို ဘုန်း နှင့် ငါပြည့်စုံ
 စေ မည် ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်
 မူ၏။⁸ ရွှေ နှင့် ငွေ ကို ငါ ပိုင် သည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်
 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁹ နောက် တည်သော ဤ အိမ် တော်သည်
 အရှင် အိမ်တော်ထက် ဘုန်း သာ၍ကြီး လိမ့်မည် ဟု၊ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ဤ အရပ် ၌ လည်း
 ငြိမ် သက် ခြင်း ကို ငါ ပေး မည် ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်
 ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ ဒါရိ မင်းကြီးနန်းစံနှစ် နှစ် ၊ နဝမ လ
 နှစ်ဆယ် လေး ရက်နေ့ တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်
 သည် ပရောဖက် ဟဂုဂဲ အားဖြင့်ရောက် လာလျက်၊¹¹ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား က၊ သင်သည် တရား အမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
 ၌ မေးမြန်း ရမည် မှာ၊¹² လူ သည် သန့်ရှင်း သော အမဲသား ကို မိမိ
 အဝတ် နှင့် ထုတ် ၍ ဆောင် ခဲ့ လျက် ၊ မုန့် ၊ ဟင်း ၊ စပျစ်ရည် ၊
 ဆီ အစရှိသော စားစရာ တစုံ တခု ကို ထိုအဝတ် နှင့် ထိ လျှင် ၊
 ထိုစားစရာသည် သန့်ရှင်း လိမ့်မည်လောဟု မေးမြန်း သော် ၊ ယဇ်
 ပုရောဟိတ်တို့က၊ ထိုစားစရာသည် မ သန့်ရှင်းဟု ပြန်ပြော ကြ၏။
¹³ ဟဂုဂဲ ကလည်း ၊ အသေ ကောင်အားဖြင့် မ စင်ကြယ်သော သူ
 သည် ထို အရာ တစုံ တခု ကို ထိ လျှင် ညစ်ညူး ခြင်း ရှိလိမ့်မည်
 လောဟု မေးမြန်း သော် ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့က၊ ညစ်ညူး ခြင်း
 ရှိလိမ့်မည် ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။¹⁴ ဟဂုဂဲ ကလည်း ၊ ဤ လူမျိုး
 ၊ ဤ ပြည် သား တို့သည် ငါ့ မျက်မှောက် ၌ ထို အတူ ဖြစ် ကြ၏။
 သူ တို့လုပ်ဆောင် သမျှ သည် လည်း ထို အတူ ဖြစ်၏။ ငါ့ ထံ မှာ
 ပူဇော် သော အရာသည်လည်း ညစ်ညူး ၏ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော် မူ ၏။¹⁵ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်၌ ကျောက် တခု ပေါ်
 မှာ တခုကို မ တင် မှီ၊ ယခု နေ့ မှစ၍ အထက် အမှုကို ပြန်ကြည့်
 ဆင်ခြင် ကြပါလော့။¹⁶ ထိုကာလတွင် ဆန်အတင်းနှစ်ဆယ် ထွက်
 ရ သော စပါး ပုံ သို့ လူ လာ သောအခါ တ ဆယ် ကို သာ ရ ၏။
 စပျစ်ရည် အိုး ငါး ဆယ် ကို ယူ ခြင်း ငှါ စပျစ်သီး နယ် ရာ ကျင်း
 သို့ လာ သောအခါ နှစ်ဆယ် ကို သာ ရ ၏။¹⁷ သင် တို့လုပ်ဆောင်
 သမျှ တို့တွင် လေထိ၍ အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍ သေဘေးဖြင့်
 ငါ သည် ဒဏ်ခတ် ခဲ့ ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် ငါ့ ထံ သို့
 ပြန်၍ မလာ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁸ ထာဝရဘုရား
 ၏ ဗိမာန် တော်တိုက်မြစ် ကျ၍၊ နဝမ လ နှစ်ဆယ် လေး ရက်နေ့ ၊
 ယခု နေ့ မှစ၍ ရှေ့သို့ မျှော်ကြည့် ဆင်ခြင် ကြပါလော့။ ဆင်ခြင် ရ
 မည် အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊¹⁹ စပါး ကျိ၌ စပါး ရှိသလော။ မ
 ရှိ။ စပျစ် ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်း ပင်၊ သလဲ ပင်၊ သံလွင် ပင် တို့သည်
 အသီး ကို မ သီးကြသေး။ သို့သော်လည်း၊ ယနေ့ မှစ၍ သင်တို့ကို

ရက်နေ့တွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဟဂုဂဲ သို့
 တဖန် ရောက် လာ၍၊²¹ သင်သည် ယုဒ မြို့ဝန် ၊ ဇေရုဗဗေလ ကို
 ဆင့် ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို လှုပ် မည်။
²² တိုင်း နိုင်ငံ တို့၏ ရာဇ ပလ္လင်များကို မှောက်လှန် ၍ ၊ အမျိုးမျိုး
 သော တိုင်း နိုင်ငံ တန်ခိုး ကို ဖျက်ဆီး မည်။ ရထား နှင့် ရထား စီး
 သူရဲတို့ ကိုလည်း မှောက်လှန် မည်။ မြင်း နှင့် မြင်း စီး သူရဲ တို့သည်
 တယောက် ကို တယောက်ခုတ် ၍ လဲ ကြလိမ့်မည်။²³ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အို ရှာလသေ
 လ သား ၊ ငါ့ ကျွန် ဇေရုဗဗေလ ၊ ထိုအခါ သင့် ကိုငါယူ ၍ တံဆိပ်
 လက်စွပ်ကဲ့သို့ ခန့် ထားမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ သင့်
 ကို ငါရွေးချယ် ပြီဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
 တော်မူ၏။

ဇာခရိ

၁ ဒါရိ မင်းကြီးနန်းစံနှစ် နှစ် ၊ အဋ္ဌမ လ တွင် ၊ ဣဒေါ သား ဗာရ ခိ ဧါသား ပရောဖက် ဇာခရိ သို့ ရောက် လာသော ထာဝရဘုရား ၊ ၎င်း၏နတ်ကပတ် တော် ဟူ မူကား၊^၂ ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့ဘိုး ဘေး များ ကို အလွန် အမျက် ထွက် တော် မူ ပြီ။^၃ သို့သော်လည်း ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏အမိန့် တော်ကို သူ တို့ အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ ငါ့ ထံသို့ ပြန် ချီလာကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ငါသည်လည်း သင် တို့ ရှိရာသို့ ပြန် လာမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။^၄ ရှေး ပရောဖက် တို့က၊ သင် တို့မ ကောင်းသော လမ်း ၊ မ ကောင်းသော အကျင့် များကို ယခု ကြဉ်ရှောင် ကြလော့ ဟု၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည် ကို ဆင့်ဆို လျက် ကြွေးကြော် သော်လည်း နားမ ကြား ၊ ငါ့ စကား ကို လည်း နား မ ထောင်သော သင် တို့ဘိုးဘေး များ ကဲ့သို့ မ ပြု ကြနှင့်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ ၏။^၅ ဘိုး ဘေး တို့သည် အ ဘယ် မှာရှိကြသနည်း။ ပရောဖက် တို့သည် အစဉ်အမြဲ အသက် ရှင် တတ်ကြ သလော ။^၆ ငါ ၏ ကျွန် ပရောဖက် တို့၌ ငါမှာ ထား သော ငါ ၏ ပညတ် စကား တို့သည် သင် တို့ ဘိုး ဘေး များ ကို မှီ ကြ ပြီ မ ဟုတ် လော ။ သူ တို့သည် သတိရ ၍ ငါ တို့ ကျင့်ကြံ ပြုမူ သည်နှင့် အလျောက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၌ စီရင် မည်ဟု အကြံ ရှိတော် မူ သည် အတိုင်း ၊ စီရင် တော် မူ ပြီ ဟု ပြောဆို ကြ သည် မဟုတ် လော ဟု မိန့် တော်မူ၏။^၇ ဒါရိ မင်းကြီးနန်းစံနှစ် နှစ် ၊ ကော ဒသမလ တည်း ဟူသော ရှေ့ဗတ် လ နှစ် ဆယ်လေး ရက်နေ့ တွင်၊ ထာဝရဘုရား ၎င်း၏နတ်ကပတ် တော်သည် ဣဒေါ သား ဖြစ်သော ဗာရခိ ဧါသား ပ ရောဖက် ဇာခရိ သို့ ရောက် လာ၍၊^၈ ညဉ့် အခါမြင် ရသော ရူပါရုံ ဟူ မူကား ၊ မြင်း နီ ကို စီး သော လူ တဦး သည် ထင်ရှား ၍ ချိုင့် တွင် ရှိသော မုရတု တော၌ ရပ် ၏။ သူ နောက် မှာ နီ သော မြင်း ၊ ညို သော မြင်း၊ ဖြူ သော မြင်း တို့သည် ရှိကြ၏။^၉ ငါ က လည်း ၊ အိုသခင် ၊ ထို သူ တို့ကား အဘယ် သူနည်း ဟု မေး သော်၊ ငါ နှင့် ပြောဆို သော ကောင်းကင် တမန် က၊ ထို သူ တို့ကား အဘယ် သူ ဖြစ်သည်ကို ငါ ပြ မည်ဟု ဆို ပြီးမှ ၊^{၁၀} မုရတု တော၌ ရပ် သော လူ က၊ ထို သူ တို့သည် မြေကြီး အရပ် ရပ် တို့ ကို လှည့်လည်၍

သွား စေ ခြင်း ငှါ ၊ ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော် မူ သော သူ ဖြစ် ကြသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။^{၁၁} ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီး အရပ် ရပ် တို့ကို လှည့်လည်၍ သွား ပါ ပြီ။ မြေကြီး တ ရှောက်လုံး သည်အမှုမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ် လျက်ရှိပါ၏ဟု၊ မုရတု တော၌ ရပ် သော ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ ကောင်းကင် တမန်အား ပြန်လျှောက် ကြ၏။^{၁၂} တဖန် ထာဝရဘုရား ၎င်း၏ ကောင်းကင် တမန်က၊ အို ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်သည် အနှစ် ခုနစ် ဆယ် ပတ်လုံးအမျက်ထွက် တော်မူသော ယေရုရှလင် မြို့နှင့် ယုဒ မြို့ များ ကို အဘယ် မျှကာလ ပတ်လုံးမ သနား ဘဲ နေတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက် သော် ၊^{၁၃} ထာဝရဘုရား သည် ငါ နှင့် ပြောဆို သော ကောင်းကင် တမန် အား ကောင်း သော စကား ၊ နှစ်သိမ့် စေသော စကား ပြန်ပြော တော် မူ၏။^{၁၄} ငါ နှင့် ပြောဆို သော ကောင်းကင် တမန် က လည်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ၍ ကြွေးကြော် ရ မည် မှာ၊ ငါ သည် ယေ ရုရှ လင် မြို့နှင့် ဇိ အုန် တောင် အ ဘို့ အလွန် ကြင်နာ သော စိတ် အား ကြီး၏။^{၁၅} ငြိမ်ဝပ် စွာနေသောတပါး အမျိုးသားတို့ကို အလွန် အမျက် ထွက်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အနည်းငယ် အမျက် ထွက်သောအခါ သူတို့သည် ဝိုင်း ၍ ညှဉ်းဆဲ ကြပြီ။^{၁၆} ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ကျေးဇူး ပြုချင်သော စိတ်နှင့် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ငါပြန် လာ ပြီ။ ဤ မြို့ တွင် ငါ့ အိမ် ကို တည်ဆောက် ရမည်။ မြို့ရွာကို လည်း တိုင်းထွာ ရ မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။^{၁၇} တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား ၎င်း၏အမိန့် တော် ကို ဆင့်ဆို ၍ ကြွေးကြော် ရမည်မှာ၊ ငါ ၏ မြို့ရွာတို့သည် အရပ် ရပ် ၌ နံ့ပြား၍ စည်ပင် ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ဇိ အုန် တောင်သား တို့ကို နှစ်သိမ့် စေဦး မည်။ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့ ကို ရွေးကောက် ၍ ပြုစု ဦး မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။^{၁၈} တဖန် ငါ မျှော်ကြည့် ၍ ဦးချို လေး ချောင်း ကို မြင် ၏။^{၁၉} ငါ နှင့် ပြောဆို သော ကောင်းကင် တမန်အား လည်း ၊ ထို ဦးချိုတို့ကား အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေးမြန်း သော် ၊ ထို ဦးချို တို့သည် ယုဒ ပြည်၊ ဣ သရေ လ ပြည်၊ ယေရုရှလင် မြို့တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား စေသော ဦးချို ဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော ၏။^{၂၀} ထာဝရဘုရား သည်လည်း လက်သမား

လေး ဦး တို့ကို ပြ တော် မူ၏။²¹ ငါက လည်း၊ ဤ သူတို့သည် အဘယ် အမှု ကို ပြု ခြင်း ငှါ လာ ပါသနည်း ဟု မေး လျှောက် သော် ၊ ကောင်းကင် တမန် က၊ ထို ဦးချို တို့သည် အဘယ်သူမျှ မျှော် ၍ မ ကြည့် ဝံ့ အောင်၊ ယုဒ ပြည် သား တို့ကို ကွဲပြား စေသော ဦးချို ဖြစ်ကြ၏။ ဤလက်သမားတို့သည် ယုဒ ပြည်သား တို့ ကို ကွဲပြား စေခြင်းငှာ တိုက်လာ သော ထိုဦးချို တို့ကို ခြိမ်းမောင်း ၍၊ တပါး အမျိုး၏ ဦးချို တို့ကို ရှုတ်ချ သော သူ ဖြစ် ကြသည် ဟု ပြန်ပြော ၏။

2တဖန် ငါ မျှော် ကြည့် ၍ ၊ တိုင်း စရာကြီး ကို ကိုင် သော လူ တ ဦးကို မြင် လျှင် ၊² အဘယ် အရပ်သို့ သွား မည်နည်းဟု ထိုသူအား မေးသော်၊ ယေရုရှလင် မြို့အလျား အနံ ကို သိ လို ၍ မြို့ကို တိုင်း ခြင်းငှါ သွားသည်ဟု ပြန်ပြော ၏။³ ငါ နှင့် ပြောဆို သော ကောင်းကင် တမန်သည် ထွက်သွား သော် ၊ အခြား သော ကောင်းကင် တမန် သည် ကြိုဆို လျက် ၊⁴ သင်သည် ပြေး ၍ ထို လုလင် ကို ဆင့်ဆို ရ မည်မှာ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား လူ သတ္တဝါတိရစ္ဆာန် တို့သည် အလွန် များသောကြောင့် ရွာ တို့၌ နေ ရကြ လိမ့်မည်။⁵ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ သည် မြို့ကို ကာ သောမီး မြို့ရိုး ဖြစ် မည်။ မြို့ အလယ် ၌ လည်း ငါသည် မြို့၏ဘုန်း အသရေဖြစ် မည်။⁶ အချင်း တို့၊ အချင်း တို့၊ မြောက် မျက်နှာ အရပ် မှ ပြေး လာ ကြ လော့ ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ မို ဟ်း ကောင်းကင် အောက် လေး မျက်နှာတို့၌ သင် တို့ကို ငါနှံ့ပြား စေပြီဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁷ ဗာဗုလုန် မြို့သမီး ထံမှာနေ သော အချင်းဇီအုန် သတို့သမီး၊ အလွတ် ပြေးလော့။⁸ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ သင် တို့ကို ဖျက်ဆီး သော လူမျိုး တို့ ရှိရာ သို့ ဘုန်း ထင်ရှားပြီးမှ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။ သင် တို့ကို ထိ သော သူ သည် မျက် ဆန် တော် ကို ထိ သော သူ ဖြစ်၏။⁹ သူ တို့ကို ငါ တိုက် ၍ သူ တို့၏ ကျွန် များသည် လုယူ ဖျက်ဆီး ကြ လိမ့်မည် ။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကို သင်တို့သိ ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ အို ဇီအုန် သတို့သမီး ၊ သီချင်း ဆို၍ ရွှင်လန်း လော့။ ငါ လာ ၍ သင့် အလယ် ၌ နေ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹¹ ထိုကာလ ၌ လူမျိုး အများ တို့သည် ထာဝရဘုရား ဘက်သို့ ဝင်စား ၍ ငါ ၏ လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ သင့် အလယ် ၌ ငါနေ မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ ကို သင့် ဆီ သို့ စေလွှတ် တော် မူ သည် ကို သင် သိ ရ လိမ့်မည်။¹² ထာဝရဘုရား သည် သန့်ရှင်း သော ပြည် ၌ မိမိ အဘို့ ယုဒ ပြည်ကို အမွေခံ ၍ တဖန် ယေရုရှလင် မြို့ကို ရွေးချယ် တော်မူ လိမ့်မည်။¹³ အိုလူ သတ္တဝါအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေကြလော့။ သန့်ရှင်း သော ကျိန်းဝပ် ရာဌာနတော်၌ ထ တော်မူပြီ။

3ယစ် ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု သည် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်ရှေ့၌ ရပ် နေသည်ကို၎င်း၊ စာတန် သည် ရန်ဘက် ပြု၍ သူ ၏လက်ျာ ဘက်၌ ရပ် နေသည် ကို၎င်းငှါ အားပြ တော်မူ၏။² ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် က လည်း၊ အိုစာတန် ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ဆုံးမ တော် မူ ပါစေသော။ ယေ ရုရှ လင် မြို့ကို ရွေးချယ် ပြီး သော ထာဝရဘုရား သည် သင့် ကို ဆုံးမ တော် မူ ပါစေသော။ ဤ သူသည် မီး ထဲ က နှုတ် သော ထင်းစ ဖြစ်သည်မ ဟုတ်လော ဟု စာတန် အား ဆို ၏။³ ယော ရှု သည် ညစ်ညူး သော အဝတ် ကို ဝတ် လျက်၊ ကောင်းကင် တမန် ရှေ့ မှာ ရပ် နေသည် ဖြစ်၍ ၊⁴ ကောင်းကင်တမန် က၊ ညစ်ညူး သော အဝတ် ကို ချွတ်ပယ် ကြ လော့ဟု မိမိ ရှေ့ မှာ ရပ် နေသောအခြားသူတို့ အား ဆို ၏။ ယော ရှု အား လည်း၊ သင့် အပြစ် ကို ငါ ဖြေ ရှင်း ပြီ။ တင့်တယ် သော အဝတ်ကို ဝတ် စေမည်ဟု ဆို ၏။⁵ ငါကလည်း၊ စင်ကြယ် သော ပေါင်း ကို သူ ၏ ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် ကြစေဟု ဆို သည်အတိုင်း ၊ စင်ကြယ် သောပေါင်း ကို သူ ၏ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် ၍ အဝတ် ကို ဝတ် စေကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် လည်း အနားမှာ ရပ် နေ၏။⁶ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့်ဆို ၍ ယော ရှု အား ပညတ် ထားသည် ကား ၊⁷ သင် သည် ငါ့ လမ်း သို့ လိုက် ၍ ငါ့ ပညတ် တရားကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ ငါ့ အိမ် ကို စီရင် ရသော အခွင့်၊ ငါ့ တန်တိုင်း တို့ကို စောင့် ရသော အခွင့် ရှိ လိမ့်မည်။ ရှေ့ တော် ၌ ရပ် နေ သော သူ အချို့တို့ကို၊ သင့် အား လမ်းပြ ရသော သူ ဖြစ် မည်အကြောင်း ငါ ခန့်ထား မည်။⁸ အို ယစ် ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု ၊ သင့် ရှေ့ မှာ နေ သော သင့် အပေါင်း အ ဘော်တို့နှင့်တကွ နားထောင် လော့။ သူ တို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာ နှင့်ယှဉ်သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ ငါ ၏ကျွန် တည်းဟူသော အညွန့် ကို ငါ ပေါ်ထွန်း စေမည်။⁹ ယော ရှု ရှေ့ မှာ ငါထား သော ကျောက် ကို ကြည့်ရှု လော့။ ထိုကျောက် တခု ကို မျက်စိ ခုနစ် လုံး ကြည့်ရှု လျက် ရှိလိမ့်မည်။ ထို ကျောက် ကိုလည်း ငါ ထု လုပ်မည်။ တ နေ ခြင်းတွင် ဤ ပြည် ၏အပြစ် ကို ငါ ပယ်ရှင်း မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ ထို နေ၌ သင်တို့သည် မိမိ တို့ အိမ်နီးချင်း တယောက် ကိုတယောက်စပျစ် ပင်အောက် ၊ သင်္ဘော သဖန်းပင်အောက် သို့ ခေါ်ဘိတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

4ငါ နှင့် ပြောဆို သော ကောင်းကင် တမန် သည် ပြန် လာ၍ ၊ အိပ်ပျော် သော သူ ကို နှိုး သကဲ့သို့ ငါ့ ကို နှိုး လျက် ၊² သင် သည် အဘယ် အရာကို မြင် သနည်းဟုမေး လျှင် ၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ရှု ၍ ရွှေ အတိ ပြီး သော ဆီမီး ခုံ ကို မြင် ပါ၏။ မီးခုံ တိုင် အဖျား ၌ ဆီအိုး တလုံး၊ မီးခွက် ခုနစ် လုံး၊ ဆီအိုးနှင့် မီးခွက် ခုနစ် လုံး ဆက်သော ပြွန်တံ ခုနစ် တံ ရှိ ပါ၏။³ ဆီအိုး လ ကျာ ဘက်၌

သံလွင်ပင်တပင်၊ လက်ဝဲဘက်၌ တပင်၊ မီးခုံကို လွှမ်းမိုးသော သံလွင်ပင်နှစ်ပင်ရှိပါသည်ဟုဆိုပြီးမှ ။⁴ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ။ အကျွန်ုပ်သခင် ။ ဤအရာတို့ကား အဘယ်အရာဖြစ်သနည်းဟု မေးသော် ။⁵ ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က ။ ဤအရာတို့ကား ။ အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင် ။ အကျွန်ုပ်နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။⁶ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ။ ဇေရုဗဗေလသို့ ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား ။ ဤအမှုသည် ဗိုလ်ခြေအားဖြင့် မဟုတ်၊ အာဏာတန်ခိုးအားဖြင့် မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁷ အိုတောင်ကြီး ။ သင်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ဇေရုဗဗေလ ရှေ့မှာ ညီသော အရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လူများတို့က ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသော။ ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသောဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ ထိုမင်းသည် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကို တင်ထားရလိမ့်မည်။⁸ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာသည်ကား ။⁹ ဇေရုဗဗေလသည် ဤအိမ်တော်အမြစ်ကို ချထားပြီး။ သူသည်လည်း လက်စသတ်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။¹⁰ အမှုငယ်ပြုသော နေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မထီမဲ့မြင်ပြုရသနည်း။ ချိန်ကြိုးသည် ဇေရုဗဗေလလက်၌ ရှိသည်ကို ထိုခုနစ်ပါးတို့သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုခုနစ်ပါးတို့ကား ။ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် တောင်မြောက်ပြေးတတ်သော၊ ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်များဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။¹¹ ငါကလည်း ။ မီးခုံလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌ ရှိသောထိုသံလွင်ပင်နှစ်ပင်ကား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း ။¹² ဆီညှစ်ရာရွှေစက်နှစ်ခုအားဖြင့် မိမိတို့ဆီကို သွန်းလောင်းသော ထိုသံလွင်ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း မေးလျှောက်သော် ။¹³ ကောင်းကင်တမန်က ။ ထိုအကိုင်းတို့ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင် ။ အကျွန်ုပ်နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။¹⁴ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ။ ထိုအကိုင်းတို့သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၏ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောဘိသိက်ခံသူနှစ်ပါးဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

5 တဖန် ငါ့မျှော်ကြည့်၍ ။ ပျံဝဲလျက်ရှိသောစာစောင်ကို မြင်၏။² ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ။ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးလျှင် ။ ပျံဝဲလျက်ရှိသောစာစောင်ကို မြင်ပါ၏။ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ် ။ အနံအတောင်တဆယ်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။³ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ။ ထိုစာစောင်သည် တပြင်လုံးကို နှံ့ပြားသော ကျိန်ခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးတတ်သော

သူရှိသမျှ တို့သည်၊ ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ အကျိန်ရဲသောသူရှိသမျှ တို့သည်၊ ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ။ ထိုစာစောင်ကို ငါထုတ်တော်မူသည်။ ခိုးတတ်သောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်း ။ ငါ့နာမကို တိုင်တည်၍ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်း ။ ဝင်၍ နေရာကျသဖြင့် ။ သစ်သားများ၊ ကျောက်များနှင့်တကွ ထိုအိမ်ကိုစားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵ တဖန် ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်၍ ။ ယခုထွက်လာသောအရာကို မျှော်ကြည့်လော့ဟု ငါ့အားဆိုလျှင် ။⁶ ထိုအရာကား အဘယ်အရာနည်းဟု ငါမေးသော် ။ ထိုအရာသည် ထွက်သွားသော ဖောဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ။ ထိုအရာသည် တပြင်လုံး၌ သူတို့၏အကြံအစည်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆို၏။⁷ ခဲအခွက်တဆယ်ကိုလည်း အထက်သို့ချမြှောက်၍ မိန်းမတယောက်သည် ဖောထဲ၌ ထိုင်သည်ကို ငါမြင်၏။⁸ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ။ ထိုမိန်းမသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက် ။ သူ့ကိုဖောထဲကိုချထား၍ ဖောအဝပေါ်မှာခဲပြားကို တင်လေ၏။⁹ တဖန် ငါ့မျှော်ကြည့်၍ ။ တောငန်း၏အတောင်ကဲ့သို့ ။ အတောင်ရှိသောမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အတောင်တို့၌ ဝိညာဉ်ပါလျက် ထွက်လာ၍ ။ ထိုဖောကို မြေကြီးနှင့် မိုဖ်း ကောင်းကင်စပ်ကြားသို့ ချီသွားကြ၏။¹⁰ ထိုဖောကို အဘယ်သို့ချီသွားကြသနည်းဟု ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော် ။¹¹ ရှိရာပြည်၌ ဖောအဘို့ အိမ်ဆောက်ခြင်းငှါ ချီသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူ၏ခံပေါ်မှာ တင်ထား၍ နေရာချကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

6 တဖန် ငါ့မျှော်ကြည့်၍ ။ ကြေးဝါဖြင့် ပြီးသော တောင်နှစ်လုံးကြားမှ ရထားလေးစီး ထွက်လာ၏။² ပဌမရထား၌ မြင်းနီ ။ ဒုတိယရထား၌ မြင်းနက် ။³ တတိယရထား၌ မြင်းဖြူ ။ စတုတ္ထရထား၌ ခွန်အားကြီးသော မြင်းကျားတို့သည် ကလျက်ရှိကြ၏။⁴ အကျွန်ုပ်သခင် ။ ထိုရထားတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော် ။⁵ ကောင်းကင်တမန်က ။ ထိုရထားတို့သည်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်နေရာမှ ထွက်သွားသော မိုဖ်း ကောင်းကင်လေလေးပါးဖြစ်၏။⁶ ကသောမြင်းနက်တို့သည် မြောက်ပြည်သို့ သွားကြ၏။ မြင်းဖြူတို့သည် မြင်းနက်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားတို့သည် တောင်ပြည်သို့ သွားကြ၏ဟု ဆို၏။⁷ ခွန်အားကြီးသော မြင်းတို့သည် ထွက်၍ ။ မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ။ သွား၍ မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြလော့ဟုဆိုသည် အတိုင်း ။ သူတို့သည် မြေကြီး

ပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည် ကြ၏။⁸ ကောင်းကင်တမန် သည်လည်း ငါ့ကို ခေါ်၍ ၊ ကြည့် လော့။ မြောက် ပြည် သို့ သွား သော မြင်းတို့သည် ငါ့ အမျက် ကို မြောက် ပြည် ၌ တည် စေကြ ပြီဟု ဆို ၏။⁹ တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာသည်ကား၊¹⁰ အရင်သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံ ရ၍ ယခု ဗာဗုလုန် မြို့မှ ပြန် လာ သော ဟေလဒဲ အမျိုး၊ တောဘီ ယအမျိုး၊ ယေဒါယ အမျိုးအချို့တို့ကို ခေါ်၍ ၊ တနေ့ ခြင်းတွင် ဇေဖနိ နိသား ယောရှိ အိမ် သို့ သွား ပြီး သော်၊¹¹ ရွှေ ငွေ တို့ကို ယူ၍ သရဖူ ကို လုပ် ပြီးလျှင် ယောဇဒက် သား ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ယောရှု နိ ခေါင်း ပေါ်မှာ တင် လော့။¹² ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ထိုသူ အား ဆင့်ဆို ရမည် မှာ၊ အညွန့် အမည် ရှိသောသူ ကို ကြည့်ရှု လော့။ မိမိ ဒေသ အရပ်၌ ပေါက် ၍ ထာဝရဘုရား ၏ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် လိမ့်မည်။¹³ ထာဝရဘုရား ၏ဗိမာန် တော် ကို တည်ဆောက် ပြီးလျှင် ၊ ဘုန်း ကြီး၍ မိမိ ရာဇပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လျက် စိုးစံ လိမ့်မည်။ ရာဇပလ္လင် တော် ပေါ်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် လည်း ဖြစ်၍၊ ထို နှစ် ပါးတို့သည် မိသဟာယ ပဋိညာဉ် ကို ဖွဲ့ ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ ထိုသရဖူ သည်ဟေ လင် ၊ တောဘီ ယ ၊ ယေဒါ ယ ၊ ဇေဖနိ နိသား ဟင် တို့အဘို့ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်၌ သက်သေ ဖြစ် ရ မည်။¹⁵ ဝေး သော သူ တို့ သည်လည်း လာ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဗိမာန် တော်၌ တည်ဆောက် ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားကြောင့် ၊ သူ တို့ ပြည် သည် လူ ဆိတ်ညံ့ လျက် ရှိ၍ အဘယ်သူမျှမ သွား မလာ ။ သာယာ သော ပြည် သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာဖြစ် လေပြီတကားဟု မိန့် တော်မူ၏။

7 ဒါရိ မင်းကြီး နန်းစံလေး နှစ် ၊ ဒိသလု မည် သော နဝမ လ လေး ရက်နေ့တွင် ၊² ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်း ခြင်းငှါ ၎င်း ၊³ နှစ် ပေါင်းများစွာ ပြု သကဲ့သို့ ပဉ္စမ လ တွင် ငိုကြွေး ၍ ခြိုးခြံစွာ ကျင့် ရပါမည်လောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော်၌ ရှိသော ယဇ် ပုရောဟိတ် နှင့် ပရောဖက် တို့အား မေးလျှောက် ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ ရှ ရေဇာ ၊ ရေဂ ဝ် မေလက် နှင့် သူ တို့လူ များကို ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ စေလွှတ်ကြသောအခါ၊⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ ဇာခရိ သို့ ရောက် လာ၍ ၊⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့် ပြည် သူ ပြည် သား အပေါင်း တို့အား သင် ဆင့်ဆို ရ မည် မှာ၊ အနှစ် ခုနစ် ဆယ် ပတ်လုံးသင်တို့သည် ပဉ္စမ လနှင့် သတ္တမ လတွင် အစာရှောင် ၍ ငိုကြွေး မြည်တမ်းသောအခါ ၊ အကယ် စင်စစ်ငါ့ အလိုရှိသည် အတိုင်း ငါ့ အားအစာ ရှောင်ကြသလော ။⁶ စား သောက် သောအခါ ၌လည်း ကိုယ် အလို အလျောက် စား သောက် ကြ သည်မ ဟုတ် လော ။⁷ ယေ ရှုလင် မြို့မှ ပျက်၊ စည်ပင်၍ ပတ်လည် ၌ ရှိသော

မြို့ ရှု၊ တောင် မျက်နှာ အရပ် နှင့် မြေညီ သော အရပ်၌ လူ များ သေးသောအခါ၊ ရှေး ပရောဖက် တို့ဖြင့် ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော် တော်မူ သော အမိန့် တော် ပြည့်စုံ ပြီမ ဟုတ် လော ဟု မိန့်တော် မူ၏။⁸ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ဇာခရိ သို့ ရောက် လာသည်ကား၊⁹ တရား အမှုကို တရား သဖြင့် စီရင် ကြ လော့။ သနား ခြင်း ကရုဏာ စိတ် နှင့် တ ယောက် ကို တ ယောက် ကျေးဇူး ပြု ကြလော့။¹⁰ မိဘ မရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ ၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသား၊ ဆင်းရဲသား ကို မ ညှဉ်းဆဲ ကြနှင့်။ တ ယောက် ကို တယောက်မ ကောင်းသောအကြံကို မ ကြံ ကြနှင့်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊¹¹ သူတို့သည် နား မ ထောင် ဘဲ လွတ် အောင် ရုန်း ကြ ၏။ မ ကြား စေ ခြင်း ငှါ နား ကို ပိတ် ကြ၏။¹² တရား စကားကို၎င်း ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ဝိညာဉ် တော်သည် ရှေး ပရောဖက် တို့ဖြင့် ထား တော် မူ သော စကား ကို၎င်း သူ တို့သည် မ ကြား စေ ခြင်း ငှါ၊ မိမိ တို့နှလုံး ကို စိန် ကျောက် ကဲ့သို့ မာ စေကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် အလွန် အမျက် ထွက်တော်မူ၏။¹³ ငါဟစ်ခေါ်၍ သူတို့သည် နား မ ထောင်သကဲ့သို့ ၊ တဖန် သူတို့သည် ဟစ်ခေါ်၍ ငါလည်း နား မ ထောင်ဘဲ နေပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁴ သူတို့မ သိ သော လူမျိုး အပေါင်း တို့တွင် လေဘွေ တိုက်၍ ငါလွှင့်ပြီ။ ထို ကြောင့် ၊ သူ တို့ ပြည် သည် လူ ဆိတ်ညံ့ လျက် ရှိ၍ အဘယ်သူမျှမ သွား မလာ ။ သာယာ သော ပြည် သည် သုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာဖြစ် လေပြီတကားဟု မိန့် တော်မူ၏။

8 တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊² ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ ငါသည် ဇိအုန် တောင်အဘို့ အလွန် စိတ် အားကြီးပြီ။ အလွန် အမျက် ထွက်၍ သူ့ အဘို့ စိတ် အားကြီးပြီ။³ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူသည်ကား ၊ ဇိအုန် တောင်သို့ ငါပြန် လာပြီ။ ယေရုရှလင် မြို့ထဲ မှာ နေ မည်။ ယေရုရှလင် မြို့ ကို သမ္မာ မြို့ဟူ၍၎င်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား ၏ တောင် တော် ကို သန့်ရှင်း သော တောင် ဟူ၍၎င်း သမုတ် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ အို သော ယောက်ျားမိန်းမ၊ အသက်ကြီး၍ တောင် ဝေး ကိုင် သော သူ အပေါင်း တို့သည် ယေ ရုရှ လင် မြို့လမ်း တို့၌ နေ ကြ လေဦး မည်။⁵ မြို့ လမ်း တို့သည် လည်း ကစား သော သူငယ် ယောက်ျားမိန်းမ တို့နှင့် အပြည့်ရှိကြ လိမ့်မည်။⁶ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို အမှုသည် ယခု ကာလ တွင် ကျန်ကြွင်း သော ဤ လူ တို့ မျက်မှောက် ၌ အံ့ဩဘွယ် ဖြစ် သော်လည်း ၊ ငါ့ မျက်မှောက် ၌ အံ့ ဩ ဘွယ် ဖြစ် ရာ သလော ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁷ ကောင်းကင်

ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ ငါ ၏လူ တို့ကို အရှေ့ပြည် မှ ၎င်း ၊ အနောက် ပြည် မှ ၎င်း ၊ ငါ ကယ်တင် ၍ ၊ ⁸ဆောင် ခဲ့သဖြင့် သူ တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲမှာ နေ ရကြ လိမ့်မည်။ သစ္စာ တရားနှင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားအားဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ငါ ၏ လူ ဖြစ် ၍ ငါ သည်လည်း သူ တို့၏ဘုရား သခင်ဖြစ် လိမ့်မည်။ ⁹ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ သည်ကား ၊ ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် ခြင်းငှါ ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ အိမ် တော် တိုက်မြစ် ကို ချသော ကာလ ၌ရှိသော ပ ရော ဖက် တို့ ဟောပြော သော ဤ စကား ကို ယခု ကာလ၌ ကြား သောသူတို့ ၊ သင် တို့လက် ကို အားကြီး စေ ကြ လော့။ ¹⁰ထို ကာလ အထက် ၌ လူ ခံ ရသော အကျိုး မ ရှိ ။ တိရစ္ဆာန် ခံ ရသော အကျိုး မ ရှိ။ ထွက် ဝင် သော သူ တို့ သည် ရန်သူ ရှိသောကြောင့် ချမ်းသာ မ ရကြ။ ငါသည် လူ အပေါင်း တို့ ကို တယောက် နှင့်တယောက် ရန်ဘက် ဖြစ်စေ ၏။ ¹¹ယခု မူကား ၊ ကျန်ကြွင်း သော ဤ လူ တို့၌ ငါ သည် အ ရင် ကဲ့သို့ မ ပြု ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ¹²မျိုးစေ့ ကို ငြိမ်ဝပ် စွာ ကြ ရ လိမ့်မည်။ စပျစ် ပင် သည် အသီး ကို၎င်း ၊ မြေ သည် မိမိ စီးပွား ကို၎င်း၊ မို ဃ်း ကောင်းကင် သည် နှင်း ရည် ကို၎င်း ၊ ပေး ရ လိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်း သော ဤ လူ တို့သည် ဤ အရာ အလုံးစုံ တို့ကို ရ တတ် စေ ခြင်း ငှါ ငါ ပြု မည်။ ¹³အို ယုဒ အမျိုး နှင့် ကုသရေလ အမျိုး တို့၊ သင်တို့သည် တ ပါး အမျိုး တို့ တွင် ကျိန်ဆဲ ရာ ဖြစ် ဘူး သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကြီး ခံ ရာ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှါ ငါ ကယ်တင် မည်။ မ စိုးရိမ် ဘဲ လက် အားကြီး ကြ လော့။ ¹⁴ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး တို့သည် ငါ့ အမျက် ကို နှိုးဆော်ကြသောအခါ အပြစ် ပြု မည် ဟု ငါ သည် နောင်တ မ ရဘဲ ကြို သကဲ့သို့ ၊ ¹⁵တ ဖန် ယခု ကာလ ၌ ယေရုရှလင် မြို့နှင့် ယုဒ အမျိုး ကို ကျေးဇူး ပြု မည် ဟု ငါ ကြို ပြန် ၏။ မ စိုးရိမ် ကြ နှင့် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁶သင်တို့ကျင့် ရမည်အကျင့် ဟူ မူကား ၊ သင် တို့ရှိ သမျှ သည် တ ယောက် နှင့် တ ယောက် မှန် သော စကား ကို ပြော ကြ လော့။ မြို့တံခါး ဝ မှာ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်၍ ၊ တရား တွေ့သည့် အမှု ကို ငြိမ်း စေ ခြင်း ငှါ ဆုံးဖြတ် ကြ လော့ ။ ¹⁷တယောက် ကိုတယောက်အဘယ်သူမျှမ ကောင်းသော အကြံကို မ ကြို ကြနှင့်။ မ မှန်သော ကျိန်ဆို ခြင်းကို မ နှစ်သက် ကြ နှင့်။ ထိုသို့ သော အမှု ရှိသမျှ တို့ကို ငါ မှန်း သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁸တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ ဆီသို့ ရောက် လာ၍၊ ¹⁹ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ စတုတ္ထ လ တွင် အစာရှောင် ခြင်း၊ ပဉ္စမ လတွင် အစာရှောင် ခြင်း၊ သတ္တမ လ တွင် အစာရှောင် ခြင်း၊ ဒသမ လတွင် အစာရှောင် ခြင်းတို့သည် ယုဒ

အမျိုး ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ၍ ပွဲ လုပ်ရာ ကာလဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၊ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းတရားကို နှစ်သက် ကြလော့။ ²⁰ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ များ စွာ သော မြို့ သူ ရွာသား၊ လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် လာ ကြ လိမ့်မည်။ ²¹မြို့တ မြို့၌နေ သော သူ သည် အခြား မြို့တ မြို့၌ နေ သော သူတို့ ဆီသို့ သွား ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆုတောင်း ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ကို ရှာ ခြင်း ငှါ ၎င်း ၊ ဧကန် အမှန် သွား ကြကုန် အံ့။ ငါ လည်း သွား မည် ဟု ခေါ် ကြ လိမ့်မည်။ ²²ကြီး သော တိုင်း နိုင်ငံသား၊ လူ အမျိုးမျိုး တို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ကို ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှာ ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ဆုတောင်း ခြင်းငှါ လာ ကြ လိမ့်မည်။ ²³ထိုကာလ ၌ ဘာသာ အသီး အသီးကို ပြော တတ် သော လူ အမျိုးမျိုးတို့တွင် တကျိပ် သော လူ တို့သည်။ ယုဒ လူဖြစ်သော သူ ၏အဝတ်စွန်း ကို ကိုင် လျက် ၊ ဘုရား သခင်သည် သင် နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားသိ ၍ ၊ သင် တို့နှင့်အတူ လိုက် ပါ မည် ဟု ဆို ကြ လိမ့်မည် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

9 ထာဝရဘုရား ၏ဗျာဒိတ် နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဟာ ဒ ရက် ပြည် နှင့် ဒမာသက် မြို့၌ သင့် ရောက်ပေ၏။ ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုးကို၎င်း၊ ကုသရေလ အမျိုး အနွယ်အပေါင်း တို့ကို၎င်းကြည့်ရှု လျက် ရှိ တော် မူ၏။ ²ထို ပြည် နှင့် နီးစပ် သော ဟာ မတ် ပြည်၌ ၎င်း ၊ တရု မြို့သည် လိမ္မာ သောကြောင့် ထိုမြို့နှင့် ဇိဒုန် မြို့၌၎င်း သင့်ရောက်ပေ၏။ ³တရု မြို့သည် မိမိ အဘို့ရဲတိုက် ကို တည်ဆောက် ၍ ၊ ငွေ ကို မြေမှုန့် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ရွှေစင် ကိုလမ်း ၌ရှိသောရွံ့ ကဲ့သို့ ၎င်း စုပုံ သော်လည်း ၊ ⁴ထာဝရ ဘုရားသည် သူ တ ပါး လက်သို့ သူ ကို အပ် ၍ ၊ သူ့ခွန်အား ကို ပင်လယ် ထဲသို့ ချ တော်မူသဖြင့် ၊ မြို့သည် မီး ဖြင့် ကျွမ်းလောင် လိမ့်မည်။ ⁵ထိုအမှုကို အာရှကေလုန် မြို့သည် မြင် ၍ ကြောက် လိမ့်မည်။ ဂါဇ မြို့သည် မြင်၍ အလွန် တုန်လှုပ် လိမ့်မည်။ ဧကြုန် မြို့လည်း မြော်လင့် ၍ အရှက်ကွဲ သောကြောင့် ထိုအတူ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ဂါဇ မင်းကြီး သည် ဆုံး လိမ့်မည် ။ အာ ရှ ကေလုန် မြို့သည်လည်း အစိုး မ ရ။ ⁶အာဇုတ် မြို့၌ တကျွန်း တ နိုင်ငံသား တို့သည် နေ ကြ လိမ့်မည်။ ဖိလိတုတိ အမျိုး၏ မာန ကို လည်း ငါ ချိုးဖဲ့ မည်။ ⁷သူ စားသော အသွေး ကို သူ ၏ပါးစပ် ထဲမှ ၎င်း ၊ သူ ကိုက် သော ရွံ့ရှာ ဘွယ် တို့ကို သူ ၏သွား ကြား မှ ၎င်း ငါ နှုတ် ပယ် မည်။ ကျန်ကြွင်း သော သူ သည် လည်း ငါ တို့ ဘုရား သခင် အဘို့ ကျန်ကြွင်း ၍ ၊ ယုဒ ပြည်၌ မင်း ကဲ့သို့ နေ လိမ့်မည်။ ဧ ကြုန် မြို့သား လည်း ယေ ဗု သိ လူ ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ⁸အ ဘယ်ရန်သူ မျှ မထွက် မဝင်စေခြင်းငှါ ၊ ငါ့ အိမ် တော်ပတ်လည်၌ တပ်ချ မည်။ ညှဉ်းဆဲ သောသူသည် ငါ့ လူတို့ကို နောက် တဖန် မ နှိပ်နင်း ရ။ အကြောင်း မူကား ၊ ငါ သည် ယခု ကိုယ်တိုင်ကြည့် ၍ မြင်

ပြီ။^၁အိုဇီအုန် သတို့သမီး ၊ အလွန် ဝမ်းမြောက် လော့။ အိုယေရုရှလင် မြို့သတို့သမီး ၊ ကြွေးကြော် ကြလော့။ တရား သဖြင့် စီရင်၍ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သော သခင် ၊ သင် ၏အရှင် မင်းကြီးသည် မြည်းမ နှင့် မြည်း ကလေး ကို စီး ၍ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သောစိတ် နှင့် သင် ရှိရာသို့ ကြွ လာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှု လော့။^{၁၀} ငါသည် ဖေရိမ် ပြည်၌ ရထား ကို၎င်း၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ မြင်း ကို၎င်း ပယ် ဖြတ် မည်။ စစ် လေး ကိုလည်း ပယ်ဖြတ် မည်။ တပါးအမျိုးသား တို့သည် စစ်ငြိမ်း မည် အကြောင်း ကို ထို အရှင်သည် မိန့် တော်မူ မည်။ အာဏာ တော်လည်း ပင်လယ် တပါးမှ သည် ပင်လယ် တ ပါး တိုင်အောင် ၎င်း ၊ မြစ် မှ သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ၎င်း တည် လိမ့်မည်။^{၁၁} သင် ၏အမှု မူကား ၊ ချုပ်ထား လျက် ရှိ သော သင် ၏လူ တို့ ကို၊ ရေ မ ရှိ သော မြေ တွင်း ထဲက ၊ သင် နှင့် ဖွဲ့ သော ပဋိညာဉ် အသွေး ကြောင့် ငါကယ်လွတ် မည်။^{၁၂} အချုပ် ခံ၍ မြော်လင့် သောသူတို့ ၊ ရဲတိုက် သို့ ပြန်လာ ကြလော့။ ငါသည် နှစ် ဆ သော ကျေးဇူး ကို ပြုဦးမည်ဟု ယနေ့ ပင် ပြော ထား၏။^{၁၃} ယုဒ လေးကို ငါ တင် ၍ ၊ ဖေရိမ် လေး ကို ဆွဲငင် လျက်၊ ဇီအုန် သား တို့ ကို ဟေလသ သား တို့ တဘက် ၌ နှိုးဆော် ၍ ၊ သင့် ကို သူရဲ ၏ထား ကဲ့သို့ ဖြစ် စေမည်။^{၁၄} ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့အပေါ်မှာ ထင်ရှား တော်မူ၍ ၊ မြား တော်သည် လျှပ်စစ်ပြက် သကဲ့သို့ ပြေး လိမ့်မည်။ အရှင် ထာဝရဘုရား သခင်သည် တံပိုး မှတ် ၍ ၊ တောင် လေဘွေ တို့နှင့် ကြွ သွားတော်မူလိမ့်မည်။^{၁၅} ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် သူ တို့ကို ကွယ်ကာ တော် မူ သဖြင့် ၊ သူတို့သည် ကိုက်စား ၍ လက် လွဲကျောက် တို့ကို ကျော်နင်း ကြ လိမ့်မည်။ သောက် ပြီးလျှင် ၊ စပျစ်ရည် နှင့် ဝသကဲ့သို့ ကြွေးကြော် ကြ လိမ့်မည်။ အင်တုံ ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ယဇ် ပလ္လင်ထောင့် ကဲ့သို့ ၎င်း ပြည့်ဝ ကြ လိမ့်မည်။^{၁၆} ထို နေ့၌ သူ တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ ကို သိုး စု ကဲ့သို့ ကယ်တင် တော် မူ လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် မြေ တော်၌ ထင်ရှား သော သရဖူ မျက်မှန် ကဲ့သို့ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။^{၁၇} ကျေးဇူး တော်သည် အလွန် ကြီးစွာ တကား။ ဂုဏ် အသရေတော်လည်း အလွန် ကြီးစွာတကား။ ဆန် စပါးသည် လုလင် တို့ကို၎င်း၊ စပျစ်ရည် သစ်သည် အပျိုမ တို့ကို၎င်း တိုးပွား များပြား စေလိမ့်မည်။

ရကြ၏။^၃ သိုးထိန်း တို့ကို ငါ အမျက် ထွက် ၍ ၊ ဆိတ်ထီး တို့ကို စစ်ကြော သဖြင့် ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် မိမိ သိုး စု ယုဒ အမျိုး ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ ၍ ၊ ဘုန်း တော် ကို ဆောင် သော စစ်တိုက် မြင်း ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ တော် မူ မည်။^၄ ထို အမျိုး ထဲက တိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက်၊ တံစို့ ၊ စစ်တိုက် လေး ၊ မင်း ဖြစ် သော လူအ ပေါင်း တို့သည် ထွက် ကြ လိမ့်မည်။^၅ သူ တို့သည် စစ်တိုက် ရာတွင် လမ်း ၌ ရှိ သော ရွှံ့ ကို နင်း သော စစ် သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား ၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောကြောင့် ၊ စစ်တိုက် ၍ မြင်း စီး သူရဲတို့ကို အရှက် ခွဲကြ လိမ့်မည်။^၆ ယုဒ အမျိုး ကိုလည်း ငါခိုင်ခံ့ စေမည်။ ယောသပ် အမျိုး ကိုလည်း ငါကယ်တင် မည်။ သူ တို့ကို သနား စုံမက်သောကြောင့် နေရာ ချမည်။ သူ တို့သည် နှင်ထုတ် ခြင်းကို မ ခံဘူးသကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သည် သူ တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၍ သူ တို့စကားကို နားထောင် မည်။^၇ ဖေရိမ် အမျိုးသားတို့သည် သူရဲ ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍ ၊ စပျစ်ရည် နှင့်ဝသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက် ကြ လိမ့်မည်။ သား မြေးတို့သည် မြင် လျက် ဝမ်းမြောက် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား ကို အမှီပြု လျက် ရွှင်လန်း ကြ လိမ့်မည်။^၈ သူ တို့ကို ငါနှိုးဆော် ၍ စုဝေး စေမည်။ သူ တို့သည် ငါ၏ရွေးနှုတ် ခြင်းကို ခံရသောအားဖြင့်၊ အ ရင်များပြား သကဲ့သို့ တဖန် များပြား ကြ လိမ့်မည်။^၉ သူ တို့ကို တ ပါး အမျိုးသားတို့တွင် မျိုးစေ့ကဲ့သို့ငါကြွ သဖြင့် ၊ ဝေး သောပြည်၌ ငါ ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ သား မြေး တို့နှင့် တကွ အသက် ရှင် လျက် ပြန် လာ ကြ လိမ့်မည်။^{၁၀} သူ တို့ကို အဲဂု တု တု ပြည် မှ တဖန် ငါ ဆောင် ခဲ့ဦး မည်။ အာရှုရိ ပြည် မှ ခေါ်၍ စုဝေး စေ မည်။ ဂိလဒ် ပြည် နှင့် လေဗနန် ပြည်သို့ တဖန် ငါဆောင် ခဲ့သဖြင့် ၊ သူတို့ နေ စရာဘို့ မြေမလောက်နိုင်။^{၁၁} ပင်လယ် အလယ် ၌ ရှောက်သွား ၍ ညှဉ်းဆဲ လျက် ၊ ပင်လယ် တံပိုးများကို ဒဏ်ခတ် တော်မူမည်။ မြစ် ၌ နက်နဲ သော အရပ်ရှိ သမျှ တို့လည်း ခန်းခြောက် ကြ လိမ့်မည်။ အာရှုရိ ပြည်၏မာန ကို နှိမ်ချ ၍ ၊ အဲဂုတုတု မင်း၏ အာဏာ သည် လည်း ကွယ်ပျောက် လိမ့်မည်။^{၁၂} သူ တို့ကို ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ငါခိုင်ခံ့ စေမည်။ နာမ တော် ကို အမှီပြုလျက် လှည့်လည်၍ သွား ကြ လိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

10နောက် မိုဃ်းရွာရာကာလ တွင် မိုဃ်း ရွာစေမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား ထံ တော်၌ ဆုတောင်း ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် လျှပ်စစ် ကိုပြင်ဆင် ၍ များစွာမိုဃ်း ရွာ စေသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်း သော လူတို့အဘို့ လယ်ပြင် ၌ အပင် ပေါက် စေတော် မူမည်။^၂ တေရပ် ရုပ်တု တို့သည် အနတ္တ စကား ကို ပြော ကြ၏။ ပ ရော ဖက် လုပ် သော သူ တို့ သည် မှ သာ ရူပါရုံ ကို မြင် ၍ ၊ မ မှန်သော အိပ်မက် ကို ဟောပြော ကြ၏။ အချည်းနှီး နှစ်သိမ့် စေ ကြ၏။ ထို ကြောင့် ၊ သိုး စု ကဲ့သို့ လည် သွား၍ သိုးထိန်း မ ရှိ သောကြောင့် ဆင်းရဲ ခံ

11အို လေဗနန် တောင်၊ သင် ၏ အာရဇ် ပင်တို့ကို မီး လောင် စေခြင်းငှါ သင် ၏တံခါး တို့ကို ဖွင့် လော့။^၂ အိုထင်းရှူး ပင်၊ အာရ ဇ် ပင်လဲ သောကြောင့် မြည်တမ်း လော့။ မြတ် သောအပင်တို့သည် ပျက်စီး ကြ ပြီ။ အို ဗာ ရှန် သပိတ် ပင် တို့၊ ခိုင်ခံ့ သော တော ကို ခုတ်လှဲ သောကြောင့် မြည်တမ်း ကြလော့။^၃ သိုးထိန်း တို့သည် မိမိ တို့ အသရေ ပျက် သောကြောင့် ၊ မြည်တမ်း သော အသံ ကို ပြု ကြ၏။ ယော်ဒန် မြစ် ၏ဂုဏ် အသရေပျက် သောကြောင့် ၊ ခြင်္သေ့ ပျိုဟောက် သောအသံ ကို ကြားရ၏။^၄ ငါ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား

မိန့်တော် မူသည် ကား ၊ သတ် ဘို့ရာ ထား သော ဤ သိုး စု ကို ကျွေးမွေး လော့။⁵ပိုင် သောသူ တို့သည် သတ် ၍ ကိုယ်အပြစ် ရှိ သည် ကို မ သိကြ။ ရောင်း စားသောသူ တို့ကလည်း ၊ ငါရ တတ် သည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဆို ကြ၏။ သိုးထိန်း တို့သည်လည်း သနား ခြင်းကရုဏာမ ရှိကြ။⁶ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ပြည်သူ ပြည်သား တို့ကို နောက် တဖန်မ သနား ၊ မနှမြောဘဲ၊ လူ အသီးအသီး တို့ကို အိမ်နီးချင်း လက် သို့ ၎င်း ၊ ရှင်ဘုရင် လက် သို့ ၎င်း အပ် သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် တပြည်လုံး ကို နှိပ်စက် ကြလိမ့်မည်။ သူ တို့လက် မှ ငါမ ကယ်လွတ် ဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁷ထိုသို့ သတ် ဘို့ရာထား သော သိုးစု တည်းဟူသော၊ ဆင်းရဲ သောသိုး တို့ကို ငါကျွေးမွေး ရ၏။ သိုးထိန်းတောင်ဝေး နှစ် စင်းကိုယူ ၍ ၊ တစင်း ကို ကျေးဇူး ဟူ၍၎င်း ၊ တစင်းကို အနှောင် အဖွဲ့ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ သိုးစု ကို ကျွေးမွေး ၏။⁸သိုးထိန်း သုံး ယောက်ကိုလည်း တ လ တွင် ငါ ပယ်ဖြတ် ၏။ သူ တို့ကြောင့် ငါ့ စိတ် ငြီးငွေ့ ၏။ သူ တို့သည်လည်း ငါ့ ကို ရွံရှာ ကြ၏။⁹နောက် တဖန် သင် တို့ကို ငါမ ကျွေး ။ သေ သော အကောင်သည် သေ ပါလေစေ။ အသတ် ခံရသောအကောင် သည် ခံရ ပါလေစေ။ ကျန်ကြွင်း သောအကောင်တို့သည် တကောင် ကိုတကောင်စား ပါလေစေဟု ငါဆို လျက် ၊¹⁰ခပ်သိမ်း သောလူမျိုး တို့နှင့် အရင် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် လို ၍၊ ကျေးဇူး အမည်ရှိ သောငါ ၏ တောင်ဝေး ကို ယူ ၍ ချိုး ၏။¹¹ထို ပဋိညာဉ်သည် ထို နေ၌ ပျက် သောကြောင့် ၊ ငါ့ ကိုအမှီပြုသော သိုး ဆင်းရဲ တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော် ကို နားလည် ကြ၏။¹²တဖန် ငါက၊ ငါရထိုက် သော အခကို ပေးအံ့သောငါ ၊ သင်တို့သည် အလိုရှိ လျှင် ပေး ကြလော့။ အလို မရှိလျှင် မ ပေး ကြနှင့်ဟုဆိုသော်၊ သူ တို့သည် ငါ့ အား အခ ပေးအံ့သောငါငွေ သုံး ဆယ်ကို ချိန် ကြ၏။¹³ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ထိုငွေကို အိုးထိန်း သမားရှေ့မှာ ပစ် ချ လော့။ ငါ့ ကို အဘိုးပြတ်၍ ငွေများ လှ သည် တကား ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုငွေ သုံးဆယ် ကို ငါယူ ၍ ထာဝရဘုရား ၏ဗိမာန် တော်၌ အိုးထိန်း သမားရှေ့မှာ ပစ်ချ ၏။¹⁴ထိုအခါ ယုဒ အမျိုးနှင့် ဣသရေလ အမျိုးဖွဲ့ သော မိဿ ဟာ ယ ကို ဖျက် လို ၍၊ အနှောင် အဖွဲ့အမည်ရှိသော အခြား တောင်ဝေး ကို ငါချိုး ၏။¹⁵တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ မိုက် သော သိုးထိန်း ၏ တန်ဆာ တို့ကို သိမ်းယူ လော့။¹⁶အကြောင်း မူကား၊ ဤပြည် ၌ သိုးထိန်း တဦးကို ငါ ပေါ်ထွန်း စေမည်။ သူသည် အသတ် ခံရသောအကောင်ကို မ ကြည့် မရှု၊ လမ်းလွဲသောအကောင် ကို မ ရှာ ၊ နာ သော အကောင် ကို အနာ ပျောက် စေ ခြင်း ငါ့ မ ပြု၊ ရပ် နေ သော အကောင် ကို မ မစ ၊ ဆူ သောအကောင် တို့ကို စား လိမ့်မည်။ သူ တို့ ခွာ ကိုလည်း ချိုးဖဲ့ လိမ့်မည်။¹⁷သိုးစု ကို စွန့်ပစ် သော အချည်းနှီး သိုးထိန်း သည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ သူ ၏လက်ရုံး နှင့် လက်ျာ မျက်စိ ၌ ထား ဘေး ရောက် လိမ့်မည်။ လက်ရုံး သည် အကုန်အစင် ခြောက်ကပ်

လိမ့်မည်။ လက်ျာ မျက်စိ သည် အကုန်အစင် မိုက်လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

12ထာဝရဘုရား ၏ ဗျာဒိတ် နှုတ်ကပတ် တော် တည်းဟူသော၊ မို ဃ်း ကောင်းကင် ကို ကြက် ၍ မြေကြီး တိုက် မြစ် ကို ချ တော် မူ ထ သော၊ လူ အထဲ ၌ လူ ၏ဝိညာဉ် ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလ အမျိုးကို ရည်မှတ်၍ မိန့် တော်မူ သည်ကား၊²ငါ သည် ယေရုရှလင် မြို့ကို ပတ်လည် ၌ရှိသောလူမျိုး အပေါင်း တို့အား တုန်လှုပ် စေသော ဖလား ဖြစ်စေမည် ။ ယေရုရှ လင် မြို့ကို ဝိုင်း ထား ကြ စဉ် တွင် ယုဒ ပြည် ကို လည်း ထို အတူ ဖြစ် စေမည်။³ထိုကာလ အခါ၌ လည်း ထို မြို့ကို လူမျိုး အပေါင်း တို့ အား လေး သော ကျောက် ဖြစ် စေ မည်။ ထို ကျောက် ကို ချီ သော သူ အပေါင်း တို့သည် ကျိုးပဲ့ ကြေမှု ကြ လိမ့်မည်။ လောကီ သားအမျိုးမျိုး တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့တဘက် ၌ စုဝေး လျက် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁴ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထိုကာလ ၌ ရှိ သမျှ သော မြင်း တို့ကို မိန်းမော တွေ ဝေ စေ ခြင်း ငါ ၎င်း ၊ မြင်းစီး သူရဲ အပေါင်း တို့ကို အရှုံး ဖြစ် စေ ခြင်း ငါ ၎င်း ငါ သည် ဒဏ်ခတ် မည်။ ယုဒ အမျိုး ကို ငါ ကြည့်ရှု ၍ ၊ တပါး အမျိုးသား တို့၌ရှိသမျှ သော မြင်း တို့ကို မျက်စိ ကန်း စေခြင်းငါ့ ဒဏ်ခတ် မည်။⁵ယုဒ မင်း တို့ကလည်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့၏ ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား အားဖြင့် သူ တို့သည် ငါ့ ခွန်အား ဖြစ်ကြ၏ဟုစိတ် ထဲမှာ ဆို ကြလိမ့်မည်။⁶ထိုကာလ ၌ ငါ သည် ယုဒ မင်း တို့ကို ထင်း ပုံတွင် မီး ဖို ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ကောက်လှိုင်း တွင် မီး စ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်စေသဖြင့်၊ လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်၊ ပတ်လည် ၌ရှိသောလူမျိုး အပေါင်း တို့ကို မီးလောင် လိမ့်မည်။ ယေ ရုရှလင် မြို့ သည်လည်း မြို့ ရာဟောင်း၌ တည်မြဲ တည်လိမ့်မည်။⁷ထာဝရဘုရား သည် ယုဒ တံ တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ကယ်တင် တော် မူ မည်။ ထို့ကြောင့် ဒါဝိဒ် မင်းမျိုး ၏ဘုန်း နှင့်ယေရုရှလင် မြို့သား တို့၏ဘုန်း သည် ယုဒ ပြည်တဘက် ၌ မ ဝါကြွား ရ။⁸ထိုကာလ ၌ ထာဝရဘုရား သည် ယေရုရှလင် မြို့ သားတို့ကို ကွယ်ကာ စောင့်မ တော်မူသဖြင့်၊ အားနည်း သောသူသည် ထိုကာလ ၌ ဒါဝိဒ် မင်းကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဒါဝိဒ် မင်း မျိုး သည် ဘုရား သခင်ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သူ တို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် လိမ့်မည်။⁹ထို ကာလ ၌ ယေရုရှလင် မြို့ကို တိုက်လာ သောလူမျိုး အပေါင်း တို့ ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငါ့ ငါသည် အားထုတ် မည်။¹⁰ကျေးဇူး တော်ကို ခံ သောသဘော ၊ ဆုတောင်း ပဌနာပြုသောသဘောကို ဒါဝိဒ် မင်း မျိုး ၊ ယေရုရှလင် မြို့ သားတို့အပေါ် သို့ ငါသွန်းလောင်း သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် မိမိတို့ ထိုးဖောက် သော ငါ့ ကို ရှုမြင် ရကြလိမ့်မည်။ တ ယောက် တည်းသော သားအတွက် အဘသည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း သကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ အတွက် ငိုကြွေး မြည်တမ်းရကြ လိမ့်မည်။ သားဦး အတွက် အဘသည် နာ ကြဉ်း ရကြ လိမ့်မည်။¹¹မေဂိဒု ဒေါ ချိုင့်

တွင် ဟာဒဗြိမှ မုန် မြို့မှာ ငိုကြွေး မြည်တမ်း သကဲ့သို့ ၊ ထိုကာလ ၌ ယေ ရှုရှ လင် မြို့မှာ ကြီးစွာ သော ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။¹² တပြည်လုံး အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတမျိုး တခြားစီ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ဒါဝိဒ် မင်း၏ အဆွေအမျိုး တခြား ၊ သူ တို့မိန်းမ များတခြား၊ နာသန် ၏ အဆွေအမျိုး တခြား၊ သူ တို့ မိန်းမ များ တခြား၊¹³ လေဝိ ၏ အဆွေအမျိုး တခြား၊ သူ တို့မိန်းမ များ တခြား၊ ရှိမိ ၏ အဆွေအမျိုး တခြား၊ သူ တို့မိန်းမ များ တခြား၊¹⁴ ကျန်ကြွင်း သော အဆွေအမျိုး အပေါင်း တို့သည် တမျိုးတခြားစီ၊ သူ တို့မိန်းမ များ တစုတခြားစီ ငိုကြွေးမြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်။

13 ထို ကာလ ၌ ဒါဝိဒ် မင်း မျိုး နှင့် ယေ ရှုရှ လင် မြို့ သား တို့၏ ဒုစရိုက် အပြစ်အညစ် အကြွေးကို ဆေးကြောစရာဘို့ စမ်းရေ တွင်း သည် ပွင့် လျက် ရှိ လိမ့်မည်။² ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ ပြည် တော် တွင် ရှိ သော ရုပ်တု တို့၏ နာမ များကို နောက် တဖန်အဘယ်သူမျှ မမှတ်မိ စေ ခြင်းငှါ၊ ထိုကာလ ၌ ငါသုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ ပရောဖက် လုပ် သော သူ တို့ကို၎င်း ၊ ညစ်ညူး သော ဝိညာဉ် ကို၎င်း ပြည် တော် မှ နှင်ထုတ် မည်။³ လူ တ စုံ တ ယောက် သည် ပ ရော ဖက် ပြု သေး လျှင် ၊ ဘွားမြင် သော မိဘ တို့က၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏ နာမ ကို အမှီပြု ၍ မုသာ စကားကို ဟောပြော သောကြောင့် အသေခံ ရ မည်ဟုဆို လျက် ၊ ပရောဖက် ပြုစဉ်ပင် ကိုယ်မိဘ တို့ သည် သူ့ ကို ထုတ်ချင်းခပ်ထိုး ကြလိမ့်မည်။⁴ ထိုကာလ ၌ ပရောဖက် သည် ဟောပြော သောအခါ မိမိ မြင်သော ရူပါရုံ ကြောင့် ရှက် လိမ့်မည်။ သူတပါး ကို လှည့်စား မည့်အကြံနှင့် ကြမ်းတမ်း သော အဝတ် ကို လည်း မ ဝတ် ရ။⁵ အကျွန်ုပ် သည် ပရောဖက် မ ဟုတ်၊ လယ် လုပ် သော သူ ဖြစ် ပါ၏။ ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ သူ တပါး ၌ ကျွန် ခံ ရပါပြီဟု ဝန်ခံ လိမ့်မည်။⁶ သူတပါးကလည်း၊ သင့် လက် ၌ ပေါ် သော ဒဏ်ရာ ကား အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး လျှင် ၊ ဤဒဏ်ရာကား၊ အကျွန်ုပ် ၏ အဆွေခံပွန်း အိမ် ၌ ခံရ သောဒဏ်ရာဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော လိမ့်မည်။⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ အိုထား ၊ ငါ ၏သိုးထိန်း တဘက် ၊ ငါ ၏ အပေါင်း အဘော်ဖြစ်သောသူ တဘက် ၌ နိုး လော့။ သိုးထိန်း ကို ရိုက် သတ် လော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သိုး တို့သည် ကွဲလွင့် ရကြ လိမ့်မည်။ သိုးသငယ် တို့အပေါ်၌လည်း ငါသည် ငါ့ လက် ကို တင် ဦးမည်။⁸ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံး သုံး စုတွင် နှစ် စု ကို ပယ်ဖြတ် ၍ အသေခံ ရသဖြင့်၊ တစုသာ ကျန်ကြွင်း ရလိမ့်မည်။⁹ ထိုတစုကို မီး အလယ်သို့ ငါရှောက်သွား စေမည်။ ငွေ ကိုချွတ် သကဲ့သို့ ချွတ် မည်။ ရွှေ ကို စုံစမ်း သကဲ့သို့ စုံစမ်း မည်။ သူတို့သည် ငါ့ နာမ ကို ပ ဌနာပြု ၍ ငါနားထောင် မည်။ သူ တို့ကို ငါ ၏လူမျိုး ဟူ၍ငါခေါ်ဝေါ် မည်။ သူ တို့ကလည်း ၊ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့၏ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံ ကြလိမ့်မည်။

14 ထာဝရဘုရား ၏ နေ့ရက် သည် ရောက် သောအခါ ၊ သူတ ပါး တို့သည် သင် ၏ဥစ္စာ ကို လုယူ၍ သင့် အလယ် ၌ ဝေဖန် ကြ လိမ့်မည်။² ယေရှုရှလင် မြို့ကို တိုက် စေခြင်းငှါ ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို ငါစုဝေး စေ မည်။ မြို့ ကို တိုက် ယူပြီး လျှင် ၊ အိမ် တို့ကို လုယက် ၍ မိန်းမ တို့ကို အဓမ္မ ပြုကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတဝက် ကို သိမ်း သွား၍ တဝက် သာမြို့၌ ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်။³ ထာဝရဘုရား သည်လည်း စစ်တိုက် ရာကာလ ၌ တိုက် သကဲ့သို့ ၊ ထို လူမျိုး တို့ကို တိုက် သွားတော်မူမည်။⁴ ထိုနေ့ရက် ၌ ခြေ တော်သည် ယေရုရှလင် မြို့ အရှေ့ ၊ သံလွင် တောင် ပေါ် မှာ ရပ် ၍ ၊ သံလွင် တောင် သည် အရှေ့ ဘက် မှ အနောက် ဘက်တိုင်အောင် အလယ်၌ ကွဲ သဖြင့် ၊ အလွန် ကြီး သော ချိုင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တောင် တဝက် သည် မြောက် ဘက်သို့ ၎င်း ၊ တဝက် သည် တောင် ဘက်သို့ ၎င်း ရွှေ့ ရလိမ့်မည်။⁵ သင် တို့သည် ငါ့ တောင် ကြား ချိုင့် လမ်းဖြင့် ပြေး ကြ လိမ့်မည်။ ထိုချိုင့် သည် အာဇလ မြို့တိုင်အောင် မှီ လိမ့်မည်။ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဩဇိ မင်းလက်ထက် ၊ မြေကြီးလှုပ် ၍ သင်တို့သည် ပြေး သကဲ့သို့ တဖန် ပြေး ကြလိမ့်မည်။ ငါ ၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ကြွလာ တော်မူ၍ ၊ မိမိ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့သည် ပါ ကြလိမ့်မည်။⁶ ထို နေ့ရက် ၌ အလင်း မ ရှိ ၊ မြတ် သော အရာ တို့ သည် ယုတ်လျော့ လိမ့်မည်။⁷ နေ့ မ ဟုတ်၊ ညဉ့် မ ဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား သိ တော်မူ သော နေ့ရက် တရက် ဖြစ် ၍ ၊ ညဉ့်ယံ အချိန် ရောက် မှ လင်း လိမ့်မည်။⁸ ထို နေ့ရက် ၌ အသက် ရေ သည် ယေ ရှုရှ လင် မြို့မှ ထွက် ၍ ၊ နွေ ကာလ ဖြစ် စေ ၊ ဆောင်း ကာလ ဖြစ် စေ ၊ အရှေ့ ပင်လယ် သို့ တ ဝက် ၊ အနောက် ပင်လယ် သို့ တ ဝက် စီး သွား လိမ့်မည်။⁹ ထာဝရဘုရား သည် တ ပြည် လုံး တွင် ရှင်ဘုရင် ဖြစ် တော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက် ၌ ထာဝရဘုရား တပါး တည်း၊ နာမတော် တပါး တည်းဖြစ် တော် မူမည်။¹⁰ ဂေဗာ မြို့မှ သည် ယေ ရှုရှ လင် မြို့ တောင် ဘက်၊ ရိ မှ မုန် မြို့တိုင်အောင် တ ပြည် လုံး ကို ချိုင့် ကဲ့သို့ တညီတည်း ဖြစ် စေတော် မူမည်။ မြို့သည်လည်း ဗ ့ ယာ မိန် တံခါး မှ သည် အရင် တံခါး ရာ၊ မြို့ထောင့် တံခါး တိုင်အောင် ၎င်း ၊ ဟာနနေလ ရဲတိုက် မှ သည် စပုတ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာတော် တိုင်အောင်၎င်း ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံ၍၊ မြို့ဟောင်း ရာ၌ တဖန်တည် ရလိမ့်မည်။¹¹ နောက် တဖန် ယေရုရှလင် မြို့သည် ကျိန် ခြင်းဘေး ကိုမ ခံ ၊ မြို့သား တို့သည် နေရာ ကျ၍ စိုးရိမ် စရာမရှိ ဘဲနေ ကြ လိမ့်မည်။¹² ယေ ရှုရှ လင် မြို့ကို တိုက် လာ သော လူမျိုး အပေါင်း တို့၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောဘေးဒဏ် ဟူမူကား ၊ ခြေ ဖြင့် ရပ် လျက် ပင် သူ တို့ အသား လျော့ ပျက် လိမ့်မည်။ မျက်အိမ် ၌ မျက်လုံး လျော့ ပျက်လိမ့်မည်။ လျှာ သည်လည်း ခံတွင်း ၌ လျော့ ပျက် လိမ့်မည်။¹³ ထို နေ့ ရက် ၌ ထာဝရဘုရား ၏ တန်ခိုး တော် ကြောင့် သူ တို့သည် အလွန် ရုန်းရင်းခတ် မှု ပြု ၍ ၊ တ ယောက် ကို တ ယောက် လက် ချင်း ရိုက် သော်လည်း ၊ တ ယောက် ကို တ

ယောက်တိုက် ၍ သတ်ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ယုဒ အမျိုးသားတို့လည်း
 ယေရုရှလင် မြို့၌ တိုက် ကြလိမ့်မည်။ ပတ်လည် ၌နေသောတပါး
 အမျိုးသား အပေါင်း တို့၏ဥစ္စာ စည်းစိမ်တည်းဟူသော ၊ များစွာ
 သော ရွှေ ငွေ အဝတ် တန်ဆာ စုပုံ လျက် ရှိ ကြလိမ့်မည်။¹⁵ မြင်း
 ၊ လား ၊ ကုလားအုပ် ၊ မြည်း မှစ၍ ရန်သူ တပ် တွင် ရှိသမျှ သော
 တိရစ္ဆာန် တို့၌ပေး သော ဘေးဒဏ် သည်၊ အထက် ဆို ခဲ့ ပြီး သော
 ဘေးဒဏ်နှင့် တူလိမ့်မည်။¹⁶ ယေရုရှလင် မြို့ကို တိုက်လာ သော
 လူမျိုး အပေါင်း တို့တွင် ကျန်ကြွင်း သမျှ သောသူတို့သည်၊ ကောင်းကင်
 ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသောရှင်ဘုရင် ကို ကိုးကွယ်
 ၍ ၊ သကေနေ ပွဲ ခံ အံ့သောငှါ မြို့တော်သို့ နှစ် တိုင်းအစဉ်တက် လာ
 ကြလိမ့်မည်။¹⁷ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ဟူသော
 ရှင်ဘုရင် ကို ကိုးကွယ် အံ့သောငှါ ၊ မြို့ တော်သို့ တက် ၍ မ လာ
 သောမြေကြီး သား အဆွေအမျိုး ရှိသမျှအပေါ်သို့ မိုဗ်း မ ရွာရ။
¹⁸ အဲဂုတ်တု ပြည်သား အဆွေအမျိုး သည် မ တက် မလာလျှင် ၊ မို
 ဗ်း မ ရွာဘဲနေ သဖြင့် ၊ သကေနေ ပွဲ ကို ခံ အံ့သောငှါ တက် ၍ မ
 လာသောလူမျိုး တို့၌ ၊ ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူသောဘေးဒဏ်
 သည် ထိုသူ တို့ကိုလည်း ထိလိမ့်မည်။¹⁹ ဤ ရွှေ့ကား၊ သကေနေ ပွဲ
 ကို ခံ အံ့သောငှါ တက် ၍ မ လာသော အဲဂုတ်တု အမျိုးသား၊ တပါး
 အမျိုးသား အပေါင်း တို့ ခံရ သောအပြစ် ပေတည်း။²⁰ ထို နေ့ရက်
 ကာလ တွင် ထာဝရဘုရား အား သန့်ရှင်း ခြင်းဟု၊ မြင်း ၌ဆွဲသော
 ဆည်းလည်း အပေါ်မှာပင် အကွရာတင်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
 ၏အိမ် တော်၌ အိုး တို့သည် ယဇ် ပလ္လင်ရှေ့မှာ ရှိသော ဖလား ကဲ့သို့
 ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။²¹ ထိုမျှမက ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည်၌ ရှိ
 သမျှ သော အိုး တို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား
 အား သန့်ရှင်း ကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပူဇော် သောသူအပေါင်း တို့သည်
 လာ ၍ ၊ ထို အိုး တို့ကို ယူ ပြီး လျှင် ချက်ပြုတ် ကြ လိမ့်မည်။ ထို
 နေ့မှစ၍ နောက် တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား
 ၏အိမ် တော်၌ ခါနန် လူမ ရှိ ရ။

မာလခိ

1 ထာဝရဘုရား သည် မာလခိ လက် တွင် ကုသရေလ အမျိုးသို့ ပေးလိုက်တော်မူသော ဗျာဒိတ် နှုတ်ကပတ် တော်တည်းဟူသော၊
 2 ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ သင် တို့ကို ငါချစ် လေပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့ကို အဘယ်သို့ ချစ် တော်မူသနည်းဟု သင်တို့ မေး ကြလျှင် ၊ ဧသော သည် ယာကုပ် ၏အစ်ကို ဖြစ်သည်မ ဟုတ် လော။ သို့သော်လည်း ယာကုပ် ကို ငါချစ် ၏။³ ဧသော ကို ငါမုန်း ၍ သူ နေသောတောင် တို့ကို လွင်ပြင် ဖြစ် စေပြီ။ သူ့ အမွေခံ ရာ မြေကို မြေခွေး တို့၌ အပ်လေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။
 4 ဧဒုံ အမျိုးသား တို့က၊ ငါတို့သည် ပျက်စီး သော်လည်း ၊ ပျက်စီး သော အရပ် တို့ကို တ ဖန် တည်ဆောက် ဦး မည် ဟု ဆို ရာတွင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သူ တို့သည် တည်ဆောက် သော်လည်း ငါ ဖြိုဖျက် မည်။ သူ တို့ ကို ဒုစရိုက် ပြည် သား ၊ ထာဝရဘုရား အစဉ် အမျက် ထွက်တော် မူသောလူမျိုး ဟူ၍သမုတ် ကြလိမ့်မည်။⁵ ထိုအမှုကို သင်တို့သည် မြင် သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား သည် ကုသရေလ ပြည် ၏ပြင်မှာ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီး တော် မူ သည် ဟု ဆို ကြ လိမ့်မည်။⁶ သား သည် အဘ ကို ရိုသေ တတ်၏။ ကျွန် သည် သခင် ကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ငါ သည် အဘ မှန်လျှင် ၊ ငါ့ ကို အဘယ်သူ ရိုသေ သနည်း။ သခင် မှန်လျှင် ၊ အဘယ်သူ ကြောက်ရွံ့ သနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား သည် နာမ တော်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အား မေး တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမ တော်ကို အဘယ်သို့ မထီမဲ့မြင် ပြုပါသနည်းဟု သင်တို့ မေး ရာတွင် ၊⁷ ညစ်ညူး သော အစာ ကို ငါ့ ယဇ် ပလ္လင်သို့ ဆောင် ခဲ့ကြသည်တကား။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ ရှုတ်ချ ပါသနည်းဟုမေး ရာတွင် ၊ ထာဝရဘုရား ၏စားပွဲ သည် ယုတ်မာ ၏ဟု ဆို သောကြောင့် ငါ့ ကို ရှုတ်ချ ကြ ပြီ။⁸ မျက်စိ ကန်းသော အကောင် ကို ယဇ် ပူဇော် လျှင် အပြစ် ရှိသည် မဟုတ်လော။ ခြေ ဆွံ့သော အကောင်နှင့် နာ သော အကောင်ကို ယဇ် ပူဇော်လျှင် အပြစ် ရှိသည် မ ဟုတ်လော။ မြို့ဝန် မင်းအား ဆက် ပါလော့။ မင်း၏စိတ် နှင့် တွေ့လိမ့်မည်လော။ သင့် မျက်နှာ ကို ထောက်လိမ့်မည် လော ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁹ ယခု မှာ ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ကို ကယ်မ သနား တော် မူ မည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား

ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်း ကြပါလော့။ သင် တို့လက်ခံသောကြောင့် ဤသို့ ပြုတတ်ကြ၏။ သင် တို့မျက်နှာ ကို ထောက်ရမည်လောဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹⁰ သင် တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ငါ့တံခါး တို့ကို ပိတ် လိမ့်မည်နည်း။ သင် တို့သည် ငါ့ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး ကို အချည်းနှီး မ ညှိရကြ။ သင် တို့ကို ငါ အလို မ ရှိ၊ သင် တို့ပြု သော ပူဇော် သ ကု ကာ ကို ငါ လက်မ ခံ ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။¹¹ နေ ထွက် ရာအရပ်မှ သည် နေဝင် ရာအရပ်တိုင်အောင် တ ပါးအမျိုးသား တို့တွင် ငါ ၏နာမ တော်သည် ကြီးမြတ် ရလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်း သော အရပ် တို့၌ နုံသာ ပေါင်း ကို ငါ ၏နာမ တော်အား မီးရှို့၍ ၊ သန့်ရှင်း သော ပူဇော် သကုကာကို ဆက်ကပ် ရကြလိမ့်မည်။ ငါ ၏နာမ တော်သည် တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ကြီးမြတ် ရလိမ့်မည် ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹² သင် တို့က၊ ထာဝရ ဘုရား၏ စားပွဲ တော်သည် ညစ်ညူး ၏။ တင်ထား သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာသည် ယုတ်မာ ၏ဟု ဆို သောကြောင့် စားပွဲ တော် ကို ရှုတ်ချ ကြ ပြီ။¹³ တ ဖန် သင် တို့က၊ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက်၍ ပင်ပန်း စွတကားဟုဆို လျက် ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုတတ် ကြသည် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ လူ ယူ သော အကောင်၊ ခြေ ဆွံ့သော အကောင်၊ နာ သော အကောင် ကို ဆောင် ခဲ့ ကြ ပြီ။ ထိုသို့ သော ပူဇော် သ ကု ကာ ကို ဆောင် ခဲ့ ကြ ပြီ တကား။ သင် တို့လက် မှ ငါ ခံ ရ မည် လော ဟု ထာဝရဘုရား မေး တော်မူ၏။¹⁴ သစ္စာ ဂတိထားပြီးမှ မိမိ သိုး စဉ် အထီး ရှိ လျက်ပင် လှည့်စား ၍ ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ချီတံ့ သော အကောင်ကို ယဇ် ပူဇော်သောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ငါ သည် ကြီးမြတ် သော ရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ ငါ ၏ နာမ တော်သည် လူ အမျိုးမျိုးတို့တွင် ကြောက်မက် ဖွယ်ဖြစ် ရမည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။

2 အို ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား သည် သင် တို့အား မိန့်တော်မူသော ပညတ် စကားဟူမူကား၊² ငါ ၏နာမ တော် ကို ချီးမွမ်း လို သော ငါ့ သင် တို့သည် နား မ ထောင်၊ နှလုံး မ သွင်း ဘဲနေလျှင် ၊ ကျိန် ခြင်းဘေးကို သင် တို့အပေါ် သို့ ငါ

လွတ် လိုက်မည်။ သင် တို့၏ မင်္ဂလာ ကို အမင်္ဂလာ ဖြစ်စေမည်။ ထိုမျှမက ၊ နှလုံး မ သွင်း ဘဲနေသောကြောင့် ယခုပင် အမင်္ဂလာ ဖြစ်စေပြီ။³ သင်တို့မျိုးစေ့ ကို ငါ ဖျက် မည်။ တိရစ္ဆာန်ချေး တည်း ဟူသောသင် တို့ဓမ္မပွဲ ၏တိရစ္ဆာန်ချေး ကို သင် တို့မျက်နှာ ပေါ်၌ ငါကြဲ မည်။ သူတပါး တို့သည် သင် တို့ကို ထိုတိရစ္ဆာန်ချေး နှင့် အတူ ယူ သွားကြ လိမ့်မည်။⁴ ငါ ၏ပဋိညာဉ် ကို လေဝိ အမျိုး၌ တည် စေခြင်းငှါ ၊ ဤ ပညတ် စကားကို သင် တို့ဆီသို့ ငါပေး လိုက်ကြောင်း ကို သင်တို့သိ ရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။⁵ ငါဖွဲ့သော အသက် ပဋိညာဉ် ၊ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ပဋိညာဉ်သည် ထိုအမျိုး ၌ ရှိ ၏။ ငါ့ ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ငါ ၏နာမ တော်ရှေ့၌ ထိတ်လန့် သောကြောင့်ငါဖွဲ့၍ ပေး ၏။⁶ ထိုအမျိုးသည် သစ္စာ တရား စကားကို ပြော တတ် ၏။ သူ့နှုတ် ၌ အပြစ် ကိုရှာ ၍မ တွေ့။ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား အတိုင်း ငါ နှင့်အတူ သွား လာ၍ ၊ များစွာ သောသူတို့ ကို ဒုစရိုက် အပြစ်မှ လွှဲရှောင် စေတတ် ၏။⁷ ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏နှုတ်ခမ်း သည် ပညာ ကို စောင့် ရမည်။ သူ ၏နှုတ် ၌ လူတို့သည် တရား တော်ကို ရှာ ရကြမည်။ အကြောင်း မူကား၊ သူ သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား စေလွှတ် တော် မူ သောတ မန် ဖြစ်၏။⁸ သင် တို့မူကား ၊ လမ်း လွဲကြပြီ။ လူများ တို့သည် တရား တော်ကို ထိ မိ၍ လဲ စေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ လေဝိ အမျိုး နှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် ကြပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။⁹ သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည် ငါ့ လမ်း တို့ကို မ လိုက် ၊ တရား အမှုတွင် လူမျက်နှာ ကို ထောက် သောကြောင့် ၊ လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် သင် တို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြု၍ ရှုတ်ချ စေခြင်းငှါစီရင် မည်။¹⁰ ခပ်သိမ်း သော ငါ တို့၌ တပါး တည်းသော အဘ ရှိသည်မ ဟုတ် လော။ တပါး တည်းသော ဘုရား သခင်သည် ငါ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ သည်မ ဟုတ် လော။ ဘိုး ဘေး တို့နှင့် ဖွဲ့ တော် မူ သော ပဋိညာဉ် ကို ရှုတ်ချ ၍၊ ငါတို့ သည် အဘယ်ကြောင့် တ ယောက် ကို တယောက် သစ္စာ ဖျက် ကြသနည်း။¹¹ ယုဒ အမျိုးသည် သစ္စာ ပျက်၏။ ဣသရေလ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့သည် ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှုကို ပြု ကြ၏။ ယုဒ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရား ချစ် တော်မူသော သန့်ရှင်း ခြင်းတရားတော်ကို ရှုတ်ချ ၍ ၊ တပါး အမျိုး ဘုရား ၏သမီး နှင့် လက်ထပ် ပါသည် တကား။¹² ထိုသို့ ပြု သော ဆရာနှင့်တပည့်ကို၎င်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ထံ တော်သို့ ပူဇော် သကုကာကို ဆောင် ခဲ့သောသူကို၎င်း ၊ ယာ ကုပ် တဲ တို့မှ ပယ် ဖြတ်တော် မူမည်။¹³ တဖန် သင်တို့ပြု သော အမှုဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ ယဇ် ပလ္လင်ကို မျက်ရည် ကျခြင်း၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်းနှင့် ဖုံးအုပ် ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ၊ ပူဇော် သ ကုကာ ကို မှတ် တော် မ မူ။ သင် တို့လက် မှ နှစ်သက် သောစိတ် နှင့် ခံ တော် မ မူ။¹⁴ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟု သင် တို့ မေး လျှင်၊

သင့် အသက်ပျို့ စဉ်အခါ လက်ထပ်၍နောက်တဖန် သစ္စာ မစောင့်၊ ပြစ်မှား သော မယား တဘက် နှင့် သင့် တဘက် ၌ ထာဝရဘုရား သည် သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမယား သည် သက်သေဖြစ်တော် မူ၏။ ထိုမယားသည် သင် ၏ အဆွေ ခင်ပွန်း၊ သင် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ် နှင့် ဆိုင် သော မယား ဖြစ် သတည်း။¹⁵ တဦး တည်း သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ၌ ဝိညာဉ် တော် အကျန် အကြွင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် တဦး တည်း ကိုသာ ဖန်ဆင်း တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘုရား သခင် နှင့် ထိုက်တန်သော အမျိုး ကို ရှာ ၍ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းတော် မူ၏။ သို့ ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ် စိတ် သဘောကို ချုပ်တည်း ကြ လော့။ အသက်ပျို့ စဉ်အခါ လက်ထပ် သော မယား ကို သစ္စာ ဖျက် ၍ မ ပြစ်မှားကြ နှင့်။¹⁶ မယားကိုစွန့် ခြင်းအမှု၊ မိမိ ခင်ပွန်း ၌ ပြစ်မှားသောအပြစ် ကို ဖုံးအုပ် ခြင်းအမှုကို ငါမုန်း သည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရား သခင်၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ကိုယ် စိတ် သဘောကို ချုပ်တည်း ကြ လော့။ သစ္စာ ကို မ ပျက်ကြနှင့်။¹⁷ သင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ နားတော်ငြီး သည်တိုင်အောင်စကား များကြ၏။ နားတော်ငြီးသည် တိုင်အောင် အဘယ်သို့ ပြု မိ သနည်း ဟု မေး သော် ၊ ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ တိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ကောင်း ၏။ ထိုသို့ သော သူ တို့ ကို နှစ်သက် တော် မူ၏ ဟူ၍၎င်း ၊ စစ်ကြော စီရင် တော် မူ သော ဘုရား သခင် ကား၊ အ ဘယ် မှာ ရှိ သနည်း ဟူ၍၎င်း ဆို တတ် ကြ သည်တကား။

3 ကြည့်ရှု လော့။ ငါ သွားရာလမ်း ကို ပြင် ရသော ငါ ၏တမန် ကို ငါ စေလွှတ် မည်။ သင် တို့ရှာ သော သခင် ၊ သင် တို့တောင့်တ သော ပဋိညာဉ် တမန် တော်သည် မိမိ ဗိမာန် တော်သို့ ချက်ချင်း လာ လိမ့်မည်။ ကြည့်ရှု လော့။ ထိုသခင်လာ လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော် မူ၏။² လာ တော် မူ သော နေ့ ရက်ကို အဘယ်သူ သည် မ တိမ်းမရှောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ ပေါ်ထွန်း တော်မူ သောအခါ အဘယ်သူ သည် ခံရ လိမ့်မည်နည်း။ ထို သခင် သည် ငွေ စစ်သောသူ၏မီး ၊ ခဝါသည် သုံးသော ဆပ်ပြာ ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူမည်။³ ငွေ ကို ချွတ် ၍ သန့်ရှင်း စေသောသူကဲ့သို့ ထိုင် လျက် ရွှေ ငွေ ကို ချွတ်သကဲ့သို့ ၊ လေဝိ သား တို့ကို ချွတ် ၍ သန့်ရှင်း စေ တော် မူ သဖြင့်၊ သူ တို့သည် ထာဝရဘုရား အဘို့ ဖြစ် ၍ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပူဇော် သကုကာကို ပူဇော် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ယုဒ ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင် မြို့သားတို့၏ ပူဇော် သကုကာသည် ရှေး လွန် လေပြီးသော နှစ် ၊ လ၊ နေ့ ရက်ကာလ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက် တော်မူဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။⁵ သင် တို့ကို စစ်ကြော စီရင် ခြင်းငှါ ငါချဉ်း မည်။ ပြုစား တတ် သောသူ၊ သူ့ မယားကို ပြစ်မှား သောသူ၊ မ မှန် သော ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသောသူ၊ သူငါး ကို အခ မပေး ညှဉ်းဆဲ သောသူ၊ မိဘ မရှိ သောသူငယ်နှင့် မှတ်ဆိုးမ ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ၊ ဧည့်သည် ကို မ တရားသဖြင့် စီရင် သော သူ ၊

ငါ့ကိုမကြောက်ရွံ့သောသူတို့တဘက်၌ ငါသည် လျင်မြန်သော သက်သေဖြစ် မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁶ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ။ ထိုကြောင့် ၊ ယာကုပ် အမျိုးသား တို့၊ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်း သို့မ ရောက်ကြ။⁷ ဘိုးဘေး တို့ လက်ထက် မှစ၍ သင်တို့သည် ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့် ၊ တိမ်းရှောင် ကြပြီ။ ငါထံ သို့ ပြန်လာကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့ဆီသို့ ပြန်လာမည် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြန်လာ ရပါ မည်နည်း ဟု သင်တို့မေး ကြသည် တကား။⁸ လူသည် ဘုရား သခင်၏ဥစ္စာ တော်ကို လုယူ ရမည် လော။ သို့သော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယူ ကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ လုယူ ပါသနည်းဟု သင်တို့မေး လျှင်၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း ၊ ပူဇော်သကုကာတို့ ကို၎င်းလုယူကြ ပြီ။⁹ သင်တို့သည် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာ ကို ခံရကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ပြည်သူ့ပြည်သားအပေါင်း တို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယူ ကြပြီ။¹⁰ ဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှ ကို ဘဏ္ဍာ တိုက်ထဲ သို့ သွင်း၍ ၊ ငါ့အိမ် တော်၌ စားစရာ ရှိ စေခြင်း ငါ့ပြုကြ လော့။ ငါသည် မိုဗ်း ကောင်းကင် ပြတင်းပေါက် တို့ကို ဖွင့်၍ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို အကုန်အစင်သွန်းလောင်း မည် မသွန်းလောင်းမည်ကို ထိုသို့ စုံစမ်း ကြလော့ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။¹¹ ကိုက်စား တတ်သော အကောင်ကို သင်တို့အတွက် ငါဆုံးမ၍ ၊ သင်တို့၏ မြေအသီး အနှံကို မဖျက်ဆီးရ။ သင်တို့၏ စပျစ် ဥယျာဉ်သည် အသီး မသီးဘဲ မနေရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹² လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် သင်တို့ကို မင်္ဂလာ ရှိ သောသူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည်သည် လည်း နှစ်သက် ဘွယ်သော ပြည်ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။¹³ သင်တို့သည် ငါ့တဘက် ၌ ရဲရင့်စွာ ပြောကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် တဘက် ၌ အဘယ်သို့ ပြော မိပါသနည်းဟု သင်တို့မေး ကြသည်တကား။¹⁴ ထာဝရဘုရား ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်သော်လည်း အကျိုး မရှိ။ စီရင် ထုံးဖွဲ့တော် မူချက်ကိုစောင့်၍ ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ညှိုးငယ် စွာ ကျင့်ကြံ ပြုမူခြင်း အားဖြင့် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။¹⁵ မာန ထောင်လွှား သော သူတို့ကို မင်္ဂလာ ရှိ သော သူဟူ၍ငါ တို့သည် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အကယ် စင်စစ် ဒုစရိုက် ကို ပြု သောသူတို့သည် အောင် တတ်ကြ၏။ အကယ် စင်စစ်ဘုရား သခင် ကို စုံစမ်း သော်လည်း ချမ်းသာ ရ တတ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည် ပြော ကြပြီ။¹⁶ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် တယောက် ကိုတယောက်နှုတ်ဆက်၍ ပြောဆို ကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည်လည်း နားထောင်၍ ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့

၍ နာမ တော်ကို အောက်မေ့ သော သူတို့အဘို့ ၊ ရှေ့ တော်တွင် စာရင်း ၌ မှတ်သား လျက် ရှိ၏။¹⁷ ထိုသူတို့သည် ငါ စီရင် သော နေ့ ရက်၌ ငါ ပိုင် ထိုက်သော ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ အဘ ၏အမှု ကို ဆောင်သော သား ကို အဘ နှမြော သကဲ့သို့ ထိုသူ တို့ ကို ငါနှမြော မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ တဖန် သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ဖြောင့်မတ် သော သူ၊ မဖြောင့်မတ် သော သူ၊ ဘုရား သခင်၏အမှု တော်ကို ဆောင် သောသူ၊ မဆောင် သောသူတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိ ရကြလိမ့်မည်။

4မီးဖို ၌ မီးလောင် သကဲ့သို့ လောင်သော နေ့ ရက်ကာလသည် ရောက် လိမ့်မည်။ မာန ကြီးသော သူနှင့် ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ အပေါင်း တို့သည် အမှိုက် ခြောက် ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အရင်း အဖျား မျှ မကျန် ကြွင်းစေခြင်းငှါထိုနေ့ ရက်သည် လောင် လိမ့်မည် ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။² ငါ ၏နာမ တော်ကို ကြောက်ရွံ့ သောသင် တို့၌ ကား၊ တရား တော်နေ မင်းသည် အနာ ပျောက်စေသော အတောင် တို့နှင့် ပေါ်ထွန်း တော်မူ မည်။ သင်တို့သည် ထွက် သွား၍ တင်းကုပ် ၌ နွား သငယ်ကဲ့သို့ ခုန် ကြ လိမ့်မည်။³ မ တရား သော သူတို့ ကိုလည်း နင်း ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါ စီရင် သော နေ့ ရက်၌ သူတို့သည် သင် တို့ခြေ ဘဝါး အောက် ၌ မြေမှန် ကဲ့သို့ဖြစ် ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။⁴ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့အဘို့ ဟောရပ် အရပ်၌ ငါမှာ ထားသော ၊ ငါ့ ကျွန် မောရှေ ၏ တရား တည်းဟူသော စီရင် ထုံးဖွဲ့ တော် မူ ချက်တို့ကို အောက်မေ့ ကြလော့။⁵ ကြည့်ရှု လော့။ ထာဝရဘုရား ၏ ကြောက်မက် ဘွယ် သော နေ့ ရက်ကြီး မ ရောက် မှီ၊ ပရောဖက် ဇေလိယ ကို သင် တို့ရှိ ရာသို့ ငါ စေလွှတ် မည်။⁶ ငါသည် လာ ၍ သင်တို့၏ပြည် ကို ကျိန် ခြင်းဘေး နှင့် ဒဏ် မခတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုပရောဖက်သည် သား တို့နှင့် အဘ တို့ကို၎င်း၊ အဘ တို့နှင့် သား တို့ကို၎င်း အသင့်အတင့် ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Part II

ဓမ္မသစ်ကျမ်း

ရှင်မသဲ

1အာဗြဟံ နှင့် ဒါဝိဒ် တို့မှ ဆင်းသက် တော်မူသော ယေရှု ခရစ် ၏ဆွေ တော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်စာရင်း ဟူမူကား၊²အာဗြဟံ သား ကူဇာက် ။ ကူဇာက် သား ယာကုပ် ။ ယာကုပ် သား ယုဒ မှစ၍ ညီနောင် တစ်စု။³ယုဒ သည် မိမိခင်ပွန်းတာမာ တွင် မြင် သောသား ဖာရက် နှင့် ဇာရ ။ ဖာရက် သား ဟေဇရုံ ။ ဟေဇရုံ သား အာရုံ ။⁴အာရုံ သား အမိနဒပ် ။ အမိနဒပ် သား နာရှုန် ။ နာရှုန် သား စာလ မုန် ။⁵စာလမုန် သည် မိမိခင်ပွန်းရာခပ် တွင် မြင် သော သားဗောဇ ။ ဗောဇ သည် မိမိခင်ပွန်းရသ တွင် မြင် သော သားဩဗက် ။ ဩဗက် သား ယေရုံ ။ ယေရုံ သား ဒါဝိဒ် မင်းကြီး တည်း။⁶ဒါဝိဒ် မင်းကြီး သည် ဥရိယ ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မိန်းမ တွင် မြင် သောသားရှောလမုန် ။⁷ရှောလမုန် သား ရောဗောင် ။ ရောဗောင် သား အဘိယ ။ အဘိယ သား အာသ ။⁸အာသ သား ယောရုဖတ် ။ ယောရုဖတ် သား ယဟောရုံ ။ ယဟောရုံ သား ဩဇီ ။⁹ဩဇီ သား ယောသံ ။ ယောသံ သား အာခတ် ။ အာခတ် သား ဟေဇကီ ။¹⁰ဟေဇကီ သား မနာရှေ့ ။ မနာရှေ့ သား အာမုန် ။ အာမုန် သား ယောရီ ။¹¹ယောရီ သား ယောယကိမ်။ ယောယကိမ်သည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်း ခါ နီးတွင် မြင်သောသား ယေခေါနီ မှစ၍ ညီနောင် တစ်စုတည်း။¹²ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်း သည့်နောက် ၊ ယေခေါနီ သား ရှာလသေလ ။ ရှာလသေလ သား ဇေရုဗဗေလ ။¹³ဇေရုဗဗေလ သား အပျုဒ် ။ အပျုဒ် သား ဇလျာကိမ် ။ ဇလျာကိမ် သား အာဇော် ။¹⁴အာဇော် သား ဇာဒုတ် ။ ဇာဒုတ် သား အာခိမ် ။ အာခိမ် သား ဇလုဒ် ။¹⁵ဇလုဒ် သား ဇလာဇာ ။ ဇလာဇာ သား မဿန် ။ မဿန် သား ယာကုပ် ။¹⁶ယာကုပ် မြင် သောသားကား ၊ မာရီ ၏ ခင်ပွန်း ယောသပ် တည်း။ ထိုမာရီသည် ခရစ် ဟုခေါ်ဝေါ် သမုတ်သော ယေရှု ၏ မယ်တော် ဖြစ်၏။¹⁷ဤသို့ လျှင်၊ မျိုးစဉ် နွယ်ဆက်ပေါင်း ကား၊ အာဗြဟံ မှ သည် ဒါဝိဒ် တိုင်အောင် တစ်ဆယ်လေး ဆက် ၊ ဒါဝိဒ် မှ သည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်း သည်တိုင်အောင် တစ်ဆယ်လေး ဆက် ၊ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ ပြောင်း ပြီးမှသည် ခရစ်တော် တိုင်အောင် တစ် ဆယ်လေး ဆက် ဖြစ်သတည်း။¹⁸ယေရှု ခရစ် သည် ဘွားမြင် ခြင်း ကို ခံ တော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော် မာရီ သည် ယောသပ် နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း၍ မ ရှက်တင် မှီတွင် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ စွဲနေ၏။¹⁹သူ ၏ခင်ပွန်း ယော

သပ် သည် သူတော်ကောင်း ဖြစ် ၍ ၊ မာရီ အသရေ ကို မ ပျက် စေချင် သောကြောင့် တိတ်ဆိတ် စွာစွန့်ပယ် မည်ဟု အကြံရှိ ၏။²⁰ထိုသို့ ကြံစည် ၍နေစဉ်တွင် အိပ်မက် ကိုမြင်ရသည်မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် သည် ထင်ရှား ၍၊ ဒါဝိဒ် အမျိုး ယော သပ် ၊ သင် ၏ခင်ပွန်း မာရီ ကို ထိန်းသိမ်း ရမည်အခွင့်ကို မ စိုးရိမ် နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကြောင့် ဖြစ် ၏။²¹သား ယောက်ျားကို ဘွား မြင် လိမ့်မည်။ ထိုသား သည် မိမိ လူ တို့ကို အပြစ် မှ ကယ်ချွတ် မည်သူ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ယေရှု ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို ၏။²²ထို အကြောင်း အရာ မူကား ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ပ ရော ဖက် ဖြင့် ထားတော်မူသောဗျာဒိတ် တော် ပြည့်စုံ မည် အကြောင်း တည်း ။²³ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကားကြည့်ရှု လော့။ သတို့သမီး ကညာ သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲ ယူ ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွား မြင် လတံ့။ ထို သား ကို ဧမာနွေလ အမည် ဖြင့် မှည့် ရကြလတံ့ဟုလာသတည်း။ ဧမာနွေလ အနက် ကား ငါ တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသောဘုရားသခင် ဟု ဆိုလို သတည်း။²⁴ယော သပ် သည် အိပ်ပျော် ရာ မှ နိုး လျှင် ထာဝရ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် မှာထား သည့် အတိုင်း ပြု ၍ မိမိ ခင်ပွန်း ကို ထိန်းသိမ်း လေ၏။²⁵သို့သော်လည်း ၊ သား ဦးကို မ ဘွား မှီတိုင်အောင် သံဝါသ မ ပြုဘဲနေ၏။ ထိုသား ကိုလည်း ယေရှု ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

2ယုဒ ပြည်ဗက်လင် မြို့၌ ဟေရုဒ် မင်းကြီး လက်ထက် ၊ ယေရှု သည်ဘွားမြင် ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးမှ ၊ မာဂု ပညာရှိတို့သည် အရှေ့ ပြည်က ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်လာ ကြလျှင်။²ယခု ဘွားမြင် သောယုဒ ရှင်ဘုရင် သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိ တော်မူသနည်း။ အရှေ့ ပြည်၌ သူ ၏ကြွယ် ကိုငါတို့မြင် ရသည်ဖြစ်၍ ဖူးတွေ့ ပူဇော်ခြင်း ငှာ ရောက်လာ ပြီဟု မေးမြန်း ပြောဆို ကြ၏။³ထိုစကားကို ကြား လျှင် ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့မြို့သားအပေါင်း တို့နှင့် တကွ စိတ်ပူပန် ခြင်း သို့ ရောက် သဖြင့် ၊⁴ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူ တို့ တွင် ကျမ်း ပြု ဆရာ ရှိ သမျှ တို့ ကို စုဝေး စေ၍ ခရစ်တော် ကို အဘယ် အရပ် မှာ ဘွား မြင် လိမ့်မည် နည်း ဟု မေးမြန်း တော်မူ၏။⁵ထိုဆရာ တို့ကလည်း ၊ ပရောဖက် တစ်

ဦးရေ ထားသော အချက်ဟူမူကား ၊ ⁶အိုယုဒ ပြည် ဗက်လင် မြို့ အစိုးရ သောယုဒ မြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ် မြို့ယုတ်မ ဟုတ် ။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ၏လူစု ကုသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုး ရသော သခင် သည် သင် ၏အထဲ မှာပေါ်ထွန်း လတံ့ဟု ကျမ်းလာ ရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့်ယုဒ ပြည်ဗက်လင် မြို့၌ ခရစ်တော်ကိုဘွားမြင်ရပါမည် ဟု မင်းကြီး အား ပြန်ကြား လျှောက်ထားကြ၏။ ⁷ထိုအခါ ဟေရုဒ် မင်းကြီးသည် ၊ မာဂု ပညာရှိတို့ကို မထင်မရှား ခေါ်၍ ကြယ်ပေါ်ထွန်း သောအချိန် ကာလကို စေ့စေ့ မေးမြန်းပြီးမှ၊ ⁸သင်တို့သွား၍ ထို သူငယ် ကိုကြိုးစား ရှာ ကြပါ။ တွေ့ လျှင် ငါ့ ထံသို့ပြန်လာ၍ ငါ လည်း ထိုသူငယ် ကို ဖူးတွေ့ ပူဇော်ရအောင် ကြားပြော ကြပါဟု မှာထား တော်မူလျက်၊ ဗက်လင် မြို့သို့ စေလွှတ် လေ၏။ ⁹ထိုသူ တို့သည် မင်းကြီး စကားကိုနာခံ ပြီးလျှင် ထွက်သွား ကြ၍ အရှေ့ပြည်၌ မြင် ရသောကြယ် သည် သူ တို့ ရှေ့က သွားသဖြင့် သူငယ် တော်ရှိ ရာအရပ် အပေါ်သို့ ရောက် ၍ တည် လျက်နေ၏။ ¹⁰ထို ကြယ် ကို မြင် ပြန် သောအခါ အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်း ရှိ၍၊ ¹¹အိမ် သို့ ဝင် လေ သော်၊ မယ်တော် မာရီ နှင့် တကွ သူငယ် တော်ကိုတွေ့မြင် လျှင် ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ၍ ၊ မိမိ တို့ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာ တို့ကို ဖွင့် ပြီး မှ လောဗန် နှင့် မုရန် တည်းဟူသော နံ့သာ မျိုး ကို၎င်း၊ ရွှေ ကို၎င်း ဆက်ကပ် ပူဇော် ကြ၏။ ¹²နောက်မှ ဟေရုဒ် မင်းကြီး ထံသို့ မပြန် ရမည်အကြောင်းကို အိပ်မက် တွင် ဗျာဒိတ် တော် ကို ရ၍ မိမိ တို့ ပြည် သို့ အခြား သော လမ်း ဖြင့် ပြန်သွား ကြ၏။ ¹³ထိုသူ တို့သွား ကြသည်နောက် ၊ ယောသပ် သည် အိပ်မက် ကိုမြင် သည်မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် သည် ထင်ရှား ၍၊ သင် ထ လော့။ မယ်တော် နှင့် သူငယ် တော် ကို ဆောင်ယူ ပြီး လျှင် ၊ အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ပြေး ၍၊ တစ်ဖန် ငါပြောဆို သည်တိုင် အောင် ထို ပြည်၌ နေ လော့။ ဟေရုဒ် မင်းကြီးသည် သူငယ် တော် ကို သတ် အံ့သောငှာ ရှာ လိမ့်မည်ဟုဆို လေ၏။ ¹⁴ထိုအခါ ယောသပ် သည် ထ ၍ မယ်တော် နှင့် သူငယ် တော် ကို ညဉ့် အချိန်၌ ဆောင်ယူ ပြီးလျှင် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ထွက်သွား ၍ ၊ ¹⁵ဟေရုဒ် မင်းကြီး အနိစ္စ ရောက်သည်တိုင်အောင် ထို ပြည်၌ နေ လေ၏။ ဤအကြောင်းအရာ ကား၊ ငါ့ သား ကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ငါခေါ် ခဲ့ပြီဟု ထာဝရ ဘုရားသည် ပရောဖက် ဖြင့် ထား တော်မူသော ဗျာဒိတ် တော် ပြည့်စုံ မည် အကြောင်း တည်း။ ¹⁶ထိုအခါ ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် မာဂု ပညာရှိ တို့ လှည့်ဖြား သည် ကို သိ လျှင်၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက် ၍ လူ ကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂု ပညာရှိတို့၌ စေ့စေ့မေးမြန်း ပြီးသောကြယ်၏အချိန် ကာလကို ထောက် ၍၊ ဗက်လင် မြို့မှ စ သော ကျေးလက် ရှိ သမျှ တို့၌ နှစ် နှစ် အရွယ် မှ စ၍ ထို အရွယ် အောက် ယုတ် သော သူငယ် ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို သတ် စေ၏။ ¹⁷ပရောဖက် ယေရမိ ဟော ဘူးသည်ကား၊ ¹⁸ရာမ အရပ်၌ သည်းစွာ သောညည်းတွား ငိုကြွေး၊ မြည်တမ်း ခြင်း

အသံ ကိုကြား ရ၍၊ ရာခေလ သည် မိမိ သား တို့ မ ရှိ သောကြောင့် ငို ၍ စိတ် မ ပြေ နိုင် ဟူသော စကား သည် ထိုအခါ ၌အမှန် ကျ သတည်း။ ¹⁹ဟေရုဒ် မင်းကြီး အနိစ္စ ရောက် သည် နောက် ၊ ယောသပ် သည် အဲဂုတ္တု ပြည်၌ အိပ်မက် ကိုမြင် ပြန်သည် မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် သည်ထင်ရှား ၍၊ ²⁰သင်ထ လော့။ မယ်တော် နှင့် သူငယ် တော်ကိုဆောင်ယူ ပြီးလျှင် ကုသရေလ တိုင်း သို့ သွား လော့။ သူငယ် တော်ကိုသတ်အံ့သောငှာ ရှာ သောသူ တို့သည်သေ ကြပြီဟု ဆို လေ၏။ ²¹ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ ၍ မယ်တော် နှင့် သူငယ် တော်ကို ဆောင်ယူ ပြီးလျှင် ကုသရေလ တိုင်း သို့ သွား၍ ရောက် သည်ရှိသော်၊ ²²ဟေရုဒ် မင်းကြီး၏အရာ၌ သားတော်အာခေလ သည် ယုဒ ပြည်တွင်မင်းပြု ကြောင်း ကို ကြား ရလျှင် ၊ ထို ပြည်သို့ မ သွား ဝံ့၍ အိပ်မက် ၌ ဗျာဒိတ် တော် ကို ရပြန်ပြီးမှ ဂါလိလဲ ပြည် သို့ သွား ၍၊ ²³ခရစ်တော်ကို နာဇရက် လူဟု ခေါ်ဝေါ် ကြလတံ့ဟူသော ပရောဖက် တို့၏နှုတ်ထွက် နှင့်အညီ၊ နာဇရက် အမည် ရှိသောမြို့သို့ ရောက် ၍ အမြဲနေ လေ၏။

3ထို ကာလ အခါ ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယောဟန် သည် ပေါ်ထွန်း လျှင် ၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် တည်လုနီး ပြီ။ ²ထို့ကြောင့် နောင်တရ ကြလော့ဟု ယုဒ တော ၌ ဟော လေ၏။ ³ပရောဖက် ဟေရှာယ ဟော ဘူးသည်ကား၊ တော ၌ ဟစ်ကျော် သောသူ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရ ဘုရားကြံ တော်မူ ရာ လမ်း ကို ပြင် ကြ လော့။ လမ်း ခရီးတော်ကို ဖြောင့် စေ ကြ လော့ဟူသော အချက်၌ ထိုယောဟန် ကို ဆိုလို သတည်း။ ⁴ယောဟန် သည် ကုလားအုပ် အမွေး နှင့် ရက် သော အဝတ် ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး ၌ သားရေ ခါးပန်း ကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင် နှင့် တော ၌ဖြစ်သောပျားရည် ကို စား လျက် နေ ၏။ ⁵ထိုအခါ ယေရုရှလင် မြို့မှ စ၍ ယုဒ ပြည်သူပြည်သား၊ ယော်ဒန် မြစ်နား မှာနေသော သူ အပေါင်း တို့သည် ယောဟန် ထံသို့ ထွက် သွား ၍၊ ⁶မိမိ တို့အပြစ် များကိုဖော်ပြ လျက် ယော်ဒန် မြစ် ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကိုခံ ကြ၏။ ⁷ဖာရိရှဲ နှင့် ဇေဒုကဲ အများ တို့သည် ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ အံ့သောငှာ လာ ကြသည်ကို ယောဟန် သည်မြင် လျှင် ၊ အချင်းမြေဆိုး အမျိုး တို့၊ ရောက် လု သော သေဒဏ် မှ ပြေးသွား စိမ့် သောငှာ၊ အဘယ်သူ သည် သင် တို့ကို သတိပေး ဘိ သနည်း။ ⁸နောင်တရ ခြင်း နှင့် ထိုက်တန် သော အကျင့် ကို ကျင့် ကြ လော့ ⁹အာဗြဟံ သည် ငါတို့အဘ ဖြစ် သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မ အောက်မေ့ ကြ နှင့်။ ဘုရားသခင် သည် ဤ ကျောက်ခဲ တို့မှ အာဗြဟံ တို့ကို ထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင် တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို ၏။ ¹⁰သစ်ပင် အမြစ် နားမှာ ပုဆိန် ထား လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ကောင်း သောအသီး မ သီး သောအပင် ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍ မီး ထဲသို့ ချ လိုက်ရ၏။ ¹¹ငါ သည် နောင်တ အ ဘို့ အလိုငှာ သင် တို့ကို ရေ နှင့် ဗ တု တိ ဇံ ပေး၏။ ငါ့ နောက် ကြွလာ သော သူ သည် ငါ့ ထက် တတ်စွမ်း နိုင်၏။ ထိုသူ ၏ခြေနင်း တော်ကိုမျှဆောင် ခြင်းငှာငါမ ထိုက် ။ ထို

သူ သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊ မီး နှင့် ၎င်း၊ သင် တို့ ကို ဗတုတိဇံ ပေးမည်။¹² လက် တော်တွင် စံကော ပါလျက်၊ မိမိ ကောက်နယ် တလင်းကို ရှင်းလင်း စေသဖြင့် ၊ မိမိ ဂျုံ စပါးကို ကျီ ဌ် စုသိမ်း သွင်းထား၍ ၊ အဖျင်း ကိုကား မငြိမ်းနိုင် သောမီး နှင့်ရှို့ တော်မူလတံ့ဟု ယောဟန်ဟောပြော ၏။¹³ ထိုအခါ ယေရှု သည် ဗတုတိဇံ ကိုခံအံ့သောငှာ ဂါလိလဲ ပြည်မှ ယော်ဒန် မြစ်နား ယော ဟန် ထံသို့ ကြွ တော်မူ၏။¹⁴ ယောဟန် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံ၌ဗတုတိဇံ ကိုခံရမည်အကြောင်း ရှိ ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ထံသို့ ကြွလာ တော်မူသလောဟု ယေရှု ကိုဆီးတား လေ၏။¹⁵ ယေရှု ကလည်း အလုံးစုံ သောတရား တို့ကို အကုန်အစင် ကျင့်သင့်သည်ဖြစ် ၍ ယခု အခွင့် ပေးပါ ဟု ပြန်ပြော တော်မူ ၏။ ထိုအခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံ လေ၏။¹⁶ ယေရှု သည် ဗတုတိဇံ ကိုခံတော်မူပြီးလျှင် ရေ မှ ပေါ် ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်သည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ဆင်းသက် ၍ ကိုယ်တော် အပေါ်၌ နား တော်မူသည်ကိုမြင် ရ၍ ၊¹⁷ ဤ သူကား ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ချစ် သား ပေတည်း ဟု ကောင်းကင် က အသံ တော်ဖြစ်လေ၏။

4 ထိုအခါ မာရ်နတ် ၏စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း ဝိညာဉ် တော်သည် ယေရှု ကို တော သို့ ပို့ဆောင် တော်မူ၍၊² ယေရှု သည် အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး အစာ အာဟာရကို မသုံးဆောင် ဘဲ နေပြီး မှ မွတ်သိပ် ခြင်း သို့ ရောက်တော်မူ၏။³ ထိုအခါ စုံစမ်း သွေးဆောင်သောသူ သည် ချဉ်းကပ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင် ၊ ဤ ကျောက်ခဲ တို့ကို မုန့် ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လေ၏။⁴ ယေရှု က လည်း ၊ လူ၊ strong="G444" သည် မုန့် အားဖြင့် သာ အသက် ကို မွေး ရ မည် မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့် တော် မူ သမျှ အားဖြင့် အသက် ကို မွေး ရမည် ကျမ်းစာ လာ သည် ဟု ပြန်ပြော တော် မူ၏။⁵ ထိုအခါ မာရ်နတ် သည် ယေရှု ကို သန့်ရှင်း သော မြို့ တော်သို့ ဆောင်သွား ၍ ဗိမာန် တော်၏အ ထွဋ် ၌ တင် ထား ပြီး လျှင် ၊⁶ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား၊ ကောင်းကင်တမန် တို့အား သင့် အဘို့ မှာထား တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ သင် ၏ခြေ ကို ကျောက် နှင့် မ ထိ မခိုက်စေခြင်းငှာ သူ တို့သည် သင့် ကို လက် နှင့် မစ ချီပင့် ကြ လိမ့်မည် ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင် ကိုယ် ကို အောက် သို့ချ လိုက်တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။⁷ ယေရှု ကလည်း သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင်သည်အစုံအစမ်း မ ပြုရဟု ကျမ်းစာ လာပြန် သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁸ တစ်ဖန် မာရ်နတ် သည် ယေရှု ကို အလွန် မြင့် လှစွာသော တောင် ပေါ်သို့ ဆောင်သွား ၍၊ ဤလောက ၌ ရှိသမျှ သောတိုင်းနိုင်ငံ တို့ကို၎င်း ၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုန်း စည်းစိမ်ကို၎င်း ပြည့်စုံ ၍ ၊⁹ ကိုယ်တော်သည် ငါ ကို သွတ်ပြန် ကိုးကွယ် လျှင် ယခု ပြလေသမျှ တို့ကို ငါပေး မည်ဟုဆို လေ၏။

¹⁰ ယေရှု ကလည်း အချင်း၊ strong="G846" စာတန် ၊ ငါ့ နောက်သို့ ဆုတ် လော့။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ကို ကိုးကွယ် ရ မည်။ ထိုဘုရားသခင် ကိုသာ ဝတ်ပြု ရမည်ကျမ်းစာ လာသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹¹ ထိုအခါ မာရ်နတ် သည် အထံ တော်မှထွက်သွား ၍ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ချဉ်းကပ် လျက် လုပ်ကျွေး ကြ၏။¹² ယောဟန် သည် ထောင် ထံသို့ရောက်ကြောင်း ကို ယေရှုသည် ကြား လျှင်၊ ဂါ လိလဲ ပြည်သို့ ကြွ တော် မူ၍၊¹³ နာ ဇရက် မြို့ကို စွန့်သွား လျက် ၊ ဇာဗုလုန် ခရိုင် ၊ နဿလိ ခရိုင်စပ်ကြား တွင် အိုင် နှင့် နီးစပ် သော က ပေ ရ နောင် မြို့သို့ ရောက် ၍ နေ တော် မူ၏။¹⁴ ဤအကြောင်းအရာ ကား၊ ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။¹⁵ နှုတ်ထွက် အချက် ဟူ မူကား၊ ဇာ ဗု လု န် ခရိုင် နှင့် နဿ လိ ခရိုင် တည်း ဟူသော အိုင် နား ရောက် သောလမ်း ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားနေရာဂါ လိလဲ ပြည်၊¹⁶ မှောင်မိုက် ထဲမှာ ရှိ နေသောလူ များတို့သည် ကြီး စွာ သော အလင်း ကို မြင် ရ၍၊ သေမင်း ၏နိုင်ငံ အရိပ် တွင်ရှိ နေ သော သူ တို့၌ အလင်း ပေါ်ထွန်း လျက်ရှိ၏ဟု ဟောထားသတည်း။¹⁷ ထိုအခါ မှစ၍ ယေရှု က၊ နောင်တရ ကြလော့။ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် တည်လုနီး ပြီဟူသောတရား ကို ဟောစ ပြုတော်မူ၏။ ဂါလိလဲ အိုင် နား မှာ ကြွ တော်မူစဉ်၊ ပေတရု ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန် နှင့် အနုဒြေ၊ ညီအစ်ကို နှစ် ယောက်တို့သည် တံငါ ဖြစ် ၍၊ အိုင် တွင် ပိုက်ကွန် ဖြန့်ချ သည်ကို မြင် တော် မူလျှင်၊¹⁹ ထိုသူ တို့အား ငါ၊ strong="G3450" နောက် သို့လိုက် ကြလော့။ သင် တို့သည် လူ ကိုမျှားသောတံငါ ဖြစ်စေခြင်းငှာ ငါပြု မည် ဟု အမိန့် တော်ရှိလေ သော် ၊²⁰ ထိုသူတို့သည် ချက် ခြင်း ပိုက်ကွန် ကိုစွန့်ပစ် ၍ နောက် တော် သို့ လိုက် ကြ၏။²¹ ထိုမှ လွန် လျှင် အခြား သော ညီအစ်ကို နှစ် ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ ၏သား ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် တို့သည် သူ တို့အဘ နှင့်အတူ လှေ ပေါ် မှာ ပိုက်ကွန် ပြင် နေသည်ကို မြင်၍ ခေါ် တော်မူ၏။²² ထိုသူ တို့သည်လည်း ချက် ခြင်း အဘ နှင့် လှေ ကို စွန့်ပစ် ၍ နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။²³ ယေရှု သည် တရား စ ရပ် တို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး လျက် ၊ နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံ ဂေလိ တရားကိုဟော လျက်၊ လူ တို့တွင် အနာ ရောဂါအမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်း စေလျက် ၊ ဂါလိလဲ ပြည်တစ်ပြည်လုံး ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည် တော် မူ၏။²⁴ သိ တင်း တော်သည်လည်း ရှု ရိ ပြည်၌ အနံ့အပြား ကျော်စော သည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင် သောသူ ဝက်ရူးစွ သော သူ၊ လက် ခြေ သေ သော သူ မှ စ သော အထူးထူးအပြားပြား သော အနာ ရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာ သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို အထံ တော် သို့ဆောင်ခဲ့ ကြ၍ ၊ သူ တို့၏အနာ ရောဂါကို ငြိမ်း စေတော် မူ၏။²⁵ ဂါလိလဲ ပြည်၊ ဒေကပေါလိ ပြည်၊ ယေရုရှလင် မြို့မှစသော ယုဒ ပြည်၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် မှ လာသော လူ များ အပေါင်း တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။

5 ထို လူ အပေါင်း တို့ကို မြင် လျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် တောင် ပေါ်သို့ တက် ၍ ထိုင် တော် မူ သောအခါ ၊ တပည့် တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ရင်း သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။² ထိုအခါ နှုတ် တော် ကို ဖွင့် ၍ တပည့် တော် တို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော် မူသည်မှာ၊³ စိတ် နှလုံး နှိမ်ချ|strong="G4434" သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသူ တို့၏နိုင်ငံ ဖြစ် ၏။⁴ စိတ်မသာ ညည်းတွားသောသူ|strong="G3588" တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူ တို့သည် သက်သာ ခြင်း သို့ရောက်ကြလတံ့။⁵ စိတ် နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူ|strong="G3588" တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် ပြည် တော်ကို အမွေ ခံရကြလတံ့။⁶ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီကို ဆာငတ်| strong="G3983" ခင်မတ် သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် ဝပြော ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လတံ့။⁷ သနား စုံမက် တတ်သောသူ|strong="G3588" တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် သနားစုံမက် ခြင်း ကို ခံ ရကြ လတံ့။⁸ စိတ် နှလုံး ဖြူစင်|strong="G2513" သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မြင် ရ ကြ လတံ့။⁹ သူတစ်ပါး ချင်းခိုက်ရန် ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သောသူ|strong="G3588" တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော် ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လတံ့။¹⁰ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကြောင့် | strong="G1752" နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသူ တို့၏နိုင်ငံဖြစ် ၏။¹¹ ငါ့ ကြောင့် | strong="G1752" သင် တို့ကို ကဲ့ရဲ့ ညှဉ်းဆဲ၍ မ မှန် ဘဲ လျက် အပြစ် တကာ တင်ကြသောအခါ ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။¹² ဝမ်းမြောက် ရွှင်မြူး|strong="G21" ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ သင် တို့၏အကျိုး သည် ကြီးလှ ပေ၏။ သင် တို့ ရှေ့ က ပေါ်ထွန်း သော ပ ရော ဖက် တို့ကို ထိုနည်းတူ ညှဉ်းဆဲ ကြ ပြီ။¹³ သင် တို့သည် ဤ လောက| strong="G1093" ၏ဆား ဖြစ် ကြ၏။ ဆား မူကား ၊ အငန် ကင်းပျောက် လျှင် ငန် သော အရသာ ကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ ပြင် သို့ပစ် လိုက်၍ ကျော်နင်း ခြင်း မှတစ်ပါး အဘယ် အသုံး မှ မ ဝင်။¹⁴ သင် တို့သည် ဤ လောက| strong="G2889" ၏ အလင်း ဖြစ် ကြ၏။ တောင် ထိပ်၌တည် သော မြို့ ကို မ ကွယ် နိုင် ။¹⁵ ဆီမီး ထွန်း ၍ တောင်း ဇလားအောက် ၌ ဖုံးထား လေ့ မ ရှိ။ အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း တို့သည် အလင်း ကို ရ စေ ခြင်း ငှာ ဆီမီး ခုံ ပေါ်မှာ တင် ထား လေ့ ရှိ၏။¹⁶ ထိုနည်းတူ ၊ သူတစ်ပါး တို့သည် သင်| strong="G5216" တို့၏ကောင်း သော အကျင့် ကို မြင် ၍၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော သင် တို့အ ဘာ ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှာ၊ သူတစ်ပါး ရှေ့၌ သင် တို့ အလင်း ကို လင်း စေ ကြ လော့။¹⁷ ပည တု တိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ|

strong="G4396" ကျမ်းများကို ဖျက်ပယ် ခြင်းငှာ ငါလာ သည်ဟု မ ထင် ကြ နှင့်။ ဖျက်ပယ် ခြင်း ငှာ ငါ လာ သည်မ ဟုတ်။ ပြည့်စုံ စေ ခြင်း ငှာ ငါ လာ သတည်း။¹⁸ ငါ အမှန် ဆို| strong="G3004" သည်ကား၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး မ ပျက်စီး မှီတိုင်အောင်၊ ပည တု တိ ကျမ်း၌ အငယ်ဆုံး သော စာလုံး ဗိနုစု တစ်လုံးမျှ ပြည့်စုံ ခြင်း သို့မ ရောက်မှီ မ ပျက်စီး ရ။¹⁹ ထိုကြောင့် အကြင်သူ|strong="G1437" သည်၊ အငယ် ဆုံး သော ပညတ် တစ် ခု ကို ကိုယ်တိုင် လွန်ကျူး ၍ သူတစ်ပါး တို့အား လည်း ထို အတူ သွန်သင် ၏။ ထို သူ သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ အငယ်ဆုံး သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ကိုယ်တိုင် ကျင့် ၍ သူတစ်ပါး တို့အား လည်း သွန်သင် ၏။²⁰ ထို သူ သည် ကောင်းကင်| strong="G3772" နိုင်ငံ တော်၌ ကြီး ကျယ်သူဖြစ် လိမ့်မည်။ သင် တို့ကျင့်သော အကျင့်သည် ဖာရီရဲ့ တို့ နှင့် ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကျင့်သော အကျင့်ထက် မ လွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့ မ ဝင် ရကြဟု ငါအမှန်ဆို ၏။²¹ လူ အသက်ကို မ|strong="G3756" သတ်ရ။ သတ် သောသူ သည် ရုံး၌ အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက် ပေ၏ဟူသော ရှေး ပညတ် စကားကို သင်တို့ကြား ရပြီ။²² ငါ ပညတ်|strong="G3004" သည်ကား ၊ ညီအစ်ကို ကို အထောက်မတန်အမျက်ထွက် သောသူ သည် ရုံး၌ အပြစ် စီရင် ခြင်း ကို ခံ ထိုက် ပေ၏။ ညီအစ်ကို ကို ကဲ့ရဲ့ သော သူ သည် လွှတ်တော် ၌ အပြစ် စီရင် ခြင်း ကို ခံ ထိုက် ပေ၏။ ညီအစ်ကို ကို ကျိန်ဆဲ သော သူ သည် ဂေဟ ့်နာ အရပ်၌ မီးရှို့ ခြင်း ကို ခံ ထိုက် ပေ၏။²³ ထို ကြောင့် သင်| strong="G4675" သည် ပူဇော် သ ကု ကာကို ယဇ်ပလ္လင် သို့ ဆောင်ယူ ခဲ့လျက် သင် ၏ညီအစ်ကို သည် သင် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သည်ဟု အောက်မေ့ သတိရ လျှင် ၊ ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့ မှာ ပူဇော် သ ကု ကာကို ထား၍သွား လော့။²⁴ ညီအစ်ကို နှင့်|strong="G2532" သင့်တင့် ပြီးမှ ပြန် ၍ ပူဇော် သ ကု ကာကို တင် လော့။²⁵ တရားတွေ့ဘက် နှင့်အတူ |strong="G3326" လမ်း ၌ သွားစဉ် တွင်ပင်၊ သူ ၏စိတ် ကို ပြေစေခြင်းငှာ အလျင်အမြန် ပြုလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက် သည် တရားသူကြီး ၌ အပ် မည်။ တရားသူကြီး သည် လည်း လုလင် ခေါင်း၌ အပ်၍ ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထားမည်။²⁶ လျော်ပြစ်ငွေ ရှိ သမျှ|strong="G2078" ကို မ လျော် မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမ ထွက် ရဟု ငါအမှန် ဆို ၏။²⁷ သူ့ မယားကို မ|strong="G3756" ပြစ်မှား ရဟူသော ရှေး ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြား ရပြီ။²⁸ ငါ ပညတ်|strong="G3004" သည်ကား ကိလေသာ စိတ်နှင့် သူ့မယား ကိုကြည့်ရှု သောသူ သည် စိတ် နှလုံး ထဲ၌ ထို မိန်းမ နှင့် ပြစ်မှား ပြီ ။²⁹ ထို ကြောင့် လ ကျာ မျက်စိ ဖြစ် သော်လည်း သင့် ကို မှားယွင်း စေ လျှင် ထို မျက်စိ ကို ထုတ်ပစ် လော့။ တစ်ကိုယ်လုံး ငရဲ သို့ ချ ခြင်း ကို ခံ ရသည်ထက် အင်္ဂါ တစ်ခုပျက် သော် သာ၍ကောင်း ၏။³⁰ ထိုနည်းတူ လ ကျာ| strong="G1188" လက် ဖြစ် သော်လည်း သင့် ကို မှားယွင်း စေ

လျှင် ထိုလက် ကိုဖြတ်ပစ် လော့။ တစ်ကိုယ်လုံး ငရဲ သို့ ချ ခြင်း ကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါ တစ်ခု သာပျက် သော်သာ၍ကောင်း ၏။
³¹တစ်ဖန်တုံ ၊ မယား|strong="G1135" နှင့်ကွာ လိုလျှင် ဖြတ်စာ ကို အပ်ပေး စေဟူသော ပညတ် စကားရှိပြီ။³² ငါ ပညတ်|strong="G3004" သည်ကား၊ မှားယွင်း ခြင်းအကြောင်း မှတပါး အခြားသောအကြောင်း ဖြင့် မိမိ မယား နှင့်ကွာ သောသူ သည် မိမိမယား ကိုမှားယွင်း စေ၏။ ကွာ သော မိန်းမ နှင့် စုံဘက် ခြင်း ကို ပြု သော သူ သည် လည်း သူ့ မယားကိုပြစ်မှား၏။³³ တစ်ဖန်တုံ ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆို| strong="G1964" ခြင်းကိုမ ပြုရ။ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုသည်အတိုင်း ထာဝရ ဘုရား ရှေ့ တော်၌ တည် စေ လော့ ဟူသော ရှေး ပညတ် စကားကို သင်တို့ကြား ရပြီ။³⁴ ငါ ပညတ်|strong="G3004" သည်ကား ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို အလျင်း မ ပြုရ။ ကောင်းကင် ဘုံကို တိုင်တည်၍မ ကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကား ဘုရားသခင် ၏ ပလ္လင် တော်ဖြစ် သတည်း။³⁵ မြေကြီး ကို တိုင်တည်၍မ| strong="G3383" ကျိန် ရ။ မြေကြီး ကား ဘုရားသခင် ၏ခြေ တော်တင် ရာ ခုံဖြစ် သတည်း။ ယေရှုရှု လင် မြို့ကို တိုင်တည်၍မ ကျိန်ရ။ မဟာ မင်းကြီး ၏မြို့တော် ဖြစ် သတည်း။³⁶ ဆံခြည် တစ်|strong="G3391" ပင်ကိုမျှ ဖြူ စေခြင်း၊ မည်း စေခြင်းငှာ မ တတ်နိုင် သော်၊ ကိုယ် ဦးခေါင်း ကိုတိုင်တည်၍ မ ကျိန် ရ။³⁷ သင် ၏စကား| strong="G3056" မှာ ဟုတ် သည် ကို အဟုတ် ၊ မ ဟုတ်သည်ကို မ ဟုတ်ဖြစ် စေလော့။ ဤ ထက် လွန် သော စကားသည် မ ကောင်း သော အရာနှင့် စပ်ဆိုင် ပေ ၏။³⁸ သူ့မျက်စိ ကို ဖျက် လျှင် ကိုယ် မျက်စိ|strong="G3788" ဖျက် ခြင်း ကို ခံ စေ။ သူ့သွား ကို ချိုး လျှင် ကိုယ် သွား ချိုး ခြင်း ကို ခံ စေ ဟူသော ပညတ် စကား ကို သင် တို့ကြား ရပြီ။³⁹ ငါ ပညတ်| strong="G3004" သည်ကား ၊ နှောင့်ရှက် သောသူ ကို မ ဆီး မတား နှင့်။ သင် ၏ပါး တစ်ဘက်ကို သူတစ်ပါး ပုတ် လျှင် ပါးတစ်ဘက် ကို လှည့် ၍ပေးဦးလော့။⁴⁰ သင့် အင်္ကျီ|strong="G5509" ကိုယူလို ၍ တရား တွေ့သောသူ အား သင့် ဝတ်လုံ ကိုလည်း ယူ စေခြင်းငှာ အခွင့် ပေးဦးလော့။⁴¹ အကြင်သူ သည် သင့်|strong="G4571" ကို အနိုင်ပြု ၍ ခရီးတစ် တိုင် သွား စေ၏။ ထိုသူ နှင့် တကွ နှစ် တိုင် သွား ဦး လော့။⁴² တောင်း သော သူ| strong="G3588" အားပေး လော့။ ချေးငှား လို သောသူ ကိုလည်း မ ငြင်း မပယ်နှင့်။⁴³ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင်|strong="G4139" သော သူ ကို ချစ် လော့။ ရန်သူ ကို မုန်း လော့ ဟူသော ပညတ် စကား ကို သင် တို့ ကြား ရပြီ။⁴⁴ ငါ ပညတ်|strong="G3004" သည်ကား ၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော သင် တို့အဘ ၏ သား ဖြစ် လို သော ငှာ ။ သင် တို့၏ရန်သူ တို့ကို ချစ် ကြ လော့။ သင် တို့ကို ကျိန်ဆဲ သော သူ တို့အား မေတ္တာပို့ ကြ လော့။ သင်တို့ကို မုန်း သော သူ တို့အား ကျေးဇူးပြု ကြ လော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက် ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့ အဘို့ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ကြ လော့။⁴⁵ အကြောင်းမူကား

၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော သင် တို့အဘ သည်၊ ကောင်း| strong="G18" သောသူမကောင်း သောသူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော် ၏နေ ကို ထွက် စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူ မ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့ အပေါ်၌ မိ ယ်း ကို ရွာ စေ တော် မူ၏။⁴⁶ သင် တို့ ကို ချစ်|strong="G25" သောသူ တို့အားသာချစ်တုံပြု လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ အခွန်ခံ သူတို့ပင် ဤမျှလောက်ပြု ကြသည် မ ဟုတ်လော့။⁴⁷ အဆွေအမျိုး တို့အားသာ|strong="G3440" လောကဝတ် ပြု လျှင် အဘယ်သို့ ထူးမြတ် သနည်း။ သာသနာပ လူ တို့ ပင် ထို အတူ ပြု ကြသည်မ ဟုတ်လော့။⁴⁸ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်|strong="G37

6 လူ များတို့မြင် စေခြင်းငှာ ကိုယ် သီလ အကျင့်ကို သူ့ရှေ့မှောက် ၌ မ ကျင့် မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော သင် တို့အဘ ထံမှ အကျိုး ကို မ ခံ မ ရ ကြ။² ထိုကြောင့် သင်သည် အလှူဒါန|strong="G1654" ကို ပေး သောအခါ လျှို့ဝှက် သောသူ တို့သည် လူ များအချိုးအမွမ်း ကို ခံ လို၍ ပွဲ သဘင်လမ်း ခရီး၌ မိမိ တို့ရှေ့မှာ တံပိုး ခရာမှုတ်စေသည် နည်းတူ မ ပြု နှင့်။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိ တို့ အကျိုး ကိုရ ကြပြီ။³ သင် သည် အလှူဒါန|strong="G1654" ကို ပေး သောအခါ ပေးကြောင်းကို မထင်ရှားစေခြင်းငှာ၊ လက်ျာ လက် ပြု သည် အမှု ကို လက်ဝဲ လက်မျှ မသိ စေနှင့်။⁴ မ ထင်ရှားသော အရာကို မြင် တော်မူသောသင် ၏အဘ သည် အကျိုး ကိုထင်ရှားစွာ ပေး တော်မူလ တုံ။⁵ သင်သည် ဆုတောင်း ပ ငှာ ပြု သောအခါ | strong="G3752" လျှို့ဝှက် သောသူ တို့နည်းတူ မ ပြု နှင့်။ ထိုသူ တို့သည် လူ များ တို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား စေ ခြင်းငှာ ၊ ပွဲ သဘင် လမ်း ဆုံ လမ်းဝ တို့၌ ရပ် လျက် ဆုတောင်း ခြင်းငှာ အလိုရှိ ကြ၏။ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိ တို့အကျိုး ကိုခံရ ကြ၏။⁶ သင် သည် ဆုတောင်း|strong="G4336" သောအခါ ဆိတ်ညံ ရာ အခန်း သို့ ဝင် ၍ တံခါး ကို ပိတ် ပြီး မှ ၊ မ ထင်ရှား သော အရပ်၌ ရှိ တော် မူ သော သင် ၏အဘ ကို ဆုတောင်း လော့။ မ ထင်ရှား သော အရာ ကို မြင် တော် မူ သော သင် ၏အဘ သည် အကျိုး ကို ထင်ရှားစွာပေး တော်မူလ တုံ။⁷ သင်တို့သည် ဆုတောင်း သောအခါ |strong="G1161" သာသနာပ လူနည်းတူ အချည်းနှီး သောစကား ဖြင့် အထပ်ထပ်မ မြက်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် များစွာ သောစကား အားဖြင့် မိမိ တို့အလို ပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ် ကြ၏။⁸ ထိုသူ တို့ နည်းတူ|strong="G3666" မ ပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ အလို ရှိ သမျှ တို့ကို သင် တို့မ တောင်း မှီ သင် တို့ အဘ သိ တော် မူ၏။⁹ ထို ကြောင့် သင်| strong="G5210" တို့ ဆုတောင်း ရ မည် မှာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော အကျွန်ုပ် တို့အဘ ကိုယ်တော် ၏နာမ တော်အား ရိုသေ လေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။

¹⁰နိုင်ငံ တော် တည်ထောင်|strong="G2064" ပါ စေသော။ အလို တော်သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီး ပေါ်မှာ ပြည့်စုံ ပါစေသော။ ¹¹အသက် မွေးလောက်သော အစာ|strong="G740" ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ယနေ့ ပေး သနား တော် မူ ပါ။ ¹²သူတစ်ပါး သည် အကျွန်ုပ်|strong="G2257" တို့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ် များ ကို အကျွန်ုပ် တို့သည် လွတ် သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့၏အပြစ် များကို လွတ် တော်မူပါ။ ¹³အပြစ် သွေးဆောင်ရာသို့|strong="G1519" မ လိုက် မပါစေဘဲ၊ မ ကောင်း သော အမှုအရာ မှ လည်း ကယ်နှုတ် တော် မူ ပါ။ အစိုးပိုင် သော အခွင့် နှင့် ဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ကိုယ်တော်၌ ရှိ ပါ ၏။ အာမင် ဟု ဆုတောင်း ကြလော့။ ¹⁴သင်တို့သည် သူတစ်ပါး တို့၏အပြစ်|strong="G3900" ကို လွတ် လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိ တော် မူ သော သင် တို့အ ဘ သည် သင် တို့၏အပြစ် ကို လွတ် တော် မူ မည်။ ¹⁵သင် တို့သည် သူတစ်ပါး တို့၏အပြစ်ကိုမ|strong="G3361" လွတ် လျှင် ၊ သင် တို့ အ ဘ သည် သင် တို့၏အပြစ် ကို လွတ် တော် မ မူ။ ¹⁶သင် တို့သည် အစာရှောင် ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ|strong="G3752" လျှို့ဝှက် သောသူ တို့နည်းတူ မျက်နှာညှိုးငယ် ခြင်းမ ရှိ ကြနှင့်။ ထို သူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင် သည်ကို လူ များတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ မိမိ တို့မျက်နှာ ကိုဖျက် တတ်ကြ၏။ ¹⁷ငါအမှန်အကန် ဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိ တို့အကျိုး ကို ခံရ ကြ၏။ ¹⁸သင် သည်အစာရှောင်|strong="G3522" သောအခါ အစာရှောင် သည်ကိုလူ များတို့ရှေ့မှာ မ ထင်ရှား စေဘဲ၊ မ ထင်ရှား သောအရပ် ၌ ရှိတော်မူသော သင် တို့အဘ ရှေ့တော်၌သာ ထင်ရှားစေ ငှာ ၊ ခေါင်း ကို လိမ်းကျံ လော့။ မျက်နှာ ကို လည်း သစ် လော့။ မ ထင်ရှားသောအရာ ကို မြင် တော်မူသောသင် တို့အဘ သည် အကျိုး ကို ထင်ရှားစွာပေး တော်မူလတံ့။ ¹⁹သံချေး ၊ ပိုးရွဲ|strong="G4597" ဖျက်ဆီး ၍ သူခိုး ထွင်းဖောက် ခိုးယူ ရာမြေကြီး ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာ ကို မ ဆည်းဖူး ကြနှင့်။ ²⁰သံချေး ၊ ပိုးရွဲ|strong="G4597" မ ဖျက်ဆီး ၍ သူခိုး မ ထွင်း ဖောက် မ ခိုး မယူရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာ ကို ဆည်းဖူး ကြလော့။ ²¹အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်အရပ်|strong="G3699" ၌ သင် တို့၏ဘဏ္ဍာ ရှိ ၏။ ထို အရပ်သို့ သင် တို့၏စိတ် နှလုံးရောက် တတ်၏။ ²²မျက်စိ ကားကိုယ်|strong="G4983" ၏ဆီမီး ဖြစ် ၏။ ထိုကြောင့် မျက်စိ ကြည်လင် လျှင် တစ်ကိုယ်လုံး လင်း လိမ့်မည် ။ ²³မျက်စိ မြေးရှက် လျှင် တစ်ကိုယ်လုံး မိုက် လိမ့်မည် ။ သင် ၏ အလင်း သော်ကား၊ မှောင်မိုက် ဖြစ် လျှင် ထို အမိုက်သည် အလွန် မိုက် စွ တကား။ ²⁴အဘယ်သူ မျှ သခင်|strong="G2962" နှစ် ဦး အစေ ကို မ ခံနိုင် ။ သခင်တစ် ဦးကိုမုန်း ၍ တစ် ဦးကိုချစ် မည်။ သခင်တစ်ဦးကို မှီခို ၍ တစ်ဦးကို မခန့်မညား ပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏အစေ ကိုငင်း ၊ လောကီ စည်းစိမ် ၏အစေ ကိုငင်း မ ခံ နိုင် ကြ။ ²⁵ထို ကြောင့် ငါ ဆို|strong="G3004" သည်ကား ၊ အဘယ်သို့ စား သောက် ရမည်ဟု အသက် အဘို့မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။

အဘယ်သို့ ဝတ် ရမည်ဟု ကိုယ် အဘို့ မ စိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာ ထက် အသက် မြတ်သည်မ ဟုတ်လော။ အဝတ် ထက် ကိုယ် မြတ်သည် မဟုတ်လော။ ²⁶မိုသ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်|strong="G4071" များကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ကြ လော့။ ထိုငှက် တို့သည် မျိုးစေ့ ကို မ စိုက် မ ကြ၊ စပါး ကို မ ရိတ် ၊ ကျီ ၌ မ စု မ သွင်း။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိ တော် မူ သော သင် တို့ အ ဘ သည် သူ တို့ ကို ကျွေးမွေး တော်မူ၏။ ထိုငှက် တို့ထက် သင် တို့သည် အလွန်မြတ် သည်မ ဟုတ်လော။ ²⁷အဘယ်သူ သည် စိုးရိမ်|strong="G3309" ခြင်းအားဖြင့် မိမိ အသက်တာ ကို တစ် တောင် ခန့်မျှ တိုးပွား စေ နိုင် သနည်း။ ²⁸အဝတ် အဘို့|strong="G4012" ၌ အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ် ရသနည်း။ တော နှင်းပင် တို့သည် အဘယ်သို့ သောအားဖြင့် ကြီးပွား သည်ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမ လုပ် ၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှာမ ငင်မဝင့်။ ²⁹သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီး|strong="G1391" သော ရှော့ လ မုန် မင်းကြီး၏အဝတ် သည် ထို အပင်တစ် ပင်မျှ၏အဝတ်ကို မ မှီဟုငါဆို ၏။ ³⁰ယုံကြည် အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့ |strong="G4594" အသက်ရှင်လျက် နက်ဖြန် မီးဖို ထဲသို့ ရောက် သော တော မြက်ပင် ကို ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့သော အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင် တို့ကိုအဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည် မ ဟုတ်လော။ ³¹ထိုကြောင့် အဘယ်သို့|strong="G5101" စား သောက် ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ဝတ် ရအံ့နည်းဟူ၍မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ထို အရာများကို သာသနာပ လူ တို့သည် ရှာဖွေ တတ် ကြ၏။ ³²ထိုအရာ များကို သင်တို့သည် ခြံဆုံးလို|strong="G5535" ကြောင်း ကို ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော် မူသောသင် တို့အဘ သည် သိ တော်မူ၏။ ³³ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ|strong="G932" တော်နှင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ရှေးဦးစွာ ရှာ ကြ လော့။ နောက်မှ ထို အရာ များကို ထပ် ၍ပေး တော် မူလ တံ့။ ³⁴ထို့ကြောင့် နက်ဖြန်|strong="G839" အဘို့ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ နက်ဖြန် နေ့သည် မိမိ အ ဘို့ စိုးရိမ် လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိ သော မ ကောင်း မသင့်သောအရာ သည် ယခုနေ့ ဘို့ လောက် ပေ၏။

7 သင်တို့သည် စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ရမည်အကြောင်း သူတစ်ပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မ ပြုကြနှင့်။ ²သင် တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်း သူတစ်ပါးကိုစီရင် ကြ၏။ ထိုတရား အတိုင်းစီရင်|strong="G2917" ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏ နှင့် သူတစ်ပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏ အတိုင်း ကိုယ် ခံရ ကြမည်။ ³ကိုယ် မျက်စိ|strong="G3788" ၌ ရှိသော တံကျင် ကို မ အောက်မေ့ ဘဲ ညီအစ်ကို မျက်စိ ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု သနည်း။ ⁴ကိုယ် မျက်စိ|strong="G3788" ၌ တံကျင် ရှိလျက်ပင်ညီအစ်ကို အားသင် ၏မျက်စိ ၌ ရှိသောငြောင့် ငယ် ကို ထုတ် ပါရစေ ဟု အဘယ်သို့ ဆို သနည်း။ ⁵လျှို့ဝှက် သော သူ၊ ကိုယ်|strong="G4675" မျက်စိ ၌ ရှိသောတံကျင် ကိုရှေးဦးစွာ

ထုတ်ပစ် လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကို မျက်စိ ဌှိ ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို ထုတ်ပစ် ခြင်းငှာရှင်းလင်း စွာမြင်လိမ့်မည်။⁶ဖြူစင် သောအရာ၊ strong="G3588" ကို ခွေး တို့အား မ ပေး ကြနှင့်။ ပုလဲ ရတနာတို့ ကို ဝက် တို့ရှေ့ မှာ မ ချ မ ထား ကြ နှင့်။ သို့ပြုလျှင် ထို အရာ တို့ ကို ကျော်နင်း ချ သင် တို့ကိုလှည့် လျက် ကိုက်ဖြတ် ကြလိမ့်မည်။⁷တောင်း ကြလော့။ တောင်းလျှင်၊ strong="G2532" ရ မည်။ ရှာ ကြလော့။ ရှာလျှင် တွေ့ မည်။ တံခါးကိုခေါက် ကြလော့။ ခေါက် လျှင် ဖွင့် မည်။⁸တောင်း သော သူ၊ strong="G3588" မည်သည် ကား ရ၏။ ရှာ သောသူ လည်း တွေ့၏။ ခေါက် သောသူ အားလည်း တံခါး ကို ဖွင့် ၏။⁹သား သည် မုန့် ကို တောင်း၊ strong="G154" လျှင် မိမိ သား အား ကျောက် ကို ပေး မည်သူ၊¹⁰ငါး ကို တောင်း၊ strong="G154" လျှင် မြွေ ကို ပေး မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက် မျှ သင် တို့တွင် ရှိ သလော။¹¹သင် တို့သည် အဆိုး၊ strong="G4190" ဖြစ် လျက် ပင် ကိုယ် သား တို့အား ကောင်း သော အရာ ကို ပေး တတ် လျှင် ၊ ထို မျှ မက ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော သင် တို့အဘ သည် ဆုတောင်း သော သူ တို့အား ကောင်း သော အရာ ကို သာ၍ ပေး တော်မူမည် မဟုတ်လော။¹²သင် တို့သည် ကိုယ်၊ strong="G5210" ၌သူတစ်ပါး ပြု စေ လိုသမျှ အတိုင်းသူတစ်ပါး ၌ပြု ကြ လော့။ ဤ ပညတ်ကား ပညတု တိ ကျမ်း နှင့် အနာဂတ္တိ ကျမ်းတို့၏ အချုပ်အခြာပင် ဖြစ် သတည်း။¹³ကျဉ်း သောတံခါး၊ strong="G4439" ကိုဝင် ကြလော့။ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် သော လမ်း နှင့် တံခါး သည် ကျယ်ဝန်း သည် ဖြစ်၍ဝင် သောသူ တို့သည် များ ကြ၏။¹⁴အသက် ရှင် ခြင်း သို့ ၊ strong="G1519" ရောက် သောလမ်း နှင့် တံခါး သည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်း သည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ ဝင်သော သူ တို့သည် နည်း ကြ၏။¹⁵အတွင်း ၌ကြမ်းတမ်း၊ strong="G5207" သော တောခွေး ဖြစ် လျက် သိုး ရေ ကိုခြံ၍ သင် တို့ရှိရာ သို့လာ သော မိစ္ဆာ ပရောဖက် တို့ကို သတိ နှင့် ရှောင်ကြလော့။¹⁶ထိုသူ တို့၏အကျင့်၊ strong="G2590" ကိုထောက် ၍ သူ တို့၏သဘော ကို သိ ကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင် ၌ စပျစ်သီး ကို ဆွတ် တတ် သလော ။ ဆူးလေ ပင်၌ သင်္ဘောသဖန်း သီးကို ဆွတ် တတ် သလော။¹⁷ကောင်း သောအပင်၊ strong="G1186" သည် ကောင်း သောအသီး ၊ မကောင်း သောအပင် သည် မကောင်း သောအသီး ကို သီး တတ်၏။¹⁸ကောင်း သော အပင်၊ strong="G1186" သည် မ ကောင်း သော အသီး ၊ မ ကောင်း သော အပင် သည် ကောင်း သော အသီး ကို မ သီး နိုင် ။¹⁹ကောင်း သောအသီး မ သီး သောအပင် ရှိသမျှ တို့ကိုခတ်လှဲ ၍ မီး ထဲသို့ ချ လိုက်တတ်၏။²⁰သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်၊ strong="G846" တို့၏အကျင့် ကိုထောက် သော် သူ တို့၏သဘောကို သိ ရကြလိမ့်မည်။²¹သခင် ၊ သခင်၊ strong="G2962" ဟု ငါ့ ကို လျှောက် သော သူ တိုင်း ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့ ဝင် ရလိမ့်မည်မ ဟုတ်။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော် မူ သော ငါ့ ခမည်း တော် ၏အလို ကို ဆောင် သော သူ သာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။²²ထို နေ၊ strong="G2250" ၌ ကား၊

သခင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် အခွင့် နှင့် ဆုံးမ ဩဝါဒပေး ပါပြီမ ဟုတ်လော။ ကိုယ်တော် အခွင့် နှင့် နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် ပါ ပြီ မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော် အခွင့် နှင့် များစွာ သော တန်ခိုး တို့ကို ပြု ပါပြီ မဟုတ် လောဟု အများ သောသူ တ ဝိုသည် လျှောက် ကြ လိမ့်မည်။²³ထိုသို့ လျှောက်ကြသောအခါ သင်၊ strong="G5209" တို့ကို ငါအလျဉ်း မသိ ၊ အဓမ္မ အမှုကို ပြု သောသူ တို့၊ ငါ့ ထံမှ ဖယ် ကြဟု ထိုသူ တို့အား အတည့်အလင်း ငါပြောမည်။²⁴အကြင်သူ သည်၊ strong="G3450" ဟောပြောသော ဤ စကား ကို ကြား၍နားထောင် ၏။ ထိုသူ သည် ကျောက် ပေါ်မှာ အိမ် ဆောက် သော ပညာရှိ နှင့် တူကြောင်းကို ငါပုံပြ မည်။²⁵မိုး ရွာ၊ strong="G2597" ၍ ရေစီး သည်နှင့် လေ လာ ၍ ထို အိမ် ကို တိုက် သည်ရှိ သော်၊ ကျောက် ပေါ်မှာ တည် သောကြောင့် မ ပြု မ လဲ နေ၏။²⁶အကြင်သူ သည် ငါ ဟောပြောသော ဤ၊ strong="G5128" စကား ကိုကြား ၍ နား မ ထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူ သည် သဲ ပေါ်မှာ အိမ် ဆောက် သော လူ မိုက် နှင့် တူ ကြောင်း ကို ငါပုံပြ မည်။²⁷မိုး ရွာ၊ strong="G2597" ၍ ရေစီး သည်နှင့် လေ လာ ၍ ထို အိမ် ကို တိုက် သောအခါ ၊ ကြီး စွာ သော ပြုလဲ ခြင်းသို့ ရောက် လေသည် ဟု ဟော တော်မူ ၏။²⁸ထို ဒေသနာ၊ strong="G3056" တော် ကို ယေရှု ဟော တော်မူ သည်အဆုံး ၌ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေး တော် မူ ခြင်း ကို အလွန် အံ့ဩ ကြ၏။²⁹အကြောင်းမူကား ၊ ကျမ်း ပြု၊ strong="G1122" ဆရာနည်းတူ မ ဟုတ်၊ အစိုးရ သော သူနည်းတူ ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေး တော်မူ၏။

၈ကိုယ်တော် သည် တောင် ပေါ်မှ ဆင်းကြွ တော်မူလျှင် ၊ များစွာ သော လူ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။²ထိုအခါ နူနာစွဲ သော သူ တစ်ယောက်သည် ညွတ်ပြပ် လျက်၊ သခင် အလို တော်ရှိလျှင် ကျွန်တော် ကို သန့်ရှင်း စေနိုင် တော်မူသည်ဟု လျှောက် လေ၏။³ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်စေ ဟု မိန့်တော်မူလျက် လက် တော်ကိုဆန့် ၍ ထိုသူ ကိုတို့ တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် နူနာ ပျောက်၍ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။⁴ယေရှု ကလည်း သင်သတိပြု။ ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူ အား မျှမပြော နှင့်။ ယဇ် ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍ ကိုယ် ကိုပြ လော့။ သူတစ်ပါး ၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မောရှေ စီရင် မှာထားသော ပူဇော် သကု ကာကိုဆက် လော့ဟု မိန့်၊ strong="G3004" တော် မူ၏။⁵ထိုနောက်မှကပေရနောင် မြို့သို့ ကြွဝင် တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူး တစ်ယောက်သည် အထံ တော်သို့လာ ၍၊⁶သခင် ၊ ကျွန်တော် ၏ ငယ်သား တစ်ယောက်သည် လက်ခြေသေ သည်အနာနှင့် ပြင်းစွာ ခံရ ၍ အိမ် တွင် တုံးလုံး နေပါသည်ဟု တောင်းပန် လေ၏။⁷ယေရှု ကလည်း ငါ၊ strong="G1473" လာ ၍ ချမ်းသာ ပေးမည် ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊⁸တပ်မှူး က၊ သခင် ၊ ကျွန်တော် ၏ အိမ်မိုး အောက် သို့ကြွဝင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော် မ ခံထိုက် ပါ။

အမိန့်တော် တစ်ခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော် ဧကယ်သား သည် ချမ်းသာ ရပါလိမ့်မည်။⁹ ဥပမာကား၊ ကျွန်တော် သည် မင်း အောက် ဌ်ကျွန်ခံ သော သူ ဖြစ် သော်လည်း စစ်သူရဲ များ ကို အုပ်စိုး ၍ တစ်ဦး ကို သွား ချေ ဟု ဆို လျှင် သွား ပါ၏။ တစ်ဦး ကို လာ ခဲ့ ဟု ဆို လျှင် လာ ပါ၏။ ကျွန် ကိုလည်း ဤအမှု ကို လုပ် တော့ ဟုဆိုလျှင် လုပ် ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက် လေ၏။¹⁰ ထိုစကားကို ယေရှု သည်ကြား လျှင် အံ့ဩ ခြင်းရှိ၍၊ ငါ|strong="G3004" အမှန် ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက် သော ယုံကြည် ခြင်းကို ကုသရေလ အမျိုး၌ ပင် ငါမ တွေ့ ဘူးသေး။¹¹ ငါဆို ပြန်သည်ကား|strong="G3754" ၊ လူ များ တို့သည်၊ အရှေ့ အရပ်၊ အနောက် အရပ်မှ လာ ၍ ၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ အာဗြဟံ ၊ ကုဇာက် ၊ ယာကုပ် တို့နှင့်တကွ လျောင်း ရကြလတံ့၊¹² နိုင်ငံ တော်သား|strong="G5207" တို့သည်လည်း ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်း ရှိ ရာ၊ ပြင် အရပ် မှောင်မိုက် ထဲ သို့ နှင်ချ ခြင်း ကို ခံ ရကြ လတံ့ ဟု နောက်|strong="G190" တော်သို့ လိုက်သောသူ တို့အား မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊¹³ တပ်မှူး အား သင် သွား လော့။ ယုံကြည် သည်နှင့်အညီ သင် ၌ဖြစ် စေ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။ ထို ခဏခြင်း တွင် သူ ဧကယ်သား သည် အနာ ရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။¹⁴ ထို နောက်မှယေရှု သည် ပေတရု အိမ် သို့ ကြွ ၍ ပေတရု ၏ ယောက္ခမ သည် ဖျားနာ စွဲလျက် တုံးလုံး နေ သည် ကို တွေ့မြင် တော်မူ၏။¹⁵ ထိုမိန်းမ ၏လက် ကို တို့တော်မူလျှင် ၊ သူသည် အဖျား ပျောက် သဖြင့် ထ ၍ ညှော်သည် ဝတ်ကို ပြုလေ၏။¹⁶ ညဦးယံ ၌ နတ်ဆိုးစွဲ သောသူအများ တို့ကို အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ၍ နှုတ်တော်မြွက် ကာမျှနှင့်ထိုနတ် တို့ကို နှင်ထုတ် တော်မူ၏။ နာ သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို သက်သာ စေတော်မူ၏။¹⁷ ထို အကြောင်းအရာမူကား၊ သူ သည် အကျွန်ုပ် တို့ အနာ ရောဂါဝေဒနာ များကို ယူတင် ဆောင်ရွက် လေ သည်ဟု ပရောဖက် ဟောရှာယ ဟော ဘူးသောစကား ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။¹⁸ များစွာသောလူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုဝန်းရံ လျက် နေကြသည်ကို မြင် တော်မူလျှင် ၊ ကမ်း တစ် ဘက် သို့ ကူး မည့် အကြောင်း အမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁹ ထိုအခါ ကျမ်းပြု ဆရာတစ် ယောက်သည်လာ ၍ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကြွ တော် မူ ရာ အရပ် ရပ် သို့ အကျွန်ုပ် လိုက် ပါ မည် ဟု လျှောက် လေ၏။²⁰ ယေရှု ကလည်း မြေခွေး သည် မြေတွင်း ရှိ ၏။ မိုးယံး ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက် သည်နားနေရာ အရပ်ရှိ ၏။ လူ သား မူကား ၊ ခေါင်း ချ ရာမျှ မ ရှိဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။²¹ အခြား သော တပည့် တော် ကလည်း ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ကို ရှေးဦးစွာ သွား ၍ သဂြိုဟ် ရသော အခွင့် ကိုပေးတော်မူ ပါဟု လျှောက် လေ၏။²² ယေရှု ကလည်း၊ ငါ|strong="G3427" နောက် သို့လိုက်လော့။ လူသေ တို့သည် မိမိ လူသေ တို့ကို သဂြိုဟ် ပါ လေ စေ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။²³ ထိုအခါ လေ

ထဲ သို့ ဝင် တော်မူ၍ တပည့် တော် တို့သည် လိုက် ကြ၏။ အိုင် ၌ လှိုင်း တံပိုး ပြင်း စွာ ထ ၍ လေ့ ကို လွှမ်း လေ၏။²⁴ ကိုယ်တော် သည် ကျိန်းစက် ၍ နေတော်မူ၏။²⁵ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ကိုယ်တော် ကို နှိုး ပြီးလျှင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ပါ၏။ ကယ်မ တော်မူ ပါ ဟု လျှောက် ကြ သော်၊²⁶ ကိုယ်တော် က၊ ယုံကြည်|strong="G3640" အားနည်းသော သူ တို့၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောက် တတ်သနည်း ဟု မေး|strong="G3004" တော်မူပြီးလျှင် ၊ ထ ၍လေ နှင့် ပင်လယ် ကို ဆုံးမ တော်မူသဖြင့် အလွန် သာယာ လေ၏။²⁷ ထိုလူ တို့ကလည်း၊ ဤ သူကားအဘယ်သို့ သောသူနည်း။ လေ နှင့် ပင်လယ် သည် သူ ၏စကားကို နားထောင် ပါသည်တကားဟု အံ့ဩ ကြ၏။²⁸ ကမ်းတစ်ဘက် ဂါဒရ ပြည် သို့ ရောက် တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲ သောလူနှစ် ယောက်တို့သည် ထို လမ်း ကို အဘယ်သူ မျှ မ သွား နိုင် အောင် အလွန် ကြမ်းကြုတ် စွာပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်း တစ်ပြင်မှ ထွက်လာ ၍ ကိုယ်တော် ကို ခရီး ဦးကြိုပြု ပြီးလျှင်၊²⁹ ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အချိန် မ ရောက် မှီ အကျွန်ုပ် တို့ ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ငှာ ကြွလာ တော် မူ သလော ဟု အော်ဟစ် ၍ လျှောက် ကြ၏။³⁰ ထို သူ တို့နှင့် မ နီး မ ဝေး သော အရပ်၌ များစွာ သောဝက် အစု သည်ကျက်စား လျက်ရှိ ၏။³¹ နတ်ဆိုး တို့ လည်း ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့ ကို နှင်ထုတ် လျှင် ၊ ထို ဝက် အစု ထဲသို့ ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့် ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန် ကြသော်၊³² သွား ကြ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ထွက် ၍ ဝက် ထဲသို့ ဝင် သဖြင့် ဝက်အစု ရှိ သမျှ သည်အိုင် ကမ်းစောက် ကို တဟုန်တည်း ပြေးဆင်း၍ ရေ၌ သေ ကြ၏။³³ ဝက်ကျောင်း သော သူ တို့သည်လည်း ပြေး ၍ မြို့ ထဲသို့ ဝင် ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ တို့၏အကြောင်း မှစ၍ ဖြစ် လေသမျှတို့ကို ကြားပြော ကြသော်၊³⁴ တစ်မြို့လုံး လည်း ယေရှု ကို တွေ့ အံ့သောငှာ ထွက်လာ ကြ၏။ ကိုယ်တော် ကိုတွေ့မြင် လျှင် မိမိ တို့ ပြည် က ထွက်သွား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။

9 ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လေ့ စီး ၍ ကူး ပြန်သဖြင့်၊ မိမိ မြို့ သို့ ရောက် တော်မူ၏။² လက်ခြေသေ ၍ အိပ်ရာ ပေါ်မှာ တုံးလုံး နေသော သူတစ်ယောက်ကို အထံ တော်သို့ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ ယေရှု သည်ထိုသူ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကိုမြင် လျှင် လက်ခြေသေ သော သူ အား၊ ငါ့သား|strong="G5043" မ စိုးရိမ်နှင့်။ သင် ၏အပြစ် ကို လွတ် စေပြီ ဟုမိန့် တော်မူ၏။³ ကျမ်းပြု ဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူ သည် ဘုရား ကို လွန်ကျူး ၍ ပြောသည် ဟု ထင် ကြ၏။⁴ ယေရှု သည် ထို သူ တို့၏စိတ် ကို သိမြင် တော် မူ လျှင် ၊ သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငြူစူ|strong="G4190" သောစိတ် ရှိ ကြသနည်း။⁵ အဘယ် စကားကိုသာ၍|strong="G2123" ပြော လွယ်သနည်း။ သင် ၏အပြစ် ကို လွတ် စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ ၍

လှမ်းသွား လော့ဟု ပြော လွယ်သလော။⁶လူ သား|strong="G5207" သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အပြစ် လွတ် ပိုင် သည် ကို သင် တို့သိ စေ ခြင်းငှာ ထ လော့။ ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင် ၍ ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့ ဟု လက်ခြေသေ သောသူ အား မိန့် တော်မူ၏။⁷ထိုသူသည် လည်း ထ ၍ မိမိ အိမ် သို့ သွား လေ၏။⁸လူ အစုအဝေးတို့သည်မြင် လျှင် အံ့ဩ ခြင်းရှိ၍ ၊ လူ တို့အား ဤသို့သော အခွင့် ကို အပ်ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။⁹ယေရှု သည် ထို အရပ်မှ ကြွ တော် မူ လျှင် ၊ မ သု သဲ အမည် ရှိ သော သူ တစ်ယောက်သည် အခွန်ခံ ရာတံ၌ ထိုင် နေသည်ကို မြင် သော်၊ ငါ့ နောက် သို့ လိုက် လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ထိုသူ သည် လည်း ထ ၍ နောက် တော် သို့ လိုက် လေ၏။¹⁰ထိုနောက်မှ အိမ် တွင် စားပွဲ ၌ လျောင်းတော်မူစဉ် ၊ အခွန်ခံ သော သူများ နှင့် ဆိုး သော သူများ တို့သည် လာ ၍ ကိုယ်တော် မှ စသော တပည့် တော် တို့နှင့် တကွ စားပွဲ၌လျောင်း ကြ၏။¹¹ဖာရိရှဲ တို့သည် မြင် လျှင် တပည့် တော် တို့အား၊ သင် တို့ဆရာ သည် အခွန်ခံ သော သူ၊ ဆိုး သော သူ တို့ နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စား သနည်းဟုဆို ကြ၏။¹²ယေရှုသည် ကြား တော်မူလျှင် ၊ ကျန်းမာ|strong="G2480" သောသူ တို့သည် ဆေးသမား ကို အလို မ ရှိ ကြ။ နာ သော သူ တို့ သာလျှင် အလိုရှိ ကြ၏။¹³ယဇ် ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနား|strong="G1656" ခြင်း ကရုဏာ အကျင့် ကို ငါ နှစ်သက် ၏ဟူသော ကျမ်း စကား ကို နားလည်ခြင်းငှာသင်တို့သွား ၍ သင် ကြလော့။ ဖြောင့်မတ် သော သူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှာ၊ ငါလာ သည် မ ဟုတ်။ ဆိုး သော သူ တို့ကို ခေါ်ခြင်း ငှာ၊ ငါ လာ သတည်း ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။¹⁴ထိုအခါ ယောဟန် ၏ တပည့် တို့သည် အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့နှင့် ဖာ ရိရှဲ တို့သည် အဖန်တလဲလဲ အစာရှောင် ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့သည် အစာ မ ရှောင်ဘဲ နေ ကြပါသနည်းဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁵ယေရှု က လည်း မင်္ဂလာဆောင် လုလင် သည် မိမိ အပေါင်း အ ဘော် တို့နှင့် အတူ ရှိ စဉ် အခါ သူ တို့သည် စိတ် မသာ ညည်းတွား တတ် ကြ သလော။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင် ကို သူ၏အပေါင်း အ ဘော် တို့နှင့် ခွာ ၍ ယူသွား သော အချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် အစာရှောင် ကြ လိမ့်မည်။¹⁶အဝတ် ဟောင်း|strong="G3820" ကို အထည် သစ် နှင့်ဖာ လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာ သောအထည်သည် အဝတ် ဟောင်းကို စား ၍ အပေါက် ကျယ် တတ်၏။¹⁷ငင်းနည်းဟောင်း သော သားရေဘူး|strong="G779" ၌ အသစ် သော စပျစ်ရည် ကို ထည့် လေ့မ ရှိ။ ထိုသို့ ထည့်လျှင် ၊ သားရေဘူး သည် စုတ်ကွဲ သဖြင့် ၊ စပျစ်ရည် သည် ယို ၍ သားရေဘူး လည်း ပျက်စီး တတ်၏။ အသစ် သော စပျစ်ရည် ကို အသစ် သော သားရေဘူး ၌ ထည့် လေ့ ရှိ၏။ ထိုသို့ ထည့် လျှင် နှစ် ပါး စလုံး မ ပျက်စီး ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ထို စကားကို မိန့် တော်မူစဉ် အရာရှိ တစ် ယောက်သည် လာ ၍ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ အကျွန်ုပ် ၏ သမီး သည်

ယခုပင် သေ ဆဲ ရှိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွ ၍ သူ့ အပေါ်၌လက် ကိုတင် တော်မူလျှင် အသက် ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ၏။¹⁹ယေရှု သည် ထ ၍ တပည့် တော်နှင့်အတူ ထိုသူ နောက် သို့လိုက်တော် မူ၏။²⁰ထိုအခါ တစ် ဆယ့်နှစ် နှစ် ပတ်လုံး သွေး သွန်အနာစွဲ သော မိန်းမ တစ် ယောက် က၊²¹ငါသည် အဝတ် တော်ကိုသာ တို့ လျှင် ချမ်းသာ ရမည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် နောက် တော် သို့ချဉ်းကပ် ၍ အဝတ် တော်၏ ပန်းပွား ကို တို့ လေ၏။²²ယေရှု သည် လှည့် ၍ ထိုမိန်းမ ကိုမြင် တော်မူလျှင် ၊ ငါ့သမီး ၊ မ စိုးရိမ်နှင့်။ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် အနာကို ငြိမ်း စေပြီ ဟုမိန့် တော် မူ၏။ ထို ခဏ မှစ၍ ထို မိန်းမ သည် အနာ ပျောက်ကင်း လေ၏။²³အရာရှိ အိမ် သို့ ရောက် တော်မူ၍ တီးမှုတ် သော သူတို့နှင့် များ စွာ သော လူ တို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြု ကြသည်ကို မြင် လျှင် ၊²⁴ဖယ်ရှား ကြလော့။ မိန်းမငယ် သေ သည်မ ဟုတ်၊ အိပ်ပျော် သည် ဟု မိန့် တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။²⁵ထိုလူ များကို ပြင် သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင် ၍၊ မိန်းမငယ် ၏လက် ကို ကိုင် တော်မူသည်တွင် သူသည် ထ လေ၏။²⁶ထို သိတင်း စကား သည် တစ်ပြည်လုံး ၌ နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။²⁷ထို အရပ်မှ ယေရှု သည် ကြွ တော် မူ စဉ်၊ မျက်စိ ကန်း သော သူနှစ် ယောက် တို့သည် နောက် တော် သို့ လိုက်၍ ဒါ ဝိ ဒိ ၏သား တော်၊ ကျွန်တော် တို့ကို သနား တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။²⁸အိမ် သို့ ဝင် တော်မူလျှင် ၊ မျက်စိ ကန်းသော သူ တို့သည် အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။ ကိုယ်တော်က လည်း၊ ဤအမှု ကို ငါတတ်နိုင် သည်ကို ယုံ သလော ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊ ယုံ ပါ၏သခင် ဟု လျှောက် ကြ၏။²⁹ထိုအခါ သူ တို့၏ မျက်စိ ကို တို့ တော်မူ၍၊ သင်|strong="G5216" တို့ ယုံ ခြင်းရှိသည်အတိုင်း သင် တို့၌ဖြစ် စေ ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊³⁰သူ တို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်း လေ၏။ ယေရှု ကလည်း ၊ အဘယ်သူ မှ မသိ စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့ ဟု မြစ်တား|strong="G1690" တော်မူ၏။³¹သို့သော်လည်း ထိုသူ တို့သည် သွား ၍ သိတင်းတော် ကို တစ်ပြည်လုံး ၌ နှံ့ပြား ကျော်စောစေ၏။³²ထိုသူ တို့သည် ထွက် သွား ကြသည်နောက် ၊ နတ်ဆိုးစွဲ သော သူ တစ်ယောက်ကို အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။³³နတ်ဆိုး ကို နှင်ထုတ် တော်မူပြီးမှ ထို အ သော သူ သည် စကား ပြော၏။ လူ အစုအဝေး တို့သည် လည်း အံ့ဩ ၍၊ ကူသရေလ အမျိုး၌ ဤကဲ့သို့ မ မြင်ရစဖူးဟု ပြောဆို ကြ၏။³⁴ဖာ ရိ ရှဲ တို့ က လည်း ၊ နတ်ဆိုး အကြီး ကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ ကို နှင်ထုတ် သည် ဟု ပြောဆို ကြ၏။³⁵ယေရှု သည် တရားစရပ် တို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလျက် ၊ နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သော ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟော လျက်၊ လူ များ ခံရသော အနာ ရောဂါ အမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်း စေလျက် ၊ မြို့ ရွာ ရှိ သမျှ တို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။ လူ အစုအဝေးတို့ကို မြင် တော်မူလျှင် သနား ခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။³⁶အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်း သည်ဖြစ်၍ထိန်း သူမ ရှိ ဘဲပစ် ထားသောသိုး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။

³⁷ထိုအခါ ကိုယ်တော် က၊ စပါး|strong="G2326" ရိတ်စရာများစွာ ရှိ၏။ ရိတ် သောသူ တို့သည် နည်း ကြ၏။ ³⁸ထို့ကြောင့် လုပ်ဆောင်| strong="G2040" သောသူ တို့ကို စပါး ရိတ်စေခြင်းငှာ စေလွှတ် တော် မူ မည်အကြောင်း ၊ စပါး ရှင် ကို ဆုတောင်း ကြ လော့ ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

10တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီး မှ ၊ ညစ်ညူး သောနတ် တို့ကို နှင်ထုတ် ခြင်းငှာငှင်း ၊ အနာ ရောဂါ အမျိုးမျိုး တို့ကို ငြိမ်း စေခြင်းငှာငှင်း အခွင့် ပေး တော်မူ၏။ ²တစ် ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့၏ အမည် ကား ၊ ပဌမ မှာ၊ ပေ တ ရှ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် သော ရှိ မုန် နှင့် သူ့ ညီ အ န နှ ခြေ ၊ ³ဇေ ပေ ဒဲ ၏သား ယာကုပ် နှင့် သူ့ ညီ ယောဟန် ၊ ⁴ဖီလိပုပု နှင့် ဗာသောလ ဖဲ ၊ သော မ နှင့် အခွန်ခံ မ သု သဲ ၊ အာလဖဲ ၏သား ယာကုပ် နှင့် သ နှ ဒဲ ဟု အမည် သစ် ကို ရ သော လေ ဗဲ၊ ⁵ကာ န နိ နိ တ လူ ရှိ မုန် နှင့် ကိုယ်တော် ကို အပ်နံ့ သော ယုဒ ရှ ကာ ရှတ် ပေ တည်း။ ⁶ထို တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော သူ တို့ကို ယေရှု သည် စေလွှတ် တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ရှိရာ|strong="G1519" သို့ မ သွား ကြ နှင့်။ ရှ ဟ ရီ မြို့ ရွာ ထဲ သို့ မ ဝင် ကြ နှင့်။ ⁷ကု သရေ လ အမျိုး|strong="G3624" ၊ ပျောက်လွင့် သော သိုး များရှိရာ သို့ အ ရင် သွား ကြ လော့။ ⁸သွား စဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်|strong="G3772" နိုင်ငံ တော် တည်လုနီး ပြီဟုသိတင်းကြားပြော ကြ လော့။ ⁹နာ သော သူတို့အား ချမ်းသာ|strong="G2323" ပေးကြ လော့။ သေ သော သူတို့ကို ထမြောက် စေ ကြ လော့။ နူ သောသူတို့ကို သန့်ရှင်း စေ ကြ လော့။ နတ်ဆိုး တို့ကိုလည်း နှင်ထုတ် ကြ လော့။ သင်တို့သည် အဘိုး မပေးဘဲ ကျေးဇူးတော် ကို ခံရ ကြ ပြီ ဖြစ်၍အဘိုး မခံဘဲ ပေးကမ်း ကြ လော့။ ¹⁰ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကြေး တို့ကို ခါးပန်း ထဲ၌ မ သိုမှီး ကြ နှင့်။ ¹¹လမ်း ခရီးဘို့|strong="G1519" လွယ်အိတ် ၊ အင်္ကျီ နှစ် ထည်၊ ခြေနင်း တောင်ဝေး ကို မ သိုမှီး ကြ နှင့်။ အကြောင်းမူကား ၊ လုပ်ဆောင် သော သူ သည် ကျွေးမွေး ခြင်း ကို ခံ ထိုက် ပေ၏။ ¹²မည်သည် မြို့ | strong="G4172" မည်သည် ရွာ သို့ ဝင် လျှင်၊ ထိုမြို့ ရွာ၌ အ ဘယ် မည် သော သူ သည် ထိုက်တန် သနည်း ဟု မေးမြန်း ၍၊ ထို မြို့ရွာမှ မ ထွက် မသွားမှီတိုင်အောင်ထိုသူ ၏အိမ် တွင် နေ ကြ လော့။ ¹³အိမ် သို့ |strong="G1519" ဝင် သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုနှုတ်ဆက် ခြင်းကို ပြုကြ လော့။ ¹⁴ထိုအိမ် သည် ထိုက်တန်|strong="G514" လျှင် သင် တို့မြွက်သော မင်္ဂလာ ရောက် စေသတည်း။ မ ထိုက်တန် လျှင် သင် တို့ ထံသို့ ပြန်လာ စေသတည်း။ ¹⁵အကြင်သူ သည် သင်| strong="G5209" တို့ ကို လက် မ ခံ၊ သင် တို့၏ စကား ကို နား မ ထောင် ဘဲ နေ၏။ ထို သူ နေသော အိမ် မှ ငှင်း၊ မြို့ မှ ငှင်း ထွက်သွား စဉ်၊ သင် တို့၏ ခြေဘဝါး မှ မြေမှုန့် ကို ခါ လိုက်ကြ လော့။ ¹⁶အာမန် ဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ တရား ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ၌ ထို မြို့သည် သောဒု မြို့နှင့်

ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။ ¹⁷တောခွေး စု|strong="G3319" ထဲ သို့ သိုး တို့ ကို စေလွှတ် သကဲ့သို့ သင် တို့ကို ငါ စေလွှတ် ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မြေ ကဲ့သို့ လိမ္မာ လျက် ၊ ချိုးငှက် ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်း လျက် ရှိ ကြ လော့။ ¹⁸လူ တို့ကို သတ်ပြု|strong="G4337" ကြ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ကို လွှတ်ရုံး သို့ အပ်နံ့ ကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ် တို့၌ ရိုက် ကြလိမ့်မည်။ ¹⁹ထိုသူ တို့မှစ၍|strong="G2532" တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ မြို့ဝန်မင်း ၊ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ငါ ကြောင့် သင်တို့ကို ပို့ဆောင် ကြလိမ့်မည်။ ²⁰သင် တို့ကို အပ်နံ့|strong="G3860" သောအခါ အဘယ်သို့ ပြော ရမည် ကို မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ပြော ရသောစကားကို ထို ခဏခြင်း တွင် သင် တို့သည်ရကြလိမ့်မည်။ ²¹အကြောင်းမူကား ၊ သင်|strong="G5210" တို့ အလိုအလျောက် ပြော ကြ သည်မ ဟုတ် ။ သင် တို့အ ဘ ဇာ ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အားဖြင့် ပြော တော် မူ၏။ ²²ထိုအခါ ညီအစ်ကို|strong="G80, G80" ချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သေ စေခြင်းငှာ အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘ သည်လည်း သား ကို အပ် လိမ့်မည်။ သားသမီး တို့သည်လည်း မိဘ ကို ရန်ဘက် ပြု၍ သေ စေကြလိမ့်မည်။ ²³လူအပေါင်း တို့သည်လည်း |strong="G2532" ငါ ၏နာမ ကြောင့် သင်တို့ကို မုန်း ကြလိမ့်မည် ။ အကြင်သူသည် အဆိုး တိုင်အောင် တည်ကြည် ၏။ ထို သူ သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ²⁴တစ်မြို့၌ |strong="G1722" သင် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ လျှင် တစ်မြို့ သို့ ပြေး ကြ လော့။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ကုသရေလ မြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့ လှည့်လည်၍ မ ကုန် မှီ လူ သား သည်ကြွလာ လိမ့်မည်။ ²⁵တပည့် သည် ဆရာ|strong="G1320" ထက် မ သာ။ ကျွန် သည် သခင် ထက် မ သာ။ ²⁶တပည့် သည် ဆရာ|strong="G1320" ကဲ့သို့ ငှင်း ၊ ကျွန် သည်သခင် ကဲ့သို့ ငှင်း ဖြစ် လျှင် သင့်လောက် ပေ၏။ အိမ်ရှင် ကို ဗေလဇေဗုလ ဟုခေါ်ဝေါ် ကြ လျှင် ၊ အိမ်သူ အိမ်သား တို့ ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ လိမ့်မည်။ ²⁷ထို့ကြောင့် သူ|strong="G848" တို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ ဖုံးထား လျက်ရှိ သမျှသောအရာတို့သည် ပွင့် လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ ရှိ သမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ²⁸မှောင်မိုက် ၌ |strong="G1722" သင် တို့အား ငါပြော သောအရာ များကို သင်တို့သည် အလင်း ၌ ကြားပြော ကြ လော့။ သင် တို့နား အပါး၌ ပြော၍ ကြား သောအရာ များ ကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ဟစ်ကြော် ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ²⁹တနည်းကားကိုယ်ခနုခါ ကိုသာသတ်|strong="G615" ၍ စိတ် ဝိညာဉ်ကို မ သတ် နိုင် သော သူတို့ ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။ ကိုယ် ခနုခါ နှင့် စိတ် ဝိညာဉ် ကို ငရဲ ၌ ဖျက်ဆီး နိုင် သောသူ ကိုသာ၍ ကြောက် ကြ လော့။ ³⁰စာ ငှက် နှစ်|strong="G1417" ကောင် ကို အသေရိ တစ်ပြားအဘိုးနှင့် ဝယ် ရသည်မ ဟုတ် လော။ သင် တို့ အ ဘ အခွင့် မ ရှိ လျှင် ထို စာ ငှက် တစ် ကောင် မျှ မြေ သို့ မ ကျ ရ။ ³¹သင် တို့ဆိပ်ပင်|strong="G2359" သည်လည်း အကုန်အစင်

ရေတွက် လျက်ရှိ ၏။³¹ ထို့ကြောင့် မ|strong="G3361" ကြောက်ကြနှင့်။ သင် တို့သည် စာငှက် အများ တို့ထက် သာ၍ မြတ်ကြ၏။³² အကြင်သူ သည် လူတို့|strong="G444" ရှေ့မှာ ငါ့ ကိုဝန်ခံ အံ့။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသော ငါ ၏ခမည်းတော် ရှေ့မှာ ထိုသူ ကို ငါ ဝန်ခံ မည်။³³ အကြင်သူ သည် လူတို့|strong="G444" ရှေ့မှာ ငါ့ ကိုငြင်းပယ် အံ့ ။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသော ငါ ၏ခမည်းတော် ရှေ့မှာ ထိုသူ ကို ငါ ငြင်းပယ် မည်။³⁴ မြေ ပေါ်သို့|strong="G1909" ငြိမ်သက် ခြင်း ကို စေလွှတ် အံ့ သော ငှာ ငါ လာ သည် ဟု မ ထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက် ခြင်း ကို စေလွှတ် အံ့ သော ငှာ ငါ လာ သည်မဟုတ်။ ဓား ကို စေလွှတ်အံ့သော ငှာ ငါ လာ သတည်း။³⁵ အဘ နှင့်|strong="G2596" သား ၊ အမိ နှင့် သမီး ၊ ယောက္ခမ နှင့် ခွေးမ အချင်းချင်း ကွဲပြား စေ ခြင်း ငှာ ငါ လာ သတည်း။³⁶ ကိုယ် အိမ်သူ|strong="G3615" အိမ်သား တို့သည် လည်း ကိုယ် ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။³⁷ အကြင်သူ သည် ငါ့|strong="G1691" ကို ချစ်သည်ထက် မိဘ ကို သာ၍ ချစ် ၏။ ထိုသူသည် ငါ နှင့် မ ထိုက် မတန်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို ချစ်သည်ထက် သား သမီး ကို သာ၍ ချစ်၏။ ထိုသူ ငါ နှင့် မ ထိုက် မတန်။³⁸ အကြင်သူ သည် မိမိ|strong="G846" လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို ထမ်း ၍ ငါ့ နောက် သို့မ လိုက် ၊ ထိုသူသည် ငါ နှင့် မ ထိုက် မတန်။³⁹ မိမိ အသက်|strong="G5590" ကို တွေ့သော သူ သည် အသက် ရုံး လိမ့်မည်။ ငါ့ ကြောင့် မိမိ အသက် ရုံးသော သူ မူကားအသက် ကို တွေ့ လိမ့်မည်။⁴⁰ သင် တို့ကို လက်ခံ|strong="G1209" သော သူ သည် ငါ့ ကို လက်ခံ ၏။ ငါ့ ကို လက်ခံသော သူ သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူ သော သူ ကို လက်ခံ ၏။⁴¹ ပရောဖက် ၏ မျက်နှာ|strong="G3686" ကို ထောက်၍၊ ပရောဖက် ကို လက်ခံ သော သူ သည် ပရောဖက် ၏ အကျိုး ကို ခံရ လတံ့။ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏ မျက်နှာ ကို ထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ ကို လက်ခံ သော သူ သည် ဖြောင့်မတ် သော သူ၏ အကျိုး ကို ခံရ လတံ့။⁴² အကြင်သူ သည် တပည့်|strong="G3101" တော်၏ မျက်နှာ ကို ထောက်၍ ညှုတ် တစ်စုံတစ်ယောက်အား ရေ တစ်ခွက် ကို မျှ ပေး ၏။ ထိုသူသည် အကျိုး ကို မရဘဲမ နေရာ၊ ငါ အမှန်ဆိုသည် ဟု မှာထားတော်မူ၏။

11 ထိုသို့ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့ကို အကုန်အစင် မှာထား တော် မူ ပြီး လျှင် ၊ မြို့ ရွာ များ တို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး ခြင်း ငှာ ငင်း ၊ သိတင်းကြားပြော ခြင်း ငှာ ငင်း ၊ ထို အရပ်မှ ကြွ တော်မူ၏။² ခရစ်တော် ပြုတော် မူ သော အမှု တို့ကို ယော ဟန် သည် ထောင်ထဲမှာ ကြား သော အခါ၊ မိမိ တပည့် နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သော သူ မှန် သလော။³ သို့မဟုတ် အခြား သော သူကို မြော်လင့် ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက် စေ၏။⁴ ယေရှု က လည်း ၊ သင် တို့သည် ကြား ရသမျှ မြင် ရသမျှ တို့ကို သွား ၍ ယော ဟန် အား ကြားလျှောက် ကြ လော့။⁵ မျက်စိ ကန်းသော သူ

တို့သည် မျက်စိမြင်|strong="G308" ရကြ၏။ ခြေစွမ်း သော သူ တို့သည် လှမ်းသွား ရကြ၏။ နှုတ်စွဲ သော သူ တို့သည် သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် ရကြ၏။ နားပင်း သော သူ တို့သည် နားကြား ရကြ၏။ သေ သော သူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်း သို့ ရောက် ရကြ၏။ ဆင်းရဲသား တို့သည် လည်း ဝမ်းမြောက် စရာ သိ တင်း ကို ကြား ရ ကြ၏။⁶ ငါ့ ကြောင့် |strong="G1722" စိတ် မ ပျက် သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ၏ဟု ပြန်ပြော|strong="G2036" တော်မူ၏။⁷ ထိုသူ တို့သည် သွား ကြသည်နောက် ယေရှု သည် ယောဟန် ကို အကြောင်း ပြု၍ ပရိသတ် တို့အား ၊ သင်တို့သည် အဘယ်|strong="G5101" မည်သော အရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ တော သို့ ထွက်သွား ကြသနည်း။ လေ လှုပ် သော ကျူပင် ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာ သွား သလော။⁸ သို့မဟုတ် နူးညံ့|strong="G3120" သော အဝတ် ကို ဝတ်ဆင် သော သူ ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာ သွား သလော။ နူးညံ့ သော အဝတ် ကို ဝတ်ဆင် သော သူ တို့သည် မင်း အိမ် ၌ နေ တတ် ကြ၏။⁹ ပ ရော ဖက် ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာ|strong="G3708" သွား သလော။ မှန် ပေ၏။ ပ ရော ဖက် ထက် ကြီးမြတ်သော သူ လည်း ဖြစ် သည်ဟု ငါ ဆို ၏။¹⁰ ကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား၊ ကြည့်ရှု|strong="G2400" လော့။ သင် သွားရာလမ်း ကို ပြင် ရသော ငါ ၏ တမန် ကို သင့် ရှေ့၌ ငါ စေလွှတ် ၏ဟု ဆိုရာ၌ ထိုသူ ကို ဆိုလို သတည်း။¹¹ ငါ အမှန် ဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ မိန်းမ မွေး သော သူ တို့တွင် ဗတုတိဇံ ဆရာယောဟန် ထက် ကြီး မြတ် သော သူ တစ် ယောက် မျှ မ ပေါ် မ ထွန်း သေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် တွင် အငယ် ဆုံး သော သူ သည် ထိုသူ ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။¹² ဗတုတိဇံ ဆရာယောဟန်|strong="G2491" လက်ထက် မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် ကို အနိုင် အထက် ပြု သော သူ တို့သည် လည်း လူယူ ဝင်စား ရကြ၏။¹³ ယောဟန် မ|strong="G2193" ရောက်မှီတိုင်အောင် ပညာတုတိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ ကျမ်းရှိသမျှ တို့သည် ဆုံးမ ဩဝါဒပေး ကြ၏။¹⁴ သင် တို့သည် ငါ့ စကား ကို နား နိုင်|strong="G2309" လျှင် ၊ ဤသူ ကား လာ လတံ့သော ဇေလီယ ဖြစ် သတည်း။¹⁵ ကြား စရာနား ရှိ|strong="G2192" သော သူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ။¹⁶ ဤ လူမျိုး ကို အဘယ် ဥပမာနှင့် ပုံပြု ရအံ့နည်း။ ပွဲ သဘင်၌ ထိုင် နေသော သူငယ် တို့သည် မိမိသူငယ်ချင်း တို့အား အသံ ကို လွှင့်၍၊¹⁷ ငါ တို့သည် သာယာ စွာ တီးမှုတ် သော်လည်း|strong="G2532" သင် တို့သည် မ က ကြ။ ညည်းတွား စွာ မြည်တမ်း သော်လည်း မ ငိုကြွေး ကြဟု ပြောဆို သော သူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ယော ဟန်|strong="G2491" သည် မ စား မ သောက် ဘဲ လာ သည် ရှိ သော်၊ သူ တို့က ဤ သူ သည် နတ်ဆိုး စွဲ သော သူ ပါ တကားဟု ဆို ကြ၏။¹⁹ လူ သား|strong="G5207" သည် စား သောက် လျက် လာ သည် ရှိ သော်၊ ဤ သူ သည် စားကြူး သော သူ၊ စပျစ်ရည်သောက်ကြူး သော သူ ပါ တကား။ အခွန်ခံ သော သူ နှင့် ဆိုး သော သူ တို့ကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ သော သူ ပါ တကားဟု ဆို

ပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာ တရားသည် မိမိသားတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁰ထိုအခါ များစွာ သောတန်ခိုး တော်ကို ပြု တော်မူသောမြို့ရွာတို့သည် နောင်တ မ ရ သောကြောင့် ၊ ထိုမြို့ တို့ကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်တော်မူ၏။ ²¹အို ခေါရာဇိန် မြို့၊ သင်|strong="G4671" သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အိုဗ က်ဇဲဒ မြို့၊ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ တွင် ပြု သောတန်ခိုး ကို တုရု မြို့နှင့် ဇိဒန် မြို့တို့တွင် ပြု ဘူးလျှင် ၊ ထိုမြို့ တို့သည် ရှေး ကာလ၌ လျော်တေ အဝတ် ကို ဝတ်၍၊ ပြာ နှင့် လူးလျက် နောင်တရ ကြ လိမ့်မည်။ ²²ငါဆို သည်ကား၊ တရား| strong="G2920" ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ၌ သင် တို့သည် တုရု မြို့နှင့် ဇိဒန် မြို့ထက် သာ၍ ခံရ ကြလတံ့။ ²³အိုကပေရနောင် မြို့၊ သင်| strong="G4771" သည် မိုးဗ် ကောင်းကင်တိုင်အောင် မြောက်စား ခြင်း ကို ခံ ရသော်လည်း၊ မရဏာ နိုင်ငံ တိုင်အောင် နိမ့်ချ ခြင်း ကို ခံ ရလတံ့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် ၌ ပြု သော တန်ခိုး ကို သော ဒုံ မြို့၌ ပြု ဘူး လျှင် ၊ ထိုမြို့သည် ယခု တိုင်အောင် တည် ရာ၏။ ²⁴ငါဆို သည်ကား၊ တရား|strong="G2920" ဆုံးဖြတ်သောနေ့ ၌ သင် သည် သော ဒုံ မြို့ထက် သာ၍ ခံရ လတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁵ထို အခါ ယေရှု က၊ ကောင်းကင်|strong="G3772" နှင့် မြေကြီး ကို အစိုးရတော် မူသော အ ဘ ၊ ကိုယ်တော် သည် ပညာ အလိမ္မာ နှင့် ပြည့်စုံ သောသူတို့အား ဤအရာ များကို ထိမ်ဝှက် ကွယ်ထား လျက် သူငယ် တို့အား ဖော်ပြ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ကျေးဇူး တော် ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ ²⁶ထိုသို့ အလို|strong="G2107" တော် ရှိ သောကြောင့် မှန် ပါ၏အဘ ။ ²⁷ငါ ၏ခမည်းတော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ငါ ၌ အပ်ပေး တော်မူပြီး။ ခမည်းတော် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှသား တော်ကိုမ သိ ။ သား တော်နှင့် သား တော်သည် လင်း စေလို သော သူ မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ ခမည်းတော် ကိုမ သိ ။ ²⁸ဝန်လေး ၍ ပင်ပန်း သော သူ အပေါင်း တို့၊ ငါ ထံသို့ လာ ကြ လော့။ ငါ သည် ချမ်းသာ ပေးမည်။ ²⁹ငါ့ ထမ်းဘိုး|strong="G2218" ကို တင် ၍ ထမ်း ကြလော့။ ငါ့ ထံ၌ နည်းခံ ကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့ သိမ်မွေ့နိမ့်ချ သော စိတ် သဘောရှိ ၏။ သင် တို့စိတ် နှလုံးသည် သက်သာ ခြင်းကိုရ လိမ့်မည်။ ³⁰အကြောင်းမူကား ၊ ငါ|strong="G3454" ထမ်းဘိုး သည် ထမ်းလွယ် ၏။ ငါ့ ဝန် လည်း ပေ့ ၏ ဟု မိန့် တော် မူ၏။

12ထို ကာလ အခါ ယေရှု သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဂျုံ စပါးလယ်ကွက် တို့ကို ရှောက်ကြွ တော် မူလျှင်၊ တပည့် တော်တို့သည် ဆာ မွတ် သောကြောင့် စပါး အသီးအနှံ ကို ဆွတ် ၍ စား ကြ၏။ ²ဖာ ရိ ရဲ့ တို့သည်မြင် လျှင်၊ ကိုယ်တော် ၏ တပည့် တို့သည် ဥပုသ်နေ့ ၌ မ ပြု အပ် သော အမှု ကို ပြု ကြ ပါသည် တကား ဟု လျှောက် ကြ သော်၊ ³ကိုယ်တော် က ဒါဝီဒ်|strong="G1138" သည် မိမိ အဘော် တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ် သောအခါ ၊ ⁴ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်သို့

ဝင် ၍ မိမိ မ စားအပ်၊ မိမိ အဘော် မ စား အပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သာ စား အပ်သော ရှေ့ တော် မုန့် ကို စား သည်အကြောင်းကို သင် တို့သည် မ ဘတ် ဘူး သလော။ ⁵ယဇ် ပုရောဟိတ် တို့သည် လည်း ဗိမာန်|strong="G2411" တော်တွင် ဥပုသ်နေ့ ၌ ဥပုသ် ပျက် သော်လည်း ၊ မပြစ် မသင့်သည်ကို ပည တု တိ ကျမ်း၌ မ ဘတ် ဘူး သလော။ ⁶ငါ ဆို သည်ကား၊ ဤ| strong="G5602" အရပ်၌ ဗိမာန် တော် ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော အရာရှိ ၏။ ⁷ယဇ် ပူဇော် ခြင်းအကျင့်ထက် သနား|strong="G1656" ခြင်းကရဏာအကျင့် ကို ငါနှစ်သက် ၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို သင်တို့သည် နားလည် လျှင် ၊ အပြစ် ကင်းသောသူ တို့ကို အပြစ် မ တင် မစီရင်ကြပြီ။ ⁸လူ သား|strong="G5207" သည် ဥပုသ်နေ့ ကို အစိုးရ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁹ထို အရပ်မှ ကြွ ၍ တရားစရပ် သို့ဝင် တော်မူ၏။ လက် တစ်ဘက်သေ သောသူ တစ်ယောက်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ¹⁰လူအချို့တို့ က၊ ဥပုသ်နေ့ ၌ ရောဂါ ကို ငြိမ်း စေ အပ် သလော ဟု ကိုယ်တော် ၌အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရှာ၍ မေး လျှောက် ကြ၏။ ¹¹ကိုယ်တော် က လည်း ၊ မိမိ၌ သိုး|strong="G4263" တစ် ကောင်တည်းရှိ ၍ ထို သိုးသည် ဥပုသ်နေ့ ၌ တွင်း ထဲသို့ ကျ လျှင် ၊ မ ဆွဲ မတင်ဘဲ နေမည့် သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ သင် တို့တွင် ရှိ သလော။ ¹²လူ သည် သိုး| strong="G4263" ထက်အလွန် မြတ် ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့ ၌ ကျေးဇူး ပြု အပ် သည် ဟု ပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ၊ ¹³ထို သူအား ၊ သင်|strong="G4675" ၏လက် ကိုဆန့် လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၍ ၊ သူသည် မိမိ လက် ကိုဆန့် လျှင် ထို လက်သည် လက်တစ်ဘက် ကဲ့သို့ ပကတိ ဖြစ် လေ၏။ ¹⁴ထိုအခါ ဖာ ရိ ရဲ့ တို့သည် ထွက် ၍ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ဖျက်ဆီး ရအံ့ နည်း ဟု တိုင်ပင် ကြ၏။ ¹⁵ယေရှု သည် သိ တော် မူ လျှင် ၊ အခြား သို့ ပြောင်း ကြွ၍ များ စွာ သော လူ အပေါင်း တို့သည် နောက် တော် သို့ လိုက် ကြ သဖြင့် ၊ သူ တို့၏ အနာ ရောဂါရှိ သမျှ တို့ကို ငြိမ်း စေ တော် မူ၏။ ¹⁶ထို သူ တို့သည် သိ တင်း တော် ကို မ ဖွင့် ရ မည်အကြောင်း ပညတ် တော် မူ၏။ ¹⁷ထို အကြောင်းအရာ ကား၊ ပ ရော ဖက် ဟေ ရှာ ယ ၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။ နှုတ်ထွက် အချက်ဟူ သော ကား၊ ¹⁸ငါရွေးချယ် သော ငါ့ ကျွန် ရင်း၊ ငါ နှစ်သက် မြတ်နိုး သော သူ ကိုကြည့်ရှု လော့။ ထိုသူ ၏အပေါ်၌ ငါ့ ဝိညာဉ် ကို ငါတည် စေ မည်။ သူသည် လူ အမျိုးမျိုးတို့ကို တရား ပေး လိမ့်မည်။ ¹⁹ငြင်းခုံ ခြင်း၊ ဟစ်ကြော် ခြင်း ကို မ ပြုမူ၍၊ လမ်း ခရီး၌ သူ ၏အသံ ကို အဘယ်သူ မျှမကြား စေရ။ ²⁰နင်းနယ် လျက်ရှိသော ကျူပင် ကိုမ ချိုး ၊ မီးခိုး များသော မီးစာ ကိုမ သတ် ။ တရား သည် အောင်မြင် ခြင်း သို့ ရောက် မည်အကြောင်း စီရင် လိမ့်မည်။ ²¹သူ ၏နာမ ကို လည်း လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် ကိုးစား ကြ လိမ့်မည် ဟု ဟောထား သတည်း။ ²²ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲ သော လူကန်း လူအ တစ်ယောက် ကို အထံ တော်သို့ဆောင်ခဲ ကြလျှင်၊ ထိုလူကန်း လူအသည် မျက်စိ

မြင်၍ စကားပြော နိုင်အောင်ကယ်မ တော်မူ၏။²³ လူအစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေဝေ၍ ဤသူ သည် ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ဖြစ် လိမ့်မည် လော ဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁴ ဖာရိရှဲ တို့သည် ကြား လျှင် ၊ ဤသူ သည် နတ်ဆိုး မင်း ဗေလဇေဗုလ ကိုအမှီပြု ၍သာ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟုဆို ကြ၏။²⁵ ယေရှုသည် ထိုသူ တို့၏စိတ် ကို သိ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်း|strong="G932" နိုင်ငံ မည်သည် ကား ၊ မိမိ နှင့် မသင့် မတင့် ကွဲပြား လျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့ရွာ ဖြစ်စေ ၊ အိမ် ဖြစ်စေ၊ မိမိ နှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် မ တည် နိုင်ရာ။²⁶ စာတန် သည်လည်း | strong="G2532" စာတန် ကိုနှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ သူသည်မိမိ နှင့်ကွဲပြား ၏။ သူ ၏နိုင်ငံ သည် အဘယ်သို့ တည် နိုင်မည်နည်း။²⁷ ငါ သည် ဗေလဇေဗုလ|strong="G954" ကိုအမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ သင် တို့၏သား တို့သည် အဘယ်သူ ကိုအမှီပြု ၍နှင်ထုတ် ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူ တို့သည်သင် တို့ အား တရား စီရင်သောသူဖြစ် ကြလိမ့်မည်။²⁸ ငါ သည် ဘုရားသခင်| strong="G2316" ၏ဝိညာဉ် တော် ကို အမှီပြု ၍နတ်ဆိုး တို့ ကို နှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ အကယ်စင်စစ် သင် တို့၌ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်တည်ချိန်ရောက် လေပြီ။²⁹ သူရဲ ကို ရှေးဦးစွာ|strong="G441" မ ချည် မ နှောင် လျှင် ၊ အဘယ်သူ သည် သူရဲ အိမ် သို့ ဝင် ၍ သူ ၏ဥစ္စာ ကို လုယူ နိုင် အံ့နည်း။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ ၏အိမ် ကို လုယူ နိုင်၏။³⁰ ငါ ဘက်၌ မ နေ သော သူ သည် ငါ ရန်ဘက် ဖြစ် ၏။ ငါ နှင့်အတူ မ စု မသိမ်းသောသူ သည် ကြံဖြန့် သောသူ ဖြစ်၏။³¹ ထိုကြောင့် ငါဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ ပြစ်မှား သောအပြစ် ၊ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုး တို့နှင့် လွတ် စေ ခြင်းအခွင့်ကို လူ တို့သည် ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ် တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော အပြစ်နှင့် လွတ် စေ ခြင်း အခွင့် ကို လူ တို့သည် မ ရနိုင်ကြ။³² လူ သား|strong="G5207" ကို နှုတ် ဖြင့်ပြစ်မှား သောသူ ၏အပြစ်ကို လည်းလွတ် နိုင်၏။ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား သောသူ ၏အပြစ်ကို ယခု ဘဝ နောင် ဘဝ၌ မ လွတ် နိုင်။³³ အသီး အားဖြင့်|strong="G1537" အပင် ၏သဘောထင်ရှား သည်ဖြစ်၍ ၊ အသီး ကောင်း လျှင် အပင် ကောင်း သည်ဟု ဆို ကြလော့။ အသီး မကောင်း လျှင် အပင် မကောင်း ဟု ဆို ကြလော့။³⁴ အချင်းမြေဆိုး အမျိုး|strong="G1081" တို့၊ အဆိုး ဖြစ် လျက် ကောင်း သောစကား ကို အဘယ်သို့ ပြော နိုင် မည် နည်း။ စိတ် နှလုံး အပြည့် ရှိ သည် အတိုင်း နှုတ် မြွက် တတ်၏။³⁵ ကောင်း သောသူ|strong="G444" သည် ကောင်း သော စိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲက ကောင်း သော အရာ တို့ ကို ထုတ် ဘော် တတ်၏။ မ ကောင်း သော သူ သည် မ ကောင်း သော ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲက မ ကောင်း သော အရာ တို့ ကို ထုတ် ဘော် တတ်၏။³⁶ ငါ ဆိုသည် ကား|strong="G1161" ၊ လူ တို့သည် အကျိုး မဲ့ သော စကား ကို ပြော သမျှ အတွက် ၊ တရား

ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြော ခြင်းကို ခံရ ကြလတံ့။ သင့် စကား များအားဖြင့် သင်သည် အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။³⁷ သို့မဟုတ် သင့်| strong="G4675" စကား များအားဖြင့် အပြစ် စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁸ ထိုအခါ အချို့ သောကျမ်းပြု ဆရာ နှင့် ဖာရိရှဲ တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော် ပြ တော် မူ သော နိမိတ် လက္ခဏာ တစ်စုံတစ်ခု ကို မြင် ချင် ပါသည် ဟု လျှောက် ကြလျှင်၊³⁹ ကိုယ်တော်က ဆိုးညစ်|strong="G4190" ၍ မျောက်မထား သော အမျိုး သည် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို တောင်း သည်မှာ၊ ပ ရော ဖက် ယော န ၏ နိမိတ် လက္ခဏာ မှတစ်ပါး အ ဘယ် လက္ခဏာ ကို မျှ သူ တို့အား မ ပြ ရာ။⁴⁰ ယော န သည် ငါး| strong="G2785" ကြီးဝမ်း ထဲမှာ သုံး ရက်နေ ရသကဲ့သို့ ၊ လူ သား သည် မြေကြီး ထဲမှာ သုံး ရက်နေ ရလတံ့။⁴¹ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူ သောအခါ|strong="G1722" ၊ နိနောဝေ မြို့သား တို့သည် ဤ လူမျိုး တစ်ဘက်၌ ထ ၍အရှုံးခံ စေလတံ့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမြို့သား တို့သည် ယောန ဟောပြော သောစကားကြောင့် နောင်တရ ကြ၏။ ဤ အရပ်၌ ကား၊ ယောန ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။⁴² တရား ဆုံးဖြတ် တော် မူ သောအခါ| strong="G1722" တောင် ပြည် ကို နှိုးရသောမိဖုရား သည်၊ ဤ လူမျိုး တစ်ဘက်၌ ထ ၍ အရှုံးခံ စေ လတံ့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန် မင်းကြီး၏ပညာ စကားကို နားထောင် ခြင်းငှာမြေကြီး စွန်းမှ လာ ၏။ ဤ အရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန် ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။⁴³ ညစ်ညူး သော နတ်|strong="G4151" သည် လူ ထဲက ထွက် လျှင် ၊ ခြောက်ကပ် သော အရပ် တို့၌လည် ၍ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။⁴⁴ မ တွေ့ လျှင် ငါ သည်ထွက်ခွဲ သော နေမြေအိမ် သို့ ပြန် ရဦးမည်ဟုဆို ၍ ၊ ရောက် သောအခါထိုအိမ်သည် လွတ်လပ် ၍ သုတ်သင် ပြင်ဆင် လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊⁴⁵ မိမိ ထက်သာ၍ညစ်ညူး|strong="G4191" သော နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက် ကို ခေါ် ပြီး လျှင် ထို လူ ထဲ သို့ ဝင် ၍နေ ကြ၏။ ထို လူ နောက် ဖြစ် ဟန် သည် ရှေ့ ဖြစ် ဟန် ထက် သာ၍ဆိုး ၏။ ဆိုးညစ် သော ဤ လူမျိုး ၌ ထိုနည်းတူ ဖြစ် လတံ့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁴⁶ ထိုသို့ ပရိသတ် တို့အား ဟော တော် မူ စဉ် တွင်၊ မယ်တော် နှင့် ညီ တော်တို့သည် နှုတ်ဆက် လို ၍ ပြင် မှာ ရပ် နေကြ၏။⁴⁷ လူ တစ်ယောက်ကလည်း ၊ မယ်တော် နှင့် ညီ တော် တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့်နှုတ်ဆက် လို ၍ ပြင် မှာ ရပ် နေ ကြပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊⁴⁸ ကိုယ်တော်က၊ ငါ| strong="G3450" အမိ ၊ ငါ ညီ ကား အဘယ်သူ နည်း ဟု မေး တော် မူ၏။⁴⁹ လက် တော် ကို လည်းဆန့် ၍ တပည့် တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ| strong="G3450" အမိ ၊ ငါ ညီ ပေ တည်း။⁵⁰ ကောင်းကင် ဘုံ၌ |strong="G1722" ရှိ တော် မူ သော ငါ အဘ ၏အလို တော် ကို ဆောင် သောသူ သည် ငါ ညီ ၊ ငါ့နမ ၊ ငါ့အမိ ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။

13 ထိုနေ့၌ ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာထိုင်နေတော်မူသည်တွင်၊² များစွာသောလူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့် ၊ လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်မှာ ရပ်နေကြ၏။³ ထိုအခါ ဥပမာ စကားများ တို့ကို မြက်ဆီတော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့| strong="G4687" ကြသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြွခြင်းငှာထွက်သွား၏။⁴ အစေ့ကိုကြွသည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည်လာ၍ ကောက်စားကြ၏။⁵ အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါများသော အရပ်၌ ကျသဖြင့် ၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်း အပင်ပေါက်သော်လည်း ၊⁶ နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁷ အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့် ၊ ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။⁸ အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့် ၊ အဆသုံးဆယ် ၊ အဆခြောက်ဆယ် ၊ အဆတရာ ပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။⁹ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁰ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ဤလူတို့အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊¹¹ ကိုယ်တော်က သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသော အရာတို့ကို သိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကား အခွင့်မရှိကြ။¹² အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှာပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကို ပင်နှုတ်လိမ့်မည်။¹³ ထိုကြောင့် သူတို့သည် မြင်လျက်မမြင် ၊ ကြားလျက်မကြား ၊ အနက်ကိုလည်း နားမလည်သောကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ငါဟောပြော၏။¹⁴ ဟေရှုယဟောဘူးသော အနာဂတ်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင် ၊ နားမကြား ၊ စိတ်နှလုံးမသိ ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်လျက် ၊ ကိုယ်မျက်စိကို ပိတ်လျက် ရှိကြ၏ဟူသော စကားသည် ဤလူတို့၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။¹⁶ သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့နားသည်လည်း ကြားသောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။¹⁷ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသော အရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့် ဖြောင့်မတ်သော သူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ကြားရသော အရာတို့ကို ကြားခြင်းငှာ အလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြ။¹⁸ မျိုးစေ့ကြသော သူ| strong="G3588" ၏ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားထောင်ကြ

လော့။¹⁹ လမ်း၌ အစေ့ကိုကြွခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏ တရားစကားကို ကြား၍ နှလုံးမသွင်းသည် ရှိသော်၊ နတ်ဆိုးလာ၍ နှလုံး၌ ကြွသောအစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။²⁰ ကျောက်ပေါသော အရပ်၌ အစေ့ကိုကြွခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ချက်ခြင်း ခံယူသော်လည်း၊²¹ စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲခဏသာ တည်သဖြင့် ၊ တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။²² ဆူးပင်တို့တွင် အစေ့ကိုကြွခြင်း အကြောင်းအရာကား တရားစကားကိုကြား၍ လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်းသည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။²³ ကောင်းသောမြေ၌ အစေ့ကိုကြွခြင်း အကြောင်းအရာကား ၊ တရားစကားကို ကြား၍ နှလုံးသွင်းသဖြင့် ၊ အဆသုံးဆယ် ၊ အဆခြောက်ဆယ် ၊ အဆတရာ ပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁴ အခြားသော ဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ ကြွသောသူနှင့်တူ၏။²⁵ လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ ဓူ၏ရန်သူသည်လာ၍ ကောင်းသောစပါးနှင့် လက္ခဏာတူသော တောမျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ ကြွ၍ သွားလေ၏။²⁶ အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံထွက်သောအခါ ၊ တောပင်များလည်း ထင်ရှားလျှင် ၊²⁷ ကျွန်တို့သည် အိမ်ရှင်ထံသို့ သွား၍ သခင် ၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ ကြွတော်မူသည် မဟုတ်လော့။ တောပင်တို့သည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကြလျှင်၊²⁸ အိမ်ရှင်က ဤအမှုကား ရန်သူပြုသော အမှုတည်းဟု ဆို၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိသလော့ဟု လျှောက်ကြလျှင် ၊²⁹ အိမ်ရှင်က ထိုသို့ ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကို ရောနှော၍ နှုတ်မိမည် စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းရှိ၏။³⁰ စပါးရိတ်သည် ကာလတိုင်အောင် အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီးပွားပါလေစေ။ စပါးရိတ်သည် ကာလရောက်လျှင် ၊ တောပင်တို့ကို ရွေးဦးစွာ ရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့ခြင်းငှာ စည်းနှောင်ကြလော့။ စပါးကိုကား ကျီ၌ စုသိမ်းသွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အား ငါစီရင်မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆိုသည်ဟု မိန့်| strong="G5346" တော်မူ၏။³¹ အခြားသော ဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်| strong="G3772" နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။³² မုန်ညင်းစေ့သည် အစေ့တကာ တို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊ ကြီးပွားသောအခါ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးသဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ၍ အကိုင်းအခက်တို့၌ နားနေမိခိုလောက်သော အပင်ဖြစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³³အခြား သောဥပမာ စကားကို မိန့်မြွက် တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်မှာ သူ တို့ကို နှုတ်ယူ ခဲ့ထား၍၊ ⁵⁰ငိုးကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် strong="G3772" နိုင်ငံ တော်သည် တဆေး နှင့်တူ ၏။ မိန်းမ သည် တဆေးကိုယူ ၍ မုန့်ညက် သုံး တင်း ခွံ ထည့် သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှ ကို ဖောင်းကြွ စေတတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³⁴ယေရှု သည် ဤ ဥပမာ များတို့ကိုဆောင်၍ ပရိသတ် များတို့အား ဟောပြော တော် မူ၏။ ဥပမာ ကင်း ၍ ဟောပြော တော်မ မှု ³⁵ထိုသို့သော အားဖြင့် ပရောဖက် စကား ဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ ဥပမာ များကို မြွက်ဆို အံ့။ ကမ္ဘာ ဦး မှစ၍ ထိမ်ဝှက် သောအရာတို့ကိုဘော်ပြ ပေ အံ့ဟု ဟောဘူးသောစကားသည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက် သတည်း။ ³⁶ထို နောက်မှ ယေရှု သည် လူ အစုအဝေး များ ကို လွှတ် ၍ အိမ် သို့ ဝင် တော် မူ ပြီးမှ၊ တပည့် တော် တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ လယ် ခွံကြသောတော မျိုးစေ့၏ ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ် တို့ အား ဘော်ပြ တော် မူ ပါဟု လျှောက် ကြ လျှင်၊ ³⁷ကိုယ်တော် က၊ ကောင်း|strong="G2570" သောမျိုးစေ့ကို ကြ သောသူ သည်လူ သား ဖြစ် ၏။ ³⁸လယ် ကား ဤလောက ဖြစ် ၏။ ကောင်း သော အစေ့ ကား နိုင်ငံ တော် သား ဖြစ် ၏။ တော မျိုးစေ့ ကား နတ်ဆိုး သား ဖြစ် ၏။ ³⁹တော မျိုးစေ့ကိုကြ သောရန်သူ ကား မာရ်နတ် ဖြစ် ၏။ စပါး ရိတ်သောကာလ ကား ဤကမ္ဘာ ကုန် သော ကာလ ဖြစ် ၏။ စပါး ရိတ် သော သူ ကား ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် ၏။ ⁴⁰တော ပင် တို့ကိုရွေးနှုတ် ၍ မီး ရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာ အဆုံး ခွံ ဖြစ် လတံ့။ ⁴¹လူ သား သည် မိမိ ကောင်းကင်တမန် တို့ကိုစေလွှတ် ပြီးလျှင် ၊ မှားယွင်း စေသောသူ တို့နှင့် မတရား သော အမှုကို ပြု သောသူ ရှိ သမျှ တို့ကို နိုင်ငံ တော်ထဲက ရွေးနှုတ် ၍၊ ⁴²ငိုးကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာမီး ဖို ခွံ ချ ကြလတံ့။ ⁴³ထိုအခါ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့သည် နေ ထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိ တို့အဘ ၏ နိုင်ငံ တော်၌ ထွန်းလင်း ကြ လတံ့။ ကြား စရာ နား ရှိ သော သူ မည်သည် ကား ကြား ပါစေ။ ⁴⁴တနည်းကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် လယ် ခွံ ဝှက်ထား သော ဘဏ္ဍာ နှင့် တူ ၏။ ထိုဘဏ္ဍာ ကိုတွေ့ သော သူ သည် တစ်ဖန် ဖုံးအုပ် ၍၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် သွား ပြီးလျှင် ၊ ရ တတ်သမျှ ကိုရောင်း ၍ ထို လယ် ကိုဝယ် တတ်၏။ ⁴⁵တနည်း ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် မြတ် သောပုလဲ တို့ကိုရှာ သော ကုန်သည် နှင့်တူ ၏။ ⁴⁶ထိုကုန်သည်သည် အလွန်အဘိုး ထိုက်သော ပုလဲ ကိုတွေ့ သောအခါ ၊ သွား ၍ မိမိ၌ရ တတ်သမျှ ကို ရောင်း ပြီး လျှင်ထိုပုလဲ ကိုဝယ် လေ၏။ ⁴⁷တနည်း ကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ပင်လယ် ခွံ ချ ၍ အမျိုးမျိုး သောငါးတို့ကို အုပ်မိ သော ပိုက်ကွန် နှင့် တူ ၏။ ⁴⁸ငါး နှင့် အပြည့် ရှိ သောအခါ တံငါ တို့သည် ကုန်း ပေါ်သို့ ဆွဲ တင် ၍ထိုင် လျက် ၊ ကောင်း သော ငါး ကို ခြင်း ထဲ သို့ ရွေးချယ် ထည့် ထား၍ ၊ မ ကောင်း သော ငါး ကို ပြင် သို့ ပစ် လိုက် ကြ၏။ ⁴⁹ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာ အဆုံး ခွံ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ဆင်းလာ ပြီးလျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့အထဲ မှ ဆိုး

ခြင်းရှိ ရာ မီး ဖို ခွံ ချ ကြ လတံ့။ ⁵¹ဤ အရာ အလုံးစုံ တို့ကို သင် တို့သည် နားလည် ကြ သလော ဟု မေး တော် မူ လျှင်၊ နားလည် ပါ ပြီ သခင် ဟု တပည့်တော် တို့သည် လျှောက် ကြ၏။ ⁵²ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၏ အကြောင်းအရာ ကို သင် ပြီး သော ကျမ်း ဆရာ မည်သည် ကား၊ မိမိ ဘဏ္ဍာ ထဲက အထူးထူးအပြားပြားသော အသစ် ဟောင်း တို့ကို ထုတ်ဘော် သော အိမ်ရှင် နှင့်တူ သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁵³ထို ဥပမာ စကားများကို အကုန်အစင် မိန့်မြွက် တော် မူ ပြီးလျှင် ထို အရပ်မှ ကြွ သွား တော် မူ၏။ ⁵⁴ထို နောက်မှ မိမိ မြို့ သို့ ရောက် တော် မူ၍ တရား စ ရပ် ၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ ကြသဖြင့် ၊ ဤ သူသည် ဤ ပညာ ကို၎င်း ၊ ဤတန်ခိုး ကို၎င်း အ ဘယ်မှာ ရသနည်း။ ⁵⁵သူသည် လက်သမား သား မ ဟုတ် လော။ သူ အမိ ကား မာရ် အမည် ရှိသည်မ ဟုတ်လော။ သူ ညီ ကား၊ ယာ ကုပ် ၊ ယောသေ ၊ ရှိမုန် ၊ ယုဒ ဟုဆိုကြသည်မဟုတ်လော။ ⁵⁶သူ နှမ များတို့သည်လည်း ငါ တို့နှင့် အနီးအပါးနေ ကြသည်မ ဟုတ် လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ သူသည် အရာ များကို အဘယ်မှာ ရသနည်း ဟု ပြောဆို လျက်၊ ⁵⁷စေတနာစိတ်ပျက် ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း| strong="G1161" ၊ ပရောဖက် သည် မိမိ|strong="G3588" မြို့ ၊ မိမိ အိမ် မှတစ်ပါး အခြားသောအရပ် ၌ အသရေရှိသည် ဟု ထိုသူ၊ strong="G846" တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ⁵⁸မြို့သား များတို့သည် မ ယုံကြည် ကြသောကြောင့် ၊ ထို အရပ်၌ များစွာ သောတန်ခိုး ကိုပြ တော်မ မူ။

14ထို အခါ စော်ဘွား ဟေရုဒ် သည် ယေရှု ၏သိတင်း တော် ကို ကြား လျှင် ၊ ²ဤ သူ ကား ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် ဖြစ် သည်။ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် လေပြီ။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုး များကို ပြ နိုင်သည်ဟု မိမိ ငယ်သား တို့အားဆို ၏။ ³အထက်က ဟေရု ဒ် သည်မိမိ ညီ ဖိလိပုပု ၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ အကြောင်း ကြောင့်၊ ယောဟန် ကိုဘမ်းဆီး ချည်နှောင် ၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား၏။ ⁴အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် က၊ အရှင် မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမ ကိုမ သိမ်း အပ် ဟု ဟေရုဒ် အားဆို လေပြီ။ ⁵ယောဟန် ကိုသတ် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း ၊ လူ အပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက် ၍ မ သတ် ဝံ့ဘဲ နေ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ယော ဟန် ကို ပ ရော ဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် ကြ သတည်း။ ⁶ထို နောက်မှ ဟေရုဒ် ကို ဘွား သော နေ့ ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲ ခံ စဉ် တွင်၊ ဟေ ရော ဒိ ၏သမီး သည် ပွဲ သဘင်၌ က သဖြင့် ဟေရုဒ် သည် နူးညွတ် သောစိတ်ရှိလျှင် ၊ ⁷ငါသည် သင် တောင်း သမျှ ကို ပေး မည်ဟု ကျိန်ဆို လေ၏။ ⁸ထိုမိန်းမငယ် သည်သူ ၏အမိ တိုက်တွန်း သည် အတိုင်း ၊ ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် ၏ ဦးခေါင်း ကို လင်ပန်း ၌ ပေး တော်မူပါဟု တောင်းလျှောက် ၏။ ⁹မင်းကြီး သည် ဝမ်းနည်း

သော်လည်း ကျိန်ဆို ခြင်းကို၎င်း ၊ အပေါင်းအဘော် တို့၏မျက်နှာ ကို၎င်း ထောက် သောကြောင့် ပေး စေ ဟု အမိန့် တော် ရှိ လျက်၊¹⁰လူ ကို စေလွှတ် ၍ ယော ဟန် ၏လည်ပင်း ကို ထောင် ထဲ မှာ ဖြတ်စေ၏။¹¹ဦးခေါင်း ကို လင်ပန်း ၌ ဆောင်ခဲ့ ၍ ထိုမိန်းမငယ် အားပေး ပြီးမှ ၊ သူသည်လည်း မိမိ အမိ ထံသို့ယူသွား ၏။¹¹ယော ဟန် ၏တပည့် တို့သည်လည်း လာ ၍ အလောင်း ကိုဆောင်သွား သဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမှ ၊ ယေရှု ထံတော် သို့သွား ၍ ကြားလျှောက် ကြ၏။¹²ယေရှု သည် ကြား တော်မူလျှင် ၊ ထို အရပ်မှထွက် ၍လေ့ ကိုစီးလျက် တော ၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ် သို့ ကြွ တော် မူ၏။ လူ အစုအဝေးတို့သည် ကြားသိ ရလျှင် ၊ မြို့ရွာမှ ထွက်၍ ကုန်းကြောင်း လိုက် ကြ၏။¹³ယေရှုသည် ထွက်ကြွ ၍ လူ များ အပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင် တော် မူ လျှင် ၊ သနား ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာ ရှိ သမျှ တို့ကို ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။¹⁴ညဦးယံ ၌ တပည့် တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍၊ ဤအရပ် သည် တော အရပ်ဖြစ် ပါ၏။ မိုး လည်း ချုပ် ပါပြီ။ လူ အစုအဝေးတို့သည် မြို့ရွာ သို့ သွား ၍ စားစရာ ကိုဝယ် စေခြင်းငှာ အခွင့် ပေးတော်မူပါဟု လျှောက် ကြလျှင်၊¹⁵ယေရှု က၊ သွား၊ strong="G565" ရ သော အကြောင်း မ ရှိ။ သူ တို့ စားစရာ ဘို့ သင် တို့ပေး ကြ လော့ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။¹⁶တပည့် တော်တို့ကလည်း ၊ မုန့် ငါး လုံးနှင့် ငါး နှစ် ကောင်မှတစ်ပါး အ ဘယ် စားစရာ မျှ အကျွန်ုပ် တို့၌မ ရှိ ပါ ဟု လျှောက် ပြန် လျှင်၊ ထို မုန့် နှင့် ငါး ကို ယူခဲ့၊ strong="G5342" ကြ ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁷ထိုအခါ လူ အစုအဝေးတို့ကို မြက်ပင် ပေါ်မှာ လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။¹⁸မုန့် ငါး လုံးနှင့် ငါး နှစ် ကောင်ကိုလည်းယူ ၍ ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မြော် လျက်၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့် နှင့် ငါးကိုဖဲ့ ၍ တပည့် တော်တို့အား ပေး တော်မူ၏။¹⁹တပည့် တော်တို့သည်လည်းလူ အပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ လူအပေါင်း တို့သည်စား ၍ ဝ ကြပြီးမှ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပဲ့ ကို ကောက် သိမ်း ၍ တင်းဆယ့်နှစ် တောင်း အပြည့် ရကြ၏။²⁰စား သောသူ အရေအတွက် ကား၊ မိန်းမ နှင့် သူငယ် တို့ကို မ ဆိုဘဲ၊ ယောက်ျား ငါးထောင် မျှလောက် ရှိ သတည်း။²¹ယေရှုသည် စည်းဝေး သော သူ တို့ကိုလွှတ် တော်မူစဉ် တွင်၊ တပည့် တော်တို့ကိုလေ့ စီးစေ၍ ကမ်းတစ် ဘက် သို့ အ ရင် ကူး စေ တော် မူ၏။²²စည်းဝေး သော သူ တို့ ကို လွှတ် ပြီး မှ ဆုတောင်း ပ ဌ နာ ပြု အံ့ သော ငှာ တောင် ပေါ်၌ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်သို့ တက်ကြွ သဖြင့်၊ ည အချိန်ရောက် သောအခါ ၊ တစ်ယောက်တည်း ရှိ နေ တော် မူ၏။²³လှေ မူကား အိုင် အလယ်၌ရှိ၍ လေ မ သင့်သောကြောင့် လှိုင်း တံပိုး လှုပ်ရှား ခြင်းကို ပြင်းစွာရ ၏။²⁴ည သုံးချက်တီး ကျော်အချိန် ၌ ယေရှုသည် အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့် လျက် တပည့် တော် တို့ ရှိ ရာ သို့ ကြွ တော် မူ၏။²⁵ထိုသို့အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွ တော်မူသည် ကို သူ တို့သည်မြင် လျှင် ထိတ်လန့် ၍၊ ဖုတ် တစ္ဆေဖြစ် သည်ဟု

ကြောက် သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ် ကြ၏။²⁶ယေရှု သည် ချက်ခြင်း နှုတ်ဆက် ၍ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိကြလော့။ ငါ ပင်ဖြစ် သည်။ မ ကြောက်လန့် ကြ နှင့် ဟု မိန့် တော် မူ၏။²⁷ပေ တ ရု က လည်း ၊ သခင် ကိုယ်တော် မှန် လျှင် အကျွန်ုပ် သည်ကိုယ်တော် ထံသို့ ရေ ပေါ်မှာ လာ ရမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူပါဟုလျှောက် လျှင်၊²⁸လာ ခဲ့လော့ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။ ပေတရု သည်လေ့ ပေါ် ကဆင်း ၍ ယေရှု ထံသို့ ရောက် အံ့သောငှာရေ ပေါ်မှာ လှမ်း သွား ၏။²⁹လေ ပြင်း သည်ကိုမြင် လျှင် ကြောက်လန့် ၍ နှစ်မွန်း လု သည်ရှိသော်၊ ကယ်မ တော်မူပါသခင် ဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။³⁰ယေရှု သည် လက် တော်ကိုချက်ခြင်း ဆန့် ၍ ပေတရု ကိုကိုင် တော် မူ လျက် ၊ ယုံကြည်၊ strong="G3640" အားနည်း သော သူ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှား သောစိတ်ဝင်သနည်း ဟု မေး တော် မူ၏။³¹လှေ ပေါ်သို့ ရောက် ကြလျှင် လေ သည်ငြိမ်း လေ၏။³²လှေ သား တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် ပါသည် ဟု ညွတ် ပြပုံ ၍ လျှောက် ကြ၏။³³ကမ်း တစ် ဘက် သို့ ကူး လျှင် ဂ ့ နေ သရက် နယ် သို့ ရောက် ကြ၏။³⁴ထို အရပ် သား တို့သည် မျက်နှာတော် ကိုမှတ်မိ လျှင် ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရှိသမျှ သို့ စေလွှတ် သဖြင့် လူနာ ရှိသမျှ တို့ကို ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊³⁵အဝတ် တော်၏ပန်းပွား ကိုမျှသာ တို့ ရပါမည်အကြောင်း အခွင့် တောင်း ကြ၏။ တို့ သမျှ သောသူတို့သည်လည်း ချမ်းသာ ရကြ၏။³⁶ထိုအခါ ယေရှုလင် မြို့သားဖာရိရှဲ တို့နှင့် ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင်၊

15 ရှေးဟောင်း တို့မှ ဆက်ခံ သော နည်းဥပဒေ ကို ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြ ပါ သနည်း။ သူ တို့သည် လက် မ ဆေး ဘဲ အစာ စား ကြပါသည်တကားဟု လျှောက် ကြလျှင်၊²3ကိုယ်တော် က၊ သင်၊ strong="G5210" တို့သည်အဆက်ဆက် ခံသော နည်းဥပဒေ ကိုအမှီပြု ၍ ဘုရားသခင် ၏ပညတ် တော် ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြ သနည်း။³ဘုရားသခင် ၏ပညတ်၊ strong="G2036" တော်ကား၊ မိဘ ကို ရိုသေ စွာပြုလော့။ အကြင်သူ သည် မိဘ ကိုနှုတ် ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထိုသူသည် အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ စေ ဟု လာ သတည်း။⁴သင် တို့ မူကား၊ strong="G1161" ၊ အကြင်သူ သည် ကိုယ့် မိဘ ကို၊ သင်တို့အသုံးရ နိုင်သမျှ သော ငါ ၏ဥစ္စာသည် အလှူ ဝတ္ထု ဖြစ်စေဟုဆို ၏။⁵ထိုသူသည် ကိုယ် မိဘ၊ strong="G3962" ကို ပင် ရိုသေ စွာ မ ပြု ရဟု ဆို၏။ ထိုသို့သင် တို့သည် အဆက်ဆက် ခံ သော နည်းဥပဒေ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ပညတ် တော် ကို ပယ် ကြ၏။⁶လျှို့ဝှက် သော သူ တို့၊ ဟေ ရှာ ယ၊ strong="G2268" သည် သင် တို့ကိုရည်မှတ် လျက် ဤ လူမျိုး သည်နှုတ်နှင့် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ နှုတ်ခမ်း နှင့် ငါ့ ကို ရိုသေ ကြ၏။ စိတ် နှလုံးမူကား ငါ နှင့် ဝေး လှ၏။⁷လူ တို့စီရင်၊ strong="G1319" သော ပညတ် တို့ ကို သွန်သင် ၍ နည်းဥပဒေ သ ပေး လျက် ပင် ငါ့

ကို အချည်းနှီး ကိုးကွယ် ကြ၏ဟု နောက်ဖြစ်လတ်သော အရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီ ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။⁹ ထိုအခါ လူ အစုအဝေးကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့နားထောင်|strong="G1911" ။
 နားလည်ကြလော့။¹⁰ ခံတွင်း သို့|strong="G1519" ။ ဝင်သောအရာ သည် လူ ကိုညစ်ညူး စေသည်မ ဟုတ်။ ခံတွင်း မှ ထွက် သောအရာ သည် ညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" ။ တော်မူ၏။¹¹ တပည့် တော် တို့သည်ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ယခုမိန့်တော်မူ သောစကား ကို ဖာရိရှဲ တို့သည်ကြား သောအခါစေတနာစိတ်ပျက် ကြသည်ကို သိ တော်မူသလောဟုလျှောက် ကြ၏။¹² ကိုယ်တော် က လည်း ၊ ကောင်းကင်| strong="G3770" ။ ဘုံ၌ရှိ တော် မူ သော ငါ ၏ခမည်းတော် စိုက် တော် မ မူ သောအပင် ရှိသမျှ တို့ကို နှုတ် ရ လိမ့်မည်။¹³ ထိုသူ တို့ကို ရှိ| strong="G863" ။ ပါ လေ စေ။ သူ တို့သည်လူကန်း တို့အား လမ်းပြ သောလူကန်း ဖြစ် ၏။ လူကန်း ချင်းတစ်ဦးကို တစ်ဦးလမ်းပြ လျှင် ၊ နှစ် ဦးတို့သည် တွင်း ထဲသို့ ကျ ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" ။ တော်မူ၏။¹⁴ ပေ တ ရှု က လည်း ၊ ထို ဥပမာ ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ဖွင့်ပြ တော် မူ ပါ ဟုလျှောက် လျှင်၊¹⁵ ယေရှု က၊ သင်|strong="G5210" ။ တို့သည် ယခု တိုင်အောင် ပညာ မဲ့ လျက် နေ သေး သလော။¹⁶ ခံတွင်း သို့| strong="G1519" ။ ဝင် သမျှ သည် ဝမ်း ထဲ သို့ ဆင်း ၍ ရေအိမ် တွင် စွန့်ပစ် သည်ကိုနား မ လည်ကြသေးသလော။¹⁷ ခံတွင်း မှ| strong="G1537" ။ ထွက် သော အရာ မူကား ၊ နှလုံး ထဲက ထွက် လာ ၍ လူ ကိုညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်၏။¹⁸ မကောင်း သော ကြံစည် ခြင်း၊ လူ အသက် ကို သတ် ခြင်း၊ သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား ခြင်း၊ မိန်းမ လွတ် နှင့် မှားယွင်း ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာ ကို ခိုး ခြင်း၊ မ မှန် သော သက်သေ ကိုခံခြင်း၊ သူ့ အသရေကိုဖျက်ခြင်းအရာ တို့သည် နှလုံး ထဲက ထွက် လာ ၍၊¹⁹ လူ ကို ညစ်ညူး| strong="G2840" ။ စေသောအရာ ဖြစ် ကြ၏။ လက် မ ဆေးဘဲလျက် အစာကိုစား ခြင်း မူကား ၊ လူ ကိုညစ်ညူး စေသည်မ ဟုတ် ဟု မိန့်|strong="G2036" ။ တော်မူ၏။²⁰ ယေရှု သည် ထို အရပ်မှ ထွက် ၍ တုရ မြို့နှင့် ဇိ ဒု န် မြို့၏ ကျေးလက် သို့ ကြွ တော် မူ လျှင် ၊²¹ ခါ နာ န် အမျိုး ဖြစ် သော မိန်းမ တစ်ယောက်သည် ထို နယ်စပ် မှ ထွက် လာ ၍၊ ဒါဝိ ဒ် ၏သား တော်ရှင် ၊ ကျွန်မ ကို သနား တော်မူပါ။ ကျွန်မ ၏သမီး သည် နတ်ဆိုး နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာ ခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော် သော်လည်း စကား တစ် ခွန်း မျှ ပြန် တော် မ မူ။²² တပည့် တော် တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ထို မိန်းမ ပြန်သွား ရ သော အခွင့် ကို ပေး တော်မူပါ။ ငါ တို့နောက် သို့ လိုက်၍ ဟစ်ကြော် လျက်နေပါသည် ဟု တောင်း လျှောက် ကြ၏။²³ ကိုယ်တော် က လည်း ၊ ဣ သရေ လ| strong="G2474" ။ အမျိုး အဝင် ပျောက်လွင့် သော သိုး များ မှတစ်ပါး အခြားသောအမျိုးရှိ ရာသို့ ငါ့ကိုမ စေလွှတ် ဟု မိန့်တော် မူ၏။²⁴ ထိုမိန်းမ သည်ချဉ်းကပ် ၍ပြပ်ဝပ် လျက် ကျွန်မ ကိုကယ် တော် မူ ပါ သခင် ဟု လျှောက် ပြန် လျှင်၊²⁵ ကိုယ်တော် က၊ သား၊

strong="G5043" ။ ၏အစာ ကိုယူ ၍ ခွေး အားမ ပေး မချအပ်ဟု ပြန်ပြ ဝေ တော် မူ| strong="G611" ။ ၏။²⁶ မိန်းမ က လည်း မှန် ပါ၏သခင် ၊ ခွေး မည်သည်ကားမိမိ သခင် ၏ စားပွဲ မှ ကျ သော စား နပ် စားပေါက် ကို စား မြဲ ထုံးစံ ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် ပြန် လျှင်၊²⁷ အို မိန်းမ ၊ သင် သည်ယုံကြည် အားကြီး လှပြီ။ သင့်အလိုရှိ သည် အတိုင်း သင် ၌ဖြစ် စေ ဟု မိန့်|strong="G2036" ။ တော်မူ၏။ ထို အချိန် မှစ၍ ထိုမိန်းမ ၏သမီး သည် ကျန်းမာ ပကတိဖြစ်လေ၏။²⁸ ယေရှု သည် ထို အရပ်မှကြွ ၍ ဂါလိလဲ အိုင် နား သို့ရောက် တော် မူလျှင်တောင် ပေါ်သို့ တက် ၍ ထိုင် တော်မူ၏။²⁹ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် ခြေစွမ်း ၊ မျက်စိ ကန်း၊ စကားအ ၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့ သောသူမှစ၍ အခြား သော အနာရောဂါစွဲသောသူများ ကို ဆောင်ခဲ့ လျက် အထံ တော်သို့ရောက်လာ၍ ခြေ တော်ရင်း၌ ချထား ကြ၏။³⁰ အနာ ရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့် ၊ အ သောသူသည် စကား ပြောသည်ကို၎င်း ၊ ချို့တဲ့ သောသူ သည် ပကတိ ဖြစ်သည် ကို၎င်း၊ ခြေစွမ်း သောသူသည် လှမ်းသွား သည်ကို၎င်း ၊ မျက်စိ ကန်း သောသူသည် မြင် ရ သည်ကို၎င်း၊ လူ အစုအဝေးတို့သည်မြင် လျှင် အံ့ဩ ခြင်းသို့ရောက် ၍ ဣ သရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။³¹ ထိုအခါ ယေရှု သည် တပည့် တော် တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤ|strong="G3588" ။ လူ များကိုငါသနား ၏။ သုံး ရက် ပတ်လုံး ငါ နှင့်အတူရှိ ကြပြီ။ စားစရာ အလျှင်း မ ရှိ ။ လမ်း ခရီး၌ မော မည် ကို စိုးရိမ် သောကြောင့် အစာ မ စား မှီ သူ တို့ ကို လွှတ် ခြင်းငှာ ငါအလို မ ရှိ ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ၊³² တပည့် တော် တို့က ဤမျှ လောက် များ သော လူစု တို့သည် ဝ စွာ စားလောက် သောအစာ ကို ဤတော အရပ် ၌ အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ရ နိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက် ကြသော် ၊³³ ယေရှု က၊ သင်တို့တွင် မုန့်|strong="G740" ။ ဘယ်နှစ် လုံးရှိ သနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊³⁴ မုန့်ခုနှစ် လုံးနှင့် အနည်းငယ် မျှ သော ငါး ကောင်ကလေးရှိပါသည် ဟု ပြန် လျှောက်ကြ၏။³⁵ ထိုအခါ လူ အစုအဝေးတို့ကို မြေ ပေါ်မှာ လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့်|strong="G3853" ။ တော်ရှိ၏။³⁶ မုန့် ခု နှစ် လုံးနှင့် ငါး တို့ကိုလည်းယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ ၊ မုန့် နှင့်ငါးကိုဖဲ့ ၍ တပည့် တော်တို့အား ပေး တော်မူ၏။ တပည့် တော် တို့လည်း လူ အပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။³⁷ လူအပေါင်း တို့သည် စား ၍ ဝ ကြပြီးမှ ၊ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပွဲ ကိုကောက်သိမ်း ၍ ခုနှစ် တောင်း အပြည့် ရကြ၏။³⁸ စား သောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမ နှင့် သူငယ် ကိုမ ဆိုဘဲ ယောက်ျား လေးထောင် ရှိ သတည်း။³⁹ ထို လူ များ တို့ကို လွှတ် တော် မူ ပြီးမှ ၊ လှေ စီး ၍ ဗာ ဂ ဒါ လ ကျေးလက် သို့ ရောက် တော်မူ၏။

16 ထိုအခါ ဖာရိရှဲ နှင့် ဇေဒုက တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ငှာ ချဉ်းကပ် ၍၊ မို ယ်း ကောင်းကင် က ဖြစ် သော နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။

²ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ|strong="G3798" ဌ်ပြောဆို တတ်သည်ကား၊ ယခုမိုးတိမ် နီ သည်ဖြစ်၍ မိုး ကြည်လင် လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ³နံနက် ယံ ဌ်ကား၊ ယခု မိုး အံ့ လျက် ရှိ၏။ နီမောင်း သော အဆင်းလည်း ရှိ၏။ ယနေ့ မိုး သက် မုန်တိုင်း လာလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုးကောင်းကင် ၏ မျက်နှာ ကိုပိုင်းခြား ၍သိ နိုင်ကြ၏။ ကပ် ကာလ၏ နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို ပိုင်းခြား၍မ သိနိုင် ကြ။ ⁴ဆိုးညစ် ၍ မျောက်မဝင်သော အမျိုး သည် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို တောင်း သည်မှာ၊ ပ ရော ဖက်ယော န ၏ နိမိတ် လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာ ကို မျှ သူတို့အားမ ပြ ရာ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူ တို့ရှိရာမှ ထွက် ၍ ကြွ တော်မူ၏။ ⁵တပည့် တော်တို့သည် ကမ်းတစ်ဘက် သို့ သွား ကြသောအခါ မုန့် ကိုယူ ခြင်းငှာမေ့လျော့ ကြ၏။ ⁶ယေရှု ကလည်း ၊ ဖာရိရှဲ နှင့် ဇဒ္ဒါကဲ တို့၏ တဆေး ကိုသတိ နှင့် ကြဉ်ရှောင် ကြ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ ⁷တပည့် တော်တို့က လည်း ၊ ငါတို့၌ မုန့် မ ပါ သောကြောင့် ဤစကား ကို မိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။ ⁸ယေရှု သည် သိ တော် မူ လျှင် ၊ ယုံကြည်| strong="G3640" အားနည်း သောသူတို့၊ သင်တို့၌မုန့် မ ပါ သည်ကိုထောက်၍အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ သနည်း။ ⁹မုန့် ငါး လုံးကို လူ ငါး ထောင် စား၍ စားကြွင်းဘယ်နှစ် တောင်း ကောက်သိမ်း သည်ကို၎င်း၊ မုန့် ခုနှစ် လုံးကို လူလေးထောင် စား၍စားကြွင်းဘယ်နှစ် တောင်း ကောက်သိမ်း သည်ကို၎င်း၊ ¹⁰သင်တို့သည် နှလုံး မ သွင်း မ အောက်မေ့လှည့် ၍ အချင်း ရန်သူ| strong="G4567" ၊ ငါ့ နောက် သို့ ဆုတ် ဘဲ နေ ကြ သေး သလော။ ¹¹ဖာ ရိရှဲ နှင့် ဇဒ္ဒါကဲ တို့၏ တဆေး ကို ကြဉ်ရှောင် ကြ ဟူသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊ မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍သည် ဘုရားသခင် ၏အရာ ကို စိတ်မ စွဲလမ်း ၊ လူ တို့၏အရာ ကို ငါမ ပြောသည် ကို သင်တို့သည် နား မ လည်ဘဲ အဘယ်သို့ နေကြ သနည်း ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ ¹²ထိုအခါ တပည့်တော် တို့သည် မုန့် ၏ တဆေး ကို ကြဉ်ရှောင် ကြ ဟု မိန့် တော်မူ ။ ဖာ ရိရှဲ နှင့် ဇဒ္ဒါကဲ တို့၏ သြဝါဒ ကို ကြဉ်ရှောင် ကြ ဟု မိန့် တော် မူ သည်ကို နားလည်ကြသတည်း။ ¹³ယေရှု သည် ဖိလိပုပု ကဲသရိ မြို့၏ ကျေးလက် သို့ ကြွ တော်မူသောအခါ ၊ လူ|strong="G444" များတို့သည် လူ သား ဖြစ် သော ငါ့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ဆို ကြ သနည်း ဟု တပည့် တော် တို့ကို မေးမြန်း တော် မူ လျှင်၊ ¹⁴လူအ ချို့ က၊ ကိုယ်တော် သည် မ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ဧလိယ ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ယေ ရမိ မှစ၍ ပရောဖက် တပါးပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော် ၊ ¹⁵သင် တို့လည်း ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ဆို ကြ သနည်း ဟု မေးမြန်း တော် မူ လျှင်၊ ¹⁶ရှိ မုန့် ပေ တ ရှ က၊ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် တည်း ဟူသော အသက် ရှင်တော် မူ သော ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဖြစ် တော် မူ သည်ဟု လျှောက် လေ၏။ ¹⁷ယေရှု ကလည်း ၊ ရှိမုန့်|strong="G4613" ဗာယောန ၊

သင်သည်မင်္ဂလာ ရှိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အသွေး အသား သည် အကြောင်းအရာ ကို သင့် အားဖော်ပြ သည်မ ဟုတ်။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ့ ခမည်းတော် သည် ဖော်ပြတော်မူသတည်း။ ¹⁸ငါ ဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ သင် သည် ပေ တ ရှ ဖြစ် ၏။ ဤ ကျောက် ပေါ်မှာ ငါ့ အသင်း ကို ငါတည်ဆောက် မည်။ ထို အသင်း ကို မရဏာ နိုင်ငံ၏တံခါး တို့သည် မ နိုင် ရာ။ ¹⁹ကောင်းကင် နိုင်ငံ|strong="G932" တော်၏ သော့ တို့ကိုလည်း သင့် အားငါပေး မည်။ သင်သည်မြေကြီး ပေါ်မှာ ချည်နှောင် သမျှ သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ချည်နှောင် လျက် ရှိ လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဖြည့် လွှတ် သမျှ သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ဖြည့်လွှတ် လျက်ရှိ လိမ့်မည် ဟု မိန့်| strong="G2036" တော်မူပြီးလျှင် ၊ ²⁰ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ကြောင်း ကို အဘယ်သူ အား မျှ မ ပြော စိမ့် သော ငှာ တပည့် တော် တို့ကို ပညတ် တော် မူ၏။ ²¹ထို မှ တ ပါး ကိုယ်တော် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ရ မည်။ လူ အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့လက်၌ များစွာ ခံရ မည်။ အသေ သတ် ခြင်း ကို လည်း ခံ ရမည်။ သုံး ရက်မြောက် သော နေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်း များကို ထိုအခါ မှ စ ၍တပည့် တော် တို့အား ပြ တော် မူ၏။ ²²ထိုအခါ ပေ တ ရှ သည် ကိုယ်တော် ကို မိမိ နှင့် အတူ ခေါ် ၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ၌ ဤသို့မ ဖြစ် ပါ စေ နှင့်။ ဤ အမှုသည် ကိုယ်တော် ၌ မ ရောက် ရာဟု အပြစ်တင် သော စကား ကို လျှောက် သော်၊ ²³ကိုယ်တော် သည် မျက်နှာ တော် ကို လော့။ သင်သည် ငါ တိုက် မိ ၍ ၍ လဲစရာ အကြောင်း ဖြစ် ၏။ သင် သာ စွဲလမ်း သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ ²⁴ထိုအခါ ယေရှု က၊ ငါ| strong="G3450" ၌ ဆည်းကပ် လို သော သူ ဖြစ် လျှင်ကိုယ်ကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။ ကိုယ် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို ထမ်း ၍ ငါ့ နောက်သို့လိုက် ရမည်။ ²⁵အကြင်သူ သည် မိမိ အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့် အသက် ရှုံး ၏။ ထိုသူသည် အသက် ကို တွေ့ လိမ့်မည်။ ²⁶လူ သည် ဤစကြဝဠာ ကို အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ ၍ မိမိ အသက် ဝိညာဉ် ရှုံး လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။ မိမိ အသက် ဝိညာဉ် ကို အဘယ် ဥစ္စာ နှင့် ရွေး နိုင် သနည်း။ ²⁷လူ သား သည် မိမိ အဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်း အာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင် တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာ တော်မူလတံ့။ ထိုအခါ သူ အသီးသီး ကျင့်သော အကျင့် နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး တော်မူလတံ့။ ²⁸ငါ့အမုန့် ဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ လူ သား သည် နိုင်ငံ တော်တည်လျက်ကြွလာ တော်မူသည်ကို၊ ဤ အရပ်၌ရှိ သော သူ အချို့ တို့သည် မ မြင် မှီသေ ခြင်းသို့မ ရောက် ရကြဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။

17 ခြောက် ရက် လွန် သောအခါ ယေရှု သည် ပေ တ ရှု ၊ ယာ ကုပ် ၊ ယာကုပ် ညီ ယောဟန် တို့ကိုခေါ်၍၊ မြင့် လှစွာသော တောင် ပေါ်တွင်ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွ တော်မူ၏။² သူ တို့ရှေ့ ဌှိ ထူးခြား သော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊ မျက်နှာ တော်သည် နေ ကဲ့သို့ ထွန်းတောက် လျက် ၊ အဝတ် တော်သည် အလင်း ကဲ့သို့ ဖြူ လျက် ရှိ ၏။³ မော ရှေ နှင့် ဧ လိ ယ သည် ထင်ရှား ၍ ကိုယ်တော် နှင့် အတူ စကား ပြော လျက် နေ ကြ၏။⁴ ထိုအခါ ပေ တ ရှု က၊ သခင် ၊ ဤ အရပ်၌နေ ဘွယ်ကောင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် ဘို့ တဲ တစ် ဆောင်၊ မော ရှေ ဘို့ တစ် ဆောင်၊ ဧ လိ ယ ဘို့ တစ် ဆောင်၊ တဲ သုံး ဆောင်ကို အလို တော် ရှိ လျှင် အကျွန်ုပ် တို့သည် ဆောက်လုပ် ပါမည်ဟု လျှောက် လေ၏။⁵ ထိုသို့လျှောက် စဉ် တွင်၊ ထွန်းလင်း သော မို ဃ်း တိမ် သည် ထို သူ တို့ ကို လွှမ်းမိုး ၍၊ ဤ သူ သည် ငါ နှစ်သက် မြတ်နိုး ရာ၊ ငါ ၏ချစ် သား ပေ တည်း ။ သူ ၏စကားကို နားထောင် ကြလော့ဟု မို ဃ်းတိမ် က အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။⁶ တပည့် တော်တို့သည် ကြား ရလျှင် ၊ ပြပ်ဝပ် ၍ အလွန် ကြောက်လန့် ခြင်းရှိကြ၏။⁷ ယေရှု သည်လာ ၍ သူ တို့ကို လက် နှင့် တို့ တော် မူ လျက် ၊ ထ၊ strong="G1453" ကြ၊ မ ကြောက် ကြ နှင့် ဟု မိန့် တော် မူ သော်၊⁸ သူ တို့သည် ကြည့် မြော် သဖြင့် ၊ ယေရှု တစ်ယောက်တည်း မှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သူ ကို မှ မ မြင် ကြ။⁹ တောင် ပေါ်မှ ဆင်း ကြသောအခါ ယေရှု က၊ လူ သား သည် သေ ခြင်း မှ မ ထမြောက် မှီ တိုင်အောင်၊ သင် တို့ ယခု မြင် သော ရှုပါရုံ ကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော ကြနှင့်ဟု တပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။¹⁰ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့က၊ ဧ လိ ယ သည် အ ရင် လာ ရ မည် ဟု ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ပါသနည်းဟု မေး လျှောက် ကြ လျှင် ၊¹¹ ယေရှု က၊ ဧ လိ ယ၊ strong="G2243" သည် အ ရင် လာ ၍ အလုံးစုံ တို့ကို ပြုပြင် ရ သည် မှန် ပေ၏။¹² ငါ ဆို သည်ကား၊ ဧ လိ ယ၊ strong="G2243" ရောက်လာ ပြီ ။ လူ များသည် သူ ကို မ သိ သဖြင့် သူ အားပြုချင် သမျှ ကို ပြု ကြ ပြီ။ ထိုနည်းတူ လူ သား သည်လည်း ထို လူ များ လက်၌ ခံရ မည် ဟု မိန့် တော်မူသော်၊¹³ ဗတုတိဇံ ဆရာယောဟန် ကို အမှတ် ပြု၍ မိန့် တော် မူ ကြောင်း ကို တပည့် တော် တို့သည် နားလည် ကြ၏။¹⁴ လူအစုအဝေး ရှိရာ သို့ ရောက် ကြသောအခါ ၊ လူ တစ်ယောက်သည် အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ ဒူးထောက် လျက် ၊ သခင် ၊¹⁵ အကျွန်ုပ် ၏သား ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါ။ ဝက်ရှူးနာ စွဲ၍ ပြင်း စွာ ခံစား ရပါ၏။ မီး ၌ ၎င်း ၊ ရေ ၌ ၎င်း အကြိမ်ကြိမ် လဲ တတ် ပါ၏။¹⁶ တပည့် တော် တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ ၍ သူ တို့သည် ချမ်းသာ မ ပေးနိုင် ကြပါဟု လျှောက် လျှင် ၊¹⁷ ယေရှု က၊ ယုံကြည်၊ strong="G571" ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန် သောအမျိုး ၊ ငါသည် သင် တို့နှင့် တကွ အ ဘယ် မျှ ကာလ ပတ်လုံး နေ ရမည် နည်း။ သင် တို့ ကို အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး သည်းခံ ရမည်နည်း။ သူငယ် ကို ငါ

ထံသို့ယူခဲ့ ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁸ ယေရှု သည် သူ ကိုဆုံးမ တော်မူ လျှင် ၊ နတ်ဆိုး သည် သူ မှ ထွက်သွား သဖြင့် ၊ ထို ခဏ မှစ၍ သူငယ် သည် ကျန်းမာ ပကတိဖြစ်လေ၏။¹⁹ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်၌ ယေရှု ထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ထိုနတ်ဆိုး ကို အဘယ်ကြောင့် မ နှင်ထုတ် နိုင် ပါသနည်း ဟု လျှောက် ကြသော်၊²⁰ သင် တို့သည် ယုံကြည်၊ strong="G570" ခြင်း မရှိသောကြောင့် မ နှင်ထုတ် နိုင် ကြ။ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် မှန်ညင်း စေ့ ခန့်မျှ လောက် သော ယုံကြည် ခြင်း ရှိ လျှင် ၊ ထို တောင် ကို နေရာ မှ ရွေ့ လော့ဟု ဆို ကြ သော်၊ နေရာ မှ ရွေ့ လိမ့်မည်။ ယုံကြည် ခြင်း ရှိ လျှင် သင် တို့ မ တတ်နိုင် သော အမှု မ ရှိ။²¹ သို့သော်လည်း ဆုတောင်း ခြင်း၊ အစာရှောင် ခြင်း မှ တ ပါး အဘယ်သို့ သော အားဖြင့်၊ ထို အမျိုး သည် မ ထွက် တတ် ဟု မိန့် တော် မူ၏။²² ဂါ လိ လဲ ပြည်၌ နေ ကြ စဉ် တွင် ယေရှု က၊ လူ၊ strong="G444" သား ကို လူ တို့လက် သို့ အပ်နှံ ရသော အချိန်နီး ပြီ။²³ သူတို့သည် သတ် ကြလိမ့်မည်။ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော် မူ၏။ သူ တို့သည်လည်း အလွန် ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိကြ၏။²⁴ ကပေရနောင် မြို့ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ဗိမာန်တော်အခွန်တည်းဟူသော ဒီဗြေမုမ ကို ခံ သောသူ တို့သည် ပေတရု ဆီသို့လာ ၍ သင် ၏ဆရာ သည်ဒီဗြေမု မ ကိုမ ပေး သလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ပေး ပါသည်ဟု ပေတရုဆို ၏။²⁵ ပေတရု သည် အိမ် သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ယေရှု သည် တင်ကူး၊ strong="G4399" ၍၊ အချင်း ရှိ မှန် ၊ သင် သည် အဘယ်သို့ ထင် သနည်း။ လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည် အဘယ်သူ မှာ အခွန် ကိုခံ ကြ သနည်း။ မိမိ သား မှာ ခံကြသလော။ သူတစ်ပါး မှာ ခံကြသလော၊ ဟု မေး၊ strong="G3004" တော်မူလျှင်၊²⁶ ပေတရုက၊ သူတစ်ပါး မှာ ခံ ကြပါသည်ဟု လျှောက် သော်၊ ယေရှု ကလည်း သို့ဖြစ်လျှင်၊ strong="G686" သား မူကား လွတ် ရ ၏။ သို့သော်လည်း ထို သူ တို့သည် ငါတို့ကြောင့်မ မှားယွင်း မည်အကြောင်း ၊ အိုင် သို့ သွား ၍ ငါးများ ကိုချ လော့။²⁷ ရှေ့ဦးစွာ ရ၊ strong="G305" သော ငါး ကို ယူ ၍ ပစပ် ကိုဖွင့် လျှင် ၊ သတာတဲ တစ်ပြားကိုတွေ့ လိမ့်မည်။ ထို ငွေကိုယူ ၍ ငါ့ အဘို့ နှင့် သင့် အဘို့ ထိုသူ တို့အားပေး လော့ ဟု မိန့်၊ strong="G5346" တော်မူ၏။

18 ထို အခါ တပည့် တော် တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ အဘယ်သူ သည်သာ၍ကြီး မြတ် ပါအံ့နည်းဟု မေး လျှောက် ကြသော်၊² သူငယ် တစ်ယောက်ကိုခေါ်တော်မူ၍ ၊ တပည့် တော် တို့ အလယ် ၌ ထား ပြီး မှ ၊³ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည်ပြောင်းလဲ ၍ သူငယ် ကဲ့သို့ မ ဖြစ် လျှင် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့ မ ရောက် ရကြ။⁴ ထို့ကြောင့် အကြင်သူ၊ strong="G3748" သည် ဤ သူငယ် ကဲ့သို့ မိမိ ကိုမိမိနှိမ့်ချ အံ့၊ ထိုသူ သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်၌ သာ၍ ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။⁵ အကြင်သူ သည် ငါ့ မျက်နှာ

ကိုထောက်၍ကြိုကဲ့သို့ သောသူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို လက်ခံ
 ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ ကိုပင်လက်ခံ ၏။⁶ ငါ့ ကိုယုံကြည် သော ဤ
 သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို အကြင်သူ သည်မှားယွင်း စေ၏။ ထို
 သူ သည် လည်ပင်း ဌှံ ကြိတ်ဆုံ ကျောက် ကို ဆွဲ ၍ နက်နဲ သော
 ပင်လယ် ဌှံ နှစ် မြှုပ် ခြင်း ကို ခံ ရ လျှင် အနေ သာ၍ကောင်း ၏။
⁷မှားယွင်း စရာ အကြောင်း များ ရှိ သောကြောင့် |strong="G575"
 လောကီသား တို့သည်အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ မှားယွင်း စရာ အကြောင်း
 ရှိ ရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်း စရာအကြောင်းကို ဖြစ် စေသော
 သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။⁸သင် ၏လက် ခြေ သည် သင့် ကို မှားယွင်း
 စေလျှင် လက် ခြေကိုဖြတ်ပစ် လော့။ လက် ခြေ အစုံ နှင့် ထာဝရ
 မီး ထဲသို့ ချ ခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါ ချို့တဲ့၍ အသက် ရှင်ခြင်း
 သို့ ဝင်စား သော် သာ၍ ကောင်း၏။⁹သင် ၏မျက်စိ သည် လည်း
 သင့် ကို မှားယွင်း စေ လျှင် ၊ မျက်စိ ကို ထုတ်ပစ် လော့။ မျက်စိ
 နှစ် ဘက်စုံ နှင့် ငရဲ မီး ထဲ သို့ ချ ခြင်း ကို ခံရ သည် ထက် မျက်စိ
 တစ်ဘက်နှင့် အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စား သော် သာ၍ ကောင်း၏။
¹⁰သင် တို့သည် ဤ သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို မထိမဲ့မြင် မ ပြု
 မည်အကြောင်း သတိ ရှိကြလော့။ ငါဆို သည်ကား၊ သူ တို့၏ကောင်းကင်
 တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့ အဘ ၏ မျက်နှာ တော်
 ကို အစဉ်မပြတ် ဖူးမြင် ကြ၏။¹¹ထိုမှ တပါး လူသား သည်ပျောက်
 သောသူတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှာ ကြွလာသတည်း။¹²အဘယ်သို့
 ထင်|strong="G1380" ကြသနည်း။ သိုး တရာ ရှိ သောသူ ဌှံ သိုး
 တစ် ကောင်သည် လမ်းလွဲ ၍ပျောက်လျှင် ၊ ထိုသူသည် ကိုးဆယ်
 ကိုး ကောင် သော သိုး တို့ကို တောင် ပေါ်မှာ ထား ခဲ့ပြီး မှ၊ လမ်းလွဲ
 ၍ပျောက်သော သိုးတစ်ကောင်ကို သွား ၍ ရှာ တတ်သည် မ ဟုတ်
 လော့။¹³တွေ့ ပြီးလျှင်|strong="G2532" ၊ လမ်း မ လွဲမပျောက်
 သော သိုး ကိုး ဆယ် ကိုး ကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ သည် ထက် ၊
 ထိုသိုး တစ် ကောင်၌ သာ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိသည် ဟု ငါ့အမှန်
 ဆို ၏။¹⁴ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်|strong="G3772" ဘုံ၌ ရှိတော်
 မူသော သင် တို့အဘ သည် ဤ သူငယ် တစ် ယောက်ကိုမျှ ပျက်စီး
 စေခြင်းငှာ အလို တော်မ ရှိ ။¹⁵ထို့ကြောင့်သင် ၏ညီအစ်ကို သည်
 သင့် ကို ပြစ်မှား လျှင် ၊ သူ့ ဆီ သို့သွား ၍ နှစ် ယောက် တည်း ချင်း
 သူ၏ အပြစ် ကို ပြ ၍ ဆုံးမ လော့။ သူ သည် သင် ၏စကား ကို
 နားထောင် လျှင် ညီအစ်ကို ကိုရ ပြီ။¹⁶သို့မဟုတ် သင်၏စကားကို
 နား မ ထောင်လျှင် ။ လူနှစ် ဦးသုံး ဦးသက်သေခံ ၍စကား ရှိသမျှ
 တို့ ကို တည် စေ ခြင်း ငှာ ကိုယ် နှင့် အတူ လူ တစ် ဦး နှစ် ဦး ကို
 ခေါ်ဦးလော့။¹⁷ထိုသူ တို့၏စကားကို နားမထောင် လျှင် အသင်း
 တော် အား ကြားပြော လော့။ အသင်း တော် ၏စကား ကို နား မ
 ထောင် လျှင် ၊ သာသနာပ လူ ကဲ့သို့၎င်း ၊ အခွန်ခံ ကဲ့သို့ ၎င်း ထို
 သူကိုမှတ် လော့။¹⁸ငါ့အမှန် ဆို သည်ကား၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ သင်
 တို့ ချည်နှောင် သမျှ သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ချည်နှောင် လျက် ရှိ

လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဖြည် လွတ် သမျှ သည် ကောင်းကင်
 ဘုံ၌ ဖြည် လွတ် လျက် ရှိ လိမ့်မည်။¹⁹တစ် ဖန် ငါ ဆို သည်ကား၊
 မြေကြီး ပေါ်မှာ သင် တို့တွင် နှစ် ယောက် တို့သည် သဘော ချင်း
 တူ၍ ဆုတောင်း လျှင် ၊ တောင်းသမျှ သော ဆု တို့ကို ကောင်းကင်
 ဘုံ၌ ရှိတော် မူ သော ငါ ၏ခမည်းတော် သည် ပေး တော် မူလ တံ့။
²⁰အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်အရပ် ၌ လူနှစ် ဦးသုံး ဦးတို့သည် ငါ
 ၏နာမ ကို ထောက်၍စည်းဝေး ကြ၏။ ထို အရပ်၌ သူ တို့အလယ်
 မှာ ငါရှိ သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²¹ထိုအခါ ပေတရု သည်ချဉ်းကပ်
 ၍၊ သခင် ၊ ညီအစ်ကို သည် အကျွန်ုပ် ကိုပြစ်မှား ၍ အကျွန်ုပ် သည်
 သူ ၏ အပြစ် ကို ဘယ်နှစ် ကြိမ် လွတ် ရ ပါ အံ့ နည်း။ ခု နှစ် ကြိမ်
 မြောက် အောင် လွတ် ရ ပါ အံ့ လော့ ဟု မေး လျှောက် သော်၊ ယေရှု
 က၊ ခု နှစ်|strong="G2034" ကြိမ် မြောက် အောင် လွတ် ရ မည်
 ငါမ ဆို ။²²အကြိမ် ခု နှစ် ဆယ် ခု နှစ် လီ မြောက် အောင် လွတ် ရ
 မည် ငါဆို၏။²³ထို့ကြောင့် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည်၊ မိမိ ကျွန်
 များ တို့ ကို စာရင်း ယူ ခြင်း ငှာ အလိုရှိ သော မင်းကြီး တစ် ဦး နှင့်
 တူ ၏။²⁴စာရင်းယူ စဉ်တွင်၊ ငွေ အခွန်တသိန်း ကြွေးတင် သော
 ကျွန်ုပ်တို့ ယောက် ကို ရှေ့တော် သို့ဆောင်ခွဲ ကြ၏။²⁵ထို သူ သည်
 ကြွေးဆပ် ရန်မ ရှိ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်မှစ၍သား မယား ဥစ္စာ ရှိ
 သမျှ တို့ကိုရောင်း ၍ ကြွေး ကို ဆပ်စေဟု သူ၏သခင် စီရင် ၏။
²⁶ထို ကျွန် သည်ညွတ်ပြုပုံ ဝပ်တွား လျက်၊ သခင် ၊ ကျွန်တော် ကို
 သည်းခံ တော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှ ကို ဆပ် ပါမည်ဟုလျှောက် လျှင်၊
²⁷သူ ၏သခင် သည် သနား ခြင်းရှိသဖြင့် ကြွေး ရှိ သမျှ ကို လွတ်
 ၍ချမ်းသာ ပေးလေ၏။²⁸ထို ကျွန်|strong="G1401" သည်ထွက်
 သွား ရာတွင် မိမိ ငွေ ဒေ နာရီ တစ် ရာ ကြွေးတင် သော ကျွန်ချင်း
 တစ် ယောက်ကိုတွေ့ လျှင်၊ လည်ပင်း ကိုကိုင် ညှစ်၍ ငါ့ငွေကိုဆပ်
 ပေး လော့ဟုဆို ၏။²⁹ထိုကျွန်ချင်း သည် ကြွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ပြု
 ပုပ် လျက် ကျွန်တော် ကို သည်းခံ တော် မူ ပါ။ ကြွေး ရှိ သမျှ ကို
 ဆပ် ပါ မည် ဟု တောင်းပန် သော်လည်း ၊³⁰ငွေ ရှင် သည် နား မ
 ထောင် ဘဲ သွား ၍ ကြွေး ကို မ ဆပ် မှီ တိုင်အောင် သူ ကို ထောင်
 ထဲမှာ လှောင် ထား၏။³¹ထိုအမှုအရာ ကို အခြားသော ကျွန်ချင်း
 တို့သည် မြင် လျှင် အလွန် နာကြည်း သော စိတ် နှင့် သွား ၍ ၊ ပြု
 လေ သမျှ တို့ကို မိမိ တို့သခင် ၌ ကြားလျှောက် ကြ၏။³²ထိုအခါ
 သခင် သည် ထို ကျွန် ကို ခေါ် ၍၊ ဟယ် ဆိုးညစ် သော ကျွန် ၊ သင်
 သည် ငါ့ ကိုတောင်းပန် သောကြောင့် သင် ၌တင်သမျှ သောကြွေး
 ကို ငါ ရှင်းလင်း စေ၏။³³ငါ သည် သင့် ကို သနား သကဲ့သို့ သင်
 သည် လည်း ကျွန်ချင်း ကို မ သနား အပ် သလော့ ဟု ဆို လျက်၊
³⁴အမျက်ထွက် ၍ |strong="G2532" ကြွေး ရှိသမျှ ကို မ ဆပ် မှီ
 တိုင်အောင်အာဏာသား တို့လက်ကိုအပ် လေ၏။³⁵သင်တို့သည်
 လည်း ညီအစ်ကို|strong="G80" အချင်းချင်း တို့ကို စိတ် နှလုံးပါ
 လျက်အပြစ် မ လွတ်လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ

၏အဘ သည် ထိုနည်းတူ သင် တို့ကို စီရင် တော် မူလ တံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19 ထို ဒေသနာ တော်ကို ယေရှု သည် အကုန်အစင် ဟောတော် မူ ပြီး လျှင် ၊ ဂါ လိ လဲ ပြည် မှ ပြောင်း၍ ယုဒ ပြည် စွန်း ၊ ယော် 3 န် မြစ်တစ်ဘက် သို့ ကြွ တော်မူ၏။² လူ များအပေါင်း တို့သည် နောက် တော်သို့ လိုက် ကြသည် ဖြစ်၍ ၊ ထို အရပ်၌ အနာ ရောဂါ များ ကို ငြိမ်း စေ တော် မူ၏။³ 3 ဟ ရီ ရှဲ တို့သည် အထံ တော် သို့ လာ ၍ လူ သည် ခပ်သိမ်း သော အပြစ် ကြောင့် မိမိ မယား နှင့် ကွာ အပ် သလော ဟု စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ငှာ မေး လျှောက် ကြ သော်၊⁴ ကိုယ်တော် က၊ အစအဦး| strong="G746" ၌ ဖန်ဆင်း တော် မူ သောသူ သည် ယောက်ျား နှင့် မိန်းမ နှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။⁵ ထို အကြောင်း| strong="G1752" ကြောင့် ယောက်ျား သည် ကိုယ် မိဘ ကို စွန့် ၍ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၌ မှီဝဲ သဖြင့် ၊ ထို သူ နှစ် ယောက် တို့သည် တစ် သား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် ရ လိမ့်မည် ဟု ကျမ်းဆို သည် ကို သင် တို့ မ ဘတ် ဘူး သလော။⁶ ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ် ဦးမ ဟုတ်တစ်ဦးတည်း ဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင် ဘက် စပ် ၍ ထမ်း ဘိုး တင် တော် မူ သော အရာ ကို လူ မ ခွဲ မ ခွာ စေ နှင့် ဟု မိန့်| strong="G2036" တော် မူ၏။⁷ 7 ဟ ရီ ရှဲ တို့ က လည်း၊ ထိုသို့ မှန်လျှင် ဖြစ်စာ ကို ပေး ၍ မယား နှင့် ကွာ စေခြင်းငှာ မောရှေ သည် အဘယ်ကြောင့် စီရင် သနည်းဟု လျှောက် ကြ သော်၊⁸ ကိုယ်တော် က၊ သင်| strong="G5216" တို့စိတ် နှလုံး ခိုင်မာသော ကြောင့် မယား နှင့် ကွာ ရသော အခွင့် ကို မောရှေ သည် စီရင် ၏။ အစအဦး ၌ ထိုသို့ မ ဟုတ်။⁹ ငါပညတ် သည်ကား၊ မှားယွင်း ခြင်း အကြောင်း မှ တ ပါး အခြား သော အကြောင်း ဖြင့် မိမိ မယား နှင့် ကွာ ၍ အခြား သော မိန်းမ နှင့် စုံ ဘက် သော သူ သည် မိမိ မယား ကို ပြစ်မှား ၏။ ကွာ သော မိန်းမ နှင့် စုံ ဘက် သော သူ သည် လည်း သူ့ မယား ကို ပြစ်မှားသည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁰ တပည့် တော် တို့ က လည်း၊ လင် မယား အမှု သည် ဤသို့ ဖြစ် လျှင် စုံ ဘက် ခြင်း ကို မ ပြုကောင်း ပါဟု လျှောက် ကြ၏။¹¹ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ထို| strong="G5126" စကား ကို လူ တိုင်း မ ခံ မ ယူနိုင်။ အခွင့်ရ သောသူ တို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။¹² လူအချို့တို့သည် အမိ ဝမ်း တွင်း က ပင် မိန်းမလျှာ ဖြစ် ကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတစ်ပါး ဆုံးမ ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်အဘို့ အ လို့ငှာ မိမိ ကိုယ် ကို ဆုံးမ ၍ မိန်းမလျှာ ဖြစ် ကြ၏။ ထို စကား ကို ခံယူ နိုင် သော သူ သည် ခံယူ စေ ဟု မိန့်| strong="G2036" တော် မူ၏။¹³ ထိုအခါ သူငယ် တို့ အပေါ် မှာ လက် တော် ကို တင် ၍ မေတ္တာပို့ တော် မူ စေ ခြင်း ငှာ အထံ တော် သို့ ဆောင်ခွဲ သည် ဖြစ်၍ တပည့် တော်တို့သည် အပြစ်တင် ကြ၏။¹⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ ထိုသူငယ်| strong="G3813" တို့ကို ရှိစေတော့။ ငါ ထံသို့ လာ သည် ကို မ ဆီးတား ကြနှင့်။ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သော သူ

တို့၏နိုင်ငံဖြစ် သည် ဟု မိန့်| strong="G2036" တော်မူ၍၊¹⁵ သူငယ် တို့အပေါ်မှာလက် တော်ကိုတင် ပြီးလျှင် ၊ ထို အရပ်မှ ကြွသွား တော် မူ၏။¹⁶ ထိုနောက် လူတစ် ယောက်သည် ချဉ်းကပ် ၍၊ ကောင်းမြတ် သော ဆရာ ၊ ထာဝရ အသက် ကို ရ အံ့ သော ငှာ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ် ကောင်းမှု ကို ပြု ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊¹⁷ ငါ ကို ကောင်းမြတ်| strong="G18" သည် ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။ ဘုရားသခင် တစ်ပါး တည်း သာ ကောင်းမြတ် တော် မူ၏။ အသက် ရှင် ခြင်း သို့ ဝင်စား လို လျှင် ပညတ် တော် တို့ ကို စောင့်ရှောက် လော့ ဟု မိန့်| strong="G2036" တော် မူ၏။¹⁸ အ ဘယ် ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟု လျှောက် ပြန်သော် ၊ လူအသက် ကို မ| strong="G3756" သတ် နှင့်။ သူ့ မယား ကို မ ပြစ်မှား နှင့်။ သူ့ဥစ္စာ ကို မ ခိုး နှင့်။ မ မှန် သော သက်သေ ကို မ ခံ နှင့်။¹⁹ မိဘ ကို ရိုသေ စွာ ပြုလော့။ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ ကို ကိုယ် နှင့် အမျှ ချစ် လော့ ဟု မိန့်| strong="G2036" တော် မူ၏။²⁰ ထိုလုလင် ကလည်း၊ ထို ပညတ်ရှိသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ်သည်ငယ် သော အရွယ် မှ စ၍ စောင့်ရှောက် ပါပြီ။ အဘယ် အကျင့် လို သေး သနည်း ဟု လျှောက် ပြန် လေ၏။²¹ ယေရှု က လည်း၊ သင် သည် စုံလင်| strong="G5046" ခြင်း သို့ ရောက် လို လျှင် သွား လော့။ ကိုယ် ဥစ္စာ များကိုရောင်း ၍ ဆင်းရဲ သောသူ တို့အား ပေး လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကောင်းကင် ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာ ကို ရ လိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ နောက် သို့ လိုက် လော့ ဟု မိန့်| strong="G5346" တော်မူ၏။²² ထို လုလင် သည် များစွာ သော ဥစ္စာ ကို ရ တတ် သော သူ ဖြစ် ၍၊ ထို စကား ကို ကြား လျှင် စိတ် မသာ သည်နှင့် သွား လေ၏။²³ ယေရှု က လည်း ၊ ငါ အမှန်| strong="G281" ဆို သည်ကား၊ ငွေ ရတတ် သောသူသည် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့ ဝင် ခဲ လှ ၏။²⁴ တစ်ဖန် ငါဆို သည်ကား၊ ကုလားအုပ် သည် အပ် နဖားကိုလျှို့ လွယ် ၏။ ငွေ ရတတ် သောသူသည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့ ဝင် ခဲသည် ဟု တပည့်| strong="G3101" တော် တို့ အား မိန့် တော် မူ၏။²⁵ ထို သူ တို့သည်ကြား လျှင် အလွန် မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ၍ ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင် မည်နည်းဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁶ ယေရှု သည်လည်း သူ တို့ကိုကြည့်ရှု ၍ ဤအမှု ကိုလူ မ တတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သော အမှုတို့ကို တတ်နိုင် တော်မူသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁷ ထိုအခါ ပေ တရု က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်ပစ် ၍ ကိုယ်တော် နောက် သို့လိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ် အကျိုးကို ရ ကြပါမည်နည်းဟု လျှောက် လေ သော်၊²⁸ ယေရှု က၊ ငါ အမှန်| strong="G281" ဆို သည်ကား၊ အလုံးစုံ သော အရာ တို့ကို အသစ် ပြုပြင် သော ကာလ၌ လူ သား သည် ဘုန်း ရှိသော ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောအခါ ၊ ငါ နောက်သို့လိုက် ကြသောသင် တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ် ခု သော ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊ ဣသရေလ လူတစ်ဆယ့်နှစ် မျိုး ကို စစ်ကြော စီရင်ကြလော့။²⁹ အကြင်သူ သည် ငါ ၏နာမ ကြောင့် အိမ် ၊ လယ်

၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သား၊ မယားတည်းဟူသောတပါးပါး ကိုစွန့်
၏။ ထိုသူသည် အဆတရာ သောအကျိုးကိုရ၍ ထာဝရ အသက်
ကို အမွေ ခံရလတံ့။³⁰ နောက်ကျ သောသူအများ တို့သည် အရင်
ကျကြလိမ့်မည်။ အရင် ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျ ကြ
လိမ့်မည်။

20 ဥပမာကား၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် စပျစ် ဥယျာဉ်ကို
လုပ်ဆောင် သောသူတို့ကို ငှား ခြင်းငှာနံနက် စောစောထွက်သွား
သော အိမ်ရှင် နှင့်တူ ၏။² ထိုသူ သည် တစ်နေ့လျှင် ဒေနာရီ တစ်
ပြားစီ ပေးမည်ဟူ၍လုပ်ဆောင် သော သူတို့နှင့် ဝန်ခံ ပြီးမှ စပျစ်
ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ် လေ၏။³ နံနက် တချက်တီး အချိန် ၌ ထွက်
ပြန်လျှင် ၊ အခြား သောသူတို့သည် အလုပ် ကိုမလုပ်၊ ဈေး ၌ ရပ်
နေသည် ကို မြင် ၍၊⁴ သင် တို့လည်း ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ သွား ကြ။
တော်လျော် စွာ ငါပေး မည်ဟုဆို လျှင် ထိုသူတို့သည် သွား ကြ၏။
⁵ တစ်ဖန် နှစ်ချက်တီး အချိန်၊ တစ်ဖန် သုံးချက်တီး အချိန် ၌ ထွက်
၍ ရှေ့နည်းအတူ ပြု လေ၏။⁶ ဆယ်တ နာရီအချိန်၌လည်း ထွက်
ပြန်လျှင် အခြား သောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ် နေသည်
ကို တွေ့ ၍၊ သင် တို့သည် တစ်နေ့ လုံး အလုပ် ကို မလုပ် ဘဲ ဤ
အရပ်၌ အဘယ်ကြောင့် နေ ကြသနည်းဟုမေး သော်၊⁷ ထိုသူတို့က၊
ကျွန်တော် တို့ကိုအဘယ်သူ မှ မငှား ပါဟု ပြောဆို ကြလျှင်၊ သင်
တို့လည်း ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ သွား ကြသော် လျော်စွာကြလိမ့်မည်
ဟု ဆို လေ၏။⁸ ည အချိန် ရောက် သောအခါ စပျစ် ဥယျာဉ်ရှင် က
လုပ်ဆောင် သော သူ တို့ကို ခေါ် ခဲ့ လော့။ နောက် ဝင် သော သူ မှ
စ၍ အရင် အဦးဝင်သောသူ တိုင်အောင် အခ ကိုပေး လော့ဟု မိမိ
စာရေး ကိုမှာ လိုက်လေ၏။⁹ ထို့ကြောင့်ဆယ်တ နာရီအချိန် ၌ ဝင်
သော သူ တို့သည်လား ၍ ဒေနာရီ တစ်ပြားစီ ခံ ကြ၏။¹⁰ အ ရင်
ဝင်သော သူ တို့သည် လာ ကြသောအခါ ငါတို့သည်သာ၍ ရ မည်
ဟု စိတ်ထဲမှာထင်မှတ် သော်လည်း ဒေနာရီ တစ်ပြားစီ ခံရ ကြ၏။
¹¹ ထိုသို့ ခံ ပြီးလျှင် အိမ်ရှင် ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ၍၊¹² နောက် ဝင်သော
သူ တို့သည် တစ် နာရီ ခန့်မျှသာ လုပ်ဆောင် သော်လည်း ၊ တစ်နေ့
လုံး အမှုဝန် ကို ထမ်းရွက် ၍ နေပူ ဆင်းရဲခံရသော အကျွန်ုပ် တို့နှင့်
အညီအမျှ ကိုယ်တော် စီရင် ပါပြီတကားဟု ဆို ကြ၏။¹³ အိမ်ရှင်
ကလည်း အဆွေ ၊ သင် ၌ မတရား သော အမှုကို ငါ မ ပြု။ ဒေနာ
ရီ တစ် ပြား ကို အမှတ်ပြု၍ သင် သည် ငါ နှင့် ဝန်ခံ သည်မ ဟုတ်
လော။¹⁴ သင် ၏ဥစ္စာ ကို ယူ ၍ သွား လော့။ နောက် ဝင်သောသူ
တို့အား သင် နှင့် အညီအမျှ ပေး ခြင်းငှာ ငါ အလိုရှိ ၏။¹⁵ ငါသည်
ကိုယ် ဥစ္စာကို ပြု လို သမျှ မ ပြု ရာသလော။ ငါ သဘောကောင်း
သောကြောင့် သင် သည် မျက်မှန်းကြိုး ရသလောဟု ဆို လေ၏။
¹⁶ ထိုနည်းတူ နောက်ကျ သောသူ တို့သည် အရင် ကျ ကြလိမ့်မည်။
အရင် ကျသောသူ တို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူ
သော သူ အများ ရှိ သော်လည်း၊ ရွေးကောက် တော် မူ သော သူ နည်း

သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁷ ယေရှု သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ တက်
ကြ တော်မူစဉ် ၊ လမ်း ခရီး၌ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်
တို့ကို ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ခေါ်၍ ၊¹⁸ ငါတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့
သို့ ယခုသွား ကြ၏။ လူ သား သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း
ပြု ဆရာ တို့လက် သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ထို သူ တို့သည် သေ ပြစ်
ကို စီရင် ကြလိမ့်မည်။¹⁹ လူသားအား ပြက်ယယ်ပြု ခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်
ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှာ တစ်ပါး
အမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ သုံး ရက်မြောက်သော
နေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။
²⁰ ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ ၏သား တို့အမိ သည် သား တို့နှင့်အတူ အထံ
တော်သို့ချဉ်း ၍ ပြုပ်ဝပ် လျက်ဆု ကျေးဇူးကို တောင်းပန် လေ၏။
ကိုယ်တော် က သင်သည် အဘယ်|strong="G5101" ဆုကျေးဇူး
ကို အလိုရှိ သနည်း ဟု မေး|strong="G2036" တော်မူသော်၊²¹ ကိုယ်တော်
၏နိုင်ငံ တွင် ကျွန်မ ၌ ဤ သား နှစ် ယောက်တို့သည် လက်ျာ တော်
ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက် ထိုင် ရ
သော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လေ၏။²² ယေရှု က
လည်း ၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့|strong="G5101" တောင်းပန်
သည်ကို သင်တို့မ သိ ကြ။ ငါ သောက် ရအံ့ သောခွက် ကို သောက်
ခြင်း ငှာငှင်း၊ ငါခံ သော ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ခြင်း ငှာငှင်း၊ သင် တို့သည်
တတ်စွမ်း နိုင် သလော ဟု မေး|strong="G2036" တော် မူ လျှင်၊
အကျွန်ုပ် တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင် ပါ၏ဟု လျှောက် ကြ သော်၊²³ ငါ
၏ခွက် ကို သင်တို့သည်သောက်|strong="G4095" ရကြလိမ့်မည်။
ငါခံ သော ဗ တု တိ ဇံ ကို လည်း သင် တို့သည် ခံ ရကြ လိမ့်မည်။
သို့သော်လည်း ငါ ၏လက်ျာ ဘက်၊ လက်ဝဲ ဘက်မှာ ထိုင် ရသော
အခွင့်ကိုကား အကြင်သူ တို့အဘို့ အလိုငှာ ငါ ခမည်းတော် သည်
ပြင်ဆင် ၏။ ထို သူတို့အားသာ ငါ ပေး ပိုင်သည် ဟု မိန့်|strong="G3004"
တော်မူ၏။²⁴ အခြားသောတပည့်တော်တစ်ကျိပ် တို့သည် ကြားသိ
လျှင် ၊ ထိုညီအစ်ကို နှစ် ယောက်တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ၏။²⁵ ယေရှု
သည် ထို သူ တို့ကို ခေါ် တော် မူ၍၊ သင် တို့ သိ|strong="G1492"
သည် အတိုင်း လောကီ မင်း တို့သည် အစိုးတရ ပြု တတ် ကြ၏။
²⁶ အကဲအမှု တို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။²⁷ သင် တို့မူကား
ထိုသို့ မ ပြု ကြနှင့်။ လူ သား သည် သူ တပါး ကို စေစား ခြင်း ငှာ
မ လာ။²⁸ သူတစ်ပါး အစေ ကို ခံ ခြင်း ငှာငှင်း၊ မိမိ အသက် ကို စွန့်
၍ လူ များ ကို ရွေး ခြင်း ငှာ ငှင်း၊ ကြွလာ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ
သင် တို့တွင် အကဲအမှုပြုလို သောသူကို သင် တို့အစေခံ ဖြစ် စေ။
သင်တို့တွင်အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင် သောသူ ကိုလည်း သင် တို့
ကျွန် ဖြစ် စေ ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁹ ယေရိခေါ မြို့မှ ထွက်သွား ကြ
စဉ်တွင် လူ များ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ကြ၏။
³⁰ ယေရှု သည် ကြွသွား တော်မူကြောင်း ကို လမ်း နား မှာထိုင် နေ
သော လူကန်း နှစ် ယောက်တို့သည် ကြား ရ လျှင် ။ ဒါဝိဒ် ၏သား

တော်အရှင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟုဟစ်ကြော်
လေ၏။³¹ ထိုသူ တို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာနေစေခြင်းငှာ လူ့ အစုအဝေး
တို့သည်ငေါက် ၍ ဆိုကြသော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် ၏ သား တော်အရှင်
၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ကယ်မ သနားတော် မူ ပါ ဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်
ကြ၏။³² ယေရှု သည်လည်း ရပ် တော်မူလျက် ထိုသူ တို့ကိုခေါ် ၍
သင်|strong="G5213" တို့၌အဘယ်သို့ ပြု စေလို သနည်း ဟု မေး
|strong="G2036" တော်မူလျှင် ၊³³ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့ မျက်စိ ကို
ပွင့်လင်း စေခြင်းငှာ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက် ကြသော်၊³⁴ ယေရှု
သည် သနား ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ သူ တို့မျက်စိ ကို လက်နှင့်တို့ တော်
မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူ တို့သည် မျက်စိမြင် ၍ နောက်တော်
သို့လိုက် ကြ၏။

21 ယေရှုရှုလင် မြို့အနီး သို့ချဉ်း၍ သံလွင် တောင် ခြေရင်း၌ ဗ
က်ဖာဂေ ရွာသို့ ရောက် ကြသောအခါ ယေရှု သည် တပည့် တော်နှစ်
ယောက်တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊² သင် တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာ သို့ သွား ကြ။
ထိုရွာ၌ ချည်နှောင် လျက်ရှိသောမြည်းမ နှင့် မြည်းကလေး ကို သင်
တို့သည် ချက်ခြင်း တွေ့ လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည် ၍ ငါ့ ထံသို့
ဆောင်ခဲ့ ကြ။³ သူတစ်ပါး သည် သင် တို့အား တစ်စုံတစ်ခု ကိုဆို
လျှင် သခင် အလို ရှိ သည်ဟုပြန်ပြော ကြလော့။ ထိုသို့ ပြော လျှင်
ထိုသူသည်ချက်ခြင်း ပေး လိုက်မည် ဟု မှာထား|strong="G3004"
တော် မူ၏။⁴ ထို အကြောင်းအရာ မူကား၊ သင် ၏အရှင် မင်းကြီး
သည် မြည်းမ နှင့် မြည်းကလေး ကိုစီး ၍၊⁵ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သောစိတ်
နှင့် သင် ရှိရာသို့ ကြွလာ တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှု လော့ဟု ဇီအုန်
သတို့သမီး အား ပြော ကြလော့ဟူသော ပရောဖက် ၏ နှုတ်ထွက်
ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ဖြစ် သတည်း။⁶ တပည့် တော်တို့သည်သွား
၍ အမိန့် တော်အတိုင်း ပြု သဖြင့် ၊⁷ မြည်းမ နှင့် မြည်းကလေး ကို
ဆောင်ခဲ့ ၍ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိ တို့အဝတ် ကိုတင် ကြပြီးလျှင်
ကိုယ်တော် သည် စီး တော် မူ၏။⁸ အတိုင်းမသိ များ စွာ သော လူ
တို့သည် မိမိ တို့အဝတ် ကို လမ်း ၌ ခင်း ကြ၏။ အချို့ တို့သည် သစ်
ကိုင်း သစ်ခက် များ ကို ခုတ် ၍ လမ်း ၌ ခင်း ကြ၏။⁹ ရှေ့ နောက်
လိုက် သွား သော အခြံအရံ များ တို့က ဒါ ဝိ ဒ် ၏သား တော် အား
ဟောရှုဏှာ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏အခွင့် နှင့် ကြွလာ
တော်မူသောသူ သည်မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင် ဘဝင်
ဝယ် ဟောရှုဏှာ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။¹⁰ ယေ
ရှုရှုလင် မြို့သို့ ဝင် တော်မူသောအခါ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်သဲသဲ ၍၊
ဤ သူကားအဘယ်သူ နည်းဟု မေးမြန်း ကြလျှင်၊¹¹ လူ့ အစုအဝေး
တို့က၊ ဤသူ သည် ဂါလိလဲ ပြည် နာဇရက် မြို့၌ ပေါ်ထွန်း သော
ပ ရော ဖက် ယေရှု ပေ တည်း ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹² ယေရှု သည်
ဘုရားသခင်၏ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန် တော်၌
ရောင်း ဝယ် သော သူ အပေါင်း တို့ကို နှင်ထုတ် ၍ ၊ ငွေ လဲ သော

သူတို့၏ခုံ များကို၎င်း ၊ ချိုးငှက် ရောင်း သောသူ တို့၏ ထိုင် နေရာ
ကို၎င်း တွန်းလှဲ တော် မူ လျက် ၊¹³ ငါ့ အိမ် ကို ဆုတောင်း ရာအိမ်
ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း ၊ သင် တို့သည်
ထို အိမ် ကို ဓားပြ တွင်း ဖြစ် စေကြပြီတကား ဟု မိန့် တော်မူ၏။
¹⁴ ထိုအခါ ဗိမာန် တော်၌ မျက်စိကန်း သောသူ၊ ခြေမစွမ်း သောသူ
တို့သည် အထံ တော် သို့လာ ၍ သူ တို့ အနာ ရောဂါ ကို ငြိမ်း စေ
တော် မူ၏။¹⁵ ကိုယ်တော် ပြု တော် မူ သော အံ့ ဩ ဘွယ် အမှု တို့
ကို၎င်း၊ သူငယ် တို့က လည်း ၊ ဒါ ဝိ ဒ် ၏သား တော် အား ဟော ရှု
ဏှာ ဖြစ် စေသတည်း ဟု ဗိမာန် တော်၌ ကြွေးကြော် ကြ သည်
ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ သည် ကြားမြင်
လျှင် အမျက်ထွက် ကြ၍ ၊¹⁶ ဤ သူ တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆို
သည် ကို ကြား သလော ဟု ယေရှု အား မေး ကြ လေ သော်၊ ငါ
ကြား|strong="G3483" ၏။ နို့စို့ သူငယ် တို့ နှုတ် ထဲမှ ကိုယ်တော်
သည် ချီးမွမ်း ခြင်းကိုပြင်ဆင် တော်မူသည်ဟူသောစကားကို သင်
တို့သည် တရံတစ်ခါ မျှ မဘတ် ဘူးသလော ဟု မိန့်|strong="G3004"
တော် မူ၏။¹⁷ ထိုအခါ သူ တို့ကိုထား ခဲ့၍မြို့ ထဲမှ ထွက် ပြီးလျှင်
ဗေ သ နိ ရွာ သို့ ကြွ၍ ထို ည၌ ကို လွန် စေ တော် မူ၏။¹⁸ နံနက်
အချိန်၌ မြို့ သို့ ပြန် စဉ် တွင် ဆာ မွတ် တော် မူ၏။¹⁹ လမ်း နား
မှာ သင်္ဘောသဖန်း ပင် တစ် ပင်ကို မြင် လျှင် ၊ ထို အပင် သို့ ကြွ
သွား ၍ အရွက် ကို သာ တွေ့ တော် မူ သည် ရှိ သော်၊ ယခုမှ စ၍
strong="G1537" အစဉ်မပြတ် သင် ၌အသီး မ သီး စေ နှင့် ဟု
မိန့်|strong="G3004" တော် မူ လျှင် ၊ ထို အပင် သည် ချက် ခြင်း
သွေ့ခြောက် လေ၏။²⁰ တပည့် တော်တို့သည် မြင် လျှင် ၊ သင်္ဘောသဖန်း
ပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက် ပါပြီတကားဟု အံ့ဩ ၍ ဆို ကြ၏။
²¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ့အမုန့်|strong="G281" ဆို သည်ကား၊ သင်
တို့သည် ယုံမှား ခြင်းနှင့် ကင်း သော ယုံကြည် ခြင်းရှိ လျှင် ၊ သင်္ဘောသဖန်း
ပင်၌ ပြု သကဲ့သို့သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမက ၊ ထို တောင် ကိုပင်
နေရာမှရွေ့ လော့၊ ပင်လယ် ၌ ကျ လော့ဟုဆို လျှင်ဆိုသည်အတိုင်း
ဖြစ် လိမ့်မည်။²² ယုံကြည် ခြင်း ပါ လျက် ပ ဌ နာ ပြု၍ ဆုတောင်း
သမျှ တို့ကို သင်တို့သည်ရ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036"
တော် မူ၏။²³ ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် ပြန်၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ
စဉ် တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူ တို့တွင် အကြီးအကဲ
ဖြစ်သောသူ တို့သည် အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ဤ အမှု များ ကို အ ဘယ် အခွင့် နှင့် ပြု သနည်း။ ထို အခွင့် ကို
အဘယ်သူ ပေး သနည်း ဟု မေး လျှောက် ကြ သော်၊²⁴ ယေရှု က၊
ငါ|strong="G2504" သည် တစ်စုံတစ်ခု ကိုမေး ဦးမည်။ သင်တို့
ဖြေ လျှင် ဤ အမှု များ ကို အ ဘယ် အခွင့် နှင့် ငါပြု သည် ကို ငါ
ပြော မည်။²⁵ ယောဟန် ၏ ဗတုတိဇံ တရားသည် အဘယ် ကဖြစ်
သနည်း။ ဘုရား က ဖြစ်သလော ။ လူ က ဖြစ်သလော ဟု မေး တော်
မူ၏။ ထိုသူ တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ၍ ဘုရား က ဖြစ်သည်ဟု

ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ သင် တို့သည် ယောဟန် ကို အဘယ်ကြောင့် မ ယုံ သနည်းဟု သူမေး လေဦးမည်။²⁶ လူ က ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် လူ များကိုကြောက် ရ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူအပေါင်း တို့သည် ယော ဟန် ကို ပ ရော ဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် ကြ၏ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ။²⁷ အကျွန်ုပ်တို့မ သိ ပါဟု ယေရှု အား ပြန်ပြော ကြ၏။ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ထိုအတူ ဤ**="G5023"** အမှုများကို အ ဘယ် အခွင့် နှင့် ငါ ပြု သည်ကို ငါ မ ပြော ။²⁸ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ထင် ကြသနည်း။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ ၌ သား နှစ် ယောက် ရှိ ၏။ သား အကြီး ဆီ သို့ သွား ၍ ငါ့ သား ၊ ယနေ့ ငါ့ စပျစ် ဥယျာဉ် သို့ သွား ၍ လုပ်ဆောင် လော့ ဟု ဆို လျှင် ၊²⁹ သား က ငါမ သွား ဘူးဟု ပြန်ပြော သော်လည်း ၊ နောက်မှ နောင်တရ ၍ သွား လေ၏။³⁰ အ ဘ သည် အခြား သော သား ဆီ သို့ သွား ၍ ရှေ့နည်း အတူ ဆို လျှင် ၊ သား က သွား ပါ မည် အ ဘ သခင် ဟု ဆို သော်လည်း ၊ မ သွား ဘဲ နေ၏။³¹ ထို သား နှစ် ယောက် တို့တွင် အဘယ်သူ သည် အဘ ၏အလို ကို ဆောင် သနည်း ဟု မေးတော် မူလျှင်၊ သား အကြီး ဆောင်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြသော်၊ ယေရှု ကလည်း ငါအမှန်**="G281"** ဆို သည်ကား၊ အခွန်ခံ တို့နှင့် ပြည်တန်ဆာ တို့သည် သင် တို့အရင် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။³² အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် သည် ဖြောင့်မတ် သော အကျင့် ကို ကျင့်၍ သင် တို့ဆီသို့ လာ သော်လည်း သင် တို့ မ ယုံကြည် ကြ။ အခွန်ခံ တို့နှင့် ပြည်တန်ဆာ တို့မူကား ယုံကြည် ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင် တို့သည် မြင် သော်လည်း ယုံကြည် မည်အကြောင်း နောက်တစ်ဖန် နောင်တ မ ရကြ။³³ အခြား သော ဥပမာ ကိုနားထောင် ကြလော့။ အိမ်ရှင် တစ်ဦးသည် စပျစ် ဥယျာဉ် ကိုစိုက်ပျိုး ၍၊ စောင်ရန်း ကို လုပ် ပြီးမှ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းကို တူး လေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင် ကိုလည်း ဆောက် လေ၏။ လုပ်ဆောင် သော သူ တို့ အား ဥယျာဉ် ကို ငှား ၍ အခြား သော ပြည် သို့ သွား လေ၏။³⁴ အသီး သီးချိန် ရောက် သောအခါ ၊ အသီး ကိုခဲ စေခြင်း ငှာငယ်သား တို့ကို ဥယျာဉ်စောင့် တို့ရှိရာ သို့ စေလွှတ် လေ၏။³⁵ ထို သူ တို့သည် ငယ်သား များကို ဘမ်း ပြီးလျှင် တစ်ဦး ကိုရိုက် ၍၊ တစ် ဦး ကိုသတ် ၍ ၊ တစ်ဦး ကို ခဲ နှင့်ပစ်ကြ၏။³⁶ နောက်တစ်ဖန် အ ရင် ထက် များ သော အခြား ငယ်သား တို့ကို စေလွှတ် ပြန် လျှင် ၊ ဥယျာဉ် စောင့် တို့သည် ရှေ့နည်းတူ ပြု ကြ၏။³⁷ နောက်ဆုံး ၌ ဥယျာဉ် ရှင် က၊ ထို သူ တို့သည် ငါ့ သား ကို အားနာ ကြ လိမ့်မည် ဟုဆို ၍ မိမိ သား ကို စေလွှတ် လေ၏။³⁸ ဥယျာဉ်စောင့် တို့သည် သား ကိုမြင် လျှင် ဤသူ သည် အမွေခံ ဖြစ် ၏။ လာ ကြ၊ သူ့ ကို သတ် ၍ သူ ၏ အမွေ ဥစ္စာကိုယူ ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင် ၍၊³⁹ ဥယျာဉ်ရှင်၏သား ကို ဘမ်းယူ ပြီးမှ ဥယျာဉ် ပြင် သို့ထုတ် ၍ သတ်ပစ် ကြ၏။⁴⁰ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ် ရှင် သည်လာ သောအခါ ၊ ဥယျာဉ်စောင့် တို့ကို အဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း ဟု မေးတော် မူ၏။

⁴¹ ပရိသတ်တို့ကလည်း ထိုလူဆိုး တို့အား ဆိုး သော ဖျက်ဆီး ခြင်း ကို စီရင်ပါလိမ့်မည်။ အသီး သီးချိန် တွင် အသီးကို ဆက် အံ့သော အခြား လူ တို့အား ထို ဥယျာဉ် ကို ငှား ပါ လိမ့်မည် ဟု လျှောက် ကြ၏။⁴² ယေရှု ကလည်း၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်**="G3618"** သောသူ များ ပယ် ထားသောကျောက် သည် နောက်တစ်ဖန်တိုက် ထောင့် အထွဋ် ဖျားသို့ ရောက် ပြန်၏။ ထို အမှုသည် ထာဝရ ဘုရား ပြု တော် မူ သော အမှု ဖြစ် ၏။ ငါ တို့ မျက်မှောက် ၌ လည်း အံ့ ဩ ဘွယ် ဖြစ် ၏ဟူသော စကား ကို ကျမ်းစာ ၌ သင် တို့သည် တ ရံ တ ခါ မျှ မ ဘတ် ဘူး သလော။⁴³ ထို့ကြောင့် ငါ ဆို သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို သင် တို့မှ နှုတ် ၍ နိုင်ငံ တော်၏အသီး ကို သီး အံ့သော လူမျိုး အား ပေး ရလတံ့။⁴⁴ အကြင်သူ သည် ထို ကျောက် အပေါ်သို့ ကျ ၏။ ထို သူ သည် ကျိုး လတံ့၊ အကြင်သူ ၏အပေါ်သို့ ထို ကျောက်သည်ကျ ၏။ ထိုသူ သည် ညက်ညက် ကြေ လတံ့ ဟု မိန့်**="G3004"** တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုဥပမာ စကားကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့် ဖာရိရုံ တို့သည်ကြား ရလျှင် ၊ မိမိ တို့ကို ရည်ဆောင် ၍ ဟောပြော တော်မူသည်ကို သိ ကြ၏။⁴⁶ ကိုယ်တော် ကို ဘ မ်း ဆီး ခြင်း ငှာ ရှာကြံ သော်လည်း စုဝေး သော သူများ ကို ကြောက် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပရောဖက် ကဲ့သို့ ထင်မှတ် ကြ၏။

22 တစ်ဖန် ယေရှု သည် ဥပမာ ကိုဆောင်၍ ပရိသတ် တို့အား မိန့်မြွက် တော်မူသည်ကား၊² ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သည် မိမိ သား အ ဘို့ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ ကို စီရင် သော မင်းကြီး နှင့် တူ ၏။³ ထိုမင်းကြီးသည် ဘိတ် ပြီးသော သူ တို့ကို ခေါ် စေခြင်း ငှာ လုလင် တို့ကို စေလွှတ် သောအခါ ထို သူ တို့သည် မ လာ ဘဲ နေ ကြ၏။⁴ တစ်ဖန် အခြား သော လုလင် တို့ကို စေလွှတ် ၍ ငါ့ ပွဲ ကို ငါပြင်ဆင် ပြီ။ နွား မှစသော ဆူဖြိုး သော တိရစ္ဆာန် များကို သတ် ၍ပြီး ပြီ။ အလုံးစုံ တို့သည် အသင့် ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ သို့ လာ ကြပါဟု ဘိတ် ပြီးသော သူ တို့အား ပြော ကြဟု မှာ လိုက်ပြန်၏။⁵ သို့သော်လည်း ထို သူ တို့သည် နား မ ထောင် ဘဲ အချို့ တို့သည် မိမိ လယ် သို့ သွား ကြ၏။ အချို့ တို့သည် ကုန်သွယ် ရာ သို့ သွား ကြ၏။⁶ ကြွင်း သော သူ တို့သည်လည်း လုလင် တို့ကို ဘမ်းဆီး ၍ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ အသေ သတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။⁷ ထိုမင်းကြီး သည် ကြားလျှင် အမျက်ထွက် ၍ စစ် ချီ စေသဖြင့် ၊ လူ အသက်ကိုသတ် သော ထို သူတို့ကို အပြီးလုပ်ကြံ ၍ သူ တို့၏မြို့ ကို မီးရှို့ လေ၏။⁸ ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည်လုလင် တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏မင်္ဂလာဆောင် ပွဲသည် အသင့် ရှိ ၏။ ခေါ်ဘိတ် သော သူ တို့သည် မ ထိုက် မတန် သောကြောင့် ၊⁹ လမ်းမ လမ်းကြား သို့ သွား ၍ တွေ့ သမျှ သော သူ တို့ ကို ပွဲ သို့ ခေါ်ဘိတ် ကြ ဟု အမိန့် တော် ရှိ သည် အတိုင်း၊¹⁰ လုလင် တို့သည် လမ်း များသို့ ထွက်သွား ၍ ကောင်း မကောင်း တွေ့ သမျှ သော လူအပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ၍ ပွဲ တော်၌ အပြည့်

ရှိလေ၏။¹¹ မင်းကြီး သည် ပွဲ ခွဲ လျောင်း သောသူ တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်း ငှာဝင် တော်မူသောအခါ ၊ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ၏ အဝတ် ကိုမဝတ် သောသူ တစ်ယောက်ကိုမြင် လျှင် ၊¹² အဆွေ ၊ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ၏ အဝတ် မ ရှိ ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဝင် သနည်း ဟု မေး တော်မူသည် ကို ထိုသူ သည် မ ပြောနိုင်ဘဲ နေ၏။¹³ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် အခြံအရံ တို့အား ထိုသူ ၏လက် ခြေ ကို တုပ်နှောင် လော့။ ဝိုင်းကြွေး ခြင်းအံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာ၊ ပြင် အရပ် မှောင်မိုက် ထဲသို့ ယူသွား ချ လိုက် ကြ ဟု အမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁴ ထိုသို့ ခေါ် တော်မူသော သူ အများ ရှိ သော်လည်း ၊ ရှေးကောက် တော် မူ သော သူနည်း သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁵ ထိုအခါ ဖာရိရှဲ တို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် သူ ၏စကား ကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ် ပြုခွင့် ကို အဘယ်သို့ရ နိုင် သနည်း ဟု မေးမြန်း တိုင်ပင်ပြီး မှ၊¹⁶ မိမိတပည့် တို့နှင့် ဟေရုဒ် တပည့် တို့ကို အထံ တော် သို့စေလွှတ် ၍ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ ရှိပါ၏။ အဘယ်သူ ကိုမျှမကြောက် ၊ လူ မျက်နှာ ကိုမ ထောက် ဘဲ ဘုရားသခင် ၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြ တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိ ကြပါ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ ထင် တော်မူသနည်း။ ကဲသာဘုရင် အား အခွန် ကို ဆက် အပ် သလော။ မ ဆက် အပ် သလော အကျွန်ုပ် တို့အား မိန့် တော်မူပါဟု မေးလျှောက် ကြ၏။¹⁸ ယေရှု သည် ထို သူ တို့၏ဆိုးညစ် သော သဘော ကို သိ တော် မူ လျှင် ၊ လျှို့ဝှက် | strong="G5273" သော သူ တို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။¹⁹ အခွန် ငွေ တစ်ပြားကိုပြု ပါ ဟု မိန့် | strong="G2036" တော် မူ၍၊ ဒေ နာ ရီ တစ် ပြား ကို ယူခဲ့ ကြ၏။²⁰ ဤ ပုံ ဤ လိပ်စာ ကား၊ အဘယ်သူ ၏ပုံ အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ဖြစ် သနည်း ဟု မေး | strong="G3004" တော် မူ လျှင် ၊²¹ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာ ဖြစ် ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ သော်၊ ယေရှု ကလည်း၊ ကဲ သာ ဘုရင်၏ဥစ္စာ ကို ကဲ သာ ဘုရင် အား ဆက် ပေး ကြ လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဥစ္စာ ကို ကား ဘုရားသခင် အား ဆက် ပေး ကြ လော့ ဟု မိန့် | strong="G3004" တော် မူ၏။²² ထို သူ တို့သည် ကြား ရလျှင် အံ့ဩ၍ အထံ တော်မှ ထွက် သွား ကြ၏။²³ ထမြောက် ရှင်ပြန်ခြင်းမ ရှိ ဟူ၍ အယူရှိသော ဒေဒုကဲ တို့သည် ထိုနေ့၌ အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊²⁴ အရှင် ဘုရား၊ လူ မည်သည်ကား သား မ ရှိ ဘဲသေ လျှင် ၊ သူ ၏မယား ကို သူ့ညီ သိမ်းယူ ၍ အစ်ကိုအမျိုး မပြတ် ဆက်နွယ် စေ ဟု မော ရှေ့ စီရင် ပါ ပြီ။²⁵ ကျွန်ုပ် တို့တွင် ညီအစ်ကို ခုနစ် ယောက် ရှိ ပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး သည် မိန်းမနှင့် စုံဘက် ၍ သား မ ရှိ ဘဲ သေ သဖြင့် မိမိ မယား ကို မိမိ ညီနှင့် ကျန်ရစ် စေ၏။²⁶ ထိုအတူ တစ်ယောက်နောက်တစ်ယောက် ခုနစ် ယောက် သော ညီအစ်ကို တို့သည် ထို မိန်းမ နှင့် စုံဘက် ပြီး မှ သေကြ၏။²⁷ နောက်ဆုံး ၌ မိန်းမ သည်လည်း သေ လေ၏။²⁸ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက် ရာ ကာလ၌ ထို မိန်းမ သည် ခုနစ် ယောက် သော

ညီအစ်ကို တို့တွင် အဘယ်သူ ၏ မယား ဖြစ် ရ ပါ မည်နည်း။ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ထို မိန်းမ နှင့် စုံဘက် ခြင်း ကို ပြု ကြ ပြီ ဟု မေးလျှောက် ကြ၏။²⁹ ယေရှု ကလည်း ၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာ | strong="G1124" ကိုနား မ လည်၊ ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်ကို မ သိသောကြောင့် မှား သော အယူ ကို ယူ ကြ၏။³⁰ ထမြောက် ရာ ကာလ၌ စုံဘက် ခြင်းကို မ ပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်း ကို မ ပြု။³¹ ကောင်းကင် သားဘုရားသခင်၏ တမန်တော် ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ၏။³² ထိုမှတစ်ပါး သေ လွန်သော သူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင် က၊ ငါ သည် အာဗြဟံ ၏ ဘုရား ၊ ကုဇာန် ၏ဘုရား ၊ ယာ ကုပ် ၏ဘုရား ဖြစ် သည် ဟု သင် တို့အား မိန့်မြွက် တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မ ဘတ် ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည် သေ နေသောသူတို့၏ ဘုရား မ ဟုတ် ၊ အသက် ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရား ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု မိန့် | strong="G3004" တော် မူ၏။³³ ပရိသတ် များ တို့သည် ကြား ရ လျှင် ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော် မူ သည်ကို အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။³⁴ ဒေဒုကဲ တို့၏ စကား ကို ချေတော်မူကြောင်း ကို ဖာရိရှဲ တို့သည် ကြား လျှင် စုဝေး ကြ၍ ၊³⁵ သူ တို့အဝင် အပါဖြစ်သော ကျမ်းတတ် တစ် ယောက်သည် ကိုယ်တော် ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှာ၊³⁶ အရှင် ဘုရား၊ ပညတုတိ ကျမ်း၌ အဘယ် မည်သော ပညတ် သည်သာ၍ ကြီးသနည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊³⁷ ယေရှု က၊ သင် | strong="G4675" ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဉာဏ် ရှိသမျှ နှင့် ချစ် လော့။³⁸ ဟူသော ပညတ်သည် ပဌမ ပညတ် ဖြစ် ၏။ ကြီးမြတ် သော ပညတ်လည်း ဖြစ်၏။³⁹ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟူသောဒုတိယ ပညတ်သည် ပဌမ ပညတ်နှင့် သဘောတူ ၏။⁴⁰ ဤ ပညတ် နှစ် ပါး တို့ကား ပညတုတိ ကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိ ကျမ်း ရှိ သမျှ တို့၏ အချုပ်အခြာ ပင် ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁴¹ ဖာရိရှဲ တို့သည် စုဝေး ၍ နေ ကြစဉ်တွင် ယေရှု က၊ သင် | strong="G5213" တို့သည် ခရစ်တော် ကို အဘယ်သို့ ထင်မှတ် ကြ သနည်း။⁴² အဘယ်သူ ၏ သား ဖြစ် သနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ် ၏သား ဖြစ်သည်ဟု လျှောက် ကြသော်၊⁴³ သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကို သခင် ဟူ၍ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။⁴⁴ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ ထာဝရ ဘုရားက၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ခြေ တင်ရာ ငါမ ချ မထား မှီတိုင်အောင် ငါ လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် နေလော့ဟု ငါ ၏သခင် အား မိန့် တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ် ဆိုသတည်း။⁴⁵ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကို သခင် ဟူ၍ ခေါ် လျှင် ၊ အဘယ်သို့ သူ ၏သား ဖြစ် သနည်း ဟု မေး | strong="G3004" တော် မူ သည် ရှိ သော်၊⁴⁶ အဘယ်သူ မျှ စကား တစ် ခွန်း ကို ပြန် လျှောက်ခြင်းငှာမတတ်နိုင် ကြ။ ထို နေ့မှစ၍ နောက်တစ်ဖန် အဘယ်သူ မျှ မေး မလျှောက်ဝံ့ ကြ။

23 ထိုအခါ ယေရှု သည် တပည့် တော် တို့နှင့် လူ အပေါင်း တို့

အား ဟောပြော တော်မူသည်ကား၊² ကျမ်းပြု ဆရာ၊ ဖာရိရှဲ တို့သည် မောရှေ ၏ထိုင်ရာ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကြ၏။³ ထို့ကြောင့် သူတို့ စီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှ တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ပြုကြလော့။ သူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း မကျင့်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် စီရင် ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင် မကျင့်ကြ။⁴ အလွန်လေး၍ ထမ်းခဲသော ဝန်တို့ကို ပြင်ဆင်၍ သူတစ်ပါး ပခုံးပေါ်မှာ တင်တတ်ကြ၏။ မိမိတို့မူကား လက်ဖျားနှင့် မျှ မရွှေ့လိုကြ။⁵ သူတို့သည် ပြုသမျှ သောအကျင့်အမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှာ ပြုကြ၏။ ကျယ်သော လက်ဖွဲ့တို့ကို၎င်း ၊ ကြီးသော ပန်းပွားတို့ကို၎င်း ဝတ်လေ့ရှိကြ၏။⁶ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊⁷ ဈေး၌ ရှိသော စွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။⁸ သင်တို့မူကား အရှင်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတစ်ပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့အပေါင်းသည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်ကြ၏။⁹ မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှအဘယ့်ဟူ၍မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အဘတစ်ပါးတည်းရှိတော်မူ၏။¹⁰ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတစ်ပါးတည်းရှိ၏။¹¹ သင်တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့အစေခံဖြစ်ရ၏။¹² အကြင်သူသည် မိမိကို ချီးမြှောက်အံ့၊ ထိုသူသည် နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည် မိမိကို နှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။¹³ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ တံခါးကို လူတို့ရှေ့မှာ ပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်း မဝင် ၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတားကြ၏။¹⁴ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လူယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှာ ရှည်စွာသော ပဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သာ၍ကြီးစွာသော ဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။¹⁵ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူတစ်ယောက်ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှာ ကုန်းကြောင်း ရေကြောင်း ပတ်ပတ်လှည့်လည်၍ ဘာသာသွင်းပြီးသောသူကိုလည်း ၊ မိမိတို့ထက် နှစ်ဆသော ငရဲသားဖြစ်စေကြ၏။¹⁶ လမ်းပြသော လူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ ရွှေကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။¹⁷ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေကားမြတ်သလော။ ထိုရွှေကို သန့်ရှင်းစေသော ဗိမာန်တော်ကားမြတ်သလော။¹⁸ တနည်း

ကား၊ ယစ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်မတည်။ ယစ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသော ပူဇော်သကုကာကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။¹⁹ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သကုကာကား မြတ်သလော။ ထိုပူဇော်သကုကာကို သန့်ရှင်းစေသော ယစ်ပလ္လင်ကားမြတ်သလော။²⁰ ထို့ကြောင့် ယစ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယစ်ပလ္လင်မှစ၍ ယစ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။²¹ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင် ၊ ဗိမာန်တော်မှစ၍ ဗိမာန်တော်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။²² ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ပလ္လင်တော်ကို၎င်း ၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကို၎င်း တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။²³ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပင်စိမ်း၊ စမ္မတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ လှူကြသည်တွင် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို သနားခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသောပညတ်တရားတွင် လေးသော အရာတို့ကို ကားလုပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသော အရာတို့ကို မလုပ်မထား၊ နောက်ဆိုသော အရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။²⁴ လမ်းပြသော လူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် ခြင်တစ်ကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှာ ရေကိုစစ်လျက်နှင့် ကုလားအုပ်ကို မျိုကြ၏။²⁵ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဖလား ၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လူယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။²⁶ မျက်စိကန်းသော ဖာရိရှဲ ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ရှေးဦးစွာ ဆေးကြောလော့။ သို့ပြုလျှင် အပြင်ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။²⁷ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အဖြူသုတ်သောသင်္ချိုင်း တွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည် အပြင်၌တင့်တယ်စွာတကား။ အတွင်း၌ကား လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။²⁸ ထိုအတူ သင်တို့သည် အပြင်၌လူတို့ ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။²⁹ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက်မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်း တွင်းနှင့် အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ်၍ တန်ဆာဆင်သဖြင့် ၊³⁰ ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ရှိလျှင် ၊ ပရောဖက်တို့ကို သတ်သည်အမှုကိုလက်မခံပြီဟုဆိုကြ၏။³¹ ထိုသို့ဆိုသော် ၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အဘို့ ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။³² သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏အကျင့်ပမာဏကို မှီအောင်ကျင့်ကြလော့။³³ မြေဆိုးအမျိုး

တို့၊ သင်တို့သည် အပြစ် ငရဲ မှ အဘယ်သို့ လွတ် နိုင်ကြမည်နည်း။
 34 ထို့ကြောင့် ဗျာဒိတ်တော် အချက် ဟူ မူကား ပ ရော ဖက် ပညာရှိ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို သင် တို့ရှိရာ သို့ ငါ စေလွှတ် ၏။ ထိုသူ အချို့ တို့ကိုကွပ်မျက် ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် ၌သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ ကို တရားစရပ် ၌ ရိုက် ၍ တစ် မြို့မှ တစ် မြို့သို့ ညှဉ်းဆဲ နှင်ထုတ် ကြလိမ့်မည်။ 35 ထို့ကြောင့် ဖြောင့်မတ် သော အာဗေလ ၏အသွေး မှစ၍ ၊ အတွင်းဗိမာန် တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ၏ အကြား ၌ သင် တို့ သတ် ကြသော ဗာရခိ သား ဇာခရိ ၏အသွေး တိုင်အောင် မြေကြီး အပေါ် ၌သွန်း ပြီးသမျှ သော သူတော်ကောင်း တို့၏အသွေး သည် သင် တို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ 36 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဤ အရာ များ တို့သည် ယခု ဖြစ် သော လူ များ အပေါ်သို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ 37 အိုယေရုရှလင် မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့၊ သင်သည်ပ ရောဖက် တို့ကိုသတ် မြဲရုံ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ် သော သူ တို့ ကိုလည်း ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်မြဲရုံ၏။ ကြက်မ သည် မိမိ သားငယ် တို့ကို အတောင် အောက် ၌ စုရုံး သကဲ့သို့ သင် ၏သား တို့ကို စုရုံး စေခြင်းငှာ ကြိမ်ဖန် များစွာ ငါအလိုရှိ ပြီ။ သင်မူကား အလို မ ရှိ။ 38 သင် တို့နေသောအိမ် သည် သင် တို့၌ လူဆိတ်ညံ လျက် ကျန်ရစ် ရ၏။ 39 ငါဆို သည်ကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏အခွင့် နှင့် ကြွလာ သော သူ သည်မင်္ဂလာ ရှိစေသောဟုသင် တို့မ ပြောမီ တိုင်အောင်ယခု မှစ၍ သင်တို့သည် ငါ မျက်နှာကို မ မြင် ရကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

24 ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်မှ ထွက်ကြွ တော်မူသည်ရှိ သော်၊ တပည့် တော် တို့သည် ဗိမာန် တော်၏ တိုက် ဆောင် များ ကို ပြ ခြင်း ငှာ အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။ 2 ယေရှု က လည်း ၊ ဤ၊ strong="G5023" အရာအလုံးစုံ ကို သင် တို့သည်မြင် ကြသည်မ ဟုတ်လော။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ မ ဖြူ မချဘဲ ကျောက် တစ် ခု ပေါ်မှာ တစ် ခု မျှ မ တည် မ နေ ရ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။ 3 ထို နောက် သံလွင် တောင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော် မူ စဉ်၊ တပည့် တော်တို့သည် အခြား သူမပါဘဲချဉ်းကပ် ၍၊ ထို အမှုအရာ တို့သည် အ ဘယ် ကာလ မှ ဖြစ် မည် ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ ၍ ဤ ကပ်ကမ္ဘာ ကုန် သော ပု ပု ပ နိမိတ်သည် အ ဘယ် နိမိတ် ဖြစ် မည် ကို၎င်း အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ကြ၏။ 4 ယေရှု ကလည်း ၊ သင်၊ strong="G5209" တို့ကို အဘယ်သူ မျှ မ လှည့်ဖြား စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့။ 5 အများ သောသူတို့က၊ ငါ၊ strong="G1473" သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ၏ဟု ဆို လျက်၊ ငါ ၏အ ယောင် ကိုဆောင် ၍ ပေါ်လာ သဖြင့် လူအများ တို့ကို လှည့်ဖြား ကြ လိမ့်မည်။ 6 သင် တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်း အကြောင်း ကို၎င်း ၊ စစ်တိုက် အံ့ သော သိ တင်း စကား ကို၎င်း ကြား ရ ကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း စိုးရိမ် တုန်လှုပ် ခြင်း မ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ သတိပြု ကြ လော့။ ထို အမှုအရာ များသည် ဖြစ် ရ မည်။ သို့သော်လည်း အဆုံး

သည်မ ဖြစ် သေး။ 7 လူ တစ်မျိုး နှင့် တစ်မျိုး တစ်နိုင် ငံ နှင့် တစ်နိုင် ငံ ရန်ဘက် ပြု ကြ လိမ့်မည်။ အရပ် ရပ် တို့၌ အစာ ခေါင်းပါး ခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီး လှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ 8 ထို အမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း၏အစအဦး ပင်ဖြစ်သတည်း။ 9 ထို ကာလ၌ လူများတို့သည် သင် တို့ကိုညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ အသေ သတ် ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှာ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ ငါ ၏နာမ ကြောင့် လည်း ခပ်သိမ်း သော လူမျိုး တို့သည် သင်တို့ကို မုန်း ကြ လိမ့်မည်။ 10 ထို ကာလ၌ အများ သော သူ တို့သည် ဖောက်ပြန် ခြင်း သို့ ရောက်၍၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပ် ကြလိမ့်မည်။ 11 အချင်းချင်း မုန်း ကြ လိမ့်မည်။ မိစ္ဆာ ပ ရော ဖက် အများ တို့သည် ပေါ်လာ ၍ လူအများ တို့ကို လှည့်ဖြား ကြ လိမ့်မည်။ 12 မ တရား သော အမှု တို့သည် များပြား သဖြင့် အများ သော သူ တို့၏ ချစ် ခြင်း မေတ္တာ သည် ခေါင်းပါး လိမ့်မည်။ 13 အကြင်သူ သည် အဆုံး တိုင်အောင် တည်ကြည် ၏။ ထိုသူ သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ 14 လူမျိုး အပေါင်း တို့အားသက်သေ ဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံ တော် နှင့် ယှဉ် သော ဧ ဝံ ဂေ လီ တရား ကို လောကီ နိုင်ငံ အရပ် ရပ် ရှိ သမျှ တို့၌ ဟော ရ လိမ့်မည်။ သို့ ပြီး မှ အဆုံး သည် ဖြစ် လတံ့။ 15 ထို့ကြောင့် ပ ရော ဖက် ဒံ ယေ လ ဟော သည် အတိုင်း ဖျက်ဆီး တတ် သော ရှုံ့ရှာ ဘွ ယ် အရာ သည် သန့်ရှင်း သော အရပ် ဌာန၌ စိုက်နေ သည်ကို သင်တို့မြင် ရလျှင် ၊ ကျမ်းစာကိုကြည့် သောသူ သည် နားလည် ပါစေ။ 16 ထိုသို့ မြင်ရလျှင်၊ ယုဒ ပြည်၌ ရှိသောသူ တို့သည် တောင် ပေါ်သို့ ပြေး ကြစေ။ 17 အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ရှိသောသူ သည် အိမ် ထဲက ဥစ္စာ ကိုယူ ခြင်းငှာမ ဆင်း စေနှင့်။ 18 လယ် ၌ ရှိ သော သူ လည်း မိမိ အဝတ် ကို ယူ ခြင်းငှာ နောက် သို့ မ ပြန် စေ နှင့်။ 19 ထို နေ့ရက် ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သောမိန်းမ နှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိ သော မိန်းမ တို့သည် အလွန်ခက် ကြလိမ့်မည်။ 20 သင် တို့ ပြေး ရ သောအချိန်သည် ဆောင်း ကာလ၌မ ကျ၊ ဥပုသ်နေ့ ၌လည်းမ ကျ မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ကြလော့။ 21 အကြောင်းမူကား ၊ ကမ္ဘာ ဦး မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် မ ဖြစ် စဖူး၊ နောက်၌လည်း မ ဖြစ် လတံ့ သော ကြီး စွာ သော ဒုက္ခ သည် ထို ကာလ၌ဖြစ် လိမ့်မည်။ 22 ထို ကာလ တာရှည် လျှင် အဘယ်သူမျှမ လွတ် နိုင်ရာ။ ရွေးချယ် သော သူ တို့အ ဘို့ အ လို့ငှာ ထို ကာလ သည် တို လိမ့်မည်။ 23 ထိုအခါ သူတစ်ပါး က ဤ အရပ်၌ ခရစ်တော် ရှိသည်၊ ထို အရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆို သော်လည်း မ ယုံ ကြနှင့်။ 24 အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ၏အ ယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာ ပ ရော ဖက်တို့သည် ပေါ်လာ ၍ ရွေးချယ် သောသူ တို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင် လျှင် လှည့်ဖြား လောက် အောင် ကြီး စွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ ဘွ ယ် သော အမှု တို့ ကို ပြ ကြ လိမ့်မည်။ 25 ထို အကြောင်းအရာ တို့ကို ငါ ပြော နှင့် ပြီ။ 26 ထို့ကြောင့် သူ တို့ က ခရစ်တော် သည် တော ၌ ရှိ သည် ဟု ဆို သော်လည်း မ ထွက် မ သွား ကြနှင့်။ တိုက်ခန်း ၌ ရှိ သည် ဟု ဆို

သော်လည်းမယုံကြံနှင့်။²⁷ လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မှ ပြက်၍ အနောက်
 တိုင်အောင် ထွန်းလင်းသကဲ့သို့ ၊ လူသားသည် ကြွလာ တော်မူလ
 တံ့ ။²⁸ အသေ ကောင်ရှိ ရာ၌ ရွှေလင်းတ တို့သည် စုဝေး ကြလတံ့။
²⁹ ထို ကာလ ၏ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း နောက် ရုတ်ခန့် နေ သည် မိုက်
 လိမ့်မည်။ လ သည် အရောင် ကိုမ ပေး ။ ကြယ် တို့သည် ကောင်းကင်
 မှ ကျ ကြ လိမ့်မည်။ ကောင်းကင် တန်ခိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြ
 လိမ့်မည်။³⁰ ထိုအခါ လူ သား ၏နိမိတ် လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်
 ၌ ထင်ရှား လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာလူ အပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး
 မြည်တမ်းကြ၍ ၊ လူ သား သည်ကြီးစွာ သောဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်
 ကိုဆောင်လျက် ၊ မိုး တိမ် ကိုစီး ၍ ကြွလာ တော်မူသည်ကိုမြင် ရ
 ကြလိမ့်မည်။³¹ လူသားသည် မိမိ တမန် တို့ကိုစေလွှတ် ၍ တံပိုး
 ခရာ ကို ပြင်း စွာ မှုတ် စေ တော် မူ သဖြင့် ၊ သူ တို့သည် ရွေးချယ်
 တော်မူသောသူ တို့ကို အရပ် လေး မျက်နှာ၊ ကောင်းကင် အောက်
 ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍စုရုံး ကြလတံ့။³² သင်္ဘော သဖန်းပင်ကို
 အစွဲပြု၍ ပုံ သက်သေ တစ် ခု ကို မှတ် ကြ လော့။ သင်္ဘောသဖန်း
 ပင်သည် အခက်အလက် နှ ၍ အရွက် ပေါက် သောအခါ နွေ ကာလ
 နီး သည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။³³ ထိုနည်းတူ ၊ ထို အကြောင်းအရာ
 အလုံးစုံ တို့ကိုမြင် ရလျှင် လူသားသည်တံခါးဝ တိုင်အောင် အနီး
 သို့ ရောက် တော် မူ သည် ကို သိမှတ် ကြ လော့။³⁴ ငါ အမှန် ဆို
 သည်ကား၊ ယခု ဖြစ်သော လူ များ မ ကုန် မှီ ထို အကြောင်းအရာ
 အလုံးစုံ တို့သည် ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။³⁵ ကောင်းကင်နှင့် |strong="G25
 မြေကြီး မ တည်သော်လည်း ငါ စကား တည် လိမ့်မည်။³⁶ ထို အချိန်
 နာရီ ကို ကား အဘယ်သူ မျှ မ သိ ။ ကောင်းကင် တမန် မ သိ။ ငါ
 ခမည်းတော် တစ်ပါးတည်း သာ သိ တော်မူ၏။³⁷ လူ သား သည်
 ကြွလာ သောအခါနော့ လက်ထက် ၌ ဖြစ် သကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။
³⁸ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်း မ ဖြစ်မှီကာလ ၌ နော့ နေ သည် သင်္ဘော ထဲသို့
 ဝင် သော နေ့ တိုင်အောင် လူ များ တို့သည် စား သောက် လျက် ၊
 ထိမ်းမြား စုံဘက် လျက်နေ၍ ၊³⁹ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်းရောက် သဖြင့်
 လူခပ်သိမ်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့ နေ
 ကြ သည် နည်းတူ ၊ လူ သား ကြွလာ သောအခါ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။
⁴⁰ ထိုအခါ လယ် ၌ ရှိ သော သူနှစ် ယောက်တို့တွင် တစ် ယောက်
 ကို သိမ်းယူ ၍ တစ် ယောက် မူကား နေရစ် ရ လတံ့။⁴¹ ကြိတ်ဆုံ
 ကြိတ် သော သူနှစ် ယောက်တို့တွင် တစ် ယောက် ကို သိမ်းယူ ၍
 တစ် ယောက် မူကား နေရစ် ရ လတံ့။⁴² သင် တို့ အရှင် သည် အ
 ဘယ် အချိန်နာရီ ၌ ရောက်လာ မည်ကို သင်တို့မ သိ သောကြောင့်
 စောင့် နေကြ လော့။⁴³ သူခိုး လာ မည်အချိန် နာရီကို အိမ်ရှင် သိ
 ရလျှင် ၊ မိမိ အိမ် ကို မ ထွင်း မ ဖောက် စေ ခြင်း ငှာ၊ စောင့် နေ
 လိမ့်မည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။⁴⁴ ထိုကြောင့် သင် တို့သည်ပြင်ဆင်
 လျက် နေ ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ မ ထင် မ မှတ်
 သော အချိန် နာရီ၌ လူ သား သည်ကြွလာ လိမ့်မည်။⁴⁵ အရှင်သည်

မိမိ အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့အား အချိန်တန် လျှင် အစား အ
 သောက်တို့ကို ဝေဖန် စေ ခြင်းငှာအအုပ်အချုပ် ခန့်ထား ၍၊ သစ္စာ
 နှင့်၎င်း၊ သတိ ပညာ နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံသော ကျွန် ကား အဘယ်သူ
 နည်း။⁴⁶ အကြင် ကျွန် သည် ဤသို့ ပြု လျက် နေသည် ကို အရှင်
 သည်ပြန်လာ ၍တွေ့ ၏။ ထို ကျွန် သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။⁴⁷ ငါအမှန်
 ဆို သည်ကား၊ အရှင် သည် မိမိ ဥစ္စာ ရှိ သမျှ တို့ ကို ထို ကျွန် ၌
 အပ် လိမ့်မည်။⁴⁸ သို့မဟုတ် မူကား ၊ အကြင်ကျွန် ဆိုး က ငါ အရှင်
 လာ ခဲ လိမ့်မည် ဟု စိတ် ထဲ၌ အောက်မေ့ သည်။⁴⁹ ကျွန် ချင်း တို့
 ကို ရိုက်ပုတ် လျက် သေသောက်ကြူး သော သူ တို့နှင့် တကွ စား
 သောက် လျက် နေ၏။⁵⁰ ထို ကျွန် မ ကြည့် မ မျှော် သော နေ့ရက်
 ၊ မ ကြား မ သိ သော အချိန် နာရီ၌ သခင် သည် ရောက်လာ လျှင်၊
⁵¹ ထိုကျွန် သည် ပြင်းပြစွာကွပ်မျက် ဆုံးမ၍ ၊ ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား
 ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ ရာအရပ် ၌ လျှို့ဝှက် သော သူ တို့နှင့်တကွ နေရာ
 ချ လတံ့။

25 ထိုအခါ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် သည် ကား၊ မင်္ဂလာဆောင်
 လုလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှာ မီးခွက် ကိုကိုင်ယူ ၍ ထွက်
 သွား သော သတို့သမီး တစ် ကျိပ် နှင့် တူ ၏။² ထို သတို့သမီး တို့
 တွင် ငါး ယောက် သည် ပညာ သတိရှိ ကြ၏။ ငါး ယောက် မူကား
 အမိုက် ဖြစ် ကြ၏။³ မိုက် သော သူ |strong="G3588" တို့သည်
 မိုက် တို့ကို သာ ယူ ၍ ဆီ ကို မ ယူ ကြ။⁴ ပညာ သတိရှိသော
 သူ တို့မူကား ၊ မီးခွက် နှင့် တကွ ဘူး ၌ ပါသော ဆီ ကိုလည်း ယူ
 ကြ၏။⁵ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မ လာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီး
 အပေါင်း တို့သည် ငိုက် ၍ အိပ်ပျော် ကြ၏။⁶ သန်းခေါင်ယံ ၌ကြည့်
 ပါ။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင် သည် လာ ပြီ။ ခရီးဦး ကြို ပြု ခြင်း ငှာ
 ထွက်သွား ကြကုန်ဟု ကြွေးကြော် လျှင် ၊⁷ ထို သတို့သမီး အပေါင်း
 တို့သည် ထ ၍ မီးခွက် များကို ပြင်ဆင် ကြ၏။⁸ မိုက် သောသူ တို့
 က ငါ တို့ဆီမီး သေ ပါပြီ။ သင် တို့ ဆီ ကို အနည်းငယ်ပေး ပါဟု
 ပညာရှိ သောသူ တို့အား တောင်း ကြ၏။⁹ ပညာရှိ သောသူ တို့က
 လည်း သင်တို့ အဘို့နှင့် ငါ တို့အဘို့ ဆီမ လောက် ။ ထို့ကြောင့်ဆီ
 ရောင်း သော သူ ရှိ ရာ သို့သွား ၍ ကိုယ် သုံးဘို့ဝယ် လျှင် သာ၍
 ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။¹⁰ ထိုသူ တို့သည် ဆီဝယ် သွား
 သည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည်လာ ၍ ၊ အသင့် ရှိ
 သော သတို့သမီး တို့သည် လုလင် နှင့်အတူ ပွဲ သို့ ဝင် ကြပြီးလျှင်
 တံခါး ကိုပိတ် ထား၏။¹¹ ထိုနောက် ကြွင်း သောသတို့သမီး တို့သည်
 လာ ၍ အရှင် ၊ အရှင် ၊ ကျွန်မ တို့အား တံခါးကိုဖွင့် ပါဟု တောင်း
 လျှောက် ကြ သော်၊¹² အရှင် က လည်း ၊ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊
 သင် တို့ကို ငါမ သိ ဟု ပြန်ပြော လေ၏။¹³ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည်
 ကြွလာအံ့သော နေ့ရက် |strong="G2250" ၊ အချိန် နာရီကို သင်
 တို့သည်မ သိ သောကြောင့် စောင့် နေကြလော့။¹⁴ ဥပမာ ကား၊ လူ
 တစ်ဦးသည် အခြားသော ပြည်သို့သွား မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိ

ငယ်သား တို့ကိုခေါ်၍ မိမိ ဥစ္စာ များကို အပ်ပေး ၏။ သူတို့သည် အသီးအသီး အစွမ်း သတ္တိရှိ သည်အတိုင်း ၊ တစ်ဦး ၌ ငွေ အခွက် ငါးဆယ် ၊ ¹⁵တစ်ဦး ၌ အခွက်နှစ်ဆယ် ၊ တစ်ဦး ၌ အခွက် တစ်ဆယ် ကို အပ်ပေး ပြီးမှချက်ခြင်း သွား လေ၏။ ¹⁶အခွက် ငါးဆယ် ကိုခံ သောသူ သည် သွား ၍ကုန်သွယ်ခြင်း ကို ပြု သဖြင့် အခြား သော အခွက်ငါးဆယ် ကို အမြတ်ရ လေ၏။ ¹⁷ထိုနည်းတူ အခွက် နှစ်ဆယ် ကိုခံသောသူ သည်လည်း၊ အခြား သော အခွက်နှစ်ဆယ် ကို အမြတ်ရ လေ၏။ ¹⁸အခွက်တစ်ဆယ် ကို ခံ သောသူ မူကား ၊ သွား ၍ မြေ ခွဲတွင်းတူး ပြီးလျှင် အရှင် ၏ငွေ ကိုဝှက်ထား လေ၏။ ¹⁹ကာလ ကြာမြင့် ပြီး မှ ထို ငယ်သား တို့၏ အရှင် သည် လာ ၍ သူ တို့ကို စာရင်း ယူ လေ၏။ ²⁰အခွက် ငါးဆယ် ကို ခံ သောသူ သည်ချဉ်းကပ် ၍ အခြား သော အခွက် ငါးဆယ် ကိုဆက် လျက်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၌ အခွက် ငါးဆယ်ကို အပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြား သော အခွက် ငါးဆယ် ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရ ပါ ပြီဟု လျှောက် လေ၏။ ²¹အရှင် ကလည်း၊ သာဓု ၊ သစ္စာရှိ သော ငယ်သား ကောင်း ။ သင်သည် အမှုငယ် ၌သစ္စာစောင့် လေပြီ။ များ စွာ သော အမှုအခွင့်ကို သင် ၌အပ်ပေး မည်။ သင် ၏သခင် နှင့် အတူ စည်းစိမ် ကို ဝင်စား လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ²²အခွက် နှစ်ဆယ် ကို ခံသောသူ သည်လည်း ချဉ်းကပ် ၍ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ အခွက် နှစ်ဆယ် ကို အပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြား သော အခွက် နှစ်ဆယ် ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရ ပါ ပြီဟု လျှောက် လေ သော်၊ ²³အရှင် က၊ သာဓု သစ္စာရှိ သော ငယ်သား ကောင်း ၊ သင်သည် အမှုငယ် ၌ သစ္စာစောင့် လေပြီ။ များစွာ သော အမှုအခွင့် ကို သင် ၌ ငါအပ်ပေး မည်။ သင် ၏ သခင် နှင့် အတူ စည်းစိမ် ကို ဝင်စား လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ²⁴အခွက် တစ်ဆယ် ကို ခံ သော သူ သည်လည်း ချဉ်းကပ် ၍ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ခဲယဉ်း သော သူ ဖြစ် သည်နှင့် ကိုယ် မ စိုက် မ ပျိုးသော အရပ် ၌ရိတ် ၍၊ ကိုယ် မ ဖြန့် မ ကြသော အရပ် ၌ စုသိမ်း တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ၍ ၊ ²⁵ကြောက် သောကြောင့် ၊ အခြားသို့သွား ၍ ကိုယ်တော် ၏ ငွေ အခွက်တစ်ဆယ်ကို မြေ ၌ ဝှက်ထား ပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော် ၏ ဥစ္စာ ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။ ²⁶အရှင် ကလည်း၊ ဆိုးညစ် ပျင်းရိ သော ငယ်သား ၊ ငါသည် ကိုယ်မ စိုက် မ ပျိုးသော အရပ် ၌ ရိတ် ၍၊ ကိုယ် မ ဖြန့် မ ကြသော အရပ် ၌ စုသိမ်း သည်ကို သင်သိ သည်မှန်လျှင်၊ ²⁷ငါ့ ငွေ ကို ပွဲစား လက်သို့ အပ် ရမည်။ ထိုသို့ အပ်လျှင် ငါ ပြန်လာ သောအခါ ငွေရင်း နှင့် အတိုး ကိုရ နိုင်၏။ ²⁸ထို့ကြောင့် အခွက် တ ဆယ် ကို ထိုသူ ၏ လက် မှ နှုတ် ကြ။ အခွက် တရာ ရှိ သော သူ ကို ပေး ကြ။ ²⁹အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်သူ သည် ရ တတ်၏။ ထိုသူ ၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ ပေး ဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ ၌ ရှိ သမျှ ကိုပင် နှုတ် လိမ့်မည်။ ³⁰အသုံး မ ရ သော ထိုငယ်သား ကိုငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိရာ ၊ ပြင် အရပ်မှောင်မိုက် ထဲသို့ နှင်ထုတ် ချလိုက်ကြဟု စီရင် တော် မူ၏။

³¹လူ သား သည် မိမိ ဘုန်း အာနုဘော်ကို ဆောင် လျက်၊ သန့်ရှင်း သော ကောင်းကင် တမန်များ အခြံအရံ တို့နှင့်တကွ ကြွလာ တော်မူ သောအခါ ဘုန်း ရှိသော ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် ၍၊ ³²ရှေ့တော်၌ လူမျိုး အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေသဖြင့် ၊ သိုးထိန်း သည် သိုး နှင့် ဆိတ် တို့ကို အသီးအခြား ခွဲ ၍ ၊ ³³သိုး တို့ကို လက်ျာ တော်ဘက် ၊ ဆိတ် တို့ကို လက်ဝဲ တော်ဘက် ၌ ထား တော်မူလတံ့။ ³⁴ထိုအခါ လက်ျာ တော်ဘက် ၌ရှိသော သူ တို့အား မင်းကြီး က၊ ငါ့ ခမည်း တော် ထံ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံသောသူ တို့၊ ကမ္ဘာ ဦး ကပင် သင်တို့ အဘို့ ပြင်ဆင် သောနိုင်ငံ ကို လာ ၍ အမွေခံ ကြ လော့။ ³⁵အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် မွတ်သိပ် သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေး ကြ၏။ ငါ သည် ရေငတ် သောအခါ သင်တို့သည် သောက် ဘို့ ပေး ကြ၏။ ငါ သည် ဧည့်သည် ဖြစ် သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည် ဝတ် ကို ပြု ကြ၏။ ³⁶ငါ သည် အဝတ် အချည်းစည်းရှိ သောအခါ သင်တို့သည် အဝတ် နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာ ရောဂါ စွဲ သောအခါ သင်တို့သည် ကြည့်ရှု ပြုစု ကြ၏။ ငါ သည် ထောင် ထဲမှာ နေ ရသောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ကြ၏ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ ³⁷ဖြောင့်မတ် သောသူ တို့က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် မွတ်သိပ် တော်မူသည်ကို အဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင် ၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေး ပါသနည်း။ ရေငတ် တော်မူသည် ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို သောက် ဘို့ ပေး ပါ သနည်း။ ³⁸ဧည့်သည် ဖြစ် တော် မူ သည် ကို အ ဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင် ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကိုယ်တော် အား ပြု ပါ သနည်း။ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ တော် မူ သည် ကို အ ဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော် ကို အဝတ် နှင့်ဖုံးလွှမ်း ပါ သနည်း။ ³⁹အနာ စွဲ တော် မူ သည် ကိုငင်း၊ ထောင် ထဲ မှာ နေ တော် မူ သည် ကိုငင်း၊ အ ဘယ် အခါ၌ အကျွန်ုပ် တို့သည် မြင် ၍ အထံ တော် သို့ ရောက် ပါ သနည်း ဟု ပြန် ၍လျှောက် ကြ သော် ၊ ⁴⁰မင်းကြီး က၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤ သူတည်း ဟူသောငါ့ ညီ တို့တွင် အငယ်ဆုံး သော သူ တစ်ယောက်အား ပြု ကြ သမျှ တို့ ကို ငါ့ အား ပြု ကြ ပြီ ဟု ပြန်၍မိန့် တော် မူလ တံ့။ ⁴¹ထိုအခါ လက်ဝဲ တော် ဘက် ၌ရှိ သော သူ တို့အား မင်းကြီး က၊ ကျိန် ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ တို့၊ မာရ်နတ် နှင့် သူ ၏တမန် တို့အ ဘို့ ပြင်ဆင် သော ထာဝရ မီး ထဲ သို့ ငါ့ ထံမှ ခွာ သွား ကြ လော့။ ⁴²အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် မွတ်သိပ် သောအခါ သင်တို့သည်မ ကျွေး ၊ ငါသည် ရေငတ် သောအခါ သင်တို့သည် သောက် ဘို့မ ပေး။ ⁴³ငါ သည် ဧည့်သည် ဖြစ် သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည် ဝတ် ကိုမ ပြု။ ငါ သည် အဝတ် အချည်းစည်းရှိ သောအခါ သင်တို့သည် အဝတ် နှင့်မ ဖုံးမ လွှမ်း။ ငါ သည် အနာ ရောဂါစွဲသောအခါ ၌ငင်း ၊ ထောင် ထဲမှာ နေရ သောအခါ၌ငင်း၊ သင်တို့သည် မ ကြည့်ရှု မ ပြုစုဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊ ⁴⁴ထိုသူ တို့က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည်

မွတ်သိပ် တော်မူခြင်း၊ ရေငတ် တော်မူခြင်း၊ ညဉ့်သည် ဖြစ်တော်မူခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိတော်မူခြင်း၊ အနာ စွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင် ထဲမှာ နေတော်မူခြင်း တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည် အဘယ်အခါ၌မြင် ဤ ကိုယ်တော် ကို မ ပြုစု မလုပ်ကျွေးဘဲ နေပါသနည်း ဟု ပြန်၍လျှောက် ကြသော်၊ ⁴⁵မင်းကြီးက၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် ဤ သူ တို့တွင် အငယ်ဆုံး သော သူ တစ်ယောက်အား မ ပြု သမျှ တို့ကို ငါ့ အား မ ပြု ကြပြီဟုပြန်၍မိန့် တော်မူလတံ့။ ⁴⁶ထိုသူ တို့သည် ထာဝရ အပြစ် ဒဏ်ခံရာသို့ ၎င်း ၊ ဖြောင့်မတ်သော သူ တို့မူကား ၊ ထာဝရ အသက် ရှင် ရာ သို့ ၎င်း သွား ရကြလတံ့ ဟု မိန့်strong="G3004" တော်မူ၏။

26ထို ဒေသနာ တော် ရှိ သမျှ တို့ကို ယေရှု သည် အကုန်အစင် ဟော တော် မူ ပြီး လျှင်၊ တပည့် တော် တို့အား၊ ²နှစ် ရက် လွန် မှ ပသခါ ပွဲနေ့ရောက် မည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။ ထိုအခါ လူ သား ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်သတ်စေခြင်းငှာ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးကျမ်းပြုဆရာတို့ နှင့် လူ တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ တို့သည်၊ ကယာဖ အမည် ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦး ၌ စည်းဝေး ကြ ပြီးလျှင် ၊ ⁴ယေရှု ကိုပရိယာယ် အားဖြင့်ဘမ်းဆီး ၍ သတ် အံ့သောငှာတိုင်ပင် ကြ၏။ ⁵သို့သော်လည်း လူ များတို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ဖြစ် မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲ နေ့တွင် မ ပြုနှင့်ဦး ဟု ပြောဆို ကြ၏။ ⁶ဗေ သ နိ ရှာ တွင် ရှိမှန် အမည်ရှိသော လူ နှု ၏ အိမ် ၌ ယေရှု ရှိ တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ ⁷မိန်းမ တစ်ယောက်သည် အဘိုး များ စွာ ထိုက်သော ဆီ မွှေး ကျောက်ဖြူ ခွက်တစ်လုံးကို အထံ တော်သို့ ယူခဲ့၍၊ စားပွဲ နား မှာ လျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော် ၏ခေါင်း ပေါ်၌ သွန်းလောင်း လေ၏။ ⁸တပည့် တော်တို့သည် မြင် လျှင် ဒေါသ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ ဆုံးစေသနည်း။ ⁹ထို ဆီမွှေးကို အဘိုး များ စွာ နှင့် ရောင်း ၍ ဆင်းရဲ သော သူ တို့အား ပေး စရာ ကောင်း သည်ဟု ဆို ကြ၏။ ¹⁰ယေရှု သည် သိ တော် မူ လျှင် ထို မိန်းမ ကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက် ကြ သနည်း။ သူ သည် ငါ ၌ ကောင်း သောအမှု ကိုပြု ပြီ။ ¹¹ဆင်းရဲ သောသူ တို့သည် သင် တို့၌ အစဉ် ရှိ ကြ၏။ ငါ မူကား သင်တို့၌အစဉ် ရှိ သည်မ ဟုတ်။ ¹²ဤ ဆီမွှေး ကို ငါ့ ကိုယ် အပေါ်၌သွန်းလောင်း သည်မှာ ငါ့ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ် မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှာ ပြု သတည်း။ ¹³ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဧဝံ ဂေလီ တရားကို မြေ တပြင်လုံး တွင် ဟော သောအရပ်ရပ် တို့၌ ဤ မိန်းမ ကို အောက်မေ့ စရာဘို့ သူ ပြု သောဤအမှု ကို ကြားပြော ရကြလတံ့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁴ထိုအခါ တပည့်တော် တစ်ကျိပ် နှစ် ပါး အဝင် ဖြစ် သော ယုဒ ရှ ကာ ရုတ် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ထံသို့ သွား ၍၊ ¹⁵အကျွန်ုပ် သည် ယေရှု ကို ကိုယ်တော် တို့လက် သို့ အပ် လျှင် အ ဘယ် မျှ လောက် ပေး ပါ မည် နည်း ဟု လျှောက် သော်၊ ထိုသူ တို့က ငွေ အကျပ်သုံးဆယ် ပေးမည်ဟု ဝန်ခံ

ကြ၏။ ¹⁶ထိုအခါ မှစ၍ ကိုယ်တော် ကို အပ် ခြင်း ငှာ အဆင်သင့် သော အချိန်ကာလကို ရှာကြ လျက်နေ၏။ ¹⁷အဇမ ပွဲ ပဌမ နေ့၌ တပည့် တော်တို့သည် အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါ ပွဲကို စား တော်မူဘို့ရာအဘယ် အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင် စေ ခြင်း ငှာ အလိုရှိ တော် မူ သနည်း ဟု မေး ကြ သော်၊ ¹⁸ကိုယ်တော် က၊ မြို့ strong="G4172" တွင် ဤမည် သော သူ ၏အိမ် သို့ သွား ကြ၊ ဆရာ မှာ လိုက် သည်ကား၊ ငါ့ အချိန် နီး ပြီ။ သင့် အိမ်၌ ငါ့ တပည့် တို့ နှင့် တကွ ပသ ခါ ပွဲ ကို ငါ ခံ မည် ဟု ထိုသူ ကို ပြော ကြ လော့ ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ၏။ ¹⁹တပည့် တော်တို့သည် စီရင် တော်မူသည်အတိုင်း ပြု ၍ ပသခါ ပွဲကို ပြင်ဆင် ကြ၏။ ²⁰ညဦးယံ အချိန်ရောက် မှ တပည့်တော်တစ် ကျိပ် နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူ၏။ ²¹စား ၍နေကြ စဉ် ကိုယ်တော် က၊ ငါအမှန် strong="G281" ဆို သည်ကား၊ သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ သည် ငါ့ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ လျှင် ၊ ²²တပည့်တော် တို့သည် အလွန် ဝမ်းနည်း ၍ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် လော ဟု အသီးအသီး မေး လျှောက် ကြ၏။ ²³ကိုယ်တော် ကလည်း ငါ နှင့်အတူ ပုကန် တွင် လက် နှိုက် သော သူ သည် ငါ့ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည်။ ²⁴ကျမ်းစာ လာ သည် အတိုင်း ၊ strong="G2531" လူ သား သည် သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူ သား ကို အပ်နှံ သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထို သူ သည် ဘွား မြင် ခြင်းကိုမ ခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²⁵ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည့်သူ ယုဒ ရှ ကာ ရုတ် ကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် လောဟု မေးလျှောက် လျှင်၊ သင် ဆို သည့်အတိုင်း မှန်သည် ဟု ပြန်ပြော strong="G3004" တော်မူ၏။ ²⁶ထိုအခါ စား လျက် နေ ကြ စဉ် တွင်၊ ယေရှု သည် မုန့် ကို ယူ ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ မုန့် ကို ဖဲ့ ၍ ၊ ဤ strong="G5124" မုန့်ကား ငါ ၏ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ယူ ၍စား ကြ လော့ ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ လျက်၊ တပည့် တော် တို့အား ပေး တော် မူ၏။ ²⁷ခွက် ကို လည်း ယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူ တို့အားပေး တော် မူ၍ သင် တို့ရှိ သမျှ strong="G3956" သည် သောက် ကြ လော့။ ²⁸ဤ ခွက်ကား ပဋိညာဉ် တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများ တို့၏အပြစ် ကို လွတ် စေ ခြင်းငှာ သွန်း သော ငါ ၏ အသွေး ဖြစ် ၏။ ²⁹ငါ ဆို သည်ကား၊ ဤ စပျစ်ရည် မျိုး အသစ် ကို ငါ့ ခမည်းတော် ၏နိုင်ငံ ၌ သင် တို့နှင့်အတူ ငါ မ သောက်မှီ နေ့ တိုင်အောင်ယခု မှစ၍ တစ် ဖန် ငါမ သောက်ရ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁰ထို့နောက် သီချင်း ဆိုကြ ပြီး မှ သံလွင် တောင် သို့ ထွက် သွား ကြ၏။ ³¹ထိုအခါ ယေရှု က လည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်း strong="G4166" ကို ငါ ရိုက်သတ် ၍ သိုး တို့သည် ကွဲလွင့် ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေး ထားသည် နှင့်အညီ၊ ယနေ့ည၌ တွင် သင် တို့ရှိသမျှ သည် ငါ့ ကြောင့် စိတ်ပျက် ကြ လိမ့်မည်။ ³²သို့သော်လည်း ငါ သည် ထမြောက် ပြီး မှ သင် တို့ ရှေ့ ဂါလီလဲ ပြည်သို့ သွားမည် ဟု မိန့် strong="G611" တော်မူ

သော်၊ ³³ပေတရု က၊ ဤသူ ရှိသမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့် စိတ်ပျက် ကြသော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် စိတ် အလျှင်း မပျက်ပါ ဟု လျှောက် လေ၏။ ³⁴ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယနေ့ strong="G5026" ညဉ့် တွင် ကြက် မ တွန် မှီ သင် သည် သုံး ကြိမ် မြောက် အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ လျှင်၊ ³⁵ပေတရု က၊ ကိုယ်တော် နှင့် တကွ သေ ရသော်လည်း အကျွန်ုပ် သည်ကိုယ်တော် ကို မ ငြင်း မပယ်ပါဟု လျှောက် ပြန်၏။ တပည့် တော်အပေါင်း တို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက် ကြ၏။ ³⁶ထိုအခါ ယေရှု သည် သူ တို့နှင့် အတူ ဂေ သ ရေ မန် အရပ် သို့ ရောက် တော် မူ လျှင်၊ ငါ သည် ထို၊ strong="G1563" အရပ် သို့ သွား ၍ ဆုတောင်း စဉ် တွင် ဤ အရပ်၌ ထိုင် နေ ကြ လော့ ဟု တပည့်၊ strong="G3101" တော်တို့အား မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ ³⁷ပေတရု နှင့် ဇေဗဒဲ ဧဒါသား နှစ် ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား ၍ ၊ နှလုံး သေစိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ³⁸ထိုအခါ ယေရှု က၊ ငါ၊ strong="G3450" သည် သေ လောက် အောင် စိတ် နှလုံး အလွန် ညှိုးငယ် ခြင်း ရှိ ၏။ ဤ အရပ်၌ ငါ နှင့် အတူ စောင့် ၍ နေ ကြ လော့ ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။ ³⁹ထိုမှ အနည်းငယ် လွန် ပြန်လျှင် ပြပ်ဝပ် ၍ အကျွန်ုပ်၊ strong="G3450" အဘ ၊ ဤ ခွက် သည် အကျွန်ုပ် ကို လွန်သွား နိုင် လျှင် လွန်သွား ပါစေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိ သည်အတိုင်း မ ဖြစ် ပါ စေ နှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိ သည် အတိုင်း ဖြစ် ပါ စေသော ဟု ဆုတောင်း၊ strong="G4336" တော် မူ၏။ ⁴⁰တပည့် တော် တို့ ရှိ ရာ သို့ ပြန် ၍ သူ တို့သည် အိပ်ပျော် လျက် နေ ကြ သည် ကို တွေ့ တော် မူ လျှင် ၊ သင် တို့ သည် တစ်၊ strong="G3391" နာရီ ခန့် မျှ ငါ နှင့်အတူ စောင့် ၍ နေခြင်းငှာ ဤသို့ မ စွမ်းနိုင် သလော။ ⁴¹စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုတောင်း လျက် စောင့် နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ် ကား စေတနာ ရှိငြားသော်လည်း ၊ ကိုယ် မူကား အားနည်း သည် ဟု ပေတရု၊ strong="G4074" အား မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊ ⁴²တစ် ဖန် သွား ၍ အကျွန်ုပ် အဘ ၊ ဤခွက်၊ strong="G846" ကိုအကျွန်ုပ်မ သောက် ဘဲ လွန် ၍မ သွားရလျှင် ကိုယ်တော် အလိုရှိ သည်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေသော ဟု ဆုတောင်း၊ strong="G4336" ပြန်၏။ ⁴³ထိုနောက် တပည့် တော်တို့ရှိ ရာ သို့ လာ ၍ သူ တို့သည် မျက်စိ လေးလံ သဖြင့် တစ်ဖန် အိပ်ပျော် လျက် နေ ကြ သည် ကို တွေ့ တော် မူ လျှင်၊ ⁴⁴သူ တို့ ကို ထား ခဲ့၍ တစ် ဖန် သွား ပြီး လျှင် ရှေ့မြှောက် ဆို သည် နည်းတူ သုံး ကြိမ် မြောက် အောင် ဆုတောင်း တော် မူ၏။ ⁴⁵ထိုနောက် တပည့် တော်တို့ရှိ ရာ သို့ပြန်လာ လျှင် ယခု၊ strong="G3063" အိပ်ပျော် ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေကြလော့။ လူ သား ကို ဆိုး သောသူတို့လက် သို့ အပ်နှံ ရသော အချိန် ရောက်လာ ပြီ။ ⁴⁶ထ ကြ၊ ငါ တို့သည် သွား ကြကုန် အံ့။ ငါ့ ကို အပ်နှံ သောသူ သည် ရောက်လာ ပြီ ဟု မိန့်၊ strong="G3004" တော်မူ၏။ ⁴⁷ထိုသို့ မိန့် တော်မူစဉ် တွင်ပင် တပည့်တော်တစ်ကျိပ်

နှစ်ပါး အဝင် ဖြစ် သော ယုဒ ရှုကာ ရုတ် လာ ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူ တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ် သော သူများ စေလွှတ် သော လူ အစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် ဓား နှင့် ဒုတ် များ ကို ကိုင် လျက်ပါကြ၏။ ⁴⁸ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သောသူ က၊ ငါနမ်း သောသူ သည် ယေရှု ပင်ဖြစ် ၏။ သူ ကိုဘမ်း ကြဟု ထိုသူ တို့အား အမှတ် ပေး ခဲ့ သည် အတိုင်း၊ ⁴⁹ကိုယ်တော် ရင်း သို့ ချက် ခြင်း ချဉ်းကပ် ၍ အရှင် ဘုရား၊ မင်္ဂလာ ရှိပါစေ သော ဟု ဆို လျက် နမ်း လေ၏။ ⁵⁰ယေရှု ကလည်း ၊ အဆွေ၊ strong="G2083" ၊ အဘယ် အခင်းရှိ ၍ လာ သနည်း ဟုမေး၊ strong="G2036" တော်မူပြီးမှ ၊ ထိုသူများ တို့သည် လာ ၍ ကိုယ်တော် ကို ဆွဲကိုင် ဘမ်းဆီး ကြ၏။ ⁵¹ထိုအခါ ယေရှု နှင့် ပါ သော သူ တစ် ယောက်သည် လက် ကို ဆန့် ၍ ဓား ကို ဆွဲထုတ် ပြီး လျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ် ယောက် ကို ခုတ် သဖြင့် နားရွက် ပြတ် လေ၏။ ⁵²ယေရှု ကလည်း သင့်၊ strong="G4675" ဓား ကို သူ နေရာ ၌ ပြန်ထား လော့။ ဓား ကိုကိုင် သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် ဓား ဖြင့် ဆုံး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ⁵³ယခု ပင် ငါ့ အဘ ကို ငါ တောင်း နိုင် သည် ကို ၎င်း ၊ တောင်း လျှင် ကောင်းကင်တမန် တစ်ဆယ့်နှစ် တပ် မက ငါ့ ထံသို့စေလွှတ် တော်မူမည်ကို၎င်း၊ သင်သည်မ ထင် သလော။ ⁵⁴သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ သော၊ strong="G3779" အမူအရာ တို့သည် ဖြစ် ရ မည် ဟူသော ကျမ်းစာ ချက်သည် အဘယ်သို့ ပြည့်စုံ အံ့နည်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁵⁵ထို အခါ ယေရှု က၊ သင် တို့သည် ဓားပြ၊ strong="G3027" ကို ဖမ်း သကဲ့သို့ ငါ့ ကို ဖမ်း အံ့သော ငှာ ဓား နှင့် ဒုတ် များ ကို လက်စွဲ လျက်လာ ကြသည်တကား။ ငါသည် ဗိမာန် တော်၌ နေတိုင်း ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ ထိုင် နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကို မ ဖမ်းဆီး ကြ။ ⁵⁶ထို အကြောင်းအရာ မူကား ၊ အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း ဟု လူ၊ strong="G3793" အစုအဝေး တို့ကို မိန့် တော် မူ၏။ ထိုအခါ တပည့် တော် အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စွန့်ပစ် ၍ပြေး ကြ၏။ ⁵⁷ကိုယ်တော် ကို ဘမ်း ဆီး သော သူ တို့သည် ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လူ အကြီးအကဲ များ စည်းဝေး ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း က ယာ ဖ ထံသို့ ဆောင်သွား ကြ၏။ ⁵⁸ပေတရု သည်လည်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦး တိုင်အောင် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး စွာ လိုက် ၍ အတွင်း သို့ဝင် ပြီး လျှင် ၊ ထို အမှု၏ အဆုံး ကို သိမြင် ခြင်း ငှာ မင်း လုလင် တို့ နှင့် အတူ ထိုင် နေ၏။ ⁵⁹ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ၊ လွတ် အရာရှိအပေါင်း တို့သည် ယေရှု ကိုသတ် ရမည် အကြောင်း မမှန် သောသက်သေကို ရှာ သော်လည်း မတွေ့ကြ။ ⁶⁰မမှန် သော သက်သေခံများ လာ သော်လည်း သက်သေကိုမ တွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး ၌ မမှန်သော သက်သေခံနှစ် ယောက်တို့သည် လာ ၍ ၊ ⁶¹ဤ သူက ငါသည် ဘုရားသခင် ၏ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ၍ သုံး ရက် အတွင်း တွင် တည်ဆောက် နိုင် သည်ဟု ပြော ပါသည်ဟု သက်သေခံ ကြ၏။

⁶²ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ထ ချွဲ ၊ သင်သည် တစ်ခွန်းမျှ ပြန် ချွဲမ ပြောသလော။ ဤ သူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံ သနည်းဟုဆို လျှင်၊ ⁶³ယေရှု သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း က လည်း သင် သည် ခရစ်တော် တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန်သည် မမှန်သည်ကို ငါ တို့အား ပြော စေခြင်းငှာ ၊ အသက် ရှင်တော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို ငါ တိုင်တည် ၍ သင့် ကို ကျိန်ဆိုစေ၏ဟု ဆို လျှင်၊ ⁶⁴ယေရှု က၊ သင်|strong="G4771" ဆို သည့်အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမက ငါဆို သည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူ သား သည် တန်ခိုး တော်၏လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် လျက် မိ ယ်း တိမ် ကိုစီး ၍ ကြွလာ သည်ကို သင် တို့ မြင် ရကြ လတံ့ ဟု မိန့်၊ strong="G3004" တော်မူ၏။ ⁶⁵ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် မိမိ အဝတ် ကိုဆုတ် လျက် ဤသူသည်ဘုရားကို လွန်ကျူး ၍ ပြော သောစကားကို ယခုပင် သင်တို့ ကြား ရပြီ။ ⁶⁶အဘယ်သို့ ထင်မှတ် ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူ တို့က ဤသူသည် အသေခံ ထိုက် ပေ၏ဟု ပြန် စီရင် ကြ၏။ ⁶⁷ထိုအခါ မျက်နှာ တော် ကို တံ ထွေး နှင့် ထွေး ကြ၏။ လက်သီး နှင့် ထိုး ကြ၏။ ⁶⁸အချို့ တို့သည် လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ် ၍ ၊ အချင်းခရစ်တော် ၊ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သူ ပုတ် သည်ကို ပရောဖက် ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆို ကြ၏။ ⁶⁹ပေတရု သည် ပြင် မှာအိမ်ဦး ၌ ထိုင် နေစဉ်၊ အစေအပါး မိန်းမတစ် ယောက်သည် သူ ရှိရာသို့လာ ၍ သင် သည်လည်း ဂါလိ လဲ လူ ယေရှု နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ် သည်ဟု ဆို လျှင်၊ ⁷⁰ပေ တရု က သင်ပြော သောအရာ ကို ငါမ သိ ဟု လူအပေါင်း တို့ရှေ့၌ ငြင်းခုံ လေ၏။ ⁷¹ထို့နောက် ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက် ပြီး မှအခြား သောမိန်းမသည် သူ ကိုမြင် ၍ ထို အရပ်၌ ရှိသောသူ တို့ အား၊ ဤ သူလည်းနာဇရက် မြို့သားယေရှု နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ ဖြစ် သည်ဟု ဆို လျှင် ၊ ⁷²ပေတရုက၊ ထိုသူ ကို ငါမ သိ ဟု ကျိန်ဆို လျက် တစ်ဖန် ငြင်းခုံ ပြန်၏။ ⁷³ထို့နောက် များမကြာ ထိုအရပ်၌ ရပ် နေသော သူ တို့သည် ပေတရု အနီးသို့လာ ၍၊ အကယ်စင်စစ် သင် သည်လည်း ထိုသူ တို့အဝင် ဖြစ် ၏။ သင့် စကား သည် သင့် အကြောင်းကို ထင်ရှား စေ၏ဟု ဆို ကြလျှင် ၊ ⁷⁴ပေတရုက၊ ထိုသူ ကို ငါမ သိ ဟု ဓိဋ္ဌဌာန် ပြု၍ ကျိန်ဆို ၏။ ထို ခဏချင်းတွင် ကြက် တွန် လေ၏။ ⁷⁵ယေရှု က၊ ကြက်|strong="G220" မ တွန် မှီ သင် သည် သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်၊ strong="G2046" တော်မူသော စကား ကို ပေတရု သည် သတိရ သဖြင့် ပြင် သို့ထွက် ၍ ပြင်းစွာ ငိုကြွေး လေ၏။

27နံနက် အချိန် ရောက် လျှင် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူ တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ် သော သူ အပေါင်း တို့သည် ယေရှု ကို သတ် အံ့သောငှာ တိုင်ပင် ၍၊ ²ကိုယ်တော် ကို ချည်နှောင် ပြီး လျှင် မြို့ဝန် မင်း ပု နု တိ ပိ လတ် ထံသို့ ဆောင်သွား ၍ အပ် လိုက် ကြ၏။ ³ထိုအခါ ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ သော ယုဒ ရှုကာရုတ်သည်

ကိုယ်တော်၌ သေ ပြစ်ကို စီရင်ကြသည်ကို သိမြင် လျှင်၊ နောင်တရ ၍ ငွေ သုံးဆယ် ကိုယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူ အကြီးအကဲတို့၌ ပြန်ပေး ၍၊ ⁴အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ပါပြီ။ အပြစ် မရှိသောသူ၏ အသွေး ကိုအပ် မိပါပြီဟု ဆို ၏။ ထိုသူ တို့ကလည်း ငါ တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ် အမှု ကို ကိုယ် ကြည့် လော့ ဟု ဆို ကြ သော်၊ ⁵သူသည် ထိုငွေ ကိုဗိမာန် တော်၌ ပစ်ချ ခဲ့၍ အခြားသို့သွား ပြီး လျှင် လည် ကြိုး တပ် ၍ သေ လေ၏။ ⁶ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့သည် ထိုငွေ ကိုယူ ၍ အသွေး ၏အဘိုး ဖြစ် ၏။ ဘဏ္ဍာ တော်၌ မ သွင်း အပ် ဟု ပြောဆို ၊ ⁷တိုင်ပင် ပြီးမှ ၊ အိုးထိန်း သမား၏ မြေ အကွက်ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏သိချိုင်း ဖြစ်စေဘို့ ရာ ထိုငွေ နှင့် ဝယ် ကြ၏။ ⁸ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခု တိုင်အောင် ထို မြေ အကွက်ကို သွေး မြေ ဟု ခေါ်တွင် ကြ၏။ ⁹ပရောဖက် ယေ ရမိ ဟော သည်ကား၊ ဣသရေလ လူ တို့သည် အဘိုး ပြတ်သော သူ ၏ ကိုယ်ဘိုး ငွေ သုံးဆယ် ကို သူတို့သည် ယူ ၍ ထာဝရ ဘုရား သည် ငါ့ ကို မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ¹⁰အိုးထိန်း သမား၏မြေ အကွက်ကို ဝယ် ကြ၏ဟူသောစကား သည်ထိုအခါ ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ¹¹ယေရှု သည် မြို့ဝန်မင်း ရှေ့ သို့ရောက် တော်မူ သည်ရှိသော် မြို့ဝန်မင်း က၊ သင် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန် သလော ဟု မေး လျှင် ၊ ယေရှု က၊ မင်းကြီး မေး သည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹²ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူအကြီးအကဲ တို့သည် အပြစ်တင် ကြ သော် တစ်ခွန်း ကို မျှ ပြန် တော် မမူ ၊ ¹³ပိ လတ် မင်းကလည်း၊ သင့် တစ်ဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံ ကြသည်ကို သင်မ ကြား သလောဟု ပြောဆို သော်လည်း၊ ¹⁴စကား တစ် ခွန်းကိုမျှ ပြန် တော်မ မူသည်ကို မြို့ဝန်မင်း သည် အလွန် အံ့ဩ လေ၏။ ¹⁵ထိုပွဲ ၌ မြို့ဝန်မင်း သည် အကျဉ်း ထားသောသူတို့တွင် ၊ လူ များတို့ အလိုရှိ သောသူ တစ် ယောက်ယောက် ကို လွှတ် မြဲထုံးစံ ရှိ၏။ ¹⁶ထိုအခါ အကျဉ်း ထားသောသူတို့တွင် ဗာရဗုဗ အမည် ရှိ သော ကျော်စော သောသူတစ်ယောက်ရှိ ၏။ ¹⁷လူ များ စည်းဝေး ကြ သည် ရှိ သော်၊ ပိ လတ် မင်း က၊ သင် တို့သည် အဘယ်သူ ကို လွှတ် စေချင် သနည်း။ ဗာ ရဗုဗ ကို လွှတ် စေချင် သလော။ ခရစ် ဟု ခေါ်ဝေါ် သော ယေရှု ကို လွှတ် စေချင် သလောဟု လူ များ တို့ အား မေး လေ၏။ ¹⁸အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေးသနည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလို သောစိတ်နှင့် ယေရှု ကို အပ်နှံ ကြောင်း ကို ပိ လတ် မင်း သိ ၏။ ¹⁹ထိုမှတစ်ပါး တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် စဉ် တွင် ၊ မိမိ ခင်ပွန်း သည် လုလင်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ် ၍၊ ထို ဖြောင့်မတ် သောသူ ကို အဘယ်သို့ မျှမပြုပါနှင့်။ ယနေ့ ပင် ကျွန်မ သည် ထိုသူ ကြောင့် အိပ်မက် ၌ ပြင်းစွာ ခံရ ပါပြီဟု မှာ လိုက်၏။ ²⁰လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာ ရဗုဗ ကိုတောင်း ၍ ယေရှု ကိုသတ် စေခြင်းငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ အကြီးအကဲ တို့သည် လူ များကို တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ၏။ ²¹ထို့ကြောင့် မြို့ဝန်မင်း

သည်။ ဤသူနှစ် ယောက်တို့တွင် သင် တို့သည်အဘယ်သူ ကိုလွတ် စေချင် သနည်း ဟု လူ များကို တစ်ဖန်မေး သောအခါ၊ ဗာရုဗု ဗ ကို လွတ် စေ ချင် ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။²² ပိ လတ် မင်း က လည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ် ဟု ခေါ်ဝေါ် သော ယေရှု ကို အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်းဟု မေး ပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်း တို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု ဆို ကြ၏။²³ မြို့ဝန်မင်း ကလည်း အဘယ်ကြောင့် နည်း။ အဘယ် အပြစ် ကို ပြု ဘိသနည်းဟုမေး လျှင် ၊ ထိုသူ သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက် ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု လူ များတို့သည် သာ၍ ဟစ် ကြ၏။²⁴ ပိ လတ် မင်းသည် မိမိမ နိုင် ၊ လူ များသာ၍ ရုန်းရင်းခတ် မျှ ပြု ကြသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ ရေ ကိုယူ ၍ လူ များ ရှေ့တွင် မိမိ လက် ကိုဆေး လျက်၊ ဤ ဖြောင့်မတ် သော သူ၏ အသွေး နှင့် ငါ သည် ကင်းရှင်း ၏။ ဤအမှုကို သင် တို့ ကြည့် ကြလော့ဟု ဆို ၏။²⁵ ထို လူ အပေါင်း တို့က သူ ၏အသွေး သည် ငါ တို့၏ ခေါင်းပေါ်၌ ၎င်း သား မြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်၌ ၎င်းတည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြော ကြ၏။²⁶ ပိ လတ် မင်း သည် လည်း ဗာ ရ ဗု ဗ ကို လူ များ တို့အား လွတ် လေ၏။ ယေရှု ကို ကား ရိုက် ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ် စေ ခြင်း ငှာ အပ် လိုက် လေ၏။²⁷ ထိုအခါ မြို့ဝန် မင်း ၏ စစ်သူရဲ တို့သည် ယေရှု ကို အိမ်တော်ဦး သို့ ဆောင်သွား ၍ စစ်သူရဲ တတပ် လုံးကို အထံ တော်၌ စုရုံး စေပြီးမှ၊²⁸ အဝတ်တော်ကို ချွတ် ၍ နီ သောဝတ်လုံ ကို မြို့ စေကြ၏။²⁹ ဆူးပင် နှင့် ရက် သောဦးရစ် ကို ခေါင်း တော်၌ တင် ကြ၏။ ကျူ တစ်လုံးကိုလည်း လက်ျာ လက် တော် နှင့် ကိုင် စေ ပြီး လျှင် ရှေ့ တော် မှာ ဒူး ထောက် လျက် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟူ၍ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။³⁰ ကိုယ်တော် ကို တံတွေး နှင့်ထွေးကြ၏။ ကျူလုံး ကိုယူ ၍ ခေါင်း တော်ကို ရိုက် ကြ၏။³¹ ထိုသို့ ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု သည်နောက် ၊ မင်းဝတ်လုံ ကို ချွတ် ၍ အဝတ် တော်ကို ဝတ် ပြန်စေပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားခြင်းငှာ ထုတ်သွား ကြ၏။³² သွား ကြစဉ်တွင် ရှိမှန် အမည် ရှိသောကုရေနေ ပြည်သားတစ်ယောက်ကိုတွေ့ လျှင်၊ အနိုင်ပြု ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။³³ ဦးခေါင်းခွံ အရပ် ဟု ဆိုလို သောဂေါ လဂေါသ အမည် တွင်သောအရပ် သို့ ရောက် ကြသော် ၊³⁴ ဆေး ခါး နှင့် ရော သော ပုံးရည် ကို ကိုယ်တော် အား သောက် စိမ့်သော ငှာပေး လျှင်၊ မြည်းစမ်း တော်မူ၍ မ သောက် ချင် ဘဲ နေလေ၏။³⁵ ကိုယ်တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ပြီးလျှင် အဝတ် တော်တို့ကို စာရေးတံ ချ ၍ ဝေဖန် ကြ၏။³⁶ ထို အရပ်၌လည်း ထိုင် လျက် စောင့် နေ ကြ၏။³⁷ အပြစ် ဖော်ပြသော ကမုဗည်းလိပ်စာ ချက် ဟူ မူကား၊ ဤသူ သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ယေရှု ပေ တည်း ဟု ရေး ၍ ခေါင်း တော်ပေါ်မှာ တပ် သတည်း။³⁸ ထိုအခါ ကိုယ်တော် နှင့် တကွ ဓားပြ နှစ် ယောက် တို့ကို လ ကျာ တော် ဘက်၌ တစ်

ယောက်၊ လက်ဝဲ တော် ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ကြ၏။³⁹ လမ်း မှာ သွားလာ သော သူ တို့က လည်း ၊ ဗိမာန် တော်ကို ဖြိုဖျက် ၍ သုံး ရက် အတွင်း တွင် တည်ဆောက် ပြန် သော သူ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင် လော့။⁴⁰ ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ဆင်း လော့ဟု မိမိ တို့ခေါင်း ကို ညှိတ် ၍ ကဲ့ရဲ့ သော စကား နှင့် ပြောဆို ကြ၏။⁴¹ ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ၊ လူ အကြီးအကဲ တို့က၊ ဤသူသည် သူတစ်ပါး တို့ကို ကယ်တင် တတ်၏။⁴² ကိုယ် ကို မ ကယ်တင်နိုင် ပါတကား။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မှန် လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ယခု ဆင်း ပါလေစေ။ ဆင်းလျှင် ငါတို့ယုံကြည် မည်။⁴³ ဘုရားသခင် ကိုကိုးစား ပြီ။ ငါ သည် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ်၏ဟု ဆို ပြီ။ သို့ ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည် သူ ၌ အလို တော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင် တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု ၍ ပြောဆို ကြ၏။⁴⁴ ထိုနည်းတူ ကိုယ်တော် နှင့် တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား သော ဓားပြ တို့သည် လည်း ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင် ကြ၏။⁴⁵ မွန်းတည့် အချိန် မှစ၍ သုံးချက်တီး အချိန် တိုင်အောင် မြေ တပြင်လုံး ၌ မှောင်မိုက် အတိ ဖြစ် လေ၏။⁴⁶ သုံးချက်တီး အချိန် ၌ ယေရှု က၊ ဧလိ|strong="G2241" ၊ ဧလိ ၊ လာမာ ရှာဗခသာနိ ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက် ကား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို စွန့်ပစ် တော်မူသနည်း ဟု ဆိုလို သတည်း။⁴⁷ ထို အရပ်၌ ရပ် နေသော သူ အချို့ တို့သည် ကြား လျှင်၊ သူသည် ဧလိယ ကို ခေါ်သည် ဟု ဆို ကြ၏။⁴⁸ လူတစ် ယောက်သည် ချက်ခြင်း ပြေး ၍ ရေမို့ တထွေးကို ပုံးရည် နှင့် ပြည့် စေပြီးလျှင် ၊ ကျူလုံး ဖျား၌ တပ် ၍ ကိုယ်တော် အား သောက်စိမ့်သောငှာပေး လေ၏။⁴⁹ ကြွင်း သော သူ တို့က၊ ရှိ စေတော့။ ဧလိယ သည် သူ ကိုကယ်တင် ခြင်းငှာလာ မည်မလာမည်ကို ကြည့် ကြ ကုန်အံ့ဟု ဆို ကြ၏။⁵⁰ ယေရှု သည် ကြီး သော အသံ နှင့် တစ် ဖန် ကြွေးကြော် ပြီးလျှင် အသက် တော် ကို လွတ် တော်မူ၏။⁵¹ ထိုအခါ ဗိမာန် တော်၏ ကုလားကာ သည် အထက် စွန်းမှ အောက် စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲ လေ၏။ မြေကြီး လှုပ် လေ၏။ ကျောက် များတို့သည် ကွဲပြား ကြ၏။⁵² သင်္ချိုင်း တွင်း တို့သည် ပွင့် လစ်သဖြင့် ကျိန်းစက် လျက်ရှိသော သန့်ရှင်း သူတို့၏ အလောင်း များစွာ တို့ သည် ထ ကြ၍ ၊⁵³ ကိုယ်တော် ထမြောက် တော် မူ သည် နောက် ၊ ထို သူ တို့သည် သင်္ချိုင်း တွင်း မှ ထွက် ၍ သန့်ရှင်း သောမြို့ ထဲသို့ ဝင် ပြီးလျှင် ၊ လူများစွာ တို့အား ထင်ရှား ကြ၏။⁵⁴ ယေရှု ကိုစောင့် သော တပ်မှူး မှစ၍ စစ်သူရဲ များတို့သည် မြေကြီး လှုပ် ခြင်း စသည် တို့ ကို မြင် လျှင် အလွန် ထိတ်လန့် ၍ ၊ စင်စစ် ဤသူ သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် ပေ၏ဟု ဆို ကြ၏။⁵⁵ ဂါလိလဲ ပြည်က ယေရှု နောက် တော်၌ အလုပ်အကျွေး လိုက်လာသော မိန်းမ အများ တို့သည်လည်း ထို အရပ်၌ အဝေး က ကြည့်ရှု ၍ နေ ကြ၏။⁵⁶ ထိုမိန်းမ တို့တွင် မာဂဒလ မာရိ ၊ ယာ

ကုပ် နှင့် ယောသေ တို့၏ အမိ ဖြစ်သောမာရီ နှင့် ဇေဗဒဲ ၏ သား တို့၏ အမိ ပါ ကြသတည်း။⁵⁷ ည အချိန်ရောက် မှ အရိမသဲ မြို့သား ယောသပ် အမည် ရှိသောသူဌေး သည် ယေရှု ၏တပည့် တော် ဖြစ် သည်နှင့် ။⁵⁸ ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင် ၍ ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို တောင်း လေ၏။ ပိလတ် မင်းသည် အလောင်း တော်ကို ပေး စေ ခြင်းငှာအမိန့်တော်ရှိသော် ။⁵⁹ ယောသပ် သည် အလောင်း တော်ကို ယူ ၍ ဖြူစင် သောပိတ်ချော နှင့် ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ။⁶⁰ ကျောက် ၌ ထွင်း သောမိမိ သင်္ချိုင်း တွင်းသစ် ထဲမှာ ထား လေ၏။ ကြီးစွာ သော ကျောက် ကိုလည်း တွင်း ဝ ၌ လှိုမ့် ထားပြီးမှ သွား ၏။⁶¹ မာဂဒလ မာရီ နှင့် အခြား သောမာရီ သည် ထို အရပ်၌ သင်္ချိုင်း တော်ရှေ့မှာ ထိုင် လျက်နေရစ်ကြ၏။⁶² အဘိတ်နေ့ လွန် ၍ နက်ဖြန် နေ့ရောက် လျှင် ။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့် ဖာရိရှဲ တို့သည် ပိလတ် မင်းထံ၌ စုဝေး ၍၊⁶³ ထို လှည့်ဖြား သောသူ က၊ ငါသည် သုံး ရက် မြောက် သော နေ့၌ ထမြောက် မည်ဟု မ သေ မှီ ပြော သည်ကို အကျွန်ုပ် တို့မှတ်မိ ပါပြီ။⁶⁴ ထိုကြောင့် သူ ၏တပည့် တို့သည် ညအခါလာ ၍ အလောင်း ကိုခိုးယူ ပြီးလျှင် ။ သူသည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော် မူပြီဟု လူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆို ကြ သော်၊ ရှေ့ အမှား ထက် နောက် အမှားသာ၍ ကြီးမည်ဟု စိုးရိမ် စရာ အကြောင်း ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်း တွင်းကို သုံး ရက် မြောက် အောင်လုံခြုံစွာ စောင့် စိမ့်သော ငှာ အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ကြ လျှင်၊⁶⁵ ပိလတ် မင်းက၊ သင်တို့၌ လူစောင့် တတပ်ရှိ ၏။ သွား ကြ၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း လုံခြုံစွာ စောင့် စေ ကြ ဟု ဆို လေ၏။⁶⁶ ထိုသူ တို့သည် သွား ၍ ကျောက် ကို တံဆိပ် ခတ် ပြီး လျှင် အစောင့် ထား လျက် သင်္ချိုင်း တွင်းတော်ကို လုံခြုံ စွာ ပြုကြ၏။

28 ဥပုသ်နေ့ လွန် ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက် မိုဗ်းလင်း အံ့ ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလ မာရီ နှင့် အခြား သော မာရီ သည် သင်္ချိုင်း တော်ကို အကြည့်အရှု သွား ကြ၏။² ထိုအခါ မြေကြီး သည် ပြင်းစွာ လှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား ။ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကောင်းကင် ဘုံမှ ဆင်းလာ ၍၊ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက် ကို လှိုမ့်လှန် ပြီးလျှင် ။ ထိုကျောက် ပေါ်မှာ ထိုင် နေ၏။³ သူ ၏မျက်နှာ သည် လှုပ်စစ် ကဲ့သို့ ထင် ၏။ အဝတ် သည်လည်း မိုဗ်းပွင့် ကဲ့သို့ ဖြူ၏။⁴ လူစောင့် တို့သည် ကောင်းကင် တမန်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ် ၍ သေ မတတ်ဖြစ် ကြ၏။⁵ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ။ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ် သော ယေရှု ကို သင် တို့ရှာ ကြ သည်ကို ငါ သိ ၏။⁶ ဤ အရပ်၌မ ရှိ ။ မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ထမြောက် တော် မူ ပြီ။ လာ ကြ၊ သခင် လျောင်း တော် မူ ရာ အရပ် ကို ကြည့် ကြ လော့။⁷ အလျင်အမြန် ပြန်သွား ၍ သေ ခြင်း မှ ထမြောက် တော် မူ ကြောင်း ကို တပည့် တော် တို့အား ပြော ကြ လော့။ သင် တို့ ရှေ့ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ကြ

တော် မူ မည်။ ထို ပြည်၌ သင် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို တွေ့မြင် ရ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ပြော ပြီ ဟု ထို မိန်းမ တို့အား ကောင်းကင်တမန် ဆို ၏။⁸ ထို မိန်းမ တို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့ သဖြင့် ၎င်း၊ အလွန် ဝမ်းမြောက် သဖြင့်၎င်း၊ သင်္ချိုင်း တော် မှ အလျင်အမြန် သွား ၍ တပည့် တော် တို့အား ထို သိ တင်း စကား ကို ကြားပြော ခြင်း ငှာ ပြေး ကြ၏။⁹ လမ်းမှာသွားကြစဉ် ယေရှု သည် ကြိုဆို တော် မူ၍ ။ သင်တို့အား မင်္ဂလာ|strong="G5463" ဖြစ်စေသတည်း ဟု မိန့်| strong="G3004" တော်မူ၏။ ထို မိန်းမတို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ခြေ တော် ကိုဘက် ယမ်း လျက် ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ် ကြ၏။¹⁰ ယေရှု က လည်း ကြောက်ရွံ့|strong="G5399" ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။ သွား ကြ လော့။ ငါ ညီ တို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်သို့ သွား စေ ခြင်း ငှာ ဤ သိ တင်းစကားကို ကြားပြော ကြ လော့။ ထို ပြည်၌ သူတို့သည် ငါ ကို တွေ့မြင် ရကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။¹¹ ထို မိန်းမ တို့သည် သွား ကြ စဉ် အခါလူစောင့် အချို့ တို့သည် မြို့ ထဲ သို့ ဝင် ၍ ဖြစ် လေသမျှသော အခြင်းအရာ တို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့အား ပြန်ကြား ကြ၏။¹² ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူအကြီးအကဲ တို့သည် စုဝေး ၍ တိုင်ပင် ပြီးမှ စစ်သူရဲ တို့အား ငွေ အများ ကို ပေး ၍၊¹³ ည၌ အခါငါ တို့အိပ်ပျော် စဉ်တွင် ထိုသူ ၏ တပည့် တို့သည်လာ၍ အလောင်းကို ခိုး သွား ကြသည်ဟု သင် တို့ပြော ကြ လော့။¹⁴ ထို အကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်း ကြား ပြန်လျှင် ။ ငါ တို့သည် သူ ကိုဖျောင်းဖျ ချ ၍ သင် တို့၌ အမှု မရှိစေခြင်းငှာပြု မည်ဟု၊¹⁵ သွန်သင် သည်နှင့်အညီ စစ်သူရဲ တို့သည် ငွေ ကိုယူ ၍ ပြု ကြ၏။ ထို စကား ကို ယခု တိုင်အောင် ယုဒ လူတို့ သည် အနှံ့အပြား ပြောဆိုကြ၏။¹⁶ တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့သည် ဂါ လိလဲ ပြည်သို့ သွား ၍ ယေရှု မှာထား တော်မူသော တောင် ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော် ကိုတွေ့မြင် ၍ ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြ၏။¹⁷ အချို့ တို့သည် ယုံမှား ခြင်းရှိကြ၏။¹⁸ ယေရှု သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်း တော်မူပြီးလျှင် ။ ကောင်းကင်|strong="G3772" ဘုံ၌ ၎င်း ။ မြေကြီး ပေါ်၌ ၎င်း၊ စီရင်ပိုင် သော အခွင့် တန်ခိုးရှိသမျှ တို့ကို ငါ ခံရ ပြီ။¹⁹ သင်တို့သွား ၍ လူမျိုး တကာ တို့ကို ငါတပည့် ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော် ။ သား တော်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏နာမ ၌ ဗ တုတိဇံ ကို ပေးကြလော့။²⁰ ငါသည် သင် တို့အား ပေးသမျှ သော ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှာဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြ လော့။ ငါ သည်လည်း ကပ် ကမ္ဘာကုန် သည်တိုင်အောင် သင် တို့နှင့် အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိ သည် ဟု တပည့်|strong="G846" တော်တို့ အား မိန့် တော်မူ၏။

ရှင်မာကု

1 ဘုရားသခင် သား တော် ယေရှု ခရစ် ၏ ဧဝံဂေလိ တရား၏ အစကို ဆိုပေအံ့။² အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။ သင် သွားရာလမ်း ကို ပြင် ရသော ငါ ၏ တမန် ကို သင့် ရှေ့၌ ငါ စေလွှတ် ၏။³ တော ၌ ဟစ်ကြော် သော သူ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရ ဘုရား ကြွ တော် မူ ရာ လမ်း ကို ပြင် ကြ လော့။ လမ်း ခရီး တော် ကို ဖြောင့် စေ ကြ လော့ ဟု လာ သည်နှင့် အညီ၊⁴ ယောဟန် သည် တော ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကို ပေး လျက်၊ အပြစ် လွတ် ခြင်း အဘို့ အလို ငှာ နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ဗ တု တိ ဇံ တရား ကို ဟော လျက် ပေါ်ထွန်း ၏။⁵ ယေရုရှလင် မြို့သားများမှစ၍ ယုဒ ပြည်သူ ပြည် သားအပေါင်း တို့သည် ယောဟန် ထံသို့ ထွက်သွား ၍ မိမိ တို့အပြစ် များကိုဖော်ပြ လျက် ယော်ဒန် မြစ် ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကိုခံကြ၏။⁶ ယောဟန် သည် ကုလားအုပ် အမွှေး နှင့် ရက်သောအဝတ်ကိုဝတ် လျက်၊ ခါး ၌ သားရေ ခါးပန်း ကို စည်း လျက်၊ ကျိုင်းကောင် နှင့် တော ၌ဖြစ် သောပျားရည် ကို စား လျက် နေ၏။⁷ ဟော ချက်စကား ဟူမူကား ၊ ငါ့ ထက် တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ သည် ငါ့ နောက် ကြွလာ ၏။ ထိုသူ ၏ ခြေနှင်း တော်ကြိုး ကိုမျှ ငုံ့၍ဖြစ် ခြင်းငှာငါမထိုက် ။⁸ ငါ သည် သင် တို့အား ရေ ၌ဗ တု တိ ဇံ ကိုပေး၏။ ထိုသူ သည် သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၌ သင် တို့ကိုဗ တု တိ ဇံ ပေးမည်ဟု ဟောသတည်း။⁹ ထိုအခါ ယေရှု သည် ဂါ လိ လဲ ပြည် နာ ဇရက် မြို့မှ ကြွလာ ၍ ယောဟန် လက်ဖြင့် ယော်ဒန် မြစ်၌ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ တော် မူ၏။¹⁰ ရေ မှ ပေါ် ထ စဉ် တွင် ကောင်းကင် ကွဲ ၍ ဝိညာဉ် တော်သည် ချိုး ငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်တော် အပေါ် ၌ဆင်းသက် တော် မူ သည် ကို မြင် ရ၍၊¹¹ သင် ကား ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ချစ် သား ပေ တည်း ဟု ကောင်းကင် က အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။¹² ထိုခဏခြင်း တွင် ဝိညာဉ် တော်သည် ယေရှု ကိုတော သို့ သွား စေ တော် မူ၏။¹³ အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးထိုတော ၌ နေ ၍ စာတန် ၏စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ သားရဲ တို့နှင့်အတူ ရှိ တော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန် တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေး ကြ၏။¹⁴ ယောဟန် သည် ထောင် ထဲ သို့ရောက် သည် နောက် ၊ ယေရှု သည် ဂါ လိ လဲ ပြည်သို့ကြွ တော်မူလျှင် ၊¹⁵ အချိန် ပြည့်စုံ ပြီ၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် တည်လုနီး ပြီ၊ နောင်တရ ကြ လော့။ ဧဝံဂေလိ တရား ကို ယုံကြည် ကြ လော့ဟူသော ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်

သော ဧဝံဂေလိ တရားကိုဟော တော်မူ၏။¹⁶ ဂါ လိ လဲ အိုင် နား မှာ ကြွ တော်မူစဉ်၊ ရှိမုန် နှင့် အနုဒြေ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် တံငါ ဖြစ် ၍ ၊ အိုင် တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချိသည်ကို မြင် တော်မူလျှင် ၊¹⁷ ထိုသူ တို့အား ငါ့strong="G3450" နောက် သို့လိုက် ကြ လော့။ သင် တို့သည် လူ ကို များ သော တံငါ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ငါ ပြု မည် ဟု အမိန့်strong="G2036" တော်ရှိသော် ၊¹⁸ ထိုသူတို့သည် ချက် ခြင်း ပိုက်ကွန် ကိုစွန့်ပစ် ၍ နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။¹⁹ ထိုမှ အနည်းငယ် လွန် ပြန်လျှင် ဇေဗေဒဲ ၏သား ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် လှေ ပေါ်မှာ ပိုက်ကွန် ပြင် နေသည် ကိုမြင် ၍ ချက်ခြင်း ခေါ် တော်မူ၏။²⁰ ထိုသူတို့သည်လည်း လှေ ပေါ်မှာ ရှိ သော သူ ငှား တို့နှင့် တကွ အဘ ဇေ ဗေ ဒဲ ကို စွန့်ပစ် ၍ နောက် တော်သို့ လိုက် ကြ၏။²¹ ကပေရနောင် မြို့သို့ သွား ကြလျှင် ၊ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်ချက်ခြင်း တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။²² ပရိသတ်တို့သည်လည်း ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့ဩ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကျမ်းပြု ဆရာနည်းတူ မ ဟုတ်၊ အစိုးရ သော သူ နည်းတူ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော် မူ၏။²³ ထို သူ တို့၏ တရား စ ရပ် ၌ ညစ်ညူး သော နတ် စွဲ သောသူ ရှိ ၍ ၊²⁴ ဩဇာ ဇရက် မြို့သားယေရှု ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာ လာ သလော။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ ဘုရားသခင် ၏ သန်ရှင်း တော်မူသောသူ ဖြစ် ပါသည်ဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။²⁵ ယေရှု ကလည်း တိတ်ဆိတ် စွာနေ လော့။ ထိုသူ ၏အထဲ ကထွက်သွား လော့” ဟု ဆုံးမ တော်မူလျှင်၊²⁶ ညစ်ညူး သော နတ် သည် ထိုသူ ကို တောင့်မာ စေ ပြီးမှ ၊ ကြီး သောအသံ နှင့် အော်ဟစ် ၍ထွက်သွား ၏။²⁷ လူအပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေ၍ ၊ ဤ အမှုသည် အဘယ်သို့ နည်း။ ဤ ဆုံးမ ခြင်းအသစ် သည် အဘယ်သို့ နည်း။ ညစ်ညူး သောနတ် တို့ကိုပင် အာဏာ နှင့် မှာထား ၍၊ သူတို့သည် နားထောင် ကြသည်တကားဟု အချင်းချင်း မေးမြန်း ပြောဆို ကြ၏။²⁸ သတင်း တော်သည်လည်း ဂါ လိ လဲ ပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ ချက်ချင်း နံ့ပြား ကျော်စော လေ၏။²⁹ တရားစရပ် မှ ထွက် ကြလျှင် ၊ ရှိမုန် ၊ အနုဒြေ တို့အိမ် သို့ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် နှင့် တကွ ချက်ခြင်း သွား ကြ ၏။³⁰ ရှိမုန် ၏ယောက္ခမ

သည် ဖျားနာ စွဲ၍ တုံးလုံး နေသည် အကြောင်း ကို အလျင်အမြန် လျှောက် ကြ၏။³¹ ကိုယ်တော်သည်လာ ၍ ထိုမိန်းမ ၏လက် ကို ကိုင် လျက် ချီကြွ တော် မူ သည် ခဏခြင်း တွင် သူ သည် အဖျား ပျောက် ၍ ညေညည် ဝတ်ကို ပြုလေ၏။³² နေ ဝင် ၍ ည အချိန် ရောက် လျှင် ၊ မ ကျန်း မ မာ သော သူ နှင့် နတ်ဆိုး စွဲ သော သူ ရှိ သမျှ တို့ကို အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊³³ တစ်မြို့လုံး သည် တံခါး နား မှာ စုဝေး လျက်ရှိ ကြ၏။³⁴ အထူးထူးအပြားပြား သော အနာ စွဲ သော သူများ တို့ကို သက်သာ စေ တော်မူ၏။ နတ်ဆိုး များ တို့ ကိုလည်း နှင်ထုတ် တော်မူ၏။ နတ်ဆိုး တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုသိ ကြ သောကြောင့် ၊ စကား တစ် ခွန်း ကို မျှ ပြော စေ ခြင်း ငှာ အခွင့် ပေးတော်မ မူ၏။³⁵ နံနက် အချိန်၊ မိုသ်းမလင်းမီ ကိုယ်တော်သည် ထ ပြီးလျှင် တော အရပ် သို့ ထွက်ကြွ ၍ ဆုတောင်း တော်မူ၏။³⁶ ရှိမုန် နှင့် သူ ၏အပေါင်းအဖော် တို့သည် လိုက် ၍ ရှာကြသော်၊³⁷ ကိုယ်တော် ကို တွေ့ လျှင် လူအ ပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှာ ကြ ပါသည် ဟု လျှောက် ဆို ၏။³⁸ ကိုယ်တော် က လည်း “ငါ သည် နီးစပ် သော မြို့ရွာ တို့၌ တရား ဟော ခြင်း ငှာ သွား ကြကုန် အံ့။ ထိုသို့ အ လို့ငှာ ငါ ကြွလာ ပြီ” ဟု မိန့်တော်မူ ၍ ၊³⁹ ဂါလိလဲ ပြည်အရပ်ရပ် တရားစ ရပ် တို့၌ တရား ဟော လျက် နတ်ဆိုး တို့ ကို နှင်ထုတ် လျက် နေတော်မူ၏။⁴⁰ နနာစွဲ သော သူ တစ်ယောက် သည် အထံ တော်သို့ လာ ၍ ဒူးထောက် လျက် ၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိ လျှင် ကျွန်တော် ကို သန့်ရှင်း စေနိုင် တော် မူ သည် ဟု တောင်းပန် လေ၏။⁴¹ ယေရှုသည် သနား သော စိတ်ရှိ သဖြင့် လက် တော် ကို ဆန့် ၍ ထို သူ ကို တို့ လျှ က် ၊ ငါ အလိုရှိ ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက်စေ” ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴² ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည် ခဏခြင်း တွင် နနာ ပျောက် ၍ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။⁴³ ယေရှုက လည်း “ သင် သတိပြု ။”⁴⁴ “အဘယ်သူ အား စကား တစ် ခွန်း ကို မျှမ ပြော နှင့်။ ယဇ် ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍ ကိုယ် ကိုပြ လော့။ သူတစ်ပါး ၌ သက်သေ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် သည် အတွက် ၊ မော ရှေ စီရင် မှာထား သော ပူဇော် သ ကု ကာ ကို ဆက် လော့ ဟု မြစ်တား၊ strong="G1690" ၍ ချက် ခြင်း လွတ် လိုက် တော် မူ၏။⁴⁵ ထို သူ သည် ထွက် သွား ၍ စကား များ သော အားဖြင့် ထို အကြောင်း ကို အနံ့အပြား ကျော်စော၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော် သည် နောက်တစ်ဖန်မြို့ထဲသို့ ထင်ရှား စွာမဝင် ရ ဘဲ။ မြို့ပြင် တော အရပ် ၌ သာ နေ တော်မူ၍ အရပ်ရပ် တို့မှ အထံ တော် သို့ ရောက်လာ ကြ၏။

2 နောက် တစ်နေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည်ကပေရနောင် မြို့သို့ ဝင် ပြန် ၍ အိမ် ၌ ရှိ တော်မူသည်ကို ကြား ကြ လျှင် ၊² တံခါး ပြင်နား မှာ နေစရာ မ ရှိနိုင်အောင် လူများ တို့သည် အလျင်အမြန်စုဝေး ကြ သည်ဖြစ်၍ သူ တို့အား တရား ဟော တော်မူ၏။³ ထိုအခါ လက် ခြေသေ သော သူ တစ်ယောက်ကို လူ လေးယောက်တို့သည်ထမ်း

၍ အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။⁴ လူ စုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော် ရင်းသို့မ ချဉ်းကပ် နိုင် သဖြင့် ၊ ကိုယ်တော်ရှိ ရာ အပေါ် မှာ အမိုး ကို ဖောက်ထွင်း ပြီး မှ လူနာ နှင့် တကွ အိပ်ရာ ခုတင် ကို လျှော့ချ ကြ၏။⁵ ယေရှု သည် ထိုသူ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကို မြင် လျှင် ၊ လက် ခြေသေ သော သူ အား၊ ငါ့သား ၊ သင် ၏အပြစ် ကို လွတ် စေပြီ” ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁶ ထို အရပ်၌ထိုင် သော ကျမ်းပြု ဆရာအချို့တို့က၊⁷ ဤသူ သည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြော ရသ နည်း။ ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ သည် အပြစ် ကိုလွတ် နိုင် သနည်းဟု စိတ် ထဲမှာ ထင်မှတ် ကြ၏။⁸ သူ တို့ စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ ထင်မှတ် ခြင်းရှိသည်ကို ယေရှု သည် မိမိ ဉာဏ် အားဖြင့် ချက် ခြင်း သိ တော်မူလျှင် ၊ သင်|strong="G5216" တို့ စိတ် ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ထင်မှတ် ကြသနည်း။⁹ လက် ခြေသေ သောသူ အား အဘယ် စကားကိုသာ၍ ပြော လွယ်သနည်း။ သင် ၏အပြစ် ကို လွတ် စေ ပြီ ဟု ပြော လွယ် သလော။ သင် ထ လော့။ ကိုယ် အိပ်ရာ ကိုဆောင် ၍ လှမ်းသွား လော့ဟု ပြော လွယ် သလော။¹⁰ လူ သား သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အပြစ် လွတ် ပိုင် သည် ကို သင်တို့သိ စေခြင်းငှာ ထ လော့။¹¹ “ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင် ၍ ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့ဟု သင့် အား၊ ငါ ဆိုသည် ဟု လက် ခြေသေ|strong="G3885" သောသူ အား မိန့် တော်မူ၏။¹² ထိုသူ သည်လည်း ချက်ခြင်း ထ ၍ အိပ်ရာ ကိုဆောင် လျက် လူအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာထွက်သွား ၏။ ထိုလူ အပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေဝေ ခြင်းရှိ၍ ၊ ဤကဲ့သို့ တခါမျှ မမြင် စဖူးဟု ပြောဆို ၍ ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။¹³ နောက်တစ်ဖန် အိုင် နား သို့ ကြွ တော်မူ၍ ၊ လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် အထံ တော်သို့လာ ကြ လျှင် ၊ သူ တို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။¹⁴ လမ်း၌ကြွ တော် မူစဉ်၊ အာလဲမဲ ၏သား လေဝီ သည် အခွန်ခံ ရာတဲ၌ ထိုင် နေသည် ကိုမြင် သော် ၊ ငါ နောက် သို့ လိုက်လော့” ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁵ ထို သူသည်လည်း ထ ၍ နောက် တော်သို့လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ ၏အိမ် တွင် စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူစဉ် ၊ အခွန်ခံ သောသူများ နှင့် ဆိုး သောသူများတို့သည် ကိုယ်တော် မှစသောတပည့် တော်တို့နှင့် တကွ စားပွဲ၌ လျောင်း ကြ၏။ ထိုသူအများ တို့သည် နောက် တော် သို့လိုက်ကြ၏။¹⁶ ထိုသို့ အခွန်ခံ သောသူ၊ ဆိုး သောသူ တို့နှင့်အတူ စား တော်မူသည်ကို ကျမ်းပြု ဆရာဖာရိရှဲ တို့သည် မြင် လျှင်၊ ဤ သူသည် အခွန်ခံ သောသူ ၊ ဆိုး သောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စား သောက်သနည်းဟု တပည့် တော်တို့အား ဆို ကြ၏။¹⁷ ယေရှု သည် ကြား တော်မူလျှင် ၊ ကျန်းမာ သောသူ တို့သည် ဆေးသမား ကို အလို မ ရှိ ကြ။ နာ သောသူ တို့သာလျှင် အလိုရှိ ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ ကို နောင်တ သို့ ခေါ် ခြင်း ငှာ ငါ လာ သည်မ ဟုတ်၊ ဆိုး သော သူ တို့ ကို ခေါ်ခြင်း ငှာ ငါ လာ သတည်း” ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁸ အစာရှောင် တတ်သော ယောဟန် ၏တပည့် တို့နှင့် ဖာရိ

ရှဲ့ တို့သည် လာ ၍ ၊ ယောဟန် ၏တပည့် တို့နှင့် ဖာရိရှဲ့ တို့သည် အစာရှောင် ကြသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော် ၏တပည့် တို့သည် အစာ မ ရှောင်ဘဲ နေ ကြပါသနည်းဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁹ယေရှု ကလည်း ၊ မင်္ဂလာဆောင်|strong="G3567" လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော် တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါသူတို့သည် အစာရှောင် တတ် ကြ သလော။ ရှိ စဉ် ကာလ ပတ်လုံး အစာ မ ရှောင် တတ် ကြ။”²⁰မင်္ဂလာဆောင် လုလင် ကို သူ၏အပေါင်း အ ဘော် တို့နှင့် ခွာ ၍ ယူသွား သော အချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။ ထို ကာလ အခါ သူတို့သည်အစာရှောင် ကြလိမ့်မည်။”²¹“အဝတ် ဟောင်း ကို အထည် သစ် နှင့် ဖာ လေ့ မ ရှိ။ ထိုသို့ ဖာ လျှင် ဖာ သော အထည် သစ် သည် အဝတ် ဟောင်း ကို စား၍အပေါက် ကျယ် တတ်၏။”²²ငှင်း နည်း ဟောင်း သော သားရေဘူး ၌ အသစ် သော စပျစ်ရည် ကို ထည့် လေ့ မ ရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည် သည် သားရေဘူး ကို ဆုတ် ခွဲ သဖြင့် စပျစ်ရည် သည်ယို၍ သားရေဘူး လည်း ပျက်စီး တတ်၏။ အသစ် သောစပျစ်ရည် ကို အသစ် သော သားရေဘူး ၌ ထည့် ရ သည်” ဟု မိန့် တော် မူ၏။²³ဥပုသ်နေ့ ၌ ကိုယ်တော် သည် ရှိပုစား လယ်ကွက် တို့ ကို လျှောက် ကြ တော် မူ လျှင် ၊ တပည့် တော် တို့သည် စပါး အသီးအနှံ ကို ဆွတ် လျက် ခရီး သွား ကြ၏။²⁴ဖာရိရှဲ့ တို့ကလည်း ၊ ဥပုသ်နေ့ ၌ မ ပြု အပ် သော အမှု ကို သူတို့သည် ပြု ကြပါသည်တကားဟု လျှောက် ကြ သော် ၊²⁵ကိုယ်တော် က၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်|strong="G749" မင်း အ ဗျာ သာ လက်ထက် ၌ ဒါ ဝိ ဒ် သည် မိမိ အဖော် တို့နှင့် တကွ ဆာမုတ် ၍ မ တတ်နိုင်သောအခါ ၊”²⁶ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော် သို့ ဝင် ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ မ စား အပ် သော ရှေ့ တော် မုန့် ကို စား ၍ မိမိ အဖော် တို့အား ပေး သည် အကြောင်းကို သင်တို့သည် တစ်ရံတစ်ခါမျှ မ ဖတ် ဘူးသလော။”²⁷ထိုမှတစ်ပါး ဥပုသ်နေ့ သည် လူ အဘို့ ဖြစ် ၏။ လူ သည် ဥပုသ်နေ့ အဘို့ ဖြစ်သည်မ ဟုတ်။”²⁸သို့ဖြစ်၍ လူ သား သည်ဥပုသ်နေ့ ကို ပင် အစိုးရ သည် ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။

3တရားစရပ် သို့ တစ်ဖန် ဝင် တော်မူ၍ ၊ ထို စရပ်၌ လက် တစ် ဘက်သေ သောသူ တစ်ယောက်ရှိ ၏။²ဥပုသ်နေ့ ၌ သူ ၏ရောဂါ ကို ငြိမ်း စေ မည် မ ငြိမ်း စေ မည် ကို ထိုသူ တို့သည် ကိုယ်တော် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရှာ၍ချောင်းကြည့် ကြ၏။³ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အလယ်|strong="G3319" ၌ မတ်တတ် နေလော့ ဟု လက်|strong="G5496" တစ် ဘက် သေ သော သူ အား မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊⁴ဥပုသ်နေ့ ၌ ကျေးဇူး ပြု အပ် သလော၊ သူ့ အကျိုး ကို ဖျက်ဆီး အပ် သလော၊ အသက် ကို ကယ် အပ်သလော၊ သတ် အပ်သလော ဟု ပရိသတ်|strong="G846" တို့အား မေး တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေ ကြ၏။⁵ထိုအခါ အမျက် တော် နှင့် သူ တို့ ကို ပတ်လည် ကြည့်ရှု ၍ သူ တို့စိတ် နှလုံးမိုက် သောကြောင့် ဝမ်းနည်း တော် မူ

ခြင်းရှိလျက်၊ သင်|strong="G3588" ၏လက် ကိုဆန့် လော့ ဟု ထို သူ|strong="G444" အား မိန့် တော်မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့် လျှင် ၊ ထို လက် သည် လက်တစ်ဘက် ကဲ့သို့ပကတိ ဖြစ်လေ၏။⁶ထိုအခါ ဖာရိရှဲ့ တို့သည်ထွက် ၍ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီး ရ အံ့ နည်း ဟု ဟေ ရု ဒ် တပည့် တို့နှင့် ချက် ခြင်း တိုင်ပင် ကြ၏။⁷ယေရှု သည် တပည့် တော် တို့နှင့်အတူ အိုင် နား သို့ ပြောင်း ကြ တော်မူ၍ ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၊⁸ယေရုရှလင် မြို့မှစသော ယုဒ ပြည်၊ ကူဒုမဲ ပြည်၊ ယော်ဒန် မြစ် တစ်ဘက် မှ လာ ကြ သော လူ များ အပေါင်း တို့နှင့် တူရု မြို့၊ ဇိဒန် မြို့ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့မှ လာ ကြ သော လူ များ အပေါင်း တို့သည် ပြု တော် မူ သမျှ ကို ကြား လျှင် အထံ တော်သို့ လာ ကြ၏။⁹လူ များတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ဝန်းရံ၍ မ ထိခိုက် စေ မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တော် ၏အနီးအပါး တွင် လေ့ တ စင်း ကို အ မြဲ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ တပည့် တော် တို့အား အမိန့် တော် ရှိ၏။¹⁰အကြောင်းမူကား ၊ လူ များ တို့အား ချမ်းသာ ပေး တော် မူ သောကြောင့် ၊ ရောဂါ ဝေဒနာ နှိပ်စက် သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို တို့ ခြင်းငှာ တွန်း ကြ၏။¹¹ညစ်ညူး သောနတ် တို့သည်လည်း ကိုယ်တော် ကိုမြင် သောအခါ ပြပ်ဝပ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော်မူသည်ဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။¹²သိတင်းတော်ကို မ ပွင့် စေမည်အကြောင်း သူ တို့အား ကြပ်တည်း စွာ ပညတ် တော်မူ၏။¹³ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် တောင် ပေါ်သို့ တက် ၍ အလို တော် ရှိ သော သူ တို့ကို ခေါ် တော်မူလျှင် ၊ အထံ တော်သို့ လာ ကြ၏။¹⁴ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိ နေစေခြင်းငှာ ငှင်း၊ တရား ဟောသောအခွင့်၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊¹⁵နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် နိုင်သောအခွင့် နှင့် စေလွှတ် ခြင်း ငှာ ငှင်း၊ တစ်ကျိပ် နှစ် ပါး သော သူ တည်းဟူသော၊¹⁶ပေ တ ရု အမည် သစ်ကို ပေး တော်မူသောရှိမုန့် ၊¹⁷မိုဃ်းကြီး သား ဟု ဆိုလို သော ဗောနေရဂက် အမည် သစ်ကို ပေး တော်မူသော ဇေ ဗေဒ ၏သား နှစ် ယောက်ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် ၊¹⁸အနုဒြေ ၊ ဖိ လိပုပု ၊ ဗာသောလမဲ ၊ မသုသဲ ၊ သောမ ၊ အာလဖဲ ၏သား ယာ ကုပ် ၊ သဒ္ဒဲဒဲ ၊ ကာနနိတ် လူရှိမုန့် ၊¹⁹ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သော ယုဒ ရှုကာရုတ် တို့ကို ခန့်ထား တော် မူ၏။²⁰ထိုသူ တို့သည် အိမ် သို့ ဝင် ကြ လျှင် ၊ အစာ ကို မ စား နိုင် သည့် တိုင်အောင် လူ များ တို့သည် တစ်ဖန် စုဝေး ကြပြန်၏။²¹ကိုယ်တော် ၏ အဆွေအမျိုး တို့သည် ကြား လျှင် ၊ သူ သည် အရူး ဖြစ်၏ဟု ဆို ၍ ကိုယ်တော် သည်ဟု ဆို ကြ၏။²³ကိုယ်တော်သည် သူ တို့ကိုခေါ် ၍ ဥပမာ ကို ဆောင်တော်မူလျက်၊ စာတန်|strong="G4567" သည် စာတန် ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ် နိုင် သနည်း။”²⁴တိုင်း နိုင်ငံ သည် မိမိ နှင့် မ

သင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် မ တည် နိုင် ရာ။” 25 အိမ် သည်လည်း မိမိ နှင့် မသင့် မတင့် ကွဲပြား လျှင် မ တည် နိုင် ရာ။” 26 စာတန် သည် မိမိ တစ်ဘက် ၌ ထ ၍ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြား လျှင် မ တည် နိုင် ဘဲ ဆုံး ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။” 27 သူ့ရဲ့ ကို ရှေးဦးစွာ မ ချည် မနှောင်လျှင် ၊ သူ၏ အိမ် သို့ ဝင် ၍ သူ ၏ဥစ္စာ ကို အဘယ်သူ မှ မ လှ မ ယူ နိုင် ။ သူ့ရဲ့ ကို ချည်နှောင် ပြီး မှ သူ ၏အိမ် ကို လှယူ နိုင်၏။” 28 ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ပြစ်မှား သောအပြစ် အမျိုးမျိုး ၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ သောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှ တို့နှင့် လွတ်စေခြင်း အခွင့်ကို လူ သား တို့သည် ရနိုင်ကြ၏။” 29 သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ကဲ့ရဲ့ သော သူ သည် အပြစ် လွတ် စေ ခြင်း အခွင့်ကို အ ဘယ် ကာလ၌ မှ မ ရ နိုင်ကြ။ ထာဝရ အပြစ် ဒဏ် ကို ခံရသောသူ ဖြစ် ပေ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 30 အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူ သနည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူး သောနတ် စွဲ သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆို ကြသတည်း။ 31 ထိုအခါ မယ်တော် နှင့် ညီ တော် တို့သည်လာ ၍ ပြင် မှာရပ် နေလျက် ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ စေလွှတ် ၍ ခေါ် ကြ၏။ 32 ခြံရံ လျက် ထိုင် သောသူများ တို့က၊ မယ်တော် နှင့် ညီ တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှာ လျက် ပြင် မှာရှိကြပါ၏ဟုလျှောက် လျှင် ၊ 33 ကိုယ်တော်က၊ ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ ညီ ကား အဘယ်သူ နည်း” ဟု မေး တော်မူ၍ ၊ 34 ခြံရံ လျက်ထိုင် သောသူ တို့ကို ပတ်လည် ကြည့်ရှု ၍ ၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ strong="G3450" အမိ ၊ ငါ့ ညီ ပေတည်း။” 35 ဘုရားသခင် ၏အလို တော်ကို ဆောင် သောသူ သည် ငါ့ ညီ ၊ ငါ့နွယ် ၊ ငါ့အမိ ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့်strong="G3004" တော်မူ၏။

4 နောက်တစ်ဖန် အိုင် နား မှာ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် အထံ တော်၌ စုဝေး ကြသောကြောင့် ၊ အိုင် တွင် လှေ ထဲသို့ ဝင် ၍ ထိုင် တော်မူ၏။ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် အိုင် နား ကုန်း ပေါ်မှာ နေ ကြ၏။ 2 ထိုအခါ ဥပမာ စကား အားဖြင့် များ စွာ သော ဆုံးမ ဩဝါဒ ကို ပေး၍ မြွက် ဆို တော် မူ သည်မှာ၊ 3 နားထောင် ကြလော့။ မျိုးစေ့ ကြသောသူ သည် မျိုးစေ့ ကို ကြံ ခြင်း ငှာ ထွက် သွား ၏။” 4 အစေ့ ကို ကြံ သည် တွင် အချို့ သော အစေ့ တို့သည် လမ်း ၌ ကျ သဖြင့် ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ငှက် တို့သည် လာ ၍ ကောက်စား ကြ၏။” 5 အချို့ သော အစေ့ တို့သည် မြေ နည်း ၍ ကျောက် ပေါများသောအရပ်၌ ကျ သဖြင့် ၊ မြေ တိမ် သောကြောင့် ချက်ခြင်း အပင်ပေါက် သော်လည်း၊” 6 နေ ထွက် သောအခါ ၊ ပူလောင် သည် ဖြစ်၍ အမြစ် မ စွဲ သောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။” 7 အချို့ သော အစေ့ တို့သည် ဆူး ပင် တို့ တွင် ကျ သဖြင့် ၊ ဆူးပင် တို့သည် ကြီးပွား ၍ ညှိုးဆဲ သောကြောင့် အသီး မ သီး ကြ။” 8 အချို့ သော အစေ့ တို့သည် ကောင်း သောမြေ ၌ ကျ သဖြင့် ၊ အပင်ပေါက် ၍ ကြီးပွား လျက် အဆ သုံး ဆယ် ၊

အဆ ခြောက် ဆယ် ၊ အဆ တ ရာ ပွားများ ၍ အသီး သီး ကြ၏။” 9 ကြား စရာ နား ရှိ သော သူ မည်သည် ကား ကြား ပါ စေ ဟု မိန့် strong="G3004" တော် မူ၏။ 10 ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်၌ ရှိ တော် မူ သောအခါ တစ် ကျိပ် နှစ် ပါး သော သူ တို့ နှင့် အခြံအရံ တော် တို့သည် ထို ဥပမာ ကို မေးမြန်း ကြလျှင် ၊ 11 ကိုယ်တော်က၊ သင် strong="G5213" တို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏နက်နဲ သော အရာကို သိရသောအခွင့်ရှိ ကြ၏။” 12 ပြင်၌ရှိသော ထိုသူတို့မူကား၊ မြင် လျက်ပင် အာရုံ မ ပြုဘဲမြင်၍ ကြား လျက်ပင်အနက် ကို နားမ လည် ဘဲ ကြား သဖြင့် ၊ သူ တို့အကျင့် မ ပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွတ် ရသည်တိုင်အောင်သူ တို့အား ဟောသမျှကို ဥပမာ အားဖြင့် ဟော ရ၏။” 13 သင်တို့သည် ဤ ဥပမာ ကိုမျှ နား မ လည်လျှင်၊ ဥပမာ ရှိ သမျှ တို့ကို အဘယ်သို့ နားလည် ကြမည်နည်း။” 14 မျိုးစေ့ ကြသော သူ သည် တရားစကား ကိုကြံ ၏။” 15 တရား စကားကို လမ်း ၌ ကြံ ခြင်း၊ အကြောင်းအရာ ကား၊ တရားစကားကို ကြား သည်ရှိသော်၊ စာတန် သည် ချက် ခြင်း လာ ၍ နှလုံး ၌ ကြံ သော တရားစကား ကို နှုတ်ယူ တတ်သည်ဟု ဆိုလို သတည်း။” 16 ကျောက် ပေါသော အရပ် ၌ ကြံ ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကား ကိုကြား ၍ ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် ချက် ခြင်း ခံယူ သော်လည်း ၊” 17 စိတ် နှလုံး၌ အမြစ် မ စွဲ ခဏ သာ တည် သဖြင့် တရား စကား ကြောင့် အမှုအခင်း နှင့် ညှိုးဆဲ ခြင်းကို ခံရ သောအခါ ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဟု ဆိုလို သတည်း။” 18 ဆူးပင် တို့တွင် ကြံ ခြင်းအကြောင်းအရာ ကား၊ တရားစကား ကိုကြား ၍” 19 လောကီ အမှု၌စိုးရိမ် ခြင်း၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၏ လှည့်စား ခြင်း၊ ကြွင်း သော အရာ ကို တပ်မက် ခြင်းစိတ် တို့ သည် တရား စကား ကို လွှမ်းမိုး ညှိုးဆဲ တတ် သောကြောင့် အသီး မ သီးနိုင် ဟု ဆိုလို သတည်း။” 20 ကောင်း သော မြေ ၌ ကြံ ခြင်း အကြောင်းအရာ ကား၊ တရားစကား ကို ကြား ၍ခံယူ သဖြင့် ၊ အဆ သုံး ဆယ် ၊ အဆ ခြောက် ဆယ် ၊ အဆ တ ရာ ပွားများ၍ အသီးသီး တတ်သည်ဟု ဆိုလို သတည်း။” 21 ထိုမှတစ်ပါးဆီမီး ကို ဆီမီးခုံ ပေါ်မှာ မ တင် ၊ တောင်း ဇလားအောက် ၊ ခုတင် အောက် ၌ ဖုံးထား ခြင်းငှာ ယူခဲ့ သလော။” 22 ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ရှိ သမျှတို့သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ဝှက်ထား လျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ပွင့်လင်း လိမ့်မည်။” 23 ကြား စရာ နား ရှိ သော သူ မည်သည် ကား ကြား ပါ စေ။” 24 ထိုမှ တပါး သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ကြားနာ ရသည် ကို သတိပြု ကြ လော့။ အကြင် ချိန်၊ တင်း ပမာဏ နှင့် သင် တို့သည် သူတစ်ပါး အား ပေး ၏။ ထို ပမာဏ အတိုင်း ကိုယ်တိုင် ခံ ရ ကြ စေ။” 25 အကြင်သူ သည် ရ တတ်၏။ ထို သူ အား ပေး ဦး မည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ ၌ ရှိ သမျှ ကိုပင် နှုတ် လိမ့်မည်။” 26 ထိုမှတစ်ပါး လူ သည် လယ် ၌ မျိုးစေ့ ကြံ ပြီးမှ နောက်တစ်ဖန်မိမိ မကြည့်မမှတ်။” 27 ညဉ့် ၊ နေ့ ၊ အိပ် လျက် ၊ နိုး လျက်နေသော်လည်း အပင်ပေါက် ၍ ကြီးပွား သည်နှင့်ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်တူ ၏။”

28 မြေကြီး သည် မိမိ အလိုအလျောက်အသီးကိုသီး စေ၍ ရှေးဦးစွာ အညောက် ၊ ထိုနောက် အနှံ ၊ ထိုနောက် အနှံ ထဲမှာ အောင်မာ သော အဆန် ကို ဖြစ် စေ တတ်၏။” 29 အသီး မှည့် ၍ ရိတ် ချိန် ရောက် သောအခါ ၊ လယ်ရှင် သည် မ ဆိုင်း မ လင့် ၊ တံစဉ် နှင့် ရိတ် စေ တတ် သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 30 ထိုမှတစ်ပါး ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြ ရအံ့နည်း။ အဘယ် ဥပမာ နှင့် ခိုင်းနှိုင်း ရအံ့နည်းဟုမူကား။ 31 မှန်ညင်း စေ့ နှင့် တူ ၏။ မှန်ညင်းစေ့သည် မြေ ၌ စိုက် သောအခါ မြေ ၌ ရှိသော အစေ့ တကာ တို့ထက် ငယ် သော်လည်း ၊ စိုက် ပြီး မှ အပင်ပေါက် ၍။ 32 မြက်ပင် တကာ တို့ ထက် ကြီးပွား သဖြင့် ၊ မိုမ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည် အရိပ် ခို ၍ နားနေ လောက် သော အကိုင်းအခက် ကြီး တို့ကိုဖြစ် စေတတ်သည် ဟု မိန့်strong=“G3004” တော်မူ၏။ 33 ထိုသို့သော ဥပမာ စကား များ အားဖြင့် ကိုယ်တော် သည် ပရိသတ် များ နားထောင် နိုင် သည် အတိုင်း တရား ဟော တော်မူ၏။ 34 ဥပမာ ကင်း ၍ ဟောပြော တော် မ မူ။ ရှိသမျှ သောအရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ တပည့် တော် တို့ အား ဖွင့် ပြ တော် မူ၏။ 35 ထို နေ့ ည အချိန်၌ ကိုယ်တော် က၊ ကမ်း၊ strong=“G4008” တစ် ဘက် သို့ ကူး ကြကုန် အံ့ ဟု မိန့် strong=“G3004” တော်မူလျှင် ၊ 36 တပည့်တော်တို့သည် လူ စုဝေး ရာ မှ ထွက် ၍ လှေ ပေါ်၌ ရှိ နှင့် သော ကိုယ်တော် ပါ လျက် သွား ကြ၏။ အခြား လှေ တို့လည်း ပါ သေး၏။ 37 ထိုအခါ ပြင်းစွာ သော မိုမ်းသက်မှန်တိုင်း ဖြစ် ၍ လှိုင်း တံပိုးခတ် သောကြောင့် လှေ သည် ရေနှင့် ပြည့် လေ၏။ 38 ကိုယ်တော် သည် ပဲ့ ၌ ခေါင်းအုံး ပေါ်မှာ ကျိန်းစက် ၍နေ တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို နှိုး ပြီးမှ ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သည် ကို လျစ်လျူ သော စိတ်ရှိ တော် မူ သလော ဟု လျှောက် ကြ သော် ၊ 39 ကိုယ်တော်သည် ထ ၍ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်ဝပ် စွာ နေဟုလေ နှင့် ပင်လယ် ကို ဆုံးမ တော်မူသဖြင့် လေ သည် ငြိမ် ၍ အလွန် သာယာ လေ၏။ 40 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်၊ strong

အဘယ်သူ မျှမတတ်နိုင် ။ 5 နေ့ ည၌ မပြတ် သင်္ချိုင်း တစ်ပြင်၌ ၎င်း ၊ တောင် ပေါ်၌ ၎င်း ၊ ဟစ်ကြော် လျက်၊ ကျောက် စောင်းနှင့် ကိုယ် ကို ရှ စေလျက် နေ တတ်၏။ 6 ယေရှု ကိုအဝေး က မြင် လျှင် ၊ အထံ တော်သို့ ပြေးလာ ၍ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ 7 အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ယေရှု ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ တော်မ မူမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု၍ အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါသည် ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် အော်ဟစ် ၍ လျှောက် လေ၏။ 8 လျှောက် သည် အကြောင်း ကား၊ ညစ်ညူး သော နတ် ၊ ထို လူ မှ ထွက် သွား လော့ ဟု မိန့် တော် မူ ခဲ့ ပြီ။ 9 ကိုယ်တော် က လည်း၊ သင်၊ strong=“G4671” သည် အ ဘယ် အမည် ရှိ သနည်း ဟု မေး၊ strong=“G1905” တော် မူ လျှင် ၊ အကျွန်ုပ် အမည် ကား၊ လေ ဂေါင် ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် အများ ဖြစ် ကြပါ၏ဟု လျှောက် ပြီးမှ ၊ 10 ထို ပြည် ထဲက အခြားသို့ မ နှင့် ပါမည့် အကြောင်းများစွာ တောင်းပန် လေ၏။ 11 ထို အရပ်၌ တောင် ပေါ်မှာ များစွာ သော ဝက် အစု သည် ကျက်စား လျက် ရှိ ၏။ 12 နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထို ဝက် ထဲသို့ ဝင် ရ ပါ မည်အကြောင်း စေလွှတ် တော် မူ ပါ ဟု တောင်းပန် ပြန် လျှင် ၊ 13 ယေရှု သည် ချက် ခြင်း အခွင့် ပေး တော် မူ၏။ ညစ်ညူး သောနတ် တို့သည် ထွက် ၍ ဝက် ထဲသို့ ဝင် သဖြင့် ဝက်အစု သည် အိုင် ကမ်းစောက် ကို တဟုန်တည်း ပြေးဆင်း ၍ အိုင် ၌ အသက် ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ထောင် လောက် ရှိ၏။ 14 ဝက် ကျောင်း သောသူ တို့သည် ပြေး ၍ မြို့ ရွာ တို့၌ သိတင်းကြားပြော လျှင် ၊ လူများတို့သည် ထို အမူအရာ တို့ကို ကြည့်ရှု အံ့သောငှာထွက် လာ ကြ၏။ 15 အထံ တော်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ နတ်ဆိုး လေဂေါင် စွဲ သောသူ သည်အဝတ်ကိုဝတ် ၍ ပကတိ စိတ် နှင့် ထိုင် နေသည် ကိုမြင် လျှင် ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 16 နတ်ဆိုးစွဲ သော သူ ၌ ၎င်း ၊ ဝက် တို့၌ ၎င်း ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ် သည်ကို သိမြင် သောသူ တို့သည် နောက်လာ သောသူ တို့အား ပြန်ကြား ပြီးမှ ၊ 17 မိမိ တို့ပြည် က ထွက်သွား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။ 18 လှေ ထဲ သို့ ဝင် တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲ ဘူးသောသူ သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိ ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန် လျှင် ၊ 19 ကိုယ်တော်သည် အခွင့် မ ပေး။ သင် သည် ကိုယ် အိမ် သို့ သွား လော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် သနား ခြင်းစိတ် တော်နှင့် သင် ၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို သင် ၏အဆွေအမျိုး တို့အား ပြန်ကြား လော့ ဟု မိန့်strong=“G3004” တော်မူလျှင် ၊ 20 ထိုသူသည် သွား ၍ ၊ ယေရှု သည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို ဒေကပေါလီ ပြည် တွင် သိတင်းကြားပြော သည်ဖြစ်၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့သည် အံ့သြ ခြင်း ရှိ ကြ၏။ 21 ယေရှု သည် ကမ်း တစ် ဘက် သို့ ကူး ပြန် ၍ အိုင် နား မှာ ရှိ တော်မူစဉ် ၊ များစွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် အထံ တော်၌ စုဝေး ကြ၏။ 22 ထိုအခါ ယာဏ္ဍရ

5 အိုင် တစ်ဘက် ၊ ဂါဒရ ပြည် သို့ ရောက် ကြ၍ ၊ 2 ယေရှု သည် လှေ ထဲက ထွက်ကြ တော်မူသည် ခဏခြင်း တွင်၊ ညစ်ညူး သော နတ် စွဲ သောသူ သည် သင်္ချိုင်း တစ်ပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော် ကို ခရီး ဦး ကြို ပြု လေ၏။ 3 ထို သူ သည် သင်္ချိုင်း တစ်ပြင်၌ နေ တတ်၏။ သူ ကို သံကြိုး နှင့် ပင် အဘယ်သူ မျှ ချည် ၍ မ နိုင် ။ 4 ခြေချင်း ၊ သံကြိုး အဖန် များစွာ ချည် စမ်းသော်လည်း ၊ သံကြိုး ကို ဆွဲဖြတ် ၍ ခြေချင်း ကို ဖြ တတ်၏။ သူ ကို ယဉ် စေ ခြင်း ငှာ

အမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူး သည်လာ ဤ ကိုယ်တော် ကိုမြင် လျှင်၊
 ခြေ တော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ သမီးငယ် သေ လုပ်ပါ
 ပြီ။²³ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်ကြံ ၍ သူ့ကို ကယ်တင် ခြင်း
 ငှာ သူ၏အပေါ်၌လက် ကိုတင် တော်မူလျှင် အသက် ရှင်ပါလိမ့်မည်
 ဟု များစွာ တောင်းပန် ၏။²⁴ ကိုယ်တော်သည် သူ နှင့် အတူ သွား
 ၍ များစွာ သော လူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ခြံရံ လျက်
 ထိခိုက် တိုက် မိ ကြ၏။²⁵ ထိုအခါ တစ် ဆယ့်နှစ် နှစ် ပတ်လုံး သွေး
 သွန် အနာ စွဲ သောကြောင့် ၊²⁶ များစွာ သော ဆေးသမား တို့လက်၌
 အလွန် ခံရ ၍ ၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကုန် သော်လည်း သက်သာ မ ရသည်
 သာမက ၊ အနာတိုး သော မိန်းမ တစ်ယောက်သည်၊²⁷ ယေရှု ၏သိ
 တင်း တော် ကို ကြား သည် ရှိ သော်၊²⁸ ငါ သည် အဝတ် တော် ကို
 သာ တို့ လျှင် ချမ်းသာ ရမည်ဟု ဆို သည်နှင့်၊ လူ အစုအဝေးထဲ၌
 နောက် တော်သို့ လာ ၍အဝတ် တော်ကို တို့ လေ၏။²⁹ ထိုခဏခြင်း
 တွင် အသွေး စုဝေး ရာခန်းခြောက် သည်ဖြစ်၍ ၊ ထို ရောဂါ နှိပ်စက်
 ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ပြီဟု မိမိ ကိုယ် ၌သိ လေ၏။³⁰ ယေရှု သည်
 မိမိ ကိုယ် မှ တန်ခိုး ထွက် သည် ကို ချက် ခြင်း သိ တော် မူ လျှင်
 လူအစုအဝေး ၌ နောက်သို့လှည့် ၍၊ ငါ|strong="G3450" အဝတ်
 ကို အဘယ်သူ တို့ သနည်း ဟု မေး|strong="G3004" တော်မူ၏။
³¹ တပည့် တော်တို့က၊ လူ အစုအဝေးသည် ကိုယ်တော် အား ထိခိုက်
 ကြသည် ကို မြင် လျက်ပင်၊ ငါ့ ကို အဘယ်သူ တို့ သနည်းဟု မေး
 တော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက် ကြသော်လည်း ၊³² ကိုယ်တော်
 သည် ထိုသို့ ပြု သော သူ ကို မြင် ခြင်း ငှာ၊ ပတ်လည် သို့ ကြည့်ရှု
 တော် မူ၏။³³ ထို မိန်းမ သည် ကိုယ် ၌အဘယ်သို့ ဖြစ် သည် ကို
 သိ သောကြောင့် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် လျက် အထံ တော် သို့ လာ
 ပြီး လျှင် ၊ ပြပ် ဝပ် ၍ ထို အကြောင်း ရှိ သမျှ ကို အဟုတ် အမှန်
 ကြားလျှောက် လေ၏။³⁴ ကိုယ်တော် က လည်း ၊ ငါ သမီး ၊ သင်
 ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် အနာကိုငြိမ်း စေပြီ။ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား
 လော့။ ရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စေ "ဟု မိန့် တော်မူ၏။
³⁵ ထိုသို့ မိန့် တော် မူ စဉ် တွင် တရား စ ရပ် မှူး အိမ် မှ လူ လာ ၍ ၊
 ကိုယ်တော် ၏သမီး သေ ပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆရာ ကို နှောင့်ရှက်
 သေး သနည်းဟု ဆို ကြ၏။³⁶ ထို စကား ကို ယေရှု သည်ကြား လျှင်၊
 မ|strong="G3361" ကြောက် ကြ နှင့်၊ ယုံကြည် ခြင်း စိတ် တ ခု
 သာ ရှိ စေ လော့ ဟု တရား စ ရပ် မှူး|strong="G752" အား ချက်
 ခြင်း မိန့် တော်မူ၏။³⁷ ပေ တ ရှု ၊ ယာ ကုပ် ၊ ယာ ကုပ် ၏ညီ ယော
 ဟန် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ ကို မျှ မ လိုက် စေ ဘဲ၊³⁸ တရား စ ရပ် မှူး
 အိမ် သို့ ရောက် ၍ အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်ကိုငင်း မြင် တော်
 မူ လျှင် ၊³⁹ အတွင်း သို့ဝင် ၍ သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အုန်း
 အုန်း သဲသဲ ပြု၍ ငိုကြွေး ကြ သနည်း။ သူငယ် သေ သည်မ ဟုတ်
 အိပ်ပျော် သည်" ဟု မိန့် တော်မူသော်၊⁴⁰ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်
 ပြု ကြ၏။ ထိုသူ ရှိ သမျှ တို့ကို ပြင်သို့ ထွက် စေ ပြီးမှသူငယ် ၏

မိဘ တို့ကိုငင်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ပါသောသူ တို့ကိုငင်း ခေါ်ပြီးလျှင်
 ၊ သူငယ် လျောင်း ရာအရပ် သို့ဝင် ၍ ၊⁴¹ သူငယ် ၏လက် ကို ကိုင်
 တော်မူလျက် ၊ တလိသ|strong="G5008" ကုမိ ဟု မိန့် တော်မူ၏။
 အနက် ကား၊ မိန်းမငယ် ထ လော့ ငါဆို ၏ဟု ဆိုလို သတည်း။⁴² ထို
 ခဏခြင်း တွင် မိန်းမငယ် သည် ထ ၍ လှမ်းသွား ၏။ သူသည် တစ်
 ဆယ့်နှစ် နှစ် အရွယ်ရှိ ၏။ ထိုသူတို့ သည် အလွန် မိန်းမော တွေဝေ
 ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။⁴³ ထို အမူအရာကို အဘယ်သူ မျှ မ သိ စေ
 မည်အကြောင်း ၊ ထိုသူ တို့ကို ကျပ်တည်း စွာ ပညတ် တော်မူ၍ ၊ "
 သူ့အား စားစရာ ပေး လော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။

6 ထို အရပ်မှကြွ ၍ တပည့် တော်တို့သည် လိုက် ကြသဖြင့် မိမိ
 မြို့ သို့ ရောက် တော် မူ၏။² ဥပုသ်နေ့ ရောက် လျှင် တရား စ ရပ်
 ၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော် မူ၏။ လူ များ တို့သည် ကြားနာ ရလျှင်
 မိန်းမော တွေဝေ ခြင်း သို့ ရောက်၍၊ ဤ သူသည် ဤ အရာတို့ကို
 အဘယ်မှာ ရသနည်း။ သူရသော ပညာကားအဘယ် ပညာ နည်း။
 ဤမျှလောက် သော တန်ခိုး များကို အဘယ်သို့ပြနိုင်သနည်း။³ သူ
 သည် လက်သမား မ ဟုတ်လော့။ မာရီ ၏သား မဟုတ်လော့။ ယာ
 ကုပ် ၊ ယောသေ ၊ ယုဒ ၊ ရှိမုန် တို့၏ အစ်ကို မဟုတ်လော့။ သူ့နှမ
 များသည်လည်း ငါ တို့နှင့် အနီးအပါး နေ ကြသည်မ ဟုတ်လော့ဟု
 ပြောဆိုလျက် စေတနာ စိတ်ပျက်ကြ၏။⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ ပရော
 ဖက် သည် မိမိ မြို့ ၊ မိမိ အဆွေ နေရာ၊ မိမိ အိမ် မှတစ်ပါး အခြား
 သောအရပ်၌ အသရေ ရှိသည်" ဟု ထိုသူ တို့အားမိန့်တော်မူ၏။⁵ မ
 ကျန်းမမာ သောသူအချို့ပေါ်မှာလက် တော်ကိုတင် ၍ အနာကိုငြိမ်း
 စေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ် တန်ခိုး တော်ကိုမျှ ထို အရပ်၌ ပြု တော်မ
 မူနိုင် ။⁶ ထိုသူ တို့သည် မယုံကြည် ကြသည်ကို အံ့ဩ ခြင်းရှိတော်
 မူ၏။ ပတ်လည် ၌ရှိသော မြို့ရွာများသို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည် ၍
 ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။⁷ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသောတပည့်တော်
 တို့ကို ခေါ်တော် မူ ပြီး မှ ၊ ညစ်ညူး သောနတ် တို့ကို နိုင်စေခြင်း
 ငှာအခွင့် ပေး လျက် ၊ နှစ် ယောက်စီနှစ် ယောက်စီစေလွှတ် တော်
 မူ၍ ၊⁸ "သင်တို့သည် တောင်ဝေး တစ်ခုမှတစ်ပါး လမ်း ခရီးတို့ အ
 ဘယ် အရာကိုမျှ မယူ ကြနှင့်။ လွယ်အိတ် နှင့်မုန့် မှစ၍ ခါးပန်း ၌
 ကြေး ငွေကို မ ယူကြနှင့်။" ⁹ ခြေနှင်း ကို စီး ကြလော့။ အင်္ကျီ နှစ်
 ထပ်မ ဝတ် ကြနှင့် ဟု မှာထား|strong="G3853" တော်မူ၏။¹⁰ ထို
 မှတစ်ပါး သင်တို့သည် မည်သည် အိမ် သို့ ဝင် လျှင် ၊ ထို အိမ်တွင် ထို
 အရပ်မှ မ ထွက် မသွားမှီတိုင်အောင်နေ ကြလော့။" ¹¹ အကြင်သူ
 တို့သည် သင် တို့ကို လက် မ ခံ၊ သင် တို့ စကားကိုနား မ ထောင်
 ဘဲ နေ၏။ ထို သူ တို့ နေရာ အရပ် မှ ထွက် သွား စဉ်၊ သူ တို့ တစ်
 ဘက်၌သက်သေ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ သင် တို့၏ခြေဘဝါး မှ မြေမှုန့်
 ကို ခါ လိုက်ကြ လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သော
 နေ၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက်သာ ခံရလတုံ"
 ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹² တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား ၍ နောင်တ

တရားကိုဟော ကြ၏။¹³နတ်ဆိုး များ ကို နှင်ထုတ် ကြ၏။ မကျန်း မာ သောသူများ တို့ကို ဆီ နှင့်လူး ၍ အနာကို ငြိမ်း စေ ကြ၏။¹⁴ထိုအခါ သိတင်း တော်ကျော်စော သည်ဖြစ် ၍၊ ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် ကြား လျှင် ၊ ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် သည် သေ ခြင်း မှ ထမြောက် လေ ပြီ။ ထို ကြောင့် တန်ခိုး များ ကို ပြ နိုင်သည် ဟု ဆို ၏။¹⁵လူအ ချို့ က၊ ဤ သူ သည် ဧ လိ ယ ဖြစ် သည် ဟု ဆို ကြ၏။ အချို့ က၊ ရှေးပ ရော ဖက် ကဲ့သို့ ပ ရော ဖက် ဖြစ်သည် ဟု ဆို ကြ၏။¹⁶ဟေရုဒ် သည် ကြား လျှင် ၊ ဤ သူကား ငါ ၏အမိန့်နှင့် လည်ပင်းကိုဖြတ် သော ယောဟန် ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက် လေပြီဟုဆို လေ၏။¹⁷အထက်က ဟေရုဒ် သည် မိမိ ညီ ဖိလိပု ပု ၏ ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ ကို သိမ်းယူ သဖြင့် ၊ ထိုမိန်းမအကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ် ၍ ယောဟန် ကို ဘမ်းဆီး ပြီးလျှင် ထောင် ထဲ မှာ ချုပ်နှောင် လေ၏။¹⁸အကြောင်းမူကား ၊ ယောဟန် က အရှင် မင်းကြီးသည် ညီ တော်၏ခင်ပွန်း ကို မ သိမ်း အပ် ဟု ဟေရုဒ် အား ဆို လေပြီ။¹⁹ထိုကြောင့် ၊ ဟေရောဒိ သည် ယောဟန် ကို ရန်ငြိုး ဖွဲ့ သဖြင့် သတ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။²⁰သို့သော်လည်း ယောဟန် သည် ဖြောင့်မတ် သန်ရှင်း သောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို ဟေရုဒ် သည် သိ ၍ သူ ကို ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ၏။ သူ ကိုလည်း စောင့်မ ၏။ အမူအရာ များ တို့၌ သူ ၏စကား ကို နားထောင် ၍ ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့်လည်း နားထောင် တတ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိန်းမသည် အခွင့်မရနိုင်။²¹ထိုနောက်မှ အဆင်သင့် သောအခါ ဟေရုဒ် ကို ဘွား သောနေရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲ ကိုခံ၍ မှူးမတ် ၊ စစ်သူကြီး ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌ အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ တို့ကို ကျွေး တော်မှုစဉ်တွင်၊²²ဟေရော ဒိ ၏သမီး သည် ဝင် ၍ က သဖြင့် ၊ ဟေ ရု ဒ် မှစ၍ အပေါင်း အ ဘော် တို့အား နူးညွတ် သော စိတ် ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါမင်းကြီး က၊ သင်သည် အလိုရှိ သမျှ ကို တောင်း လော့၊ ငါပေး မည်ဟု ထို မိန်းမငယ် အား ဆို လေ၏။²³တစ်ဖန် လည်း၊ သင်တောင်း သမျှ ကို ငါ နိုင်ငံ တစ်ဝက် တိုင်အောင် ငါပေး မည်ဟု ကျိန်ဆို လေ၏။²⁴ထို မိန်းမ ငယ်သည် ထွက် ၍ အဘယ် အရာကို တောင်း ရမည် နည်း ဟု သူ၏ အမိ ကိုမေး လျှင် အမိက၊ ဗတုတိဇံ ဆရာယောဟန် ၏ ဦးခေါင်း ကို တောင်းလော့ဟု ပြန်ဆို သော်၊²⁵ချက်ခြင်း မိန်းမငယ် သည် မင်းကြီး ထံသို့ အလျင်တဆော ဝင် ၍ ၊ ဗတုတိဇံ ဆရာယော ဟန် ၏ ဦးခေါင်း ကို ဤလင်ပန်း ၌ အလျင်အမြန် ပေး တော်မူစေ ခြင်းငှာ ကျွန်မအလိုရှိ ပါသည်ဟု တောင်းလျှောက် ၏။²⁶မင်းကြီး သည် အလွန် ဝမ်းနည်း ခြင်း ရှိ သော်လည်း ၊ ကျိန်ဆို ခြင်း ကိုငင်း ၊ အပေါင်း အ ဖော် တို့၏ မျက်နှာ ကိုငင်း၊ ထောက် သောကြောင့်၊ ထို မိန်းမ ငယ် ကို မ ငြင်း မ ပယ် လို ၍၊²⁷ဦးခေါင်း ကို ယူခဲ့ ဟု အမိန့်တော်ရှိ လျက် လူစောင့် တစ်ယောက်ကို ချက်ခြင်း စေလွှတ် လျှင် ၊ လူစောင့်သည် သွား ၍ ယောဟန် ၏လည်ပင်းကို ထောင် ထဲ မှာ ဖြတ် လေ၏။²⁸ဦးခေါင်း ကို လင်ပန်း ၌ ဆောင်ခဲ့ ၍ ထို မိန်းမ

ငယ် အားပေး ပြီးမှ မိန်းမငယ် သည်လည်း သူ့ အမိ ကို ပေး လေ၏။²⁹ယော ဟန် ၏တပည့် တို့သည် လည်း ကြား သောအခါ လာ ၍ အလောင်း ကို ဆောင်သွား ပြီးလျှင် သံချိုင်း တွင်း၌ ထား ကြ၏။³⁰တမန်တော် တို့သည် ယေရှု ထံ တော်၌ စုဝေး ၍ ၊ မိမိတို့ပြု သမျှ သွန်သင် သမျှ တို့ကို ကြားလျှောက် ကြ၏။³¹ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ တော|strong="G2048" ၌ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ် သို့ လာ ကြ။ ခဏ အားဖြည့်၍ ငြိမ်သက် စွာ နေကြဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူများ သွား လာ ကြသည်ဖြစ် ၍ တမန် တော်တို့သည် အစာစား ခြင်းငှာမျှ မ အား နိုင်ကြ။³²ထိုကြောင့် ၊ လှေ စီး၍ တော ၌ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ် သို့ သွား ကြ၏။³³သွား ကြ သည်ကို လူများ တို့သည်မြင် ၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိ လျှင် ၊ အမြို့မြို့ အရွာရွာတို့မှ ထွက်၍ ထို အရပ်သို့ ကုန်းကြောင်း ပြေး သွား သဖြင့် ၊ တမန်တော် တို့ အရင် ရောက်၍ အထံတော်၌စုဝေး ကြ၏။³⁴ယေရှုသည် ထွက်ကြွ ၍ လူ များ အပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင် တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်း သူမ ရှိ ၊ ပစ်ထားသော သိုး ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ သည် ကို သနား ခြင်း စိတ် တော် ရှိ၍ များ စွာ သော ဆုံးမ ဩဝါဒ ကို ပေး တော် မူ၏။³⁵မို ယ်း ချုပ် သောအခါ တပည့် တော် တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ဤအရပ်သည် တော အရပ် ဖြစ် ပါ၏။ မို ယ်း လည်း ချုပ်ပါပြီ။³⁶လူ များ တို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ ဇနပုဒ် သို့ သွား ၍ စားစရာ ကို ဝယ် စေ ခြင်း ငှာ အခွင့် ပေး တော် မူ ပါ။ သူ တို့၌ စားစရာ မ ရှိ ပါ ဟု လျှောက် ကြ လျှင်၊³⁷ကိုယ်တော် က၊ သူ|strong="G846" တို့ စားစရာ ဘို့ သင် တို့ ပေး ကြ လော့ ဟု ပြန်ပြော|strong="G2036" တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား ၍ ဒေနာရိ အပြားနှစ်ရာ နှင့်မုန့် ကိုဝယ် ပြီး လျှင် သူ တို့အား စားစရာ ဘို့ ပေး ရပါအံ့လော့ဟု လျှောက် ကြ၏။³⁸ကိုယ်တော် က လည်း၊ သင် တို့၌ မုန့်|strong="G740" ဘယ်နှစ် လုံး ရှိ သနည်း။ သွား ၍ ကြည့်ရှု ကြ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ သည် အတိုင်း သူ တို့သည် သိ ပြီး မှ ၊ မုန့် ငါး လုံး နှင့် ငါး နှစ် ကောင် ရှိပါသည်ဟု လျှောက် ပြန်၏။³⁹ထိုအခါ လူအပေါင်း တို့ကို မြက်|strong="G5528" စိမ်း ပေါ်မှာ အစုစု လျောင်း ကြ စေ ဟု အမိန့်|strong="G2004" တော် ရှိ၏။⁴⁰သူ တို့သည် တရာ တစ်စု၊ ငါး ဆယ် တစ်စု၊ အစုစု လျောင်း ကြ လျှင် ၊⁴¹ကိုယ်တော် သည် မုန့် ငါး လုံး နှင့် ငါး နှစ် ကောင် ကို ယူ ၍ ၊ ကောင်းကင် သို့ မျှော်ကြည့် လျက် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့် ကိုဖဲ့ ၍ လူ များ တို့ရှေ့ ၌ထည့် စေ ခြင်း ငှာ တပည့် တော် တို့အား ပေး တော် မူ၏။ ငါး နှစ် ကောင် ကို လည်း လူအပေါင်း တို့အား ဝေငှ တော် မူ၏။⁴²လူအ ပေါင်း တို့သည် စား ၍ ဝ ကြ ပြီး မှ ၊⁴³မုန့် နှင့် ငါး အကျိုးအပွဲ ကို ကောက်သိမ်း ၍ တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်း ၊ အပြည့် ရကြ၏။⁴⁴မုန့် ကိုစား သောသူ ယောက်ျား အရေအတွက်ကား၊ လူ ငါးထောင် မျှလောက်ရှိ သတည်း။⁴⁵စည်းဝေး သောသူတို့ကို လွှတ်

တော်မူစဉ် တွင် တပည့် တော်တို့ လှေ စီး စေ၍ ကမ်းတစ်ဘက် ဗက် ၆၃ မြို့သို့ အရင် ကူးစေ တော်မူ၏။⁴⁶ စည်းဝေးသော သူ တို့ကို လွတ် ပြီးမှ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုအံ့သော ငှာတောင် ပေါ် သို့ ကြွ တော်မူ၏။⁴⁷ ည အချိန်ရောက် သောအခါ လှေ သည် အိုင် အလယ် ဌ် ရှိ ၏။ ကိုယ်တော် သည် ကုန်း ပေါ်မှ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။⁴⁸ လေ မ သင့်သောကြောင့် တပည့် တော်တို့သည် တက်ခတ် ၍ ပင်ပန်း ကြသည်ကို မြင် တော်မူ၏။ ည သုံးချက်တီး ကျော် အချိန်၌ အိုင် ပေါ်မှ စက်တော်ဖြန့် လျက် ၊ သူ တို့ရှိရာ သို့ ကြွ ၍ အနားမှာ ရှောက်သွား မည် ပြု တော်မူ၏။⁴⁹ ထိုသို့အိုင် ပေါ် မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွ တော် မူ သည် ကို သူ တို့သည် မြင် လျှင်၊ ဖုတ် တစ္ဆေဖြစ် သည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် အော်ဟစ် ကြ၏။⁵⁰ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမြင် ၍ ထိတ်လန့် ခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ချက်ခြင်း နှုတ်ဆက် ၍ “တည်ကြည်သော စိတ် ရှိကြလော့။ ငါ ပင်ဖြစ် သည်၊ မ ကြောက်လန့် ကြနှင့် ဟု မိန့်၊ strong=“G3004” တော်မူ၏။⁵¹ လှေ ပေါ်၌ သူ တို့ရှိရာ သို့ တက် တော်မူလျှင် လေ သည်ငြိမ် လေ၏။ ထိုသူ တို့သည် အတိုင်း ထက် အလွန်မိန်းမော တွေဝေအံ့သြခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁵² အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့စိတ် နှလုံး မိုက် သည် ဖြစ် ၍ မုန့် ဌ်ပြု သော တန်ခိုးတော် ကို ပမာဏ မ ပြု ကြ။⁵³ ကမ်း တစ် ဘက် သို့ ကူး လျှင် ဂ ့ နေ သရက် နယ် သို့ ရောက် ၍ လှေ ကို ဆိုက် ကြ၏။⁵⁴ လှေ မှ ဆင်း သောအခါ လူ များတို့သည် မျက်နှာ တော်ကို ချက်ခြင်း မှတ်မိ လျှင်၊⁵⁵ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ် ၌ ရှိသမျှ သို့ ပြေးသွား ၍ မည်သည့်အရပ်၌ ရှိ တော်မူသည်ဟု ကြား လျှင်၊ ထိုအရပ် သို့ လူနာ များကို အိပ်ရာ နှင့် ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။⁵⁶ မြို့ရွာ ဇနပုဒ် သို့ ရောက် တော်မူရာ၌ မကျန်းမ မာ သောသူ တို့ကို လမ်း နားမှာထား ၍ အဝတ် တော်၏ ပန်းပွား ကို မျှ တို့ ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း ကြ၏။ တို့ သမျှ သော သူ တို့သည်လည်း ချမ်းသာ ရကြ၏။

7 ထိုအခါ ဖာရိရှဲ တို့နှင့် ယေရုရှလင် မြို့မှ ရောက်လာ သော ကျမ်း ပြု ဆရာ အချို့ တို့သည် အထံ တော်၌ စုဝေး ၍၊² တပည့် တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူး သောလက် တည်းဟူသောရေမဆေး သော လက် နှင့် အစာ စား သည် ကို မြင် လျှင် အပြစ်တင် ကြ၏။³ အကြောင်းမူကား ၊ ရှေး လူအ ပေါင်း တို့မှ ဆက်ဆံ သော နည်း ဥပဒေသ ကို ခံယူ သော ဖာရိရှဲ မှစ၍ယုဒ လူ အပေါင်း တို့သည် လက် ဆုပ် မ ဆေး ဘဲ အစာကို စား လေ့ မ ရှိ။⁴ ဈေး မှ ပြန်လာ သောအခါ ၌လည်း ဆေး ခြင်းမ ပြုဘဲစား လေ့ မ ရှိ။ ထိုမှတပါး ၊ ခွက် ၊ ဖလား ၊ ကြေးဝါပုကန် ၊ ခုတင် တို့ ဆေး ခြင်းမှစ၍အခြား သော ထုံးတမ်း များ ကို ခံယူ ၍ ကျင့် လေ့ ရှိ၏။⁵ ထိုအခါ ဖာရိ ရှဲ တို့နှင့် ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့က၊ ရှေး လူအ ပေါင်း တို့မှ ဆက်ဆံ သော နည်း ဥပဒေသ ကို ကိုယ်တော် ၏ တပည့် တို့သည် မ ကျင့် ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ညစ်ညူး သောလက် နှင့် အစာ စား ကြ

ပါသနည်း ဟု မေး လျှောက် ကြ လျှင် ၊ ကိုယ်တော် က၊ ကျမ်းစာ လာသည် အတိုင်း၊⁶ ဟေရှာယ သည် လျှို့ဝှက် သော သင် တို့ကို ရည်မှတ် လျက်၊ ဤ လူမျိုး သည် နှုတ်ခမ်း နှင့် ငါ့ ကို ရိုသေ ကြ၏။ စိတ် နှလုံးမူကား ငါ နှင့် ဝေး လှ၏။⁷ လူ တို့ စီရင် သော ပညတ် တို့ ကို သွန်သင် ၍ နည်းဥပဒေ ပေး လျက် ပင်၊ ငါ့ ကို အချည်းနှီး ကိုးကွယ် ကြ၏ဟု၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သော အရာ ကို လျောက်ပတ် စွာ ဟော ခဲ့ပြီ။⁸ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော် ကို ပယ် ၍ ခွက် ဖလား ဆေး ခြင်း တည်း ဟူသော လူ တို့မှ ဆက်ဆံ သော နည်းဥပဒေ သ ကို ခံယူ လျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ ရှိကြ၏။⁹ သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ဆံသော နည်း ဥပဒေသ ကို ကျင့် ရသော အခွင့်ရှိစေ ခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်ကို လျောက်ပတ် စွာ ပယ် ကြသည်တကား။¹⁰ မောရှေ ၏ ပညတ်ကား၊ မိဘ ကို ရိုသေ စွာပြု လော့။ အကြင်သူ သည် မိဘ ကို နှုတ် ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထိုသူ သည် အသေ သတ် ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။¹¹ သင် တို့မူကား ၊ အကြင်သူ သည် ကိုယ် မိဘ ကို သင်တို့အသုံးရ နိုင်သမျှ သော ငါ အဥစ္စာသည်အလှူ ဝတ္ထု တည်းဟူသောကော်ဘန် ဖြစ်စေဟုဆို ၏။¹² ထိုသူသည် မိဘ ဝတ်ကို အလျှင်း မ ပြု ရဟု မြစ်တား ၍၊¹³ မိမိ တို့အဆက်ဆက်ဆံ သော နည်း ဥပဒေသ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကိုပယ် ကြ၏။ ထိုသို့သော အကျင့်အလေ့ များ တို့ကို သင်တို့သည် ကျင့် လေ့ရှိကြသည် ဟု မိန့်၊ strong=“H3004” တော်မူ၏။¹⁴ ထိုအခါ လူ အစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ခေါ် ၍၊ သင် တို့ ရှိ သမျှ၊ strong=“H3956” သည် နားထောင် နားလည် ကြ လော့။¹⁵ လူ ပြင် မှ လာ၍ လူ အတွင်း သို့ဝင် လျက်၊ လူ ကို ညစ်ညူး စေ နိုင် သော အရာ တ စုံ တ ခု မှ မ ရှိ ။ လူ အတွင်း မှ ထွက် သော အရာ သည် လူ ကို ညစ်ညူး စေသော အရာ ဖြစ် ၏။¹⁶ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ” ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁷ လူ အစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ၍ အိမ် သို့ ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ တပည့် တော်တို့သည် ထို ဥပမာ ကို မေးမြန်း ကြ ၏။¹⁸ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ သင် strong=“H5210” တို့သည် ဤမျှလောက် ပညာ မဲ့ လျက် နေ သလော။ လူပြင် မှလာ၍ လူ အတွင်း သို့ဝင် သမျှ သည် နှလုံး ထဲသို့မ ဝင်။¹⁹ ဝမ်း ထဲသို့ဝင် ၍ အစာ ရှိသမျှ ကို သန့်ရှင်း စေ သဖြင့် ရေအိမ် တွင် ဆင်းသွား သောကြောင့် ၊ လူ ကို မ ညစ်ညူး စေနိုင် သည် ကို နား မ လည် ကြ သလော။²⁰ လူ အတွင်း မှ ထွက် သော အရာ မူကား ၊ လူ ကို ညစ်ညူး စေသော အရာဖြစ်၏။²¹ လူ အတွင်း နှလုံး ထဲက မ ကောင်း သော ကြံစည် ခြင်း၊ သူ့ မယား ကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမ လွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ လူ အသက်ကို သတ် ခြင်း၊²² သူ့ဥစ္စာကို ခိုး ခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလို ခြင်း၊ လှည့်စား ခြင်း၊ ညစ်ညူး ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊ ထောင်လွှား စော်ကား ခြင်း၊ လျှပ်ပေါ် ခြင်း၊²³ ဤ ဆိုးညစ် သော

အရာ များ တို့သည် အတွင်း မှထွက်လာ ၍ လူ ကို ညစ်ညူး စေကြသည် ဟု မိန့်strong="H3004" တော်မူ၏။²⁴ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထ ၍ တုရ မြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက် သို့ ကြွ တော်မူပြီးလျှင် အိမ် သို့ ဝင် ၍ အဘယ်သူ မျှမသိ စေခြင်းငှာအလို တော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရှောင် ၍ နေတော်မ မှနိုင် ။²⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ညစ်ညူး သော နတ် စွဲ သော မိန်းမ ငယ် ၏ အမိ သည် သိတင်းတော်ကို ကြား သဖြင့်၊²⁶ မိမိ သမီး ထဲက နတ်ဆိုး ကို နှင်ထုတ် တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် လေ၏။ ထို မိန်းမ ကား ၊ ဟေလသ အမျိုး ၊ ရှု ရီ ဖိ နိတ် ပြည် သူ ဖြစ် သတည်း။²⁷ ယေရှု က လည်း၊ ရှေးဦးစွာ သား များကို ဝ စွာကျွေးပါရစေ။ သား ၏ အစာ ကို ယူ ၍ ခွေး အားမ ပေး မချ အပ် "ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁸ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင် ။ ခွေး မည်သည်ကား ၊ သား တို့၏ စားနပ် စားပေါက်ကို စားပွဲ အောက် ၌ စား မြဲထုံးစံရှိပါသည်ဟု ပြန် ၍ လျှောက်လျှင် ၊²⁹ ကိုယ်တော်က၊ ထိုstrong="H5126" စကား ကြောင့် သင်သွားလော့။ နတ်ဆိုး သည် သင် ၏သမီး ထဲ မှ ထွက် သွား ပြီ ဟု မိန့် strong="H2036" တော်မူ၏။³⁰ ထိုမိန်းမသည်မိမိ အိမ် သို့ ပြန် ၍ နတ်ဆိုး ထွက်သွား သည်ကိုငင်း ၊ သမီး သည် အိပ်ရာ ၌ အိပ် လျက် ရှိသည်ကိုငင်း တွေ့ ၏။³¹ တစ်ဖန် ကိုယ်တော်သည် တုရ မြို့နှင့် ဇိဒန် မြို့၏ ကျေးလက် မှ ထွက် ၍ ဒေကပေါလိ ပြည်နယ် ကို ရှောက် သွားသဖြင့် ၊ ဂါလိလဲ အိုင် သို့ ရောက် တော်မူ၏။³² ထိုအခါ နားပင်း ၍ စကား အသောသူ တစ်ယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ ၍၊ သူ့ အပေါ်မှာ လက် တော် ကို တင် ပါ မည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။³³ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ ကို လူအစုအဝေး ထဲက ခေါ် ၍ ၊ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ လက်ညှိုး တော်ကို သူ၏ နား ပေါက်၌ သွင်း တော်မူ၏။ တံထွေးနှင့် ထွေး ၍ သူ၏ လျှာ ကို လည်း တို့ တော်မူ၏။³⁴ ထိုနောက် ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော် ၍ ညီးတွားသံကိုပြု လျက် ၊ ဖေသ|strong="H2188" ဟု မိန့် တော် မူ၏။ အနက်ကား၊ ပွင့် စေဟု ဆိုလို သတည်း။³⁵ ထိုအကြောင်း တွင် သူ သည် နား ပွင့် ခြင်း၊ လျှာ ကြော လွတ် ခြင်းရှိသဖြင့် စကားပြီ ပြီ ပြော နိုင်၏။³⁶ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော စေ ခြင်းငှာ သူ တို့ကို ပညတ် တော် မူ၏။ ပညတ် တော်မူသော်လည်း သူ တို့သည် သာ၍ အလွန် သိ တင်း ကြားပြော ကြ၏။³⁷ အတိုင်း ထက်အလွန်မိန်းမော တွေ ဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံ တို့ကို လျှောက်ပတ် စွာ ပြု တော်မူပြီ။ နားပင်း သောသူ တို့ကို ကြား စေ တော်မူပြီအ သောသူ တို့ကိုစကား ပြောစေတော်မူပြီဟုဆို ကြ၏။

၀ ထို အခါ စုဝေး သော သူ အလွန် များ၍ စားစရာ မ ရှိ လျှင် ၊ ယေရှုသည် တပည့် တော်တို့ကို ခေါ် ၍၊² ဤ လူ များကို ငါသနား ၏။ သုံး ရက် ပတ်လုံး ငါ နှင့်အတူ ရှိ ကြ ပြီ။ စားစရာ အလျှင်း မ ရှိ ။"³ အချို့ တို့သည် အဝေး က လာ သည်ဖြစ်၍ ၊ အစာမစားမီ သူ တို့အိမ် သို့ ငါလွတ် လျှင် လမ်း ခရီး၌ မော ကြ လိမ့်မည် ဟု

မိန့် strong="H3004" တော် မူ၏။⁴ တပည့် တော် တို့က လည်း ၊ ဤ တော အရပ်၌ ဤသူ တို့ကို အဘယ်သို့ ဝ စွာ ကျွေး နိုင် မည် နည်း ဟု လျှောက် ကြ သော်၊⁵ ကိုယ်တော် က၊ သင် တို့ တွင် မှန် strong="H740" ဘယ်နှစ် လုံး ရှိ ပါသနည်း ဟု မေး|strong="H2065" တော်မူလျှင် ၊ မှန်ခုနှစ် လုံးရှိပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁶ ထိုအခါ "လူအစုအဝေးကို မြေ ပေါ်မှာ လျောင်း ကြစေ ဟု အမိန့်|strong="H3853" တော်ရှိ၏။ မှန် ခုနှစ် လုံးကိုလည်း ယူ ၍ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ပြီးမှမှန်ကိုဖဲ့ ၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့် စေခြင်းငှာ တပည့် တော်တို့ အား ပေး တော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် ထည့် ကြ၏။⁷ အနည်းငယ် မျှသော ငါး ကောင်ကလေးလည်း ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့၌ ထည့် စေခြင်းငှာမိန့် တော်မူ၏။⁸ ထိုသူ တို့သည် စား ၍ ဝ ကြပြီးမှ ကြွင်းရစ် သောအကျိုးအပဲ့ ကို ကောက် သိမ်း ၍ ခုနှစ် တောင်း အပြည့် ရကြ၏။⁹ စားသောသူအရေအတွက် ကား၊ လူလေးထောင် မျှလောက် ရှိ သတည်း။ ထိုသူ တို့ကို လွှတ် တော်မူ ပြီးမှ ၊¹⁰ တပည့် တော် တို့နှင့်တကွ လေ့ ထဲသို့ ချက်ခြင်း ဝင် ၍ ၊ ဒါလမနုသ ကျေးလက် သို့ ရောက် တော်မူ၏။¹¹ ထိုအခါ ဖာရိရှဲ တို့သည် ထွက်လာ ၍ ကိုယ်တော် နှင့် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံသည် တွင် စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ငှာ၊ မို ယ်း ကောင်းကင် က ဖြစ် သော နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း ကြ၏။¹² ကိုယ်တော် သည် စိတ် နှလုံး ညည်းတွား သံကို ပြုတော်မူလျက် ဤ လူမျိုး သည်နိမိတ် လက္ခဏာ ကို အ ဘယ် ကြောင့် တောင်း သနည်း။ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား ဤ လူမျိုး အား နိမိတ် လက္ခဏာကို မ ပြ ရ ဟု မိန့်|strong="H3004" တော်မူ ပြီး လျှင်၊¹³ ထိုသူ တို့ရှိ ရာမှ ထွက် ၍ တစ်ဖန် လေ့ ထဲသို့ ဝင် ပြီး လျှင် ကမ်း တစ် ဘက် သို့ ပြန် တော် မူ၏။¹⁴ တပည့်တော် တို့သည် မှန် ကိုယူ ခြင်း ငှာ မေ့လျော့ ကြသဖြင့် ၊ လေ့ ပေါ်မှာ သူ တို့၌ မှန် တစ်လုံးတည်း သာ ရှိ ၏။¹⁵ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ ဖာရိ ရှဲ|strong="H5330" တို့၏တဆေး ကိုငင်း ၊ ဟေ ရှု ဒ် ၏တဆေး ကိုငင်း၊ သတိ နှင့် ကြ၌ရှောင် ကြ ဟု ပညတ်| strong="H1291" တော်မူ၏။¹⁶ တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ၊ ငါတို့၌ မှန် မ ပါ သောကြောင့် ဤ စကား ကို မိန့်တော် မူ သည် ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။¹⁷ ယေရှုသည် သိ တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့၌ မှန်|strong="H740" မ ပါ သည် ကို ထောက် ၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ သနည်း။ ယခု တိုင်အောင် နှလုံး မ သွင်း၊ နား မ လည် ကြသလော။ သင် တို့ စိတ် နှလုံးမိုက် သေး သလော။"¹⁸ မျက်စိ ရှိ လျက်ပင်မ မြင် ၊ နား ရှိ လျက်ပင် မ ကြား ၊ စိတ်မ အောက်မေ့ ဘဲ နေကြသလော။"¹⁹ မှန် ငါး လုံးကို လူငါးထောင် အား ငါဖဲ့ သောအခါ အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ် တောင်း ကောက်သိမ်း သနည်း ဟု မေး တော် မူ လျှင်၊ တစ် ဆယ့်နှစ် တောင်း ကောက် သိမ်း ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။²⁰ မှန် ခုနှစ် လုံး ကို လူလေး ထောင် အား ငါဖဲ့ သောအခါ အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ် တောင်း ကောက်သိမ်း သနည်း ဟု မေးတော်

မူလျှင်၊ ခုနစ် တောင်း ကောက် သိမ်း ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။
²¹သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သင် တို့သည် နား မ လည်ဘဲ အဘယ်သို့ နေ ကြ သနည်း” ဟု မိန့် တော် မူ၏။²² ဗ က် ၆ ၃ မြို့သို့ ရောက် တော် မူ လျှင် ၊ လူကန်း တစ်ယောက်ကို အထံ တော် သို့ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊ ထို သူ ကို တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။²³ ကိုယ်တော် သည် လူကန်း ကို လက် ဆွဲ ၍ မြို့ပြင် သို့ ထွက် ပြီး မှ ၊ သူ၏ မျက်စိ ကို တံထွေးနှင့် ထွေး ၍ သူ့ အပေါ်မှာ လက် တော်ကို တင် လျက်၊ သင်သည် တစ်စုံတစ်ခု strong=“H5100” ကို မြင်သလော ဟု မေး တော် မူ၏။²⁴ ထိုသူသည် ကြည့်မျှော် လျှင် ၊ လူ တို့သည် သစ်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ လှမ်းသွား သည်ကို အကျွန်ုပ်မြင် ပါသည် ဟု လျှောက် ၏။²⁵ နောက်တစ်ဖန် သူ၏ မျက်စိ ပေါ်မှာ လက် တော်ကို တင် ၍ ကြည့်မျှော် စေတော် မူလျှင် ၊ သူသည် ပကတိ အဖြစ်သို့ ရောက်၍ အလုံးစုံ တို့ကို ရှင်းလင်း စွာ မြင် လေ၏။²⁶ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ မြို့ strong=“H2968” ထဲသို့ မ ဝင် နှင့်။ မြို့၌ အဘယ်သူ ကို မျှ မ ပြောနှင့် ဟု မိန့် strong=“H3004” တော် မူ၍ သူ့ကို မိမိ နေရာ သို့ လွှတ် လိုက် လေ၏။²⁷ ယေရှု သည် ဖိ လိ ပု ပု ကဲ သ ရိ မြို့၏ ကျေးလက် သို့ တပည့် တော် တို့နှင့် တကွ ကြွ တော် မူ စဉ် ၊ လမ်း ခရီး၌ လူ များတို့သည် ငါ့ strong=“H3165” ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ဆို ကြ သနည်း ဟု တပည့် strong=“H3101” တော် တို့ကို မေးမြန်း တော် မူလျှင်၊²⁸ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော် သည် ဗ တု တိ ၆ ဆရာ ယော ဟန် ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဧ လိ ယ ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ၊ အချို့က ပ ရော ဖက် တ ပါး ပါး ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ဆို ကြ ပါ၏ဟု လျှောက် ကြ သော်၊²⁹ သင် တို့လည်း ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ဆို ကြ သနည်း ဟု မေးမြန်း တော် မူလျှင် ၊ ပေ တ ရု က၊ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် ဖြစ် တော် မူ သည် ဟု လျှောက် လေ၏။³⁰ ကိုယ်တော် ၏အကြောင်း ကို အဘယ်သူ အား မျှ မ ပြော စိမ့် သော ငှာ တပည့် တော် တို့ကို ပညတ် တော် မူ၏။³¹ ထိုမှတစ်ပါး၊ လူ strong=“H444” သား သည် များစွာ ခံရ မည်။ လူ အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့၏ ငြင်းပယ် ခြင်းကို၎င်း ၊ အသေ သတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။ သုံး ရက်မြောက် သောနေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်း များ ကို တပည့် strong=“H848” တော် တို့အား ပြ စ ပြု တော် မူ၏။³² ထိုသို့ အ တည့် အလင်း ပြ တော် မူ သောကြောင့် ပေ တ ရု သည် ကိုယ်တော် ကို မိမိ နှင့်အတူခေါ် ၍ အပြစ်တင် သောစကား ကို လျှောက် သော် ၊³³ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့် ၍ တပည့် တော်တို့ကိုကြည့်ရှု လျက်၊ အချင်းရန်သူ ၊ ငါ့ strong=“H3450” သည် သေ ခြင်း မှ မ ထမြောက် မှီ တိုင်အောင် သင် တို့ ယခု မြင် သော အရာ ကို အဘယ်သူ အား မျှ မ ကြား မ ပြော ကြ နှင့်” ဟု တပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။¹⁰ တပည့်တော်တို့သည် ထို စကား ကို မှတ်မိ ၍ ၍ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် ခြင်းသည် အဘယ်သို့ နှင့် ပရိသတ် များကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူ strong=“H5100”

သည် ငါ ၌ ဆည်းကပ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။ ကိုယ် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို ထမ်း ၍ ငါ့ နောက်သို့ လိုက် ရမည်။”³⁵ အကြင်သူ သည် မိမိ အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်း ငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့် ၎င်း ၊ ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကြောင့်၎င်း အသက် ရှုံး ၏။ ထိုသူသည် မိမိ အသက် ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။”³⁶ လူ သည် ဤ စကြဝဠာ ကို အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ ၍ မိမိ အသက် ဝိညာဉ် ရှုံး လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။”³⁷ မိမိ အသက် ဝိညာဉ် ကို အဘယ် ဥစ္စာနှင့် ရွေး နိုင်သနည်း။”³⁸ မျောက်မထား သော ဤ လူမျိုး ဆိုး တွင် အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို၎င်း ၊ ငါ့ စကား ကို၎င်း ရှက် ၏။ လူ သား သည် မိမိ အဘခမည်းတော် ၏ ဘုန်း အာနဘော်ကို ဆောင် လျက်၊ သန့်ရှင်း သော ကောင်းကင် တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာ သောအခါ ထိုသူ ကို ရှက် တော်မူလေတံ့။

၉ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် တန်ခိုး နှင့် တကွတည်း ကြောင်းကို ဤ အရပ်၌ ရှိ သောသူ အချို့ တို့သည် မ မြင် မှီသေ ခြင်းသို့ မ ရောက် ရကြ ဟု မိန့် strong=“H3004” တော် မူ၏။² ခြောက် ရက် လွန် သောအခါ ယေရှု သည် ပေတရု၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ အခြား သူမပါဘဲမြင့် လှစွာသော တောင် ပေါ်တွင်ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွ တော်မူ၏။ သူ တို့ရှေ့ ၌ ထူးခြားသော အဆင်း အရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊³ အဝတ် တော်လည်း ပြောင်လက် လျက်၊ ဤမြေ ၌ အဘယ်ခဝါသည် မျှ မ တတ်နိုင် အောင် မိုဗ်းပွင့်ကဲ့သို့ အလွန် ဖြူ လျက်ရှိ၏။⁴ မောရှေ နှင့် ဧ လိ ယ သည် ထင်ရှား ၍ ယေရှု နှင့် အတူ စကားပြော လျက် ရှိ ၏။⁵ ထိုအခါ ပေတရု က အရှင် ဘုရား၊ ဤ အရပ်၌ နေ ဘွယ် ကောင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် ဘို့ တဲ တစ် ဆောင်၊ မော ရှေ ဘို့တစ် ဆောင်၊ ဧ လိ ယ ဘို့တစ် ဆောင်၊ တဲ သုံး ဆောင်ကို အကျွန်ုပ် တို့ ဆောက်လုပ် ပါရစေဟု လျှောက် လေ ၏။⁶ တပည့် တော်တို့သည် အလွန်ကြောက် သောကြောင့် ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း ၍ ထိုသို့ လျှောက် သတည်း။⁷ ထိုအခါ မိုဗ်းတိမ် သည် သူ တို့ကိုလွှမ်းမိုး ၍ ၊ ဤသူ သည် ငါ ၏ချစ် သား ပေတည်း ။ သူ ၏စကားကို နားထောင် ကြလော့ဟု မိုဗ်းတိမ် က အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။⁸ ထိုခဏခြင်း တွင် တပည့်တော်တို့သည် ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှု လျှင်၊ မိမိ တို့နှင့် အတူ ယေရှု တယောက်တည်း မှ တပါး အဘယ်သူ ကိုမျှ မ မြင် ကြ။⁹ တောင် ပေါ် မှ ဆင်းကြွ သောအခါ ကိုယ်တော်က၊ လူ သား သေ ခြင်း မှ မ ထမြောက် မှီ တိုင်အောင် သင် တို့ ယခု မြင် သော အရာ ကို အဘယ်သူ အား မျှ မ ကြား မ ပြော ကြ နှင့်” ဟု တပည့် တော်တို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။¹⁰ တပည့်တော်တို့သည် ထို စကား ကို မှတ်မိ ၍ ၍ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် ခြင်းသည် အဘယ်သို့ နှင့် လို သနည်း ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ ၏။¹¹ ထိုအခါ တပည့်တော် တို့ က၊ ဧ လိ ယ သည် အ ရင် လာ မည် ဟု ကျမ်း

ပြု ဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ပါသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ ¹²ကိုယ်တော်က၊ ဧလိယ|strong="H2243" သည် အရင် လာ ၍ အလုံးစုံ တို့ကို ပြုပြင် ရသည် မှန် ပေ၏။ လူ သား သည် လည်း အလွန် ဆင်းရဲ ၍ ကဲ့ရဲ့ ပယ်ထား ခြင်း ကို ခံ ရမည် ဟု ကျမ်းစာ လာ၏။" ¹³ငါ ဆို သည်ကား၊ ဧ လိ ယ သည် ရောက် လေပြီ။ သူ ၏အကြောင်း ကို ကျမ်းစာရေး ထားသည်အတိုင်း လူ များသည် သူ့ အားပြုချင် သမျှ ကို ပြု ကြ ပြီ" ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁴တပည့် တော် တို့ ရှိ ရာ သို့ ရောက် တော် မူ သောအခါ များ စွာ သော လူ အစုအဝေးသည် သူ တို့ကို ဝိုင်း လျက် ၊ ကျမ်းပြု ဆရာ တို့သည် သူ တို့နှင့် ဆွေးနွေး မေးမြန်းကြသည်ကို မြင် တော် မူ၏။ ¹⁵စုဝေး လျက် ရှိ သော လူအ ပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် လျှင် ချက် ခြင်း အံ့ဩ မိန်းမော ခြင်း ရှိ လျက် အထံ တော် သို့ ပြေး ၍ နှုတ်ဆက် ကြ၏။ ¹⁶ကိုယ်တော် က လည်း ၊ သင် တို့သည် သူ| strong="H848" တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆွေးနွေး မေးမြန်းကြသနည်း ဟု ကျမ်းပြု|strong="H848" ဆရာ တို့ကို မေး တော် မူလျှင်၊ ¹⁷လူ အစုအဝေး၌ ပါသော သူ တယောက် က၊ အရင် ဘုရား၊ အ သော နတ် အစွဲခံရ သော အကျွန်ုပ် ၏သား ကို အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ပါ ပြီ။ ¹⁸နတ်သည် ဘမ်းစား လေ ရာရာ၌ သူ့ ကိုမြေပေါ်မှာလဲ ၍ ၊ သူ သည်လည်း ခံတွင်း မှ အမြတ်ထွက်လျက် ၊ အံ့သွား ခဲ့ကြိတ် လျက် ၊ ပိန်ခြောက် လျက်နေရပါ၏။ ထိုနတ် ကို နှင်ထုတ် ပါမည်အကြောင်း တပည့် တော်တို့အား အကျွန်ုပ်လျှောက် ၍ သူတို့သည် မ တတ်နိုင် ကြပါဟု လျှောက် သော်၊ ¹⁹ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည် ခြင်းမရှိသော အမျိုး ၊ ငါသည် သင် တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးနေ ရ မည်နည်း။ သင် တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးသည်းခံ ရမည် နည်း။ သူငယ် ကို ငါ့ ထံသို့ ယူခဲ့ ကြ" ဟု မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ ယူခဲ့ ကြ၏။ ²⁰ထိုနတ် သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် လျှင် ချက် ခြင်း သူငယ် ကို တောင့်မာ စေသဖြင့် သူငယ်သည် မြေ ပေါ်မှာ လဲ ၍ အမြတ် ထွက်လျက် ကိုယ်ကို လှိမ့် လျက်နေ၏။ ²¹ကိုယ်တော်က လည်း၊ ဤသို့ ဖြစ် သည်ကား၊ အ ဘယ် မျှ လောက် ကြာ ပြီနည်း" ဟု သူငယ် ၏အဘ အား မေး တော် မူလျှင် ၊ အဘက၊ ငယ် သော အရွယ်ကပင် ဖြစ်ပါ၏။ ²²သူငယ် ကို သေ စေခြင်းငှာ မီး ၌ ၎င်း ၊ ရေ၌ ၎င်း အကြိမ်ကြိမ် လဲ စေတတ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် တတ်နိုင် တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ် တို့ကို သနား ၍ ကယ် တော် မူပါဟု လျှောက် လေ၏။ ²³ယေရှု ကလည်း ၊ သင်သည် ယုံကြည် နိုင်သလော။ ယုံကြည် သောသူ ဖြစ် လျှင် ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို တတ်နိုင် သည်" ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ²⁴သူငယ် ၏အဘ သည် ချက် ခြင်း ဟစ်ကြော် ၍ အကျွန်ုပ်ယုံကြည် ပါ၏သခင်။ မယုံကြည် သည် ကို မစ တော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့် လျှောက် ပြန်လေ၏။ ²⁵ထိုအခါ လူ များ တို့သည် စုဝေး လျက် ပြေး လာ ကြသည်ကို ယေရှု သည် မြင် လျှင်၊ နားပင်း| strong="H2974" ၍ စကား အ သော နတ် ၊

သူငယ် မှ ထွက် လော့၊ နောက်တစ်ဖန် မဝင် နှင့် ငါ အမိန့် ရှိ၏ ဟု ထိုညစ်ညူး|strong="H169" သောနတ် ကို ဆုံးမ ၍ မိန့် တော်မူ သဖြင့် ၊ ²⁶နတ်သည် အော်ဟစ် ၍ အလွန် တောင့်မာ စေပြီးမှ ထွက် သွား ၏။ သူငယ်သည် သေ သကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ သေ ပြီဟု လူများ ဆို ကြ၏။ ²⁷ယေရှု သည် သူ၏ လက် ကိုကိုင် ၍ ချီကြွ တော်မူသဖြင့် သူသည် ထ လေ၏။ ²⁸အိမ် သို့ ဝင် တော်မူပြီးမှ တပည့် တော်တို့ က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ထိုနတ် ကို အဘယ်ကြောင့် မ နှင်ထုတ် နိုင် ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ် စွာမေးလျှောက် ကြသော်၊ ²⁹ကိုယ်တော် က၊ ဆုတောင်း|strong="H4335" ခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့ သော အားဖြင့် ထို နတ် မျိုး သည် မ ထွက် နိုင် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁰ထို အရပ်မှထွက် ၍ ဂါလိလဲ ပြည်အလယ်၌ ရှောက် သွား ကြ စဉ် တွင် အဘယ်သူ မျှ သိ စေ ခြင်း ငှာ အလို တော် မ ရှိ။ ³¹အကြောင်းမူကား ၊ လူ သား သည် လူ တို့လက် သို့ အပ်နှံ ခြင်း ကို၎င်း ၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို၎င်း ခံ ရမည်။ ³²ခံ ပြီး မှ သုံး ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်း များ ကို တပည့် တော်တို့အား ပြ တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်း များကို သူ တို့သည် နားမလည် သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကို မမေး မ လျှောက် ဝံ့ ကြ။ ³³က ပေ ရနောင် မြို့သို့ ရောက် ၍ အိမ် ၌ ရှိ တော် မူလျှင် ၊ သင် တို့သည် လမ်း ၌ အ ဘယ် အမှု ကို အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ သနည်းဟု မေး တော်မူသည်ကို၊ ³⁴သူ တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အဘယ်သူ သည် သာ၍ ကြီး မြတ် အံ့ နည်းဟု လမ်း ၌ အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ၏။ ³⁵ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် ထိုင် လျက် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ ၊ အရင် အဦး ဖြစ် လို သော သူ မည်သည် ကား နောက်ဆုံး ဖြစ် ရမည်။ အလုံးစုံ တို့၏ အစေခံ လည်း ဖြစ် ရမည်" ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁶သူငယ် တစ် ယောက်ကိုလည်း ယူ ၍ သူ တို့အလယ် ၌ ထား ပြီးမှ လက်တော်နှင့် ချီပိုက် လျက်၊ ³⁷အကြင်သူ သည် ငါ့ မျက်နှာ ကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့ သော သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကိုလက်ခံ ၏။ ထိုသူ သည် ငါ့ ကို ပင်လက်ခံ ၏။ ငါ့ ကိုလက်ခံ သောသူ သည်လည်း ငါ့ ကိုသာ လက်ခံ သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ကိုပင် လက်ခံသည်" ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁸ယောဟန် ကလည်း၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူမလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော် ၏နာမ ကို အမှီပြု နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် သောသူတစ် ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ပါ၏။ သူ သည်အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူမ လိုက် သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တား ကြ ပါသည်ဟု လျှောက် လေ သော်၊ ³⁹ယေရှု က၊ ထိုသူ| strong="H846" ကိုမ မြစ်တား ကြနှင့်။ ငါ့ နာမ ကို အမှီပြု လျက် တန်ခိုး ကိုပြ ၍ ငါ့ ကိုအလွယ်တကူ ကဲ့ရဲ့ နိုင် သောသူ တစ်ယောက် မျှ မရှိ ။" ⁴⁰သင်တို့၏ရန်သူ ဘက်၌မ ရှိ သောသူ သည် သင်တို့ ဘက် ၌ရှိ ၏။" ⁴¹သင်တို့သည်ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင် သည်ဟု ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍အကြင်သူ သည် သင် တို့အား ရေ တခွက် ကိုမျှပေး ၏။

ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆို၏။” 42 ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည်လည်း ဤ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ ချခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။” 43 သင်၏လက်သည်သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် လက်ကိုဖြတ်လော့။” 44 ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက် ၊ လက်ချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။” 45 သင်၏ခြေသည်သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ခြေကိုဖြတ်လော့။” 46 ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ ခြေနှစ်ဘက်စုံနှင့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် ၊ ခြေချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။” 47 သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် မျက်စိကို ထုတ်လော့။” 48 ပိုးမသေ ၊ မီးမငြိမ်းရာ ၊ ငရဲမီးထဲသို့ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် ၊ မျက်စိတစ်ဘက်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော်သာ၍ ကောင်း၏။” 49 ယခင်ကောင်းရှိသမျှတို့၌ ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။” 50 ဆားသည်ကောင်း၏သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ၊ ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌ ဆားရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

10 ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည်ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တစ်ဘက်ကို ရောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည်စွန်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည်အတိုင်း တစ်ဖန်ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ 2 ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ ၊ လူသည် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သလော့ ဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှာ မေးလျှောက်ကြသော်၊ 3 ယေရှုက၊ မောရှေ၊ strong="H3475" သည်သင်တို့အား အဘယ်သို့စီရင်သနည်း ဟု လှန်၊ strong="H611" ၍ မေးတော်မူလျှင်၊ 4 သူတို့က၊ ဖြတ်စာကို ပေး၍ မယားနှင့် ကွာစေခြင်းငှာ မောရှေစီရင်ပါသည် ဟု လျှောက်ကြ၏။ 5 ယေရှုကလည်း ၊ သင်၊ strong="H5216" တို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသောကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ်ကို ရေးထားသတည်း။” 6 ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောက်ျားနှင့် မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။” 7 ထိုအကြောင်းကြောင့်ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့် ၊” 8 ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ် ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ်တစ်ဦးတည်း ဖြစ်၏။” 9 ဘုရားသခင် တွဲဘက်၍ ထမ်းဘိုးတင်တော်မူသော အရာကို လူမခွဲမခွာစေနှင့်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 10 နောက်တစ်ဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ ရှိစဉ်၊ ထိုအကြောင်း

ကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။ 11 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အကြင်သူ၊ strong="H3739" သည် မယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။” 12 မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့်ကွာ၍ အခြားသော ယောက်ျားနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 13 ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေခြင်းငှာ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော်တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ 14 ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင် အမျက်တော်ထွက်၍ ၊ ထို၊ strong="H3588" သူငယ်တို့ကို ငါ့ထံသို့ လာပါစေလေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။” 15 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့မခံယူ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရ ဟု မိန့်၊ strong="H2036" တော်မူပြီးမှ၊ 16 သူငယ်တို့ကို ချီပိုက်၍ သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ 17 လမ်းမှာ ကြွတော်မူစဉ်တွင် လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ ပြေး၍ ဒူးထောက်လျက် ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆရာ ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သော ငှာအကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်း ဟု မေးလျှောက်သော်၊ 18 ယေရှုက၊ ငါ၊ strong="H3165" ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။” 19 သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည်မဟုတ်လော့။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့် မသိမ်းနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစွာ ပြုလော့” ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ၊ 20 အရှင်ဘုရား၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်လျှင် ၊ 21 ယေရှုသည်၊ ထိုသူကို ကြည့်ရှုလျက် ချစ်သောစိတ်ရှိ၍ ၊ သင်၊ strong="H4571" သည် တခုလို သေး၏။ သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းလျက် ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့်၊ strong="H2036" တော်မူ၏။ 22 ထိုသူသည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် မျက်နှာပျက်၍ စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။ 23 ယေရှုကလည်း ၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏” ဟု ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှု၍ တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ 24 တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် ၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ တစ်ဖန် ယေရှုက၊ ငါသား၊ strong="H5043" တို့၊ မိမိဥစ္စာကို မှီခိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်

ဝင် ခဲ လှ၏။” 25 ကုလားအုပ် သည် အပ် နှစ်း ကိုလျှို လွယ် ၏။ ငွေ ရတတ် သောသူသည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သို့ဝင် ခဲသည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 26 ထိုသူ တို့သည် သာ၍ မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိ၍ ၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက် နိုင် မည်နည်း ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။ 27 ယေရှု က လည်း၊ သူ တို့ကိုကြည့်ရှု ၍၊ ဤအမှုကို လူ|strong=“H444” မ တတ်နိုင် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် မတတ်နိုင်သည် မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သော အမှု တို့ကို တတ်နိုင် တော် မူ သည် ဟု မိန့်| strong=“H3004” တော် မူ၏။ 28 ထိုအခါ၊ ပေ တ ရှ က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှိ သမျှ ကို စွန့်ပစ် ၍ ကိုယ်တော် နောက် သို့ လိုက် ကြပါ ပြီဟု လျှောက် လေ သော်၊ 29 ယေရှု က၊ ငါအမှန်|strong=“H281” ဆို သည့်ကား၊ အကြင်သူ သည် ငါ ကြောင့် ၎င်း ၊ ဧဝံဂေလိ တရား ကြောင့် ၎င်း၊ အိမ် ၊ လယ် ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ ၊ မိဘ ၊ သား ၊ မယား တည်းဟူသောတပါးပါးကိုစွန့် ၏။” 30 ထိုသူသည် အဆတရာ သော အကျိုးတည်းဟူသောယခု ကာလ ၌ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းနှင့်တကွ အိမ် ၊ လယ် ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ ၊ အမိ ၊ သားသမီး တို့ကို၎င်း၊ နောင် ဘဝ ၌ ထာဝရ အသက် ကို၎င်း ခံရ လတံ့။” 31 နောက်ကျ သော သူ အများ တို့သည် အ ရင် ကျ ကြ လိမ့်မည်။ အ ရင် ကျ ကြ သော သူ အများ တို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 32 ယေရှုလင် မြို့သို့ တက်သွား ကြရာ၊ လမ်း မှာ ယေရှု သည်တပည့် တော်တို့ရှေ့ ၌ ကြွတော်မူစဉ် ၊ သူတို့ သည် မိန်းမော တွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့ သော စိတ်နှင့် လိုက် ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါး တို့ကို တစ်ဖန် ခေါ် ၍၊ ငါတို့သည်ယေရှုလင်|strong=“H2414” မြို့သို့ ယခုသွား ကြ၏။” 33 လူ သား သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့လက်သို့ ရောက် လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေ ပြစ်ကို စီရင် ၍ တပါး အမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။” 34 သူ တို့သည်လည်း လူသားအားပြန်ရယ်ပြု ခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ခြင်း၊ တံတွေး နှင့်ထွေးခြင်း၊ အသေ သတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံး ရက်မြောက် သောနေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည်” ဟူ၍မိမိ ကိုယ်၌ရောက် လတံ့သော အမှုအရာ တို့ကို တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူ၏။ 35 ထိုအခါ ဧဇ ဗေ ဒဲ ၏သား ယာ ကုပ် နှင့် ယော ဟန် သည် အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊ အရင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့ တောင်း သော ဆု ကျေးဇူး ကို ပြု တော် မူ စေ ချင် ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။ 36 ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင် တို့ကို အဘယ်သို့ပြု စေချင် သနည်း” ဟု မေး တော်မူသော် ၊ 37 ကိုယ်တော် သည် ဘုန်းပွင့် တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ် တို့သည် လ ကျာ ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော် ဘက်၌ တစ် ယောက် ထိုင် ရသော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ကြ၏။ 38 ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့|strong=“H5101” တောင်းပန် သည်ကို သင်တို့မ သိ ကြ။ ငါ သောက် သောခွက် ကို သောက် ခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ ခံ သောဗ တုတိဇံ ကိုခံ ခြင်းငှာ၎င်း၊ သင် တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင်သလော ဟု မေး|strong=“H2036” တော်မူ

လျှင်၊ 39 အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင်ပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော် ၊ ယေရှု က၊ ငါ|strong=“H1473” သောက် သောခွက် ကို သင်တို့ သည် သောက် ရ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ခံ သော ဗ တု တိ ဇံ ကို လည်း သင်တို့သည်ခံရ ကြလိမ့်မည်။” 40 သို့သော်လည်း ငါ လကျာ ဘက် လက်ဝဲ ဘက် မှာ ထိုင် ရသော အခွင့် ကို ကား အကြင်သူ တို့အ ဘို့ အလိုငှာ ပြင်ဆင် ၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါ ပေး ပိုင်သည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။ 41 အခြားသော တပည့်တော်တစ်ကျိပ် တို့သည်ကြားသိ လျှင် ၊ ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ ၏။ 42 ယေရှု သည် ထိုသူ တို့ကို ခေါ် တော်မူ၍ ၊ သင်တို့သိ|strong=“H1492” သည် အတိုင်း လောကီ မင်း တို့သည် အစိုးတရ ပြု တတ် ကြ၏။ အကဲအမှူး တို့သည် အာဏာ ထားတတ်ကြ၏။” 43 သင် တို့မူကား ၊ ထိုသို့ မ ပြု ကြနှင့်။ သင် တို့တွင် အကဲအမှူး ပြု လို သောသူ သည် သင် တို့အစေခံ ဖြစ် ရမည်။” 44 သင် တို့တွင် အထွဋ်အမြတ် လုပ် ချင် သော သူ သည် လည်း အလုံးစုံ တို့၏စေခိုင်း ရာ ကျန် ဖြစ် ရ မည်။” 45 အကြောင်းမူကား ၊ လူ သား သည် သူတစ်ပါးကို စေစား ခြင်းငှာမ လာ ၊ သူတစ်ပါးအစေ ကို ခံခြင်းငှာ၎င်း၊ မိမိ အသက် ကို စွန့် ၍ လူများ ကိုရှေး ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ကြွလာသတည်း” ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 46 ယေရိခို မြို့သို့ ရောက် ကြလျှင် ၊ တပည့် တော်တို့မှစ၍ များ စွာ သောလူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့မှ ထွက်ကြွ တော်မူစဉ်တွင်၊ တိမ် ၏သား ဗာတိမဲ အမည်ရှိသော လူကန်း သည် လမ်း နား မှာ ထိုင် ၍ တောင်းစား လေ ၏။ 47 နာဇရက် မြို့သားယေရှု ရှိ ကြောင်း ကို ကြား ရလျှင် ၊ ဒါဝိဒ် ၏သား တော်ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟုဟစ်ကြော် လေ၏။ 48 ထိုသူ ကို တိတ်ဆိတ် စွာ နေ စေ ခြင်း ငှာ လူအ များ တို့သည် ငေါက် ၍ ဆို ကြ သော်လည်း ၊ ဒါဝိဒ် ၏ သား တော်၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနားတော် မူ ပါ ဟု သာ၍ ဟစ်ကြော် လေသော်၊ 49 ယေရှု သည် ရပ် တော်မူလျက် ၊ ထို သူ|strong=“H846” ကိုခေါ် ခဲ့ ဟု အမိန့်|strong=“H2036” တော် ရှိ၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် လူကန်း ကိုခေါ် ၍ မ စိုးရိမ်နှင့်၊ ထ လော့။ သင့် ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟုဆို ကြ၏။ 50 ထိုသူသည် မိမိ အဝတ် ကို ခြုံ ပြီးလျှင် ၊ ထ ၍ ယေရှု ထံတော်သို့ သွား ၏။ 51 ယေရှု က လည်း ၊ သင်|strong=“H4671” ၌ အဘယ်သို့ ပြု စေလို သနည်း ဟု မေး|strong=“H2036” တော်မူလျှင်၊ 52 အရှင် ဘုရား အကျွန်ုပ် မျက်စိကိုမြင် စေခြင်းငှာ ပြုတော်မူပါဟု လူကန်း လျှောက် လေ သော် ၊ ယေရှု က၊ သွား|strong=“H5217” လော့။ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် ကိုကယ်မ ပြီ ဟုမိန့်|strong=“H2036” တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင် ၍ လမ်း ၌ နောက် တော် သို့လိုက်လေ၏။

11 ယေရှုလင် မြို့နှင့် အနီးသံလွင် တောင် ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာ ဂေ ရွာနှင့် ဗေသနီ ရွာသို့ရောက် ကြသောအခါ တပည့် တော်နှစ် ယောက် တို့ကို စေလွှတ် တော် မူ၍ ၊ 2 သင် တို့ ရှေ့ ၌ ရှိ သော ရွာ

သို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှမ စီးဘူးသော မြည်းကလေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်း တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကို ဖြည့်၍ ဆောင်ခဲ့ကြ။”³ သူတစ်ပါးက၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်းဟု သင်တို့အားဆိုလျှင် ၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်” ဟု မှာထားတော်မူ၏။⁴ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ လမ်း၌ တံခါးပြင်မှာ ချည်ထားသော မြည်းကလေးကို တွေ့ပြီးလျှင် မြည်းကြိုးကို ဖြည့်ကြ၏။⁵ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောလူအချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကို ဖြည့်သနည်းဟုဆိုလျှင် ၊⁶ ယေရှုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထိုသူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။⁷ ယေရှုထံတော်သို့ မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့အဝတ်ကို မြည်းကျောပေါ်မှာ တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။⁸ လူအများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို ခုတ်၍ လမ်း၌ ခင်းကြ၏။⁹ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ဟောရှုဏှု ဖြစ်စေသည်။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသည်။¹⁰ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ယခုတည်လုသော ငါတို့အဘဒါဝိဒ်၏နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသည်။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှုဏှု ဖြစ်စေသည်ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။¹¹ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ၎င်း၊ ဗိမာန်တော်သို့ ၎င်းဝင်၍ အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင် မိမိချုပ်သောကြောင့် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့် တကွ ဗေသနိရွာသို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။¹² နက်ဖြန်နေ၌ ဗေသနိရွာမှ ပြန်ကြစဉ်တွင် ဆာမွတ်တော်မူ၏။¹³ အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အဝေးက မြင်လျှင် ။ သင်္ဘောသဖန်းသီးဆွတ်ချိန်ကာလမရောက်သေးသောကြောင့် ၊ ထိုအပင်၌ အသီးကို တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြွသွား၍ ရောက်သောအခါ ၊ အရွက်ကိုသာ တွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊¹⁴ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၏အသီးကို အဘယ်သူမျှမစားစေနှင့် ဟု မိန့်ကြား၍^{strong="G2036"} တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် လည်း ကြားကြ၏။¹⁵ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် ၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပွဲစားခုံတို့ကို ၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်ရာကို ၎င်း တွန်းလှဲတော်မူ၍၊¹⁶ ဗိမာန်တော်ထဲ၌ အဆောက်အဦးကို အဘယ်သူမျှမ ဆောင်မရွက်ရမည်အကြောင်း မြစ်တားတော်မူလျက် ၊¹⁷ ငါ့အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလတုံ့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ဓားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီတကား” ဟူ၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။¹⁸ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်

အကြီးတို့သည် ကြားလျှင် ၊ ကိုယ်တော်ကို သတ်ရသောအခွင့်ကို ရှာကြံကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အံ့ဩမိန်းမောသောကြောင့် ၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။¹⁹ သူ့အချိန်ရောက်သောအခါ မြို့ပြင်သို့ ထွက်တော်မူ၏။²⁰ နံနက်အချိန်တွင် လမ်း၌ သွားကြစဉ် ၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အမြစ်မှစ၍ သွေခြောက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။²¹ ပေတရသည် သတိရလျှင် ၊ အရှင်ဘုရားကြည့်တော်မူပါ။ ကျိန်တော်မူသော သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သွေခြောက်ပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။²² ယေရှုကလည်း ၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၊ strong="G2316" ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိကြလော့။”²³ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ မိမိဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်။ ထိုတောင်ကို နေရာမှ ရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျလော့ဟု ဆိုလျှင် ၊ ထိုသူဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။”²⁴ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကျေးဇူးကို ရမည်ဟု ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ဆုတောင်းသမျှ တို့ကို ရကြလိမ့်မည်။”²⁵ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သူတစ်ပါး၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိလျှင် ၊ သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။”²⁶ သင်တို့သည် သူ့အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင် ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁷ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တစ်ဖန်ရောက်ကြပြီးမှ ဗိမာန်တော်တွင် စံကြံသွားတော်မူစဉ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊²⁸ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ ဤသို့ပြုသောအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော် ၊²⁹ ယေရှုက ၊ ငါသည် တစ်စုံတစ်ခု၊ strong="G1520" ကို မေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။ ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။”³⁰ ယောဟန်၏ ဗတုတိဇ် တရားသည် ဘုရားက ဖြစ်သလော။ လူက ဖြစ်သလော။ ဤအမေးကို ဖြေကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။³¹ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြ၍ ၊ ဘုရားက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင် ၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု မေးလေဦးမည်။³² လူက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင် ၊ လူများကို ကြောက်ရ၏။ ယောဟန်သည် ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊³³ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအား ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုကလည်း ၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

12 ထိုအခါ ဥပမာ အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူ**strong="G414"** တစ်ဦး သည် စပျစ် ဥယျာဉ် ကို စိုက်ပျိုး ၍ ၊ စောင်ရန်း ကို လုပ် ပြီးမှ စပျစ်သီး နယ် ရာ ကျင်း ကို တူး လေ၏။ မှီခို ရာ လင့်စင် ကို လည်း ဆောက် လေ၏။ လုပ်ဆောင် သောသူတို့ အား ဥယျာဉ် ကို ငှား ၍ ၊ အခြားသော ပြည် သို့သွား လေ၏။” 2 ကာလ အချိန်တန် လျှင် ၊ လုပ်ဆောင် သော သူတို့ လက်မှ စပျစ် သီး ကိုခံ စေခြင်း ငှာ သူ တို့ရှိရာ သို့ ငယ်သား ကို စေလွှတ် လေ၏။” 3 ထိုသူတို့သည် ငယ်သား ကိုဘမ်းဆီး ၍ ရိုက် ပြီးမှ လက်ချည်း လွှတ် လိုက်ကြ၏။” 4 နောက်တစ်ဖန် အခြား သော ငယ်သား ကိုသူ တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ် သဖြင့်၊ သူ ၏ခေါင်း ကို မှန်၍ အရှက်ခွဲ ပြီးမှလွှတ်လိုက်ကြ၏။” 5 အခြား သောငယ်သား ကို စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ သူ့ကိုသတ် ကြ၏။ အခြား သောငယ်သား များ တို့တွင် အချို့ကိုရိုက် ကြ၏။ အချို့တို့ကိုသတ် ကြ၏။” 6 ထို ကြောင့်ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိ၌ချစ် သား တစ်ယောက်တည်း ရှိ သေး သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူ တို့သည် ငါ့ သား ကို အားနာ ကြ လိမ့်မည် ဟု ဆို ၍ မိမိသား ကို နောက်ဆုံး ၌ စေလွှတ် လေ၏။” 7 ဥယျာဉ်စောင့် တို့ကလည်း ၊ ဤသူ သည်အမွေခံ ဖြစ် ၏။ လာ ကြ၊ သူ့ ကို သတ် ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ သူ ၏ အမွေ ဥစ္စာကို ငါ တို့ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင် ၍” 8 ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူ ပြီးမှ သတ် ၍ ဥယျာဉ် ပြင် သို့ ထုတ်ပစ် ကြ၏။” 9 သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ဥယျာဉ် ရှင် သည် အဘယ်သို့ ပြု မည်နည်း၊ သူသည်လာ ၍ ဥယျာဉ်စောင့် တို့ ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ပြီးမှ ထို ဥယျာဉ် ကို အခြား သော သူ တို့ အား ပေး လိမ့်မည်။” 10 တိုက်ကိုတည်လုပ် သောသူ များပယ် ထား သော ကျောက် သည် နောက်တစ်ဖန်တိုက် ထောင့် အထွဋ် အဖျား သို့ ရောက် ပြန်၏။ ထို အမှုသည် ထာဝရ ဘုရားပြုတော်မူ သော အမှု ဖြစ် ၏။” 11 ငါ တို့ မျက်မှောက် ၌ လည်း ၊ အံ့ဩ ဘွယ် ဖြစ် ၏ဟူသောစကားကိုကျမ်းစာ ၌ သင်တို့သည် မ ဘတ် ဘူး သလော ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 12 ထို သူ တို့သည် မိမိ တို့ကိုရည်ဆောင် ၍ ထို ဥပမာ စကား ကို ဟောပြော တော် မူ သည် ကို သိ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ခြင်းငှာရာကြံ ကြ၏။ သို့သော်လည်း စုဝေး သော သူ တို့ကို ကြောက် သောကြောင့် အထံ တော်မှ ထွက် သွား ကြ၏။ 13 တစ်ဖန် စကား ကို ချောင်းမြောင်း ၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကိုရ ခြင်း ငှာ ဖာရီရှဲ့ တို့နှင့် ဟေရုဒ် တပည့်အချို့ တို့ကို အထံ တော် သို့ စေလွှတ် ကြ၏။ 14 ထိုသူ တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သစ္စာ ရှိ ပါ၏။ အဘယ်သူ ကိုမျှမ ကြောက် ၊ လူ မျက်နှာ ကို မ ထောက် ဘဲ ဘုရားသခင် ၏တရား လမ်း ကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြ တော် မူ သည် ကို အကျွန်ုပ် တို့ သိ ကြ ပါ၏။ ကဲ သာ ဘုရင် အား အခွန် ဆက် အပ် သလော၊ မ ဆက်အပ်သလော။ 15 အကျွန်ုပ် တို့သည် ဆက် ရမည်လော၊ မ ဆက် ရမည်လောဟု မေးလျှောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် ထို သူ**strong="G846"** တို့၏လျှို့ဝှက်

ခြင်းကို သိ တော်မူလျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်း နှောင့်ယှက်ကြသနည်း။ ဒေနာရီ တစ်ပြားကို ငါကြည့် ဘို့ ယူခဲ့ ကြ” ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ 16 သူတို့သည်ယူခဲ့ ကြ၏။ ဤ ပုံ၊ ဤ လိပ်စာ ကား အဘယ်သူ ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေး တော်မူ လျှင် ၊ ကဲသာ ဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြသော် ၊ 17 ယေရှု ကလည်း ၊ ကဲသာ**strong="G2541"** ဘုရင်၏ဥစ္စာ ကို ကဲ သာ ဘုရင်အား ဆက်ပေး ကြလော့။ ဘုရားသခင် ၏ဥစ္စာ ကို ကား ၊ ဘုရားသခင် အားဆက် ပေး ကြလော့ ဟု မိန့်**strong="G2036"** တော်မူသည်ကို သူတို့သည် အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။ 18 ထမြောက် ရှင် ပြန်ခြင်းမ ရှိ ဟူ၍အယူ ရှိသောဒေ့ကဲ တို့သည်လည်းအထံ တော် သို့ ချည်းကပ် ၍ ၊ 19 အရှင် ဘုရား၊ လူ မည်သည်ကား သား မ ရှိ ဘဲ သေ သွား၍ မယား ကျန်ရစ် လျှင် ၊ သူ့ညီ သည် ထို မိန်းမ ကို သိမ်းယူ ၍ အစ်ကို အမျိုး မပြတ် ဆက်နွယ် စေ ဟု အကျွန်ုပ် တို့ အား မော ရှေ စီရင် ရေး ထား ပါ ပြီ။ 20 ညီအစ်ကို ခုနှစ် ယောက် ရှိ ပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး သည် မိန်းမ နှင့်စုံဘက် ၍ သား မ ရှိ ဘဲ သေ လျှင် ၊ 21 သူ ၏မယား ကို သူ့ညီ အကြီး သိမ်းယူ ၍ သား မ ရှိဘဲသေ ပြန်လေ၏။ 22 ထိုအတူ တတိယ သူ မှစ၍ တစ်ယောက် နောက်တစ်ယောက် ခုနစ် ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမ ကိုသိမ်းယူ၍ သား ကိုမ ကျန်ရစ် စေကြ။ နောက်ဆုံး ၌ မိန်းမ သည် လည်း သေ လေ၏။ 23 သို့ဖြစ်၍ထမြောက် ရာကာလ၌ သူတို့သည် ထမြောက် ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည်အဘယ်သူ ၏မယား ဖြစ် ပါမည်နည်း။ ထို ခုနစ် ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမ နှင့်စုံဘက် ခြင်း ကို ပြုကြ ပြီ ဟု မေး လျှောက် ကြ၏။ 24 ယေရှု က လည်း ၊ သင် တို့သည်ကျမ်းစာ**strong="G1124"** ကို နား မ လည်၊ ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်ကို မ သိသောကြောင့် မှား သောအယူကိုယူကြ၏။” 25 သေ ခြင်းမှ ထမြောက် သောအခါ စုံဘက် ခြင်းကိုမ ပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကိုမ ပြု၊ ကောင်းကင် တမန် ကဲ့သို့ဖြစ် ကြ၏။” 26 ထိုမှတစ်ပါး သေ လွန်သောသူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင် ကငါ သည် အာ ဗြဟံ ၏ ဘုရား ၊ ဣဇာ က် ၏ဘုရား ၊ ယာ ကုပ် ၏ဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မောရှေ အား မိန့်တော်မူကြောင်းကို မောရှေ ၏ကျမ်း၊ ချုံခဏ်း၌ သင်တို့သည်မ ဘတ် ဘူးသလော။” 27 ဘုရားသခင် သည် သေ နေသောသူတို့၏ဘုရား မ ဟုတ် ၊ အသက် ရှင်သောသူ တို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အလွန် မှား ကြသည်” ဟု မိန့် တော် မူ၏။ 28 ထိုသို့ ဆွေးနွေး ငြင်းခုံ ကြသည် ကို ကျမ်းပြု ဆရာတစ် ယောက်သည်ကြား ၍၊ ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ် စွာ ပြန်ပြော တော် မူ သည် ကို သိမြင် လျှင် အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ပညတ်တကာ တို့တွင် အဘယ် မည် သော ပညတ် သည်သာ၍ မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ 29 ယေရှု က၊ ပညတ် တကာ တို့တွင် အမြတ် ဆုံး**strong="G4413"** သော ပညတ် ဟူ မူကား၊ အို ဣ သရေ လ အမျိုး၊ နားထောင် လော့။ ငါ

တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် တစ်ဆူတည်း သောထာဝရ ဘုရားဖြစ် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် တစ်ပါးတည်းဖြစ်တော် မူ၏။”³⁰ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ၊ ဉာဏ် ရှိသမျှ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ နှင့် ချစ် လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမပညတ် ဖြစ်၏။”³¹ ထိုမှ တပါး ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ ကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟူသော ဒုတိယ ပညတ်သည် ပဌမ ပညတ် နှင့်သဘောတူ၏။ ဤ ပညတ်တို့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော ပညတ် မ ရှိ “ဟုပြန်၍ မိန့် တော်မူ၏။”³² ကျမ်းပြု ဆရာကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် လျောက်ပတ် စွာမိန့်တော် မူပြီ။ ဘုရားသခင်တဆူတည်း ရှိ တော်မူ၏။³³ ထို ဘုရားသခင် မှ တ ပါး အခြား သော ဘုရားသခင် မ ရှိ ။ ထို ဘုရားသခင် ကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ၊ ဉာဏ် ရှိသမျှ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိသမျှ နှင့် ချစ် ခြင်း၊ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ ကို လည်း ၊ ကိုယ် နှင့် အမျှ ချစ် ခြင်း အကျင့်သည် မီးရှို့သော ယဇ် ကောင် မှစ၍ ယဇ် အမျိုးမျိုး တို့ကို ပူဇော် ခြင်းအကျင့်ထက် သာ၍မြတ်ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။³⁴ ထိုသို့ ပညာ သတိနှင့် ပြန်လျှောက် သည်ကို ယေရှု သည်သိမြင် လျှင် ၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် နှင့် မ ဝေး “ဟု မိန့် တော်မူ၏။ နောက်တစ်ဖန် အဘယ်သူ မျှ မ မေး မလျှောက်ဝံ့ ကြ။”³⁵ ထိုအခါ ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် တွင်၊ “ ခရစ်တော် သည် ဒါဝိဒ် ၏သား ဖြစ် သည်ဟု ကျမ်းပြု ဆရာ တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ကြ သနည်း။”³⁶ ဒါ ဝိ ဒ်၏စကား မှာ၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ခြေ တင် ရာငါမ ချ မ ထား မှီ တိုင်အောင် ငါ့ လ ကျာ ဘက်၌ ထိုင် နေ လော့ ဟု ငါ ၏သခင် အား မိန့် တော် မူ သည်ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ဒါ ဝိ ဒ် ဆို သတည်း။”³⁷ ထိုသို့ ဒါ ဝိ ဒ် သည် ခရစ်တော် ကို သခင် ဟူ၍ခေါ် လျှင် အဘယ်သို့ သူ ၏သား ဖြစ် သနည်း ဟု မေးတော်မူ၏။ လူ များ အပေါင်းတို့သည် အားရဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် စကား တော်ကို နားထောင် ကြ၏။”³⁸ ထိုသို့ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေး စဉ်တွင် တစ် ဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကို ရှောင် ကြလော့။ သူ တို့သည်ရှည်သောအကျိုး ကိုဝတ်လျက် လည် ခြင်းငှာ အလိုရှိ ကြ၏။ ဈေး ၌ ရှိသေ စွာနှုတ်ဆက် ခြင်း ကို၎င်း ၊”³⁹ ပွဲ သဘင်။ တရားစရပ် တို့၌ မြင့်မြတ် သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်း နှစ်သက် ကြ၏။”⁴⁰ သူ တို့သည် မှတ် ဆိုး မ အိမ် ကို လုယူ သိမ်း စား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှာရှည် စွာသော ပဌနာ စကားကို ရွတ် တတ်ကြ၏။ သူ တို့သည် သာ၍ကြီးစွာ သောဒဏ် ကို ခံရ ကြမည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။⁴¹ ထို နောက် ယေရှု သည် ဘဏ္ဍာတိုက် ရှေ့ မှာ ထိုင် တော် မူ စဉ် တွင်၊ လူ များ တို့သည် ကြေး ငွေ ကို ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲ သို့ သွင်း ချ သည် ကို ကြည့်ရှု တော် မူ၏။ ငွေရတတ် သော သူ အများ တို့သည် များစွာ သွင်းချ ကြ၏။⁴² ဆင်းရဲ သောမုဆိုးမ တစ် ယောက်သည် လာ ၍ တစ်ပဲ လောက် တန် သော ကြေးနီ ဒင်္ဂါးနှစ်

ပြားကို သွင်း ချ ၏။⁴³ ကိုယ်တော် သည် တပည့် တော် တို့ကို ခေါ် ၍ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲ သို့ သွင်း ချ သော သူ အပေါင်း တို့ထက် ထို ဆင်းရဲသား မုဆိုးမ သည်သာ၍ သွင်း ချ ခဲ့ ပြီ။”⁴⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ကြွယ်ဝ သော စည်းစိမ်ထဲက နှုတ်၍သွင်းချ ကြ၏။ ထို မိန့်မ မူကား အလွန် ဆင်းရဲ လျက်ပင်၊ မိမိ အသက် မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှ ကို သွင်းချ လေ ပြီ ဟုမိန့်strong="G2036" တော်မူ၏။

13 ကိုယ်တော် သည် ဗိမာန် တော် မှ ထွက် ကြ တော် မူ သော်၊ တပည့် တော်တယောက် က၊ အရှင် ဘုရားကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ဧရာ ကျောက် ကြီးတကား၊ ဧရာ တိုက်ဆောင် ကြီးတကားဟု လျှောက် လျှင်၊² ယေရှု က၊ ဤstrong="G5025" ကြီးစွာ သောတိုက်ဆောင် တို့ကို သင်သည်ယခုမြင် ရ၏။ မ ဖြူ မ ချဘဲ ကျောက် တစ်ခုအပေါ် မှာ တစ်ခုမျှမ တည် မနေရ ဟုမိန့်strong="G2036" တော်မူ၏။³ ထိုနောက် သံလွင် တောင် ပေါ်မှာ ဗိမာန် တော်ရှေ့ရှု ထိုင် တော်မူ စဉ်၊ ပေတရု ၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် ၊ အနုဒြေ တို့က၊⁴ ထို အမှုအရာ တို့သည် အဘယ် ကာလမှ ဖြစ် မည်ကို၎င်း၊ ထို အမှုအရာ ရှိသမျှ တို့သည် ပြည့်စုံ ချိန်နီး သောအခါ အဘယ် ပုပု နိမိတ် ပေါ်ထွန်း မည်ကို၎င်း အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု အခြားသူမပါဘဲ လျှောက် ကြ၏။⁵ ယေရှု ကလည်း ၊ သင် တို့ကိုအဘယ်သူ မျှ မ လှည့်ဖြား စေခြင်း ငှာသတိပြု ကြ လော့။”⁶ အများ သောသူတို့က၊ ငါ သည် ဤမည် သောသူဖြစ် ၏ဟုဆို လျက်၊ ငါ ၏အယောင် ကို ဆောင်၍ ပေါ်လာ သဖြင့်၊ လူ များ တို့ ကို လှည့်ဖြား ကြ လိမ့်မည်။”⁷ သင် တို့သည် စစ်တိုက် ကြောင်းကို၎င်း ၊ စစ်တိုက် ခံသောသိတင်း စကားကို၎င်း ကြား ရသောအခါ စိုးရိမ် တုန်လှုပ် ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ် ရ မည်။ သို့သော်လည်း အဆုံး သည်မ ဖြစ်သေး။”⁸ လူ တမျိုးနှင့်တ မျိုး ၊ တနိုင် နှင့် တနိုင် ရန်ဘက် ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ် တို့၌ မြေကြီး လှုပ်ခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ အစာ ခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မငြိမ်မ သက်ခြင်းတို့သည်လည်း ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ထို အမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦး ဖြစ်သတည်း။”⁹ သင် တို့သည် ကိုယ် ကိုကိုယ် သတိပြု ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့ကို လွှတ်ရုံး သို့ အပ်နှံ ကြ လိမ့်မည်။ တရား စ ရပ် တို့၌ ရိုက် ကြ လိမ့်မည်။ ထို သူ တို့အား သက်သေ ဖြစ် မည်အကြောင်း၊ သင် တို့သည် ဝန် မင်း ၊ ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ငါ့ ကြောင့် ရောက် ကြ လိမ့်မည်။”¹⁰ ဧဝံ ဂေ လိ တရားကို ရှေးဦးစွာ လူမျိုး အပေါင်း တို့အား ဟော ရလိမ့်မည်။ သင် တို့ကို အပ်နှံ ခြင်း ငှာ ပို့ဆောင် ကြ သောအခါ အဘယ်သို့ ပြောဆို ရမည် ကို မ စိုးရိမ် ကြ နှင့်။”¹¹ ရှေ့မဆွ ကမ ဆင်ခြင် ကြ နှင့်။ ထို ခဏခြင်း တွင် သင် တို့ရ သောစကားကို သင် တို့အလိုအလျောက် ပြော ကြ သည်မ ဟုတ်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ပြော တော် မူ၏။”¹² ထို ကာလ၌ ညီအစ်ကို ချင်း တစ်ယောက် ကို တစ် ယောက် သေ စေ ခြင်းငှာ အပ် လိမ့်မည်။ အဘ သည်လည်း သား

ကို အပ် လိမ့်မည်။ သားသမီး တို့ သည် လည်း မိဘ ကို ရန်ဘက် ပြု၍ သေ စ ကြ လိမ့်မည်။”¹³ လူအပေါင်း တို့သည် လည်း ငါ ဧနာမ ကြောင့် သင် တို့ကို မုန်း ကြ လိမ့်မည် ။ အကြင်သူ သည် အဆုံး တိုင်အောင် တည်ကြည် ၏။ ထိုသူ သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။”¹⁴ ပ ရော ဖက် ဒံ ယေ လ ဟော သည် အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီး တတ် သော ရွံ ရှာ ဘွယ် အရာ သည် မ နေ သင့် သော အရပ် ၌ စိုက်နေ သည်ကို သင်တို့မြင် ရလျှင် ၊ ကျမ်းစာကိုကြည့် သောသူ သည် နားလည် ပါစေ။ ထိုသို့ မြင်ရလျှင် ယုဒ ပြည် ၌ ရှိ သော သူ တို့သည်တောင် ပေါ်သို့ ပြေး ကြစေ။”¹⁵ အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ရှိ သောသူ သည် အိမ်ထဲသို့ မ ဆင်း စေနှင့်။ အိမ် ထဲက တစ်စုံတစ်ခု ကို ယူ ခြင်း ငှာ မ ဝင် စေနှင့်။”¹⁶ လယ် ၌ ရှိ သော သူ လည်း မိမိ အဝတ် ကိုယူ ခြင်းငှာ နောက် သို့ မ ပြန် စေနှင့်။”¹⁷ ထို နေ့ရက် ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သောမိန်းမ နှင့် နို့စို့ သူငယ်ရှိ သောမိန်းမ တို့သည် အလွန် ခက် ကြ လိမ့်မည်။”¹⁸ သင် တို့ ပြေး ရ သော အချိန် သည် ဆောင်း ကာလ၌ မ ကျ ရမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ကြ လော့။”¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော်မူ သော ကမ္ဘာ ဦး မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် မ ဖြစ် စဖူး ၊ နောက်၌လည်း မ ဖြစ် လတုံ သောဒုက္ခ သည် ထို နေ့ရက် ကာလ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။”²⁰ ထိုကာလ ကို ဘုရားသခင် သည် တာရှည် စေ လျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှ မ လွတ် နိုင် ရာ။ ရွေးချယ် တော် မူ သော သူ တို့အဘို့ အလို ငှာ ထို ကာလ ကို တို စေ တော် မူ မည်။”²¹ ထိုအခါ သူတစ်ပါး က၊ ဤ အရပ်၌ ခရစ်တော် ရှိ သည်၊ ထို အရပ်၌ရှိ သည် ဟု ဆို သော်လည်း မ ယုံ ကြနှင့်။”²² အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ၏ အယောင်ကိုဆောင် သောသူနှင့် မိစ္ဆာ ပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ ၍၊ ရွေးချယ် သောသူ တို့ကို ပင် လှည့်ဖြား နိုင် လျှင် လှည့်ဖြား နိုင် လောက် အောင် နိမိတ် လက္ခဏာ အံ့ ဘွယ် သော အမှု တို့ ကို ပြု ကြ လိမ့်မည်။”²³ သင် တို့သည် သတိပြု ကြ လော့။ ထို အကြောင်းအရာ ရှိ သမျှ ကို ငါ ပြော နှင့်ပြီ။”²⁴ ထို ကာလ ၏ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းနောက်မှ နေ သည် မိုက် လိမ့်မည်။ လ သည်အရောင် မ ပေး ။”²⁵ ကောင်းကင် ကြယ် တို့သည် ကျ ကြ လိမ့်မည်။ ကောင်းကင် တန်ခိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်။”²⁶ ထိုအခါ လူ သား သည်ကြီးစွာ သောဘုန်း တန်ခိုးအာဇာနည် ကို ဆောင် လျက်၊ မို ဃ်း တိမ် ကို စီး ၍ ကြွလာ တော် မူ သည် ကို မြင် ရ ကြ လိမ့်မည်။”²⁷ ထိုအခါ လူသား သည် မိမိ တမန် တို့ ကို စေလွှတ်သဖြင့် မိမိ ရွေးချယ် သော သူ တို့ကို အရပ် လေးမျက်နှာ ကောင်းကင် အောက် ထက် ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍ စုရုံး စေတော်မူလ တံ့။”²⁸ သင်္ဘောသဖန်း ပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံ သက်သေတစ်ခုကိုမှတ် ကြ လော့။ သင်္ဘောသဖန်း ပင်သည် အခက်အလက် နှ ၍ အရွက် ပေါက် သောအခါ ၊ နွေ ကာလ နီး သည် ကို သင် တို့ သိ ကြ၏။”²⁹ ထိုနည်းတူ ထို အကြောင်းအရာ များ ဖြစ် သည် ကို မြင် ရလျှင် ၊ လူသားသည်တံခါးဝ တိုင်အောင် အနီး သို့ ရောက် တော်မူသည်ကို သိမှတ် ကြလော့။”³⁰ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယခု ဖြစ်သော လူ များ

မ ကုန် မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံ တို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။”³¹ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး မ တည် သော်လည်း ငါ စကား တည် လိမ့်မည်။”³² ထိုအချိန် နာရီကိုကား ၊ ခမည်းတော် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမသိ ။ ကောင်းကင် တမန် များမ သိ။ သား တော် လည်းမ သိ။”³³ ထို အချိန် ကာလသည် အဘယ် အခါ၌ ရောက် မည်ကို သင်တို့မ သိ သောကြောင့် သတိပြု ၍ ဆုတောင်း လျက် စောင့် နေကြလော့။”³⁴ ဥပမာ ကား၊ လူ တစ်ဦး သည် အခြား သော ပြည် သို့ သွား မည် အကြံ ရှိ သည်နှင့် မိမိ အိမ် ကို ငယ်သား တို့ လက် သို့အပ် ၍၊ သူ တို့ဆောင်ရွက် စရာအမှုကို အသီးအသီး ခွဲခန့် စီမံ၍ ၊ တံခါးမူး ကို စောင့် နေစေဟု မှာထား ပြီးမှသွား သည်ဖြစ်၍။”³⁵ အိမ် ရှင် သည် ညဦး အချိန်၊ သန်းခေါင် အချိန်၊ ကြက်ဦးတွန် ချိန်၊ နံနက် အချိန်တို့ တွင် အဘယ် အချိန်၌ လာ မည်ကို သင်တို့မ သိ သောကြောင့် စောင့် နေကြလော့။”³⁶ သို့မဟုတ် အမှတ်တမဲ့ လာ ၍ သင် တို့အိပ်ပျော် သည် ကို တွေ့ လိမ့်မည်။”³⁷ စောင့် နေ ကြ လော့ ဟု သင် တို့အား ငါ ဆိုသည်အတိုင်း ၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ငါ ဆိုသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။

14 ထို နောက် နှစ် ရက် လွန် လျှင် ပသ ခါ အ ဇေ မ ပွဲ ရှိ ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီး ၍ သတ် ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံ ကြ၏။² သို့သော်လည်း လူ များတို့သည် ရုန်းရင်းခတ် ဖြစ် မည် ကို စိုးရိမ် ၍ ပွဲ နေ့တွင် မ ပြုနှင့်ဦး ဟု ပြောဆို ကြ၏။³ ဗေ သ နိ ရှာ တွင် ရှိ မှန် အမည် ရှိ သော လူ နှ ၏အိမ် ၌ ကိုယ်တော် ရှိ တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ မိန်းမ တစ် ယောက် သည် အ ဘိုး များ စွာ ထိုက် သော နာ ဒု ဆီ မွှေး စစ် နှင့် ပြည့် သော ကျောက်ဖြူ ခွက် တစ်လုံး ကို ယူခဲ့ ၍ ကိုယ်တော် သည် စားပွဲနားမှာ လျောင်း တော် မူ စဉ်၊ ကျောက်ဖြူ ခွက်ကိုခွဲ ပြီးမှခေါင်း တော်ပေါ်၌သွန်းလောင်း လေ၏။⁴ အချို့ တို့သည် ဒေါသ စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ထို ဆီမွှေး ကို အဘယ်ကြောင့် အကျိုး မဲ့ ဆုံး စေ သနည်း။⁵ ဒေ နာ ရီ အပြားသုံး ရာ မက သော အဘိုးနှင့် ရောင်း ၍ ဆင်းရဲ သော သူ တို့အား ပေး ပေး ကောင်းသည် ဟု ဆို၍ထိုမိန်းမ ကိုအပြစ်တင် ကြ၏။⁶ ယေရှု ကလည်း ထိုမိန်းမ ကိုရှိ စေတော့။ အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက် ကြ သနည်း။ သူ သည် ငါ ၌ ကောင်း သော အမှု ကို ပြု ပြီ။”⁷ ဆင်းရဲ သော သူ တို့သည် သင်တို့၌ အစဉ် ရှိ ကြ၏။ သင်တို့ အလိုရှိသည် အတိုင်း သူ တို့အားကျေးဇူး ပြု နိုင် ၏။ ငါ မူကား သင်တို့၌အစဉ် ရှိ သည်မ ဟုတ်။”⁸ ဤမိန်းမသည်တတ်နိုင် သမျှ ပြု ပြီ။ ငါ့အလောင်း ကို သဂြိုဟ် မည် ဟု ပြင်ဆင် ခြင်း ငှာ ၊ ငါ့ ကိုယ် ကို ဆီ မွှေး နှင့် လူး နှင့် သတည်း။”⁹ “ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို မြေ တ ပြင် လုံး တွင် ဟော သော အရပ် ရပ် တို့၌ ဤ မိန်းမ ကို အောက်မေ့ စရာဘို့ သူပြု သော ဤအမှု ကို ကြားပြော ရကြ လတံ့” ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁰ ထိုအခါ တပည့်တော် တစ် ကျိပ် နှစ်

ပါး အဝင် ဖြစ် သော ယုဒ ရှု ကာ ရုတ် သည် ကိုယ်တော် ကို အပ် ခြင်း ငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့ ထံသို့ သွား လေ၏။¹¹ ထို သူ တို့သည် ကြား လျင် ဝမ်းမြောက် သော စိတ် ရှိ၍ ငွေ ပေး မည် ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။ ထိုနောက် အဆင်သင့် သော အချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ အပ် ရ မည် နည်း ဟု ရှာကြံ လျက် နေ၏။¹² ပထမ သို့ သိုး ငယ် ကို သတ် သော နေ့ တည်း ဟူသော အ ဇေ မ ပွဲ ပဌမ နေ့ ၌ တပည့် တော် တို့သည် အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော် သည် ပထမ သို့ ပွဲ ကို စား တော် မှု ဘို့ရာ အဘယ် အရပ်၌ အကျွန်ုပ် တို့သည် သွား ၍ ပြင်ဆင် စေခြင်းငှာ အလိုရှိ တော်မူသနည်းဟု မေး လျှောက် ကြသော်၊¹³ ကိုယ်တော် သည် တပည့် တော်နှစ် ယောက် တို့ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ သင်|strong="G5213" တို့သည် မြို့ ထဲသို့ သွား ကြ။ ရေ အိုး ဆောင် သောသူ ကို တွေ့ လိမ့်မည်။ ထိုသူ နောက် သို့ လိုက်၍ ၊¹⁴ သူဝင် သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ ၊ ငါသည် ငါ တပည့် တို့ နှင့် တကွ ပထမ သို့ ပွဲ ကို စား ရသော ဧည့်သည် အခန်း ကား၊ အဘယ် မှာ ရှိ သနည်း။ ဆရာ က မေး သည်ဟု အိမ်ရှင် ကို ပြော ကြလော့။¹⁵ ထိုသူ သည် အသင့် ပြင်ဆင် လျက် ရှိ သော အထက် အခန်း ကြီး ကို ပြ လိမ့်မည်။ ထို အခန်း၌ ငါ တို့ဘို့ ပြင်ဆင် ကြ လော့ ဟု မိန့်၊ strong="G3004" တော်မူ၏။¹⁶ တပည့် တော်တို့သည် သွား ၍ မြို့ ထဲသို့ ဝင် လျှင် ၊ စကား တော်အတိုင်း တွေ့၍ ပထမ သို့ ပွဲ ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။¹⁷ ညဦးယံ အချိန် ရောက် မှ တပည့်တော် တစ် ကျိပ် နှစ် ပါး တို့နှင့် အတူ ကြွလာ တော် မူ၏။¹⁸ စားပွဲ၌လျောင်း ၍ စား နေ ကြ စဉ်တွင် ၊ ယေရှု က၊ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့အဝင် ဖြစ်၍ ငါ နှင့် အတူ စား သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် သည် ငါ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည်" ဟု မိန့် တော် မူ လျှင်၊¹⁹ တပည့်တော် တို့သည် ဝမ်းနည်း ၍ ၊ အကျွန်ုပ် လော၊ အကျွန်ုပ် လောဟု တစ် ယောက်နောက် တစ် ယောက် အသီးအသီးမေးလျှောက် ကြ၏။²⁰ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ တစ်ကျိပ်|strong="G1427" နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါ နှင့် အတူ ပုကန် တွင် နှိုက် သော သူ သည် ငါ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည်။²¹ ကျမ်းစာ လာ သည်အတိုင်း လူ သား သည် သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူ သား ကို အပ်နှံ သောသူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထို သူ သည် ဘွားမြင် ခြင်း ကို မ ခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။²² ထိုအခါ စား လျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည် မုန့် ကို ယူ ၍၊ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ မုန့် ကို ဖဲ့ ၍ ၊ ဤ မုန့် ကား ငါ ၏ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ယူ ၍စား ကြ လော့" ဟု မိန့် တော် မူ လျက် တပည့် တော် တို့ အား ပေး တော် မူ၏။²³ ခွက် ကို လည်း ယူ ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ သူ တို့အား ပေး တော် မူ လျှင် ၊ ထို သူ ရှိသမျှ တို့သည် သောက် ကြ၏။²⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ ဤ| strong="G5124" ခွက် ကား၊ ပဋိညာဉ် တရား သစ် နှင့် ဆိုင်၍၊ လူ များ အဘို့ အလိုငှာ သွန်း သော ငါ ၏ အသွေး ဖြစ် ၏။²⁵ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ဤ စပျစ်ရည် မျိုး အသစ် ကို ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ

တော်၌ ငါမ သောက် မှီ နေ့ တိုင်အောင် ယခုမှ စ၍တစ် ဖန် ငါ မ သောက်ရ "ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁶ ထိုနောက် သီချင်းဆို ပြီးမှသံလွင် တောင် သို့ ထွက်သွား ကြ၏။²⁷ ထိုအခါ ယေရှု ကလည်း၊ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ သိုးထိန်း|strong="G4166" ကို ငါရိုက်သတ် ၍ သိုး တို့သည် ကွဲလွင့် ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေး ထားသည်နှင့်အညီ ၊ ယနေ့ ည၌တွင် သင်တို့ရှိသမျှ သည် ငါကြောင့် စိတ်ပျက် ကြလိမ့်မည်။"²⁸ သို့သော်လည်း ငါ သည်ထမြောက် ပြီးမှ သင် တို့ရှေ့ ၊ ဂါလိလဲ ပြည် သို့ သွား မည် ဟု မိန့်၊ strong="G3004" တော် မူ သော်၊²⁹ ပေ တ ရှု က၊ ဤ သူ ရှိ သမျှ တို့သည် စိတ်ပျက် ကြ သော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် စိတ် မ ပျက် ပါဟု လျှောက် လေ၏။³⁰ ယေရှု က လည်း ၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယနေ့ ည၌ တွင်ပင် ကြက် သည်နှစ် ကြိမ် မ တွန် မှီ သင်သည် သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်" ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊³¹ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ သေ ရ သော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို မ ငြင်း မ ပယ် ပါဟု သာ၍ခိုင်ခံ့ သောစကားနှင့် လျှောက် ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက် ကြ၏။³² ထိုအခါ ဂေသရှေမန် အရပ် သို့ ရောက် ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ငါဆုတောင်း စဉ် တွင် သင်တို့သည် ဤ အရပ်၌ ထိုင် နေကြလော့" ဟု တပည့် တော်တို့ အား မိန့်တော်မူ ပြီးမှ ၊³³ ပေတရု ၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် တို့ကို ခေါ်သွား ၍ မိန်းမော တွေဝေခြင်း၊ စိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူ၏။³⁴ ထိုအခါ ငါ သည် သေ လောက် အောင် စိတ် နှလုံး အလွန် ညှိုးငယ် ခြင်းရှိ ၏။ ဤ အရပ်၌ စောင့် နေ ကြလော့ ဟု တပည့်၊ strong="G846" တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့် တော်မူ၍၊³⁵ ထိုမှ အနည်းငယ် လွန် ပြန်လျှင် ၊ မြေ ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ် ၍ အိုအာ ခမည်း တော် ၊³⁶ ကိုယ်တော် သည် အလုံးစုံ တို့ကိုတတ်နိုင် တော်မူ၏။ ဤ ခွက် ကို အကျွန်ုပ် မှ လွှဲ တော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိ သည်အတိုင်းမ ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ် ပါစေသော ဟူ၍ထို|strong="G5610" အချိန် နာရီ သည် မိမိ နှင့် လွန်သွားနိုင် လျှင် လွန်သွား ပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း တော်မူ ပြီးမှ ၊³⁷ ပြန်လာ ၍ တပည့် တော်တို့သည် အိပ်ပျော် လျက် နေကြ သည်ကိုတွေ့ တော် မူ လျှင် ၊ ရှိမုန့်|strong="G4613" ၊ သင်သည် အိပ်ပျော် သလော။ တစ် နာရီ ခန့်မျှ စောင့် နေ ခြင်း ငှာ မ စွမ်းနိုင် သလော။"³⁸ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုတောင်း လျက် စောင့် နေကြလော့။ စိတ် ဝိညာဉ် ကား စေတနာ ရှိ ငြား သော်လည်း၊ ကိုယ် မူကား အားနည်း သည် ဟု ပေ တ ရှု | strong="G4074" အား မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊³⁹ တစ် ဖန် သွား ၍ ရှေ့မြှက် ဆို သည် နည်းတူ ဆုတောင်း တော် မူ၏။⁴⁰ ထို နောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန် ၍၊ သူ တို့သည်မျက်စိ လေးလံ သဖြင့် တစ် ဖန် အိပ်ပျော် လျက် နေ ကြ သည် ကို တွေ့ တော် မူ၏။ သူ တို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက် ရ မည် ကို မ သိ ကြ။⁴¹ သုံး ကြိမ်

မြောက်အောင် သူ တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာ လျှင် ၊ ယခု strong="G3063" အိပ်ပျော် ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ ကြ လော့။ အမှု လွန် ပြီ။ လူ သား ကို ဆိုး သော သူ တို့ လက် သို့ အပ်နှံ ရ သော အချိန် ရောက်လာ ပြီ။"⁴² ထို ကြ။ ငါတို့သည် သွား ကြကုန်အံ့။ ငါ့ ကို အပ်နှံ သော သူ သည် ရောက်လာ ပြီ ဟု မိန့် strong="G3004" တော် မူ၏။⁴³ ထိုသို့ မိန့် တော် မူစဉ် တွင် ပင်တပည့်တော် တစ်ကျိပ် နှစ်ပါး အဝင် ဖြစ်သော ယုဒ ရှုကာရုတ်နှင့် အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာလူ အကြီးအကဲများ စေလွှတ်သော လူ အစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် ဓား နှင့် ဒုတ် များကို ကိုင်လျက် ချက်ခြင်း လာ ကြ၏။⁴⁴ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သော သူ က၊ ငါနမ်း သော သူ သည် ယေရှု ပင်ဖြစ် ၏။ သူ့ ကို ဘမ်း ၍ လုံခြုံ စွာ ဆောင်သွား ကြဟု ထိုသူ တို့အား အမှတ် ပေး ခဲ့ သည်အတိုင်း ၊⁴⁵ သူသည် ရောက် လျှင် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်း ချဉ်းကပ် ၍ အရှင် ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား ဟု ဆို လျက် နမ်း လေ၏။⁴⁶ ထို သူ တို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော် ကို ဆွဲကိုင် ဘမ်း ဆီး ကြ၏။⁴⁷ အနား၌ ရပ် နေ သော သူ တစ် ယောက် သည် ဓား ကို ဆွဲထုတ် ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ်ယောက်ကို ခုတ် သဖြင့် နားရွက် ပြတ် လေ၏။⁴⁸ ယေရှု ကလည်း သင်တို့သည် ဓားပြ ကို ဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ ကိုဘမ်း အံ့သောငှာ ဓား နှင့် ဒုတ် များကို လက်စွဲလျက် လာ ကြ သည် တကား။"⁴⁹ ငါသည် မိမိ၏ တော်၌ နေ့ တိုင်း ဆုံးမ သြဝါဒပေးလျက် ၊ သင် တို့အလယ်၌ ရှိ နေစဉ်အခါ သင်တို့သည် ငါ့ ကို မ ဖမ်း မဆီး ကြ။ ဤအကြောင်းအရာ ကား။"⁵⁰ ကျမ်းစာ ပြည် စုံ မည်အကြောင်း တည်း ဟု ထိုလူ strong="G846" များကို မိန့် တော် မူ၏။⁵¹ ထိုအခါ တပည့်တော် အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စွန့်ပစ် ၍ ပြေး ကြ၏။ လုလင် တစ် ယောက်သည် စောင် တစ် ထည်ကိုသာဝတ် လျက် နောက်တော်သို့လိုက် သည်ဖြစ်၍ ၊ မင်းလုလင် တို့သည် ထိုလုလင် ကို ဘမ်းဆီး ကြ၏။⁵² သူ သည်လည်း စောင် ကို စွန့်ပစ် ၍ အဝတ် မရှိဘဲ လုလင်တို့လက်မှ ထွက်ပြေး လေ၏။⁵³ ထိုသူတို့သည် ယေရှု ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းထံသို့ ဆောင်သွား ကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူ အကြီးအကဲ၊ ကျမ်း ပြု ဆရာအပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ကြ၏။⁵⁴ ပေတရု သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦး အတွင်း သို့ တိုင်အောင် ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး စွာ လိုက် ပြီးလျှင် ၊ မင်း လုလင်တို့နှင့် အတူ ထိုင် ၍ မီး လှုံ လေ၏။⁵⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လွှတ် အရာရှိအပေါင်း တို့သည် ယေရှု ကို သတ် ရမည်အကြောင်း သက်သေ ကို ရှာ သော်လည်း မတွေ့ ကြ။⁵⁶ လူ များ တို့သည် မ မှန် သော သက်သေ ကို ခံ ကြ သော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံ ချက်သည်မ ညီ ။⁵⁷ အချို့တို့သည် ထ ၍၊ ဤသူက၊ လူတို့လက် ဖြင့် လုပ်သော၊⁵⁸ ဤ မိမိ၏ တော်ကို ငါ ဖြိုဖျက် ၍ လူတို့ လက်ဖြင့် မလုပ်သော မိမိ၏ တော်တဆူကို တည်ဆောက် မည် ဟု ပြောဆို သည် ကို အကျွန်ုပ် တို့ ကြား ရပါ ပြီ ဟု သက်သေခံ ကြ၏။⁵⁹ သို့သော်လည်း သူ တို့၏ သက်သေခံ

ချက်သည် မ ညီ ။⁶⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း သည် အလယ် ၌ မတ် တပ်ထ ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှ ပြန် ၍မ ပြော သလော။ ဤ သူ တို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံ သနည်း ဟု ယေရှု ကို မေး လျှင်၊⁶¹ ကိုယ်တော်သည် တခွန်းမျှ ပြန်ပြော တော်မ မှဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၏။ တစ် ဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း က၊ သင် သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသောမင်္ဂလာ ရှိသောဘုရားသခင်၏သားတော် မှန် သလော ဟု မေး ပြန်လျှင် ၊⁶² ယေရှု က၊ မှန် strong="G1510" ၏။ နောင် ကာလ၌ လူ သား သည် တန်ခိုး တော်၏လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် လျက်၊ မို ယ်း တိမ် ကို စီး၍ ကြွလာ သည် ကို သင် တို့ မြင် ရ ကြ လတံ့ ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ၏။⁶³ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် မိမိ အဝတ် ကို ဆုတ် လျက် အဘယ် သက်သေ ကို လို သေး သနည်း။⁶⁴ ဘုရား ကို လွန်ကျူး၍ပြော သော စကားကို သင် တို့ကြား ရပြီ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ် ကြသနည်း ဟု မေးမြန်း လျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အသေခံ ထိုက် ကြောင်း ကို ထို သူ အပေါင်း တို့သည် စီရင် ကြ၏။⁶⁵ ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော် ကို တံတွေး နှင့်ထွေးကြ၏။ မျက်နှာ တော်ကိုဖုံး ပြီးလျှင် လက်သီးနှင့် ထိုး လျက် ၊ ပရောဖက် ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆို ကြ၏။ မင်း လုလင်တို့သည် လည်း ပါး တော်ကို လက်နှင့်ပုတ် ကြ ၏။⁶⁶ ပေတရု သည်အောက် မှာ အိမ်ဦး ၌ ရှိ စဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အစေအပါး မိန်းမတစ် ယောက်သည် လာ ၍ ၊⁶⁷ ပေတရု သည် မီးလှုံ လျက်နေသည်ကို မြင် သောအခါ သူ့ ကိုစေ့စေ့ကြည့် ၍၊ သင် သည်လည်း နာဇရက် မြို့သားယေရှု နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ် သည်ဟု ဆို လျှင် ၊⁶⁸ ပေ တရုက၊ သင် ပြော သောအရာ ကိုငါမ သိ ၊ နား မ လည်ဟု ငြင်းခုံ ပြီး မှ အိမ်ဦး ရှေ့သို့ ထွက် သော် ကြက် တွန် လေ၏။⁶⁹ နောက်တစ်ဖန် အစေအပါး မိန်းမ သည် ပေ တ ရု ကို မြင် လျှင် ၊ အနား၌ ရပ် နေ သော သူ တို့အား၊ ဤသူ သည် ထိုသူ တို့ အဝင် ဖြစ် သည်ဟု ဆို သော်။⁷⁰ ပေတရု သည် တစ်ဖန် ငြင်းခုံ ပြန်၏။ ထိုနောက်များမကြာ အနား၌ ရပ် နေသောသူ တို့က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ထိုသူ တို့ အဝင် ဖြစ် ၏။ သင်သည် ဂါလိလဲ လူဖြစ် ၏။ သင်စကားလည်း တူ၏ဟု ပေတရုကိုဆို ကြလျှင် ၊⁷¹ ပေတရုက၊ သင်တို့ပြော သော သူ ကို ငါမ သိ ဟု မိငူဌာန် ပြု၍ ကျိန်ဆို သည်နောက် ၊⁷² တစ်ဖန် ကြက် တွန် လေ၏။ ယေရှု က၊ ကြက် strong="G220" သည် နှစ် ကြိမ် မ တွန် မှီ သင်သည်သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် strong="G2036" တော်မူသောစကား ကို၊ ပေတ ရု သည် သတိရ သဖြင့် ခေါင်း ကိုခြုံ၍ငိုကြွေး လေ၏။

15နံနက် အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် မ ဆိုင်း မလင့်ဘဲ လူ အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လွှတ် အရာရှိအပေါင်း တို့နှင့် တိုင်ပင် ခြင်း ကို ပြု၍၊ ယေရှု ကို ချည်နှောင် ပြီး လျှင် ၊ ပိ လတ် မင်း ထံသို့ ဆောင်သွား ၍ အပ် လိုက် ကြ၏။² ပိလတ် မင်း က၊ သင် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟု ကိုယ်တော် ကိုမေး

လျှင် ၊ မင်းကြီး မေး သည် အတိုင်း မှန်သည်” ဟု မိန့် တော် မူ၏။
³ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့သည် များ စွာ သော အပြစ် ကို တင် ကြ၏။
⁴တစ်ဖန် ပိလတ် မင်းက၊ သင်သည် တစ်ခွန်း ကိုမျှပြန် ၍ မ ပြောသလော။ သင့် တစ်ဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံ ကြသည် ကို ကြည့် ပါဟု မေးမြန်း ပြောဆို သော်လည်း ၊
⁵စကား တစ်ခွန်း ကို မျှ ပြန် တော် မ မှု သည် ကို ပိ လတ် မင်း သည် အံ့ဩ လေ၏။
⁶ထိုပွဲ ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်း ထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတောင်း သောသူ တစ် ယောက်ယောက်ကို လွှတ် တတ်၏။
⁷ထိုအခါ ပုန်ကန် ၍ လူအသက်ကိုသတ် သော အပြစ်သင့် သော ဗာ ရဗုဗ အမည် ရှိသောသူ တစ်ယောက် သည်၊ ပုန်ကန် သောအပေါင်း အဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံ လျက်ရှိ၏။
⁸လူ အပေါင်းတို့သည် မိမိ တို့အား ပြု မြဲ ပြု ပါ မည်အကြောင်း အော်ဟစ်၍ တောင်းပန် သောအခါ ၊
⁹ပိလတ် မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကို လွှတ် စေချင် သလောဟု ပြန် ၍မေး ၏။
¹⁰အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေး သနည်းဟု မူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် မနာလို သော စိတ်နှင့် ယေရှု ကိုအပ်နှံ ကြောင်း ကိုသိ ၏။
¹¹ပိလတ် မင်းသည် ယေရှုကို မလွှတ်၊ ဗာရဗုဗ ကို လွှတ် စေခြင်းငှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် လူအစုအဝေး ကိုနှိုးဆော် ကြ၏။
¹²တစ်ဖန် ပိလတ် မင်းက၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟု သင်တို့ခေါ်ဝေါ် သောသူ ကိုအဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်းဟု မေးမြန်း သော်၊
¹³ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့ ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားပါဟု ဟစ် ကြ၏။
¹⁴ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ် အပြစ် ကို ပြု ဘိသနည်း ဟု မေး လျှင်၊ ထိုသူ ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားပါဟု လူ များတို့သည်သာ၍ ဟစ် ကြ၏။
¹⁵ပိလတ် မင်းသည်လည်း လူ များ တို့၏စိတ်ကို ပြေစေ ခြင်းငှာ အလိုရှိ ၍၊ ဗာရဗုဗ ကို သူ တို့အား လွှတ် လေ ၏။ ယေရှု ကိုကား၊ ရိုက် ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ် စေ ခြင်း ငှာ အပ် လိုက် လေ၏။
¹⁶ထိုအခါ စစ်သူရဲ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြုတောရိရုံး တည်းဟူသောအိမ်တော်ဦး အတွင်း သို့ ဆောင်သွား ၍၊ စစ်သူရဲ တတပ်လုံးကို စုရုံး စေပြီးမှ ၊ ကိုယ်တော် အား နီမောင်း သောအဝတ်ကိုဝတ် စေ၍ ၊
¹⁷ဆူး ပင်နှင့်ရက် သော ဦးရစ် ကိုတင် ပြီးလျှင် ၊
¹⁸ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော် သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီး စကားကို ပြောကြ၏။
¹⁹ခေါင်း တော် ကို ကျူလုံး နှင့် ရိုက် ခြင်း၊ တံထွေး နှင့်ထွေးခြင်း၊ ရှေ့တော်မှာ ဒူး ထောက် ၍ ပြပ်ဝပ် ခြင်း ကိုလည်း ပြုကြ၏။
²⁰ထိုသို့ ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု သည်နောက် ၊ နီမောင်း သောအဝတ်ကိုချွတ် ၍ အဝတ် တော်ကို ဝတ် ပြန်စေပြီးလျှင် ၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားခြင်းငှာ ထုတ်သွား ကြ၏။
²¹အာလေဇနဒြါ နှင့် ရုဖု ၏ အဘ ရှိ မုန် အမည်ရှိသော ကုရေနေ ပြည်သားတစ်ယောက်သည်၊ တောရွာ မှ လာ ၍ လမ်း၌သွား သည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။
²²ဦးခေါင်းခွံ အရပ် ဟု

ဆိုလို သောဂေါလဂေါသ အရပ် သို့ ကိုယ်တော် ကို ဆောင်သွား ပြီး မှ ၊
²³မုရန် နှင့်ရောသော စပျစ်ရည် ကို၊ ကိုယ်တော် အား သောက် စိမ့်သောငှာပေး လျှင် မခံ ဘဲ နေတော်မူ၏။
²⁴လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင် ၊ အဝတ် တော်ကို စားရေးတံ ချ ၍ အသီးအသီး တို့အား ဝေဖန် ကြ၏။
²⁵ကိုယ်တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ကြ သော အချိန် ကား၊ နံနက် တ ချက် တီး အချိန် ဖြစ် သတည်း။
²⁶အပြစ် ဖော်ပြ သော က မှ ဗ ညး လိပ် စာ ချက် ဟူ မူကား၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟု ရေး ထား သတည်း။
²⁷ကိုယ်တော် နှင့် တကွ စားပြ နှစ် ယောက် တို့ကို လ ကျာ တော် ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ တစ် ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားကြ၏။
²⁸ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း သို့ရောက်သည် ဟုဆိုသော ကျမ်းစာ ချက်သည် ပြည့်စုံ ခြင်း သို့ ရောက် သတည်း။
²⁹လမ်း မှာ သွား သော သူ တို့ က လည်း ၊ ဟဲ့ ၊ ဗိမာန် တော် ကို ဖြိုဖျက် ၍ သုံး ရက် အတွင်း တွင် တည်ဆောက် ပြန် သော သူ ၊
³⁰ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင် လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ဆင်း လော့ ဟု မိမိ တို့ခေါင်း ကိုညိတ် ၍ ကဲ့ရဲ့ သော စကားနှင့် ပြောဆို ကြ၏။
³¹ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့က၊ ဤသူ သည် သူတစ်ပါး တို့ကို ကယ်တင် တတ် ၏။ ကိုယ် ကိုမ ကယ်တင် နိုင် ပါ တကား။
³²ငါ တို့ မြင်၍ ယုံကြည် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ဣ သရေ လ ရှင်ဘုရင် တည်းဟူသောခရစ်တော် သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှ ယခု ဆင်း ပါလော့ဟု အချင်းချင်း ပြက်ယယ်ပြု ၍ ပြောဆို ကြ၏။
³³ကိုယ်တော် နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသောသူ တို့သည် လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။
³⁴မွန်းတည့် အချိန် မှစ၍ သုံးချက်တီး အချိန် တိုင်အောင် မြေ တပြင်လုံး ၌ မှောင်မိုက် အတိဖြစ် လေ၏။
³⁵သုံးချက်တီး အချိန် ၌ ယေရှု က၊ ဧလိ|strong="G1682" ၊ ဧလိ ၊ လာမ ရှာဗသနာနိ ဟု ကြီး သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက် ကား၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် ဘုရား ၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကိုစွန့်ပစ် တော်မူသနည်းဟု ဆိုလို သတည်း။
³⁶အနား၌ရပ် နေ သော သူ အချို့ တို့သည်ကြား လျှင်၊ သူသည် ဧလိယ ကို ခေါ် သည် ဟု ဆို ကြ၏။
³⁷လူ တစ် ယောက် သည် ပြေး ၍ ရေမှီ တ ထွေး ကို ပုံးရည် နှင့် ပြည့် စေ ပြီး လျှင် ၊ ကျူ လုံး ဖျား၌တပ် ၍ ကိုယ်တော် အား သောက် စိမ့်သောငှာပေးလျက်၊ ရှိ စေ တော့။ ဧ လိယ သည် သူ့ ကို ချ ယူ ခြင်း ငှာ လာ မည် မ လာ မည် ကို ကြည့် ကြကုန်အံ့ဟုဆို ၏။
³⁸ယေရှု သည်ကြီး သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် ၍ အသက် ချုပ်တော်မူ၏။
³⁹ထိုအခါ ဗိမာန် တော်၏ ကုလားကာ သည် အထက် စွန်း မှ အောက် စွန်း တိုင်အောင် စုတ် ကွဲ လေ၏။
⁴⁰ထိုသို့ ကြွေးကြော်၍ အသက် ချုပ်တော်မူကြောင်း ကိုရှေ့တော်၌ရပ် နေသော တပ်မှူး သည်မြင် လျှင်၊ စင်စစ် ဤ သူ သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် ပေ၏ဟု ဆို ၏။
⁴¹မိန်းမ အချို့တို့သည် လည်း ထို အရပ်၌ အဝေး က ကြည့်ရှု ၍ နေ ကြ၏။
⁴²ထို မိန်းမ တို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲ ပြည်မှာ ရှိတော် မူ စဉ် ၊ နောက် တော်

သို့ အလုပ်အကျွေး လိုက် သော မာဂဒလ မာရီ ၊ ယာကုပ် ငယ် နှင့် ယောသေ ၏ အမိ ဖြစ်သောမာရီ နှင့် ရှာလုံ တို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရုရှလင် မြို့သို့ လိုက် လာသောအခြား မိန်းမများ လည်း ပါကြ သတည်း။⁴² ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့ တည်းဟူသော ပရကုကု နေ့ ဖြစ် သောကြောင့် ည အချိန်ရောက် မှ၊⁴³ အသရေ ရှိသော လွတ် အရာရှိ၊ အရိမ သဲ မြို့သားယော သပ် သည်၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို မြော်လင့် သောသူ ဖြစ် သည်နှင့် ၊ ပိလတ် မင်းထံသို့ ရဲရင့် စွာဝင် ၍ ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို တောင်း လေ၏။⁴⁴ ယေရှု သည်ယခုပင် သေ သည်ကို ပိလတ် မင်းသည် အံ့ဩ ခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူး ကိုခေါ် ၍၊ သေ သည်ကား ကြာ ပြီလောဟုမေး ၏။⁴⁵ သေ ကြောင်းကို တပ်မှူး စကားဖြင့် သိ လျှင် ၊ အလောင်း တော်ကို ယော သပ် အားအပ်ပေး ၏။⁴⁶ ယောသပ်သည် ကိုယ်တော် ကိုချ ၍၊ မိမိ ဝယ် ခဲ့သော ပိတ်ချော နှင့်ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ၊ ကျောက် ၌ ထွင်း သော သင်္ချိုင်း တွင်းထဲမှာ ထား ၍ တွင်း ၌ ကျောက် ကိုလိုမ့် ထားလေ၏။⁴⁷ မာဂဒလ မာရီ ၊ ယော သေ ၏ အမိ ဖြစ် သော မာရီ တို့သည် အလောင်း တော် ထား ရာ အရပ် သို့ ကြည့်ရှု ကြ၏။

16 ဥပုသ်နေ့ လွန် မှမာဂဒလ မာရီ ၊ ယာကုပ် ၏အမိဖြစ်သော မာရီ နှင့် ရှာလုံ တို့သည် သွား ၍၊ အလောင်း တော် ကို လိမ်း ခြင်း ငှာ နံ့သာမျိုး ကိုဝယ် ပြီးလျှင် ၊² ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက်နံနက် စောစော ၊ နေ ထွက် သောအချိန်၌ သင်္ချိုင်း တော်သို့ သွား ကြ၏။³ ထို မိန်းမ တို့ က၊ တွင်း ဝ ၌ ပိတ် သော ကျောက် ကို အဘယ်သူ လိုမ့်လှန် ၍ ပေး မည်နည်း ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ပြီး မှ ကြည့်ရှု လျှင် ၊ ထို ကျောက် သည် လိုမ့်လှန်လျက်ရှိ သည်ကို မြင် ကြ၏။⁴ ထိုကျောက်ကားအလွန် ကြီး သောကျောက် ဖြစ် သတည်း။⁵ မိန်းမ တို့သည် တွင်း ထဲသို့ ဝင် ကြပြီးလျှင် ၊ လုလင် တစ်ယောက်သည် ဖြူစင် ရှည်လျား သော အင်္ကျီ ကိုဝတ် လျက် လ ကျာ ဘက်၌ ထိုင် သည်ကိုမြင် ၍ ထိတ်လန့် မိန်းမော ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁶ ထိုသူ ကလည်း ၊ ထိတ်လန့် မိန်းမော ခြင်း မ ရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သတ်သောနာဇရက် မြို့သားယေရှု ကို သင်တို့ရှာ ကြ၏။ ထို သူသည် ထမြောက် တော်မူပြီ။ ဤ အရပ်၌မ ရှိ ။ အလောင်း တော် ထား ရာ အရပ် ကိုကြည့် ကြ လော့။⁷ သင် တို့ရှေ့ ဂါလိလဲ ပြည် သို့ ကြွတော်မူကြောင်း ကို၊ ပေတရု မှစ၍ တပည့် တော်တို့အား သွား ၍ပြော ကြ လော့။ အထက်က မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ ထို ပြည်၌ သင် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို တွေ့မြင် ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု ပြောဆို ၏။⁸ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သင်္ချိုင်း တော်မှ ထွက် ၍ တုန်လှုပ် လျက် ၊ မိန်းမော တွေဝေလျက်ပြေး ကြ၏။ ကြောက်လန့် သောကြောင့် အဘယ်သူ ကိုမျှ မ ပြော မဆိုကြ။⁹ ကိုယ်တော်သည် ခုနစ် ရက် တွင် ပဌမ နေ့ရက် စောစော အချိန်၌ထမြောက် ပြီး မှ ၊ အထက် က နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ကို နှင်ထုတ် တော်မူသော မာဂ ဒလ မာရီ အား ရှေးဦးစွာ ကိုယ်ကိုပြ တော်မူ၏။¹⁰ မာရီလည်းသွား

၍ကိုယ်တော် နှင့် ပေါင်းဖော်သော သူတို့သည် ညည်းတွား ငိုကြွေး လျက် နေ ကြစဉ်တွင်၊ သူ တို့အားထို သိတင်းကို ကြားပြော လေ၏။¹¹ ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင် တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ မာရီ သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင် ရသည်ကို၎င်း ၊ သူ တို့ သည်ကြား လျှင် မ ယုံ ကြ။¹² ထိုနောက် တပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့သည် တောရွာ သို့ သွား စဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ခြားနား သော အရောင် ကိုဆောင် လျက် ကိုယ် ကိုပြ တော် မူ၏။¹³ သူ တို့သည် ပြန်လာ ၍ အခြား သော တပည့်တော် တို့အား ထို သိတင်းကို ကြားပြော သော်လည်း မ ယုံ ဘဲ နေကြ၏။¹⁴ ထိုနောက် တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသောသူ တို့သည် စားပွဲ၌ လျောင်း ကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုပြ တော်မူ၍၊ ထမြောက် လျက်ရှိသော ကိုယ်တော် ကို မြင် သော သူတို့၏ စကား ကို မ ယုံ သောကြောင့် သူ တို့ မ ယုံ တတ် သော စိတ်၊ ခိုင်မာ သော စိတ် ကို ဆုံးမ၍ အပြစ်တင် တော်မူပြီး မှ ၊¹⁵ “သင်တို့သည် လောကီ နိုင်ငံ အရပ်ရပ်ရှိသမျှ သို့ သွား ၍၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်း တို့အား ဧ ဝံဂေလိ တရားကို ဟော ကြလော့။”¹⁶ “ယုံကြည် ၍ ဗတုတံဇံ ကိုခံ သောသူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ မယုံကြည် သောသူ မူကား အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံရလတံ့။”¹⁷ “ယုံကြည် သောသူ တို့၌ ဖြစ် အံ့သောနိမိတ် လက္ခဏာဟူမူကား ၊ ငါ ၏နာမ ကို အမှီပြု ၍နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် ကြလတံ့။ ထူးခြား သောဘာသာ စကား မျိုးတို့ကို ပြော ကြလတံ့။”¹⁸ “မြေ တို့ကို ဘမ်းကိုင် ကြလတံ့။ သေ စေတတ် သော အဆိပ်အတောက် ကို သောက် စားလျှင် ဘေးဥပဒ် နှင့် ကင်းလွတ် ကြလတံ့။ မကျန်းမမာ သောသူတို့အပေါ်မှာ လက် ကိုတင် ၍ ချမ်းသာ ပေးကြလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁹ ထိုသို့ သခင် ဘုရားသည် တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူပြီးမှ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ သို့ ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံတော်မူ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော် ဘက်၌ ထိုင် နေတော်မူ၏။²⁰ တပည့် တော်တို့သည်လည်း ထွက် သွား ၍၊ သခင် ဘုရားသည် မစ တော်မူသည်နှင့်၎င်း ၊ သူတို့၌ဖြစ် သောနိမိတ် လက္ခဏာအားဖြင့် နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို တည် စေ တော် မူ သည်နှင့်၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သော အရပ် တို့၌ တရား ဟော ကြ၏။

ရှင်လုကာ

၁ ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သောသက်သေ ဖြစ်လျက်၊ နှုတ်ကပတ်^{၁၅} တော်မူကို ဆောင်ရွက် သောသူ တို့သည်၊^၂ ငါ တို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လေပြီး သော အတ္ထုပ္ပတ္တိ များကို ငါ တို့အားကြားပြော သည် အစဉ် အတိုင်းမှတ်သားသောစာ ကို စီရင် ရေးထားသောသူ အများ ရှိကြ သည်ဖြစ်၍၊^၃ ငါ သည်လည်း ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိ အလုံးစုံ တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍၊^၄ စေ့စေ့ ဖွေရှာလိုက်စစ် ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သင် ပြီး သော အကြောင်းအရာ တို့သည် ဧကန် အမှန် ဖြစ် ကြောင်း ကို ကိုယ်တော်သိ စေ ခြင်း ငှာ အစဉ် အတိုင်း ရေးထား ၍ ကြားလိုက် မည်အကြံရှိ ပါ၏။ အလွန်မြတ် သော သော်ဖိလူ ။^၅ ယုဒ ပြည်ကို အစိုးရသော ဟေရုဒ် မင်းကြီး လက်ထက် ၊ အဘိယ အသင်း အဝင် ဖြစ် ၍၊ ဇာခရိ အမည် ရှိ သော ယဇ် ပုရောဟိတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ သူ ၏ခင်ပွန်း သည် အာရုန် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ သူ့ အမည် ကား ဧ လိ ရှု ဗ က် တည်း။^၆ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ်တရား တော်အမျိုးမျိုး တို့ကို ကျင့်ဆောင် ၍ အပြစ်တင်ခွင့် နှင့် လွတ် သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ပါရမီ ရှိ ကြ၏။^၇ ဧ လိ ရှု ဗ က် သည် မြို့ သောကြောင့် သူတို့သည် သား မ ရှိ ။ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် အသက် အရွယ်ကြီးရင့် ကြ၏။^၈ ဇာ ခရိ သည် မိမိ အသင်း နှင့် တကွ အလှည့် သင့်၍ ၊ ဘုရား သ ခင် ရှေ့ တော်၌ ယဇ် ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင်ရွက် သည် တွင် ၊^၉ ယဇ် ပုရောဟိတ် ထုံးစံ အတိုင်း စာရေး တံ ချ သဖြင့်၊ သူ သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ဗိမာန် တော် အတွင်း သို့ ဝင် ၍ နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့၏။^{၁၀} ထိုသို့နံ့သာပေါင်း ကို မီးရှို့သည့်အချိန် တွင်၊ လူ အများ အပေါင်း တို့သည် ပြင် ၌ ဆုတောင်း လျက် နေ ကြ ၏။^{၁၁} ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည်ထင်ရှား ၍၊ နံ့သာပေါင်း ကိုရှို့သော ယဇ်ပလ္လင် လ ကျာ ဘက် ၌ ရပ် နေသည်ကို၊^{၁၂} ဇာ ခရိ သည်မြင် လျှင် ၊ စိတ်နှလုံး မ ငြိမ်မ ဝပ် ထိတ်လန့် ခြင်း သို့ရောက် ၏။^{၁၃} ကောင်းကင် တမန် က လည်း ၊ ဇာ ခရိ ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း မ ရှိ နှင့်။ သင် ပြု သော ပ ဌ နာ ကို နာခံ တော် မူ ပြီ။ သင် ၏ခင်ပွန်း ဧ လိ ရှု ဗ က် သည် သား ယောက်ျား ကို ဘွား မြင် လိမ့်မည်။ ထို သား ကို ယောဟန် အမည် ဖြင့် မှည့် ရ မည်။^{၁၄} သင် သည်ဝမ်းသာ ရှင် မြူး ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်။ ထို သား ကို ဘွား မြင် သောကြောင့် လူအများ တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသားသည် ထာဝရ ဘုရားရှေ့ တော်၌ ကြီး မြတ် သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုး ကို မ သောက် ဘဲ နေ၍ ၊ အမိ ဝမ်း ထဲ က ပင် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် နှင့် ပြည့်ဝ လိမ့်မည်။^{၁၆} ကုသရေလ အမျိုးသား အများ တို့ကို သူ တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ထံ တော် သို့ ပြောင်းလဲ စေ လိမ့်မည်။^{၁၇} အဘ တို့နှင့် သား တို့ကို အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှာငင်း၊ ငြင်းဆန် သောသူတို့ကို သူတော်ကောင်း တို့၏ သတိပညာ လမ်းသို့ ပြောင်းလဲ စေသော အားဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား အ ဘို့အလို ငှာ ပြင်ဆင် သော လူမျိုး ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာငင်း၊ သူ သည် ဧ လိ ယ ၏ စိတ် ဝိညာဉ် တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်သို့ သွား လိမ့်မည် ဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို ၏။^{၁၈} ဇာခရိ ကလည်း ၊ ထိုသို့ ဖြစ် လိမ့်မည်ကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သိ ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ် သည် လူအို ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် မယား သည်လည်း အသက် အရွယ် ကြီးရင့် ပါပြီဟုကောင်းကင်တမန် အား ပြောဆို လျှင်၊^{၁၉} ကောင်းကင် တမန်က၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် အထံ တော်၌ ခစား သော ဂါဗြေ လ ဖြစ် ၏။ သင့် ကို နှုတ်ဆက် ၍ ဤ ဝမ်းမြောက် စရာ သိ တင်း ကို ကြားပြော စေခြင်းငှာ ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မူ၏။^{၂၀} သင် သည် ငါ့ စကား ကို မ ယုံသောကြောင့် ဤအကြောင်းအရာ မ ဖြစ် မှီနေ တိုင်အောင်စကား မ ပြောနိုင် ဘဲ။ အ လျက် နေ လိမ့်မည်။ ငါ့စကား သည်ကား၊ အချိန်တန် လျှင် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို ၏။^{၂၁} လူ များတို့သည် ဇာခရိ ကို ငဲ့လင့် ၍ ၊ ဗိမာန် တော်အတွင်း ၌ ကြာမြင့် စွာနေသည်ကိုအံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။^{၂၂} သူသည်ထွက်လာ သောအခါ စကားမ ပြော နိုင် သည်ဖြစ်၍ ၊ ဗိမာန် တော်၌ ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ ကို မြင် ပြီဟု ရိပ်မိ ကြ၏။ ဇာ ခရိ သည် သူ တို့အား အရိပ် အမှတ် ကိုသာ ပေး၍ စကား အ လျက် နေ ၏။^{၂၃} ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှု ကို ဆောင်ရွက် ရသောအချိန် ကာလကုန် သောအခါ ၊ ဇာခရိသည် မိမိ အိမ် သို့ သွား လေ၏။^{၂၄} ထိုနောက် သူ ၏ခင်ပွန်း ဧလိရှုဗက် သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲ၍ ၊^{၂၅} ငါသည်လူတို့ တွင် ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်း အကြောင်း ကို ထာဝရ ဘုရား သည် ပယ်ရှင်း ခြင်း ငှာ ငါ့ ကို ကြည့်ရှု တော်မူ စဉ် တွင်၊ ဤ ကျေးဇူးတော်ကို ပြု တော်မူပြီဟုဆို လျက် ၊ ငါး လ ပတ်လုံးအိမ်တွင်း၌အောင်း၍ နေလေ ၏။^{၂၆} ငါးလ လွန် သောအခါ ၊ ဂါလိလဲ ပြည် နာဇရက် မြို့၌ ဒါဝိဒ် အမျိုးသား ၊ ယောသပ် အမည်

ရှိသော လူ နှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍၊²⁷ မရှက်တင်သေးသော သတို့သမီး ကညာဆီသို့ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန် ဂါဗြေလ ကို စေလွှတ် တော်မူ၏။ သတို့သမီး ကညာ ကား ၊ မာရိ အမည် ရှိ၏။²⁸ ကောင်းကင်တမန်သည် ရောက်လာလျှင် ၊ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောမိန်းမ၊ သင့်အားမင်္ဂလာ ဖြစ်စေ သတည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင် နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိန်းမတကာတို့ ထက်မြတ်စွာသော မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။²⁹ မာရိ သည် ထို စကားကိုကြားလျှင် စိတ် နှလုံးမငြိမ်မဝပ်ရှိ၍ ၊ ဤ နှုတ်ဆက်ခြင်း ကား အဘယ်သို့ သော နှုတ်ဆက်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်၍နေ၏။³⁰ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ မာရိ ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာ ရ ပြီ။³¹ သင်သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ သား ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထိုသား ကို ယေရှု အမည် ဖြင့် မှည့် ရ မည်။³² ထိုသား သည်ကား၊ ကြီးမြတ် သောသူ ဖြစ် လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့ အဘ ဒါဝိဒ် ၏ ရာဇပလ္လင် ကို ထာဝရ အရှင်သခင် သည် သူ့ အားပေး တော်မူမည်။³³ ထိုသူသည်လည်း ယာကုပ် အမျိုးအနွယ် ကို အစဉ်မပြတ် အုပ်စိုး လိမ့်မည်။ သူ ၏နိုင်ငံ သည်လည်း ဆုံးခြင်း မရှိ ရ ဟု ပြောဆို ၏။³⁴ မာရိ က လည်း ၊ ဤ အမှုအရာ သည် အဘယ်သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ ပါဟု ကောင်းကင်တမန် အား ပြန်ပြော ၏။³⁵ ကောင်းကင် တမန် က လည်း ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် သင် ၏အပေါ်မှာ သက်ရောက် တော်မူ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သောဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော် တော်သည် သင့် ကိုလွှမ်းမိုး လိမ့်မည်။ ထို အကြောင်းကြောင့် ထို သန့်ရှင်း သော သား သည် လည်း ဘုရားသခင် ၏သား တော် ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ် ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။³⁶ ထို မှ တ ပါး ၊ အ မြို့ မ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောသင် ၏ အဆွေအမျိုး ဧလိရုဗက် သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ ယခု ခြောက် လ အဝင်ရှိ ပြီ။³⁷ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော် မမူ သော အမှု မ ရှိ ဟု ပြောဆို လျှင် ၊³⁸ မာရိ က၊ အကျွန်ုပ် သည် ထာဝရ ဘုရား၏ကျွန် မ ဖြစ် ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏စကား အတိုင်း အကျွန်ုပ် ၌ ဖြစ် ပါစေသောဟု ဝန်ခံပြီးမှ ၊ ကောင်းကင်တမန် သည် မာရိ ထံမှ သွား လေ၏။³⁹ ထို အခါ မာရိ သည် ထ ၍ ၊ တောင် ကြားအရပ်၌ ရှိ သော ယုဒ မြို့တစ်မြို့သို့ အလျင်အမြန် သွား ပြီး လျှင်၊⁴⁰ ဇာခရိ အိမ် သို့ ဝင် ၍ ဧလိရုဗက် ကို နှုတ်ဆက် လေ၏။⁴¹ ထို နှုတ်ဆက် ခြင်း စကားကို ဧလိရုဗက် သည် ကြား စဉ် တွင် မိမိ ဝမ်း ၌ ရှိ သော သူငယ် သည် ခုန် ၍ ၊ မိမိသည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်ဝ လျက်၊⁴² သင် သည် မိန်းမ တကာတို့ ထက် မြတ် စွာ သော မင်္ဂလာ ရှိ၏။ သင် ၏ဝမ်း ၌ရှိ သော သူငယ် သည် လည်း မြတ်စွာသော မင်္ဂလာ ရှိ၏။⁴³ အကျွန်ုပ် သခင် ၏ မယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့ ကြွလာ သောကျေးဇူးကို အဘယ် အကြောင်း ကြောင့် အကျွန်ုပ် ခံရပါသနည်း။⁴⁴ သင် ၏နှုတ်ဆက် ခြင်း စကား

သံကို အကျွန်ုပ် ကြား စဉ် တွင်၊ အကျွန်ုပ် ဝမ်း ထဲ၌ သူငယ် သည် ရွှင်မြူး သော စိတ်နှင့် ခုန် ၏။⁴⁵ ယုံကြည် သောမိန်းမ သည်မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုမိန်းမ အား ထာဝရ ဘုရားမိန့် တော်မူ သော စကား သည် ပြည့်စုံ လိမ့်မည် ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် မြွက် ဆို ၏။⁴⁶ မာရိ က လည်း ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံးသည် ထာဝရဘုရား ကို ချီးမွမ်း ၏။⁴⁷ ငါ့ ကိုယ်တင် တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု ၍ ငါ ဝိညာဉ် သည် ရွှင်လန်း ခြင်းရှိ၏။⁴⁸ အကြောင်းမူကား ၊ မိမိ ကျွန် မ၏နှိမ့်ချ သော အဖြစ် ကို ကြည့်ရှု တော် မူ ပြီ။ နောင် ကာလ၌ ခပ်သိမ်း သောလူ အစဉ်အဆက်တို့သည် ငါ့ ကိုမင်္ဂလာ ရှိ သော သူဟူ၍ ခေါ်ကြ လိမ့်မည်။⁴⁹ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား သည် အံ့ဘွယ် သောကျေးဇူးတော်ကို ငါ့ အားပြု တော်မူပြီ။ ထိုဘုရား နာမ တော်သည် ရိုသေ ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။⁵⁰ ထာဝရ ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ တို့သည် သနား တော်မူခြင်း ကျေးဇူး ကို အစဉ်မပြတ် ခံစား ကြ၏။⁵¹ လက်ရုံး တော်အားဖြင့် တန်ခိုး ကို ပြ တော် မူ ပြီ။ မာနထောင်လွှား သော သူ တို့ကို ကွဲ လွင့် စေ တော် မူ ပြီ။⁵² ဘုရင် တို့ကို ရာဇပလ္လင် ပေါ် မှချ ၍ နှိမ့်ချ သော သူ တို့ကို ချီးမြှောက် တော် မူ ပြီ။⁵³ ငတ်မွတ် သော သူ တို့ကို ကောင်းမွန် စွာ ကျွေး ၍ ရ တတ် သော သူ တို့ကို လက်ချည်း လွှတ် လိုက်တော်မူ ပြီ။⁵⁴ ငါ တို့ဘိုး ဘေး များ တို့အား ဗျာဒိတ် ထား တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊⁵⁵ အာဗြဟံ မှစသော သူ ၏အမျိုးအနွယ် အား သနား ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲ ပြုခြင်းငှာသတိ ထား၍မိမိ ကျွန် ကု သရေလ ကို မစ တော်မူ ပြီဟုဆို ၏။⁵⁶ မာရိ သည်လည်း ဧလိရု ဗက် ထံမှာ သုံး လ ခန့် နေ ပြီးမှ မိမိ အိမ် သို့ ပြန် လေ၏။⁵⁷ ဧလိ ရုဗက် သည် ဘွား အံ့သော နေ့ လစေ့ သောအခါ သား ယောက်ျား ကိုဘွားမြင် ၏။⁵⁸ ထာဝရ ဘုရားသည် ထူးမြတ် သောသနား ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ဧလိရုဗက် အား ပြုတော်မူသည်ကို ၊ အိမ်နီးချင်း အဆွေအမျိုး တို့သည် ကြား လတ်သော်၊ သူ နှင့်အတူဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြ၏။⁵⁹ ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ အရေဖျားလီး ခြင်း ကို သူငယ် အားပေး အံ့သော ငှာ လာ ကြ၍၊ အဘ ၏အမည် ဖြစ် သော ဇာခရိ အမည်ဖြင့် မှည့် သောအခါ အမိ က၊ ထိုသို့မ မှည့်ရ။⁶⁰ ယောဟန် အမည်ဖြင့် မှည့် ရမည်ဟုဆို လျှင် ၊ သူတို့က၊⁶¹ ယော ဟန် အမည် ဖြင့် သင် ၏အဆွေအမျိုး တွင် တစ်ယောက် ကိုမျှမ မှည့် ဟု ဆို ၍ ၊⁶² အဘ သည် အဘယ်သို့ မှည့် စေ လို သနည်းဟု အမှတ် အားဖြင့်မေး ကြ၏။⁶³ အဘသည်လည်း သင်ပုံး ကိုတောင်း ၍ ၊ သူ ၏အမည် ကားယောဟန် ဖြစ် ၏ဟု ရေး လေသော်၊ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။⁶⁴ ထိုခဏခြင်း တွင် ဇာခရိ သည်နှုတ် ဖွင့် ခြင်း၊ လျှာ လွတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကား အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။⁶⁵ အိမ်နီးချင်း ရှိ သမျှ တို့သည် ကြောက်ရွံ့ ခြင်း ရှိ ကြ၍ ထို အမှုအရာ များသည် ယုဒ ပြည်တောင် ကြားအရပ် တို့၌ အနံ့အပြား ကျော်စော လေ၏။

⁶⁶ကြား သော သူ အပေါင်း တို့သည် နှလုံး ထဲ၌ မှတ်သား ၍ ၊ ဤ သူငယ် သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် လိမ့်မည်နည်းဟုဆို ကြ၏။ ထာဝရ ဘုရား၏ လက် တော်သည်လည်း သူငယ် နှင့်အတူ ရှိ တော် မူ၏။ ⁶⁷သူ ၏အဘ ဇာခရိ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်ဝ လျက် ၊ ⁶⁸ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ ⁶⁹အကြောင်းမူကား ၊ ကမ္ဘာ ဦး မှ စ၍ ပေါ်ထွန်း သော မိမိ သန့်ရှင်း သော ပ ရော ဖက် တို့ နှုတ် ဖြင့် ဗျာဒိတ် ထား တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊ ⁷⁰ငါ တို့ သည် ရန်သူ ဘေး နှင့် ကင်းလွတ် ၍ ဘုရား သ ခ င် ရှေ့ တော်၌ တ သက် လုံး သန့်ရှင်း ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီအားဖြင့် ဘုရား ဝတ်ကိုရဲရင့် စွာပြု ရ သောအခွင့်ကိုပေး မည်ဟု ⁷¹ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ အား ကျန်ဆို ခြင်း ဂတိ တော်တည်းဟူသော သန့်ရှင်း သော ပဋိညာဉ် တရားကို အောက်မေ့ တော် မူ သဖြင့် ၎င်း၊ ⁷²ငါ တို့ ဘိုး ဘေး များ နှင့် ဝန်ခံ တော်မူသော သနား ခြင်းကျေးဇူးကို ပြု တော်မူသဖြင့်၎င်း၊ ⁷³မိမိ လူမျိုး ကို အကြည့်အရှု ကြွလာလျက် ရွေးနှုတ် ခြင်းကျေးဇူးကိုပြု တော်မူ၍ ၊ ⁷⁴ငါ တို့ကိုရန်သူ လက် မှ ၎င်း ၊ မုန်း သောသူ ရှိသမျှ တို့ လက်မှ ၎င်း ကယ်လွတ် မည်အကြောင်း၊ ⁷⁵ကယ်လွတ် ခြင်းဦးချို့ ကို မိမိ ကျွန် ဒါဝိဒ် အမျိုး ထဲ၌ ငါ တို့အား ပေါ်ထွန်း စေ တော် မူ ပြီ။ ⁷⁶အချင်းသူငယ် ၊ သင် သည်လည်း အမြင့်ဆုံး သောဘုရား၏ ပရောဖက် ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ⁷⁷အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ သနား တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ် ဖြေ ၍ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်းကို ဘုရားသခင် ၏လူမျိုး အား ဖော်ပြ သဖြင့် ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လမ်းခရီး တော် ကို ပြင်ဆင် ခြင်းငှာသင်သည် ရှေ့ တော်၌သွား ရလိမ့်မည်။ ⁷⁸ထိုသနား တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး တော် အားဖြင့် ၊ ကောင်းကင် မှ နေ အာရုဏ် သည် ငါ တို့အပေါ်သို့တက် သဖြင့် ၊ ⁷⁹မှောင်မိုက် နှင့် သေမင်း ၏ အရိပ် ထဲ တွင်ရှိ နေသောသူ တို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း ၍ ၊ ငါ တို့အား ငြိမ်သက် ခြင်းလမ်း ကို ပြ လျက်ရှိသည်ဟု ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။ ⁸⁰ထိုသူငယ် သည်ကား ၊ ကြီးပွား ၍ ဉာဏ် သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣသရေလ လူ တို့အား မ ထင်ရှား မှီ တိုင်အောင်တော အရပ်၌ နေ လေ၏။

2 ထို အခါ တစ်နိုင်ငံ လုံးကို စာရင်း ယူစေခြင်းငှာကဲသာ ဘုရင် သြဂုတုတု သည် အမိန့် တော်ရှိ ၏။ ²ကုရေန် သည် ရှုရိ ပြည်၌မြို့ဝန် ဖြစ် စဉ်တွင် ၊ ဤ ပဌမ စာရင်း ယူခြင်း ဖြစ်သတည်း။ ³လူအပေါင်း တို့သည် စာရင်းဝင် ခြင်း ငှာ အသီးအသီး မိမိ တို့ မြို့ ရွာ သို့ သွား ကြ၏။ ⁴ယောသပ် သည်လည်း ဒါဝိဒ် အမျိုးအနွယ် ဖြစ် ၍ ၊ ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း သော မယား မာ ရိ နှင့် အတူ စာရင်းဝင် ခြင်း ငှာ ၊ ⁵ဂါ လိ လဲ ပြည် နာ ဇရက် မြို့ မှ ယုဒ ပြည် တွင် ဗ က် လင် အမည် ရှိ သော ဒါ ဝိ ဒ် ၏မြို့ သို့ သွား ၏။ ထိုအခါ မာ ရိ သည် ပဋိသန္ဓေ အရင့်အမာရှိ ၏။ ⁶ဗက်လင်မြို့၌ရှိ နေ စဉ် ၊ ဘွား အံ့သော နေ့ လစေ

လျှင် ၊ ⁷သားဦး ကိုဘွားမြင် ၍ အဝတ် နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးမှ ၊ ဧည့်သည် တည်း ရာ စ ရပ်၌ သူ တို့ နေ စရာ မ ရှိ သောကြောင့် ၊ သူငယ် ကို နွား စားခွက် ၌ သိပ်ထား လေ၏။ ⁸ထို ပြည် မှာ သိုးထိန်း တို့သည် ည၌ အခါ တော အရပ်၌ တည်းခို လျက် ၊ မိမိ သိုး စု ကိုစောင့် နေ ကြသည် ဖြစ် ၍ ၊ ⁹ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် သူ တို့အနားမှာ ပေါ်လာ ၍ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်း တော်ထွန်းတောက်သဖြင့် ၊ သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ¹⁰ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ လူ အပေါင်း တို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစရာ သတင်း ကို ငါသည်သင် တို့အား ကြားပြောရ၏။ ¹¹ယနေ့ တွင် ဒါ ဝိဒ် မြို့ ၌ သခင် ခရစ်တော် တည်းဟူသောကယ်တင် သော အရှင် သည် သင် တို့အဘို့ အလိုငှာဘွားမြင် ခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။ ¹²သင် တို့သည် အ ဘယ် နိမိတ် ဖြင့် သိ ရ မည် နည်း ဟု မူကား ၊ သူငယ် သည်အဝတ် နှင့် ပတ်ရစ်၍ နွားစားခွက် ၌ သိပ်ထား လျက်ရှိသည် ကို တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို ပြီးလျှင် ၊ ¹³ထို ကောင်းကင်တမန် နှင့် အတူ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အများ တို့သည် ချက်ခြင်း ထင်ရှား ၍ ၊ ¹⁴ကောင်းကင် ဘဝဂ်ဝယ် ဘုရားသခင် သည် ဘုန်းကြီး တော်မူ စေသတည်း။ မြေကြီး ပေါ်၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း။ လူ တို့ အား မေတ္တာ ကရုဏာ ရှိ စေသတည်း ဟု ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ၍မြှောက် ဆို ကြ၏။ ¹⁵ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံ သို့ ပြန် ကြ ပြီး မှ သိုးထိန်း တို့ က ၊ ငါ တို့သည် ဗ က် လင် မြို့ သို့ သွား ကြကုန် အံ့။ ထာဝရ ဘုရား သည် ဖော်ပြ တော် မူ သော ဤ အမှုအရာ ကို ကြည့် ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ပြီးလျှင် ၊ ¹⁶အလျင်အမြန် သွား ၍ မာရိ နှင့် ယောသပ် ကို၎င်း ၊ နွားစားခွက် ၌ သိပ်ထား လျက်ရှိသောသူငယ် ကို၎င်း တွေ့ကြ၏။ ¹⁷တွေ့မြင် ပြီးမှ မိမိ တို့ကြား သောထို သူငယ် ၏ အကြောင်း စကား ကို အနံ့အပြား ပြောကြ၏။ ¹⁸သိုးထိန်း တို့ပြော သောစကား ကိုကြား သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။ ¹⁹မာရိ သည်ထို အကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့ကို မှတ်ကျုံး ၍ စဉ်းစား ဆင်ခြင်လျက်နေ၏။ ²⁰သိုးထိန်း တို့သည်လည်း မိမိ တို့အား ပြော နှင့်သည်အတိုင်း ကြား မြင် သမျှ သော အကြောင်းအရာကိုထောက်၍ ၊ ဘုရားသခင် ကို အံ့ဩ ချီးမွမ်း လျက် ပြန်သွား ကြ၏။ ²¹ထိုသူငယ် အား အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ပေး ရသောနေ့တည်းဟူသောရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ ရောက် လျှင် ၊ ပဋိသန္ဓေ စွဲတော်မ မှီမီကောင်းကင်တမန် မှည့် သော ယေရှု အမည် ဖြင့် မှည့် ကြ၏။ ²²ထိုနောက် မော ရှေ့ ၏ ပညတ် တရားအတိုင်း စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုရသော နေ့ရက် စေ့ သောအခါ ၊ မိဘတို့ သည် သူငယ် ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ²³သားဦး ယောကျ်ား အပေါင်း တို့သည် ဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်း ရကြ၏ဟု ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတုတိ ကျမ်းလာ သည်နှင့်အညီ ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ဆက်ကပ် ပြီးမှ ၊ ²⁴ခို နှစ် ကောင်ဖြစ် စေ ၊ ချိုး ကလေး နှစ် ကောင်ဖြစ် စေ။

တစ်ခုခုကိုပူဇော် ရမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတုတိ ကျမ်းလာ ပြန်သည်နှင့်အညီ ယဇ် ပူဇော်ကြ၏။²⁵ ထိုအခါ ရှုမောင် အမည် ရှိသော သူ တစ်ယောက်သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ ၊ တရားကိုရိုသေသောသူ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သက်သာခြင်းအကြောင်းကို မြော်လင့်သောသူ ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် သူ့အပေါ်၌တည် သည်ဖြစ်၍ ၊²⁶ သူသည်ထာဝရ ဘုရား၏ခရစ်တော် ကိုမ မြင် မှီ မသေ ရဟု ဗျာဒိတ် တော်ကိုရ၏။²⁷ ထိုအခါ သူသည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဗိမာန် တော်သို့ သွား၍ ၊ မိဘ တို့သည် သူငယ် ယေရု ကို ပညတ် တရားထုံးတမ်း အတိုင်း ပြုခြင်းငှာဆောင်သွား စဉ်တွင်၊²⁸ ရှုမောင် သည် ယေရု ကို လက်နှင့် ချီပိုက်၍ ၊²⁹ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင် ၊ ဗျာဒိတ် တော် အတိုင်း ကိုယ်တော် ၏ကျွန် သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ စုတေ့ ရသောအခွင့် ကို ကိုယ်တော်သည် ယခု တွင်ပေးတော်မူ၏။³⁰ ကိုယ်တော် ၏လူ ဣသရေလ အမျိုး ကို ချီးမြှောက် စေခြင်း ငှာ ၎င်း ၊³¹ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို လင်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊³² လူအမျိုးမျိုး တို့ရှေ့မှောက် ၌ ပြင်ဆင် တော်မူသော အလင်း တည်းဟူသော ကယ်တင် သော သခင်ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် မျက်စိနှင့် မြင် ရပါ၏ဟု မြွက်ဆို ၏။³³ ထိုစကား များကို ယောသပ်နှင့် မယ်တော် သည် ကြားလျှင် အံ့ဩ ခြင်း ရှိ ကြ၏။³⁴ ရှုမောင် သည် လည်း သူ တို့ကို ကောင်း ကြီး ပေး၍ မယ်တော် မာရိ အား ၊ ဤ သူငယ်ကား ဣသရေလ လူ အများ လဲ မည်အကြောင်း ၊ အများထ မည်အကြောင်း၊ လူအ များ တို့၏အကြံအစည် ကို ထင်ရှား စေခြင်း ငှာ ငြင်းခုံ စရာ ဖြစ် မည်အကြောင်း ခန့်ထား သောသူဖြစ်၏။³⁵ ထိုမှတစ်ပါး သန့်လျက် သည် သင် ၏စိတ် နှလုံးကို ခွင်း လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို ၏။³⁶ အာ ရှာ အမျိုး ဖြစ် သော ဖ နွေ လ ၏သမီး ၊ အနုနု အမည်ရှိ သော ပရောဖက် မ တစ်ယောက် ရှိ ၏။ သူ သည် ပျို သော အရွယ် မှ စ၍ ခုနစ် နှစ် သော လင် နှင့် နေ ပြီး လျှင်၊³⁷ အသက် ကြီးရင့် ၍ အနှစ် ရှစ် ဆယ်လေး နှစ်ခန့်မျှ တိုင်တိုင် မှတ်ဆိုး မဖြစ် လျက်၊ ဆုတောင်း ခြင်းနှင့် အစာရှောင် ခြင်းအားဖြင့်နေ့ည၌ မပြတ်ဘုရား ဝတ်ကို ပြု၍ ဗိမာန် တော်နှင့် မခွာ ဘဲ နေ၏။³⁸ သူ သည် လည်း ထိုခဏခြင်း တွင်ဝင် ၍ ထာဝရ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း လေ၏။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ရွေးနှုတ် ခြင်းအရာကို မြော်လင့် သော သူ အပေါင်း တို့အား ထိုသူငယ် ၏ အကြောင်း ကို ပြော လေ၏။³⁹ မိဘ တို့သည် ထာဝရ ဘုရား၏ ပညတ် တရားအတိုင်း ပြုရသမျှ တို့ကို အကုန်အစင် ပြုပြီးမှ ဂါလိလဲ ပြည်၊ နာဇရက် အမည်ရှိသော မိမိ တို့ မြို့သို့ ပြန် ကြ၏။⁴⁰ သူငယ် သည်လည်း ကြီးပွား ၍ ပညာ ဉာဏ် သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်သည် လည်း သူ့အပေါ်၌တည် ၏။⁴¹ မိဘ တို့သည် နှစ် တိုင်း အစဉ်ပသခါ ပွဲခံချိန်ရောက်လျှင် ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ကြ၏။⁴² ယေရုရှလင်

တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် ရှိသောအခါ ပသခါ ပွဲ ထုံးစံ အတိုင်း ယေရုရှလင် မြို့သို့တက် ကြ၍၊⁴³ ပွဲနေ့ရက် လွန် ပြီးမှ မိဘ တို့သည်ပြန် ကြလျှင် ၊ သူငယ် ယေရု သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေရစ် လေ၏။ ယောသပ် နှင့်မယ်တော်သည် ထိုအကြောင်းကို မသိ ၍ ၊⁴⁴ အပေါင်းအဘော် စုထဲမှာ သူငယ် ပါသည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် တစ်နေ့ခရီး သွား မိလျှင် ၊ အဆွေအမျိုး အသိအကျွမ်း တို့တွင် ရှာ ၍၊⁴⁵ မတွေ့သောအခါ ယေ ရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် ၍ရှာ ကြ၏။⁴⁶ သူငယ်မူကား ၊ ဗိမာန် တော်၌ ဆရာ များ အလယ် မှာ ထိုင် ၍ ထိုသူ တို့နှင့် ဆွေးနွေး မေးမြန်း လျက်ရှိသည်ကို မိဘတို့သည် သုံး ရက် ကြာ မှတွေ့ကြ၏။⁴⁷ သူ၏ စကား ကို ကြား သော သူ အပေါင်း တို့သည် သူ၏ ပညာ ကို၎င်း၊ စကား အဖြေ ကို၎င်း အံ့ဩ ကြ၏။⁴⁸ မိဘ တို့သည် သား ကို မြင် လျှင် မိန်းမော တွေဝေ၍ မယ်တော် က၊ ငါ့သား ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ တို့အား ဤသို့ ပြု သနည်း။ ညှိုးငယ် ကြောင့်ကြသော စိတ်နှင့် မိဘတို့သည် မောင်ကိုရှာ ကြပြီဟုဆို သော်၊⁴⁹ ယေရုကာ၊ မိဘသည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ရှာ ရပါသနည်း။ အကျွန်ုပ် သည်အ ဘာ ၏ အိမ်၌ နေ ရ သည်ကို မသိ ပါသလောဟု ပြောဆို လျှင် ၊⁵⁰ သူ တို့သည် ထို စကား ကို နား မလည်ကြ။⁵¹ ထိုနောက် ယေရု သည် မိဘ တို့နှင့် အတူ သွား သဖြင့် နာဇရက် မြို့သို့ ရောက် ၍ သူ တို့စကားကို နားထောင် လျက်နေ လေ၏။ ထို အကြောင်း အရာ အလုံးစုံ တို့ကို မယ်တော် သည် နှလုံး ထဲ၌ မှတ်ကျုံး လေ၏။⁵² ယေရု သည်လည်း အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ ပညာ တိုးပွား လျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ လူတို့ ရှေ့မှာမျက်နှာ ရတော်မူ၏။

3ကဲသာ ဘုရင် တိ ဗေရိ နန်းစံ တစ်ဆယ် ငါး နှစ် တွင် ၊ ယုဒ ပြည်၌ ပုနုတိ ပိလတ် သည် မြို့ဝန် အရာ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌ ဟေရု ဒ် သည် စော်ဘွား အရာ၊ ဣတုရဲ ပြည်နှင့် တရာခေါနိတ် ပြည် ၌ ဟေရုဒ် ညီဖိလိပုပု သည် စော်ဘွား အရာ၊ အဘီလင် ပြည်၌ လုသာနိ သည် စော်ဘွား အရာ၊² အနုနုနှင့် ကယာဖ တို့သည် ယဇ်ပရောဟိတ် မင်းအရာ၊ အသီးအသီးရှိကြသောအခါ ၊ တော၌ရှိ သော ဇာခရိ၏သား ယောဟန် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော် ကို ခံရ၏ ။³ ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်ကား၊ တော ၌ ဟစ်ကြော် သော သူ၏အသံ မှာ၊ ထာဝရ ဘုရားကြွတော် မူရာလမ်း ကို ပြင် ကြလော့။⁴ လမ်း ခရီးတော်ကို ဖြောင့် စေကြ လော့။ ချိုင့်ဝှမ်း ရာ ရှိသမျှ တို့ကို ဖို့ ရမည်။ တောင်ကြီး တောင် ငယ် ရှိသမျှ တို့ကို ဖြို ရမည်။ ကောက် သောလမ်းများကို ဖြောင့် စေရမည်။⁵ ကြမ်းတမ်း သောလမ်းများကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင် ရမည်။⁶ လူ အပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကယ်တင် တော်မူ ခြင်းအကြောင်း ကို မြင် ရကြလတုံဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ယောဟန် သည် ယော်ဒန် မြစ်နား ၌ အနံ့အပြား လှည့်လည် ၍ အပြစ် လွတ် ခြင်းအဘို့ အလိုငှာ နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတုတိဇံ တရားကို ဟော လေ၏။⁷ ထိုအခါ ၊ ဗတုတိဇံ ကို ခံအံ့သောငှာလာ ကြသော

လူ အစုအဝေး တို့အား ယောဟန် ဟောပြော သည်ကား၊ အချင်း မြွေဆိုး အမျိုး တို့၊ ရောက် လှသောဘေးဒဏ် မှ ပြေးသွား စိမ့်သော ငှာအဘယ်သူ သည် သင် တို့ကို သတိပေး ဘိသနည်း။⁸ နောင်တရ ခြင်း နှင့် ထိုက်တန် သော အကျင့် ကို ကျင့် ကြ လော့။ အာ ဗြ ဟံ သည် ငါတို့အဘ ဖြစ် သည်ဟူ၍စိတ်ထဲ၌ မ အောက်မေ့ ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် သည် ကျောက်ခဲ တို့မှ အာ ဗြ ဟံ သား တို့ကို ထုတ် ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင် တော်မူသည်ဟု ငါအမှန် ဆို ၏။⁹ သစ်ပင် အမြစ် နား မှာ ပုဆိန် ထား လျက် ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်း သော အသီး မ သီး သော အပင် ရှိ သမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ ၍ မီး ထဲ သို့ ချ လိုက် ရ သည်ဟု ဟောပြောလေ၏။¹⁰ လူ အစုအဝေးကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြ သော်၊¹¹ ယောဟန်က၊ အင်္ကျီ နှစ် ထည်ရှိ သောသူ သည် အင်္ကျီမ ရှိ သောသူ အားမျှ စေ။ စားစရာ ရှိ သောသူ သည် လည်း ထိုနည်းတူ ပြု စေဟု ပြန်ပြော ၏။¹² အခွန်ခံ သူတို့သည် ဗတုတိဇံ ကို ခံခြင်း ငှာ လာ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရပါ မည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊¹³ သင် တို့သခင်သည် ခွဲဝေ စီမံသည်ထက် သာ၍ မ ခွဲ မခံကြနှင့်ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁴ စစ်သူရဲ တို့ ကလည်း အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု မေး လျှောက် ကြလျှင် ၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ အနိုင် အထက်မ ပြုကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှ မ လျှပ် ကြနှင့်။ ကိုယ် ရသောအခ နှင့် ရောင့်ရဲ ကြလော့ဟု ပြန်ပြော ၏။¹⁵ လူ အများ တို့သည် မြော်လင့် ၍ ၊ ယောဟန် သည် ခရစ်တော် မှန် သည်မမှန်သည်ကို နှလုံး ထဲ မှာ တွေးတော ဆင်ခြင်ကြစဉ်၊¹⁶ ယောဟန် သည် လူအပေါင်း တို့ အား ပြန်ပြော သည်ကား၊ ငါ သည်သင် တို့အား ရေ ၌ ဗတုတိဇံ ကိုပေး၏။ ငါ့ ထက်တတ်စွမ်း နိုင်သောသူ သည် ကြွလာ သေး၏။ ထိုသူ ၏ခြေ တော်ကြိုး ကို မျှ ဖြည့် ခြင်း ငှာ ငါမ ထိုက် ။ ထိုသူ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၌ ၎င်း ၊ မီး ၌၎င်း သင် တို့ကို ဗတုတိဇံ ကို ပေးမည်။¹⁷ လက် တော်တွင် စံကော ပါလျက် မိမိ ကောက် နယ် တလင်း ကို ရှင်းလင်း စေ သဖြင့်၊ ဂျုံ စပါး ကို ကား ကျီ ၌ စုသိမ်း သွင်း ထား၍ ၊ အဖျင်း ကို ကား မ ငြိမ်းနိုင် သော မီး နှင့် ရှို့ တော် မူလ တံ့ ဟု ပြောဆို ၏။¹⁸ အခြား သော စကား များ နှင့် ဆုံးမ သွေးဆောင်၍ ဧဝံ ဂေ လိ တရား ကို လူ အများ တို့အား ဟောပြော လေ၏။¹⁹ ထိုနောက် စော်ဘွား ဟေရုဒ် သည် မိမိ ညီ ၏ ခင်ပွန်း ဟေ ရော ဒိ အကြောင်း မှစ၍ ၊ မိမိ ပြု သော ဒုစရိုက် အပြစ်ရှိသမျှ တို့ကို ယောဟန် သည် ဖော်ပြ ဆုံးမ သောကြောင့်၊²⁰ ဟေရုဒ် သည် အရင်အပြစ်ရှိသမျှ တို့အပေါ်မှာ အပြစ်သစ်ကို ထပ်လောင်း ၍ ယောဟန် ကို ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား၏။²¹ လူ အပေါင်း တို့သည် ဗတုတိဇံ ကိုခံကြသောအခါ ၊ ယေရှု သည်လည်း ဗတုတိဇံ ကိုခံတော်မူ၍ ဆုတောင်း စဉ် တွင်၊ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သဖြင့်၊²² သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်

ထင်ရှား လျက် ကိုယ်တော် ပေါ်၌ ဆင်းသက် တော်မူ၍ ၊ သင် ကား၊ ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ချစ် သား ပေတည်း ဟု ကောင်းကင် က အသံ တော်ဖြစ် လေ၏။²³ ထိုအခါ ယေရှု သည် အနှစ် သုံးဆယ် ခန့် မျှရှိ တော်မူ၏။ လူများအထင် အမှတ်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ အဘကား ယောသပ် တည်း။ ယောသပ်အဘလေ။²⁴ ဧလိအဘ မသတ် ၊ မသတ်အဘလေဝိ ။ လေဝိအဘ မေလခိ ၊ မေလခိအဘ ယနန် ၊ ယနန်အဘ ယောသပ် ၊²⁵ ယောသပ်အဘမတ္တသိ ၊ မတ္တ သိအဘ အာမုတ် ၊ အာမုတ်အဘနာဟုံ ၊ နာဟုံအဘသေလိ ၊²⁶ သေ လိအဘနဂုဂဲ ၊ နဂုဂဲအဘ မာအတ် ၊ မာအတ်အဘမတ္တသိ ၊ မတ္တ သိအဘ ရှေမိ ၊ ရှေမိအဘ ယောသပ် ၊ ယောသပ်အဘယုဒ ၊ ယုဒ အဘယောဟန်နန် ၊²⁷ ယောဟန်နန်အဘ ရေသ ၊ ရေသအဘ ဇေရုဗ ဗေလ ၊ ဇေရုဗဗေလအဘ ရှာလသေလ ၊ ရှာလသေလအဘနေရိ ၊ နေရိအဘ မေလခိ ၊ မေလခိအဘ အဒုဒိ ၊²⁸ အဒုဒိအဘကောသံ ၊ ကောသံအဘလေမောဒံ ၊ လေမောဒံအဘဇေရ ၊²⁹ ဇေရအဘ ယော သေ ၊ ယောသေအဘဇေလျဇာ ၊ ဇေလျဇာအဘ ယောရိမ် ၊ ယော ရိမ်အဘမသတ် ၊ မသတ်အဘလေဝိ ၊³⁰ လေဝိအဘရှိမောင် ၊ ရှိမောင်အဘယုဒ ၊ ယုဒအဘယောသပ် ၊ ယောသပ်အဘယောနန် ၊ ယောနန်အဘဇေလျာကိမ် ၊ ဇေလျာကိမ်အဘမေလေ ၊³¹ မေလေအဘမဲနန် ၊ မဲနန်အဘမတ္တသိ ၊ မတ္တသိအဘနာသန် ၊ နာသန်အဘဒါဝိ ဒ် ၊³² ဒါဝိဒ်အဘယေရဲ ၊ ယေရဲအဘဩဗက် ၊ ဩဗက်အဘဗောဇ ၊ ဗောဇအဘစာလမုန် ၊ စာလမုန်အဘနာရှန် ၊³³ နာရှန်အဘအမိန ဒပ် ၊ အမိနဒပ်အဘအာရံ ၊ အာရံအဘဟေဇရံ ၊ ဟေဇရံအဘဖာ ရက် ၊ ဖာရက်အဘယုဒ ၊³⁴ ယုဒအဘ ယာကုပ် ၊ ယာကုပ်အဘဣ ဇာက် ၊ ဣဇာက်အဘအာဗြဟံ ၊ အာဗြဟံအဘတေရ ၊ တေရအဘ နာခေါ် ၊³⁵ နာခေါ်အဘစေရောက် ၊ စေရောက်အဘရာဂေါ ၊ ရာဂေါ အဘဖာလက် ၊ ဖာလက်အဘဟေဗာ ၊ ဟေဗာအဘ ရှာလ ၊³⁶ ရှာ လအဘ ကာဣနန် ၊ ကာဣနန်အဘအာဖာဇဒ် ၊ အာဖာဇဒ်အဘရှေ မ ၊ ရှေမအဘနောဇ ၊ နောဇအဘလာမက် ၊³⁷ လာမက်အဘမသုရု လ ၊ မသုရုလအဘ ဇနောက် ၊ ဇနောက်အဘယာရက် ၊ ယာရက်အ ဘမဟာလေလေလ ၊ မဟာလေလေလအဘ ကာဣနန် ၊³⁸ ကာဣ နန်အဘဇနုတ် ၊ ဇနုတ်အဘရှေသ ၊ ရှေသအဘ အာဒံ ၊ အာဒံအဘ ဘုရားသခင် ပေတည်း။

4 ယေရှု သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ ယော် ဒန် မြစ် နား မှ ပြန် စဉ် တွင် ဝိညာဉ် တော်သည် တော သို့ ပို့ဆောင် တော်မူ၏။² အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးမာရ်နတ် ၏ စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထို ကာလ ပတ်လုံးအစာအာဟာရ ကို သုံးဆောင် တော် မ မူ။ ထို ကာလ လွန် ပြီး မှ မွတ်သိပ် တော် မူ၏။³ မာရ်နတ် ကလည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်မှန် လျှင် ဤ ကျောက်ခဲ ကိုမှန် ဖြစ် စေခြင်းငှာ အမိန့် ရှိတော် မူပါဟု လျှောက် လေ၏။⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ လူ|strong="G444" သည်မှန် အားဖြင့် သာ အသက် ကိုမွေးရမည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင်

မိန့်တော်မူသမျှ အားဖြင့်အသက်ကိုမွေးရမည်ကျမ်းစာ၌လာ သည် ဟု ပြန်ပြောတော်မူstrong="G611" ၏။⁵ တစ်ဖန် မာရ်နတ် သည် ယေရှု ကိုမြင့်လှသော တောင်ပေါ်သို့ဆောင်သွား ၍၊ ဤလောက ၌ရှိသမျှ သော တိုင်း နိုင်ငံ တို့ကို တစ်ခဏခြင်း တွင် ပြည့်စုံ ၍ ၊⁶ ဤ ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသမျှ ကို ငါ ၌အပ် ခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပေး လို သောသူ အားပေး ရသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် အား ပေး ပါမည်။⁷ ငါ့ ကိုကိုးကွယ် လျှင် ဤအလုံးစုံ တို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ဥစ္စာဖြစ် လိမ့်မည်ဟု လျှောက် လေ၏။⁸ ယေရှု ကလည်း ၊ အချင်းစာတန်၊ ငါ့ နောက်သို့ ဆုတ် လော့။ သင် ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ကို ကိုးကွယ် ရမည်။ ထိုဘုရားသခင် ကိုသာ ဝတ်ပြု ရမည်ကျမ်းစာ လာသည် ဟု ပြန်ပြော တော်မူ၏။⁹ တစ်ဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှု ကို ယေရုရှလင် မြို့သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ ဗိမာန် တော်၏ အထွဋ် ၌ တင် ထားပြီးလျှင်၊¹⁰ ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ သင့် ကို စောင့်ရှောက် စေ ခြင်းငှာ ကောင်းကင်တမန် တို့အား သင့် အ ဘို့ မှာထား တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊¹¹ သင် ၏ခြေ ကို ကျောက် နှင့် မ ထိ မ ခိုက် စေ ခြင်းငှာ၊ သူတို့သည် သင့် ကို လက် နှင့် မစ ချီပင့် ကြ လိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်မှန် လျှင် ဤ အ ထွဋ် မှ ကိုယ် ကို အောက် သို့ ချ လိုက် တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လေ၏။¹² ယေရှု ကလည်း ၊ သင်|strong="G4675" ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်း မ ပြုရဟု ကျမ်းစကား ရှိ သည် ဟု ပြန်ပြော တော် မူ ၏။¹³ ထိုသို့ မာရ်နတ် သည် စုံစမ်း သွေးဆောင်ခြင်း အမှုအလုံးစုံ ကို အကုန်အစင်ပြု ပြီး လျှင်၊ အထံ တော်မှ ထွက်သွား ၍ ကာလ အတန်အရာနေလေ၏။¹⁴ ယေရှု သည် ဝိညာဉ် တော်တန်ခိုး နှင့် ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ပြန် ၍ ၊ သိ တင်း တော်သည် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနွဲ့အပြား ကျော်စော လေ၏။ တရား စ ရပ် တို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော် မူ၍ ၊¹⁵ လူအ ပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁶ ကြီးပွား တော် မူ ရာ နာဇရက် မြို့သို့ ရောက် ပြန်လျှင် ၊ ထုံးစံ တော်ရှိသည်အတိုင်း ဥပုသ်နေ၌ တရားစရပ် သို့ဝင် ၍ ကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ် ခြင်းငှာထ တော်မူ၏။¹⁷ စရပ်စောင့်သည် ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ ကျမ်းစာ ကို ပေး သည် ဖြစ်၍ ၊ ကျမ်းစာ ကို ဖွင့် တော် မူ လျှင် တွေ့ သော အချက် စကား ဟူ မူကား၊¹⁸ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ အပေါ်၌တည်တော်မူ၏။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ဆင်းရဲသား တို့ အား ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ကြားပြော စေခြင်းငှာ ငါ့ ကို ဘိ သိတ် ပေး တော် မူ ပြီ။ ကြေမ့သောသူတို့၏ အနာကို ပျောက် စေ ခြင်းငှာ၎င်း၊ ဘမ်း သွားချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အား လွတ် ခြင်း အကြောင်းနှင့် မျက်စိ ကန်းသော သူ တို့အား မျက်စိ မြင်ပြန် ခြင်း အကြောင်း ကို ပြ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခံ ရသော သူ တို့ ကို ကယ်မ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ မင်္ဂလာ နှစ် ကာလ ကို ကြားပြော စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ ပြီဟု လာ

သတည်း။²⁰ ကျမ်းစာ ကိုလိပ် ၍ စ ရပ် စောင့် အားပေး ပြီးမှ ထိုင် တော် မူ၏။ စ ရပ် ၌ ရှိ သောသူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို စေ့စေ့ ကြည့်လျက်နေ ကြ၏။²¹ ယေရှုကလည်း၊ ယနေ့strong="G4594" ပင် ဤ ကျမ်းစာ ချက်သည် သင် တို့ကြား သည့် အတိုင်း ပြည့်စုံ လေ ပြီ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။²² ထို သူ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ဝန်ခံ ၍ ၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ် သော နှုတ် ထွက် စကား ကို အံ့ဩ ချီးမွမ်း လျက် ၊ ဤသူ သည် ယော သပ် ၏ သား မ ဟုတ် တုံလောဟု ဆို ကြ၏။²³ ယေရှု ကလည်း၊ အကယ်၍သင်တို့သည် ပုံပမာ|strong="G3850" ဆောင်လျက်၊ အချင်းဆေးသမား ၊ ကိုယ် အနာကို ငြိမ်း စေလော့။ ငါတို့သည် သိ တင်းကြား သည်အတိုင်း၊ သင်သည် ကပေရနောင် မြို့၌ ပြု သမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို ကိုယ် နေ ရင်း မြို့၌ လည်း ၊ ပြု ပါ ဟူ၍ငါ့ အား ပြောဆို ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊²⁴ အ ဘယ် ပ ရော ဖက်|strong="G4396" မှ မိမိ နေ ရင်း မြို့၌ မျက်နှာ မ ရတတ်။²⁵ ငါ အမှန် ဆို ပြန်သည် ကား ၊ ပ ရော ဖက် ဧ လိယ လက်ထက် ၌ သုံး နှစ် နှင့် ခြောက် လ ပတ်လုံး မိုဗ်းခေါင် ၍၊ ပြည် နိုင်ငံ တစ်လျှောက်လုံး အစာ အာဟာရအလွန် ခေါင်းပါး ခြင်းရှိ သောအခါ ၊ ဣသရေလ အမျိုးဖြစ်သော မုဆိုးမ အများ ရှိ ကြ၏။²⁶ သို့သော်လည်း ၊ ထိုမုဆိုးမတစ်ယောက်ရှိရာ သို့မျှ ဧလိ ယ ကိုစေလွှတ် တော်မူ။ ဇိဒန် ပြည် ဇရတုတ မြို့သူ ဖြစ်သော မုဆိုးမ တစ်ယောက်ရှိရာ သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။²⁷ ပရောဖက် ဧ လိရုံ လက်ထက် တွင်လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ နှုနာစွဲ သော သူ အများ ရှိ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ နေ မန် အမည်ရှိ သော ရှုရိ လူမှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှသန့်ရှင်း ခြင်းသို့ မရောက် ဟုမိန့်တော် မူ၏။²⁸ တရား စ ရပ် ၌ ရှိ သော လူအ ပေါင်း တို့သည် ထို စကား တော်ကို ကြား သောအခါ ပြင်းစွာအမျက်ထွက် သည်နှင့်၊²⁹ ထ ၍ ကိုယ်တော် ကို မြို့ ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ပြီး လျှင် ၊ ထို မြို့ တည် ရာ တောင် ထိပ် စွန်း အငူမှ စောက်ထိုး တွန်းချ ခြင်း ငှာ ဆောင်သွား ကြ၏။³⁰ ကိုယ်တော် သည် သူ တို့အလယ် ၌ လျှောက် ၍ ကြွသွား တော်မူ၏။³¹ ဂါလိလဲ ပြည် ကပေရနောင် မြို့ သို့ ရောက် လျှင် ၊ ဥပုသ်နေ၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။³² အာဏာ နှင့် ဟောတော် မူ သောကြောင့် ပရိသတ် တို့သည် ဒေသနာ တော်ကို အလွန်အံ့ဩ ကြ၏။³³ ထိုတရားစရပ် ၌ ညစ်ညူး သော နတ်ဆိုး စွဲ သောသူ တစ် ယောက်ရှိ ၍ ၊³⁴ ဩဝါဒ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာလာ သလော။ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း တော်မူ သောသူ ဖြစ် ပါသည်ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ဟစ်ကြော် လေ၏။³⁵ ယေရှု က လည်း ၊ တိတ်ဆိတ်|strong="G5392" စွာနေလော့။ ထိုသူ ၏အထံ က ထွက် သွား လော့ ဟု ဆုံးမ|strong="G2008" တော် မူ လျှင် ၊

နတ်ဆိုး သည်ထိုသူ ကို လူအများအလယ် ၌ လှဲချ၍ ဘေးဥပဒ် မ ပြုဘဲ ထွက်သွား ၏။³⁶ လူအပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေဝေ၍ ၊ ဤ စကား သည် အဘယ်သို့ သော စကားနည်း၊ ညစ်ညူး သော နတ် တို့ကို အာဏာ တန်ခိုး နှင့် မှာထား ၍ သူတို့သည် ထွက်သွား ကြ သည် တကား ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။³⁷ သိ တင်း တော်သည်လည်း ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌ နံ့ပြား ကျော်စော လေ၏။³⁸ တရားစရပ် မှ ထွက် ပြီးလျှင် ရှိမုန် အိမ် သို့ ကြွ တော် မူ၏ ။ ရှိမုန် ၏ယောက္ခမ သည် ပြင်းစွာ သော ဖျားနာ စွဲ သည်ဖြစ်၍ သူ့ အတွက် ကိုယ်တော် ကိုတောင်းလျှောက် ကြ၏။³⁹ ကိုယ်တော် သည် ထို မိန်းမ ၏အနား မှာ ရပ် ၍ ဖျားနာ ကို ဆုံးမ တော် မူ လျှင် ၊ သူ သည် အဖျားပျောက် သဖြင့် ချက်ခြင်း ထ ၍ ညွှတ်သည် ဝတ် ကိုပြုလေ၏။⁴⁰ နေ ဝင် သောအခါ အမျိုးမျိုး သော အနာ ရောဂါစွဲ သော သူ တို့၏ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်း တို့သည် ထို လူနာ တို့ကို အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် ထိုလူနာ အသီးသီး တို့ အပေါ်၌လက် တော်ကို တင် သဖြင့် အနာရောဂါကို ငြိမ်း စေတော် မူ၏။⁴¹ နတ်ဆိုး တို့ လည်း ၊ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော် မူ၏ဟု ဟစ်ကြော် လျက် လူ များ မှ ထွက် သွား ကြ၏။ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ကြောင်းကို သူတို့သိ ကြသောကြောင့် စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ မ ပြော စေခြင်းငှာမြစ်တား တော်မူ၏။⁴² မိုဟ်းလင်း သောအခါ တော အရပ် သို့ ထွက် ကြွ တော်မူ၍ ၊ လူ အများတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှာ ကြ၏။ အထံ တော်သို့ ရောက် လျှင် ၊ မိမိ တို့နေရာမှ ထွက်ကြွ တော် မ မူမည်အကြောင်း ဆီးတား ကြ၏။⁴³ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဘုရားသခင်|strong="G2316" ၏နိုင်ငံ တော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေ လိ တရားကို အခြား သောမြို့ရွာတို့၌ ငါ ဟောပြောရမည်။⁴⁴ ထိုသို့ အလိုငှာ ငါ့ကိုစေလွှတ် လျက်ရှိသည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၍ ၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ တရားစရပ် တို့၌ တရား ဟောပြော လျက်နေ တော်မူ၏။

5 တရု ရော အခါ ဂ ့ နေ သရက် အိုင် နား မှာ ရပ် တော် မူ၍ ၊ လူ များတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို နားထောင် ခြင်းငှာကိုယ်တော် အနီးသို့ တိုးဝင် ကြစဉ် တွင်၊ ကမ်း နား မှာဆိုက် သော လှေ နှစ် စင်းကိုမြင် တော်မူ၏။² တံငါ တို့သည် လှေ ထဲက ထွက် ၍ပိုက်ကွန် တို့ကို ဆေးလျှော် လျက်နေကြ၏။³ ထို လှေ တို့ တွင် ရှိမုန် ၏ လှေထဲသို့ ဝင် တော်မူပြီးလျှင် ၊ လှေကိုကမ်း နားမှာ အနည်းငယ် ခွာ ဖွင့်စေခြင်းငှာ ရှိမုန် ကို အခွင့်တောင်း တော်မူ၏။ ထို လှေ ပေါ်မှာထိုင် လျက် လူ များတို့ကို ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော် မူ၏။⁴ စကား တော်ပြတ် သောအခါ ၊ ရေနက်|strong="G899" ရာ အရပ်သို့ ရွှေ့ဦးလော့။ ပိုက်ကွန် ကိုချ ၍ ငါးကိုအုပ် စမ်းလော့ ဟု ရှိမုန်|strong="G4613" အား မိန့် တော် မူ၏။⁵ ရှိမုန် က လည်း ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ညလုံး ကြိုးစား သော်လည်း တစ်

ကောင်ကိုမျှမရ ပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့် တော်ရှိလျှင် ပိုက်ကွန် ကို ချ ပါမည်ဟု လျှောက် လေ၏။⁶ ထိုသို့ ချ ကြပြီးလျှင် ၊ အလွန် များ စွာ သောငါး တို့ကို အုပ်မိ သဖြင့် ပိုက်ကွန် သည် စုတ်ပျက် စရှိ၏။⁷ အခြား သော လှေ တစ်စင်း၌ ရှိသော အပေါင်းအဖော် တို့သည်လာ ၍ကူညီ စေခြင်းငှာ သူ တို့ကို အမှတ်ပေး သဖြင့် ၊ သူတို့သည်လာ ၍ လှေ နှစ် စင်းနှစ် လှေတတ် ငါးနှင့်ပြည့် စေကြ၏။⁸ ရှိမုန် ပေ တရု သည်မြင် လျှင်၊ ယေရှု ၏ ပုဆစ် တော်ကိုဦးတိုက် ၍ ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် အပြစ် များသော သူ ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဆီ မှ ကြွသွား တော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။⁹ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ လျှောက်သနည်း ဟူမူကား၊ အုပ်မိ သောငါး များကိုထောက် သဖြင့်၊ ရှိမုန် နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော် ဇေဗေဒ ၏သား ယာကုပ် နှင့် ယော ဟန် မှစ၍ ရှိမုန် နှင့်ပါသမျှ သောသူ တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။¹⁰ ယေရှု ကလည်း ၊ ကြောက်ရွံ့|strong="G5399" ခြင်းမ ရှိနှင့်။ သင်သည်ယခု မှစ၍ လူ တို့ကိုဘမ်းမိ သောသူ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။¹¹ ကမ်း နားမှာ လှေ ကိုဆိုက် ပြီးလျှင် ၊ ထိုသူတို့သည် ရှိသမျှ တို့ကို စွန့်ပစ် ၍ နောက် တော်သို့ လိုက်ကြ၏။¹² ကိုယ်တော် သည် မြို့တစ် မြို့၌ ရှိ တော်မူစဉ် ၊ တစ် ကိုယ်လုံး နှုနာစွဲ သော သူ တစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော် ကို မြင် လျှင် ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ သခင် ၊ အလို တော်ရှိလျှင် ကျွန်တော် ကို သန့်ရှင်း စေနိုင် တော်မူသည်ဟု တောင်းပန် လေ၏။¹³ ယေရှုကလည်း ၊ ငါ အလိုရှိ|strong="G2309" ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်စေ ဟုမိန့်| strong="G3004" တော် မူ လျက် ၊ လက် တော်ကို ဆန့် ၍ ထိုသူ ကိုတို့ တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင်နှုနာ ပျောက် လေ ၏။¹⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ ဤ အကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော နှင့် ယဇ် ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍ ကိုယ် ကိုပြ လော့။ သူတစ်ပါး ၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာသန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အတွက် မောရှေ စီရင် မှာထား သော ပူဇော် သ ကု ကာ ကို ဆက်လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း သိတင်း တော်သည်သာ၍ ကျော်စော သဖြင့် ၊ များ စွာ သောလူ အပေါင်းတို့သည် တရား နာလိုသောငှာငင်း ၊ အနာ ငြိမ်း စေခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ခံလိုသောငှာငင်း၊ စုဝေး လျက်ရှိကြ၏။¹⁶ ကိုယ်တော် သည် တော အရပ်သို့ ကြွ ၍ ဆုတောင်း လေ့ရှိတော် မူ၏။¹⁷ တစ်နေ့သ၌ ကိုယ်တော် သည် ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ယေ ရုရှု လင် မြို့မှ စသော ယုဒ ပြည်၊ ဂါလိလဲ ပြည် မြို့ရွာ များ တို့က ရောက်လာ သော ဖာရိရှဲ တို့နှင့် နိဿရည်း ဆရာ တို့သည် ထိုင် လျက်ရှိ ကြ၏။ အနာ ရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်းငှာသခင်ဘုရား ၏ တန်ခိုး တော်သည် ထင်ရှား ၏။¹⁸ ထိုအခါ လက်ခြေသေ သောသူ တစ်ယောက်ကို အိပ်ရာ နှင့်တကွအထံသို့ဆောင်ခဲ့ ၍ ၊ ရှေ့ တော်၌ သွင်း ထား ခြင်းငှာရှာကြံ ကြ၏။¹⁹ လူစုဝေး လျက်ရှိသောကြောင့် ဝင်စရာ လမ်းကိုမ တွေ့ သဖြင့် ၊ အိမ်မိုး ပေါ်သို့ တက် ၍ အုတ်မိုး ကို ဖောက်ပြီးမှလူနာ ကို အိပ်ရာ နှင့်တကွ လူများ အလယ် ယေရှု

၏ ရှေ့တော်သို့ လျှော့ချ ကြ၏။²⁰ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင်၊ လူနာအား၊ အချင်းလူ|strong="G444" ၊ သင်၏အပြစ်ကို လွတ်စေပြီ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။²¹ ကျမ်းပြု ဆရာနှင့် ဖာရိရှဲ တို့က၊ ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြောသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသခင် မှတစ်ပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကို လွတ်နိုင်သနည်းဟု ထင်မှတ်ကြ၏။²² ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ထင်မှတ်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင် ၊ သင်|strong="G5216" တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်မှတ်ကြသနည်း။²³ အဘယ်စကားကိုသာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထံ၌ လှမ်းသွားလော့ ဟု ပြောလွယ်သလော။²⁴ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှာ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့။ သင့်အား ငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေသေ|strong="G3886" သောသူအား မိန့်တော်မူ၏။²⁵ ထိုသူသည်လည်း လူအများရှေ့မှာ ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ရာကိုဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။²⁶ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့အားကြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် အံ့ဘွယ်သော အမှုအရာကို ယနေ့မြင်ခဲ့ပြီဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။²⁷ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ထကြွ၍ လေဝိအမည်ရှိသော အခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာတံ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော် ငါနောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁸ ထိုသူသည်လည်း ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်လျက် ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။²⁹ ထိုနောက်မှ လေဝိသည် ကိုယ်တော်အဘို့ အလို့ငှာ မိမိအိမ်၌ ကြီးစွာသော ပွဲကိုခံ၍၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် အခြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။³⁰ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့က သင်တို့သည် အခွန်ခံသောသူ ဆိုးသောသူတို့နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်ကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။³¹ ယေရှုကလည်း ၊ ကျန်းမာ|strong="G5198" သောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။³² ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှာလာသည်မဟုတ် ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှာ ငါလာသည်ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။³³ လူအချို့တို့က၊ ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ပြုကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် စားသောက်လျက် နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။³⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ မင်္ဂလာဆောင်|strong="G3566" လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူ ရှိစဉ်အခါ သူတို့ကို အစာရှောင်စေနိုင်သလော။³⁵ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်

တို့နှင့် ခွာ၍ ယူသွားသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။³⁶ ဥပမာကား ၊ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် အထည်သစ်သည် ဆွဲဆုတ်တတ်၏။ ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းနှင့် မသင့်မတင့်တတ်။³⁷ ၎င်းနည်း၊ ဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ ထည့်လျှင် အသစ်သော စပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့် ၊ စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။³⁸ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သော သားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီး။³⁹ ဟောင်းသော စပျစ်ရည်ကို သောက်ပြီးသော သူသည်လည်း အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို ချက်ခြင်းအလိုမရှိတတ်။ ဟောင်းသော စပျစ်ရည်သာ၍ ကောင်းသည်ကို သိ၏ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။

6 ဒုတိယကောဒက်ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျူစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြတော်မူလျှင် ၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်၍ လက်နှင့် ပွတ်နယ်စားကြ၏။² ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သော အမှုကို သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပြုကြသနည်းဟု ဆိုကြသော်၊³ ယေရှုက၊ ဒါဝိဒ်|strong="G1138" သည် မိမိအဘော်တို့နှင့် တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ ၊⁴ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဝင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှမစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို ယူစား၍ ၊ မိမိအဘော်တို့အားပေးသည်အကြောင်းကိုမျှ သင်တို့သည်မဘတ်ဘူးသလော။⁵ ထိုမှတစ်ပါး ၊ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။⁶ အခြားသော ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူသည်တွင် ၊ ထိုစရပ်၌ လက်ျာလက် သေသောသူ တစ်ယောက်ရှိ၏။⁷ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။⁸ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့အကြံအစည်ကို သိလျှင် ၊ လက်သေသောသူအား ၊ ထု|strong="G1453" လော့။ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူသည် ထ၍ မတ်တတ်နေ၏။⁹ ယေရှုကလည်း ၊ သင်|strong="G5209" တို့ကို ငါမေးမည်။ ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်သို့ ပြုအပ်သနည်း။ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော။ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော။ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော ၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ်|strong="G848" တို့အား မေးတော်မူပြီးလျှင် ၊¹⁰ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှုလျက်၊ သင်|strong="G4675" ၊ ၎င်း၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု ထိုသူ|strong="G846" အားမိန့်တော်မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင် ၊ ထိုလက်သည် လက်တစ်ဘက်ကဲ့သို့ပကတိ ဖြစ်လေ၏။¹¹ ထိုသူများတို့သည် ဒေါသစိတ်

နှင့် ယစ်မူး ၍ ယေရှု အား အဘယ်သို့ ပြု အံ့နည်းဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးကြ၏။¹² ထိုနေ့ရက် ကာလ၌ ကိုယ်တော် သည် ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်းငှာတောင် ပေါ်သို့ ကြွ ၍ ဘုရားသခင် အား ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက် တစ် ည၌ နေ တော်မူ၏။¹³ မိုဗ်းလင်း သောအခါ တပည့် တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ၊¹⁴ ပေတရု အမည်သစ်ကို ရသော ရှိမုန် နှင့် သူ့ညီ အနုဒြေ ၊ ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် ၊ ဖိလိပု နှင့် ဗာသောလမ် ၊¹⁵ မသုသံ နှင့် သောမ ၊ အာလဖဲ ၏သားယာ ကုပ် နှင့် ဇေလုပ် ဟုခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန် ၊¹⁶ ယာကုပ် ၏ ညီယုဒ နှင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒ ရှုကာရုတ် တည်းဟူသော တ ကျိပ် နှစ်ပါးတို့ကို ရွေးကောက် ၍ တမန်တော် အမည် ဖြင့် သမုတ် တော်မူ၏။¹⁷ ထိုသူ တို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြွ ၍ မြေညီ ရာ အရပ် ၌ ရပ် တော်မူ၏။ တရား နာ ခြင်း ငှာငင်း ၊ အနာ ရောဂါတို့ကို ငြိမ်း စေခြင်း ငှာငင်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့ မှစ၍ ယုဒ ပြည်။ ပင်လယ် ကမ်းနား ၊ တုရု မြို့၊ ဇိဒန် မြို့ အရပ်ရပ် တို့က လာ ကြ သော လူ အစုအဝေး အပေါင်း တို့နှင့် တပည့် တော် အပေါင်း တို့သည် ရှိကြ၏။¹⁸ ညစ်ညူး သော နတ် ညှင်း ဆဲ သော သူ တို့သည်လည်း လာ၍ချမ်းသာ ရကြ၏။¹⁹ ကိုယ်တော် အထဲ က တန်ခိုး ထွက် ၍ လူအ ပေါင်း တို့ကို သက်သာ စေတော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ ပရိသတ် အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုတို့ ခြင်းငှာရှာကြ ကြ၏။²⁰ ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် မြော် ၍ တပည့် တော် တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင် ၊ ဆင်းရဲstrong="G4434" သောသင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် သင် တို့၏နိုင်ငံ ဖြစ် ၏။²¹ ယခု တွင် ငတ်မွတ် သော သင် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ဝပြော ခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ ယခု တွင် ငိုကြွေး သော သင်တို့သည်မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ရယ် ကြ လတံ့။ သူတစ်ပါး တို့သည် လူ သား ကြောင့် သင် တို့ကို မုန်း သောအခါ ၊²² ပယ်ရှား နှင့်ထုတ်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ၊ အသရေ ရှုတ်ချ ခြင်းကို ပြုသောအခါ သင် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။²³ ထို ကာလ ၌ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြ လော့။ ရွှင် မြူး သော စိတ် နှင့် ခုန် ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ သင် တို့၏အကျိုး သည် ကြီး လှ ပေ၏။ သူ တို့၏ဘိုး ဘေး များသည် ပ ရော ဖက် တို့ကို ထိုသို့ ပင် ပြု ကြ ပြီ။²⁴ တစ် နည်း ကား ၊ ငွေ ရတတ် သော သင် တို့ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် မိမိ သက်သာ ခြင်းကို ယခု ခံရ ကြ၏။²⁵ ဝ စွာစားရသော သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ငတ်မွတ် ခြင်း သို့ ရောက် ရ ကြ လတံ့။ ယခု ရယ် တတ် သော သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ညည်းတွား ငိုကြွေး ရကြ လတံ့။²⁶ လူ တို့သည် သင် တို့ကို ချီးမွမ်း သောအခါ ၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့၏ ဘိုးဘေး များသည် မိစ္ဆာ ပ

ရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ ပင် ပြု ကြ ပြီ။²⁷ ငါ့စကားကိုကြား ရသော သင် တို့အား ငါ ဆို သည်ကား ၊ သင် တို့၏ ရန်သူ တို့ကို ချစ် ကြ လော့။ သင် တို့ကို မုန်း သော သူ တို့အား ကျေးဇူး ပြု ကြ လော့။²⁸ သင် တို့ကို ကျိန်ဆဲ သော သူ တို့အား မေတ္တာပို့ ကြ လော့။ သင် တို့ကို နှောင့်ရှက် သော သူ တို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ကြ လော့။²⁹ သင် ၏ ပါး တဘက်ကို ပုတ် သော သူ အား ပါးတဘက် ကိုပေး ဦးလော့။ သင့် ဝတ်လုံ ကို သိမ်းယူ သော သူ အား သင့်အင်္ကျီ ကိုလည်း ယူစေခြင်းငှာအခွင့် ပေးဦးလော့။³⁰ အကြင်သူ သည် သင့် ကိုတောင်း ၏။ ထိုသူအားပေး လော့။ သင့် ဥစ္စာ ကို သိမ်းယူ သော သူ အား ပြန် ၍ မ တောင်း နှင့်။³¹ သင်တို့သည် ကိုယ် ၌သူတစ်ပါး ပြု စေ လို သည် အတိုင်း သူတစ်ပါး ၌ ပြု ကြ လော့။³² သင် တို့ ကို ချစ် သော သူ တို့အား သာ ချစ် တို့ပြု လျှင် အ ဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ ဆိုး သော သူ တို့သည် ကိုယ် ကို ချစ် သော သူ တို့ အား ချစ်တို့ပြု ကြသည် မဟုတ်လော။³³ သင် တို့ကို ကျေးဇူးပြု သော သူ တို့ အား သာ ကျေးဇူး ပြု လျှင် အ ဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ ဆိုး သော သူ တို့သည် ဤ မျှ လောက် ပြု ကြ သည်မ ဟုတ် လော့။³⁴ သူတစ်ပါး အား ဥစ္စာ ချေးငှား သောအခါ ဆပ် ပေး လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့် လျက် ချေးငှားလျှင် အဘယ် ကျေးဇူး တင် သနည်း။ ဆိုး သော သူ တို့သည် ကျေးဇူးဆပ် ခြင်း ကို ခံ လို၍ ဆိုး သော သူ ချင်း တို့အား ချေးငှား တတ် သည် မဟုတ်လော။³⁵ သင် တို့ မူကား ရန်သူ တို့ကို ချစ် ကြ သလော။ ကျေးဇူး ပြု ကြ လော့။ တစ်စုံတစ်ခုကိုရမည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း မ ရှိဘဲချေးငှား ကြလော့။ ထိုသို့ ပြု လျှင် သင် တို့ အကျိုး ကြီး လိမ့်မည်။ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရား၏ သား ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။³⁶ ထို ဘုရား သည် ကျေးဇူး မ သိ သော သူ ၊ ဆိုးညစ် သော သဘောရှိ သော သူ တို့အား ကျေးဇူး ပြု တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင် တို့အဘ သည် သနား ခြင်းစိတ်ရှိ တော် မူ သည် နည်းတူ သင် တို့သည် လည်း သနား ခြင်း စိတ်ရှိ ကြ လော့။³⁷ သူတစ်ပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မ ပြုကြ နှင့်။ မ ပြုလျှင်သင်တို့သည် စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် ကြ လိမ့်မည်။ သူတစ်ပါးကို အပြစ် မ စီရင်ကြနှင့် ။ မ စီရင်လျှင် သင် တို့သည် အပြစ် စီရင် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် ကြ လိမ့်မည်။ သူ အပြစ်ကို လွတ် ကြလော့။ လွတ်လျှင် ကိုယ်အပြစ်လွတ် လိမ့်မည်။³⁸ သူတစ်ပါးအားပေး ကြလော့။ ပေးလျှင် သူတစ်ပါးသည် သင် တို့ အားပေး ကြလိမ့်မည်။ အမှန် ခြင် ရုံမျှမက ၊ သိပ်နှက် လျက် ၊ လှုပ် လျက် ၊ လျှံ လျက် ရှိ ခြင်း နှင့် သင် တို့ရင်ခွင် ၌ ပေး ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင် ချိန်၊ တင်း ပမာဏ နှင့် သင် တို့သည် သူတစ်ပါး အားပေး ၏။ ထို ပမာဏ အတိုင်း ကိုယ် ခံ ရ ကြ မည်။³⁹ ဥပမာ ကား ၊ လူကန်း သည် လူကန်း ကို လမ်းပြ နိုင် သလော။ နှစ် ဦးတို့သည် တွင်း ထဲသို့ ကျ လိမ့်မည် မ ဟုတ်လော။⁴⁰ တပည့် သည် ဆရာ ထက် မ သာ။ အပြီး သင်ပြီးသော တပည့်တိုင်း မိမိ

ဆရာ ကဲ့သို့ ဖြစ် လိမ့်မည်။⁴¹ ကိုယ် မျက်စိ ခွဲ ရှိသော တံကျင် ကို မ အောက် မ မေ့ဘဲ၊ ညီအစ်ကို မျက်စိ ခွဲ ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု သနည်း။⁴² ကိုယ် မျက်စိ ခွဲ ရှိသော တံကျင် ကို မ မြင်မှတ် ဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို ၊ သင် ၏မျက်စိ ခွဲ ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို ထုတ် ပါရစေဟု အဘယ်သို့ ညီအစ်ကို အားဆို ရသနည်း။ လျှို့ဝှက် သော သူ၊ ကိုယ် မျက်စိ ခွဲ ရှိသော တံကျင် ကို ရှေးဦးစွာ ထုတ် လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကို မျက်စိ ခွဲ ရှိသော ငြောင့်ငယ် ကို ထုတ် ခြင်းငှာရှင်းလင်း စွာ မြင်လိမ့်မည်။⁴³ မကောင်း သော အသီး ကို သီး သော အပင် ကား၊ ကောင်း သော အပင် မ ဟုတ် ။ ကောင်း သော အသီး ကို သီး သော အပင် ကား၊ မ ကောင်း သော အပင် မ ဟုတ်။⁴⁴ အသီး ကို ထောက်၍ အပင် သဘော ကို သိ ရ၏။ ဆူးပင် ခွဲ သင်္ဘောသဖန်း သီးကို မ ဆွတ် တတ်။ တောချုံ ခွဲ စပျစ်သီး ကို မ ဆွတ် တတ်။⁴⁵ ကောင်း သော သူ သည် ကောင်း သော မိမိစိတ် နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲက ကောင်း သော အရာ ကို ထုတ် ဘော် တတ်၏။ မ ကောင်း သော သူ သည် မ ကောင်း သော အရာ ကို ထုတ် ဘော် တတ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ စိတ် နှလုံး အပြည့် ရှိ သည် အတိုင်း နှုတ် မြတ် တတ်၏။⁴⁶ ငါ့ စကား ကို နား မ ထောင် ဘဲ လျက်၊ ငါ့ ကိုသခင် ၊ သခင် ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် ကြသနည်း။⁴⁷ ငါ့ ထံသို့ လာ ၍ ငါ့ စကား ကို ကြား သည် အတိုင်း နားထောင် သော သူ သည် အဘယ်သူ နှင့် တူ သနည်း ဟူမူကား။⁴⁸ တိုက် ကို တည် သော အခါ နက် စွာတူး ၍ ကျောက် ပေါ်မှာ တိုက်မြစ် ချ သော သူ နှင့် တူ၏။ မြစ် ရေထ သဖြင့် ရေစီး ၍ ထို တိုက် ကို ရိုက်ခတ် သော အခါ ကျောက် ပေါ်မှာ တည် လျက် ရှိသော ကြောင့် မ လှုပ် နိုင် ရာ။⁴⁹ ငါ့ စကား ကို ကြား ၍ နားထောင် သော သူ မူကား ၊ အခုအခံ မ ရှိဘဲ မြေ ပေါ်မှာ တိုက် ကို တည် သော သူ နှင့် တူ၏။ ရေစီး ၍ ထို တိုက် ကို ရိုက်ခတ် သော အခါ၊ ချက် ခြင်း လဲ ၍ အကုန်အစင် ပြိုပျက် လေ သည် ဟု ဟော|strong="G3004" တော်မူ၏။

7 ထိုဒေသနာ တော်ကို ယေရှုသည် ပရိသတ် တို့အား အကုန်အစင် ဟော တော် မူ ပြီး မှ က ပေ ရ နောင် မြို့ သို့ ကြွ ဝင် တော် မူ၏။² ထိုမြို့၌ တပ်မှူး ၏ ကျွန် တစ် ယောက်သည် နာ ၍ သေခါနီး ရှိ ၏။ သူ၏ သခင် သည် သူ့ကို ချစ် ၍၊³ ယေရှု ၏ သိတင်း တော်ကို ကြား လျှင် ၊ ယုဒ အမျိုး အကြီးအကဲ တို့ ကို အထံ တော် သို့ စေလွှတ် သဖြင့်၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွ ၍ ထို ကျွန် ကို ချမ်းသာ ပေး တော် မူ မည်အကြောင်း တောင်းပန် လေ၏။⁴ ထို သူ တို့သည် ယေရှု ထံ တော်သို့ ရောက် လျှင် ၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခံ မည့်သူ သည် ခံထိုက် သော သူ ဖြစ် ပါ၏။⁵ သူ သည် အကျွန်ုပ် တို့အမျိုး ကို နှစ်သက် ၍ အကျွန်ုပ် တို့အဘို့ တရားစရပ် ကို ဆောက် ပါပြီ ဟု ၍ ကျပ်ကျပ် တောင်းပန် ကြ၏။⁶ ယေရှု သည် သူ တို့နှင့် အတူ ကြွ တော်မူ၏။ တပ်မှူး အိမ် နှင့် မ နီးမဝေး ရောက် တော်မူသော အခါ ၊ တပ်မှူးသည် မိမိ အဆွေ တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ သခင် ၊ ကိုယ်ကို ပင်ပန်း စေတော်

မ မူ ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ် ၏ အိမ်မိုး အောက် သို့ ကြွ ဝင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် မ ခံထိုက် ပါ။⁷ ထိုအတူ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ ရောက် ထိုက် သော သူ မ ဟုတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် ထင်ပါပြီ။ အိမ်နဲ့ တော်တစ်ခွန်းရှိ လျှင် အကျွန်ုပ် ၏ ငယ်သား သည် ချမ်းသာ ရ ပါလိမ့်မည်။⁸ ဥပမာကား၊ အကျွန်ုပ် သည် မင်းအောက် ၌ ကျွန်ခံ သော သူ ဖြစ် သော်လည်း စစ်သူရဲ များ ကို အုပ်စိုး ၍ တစ် ဦး ကို သွား ချေဟု ဆို လျှင် သွား ပါ၏။ တစ်ဦး ကို လာ ခဲ့ဟု ခေါ် လျှင် လာ ပါ၏။ ကျွန် ကို လည်း ဤအမှု ကို လုပ် တော့ ဟု ဆိုလျှင် လုပ် ပါ၏ဟု တပ်မှူး လျှောက် စေ၏။⁹ ထို စကား ကို ယေရှု သည် ကြား တော်မူလျှင် အံ့ဩ ခြင်းရှိ၍ နောက် တော်သို့လိုက်သော သူ များကို လှည့်ကြည့် လျက်၊ ငါဆို သည်ကား၊ ဤမျှလောက် သော ယုံကြည် ခြင်းကို ကုသရေလ အမျိုး၌ ပင် ငါမ တွေ့ ဘူးသေး ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁰ တပ်မှူး စေလွှတ် သော သူ တို့သည် အိမ် သို့ ပြန် ရောက် လျှင် ၊ အနာ ရောဂါစွဲ သော ကျွန် သည် ကျန်းမာ လျက် ရှိ သည်ကို တွေ့ကြ၏။¹¹ နက်ဖြန် နေ၍ နာကုန် မြို့သို့ ကြွ တော်မူ၍ ၊ တပည့် တော်များနှင့် လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် နောက်တော် သို့လိုက် ကြ၏။¹² မြို့တံခါး အနီး သို့ ရောက်သော အခါ ၊ မုဆိုးမ ၌ တစ်ယောက်တည်း သော သား အသေ လောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ ထုတ် သွား ၍၊ မြို့သူ မြို့သား များ တို့သည် လိုက် ကြ၏။¹³ သခင် ဘုရားသည် ထိုမိန်းမ ကို မြင် လျှင် သနား ခြင်းစိတ် တော်ရှိ၍၊ မ| strong="G3361" ငို နှင့် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူလျက် အနီး သို့ ကြွ၍ တလား ကို လက်နှင့် တို့ တော်မူသဖြင့် ၊ ထမ်း သော သူ တို့သည် ရပ် ၍ နေကြ၏။¹⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ အချင်းလုလင် ၊ ထ လော့၊ သင့် အား ငါအိမ်နဲ့ ရှိသည် ဟု မိန့် တော်မူလျှင် ၊¹⁵ သေ သော သူ သည် ထိုင် ၍ စကား ပြော၏။ ကိုယ်တော် သည် လည်း ထို သူ ကို မိခင် အား အပ်ပေး တော် မူ၏။¹⁶ လူအ ပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်း သို့ ရောက်၍ ၊ ကြီးစွာ သောပရောဖက် သည် ငါ တို့ တွင် ပေါ်ထွန်း ပြီ။ ဘုရားသခင် သည် မိမိ လူမျိုး ကို အကြည့်အရှု ကြွ တော် မူ ပြီ ဟူ၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁷ ထို သိတင်း တော်သည် ယုဒ ပြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနံ့အပြား ကျော်စော လေ၏။¹⁸ ယောဟန် ၏ တပည့် တို့သည် ထို အကြောင်း အရာအလုံးစုံ တို့ကို မိမိ ဆရာအား ကြားပြော ကြ၏။¹⁹ ထိုအခါ ယော ဟန် သည် မိမိ တပည့် နှစ် ယောက် ကို ခေါ် ပြီး လျှင် ယေရှု ထံ တော် သို့ စေလွှတ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သော သူ မှန် သလော။ သို့မဟုတ် အခြား သော သူ ကို မြော်လင့် ရ ပါမည်လောဟု မေးလျှောက် စေ၏။²⁰ ထိုသူတို့သည် အထံ တော် သို့ ရောက် လျှင်၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သော သူ မှန် သလော။ သို့မဟုတ် အခြား သော သူ ကို မြော်လင့် ရ ပါ မည် လော ဟု မေး လျှောက် စေ ခြင်း ငှာ၊ ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ စေလွှတ် ပါပြီဟု လျှောက် ကြ၏။²¹ ထို

အချိန် နာရီ၌ ယေရှုသည် လူများ တို့ကို အနာ ရောဂါဝေဒနာ ဘေး၊ နတ် ဆိုး ဘေး နှင့် ကင်းလွတ် စေ တော် မူ၏။ မျက်စိ ကန်းသော သူများ တို့ကို လည်း မျက်စိ မြင် စေ ခြင်း ငှာ ကျေးဇူး ပြု တော် မူ၏။ ²²ထိုအခါ ယေရှု က၊ သင် တို့သည် ကြား၊ strong="G191" ရသ မှု၊ မြင် ရသ မှု တို့ကို သွား ၍ ယောဟန် အား ကြားလျှောက် ကြ လော့။ မျက်စိ ကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင် ရကြ၏ ။ ခြေမ စွမ်း သောသူတို့သည် လှမ်းသွား ရကြ၏။ နူနာစွဲ သော သူတို့သည် သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက် ရ ကြ၏။ နားပင်း သော သူ တို့သည် နား ကြား ရကြ၏။ သေ သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်ရ ကြ၏။ ²³ဆင်းရဲသား တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ကြားရကြ၏။ ငါ့ ကြောင့် စိတ် မ ပျက်သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ၏ ဟု ပြန်ပြော တော် မူ၊ strong="G611" ၏။ ²⁴ယောဟန် စေလွှတ် သော သူ တို့သည် သွား ကြ သည် နောက် ၊ ယေရှုသည် ယောဟန် ကို အကြောင်း ပြု၍ ပရိသတ် တို့ အား၊ သင် တို့သည် အ ဘယ်၊ strong="G5101" မည် သော အရာ ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာ တော သို့ ထွက် သွား ကြ သနည်း။ လေ လှုပ် သော ကျူပင် ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာ သွား သလော။ ²⁵သို့မဟုတ် နူးညံ့ သော အဝတ် ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွားသလော။ တင့်တယ် သော အဝတ် ကို ဝတ်ဆင်၍ ကောင်းမွန် စွာ စား သောက် သော သူ တို့သည် မင်း အိမ် ၌ နေ တတ် ကြ၏။ ²⁶ပ ရော ဖက် ကို ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာ သွား သလော။ မှန် ပေ၏။ ပ ရော ဖက် ထက် ကြီးမြတ်သော သူ လည်း ဖြစ်သည်ဟု ငါဆို ၏။ ²⁷ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား၊ ကြည့်ရှု လော့။ သင် သွားရာလမ်း ကို ပြင် ရသော ငါ ၏တမန် ကို သင့် ရှေ့ ၌ ငါ စေလွှတ် ၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူ ကိုဆိုလို သတည်း။ ²⁸ငါဆို သည်ကား၊ မိန်းမ မွေး သော သူ တို့ တွင် ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် ထက် ကြီးမြတ် သော ပ ရော ဖက် တစ်ယောက် မျှ မရှိ ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် တွင် အငယ်ဆုံး သော သူ သည် ထိုသူ ထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ²⁹အခွန်ခံ သူမှစ၍ လူ အပေါင်း တို့သည် ယော ဟန်၏စကား ကို ကြားနာ ရလျှင် ၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ၍ ယော ဟန် ပေး သော ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ၏။ ³⁰ဖာ ရိ ရှဲ့ နှင့် ကျမ်းတတ် တို့မူကား ၊ သူ တို့အကျိုး အလိုငှာ ဘုရားသခင် ကြံစည် တော် မူ သော ကျေးဇူး တော် ကို ပယ် ၍ ယော ဟန် ၏ ဗ တု တိ ဇံ ကို မ ခံ ဘဲ နေ ကြ၏။ ³¹ထို ကြောင့် ဤ လူမျိုး ကို အ ဘယ် ဥပမာနှင့် ပုံပြ ရအံ့နည်း။ အဘယ်သူ နှင့်တူ သနည်း။ ³²ပွဲ သဘင်၌ ထိုင် နေ သော သူငယ်ချင်း တို့သည် တစ် ယောက်ကို တစ် ယောက် အသံလွှင့် ကြ၍ ၊ ငါတို့သည် သာယာစွာတီးမှုတ် သော်လည်း သင် တို့သည်မ က ကြ။ ညည်းတွား စွာမြည်တမ်းသော်လည်း မ ငိုကြွေး ကြ ဟု ပြောဆို သော သူငယ် တို့ နှင့် ဤ လူမျိုး သည် တူ လှ၏။ ³³အကြောင်းမူကား ၊ ဗ တု တိ ဇံ ဆရာ ယော ဟန် သည် မှန် ကို မ စား ၊ စပျစ်ရည် ကို မ သောက် ဘဲ လာ သည် ရှိ သော် သင် တို့က၊

ဤ သူ သည် နတ်ဆိုး စွဲ သော သူ ပါ တကား ဟု ဆို ကြ၏။ ³⁴လူ သား သည် စား သောက် လျက် လာ သည် ရှိ သော်၊ ဤသူ သည် စား ကြူး သော သူ၊ စပျစ်ရည် သောက် ကြူး သော သူ ပါ တကား။ အခွန်ခံ သော သူ နှင့် ဆိုး သော သူ တို့ကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ သော သူ ပါ တကားဟု ဆို ပြန်ကြ၏။ ³⁵သို့သော်လည်း ပညာ တရားသည် မိမိ သား ရှိ သမျှ တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် ခြင်း နှင့် လွတ်၏ ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ³⁶ဖာရိရှဲ့ တစ် ယောက်သည် အစာကို သုံးဆောင် တော်မူစေ ခြင်းငှာ ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် လျှင်၊ ထိုဖာရိရှဲ့ ၏ အိမ် သို့ ကြွ ၍ စားပွဲ၌လျောင်း တော်မူသည်။ ³⁷ထိုသို့စားပွဲ၌လျောင်း တော်မူသည် ကိုထို မြို့၌ ဆိုး သောမိန်းမ တစ်ယောက်သည် သိ လျှင် ၊ ဆီမွေး ကျောက်ဖြူ ခွက်တစ်လုံးကို ယူခဲ့ ၍ ၊ ³⁸နောက် တော်၌ ခြေ တော် အနီးမှာရပ် လျက် ငိုကြွေး ၍ ခြေ တော်ပေါ်သို့မျက်ရည် ကျ လျှင် မိမိ ဆံပင် နှင့် သုတ် လေ၏။ ခြေ တော် ကိုလည်း နမ်း ၍ ဆီမွေး နှင့် လိမ်း လျက်နေလေ၏။ ³⁹ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် သော ဖာရိရှဲ့ သည်မြင် လေသော်၊ ဤသူ သည်ပရောဖက် မှန် လျှင် ခြေ တော် ကို ကိုင် သော ဤ မိန်းမ သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ်သည် ကို သိ လိမ့်မည်။ ဤမိန်းမသည်ဆိုး သော သူ ဖြစ် ၏ဟု ထင်မှတ်၏။ ⁴⁰ယေရှု ကလည်း ၊ အချင်းရှိ မှန် ၊ သင့် အား ငါပြော စရာ တစ်ခု ရှိ သည် ဟု မိန့် တော် မူ လျှင် ၊ အရှင် ဘုရား အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် သော်၊ ⁴¹ယေရှု က၊ ဥစ္စာရှင်၊ strong="G1157" တစ် ဦး ၌ ကြွေးစား နှစ် ဦးရှိ ၏။ တစ် ယောက်၌ကား ဒေ နာရိ အပြား ငါးရာ ၊ တစ် ယောက်၌ ကား ငါးဆယ် ကြွေး ရှိ၏။ ⁴²သူ တို့သည် ကြွေးဆပ် ရန်မ ရှိ သောကြောင့်၊ ကြွေးရှင်သည် ထိုသူနှစ် ယောက် တို့ ကို အချည်းနီး လွတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထို သူ နှစ် ယောက် တွင် အဘယ်သူ သည် ကြွေးရှင် ကို သာ၍ ချစ် လိမ့်မည် နည်း ဟု မေး တော်မူ၏။ ⁴³ရှိမှန် ကလည်း၊ သာ၍ ကျေးဇူးကိုခံရ သောသူ သည် သာ၍ချစ် လိမ့်မည် အကျွန်ုပ် ထင် ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊ ယေရှု က၊ သင် ထင်၊ strong="G2919" သည် အတိုင်း မှန် ပေ၏ဟု မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊ ⁴⁴ထို မိန်းမ ကို လှည့် ၍ ရှိ မှန် အား လည်း၊ သင် သည် ဤ မိန်းမ ကိုမြင်သလော ။ သင် ၏အိမ် သို့ ငါဝင် သော် သင် သည် ခြေ ဆေး ရေ ကိုမ ပေး ။ ဤ မိန်းမ မူကား ၊ ငါ့ ခြေ ပေါ်သို့ မျက်ရည် ကျ ၍ မိမိ ဆံပင် နှင့် သုတ် လေပြီ။ ⁴⁵သင်သည် ငါ့ ကို မ နမ်း ၊ သူ မူကား ၊ အိမ်သို့ဝင် သော အချိန်မှစ၍ ငါ့ ခြေ ကိုနမ်း လျက်မ စဲ ဘဲနေ၏။ ⁴⁶သင်သည်ငါ့ ခေါင်း ကို ဆီ နှင့်မ လိမ်း ။ သူ မူကား ၊ ငါ့ ခြေ ကို ဆီ မွေး နှင့် လိမ်း လေပြီ။ ⁴⁷ထိုကြောင့် ငါဆို သည်ကား၊ သူသည် များစွာ သောအပြစ် တို့နှင့်လွတ် သည်ဖြစ်၍ အလွန် ချစ် တတ်၏။ အနည်းငယ်သော အပြစ်လွတ် သောသူ သည် အနည်းငယ် မျှသာ ချစ် တတ်သည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁴⁸ထိုမိန်းမ အားလည်း ၊ သင် သည် အပြစ် တို့နှင့် လွတ် လေပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁴⁹စားပွဲ၌လျောင်း သောသူ တို့က၊ အပြစ် ကိုလွတ် သော ဤ

သူကား အဘယ်သူ နည်းဟု အောက်မေ့ ကြ၏။⁵⁰ ယေရှုသည် ထို မိန်းမ အား သင် ၏ ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် ကို ကယ်တင် ပြီ။ ငြိမ်ဝပ် စွာသွား လော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။

၀ ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော် သည် မြို့ရွာ အစဉ် အတိုင်းဒေသစာရီ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် နှင့်ယှဉ်သော ဧဝဂေလီ တရားကို ဟော တော်မူ၏။² တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့်တော် တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ နတ် ဆိုး ဘေး၊ အနာ ရောဂါ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် စေတော်မူသောမိန်းမ အချို့သည်လည်း လိုက် ကြ၏။ ထို မိန်းမ တို့တွင် နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက် ထွက် သော မာ ဂ ၃ လ ဟု ခေါ်ဝေါ် သော မာ ရီ ၊³ ဟေ ရု ဒ် မင်း၏ စားတော်ကဲ ခုဇ ဧါမယား ယော ဟ န နှ နှ နှ နှ မှစ၍မိမိ ဥစ္စာ ကို လှူ၍ ကိုယ်တော် ကို လုပ်ကျွေး သော အခြား မိန်းမ အများ ပါ ကြ၏။⁴ များစွာ သော လူ အပေါင်းတို့သည် မြို့ ရွာ အရပ်ရပ် တို့မှ အထံ တော်သို့လာ ၍ စုဝေး လျက်ရှိကြသောအခါ၊ ဥပမာ စကားအားဖြင့် မြွက်ဆို တော် မူသည်မှာ၊⁵ မျိုးစေ့ ကြ သော သူ သည် မျိုးစေ့ ကို ကြ ခြင်းငှာ ထွက် သွား ၏။ အစေ့ ကို ကြ သည်တွင် အချို့ သော အစေ့ တို့သည် လမ်း ၌ ကျ သဖြင့် ကျော်နင်း ခြင်း ကို ခံရ၍ မို ဃ်း ကောင်းကင် ငှက် တို့သည် ကောက်စား ကြ၏။⁶ အချို့ သော အစေ့တို့သည် ကျောက် ပေါ်၌ ကျ သဖြင့် အပင် ပေါက်သောအခါ မြေဩဇာ မ ရှိ သောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁷ အချို့ သော အစေ့ တို့သည် ဆူး ပင် တို့ တွင် ကျ သဖြင့် ဆူး ပင် တို့သည် အတူ ပေါက်၍ ညှဉ်းဆဲ ကြ၏။⁸ အချို့ သောအစေ့တို့သည် ကောင်း သောမြေ၌ ကျ သဖြင့် အပင် ပေါက်၍အဆ တရာပွားများ၍ အသီး သီး ကြ ၏ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူပြီးမှ၊ ကြား| strong="G191" စရာနား ရှိ သော သူ မည်သည်ကားကြား ပါစေ ဟု ကြွေးကြော် တော်မူ၏။⁹ တပည့် တော်တို့ကလည်း၊ ထို ဥပမာ ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကား အဘယ် နည်းဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊¹⁰ ကိုယ်တော်က၊ သင်|strong="G5213" တို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏ နက်နဲ သောအရာတို့ကို သိ ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။ ကြွင်း သော သူ တို့မူကား ၊ မြင် လျက်ပင် အာရုံမ ပြုဘဲမြင် ၍ ၊ ကြား လျက်ပင်အနက်ကို နား မ လည်ဘဲ ကြားရ သည်တိုင်အောင် သူတို့အား ဥပမာ အားဖြင့် ဟောရ၏။¹¹ ထို ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကား မျိုးစေ့ သည် ဘုရားသခင် ၏တရားစကား ဖြစ် ၏။¹² လမ်း ၌ ရှိသောသူ ကား ၊ တရားစကားကို ကြား သည်ရှိသော်၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ ကယ်တင် ခြင်း သို့ မ ရောက် စေ ခြင်းငှာ ၊ မာရ်နတ် သည် လာ ၍ တရား စကား ကို နှလုံး ထဲ မှ နှုတ် ယူ သော သူ ကို ဆိုလို သတည်း။¹³ ကျောက် ပေါ်၌ ရှိ သော သူ ကား ၊ တရား စကား ကို ကြား ၍ ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် ခံယူ သော်လည်း စိတ်နှလုံး၌ အမြစ် မ စွဲ ၊ ခဏ သာယုံကြည် သဖြင့် စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံ ရ သော အ ခါ ဖေါ က် ပြန် သော သူ ကို ဆိုလို သတည်း။¹⁴ ဆူး

ပင် တို့ တွင် ရှိ သော သူ ကား ၊ တရား စကား ကို ကြား သည် ရှိ သော်၊ လောကီစိုးရိမ် ခြင်း၊ စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစား ခြင်းတို့သည် နှိပ်စက် ၍ အသီး မ သီးသောသူ ကိုဆိုလိုသတည်း။¹⁵ ကောင်း သော မြေ ၌ ရှိ သော သူ ကား ၊ ဖြောင့်မတ် စင်ကြယ် သော စိတ် နှလုံးနှင့် တရား စကား ကို ကြား လျှင် ၊ စွဲလမ်း သော အားဖြင့် မြဲမြံ စွာ အသီးသီး သော သူ ကိုဆိုလို သတည်း။¹⁶ ဆီမီး ထွန်း ပြီး လျှင် အိုး မှောက်၍ ဖုံးထား လေ့ မ ရှိ။ ခုတင် အောက် ၌လည်း ထား လေ့ မ ရှိ။ ဝင် သော သူ သည် အလင်း ကို မြင် စေ ခြင်းငှာဆီမီးခုံ အပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။¹⁷ ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ရှိ သမျှတို့သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ဝှက်ထား လျက်ရှိ သမျှတို့သည် လည်းထင်ရှား စွာ ပွင့်လင်း လိမ့်မည်။¹⁸ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြားနာ ရသည်ကို သတိပြု ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ အကြင်သူ သည် ရ တတ်၏။ ထိုသူ အားပေး ဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ ၏။ ထိုသူ ၌ ဥစ္စာ ရှိ ဟန်ဆောင် သမျှ ကို ပင် နှုတ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁹ ထိုအခါ မယ်တော် နှင့် ညီ တော် တို့သည် လာ ၍ စည်းဝေး သောသူ များသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ရင်းသို့ မ ချဉ်းကပ် နိုင် ဘဲနေကြ၏။²⁰ လူအချို့ကလည်း၊ မယ်တော် နှင့် ညီ တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုတွေ့ လို ၍ ပြင် မှာရပ် နေကြ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင် ၊²¹ ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုကြား ၍ နားထောင် သောသူ တို့သည် ငါ့ အမိ ၊ ငါ့ ညီ ဖြစ် သတည်း ဟု မိန့် တော် မူ၏။²² တစ်နေ့သ၌ ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ လေ့ ထဲသို့ဝင် ၍၊ အိုင် တစ်ဘက် သို့ ကူး ကြကုန်အံ့ဟု မိန့် တော် မူပြီးလျှင် လွှင့်သွား ကြ၏။²³ အိုင်ကိုကူး သောအခါ ယေရှု သည် ကျိန်းစက် တော်မူ၏။ အိုင် ၌ မို ဃ်းသက် မုန်တိုင်း ဖြစ် ၍ ၊ လေ့သည် ရေနှင့် ပြည့်သောကြောင့် ဘေးရောက် လု၏။²⁴ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ် ၍ ကိုယ်တော် ကိုနိုး ပြီး လျှင်၊ သခင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ပါ၏ဟုလျှောက် ကြသော်၊ ကိုယ်တော်သည် ထ ၍ လေ နှင့် လှိုင်း တံပိုးကို ဆုံးမ တော် မူသဖြင့် ၊ လေ နှင့် လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်း ၍ သာယာ လေ၏။²⁵ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်|strong="G5216" တို့ယုံကြည် ခြင်းစိတ်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟု မေး|strong="G2036" တော် မူ လျှင်၊ သူ တို့ သည် ကြောက်ရွံ့ အံ့ဩ ၍ ၊ ဤ သူ ကား အဘယ်သို့ သော သူနည်း။ လေ နှင့် ရေ ကိုပင် မှာထား တော် မူ၍ ၊ သူ တို့ သည် နားထောင် ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။²⁶ ဂါလိလဲ ပြည်နှင့် အိုင်တစ်ဘက် ဖြစ် သော ဂါဒရ ပြည် သို့ ရောက် ကြ၍ ၊²⁷ ယေရှုသည် ကုန်း ပေါ်သို့ တက် တော်မူလျှင် ၊ ကာလ တာရှည် စွာ နတ်ဆိုး စွဲ သဖြင့် အဝတ် ကိုမ ဝတ် ၊ အိမ် ၌ မ နေ ၊ သင်္ချိုင်း တစပြင်၌ နေတတ်သော ဂါဒရပြည်သားတစ် ယောက် သည် ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု လေ၏။²⁸ ကိုယ်တော် ကိုမြင် လျှင် ပြပ်ဝပ် ၍ ၊ အမြင့်ဆုံး သောဘုရားသခင် ၏ သား တော်ယေရှု

ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ တော်မ မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါ သည် ဟု ကြီး သောအသံ နှင့်အော်ဟစ် ၍ လျှောက် လေ၏။²⁹လျှောက် သည်အကြောင်း ကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူ ကိုအဖန် များစွာ ဘမ်း ဆီး လှပြီ။ ခြေချင်း သံကြိုး နှင့် အကျဉ်း ထား သော်လည်း ခြေချင်း သံကြိုး ကို ဆွဲဖြတ် ၍ နတ်ဆိုး သည် တော အရပ် သို့ နှင့် မြဲ ရှိ ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည်ထောက်၍၊ ညစ်ညူး သောနတ် ၊ ထို လူ မှ ထွက် သွား လော့ ဟု မိန့် တော် မူ ခဲ့ ပြီ။³⁰ယေရှု က လည်း ၊ သင်|strong="G4671" သည် အ ဘယ် အမည် ရှိ သနည်း ဟု မေး|strong="G1905" တော် မူ လျှင်၊ ထို လူ ကို နတ်ဆိုး အများ စွဲ သောကြောင့် အကျွန်ုပ် အမည် ကား လေ ဂေါင် ဖြစ် ပါသည် ဟု လျှောက် ပြီးမှ ၊³¹အနက်ဆုံး သော အရပ်သို့ သွား စေခြင်းငှာမ နှင့် ပါ မည်အကြောင်း တောင်းပန် လေ၏။³²ထို အရပ်၌ တောင် ပေါ် မှာ များ စွာ သော ဝက် အစု သည် ကျက်စား လျက် ရှိ၏။ ထို ဝက် ထဲ သို့ ဝင် ရ ပါ မည် အကြောင်း အခွင့် ပေး တော် မူ ပါ ဟု နတ်ဆိုး တို့သည် တောင်းပန် ပြန် လျှင် အခွင့် ပေး တော် မူ၏။³³နတ်ဆိုး တို့သည် လူ မှ ထွက် ၍ ဝက် ထဲသို့ ဝင် သဖြင့်၊ ဝက်အစု သည် အိုင် ကမ်းစောက် ကို တ ဟုန် တည်း ပြေးဆင်း ၍ အသက် ဆုံး ကြ၏။³⁴ဝက်ကျောင်း သောသူ တို့သည်ထိုအခြင်းအရာ ကို မြင် လျှင် ပြေး ၍ မြို့ရွာ တို့၌ သိတင်းကြားပြော ကြသော်၊³⁵လူများတို့သည် ထို အမှု အရာ ကို ကြည့်ရှု အံ့သောငှာထွက်လာ ကြ၏။ အထံ တော် သို့ ရောက် သောအခါ နတ်ဆိုး ထွက်သွား သောသူ သည်အဝတ်ကို ဝတ် ၍ ပကတိ စိတ်နှင့် ယေရှု ၏ခြေ တော်ရင်း၌ ထိုင် နေသည်ကို မြင် လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။³⁶နတ်ဆိုးစွဲ သောသူ သည်အဘယ်သို့ သောအားဖြင့်ကျန်းမာ ပကတိရှိသည်ကို သိမြင် သော သူ တို့သည် နောက် လာ သော သူ တို့ အား ပြန်ကြား ပြီး မှ ၊³⁷ဂါဒရ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည် အလွန် ကြောက်လန့် သောစိတ်စွဲ ၍ ၊ မိမိ တို့ပြည်က ထွက်သွား တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြလျှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် လေ့ ထဲသို့ ဝင် ၍ ပြန်တော် မူ၏။³⁸နတ်ဆိုး ထွက်သွား သောသူ သည် ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိ ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန် လျှင် ၊³⁹ယေရှုက၊ သင်သည်ကိုယ်|strong="G4675" အိမ် သို့ပြန်သွား လော့။ ဘုရားသခင် သည် သင် ၌အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို ကြားပြော လော့ ဟု၍လွတ်|strong="G630" လိုက်တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူသည်သွား ၍ ယေရှု သည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု တော်မူသည်ကို တစ် မြို့လုံး တွင် အနံ့အပြား သိတင်းကြားပြော လေ၏။⁴⁰ယေရှု သည် ပြန် တော် မူ လျှင် ၊ လူ အစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော် ကို မြော်လင့် လျက် နေ ကြ သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံ ကြ၏။⁴¹ထိုအခါ ယာဏ္ဍ ရှု အမည် ရှိသော တရား စ ရပ် မှူး သည် လာ ၍ ယေရှု ၏ခြေ တော် ရင်း၌ ပြပ် ဝပ် လျက် ၊⁴²တစ် ဆယ်

နှစ် နှစ် အရွယ်ရှိသော မိမိ ၌တစ်ယောက်တည်း သောသမီး သည် သေ ဆဲရှိသောကြောင့် ၊ မိမိ အိမ် သို့ ကြွ တော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်တော် ကိုတောင်းပန် ၍ ကြွ တော်မူစဉ် တွင်လူ အစုအဝေး တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ထိခိုက် တိုက် မိ ကြ၏။⁴³ထိုအခါ တစ် ဆယ်နှစ် နှစ် ပတ်လုံးသွေး သွန် အနာစွဲ သောကြောင့် ၊ ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို ဆေးသမား တို့အား ပေး ၍ ကုန်သော်လည်း၊ အဘယ် ဆေးသမား လက်၌ မျှ ချမ်းသာ မ ရနိုင် သော မိန်းမ တစ်ယောက်သည်၊⁴⁴နောက် တော် သို့ ချဉ်းကပ် ၍ အဝတ် တော်၏ ပန်းပွား ကို တို့ သဖြင့်၊ ထို ခဏခြင်း တွင် သွေး သွန် အနာ ပျောက် လေ၏။⁴⁵ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ|strong="G3450" ကို အဘယ်သူ တို့ သနည်း ဟု မေး|strong="G2036" တော် မူ လျှင်၊ လူအ ပေါင်း တို့သည် ငြင်း လတ် သော်၊ ပေ တ ရှု မှစ၍ သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့က၊ သခင် ၊ လူ အစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော် အား ထိခိုက်တိုက်မိ ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူ တို့ သနည်း ဟု မေး တော် မူ ပါသည် တကား ဟု လျှောက် လေ၏။⁴⁶ယေရှု က လည်း ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်|strong="G5100" သော သူ သည် ငါ့ ကို တို့ လေ ပြီ။ ငါ့ ကိုယ် မှ တန်ခိုး ထွက် သည်ကို ငါ သိ ၏ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။⁴⁷ထို မိန်းမ သည်မိမိ ပုန်းရှောင် ၍ မ နေနိုင်သည်ကိုသိ လျှင် တုန်လှုပ် လျက်လာ ၍ ၊ အ ဘယ် အကြောင်း ကြောင့် တို့ သည် ကိုငင်း၊ ချက်ခြင်း ချမ်းသာ ရ သည်ကိုငင်း၊ လူ အပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် ကြားလျှောက် လေ၏။⁴⁸ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ငါ့ သမီး|strong="G2364" ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်း သည် သင့် အနာ ကို ငြိမ်း စေ ပြီ။ ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား လော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။⁴⁹ထိုသို့ မိန့် တော် မူ စဉ် တွင် တရား စ ရပ် မှူး အိမ် မှ လူ လာ ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏ သမီး သေ ပါပြီ။ ဆရာ ကို မ နှောင့်ရှက် ပါ နှင့် ဟု ဆို ၏။⁵⁰ယေရှု သည်ကြား လျှင် ၊ မ|strong="G3361" ကြောက် ကြနှင့်။ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်တခုသာ ရှိ စေ လော့။ ထိုသို့ရှိလျှင်သူ သည် ဘေးနှင့်လွတ် လိမ့်မည် ဟု တရားစရပ်မှူး|strong="G846" အား မိန့် တော် မူ၏။⁵¹အိမ် သို့ ရောက် လျှင် ၊ ပေ တ ရှု ၊ ယော ဟန် ၊ ယာ ကုပ် နှင့် မိန်းမ ငယ် ၏မိ ဘ မှတစ်ပါး အဘယ်သူ ကို မျှ အထဲ သို့မ ဝင် စေ ခြင်း ငှာ ဆီးတား တော် မူ၏။⁵²လူအ ပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြသည်ကို ကိုယ်တော် က၊ မ ငို ကြ နှင့်။ သူငယ်သေ သည် မ ဟုတ်၊ အိပ်ပျော်|strong="G2518" သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ လျှင် ၊⁵³သူငယ် သေ ကြောင်း ကို ထိုသူတို့သည် သိ သဖြင့် ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။⁵⁴ထို သူ ရှိ သမျှ တို့ ကို ပြင် သို့ ထွက် စေ ပြီး မှ သူငယ် ၏လက် ကို ကိုင် တော်မူလျက် ၊ သူငယ်|strong="G3816" ထ လော့ ဟု ခေါ် |strong="G5455" တော် မူ သည် တွင်၊⁵⁵စိတ် ဝိညာဉ် ပြန်လာ ၍ မိန်းမငယ်သည် ချက်ခြင်း ထ လေ၏။⁵⁶သူ့ အားစားစရာ ပေး လော့ ဟု မိန့်|strong="G1299" တော်မူ၏။ မိဘ တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူ အားမျှမပြော

ရမည်အကြောင်း ပညတ် တော်မူ၏။

၉ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့် တော်တို့ကို စုဝေး စေတော်မူပြီး မှ၊ နတ်ဆိုး အပေါင်း တို့ကို နိုင်သောတန်ခိုး နှင့် အနာ ရောဂါတို့ကို ငြိမ်း စေခြင်းငှာအခွင့် တန်ခိုးကို ပေး တော်မူ၏။ ^၂ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်အကြောင်းကို ဟောပြော စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ လူနာ တို့ကို ချမ်းသာ စေခြင်းငှာ၎င်းစေလွှတ် တော်မူ၍ ၊ ^၃သင်တို့သည် လမ်း ခရီးဘို့ အဘယ် အရာကိုမျှမယူ ကြနှင့်။ တောင်ဝေး ၊ လွယ်အိတ် ၊ မုန့် ၊ ငွေ ကိုမ ယူကြ နှင့်။ အကျိုး နှစ် ထည်ကိုလည်း မ ပါ စေကြ နှင့်။ ^၄မည်သည့် အိမ် သို့ ဝင် လျှင် ထို အိမ်တွင် ထို အရပ်မှထွက် မသွားမှီတိုင်အောင်နေ ကြလော့။ အကြင်သူ တို့သည် သင် တို့အား ဧည့်သည် ဝတ်ကို မ ပြုဘဲနေ၏။ ^၅ထို သူတို့နေရာမြို့မှ ထွက်သွား စဉ်၊ သူ တို့တစ်ဘက် ၌ သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ သင် တို့၏ခြေ ဘဝါး မှ မြေမှုန့် ကို ခါ လိုက်ကြလော့ ဟု မိန့်strong="G2036" တော်မူ၏။ ^၆တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား ၍ ဧဝံဂေလိ တရား ကို ဟောလျက် ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ် တို့၌ အနာ ရောဂါကိုငြိမ်းစေ လျက်၊ မြို့ရွာ တို့တွင် ဒေသစာရီ လှည့်လည် ကြ၏။ ^၇ယေရှုပြု တော်မူသမျှ တို့ကို စော်ဘွား ဟေရုဒ် သည်ကြား လျှင် တွေးတော သောစိတ်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လူအချို့ က၊ ယောဟန် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် လေ ပြီ ဟု ဆို ကြ၏။ ^၈အချို့ က ဧလိ ယ ပေါ်ထွန်း ပြီ ဟု ဆို ကြ၏။ အချို့ က ရှေး ပရောဖက် တပါးပါး ထ ပြန်ပြီဟုဆိုကြ၏။ ^၉ဟေရုဒ် မင်းကလည်း ၊ ယောဟန် ၏လည်ပင်း ကို ငါ ဖြတ် လေ ပြီ။ ဤ မျှ လောက် သော သိ တင်း ကို ငါ ကြား ရ သော ဤ သူကား အဘယ်သူ နည်းဟုဆိုလျက်ယေရှု ကို မြင် ခြင်း ငှာအလိုရှိ ၏။ ^{၁၀}တမန်တော် တို့သည် အထံ တော်သို့ပြန်လာ ၍ မိမိ တို့ပြု သမျှ တို့ကို ကြားလျှောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူ တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ဗက်ဇဲဒ မြို့နယ် အတွင်း တော၌ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ ကြွ တော်မူ၏။ လူ အစုအဝေးတို့ သည် သိ လျှင် နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။ ^{၁၁}ထိုလူ များကို လက်ခံ တော်မူလျက် ၊ ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော်၏အကြောင်း ကို ဟောပြော ၍၊ နာ သော သူ တို့ကို ချမ်းသာ ပေးတော် မူ၏။ ^{၁၂}မို ယ်း ချုပ် သောအခါ တ ကျိပ် နှစ်ပါးသော သူ တို့သည် ချဉ်းကပ် လျက်၊ လူ များတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရွာ ဇနပုဒ် သို့ သွား ၍ ၊ အိပ်ရာ ၊ စားစရာ ကို ရှာ စေခြင်းငှာ အခွင့် ပေးတော်မူ ပါ။ ဤ အရပ်သည် တော အရပ် ဖြစ် ပါ၏ ဟု လျှောက် ကြလျှင် ၊ ^{၁၃}ကိုယ်တော်က၊ သူ|strong="G846" တို့စားစရာ ဘို့ သင် တို့ပေး ကြလော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့က လည်း ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်သွား ၍ ဤ လူ အပေါင်း တို့စားစရာ ဘို့ မ ဝယ် လျှင် ၊ မုန့် ငါး လုံးနှင့် ငါး နှစ် ကောင်မှတပါး အဘယ် စားစရာ မျှ အကျွန်ုပ် တို့၌ မရှိ ပါဟုလျှောက် ကြ၏။ ^{၁၄}ထိုသို့လျှောက်သည် အကြောင်း ကား ၊ လူ ငါးထောင် ခန့် မျှရှိ သတည်း။ ထိုအခါ လူ များ တို့ကို တစ်စုလျှင် ငါး ဆယ်|strong="G4004" စီ အစုစု လျှောင်း

ကြ စေ ဟု အမိန့်|strong="G2036" တော်ရှိ၏။ ^{၁၅}တပည့် တော် တို့သည် အမိန့်တော်အတိုင်း ပြု ၍ ၊ လူအပေါင်း တို့ကို လျှောင်း စေ ပြီးလျှင် ၊ ^{၁၆}ယေရှုသည် မုန့် ငါး လုံးနှင့် ငါး နှစ် ကောင်ကိုယူ ၍ ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော် လျက်၊ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ မုန့် ကို ဖဲ့ ၍ လူ များ ရှေ့၌ ထည့် စေ ခြင်း ငှာ တပည့် တော် တို့အားပေး တော် မူ၏။ ^{၁၇}လူအပေါင်း တို့သည် စား ၍ ဝ ကြပြီး မှ ကြွင်းရစ် သော အကျိုးအပဲ ကိုကောက် သိမ်း ၍ တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်း အပြည့်ရကြ၏။ ^{၁၈}တရံရော အခါ ၊ ယေရှု သည် တပည့် တော် တို့နှင့်တကွ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ ဆုတောင်း တော် မူစဉ်၊ လူ|strong="G3793" များ တို့သည် ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ကို ဆို ကြ သနည်း ဟု မေးမြန်း|strong="G1905" တော် မူလျှင် ၊ ^{၁၉}လူအ ချို့ က၊ ကိုယ်တော် သည် ဗ တု တီ ဇဲ ဆရာ ယော ဟန် ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ဧလိ ယ ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့ က၊ ရှေး ပရောဖက် တပါးပါးထ ပြန်သည်ဟူ၍၎င်း ဆို ကြပါ၏ဟု လျှောက် ကြသော်၊ ^{၂၀}သင် တို့လည်း ငါ့ ကို အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ဆို ကြသနည်း ဟု မေးမြန်း တော်မူလျှင် ၊ ပေတရု က၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏ ခရစ်တော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက် လေ၏။ ^{၂၁}ထို အကြောင်းကို အဘယ်သူ အားမျှ မပြော စိမ့်သောငှာတပည့် တော်တို့ကို ကြပ်တည်း စွာ ပညတ် တော်မူ၏။ ^{၂၂}ထိုမှတပါး၊ လူ|strong="G444" သား သည် များ စွာ ခံရ မည်။ လူ အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့၏ ငြင်းပယ် ခြင်းကို၎င်း ၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို၎င်း ခံ ရမည်။ သုံး ရက် မြောက်သော နေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်း|strong="G3754" များ တို့ကို မိန့် တော်မူ၏။ ^{၂၃}ထိုမှတစ်ပါး ၊ လူအပေါင်း တို့အား မိန့် တော် မူသည်ကား၊ ငါ|strong="G3450" ၌ ဆည်းကပ် လို သော သူ ဖြစ် လျှင်ကိုယ်ကိုယ် ငြင်းပယ် ရမည်။ ကိုယ် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို နေ့တိုင်း ထမ်း ၍ ငါ့ နောက်သို့လိုက် ရမည်။ ^{၂၄}အကြင်သူ သည် မိမိ အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ ကြောင့် အသက် ရှုံး ၏။ ထိုသူ သည် မိမိအသက် ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။ ^{၂၅}ဤ စကြဝဠာ ကို အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ ၍ ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးရှုံး သောသူ သည် အဘယ် ကျေးဇူး ရှိ သနည်း။ ^{၂၆}အကြင်သူ သည် ငါ့ ကို၎င်း ၊ ငါ့ စကား ကို၎င်းရှက် ၏။ လူ သား သည် မိမိ ဘုန်း၊ မိမိအဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်း၊ သန့်ရှင်း သောကောင်းကင် တမန်တို့၏ဘုန်း ကို ဆောင် လျက်ကြွလာ သောအခါ ၊ ထို သူ ကို ရှက် တော် မူလ တံ့။ ^{၂၇}ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ ဤ အရပ်၌ရှိ သော သူ အချို့ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို မ မြင် မှီ သေ ခြင်းသို့ မ ရောက် ရကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ^{၂၈}ထိုသို့ မိန့် တော်မူသည်နောက် ၊ ရှစ် ရက် လောက် လွန်သောအခါ ၊ ယေရှု သည် ပေ တ ရှု ၊ ယော ဟန် ၊ ယာ ကုပ် တို့ကို ခေါ် ၍ ဆုတောင်း ခြင်း ငှာ တောင် ပေါ်သို့ တက် ကြွ တော် မူ၏။ ^{၂၉}ဆုတောင်း တော်

မူစဉ် တွင်မျက်နှာ တော်သည် ထူးခြား သော အဆင်း အရောင်ရှိ၍ ၊ အဝတ် တော်လည်း ပြောင်ပြောင် လက်လက်ဖြူ ၏။³⁰မောရှေ နှင့် ဧလိယ တည်းဟူသောလူ နှစ် ယောက်တို့သည် ဘုန်း အသရေ နှင့် ထင်ရှား ၍၊³¹ကိုယ်တော် နှင့်အတူဆွေးနွေး လျက် ယေရုရှလင် မြို့၌ စုတေ့ တော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ပြော ကြ၏။³²ပေတ ရှု နှင့် သူ ၏အဘော် တို့သည် မျက်စိလေးလံ သဖြင့် တငိုက်ငိုက် ရှိ ကြ၏။ နိုး သောအခါ ဘုန်း အသရေတော်ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် နှင့် ရပ် နေသောလူ နှစ် ယောက်ကို၎င်း မြင် ကြ၏။³³ထိုသူ တို့သည် အထံ တော်မှ သွား ကြစဉ် ၊ ပေတရှု က၊ သခင် ၊ ဤ အရပ်၌နေ ဘွယ်ကောင်း ပါ၏။ ကိုယ်တော် ဘို့တဲတစ် ဆောင်၊ မောရှေ ဘို့တဲတစ် ဆောင်။ ဧလိယ ဘို့တဲတစ် ဆောင်၊ တဲ သုံး ဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ် ပါရစေဟု ယောင်ယမ်း ၍ လျှောက် လေ၏။³⁴ထိုသို့ လျှောက် ပြီးမှ မို ဗ်း တိမ် သည် သူ တို့ကို လွှမ်းမိုး ၍ ၊ မောရှေ နှင့် ဧလိယ သည် တိမ် ထဲသို့ ဝင် သည်ကို တပည့်တော် တို့သည် ကြောက် ခြင်း ရှိ ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊³⁵ဤ သူ ကား ငါ ၏ချစ် သား ပေ တည်း ။ သူ ၏ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့ဟု မို ဗ်း တိမ် က အသံ တော် ဖြစ် လေ၏။³⁶ထို အသံ တော်ဖြစ် သည် ခဏခြင်း တွင်၊ ယေရှု သည် တစ်ယောက်တည်း ရှိ တော်မူ၏။ တပည့် တော် တို့သည် မိမိ တို့မြင် သော အရာ ကို ဝှက်ထား ၍ ၊ ထို ကာလ ၌ အဘယ်သူ အား မျှ မကြား မပြော ဘဲ နေ ကြ၏။³⁷နက်ဖြန် နေ၌ တောင် ပေါ် က ဆင်း ကြ ပြီး လျှင်၊ များ စွာ သော လူ အစုအဝေး သည် ကိုယ်တော် ကို ခရီးဦးကြိုပြု ၏။³⁸လူအစုအဝေး ၌ ပါသော သူ တစ်ယောက် က၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ၏သား ကို ကြည့်ရှု တော် မူ မည် အကြောင်း အကျွန်ုပ် တောင်းပန် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ၌ သား တစ်ယောက်တည်းရှိ ပါ၏။³⁹နတ် ဘမ်းစား သဖြင့် သူသည် ရုတ်ခနဲ အော်ဟစ် ၍ ၊ အ မြှုတ် ထွက်လျက် တောင့် မာ ခြင်းသို့ ရောက်တတ် ပါ၏။ ထိုသို့နာကျင် စွာနှိပ်စက်ပြီးမှနတ်သည်အလွန် သွား ခဲ ၏။⁴⁰ထိုနတ် ကို နှင်ထုတ် ပါမည်အကြောင်း တပည့် တော် တို့အား အကျွန်ုပ် တောင်းပန် သော်လည်း သူ တို့သည် မ တတ်နိုင် ကြပါဟု အော်ဟစ် လျက် လျှောက် လေ၏။⁴¹ယေရှု ကလည်း ၊ ယုံကြည်|strong="G571" ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန် သော အမျိုး ၊ ငါ သည်သင် တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံးနေ ရမည်နည်း။ သင် တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလ ပတ်လုံး သည်းခံ ရမည်နည်း။ သင် ၏သား ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴²သူငယ်လာ စဉ် ပင် နတ်ဆိုး သည် မြေပေါ်မှာ လှဲ ၍ တောင့် မာ စေ၏။ ယေရှု သည် ညစ်ညူး သောနတ် ကို ဆုံးမ ၍ ၍ ထို သူငယ် ကို ချမ်းသာ စေပြီးမှ အဘ အား အပ်ပေး တော်မူ၏။⁴³လူအပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ မဟာ တန်ခိုးတော် ကို မြင်၍ မိန်းမော တွေ ဝေ ခြင်း ရှိ ကြ၏။⁴⁴ထိုသို့ ယေရှု ပြု တော် မူ သမျှ ကို လူအ ပေါင်း တို့သည် အံ့ဩ ချီးမွမ်းကြစဉ် တပည့် တော်တို့အား ၊ သင်|strong="G5210" တို့

သည် ငါ့စကား ကို နားထောင် မှတ်မိ ကြလော့။ လူ သား ကို လူ တို့ လက် သို့ အပ်နှံ ရသောအချိန်နီး ပြီဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။⁴⁵ထို စကား တော်၏အနက် မ ထင်ရှား သဖြင့် တပည့်တော် တို့သည် နားမလည် မရိပ်မိဘဲနေကြ၏။ အနက် ကိုလည်း မ မေး မလျှောက် ဝံ့ကြ။⁴⁶ထိုအခါ အဘယ်သူ သည် သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့ နည်း ဟု တပည့်တော်တို့သည်အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ၏။⁴⁷ယေရှု သည် သူ တို့အကြံအစည် ကို သိမြင် လျှင် ၊ သူငယ် တစ်ယောက် ကိုယူ ၍ မိမိ အနား ၌ထား ပြီးမှ ၊⁴⁸အကြင်သူ သည် ငါ့ မျက်နှာ ကို ထောက်၍ဤ သူငယ် ကိုလက်ခံ ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ ကိုပင်လက်ခံ ၏။ ငါ့ ကို လက်ခံ သော သူ သည်လည်း ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ သောသူ ကိုပင်လက်ခံ ၏။ သင် တို့တွင် အငယ်ဆုံး သောသူသည် သာ၍ကြီးမြတ် သော သူ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။⁴⁹ယောဟန် ကလည်း ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ နာမ ကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သောသူ တစ် ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ပါ၏။ သူ သည် အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ မ လိုက် သောကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့ တားမြစ် ကြ ပါ၏ဟု လျှောက် သော်၊⁵⁰ယေရှု က၊ ထိုသူ|strong="G846" ကို မ မြစ်တား ကြနှင့်။ သင် တို့ ရန်သူ ဘက်၌မ ရှိ သော သူ သည် သင် တို့ဘက် ၌ရှိ သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။⁵¹ကောင်းကင် သို့ဆောင်ယူခြင်း ကို ခံတော်မူသောအချိန် ရောက် သောအခါ ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ တူရှု ကြံ အံ့သောငှာသဘောထား တော်မူ၏။⁵²ရှေ့တော်သို့ တမန် တော် တို့ကို စေလွှတ် တော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော် ၏အ ဘို့ကို ပြင်ဆင် ခြင်းငှာ သွား ၍ ရှုမာရီ ရွာ တရွာသို့ ဝင်ကြ ၏။⁵³ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား အံ့သောအခြင်းအရာ ကို ထိုရွာသားတို့သည် ထောက်၍လက် မ ခံကြ။⁵⁴ထိုအကြောင်း ကို တပည့် တော်ယာကုပ် ၊ ယောဟန် တို့သည်မြင် လျှင် ၊ သခင် ၊ ဧလိယ ပြုသကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင် မှ မီး ကျ စေ၍ ထိုသူ တို့ကို လောင် စေခြင်းငှာအလိုရှိ တော်မူသလောဟု လျှောက် ကြသော်၊⁵⁵ယေရှုသည် လှည့်ကြည့် ၍ ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စိတ် သဘော ကို ကိုယ် မသိ ကြ၊ လူသား သည် လူ တို့ ၏ အသက် ကို သတ် အံ့ သော ငှာ ကြွလာ သည် မဟုတ်။ ကယ်တင် အံ့ သော ငှာ ကြွလာ သည် ဟု ဆုံးမ|strong="G2008" တော်မူပြီးမှ ၊⁵⁶အခြား သောရွာ သို့ ကြွ တော်မူ၏။⁵⁷လမ်း ၌ သွား ကြစဉ် လူတစ်ဦး က၊ သခင် ကိုယ်တော်ကြွ တော်မူရာအရပ်ရပ် သို့ အကျွန်ုပ်လိုက် ပါမည် ဟု လျှောက် လေ၏။⁵⁸ယေရှု ကလည်း ၊ မြေခွေး|strong="G258" သည် မြေ တွင်း ရှိ ၏။ မို ဗ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည် သော ငှက် သည် နားနေရာ အရပ်ရှိ၏။ လူ သား မူကား ခေါင်း ချ ရာမျှမ ရှိ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁵⁹အခြား သောသူကို၊ ငါ့|strong="G3427" နောက် သို့ လိုက် လော့ ဟု မိန့်| strong="G2036" တော် မူ လျှင် ၊ ထို သူ က၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ကို ရှေးဦးစွာ သွား ၍ သပြီဟ် ရသော

အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟုလျှောက် လေသော်၊⁶⁰ယေရှုက၊ လူသေ၊ strong="G3498" တို့သည် မိမိ လူသေ တို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါလေစေ။ သင် မူကား သွား ၍ ဘုရား သ ခ င် နိုင်ငံ တော်၏အကြောင်း ကို ဟောပြော လော့ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။⁶¹အခြား သောသူကလည်း ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် နောက် သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါ မည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အိမ် ၌ ရှိရစ်သောသူ တို့ကို အရင် သွား၍ အခွင့်ပန် ပါရစေဟု လျှောက် လျှင် ၊⁶²ယေရှု က၊ ထွန်ကိုင်း၊ strong="G723" ကို ကိုင် လျက်နောက် သို့လှည့် ၍ ကြည့်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်နှင့် မ ထိုက် မတန် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။

10ထိုနောက်မှ သခင် ဘုရားသည် အခြား သောတပည့်တော် ခုနစ်ကျိပ် တို့ကို ခန့်ထား တော်မူ၍ ၊ ကိုယ်တိုင်ကြွ လေအံ့သော မြို့ရွာ အရပ်ရပ် တို့သို့ ရှေ့ တော်၌ နှစ် ယောက် စီ နှစ် ယောက် စီ စေလွှတ် တော်မူ၏။²သူ တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပါး၊ strong="G2326" ရိတ်စရာများစွာ ရှိ၏။ ရိတ် သောသူ တို့သည် နည်း ကြ၏။ ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင် သောသူတို့ကို စပါး ရိတ်စေ ခြင်းငှာစပါးရှင် စေလွှတ် တော် မူ မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ကြ လော့။³သင်တို့သွား လေသည် အရာမှာ၊ တောခွေး စု ထဲ သို့ သိုး သငယ် တို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင် တို့ကို ငါစေလွှတ် ၏။⁴ငွေ အိတ် ၊ လွယ်အိတ် ၊ ခြေနင်း တို့ကို မ ဆောင် ကြနှင့်။ လမ်း ၌ သွား စဉ် တွင် ၊ အ ဘယ် သူ ကို မျှ နှုတ် မ ဆက် ကြနှင့်။⁵မည်သည့် အိမ် သို့ ဝင် သောအခါ ၊ ဤ အိမ် ၌ မင်္ဂလာ ဖြစ် ပါ စေသော ဟု ရှေးဦးစွာ ပြော ကြလော့။⁶ထို အိမ်၌မင်္ဂလာ သား ရှိ လျှင် ၊ သင် တို့ မြွက်သော မင်္ဂလာ သည်တည် လိမ့်မည်။⁷သို့မဟုတ် သင် တို့ထံသို့ ပြန်လာ လိမ့်မည်။ ထိုအိမ် နေ ၍ အစား အသောက် စီရင် ရာ ကို စား သောက် ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ လုပ်ဆောင် သောသူ သည်အခ ကိုခံထိုက် ပေ၏။ တအိမ် မှ တအိမ် သို့ လှည့်လည် ၍ မ သွားကြနှင့်။⁸အကြင် မြို့သို့ သင်တို့ဝင် ၍ မြို့သားတို့သည်လက်ခံ ၏။ ထိုမြို့၌သင် တို့ ရှေ့ မှာ ထည့် သမျှ ကို စား ကြ လော့။⁹လူနာ များ ကို ချမ်းသာ ပေး ကြ လော့။ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် သင် တို့၌ တည်ထောင် သော အချိန်နီး ပြီဟု သူ တို့အား ဟောပြော ကြ လော့။¹⁰အကြင်မြို့ သို့ ဝင် ၍ မြို့သားတို့သည်လက် မ ခံအံ့။ ထိုမြို့ ၏လမ်း သို့ ထွက် ပြီးလျှင်၊ ငါ တို့၌ကပ် သော သင် တို့မြို့ ၏ မြေမှုန့် ကို ငါတို့ခါ လိုက်၏။¹¹သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် သင်တို့၏အနီး သို့ရောက်ကြောင်း ကို သိမှတ် ကြဟု သူ တို့အား ပြော ကြ လော့။¹²ငါ ဆို သည်ကား၊ နောက်ဆုံးသော နေ့၌ ထို မြို့သည် သောဒုံ မြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။¹³အိုခေါရာ ဇိန် မြို့ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အို ဗ က် ဇိ ၃ မြို့ သင် သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့တွင် ပြ သောတန်ခိုး ကို တု ရှ မြို့နှင့် ဇိ ၃ န် မြို့တို့တွင် ပြ ဘူး လျှင် ၊ ထိုမြို့တို့သည်

ရှေး ကာလ၌ လျှော်တေ အဝတ်ကိုဝတ်၍ ၊ ပြာ ထဲမှာထိုင် လျက် နောင်တရ ကြလိမ့်မည်။¹⁴တရားဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ သင် တို့သည်တုရ မြို့နှင့် ဇိဒုန် မြို့ထက် သာ၍ ခံရကြလတံ့။¹⁵အိုကပေ ရနောင် မြို့ သင် သည် မိုဗ်း ကောင်းကင်တိုင်အောင် မြောက်စား ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ မရဏာ နိုင်ငံတိုင်အောင် နိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရ လတံ့။¹⁶သင် တို့၏စကားကို နားထောင် သောသူ သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် ၏။ သင် တို့ကို ပယ် သောသူ သည် ငါ့ ကိုပယ် ၏။ ငါ့ ကို ပယ် သော သူ သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော သူ ကို ပယ် သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁷ထိုခုနစ်ကျိပ် သော တပည့်တော် တို့သည် ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ပြန်လာ ၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ နာမ အားဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့သည် နတ်ဆိုး ကို ပင် နိုင် ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁸ယေရှုကလည်း ၊ စတန်၊ strong="G4567" သည် လျှပ်စစ် ကဲ့သို့ ကောင်းကင် မှ ကျ သည်ကို ငါမြင် ပြီ။¹⁹သင် တို့သည် မြေ ၊ ကင်းမြီးကောက် တို့ကို နိုင် ရသောအခွင့် နှင့် ရန်သူ များ ကို နိုင်ရ သော အခွင့် တန်ခိုးကို ငါ ပေး ၏။ သင် တို့ကို အ ဘယ် ဘေး မျှ မ ညှဉ်းဆဲ ရ။²⁰သို့သော်လည်း နတ်ဆိုး ကို နိုင် ရ သောကြောင့် သာ ဝမ်းမြောက် ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ သင် တို့၏ နာမည် များ သည် ကောင်းကင် စာရင်း ၌ ဝင်သည်ကို ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြလော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။²¹ထို အခါ ယေရှုသည် ဝမ်းမြောက် တော် မူ ခြင်း စိတ် ရှိ သဖြင့်၊ ကောင်းကင်၊ strong="G3772" နှင့် မြေကြီး ကို အစိုးရ တော်မူ သော အဘ ၊ ကိုယ်တော် သည် ပညာ အလိမ္မာ နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့အား ဤ အရာ များ ကို ထိမ်ဝှက် ကွယ် ထား လျက် သူငယ် တို့ အား ဖော်ပြ တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း ပါ၏။ ထိုသို့ အလို တော် ရှိ သောကြောင့် မှန် ပါ၏။ အဘ ။²²ငါ့ ခမည်းတော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ ကို ငါ ၌ အပ် တော် မူ ပြီ။ သား တော် ကား အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ကို ခမည်းတော် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမသိ ။ ခမည်းတော် ကား အဘယ်သူ ဖြစ် တော်မူသည်ကို၊ သား တော်နှင့် သား တော်သည် လင်း စေလို သောသူ မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှမသိ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။²³ထိုအခါ တပည့် တော်တို့ကိုလှည့်ကြည့် ၍၊ ယခုမြင်၊ strong="G991" သမျှသောအရာ တို့ကို သင်တို့မြင် သောကြောင့် သင် တို့မျက်စိ သည်မင်္ဂလာ ရှိ၏။²⁴ငါဆို သည်ကား၊ သင် တို့မြင် ရသော အရာ တို့ကို ပ ရော ဖက် များ နှင့် ရှင်ဘုရင် များ တို့သည် မြင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း မ မြင် ရကြ။ သင်တို့ ကြား ရသော အရာ တို့ကို ကြား ခြင်း ငှာ အလိုရှိ သော်လည်း မ ကြား ရကြ ဟု တပည့်တော်တို့အား သာ မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။²⁵တ ရံရော အခါကျမ်းတတ် တစ် ယောက်သည် ထ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ထာဝရ အသက် ကို အမွေ ခံရအံ့သောငှာအကျွန်ုပ်သည် အဘယ် အမှုကို ပြု ရပါမည်နည်းဟု ကိုယ်တော် ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက် ခြင်းငှာ မေးလျှောက် သော်၊²⁶ကိုယ်တော်က၊ ပညာတုတိ ကျမ်း၌ အဘယ်သို့ လာ သနည်း။ သင်သည်အဘယ်သို့ ဘတ် သနည်း ဟု မေး တော်မူ

လျှင်|strong="G1161" ၊ ²⁷ထိုသူက၊ သင် ၎င်းတို့သော သင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ် နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိ သမျှ ၊ ဉာဏ် ရှိ သမျှ နှင့် ချစ် လော့။ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ ကို ကိုယ် နှင့် အမျှ ချစ် လော့ ဟု ပြန် လျှောက် လေ၏။ ²⁸ကိုယ်တော် က လည်း ၊ သင်၏စကား|strong="G611" သည် မှန် ပေ၏။ ထိုသို့ ပြု လျှင် အသက် ကို ရ မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။ ²⁹ထို သူ က လည်း ၊ အဘယ်သူ သည် အကျွန်ုပ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ ဖြစ် ပါသနည်း ဟု မိမိ အပြစ် မရှိ ဟန်ပြု လို သော စိတ် နှင့် ယေရှု ကို လျှောက် ပြန် သော်။ ³⁰ယေရှု က၊ လူ|strong="G444" တစ် ယောက် သည် ယေ ရှု လင် မြို့မှ ယေ ရိ ခေါ် မြို့သို့ သွား ရာတွင် ဓားပြ နှင့် တွေ့ကြုံ လေ ၎င်း။ ဓားပြ တို့သည် ထိုသူ ၎င်းအဝတ် ကို ချွတ် ၍ နှာကျင် စွာ ရိုက် နှက် ပြီး မှ သေလုမတတ် ရှိ သောအခါ ပစ်ထား ၍ သွား ကြ၏။ ³¹ထို လမ်း သို့ ယဇ် ပုရောဟိတ်တစ် ယောက် သည် အမှတ်တမဲ့ သွား ၍ ထို လူနာ ကို မြင် လျှင် လွှဲ ရှောင် ၍ သွား လေ၏။ ³²ထိုနည်းတူ လေဝိ လူတစ်ယောက်သည် ထိုအရပ် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ လာ ၍ ကြည့် မြင်လျှင် လွှဲရှောင် ၍ သွား လေ၏။ ³³ရှု မာ ရိ လူ တစ် ယောက် သည် ခရီးသွား ရာတွင် ထို လူနာ ရှိရာသို့ ရောက် ၍ မြင် သောအခါ၊ ကရုဏာ စိတ် ရှိသည်နှင့်၊ ³⁴ချဉ်းကပ် ၍ သူ ၎င်း၏အနာ များကို ဆီ နှင့် စပျစ်ရည် ထည့် လျက် အဝတ်နှင့်စည်း ပြီးလျှင်၊ မိမိ တိရစ္ဆာန် ပေါ်မှာ တင် ၍ စရပ် တစ်ခု သို့ ဆောင်သွား ပြုစု လေ၏။ ³⁵နက်ဖြန် နေ့၌ ထွက်သွား သောအခါ ၊ ဒေ နာ ရိ နှစ် ပြား ကို ထုတ်၍ စ ရပ် ရှင် အား ပေး လျက် ၊ ဤသူ ကို ကြည့်ရှုပြုစု ပါ။ ကုန် သမျှ ကို ငါ ပြန်လာ သောအခါ ဆပ်ပေး မည် ဟု ဆို ၎င်း၏။ သင် သည် အဘယ်သို့ ထင် သနည်း။ ³⁶ထို သူ သုံး ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူ သည် ဓားပြ လက်သို့ရောက် သောသူ နှင့် စပ်ဆိုင် သောသူ ဖြစ် သနည်း ဟု ပြန်၍မေး|strong="G2036" တော် မူ လျှင်၊ ³⁷ကျမ်းတတ် က လည်း ၊ လူနာ ကို သနား သော သူ သည် စပ်ဆိုင် သော သူ ဖြစ် ပါ၏ဟု လျှောက် သော် ယေရှု က |strong="G2036" သင် သည် သွား ၍ ထိုနည်းတူ ပြု လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ³⁸ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့် ခရီးသွား ကြစဉ် ရွာ တ ရွာသို့ ဝင် သော်၊ မာသ အမည် ရှိသော မိန်းမ တစ်ဦး သည် မိမိ အိမ်၌ ကိုယ်တော် ကို ညွှန်ခံ လေ၏။ ³⁹ထိုမိန်းမ ၌ မာရီ အမည် ရှိ သော ညီမ တစ်ယောက်ရှိ ၎င်း၏။ ထို မာရီသည် ယေရှု ၎င်း၏ခြေ တော် ရင်း၌ ထိုင် ၍ စကား တော် ကို နားထောင် လျက် နေ၏။ ⁴⁰မာသ မူကား ၊ လုပ်ကျွေး ခြင်းအမှုများ ၌ စိတ်ပူပန် ခြင်းရှိသဖြင့် အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ သခင် ၊ ကျွန်မ ၎င်း၏ညီမ သည်၊ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း သည် မှန်ကိုတောင်းလျှင် အဘသည်ကျောက်ကိုပေးမည် လုပ်ကျွေး စေခြင်းငှာကျွန်မပစ်ထား သည်အရာကို လျစ်လျူ သော စိတ်ရှိတော်မူသလော။ သူ သည် ကျွန်မ ကို ကူညီ မည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက် သော်၊ ⁴¹ယေရှု က၊ မာသ|strong="G3166" သည် ၊ မာသ ၊ သင် သည် များ စွာ သော အမှု တို့၌ စိုးရိမ် ၍ နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ခံရ၏။ လို သော အရာတစ်ခု တည်းရှိ ၎င်း၏။ ⁴²မာရီ မူကား၊

strong="G1063" ၊ ကောင်း သောအဘို့ ကို ရွေးယူ ပြီ။ ထို အဘို့ ကို အဘယ်သူမျှ မ နှုတ် မယူရာ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။

11 တရံရော အခါ ကိုယ်တော် သည် တစ်စုံတစ်ခု သော အရပ် တွင် ဆုတောင်း တော် မူ ပြီး လျှင် ၊ တပည့် တော် တစ် ယောက် က၊ သခင် ၊ ဆုတောင်း စေ ခြင်း ငှာ ယော ဟန် သည် မိမိ တပည့် တို့အား နည်း ပေး သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့အား နည်း ပေး တော်မူ ပါ ဟု လျှောက် သော်၊ ²ကိုယ်တော် က၊ သင် တို့သည် ဆုတောင်း|strong="G4336" လျှင် မြွက် ဆို ရ မည် မှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိ တော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အဘ ၊ ကိုယ်တော် ၎င်း၏ နာမ တော်အား ရိုသေ လေးမြတ် ခြင်း ရှိပါစေ သော။ နိုင်ငံ တော် တည်ထောင် ပါ စေသော။ ³အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့မြေကြီး ပေါ်မှာ ပြည့်စုံ ပါ စေသော။ အသက် မွေး လောက် သော အစာ ကို အကျွန်ုပ် တို့အား နေ့ရက် အစဉ် အတိုင်း ပေး သနားတော် မူ ပါ။ ⁴အကျွန်ုပ် တို့ကို ပြစ်မှား|strong="G3784" သောသူရှိသမျှ တို့၏ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ် သည်လွှတ် သောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် တို့၏အပြစ် များ ကို လွှတ် တော် မူ ပါ။ အပြစ် သွေးဆောင် ရာ သို့ မ လိုက် မ ပါ စေဘဲ၊ မ ကောင်းသော အမှုအရာ မှ လည်း ကယ်နှုတ် တော် မူ ပါ ဟု ဆုတောင်း ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁵တစ် ဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင်|strong="G5216" တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ၌ အဆွေ ခင်ပွန်းရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ သန်းခေါင် အချိန်တွင် ထို အဆွေခင်ပွန်း၏ အိမ်သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ အဆွေ ၊ ⁶အကျွန်ုပ် အဆွေ ခင်ပွန်း တစ်ယောက် သည် ခရီး မှ လာ၍ အကျွန်ုပ် ထံသို့ ရောက် ပါပြီ။ သူ ကို ကျွေး စရာ မ ရှိ သောကြောင့် မုန့် သုံး လုံး ချေး နှင့် ပါဟု ဆို သော်၊ ⁷အိမ်ရှင် က လည်း၊ ငါ ကိုမ နှောင့်ရှက် နှင့်။ တံခါး ပိတ် လျက်ရှိ၏။ ငါ သားသမီး တို့သည် ငါ နှင့် အိပ် လျက်ရှိ ကြ၏။ ငါထ ၍ သင့် အား မ ပေး နိုင် ဟု အိမ်ထဲက ပြန်ပြော သည်အရာ မှာ၊ ⁸ငါဆို သည်ကား၊ အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ် သည်ကိုထောက်၍မ ထ ၊ မပေး သော်လည်း ၊ အားမလျော့ဘဲ တောင်း၍နေသောကြောင့် ထ ၍လိုချင် သမျှ ကို ပေး လိမ့်မည်။ ⁹တစ်ဖန်ငါ ဆို သည်ကား၊ တောင်း ကြလော့။ တောင်းလျှင် ရ မည်။ ရှာ ကြလော့။ ရှာလျှင် တွေ့ မည်။ တံခါးကိုခေါက် ကြလော့၊ ခေါက်လျှင် ဖွင့် မည်။ ¹⁰တောင်း သော သူ မည်သည်ကားရ ၎င်း၏။ ရှာ သောသူ လည်း တွေ့ ၎င်း၏။ ခေါက် သော သူ အားလည်း တံခါးကို ဖွင့် ၎င်း၏။ ¹¹သင် တို့တွင် အဘ ဖြစ်သောသူ တည်း သည် မှန်ကိုတောင်းလျှင် အဘသည်ကျောက်ကိုပေးမည် လော့။ ငါး ကိုတောင်း လျှင် ငါး အစား ၌ မြေ ကိုပေး မည်လော။ ¹²ဥ ကိုတောင်း လျှင် ကင်းမြီးကောက် ကို ပေး မည်လော။ ¹³သင် တို့သည် အဆိုး ဖြစ် လျက်ပင် ကိုယ် သား တို့အား ကောင်း သော အရာ ကို ပေး တတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော်မူ သော သင် တို့အဘ သည် ဆုတောင်း သော သူ တို့အား သန့်ရှင်း

သောဝိညာဉ် တော်ကို သာ၍ပေး တော်မူမည် မဟုတ်လော ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ တရုတ်အခါ စကားအ သောနတ်ဆိုး ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၍ ၊ နတ်ဆိုး ထွက် သည်နောက် အ သောသူ သည် စကားပြော၏။ အစုအဝေး တို့သည်လည်း အံ့ဩ ကြ၏။¹⁵ အချို့ တို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုး မင်း ဗေလဇေဗုလ ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။¹⁶ အချို့ တို့သည်လည်း စုံစမ်း နောက်ယှက်ခြင်း ငှာမိုဗ်း ကောင်းကင်က ဖြစ်သော နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း ကြ၏။¹⁷ ထို သူ တို့၏စိတ် ကို သိ တော် မူသည် ဖြစ်၍ ၊ တိုင်း|strong="G932" နိုင်ငံ မည်သည် ကား၊ မိမိ နှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်၊ အိမ် မည်သည်ကား ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင်လဲ လိမ့်မည်။¹⁸ ငါ သည် ဗေလဇေဗုလ ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် သည်ဟု သင်တို့ဆို သည်အတိုင်း ၊ စာတန် သည် မိမိ နှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြား လျှင် သူ၏နိုင်ငံ သည် အဘယ်သို့ တည် နိုင်မည်နည်း။¹⁹ ငါ သည် ဗေလဇေဗုလ ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ သင်တို့၏သား တို့သည် အဘယ်သူ ကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ် ကြသနည်း။ ထို ကြောင့် သူ တို့သည် သင် တို့ အား တရား စီရင် သော သူ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။²⁰ ငါ သည် ဘုရားသခင် ၏ လက်ညှိုး တော်အားဖြင့် နတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင် ၊ အကယ်စင်စစ် သင် တို့၌ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်တည်ချိန်ရောက် လေပြီ။²¹ သူရဲ သည် လက်နက်စုံ နှင့် မိမိ အိမ်ဦး ၌ စောင့် နေစဉ်အခါ သူ ၏ဥစ္စာ သည် လုံခြုံ စွာ ရှိ ၏။²² သူ့ ထက် တတ်စွမ်း နိုင် သော သူ သည် လာ ၍ သူ့ ကိုအောင် ပြီးမှ၊ သူ ကိုးစား သော လက်နက်စုံ ကို သိမ်းယူ ၍ ဥစ္စာပရိကံ များကို ခွဲဝေ လိမ့်မည်။²³ ငါ့ ဘက်၌ |strong="G3326" မ နေ သော သူ သည် ငါ့ ရန်ဘက် ဖြစ် ၏။ ငါ နှင့် အတူ မ စု မ သိမ်း သော သူ သည် ကြဲဖြန့် သော သူ ဖြစ်၏။²⁴ ညစ်ညူး သော နတ် သည် လူ ထဲက ထွက် လျှင် ၊ ခြောက်ကပ် သော အရပ် တို့၌ လည် ၍ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။ မ တွေ့ လျှင် ၊ ငါသည် ထွက် ခဲ့ သော နေမြဲ အိမ် သို့ ပြန် ရဦး မည် ဟု ဆို ၍ ၊²⁵ ရောက် သောအခါ ၊ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင် ပြင်ဆင် လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ သော်၊²⁶ မိမိ ထက်သာ၍ညစ်ညူး သော နတ်ဆိုး ခုနစ် ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထို လူထဲသို့ဝင် ၍ နေ ကြ၏။ ထို လူ ၏နောက် ဖြစ် ဟန်သည် ရှေ့ ဖြစ် ဟန် ထက်သာ၍ဆိုး သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁷ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ် တွင်မိန်းမ တစ် ယောက်သည် လူအစုအဝေး ထဲက ခေါ် ၍ ကိုယ်တော် ကို လွယ် သော ဝမ်း နှင့် စို့ တော်မူသော သားမြတ် သည်မင်္ဂလာ ရှိပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊²⁸ ကိုယ်တော် က၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို နာ ၍ ကျင့်စောင့် သော သူ သည်မြတ်စွာ သော မင်္ဂလာ ရှိသည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။²⁹ လူ အစုအဝေးတို့သည် ထူထပ် လျက်ရှိကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ ဤ|strong="G3778" လူမျိုး သည် ဆိုးညစ် သော အမျိုး ဖြစ် ၏။ နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်း သည်မှာ ပ ရောဖက်

ယော န ၏ နိမိတ် လက္ခဏာ မှတစ်ပါး အ ဘယ် လက္ခဏာ ကို မျှ သူ တို့ အား မ ပြ ရာ။³⁰ ယော န သည် နိ နေ ဝေ မြို့သား တို့အား နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ် သကဲ့သို့ လူ သား သည် ဤ လူမျိုး အား ဖြစ် လိမ့်မည်။³¹ တရားဆုံးဖြတ် တော် မူ သောအခါ တောင် ပြည် ကို အစိုးရသောမိဖုရား သည် ဤ လူမျိုး တစ်ဘက်၌ထ ၍ အရှုံးခံ စေ လတံ့။ အကြောင်းမူကား ။ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန် မင်းကြီး၏ ပညာ စကား ကို နားထောင် ခြင်း ငှာ မြေကြီး စွန်း မှ လာ ၏။ ဤ အရပ်၌ ကား၊ ရှောလမုန် ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။³² တရားဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ နိနောဝေ မြို့သားတို့သည် ဤ လူမျိုး တစ်ဘက်၌ထ ၍ အရှုံးခံ စေ လတံ့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူ တို့သည် ယော န ဟောပြော သော စကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။³³ ဤ အရပ်၌ကား ယောန ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ဆီမီး ထွန်း ၍ ကွယ်ရာ ၌ ဖုံးထား လေ့မ ရှိ။ တောင်း ဇလားအောက် ၌လည်း ထားလေ့မ ရှိ။ ဝင်လာ သောသူ သည် အလင်း ကိုရ စေခြင်းငှာ ဆီမီးခုံ အပေါ် မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။³⁴ ကိုယ် ၏ဆီမီး ကား၊ မျက်စိ တည်း။ ထို ကြောင့် မျက်စိ ကြည်လင် သောအခါ တကိုယ်လုံး လင်း လိမ့်မည်။ မျက်စိမြှေးရှက် သောအခါ တကိုယ်လုံး မိုက် လိမ့်မည်။³⁵ ကိုယ် ၌ ရှိသော အလင်း ကို မှောင်မိုက် မ ဖြစ် စေခြင်းငှာ သတိပြု လော့။³⁶ အင်္ဂါ တစ် ခု မျှ မ မိုက် ဘဲ တစ် ကိုယ် လုံး လင်း လျှင် ၊ ဆီမီး ၏အရောင် နှင့် လင်း စေသကဲ့သို့ လုံးလုံး လင်း လျက် ရှိ လိမ့်မည် ဟု မိန့် |strong="G3004" တော် မူ၏။³⁷ ထိုသို့ မိန့် တော် မူ စဉ် တွင် ဖာ ရီရဲ့ တစ် ယောက် သည် အစာ ကို သုံးဆောင် တော် မူ စေ ခြင်းငှာ ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် လျှင်၊ သူ၏အိမ် သို့ကြွ၍ စားပွဲ ၌ လျောင်းတော်မူ၏။³⁸ အစာ ကိုမ စားမှီ ဆေး ခြင်းကို ပြုတော်မ မူ သည်ကို ဖာ ရီရဲ့ သည် မြင် လျှင် အံ့ဩ လေ၏။³⁹ သခင် ဘုရား က လည်း ၊ ဖာ ရီ ရဲ့ |strong="G5330" ဖြစ် သော သင် တို့သည် ဖလား ၊ လင်ပန်း ကို အပြင် ၌ ဆေးကြော ကြ၏။ အတွင်း ၌ကား လူယူ ခြင်း၊ ဆိုးညစ် ခြင်းနှင့် ပြည့် လျက်ရှိ၏။⁴⁰ လူမိုက် တို့၊ အပြင် ကို ဖန်ဆင်း သော သူ သည် အတွင်း ကို လည်း ဖန်ဆင်း တော် မူ သည်မ ဟုတ် လော့။⁴¹ သာ၍ကောင်းသော နည်း မူကား၊ တတ်နိုင် သမျှ အတိုင်း ဆင်းရဲသား တို့ အား စွန့်ကြဲ ကြ လော့။ သို့ပြု လျှင် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် သင် တို့အား သန့်ရှင်း ကြ လိမ့်မည်။⁴² ဖာရီရဲ့ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပင်စိမ်း ရွက်၊ လျှူ ရွက်မျိုးမှစ၍ မြက်ပင် အမျိုးမျိုး ကို ဆယ်ဘို့ တဘို့ လှူကြသည်တွင်၊ တရား သဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်း အမှု ကို ကား လုပ် ၍ ထား ကြ၏။ အ ရင် ဆိုသော အရာ တို့ကို မ လုပ် မ ထား၊ နောက် ဆို သော အရာ တို့ကို ကျင့် ရ မည်။⁴³ ဖာရီရဲ့ တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ တရား စ ရပ် ၌ မြင့်မြတ် သော နေရာ ထိုင် ရာ ကိုငှင်း ၊ ဈေး ၌ ရှိသေ စွာ နှုတ်ဆက် ခြင်း ကိုငှင်း နှစ်သက် ကြ၏။⁴⁴ သင် တို့သည်

အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မ ထင်ရှားသော သင်္ချိုင်း တွင်းနှင့် တူကြ၏။ ထို တွင်းအပေါ်မှာ သွားလာ သော သူ တို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းရှိ မှန်းကိုမျှ မ သိ ကြ ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴⁵ ကျမ်းတတ် တစ် ယောက်ကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား ထိုသို့ ဆို လျှင် အကျွန်ုပ် တို့ ကိုပင် ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်တော်မူ၏ဟု လျှောက် သော်၊⁴⁶ ကျမ်းတတ် တို့ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထမ်း ခဲ သောဝန် ကိုသူတစ်ပါးအပေါ်မှာတင် တတ်၏။⁴⁷ ကိုယ် လက်ဖျား၊ strong="G1147" နှင့် မျှ မ တို့ ကြ။ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက် တို့၏ သင်္ချိုင်း များကိုတည်လုပ် ၍၊ သင် တို့၏ ဘိုးဘေး များသည် သူ တို့ကိုသတ် ကြ၏။⁴⁸ အကယ်စင်စစ်၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်တို့ရှေ့မှာ လူ သား သည် ထို သင် တို့သည် ဘိုး ဘေး တို့၏ အပြုအမူ ကို လက်ခံ ကြ၏။ ဘိုး ဘေး တို့သည် ပ ရော ဖက် များ ကို သတ် ကြ ပြီ။ သင် တို့ မူကား ၊ သင်္ချိုင်း တို့ကို တည်လုပ် ကြ၏။⁴⁹ ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဉာဏ် စီရင်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက် ၊ တမန်တော် တို့ကို သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ ငါ စေလွှတ် မည်။ သူ တို့သည် ထို ပ ရော ဖက်၊ တမန် တော် အချို့ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ကြ လိမ့်မည်။ အချို့ တို့ကို သတ် ကြ လိမ့်မည်။⁵⁰ ထိုကြောင့်၊ အာဗေလ ၏ အသွေး မှစ၍ ၊ ယဇ်ပလ္လင် နှင့် အိမ် တော်၏အကြား ၌ သတ် ခဲ့ ပြီး သော ဇာ ခ ရိ ၏အသွေး တိုင်အောင် ကမ္ဘာ ဦး မှစ၍ သွန်း ပြီး သော ပ ရော ဖက် အပေါင်း တို့၏အသွေး ကြောင့် ယခု ဖြစ်သောလူ တို့သည် စစ်ကြော ခြင်းကို ခံရကြမည်။⁵¹ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ယခု ဖြစ်သောလူ တို့သည် ထိုစစ်ကြော ခြင်းကိုခံရကြမည်။⁵² ကျမ်းတတ် တို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပညာ ဖွင့်သော သော့ ကို သိမ်းထား ကြ ပြီ။ မိမိ တို့ လည်း မ ဝင် ၊ ဝင် လို သော သူ တို့ ကို လည်း ဆီးတား ကြ သည် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။⁵³ ထိုသို့ ပရိသတ် တို့အား မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ကျမ်း ပြု ဆရာနှင့် ဖာရိရုံ တို့သည် ကိုယ်တော် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်ကို ရမည်အကြောင်း၊⁵⁴ ချောင်းမြောင်း လျက် စကား တော်ကိုဘမ်း ခြင်းငှာရှာကြံလျက်၊ ကျပ်ကျပ်တိုက်တွန်း၍ အရာရာ တို့၌ မေးစစ် ကြ၏။

12 ထိုအခါ အတိုင်းမသိ များစွာသော လူ တို့သည်စုဝေး ၍ အချင်းချင်း နှင်း မိ မတတ် နေ ကြ သည် ရှိ သော်၊ ယေရှု သည် တပည့် တော် တို့အား မိန့် တော် မူသည်ကား၊ လျှို့ဝှက်၊ strong="G5272" ခြင်း တည်းဟူသောဖာရိရုံ တို့၏ တဆေး ကို ရှေးဦးစွာ ကြဉ်ရှောင် ကြ လော့။² ဖုံးထား လျက်ရှိ သမျှ တို့သည် ပွင့် လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။³ မှောင်မိုက် ၌ သင် တို့ပြော သမျှသောအရာ များကို သူတစ်ပါး တို့သည်အလင်း ၌ နား ကြား ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့သည် အခန်း ထဲမှာ နား အပါး၌ ပြော သော အရာ များ ကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ဟစ်ကြော် ကြ လိမ့်မည်။⁴ ငါ့ အဆွေ တို့၊ သင် တို့အား ငါဆို သည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုသတ် ၍

နောက်တစ်ဖန်အလျှင်း မ ပြု နိုင်သော သူတို့ကို မ ကြောက် ကြနှင့်။⁵ အဘယ်သူ ကို ကြောက် ရမည်နည်းဟူမူကား ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ် ပြီးမှ ငရဲ ထဲသို့ ချ နိုင် သောသူ ကို ကြောက် ကြလော့။ ငါအမှန် ဆို သည်ကား၊ ထို သူကို ကြောက် ကြလော့။⁶ စာငှက် ငါး ကောင်ကို အသေ ရိ နှစ် ပြား အ ဘိုး နှင့် ဝယ် ရ သည်မ ဟုတ် လော။ ထို စာ ငှက် တစ် ကောင်ကိုမျှ ဘုရားသခင် မေ့လျော့ တော်မ မူ။⁷ သင် တို့ ဆံပင် သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက် လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မ ကြောက် ကြနှင့်။ သင်တို့သည်စာငှက် အများ တို့ထက် သာ၍မြတ် ကြ၏။⁸ ငါဆို သည်ကား၊ အကြင်သူ သည် လူတို့ ရှေ့မှာ ငါ့ ကိုဝန်ခံ သူ ကိုဝန်ခံ မည်။⁹ အကြင်သူ သည် လူတို့ ရှေ့မှာ ငါ့ ကိုငြင်းပယ် အံ့။ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်တို့ ရှေ့မှာထိုသူ ကို ငါငြင်းပယ် မည်။¹⁰ လူ သား ကို နှုတ် ဖြင့် ပြစ်မှား သော သူ မည်သည် ကား ၊ အပြစ်နှင့်လွတ် စေခြင်းအခွင့်ကို ရနိုင်၏။ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို ကဲ့ရဲ့သော သူ မည်သည် ကား အပြစ်နှင့် လွတ် စေ ခြင်း အခွင့်ကို မ ရနိုင်ရာ။¹¹ သင် တို့ကို တရားစရပ် သို့ငှင်း ၊ အကဲအမှု ၊ မင်း များရှေ့ သို့ငှင်း၊ ပို့ဆောင် ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်ပြော ရ မည် ကို မ စိုးရိမ် ကြ နှင့်။¹² အကြောင်းမူကား ၊ ထို ခဏခြင်း တွင် အဘယ်သို့ ပြော ရ မည်ကို သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် အကြံပေး မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹³ လူအ စု အဝေး ၌ ပါ သော သူ တစ် ယောက် က၊ အရှင် ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အစ်ကို သည် အမွေ ဥစ္စာ ကို အကျွန်ုပ် အား ဝေ ပေး ပါမည်အကြောင်း အမိန့် ရှိ တော် မူ ပါဟု လျှောက် လျှင်၊¹⁴ ကိုယ်တော်က အချင်း လူ ၊ အဘယ်သူ၊ strong="G5101" သည် သင် တို့အမှုကိုစီရင် ခွဲဝေ ပိုင်သောအခွင့် ကို ငါ့ အား အပ်ပေး သနည်း ဟု မေး၊ strong="G2036" တော်မူ၏။¹⁵ ထိုမှတစ်ပါးလောဘ လွန်ကျူးခြင်းကို သတိ နှင့် ကြဉ်ရှောင် ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ စည်းစိမ် ရှိသော်လည်း စည်းစိမ် ၌ အသက် မ တည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁶ တစ်ဖန် ဥပမာ စကားကို မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သူဌေး၊ strong="G4145" တစ်ဦး ၌ မြေ ကောင်း၍ အသီးအနှံ များ လှ၏။¹⁷ ထိုသူဌေး က၊ ငါ သည် အဘယ်သို့ ပြု ရ မည်နည်း။ အသီးအနှံ များကို သိုထား စရာအရပ် မ ရှိ ။¹⁸ ပြု မည် တည် ပြီး မှ ၊ ငါ ၏ အသီးအနှံ ဥစ္စာ ရှိ သမျှ တို့ကို သိုထား မည်။¹⁹ ငါ့ ဝိညာဉ် အား လည်း ၊ အချင်း ဝိညာဉ် ၊ သင် သည် နှစ် ပေါင်း များစွာ သုံးဆောင်ရန် ဥစ္စာ များ ကိုသိုထား လျက်ရှိ ပြီ။ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ လော့။ စား သောက် ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြု လော့။ ငါပြော မည်ဟု သူဌေးအကြံ ရှိ ၏။²⁰ ထိုသို့ အကြံ ရှိ စဉ်တွင် ဘုရားသခင် က၊ အချင်းလူမိုက် ၊ ယနေ့ည၌ ပင် သင် ၏ဝိညာဉ် ကို ရုပ်သိမ်း ရာ အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ပြင်ဆင် သိုထားသော ဥစ္စာ ကို အဘယ်သူ ပိုင် မည်နည်းဟု သူဌေး အား မိန့် တော်မူ၏။

²¹ထိုအတူ ကိုယ် အဘို့ ဘဏ္ဍာများကို ဆည်းဖူး ၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ဆင်းရဲ သောသူ မည်သည်ကား၊ ထိုသူဌေးနှင့်တူသည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ²²တစ်ဖန် တပည့် တော် တို့အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ထိုကြောင့် |strong="G1223" သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စား ရမည်ဟူ၍အသက် အဘို့ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ် ရ မည်ဟူ၍ကိုယ် အဘို့ မ စိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ငါဆို ၏။ ²³အစာ ထက် | strong="G4119" အသက် မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ် ထက် ကိုယ် မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ²⁴ကျီးကန်း များကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည်မျိုးစေ့ကိုမ စိုက် မကြ၊ စပါး ကိုမ ရိတ်၊ စပါးကျို မ ရှိ ၊ ဘဏ္ဍာတိုက် မ ရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် သူ တို့ကို ကျွေးမွေး တော် မူ၏။ ထို ငှက် တို့ထက် သင် တို့သည် အလွန် မြတ် သည်မဟုတ်လော။ ²⁵အဘယ်သူ သည် စိုးရိမ် ခြင်း အားဖြင့် မိမိ အသက် တာ ကို တ ထောင် ခန့် မျှ တိုးပွား စေ နိုင် သနည်း။ ²⁶ထိုသို့ အငယ် ဆုံး သော အမှု ကို မျှ မတတ် နိုင် လျှင် ကြွင်း သော အမှု ကို အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ် ကြ သနည်း။ ²⁷နှင်း ပင် တို့သည် အဘယ်သို့ သော အားဖြင့် ကြီးပွား သည် ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုအပင်တို့ သည် အလုပ် လည်းမ လုပ်၊ ချည် ဖြစ်စေခြင်းငှာမ ငင်မဝင့်။ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီး သော ရှောလ မုန် မင်းကြီးအဝတ်သည် ထို အပင်တ ပင်မျှ ၏အဝတ်ကို မ မှီဟု ငါ ဆို ၏။ ²⁸ယုံကြည် အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့ အသက် ရှင်လျက်၊ နက်ဖြန် မီးဖို ထဲသို့ ရောက် သော တော မြက်ပင် ကို ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့သော အဝတ် နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင် ၊ ထိုမျှမက သင် တို့ကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ²⁹ထိုကြောင့် အဘယ်သို့ စား ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ သောက် ရအံ့နည်းဟူ၍မ ရှာဖွေ ကြ နှင့်။ သောက မွေ့နောက်ခြင်းလည်း မ ရှိကြ နှင့်။ ³⁰ထို အရာများကို လောကီသား အမျိုးမျိုး တို့သည် ရှာဖွေ တတ်ကြ၏။ ထို အရာ များ ကို သင်တို့သည် အသုံးလို ကြောင်း ကို သင် တို့အ ဘာ သိ တော်မူ၏။ ³¹သင်တို့မူကား ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို ရှာ ကြ လော့။ နောက်မှ ထို အရာ များ ကို ထပ် ၍ပေး တော် မူလ တံ့။ ³²သိုးစု ငယ် ၊ သင်တို့သည် မ ကြောက် ကြ နှင့်။ သင် တို့အ ဘာ သည် သင် တို့အား နိုင်ငံ ကို ပေး ခြင်း ငှာ အလိုရှိ တော် မူ၏။ ³³သင် တို့ဥစ္စာ များကို ရောင်း ၍ ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲ ကြ လော့။ မ ဆွေးမ ဟောင်း တတ် သော အိတ် တို့ကို ကိုယ် သုံး ဘို့ လုပ် ကြ လော့။ သူခိုး မ ရောက် ၊ ပိုး များမ ဖျက်ဆီး ရာ အရပ် ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ မ ကုန်မ ဆုံး နိုင် သော ဘဏ္ဍာ ကို ဆည်းဖူး ကြ လော့။ ³⁴အကြောင်းမူကား ၊ အကြင် အရပ် ၌ သင် တို့၏ဘဏ္ဍာ ရှိ ၏။ ထို အရပ် သို့ သင် တို့စိတ် နှလုံး ရောက် တတ်၏။ ³⁵သင် တို့သည် ခါးပန်း စည်း လျက်၊ ဆီမီး ထွန်း လျက်နေသဖြင့် ၊ ³⁶သခင် သည် မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ မှ ပြန်လာ ၍ တံခါး ကို ခေါက် သောအခါ ချက်ခြင်း ဖွင့် ခြင်းငှာ သခင် လာ မည်ကို မြော်လင့် ၍နေသောကျွန်

ကဲ့သို့ရှိနေကြလော့။ ³⁷အကြင် ကျွန် တို့သည် စောင့်လျက်နေသည် ကို သခင် သည် ပြန်လာ ၍တွေ့ ၏။ ထို ကျွန် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ ငါ အမှန် ဆို သည်ကား၊ သခင် သည် ခါးပန်း စည်း လျက် ကျွန် တို့ကို စားပွဲ ၌ လျောင်း စေ ပြီး မှ၊ ကိုယ်တိုင် လာ ၍သူ တို့ အားလုပ်ကျွေး လိမ့်မည်။ ³⁸နှစ်ချက်တီး အချိန်ဖြစ်စေ ၊ သုံးချက် တီး အချိန်ဖြစ်စေ ၊ သခင် သည်လာ၍ ထိုသို့တွေ့ လျှင်၊ ထို ကျွန်တို့ သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ ³⁹အိမ်ရှင် သည် သူခိုး လာ မည်အချိန်နာရီ ကို သိ ရလျှင် ၊ မိမိ အိမ် ကို မ ထွင်း မဖောက်စေခြင်းငှာစောင့်နေ လိမ့်မည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။ ⁴⁰ထိုကြောင့် သင် တို့သည် ပြင်ဆင် လျက်နေ ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့မ ထင်မှတ် သော အချိန် ၌ လူ သား သည် ကြွလာ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁴¹ပေ တရု ကလည်း ၊ သခင် ၊ ဤ ဥပမာ ကို အကျွန်ုပ် တို့အား သာ မိန့် တော်မူသလော။ လူအပေါင်း တို့အား မိန့်တော်မူသလောဟု မေး လျှောက် လျှင်၊ ⁴²သခင် ဘုရားက၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်သားတို့ အား အချိန်တန်|strong="G2540" လျှင် အစားအသောက် တို့ကို ဝေဖန် စေ ခြင်း ငှာ အအုပ်အချုပ် ခန့်ထား ၍ သစ္စာ နှင့်ငှင်း၊ သတိ ပညာ နှင့်ငှင်း ပြည့်စုံ သော ကျွန် ကား အဘယ်သူ နည်း။ ⁴³အကြင် ကျွန်သည် ဤသို့ပြု လျက်နေသည်ကို အရှင် သည် ပြန်လာ ၍တွေ့ ၏။ ထို ကျွန် သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ⁴⁴ငါအမှန် ဆို|strong="G3004" သည်ကား၊ အရှင် သည် မိမိ ဥစ္စာ ရှိ သမျှ တို့ကို ထို ကျွန် ၌ အပ် လိမ့်မည်။ ⁴⁵သို့မဟုတ် မူကား ၊ အကြင် ကျွန် က၊ ငါ အရှင် လာ ခဲ့ လိမ့်မည်ဟု စိတ် ထဲ၌ အောက်မေ့သည် နှင့်ကျွန်ချင်း ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို ရိုက်ပုတ် လျက်၊ စား သောက် ယစ်မှုး လျက် နေ၏။ ⁴⁶ထို ကျွန် မ ကြည့် မ မျှော် သော နေ့ရက် ၊ မ ကြား မ သိ သော အချိန် နာရီ၌ သခင် သည် ရောက်လာ လျှင်၊ ထိုကျွန် ကို ပြင်းစွာ ဆုံးမ ကွပ်မျက် ၍ သစ္စာ မရှိသောသူ တို့နှင့်တကွ နေရာချ လတံ့။ ⁴⁷အကြင် ကျွန် သည် မိမိ သခင် ၏ အလို ကိုသိ လျက်နှင့် အသင့် မ နေ၊ သခင် ၏အလို ကိုမဆောင် ၊ ထိုကျွန် သည် များစွာ သော ဒဏ် ကိုခံရ၏။ ⁴⁸သခင်၏အလိုကို မ သိ ဘဲလျက်၊ ဒဏ် ခံ ထိုက် သော အမှု ကို ပြု မိ သော သူ မူကား ၊ အနည်းငယ် သော ဒဏ် ကို သာ ခံရ၏။ အကြင်သူ သည် များစွာ သော ကျေးဇူး ကို ခံ၏။ ထို သူသည်အများ ကိုဆပ် ရ၏။ အကြင်သူ ၌ များစွာ သော ဥစ္စာကို အပ်နှင်း ၏။ ထို သူ ကို များ စွာ တောင်း လိမ့်မည်။ ⁴⁹မြေ ပေါ်၌ မီး လောင် စေ ခြင်း ငှာ ငါ လာ သတည်း။ ထိုမီး မညှိမီတိုင်အောင် ငါ၏အလို မ ပြည့်စုံ။ ဗ တု တိ ဇံ တစ် ခု ကို လည်း ငါ ခံ စရာ ရှိ၏ ။ ⁵⁰ထို ဗ တု တိ ဇံ ကို မ ခံ မီ တိုင်အောင် ငါ သည် အလွန် ငြီးငွေ့ သော စိတ်ရှိ၏။ ⁵¹မြေ ပေါ်၌ ငြိမ်သက် ခြင်းကို ပေး အံ့သော ငှာ ငါ လာ သည် ဟု ထင် ကြ သလော။ ထိုသို့ သော အလို ငှာ ငါ လာ သည်မ ဟုတ်။ အချင်းချင်း ကွဲပြား စေ ခြင်း ငှာ ငါ လာ သည် ဟု ငါ ဆို ၏။ ⁵²အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ ယခု မှစ၍ အိမ် တ အိမ်၌

နေသော လူငါး ယောက်တို့သည် နှစ် ယောက်တစ်စုသုံး ယောက် တစ်စု အချင်းချင်း ကွဲပြား လိမ့်မည်။⁵³အဘ နှင့် သား ၊ အမိ နှင့် သမီး ၊ ယောက္ခမ နှင့် ချွေးမ အချင်းချင်း ကွဲပြား လိမ့်မည် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။⁵⁴တစ်ဖန် လူ အစုအဝေး တို့အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အနောက်|strong="G1424" မျက်နှာ၌ မိုဗ်းရိပ် တက် သည်ကို မြင် သောအခါ မိုဗ်း ရှာ မည် ဟု ချက်ခြင်း ဆို တတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်း လည်း ဖြစ် တတ်၏။⁵⁵တောင် လေလာ သည်ကို မြင်သောအခါ နေပူ မည်ဟု ဆို တတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်း ဖြစ် တတ်၏။⁵⁶လျှို့ဝှက် သောသူတို့၊ သင် တို့သည် မြေကြီး ၏မျက်နှာ နှင့် မိုဗ်း ကောင်းကင် ၏မျက်နှာ ကို ပိုင်းခြား ၍ သိ နိုင် ကြ၏။ ယခု ကပ် ကာလ ကို အဘယ်ကြောင့် ပိုင်းခြား ၍ မ သိ နိုင်ကြသနည်း။⁵⁷ထိုမှတစ်ပါး ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားကို အဘယ်ကြောင့် အလိုအလျောက် ပိုင်းခြား ၍ မ သိကြ သနည်း။⁵⁸သင်သည် တရားတွေ့ဘက် နှင့် အတူ မင်း ထံသို့ သွား သောအခါ အမှုပြေ စေခြင်းငှာလမ်း ၌ ကြိုးစား လော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည်တရားသူကြီး ရှေ့ သို့ဆွဲ မည်။ တရားသူကြီး သည် လုလင် ခေါင်း၌အပ် ၍၊ လုလင် ခေါင်း သည် ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထားမည်။⁵⁹လျော်ပြစ် ငွေ ရှိသမျှ ကို မ လျော်မီတိုင်အောင် ထောင် ထဲကမ ထွက် ရ၊ ငါ ဆိုသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

13ထို အခါ လူအချို့ တို့သည် လာ ၍ ၊ ပိလတ် မင်း သည် ဂါ လိလဲ လူအချို့တို့၏အသွေး ကို မိမိ တို့ ပူဇော် သော ယဇ်ကောင် တို့နှင့် ရောနှော ကြောင်း ကို လျှောက် ကြ လျှင်၊²ယေရှု က၊ ထို strong="G3778" ဂါလိလဲ လူတို့သည် ထိုသို့ ခံရ သောကြောင့် ၊ အခြားသော ဂါလိလဲ လူအပေါင်း တို့ထက် သာ၍အပြစ် ရှိသည် ဟု ထင် ကြသလော။³သာ၍အပြစ်ရှိသည်မ ဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှ သည်လည်း နောင်တ မ ရလျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်ကြ လိမ့်မည် ဟု ငါဆို ၏။⁴ထိုမှတစ်ပါး ၊ ရှိလောင် ပြအိုး လဲ ၍ ပိသောသူ တ ကျိပ်ရှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုရှလင် မြို့သားအပေါင်း တို့ထက် သာ၍အပြစ် ရှိ သည်ဟု ထင် ကြသလော။⁵သာ၍အပြစ်ရှိသည်မ ဟုတ်။ သင် တို့ ရှိ သမျှ သည်လည်း နောင်တ မ ရလျှင် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ ငါ ဆိုသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁶တစ် ဖန် ဥပမာ ကို မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ လူ တစ်|strong="G5100" ယောက်သည် ဥယျာဉ် ၌ စိုက် သော သင်္ဘောသဖန်း ပင် တစ်ပင်ရှိ ၏။ ထိုအပင် သို့ လာ ၍ အသီး ကိုရှာ သော်လည်းမ တွေ့ ။⁷ထိုအခါ ဥယျာဉ် စောင့် အား လည်း၊ သုံး နှစ် ပတ်လုံး ဤ သင်္ဘောသဖန်း ပင်သို့ ငါလာ ၍ အသီး ကို ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ မရ။ ခုတ်ပစ် လော့။ အဘယ်ကြောင့် မြေ ကို နှောင့်ရှက် ရသ နည်း ဟု အမိန့် ရှိ သော်၊ ဥယျာဉ်စောင့်က၊ သခင် ၊ ယခု နှစ် ရှိ ပါစေဦး။⁸အကျွန်ုပ် သည် အပင် နားပတ်လည် ကို တူးဆွ ၍ နောက်ချေး ကို ဖို့ ပါမည်။⁹အသီး သီးကောင်းသီး ပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် နောက်မှ ခုတ်ပစ်

တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် လေ သည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁰တစ် နေ့ သောဥပုသ်နေ့ ၌ ယေရှုသည် တရားစရပ် တွင် ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော်မူသောအခါ ၊¹¹တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ် ပတ်လုံးနတ် စွဲ၍ ရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသောမိန်းမ တစ်ယောက်ရှိ ၏။ ထိုမိန်းမသည် ကျော ကုန်း၍ ကိုယ် ကို အလျှင်း မ ဆန့် နိုင် ။¹²ယေရှု သည် ထို မိန်းမ ကိုမြင် တော်မူလျှင် အထံ တော်သို့ခေါ် ၍ ၊ အချင်းမိန်းမ ၊ သင် သည် အနာ ရောဂါ နှင့် လွတ် ၏ ဟု မိန့် တော်မူလျက်၊¹³သူ့ ပေါ်မှာ လက် တော်ကို တင် တော် မူ သဖြင့် ၊ သူသည် ချက် ခြင်း တည့်မတ် ခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်း လေ၏။¹⁴ထိုသို့ ဥပုသ်နေ့ ၌ ယေရှု သည် အနာ ရောဂါကိုငြိမ်းစေ တော်မူသောကြောင့် တရားစရပ်မှူး သည် အမျက်ထွက် ၍ ၊ အလုပ် လုပ် ရ သော နေ့ရက် ခြောက် ရက် ရှိ ၏။ ထို နေ့ရက် တွင် လာ ၍အနာ ရောဂါ ငြိမ်း စေ ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံ ကြ လော့။ ဥပုသ်နေ့ ၌ မ လာမခံ ကြနှင့်ဟု ပရိသတ် တို့အားဆို ၏။¹⁵သခင် ဘုရားက လည်း ၊ လျှို့ဝှက်|strong="G5273" သောသူ၊ သင် တို့ရှိသမျှ သည် ဥပုသ်နေ့ ၌ မြင်း ၊ နွား ကို တင်းကုပ် မှ လွတ် ၍ ရေတိုက် ခြင်းငှာ ဆောင်သွား တတ်သည် မဟုတ်လော။¹⁶တစ်ဆယ် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံး စာတန် ချည်နှောင် သော အာ ဗြဟံ ၏သမီး ဖြစ် သော ဤ မိန်းမ ကို ဤ ချည်နှောင် ခြင်းမှ ဥပုသ်နေ့ ၌ မ လွတ် ရ သလော ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁷ထိုသို့ မိန့် တော်မူပြီးမှရန်ဘက် နေသော သူ အပေါင်း တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်း ရှိ၍ ၊ ပြု တော် မူ သော အံ့ ဩ ဘွယ် အမှုများတို့ကို လူ အပေါင်း တို့သည်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။¹⁸တစ်ဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဘုရားသခင်|strong="G2316" ၏ နိုင်ငံ တော်သည် အ ဘယ် အရာ နှင့် တူ သနည်း။ အဘယ်သို့ ပုံပြ ရအံ့နည်း။¹⁹လူ သည် ယူ ၍ ဥယျာဉ် ၌ စိုက် သော မုန်ညင်း စေ့ နှင့်တူ ၏။ ထို အစေ့သည် ကြီးပွား ၍ အပင် ကြီးဖြစ် ၏။ မို ဗ်း ကောင်းကင်ငှက် တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက် တို့၌ နားနေ မှီခိုကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁰တစ်ဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဘုရားသခင်|strong="G2316" ၏ နိုင်ငံ တော်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြ ရအံ့နည်း။²¹မိန်းမ သည် တဆေး ကို ယူ ၍ မုန်ညက် သုံး တင်း ၌ ထည့် သဖြင့်၊ မုန်ညက် ရှိ သမျှ ကို ဖောင်းကြွ စေ တတ် သော တဆေးနှင့်တူ သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²²ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ ရွာ တို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည် လျက်၊ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး လျက်၊ ယေရှုရှလင် မြို့သို့ ခရီး သွား တော်မူ၏။²³လူတစ်ဦး ကလည်း ၊ သခင် ၊ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့သည်များသလော ၊ နည်း သလောဟု မေးလျှောက် လျှင် ၊²⁴ကျဉ်းမြောင်း သောတံခါး ဝ ကို ဝင် ခြင်းငှာကြိုးစားအားထုတ် ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ အများ သော သူတို့သည် ဝင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သော်လည်း မ စွမ်းနိုင် ကြ ဟု ငါ ဆို ၏။²⁵အိမ်ရှင် သည် တစ်ခါ ထ ၍ တံခါး ကို ပိတ် ပြီးမှ ၊ သင်တို့သည် ပြင် ခွဲရပ် ၍ တံခါး ကို ခေါက် လျက်၊ သခင်

၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ် တို့အားဖွင့် ပါဟု တောင်းလျှောက် သော်လည်း ၊ သခင် က၊ သင် တို့သည် အဘယ် က လာ သည် ကို ငါမ သိ ဟု ပြန်ပြော လိမ့်မည်။²⁶ ထိုအခါ သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထံ|strong="G1799" တော်၌ စား သောက် ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့ နေ သော မြို့ ရှာ၌ ကိုယ်တော် သည် ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော် မူ ပြီ ဟု လျှောက် ပြန်သော်လည်း ၊²⁷ သခင် က၊ သင် တို့သည် အဘယ် ကလာ သည် ကို ငါမ သိ ဟု ငါ ဆို ပြီ။ မ တရား သော အမှု ကို ပြု သော သူ အပေါင်း တို့၊ ငါ ထံမှ ဖယ်သွား ကြ ဟု ပြော လိမ့်မည်။²⁸ ထိုအခါ အာ မြဟံ ၊ ကူဇာ က ၊ ယာ ကုပ် မှ စသော ပ ရော ဖက် အပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် ထဲ သို့ ဝင်၍၊ သင် တို့သည် ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ခြင်း ကို ခံ ရ သောအခါ ငိုကြွေး ခြင်း၊ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းရှိ လတံ့။²⁹ ထိုအခါ အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကလာ ၍ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ထဲ တွင် လျောင်း ရကြလတံ့။³⁰ နောက်ကျ သောသူ အချို့တို့သည် အ ရင် ကျ ကြလိမ့်မည်။ အရင် ကျ သောသူ အချို့တို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G611" တော်မူ၏။³¹ ထိုအခါ ဖာရိ ရှုံ အချို့တို့သည် အထံ တော်သို့လာ ၍၊ ဤ အရပ်မှ ထွက်သွား ပါ။ ဟေရုဒ် မင်းသည် ကိုယ်တော် ကို သတ် မည် အကြံ ရှိ ပါသည် ဟု လျှောက် ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သွား|strong="G4198" ကြလော့။³² ယခု နေ့နှင့် နက်ဖြန် နေ့၌ နတ်ဆိုး တို့ကိုနှင်ထုတ် ၍ အနာ ရောဂါ ကို ငြိမ်း စေ၏။ သုံး ရက် မြောက် သော နေ့၌ စုံလင် ခြင်း သို့ ရောက် မည် အရာ ကို ထို မြေခွေး အား ပြော ကြ လော့။³³ သို့သော်လည်း ယခု နေ့၊ နက်ဖြန် နေ့၊ သန်ဘက် နေ့၌ ငါ သွား ရ သေး၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ယေရုရှလင် မြို့မှတစ်ပါး အခြားသော အရပ်၌ အဘယ် ပ ရော ဖက် မှ မ ဆုံး ရာ ။³⁴ အို ယေ ရုရှ လင် မြို့၊ ယေရုရှလင် မြို့၊ သင်သည် ပ ရော ဖက် တို့ကို သတ် မြဲ ရှိ၏။ သင် ရှိရာ သို့ စေလွှတ် သောသူ တို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ်မြဲ ရှိ၏။ ကြက်မ သည် မိမိ သားငယ် တို့ကို အတောင် အောက် ၌ စုရုံး သကဲ့သို့ သင် ၏သား တို့ကို စုရုံး စေ ခြင်း ငှာ ကြိမ်ဖန် များ စွာ ငါ အလိုရှိ ၏။ သင်မူကား အလို မ ရှိ။³⁵ သင် တို့နေသောအိမ် သည် သင် တို့၌ လူဆိတ်ညံ့လျက်ကျန်ရစ် ရ၏။ ငါဆို သည်ကား၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အခွင့် နှင့် ကြွလာ သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသောဟု သင် တို့မ ပြောမှီတိုင်အောင်ယခုမှစ၍သင် တို့သည် ငါ့ မျက်နှာကို မ မြင် ရကြ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။

14 တစ်နေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော် သည် အစာ ကိုသုံးဆောင် ခြင်း ငှာ အရာရှိ ဖြစ် သော ဖာ ရိ ရှုံ တစ် ယောက်၏အိမ် သို့ ဝင် တော် မူ လျှင်၊ ထိုသူ တို့သည်ကိုယ်တော် ကို ချောင်းကြည့် ကြ၏။² ရေဖျဉ်းနာ စွဲသောသူ တစ် ယောက်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ ၏။³ ဥပုသ်နေ့ တစ်ညွတ် |strong="G3588" အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ် သလော ဟု ဖာ ရိ ရှုံ နှင့် |strong="G2532" ကျမ်းတတ် တို့ကို မေး တော် မူ လျှင်

၊ သူတို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူ ကို ယူ ၍ အနာ ရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်စေ ပြီး မှ ၊ လွတ်လိုက် တော် မူ၏။⁵ ပရိသတ် တို့ကိုလည်း ၊ မိမိမြည်း၊ နွား သည် ဥပုသ်နေ့ ၌ တွင်း ထဲ သို့ ကျ လျှင် ချက်ခြင်း မ ဆွဲ မတင်ဘဲ နေ မည့်သူတစ်စုံတစ်ယောက် သည် သင် တို့တွင်ရှိသလော ဟု မေး တော်မူလျှင်၊⁶ ထို သူတို့သည် စကား တစ် ခွန်း ကို မှု မ ပြန် နိုင် ကြ။⁷ ထိုအခါ ခေါ်ဘိတ် သော သူ တို့သည် မြင့်မြတ် သော နေရာထိုင် ရာ ကို ရွေး ကြ သည် ကို မြင် တော် မူ လျှင်၊ သူ တို့အား ဥပမာ ကို မိန့် တော် မူ သည်ကား၊⁸ သူတစ်ပါး သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ သို့ သင့်ကိုခေါ်ဘိတ် သောအခါ ၊ မြင့်မြတ် သောနေရာ၌ မ လျောင်း နှင့်။ ထိုသို့ လျောင်းလျှင် သင့် ထက် သာ၍မြတ်သောသူသည် ပွဲသို့လာ သည်ရှိ သော်၊⁹ သင်တို့နှစ် ယောက်ကို ခေါ်ဖိတ် သောသူ က၊ ဤ သူအား နေရာ ကိုပေး လော့ ဟုလာ ၍ ပြော လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် နိမ့် သောနေရာ သို့ ဆင်း ရလိမ့်မည်။¹⁰ သူတစ်ပါးတို့သည် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ် သောအခါ ၊ သွား ၍ နိမ့် သောနေရာ ၌ လျောင်း လော့။ ထိုသို့ လျောင်း လျှင် သင့် ကိုခေါ်ဘိတ် သောသူ လာ သည်ရှိသော် ၊ အဆွေ ၊ တက် ပါဟုသင့် ကိုဆို လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင် နှင့်အတူ လျောင်း သောသူ တို့ရှေ့ မှာ သင် ၏အသရေ ထင်ရှား လိမ့်မည်။¹¹ ကိုယ် ကို ကိုယ် ချီးမြှောက် သော သူ မည်သည် ကား နိမ့်ချ ခြင်း သို့ ရောက် လတံ့။ ကိုယ် ကို ကိုယ် နိမ့်ချ သော သူ မည်သည် ကား ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹² ကိုယ်တော် ကို ခေါ်ပင့် သောသူ အား တစ်ဖန်မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ|strong="G712" ၊ ညစာ လုပ်ကျွေး သောအခါ ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသား ချင်း၊ ငွေရတတ် သော အိမ်နီးချင်း များကို မ ခေါ်မဖိတ် နှင့်။ ထိုသို့ဖိတ်ခေါ်လျှင်၊ သူ တို့သည် နောက်တစ်ဖန် သင့် ကို ဖိတ် ခေါ်၍ ကျေးဇူးဆပ် ကြ လိမ့်မည်။¹³ သင်သည် ပွဲ ခံ သောအခါ ဆင်းရဲ သောသူ၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်း သော သူ၊ မျက်စိ ကန်းသော သူများ ကို ခေါ် ဘိတ် လော့။¹⁴ ထိုသို့ ခေါ် ဘိတ်လျှင် မင်္ဂလာ ရှိ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူး မ ဆပ် နိုင် သည် ဖြစ်၍ ၊ မြှောင့်မတ် သော သူ တို့သည် ထမြောက် သည် ကာလ၌ သင် သည် ကျေးဇူးဆပ် ခြင်းအကျိုးကိုခံ ရလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁵ စားပွဲ၌ လျောင်း သော သူ တစ် ယောက် သည် ထို စကားတော်ကို ကြား လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်၌ ပွဲဝင် သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု လျှောက် သော်၊¹⁶ ကိုယ်တော် က၊ လူ တစ်ဦး သည် ကြီးစွာ သောပွဲ ကို စီရင် ၍ ၊ လူများ တို့ကို ခေါ် ဘိတ် လေ၏။¹⁷ ပွဲ ခံချိန် ရောက်သောအခါ ၊ ခေါ်ဘိတ် သောသူ တို့ ကို ၊ လာ ကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့် ရှိ ပြီဟု မှာ ၍ အစေအပါး ကို စေလွှတ် ၏။¹⁸ ခေါ်အပ် သော သူ အပေါင်း တို့သည် တစ် ညီ တစ်ညွတ် တည်းပရိယာယ်ပြု ကြ၏။ တစ် ယောက်က၊ အကျွန်ုပ် သည် မြေရာ ကို ဝယ် ပါပြီ။ သွား ၍ ကြည့် ရ ပါမည်။ အကျွန်ုပ် ကို လွှတ် ပါဦး လော့ ဟု တောင်းပန် လေ၏။¹⁹ တစ် ယောက် က

အကျွန်ုပ် သည် နွား ငါး ယဉ် ကို ဝယ် ပါ ပြီ။ သွား ၍ စမ်း ရ ပါ မည်။ အကျွန်ုပ် ကို လွှတ် ပါဦး လော့ဟု တောင်းပန် လေ၏။²⁰ တစ် ယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မယား နှင့် လက်ထပ် ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်မ လာ နိုင် ပါဟုဆို ၏။²¹ အစေအပါး သည် သခင် ထံသို့ ပြန်လာ ၍ ထို အကြောင်းများကိုလျှောက် လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင် သည် အမျက်ထွက် ၍၊ မြို့ လမ်းမ လမ်းကြား သို့ အသော့ သွား ချေ။ ဆင်းရဲ သော သူ ၊ အင်္ဂါ ချို့တဲ့ သော သူ၊ ခြေမ စွမ်း သော သူ၊ မျက်စိ ကန်းသော သူများကို ခေါ်သွင်း ချေဟု အစေအပါး ကို ဆို ၏။²² အစေအပါး ကလည်း ၊ သခင် စီရင် တော်မူသည်အတိုင်း ပြု ပါပြီ။ သို့သော်လည်း လပ်သော နေရာထိုင် ရာ ရှိ ပါသေး သည်ဟု လျှောက် လေသော်၊²³ သခင် က၊ မြို့ပြင် လမ်းမ ၊ ခြံနား သို့ သွား ဦး လော့။ ငါ့ အိမ် ကို ပြည့် စေခြင်းငှာ အနိုင် အထက်ခေါ်သွင်း လော့။²⁴ အထက်က ခေါ်ဘိတ် သော သူ တစ်ယောက်မျှ ငါ့ ပွဲ သို့ မဝင် ရ၊ ငါ့အမိန့်ရှိ ပြီဟု အစေအပါး ကို ဆို သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁵ လူ အစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် နောက် တော် သို့လိုက် ကြ သည် ကို ယေရှုသည်လှည့် ၍ကြည့်တော်မူပြီးလျှင် ၊²⁶ အကြင်သူ သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ၍ မိဘ ၊ သား မယား ၊ ညီအစ်ကို ၊ နှမ တို့ကို၎င်း ၊ ထို မျှမက မိမိ အသက် ကိုမ မုန်း ၊ ထိုသူသည် ငါ့ တပည့် မ ဖြစ် နိုင် ရာ။²⁷ အကြင်သူ သည် မိမိ လက်ဝါးကပ်တိုင် ကိုထမ်း ၍ ငါ့ နောက် သို့မ လိုက် ၊ ထိုသူသည် ငါ့ တပည့် မ ဖြစ် နိုင် ရာ။²⁸ သင် တို့တွင် တစ်ယောက်သော သူသည် တိုက် ကို တည် မည်ဟု အကြံရှိလျှင် ၊ ထိုတိုက်ပြီး အောင်ငွေ လောက် မည်မလောက်မည်ကို သိခြင်း ငှာ၊ ရှေးဦးစွာ ထိုင် ၍ ကုန် စရိတ်ကို မ ချင့်တွက် ဘဲနေမည်လော။²⁹ သို့မဟုတ် တိုက်မြစ် ကိုတည် ၍ တိုက်ကို မ ပြီး နိုင် လျှင်၊ သိမြင် သောသူ အပေါင်း တို့က၊³⁰ ဤ သူ သည် တည် စ ပြု၍ အစ မ သတ် နိုင် ဟု ကဲ့ရဲ့ ကြ လိမ့်မည်။³¹ တစ် နည်း ကား ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သော ရှင်ဘုရင် သည် အခြား သောရှင်ဘုရင် နှင့် စစ် ပြိုင် မည်ဟု အကြံရှိလျှင် ၊ လူနှစ်သောင်း နှင့် ချီလာ သော ရှင်ဘုရင်ကို လူတစ် သောင်း နှင့် ခံ နိုင်မည်မခံနိုင်မည်ကို ရှေးဦးစွာ ထိုင် ၍ မ ဆင်ခြင် ဘဲ နေမည်လော။³² မ ခံနိုင်သည် မှန်လျှင် ၊ အခြားသောရှင်ဘုရင် ဝေး သေးသောအခါ သံတမန် ကို စေလွှတ် ၍ စစ်ငြိမ်း မည် အကြောင်း တောင်းပန် တတ်သည် မဟုတ် လော။³³ ထိုနည်းတူ ၊ သင် တို့တွင် အကြင်သူ သည် မိမိ ၌ရှိသမျှ ကို မ စွန့် ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ တပည့် မ ဖြစ် နိုင် ရာ။³⁴ ဆား မူကား ကောင်း ၏။ သို့သော်လည်း အငန် ကင်း ပျောက် လျှင် ငန်သော အရသာ ကို အဘယ်သို့ ရ ပြန် မည်နည်း။³⁵ မြေ ဘို့ မ ကောင်း ၊ အမှိုက်ပုံ ဘို့ မ ကောင်း၊ ထိုဆား ကို ပြင် သို့ပင် လိုက်တတ်၏။ ကြား စရာနား ရှိ သော သူ မည်သည် ကားကြား ပါစေ ဟု မိန့်strong="G2036" တော်မူ၏။

15 အခွန်ခံ သော သူ တို့ နှင့် ဆိုး သော သူ အပေါင်း တို့သည် နားထောင် ခြင်း ငှာ အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် သည် ဖြစ် ၍ ၊² ဟ

ရိ ရှိ နှင့် ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့က၊ ဤသူ သည် ဆိုး သော သူ တို့ ကို လက်ခံ ၍ သူ တို့နှင့်အတူ စားပါသည် တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင် ကြ၏။³ ထိုအခါ ဥပမာ စကား ကို မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ သင်| strong="G5216" တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ၌ သိုး တစ် ရာ ရှိ ၍၊⁴ သိုးတစ် ကောင်ပျောက် လျှင်၊ ကိုးဆယ် ကိုးကောင်သော သိုးတို့ကို တော တွင် ထား ခဲ့ပြီးမှ၊ ပျောက် သောသိုး တစ် ကောင် ကို မ တွေ့ မှီတိုင်အောင်သွား ၍ မရှာဘဲနေမည်လော။⁵ တွေ့ ပြီး လျှင် ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် ပခုံး ပေါ်မှာ တင် ထမ်း၍၊⁶ မိမိ အိမ် သို့ ရောက် သောအခါ အဆွေ ခင်ပွန်း အိမ်နီးချင်း များကိုခေါ် ၍ ၊ ပျောက် သောသိုး ကို ငါတွေ့ ပြီ။ ငါ နှင့်အတူဝမ်းမြောက် ကြ လော့ဟု ဆို တတ်သည် မဟုတ်လော။⁷ ထိုနည်းတူ ဖြောင့်မတ် ၍ နောင်တရ စရာ အကြောင်း မ ရှိ သော သူ ကိုး ဆယ် ကိုး ယောက် တို့၌ ကောင်းကင် သား တို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ သည် ထက်၊ နောင်တရ သောလူဆိုး တစ် ယောက်၌ သာ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြသည်ဟု ငါဆို ၏။⁸ တစ်နည်းကား ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သော မိန်းမ ၌ ငွေ ဆယ် ပြား ရှိ ၍ တစ် ပြား ပျောက် လျှင် ၊ ဆီမီး ကို ထွန်း ၍ မ တွေ့ မှီတိုင်အောင်တစ်အိမ် လုံးကိုလှည်း ၍ စေ့စေ့ မ ရှာ ဘဲ နေ မည် လော။⁹ တွေ့ ပြီး လျှင် အဆွေ ခင်ပွန်း အိမ်နီးချင်း များ ကို ခေါ် ၍ ၊ ပျောက် သော ငွေ ကို ငါတွေ့ ပြီ။ ငါ နှင့် အတူ ဝမ်းမြောက် ကြလော့ဟု ဆို တတ်သည်မဟုတ်လော။¹⁰ ထိုနည်းတူ ငါဆို သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် နောင်တရ သောလူဆိုး တစ် ယောက်၌ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြသည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹¹ တစ်ဖန် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ တစ်စုံတစ်ယောက်| strong="G5100" သော သူ ၌ သား နှစ် ယောက် ရှိ ၏။¹² သား အငယ် သည် အဘ ထံသို့သွား၍ ၊ အဘ ၊ အကျွန်ုပ် ရထိုက် သော အမွေ ဥစ္စာကိုဝေ ၍ ပေး ပါဟု တောင်းပန် လျှင်၊ အဘသည် ဥစ္စာ များကိုဝေ ၍ သား တို့အား ပေးလေ၏။¹³ ထိုနောက် များမကြာ ၊ သား အငယ် သည် မိမိ ဥစ္စာ များ ကို သိမ်းယူ ၍ ဝေး စွာ သော ပြည် သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ ထို ပြည်မှာ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူး သော အားဖြင့် ဥစ္စာ ပြုန်းတီး ၍ ၊¹⁴ ရှိ သမျှ ကုန် သောအခါ ၊ ထို ပြည် ၌ ကြီး စွာ သော အစာ ခေါင်းပါး ခြင်း ဖြစ် ၍ ၊ သူ သည် အလွန် ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်၏။¹⁵ ထိုအခါ ပြည်သား တစ် ယောက်ထံသို့ သွား ၍ အစေခံ လျှင် ၊ ဝက် တို့ကို ကျောင်း စေခြင်းငှာ သူ သခင် သည် တော သို့ စေလွှတ် သဖြင့်၊¹⁶ သူသည် ဝက် စား တတ်သော ပဲတောင့် ကိုပင် စား ချင် မတတ်ငတ်မွတ်လျက်နေရ၏။ အဘယ်သူ မျှ အစာ ကို မ ကျွေး ။¹⁷ ထိုအခါ သတိရ လျှင်၊ ငါ့ အဘ ၏အိမ်၌ အခ စားသော သူများ တို့သည် ဝ စွာ စား ရကြ၏။ ငါ မူကား ပြည် ၌သေ အောင် အငတ် ခံရ၏။¹⁸ ငါ ထ ၍ အဘ ထံသို့ သွား မည်။ အဘ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဘုရားသခင် ကို ၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ကို၎င်း ပြစ်မှား ပါ ပြီ။¹⁹ ယခုမှ စ၍ကိုယ်တော် ၏သား ဟူ၍ခေါ် ခြင်း ကို မ ခံထိုက် ပါ။ သူ ငှား အရာ၌ အကျွန်ုပ် ကို ထား တော်မူ ပါဟု ငါ

ပြော မည်ဟူ၍အကြံရှိသည်နှင့်၊²⁰ထ ဤ အဘ ထံသို့ သွား လေ၏။ သွား၍ ဝေး သေး သောအခါ အဘ သည် သူ့ ကိုမြင် လျှင် ၊ သနား သော စိတ်ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား ၍ သား ၏လည်းပင်း ကို ပိုက် ဖက် လျက် နမ်းရှုပ် လေ၏။²¹သား ကလည်း ၊ အဘ ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင် ကို ၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ကို၎င်း ပြစ်မှား ပါ ပြီ။ ယခုမှ စ၍ကိုယ်တော် ၏သား ဟူ၍ခေါ်ခြင်းကို မ ခံထိုက် ပါဟုဆို လျှင်၊²²အဘ က၊ မြတ် သော ဝတ်လုံ ကို ယူခဲ့ ၍ သူ့ ကို ခြံ ကြ၊ သူ ၏လက် ၌ လက်စွပ် တန်ဆာ ကို ဆင် ကြ။²³ခြေနှင်း ကို လည်း စီး စေ ကြ။ ဆူ အောင် ကျွေး သော နွား ကလေး ကို ယူ ၍ သတ် ကြ။ သို့ပြီး မှ ငါ တို့သည် စား ကြကုန် အံ့။ ပျော်မွေ့ ခြင်း ကို ပြု ကြကုန်အံ့။²⁴ငါ သား သည်အထက်ကသေ ၏။ ယခု ရှင်ပြန် ၏။ အထက်က ပျောက် ၏။ ယခု တွေ့ပြန် ၏ဟု အစေအပါး တို့ကို ဆို ပြီးမှ ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြု ကြ၏။²⁵သား အကြီး သည် တောင်ယာ က လာ ၍ အိမ် အနီး သို့ရောက်သောအခါ ၊ က ခြင်း၊ တီးမှုတ် ခြင်း အသံ ကို ကြား လျှင် ၊²⁶ငယ်သား တစ် ယောက် ကို ခေါ် ၍ အဘယ်သို့ သော အခြင်းအရာ နည်း ဟု မေး ၏။²⁷ငယ်သားက၊ သခင် ၏ညီ သည် ရောက်လာ ပါပြီ။ ဘေးနှင့် ကင်းလွတ် လျက်ရှိ သည်ကို အဘ တွေ့ သောကြောင့် ၊ ဆူ အောင် ကျွေးသော နွားကလေး ကိုသတ် ပါပြီဟုပြောဆို ၏။ သားအကြီး သည် အမျက်ထွက် ၍ အိမ် သို့ မ ဝင်ဘဲနေ ၏။²⁸အဘ သည် သူ့ဆီ သို့သွား ၍ ချော့မော့ ရ၏။²⁹သားအကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကာလ တာရှည် စွာ အဘ ၏ အစေ ကိုခံပါပြီ။ အဘ ၏အလို ကို တစ်ခါမျှ မလွန်ကျူး ပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် အဆွေ တို့ နှင့်အတူ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှာ ၊ အဘသည် ဆိတ်ကလေး တစ်ကောင်ကို တစ်ခါမျှ မပေး ၊³⁰ပြည်တန်ဆာ မိန်းမတို့နှင့် ပေါင်း ဖော်၍ မိမိ ဥစ္စာ ကိုဖြုန်း သော ဤ သား ငယ်ရောက်လာ သောအခါ မူကား ၊ အဘ သည် ဆူ အောင်ကျွေးသော နွားကလေး ကို သတ် လေပြီတကားဟု ဆို ၏။³¹အဘကလည်း ၊ ငါ့သား ၊ သင် သည် ငါ့ ထံမှာ အစဉ် နေ ၏။ ငါ ၏ဥစ္စာ ရှိသမျှ သည် သင် ၏ဥစ္စာ ဖြစ် ၏။³²သင် ၏ညီ မူကား အထက်က သေ ၏။ ယခု ရှင် ပြန် ၏။ အထက်က ပျောက် ၏။ ယခု တွေ့ပြန် ၏။ ထို ကြောင့် ပျော်မွေ့ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း ရှိ ၏။ အဘ ဆို သည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။

16တပည့် တော် တို့အား တစ် ဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ငွေ ရတတ်၊ strong="G4145" သော သူ တစ် ယောက်၌ ဘဏ္ဍာစိုး ရှိ ၏။ ထို ဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင် ၏ဥစ္စာ များကို ဖျက်ဆီး သည်အကြောင်းဘုရား သ ခ င် ရှေ့ တော်၌ စက်ဆုပ် ရွံ ရှာ ဘွယ် ဖြစ်၏။¹⁶ယော ဟန် မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတုတိ ကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိ ကျမ်း ရှိ၏။ ယော ဟန် လက်ထက် မှ စ၍ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် နှင့် ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ တရားကို ပဟာလျက်ရှိ၏။ လူများတို့သည် လည်း နိုင်ငံတော် ကို အနိုင်အထက်ဝင် ကြ၏။¹⁷ပညတုတိ ကျမ်း၌

ဘဏ္ဍာစိုး က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ ငါ ၏သခင် သည် ဘဏ္ဍာစိုး အရာ ကို နှုတ် လေ ပြီ။ လယ် လုပ် ခြင်း ငှာ မ စွမ်းနိုင် ။ သူတောင်းစား လုပ် ခြင်း ငှာ ရှက်ကြောက် ၏။⁴ဘဏ္ဍာစိုး အရာ မှ ကျ သည်နောက် သူတစ်ပါး တို့သည် မိမိ တို့အိမ် ၌ ငါ့ ကိုလက်ခံ စေ ခြင်း ငှာ အဘယ်သို့ ငါ ပြု ရ မည် ကို ငါ သိ ၏ဟူ၍စိတ် ထဲ၌ ကြံစည် ပြီးမှ ၊⁵သခင် ၏ငွေ ရှိ သော သူ အပေါင်း တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ ငါ ၏သခင် ကို ဆပ်ပေး ရန် သင်၌အဘယ်မျှ လောက် ရှိ သနည်း ဟု တစ် ယောက် ကို မေး လျှင်၊⁶ထိုသူက၊ ဆီ အခွက် တ ထောင် ပေးရန် ရှိပါသည်ဟုဆို ၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း ၊ သင် ၏ စာရင်း ကိုယူ ၍ အသော့ ထိုင် ပြီးလျှင် ၊ အခွက်ငါးရာ ကို ရေးမှတ် လော့ ဟုဆို ၏။⁷ထိုနောက် အခြား သော သူ ကို ခေါ်၍၊ ငါ၏ သခင် ကို ဆပ် ပေး ရန် သင် ၌ အဘယ် မျှ လောက် ရှိ သနည်း ဟု မေး လျှင် ၊ ထို သူက၊ ဂျုံ စပါး အတင်း တစ်ထောင် ပေးရန်ရှိပါသည်ဟု ဆို ၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင် ၏ စာရင်း ကိုယူ ၍ အတင်းရှစ်ရာ ကို ရေးမှတ် လော့ဟု ဆို ၏။⁸မတရား သော ထို ဘဏ္ဍာစိုး သည် လိမ္မာ စွာ ပြု သည် ကို သခင် သည် ချီးမွမ်း လေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ လောကီ သား တို့သည် မိမိ တို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ၊ အလင်း သို့ ရောက် သော သူ တို့ ထက် သာ၍လိမ္မာ ကြ၏။⁹တ ဖန် ငါ ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် စုတေ့ သောအခါ ၊ အစဉ်အမြဲ တည်သော ဗိမာန် ၌ သင် တို့ကို လက်ခံ လတံ့ သော အဆွေ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ မ မြဲသော လောကီစည်းစိမ် ကိုသုံးဆောင် ကြလော့။¹⁰အနည်းငယ် သော အမှု၌ သစ္စာ ရှိသောသူ သည် ကြီး သောအမှု၌ လည်း သစ္စာ ရှိ လိမ့်မည်။ အနည်းငယ် သောအမှု၌ သစ္စာ မရှိသောသူ သည် ကြီး သော အမှု၌ သစ္စာ မရှိ။¹¹သို့ဖြစ်၍ မ မြဲသော လောကီ စည်းစိမ် ကို သုံးရာတွင် သင်တို့သည် သစ္စာ မ ရှိ လျှင် ၊ မှန် သော စည်းစိမ် ကို သင် တို့၌ အဘယ်သူ အပ် မည်နည်း။¹²သူတစ်ပါး အမှု ၌ သင် တို့သည် သစ္စာ မ ရှိလျှင် ၊ အဘယ်သူ သည် အပိုင် ပေး မည်နည်း။¹³အဘယ် အစေခံ မျှ သခင် နှစ် ဦးအစေ ကို မခံနိုင် ။ သခင်တစ် ဦး ကိုမှန်း ၍ တစ်ဦး ကိုချစ် မည်။ သခင်တစ်ဦး မှီခို ၍ တစ်ဦး ကို မခန့်မညား ပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အစေ ကို၎င်း ၊ လောကီစည်းစိမ် ၏အစေကို၎င်း မ ခံနိုင် ကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ငွေ ကို တပ်မက်သော ဖာရိရှု တို့သည် ထို စကားများ ကို ကြား လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ကြ၏။¹⁵ယေရှုကလည်း၊ သင်၊ strong="G5210" တို့သည် လူ များရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ် ဟန်ဆောင် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့၏စိတ်နှလုံး ကို သိမြင် တော် မူ၏။ လူ သဘော အားဖြင့် အမြတ် ထား သော အရာ သည်

အငယ်ဆုံးသော ဗိနာစု တစ် လုံးပျက်စီး လွယ် ထက် ၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ပျက်စီး လွယ်၏။¹⁸ အကြင်သူ သည် မိမိ မယား နှင့် ကွာ ၍ အခြားသော မိန်းမ နှင့် စုံဘက် ခြင်း ကို ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမယား ကို ပြစ်မှား ၏။ လင် ကွာ သော မိန်းမ နှင့် စုံဘက် ခြင်း ကို ပြုသောသူ သည်လည်း သူ့ မယားကိုပြစ်မှားသည် ဟု မိန်းတော် မူ၏။¹⁹ တစ်ဖန်တုံ ၊ သူ့ဌေး တစ် ယောက်သည် နီမောင်း သော က မှ ဗလာနှင့် ပိတ် ချော ကို ဝတ်ဆင် ၍ ၊ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ် ၌ နေ့ တိုင်း ပျော်မွေ့ လျက် နေ၏။²⁰ လာဇရု အမည် ရှိသော သူဆင်းရဲ တစ် ယောက်သည် တ ကိုယ်လုံး၌ အနာစိမ်း ပေါက်၍ ၊²¹ သူ့ဌေး ၏စားပွဲမှ ကျ သောစားနပ်စားပေါက် ကို စား ပါရစေဟု တောင့်တ သောစိတ်နှင့် သူ့ဌေး အိမ် တံခါး နား မှာ တုံးလုံး နေ၏။ ခွေး တို့သည် လာ ၍ အနာစိမ်း များကို လျက် ကြ၏။²² တနေ့သ၌ ထိုဆင်းရဲသား သည် သေ လွန်၍ ၊ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် အာဗြဟံ ၏ရင်ခွင် သို့ ပို့ဆောင် ကြ၏။ သူ့ဌေး သည်လည်း သေ လွန်၍ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကို ခံ ရလေ၏။²³ မရဏာ နိုင်ငံ၌ ပြင်းပြ စွာ သော ဝေဒနာ ကို ခံရ လျက် မျှော်ကြည့် ၍ ၊ အာဗြဟံ ကို၎င်း ၊ အာဗြဟံ ၏ ရင်ခွင် ၌ လာ ဇရု ကို၎င်းအဝေး က မြင် လျှင်၊²⁴ အိုအဘ အာဗြဟံ ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနား တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် သည် ဤ မီးလျှံ ၌ ပြင်း စွာ ခံရသောကြောင့် ၊ လာဇရု သည် မိမိ လက် ဖျား ကို ရေ ခွဲနှစ် ၍ အကျွန်ုပ် လျှာ ကို အေး စေ ခြင်း ငှာ သူ့ကို အကျွန်ုပ် ရှိ ရာ သို့ စေလွှတ် တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။²⁵ အာဗြဟံ ကလည်း ၊ ငါ့သား ၊ သင် သည် အသက် ရှင်စဉ်အခါ ချမ်းသာ ရ သည်ကို၎င်း၊ လာဇရု သည် ဆင်းရဲ စွာနေရသည်ကို၎င်း အောက်မေ့ လော့။ ယခု မူကား ၊ သူသည်သက်သာ ခြင်းရှိ၏။ သင် သည် ဒုက္ခ ဝေဒနာ ကို ခံရ၏။²⁶ ထိုမှ တပါး ၊ ငါ တို့နှင့် သင် တို့ စပ်ကြား ၌ အလွန် နက် လှ သော ချောက် ကြီး တည် လျက် ရှိ၏။ ထို ကြောင့် ဤ အရပ် မှ သင် တို့ရှိရာသို့ ကူးချင် သော သူ မ ကူး နိုင် ။ ထို အရပ်မှ ငါ တို့ ရှိရာသို့ ကူး ချင်သောသူလည်း မ ကူးနိုင် ဟု ဆို ၏။²⁷ သူ့ဌေး က လည်း၊ အိုအဘ ၊ ထိုသို့ မှန်လျှင်၊²⁸ အကျွန်ုပ်၌ ညီ ငါး ယောက်ရှိ ပါသည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည်ဤ ပြင်းပြ စွာခံရာအရပ် သို့ မ ရောက် မည် အကြောင်း ၊ သူ တို့အား သက်သေခံ စေခြင်းငှာ ၊ လာဇရု ကို အကျွန်ုပ် အဘ ၏အိမ် သို့ စေလွှတ် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါ၏ဟု ပြောဆို လျှင်၊²⁹ အာဗြဟံ က၊ သင်၏ညီတို့၌ မောရှေ မှစ၍ ပရောဖက် များ ရှိ ကြ၏။ ပရောဖက် တို့၏ စကားကို နားထောင် ကြစေဟုဆို ၏။³⁰ သူ့ဌေးကလည်း၊ မ ဟုတ်ပါ အဘ အာဗြဟံ ။ သေ သောလူစုထဲက တစ်ယောက်သောသူသည် ထမြောက်၍ သူ တို့ရှိရာ သို့ သွား လျှင် ၊ သူ တို့သည် နောင်တရ ကြပါလိမ့်မည်ဟု ဆို သော်၊³¹ အာဗြဟံက၊ သူတို့သည် မောရှေ ၏စကား၊ ပရောဖက် တို့၏စကားကို နား မ ထောင်လျှင် ၊ တစ်ယောက် သော သူသည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် သော်လည်း မ ယုံကြည် နိုင်ကြဟု အာဗြဟံ ဆိုသည် ဟု မိန့်strong="G2036" တော်မူ၏။

17 တပည့် တော်တို့အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား ၊ မှားယွင်း၊ strong="G4625" စရာအကြောင်းရှိ ရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်း စရာ အကြောင်း ကို ဖြစ် စေ သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။² ဤ သူငယ် တစ်စုံတစ်ယောက် ကို မှားယွင်း စေသည်ထက် ၊ လည်ပင်း ၌ ကြိတ်ဆုံ ကျောက် ကို ဆွဲ ၍ ပင်လယ် ၌ ချ ခြင်းကို ခံရလျှင် အနေ သာ၍ ကောင်း၏။³ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြု ကြလော့။ သင် ၏ ညီအစ်ကို သည် သင့်ကိုပြစ်မှား လျှင် သူ့ ကို ဆုံးမ လော့။ သူ သည် နောင်တရ လျှင် သူ ၏အပြစ် ကို လွှတ် လော့။⁴ တစ်နေ့ ခြင်းတွင် ခုနစ် ကြိမ်မြောက်အောင် သင့် ကိုပြစ်မှား ၍ ၊ ခုနစ် ကြိမ် မြောက် အောင် သင့် ထံသို့ လှည့် ၍ နောင်တရ ပါ၏ဟု ဆို လျှင် ၊ သူ ၏အပြစ် ကို လွှတ်လော့ ဟု မိန့်strong="G2036" တော်မူ၏။⁵ တမန်တော် တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်ကို တိုးပွား စေ တော်မူပါဟုသခင် ဘုရားကို တောင်းပန် ကြလျှင် ၊⁶ သခင် ဘုရားက ၊ သင်strong="G2192" တို့သည် မှန်ညှင်း စေ့ ခန့်မျှလောက် သော ယုံကြည် ခြင်း ရှိလျှင် ထို သဖန်းပင် ကို၊ အချင်းအပင်၊ သင်သည် အမြစ်နှင့်တကွနှုတ် ၍ ပင်လယ် ၌ စိုက် လျက်နေလော့ဟု ဆို ကြ သော် သင် တို့ စကားကို နားထောင် လိမ့်မည်။⁷ အစေအပါး သည် လယ်ထွန် သော်၎င်း ၊ သိုး ၊ နွားကျောင်းသော်၎င်း၊ လယ်ပြင် မှ လာ ၍ အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ထိုအစေအပါး ကို၊ အသော့ လာ ၍ စားပွဲ၌ လျောင်း လော့ ဟု သင် တို့တွင် အဘယ်သူ ပြော မည်နည်း။⁸ ထို အစေအပါး ကို၊ ငါစားစရာ ဘို့ပြင် လော့။ ငါစား သောက် စဉ် တွင် ခါးကိုစည်း ၍ ငါ့ ကို လုပ်ကျွေး လော့။ ထိုနောက်မှ သင် သည် စား သောက် ရမည်ဟု ပြော မည်မ ဟုတ်လော့။⁹ ထိုအစေအပါး သည် သခင်စီရင် သည်အတိုင်း ပြု သောကြောင့် ၊ သခင်၌ ကျေးဇူးတင် သလော့။ ကျေးဇူး မ တင်။¹⁰ ထိုနည်းတူ မှာထား တော်မူသမျှ တို့ ကို သင် တို့သည် ကျင့် ပြီးမှ ၊ ငါတို့သည် သခင်၌ ကျေးဇူးပြုသော အစေအပါး ဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြ လော့ ဟုမိန့် တော်မူ၏။¹¹ ယေရုရှလင် မြို့သို့ကြွ တော်မူစဉ် ၊ ရှုမာ ရိ ပြည် နှင့် ဂါလိလဲ ပြည်စပ်ကြား ၌ ရှောက်သွား တော်မူ၏။¹² ရှု တာ ရှုသို့ ဝင် တော်မူသည်တွင် ၊ နူနာစွဲ သော သူ တစ်ကျိပ် တို့သည် ခရီးဦး ကြိုပြု ၍ အဝေး က ရပ် လျက်၊¹³ သခင် ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ကို ကယ်မ သနား တော် မူ ပါ ဟု ဟစ်ကြော် ကြ၏။¹⁴ ယေရှု သည် မြင် တော် မူ လျှင် ၊ သင် တို့သည် ယေရှု strong="G2409" ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား ၍ ကိုယ် ကိုပြ ကြလော့ ဟု မိန့်strong="G2036" တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူ တို့သည် သွား စဉ် တွင် သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။¹⁵ ထိုသူ တို့တွင် တစ် ယောက်သောသူသည် အနာ ရောဂါကင်းလွတ်သည်ကို သိမြင် လျှင်၊ ပြန်လာ ၍ ကြီး သောအသံ နှင့် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း လေ၏။¹⁶ ခြေ တော် ရင်း၌ ပြပ်ဝပ် ၍ ကျေးဇူး တော် ကြီး လှ ပါသည် ဟု ဝန်ခံ လေ၏။ ထို သူ သည် ရှု မာ ရိ လူဖြစ် သတည်း။¹⁷ ယေရှု က လည်း ၊ တစ်

ကျိပ်|strong="G1176" သောသူ တို့သည်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်မ ဟုတ်လော။ ကိုး ယောက် သောသူ တို့သည်အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။¹⁸ ဤ တစ်ပါး အမျိုးသားကိုထား၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှာပြန်လာ သောသူ တစ်ယောက် မှု မရှိ သလော ဟု မေး တော်မူပြီးမှ|strong="G1161" ၊¹⁹ သင်ထံ၌ သွား လော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်၏အနာကိုငြိမ်းစေပြီ ဟု ထိုသူ|strong="G846" အား မိန့်တော်မူ၏။²⁰ ဖာရိရှဲ တို့သည် လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်သည် အဘယ်ကာလ မှ တည်ပါမည်နည်း ဟု မေးလျှောက် ကြလျှင် ၊ ယေရှု က၊ ကောင်းကင်|strong="G2316" နိုင်ငံ တော်သည် မျက်မြင် သောအရာ၌ မ တည်။²¹ ဤအရပ်၌ ကြည့် ပါ။ ထို အရပ်၌ ကြည့်ပါဟု ပြော စရာအခွင့် မ ရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်သည် သင်တို့၏အထံ၌ ရှိ သည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။²² တဖန် တပည့် တော်တို့အား မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ သင်တို့သည် လူ|strong="G444" သား ၏နေ့ရက် တစ် ရက်ကိုမျှ တွေ့မြင် လို ၍ ၊ မ တွေ့ မမြင်ရ သောအချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။²³ ဤ အရပ်၌ကြည့် ပါ။ ထို အရပ်၌ကြည့် ပါဟု သင် တို့အားပြောဆို သော်လည်း မ လိုက် မ သွား ကြနှင့်။²⁴ ကောင်းကင် တစ်ဘက်မှ ပြက် သောလျှပ်စစ် သည် ကောင်းကင် အနှံ့အပြား ထွန်းလင်း သကဲ့သို့ ၊ လူ သား သည် မိမိ နေ့ရက် ၌ ဖြစ် တော်မူလတံ့။²⁵ ထိုသို့ မ ဖြစ် မှီသူ သည် များစွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုငင်း ၊ ယခု လူမျိုး ၏ ငြင်းပယ် ခြင်းကိုငင်း ခံရမည်။²⁶ နောဇ လက်ထက် ၌ ဖြစ် သကဲ့သို့ လူ သား လက်ထက် ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။²⁷ နောဇ သည် သင်္ဘော ထဲသို့ဝင် ၍၊ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်းဖြစ် သဖြင့် လူခပ်သိမ်း တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း သည် နေ့ တိုင်အောင် လူများတို့သည် စား သောက် လျက်၊ ထိမ်းမြား စုံဘက် လျက်နေ ကြ၏။²⁸ ထိုနည်းတူ ၊ လောတ လက်ထက် ၌ လူများတို့သည်စား သောက် ရောင်း ဝယ် လျက်၊ စိုက်ပျိုး လျက်၊ အိမ် ဆောက် လျက် နေသကဲ့သို့ ၎င်း၊²⁹ လောတ သည် သောဒံ မြို့မှ ထွက် သောနေ့ ၌ ကောင်းကင် မှ ကန် နှင့် ရောသောမီး မိုဗ်းရွာ ၍ ထိုလူ အပေါင်း တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့ ၎င်း ၊³⁰ လူ သား ပေါ်ထွန်း သော နေ့ ၌ ဖြစ် လိမ့်မည်။³¹ ထို နေ့ရက် ၌ အိမ်မိုး ပေါ်မှာ ရှိ သောသူ သည် မိမိ အိမ် ထဲမှာ ရှိသောဥစ္စာ ကို ယူ ခြင်းငှာမ ဆင်း စေနှင့်။ ထိုအတူ ၊ လယ် ၌ ရှိသောသူ သည် နောက် သို့ လှည့် ၍ မ ပြန်လာ စေနှင့်။³² လော တ ၏မယား|strong="G1135" ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။³³ အကြင်သူ သည် မိမိ အသက် ကို ကယ်ဆယ် ခြင်း ငှာရှာကြံ ၏။ ထိုသူသည် အသက် ရှုံး လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် အသက်ရှုံး ၏။ ထိုသူသည်မိမိအသက် ကို ကယ်ဆယ် လိမ့်မည်။³⁴ ငါ ဆိုသည်ကား၊ ထို နေ့ည၌ တွင် အိပ်ရာ တစ်ခု ၌ ရှိ သောသူ နှစ် ယောက် တို့တွင် တစ် ယောက် ကို သိမ်းယူ ၍ တစ် ယောက် မူကား နေရစ် ရလတံ့။³⁵ ကြိတ်ဆုံကြိတ် သောသူနှစ် ယောက်တို့ တွင် တစ် ယောက် ကို သိမ်းယူ ၍ တစ် ယောက် မူကား နေရစ် ရ

လတံ့။³⁶ လယ်၌ရှိ သော သူ နှစ် ယောက် တို့တွင် တစ် ယောက် ကို သိမ်းယူ၍ တစ်ယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊³⁷ သခင် ၊ အဘယ် အရပ်၌ ထိုသို့ ဖြစ်မည်နည်းဟု မေးလျှောက် ကြ သော်၊ အသေ|strong="G4983" ကောင်ရှိရာအရပ် ၌ ရွှေ လင်းတ တို့သည် စုဝေး ကြလတံ့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။

18လူ တို့သည် အား မ လျော့ဘဲကြိုးစား ၍ ဆုတောင်း ရမည်အကြောင်း

ကို ဥပမာ စကားအားဖြင့် မိန့် တော် မူ သည်ကား၊² မြို့ တစ် မြို့၌ ဘုရားသခင် ကို မ ကြောက်ရွံ့ ၊ လူ ကို အား မ နာတတ်သော တရားသူကြီး တစ် ယောက်ရှိ ၏။³ ထို မြို့|strong="G4172" ၌ နေ သော မုတ်ဆိုး မ တစ်ယောက်သည် တရားသူကြီး ထံသို့ သွား ၍ ၊ ကျွန်မ ရန်ဘက် ကို လက်စားချေ လောက်အောင်အပြစ်အလျောက် ဒဏ် စီရင်ပါဟု တောင်းပန် သော်လည်း၊⁴ တရား မ စီရင်ဘဲ ကြာမြင့် စွာနေ၏။ ထို နောက် တရားသူကြီး က၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို မ ကြောက်ရွံ့ ၊ လူ ကို အား မ နာတတ်သောသူ ဖြစ် သော်လည်း ၊⁵ ဤ မုတ်ဆိုးမ သည် ငါ ကိုနှောင့်ရှက် သောကြောင့် သူ့ဘက်၌ တရားစီရင် မည်။ သို့မဟုတ် အစဉ် လာ ၍ ငါ ကို ပင်ပန်း စေ လိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံရှိ၏။⁶ မတရား သော ထိုတရားသူကြီး ၏ အကြံကိုမှတ် ကြ လော့။⁷ ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော် မူ သော သူ တို့သည် ည၌ နေ့ မပြတ်အော်ဟစ် ၍ တောင်းလျှောက် လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ တို့ဘက်၌ တရား မ စီရင်ဘဲ နေ တော်မူမည်လော။ ကြာမြင့် စွာ သည်းခံ တော် မူ မည် လော။⁸ ငါ ဆိုသည် ကား ၊ သူ တို့ဘက်၌ အလျင်အမြန် တရား စီရင် တော် မူ မည်။ သို့သော်လည်း လူ သား သည် ကြွလာ သောအခါ ယုံကြည် ခြင်း ကို မြေကြီး ပေါ်မှာ တွေ့ မည်လော ဟု သခင်ဘုရားသည် မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။⁹ ကိုယ် ကုသိုလ် ကို အမှီပြု ၍ သူတစ်ပါး ကို မထိမ့်မြင် ပြု တတ် သောသူ အချို့ တို့အား မိန့် တော်မူ သော ဥပမာ ကား ၊¹⁰ လူ နှစ် ယောက် တို့သည် ဆုတောင်း ပ ငှာ ပြု ခြင်း ငှာ ဗိမာန် တော် ပေါ် သို့ တက် ကြ၏။ တစ် ယောက်ကား ဖာရိရှဲ ဖြစ်၏။ တစ် ယောက် ကား အခွန်ခံ ဖြစ်၏။¹¹ ဖာရိရှဲ သည် တစ်ယောက်တည်းရပ် လျက်၊ အိုဘုရားသခင် ၊ သူ တစ်ပါး တို့သည် အနိုင် အထက်လူယူခြင်း၊ မ တရားသဖြင့်ကျင့် ခြင်း၊ သူ့ မယားကိုပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် ၌ မ ရှိ သည် သာ မက ၊ ဤ အခွန်ခံ ကဲ့သို့ ပင် မ ဟုတ် သောကြောင့် ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပေ၏။¹² အကျွန်ုပ် သည် ခုနှစ် ရက်တွင် နှစ် ရက်အစာရှောင် ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှ တို့ကို ဆယ်ဘို့တ ဘို့ လှူပါ၏ဟု ဆုတောင်း ပ ငှာ ပြု၏။¹³ အခွန်ခံ မူကား ၊ အဝေး ကရပ် ၍ ကောင်းကင် သို့ မ မျှော် မကြည့်ဝံ့ ဘဲ ရင်ပတ် ကိုခက် လျက် ၊ အို ဘုရားသခင် ၊ အပြစ် များသော အကျွန်ုပ် ကို သနား ခြင်း ကရုဏာစိတ် ရှိတော်မူပါဟုဆုတောင်း လေ၏။¹⁴ ငါဆို သည်ကား၊ ထို သူ သည် အပြစ် ပြေလျက် မိမိ အိမ် သို့ ပြန်သွား ၏။ ဖာရိရှဲ မူကား အပြစ်မပြေ။ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်

သော သူ မည်သည် ကား ၊ နိမ့်ချ ခြင်း သို့ ရောက် လတံ့။ ကိုယ် ကို ကိုယ် နိမ့်ချ သော သူ မည်သည် ကား၊ ချီးမြှောက် ခြင်း သို့ ရောက် လတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁵ ထိုအခါ သူငယ် တို့ကို လက်တော်နှင့်တို့ စေခြင်းငှာ အထံ တော်သို့ ဆောင်ခဲ သည်ကို တပည့် တော်တို့သည် မြင် လျှင် အပြစ်တင် ကြ၏။¹⁶ ယေရှု သည် ထိုသူငယ် တို့ကို ခေါ် တော်မူ၍ ငါ့strong="G3165" ထံသို့ လာ ပါလေစေ။ မ ဆီးတား ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏နိုင်ငံ ဖြစ် ၏။¹⁷ ငါ အမှန် ဆိုသည် ကား၊ အကြင်သူ သည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်ကို သူငယ် ကဲ့သို့ မ ခံ မယူ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံ တော် သို့ မ ဝင် ရ ဟု မိန့်strong="G3004" တော်မူ၏။¹⁸ အရာရှိ တစ် ယောက်က၊ ကောင်းမြတ် သောဆရာ ၊ ထာဝရ အသက် ကို အမွေခံ ရအံ့သော ငှာ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ် အမှု ကို ပြု ရပါမည်နည်း ဟု မေး လျှောက် သော်၊¹⁹ ယေရှု က၊ ငါ့ strong="G3165" ကို ကောင်းမြတ် သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။ ဘုရားသခင် တစ်ပါး တည်း သာ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။²⁰ သင်သည် ပညတ် တော် တို့ကို သိ သည်မဟုတ် လော။ သူ့ မယား ကို မ ပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ် နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုး နှင့်။ မမှန် သော သက်သေ ကို မ ခံနှင့်။ မိဘ ကို ရိုသေ စွာပြုလော့ ဟု မိန့်strong="G2036" တော်မူလျှင် ၊²¹ အရှင်ဘုရား၊ ထို ပညတ်ရှိသမျှ တို့ကို ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက် ပါပြီဟု လျှောက် ပြန်သည်ကို ယေရှု သည် ကြား လျှင် သင် သည် တစ်ခု လို သေး ၏။²² ကိုယ် ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို ရောင်း ၍ ဆင်းရဲ သောသူတို့အား ပေးဝေ လော့။ ထိုသို့ပြု လျှင် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာ ကို ရ လိမ့်မည်။ သို့ပြီး မှ လာ ၍ ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့်strong="G2036" တော် မူ၏။²³ ထိုသူ သည် များ စွာ သော ဥစ္စာ ကို ရတတ် သော သူ ဖြစ် ၍ ၊ ထို စကား ကို ကြား လျှင် အလွန် စိတ် မသာ သည် နှင့် သွား လေ၏။²⁴ ထိုသို့ စိတ် မသာ သည် ကို ယေရှု သည် မြင် တော် မူ လျှင် ၊ ဥစ္စာstrong="G5536" ရ တတ်သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် သို့ အလွန် ဝင် ခဲ လှ၏။²⁵ ကုလားအုပ် သည် အပ် နဖား ကို လျှို့ လွယ် ၏။ ငွေ ရတတ် သော သူ သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် သို့ ဝင် ခဲသည် ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ၏။²⁶ ကြား သောသူ တို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူ သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင် မည်နည်းဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁷ ကိုယ်တော်ကလည်း ၊ လူstrong="G444" မ တတ်နိုင်သောအမှု ကို ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ သည် ဟု မိန့်strong="G2036" တော် မူ၏။²⁸ ထိုအခါ ပေ တ ရှ က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရှိ သမျှ ကို စွန့်ပစ် ၍ ကိုယ်တော် နောက် သို့လိုက် ကြပါ ပြီဟု လျှောက် လေ သော်၊²⁹ ကိုယ်တော် က၊ ငါ့strong="G3004" အမှန် ဆိုသည်ကား ၊ အကြင်သူ သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် ကြောင့် ၊ အိမ်ရာ ၊ မိဘ ၊ ညီအစ်ကို ၊ သား မယား တည်း ဟူသော တစ်ပါး ပါး ကို စွန့် ၏။³⁰ ထိုသူ သည် ယခု ကာလ ၌ အဆ များ စွာ သော အကျိုး

ကိုငှင်း ၊ နောင် ဘဝ ၌ ထာဝရ အသက် ကိုငှင်း ခံရ လတံ့ ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ၏။³¹ ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် တစ် ကျိပ် နှစ် ပါး သောတ ပ ည့် တော် တို့ကို ခေါ် ၍၊ ငါ တို့သည် ယေ ရုရှ လင် strong="G2419" မြို့သို့ ယခု သွား ကြ၏။ ပ ရော ဖက် များ ရေးမှတ် သမျှ သည် လူ သား ၌ ပြည့်စုံ ရလိမ့်မည်။³² တစ်ပါး အမျိုးသား တို့ လက် သို့ အပ်နှံ ခြင်း၊ ပြက်ယယ် ပြု ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ တံတွေး နှင့် ထွေးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။³³ သူတို့သည် လူသား ကို ရိုက်ပုတ် ၍ သတ် ကြ လိမ့်မည်။ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။³⁴ ထို စကားတော်တစ်ခွန်း ကိုမျှ တပည့် တော်တို့သည်နား မလည်ကြ။ ထို အကြောင်း အရာ သည် ဝှက်ထား လျက် ရှိ သည်ဖြစ်၍ မိန့် တော်မူချက်အနက် ကို မ ရိပ်မိ ကြ။³⁵ ယေရိခေါ မြို့အနီး ၌ ရှိတော်မူစဉ် တွင်၊ လူကန်း တစ် ယောက်သည် လမ်း နား မှာထိုင် ၍ တောင်းစား လေ၏။³⁶ ထို လူကန်းသည် လမ်း၌ လူ များသွား သံကို ကြား လျှင် အဘယ်သို့ ဖြစ် သနည်းဟုမေး ၏။³⁷ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကြွသွား ကြောင်း ကို သူတစ်ပါး ပြော လျှင် ၊³⁸ ဒါ ဝိ ဝိ နာ သား တော် ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနား တော် မူ ပါ ဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။³⁹ ထို သူ ကို တိတ်ဆိတ် စွာ နေ စေ ခြင်း ငှာ ရှေ့တော်၌ သွား သော သူ တို့သည် ငေါက် ၍ ဆို ကြ သော်လည်း၊ ဒါ ဝိ ဝိ နာ သား တော်၊ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်မ သနား တော် မူ ပါ ဟု သာ၍ ဟစ်ကြော် ကြ လေ၏။⁴⁰ ယေရှု သည်လည်းရပ် တော်မူလျက်၊ ထိုသူ ကို ခေါ် ခဲ့ဟု အမိန့် တော် ရှိ၏။ လူကန်း သည် အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ပြီး မှ ၊ သင် strong="G4671" ၌ အဘယ်သို့ ပြု စေလို သနည်း ဟု မေး strong="G190" တော်မူလျှင်၊⁴¹ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိမြင်စေခြင်းငှာ ပြုတော်မူပါ ဟု လျှောက် လေသော်၊⁴² ယေရှု က၊ မျက်စိမြင် strong="G308" စေ။ သင် ၏ ယုံကြည် ခြင်းသည် သင့် ကို ကယ်မ ပြီ ဟုမိန့် strong="G203" တော်မူ၏။⁴³ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူ သည် မျက်စိ မြင်၍ ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် နောက် တော်သို့ လိုက်လေ၏။ လူ အပေါင်း တို့သည် မြင် လျှင် ဘုရားသခင် ကို အံ့ဩချီးမွမ်း ကြ၏။

19 ယေရှုသည် ယေရိခေါ မြို့သို့ ဝင် ၍ ရှောက်သွား တော်မူ၏။² ထိုအခါ ဇ ကု ခဲ အမည် ရှိ သော အခွန် ခေါင်းတစ်ယောက် ရှိ ၏။ ထိုသူ သည် ငွေရတတ် သောသူ ဖြစ် ၏။³ ယေရှု သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ် သည် ကို ထို သူ သည် ကြည့် လို၍ ၊ လူအ စု အဝေး များ သောကြောင့် ၊ မိမိ အရပ် လည်း နိမ့် သည်ဖြစ် ၍ မ မြင် နိုင် ။⁴ ထို့ကြောင့် ကြွ တော်မူမည့်လမ်းတွင် ရှေ့ သို့ ပြေး ၍ ကိုယ်တော် ကို မြင် အံ့သောငှာ သဖန်းပင် တပင်ကို တက် လေ၏။⁵ ထိုအရပ် သို့ ယေရှု သည် ရောက် တော်မူသောအခါ မျှော်ကြည့် ၍ ထိုသူ ကို မြင် တော်မူလျှင်၊⁶ ဇ ကု ခဲ ၊ မြန်မြန် ဆင်း လော့။ သင် ၏အိမ် ၌ ယနေ့ ငါ တည်း နေမည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ဇ ကု ခဲသည် အလျင်အမြန် ဆင်း ၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ကိုယ်တော် ကို မိမိအိမ်၌ ညွှံ့ခံ

လေ၏။ ⁷ထိုအကြောင်းကိုလူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဆိုးသောလူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကိုခံတော်မူပါသည်။ တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ ⁸ဧကုခဲသည်လည်းရပ်နေ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတစ်ဝက်ကိုဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးပါ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ဥစ္စာအနည်းငယ်ကိုအကျွန်ုပ်ယူမိလျှင်၊ လေးဆပြန်၍ပေးပါ၏ဟုသခင်ဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏။ ⁹ယေရှုကလည်း၊ ဤသူ၊ strong="G846" သည်အာဗြဟံ၏သားဖြစ်သည်နှင့်အလျောက်၊ ယနေ့ပင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် ဤအိမ်အပေါ်မှာသက်ရောက်လေ၏။ ¹⁰လူသားသည်ပျောက်သောသူတို့ကိုရှာ၍ ကယ်တင်အံ့သောငှာကြွလာသတည်းဟုဧကုခဲကိုမိန့်တော်မူ၏။ ¹¹ထိုအခါယေရှုလင်မြို့အနီးသို့ရောက်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်ချက်ခြင်းပေါ်ထွန်းမည်ဟုလူများထင်မှတ်သောကြောင့်၊ ပရိသတ်အလယ်၌မိန့်တော်မူသောဥပမာကား၊ ¹²အမတ်တစ်ယောက်သည်မင်းကြီးအရာကိုခံလို၍မိမိပြည်သို့ပြန်လာမည်ဟုအကြံရှိလျက်ဝေးသောပြည်သို့သွား၏။ ¹³မသွားမီမိမိငယ်သားတစ်ကျိပ်ကိုခေါ်၍၊ ငွေတစ်ပိဿာစီအပ်ပေးလျက်ငါပြန်၍မလာမီတိုင်အောင်ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကိုပြုကြလော့ဟုမှာထားလေ၏။ ¹⁴ပြည်သားအချို့သည်ထိုအမတ်ကိုမနာလို၍၊ ထိုသူ၏အအုပ်အချုပ်ကိုငါတို့မခံလိုပါဟုတမန်ကိုသူ့နောက်သို့စေလွှတ်ကြ၏။ ¹⁵ထိုအမတ်သည်မင်းကြီး၊ strong="G932" အရာကိုခံ၍ပြန်လာတော်မူသောအခါ၊ ငွေခံသောငယ်သားတို့သည်အသီးအသီးအဘယ်မျှလောက်အမြတ်ရသည်ကိုသိခြင်းငှာသူတို့ကိုခေါ်ချေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ ¹⁶ပဌမသူသည်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတပိဿာအားဖြင့်အခွက်တဆယ်အမြတ်ရပါပြီဟုလျှောက်လျှင်၊ ¹⁷သခင်က၊ သာဓု၊ ငယ်သားကောင်း၊ သင်သည်အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ မြို့ဆယ်မြို့ကိုအုပ်စိုးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁸ဒုတိယသူသည်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတပိဿာအားဖြင့်ငါးပိဿာအမြတ်ရပါပြီဟုလျှောက်လျှင်၊ ¹⁹သခင်က၊ သင်သည်မြို့ငါးမြို့ကိုအုပ်စိုးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁰အခြားသောသူသည်လာ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည်ပဝါ၌ထုပ်ထားသောကိုယ်တော်၏ငွေတပိဿာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ ²¹ကိုယ်မသို့မထားသောဥစ္စာကိုသိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ရိတ်တတ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်ထောက်၍ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ပါသည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ²²သခင်က၊ ဆိုးညစ်သောငယ်သား၊ သင်၏စကားကိုသာလိုက်၍သင်၏အမှုကိုငါစီရင်မည်။ ငါသည်ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်လျက်ကိုယ်မသို့မထားသောဥစ္စာကိုသိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်ပျိုးသောလယ်၌ရိတ်သည်ကိုသင်သိသည်မှန်လျှင်၊ ²³ငါ့ငွေကို

ပွဲစားလက်သို့အဘယ်ကြောင့်မအပ်သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင်ငါပြန်လာသောအခါငွေရင်းနှင့်အဘိုးကိုရနိုင်သည်ဟုမိန့်တော်မူပြီးသော်၊ ²⁴အခြွေအရံတို့အား၊ ငွေတပိဿာကိုသူ့လက်မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တဆယ်ရှိသောသူအားပေးကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁵အခြွေအရံတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထိုသူ၌အခွက်တဆယ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ ²⁶ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူအားပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ်လိမ့်မည်။ ²⁷ထိုမှတပါးငါ၏အအုပ်အချုပ်ကိုမခံလိုသောငါ့ရန်သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါ့ရှေ့မှာသတ်ကြဟုစီရင်တော်မူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ²⁸ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ကြွ၍ယေရှုလင်မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူ၏။ ²⁹သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်ခြေရင်း၌ဗက်ဖာဂေရွာနှင့်ဗေသနိရွာအနီးသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ³⁰သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင်အဘယ်သူမျှမစီးဘူးသောမြည်းကလေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကိုသင်တို့သည်တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည့်၍ဆောင်ခဲ့ကြ။ ³¹သူတစ်ပါးကအဘယ်ကြောင့်မြည်းကြိုးကိုဖြည့်သနည်းဟုသင်တို့ကိုဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြလော့ဟုမှာထားတော်မူ၏။ ³²ထိုသို့စေလွှတ်သောသူတို့သည်သွား၍စကားတော်အတိုင်းတွေ့ကြ၏။ ³³မြည်းကြိုးကိုဖြည့်စဉ်တွင်မြည်းရှင်တို့က၊ အဘယ်ကြောင့်မြည်းကြိုးကိုဖြည့်သနည်းဟုဆိုလျှင်၊ ³⁴သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုထံတော်သို့မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ³⁵မြည်းကျောပေါ်မှာမိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ပြီးလျှင်ကိုယ်တော်ကိုစီးစေကြ၏။ ³⁶ခရီးသွားတော်မူစဉ်တွင်လူများတို့သည်မိမိတို့အဝတ်ကိုလမ်း၌ခင်းကြ၏။ ³⁷သံလွင်တောင်ပေါ်ကဆင်းရာအရပ်သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်များအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့မြင်ခဲ့ပြီးသောတန်ခိုးတော်များကိုထောက်၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ဘုရားသခင်ကိုထောမနာပြု၍၊ ³⁸ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာတော်မူသောရှင်ဘုရင်သည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဝယ်ဘုန်းကြီးပါစေသတည်းဟုကြွေးကြော်ကြ၏။ ³⁹လူအစုအဝေး၌ပါသောဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့ကိုဆုံးမပါဟုလျှောက်ကြသော်၊ ⁴⁰ယေရှုကလည်း၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူတို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်ကျောက်ခဲတို့သည်ချက်ခြင်းကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁴¹ယေရှုလင်မြို့အနီးသို့ရောက်၍ကြည့်မြင်လျက်ငိုကြွေးတော်မူ၍၊ ⁴²အချင်းမြို့သင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုသင်၏လက်ထက်ယခုကာလ၌ပင်သင်သည်သိရလျှင်မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကား၊ ထိုအရာတို့ကိုသင်၏မျက်စိရှေ့မှာမထင်ရှားစေခြင်းငှာပုဂံထား

လျက် ရှိ၏။ ⁴³အကြောင်းမူကား ၊ သင့် ကို ကြည့်ရှု ပြုစု တော် မူ သော ကျေးဇူးကို သင်သည် မသိမမှတ်သောကြောင့်၊ သင် ၏ ရန်သူ တို့သည် သင့် ပတ်လည် တွင် တပ် တည်၍ လေး မျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံ လျက် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ⁴⁴သင်၏ကိုယ် မှစ၍ သင် ၏ သားသမီး တို့ကို မြေ နှင့်တညီတည်းညီသဖြင့် ၊ သင် ၏ကျောက် တစ်ခုပေါ် မှာ တစ်ခု မျှထပ်ဆင့်၍ မ ကျန်ရစ် စေခြင်းငှာပြုကြသော အချိန် ကာလ သည် ရောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁴⁵ဗိမာန် တော် သို့ ဝင် တော် မူ ပြီး လျှင် ၊ ဗိမာန် တော်၌ ရောင်း ဝယ် သော သူ တို့ ကို နှင်ထုတ် လျက်၊ ⁴⁶ငါ့ အိမ် သည် ဆုတောင်း ရာအိမ် ဖြစ် ၏ဟု ကျမ်းစာ ၌ လာသော်လည်း၊ သင် တို့သည် ထိုအိမ် ကို ဓားပြ တွင်း ဖြစ် စေ ကြ ပြီ တကား ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁴⁷ကိုယ်တော်သည် နေ့ တိုင်း ဗိမာန် တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ၊ လူ တို့ တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ် သော သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို သတ် ခြင်း ငှာ ရှာ ကြ သော်လည်း ၊ ⁴⁸လူ အပေါင်း တို့သည် ဒေသနာတော်ကို စေ့စေ့ နားထောင် သောကြောင့် သတ်နိုင်သောအခွင့် ကို မ တွေ့ မရကြ။

20တစ်နေ့ သ၌ ကိုယ်တော် သည် ဗိမာန် တော် တွင် လူ များ ကို ဆုံးမ ဩဝါဒပေး၍ ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟော တော် မူ စဉ် ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ၊ လူအကြီးအကဲ တို့သည် လာ ၍၊ ²ကိုယ်တော် သည် ဤ အမှုများကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ပြု သည်ကို၎င်း ၊ ထို အခွင့် ကို အဘယ်သူ ပေး သည်ကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ် တို့အား ပြော ပါဟု ဆို ကြသော် ၊ ³ကိုယ်တော်က၊ ငါstrong="G2504" သည် တစ်စုံတစ်ခုကို မေး ဦးမည်။ သင် တို့ ဖြေ ကြလော့။ ⁴ယော ဟန် ၏ ဗတုတိဇံ တရားသည် ဘုရား က ဖြစ် သလော။ လူ က ဖြစ် သလော ဟု မေး တော် မူ၏။ ⁵ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ၍ ၊ ဘုရား က ဖြစ်သည် ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ သင် တို့သည် ယော ဟန် ကို အဘယ်ကြောင့် မ ယုံ သနည်းဟု သူမေး လေဦးမည်။ လူ က ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေ လျှင် ၊ ⁶ယောဟန် သည် ပရောဖက် ဖြစ် သည်ကို လူ အပေါင်း တို့သည် ယုံ သဖြင့် ငါ တို့ကို ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် ကြ လိမ့်မည် ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ပြီး မှ၊ ⁷အဘယ် က ဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မ သိ ပါဟု ပြန်ပြော ကြ၏။ ⁸ယေရှု ကလည်း ၊ ထို အတူ ဤ strong="G5023" အမှု များ ကို အဘယ် အခွင့် နှင့် ငါပြု သည်ကို ငါ မ ပြော ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ⁹ထိုအခါ ပရိသတ် တို့အား မိန့် တော် မူသော ဥပမာ ကား၊ လူ strong="G444" တစ် ဦး သည် စပျစ် ဥယျာဉ် ကို စိုက်ပျိုး ပြီး မှ လုပ်ဆောင် သော သူ တို့ အား ဥယျာဉ် ကို ငှား ၍ အခြား သော ပြည် သို့ ကြာမြင့် စွာ သွား နေ၏။ ¹⁰ကာလ အချိန်တန် လျှင် ၊ လုပ်ဆောင် သော သူ တို့သည် စပျစ် သီး အချို့ကို ပေး စေ ခြင်း ငှာ ဥယျာဉ် ရှင် သည် သား ငယ် ကို စေလွှတ် လေ၏။ ဥယျာဉ် စောင့် တို့သည် ငယ်သား ကို ရိုက်

၍ လက်ချည်း လွှတ် လိုက် ကြ၏။ ¹¹နောက်တစ်ဖန် အခြား သော ငယ်သား ကို စေလွှတ် ပြန်လျှင် ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သူ့ ကိုရိုက် ၍ အရှက်ခွဲ ပြီး မှ လက်ချည်း လွှတ် လိုက် ကြ၏။ ¹²နောက်တစ်ဖန် အခြား သော ငယ်သား ကို စေလွှတ် ပြန် လျှင် ၊ သူ့ ကိုဒဏ်ရာ ပေါ် အောင် နာကျင်စွာရိုက် နှင်ထုတ် ကြ၏။ ¹³ထိုအခါ ဥယျာဉ် ရှင် က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ ငါ ၏ချစ် သား ကို ငါစေလွှတ် မည်။ ထိုသူတို့ သည် ငါ့သား ကိုမြင်လျှင် အားနာ ကောင်းအားနာ ကြလိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။ ¹⁴ဥယျာဉ်စောင့် တို့သည် သား ကိုမြင် လျှင် ၊ ဤသူ သည် အမွေခံ ဖြစ် ၏။ လာကြ။ သူ့ ကို သတ် ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ သူ၏ အမွေ ဥစ္စာ ကို ငါ တို့ ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင် ပြီး မှ၊ ¹⁵ဥယျာဉ် ရှင်၏သား ကို ဥယျာဉ် ပြင် သို့ ထုတ် ၍ သတ်ပစ် ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ် ရှင် သည် ဥယျာဉ်စောင့် တို့ ကို အဘယ်သို့ ပြု မည် နည်း။ ¹⁶ဥယျာဉ် ရှင် သည် လာ၍ ထို သူ တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီး မှ ထိုဥယျာဉ် ကို အခြား သော သူ တို့ အား ပေး လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ကြား လျှင် ထိုသို့မ ဖြစ် ပါစေနှင့်ဟု လျှောက် ကြသော် ၊ ¹⁷ကိုယ်တော်သည် ထို သူ တို့ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ တိုက် ကို တည်လုပ် strong="G3618" သောသူ များ ပယ် ထားသော ကျောက် သည် နောက်တစ်ဖန် တိုက် ထောင့် အထွဋ်ဖျား သို့ ရောက် ပြန်၏ဟူသော ကျမ်းစာ ချက်သည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း။ ¹⁸အကြင်သူ သည် ထို ကျောက် အပေါ် သို့ ကျ ၏။ ထို သူ သည် ကျိုး လတံ့။ အကြင်သူ ၏အပေါ်သို့ ထို ကျောက် သည် ကျ ၏။ ထို သူ သည် ညက် ညက် ကြေ လတံ့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁹ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်း ပြု ဆရာ တို့သည် မိမိ တို့ကို ရည်ဆောင် ၍ ထို ဥပမာ စကားကို ဟောပြော တော် မူ သည် ကို သိ သောကြောင့် ကိုယ်တော် ကို ဖမ်းဆီး ခြင်း ငှာ ရှာကြ ကြ၏။ သို့သော်လည်း လူ များ ကိုကြောက် ၍ နေရကြ၏။ ²⁰ထိုအခါ ဖာ ရိ ရှု တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ချောင်းမြောင်း လျက်၊ စကား တော်၌ အပြစ်ကိုရှာ ၍ မြို့ဝန်မင်း လက်သို့ အပ်နှံ သောခွင့် ကိုရခြင်းငှာ သူတော်ကောင်း ဖြစ် ယောင်ဆောင် သောသူလျှို့ တို့ကို အထံ တော်သို့ စေလွှတ် ကြ၏။ ²¹ထိုသူလျှို့တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် လူမျက်နှာ ကို မ ထောက် ဘဲ ဖြောင့်မတ် စွာဆုံးမ ဩဝါဒပေး ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ တရားလမ်း ကို ဟုတ်မှန် စွာ ပြ တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိ ကြပါ၏။ ²²အကျွန်ုပ် တို့သည် ကဲ သာ ဘုရင်အား အခွန် ကိုဆက် အပ် သလော၊ မ ဆက်အပ်သလော ဟု မေး လျှောက် ကြ၏။ ²³ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ တို့၏ ပရိယာယ် ကို သိမှတ် တော် မူလျှင် ၊ သင် တို့ strong="G848" သည် ငါ့ ကို အဘယ်ကြောင့်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ ²⁴ဒေနာရိ တစ်ပြားကို ပြ ပါ။ အဘယ်သူ ၏ပုံ ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ပါ ပါသနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊ ကဲသာ ဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာပါပါသည်ဟု လျှောက် ကြ သော် ၊ ²⁵ကိုယ်တော်က၊ ကဲသာ ဘုရင်၏ဥစ္စာ ကို ကဲသာ ဘုရင်အား

ဆက် ပေး ကြ လော့။ ဘုရားသခင် ၏ဥစ္စာ ကို ကား ဘုရားသခင် အား ဆက်ပေးကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁶ ထိုသူတို့သည် လူ များ ရှေ့တွင် စကား တော်၌ အပြစ် မ တွေ့နိုင် သဖြင့် ပြန်ပြော တော်မူ သောစကားကို အံ့ဩ၍ တိတ်ဆိတ် စွာနေကြ၏။²⁷ ထမြောက် ရှင် ပြန်ခြင်းမ ရှိ ဟုငြင်းခုံ တတ်သော ဇဒ္ဒါက အချို့သည်လည်း အထံ တော် သို့ ချဉ်းကပ် ၍၊²⁸ အရှင် ဘုရား၊ မယား ရှိ သော သူ သည် သား မရှိဘဲသေ လျှင် ၊ သူ၏မယား ကို သူ့ညီ သိမ်းယူ ၍ အစ်ကို အမျိုး မပြတ်ဆက်နွယ် စေဟု အကျွန်ုပ် တို့အား မောရှေ စီရင် ပါ ပြီ။²⁹ ညီအစ်ကို ခုနစ် ယောက်ရှိ ပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး သည် မိန်းမ နှင့်စုံဘက် ၍ သား မရှိဘဲသေ လျှင်၊³⁰ သူ၏မယားကို သူ့ညီအကြီး သိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲသေပြန်လေ၏။³¹ ထိုအတူ တတိယ သူ မှစ၍ တစ် ယောက် နောက် တစ် ယောက် ခုနစ် ယောက် သော ညီအစ်ကို တို့သည် ထို မိန်းမ ကို သိမ်းယူ ၍ သား ကို မ ကျန်ရစ် စေဘဲ သေ ကြ၏။³² နောက်ဆုံး ၌ မိန်းမ သည်လည်း သေ လေ၏။³³ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက် ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမ သည်အဘယ်သူ ၏မယား ဖြစ် ရ ပါမည်နည်း။ ထိုသူ ခုနစ် ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမ နှင့်စုံဘက် ကြ ပြီဟုလျှောက် ကြ၏။³⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ ယခု [strong="G5127"](#) ဘဝ သား တို့သည် စုံဘက် ခြင်း၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကို ပြုတတ် ကြ၏။³⁵ နောင် ဘဝကိုငင်း ၊ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် ခြင်းကိုငင်းရ ထိုက် သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူ တို့သည် စုံဘက် ခြင်း၊ ထိမ်းမြား ပေးစား ခြင်း ကို မ ပြုတတ် ကြ။³⁶ သေ ခြင်း နှင့် အစဉ် ကင်းလွတ် ၍ ကောင်းကင် တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ် သည်သာမက ၊ ထမြောက် ခြင်း၏သား ဖြစ် သောကြောင့် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြ၏။³⁷ ထိုမှ တပါး၊ မောရှေ သည် ထာဝရ ဘုရားကို အာဗြဟံ ၏ဘုရား ၊ ကူဇာက် ၏ဘုရား ၊ ယာကုပ် ၏ဘုရား ဟု ချုံ ခမ်း၌ ခေါ်ဝေါ်သောအခါ သေ လွန်သောသူ တို့သည် ထမြောက် ကြောင်း ကို ဖော်ပြ ခဲ့ပြီ။³⁸ ဘုရားသခင် သည် သေ နေသောသူတို့၏ဘုရား မ ဟုတ် ။ အသက် ရှင် သော သူ တို့၏ဘုရား ဖြစ် တော် မူ၏။ ထို သူအပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ၌ အသက် ရှင်ကြသည် ဟု မိန့် [strong="G2036"](#) တော်မူ၏။³⁹ ကျမ်းပြု ဆရာအချို့တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏စကား သည် လျှောက်ပတ် ပါ၏ဟု လျှောက် ကြ၏။⁴⁰ နောက်တစ်ဖန် အလျှင်း မ မေး မလျှောက်ဝံ ကြ၊⁴¹ ယေရှု ကလည်း ၊ ခရစ်တော် [strong="G5547"](#) သည် ဒါဝိဒ် ၏သား ဖြစ် သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို ကြ သနည်း။⁴² ဒါဝိဒ် ၏စကား မှာ၊ ထာဝရ ဘုရားက၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ခြေ တင် ရာငါမ ချ မထားမှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် နေလော့ဟု၊⁴³ ငါ့ သခင် အား မိန့် တော် မူသည်ဟု ဆာလံ ကျမ်းစာ ၌ ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။⁴⁴ ထိုသို့ ဒါဝိဒ် သည် ခရစ်တော် ကို သခင် ဟူ၍ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့ သူ ၏သား ဖြစ် သနည်း ဟု မေး [strong="G2036"](#) တော် မူ၏။⁴⁵ ပရိသတ် များ နားထောင် စဉ်တွင် တပည့် တော် တို့အား တဖန်

မိန့် တော် မူသည်ကား၊⁴⁶ ကျမ်းပြု ဆရာ တို့ကို ရှောင် ကြ လော့။ သူ တို့သည် ရှည်သော အင်္ကျီ ကိုဝတ်လျက် လည် ခြင်းငှာ အလိုရှိ ကြ၏။ ဈေး ၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက် ခြင်းကိုငင်း ၊ ပွဲ သဘင်၊ တရားစ ရပ် တို့၌ မြင့်မြတ် သောနေရာထိုင်ရာ ကိုငင်းနှစ်သက် ကြ၏။⁴⁷ သူ တို့သည် မုတ်ဆိုးမ အိမ် ကို လုယူ သိမ်းစား၍ အပြစ် မပေါ်စေခြင်း ငှာရှည် စွာသောပဌနာ စကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုသူ တို့သည် သာ၍ကြီးစွာ သောဒဏ် ကိုခံရ ကြလတ် ဟု မိန့် [strong="G611"](#) တော်မူ၏။

21 ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် မျှော်ကြည့် ၍ ၊ ငွေရတတ် သော သူ တို့သည် အလှူဒါန ကို ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ သွင်းချ သည်ကို မြင် တော် မူ၏။² ဆင်းရဲ သော မုတ် ဆိုး မ တစ် ယောက် သည် လည်း ကြေးနီ ဒင်္ဂါးနှစ် ပြား သွင်းချ သည်ကို မြင် တော်မူလျှင်၊³ ငါ အမှန် [strong="G230"](#) ဆိုသည်ကား ၊ ထို ဆင်းရဲ သော မုတ်ဆိုးမ သည် အခြားသောသူအပေါင်း တို့ထက် သာ၍သွင်းချ ပြီ။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူ အပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့ ကြွယ်ဝ သော စည်းစိမ် ထဲက နှုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အလှူ တော်စုထဲသို့ သွင်းချ ကြ၏။ ထိုမိန်းမ မူကား ၊ အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်မိမိ အသက်မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို သွင်းချလေပြီ ဟု မိန့် [strong="G2036"](#) တော်မူ၏။⁵ လူ အချို့ တို့သည် လာ၍ ဗိမာန် တော်သည် တင့်တယ် သော ကျောက် ပြား နှင့်ငင်း ၊ ပူဇော် သ ကု ကာ များ နှင့်ငင်း ဆင်ပြင် လျက် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် ကြလျှင် ၊⁶ ကိုယ်တော်က၊ ဤအရာ များကို သင်တို့သည် ယခု မြင် ရကြ၏။ မ ဖြို မ ချဘဲ ကျောက် တစ် ခု ပေါ်မှာ တစ် ခု မျှ မ တည် မ နေ ရသော အချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁷ သူ တို့ကလည်း ၊ အရှင် ဘုရား၊ ထို အမှုအရာတို့သည် အ ဘယ် ကာလ မှ ဖြစ် ပါ မည် နည်း။ ထို အမှုအရာ တို့သည် ဖြစ် ချိန်နီး သောအခါ အဘယ် ပုပု နိမိတ် ပေါ်ထွန်း ပါ မည် နည်း ဟု မေး လျှောက် ကြ လျှင်၊⁸ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လှည့်ဖြား [strong="G4105"](#) ခြင်းသို့ မ လိုက် မ ပါ မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။ အများ သောသူတို့က၊ ငါ သည် ဤမည်သောသူဖြစ် ၏။ အချိန် ကာလလည်း ရောက်လာ ပြီဟုဆို လျက် ငါ ၏အယောင် ကို ဆောင်၍ ပေါ်လာ ကြ လိမ့်မည်။ ထိုသူ တို့နောက် သို့ မ လိုက် ကြ နှင့်။⁹ သင်တို့သည် စစ်တိုက် ခြင်းအကြောင်း၊ ပုန်ကန် ခြင်းအကြောင်း ကို သိတင်းကြား ရသောအခါ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်းမ ရှိကြနှင့်။ ထို အမှုအရာ များသည် အရင် ဖြစ် ရ မည်။ သို့သော်လည်း အဆုံး သည် အလျင်အမြန် မ ဖြစ် သေး။¹⁰ ထိုမှတစ်ပါး ၊ လူ တမျိုးနှင့် တမျိုး ၊ တစ်နိုင် ငံ နှင့် တစ်နိုင် ငံ ရန်ဘက် ပြု ကြ လိမ့်မည်။¹¹ အရပ် ရပ် တို့၌ ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်း၊ အစာ ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာ များပြားခြင်းတို့သည် ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။ မိုးကောင်းကင် ၌ လည်း ကြောက်မက်ဖွယ် သောအရာနှင့် ကြီးစွာ သောပုပု နိမိတ်တို့သည် ပေါ်ထွန်း ကြလိမ့်မည်။¹² ထို အမှုအရာများမ ဖြစ်မှီလူများတို့သည်

ငါ ဧနာမ ကြောင့် သင် တို့ကို ဘမ်းဆီး ညှဉ်းဆဲ ဤ တရားစရပ် ဌ ငင်း ၊ ထောင် ထဲ၌ငင်းအပ်နံ့ ကြ လိမ့်မည်။¹³ ထိုသို့သော အားဖြင့် သင် တို့သည် သက်သေ ခံ ရသော အခွင့် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။¹⁴ ထို ကြောင့် သင် တို့သည် အဘယ်သို့ပြန်ပြော ရမည်ကို ရှေ့မဆွဲက မ ဆင်ခြင်ခြင်းငှာ သတိ ထား ကြလော့။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ရန်သူ အပေါင်း တို့သည် မ ငြင်းခုံ မဟန်တား နိုင် သော နှုတ် သတ္တိ၊ ဉာဏ် သတ္တိကို ငါ ပေး မည်။¹⁶ သင်တို့မိဘ ၊ ညီအစ်ကို ၊ ပေါက်ဘော် ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည် သင် တို့ကို အပ်နံ့ ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ ကို လည်း သတ် ကြလိမ့်မည်။¹⁷ လူအပေါင်း တို့သည်လည်း ငါ ဧနာမ ကြောင့် သင် တို့ ကို မုန်း ကြ လိမ့်မည်။¹⁸ သို့သော်လည်း သင် တို့ ဆံခြည် တစ်ပင်မျှ မပျက်စီး ရ။¹⁹ သင် တို့သည်တည်ကြည် သော အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လော့။²⁰ ယေရှုလင် မြို့ ကို ဗိုလ်ခြေ များ ဝန်းရံ လျက် ရှိ သည် ကို သင် တို့မြင် သောအခါ ၊ ထိုမြို့ သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် လှ သည် ကို သိမှတ် ကြ လော့။²¹ ထိုအခါ ယုဒ ပြည်၌ ရှိ သောသူ တို့သည် တောင် ပေါ်သို့ ပြေး ကြစေ။ မြို့ ထဲ ၌ ရှိ သောသူ တို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက် ကြ စေ။ တောရှာ မှာ ရှိ သော သူ တို့သည် မြို့ ထဲ သို့ မ ဝင် ကြ စေ နှင့်။²² အကြောင်းမူကား ၊ ထို နေ့ရက် ကာလသည် ကျမ်းစာ ချက် များ ပြည့်စုံ ရသော ဒဏ်စီရင် ခြင်းနေ့ရက် ကာလဖြစ် သတည်း။²³ ထို နေ့ ရက် ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သော မိန်းမ နှင့် နို့စို့ သူငယ် ရှိ သော မိန်းမ တို့သည် အလွန်ခက် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒပြည် ၌ ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခဖြစ်၍ယုဒ အမျိုး အပေါ်၌ အမျက် ဒေါသသင့်ရောက် လိမ့်မည်။²⁴ သူတို့သည် ဓား ဘေးဖြင့် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။ အခြား သော ပြည် အရပ် ရပ် သို့ ဖမ်း သွား ကြ လိမ့်မည်။ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် မိမိ တို့ အချိန် ကာလ မ ပြည့်စုံ မှီတိုင်အောင် ယေရှုလင် မြို့ကို ခြေ နှင့် နင်း ကြ လိမ့်မည်။²⁵ ထိုအခါ ၊ နေ ၊ လ ၊ ကြယ် နက္ခတ် တို့၌ ပုပုပ နိမိတ်ထင်ရှား လိမ့်မည်။ မြေကြီး ပေါ်မှာ လည်း လူအမျိုး မျိုး မ ငြိမ် မ သက် စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်း တံပိုး ကြီး ခြင်း၊²⁶ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဖြစ် လတံ့ သော ဘေး များ ကို မြော် ၍ ကြောက်လန့် သဖြင့် ၊ လူ များတို့၏ အသက် ဆုံး ခြင်းအမှုအရာ တို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ကောင်းကင် တန်ခိုး တို့သည် တုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်။²⁷ ထိုအခါ လူ သား သည် ကြီးစွာ သောဘုန်း တန်ခိုးအာနဘော် ကို ဆောင်လျက် ၊ မိုဗ်းတိမ် ကို စီး လျက် ကြွလာ သည်ကို မြင် ရကြလိမ့်မည်။²⁸ ထို အမှုအရာတို့သည် ဖြစ် စရှိ သောအခါ၊ သင် တို့ကို ရွေးနှုတ် သောအချိန်ကာလရောက် လုနီးသည် ကို ထောက်သဖြင့် ၊ မြော် ကြည့် ၍ ခေါင်း ကို ကြွ ကြ လော့ ဟု မိန့်တော် မူ၏။²⁹ တ ဖန် ထပ်၍မိန့် တော် မူသော ဥပမာ ကား၊ သဘော်သဖန်း|strong="G4808" ပင်မှစ၍ သစ်ပင် များ ကို မှတ် ကြ လော့။³⁰ အရွက် ပေါက် သောအခါ နွေ ကာလ နီး သည်

ကို သင် တို့သည် အလိုအလျောက် သိ မြင် ကြ၏။³¹ ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်း အရာ များဖြစ် သည် ကို မြင် ရလျှင် ၊ ဘုရားသခင် ဧနာမိုင်ငံ တော် တည်လုနီး သည် ကို သိမှတ် ကြလော့။³² ငါ အမှန် ဆိုသည်ကား ၊ ယခု ဖြစ်သောလူ များ မ ကုန် မှီ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့သည် ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။³³ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး မ တည် သော်လည်း ငါ့ စကား တည် လိမ့်မည်။³⁴ သင်တို့သည် ကိုယ် ကိုကိုယ် သတိပြု ကြလော့။ သို့မဟုတ် အစား အသောက်လွန်ကြူး ခြင်း၊ လောကီ စိုးရိမ် ခြင်းအားဖြင့်စိတ် နှလုံးပင်ပန်း လျက်နေစဉ်၊ ထို နေ့ရက် သည် အမှတ်တမဲ့ သင် တို့နှင့် တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။³⁵ ထို နေ့ ရက်သည် ပိုက်ကွန် ကဲ့သို့ မြေ တပြင် လုံး ၌ နေ သော လူအ ပေါင်း တို့ကို အုပ်မိ လိမ့်မည်။³⁶ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် ဖြစ် လတံ့ သော အမှုအရာ တို့နှင့် ကင်းလွတ် ၍ လူ သား ထံသို့ ရောက် ခြင်း ကို ခံထိုက် သော သူ ဖြစ်သည်ဟု မှတ် တော် မူ မည်အကြောင်း ၊ အစဉ် ဆုတောင်း လျက် စောင့် နေ ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။³⁷ ထိုသို့ ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်းဗိမာန် တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး တော် မူ၏။ ည အချိန် ရောက် လျှင် သံလွင် အမည် ရှိ သော တောင် သို့ သွား ၍ ညဉ့် ကို လွန် စေ တော် မူ၏။³⁸ နံနက် စောစော လူ များအပေါင်း တို့သည် ဗိမာန် တော်သို့ သွား၍ အထံ တော်၌ ဒေသနာတော်ကို နားထောင် ကြ၏။

22 ပသခါ အမည်ရှိ သော အဇမ ပွဲခံခါနီး တွင် ၊² ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် ကျမ်းပြု ဆရာ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သို့ သတ် ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံ ရကြသနည်းဟု မူကား၊ လူ များတို့ကို ကြောက် ကြ၏။³ ထိုအခါ စာတန် သည် တပည့် တော် တစ် ကျိပ် နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ် သော ယုဒ ရှုကာရုတ် အထဲ သို့ဝင် သည် ဖြစ်၍၊⁴ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးများ၊ ဗိမာန်တော် မှူး များတို့ ထံသို့သွား ပြီးလျှင် ၊ ယေရှု ကို အဘယ်သို့ အပ် ရမည်နည်းဟူ၍ တိုင်ပင် လေ၏။⁵ ထိုသူ တို့သည် ဝမ်းမြောက် သော စိတ် ရှိ၍ ငွေ ပေး မည်ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။⁶ ယုဒ ရှုကာရုတ်သည်လည်း ဝန်ခံ ပြီးမှ လူ များမ ရှိစဉ်တွင်ကိုယ်တော် ကို အပ် ခြင်းငှာအဆင်သင့် သော အချိန်ကာလကို ကြံ လျက် နေ၏။⁷ ပသခါ သိုးသငယ်ကို သတ် ရ သောနေ့တည်းဟူသောအဇမ ပွဲနေ့ ရောက် သောအခါ၊⁸ ကိုယ်တော် က၊ ငါ|strong="G2254" တို့ စား ဘိုရာ သင်တို့သည်သွား ၍ ပသ ခါ ပွဲ ကို ပြင်ဆင် ကြ လော့ ဟု ပေ တ ရှု|strong="G4074" နှင့် ယော ဟန် ကို စေလွှတ် တော် မူ၏။⁹ သူ တို့က လည်း ၊ အဘယ် အရပ်၌ ပြင်ဆင် စေခြင်းငှာအလိုရှိ တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက် ကြ သော်၊¹⁰ ကိုယ်တော် က၊ သင်|strong="G5216" တို့သည် မြို့ ထဲသို့ ဝင် သောအခါ ရေ အိုး ဆောင် သော သူ ကို တွေ့ လိမ့်မည်။ ထို သူ နောက် သို့ လိုက်၍ သူ ဝင် သော အိမ် သို့ ဝင် ပြီး မှ၊¹¹ ငါ သည် ငါ့ တပည့်|strong="G3101" တို့ နှင့် တကွ ပသ ခါ ပွဲ ကို စား ရသော ဧည့်သည် အခန်း ကား အဘယ် မှာ ရှိ သနည်း။ ဆရာ

က မေး သည် ဟု အိမ် ရှင် ကို ပြော ကြ လော့။¹² ထို သူ သည် ပြင်ဆင် လျက် ရှိ သော အထက် အခန်း ကြီး ကို ပြ လိမ့်မည်။ ထို အခန်း၌ ပြင်ဆင် ကြလော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။¹³ တပည့် တော် တို့သည် သွား ၍ စကား တော် အတိုင်း တွေ့ လျှင် ၊ ပသ ခါ ပွဲ ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။¹⁴ အချိန် ရောက် မှ တမန် တော် တစ် ကျိပ် နှစ် ပါး တို့ နှင့် အတူ စားပွဲ၌ လျောင်း တော် မူ၍ ၊¹⁵ ငါ သည် အသေ မ ခံ မှီ ဤ ပသ ခါ ပွဲ ကို သင် တို့နှင့် အတူ စား ခြင်း ငှာ အလွန် အလိုရှိ လေ ပြီ။¹⁶ ငါ ဆိုသည် ကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်၌ ပသ ခါ ပွဲ မ ပြည့်စုံ မှီ တိုင်အောင် ယခုမှ စ၍ ဤ ပွဲ ကို တဖန် ငါ မ စား ရ ဟု မိန့် တော် မူလျက်၊¹⁷ ခွက် ဖလား ကို ယူ ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ ဤ|strong="G5124" ခွက် ကို ယူ ၍ အချင်းချင်း ဝေ ကြလော့။¹⁸ ငါ ဆိုသည် ကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် မ တည် မှီ တိုင်အောင် ယခုမှ စ၍ စပျစ်ရည် ကို တဖန် ငါ မ သောက် ရ ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹⁹ ထိုအခါ မုန့် ကို ယူ ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ မုန့် ကို ပွဲ ၍ ၊ ဤ|strong="G5124" မုန့် ကား သင် တို့အဘို့ အလိုငှာ စွန့် သော ငါ ၏ ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ ဤသို့ ပြု ကြလော့ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။²⁰ ထိုနည်းတူ ညစာ စား ပြီး မှ ခွက် ကို လည်း ယူ၍၊ ဤ|strong="G5124" ခွက် ကား သင် တို့အ ဘို့ အလို ငှာ သွန်း သော ငါ ၏ အသွေး ၌ တည် သော ပဋိညာဉ် တရား သစ် ဖြစ်၏။²¹ သို့သော်လည်း ငါ့ ကို အပ်နှံ သောသူ ၏ လက် သည် ဤစားပွဲ ပေါ် မှာ ငါ့ လက်နှင့် အတူ ရှိ ၏။²² ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူသည် အတိုင်း လူ သား သည် သွား ရမည်။ သို့သော်လည်း လူ သားကို အပ်နှံ သော သူ သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏ ဟု မိန့် တော် မူ၏။²³ တပည့် တော် တို့သည် လည်း ထိုအမှု ကို အဘယ်သူ ပြု အံ့နည်းဟု အချင်းချင်း မေးမြန်း ကြ၏။²⁴ ထိုမှတစ်ပါး တပည့်တော်တို့သည် မိမိ တို့တွင် အဘယ်သူ သည် သာ၍ ကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ခြင်းရှိ သည် ဖြစ်၍၊²⁵ ကိုယ်တော် က၊ လောကီ|strong="G1484" မင်း တို့သည် အစိုးတရ ပြု တတ် ကြ၏။ အာဏာ ထား သော သူ တို့ ကို လည်း ကျေးဇူး ရှင် ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။²⁶ သင် တို့မူကား ထိုသို့ မ ပြုကြ နှင့်၊ သင် တို့တွင် အကဲအမှူး ပြုသောသူ ကို ငယ်သား ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ ။ အုပ်စိုး သော သူ ကို လည်း အစေခံ ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ။²⁷ အဘယ်သူ သည် သာ၍ ကြီး မြတ် သနည်း။ စားပွဲ ၌ လျောင်း သော သူ သည် ကြီးမြတ်သလော ။ လုပ်ကျွေး သော သူ သည် ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ ၌ လျောင်း သော သူ သည် ကြီး မြတ်သည် မ ဟုတ် လော။ သို့သော်လည်း ငါ သည် သင် တို့ တွင် လုပ်ကျွေး သော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။²⁸ ငါ သည် စုံစမ်း|strong="G3986" နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို ခံစဉ် တွင် သင် တို့သည် ငါ ၌ မှီဝဲ သော သူ ဖြစ် ရာ၏။²⁹ ငါ့ ခမည်း တော် သည် ငါ့ အား နိုင်ငံ ကို ပေး တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊³⁰ သင် တို့သည် ငါ ၏ နိုင်ငံ တွင် ငါ့ စားပွဲ ၌ စား သောက် သော အခွင့်ကို ၎င်း၊ တရား ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ကုသရေလ လူတစ်ဆယ်နှစ် မျိုး ကို

အုပ်စိုး ရသော အခွင့်ကို ၎င်း၊ ငါ သည် သင် တို့အား ပေး မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။³¹ တဖန် သခင်ဘုရားက ၊ ရှိမုန့်|strong="G4613" ၊ ရှိမုန့် ၊ ဂျုံဆန် ကို ဆန်ခါ နှင့်ချသကဲ့သို့ စာတန် သည် သင် တို့ကို ချရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းသည်ဖြစ်၍၊³² သင် ၏ ယုံကြည် သော စိတ် မ ပျက် စေ ခြင်း ငှာ ငါ သည် သင့် အ ဘို့ ဆုတောင်း လေ ပြီ။ သင် သည် သတိရ ပြန် သောအခါ သင် ၏ ညီအစ်ကို တို့ ကို တည်ကြည် စေ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ လျှင်၊³³ ပေ တ ရ က၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် နှင့် အတူ ထောင် ထဲ သို့ ၎င်း ၊ အသေ သတ်ခြင်းသို့ ၎င်း လိုက် ခြင်းငှာ အသင့် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လေ သော်၊³⁴ သခင်ဘုရားက၊ ပေ တ ရ ၊ ငါ ဆို သည်ကား၊ ယနေ့ တွင် ကြက် မ တွန် မှီ သင် သည် ငါ့ ကို မသိ ဟု သုံး ကြိမ်မြောက် အောင် ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။³⁵ တဖန် မိန့် တော် မူသည်ကား၊ အထက်က ငွေအိတ်|strong="G905" ၊ လွယ်အိတ် ၊ ခြေနှင်း မ ပါဘဲ သွားကြလော့ဟု သင် တို့ကို ငါစေလွှတ် သောအခါ တစ်စုံတစ်ခု လိုသလောဟု မေးလျှင်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မ လိုပါဟု လျှောက် ကြသော် ၊³⁶ ယခု မူကား ငွေအိတ် ရှိ သော သူ သည် ယူ စေ။ လွယ်အိတ် ရှိသောသူသည် ယူစေ။ ဓား မ ရှိ သော သူ သည် အဝတ် ကိုရောင်း ၍ ထားကိုဝယ် စေ။³⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ သည်မတရား သောသူတို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသော ကျမ်းစာ ချက်သည် ငါ ၌ ယခု ပင် ပြည့်စုံ ရ မည်။ ငါ့ အမှုအရာ တို့သည် ပြီးစီး ခြင်း သို့ ရောက် ကြ ပြီ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။³⁸ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ သခင် ၊ ဓား နှစ် စင်းရှိပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊ တန် ပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။³⁹ ထို နောက် အလေ့ တော် ရှိ သည် အတိုင်း သံလွင် တောင် သို့ ထွက် ကြ တော် မူ၍၊ တပည့် တော် တို့သည် နောက်တော် သို့ လိုက် ကြ၏။⁴⁰ ထိုအရပ် သို့ ရောက် တော် မူ လျှင် ၊ သင် တို့သည် စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ကြလော့ ဟု မိန့် တော် မူပြီး မှ၊⁴¹ တပည့်တော်တို့နှင့် ကျောက်ခဲ တပစ် လောက် ခွာသွား ၍ ဒူး ထောက် လျက်၊⁴² အိုအဘ ၊ အလိုတော်ရှိ|strong="G1014" လျှင် ဤ ခွက် ကို အကျွန်ုပ် မှ လွှဲ တော် မူ ပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိ သည် အတိုင်း မ ဖြစ် ပါ စေ နှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိ သည် အတိုင်း ဖြစ် ပါစေသော ဟု ဆုတောင်း တော် မူ၏။⁴³ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန် သည် ထင်ရှား လာ၍ ကိုယ်တော် ကို အားပေး ရ၏။⁴⁴ ပြင်းစွာ သော ဝေဒနာကိုခံ လျက် အထူးသဖြင့် ကြိုးစား၍ ဆုတောင်း တော် မူ၏။ ခွေး ထွက် တော် မူသည် ကား ၊ မြေ ပေါ်၌ ကျ သော သွေး စက် ခဲ ကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။⁴⁵ ထိုသို့ဆုတောင်း ပြီး မှ ၊ ယေရှုသည် ထ ၍ တပည့် တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန် သောအခါ၊ သူ တို့သည် ဝမ်းနည်းသော စိတ် ရှိသည်နှင့် အိပ်ပျော် လျက် နေကြသည်ကို တွေ့ တော် မူလျှင်၊⁴⁶ သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အိပ်ပျော် ကြ သနည်း။ ထ ကြ။ စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည် အကြောင်း ဆုတောင်း

ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။⁴⁷ ထိုသို့ မိန့် တော် မူ စဉ် တွင် ပင် တပည့်တော် တစ် ကျိပ် နှစ် ပါး အဝင် ဖြစ် သော ယုဒ ရှ ကာ ရုတ် သည် လူ အပေါင်း တို့ကို လမ်းပြ လျက် လာ ၍ ၊ ယေရှု ကို နမ်း ခြင်းငှာချဉ်းကပ် လေ၏။⁴⁸ ယေရှု ကလည်း ၊ ယုဒါ သင်သည် နမ်း ခြင်း ကို ပြု လျက် လူ သား ကို အပ် သလော ဟု မေး တော် မူ၏။⁴⁹ ယေရှု နှင့် အတူ ပါ သော သူ တို့သည် ဖြစ် အံ့ သော အမှု ကို မြင် လျှင် ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဓား နှင့် ခုတ် ရပါ မည် လော့ ဟု မေး လျှောက် ပြီး မှ၊⁵⁰ တစ် ယောက် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ် ယောက် ကို ခုတ် သဖြင့် လက်ျာ နား ရှက် ပြတ် လေ၏။⁵¹ ယေရှု ကလည်း ၊ တန် စေ ဟု မိန့် တော် မူ၍ နား ရှက် ကို လက် တော် နှင့် တို့ သဖြင့် အနာ ကို ပျောက် စေ တော် မူ၏။⁵² ထိုအခါ အထံ တော် သို့ ရောက်လာ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ဗိမာန် တော် မှူး ၊ လူ အကြီးအကဲတို့ အား ယေရှု က၊ သင်တို့သည် ဓားပြ၊ strong="G3027" ကို ဖမ်း သကဲ့သို့ ငါ့ကို ဘမ်း အံ့သောငှာဓား နှင့် ဒုတ် များကို လက်စွဲလျက်လာ ကြသည်တကား။⁵³ ငါ သည် ဗိမာန် တော်၌ သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ နေစဉ်အခါသင်တို့သည် ငါ့ ကို မ ဘမ်း မဆီးကြ။ သို့သော်လည်း ယခု အချိန်ကား သင် တို့အချိန် ဖြစ် ၏။ မှောင်မိုက် တန်ခိုး လည်း ဖြစ်၏ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။⁵⁴ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီး ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏အိမ် သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။ ပေတရု သည်လည်း သူတို့နှင့် ဝေး စွာလိုက် လေ၏။⁵⁵ အိမ်ဦး အလယ် ၌ မီး မွေး ပြီးမှ၊ လူများ တို့ သည် စုဝေး၍ ထိုင် ကြလျှင်၊ ပေတရု သည်လည်း သူ တို့အထံ ၌ ထိုင် နေ၏။⁵⁶ ထိုသို့ ပေတရု သည် မီး အနား မှာ ထိုင် နေသည် ကို အစေအပါး မိန်းမတစ် ယောက်သည်မြင် လျှင် ၊ သူ ကို စေ့စေ့ ကြည့်၍ ၊ ဤသူ သည် ယေရှု နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ် သည် ဟု ဆို သော် ၊⁵⁷ ပေတရုက၊ အချင်းမိန်းမ ၊ ထိုသူ ကို ငါမ သိ ဟု ငြင်း လေ၏။⁵⁸ ထို နောက် များ မကြာ အခြား သော သူ သည် ပေ တရု ကို မြင် လျှင် ၊ သင် သည်လည်း ထိုသူ တို့အဝင် ဖြစ် သည် ဟု ဆို သော်၊ ပေ တရု က ၊ အချင်း လူ ၊ ငါ သည် သူ တို့ အဝင် မ ဟုတ် ဟု ဆို ၏။⁵⁹ တဖန် တ နာရီလောက် ကြာ ပြီးမှအခြား သော သူ က၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူ သည် ယေရှု နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ ဖြစ် ၏။ ဂါလိလဲ လူလည်း ဖြစ် ၏ဟု ခိုင်မာ စွာဆို လျှင် ၊⁶⁰ ပေ တရု က ၊ အချင်း လူ ၊ သင် ပြော သော အရာ ကို ငါမ သိ ဟု ဆို ၏။ ထို စကား ကို ပြော သော ခဏခြင်း တွင် ကြက် တွန် လေ၏။⁶¹ ထိုအခါ သခင် ဘုရားသည်လှည့် ၍ ပေတရု ကို ကြည့် တော်မူ၏။ ကြက် | strong="G220" မ တွန် မှီ သင် သည် သုံး ကြိမ် မြောက် အောင် ငါ့ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူသော စကား ကို ပေတရု သည် သတိရ သဖြင့် ၊⁶² ပြင် သို့ထွက် ၍ ပြင်းစွာ ငိုကြွေး လေ၏။⁶³ ယေရှု ကို ကိုင်ဆွဲ သောသူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြက်ယယ်ပြု ၍ ရိုက်ပုတ် ကြ၏။⁶⁴ မျက်နှာ တော်

ကိုဖုံး ပြီးလျှင် လက်နှင့်ပုတ်လျက်၊ ကိုယ်တော် ကို အဘယ်သူ ပုတ် သည်ကို ပရောဖက် ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆို ကြ၏။⁶⁵ အခြား သော စကား များ ဖြင့်လည်း ကိုယ်တော် ကို ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆို ကြ သေး၏။⁶⁶ မိုဃ်းလင်းသောအခါ လူ တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူ ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ သည် စည်းဝေး ၍ ကိုယ်တော် ကို လွှတ်တော် သို့ ဆောင်သွား ပြီးလျှင် ၊⁶⁷ သင် သည် ခရစ်တော် မှန် လျှင် ငါ တို့အား ပြော လော့ဟုဆို ကြ၏။ ယေရှုက လည်း ၊ ငါပြော|strong="G2036" လျှင် သင် တို့သည် မ ယုံ ။⁶⁸ ငါ မေး လျှင် လည်း သင်တို့သည် မ ဖြေ ဘဲ၊ ငါ့ကို မ လွှတ်ဘဲနေကြ လိမ့်မည်။⁶⁹ နောက်၌ လူ သား သည် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော် လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် တော်မူလတံ့ ဟု မိန့် တော်မူသော်၊⁷⁰ ထိုသူ အပေါင်း တို့က ၊ သို့ဖြစ်၍ သင် သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်မှန် သည်တကားဟု ဆို ကြလျှင် ၊ သင်|strong="G5210" တို့ဆို သည် အတိုင်း မှန် သည် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။⁷¹ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ အဘယ် သက်သေ လို သေး သနည်း။ သူ ၏စကား ကို ငါ တို့ကိုယ်တိုင်ကြား ရပြီဟု ဆို ကြ၏။

23 ထိုအခါ မင်း အရာရှိအပေါင်း တို့သည်ထ ၍ ကိုယ်တော် ကို ပိလတ် မင်းထံသို့ ဆောင်သွား ကြပြီးလျှင်၊² ဤ သူသည် ပြည်သူ ပြည်သားများကို လှည့်ဖြား ၍ ၊ မိမိ သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင် ဖြစ် ကြောင်းကိုဆို လျက် ၊ ကဲသာ ဘုရင်ကို အခွန် မဆက် နှင့် ဟု မြစ်တား သည် ကို အကျွန်ုပ် တို့ တွေ့ ပါ ပြီ ဟု အပြစ်တင် ကြ၏။³ ပိလတ် မင်းက၊ သင် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟု ယေရှု ကို မေး လျှင်၊ မင်းကြီး မေးသည်အတိုင်း မှန် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။⁴ ပိလတ် မင်းက ၊ ဤ သူ ၌ အဘယ် အပြစ် ကိုမျှ ငါမ တွေ့ ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆို လျှင်၊⁵ ထိုသူ တို့သည် သာ၍ပြင်းစွာသောအသံနှင့် ဟစ်ကြော်လျက် ၊ ဤသူ သည် ဂါလိလဲ ပြည်မှစ၍ ဤအရပ် တိုင်အောင် ယုဒ ပြည်၌ အနံ့အပြား ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေး၍ လူ များ ကို နှိုးဆော် သော သူ ဖြစ် ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို ကြ၏။⁶ ပိလတ် မင်းသည် ဂါလိလဲဟူသော စကား ကို ကြား လျှင် ၊ ထို သူ သည် ဂါ လိ လဲ လူဖြစ် သလော ဟု မေးမြန်း ၍ ၊⁷ ဟေရုဒ် မင်းပိုင် သော သူဖြစ်သည် ကို သိ သောအခါ ထိုမင်း ထံသို့ ပို့ စေ၏။ ထို အခါ ဟေရုဒ် မင်းသည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ သတည်း။⁸ ထိုမင်း သည် ယေရှု ကိုမြင် လျှင် အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အထက်က သိ တင်း တော် များ ကို ကြား ၍၊ ကိုယ်တော် ကိုမြင် ခြင်းငှာကြာမြင့် စွာ အလိုရှိ သည်ဖြစ် ၍၊ ပြ တော်မူသော နိမိတ် လက္ခဏာ တစ်စုံတစ်ခု ကို မြင် ရမည် ဟု မြော်လင့် လျက် နေ၏။⁹ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော် ကို များစွာ မေးမြန်း သော်လည်း အဘယ် စကား ကိုမျှ ပြန် တော် မမူ။¹⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့် ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ထ ၍

ပြင်းထန်စွာ အပြစ်တင်ကြ၏။¹¹ ဟေရုဒ် မင်းသည် စစ်သူရဲ တို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်ကို မခန့်မညားဘဲ ပြက်ယယ်ပြု၍ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်စေပြီးမှ ပိလတ် မင်းထံသို့ ပို့ပြန်စေ၏။¹² ထိုနေ့၌ ပိလတ် မင်းနှင့် ဟေရုဒ် မင်းတို့သည် အချင်းချင်း အဆွေဖွဲ့ကြ၏။ အထက်က ရန်ဘက်ဖြစ်ကြသတည်း။¹³ တဖန် ပိလတ် မင်းသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊¹⁴ ပြည်သူပြည်သားများကို ပုန်ကန်စေသောသူကဲ့သို့၍ လူကို သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ ပို့ဆောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါစစ်ကြောသော်လည်း၊ သင်တို့တင်သော အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ သူ၌ ငါမတွေ့။¹⁵ ဟေရုဒ် မင်းသည်လည်း မတွေ့။ ထိုမင်းထံသို့ ငါပို့စေပြီ။ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံထိုက်သော အမှုတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြု။¹⁶ ထိုကြောင့် သူ့ကို ငါဆုံးမ၍ လွတ်မည်ဟု ဆိုလေ၏။¹⁷ ထိုပွဲ၌ လူများတို့အား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကို မလွှတ်ဘဲ မနေရသတည်း။¹⁸ လူအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူကို ထုတ်ပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဗာရဗုဗကို လွှတ်ပါလော့ဟု တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ဟစ်ကြော်ကြ၏။¹⁹ ထိုဗာရဗုဗကား၊ မြို့၌ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားသော သူဖြစ်သတည်း။²⁰ ပိလတ် မင်းသည် ယေရှုကို လွှတ်ချင်သောကြောင့် သူတို့အားတစ်ဖန် ပြောဆိုလေ၏။²¹ သူတို့ကလည်း၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။²² ပိလတ်မင်းက၊ ထိုသူသည် အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်း။ သေထိုက်သော အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုမျှ သူ၌ ငါမတွေ့။ ထိုကြောင့် သူ့ကို ငါဆုံးမ၍ လွတ်မည်ဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဆိုလျှင်၊²³ လူများတို့သည် ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှာ ကြီးစွာသော အသံနှင့် ကျပ်ကျပ်တောင်းသဖြင့်၊ သူတို့၏အသံနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့၏အသံသည် နိုင်လေ၏။²⁴ ပိလတ် မင်းသည်လည်း သူတို့တောင်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ စီရင်၍၊²⁵ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသောသူကို လူများတောင်းသည်အတိုင်း လွှတ်ပြီးမှ၊ ယေရှုကို သူတို့အလိုသို့အပ်လိုက်လေ၏။²⁶ ကိုယ်တော်ကို ထုတ်သွားကြစဉ်၊ ရှိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတစ်ယောက်သည် တောရွာမှ လာသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ ဘမ်းဆီး၍ ယေရှုနောက်တော်၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။²⁷ နောက်တော်၌ လိုက်သောလူများ အပေါင်းတို့တွင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော မိန်းမအချို့ပါ၏။²⁸ ထိုသူတို့ကို ယေရှုသည် လှည့်ကြည့်၍၊ ယေရုရှလင်|strong="G2419" မြို့သမီးတို့၊ ငါကြောင့် မငိုကြွေးကြနှင့်။ မိမိတို့နှင့် မိမိတို့သားများကြောင့် ငိုကြွေးကြလော့။²⁹ အကြောင်းမူကား၊ မြို့သောမိန်းမသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေမယူဘူးသောဝမ်းနှင့် သူငယ်မစို့ဘူး

သောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောရသောနေ့ရက်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။³⁰ ထိုအခါ သူတို့က၊ အိုတောင်များတို့၊ ငါတို့အပေါ်သို့ ကျကြပါ။ အိုကုန်းများတို့၊ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။³¹ အကြောင်းမူကား၊ စိမ်းသောအပင်ကို ဤသို့ပြုကြလျှင်၊ ခြောက်သောအပင်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။³² ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လူဆိုးနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း သတ်အံ့သောငှာ ထုတ်သွားကြ၏။³³ ကရာနီအမည်ရှိသောအရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထိုလူဆိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌ တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တစ်ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။³⁴ ယေရှုကလည်း၊ အိုအဘ|strong="G3962" သူတို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုသောအမှုကို မသိကြဟု မြက်ဆို|strong="G3004" တော်မူ၏။ အဝတ်တော်ကိုလည်း စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။³⁵ လူများတို့သည်လည်း ကြည့်ရှုလျက် ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့်အတူမင်းအရာရှိတို့က၊ ဤသူသည် သူတစ်ပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသောသူ မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကယ်တင်ပါလေစေဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။³⁶ စစ်သူရဲတို့သည်လည်း လာ၍ ပုံးရည်ကို ကပ်ပေးလျက်၊³⁷ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကယ်တင်လော့ဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုလျက် ဆိုကြ၏။³⁸ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်၍ အပြစ်ဖော်ပြသော ကမုဗည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ပေတည်းဟု ဟောမြဲဘာသာ၊ ဟောလသဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့် ရေး၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။³⁹ ဆွဲထားသော လူဆိုးနှစ်ယောက်တွင် တစ်ယောက်က၊ သင်သည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကိုငင်း၊ ငါတို့ကိုငင်း၊ ကယ်တင်လော့ဟု ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ဆိုလေ၏။⁴⁰ တစ်ယောက်မူကား၊ မိမိအဘော်ကို ဆုံးမ၍၊ သင်သည် ဤသူနည်းတူ အပြစ်ဒဏ်ခံလျက် ပင်ဘုရားသခင်ကို မကြောက်သလော။⁴¹ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသော အပြစ်နှင့်အလျောက် ခံရသည်ဖြစ်၍ တရားသဖြင့် ခံရကြ၏။ ဤသူမူကား အဘယ်အပြစ်ကိုမျှမပြုဟု ဆိုပြီးလျှင်၊⁴² သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု ယေရှုကို လျှောက်ဆို၏။⁴³ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့တွင် သင်သည် ငါနှင့်အတူ ပရဒိသုဘုံ၌ ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁴ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့်အချိန်လောက်ဖြစ်၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ နိုင်ငံမိုက်အတိဖြစ်လေ၏။⁴⁵ နေအရောင်ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် နှစ်ဖြာကွဲလေ၏။⁴⁶ ယေရှုသည်လည်း ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူပြီးလျှင်၊ အိုအဘ|strong="G3962" အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်လက်၌ အကျွန်ုပ်အပ်ပါ၏ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူလျက်

အသက် ချုပ်တော် မူ၏။⁴⁷ ထို အခြင်းအရာ တို့ကို တပ်မူး သည် မြင် လျှင် ၊ စင်စစ် ဤသူ သည် ဖြောင့်မတ် သော သူမှန်ပေ ၏ဟု ဆို၍ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လေ၏။⁴⁸ ထို အမှု ကို အကြည့်အရှု လာ သော သူအပေါင်း တို့သည် ထို အခြင်းအရာများ ကိုမြင် လျှင် ၊ ရင်ပတ် ကို ခတ် ၍ ပြန်သွား ကြ၏။⁴⁹ ဂါလိလဲ ပြည်မှ နောက် တော်သို့လိုက်လာသော မိန်းမ တို့နှင့် ကိုယ်တော် ကို သိကျွမ်း သော သူအပေါင်း တို့သည်လည်း အဝေး က ကြည့်ရှု ၍ ရပ် နေကြ၏။⁵⁰ ထိုအခါ ယုဒ ပြည်အရိမသဲ မြို့သား ယောသပ် အမည် ရှိ သော လွှတ်တော် အရာရှိ တစ်ယောက် သည်၊ အခြားသော လွှတ်အရာရှိ တို့၏ တိုင်ပင် စီရင်ခြင်းကို ဝန်ခံ သောသူ မ ဟုတ် ၊⁵¹ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် ကို မြော်လင့် သော သူတော်ကောင်း သူတော် မြတ် ဖြစ် သည်နှင့် ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင် ၍၊⁵² ယေရှု ၏အလောင်း တော် ကို တောင်း လေ၏။⁵³ အလောင်း တော် ကို ချ ၍ ပိတ် ချော နှင့် ပတ်ရစ် ပြီးလျှင် ၊ တစ်ယောက် ကိုမျှ မ သင်္ဂြိုဟ် ဘူး သော ကျောက် သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ထား လေ၏။⁵⁴ ထို နေ့ ကား အဘိတ် နေ့ ဖြစ် ၍ ဥပုသ်နေ့ အချိန် နီး သတည်း။⁵⁵ ဂါလိလဲ ပြည်က ကိုယ်တော် နှင့် အတူလာ သောမိန်းမ များသည် သင်္ချိုင်း တော်ကို၎င်း ၊ အလောင်း တော် ကို အဘယ်သို့ ထား သည် ကို၎င်း အကြည့်အရှု လိုက် လာ ကြ၏။⁵⁶ ထို နောက်မှ ပြန်သွား ပြီး လျှင် ဆီ မွှေး နှင့် နံ့သာ မျိုး ကို ပြင်ဆင် ၍ ပညတ် တော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့ ၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေ ကြ၏။

24 ခုနစ်ရက် တွင် ပဌမ နေ့ရက်အာရုဏ်တက် သော အချိန်၌ ၊ ထို မိန်းမ တို့သည် အခြားသော မိန်းမ တို့နှင့် တကွ မိမိ တို့ ပြင်ဆင် သော နံ့သာ မျိုး ကို ဆောင် လျက် သင်္ချိုင်း တော် သို့ သွား ကြ၏။² ရောက်သောအခါတွင်း ဝ ၌ ပိတ်သော ကျောက် သည် လိမ့် လန် လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင် ၍ အတွင်း သို့ ဝင် သော် ၊³ သခင် ယေရှု ၏အလောင်း တော် ကို မ တွေ့ ကြ။⁴ ထို အကြောင်း ကြောင့် သူ တို့သည် တွေးတော သောစိတ်ရှိ စဉ်တွင် ၊ လူ နှစ် ယောက်တို့သည် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင် လျက် ပေါ်လာ၏။⁵ ထို မိန်းမ တို့သည် ကြောက်လန့် သောစိတ် နှင့် ငံ့ ၍ နေ စဉ်တွင်၊ ထို သူတို့က၊ သင်တို့သည် အသေ ကောင် ရှိရာ အရပ်၌ အသက် ရှင် သော သူ ကို အဘယ်ကြောင့် ရှာ ကြ သနည်း။⁶ ဤ အရပ်၌မ ရှိ ၊ ထမြောက် တော်မူပြီ။⁷ လူ သား သည် ဆိုး သော သူ တို့လက် သို့ အပ်နှံ ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟု ဂါလိလဲ ပြည်၌ ရှိ တော် မူ စဉ် သင် တို့အား မိန့် တော် မူ သော စကားကို အောက်မေ့ ကြဦး ဟု ဆို ကြ သည် ရှိ သော် ၊⁸ ထို မိန်းမ တို့သည် စကား တော် ကို သတိရ ၍ ၊⁹ သင်္ချိုင်း တော်က ပြန် လျှင် ထို အကြောင်းအရာ အလုံးစုံ တို့ကို တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသောသူ မှစ၍ ကြွင်း သော တပည့်တော် ခါး အပေါင်း တို့ အား ပြန်ကြား ကြ၏။¹⁰ ထို အကြောင်းအရာ ကို

တမန်တော် တို့အား ပြော သောသူကား၊ မာဂဒလ မာရီ ၊ ယောဟ နန ၊ ယာကုပ် ၏ အမိဖြစ်သောမာရီ မှစ၍ အခြား သောမိန်းမများ ဖြစ် သတည်း။¹¹ သူ တို့၏စကား ကို ဒဏ္ဍာရီ စကားကဲ့သို့ ထင်မှတ် ၍ တမန်တော် တို့သည် မ ယုံကြ။¹² သို့သော်လည်း ပေတရု သည် ထ ၍ သင်္ချိုင်း တော်သို့ ပြေး လေ၏။ ရောက်သောအခါ ငံ့ ကြည့်၍ ပိတ် ပုဆိုး သာ ရှိ ရစ်သည် ကို မြင် လျှင်၊ ထို အကြောင်းအရာ ကို အံ့ဩ ၍ မိမိ အိမ်သို့ ပြန်သွား ၏။¹³ ထိုမှတစ်ပါး ၊ တပည့် တော် နှစ် ယောက်တို့သည် ယေရှုလင် မြို့နှင့် ခရီး လေးတိုင် ကွာ သော မောက် အမည် ရှိသောရွာ သို့ ထို နေ့ ၌ သွားကြစဉ်တွင်၊¹⁴ ဖြစ် ခဲ့ ပြီးသော အကြောင်း အရာအလုံးစုံ တို့ကို အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြ၏။¹⁵ ထိုသို့ ဆွေးနွေး ပြောဆို ကြစဉ် တွင်၊ ယေရှု သည် ချဉ်းကပ် ၍ သူ တို့နှင့်အတူကြွ တော်မူ၏။¹⁶ ထိုသူ တို့သည် မျက်စိ ချုပ် လျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်ကို မ သိ ကြ။¹⁷ ကိုယ်တော် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ခရီးသွား လျက် အချင်းချင်း ဆွေးနွေး သော စကား ကား၊ အဘယ်သို့ သော စကားနည်း။ အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာ ညှိုးငယ်ကြသနည်း ဟု မေး တော်မူလျှင် ၊¹⁸ သူ တို့တွင် ကလောဖ အမည် ရှိသောသူက၊ သင် သည် ယေရှုလင် မြို့၌ ညွှန်သည် ဖြစ် လျက်သာ ယခု အခါ ထိုမြို့၌ ဖြစ်ခဲ့ ပြီးသော အကြောင်း အရာတို့ ကို မ သိ သလောဟု ပြောဆို ၏။¹⁹ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ အဘယ် strong="G4169" အကြောင်း အရာနည်း ဟု မေး၊ strong="G2036" တော်မူလျှင် ၊ ထိုသူတို့က၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ၏ အကြောင်း အရာ ပေတည်း။ ထိုသူ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ ၊ လူ အပေါင်း တို့ ရှေ့မှာ၊ နှုတ် သတ္တိ၊ လက် သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ သော ပရောဖက် ဖြစ် ၏။²⁰ ထိုသူ ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး နှင့် ငါ တို့မင်း များသည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှာ အပ်နှံ ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက် ကြ ပြီ။²¹ ထိုသူ သည် ကူ သရေလ အမျိုး ကို ရွေးနှုတ် အံ့ သော သူ ဖြစ် သည် ဟု ငါ တို့သည် အထက်က မြော်လင့် ကြ ပြီ။ ထို မျှ မက ဤ အကြောင်း အရာ ဖြစ်၍ယခု သုံး ရက် ရှိ ပြီ။²² ငါ တို့၏ အပေါင်း အဘော် မိန်းမ အချို့ တို့ သည်လည်း သင်္ချိုင်း တော်သို့ စောစော သွား ၍ ၊²³ အလောင်း တော်ကို မ တွေ့ လျှင် ၊ သခင် ယေရှုသည် အသက် ရှင်တော်မူ သည်ဟု ပြော သော ကောင်း ကင်တမန် ထင်ရှားရာ ရူပါရုံ ကို မိမိ တို့ မြင် ကြောင်းကို ပြန်လာ ၍ ပြောဆို သဖြင့် ၊ ငါ တို့သည် မိန်းမော တွေ ဝေ ခြင်း ရှိ ကြ၏။²⁴ ထိုအခါ ငါ တို့တွင် အချို့ သောသူ တို့သည် သင်္ချိုင်း တော်သို့ သွား ၍ မိန်းမ တို့ပြောဆို သည်အတိုင်း တွေ့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော် ကို မ မြင် ရဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁵ ကိုယ်တော် ကလည်း ၊ ပရောဖက်၊ strong="G4396" ဟောပြော သော စကားများ ကို ယုံ နိုင်အောင် ဉာဏ် မ ရှိ၊ စိတ် ခိုင်မာသော သူတို့၊²⁶ ခရစ်တော် သည် ဤသို့ပင် အသေခံ ၍ မိမိ ဘုန်း စည်းစိမ် တော် ကို ဝင်စား ရ မည် မ ဟုတ် စေလာ ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။²⁷ ထိုအခါ မော ရှေ့

၏ကျမ်းစာမှ စ ဤပရောဖက် တို့၏ ကျမ်းစာများ ၌ ကိုယ်တော် ကို ရည်မှတ် ၍ ရေးထားသမျှ သော ကျမ်းစာ ချက်အနက်ကို ရှင်းလင်း စွာ ဖော်ပြ တော် မူ၏။²⁸ ထို တပည့်တော် တို့သည် သွား သော ရွာ အနီး သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ကိုယ်တော် သည် ထို ရွာ ကို လွန်၍ သွား အံ့ သော အခြင်းအရာ ကို ပြ တော် မူ လျှင် ၊²⁹ ထို သူ တို့ က အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ ဝင်၍ နေ ပါ။ ညဦးယံ အချိန်ရှိ ပြီ။ မိုး လည်း ချုပ် ပါသည်ဟူ၍ ကိုယ်တော် ကို ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင် ကြ၏။ ထို ကြောင့် သူ တို့နှင့်အတူ နေ ခြင်းငှာဝင် တော်မူ၏။³⁰ စားပွဲ၌ သူ တို့ နှင့် အတူ လျောင်း တော် မူ စဉ် ၊ မုန့် ကို ယူ ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့ ၍ သူ တို့ အား ပေး တော်မူသည်တွင်၊³¹ သူ တို့သည် မျက်စိ ပွင့်လင်း ၍ ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်ကို သိ ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် ကွယ် တော်မူ၏။³² တပည့်တော်တို့က လည်း ၊ လမ်း ခရီး၌ ငါ တို့နှင့်ဟောပြော ၍ ကျမ်းစာ အနက်ကို ဖွင့် ပြ တော်မူသောအခါ ၊ ငါ တို့ စိတ် နှလုံးသည် ယိုဖိတ် မ တတ်ဖြစ် သည်မဟုတ်လော ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။³³ ထို တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် ချက်ခြင်း ထ ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် ပြီးမှ၊ တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသော သူတို့သည် အပေါင်းအဘော် တို့နှင့်အတူ စုဝေး လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ ကြ၏။³⁴ စုဝေးသောသူတို့ကလည်း၊ သခင် ဘုရားသည် အမှန် ထမြောက် တော်မူပြီ။ ရှိမုန့် အား ကိုယ် ကိုပြ တော်မူပြီဟုပြောဆို လျှင် ၊³⁵ ထို တပည့် တော်နှစ်ယောက် တို့သည် လမ်း ၌ ဖြစ် သော အကြောင်းအရာ ကို၎င်း၊ မုန့် ကို ဖဲ့ စဉ် တွင် ထင်ရှား တော် မူ ကြောင်း ကို၎င်း၊ ပြန်ကြား ကြ၏။³⁶ ထိုသို့ အချင်းချင်း ပြောဆို သောအခါ ၊ ယေရှု သည်သူ တို့အလယ် ၌ ရပ် တော်မူလျက်၊ သင်|strong="G5213" တို့အား ငြိမ်သက် ခြင်းဖြစ် စေသတည်း ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။³⁷ တပည့်တော် တို့သည် တစ္ဆေ ကိုမြင် သည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။³⁸ ကိုယ်တော် က လည်း၊ အဘယ်ကြောင့်| strong="G5101" အထူးထူး အထွေထွေ ဝေသော စိတ် ရှိ ကြသနည်း။³⁹ ငါ့ လက် ကို ကြည့် ကြလော့။ ငါ့ ခြေ ကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။ ငါ့ ကိုယ် ပင်ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို ကြည့်ရှု စမ်းသပ် ကြလော့။ ငါ သည် သင် တို့မြင် သည် အတိုင်း အရိုး အသား နှင့် ပြည့်စုံ ၏။ တစ္ဆေ မည်သည်ကား ဤကဲ့သို့မ ပြည့်စုံ ဟု မိန့် တော် မူလျက်၊⁴⁰ လက် တော်ခြေ တော်တို့ကို တပည့် တော်တို့အား ပြ တော်မူ၏။⁴¹ ထိုသူ တို့သည် အံ့ဩ၍ ဝမ်းမြောက် သောအားဖြင့် မ ယုံနိုင်ဘဲ နေသေး သောအခါ ၊ သင်တို့၌ စားစရာ|strong="G1034" တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သလော ဟု မေး|strong="G2036" တော် မူ လျှင်၊⁴² ငါး ကင် တ ပိုင်း နှင့် ပျားလပို့ကို ကပ် ပေး ကြ၏။⁴³ ကိုယ်တော် သည် ယူ ၍ သူ တို့ ရှေ့ မှာ စား တော် မူ၏။⁴⁴ တ ဖန် မိန့် တော် မူ သည်ကား ၊ မော ရှေ့|strong="G3475" ၏ပ ည တု တိ ကျမ်းစာ၌ ၎င်း ၊ ပ ရော ဖက် တို့၏ ကျမ်းစာ ၌၎င်း၊ ဆာ လံ ကျမ်းစာ ၌၎င်း၊ ငါ့ ကို

ရည်မှတ် ၍ ရေးထား သမျှ သော အချက် တို့သည် ပြည့်စုံ ရ မည် ဟု ငါ သည် သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ စဉ်အခါ သင် တို့အား ဟောပြော သော အကြောင်းအရာ တို့ကား ဤ အကြောင်းအရာ ပေတည်း ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုအခါ ကျမ်းစာ ကို နားလည် စေခြင်းငှာတပည့် တော်တို့၏ ဉာဏ် ကို ဖွင့် တော်မူလျှင်၊⁴⁶ ဤသို့ ကျမ်းစာ|strong="G1125" လာ၏။ ဤသို့ ခရစ်တော် သည် အသေခံ ၍ သုံး ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ သေ ခြင်း မှ ထမြောက် ရ မည်။⁴⁷ ခရစ်တော် ၏ အခွင့်|strong="G3686" အားဖြင့် နောင်တ တရား နှင့် အပြစ် လွတ် ခြင်းတရားကို ယေရုရှလင် မြို့မှ စ သော လူမျိုး တကာ တို့အား ဟောပြော ရမည်။⁴⁸ သင် တို့သည်လည်း ဤ|strong="G5130" အကြောင်းအရာ တို့၏ သက်သေ ဖြစ် ကြ၏။⁴⁹ ငါ့ ခမည်း တော် ၏ ဂတိ ရှိ သည် အတိုင်း သင် တို့၌ ငါ ပြု ဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ကောင်းကင် က တန်ခိုး ကို မ ခံ မှီ တိုင်အောင် ယေ ရုရှ လင်မြို့ ၌ နေ ကြဦးလော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။⁵⁰ ထို နောက် တပည့် တော် တို့ကို ယေ ရုရှ လင် မြို့ပြင် ၊ ဗေ သ နိ ရွာ တိုင်အောင် ဆောင်သွား တော် မူ ပြီးမှ၊ လက် တော် ကို ချီ ၍ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။⁵¹ ထိုသို့ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူစဉ် တွင်၊ တပည့် တော်တို့နှင့် ခွာ ၍ ကောင်းကင် ဘုံသို့ ဆောင်ယူ ခြင်း ကို ခံ တော် မူ၏။⁵² တပည့် တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ပြုပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ပြီးမှ အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ယေရုရှလင် မြို့ သို့ ပြန်သွား ကြ၏။⁵³ ဘုရားသခင် ကို အံ့ဩချီးမွမ်း လျက် မိမိတို့ တော်သို့ ရောက်မြဲ ရောက်ကြ ၏။

ရှင်ယောဟန်

1 အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ် တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဘုရားသခင် နှင့်အတူ ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ် တော် သည်လည်း ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။² ထိုနှုတ်ကပတ် တော်သည် အစအဦး၌ ဘုရားသခင် နှင့်အတူ ရှိ၏။³ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ဖန်ဆင်း တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် လျက်ဖြစ်သော အရာတစ်စုံတစ်ခု မှ မရှိ။⁴ ထိုနှုတ်ကပတ် တော်၌ အသက် ရှိ၏။ ထိုအသက် သည်လည်း လူ တို့၏အလင်း ဖြစ် ၏။⁵ ထိုအလင်း သည် မှောင်မိုက် ၌ လင်း ၍ မှောင်မိုက် သည် မ ခံ မယူ။⁶ ယောဟန် အမည် ရှိ သော သူ တစ်ယောက် ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူ၏။⁷ ထိုသူ ကိုလူအပေါင်း တို့သည် အမှီပြု ၍ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူ သည် သက်သေခံ ဖြစ်၍၊ အလင်း တော်၏အကြောင်း ကိုသက်သေခံ ခြင်းငှာ လာ ၏။⁸ ထိုသူ သည် အလင်း တော်မ ဟုတ် ။ အလင်း တော်၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ ခြင်းငှာ သာ လာ၏။⁹ ဟုတ်မှန် သော အလင်း မူကား၊ ဤလောက သို့ ကြွလာ လျက် ခပ်သိမ်း သောလူ အပေါင်းတို့အား အလင်း ကို ပေးသော သူဖြစ် သတည်း။¹⁰ ထိုသူသည် ဤလောက ၌ ရှိ တော် မူ ပြီ။ ဤ လောက ကို လည်း ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီ။ သို့သော်လည်း ဤလောက သည် ထိုသူ ကို မ သိ ။¹¹ သူသည် မိမိ ဒေသအရပ်သို့ ကြွလာ သော်လည်း၊ မိမိ လူမျိုး တို့သည် သူ ကို လက် မ ခံ ဘဲ နေ ကြ၏။¹² ထိုသူ ကိုလက်ခံ သမျှ သောသူတည်းဟူသောကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် သောသူ တို့အား၊ ဘုရားသခင် ၏ သား ဖြစ် ရသော အခွင့် ကို ပေး တော်မူ၏။¹³ ထိုသား တို့မူကား၊ လူမျိုး နှင့်စပ်ဆိုင် ၍ ဘွားသောသား မ ဟုတ်။ မေထုန် သံဝါသအားဖြင့် ဘွားသော သား မ ဟုတ်။ လူ့ အလိုအလျောက်ဘွားသောသားမဟုတ်။ ဘုရားသခင် ဘွား တော် မူ သော သား ဖြစ် သတည်း။¹⁴ နှုတ်ကပတ် တော်သည် လည်း လူ့ ဇာတိအဖြစ် ကို ခံယူ၍၊ ကျေးဇူး တော်နှင့် ၎င်း၊ သစ္စာ တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ လျက် ငါ တို့တွင် တည်နေ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော် ၌ တစ်ပါးတည်း သော သားတော်၏ ဘုန်း ကဲ့သို့ သူ ၏ဘုန်း တော် ကို ငါတို့သည် မြင် ရကြပြီ။¹⁵ ယောဟန် သည် ထို သခင် ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ ၍ ကြွေးကြော် သည်ကား၊ ငါ့ နောက် ကြွလာ သော သူ သည် ငါ မ ရှိ မှီ ရှိ နှင့် သည် ဖြစ် ၍၊ ငါ့ ထက် သာ၍ ကြီး မြတ်သည် ဟု ငါ ဆို ရာ၌၊ ထိုသူ ကို ဆိုလို သည်

ဟူသက်သေခံ လေ၏။¹⁶ ထိုသူ ၏ပြည့်စုံ ခြင်း မှ လည်း ကျေးဇူး တစ်ပါး၌ ထပ်ဆင့် ၍ ကျေးဇူး တစ်ပါးကို ငါ တို့ရှိသမျှ သည်ခံရ ကြ ပြီ။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ် တရားတော်ကို မောရှေ လက်တွင် ပေး တော်မူ၏။ ကျေးဇူး တရားနှင့် သစ္စာ တရားမူကား ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဖြစ် သတည်း။¹⁸ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သူ မှ မမြင် စဖူး သော်လည်း၊ ခမည်းတော် ၏ရင်ခွင် ၌ ရှိ သော တစ်ပါးတည်း သော သားတော်သည် ဘုရားသခင် ကို ထင်ရှား စေတော်မူပြီ။¹⁹ ယုဒ လူ တို့က၊ သင် သည်အဘယ်သူ နည်းဟု ယောဟန် ကို မေးမြန်း စေ ခြင်းငှာ ယဇ် ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝီ လူ တို့ကို ယေ ရှုရှု လင် မြို့မှ စေလွှတ် သောအခါ ၊ ယော ဟန် သည် သက်သေခံ လေ သည်မှာ၊²⁰ ငါ သည် ခရစ်တော် မ ဟုတ် ဟု ထိမ်ဝှက် ခြင်း မ ရှိ။ အ တည့် အလင်းပြောဆို ၏။²¹ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင် သည် အဘယ်သူ နည်း။ ဧလိယ ဖြစ် သလောဟု မေးမြန်း ပြန်၏။ ယော ဟန် က၊ ငါ သည် ဧ လိ ယမ၊ strong="G3756" ဟုတ် ဟု ဆို ၏။ ဤမည်သောပရောဖက် ဖြစ် သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မ ဟုတ် ဟု ဆို ပြန်၏။²² ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ သင်သည်အဘယ်သူ နည်း။ ငါ တို့ကိုစေလွှတ် သောသူ တို့အား ပြန်လျှောက် စရာ ရှိ စေခြင်း ငှာ ၊ သင်သည်ကိုယ် ကို အဘယ်သို့ ဆို သနည်းဟု မေး ပြန်ကြ၏။²³ ယောဟန်ကလည်း၊ ငါ သည်ပရောဖက် ဟောရှာ ယ ဟောပြော သည်နှင့် အညီ ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လမ်းခရီး တော် ကို ဖြောင့် စေ ကြလော့ဟု တော ၌ ဟစ်ကြော် သောသူ၏အသံ ဖြစ်သည်ဟု ဆို ၏။²⁴ အစေခံ သောသူတို့ကား၊ ဖာရိရှုံ ဖြစ် ကြသတည်း။²⁵ ထိုသူ တို့က လည်း ၊ သင် သည် ခရစ်တော် မ ဟုတ် ၊ ဧလိယ မ ဟုတ်၊ ဤမည်သောပရောဖက် မ ဟုတ်သည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗ တုတီဇံ ကိုပေးသနည်းဟု မေး ပြန်ကြ၏။²⁶ ယောဟန် ကလည်း၊ ငါ သည်ရေ ၌ ဗ တုတီဇံ ကိုပေး၏။ သင် တို့အလယ် ၌သင် တို့မ သိ သော သူတစ်ယောက် ရှိ၏။²⁷ ထိုသူ သည် ငါ့ နောက် ကြွလာ သော်လည်း၊ ထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ ၏ခြေနင်း တော်ကြိုး ကိုမျှ ဖြည့် ခြင်းငှာ ငါ မ ထိုက် ဟုပြန်ပြော ၏။²⁸ ယောဟန် သည် ဗ တုတီဇံ ကိုပေးရာ အရပ် ၊ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက် ဗေသနီ ရွာ၌ ဤ အမှုအရာ ဖြစ် သတည်း။²⁹ နက်ဖြန် နေ၌ယေရှု ကြွလာ တော် မူ သည် ကို ယော ဟန် သည် မြင် လျှင်၊ ဤ လောက ၏အပြစ် ကို

ဆောင်သွား သော ဘုရားသခင် ၏ သိုးသငယ် ကိုကြည့် လော့။³⁰ ငါ မ ရှိမှီရှိ နှင့်သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူ သည်ငါ့ နောက် ကြွလာ သည်ဟု ငါ ဆို ရာ၌၊ ထိုသူ ကိုဆိုလို ၏။³¹ အစက ထိုသူ ကို ငါ မ သိ ။ သိုးသော်လည်း ထိုသူ ကို ကြည့်သရေလ လူ တို့ အား ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ငါ သည် ရေ ခွံ ဗ တု တိဇံ ကိုပေးလျက် လာ ၏။³² ထိုမှတစ်ပါး ဝိညာဉ် တော်သည်ကောင်းကင် မှ ချိုးငှက် ကဲ့သို့ ဆင်းသက် ၍ ထိုသူ ၏အပေါ်၌နား တော်မူသည်ကို ငါမြင် ရ ပြီ။³³ အစကထို သူကို ငါ မ သိ ။ ရေ ခွံ ဗ တု တိဇံ ကိုပေးစေခြင်းငှာ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ က၊ အကြင်သူ ၏ အပေါ်၌ဝိညာဉ် တော်ဆင်းသက် ၍ နား တော်မူသည်ကို သင်သည်မြင် လျှင်၊ ထို သူ ကားသန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၌ ဗ တု တိဇံ ကိုပေးသောသူ ပေ တည်းဟု မိန့် တော်မူသည်နှင့်အညီ။³⁴ ငါ သည်မြင် ၍ ဤသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဖြစ် တော် မူ ကြောင်း ကို သက်သေခံ သည်ဟု ယောဟန် ဆို လေ၏။³⁵ တစ်ဖန် ယောဟန် သည် နက်ဖြန် နေ၍ တပည့် နှစ် ယောက်တို့နှင့်အတူရပ် နေ၍၊³⁶ ယေရှု ကြွ တော် မူသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ သိုးသငယ် ကို ကြည့် လော့ ဟုဆို ၏။³⁷ တပည့် နှစ် ယောက်တို့သည် ထိုစကား ကိုကြား လျှင် ၊ ယေရှု နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။³⁸ ယေရှု သည်လှည့် ၍ ထိုသူ တို့ လိုက် ကြသည်ကိုမြင် တော်မူလျှင်၊ အဘယ်|strong="G5101" အလိုရှိ သနည်း ဟု မေး|strong="G3004" တော် မူ၏။ ထိုသူ တို့ က၊ ရ ဗ ဗိ ၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်မှာ နေ တော် မူ သနည်းဟု မေးလျှောက် ကြ၏။ ရ ဗ ဗိ၊ အနက် ကား၊ အရှင် ဘုရား ဟု ဆိုလို သတည်း။³⁹ ယေရှုကလည်း လာ|strong="G2064" ၍ ကြည့် ကြ လော့ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။ ထို သူတို့သည်သွား၍ နေ တော်မူရာအရပ် ကို ကြည့် ကြ၏။ ထိုအချိန် သည် ဆယ် နာရီ အချိန်ဖြစ် ၍ မိုဗိမ်းချုပ် သည်တိုင်အောင်အထံ တော်၌နေ ကြ၏။⁴⁰ ယောဟန် ၏စကား ကိုကြား၍ နောက် တော်သို့ လိုက်သောသူနှစ် ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ကား ရှိမုန် ပေ တရု ညီ အနဒြေ ပေ တည်း။⁴¹ ထိုသူ သည် မိမိ အစ်ကို ရှိမုန် ကို ရှေးဦးစွာ တွေ့လျှင် ၊ ငါ တို့သည် မေရှိ ကိုတွေ့ကြပြီဟု ပြောဆို လျက်၊⁴² သူ့ကိုယေရှု ထံသို့ ပို့ဆောင် လေ၏။ မေရှိအနက် ကား ခရစ်တော် ဟုဆိုလို သတည်း။ ယေရှု သည် ထို သူ ကို ကြည့်၍ ၍၊ သင်|strong="G4771" သည် ယော န ၏သား ရှိ မုန် ဖြစ် ၏ ကေဖ အမည် သစ်ကို ရလတို့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ ကေဖ အနက် ကား ပေ တရု ဟု ဆိုလိုသတည်း။⁴³ နက်ဖြန် နေ၍ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ကြွ ခြင်းငှာအလို တော်ရှိလျှင် ဖိလိပု ပု ကိုတွေ့ ၍ ၊ ငါ့|strong="G3427" နောက် သို့ လိုက်လော့ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။⁴⁴ ဖိလိပု ပု ကား၊ အနဒြေ နှင့် ပေ တရု မွေးဘွားရာ ဗက်ဇဲဒ မြို့မှ လာသော သူ ဖြစ် သတည်း။⁴⁵ ဖိလိပု ပု သည် နာ သ နေ လ ကို တွေ့ လျှင် ၊ မော ရှေ့ သည် ပ ည တု တိ ကျမ်း၌ ၎င်း၊ ပ ရော ဖက် တို့သည် သူ တို့ ကျမ်း ၌ ၎င်း အကြောင်းပြု ၍ ရေး ထားသောသူ ၊ နာဇရက် မြို့

သား ဖြစ်သော ယောသပ် ၏သား ယေရှု ကို ငါတို့သည် တွေ့ကြ ပြီဟုဆို ၏။⁴⁶ နာသနေလ ကလည်း ၊ နာဇရက် မြို့ထဲက ကောင်း သော အရာ တစ်စုံတစ်ခု မျှ ထွက် နိုင် သလောဟု မေး လျှင်၊ ဖိလိ ပု ပု က၊ လာ ၍ ကြည့် ပါ ဟုဆို ၏။⁴⁷ နာ သ နေ လ လာ သည်ကို ယေရှု သည် မြင် တော်မူလျှင်၊ လှည့်စား|strong="G1388" ခြင်း အပြစ် နှင့် ကင်းလွတ် သော ကူ သရေ လ လူစစ် ကို ကြည့် လော့ ဟု ထိုသူ|strong="G846" ကို အမှတ် ပြု၍ မိန့် တော်မူ၏။⁴⁸ နာ သ နေ လ က လည်း၊ ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ သော အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို သိ တော် မူ သနည်း ဟု မေး လျှောက် သော်၊ ယေရှု က၊ ဖိလိ ပု ပု |strong="G5376" သည် သင့် ကို မ ခေါ် မှီ၊ သင် သည် သဘောသဖွယ် ပင်အောက် ၌ရှိ သည်ကို ငါ မြင်သည် ဟု ပြန်|strong="G611" ၍မိန့်တော်မူလျှင်၊⁴⁹ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော် မူ၏။ ကူ သရေလ လူ တို့၏ ရှင်ဘုရင် လည်း ဖြစ် တော် မူ၏ဟု နာ သ နေ လ လျှောက် လေ၏။⁵⁰ တစ် ဖန် ယေရှု က၊ သဘောသဖွယ်|strong="G4808" ပင်အောက် ၌ သင့် ကို ငါ မြင်သည် ဟုဆို သောကြောင့် ယုံ သလော။ ထိုမျှမက သင်သည် သာ၍ ကြီးစွာ သောအကြောင်း အရာကို မြင် လတံ့။⁵¹ သင် တို့အား ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင် ဖွင့် လှစ် သည် ကို ၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန် တို့သည် လူ သား ၏အပေါ် ၌ဆင်း လျက် တက် လျက် ရှိ နေသည်ကို ၎င်း ၊ သင်တို့သည် မြင် ရကြလတံ့ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။

2 သိုး ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ဂါလိလဲ ပြည် ကာ န မြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင် ပွဲကိုခံ ကြစဉ်၊ ထို ပွဲ၌ယေရှု ၏ မယ်တော် ရှိ ၏။² ယေရှု နှင့် တပည့် တော် တို့ကိုလည်း ထိုပွဲ သို့ ခေါ်ပင့် ကြ၏။³ စပျစ်ရည် ကုန် သောအခါ ၊ ယေရှု ၏မယ်တော် က၊ စပျစ်ရည် မ ရှိ ဟုကြားပြော ၏။⁴ ယေရှု ကလည်း ၊ အချင်းမိန်းမ|strong="G1135" ၊ သင် သည် ငါ နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့ အချိန် မ ရောက် သေး ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။⁵ မယ်တော် ကလည်း၊ သူ စေခိုင်း သမျှတို့ကိုပြု ကြလော့ဟု အစေခံ တို့အားဆို လေ၏။⁶ ယုဒ ဘာသာအလျောက် စင်ကြယ် ခြင်းအတို အလိုငှာ၊ ထို အရပ်၌ နှစ် တင်းသုံး တင်းခန့် ဝင်သော ကျောက် အိုး စရည်းခြောက် လုံး ထား လျက်ရှိ၏။⁷ ယေရှု ကလည်း၊ ဤရေ|strong="G5201" အိုး တို့ကိုရေ ဖြည့် ကြ ဟု အစေခံ|strong="G846" တို့အားမိန့် တော် မူလျှင်၊ ထိုသူ တို့သည် လျှံ မတတ်ဖြည့် ကြ၏။⁸ ယခု ခပ် ၍ ပွဲအုပ် ထံသို့သွင်း ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ သည် အတိုင်း သွင်း ကြ၏။⁹ ပွဲအုပ် သည် စပျစ်ရည် ဖြစ် စေသောရေ ကို မြည်းစမ်း ၍ ၊ ထို ရေ ကို ခပ် သောအစေခံ တို့သည် စပျစ်ရည်ကို အဘယ်မှာ ရသည်ကို သိ သော်လည်း ၊ ပွဲအုပ် သည် မ သိ သောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်အား အသံကို လွှင့် ၍၊¹⁰ အခြားသောသူ မည်သည်ကား ၊

ရှေးဦးစွာ ကောင်း သော စပျစ်ရည် ကို ထည့်၍ ဝစွာသောက် ကြ ပြီးမှ ညံ့ သော စပျစ်ရည် ကို ထည့်လေ့ ရှိ၏။ သင် မူကား၊ ကောင်း သော စပျစ်ရည် ကို ယခု တိုင်အောင် သိုထား ပြီဟုဆို ၏။¹¹ ထိုသို့ ယေရှု သည် ရှေးဦးစွာ သော ဤ နိမိတ်လက္ခဏာကိုဂါလိလဲ ပြည်၊ ကာန မြို့၌ ပြု၍ မိမိ ဘုန်း တော် ကိုထင်ရှား စေတော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့သည်လည်း ယုံကြည် ကြ၏။¹² ထိုနောက် မယ်တော် မှစ၍ ညီ တော်၊ တပည့် တော် တို့နှင့် တကွ ၊ က ပေ ရနောင် မြို့သို့ ကြွ တော် မူ၏။ ထို မြို့မှာ ကြာမြင့် စွာ မ နေ ဘဲ။¹³ ယုဒ ပသ ခါ ပွဲခံ ချိန် နီး သည်ရှိ သော်၊ ယေရှုလင် မြို့သို့ ကြွ တော်မူ၏။¹⁴ ဗိမာန် တော်၌ သိုး ၊ နွား ၊ ချိုး ငှက် ရောင်း သော သူ တို့ကို ၎င်း၊ ပွဲစား များ ထိုင် လျက် ရှိ သည် ကို ၎င်း တွေ တော် မူ လျှင်၊¹⁵ ရိုက် စရာ ဘို့ကြိုး သေးများကို ပြုပြင် ပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ သိုး ၊ နွား များကို၎င်း၊ ဗိမာန် တော်မှ နှင်ထုတ် တော်မူ၍ ၊ ပွဲစား တို့၏ ငွေ တင် ခုံ များ ကို တွန်း ပစ် မှောက် ထား တော် မူ၏။¹⁶ ချိုး ငှက် ရောင်း သော သူ တို့အားလည်း ၊ ဤ၊ strong="G5023" ဥစ္စာ ကို ယူသွား ကြ။ ငါ့ အဘ ၏ အိမ် တော်ကို ပွဲ တဲမ လုပ် ကြ နှင့် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။¹⁷ ကိုယ်တော် ၏အိမ် တော်၌ စွဲလမ်း ပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ် ကိုးစား ပါ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာလာ သည် ကို၊ ထိုအခါတပည့် တော်တို့သည် မှတ်မိ ကြ၏။¹⁸ ယုဒ လူတို့က လည်း ၊ သင်သည် ဤသို့ ပြု လျှင် အဘယ် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို ငါ တို့အား ပြ မည်နည်း ဟု ဆို ကြ၏။¹⁹ ယေရှု က လည်း ၊ ဤ၊ strong="G5126" ဗိမာန် တော် ကို ဖြိုဖျက် ကြ လော့။ သုံး ရက် အတွင်း တွင် ငါတည်ဆောက် မည် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။²⁰ ယုဒ လူ တို့က၊ အနှစ် လေးဆယ် ခြောက် နှစ်ပတ်လုံး ဤ ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် ကြ၏။ သင် မူကား ၊ သုံး ရက် တည်း နှင့် တည်ဆောက် မည် လော ဟု ဆို ကြ၏။²¹ ထိုသို့ မိန့် တော် မူ ရာ၌ မိမိ ကိုယ် တည်းဟူသောဗိမာန် ကိုအမှတ် ပြု၍မိန့်တော်မူ၏။²² ထို ကြောင့် သေ ခြင်း မှ ထမြောက် တော် မူ သည် နောက်။ ထို စကား တော်ကို တပည့် တော်တို့သည် မှတ်မိ ကြသဖြင့်၊ ကျမ်းစာ ကို၎င်း ၊ ယေရှု ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကို၎င်း ယုံ ကြ၏။²³ ပသ ခါ ပွဲ အတွင်း တွင် ယေရှု သည် ယေ ရှုလင် မြို့၌ ရှိ ၍ ၊ ပြ တော်မူ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို များစွာ သောသူတို့သည် မြင် ရသဖြင့် ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။²⁴ သို့သော်လည်း ယေရှု သည် ထိုသူ တို့၌ ကိုယ် ကိုအပ် တော်မ မူ၊ အကြောင်းမူကား ၊ ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို သိ တော်မူ၏။²⁵ လူ ၏အထဲ ၌ရှိ သမျှ ကို သိ တော်မူသောကြောင့် ၊ လူ ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ စေခြင်း ငှာ အဘယ်သူ ကိုမျှအလို တော်မ ရှိ။

3 ယုဒ လူတို့တွင် အရာရှိ ဖြစ်သော နိကောဒင် အမည် ရှိသော ဖာရိရှဲ တစ် ယောက် သည်၊² ညံ့ အခါ ယေရှု ထံ တော် သို့ လာ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ပြ တော် မူ သော ဤ နိမိတ်

လက္ခဏာ တို့ ကို ဘုရားသခင် ၏အခွင့် မ ရှိ လျှင် အဘယ်သူ မှ မ ပြနိုင် သည် ကို အကျွန်ုပ် တို့သည် ထောက်၍၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် အထံတော်မှ ကြွလာ တော်မူသောဆရာ ဖြစ် ကြောင်း ကို သိ ကြပါ၏ဟုလျှောက် သော်၊³ ယေရှု က၊ ဒုတိယ၊ strong="G509" မွေး ခြင်းကို မ ခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် ကို မ မြင် ရ ဟု ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည် ဟု ပြန်၊ strong="G611" ၍မိန့်တော်မူ၏။⁴ နိကောဒင် ကလည်း၊ အသက်ကြီး သောသူ သည် မွေး ခြင်းကိုအဘယ်သို့ ခံနိုင် ပါမည်နည်း။ အမိ ဝမ်း ထဲသို့ တဖန် ဝင် ၍ မွေး ခြင်း ကို ခံနိုင် ပါ မည် လော ဟု လျှောက် ၏။⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ရေ၊ strong="G5204" နှင့် ဝိညာဉ် တော် မ မွေး သော သူ မည်သည် ကား၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် သို့ မ ဝင် ရဟု ငါ အမှန်အကန် ဆို၏။⁶ ဇာတိ ပကတိ မွေး သော အရာ သည် ဇာတိ ပကတိဖြစ် ၏ဝိညာဉ် တော်မွေး သောအရာ သည် ဝိညာဉ် ဖြစ် ၏။⁷ ဒုတိယ မွေး ခြင်း ကို ခံ ရ မည် ဟု ငါ ဟောပြော သည် ကို အံ့ဩ ခြင်းမ ရှိနှင့်။⁸ လေ သည် အလိုရှိ တိုင်းသွားလာ ၏။ လေ ၏အသံ ကို သင်သည် ကြား ရသော်လည်း အဘယ် အရပ်က ဖြစ် သည်၊ အဘယ် အရပ် သို့ သွား သည် ကို မ သိ နိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ် တော် မွေး သော သူ ဖြစ် သည် ဟု မိန့် ၊ strong="G611" တော် မူ၏။⁹ နိကောဒင် ကလည်း၊ ဤ အမှုအရာသည် အဘယ်သို့ ဖြစ် နိုင် ပါမည်နည်း ဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊¹⁰ တဖန် ယေရှု က၊ သင်၊ strong="G4771" သည် ကူ သရေ လ လူ တို့တွင် ဓမ္မဆရာ ဖြစ် လျက် ပင် ဤ အမှုအရာ ကို မ သိ သလော။¹¹ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်သိ သောအရာ ကိုပြော ၏။ ကိုယ်မြင် သောအရာ ကို သက်သေခံ ၏။ သို့သော်လည်း ငါ တို့၏ သက်သေခံ ချက်ကို သင်တို့သည် မ ခံ မယူကြ။¹² မြေကြီး အရာကို ငါပြော ၍ သင် တို့သည် မ ယုံ လျှင် ၊ ကောင်းကင် အရာကို ငါပြော သောအခါ အဘယ်သို့ ယုံ ကြလိမ့်မည်နည်း။¹³ ကောင်းကင် ဘုံက ဆင်းသက် ၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ နေ သော လူ သား မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မှ ကောင်းကင် ဘုံသို့ မ တက် ပြီ။¹⁴ မောရှေ သည်တော ၌ မြေ ကို မြှောက် ထား သကဲ့သို့ လူ သား သည် မြှောက် ထား ခြင်း ကို ခံ ရ မည်။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသား တော် ကို ယုံကြည် သော သူ အပေါင်း တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရ အသက် ကိုရ မည်အကြောင်း တည်း။¹⁶ ဘုရားသခင် ၏သား တော် ကို ယုံကြည် သော သူ အပေါင်း တို့သည်၊ ပျက်စီး ခြင်း သို့မ ရောက်၊ ထာဝရ အသက် ကို ရ စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌ တစ်ပါးတည်း သော သား တော် ကို စွန့် တော် မူ သည်တိုင် အောင် လောကီသား ကို ချစ် တော် မူ၏။¹⁷ လောကီသား တို့အားအပြစ် စီရင်ခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် သည်သား တော်ကို ဤ လောက သို့ စေလွှတ် တော်မူ သည်မ ဟုတ်။ လောကီသား တို့သည် ကိုယ်တော် အားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း စေလွှတ် တော်မူ၏။¹⁸ သား တော်

ကိုယုံကြည် သောသူ သည် အပြစ် စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ မယုံကြည် သောသူ မူကား ၊ ဘုရားသခင် ၌ တစ်ပါးတည်း သော သား တော် ကို မယုံကြည် သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။¹⁹အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံရကြောင်း ကား၊ အလင်း သည် ဤလောက သို့ဝင်၍၊ လူတို့သည် မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့် ၊ အလင်း ထက် မှောင်မိုက် ကိုသာ၍ နှစ်သက် ကြ၏။²⁰ဆိုးယုတ် သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ အပေါင်းတို့သည် အလင်း ကိုမြင်ပျင်း၍ မိမိ တို့အကျင့် ၌ အပြစ်ပါမည်ကိုမ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ အလင်း သို့ မချဉ်းကပ် ကြ။²¹သမ္မာတရား ကို ကျင့် သောသူ မူကား ၊ မိမိ အကျင့် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏အလိုတော်နှင့်ညီသည်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ အလင်း သို့ ချဉ်းကပ် သည် ဟု ဟော|strong="G611" တော်မူ၏။²²ထို နောက်မှ ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်အတူ ယုဒ ပြည်၏ကျေးလက် သို့ ကြွ တော်မူလျှင်၊ ထို အရပ်၌ တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ နေ တော်မူ၍ ဗတုတိဇံ ကို ပေးလေ၏။²³ယော ဟန် သည် လည်း ၊ ရာ လိမ် မြို့နှင့် အနီး အဲ နန် အရပ်၌ ရေ များ သောကြောင့် ၊ ဗ တု တိ ဇံ ကို ပေး၍ နေ သဖြင့်၊ လူ များ တို့သည် လာ ၍ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ၏။²⁴ယော ဟန် သည် ထောင် ထဲ သို့ မ ရောက် သေး။²⁵ထိုအခါယောဟန် ၏တပည့် တို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းကို အကြောင်း ပြု၍ ယုဒ လူနှင့် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံ ခြင်း ရှိ ကြ သဖြင့်၊²⁶ယော ဟန် ထံသို့ လာ ၍ ၊ အရှင် ဘုရား၊ ယော်ဒန် မြစ် တစ်ဘက် ၌ ကိုယ်တော် နှင့်တကွ ရှိ ၍၊ ကိုယ်တော် သက်သေ ပေး သောသူ သည် ဗတုတိဇံ ကို ပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူ ထံသို့ လူအ ပေါင်း တို့သည် ရောက် ကြပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊²⁷ယောဟန် က၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ပေး တော် မ မူ လျှင် လူ သည် အဘယ် အရာ ကို မျှ မ ခံ နိုင် ရာ။ ငါ သည် ခရစ်တော် မ ဟုတ် ။²⁸ခရစ်တော် ရှေ့၌စေလွှတ် သောသူဖြစ် သည်ဟု ငါ ဆိုသည်ကို သင် တို့သည် ငါ ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။²⁹မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ကိုရ သော သူ သည်မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ဖြစ် ၏။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင် ၏ အနားမှာ နေ၍ သူ ၏စကားကိုကြား ရသော အဆွေ ခင်ပွန်းသည်ထို စကား သံကိုကြားသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါ ၏ဝမ်းမြောက် ခြင်းပြည့်စုံ ၏။³⁰ထိုသခင် သည် တိုးပွား ခြင်းရှိ ရမည်။ ငါ မူကား ဆုတ်ယုတ် ခြင်းရှိရမည်။³¹အထက် မှလာ သော သူ သည် အလုံးစုံ တို့၏ အ ထွဋ် ဖြစ် ၏။ မြေကြီး မှ ဖြစ် သော သူ သည် မြေကြီး နှင့် စပ်ဆိုင် ၍ မြေကြီး အရာ ကိုပြော တတ်၏။ ကောင်းကင် ဘုံမှ ကြွလာ သောသူ သည် အလုံးစုံ တို့၏အထွဋ် ဖြစ် တော်မူ၏။³²မြင် သမျှ ကြား သမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံ တော် မူ၏။ ထို သက်သေခံ ချက်ကို အဘယ်သူ မျှမခံ မယူ၊³³သက်သေခံ တော်မူချက်ကို ခံယူ သောသူ သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် သည် သစ္စာစောင့်စောင့်ရေငတ် ခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ငါပေး သော ရေ တော်မူသည်ဟု တံဆိပ် ခတ်၏။³⁴ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူ သော သူ သည် ဘုရားသခင် ၏စကား တော်ကို ပြောဆို တတ်၏။ ထိုသူ အား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ် တော်ကို အတိုင်း အရှည် မ

ရှိဘဲ ပေး တော်မူ၏။³⁵ခမည်းတော် သည်သား တော်ကိုချစ် တော် မူ၍၊ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သား တော်လက် သို့ အပ်ပေး တော် မူပြီ။ သား တော်ကို ယုံကြည် သောသူ သည် ထာဝရ အသက် ကိုရ ၏။³⁶သား တော်ကို ပယ် သောသူ မူကား အသက် ကို မ တွေ့ ရ။ ထိုသူ ၏အပေါ်၌ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်တည်နေ သည်ဟု ယောဟန်ဟော လေ၏။

4ယေရှု သည် ကိုယ်တိုင် ဗတုတိဇံ ကို ပေးတော်မ မူ။²တပည့် တော် တို့သာလျှင် ပေး ကြ သော်လည်း ၊ ယေရှု သည် ယော ဟန် ထက် သာ၍ များ သော သူ တို့ ကို တပည့် တော်ဖြစ် စေ ၍ ၊ ဗ တု တိ ဇံ ကို ပေး ကြောင်း ကို ဖာ ရီ ရှဲ့ တို့သည် ကြား ပြီဟု သခင် ဘုရား သိ တော် မူ သောအခါ ၊³ယုဒ ပြည်မှ ထွက် သွား ၍ ဂါ လိ လဲ ပြည်သို့ တစ်ဖန် ကြွ တော်မူစဉ်တွင်၊⁴ရှုမာရီ ပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွား ရ၏။⁵ယာကုပ် သည် မိမိ သား ယောသပ် အား ပေး သော မြေ အကွက် နှင့် အနီး ၊ ရှုမာ ရီ နယ်၊ ရှုခါ အမည် ရှိ သော မြို့ သို့ ရောက် တော် မူ၏။⁶ထို အရပ်၌ယာ ကုပ် ၏ ရေတွင်း ရှိ ၏။ ယေရှု သည် ခရီးသွား ၍ ပင်ပန်း သောကြောင့် ရေတွင်း နား မှာ ထိုင် တော် မူ၏။ ထိုအချိန် သည် ခြောက် နာရီအချိန်ဖြစ် ၏။⁷ရှုမာရီ မိန်းမ တစ်ယောက်သည် ရေ ခပ် ခြင်း ငှာလာ ၍၊ ယေရှု က၊ ငါ သောက် ဘို့ရေပေး ပါ ဟု ထို မိန်းမ အား မိန့် တော် မူ၏။⁸အကြောင်းမူကား ၊ တပည့် တော်တို့သည် စားစရာ ကိုဝယ် ခြင်း ငှာ မြို့ ထဲသို့ သွား ကြသည် အချိန် ဖြစ်သတည်း။⁹ထို မိန်းမ က လည်း၊ သင် သည်ယုဒ လူဖြစ် လျက်ပင်၊ ရှုမာရီ မိန်းမ ဖြစ် သော အကျွန်ုပ် ကိုအဘယ်ကြောင့် သောက် ဘို့တောင်း သနည်းဟုဆို ၏။ ဆိုသည်အကြောင်း ကား၊ ယုဒ လူတို့သည် ရှုမာရီ လူတို့နှင့်ပေါင်း ဖော်ခြင်း မ ရှိ။¹⁰ယေရှု ကလည်း၊ ဘုရားသခင်|strong="G2316" ကျေးဇူး တော် ကိုငှင်း ၊ ငါ သောက် ဘို့ရေပေး ပါ ဟုဆို သော သူ ကား အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကိုငှင်း သင်သည် သိ လျှင် ထို သူ ကို တောင်း လိမ့်မည်။ ထိုသူသည်လည်း အသက် ရေ ကို ပေး လိမ့်မည် ဟု ပြန် ၍ မိန့် တော် မူ သော်၊¹¹မိန်းမ က၊ သခင် ၌ရေ ခပ် စရာ မ ရှိ ရေတွင်း လည်း နက် သည် ဖြစ်၍၊ အသက် ရေ ကို အဘယ်သို့ ရ ပါ မည် နည်း။¹²ဤ ရေတွင်း ကို ငါ တို့အဘ ယာ ကုပ် သည် ငါ တို့အား ပေး ၏။ သူ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ၊ သားသမီး ၊ တိရိစ္ဆာန် များ တို့သည် ဤ တွင်းရေကို သောက် ကြ ပြီ။ သခင် သည် ထို သူ ထက် ကြီး မြတ် သလော ဟု ဆို ၏။¹³ယေရှု က လည်း ၊ ဤ| strong="G5127" ရေ ကိုသောက် သော သူ သည် နောက် တဖန် ရေငတ် ဦးမည်။¹⁴ငါ ပေး သောရေ ကိုသောက် သောသူ မူကား ၊ သည် ထိုသူ ၌ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်းအလိုငှာ ထွက် သော စမ်း ရေ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။¹⁵မိန်းမ ကလည်း၊ သခင် ၊ ကျွန်ုပ် သည်ရေငတ် ခြင်းနှင့်ငှင်း ၊ သည် ကိုလာ

၍ရေ ခပ်ခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ထို ရေ ကိုပေး ပါဟု တောင်း လျှင်၊ ¹⁶ယေရှုက သွား|strong="G5217" လော့။ သင်၏လင် ကိုခေါ်၍ သည် ကိုလာ ဦးလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷မိန်းမ ကလည်း။ အကျွန်ုပ်၌လင် မ ရှိဟုဆို လျှင်၊ ယေရှု က လင်| strong="G435" မ ရှိ ဟူသော စကား သည်မှန် ၏။ ¹⁸အကြောင်းမူကား။ သင်၌လင် ငါး ယောက်ရှိ ဘူးပြီ။ ယခု သင်နှင့်နေ သောသူ သည် သင်၏လင် မ ဟုတ် ။ ဤအရာ၌ သင်သည်မှန် သောစကားကိုပြော ပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁹ထို မိန်းမ က လည်း၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ပ ရော ဖက် ဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ် ရိပ်မိ ပါ၏။ ²⁰အကျွန်ုပ် တို့ဘိုးဘေး များသည် ဤ တောင် ပေါ်၌ ကိုးကွယ် လေ့ရှိကြ၏။ ယေရှုလင် မြို့၌ သာ ကိုးကွယ် ရ မည်ဟု သင် တို့သည်ဆို တတ် ကြ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊ ²¹ယေရှု က၊ အချင်းမိန်းမ|strong="G1135" ၊ ငါ့ စကား ကို ယုံ လော့။ ဤ တောင် သို့ မ လာ၊ ယေ ရှုလင် မြို့သို့ မ သွားဘဲ ခမည်းတော် ကိုကိုးကွယ် ရမည် အချိန် ကာလ ရောက် ဆဲရှိ၏။ ²²သင် တို့သည်ကိုယ်မ သိ သောအရာ ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ ငါ တို့သည် ကိုယ် သိ သော အရာ ကို ကိုးကွယ် ကြ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒ လူတို့၌ ကယ်တင် ခြင်းအကြောင်းရှိ ၏။ ²³ကိုးကွယ် သောသူမှန် သမျှတို့သည် ခမည်းတော် ကို နံ ဝိညာဉ်နှင့် ၎င်း၊ သစ္စာ တရား နှင့် ၎င်း၊ ကိုးကွယ် ရမည့် အချိန် ကာလ သည် လာ ၍ ယခု ပင် ရောက် လျက် ရှိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသို့ ကိုးကွယ် သောသူ တို့ကို ခမည်းတော် သည် အလိုရှိ တော် မူ၏။ ²⁴ဘုရားသခင် သည် နံ ဝိညာဉ် ဖြစ် တော် မူ၏။ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် သောသူ တို့သည်၊ နံဝိညာဉ် နှင့် ၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း ကိုးကွယ် ရမည် ဟု မိန့်| strong="G3004" တော် မူ၏။ ²⁵မိန်းမ က လည်း၊ မေရှိ ကြွလာ တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သိ ပါ၏။ ရောက် တော်မူ သောအခါ အကျွန်ုပ် တို့ အား အလုံးစုံ တို့ကိုဖော်ပြ တော်မူမည်ဟု လျှောက် ပြန်၏။ မေရှိအနက် ကား၊ ခရစ်တော် ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ²⁶ယေရှု က လည်း၊ သင်|strong="G4671" နှင့် စကားပြော သော ငါ သည် မေရှိပင်ဖြစ် သည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²⁷ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် ရောက်လာ ၍ ၊ ထို မိန်းမ နှင့် စကား ပြောတော်မူ သည်ကို အံ့ဩ ခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ အဘယ် အလို တော် ရှိသနည်း၊ ထိုမိန်းမ နှင့် အဘယ်ကြောင့် စကား ပြောတော်မူသနည်း ဟု အဘယ်သူ မျှမလျှောက် ကြ။ ²⁸ထို မိန်းမ သည်လည်းရေ အိုး ကိုထား ခဲ့၍ မြို့ထဲသို့ သွား ပြီးလျှင်၊ ²⁹အကျွန်ုပ်ပြု ဘူးသမျှ သော အမှုအရာတို့ကို ထုတ်တော်သော သူ ကို လာ ၍ကြည့် ကြ ပါ။ ထို သူ သည် ခရစ်တော် မှန် လိမ့်မည်လောဟု လူ များတို့အား ပြောဆို သော်၊ ³⁰သူတို့သည် မြို့ထဲမှ ထွက် ၍ အထံ တော်သို့ သွား ကြ၏။ ³¹မ ရောက် မှီ တွင် တပည့် တော် တို့ က၊ အရှင် ဘုရား၊ အစာ ကို သုံးဆောင် တော်မူပါဟုတောင်းပန် ကြလျှင်၊ ³²သင် တို့မ သိ သော စားစရာ သည်ငါ့ ၌ရှိ သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။ ³³ထိုကြောင့် တပည့် တော်တို့က၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်

စားစရာကို ပို့ ပြီလော့ ဟု အချင်းချင်း မေးမြန်း ကြလျှင်၊ ³⁴ယေရှု က၊ ငါ|strong="G3165" ကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ ၏ အလို တော် ကိုဆောင် ခြင်း၊ သူ ၏အမှု တော် ကို ပြီးစီး ခြင်း အမှုသည် ငါ့ စားစရာ ဖြစ် ၏။ ³⁵ယခု မှစ၍လေး လလွန်လျှင်၊ စပါး ရိတ်ရာ ကာလ ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု သင် တို့ဆို တတ်သည် မ ဟုတ်လော့။ ငါ ဆို သည်ကား၊ စပါး ရိတ်ခြင်း အလိုငှာ လယ်ပြင် တို့သည် ယခုပင် ဝင်းဝင်း ရှိ သည်ကို မျှော် ၍ ကြည့် ကြလော့။ ³⁶စပါးရိတ် သောသူ သည် အခ ကိုခံရ ၍ ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်းအလိုငှာ အသီးအနှံ ကိုစုသိမ်း ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ပျိုးကြွ သောသူ နှင့် စပါးရိတ် သောသူ တို့သည် အတူ ဝမ်းမြောက် ကြ လိမ့်မည်။ ³⁷တစ်ဦး ကား ပျိုးကြွ ၏။ တစ်ဦး ကား စပါး ရိတ် ၏ဟူသော စကား သည် ဤ အရာ၌ အမှန် ကျ သတည်း။ ³⁸သင် တို့သည် လယ် မ လုပ် သော အရပ်၌ စပါးရိတ် စေခြင်းငှာသင် တို့ကိုငါ စေလွှတ် ၏။ အခြား သော သူ တို့သည် လယ်လုပ် ကြ၍ ၊ သင် တို့သည် ထိုသူ တို့၏ အလုပ် ထဲ သို့ ဝင် ရကြ၏ ဟု မိန့်| strong="G3004" တော် မူ၏။ ³⁹ရှာ မာ ရီ မိန်းမ က၊ အကျွန်ုပ်ပြု ဘူးသမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို သူသည် ထုတ်ဖော် ပြီဟု သက်သေခံ သော စကား ကြောင့် ၊ ထို မြို့၌နေ သော ရှာမာရီ လူအများ တို့သည် ယေရှု ကိုယုံကြည် ကြ၏။ ⁴⁰ထို ကြောင့် ၊ ရှာမာရီ လူတို့သည် အထံ တော်သို့ရောက် လျှင် ၊ မိမိ တို့ အရပ်၌ နေ တော်မူမည်ကြောင်း တောင်းပန် ၏။ ထို အရပ်၌ နှစ် ရက် နေ တော်မူ၏။ ⁴¹အခြားသောသူအများ တို့သည် နှုတ်ကပတ် စကားတော်ကြောင့် ယုံကြည် ၍၊ ⁴²ထို မိန်းမ အား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါ တို့သည် သင် ၏စကား ကြောင့် သာ ယုံကြည် သည်မ ဟုတ်။ စကား တော် ကို ကိုယ်တိုင် ကြားနာ ရ၍၊ ဤသူ သည်လောကီသား တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသောသခင်တည်းဟူသောခရစ်တော်အမှန်စင်စစ် ဖြစ် တော်မူကြောင်း ကို သိ သည်ဟု ဆို ကြ၏။ ⁴³နှစ် ရက် လွန် ပြီး လျှင် ၊ ထို အရပ်မှထွက် ၍ နာဇရက်မြို့ကို ရှောင်လျက်၊ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ⁴⁴အကြောင်းမူကား ၊ ပရောဖက် သည် မိမိ နေရင်းပြည်၌ အသရေ မ ရှိ ဟု ယေရှု သည် ကိုယ်တိုင် သက်သေခံ တော်မူ၏။ ⁴⁵ဂါလိလဲ ပြည်သို့ ရောက် တော်မူသောအခါ ၊ ဂါလိ လဲ လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုလက်ခံ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် ယေရှုလင် မြို့၌ ခံသောပွဲ သို့ သွား တတ်သဖြင့် ၊ ထိုပွဲ အတွင်း တွင် ပြု တော်မူသမျှ တို့ကို မြင် ခဲ့ကြ၏။ ⁴⁶ရေ ကို စပျစ်ရည် ဖြစ် စေသောအရပ် ၊ ဂါလိလဲ ပြည်ကာန မြို့သို့ တစ်ဖန် ကြွ တော် မူ၏။ က ပေရနောင် မြို့၌ အမတ် တစ် ယောက်၏သား သည် အနာ ရောဂါစွဲလျက်ရှိ ၏။ ⁴⁷ယေရှု သည်ယုဒ ပြည်မှ ဂါလိ လဲ ပြည်သို့ ရောက် တော်မူသည်ကို ထို အမတ်သည်ကြား လျှင်၊ အထံ တော်သို့ သွား ၍ သေ ခါနီး ဖြစ်သော မိမိ သား ဆီသို့ကြွ ၍ အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန် လေ၏။ ⁴⁸ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည်နိမိတ် လက္ခဏာနှင့် အံ့ဖွယ် သော

အမှုတို့ကို မ မြင် ရလျှင် ယုံ ခြင်း မ ရှိကြ ဟု မိန့် တော် မှု သော်၊
⁴⁹သခင် ၊ အကျွန်ုပ် သား မ သေ မှီကြွ တော်မူပါဟုအမတ် လျှောက်
 ပြန်၏။⁵⁰ယေရှု က လည်း၊ သွား၊ strong="G4198" လော့။ သင်
 ၏သား သည် အသက် ချမ်းသာ ရ ပြီ ဟု မိန့်၊ strong="G3004"
 တော် မှု၏။ ထို အမတ် သည် ယေရှု မိန့် တော် မှု သော စကား ကို
 ယုံ ရှိသွား လေ၏။⁵¹လမ်း၌သွား စဉ်တွင် မိမိ ငယ်သား တို့သည်
 ခရီးဦးကြို လာ၍၊ ကိုယ်တော် ၏သား တော်သည် အသက် ချမ်းသာ
 ရ ပါ ပြီ ဟု ကြားလျှောက် ကြ၏။⁵²အ ဘယ် အချိန် ၌ သက်သာ
 ခြင်း သို့ ရောက် သနည်း ဟု မေး လျှင်၊ မနေ့ ခုနစ် နာရီ အချိန်၌
 ဖျားနာ ပျောက် ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁵³ထိုအချိန်ကား၊ သင်၊
 strong="G4675" ၏သား သည် အသက် ချမ်းသာရပြီ ဟု ယေရှု၊
 strong="G2424" မိန့် တော်မူသောအချိန် ဖြစ် သည်ကို အဘ သိ
 ၍၊ ကိုယ်တိုင် မှစ သော မိမိ ၏အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့သည်
 ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁵⁴ဤ နိမိတ်လက္ခဏာတော်ကား၊
 ယေရှု သည် ယုဒ ပြည်မှ ဂါလိလဲ ပြည်သို့ကြွ သည်နောက် ၊ ပြု
 တော်မူသော ဒုတိယ နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ်သတည်း။

5ထို နောက်မှ ယုဒ ပွဲ ခံစဉ်တွင်၊ ယေရှု သည် ယေ ရှုရှုလင် မြို့
 သို့ ကြွ တော် မှု၏။²ယေ ရှုရှုလင် မြို့၌ သိုး တံခါး နား မှာ ဟေဗြဲ
 ဘာသာစကားအားဖြင့်ဗေ သေ သဒ အမည် ရှိသော ရေကန် ရှိ၏။
 ထိုရေကန်သည် ကနားပြင် ငါး ဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ ၏။³ထိုကနားပြင်
 တို့၌ မျက်စိ ကန်း၊ ခြေစွမ်း ၊ ကိုယ် ပိန်ခြောက် သော သူ တို့ မှ
 စ၍အနာ ရောဂါစွဲသောသူ များအပေါင်း တို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်း
 ကို မြော်လင့်၍ နေကြ၏။⁴အကြောင်းမူကား၊ အချိန်တန်လျှင်ကောင်းကင်
 သည် ရေကန် သို့ဆင်းသက်၍ ရေကို လှုပ်ရှား တတ်၏။ ထိုသို့ရေ
 လှုပ်ရှား သည် နောက်၊ ရှေးဦးစွာ ဝင် သော သူ သည် မိမိ၌စွဲ သမျှ
 သောအနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။⁵ထိုအခါ
 သုံးဆယ် ရှစ် နှစ် ပတ်လုံးရောဂါ စွဲသော သူ တစ် ယောက်သည်
 ရေကန်နားမှာရှိ၏။⁶ထို သူ သည် တုံးလုံး နေသည်ကို ယေရှု မြင်
 တော် မှု၍ ကြာ လှ ပြီ ဟု သိ တော် မှု လျှင်၊ သင် သည် ကျမ်း မာ၊
 strong="G5199" ခြင်းသို့ ရောက်လို သလော ဟု မေး၊ strong="G3004"
 တော်မူ၏။⁷နာ သောသူ ကလည်း၊ သခင် ၊ ရေ လှုပ်ရှား သောအခါ
 ရေကန် ထဲသို့ အကျွန်ုပ် ကို သွင်း ထားမည့်သူမ ရှိ ပါ။ အကျွန်ုပ်
 သွား စဉ် တွင် အခြား သော သူ သည် အကျွန်ုပ် ရှေ့ မှာ ဝင် တတ်
 ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။⁸ယေရှု ကလည်း ထ၊ strong="G1453"
 လော့။ ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင် ၍ လှမ်းသွားလော့ ဟု မိန့်တော်
 မှု သည်၊⁹ခဏခြင်း တွင် ထို သူ သည် ပကတိ အဖြစ် သို့ ရောက်
 ၍ ၊ မိမိ အိပ်ရာ ကို ဆောင် လျက် လှမ်းသွား ၏။¹⁰ထို နေ့ သည်
 ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် ၏။ ထို ကြောင့် ယုဒ လူ တို့ က၊ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် ၏။
 အိပ်ရာ ကို မ ဆောင် အပ်ဟု ရောဂါ ကင်းသော သူ အားဆို ကြ၏။
¹¹သူ က လည်း၊ အကျွန်ုပ် ကို ကျန်းမာ စေ သော သူ က၊ ကိုယ်၊

strong="G4675" အိပ်ရာ ကိုဆောင် ၍ လှမ်းသွားလော့ ဆို၊ strong="G2036"
 သည် ဟု ပြန်ပြော ၏။¹²ယုဒ လူ တို့ က လည်း၊ ကိုယ် အိပ်ရာ ကို
 ဆောင် ၍ လှမ်းသွား လော့ဟု သင့် အားဆို သောသူ ကားအဘယ်သူ
 နည်း ဟု မေးမြန်း ကြ၏။¹³ထို သူ ကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ် သည်ကို
 ရောဂါ ကင်း သော သူ သည်မ သိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို အရပ်
 ၌ လူစုဝေး လျက်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ယေရှု သည် မထင်မရှား ထွက်
 ကြွတော်မူ၏။¹⁴ထိုနောက်မှ ယေရှု သည်ဗိမာန် တော်၌ ထိုသူ ကို
 တွေ့ တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာ၊ strong="G5199" ခြင်းရှိ၏။
 သာ၍ဆို သောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း နောက်တစ်ဖန်
 ဒုစရိုက် ကို မ ပြုနှင့် ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော်မူ၏။¹⁵ထိုသူ
 သည်သွား ၍ မိမိ ကိုကျန်းမာ စေသောသူ သည် ယေရှု ဖြစ် သည်
 ကို ယုဒ လူတို့အား ကြားပြော လေ၏။¹⁶ထိုအမှု ကိုဥပုသ်နေ့ ၌ ပြု
 တော်မူသောကြောင့် ၊ ယုဒ လူ တို့သည် ယေရှု ကိုညှဉ်းဆဲ ကြ၏။
¹⁷ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ၊ strong="G3450" ခမည်းတော် သည် ယခု
 တိုင်အောင် အလုပ်လုပ် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ သည်လည်း လုပ်
 ၏ ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၊ strong="G611" ၏။¹⁸သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့
 ကို ဖျက် သည် သာ မက ၊ ဘုရားသခင် ကို မိမိ အဘ ဟု ခေါ် ၍
 မိမိ ကို ဘုရားသခင် နှင့် ပြိုင် နှိုင်း တော် မှု သောကြောင့် ၊ ယုဒ လူ
 တို့သည် ကိုယ်တော် ကို သတ် ခြင်းငှာသာ၍ ရှာကြံ ကြ၏။¹⁹ယေရှု
 က လည်း ၊ သင်၊ strong="G5213" တို့ အား ငါ အမှန်အကန် ဆို
 သည်ကား၊ ခမည်းတော် ပြု တော်မူသောအမှုကို သား တော်သည်
 မြင်၍သာပြု ၏။ မိမိ အလိုအလျောက်အဘယ် အမှုကိုမျှမပြုနိုင်
 ၊ ခမည်းတော် ပြု တော် မှု သမျှ အတိုင်း သား တော်လည်း ပြု ၏။
²⁰ခမည်းတော် သည်သား တော်ကိုချစ် တော်မူ၍ ပြု တော်မူသမျှ
 တို့ကို သား တော် အားပြ တော် မှု၏။ သင် တို့သည် အံ့ဩဖွယ် ရှိ
 စေ ခြင်း ငှာ ဤ မျှ မက သာ၍ကြီး စွာ သော အမှုအရာ တို့ကို သား
 တော်အားပြ တော်မူလိမ့်မည်။²¹မည်းတော် သည် သေ လွန်သော
 သူ တို့ကို ထမြောက် ရှင်ပြန် စေတော်မူသကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ သား
 တော်သည်လည်း အလို ရှိသမျှသောသူ တို့ကို ရှင် စေ၏။²²လူအ
 ပေါင်း တို့သည် ခမည်းတော် ကို ရိုသေ သည်နည်းတူ ၊²³သား တော်
²⁴ရိုသေ စေမည်အကြောင်း ၊ ခမည်းတော် သည် အဘယ်သူ ကို
 မျှ မတရားစီရင် တော်မမူ။ တရား စီရင်ခြင်းအခွင့်ရှိသမျှ ကို သား
 တော် အား အပ်ပေး တော် မှု၏။ သား တော် ကို မ ရိုသေ သော သူ
 သည်ကား၊ သား တော်ကိုစေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် ကို မ
 ရိုသေ သောသူဖြစ်၏။²⁴ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ စကား
 ကို နားထောင် ၍ ငါ ကို စေလွှတ် တော် မှု သော သူ ကို ယုံကြည်
 သော သူ သည် ထာဝရ အသက် ကို ရ သည် ဖြစ်၍ အပြစ် စီရင်
 ခြင်းကိုမ ခံရ ။ သေ ခြင်းမှ အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ကူးမြောက် သော
 သူ ဖြစ်၏။²⁵ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည် ကား ၊ သေ လွန် သော သူ
 တို့သည် ဘုရားသခင် သား တော်၏ စကား သံကိုကြား ၍ ၊ ကြား
 သော အားဖြင့် အသက် ရှင် ရမည့် အချိန် ကာလ သည် လာ၍ယခု

ပင် ရောက် လျက် ရှိ၏။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ခမည်းတော် သည် ကိုယ် ၌ အသက် ရှိ တော်မူသည်နည်းတူ ၊ သား တော်သည်မိမိ ၌ အသက် ရှိ ရသောအခွင့်ကို ပေး တော်မူ၏။²⁷ သားတော်သည် လူ သား ဖြစ် သောကြောင့် တရားစီရင်ခြင်း အခွင့် ကိုလည်း အပ်ပေး တော် မူ၏။²⁸ ဤ အမှုအရာ ကို အံ့ဩ ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။ သင်္ချိုင်း များ မှာ ရှိသော သူ အပေါင်း တို့သည် သား တော်၏ စကား သံ ကို ကြား ၍ ၊²⁹ ထွက် ရ မည့် အချိန် ကာလ ရောက် လတံ့။ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ တို့သည် အသက် ရှင်ရာ ထမြောက် ခြင်း သို့ ၎င်း ၊ ဆိုးယုတ် သော အကျင့်ကို ကျင့် သော သူ တို့သည် အပြစ် စီရင် ရာ ထမြောက် ခြင်း သို့ ၎င်း ထွက် ရ ကြ လတံ့။³⁰ ငါ သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် အ ဘယ် အမှု ကို မျှ မ ပြု နိုင် ။ ငါ သည် ကြား သည်အတိုင်း တရား စီရင်၏။ ငါ စီရင် ခြင်းသည်လည်း တရား တော် နှင့် ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ကိုယ် အလို သို့ မ လိုက် ၊ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော ခမည်း တော် ၏အလို သို့လိုက်၏။³¹ ငါ သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ လျှင် ငါ့ သက်သေ မ တည် ။³² ငါ ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ သော သူတစ်ပါး ရှိ သေး၏။ ထို သူ၏သက်သေ တည် ကြောင်းကို ငါ သိ ၏။³³ သင် တို့သည် ယောဟန် ထံသို့ စေလွှတ် ကြ၏။ သူသည် သမ္မာတရား ဘက်၌ သက်သေခံ ၏။³⁴ သို့သော်လည်း လူ ပေးသော သက်သေ ကိုငါ သည်ပမာဏ မ ပြု။ သင် တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်မည်အကြောင်း ဤ စကားကို ငါပြော ၏။³⁵ ယောဟန် သည် ညှိ ထွန်း၍ လင်း သော ဆီမီး ဖြစ် ၏။ သင် တို့သည် သူ၏ အလင်း ၌ ခဏ သာမွေ့လျော် ခြင်းငှာအလိုရှိ ကြ၏။³⁶ ယောဟန် ၏သက်သေ ထက် သာ၍ ကြီးသော သက်သေ သည် ငါ ၌ရှိ ၏။ အကြင် အမှု တို့ ကို ငါ ပြီးစီး စေ ခြင်း ငှာ ခမည်း တော် သည် ငါ့ လက်သို့ အပ်ပေး တော် မူ၍၊ ငါပြု သော ထို အမှု တို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌နေ၍၊ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သည် အကြောင်း ကို သက်သေခံ ကြ၏။³⁷ ခမည်းတော် သည်လည်း ငါ့ ဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူ၏။ ခမည်းတော် ၏စကား သံတော်ကို သင် တို့သည် မ ကြား ၊ သဏ္ဍာန် တော် ကို မ မြင် ၊³⁸ နှုတ်ကပတ် တော်သည်လည်း သင် တို့၌ မ တည် ။ အကြောင်းမူကား ၊ စေလွှတ် တော်မူသောသူ ကိုသင် တို့ သည် မ ယုံကြည် ဘဲနေကြ၏။³⁹ ကျမ်းစာ အားဖြင့် ထာဝရ အသက် ကိုရ မည်ဟု စိတ်ထင် နှင့် သင်တို့သည် ကျမ်းစာ ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှုကြ၏။ ထို ကျမ်းစာပင်ငါ ၏သက်သေ ဖြစ် ၏။⁴⁰ သင်တို့သည် အသက် ကိုရ အောင် ငါ့ ထံသို့ လာ ခြင်း ငှာ အလို မ ရှိ ကြ၊⁴¹ လူ ပေး သော ဘုန်း အသရေ ကို ငါ မ ခံ ။⁴² သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် သင်တို့၌ မ ရှိ သည်ကို ငါ သိ ၏။⁴³ ငါ သည်ခမည်းတော် ၏အခွင့် နှင့် ရောက်လာ သော်လည်းသင်တို့သည်ငါ့ ကို လက် မ ခံကြ။ အခြား သောသူသည် မိမိ အခွင့် နှင့် ရောက်လာ လျှင် ထို သူ ကို လက်ခံ ကြ လိမ့်မည်။

⁴⁴ အချင်းချင်း ပေးသော ဘုန်း အသရေကိုသာခံ ၍ ၊ ဘုရားသခင် သာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်း အသရေကို အလို မရှိသော သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ယုံကြည် နိုင် မည်နည်း။⁴⁵ ခမည်းတော် ရှေ့၌ ငါ သည် သင် တို့ကိုအပြစ်တင် မည်ဟု မ ထင် ကြနှင့်။ သင် တို့ကို အပြစ်တင် သောသူတစ်ပါးရှိ သေး၏။ ထိုသူ ကား သင် တို့ ကိုးစား သော မောရှေ ပေတည်း။⁴⁶ သင်တို့သည် မောရှေ ၏စကား ကို ယုံ လျှင် ငါ့ စကားကို မယုံ ဘဲမနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား ၊ မောရှေ သည် ငါ့ အကြောင်းကို ရေး ထား၏။⁴⁷ သူ ရေးထားသော စာ ကို သင် တို့သည်မ ယုံလျှင် ၊ ငါ စကား ကို အဘယ်သို့ ယုံ နိုင် မည်နည်း ဟု ယုဒလူတို့ အား မိန့်တော်မူ၏။

6 ထို နောက်မှ ယေရှု သည် တိဗေရိ အိုင် တည်းဟူသော ဂါလိ လဲ အိုင်ကို ကူး တော်မူ၏။² အနာ ရောဂါစွဲသောသူ တို့၌ ပြု တော် မူ သော နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို လူ အစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် မြင် ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။³ ယေရှု သည်တောင် ပေါ်သို့ တက် ကြ ၍ တပည့် တော် တို့နှင့် အတူ ထိုင် တော် မူ၏။⁴ ထိုအခါ ယုဒ လူ တို့၏ပသ ခါ ပွဲ ခံ ချိန် ရောက် လုနီး သတည်း ။⁵ ယေရှု သည် မျှော်ကြည့် ၍ လူ အစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် အထံ တော်သို့ လာ ကြသည်ကို မြင် တော်မူလျှင် ဖိလိပုပု အား ၊ ဤသူ| strong="G3778" တို့စားစရာ မုန့် ကို အဘယ်မှာ ဝယ် မည်နည်း ဟု မေး| strong="G3004" တော် မူ၏။⁶ ထိုသို့ မေး တော် မူ သော်၊ မိမိ အဘယ်သို့ ပြု မည်ကို သိ တော်မူလျက်ပင်ဖိလိပုပု ကိုစုံစမ်း ခြင်းငှာသာ မေး တော်မူ၏။⁷ ဖိလိပုပု ကလည်း၊ ဤသူတို့သည် မုန့်တ ဖဲ့စီစေ့ အောင် ဒေ နာရိ အပြား နှစ် ရာ အ ဘိုးထိုက် သော မုန့် မ လောက် ပါဟုလျှောက် ၏။⁸ ရှိမုန့် ပေ တရု ၏ညီ အနုဒြေ အမည်ရှိသော တပည့် တော်က၊⁹ မုယော မုန့် ငါး လုံးနှင့် ငါး ကလေး နှစ် ကောင်ပါ သော သူငယ် တစ်ယောက်ရှိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤ မျှ လောက် များ စွာ သော သူ တို့သည် ရှိ ကြ သည် ဖြစ်၍၊ ထို မုန့်နှင့် ငါးနှစ် ကောင် တို့ကို အ ဘယ် ပြော စရာ ရှိ ပါ သနည်း ဟု လျှောက်၏။¹⁰ ယေရှု ကလည်း၊ လူ| strong="G444" များတို့ကို လျောင်း ကြစေ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ထိုအရပ် ၌ မြက်ပင် ထူပြော လျက်ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ အရေအတွက် အားဖြင့်ငါးထောင် မျှလောက် သော လူ တို့သည် လျောင်း ကြ၏။¹¹ ယေရှု သည် မုန့် ကို ယူ ၍ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ပြီး မှ တပည့်တော် တို့အား ဝေငှ တော် မူ၍၊ တပည့် တော်တို့သည် လျောင်း သောသူ တို့အားဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ငါး နှစ်ကောင်ကိုလူများလိုချင် သမျှ ဝေငှကြ၏။¹² ထို သူ တို့သည် ဝ ကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က၊ ဘာ| strong="G5100" မျှ မ ပျောက် စေ ခြင်းငှာကြွင်းကျန် သောအကျိုးအပဲ တို့ကို ကောက် သိမ်း ကြ လော့ ဟု တပည့်| strong="G3101" တော် တို့အား မိန့် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊¹³ စား သောသူ တို့၌ ကျန်ကြွင်း သော မုယော မုန့် ငါး လုံး၏ အကျိုး အပဲ တို့ကို ကောက် သိမ်း ၍ တစ် ဆယ့်နှစ်

တောင်း အပြည့် ရကြ၏။¹⁴ ထိုသို့ ယေရှု ပြ တော် မူ သော နိမိတ် လက္ခဏာကို ထိုလူများတို့သည်မြင် လျှင်၊ ဤသူ ကား ဤလောက သို့ ကြွလာ ရသော ပရောဖက် အမှန် ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။¹⁵ ထို သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ခြင်း ငှာ လာ ၍ အနိုင် အထက်ပြုကြမည် အကြောင်း ကို ယေရှု သည် သိ တော် မူ လျှင်၊ တောင် ပေါ်သို့ တစ်ယောက်တည်း ကြွ တော် မူ ပြန် ၏။¹⁶ သူ အချိန်ရောက် သောအခါ တပည့် တော်တို့သည် အိုင် သို့ သွား ၍ လှေ ထဲသို့ ဝင်ရောက် ပြီးလျှင်၊ ကပရေနောင် မြို့သို့ ရောက် အံ့ သော ငှာ အိုင် ကို ကူး ကြ၏။¹⁷ ထိုအခါ မှောင်မိုက် ဖြစ်၍ ယေရှု သည် သူ တို့ ရှိရာသို့မ ရောက် သေး။¹⁸ လေ ပြင်း မုန်တိုင်းလာ ၍ လှိုင်းတံပိုးထ လေ၏။¹⁹ ခရီးတစ်တိုင် ခွဲနှစ်တိုင်လောက် တက်ခတ် ၍ ရောက်သောအခါ၊ ယေရှု အိုင် ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ လှေ အနီး သို့ ချဉ်း တော် မူ သည် ကို သူ တို့သည် မြင် ၍ ကြောက်လန့် ခြင်း ရှိကြ၏။²⁰ ကိုယ်တော် က လည်း ၊ ငါ| strong="G1473" ပင်ဖြစ် သည်၊ မ ကြောက်လန့် ကြ နှင့် ဟု မိန့်| strong="G3004" တော် မူ လျှင်၊ လှေ ထဲသို့ ကိုယ်တော် တိုင် ဝမ်းမြောက် စွာ ခံယူ ကြ၏။²¹ လှေ သည်လည်းရောက် လိုသောရပ် သို့ တခဏခြင်း တွင် ဆိုက် လေ၏။²² အိုင် တစ်ဘက် ၌နေ သော လူ အစုအဝေးတို့သည်ကား၊²³ အထက်ကသင် ဘုရားသည် ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်း ပြီးမှလူ များသည်မုန့် ကိုစား ကြ ရာ အရပ် နှင့်အနီး တိ ဗေရိ မြို့မှ အခြား သော လှေ ငယ် များ လာ သော်လည်း ၊ မနေ့၌တပည့်တော် တို့ ဝင် သော လှေ မှတစ်ပါး အ ဘယ် လှေ မျှ မ ရှိ သည် ကိုငင်း ၊ ယေရှု သည်ထို လှေ ထဲသို့ တပည့် တော် တို့နှင့်အတူ ဝင်တော် မ မှ ဘဲ လျက်၊ တပည့် တော် တို့သာ သွား သည် ကိုငင်း၊ မြင် ကြ၍²⁴ ထို အရပ်၌ ယေရှု မှစသောတပည့် တော်တို့မ ရှိသည်ကိုသိ ကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန် နေ၌ လှေ စီး ၍ ယေရှု ကို ရှာ ခြင်းငှာကပရေနောင် မြို့သို့ သွား ကြ၏။²⁵ အိုင် တစ်ဘက် ၌တွေ့ လျှင်၊ အရှင် ဘုရား၊ အဘယ် သောအခါ ဤအရပ် သို့ ကြွလာ တော် မူ သနည်းဟု မေးလျှောက် ကြ၏။²⁶ ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်| strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည်နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို မြင် သောကြောင့် ငါ့ ကိုရှာ သည်မ ဟုတ်။²⁷ မုန့် ကို စား ၍ ဝ သောကြောင့် သာ ရှာ ကြ၏။ ပျက်စီး တတ်သောအစာ ကိုရခြင်းငှာမ ကြိုးစား ကြနှင့်။ လူသားသည် သင်တို့အား ပေး၍ ထာဝရ အသက် နှင့်အမျှတည် တတ် သော အစာ ကိုရခြင်း ငှာ ကြိုးစား ကြ လော့။ ထိုသား သည် ခမည်းတော် ဘုရား ၏တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကို ခံ သောသူ ဖြစ်သည် ဟု မိန့်| strong="G611" တော်မူ၏။²⁸ ထိုသူ တို့ကလည်း ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် နှင့် ညီသော အကျင့် ကို ကျင့် ခြင်း ငှာ အဘယ်သို့ ပြု ရ ပါ မည် နည်း ဟု မေး လျှောက် ကြ၏။²⁹ ယေရှု က လည်း ၊ ဘုရားသခင်| strong="G2316" စေလွှတ် တော် မူ သော သူ ကို ယုံကြည် ခြင်းအကျင့် ကား၊ အလိုတော်နှင့် ညီသော အကျင့်တည်း

ဟု မိန့်| strong="G611" တော်မူ၏။³⁰ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင် ၍ ကိုယ်တော် ကိုယုံကြည် မည်အကြောင်း အဘယ် နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ တော်မူသနည်း။ အဘယ် အမှုကို ပြု တော်မူသနည်း။³¹ ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား၊ ထိုသူ တို့ စားစရာ ဘို့ကောင်းကင် မှ မုန့် ကို ပေး တော်မူသည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး များသည်တော ၌ မနုန့် ကိုစား ကြသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။³² ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်| strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊ မော ရှ သည် ကောင်းကင် မုန့် ကို သင် တို့အား မ ပေး ၊ ခမည်းတော် သည် မုန့် သော ကောင်းကင် မုန့် ကို သင် တို့ အား ပေး တော်မူ၏။³³ ဘုရားသခင် ၏မုန့် မူကား ၊ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် ၍ လောကီသား တို့အားအသက် ကို ပေး သောမုန့် ပေ တည်း ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊³⁴ သခင် ၊ ထို မုန့် ကိုအကျွန်ုပ် တို့အား အစဉ်မပြတ် ပေး တော်မူပါဟု လျှောက် ကြ၏။³⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ| strong="G1473" သည် အသက် မုန့် ဖြစ် ၏။ ငါ့ ထံသို့ လာ သောသူ သည်နောက် တဖန်အဆာအမွတ် မ ခံရ။ ငါ့ ကို ယုံကြည် သောသူ သည် နောက်တစ်ဖန် ရေငတ် မ ခံရ။³⁶ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် ငါ့ ကို မြင် လျက် ပင် မ ယုံကြည် ကြ ဟု ငါ ဆို ခဲ့ ပြီ။³⁷ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အား ပေး တော်မူသမျှ သောသူ တို့သည် ငါ ထံသို့ လာ ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ ထံသို့ လာ သောသူ ကိုငါသည်အ လျှင်း မ ပယ် ။³⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် ကိုယ် အလို သို့လိုက် ခြင်းငှာ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ၏ အလို တော်သို့လိုက်ခြင်းငှာဆင်းသက်၏။³⁹ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသော ခမည်းတော် ၏ အလို တော် ကား ၊ ငါ့ အားပေး သော သူ တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ ငါမ ပျောက် စေရဘဲ၊ နောက်ဆုံး သောနေ့ ၌ ထိုသူ အပေါင်း တို့ကို ထမြောက် စေ ခြင်း ငှာ ငင်း၊⁴⁰ သား တော် ကို ကြည့် မြင်၍ ယုံကြည် သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ထာဝရ အသက် ကိုရ စေ ခြင်း ငှာ ငင်း အလို တော် ရှိ၏။ ငါ သည် လည်း နောက်ဆုံး သော နေ့ ၌ ထိုသူ တို့ကို ထမြောက် စေ မည် ဟု မိန့်| strong="G2036" တော် မူ၏။⁴¹ ငါ သည်ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သော မုန့် ဖြစ် ၏ဟု မိန့် တော် မူ သည် ကို ယုဒ| strong="G2453" လူတို့က၊⁴² ဤသူ သည် ယော သပ် ၏သား ယေရှု ဖြစ် သည်မ ဟုတ်လော့။ သူ ၏မိဘ ကိုငါ တို့ သိ သည်မဟုတ်လော့။ ငါသည် ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် ၏ဟု သူ သည်အဘယ်သို့ ဆို ရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်လျက် ဆို ကြ၏။⁴³ ယေရှု က လည်း ၊ ငါ့ ကို အချင်းချင်း| strong="G240" ကဲ့ရဲ့ ၍ အပြစ်မ တင်ကြနှင့်။⁴⁴ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် သည် သွေးဆောင် တော်မ မူလျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှ ငါ့ ထံသို့ မလာ နိုင် ။ လာသောသူ ကိုနောက်ဆုံး သောနေ့ ၌ ငါ ထမြောက် စေမည်။⁴⁵ အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်ကား၊ ထို သူ အပေါင်း တို့သည် ဘုရားသခင် ဆုံးမ သွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ် ကြလိမ့်မည်ဟုလာ သည်နှင့်အညီ။ ခမည်းတော် ထံ၌ နားထောင် ၍ နည်းခံ သောသူ မုန့်

သမျှ တို့သည် ငါ့ ထံသို့ လာ ကြ၏။⁴⁶ ထိုသို့ဆိုသော၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကြွလာသောသူ မှတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ သည် ခမည်းတော် ကိုမြင် ခဲ့ပြီဟု မ ဆိုလို။ ကြွလာသောသူဟု မူကား၊ ခမည်းတော် ကို မြင် ခဲ့ပြီ။⁴⁷ ငါ့အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည် သောသူ သည်ထာဝရ အသက် ကိုရ ၏။⁴⁸ ငါ သည် အသက် မုန့် ဖြစ် ၏။⁴⁹ သင် တို့ဘိုးဘေး များသည် တော ၌ မ န န ကိုစား လျက် သေ ရကြ၏။⁵⁰ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သော မုန့် ကို စား သောသူ သည်သေ ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ် ၏။⁵¹ ငါ သည် ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သော အသက် မုန့် ဖြစ်၏။ ဤ မုန့် ကို စား သောသူ မည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ် အသက် ရှင်လိမ့်မည်။ ငါ ပေး သော မုန့် ကား၊ လောကီသား တို့၏ အသက် အ တို့ အလို ငှာ စွန့် သော ငါ ၏ အသား ပေ တည်း ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ၏။⁵² ထိုအခါ ယုဒ လူ တို့က၊ ဤသူ သည်မိမိ အသား ကို ငါ တို့စားစရာ ဘုံအဘယ်သို့ ပေး နိုင် သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ကြ၏။⁵³ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့အမှန်အကန်၊ strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊ လူသား ၏အသား ကိုမ စား ၊ အသွေး ကိုမသောက် လျှင် သင် တို့၌ အသက် မ ရှိ ။⁵⁴ ငါ ၏အသား ကိုစား ၍ ငါ ၏အသွေး ကိုလည်း သောက် သောသူ သည်ထာဝရ အသက် ကိုရ ၏။ ထိုသူ ကို နောက်ဆုံး သောနေ့ ၌ ငါ ထမြောက် စေမည်။⁵⁵ ငါ ၏အသား သည် စားစရာ ကောင်း ၏။ ငါ ၏ အသွေး လည်း သောက် စရာ ကောင်း ၏။⁵⁶ ငါ ၏အသား အသွေး ကို သောက် စား သောသူ သည် ငါ ၌ တည် ၏။ ထိုသူ ၌ လည်း ငါ တည်၏။⁵⁷ အသက်ရှင်တော်မူ သောခမည်းတော် သည် ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ၍၊ ငါ သည်ခမည်း တော် အားဖြင့် အသက် ရှင်သည်နည်းတူ ၊ ငါ့ ကိုစား သောသူ သည် ငါ့ အားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်။⁵⁸ ဤမုန့် ကား၊ ကောင်းကင် မှ ဆင်းသက် သော မုန့် ဖြစ် ၏။ သင် တို့ ဘိုးဘေး များသည် မ န န ကို စား လျက် သေ ရသ ကဲ့သို့ မ ဟုတ်။ ဤ မုန့် ကို စား သော သူ သည် အစဉ်မပြတ် အသက် ရှင်လိမ့်မည် ဟု၊⁵⁹ ကပေရနောင် မြို့ မှာ တရားစရပ် ၌ သြဝါဒ ပေးစဉ်တွင် မိန့် တော်မူ၏။⁶⁰ တပည့် တော် အများ တို့သည် ကြား လျှင်၊ ထို စကား သည် အလွန် ခက် လှ၏။ အဘယ်သူ နာခံ နိုင် မည်နည်းဟု ဆို ကြ၏။⁶¹ ထိုသို့တပည့် တော် တို့ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သည်ကို ယေရှု သည်အလိုအလျောက် သိ တော် မူလျှင် ၊ ဤ၊ strong="G5124" တရား စကားကြောင့် သင် တို့သည် စိတ်ပျက် ကြ သလော။⁶² လူ သား သည် အ ရင် နေရာ အရပ်သို့တဖန် ကြွတက် သည်ကိုမြင် ရလျှင် အဘယ်သို့ထင်မှတ် ကြမည်နည်း။⁶³ ဝိညာဉ် သာလျှင်အသက် ရှင်စေ၏။ ကိုယ် ကာယ သည် အလျှင်း မ တတ်နိုင် ။ ငါ ပြော သော စကား သည် ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။ အသက် လည်း ဖြစ်၏။⁶⁴ သို့သော်လည်း သင် တို့တွင် မ ယုံကြည် သော သူ တချို့ ရှိ ၏။⁶⁵ ထို ကြောင့် ငါ၏ခမည်း တော် သည် အခွင့်ပေး တော် မ မူ လျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှ ငါ ထံသို့ မလာ နိုင် ဟု အထက် ငါ ဆို ခဲ့ ပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော် မူ

သည် အကြောင်းဟူမူကား၊ အဘယ်သူ မ ယုံကြည် သည်ကို၎င်း ၊ အဘယ်သူ သည် ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည်ကို၎င်း ၊ ယေရှု သည် အစအဦး ၌ သိ တော် မူ၏။⁶⁶ ထိုအခါ မှ စ၍ တပည့် တော် များ တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့် မ ပေါင်းဖော် ဘဲ ဆုတ် သွား ကြ၏။⁶⁷ ထို ကြောင့် ယေရှု သည် တ ကျိပ်၊ strong="G1427" နှစ် ပါး သော သူ တို့အား၊ သင် တို့သည်လည်း ထွက်သွား ခြင်းငှာအလိုရှိ ကြသလော ဟုမေး၊ strong="G2036" တော်မူလျှင်၊⁶⁸ ရှိမုန့် ပေတရု က၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သူ ထံသို့ သွား ရ မည် နည်း။ ထာဝရ အသက် နှင့် ယှဉ်သော စကား သည်ကိုယ်တော်၌ တည် ပါ၏။⁶⁹ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသောအသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ဖြစ် တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် တို့ယုံကြည် သိမှတ် ကြပါသည်ဟုလျှောက် လေ၏။⁷⁰ ယေရှု ကလည်း၊ တစ်ကျိပ် နှစ် ပါး သော သင် တို့ ကို ငါ၊ strong="G1473" ရွေးကောက် သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင် တို့တွင် ရန်သူ တစ် ယောက် ပါ မည် ဟု မိန့်၊ strong="G611" တော်မူ၏။⁷¹ ထိုသို့ မိန့် တော်မူသော်၊ တ ကျိပ် နှစ် ပါး အဝင် ဖြစ်၍ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည်သူ ၊ ရှိ မုန့် ၏သား ယုဒ ရုကာရုတ် ကိုဆိုလို သတည်း။

7 ထို နောက်မှ ယေရှု သည် ဂါလိလဲ ပြည်၌ လှည့်လည် တော် မူ၏။ ယုဒ လူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို သတ် အံ့ သော ငှာ ရှာကြံ သောကြောင့် ၊ ယုဒ ပြည်၌ လှည့်လည် ခြင်း ငှာ အလို တော် မ ရှိ။² ယုဒ လူတို့၏ သကေနေ ပွဲ ခံခါနီး တွင်၊³ ညီ တော်တို့က၊ သင် ပြု သော အမှု တို့ကို တပည့် များ တို့သည်မြင် စေခြင်းငှာ ဤအရပ် မှ ထွက် ၍ ယုဒပြည် သို့ ကြွ ပါ။⁴ ကျော်စော ကိတ္တိကို အလိုရှိ သော သူ မည်သည် ကား မ ထင်ရှား သော အားဖြင့် အ ဘယ် အမှု ကို မျှ မ ပြု တတ်။ ဤ အမှု တို့ ကို သင် သည် ပြု လျှင် ။ ဤ လောက ၌ ကိုယ် ကို ထင်ရှား စွာ ပြ ပါ ဟု၊⁵ မ ယုံကြည် သောကြောင့် ယေရှု အားဆို ကြ၏။⁶ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ၊ strong="G1699" အချိန် မ ရောက် သေး။ သင် တို့ဘို့ ခပ်သိမ်း သော အချိန် သင့် လျက်ရှိ ၏။⁷ လောကီသား တို့သည် သင် တို့ကို မ မုန်း နိုင် ။ ငါ့ ကို မုန်း ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည်သူ တို့၏အကျင့် ဆိုးညစ် ကြောင်း ကို သက်သေခံ ၏။⁸ ထိုပွဲ သို့ သင် တို့သွား ကြလော့။⁹ ငါ မ သွား သေး။ ငါ့ အချိန် မ ပြည့် စုံ သေး ဟု မိန့်၊ strong="G2036" တော် မူ ပြီး လျှင် ၊ ဂါလိလဲ ပြည်မှာ နေ တော်မူ၏။¹⁰ ညီ တော်တို့သွား ပြီးမှ ကိုယ်တော် သည် ထိုပွဲ သို့ မ ထင် မရှားကြ တော်မူ၏။¹¹ ထို ပွဲ ၌ ယုဒ လူတို့က၊ ယေရှု သည်အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေးမြန်း ရှာဖွေ ကြ၏။¹² လူ အစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော် ကို အကြောင်း ပြု၍ အုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ် ကြ၏။ အချို့တို့က၊ သူ သည်သူတော်ကောင်း ဖြစ် သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့တို့က၊ သူတော်ကောင်းမ ဟုတ်၊ လူ များ ကို လှည့်ဖြား သည်ဟူ၍၎င်း ဆို ကြ၏။¹³ သို့သော်လည်း ယုဒ လူ တို့ ကို ကြောက် သောကြောင့် အဘယ်သူ မျှ အ တည့် အလင်း မ

ပြော ဝံ ကြ။¹⁴ ထိုပွဲ ကို ခံစဉ် တွင်၊ ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်သို့ တက်၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။¹⁵ ယုဒ လူတို့သည် အံ့ဩ၍ ။ ဤသူ သည် စာ မ သင် ဘဲလျက် အဘယ်သို့ တတ်ဘိသနည်းဟု ဆို ကြ၏။¹⁶ ယေရှု က လည်း၊ ငါ|strong="G1699" ဟော သော ဒေသနာ သည် ငါ ၏ဒေသနာ မ ဟုတ်။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သောသူ ၏ ဒေသနာဖြစ်၏။¹⁷ ထိုသူ ၏အလို တော်သို့ လိုက် ချင် သောသူ မည်သည်ကား၊ ဤဒေသနာ သည်ဘုရားသခင် ၏ ဒေသနာ တော်ဖြစ်သလော၊ ငါ သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် ဟောပြော သလောဟု ပိုင်းခြား၍သိ လိမ့်မည်။¹⁸ ကိုယ် အလိုအလျောက် ဟောပြော သောသူ သည်မိမိ ဘုန်း အသရေကိုရှာ တတ်၏။ မိမိ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော သူ ၏ ဘုန်း အသရေကို ရှာ သော သူ မူကား ။ ယုံ လောက် သော သူ ဖြစ် ၏။ ထိုသူ ၌ မုသား မ ရှိ ။¹⁹ မော ရှု သည် ပညတ် တရားကို သင်တို့အား ပေး သည်မ ဟုတ်လော။ ထိုတရား ကို သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် မျှမကျင့် ။ ငါ့ ကိုသတ် အံ့သော ငှာ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံ ကြ သနည်း ဟု မိန့်|strong="G611" တော်မူ၏။²⁰ လူ အစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုးစွဲ သော သူဖြစ် ၏။ သင့် ကို သတ် အံ့သောငှာ အဘယ်သူ ရှာကြံ သနည်း ဟု ဆိုကြ၏။²¹ ယေရှု ကလည်း၊ ငါပြု|strong="G4160" သော အမှု တစ်ခု ကို သင်တို့ရှိသမျှ သည် အံ့ဩ ခြင်းရှိ ကြ၏။²² မော ရှု သည် အရေဖျားလီး ခြင်းတရားကို သင် တို့အား ပေး ၏။ ထိုသို့ ဆိုသော် မော ရှေ့ မှ အစစွာခံ ရ သည် ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေး များ မှ ဆက်ခံ ရသ တည်း၊ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့ ၌ သင် တို့သည် အရေ ဖျားလီး ခြင်းကို ပေးကြ၏။²³ မောရှေ့ ၏တရား မ ပျက် စေခြင်း ငှာ လူ သည် ဥပုသ်နေ့ ၌ အရေ ဖျား လီး ခြင်း ကို ခံ ရ လျှင် ။ ငါ သည် ဥပုသ်နေ့ ၌ လူ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုကျန်းမာ စေ သောကြောင့် ။ သင် တို့သည် ငါ့ ကိုအမျက်ထွက်ရာသလော။²⁴ မျက်နှာ ကို သာ ကြည့် ၍မ စီရင် ကြ နှင့်၊ တရား သဖြင့် စီရင် ကြ လော့ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။²⁵ ထိုအခါ ယေရှုရှုလင် မြို့သားအချို့ ကလည်း၊ ဤ သူ ကိုသတ် အံ့သောငှာရှာ ကြသည်မ ဟုတ် လော။²⁶ ကြည့် ပါ။ သူ သည်ထင်ရှား စွာဟောပြော ၍ အဘယ် မြစ်တား ခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား၊ ဤသူ သည် ခရစ်တော် ဖြစ် ကြောင်း ကို မင်း များတို့သည် အမှန် သိ ကြသလော။²⁷ သို့သော်လည်း ဤ သူ သည် အ ဘယ် က ဖြစ် သည် ကို ငါ တို့ သိ ကြ၏။ ခရစ်တော် သည် ကြွလာ တော်မူသောအခါ အဘယ် ကဖြစ် တော်မူသည်ကို အဘယ်သူ မျှမသိ ရဟု ဆို ကြ၏။²⁸ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ|strong="G2504" ကို သိ ကြ၏။ ငါအဘယ် ကဖြစ် သည်ကို လည်း သိ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ် အလိုအလျောက် လာ သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော သူ သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ၏။ ထိုသူ ကို သင် တို့ မ သိ ကြ။²⁹ ငါ မူကား သိ ၏။ အကြောင်းမူကား ။ ထိုသူ ၏ အထံ တော်မှ ငါ လာ၏။ သူ သည်လည်း ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ၏ ဟု ဗိမာန်|strong="G2411"

တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင် ကြွေးကြော် ၍ မိန့် တော် မူ လျှင် ။³⁰ ကိုယ်တော် ကို ဘ မ်း ဆီး ခြင်း အခွင့် ကို ရှာ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် ၏အချိန် မ စေ့ မရောက်သေး သောကြောင့် အဘယ်သူ မျှမဘမ်းဆီး ကြ။³¹ လူ အစုအဝေးထဲ၌ ပါသောလူ များ တို့သည် ယုံကြည် သည် ဖြစ်၍ ။ ခရစ်တော် သည် ကြွလာ တော် မူ သောအခါ ။ ဤ သူ ပြု သော နိမိတ် လက္ခဏာ ထက်သာ၍ များ သောနိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို ပြု တော် မူ မည် လော ဟု ဆို ကြ၏။ ထိုသို့လူ များ အုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကြသည်ကို ဖာရိရှဲ တို့သည် ကြား လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှကိုယ်တော် ကို ဘ မ်း ဆီး စေ ခြင်း ငှာ မင်း လုလင် တို့ ကို စေလွှတ် ကြ၏။³³ ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် သင်|strong="G5216" တို့နှင့် အတူ ခဏ သာနေ ပြီးလျှင် ။ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူ ထံသို့ သွား ရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုရှာ ကြ လိမ့်မည်။³⁴ ရှာသော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။ ငါ ရှိ ရာအရပ် သို့ သင် တို့ မ ရောက် နိုင် ကြ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ လျှင် ။³⁵ ယုဒ လူ တို့ က၊ ငါ တို့ ကို မ တွေ့ စေခြင်းငှာ သူ သည် အဘယ် အရပ်သို့သွား လိမ့်မည်နည်း။ ဟောလသ လူ တို့တွင်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား လျက်နေသော သူတို့ရှိ ရာသို့ သွား ၍ ဟောလသ လူတို့အား တရား ဟောလိမ့်မည်လော။³⁶ သင်တို့သည် ငါ့ ကို ရှာ ကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။ ငါ ရှိ ရာအရပ် သို့ သင် တို့ မ ရောက် နိုင် ကြဟူသောစကား သည် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်းဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။³⁷ ထို ပွဲ ကိုခံ၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောနေ့ မြတ် ၌ ယေရှု သည် ရပ် ၍ ကြွေးကြော် တော် မူ သည်ကား၊ ရေငတ်|strong="G1372" သော သူ ရှိ လျှင် ငါ့ ထံသို့ လာ ၍ သောက် လော့။³⁸ ငါ့ ကိုယုံကြည် သောသူ သည် ကျမ်းစာ လာ သည် အတိုင်း အသက် ရေ ထွက် ရာ စမ်း ရေတွင်း ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G3004" တော် မူ၏။³⁹ ထိုသို့ မိန့် တော်မူသော်၊ ယုံကြည် သော သူ တို့သည် ခံရ လတုံသောဝိညာဉ် တော်ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော်မူ၏။ ယေရှု သည် ဘုန်းပွင့် တော် မ မူ သေး သောကြောင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်ကို ပေးတော် မ မူ သေး။⁴⁰ စကား တော်ကို ကြား သောလူ အများတို့က၊ ဤ သူ သည်လာ လတုံ သော ပ ရော ဖက် အမှန် ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။⁴¹ အချို့ ကလည်း၊ ဤသူ သည်ခရစ်တော် ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။ အချို့ က လည်း၊ ခရစ်တော် သည် ဂါ လီ လဲ ပြည် သား ဖြစ် ရသ လော။⁴² ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ် အမျိုး ။ ဒါဝိဒ် နေရာ ဌာန၊ ဗက် လင် ရှာသား ဖြစ် ရ မည် ဟု ကျမ်းစာ လာ သည် မ ဟုတ် လော ဟု ဆို ကြ၏။⁴³ ထိုသို့ လူ များ တို့သည် ကွဲပြား ကြ သည် ဖြစ်၍ ။ အချို့ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ဘ မ်း ဆီး ခြင်း ငှာ အလိုရှိ ကြ၏။⁴⁴ သို့သော်လည်း အဘယ်သူ မျှ မ ဘမ်း မ ဆီး ကြ။⁴⁵ ထိုအခါ မင်း လုလင် တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ဖာ ရိ ရှဲ ထံသို့ ပြန် ၍၊ ထို မင်း တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ ကို မ ဆောင်ခဲ ကြ သနည်းဟု

မေးမြန်း လျှင်၊ ⁴⁶မင်း လုလင် တို့က၊ ထို သူ ဟောပြော သကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှမ ဟော စဖူးပါဟု လျှောက် ကြ၏။ ⁴⁷ဖာရိရှဲ တို့က လည်း၊ သင် တို့ကိုပင် လှည့်ဖြား ပြီလော။ ⁴⁸မင်း များ၊ ဖာရိရှဲ များ တို့တွင် သူ့ ကိုယ့်ကြည် သောသူတစ်စုံတစ်ယောက် မျှရှိသလော။ ⁴⁹တရား ကိုမ သိ သော ဤ လူ များတို့သည် ကျိန် ခြင်းကို ခံရသော သူဖြစ် သည်ဟုဆို ကြ၏။ ⁵⁰အထက် ကညဉ့်အခါ၌ အထံ တော်သို့ လာ သော သူ တည်းဟူသောထိုမင်း များအဝင် ဖြစ် သော နိကော 3င် ကလည်း၊ ⁵¹ငါ တို့တရား သည် လူ ကိုမ စစ် ၊ သူ့ အမှု ကို မ သိ မှီကပင်ရှေ့မဆွ ကဆုံးဖြတ် တတ်သလောဟုဆို လျှင်၊ ⁵²သူတို့ က၊ သင် သည်လည်း ဂါလိလဲ ပြည်သားဖြစ် သလော။ စစ် ဦးလော့၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌ အဘယ် ပ ရော ဖက် မျှမ ပေါ်ထွန်း သည်ကိုမှတ် လော့ဟု ဆို ကြပြီးမှ၊ ⁵³ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိ တို့အိမ် သို့ သွား ကြ၏။

၈ယေရှု သည်လည်း သံလွင် တောင် သို့ ကြွ တော်မူ၏။ ²နံနက် စောစောဗိမာန် တော်သို့တစ်ဖန် ကြွ တော်မူ၍ လူ အပေါင်း တို့သည် အထံ တော်သို့လာ ကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင် တော်မူ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး စဉ် တွင်၊ ³မှားယွင်း ခြင်း အမှု ကို ပြု လျက် နေ သော မိန်းမ တစ် ယောက်ကိုတွေ့ လျှင်၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲ တို့ သည်ခေါ် ခဲ့၍ အလယ် ၌ ထား ပြီးမှ၊ ⁴အရှင် ဘုရား၊ ဤ မိန်းမ သည်မှားယွင်း ခြင်းအမှုကို ပြု စဉ်တွင်ပင် တွေ့မိ ပါသည်။ ⁵ထိုသို့သော မိန်းမကို ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ရမည်ဟု မောရှေ သည်အကျွန်ုပ် တို့အား ပညတ် တရား၌ စီရင် ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက် ကြ၏။ ⁶ထိုသို့ လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်ရ စေခြင်းငှာ ၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်သော အားဖြင့်လျှောက် ကြ၏။ ယေရှု သည် အောက်|strong="G2736" သို့ငဲ့ လျက် လက်ညှိုး တော်နှင့် မြေ ၌ ရေးသား ၍နေတော်မူ၏။ ⁷ထိုသူ တို့သည် အထပ်ထပ် မေး လျှောက် ကြ သောအခါ ကိုယ် ကို လှန် တော်မူ၍၊ သင်|strong="G5216" တို့တွင် အပြစ် ကင်းသော သူ သည် ရှေးဦးစွာ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် စေ ဟု မိန့် တော် မူ ပြီး မှ၊ ⁸တစ် ဖန် အောက် သို့ ငဲ့ ၍ မြေ ၌ ရေးသား တော် မူ ပြန်၏။ ⁹ထို သူ တို့သည်ကြား ရလျှင် မိမိ တို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိ တို့အပြစ် ကို ဖော်ပြ သဖြင့်၊ အသက်ကြီး သော သူ မှစ၍ အငယ် ဆုံး သော သူ တိုင်အောင်တစ် ယောက်နောက် တစ် ယောက်ထွက်သွား ကြ၏။ ယေရှု သည် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် တော် မူ၍ ၊ မိန်းမ သည် အလယ် ၌ ရပ်နေ ၏။ ¹⁰ထိုအခါယေရှု သည် ကိုယ်ကိုလှန် တော်မူ ပြန်၍၊ ထိုမိန်းမမှတစ်ပါးအဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊ အချင်း မိန်းမ| strong="G1135" ၊ သင် ကို အပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ် မှာ ရှိ ကြသနည်း။ သင်၏အမှုကိုအဘယ်သူ မျှမစီရင် လော ဟုမေး| strong="G2036" တော်မူ၏။ ¹¹ထိုမိန်းမ ကလည်း အဘယ်သူ မျှ

မစီရင်ပါသခင် ဟု လျှောက် ၏။ ငါ|strong="G1473" သည်လည်း သင် ၏အမှု ကို မ စီရင် ။ သွား လော့။ နောက်တစ်ဖန်ဒုစရိုက် ကို မ ပြုနှင့် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ ¹²တဖန်တို့ ယေရှု က၊ ငါ|strong="G1473" သည် ဤလောက ၏အလင်း ဖြစ် ၏။ ငါ့ နောက်သို့လိုက် သောသူသည်မှောင်မိုက် ၌ မ သွား မလော။ အသက် ၏အလင်း ကိုရ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹³ဖာရိရှဲ တို့ကလည်း၊ သင် သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ ၏။ သင် ၏သက်သေ မ တည် ဟု ဆို ကြ၏။ ¹⁴ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ|strong="G1473" သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ သော်လည်း ၊ ငါ့ သက်သေ တည် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်အဘယ် အရပ်က လာ သည် ကို၎င်း ၊ အဘယ် အရပ်သို့သွား သည်ကို၎င်း ငါ သိ ၏။ သင် တို့ မူကား မ သိ ကြ။ ¹⁵သင် တို့သည် ဇာတိ ပကတိအတိုင်း စီရင် တတ် ကြ၏။ ငါ့ မူကား အဘယ်သူ ကိုမျှမ စီရင် ။ ¹⁶ငါ သည်စီရင် သော်လည်း ငါ ၏စီရင် ခြင်းသည် တည် ၏။ အကြောင်းမူကား ငါသည် တစ်ယောက်တည်း နေ သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် သည် ငါ့ ဘက်၌နေ တော် မူ၏။ ¹⁷သက်သေခံ နှစ် ဦး တို့၏စကား သည် တည် ရ၏ဟု သင် တို့ပည တု တိ ကျမ်းစာ၌ လာ ၏။ ¹⁸ငါ သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို သက်သေခံ သောသူ ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသောခမည်းတော် သည်လည်း ငါ့ အကြောင်း ကို သက်သေခံ တော်မူသည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။ ¹⁹ထိုသူတို့က လည်း၊ သင် ၏ခမည်းတော် သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေး ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ|strong="G1691" ကိုမ သိကြ။ ငါ့ ခမည်းတော် ကိုလည်း မ သိကြ။ ငါ့ ကိုသိ လျှင် ငါ့ ခမည်း တော် ကိုလည်း သိ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²⁰ဗိမာန် တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ဤ စကား တော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက် မှာ မိန့်မြွတ် တော် မူ၏။ ကိုယ်တော် ၏အချိန် မ စေ့ မ ရောက် သေး သောကြောင့် အဘယ်သူ ကိုမျှကိုယ်တော် ကိုမဖမ်းဆီး ကြ။ ²¹တစ် ဖန် ယေရှု က၊ ငါ သည် သွား ရ မည်။ သင် တို့သည် ငါ့ ကို ရှာ ကြ လိမ့်မည်။ ကိုယ် အပြစ် ၌ လည်း သေ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ သွား ရာ အရပ် သို့ သင် တို့မ ရောက် နိုင် ကြ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။ ²²ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ ငါ သွား ရာအရပ် သို့သင် တို့မ ရောက် နိုင် ကြ ဟု သူ သည်ဆို သော်၊ ကိုယ် အသက်ကို သတ် မည်လော ဟု ဆို ကြ၏။ ²³ယေရှုကလည်း၊ သင်|strong="G5210" တို့သည် အောက် သားဖြစ် ကြ၏။ ငါ မူကား အထက် သားဖြစ် ကြ၏။ သင် တို့သည် လောကီသား ဖြစ် ကြ၏။ ငါ မူကား လောကီသား မ ဟုတ် ။ ²⁴ထိုကြောင့် သင် တို့သည် ကိုယ် အပြစ် ၌ သေ ကြလိမ့်မည်ဟု ငါဆို ၏။ ငါ သည်ဤမည်သောသူဖြစ် သည်ကို သင် တို့သည်မ ယုံ လျှင် ၊ ကိုယ် အပြစ် ၌ သေ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။ ²⁵ထိုသူတို့ကလည်း။ သင် သည်အဘယ်သူ နည်းဟုမေး လျှင် ၊ ယေရှု က၊ ငါသည်သင်|strong="G5213" တို့အား အစဉ် ပြောဆို သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ ²⁶သင် တို့အမှု ၌ ငါပြောဆို စီရင်

စရာများစွာ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ ကိုစေလွှတ် သောသူ သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၏။ သူ ၏အထံ တော်၌ ငါ ကြား သမျှကို သာ ဤလောက ၌ ငါဟောပြော သည် ဟု မိန့် strong="G2036" တော်မူ၏။²⁷ ခမည်းတော် ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို ထို သူ တို့သည် မ ရိပ်မိ ကြ။²⁸ ထိုကြောင့် ယေရှု က၊ သင် တို့သည် လူ strong="G444" သား ကိုမြှောက် ထားသောအခါ ၊ ငါ သည် ဤမည်သောသူဖြစ် သည် ကိုငင်း ၊ ငါသည် ကိုယ် အလိုအလျောက် အဘယ် အမှုကိုမျှ မပြု ဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော် သည် ငါ အား နည်း ပေး တော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြော သည်ကိုငင်း သင်တို့သည် သိ ကြ လိမ့်မည်။²⁹ ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူ သည် ငါ နှင့် အတူ ရှိ တော်မူ၏။ ငါ့ ကို တစ်ကိုယ် တည်းနေခြင်းငှာခမည်း တော်သည် စွန့်ပစ်တော် မ မူ။ အကြောင်းမူကား ၊ နှစ်သက် တော်မူ သောအမှု ကို အစဉ်မပြတ် ငါ ပြု သည် ဟု မိန့် strong="G2036" တော်မူ၏။³⁰ ထို စကားတော်ကို မိန့် တော်မူစဉ်၊ လူ များတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။³¹ ထိုအခါ ယေရှု က၊ သင်တို့သည် ငါ strong="G1699" ၏ဒေသနာ ၌ တည် လျှင် ငါ့ တပည့် အမှန် ဖြစ် ကြ၏။³² သမ္မာတရား ကိုလည်း သိ ကြသဖြင့် ၊ ထိုတရား သည် သင် တို့ကို လွှတ် လိမ့်မည် ဟု၊ ယုံကြည် strong="G4100" သော ယုဒ လူတို့အား မိန့် တော်မူ၏။³³ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ် ကြ၏။ အဘယ်သူ ထံ၌တရံတခါမျှ ကျွန် မ ခံ ကြ။ လွှတ် လိမ့်မည် ဟု၍ သင် သည်အဘယ်သို့ ပြောဆို သနည်းဟု မေးမြန်း ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့အမှန်အကန် strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊³⁴ ဒုစရိုက် ကို ပြု သမျှ သော သူ တို့သည် ဒုစရိုက် ကျွန် ဖြစ် ၏။³⁵ ကျွန် သည်ကား အိမ် ၌ အစဉ် အမြဲ နေ သည်မ ဟုတ်။ သား မူကား အစဉ်အမြဲ နေ ၏။³⁶ ထိုကြောင့် သား သည် သင် တို့ကိုလွှတ် လျှင် ၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် လွတ် ကြ လိမ့်မည် ။³⁷ သင် တို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ ၏။ သို့သော်လည်း ငါ ၏ဒေသနာ သည် သင်တို့၌ တည် နေရာကိုမ ရသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ ကို သတ် အံ့သောငှာရှာကြ ကြ၏။³⁸ ငါသည် ငါ့ ခမည်းတော် ထံ၌ မြင် ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဟောပြော ၏။ သင်တို့သည် သင် တို့၏အဘ ထံ၌ မြင် ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြု ကြ၏ ဟု မိန့် strong="G611" တော်မူ၏။³⁹ ထိုသူ တို့ကလည်း ၊ အာဗြဟံ သည် ငါ တို့အဘ ဖြစ် ၏ ဟု ဆို ကြ ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ strong="G11" ၏သား မှန် လျှင် အာဗြ ဟံ ၏အကျင့် ကို ကျင့် ကြလိမ့်မည်။⁴⁰ ဘုရားသခင် အထံ တော်၌ ကြား ရသော သစ္စာ တရား ကို သင် တို့အား ဟောပြော သော သူ တည်း ဟူသော ငါ့ ကို သတ် အံ့ သော ငှာ သင် တို့သည် ယခု ရှာကြ ကြ၏။ အာ ဗြ ဟံ သည် ထိုနည်းတူ ကျင့် သည်မ ဟုတ်။⁴¹ သင် တို့သည် သင် တို့အ ဘ ၏အကျင့် ကို ကျင့် ကြ၏ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ထို သူ တို့ကလည်း၊ ငါ တို့သည် မျောက်မထား သော အမျိုး

မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ငါတို့အဘ တစ်ပါးတည်း ရှိ တော်မူသည်ဟု ဆို ကြ၏။⁴² ယေရှု ကလည်း၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့အ ဘ မှန် လျှင် ။ သင် တို့သည် ငါ့ ကို ချစ် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ဘုရား သ ခ င့် အထံ တော် မှ ထွက် ကြ ရောက်လာ ၏။ ကိုယ် အလိုအလျောက် လာ သည် မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ၏။⁴³ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ စကား ကို နား မ လည်ကြသနည်း။ ငါ ၏ ဒေသနာ ကို နား မ ခံမယူနိုင် သောကြောင့် သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ။⁴⁴ သင် တို့သည် သင် တို့အဘ တည်းဟူသောမာရ်နတ် မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင် တို့အ ဘ ၏ အလို သို့လည်း လိုက် တတ် ကြ၏။ မာရ်နတ် သည် ရှေးဦးစွာ မှ ၍ လူ အသက် ကို သတ် သော သူ ဖြစ် ၏။ သူ၌ သစ္စာ တရား မ ရှိ သောကြောင့် သစ္စာ တရား၌ မ တည် မနေ။ သူ သည် မုသား စကားကိုပြော သောအခါ မိမိ ပကတိအတိုင်းပြော ၏။ မုသား စကား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသား ၏အဘ လည်း ဖြစ် ၏။⁴⁵ ငါ သည်သစ္စာ စကားကို ပြော သောကြောင့် သင်တို့မ ယုံ ကြ။⁴⁶ ငါ ၌ အပြစ် ရှိကြောင်း ကို သင် တို့တွင် အဘယ်သူ ဖော်ပြ သနည်း။ သစ္စာ စကား ကို ငါ ပြော သည်မှန် လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင် တို့ မ ယုံ ကြ သနည်း။⁴⁷ ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ သည်ဘုရားသခင် ၏စကား တော်ကို နားထောင် တတ်၏။ သင် တို့ သည် ဘုရားသခင် နှင့်မ စပ်ဆိုင်သောကြောင့် နား မ ထောင်ကြ ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ၏။⁴⁸ ယုဒ လူ တို့ကလည်း ၊ သင် သည်ရှာမာရ် လူဖြစ် ၏။ နတ်ဆိုး စွဲ သောသူလည်းဖြစ်၏ဟု ငါ တို့ ပြော သော စကားသည် လျောက်ပတ် သည်မ ဟုတ် လောဟု ဆို ကြ၏။⁴⁹ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ strong="G1473" သည်နတ်ဆိုး စွဲ သောသူမ ဟုတ်။ ငါ့ ခမည်းတော် ကိုချီးမြှောက် ၏။ သင် တို့သည် ငါ့ ကို ရှုတ်ချ ကြ၏။⁵⁰ ငါ သည် ကိုယ် ဘုန်း အသရေကို မ ရှာ ။ ငါ၏ ဘုန်း အသရေ ကို ရှာ၍ စီရင် တော် မူ သော သူ ရှိ သေး၏။⁵¹ ငါ့ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် သော သူ သည် သေ ခြင်း နှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် strong="G611" တော်မူ၏။⁵² ယုဒ လူတို့ကလည်း၊ သင်၌နတ်ဆိုး စွဲ သည်ကို ယခု ငါတို့သိ ကြ၏။ အာဗြဟံ မှစ၍ ပရောဖက် တို့သည် သေ လွန် ကြပြီ။ သင် မူကား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် သော သူ သည်သေ ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်ဟု ဆို ပါသည် တကား။⁵³ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ ထက် သင် သည် သာ၍ကြီးမြတ် သလော။ သူ သည် သေ ပြီ။ ပ ရော ဖက် တို့ လည်း သေ ကြ ပြီ။ သင် သည်အဘယ်သို့ သော သူ၏ အရောင်ကိုဆောင် သနည်းဟု ဆို ကြ၏။⁵⁴ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ strong="G1473" သည် ကိုယ် ဂုဏ် ကိုပြုလျှင် ၊ ငါ့ ဂုဏ် သည် အချည်းနှီး ဖြစ် ၏။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ဂုဏ် ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထို ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၏ဘုရားဟူ၍သင် တို့ခေါ်တော်မူတတ်ကြ၏။⁵⁵ သို့သော်လည်း

ထိုဘုရားသခင် ကို သင်တို့မ သိ ကြ။ ငါ မူကား သိ ၏။ ငါမ သိ ဟု ငါဆို လျှင် သင် တို့ကဲ့သို့ မု သာ သုံး သော သူ ဖြစ် လိမ့်မည်။ ထို ဘုရားသခင် ကို ငါ သိ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ စကား တော် ကို လည်း နားထောင် ၏။⁵⁶ သင် တို့အဘ အာဗြဟံ သည် ငါ ကြွလာ မည့်အချိန် ကာလကို မြော်မြင် ခြင်းငှာ အလွန်အလိုရှိ ၏။ မြင် ရ သောအခါ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်သည် ဟု မိန့်strong="G611" တော်မူ၏။⁵⁷ ယုဒ လူတို့ကလည်း၊ သင်၏အသက်သည် အနှစ် ငါး ဆယ် မှုမ ရှိ ဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံ ကို မြင် လေပြီတကား ဟု ဆို ကြ၏။⁵⁸ ယေရှု ကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊ အာဗြဟံ မ ဖြစ် မှီငါ ဖြစ် ၏ ဟု မိန့်strong="G281, G281" တော်မူ၏။⁵⁹ ထိုအခါ ကိုယ်တော် ကို ခဲနှင့်ပစ် ခြင်းငှာ ကျောက်ခဲ တို့ကို ကောက်ယူ ကြ၏။ ယေရှု သည် တိမ်းရှောင် ၍ ထို သူ တို့ အလယ်၌ရှောက်သွားပြီးလျှင်ဗိမာန် တော်မှ ထွက်ကြွ တော်မူ၏။

၉ လမ်း၌သွား တော်မူစဉ်၊ အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိ ကန်းသော သူ တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင် တော်မူ၏။² တပည့် တော်တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ဤသူ သည် အဘယ်သူ ၏အပြစ် ကြောင့် ကန်း သနည်း။ ကိုယ်အပြစ် ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘ အပြစ်ကြောင့် ကန်း သလော ဟု မေးလျှောက် ကြ၏။³ ယေရှု ကလည်း၊ ကိုယ်strong="G3778" အပြစ် ကြောင့်မ ဟုတ်။ မိဘ အပြစ်ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ အမှု တော်ကို သူ ၌ ထင်ရှား စေမည်အကြောင်း တည်း။⁴ ငါ ကို စေလွှတ် တော်မူသော သူ ၏အမှု ကို နေ့ အချိန်၌ရှိ စဉ် တွင် ငါ ပြု ရ မည်။ အဘယ်သူ မျှအမှု မ ပြုနိုင် သော အချိန် တည်း ဟူသော ည၌ အချိန်လာ သေး၏။⁵ ငါ သည် ဤလောက ၌ ရှိ စဉ် တွင် ဤ လောက ၏အလင်း ဖြစ်၏ ဟု မိန့် strong="G611" တော် မူ ပြီး လျှင်၊⁶ မြေ ပေါ်မှာထွေး ၍ တံထွေး နှင့်ရွံ့ လုပ် ပြီးမှ၊ ကန်းသော သူ၏ မျက်စိ ကိုရွံ့ နှင့်လူး ၍ ၊⁷ သင်သွား လော့။ ရှိလောင် ရေကန် ၌ မျက်စိ ကိုဆေး လော့ ဟု မိန့် strong="G2036" တော် မူ၏။ ရှိ လောင်အနက် ကား စေလွှတ် သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား ၍ ဆေး ပြီး မှ၊ မျက်စိ မြင် လျက် ပြန် လေ၏။⁸ သူ သည် သူတောင်းစား ဖြစ် သည် ကို အိမ်နီးချင်း မှစ၍ မြင် ဘူး သော သူ တို့က၊ ဤသူ သည် ထိုင် ၍ တောင်း သော သူ မ ဟုတ် လော့ဟု ဆို ကြ၏။⁹ လူအချို့ က၊ ဟုတ်ကဲ့ ဟုဆို ကြ၏။ အချို့ ကလည်း၊ ထိုသူ နှင့်တူ သည်ဟု ဆို ကြ၏။ ထိုသူ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ထိုသူပင်ဖြစ် သည်ဟုဆို ၏။¹⁰ သူ တို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့ သင် ၏မျက်စိ ပွင့် သနည်း ဟု မေးမြန်း ကြ လျှင်၊¹¹ ထို သူ က၊ ယေရှု အမည် ရှိသောသူ တစ်ယောက်သည် ရွံ့ လုပ် ၍ ကျွန်ုပ် မျက်စိ ကို လူး ပြီး မှ၊ ရှိလောင် ရေကန်သို့ သွား ၍ မျက်စိ ကိုဆေး လော့ဟု ဆို သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်သွား ၍ ဆေး လျှင် မျက်စိမြင် သည်ဟု ဆို ၏။¹² လူများကလည်း၊ ထိုသူ သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်းဟု မေးမြန်း ကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မ သိ ဟုဆို ၏။¹³ လူများသည် မျက်စိ

ကန်းဘူးသော ထိုသူ ကို ဖာရိရှဲ တို့ထံသို့ ပို့ ကြ၏။¹⁴ ယေရှု သည် ရွံ့ လုပ် ၍ သူ ၏မျက်စိ ကို ပွင့် တော်မူသော နေ့ သည် ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် သတည်း။¹⁵ တစ်ဖန် ဖာရိရှဲ တို့ကအဘယ်သို့ ၊ သင်၏မျက်စိ မြင် သနည်း ဟု မေးမြန်း ပြန် လျှင်၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိ ၌ သူ သည် ရွံ့ ကို ထည့် ၍ အကျွန်ုပ် ဆေး လျှင် မျက်စိ မြင် သည်ဟု ဆို ၏။¹⁶ ဖာရိရှဲ အချို့ တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ် မ စောင့် ။ ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော် မူ သော သူ မ ဟုတ် ဟု ဆို ကြ ၏။ အချို့ တို့က၊ ဆိုး သောသူသည် ဤသို့သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ ပြု နိုင် မည်နည်း ဟု ဆို ကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်း မ သင့် ကွဲပြား ဖြစ်သည့်ရောက်၏။¹⁷ တစ်ဖန် မျက်စိ ကန်းဘူးသောသူ အား၊ သင် ၏မျက်စိ ကို ဖွင့် သော သူ သည် အဘယ်သို့သော သူ ဖြစ် သနည်း ဟု မေး ကြ လျှင် ၊ ပ ရော ဖက် ဖြစ် သည် ဟု ဆို ၏။¹⁸ ထို သူ သည် အထက် မျက်စိ မ မြင်၊ နောက်မှ မျက်စိ မြင် သည် ကို ယုဒ လူတို့သည် မ ယုံ ကြသဖြင့် သူ၏ မိဘ ကိုခေါ် ၍ ၊¹⁹ ဤသူ သည် သင် တို့ဆို သည်အတိုင်း အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိ ကန်းသော သင် တို့၏ သား မှန် လော့။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခု မျက်စိမြင် သနည်းဟု မေး ကြ၏။²⁰ မိဘ တို့ကလည်း၊ ဤသူ သည် အကျွန်ုပ် တို့၏ သား မှန် သည် ကိုဂင်း၊ အမိ ဝမ်း တွင်း က ပင် မျက်စိ ကန်း သည်ကိုဂင်း ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သိ ကြပါ၏။²¹ အဘယ်ကြောင့် မျက်စိ မြင် သည် ကိုဂင်း ၊ အဘယ်သူ သည် သူ၏ မျက်စိ ကို ဖွင့် သည် ကိုဂင်း၊ အကျွန်ုပ် တို့ မ သိ ကြ ပါ။ သူ သည် အသက် အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ ပါ၏။ သူ ကိုမေး ကြပါလော့။ သူ သည်ကိုယ် အကြောင်း ကို ကိုယ်တိုင်ပြော ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။²² ဤသို့ ပြော သည်အကြောင်း ကား၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ သောသူ မည်သည်ကို တရားစရပ် မှ နှင်ထုတ်ရ မည်ဟု ယုဒ လူ တို့သည် တိုင်ပင် စီရင် ကြ နှင့် ပြီ။²³ ထို ကြောင့် မိဘ တို့ က၊ သူ သည် အသက် အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ ကိုမေး ကြလော့ဟု ယုဒ လူတို့ကို ကြောက် ၍ ပြော ကြ၏။²⁴ ထိုကြောင့် ၊ မျက်စိ ကန်းဘူး သောသူ ကို ဒုတိယ အကြိမ်ခေါ် ၍ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လော့။ ထို သူ သည် လူဆိုး ဖြစ် ကြောင်း ကို ငါ တို့သိ ၏ဟုဆို ကြလျှင်၊²⁵ လူဆိုး ဖြစ် သည်မ ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က မျက်စိ ကန်း၍ ယခု မျက်စိ မြင် သည်အကြောင်းတစ် ခု ကို အကျွန်ုပ် သိ သည်ဟု ဆို ၏။²⁶ တ ဖန် သူ တို့က၊ သူ သည် သင် တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်း။ သင် ၏ မျက်စိ ကို အဘယ်သို့ ဖွင့် သနည်း ဟု မေး ကြ လျှင်၊ အကျွန်ုပ် တစ်ခါ ပြော ပြီ၊ သင် တို့ နား မ ကြား ကြ။²⁷ အဘယ်ကြောင့် တစ် ဖန် ကြား ချင် သနည်း။ သူ တပည့် ဖြစ် ချင်သလော့ဟု ဆို ကြ၏။²⁸ ထိုသူ တို့ကလည်း၊ သင် သည်သူ တပည့် ဖြစ် ၏။ ငါ တို့မူကား မောရှု ၏တပည့် ဖြစ် ကြ၏။²⁹ ဘုရားသခင် သည်မောရှု ၌ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူကြောင်း ကို ငါ တို့ သိ ကြ၏။ ထို သူ သည် အ ဘယ် က ဖြစ် သည် ကို မ

သိ ဟု ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆို ကြ လျှင်၊³⁰ သူသည် အကျွန်ုပ် မျက်စိ ကို ဖွင့် သော်လည်း အဘယ် ကဖြစ် သည်ဟု သင် တို့မ သိ ကြသည် ကို အံ့ဩဘွယ် ရှိ ၏။³¹ ဘုရားသခင် သည် လူဆိုး တို့ စကားကို နားထောင် တော် မ မူသည် ကို ငါ တို့သိ ကြ၏။ ဘုရားသခင် ကို ရိုသေလေးမြတ်၍ အလို တော်ကို လိုက် သောသူဖြစ် လျှင် ထိုသူ ၏စကားကို နားထောင် တော်မူ၏။³² အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိ ကန်းသောသူ ကိုမျက်စိ မြင် စေခြင်းငှာ တတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာ ဦးမှ စ၍ မ ကြား စဖူး။³³ ထိုသူ သည်ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော်မူသော သူမ ဟုတ် လျှင် အဘယ် အမှုကိုမျှမ တတ် နိုင် ဟုပြောဆို ၏။³⁴ ထို သူ တို့ကလည်း ၊ သင် သည် မွေး စကပင်တစ်ကိုယ်လုံး ၌ ဒုစရိုက် အပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက် နှင့် ငါ တို့ကို ဆုံးမ ပါသည်တကားဟု ပြောဆို ကြ ပြီး လျှင် ၊ ထိုသူ ကို တရား စ ရပ် မှ နှင့်ထုတ် ကြ၏။³⁵ နှင့်ထုတ် သည်အကြောင်း ကို ယေရှု သည်ကြား ပြီးမှထိုသူ ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်|strong="G4771" သည် ဘုရားသခင် သား တော်ကို ယုံကြည် သလော ဟု မေး|strong="G2036" တော်မူ၏။³⁶ သခင် ၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည် ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏သား တော် ကား အဘယ်သူ နည်း ဟု မေးလျှောက် သော်၊³⁷ ယေရှု က၊ သင် သည် ထိုသူ|strong="G846" ကို မြင် ခဲ့ ပြီး သာ မက ၊ သင် နှင့် ယခု စကားပြော သောသူ သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ် သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူလျှင်၊³⁸ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် ယုံကြည် ပါ၏ဟု လျှောက် ၍ ညွတ်ပြင် ကိုးကွယ်လေ၏။³⁹ ထိုအခါ ယေရှု ကလည်း ၊ မျက်စိမ|strong="G3361" မြင် သောသူ သည် မြင် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ မြင် သောသူကို မျက်စိ ကန်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါ သည် တရားစီရင် ၍ ဤ လောက သို့ ရောက်လာ ပြီ ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။⁴⁰ အထံ တော်၌ ရှိ သောဖာရိရှဲ အချို့ တို့သည် ထို စကားကိုကြား လျှင်၊ ငါ တို့သည် မျက်စိ ကန်းသလော ဟု မေး ကြ၏။⁴¹ ယေရှု က လည်း၊ သင် တို့ သည် မျက်စိ ကန်း၊ strong="G5185" သည် မှန်လျှင် အပြစ် မ ရှိ ၊ ငါ တို့ မျက်စိ မြင် သည် ဟု ယခု ဆို ကြ၏။ ထိုကြောင့် သင် တို့၌အပြစ် တည် သည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။

10 ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သိုး ခြံ ထဲသို့ တံခါးဝ ဖြင့် မ ဝင် အခြား လမ်းဖြင့်ကျော်ဝင် သောသူ သည် သူခိုး ဓားပြ ဖြစ် ၏။² သိုးထိန်း မူကား၊ တံခါးဝ ဖြင့် ဝင် တတ်၏။³ ထိုသူ အားတံခါးစောင့် လည်း ဖွင့် တတ်၏။ သူ၏ စကား သံ ကို သိုး တို့သည် နားထောင် တတ်ကြ၏။ သူ သည် မိမိ သိုး တို့ကို နာမည် ဖြင့် ခေါ် ၍ ပြင် သို့ ထုတ် ဆောင် တတ်၏။⁴ သိုး များ ကို ထုတ် သောအခါ သိုး တို့ ရှေ့ မှာသွား ၍ သိုး များသည် သူ၏ စကား သံကို ကျွမ်း သောကြောင့် လိုက် တတ် ကြ၏။⁵ မ ဆိုင် သော သူ တို့၏စကား သံ ကို မ ကျွမ်း သောကြောင့် ၊ မ ဆိုင် သော သူ နောက် သို့မ လိုက် ဘဲ ပြေး တတ် ကြ သည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။⁶ ထို ဥပမာ ပုံကို ယေရှု ဟော တော်

မူ သည် တွင်၊ ပရိသတ် တို့သည် မိန့်တော် မူ သော စကား တော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုနား မ လည်ကြ။⁷ ထိုကြောင့် တစ်ဖန် ယေရှု က၊ ငါအမှန်အကန်|strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊ ငါ သည် သိုး ဝင်သောတံခါးဝ ဖြစ် ၏။⁸ ငါ ရှေ့၌ပေါ်လာ သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် သူခိုး ဓားပြ ဖြစ် ကြ၏။ ထို သူ တို့၏စကား သံ ကို သိုး တို့သည် နား မ ထောင်ကြ။⁹ ငါ သည်တံခါးဝ ဖြစ် ၏။ ငါ ဖြင့် ဝင် သောသူ သည် ဘေး နှင့်ကင်းလွတ်လျက် ထွက် ဝင် ၍ ကျက်စား ရာကို တွေ့ ရလိမ့်မည်။¹⁰ သူခိုး သည်ခိုး ခြင်း၊ သတ် ခြင်း၊ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှာ သာ လာ တတ်၏။ ငါ မူကား၊ သိုး တို့သည် အသက် လွတ်ရုံ မျှမက အထူးသဖြင့်အသက်နှင့် ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ လာ သတည်း။¹¹ ငါ သည် ကောင်း သော သိုးထိန်း လည်းဖြစ် ၏။ ကောင်း သော သိုးထိန်း သည် သိုး တို့အဘို့ အလိုငှာ မိမိ အသက် ကို စွန့် တတ်၏။¹² သိုး များ ကို ပိုင် သော သိုးထိန်း မ ဟုတ် ၊ သူ ငှား ဖြစ် သော သူ မူကား၊ တောခွေး လာ သည် ကို မြင် လျှင်၊ သိုး တို့ကို ပစ် ထား၍ ထွက်ပြေး တတ်၏။ တောခွေး သည်လည်း၊ သိုး တို့ကို လုယက် ၍ ကွဲ လွင့် စေ၏။¹³ သူ ငှား သည် သူ ငှားဖြစ်၍သိုး တို့၏အကျိုး ကို မ မှတ် သောကြောင့် ထွက်ပြေးတတ်၏။¹⁴ ငါ သည် ကောင်း သော သိုးထိန်း ဖြစ် ၏။ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ကိုသိ တော်မူ၍၊ ငါ သည် လည်း ခမည်းတော် ကို သိ သကဲ့သို့ ငါ ၏သိုးကိုလည်း ငါသိ ၏။ ငါ သိုးတို့သည်လည်း ငါ့ ကိုသိ ကြ၏။¹⁵ ငါသည် ကိုယ် အသက် ကို သိုး တို့အဘို့ အလိုငှာ စွန့်၏ ။¹⁶ ဤ သိုးခြံ သို့ မ ဝင်သောအခြား သိုး တို့ကိုလည်း ငါပိုင် သေး၏။ ထို သိုးတို့ကို ငါ ဆောင်ခဲ့ ရမည်။ သူတို့ သည်လည်း ငါ့ စကား သံကို နားထောင် သဖြင့်၊ သိုး ခြံတစ် ခု သိုးထိန်း တစ်ပါးတည်း ရှိ ရလိမ့်မည်။¹⁷ ငါ သည် ကိုယ် အသက် ကို စွန့် ၍ နောက် တဖန်ယူ ဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ငါ့ ခမည်း တော် သည် ငါ့ကို ချစ် တော်မူ၏။¹⁸ ငါ့ အသက် ကို အဘယ်သူ မျှ မလု မယူ။ ကိုယ် အလိုအလျောက်ငါ စွန့် ၏။ ကိုယ်အသက် ကို စွန့် ရသော အခွင့် နှင့် နောက် တဖန်ကိုယ်အသက် ကို ယူ ပြန်ရသော အခွင့် သည် ငါ၌ရှိ ၏။ ထို အခွင့် ကိုခမည်းတော် သည် ပေး တော်မူ ပြီ ဟု မိန့်|strong="G846" တော်မူ၏။¹⁹ ထို စကား တော်ကြောင့် ယုဒ လူ တို့သည် တစ်ဖန် ကွဲပြား ခြင်းရှိ ကြ၏။²⁰ လူ များ တို့က၊ သူသည်နတ်ဆိုး စွဲ ၍ အရူး ဖြစ်၏။ သူ့ စကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင် သနည်းဟု ဆို ကြ၏။²¹ အချို့ တို့က၊ သူ့ စကား သည် နတ်ဆိုးစွဲ သော သူ၏စကားမ ဟုတ် ။ နတ်ဆိုး သည် မျက်စိ ကန်း သော သူ တို့ ကို မြင် စေ ခြင်း ငှာ တတ်နိုင် သလော ဟု ဆို ကြ၏။²² ဆောင်း ကာလ ဖြစ် ၍ အ ့ ကန် ပွဲ ကို ယေ ရှုလင် မြို့၌ခံ ကြ သောအခါ၊²³ ယေရှု သည် ဗိမာန် တော်နားမှာ ရှောလမုန် ကနားပြင် ၌ စ ့ ကြံသွား တော်မူစဉ်တွင်၊²⁴ ယုဒ လူတို့သည် ကိုယ်တော် ကို ဝန်းရံ ၍ ၊ သင် သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးငါ တို့ကို ယုံမှား စေ မည် နည်း။ ခရစ်တော် မှန် လျှင် အတည့် အလင်း ပြော ပါဟု ဆို ကြ၏။²⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ငါပြော|strong="G2036" ပြီ။ သင်

တို့သည် မ ယုံ ကြ။ ငါ့ ခမည်းတော် ၏အခွင့်နှင့် ငါ ပြု သောအမှု တို့သည် ငါ ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။²⁶ သို့သော်လည်း သင် တို့သည် မ ယုံ ကြ။ အဘယ်ကြောင့်မယုံသနည်းဟူမူကား ၊ သင်တို့သည် ငါ့ သိုး တို့ အဝင် မ ဟုတ် ။ အထက်က ငါ ပြောသည် အတိုင်း၊²⁷ ငါ့ သိုး တို့သည် ငါ့ စကား သံ ကို နားထောင် ၍ ငါ့ နောက် သို့လိုက် ကြ၏။ ထိုသိုး တို့ကို ငါ သိ ၏။²⁸ ထာဝရ အသက် ကိုလည်း ငါ ပေး ၏။ သိုးတို့သည် ပျက်စီး ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် ကြ လိမ့်မည်။ အဘယ်သူ မျှ ထို သိုး တို့ကို ငါ့ လက် မှ မ နှုတ် မ ယူ ရာ။²⁹ ထိုသိုး တို့ကို ငါ့ ဌ်အပ်ပေး တော် မူ သော ငါ့ ခမည်းတော် သည် ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ထက် ကြီး မြတ်တော် မူ သည်ဖြစ် ၍၊ အဘယ်သူ မျှ ထို သိုး တို့ကို ငါ့ ခမည်း တော် ၏ လက် မှ မ နှုတ် မ ယူ နိုင် ရာ။³⁰ ငါ သည် ငါ့ ခမည်းတော် နှင့် တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ် သည် ဟု မိန့်၊^{strong="G611"} တော်မူ၏။³¹ ထိုအခါ ယုဒ လူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ခဲနှင့်ပစ် ခြင်းငှာ တစ်ဖန် ကျောက်ခဲ တို့ ကို ကောက်ယူ ကြ၏။³² ယေရှု ကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၊ ^{strong="G3962"} ၏အခွင့် နှင့် ကောင်း သော အမှု အများ တို့ကို သင် တို့အားပြု ပြီ။ ထိုအမှု တို့တွင် အဘယ် မည်သောအမှု ကြောင့် ငါ့ ကို ခဲ နှင့်ပစ်ကြမည်နည်း ဟု မေး၊^{strong="G611"} တော်မူလျှင်၊³³ ယုဒ လူတို့က၊ ကောင်း သောအမှု ကြောင့် ခဲနှင့်ပစ် မည်မ ဟုတ်။ သင် သည် လူ ဖြစ် လျက် ပင် ဘုရားသခင် ဖြစ် ယောင် ဆောင်၍ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး သောစကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟု ဆို ကြ၏။³⁴ ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရား၊^{strong="G2316"} ဖြစ် ကြ၏။ ငါ ဆို သည်ဟု သင် တို့၏ ပညာတုတိ ကျမ်းစာ၌ လာ သည် မ ဟုတ် လော။³⁵ ဘုရားသခင် ၏ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရသော သူ တို့ကို ဘုရား ဟူ၍ခေါ် ရလျှင် ၎င်း ၊ ကျမ်း စကား ကို မ ပယ် ရ လျှင်၎င်း၊³⁶ ခမည်း တော် သည် သန့်ရှင်း စေ၍ ၊ ဤ လောက သို့ စေလွှတ် တော် မူ သော သူ က၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဖြစ် သည် ဟု ဆို သောကြောင့် ၊ သင် သည် ဘုရားသခင် ကို လွန်ကျူး ၍ပြောသည်ဟု ထိုသူအား ဆို ရာ သလော။³⁷ ငါသည် ငါ့ ခမည်းတော် ၏အမှု တို့ကို မ ပြု လျှင် ငါ့ ကိုမ ယုံ ကြနှင့်။³⁸ ပြု လျှင်ငါ့ ကိုမ ယုံ သော်လည်း ထိုအမှု တို့ကို ယုံ ကြ လော့။ ထိုသို့ ယုံလျှင် ခမည်းတော် သည် ငါ ၌ ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ငါ သည် ခမည်း တော် ၌ ရှိ သည်ကို၎င်း ယုံ၍ သိမှတ် ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။³⁹ ထိုအခါ ကိုယ်တော် ကိုဘမ်းဆီး ခြင်းငှာတစ်ဖန် ရှာ ကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူ တို့၏လက် မှ ထွက်ကြ တော်မူ၏။⁴⁰ ယောဟန် သည် ဗ တု တိ ဇံ ကို ရှေးဦးစွာ ပေး ရာ အရပ် ၊ ယော်ဒန် မြစ် တစ် ဘက် သို့ တစ်ဖန် ကြွ ၍ ထို အရပ်၌ နေ တော်မူ၏။⁴¹ လူအများ တို့သည် အထံ တော်သို့ ရောက်လာ လျှင် ၊ ယောဟန် သည် နိမိတ် လက္ခဏာကိုမ ပြ ။ သို့သော်လည်း ဤသူ ၏အကြောင်း ကို ယော ဟန် ပြော သမျှ မှန် ပေ၏ဟု ဆို ကြသဖြင့်၊⁴² ထို အရပ်၌ လူများ

တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုယုံကြည် ကြ၏။

11 ညီအစ်မ မာရီ နှင့် မာသ တို့နေသော ဗေသနီ ရွာသား ၊ လာ ဇရု အမည် ရှိ သော သူ တစ် ယောက် သည် နာ လျက် နေ လေ၏။² နာ လျက် နေသော လာဇရု ၏နှမမာရီ ကား၊ သခင် ဘုရားကို ဆီ မွှေး နှင့်လိမ်း ၍ ခြေ တော်ကို မိမိ ဆံပင် နှင့် သုတ် သောမာရီဖြစ် သတည်း။³ ညီအစ်မ တို့သည် အထံ တော်သို့ စေလွှတ် ၍ ၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်ချစ် တော်မူ သော သူ သည် နာ လျက် နေပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။⁴ ထိုစကားကို ယေရှု သည် ကြား တော်မူလျှင် ၊ ထို အနာ သည် သေ၊^{strong="G2288"} နာမ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော်ကို ထင်ရှားစေသောအနာဖြစ် ၏။ ထို အနာကြောင့် ဘုရားသခင် ၏သား တော်သည် ဘုန်း ထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည် ဟု မိန့်၊^{strong="G2036"} တော်မူ၏။⁵ ယေရှု သည် မာသ ကို၎င်း ။ သူ ၏ညီမ နှင့် လာဇရု ကို၎င်း ချစ် တော်မူ၏။⁶ လာဇရု နာ သည်ကို ကြား တော်မူလျှင် ၊ ကြွတော်မမူဘဲ ထိုအရပ် ၌ နှစ် ရက် နေ တော် မူ၏။⁷ ထို နောက် တပည့် တော် တို့အား၊ ယုဒ၊^{strong="G2449"} ပြည်သို့ တစ်ဖန် သွား ကြကုန်အံ့ ဟု မိန့်၊^{strong="G3004"} တော်မူ လျှင်၊⁸ တပည့် တော်တို့က၊ အရှင် ဘုရား၊ ယုဒ လူတို့သည်ယခုပင် ကိုယ်တော် ကိုခဲ နှင့်ပစ် ခြင်းငှာရှာကြ လျက်ပင်ထို အရပ်သို့တစ် ဖန် ကြွ တော်မူဦးမည်လောဟု လျှောက် ကြ၏။⁹ ယေရှု ကလည်း၊ တစ်နေ့၊^{strong="G2250"} တွင်တဆယ့်နှစ် နာရီ ရှိ သည်မ ဟုတ် လော။ လူ သည်နေ့ အချိန်၌ သာ သွားလာ လျှင် ၊ နေရောင်အလင်း ကို မြင် ရသောကြောင့် ထိမိ ၍ မ လဲတတ်။¹⁰ ညဉ့် အချိန်၌ သွားလာ လျှင် မူကား ၊ အလင်း မ ရှိ သောကြောင့် ထိမိ ၍ ၍လဲတတ်၏ ဟု မိန့်၊^{strong="G611"} တော်မူပြီးမှ၊¹¹ ငါ တို့အဆွေ လာဇရု သည် အိပ်ပျော် ၏။ သူ့ ကို နိုး ခြင်းအလိုငှာ ငါ သွားမည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။¹² တပည့် တော်တို့ကလည်း ၊ သခင် ၊ သူသည် အိပ်ပျော် လျှင် သက်သာ ရလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ကြ၏။¹³ ယေရှု သည် လာဇရု သေ ကြောင်း ကိုမှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်း ၊ ပကတိ အိပ်ပျော် ကြောင်း ကို မိန့် တော်မူသည်ဟု တပည့် တော် တို့သည် ထင်မှတ် ကြ၏။¹⁴ ထိုကြောင့် ယေရှု က၊ လာဇရု၊^{strong="G2976"} သေ ပြီ။ သင်တို့သည် ယုံကြည် မည်အကြောင်း ၊¹⁵ ထို အရပ်၌ ငါမ ရှိ သည် ကိုထောက်၍ သင် တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ သူ့ ဆီသို့ ငါတို့သွား ကြ ကုန်အံ့ ဟု အတည်အလင်း၊^{strong="G3954"} မိန့် တော်မူ၏။¹⁶ ဒီဒုမု အမည် ရှိသောသောမ က၊ အကျွန်ုပ် တို့လည်း လိုက် ၍ သခင် နှင့်အတူ အသေခံ ကြကုန်အံ့ဟု တပည့် တော်ချင်း တို့အား ပြောဆို ၏။¹⁷ ယေရှု သည် ရောက် တော်မူသောအခါ ၊ လာ ဇရု ကို သဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်း တွင်း၌ လေး ရက် လွန် လေပြီ။¹⁸ ဗေသ နီ ရွာ သည် ယေ ရုရှု လင် မြို့နှင့် တစ် တိုင် လောက် သာ ကွာဝေး သည် ဖြစ် ၍၊¹⁹ မာသ နှင့် မာ ရီ တို့ ၏မောင် သေ သောကြောင့် ၊ သူ တို့ ကို နှစ်သိမ့် စေ လို သော ငှာ ယုဒ လူ များ တို့သည် လာ

ကြ၏။²⁰ ယေရှု ကြွလာ တော် မူ ကြောင်း ကို မာသ သည် ကြားလျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ခရီး ဦး ကြို ပြု ခြင်း ငှာ သွား၏။²¹ မာ ရီ မူကား အိမ် ၌ ထိုင် လျက်နေရစ်၏။ မာသ က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ရှိ တော် မူ လျှင် ကျွန်မ ၏မောင် မ သေ ပါ။²² ယခု သေ လျက် ရှိ သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း တော်မူ သမျှ အတိုင်း ဘုရားသခင် ပေး တော်မူမည်ကို ကျွန်မသိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။²³ ယေရှု ကလည်း၊ သင်|strong="G4675" ၏မောင် သည် ထမြောက် လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။²⁴ မာသ ကလည်း၊ နောက်ဆုံး သောနေ့ တည်းဟူသောထမြောက် ရာကာလ၌ သူသည် ထမြောက် လိမ့်မည်ကို ကျွန်မသိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။²⁵ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ|strong="G1473" သည် ထမြောက် ခြင်းအကြောင်း၊ အသက် ရှင်ခြင်းအကြောင်းဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို ယုံကြည် သောသူ သည် သေ လွန်သော်လည်း ရှင် လိမ့်မည်။²⁶ ငါ့ ကို ယုံကြည် ၍ အသက် ရှင် သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် လည်း သေ ခြင်း နှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ငါ့စကားကိုယုံ သလော ဟု မေး တော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ် ပါ၏သခင် ။²⁷ ကိုယ်တော် သည် ခရစ်တော် တည်း ဟူသော ဤ လောက သို့ ကြွ တော် မူ သော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ဖြစ် တော် မူ သည် ကို ကျွန်မ ယုံ ပါသည် ဟု လျှောက် ၏။²⁸ ထိုသို့ လျှောက် ပြီး မှ မာ သ သည် သွား ၍ မိမိ ညီမ မာ ရီ အား၊ အရှင် ဘုရားရောက်လာ တော်မူပြီ။ သင့် ကို ခေါ် တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ် စွာခေါ် လေ၏။²⁹ မာရီ သည် ထိုစကားကိုကြား လျှင် အလျှင် တ ဆော ထ ၍ အထံ တော် သို့ သွား လေ၏။³⁰ ထိုအခါ ယေရှု သည် ရွာ ထဲ သို့ မ ဝင် သေး။ မာသ ခရီး ဦး ကြို ပြု သော အရပ် ၌ ရှိ တော် မူ သတည်း။³¹ ထို ကြောင့် နှစ်သိမ့် သော စကား ကို ပြော လျက် မာ ရီ နှင့် အတူ အိမ် ၌ ရှိ သော ယုဒ လူ တို့သည် မာ ရီ အလျှင် တ ဆော ထ ၍ ထွက် သွား သည် ကို မြင် ကြ လျှင်၊ ငိုကြွေး ခြင်း ငှာ သချိုင်း သို့ သွား ပြီဟုဆို၍ သူ့ နောက် သို့လိုက် ကြ၏။³² မာ ရီ သည် ယေရှု ရှိ တော် မူ ရာ အရပ် သို့ ရောက် ၍ ကိုယ်တော် ကို မြင် လျှင် ခြေ တော် ရင်း၌ ပြပ်ဝပ် လျက်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်ရှိ တော်မူလျှင် ကျွန်မ ၏ မောင် မ သေ ပါဟုလျှောက် ၏။³³ မာ ရီ မှစ၍လိုက် လာ သော ယုဒ လူ တို့သည် ငိုကြွေး သည် ကို ယေရှု သည်မြင် တော်မူသောအခါ ၊ အလွန် ညှိုးငယ် ခြင်း၊ စိတ် ပူပန် ခြင်းရှိ၍ ၊³⁴ အလောင်း ကို အဘယ်မှာ ထား ကြသနည်း ဟု မေး|strong="G2036" တော် မူ လျှင်၊ သခင် ကြွ ၍ ကြည့် တော် မူ ပါဟု လျှောက် ကြ၏။³⁵ ယေရှု သည် မျက်ရည် ကျ တော် မူ၏။³⁶ ယုဒ လူတို့က၊ ကြည့် ပါ။ လာဇရု ကို အလွန်ချစ် တော်မူပါသည် တကားဟု ဆို ကြ၏။³⁷ အချို့ တို့က၊ မျက်စိ ကန်းသောသူ ကို မြင် စေ တော် မူ သော ဤ သခင် သည်၊ လာ ဇ ရု ကို မ သေ စေ ခြင်း ငှာ မ တတ်နိုင် လောဟုဆို ကြ၏။³⁸ တစ်ဖန် ယေရှု သည် အလွန် ညှိုးငယ် သော စိတ် နှင့် သချိုင်း တွင်း သို့ ရောက် တော် မူ၏။ ထို

တွင်းသည် မြေတွင်း ဖြစ်၏။ ကျောက် နှင့်ပိတ် ထား၏။³⁹ ကျောက် ကို ရွှေ ကြ လော့ ဟု ယေရှု|strong="G2424" သည် မိန့် တော် မူ လျှင်၊ သေ လွန် သော သူ နှမ မာသ က၊ သခင် ၊ ယခု ဖြစ် လျှင် နံ လိမ့်မည်။ လေး ရက် ရှိ ပါ ပြီ ဟု လျှောက် ၏။⁴⁰ ယေရှု ကလည်း၊ သင်|strong="G4671" သည်ယုံ လျှင် ဘုရားသခင် ၏ဘုန်း အာနုဘော် တော်ကို မြင် ရလိမ့်မည်၊ ငါပြော ပြီ မ ဟုတ်လော ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။⁴¹ ထိုအခါ သေလွန်သောသူ၏သချိုင်းမှကျောက် ကိုရွှေ့ ကြ၏။ ယေရှု သည်လည်း အထက် သို့ မျှော်ကြည့် လျက်၊ အဘ|strong="G3962" ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော် မူ သောကြောင့် ကျေးဇူး တော် ကြီး လှ ပါ၏။⁴² ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် စကားကိုအစဉ်မပြတ် နားထောင် တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော် မူ သည် ကို ဝန်းရံ လျက် ရှိ သော ဤ လူ အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် စေခြင်းငှာ သူတို့၏အကျိုးကိုထောက်၍ ဤသို့ အကျွန်ုပ်လျှောက် ပါ၏ ဟု မိန့်မြွတ်|strong="G2036" တော်မူ ပြီးမှ၊⁴³ လာဇရု ထွက် ၍လာ လော့ ဟု ကြီးစွာ|strong="G3173" သော အသံ နှင့် ဟစ်ခေါ် တော် မူ၏။⁴⁴ ထိုအခါ သေ လွန် သော သူ သည် မိမိ ခြေ လက် ၌ပုဆိုး နံငယ်နှင့် ရစ်ပတ် လျက်၊ မျက်နှာ ကို လည်း ပု ဝါ နှင့် စည်း လျက် ထွက် လာ ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သူ|strong="G846" ကိုဖြည့် ၍ လွှတ် ကြလော့ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုအခါ မာရီ ဆီသို့ လာ သော ယုဒ လူအများ တို့သည် ယေရှုပြု တော်မူသောအမှု ကိုမြင် လျှင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် ကြ၏။⁴⁶ အချို့ မူကား ၊ ဖာရိရှဲ တို့ထံသို့ သွား ၍ ယေရှု ပြု တော်မူ သောအမှု ကို ကြားပြော ကြ၏။⁴⁷ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့ နှင့် ဖာ ရီ ရှဲ များသည် လွတ် အရာရှိ တို့ ကို စည်းဝေး စေ ပြီး လျှင်၊ ငါ တို့ သည် အဘယ်သို့ ပြု လျက် နေ ကြ သနည်း။ ထို သူ သည်များစွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာကိုပြု ၏။⁴⁸ သူ့ ကို ဤသို့ စေ လွတ် ထားလျှင် လူခပ်သိမ်း တို့သည် ယုံကြည် ကြလိမ့်မည်။ ရောမ လူ တို့သည်လည်း လာ ၍ ငါ တို့အရပ် ဌာန ကိုငင်း ၊ ငါ တို့အမျိုး ကိုငင်း သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ကြ လိမ့်မည် ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁴⁹ ထို သူ တို့အဝင် ။ ထို နှစ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် သော ကယာ ဖ အမည်ရှိသောသူ က၊ သင် တို့အလျှင်း မ သိ ကြ။⁵⁰ ယုဒလူမျိုး အကုန်အစင် ပျက်စီး သည်ထက်၊ လူ တစ် ယောက်သည် လူ များတို့ အတွက် သေ သော်သာ၍ကောင်း သည်ကို သင် တို့သည် မ ဆင်ခြင် ပါ တကားဟု ပြောဆို ၏။⁵¹ ထို စကား ကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြောဆို သည်မ ဟုတ်။ ထို နှစ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ် လျက်၊ ယေရှု သည် ထိုအမျိုး အတွက် သေ ရမည်ဟူ၍ငင်း ၊⁵² ထိုအမျိုး အတွက် သာမက အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြား လျက်ရှိသော ဘုရားသခင် ၏သား များကို အတူစုဝေး စေခြင်းငှာ သေရမည်ဟူ၍ငင်း၊ ပရော ဖက်ဉာဏ်နှင့်ဟောပြော ၏။⁵³ ထို နေ့မှစ၍ ကိုယ်တော် ၏အသက်

ကိုသတ် ခြင်းငှာ တိုင်ပင် ကြံစည်ကြ၏။⁵⁴ ထိုကြောင့် ၊ ယေရှု သည် နောက် တ ဖန် ယုဒ လူ တို့တွင် ထင်ရှား စွာ မ လှည့်လည် ဘဲ။ ထို အရပ် မှထွက် ၍ တော နှင့်အနီး ဖေရိမ် အမည် ရှိသောမြို့သို့ ကြွ၍ တပည့် တော် တို့နှင့်အတူ နေ တော် မူ၏။⁵⁵ ယုဒ ပသ ခါ ပွဲခံခါနီး တွင် လူ များတို့သည်မိမိ တို့ကိုသန့်ရှင်း စေခြင်းငှာ ပွဲ မ ခံမီအရပ် ရပ် တို့မှ ယေရုရှလင် မြို့သို့ လာ ကြ၏။⁵⁶ ထိုသူတို့သည် ယေရှု ကို ရှာဖွေ ၍ ၊ အချင်း တို့အဘယ်သို့ ထင် ကြသနည်း။ သူသည်ပွဲ သို့ မ လာ သလောဟု ဗိမာန် တော်၌ ရပ် လျက် အချင်းချင်း မေးမြန်း ကြ၏။⁵⁷ ထိုအခါ အဘယ်သူ သည် ယေရှုရှိ ရာအရပ် သို့ သူ့ ကိုဘ မ်းဆီး စေခြင်းငှာ ပြညွှန် ရမည်ဟု ယဇိပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲ တို့သည်မှာခဲ ကြပြီ။

12 ပသခါ ပွဲခံချိန်ခြောက် ရက် လိုသောအခါ ၊ အထက်ကသေလွန်၍ သက်သေခံ ကြ၏။¹⁸ ထို နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြ တော် မူသည် ဟု လူ များတို့သည်သိတင်းကြား သောကြောင့် ၊ ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သော ငှာထွက်သွားကြ၏။¹⁹ ဖာရိရှဲ အချင်းချင်း တို့လည်း ၊ သင်တို့သည် အလျှင်း မ တတ်နိုင် ။ ဤလောက သည် ထိုသူ နောက် သို့ လိုက် သွား ပါပြီတကားဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁰ ကိုးကွယ် ခြင်းအမှုနှင့် ထို ပွဲ သို့ ရောက်လာ သောသူ တို့တွင် ဟေလသ လူအချို့ ပါ ၏။²¹ ထို သူ တို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်ဗက်ဇဲဒ မြို့သားဖြစ်သော ဖိလိပုပု ထံသို့ သွား ၍ အကျွန်ုပ် တို့သည် ယေရှု ကို မြင် ချင်ပါသည်။ ခင်ဗျား ဟု တောင်းပန် ကြ၏။²² ဖိလိပုပု သည်သွား ၍ အနုဒြေ ကို ကြားပြော ပြီးမှ ၊ ထို သူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှု ကိုလျှောက် ၏။²³ ယေရှု ကလည်း ၊ လူ|strong="G444" သား သည် ဘုန်းပွင့် ရသောအချိန် ရောက် ပြီ။²⁴ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား ၊ မြေ ၌ ကျ သောစပါး စေ့ သည် မ ပျက် လျှင် တစ် ခု တည်း နေ ၏။ ပျက် လျှင် မူကား များ စွာ သော အသီး ကို သီး တတ်၏။²⁵ မိမိ အသက် ကို နှမြော သောသူ သည် အသက် ဆုံး လိမ့်မည်။ ဤ လောက ၌ မိမိ အသက် ကို မုန်း သော သူ မူကား ၊ ထာဝရ အသက် ကို စောင့်ရှောက် လျက် နေ၏။²⁶ ငါ ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်သောသူ ဖြစ်လျှင် ငါ့ နောက်သို့ လိုက် ရမည်။ ငါ ၏အမှုဆောင် သည်လည်း ငါ ရှိ ရာအရပ် ၌ ရှိ ရ လိမ့်မည်။ ငါ ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော သူ ဖြစ်လျှင် ထိုသူ ကို ခမည်းတော် သည် ချီးမြှောက် တော်မူလတံ့။²⁷ ငါ သည် ယခု စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ ငါလျှောက် ရမည်နည်း။ ထို အချိန် မှစ၍ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ အဘ ဟုလျှောက်ရမည် လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထို အချိန် သို့ ရောက်လာ ပြီ။²⁸ အို အ ဘ ၊ ကိုယ်တော် ၏နာမ တော်ကို ချီးမြှောက် တော်မူပါ ဟု မိန့်မြွတ် တော်မူ၏။ ထိုအခါကောင်းကင် မှ စကား သံကား ၊ ငါချီးမြှောက် ခဲ့ပြီ။ တဖန် ချီးမြှောက် ဦး မည်ဟုလာ ၏။²⁹ ဝန်းရံ လျက်ရှိသော လူ အစုအဝေးတို့သည်ကြား လျှင် မိုဗ်းချုန်း သည်ဟုဆို ကြ၏။ အချို့ ကလည်းကိုယ်တော် အား ကောင်းကင်တမန် မြွက် သည်ဟု

ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏အခွင့် နှင့် ကြွလာ တော်မူသော ကုသရေလ ရှင်ဘုရင် သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။¹⁴ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား ၊¹⁵ အိုဇီအုန် သတို့သမီး ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ သင် ၏အရှင် မင်းကြီး သည် မြည်း ကလေး ကို စီး ၍ သင် ရှိ ရာ သို့ ကြွ တော် မူ သည် ကို ကြည့်ရှု လော့ ဟု ရေး ထားသည် နှင့် အညီ၊ ယေရှု သည် မြည်း ကလေး ကို တွေ့ ၍ စီး တော် မူ၏။¹⁶ ထို အကြောင်းအရာ ကို တပည့် တော် တို့သည် အစ ဦး ၌ နား မ လည်သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကိုရည်မှတ် ၍ ထိုသို့ ရေး ထားသည် ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် အား ထိုသို့ပြု ကြသည်ကို၎င်း ၊ ဘုန်းပွင့် တော် မူ သည် နောက် သတိရ ၍ မှတ်မိ ကြ၏။¹⁷ နောက် တော် သို့ လိုက် သော လူ အစုအဝေး တို့သည် ကား ၊ လာ ဇ ရှ ကို သင်ချိုင်း တွင်း မှ ခေါ် ၍ သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ တော် မူ သည် အကြောင်း ကို နှုတ်သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော် ကို ပြ တော် မူသည် ဟု လူ များတို့သည်သိတင်းကြား သောကြောင့် ၊ ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သော ငှာထွက်သွားကြ၏။¹⁹ ဖာရိရှဲ အချင်းချင်း တို့လည်း ၊ သင်တို့သည် အလျှင်း မ တတ်နိုင် ။ ဤလောက သည် ထိုသူ နောက် သို့ လိုက် သွား ပါပြီတကားဟု ပြောဆို ကြ၏။²⁰ ကိုးကွယ် ခြင်းအမှုနှင့် ထို ပွဲ သို့ ရောက်လာ သောသူ တို့တွင် ဟေလသ လူအချို့ ပါ ၏။²¹ ထို သူ တို့သည် ဂါလိလဲ ပြည်ဗက်ဇဲဒ မြို့သားဖြစ်သော ဖိလိပုပု ထံသို့ သွား ၍ အကျွန်ုပ် တို့သည် ယေရှု ကို မြင် ချင်ပါသည်။ ခင်ဗျား ဟု တောင်းပန် ကြ၏။²² ဖိလိပုပု သည်သွား ၍ အနုဒြေ ကို ကြားပြော ပြီးမှ ၊ ထို သူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှု ကိုလျှောက် ၏။²³ ယေရှု ကလည်း ၊ လူ|strong="G444" သား သည် ဘုန်းပွင့် ရသောအချိန် ရောက် ပြီ။²⁴ ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား ၊ မြေ ၌ ကျ သောစပါး စေ့ သည် မ ပျက် လျှင် တစ် ခု တည်း နေ ၏။ ပျက် လျှင် မူကား များ စွာ သော အသီး ကို သီး တတ်၏။²⁵ မိမိ အသက် ကို နှမြော သောသူ သည် အသက် ဆုံး လိမ့်မည်။ ဤ လောက ၌ မိမိ အသက် ကို မုန်း သော သူ မူကား ၊ ထာဝရ အသက် ကို စောင့်ရှောက် လျက် နေ၏။²⁶ ငါ ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်သောသူ ဖြစ်လျှင် ငါ့ နောက်သို့ လိုက် ရမည်။ ငါ ၏အမှုဆောင် သည်လည်း ငါ ရှိ ရာအရပ် ၌ ရှိ ရ လိမ့်မည်။ ငါ ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော သူ ဖြစ်လျှင် ထိုသူ ကို ခမည်းတော် သည် ချီးမြှောက် တော်မူလတံ့။²⁷ ငါ သည် ယခု စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ ငါလျှောက် ရမည်နည်း။ ထို အချိန် မှစ၍ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ အဘ ဟုလျှောက်ရမည် လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထို အချိန် သို့ ရောက်လာ ပြီ။²⁸ အို အ ဘ ၊ ကိုယ်တော် ၏နာမ တော်ကို ချီးမြှောက် တော်မူပါ ဟု မိန့်မြွတ် တော်မူ၏။ ထိုအခါကောင်းကင် မှ စကား သံကား ၊ ငါချီးမြှောက် ခဲ့ပြီ။ တဖန် ချီးမြှောက် ဦး မည်ဟုလာ ၏။²⁹ ဝန်းရံ လျက်ရှိသော လူ အစုအဝေးတို့သည်ကြား လျှင် မိုဗ်းချုန်း သည်ဟုဆို ကြ၏။ အချို့ ကလည်းကိုယ်တော် အား ကောင်းကင်တမန် မြွက် သည်ဟု

ဆို ကြ၏။³⁰ ယေရှု က၊ ထို|strong="G3778" စကား သံသည် ငါ အဘို့ အလိုငှာလာသည်မ ဟုတ်၊ သင် တို့အဘို့ အလိုငှာလာ ၏။³¹ ယခု တွင် ဤ လောက သည် တရား စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ ၏။ ယခု တွင် ဤ လောက ကို အစိုးရ သောမင်းသည် ပြင် သို့ နှင်ထုတ် ခြင်း ကို ခံ ရလိမ့်မည်။³² ငါ သည် လည်း မြေကြီး နှင့် ခွာ၍ မြောက် ထား ခြင်း ကို ခံ ရလျှင် ။ လူအ ပေါင်း တို့ ကို ငါ ထံသို့ ငါ ဆွဲ မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။³³ ထိုသို့ မိန့် တော် မူသော်၊ မိမိ သည် အဘယ်သို့ သေ ရမည်အရိပ် ကို ပေးတော်မူ၏။³⁴ လူ များတို့ ကလည်း၊ ခရစ်တော် သည် အစဉ်အမြဲ တည် သည်ဟု ပညတ်တို ကျမ်း၌ လာကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် တို့ ကြားသိ ရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူ သား သည် မြောက် ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု သင် သည် အဘယ်သို့ ဆို သနည်း။ ထို လူ သား သည် အဘယ်သို့ သော သူ နည်း ဟု ဆို ကြ၏။³⁵ ယေရှု ကလည်း၊ အလင်း|strong="G5457" သည် သင် တို့တွင် ခဏ သာ ရှိ ၏။ အလင်း ရှိ စဉ် အခါ သွားလာ ကြ လော့။ သို့မဟုတ် လျှင် မှောင်မိုက် သည် သင် တို့မှီ လိမ့်မည်။ မှောင်မိုက် ၌ သွား သော သူ သည် အဘယ် ဆီသို့မိမိသွား သည် ကိုမိမိမ သိ ။³⁶ အလင်း ရှိ စဉ် အခါ အလင်း ၏ သား ဖြစ် အံ့သောငှာ အလင်း ကို ယုံကြည် ကြ လော့ ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ထိုသို့ မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ယေရှု သည် ထွက် ကြ ၍ ထို သူ တို့ကို တိမ်းရှောင် လျက် နေ တော် မူ၏။³⁷ ထို မျှ လောက် ကြီး စွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို သူ တို့ မျက်မှောက် ၌ ပြ တော် မူ သော်လည်း သူ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ မ ရောက် ကြ။³⁸ ပရောဖက် ဟော ရှာ ယ ဟော ဘူးသည်ကား၊ အိုထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့ဟောပြောသော သိ တင်း စကားကို အဘယ်သူ ယုံ ပါသနည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏ လက် တော်သည် အဘယ်သူ အား ထင်ရှား တော်မူသနည်း ဟူသောစကား သည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။³⁹ တစ်ဖန် ပရောဖက်ဟော ရှာ ယ ဟော ပြန်သည် ကား၊⁴⁰ သူ တို့ မျက်စိ မ မြင် ၊ စိတ် နှလုံး နား မ လည်၊ အကျင့် မ ပြောင်းလဲ ၊ သူ တို့ အနာ ရောဂါ ကို ငါ မ ငြိမ်းစေသည် တိုင်အောင်သူ တို့မျက်စိ ကိုကွယ် စေတော်မူ၏။ သူ တို့ စိတ်နှလုံး ကိုမိုက် စေတော်မူ၏ဟူသော စကားကြောင့် ထိုသူ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ မ ရောက် နိုင် ကြ။⁴¹ ဟော ရှာ ယ သည် ဘုန်း အာနဘော်တော်ကို မြင် ၍ ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန် စဉ်တွင် ထို စကား ကို ဟောပြော သတည်း။⁴² သို့သော်လည်း အရာရှိ အများ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် ကြ၏။ တရား စ ရပ် မှ ဖာ ရီ ရှဲ့ တို့သည် နှင်ထုတ် မည် ကို စိုးရိမ် သောကြောင့် ထင်ရှား စွာ ဝန် မ ခံ ကြ။⁴³ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဘုန်း အသရေထက် လူ တို့ပေးသော ဘုန်း အသရေကို သာ၍ နှစ်သက် ကြ၏။⁴⁴ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ|strong="G1691" ကိုယုံကြည် သော သူ သည် ငါ ကိုသာယုံကြည် သည်မ ဟုတ်၊ ငါ ကိုစေလွှတ် တော် မူသော သူ ကိုယုံကြည်၏။⁴⁵ ငါ ကို ကြည့် မြင်သောသူ သည် ငါ

ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူ ကိုကြည့် မြင်၏။⁴⁶ ငါ ကို ယုံကြည် သမျှ သော သူ တို့သည် မှောင်မိုက် ၌ မ နေ စေ ခြင်း ငှာ ငါ သည် အလင်း ဖြစ်လျက် ဤလောက သို့ ကြွလာ ပြီ။⁴⁷ ငါ စကား ကိုကြား သောသူ သည် မ ယုံကြည် ဘဲနေလျှင် ထိုသူ ကို ငါ သည်အပြစ် မ စီရင်။ လောကီသား တို့ကို အပြစ် စီရင်အံ့သောငှာ ငါလာ သည်မ ဟုတ်၊ လောကီသား တို့ကို ကယ်တင် အံ့သောငှာ ငါလာ၏။⁴⁸ ငါ ကိုပယ် ၍ ငါ စကား ကို နာ မ ခံသောသူ အားအပြစ် စီရင်သော သူ ရှိ သေး၏။ ငါဟောပြော သော စကား ပင် နောက်ဆုံး သောနေ့ ၌ ထိုသူ အားအပြစ် စီရင်လိမ့်မည်။⁴⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် ဟောပြော သည်မ ဟုတ်၊ ငါ ကို စေလွှတ် သော ခမည်းတော် သည် အဘယ်သို့ ငါ ဆုံးမဟောပြော ရမည်ကို ပညတ် ပေး တော်မူပြီ။ ခမည်းတော် ၏ပညတ် တော် သည် ထာဝရ အသက် ဖြစ် သည်ကို ငါသိ ၏။⁵⁰ ထိုကြောင့် ဟောပြောသမျှ တို့ ကို ခမည်းတော် မှာထား တော်မူသည် အတိုင်းငါ ဟောပြောသည် ဟု ကြွေးကြော်|strong="G2896" ၍ မိန့် တော်မူ၏။

13 ပသခါ ပွဲ မခံမှီ ၌ ယေရှု သည် ဤ လောက မှ ခမည်းတော် ထံသို့ ပြောင်း ရသော အချိန် ရောက် သည် ကို သိ တော် မူ သည် ဖြစ်၍၊ ဤလောက ၌ ရှိသောမိမိ လူ တို့ကိုချစ် တော်မူသောကြောင့် အဆုံး တိုင်အောင် ချစ် တော်မူ၏။² ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည်အကြောင်း မာရ်နတ် သည် ရှိမှန် ၏သားယုဒ ရှုကာရုတ် ၏ စိတ် နှလုံး၌ အကြံ ပေးသွင်း နှင့် သတည်း။ ထိုအခါ ညစာ ကိုစား ကြစဉ်၊³ ခမည်းတော် သည် အလုံးစုံ တို့ကို သူ ၏လက် သို့ အပ်ပေး တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ သူ သည်ဘုရားသခင် ထံ တော်မှ ထွက်လာ သည်ကို၎င်း ၊ ဘုရား သခင် ထံ တော်သို့ ကြွ သွား မည် ကို၎င်း ယေရှု သည် သိ တော် မူ သည်နှင့်၊⁴ စားပွဲ မှ ထ ၍ ဝတ်လုံ တော်ကိုချွတ် ပြီးလျှင်၊ ပဝါ ကိုယူ ၍ ခါးကိုစည်း တော်မူ၏။⁵ ထိုနောက်မှ ရေ ကိုအင်တုံ ၌ လောင်း ၍ တပည့် တော် တို့၏ခြေ ကိုဆေး ပြီး မှ ခါး၌စည်း ထား သော ပု ဝါ နှင့် သုတ် တော် မူ၏။⁶ ရှိမှန် ပေ တ ရှု ဆီ သို့ ရောက် တော် မူ သောအခါ ထိုတပည့်တော်က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ ခြေ ကိုဆေး တော် မူ မည်လော ဟု မေး လျှောက် ၏။⁷ ယေရှု ကလည်း၊ သင်|strong="G4771" သည် ငါ ပြု သောအမှုကို ယခု နား မ လည်သေး။ နောက်မှ သိ လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G611" တော်မူ၏။⁸ ပေတရ ကလည်း၊ ကိုယ်တော် သည်အကျွန်ုပ် ၏ခြေ ကိုအလျှင်း ဆေး တော် မ မူရဟု လျှောက် ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင့်|strong="G4571" ကို ငါမ ဆေး ရလျှင် အသင်သည် ငါ နှင့် မ ဆက်ဆံ ရ ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မူ၏။⁹ ရှိမှန် ပေ တ ရှု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ၏ခြေ ကိုသာ မ ဆေးပါနှင့်။ လက် ကို၎င်း ၊ ဦးခေါင်း ကို၎င်း ဆေးတော်မူပါဟု လျှောက် ပြန်၏။¹⁰ ယေရှု က လည်း၊ ရေချိုး|strong="G3068" ပြီးသောသူ မည်သည်ကား၊ ခြေ ဆေး ခြင်း မှတစ်ပါး ဆေး ရသော အကြောင်း မ ရှိ ၊ တစ် ကိုယ်

လုံး စင်ကြယ် ၏။ သင် တို့သည် စင်ကြယ် သော်လည်း အချို့ မ စင်ကြယ် ဟု မိန့် strong="G3004" တော်မူ၏။ ¹¹ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ မည့်သူ ကို သိ တော် မူ သောကြောင့် ၊ သင် တို့တွင် အချို့ မ စင်ကြယ် ဟု မိန့် တော် မူ သတည်း။ ¹²ထိုသို့ သူ တို့၏ ခြေ ကို ဆေး တော် မူ ပြီး မှ တစ် ဖန် ဝတ်လုံ ကို ဝတ် ၍ လျောင်း တော် မူ လျက် ၊ သင် strong="G5213" တို့၌ ငါပြု ခဲ့သော အမှုကို နားလည် ကြသလော။ ¹³သင် တို့သည် ငါ ကို အရှင် ဘုရား ဟူ၍ ၎င်း ၊ သင် ဟူ၍ ၎င်း ခေါ် တတ် ကြ၏။ ထို စကား သည် လည်း ဟုတ်မှန် သော စကား ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့ကို ခေါ်ကြသည့် အတိုင်း ငါ မှန်၏။ ¹⁴ငါ သည် သင် ဖြစ် လျက်၊ အရှင် ဘုရား လည်း ဖြစ် လျက်နှင့် သင် တို့၏ ခြေ ကို ဆေး လျှင် သင် တို့သည် အချင်းချင်း တို့၏ ခြေ ကို ဆေး ရ ကြမည်။ ¹⁵ငါ သည် သင် တို့၌ ပြု သကဲ့သို့ သင် တို့သည် ပြုစု စေခြင်းငှာ ပုံ သက်သေ ကို ပြ ခဲ့ပြီ။ ¹⁶ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ကျွန် သည် သင် ထက် သာ၍ ကြီး မြတ်သည် မ ဟုတ် တမန် သည်လည်း စေလွှတ် သောသူ ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မ ဟုတ်။ ¹⁷ဤ အရာ များ ကို သင် တို့ သိ ၍ သိ သည် အတိုင်း ကျင့် လျှင် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။ ¹⁸သင် တို့ ရှိ သမျှ ကို ငါ ရည်မှတ် ၍ ပြော သည်မ ဟုတ်။ ငါ ရွေးကောက် သော သူ တို့ကို ငါ သိ ၏။ ကျမ်းစာ ချက် ပြည့်စုံ စေ မည်အကြောင်း ငါ နှင့် အတူ စား သော သူ သည် ငါ ကို ခြေ နှင့် ကျောက် သတည်း။ ¹⁹ထိုအမှုအရာ ရောက် သောအခါ ငါ သည် ဤမည် သော သူ ဖြစ် သည် ကို သင် တို့သည် ယုံကြည် စေခြင်းငှာ ၊ မ ရောက် မှီ ယခုပင် သင် တို့အား ငါ ပြော နှင့်ပြီ။ ²⁰ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ စေလွှတ် သော သူ ကို လက်ခံ သော သူ သည် ငါ ကို လက်ခံ ၏။ ငါ ကို လက်ခံ သော သူ သည် ငါ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော သူ ကို လက်ခံ သည် ဟု မိန့် strong="G2036" တော်မူ၏။ ²¹ထိုသို့ ယေရှု သည် မိန့် တော်မူပြီး မှ စိတ် နှလုံးတော်ပူပန် ခြင်းရှိ၏။ ငါ အမှန်အကန် strong="G281, G281" ဆို သည်ကား၊ သင် တို့ တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ သည် ငါ ကို အပ်နှံ လိမ့်မည် ဟု သက်သေခံ strong="G3140" လျက် မိန့် တော် မူ၏။ ²²အဘယ်သူ ကို ရည်ဆောင်၍ မိန့် တော် မူ သည် ကို တပည့် တော် တို့သည် တွေးတော ခြင်း ရှိ သဖြင့်၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ရှု ကြ၏။ ²³ယေရှု ချစ် တော် မူ သော တပည့် တော်သည် ရင်ခွင် တော် နား မှာ လျောင်း သဖြင့်၊ ²⁴အဘယ်သူ ကို ရည်ဆောင်၍ မိန့် တော်မူသနည်းဟု မေး စေခြင်း ငှာ၊ ရှိမှန် ပေတရု သည် ထိုတပည့် တော် ကို အမှတ်ပေး ၏။ ²⁵ထို တပည့်တော်သည် ယေရှု ၏ ရင် တော် ကို မှီ ၍ ၍ လျောင်း နေလျက် သင် ၊ အဘယ်သူ နည်းဟု လျှောက် ၏။ ²⁶ယေရှု ကလည်း၊ ဤ မှန်တလုပ် strong="G5596" စာကို ငါ နှစ် ၍ ပေး သော သူ ဖြစ် ၏ ဟု မိန့် strong="G611" တော် မူ ပြီး လျှင်၊ မှန် တ လုပ်စာ ကို နှစ် ပြီး မှ ရှိမှန် ၏ သားယုဒ ရှုကာရတ် အား ပေး တော်မူ၏။ ²⁷ထို

သူ သည် မှန်တ လုပ်စာကို ခံပြီးမှ ၊ စာတန် သည် သူ့အထဲ သို့ဝင် လေ၏။ ယေရှု ကလည်း၊ သင်ပြု ရသော အမှု ကို အလျင်အမြန် ပြု လော့ဟု ထိုသူ အား မိန့် တော်မူ၏။ ²⁸အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မိန့် တော် မူ သည် ကို စားပွဲ ၌ လျောင်း သော သူ တို့တွင် အဘယ်သူ မှ မသိ ။ ²⁹အချို့ တို့က၊ ယုဒ ရှုကာ ရတ်သည် ငွေအိတ် ကို ဆောင် ကြ သောကြောင့် ၊ ဤပွဲ ၌ ငါ တို့သုံး စရာ အဘို့ကို ဝယ် လော့ ဟူ၍ ၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲ သော သူ တို့အား တစုံတစ်ခု ကို ပေး လော့ဟူ၍ ၎င်း။ ယေရှု မိန့် တော်မူသည်ဟု ထင်မှတ် ကြ၏။ ³⁰ယုဒ ရှုကာရတ်သည် မှန်တ လုပ်စာကို ခံ ပြီးမှ ချက်ခြင်း ထွက်သွား ၏။ ထို အချိန်ကား သူ အချိန်ဖြစ်၏။ ³¹ထိုသူသွား သည်နောက်၊ ယေရှု strong="G2424" က၊ ယခု တွင်လူ သား သည် ဘုန်း ထင်ရှားခြင်း ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ ဘုရားသခင် သည် လည်း လူသား အားဖြင့် ဘုန်း တော်ထင်ရှားခြင်းရှိ၏။ ³²ဘုရားသခင် သည် လူသားအားဖြင့် ဘုန်း တော် ထင်ရှား ခြင်း ရှိ လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် တိုင် အားဖြင့် သူ ၏ဘုန်း ကို ထင်ရှားစေ တော်မူ လိမ့်မည်။ ³³ချစ် သား တို့ ငါ သည် သင် တို့နှင့်အတူ ခဏ သာနေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ ကို ရှာ ကြလိမ့်မည်။ ငါ သွား ရာ အရပ် သို့ သင် တို့မ ရောက် နိုင် ကြ ဟု ယုဒ တို့အား ငါ ပြော သကဲ့သို့ ယခု သင် တို့အား ငါ ပြော ၏။ ³⁴သင် တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ချစ် ကြ လော့။ ငါ သည် သင် တို့ကို ချစ် သည်နည်းတူ အချင်းချင်း ချစ် ကြ လော့ဟု ပညတ် သစ် ကို ငါ ပေး ၏။ ³⁵သင် တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြလျှင် ၊ လူအပေါင်း တို့သည် ထို မေတ္တာကို ထောက်၍ သင် တို့သည် ငါ ၏ တပည့် ဖြစ် သည်ကို သိ ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ³⁶ရှိမှန် ပေ တ ရှု က၊ သင် ၊ ကိုယ်တော် သည် အ ဘယ် အရပ်သို့ ကြွ တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက် လျှင်၊ ယေရှု က၊ ငါ သွား strong="G5217" ရာ အရပ် သို့ သင် သည် ယခု မ လိုက် နိုင် ။ နောက်မှ လိုက် ရ လိမ့်မည် ဟု မိန့် strong="G611" တော် မူ၏။ ³⁷ပေတရု ကလည်း၊ သင် ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် နှင့် အတူအဘယ်ကြောင့် ယခု မ လိုက် နိုင် သနည်း။ ကိုယ်တော် အဘို့ အကျွန်ုပ် ၏အသက် ကို စွန့် ပါမည်ဟု လျှောက် လျှင်၊ ³⁸38 ယေရှု က၊ ငါ strong="G1473" အဘို့ သင့် အသက် ကို စွန့် မည်လော။ ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ကြက် မ တွန် မှီ သင်သည် သုံး ကြိမ် မြောက်အောင် ငါ ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည် ဟု မိန့် strong="G611" တော်မူ၏။

14 တဖန် တုံယေရှုက၊ သင် strong="G5216" တို့ စိတ် နှလုံးပူ ပန် ခြင်း မ ရှိ စေ နှင့်။ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် ကြ လော့။ ငါ ကို လည်း ယုံကြည် ကြလော့။ ²ငါ အဘ ၏အိမ် တော်၌ နေစရာအခန်း များ ရှိ ၏။ သို့ မ ဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို သင် တို့အား ငါ မ ပြော ဘဲမနေ။ သင် တို့နေစရာအရပ် ကို ပြင်ဆင် ခြင်းငှာ ငါ သွား ရ၏။ ³ငါ သည် သွား ၍ သင် တို့နေစရာ အရပ်ကို ပြင်ဆင် ပြီးမှ တစ်

ဖန် လာ ပြန်၍ ၊ ငါ ရှိ ရာ အရပ် ၌ သင် တို့ရှိ စေခြင်းငှာ သင် တို့ကို ငါ့ ထံသို့ သိမ်းဆည်း မည်။⁴ ငါ သည် အဘယ် အရပ်သို့ သွားသည် ကို၎င်း ၊ လမ်း ခရီး ကို၎င်း၊ သင် တို့သိ ကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵ သောမ ကလည်း၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ် အရပ်သို့ သွား တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မ သိ သည်ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီးကို အဘယ်သို့ သိ နိုင် ပါမည်နည်းဟု လျှောက် လျှင်၊⁶ ယေရှု က၊ ငါ strong="G1473" သည်လမ်း ခရီးဖြစ် ၏။ သမ္မာတရား လည်း ဖြစ်၏။ အသက် လည်း ဖြစ်၏။ ငါ့ ကို အမှီ မ ပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော် ထံသို့ မ ရောက် ရ။⁷ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုသိ လျှင် ငါ့ ခမည်းတော် ကို မသိ ဘဲ မ နေ ကြ။ ယခု မှစ၍ ခမည်းတော် ကိုသိ မြင် ကြ၏ ဟု မိန့် strong="G3004" တော်မူ၏။⁸ ဖိလိပု ပု ကလည်း၊ သခင် ၊ ခမည်းတော် ကို အကျွန်ုပ် တို့အားပြ တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြ တော်မူ လျှင် အကျွန်ုပ် တို့ အလိုပြည့်စုံ ပါမည်ဟု လျှောက် လျှင်၊⁹ ယေရှု က၊ ဖိလိပု ပု strong="G5376" ၊ ဤမျှ ကာလ ပတ်လုံး ငါသည်သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ ပြီးမှ သင်သည် ငါ့ ကို မ သိ သေး သလော။ ငါ့ ကိုမြင် သောသူ သည်ခမည်းတော် ကိုမြင် ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခမည်းတော် ကို အကျွန်ုပ် တို့အား ပြ တော်မူပါဟု သင် သည်အဘယ်သို့ ဆို သနည်း။¹⁰ ငါ သည် ခမည်းတော် ၌ ရှိသည်ကို၎င်း ၊ ခမည်းတော် သည် ငါ ၌ရှိ တော်မူသည်ကို၎င်း မ ယုံ သလော။ ငါ ဟောပြော သောစကား ကို ကိုယ် အလိုအလျောက် ငါ ဟောပြော သည်မ ဟုတ်။ ငါ ပြုသော အမှုတို့ကား၊ ငါ ၌ တည်နေ တော်မူ သော ခမည်းတော် သည် ပြု တော်မူ၏။¹¹ ငါ သည် ခမည်းတော် ၌ ရှိသည်ကို၎င်း ၊ ခမည်းတော် သည် ငါ ၌ ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း ယုံ ကြလော။ ငါ့ စကားကို မ ယုံလျှင် ၊ ငါ့အမှု တို့ကို ထောက် ၍ယုံ ကြ လော့။¹² ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည် သောသူ သည်ငါ ပြု သော အမှု တို့ကို ပြု လိမ့်မည်။ ထို အမှု တို့ထက်သာ၍ ကြီးသော အမှု တို့ကိုလည်း ပြု လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ခမည်းတော် ထံသို့ သွား ၍ ၊¹³ သင်တို့သည် ငါ ၏နာမ ကို အမှီပြု လျက် ဆုတောင်း သမျှ အတိုင်း ငါ ပြု မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော် သည် သား တော်အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားတော်မူခြင်းရှိမည်အကြောင်း တည်း။¹⁴ သင်တို့သည် ငါ ၏နာမ ကို အမှီပြု ၍ တစ်စုံတစ်ခု သော ဆုကို တောင်း လျှင် ၊ တောင်းသည် အတိုင်း ငါ ပြု မည်။¹⁵ ငါ့ ကို ချစ် လျှင် ငါ့ ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြ လော့။ ငါ သည် ခမည်းတော် ကိုတောင်း ၍ ၊¹⁶ ခမည်း တော်သည် သမ္မာ တရား ကို ပြ သော ဝိညာဉ် တော်တည်း ဟူသော တစ်ပါး သော ဥပ ဇူ ဖျာ ယ် ဆရာ ကို သင် တို့နှင့် အတူ အစဉ်မပြတ် တည်နေ စေ ခြင်းငှာ သင် တို့အားပေး တော်မူမည်။¹⁷ ထို ဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသား တို့သည် မ သိ မ မြင် သောကြောင့် မ ခံ မယူနိုင် ကြ။ ထိုဝိညာဉ် တော် သည် သင် တို့နှင့် အတူ တည်နေ ၍ ၊ သင် တို့၌ ရှိ တော်မူသောကြောင့် သင် တို့သိ

ကြ၏။¹⁸ ငါသည် သင် တို့ကို မိဘမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းငှာစွန့်ပစ် မည်မ ဟုတ်။ သင် တို့ဆီသို့ လာ ဦးမည်။¹⁹ ခဏ ကြာပြီးမှ လောကီသား တို့သည် ငါ့ ကိုမ မြင် ရကြ။ သင် တို့မူကား မြင် ရကြလိမ့်မည်။ ငါ သည် အသက်ရှင် သောကြောင့် သင် တို့သည်လည်း အသက်ရှင် ရကြ လိမ့်မည်။²⁰ ငါ သည် ခမည်းတော် ၌ ရှိသည်ကို၎င်း ၊ သင်တို့သည် ငါ ၌ ရှိသည်ကို၎င်း။ ငါ သည် သင် တို့၌ ရှိသည်ကို ၎င်း၊ ထို နေ့ ၌ သင် တို့သည် သိ ရကြ လိမ့်မည်။²¹ ငါ့ ပညတ် တို့ကို ရ ၍ စောင့်ရှောက် သောသူ သည် ငါ့ ကိုချစ် သောသူ ဖြစ် ၏။ ငါ့ ကို ချစ် သောသူ ကို ငါ့ ခမည်းတော် သည်ချစ် တော်မူမည်။ ငါ သည်လည်း ထိုသူ ကို ချစ် ၍ သူ့ အားကိုယ်တိုင် ထင်ရှား မည် ဟု မိန့် strong="G3004" တော်မူ၏။²² ယုဒ ရှုကာရုတ် မ ဟုတ်၊ အခြား သော ယုဒ က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီသား တို့အား မ ထင်ရှား ဘဲ အကျွန်ုပ် တို့အား အဘယ်သို့ ထင်ရှား တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက် ၏။²³ ယေရှု ကလည်း ၊ ငါ strong="G3165" ကို ချစ် သောသူ သည် ငါ့ စကား ကို နားထောင် လိမ့်မည်။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ထိုသူ ကို ချစ် တော်မူမည်။ ငါတို့သည်လည်း၊ သူ ဆီသို့ ကြ ၍ နေရာ ချမည်။²⁴ ငါ့ ကိုမ ချစ် သောသူ သည် ငါ့ စကား ကို နားမ ထောင်။ သင်တို့ကြား သောစကား သည် ငါ့ စကားမ ဟုတ် ။ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသော ခမည်းတော် ၏စကားတော်ဖြစ်၏။²⁵ ငါသည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ စဉ်တွင် ဤ စကား ကို ပြော ခဲ့ပြီ။²⁶ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အတွက် ကြောင့် စေလွှတ် တော် မူ သော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ တည်း ဟူသော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အား ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ပြသ သွန်သင်တော်မူ၍ ၊ ငါ ပြော ခဲ့သမျှ သော စကားတို့ကို မှတ်မိ သောဉာဏ်ကို သင် တို့အား ပေးတော်မူ၏။²⁷ ငြိမ်သက် ခြင်းကို သင် တို့၌ ငါထား ခဲ့၏။ ငါ ၏ငြိမ်သက် ခြင်းကို သင် တို့အား ငါပေး ၏။ လောကီသား တို့ ပေး သကဲ့သို့ ငါ ပေး သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်း၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း မ ရှိစေနှင့်။²⁸ ငါသည် ယခုသွား သော်လည်း သင် တို့ဆီသို့ လာ ဦးမည်ဟု ငါ ပြော သောစကားကို သင် တို့ကြား ရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ ကိုချစ် လျှင် ခမည်းတော် ထံသို့ ငါသွား မည်ကို ဝမ်းမြောက် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ ထက် သာ၍ကြီး မြတ်တော်မူ၏။²⁹ ထိုအမှုအရာ ရောက် သောအခါ သင်တို့သည်ယုံကြည် စေခြင်းငှာ၊ မ ရောက် မှီယုပင် သင် တို့အား ငါ ပြော နှင့်ပြီ။³⁰ ယခုမှစ၍ ငါသည်သင် တို့နှင့် များစွာ မ ပြော ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဤလောက ကို အစိုးရ သောမင်း သည် လာ ဆဲဖြစ်၏။ လာသော်လည်း ငါ ၌ အဘယ်အခွင့်အရာကို မျှ မ တွေ့ ရ။³¹ ငါသည် ခမည်းတော် ကိုချစ် သည်ကို ၎င်း ၊ ခမည်းတော် မှာ တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြု သည်ကို ၎င်း၊ လောကီသား တို့သိ မည်အကြောင်း တည်း။ ဤ အရပ်မှ ထ ၍သွား ကြကုန်အံ့။

15 ငါ သည် မှန် သော စပျစ် နွယ်ပင်ဖြစ် ၏။ ငါ့ ခမည်း တော်

သည်လည်း ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ်တော်မူ၏။² ငါ့အသီး မသီးသော အခက် ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်ပစ် တော်မူ၏။ အသီး သီးသော အခက် ရှိသမျှ တို့ကို သာ၍ သီးစေခြင်းငှာ သုတ်သင် ရှင်းလင်းတော်မူ၏။³ သင်တို့သည် ငါဟောပြော သောစကား အားဖြင့် ယခုပင် ရှင်းလင်း လျက်ရှိ ကြ၏။⁴ ငါ့၌ တည်နေ ကြလော့။ ငါ သည်လည်း သင်တို့၌ တည်နေ မည်။ စပျစ်ခက် သည် အပင် ၌ မတည်လျှင် ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် အသီး မသီးနိုင် သကဲ့သို့ ၊ သင်တို့သည် ငါ့၌ မတည်လျှင် အသီး မသီးနိုင်ကြ။⁵ ငါ သည် စပျစ် နွယ်ပင်ဖြစ် ၏။ သင်တို့သည် အခက် များဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူ သည် ငါ့၌ တည်၍ ငါ သည် လည်းသူ့၌ တည်၏။ ထိုသူ သည် များစွာ သောအသီး ကိုသီး တတ်၏။ ငါ နှင့်ကွာ လျှင် သင်တို့သည် အဘယ် အမှု ကိုမျှ မတတ်နိုင်ကြ။⁶ ငါ့၌ မတည် သောသူ သည် သွေ့ခြောက် သော အခက် ကဲ့သို့ ပြင် သို့ပင် လိုက်ခြင်းကိုခံရ၏။ ထိုသို့သော အခက် များကို လူတို့သည်စုသိမ်း ၍ မီး ထဲသို့ ချ လိုက်ကြသဖြင့် မီးလောင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁷ သင်တို့သည် ငါ့၌ တည်၍ ငါ့ စကား သည် သင်တို့၌ တည်လျှင် ၊ သင်တို့သည်တောင်း ချင် သမျှ ကို တောင်း၍ရ ကြလိမ့်မည်။⁸ သင်တို့သည် များစွာ သောအသီး ကိုသီး သော အားဖြင့် ၊ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ဘုန်း ထင်ရှား တော် မူ၍၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ့ ၏တပည့် မှန် ကြလိမ့်မည်။⁹ ခမည်းတော် သည် ငါ့ကိုချစ် တော်မူသကဲ့သို့ ငါ သည်သင်တို့ကိုချစ် ၏။ ငါ့ ၏ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၌ တည်နေ ကြလော့။¹⁰ ငါ သည် ငါ့ ခမည်းတော် ၏ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ခမည်းတော် ၏မေတ္တာ ၌ တည်နေ သကဲ့သို့ ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ ငါ့ မေတ္တာ ၌ တည်နေ ကြလိမ့်မည်။¹¹ သင်တို့၌ ငါ့ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း တည် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ သင်တို့ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ဤ စကားကို သင်တို့အား ငါဟောပြော ၏။¹² ငါ့ ပညတ် ဟူ မူကား၊ ငါ သည် သင်တို့ကို ချစ် သည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြလော့။¹³ ကိုယ် အဆွေ တို့အဘို့ အလိုငှာ ကိုယ် အသက် ကိုစွန့်ခြင်းမေတ္တာထက် သာ၍မြတ်သောမေတ္တာ သည် အဘယ်သူ ၌မျှမရှိ ။¹⁴ သင်တို့သည် ငါ့ ပညတ် သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင် လျှင် ငါ့ ၏အဆွေ ဖြစ် ကြ၏။¹⁵ ယခုမှ စ၍ငါ သည် သင်တို့ကို ကျွန် ဟူ၍မ ခေါ်။ ကျွန် မူကား ၊ ကိုယ် သခင် ပြု သော အမှုကိုမ သိ ။ သင်တို့ကို အဆွေ ဟူ၍ခေါ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ခမည်းတော် ထံ၌ ကြား သမျှသောအရာ တို့ကို သင်တို့အား ငါပြသ ၏။¹⁶ သင်တို့သည် ငါ့ ကို ရွေးကောက် ကြသည်မ ဟုတ်။ ငါ သည် သင်တို့ကို ရွေးကောက် သဖြင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍ တည်ကြည် သောအသီး ကိုသီး မည်အကြောင်း နှင့် ငါ့ နာမ ကို အမှီပြု ၍ ခမည်းတော် မှာတောင်း သမျှ တို့ကို ရ မည်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါခန့်ထား ၏။¹⁷ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် စေခြင်းငှာ ဤ ပညတ်တို့ကို ငါပေး ၏။¹⁸ လောကီသား တို့သည် သင်တို့

ကို မုန်းလျှင် ၊ သင်တို့ကို မ မုန်း မှီ ငါ့ ကိုမုန်းကြသည်ကို သိမှတ် ကြလော့။¹⁹ သင်တို့သည် လောကီ နှင့်ဆက်ဆံ လျှင် ၊ လောကီသား တို့သည် မိမိ တို့နှင့်ဆက်ဆံသော သင်တို့ကို ချစ် ကြလိမ့်မည် ။ သင်တို့သည် လောကီ နှင့်မ ဆက်ဆံ ၊ လောကီ ထဲက ငါ့ ရွေးကောက် သောသူဖြစ်သောကြောင့် ၊ လောကီသား တို့သည် သင်တို့ကိုမုန်း ကြ၏။²⁰ ကျွန် သည် မိမိ သခင် ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မ ဟုတ် ဟု ငါ့ ပြော ခဲ့ပြီးသောစကား ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ သူတို့သည် ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ လျှင် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ကြ လိမ့်မည်။ ငါ့ စကား ကိုနားထောင် လျှင် သင်တို့၏ စကားကို နားထောင် ကြလိမ့်မည်။²¹ ထိုသူတို့သည် ငါ့ ကိုစေလွှတ် တော်မူ သောသူ ကို မ သိ သည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ့ ၏နာမ ကြောင့် သင်တို့အား ထို အမှု ရှိသမျှတို့ကို ပြု ကြလိမ့်မည်။²² ငါ သည် လာ၍ ထိုသူ တို့အား မ ဟော မပြောလျှင် သူတို့၌အပြစ် မ ရှိ ။ ယခု မူကား ၊ မိမိ တို့အပြစ် ကို ဝှက် မ ထားနိုင် ကြ။²³ ငါ့ ကို မုန်း သောသူ သည် ငါ့ ခမည်းတော် ကိုမုန်း ၏။²⁴ ငါ သည် အခြား သူမ ပြု ဘူးသောအမှု ကို ထိုသူ တို့ရှေ့မှာမ ပြု လျှင် သူတို့၌အပြစ် မ ရှိ ။ ယခု မူကား ၊ သူတို့သည် ထိုအမှုကိုမြင် ရ၍ ငါ နှင့် ငါ့ ခမည်းတော် ကိုမုန်း ကြ၏။²⁵ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ အကြောင်း မ ရှိဘဲငါ့ ကိုမုန်း ကြ၏ဟု သူ တို့၏ပညတ်တို့ ကျမ်းစာ၌ ရေး ထား သောစကား သည် ပြည့်စုံ ခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။²⁶ ခမည်းတော် ထံမှ ထွက်လာ ၍ သမ္မာတရား နှင့်ပြည့်စုံသောဝိညာဉ် တော်တည်း ဟူသော ခမည်းတော် ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ ငါ စေလွှတ် လတုံ သော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်ရောက်လာ သောအခါ ၊ ငါ့ ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ လိမ့်မည်။²⁷ သင်တို့သည်လည်း ရှေးဦးစွာ မှစ၍ ငါ နှင့် အတူ ရှိ နေသောကြောင့် သက်သေခံ ရကြလိမ့်မည်။

16 သင်တို့သည် စိတ် မ ပျက် စေ ခြင်း ငှာ ဤ စကား ကို ငါ ဟောပြော ၏။² လောကီသား တို့သည် သင်တို့ ကို တရား စ ရပ် မှ နှင့်ထုတ် လိမ့်မည်။ သင်တို့ကို သတ် သောသူ မည်သည်ကား ၊ ဘုရား ဝတ် ကို ငါပြု ပြုဟု မိမိထင်မှတ်သောအချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည်။³ ခမည်းတော် ကိုမ သိ ၊ ငါ့ ကိုလည်း မ သိသောကြောင့် ထိုသို့ ပြု ကြ လိမ့်မည်။⁴ ထိုအချိန် ကာလ ရောက် သောအခါ ၊ ငါ သည်အထက်က ဤသို့ ပြော ပြီးသည်ကို သင်တို့အောက်မေ့ စေ ခြင်းငှာ ယခုပင် ငါ ဟောပြော ၏။ အစဦး ၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါ ရှိ သောကြောင့် ဤသို့ မ ပြော ဘူးသေး။⁵ ငါ့ ကို စေလွှတ် တော် မူ သော သူ ထံသို့ ယခု ငါ သွား ရ မည် ဖြစ်၍၊ အဘယ် အရပ် သို့ သွား မည်နည်းဟု သင်တို့ မ မေး ကြ။⁶ ဤ အကြောင်းအရာ တို့ ကို ငါဟောပြော သောကြောင့် သင်တို့သည်အလွန်ဝမ်းနည်း ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။⁷ ငါ့ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ ငါ သွား လျှင် သင်တို့ အကျိုး ရှိ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါမ သွား လျှင် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည် သင်တို့ဆီသို့ မ လာ ။ ငါသွား လျှင် ထိုသူ ကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ် မည်။⁸ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည် ရောက်လာ

လျှင်၊ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို၎င်း ၊ အပြစ် ကင်း ခြင်း ကို၎င်း ၊ အပြစ် စီရင်ခြင်းကို၎င်း၊ လောကီသား တို့အား ထင်ရှားစွာ ဘော်ပြ မည်။
 9 ငါ့ ကို မ ယုံကြည် ကြ သောကြောင့် ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ဘော်ပြ မည်။¹⁰ ငါသည် ခမည်းတော် ထံသို့ သွား မည်ဖြစ်၍ ၊ သင်တို့သည် နောက် တ ဖန် ငါ့ ကို မ တွေ့ မ မြင် ရသောကြောင့် ၊ အပြစ် ကင်း ခြင်း ကို ဖော်ပြ မည်။¹¹ ဤ လောက ကို အစိုးရ သော မင်း သည် အပြစ်စီရင် ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ဖော်ပြ မည်။¹² သင် တို့အား ငါ ပြော စရာ စကား အများ ရှိသော်လည်း ၊ သင်တို့သည် ယခု မ ခံ နိုင် ကြ။¹³ သမ္မာတရား နှင့်ပြည့်စုံသော ထို ဝိညာဉ် တော်သည် ရောက်လာ သောအခါ ၊ သမ္မာ တရား ကို သင် တို့ အား အကြွင်းမဲ့ သွန်သင် ပြ လိမ့်မည်။ ထို ဝိညာဉ် တော်သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် ဟောပြော မည် မ ဟုတ်။ ကြား သမျှ တို့ ကို ဟောပြော လိမ့်မည်။ နောင်လာ လတံ့သောအရာ တို့ကိုလည်း သင်တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည်။¹⁴ ထိုသူ သည် ငါ့ ဘုန်း ကို ထင်ရှား စေ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ နှင့်စပ်ဆိုင် သော အရာကို ယူ ၍ သင် တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည်။¹⁵ ခမည်းတော် နှင့်စပ်ဆိုင် သမျှ သည် ငါ နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုကြောင့် ငါ နှင့်စပ်ဆိုင် သော အရာကို ယူ ၍ သင် တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည် ဟု ငါ ပြော ၏။¹⁶ ခဏ ကြာ ပြီး မှ သင် တို့သည် ငါ့ ကို မ မြင် ရကြ။ တစ် ဖန် ခဏ ကြာ ပြီး မှ ငါ့ ကို မြင် ပြန် ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ခမည်း တော် ထံသို့ သွား မည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။¹⁷ တပည့် တော် အချို့ က လည်း ၊ ခဏ|strong="G3397" ကြာ ပြီး မှ သင် တို့သည် ငါ့ ကို မ မြင် ရကြ။ တစ် ဖန် ခဏ ကြာ ပြီး မှ ငါ့ ကို မြင် ပြန် ကြ လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း ၊ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် ခမည်း တော် ထံသို့ သွား မည် ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်တော် မူ သော စကား|strong="G3004" သည် အဘယ်သို့ နည်း။¹⁸ ခဏ ဟူ၍မိန့်တော် မူသော် အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်း မိန့်တော်မူသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နား မ လည်ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။¹⁹ တပည့်တော် တို့သည် မေး လျှောက် လို သည် ကို ယေရှု သိမြင် တော် မူလျှင်၊ ခဏ|strong="G3397" ကြာ ပြီး မှ သင် တို့သည် ငါ့ ကို မ မြင် ရကြ။ တစ် ဖန် ခဏ ကြာ ပြီး မှ ငါ့ ကို မြင် ပြန် ကြ လိမ့်မည် ဟု ငါ ပြော သော စကား ကို သင် တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ကြ သလော။²⁰ ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ခြင်း ရှိကြ လိမ့်မည်။ လောကီသား တို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့ မူကား ဝမ်းနည်း ခြင်း ရှိ သော်လည်း ထို ဝမ်းနည်း ခြင်း သည် တ ဖန် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။²¹ မိန်းမ သည် သား ကို ဘွား စဉ် အခါ ဘွား ရ သော အချိန် စေ့ သောကြောင့် ဝမ်းနည်း ခြင်း ရှိ ၏။ ဘွား မြင် ပြီး မှ ဤ လောက ၌ လူ တစ် ယောက် ကို ဘွား မြင် သောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၍၊ အထက် ခံ ရသော ဝေဒနာ ကို မေ့လျော့ တတ်၏။²² ထိုနည်းတူ၊ ယခု တွင် သင် တို့သည် ဝမ်းနည်း

ခြင်း ရှိ ကြ သော်လည်း ၊ နောက် တ ဖန် သင် တို့ ကို ငါတွေ့မြင် သဖြင့် သင် တို့သည် စိတ် နှလုံး ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြ လိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက် ခြင်းကို အဘယ်သူ မျှ လူယူဖျက်ဆီးခြင်း ငှာမတတ် နိုင်။²³ ထို နေ့ ၌ သင်တို့သည် ငါ့ ကို အလျှင်း မ မေးမြန်း ရကြ။ ငါ အမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် ငါ ၏ နာမ ကို အမှီပြု ၍ ခမည်း တော် မှာ ဆုတောင်း သမျှ တို့ကို ခမည်း တော်သည် ပေး တော် မူ မည်။²⁴ ယခု တိုင်အောင် ငါ ၏ နာမ ကို အမှီပြု ၍ သင် တို့သည် အ ဘယ် ဆု ကို မျှ မ တောင်း ကြ သေး။ သင် တို့သည် ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း စုံလင် စေ ခြင်း ငှာတောင်း ကြ လော့။ ထိုသို့ တောင်း လျှင် ရ ကြ လိမ့်မည်။²⁵ ဤ အရာ တို့ကို ပုံ ဥပမာ အားဖြင့် ငါ ဟောပြော ၏။ ပုံ ဥပမာ အားဖြင့် မ ဟော မ ပြော ဘဲ၊ ခမည်း တော် နှင့် စပ်ဆိုင် သော အရာ တို့ကို သင် တို့အား အ တည့် အလင်း ဖော်ပြ သော အချိန် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။²⁶ ထို ကာလ ၌ သင် တို့သည် ငါ ၏ နာမ ကို အမှီပြု ၍ ဆုတောင်း ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့ အ ဘို့ အလို ငှာ ငါ သည် ခမည်း တော် ကို တောင်း မည် ဟု မ ဆို ။²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ငါ့ ကို ချစ် ကြ၍ ၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် အထံ တော် မှ ကြွလာ သည် ကို ယုံကြည် သောကြောင့် ခမည်း တော် သည် ကိုယ်တော် တိုင် သင် တို့ကို ချစ် တော်မူ၏။²⁸ ငါသည် ခမည်း တော် ထံမှ ထွက် ၍ ဤ လောက သို့ ကြွလာ ပြီ။ တစ် ဖန် ဤ လောက မှ ထွက် ၍ ခမည်း တော် ထံသို့ သွား ဦးမည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော်မူ၏။²⁹ တပည့် တော် တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခု တွင် ပုံ ဥပမာ ကို မ ဆောင်ဘဲ အတည့်အလင်း ဟောပြော တော်မူ၏။³⁰ အလုံးစုံ တို့ကို သိ တော် မူ သည် ကို၎င်း ၊ အဘယ်သူ မျှ ကိုယ်တော် ကို မေးမြန်း စေ ခြင်း ငှာ အလို တော် မ ရှိ သည် ကို၎င်း၊ ယခု တွင် အကျွန်ုပ် တို့ သိ ကြ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ဤ အကြောင်းကို ထောက်၍ ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင် အထံတော်မှ ကြွ တော်မူသည်ကို ယုံ ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။³¹ ယေရှု ကလည်း၊ ယခု|strong="G737" တွင် ယုံ ကြ ပြီလော။³² သင်တို့သည် ကွဲပြား ၍ ငါ့ ကို တကိုယ်တည်း နေစေ ခြင်း ငှာ စွန့်ပစ် လျက်၊ အသီးသီး မိမိ တို့နေရာ သို့ ပြေးသွား မည့် အချိန် ကာလသည် လာ ၍ ယခုပင်ရောက် ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တကိုယ်တည်း နေ သည် မ ဟုတ်။ ခမည်းတော် သည် ငါ နှင့် အတူ ရှိ တော်မူ၏။³³ သင် တို့သည် ငါ့ ကို အမှီပြု ၍ ငြိမ်သက် ခြင်း ရှိ စေခြင်း ငှာ ဤ စကားကို ငါ ဟောပြော ပြီ။ သင်တို့သည် လောက ၌ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ခံ ကြရ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မ စိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါ သည် လောက ကို အောင် ပြီ ဟု မိန့်|strong="G611" တော်မူ၏။

17 ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှု သည် ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော် ၍၊ အို အ ဘဲ|strong="G3962" ၊ အကျွန်ုပ် အချိန် ရောက် ပါ ပြီ။² ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်သို့ အပ်ပေး တော်မူသမျှ သော သူ တို့အား ထာဝရ အသက် ကို ပေး စေခြင်း ငှာ ၊ လူမျိုး အပေါင်း

တို့ကို အစိုးရသော အခွင့် တန်ခိုးကို သား တော်အား ပေး တော် မူ သည်နှင့်အညီ ၊ သား တော် သည် ကိုယ်တော် ၏ဘုန်း ကို ထင်ရှား စေ ပါ မည်အကြောင်း သား တော်၏ဘုန်း ထင်ရှား စေ တော် မူ ပါ။³ ထာဝရ အသက် ဟူမူကား၊ မှန် သော ဘုရားသခင် တစ်ဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော် ကို၎င်း ၊ စေလွှတ် တော်မူသော ယေရှု ခရစ် ကို၎င်းသိကျွမ်း ခြင်းတည်း။⁴ အကျွန်ုပ် သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ကိုယ်တော် ကို ဘုန်း ထင်ရှား စေ ပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက် စရာ ဘို့ အကျွန်ုပ် အပ်ပေး တော်မူသော အမှု ကို အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်၍ ပြီး ပါပြီ။⁵ အိုအဘ ၊ ဤကမ္ဘာ မတည် မရှိမှီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ် ခံစားရသော ဘုန်း အသရေနှင့် ယခု တွင်လည်း အကျွန်ုပ် ကိုအထံ တော်၌ ချီးမြှောက် တော်မူပါ၏။⁶ ဤလောက ထဲမှ ယူ၍ အကျွန်ုပ် ၌ အပ်ပေး တော် မူ သော သူ တို့အား အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ နာမ ကို ပြ ပါ ပြီ။ ထို သူ တို့ ကို ကိုယ်တော် သည် ပိုင် တော် မူ သဖြင့် အကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ၏။ ကိုယ်တော် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို သူ တို့သည် စောင့် ကြ၏။⁷ အကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ သမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် မှ ဖြစ် ကြောင်း ကို သူတို့သည် ယခု သိ ကြ ပါ၏။⁸ အကြောင်းမူကား ၊ အကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ သမျှ သော အရာ တို့ကို သူ တို့အား အကျွန်ုပ် ပေး ၍ သူ တို့သည် ခံယူ သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ် သည် အထံ တော် မှ ကြွလာ သည်ကို အတပ် သိ ကြသည်နှင့် ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူသည် ကို ယုံ ကြ ပါ၏။⁹ သူ တို့ အ ဘို့ အ လို့ ငှာ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ပါ၏။ လောကီသား တို့အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း သည်မ ဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ် အား ပေး တော်မူသော သူတို့သည် ကိုယ်တော် ၏လူဖြစ် သောကြောင့် ၊ ထိုသူ တို့အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း ပါ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ် နှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာ ရှိ သမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် နှင့် စပ်ဆိုင် ကြ ပါ၏။ ကိုယ်တော် နှင့် စပ်ဆိုင် သော အရာ ရှိ သမျှ တို့သည် လည်း ၊ အကျွန်ုပ် နှင့်စပ်ဆိုင်၍ ထိုအရာ တို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် ဘုန်း ထင်ရှား ပါ၏။¹¹ ယခုမှ စ၍ အကျွန်ုပ် သည် ဤ လောက ၌ မ ရှိ ပါ။ ဤသူ တို့မူကား ၊ ဤလောက ၌ ရှိ ရစ်ကြပါမည်။ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ သွား ရ ပါ မည်။ သန့်ရှင်း တော် မူ သော အ ဘ ၊ ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ် သည် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ် သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ သော ဤသူတို့သည် ဖြစ် ရ ပါမည်အကြောင်း ၊ သူ တို့ကို ကိုယ်တော် ၏ နာမ ၌ တည် စေတော် မူ ပါ။¹² အကျွန်ုပ် သည် ဤ လောက၌ ဤသူ တို့နှင့် တကွ ရှိ စဉ် ကာလ၊ သူ တို့ကို ကိုယ်တော် ၏ နာမ ၌ တည် စေ ပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ သော သူ တို့ ကို အကျွန်ုပ် စောင့်မ ပါ ပြီ။ ထို သူ တို့တွင် ပျက်စီး ခြင်း၏သား တစ် ယောက်မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ ပျက်စီး ခြင်းသို့မ ရောက်ပါ။ ထို သူ သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် သည် အကြောင်း ကား၊ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။¹³ ယခု တွင် အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ သွား ရ မည် ဖြစ်၍

၊ ဤ သူ သည် အကျွန်ုပ် ကို အဓိပြု သဖြင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်း နှင့် ပြည်စုံ မည်အကြောင်း ၊ ဤ စကား ကို ဤ လောက ၌ အကျွန်ုပ် ပြော ပါ၏။¹⁴ ကိုယ်တော် ၏နှုတ်ကပတ် တရားကို ဤသူ တို့အား အကျွန်ုပ် ပေး ပါ ပြီ။ အကျွန်ုပ် သည် ဤ လောက နှင့် မ ဆက်ဆံ သကဲ့သို့ ဤ သူ တို့သည် မ ဆက်ဆံ သောကြောင့် ၊ လောကီသား တို့သည် ဤသူ တို့ကို မုန်း ကြ ပါ၏။¹⁵ ဤသူ တို့ကို ဤလောက မှ နှုတ်ယူ တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်း သည်မ ဟုတ် ပါ။ မ ကောင်း သော အမှုအရာ နှင့် ကင်းလွတ် စေ ခြင်း ငှာ စောင့်မ တော် မူ မည်အကြောင်း ကို သာ တောင်း ပါ၏။¹⁶ အကျွန်ုပ် သည် ဤလောက နှင့်မ ဆက်ဆံ သကဲ့သို့ ဤသူ တို့သည် မ ဆက်ဆံ ကြ ပါ။¹⁷ ကိုယ်တော်၏သမ္မာ တရား အားဖြင့် သူ တို့ ကို သန့်ရှင်း စေ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ၏နှုတ်ကပတ် သည် သမ္မာတရား ဖြစ် ပါ၏။¹⁸ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို ဤ လောက သို့ စေလွှတ် တော် မူ သည် နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဤသူ တို့ ကို စေလွှတ် ပါ၏။¹⁹ သမ္မာ တရား အားဖြင့် သူ တို့ ကို သန့်ရှင်း စေ မည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် သည် သူ တို့အဘို့ အလိုငှာ ကိုယ် ကို သန့်ရှင်း စေ ပါ၏။²⁰ ထို သူ တို့ အ ဘို့ ကို သာ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း သည် မ ဟုတ် ပါ။ သူ တို့ ဟောပြော ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကို ယုံကြည် သောသူ တို့ အဘို့ ကိုလည်း ဆုတောင်းပါ၏။²¹ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကို လောကီသား တို့သည် ယုံ ကြမည်အကြောင်း ထို သူ အပေါင်း တို့သည် တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ် လျက်၊ အဘ ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၌ ရှိ တော် မူ၍ အကျွန်ုပ် သည် လည်း ကိုယ်တော် ၌ ရှိ သကဲ့သို့ ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ငါ တို့၌ တလုံးတ ဝ တည်း ဖြစ် စေ ခြင်းငှာ ဆုတောင်းပါ၏။²² ငါ တို့သည် တလုံးတ ဝ တည်း ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ အကျွန်ုပ် သည်သူ တို့၌ ရှိ၍ ၊²³ ကိုယ်တော် သည် လည်း၊ အကျွန်ုပ် ၌ ရှိ တော် မူ သော အားဖြင့် သူ တို့သည် တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ်၍၊ တ လုံး တ ဝ တည်း ၌ စုံလင် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူကြောင်း နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ချစ် တော် မူ သကဲ့သို့ သူ တို့ ကို လည်း ချစ် တော် မူ ကြောင်း ကို လောကီသား တို့သည် သိ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် အားပေး တော်မူသော ဘုန်း အသရေကို အကျွန်ုပ် သည်သူ တို့အား ပေးပါ ပြီ။²⁴ အိုအဘ ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာ မ တည် မရှိမှီအကျွန်ုပ် ကိုချစ် ၍ အကျွန်ုပ် အား ပေး တော်မူသော ဘုန်း တော်ကို အကျွန်ုပ် အား ပေး တော်မူသော သူ တို့သည် ရှုမြင် ရမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ရာ အရပ် ၌ အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ ရှိ နေစေခြင်းငှာ အကျွန်ုပ်အလိုရှိ ပါ၏။²⁵ တရား တော်မူသော အဘ ၊ လောကီသား တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုမ သိ သော်လည်း အကျွန်ုပ် သိ ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူကြောင်း ကို ထိုသူ တို့သည် သိ ကြပါ၏။²⁶ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ် ကိုချစ် တော် မူ သော မေတ္တာ သည် သူ တို့၌ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်

သည် သူ တို့၌ ရှိ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ကိုယ်တော် ၏နာမ ကို အကျွန်ုပ်
သည် သူ တို့အားပြညွှန် ပါပြီဖြစ်၍အစဉ်ပြညွှန်ပါမည် ဟု မိန့်မြွတ်
strong="G2980" တော်မူ၏။

18ထိုသို့မိန့်မြွတ် တော်မူပြီးမှယေရှု သည် တပည့် တော်တို့နှင့်
အတူ ကေ ခြန် ချောင်း တစ်ဘက် သို့ကြွ ၍၊ ထိုအရပ် ၌ရှိ သော
ဥယျာဉ် သို့ဝင် တော်မူ၏။ ²ထို အရပ်သို့ယေရှု သည် တပည့် တော်
တို့နှင့်အတူ သွား မြဲ ရှိသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သော
ယုဒ ရှုကာရုတ်သည် ထိုအရပ် ကို သိ သည်ဖြစ်၍၊ ³စစ်သူရဲ တစ်
တပ်ကို၎င်း ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲ တို့စေလွှတ်သော
မင်း လုလင်တို့ကို၎င်း ခေါ် ခဲ့ ၍၊ မီးအိမ် ၊ မီးရှူး ၊ လက်နက် တို့ကို
လက်စွဲ လျက် လာ ကြ၏။ ⁴ယေရှု သည် ကိုယ်တော် ၌ ဖြစ် လတံ့
သမျှ သော အမှုအရာ တို့ကိုသိ တော်မူလျက်၊ လာသောသူ တို့ဆီသို့
သွား ၍ အဘယ်သူ ကို ရှာ ကြသနည်း ဟု မေး|strong="G3004"
တော် မူ၏။ ⁵နာဇရက် မြို့သားယေရှု ကို ရှာ ကြသည်ဟု ဆို လျှင်၊
ယေရှုက၊ ငါ သည်ထိုသူဖြစ် ၏ ဟု မိန့်|strong="G3004" တော်
မူ၏။ ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ သော ယုဒ ရှုကာရုတ်သည်လည်း ထို
သူ တို့နှင့်အတူ ရပ် နေ၏။ ⁶ငါ သည် ထို သူ ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်
မူလျှင်၊ ထိုသူ တို့သည် နောက် သို့ လှန် ၍ မြေ ပေါ်၌လဲ ကြ၏။
⁷အဘယ်သူ ကို ရှာ သနည်း ဟု တစ် ဖန် မေး တော် မူ လျှင် ၊ နာ
ဇရက် မြို့သားယေရှု ကို ရှာကြသည်ဟု ထိုသူတို့ သည် ဆို ကြ၏။
⁸ယေရှု ကလည်း၊ ငါ|strong="G1473" သည်ထို သူဖြစ် ၏ဟု ငါ
ပြော ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ ကို ရှာ လျှင် ဤသူ တို့သည် သွား ပါလေစေ
ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မူ၏။ ⁹ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်
အား ပေး တော်မူသောသူ တို့တွင် အဘယ်သူ မျှ ပျက်စီး ခြင်းသို့
မ ရောက်ပါ ဟူသော အထက် က စကား တော်ကို ပြည့်စုံ စေခြင်း
ငှာ ဤသို့မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁰ထိုအခါ ရှိ မှန် ပေ တ ရု သည် မိမိ၌ပါ
သော ဓား ကိုဆွဲထုတ် ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန် တစ်
ယောက် ကို ခုတ် သဖြင့် လ ကျာ နားရွက် ပြတ် လေ၏။ ထို ကျွန်
၏ အမည် ကား မာ လ ခု ဖြစ် သတည်း။ ¹¹ယေရှု က လည်း ဓား|
strong="G3162" ကိုအိမ် ၌ သွင်း ထားလော့။ ခမည်းတော် သည်
ငါ့ အား ပေး တော်မူသောခွက် ကို ငါ မ သောက် ရာသလော ဟု
ပေတရု|strong="G4074" အားမိန့် တော်မူ၏။ ¹²ထိုအခါ တပ်မှူး
မှစ၍ စစ်သူရဲ တို့နှင့် ယုဒ မင်း လုလင် တို့သည် ယေရှု ကို ဘ မီး
ဆီး၍ ချည်နှောင် ပြီးလျှင် အနုနတ် မင်း ထံသို့ ရှေးဦးစွာ ယူသွား
ကြ၏။ ¹³အနုနတ် မင်း ကား၊ ထို နှစ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း
ဖြစ် သော ကယာဖ ၏ယောက္ခမ ဖြစ် သတည်း။ ¹⁴ထို ကယာဖ
ကား၊ လူ တစ် ယောက် သည် လူ များ တို့အတွက် ပျက်စီး သော်
သာ၍ကောင်း သည် ဟု ယုဒ လူ တို့နှင့် တိုင်ပင် ပြောဆိုသောသူ
ပေ တည်း။ ¹⁵ရှိ မှန် ပေ တ ရု နှင့် အခြား သောတပည့် တော် တစ်
ယောက် သည် ယေရှု နောက် တော် သို့ လိုက် ကြ၏။ ထို တပည့်

တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အသိအကျွမ်း ဖြစ် ၍ ၊ ယေရှု
နှင့်တကွယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦး ထဲသို့ဝင် လေ၏။ ¹⁶ပေတ
ရု မူကား ပြင် ၌ တံခါး နားမှာရပ် နေ၏။ ထိုကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင် သော တပည့် တော်သည်ထွက် ၍ တံခါးစောင့်
မိန်းမ အား ပြော ပြီး မှ ပေ တ ရု ကို သွင်း လေ၏။ ¹⁷တံခါးစောင့်
မိန်းမ ကပေတရု အား၊ သင် သည် ထို သူ ၏တပည့် တို့အဝင် ဖြစ်
သည် မ ဟုတ်လော ဟု ဆို လျှင် ၊ မ ဟုတ် ဘူးဟု ပေ တ ရု ငြင်း
လေ၏။ ¹⁸ထို ကာလ၌ ချမ်း သောကြောင့် ကျွန် များနှင့် မင်း လုလင်
များတို့သည် မီးခဲ ပုံ ကို ထည့်၍ မီးလို့ လျက် နေ ကြ၏။ ပေ တ ရု
သည်လည်း သူ တို့နှင့်တကွ ရပ် ၍ မီးလို့ လျက် နေ ၏။ ¹⁹ထိုအခါ
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် တပည့် တော်တို့ကို၎င်း ၊ ဒေသနာ တော်
ကို၎င်း အကြောင်း ပြု၍ ယေရှု ကို မေးမြန်း စစ်ကြော၏။ ²⁰ယေရှု
ကလည်း၊ ငါ|strong="G1473" သည်လောက ၌ ထင်ရှား စွာဟောပြော
ပြီ။ ယုဒ လူအပေါင်း တို့ စည်းဝေး ရာ တရားစရပ် ၌ ၎င်း ၊ ဗိမာန်
တော်၌ ၎င်း၊ အစဉ်မပြတ် ဆုံးမ ဩဝါဒပေးပြီ။ မ ထင်ရှားဘဲ အလျှင်း
မ ဟော မ ပြော။ ²¹အဘယ်ကြောင့် ငါ ကို မေးမြန်း သနည်း၊ ငါ
သည် အဘယ်သို့ ဟောပြော သည် ကို ကြားနာ သော သူ တို့ ကို
မေးမြန်း လော့။ ငါ ပြော သောစကားကို ထိုသူ တို့သည်သိ ကြ၏
ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မူ၏။ ²²ထိုသို့ မိန့် တော် မူ လျှင်၊
အနီးအပါး၌ရပ် နေသော မင်းလုလင် တစ် ယောက်က၊ သင်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ကို ဤသို့ ပြန်ပြော ရသ လော ဟု ဆို လျက်
ယေရှု ကိုရိုက် လေ၏။ ²³ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့စကား|strong="G2980"
မမှန် လျှင် မမှန် ကြောင်း ကိုပြ ပါ မှန် လျှင် ငါ ကိုအဘယ်ကြောင့်
ရိုက် သနည်း ဟု မိန့်|strong="G611" တော်မူ၏။ ²⁴အနုနတ် မင်း
သည် ကိုယ်တော် ကိုချည်နှောင် လျက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း က ယာဖ ထံသို့ ပို့ စေ ခဲ့ ပြီ။ ²⁵ရှိ မှန် ပေ တ ရု သည် ရပ် ၍
မီးလို့ လျက် နေသည် တွင် အချို့ သော သူ တို့ က၊ သင် သည် သူ
၏တပည့် တို့ အဝင် ဖြစ် သည်မဟုတ် လောဟု မေး လျှင် ၊ မ ဟုတ်
ဘူးဟု ပေ တ ရု ငြင်း လေ၏။ ²⁶ပေ တ ရု ခုတ်၍ နားရွက် ပြတ်
သောသူ နှင့်ပေါက်ဘော် တော် သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန်
တစ် ယောက်က၊ သင် သည် ဥယျာဉ် ၌ ယေရှု နှင့်အတူ ရှိ သည်
ကို ငါ မြင် ခဲ့ ပြီမ ဟုတ်လော ဟု ဆို လျှင်၊ ²⁷ပေ တ ရု သည် တစ်
ဖန် ငြင်း ပြန် လေ၏။ ထို ခဏခြင်း တွင် ကြက် တွန် ၏။ ²⁸နံနက်
အချိန် ရောက် လျှင်၊ ယေရှု ကို ကယာဖ ထံမှ အိမ် တော် ဦး သို့
ဆောင်သွား ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ် နှင့်ကင်းလွတ် ၍ ပသ
ခါ ပွဲ ကို ခံ ရမည်အကြောင်း ။ အိမ် တော် ဦး ထဲ သို့ ကိုယ်တိုင် မ
ဝင် ကြ။ ²⁹ထို ကြောင့် ပိ လတ် မင်း သည် သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ ထွက်
၍ ဤ သူ ၌ အဘယ် အပြစ် ကို တင် ကြ သနည်း ဟု မေး သော်၊
³⁰ဤသူ သည်လူဆိုး မ ဟုတ် လျှင် အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော်
၌မ အပ် ပါဟုလျှောက် ကြ၏။ ³¹ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သူ ကိုယူ
၍ သင် တို့ ဓမ္မသတ် အတိုင်း စီရင် ကြ ဟု ဆို ၏။ ယုဒ လူ တို့က

လည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ မ သတ် ပိုင်ပါဟုလျှောက် ကြ၏။³² ထိုသို့လျှောက် သော်၊ ယေရှု သည် အဘယ်သို့ မိမိ သေ ရ မည် အရိပ် ကို ပေး၍၊ မိန့် တော် မှု သော စကား တော် ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။³³ ပိလတ် မင်းသည် အိမ်တော်ဦး ထဲသို့ တစ်ဖန် ဝင် ၍ယေရှု ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ၊ သင် သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟုမေး ၏။³⁴ ယေရှု ကလည်း၊ မင်းကြီး|strong="G4771" သည် ကိုယ် အလိုအလျောက် ဤသို့ မေး သလော၊ သို့မဟုတ် သူတစ်ပါး ပြန် ၍ ၊³⁵ ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး လျှင်၊ တစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန် တော် မ မှု ၊³⁶ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ ငါ နှင့် စကား မ ပြော သလော။ ငါ သည် သင့် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ပိုင် သည် ကိုငှင်း ၊ လွတ် ပိုင်သည် ကိုငှင်း၊ သင် မ သိ လော ဟု ဆို သော်၊³⁷ အထက် အရပ် မှ အခွင့် ကို မ ရ လျှင် မင်းကြီး သည် ငါ့ ကို အဘယ်သို့ မှု မ ပြု ပိုင်။ ထို ကြောင့် ငါ့ ကို မင်းကြီး လက် သို့ အပ်နှံ သော သူ သည် သာ၍ကြီး သော အပြစ် ရှိ သည် ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မှု ၏။³⁸ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင် သည်ရှင်ဘုရင် မှန် သလောဟုမေး သော် ၊ ယေရှု က၊ မင်းကြီး|strong="G4771" မေး သည်အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင် မှန် ၏။ သမ္မာတရား ဘက်၌ သက်သေခံ ခြင်းငှာ ငါ သည် မွေးဘွား ခြင်းကိုခံ၍ ဤ လောက သို့ ကြွလာ ပြီ။ သမ္မာတရား နှင့် စပ်ဆိုင် သမျှ သောသူ တို့သည် ငါ့ စကား ကိုနားထောင် ကြသည် ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မှု၏။³⁹ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ သမ္မာ တရား ကား အဘယ်သို့ နည်းဟုမေး ပြီးမှ တဖန် ယုဒ လူတို့ရှိရာသို့ ထွက် ၍၊ ဤသူ ၌ အဘယ် အပြစ် ကိုမျှ ငါ မတွေ့။⁴⁰ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ သင် တို့အား ငါလွတ် မြဲထုံးစံ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ကို လွတ် စေ ချင် သလောဟု မေး လျှင်၊⁴¹ တစ်ဖန် လူအ ပေါင်း တို့က၊ ဤသူ ကို မ လွတ်စေချင်ပါ။ ဗာရဗုဗ ကို လွတ်စေ ချင်ပါသည်ဟု အော်ဟစ် ၍လျှောက်ဆို ကြ၏။ ထို ဗာရဗုဗ ကား ဓားပြ ဖြစ် သတည်း။

19 ထိုအခါ ပိလတ် မင်းသည် ယေရှု ကိုယူ ၍ ရိုက် ပြီးမှ၊² စစ်သူရဲ တို့သည် ဆူး ပင် နှင့် ရက် သော ဦးရစ် ကို ခေါင်း တော်၌တင် ၍၊ နီ မောင်း သော ဝတ်လုံ နှင့် ခြုံ စေ ပြီး လျှင် ၊³ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟုဆို ၍ ရိုက်ပုတ် ကြ၏။⁴ ပိလတ် မင်း ကလည်း ၊ ဤသူ ၌ အဘယ် အပြစ် ကို မှု ငါ မ တွေ့ ကြောင်း ကို သင် တို့ သိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ သူ့ ကို သင် တို့ ရှိ ရာ သို့ ငါထုတ်ပြ သည်ဟုဆို ၏။⁵ ထိုအခါ ယေရှု သည် ဆူး ပင်ဦးရစ် နှင့် နီ မောင်း သော ဝတ်လုံ တို့ကိုဝတ် လျက် အပြင် သို့ထွက်ကြွ တော် မှု၏။ ပိလတ် မင်း ကလည်း သူ့ ကို ကြည့် ကြ လော့ ဟု ဆို ၏။⁶ ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး လျှင်၊⁷ ယုဒ လူတို့က၊ ဤသူသည်ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ်ယောင် ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့၌ ရှိ သောဓမ္မသတ် အတိုင်း သေ ထိုက် ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။⁸ ထို စကား ကို ကြား လျှင် ပိ လတ် မင်းသည်သာ၍ ကြောက် သဖြင့် ၊ အိမ်တော်ဦး ထဲသို့ ဝင် ပြန် ၍ ၊⁹ ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး လျှင်၊ တစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန် တော် မ မှု ၊¹⁰ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ ငါ နှင့် စကား မ ပြော သလော။ ငါ သည် သင့် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ပိုင် သည် ကိုငှင်း ၊ လွတ် ပိုင်သည် ကိုငှင်း၊ သင် မ သိ လော ဟု ဆို သော်၊¹¹ အထက် အရပ် မှ အခွင့် ကို မ ရ လျှင် မင်းကြီး သည် ငါ့ ကို အဘယ်သို့ မှု မ ပြု ပိုင်။ ထို ကြောင့် ငါ့ ကို မင်းကြီး လက် သို့ အပ်နှံ သော သူ သည် သာ၍ကြီး သော အပြစ် ရှိ သည် ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မှု ၏။¹² ထိုအခါ မှုစ၍ ပိလတ် မင်း သည် ကိုယ်တော် ကို လွတ် ခြင်း ငှာ ရှာကြံ လေ၏။ ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ ထို သူကို လွတ် လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကံ သာ ဘုရင်၏အဆွေ မ ဟုတ် ပါ။ ရှင်ဘုရင် လုပ် သောသူ မည်သည် ကား ၊ ကံသာ ဘုရင်၏ရန်သူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။¹³ ထို စကား ကို ကြား လျှင် ပိလတ် မင်းသည် ယေရှု ကို ပြင် သို့ထုတ် ပြီးမှ၊ ဟေဗြဲ စကားအားဖြင့် ဂဗုဗသ အမည်ရှိ၍ ကျောက် ခင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သော အရပ် ၌ တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လေ၏။¹⁴ ထိုနေ့ အချိန် ကား၊ ပသခါ အဘိတ်နေ့ တစ် ချက်တီး အချိန် လောက် ရှိ ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသင် တို့၏ ရှင်ဘုရင် ကို ကြည့် ကြလော့ ဟု ယုဒ လူတို့အား ပြောဆို လျှင် ၊¹⁵ ထို သူ ကိုထုတ် ပါ။ ထုတ် ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားပါဟု လူအများဟစ်ကြော် ကြ၏။ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ သင် တို့၏ရှင်ဘုရင် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားရမည်လောဟု မေး ပြန်လျှင်၊ ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး ပြန်လျှင်၊¹⁶ ထိုအခါ ပိလတ် မင်း သည် ယေရှု ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား စေ ခြင်း ငှာ ထိုသူ တို့လက်သို့ အပ် သဖြင့်၊ သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ယူ၍ထုတ် သွား ကြ၏။¹⁷ ကိုယ်တော်သည် မိမိ လက်ဝါးကပ်တိုင် ကိုထမ်း လျက် ဦးခေါင်းခွံ အရပ်ဟူ၍တွင် သောအရပ် သို့ ထွက် တော် မှု၏။ ထို အရပ် ကား၊ ဟေဗြဲ စကားအားဖြင့် ဂေါလဂေါသ အမည် ရှိ၏။¹⁸ ထိုအရပ် ၌ ကိုယ်တော် ကို အခြား သောသူနှစ် ယောက်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ကြ၏။ ထို သူနှစ် ယောက် အလယ် မှာ ယေရှု သည် နေရာကျသတည်း။¹⁹ ပိလတ် မင်းသည်လည်း ကမုဗည်း လိပ်စာ ကို ရေး ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်၌ တပ် လေ၏။ လိပ်စာ ချက် ဟူ မှုကား၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ဟု ရေး ထား သတည်း။²⁰ ယေရှု ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားသော အရပ် သည် မြို့နှင့်နီး သည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုလိပ်စာကို ဟေဗြဲ ဘာသာ၊ ဟေလသ

ကြ၏။ ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သင် တို့သည် သူ့ကိုယူ ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ကြ။ ငါ သည် သူ ၌ အပြစ် ကို မ တွေ့ ဟု ဆို လျှင်၊⁷ ယုဒ လူတို့က၊ ဤသူသည်ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ်ယောင် ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့၌ ရှိ သောဓမ္မသတ် အတိုင်း သေ ထိုက် ပါသည် ဟု လျှောက် ကြ၏။⁸ ထို စကား ကို ကြား လျှင် ပိ လတ် မင်းသည်သာ၍ ကြောက် သဖြင့် ၊ အိမ်တော်ဦး ထဲသို့ ဝင် ပြန် ၍ ၊⁹ ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး လျှင်၊ တစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန် တော် မ မှု ၊¹⁰ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ ငါ နှင့် စကား မ ပြော သလော။ ငါ သည် သင့် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ပိုင် သည် ကိုငှင်း ၊ လွတ် ပိုင်သည် ကိုငှင်း၊ သင် မ သိ လော ဟု ဆို သော်၊¹¹ အထက် အရပ် မှ အခွင့် ကို မ ရ လျှင် မင်းကြီး သည် ငါ့ ကို အဘယ်သို့ မှု မ ပြု ပိုင်။ ထို ကြောင့် ငါ့ ကို မင်းကြီး လက် သို့ အပ်နှံ သော သူ သည် သာ၍ကြီး သော အပြစ် ရှိ သည် ဟု မိန့်|strong="G611" တော် မှု ၏။¹² ထိုအခါ မှုစ၍ ပိလတ် မင်း သည် ကိုယ်တော် ကို လွတ် ခြင်း ငှာ ရှာကြံ လေ၏။ ယုဒ လူတို့ကလည်း ၊ ထို သူကို လွတ် လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကံ သာ ဘုရင်၏အဆွေ မ ဟုတ် ပါ။ ရှင်ဘုရင် လုပ် သောသူ မည်သည် ကား ၊ ကံသာ ဘုရင်၏ရန်သူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။¹³ ထို စကား ကို ကြား လျှင် ပိလတ် မင်းသည် ယေရှု ကို ပြင် သို့ထုတ် ပြီးမှ၊ ဟေဗြဲ စကားအားဖြင့် ဂဗုဗသ အမည်ရှိ၍ ကျောက် ခင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သော အရပ် ၌ တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လေ၏။¹⁴ ထိုနေ့ အချိန် ကား၊ ပသခါ အဘိတ်နေ့ တစ် ချက်တီး အချိန် လောက် ရှိ ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်းသင် တို့၏ ရှင်ဘုရင် ကို ကြည့် ကြလော့ ဟု ယုဒ လူတို့အား ပြောဆို လျှင် ၊¹⁵ ထို သူ ကိုထုတ် ပါ။ ထုတ် ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားပါဟု လူအများဟစ်ကြော် ကြ၏။ ပိလတ် မင်း ကလည်း၊ သင် တို့၏ရှင်ဘုရင် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားရမည်လောဟု မေး ပြန်လျှင်၊ ယေရှု အား၊ သင် သည် အဘယ် ကဖြစ် သနည်းဟုမေး ပြန်လျှင်၊¹⁶ ထိုအခါ ပိလတ် မင်း သည် ယေရှု ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား စေ ခြင်း ငှာ ထိုသူ တို့လက်သို့ အပ် သဖြင့်၊ သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ယူ၍ထုတ် သွား ကြ၏။¹⁷ ကိုယ်တော်သည် မိမိ လက်ဝါးကပ်တိုင် ကိုထမ်း လျက် ဦးခေါင်းခွံ အရပ်ဟူ၍တွင် သောအရပ် သို့ ထွက် တော် မှု၏။ ထို အရပ် ကား၊ ဟေဗြဲ စကားအားဖြင့် ဂေါလဂေါသ အမည် ရှိ၏။¹⁸ ထိုအရပ် ၌ ကိုယ်တော် ကို အခြား သောသူနှစ် ယောက်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထား ကြ၏။ ထို သူနှစ် ယောက် အလယ် မှာ ယေရှု သည် နေရာကျသတည်း။¹⁹ ပိလတ် မင်းသည်လည်း ကမုဗည်း လိပ်စာ ကို ရေး ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်၌ တပ် လေ၏။ လိပ်စာ ချက် ဟူ မှုကား၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ၊ နာဇရက် မြို့သားယေရှု ဟု ရေး ထား သတည်း။²⁰ ယေရှု ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားသော အရပ် သည် မြို့နှင့်နီး သည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုလိပ်စာကို ဟေဗြဲ ဘာသာ၊ ဟေလသ

ဘာသာ၊ ရောမ ဘာသာအားဖြင့်ရေး ထားသောကြောင့် ယုဒ လူများ တို့သည် ဖတ် ကြ၏။²¹ ထိုကြောင့် ယုဒ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့သည် ပိ လတ် မင်း ထံသို့ ဝင်၍၊ ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဟု မ ရေး ပါ နှင့်။ ငါသည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် ဖြစ် သည်ဟု သူ ဆို ကြောင်း ကို ရေး တော် မူ ပါ ဟု လျှောက် ကြ လျှင်၊²² ပိ လတ် မင်း က၊ ငါ ရေး ပြီး သော အရာ ကို ငါ ရေး ပြီဟု ပြန်ဆို ၏။²³ စစ်သူရဲ တို့သည် ယေရှု ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် ဌှိ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ် တော်တို့ကို လေး ပိုင်း ပိုင်း၍ တစ်ယောက်တစ်ပိုင်း စီ ယူကြလေ၏။ အတွင်းအင်္ကျီ တော် ကား၊ မ ချုပ် ဘဲ လျက် အထက် စွန်း မှ သည် အောက် စွန်း တိုင်အောင် ရက် သော အင်္ကျီ ဖြစ်သောကြောင့် ၊²⁴ ထိုသူ တို့က၊ အင်္ကျီ ကိုမ ဆုတ် ကြနှင့်။ အဘယ်သူ ယူ ရမည်ကို စာရေးတံ ချ ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ဆို ကြ၏။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ သူ တို့သည် အကျွန်ုပ် အဝတ် ကို အချင်းချင်း ဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ် အင်္ကျီ ကို စာရေးတံ ချ ကြပါ၏ဟုသော အချက်စကား ကို ပြည့်စုံ စေ၍၊ စစ်သူရဲ တို့သည် ထိုသို့ ပြု ကြ၏။²⁵ ယေရှု ၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်နား မှာ မယ်တော် နှင့် မယ်တော် ၏ညီမ ဖြစ်သော ကလောဖ ၏မယား မာရီ နှင့် မာဂဒလ မာရီ တို့သည် ရပ် နေကြ၏။²⁶ ထိုအခါ မယ်တော် နှင့် ချစ် တော်မူသော တပည့် တော်သည် အနားမှာ ရပ် နေသည်ကို ယေရှု သည် မြင် တော်မူလျှင်၊ မယ်တော် အား၊ အချင်း မိန်းမ ၊ သင် ၏သား ကို ကြည့် ပါ ဟူ၍၎င်း၊^{strong="G1534"} ၊²⁷ တပည့် တော် အား လည်း၊ သင်| ^{strong="G4675"} ၏အမိ ကို ကြည့် ပါ ဟူ၍၎င်း | ^{strong="G2532"} မိန့် တော် မူ၏။ ထို အခါ မှစ၍ ထိုတပည့် တော်သည် မယ်တော် ကိုမိမိ အိမ်၌ သိမ်းထား ၏။²⁸ ထိုနောက်မှ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံ စေခြင်းငှာ အမှုရှိသမျှ ကုန်စင် ပြီး သည်ကို သိ တော်မူလျှင်၊ ရေငတ် သည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။²⁹ ထို အရပ်၌ပုံးရည် နှင့် ပြည့် သော အိုး တစ်လုံး ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူ တို့သည် ရေမို့ တထွေးကိုပုံးရည် နှင့် ပြည့် စေပြီးလျှင်၊ ဟုသုပ် ပင် အကိုင်း ဖျား၌တပ် ၍ ခံတွင်း တော်သို့ ကပ် ထား ကြ၏။³⁰ ယေရှု သည် ပုံးရည် ကို ခံ ပြီးမှ၊ အမှုပြီး ပြီဟု မိန့် တော် မူလျက်၊ ခေါင်း တော်ကို ငိုက် ဆိုက်ညွတ်၍ အသက် တော်ကို စွန့် တော်မူ၏။³¹ ထို နေ့သည် အဘိတ်နေ့ ဖြစ် ၍၊ နက်ဖြန်နေ့လည်း ကြီး မြတ် သော ဥပုသ်နေ့ ဖြစ် သည် ကို ယုဒ လူ တို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်း ကောင်တို့ကို ဥပုသ်နေ့ ၌ လက်ဝါးကပ်တိုင် ပေါ်မှာ မ ရှိစေခြင်းငှာ ပိလတ် မင်းထံသို့ဝင် ပြီးလျှင်၊ ခြေ ကိုချိုး ၍ ထိုအလောင်းကောင် တို့ကို ယူသွား ရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း ကြ၏။³² ထိုအခါ စစ်သူရဲ တို့သည် သွား ၍ကိုယ်တော် နှင့်အတူလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသောသူနှစ် ယောက်တို့၏ ခြေ ကိုချိုး လေ၏။³³ ယေရှု ထံသို့ရောက် ၍ အသက် မရှိကြောင်းကို မြင် လျှင်ခြေ ကို မ ချိုး ဘဲ၊³⁴ စစ်သူရဲ တစ် ယောက်သည် နံဖေး တော်ကို လှံ နှင့်ထိုးဖောက် ၍ သွေး နှင့် ရေ သည်ချက်ခြင်း ထွက်လာ ၏။³⁵ ထိုအကြောင်းအရာ

ကိုမြင် သောသူ သည် သက်သေခံ ၏။ သူ ၏သက်သေခံ ချက်သည် လည်း မှန် ပေ၏။ သင် တို့သည်ယုံကြည် မည်အကြောင်း ၊ သူပြော သောစကားမှန် သည် ကို သူ သိ ၏။³⁶ ထို အကြောင်းအရာကား၊ သူ ၏အရိုး ကို မ ချိုး ရဟု ကျမ်းစာ လာချက်ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း တည်း။³⁷ တစ်ဖန် ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ထိုသူ တို့သည် မိမိတို့ ထိုး ဖောက် သော သူ ကို ရှု မြင် ရ ကြ လိမ့်မည် ဟု လာ၏။³⁸ ထို နောက်မှ အရိမသဲ မြို့သားယောသပ် သည် ယုဒ လူတို့ကိုကြောက် ၍ မ ထင် မ ရှား တပည့် တော်ဖြစ် သည်နှင့်၊ ပိ လတ် မင်း ထံသို့ ဝင်၍ ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို ယူသွား မည်အကြောင်း အခွင့် တောင်း ၏။ ပိ လတ် မင်း အခွင့် ပေး လျှင်၊ ထို သူ သည် သွား ၍ ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကို ယူ လေ၏။³⁹ အထက် ကညဉ့် အခါ ယေရှု ထံသို့ လာ သော နိကောဒင် သည်လည်း ၊ အခွက်သုံးဆယ် မျှ လောက် အချိန် ရှိ သော မှ ရန် နှင့် အကျော် ကို ရောနှော သော နံ့သာပျောင်း ကို ဆောင် လျက် လာ ၏။⁴⁰ ထို သူ တို့သည် ယေရှု ၏အလောင်း တော်ကိုယူ ၍ ၊ ယုဒ လူတို့၏ သဂြိုဟ် ခြင်းနှင့်ဆိုင် သောပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံ ရှိ သည်အတိုင်း နံ့သာမျိုး နှင့်တကွ ပိတ် ပုဆိုးဖြင့် အလောင်း တော်ကို ပတ်ရစ် ကြ၏။⁴¹ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသောအရပ် တွင်ဥယျာဉ် ရှိ ၏။ ထိုဥယျာဉ် တွင် တစ် ယောက် ကိုမျှမ သဂြိုဟ်ဘူးသော သင်္ချိုင်း တွင်းသစ် ရှိ၏။⁴² ယုဒ လူတို့၏ အဘိတ်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ အနီးအပါး တွင်ရှိ သော ထို သင်္ချိုင်း အတွင်း၌ အလောင်း တော်ကိုထား ကြ၏။

20ခုနစ် ရက် တွင် ပဌမ နေ့ ရက်၊ မို ဃ်း မ လင်း မှီ စောစော အချိန်၌ မာ ဂ ဒ လ မာ ရီ သည် သင်္ချိုင်း တော် သို့ သွား ၍ တွင်း ဝဉ္စိပိတ်သော ကျောက် သည် ရွှေ လျက်ရှိသည်ကိုမြင် လျှင်၊² ရှိမှန် ပေ တရ နှင့် ယေရှု ချစ် တော်မူသော အခြား တပည့် တော်ဆီသို့ ပြေးသွား ၍ ၊ သင်္ချိုင်း တော်မှ သခင် ကိုယူသွား ကြပြီ။ အဘယ်မှာ ထား ကြသည်ကို မ သိ ဟုပြောဆို ၏။³ ထိုအခါပေတရ နှင့် အခြား သောတပည့် တော်သည်ထွက် ၍ သင်္ချိုင်း တော် သို့ သွား ကြ၏။⁴ ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် အတူ ပြေး သည်တွင် အခြား သောတ ပည့် တော်သည် ပေတရ ကိုလွန် ၍ သင်္ချိုင်း တော်သို့ အရင် ရောက် သည်ရှိသော်၊ ငဲ့၍ကြည့်သဖြင့်၊⁵ ပိတ် ပုဆိုးရှိ ရစ်သည်ကိုမြင် လျှင်၊ မ ဝင် ဘဲ နေ၏။⁶ ရှိမှန် ပေတရ သည်နောက် သို့လိုက်၍ ရောက် သောအခါ တွင်း ထဲ သို့ ဝင် လျှင်၊ ပိတ် ပုဆိုး ရှိ ရစ်သည်ကို၎င်း ၊⁷ ခေါင်း တော်၌ ရှိ သော ပု ဝါ သည် ပိတ် ပုဆိုး နှင့် အတူ မ ရှိ ဘဲ တခြားစီ လိပ် လျက်ရှိ သည်ကို၎င်း မြင် လေ၏။⁸ ထိုအခါ သင်္ချိုင်း တော်သို့ အရင် ရောက် သောအခြား တပည့် တော်သည် ဝင် ၍ မြင် သဖြင့် ယုံ လေ၏။⁹ ကိုယ်တော် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် ရ မည်ဟူသောကျမ်း စကားကို တပည့်တော်တို့သည် နား မ လည် ကြ သေး။¹⁰ နောက်မှထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိ တို့အပေါင်းအသင်း ရှိ ရာ သို့ ပြန်သွား ကြ၏။¹¹ မာ ရီ သည် သင်္ချိုင်း တော် အနား မှာ

ငိုကြွေး လျက်ရပ် နေ၏။ ငိုကြွေး စဉ် ငုံ့ ချစ်တွင်း ထဲသို့ ကြည့်လျှင် ၊ ¹²ကောင်းကင်တမန် နှစ် ပါးတို့သည် ဖြူ သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင် လျက်၊ ယေရှု ၏အလောင်း တော် လျောင်း ရာအရပ် ၊ ခေါင်း ရင်း၌ တစ်ပါး ၊ ခြေ ရင်း၌ တစ်ပါး ထိုင် ကြသည်ကိုမြင် လေ၏။ ¹³ထိုသူ တို့က၊ အချင်းမိန်းမ ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး သနည်းဟုမေး လျှင်၊ ကျွန်မ ၏သခင် ကို ယူသွား ကြပြီ။ အဘယ်မှာ ထား ကြသည်ကို မ သိ ပါဟုပြောဆို ၏။ ¹⁴ထိုသို့ ဆို ပြီးမှနောက် သို့လှည့် လျှင်၊ ယေရှု ရပ် လျက်နေတော်မူသည်ကို မြင် သော်လည်း ယေရှု ဖြစ် တော်မူ သည်ကို မ သိ ။ ¹⁵ယေရှု ကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး သနည်း။ အဘယ်သူ ကို ရှာ သနည်းဟု မေး တော်မူ၏။ မာ ရီ က၊ သင် သည်သူ ကို ဆောင်သွား သည်မှန်လျှင် အဘယ်မှာ ထား သည်ကို ကျွန်မ အားပြော ပါ။ ကျွန်မ ယူသွား ပါမည်အရှင် ဟု၊ ထို သူ ကို ဥယျာဉ်စောင့် ဖြစ် သည်ဟု ထင်မှတ် လျက်ဆို ၏။ ¹⁶ယေရှု ကလည်း၊ မာရီ၊ ^{strong="G3137"} ဟုခေါ် တော်မူလျှင်၊ မာရီ သည် လှည့်၍ ရဗုဗုနီ ဟု ထူး လေ၏။ ရဗုဗုနီအနက် ကား၊ အရှင် ဘုရား ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ¹⁷ယေရှု ကလည်း၊ ငါ၊ ^{strong="G3450"} ကို မ ဘက် နှင့် ဦး။ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော် ထံသို့ မ တက် ရသေး။ ငါ့ ညီ တို့ရှိရာ သို့ သွား လော့။ ငါ ၏ခမည်းတော် တည်းဟူသော သင် တို့၏ခမည်းတော် ၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် တည်း ဟူသော သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထံ တော် သို့ ငါ တက် ရမည်အကြောင်း အရာ ကို ကြားပြော လော့ ဟု မိန့် ^{strong="G3004"} တော် မူ သည်နှင့် အညီ၊ ¹⁸မာ ဂ ၃ လ မာ ရီ သည် သွား ၍မိမိ သည် သခင် ကို တွေ့ မြင် သည်ကို၎င်း ၊ ထိုသို့မိန့် တော်မူသည်ကို၎င်း၊ တပည့် တော်တို့ အားကြားပြော လေ၏။ ¹⁹ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက် ဖြစ်သော ထို နေ့၌ ည အချိန်ရောက် သောအခါ၊ ယုဒ လူ တို့ကို ကြောက် ၍ တံခါး များကိုပိတ် ထားလျက်၊ တပည့် တော်တို့သည် စည်းဝေးကြ သော အရပ် သို့ ယေရှု သည် ကြွလာ ၍ အလယ် မှာ ရပ် တော် မူ လျက်၊ ^{strong="G5213"} တို့၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း ဟု မိန့် ^{strong="G3004"} တော် မူ၏။ ²⁰ထိုသို့ မိန့် တော် မူ ပြီး မှ လက် တော်နှင့် နံဖေး တော်ကိုပြ တော်မူ၏။ တပည့် တော်တို့သည် သခင် ကိုမြင် လျှင် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြ၏။ ²¹တစ်ဖန် ယေရှု က၊ ^{strong="G5213"} တို့၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း။ ခမည်း တော် သည် ငါ့ ကို စေလွှတ် တော်မူသည် နည်းတူ ၊ သင် တို့ကို ငါ စေလွှတ် သည် ဟု မိန့် ^{strong="G2036"} တော်မူပြီးလျှင်၊ ²²ထိုသူ တို့အပေါ်၌ မှုတ် လျက် ၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော် ကို ခံ ကြ လော့။ ²³အကြင်သူ ၏အပြစ် ကို သင် တို့ လွှတ် လျှင်၊ ထိုသူ သည် အပြစ်လွှတ် လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏အပြစ် ကို သင် တို့ တည် စေ လျှင်၊ ထိုသူ သည် အပြစ် တည် လျက် ရှိ၏ ဟု မိန့် ^{strong="G3004"} တော် မူ၏။ ²⁴ထိုသို့ ယေရှု သည် ကြွလာ တော် မူသောအခါ တမန်တော် တကျိပ် နှစ် ပါး အဝင် ၊ ဒီဒုမု ဟု အမည် ရှိ သော သော မ သည် ထို တပည့် တော် တို့နှင့် အတူ မ ရှိ ။ ²⁵ထို

သူ တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သခင် ကို မြင်ရ ကြပြီဟုသော မ အား ပြောဆို ကြ လျှင်၊ သော မ က၊ လက် တော်၌ သံ ရိုက်ရာ ချက် ကိုမ မြင် ၊ သံ ရိုက်ရာချက် ကို လက်ညှိုး နှင့်မတို့ မစမ်း၊ နံ ဖေး တော်ကိုလည်း လက် နှင့် မစမ်း မသပ်ရလျှင် အကျွန်ုပ်မ ယုံ ဟုဆို ၏။ ²⁶ထိုနောက်ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့၌ တပည့် တော် တို့သည် တစ် ဖန် အထဲ မှာ ရှိ ကြ၍ သော မ လည်း ပါ ၏။ တံခါး များကို ပိတ် ထားစဉ်အခါ၊ ယေရှု သည်ကြွလာ ၍ အလယ် မှာ ရပ် တော် မူ လျှက်၊ ^{strong="G5213"} တို့၌ငြိမ်သက် ခြင်း ရှိ စေ သတည်း ဟု မိန့် ^{strong="G2036"} တော် မူ၏။ ²⁷ထိုအခါ သော မ အား၊ ^{strong="G4675"} ၏လက်ညှိုး ကိုဆန့် ၍ ငါ့ လက် ကို ကြည့် လော့။ သင် ၏လက် ကို ဆန့် ၍ ငါ့ နံ ဖေး ကို စမ်းသပ် လော့။ ယုံမှား ခြင်းမ ရှိ နှင့်။ ယုံ လော့ ဟု မိန့် ^{strong="G3004"} တော်မူ၏။ ²⁸သောမ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏အရှင် ၊ အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရားသခင် ပါတကားဟု ပြန်၍လျှောက် ၏။ ²⁹ယေရှု ကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ ^{strong="G3165"} ကိုမြင် သောကြောင့် ယုံ ခြင်းရှိ၏။ ငါ့ ကို မ မြင် ဘဲ ယုံ သော သူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏ ဟု မိန့် ^{strong="G3004"} တော် မူ၏။ ³⁰ဤ ကျမ်းစာ ၌ ရေး ၍မ ထား သော အခြား နိမိတ် လက္ခဏာ အများ တို့ ကို လည်း ယေရှု သည် တပည့် တော်တို့ မျက်မှောက် ၌ပြ တော်မူ၏။ ³¹ယေရှု သည် ခရစ်တော် တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော် မူ သည် ကို သင်တို့သည် ယုံ မည်အကြောင်း ၊ ထိုသို့ ယုံ ၍နာမ တော်အားဖြင့် အသက် ကိုရ မည်အကြောင်း ၊ ဤမျှလောက် ရေး ထားလျက် ရှိ သတည်း။

21တဖန်ယေရှု သည် တိဗေရိ အိုင် နားမှာ တပည့် တော်တို့အား ကိုယ်ကိုပြ တော်မူ၏။ ပြ တော်မူသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ²ရှိမုန် ပေတရု နှင့် ဒီဒုမု ဟုအမည် ရှိသော သောမ ၊ ဂါလိလဲ ပြည် ကာန မြို့သားနာသနေလ ၊ ဇေဗေဒဲ ၏ သား နှစ်ယောက်၊ အခြား သောတပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့သည် အတူ ရှိ ကြ၏။ ³ရှိမုန် ပေ တရု က၊ ကျွန်ုပ် သည် ငါး ဘမ်းသွားမည် ဟုဆို လျှင်၊ ထိုသူတို့ က၊ အကျွန်ုပ် တို့လည်း လိုက် မည်ဟု ပြောဆို သည်နှင့်ထွက်သွား ကြ၏။ ချက်ခြင်းလှေ ထဲသို့ဝင် ၍ ထို ည၌ တွင် တစ် ကောင်ကို မျှမရ ကြ။ ⁴နံနက် ရောက် သောအခါ ယေရှု သည်ကမ်း နားမှာ ရပ် တော် မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှု ဖြစ် တော် မူ သည် ကို တပည့် တော် တို့သည် မ သိ ကြ။ ⁵ယေရှု ကလည်း၊ ချစ်သား၊ ^{strong="G3813"} တို့၊ စားစရာ တစုံတစ်ခု ရှိ သလော ဟု မေး တော် မူလျှင်၊ မ ရှိပါ ဟုပြန်ပြော ကြ၏။ ⁶တဖန် ယေရှုက၊ လှေ၊ ^{strong="G4143"} လ ကျာ ဘက် ၌ ပိုက်ကွန် ကိုပစ်ချ လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ရ လိမ့်မည် ဟု မိန့် ^{strong="G2036"} တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ် ချ ၍ များစွာ သောငါး တို့ကို အုပ်မိသောကြောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကိုဆွဲ ၍မ ရ နိုင်။ ⁷ထိုအခါ ယေရှု ချစ် တော် မူ သောတပည့် တော် က၊

ငါ တို့သခင် ပေ တည်း ဟု ပေ တ ရှ အား ပြောဆို ၏။ သခင် ဖြစ်ကြောင်း ကို ရှိမှန် ပေတရု သည် ကြား လျှင်၊ အဝတ်ကို မ ခြံဘဲ ရှိလျက် အပေါ်အင်္ကျီ ကိုသာဝတ် စည်း၍ အိုင် ထဲသို့ ဆင်း လေ၏။⁸အခြား သော တပည့် တော်တို့သည် ကမ်း နှင့်မနီးမဝေး အလံ ငါးဆယ် လောက် ကွာ သည် ဖြစ်၍၊ ငါး များ နှင့်ပိုက်ကွန် ကို ဆွဲ ငင်လျက် လှေစီး ၍ လာကြ၏။⁹ကုန်း ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ မီးခဲ ပုံကိုငင်း ၊ ကင်ထားသော ငါး ကိုငင်း ၊ မုန့် ကိုငင်းတွေ့မြင် ကြ၏။¹⁰ယေရှု က လည်း၊ ယခု strong="G3568" ရ သော ငါး အချို့ကို ယူခဲ့ ကြ ဟု မိန့် strong="G3004" တော် မူ၏။¹¹ရှိ မုန့် ပေ တ ရှု သည် လှေပေါ်သို့တက် ၍၊ ငါး ကြီး တစ်ရာ ငါးဆယ် သုံး ကောင် နှင့် ပြည့် လျက်ရှိသော ပိုက်ကွန် ကို ကုန်း ပေါ်သို့ ဆွဲတင် လေ၏။ ထိုမျှလောက်များ သော်လည်း ပိုက်ကွန် သည် မ စုတ် မပြတ်ရှိ ၏။¹²ယေရှု က လည်း၊ လာ strong="G1205" ၍နံနက်စာ ကိုစားကြ လော့ ဟု မိန့် strong="G3004" တော် မူ၏။ သခင် ဖြစ် တော် မူကြောင်း ကို တပည့် တော်တို့သည် သိ ကြသောကြောင့် ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူ နည်းဟူ၍တစ်စုံတစ်ယောက် မျှမမေး မလျှောက် ဝံ့ ကြ။¹³ယေရှု သည် လာ ၍မှန် နှင့် ငါး ကိုယူ ပြီးလျှင် သူ တို့အား ပေး တော်မူ၏။¹⁴ထို ပြတော်မူခြင်းကား၊ ယေရှု သည်သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသည်နောက်၊ တပည့် တော်တို့အား ကိုယ်ကို သုံး ကြိမ်မြောက်သော ပြ တော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။¹⁵နံနက်စာကို စား ကြသည် နောက် ၊ ယေရှု က၊ ယော န strong="G2491" ၏သား ရှိမှန် ၊ ဤ သူတို့သည် ငါ့ ကို ချစ်သည်ထက် သင်သည်သာ၍ချစ် သလော ဟု ရှိမှန် ပေတရု အားမေး တော်မူလျှင်၊ ဟုတ် ပါ၏သခင် ။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏ဟု လျှောက် သော်၊ ငါ ၏သိုး သူငယ် တို့ကို ကျွေးမွေး လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹⁶တစ်ဖန် ယေရှုက၊ ယောန strong="G2491" ၏သား ရှိမှန် ၊ သင်သည် ငါ့ ကိုချစ် သလော ဟု ဒုတိယ အကြိမ်မေး တော် မူလျှင်၊ ဟုတ် ပါ၏သခင် ။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော် သိ တော်မူ၏ဟုလျှောက် သော်၊ ငါ ၏ သိုး တို့ကို ထိန်း လော့ ဟု မိန့် strong="G3004" တော် မူ၏။¹⁷ယေရှု က လည်း၊ ယော န strong="G2491" ၏သား ရှိ မှန် ၊ သင် သည် ငါ့ ကို ချစ် သလော ဟု တတိယ အကြိမ် မေး တော် မူ လျှင်၊ သင်သည် ငါ့ ကို ချစ် သလောဟု သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် မေး တော်မူသောကြောင့် ပေ တ ရှု သည်စိတ်နာ သဖြင့်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကိုသိ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည် ကို ကိုယ်တော် သိ တော် မူ၏ဟု လျှောက် သော်၊ ယေရှု က၊ ငါ strong="G3450" ၏သိုး တို့ကို ကျွေးမွေး လော့။¹⁸ငါအမှန်အကန် ဆို သည်ကား၊ သင် သည် ပျို သော အသက် ရှိ စဉ် ကိုယ် ကို ကိုယ် ပတ် စည်း ၍ အလိုရှိ ရာ အရပ် သို့ သွားလာ တတ်၏။ သင် သည် အို သောအခါ လက် နှစ် ဘက် ကို ဆန့် ပြီး လျှင်၊ သူတစ်ပါး သည် သင့် ကို ပတ်စည်း ၍ သင်အလို မ ရှိရာအရပ် သို့ ယူသွား လိမ့်မည်

ဟု မိန့် strong="G3004" တော် မူ၏။¹⁹ထိုသို့ မိန့် တော် မူ သော်၊ အဘယ်သို့ သော သေ ခြင်း အားဖြင့် ပေ တ ရှု သည် ဘုရားသခင် ၏ဘုန်း တော်ကို ထင်ရှားစေမည်အရိပ် ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့် တော် မူ ပြီး မှ ၊ ငါ strong="G3427" နောက် သို့လိုက် လော့ ဟု ပေ တ ရှု strong="G846" အား မိန့် တော် မူ ပြန်၏။²⁰ယေရှု ချစ် တော် မူ၍ အထက်က ညစာ စား သောအခါ၌ ရင် တော် ကို မှီ ၍လျောင်း လျက်၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံ သော သူ ကား အဘယ်သူ နည်းဟု မေး သောတပည့် တော်သည်လည်း နောက် တော်သို့ လိုက် သည်ကို ပေတရု သည်လှည့် ၍မြင် လျှင်၊²¹သခင် ၊ ဤ သူ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊²²ယေရှု က၊ ငါကြွလာ strong="G2064" သည်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူ ကိုနေ စေခြင်းငှါအလိုရှိ လျှင် သင် သည် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ သင် မူကား ငါ နောက် သို့လိုက်လော့ ဟု မိန့် တော်မူ၏။²³ထို စကားတော်ကိုထောက် လျှင်၊ ညီအစ်ကို တို့က၊ ထို တပည့် တော်သည် မ သေ ရဟုအနံ့အပြားပြောဆို ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူ သည်မ သေ ရဟု ယေရှု မိန့် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ငါကြွလာ သည် ကာလတိုင်အောင် ထိုသူ ကို နေ စေ ခြင်း ငှါ အလိုရှိ လျှင် သင် သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်းဟု မိန့်တော်မူသတည်း။²⁴ထို တပည့် တော်ကား၊ ဤ အကြောင်း အရာတို့ကို သက်သေခံ ၍ ရေး ထား သော သူ ဖြစ် ၏။²⁵သူ ၏သက်သေခံ ချက်မှန် သည်ကို ငါ တို့သိ ကြ၏။ ယေရှု ပြု တော်မူသော အခြား အမှုအရာ အများ ရှိ သေး၏။ ထိုအမှုအရာ ရှိ သမျှတို့ကို အသီးအခြား ရေး ထား လျှင် ၊ မြေကြီး မ ဆုံ နိုင်အောင် ကျမ်းစာ များပြား လိမ့်မည် ဟု ထင်မှတ် ခြင်းရှိ၏။

တမန်တော်

1အို သော်ဖိလု ၊ ယေရှု သည် ရွေးကောက် တော်မူသော တမန်တော် တို့ကို ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် မှာထား ပြီး မှ၊ 2အထက် သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသောနေ့ မ ရောက်မှီကာလတွင်၊ ပြုမူ သွန်သင် တော်မူသမျှ တို့ကို ထုတ် ဘော်၍၊ အထက် ကျမ်းစာ ကို ငါ စီရင်ရေးထားပါပြီ။ 3အသေခံ တော်မူပြီးလျှင် ၊ တမန်တော် တို့ အား အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံး ကိုယ်ကို ပြု ၍ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာ တို့ကို မိန့်မြွက် တော်မူလျက် ၊ မိမိ အသက်ရှင် သည်အကြောင်းကို ခိုင်ခံ့ သော သက်သေအများ အားဖြင့် ပြ တော် မူ၏။ 4ထို တမန်တော် တို့ကို စုဝေး စေ တော် မူပြီး လျှင် ၊ ယေရှုလင် မြို့မှ မ ထွက် မ သွားဘဲ ခမည်းတော် ၏ ဂတိ ကို နေ့မည်အကြောင်း မှာ တော်မူ၍၊ ထိုဂတိတော်ကို ငါ ဟောပြော သဖြင့် သင် တို့သည် ကြားသိ ရကြ ပြီ။ 5ဂတိ တော် အချက်ဟူမူကား၊ ယောဟန်|strong="G2491" သည်ရေ၌ဗတုတိ ဇံ ကို ပေး၏။ သင် တို့သည် မ ကြာမမြင့်မှီ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်၌ ဗတုတိဇံ ကိုခံရကြလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 6ထိုတမန် တော် တို့သည်လည်းစုဝေး ၍ ၊ သခင် ဘုရား၊ ယခု အခါ ကိုယ်တော် သည် ကူ သရေ လ အမျိုးသား တို့အား နိုင်ငံ ကို ပြန် ပေး တော် မူ မည် လော ဟု မေး လျှောက် ကြ လျှင်၊ 7သခင်ဘုရား က၊ ခမည်း တော်|strong="G3962" ၏ တန်ခိုးအားဖြင့် စီရင် တော် မူ သော အချိန် ကာလ ကို သိ ရသော အခွင့် သည် သင် တို့၌မ ရှိ ။ 8ထိုသို့ မ ရှိ သော်လည်း ၊ သင် တို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ဆင်းသက် သောအခါသင်တို့သည် တန်ခိုး ကိုခံရ ၍ ယေရှုလင် မြို့မှ စ သော ယုဒ ပြည်၊ ရှုမာ ရီ ပြည်၊ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ငါ ၏သက်သေ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့်|strong="G2036" တော် မူ၏။ 9တမန်တော် တို့သည် ကြည့်ရှု လျက်နေကြစဉ်၊ သခင်ဘုရား သည် အထက် သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ မိုဗ်းတိမ် သည် ကိုယ်တော် ကိုမျက်ကွယ်အောင် ခံယူ လေ၏။ 10ထိုသို့ ကြ တော် မူသည်ကို တမန်တော်တို့သည် ကောင်းကင် သို့ စေ့စေ့ ကြည့်မျှော် လျက် နေ ကြစဉ် တွင်၊ လူ နှစ် ယောက်တို့သည် ဖြူစင် သောအဝတ် ကို ဝတ်ဆင် လျက် တမန်တော် တို့အနားမှာပေါ်လာ ၍ ၊ 11အိုဂါလိ လဲ လူ တို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကောင်းကင် သို့ ကြည့်မျှော် လျက်နေ ကြသနည်း။ သင် တို့နှင့်ခွာ၍ ကောင်းကင် သို့ ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံ

တော်မူသောထို ယေရှု သည် သင်တို့မျက်မှောက် ၌ ကောင်းကင် သို့ ကြွသွား တော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာ တော်မူလတံ့ ဟု ပြောဆို ၏။ 12ထိုအခါ ယေ ရှုလင် မြို့နှင့်ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့ခရီး သာ ကွာ ၍ သံလွင် အမည်ရှိသောတောင် မှ ယေ ရှုလင် မြို့သို့ တမန်တော် တို့သည် ပြန် ကြ၏။ 13ရောက် ကြ လျှင် ၊ ပေ တ ရ ၊ ယာကုပ် ၊ ယောဟန် ၊ အနုဒြေ ၊ ဖိလိပုပု ၊ သောမ ၊ ဗာသောလ မဲ ၊ မသဲ ၊ အာလဖဲ ၏သားယာကုပ် ၊ ရှိမုန် ဇေလုတ် ၊ ယာကုပ် ညီ ယုဒ တို့သည် တည်း နေရာ အိမ်အထက် ခန်းသို့ တက် ကြ၏။ 14ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ယေရှု ၏မယ်တော် မာရီ မှစ၍ မိန်းမ တို့နှင့် ၎င်း ၊ ညီ တော်တို့နှင့်၎င်း၊ တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်းကြီးစား ၍ ဆုတောင်း ပဋနာပြုလျက် နေ ကြ၏။ 15ထို အခါ အရေအတွက် အားဖြင့်တရာ နှစ်ဆယ် သောတပည့် တော်တို့၏အလယ် ၌ ပေတ ရ ၍ သည်ထ ၍၊ 16ညီအစ်ကို တို့၊ ယေရှု ကိုဘမ်းဆီး သောသူ တို့အား လမ်းပြ သောယုဒ ရှုကာရုတ်ကို ရည်မှတ် ၍ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည်ဒါဝိဒ် မင်း၏နှုတ် ဖြင့် ဗျာဒိတ် ထားတော် မူနှင့် သော ကျမ်းစာ ချက်အတိုင်း မပြည့်စုံ ဘဲ မနေရ။ 17ထိုသူ သည် ငါ တို့နှင့် ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဓမ္မဆရာ ၏အရာ ကိုခံရ ပြီ။ 18ထို သူ သည် မတရား သောအမှုအတွက်ဖြင့်ရ သောအခ နှင့် မြေ တစ် ကွက်ကိုဝယ် ပြီးမှ၊ မှောက် လျက်ကျလဲ၍ ဝမ်း ကွဲ သဖြင့် အ အူ များပေါက် လေပြီ။ 19ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရှုလင် မြို့၌နေ သော သူ အပေါင်း တို့သည်သိ ၍ မိမိ တို့ဘာသာ အားဖြင့်ထို မြေ ကို အကေလဒ ဟုခေါ်တွင် ကြ၏။ အနက်ကားသွေး မြေ ဟု ဆိုလို သတည်း။ 20ဆာလံ ကျမ်းစာ ၌ လာ သည်ကား၊ သူ ၏နေရာ အရပ် သည် လူ ဆိတ်ညံ့ ရာ အရပ် ဖြစ် ပါ စေ။ နေ သော သူ မ ရှိ ပါ စေ နှင့်။ သူ ၏အရာ ကိုလည်းအခြား သူရ ပါစေဟု ရေးမှတ်သတည်း။ 21ထိုကြောင့် ယောဟန် သည် ဗတုတိဇံ ကို ပေးသည်ကာလ မှစ၍ ၊ 22သခင် ယေရှု သည် ငါ တို့နှင့်ခွာ၍အထက် သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသည့်နေ့ရက် တိုင်အောင် ၊ တပည့် တော်တို့နှင့်အတူထွက် ဝင် သွားလာတော်မူသောကာလ ပတ်လုံး ငါ တို့နှင့်ပေါင်းဖော် ၍နေ သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် သည်၊ ထို သခင် ထမြောက် တော် မူ သည် အကြောင်းကိုဟောပြော၍ ငါ တို့နှင့်အတူ သက်သေခံ ဖြစ် ရမည် ဟု ပေ တ ရ ပြောဆို၏။ 23ဗာရှုဗ ဟု ခေါ်ဝေါ် ၍ ယုတုတု

အမည် သစ်ကိုရသော ယောသပ် နှင့် မသိ ကိုခန့်ထား၍ ၊ ²⁴ ဤသို့ ဆုတောင်း ကြ၏။ ²⁵ လူအပေါင်း တို့၏ စိတ် နှလုံး ကို သိ တော် မူ သောသခင် ဘုရား၊ ယုဒ ရုကာရုတ်သည် မိမိ နေရာ အရပ်သို့ သွား အံ့ သော ငှာ ဓမ္မဆရာ ၏အရာ၊ တမန် တော် ၏အရာ မှ ရွှေ့လျော့ ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရာကိုခံ စေခြင်းငှာ ဤ သူနှစ် ယောက် တို့တွင် ရွေးကောက် တော် မူ သော သူ ကို ပြည့်စုံ တော် မူ ပါ ဟု ဆုတောင်းပြီး မှ၊ ²⁶ စာရေး တံ ချ ကြသဖြင့် မသိ သည်စာရေး တံ ကိုရ ၍ ၊ တစ်ကျိပ် တစ်ပါးသော တမန်တော် တို့နှင့် ရေတွက် ဝင် ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

2 ပင်တေ ကု တု တေ ပွဲ နေ့ ရောက် သောအခါ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်းစည်းဝေး ချနေ ကြ၏ ² ထိုအခါ လေ ပြင်း မုန်တိုင်းကဲ့သို့သော အသံ သည်တခဏခြင်း တွင် ကောင်းကင် မှ လာ၍၊ ထိုသူ တို့ နေ ထိုင်သောအိမ် ကိုဖြည့် လေ၏။ ³ ထိုခဏခြင်း တွင် ကွဲပြား သော လျှာ တို့သည် မီး လျှာ ကဲ့သို့ ထင်ရှား ၍ ၊ ထိုသူ အသီးသီး တို့ အပေါ် ခွဲတည် နေ ကြ၏။ ⁴ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် လည်း သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့် ၍၊ ဝိညာဉ် တော်သည် ဟောပြော သော အခွင့်ကို ပေး တော် မူ သည် အတိုင်း အမျိုးမျိုး သော ဘာသာ စကားအားဖြင့် ဟောပြော ကြ၏။ ⁵ ထို ကာလအခါ၊ ကောင်းကင် အောက် တွင် ရှိ လေ သမျှ သော လူမျိုး ထဲက ဘုရား ကိုရိုသေ သော ယုဒ လူတို့ သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ တည်း နေကြ သတည်း။ ⁶ ထို အသံ ကိုကြားရသောအခါ၊ လူများ တို့သည်စုဝေး လာ ကြ လျှင်၊ အသီးသီး အခြားခြားသော မိမိ တို့ ဘာသာ စကား ဖြင့် တမန်တော် တို့ဟောပြော သည်ကိုကြား ရ၍ မှိုင့်တွေ လျက်ရှိ နေကြ၏။ ⁷ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ မိန်းမော တွေဝေလျက် ရှိ၍၊ ယခု ဟောပြော သောသူအပေါင်း တို့သည် ဂါလိလဲ လူဖြစ် ကြ သည် မ ဟုတ်လော။ ⁸ သို့ဟုတ်လျှင် ငါ တို့သည် အသီးသီး မွေးဘွား ရာ ဌာန၏ ဘာသာ စကား များ ကို ကြား ရ သည်ကား အဘယ်သို့ နည်း။ ⁹ ပါ သိ ပြည် မှ စ၍ မေ ဒိ ပြည်၊ ဧလံ ပြည်၊ မေ သော ပေါ ဘာမိ ပြည်၊ ယုဒ ပြည်၊ က ပု ပ ဒေါက် ပြည်၊ ပု နု တု ပြည်၊ အာရိ ပြည်၊ ¹⁰ ဖြူ ဂိ ပြည်၊ ပ မ ဖု လိ ပြည်၊ အဲ ဂု တု တု ပြည်၌နေ သော သူ၊ ကု ရေ နေ မြို့နှင့် စပ်သော လိ ဗု ကျေးလက် ၌ နေ သော သူ၊ ရောမ မြို့မှလာသော ဧည့်သည် များ၊ ယုဒ လူဖြစ်စေ ၊ ဘာသာဝင် ဖြစ်စေ၊ ¹¹ ကရေတေ ပြည်သား၊ အာရပ် ပြည်သား၊ အသီးအသီး ဖြစ် ကြ သော ငါ တို့အား ဤ သူ များသည် ဘုရားသခင် ၏ အံ့ ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ငါ တို့အမျိုး ဘာသာ စကား ဖြင့် ဟောပြော ကြသည်ကိုကြား ရပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆို ကြ၏။ ¹² ထို လူအ ပေါင်း တို့သည် မိန်းမော တွေးတော သော စိတ်ရှိသည် နှင့် ၊ ဤအမှုအရာသည်အဘယ်သို့ သော အမှုအရာဖြစ် သနည်းဟု တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပြောဆို ကြ၏။ ¹³ လူအချို့တို့က၊ ဤ သူတို့ သည် ချိုသော စပုတ်ရည် နှင့် ပြည့် ဝ သည်ဟု ကဲ့ရဲ့ ပြောဆို

ကြ၏။ ¹⁴ ထိုအခါတကျိပ် တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့်တကွ ပေ တရု သည်ထ လျက် ၊ ထိုသူ တို့ကို ကျယ်သော အသံ နှင့်ဟောပြော သည်ကား၊ ယေရုရှလင် မြို့သား တို့နှင့် ယုဒ လူ အပေါင်း တို့၊ သင် တို့သည် ဤ အရာကို သိမှတ် ၍ ငါ စကား ကိုစေ့စေ့နာခံ ကြလော့။ ¹⁵ ယခု အချိန် ကား နံနက် တ ချက် တီး အချိန် သာ ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့ ထင် သည် အတိုင်း ဤသူ တို့သည် ယစ်မူး ကြ သည်မ ဟုတ်။ ¹⁶ ဤ အရာကားပရောဖက် ယောလ ဟော ဘူးသောအရာ ဖြစ် သတည်း။ ¹⁷ ဟော ဘူး အချက် ကား၊ နောင် ကာလ ၌ လူမျိုး တကာ တို့အပေါ်သို့ ငါ ၏ဝိညာဉ် တော် ကို ငါ သွန်းလောင်း မည်။ သင် တို့၏သား သမီး တို့သည် ပ ရော ဖက် ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော ရ ကြ လိမ့်မည်။ အသက် ငယ်သောသူ တို့သည် ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံတို့ကို မြင် ရ ကြ လိမ့်မည်။ အသက်ကြီး သော သူ တို့သည် လည်း နိမိတ် အိပ်မက် တို့ ကို မြင်မက် ရ ကြ လိမ့်မည်။ ¹⁸ ထို ကာလ ၌ လည်း ငါ ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော ယောက်ျား မိန်းမ တို့အပေါ်သို့ ငါ ၏ဝိညာဉ် တော်ကို ငါ သွန်းလောင်း ၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက် ဉာ ဏ်နှင့် ဟောပြော ရ ကြ လိမ့်မည်။ ¹⁹ အထက် မိုးကောင်းကင် ၌ အံ့ ဘွယ် သော အရာ တို့ကို၎င်း ၊ အောက် အရပ်မြေကြီး ပေါ်၌ သွေး ၊ မီးလျှံ ၊ မီးခိုး တည်းဟူသော ပု ပ ပ နိမိတ် တို့ကို၎င်း ငါ ပြ မည်။ ²⁰ ထာဝရ ဘုရား၏ ထူးမြတ် သော နေ့ ကြီး မ တိုင် မီ ၊ နေ သည် မှောင်မိုက် အတိဖြစ်လိမ့်မည်။ လ သည်လည်း သွေး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ²¹ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား ကို ပ ဌ နာ ပြု သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း သို့ရောက် ရ ကြ လတံ့ ဟု ဘုရား ဗျာဒိတ် တော် ရှိ၏။ ²² ဣ သရေ လ လူ တို့၊ ငါ စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။ သင်တို့သိ ကြသည့်အတိုင်း နာဇရက် မြို့သားယေရှု သည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး ၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကို သင် တို့တွင် ပြု ရ သော အခွင့်နှင့် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော သက်သေ ကို ရသောသူ ဖြစ်၍၊ ²³ ဘုရားသခင် ပြဋ္ဌာန်း တော်မူသော အလို တော် အားဖြင့်၎င်း ၊ အနာဂတ်သဉာဏ် တော် အားဖြင့် ၎င်း၊ အပ်နှံ ခြင်းကိုခံသော ထို ယေရှုကို သင်တို့သည် ဘမ်းဆီး၍ မတရား သော သူတို့လက် ဖြင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက် ၍ ကွပ်မျက် ကြပြီ။ ²⁴ ထိုသူ ကို သေ ခြင်း ဝေဒနာသည် အစဉ်ချည်နှောင် ချုပ်ကိုင်၍မ ဖြစ် နိုင်သည်နှင့်၊ ထိုဝေဒနာ ကို ဘုရားသခင် သည် ချွတ်ပယ် ၍ ထမြောက် စေ တော် မူ ပြီ။ ²⁵ ထိုသူ ကို အကြောင်းပြုလျက် ဒါဝိဒ် မင်း က၊ ငါ သည်ထာဝရဘုရား ကို အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက် ပြု၏။ အကြောင်းမူကား ငါ လ ကျာ ဘက်၌ တည်ရှိ တော် မူ သည် ဖြစ်၍ ငါ သည် လှုပ်ရှား ခြင်း မ ရှိ ရ။ ²⁶ ထို ကြောင့် ငါ စိတ် နှလုံး သည် သာယာ ခြင်း၊ ငါ ဝိညာဉ် သည် လည်း ရွှင်လန်း ခြင်း ရှိ၏။ ထို မှ တ ပါး ငါ အသား သည် မြော်လင့် လျက် ကျိန်းဝပ် လိမ့်မည်။ ²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် ကို မရဏာ နိုင်၌ ပစ် ထား တော် မ မူ။ ကိုယ်တော် ၏သန့်ရှင်း သောသူ အားလည်း ပုပ်စပ် ခြင်း

ကိုရှိ စေတော်မ မှာလျက်၊ အသက် ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြည့်စုံ တော် မူလိမ့်မည်။²⁸ မျက်နှာ တော်ကို ဖူးမြင်ရသောအားဖြင့်ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် အကျွန်ုပ် ကို ပြည့်စုံ စေ တော် မူ လိမ့်မည် ဟု ဒါ ဝိ ဒ်ဆို သတည်း။²⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ အမျိုး၏အဘ ဖြစ်သော ဒါ ဝိ ဒ် ၏အကြောင်း ကို ငါသည် သင် တို့အား အတည့်အလင်း ပြော ပါ ရစေ ။ ထို ဒါ ဝိ ဒ်သည် သေ ၍ သင်္ဂြိုဟ် သော တွင်း သည် ယခု တိုင်အောင် ငါ တို့၌ ရှိ ၏။³⁰ ထို သူ သည် မိမိ အမျိုး အနွယ် ထဲ က လူဇာတိ အားဖြင့် ခရစ်တော် ကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေ၍ မိမိ ပလ္လင် ပေါ်မှာ တင် တော် မူ မည်အကြောင်း မိ ဋ္ဌဌာန် ကျိန်ဆို တော် မူ သည် ကို ပ ရော ဖက် ဉာ ဏ် အားဖြင့် သိ ၍၊³¹ ခရစ်တော် ၏ထမြောက် ခြင်းအကြောင်း ကိုရည်မှတ် လျက်၊ ထိုခရစ်တော်၏စိတ်သောစိတ် နှင့် အစာ အာဟာရကိုသုံးဆောင် ကြ၏။⁴⁷ ဘုရားသခင် ဝိညာဉ်ကို မရဏာ နိုင်ငံ၌ ပစ် ထားတော်မ မူ။ အသား သည်လည်း ပုပ်စပ် ခြင်းသို့မ ရောက် ဟု အနာဂတ်သဘာဝနှင့် ဟော လေ၏။³² ထို ယေရှု ကို ဘုရားသခင် ထမြောက် စေတော်မူသည်ကို ငါ တို့ရှိ သမျှ သည် သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။³³ ထိုသို့ ဘုရားသခင် သည် လ ကျာ လက်တော်နှင့် ချီးမြှောက် တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသခင်သည် ဂတိ တော် နှင့် ယှဉ်သော သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို ခမည်းတော် ထံ၌ ခံ ပြုဖြစ်၍သင် တို့သိမြင် ကြား ရသောအရာကို သွန်းလောင်း တော်မူ၏။³⁴ ဒါဝိဒ်သည် ကောင်းကင် သို့မ တက် သေး၊³⁵ သို့ရာတွင် ထာဝရ ဘုရားက၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ ခြေ တင်ရာငါမ ချ မထားမှီတိုင်အောင်ငါ့ လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင် နေလော့ဟု ငါ့ သခင် အား မိန့် တော် မူ သည် ဟု ဒါ ဝိ ဒ် စကား ရှိ၏။³⁶ ထို့ကြောင့် သင် တို့သည်လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက်သောယေရှု ကိုဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် ၌ ၎င်း ၊ အစိုးရသော အရှင် အရာ၌၎င်း ခန့်ထား တော် မူ သည် အကြောင်း ကို ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်း တို့ အတပ် အမှန် သိမှတ် ကြ လော့ ဟု ပေ တ ရှု ဟော လေ၏။³⁷ ထို သူတို့သည်ကြား ရလျှင် စိတ် နှလုံးပူပန် ခြင်းရှိ၍၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည် နည်းဟု ပေ တ ရှု မှစ၍ အခြား သောတ မန် တော် တို့ အား မေးမြန်း ကြ၏။³⁸ ပေ တ ရှု က လည်း ၊ သင် တို့၏အပြစ် ကို လွတ် စေ ခြင်း ငှာ နောင်တရ ၍ တစ် ယောက် မျှ မကြွင်း၊ ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ လော့။ သို့ပြု လျှင် သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်တည်းဟူသောဆုကျေးဇူး တော် ကို ခံရ ကြ လိမ့်မည်။³⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ဂတိ တော်သည် သင် တို့နှင့်၎င်း ၊ သင် တို့၏သားသမီး တို့နှင့် ၎င်း၊ ဝေး သော သူ တို့ တွင် ငါ တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ခေါ် တော် မူ သမျှ သော သူ တို့နှင့်၎င်း ဆိုင် သည် ဟု ဟော ၏။⁴⁰ ထိုမှတစ်ပါး သဘော မ ပြောင့်သော ဤ အမျိုး မှ ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့ဟူ၍အထူးထူးကြောင့်၊ သူ ၌ဖြစ် သည် အမှု ကိုအံ့ဩ မိန်းမော တွေဝေခြင်း ရှိ ၍၊⁴¹ ထို သူ သည် ပေ တ ရှု နှင့် ယော ဟန် ကို အမှီပြု လျက် ရှိ ရာအရပ်၊ ရှောလမုန် ကနားပြင် အမည်ရှိသော ကနားပြင်သို့ပြေး ဝင်၍ စုဝေး ကြ၏။⁴² ပေ တ ရှု သည် မြင် လျှင်၊ ဣသရေလ လူ တို့ အဘယ်ကြောင့် ဤ အမှု ကို အံ့ဩ ကြ သနည်း။ ဤသူ သည်

ဆုံးမ ဩဝါဒကိုခံခြင်း၊ အပေါင်း အသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့် ကိုဖဲ့ ခြင်း၊ ပ ဌာ နာ ပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက် ၍နေကြ၏။⁴³ လူ အပေါင်း တို့သည်ကြောက်လန့် ခြင်းရှိသည်ဖြစ် ၍ တမန်တော် တို့သည် များ စွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ ဘွယ် သော အမှု တို့ကို ပြု ကြ၏။⁴⁴ ယုံကြည် သော သူ အပေါင်း တို့သည် တစုတဝေး တည်းနေ ကြ သဖြင့်၊ မိမိတို့၌ရှိသမျှ ကိုဆက်ဆံ ၍ သုံးဆောင် ကြ၏။⁴⁵ မိမိ တို့ ဥစ္စာ ပစ္စည်း များကိုရောင်း ပြီးလျှင်၊ လူများ ဆင်းရဲ သည်အတိုင်း အသီးအသီး တို့ အား ဝေငှ ခြင်း ကို ပြု ကြ၏။⁴⁶ ထို သူ တို့သည် လည်း ဗိမာန် တော်၌ နေ့တိုင်း အစဉ်တစ် ညီ တစ်ညွတ်တည်းနေ ၍ ၊ ကိုယ်အိမ် ၌ မုန့် ကိုဖဲ့ လျက် ကြည်ဖြူ ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက် စေတော်မူသည်နှင့် အစာ အာဟာရကိုသုံးဆောင် ကြ၏။⁴⁷ ဘုရားသခင် ကိုလည်း ချီးမွမ်း ၍ လူ အပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ မျက်နှာ ပွင့်လန်းခြင်း အခွင့်ကိုရ ကြ၏။ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့ကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ်သခင် ဘုရားသည် သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

3 ထိုအခါ ပဌာနာ ပြုရသော သုံးချက်တီး အချိန် ၌ ပေ တ ရှု နှင့် ယောဟန် တို့သည် ဗိမာန် တော်သို့ တက် ကြ သည်ရှိသော်၊² အမိ ဝမ်း တွင်းကပင် ခြေမစွမ်း သော သူ တစ် ယောက်ကို သူတစ်ပါး တို့သည် ထမ်း လျက် လာ ကြ၏။ ဗိမာန် တော် သို့ ဝင် သော သူ တို့ မှာ စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုခံ စေခြင်းငှာ ၊ တင့်တယ် အမည် ရှိသော တံခါး နား မှာ ထိုသူ ကိုထား လေ့ရှိ၏။³ ပေ တ ရှု နှင့် ယောဟန် တို့သည် ဗိမာန် တော် သို့ဝင် မည် လာ ကြ သည် ကို ထို သူ သည် မြင် လျှင် စွန့်ကြဲ ပါ ဟု တောင်း လေ၏။⁴ ထိုအခါ ပေ တ ရှု နှင့် ယော ဟန် တို့သည် ထိုသူ ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှု၍ ငါ တို့အား မျှော်ကြည့် လော့ ဟုဆို လျှင်၊⁵ ထိုသူ သည်တစ်စုံတစ်ခု ကို ရ မည်ဟုစိတ်ထင် နှင့် တမန်တော် တို့ကို မျှော်ကြည့် လျက် နေ၏။⁶ ပေ တ ရှု က လည်း၊ ငါ ၌ရွှေ ငွေ မ ရှိ ။ ရှိ သည် အရာ ကို သင့် အား ငါ ပေး မည်။ နာ ဇရက် မြို့သား ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ တော် အားဖြင့် ထ ၍ လှမ်း သွား လော့ ဟု ဆို လျက်၊⁷ သူ ၏လ ကျာ လက် ကို ကိုင်ဆွဲ ချီကြွ လေသောခဏခြင်း တွင်၊ ခြေ နှစ်ဘက်ဖျက်စိ တို့သည် စွမ်းအား ကို ရသဖြင့်၊⁸ ရုတ်တရက် ထ ၍ မတ်တပ် ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွား လေ၏။ သွား လျက်၊ ခုန် လျက်၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လျက်၊ တမန်တော် တို့နှင့်အတူ ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် လေ၏။⁹ ထိုသို့လှမ်း သွား ၍ ဘုရားသခင် အား ချီးမွမ်း သည်ကို လူ အပေါင်း တို့သည် မြင် သောအခါ၊¹⁰ ထိုသူ သည် ဗိမာန် တော်၏တင့်တယ် တံခါး နား မှာ စွန့်ကြဲ ခြင်း ကို ခံ၍ ထိုင် နေ သော သူ ဖြစ် သည် ကို သိ ကြ သောကြောင့်၊ သူ ၌ဖြစ် သည် အမှု ကိုအံ့ဩ မိန်းမော တွေဝေခြင်း ရှိ ၍၊¹¹ ထို သူ သည် ပေ တ ရှု နှင့် ယော ဟန် ကို အမှီပြု လျက် ရှိ ရာအရပ်၊ ရှောလမုန် ကနားပြင် အမည်ရှိသော ကနားပြင်သို့ပြေး ဝင်၍ စုဝေး ကြ၏။¹² ပေ တ ရှု သည် မြင် လျှင်၊ ဣသရေလ လူ တို့ အဘယ်ကြောင့် ဤ အမှု ကို အံ့ဩ ကြ သနည်း။ ဤသူ သည်

လှမ်းသွား နိုင်သောအခွင့်ကို ငါတို့သည်ကိုယ် တန်ခိုး ၊ ကိုယ်သီလ အားဖြင့်ပေး ဘိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါ တို့ကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု ကြသနည်း။¹³ အာမြဟံ ၊ ဣဇာကံ ၊ ယာကုပ် တို့၏ဘုရားသခင် ၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရားသခင် သည် မိမိ သား တော်၏ ဘုန်း ကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ထိုသခင် ကို သင် တို့သည် ပိလတ် မင်း လက်သို့အပ်နှံ ၍ ၊ ထိုမင်း သည် လွတ် မည်အကြံရှိ သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုသခင်ကိုငြင်းပယ် ကြ၏။¹⁴ သန့်ရှင်း ဖြောင့်မတ် တော် မူ သော သခင် ကို ငြင်းပယ် ၍ ၊ လူ အသက် ကို သတ် ခြင်း၊ အပြစ်ရှိ သော သူ တစ် ယောက် ကို ရ မည်အကြောင်း တောင်းပန် သဖြင့်၊¹⁵ အသက် ရှင် ခြင်း သို့ ပို့ဆောင် တော် မူ သော အရှင် ကို ကွပ်မျက် ကြပြီတကား၊ ထိုအရှင် ကို ဘုရားသခင် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသည်ကို ငါ တို့သည် သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။¹⁶ ထိုသခင်ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ထိုသခင် ၏နာမ တော်သည် သင်တို့သိ မြင် သော ဤသူ အား အစွမ်း ကို ပေး တော် မူ ပြီ။ ထို သခင် ကြောင့် ရ သော ယုံကြည် ခြင်းသည် သင် တို့ မျက်မှောက် တွင် ဤသူ ၌စေ့ စုံ ခြင်း အခွင့်ကိုပေး ၍ရှိ လေ ပြီ။¹⁷ ယခု လည်း ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့မှစ၍အစိုးရ သောသူတို့သည် မ သိဘဲလျက် ထိုသို့ ပြု ကြ သည် ကို ငါ သိ ၏။¹⁸ ခရစ်တော် သည် အသေ ခံ ရ မည်ဟု ပရောဖက် အပေါင်း တို့သည် ဟောပြော ၍၊ ဘုရားသခင် ဘော်ပြတော် မူ နှင့် သော အမှု ကို ထိုသို့အားဖြင့် ပြီးစီး တော် မူ ပြီ။¹⁹ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားထံ တော်မှ ချမ်းစေ သော အချိန် ကာလ သည် ရောက်လာ ၍၊²⁰ သင် တို့အဘို့အလိုငှာ ခန့်ထား တော်မူနှင့် သော ယေရှု ခရစ် ကို စေလွှတ် တော် မူ မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ အပြစ် များကို ပြေ စေခြင်းငှာ နောင်တရ ၍ စိတ်ပြောင်းလဲ ခြင်း သို့ ရောက်ကြလော့။²¹ ကမ္ဘာ ဦးမှစ၍ သန့်ရှင်း သော ပရောဖက် ဆရာတော် တို့နှုတ် ဖြင့် ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ် ထား တော် မူ သော ထို ကပ် ကာလ၊ အလုံးစုံ သော အရာ တို့ကို အသစ်ပြုပြင် တော် မူ သော ကပ် ကာလ မ ရောက် မီ တိုင်အောင် ကောင်းကင် ဘုံ သည် ထို ခရစ်တော် ကို ခံယူ သိမ်းဆည်း ရ မည်။²² ငါ တို့ဘိုး ဘေး များ တို့အားလည်း မောရှေ က၊ သင် တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား သည်၊ သင် တို့ အမျိုးသား ချင်းတို့အထဲ ၌ ငါ နှင့်တူ သော ပရော ဖက် တစ်ပါးကို သင် တို့ အ ဘို့ပေါ်ထွန်း တော် မူ မည်။ ထို ပ ရော ဖက် ဟောပြော သောအရာ တို့ကို သင် တို့သည် နားထောင် ရကြ မည်။²³ အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက် ၏စကားကိုနား မ ထောင် ဘဲနေအံ့ ၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုး ထဲက ပယ်ရှင်း ခြင်းကို ခံရမည် ဟု ဟော၏။²⁴ ပ ရော ဖက် ရှု မွေ လ မှစ၍ နောက် ဟော သော ပ ရော ဖက် ရှိသမျှ တို့သည် ဤ သည်နေရက် ကာလကို ဟောပြော ပြည့်နှံကြပြီ။²⁵ သင် တို့သည် ပရောဖက် အမျိုးအနွယ် ဖြစ် ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် အာ မြ ဟံ ကို၊ သင် ၏ အမျိုး အနွယ် အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါ တို့ ဘိုးဘေး များတို့အား ပေး တော်

မူ သော ပဋိညာဉ် တရားတော်နှင့် သင်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏။²⁶ သင် တို့တွင် မိမိဒုစရိုက် တို့ကို ကြဉ်ရှောင် ပယ်ရှားသောသူ ရှိသမျှ တို့ အား ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုပေးစေခြင်းငှာဘုရားသခင် သည်မိမိ သားတော် ယေရှုကို ထမြောက် စေတော်မူပြီးလျှင်၊ သင် တို့ရှိရာ သို့ ရှေးဦးစွာ စေလွှတ် တော် မူ သည် ဟု လူ များ တို့အား ပေ တ ရှု ဟောပြော ၏။

4 ထိုသို့ တမန် တော် တို့သည် လူ များ တို့အား ဟောပြော စဉ် တွင်၊ ဗိမာန် တော်မှူး မှစသောယဇ်ပုရောဟိတ် တို့နှင့် ဇဒ္ဒါကဲ များ တို့သည်လာ ကြသဖြင့်၊² တမန်တော် တို့သည် လူ များတို့အားဆုံးမ ဩဝါဒပေး၍ ယေရှု ကိုအကြောင်းပြုလျက် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် ခြင်းတရားကို ဟော သောကြောင့် ၊ ထိုမင်းများတို့သည် စိတ်ပူပန် ခြင်းရှိသည်နှင့်၊³ တမန်တော် တို့ကိုဘမ်းဆီး ပြီးမှ ၊ ည အချိန်ဖြစ် သောကြောင့် နက်ဖြန် နေ့တိုင်အောင် နောင် အိမ်၌ ချုပ် ထားကြ၏။⁴ တရား နာ သော သူ အများ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက်၍ အရေအတွက် အားဖြင့်လူ ငါး ထောင် မျှလောက် ရှိကြ၏။⁵ နက်ဖြန် နေ့ရောက် သော် မင်း အရာရှိ၊ လူ အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့ နှင့် ၊⁶ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအနုနတ် ၊ ကယာဖ ၊ ယောဟန် ၊ အာ လေဇနုဒြ၊ မှစ၍ ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်းမျိုး ရှိသမျှ တို့သည် ယေရှုရှု လင် မြို့၌ စုဝေးကြပြီးလျှင်၊⁷ တမန်တော် တို့ကို အလယ် ၌ ထား ၍၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ သောတန်ခိုး ၊ အဘယ်သူ၏နာမ အားဖြင့် ဤအမှု ကိုပြု သနည်းဟု မေးမြန်း ကြ၏။⁸ ထိုအခါပေတရ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ လူ များကို အစိုးရ သော မင်း တို့နှင့် ဣ သရေ လ အမျိုး အကြီးအကဲ တို့၊⁹ အင်္ဂါချို့တဲ့ သော သူ ကို ကျေးဇူး ပြု၍၊ သူ သည် အနာ ရောဂါနှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ် သနည်းဟု ငါ တို့သည်ယနေ့ အစစ် ခံ ရလျှင် ၊¹⁰ သင် တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာကွပ်မျက်၍၊ ဘုရားသခင် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေ တော်မူသော နာဇရက် မြို့သားယေရှု ခရစ် ၏ နာမ တော်အားဖြင့် ဤ သူ သည် သင် တို့မျက်မှောက် ၌ကျန်းမာ လျက် ရှိသည်ကို သင် တို့မှစ၍ ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့ သိမှတ် ကြလော့။¹¹ ထို သခင်ကား၊ သင် တို့သည်တိုက်ကို တည်လုပ် သောအခါ ပယ် ထား၍၊ နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွဋ် ဖျားသို့ ရောက် ပြန် သော ကျောက် ဖြစ် တော်မူ၏။ ထို သခင်မှ တ ပါး အဘယ်သူ မျှ ကယ်တင် ခြင်းအမှုကိုမ တတ်နိုင်။¹² ထိုသခင်၏ နာမ တော်မှတ ပါး ငါတို့ကို ကယ်တင် နိုင်သော နာမ တစ်စုံတစ်ခု မျှကောင်းကင် အောက် လူ တို့တွင် မ ပေါ်မ ရှိ ဟု ပေ တ ရှု သည် ထို သူ တို့အား မြွက်ဆို၏။¹³ ထို သူ တို့သည် ပေ တ ရှု နှင့် ယောဟန် တို့၏ ရဲရင့် ခြင်းသတ္တိကို မြင် ၍ ၊ လူ တတ်မဟုတ်၊ လူသာမည သာ ဖြစ် သည် ကို သိမှတ် သဖြင့် အံ့ဩ ၍နေကြ၏။ ထိုသူ နှစ် ယောက်တို့သည် အထက်ကယေရှု နှင့်အတူရှိ သည်ကို သတိရ၍၎င်း၊¹⁴ အနာကင်းလွတ် သော သူ သည် ထိုသူ တို့နှင့်အတူ ရှိ နေသည်ကို မြင် ၍၎င်း၊ ငြင်းခုံ

ဆိုဘွယ်ရာမရှိမတွေ့ကြ။¹⁵ တမန်တော်တို့ကိုလွှတ်တော်မှ ထွက်သွားစေပြီးလျှင်၊ ဤသူတို့ကိုအဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။¹⁶ သူတို့သည်ထင်ရှားစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြုပြီးသည်ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်သိမြင်ကြ၏။ ငါတို့သည်လည်း ငြင်းခုံခြင်းငှာမတတ်နိုင်ပြီ။¹⁷ သို့သော်လည်း လူများအထဲ၌သာ၍ မနှံ့မပြားစေခြင်းငှာ၊ နောက်တဖန်ထိုနာမကိုအမှီပြုလျက်အဘယ်သူကိုမျှမဟောမပြောနှင့်ဟူ၍သူတို့ကိုကျပ်တည်းစွာခြိမ်းချောက်ကြကုန်အံ့ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊¹⁸ တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက်ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကိုအလျှင်းမပြုနှင့်ဟုအမိန့်ရှိကြ၏။¹⁹ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုနားထောင်သည်ထက်သင်တို့၏စကားကိုသာ၍နားထောင်သော်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာကောင်းမည်မကောင်းမည်ကိုဆင်ခြင်၍စီရင်ကြလော့။²⁰ ငါတို့သည်ကြားလျက်၊ မြင်လျက်ရှိသောအရာတို့ကိုမဟောမပြောဘဲမနေနိုင်ဟုထိုသူတို့အားဆိုကြ၏။²¹ ထိုအခါတမန်တော်တို့၌အပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်သောအကြောင်းကိုမတွေ့သဖြင့်တဖန်ခြိမ်းခြောက်ပြီးလျှင်လွှတ်ကြ၏။²² အကြောင်းမူကား၊ အနာကင်းခြင်းနိမိတ်လက္ခဏာကိုခံရသောသူသည်အသက်လေးဆယ်ကျော်ရှိသည်ဖြစ်၍လူအပေါင်းတို့သည်ထိုအမှုကိုထောက်လျက်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။²³ တမန်တော်တို့သည်လွှတ်သောအခါအသံမြေကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍တမန်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲတို့ပြောဆိုသမျှကိုပြန်ကြားကြ၏။²⁴ ထိုသူများတို့သည်ကြားရလျှင်၊ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းဘုရားသခင်ထံသို့အသံကိုလွှင့်လျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ထိုအရပ်တို့၌ရှိသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။²⁵ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမျိုးတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ရုန်းရင်းအားပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အချည်းနှီးကြံစည်ကြသနည်း။²⁶ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်ထကြ၍၊ မှူးမတ်အရာရှိတို့လည်းထာဝရဘုရားနှင့်ခရစ်တော်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက်စည်းဝေးကြ၏ဟုကိုယ်တော်ကျွန်အိရိဒါ၏နှုတ်ဖြင့်ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊²⁷ ဟေရုဒ်မင်း၊ ပုနုတိပိလတ်မင်းမှစ၍ကုသရေလအမျိုးသား၊ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည်၊²⁸ ကိုယ်တော်၏အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွကလက်တော်ဖြင့်ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှတို့ကိုပြုခြင်းငှာဘိသိတ်ပေးတော်မူသောသားတော်မြတ်ယေရှုကိုဤမြို့၌ရန်ဘက်ပြု၍စည်းဝေးကြပြီ၊ အမှန်ဖြစ်ပါ၏။²⁹ အိုထာဝရဘုရား၊ ယခုအခါထိုသူတို့၏ခြိမ်းချောက်ခြင်းကိုမှတ်တော်မူပါ။³⁰ အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်းငှာလက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသားတော်ယေရှု၏နာမတော်

အားဖြင့်နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုဖြစ်စေတော်မူစဉ်တွင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုရဲရင့်စွာဟောပြောပါမည်အကြောင်းကယ်မသနားတော်မူပါဟုဆိုတောင်းကြ၏။³¹ ထိုသို့ဆိုတောင်းပဌနာပြုပြီးမှ၊ စုဝေးသောအရပ်သည်တုန်လှုပ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။³² ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်စိတ်နှလုံးတစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းရှိကြ၍၊ အဘယ်သူမျှမိမိဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကိုငါ့ဥစ္စာဟူ၍မဆိုဘဲလျက်၊ ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ကိုဆက်ဆံသဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။³³ သခင်ယေရှုထမြောက်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုတမန်တော်တို့သည်ကြီးသောတန်ခိုးနှင့်သက်သေခံ၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ကြီးသောကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။³⁴ ထိုသူတို့တွင်ဆင်းရဲသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ အိမ်၊ မြေကွက်ကိုပိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည်ရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောအဘိုးကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊³⁵ တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ထားကြသဖြင့်၊ လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်းအသီးအသီးတို့အားဝေငှပေးကမ်းကြ၏။³⁶ ယောသေအမည်ရှိ၍သက်သာစေခြင်း၏သားဟုဆိုလိုသောဗာနဗအမည်သစ်ကိုတမန်တော်တို့သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသောကုပရုပြည်သားလေဝိလူတစ်ယောက်သည်၊³⁷ မိမိပိုင်သောဗာနဗအမည်သစ်ကိုတမန်တော်တို့သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသောငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍တမန်

5 သို့ရာတွင်အာနန်နှင့်ရှုဖိရေအမည်ရှိသောလင်မယားနှစ်ယောက်တို့မူကား၊ ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကိုရောင်းပြီးလျှင်၊² ထိုသူသည်မိမိခင်ပွန်းနှင့်သဘောတူလျက်၊ အဘိုးတဘို့ကိုထိမ်ဝှက်သဖြင့်၊ တဘို့ကိုသာယူဆောင်ခဲ့၍တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌လှည့်လေ၏။³ ပေတရုကလည်း၊ အာနန်၊ သင်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုလှည့်စား၍၊ မြေကိုရောင်းသောအဘိုး၏တဘို့ကိုထိမ်ဝှက်မည်အကြောင်း၊ စာတန်သည်သင်၏စိတ်နှလုံးကိုအဘယ်ကြောင့်ပြည့်စေရသနည်း။⁴ ထိုမြေရှိစဉ်တွင်ကိုယ်ပိုင်သည်မဟုတ်လော။ ရောင်း၍ရသောအဘိုးသည်ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ကြံစည်သနည်း။ လူကိုသာမသာပြောပြီမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်းမသာပြောပြီဟုပေတရုဆို၏။⁵ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ အာနန်သည်လဲ၍သေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကိုကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။⁶ လုလင်တို့သည်လည်းထ၍အလောင်းကောင်ကိုအဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်ဆောင်သွား၍သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။⁷ ထိုနောက်သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာလျှင်၊ သူ၏ခင်ပွန်းသည်ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအမှုအရာကိုမသိဘဲလျက်ဝင်လာ၏။⁸ ပေတရုကလည်း၊ ဤ

မျှလောက် နှင့်မြေ ကိုရောင်း သလော၊ ငါ့ အားပြော လောဟုမေး လျှင်၊ ထိုမိန်းမက၊ ဟုတ် ပါ၏။ ဤမျှလောက် နှင့်ပင် ရောင်းပါသည် ဟုဆို ၏။⁹ ပေတရု ကလည်း ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော်ကို စုံစမ်း မည်ဟု သဘောတူ နှင့် အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှု လော့။ သင် ၏ ခင်ပွန်း ကို သင်္ဂြိုဟ် သော သူ တို့၏ခြေ သည်တံခါး နားမှာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ သင့် ကိုလည်းဆောင်သွား လေဦး မည်ဟု ဆိုသော ခဏခြင်း တွင်၊¹⁰ ထိုမိန်းမသည် ပေတရု ၏ ခြေ ရင်း၌ လဲ ၍ သေ လေ၏။ လုလင် တို့ သည်လည်းဝင် ၍ ထိုမိန်းမ သေ သည်ကိုတွေ့ လျှင် ၊ ဆောင်သွား ၍သူ ၏ ခင်ပွန်း အနားမှာ သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။¹¹ သင်းဝင်သူ အပေါင်း မှစ၍ထိုအကြောင်း အရာ ကို ကြား ရသော သူ အပေါင်း တို့သည် အလွန် ကြောက်လန့် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။¹² တမန်တော် တို့သည်လည်း လူ များရှေ့ မှာ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ ဘွယ် သော အမှုအရာ များ ကို ပြု ကြ၏။ ထို သူ အပေါင်း တို့သည် ရှော လ မုန် ကနားပြင် ၌ တစ် ညီ တစ် ညွတ်တည်း နေ ကြသဖြင့်၊¹³ ကြွင်း သော သူတစ်စုံတစ်ယောက် မျှ မ ပေါင်းဖော် ဝံ့ သော်လည်း ၊ လူ များ တို့သည် ကောင်း ကြီး ပေး ကြ၏။¹⁴ သခင် ဘုရား၌ ယုံကြည် သော ယောက်ျား ၊ မိန်းမ ၊ အပေါင်း တို့သည် သင်းဝင်ကြ၏။¹⁵ ပေတရု သည် လမ်း၌ ရှောက် သွား စဉ်၊ အနာစွဲသောသူတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်ကို သူ ၏အရိပ် လွှမ်းမိုး စေခြင်းငှာ ၊ လူနာ တို့ကိုလမ်း နား သို့ထုတ် ၍ ခုတင် မွေရာ ပေါ်မှာ ထား ကြ၏။¹⁶ ပတ်လည် ဝန်းကျင်၌ရှိသော မြို့သူ ရွာသား အပေါင်း တို့သည် အနာ စွဲ သော သူ၊ နတ် ဆိုး ညှဉ်းဆဲ သော သူ တို့ကို ဆောင်ခဲ့ လျက်၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ စုဝေး လာကြ၍ ၊ ထို လူနာ အပေါင်း တို့သည် အနာ ကင်းလွတ် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။¹⁷ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း နှင့် ဒဗျာကဲ ဖြစ် သော ထို မင်း ၏ အပေါင်းအဖော် ရှိ သမျှ တို့သည် ထ ၍ ဒေါသ အမျက် နှင့် ပြည့် ကြသဖြင့်၊¹⁸ တမန်တော် တို့ကိုဘမ်းဆီး ၍ ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထား ကြ၏။¹⁹ ညဉ့် အခါ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ထောင် တံခါး ကိုဖွင့် ပြီးလျှင်၊ ထိုသူ တို့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ သင်တို့သွား ကြလော့။²⁰ ဗိမာန် တော်၌ ရပ် ၍ အသက် ရှင်ခြင်း တရား စကား အလုံးစုံ ကို လူ များတို့အား ဟောပြော ကြလော့ဟု မှာထား ၏။ ထို စကားကိုကြား လျှင်၊ နံနက် စောစော ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြ၏။²¹ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းနှင့် သူ ၏ အပေါင်းအဖော် တို့သည် လာ ကြသဖြင့် ၊ လွတ် အရာရှိမှစ၍ ကူသရေလ လူ တို့ တွင် အသက်ကြီး သော သူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေပြီးမှ၊ တမန် တော် တို့ကို ခေါ် စေ ခြင်း ငှာ လုလင် တို့ကို ထောင် သို့ စေလွှတ် ကြ၏။²² မင်းလုလင် တို့သည် ထောင်သို့ရောက် လျှင်၊ တမန်တော် တို့ကို ထောင် ထဲ မှာ မ တွေ့ သည်ရှိ သော် ပြန် ကြ၍၊²³ ထောင် တံခါးလည်း အထူးသဖြင့် လုံခြုံ စွာ ပိတ် လျက် ၊ ထောင်ကို စောင့် သော သူ တို့လည်း တံခါး ပြင်မှာ ရပ် လျက်ရှိကြသည်ကို အကျွန်ုပ်

တို့ သည်တွေ့ ပါ၏။ ဖွင့် ပြီးမှ အထဲ ၌အဘယ်သူ ကိုမျှမတွေ့ ပါ ဟု ကြားလျှောက် ကြ၏။²⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း နှင့် ဗိမာန် တော် မှူး အစ ရှိ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့သည် ထို စကား ကို ကြား လျှင်၊ ထိုအမှု သည် အဘယ်သို့ သောအမှု ဖြစ် လိမ့်မည်နည်း ဟူ၍တွေးတော ခြင်းရှိကြ၏။²⁵ ထိုအခါလူတစ် ယောက်သည်လာ ၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား သောသူ တို့သည် ဗိမာန် တော်၌ ရပ် လျက် ၊ လူ များတို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။²⁶ ထိုအခါ ဗိမာန်တော် မှူး သည် မင်း လုလင် တို့နှင့် အတူ သွား ပြန်လျှင်၊ မိမိတို့ကို လူ များတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ် မည် ကိုစိုးရိမ် သောကြောင့် ၊ တမန်တော် တို့ကို အနိုင် အထက် မ ပြု ဘဲ ခေါ်ဆောင် လေ၏။²⁷ ထိုသို့ ခေါ်ဆောင် ပြီးလျှင်၊ လွတ် အရာရှိ တို့ ရှေ့မှာထား ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းက၊²⁸ ထို နာမ ကို အမှီပြု ၍မ ဆုံးမ မ သွန်သင် မည် အကြောင်း ငါ တို့သည် သင် တို့အား၊ ကျပ်တည်း စွာ စီရင် မှာထားသည်မ ဟုတ်လော။ ယခု ကြည့် ကြ။ ယေရုရှလင် မြို့ကို သင် တို့အယူဝါဒ နှင့် ပြည့် စေသည်ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့အပေါ်သို့ ထို သူ ၏အသွေး ကိုရောက် စေခြင်းငှာသင်တို့ကြံစည် ပါသည် တကားဟုမေးမြန်း ပြောဆို ကြ၏။²⁹ ပေတရု နှင့် အခြား သော တမန် တော် တို့က လည်း၊ လူ ၏စကား ထက် ဘုရားသခင် ၏ စကားကို နားထောင် သင့် ပါ၏။³⁰ သင် တို့သည် သစ် တိုင်၌ ဆွဲ ၍ ကွပ်မျက် သော ယေရှု ကို ငါ တို့ ဘိုးဘေး များ၏ ဘုရားသခင် သည် ထမြောက် စေတော်မူပြီ။³¹ ကူသရေလ လူတို့အား နောင်တ တရားနှင့် အပြစ် လွတ် ခြင်း အခွင့်ကိုပေး စေ ခြင်းငှာ၊ ထို သူ ကို အစိုးရသောအရှင် အရာ၌ငင်း ၊ ကယ်တင် သော သခင် အရာ၌ငင်း၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား၍ မိမိ လ ကျာ လက်တော် နှင့် ချီးမြှင့် တော် မူ ပြီ။³² ထို အကြောင်း အရာ တို့သည် အမှန် ဖြစ်ကြောင်း ကို ငါ တို့သည် သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။ ဘုရားသခင် ၏ စကားတော်ကို နားထောင် သော သူ တို့အား ပေး သနား တော် မူ သော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည်လည်း သက်သေခံ ဖြစ် တော် မူ သည်ဟု ပြောဆို ကြ၏။³³ ထို စကား ကို ကြား လျှင်၊ ထို သူ တို့နှလုံး သည် ကွဲ ပြတ် မတတ် ဖြစ်၍ ၊ တမန် တော် တို့ ကို ကွပ်မျက် ခြင်း ငှာ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။³⁴ ထိုအခါ လူ အပေါင်း တို့ရှိသေ သော သူ၊ ဂါ မ လျှေ လ အမည် ရှိ သော နိဿရည်း ဆရာ၊ ဖာ ရီ ရှိ တစ် ယောက် သည် လွတ်တော် ပေါ်၌ ထ ၍ ၍၊ တမန် တော် တို့ ကို ပြင် သို့ခဏ ထွက် စေ ပြီး လျှင်၊³⁵ ကူ သရေ လ လူ တို့၊ ဤ သူ တို့အား အဘယ်သို့ ပြု မည် အရာ ကို သတိ နှင့် ဆင်ခြင် ကြ လော့။³⁶ အကြောင်းမူကား ၊ အထက် က သုဒ အမည် ရှိ သော သူ တစ်ယောက်သည် ထ သဖြင့်၊ ငါ သည်လူ သာမည မဟုတ်ဟု ဆို သည်ဖြစ်၍၊ သူ ၌ လူ လေးရာ မျှလောက် ဆည်းကပ် ကြ၏။ ထို သူ သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ၍ သူ ကို ယုံကြည် သမျှ သော သူတို့သည် ကွဲပြား ပျောက်ပျက်ကြ၏။³⁷ ထိုသူနောက်ငွေတော်ခွဲ

စဉ် ကာလ ၊ ယုဒ အမည် ရှိသော ဂါလိလဲ လူတစ်ယောက်သည် လည်း ထ ဤ မိမိ နောက် သို့လူ များ ကို သွေးဆောင် လေ၏။ ထို သူ သည် လည်း ပျက်စီး ခြင်း သို့ရောက်၍ ၊ သူ့ ကို ယုံကြည် သမျှ သော သူ တို့သည် ပျောက်လွင့် ကြ၏။³⁸ ယခု လည်း ဤ သူ တို့ ကို ရှောင်ရှား ၍ အလိုအလျောက် ရှိ ကြ ပါစေ ဟု ငါ ဆို၏ ။ ဤ အကြံဉာဏ်အမှုသည် လူ ၏ အကြံ လူ၏အမှု ဖြစ်လျှင် ပျက်စီး ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။³⁹ ဘုရားသခင် ၏အကြံ အမှု ဖြစ် လျှင် သင် တို့သည် မ ပျက်ဆီး နိုင်ကြ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အာဏာ တော် ကို ဆန် သော သူမ ဖြစ် မည်အကြောင်း သတိပြု ကြ လော့ ဟု ပြောဆို၏။⁴⁰ ထို စကားကို နားထောင် ကြသဖြင့်၊ တမန်တော် တို့ ကို ခေါ် ၍ ရိုက် နှက် ပြီး မှ၊ ယေရှု ၏နာမ ကို အမှီပြု လျက် မ ဟော မ ပြော မည်အကြောင်း တားမြစ် ထား၍ လွှတ် ကြ ၏။⁴¹ တမန်တော် တို့သည် လည်း၊ သခင် ယေရှု၏ နာမ တော် ကြောင့် မိမိ တို့သည် အရှက်ကွဲ ခြင်း ကို ခံ ထိုက် ကြ သည် ဟု မှတ် တော် မူ သောကြောင့် ဝမ်းမြောက် သော စိတ်ရှိ၍ လွှတ်တော် မှ ထွက် သွား ကြ၏။⁴² မိမိတော်၌ ၎င်း ၊ အိမ် ၌ ၎င်း နေတိုင်း အစဉ် ဆုံးမ သွန်သင်လျက် ၊ ယေရှု သည် ခရစ်တော် ဖြစ်၏ဟူ၍ ဧဝံဂေလိတရား ကို မ ပြတ် ဟောပြော လျက်နေကြ၏။

6 ထို ကာလ ၌ တပည့် တော်တို့သည် များပြား သည် ရှိသော်၊ နေ့ ရက် အစဉ်အတိုင်း လုပ်ကျွေး သောအခါ ၊ ဟေလေနစ် အမျိုး မှတ် ဆိုးမ တို့ကို မ လုပ်မကျွေးဟု ထိုအမျိုးသားတို့သည် မြည်တမ်း ၍ ဟေဗြဲ လူတို့ကို အပြစ်တင် ကြ၏။² ထိုအခါ တကျိပ် နှစ်ပါးသော တမန်တော်တို့သည် တပည့် တော်အပေါင်း တို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုထား ၍ စားပွဲ ၌ လုပ်ကျွေးမှု ကိုမ ဆောင် သင့်။³ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကို တို့၊ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊ ပညာ နှင့် ၎င်းပြည့်စုံ လျက်၊ အသရေ ရှိသော လူ ခုနစ် ယောက်တို့ကို သင် တို့တွင် ရှာ ကြလော့။ ဤ အမှု ကို ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှာ ထိုသူ တို့ကို ငါတို့သည် ခန့်ထား ကြမည်။⁴ ငါ တို့မူကား ၊ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုခြင်း၊ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို ဟောပြော ခြင်းအမှုတို့ကို အမြဲပြု ၍ နေမည်ဟုဆို ကြ၏။⁵ ထို စကားကိုလူအ စုအဝေး အပေါင်း တို့သည် နှစ်သက် ကြသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ၎င်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ သော သတေဖန် မှစ၍ ဖိလိပုပု ၊ ပြောခေါ်၊ နိကနော် ၊ တိမုန် ၊ ပါမေန ၊ ယုဒဘာသာ ဝင် သော အနုတိအုတ် မြို့သားနိကောလ တို့ကို ရွေးကောက် ၍ ၊⁶ တမန်တော် တို့ရှေ့၌ ထား ကြ၏။ တမန်တော် တို့ သည်လည်း ဆုတောင်း ပြီးလျှင်ထိုသူ တို့၏ ခေါင်းပေါ်၌လက် ကို တင် ကြ၏။⁷ ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ တော်သည် တိုးပွား သဖြင့်ယေရုရှလင် မြို့၌ တပည့် တော်တို့သည် အလွန် ပွားများ ၍၊ ယစ် ပုရောဟိတ် အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း တရားကို နားထောင် ကြ၏။⁸ သ

တေဖန် သည် ကျေးဇူး တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး တော်နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ကြီးစွာ သောနိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို လူ များရှေ့မှာပြု လေ၏။⁹ ထိုအခါလိဗေရတိန် အပေါင်းအသင်းဝင် သော သူမှစ၍ ၊ ကုရေနေ ပြည်သား၊ အာလေဇန်ဒြီ ပြည်သား၊ ကိ လိကိ ပြည်သား၊ အာရှီ ပြည်သားအချို့တို့သည် ထ ၍ သတေဖန် နှင့် ၎င်းခံ ခြင်းကို ပြုစဉ်တွင်၊¹⁰ သူဟောပြော ၍သုံးစွဲသောပညာ နှင့် ဝိညာဉ် တော် ကို မ ခံ မဆီးနိုင် ကြ။¹¹ ထိုအခါ ဤသူ သည် မော ရှေ့ ကို ၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ကို ၎င်း လွန်ကျူး ၍ ပြော သည်ကို ငါတို့ ကြား ရပါပြီဟု သက်သေခံ မည်သူ တို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာ ခေါ်၍ ထားကြပြီးလျှင်၊¹² လူ များကို ၎င်း၊ အကြီးအကဲ ၊ ကျမ်းပြု ဆရာ တို့ကို ၎င်း နှိုးဆော် ၍ ၊ သတေဖန် ထံသို့လာ သဖြင့် ဘမ်းဆီး ၍ လွှတ်တော် သို့ ပို့ ကြ၏။¹³ မမှန် သော သက်သေခံ တို့ကို ခေါ်၍ ဤ သူ သည် သန့်ရှင်း သော အရပ် ဌာနတော်နှင့် ပညတ် တရား တော်ကို လွန်ကျူး၍ အစဉ်မပြတ် ပြောဆို လျက်နေပါ၏။¹⁴ ထိုနာ ဇရက် မြို့သားယေရှု သည် ဤ အရပ် ဌာန တော်ကို ဖျက်ဆီး ၍၊ ငါ တို့အား မော ရှေ့အပ်ပေး သော ထုံးနည်း ဥပဒေ ကို ပြောင်းလဲ စေမည်ဟု ဤသူ ဆို သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြား ရပါပြီဟု သက်သေခံ ကြ၏။¹⁵ လွှတ်တော် ၌ ထိုင် လျက်ရှိသောသူ အပေါင်း တို့သည် သတေဖန် ကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှုလျှင် ၊ သူ ၏မျက်နှာ သည် ကောင်းကင် တမန်၏မျက်နှာ ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ် ကြ၏။

7 ထိုအခါ ယစ်ပုရောဟိတ် မင်းက၊ ဤ စကားမှန် သလော ဟု မေး သည်ရှိသော်၊² သတေဖန်က၊ ညီအစ်ကို အဘ တို့ နားထောင် ကြပါလော့။ ငါ တို့ အဘ အာ မြဟံ သည်၊ ခါရန် မြို့၌ မ နေ မှီ ၊ မေ သော ပေါဘာ မိ အရပ်၌ ရှိ စဉ်အခါ၊ ဘုန်းကြီး တော်မူ သော ဘုရားသခင် သည် ထင်ရှား တော် မူ၍၊³ သင် နေ သော ပြည် နှင့် တကွ အမျိုးသား ချင်း များထဲက ထွက် ပြီးလျှင် ၊ ငါပြု လတုံသော ပြည် သို့သွား လော့ဟု အာမြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။⁴ ထိုအခါ အာ မြဟံ သည် ခါလဒဲ ပြည် မှ ထွက် ၍ ခါရန် မြို့၌ နေ ၏။ သူ ၏ အဘ သေ လွန်သည်ရှိသော်၊ ယခု သင်တို့နေ သော ဤ ပြည် သို့ ထိုမြို့ မှ ပြောင်း စေတော်မူ၏။⁵ ဤ ပြည်၌ ခြေနင်း ရာကိုမျှ အမွေ ပေး တော် မမူ သော်လည်း ၊ သူမှစ၍ သူ ၏သား မြေးတို့အား ဤ ပြည် ကိုအပိုင် ပေးတော်မူမည်ဟု သား တစ်ယောက် မျှ မရှိ မှီဂတိ ထား တော်မူ၏။⁶ သင်၏အမျိုးအနွယ် သည် သူတစ်ပါး ပိုင်သော ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ကြသဖြင့် ၊ သူတစ်ပါးတို့၌ ကျွန် ခံခြင်း၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ် လေးရာ ပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်။⁷ သူ တို့ကို စေခိုင်း သောလူမျိုး ကိုလည်း ငါ စီရင် မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည် ထွက် ၍ ဤ အရပ် ၌ ငါ့ အား ဝတ်ပြု ကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ် ထား တော်မူ၏။⁸ ဘုရားသခင်သည်လည်း အရေဖျားလှီး ခြင်းနှင့် ဆိုင် သော ပဋိညာဉ် တရား ကို အာ မြဟံ အား ပေး တော် မူ၏။ ထိုသို့

ဣဇာက် ကို ဘွားမြင် ၍ ရှစ် ရက်မြောက်သော နေ့ ၌ အရေဖျား လှီး ခြင်းကိုပေးလေ၏။ ဣဇာက် သား ယာကုပ် ၊ ယာကုပ် သား များကား၊ အမျိုး၏အဘ တကိုတ် နှစ်ပါးတည်း။⁹ အမျိုး၏ အဘ တို့သည် လည်း ငြိစူ သောစိတ်ရှိ၍ ၊ ယောသပ် ကို အဲဂုတုတု ပြည် သို့ ရောင်း လိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် သူ့ ကို စောင့်မ တော် မူလျက်၊¹⁰ အလုံးစုံ သော ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ထဲမှ ကယ်နှုတ် ၍ ၊ အဲဂု တုတု ပြည်ကို အစိုးရ သော ဖာရော ဘုရင်ထံ၌ မျက်နှာ ပွင့်လန်း ခြင်းနှင့် ပညာ အတတ် ကိုပေး တော်မူသဖြင့် ၊ ထိုမင်းကြီးသည် အဲဂု တု တု နိုင်ငံအုပ် အရာ၊ နန်းတော် အုပ်အရာ၌ ယောသပ် ကို ခန့်ထား လေ၏။¹¹ ခါနာန် ပြည်နှင့် အဲဂုတုတု ပြည် တရောက် လုံး၌ အစာ ခေါင်းပါး ခြင်း၊ ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ခြင်းရှိ၍ ငါ တို့ အဘ များ၌ စားစရာ ကုန် သောအခါ ၊ အဲဂု တု တု ပြည်မှာ ဆန် စပါးရှိ သည်ဟု ယာကုပ် သည်ကြား လျှင် ၊¹² ငါ တို့အဘ များကို ပဌမ အကြိမ်တွင် စေလွှတ် လေ၏။¹³ ဒုတိယ အကြိမ်တွင် ယောသပ် သည် မိမိ ညီအစ်ကို တို့အား မိမိအကြောင်းကို ဘော်ပြ ၍ ၊ ဖာရော ဘုရင်သည် ယောသပ် ၏ အမျိုး ကို သိ တော်မူ၏။¹⁴ ထိုအခါ ယော သပ် သည်စေလွှတ် ၍ မိမိ အဘ ယာကုပ် နှင့်တကွအရေအတွက် အားဖြင့်ခုနစ်ကျိပ် ငါး ယောက်သော မိမိအမျိုးသား ချင်းအပေါင်း တို့ကို ခေါ်ပင့် လေ၏။¹⁵ ယာကုပ် သည်လည်း အဲဂုတုတု ပြည်သို့ သွား ၍ ကိုယ်တိုင်မှစသောငါ တို့အဘ များသည် သေ လွန်ကြ၏။¹⁶ ထိုသူတို့ကိုလည်း ရှေ့ခင် မြို့သို့ ပို့ဆောင် သဖြင့်၊ ရှေ့ခင် ၏အဘ ဖြစ်သောဟာမော် ၏ သား တို့အား အဘိုး ငွေ ကိုပေး၍ဝယ် ပြီဖြစ် သော သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ထား ကြ၏။¹⁷ အာဗြဟံ အား ဘုရားသခင် မိဋ္ဌဌာန် တော်မူသော ဂတိ တော်၏ အချိန် ရောက် လှသောအခါ ၊¹⁸ ထိုလူမျိုး သည် အဲဂုတုတု ပြည်၌ တိုးပွား ၍ ၊ ယောသပ် ကို မ သိ မ ကျွမ်း သော မင်းကြီး တစ်ပါး ပေါ်လာ သည်တိုင် အောင် များပြား ကြ လေ၏။¹⁹ ထိုမင်းကြီး သည် ငါ တို့အဆွေအမျိုး ကို ပရိယာယ် ပြုသဖြင့်၊ သူငယ် များကိုအသက် မ ရှင်စေခြင်းငှာ ပစ် ထားရမည်အကြောင်း ငါ တို့ အဘ များကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်လေ၏။²⁰ ထို အခါ အလွန်အဆင်းလှ သော မောရှေ ကို ဘွားမြင် လျှင်၊ သုံး လ ပတ်လုံးအဘ ၏ အိမ် တွင် ကျွေးမွေး ကြ၏။²¹ နောက်မှ ပစ် ထားသည်ရှိသော်၊ ဖာရော ဘုရင် သမီး တော်သည် ကောက်ယူ ၍ မိမိ သား အရာ၌ မွေးစား လေ၏။²² မောရှေ သည်လည်းအဲဂုတုတု အတတ် ၊ ပညာ အလုံးစုံ တို့ကို သင် ၍၊ နှုတ် သတ္တိ ၊ လက် သတ္တိရှိ ၏။²³ အသက် လေးဆယ်စေ့ သောအခါ ဣသရေလ အမျိုးသား ဖြစ်သော မိမိ ညီအစ်ကို တို့ကို အကြည့်အရှု သွားမည်ဟု အကြံ ရှိ၏။²⁴ အမျိုးသားချင်း တစ် ယောက်သည် ညှဉ်းဆဲ ခံ ရသည်ကို မြင် လျှင် သူ့ဘက် က နေ၍အဲဂု တု တု လူ ကို ကွပ်မျက် သဖြင့်၊ ထိုညှဉ်းဆဲ ခံ ရသောသူ အား အနိုင် ပေး လေ ၏။²⁵ ဘုရားသခင် သည် ဤသူ လက် ဖြင့် ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် တော်မူမည်အရာကို ညီအစ်ကို တို့သည် နားလည် လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ် သော်လည်း ၊ ထို

သူတို့သည် နား မ လည်ဘဲနေကြ၏။²⁶ နက်ဖြန် နေ့ ၌ အချင်းချင်း ခိုက်ရန် ပြု ကြ သော သူ တို့ ရှိ ရာ သို့ သွား ၍ ၊ အချင်း လူ တို့၊ ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ် လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တစ် ယောက်ကိုတစ် ယောက်ညှဉ်းဆဲ ကြသနည်းဟု ဆို ၍ ရန်ငြိမ်း ရာသို့ သွေးဆောင် သည်ရှိသော်၊²⁷ အိမ်နီးချင်း ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူ က၊ အဘယ်သူ သည် သင့် ကို ငါ တို့အပေါ်မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား သနည်း။²⁸ မနေ့ ကအဲဂုတုတု လူကို သတ် သကဲ့သို့ ငါ ကို သတ် လို သလောဟု ဆို လျက် မောရှေ ကိုပယ် ၏။²⁹ ထို စကား ကိုကြားလျှင် ၊ မောရှေ သည် ပြေး ၍ မိချွန် ပြည် ၌ ညှဉ်းဆဲ ဖြစ် လျက်နေသည်တွင် သား နှစ် ယောက်ကိုမြင် လေ၏။³⁰ အနှစ် လေး ဆယ် လွန်သောအခါ ၊ သိနာ တောင် ခြေရင်း တော တွင် ၊ မီး လောင် သောချုံ ၌ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် ထင်ရှား ၏။³¹ ထို ရူပါရုံကို မြင်သောအခါ မောရှေသည် အံ့ဩ ၍စေ့စေ့ကြည့်ရှု ခြင်း ငှာအနားသို့ချဉ်းကပ် လျှင်၊³² ငါ ကား သင့် ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရား ၊ အာဗြဟံ ၏ ဘုရား ၊ ဣဇာက် ၏ဘုရား၊ ယာကုပ် ၏ဘုရား ဖြစ်၏ ဟုထာဝရ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်အသံ ထွက် တော်မူ၏။ ထိုအခါ မောရှေ သည် တုန်လှုပ် လျက် စေ့စေ့မ ကြည့် ဝံ ၊³³ ထာဝရ ဘုရား က လည်း၊ သင် ၏ခြေနင်း ကို ချွတ် လော့။ သင် နင်း သော အရပ် ကား သန့်ရှင်း သော မြေ ဖြစ် ၏။³⁴ အဲဂု တု တု ပြည်၌ ရှိ သော ငါ ၏လူ တို့သည် ခံ ရသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ငါ စေ့စေ့မြင် ခဲ့ပြီ။ သူ တို့ညှဉ်းတွား မြည်တမ်းသော အသံ ကို လည်း ငါ ကြား ခဲ့ပြီ။ သူ တို့ကို ကယ်နှုတ် ခြင်း ငှာ ငါ ဆင်း လာ ပြီ။ ယခု သွား လော့။ သင့် ကို အဲဂု တု တု ပြည်သို့ ငါ စေလွှတ် မည်ဟု ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏။³⁵ အဘယ်သူ သည် သင့် ကို အကဲအမှူး တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား သနည်းဟူ၍အငြင်းအပယ် ခံရသော ထို မောရှေ ကို အကဲအမှူး ၊ ကယ်လွှတ် သောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် သည်ချုံ ၌ ထင်ရှား သော ကောင်းကင်တမန် အားဖြင့် စေခန့် တော် မူ၏။³⁶ ထိုသူ သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ဆောင် ၍ အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံးအဲဂု တု တု ပြည် ၌ ၎င်း၊ ဧဒုံ ပင်လယ် ၌ ၎င်း၊ တော ၌ ၎င်း၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို ပြု လေ၏။³⁷ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ အမျိုးသား ချင်းတို့အထဲ ၌ ငါ နှင့်တူ သော ပရောဖက် တစ်ပါးကို သင်တို့ အဘို့ ပေါ်ထွန်း စေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏ စကား ကိုနားထောင်ကြမည်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အားပြောဆို သောသူ ကား အခြားသူမဟုတ်၊ ထို မောရှေ ပင်ဖြစ် သတည်း။³⁸ ထို သူ သည် တော တွင် ရှိ သော အစည်းအဝေး ၌ ၎င်း၊ သိနာ တောင် ပေါ်မှာ သူ ကိုနှုတ်ဆက် သော ကောင်းကင်တမန် နှင့် ၎င်း၊ ငါ တို့ အဘ များနှင့် ၎င်းရှိ ၏။ ထိုသူ သည် ငါ တို့အား အုပ်ပေး ခြင်းငှာ အသက် ရှင်စေသော ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံ လေ၏။³⁹ ထိုသူ ၏စကား ကိုငါ တို့အဘ များသည် နား မ ထောင်လို ဘဲလျက် ပယ် ၍၊⁴⁰ ငါ တို့ရှေ့မှာ သွားရသော ဘုရား တို့ကို ငါ တို့အဘို့လုပ် ပါ။ ငါ တို့ကို

အဲဒါတုတု ပြည် မှ နှုတ်ဆောင် ခဲ့သော ထို မောရှေ ဌ် အဘယ်သို့ ဖြစ် သည်ကို ငါတို့မ သိ ဟု အဲဒါတုတု ပြည်သို့ ပြန် ချင်သောစိတ် နှင့် အာရုံကို ပြောဆို ကြ၏။⁴¹ ထို နေ့ရက် ကာလ၌ နွားသငယ် ကို လုပ်၍ ထိုရုပ်တု အား ယဇ်ပူဇော် သဖြင့် မိမိ တို့လက် နှင့် လုပ် သော အရာ၌ ပင် ပျော်မွေ့ ကြ၏။ အနာဂတ္တိ ကျမ်း ၌ လာ သည် ကား ၊⁴² အိုဏ္ဏသရေလ အမျိုး ၊ သင်တို့သည် စီရင်သော တိရစ္ဆာန် နှင့် ယဇ် များကိုတော့ ၌ အနှစ် လေးဆယ်ပတ်လုံးငါ့ အား ပူဇော် ကြသလော။⁴³ သင်တို့သည် မောလုပ် ၏တဲ နှင့် သင် တို့ဘုရား ရင် ဖန် ၏ ကြယ် တည်းဟူသောကိုးကွယ် ဘို့ရာမိမိ တို့လုပ် သော ပုံ တို့ ကို ဆောင်ရွက် ကြပြီ တကား။ ထိုကြောင့် ငါသည် သင် တို့ကို ဗာဗု လုန် မြို့ တစ်ဘက် သို့ ဆောင်သွား မည်ဟု ကျမ်းလာ ရှိသည်နှင့် အညီ၊ ဘုရားသခင် သည် မျက်နှာ တော် ကို လွှဲ ၍ ၊ ကောင်းကင် တန်ဆာ များတို့အား ဝတ်ပြု စေခြင်းငှာထိုသူ တို့ကို စွန့်ပစ် ထား တော်မူ၏။⁴⁴ မောရှေမြင် ရသောပုံ နှင့်အညီ ၊ သက်သေခံ တော်မူ ချက် ဌာပနာ ရာတဲတော်ကို လုပ် ရမည်အကြောင်း အမိန့် တော်ရှိ သော သူ မှာထား တော်မူ သည်အတိုင်း ၊ ထို တဲ တော်သည် တော တွင် ငါ တို့အ ဘ များ၌ ရှိ ၏။⁴⁵ နောက်ကျ သော ငါ တို့အ ဘ များသည် ထို တဲ တော် ကို တစ်ပါး အမျိုးသား တို့ ပိုင် သော မြေ ထဲသို့ ယောရှု နှင့်အတူ ဆောင်သွင်း ကြ၏။ ထို တစ်ပါး အမျိုးသား တို့ကို ဘုရားသခင် သည် ဒါဝိဒ် မင်းလက်ထက် တိုင်အောင် ငါ တို့ အဘ များထံမှ နှင်ထုတ် တော်မူ၏။⁴⁶ ထို ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ခံရ ၍၊ ယာ ကုပ် ၏ ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ် တော်မူဘို့ရာ အရပ် ကို တွေ့ ခြင်းငှာ တောင့်တ ၏။⁴⁷ ရှောလ မုန် သည်လည်း ဗိမာန် တော်ကို တည်ဆောက် ရ၏။⁴⁸ သို့သော်လည်း ကောင်းကင် ဘုံ သည် ငါ့ ပလ္လင် ဖြစ်၏။⁴⁹ မြေကြီး သည် ငါ့ ခြေ တင်ရာခုံ ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့သော ဗိမာန် ကိုငါ့ အဘို့ တည်ဆောက် ကြမည်နည်း။ အဘယ် အရပ်သည် ငါ့ ကျိန်းဝပ် ရာအရပ် ဖြစ်မည် နည်း။⁵⁰ ငါ့ လက် သည် ဤ အရာအလုံးစုံ တို့ကို ဖန်ဆင်း သည် မ ဟုတ်လောဟု ထာဝရ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်အချက်ကို ပရော ဖက် ပြန်ကြား သည်နှင့် အညီ ၊ အမြင့် ဆုံး သော ဘုရားသည် လူ တို့ လက်ဖြင့် လုပ်သော ဗိမာန် ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။⁵¹ လည်ပင်း ခိုင်မာ၍ နှလုံး ဖြင့်၎င်း ၊ နား ဖြင့်၎င်း အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို မ ခံ သော လူ တို့၊ သင် တို့သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို အစဉ်မပြတ် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုလေ့ ရှိ ကြ၏။ သင် တို့ ဘိုး ဘေး များ၏ အလေ့ နှင့် သင် တို့ အလေ့ တူ ၏။⁵² သင် တို့ ဘိုး ဘေး များသည် အ ဘယ် ပ ရော ဖက် ကို မျှ မ ညှဉ်းဆဲ ဘဲ နေ သနည်း။ ဖြောင့်မတ် သော သူ ကြွလာ တော် မူမည်အကြောင်း အရာ ကို ဟောပြော ပြည့်စုံ သော သူ တို့ကို ကွပ်မျက် ကြ၏။ ထို ဖြောင့်မတ်သောသူကိုပင် ယခု လည်း သင်တို့သည် အပ်နှံ ၍ အသေ သတ် ကြ ပြီ။⁵³ သင် တို့သည် ကောင်းကင် တမန် များ ခင်းကျင်း သော အားဖြင့် ပညတ် တရား တော် ကို ခံရ သော်လည်း မ စောင့်

မရှောက်ကြဟု သတေဖန် မြှက်ဆို ၏။⁵⁴ ထို စကားကိုကြား လျှင် နှလုံး ကွဲပြတ် မတတ်ဖြစ်၍၊ သတေဖန် ၌ အံသွား ခဲကြိတ် ခြင်းကို ပြုကြ လေ၏။⁵⁵ သူသည်လည်း သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့် သဖြင့်၊ ကောင်းကင် သို့ စေ့စေ့ ကြည့်မျှော်၍ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော် ကို ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော်ဘက်၌ ယေရှု ရပ် နေသည်ကို၎င်း မြင် လျှင်၊⁵⁶ ကြည့် ပါ။ ကောင်းကင် ဖွင့်လှစ် သည်ကို ၎င်း၊ လူ သား သည် ဘုရားသခင် ၏လက်ျာ တော်ဘက်၌ ရပ် နေသည်ကို၎င်း၊ ငါမြင် သည်ဟုဆို ၏။⁵⁷ ထိုသူ တို့သည် ပြင်း စွာ သော အသံ နှင့် ဟစ်ကြော် ၍ နား ကိုပိတ်ဆို လျက် သူ့ ဆီသို့ ညီညွတ် စွာ တ ဟုန်တည်း ပြေး၍ ၊⁵⁸ မြို့ ပြင် သို့နှင်ထုတ် ပြီးမှ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ကြ၏။ သက်သေခံ တို့သည်လည်း မိမိ တို့အဝတ် ကို ရှော လု အမည် ရှိ သော လုလင် ၏ခြေ ရင်း ၌ ထား ကြ၏။⁵⁹ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ကြစဉ် သတေဖန် သည် ပဌနာပြုလျက်၊ သခင် ယေရှု ၊ အကျွန်ုပ် ၏ဝိညာဉ် ကို သိမ်းယူ တော်မူပါဟု လျှောက်ဆို ၏။⁶⁰ ဒူး ထောက် လျက်၊ သခင် ၊ ဤ သူ တို့ပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ် ကို မှတ်တော်မ မူပါနှင့်ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် ပြီးမှ ကျိန်းစက် လေ၏။

၈ သူ ကိုကွပ်မျက် သောအမှုကိုရှောလု သည်လည်း ဝန်ခံ လျက် ရှိ ၏။ ထိုအခါ ယေရှုလင် မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် သည် ပြင်း စွာ သော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရသ ဖြင့် တမန် တော် တို့ မှ တ ပါး သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် ယုဒ ပြည်၊ ရှုမာ ရိ ပြည် အရပ် ရပ် တို့၌ အနံ့အပြားကွဲပြား ကြ၏။² တရားကိုရိုသေ သောသူ တို့သည် သတေဖန် ကို သင်္ဂြိုဟ် ၍ ပြင်းစွာ သောငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု ကြ၏။³ ရှောလု သည် အသင်းတော် ကိုဖျက်ဆီး လေ၏။ အိမ် များသို့ ဝင် ပြီးလျှင်ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို ဆွဲငင် ၍ ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထား တတ်၏။⁴ ထိုကြောင့် အရပ် ရပ် သို့ကွဲပြား သော သူ တို့သည် လှည့်လည် ၍ နှုတ်ကပတ် တော်တည်းဟူသောစံဂေလိ တရားကို ဟောပြော ကြ၏။⁵ ဖိလိပုပု သည်လည်း၊ ရှုမာရိ မြို့ သို့ သွား ၍ ခရစ်တော် ၏ အကြောင်းကိုဟော လေ၏။⁶ လူ အစုအဝေး တို့သည်ကြား ၍ ဖိလိပု ပု ပြု သော နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို မြင် သောအခါ၊ သူ၏စကား ကို တစ် ညီ တစ် ညွတ် တည်း နားထောင် ကြ ၏။⁷ အကြောင်းမူကား ၊ နတ် ဆိုး စွဲ သော သူ များတို့၏ အထဲ မှ နတ်ဆိုးတို့သည် ပြင်းစွာ သော အသံ နှင့် အော်ဟစ် လျက်ထွက် သွား ကြ၏။ ကိုယ် မလှုပ်နိုင်သောသူ၊ ခြေမစွမ်း သောသူအများ တို့သည်လည်း ပကတိ အဖြစ် သို့ရောက်ကြ၏။⁸ ထို မြို့သူ မြို့သား တို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ ကြ၏။⁹ ရှိမုန် အမည် ရှိသော သူ တစ် ယောက်သည်၊ ထိုမြို့၌ နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုပြင်၍၊ ငါ သည်ထူးဆန်း သော သူ ဖြစ် သည်ဟုဆို လျက်၊ ရှုမာရိ အမျိုးသား တို့ကို မိန်းမော တွေဝေစေခြင်းငှာပြု၏။¹⁰ လူကြီး လူငယ် ရှိသမျှ

တို့က လည်း၊ ဤသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ မဟာ တန်ခိုး တော်ဖြစ် သည်ဟု ဆို လျက် ထိုသူ ၌ဆည်းကပ် ကြ၏။¹¹ ဆည်းကပ် သည် အကြောင်း ကား၊ သူ တို့ကို မိန်းမော တွေ ဝေ စေ ခြင်း ငှာ ထို သူ သည် နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ကြာမြင့် စွာပြုလျက်နေ၏။¹² ဖိ လိပုပု သည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်၌၎င်း၊ ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ တော် နှင့် ၎င်း စပ်ဆိုင် သော ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟောပြော၍ ထို သူ တို့သည် ယုံကြည် သောအခါ ၊ ယောက်ျား မိန်းမ တို့သည် ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ၏။¹³ ရှိ မှန် သည်လည်း ကိုယ်တိုင် ယုံကြည် သည် ဖြစ်၍ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ပြီးမှ ဖိ လိ ပု ပု ထံ၌မှီဝဲ ဆည်းကပ် သဖြင့်၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး ကြီး သော နိမိတ် လက္ခဏာများကို မြင် ၍ မိန်းမော တွေဝေလျက်ရှိ လေ၏။¹⁴ ရှုမာရိ မြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို ခံယူ ကြ ပြီ ဟု ယေ ရှုလင် မြို့၌ ရှိသော တမန်တော် တို့သည် သိတင်း ကြား လျှင် ၊ ပေတရု နှင့် ယောဟန် တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။¹⁵ ထိုမြို့သူမြို့သား တို့သည် သခင် ယေရှု ၏နာမ ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံရုံ မျှသာ ရှိ သဖြင့် ၊¹⁶ တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ အပေါ် ၌သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် သက်ရောက် တော် မ မှုသေးသည် ဖြစ်၍၊ တမန်တော် တို့သည် ရောက် ကြ လျှင်၊ ဝိညာဉ် တော် ကို ခံ ရ မည်အကြောင်း ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ အဘို့ ဆုတောင်း ၍၊¹⁷ ထိုသူ တို့အပေါ်၌လက် ကိုတင် သောအားဖြင့်သူတို့သည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကို ခံရ ကြ၏။¹⁸ တမန်တော် တို့လက် ကိုတင် သောအားဖြင့် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် သက်ရောက် သည် ကို ရှိ မှန် မြင် လျှင်၊ ငွေ ကို ယူဆောင် ခဲ့၍၊¹⁹ အကျွန်ုပ် ၏ လက် တင် ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို ခံ စေ မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် အား အခွင့် ပေး ပါ ဟု တောင်း သော်၊²⁰ ပေ တ ရ က၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော် ကို ငွေ နှင့် ဝယ်ယူ မည် ဟု အကြံ ရှိ သောကြောင့် ၊ သင် နှင့်တကွ သင် ၏ ငွေ သည်ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ပါစေ။²¹ သင် သည်ဤ အမှုအရာ နှင့် မ ဆက်ဆံ သော သူ ဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် ၏စိတ် နှလုံးသည် ဘုရားသခင် ၏ ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်းမ ရှိ ။²² ထိုကြောင့် သင် ၌ ယခု ဆိုးညစ် သော အမှု ကို နောင်တရ လော့။ သင် ၏စိတ် နှလုံး၌ကြံစည် ခြင်း အပြစ် ကို လွှတ် ကောင်း လွတ် လိမ့်မည် ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ကို တောင်းပန် လော့။²³ သင် သည်ခါး စွာသောသည်းခြေစွဲသည်ဖြစ်၍ ၊ ဒုစရိုက် အနှောင်အဖွဲ့ နှင့် မ လွတ် ကြောင်းကို ငါ သိမြင် သည် ဟု ဆို ၏။²⁴ ရှိ မှန် ကလည်း၊ မိန့် တော်မူသောအရာ တစ်စုံတစ်ခု မျှ အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ မ ရောက် ပါမည် အကြောင်း ၊ ထာဝရ ဘုရား ကို ကျွန်ုပ် အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း တော်မူကြပါဟု ပြန်ပြော ၏။²⁵ တမန်တော် တို့သည် သက်သေခံ ၍ သခင်ဘုရား ၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုဟော ပြီးမှ၊ ယေရှုလင် မြို့ သို့ ပြန်သွား ရာ၊ ရှုမာရိ ရှု များ တို့၌လည်း ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော ကြ၏။²⁶ တမန်

ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ဖိလိပုပု အား ၊ သင်ထ ၍ ယေရှုလင် မြို့မှ ဂါဇ မြို့သို့ သွား ရာ တော လမ်း တွင် တောင် မျက်နှာသို့ သွား လော့ ဟု ဆို သည်အတိုင်း ၊ ဖိလိပုပုသည်ထ ၍ သွား လေ၏။²⁷ ထိုအခါ အဲသယောပိ ပြည်ကိုအစိုးရ သော မိဖုရား ကနဒက် ထံ၌ဘုန်းကြီးသောအမတ်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍာ တော်ရှိသူမျှ ကို အုပ်စိုး ရသော အဲသယောပိ ပြည်သားတစ်ယောက်သည် ကိုးကွယ် ခြင်းငှာယေရှုလင် မြို့ သို့ သွား ၍၊²⁸ ပြန် စဉ်တွင် မိမိ ရထား ပေါ်၌ ထိုင် လျက် ပ ရော ဖက် ဟေ ရှာ ယ ၏ ကျမ်းစာ ကို ဖတ် လေ၏။²⁹ ဝိညာဉ် တော်ကလည်း၊ ထို ရထား သို့ ချဉ်းကပ် ၍ မှီဝဲ လော့ဟု ဖိလိပုပု အား ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသဖြင့်၊³⁰ ဖိလိပုပု သည် ရထား သို့ပြေး ၍ ပရောဖက် ဟေရှာယ ၏ ကျမ်းစာ၌ ဘတ် သည်ကိုကြား လျှင်၊ ဘတ် သောအရာ ကို နားလည် ပါ၏ လော့ဟု မေးမြန်း ၏။³¹ ထိုအမတ်ကလည်း၊ သွန်သင် ပဲ့ပြင်သော သူ မ ရှိလျှင် အဘယ်သို့ နားလည်နိုင် မည်နည်းဟု ဆို ပြီးမှ မိမိ နှင့် အတူ ဖိ လိ ပု ပု တက် ၍ထိုင် နေ ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန် ၏။³² ကျမ်းစာ ၌ ဘတ် သောအချက် ဟူမူကား၊ အသေ သတ် ခြင်းငှာ ဆောင်သွားသော သိုး ကဲ့သို့ သူ့ကို ဆောင်သွား ၍ ၊ သိုးသငယ် သည် အမွေးညှပ် သောသူ ရှေ့ မှာ မ မြည်ဘဲ နေသကဲ့သို့ သူ သည်နှုတ် ကို မ ဖွင့် ဘဲ နေ၏။³³ နိမ့်ချ ခြင်း ကို ခံ စဉ် တွင် သူတစ်ပါး တို့သည် ထို သူ ကို မ တရား သဖြင့်စီရင် ကြ၏။ ထိုသူ ၏အသက် ကို မြေကြီး ကသိမ်းရုပ် သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏အမျိုး အနွယ် ကို အဘယ်သူ ပြညွှန် မည် နည်း ဟု ကျမ်းစာ လာ သတည်း။³⁴ ထိုအမတ် က လည်း၊ ပ ရော ဖက် သည် အဘယ်သူ ကို ရည်မှတ် ၍ ဤသို့ ဆို ပါသနည်း။ ကိုယ် ကိုတည်း ဆိုလို သလော။ သူတစ်ပါး ကိုတည်း ဆိုလို သလောဟု တောင်းပန် လျက်၊³⁵ ဖိ လိ ပု ပု အား မေးမြန်း လျှင်၊ ဖိ လိ ပု ပု သည် မိမိ နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ ထို ကျမ်းစာချက်ကို အစွဲပြုလျက်၊ ယေရှု ၏အကြောင်း တည်း ဟူသော ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟော လေ၏။³⁶ ထိုသို့ လမ်း ၌သွား ကြစဉ် ရေ ရှိရာသို့ ရောက် ၍၊ အမတ် ကလည်း ဤအရပ် တွင်ရေ ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ် ကို ဗ တု တိ ဇံ မ ခံစေခြင်းငှာမည်သည့် အကြောင်းဆီးတား ပါသနည်းဟု ပြောဆို လျှင် ၊³⁷ ဖိလိပုပုက၊ သင် သည် စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လျှင် ခံ ရသည် ဟု ဆိုလေ၏။ အမတ် ကလည်း၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ် တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်ဟု ဝန်ခံ၍၊³⁸ ရထား ကိုရပ် စေခြင်းငှာစီရင် ပြီးမှ ၊ ဖိလိပုပု သည် ထိုအမတ် နှင့်တကွ ရေ ထဲ သို့ ဆင်း ၍ ဗ တု တိ ဇံ ကို ပေး၏။³⁹ ရေ ထဲက တက် ကြ လျှင် ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ဖိလိပုပု ကိုဆောင်ယူ တော်မူ၍ ၊ အမတ် သည် ဖိလိပုပု ကို နောက်တဖန်မ တွေ့ မမြင် ရ။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်း နှင့် မိမိ သွား ရသော လမ်း ကို သွား လေ၏။⁴⁰ ဖိလိပုပု သည်လည်း အာဇုတ် မြို့၌ ပေါ်လာ၍၊ ထိုမြို့မှ ကဲသရိ မြို့တိုင်အောင်မြို့ရွာအစဉ်အတိုင်း ရှောက်သွား ၍ ဧဝံဂေ

လိ တရားကို ဟောလေ၏။

၉ ရှောလု သည်ကား၊ သခင်ဘုရား ၏ တပည့် တော်တို့တစ်ဘက်၌
 မြိမ်းချောက် ၍၊ အသေ သတ်ခြင်းငှာ ပြင်းစွာ အသက်ရှူ သဖြင့်၊
 ၂ ထိုဘာသာဝင်သော ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို တွေ့လျှင်၊ ချည်နှောင်
 ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပို့ဆောင် ရမည်အကြောင်း၊ ဒမာသက် မြို့၌
 ရှိသော တရားစရပ်မှူး တို့ထံသို့ မှာစာ ကိုပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်
 မင်း ထံ၌ဝင် ၍ တောင်း ပြီးမှ၊ ၃ သွား ၍ ဒမာ သက် မြို့အနီး သို့
 ရောက် သောအခါ၊ ကောင်းကင် ထဲက အလင်း သည် သူ့ပတ်လည်၍
 ရုတ်ခနဲ ထွန်းတောက် လေ၏။ ၄ ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာ လဲ ၍ နေ
 စဉ်၊ ရှောလု ၊ ရှောလု ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ သနည်းဟု
 မိမိ အား ပြော သောစကား သံကို ကြား လျှင်၊ ၅ သခင် ၊ ကိုယ်တော်
 သည် အဘယ်သူ နည်းဟု မေးလျှောက် ၏။ သခင်ဘုရားကလည်း၊
 ငါ ကား သင် ညှဉ်းဆဲ သော ယေရု ဖြစ် သတည်း။ ၆ သို့သော်လည်း
 ထ ၍ မြို့ သို့ ဝင် လော့။ သင် ပြု ရမည်အမှုကို ပြော လိမ့်မည်ဟု
 မိန့် တော်မူ၏။ ၇ ရှောလု နှင့်အတူသွား သောသူ တို့သည် အသံ ကို
 ကြား ရုံ မျှသာ ရှိ၍၊ အဘယ်သူ ကိုမျှ မမြင် ဘဲ မိန်းမော တွေ ဝေ
 လျက်ရပ် နေကြ၏။ ၈ ရှောလု သည်လည်းမြေ မှ ထ ၍ မျက်စိ ကို
 ဖွင့် သော်လည်းအဘယ်သူ ကိုမျှမမြင် နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သူ ၏လက်
 ကို ဆွဲလျက် ဒမာသက် မြို့သို့ ပို့ဆောင် ကြ၏။ ၉ သုံး ရက် ပတ်လုံး
 မျက်စိမ မြင် ၊ မ စား မ သောက် ဘဲနေ လေ၏။ ၁၀ ထိုအခါ အာနန်
 အမည် ရှိသော တပည့် တော်တစ်ယောက်သည် ဒမာသက် မြို့၌ ရှိ
 ၏။ ထိုသူ ကို သခင် ဘုရားသည် ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် ၊ အာနန်
 ဟူ၍ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အာနန်က၊ သခင် ဘုရား အကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည်
 ဟုလျှောက် ၏။ ၁၁ သခင် ဘုရားကလည်း ၊ သင်သည်ထ ၍ လမ်း
 ဖြောင့် အမည် ရှိသော လမ်း သို့ သွား လော့။ ရှောလု အမည် ရှိသော
 တာရှု မြို့သားကို ယုဒ ၏ အိမ် ၌ ရှာဖွေ လော့။ အကြောင်းမူကား
 ၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်း လျက်နေ၏။ ၁၂ မိမိမျက်စိကို မြင်ပြန်စေ
 ခြင်းငှာအာနန် အမည် ရှိ သော သူ သည် ဝင် ၍ ၊ မိမိ အပေါ်၌ လက်
 တင် သည်ကို ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် မြင် လေပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၃ အာနန် ကလည်း ၊ သခင် ဘုရား၊ ထို သူ သည် ယေရုရှလင် မြို့၌
 ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သူ တို့ကို အဘယ်မျှလောက် ပင် ညှဉ်းဆဲ
 သည်ကို လူများ ပြော၍ အကျွန်ုပ်ကြား ရပါပြီ။ ၁၄ ဤအရပ် ၌လည်း
 ကိုယ်တော် ကို ပဌနာ ပြုသော သူ ရှိသမျှ တို့ကို ချည်နှောင် ရမည်
 အခွင့် ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ထံ၌ ရပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်
 ၏။ ၁၅ သခင် ဘုရားကလည်း ၊ ထို သူကားတစ်ပါး အမျိုးသားတို့နှင့်
 ရှင်ဘုရင် တို့ထံသို့၎င်း၊ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့ရှိရာ သို့၎င်း၊ ငါ
 ၏နာမ ကို ပို့ဆောင် စေခြင်းငှာငါ ရွေးကောက် သော တန်ဆာ ဖြစ်
 ၏။ ၁၆ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ သည်ငါ ၏နာမ ကြောင့် အဘယ်မျှ
 လောက် ပင် ဆင်းရဲ ခံရမည်ကို ငါ သည် သူ့အားပြ မည်။ ထိုကြောင့်
 သင် သွား လော့ဟု အာနန် အား မိန့် တော် မူ၏။ ၁၇ အာနန် သည်

လည်း သွား ၍ အိမ် သို့ ရောက် လျှင်၊ ရှောလု အပေါ်၌မိမိလက်
 ကိုတင် ၍၊ ညီ ရှောလု ၊ သင်လာ သောလမ်း ၌ သင့် အား ထင်ရှား
 တော်မူသော သခင်ယေရှု သည် သင်၏မျက်စိမြင် ပြန်စေခြင်းငှာ
 ၎င်း ၊ သင့်ကိုသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ပြည့် စေခြင်းငှာ၎င်း
 ငါ ကို စေခန့် တော်မူသည်ဟုပြောဆို ၏။ ၁၈ ထိုခဏ ၌ ရှောလု ၏
 မျက်စိ မှ ငါး ကြေးကွာ ကျ သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ မျက်စိမြင် ပြန်သဖြင့်
 ထ ၍ ဗတုတိဇံ ကိုခံပြီးလျှင် ၊ အစာ အာဟာရကို သုံးဆောင် ၍
 အားဖြည့် လေ၏။ ၁၉ ထိုနောက်ရှောလုသည် ဒမာသက် မြို့၌ရှိသော
 တပည့် တော် တို့ နှင့် အတူ ကာလ အတန် အရာ နေ ၍၊ ၂၀ ယေရှု
 သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဖြစ် ကြောင်း ကို တရားစရပ် တို့၌
 မ ဆိုင်း မ လင့် ဟော လေ၏။ ၂၁ ကြား သော သူ အပေါင်း တို့သည်
 အံ့ဩ ၍ ၊ သူ ကား၊ ထို သခင် ကို ပဌနာ ပြုသောသူ တို့ကို ယေ
 ရုရှလင် မြို့၌ ဖျက်ဆီး သည် သာ မက၊ ထို သူ များ ကို ချည်နှောင်
 ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့ ထံသို့ ပို့ဆောင် ခြင်း ငှာ ဤ အရပ်
 သို့ လာ သောသူဖြစ်သည် မ ဟုတ် လောဟု ဆို ကြ၏။ ၂၂ ရှောလု
 သည်လည်း အားတိုးပွား သဖြင့် ဒမာသက် မြို့၌ နေ သော ယုဒ လူ
 တို့သည် ပြောသမျှသော စကားကိုချေ၍၊ ယေရှု သည် ခရစ်တော်
 ဖြစ် ကြောင်း ကို ထင်ရှား စွာပြ၏။ ၂၃ ကာလ ကြာမြင့် ပြီးမှ၊ ရှော
 လု ကို သတ် အံ့ သော ငှာ၊ ယုဒ လူ တို့ သည် အချင်းချင်း တိုင်ပင်
 ကြ၏။ ၂၄ ထို အကြံအစည်ကို ရှောလု သည်သိ ၏။ သူ ကို သတ် အံ့
 သောငှာ မြို့တံခါး တို့ကို နေ့ ည၌ မပြတ်စောင့် ကြ သောကြောင့်၊
 ၂၅ တပည့် တော်တို့သည် ည၌ အခါသူ ကိုယူ၍ တောင်း ၌ ထည့်ပြီး
 လျှင်မြို့ရိုး ပေါ်က လျှောချ ကြ၏။ ၂၆ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်
 သောအခါ ၊ တပည့် တော် တို့နှင့် ပေါင်း တော် မည် ပြု သော်၊ သူ
 သည် တပည့် တော်ဖြစ် ကြောင်းကိုတပည့်တော် အပေါင်းတို့သည်
 မ ယုံ သဖြင့် သူ ကိုကြောက်ရွံ့ ကြ၏။ ၂၇ ထိုအခါ ဗာနဗ သည် သူ
 ကို ခေါ် ၍ တမန် တော် များ ထံသို့ ပို့ဆောင် ပြီး လျှင်၊ အထက်က
 ရှောလုသည် လမ်း ခရီး၌ သခင် ဘုရားကို မြင် သည်ဟူ၍၎င်း၊ သူ
 အား မိန့် တော် မူ သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဒ မာ သက် မြို့၌ ယေရှု ၏နာမ
 တော်ကိုအမှီပြု လျက်၊ ရဲရင့် စွာဟောသည်ဟူ၍၎င်းပြော လေ၏။
 ၂၈ ထို နောက်မှ ရှော လု သည် ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ တမန် တော် တို့
 နှင့် ပေါင်းဖော်၍၊ သခင် ယေရှု၏ နာမ တော်ကိုအမှီပြု ၍ရဲရင့် စွာ
 ဟောလျက် နေ၏။ ၂၉ ဟေလေနစ် လူတို့နှင့် နီးနှော ပြောဆို သဖြင့်၊
 ထို သူတို့သည် ရှောလု ကို သတ် မည်ဟု အားထုတ် ကြ၏။ ၃၀ ထို
 အကြောင်းကို ညီအစ်ကို တို့သည် ကြားသိ လျှင် ၊ ရှောလု ကို ကဲသ
 ရ် မြို့သို့ ပို့၍ တာရှု မြို့တိုင်အောင် စေလွှတ် ကြ၏။ ၃၁ ထိုအခါ ယုဒ
 ပြည်၊ ဂါလိလဲ ပြည်၊ ရှမာရိ ပြည် အရပ်ရပ် တို့တွင် အသင်းတော်
 တို့သည် ငြိမ်သက် ၍ တည်ဆောက် ခြင်းရှိကြ၏။ သခင် ဘုရားကို
 ကြောက်ရွံ့ ခြင်း၌၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ အဆုံးအမ
 ၌ ၎င်း၊ မွေ့လျော် သော အားဖြင့် ပွားများ ကြ၏။ ၃၂ ပေတရု သည်

အရပ်ရပ် တို့ကို လှည့်လည် သည် တွင် သန့်ရှင်း သူ တို့ရှိ ရာလုဒဒ မြို့သို့ ရောက် လေ၏။³³ ထို အရပ်၌ အဲနေ အမည် ရှိသော တုံးလုံး နေ သော သူ တစ် ယောက်ကိုတွေ့ လျှင် ၊ အဲနေ ၊ ယေရု ခရစ် သည် သင့် အားချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။³⁴ ထ ချ အိပ်ရာကိုပြင် လော့ဟု ပေတရု ဆို သော်၊ ထိုသူသည် ချက်ခြင်း ထ ၏။³⁵ လုဒဒ မြို့နှင့် ရှာရန် မြို့၌ နေ သောသူ အပေါင်း တို့သည် ထိုသူ ကို မြင် ၍ သခင် ဘုရား ထံ တော် သို့ ပြောင်းလဲ ကြ၏။³⁶ ယု ပွေ မြို့၌ ဒေါကာ ဟု ဆိုလို သော တဗိသ အမည် ရှိသော တပည့် တော်မ တစ် ယောက် ရှိ ၏။ ထို မိန်းမသည် ကောင်း သော အကျင့် ၊ စွန့်ကြဲ ခြင်းအကျင့် နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊³⁷ ထို အခါ ၌ နာ ၍သေ လေ၏။ အလောင်းကို ရေချိုးပြီးလျှင်အထက် ခန်း၌ တင် ထားကြ၏။³⁸ လုဒဒ မြို့သည် ယု ပွေ မြို့နှင့် နီး သည်ဖြစ် ၍ ထိုမြို့၌ ပေတရု ရှိ ကြောင်း ကို တပည့် တော်တို့သည်ကြား လျှင်၊ ပေတရုသည် အလျင်အမြန် ကြွလာ ပါ မည် အကြောင်း လူ နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ် ၍ တောင်းပန် ကြ၏။³⁹ ပေတရု သည် ထ ၍ ထိုသူ တို့နှင့်အတူလိုက် လေ ၏။ ရောက် လျှင် အထက် ခန်းသို့ ခေါ်ပင့် ၍ မုတ်ဆိုးမ များ တို့သည် ငိုကြွေး လျက် ၊ သူ တို့နှင့်အတူ ဒေါကာ ရှိ စဉ်အခါလုပ် ခဲ့သော အင်္ကျီ နှင့် အဝတ် များကို ပြု လျက် ရှိကြ၏။⁴⁰ ပေတရု သည် ထိုသူအပေါင်း တို့ကို ပြင် သို့ ထွက် စေသည် နောက် ၊ ကိုယ်တိုင် ဒူး ထောက် ၍ ဆုတောင်း ပဌနာပြုပြီးလျှင် ၊ ထိုအလောင်း သို့ မျက်နှာလှည့် ၍၊ တဗိသ ၊ ထ လော့ဟုဆို လေ၏။ ထိုမိန်းမ သည် မျက်စိ ကိုဖွင့် ၍ ပေတရု ကိုမြင် လျှင် ထ၍ထိုင် ၏။⁴¹ ပေတရုသည် မိမိလက် ကို သူ့ အားပေး ၍ ချီကြွ ပြီးမှ ၊ သန့်ရှင်း သူ တို့နှင့် မုတ်ဆိုးမ တို့ကိုခေါ် ၍ အသက် ရှင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမ ကိုပြ လေ၏။⁴² ထိုအကြောင်း ကို ယုပွေ မြို့၌ အနံ့အပြားသိ ကြ ၍၊ လူများ တို့သည် သခင် ဘုရား ကိုယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁴³ ပေတရုသည် ယုပွေ မြို့၌ ရှိ မုန် အမည်ရှိသော သားရေ လုပ်သမားနှင့်အတူ ကြာမြင့် စွာနေ ၏။

10ကဲသရိ မြို့၌ ကုတလိ တပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တပ် တွင် လူတ ရာ ကိုအုပ်ချုပ်သော တပ်မှူး ကော်နေလိ အမည် တွင်သော သူ တစ် ယောက်ရှိ ၏။² ထိုသူသည် မိမိ အိမ် တွင်ရှိသမျှ သော သူတို့နှင့် တကွ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော် ၍ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိ သဖြင့် လူ တို့အားများစွာ သော စွန့်ကြဲ ခြင်းကိုပြု ၍ ဘုရားသခင် ကို အစဉ် ဆုတောင်း လေ့ရှိ၏။³ တစ်နေ့သ၌ နေသုံးချက်တီး အချိန် တွင် ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်၊ ကော်နေလိ ဟု ခေါ် လျက် ရောက်လာ သည် ကို ထို သူ သည် ထင်ရှား သော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံအားဖြင့် မြင် ရ၏။⁴ ကောင်းကင် တမန်ကို စေ့စေ့ ကြည့်လျှင် ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ သခင် ၊ အဘယ် အခင်းရှိ ပါ သနည်း ဟု မေး သော် ၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ သင် ပြု သောဆုတောင်း ပ ဌနာနှင့် စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း ခြင်း တို့သည် ဘုရားသ ခင် ၌ ရှေ့ တော်၌ အောက်မေ့ စရာ ဘို့ တက် ကြ ပြီ။⁵ ထို ကြောင့် ယခုပင် ယု ပု ပေ

မြို့သို့ လူ တို့ကို စေလွှတ် ၍ ၊ ပေ တ ရု အမည် သစ် ကို ရသော ရှိ မုန် ကို ခေါ်ပင့် လော့။⁶ ထိုသူ သည် သားရေ လုပ် သမား ရှိ မုန် ၏ အိမ်၌ တည်း နေ၏။ ထို အိမ် သည် ပင်လယ် နား မှာ ရှိ သည် ဟု ပြောဆို၏။⁷ ထိုသို့ ပြောဆို သော ကောင်းကင်တမန် သွား ပြီး မှ ၊ ကော် နေ လိ သည် မိမိငယ် သား နှစ် ယောက် နှင့် တကွ မိမိ ထံ၌မပြတ် ခစား သော လူစု အဝင်၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် သော စစ်သူရဲ တစ်ယောက်ကိုခေါ် ၍ ၊⁸ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံ တို့ ကို ကြားပြော ပြီးမှယုပုပေ မြို့သို့ စေလွှတ် ၏။⁹ နက်ဖြန် နေ၌ ထို သူ တို့သည် သွား ၍ ယုပုပေမြို့ အနီး သို့ ရောက်ကြသောအခါ ၊ နှစ်ချက်တီးအချိန် တွင် ပေတရု သည် ဆုတောင်း ခြင်းငှာအိမ်မိုး ပေါ်သို့ တက် လေ ၏။¹⁰ ဆာ မွတ် ၍ အစာ အာဟာရကို အလိုရှိ လျှင် သူတစ်ပါးတို့သည် အစာအာဟာရကို ပြင်ဆင် ကြစဉ်အခါပေ တ ရုသည် ဘဝင် ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊¹¹ ကောင်းကင် ဖွင့် လှစ် သည် ကိုငင်း ၊ ခြံထည် ကဲ့သို့ လေး ထောင့် ချုပ်၍ မြေ သို့ ချ လွှတ်သော တန်ဆာ သည် မိမိဆီသို့ဆင်းသက် လာသည် ကိုငင်းမြင် လေ၏။¹² ထို တန်ဆာ ထဲ၌ သားရဲ မှစ၍ မြေ ၌ကျင်လည် သော သား မျိုး၊ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် မျိုး၊ မို ယ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည် သော ငှက် မျိုး တို့သည်ရှိ ကြ၏။¹³ စကား အသံသည်လည်း ၊ ပေ တ ရု ထ ၍ သတ် စား လော့ဟု လာ ၏။¹⁴ ပေ တ ရု က လည်း ၊ မ ဖြစ်နိုင် ပါ သခင် ။ ညစ်ညူး သော အရာ နှင့် မ စင်ကြယ် သော အရာ ကို အကျွန်ုပ် သည် တ ရံ တစ်ခါ မှ မ စား ဘူး ပါ ဟု ပြောဆို ၏။¹⁵ နောက်တစ်ဖန် စကား သံ ကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ် စေ တော်မူ သော အရာ ကို ညစ်ညူး သည်မ ထင် နှင့်ဟု လာ ပြန်၏။¹⁶ ထိုသို့ သုံး ကြိမ် မြောက် အောင် လာ ပြီး လျှင်၊ ထို တန်ဆာ ကို ကောင်းကင် ထဲသို့ သိမ်းရုပ် ပြန်လေ၏။¹⁷ ပေတရု သည် မိမိမြင် ရ သော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ ကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလို သနည်းဟု တွေးတော ဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင်၊ ကော်နေလိ စေလွှတ် သောသူ တို့သည် ရှိ မုန် အိမ် ကို မေးမြန်း ရှာဖွေ၍ တံခါး ရှေ့မှာ ရပ် လျက်၊¹⁸ ပေ တ ရု အမည် သစ်ကိုရသော ရှိမုန် သည် ဤမှာတည်း နေပါ သလော ဟု မေးမြန်း ဟစ်ခေါ်ကြ၏။¹⁹ ပေတရုသည်ထိုဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ဆင်ခြင် ၍နေစဉ်တွင် ဝိညာဉ် တော်က၊ လူ သုံး ယောက်တို့သည် သင့် ကို ရှာ ကြ၏။²⁰ ထ ၍ဆင်း လော့။ တွေးတော ခြင်း မ ရှိ ဘဲ ထို သူ တို့နှင့် အတူ လိုက် သွား လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူ တို့သည် ငါ စေလွှတ် သော သူ ဖြစ် ကြ သည်ဟု မိန့်တော် မူ လျှင်၊²¹ ပေတရု သည်ဆင်း ၍ ၊ ငါ ကား၊ သင်တို့ရှာ သော သူ ဖြစ် ၏။ အ ဘယ် အကြောင်း ရှိ၍ လာ ကြ သနည်းဟု ထိုသူ တို့အား မေး ၏။²² ထိုသူတို့ကလည်း ဘုရားသခင် ကိုကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ယုဒ လူ အပေါင်း တို့တွင် အသရေ ရှိသော သူတော်ကောင်း တည်းဟူသော တပ်မှူး ကော် နေ လိ သည်၊ ကိုယ်တော် ကို မိမိ အိမ် သို့ ခေါ်ပင့် ၍ ကိုယ်တော် ၏ စကား ကို နားထောင် ရမည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်း

သော ကောင်းကင်တမန် အားဖြင့် ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရပါသည်ဟု ပြန်ပြော ကြ၏။²³ ပေ တ ရှ သည် လည်း ထိုသူ တို့ကို အိမ် ထဲ သို့ ခေါ် ၍ ဧည့်သည် ဝတ် ကို ပြု လေ၏။ နက်ဖြန် နေ့၌ ထ ၍ ထိုသူ တို့ နှင့် အတူ သွား သဖြင့်၊ ယု ပု ပေ မြို့သား ဖြစ် သော ညီအစ်ကို အချို့ တို့သည် လိုက် ကြ၏။²⁴ ထိုနောက် တနေ့၌ ကဲသရိ မြို့သို့ ဝင် ကြ၍၊ ကော် နေ လိ သည် မိမိ အဆွေအမျိုး မိတ် ခင်ပွန်း များ တို့ကို စုဝေး စေပြီးလျှင်၊ ထိုသူ တို့ကို မြော်လင့် လျက်နေ ကြ၏။²⁵ ပေ တ ရှ ရောက်လာ သောအခါ ကော်နေလိ သည် ခရီးဦးကြိုပြု ၍၊ ပေ တ ရှ၏ခြေ ရင်း၌ ပြပ်ဝပ် လျက် ကိုးကွယ် လေ၏။²⁶ ပေ တ ရှ သည် သူ့ ကိုချီပင့် လျက်၊ ထ လော့။ ငါ ကိုယ်တိုင် လူ ဖြစ် သည်ဟုဆို ၏။²⁷ ထိုသို့နှုတ်ဆက် ၍ ဝင် လေသော် စုဝေး လျက်ရှိ ကြသော လူများ ကိုတွေ့ လျှင်၊²⁸ ပေ တ ရှ က၊ ယုဒ လူ ဖြစ် သော သူတို့သည် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဘော် မချည်း ကပ် အပ်သည်ကို သင် တို့သိ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ညစ်ညူး သည် မ စင်ကြယ်ဟု အဘယ်သူ ကိုမျှ မခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည်၊ ငါ့ အားဆုံးမပြုသ တော်မူပြီ။²⁹ ထိုကြောင့် ငါ့ကိုခေါ်ကြ သောအခါ ငါ သည် မ ငြင်း မ ခုံ ဘဲ လျက် လာ ၏။ သို့ဖြစ်၍ အ ဘယ် အကြောင်း ကြောင့် ငါ့ ကိုခေါ်ကြသနည်း၊ ငါမေး လိုသည် ဟု ထိုသူ တို့ အား ပြောဆို ၏။³⁰ ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ယခု အချိန် နာရီတိုင်အောင် အစာရှောင်၍ သုံးချက်တီး အချိန် တွင် အိမ် ၌ ဆုတောင်း လျက် နေ သည်၊ ယခု လေး ရက် ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌ လူ တစ်ယောက် သည် ထွန်းတောက် သော အဝတ် ကို ဝတ် လျက် အကျွန်ုပ် ရှေ့မှောက် ၌ရပ် ၍ ၊³¹ ကော် နေ လိ ၊ သင် ပြုသော ပဌနာ ကို ဘုရားသခင် သည် ကြား ၍၊ သင် စွန့်ကြဲ ခြင်း ကိုလည်း မှတ် တော်မူပြီ။³² ထိုကြောင့် ယုပုပေ မြို့သို့ စေလွှတ် ၍ ပေ တ ရှ အမည် သစ် ကို ရသော ရှိမုန် ကို ခေါ်ပင့် လော့။ ထို သူ သည် ပင်လယ် နား မှာ သားရေ လုပ် သမား ရှိ မုန် ၏ အိမ် ၌ တည်း နေ၏။ ထို သူ သည် ရောက်လာ လျှင် သင့် အား ဟောပြော လိမ့်မည်ဟုပြောဆို ပါ၏။³³ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ထံသို့ အလျင်အမြန် စေလွှတ် ၍၊ ကိုယ်တော် သည် ကြွလာ သော အားဖြင့် ကောင်းမွန် စွာ ပြု ပါ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ၌မှားထား တော် မူ သမျှ ကို နားထောင် ခြင်း ငှာ၊ ယခု အကျွန်ုပ် တို့ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ အသင့် နေကြ ပါသည်ဟု ကော်နေလိ ပြောဆို ၏။³⁴ ထိုအခါပေ တ ရှ သည် နှုတ် ကိုဖွင့် ၍ ၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင် သည် လူ မျက်နှာကို မှတ် တော်မ မူ။³⁵ လူ အမျိုးမျိုး တို့တွင် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ တရား သဖြင့် ကျင့်ဆောင် သောသူ သည် အထံ တော်၌ မျက်နှာ ရ သည်ကို ငါသိမြင် ၏။³⁶ အလုံးစုံ တို့ကို အစိုးရ တော်မူသော သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ရန်ငြိမ်း ခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟော တော်မူလျက်၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့အား ပေး

လိုက်တော်မူသော တရား တော်နှင့်အညီ၊³⁷ ယောဟန် သည် ဗတု တီဇံ တရားကို ဟော သည် နောက် ဂါလိလဲ ပြည်မှစ၍ ယုဒ ပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ နှံ့ပြား သော အကြောင်း အရာကို သင် တို့သည် သိ ကြ၏။³⁸ ထိုအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး တော်နှင့်၎င်း၊ နာဇရက် မြို့သား ယေရှု ကို ဘိသိက် ပေး တော် မူ သဖြင့်၊ ထို သူ သည် ဘုရားသခင် ၏ အခွင့်တော်နှင့် ကျေးဇူး ပြုလျက်၊ မာရ်နတ် ညှဉ်းဆဲ သော သူ အပေါင်း တို့အား ချမ်းသာ ကို ပေးလျက် လှည့်လည် တော်မူ၏။³⁹ ငါ တို့သည်လည်း ၊ ယေ ရှုလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည် တွင် ပြု တော်မူသောအမှု များတို့၏ သက်သေခံ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူ ကိုသစ် တိုင်၌ ဆွဲ ၍ ကွပ်မျက် ကြ လေ၏။⁴⁰ သုံး ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ဘုရားသခင် သည် ထမြောက် စေတော်မူ၍၊⁴¹ လူ အပေါင်း တို့ အား ထင်ရှား စွာ ပြ တော် မ မူ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား တော် မူ နှင့် သော သက်သေခံ တည်း ဟူသော ငါ တို့အား ထင်ရှားစွာ ပြ တော် မူ၏။ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသည်နောက် ၊ ထိုသခင် နှင့် အတူ ငါ တို့သည် စား သောက် ရကြ၏။⁴² ထို သခင် သည် လည်း အသက်ရှင် သောသူတို့နှင့် သေ သော သူ တို့ကို တရား စီရင်သော သခင်ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထား တော်မူ ကြောင်းကို လူ အပေါင်းတို့အား ဟောပြော ကြလော့။ သက်သေခံ ကြ လော့ဟု ငါ တို့အားပညတ် ထားတော်မူ၏။⁴³ ထိုသခင် ကို ယုံကြည် သော သူရှိသမျှ တို့သည် နာမ တော် အားဖြင့် အပြစ် လွတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံ ရကြ လတံ့ ဟူ၍ပ ရော ဖက် အပေါင်း တို့သည် ထို သခင်၏ သက်သေခံ ဖြစ် ကြသည်ဟု ပေ တ ရှ မြက် ဆို ၏။⁴⁴ ထို စကား ကို မြက် ဆို စဉ် ၊ နှုတ်ကပတ် တရား တော်ကို ကြားနာ ရ သော သူ အပေါင်း တို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် သက်ရောက် တော်မူ၏။⁴⁵ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ ကျေးဇူး ကိုသွန်းလောင်း သောကြောင့်၊ အရေ ဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ တည်းဟူသောပေ တ ရှ နှင့် ပါ သမျှ သော တပည့် တော်တို့သည် မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိကြ၏။⁴⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကား အားဖြင့်ပြော ၍ ၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း သည်ကိုကြား ကြလေ၏။⁴⁷ ထိုအခါ ပေ တ ရှ က၊ ငါ တို့ကဲ့သို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကိုခံရ သော ဤ သူ တို့ကို ဗတုတီဇံ မ ပေးစေခြင်းငှာအဘယ်သူ သည် ရေ ကို မြစ်တား နိုင် သနည်း ဟုဆို လျက်၊⁴⁸ သခင်ဘုရား၏နာမ ၌ ဗတုတီဇံ ကို ခံ စေမည်အကြောင်းစီရင် လေ၏။ ထိုနောက်မှ ပေ တ ရှ သည် ကာလ အတန် အရာနေ ပါမည် အကြောင်းကို ထိုသူတို့ သည် တောင်းပန် ကြ၏။

11 တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော်ကို ခံယူ ကြသည်ဟု ယုဒ ပြည်၌ ရှိ သောတမန်တော် တို့နှင့် ညီအစ်ကို များ တို့သည် ကြားသိ ကြ၏။² ပေ တ ရှ သည် ယေ ရှု

လင် မြို့သို့ တက်ရောက် လာသောအခါ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ တို့က၊³ သင်သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသော လူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်စား သောက်ပါသည်တကားဟု ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍ဆို ကြ၏။⁴ ပေ တ ရှ သည်လည်း ၊ ထို အကြောင်းအရာ ကို အစ မှ အဆုံး တိုင်အောင် ဘော်ပြ သည်ကား၊⁵ ငါ သည် ယု ပု ပေ မြို့၌ ဆုတောင်း စဉ် ဘဝင် ဖြစ် ၍၊ ကောင်းကင် မှ လေး ထောင့် ဖြင့် ချ လွှတ်သော ခြုံထည် ကဲ့သို့သော တန်ဆာ သည် ဆင်းသက် ၍၊ ငါ ထံသို့ ရောက်လာ သည်ကို ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံအားဖြင့် မြင် ၍၏။⁶ ထို တန်ဆာကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင် လျှင်၊ သားရဲ မှစ၍ မြေ ၌ ကျင်လည် သော သား မျိုး ၊ တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန် မျိုး၊ မိုဗ်း ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက် မျိုး တို့ကိုမြင် ၍၏။⁷ ထိုအခါ ၊ ပေတရု ၊ ထ ၍ သတ် စား လော့ဟု ငါ အားပြော သော စကား သံ ကိုလည်း ငါကြား ၍၏။⁸ ငါကလည်း မ ဖြစ်နိုင်ပါသခင် ။ ညစ်ညူး သော အရာနှင့် မ စင်ကြယ်သော အရာသည် အကျွန်ုပ် ခံတွင်း ထဲ သို့ တ ရံ တစ်ခါ မျှ မ ဝင် ဘူး ပါ ဟု ပြောဆို ၍၏။⁹ နောက် တ ဖန် စကား သံ ကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ် စေတော်မူသော အရာ ကို ညစ်ညူး သည်မ ထင်နှင့်ဟု ကောင်းကင် ထဲက လာ ပြန်၏။¹⁰ ထိုသို့ သုံး ကြိမ် မြောက် အောင် ဖြစ် ပြီး လျှင် ၊ ထို အရာရှိ သမျှ တို့ ကို ကောင်းကင် ထဲသို့ ဆွဲယူ ပြန် လေ၏။¹¹ ထိုခဏခြင်း တွင် ကဲသရိ မြို့မှ ငါ ထံသို့ စေလွှတ် သော လူ သုံး ယောက်တို့သည် ငါ ရှိသော အိမ် အနားမှာ ရပ် နေကြ၏။¹² ငါ သည်တွေးတော ခြင်းမ ရှိဘဲ ထို သူ တို့နှင့်အတူသွား ရမည်အကြောင်းဝိညာဉ် တော်သည် မိန့် တော် မူ၏။ ဤ ညီအစ်ကို ခြောက် ယောက် တို့သည်လည်း ငါ နှင့်အတူ သွား ၍ ထိုသူ ၍၏အိမ် သို့ ဝင် ကြ၏။¹³ ကောင်းကင်တမန် သည် သူ ၍၏အိမ် ၌ ထင်ရှားစွာရပ် လျက်၊ သင်သည်ယုပုပေ မြို့သို့ လူတို့ကို စေလွှတ် ၍ ပေတရု အမည် သစ်ကိုရသော ရှိမုန် ကို ခေါ်ပင့် လော့။¹⁴ ထို ပေတရုသည် သင် မှစ၍ သင် ၍၏ အိမ် ၌ ရှိသမျှ သော သူ တို့ ကို ကယ်တင် တော်မူခြင်း တရား စကား ကို သင့် အားဟောပြော လိမ့်မည်ဟု မြက် ဆို ခဲ့သော အကြောင်းအရာ ကို ထိုသူ သည် ငါ တို့အားပြန်ကြား လေ၏။¹⁵ ငါ သည်ဟောပြော စ ပြုစဉ်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါ တို့အပေါ်သို့ သက်ရောက် တော် မူ သည် နည်းတူ ၊ ထို သူ တို့ အပေါ်သို့ လည်း သက်ရောက် တော် မူ၏။¹⁶ ယော ဟန် သည် ရေ ၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ပေး၏။ သင် တို့ သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်ဟု သခင် ဘုရား မိန့် တော်မူသော စကား ကို ထိုအခါ ငါ အောက်မေ့ ၍၏။¹⁷ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် သောငါ တို့အား ဘုရားသခင် သည် ဆုကျေးဇူး ကို ပေး တော်မူသည် နည်းတူ ၊ ထို သူ တို့အား လည်း ပေး တော် မူ သည် ဖြစ် သောကြောင့်၊ ငါ သည် အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် ၍ ဘုရားသခင် ကို ဆီးတား နိုင် သနည်းဟု ပေတရု ဆို၏။¹⁸ ဤ အကြောင်းအရာ တို့ကို ထိုသူ တို့သည် ကြား

ရလျှင် မငြင်းဘဲ နေ၍၊ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင် သည် အသက် ရှင်စေခြင်းအလိုငှာ ၊ နောင်တ တရားကို တပါး အမျိုးသားတို့အား လည်း ပေး တော် မူ ပြီ ဟု ဘုရားသခင် ၍၏ ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁹ ထိုမှတပါး၊ သ တေဖန် ၍၏အမှုကြောင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံ ရ၍ အရပ် ရပ် သို့ ကွဲပြား သော သူ တို့သည် ဖိ နိတ် ၊ က ပ ရ ၊ အနုတိအုတ် မြို့များသို့ တိုင်အောင် သွား၍၊ ယုဒ လူ တို့အားသာ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို ဟောပြော ကြ၏။²⁰ နောက်မှ ထို သူ အချို့တို့သည် ကုပရု ပြည်သား ၊ ကုရေနေ ပြည်သားဖြစ် ၍ အနုတိ အုတ် သို့ သွား ပြီးလျှင်၊ သခင် ယေရှု ၍၏ အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝံ ဂေလိ တရား ကို ဟော လေ နှစ် လူ တို့အား ဟောပြော ကြ၏။²¹ သခင် ဘုရား၏လက် ထောက်တော်သည် လူ တို့နှင့်တကွ ရှိ တော် မူ သဖြင့် ၊ လူ့အ ပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ၍ သခင် ဘုရား ထံသို့ ပြောင်းလဲ ကြ၏။²² ထို အကြောင်း အရာကို ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိ သော အသင်းတော် သည်ကြား လျှင်၊ အနုတိအုတ် မြို့တိုင်အောင် သွား စေမည်အကြောင်း ဗာနဗ ကိုစေလွှတ် လေ၏။²³ ထိုသူ သည် ရောက် ၍ ဘုရားသခင် ၍၏ ကျေးဇူး တော်ကို မြင် လျှင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ခြင်းရှိ၍ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် သောစိတ် နှင့် သခင် ဘုရားကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်မည်အကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော် လေ၏။²⁴ ထို သူ သည် သူတော်ကောင်း ဖြစ် ၍၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်ငင်း၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ငင်း၊ ပြည့်စုံ သောအားဖြင့်၊ လူ များ အပေါင်းတို့သည် သခင် ဘုရားထံသို့ဝင်စား ကြ၏။²⁵ ဗာန ဗ သည်လည်း ရှောလု ကို ရှာ လျက် တာရှု မြို့သို့သွား၏။ တွေ့လျှင် အနုတိအုတ် မြို့သို့ ခေါ်ခဲ့၏။²⁶ ထိုသူ တို့သည် တနှစ် ပတ်လုံး ထို အသင်းတော် နှင့်အတူ စည်းဝေး ၍၊ လူ များ အပေါင်းတို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြ၏။ တပည့် တော်တို့သည်လည်း ခရစ်ယာန် ဟူသော ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းကို အနုတိအုတ် မြို့၌ အဦး ခံ ရကြ၏။²⁷ ထို အခါ ၌ ပရောဖက် တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့မှ အနုတိအုတ် မြို့ သို့ လာ ကြ၏။²⁸ ထိုသူ တို့အဝင် ၊ အာ ဂ ဗ အမည် ရှိ သော သူ တစ် ယောက်သည် ထ ၍ ၊ မြေ တ ပြင် လုံး ၌ အစာ အာဟာရ အလွန် ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ် လတုံဟု ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဖော်ပြ ၍၏။ ထို ခေါင်းပါး ခြင်း သည် ကဲ သာ ဘုရင် ကလော ဒိ လက်ထက် ၌ဖြစ် သတည်း။²⁹ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့သည် အသီးအသီး တတ်နိုင် ကြသည်အတိုင်း ၊ ယုဒ ပြည်၌ နေ သော ညီအစ်ကို တို့အား အကူအမ ပေးလိုက် မည်ဟု၊³⁰ စီရင် ကြသည်နှင့်အညီဗာနဗ နှင့်ရှောလု တို့ တွင် သင်းအုပ် တို့ ထံသို့ ပေး လိုက်ကြ၏။

12 ထို အခါ ဟေရုဒ် မင်းကြီး သည် သင်းဝင် သူ အချို့ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှာစီရင် ၍၊² ယောဟန် ၍၏အစ်ကို ဖြစ်သော ယာကုပ် ကို ဓား နှင့်ကွပ်မျက် လေ၏။³ ယုဒ လူတို့သည် အားရ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ သည် ကို မြင် လျှင်၊ အဇေမ ပွဲနေရက် တို့၌ တဖန်ထပ် ၍၊

⁴ပေတရု ကိုလည်း ဘမ်းဆီး ပြီးမှ၊ ပသခါ ပွဲလွန် လျှင် လူ များ တို့အား ထုတ်ပေး မည်အကြံ နှင့် အစောင့်အရှောက် စစ်သူရဲ တစ် ကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့၌အပ် ၍ ထောင် တွင် လောင် ထားလေ၏။
⁵ပေတရု သည်ထောင် ၌ အကျဉ်း နေရစဉ်၊ သင်းဝင် သူ တို့သည် သူ့ဘို့ ကြိုးစား ၍ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ဝတ်ပြုကြ၏။
⁶ပေ တရု သည် ဟေရုဒ် မင်း ထုတ် ခါနီး ၊ ညဉ့် အချိန် တွင် သံကြိုး နှစ် စင်း နှင့် ချည်နှောင် ခြင်း ကို ခံ ရလျက်၊ စစ်သူရဲ နှစ် ယောက် တို့အလယ် ၌ အိပ်ပျော် ၍၊ အစောင့် များ တို့သည် ထောင် တံခါး ရှေ့ မှာ စောင့် နေ ကြ၏။
⁷ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန် သည် ပေါလာ လျှင် ထောင် အိမ် ၌ အလင်း ထွန်းတောက် လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရု ၏ နံဖေး ကို ပုတ်ခတ် ၍ ၊ အလျင်အမြန် ထ လော့ဟု ဆို လျက် ထ စေ ၏။ သံကြိုး သည် လည်း ပေ တရု လက် မှ ကျွတ် လေ၏။
⁸ကောင်းကင် တမန် က လည်း၊ သင် ၏ ခါးပန်း ကို စည်း လော့။ ခြေနင်း ကို လည်း စည်း လော့ဟု ဆို လျှင် ၊ ဆိုသည် အတိုင်း ပေ တရု ပြု ၏။ ဝတ်လုံ ကို ခြုံ ၍ ငါ့ နောက် သို့လိုက်လော့ဟုဆိုပြန်၏။
⁹ပေတရုသည် ထွက် ၍လိုက် သော်လည်း ၊ ကောင်းကင်တမန် ပြု သမျှတို့သည် မှန် သော အမှုအရာဖြစ် သည်ဟု မ သိ မမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံကို မြင် သည်ဟုထင် လေ၏။
¹⁰လူစောင့် နှစ် တန်ကို လွန်သွား ၍ မြို့ ထဲသို့ ဝင် သော သံ တံခါး သို့ ရောက် လျှင်၊ ထို တံခါးသည် အလိုလို ပွင့် သဖြင့် သူ တို့သည်ထွက် ၍ လမ်း တစ် ကြောင်း၌ ရှောက်သွား ပြီးမှ ၊ ကောင်းကင်တမန် သည် ချက်ခြင်း ပေ တရု မှ ခွာ ၍ သွား လေ၏။
¹¹ပေတရု သည် သတိရလျှင်၊ ယခုပင် သခင် ဘုရားသည် မိမိ ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ် ၍ ဟေရုဒ် မင်း လက် မှ ၎င်း ၊ ယုဒ လူ တို့၏ မြော်လင့် ခြင်းမှ ၎င်း၊ ငါ့ ကိုကယ်နှုတ် တော်မူသည် ငါအမှန် သိ ၏ဟု အောက်မေ့ စဉ်၊
¹²လူများ စုဝေး ၍ ဆုတောင်း ရာ၊ မာကု အမည် သစ်ကိုရသော ယောဟန် ၏အမိ ဖြစ်သော မာရိ ၏ အိမ် သို့ရောက် ၍၊
¹³အိမ်ဦးတံခါး ကိုခေါက် လေသော်၊ ရောဒေ အမည် ရှိသော မိန်းမငယ်တစ်ယောက်သည် နားထောင် ခြင်း ငှာ လာ ၍၊
¹⁴ပေ တရု ၏စကား အသံ ကို သိ လျှင် ၊ ဝမ်းမြောက် သော အားဖြင့် တံခါး ကို မ ဖွင့် ဘဲ အထဲ သို့ပြေး ဝင်၍၊ ပေ တရု သည် တံခါး ရှေ့မှာ ရပ် နေသည်ဟု ကြားပြော ၏။
¹⁵ထိုသူ တို့က၊ သင်သည် အရူး ဖြစ်၏ဟု ထို မိန်းမ ငယ် အား ဆို ကြ သော်လည်း ၊ ပေ တရု အမှန် ရှိ သည် ဟု သူ သည် ခိုင်မာ စွာ ဆို လျှင်၊ ပေ တရု ၏ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု ဆို ကြ၏။
¹⁶ပေ တရု သည် ခေါက် ၍နေ သော်၊ တံခါး ကို ဖွင့် ကြ၍ သူ ကို မြင် သဖြင့် အလွန်တရာ အံ့ဩ ကြ၏။
¹⁷ပေ တရု သည် လည်း ထို သူ တို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာ နေစေခြင်းငှာ မိမိလက် နှင့် အမှတ်ပေး ၍ မိမိ ကို ထောင် ထဲက သခင် ဘုရားနှုတ် တော်မူသော အကြောင်းအရာကို ဘော်ပြ ပြီး မှ ၊ သင် တို့ သွား၍ ယာ ကုပ် နှင့် ညီအစ်ကို တို့ အား

၍ အကြောင်း များကို ပြန်ကြား ကြ လော့ဟု ဆို ပြီးလျှင်၊ ထွက် ၍အခြား တစ်ပါးသို့ သွား လေ၏။
¹⁸မိုဃ်းလင်း သောအခါ စစ်သူရဲ တို့သည် ပေတရု ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ် သနည်းဟု ရုန်းရင်းခတ် မှု ဖြစ် ကြ၏။
¹⁹ဟေရုဒ် မင်းသည် ပေတရု ကိုရှာ ၍ မ တွေ့ သည် ရှိသော်၊ စောင့်ရှောက် သောသူတို့ကို စစ်ကြော ပြီးမှသတ် မည်အကြောင်း ကို စီရင် လေ၏။
²⁰ထို နောက် ၊ ဟေရုဒ် မင်းသည် ယုဒ ပြည် မှ ကဲသရိ မြို့သို့ သွား ၍ နေ သည်ရှိသော်၊ တုရု မြို့သား နှင့် ဇိဒုန် မြို့သား တို့ကို အမျက်ထွက် လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တစ်ညီတစ် ညွတ် တည်း လာ ကြ၍ ၊ ဗ လ တု တု အမည် ရှိသော အတွင်းဝန် ကို ဖျောင်းဖျ ပြီးမှ ၊ အမျက် တော်ပြေမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့ပြည် သည် ပြည် တော် ကို မှီ၍ ကျွေးမွေး ခြင်း ကို ခံ ရ၏။
²¹ဟေရုဒ် မင်း သည် လည်း ချိန်းချက် သောနေ့ ၌ မင်း မြောက် တန်ဆာ ကိုဝတ်ဆင် ၍ ပလ္လင် တော်ပေါ် မှာ ထိုင် လျက် ထိုသူ တို့အား မိန့် တော်မူ၏။
²²လူ များတို့က၊ ဤ အသံ သည် လူ ၏အသံ မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ အသံ ဖြစ်၏ဟု ကြွေးကြော် ကြသည် ရှိသော်၊
²³ထို မင်းကြီးသည် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် အသရေတော်ကို မ ထောက်ထား သောကြောင့် ၊ ထိုခဏခြင်း တွင် ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ဒဏ်ခတ် ၍၊ ကိုယ် တွင်း၌ ပိုး များ ကိုက်သဖြင့် အနိစ္စ ရောက် လေ၏။
²⁴ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ တော်သည် တိုးပွား များပြား လာ၏။
²⁵ဗာနဗ နှင့် ရှောလု တို့သည် လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှု ကို ဆောင်ရွက် ပြီး လျှင်၊ မာကု အမည် သစ်ကိုရသော ယောဟန် ကိုလည်း ခေါ်ခွဲ၍ ယေရုရှလင် မြို့မှပြန် ကြ၏။

13 အနုတိအုတ် မြို့တွင် ရှိ သော အသင်းတော် ၌ ဗာနဗ မှစ၍ နိဂါ ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ရှုမောင် ၊ ကုရေနေ ပြည်သားလက် ၊ စော်ဘွား ဟေရုဒ် ၏ သူငယ်ချင်း အရင်း ဖြစ်သော မာနင် နှင့် ရှောလု တည်း ဟူသောပရောဖက် ပြုသူ၊ ဆရာ ပြုသူရှိ ကြ၏။
²ထိုသူ တို့သည် သခင် ဘုရား ဝတ် ကိုပြု၍ အစာ ကို ရှောင်ကြစဉ်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်က၊ ငါခန့်ထား သောအမှု ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှာ ဗာနဗ နှင့် ရှောလု တို့ကို ရွေးချယ် ခွဲထားကြလော့ဟု မိန့် တော်မူ သည် အတိုင်း၊
³အစာရှောင် ၍ ပဌနာ ပြုလျက် ၊ ထိုသူ တို့ခေါင်း ပေါ်မှာလက် ကို တင် ၍လွှတ် လိုက်ကြ၏။
⁴ထိုသို့ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် စေလွှတ် တော်မူသောအားဖြင့် ၊ ထိုသူ တို့သည် သေ လု ကို မြို့သို့ သွား ၍ ထို မြို့မှ သင်္ဘော နှင့် လွှင့် သဖြင့်၊ ကု ပရု ကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။
⁵ရှာလမိ မြို့၌ ရှိ နေစဉ်၊ ယုဒ တရားစရပ် များ တွင် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြော ကြ၏။ ယော ဟန် သည် လည်း ထို သူ တို့၏ လက်ထောက် ဖြစ် သတည်း။
⁶တစ်ကျွန်း လုံး ကို ရှောက် ၍ ပါဖု မြို့သို့ရောက်လျှင်၊
⁷ဗာယေရှု အမည် ရှိသော ယုဒ အမျိုးသား မိစ္ဆာ ပရောဖက် ဖြစ်

သော နတ် ဝိဇ္ဇာ အတတ် သမား ကို မြို့ဝန် မင်း သေ ရ ဂိ ပေါ လု ထံ၌တွေ့ ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန် သည် ပညာ သတိရှိသဖြင့်၊ ဗာနဗ နှင့် ရှောလု တို့ကို ခေါ်ပင့်၍ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို နာ လိုသောစိတ် ရှိ သော်၊ ⁸အနက် အားဖြင့်နတ် ဝိဇ္ဇာ အတတ် သမားဟု ဆိုလို သော ဧလုမ အမည်ရှိသောထိုသူ သည် မြို့ဝန် ကို ယုံကြည် ခြင်းမှ လွှဲ အံ့သောငှာတမန်တော် တို့ကို ဟန့်တား လေ၏။ ⁹ထိုအခါပေါလု ဟု အမည်တွင်သော ရှောလု သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့် သဖြင့်၊ ထို နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု လျက်၊ ¹⁰လှည့်ဖြား ခြင်း၊ အကျိုး ကိုဖျက်ခြင်း အမျိုးမျိုး နှင့်ပြည့်စုံ သော မာရ်နတ် ၏သား ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား၏ ရန်သူ ၊ သင်သည်ထာဝရ ဘုရား၏ ဖြောင့်မတ် သော လမ်း ခရီးတို့ကို မ ဖျက်ဆီး ဘဲ မ နေ နိုင် သလော။ ¹¹ယခု ပင် ထာဝရ ဘုရား၏ လက် တော်သည် သင့် အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ နေ ကို မျှ မ မြင် နိုင် အောင် အင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏ မျက်စိ ကွယ်လိမ့်မည် ဟု ပေါလုဆို သော ခဏခြင်း တွင်မျက်စိမြှေးရက် ၍ မှောင်မိုက် အတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက် ဆွဲပေးသော သူ တို့ကို ရှာ လျက် တလည်လည် ရှိ၍နေ၏။ ¹²ထို အကြောင်းအရာ ကို မြင် လျှင်၊ မြို့ဝန် သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက် ၍၊ သခင် ဘုရား၏ ဒေသနာ တော် ကို အလွန် အံ့ဩ မိန်းမော၍ နေ၏။ ¹³ပေါ လု နှင့် ပါ သော သူ တို့သည် ပါ ဖု မြို့မှ လွှင့် ၍ ပုံဖုလိ ပြည်၊ ပေရဂေ မြို့သို့ ရောက် ကြလျှင်၊ ယောဟန် သည် သူ တို့ထံမှ ထွက် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် လေ၏။ ¹⁴ပေ ရဂေ မြို့မှ ထွက် သွား ပြန်၍ ပိ သိ ဒိ ပြည်၊ အ န တိ အုတ် မြို့သို့ ရောက် လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့ ၌ တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ထိုင် ကြ၏။ ¹⁵ပ ည တု တိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ ကျမ်း ကို ဘတ် ရွတ် ပြီး မှ ၊ တရား စ ရပ် မှူး တို့သည်၊ ညီအစ်ကို တို့၊ လူ များအား ဆုံးမ စရာ စကား ရှိ လျှင် ဟောပြော ကြ ပါ ဟု လူ ကို စေလွှတ် ၍ ကြားပြော စေ၏။ ¹⁶ထိုအခါ ပေါ လု သည် ထ ၍ မိမိ လက် နှင့် အမှတ်ပေး လျက်၊ ဣ သရေလ လူ မှစ၍ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သော သူ တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ¹⁷ဣသရေလ အမျိုး ၏ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ ဘိုးဘေး များကို ရွေးကောက် တော်မူ၍၊ အဲဂုတုတု ပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ်သော ထိုလူမျိုး ကို ချီးမြှောက် သဖြင့်၊ ထင်ရှားသော လက် တော်နှင့် ထိုပြည် မှ နှုတ်ဆောင် တော်မူ၏။ ¹⁸အနှစ် လေး ဆယ် မျှ လောက် သော ကာလ ပတ်လုံး တော ၌ ကျွေးမွေး တော် မူ၏။ ¹⁹ခါနာန် ပြည် ၌ လူ ခုနစ် မျိုးတို့ကို ပယ်ရှား ပြီးလျှင် ၊ ထို ပြည် ကို ဣသရေလ အမျိုးအမွေ ပေးကမ်း ဝေငှတော်မူ၏။ ²⁰ထို နောက်မှ ပရောဖက် ရှုမ္မေလ မ ပေါ်မရှိမှီ အနှစ် လေးရာ ငါးဆယ် မျှ လောက် သော ကာလ ပတ်လုံး၊ တရားသူကြီး တို့ကို ပေး တော် မူ၏။ ²¹နောက် တဖန်ရှင်ဘုရင် ကို တောင်း ကြသောအခါရှောလု အမည်ရှိသော ကိရု ၏သား ၊ ဗ ျာ မိန် အမျိုး ဖြစ်သောသူ ကို အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံး ပေး တော် မူ၏။ ²²နောက်မှ ထို သူ ကို

ပယ် ၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ဒါဝိဒ် ကို ချီးမြှောက် တော် မူ၏။ ထိုသူ အားသက်သေခံ တော်မူလျက်၊ စိတ် နှလုံး၌ ညီညွတ် သည် ဖြစ်၍၊ အလို ကိုပြည့်စုံစေမည့်သူ ၊ ယေရှု ၏သား ဒါဝိဒ် ကို ငါတွေ့ ရပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ ²³ထို သူ ၏အမျိုး အနွယ် ထဲ၌ ဘုရားသခင် သည် ဂတိ တော်အတိုင်း ကယ်တင် သောသခင်ယေရှု ကို ဣသရေလ လူ တို့အား ပေါ်ထွန်း စေ တော် မူ ပြီ။ ²⁴ထို သခင် ကြွလာ တော်မ မှီ ယောဟန် သည် ဣသရေလ လူ အပေါင်း တို့ အား နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ဗ တု တိ ဇံ တရား ကို ဟောပြော နှင့်လေ၏။ ²⁵ယောဟန် သည်မိမိဆောင်ရွက်ရသော အမှု ကိုပြု၍ နေ စဉ် တွင်၊ ငါ သည် အဘယ်သူ ဖြစ် သည် ကို သင် တို့ ထင်မှတ် ကြသနည်း။ ငါ သည် ထိုသူဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ ငါ နောက် ကြွလာ သော သူတစ်ပါး ရှိ သေး၏။ ထို သူ ၏ ခြေခင်း တော် ကို ငါမ ချွတ် ထိုက် ဟုဆို ၏။ ²⁶အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ်သော ညီအစ်ကို မှစ၍သင် တို့တွင်ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ တို့၊ ကယ်တင် တော်မူ ခြင်းတရား စကားကို သင် တို့အား ကြား လိုက်တော်မူ၏။ ²⁷ယေ ရုရှလင် မြို့၌ နေ သောသူ တို့နှင့်တကွ မင်း များတို့သည် ထို သခင် ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့ တိုင်း အစဉ် ဘတ် ရွက် သော ပ ရောဖက် တို့၏ စကား ကို၎င်း ၊ မ သိနားမ လည် သောကြောင့်၊ ထိုသခင် ကိုစီရင် သော အားဖြင့် ၊ ထိုပ ရောဖက် တို့၏ စကား ကိုပြည့်စုံ စေ ကြ ပြီ။ ²⁸ကိုယ်တော် ၌သေ ထိုက်သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ မ တွေ့ သော်လည်း၊ ကွပ်မျက် စေမည်အကြောင်း ပိလတ် မင်းထံ၌တောင်း လျှောက် ကြ၏။ ²⁹ထိုသခင် ကိုရည်မှတ် ၍ ကျမ်းစာ၌ ရေး ထား သမျှ တို့ကို ပြည့်စုံ စေ ပြီးလျှင် ၊ အလောင်းတော်ကို သစ် တိုင်မှ ချ ၍သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ထား ကြ၏။ ³⁰ဘုရားသခင် သည် သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ တော် မူ သည် ဖြစ်၍၊ ³¹ဂါလိလဲ ပြည်မှ ယေရုရှ လင် မြို့သို့ နောက် တော်၌ လိုက် သော သူ တို့အား နေ့ရက် များ စွာ ကိုယ် ကို ထင်ရှား ပြ တော်မူ၏။ ³²ထိုသူ တို့သည် လူ များတို့ အား သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။ ³³ဆာလံ ကျမ်းဒုတိယ ခဏ်း၌ လာ သည်ကား၊ သင် သည်ငါ့ သား ဖြစ် ၏။ ³⁴ယနေ့ ပင်သင့် ကိုငါ ဖြစ် ဘွား စေ ပြီဟု လာ သည် နှင့် အညီ၊ ဘုရားသခင် သည် ယေရှု ကို ထမြောက် စေ တော် မူ သဖြင့်၊ ငါတို့ဘိုးဘေး များ၌ ရှိ သော ဂတိ တော် ကို ထို သူ တို့၏ သား ဖြစ် သော ငါ တို့အား ပြည့်စုံ တော် မူ သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဒါဝိဒ် ၌မြဲမြဲ သော ကျေးဇူးတော်ကို သင် တို့အား ငါ ပေး မည် ဟူသော ဗျာဒိတ် တော် နှင့် အညီ ၊ ထို သခင် ကို သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ၍ ၊ နောက်တစ်ဖန် ပုပ်စပ် ခြင်း သို့ မ ပြန် ဘဲ အစဉ် ကင်းလွတ် ရမည် အခွင့် ကို ပေး တော် မူ သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း ဧဝံဂေလိတရားကို ငါ တို့သည် သင် တို့ အား ကြားပြော ကြ၏။ ³⁵ထိုကြောင့် ဆာလံကျမ်းတခဏ်း၌ လာ သည်ကား၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သောသူ အား ပုပ်စပ် ခြင်းကို ရှိ စေတော်မ မှ ဟုလာ၏။ ³⁶ဒါဝိဒ် သည်မိမိ ကာလ ၌ ဘုရားသခင်

၏ အလို တော်ကို ဆောင်ရွက် ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက် ၍ မိမိ ဘိုးဘေး စုထဲသို့ ဝင် သဖြင့် ပုပ်စပ် ခြင်း သို့ ရောက် လေ၏။³⁷ ဘုရားသခင် ထမြောက် စေတော်မူသော သူ မူကား ၊ ပုပ်စပ် ခြင်းသို့ မ ရောက် ။³⁸ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကို တို့၊ ထိုသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အပြစ် လွတ် ခြင်းတရားကို သင် တို့အား ဟောကြား သည်ကို၎င်း၊³⁹ ထို သခင် ကို ယုံကြည် သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် မော ရှေ့ ၏ တရား အတိုင်း မ လွတ် နိုင် သော အပြစ်ရှိသမျှ တို့နှင့် လွတ် ရကြ သည်ကို၎င်း သိမှတ် ကြလော့။⁴⁰ အနာဂတ္တိ ကျမ်း၌ လာ သည်ကား၊ မထိမဲ့မြင် ပြုတတ်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှု အံ့ဩ ၍ ပြယ်ပျောက် ခြင်း သို့ ရောက် ကြလော့။⁴¹ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့အား သူတစ်ပါး ပြည့်စုံ သော်လည်း ၊ သင် တို့မ ယုံသော အမှု ကိုသင် တို့ လက်ထက် ကာလ ၌ ငါ ပြု သည်ကျမ်းစာ၌ ပါသောအရာ ကို သင်တို့ အပေါ် သို့မ ရောက် စေ မည်အကြောင်း ၊ သတိပြု ကြ လော့ ဟု ပေါ လု ဟောပြောလေ၏။⁴² လူများတို့သည် တရားစရပ်မှ ထွက်သွား ကြ စဉ်၊ ထို အကြောင်း အရာ တို့ကို မိမိ တို့အား နောက် ဥပုသ်နေ့ ၌ ဟောပြော ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။⁴³ အစည်းအဝေး ပျက် ၍ ပြန်ကြသောအခါယုဒ လူမှစ၍ ဘုရား ကို ကိုးကွယ်သော ဘာသာ ဝင် သူများ တို့သည် ပေါလု နှင့် ဗာနုဗ နောက် သို့ လိုက် ကြ သည် ဖြစ်၍ထို သူ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်၌ တည်ကြည် မည်အကြောင်း၊ တမန်တော် တို့သည် ဖြားယောင်း ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလေ၏။⁴⁴ နောက်ဥပုသ်နေ့၌ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို နားထောင် အံ့ သော ငှာ တစ် မြို့လုံး ကုန် မတတ် စည်းဝေး ကြ၏။⁴⁵ ယုဒ လူတို့သည် အစည်းအဝေး တို့ကို မြင် လျှင် ငြူစူ သော စိတ် နှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ပေါ လု ၏ စကား ကို ငြင်းခုံ သည်သာမက ဆဲရေး ကြ၏။⁴⁶ ထိုအခါပေါလု နှင့် ဗာနုဗ တို့က၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုသင် တို့အား ရှေးဦးစွာ ဟောပြော ရ၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ပယ် ၍ ထာဝရ အသက် ကိုမိမိတို့မ ခံထိုက် သည်ဟု မိမိ တို့စီရင် ကြ သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မှာ တော်မူ သည်အတိုင်း ငါတို့သည် မျက်နှာကို လွဲ၍ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့ ဆီ သို့ လှည့် ကြ၏။⁴⁷ မှာ တော် မူ သော ဗျာဒိတ် တော် အချက် ကား၊ သင် သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ကယ်တင် ခြင်း ကို ပြု စိမ့် သော ငှာ၊ သင် ကို တစ်ပါး အမျိုးသား လင်း စရာ ဘို့ ငါ ခန့်ထား ၏ဟု ဗျာဒိတ်တော် ရှိသည်ဟု ရဲရင့် စွာ ပြောဆို ကြ၏။⁴⁸ ထို စကား ကို တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် ကြား လျှင် ဝမ်းမြောက် ၍ ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။ ထာဝရ အသက် ကို ရစေ ခြင်း ငှာ ခန့်ထား တော် မူ သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ သဖြင့် ၊⁴⁹ ထာဝရ ဘုရား၏ သာသနာ တော်သည် တစ်ပြည်လုံး ၌ နံ့ပြား လေ၏။⁵⁰ ထိုအခါ ဘုရား ကိုကိုး ကွယ် ၍ အသရေ ရှိသော မိန်းမ တို့နှင့် ထိုမြို့ ၌အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သူများ ကို ယုဒ လူ တို့သည်

နှိုးဆော် ၍၊ ပေါလု နှင့် ဗာနုဗ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ စေသဖြင့် ထိုပြည် ၏နယ် မှ နှင်ထုတ် ကြ ၏။⁵¹ တမန်တော်တို့သည် မိမိ တို့ခြေဖဝါး ၌ ကပ်သော မြေမှုန့် ကို ထိုသူတို့အားခါ လိုက်ပြီးမှ ၊ ဣကောနိ မြို့ သို့ သွား ကြ၏။⁵² တပည့် တော်များတို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့် ၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံ ကြ၏။

14 ဣကောနိ မြို့သို့ ရောက် လျှင် ထိုသူ နှစ်ယောက် တို့သည် ယုဒ တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ ဟောပြော သဖြင့် ၊ ယုဒ လူ၊ ဟေလသ လူ များ အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။² မ ယုံကြည် သော ယုဒ လူတို့သည် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော် ၍ ၊ ညီအစ်ကို တို့အား မ နာလို သော စိတ် ရှိစေ ခြင်း ငှာ ချောစား ကြ၏။³ ထိုကြောင့် ကြာမြင့် စွာနေ ၍ သခင် ဘုရား၏ တရားတော် ကို မ ဆုတ် မ ဆိုင်း ဟောပြော လေ၏။ သခင် ဘုရား သည် လည်း ကျေးဇူး တရား တော် ဘက်၌ သက်သေခံ တော် မူ လျက်၊ တမန် တော် တို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုတို့ကိုပြု နိုင် မည်အကြောင်း အခွင့် ပေးတော်မူ၏။⁴ ထိုမြို့သူ မြို့သားအပေါင်း တို့သည် ကွဲပြား ခြင်းရှိ ၍၊ အချို့ တို့သည် ယုဒ လူတို့ဘက် ၌၎င်း၊ အချို့ တို့သည် တမန်တော် တို့ဘက် ၌၎င်း နေ ကြ၏။⁵ မင်း အရာရှိ တို့နှင့် ယုဒ အမျိုးသား၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် တမန် တော် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ၍ ကျောက်ခဲ နှင့် ပစ် မည် ဟု တ ဟုန် တည်း ပြေး လာ ကြ သည် အကြောင်း ကို၊⁶ တမန် တော် တို့သည် သိ လျှင်၊ လု ကောနိ ပြည်၌ လုတုတရ မြို့၊ ဒေရဗေ မြို့မှစ၍ ကျေးလက် များ သို့ ထွက်ပြေး ၍၊⁷ ထို အရပ်တို့၌ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဟောပြော ကြ၏။⁸ အမိ ဝမ်း တွင်းကပင် ခြေမစွမ်း သဖြင့်၊ တစ်ခါမျှ မသွား ဘူးသော လူတစ်ယောက်သည် လုတုတရ မြို့၌ ထိုင် လျက်၊⁹ ပေါ လု ဟောပြော သည်ကို ကြား လေ၏။ ပေါလု သည်လည်း ထိုသူ ကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု၍ ရောဂါကင်း မည်အကြောင်း သူ၌ယုံကြည် ခြင်းရှိ သည် ကို သိမြင် လျှင်၊¹⁰ ထ ၍ မတ်တတ် ရပ်လော့ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ဆို သဖြင့်၊ ထို သူ သည် ရုတ်တရက် ထ ၍ လှမ်း သွား လေ၏။¹¹ ပေါလု ပြု သော အမှု ကို မြင် သော လူ အစုအဝေး တို့ က၊ နတ်ဘုရား တို့သည် လူ အယောင် ကိုဆောင်၍ ငါ တို့ရှိရာသို့ ဆင်းသက် ပါသည် တကားဟု လု ကောနိ ဘာသာစကား အားဖြင့် အသံ ကိုလွှင့် ၍ ဆို ကြ၏။¹² ပေါလု သည်သာ၍ဟောပြော သောကြောင့် သူ ကို ဟေ ရ မေ ဟူ၍၎င်း ၊ ဗာနုဗ ကို ဇု သ ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။¹³ ထိုမြို့ ရှေ့၌ရှိ သော ဇုသ ၏ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် နွား နှင့် ပန်းကိုး ကို မြို့တံခါး နား သို့ ယူခဲ့ ၍၊ လူ အစုအဝေး တို့နှင့် တကွ ယဇ် ပုဇော် မည် ပြု သည် ကို၊¹⁴ တမန် တော် ဗာနုဗ နှင့် ပေါ လု တို့သည် သိ တင်း ကြား လျှင်၊ မိမိ တို့အဝတ် ကို ဆုတ် ၍ လူစု ထဲ သို့ ပြေး ဝင်လျက်၊¹⁵ အချင်း လူ တို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြု ကြသနည်း။ ငါ တို့သည် သင် တို့ကဲ့သို့လောကဓံ တရား၌

ကျင့်လည်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့သည် ဤအချည်းနှီးသော အရာတို့ကို ပယ်ကြ၍၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ မှစ၍၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။¹⁶ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတို့၌၊ လူအမျိုးမျိုး တို့သည် မိမိတို့အလိုအလျောက် ကျင့်ကြံမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် အလွတ်ထားတော်မူ၏။¹⁷ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက်၊ အစာအာဟာရနှင့် ဝပြော၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှာ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်မှ မိုဗ်းရွာစေတော်မူ၍၊ အသီးအနှံတို့ကို သီးစေတတ်သော ဥတုကို ပေးတော်မူသော အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ကို သက်သေမခံဘဲ နေတော်မူဟု ပေါလုနှင့် ဗာနုဗ သည် ကြွေးကြော်လေ၏။¹⁸ ထိုသို့ကြွေးကြော်သဖြင့် လူအစုအဝေးတို့သည် ယခင်ပုဇော်ခြင်းကို မပြုရမည်အကြောင်း မြစ်တားခဲသော အမှုကိုမြစ်တားလေ၏။¹⁹ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် အနုတိအုတ် မြို့၊ ကူကောနို မြို့မှ လာကြ၍ လူအစုအဝေးတို့ကို ညှိညွတ် တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေပြီဟု စိတ်ထင်နှင့် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲငင်ကြ၏။²⁰ တပည့်တော်တို့သည် ဝန်းရံ၍ နေကြစဉ်၊ ပေါလုသည် ထ၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာနုဗနှင့် တကွ ဒေရဗေ မြို့သို့ ထွက်သွားလေ၏။²¹ ထိုမြို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ လူများတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေပြီးမှ၊ လုတုတရ မြို့၊ ကူကောနို မြို့၊ အနုတိအုတ် မြို့တို့ကို အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍ ပြန်ကြ၏။²² ထိုသို့ပြန်ကြစဉ်၊ တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှလုံးကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်း နှိုးဆော်ချီပင့်၍၊ ငါတို့သည် များပြားသော ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရကြမည်ဟု ဟောပြောပြည့်စုံကြ၏။²³ အသင်းတော်များ တို့၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၍၊ အစာရှောင်လျက် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ယုံကြည်သော သခင်ဘုရား၏ လက်တော်သို့ ထိုအသင်းတော်တို့ကို အပ်နှံကြ၏။²⁴ ပီသိဒိပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ရှောက်သွား၍ ပုံဖုလိပြည်သို့ ရောက်လျှင်၊²⁵ ပေရဂေ မြို့၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြော၍ အတ္တလိ မြို့သို့ သွားကြပြန်၏။²⁶ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောစီး၍ လွင့်သဖြင့်၊ မိမိတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသော အမှုအလိုငှာ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံ၍ စေလွှတ်သော အနုတိအုတ် မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။²⁷ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် သင်းဝင်သူတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ပြုတော်မူသမျှ တို့ကို၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတံခါးကို တစ်ပါးအမျိုးသားတို့အား ဖွင့်တော်မူကြောင်းကို၎င်း ပြန်ကြားကြ၏။²⁸ ထိုမြို့၌လည်း၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာ နေကြ၏။

15ယုဒပြည်မှ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာသော သူအချို့တို့က၊ သင်တို့သည် မောရှေ၏တရားအတိုင်း အရေးဖျားလှီးခြင်းကို မခံလျှင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ၏။² ထိုသူတို့နှင့် ပေါလု၊ ဗာနုဗတို့သည် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းများ သောအခါ၊ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် အခြားသောတပည့်တော်အချို့တို့နှင့် တကွ၊ ထိုပြဿနာ၏ အကြောင်း ကြောင့်ယေရုရှလင် မြို့၌ ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ သွားရမည်အကြောင်းကိုစီရင်ကြ၏။³ အသင်းတော်သည် လမ်း၌ပို့သဖြင့်၊ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ရှမာရီပြည်ကို ရှောက်သွား၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းအရာကို ကြားပြောသဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။⁴ ယေရုရှလင် မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူများ တို့တွင် လက်ခံခြင်း ကျေးဇူးကိုခံ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှ တို့ကို ပြန်ကြားကြ၏။⁵ ဖာရိရဲ့ စုထဲက ယုံကြည်သော သူအချို့တို့သည် ထလျက်၊ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့အား အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရမည်။ မောရှေ၏တရားကို ကျင့်စေခြင်းငှာ ဆုံးမရမည်ဟု ဆိုကြ၏။⁶ ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအမှုကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှာ စည်းဝေးကြ၏။⁷ များစွာသော ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းရှိသောအခါ ပေတရုသည် ထလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာ ငါတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၍၊ ငါဟောပြောသောအားဖြင့် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကြားနာ၍ ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။⁸ စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အားပေးသည်နည်းတူ သူတို့အားပေးသဖြင့်၊ သူတို့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။⁹ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေ၍ ငါတို့ကို ခြားနားစေတော်မူ။¹⁰ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့နှင့် ငါတို့ဘိုးဘေးများ မထမ်းနိုင်သော ထမ်းပိုးကို တပည့်တော်တို့၏ လည်ပင်းပေါ်၌ တင်စေခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြသနည်း။¹¹ သခင်ယေရှု၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် သာ ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်၏ဟု ပေတရုပြောဆို၏။¹² ထိုအခါ ဗာနုဗနှင့် ပေါလုတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှ သော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ကြားပြောသည်ကို စုဝေးသော သူအပေါင်းတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍ နားထောင်ကြ၏။¹³ ထိုသူတို့သည် အကုန်အစင်ပြောဆိုပြီးမှ၊ ယာကုပ်က၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။¹⁴ ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမအဘို့၊

တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ အထဲ က အချို့သောသူတို့ကိုနှုတ်ယူ ခြင်း ငှာ၊ ရှေးဦးစွာ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ တော် မူ သည် အကြောင်းအရာ ကို ရှိ မှန် သည် ဟောပြော ခဲ့ ပြီ။¹⁵ ထို အကြောင်း အရာသည်လည်း ပရောဖက် တို့၏ စကား နှင့် ညီ ၏။¹⁶ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား၊ ငါ ၏နာမ ဖြင့် သမုတ် သော တစ်ပါး အမျိုးသားအပေါင်း တည်းဟူသောကျန်ကြွင်း ရစ်သော သူ တို့သည် ထာဝရ ဘုရား ကို ရှာ စေ ခြင်း ငှာ နောက်မှ ငါ ပြန်လာ မည်။¹⁷ လဲ လျက်ရှိသော ဒါဝိဒ် ၏တဲ ကို ဆောက်တည် ပြန်မည်။ ပြုပျက် ရာ များကိုလည်း ပြုပြင် ပြီးလျှင် ၊ ထိုတဲ ကို မတ် စေပြန်မည်ဟု။¹⁸ ဤ အမှုအရာတို့ကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ် တော်ရှိ၏ ဟုလာသတည်း။ ဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ ဦးမှစ၍ မိမိ စီရင် တော် မူ သမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို သိ တော် မူ သည်။¹⁹ ထို ကြောင့် ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အထဲ မှ ဘုရားသခင် ထံတော် သို့ ပြောင်းလဲ သော သူ တို့ကို မ နှောင့်ရှက် ဘဲလျက်၊²⁰ ရုပ်တု တို့၏ ညစ်ညူး ရာ ကိုငင်း ၊ မ တရား သော မေထုန် ကိုငင်း ၊ လည်ပင်း ကို ညစ်၍ သတ် သော အရာ ကို ငင်း၊ အသွေး ကိုငင်း ကြည့်ရှောင် စေ ခြင်း ငှာ သူ တို့ ကို မှာ လိုက် သင့် သည် ဟု ငါ သဘောရှိ၏။²¹ အကြောင်းမူကား ၊ မော ရှေ့၏ပည တု တိ ကျမ်းကို တရား စ ရပ် ဌ် ဥပုသ်နေ့ တိုင်း ဘတ် ရွတ် သဖြင့်၊ မော ရှေ့ ၏ တရား ကို ရှေး ကာလ မှ စ၍ ခပ်သိမ်း သော မြို့ တို့၌ ဟောပြော လေ့ ရှိ သည် ဟု ယာ ကုပ် ပြောဆို၏။²² ထိုအခါ တမန် တော် တို့နှင့် သင်းအုပ် တို့ မှ စ၍ သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည်၊ မိမိ တို့အထဲ ၌ ရွေးကောက် ၍ညီအစ်ကို တို့တွင် ထင်ရှား သောသူ တည်းဟူသောဗာရှဗ အမည် သစ်ကို ရသောယုဒ နှင့် သိလ တို့ကို၊ အနုတိအုတ် မြို့သို့ ပေါလု ၊ ဗာ နုဖ တို့နှင့်တကွ စေလွှတ် မည် အကြောင်းသဘော ညီညွတ်ကြ၏။²³ သူ တို့လက် ဖြင့် ပေး လိုက် သော စာ ဟူ မူကား၊ တမန် တော် ၊ သင်းအုပ် ၊ ညီအစ်ကို များတို့သည်၊ အနုတိအုတ် မြို့မှစ၍ ရှုရိ ပြည်၊ ကိလိကိ ပြည်တို့၌ရှိနေ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားဖြစ်သော ညီအစ်ကို တို့ကို မေတ္တာနှင့်ကြား လိုက်ပါ၏။²⁴ လူအချို့ တို့သည် ငါတို့အခွင့် မ ရှိဘဲ ငါ တို့ထံမှ ထွက်သွား ၍၊ သင် တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်း ကို ခံ ရ မည်၊ ပညတ် တရား ကို ကျင့် ရ မည် ဟူသော စကား ဖြင့်၊ သင် တို့၏ စိတ် နှလုံးကို နှောင့်ရှက် ဖျက်ဆီးသည်ကို ငါတို့ကြား ရ သည်ဖြစ်၍ ၊²⁵ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ တော်ကြောင့် မိမိ အသက် ကို စွန့်စား သော သူ တည်းဟူသော၊²⁶ ငါတို့ချစ် သောဗာ နုဖ ၊ ပေါလု တို့နှင့်တကွ ရွေးကောက် သော သူ တို့ကို သင် တို့ဆီ သို့ စေလွှတ် ခြင်းငှာတစ် ညီတစ်ညွတ်တည်း စီရင် သည်နှင့်အညီ၊²⁷ ဤအကြောင်း အရာကို သင် တို့အား နှုတ် ဖြင့် ကြား စေခြင်းငှာ ယုဒ နှင့် သိလ တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။²⁸ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကိုငင်း ၊ အသွေး ကိုငင်း ၊²⁹ လည်ပင်း ကိုညစ်၍ သတ် သောအရာကိုငင်း ၊ မတရား သော မေထုန်ကိုငင်း ကြည့်ရှောင် ရမည်

ဟူသော ပညတ်မှတစ်ပါး အခြားသော ဝန် သင် တို့၏ အပေါ်၌ တင် ခြင်းငှာသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ငါ တို့သည် အလိုမ ရှိ။ ထို အရာများကို ကြည့်ရှောင်အပ်၏။ ကျန်းမာ ကြပါစေသောဟုရေး၍ ပေးလိုက်သတည်း။³⁰ ထိုသူတို့သည် သွား ရသော အခွင့်ရှိသဖြင့် ၊ အနု တိ အုတ် မြို့သို့ သွား ၍၊ လူ အပေါင်း တို့ကို စုဝေး စေ ပြီး လျှင် မှာစာ ကိုအပ်ပေး ကြ၏။³¹ မှာစာကိုဘတ်ရွတ် သောအခါ ထို သက်သာ ခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။³² ယုဒ နှင့် သိလ တို့သည် ပ ရော ဖက် ဖြစ် သောကြောင့် များစွာ သော စကား နှင့် ညီအစ်ကို တို့ကို ဆုံးမ ၍ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ စေ ကြ၏။³³ ထိုသူ တို့သည် အတန်အရာနေ ပြီးမှ ၊ တမန်တော်တို့ထံသို့ ငြိမ်သက် စွာပြန်စေ ခြင်း ငှာ ညီအစ်ကို တို့သည် အခွင့် ပေး ကြ၏။³⁴ သို့သော်လည်း၊ သိလသည် အလိုအလျောက် နေရစ်၏။³⁵ ပေါလု နှင့် ဗာ နုဖ တို့သည်လည်း အနု တိ အုတ် မြို့၌ နေ လျက်၊ အခြား သော သူများ တို့ နှင့် တကွ ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေး၍၊ သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတည်း ဟူသော ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟောပြော ကြ၏။³⁶ အင်တန် ကာလ ကြာသောအခါ ၊ ပေါလု က၊ ငါတို့သည် သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို ဟောပြော ဘူးသော မြို့ များ တို့၌ ရှိသော ညီအစ်ကို တို့ သည် အဘယ်သို့ ရှိ နေသည်ကိုကြည့်ရှု ၍ ပြန်သွား ကြကုန်အံ့ဟု ဗာ နုဖ အား ဆို ၏။³⁷ ဗာ နုဖ သည် မာ ကု အမည် ရှိသော ယောဟန် ကို ခေါ်မည်ဟု အကြံရှိ ၏။³⁸ ပေါ လု က၊ ပံဖုလိ ပြည်၌ သူ တို့နှင့် ခွာ ၍ အမှုထမ်း ရာသို့ မ လိုက် မ သွားသောထိုသူ ကိုမ ခေါ်သင့်ဟု သဘော ရှိ၏။³⁹ ထို အကြောင်း နှင့် အချင်းချင်း မ သင့်သဖြင့် တခြားစီ သွား၍၊ ဗာ နုဖ သည်မာကု ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကုပရု ကျွန်းသို့ လွှင့် လေ၏။⁴⁰ ညီအစ်ကို တို့သည် ပေါလု ကိုဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သို့ အပ်နှံ ကြသဖြင့်၊ သူ သည်သိလ ကို ရွေးချယ် ပြီးလျှင်ထွက် ၍၊⁴¹ အသင်းတော် များကို မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေလျက်၊ ရှုရိ ပြည်၊ ကိလိကိ ပြည်တို့ကို ရှောက်သွား လေ၏။

16 ထို နောက်မှ ပေါ လု သည် ဒေ ရ ဗေ မြို့နှင့် လု တု တ ရ မြို့ သို့ ရောက် လေ၏။ လု တု တ ရ မြို့၌ တိမော သေ အမည် ရှိသော တပည့် တော်တစ် ယောက်ရှိ ၏။ သူ၏ အမိကား၊ ယုံကြည် သော ယုဒ မိန်းမဖြစ်၏။ အဘ ကား၊ ဟေလသ လူဖြစ်၏။² ထိုသူသည် လု တု တ ရ မြို့၊ ဣကောနိ မြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကို တို့ တွင်အသရေ ရှိ သော သူ ဖြစ်၏။³ ပေါ လု သည် ထို သူ ကို ခေါ်ခြင်း ငှာ အလိုရှိ ၍၊ သူ ၏အဘ သည် ဟေလသ လူဖြစ် သည်ကိုထို အရပ် တို့၌ ရှိ သော ယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် သိ သောကြောင့် ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို သူ့အားပေး လေ၏။⁴ သူတို့သည် မြို့ များကို ရှောက်သွား စဉ် တွင်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ နေသောတမန်တော် တို့နှင့် သင်းအုပ် တို့သည် စီရင် သော ပညတ် တို့ ကို အသင်း များ ကျင့်စောင့် ဘို့ ရာအပ်ပေး ကြ၏။⁵ ထိုသို့ အသင်းတော် တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း၌

တည်ကြည် မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက် အားဖြင့် တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့တိုးပွား များပြား ကြ၏။⁶ ဖြူဝိ ပြည်၊ ဂလာတိ ပြည် ကို ရောက် သွား ပြီး မှ အာ ရှိ ပြည်၌ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို မဟော စေခြင်းငှာသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည်မြစ်တား တော် မူသဖြင့်၊⁷ မုသိ ပြည်သို့ ရောက် ၍ ၊ ဗိသုန် ပြည်သို့ သွား မည်ပြု ကြစဉ်၊ ဝိညာဉ် တော်သည် အခွင့် ပေးတော်မ မူသောကြောင့် ၊⁸ မုသိ ပြည်အနားမှာ ရောက် ၍ တရော မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။⁹ ညဉ့် အခါ ပေါလု သည် ဗျာဒိတ် ရှူပါရုံ ကို မြင် ရ၍၊ မာ ကေ ဒေါနိ လူ တစ် ယောက်က၊ မာ ကေ ဒေါနိ ပြည်သို့ ကူး ပါ။ ငါ တို့ကို မစ ပါ ဟု ရပ် လျက် တောင်းပန် ၏။¹⁰ ထို ဗျာဒိတ်ရှူပါရုံကို မြင် ရလျှင် ၊ မာ ကေ ဒေါနိ ပြည်၌ ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောစေခြင်း ငှာသခင် ဘုရားသည် ငါ တို့ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု ငါတို့သဘောကျသဖြင့်၊ ထိုပြည်သို့သွား ခြင်းငှာချက်ခြင်း ရှာကြံ ကြ၏။¹¹ ထိုကြောင့်၊ တရော မြို့မှ သင်္ဘောလွှင့် ၍ သာမောသရက် ကျွန်းသို့ တည့်တည့် သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန် နေ၌ နာပေါလိ မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။¹² ထိုမြို့ မှ ထွက်ပြန်လျှင် မင်းမူလွတ်သော မြို့တည်းဟူသော မာ ကေ ဒေါနိ ပြည် တ ပိုင်းကို အစိုးရ သော ဖိလိပုပိ မြို့သို့ ရောက်၍ ကာလ အတန် အရာနေ ကြ၏။¹³ ဥပုသ်နေ့ ၌ ငါတို့သည် မြို့ပြင် သို့ထွက် လျှင်၊ ပဌနာ စရပ် ရှိ တတ်ရာ မြစ် နား သို့သွား၍ ထိုင် ပြီးမှ၊ ထို အရပ်၌စည်းဝေး သော မိန်းမ တို့အားဟောပြော ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ နီမောင်းသော အထည်အလိပ် ကို ရောင်းသော သွာတိရဲ မြို့သူ လုဒိ အမည် ရှိသော မိန်းမ တစ် ယောက်သည် ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် သော သူဖြစ်၍၊ တရားနာ စဉ်တွင် ပေါလု ဟောပြော သော အရာ ကို မှီဝဲဆည်းကပ်စေခြင်းငှာသူ ဧနိစိတ်နုလုံး ကို သခင် ဘုရားဖွင့် တော်မူ၏။¹⁵ ထိုမိန်းမသည် အိမ်သူ အိမ်သားတို့နှင့်တကွ ဗတုတိ ဇံ ကို ခံပြီးမှ၊ ကျွန်မ သည် သခင် ဘုရား၌ အမှန် ယုံကြည် သည် ကို သင်တို့သည် ထင်မှတ် လျှင် ၊ ကျွန်မ အိမ် သို့ ဝင် ၍ နေ ကြပါ ဟု တောင်းပန် လျက် ငါ တို့ကို အနိုင် သွေးဆောင် လေ၏။¹⁶ ထို နောက်မှ ငါ တို့သည် ပဌနာ စရပ်သို့ သွား စဉ်တွင် နတ်ဝင် ဖြစ် ၍ အနာဂတ်ကို ဟော သဖြင့်၊ မိမိ သခင် တို့အား စီးပွား များ ကို ပြု တတ်သော မိန်းမငယ်တစ် ယောက်သည် ငါ တို့ကိုဆီးကြို လေ၏။¹⁷ ထိုမိန်းမငယ်သည် ပေါလု နှင့် ငါ တို့နောက် သို့ လိုက်၍၊ ဤသူ တို့ကား အကျွတ် တရားလမ်း ကို ငါတို့အား ဟောပြော ပြသသော အမြင့် ဆုံး သော ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် ဖြစ် ကြ၏ဟု ဟစ်ကြော် လေ၏။¹⁸ ထိုသို့ အဖန်များစွာ ပြု သောကြောင့် ပေါလု သည် စိတ် မသာ လျက်လှည့်ကြည့် ၍ ၊ သင် သည်သူ ၏ အထဲ မှ ထွက်သွား လော့။ ယေရှု ခရစ် ၏နာမ တော် ကို အမှီပြု ၍ ငါ အမိန့် ရှိ၏ဟု ထိုနတ် ကိုဆို သော ခဏခြင်းတွင် နတ်သည်ထွက်သွား ၏။¹⁹ သူ ၏သခင် တို့သည် နောက်တဖန် စီးပွား ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့် စရာ အကြောင်း မ ရှိ သည် ကို သိမြင် လျှင်၊ ပေါလု နှင့် သိလ တို့

ကို ဘမ်းဆီး ဆွဲ ငင် ၍ ရုံးတော် သို့ ပို့ကြ၏။²⁰ စစ်ကဲ မင်း ထံသို့ ရောက် သောအခါ ဤ သူ တို့သည် ယုဒ လူဖြစ် လျက် ငါ တို့မြို့ကို နှောင့်ရှက် တတ်ပါ၏။²¹ ရောမ လူဖြစ် သော ငါ တို့သည် မ ခံ မယူ မကျင့် အပ်သော ဘာသာ ထုံးတမ်းများကို ဟောပြော သွန်သင်တတ် ပါ၏ ဟု လျှောက် ဆို ကြ လျှင်၊²² စုဝေး သော လူ တို့သည် သူ တို့ တစ်ဘက် ၌ တပြိုင်နက် ထကြ၏။ စစ်ကဲ မင်းတို့လည်း သူ တို့၏ အဝတ် ကိုချွတ် ၍ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက် စေခြင်းငှာစီရင် ကြ၏။²³ ရိုက် ၍ဒဏ်ချက်များ ရှိပြီးမှ၊ လုံခြုံ စွာ စောင့် စေ ဟု ထောင်မှူး ကို မှာ လိုက်၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား ကြ၏။²⁴ ထိုသို့ မှာ လိုက်သည် အတိုင်း ထောင်မှူးသည် အတွင်း ထောင် ထဲမှာ လှောင် ၍ ထိတ်ခတ် လျက်ထား၏။²⁵ သန်းခေါင် အချိန်၌ ပေါလု နှင့် သိလ တို့သည် ပဌ နာ ပြု၍ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း လျက်သီချင်း ဆိုလေ၏။ ထောင် ထဲမှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်း ကိုခံရသော သူ တို့သည် နားထောင် ကြ၏။²⁶ ထို ခဏခြင်း တွင် မြေကြီး သည် ပြင်း စွာ လှုပ် သောကြောင့် ထောင် ခြေ ရင်းလည်း လှုပ်ရှား ၏။ တံခါး ရှိသမျှ တို့သည် ချက်ခြင်း ပွင့် ၍ လူအပေါင်း တို့သည် နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းနှင့်လွတ် ကြ၏။²⁷ ထောင်မှူး သည် နီး ၍ ထောင် တံခါး များ ပွင့် လျက် ရှိ သည် ကို မြင် လျှင်၊ နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းကို ခံရသောသူ တို့သည် ထွက်ပြေး ကြပြီဟု ထင်မှတ် သည်နှင့်၊ ဓား ကို အိမ်မှ ဆွဲထုတ် ၍ ကိုယ် အသက်ကိုသတ် မည် ပြု လေ၏။²⁸ ပေါလု ကလည်း၊ ကိုယ် ကိုအပြစ် မ ပြု နှင့်၊ ငါတို့ အပေါင်း သည် ရှိ ကြ၏ဟုကြီး သောအသံ နှင့် ဟစ် ၍ ပြောဆို ၏။²⁹ ထောင်မှူး သည် ညှိထွန်းသော မီး ကို တောင်း ပြီးမှ ပြေး ဝင်၍၊ ပေါလု နှင့် သိလ တို့၏ခြေရင်း၌ တုန်လှုပ် လျက် ပြပ်ဝပ် လေ၏။³⁰ သူ တို့ကို ပြင် သို့ထုတ် ပြီးလျှင်လည်း ၊ သခင် တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှာ အဘယ်သို့ ပြု ရ ပါမည်နည်း ဟု မေးလျှောက် လေ၏။³¹ ထိုသူတို့ကလည်း ၊ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် လော့။ ယုံကြည်လျှင်သင် နှင့် သင် ၏အိမ်သူ အိမ်သား တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို လျက်၊³² ထိုသူ မှစ၍ သူ ၏အိမ် ၌ ရှိသမျှ သော သူ တို့အား သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို ဟော ကြ၏။³³ ထို ည၌ ၊ ထို အချိန် နာရီ၌ ပင်၊ ထောင်မှူးသည် ပေါလု နှင့် သိလ တို့ကို ယူ ၍ ဒဏ်ချက် ရာ များ ကို ဆေးကြော ပြီး လျှင်၊ မိမိ လူအ ပေါင်း တို့နှင့် တကွ ဗ တုတိဇံ ကို ချက်ခြင်း ခံလေ၏။³⁴ တဖန် ပေါလု နှင့် သိလ တို့ကို မိမိအိမ် သို့ ခေါ်ပင့် ပြီးမှ သူတို့ကို လုပ်ကျွေး ၍ ၊ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် လျက် အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။³⁵ နံနက် ရောက် သောအခါ စစ်ကဲ တို့သည် ရုံး လုလင်တို့ကို စေလွှတ် ၍၊ ထို လူ တို့ကို လွှတ် စေ ဟုမှာ လိုက် ကြ၏။³⁶ ထို စကားကိုထောင်မှူး သည် ပေါလု အား ကြားပြော ၍၊ ကိုယ်တော်တို့ကို လွှတ် စေခြင်းငှာ စစ်ကဲ တို့သည် စေလွှတ် ကြပါ ပြီ။ ထိုကြောင့် ယခု ထွက် ၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ ကြွသွား တော်မူကြပါဟု

လျှောက်လျှင်၊³⁷ ပေါလုက၊ ရောမ လူ ဖြစ် သော ငါ တို့ကို ဓမ္မသတ် အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ စစ်ကဲတို့သည် ထင်ရှား စွာ ရိုက် ချ် ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထားပြီးမှ၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နှင်ထုတ် ကြ မည်လော။ ထိုသို့ မ ပြု သင့်။ ကိုယ်တိုင် လာ ချ် ငါ တို့ကို နှုတ် ယူ ကြ စေ ဟု ရုံးလုလင် တို့ အားပြောဆို ၏။³⁸ ထို စကား ကိုရုံး လုလင်တို့သည် စစ်ကဲ တို့အား ကြားလျှောက် ချ် ၊ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ရောမ လူ ဖြစ် ကြောင်း ကို စစ်ကဲ တို့သည် ကြားသိ သောအခါ ကြောက် ခြင်းသို့ရောက်ချ်။³⁹ ကိုယ်တိုင် လာ ပြီးလျှင် ချော့မော့ သောစကား နှင့် သူ တို့ကို နှုတ် ယူ ချ်၊ ထိုမြို့မှ ထွက်သွား ပါမည် အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏။⁴⁰ ထိုအခါ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ထောင် မှ ထွက် ချ် လုဒိ အိမ်သို့ ဝင် သဖြင့်၊ ညီအစ်ကို များကို တွေ့မြင် ချ် သက်သာ စေပြီးမှ ထွက်သွား ကြ၏။

17 ထိုနောက်၊ အံဖိ ပေါလိ မြို့ အာပေါလောနိ မြို့ကို ရှောက် သွား ချ် သက်သာလောနိတ် မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ထို မြို့မှာ ယုဒ တရားစရပ် ရှိ ၏။² ပေါလု သည် မိမိထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ထိုစရပ် သို့ ဝင် ချ် ၊ ဥပုသ်နေ့ သုံး ရက်တွင် ကျမ်းစာ ကို အမှီပြု ချ် ထိုသူ တို့နှင့် ဆွေးနွေး နှီးနှောသဖြင့်၊³ ခရစ်တော် သည် အသေခံ ရ မည်။ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် ရမည်။ ငါ ဟောပြော သော ယေရှု သည် ခရစ်တော် ဖြစ် သည်ဟူသော အကြောင်း အရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ပြ လေ၏။⁴ ထိုသူ အချို့ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ရောက်ချ် ၊ ပေါလု ၊ သိလ တို့နှင့် ပေါင်း ဘော် ကြ၏။ ဘုရား ကို ကိုးကွယ် သော ဟေလသ လူ အပေါင်း တို့နှင့် ထင်ရှား သော မိန်းမ များ တို့ လည်း ယုံကြည်ကြ၏။⁵ ယုဒ လူတို့သည် ဆိုးယုတ် လျှပ်ပေါ်သော သူ အချို့ တို့ ကို ခေါ် ချ် လူ များ ကို စုဝေး စေ ပြီး လျှင် ၊ မြို့ ၌ အုတ်အုတ်သဲသဲ ပြုကြ၏။ ယာသုန် ၏ အိမ် ကိုဝိုင်း ချ် သူ တို့ကို လူ များရှေ့ သို့ ဆွဲထုတ်ခြင်း ငှာရာ ကြ၏။⁶ မ တွေ့လျှင်၊ ယာသုန် နှင့် ညီအစ်ကို အချို့ တို့ကို မင်း အရာရှိ တို့ထံသို့ ဆွဲဝင် ချ်၊ လောကီ နိုင်ငံ ကို မှောက်လှန် သော ဤသူ တို့သည် ဤ အရပ်တိုင်အောင်ရောက် ကြ ပါပြီ။⁷ ယာသုန် သည်လည်း သူ တို့ကို လက်ခံ ပါပြီ။ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ကဲသာ ဘုရင်၏ အမိန့် တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု ချ်၊ ယေရှု အမည် ရှိသော ရှင်ဘုရင် တစ်ပါး ရှိ သည်ဆို တတ် ပါ၏ဟု ဟစ်ကြော် လျက် ၊⁸ မင်း အရာရှိမှစ၍ စုဝေး သောသူတို့၏ စိတ်ကို ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် နှောင့်ရှက် ကြ၏။⁹ ထိုအခါ ယာ သုန် မှစ၍ ကြွင်း သော သူ တို့ကို အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ် လိုက် ကြ၏။¹⁰ ညဉ့် အခါ ညီအစ်ကို တို့သည် ပေါလု နှင့် သိလ ကို ဗေ ရိ မြို့သို့ ချက်ခြင်း လွှတ် လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ ရောက် လျှင် ယုဒ တရားစရပ် သို့ ဝင် ကြ၏။¹¹ ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလော နိတ် မြို့သား တို့ထက် ထူးမြတ် သဖြင့် ၊ အလွန် ကြည်ညို သော စေတနာ စိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကိုခံယူ ချ် မှန် သည်မ မှန်သည်ကို သိခြင်း ငှာ၊ ကျမ်းစာ ကို နေ့တိုင်း အစဉ်စေ့စေ့ ကြည့်

ရှု ကြ၏။¹² ထို ကြောင့် ၊ ယုဒ လူအ များ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ရောက် ကြ၏။ အသရေ ထင်ရှားသော ဟေလသ မိန်းမ တို့နှင့် ယောက်ျား အများတို့သည် လည်း ယုံကြည်ကြ၏။¹³ ပေါလု သည် ဗေရိ မြို့၌ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောပြော သည်ကို၊ သက်သာလောနိတ် မြို့သားဖြစ်သော ယုဒ လူ တို့သည် ကြားသိ ရလျှင် ၊ ဗေရိ မြို့သို့လာ ပြန်၍ လူ များတို့ကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ ညီအစ်ကို တို့သည် ပေါလု ကို ပင်လယ် လမ်းဖြင့် သွား စေခြင်းငှာ ချက်ခြင်း လွှတ် လိုက်ကြ၏။ သိလ နှင့် တိမောသေ တို့သည် နေရစ် ကြ၏။¹⁵ ပေါလု ကိုပို့ သောသူ တို့သည် အာသင် မြို့ တိုင်အောင် ပို့ဆောင် ပြီးမှ၊ သိလ နှင့် တိမောသေ တို့ ကို အလျင်အမြန် လာ စေခြင်းငှာမှာစာ ကိုခံ ချ်ပြန် ကြ၏။¹⁶ ပေါ လု သည်အာသင် မြို့၌ သိလ နှင့် တိမောသေ တို့ကို ငံ့လင့် ချ် နေ စဉ်တွင်၊ ထိုမြို့ သည် ရုပ်တု တို့နှင့် အပြည့်ရှိ သည်ကို မြင် လျှင် စိတ် ပူပန် ခြင်းသို့ရောက်၏။¹⁷ ထိုကြောင့် တရားစရပ် ၌ ယုဒ လူ မှစ၍ ဘုရား ကို ကိုးကွယ် သော သူ တို့နှင့်၎င်း ၊ လူများစုဝေးရာ အရပ်၌ နေ့တိုင်း တွေ့ကြုံ သော သူ တို့နှင့်၎င်း ဆွေးနွေး နှီးနှောခြင်း ကိုပြု၏။¹⁸ ထိုအခါ ဧပီကုရု တပည့်တို့နှင့် သတောအိတ် ပညာရှိ အချို့ တို့ သည် ပေါလု နှင့်ဆိုင်ပြိုင် ချ်၊ အချို့က၊ ဤ မရေရ သော လူသည် အဘယ်သို့ ပြော ချင် သနည်းဟု ဆို ၏။ အချို့ကလည်း၊ ဤသူသည် တစ်ကျွန်း တစ်နိုင်ငံ နတ် ဘုရားတို့၏ အကြောင်းကို ဟောပြော သောသူ ဖြစ် ဟန် ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်း ကား၊ ပေါလု သည် ယေရှု ၏ တရား နှင့် ထမြောက် ခြင်း တရား တည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟော သတည်း။¹⁹ ထိုအခါ ၊ ထို သူ တို့သည် ပေါလု ကိုခေါ် ချ် အာရေ တောင်သို့ ဆောင်သွား ပြီး လျှင်၊ သင် သည် ဟောပြော သော ဤ အယူဝါဒသစ် ကို ငါတို့ သိ အပ် သလော။²⁰ ငါ တို့မသိမကျွမ်းဘူးသော အရာတို့ကို သင်သည် ကြားပြော ၏။ ထို အရာများကား အဘယ်သို့ ဆိုလို သည် ကို ငါတို့ သိ ချင် ပါသည် ဟု ဆို ကြ၏။²¹ အာသင် မြို့သူ မြို့သား အပေါင်း တို့နှင့် ဧည့်သည် များ တို့သည် သိတင်း စကားကို ကြားပြော ခြင်း၊ နားထောင် ခြင်း အမှုမှတစ်ပါး အခြား သော အမှုဖြင့် ကာလ ကို မ လွန် စေတတ် ကြ။²² ထိုအခါ ပေါလု သည် အာရေ တောင်ပေါ်၌ ရပ် လျက်၊ အချင်း အာသင် လူတို့ ၊ သင် တို့သည် ခပ်သိမ်း သော အရာတို့၌ နတ်ဘုရားတို့ကို အလွန်ရှိသေ တတ်ကြ သည်ကို ငါမြင် ပါ၏။²³ လမ်း ၌သွား၍ သင် တို့၏ ဘုရား များ ကို ကြည့်ရှု သည် တွင်၊ ငါတို့ မ သိသော ဘုရားသခင် အဘို့ဟူ၍ အကွရာတင် သော ယဇ်ပလ္လင် တစ် ခု ကို တွေ့ ပါ၏။ သင် တို့ သည် မ သိ ဘဲ လျက် ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင်၏ အကြောင်း ကို ငါ ဟောပြော ၏။²⁴ လောကဓာတ် မှစ၍ လောကဓာတ် ၌ ရှိ လေ သမျှ သော အရာ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို အစိုးရတော်မူသော အရှင် ဖြစ် ချ်၊ လူတို့လက် ဖြင့်

လုပ်သော ဗိမာန် ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။²⁵ ဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ဇီဝ အသက်နှင့်တကွ ထွက်သက် ဝင်သက် မှစ၍ ခပ်သိမ်း သောအရာ တို့ကို ပေး တော်မူသောအရှင် ဖြစ်၍၊ တစ်စုံတစ်ခု ကို အလို တော် ရှိ သကဲ့သို့ လူ တို့ လက် ဖြင့် ကျွေးမွေး ခြင်း ကို ခံ တော် မူ သည်မ ဟုတ်။²⁶ ဘုရားသခင် သည် မြေ တ ပြင် လုံး ၌ နေ ရ သော လူ အမျိုး မျိုး တို့ ကို တစ် သွေး တည်း နှင့် ဖန်ဆင်း တော် မူ၍၊ သူ တို့ အား ခွဲဝေ စီမံ သော အချိန် ကာလ ကို ၎င်း ၊ သူ တို့၏ နေရာ အပိုင်းအခြား ကို၎င်း မှတ်သား တော် မူ၏။²⁷ အကြောင်းမူကား၊ လူ တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ရှာ စမ်း သဖြင့် တွေ့ ကောင်းတွေ့ကြ လိမ့်မည်အကြောင်း တည်း။ သို့ ဆိုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ တို့တွင် အဘယ်သူနှင့်မျှဝေး တော်မူသည်မ ဟုတ်။²⁸ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် အားဖြင့် အသက် ရှင်လျက် ၊ လှုပ်ရှား လျက် ၊ ဖြစ် လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သင် တို့တွင် လက် ဆရာအချို့တို့က၊ ငါတို့သည်ကား၊ နွယ်တော်သား ပင်၊ ဘုရားမျိုး ပေ ၊ ဖြစ် ကြ လေဟု စပ်ဆို သတည်း။²⁹ ထိုသို့ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ် လျက်နှင့် လူတို့ အတတ် အကြံအစည် အားဖြင့်ထုလုပ် သောရွေ့ ရှုပ်တု ၊ ငွေ ရှုပ်တု၊ ကျောက် ရှုပ်တု နှင့် ဘုရားသခင် တူ တော် မူ သည်ဟု မ ထင် မမှတ် အပ်။³⁰ ဘုရားသခင် သည် မိုက်မဲ သော အချိန် ကာလတို့ကို အမှု မထား ဘူး သော်လည်း ၊ ယခု မှာ ကိုယ် အပြစ် ကို မြင်၍ နောင်တရ ကြ လော့ဟု ခပ်သိမ်း သော အရပ်တို့၌ ရှိသော လူ အပေါင်း တို့အား ပညတ် တော်မူ၏။³¹ အကြောင်းမူကား ၊ ခန့်ထား တော်မူသော သူ အားဖြင့် လောကီသား တို့ကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့် ညီလျော် စွာစစ်ကြော စီရင် မည့်နေရက် ကို ချိန်းချက် တော်မူပြီ။ ထိုသူ ကို သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေ တော် မူ သော အားဖြင့် ခပ်သိမ်း သော လူတို့အား ယုံ လောက်သော သက်သေကိုပြတော်မူ ပြီဟုပေါလု ဟောပြော၏။³² သေ သောသူတို့၏ ထမြောက် ခြင်းအကြောင်းကို ကြား ရလျှင် ၊ အချို့ တို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဤ အမှု မှာ သင် ၏စကားကို ငါတို့သည် နောက် တဖန် နားထောင် ဦးမည်ဟု ဆို ကြ၏။³³ ထိုသို့ ဆိုကြသောအခါပေါလု သည် ထိုသူ တို့ အထဲ မှ ထွက်သွား လေ၏။³⁴ လူ အချို့ တို့သည် ပေါလု ၌ မှီဝဲ ဆည်းကပ်၍ ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုသူ တို့အဝင် ဒယောနုသိ အမည် ရှိသော အာရေ တောင် မင်းတစ်ယောက်၊ ဒမာရီ အမည် ရှိသော မိန်းမ တစ်ယောက်မှစ၍ အခြား သောသူရှိ ကြ၏။

18 ထိုနောက် ပေါလုသည် အာသင် မြို့မှ ထွက်သွား ကောရိနုသု မြို့သို့ ရောက် လေ၏။² ထိုအခါ ယုဒ လူအပေါင်း တို့သည် ရောမ မြို့မှ ထွက်သွား ရမည်အကြောင်း၊ ကလောဒိ မင်း အမိန့် တော် ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ပုနုတု ပြည်သားအာကုလ အမည် ရှိသော ယုဒ လူ တစ် ယောက် သည် ဣ တ လိ ပြည် မှ လာ၍၊ မိမိ မယား ပြစ် ကိ လ နှင့်တကွ မကြာမမြင့်မှီ ရောက်လာ သည်ကို ပေါလုတွေ့ လျှင်

သူ တို့ဆီသို့ဝင် ၍၊³ အလုပ် ချင်းတူသောကြောင့် ၊ သူ တို့နှင့် နေ ၍ အလုပ်လုပ် လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တဲရှင် ကိုချုပ်တတ် သော အချုပ်သမား ဖြစ် ကြ၏။⁴ ပေါ လု သည် လည်း ဥပုသ်နေ့ မပြတ် တရား စ ရပ် ၌ ဆွေးနွေး ဟောပြော၍၊ ယုဒ လူနှင့် ဟောလသ လူ တို့ကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင် လေ၏။⁵ သိလ နှင့် တိ မော သေ တို့သည် မာကေဒေါနို ပြည်မှ ရောက်လာ သောအခါ ၊ ပေါလု သည် သူတို့နှင့်တကွတရား ဟောခြင်းအမှုကိုသာ ဆောင်ရွက် ၍၊ ယေရှု ခရစ် ၏ အကြောင်း ကို ယုဒ လူ တို့ အား ကြိုးစား၍ သက်သေခံ လေ၏။⁶ ယုဒလူတို့သည် ငြင်းခုံ ဆဲရေးခြင်းကို ပြုသည် ရှိသော်၊ ပေါ လု သည် မိမိ အဝတ် ကိုခါ လိုက် လျက်၊ သင် တို့၏ အသွေး သည် သင် တို့၏ ခေါင်း ပေါ်၌ တည်စေ။ ငါ မူကား ကင်းလွတ် ၏။ ယခု မှစ၍ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွား မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊⁷ ထို အရပ် မှ ထွက် ၍ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် သော ယု တု တု အမည် ရှိ သော သူ ၏ အိမ် သို့ သွား ၏။ ထို အိမ် သည် တရား စ ရပ် နှင့် စပ် လျက် ရှိ သတည်း။⁸ ကရိ ပု ပု အမည် ရှိ သော တရား စ ရပ် မှူး သည် မိမိ အိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်း တို့နှင့် တကွ သခင် ဘုရားကို ယုံကြည် လေ၏။ ကောရိနုတု ပြည်သားအများ တို့သည် လည်း ယုံကြည် ၍ ဗတုတိဇံ ကိုခံကြ၏။⁹ ည၌ အခါ သခင် ဘုရား သည် ပေါလု အား ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံကိုပြု၍၊ သင်သည်မ ကြောက် နှင့်။ တိတ်ဆိတ် စွာမ နေနှင့်။ ဟောပြော လော့။¹⁰ ငါ သည်သင် နှင့်အတူ ရှိ ၏။ သင့် ကိုညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှာအဘယ်သူ မျှအနိုင် အထက်မပြုရ။ ဤ မြို့၌ ငါ ၏ လူ အများ ရှိ ကြသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹¹ ပေါလု သည် ထိုမြို့သူ မြို့သားတို့အား ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော်ကို ဟောပြော သွန်သင်၍တနှစ် နှင့် ခြောက် လ ပတ်လုံးနေ လေ၏။¹² အခါယ ပြည်ကို ဂါလျုန် မင်းသည် ဝန် အရာနှင့် အုပ်စိုး သောအခါယုဒ လူများသည် တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်း ပေါလု ကို အနိုင်အထက် ပြု၍ တရားပလ္လင် ရှေ့ သို့ ယူသွား ပြီး လျှင်၊¹³ လူ တို့သည် ဘုရား ကို မ တရား သဖြင့် ကိုးကွယ် စေ ခြင်းငှာ၊ ဤ သူ သည် ဖြားယောင်း တတ် ပါသည် ဟု ဆို ကြ၏။¹⁴ ပေါ လု သည် နှုတ် ကို ဖွင့် မည်ပြု သော်၊ ဂါလျုန် မင်း က၊ အချင်း ယုဒ လူ တို့၊ မ တရား သော အမှု ၊ ဆိုးယုတ် ညစ်ညူး သော အမှု ဖြစ် လျှင် ၊ ငါ သည် သင် တို့ကို အကြောင်း ရှိ သည်အတိုင်း သည်းခံ ရမည်။¹⁵ သို့မဟုတ်စကား သော်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းသော်၎င်း၊ သင် တို့၏ဘာသာတရား သော်၎င်း၊ သင်တို့သည် အစီရင်ခံ လျှင် ကိုယ် အမှုကို စောင့်ကြလော့။ ထိုသို့သော အမှုကိုစီရင်ခြင်းငှာ ငါ အလို မ ရှိ ဟုဆိုလျက်၊¹⁶ ယုဒ လူတို့ကို တရားပလ္လင် မှ ပယ်ရှား စေ၏။¹⁷ ထိုအခါဟောလသလူအပေါင်း တို့သည် တရားစရပ်မှူး သုသင် ကို ယူ ၍ တရားပလ္လင် ရှေ့ မှာ ရိုက် ကြ၏။ ထို အမှု ကိုလည်း ဂါ လျုန် မင်းသည် အမှု မ ထား ဘဲနေ၏။¹⁸ ထိုနောက်ပေါလု သည် တာရှည် စွာ နေ ပြီး မှ ညီအစ်ကို တို့ကို အခွင့် တောင်း၍ ထိုမြို့မှ

ထွက်သွား ၏။ အထက်က သစ္စာ ဂတိ ပြု သည်နှင့် အညီ ကင် ခြေ မြို့၌ ခေါင်း ရိတ် ခြင်း ကို ခံ ပြီး လျှင်၊ ပြစ် ကိ လ နှင့် အာ ကု လ ကို ခေါ်၍ ရှု ရိ ပြည် သို့ သင်္ဘော နှင့် လွှင့် လေ၏။¹⁹ ဧ ဖက် မြို့ သို့ ရောက် လျှင် ၊ တရား စ ရပ် သို့ ဝင် ၍ ယုဒ လူ တို့ နှင့် ဆွေးနွေး နှီးနှော လေ၏။²⁰ ထိုသူ တို့သည် မိမိ တို့နှင့် အတူပေါလု နေ ပါဦး မည်အကြောင်း တောင်းပန် သောအခါ ၊ ပေါလု သည် ဝန် မ ခံဘဲ လျက်၊²¹ ယခုရောက် လူ နီးသောပွဲကို ယေရုရှလင် မြို့၌ ငါအမှန်ခံ ရမည်။ ဘုရားသခင် အလို တော်ရှိလျှင်၊ နောက်တစ်ဖန် သင် တို့ရှိ ရာ သို့ ငါပြန် ဦးမည်ဟူ၍ အခွင့် တောင်းပြီးမှ ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကု လကို ဧဖက် မြို့၌ ထား၍ သင်္ဘောနှင့်လွှင့် ပြန်လေ၏။²² ကဲသရိ မြို့သို့ ရောက် လျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက် ၍ အသင်းတော် နှင့် နှုတ်ဆက် ပြီးမှအနုတိအုတ် မြို့ သို့ သွား ပြန်၏။²³ ထိုမြို့၌ အတန် အရာ နေ ပြီးလျှင် ၊ ထွက် ပြန်၍ ဂလာ တိ ပြည် ၊ ဖြူဂိ ပြည် ကို အစဉ် အတိုင်း ရှောက်သွား သဖြင့်၊ တပည့် တော်အပေါင်း တို့ကို မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ စေ၏။²⁴ အာပေါလု အမည် ရှိ သော အာ လေ ဇ ခြံ မြို့ သား ၊ ယုဒ လူ တစ် ယောက်သည် ဧဖက် မြို့သို့ ရောက်လာ ၏။ ထိုသူ သည် နှုတ် သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာ ၌ အားကြီး သောသူ ဖြစ် ၏။²⁵ သခင် ဘုရား၏ဘာသာ ၌ လေ့ကျက် ၍ စိတ် အားကြီး သဖြင့် ၊ သခင် ဘုရား၏ အကြောင်း များကို စေ့စေ့ ဟောပြော ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောဟန် ၏ ဗတုတိဇံ ကိုသာ သိ ၏။²⁶ ထိုသူ သည် တရားစရပ် ၌ ရဲရင့်စွာဟောပြော စ ပြုသဖြင့်၊ အာကုလ နှင့် ပြစ်ကိလ တို့သည် သူ ၏စကား ကို ကြားသောအခါ ၊ သူ ကိုယူ ၍ ဘုရားသခင် ၏ ဘာသာ တရားကိုသာ၍ သေချာစွာ သင်ကြား ကြ၏။²⁷ ထိုသူ သည် အခါ ယ ပြည် သို့ သွား ခြင်း ငှာ အလိုရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ တပည့် တော် ချင်း တို့သည် သူ ကို လက်ခံ မည်အကြောင်း ညီအစ်ကို တို့သည် မှာစာ ကို ပေးလိုက် ကြ၏။ သူ သည်ရောက်လာ လျှင်၊ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ယုံကြည် သော သူ တို့ ကို အလွန် ထောက်မ လေ၏။²⁸ ယေရှု သည် ခရစ်တော် ဖြစ် တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာ အားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြ ၍ ၍၊ လူ အပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ယုဒ လူတို့၏စကားကို အားကြီး စွာ ပယ်ဖျက် လေ၏။

19 အာပေါလု သည် ကောရိနသု မြို့၌ နေ စဉ် ၊ ပေါလု သည် အထက် အရပ် များ ကို ရှောက် သွား ပြီး မှ ဧဖက် မြို့သို့ ရောက် ၍၊ တပည့် တော် အချို့ တို့ကိုတွေ့ လျှင်၊² သင်တို့သည် ယုံကြည် သည် နောက်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို ခံ ကြ ပြီ လောဟု မေး သည်ရှိသော်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သက်ရောက်သည် ကို အကျွန်ုပ် တို့ မ သိ ပါ ဟု ပြောဆို ကြ၏။³ ပေါလု က လည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သင်တို့သည် အ ဘယ် မည် သော ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ သနည်း ဟု မေး လျှင် ၊ ယောဟန် ၏ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ပါသည် ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁴ ပေါလု က လည်း ၊ ယောဟန် က၊ ငါ့ နောက်

ကြွလာ သော သူ ကို ယုံကြည် ရမည်ဟု လူ များတို့အား ပြောဆို လျက်၊ နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ဗ တု တိ ဇံ ကို ပေး၏။ ထိုသို့ ဆိုရာ ၌ ယေရှု ခရစ် ကို ဆိုလို သည်။⁵ ဟူသော စကား ကို ကြား လျှင် ၊ ထိုသူ တို့သည် သခင် ယေရှု ၏ နာမ ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ကြ၏။⁶ ပေါလု သည်လည်း၊ သူ တို့အပေါ်၌လက် ကိုတင် လျှင်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ဆင်းသက် တော်မူ သဖြင့်၊ ထို သူ တို့သည် အမျိုး မျိုး သော ဘာသာစကား ကို ပြော ၍ ပ ရော ဖက် ပြု ကြ၏။⁷ ထိုသူ တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် တ ကျိပ် နှစ် ယောက် မျှ လောက် ရှိ သတည်း။⁸ ထို နောက်မှ ပေါလု သည် တရားစရပ် သို့ ဝင် ၍ သုံး လ ပတ်လုံး ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် အကြောင်း များ ကို ဆွေးနွေး နှီးနှော၍ ပြားယောင်း သွေးဆောင် သဖြင့် ရဲရင့်စွာ ဟောပြောလေ၏။⁹ အချို့ သောသူတို့သည် ခိုင်မာ သောစိတ်ရှိ၍ မယုံကြည် ဘဲ နေလျက်၊ လူများ ရှေ့မှာ ထိုဘာသာ ကို ကဲ့ရဲ့ သောအခါ ၊ ပေါလု သည် သူ တို့အထဲ မှ ထွက် သွား ၍ တပည့် တော်တို့ကို အသီးအခြားခွဲ ထားပြီးမှ၊¹⁰ တုရနုနု အမည်ရှိ သော သူ၏ စာသင် စ ရပ်၌ နှစ် နှစ် ပတ်လုံး နေ့တိုင်း ဟောပြော သော အားဖြင့် ၊ အာ ရှိ ပြည် သား ဖြစ် သော ယုဒ လူ၊ ဟေလသ လူ အပေါင်း တို့သည် သခင် ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ကြား ရကြ၏။¹¹ ဘုရားသခင် သည် ပေါလု လက် ဖြင့် အလွန် တရာ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး များကိုပြ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊¹² ပေါလုသုံး သော ပု ဝါ ၊ ခါးပန်း တ ခု ခု ကို အနာ ရောဂါရှိသော သူ တို့ဆီသို့ ၊ ပေးလိုက်၍၊ သူ တို့သည် အနာ ရောဂါနှင့်ကင်းလွတ် ကြ၏။ နတ် ဆိုး တို့လည်း ထွက်သွား ကြ၏။¹³ ထိုအခါအရပ်ရပ်သို့လှည့်လည် ၍ မိ ငူ ဌာန် သစ္စာ ပေး တတ် သော ယုဒ လူအ ချို့ တို့က၊ ပေါလု ဟောပြော သော ယေရှု ကို ငါ တိုင်တည်၍ သင် တို့ ကို မိ ငူ ဌာန် သစ္စာ ပေး ၏ဟုဆိုလျက်၊ နတ် ဆိုး စွဲ သော သူ တို့၏အပေါ်၌သခင် ယေရှု ၏နာမ တော် ကို မြှက် စမ်း ကြ၏။¹⁴ သ ကေ ဝ အမည် ရှိ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ သား ခုနစ် ယောက် တို့သည် ထိုသို့ ပြု ကြ၏။¹⁵ နတ် ဆိုး က လည်း၊ ယေရှု ကို ငါ သိ ၏။ ပေါလု ကို လည်း ငါ သိ ၏။ သင် တို့ကား ၊ အဘယ်သူ နည်းဟု ပြောဆို ပြီး လျှင် ၊¹⁶ နတ် ဆိုး စွဲ သော သူ သည် ထိုသူ တို့အပေါ်သို့ ခုန်တက် ၍ နိုင် သဖြင့် လုယက် နှိပ်စက် သောကြောင့် ၊ ထို အိမ် မှ အဝတ် မပါဘဲအနာ များနှင့် ထွက်ပြေး စေ၏။¹⁷ ထို အကြောင်းအရာကို ဧဖက် မြို့၌နေ သော ယုဒ လူ နှင့် ဟေလသ လူအ ပေါင်း တို့သည် ကြားသိ လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ရောက် ၍ သခင် ယေရှု ၏ နာမ တော် ကိုချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁸ ယုံကြည် သောသူ အများ တို့သည်လည်း လာ ၍ မိမိ တို့အကျင့် ကို ဖော်ပြ လျက် တောင်းပန် ကြ၏။¹⁹ နတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်ကိုသုံးဆောင်သော သူ အများ တို့သည်လည်း မိမိတို့ စာစောင် ကိုယူခွဲ ၍ လူအ ပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ မီးရှို့ ကြ၏။ စာစောင် အဘိုး ကိုချင့်တွက် သော်၊ ငွေ အသပြာငါးသောင်း ထိုက်သည်ကို

သိကြ၏။²⁰ ထိုသို့ သခင် ဘုရား၏သာသနာ တော်သည် တန်ခိုး နှင့် တိုးပွား၍ အောင်မြင် လေ၏။²¹ ထိုနောက်မှပေါလု က၊ ငါသည်မာ ကေဒေါနိ ပြည်နှင့် အခါယ ပြည် ကိုရှောက်သွား ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှ လင် မြို့ သို့ သွား မည်။ ထို မြို့သို့ ရောက် ပြီးသည်နောက် ၊ ရောမ မြို့ကို မြင် ရ မည် ဟု စိတ် ထဲ၌ အကြံ ရှိ သည် ဖြစ်၍။²² မိမိ အား လုပ်ကျွေး သော သူ နှစ် ယောက်၊ တိမောသေ နှင့် ဧရုတု တို့ကို မာကေဒေါနိ ပြည်သို့ စေလွှတ် ပြီးမှ မိမိ သည် အာရှိ ပြည်၌ ခဏ နေ သေး၏။²³ ထို အခါ ဘာသာ တရားကြောင့် ရောက်သော အမှု ကြီး ဟူမူကား ၊²⁴ ဒေမေတရီ အမည် ရှိသော ပန်းထိမ်သမားတစ် ယောက်သည် အာတေမိ နတ်သမီး၏ ငွေ ဗိမာန် ငယ် တို့ကို လုပ် သဖြင့်၊ ပန်းထိမ် သမား တို့အားစီးပွား များ ကိုပြု တတ်၏။²⁵ ထိုသူ သည် ပန်းထိမ်သမားတို့နှင့် ထိုသို့သော အတတ် သမားများကိုစုရုံး စေပြီးလျှင်၊ အချင်းလူတို့ ၊ ဤ အတတ်ကိုအမှီပြု ၍ ငါ တို့၌အကျိုး စီးပွား ဖြစ် သည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။²⁶ ယခုတွင် ထို ပေါလု က၊ လူ လက် ဖြင့် လုပ် သမျှ တို့သည် ဘုရား မ ဟုတ် ဟု ဆို သဖြင့်၊ ဧဖက် မြို့မှစ၍အာရှိ ပြည် တရှောက် လုံးကုန်မတတ် ၊ လူ အပေါင်း တို့ကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည် မြင် လျက်၊ ကြား လျက်ရှိကြ၏။²⁷ ထိုသို့ လူများတို့သည် ငါ တို့၏အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့ သည်သာမက ၊ ကြီးမြတ် သောနတ်သမီး အာတေမိ ၏ ဗိမာန် တော် ကို ပမာဏ မ ပြုသဖြင့်၊ အာရှိ ပြည် တရှောက် လုံးမှစ၍ လောကီ နိုင်ငံသားတို့ ကိုးကွယ် သောဘုန်း အသရေတော်သည် ပျက်စီး ခြင်း သို့ရောက် မည်ကို စိုးရိမ်စရာအကြောင်း ရှိပါသည်ဟု ပြောဆို ၏။²⁸ ထိုစကားကိုကြား လျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဒေါသ အမျက်နှင့် ပြည့် သဖြင့်၊ ဧဖက် လူ တို့၏ အာတေမိ သည် ကြီး မြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ် ကြ၏။²⁹ တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ် မျှဖြစ်၍ ၊ ပေါလု နှင့် အတူ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သော မာကေဒေါနိ လူ ဂါယု နှင့် အာ ရီတုတာခု တို့ကို ဆွဲယူ ပြီးလျှင်၊ ပွဲ ခံရာစရပ်ထဲသို့ ညီညွတ် စွာ တဟုန်တည်း ပြေးဝင်ကြ၏။³⁰ ပေါလု သည် လူစု ထဲသို့ ဝင် ခြင်း ငှာအလိုရှိ လျှင် တပည့် တော်တို့သည် မြစ်တား ကြ၏။³¹ ပေါလု ၏အဆွေ ဖြစ် သော အာရှိ ပွဲမင်းအချို့ကလည်း ၊ ပွဲ ခံရာစရပ်ထဲသို့ ကိုယ် ကိုမ အပ် ပါနှင့်ဟု သူ ထံသို့ စေလွှတ် ၍ တောင်းပန် လေ၏။³² စုဝေး သော လူ တို့သည် ရုန်းရင်းခတ် မျှဖြစ် ၍ ၊ တစ် ယောက် တခြားစီ အော်ဟစ် သဖြင့်၊ လူအများ တို့သည် မိမိတို့စုဝေး ရသည် အကြောင်း ကိုပင်မိမိတို့မ သိ ကြ။³³ ယုဒ လူတို့သည် အာလေဇန ခြုံ ကို အခွင့် ပေး၍ သူတစ်ပါးတို့သည် လူစု ရှေ့ သို့သွားစေသဖြင့်၊ သူ သည် လက် နှင့်အမှတ်ပေး ၍ အပြစ် ဖြေရာ စကားကို လူ များ တို့ အား ပြော ခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။³⁴ သူသည်ယုဒ လူဖြစ် သည်ကို သိ ကြ လျှင် ၊ ဧဖက် လူ တို့၏ အာတေမိ သည် ကြီးမြတ် တော် မူ၏ဟု နှစ် နာရီ ခန့် မျှလောက်လူအပေါင်း တို့သည် တစ် သံ တည်း နှင့် ဟစ် ကြ၏။³⁵ မြို့စာရေး သည် လူ များကိုတိတ် စေပြီးလျှင်၊ ဧ

ဖက် လူ တို့၊ ဧဖက် မြို့သည် ဇုသဘုရားထံမှကျသော ရုပ်တုတော် တည်း ဟူသော ကြီးမြတ် တော် မူ သော အာတေမိ ကို လုပ်ကျွေး သောဘုရား ကျွန်ဖြစ် သည် ကို မ သိ သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိ သလော။³⁶ ဤ အရာ များ တို့သည် ငြင်းခုံ ဘွယ် မ ရှိ သည် ဖြစ် ၍ ၊ သင် တို့သည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ သင့် ကြ၏။³⁷ သတိ နှင့် မ ဆင်ခြင် ဘဲ အဘယ် အမှု ကို မျှ မ ပြု သင့် ကြ၊ ဗိမာန် တော် ကို လူယူဖျက်ဆီးခြင်းမ ရှိ၊ သင်တို့ ဘုရား ကိုမ ကဲ့ရဲ့ သော ဤ လူ တို့ ကို သင်တို့သည် ဆောင်ယူ ခဲ့ကြပြီတကား။³⁸ ဒေမေတရီ မှစ၍ သူ နှင့်အတူ ရှိသော ပန်းထိမ် သမားတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ၌ အမှုရှိ လျှင် ရုံး တော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်း လည်း ရှိ ၏။ အမှုသည် ချင်း တရား တွေကြစေ။³⁹ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် အခြား အမှုကို အစီရင်ခံ လိုလျှင် ၊ တရား သောအစည်းအဝေး ၌ စီရင် ရလိမ့်မည်။⁴⁰ ယနေ့ ရုန်းရင်းခတ် ခြင်း ကို ပြု သောကြောင့် အမှု ရောက် မည် ဟု စိုးရိမ် စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤ မတရားသောစည်းဝေး ခြင်း အကြောင်း ကို ပြော စရာတစ်စုံတခု မျှ မရှိဟု၊⁴¹ ဆို ပြီးလျှင် အစည်းအဝေး ကိုဖျက် လေ၏။

20 ထို ရုန် ရင်း ခတ် သော အမှု ငြိမ်း သောအခါ ပေါလု သည်၊ တပည့် တော်တို့ကိုခေါ် ၍ နှုတ်ဆက် ပြီးမှ မာကေဒေါနိ ပြည်သို့ သွား လေ၏။² ထို အရပ် များကိုရှောင်သွား ၍ တပည့် တော်တို့ကို စကား များနှင့် ဆုံးမ ပြီးမှ ဟေလသပြည်သို့ ရောက်လာ ၏။³ သုံး လ နေ ပြီးလျှင် ပင်လယ်ကိုကူး ၍ ရှုရီ ပြည်သို့ သွားမည်ပြုသော်၊ ယုဒ လူ တို့သည် မကောင်း သော အကြံ ကို ကြံ သောကြောင့်၊ မာ ကေဒေါနိ ပြည်လမ်းဖြင့် ပြန် မည်ဟု အကြံ ရှိ ပြန်၏။⁴ ပေါလု နှင့် အတူ အာရှိပြည်သို့ လိုက် သော သူ ဟူမူကား၊ ဗေရီ မြို့သား ဖြစ် သော ပုရု ၏သား သောပတရု ၊ သက်သာလောနိတ် မြို့သားအာ ရီတုတာခု နှင့် သေကုနုဒု ၊ ဒေရဗေ မြို့သားဂါယု ၊ လုတုတရမြို့ သားတိမောသေ ၊ အာရှိ ပြည်သား၊ တုခိတ် နှင့် တရောဖိမ် တည်း။⁵ ဤသူ တို့သည် ငါ တို့အရင် သွား၍ တရော မြို့၌ ငံလင့် လျက် နေ ကြ၏။⁶ အဇု မ ပွဲ နေ့ရက် လွန် ပြီး မှ ငါ တို့သည် ဖိလိပု ပိ မြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွင့် ၍ ငါး ရက် အတွင်း တွင် သူ တို့ရှိရာ တရော မြို့သို့ ရောက် ၍ခုနစ် ရက် နေ ကြ၏။⁷ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက်၌ မုန့် ကိုဖဲ့ ခြင်းငှာစည်းဝေး ကြသောအခါ၊ ပေါလု သည် နက်ဖြန် နေ၌ ထွက် သွား မည် ဖြစ် ၍၊ သန်းခေါင် တိုင်အောင် ဟောပြော လျက် နေလေ၏။⁸ စည်းဝေး ရာအထက် ခန်း၌ မီးခွက် များရှိ ၏။⁹ ဥတု ခု အမည် ရှိသော လုလင် တစ် ယောက်သည် ပြတင်းပေါက် နားမှာ ထိုင် ၍ အိပ်ပျော် ကျူးလွန် လျက် နေ၏။ ပေါလု သည် ကြာမြင့် စွာ ဟောပြော သည်တွင်၊ ထိုသူသည် အိပ်ပျော် လျက် အိမ် သုံးဆင့် အထက်မှ အောက် သို့လျော့ ကျ၍ သေ သည်ကို သူတို့သည်ချီကြွ ကြ၏။¹⁰ ပေါလု သည် လည်း အောက် သို့ ဆင်း၍သူ ၏ အပေါ်

သို့ကိုယ်ကိုလှဲလျက် ဖက်ယမ်း ပြီးမှ ၊ အုတ်အုတ်သဲသဲ မ ပြုကြ နှင့်။ သူ သည် အသက် ရှိ ၏ ဟုဆို ၍ တက် ပြန် လေ၏။ ¹¹မုန့် ကိုဖဲ့ ၍စား ကြသည်နှင့် မိုဗ်းလင်း သည် တိုင်အောင် ကြာမြင့် စွာ စကား ပြောပြီးမှ ထွက်သွား ၏။ ¹²အသက် ရှင်လျက်ရှိသောထို လုလင် ကို ဆောင်ယူ ခဲ့၍ ၊ အလွန် သက်သာ ခြင်း ရှိကြ၏။ ¹³ငါ တို့သည် ပေါ လု အ ရင် သဘော သို့ သွား၍၊ အသု မြို့၌ သူ့ ကို ခံယူ မည်အကြံ နှင့် ထိုမြို့သို့ လွှင့် ကြ၏။ ပေါလု သည် ထိုမြို့သို့ ကုန်းကြောင်း သွားမည်အကြံ ရှိ ၍ ထိုသို့စီရင် လေ၏။ ¹⁴အသု မြို့၌ သူ သည် ငါ တို့နှင့် တွေ့ မိ လျှင်၊ သူ့ ကို ခံယူ ၍ မိ တု လင် မြို့သို့ သွား ကြ၏။ ¹⁵ထိုမြို့ မှ လွှင့် ပြန်လျှင် နက်ဖြန် နေ၍ ခိ အု ကျွန်းနား မှာရှောက်သွား၍ နောက်တစ်နေ့၌ သာမု ကျွန်းသို့ ရောက် သဖြင့်၊ တ ရော ဂု လိ အငူ စွန်း၌နေ ကြ၏။ နောက် တစ်နေ့၌လည်း မိလက် မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ¹⁶ပေါလု သည် ပင်တေကုတုတေ ပွဲ နေ့ မ လွန်မှီ ယေ ရှုရှုလင် မြို့သို့ ရောက် နိုင် လျှင် ရောက် ခြင်း ငှာကြိုးစား သည်ဖြစ်၍ အာရီ ပြည်၌ တာရှည် စွာ မ နေလိုသဖြင့် ဧ ဖက် မြို့မှာ မ ဆိုက်ဘဲ လွှင့် သွား မည် ဟု စိတ် ပြဋ္ဌာန်း လျက် ရှိနှင့် သတည်း။ ¹⁷မိ လက် မြို့သို့ ရောက် မှ ပေါ လု သည် ဧ ဖက် မြို့သို့ စေလွှတ် ၍ သင်းအုပ် များ ကို ခေါ် လေ၏။ ¹⁸သူ တို့သည် ရောက် ကြသောအခါ ၊ ပေါလုက၊ ငါသည်အာရီ ပြည်သို့ ရောက် သော နေ့ မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် သင် တို့ ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ကျင့် နေသည်ကို သင် တို့သိ ကြ၏။ ¹⁹အလွန် နိမ့်ချ သောစိတ်ရှိလျက်၊ မျက်ရည် ကျလျက် ၊ ယုဒ လူတို့၏ မကောင်း သောအကြံအားဖြင့် စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်းကိုခံ လျက်၊ သခင် ဘုရား၏ အမှု တော်ကို ငါဆောင်ရွက်သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။ ²⁰သင် တို့အကျိုး တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ငါမ ထိမ် မဂုက်။ လူ စုဝေးရာ၌၎င်း ၊ အိမ် များ၌၎င်း၊ သင် တို့အား ဟောပြော ဆုံးမ ဩဝါဒပေး သဖြင့် ၊ ²¹ဘုရား သ ခ င် ရှေ့ တော်၌ နောင်တရ ခြင်း တရား ကို၎င်း၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်း တရား ကို၎င်း ၊ ယုဒ လူ၊ ဟေလသ လူတို့အား သက်သေခံ သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့ သိကြ၏။ ²²ယခု မှာငါ သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်ချည်နှောင် ခြင်း ကိုခံ၍၊ ယေရှုရှုလင် မြို့သို့ သွား ရ၏။ ထိုမြို့၌ အဘယ်အမှု ရောက် မည်ကိုမ သိ ။ ²³သို့သော်လည်း ချည်နှောင် ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ခြင်းအမှုတို့သည် ငါ့ ကိုဆိုင်းလင့် သည်ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ခပ်သိမ်းသောမြို့ တို့၌ ငါ့ အား သက်သေခံ တော်မူ၏။ ²⁴သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ တရားကို သက်သေခံ စေခြင်းငှာ၊ သခင် ယေရှု ၏လက်မှ ငါခံ ခဲ့ ပြီးသော ဓမ္မဆရာ အမှုတည်းဟူသော ငါ ဆောင်ရွက် ရသော အမှု ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ပြီးစီး စေမည်အကြောင်း ၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ငါသည်ပမာဏမ ပြု ၊ ကိုယ် အသက် ကိုလည်း နှမြော ခြင်း မ ရှိ၊ ²⁵ယခု မူကား၊ ငါ လှည့်လည် ၍ ဘုရားသခင်၏

နိုင်ငံ တော် အကြောင်း ကို ဟောပြော ရာ၊ သင် တို့ ရှိ သမျှ သည် နောက်တဖန်ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင်ရကြ ဟုငါ သိ ၏။ ²⁶ထိုကြောင့် ၊ လူအပေါင်း တို့၏အသွေး နှင့် ငါ ကင်းလွတ် သည်ဟု ယနေ့၌ သင် တို့အား ငါသက်သေခံ ၏။ ²⁷ဘုရားသခင် ၏အလို တော်ကိုသင် တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြော ပြသခြင်းအမှုကို ငါသည်မ လွှဲ မ ရှောင်ဘဲ ပြုခဲ့ ပြီ။ ²⁸ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ် ကို သတိ နှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင် သည် မိမိ အသွေး နှင့် ဝယ် တော်မူ သောအသင်းတော် ကို လုပ်ကျွေး စေခြင်းငှာ၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့ကို အအုပ်အချုပ် ခန့်ထား တော်မူသော သိုးစု တစ်စုလုံးကိုလည်း သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ²⁹အကြောင်းမူကား ၊ ငါ မ ရှိသည်နောက် ၊ ကြမ်းတမ်း သော တောခွေး တို့သည် သိုး များ ကို မ သနား ဘဲ သင် တို့အထဲ သို့ဝင် မည်ကို၎င်း၊ ³⁰တပည့် တော် များကိုသွေးဆောင် ခြင်းငှာ၊ မှား သောစကားကို ပြော တတ်သော လူ တို့သည် သင် တို့အထဲ ၌လည်း ပေါ်လာ မည်ကို၎င်း ငါ သိ ၏။ ³¹ထိုကြောင့် စောင့်ရှောက် ၍နေကြလော့။ ငါသည်သိုး နှစ်ပတ်လုံး နေ့ ည မ ပြတ် လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည် နှင့်တကွ ဆုံးမ ၍ နေ ကြောင်းကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ ³²ညီအစ်ကိုတို့၊ ယခု ငါသည် သင် တို့ကို ဘုရားသခင် ၌ အပ်နှံ ၏။ သင်တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်း ငှာ၎င်း ၊ သန့်ရှင်း သောသူ အပေါင်း တို့နှင့်အတူ သင်တို့အား အမွေ ပေး ခြင်း ငှာ၎င်း၊ တတ်နိုင် သော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် တရား ၌လည်း သင်တို့ကိုငါအပ်နှံ၏။ ³³သူ့ရွှေ ငွေ အဝတ် တန်ဆာ တို့ကို ငါသည်တပ်မက် ခြင်းမ ရှိပြီ။ ³⁴ဤ လက် တို့သည် ငါ့ ကို၎င်း ၊ ငါ့ အပေါင်း အ တော် တို့ ကို၎င်း၊ လုပ်ကျွေး ပြီ ဟု သင် တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။ ³⁵35ထိုသို့ သင် တို့သည်လည်း အလုပ်လုပ် ၍ အားနည်း သော သူ တို့ကို မစ ရ မည်ကို၎င်း၊ အစွန့်အကြဲ ခံခြင်း အရာထက် စွန့်ကြဲ ခြင်း အရာသည်သာ၍ မင်္ဂလာ ရှိ သည်ဟု သခင် ယေရှု မိန့်တော်မူသော စကား တော်ကို အောက်မေ့ ရမည်ကို၎င်း၊ အရာရာ ၌ သင်တို့အား ငါပြသ ပြီဟု၊ ³⁶ပေါလု ဆို ပြီးလျှင် ၊ ဒူး ထောက် ၍ ထိုသူ အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ဆုတောင်း လေ၏။ ³⁷ထို သူအပေါင်း တို့သည် အလွန် ငိုကြွေး ၍ ၊ ပေါလု ၏ လည်ပင်း ကို ဘက်ယမ်း လျက် သူ့ ကိုနမ်း ကြ၏။ ³⁸နောက်တဖန် သူ ၏မျက်နှာ ကိုမ မြင် ရဟူသောစကား ကြောင့် သာ၍ကြေကွဲသောစိတ် နှင့် ပေါ လု ကို သဘော သို့ ပို့ လိုက်ကြ၏။

21ထိုသူ များနှင့် ငါ တို့သည် ခွာသွား ၍ သဘောလွှင့် မှ ကောသ ကျွန်းသို့ တည့်တည့် သွား သဖြင့်၊ နက်ဖြန် နေ၍ ရော ဒု ကျွန်းသို့ ၎င်း၊ ထို ကျွန်းမှ ပါတရ မြို့သို့ ၎င်း ရောက် ကြ၏။ ²ဖိနိတ် ပြည် သို့ ကူး သော သဘော ကို တွေ့ လျှင်၊ ထို သဘော ကို စီး ၍ လွှင့် ပြန်၏။ ³ကု ပရု ကျွန်း ကို မြင် လျှင် လ ကျာ ဘက်၌ ရောက် သွား သဖြင့်၊ ရှုရိ ပြည်သို့ ကူး ၍ တု ရ မြို့၌ ဆိုက် လေ၏။ ထို မြို့မှာ သဘော ၌ပါ သော ဝန် ကို ချ ရ၏။ ⁴တပည့် တော် တို့ကို တွေ့ ၍

ငါတို့သည် ခုနစ် ရက် နေ ကြ၏။ ပေါလု သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ မ တက် ရမည် အကြောင်း၊ ထို တပည့်တော် တို့သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ပြော ကြ၏။⁵ ခုနစ်ရက် စေ့ သောအခါ တပည့်တော် အပေါင်းတို့သည် သား မယား နှင့် တကွ မြို့ပြင် သို့ ငါ တို့ကို ပို့ လိုက် ကြ၍ ငါတို့သည် ထွက် သွား ပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ကမ်း ပေါ်၌ ဒူး ထောက် လျက် ဆုတောင်း ကြ၏။⁶ အချင်းချင်း နှုတ်ဆက် ပြီးမှ ငါတို့သည် သင်္ဘော ပေါ်သို့ တက် ၍ သူ တို့သည် မိမိ အိမ်သို့ ပြန် ကြ၏။⁷ တုရု မြို့မှ ပတောလင် မြို့သို့ ရောက် လျှင်၊ ပင်လယ်ကူး ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။ ပတောလင်မြို့၌ ညီအစ်ကို တို့နှင့် နှုတ်ဆက် ၍ တစ် ရက် နေ ပြီးမှ၊⁸ နက်ဖြန် နေ၌ ထွက်သွား ပြန်၍ ကဲသရိ မြို့သို့ ရောက် လျှင်၊ ဆရာခုနစ် ပါးအဝင် သာသနာပြု ဆရာ ဖိလိ ပုပု ၏ အိမ် သို့ ဝင် ၍နေ ကြ၏။⁹ ထိုသူ ၌ ပရောဖက် ပြုသော သမီး ကညာ လေး ယောက်ရှိ ၏။¹⁰ ထိုအိမ်၌တာရှည် စွာနေ ကြ ပြီးမှ အာဂဗု အမည် ရှိသော ပရောဖက် တစ် ယောက်သည် ယုဒ ပြည်မှ လာ ၍၊¹¹ ငါ တို့ရှိရာ သို့ဝင် သဖြင့်၊ ပေါလု ၏ ခါးပန်း ကိုယူ ၍ မိမိ ခြေ လက် ကိုချည်နှောင် ပြီးလျှင်၊ ဤ ခါးပန်း ရှင် ကို ယုဒ လူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ ချည်နှောင် ၍၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ လက် သို့ အပ်နှံ ကြ လိမ့်မည်ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်မိန့် တော်မူသည်ဟု ဆို ၏။¹² ထို စကားကိုကြား လျှင်၊ ငါ တို့နှင့် ထို အရပ်၌ ရှိသော သူ တို့က၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ မ သွား ပါနှင့်ဟု ပေါလု ကိုတောင်းပန် ကြ၏။¹³ ပေါလု ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ဝိုကြွေး လျက် ငါ့ စိတ်နှလုံး ကို ကြေကွဲ စေလျက် ပြုကြသနည်း။ သခင် ယေရှု ၏ နာမ တော်ကြောင့် ယေရုရှလင် မြို့၌ ချည်နှောင် ခြင်းမက ၊ အသေ သတ်ခြင်းကိုပင် ခံခြင်းငှါ ငါ အသင့် ရှိ သည်ဟု ဆို ၏။¹⁴ ထိုသို့သွေးဆောင် ခြင်းသို့မလိုက်သောအခါ ငါတို့သည် မ သွေးဆောင်ဘဲနေ၍၊ သခင် ဘုရား အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေဟု ဆို ကြ၏။¹⁵ ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် အသုံးအဆောင် များကို ပြင်ဆင် ၍ ယေရုရှလင် မြို့သို့သွား ကြ၏။¹⁶ ကဲသရိ မြို့ သားတပည့် တော်အချို့ တို့သည် ငါ တို့နှင့်အတူ လိုက် ကြ၍၊ ငါ တို့ကိုညွှန်ခံ မည့်သူ မ နာ သုန် အမည်ရှိသော ကုပရု ကျွန်း သား အသက်ကြီး သော တပည့် တော်ဆီသို့ပို့ဆောင် ကြ၏။¹⁷ ယေရုရှ လင် မြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊ ညီအစ်ကို တို့သည် ကြည်ညို သော စိတ်နှင့် ငါ တို့ကို လက်ခံ ကြ၏။¹⁸ နက်ဖြန် နေ၌ပေါလု သည် ငါ တို့နှင့်တကွ ယာကုပ် ထံသို့ ဝင် လျှင် သင်းအုပ် အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ကြ၏။¹⁹ ပေါလုသည်ထိုသူ များကို နှုတ်ဆက် ပြီးလျှင် ၊ မိမိ သည် ဓမ္မဆရာ အမှုကိုဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင် သည် တစ်ပါး အမျိုးသား တို့တွင် ပြု တော် မူသမျှတို့ကို သေချာစွာ ထု တ်ဖော်ပြသလေ၏။²⁰ ထိုသူ တို့သည်ကြား လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ပေါလု အားလည်း ၊ ငါတို့ညီ ၊ ယုံကြည် သော ယုဒ လူတော်နှစ် သောင်း ရှိ သည်ကို သင်သည် သိမြင် ၏။ ထို

သူအပေါင်း တို့သည် ပညတ် တရား ဘက်၌ စိတ်အားကြီး သောသူ ဖြစ် ကြ၏။²¹ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့တွင် နေသော ယုဒ လူ အပေါင်း တို့သည် သူငယ် တို့အားအရေးဖျားလီး ခြင်းကို မ ပေးရကြ။ ရှေးထုံး တမ်း အတိုင်း မ ကျင့် ရကြဟု သင် သည် ဆို လျက်၊ သူတို့သည် မောရှေ တရားကိုစွန့် စေခြင်းငှာ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတတ်သည်ကို ဤ လူတို့သည် သိတင်းကြား ကြ ပြီ။²² သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ လူအပေါင်း တို့သည် မ စုဝေးဘဲ မ နေနိုင် ရာ။ သင် ရောက် ကြောင်း ကို ကြားသိ လိမ့်မည်။²³ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့ ဆို သည်အတိုင်း ပြု ပါလော့။ သစ္စာ ဂတိ ပြု ပြီးသော လူ လေး ယောက်သည် အကျွန်ုပ် တို့တွင်ရှိ ၏။²⁴ ထိုသူ တို့ကို ယူ ၍ သူ တို့နှင့်တကွ စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုလျက်၊ သူ တို့ခေါင်း ရိတ် ခြင်း စရိတ် ကို ပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ကြား သော သိတင်းစကား မမှန်သည်ကို၎င်း၊ သင် သည် ကိုယ်တိုင် ပညတ် တရား ကိုစောင့်ရှောက် ၍ ကျင့် နေသည်ကို၎င်း သိ ရကြ လိမ့်မည်။²⁵ ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်သောတစ်ပါး အမျိုးသားတို့ မူကား ၊ ထိုသို့သောတရားကိုမကျင့်မစောင့်ဘဲလျက်၊ ရုပ်တု ရှေ့ မှာပူဇော် သော ယဇ် ကောင်ကို၎င်း ၊ အသွေး ကို ၎င်း ၊ လည်ပင်း ကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာ ကို၎င်း၊ မတရား သော မေထုန်ကို၎င်း၊ ရှောင် စေခြင်းငှာသာ ငါ တို့သည် စီရင် ၍ ကြား လိုက်ခဲ့ပြီဟု ဆို ကြ၏။²⁶ ထိုအခါပေါလု သည် ထိုသူ တို့ကိုခေါ် ၍ နက်ဖြန် နေ၌ သူ တို့နှင့်တကွ စင်ကြယ် ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ဗိမာန် တော်သို့ ဝင် ၍ သူ တို့အတွက် အသီးအခြား ပူဇော် သကုကာပြု ရသောအချိန်တည်း ဟူသောစင်ကြယ် ခြင်း ကိုပြုရ သော နေ့ရက် စေ့ မည့်အချိန်ကို ကြားပြော လေ၏။²⁷ ထို ခုနစ် ရက် စေ့လု သောအခါ ၊ အာရှိပြည်မှ လာသောယုဒ လူတို့သည် ဗိမာန် တော်၌ ပေါလု ကိုမြင် လျှင် စုဝေး သောလူအပေါင်း တို့ကိုတိုက်တွန်း နှိုးဆော်၍ ၊ ဣသရေလ လူ တို့၊ ကူမ ကြပါ။²⁸ ဤသူကား၊ ငါတို့အမျိုးနှင့် ပညတ် တရားကို၎င်း ဤ အရပ် ဌာနကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍၊ လူအပေါင်း တို့အား ဆုံးမ ဩဝါဒပေးသောသူဖြစ် ပါ၏။ ထိုမျှမက ၊ ဟေလသ လူတို့ကို ဗိမာန် တော်ထဲသို့ သွင်း ၍၊ ဤ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန တော်ကို ညှစ်ညှူး စေပြီတကားဟု ဟစ်ကြော် ၍၊ ပေါလု ကို ဘမ်းဆီး ကြ၏။²⁹ အထက်က မြို့ ထဲ၌ ပေါလု နှင့် အတူ တ ရော ဖိမ် အမည်ရှိသော ဇဖက် မြို့သားတစ်ယောက်ကို မြင် ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊ ထိုသူ ကိုပေါလု သည်ဗိမာန် တော် ထဲသို့ သွင်း သည်ဟု ထင်မှတ် ကြ၏။³⁰ တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ် မျှ ဖြစ်လျှင်၊ လူ များ တို့သည် ပြေးလာ၍ စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလု ကိုကိုင်ယူ ၍ ဗိမာန် တော်ပြင် သို့ ဆွဲငင် ပြီးမှတခဏခြင်း တံခါး များတို့ကို ပိတ် ထား ကြ၏။³¹ ပေါလု ကိုသတ် မည်ဟု အားထုတ် ကြသောအခါ၊ ယေ ရုရှလင် မြို့ တစ်မြို့လုံးမငြိမ်မသက်ရုန်းရင်းခတ်မျှ ဖြစ်သည်ဟု လူ တစ်ထောင်ကို အုပ်ချုပ် သော စစ်သူကြီး သည် သိတင်း ကြား လျှင်၊

³²စစ်သူရဲ များနှင့် တပ်မှူး တို့ကို အလျင်အမြန် ခေါ်၍ ထိုသူ တို့ရှိရာ သို့ ဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည် စစ်သူကြီး နှင့် စစ်သူရဲ တို့ကိုမြင် လျှင်၊ ပေါလု ကိုမ ရိုက် ဘဲနေကြ၏။ ³³ထိုအခါ စစ်သူကြီး သည် အနီး သို့ရောက်၍ ပေါလု ကိုကိုင်ယူ ပြီးလျှင် ၊ သံကြိုး နှစ် စင်းနှင့် ချည် ချေ ဟုစီရင် ၍၊ ဤသူသည်အဘယ်သူ နည်း။ အဘယ် အမှု ကို ပြု မိသနည်းဟုမေးစစ် လေ၏။ ³⁴လူ အစုအဝေးထဲ၌ အသီးသီး အခြားခြားဟစ်ကြော် ၍ အသံ များ သောကြောင့် ၊ စစ်သူကြီး သည် အမှန် ကိုမ သိ နိုင် သဖြင့် ၊ ပေါလု ကိုရဲတိုက် ထဲသို့ ဆောင်သွား စေ ခြင်းငှာစီရင် ပြန်လေ၏။ ³⁵လူ များတို့သည် ပြင်းထန် သောကြောင့် ၊ လှေကား ပေါ်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ စစ်သူရဲ တို့သည် ပေါလု ကို ချီပွေ့၍ ဆောင်ရကြ၏။ ³⁶သူ ကိုထုတ် လော့ဟု လူ များအပေါင်း တို့သည် ဟစ်ကြော် လျက် လိုက် ကြ၏။ ³⁷ပေါလု သည်ရဲတိုက် ထဲ သို့ဝင် လု သောအခါ၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် နှင့် စကား ပြော ရပါမည် လော့ဟု စစ်သူကြီး အားမေး လျှင် စစ်သူကြီးကသင်သည် ဟောလသ စကားကိုပြော တတ်သလော။ ³⁸သင် သည်အထက် က ပုန်ကန် ၍ ဓားပြ လေးထောင် တို့ကို တော သို့ ခေါ်သွား သော အဲဂု တုတု လူဖြစ်သည် မ ဟုတ် လော့ဟု မေး ၏။ ³⁹ပေါလု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိလိကိ ပြည် တာရှု မြို့၌ မွေး ဘွား သော ယုဒ လူ ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ် နေသော မြို့ကား၊ သာမည မြို့ မ ဟုတ်။ ဤသူ တို့အား အကျွန်ုပ် ပြော ရသော အခွင့် ကိုပေးပါ။ အကျွန်ုပ် ပန်ကြား ပါသည် ဟု ဆို ၏။ ⁴⁰စစ်သူကြီး သည် အခွင့် ပေး သဖြင့် ၊ ပေါလု သည် လှေကား ပေါ်မှာ ရပ် ၍ထို လူ တို့အား မိမိ လက် နှင့် အမှတ်ပေး လေ၏။ သူတို့သည်အလွန် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ သောအခါ ၊ ဟေဗြဲ ဘာသာ အားဖြင့်မြွက်ဆို လျက်၊

22 ညီအစ်ကို ၊ အဘ တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာ စကားကို သင် တို့ရှေ့မှာ ယခု ပြောစဉ်တွင် နားထောင် ကြပါဟု ဆို လေသော်၊ ²ဟေဗြဲ ဘာသာ အားဖြင့်ပြော သည်ကို ထိုသူတို့သည် ကြား လျှင် သာ၍ အလွန် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ၏။ ³ပေါလု က လည်း၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိလိကိ ပြည်တာရှု မြို့၌ မွေးဘွား သော ယုဒ လူ ဖြစ် ပါ၏။ ဤ မြို့မှာ လည်း၊ ဂေါမလျေလ အမည် ရှိသော ဆရာ၏ ခြေ ရင်း၌ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ၍ မိစဉ်တဆက် ကျင့်သော တရား ကို သေချာ စွာ သိ နားလည် ခြင်းငှာ နည်း ဥပဒေသ ကိုခံ ပါ ပြီ။ သင် တို့ ရှိ သမျှ သည်ယနေ့ တိုင်အောင်ဘုရားသခင် ဘက် ၌ စိတ်အားကြီးသည် နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ်လည်း စိတ်အားကြီး သဖြင့်၊ ⁴ယောက်ျား မိန်းမ တို့ကို ချည်နှောင် ၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား လျက် အသေ သတ် ခြင်း သို့ တိုင်အောင်၊ ထို ဘာသာ ကို ညှဉ်းဆဲ ပါ ပြီ။ ⁵ထို ကဲ့သို့ ပင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မှ စ၍ လူအကြီးအကဲ အပေါင်း တို့သည်အကျွန်ုပ် ဘက်၌သက်သေ ဖြစ်ကြပါ၏။ သူ တို့ ထံမှ လည်း အကျွန်ုပ်သည် ညီအစ်ကို တို့ထံသို့ မှာစာ ကို ခံ ပြီးမှ၊

3 မာသက် မြို့၌ ရှိ သော ထိုဘာသာဝင်သူတို့ ကို 3 ဇာခံ စေ ခြင်း ငှာ ချည်နှောင် ၍ ယေ ရုရှ လင် မြို့သို့ ပို့ မည် ဟု 3 မာ သက် မြို့ သို့ အကျွန်ုပ် သွား ပါ၏။ ⁶လမ်း ၌သွား၍ 3 မာ သက် မြို့အနီး သို့ ရောက် သောအခါ၊ မွန်းတည့် အချိန် တွင် ကောင်းကင် ထဲက ကြီး သော အလင်း သည် အကျွန်ုပ် ပတ်လည် ၌ ရုတ်ခနဲ ထွန်းတောက် ပါ၏။ ⁷အကျွန်ုပ်သည် မြေ ပေါ်မှာ လဲ၍ နေ စဉ်၊ ရှောလု ၊ ရှောလု ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ သနည်းဟု အကျွန်ုပ် အား ပြော သောစကား သံကိုကြား လျှင်၊ ⁸သခင် ၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူ နည်းဟု အကျွန်ုပ် ပြန်၍ မေးလျှောက် သော်၊ ငါ ကား၊ သင် ညှဉ်း ဆဲ သော နာဇရက် မြို့သားယေရှု ဖြစ် သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။ ⁹အကျွန်ုပ် နှင့် ပါ သောသူတို့သည် ထိုအလင်း ကို မြင် ၍ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် အားပြော သောသူ၏ စကား သံ ကို မ ကြား မ သိ ရကြ။ ¹⁰ထိုအခါ အကျွန်ုပ် က လည်း ၊ သခင် ၊ အကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်းဟု လျှောက် လျှင် ၊ သခင် ဘုရားက၊ ထ လော့။ 3 မာသက် မြို့ သို့ သွား လော့။ သင် ဆောင်ရွက် စရာတို့ ခွဲခန့် စီမံသမျှ တို့ကို ထိုမြို့၌ ပြော လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹¹ထို အလင်း ၏ရောင်ခြည် အရှိန်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် မျက်စိ ကန်းသောကြောင့် ၊ အကျွန်ုပ် နှင့် ပါ သော သူ တို့၏ လက် ဆွဲခြင်း ခံ ရ၍ 3 မာ သက် မြို့ သို့ ရောက် ပါ၏။ ¹²ထိုအခါ ပညတ် တရား နှင့် အညီ ဘုရား ဝတ်၌မွေ့လျော် သော သူ ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှ နေ သော ယုဒ လူ အပေါင်း တို့တွင် အသရေ ရှိ သော သူ အာ နနိ သည်၊ ¹³အကျွန်ုပ် ဆီ သို့ လာ ၍ အနား ၌ရပ် လျက်၊ ညီ ရှောလု ၊ တ ဖန် မျက်စိ မြင် ခြင်း သို့ ရောက် လော့ ဟု ဆို ၏။ ထို ခဏ ၌ အကျွန်ုပ် သည် သူ ကိုကြည့်ရှု၍မြင် ရ၏။ ¹⁴သူကလည်း၊ သင်သည်မြင် လေ သမျှ ၊ ကြား လေ သမျှ တို့ကို လူအပေါင်း တို့ အား ပြော၍ သခင် ဘုရား၏ သက်သေခံ ဖြစ် ရမည် အကြောင်း ၊ ¹⁵သင်သည် ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် ကို သိ စေ ခြင်း ငှာငင်း ၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူသော သူ ကိုမြင် ၍ နှုတ် တော်ထွက် ကို ကြား စေ ခြင်း ငှာငင်း၊ ငါ တို့ ဘိုး ဘေး များ၏ ဘုရားသခင် သည် သင့် ကို ခန့်ထား တော် မူ၏။ ¹⁶ယခု လည်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့် ၍ နေ သနည်း။ ထ လော့။ သခင် ဘုရား ကို ပဌ နာ ပြု လျက် ဗတုတိဇံ ကိုခံ၍ ၊ သင် ၏အပြစ် များကို ဆေးကြော လော့ ဟု ဆို ပါ၏။ ¹⁷ထိုနောက်မှအကျွန်ုပ် သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန် ၍၊ ဗိမာန် တော်၌ ဆုတောင်း စဉ်ဘဝင်ကျ ၍၊ ¹⁸သခင်ဘုရား က၊ သင်သည်ကြိုးစား ၍ ယေရုရှလင် မြို့မှ အလျင်အမြန် ထွက်သွား လော့။ ငါ ၏ အကြောင်း ကို သင် သည်ပြော၍ သက်သေခံ သော စကား ကို ဤလူ တို့သည် မခံ ဘဲ နေ ကြ လိမ့်မည် ဟု မိန့် တော် မူ လျက် ရှိ သည် ကို အကျွန်ုပ် မြင် လေ၏။ ¹⁹အကျွန်ုပ် က လည်း၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည် သော သူ တို့ကို အကျွန်ုပ် ထောင် ထဲ၌လှောင် ထား၍၊ တရားစရပ် များ၌ ရိုက် သည်အကြောင်း ကို

သူ တို့ သိ ကြ ပါ၏။²⁰ ကိုယ်တော် ၏ သက်သေခံ ဖြစ် သော သ တေဖန် ၏ အသွေး ကို သွန်း သောအခါ အကျွန်ုပ် သည် အနား၌ နေ လျက်၊ ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုကို ဝန်ခံ ၍၊ ကွပ်မျက် သော သူ တို့၏ အဝတ် ကိုစောင့် နေပါ၏ဟု၊²¹ လျှောက်ဆို လျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ သွား လော့။ ငါ သည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့် ကိုဝေး လှ စွာ လွှတ် မည်ဟုအကျွန်ုပ် အား မိန့် တော်မူသည်ဟု ပေါလု မြွက် ဆို ၏။²² ထို မျှ တိုင်အောင် ပေါလု ၏ စကား ကို နားထောင် ပြီး လျှင် ၊ ထိုသူ တို့သည်အော်ဟစ် ၍ ၊ ထိုသို့သော သူကို မြေကြီး ပြင် မှ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလော့။ သူ သည် အသက် မ ရှင်သင့် ဟု ဆို ကြ၏။²³ ထိုသို့အော်ဟစ် ခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ် ကိုချွတ် ခြင်း၊ မြေမှုန့် ကို မိုဗ်း ကောင်းကင်သို့ ပစ် လိုက်ခြင်းကို ပြုကြ စဉ်တွင်၊²⁴ ပေါလု ကို အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ အော်ဟစ် ကြ သည်ကိုစစ်သူကြီး သည် သိ လို၍ ၊ ပေါလု ကို ရဲတိုက် ထဲသို့ သွင်း စေ။ ရိုက် ၍ စစ်ကြော စေ ဟု စီရင် လေ၏။²⁵ သားရေ ကြိုး နှင့် ဆွဲ တင် ကြ သောအခါ ၊ ပေါလု က၊ ရောမ လူ ဖြစ်သောသူကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မ စီရင် ဘဲ လျက်၊ သင် တို့သည် ရိုက် ရသလောဟု အနား၌ရပ် နေသော တပ်မှူး အား ဆို ၏။²⁶ တပ်မှူး သည်ကြား လျှင် စစ်သူကြီး ထံသို့သွား ၍၊ အဘယ်သို့ ပြု မည်ကို သတိ ထားပါလော့။ ဤ သူ သည် ရောမ လူဖြစ် ပါသည်ဟု ကြားလျှောက် ၏။²⁷ စစ်သူကြီး သည်လည်း ၊ ပေါလု ထံသို့လာ ၍၊ သင် သည် ရောမ လူ မှန် သလော၊ ငါ အား ပြော လော့ဟုဆို လျှင် မှန် ပါသည်ဟု ပေါလုဆို ၏။²⁸ စစ်သူကြီး ကလည်း၊ အကျွန်ုပ် သည်ငွေ အများ ကို ပေး၍ ရောမလူ၏ အရိပ် အရာ ကို ရ သည်ဟု ဆို လျှင်၊ ပေါလု က၊ အကျွန်ုပ် သည် ဇာတိ အားဖြင့် ရပါသည်ဟု ဆို ၏။²⁹ ထိုအခါ စစ်ကြော မည်ပြုသောသူ တို့သည် ပေါလု ထံမှ ချက်ခြင်း သွား ၍၊ သူသည် ရောမ လူ ဖြစ် သည်ကို၎င်း ၊ ရောမလူကိုချည်နှောင် မိသည်ကို၎င်း၊ စစ်သူကြီး သိ လျှင် ကြောက် ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။³⁰ နက်ဖြန် နေ့တွင် အဘယ် အပြစ် ကို ယုဒ လူတို့သည် ပေါလု၌ တင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီး သည် အမှန် သိ လို သောကြောင့်၊ ပေါလု ၌ ချည်နှောင်သောသံကြိုး ကို ချွတ် ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လွတ် အရာရှိ အပေါင်း တို့ကို စည်းဝေး စေခြင်းငှာစီရင် ပြီးလျှင် ၊ ပေါလု ကိုခေါ် ၍ သူ တို့ ရှေ့၌ထား လေ၏။

23 ပေါလု သည် လွတ် အရာရှိတို့ကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု၍၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ဘုရား ဝတ်ကို ပြုခြင်းအမှု မှာ၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံး သည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင် ခွင့် နှင့် ကင်းလွတ် လျက် ပြု ပါသည်ဟု ပြောဆို သော်၊² ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအာန နိ က၊ သူ ၏နှုတ် ကို ရိုက် လော့ဟု အနား၌ ရပ် နေ သော သူ တို့ အား အမိန့် ရှိ၏။³ ထိုအခါ ပေါလု က၊ အဖြူ သုတ်သောအုတ် ရိုး၊ ဘုရားသခင် သည် သင့် ကိုရိုက် တော်မူမည်။ သင် သည် အကျွန်ုပ် ကို တရား နှင့် အညီ စီရင် ခြင်း ငှာ ထိုင် နေလျက် ပင်၊ သူ ကို ရိုက်

လော့ဟု မတရား သဖြင့် စီရင် ရမည်လော ဟုဆို ၏။⁴ အနား၌ရပ် နေသောသူ တို့ကလည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကို ဆဲသလော ဟု မေး လျှင်၊⁵ ပေါလု က၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သူ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဖြစ် သည် ကို အကျွန်ုပ် မ သိ ။ သင် ၏အမျိုး ကို အုပ်စိုးသော မင်း ကိုသင်သည် မ ကဲ့ရဲ့ရဟု ကျမ်းစာ၌ လာ သည် ဟု ဆို ၏။⁶ ထို အရာရှိ တို့တွင် အချို့ တို့သည် ဒေဒုကန် ဖြစ် ကြ သည်၊ အချို့ တို့သည် ဖာ ရီ ရဲ့ ဖြစ် ကြ သည် ကို ပေါ လု သိမြင် လျှင်၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အကျွန်ုပ် သည် ဖာ ရီ ရဲ့ ဖြစ် ၏။ ဖာ ရီ ရဲ့ ၏သား လည်းဖြစ်၏။ သေ သောသူတို့သည် ထမြောက် မည် ဟု မြော်လင့် ခြင်း အကြောင်း ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် သည် စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု လွှတ်တော် ပေါ်မှာ ကြွေးကြော် လေ၏။⁷ ထို အခါ ဖာရီရဲ့ တို့နှင့် ဒေဒုကန် တို့သည် အချင်းချင်းငြင်းခုံ ၍ အစုအဝေး သည် ကွဲပြား ခြင်း သို့ ရောက် လေ၏။⁸ ကွဲပြား သည် အကြောင်း ကား၊ ဒေဒုကန် တို့က၊ ထမြောက် ခြင်း မ ရှိ ၊ ကောင်းကင်တမန် မ ရှိ၊ နာမ် ဝိညာဉ် မ ရှိ ဟု ယူ ကြ၏။ ဖာ ရီ ရဲ့ တို့က၊ နှစ် ပါး စလုံး ရှိ သည် ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။⁹ အော်ဟစ် သံ များ ၍၊ ဖာ ရီ ရဲ့ တို့ဘက် ၌ နေ သော ကျမ်း ဆရာ တို့သည် ထ လျက် ပြင်းစွာ ငြင်းခုံ၍၊ ဤ သူ ၌ အဘယ် အပြစ် ကို မျှ ငါ တို့မ တွေ့ ။ နာမ် ဝိညာဉ် သော်၎င်း ၊ ကောင်းကင်တမန် သော်၎င်း သူ ကို ပြော လျှင် ၊ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို မဆန်ကြနှင့်ဟု ဆို ကြ၏။¹⁰ အချင်းချင်းငြင်းခုံ ခြင်းများ သောအခါ ၊ ထိုသူ တို့သည်ပေါလု ကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်း ဆုတ်ဖြတ်မည်ကိုစစ်သူကြီး စိုးရိမ် သဖြင့်၊ စစ်သူရဲ များဆင်း ကြ၊ ပေါလု ကို အရာရှိ မင်းတို့အထံ မှ အနိုင် အထက်ယူ၍ရဲတိုက် ထဲ သို့ ပို့ဆောင် ကြ ဟု အမိန့် ရှိ၏။¹¹ နက်ဖြန် နေ့ ည၌ တွင် သခင် ဘုရား သည် ပေါ လု အနား၌ ပေါ်လာ တော် မူ လျက်၊ ပေါ လု မ စိုးရိမ်နှင့်။ ငါ ၏ အကြောင်း အရာကို သင် သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ သက်သေခံ ပြီးသည်နည်းတူ ၊ ရောမ မြို့၌ လည်း ခံရ လေ ဦးမည် ဟု မိန့် တော်မူ၏။¹² မိုဗ်းလင်း သောအခါ ယုဒ လူတို့သည် သင်း ဖွဲ့၍၊ ငါတို့သည် ပေါလု ကိုမ သတ် မှီတိုင်အောင်အလျှင်းမ စား မ သောက် ရဟု ကိုယ် ကိုကျိန်ဆို ၍ မိဋ္ဌဌာန်ပြု ကြ၏။¹³ ထိုသို့ သင်း ဖွဲ့ သော သူ တို့သည် လေး ကျိပ်မက ရှိ ကြ၏။¹⁴ ထိုသူ တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် လူ အကြီးအကဲ တို့ ထံသို့သွား ၍၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပေါလု ကိုမ သတ်မှီတိုင်အောင်အလျှင်းမ စား မ သောက် ရဟု ကိုယ် ကိုကျိန်ဆို ၍ မိဋ္ဌဌာန်ပြုကြ ပါ ပြီ။¹⁵ ထို ကြောင့် ၊ နက်ဖြန် နေ့၌ စစ်သူကြီးသည် ပေါလု ကို ကိုယ်တော် တို့ ထံသို့ ပို့ဆောင် စေ ခြင်း ငှာ ၊ သူ ကို သာ၍ စေ့စေ့ စစ်ကြော မည် အဟန် ပြု ၍၊ လွတ် အရာရှိ များ နှင့် အတူ ကိုယ်တော် တို့သည် စစ်သူကြီး ကို လျှောက် ကြ ပါ လော့။ ပေါ လု သည် ကိုယ်တော် တို့ထံသို့မ ရောက် မှီအကြားတွင် အကျွန်ုပ် တို့သည် သူ ကိုသတ် ခြင်းငှာအသင့် ရှိ နှင့်ပါပြီဟု လျှောက် ကြ၏။¹⁶ ထိုသို့ လမ်းနား၌

ချောင်း ဤနေ ကြ သည့် အမှုကို ပေါလု ၏ တူ သည် ကြား လျှင်၊ ရဲတိုက် ထဲသို့ ဝင် ၍ ပေါလု အားကြားပြော လေ၏။¹⁷ ပေါလု သည် တပ်မှူး တစ် ယောက်ကို ခေါ် ၍၊ ဤ လုလင် ကို စစ်သူကြီး ထံသို့ ပို့ ပါ။ လျှောက် စရာ တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သည် ဟု ဆို သော်။¹⁸ တပ်မှူး သည် လုလင် ကို စစ်သူကြီး ထံသို့ ပို့ ပြီးလျှင်၊ အကျဉ်း ခံ ရသော ပေါလု သည် အကျွန်ုပ် ကို ခေါ် ၍၊ ကိုယ်တော် အားလျှောက် စရာ တစ်စုံတစ်ခု ရှိ သော ဤ လုလင် ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ပို့ စေခြင်း ငှာတောင်းပန် ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။¹⁹ စစ်သူကြီး သည် လုလင် ကိုလက် ဆွဲ ၍ ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်သို့ သွား ပြီးလျှင် ၊ သင်သည် အဘယ် အကြောင်း ကို ငါ့ အားလျှောက် ချင်သနည်းဟု မေးမြန်း လေ၏။²⁰ လုလင်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နက်ဖြန် နေ၍ ပေါလု ကို လွှတ်တော် သို့ ပို့ဆောင် စေခြင်းငှာ၊ ယုဒ လူ တို့ သည် သူ့ ကို သာ၍ စေ့စေ့ မေးမြန်း မည်အဟန် ပြု ၍၊ ကိုယ်တော် ကို တောင်း လျှောက် မည်ဟု တိုင်ပင် ညီညွတ် ကြပါပြီ။²¹ သို့ရာတွင် သူ တို့၏ အလို သို့မ လိုက်ပါနှင့်။ ပေါလု ကိုမ သတ် မှီတိုင်အောင် အလျှင်း မ စား မသောက် ရဟု ကိုယ် ကို ကျိန်ဆို ၍ ဓိဋ္ဌဌာန်ပြုသော ယုဒ လူ လေး ကျိပ်မက ၊ လမ်းနား၌ ပေါလု ကိုချောင်း ၍ နေကြပါ၏။ ယခုပင် ကိုယ်တော် ဝန်ခံ မည့်စကားကို ထိုသူတို့သည် ဆိုင်းလင့် ၍ အသင့် ရှိ နှင့်ပါပြီဟု လျှောက် လေ၏။²² စစ်သူကြီး ကလည်း ၊ သင် သည်ငါ့ အား ဤသို့ ကြားလျှောက် သည် ကို အဘယ်သူ အားမျှ မ ပြော နှင့်ဟု ထိုလုလင် ကိုမှာထား ၍ လွှတ် လိုက်ပြီးလျှင်၊²³ တပ်မှူး နှစ် ယောက်တို့ကိုခေါ် ၍၊ ယနေ့ည၌ သုံးချက်တီးအချိန် ၌ ကဲသရီ မြို့သို့ သွား စေခြင်းငှာ စစ်သူရဲ နှစ်ရာ ၊ မြင်း စီးသူရဲခန့်ကိုပျံ ၊ လုံ ကိုင်သူရဲနှစ်ရာ တို့ကို ပြင်ဆင် ကြ။²⁴ ပေါလု စီး စရာဘို့ တိရစ္ဆာန် တို့ကို ပြင် ၍ပေးကြ။ သူ့ကို ဖေလစ် မင်း ထံသို့ ကြပ်မ ၍ ပို့ကြ ဟု အမိန့် ရှိ၏။²⁵ စစ်သူကြီးသည် ရေး ၍ပေး လိုက်သော စာ ဟု မူကား၊²⁶ ကလောဒီ လုသိက ၊ မြတ် တော်မူသော မြို့ဝန်မင်း ဖေ လစ် ကို မေတ္တာ နှင့်ကြားလျှောက်ပါသည်။²⁷ ယုဒ လူတို့သည် ဤ သူ ကို ဘမ်းဆီး ၍ သတ် မည်ပြုကြ စဉ်၊ သူ သည် ရောမ လူဖြစ် ကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သည် ကြားသိ သဖြင့်၊ စစ်သူရဲ တို့နှင့် တကွ သွား ၍ သူ့ကို နှုတ် ပါ သည်။²⁸ ယုဒ လူ တို့သည် အ ဘယ် အပြစ် ကြောင့် သူ နှင့် အမှု လုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ် သိ လို သောကြောင့်၊ သူ့ ကို ယူ၍ လွှတ်တော် သို့ ဆောင်သွား ပြီး လျှင်၊²⁹ အသေ သတ် ခြင်း၊ အကျဉ်း ထားခြင်းကို ခံထိုက် သော အပြစ် ကြောင့် အမှုလုပ် ကြသည်မ ဟုတ်ဘဲ၊ သူ တို့တရား နှင့် စပ်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာ အမေးကို အကြောင်း ပြု၍သာ အမှု လုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ် သိမြင် ပါ၏။³⁰ ယုဒလူတို့သည် မကောင်း သော အကြံနှင့် သူ့ ကိုလုပ်ကြံမည်ဟု အကျွန်ုပ် ရိပ်မိ လျှင်၊ သူ့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ ချက်ခြင်း စေလွှတ်၍ အမှု လုပ်သောသူတို့ကို ရှေ့တော်၌ လျှောက် ထားစေခြင်းငှာစီရင် ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျန်းမာပါစေသောဟု ရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

³¹ စစ်သူကြီးမှာထား သည်အတိုင်း စစ်သူရဲ တို့သည် ပေါလု ကို ယူ ၍၊ ညဉ့် အခါ အနုတိပတရီ မြို့သို့ ပို့ လိုက်ပြီးမှ၊³² နက်ဖြန် နေ၍ မြင်း စီးသူရဲတို့ကို ပေါလု နှင့် တကွ သွား စေခြင်းငှာ လွှတ် လိုက်၍ မိမိ တို့သည် ရဲတိုက် သို့ ပြန် ကြ၏။³³ မြင်း စီးသူရဲတို့သည် ကဲသရီ မြို့ သို့ ရောက် လျှင်၊ စစ်သူကြီး၏ စာ ကို မြို့ဝန်မင်း လက်သို့ အပ်ပေး ၍၊ ပေါလု ကို လည်း ရှေ့တော်၌ သွင်း ထား ကြ၏။³⁴ မြို့ဝန် မင်း သည် စာကိုဖတ် ပြီးမှ၊ အဘယ် မြို့နှင့် ဆိုင်သနည်းဟု မေး ၍၊ ကိ လိကိ ပြည်သားဖြစ် သည်ကို ကြားသိ လျှင်၊³⁵ သင့် ကို အမှု လုပ် သောသူ တို့သည် ရောက်လာ သောအခါ ငါနားထောင် မည်ဟု ဆို ၍၊ ပေါလု သည် ဟေရုဒ် မင်း၏အိမ် တော်၌ အချုပ် ခံလျက်နေစေ ဟု စီရင် လေ၏။

24 ထို နောက် ငါး ရက် လွန် သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း အာနန် သည် တေရတုလု အမည်ရှိသော ရှေ့နေ မှစ၍ ၊ လူ အကြီးအကဲ တို့နှင့် တကွ ကဲသရီမြို့သို့ သွားကြသဖြင့်၊ ပေါလု ၏ အကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်း ထံ၌ လျှောက် ထားကြ၏။² ပေါလု ကို ခေါ် ပြီးမှ ၊ တေ ရတု လု သည် အပြစ်တင် သော စကား ကို လျှောက် ဆို သည်မှာ၊ မြတ် တော် မူ သော ဖေ လစ် မင်း အကျွန်ုပ် တို့သည် ဘုန်း တော် ကို ခိုလှုံ၍ အလွန် ငြိမ်သက် စွာ နေ ရသဖြင့်၊ ကိုယ်တော် ကြည့်ရှု ပြုစု တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ဤ လူမျိုး သည် ခံရ ပါ သည် ဖြစ်၍ ၊³ အရပ် ရပ် တို့၌ အကျွန်ုပ် တို့သည် အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူး တော်ကို အလွန် သိ တတ်သော စိတ်နှင့် ခံရပါ၏။⁴ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ကို ကြာမြင့် စွာ နှောင့်ရှက် ခြင်း အပြစ်နှင့် လွတ် ခြင်း ငှာ ၊ အကျဉ်း အားဖြင့် လျှောက် သော စကား ကို ဖြည်းညှင်း သော စိတ်တော်နှင့် နားထောင် တော်မူမည်အကြောင်း အသနား တော်ခံ ပါ၏။⁵ နာဇရက် ဘာသာ ဝင် သူ တို့တွင် အကြီး လုပ်၍ အရပ် ရပ် တို့၌ ယုဒ လူ အပေါင်း တို့ကို ထ စေခြင်းငှာ နှိုးဆော် သော ဤ လူ ဆိုး ကို အကျွန်ုပ် တို့သည် တွေ့ ကြပါပြီ။⁶ သူ သည် ဗိမာန် တော် ကို ရှုတ်ချ ခြင်းငှာ ပြု ပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် သူ့ ကို ဘမ်းဆီး ၍ ၊ အကျွန်ုပ် တို့ တရား အတိုင်း စီရင် ခြင်း ငှာ အလိုရှိ ကြ သည် တွင်၊⁷ စစ်သူကြီး လုသိသည် စစ်သူရဲများနှင့် လာ၍ အကျွန်ုပ် တို့ လက်မှ နှုတ် ပြီး လျှင်၊⁸ အမှု လုပ် သော သူ တို့ကို ကိုယ်တော် ထံသို့ သွား စေ မည်အကြောင်း စီရင် ပါ၏။ ဤသူ ကို ကိုယ်တော် တိုင် စစ် တော် မူ လျှင်၊ အကျွန်ုပ် တို့ အပြစ်တင် သော အကြောင်း အရာ များ ကို သေချာ စွာ သိ နိုင် တော်မူ မည် ဟု လျှောက်ထား၏။⁹ ယုဒ လူ တို့ က လည်း ၊ ဤ စကား မှန် ပါသည် ဟု ဝန်ခံ ကြ၏။¹⁰ မြို့ဝန် မင်း သည် အမှတ်ပေး ၍၊ ပေါလု သည် လျှောက် ရသော အခွင့်ကို ရ လျှင်၊ ကိုယ်တော် သည် ဤ လူမျိုး ကို တာရှည် စွာ အုပ်စိုး တော်မူ သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ ၍၊ သာယာ သော စိတ်နှင့် ကိုယ် အပြစ် ဖြေ ရာ စကား ကို လျှောက် ဝံ့ ပါ၏။¹¹ အကျွန်ုပ် သည် ကိုးကွယ် ခြင်း ငှာ ယေ ရုရှ လင် မြို့ သို့ တက် သွား ၍၊ ယခု တစ် ဆယ့်နှစ် ရက်

သာ ရှိ သည် ကို ကိုယ်တော် သိ နိုင် တော် မူ၏။¹² ဗိမာန် တော်၌ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူနှင့် အကျွန်ုပ် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံသည်ကို သူတို့မ တွေ့ကြပါ။ တရားစရပ် တို့၌ ၎င်း၊ မြို့ ထဲ၌၎င်း၊ လူ များ ကို မ ငြိမ် မ သက် စေ ခြင်း ငှာ အကျွန်ုပ် နှိုးဆော် သည် ကို သူ တို့ မ တွေ့ကြပါ။¹³ ယခု တွင် အကျွန်ုပ် ကို အပြစ်တင် သော အမှု ၌ သက်သေမ ပြနိုင် ကြ ပါ။¹⁴ သို့သော်လည်းဒိဋ္ဌိအယူ ဟူ၍သူတို့ခေါ် တတ် သော ဘာသာ အတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိ စဉ်ဘဝကို ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံ ပါ၏။ ပညတ်တိ ကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ ကျမ်းတို့၌ စီရင်ရေး ထားသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ် ယုံ ပါ၏။¹⁵ ဖြောင့်မတ် သော သူ၊ မ ဖြောင့်မတ် သော သူရှိသမျှတို့သည် သေခြင်းမှ ထမြောက် ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူ တို့မြော်လင့် သည်နည်းတူ ၊ အကျွန်ုပ် လည်း ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု ၍ မြော်လင့် ပါ၏။¹⁶ ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ကိုပြစ်မှား ပြီ၊ လူ တို့ကို ပြစ်မှားပြီဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်၌ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် အစဉ် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် သည် ကြိုးစား အားထုတ် ပါ၏။¹⁷ နှစ် ပေါင်း များ စွာ လွန် သောအခါ၊ အမျိုးသား ချင်းတို့အား စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်းအမှု၊ ဘုရားသခင်အား ပူဇော် သ ကု ကာပြုခြင်းအမှုနှင့် အကျွန်ုပ် ရောက်လာ သည် တွင် ၊¹⁸ ဗိမာန် တော်၌ လူ အစုအဝေးမ ရှိ၊ ရုန်းရင်းခတ် မျှမ ပြတ်၊ စင်ကြယ် ခြင်း ကို ပြုလျက် ရှိ သည် ကို၊ အာ ရှိ ပြည် က လာ သော ယုဒ လူ အချို့ တို့သည် တွေ့ကြပါ၏။¹⁹ ထိုသူ တို့သည် အကျွန်ုပ် အပြစ်တင် စရာ ရှိ လျှင် ၊ အထံ တော် သို့ကိုယ်တိုင် လာ ၍အပြစ်တင် အပ် ပါ၏။²⁰ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ် သည် လွတ် အရာရှိတို့ ရှေ့မှာ ရှိ သောအခါ၊ သေ သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်း အကြောင်း နှင့်၊²¹ အကျွန်ုပ် သည် သင် တို့ရှေ့၌ ယနေ့ စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု ကြွေးကြော် သော စကား သံ တစ် ခွန်း ကိုထားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ် အပြစ် ကို တွေ့ကြသည် ကို ယခုရှိသောကြာ သူတို့သည် ပြော ကြပါစေ ဟု ပေါလု လျှောက်၏။²² ဖေလစ် မင်း ကလည်း၊ စစ်သူကြီး လု သိ ရောက်လာ သောအခါ ၊ သင် တို့အမှုကို ငါစစ် ဦးမည်ဟု ထို ဘာသာ ကိုသာ၍ နားလည် သောသူဖြစ်လျက်၊ မစီရင် ဘဲ သူ တို့ ကို လွတ် လိုက်၏။²³ ပေါလု ကို အကျဉ်း မ ထားဘဲ စောင့် ၍နေ စေ။ သူ ၏အဆွေအမျိုးတို့သည် သူ ထံသို့လာ၍ လုပ်ကျွေး ကြစေ ဟု တပ်မှူး ကိုမှာထား ၏။²⁴ ထိုနောက် များမကြာ၊ ဖေလစ် မင်း သည် ယုဒ အမျိုးဖြစ် သော မိမိ ခင်ပွန်း ဒြုသိလေ နှင့်တကွ လာ ပြီးလျှင်၊ ပေါလု ကိုခေါ် ၍ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်းနှင့်ယှဉ် သောစကားကို နားထောင် လေ၏။²⁵ ပေါလု သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား နှင့် ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်း ခြင်း တရား ကို၎င်း ၊ နောက်ဖြစ် လတို့ သော စစ်ကြော စီရင် ခြင်း ကို၎င်း ဟောပြော လျှင်၊ ဖေလစ် မင်းသည် ကြောက်လန့် ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ယခု သွား ဦးလော့။ နောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ငါခေါ်ဦးမည်ဟု ဆို ၏။²⁶ ပေါလု

သည် မိမိ လွတ်ရအောင် ငွေ ပေး မည်ဟု ထို မင်းသည် ထင်မှတ် လျက် ၊ မကြာမကြာ ပေါလု ကို ခေါ် ၍ သူ နှင့်စကား ပြောလေ၏။²⁷ နှစ်နှစ်စေ့ သောအခါ ပေါက် ဖေတုတု သည် ဖေလစ် မင်း၏အရာ ကို ရ သဖြင့်၊ ဖေလစ် မင်းသည် ယုဒ လူတို့အား ကျေးဇူး ပြု လို သောစိတ်နှင့် ပေါလု ကို အကျဉ်း ထားရစ် စေ၏။

25 ဖေ တု တု မင်း သည် ထို ပြည် သို့ ရောက် ၍ သုံး ရက် ရှိ သောအခါ ၊ ကဲ သ ရိ မြို့မှ ယေ ရှုဂ္ဂ လင် မြို့သို့ တက် သွား ၏။² ထိုအခါ ယစ်ပုရောဟိတ် မင်းမှစ၍ ယုဒ လူ အကြီးအကဲ တို့သည်၊³ ပေါလု ကို သတ် ခြင်းငှာလမ်း နား၌ ချောင်း ၍ နေမည်ဟုအကြံ ရှိသည်နှင့်၊ ပေါလု ၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက် တောင်းပန်၍၊ သူ ကို ယေ ရှုဂ္ဂ လင် မြို့သို့ စေလွှတ် တော် မူ မည်အကြောင်း အ သနား တော် ခံ ကြ၏။⁴ ဖေ တု တု မင်း က လည်း၊ ပေါ လု သည် ကဲ သ ရိ မြို့၌ အချုပ် ခံ လျက် နေ ရ၏။ ထိုမြို့သို့ များ မ ကြာ ငါ့ ကိုယ်တိုင် သွား မည်။⁵ သင် တို့သည် တတ်နိုင် သောသူတို့သည် ငါ နှင့် အတူ လိုက်၍၊ ထိုသူ ၌အပြစ် ရှိ လျှင် အပြစ်တင် ကြ စေ ဟု ပြောဆို ၏။⁶ ထိုနောက် ဆယ် ရက် လောက်နေ ပြီးမှ ကဲသရိ မြို့ သို့ သွား ၍၊ နက်ဖြန် နေ့၌တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် လျက်၊ ပေါလု ကိုခေါ် ချေဟု အမိန့် ရှိ၏။⁷ ပေါလု ရောက် သောအခါ ၊ ယေ ရှုဂ္ဂ လင် မြို့မှ လာ သော ယုဒ လူ တို့သည် ဝန်းရံ လျက်၊ သက်သေ မ ပြနိုင် ဘဲ လေး စွာ သော အပြစ် များ တို့ကို ပေါ လု အပေါ်၌တင် ကြ၏။⁸ ပေါလု ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒ တရား ကို မ ပြစ်မှား ပါ။ ဗိမာန် တော်ကိုမ ပြစ်မှား ပါ။ ကဲသာ ဘုရင်ကို မ ပြစ်မှား ပါ ဟူ၍အပြစ် ဖြေရာစကားကိုပြောလေ၏။⁹ သို့သော်လည်း၊ ဖေတု တု မင်းက၊ သင်သည် ယေ ရှုဂ္ဂ လင် မြို့သို့ သွား ၍၊ ငါ့ ရှေ့မှာကြို အမှု စီရင် ခြင်းကို ခံ မည်လောဟု ယုဒ လူတို့ကို ကျေးဇူး ပြု လို သော စိတ်ရှိလျက် ပေါလု အားမေး ၏။¹⁰ ပေါလု ကလည်း ၊ ကဲ သာ ဘုရင်၏ တရားပလ္လင် ရှေ့ မှာ အကျွန်ုပ် ရပ် ပါ၏။ ထိုပလ္လင် ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ် အမှုကိုစီရင် အပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အမှန် သိ တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒ လူတို့ကိုအလျှင်းမ ပြစ်မှား ပါ။¹¹ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ၍ သေ ထိုက် သော အပြစ် ကို ပြု မိသည်မှန်လျှင် ၊ သေ ဘေးကိုအကျွန်ုပ်မ ရှောင် ပါ။ ထိုသူ တို့တင် သောအပြစ် တစ်စုံတစ်ခု မျှ မမှန်လျှင် ၊ သူ တို့ လက်သို့ အကျွန်ုပ် ကို အဘယ်သူ မျှ မစွန့် မ အပ် ရ ပါ။ ကဲသာ ဘုရင်၏အယူ တော် ကို ခံ ပါ မည်ဟု လျှောက် ဆို ၏။¹² ထိုအခါ ဖေ တု တု မင်း သည် တိုင်ပင် ဘက်တို့နှင့် တိုင်ပင် ပြီးလျှင်၊ သင်သည်ကဲသာ ဘုရင်၏ အယူ တော် ကို ခံ ပါ မည်ဟု ဆို သလော။ ကဲသာ ဘုရင် ထံ တော် သို့ သွား ရ မည်ဟု ဆို ၏။¹³ ထို နောက် များ မ ကြာ ၊ အ ဂြိ ပု ပ မင်းကြီး သည် မိမိ ခင်ပွန်း ဗေရနိတ် နှင့်တကွ ဖေ တု တု မင်း ကို နှုတ်ဆက် ခြင်းငှာကဲသရိ မြို့သို့ ရောက်လာ ၏။¹⁴ အင်တန် ကာလ နေ ပြီးမှဖေတုတု မင်းသည် ပေါလု ၏အကြောင်းကို မင်းကြီး အား

ကြားပြော သည်မှာ၊ ဖေလစ် မင်းသည်အကျဉ်း ထားရစ် စေသော လူ တစ် ယောက်ရှိ ၏။¹⁵ ယေရုရှလင် မြို့၌ အကျွန်ုပ် ရှိ သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ယုဒ အမျိုးအကြီးအကဲ တို့သည်၊ ထို သူ ၏အကြောင်း ကို ကြားလျှောက် ၍ အပြစ် အလျောက် စီရင်ပါ ဟု တောင်းပန် ကြ လျှင်၊¹⁶ ကျွန်ုပ် က လည်း၊ အပြစ်တင် ခြင်း ကို ခံသောသူ သည် အပြစ်တင် သော သူ တို့နှင့် မျက်မှောက် တွေ့ ၍၊ မိမိ၌တင်သောအပြစ် ကိုဖြေ ရသော အခွင့် မ ရှိမီ၊ အဘယ်သူကို မျှ အသေခံစေခြင်းငှာ မ စွန့် မအပ်ရဟု ရောမ ထုံးစံ ရှိ ကြောင်း ကို ပြောဆို ၏။¹⁷ ထိုသူ တို့သည်ကျွန်ုပ် မြို့သို့ ရောက်လာ သောအခါ ၊ ကျွန်ုပ်သည် မ ဆိုင် မလင့်ဘဲနက်ဖြန် နေ၌ တရားပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ထိုသူ ကိုခေါ် စေ ၏။¹⁸ သူ ကို အမှု လုပ်သောသူ တို့သည် လာ ကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ် အထက်က ထင်မှတ် သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ မ တင် ဘဲ လျက်၊ မိမိ ဘာသာ နှင့်၎င်း၊ ယေရှု အမည် ရှိ သော၊¹⁹ သေ ပြီးသော သူတစ် ယောက်နှင့်၎င်း ယှဉ် သော ပုစ္ဆာ အမေးကို အကြောင်း ပြု၍ အပြစ်တင် ကြ၏။ ထို ယေရှု သည် အသက် ရှင် လျက်ရှိသည်ဟု ပေါ်လူ ဆို တတ်၏။²⁰ ထို ပုစ္ဆာအမေးကို ကျွန်ုပ် သည် မ ကျွမ်းသောကြောင့်၊ ပေါ်လူအားလည်း၊ သင်သည်ယေရှုရှု လင် မြို့သို့ သွား ၍ ဤအမှု စီရင် ခြင်းကို ခံ မည်လောဟုမေး လျှင်၊²¹ ပေါ်လူ သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင် ၏ အယူ တော်ကို ခံ လို၍ မိမိ ကိုချုပ် ထားစေခြင်းငှာတောင်းပန် သောကြောင့်၊ သူ ကို ကံသာ ဘုရင်ထံ တော် သို့မ စေလွှတ် မှီတိုင်အောင်ချုပ် ထားစေ ခြင်းငှာကျွန်ုပ်စီရင် သည်ဟု ဖေတုတုမင်းသည် ပြောဆို၏။²² အ ဂြိပု မင်းကလည်း ၊ ထိုသူ ၏စကား ကို ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင် နားထောင်ချင် ဘွယ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဖေတုတုမင်းက၊ နက်ဖြန် နေ၌ သူ ၏စကားကိုနားထောင် ပါလော့ဟု ဆို၏ ။²³ နက်ဖြန် နေ၌ အဂြိပု မင်းနှင့် ဗေရနိတ် တို့သည် များစွာ သော ဂုဏ် အသရေ ကို ဆောင် လျက်၊ စစ်သူကြီး တို့မှ စ၍ ထိုမြို့ ၌ထင်ရှား သော သူ များတို့နှင့်တကွ အိမ်တော်ဦး သို့ ဝင် ကြလျှင်၊ ဖေတုတု မင်းသည် ပေါ်လူ ကိုဆောင်ခဲ့ စေ ၏။²⁴ ဖေ တု တု မင်း က လည်း ၊ အ ဂြိ ပု မင်းကြီး မှစ၍ ယခု ရှိ သော သူ အပေါင်း တို့၊ ဤသူ ကို ကြည့် ကြ ပါ လော့။ ယေ ရှု ရှု လင် မြို့၌ ၎င်း ၊ ဤ မြို့၌၎င်း ယုဒ လူ များ အပေါင်း တို့သည် ဤသူ ၏အကြောင်း ကို ကျွန်ုပ် အား လျှောက် ၍၊ သူ သည်ခဏ မျှ အသက် မရှင်ထိုက်ပါဟု ဟစ် ကြ၏။²⁵ သူ သည် သေ ထိုက် သော အပြစ် မ ပြု ကြောင်း ကို ကျွန်ုပ် သိမြင် ၍၎င်း၊ သူ သည်ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင် ၏ အယူ တော်ကို ခံပါမည်ဟု ဆို၍၎င်း၊ သူ ကို အထံ တော်သို့ စေလွှတ် စေ ခြင်း ငှာ ကျွန်ုပ်စီရင် ၏။²⁶ သူ ၏အကြောင်း ကို ရေး ထား၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံ တော်သို့ ပေးလိုက်စရာဘို့၊ သေချာ သောအကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု မျှ ကျွန်ုပ်၌မရှိ ။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကို စစ်ကြော ပြီး မှ၊ ကျွန်ုပ်ရေး ၍ပေးလိုက်စရာ အကြောင်း ရှိ စေခြင်းငှာသင် တို့ရှေ့

၌၎င်း ၊ အဂြိပု မင်းကြီး ၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော် ရှေ့၌၎င်း၊ သူ ကိုကျွန်ုပ်ထုတ် ၍ပြု၏။²⁷ အကြောင်းမူကား ၊ အကျဉ်းခံ သောသူ ကို အပြစ် မ ပြ ဘဲစေလွှတ် သော် မ လျော် မ သင့် ဖြစ်မည် ထင် ပါသည် ဟုဆို ၏။

26 ထိုအခါ အဂြိပု မင်းက၊ သင် သည်ကိုယ် အဘို့ အလိုငှာ ပြော ရသော အခွင့် ရှိသည်ဟု ပေါ်လူ အား ဆို လျှင်၊ ပေါ်လူ သည် လက် ကိုဆန့် ၍ အပြစ် ဖြေရာစကားကို ဤသို့ပြော၏။² အဂြိပု မင်းကြီး ၊³ ယုဒ လူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကို အမှု လုပ် သမျှ သော အရာမှာ၊ ရှေ့ တော်၌အပြစ် ဖြေစရာစကားကို ယနေ့ ပြောရမည် အကြောင်း ကို၎င်း၊ ထို မျှ မက ကိုယ်တော် သည် ယုဒ ထုံးတမ်း ၊ ပုစ္ဆာ အမေး များ ကို လေ့ကျက် တော် မူ ကြောင်း ကို၎င်း အကျွန်ုပ် ထောက် ၍ ကိုယ် ၌မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်မှတ် ပါ၏။ ထို ကြောင့် သည်းခံ သော စိတ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင် တော်မူမည်အကြောင်း အသနား တော်ခံပါ၏။⁴ ယေ ရှု ရှု လင် မြို့ တွင် ကိုယ် အမျိုးသား ချင်းတို့၏ အထံ ၌ အကျွန်ုပ်နေ သဖြင့်၊ ငယ် သော အသက်အရွယ် မှ စ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏အနေအထိုင် အပြုအမူ များ ကို ယုဒ လူ အပေါင်း တို့သည် သိ ကြ ပါ၏။⁵ အကျွန်ုပ် သည် ယုဒ ဘာသာ ၌ အလွန်ကျပ်တည်း စွာသော နည်းဥပဒေသကိုခံ၍၊ ဖာရီရှဲ ဖြစ် သည်ကို ထို သူ တို့သည် သက်သေခံ ခြင်း ငှာ အလိုရှိ လျှင် ရှေးဦးစွာ က ပင် သိ ကြ ပါ၏။⁶ ဘုရားသခင် သည် ဘိုးဘေး များတို့အား ပေး တော်မူသော ဂတိ တော်ကိုထောက်၍ မြော်လင့် ခြင်း တရားအကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခု တွင် စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကို ခံရ ပါ၏။⁷ ယုဒလူတစ်ဆယ်နှစ် မျိုးတို့သည် နေ့ ည၌ မပြတ်ကြိုးစား ၍ ဘုရားဝတ်ပြု သဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အတိုင်းခံရ မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းရှိကြ၏။ အို အဂြိပုမင်းကြီး၊ ထို မြော်လင့် ခြင်းတရားကို အကြောင်း ပြု၍ ယုဒ လူတို့ သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှု လုပ်ကြ ပါ၏။⁸ သေ လွန်သော သူတို့ကို ဘုရားသခင် ထမြောက် စေ တော် မူ မည် ဟူသော အယူ ကို မ ယူ အပ် ဟု သင် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထင် ကြ ပါ သနည်း။⁹ နာ ဇရက် မြို့သား ယေရှု ၏ နာမ တော် နှင့် ဆန့်ကျင် သော အမှု များ ကို ပြု ကောင်း၏ဟု အကျွန်ုပ် သည် စိတ် ထင် လျက် ၊¹⁰ ယေ ရှု ရှု လင် မြို့၌ ထို အမှု ကို ပြု မိပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ထံ၌ အခွင့် ရ ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်း သူ အများ တို့ကို ထောင် ထဲမှာ လှောင် ထား ပါ၏။ သူ တို့သည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါအကျွန်ုပ် သည် ဝန်ခံ ပါ၏။¹¹ ထိုသူ တို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား စေခြင်း ငှာ၊ အကျွန်ုပ် သည် အနိုင် အထက် ပြု၍၊ ခပ်သိမ်း သော တရား စ ရပ် တို့၌ ကြိမ်ဖန် များ စွာ ဒဏ် ပေး ပါ၏။ ပြင်း စွာ သော အမျက် ဒေါသ နှင့် ယစ်မှုး သဖြင့်၊ တစ်ကျွန်း တစ်နိုင် ငံ တိုင်အောင် သူ တို့ ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ပါ၏။¹² ထိုသို့ပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး

တို့ပေး သော အခွင့် အရာ နှင့် အကျွန်ုပ် သည် ဒ မာ သက် မြို့သို့ သွား စဉ် တွင် ၊ ¹³နေ နါအရောင် ထက် မက သော အလင်း သည် အကျွန်ုပ်မှစ၍အကျွန်ုပ် နှင့်အတူ သွား သောသူ များ ပတ်လည် ၌ ကောင်းကင် ထဲက ထွန်းတောက်သည်ကို၊ မွန်းတည့် ချိန် တွင် လမ်း ထဲမှာ အကျွန်ုပ်မြင် ရပါသည်။ အရှင် မင်းကြီး။ ¹⁴အကျွန်ုပ် နှင့် ထို သူအပေါင်း တို့သည် မြေ ပေါ်မှာ လဲ ၍ နေကြစဉ်၊ ရှောလု ၊ ရှောလု ၊ ငါ့ ကိုအဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲ သနည်း။ ဒုတ် ချွန်ကို ခြေနှင့်ကျော် လျှင် ခက် လှသည်ဟု ဟေဗြဲ ဘာသာ အားဖြင့်ပြော သော စကား သံကို အကျွန်ုပ် ကြား လျှင် ¹⁵၊ သခင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ နည်းဟု အကျွန်ုပ် မေးလျှောက် သော်၊ ငါ ကား၊ သင် ညှဉ်းဆဲ သော နာ ဇရက် မြို့သား ယေရှု ဖြစ် သတည်း။ ¹⁶သို့သော်လည်း ၊ ထ ချ မတ်တတ် နေလော့။ ¹⁷ငါသည်ယုဒအမျိုးသား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့ လက်မှ သင့် ကိုကယ်လွှတ် ၍၊ ¹⁸သင်သည် ယခုမြင် ရသော အကြောင်း အရာတို့နှင့် ၊ နောက်မှငါသည်သင့် အား ထင်ရှားလတံ့ သော အကြောင်း အရာတို့မှာ၊ အမှု ဆောင်ရွက်သောသူ၊ သက်သေခံ သော သူ အရာ၌ သင့် ကို ခန့်ထား စေ ခြင်း ငှာ ငါ သည် သင့် အား ထင်ရှား၏ ။ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည် မှောင်မိုက် မှ အလင်း သို့ ကူးမြောက် ၍၊ စာတန် ၏အာဏာ ထဲမှ ဘုရားသခင် အထံ တော် သို့ ပြောင်းလဲ သော အားဖြင့် အပြစ် လွှတ် ခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံရ မည်အကြောင်း နှင့်၊ ငါ့ ကို ယုံကြည် သော အားဖြင့် သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက်သော သူ တို့နှင့် ဆက်ဆံ အမွေခံ ရမည်အကြောင်း၊ သူ တို့၏မျက်စိ ကို ဖွင့် စေခြင်း ငှာ သူ တို့ဆီသို့ သင့် ကို ငါ စေလွှတ် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ¹⁹အိုအဂြိုပုပ မင်းကြီး ၊ ကောင်းကင် က ဖြစ် သော ထို ဗျာဒိတ် တော် ကို အကျွန်ုပ် သည် နား မ ထောင် ဘဲ မ နေ ရပါ။ ²⁰လူ တို့သည် နောင်တရ ရ မည်။ နောင်တရ ခြင်း နှင့် ထိုက်တန် သော အကျင့် ကို ကျင့် ရမည်။ ဘုရားသခင် အထံ တော် သို့ ပြောင်းလဲ ရမည်ဟူ၍ဒမာသက် မြို့၌ ရှေ့ဦးစွာ ဟောပြောပြီး လျှင်၊ ယေရှုရှလင် မြို့မှစ၍ ယုဒ ပြည်အရပ်ရပ် ၌နေသောသူတို့ အား၎င်း ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား၎င်း၊ ဟောပြော ပါ၏။ ²¹ထို အကြောင်းများကြောင့် ၊ ယုဒ လူတို့သည် ဗိမာန် တော်၌ အကျွန်ုပ် ကို ဖမ်းဆီး ၍ ကွပ်မျက် ခြင်းငှာအားထုတ် ကြပါ၏။ ²²သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် မစ တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ် ခံရ ၍၊ ²³ယခု တိုင်အောင် ရှိ နေ ရ ပါ၏။ ခရစ်တော် သည် အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ ရ မည် ဟူ၍၎င်း၊ သေ ခြင်း မှ အဦးဆုံး ထမြောက် ၍ ယုဒအမျိုးသား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့အား အလင်း ကိုပေး မည် ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေ မှစသော ပရောဖက် များတို့ ဟောပြော သော စကားထက် အကျွန်ုပ်သည် မ လွန် ဘဲ၊ လူအကြီး အငယ် တို့အား သက်သေခံ ၍ နေ ပါသည် ဟု လျှောက် လေ၏။ ²⁴ထိုသို့ ပေါ လု သည် အပြစ် ဖြေရာစကားကို လျှောက်သောအခါ၊ ဖေတုတု မင်း က၊ ပေါ လု ၊ သင်သည် သူ ရူး ဖြစ်၏။ သိပ္ပံ အတတ် များ ကို သင်

၍ သူ ရူး အဖြစ် သို့ ရောက် ခဲ့ ပြီ ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ဆို ၏။ ²⁵ပေါ လု က လည်း၊ မြတ် တော်မူ သော ဖေ တု တု မင်း၊ အကျွန်ုပ် သည် သူ ရူး မဟုတ် ပါ။ သမ္မာတရား နှင့်၎င်း ၊ ကောင်း သောစိတ် နှင့်၎င်း၊ ယှဉ်သော စကား ကို ပြော ပါ၏။ ²⁶ဤ အရာများကိုအဂြို ပုပ မင်းကြီး သိ တော်မူ၏။ ထို မင်းရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ် အတည့် အလင်း လျှောက်ဝံ့ ပါ၏။ ဤ အမှုအရာ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မင်းကြီး မသိဘဲ နေတော်မမူဟုအကျွန်ုပ်ထင် ပါ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဤ အမှုသည် ဆိတ်ကွယ် ရာအရပ်၌ ပြု သောအမှု မ ဟုတ်ပါ။ ²⁷အိုအ ဂြိုပုပ မင်းကြီး ၊ ကိုယ်တော်သည် အနာဂတ္တိ ကျမ်းစာကို ယုံ တော် မူသလော။ ယုံတော်မူသည် ကို အကျွန်ုပ် သိ ပါသည်ဟု လျှောက် ၏။ ²⁸အဂြိုပုပ မင်းကလည်း ၊ သင်သည်ဖြားယောင်း သွေးဆောင် သော အားဖြင့် ၊ ငါ သည် ခရစ်ယာန် ဖြစ် လု ပြီ ဟု ပေါ လု အား ပြောဆိုလျှင်၊ ²⁹ပေါလု က၊ ကိုယ်တော် မှစ၍ယနေ့ တွင် အကျွန်ုပ် ၏စကားကို ကြား သောသူ အပေါင်း တို့သည်၊ ဤ သံကြိုး ကိုထား ၍ အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့သော သူ ဖြစ်လု သည် သာမက လုံးလုံးဖြစ်စေ ခြင်းငှာ ဘုရားသခင် ကို အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။ ³⁰ထိုအခါမင်းကြီး နှင့် ဗေရနိတ် သည် ထ ၍ မြို့ဝန်မင်း မှ စသော အပေါင်းအဘော်များတို့နှင့်တကွ၊ ³¹အခြားသို့သွား ပြီးလျှင် ၊ ဤ သူ သည် အသေ သတ်ခြင်း၊ အကျဉ်း ထားခြင်းခံထိုက် သော အမှု ကို မ ပြု ဟု အချင်းချင်း ပြော ဆို ကြ၏။ ³²အဂြိုပုပ မင်းက လည်း၊ ဤ သူ သည်ကဲသာ ဘုရင် အယူ တော်ကို ခံပါမည်ဟု မ ဆို မိလျှင် လွှတ် သင့် သည်ဟု ဖေတုတု မင်းအားဆို ၏။

27 ထိုအခါ ငါ တို့သည် ဣတလီ ပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်ကူး ရမည့် အကြောင်းကို စီရင် ပြီးမှ ၊ ယုလီ အမည် ရှိသော ဩဂုတုတု တပ် နှင့်ဆိုင်သော တပ်မှူး ၌ ပေါလု မှစ၍ အကျဉ်းခံ သောအခြား သူ တို့ ကို အပ် ကြ၏။ ²အာဒြမုတုတို သင်္ဘော ကိုစီး ၍ အာရီ ပြည်နား သို့ ရောက်သွားမည်အကြံ နှင့် လွှင့် ကြ၏။ အာရီတုတု အမည် ရှိသော မာ ကေ ဒေါနီ ပြည် သက်သာ လောနိတ် မြို့သားသည် ငါ တို့နှင့် ပါ ၏။ ³နက်ဖြန် နေ့တွင် ဇိဒန် မြို့၌ ဆိုက် ကြပြီးလျှင်၊ ပေါ လု သည် မိမိအဆွေ ခင်ပွန်းတို့ထံသို့ သွား ၍ သူတို့၏ လုပ်ကျွေး ပြုစုခြင်းကို ခံရ မည်အကြောင်း၊ ယုလီ သည် ကျေးဇူး ပြု၍ အခွင့် ပေးလေ၏။ ⁴ထိုမြို့ မှထွက် ၍ လေ မ သင့်သောကြောင့် ၊ ကုပရု ကျွန်းမြောက်ဘက်နားသို့ရောက်သွားသဖြင့် ကိလိကီ ပြည်၊ ⁵ပုံဖု လီ ပြည်နှင့် စပ် သောပင်လယ် ကိုကူး ၍၊ လုကီ ပြည်၊ မုရ မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ⁶ထိုမြို့၌ ဣတလီ ပြည်သို့ ကူး သော အာလေဇနဒြီ သင်္ဘော ကိုတပ်မှူး သည်တွေ့ ၍၊ ထိုသင်္ဘော ထဲသို့ ငါ တို့ကို သွင်း ထားလေ၏။ ⁷နွေးနွေး သာသွား၍ နေရက် ကာလကြာ သောအခါ ၊ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား ၍ ကန်ဒီ မြို့နှင့်တည့်တည့် ရောက် ပြီးမှ၊ လေ မ သင့် သောကြောင့် ကရေတေ ကျွန်း အရှေ့ဘက်၊ သာလမုန် မြို့

အနား သို့ပင်ပန်း စွာ ရှောက်သွား ၍၊⁸ လာသဲ မြို့နှင့်အနီး ၊ ကာလ လိမင်းအမည် ရှိသော အရပ် သို့ ရောက် ကြ၏။⁹ ကာလ ကြာသည် ရှိ သော်၊ ကြီးစွာသောဥပုသ်နေ့လွန် ၍ ပင်လယ် မ ကူးသင့်သောလ ဥတုအချိန်ဖြစ် သည် ကို ပေါလု သည် ထောက် ၍၊¹⁰ အချင်းလူတို့ ၊ ယခုမှာပင်လယ် ကူးလျှင် သင်္ဘော နှင့် ကုန် များ တို့သည် ဆုံးရှုံး သည်သာမက ၊ ငါ တို့ အသက် ပျက်စီး ရာ သော ဘေး အန္တရာယ် ရောက်မည်ကို ငါထင် မြင်သည်ဟု သတိပေး ၏။¹¹ သို့သော်လည်း ၊ တပ်မှူး သည်ပေါလု စကား ကို နားမထောင်ဘဲ၊ တက်မ ကိုင်စကား နှင့်သင်္ဘောသူကြီး စကားကိုနားထောင် ၏။¹² ထိုမြို့ဆိပ် ၌ ဆောင်း ကာလပတ်လုံးမ နေ သင့် သောကြောင့် တဖန်လွှတ် ပြန်၍ ဖိနိတ် မြို့ဆိပ်သို့ မှီ နိုင် လျှင် ၊ ထိုဆိပ်၌ ဆောင်း ကာလကို လွန်စေသော် သာ၍ကောင်းမည်ဟု လူ အများတို့သည် ဆို ကြ၏။ ဖိနိတ် ဆိပ် ကားကရေတေ ကျွန်း၌ ရှိ၏။ အနောက် မြောက်သို့ ၎င်း ၊ အနောက် တောင်သို့၎င်း မျက်နှာ ပြု၏။¹³ တောင် လေသည်ဖြည်းညှင်း စွာ လာသောအခါ ၊ ယခုမှီ နိုင်သည်ဟု စိတ်ထင် နှင့်လွှင့်၍၊ ကရေတေ ကျွန်းနား သို့ ရှောက်သွား ကြ၏။¹⁴ ကာလမ ကြာ မမြင့်မီ ဥဂရက လုဒန် အမည် ရှိသော လေ ပြင်း မုန်တိုင်း သည်သင်္ဘော ကိုတိုက် ၍၊¹⁵ တဟုန်တည်းဆောင်သွား သဖြင့်၊ သင်္ဘော သည် ထိုလေ ကို မ ခံ နိုင် သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် အားလျော့ ၍ လေတိုက် ရာသို့ ပါ လွှင့် ကြ၏။¹⁶ ကလော ဒေ ကျွန်း နား မှာ ပြေး စဉ်တွင်၊ သမ္ဗန် ကို မပျက်စေခြင်းငှာပင်ပန်းစွာကြိုးစား ၍၊¹⁷ သင်္ဘောပေါ်သို့တင် ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘော ကိုခိုင်ခံ့ စေ ခြင်း ငှာ ကြိုး နှင့်ပတ် စည်း ကြ၏။ သောင် ပေါ်မှာ တင် မည် ကို လည်း စိုးရိမ် သောကြောင့် ရွက် ကို သိမ်း သဖြင့် လေတိုက် ရာ သို့ပါ လွှင့် ကြ၏။¹⁸ လှိုင်းထ အားကြီး သောကြောင့် အလွန် တုန်လှုပ်၍၊ နက်ဖြန် နေ၌ ဝန် ကို ထုတ်ပစ် ကြ၏။¹⁹ သုံး ရက် မြောက် သော နေ၌ သင်္ဘော တန်ဆာ များ ကို ကိုယ် လက် နှင့် ကိုယ် ယူ ၍ ပစ် လိုက် ကြ၏။²⁰ နေ ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်တို့ကို တာရှည် စွာ မ မြင် ရ၍ မိုမ်းသက်မုန်တိုင်း အားကြီး သေးသဖြင့်၊ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် မည်ဟု မြော် စရာ အခွင့် အလျှင်း မ ရှိ။²¹ အစာ ကိုမစားဘဲ ကြာမြင့်စွာ နေကြပြီးမှ၊ ပေါ လု သည် ထိုသူ တို့၏ အလယ် ၌ ထ ၍၊ အချင်း လူ တို့၊ ငါ စကား ကို နားထောင် ၍ ကရေတေ ကျွန်းမှ မ လွှင့် ဘဲနေလျှင် ဤပျက်စီး ဆုံးရှုံး ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ရကြ၏။²² ယခု တွင် စိတ်သက်သာ ခြင်း ရှိကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်္ဘော ဆုံးခြင်း မှတစ်ပါး သင် တို့တွင် အဘယ်သူ မျှ အသက် မဆုံး ရ ၊²³ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ ငါ့ ကို ပိုင် တော် မူ၍၊ ငါ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ယနေ့ ည၌ တွင် ငါ့ အနားမှာ ပေါ်လာ လျက်၊²⁴ ပေါလု ၊ သင်သည် မ စိုးရိမ် နှင့်။ ကဲသာ ဘုရင် ရှေ့ သို့ ရောက် ရမည်။ သင် နှင့်အတူ ပင်လယ်ကူး သော သူ အပေါင်း တို့ကို ဘုရားသခင် သည် သင့် အားပေး တော်မူပြီဟု ဆို ၏။²⁵ ထိုကြောင့်

အချင်းလူတို့ သက်သာ ခြင်း ရှိကြလော့။ ငါ့ အား မိန့် တော်မူသည် အတိုင်းဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ငါသည်ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု၍ ယုံ ခြင်း ရှိ၏။²⁶ သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ခု သော ကျွန်း ပေါ်မှာ သင်္ဘော တင် ၍ ပျက်ရ မည်ဟုပေါလုဆို၏။²⁷ တစ်ဆယ်လေး ရက်မြောက် သော နေ့ ည၌ ရောက် သောအခါ ၊ ငါ တို့သည် အာ ဒြိ ပင်လယ် တွင် အရပ် လေးမျက်နှာသို့ လူးလာသွားကြစဉ်၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ တစ်စုံတစ်ခု သော ကမ်း အနီးသို့ ရောက် လုသည်ဟု သင်္ဘောသား တို့သည် ထင်မှတ် သဖြင့်၊²⁸ ရေ ကို စမ်း လျှင် အလံ နှစ် ဆယ် ရှိ သည်ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုမှစိုးစည်း လွန် ပြန်လျှင်၊ တဖန် ရေကိုစမ်း ၍ တ ဆယ် ငါး လံ ရှိ သည်ကို တွေ့ ကြ၏။²⁹ ကျောက် ကို တိုက် မိ မည်စိုးရိမ် သောကြောင့် သင်္ဘောပဲ့ မှ ကျောက်ဆူး လေး လက် ကို ချ ၍မိုမ်းလင်း ပါ စေ ဟု ဆုတောင်း ကြ၏။³⁰ သင်္ဘောသား တို့သည် သင်္ဘော ကို စွန့်သွား မည် ဟု အကြံ ရှိ သည်နှင့် သင်္ဘော ဦး သို့သွား၍ ကျောက်ဆူး ချ ဟန် ပြုလျက် သမ္ဗန် ကို လျှော့ စဉ် တွင်၊³¹ ပေါလု က၊ ဤသူတို့သည် သင်္ဘော ပေါ်၌ မ နေ လျှင် သင် တို့သည် ချမ်းသာ မ ရနိုင် ကြ ဟု တပ်မှူး မှစ၍ စစ်သူရဲ တို့အား ဆို ၏။³² ထိုအခါ စစ်သူရဲ တို့သည် သမ္ဗန် ကြိုး ကို ခုတ် ဖြတ်ချ လိုက်ကြ၏။³³ မိုမ်းလင်း လုသောအခါ အစာ ကိုစား စေခြင်းငှာ ပေါလု သည် လူအပေါင်း တို့ကိုတိုက်တွန်း လျက်၊ သင်တို့ သည် တ ဆယ် လေး ရက် ပတ်လုံး မြော်လင့် ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်အစာ မ စား ဘဲ ငတ်မွတ် လျက် နေ ကြ၏။³⁴ ထို ကြောင့် အစာ စား ကြ လော့။ စား လျှင်ချမ်းသာ ရခြင်းအကြောင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။³⁵ သင် တို့ဆံခြည် တစ်ပင်မျှ မ ပျက်စီး ရဟုဆို ပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မုန့် ကို ယူ ၍ ထိုသူများ ရှေ့ ၌ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ပြီးမှ မုန့်ကို ဖဲ့ ၍ စား လေ၏။³⁶ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် လည်း စိတ်သက်သာ ခြင်းရှိ၍ အစာ ကို စား ကြ၏။³⁷ ထိုသင်္ဘော ၌ ပါ သော သူ များ တို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ် ရာ ခုနစ် ကျိပ် ခြောက် ယောက် ရှိ သတည်း။³⁸ ဝ စွာ စား ပြီးမှ ဆန် စပါး ကိုပင်လယ် ထဲသို့ ပစ်ချ ၍ သင်္ဘော ကိုပေါ့ စေကြ၏။³⁹ မိုမ်း လင်း သောအခါ ထိုအရပ် ကို မ သိ သော်လည်း၊ ထောင့် ကွေ့တစ် ခု ၌သင်္ဘောဆိပ် ရှိ သည်ကို မြင် သောကြောင့်၊ သင်္ဘော ကိုအထဲ သို့သွင်းနိုင် လျှင် သွင်း မည်ဟု အကြံရှိကြ၏။⁴⁰ ကျောက်ဆူး တို့ ကို လွှတ် ၍ ပင်လယ် ထဲသို့ ချ လိုက် ပြီး မှ တက်မ တို့ကို ဆိုင်း သောကြိုး များကို ဖြည့် ၍၊ ရွက် ကိုလေ၌ဖြန့် ဖွင့်လျက် ကမ်း နား သို့ တိုက် သွားကြ၏။⁴¹ ရေ ဆိုင်ရာသို့ ရောက် လျှင်၊ သင်္ဘော ကို သောင် ပေါ်မှာတင်စေ၍ ဦး မ လှုပ်ဘဲနေ သဖြင့် ပဲ့ ကိုလှိုင်း တံပိုး ရိုက် သောကြောင့် ကျိုး ၏။⁴² ထိုအခါ အကျဉ်းခံ သောသူ တို့သည် ကုန်းသို့ ကူး ၍ ပြေး မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သူရဲ တို့သည် သတ် မည်ဟုအကြံ ရှိ ကြ၏။⁴³ တပ်မှူး သည်ပေါလု ကို ချမ်းသာ စေခြင်းငှာအလိုရှိ သဖြင့်၊ စစ်သူရဲ တို့၏အကြံ ကိုမြစ်တား ၍၊ ကူး

နိုင်သော သူ တို့သည် အရင် ဆင်း၍ ကုန်းသို့ သွားစေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ⁴⁴ကြွင်းသောသူ တို့သည် ပျဉ်ပြား မှစ၍သင်္ဘော တန်ဆာ များကို စီးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ စီရင် လေ၏။ ထိုသို့ လူအပေါင်း တို့သည် ဘေးနှင့်လွတ်၍ ကုန်း ပေါ်သို့ ရောက် ကြ၏။

28ကုန်း ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထို ကျွန်း ကား မေလိ တေ ကျွန်း ဖြစ်သည်ကို သိ ကြ၏။ ²မို ဃ်း ရွာ ၍ ချမ်း သောကြောင့် လူ ရိုင်း တို့သည် မီး မွေး ပြီး လျှင်၊ ငါ တို့အပေါင်း ကို လက်ခံ ၍ အထူးသဖြင့်ကျေးဇူး ပြုကြ၏။ ³ပေါလု သည် ထင်း ကိုစုသိမ်း ၍ မီး ပေါ်မှာ ထည့် စဉ်တွင်၊ မြေဆိုး သည်မီး ငွေ့ထဲက ထွက် ၍ ပေါလု ၏ လက် ကို တွယ် လျက်နေ၏။ ⁴ထိုလူရိုင်း တို့သည်မြင် လျှင်၊ ဤ လူ ကား၊ လူ အသက် ကို သတ်သော သူ အမှန် ဖြစ် ၏။ ပင်လယ် ဘေး မှ လွတ် သော်လည်း၊ အသက် ရှင် စေ ခြင်း ငှာ တရား သည် အခွင့် မ ပေးဟု အချင်းချင်း ဆို ကြ၏။ ⁵ပေါလုသည်မြေ ကိုမီး ထဲ သို့ ခါချ ၍ အဘယ် ဘေး မျှမသင့် ။ ⁶သူသည်တစ်ကိုယ်လုံးရောင် မည်၊ တခဏခြင်း တွင်လဲ ၍သေ မည်ဟု ထိုသူ တို့သည်ကြာမြင့် စွာ ငံ့လင့် သော်လည်း၊ သူ ၌မကောင်းသော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ မ မြင် လျှင် သဘော ပြောင်းလဲ၍ ဤသူ ကားနတ် ဘုရား ဖြစ် သည်ဟု ဆို ကြ၏။ ⁷ထို အရပ် နှင့်မ နီးမဝေးပုဗလီ အမည် ရှိသော ကျွန်း သူကြီး ၏ နေရာ ရှိ ၏။ ထို သူကြီးသည် ငါ တို့ကို လက်ခံ ၍၊ သုံး ရက် ပတ်လုံး ကောင်းမွန် စွာ လုပ်ကျွေး ပြုစု လေ၏။ ⁸ပု ဗလီ မင်း၏အဘ သည်ဖျားနာ နှင့် ဝမ်းကျသွေးသွန်နာ စွဲ ၍၊ တိုးလုံး နေသည်ကို ပေါလု ဝင် ၍ ဆုတောင်း ပြီးမှ၊ သူ့ အပေါ်၌ လက် တင် ၍ အနာ ကို ငြိမ်းစေ၏။ ⁹ဤသို့ ပြု သောကြောင့်၊ ထိုကျွန်း ၌ အနာ ရောဂါစွဲ သော အခြား သူရှိသမျှတို့သည် လာ ၍ ချမ်းသာ ခြင်းကို ရကြ၏။ ¹⁰ထိုသူ တို့သည် များစွာ သော လက်ဆောင် တို့ကို ပေး ၍ ၊ ငါ တို့သည် လွင့်ပြန်သောအခါ ၊ ရိက္ခာ များကို လည်း သင်္ဘောပေါ် သို့တင် ကြ၏။ ¹¹သုံး လ လွန် လျှင်၊ နတ်သား အမြွှာတို့၏ ရုပ်တု ပါသော ထိုကျွန်း ၌ ဆောင်း ကာလပတ်လုံးနေခဲ့ဘူးသော အာလေ ဇနဒြိ သင်္ဘော ကိုငါတို့သည် စီး ပြန်၍၊ ¹²သူရကုတ် မြို့သို့ ဆိုက် လျှင် သုံး ရက် နေ ကြ၏။ ¹³ထိုမြို့မှ လွင့်ပြန်၍ ဝိုက် သွားသဖြင့်၊ ရေ ဂျန် မြို့ သို့ ရောက် ၍ တစ် ရက် နေ ပြီး မှ တောင် လေလာ သောကြောင့်၊ နှစ် ရက်တွင်ပေါတယောလိ မြို့သို့ ရောက် ကြ၏။ ¹⁴ထိုမြို့၌ ညီအစ်ကို အချို့တို့ကိုတွေ့၍ ခုနစ် ရက် နေ ကြပါဟု သူ တို့သည်တောင်းပန် သည် အတိုင်းနေပြီးမှ၊ ရောမ မြို့သို့ ခရီးသွား ကြ၏။ ¹⁵ရောမမြို့သားညီအစ်ကို တို့သည် ငါ တို့လာကြောင်း ကို ကြားသိ လျှင်၊ ခရီးဦး ကြိုပြု အံ့သော ငှာ အချို့တို့ သည် အပူပိ ဈေး တိုင်အောင် ၎င်း ၊ အချို့တို့သည် သုံး စရပ် တိုင်အောင်၎င်းလာ ကြ၏။ ပေါလု သည် ထိုသူ တို့ကို မြင် လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍ စိတ်သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ¹⁶ရောမ

မြို့သို့ ရောက် ကြ သောအခါ တပ်မှူးသည် အကျဉ်းခံ သော သူ တို့ ကို ကိုယ်ရံတော် မှူး၌ အပ် လေ သော်၊ ပေါလု သည် မိမိ ကို စောင့် သော စစ်သူရဲ တစ် ယောက် နှင့် အတူ မိမိ အလိုအလျောက် နေ ရ သော အခွင့် ကို ရ၏။ ¹⁷သုံး ရက် လွန် သောအခါ ၊ ပေါလု သည် ယုဒ လူ အကြီးအကဲ တို့ ကို ခေါ် ၍စုဝေး စေ ပြီး လျှင်၊ ညီအစ်ကို တို့၊ အကျွန်ုပ် သည်ယုဒလူမျိုး ကို မ ပြစ်မှား ၊ မိ စဉ်ဘဆက်ကျင့် သောထုံးတမ်း ကို မပယ်သောသူဖြစ် လျက်ပင်၊ ယေရုရှလင် မြို့ သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျဉ်း ထား၍ ရောမ လူတို့ လက် သို့ အပ်လိုက် ကြ၏။ ¹⁸ရောမလူ တို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုစစ်ကြော ပြီး မှ၊ သေ ထိုက်သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မတွေ့သဖြင့် လွတ် ခြင်း ငှာ အလိုရှိ ကြ၏။ ¹⁹ထို အလို ကို ယုဒ လူ တို့သည် ဆီးတား သောအခါ ၊ ကဲ သာ ဘုရင်၏ အယူ တော် ခံ ပါ မည် ဟု အကျွန်ုပ် ဆို ရ၏။ ထိုသို့ ဆို သော် အမျိုးသား ချင်း တို့ ကို အပြစ်တင် စရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိ သောကြောင့်ဆိုသည်မ ဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင် တို့ ကို မြင် ၍ နှုတ်ဆက် ခြင်း ငှာ အကျွန်ုပ် ခေါ် ပါ ပြီ။ ²⁰ဣသရေ လ အမျိုး၏မြော်လင့် ရာအတွက် ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤ သံကြိုး နှင့်ချည်နှောင် ခြင်းကို ခံရပါ၏ဟု ပြောဆို လျှင်၊ ²¹ထိုသူတို့က၊ သင် ၏အကြောင်း ကို ကြားလိုက်သောစာ ကို ယုဒ ပြည်မှ အကျွန်ုပ် တို့ မ ရ ကြ။ ထိုပြည်မှ လာ သော ညီအစ်ကို တို့တွင် အဘယ်သူ မျှ သင် ၌ အပြစ် ရှိကြောင်း ကို မ ကြား မပြောပါ။ ²²သို့သော်လည်း ဤ ဘာသာ သည် အရပ်ရပ် တို့၌ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရသော ဘာသာဖြစ် သည်ကို အကျွန်ုပ် တို့သိ ကြသည်ဖြစ်၍သင်၏အယူဝါဒ ကို သင် သည် ကိုယ်တိုင် ဖော်ပြသောစကား ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်သင့် သည်ထင်ပါ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊ ²³နေ့ရက် ကိုချိန်းချက် ၍ လူ များ တို့သည်ပေါလု တည်းခို ရာ အရပ်သို့ လာ ကြသည်ရှိ သော်၊ ပေါလုသည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ တော် အကြောင်းကိုသက်သေခံ သဖြင့်၎င်း၊ ထိုသူ တို့သည် ယေရှု ၏အကြောင်း များကို ယုံကြည် စေ ခြင်းငှာ၊ မောရှေ ၏ပည တု တိ ကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိ ကျမ်း တို့ ကို အမှီပြု ၍ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သဖြင့်၎င်း၊ နံနက် အချိန်မှ စ၍ ည အချိန် တိုင်အောင် ထုတ် ဖော် ဟောပြော လေ၏။ ²⁴အချို့ တို့သည် ပေါလု ၏စကားကို ယုံ ကြ၏။ အချို့တို့သည် မ ယုံဘဲနေ ကြ၏။ ²⁵ထိုသို့ အချင်းချင်း သဘော ကွဲပြား၍ သွား ကြ၏။ သွား ကြစဉ်တွင် ပေါလု သည် စကား တစ် ခွန်းကို ပြော လိုက် သည်မှာ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ပရောဖက် ဟေရှာယ အားဖြင့် မိန့် တော်မူချက်ဟူမူကား၊ ²⁶သင်တို့သည် ကြား လျက်ပင်အနက် ကို နား မ လည်ဘဲ ကြား ကြလိမ့်မည်။ မြင် လျက်ပင် အာရုံ မ ပြု ဘဲ မြင် ကြ လိမ့်မည် ဟု ထို လူမျိုး ရှိ ရာ သို့ သွား ၍ပြော လော့။ ²⁷အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့မျက်စိ မ မြင် ၊ နား မကြား ၊ စိတ် နှလုံး မသိ ၊ အကျင့် မပြောင်းလဲသူ တို့အနာ ရောဂါကို ငါမ ငြိမ်းစေရ သည်တိုင်အောင်သူတို့၏ စိတ် နှလုံးသည် မိုက် လျက်၊ နား သည်

ထိုင်း လျက်၊ ကိုယ် မျက်စိ ကိုပိတ် လျက် ရှိကြ၏ဟုငါ တို့ဘိုးဘေး များအား လျှောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူ၏။²⁸ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ အား ပေး လိုက် သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည် နားထောင် မည် အရာ ကို သင် တို့ သိမှတ် ကြ လော့ဟု၊²⁹ ပေါလု ပြောဆိုပြီးမှ၊ ယုဒ လူ တို့သည် သွား၍ အချင်းချင်း များ စွာ သော ဆွေးနွေးနှီးနှော ခြင်း ရှိ ကြ၏။³⁰ ထိုနောက်မှပေါလု သည် နှစ် နှစ်ပတ်လုံး မိမိ ငှား သော အိမ်၌ နေ သဖြင့်၊ မိမိ ထံသို့ လာ သော သူ အပေါင်း တို့ကို ဧည့်ခံ ၍ ၊³¹ အဘယ်သူ မျှ မ မြစ်တား ဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် အကြောင်းကို အတည့်အလင်း ဟောပြော ၍၊ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ အကြောင်း များကို သွန်သင် ပြသလျက်နေ၏။

ရောမ

1 လူဇာတိ အားဖြင့် ဒါဝိဒ် အမျိုး ဖြစ် တော်မူထသော၊² သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူ၍၊³ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် အားဖြင့်၊⁴ တန်ခိုး နှင့် တကွ ဘုရားသခင် ၏သား တော် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် တည်း ဟူသော မိမိ သား တော် ကို အကြောင်း ပြု၍ ဘုရားသခင် သည် ရှေး က မိမိ ပ ရော ဖက် များ အားဖြင့် ၊ သန့်ရှင်း သော ကျမ်းစာ ၌ ဂတိ ထား တော် မူ သော ဧ ဝံ ဂေ လိ တရားကို ဟောစေခြင်းငှာ၊ ရှေးချယ် ခွဲထား၍ တမန်တော် အရာ၌ ခန့်ထား သော ယေရှု ခရစ် ၏ ကျွန် ငါပေါလု သည်၊⁵ ဘုရားသခင် ချစ် တော် မူ၍ ၊⁶ သန့်ရှင်း သူ အရာ၌ ခန့်ထား သော ရောမ မြို့သူ မြို့သားအပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။⁷ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် အထံ တော် က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ သခင်ယေရှု ခရစ် ၏ နာမတော်ကို အမှီပြု ၍ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် နားထောင် စေ ခြင်း ငှာ ။ ထို သခင် ထံ၌ကျေးဇူး တော် နှင့် တမန် တော် အရာ ကို ငါတို့သည် ခံရ ကြပြီ။ ထို သခင် ခေါ် ထား တော် မူ သော သင် တို့သည် လည်း ထို လူမျိုး တို့၌ အပါအဝင် ဖြစ် ကြ၏။⁸ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းအရာသည် မြေ တပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ကျော်စော သည် ဖြစ်၍၊ သင် တို့ အကြောင်း ကြောင့် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော်ကို ရှေးဦးစွာ ငါချီးမွမ်း၏။⁹ ငါ သည် သင် တို့ ကို မ ခြား မ လပ် အောက်မေ့ ၍ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ပ ငွှာ ပြု သည် ဟု သား တော်၏ ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ် ဝိညာဉ် နှင့်တကွ ငါဆောင်ရွက် ၍ ငါကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင် သည် ငါ ၏သက်သေခံ ဖြစ် တော် မူ၏။¹⁰ မ ကြာမမြင့်မှီဘုရားသခင် အလို တော်အားဖြင့် အဆင်သင့်၍ သင် တို့ရှိရာ သို့ ငါလာ ရသော အခွင့် တစ်စုံတစ်ခုရှိပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပ ငွှာပြု၏။¹¹ သင် တို့သည် မြမြ ခိုင်ခံ့မည့်အကြောင်း ၊ ငါသည် သင် တို့၌ ဝိညာဉ် ဆု ကျေးဇူး တစ်စုံတစ်ခု ကို အပ်ပေး ခြင်းငှာ ၊ သင် တို့ကို အလွန် တွေ့မြင် ချင်ပါ၏။¹² ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါ နှင့် သင် တို့သည် ယုံကြည် သော အားဖြင့် အချင်းချင်း အားရ သက်သာခြင်းသို့ ရောက် ကြ မည်အကြောင်း ကို ဆိုလိုသတည်း။¹³ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည် အခြား သော တစ်ပါး အမျိုးသား တို့တွင် အကျိုး ကို ရ သကဲ့သို့ သင် တို့တွင် လည်း အကျိုး တစ်စုံတစ်ခု

ကို ရ ခြင်း ငှာ ၊ သင် တို့ရှိ ရာ သို့ သွား မည် ဟု အဖန်ဖန် အကြံ ရှိ ကြောင်း ကို သင် တို့မ သိဘဲ နေ စေ ခြင်း ငှာ ငါ အလို မ ရှိ၊ ထိုသို့ အကြံ ရှိ သော်လည်း၊ ယခု တိုင်အောင် မြစ်တား သော အကြောင်း ရှိ၏။¹⁴ ဟေလသ လူဖြစ် စေ၊ လူ ရိုင်း ဖြစ် စေ၊ ပညာရှိ ဖြစ် စေ၊ ပညာ မဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ကြွေး သည် ငါ၌တင် လျက်ရှိ၏။¹⁵ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ရောမ မြို့သားဖြစ်သော သင် တို့အား ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောခြင်းငှာစေတနာ စိတ်ရှိ၏။¹⁶ ငါသည် ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိ တရားကြောင့် ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း မ ရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထို တရား သည် ရှေးဦးစွာ ၌ ယုဒ လူ၊ နောက်၌ ဟေလသ လူ၊ ယုံကြည် သမျှသောသူအပေါင်း တို့ကို ကယ်တင် စေသော ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်ဖြစ် ၏။¹⁷ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း ဟူ မူကား ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူ သည် ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် အသက် ရှင် လိမ့်မည် ဟု ကျမ်းစာ လာ သည်နှင့် အညီ ၊ ယုံကြည် ခြင်း၌ တည်သောဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား သည်၊ ယုံကြည် ခြင်း အ ဘို့ အလို ငှာ ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား အားဖြင့် ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။¹⁸ သမ္မာတရား ကိုအဓမ္မ ဖြင့် ဆီးတား နှိပ်စက် သော သူ တို့ ပြု တတ် သော ဘုရား မဲ့ နေ ခြင်း အမှု၊ တရား ကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုး တို့တစ်ဘက် ၌ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်သည် ကောင်းကင် မှ ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။¹⁹ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ သိ အပ် သော ဘုရားသခင် ၏ အကြောင်း အရာ တို့သည် သူ တို့တွင် ထင်ရှား လျက် ရှိ ၏။ ဘုရားသခင် သည် သူ တို့အား ပြ တော်မူပြီ။²⁰ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဖန်ဆင်း တော် မူသော အရာ များ ကို ထောက်ရှုသဖြင့် ၊ ထာဝရ တန်ခိုး တော်နှင့် ထာဝရ အဖြစ်တော်တည်းဟူသောမျက်မြင် မရသော ဘုရားသခင်၏ အရာ တို့သည် ကမ္ဘာ တည် သည် ကာလ မှ စ၍ ထင်ရှား လျက် ရှိ ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူ တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မ ဖုံးနိုင်ရာ။²¹ အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူ တို့သည် ဘုရားသခင် ကို သိ လျက် ပင်၊ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း သင့် သည် အတိုင်း မ ချီးမွမ်း ကျေးဇူး တော် ကို လည်း မ သိ မ မှတ်၊ အချည်းနှီး တွေးဆ ခြင်း၊ သတိ မ ရှိ သော စိတ် နှလုံး မိုက်မဲ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။²² ပညာရှိ ယောင် ဆောင် လျက်နှင့် လူမိုက် အရာ၌ တည် ကြ သည် ဖြစ်၍၊²³ မ ဖောက်ပြန် မ ပျက်စီး နိုင် သော ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို ပယ် လျက် ၊ ဖောက်ပြန်

ပျက်စီး တတ် သော လူ ၏ ရုပ်တု ၊ သား ငှက် အစ ရှိ သော တွား တတ် သော တိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တု ကို ဘုရားသခင် အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။²⁴ ထို့ကြောင့် သူ တို့သည် မိမိ တို့ကိုယ် ကာယ၏ အသရေ ကို အချင်းချင်း ရှုတ်ချ မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် သူ တို့ကို သူ တို့၏ ကိလေသာ စိတ် ညစ်ညူး ခြင်းလက်သို့ အပ် လိုက်တော် မူ၏။²⁵ သူတို့သည် မှန် သော ဘုရားသခင် အရာ၌ အမှား ကိုထား လျက်၊ ဖန်ဆင်း တတ်သော သခင် ကိုပယ် ၍ ဖန်ဆင်း အပ်သော အရာ ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ ထို သခင် သည် ထာဝရ မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူ၏။ အာမင်²⁶ ထိုသို့ ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားသခင် သည် သူ တို့ကို ရှက်ကြောက် ဘွယ်သော ကိလေသာ လက်သို့ အပ် လိုက်တော် မူ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား ၊ မိန်းမ တို့သည် ပကတိ ထုံးစံကိုစွန့် ၍၊ ပကတိ နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ထုံးစံ ကို လိုက် ကြ၏။²⁷ ထိုအတူ ၊ ယောက်ျား တို့သည်လည်း မိန်းမ နှင့် ဆက်ဆံ ခြင်းပကတိ ထုံးစံကိုစွန့် ၍ အချင်းချင်း ကိလေသာ စိတ်ပူ လောင် သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက် ဘွယ်သော အမှုကို ယောက်ျား ချင်း ပြု လျက် ၊ မိမိ တို့ မှားယွင်း ခြင်းနှင့် အလျောက် မိမိ တို့အပြစ် ဒဏ် ကို ခံရ ကြ၏။²⁸ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ သိ မမှတ် လို သည်ဖြစ်၍ ၊ မ လျောက်ပတ် သော အမှု ကို ပြု စေမည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် သူ တို့ကို မောဟ လက် သို့ အပ် လိုက်တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊²⁹ သူတို့သည် အလုံးစုံ သော အဓမ္မ ကျင့် ခြင်း၊ မ တရား သော မေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ် ခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူး ခြင်း၊ မနာလို ခြင်း၊ ငြုစု ခြင်း၊ လူ အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်း၊ သူတစ်ပါး ကို မြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသော သူ၊ ချောစား သောသူ၊³⁰ ဆဲရေး သောသူ၊ ဘုရားသခင် ကိုမှန်းသော သူ၊ ကြမ်းတမ်း သောသူ၊ မာန ထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွား သော သူ၊ မတတ် ကောင်းသော အတတ် ကိုစီရင် သောသူ၊ မိဘ စကား ကို နားမထောင် သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာ ပျက်သောသူ၊³¹ မိဘသားမယားစသည်တို့ကို မ ချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနား ခြင်းကရုဏာစိတ်မရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။³² ထိုသို့ ကျင့် သော သူ တို့သည် သေ ပြစ်ကိုခံထိုက် သည်ဟု ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူ ကြောင်းကို ထိုသူ တို့ သည် သိ လျက်ပင်ကိုယ်တိုင် ကျင့် သည်သာ မက ၊ ထိုသို့ ကျင့် သောသူ တို့၌ အားရ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

2 သူတစ်ပါး ကို စစ်ကြော စီရင်တတ်သောသူ ၊ သင်သည်ကိုယ် အပြစ် ကို မ ဖုံး နိုင် ရာ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် စစ်ကြော စီရင် သော အမှု ကို ပင်ကိုယ် တိုင် ပြု သည် ဖြစ်၍ ၊ သူတစ်ပါး ကို စစ်ကြော စီရင်သည်တွင် ကိုယ် အပြစ်ရှိကြောင်းကို စီရင် ဆုံးဖြတ် ရာ ရောက်၏။² ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့ ပြု သောသူ တို့ကို စီရင် တော် မူ ခြင်း အရာ သည် သမ္မာ တရား နှင့် ညီသည် ကို ငါ တို့ သိ ကြ၏။³ ထိုသို့သော အမှုကိုကိုယ်တိုင် ပြု လျက် ပင်၊ သူတစ်ပါးပြု သည် ကို စစ်ကြော စီရင် သော သူ ၊ သင် သည် ဘုရားသခင် စီရင်

တော်မူခြင်းနှင့် လွတ် မည်ဟု ထင်မှတ် သလော။⁴ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင့် ကို နောင်တ လမ်းသို့ သွေးဆောင် သည်ကို မ သိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝ စွာကျေးဇူး ပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံ တော် မူခြင်း၊ စိတ်ရှည် တော်မူခြင်းတို့ကို မထိမဲ့မြင် ပြုသလော။⁵ ထိုသို့ ပြုလျှင်စိတ် ခိုင်မာ ၍ နောင်တ မရသည်နှင့်အညီ ဒေါသ နေ့တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏ တရား တော်ထင်ရှား သောနေ့၌ ကိုယ် ခံ စရာတို့ အမျက် ဒေါသကို ဆည်းပူး သလော။⁶ ဘုရားသခင် သည် လူအသီးသီး တို့အား မိမိ တို့အကျင့် နှင့် အလျောက်အကျိုးအပြစ် ကို ဆပ်ပေး တော်မူလတံ့။⁷ ကောင်း သောအကျင့် ကို အမြဲ ကျင့်၍ ၊ ဘုန်း အသရေ ကိုငင်း ၊ မ ဖောက်ပြန်သောဇာတိကိုငင်း ၊ ရှာ သော သူ တို့အား ထာဝရ အသက် ကို ပေးတော်မူလတံ့။⁸ ငြင်းဆန် သော သဘောရှိ၍ ၊ သမ္မာတရား ကို နား မထောင်ဘဲ မတရား သဖြင့် ကျင့် သောသူ တို့ကိုကား ၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသ အမျက်ထွက် တော်မူလ တံ့။⁹ ရှေးဦးစွာ ၌ ယုဒ လူ၊ နောက် ၌ ဟေလသ လူ၊ ဆိုးညစ် သော အမှု ကို ပြု သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ကြီး စွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ကို ခံရကြလတံ့။¹⁰ ရှေးဦးစွာ ၌ ယုဒ လူ၊ နောက် ၌ ဟေလသ လူ၊ ကောင်း သော အကျင့်ကိုကျင့် သောသူရှိသမျှ တို့သည် ဘုန်း အသရေချမ်းသာ ကို ခံစားရကြလတံ့။¹¹ ဘုရားသခင် သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာ ကို မျှမှတ် တော် မ မူ။¹² ပညတ် တရားကို မ သိဘဲ ပြစ်မှား သော သူ တို့သည် ပညတ် တရားမဲ့ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက် ကြလိမ့်မည်။ ပညတ် တရားကို သိလျက် ပင် ပြစ်မှား သော သူ တို့သည် ပညတ် တရား၏ စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ တရား နာ သော သူ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့ ၌ ဖြောင့်မတ် သည်မ ဟုတ်။ တရား ကို ကျင့် သောသူသာလျှင် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက် လိမ့်မည်။¹⁴ သာသနာပ လူတို့သည် ပညတ် တရားတော်ကို မ သိ ဘဲ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် တရား တော် ကို ကျင့် သောအခါ ၊ သူ တို့သည် ပညတ် တရားတော် ကို မ သိ ဘဲ၊ ကိုယ် ကျင့် တရား ကို အမှီပြု သဖြင့်ငင်း၊¹⁵ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်နုလုံးသည် သက်သေခံ သဖြင့် ငင်း ၊ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးဆင်ခြင် ၍ အပြစ်တင် လျက် ၊ လွတ် လျက်နေသဖြင့်ငင်း၊ မိမိ တို့စိတ် နုလုံးထဲ၌ မှတ်သား သော တရား ၏အကျိုး ကို ထင်ရှား စွာ ပြကြ၏။¹⁶ ငါ ဟောပြောသော ဧ ဝံဂေလိ တရားအတိုင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် လူ တို့၏ မ ထင်ရှား သော အမှုအရာ တို့ကို စစ်ကြော စီရင် တော် မူ သော နေ့ ၌ ထိုသို့စီရင် တော် မူလ တံ့။¹⁷ သင် သည် ယုဒ လူ ဟု သမုတ် ခြင်းကို ခံ သောသူ၊ ပညတ် တရားတော် ကို ကိုးစား သော သူ၊ ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု ၍ ဝါကြွား သော သူ၊¹⁸ အလို တော် ကို သိ သော သူ၊ ပညတ် တရား တော် ကို လေ့ကျက် သဖြင့် ခြား နား သောအရာ တို့ကို ပိုင်းခြား ထား တတ်သောသူဖြစ်သည်နှင့် ၊¹⁹ လူကန်း တို့အား လမ်းပြ သောသူ၊ မှောင်မိုက် ၌ နေသောသူ တို့ ကို လင်း စေသောသူ၊²⁰ လူမိုက် တို့ကို ဆုံးမ တတ်သောသူ၊ သူငယ်

တို့ကို နည်း ပေး သော သူ၊ ပညတ် တရား တော် အားဖြင့် ပညာ ကို ၎င်း ၊ သမ္မာ တရား ကို၎င်း ဖြစ်သည် ဟူ၍၊ ကိုယ် ကို ထင်မှတ် တတ်သည် မှန် လျှင်၊ ²¹ သူတစ်ပါး ကို ဆုံးမ လျက် ပင်ကိုယ် ကို မ ဆုံးမ သလော။ သူ့ဥစ္စာ ကို မ ခိုး နှင့် ဟု တရား ဟော လျက် ပင် ကိုယ်တိုင်ခိုး သလော။ ²² သူ့ မယားကို မ ပြစ်မှားနှင့် ဟုဆို လျက် ပင် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား သလော။ ရုပ်တု ကိုစက်ဆုပ် ရွံရှာလျက် ပင် ဗိမာန် တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးသလော။ ²³ ပညတ် တရားတော်ကို အမှီပြု ၍ဝါကြွား လျက်ပင် ထိုတရား ကို လွန်ကျူး ၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် အသရေတော် ကို ရှုတ်ချ သလော။ ²⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကျမ်းစာ၌ လာ သည်နှင့်အညီ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် သင် တို့အကျင့်ကို ထောက် ၍ဘုရားသခင် ၏နာမ တော်ကို ကဲ့ရဲ့တတ် ကြ၏။ ²⁵ သင် သည်ပညတ် တရားကို ကျင့်လျှင် ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်း အားဖြင့် အကျိုး ရှိ၏။ ပညတ် တရား ကို လွန်ကျူး လျှင် ၊ သင် ၏အရေဖျားလှီး ခြင်းသည် အရေဖျား မလှီးဘဲဖြစ် ပြန်၏။ ²⁶ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသော သူ သည်တရား ၌ ပါသောပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ ထိုသူ ၏အရေဖျား မလှီးဘဲ အဖြစ်ကို အရေဖျားလှီး ခြင်းအဖြစ်ကဲ့သို့မှတ် ရသည်မ ဟုတ်လော။ ²⁷ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောသူသည်လည်း ကိုယ် အလိုအလျောက်ပညတ် တရားကို ကျင့် လျှင် ၊ ကျမ်းစာ နှင့် အရေ ဖျားလှီး ခြင်းရှိလျက်ပင်ပညတ် တရားကို လွန်ကျူး သောသင် ကို တရား တွေ့၍ အရှုံးခံစေမည် မဟုတ်လော။ ²⁸ အကြောင်းမူကား ၊ အပြင် အားဖြင့်သာ ယုဒ လူဖြစ် သောသူ သည်ယုဒလူမှန်မ ဟုတ်။ အပြင် အားဖြင့်သာ ကိုယ်အသား အရေဖျားလှီး ခြင်းသည် အရေ ဖျားလှီးခြင်းအမှန် မ ဟုတ်။ ²⁹ အတွင်း အားဖြင့်ယုဒ လူဖြစ်သော သူသည် ယုဒ လူမှန်၏။ အရေဖျားလှီး ခြင်းလည်း ကျမ်းဟောင်း တရား အားဖြင့်မ ဟုတ်ဘဲ၊ ဝိညာဉ် တော်တရားအားဖြင့် စိတ် နှလုံး နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူ၏အချိုးအ မွမ်း သည် လူ အလိုနှင့် မ ဆိုင်၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်နှင့်ဆိုင် သတည်း။

3 ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ၊ ယုဒ လူသည်အဘယ်သို့ သာ သနည်း။ အရေ ဖျား လှီး ခြင်း အားဖြင့် အ ဘယ် အကျိုး ရှိ သနည်း။ ² အထွေထွေ သော အကျိုး များစွာ ရှိ၏။ ထူးမြတ်သော အကျိုးဟူမူကား ၊ အရေ ဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော ယုဒတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော် များကို ခံရကြ၏။ ³ သူတို့တွင် အချို့ မ ယုံသော်လည်း ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူ တို့မ ယုံဘဲနေခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင် ၏သစ္စာ တော်ကို ဖျက် နိုင်သလော။ ⁴ မ ဖျက် နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့် တော်မူချက်သည် ဖြောင့် ပါ၏။ တရား စီရင်သောအခါ အောင်မြင် တော်မူ၏ ဟု ကျမ်းစာ၌လာ သည်နှင့်အညီ ၊ လူ ခပ်သိမ်း တို့သည် သစ္စာ ပျက် သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ သစ္စာ တော်သည် တည် စေသတည်း။ ⁵ ငါ တို့၏ မ တရား သော အမှုသည် ဘုရားသခင် ၏

ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှား စေလျှင် ၊ အဘယ်သို့ ဆို ရသနည်း။ ဘုရားသခင် သည် ဒဏ် ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရား သော အမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော်လူ သဘောအတိုင်း ငါ ဆို သတည်း။ ⁶ ထိုသို့မ ဟုတ် ရာ။ ဟုတ် လျှင်လောက သားတို့ကို အဘယ်သို့ စစ်ကြော စီရင်တော်မူမည်နည်း။ ⁷ ထိုမှတစ်ပါးငါ သည် သစ္စာ ပျက် သော အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ သစ္စာ တော်သည် ဂုဏ် အသရေတော်ကို တိုးပွား စေလျှင် ၊ ငါ ကို အပြစ် ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင် သေး သနည်း ဟူ၍မေး ပြန် လျှင်၊ ⁸ ကောင်း သောအကျိုးရှိစေခြင်းငှာ မ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့် ကြကုန် အံ့ ဟု လူအ ချို့ တို့သည် ငါ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ လျက် ၊ ငါ တို့စကား ကို ပြန်ပြော သည်အတိုင်း ဆို ဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆိုသောသူ တို့သည် ကိုယ် အပြစ် ဒဏ်ကို ခံထိုက် ကြ၏။ ⁹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နည်း။ ငါတို့သည် မြတ် သလောဟု မေးပြန်သော်။ အလျှင်း မ မြတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒ လူ၊ ဟောလသ လူအပေါင်း တို့သည် အပြစ် ရှိ ကြောင်း ကို အထက်က ပြ ခဲ့ ပြီ။ ¹⁰ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား ၊ ဖြောင့်မတ် သောသူမ ရှိ ၊ တစ်ယောက် မျှ မရှိ။ ¹¹ နားလည် သော သူ မ ရှိ ၊ ဘုရားသခင် ကို ရှာ သောသူ မ ရှိ ¹² လူအပေါင်း တို့သည် လမ်းလွဲ ကြပြီ။ တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်းအသုံး မ ရသောသူ ဖြစ် ကြပြီ။ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ မ ရှိ ၊ တစ် ယောက် မျှ မ ရှိ ¹³ သူ တို့၏လည်ချောင်း သည် ဖွင့် ထားသော သင်္ချိုင်း တွင်း ဖြစ်၏။ သူ တို့သည်လျှာ နှင့် လှည့်စား တတ် ကြ၏။ သူ တို့နှုတ်ခမ်း အထဲ မှာ မြေဆိုး အဆိပ် အ တောက် ရှိ၏။ ¹⁴ သူ တို့ နှုတ် သည် ကျိန်ဆဲ သောစကား၊ ကြမ်းတမ်း သောစကားနှင့် ပြည့်ဝ ၏။ ¹⁵ သူ တို့ခြေ သည်လူ အသက်ကို သတ် ခြင်းငှာလျင်မြန် ၏။ ¹⁶ သူ တို့ သွားရာလမ်း ၌ ပျက်စီး ခြင်း၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ခြင်း ရှိ၏။ ¹⁷ ချမ်းသာ လမ်း ကို သူ တို့ မသိ ကြ။ ¹⁸ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ရသော အကြောင်း သည် သူ တို့မျက်စိ ၌ မ ထင် ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။ ¹⁹ ပညတ် တရား၌ ပါ သမျှ သောစကား တို့သည် ပညတ် တရားကို ခံသော သူ တို့နှင့် စပ်ဆိုင် သည်ကို ငါ တို့ သိ ကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ၊ လောကီသား အပေါင်း တို့သည် စကား တစ် ခွန်း ကို မျှ မ ပြော နိုင်ဘဲ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အပြစ်သင့် သောသူ ဖြစ် ကြ၏။ ²⁰ ထိုသို့ပညတ် တရားသည် ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ထင်ရှား စေသည် ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ မ ရောက်ရာ။ ²¹ ယခု မူကား ၊ ပညတ်တော် ကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိ ကျမ်း တို့သည် သက်သေခံ သည်နှင့်အညီ၊ ပညတ် တရားနှင့် မ စပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတည်းဟူသော၊ ²² ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ၊ ယုံကြည် သောသူ အပေါင်း တို့အဘို့ ဖြစ်၍၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့အပေါ်သို့ရောက်သော ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားသည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနား ခြင်းအလျှင်းမ ရှိ ²³ အဘယ်ကြောင့်

နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်း တို့သည် ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အသရေ ပျက် ကြပြီ။²⁴ ယေရှု ခရစ် ရွေးနှုတ် တော်မူ သော အားဖြင့် အဘိုး ကို မပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော် ကြောင့် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက် ရကြ၏။²⁵ ဘုရားသခင် သည် သည်းခံ တော်မူ၍၊²⁶ လွန် ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်အပြစ် များကို မှတ် တော် မမူရာတွင် ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှား စေခြင်း ငှာငှင်း၊ ယခု ကာလ ၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား တော် ကို ထင်ရှား စေ၍၊ ယေရှု ကို ယုံကြည် သော သူ တို့၏အပြစ် ကို လွှတ်တော် မူ သော်လည်း ၊ တရား သဖြင့် ပြု တော် မူ ခြင်း ငှာ ငှင်း၊ ယေရှု ခရစ်၏အသွေး တော် ကို ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ၊ ထို ခရစ်တော် ကို အပြစ်ဖြေ စရာ အကြောင်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ခန့်ထား တော် မူ ပြီ။²⁷ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြား စရာ အကြောင်း ကား အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေးသော်၊ ဝါကြားစရာအကြောင်းကို ပယ် ပြီးအဘယ် တရား အားဖြင့် ပယ်သနည်း။ အကျင့် တရားအားဖြင့်ပယ်သလော။ အကျင့် တရား အားဖြင့် ပယ်သည် မ ဟုတ်။ ယုံကြည် ခြင်း တရား အားဖြင့် ပယ်ပြီ။²⁸ ထိုကြောင့်လူ မည်သည်ကား၊ ပညတ် တရား၏ အကျင့် မ ရှိဘဲ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်တတ်သည် ဟု ယူဆ ရ၏။²⁹ ဘုရားသခင် သည် ယုဒ လူတို့၏ ဘုရားသာ ဖြစ် တော် မူ သလော။ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့၏ ဘုရား ဖြစ် တော် မူ သည်မ ဟုတ်လော။ ဟုတ် ပေ၏။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။³⁰ အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံ သောသူနှင့် မ ခံသောသူနှစ်ဦးကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ၌တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင် တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။³¹ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် တရားကို ပယ် ကြသလော။ အလျှင်း မ ပယ်၊ သာ၍တည် စေကြ၏။

4 ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ၊ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ သည် ဇာတိ ပကတိ အားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ကိုရသနည်း။² အာဗြဟံ သည် အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက် သည် မှန် လျှင် ဝါကြား စရာ အကြောင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ထိုသို့မ ဟုတ်။³ ကျမ်းစာ ၌ အဘယ်သို့ လာသနည်း။ အာဗြဟံ သည်ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့မှတ် တော်မူ၏။⁴ အကျင့် ရှိသောသူ မည်သည်ကား ၊ ကျေးဇူး အားဖြင့် အကျိုး ကို ခံရသည်မ ဟုတ်။ ခံထိုက် သောအားဖြင့် ခံရ၏။⁵ အကျင့် မ ရှိသော သူ မည်သည် ကား ၊ မ တရား သော သူ၏အပြစ် ကိုဖြေ သော သူ ကို ယုံကြည် လျှင် ၊ သူ ၏ယုံကြည် ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ မှတ် လျက်ရှိ၏။⁶ ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင် သည် အကျင့် ကို မ ထောက်ဘဲလျက်ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ရသော သူ ၏မင်္ဂလာ ကိုဒါဝိဒိ သည် ရည်မှတ်၍ ဆို သည်ကား ၊⁷ အပြစ် မှ လွတ် ခြင်း၊ ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ဖုံးအုပ် ခြင်းသို့ရောက် သော သူ

တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။⁸ ထာဝရ ဘုရား အပြစ် တင် တော် မူ ခြင်းနှင့် လွတ် သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု ပြောဆို သတည်း။⁹ အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံသောသူ တို့သာလျှင်ထို မင်္ဂလာ ကိုရကြ သလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလှီး ခြင်း ကို မ ခံသော လူ တို့သည် လည်း ရ ကြ သလော။ အဘယ်ကြောင့် မေး သနည်း ဟူ မူကား ၊ ယုံကြည် ခြင်း ကို အာ ဗြဟံ ၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ် သည် ဟု ဆို ကြ၏။¹⁰ ထိုသို့ဆို သော် အဘယ်သို့ မှတ် သနည်း။ အရေ ဖျားလှီး ခြင်း ကို ခံပြီးမှမှတ် သလော။ မ ခံမှီမှတ်သလော။ ခံပြီး မှမှတ်သည်မ ဟုတ်။ မ ခံမှီမှတ်သတည်း။¹¹ အရေဖျားလှီး ခြင်း ကို မ ခံ ဘဲ ယုံကြည် သော သူ တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း ရှိ သည် ဟု မှတ် စရာ အကြောင်းရှိစေ ခြင်းငှာ ၊¹² ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ သည် ထိုသူ အပေါင်း တို့၏ အဘ ဖြစ် အံ့သောငှာငှင်း၊ အရေဖျား လှီး ခြင်း ကို ခံသည် သာ မက၊ ငါ တို့အဘ အာဗြဟံ သည် အရေ ဖျားလှီး ခြင်းကို မခံမှီရှိ သောယုံကြည် ခြင်းလမ်း သို့လိုက် သော သူ တို့၏ အဘ ဖြစ် အံ့ သော ငှာငှင်း၊ အာ ဗြဟံ သည် အရေ ဖျား လှီး ခြင်းကို မခံမှီရှိ သောယုံကြည် ခြင်း၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း တံဆိပ် တည်းဟူသော အရေဖျားလှီး ခြင်း၏ လက္ခဏာ ကို ခံရ သတည်း။¹³ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဤ လောက ကို အမွေ ခံ စေ မည် ဟု ဂတိ တော် ကို အာ ဗြဟံ မှ စ သော သူ ၏ အမျိုး အနွယ် တို့ သည် ပညတ် တရား အားဖြင့် ရ ကြ သည်မ ဟုတ်။ ယုံကြည် ခြင်း၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းအားဖြင့် ရကြ၏။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ် တရားနှင့် ဆိုင် သော သူတို့သည် အမွေခံ ဖြစ်သည်မှန်လျှင် ၊ ယုံကြည် ခြင်းတရား ကိုပယ် ပြီ။ ဂတိ တော်လည်း အချည်းနီး ဖြစ်၏။¹⁵ ပညတ် တရား သည်ကား အမျက် ဒေါသနှင့် စပ်ဆိုင် ၏။ ပညတ် တရားမ ရှိ လျှင် ၊ လွန်ကျူး ခြင်းအပြစ်မ ရှိ။¹⁶ ထိုကြောင့် ၊ ဂတိ တော်သည် ပညတ် တရားနှင့်ဆိုင် သော အမျိုးအနွယ်တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက ၊ အာဗြဟံ ၏ယုံကြည် ခြင်းတရားနှင့်ဆိုင် သော သူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာ ဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်း တို့၌ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူး တော် ကြောင့် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ယုံကြည် ခြင်း တရား ကို သာ အမှီပြု ၍ ရောက် နိုင်၏။¹⁷ ငါ သည် သင့် ကို လူမျိုး အများ တို့၏အဘ ဖြစ် စေ၏ဟု ကျမ်းစာ၌ လာ သည်နှင့် အညီ ၊ ထိုအာ ဗြဟံ သည်ကား၊ သေ လွန်သောသူ တို့ကို ရှင် စေ တော်မူ ထ သော၊ မ ဖြစ် သေးသော အရာ တို့ကို ဖြစ် သော အရာ ကဲ့သို့ မှာထား တော်မူသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည် သော ဘုရား ရှေ့ တော်၌ ခပ်သိမ်း သော ငါ တို့၏ အဘ ဖြစ် သတည်း။¹⁸ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် ထိုသို့ ဖြစ် လိမ့်မည် ဟူသော ဗျာဒိတ် တော် အတိုင်း ၊ မိမိ သည် လူမျိုး အများ တို့၏ အဘ ဖြစ် မည်ဟု မြော်လင့် စရာအကြောင်းမရှိဘဲလျက်ယုံကြည် ၍ မြော်လင့် လေ၏။¹⁹ ယုံကြည် အားကြီး သည်ဖြစ်၍မိမိအသက် သည် အနှစ်တရာ လောက် ရှိ သဖြင့်၊ မိမိ ကိုယ် သည်အသေ ကဲ့သို့

ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ၏ဝမ်းသည်သေကြောင်းကို၎င်း မအောက်မေ့။²⁰ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍၊²¹ဂတိထားတော်မူသောသူသည် ဂတိတော်အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ၏။²²ထိုကြောင့် သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။²³ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံ အကျိုးအလိုငှာ သာ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မဟုတ်။²⁴ငါတို့အကျိုးအလိုငှာ ရေးထားသတည်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောသူကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူလတံ့။²⁵ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အပ်နှံခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထမြောက်တော်မူ၏။

5 ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်လျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားကြ၏။²ထိုကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသည်အကြောင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့် သာခံစားသော အခွင့်ကို ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို မြော်လင့်၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။³ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။⁴သည်းခံခြင်းသည် လည်း သက်သေထင်ရှားခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်း မြော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။⁵ထိုမြော်လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့အားပေးတော်မူသောသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။⁶ငါတို့သည် အကျိုးနည်းရှိစဉ် တွင် အချိန်တန်မှ ခရစ်တော်သည် မတရားသောသူတို့အတွက် ကြောင့်အသေခံတော်မူ၏။⁷ဖြောင့်မတ်သောသူအတွက် ကြောင့်အသေခံမည့်သူရှိခဲ့၏။ သူတော်ကောင်းအတွက် ကြောင့်အသေခံပုံ သောသူရှိကောင်းရှိ လိမ့်မည်မှန်စေတော့။⁸ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ကြောင့်အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှ လောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။⁹သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ်ငရဲမှ ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု သာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။¹⁰အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်

နှင့် မိသုသဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသည်မှန်လျှင်၊ မိသုသဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုသာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။¹¹ထိုမျှမက၊ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် မိသုသဟာယဖွဲ့ရာကျေးဇူးကိုယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။¹²ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တစ်ယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။¹³ပညတ်တရားကို မထားမှီ တိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ်ပညတ်တရားကိုမျှ မရှိလျှင်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်စရာမရှိ။¹⁴သို့သော်လည်း အာဒံလက်ထက်မှစ၍ မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ်မှားသည် နည်းတူ မပြစ်မှားသောသူတို့ကို ပင်အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလတံ့သောသူ၏ ပုံပမာဖြစ်သတည်း။¹⁵သို့သော်လည်း ပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့် ကျေးဇူးတော်သဘောမတူ၊ အကြောင်းမူကား၊ လူတစ်ယောက်သည် ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ တစ်ယောက်သောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏အကျိုးသည်လူများတို့၌သာ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။¹⁶ထိုမှတစ်ပါး လူတစ်ယောက်ပြစ်မှားသောအရာနှင့် ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစီရင်သောအရာမှာ၊ အပြစ်တစ်ခုကြောင့် ဒဏ်ခံစေဟု စီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် လွတ်စေဟု စီရင်၏။¹⁷ထိုမှတစ်ပါး၊ လူတစ်ယောက်သည် ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုတစ်ယောက်သောသူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့သွင်းပေးတော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူတို့သည် တစ်ယောက်သောသူတည်းဟူသောယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်သာ၍ စိုးစံရကြလတံ့။¹⁸ထိုကြောင့်၊ တစ်ယောက်သောသူ၏ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြသည်နည်းတူ၊ တစ်ယောက်သောသူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။¹⁹အကြောင်းမူကား၊ တစ်ယောက်သောသူသည် နားမထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် အပြစ်ရောက်သည်နည်းတူ၊ တစ်ယောက်သောသူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြ၏။²⁰ထိုမှတစ်ပါး၊ ပညတ်တရားသည် တစ်ဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအပြစ်ပွားများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွားများသည် အရာမှာ ကျေးဇူးတော်သာ၍ ကြွယ်ဝ၏။²¹ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ်တရားသည်သေခြင်းအားဖြင့်

အစိုးရ သည် နည်းတူ ၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ပြုစု တော် မူ၍ ကျေးဇူး တရား သည် ထာဝရ အသက် နှင့် ယှဉ် သော ဖြောင့်မတ် ရာသို့ သွင်းခြင်းအားဖြင့် အစိုးရ လေအံ့သတည်း။

6 ထိုသို့ မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်နည်း။ ကျေးဇူး တော် ပွားများ စေ ခြင်း ငှာ အပြစ် တရား ကို ကျင့် ၍ နေ ရ မည် လော။² ထိုသို့ မ နေ ရ။ အပြစ် တရား မှ စုတေ့ သော သူ တို့ သည် ထို တရား ၌ အဘယ်သို့ ရှင် ရဦး မည် နည်း။³ ယေရှု ခရစ် ၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ခံ သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် အသေခံ တော် မူ ခြင်း၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ခံ ကြ သည် ဟု သင် တို့ မ သိ သလော။⁴ ထိုကြောင့် ၊ အသေခံ တော် မူ ခြင်း၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ခံ သော အားဖြင့် ၊ ထိုသခင် နှင့် အတူ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကို ခံ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော် သည် ခမည်းတော် ၏ ဘုန်း တန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသည်နည်းတူ ၊ ငါ တို့သည်လည်း အသစ် သောအသက် ၌ ကျင်လည် ရကြသတည်း။⁵ တနည်းကား ၊ အသေခံ တော်မူခြင်း၏ ပုံ သဏ္ဍာန် ကို ဆောင် ၍၊ ထို သခင် နှင့် အတူ ငါ တို့သည် စိုက်ပျိုး လျက် ရှိ သည် မှန် လျှင် ၊ ထမြောက် တော် မူ ခြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန် ကို ဆောင်၍ စိုက်ပျိုး လျက် ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁶ ထိုမှတပါး၊ ငါ တို့၏လူ ဟောင်း သည် ထို သခင်နှင့်အတူလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေသတ် ခြင်း ကို ခံ ပြီ ဟု ငါ တို့ သိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ တို့သည် နောက်မှအပြစ် တရား၏အစေ ကို မ ခံစေခြင်းငှာ၊ အပြစ် တရား၏ ကိုယ် ကို ဖျက်ဆီး မည်အကြောင်း တည်း။⁷ သေ သော သူ သည် အပြစ် တရား၏ လက်မှ လွတ် လျက်ရှိ၏။⁸ ခရစ်တော် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် သောအခါ ၊ သေ ခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်တော် မူ၏။⁹ သေ ခြင်းတရားသည် နောက်တဖန်ကိုယ်တော် ကို မ အုပ်စိုး ရသည်ကို ထောက်သော်၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော် နှင့်အတူသေ လျှင်၊ ထိုသခင်နှင့် အတူ ရှင် လိမ့်မည် ဟု သဘော ရှိ ကြ၏။¹⁰ ခရစ်တော် သည် အသေခံ တော်မူရာမှာ၊ အပြစ် တရားကြောင့် တကြိမ် သာ ခံ တော်မူ၏။ အသက် ရှင်တော် မူ ရမှာ၊ ဘုရား သ ခ င် အ ဘို့ ရှင် တော်မူ၏။¹¹ ထိုနည်းတူ သင် တို့သည် အပြစ် တရားနှင့် ဆိုင်သော အရာ၌ကား၊ အသေ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားသခင် နှင့်ဆိုင်သော အရာ၌ကား၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် အသက် ရှင်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုယ် ထင်မှတ် ကြ လော့။¹² ထိုကြောင့် ၊ သင် တို့၏သေ တတ်သော ကိုယ်ခနု၏ ၏တပ်မက် ခြင်းအလိုသို့ လိုက် ရသည်တိုင်အောင်၊ အပြစ် တရားသည် ထိုကိုယ်ခနု၏ ၌ အစိုး မ ရစေနှင့်။¹³ သင် တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါ များကို ဒုစရိုက် လက်နက် ဖြစ် စေ၍၊ အပြစ် တရားအား မ ဆက် ကြနှင့်။ သေ ခြင်းမှ ထမြောက်၍ အသက် ရှင် သော သူ ကဲ့သို့ ၊ ဘုရားသခင် အား ကိုယ် ကို ကိုယ် ဆက် ကြ လော့။¹⁴ ကိုယ်အင်္ဂါ များ ကိုလည်း သုစရိုက် လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင် အားဆက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ် တရားလက် ၌မ ရှိ ၊ ကျေးဇူး တရားလက် ၌ရှိသောကြောင့် အပြစ်

တရားသည် သင် တို့ကို မ အုပ်စိုး ရ။¹⁵ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နည်း၊ ငါတို့သည် ပညတ် တရားလက် ၌မရှိ ကျေးဇူး တရားလက် ၌ရှိ သောကြောင့် ၊ ဒုစရိုက် ကို ပြု ရ မည် လော။ ထိုသို့မ ပြု ရ။¹⁶ အကြင်သူ၏အထံ၌ အစေခံ ကျွန် ဖြစ် ခြင်း ငှာ သင် တို့ ဝင် ၍ အစေခံ၏။ ထိုသူသည် သေ ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော အပြစ် တရားဖြစ် စေ၊ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက် ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော နားထောင် ခြင်း တရား ဖြစ် စေ၊ သင် တို့၏သခင် ဖြစ်သည် ကို မ သိ ကြ သလော။¹⁷ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ ကျွန် ဖြစ် ဘူးသော်လည်း ၊ ယခု တွင်ခံ ခဲ့ပြီးသော ဩဝါဒ နည်း ဥပဒေသစကားကို စေတနာစိတ် နှင့် နားထောင် ကြသည် ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကြီးလှ ပေ၏။¹⁸ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ လက်မှ လွတ် ကြပြီဖြစ်၍ ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၏ ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။¹⁹ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင် တို့ဇာတိ ပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်း သောကြောင့် ၊ လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့်ဆို သတည်း။ သင် တို့သည် မိမိ တို့ ကိုယ်အင်္ဂါ များကို အဓမ္မ အလိုငှာ ညစ်ညူး ခြင်းတရား၊ အဓမ္မ တရား၌ သွင်း ၍ ကျွန် ခံစေဘူးသည်နည်းတူ ၊ ယခု မှာ ကိုယ်အင်္ဂါ များကိုသန့်ရှင်း ခြင်းအလိုငှာ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၌သွင်း ၍ကျွန် ခံစေကြလော့။²⁰ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ ကျွန် ဖြစ် စဉ် ကာလ ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား၏လက်မှ လွတ် ကြ၏။²¹ ယခု သင် တို့ရှက်ကြောက် သော ထိုအကျင့် တို့ကို ကျင့်စဉ် အခါ၊ အဘယ် အကျိုး ကို ရ ကြ သနည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်သည် သေ ခြင်း၌ လမ်းဆုံး သတည်း။²² ယခု မူကား ၊ သင် တို့သည် အပြစ် တရား၏ လက်မှ လွတ် ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း ခြင်းအကျိုး ကို ရ ကြ၏။ အဆုံး ၌ လည်း ထာဝရ အသက် ကို ရကြလိမ့်မည်။²³ အပြစ် တရား၏ အခ ကား သေ ခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင် ပေး တော် မူ သော ဆု ကျေးဇူး တော် ကား ၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ထာဝရ အသက် ပေတည်း။

7 ပညတ် တရားကို သိ သောညီအစ်ကို တို့၊ ပညတ် တရားသည် လူ ကို အသက် ထက် ဆုံး မျှသာ ပိုင် သည် ကို မ သိ ကြ သလော။² ဥပမာကား ၊ လင် ရှိသော မိန်းမ သည် လင် မ သေမှီတိုင်အောင် ၊ ပညတ် တရား အားဖြင့် လင်၌ချည်နှောင် လျက် ရှိ၏။ လင် သေ လျှင် မူကား လင် ဝတ် နှင့် လွတ် ၏။³ ထို ကြောင့် ၊ မိမိ လင် မ သေမှီအခြား သော သူ ၏ မယားဖြစ် လျှင် ၊ မျောက်မထား သော မိန်းမ ဟု ခေါ် ထိုက် ၏။ လင် သေ လျှင် မူကား ၊ ထို တရား နှင့် လွတ် သည် ဖြစ် ၍၊ အခြား သော သူ၏ မယား ဖြစ် သော်လည်း၊ မျောက်မထား သောမိန်းမဟု ခေါ်စရာအကြောင်းမ ရှိ⁴ ထိုနည်းတူ၊ ငါ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အခြား သောသူတည်းဟူသော၊ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသောသူ ၏မယားဖြစ် ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့်အညီတိုးပွား မည်အကြောင်း ၊ ခရစ်တော် ၏ ကိုယ်

ခနခါ အားဖြင့် သေ၍ ပညတ် တရားနှင့် ကွာကြ၏။⁵ ငါတို့သည် ဇာတိ ပကတိ၌ ကျင့်လည်သောအခါ၊ အပြစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောစိတ် တို့သည် ပညတ် တရား အားဖြင့် ပေါက်၍ သေခြင်းတရား၏အလို နှင့်အညီ တိုးပွား မည်အကြောင်း၊ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌ ပြုပြင် ကြ၏။⁶ ယခု မူကား၊ ကျမ်းစာ၌ပါသော တရား ဟောင်းကို မမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ် တော်တရားသစ်ကို မှီ၍ အမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းအလိုငှာ၊ ငါတို့သည် အသေ သဖြင့် အုပ်ချုပ်သော ပညတ် တရား၏လက် မှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။⁷ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြောရ မည်နည်း။ ပညတ် တရား၌ အပြစ် ရှိသလော။ အပြစ်မ ရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ် တရား အားဖြင့် သာ အပြစ် သဘောကို ငါ သိ ရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လောဘ စိတ်မ ရှိစေနှင့်ဟု ပညတ် တရားမ ဆိုလျှင်၊ လောဘ သဘောကိုငါမ သိ⁸ အပြစ် တရားသည် ပညတ် တရားအားဖြင့် အခွင့် ရ၍၊ ငါ၌ အမျိုးမျိုး သော လောဘ တို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ပညတ် တရားမ ရှိလျှင်၊ အပြစ် တရားသေ၏။⁹ အထက် ကပညတ် တရားမ ရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက် ရှင်၏။ ပညတ် တရားပေါ်သောအခါ အပြစ် တရားသည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်း သေ၏။¹⁰ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပညတ် တရားသည် သေခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်ကို ငါ တွေ့၏။¹¹ အပြစ် တရားသည် ပညတ် တရားအားဖြင့် အခွင့် ရလျှင်၊ ငါ့ကို လှည့်ဖြား၍ ထိုတရား အားဖြင့် ငါ့ကို သတ်လေ၏။¹² ထိုကြောင့်၊ တရား တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ် တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း ရှိ၏။¹³ သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သော အရာသည် ငါ၌သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ် တရားသည် မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှာ ကောင်းမြတ်သော အရာအားဖြင့် ငါ၌သေခြင်းကို ပြု၍ သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် အပြစ် တရားသည် ပညတ် တော်အားဖြင့် အလွန် အပြစ် နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိ သတည်း။¹⁴ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပညတ် တရားသည် ဝိညာဉ် ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ငါ မူကား ဇာတိ ပကတိရှိ၏။ အပြစ် တရားလက်၌ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။¹⁵ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို မကျင့်၊ ရွံ့ရှာသော အကျင့်ကို ကျင့်၏။¹⁶ ထိုသို့ ငါသည် မကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ် တရားဖြောင့်သည်ဟု ငါဝန်ခံ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထို မကောင်းသော အကျင့်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသော အပြစ် တရားသည် ကျင့်၏။¹⁸ ငါ့အထဲမှာ ငါ့ဇာတိ ပကတိ၌ ကောင်းသော အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကျင့်ချင်သော စိတ်ရှိသော်လည်း၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်သောအခွင့်ကို ရှာ၍ မတွေ့နိုင်။¹⁹ ငါသည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကောင်းကို မကျင့်၊ မကျင့်ချင်သော အကျင့်ဆိုးကို ကျင့်၏။²⁰ ထိုသို့ ငါ

သည်မ ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသော အပြစ် တရားသည် ကျင့်၏။²¹ ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်ကို ငါ့ကျင့်ချင်သောအခါ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သော တရားကို ငါတွေ့၏။²² ငါသည် အတွင်းလူ အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ် တရားတော်တို့ နှစ်သက်၏။²³ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌ ရှိသော တရားတစ်ပါးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တရားကို ပြိုင်ဆိုင်တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌ ရှိသော အပြစ် တရားလက်သို့ ငါ့ကိုဘမ်းသွားအပ်နံ့သည်ကို ငါမြင်၏။²⁴ ငါသည် ငြိငြင်သောသူ ဖြစ်ပါသည်တကား၊ ဤအသေကောင်မှ ငါ့ကို အဘယ်သူ ကယ်လွှတ်မည်နည်း။²⁵ ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီး လှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တရားတော် အလိုသို့၎င်း၊ ဇာတိ ပကတိ အားဖြင့် အပြစ် တရား အလိုသို့၎င်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

ဝိဘုရားသခင် ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့် ယေရှု ခရစ်၌ တည်၍၊ ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။² ယေရှု ခရစ်၌ တည်၍ အသက်ရှင်စေသော ဝိညာဉ် တော်၏တရားသည် အပြစ် တရား၏လက်မှ ၎င်း၊ သေခြင်းတရား၏လက်မှ ၎င်း၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်ပြီ။³ ဇာတိ ပကတိ ကြောင့် ပညတ် တရားသည် အားနည်း၍ မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင် ပြုတော်မူခြင်းငှာ၊ အပြစ် နှင့် ပြည့်စုံသော ဇာတိ ပကတိ၏ သဏ္ဍာန်ကို ဆောင်သော မိမိ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ အပြစ် ဖြေဘို့ရာ ဇာတိ ပကတိ၌ အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။⁴ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိ ပကတိအတိုင်း မကျင့်၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်သော ငါတို့သည်၊ တရား၌ ပါသောပညတ် တို့ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းတည်း။⁵ ဇာတိ ပကတိရှိသောသူ တို့သည် ဇာတိ ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကိုစွဲလမ်းသော စိတ်သဘော ရှိကြ၏။ ဝိညာဉ် ပကတိရှိသောသူ တို့မူကား၊ ဝိညာဉ် ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်သဘော ရှိကြ၏။⁶ ဇာတိ ပကတိစိတ် သဘောသည် သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ် ပကတိစိတ် သဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။⁷ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဇာတိ ပကတိစိတ် သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏ တရားတော်အလိုသို့ မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမကမ လိုက်နိုင်⁸ ထိုကြောင့် ဇာတိ ပကတိ၌ ကျင့်လည်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့်မ တွေ့နိုင်ကြ။⁹ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ဝိညာဉ် တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ဇာတိ ပကတိဘက်၌ ရှိကြသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ် ပကတိဘက်၌ ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်ကို မရသော သူ မည်သည်ကား ခရစ်တော်

နှင့် မဆိုင်။¹⁰ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကားကယ်သည် အပြစ်ကြောင့် အသေဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်မူကားဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ရှိ၏။¹¹ ထိုမျှမက၊ ယေရှုကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသည် သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်သောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ သေတတ်သော သင်တို့၏ကိုယ်ကားကယ်ကိုပင် ရှင်စေတော်မူမည်။¹² သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်ဇာတိပကတိအတိုင်း ကျင့်ရမည်အကြောင်းဇာတိပကတိ၏ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။¹³ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း အသက်ရှင်လျှင် သေရကြမည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ကိုယ်ကားကယ်၏အကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။¹⁴ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော် ဆုံးမပဲ့ပြင်တော်မူသမျှ သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။¹⁵ အကြောင်းမူကားကယ်သည် တစ်ဖန်ကြောက်ရွံ့တတ်သော ကျွန်ုပ်တို့၏သဘောကို ရကြသည်မဟုတ်။ အဗမ္မအဘ ဟုခေါ်ရသောအခွင့်နှင့် သားဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကို ရကြပြီ။¹⁶ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြသည် ဟု ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ဝိညာဉ်နှင့် အတူသက်သေခံတော်မူ၏။¹⁷ သားမှန်လျှင် အမွေခံ။ ဘုရားသခင်၏အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူဘုန်းဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်နှင့်အတူဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်ဆက်ဆံသောအမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။¹⁸ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းလတ်သော ဘုန်းကိုထောက်သော်၊ ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပမာဏမပြုထိုက်ဟု ငါသဘောရှိ၏။¹⁹ ဤလောကသည် ဘုရားသခင်သားတို့၏ ပေါ်ထွန်းခြင်းအရာကို အလွန်တောင့်တမြော်လင့်လျက်နေ၏။²⁰ ဤလောကသည် အနိစ္စနိုင်ငံသို့အလိုလိုလိုက်သည်မဟုတ်။²¹ ဘုရားသခင်သားထူးမြတ်သော လွတ်ခြင်းချမ်းသာတည်း ဟူသော ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း အနှောင့်အယှက်ကယ်လွတ်ခြင်းချမ်းသာကို ဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့်ရသော အခွင့်ကို ပေး၍အနိစ္စနိုင်ငံသို့ လိုက်စေတော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကြောင့်သာ လိုက်ရ၏။²² ဤလောကတစ်နိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကို ခံရသည် ဟု ငါတို့သိကြ၏။²³ ထိုမျှမက ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးတော်အစအဦးကို ခံပြီးသော ငါတို့သည်လည်း သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းအကြောင်း တည်း ဟူသော ကိုယ်ခန့်ခါ ရွေးနှုတ်ခြင်း ချမ်းသာကို မြော်လင့်၍၊ စိတ်နှလုံးအထဲ၌ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။²⁴ ငါတို့သည် မြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ မြော်လင့်သော အရာကို တွေ့မြင်လျှင် မြော်လင့်စရာ အကြောင်းမရှိ။ တွေ့မြင်သော အရာကို အဘယ်ကြောင့် မြော်လင့်ရမည်နည်း။²⁵ ငါတို့သည် မ

တွေ့ မမြင်သော အရာကို မြော်လင့်လျှင် မူကား၊ ထိုအရာကို သည်းခံသောစိတ်နှင့် ငံ့လင့်၍ နေကြ၏။²⁶ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါတို့မတတ်နိုင်သော အရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဆုတောင်းသင့်သည်အတိုင်း အဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟုမသိကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ်မမြှောက်နိုင်သော ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့်ဝိညာဉ်တော်သည် စောင့်မတော်မူ၏။²⁷ စိတ်နှလုံးကို စစ်တော်မူသောသူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ်သဘောကိုသိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ စောင့်မတော်မူ၏။²⁸ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူ တည်းဟူသော ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူသော သူတို့၏ အကျိုးကို ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။²⁹ ဘုရားသခင်၏အား တော်သည် အများသော ညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့မဆွက သိတော်မူသောသူတို့ကို သားတော်၏ပုံ သဏ္ဍာန်နှင့် တညီတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။³⁰ ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သော သူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့တည်စေတော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ချီးမြှောက်တော်မူ၏။³¹ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့တစ်ဘက်၌နေနိုင်မည်နည်း။³² မိမိသားတော်ရင်းကို မနှမြောဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှ အဘို့အလိုငှာ စွန့်တော်မူသော သူသည်၊ သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ငါတို့အားမပေးဘဲ အဘယ်သို့နေတော်မူမည်နည်း။³³ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ၌တည်စေသော သူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။³⁴ အပြစ်စီရင်သော သူကား အဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ခံသည်သာ မက၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းသော သူကား ခရစ်တော်ပေတည်း။³⁵ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူကွာစေမည်နည်း။³⁶ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတစ်ပါးမှတ်တတ်ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့် တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသော်လည်း၊ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို ကွာစေမည်နည်း။³⁷ မကွာစေသည်သာမက၊ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသော သူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထိုအမှု ခပ်သိမ်းတို့ကို

ခံစဉ်တွင်ပင် အထူးသဖြင့်အောင်မြင် ကြ၏။³⁸အကြောင်းမူကား ၊ သေ ခြင်းဖြစ်စေ ၊ အသက် ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ ၊ ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် စေ ၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်စေ ၊ အာဏာ တန်ခိုးဖြစ်စေ ၊ မျက်မှောက် အရာဖြစ်စေ ၊ နောင်လာ လတုံသောအရာဖြစ်စေ ၊³⁹39အမြင့် ဖြစ် စေ၊ အနိမ့် ဖြစ်စေ၊ ဤအရာ မှ စ၍အဘယ် နိမ္မိတ အရာ မျှသည်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ခံရသောဘုရားသခင် ၏ မေတ္တာ တော်နှင့် ငါ တို့ကို မ ကွာစေနိုင် ဟု ငါသည်သဘောကျလျက်ရှိ၏။

9 ငါ့ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိ သော စိတ်သည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် နှင့် တကွ ငါ့ ဘက်၌ သက်သေခံ လျက်၊ ငါ သည် မှ သာ မ ပါ၊ ခရစ်တော် ရှေ့၌ မှန်ကန် စွာ ပြော သည်ကား၊² ငါ သည် အလွန် ဝမ်းနည်း ခြင်းရှိ ၏။ စိတ် နှလုံး ထဲ၌ မခြားမလပ် ပူပန် ခြင်းဝေဒနာ ရှိ၏။³ အကြောင်းမူကား ၊ ဇာတိ အားဖြင့် ငါ့ အမျိုးသား ချင်းဖြစ် သော ငါ့ ညီအစ်ကို တို့အတွက် ၊ ငါ သည်ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော် နှင့် ခွာ ၍ ကျိန် ခြင်းကိုခံချင်လောက်အောင် စိတ် ရှိ၏။⁴ ထိုသူ တို့သည် ဣသရေလ လူဖြစ် ၍၊ သား အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ ဘုန်း အာနုဘော်တော်နှင့်၎င်း ၊ ပဋိညာဉ် တရားတို့နှင့်၎င်း ၊ ပညတ် တရား ထားခြင်းနှင့် ၎င်း ၊ ဝတ်ပြု ခြင်းနှင့်၎င်း ၊ ဂတိ တော်တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင် ကြ၏။⁵ ဘိုးဘေး များတို့နှင့်ဆက်နွယ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် သည်လည်း ၊ ဇာတိ အမျိုးအားဖြင့် ထိုသူ တို့၏ အမျိုး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော် သည်လည်း ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ ကို အစိုးရ တော်မူ၍ ထာဝရ မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်⁶ ထိုသို့ဆိုသော်ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ တော်မ တည် ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား ၊ ဣသရေလ နှင့် ဆက်နွယ် သော သူ အပေါင်း တို့သည် ဣသရေလ လူမှန်မ ဟုတ်။⁷ ထိုနည်းတူ အာ ဗြဟံ ၏ အမျိုး အနွယ် ဖြစ် သော သူ အပေါင်း တို့သည် အာ ဗြဟံ၏သား မှန် မ ဟုတ်။ ဣ ဇာ က် ၌ သာ သင် ၏အမျိုး တည် လိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ် တော် ရှိ၏။⁸ ထို ကြောင့်၊ ဇာတိ အမျိုးသား တို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား မှန်မ ဟုတ်။ ဂတိ တော်နှင့်ဆိုင်သော သား တို့သည် အမျိုး အနွယ် မှန်သည် ဟု မှတ် တော် မူ၏။⁹ ဂတိ တော် အချက် ဟူ မူကား ၊ ယခု မှစ၍ကာလ အချိန်စေ့ သောအခါ ၊ ငါ လာ ၍ စာ ရာ သည် သား ကို ရ လိမ့်မည် ဟု လာ သတည်း။¹⁰ ထို မျှ မက ၊ ရေ ဗ ကု ကာ သည် ငါ တို့ အဘ ဣ ဇာ က် နှင့် စုံ ဘက် ၍ ပဋိသန္ဓေစွဲ ယူ သောအခါ ၊¹¹ ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော် မူ ခြင်း နှင့် ယှဉ် သော အကြံ တော်သည် အကျင့် အားဖြင့် မ တည် ၊ ခေါ် တော် မူ သော သူ ၏အလိုတော် အားဖြင့် တည် မည် အကြောင်း ၊ သားမ ဘွား မှီ ၊ ထိုသားတို့သည် ကောင်း သောအကျင့်၊ မ ကောင်းသော အကျင့် ကို မ ကျင့် မှီ၊¹² သား အကြီး သည် သား အငယ် ၌ ကျွန် ခံ ရလိမ့်မည် ဟု ထို မိန်းမ အား ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ၏။¹³ ထိုသို့နှင့် အညီ၊ ယာ ကုပ် ကို ငါ ချစ် ၏။ ဧ သော ကို မုန်း ၏ဟု ကျမ်းစာ လာသတည်း။¹⁴ သို့ဖြစ်၍ ၊ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်

နည်း။ ဘုရားသခင် သည် မတရား သောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့မ ပြောရ¹⁵ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည်ကျေးဇူး ပြုလိုသောသူ ကို ကျေးဇူး ပြုမည်။ သနား လိုသောသူ ကိုလည်း သနား မည်ဟု မော ရှေ့ ကို မိန့် တော် မူ၏။¹⁶ ထိုကြောင့် ၊ လိုချင် သောသူ သည် တတ်နိုင်သည် မ ဟုတ်။ ပြေး သောသူ သည်လည်း တတ်နိုင်သည် မ ဟုတ်။ ကျေးဇူး ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင် သာလျှင် တတ်နိုင် တော်မူ၏။¹⁷ ကျမ်းစာ ၌ ဖာရော ဘုရင်ကိုဆိုသည်ကား၊ ငါ့ တန်ခိုး ကို သင် ၌ ငါ ပြု ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ ငါ့ နာမ ကို မြေကြီး တ ပြင် လုံး တွင် ကျော်စော စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ သင့် ကို ချီးမြှောက် ခဲ့ ပြီဟု ဆို သတည်း။¹⁸ ထိုသို့နှင့် အညီ၊ ကျေးဇူးပြုလို သော သူ ကို ကျေးဇူး ပြု တော် မူ၏။ ခိုင်မာ စေ လို သော သူ ကိုလည်း ခိုင်မာ စေ တော် မူ၏။¹⁹ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ဘုရားသခင်သည်အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင် တော် မူ သေး သနည်း။ အဘယ်သူ သည် အလို တော် ကို ဆီးတား ဘူး သနည်း ဟု ဆို မည် လော။²⁰ ဘုရားသခင် ကို ငြင်းဆန် သော အချင်း လူ ၊ သင် သည်ကား အဘယ်သူ နည်း။ လုပ်အပ် သော အရာ သည် လုပ် တတ်သောသူ အား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ဤသို့ လုပ် သနည်းဟု ဆို ရမည်လော။²¹ အိုးထိန်း သမားသည် အိုးမြေကို ပိုင် သည် မ ဟုတ်လော။ အိုး မြေတပုံ တည်း နှင့် အိုး မြတ် ၊ အိုးယုတ် ကို လုပ် ပိုင်သည်မဟုတ်လော။²² ဘုရားသခင် သည် မိမိ အမျက် တော်ကိုပြု ၍ ၊ တန်ခိုး တော်ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာအလို တော်ရှိ လျက်၊ ပျက်စီး ခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင် သော အမျက် ရာအိုး များတို့ကို အလွန် သည်းခံ ခြင်းခန့်နှင့်သည်းခံ တော်မူသည် မှန်လျှင် အဘယ် ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။²³ ချီးမြှောက် ခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင် တော်မူနှင့် သော ကရုဏာ ခံရာ အိုး များတည်းဟူသော၊²⁴ ယုဒ အမျိုးသားတို့ အထဲ မှ သာ မ ဟုတ်၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့အထဲ မှ ပ ရော ဖက် ဟောရှေ့ဆိုသည်အတိုင်း ခေါ် တော်မူသောငါတို့၌ ဘုန်း အာနုဘော် တော် ကြွယ်ဝ ခြင်း ကို ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာ ပြု တော် မူ သည် မှန် လျှင်၊ အဘယ် ပြော ဘွယ် ရှိ အံ့ နည်း။²⁵ ဟော ရှေ့ ၏ ကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား၊ ငါ ၏ လူ မ ဟုတ်သော သူ ကို ငါ ၏လူ ဟူ၍ငါ ခေါ် မည်။ မ ချစ် သော သတို့သမီး ကိုလည်း အချစ် ဟူ၍ငါ ခေါ် မည်။²⁶ သင်တို့သည်ငါ ၏လူ မ ဟုတ် ဟုပြောဆို ရာ အရပ် ၌ နေ သောသူ တို့သည်၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏သား ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ လိမ့်မည်ဟု လာ သတည်း။²⁷ ပ ရော ဖက် ဟော ရှာ ယ သည်လည်း ၊ ဣသရေလ အမျိုး ကို ရည်မှတ် ၍ ကြွေးကြော် သည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ များ သော်လည်း ၊ ကြွင်း သော သူ တို့ သာလျှင် ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။²⁸ အမှု တော် ကို တရားသဖြင့် ပြီးစီး စေခြင်းငှာဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။ ထာဝရ ဘုရား သည်မြေ ပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အမှုကို ပြုတော်မူလိမ့်မည် ဟု ဆို သတည်း။²⁹ ထိုသို့ နှင့် အညီ၊ ဟော ရှာ ယ သည် အထက် က ဆိုပြန်သည်ကား၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားသည်

ငါ တို့၌ မျိုးစေ့ ကို ကြွင်း စေတော်မ မူလျှင် ၊ ငါတို့သည်သောဒုံ မြို့ ကဲ့သို့ဖြစ် ၍ ဂေါမောရ မြို့နှင့် တူ ကြပြီ။³⁰ ထိုကြောင့် ၊ အဘယ်သို့ ပြော ရမည်နည်းဟူမူကား ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မှီအောင် မ လိုက် သော တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကို မှီ ကြ၏။ ထိုသို့ဆို သော်၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် မှီ သော ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကို ဆိုလို သတည်း။³¹ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို မှီ အောင် လိုက် သော ဣသရေလ လူ တို့ မူကား၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို မ မှီ ကြ။³² အဘယ်ကြောင့် မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် မ လိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် သာ လိုက်ကြ သတည်း။³³ ကျမ်းစာ၌လာ သည်ကား ၊ ထိမိ ၍ လဲစရာ ကျောက် ၊ မှားယွင်း စရာကျောက် ကို ဇီအုန် တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား ၏။ ထိုကျောက် ကို အမှီပြု သော သူ မည်သည် ကား၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း မ ရှိ နိုင် ရာဟုလာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိ မိ၍ လဲကြ၏။

10ညီအစ်ကို တို့၊ ဣသရေလ လူတို့သည် ကယ်တင် တော်မူ ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ ၊ ငါ ၏စေတနာ အလိုရှိ ၍ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း လေ့ရှိ၏။² ထိုသူတို့သည် မှန်သောပညာ မ ရှိ သော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ် အားကြီးသည်ဟု သူ တို့အဘို့ ငါသက်သေခံဖြစ်၏။ ကြားနာ ခြင်းသည်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ စကား တော် အားဖြင့် ဖြစ်၏။³ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို မ သိ ဘဲ၊ ကိုယ် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို တည် စေခြင်းငှာရှာကြ သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ဝန်မ ခံကြ⁴ ယုံကြည် သောသူ အပေါင်း တို့သည် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ၊ ပညတ် တရားသည် ခရစ်တော် အားဖြင့် စုံလင် ခြင်းရှိ၏။⁵ မော ရှေ့ က လည်း ၊ ထို အကျင့် ကို ကျင့် သော သူ သည် ထို အကျင့် အားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ် ၊ တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ရည်မှတ်၍ ရေး ထားသတည်း။⁶ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားဆို သည်ကား၊⁷ ကောင်းကျိုး ကိုမ ရှာ သော သူ တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ ရကြ၏။ ငါ ၏ အကြောင်း သို့ အဘယ်သူ တက် လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်း လိမ့်မည်နည်းဟု စိတ် ထဲမှာ မ အောက်မေ့နှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆို သော်၊ ခရစ်တော် ကို ဆောင်ခဲ ခြင်း ငှာ ကောင်းကင် သို့ အဘယ်သူ တက် လိမ့်မည် နည်း။ ခရစ်တော် ကို သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ ခြင်းငှာ နက်နဲ ရာ ထဲသို့ အဘယ်သူ ဆင်း လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလို သတည်း။⁸ တ ဖန် ဆို သည်ကား၊ တရား တော်သည် သင် နှင့် နီး ၏။ သင် ၏ နှုတ် ၌ ၎င်း ၊ သင် ၏နှလုံး ၌ ၎င်း ရှိ သည်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆို သော်၊ ငါ တို့ ဟော သော ယုံကြည် ခြင်း တရား ကို ဆိုလို သတည်း။⁹ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင် သည် သခင် ယေရှု ကို နှုတ် ဖြင့် ဝန်ခံ ၍ ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ့ ကို သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူပြီဟု စိတ် နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည် လျှင် ၊ ကယ်တင် ခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။¹⁰ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက် ခြင်းငှာ စိတ် နှလုံး ဖြင့် ယုံကြည် ရ၏။¹¹ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှာနှုတ် ဖြင့်

ဝန်ခံ ရ၏။ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား ၊ ထိုကျောက် ကို အမှီပြု သော သူ မည်သည်ကား ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။¹² ယုဒ အမျိုး၊ ဟေလသ အမျိုးကိုမ ရွေး၊ လူ အပေါင်း တို့ကို အစိုးရ သော အရှင် တစ်ပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော် ကို ပဌနာ ပြုသော သူ အပေါင်း တို့၌ ကျေးဇူး ကြွယ်ဝ တော် မူ၏။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ ဘုရား ကို ပဌ နာ ပြု သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။¹⁴ သို့ရာတွင် ၊ မ ယုံကြည် လျှင် အဘယ်သို့ ပဌနာ ပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမ ကြား လျှင် အဘယ်သို့ ယုံကြည် နိုင် မည် နည်း။ ဟောပြော သော သူ မ ရှိ လျှင် အဘယ်သို့ ကြား နိုင် မည် နည်း။¹⁵ လူကို မ စေလွှတ် လျှင် အဘယ်သို့ ဟောပြော နိုင် မည် နည်း။ ထိုသို့နှင့် အညီ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော သူ ၏ခြေ တို့သည် အလွန်တင့်တယ် စွတကားဟု လာသတည်း။¹⁶ သို့သော်လည်း ၊ လူအပေါင်း တို့သည် ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို နားထောင် ကြသည်မ ဟုတ်။ ပရော ဖက် ဟေ ရှာ ယ စကား ဟူ မူကား ၊ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့ ဟောပြော သော သိတင်း စကားကို အဘယ်သူ ယုံ ပါ သနည်း တို့ ဟောပြော သော သိတင်း စကားကို အဘယ်သူ ယုံ ပါ သနည်း သို့ဖြစ်၍ ၊ ယုံကြည် ခြင်းသည် ကြားနာ ခြင်းအားဖြင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ စကား တော် အားဖြင့် ဖြစ်၏။¹⁸ သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မ ကြား ရကြ ပြီလော။ အမှန် ကြားရကြပြီ။ သူ တို့၏အသံ သည်မြေ တပြင်လုံး ၌ နှံ့ပြား ၍၊ သူ တို့၏စကား သည် မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ရောက် လေ ပြီဟု ငါ ဆို ၏။¹⁹ တ ဖန် ငါ ဆိုသည် ကား ၊ ဣသရေလ လူ တို့သည် ဤအမှုကို မ သိ ကြသလော။ မောရှေ့ က၊ မ ရေရသော လူမျိုး အားဖြင့် သင် တို့သည် ငြူစူ သော စိတ်ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ပညာ မရှိသောလူမျိုး အားဖြင့် စိတ်ဆိုး စေခြင်းငှာ ၎င်း၊ ငါ ပြုမည် ဟု ရှေ့ဦးစွာ ဆို ၏။²⁰ ဟေရှာယ သည် သာ၍ရဲရင့် စွာဆို သည်ကား ကျွန်ုပ် ကိုမ ရှာ သော သူ တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ ရကြ၏။ ငါ ၏ အကြောင်း ကို မေးမြန်း သော သူ တို့၌ ငါ ထင်ရှား သည်ဟု ဆို၏။²¹ ဣသရေ လ လူတို့ကို ရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့် တော်မူသည်ကား ၊ နားမထောင် ငြင်းဆန် တတ်သော လူမျိုး သို့ တနေ့လုံး ငါ သည် လက် ဝါးကို ဖြန့် ရပြီဟု ဆိုသတည်း။

11သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ လူမျိုး ကို ပယ် တော် မူ ပြီ လော ဟု မေး သော်၊ ပယ် တော် မ မူ ဟု ဆို ရ၏။ ငါ ပင် ဣ သရေလ လူဖြစ် ၏။ အာဗြဟံ အမျိုး ၊ ဗိယာမိန် အနွယ် ဖြစ်၏။² ဘုရားသခင် သည် အထက်က သိမှတ် တော် မူ သော မိမိ လူ တို့ ကို ပယ် တော် မ မူ။ ပ ရော ဖက် ဇ လိ ယ က ၊ အို ထာဝရဘုရား၊³ သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ပ ရော ဖက် များ ကို သတ် ကြ ပါ ပြီ။ ကိုယ်တော် ၏ ဗာဇ်ပလ္လင် များကို ဖြိုဖျက် ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် ၍ ၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကိုပင် ရှာ ကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင်

ရှေ့မှာ ကြွ သရေ လ အမျိုး တစ် ဘက် ဌ်လျှောက်ထား သည် ဟု ကျမ်းစာ ဌ် ပါသော အကြောင်းကိုသင်တို့သည် မ သိကြ သလော။
⁴ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသနည်း ဟု မူကား၊ ဗာလ ရှေ့၌ ဒူး မ ထောက် သော လူ ခုနစ် ထောင် တို့ ကို ငါ့ အဘို့ ငါ့ကျန်ကြွင်း စေ ပြီ ဟု မိန့် တော် မူ၏။
⁵ထိုနည်းတူ ၊ ယခု ကာလ တွင် ပင် ကျေးဇူး တော်အတိုင်း ရွေးကောက် တော်မူ သော အကြွင်း အကျန်ရှိ သေး၏။
⁶ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်ရှိလျှင် ၊ ကိုယ် ကျင့် သော အကျင့် အားဖြင့် မ ရှိ၊ ရှိ လျှင် ကျေးဇူး သည် ကျေးဇူး မ ဟုတ် ။ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကျေးဇူး အားဖြင့်မရှိ၊ ရှိလျှင်ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်သည် အကျင့် မဟုတ်။
⁷သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နည်း၊ ကြွသရေလ လူ တို့သည် ရှာ သော အရာ ကို မ တွေ့မ ရ ကြ။ ရွေးကောက် တော် မူ သော သူ တို့သာ တွေ့ရ ကြ၏။ ကြွင်း သောသူ တို့ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း၏။
⁸ထိုသို့ နှင့်အညီကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ဘုရားသခင် သည် အိပ် ချင်သော သဘော ကို၎င်း၊ မ မြင် နိုင်သော မျက်စိ ကို၎င်း၊ မ ကြား နိုင်သော နား ကို၎င်း ၊ ထိုသူ တို့အား ပေး တော် မူပြီဟုလာ၏။ ထိုကျမ်းစာ ချက်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ပြည့်စုံ သတည်း။
⁹ဒါ ဝိ ဒ် ၏စကား ဟူမူကား၊ သူ တို့စားပွဲ သည် သူ တို့၌ ကျော့ကွင်း သော်၎င်း၊ ဂျမ်း သော်၎င်း၊ ထောင်ချောက် သော်၎င်း၊ ခံထိုက် သော အပြစ်သော်၎င်း ဖြစ် ပါ စေ။
¹⁰သူ တို့သည် မ မြင် နိုင် အောင် မျက်စိ ကွယ် ပါ စေ။ သူ တို့ ကျော့ သည် လည်း အစဉ် ကုန်း ပါ စေ ဟု လာ သတည်း။
¹¹သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကြွသရေလူတို့သည်လဲ ၍ နေရသည်တိုင်အောင် ထိမိ ကြပြီလောဟုမေး သော်၊ လဲ၍မ နေ ရကြ။ သူ တို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာ အကြောင်း ရှိ စေ ခြင်းငှာ ၊ သူ တို့၏လဲ ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက် လေ၏။
¹²သူ တို့၏လဲ ခြင်းအရာသည် လောကီသား တို့၏ စီးပွား ကို၎င်း ၊ သူ တို့၏ရှုံး ခြင်းအရာသည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ စီးပွား ကို၎င်း ပြုစုလျှင် ၊ သူ တို့၏ ပြည့်စုံ ခြင်းအရာသည်သာ၍ ပြုစုမည် မဟုတ်လော။
¹³ထိုသို့ဆိုသော်၊
¹⁴ငါ သည်တစ်ပါး အမျိုးသားတို့နှင့် ဆိုင်သော တမန်တော် ဖြစ် သည်နှင့်အညီ၊ ထို တမန်တော်အရာကို ချီးမွမ်း လျက်၊ ငါ့ အမျိုးသားချင်း တို့၏ စိတ် ကို တစ်ခုခု အားဖြင့် နှိုးဆော် ၍၊ အချို့ တို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှာ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားဖြစ် သော သင် တို့အားဆို ရသတည်း။
¹⁵ထိုသူ တို့ကို ပယ် တော်မူခြင်း အရာ သည် လောကီသား တို့၏ မိ သူ သဟာယဖွဲ့ ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်လျှင် ၊ သူတို့ကို သိမ်းဆည်း တော်မူခြင်းအရာသည် သေ ခြင်း မှ ထမြောက်ရှင်ပြန် ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ် လော။
¹⁶အဦး နယ်သော မုန့်စိမ်းသည်သန့်ရှင်း လျှင် ၊ တပုံ လုံးသန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ အမြစ် သန့်ရှင်း လျှင် ၊ အခက်အလက် များလည်း သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။
¹⁷အချို့သောအခက် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ပြီးမှ ၊ ရိုင်း သော သံလွင်ပင်တည်း ဟူသောသင်ကို အထက်ငုတ်၌ ဆက် ၍ စိုက်သဖြင့်၊ အခက်များနှင့်

အတူသံလွင် ပင်အမြစ် ကို၎င်း၊ အဆ ဩဇာကို၎င်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သော အခက် တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါကြား ခြင်းမ ရှိနှင့်။
¹⁸ဝါကြား လျှင် မူကား ၊ သင် သည် အမြစ် ကို မ ဆောင် ၊ အမြစ် သည် သင့် ကို ဆောင်၏။
¹⁹ငါ့ ကို ဆက် ၍စိုက် ခြင်းငှာ ထိုအခက် တို့ကို ချိုးဖဲ့ ပြီဟု သင်ဆို ပြန်လျှင် ၊ မှန်စေ တော့။
²⁰မယုံကြည် သော စိတ်ရှိ သောကြောင့် သူတို့ ကိုချိုးဖဲ့ သည်ဖြစ်၍၊ သင် သည်ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်သာ တည် ၏။ မာန စိတ် မ ရှိစေနှင့်။ ကြောက် ခြင်းစိတ်ရှိ စေလော့။
²¹အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ပကတိ အခက် များ ကို နှမြော တော် မ မူ လျှင် ၊ သင် တို့ကို နှမြော တော် မူ မည် လော။
²²သို့ဖြစ်၍ ၊ လဲ သောသူ တို့၌ ပြင်းစွာ စီရင် တော်မူခြင်း ကို၎င်း၊ ကျေးဇူး တော်၌သင်သည် တည်နေ လျှင် ၊ သင် ၌ ပြု တော် မူ သော ကျေးဇူး တော် ကို၎င်း၊ ဤနှစ် ပါး ကို အောက်မေ့ လော့။ ကျေးဇူး တော်၌ မတည်မနေလျှင်၊ သင် သည်လည်း ခုတ်ပစ် ခြင်း ကို ခံ ရ မည်။
²³သူ တို့သည် မ ယုံကြည် သော စိတ် ပျောက် လျှင် ၊ အပင်၌တ ဖန် ဆက် ၍စိုက် သော အခွင့် ကို ရ ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့ကို တစ်ဖန် ဆက် ၍ စိုက်ခြင်းငှာ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော် မူ၏။
²⁴အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပကတိ ရိုင်း သော သံလွင်ပင်မှ သင့် ကိုခုတ် ယူ၍ ၊ ကောင်းသော သံလွင်ပင်၌ ပကတိ ကို မလိုက် ဘဲ ဆက် ၍စိုက် သည် မှန် လျှင်၊ ပကတိ အခက် ဖြစ် သော ထိုသူ တို့သည် မိမိ တို့ သံလွင် ပင်၌ ဆက် ၍စိုက်သောအခွင့်ကို သာ၍ ရ ကြမည် မဟုတ်လော။
²⁵ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ဝါကြား သော စိတ်မ ရှိ စေမည်အကြောင်း ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မ ဝင် မှီတိုင်အောင်၊ ကြွသရေလ လူအချို့တို့ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း ခြင်းအကြောင်း တည်းဟူသောနက်နဲ သောအရာ ကို မ သိဘဲနေစေ ခြင်းငှာ ငါအလို မ ရှိ။
²⁶ထိုသို့ ကျမ်းစာ နှင့်အညီ ၊ ကြွသရေလ လူ အပေါင်း တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာ ချက် ဟူ မူကား၊ ကယ်လွတ် သော သခင် သည် ဇိ အုန် တောင်၌ ပေါ်ထွန်း ၍၊ မတရား သော အမှုကို ယာကုပ် အမျိုးသားတို့မှ လွှဲ တော်မူလတံ့။
²⁷သူ တို့အပြစ် များကို ငါပယ်ရှင်း သောအခါ ၊ သူ တို့၌ ငါ ပေးသော ပဋိညာဉ် တရားသည် ထိုသို့သော တရားဖြစ်၏ဟု လာ သတည်း။
²⁸သူ တို့သည် ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား အားဖြင့် မူကား သင် တို့အကြောင်း ကြောင့် ရန်သူ ဖြစ်ကြ၏။ ရွေးကောက် တော် မူ ခြင်းအားဖြင့် မူကား ၊ ဘိုးဘေး များအကြောင်း ကြောင့် ချစ်သူ ဖြစ်ကြ၏။
²⁹အဘယ်သို့ နည်းဟူ မူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးသနား တော်မူခြင်း၊ ခေါ်ထားတော်မူခြင်း ကျေးဇူး သည် ဖောက်ပြန် ခြင်း သဘော မ ရှိ၊
³⁰သင် တို့သည် အထက် က၊ ဘုရားသခင် ၏ စကား တော်ကို နားမထောင် ဘဲနေသော်လည်း ၊ ယခု တွင် သူ တို့ နားမ ထောင် ခြင်း အမှု အားဖြင့် ၊ သနား တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရသကဲ့သို့ ၊
³¹ထိုနည်းတူ ၊ သင် တို့ခံရသော သနား တော်မူခြင်းအားဖြင့်သူ တို့ လည်း သနား တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရမည် အကြောင်း ၊ ယခု တွင်သူ

တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။³² ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို သနားတော်မူခြင်းအခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ လူအပေါင်းတို့ကို နားမထောင်ခြင်းအဖြစ် ချုပ်ထားတော်မူ၏။³³ ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းနက်နဲစွာ တကား။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မရှုမမြင်နိုင်။ ကြွတော်မူရာလမ်းတို့ကို လိုက်၍ ရှိရာသော်လည်း မတွေ့မမြီနိုင်။³⁴ ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို အဘယ်သူသိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်သူသည် တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။³⁵ ကျေးဇူးဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရဘုရား၌ အဘယ်သူသည် ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။³⁶ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် ကိုယ်တော်အထဲကင်း ၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကင်း ၊ ကိုယ်တော်အဘို့ အလိုငှာကင်းဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်

12 ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်း လက္ခဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်း လက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ယဇ်ကို သင်တို့သည် ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန့်ခါကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်း တည်းဟူသော သင်တို့ပြုအပ်သော ဝတ်ကို ပြုမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။² သင်တို့သည် လောကီပုံသဏ္ဍာန်ကို မဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သော အရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အရာ၊ စုံလင်သော အရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသော အရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်နိုင်မည်အကြောင်း ၊ စိတ်နှလုံးကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။³ သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ထင်သင့်သည် အတိုင်း ထက်လွန်၍မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ ကိုယ်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ထင်ရမည်အကြောင်း ငါသည် ကိုယ်ခံရသော ကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင် ရှိသမျှသော သူတို့ကို မှာထား၏။⁴ ဥပမာကား ၊ ကိုယ်တစ်ခု၌ အင်္ဂါအများ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါအများသည် ဆောင်ရွက်စရာ အမှုတစ်ခုတည်း မရှိသကဲ့သို့ ၊⁵ ထိုအတူ ၊ အများဖြစ်သော ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်၍ ၊ အသီးအသီးအင်္ဂါချင်း ဖြစ်ကြ၏။⁶ ထိုသို့ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြားပြားသော ဆုများကို ခံရသည်ဖြစ်၍ ၊ ပရောဖက်အရာရှိလျှင် ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပမာဏကို ရသည်အတိုင်း ပရောဖက်ပြုကြကုန်အံ့။⁷ ဓမ္မဆရာအရာရှိလျှင် ၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုံးမဩဝါဒပေးသော သူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။⁸ နှိုးဆော်သွေးဆောင်သော သူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲဝေငှသော သူသည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့် ဝေငှစေ။

အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝီရိယနှင့် အုပ်ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်းအမှုကို ပြုသောသူသည် စေတနာစိတ်နှင့် ပြုစေ။⁹ မေတ္တာစိတ်သည် လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်းစေလော့။ ဆိုးညစ်သော အမှုကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာကြလော့။ ကောင်းမွန်သော အမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလော့။¹⁰ ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ ၊ ပကတိပေါက်ဘော်ကဲ့သို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်စုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာ ၊ သူတစ်ပါးကို ကိုယ်ထက်ချီးမြှောက်ကြလော့။¹¹ အားထုတ်ခြင်းအရာမှာ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းသဖြင့် သခင်ဘုရား၏အလိုတော်သို့ လိုက်၍ အားထုတ်ကြလော့။¹² မြော်လင့်လျက် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြုကြလော့။¹³ သန့်ရှင်းသောသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေငှပေးကမ်းကြလော့။ အာဂန္တုတို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကြီးစား၍ ပြုကြလော့။¹⁴ သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသော သူတို့အဘို့ မေတ္တာပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကို မပြု၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကိုသာ ပြုကြလော့။¹⁵ ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အတူ ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုကင်း ၊ ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုကြလော့။¹⁶ အချင်းချင်းစိတ်သဘောတစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ငွေကြေးဖြင့် မရှိကြနှင့်။ နိမ့်ချသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုယ်ထင်ကြနှင့်။¹⁷ အဘယ်သူကိုမျှ ရန်တုံ့မမှုကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကြံစည်ကြလော့။¹⁸ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့် နေကြလော့။¹⁹ ချစ်သူတို့၊ သူတစ်ပါးသည် သင်တို့ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား ၊ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။²⁰ ထိုကြောင့် သင်၏ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကိုပုံထားလိမ့်မည်။²¹ အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့် အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကို နိုင်လော့။

13 အစိုးရသော မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို လူတိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင် ၊ မင်းအာဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။² ထိုကြောင့် ၊ မင်းအာဏာကို ဆန်သောသူသည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို ဆန်သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဆန်သောသူသည် ရာဇဝတ်ကို ခံရမည်။³ မင်းမူကား ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့၏။

မင်းအာဏာကို မကြောက်ဘဲ နေချင် သလော။ ကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့် လော့။ ကျင့် လျှင် မင်း အာဏာ ကြောင့် ချီးမွမ်း ခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။⁴ မင်းသည်ကား ၊ သင် ၏အကျိုး အလိုငှာ ဘုရားသခင် ၏ အစေခံ ဖြစ် ၏။ မကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့် လျှင် ၊ ကြောက် ခြင်း မရှိစေ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ မင်းသည် အချည်းနီး ဓား ကို ဆောင် သည်မ ဟုတ်။ မကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့် သောသူ တို့ကို အပြစ်တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သော သူ တည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏ အစေခံ ဖြစ် သတည်း။⁵ ထို့ကြောင့် ၊ ရာဇဝတ် ကိုကြောက်သောကြောင့် သာ မင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုး ခြင်း ကို ဝန်ခံ ရ မည် မ ဟုတ်။ ကိုယ် ကို ကိုယ် သိ သော စိတ် ကို ထောက် ၍ဝန်ခံရမည်။⁶ ထို အကြောင်း ကြောင့် အခွန်အတုတ် ကို ပေး ကြလော့။ မင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အမှု စောင့်ဖြစ်၍ အမှု တော်ကို အမြဲ ထမ်းကြ၏။⁷ ထို့ကြောင့် ၊ လူအသီးအသီး ခံထိုက် သည်အတိုင်း ပေး ကြလော့။ အခွန် ကိုခံထိုက်သောသူ အား အခွန် ကို ၎င်း၊ အကောက် ကို ခံထိုက်သော သူ အား အကောက် ကို၎င်း ပေး ကြ လော့။ ကြောက် ထိုက် သော သူ ကို ကြောက် ကြ လော့။ ရိုသေ ထိုက်သောသူ ကို ရိုသေ ကြ လော့။⁸ အချင်းချင်း ချစ် ခြင်း မေတ္တာမှတစ်ပါး အဘယ် ကြွေး မှု မ တင်စေနှင့်။ သူတစ်ပါး ကိုချစ် သောသူ သည် အကျင့် တရားနှင့်ပြည့်စုံ ပြီ။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ သူ မယားကိုမ ပြစ်မှား နှင့် ၊ လူအသက်ကို မ သတ် နှင့် ၊ သူ့ဥစ္စာကိုမ ခိုး နှင့် ၊ မမှန်သော သက်သေကိုမခံနှင့် ၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင် သောစိတ်မ ရှိ စေနှင့်ဟူသော ပညတ်မှစ၍အခြား သော ပညတ် ရှိ သမျှတို့သည် ၊ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ၊ ချစ် လော့ဟူသော ပညတ် တစ်ခု ဌ် အပါအဝင် ဖြစ်ကြ၏။¹⁰ ချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိ သော သူ သည် ကိုယ် နှင့် မ စပ်ဆိုင် သော သူ၏အကျိုး ကို မဖျက်ဆီး တတ်။ ထို့ကြောင့် ၊ ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့် တရားပြည့်စုံ ရာ ဖြစ်သတည်း။¹¹ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် သော ကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့ယုံကြည် သော နေ့ရက်၌နီး သည် ထက် ယခု သာ၍နီး သောကြောင့် ၎င်း၊¹² ညဉ့် အချိန်ကုန် လု၍ နေ့ အချိန်ရောက် လုသောကြောင့် ၎င်း၊ ယခု အခါ အိပ်ပျော် ရာမှ နိုး ရသော အချိန် ရောက် ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည် သိ ၍ ကာလ အချိန်ကို ထောက်လျက် ၊ မှောင်မိုက် ၏အကျင့် ကို ပယ်ရှား၍ ၊ အလင်း ၏ လက်နက်စုံ ကို ဝတ်ဆင် ဆောင်ရွက် ကြကုန် အံ့။¹³ ပွဲ လုပ် ခြင်း ၊ ယစ်မျိုး သောက် ကြူး ခြင်း ၊ မ တရား သော မေထုန်၌ မှီဝဲ ခြင်း ၊ ကိလေသာ ညစ်ညူး ခြင်း ၊ ရန်တွေ့ ခြင်း ၊ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း အမှု တို့ ကို ကြဉ်ရှောင် ၍ ၊ နေ့ အချိန်၌ ကဲ့သို့ တင့်တယ် လျောက်ပတ် စွာ ကျင့်ဆောင်ပြုမူကြကုန်အံ့။¹⁴ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယူတင်ဝတ် ဆောင် ကြလော့။ ကိုယ် ကာယ၏တပ်မက် ခြင်းအလိုငှာ မ ကြံစည် ကြနှင့်။

14ယုံကြည် အားနည်း သောသူ တို့ကို လက်ခံ ကြလော့။ သို့ရာတွင် ယုံ မှား ဘွယ် သော ပြဿနာ တို့ကို ထိုသူ နှင့် မ ဆွေးနွေး ကြ နှင့်။ အစာအမျိုးမျိုး ကို စား အပ်သည်ဟု လူ အချို့ ယုံ ၏။² အားနည်း သောသူ မူကား ၊ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်ကိုသာစား ၏။³ အမျိုးမျိုးကို စား သောသူ သည် မ စား သောသူ ကို မထီမဲ့မြင် မ ပြုစေနှင့်။ မ စား သော သူ သည် လည်း ၊ စား သော သူ ကို မ စစ်ကြော မစီရင် စေနှင့် အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ့ ကိုလက်ခံ တော် မူပြီ။⁴ သူတစ်ပါး ပိုင်သော လူ ကိုစစ်ကြော စီရင်သော သင် သည် အဘယ်သူ နည်း။ သူ သည်မိမိ သခင် စီရင်သော အားဖြင့်သာအပြစ် လွတ်ခြင်း ၊ အပြစ်ခံ ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သူသည်အပြစ် လွတ်ခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ ၏ အပြစ် ကို လွတ် ခြင်း ငှာ တတ်နိုင် တော် မူ၏။⁵ နေ့ရက် တ ရက် ထက် တ ရက် သာ၍မြတ်သည်ဟု လူ အချို့ ထင်တတ်၏။ လူအ ချို့မထင်။ လူ တိုင်းမိမိ စိတ် သဘောကျ ပါစေ။⁶ နေ့ရက် ကိုစောင့် သောသူ သည် သခင် ဘုရားကို ထောက်၍ စောင့် ၏။ နေ့ရက်ကို မစောင့်သော သူသည်လည်း ၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့် ဘဲနေ၏။ စား သောသူ သည်သခင် ဘုရားကို ထောက်သောစိတ် နှင့် စား ၍ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မ စား သော သူ သည် လည်း ၊ သခင် ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့် မ စား ဘဲနေ၍ ၊ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။⁷ ငါ တို့တွင် အဘယ်သူ မျှကိုယ် အဘို့ အလိုငှာ အသက် မရှင်။ အဘယ်သူ မျှကိုယ် အဘို့အလိုငှာ မ သေ ၊ အသက် ရှင် လျှင် ၊ သခင်ဘုရား အဘို့ အလိုငှာ ရှင် ၏။ သေ လျှင် လည်း ၊ သခင်ဘုရား အဘို့ အလိုငှာ သေ ၏။ ထို့ကြောင့် အသင် ရှင် သည် ဖြစ် စေ ၊ သေ သည် ဖြစ် စေ ၊ သခင်ဘုရား ဆိုင် တော် မူ၏။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် သည် ၊ သေ သော သူ တို့ ကို၎င်း ၊ ရှင် သော သူ တို့ ကို၎င်း ၊ အစိုးရ သော အရှင် ဖြစ် လို သောငှာ အသေခံ ၍ ၊ ခံ ပြီးမှ အသက် ရှင် ပြန် တော် မူ၏။¹⁰ သင် သည် ညီအစ်ကို ချင်းကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြော စီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကို ချင်း ကို အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင် ပြု သနည်း။ ငါ တို့ ရှိသမျှ သည် ခရစ်တော် ၏ တရား ပလ္လင်တော်ရှေ့ သို့ ရောက် ရ ကြမည်။¹¹ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ ငါ အသက် ရှင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ငါ ရှေ့၌ လူ တိုင်းဒူး ထောက် ရမည်။ ဘုရားသခင် အားလူ တိုင်းမိမိနှုတ် နှင့် သစ္စာ ခံရမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့် တော်မူ၏။¹² သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် စစ်ကြောတော်မူခြင်း ကို ခံရကြ မည်။¹³ ထို့ကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ယခုမှစ၍အချင်းချင်း မ စစ်ကြော မစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကို ချင်း ထိမိ၍ လဲ စရာ အခွင့် ၊ မှားယွင်း စရာ အခွင့် မ ရှိ စေ မည်အကြောင်း သာ၍ စီရင် ကြကုန်အံ့။¹⁴ အဘယ် အစာမျှ ပကတိ အတိုင်း မညစ်ညူး ကြောင်းကို ၊ ငါသည်သခင် ယေရှု ကို အမှီပြု လျက်သဘောကျ၍ အမှန်သိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ညစ်ညူး သည် ဟု အကြင်သူ သည်

ထင်၏။ ထိုသူ ဌ ညစ်ညူး၏။¹⁵ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်စားသော အစာကြောင့် စိတ်နာရလျှင်၊ သင်သည်မေတ္တာတရားကို မကျင့်။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသူကိုသင်၏ အစာအားဖြင့် အကျိုးမ နည်းစေနှင့်။¹⁶ သင်တို့သည် အခွင့်ရသည်အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းမ ရှိစေနှင့်။¹⁷ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် အစားအသောက် ဌ မတည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ တည်၏။¹⁸ ထိုသို့ ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊ လူတို့တွင် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။¹⁹ ထိုကြောင့် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ အချင်းချင်း တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်၎င်း ယှဉ်သော အရာတို့ကို မှီအောင်လိုက်ကြကုန်အံ့။²⁰ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သင်၏အစာအလိုငှာ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးတို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတစ်ပါးထံမိလဲစရာ အကြောင်းနှင့် စားသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။²¹ အမဲသားကို စားခြင်း၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ခြင်း ကိစ္စမှ စ၍ ညီအစ်ကိုထံမိ၍ လဲစရာအကြောင်း၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်း၊ အားနည်းစရာအကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။²² သင်သည်ယုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသော အမှုမှာ ကိုယ်ကိုမစစ်ကြောမစီရင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။²³ ယုံမှားသောသူသည် စားလျှင်၊ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲစားသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။

15 သို့ဖြစ်၍ အားရှိသောငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏အားနည်းခြင်းကို သည်းခံရကြမည်။² ထိုသို့ငါရှိသမျှသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကို ထောက်၍၊ သူတို့တည်ဆောက်စေခြင်းငှာ သူ၏အလိုသို့လိုက်ကြကုန်အံ့။³ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏စကားသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။⁴ ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသောသည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်းအကြောင်းများကိုအမှီပြု၍ မြော်လင့်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ၊ ကျမ်းစာ၌ အထက်ကရေးထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ရေးထားသတည်း။⁵ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ကို တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း နှုတ်မြှောက်၍ ချီးမွမ်းစေခြင်းငှာ၊⁶ ယေရှုခရစ်၏အလိုတော်အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ရှိကြမည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။⁷ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှား

စေလျက်၊ သင်တို့ကိုလက်ခံတော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လက်ခံကြလော့။⁸ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကို ထောက်၍၊ ဘိုးဘေးများခံရသော ဂတိတော်တို့ကို တည်စေခြင်းငှာ၊⁹ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကြောင့် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။¹⁰ တစ်ဖန်လာသည်ကား၊ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့ဟုလာ၏။¹¹ တစ်ဖန်ကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူအနွယ်အပေါင်းတို့ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့ဟုလာ၏။¹² တစ်ဖန်ဟေရှုယဆိုသည်ကား၊ ယေရှု၏အမြစ်ပေါက်၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးခြင်းငှာ ပေါ်ထွန်းသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။¹³ သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးအားဖြင့် မြော်လင့်ခြင်းပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေခြင်းငှာ၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက်သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။¹⁴ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောပကတိသဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနားလည်သဖြင့်၊ အချင်းချင်း ဆုံးမခြင်းငှာ တတ်နိုင်သည်ကို ငါသဘောကျလျက် ရှိ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းစေတော်မူသော နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသောတစ်ပါးအမျိုးသားတို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဧဝဂေလိတရားကို ဟောပြောသောအမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊¹⁶ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏အမှုဆောင်ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီပြု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို သတိပေးလျက် သာ၍ရဲရင့်စွာ ရေးလိုက်ပါ၏။¹⁷ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ရှိ၏။¹⁸ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့်၎င်း၊ အကျင့်အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင်စေခြင်းငှာ၊ ခရစ်တော်သည် နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သော အမှုများ၌ ပါသော တန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးကို ပြ၍၊ ငါအားဖြင့် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သာငါပြောဝံ၏။¹⁹ ထိုကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ငါသည် ယေရှုလင်မြို့မှစ၍ ဣလုရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝဂေလိတရားကို အကုန်အစင် ဟောပြောခဲ့

ပြီ။²⁰ ထိုသို့ အခြား သူတည်သော တိုက်မြစ် အပေါ်မှာ ငါ ထပ်၍ မ တည်မဆောက်။ ခရစ်တော် ၏နာမ ကို မ ကြားဘူးသော အရပ် ၌ ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောခြင်းငှာ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကြိုးစား အားထုတ်လေ့ရှိ၏။²¹ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ထို သူ ၏ အကြောင်း ကို အဘယ်သူ မျှ မပြ ဘူးသော်လည်း ၊ သူတို့ သည် မြင် ကြ လိမ့်မည်။ မ ကြား ဘူးသော သူ တို့သည် နားလည် ကြ လိမ့်မည်ဟု လာ သတည်း။²² ထို့ကြောင့် သင် တို့ရှိရာ သို့ ငါ လာ ရသော အခွင့် မရှိ။ အဆီးအတား များ လှ ပြီ။²³ ယခု မူကား ၊ ဤ အရပ် တို့၌ အခွင့် မ ရ သည် ဖြစ်၍၊ သင် တို့ရှိရာ သို့ သွား ခြင်းငှာတာရှည် စွာ ကာလ ပတ်လုံးအလို ရှိ သောကြောင့် ၊²⁴ စပါ နီ ပြည်သို့ ငါသွား သောအခါ၊ လမ်းခရီး၌ သင် တို့ကို တွေ့မြင် ၍ သင်တို့နှင့်အတူပေါင်းဘော်လျက် အတန် အရာအလို ပြည့်စုံ ပြီးမှ၊ ထို ပြည်သို့သင်တို့ ပို့ဆောင် ခြင်းကျေးဇူးကို ခံမည်ဟု မြော်လင့် ၏။²⁵ ယခု အခါ သန့်ရှင်း သူ တို့ကိုလုပ်ကျွေး ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့ သို့ ငါသွား ရမည်။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ဗာကေဒေါနီ ပြည်သား တို့နှင့် အခါယ ပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင် မြို့၌ ဆင်းရဲ သော သန့်ရှင်း သူ တို့အား ဥစ္စာကို ဝေမျှ၍ စေတနာ စိတ်နှင့် လှူ ကြပြီ။²⁷ စေတနာ စိတ်ရှိသည် ဟု ဆို သော်၊ ထို သူ တို့သည် ကျေးဇူးတင် သောသူဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥစ္စာ ကို ယုဒ အမျိုးသား တို့နှင့် ဆက်ဆံ ၍ခံ ရသည် မှန် လျှင် ၊ လောကီ ဥစ္စာ ကို လှူ၍ လုပ်ကျွေး အပ် ၏။²⁸ ထို့ကြောင့် ၊ ဤ အမှု ကို ငါ ဆောင်ရွက် ၍ ဤ အလှူ လက်ဆောင် ကို လုံခြုံ စေ ပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနား မှာ ရှောက်၍ စပါနီ ပြည်သို့ သွား မည်။²⁹ သင် တို့ရှိရာသို့ ငါရောက် သောအခါ ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလိ တရား၌ ပါ သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့် ရောက်လာ မည်ကို ငါသိ ၏။³⁰ ငါသည် ဘုရားသခင် ၏ အလို တော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက် သော စိတ်နှင့် သင် တို့ရှိရာသို့ ရောက် ၍ သင် တို့နှင့် အတူသက်သာ ခြင်းကို ခံစားလိုသောငှာ ၊³¹ ယုဒ ပြည်၌ ငြင်းဆန် သော သူ တို့လက် မှ ငါ လွတ် မည်အကြောင်း ၊ ယေရုရှလင် မြို့ အား ငါ လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှု ကို သန့်ရှင်း သူ တို့သည် နှစ်သက် မည်အကြောင်း ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ငါ နှင့်အတူကြိုးစား အားထုတ်၍ ငါ့ အဘို့ အလိုငှာ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ပဌနာပြု ကြလော့ဟု ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ဝိညာဉ် တော်၏ မေတ္တာ ကရုဏာကို အကြောင်းပြု၍ သင် တို့ကို ငါတိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပါ၏။³² ငြိမ်သက် ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင် သည်³³ သင် တို့ရှိသမျှ နှင့် အတူ တည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်

16 ကင်ခြေ မြို့အသင်းတော် ၌ သင်းထောက် မိန်းမဖြစ် သော ငါ တို့ နှမ ဖိ ဗေ ကို သင် တို့ထံသို့ ငါ သွင်းပေး၏။² သန့်ရှင်း သူ တို့သည် ပြုသင့် သည် အတိုင်း ၊ သခင် ဘုရားကို ထောက်၍ ထို သူ ကိုလက်ခံ ကြ လော့။ သူသည် အကူအမ လို သမျှ သော အမှု

တို့၌ သူ့ ကိုကူမ ကြ လော့ ။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ သည် များစွာ သော သူတို့ကို၎င်း၊ ငါ့ ကို၎င်း၊ မစ သောသူဖြစ် ၏။³ ငါ နှင့်အတူ ယေရှု ခရစ် ၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ ၊ ပြစ်ကိလ နှင့် အာ ကု လ ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။⁴ ထို သူ တို့သည် ငါ့ အသက် အဘို့ မိမိ တို့လည်ပင်း ကို ချထား သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ သူ တို့ ကျေးဇူး ရှိသည်ဟု ငါ တစ်ယောက်တည်း သာ ဝန်ခံသည်မ ဟုတ်။ တစ်ပါး အမျိုးသား အသင်း တော် အပေါင်း တို့သည် ဝန်ခံ ကြ၏။⁵ သူ တို့အိမ် ၌ ရှိသောအသင်းတော် ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အာ ရှု ပြည်တွင် ခရစ် အဘို့ အဦးသီးသော အသီး ဖြစ် သော ငါ့ ချစ် သား ဧပဲနက် ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။⁶ ငါတို့အမှုကိုကြိုးစား ၍ ဆောင်ရွက် သော မာရီ ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။⁷ ငါ နှင့် အတူ အကျဉ်း ခံရသောသူ၊ ငါ အမျိုးသား ချင်းအနုဒြောနိတ် နှင့် ယုနီ ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော် များတွင် အသရေ ထင်ရှား သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ ငါ့ အ ရင် တပည့်တော် အဖြစ် သို့ ရောက်သော သူလည်း ဖြစ် ကြ၏။⁸ သခင် ဘုရား၌ ငါ့ ချစ် သား အ မှ ပ လိ ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။⁹ ငါ တို့နှင့် အတူ ခရစ်တော် ၏အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော ဥ ရ ဗန် နှင့် ငါ့ ချစ် သား သ တာ ခု ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹⁰ တပည့်တော်စစ် ဖြစ်သော အပေလေ နှင့် အာရိတုတောဗုလု ၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹¹ ငါ ၏အဆွေအမျိုး ဟေ ရော ဒျူန် နှင့် တပည့်တော် ဖြစ် သော နာ ကိ သု ၏အိမ်သူ အိမ်သား တို့ ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹² သခင်ဘုရား ၏အမှု တော် ကို ကြိုးစား သော မိန်းမ ၊ တ ရ ဖဲ န နှင့် တ ရ ဖေ သ ကို၎င်း၊ သခင်ဘုရား ၏ အမှု တော် ကို အလွန် ကြိုးစား ၍ ချစ် အပ် သော မိန်းမ ပေ ရ သိ ကို၎င်း နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹³ မြတ်သောတပည့်တော်ရဖု နှင့်သူ ၏အိမ် တည်းဟူသော ငါ ၏ အိမ်ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹⁴ အ သုံ ကြိတ် ၊ ဖ လေကုန် ၊ ဟေ ရ မေ ၊ ပတ် ရော ဘ ၊ ဟေ ရ မေ မှစ၍ သူ တို့နှင့် အတူ နေ သော ညီအစ်ကို တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹⁵ ဖိ လော လုပ် ၊ ယု လိ ၊ နေရု ၊ နေရု နှမ နှင့် ဩလုမုပ မှစ၍ သူ တို့နှင့်အတူ နေသော သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။¹⁶ အချင်းချင်း တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက် သန့်ရှင်း သော နမ်း ခြင်း နှင့် နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ခရစ်တော် ၏ အသင်းတော် အပေါင်း တို့သည် သင် တို့ နှင့် နှုတ်ဆက် ကြ၏။¹⁷ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ခံရ ပြီးသော ဆုံးမ ဩဝါဒ နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ် သော သင်းခွဲ ခြင်း၊ မှားယွင်း ခြင်း အကြောင်း ကို ပြု တတ် သော သူ တို့ကို မှတ် ၍ ရှောင် ကြ လော့ ဟု ငါ သတိပေး ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ထိုသို့သော သူ တို့သည် ငါ တို့သခင် ခရစ်တော် ၏ အမှု ကိုမ ဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊ မိမိ တို့ ဝမ်း ၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ လောကဝတ်စကား နှင့် ချော့မော့ သော စကားအားဖြင့် စိတ် ကောင်း သောသူ တို့ကို လှည့်ဖြား တတ် ကြ၏။¹⁹ သင် တို့ ယုံကြည်နားထောင် ခြင်းအကြောင်း အရာသည်

လူအပေါင်း တို့တွင် ကျော်စော သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သင် တို့သည် ကောင်း သော အမှု၌ ကား၊ ပညာရှိ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ဆိုး သော အမှု၌ ကား ၊ အပြစ် ကင်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါအလိုရှိ ၏။²⁰ ငြိမ်သက် ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင် သည် မ ကြာ မမြင့်မှီ စာတန် ကို သင် တို့ခြေ အောက် ၌ နှိပ်စက် တော်မူမည်။ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည်သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။²¹ ငါ နှင့်အတူ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော တိ မော သေ မှစ၍ ငါ ၏အဆွေအမျိုး လူ ကိ ၊ ယာ သုန် သော သိ ပ တ ရု တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။²² ဤ စာ ကို ရေး သော ကျွန်ုပ် တေရတိ သည် သခင် ဘုရားကို ထောက်၍ သင် တို့ ကို နှုတ်ဆက် ပါ၏။²³ ငါ့ ကို၎င်း ၊ သင်းဝင် သူ အပေါင်း တို့ကို၎င်း၊ လက်ခံ၍ညွှန်သည် ဝတ်ပြုတတ်သော ဂါယု ၊ မြို့ စာရေး ဧရတု တု ၊ သင်တို့ညီ ကွာတု တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။²⁴ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့အပေါင်း၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။²⁵ ရှေး ကပ်ကာလ ပတ်လုံးဝှက်ထား ပြီးလျှင် ယခု မှာ ထင်ရှား သည်ဖြစ်၍၊²⁶ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် နားထောင် ကြမည် အကြောင်းပရောဖက် တို့၏ကျမ်းစာ များလာ သည် နှင့်အညီ၊ ထာဝရ ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်အတိုင်း ထို သူ တို့အား ဖော်ပြ ရသော နက်နဲ ရာ ကို ဖွင့် ထား ခြင်း ကျေးဇူး တော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါ ဟောသောဧဝံဂေလီ တရားတည်းဟူသော ယေရှု ခရစ် ၏ အကြောင်းကို ဟောပြော ခြင်းအားဖြင့် ၊ သင် တို့ကို မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှာ တတ်နိုင် တော်မူသောအရှင်၊²⁷ တဆူတည်း သာလျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင်

၁ကောရိနုတု

1 ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အားဖြင့် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် အရာ၌ ခန့်ထား သော ငါ ပေါလုနှင့် ငါ့ညီ သုဿင် သည်၊² ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် အပြစ် နှင့် ကင်းစင်၍ သန့်ရှင်း သူ အရာ၌ ခန့်ထား သော သူ တည်း ဟူသော၊ ကောရိနု သူ မြို့၌ ရှိ သော ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် မှစ၍ ခပ်သိမ်း သော အရပ် ၌ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ပဌနာ ပြုသောသူ အပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။³ ထို သခင်သည် ငါ တို့၏သခင်သာမဟုတ်၊ သင်တို့၏သခင်လည်း ဖြစ် တော်မူ၏။ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရား သခင် အထံတော်က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။⁴ အထက်ခရစ်တော် ၏ သက်သေ ကို သင် တို့ တွင် တည် စေသည်ရှိသော်၊⁵ သင်တို့သည် ထိုခရစ်တော် အားဖြင့် ၊ အရာရာ ၌ နှုတ် သတ္တိ၊ ဉာဏ် သတ္တိအပေါင်း နှင့် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံကြ သည်ဖြစ်၍ ၊⁶ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သင် တို့အားပေး တော်မူသော ဆု ကျေးဇူး တော်ကို ငါ ထောက် ၍၊ သင် တို့ အကြောင်း ကြောင့် ငါ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၏။⁷ ထို ကြောင့် သင် တို့သည် ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ပေါ်ထွန်း တော် မူခြင်းကို မြော်လင့် ၍နေစဉ်၊ ဆု တော် တစ်စုံတစ်ခု မျှ မ လျော့ ဘဲ စုံလင်လျက်ရှိကြ၏။⁸ သင်တို့သည် ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နေ့ရက် ၌ အပြစ်တင် စရာအခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ကို အဆုံး တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။⁹ ငါ တို့ သခင် တည်း ဟူသော သား တော် မြတ် သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ဆက်ဆံ ခြင်း ကျေးဇူး တော် ကို သင် တို့ အား ပေး တော် မူ သော ဘုရားသခင် သည် သစ္စာ နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။¹⁰ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ရှိသမျှ သည် စကား တညီတညွတ် တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်း မ ကွဲပြား ဘဲ စိတ် သဘော တသံ တသမတ်တည်းရှိ သည်နှင့် စေ့စပ် စုံလင်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ တော် ကို အမှီပြု၍ သင် တို့ကို ငါ နှိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။¹¹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အချင်းချင်း မသင့်၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိ သည်ကို၊ ခလော့က အိမ်သားအချို့တို့သည် ပြော ကြ၏။¹² သင် တို့ ကာ ငါ သည်ပေါလု တပည့်ဖြစ် ၏။ ငါ သည် အာပေါလု တပည့် ဖြစ်၏။ ငါ သည်ကေဖ တပည့်ဖြစ်၏။ ငါ သည်ခရစ်တော် တပည့် ဖြစ်၏ဟု အသီးအသီး ပြော ကြသောကြောင့် ငါဆို ရ၏။¹³ ခရစ်တော်

သည် ကွဲပြား သလော။ ပေါလု သည် သင် တို့အတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံပြီလော။ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ပေါလု ၏နာမ ၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ခံကြပြီလော။¹⁴ ကရိပု ပု နှင့် ဂါယု မှတစ်ပါး ၊ သင် တို့တွင် အဘယ်သူ အား မျှ ဗ တု တီ ဇံ ကို ငါ မ ပေးသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ရှိ ပါ၏။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည် မိမိ နာမ ၌ ဗ တု တီ ဇံ ကို ပေးသည် ဟု အဘယ်သူ မျှ ဆို စရာ အကြောင်း မ ရှိ။¹⁶ သတေဖန် ၏အိမ်သူ အိမ်သားတို့အားလည်း ဗ တု တီ ဇံ ကို ပေး ပြီ။ ထိုမှတစ်ပါး အခြား သော သူ အား ဗ တု တီ ဇံ ပေးသည် ကို ငါ မ မှတ်မိ ။¹⁷ ဗ တု တီ ဇံ ကို ပေးစေခြင်းငှာ ခရစ်တော် သည် ငါ ကို စေလွှတ် တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ဧဝံဂေလီ တရား ကို ဟော စေခြင်း ငှာ စေလွှတ် တော် မူ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ခရစ်တော် ၏လက်ဝါးကပ်တိုင် ကို အချည်းနှီး မ ဖြစ် စေခြင်းငှာ ၊ နှုတ် ပညာ ကို အခွင့်မ ပေးဘဲနေတော်မူ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ရောက်သော သူ တို့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်တရား သည် မိုက် သော တရားဖြစ် ၏။ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်သော ငါ တို့၌ ထို တရား သည် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော် ဖြစ် ၏။¹⁹ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား ၊ ပညာရှိ တို့၏ ပညာ ကို ငါ ဖျက်ဆီး မည်။ ဉာဏ် ကောင်းသော သူ တို့၏ ဉာဏ် ကို လည်း ငါပယ် မည် ဟု လာသတည်း။²⁰ ပညာရှိ ကားအဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ကျမ်းပြု ဆရာကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ပြဿနာ ၌လေ့ကျက်သော ဆရာ ကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ လောကီ ပညာ ကို ဘုရားသခင် သည် မိုက် စေတော်မူသည် မ ဟုတ်လော။²¹ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် ၏ ပညာ တော်စီရင်သည်နှင့်အညီ၊ လောကီသား တို့သည် မိမိ တို့ပညာ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ကို မ သိ ဘဲနေကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင် သည် ယုံကြည် သော သူတို့ ကို ဒေသနာ တော် မိုက်မဲ ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းငှာစေတော်မူ၏။²² ယုဒ လူ တို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာ ကို တောင်း တတ်ကြ၏။ ဟေလသ လူ တို့သည် ပညာ ကို ရှာ တတ် ကြ၏။²³ ငါ တို့မူကား ၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံတော်မူသော ခရစ်တော် ၏ အကြောင်းအရာကို ဟောပြော ကြ၏။ ထို အကြောင်းအရာ သည်ကား၊ ယုဒ အမျိုးသား ထိ မိ ၍ လဲစရာ အကြောင်းဖြစ်၏။ တစ်ပါး အမျိုးသား၌ကား၊ မိုက်မဲ ခြင်း ဖြစ်၏။²⁴ သို့သော်လည်း ၊ ယုဒ လူဖြစ်စေ၊ ဟေလသ လူဖြစ်စေ၊

ခေါ်တော်မူသောသူတို့၌ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်သည်နှင့် အညီ ၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် သော သူ တို့ အ ဘို့ အလို ၏ပညာ တော်တည်းဟူသောခရစ်တော် ၏ တရားဖြစ်၏။²⁵ ဘုရားသခင်၊ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင် တော် မူ သော အရာ တို့ကို လူ မျက်စိ ၏မိုက်မဲ ခြင်းအရာသည် လူ တို့၏ ပညာထက်သာ၍ပညာ ရှိ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ အားနည်း ခြင်းအရာသည် လူ တို့၏ အစွမ်းထက် သာ၍အစွမ်း ရှိ၏။²⁶ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်း အကြောင်း အရာကို ဆင်ခြင် ကြလော့။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့တွင် လောကီ ပညာရှိ အများ မ ပါ။ ထင်ရှားသော လူ ကြီးအများ မ ပါ။ မင်းအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော သူအများ မ ပါ။²⁷ ဘုရားသခင် သည် ပညာရှိ တို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ ၊ လောကီ အရာ၌ မိုက်မဲ သော သူ တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူ၏။ အစွမ်း သတ္တိရှိသော သူ တို့ ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ ၊ လောကီ အရာ၌ အားနည်း သော သူ တို့ကို ရွေးကောက် တော်မူ၏။²⁸ မြတ်သောသူတို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ လောကီ အရာ ၌ ဆင်းရဲ သောသူ၊ မ ရေရာ သော သူ ၊ ယုတ် သော သူ တို့ကို ရွေးကောက် တော် မူ၏။²⁹ ထို ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ အဘယ်သူ မျှ ဝါကြွား စရာ အကြောင်း မ ရှိ။³⁰ ထိုဘုရားသခင် အားဖြင့် သင် တို့သည် ယေရှု ခရစ် ၌ တည်နေ ကြ၏။ ထိုသခင် မူကား ၊ ဘုရားသခင်စီရင် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ တို့၌ ပညာ မစ၍ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်း၊ ရွေးနှုတ် ခြင်း ဖြစ်တော်မူ၏။³¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ ကျမ်းစာ လာသည်နှင့်အညီ ၊ ဝါကြွား သောသူ မည်သည်ကား၊ ထာဝရ ဘုရား၌ သာဝါကြွား စေ။

2 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ သည်သင် တို့ရှိရာ သို့ ရောက်လာ သောအခါ၊ ဘုရားသခင် ၏ သက်သေ ချက်ကို ထူးမြတ်သောစကား နှင့် ထူးမြတ် သော ပညာ အားဖြင့် သင် တို့အား ပြသ ၍ ရောက်လာ သည်မ ဟုတ်။² အကြောင်းမူကား ၊ ယေရှု ခရစ် တည်းဟူသောလက်ဝါးကပ်တို့ကြီး၏။

မှာ အသေခံတော်မူသော သခင် မှတစ်ပါး ၊ အဘယ် အရာ ကိုမျှ သင် တို့တွင် ငါမ သိ မ မှတ် ဟု ငါစိတ် ပြဋ္ဌာန်း ခြင်းရှိ၏။³ သင် တို့နှင့်အတူ ငါရှိနေသောအခါ၊ အားနည်း ခြင်း၊ အလွန် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းနှင့်တကွ ငါ ရှိ နေ၏။⁴ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းသည် လူ ပညာ အားဖြင့် မ တည် ၊⁵ ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် တည်စေခြင်းငှာ ၊ ငါ့ စကား ၊ ငါ့ ဒေသနာ သည် လူပညာ နှင့် ယှဉ် သောဖြားယောင်း သောစကား နှင့်တကွ ရှိသည် မ ဟုတ်။ ဝိညာဉ် တော်၏နိမိတ် လက္ခဏာ တန်ခိုး တော်နှင့်တကွ ရှိ၏။⁶ သို့သော်လည်း ၊ စုံလင် သော သူတို့အား ငါတို့သည် ပညာ စကားကို ဟောပြော ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ လောကီ ပညာကို မ ဆိုလို။ ပြယ်ပျောက် တတ်သော လောကီ မင်း တို့၏ ပညာ ကိုမ ဆိုလို။⁷ ဤ ကမ္ဘာ မ တည်မရှိမှီ၊ ငါ တို့၏ ဘုန်း အသရေ ဖြစ်စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် စီရင် တော် မူ သော ပညာ၊ နက်နဲ သော အရာ၌ ဝှက်ထား သော ဘုရားသခင် ၏ ပညာ ကို ငါတို့သည်ပြသ ကြ၏။⁸ ထို ပညာကို လောကီ မင်း တစ်စုံတစ်ယောက် မျှ မ သိ ။ သိ လျှင် ၊ ဘုန်းကြီး တော် မူ သော သခင် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက် ကြ ပြီ။⁹ ကျမ်းစာ လာ

ဖြင့် မ မြင် ၊ နား ဖြင့် မ ကြား ၊ စိတ် နှလုံးဖြင့် မ ကြံစည် သေး။¹⁰ ထို အရာ တို့ကို ဘုရားသခင် သည် မိမိ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ငါ တို့အား ဖော်ပြ တော် မူ၏။ ဝိညာဉ် တော် သည် ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲ သော အရာ တိုင်အောင် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို စစ် တော် မူ၏။¹¹ လူ ၏နက်နဲသော အရာ ကို လူ ၌ ရှိ သော မိမိ စိတ် ဝိညာဉ်မှတစ်ပါး အဘယ်သူ သိ သနည်း။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲသော အရာ ကို ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော် မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ မ သိ ။¹² ငါ တို့သည် လောကီ ဝိညာဉ် ကို မ ခံရ ကြ။ ဘုရားသခင် ပေး တော်မူသောအရာ တို့ကို သိ ခြင်းအလိုငှာ ဘုရားသခင် ထံမှ ကြွလာသော ဝိညာဉ် ကိုခံရကြပြီ။¹³ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အရာတို့ကို ငါ တို့သည် လူ ပညာ ကိုအမှီပြု ၍ နားလည်သောစကား နှင့် မ ဟော ။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်သည် ဝိညာဉ် နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာကို ဝိညာဉ် စကားအားဖြင့်ဖွင့်ပြ ၍ ပဲ့ပြင် တော်မူ သော စကား နှင့် ငါ တို့သည် ဟော ကြ၏။¹⁴ ဇာတိ ပကတိ လူ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော် အရာ တို့ ကို မ ခံ မယူ။ ထို အရာ တို့သည် မိုက်မဲ သော အရာ ဖြစ် သည် ဟု ထင် တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ် အားဖြင့်သာ ပိုင်းခြား ၍နားလည် နိုင်သောကြောင့် ၊ ဇာတိပကတိလူသည် နား မ လည်နိုင် ။¹⁵ ဝိညာဉ် လူမူကား ၊ ထိုအရာအလုံးစုံ တို့ကို ပိုင်းခြား ၍ နားလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလူ ကို အဘယ်သူ မျှပိုင်းခြား ၍ မသိနိုင်။¹⁶ ထိုလူ ကို သွန်သင် နိုင်မည်အကြောင်း အဘယ်သူ သည် ထာဝရ ဘုရား၏ စိတ် တော်ကို သိ သနည်း။ ငါ တို့မူကား ခရစ်တော် ၏စိတ် ကို ခံရ

3 ညီအစ်ကို တို့၊ အထက်က ငါ သည် ဝိညာဉ် လူတို့အား ဟောပြော သကဲ့သို့ သင် တို့အား ဟောပြော ရသော အခွင့် မ ရှိ ဘဲ။ ဇာတိ ပကတိလူတို့အား၎င်း၊ ခရစ်တော် ၌ သူငယ် ကလေးတို့အား၎င်း၊ ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။² ယခုတိုင်အောင်သင် တို့သည် ခဲဘွယ် စားဘွယ်ကို မ ကြေနိုင် သောကြောင့် ငါမ ကျွေးရ၊ နို့ ကို သာ တိုက် ရ ၏။ ယခုပင် လည်း ၊ သင်တို့သည် မ ကြေနိုင် ကြသေး ။³ ယခု ပင် လည်း၊ ဇာတိ ပကတိ လူဖြစ် ကြ သေး ၏။ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်း၊ အချင်းချင်း ကွဲပြား ခြင်း ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည် ဇာတိ ပကတိ လူဖြစ် ကြ သည် မ ဟုတ် လော။ လောကီ ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်ဆောင် ကြသည် မဟုတ်လော။⁴ တစ်ယောက် က၊ ငါ သည် ပေါလု တပည့် ဖြစ် ၏ ဟူ၍၎င်း၊ တစ်ယောက် က၊ ငါ သည် အာပေါလု တပည့် ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ အသီးသီး ပြော ကြ လျှင် ၊ ဇာတိပကတိလူ ဖြစ် ကြသည်မ ဟုတ်လော။⁵ ပေါလု ကား အဘယ်သူ နည်း။ အာပေါလု ကား အဘယ်သူ နည်း။ အခြားသော သူမဟုတ်၊ ထာဝရ ဘုရား သည် အသီးသီး တို့အား အခွင့်ပေး သနား

တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ သင်တို့ကို ယုံကြည် ခြင်းသို့ ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာ ပေ တည်း။⁶ ငါ သည် စိုက်ပျိုး သော သူ ဖြစ်၏။ အာပေါ လု သည် ရေလောင်း သော သူ ဖြစ်၏။ အပင်ကို ကြီးပွား စေသော သူ ကား ၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။⁷ စိုက်ပျိုး သော သူ မ တတ်နိုင်။ ရေလောင်း သော သူ လည်း မ တတ်နိုင်။ ကြီးပွား စေတော်မူသော ဘုရားသခင် သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။⁸ သို့သော်လည်း ၊ စိုက်ပျိုး သောသူ နှင့် ရေလောင်း သောသူ သည် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ် ၍ ၊ အသီးအသီး မိမိ လုပ် သည်အတိုင်း မိမိ အကျိုး ကို ခံရ လိမ့်မည်။⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ထံ၌အလုပ် လုပ်သော သူချင်းဖြစ် ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဥယျာဉ် တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင် ၏ ကျောင်း တော်တိုက်လည်း ဖြစ် ကြ၏။¹⁰ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ငါ ခံရ သည်နှင့်အညီ ၊ လိမ္မာ သော ဗိသုကာ ကဲ့သို့ တိုက် မြစ် ကို ချ ပြီ။ အခြား သော သူ သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် လေ ၏။ သို့ရာတွင် ၊ အဘယ်သို့ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သည်ကို လူတိုင်းသတိပြု ပါစေ။¹¹ အကြောင်းမူကား ၊ ယေရှု ခရစ် တည်း ဟူသော ၊ ချ လျက်ရှိသော တိုက်မြစ် မှတပါး အခြား သော တိုက် မြစ် ကို အဘယ်သူ မျှ မ ချ နိုင် ။¹² ထို တိုက် မြစ် အပေါ် ၌ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကျောက် ကောင်း ၊ သစ်သား ၊ မြက်ပင် ၊ ကောက်ရိုး များကို ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သောသူရှိသမျှ ၊¹³ အသီးသီး လုပ်သော အလုပ် သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား ၊ ဖော်ပြ ချိန် နေ့ ရက် သည် မီး အားဖြင့် ထင်ရှား စေ လိမ့်မည်။ လူ တိုင်း လုပ်သော အလုပ် သည် အဘယ်သို့ သော အလုပ်ဖြစ် သည်ကို မီး သည်စစ်ကြော စုံစမ်းလိမ့်မည်။¹⁴ ထို တိုက်မြစ်အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် သော အကြင်သူ ၏ အလုပ် သည်မြဲ ၏။ ထိုသူသည် အကျိုး ကို ခံရ လိမ့်မည်။¹⁵ အကြင်သူ ၏အလုပ် သည် ကျွမ်းလောင် ၏။ ထိုသူ သည် အရှုံး ခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ မီး နှင့် လွတ် သကဲ့သို့ သူသည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။¹⁶ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော် ဖြစ် ကြ သည်ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အထဲ ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်ကို၎င်း မ သိ ကြသလော။¹⁷ အကြင်သူ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော် ကို ဖျက်ဆီး ၏။ ထို သူကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီး တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်သည် သန့်ရှင်း ရ၏။ သင် တို့သည်လည်း¹⁸ ထိုဗိမာန် တော် ဖြစ် ကြ၏။¹⁸ အဘယ်သူ မျှ ကိုယ် ကို မလှည့်ဖြား စေနှင့်။ သင် တို့တွင် အကြင်သူ သည် ဤ လောက ၌ ပညာရှိ ဖြစ် သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင် ၏။ ထိုသူသည် ပညာရှိ အဖြစ် သို့ ရောက် လို သော ငှာ လူမိုက် ဖြစ် ပါ စေ။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ လောကီ ပညာ သည် ဘုရားသခင် ရှေ့၌ မိုက်မဲ ခြင်းဖြစ် ၏။ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ပညာရှိ တို့ကို သူ တို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့် ဘမ်းဆီး တော်မူ၏ဟု လာသတည်း။²⁰ တစ်ဖန်တုံ ၊ ပညာရှိ တို့၏ အကြံအစည် တို့သည် အချည်းနှီး ဖြစ် ကြောင်း ကို ထာဝရ

ဘုရားသိ တော်မူ၏ဟု လာသတည်း။²¹ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှ လူ တို့ ၌ ဝါကြွား ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် သင် တို့ အဘို့ ဖြစ် ကြ၏။²² ပေါလု ဖြစ်စေ ၊ အာပေါလု ဖြစ်စေ ၊ ကေဖ ဖြစ်စေ ၊ ဤလောက ဖြစ်စေ ၊ အသက် ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ ၊ သေ ခြင်း ဖြစ်စေ ၊ မျက်မှောက် အရာဖြစ်စေ ၊ နောက် လာလတုံ သော အရာဖြစ်စေ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် သင် တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။²³ သင် တို့သည်လည်း ၊ ခရစ်တော် အဘို့ဖြစ် ကြ၏။ ခရစ်တော် သည်လည်း ဘုရားသခင် အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

4 ခရစ်တော် ၏ အစေအပါး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲ သောအရာတို့ကို စောင့်သော ဘဏ္ဍာစိုး ကဲ့သို့၎င်း ၊ သူတစ်ပါး သည် ငါ တို့ ကို မှတ် ပါ စေ။² ထို မှ တ ပါး ၊ ဘဏ္ဍာစိုး မည်သည် ကား ၊ သစ္စာရှိ ရမည်။³ သင် တို့မှစ၍အခြားသောလူ များတို့သည် ငါ ကို သစ္စာမရှိ ဟု စီရင် သော်လည်း ၊ ငါသည်အမှုမထား။ ငါ့ ကိုယ် ကို ငါမ စီရင် ။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်စိတ် သည် ကိုယ် ကို အပြစ် မ တင်။ သို့သော်လည်း ၊ ထို အကြောင်းဖြင့် ငါသည် အပြစ် လွတ် သည်မ ဟုတ်။ ငါ့ ကို စီရင် သောသူ ကား ၊ ထာဝရ ဘုရားပေတည်း။⁵ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မှောင်မိုက် ၌ ဝှက်ထား သော အရာတို့ကို ပွင့်လင်း စေ၍ စိတ် နှလုံး အကြံအစည် များ ကို ထင်ရှား စေ လတုံ သော သခင် ဘုရားကြွလာ တော်မ မှု မှီ တိုင်အောင် အဘယ် အမှု ကိုမျှ အဆုံးအဖြတ်မ စီရင် ကြနှင့်။ ကြွလာတော်မူသောအခါ ၊ အသီးသီး တို့သည် ဘုရားသခင် ချီးမွမ်း တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ ကြလတုံ။⁶ ညီအစ်ကို တို့ ၊ သင် တို့သည် ကျမ်းစာ ကို လွန် ၍ သူတစ်ပါးကို မ ရှိသေ အပ်ဟု ငါ တို့ကိုထောက်၍ နားလည် စေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ မာန စိတ် ထောင်လွှားသည်နှင့် တစ် ယောက် ကို မှီဝဲ၍တစ် ယောက် ကို ငြင်းဆန် ခြင်းမ ရှိစေခြင်းငှာ ၎င်း ၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသောအချက်၌ သင် တို့၏ အကျိုးကို ထောက်၍ ငါ နှင့် အာပေါလု ကို ပုံဆောင် လျက် ဆိုသတည်း။⁷ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သူ သည် သင့် ကို ထူးခြား စေ သနည်း။ သူတစ်ပါးလက်မှ မ ခံ မယူဘဲ အလိုအလျောက် ရသော အရာတစ်စုံတစ်ခုမျှ သင်၌ရှိ သလော။ သူတစ်ပါးလက်မှ ခံယူ သည် မှန် လျှင် ၊ မ ခံ မ ယူ သကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွား သနည်း။⁸ ယခု တွင်သင် တို့သည် ကြွယ်ဝ ကြ၏။ ငွေရတတ် ကြ၏။ ငါ တို့ မ ရှိစဉ်တွင်စိုးစံ ကြ၏။ ငါ တို့သည် သင် တို့နှင့်အတူစိုးစံ ရသော အခွင့်ရှိ မည်အကြောင်း ၊ သင်တို့ကို အမှန် စိုးစံ စေခြင်းငှာ အလိုရှိ ၏။⁹ သတိ ဘို့ရာထားသော သူ ကဲ့သို့ အခြားသော သူများနောက် ၌ တမန်တော် တည်းဟူသော ငါ တို့ကို ဘုရားသခင် ထုတ်ပြ တော် မူသည်ဟု ငါထင် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့သည် လောကီသား များနှင့် ကောင်းကင် တမန်များ မျက်မှောက် ၌ ပွဲဝင် သောသူ ဖြစ် ကြ ၏။¹⁰ ငါ တို့သည် ခရစ်တော် ၏ အကြောင်း ကြောင့် လူမိုက် ဖြစ် ကြ၏။ သင် တို့မူကား ၊ ခရစ်တော် ၌ ပညာရှိ ဖြစ် ကြ၏။ ငါ တို့သည် အားနည်း သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ သင် တို့မူကား ၊ အစွမ်း

သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ အသရေ ရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါ တို့သည် အရှက်အကြောက် ခံရသော သူဖြစ်၍ ၊ ¹¹ယခု တိုင်အောင် အစား အသောက် ငတ်မွတ် ခြင်း၊ အဝတ် နွမ်းပါး ခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရကြ၏။ နေရာ မကျသောသူ၊ ¹²ကိုယ် လက် နှင့် ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင် ရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါ မေတ္တာပို့ ကြ၏။ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ခြင်းကို ခံရသောအခါ သည်းခံ ကြ၏။ ¹³အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ တောင်းပန် ကြ၏။ ဤလောက ၏ အညစ်အကြေး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အရပ်ရပ် ထဲက လှည်း ပစ်သော တန်မြက် ချေး အမှိုက် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ယခု တိုင်အောင် ဖြစ် ကြ၏။ ¹⁴သင် တို့သည် ရှက် စေ ခြင်း ငှာ ဤသို့ ငါ ရေး သည် မ ဟုတ်။ သင် တို့ကို ချစ် သား ကဲ့သို့ မှတ်၍ သတိပေး ၏။ ¹⁵သင် တို့ တွင် ခရစ်တော် ၏အကြောင်း ကို သင်ပေး သော ဆရာတစ်သောင်း ရှိငြား သော်လည်း၊ အဘ အများ မ ရှိ။ ဧဝံဂေလီ တရားအားဖြင့် ငါ သည် သင် တို့ကို ယေရှု ခရစ် ၌ ဖြစ်ဘွား စေပြီ။ ¹⁶သို့ဖြစ်၍၊ ငါ ကျင့်သည်နည်းတူသင် တို့သည် ကျင့် ကြမည်အကြောင်း ငါနိုးဆော် တောင်းပန် ၏။ ¹⁷ထို အကြောင်း ကြောင့် သခင် ဘုရား၌ သစ္စာရှိ သော ငါ ၏ချစ် သား တိ မော သေ ကို သင် တို့ဆီသို့ ငါ စေလွှတ် ၏။ ခပ်သိမ်း သော အရပ် တို့၌ ခပ်သိမ်း သော အသင်း တော် တို့ ကို ငါ သွန်သင် သည်နှင့်အညီ ၊ ငါ သည် ခရစ်တော် ၌ ကျင့် သော အကျင့်မလေ့များကို သင် တို့သည် မှတ်မိ စေခြင်းငှာသူသည် ပြသ တိုက်တွန်း လိမ့်မည်။ ¹⁸ငါ သည် သင် တို့ဆီ သို့ ကိုယ်တိုင် မ လာ ဟု အချို့ သော သူ တို့သည် ထင်မှတ်သည် နှင့်၊ မာန ထောင်လွှား ခြင်း ရှိကြ၏။ ¹⁹သို့သော်လည်း သခင် ဘုရားသည် အလို တော်ရှိ လျှင် ငါသည် မြန်မြန် လာ မည်။ လာသောအခါ မာန ထောင်လွှား သောသူ တို့၏ စကား ကို သိမှတ် မည်မ ဟုတ်။ သူတို့၏တန်ခိုး ကို သိမှတ်မည်။ ²⁰အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်သည် စကား ၌ တည်သည်မ ဟုတ်၊ တန်ခိုး ၌ တည်၏။ ²¹သင် တို့သည် အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း။ ငါသည်နှင့်တံ နှင့် သင် တို့ဆီသို့ လာရ မည်လော။ သို့မဟုတ် မေတ္တာ နှင့် ၎င်း၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော စိတ် နှင့် ၎င်း၊ လာရမည်လော။

5မ တရား သော မေထုန် သာမည မဟုတ်၊ အဘ ၏ မယား ကို သိမ်းယူ ခြင်း တည်း ဟူသော သာသနာပ လူ တို့ တွင် ပင် မ ကြား ရသော မေထုန် ၌မှီဝဲ သော သူ သည် သင် တို့ တွင် ရှိ ကြောင်း ကို အနံ့အပြားကျော်စော ကြ၏။ ²ထိုသို့ပြု သောသူ ကို သင် တို့အထဲ မှ နှင်ထုတ် မည် အကြောင်း ၊ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းကိုမ ပြု၊ မာန ထောင်လွှားလျက် နေ ကြ၏။ ³ထိုကြောင့် ငါ သည် ကိုယ်ခန ခါ အားဖြင့် သင်တို့နှင့်ကွာ လျက် ရှိသော်လည်း ၊ ဝိညာဉ် အားဖြင့် မ ကွာ၊ ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်အတူ ရှိ သကဲ့သို့ ထိုသို့ကျင့် သောသူ ကို ယခုပင် ငါစီရင် ပြီ။ ⁴စီရင်ချက် ဟူမူကား၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ အခွင့် အားဖြင့် သင် တို့သည် ငါ ဝိညာဉ် နှင့်အတူ စည်းဝေး

ပြီးမှ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ တန်ခိုး တော်ကို အမှီပြု၍ ၊ ⁵ထိုသူ ၏ဝိညာဉ် သည် ယေရှု ခရစ်၏နေ့ရက် ၌ ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် မည်အကြောင်း ၊ သူ ၏ကိုယ် ခန ခါ ပျက်စီး ဘို့ရာ သူ့ကို စာတန် လက် သို့ အပ်နှံ ကြ စေ ဟု ငါ စီရင်၏။ ⁶သင် တို့၏ ဝါကြွား ခြင်း သည် မ ကောင်း မ သင့် ဖြစ်၏။ အနည်းငယ် သောတဆေး သည် မုန့်စိမ်းတပုံ လုံး ကို ဖောင်းကြွ စေတတ်သည်ကို မ သိ ကြသလော။ ⁷သင်တို့သည် တဆေးမဲ့ ဖြစ် သည်နှင့်အညီ ၊ အသစ် သော မုန့်စိမ်း ဖြစ် မည်အကြောင်း ၊ ဟောင်း သော တဆေး ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် တည်း ဟူသော ငါ တို့ ပသ ခါ သိုးသငယ်သည် ငါ တို့အ ဘို့ ယဇ် ပူဇော် ရာ ဖြစ်၏။ ⁸ထို ကြောင့် ၊ ဟောင်း သောတဆေး ၊ ဆိုးညစ် မိုက်မဲ ခြင်းတဆေး တို့ကို ပယ်ပစ်၍၊ တဆေးမဲ့ မုန့်တည်းဟူသောကြည်ဖြူ ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်းနှင့် ပွဲ ခံကြ ကုန်အံ့။ ⁹သင် တို့သည် မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲ သောသူတို့နှင့် မ ပေါင်းဘော်မည် အကြောင်း၊ အထက်ဩဝါဒစာ ၌ ငါရေး ထားခဲ့ပြီ။ ¹⁰ထိုသို့ ရေးထားသော်၊ မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင် အထက်လုယူခြင်း၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ပြုသော လောကီသား တို့ နှင့် အလျှင်း မ ပေါင်းဘော်ရဟု မ ဆိုလို။ ထိုသို့ဆို လျှင်၊ သင်တို့သည်လောကီ မှ ထွက်သွား ရ ကြမည်။ ¹¹ယခု မူကား ညီအစ်ကို ဟု ခေါ်ဝေါ်သော သူသည် မတရား သောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ ရုပ်တု ကိုးကွယ် ခြင်း၊ ဆဲရေး ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သေ ရည် သေ ရက် နှင့် ယစ်မူး ခြင်း၊ အနိုင် အထက် လုယူ ခြင်း မှ စ၍၊ ထိုသို့သော အမှု ကို ပြုသောသူနှင့်မ ပေါင်းဘော်ရ သည်သာမက၊ ထိုသူနှင့်အတူ စား သောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှ မ ပြုရဟု ငါရေး ထား၍ ပညတ်၏။ ¹²ပြင် လူ တို့ ကို စီရင် ခြင်း အမှု နှင့် ငါ သည် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ အတွင်း လူ တို့ကို သင် တို့စီရင် ရသည် မ ဟုတ်လော။ ¹³ပြင် လူတို့ ကို ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထို ဆိုးညစ် သော သူကိုသင် တို့အထဲ မှနှင်ထုတ် ကြလော့။

6သင် တို့သည် အချင်းချင်း အမှု ရှိ လျှင် ၊ သန့်ရှင်း သူ တို့ ရှေ့ ၌ တရား စီရင်ခြင်းကို မ ခံဘဲသာသနာပ လူ တို့ ရှေ့၌ ခံ ဝံ့သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိ သလော။ ²သန့်ရှင်း သူ တို့သည် လောကီ နိုင်ငံ ကို တရား စီရင် မည် ဟု မ သိ ကြ သလော။ သင် တို့သည် လောကီ နိုင်ငံ ကို စီရင် ရသည် မှန် လျှင် ၊ အငယ် ဆုံး သော အမှု များကို မ စီရင် ထိုက်သလော။ ³ငါတို့သည်ကောင်းကင်တမန် တို့ ကို တရား စီရင် မည် ဟု မ သိ ကြ သလော။ သို့ ဖြစ်၍ လောကီ အမှုကို စီရင် ထိုက်သည်မ ဟုတ်လော။ ⁴ထိုကြောင့် သင် တို့သည် လောကီ အမှု ကို စီရင် စရာ ရှိ လျှင် ၊ အသင်း တော် ၌ အသရေ နည်းသောသူ တို့ကို တရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထား ကြလော့။ ⁵ထိုသို့ ဆိုသော် ၊ သင် တို့ရှက် စေခြင်းငှာပြောဆို ၏။ သင် တို့တွင် ပညာရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မ ရှိ သလော။ ညီအစ်ကို ချင်းတို့၏ အမှုကို

စီရင် ဆုံးဖြတ်နိုင် သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက် မှု မ ရှိ သလော။
⁶ညီအစ်ကို ချင်း တို့သည် တရား တွေ့သည် သာ မက၊ မ ယုံကြည်
သော သူ တို့ ရှေ့၌ပင် တရားတွေ့ ပါ သည် တကား။⁷ ထိုသို့ သင်
တို့သည် အချင်းချင်း တရား တွေ့သည် အမှုမှာ အလွန်ကြီးစွာသော
အပြစ်ရှိ ကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲ ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို အဘယ်ကြောင့်
မ ခံသနည်း။⁸ ကိုယ်ဥစ္စာရှုံး ခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မ ခံသနည်း။
ထိုသို့ သင် တို့သည် မ ခံ ဘဲ၊ ညီအစ်ကို ချင်း တစ် ယောက် ကို တစ်
ယောက်ညှဉ်းဆဲ ရှိ ၊ ညီအစ်ကို ချင်းတို့၏ ဥစ္စာကိုသိမ်းယူ ကြသည်
တကား ၊⁹ မတရား သောသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်ကို
အမွေ မ ခံရသည်ကို သင်တို့မ သိ ကြ သလော။ အလွဲ မ ယူကြ
နှင့်။ မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်သော
သူ၊ သူ့ မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ ယောက်ျား ချင်းမေထုန်ကိုပြု
သောသူ၊ ထိုအမှုကိုခံသောသူ၊¹⁰ သူ့ ဥစ္စာကိုခိုးသောသူ၊ လောဘ
လွန်ကျူးသောသူ၊ သေရည် သေရက်နှင့် ယစ်မှူးသောသူ၊ ဆဲရေး
ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနိုင် အထက်လှယူသော သူ တို့သည် ဘုရားသခင်
၏ နိုင်ငံ တော်ကို အမွေ မ ခံရကြ။¹¹ အထက်ကသင်တို့တွင် အချို့
သော သူ တို့သည် ထိုသို့သော သူ ဖြစ် ကြ သော်လည်း ၊ ယခု တွင်
သခင် ယေရှု ၏ နာမ တော် အားဖြင့် ၎င်း၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏
ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ၎င်း ၊ ဆေးကြော သန့်ရှင်း ရှိ ပြောမတ် ရာ
သို့ ရောက်ကြပြီ။¹² ငါ သည် အပြစ်မသင့်ဘဲလျက်ခပ်သိမ်း သော
အမှုအရာကို ပြု နိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ
ကို ပြု သင့်သည်မ ဟုတ်။ အပြစ် မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်း သော
အမှုအရာ ကို ပြု နိုင်သည် မှန် စေ တော့။ အ ဘယ် အမှုအရာ၌ မှု
ငါ သည် ကျွန် မ ခံ။¹³ အစား အ သောက် တို့သည် ဝမ်း အ ဘို့ ၊
ဝမ်း သည် လည်း အစား အ သောက် တို့ အ ဘို့ ဖြစ်သည် မှန် စေ
တော့။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ထို နှစ် ပါး ကို ဖျက်ဆီး
တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခနုခါ သည် မတရား သောမေထုန် အဘို့
ဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ သခင် ဘုရားအဘို့ ဖြစ်၏။ သခင် ဘုရားသည်
လည်း ကိုယ် ခ န ခါ အ ဘို့ ဖြစ် တော် မူ၏။¹⁴ ဘုရားသခင် သည်
တန်ခိုး တော်အားဖြင့် သခင် ဘုရားကို ထမြောက် စေတော်မူသည်
ဖြစ်၍ ၊ ငါ တို့ကိုလည်း ထမြောက် စေ တော် မူ လိမ့်မည်။¹⁵ သင်
တို့ကိုယ်ခနု သည် ခရစ်တော် ၏ အင်္ဂါ ဖြစ် ကြောင်း ကို မ သိ ကြ
သလော။ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ခရစ်တော် ၏ အင်္ဂါ ကိုယူ ၍ ပြည်တန်ဆာ
၏ အင်္ဂါ ဖြစ် စေအပ် သလော။ မ ဖြစ်စေ အပ်။¹⁶ အဘယ်သို့နည်း။
ပြည်တန်ဆာ ၌ မှီဝဲ သော သူ သည် ထို ပြည်တန်ဆာနှင့် တစ် သား
တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် ကြောင်း ကို မ သိ ကြ သလော။ ထို သူ နှစ်
ယောက် တို့သည် တစ် သား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် ရ လိမ့်မည် ဟု
ကျမ်းစာ လာ ၏။¹⁷ သခင် ဘုရား၌ မှီဝဲ သော သူ သည် ထို သခင်
နှင့် တစ် စိတ် တစ်ဝိညာဉ်တည်းဖြစ် ၏။¹⁸ မတရား သောမေထုန်
ကိုကြည့်ရှောင် ကြလော့။ လူ ပြု တတ်သော အခြားဒုစရိုက် ရှိသမျှ
တို့သည် ကိုယ် ပြင် ၌ ရှိ ၏။ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြုသော

သူ မူကား ၊ မိမိ ကိုယ် ကိုပင်ပြစ်မှား ၏။¹⁹ အဘယ်သို့နည်း။ သင်
တို့ကိုယ်ခနုခါ သည် ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသော ဝိညာဉ်
တော်တည်းဟူသော၊ သင် တို့အထဲ ၌ ကျိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်း သော
ဝိညာဉ် တော်၏ ဗိမာန် ဖြစ် ကြောင်း ကို၎င်း၊ မိမိ တို့ကို မိမိတို့မ ပိုင်
ကြောင်းကို၎င်း၊ မ သိ ကြသလော။²⁰ သင်တို့သည် အဘိုး နှင့် ဝယ်
တော်မူသော သူ ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ပိုင်တော်မူသော
သင် တို့၏ ကိုယ်ခနုခါ နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်
တော်ကိုထင်ရှားစေကြလော့။

7 သင် တို့သည် ငါ့ ထံသို့ ပေး လိုက် သော စာ ၌ ပါ သော အရာ
မှာ၊ ယောက်ျား သည် မိန်းမ နှင့် မ ဆက်ဆံ ဘဲ နေလျှင် ၊² ကောင်း
သော်လည်း ၊ မတရား သောမေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊
ယောက်ျား တိုင်း မိမိ မယား ရှိ စေလော့။ မိန်းမ တိုင်း မိမိ လင် ရှိ
စေလော့။³ ယောက်ျား သည် ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိမယား အား
ပြု စေလော့။ ထိုနည်းတူ ၊ မိန်းမ သည်လည်း ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို
မိမိလင် အား ပြုစေလော့။⁴ မိန်းမ သည် မိမိ ကိုယ် ကိုမ ပိုင် ၊ လင်
သည်ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူ ယောက်ျား သည်လည်း မိမိ ကိုယ် ကိုမ ပိုင်
၊ မယား သည်ပိုင်၏။⁵ အချင်းချင်း ခင်ပွန်းဝတ်ကို မ ပယ် မရှောင်
ကြနှင့်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆုတောင်း ခြင်းဝတ်ကိုပြုရသော အခွင့်ရှိ
စေခြင်းငှာ၊ သဘောတူ ၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကိုခဏ မှု မရှောင်ရဟု မ
ဆိုလို ။ ထိုသို့ ရှောင် လျှင် ၊ ကိုယ် ကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောအားဖြင့်
စာတန် သည် အပြစ် သို့ သွေးဆောင် ရသော အခွင့် မ ရှိ စေ ခြင်း
ငှာ ၊ နောက် တဖန် အတူ နေ ကြလော့။⁶ သို့ရာတွင်ပညတ် မ ထား
ဘဲအခွင့် ပေးခြင်း အားဖြင့် သာ ငါဆို ၏။⁷ လူ အပေါင်း တို့သည် ငါ
ကဲ့သို့ဖြစ် စေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ လူအသီးအသီး
တို့သည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသည်အတိုင်း အသီးအသီး
သော ဆု ကျေးဇူးကို ခံရ ကြ၏။⁸ ထိုကြောင့် မယား မရှိသောသူ တို့
နှင့် မှတ်ဆိုးမ တို့ကို ငါဆို သည်ကား၊ ထို သူ တို့သည် ငါ ကဲ့သို့ နေ
လျှင် ကောင်း ၏။⁹ သို့သော်လည်း ၊ ကာမဂုဏ်ကို မ ချုပ်တည်း နိုင်
လျှင် ထိမ်းမြား စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြစေ။ ကိလေသာ စိတ်ပူပန်ခြင်း
ရှိ သည်ထက် ထိမ်းမြား စုံဘက်ခြင်းပြုသော် သာ၍ ကောင်း၏။
¹⁰ ခင်ပွန်း ရှိ သော သူ တို့ ကို လည်း ၊ ငါ ပညတ် သည် သာ မက၊
သခင်ဘုရား ပညတ်တော်မူသည်ကား ၊ မယား သည် မိမိခင်ပွန်း ကို
မ စွန့်ပစ် စေနှင့်။¹¹ စွန့်ပစ် လျှင် ခင်ပွန်း မရှိဘဲနေ စေ။ သို့မဟုတ်
လျှင်၊ ခင်ပွန်း ဟောင်းထံသို့ပြန်၍ အသင့်အတင့် နေစေ။ ယောက်ျား
သည်လည်း မိမိမယား နှင့် မ ကွာ စေနှင့်။¹² ကြွင်း သောသူ တို့ကို
သခင် ဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်မ ပညတ်ဘဲ၊ ငါ ပညတ် သည်ကား ၊
တစ်စုံတစ်ယောက် သော ညီအစ်ကို သည်မယုံကြည် သော မယား
ရှိ ၍၊ ထိုမယား သည် မိမိခင်ပွန်း နှင့် နေ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင် မ ကွာ
စေနှင့်။¹³ ထိုနည်းတူမိန်းမ သည်လည်း ၊ မယုံကြည် သော ခင်ပွန်း
ရှိ ၍၊ ထိုခင်ပွန်း သည် မိမိမယား နှင့် နေ ခြင်းငှာအလိုရှိ လျှင် မ ကွာ

စေနှင့်။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ မယုံကြည် သောလင် သည် မိမိမယား အဘို့ စင်ကြယ် ၏။ မယုံကြည် သော မယား သည်လည်း မိမိလင် အဘို့ စင်ကြယ် ၏။ သို့မဟုတ် လျှင်သင် တို့၏ သားသမီး သည် မ စင်ကြယ်။ ယခု တွင် စင်ကြယ် ကြ ၏။¹⁵ သို့သော်လည်း မယုံကြည် သော သူ သည် ကွာ သွား လို လျှင် ကွာ သွား စေ။ ထိုသို့ ပြု လျှင် တပည့်တော် သည် ယောက်ျား ဖြစ်စေ ၊ မိန်းမ ဖြစ်စေ၊ ချည်နှောင် ခြင်း မ ရှိ။ ငါ တို့သည် အသင့်အတင့် နေ စေ ခြင်း ငှာ ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော် ရှိ၏။¹⁶ အချင်း မိန်းမ ၊ သင်သည် ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ကယ်တင် မည် ၊ မ ကယ်တင် မည် ကို အဘယ်သို့ သိ သနည်း။ အချင်းယောက်ျား ၊ သင်သည် ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ကယ်တင်မည် ။ မ ကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့ သိ သနည်း။¹⁷ သခင် ဘုရားသည် လူ အသီးအသီးတို့အား ဝေငှ တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင် သည် လူအသီး အသီး တို့ကို ခေါ်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာလူတိုင်းကျင့် နေစေ။ ခပ်သိမ်း သော အသင်းတော် တို့ကို ထိုသို့ ငါပညတ် ၏။¹⁸ အရေ ဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသောသူ သည် ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံ ရလျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မ စွန့် စေနှင့်။ အရေဖျားလှီး ခြင်း ကို မ ခံ သော သူ သည် လည်း ခေါ်တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံ ရ လျှင်၊ အရေ ဖျားလှီး ခြင်း ကို မ ခံ စေ နှင့်။¹⁹ အရေဖျားလှီး ခြင်း အားဖြင့် အကျိုး မ ရှိ။ မခံဘဲ နေခြင်းအားဖြင့် လည်း အကျိုးမ ရှိ ။ ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းအားဖြင့် သာ အကျိုးရှိ၏။²⁰ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောသူ သည် အကြင်အမှု ကို လုပ် နေ၏။ ထိုသို့ လူတိုင်းလုပ်နေ စေ။²¹ အစေခံ ကျွန်ဖြစ်၍ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ လျှင် စိုးရိမ် ခြင်း မ ရှိ နှင့်။ သို့သော်လည်း လွတ် ခြင်းသို့ ရောက် နိုင်လျှင် လွတ် ရသော အခွင့်ကိုသာ၍ သုံးဆောင် လော့။²² အကြောင်းမူကား ကျွန်ဖြစ်စဉ်၊ သခင် ဘုရား ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူ သည် သခင် ဘုရား၏ လူ လွတ်ဖြစ် ၏။ ထိုနည်းတူ လူ လွတ်ဖြစ်စဉ်၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူ သည် ခရစ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ် ၏။²³ သင်တို့သည် အ ဘိုး နှင့်ဝယ် တော်မူသောသူ ဖြစ်၍၊ လူ ထံ၌အလိုအလျောက်ကျွန် မ ခံ ကြနှင့်။²⁴ ညီအစ်ကို တို့၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသော သူသည် အကြင်အမှု ကို လုပ်နေ၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ လူ တိုင်းလုပ်နေ စေ။²⁵ ခင်ပွန်း မရှိသောသူ တို့၏ အမှု မှာ၊ သခင် ဘုရား၏ပညတ် တော်သည် ငါ ၌မ ရှိသော်လည်း ၊ ငါသည် သစ္စာ ရှိ သောသူဖြစ်အံ့သောငှာ၊ သခင် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ သောသူကဲ့သို့ စီရင် ၏။²⁶ စီရင်ချက်ဟူမူကား ၊ ယခု ညှဉ်းဆဲ ခြင်း အကြောင်း ကြောင့် ခင်ပွန်း မ ရှိ လျှင် ကောင်း ၏။²⁷ သင်သည်မ ယား ရှိ လျှင် လွတ် စေ ခြင်း ငှာ မ ကြံစည် နှင့်။ မယား နှင့် လွတ် လျှင် အခြားသောမယား ကို မ ရှာ နှင့်။²⁸ သို့သော်လည်း သင်သည် မယား နေလျှင် အပြစ် မ ရှိ။ လင် မနေဘူးသော မိန်းမသည်လည်း လင် နေ လျှင် အပြစ် မ ရှိ။ သို့သော်လည်း ၊ ထိုသို့ ပြု သော သူ

တို့သည် လောက ညှဉ်းဆဲ ခြင်းဒုက္ခကို ခံရ ကြမည်။ ဤ အမှုအရာ၌ ကျပ်တည်းစွာသော ပညတ်ကို ငါ မထားလို။²⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါဆို သည်ကား ၊ ကျန်ကြွင်းသော ကာလ သည် ကျဉ်းကျပ် သည်ဖြစ် ၍၊ မယားရှိ သောသူ သည် မယား မ ရှိ သကဲ့သို့ ဖြစ် ရမည်။³⁰ ငိုကြွေး သောသူ သည် မ ငိုကြွေး သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်းမြောက် သောသူ သည် ဝမ်း မ မြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ် သောသူ သည် အလျှင်းမ ရှိ သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။³¹ ဤ လောက ကို သုံး သောသူ သည် မ သုံး သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ဤ လောက ၏ အဆင်း သဏ္ဍာန်သည်ရွှေသွားကွယ်ပျောက် တတ်၏။³² သင် တို့သည် စိုးရိမ် ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ ခင်ပွန်း မရှိသောသူ သည် သခင် ဘုရား၏ စိတ် တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှာ သခင် ဘုရား၏အမှု ကိုသာ သတိ ထားတတ်၏။³³ ခင်ပွန်း ရှိသော သူ မူကား ၊ မိမိ မယား ၏စိတ် နှင့် တွေ့စေ ခြင်းငှာလောကီ အမှု ကို သတိ ထား တတ်၏။³⁴ ထိုနည်းတူ၊ ခင်ပွန်း မ ရှိ သော မိန်းမနှင့် ခင်ပွန်း ရှိ သော မိန်းမ သည် ခြားနား ခြင်း ရှိ၏။ ခင်ပွန်း မ ရှိ သော မိန်းမသည် ကိုယ်ခနုခါ စိတ်ဝိညာဉ် နှစ် ပါးကို သန့်ရှင်း စေခြင်းငှာ သခင် ဘုရား၏အမှု ကိုသာ သတိ ထား တတ်၏။ ခင်ပွန်း ရှိ သော မိန်းမ မူကား ၊ မိမိ ခင်ပွန်း ၏စိတ် နှင့် တွေ့ စေ ခြင်း ငှာ လောကီ အမှု ကို သတိ ထားတတ်၏။³⁵ ထိုသို့ ငါဆို သော်၊ သင် တို့အကျိုး ကိုသာ ထောက် ၍ဆို၏။ သင် တို့ကို နှောင့်ရှက် ချင် သော စိတ် နှင့် ဆိုသည် မ ဟုတ်။ သင်တို့သည် လျောက်ပတ် စွာကျင့်၍ စိတ် ရှုပ်ထွေး ခြင်း မ ရှိ ဘဲ။ သခင် ဘုရား၏ဝတ် ကို အ မြဲ ပြု စေ ခြင်း ငှာသာ ဤသို့ဆို၏။³⁶ အပျို ကညာသည် ခင်ပွန်းမ ရှိဘဲ အသက် အရွယ်လွန်လျှင် မ လျောက်ပတ် ဟု ထိုအပျိုကညာ ကို ပိုင် သော သူ သည် ထင်မှတ် ၍ ထိမ်းမြားစရာအကြောင်းလည်း ရှိ လျှင် ၊ ထို သူသည် အလိုအလျောက် ပြု စေ။ အပြစ် မ ရှိ ထိမ်းမြား ကြ စေ။³⁷ သို့သော်လည်း မိမိ စိတ် နှလုံးတည်ကြည် ခြင်းရှိ၍၊ ပြုလိုသည် အတိုင်း ပြု နိုင် သော အခွင့် နှင့် ကိုယ် စိတ် အလို ကို ချုပ်တည်း နိုင်သော အခွင့်ရှိသောကြောင့်၊ မ ထိမ်းမြား ဘဲနေ မည်ဟု ကိုယ် စိတ် နှလုံးထဲမှာ စီရင် ဆုံးဖြတ် သော သူသည်ကောင်း စွာပြု ၏။³⁸ သို့ရာတွင် မင်္ဂလာဆောင် သော သူ သည် ကောင်း စွာပြု ၏။ မ ဆောင် သောသူ မူကား ၊ သာ၍ ကောင်းစွာပြု ၏။³⁹ မိန်းမ သည် မိမိ ခင်ပွန်း မ သေ မှီ ကာလ ပတ်လုံး တရား အားဖြင့် ချည်နှောင် လျက် ရှိ၏။ ခင်ပွန်း သေ လျှင် မူကား ၊ မိမိ အလို အတိုင်း သခင် ဘုရား၌ သာ အခြား သော သူ၏ မယား ဖြစ် ခြင်း ငှာ အခွင့် ရှိ ၏။⁴⁰ အခွင့်ရှိသော်လည်း ၊ အခြားသောသူ၏ မယား မဖြစ် ဘဲနေ လျှင် ၊ သာ၍မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ငါ သဘော ရှိ၏။ ငါ ၌လည်း ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်ရှိ တော်မူသည်ဟု ငါ စွဲလမ်းခြင်းစိတ်ရှိ၏။

8 ရုပ်တု ရှေ့၌ပူဇော် သော ယဇ် ကောင်အရာ မှာ၊ ငါတို့ရှိ သမျှ သည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ် ရှိသည် ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ဉာဏ်

သည် ထောင်လွှား စေတတ်၏။ မေတ္တာ မူကား တည်ဆောက် တတ်၏။^၁တို့အား တမန်တော် မ ဖြစ်သော်လည်း ၊ သင် တို့အားတမန်တော် အမှန် ဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် တမန်တော် မှန်သည်ဟု သင် တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ် သော အားဖြင့် ငါ့ ကို တံဆိပ် ခတ် ကြ၏။^၂ငါ့ ကိုစစ်ဆေး မေးမြန်းသော သူ တို့အား ငါ အပြစ် ဖြေရာ စကားဟူမူကား၊^၃ငါ တို့သည် စား သောက်ခြင်းအခွင့် မ ရှိသလော။^၄ကေဖ နှင့် သခင် ဘုရား၏ညီ များမှစ၍ ကြွင်း သော တမန်တော် များကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့သည် ဒေသစာရီ လှည့်လည် သည်တွင် နှမ ဖြစ် သော မယား ပါ စေ ခြင်း ငှာ အခွင့် မ ရှိ သလော။^၅ငါ နှင့် ဗာ န ဗ သာ အလုပ် မ လုပ် ဘဲ နေ ရ သော အခွင့် မ ရှိ ဟု ဆို ရ သလော။^၆အဘယ်သူ သည် ကိုယ် စရိတ် ကို သုံး၍ စစ်မှု ကို ထမ်းရသနည်း။ အဘယ်သူ သည် ဥယျာဉ် ကိုစိုက်ပျိုး ၍ အသီး ကိုမ စား ဘဲနေရသ နည်း။ အဘယ်သူ သည် သိုး ထိန်း လုပ်၍ သိုး နို့ ကိုမ သုံး ဘဲ နေ ရသနည်း။^၇လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် သာ ဤသို့ ငါဆို သလော။ ပညတ် တရားသည်လည်း ဤသို့ပင်ဆို သည် မ ဟုတ်လော။^၈မော ရှေ့ ၏ ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား ၊ စပါး နင်းနယ်သော နွား ၏ နှုတ်ကိုမ ချုပ်တည်း ရဟု လာ၏။ ဘုရားသခင် သည် နွား ကိုသာ ပမာဏ ပြုတော်မူသလော။^၉သို့မဟုတ် ငါ တို့ကြောင့် သာ ဤသို့ပညတ် တော်မူသလော။ လယ်ထွန် သောသူ သည် မြော်လင့် လျက် လယ်ထွန် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ မြော်လင့် လျက် စပါး နင်းနယ် သော သူ သည် မြော်လင့် သည် အတိုင်း ရ စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ငါ တို့ ကြောင့် သာ ဤသို့ ကျမ်းစာ လာ၏။^{၁၀}ငါ တို့သည် သင် တို့၌ ဓမ္မ မျိုးစေ့ကို စိုက် ပြီးမှ သင် တို့၏လောကီ အသီးကို သုံးဆောင် လျှင် ကျေးဇူးကြီး မည်လော။^{၁၁}အခြား သောသူတို့သည် သင် တို့ထံမှာ ထိုအခွင့် ကိုရ လျှင် ငါ တို့သည် သာ၍ ရထိုက်သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထို အခွင့် ကို ငါ တို့သည် မ သုံးဘဲ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧ ဝံဂေလိ တရားကို ဆီးတား ခြင်းအကြောင်း မ ရှိ စေခြင်းငှာအရာရာ ၌ သည်းခံ ကြ၏။^{၁၂}ဓမ္မ ကိစ္စအမှုကို ဆောင်ရွက် သော သူ တို့သည် ဗိမာန် တော်ကို အမှီပြု ၍ စား ရ သည် ကို ၎င်း၊ ယစ် ပူဇော် ခြင်း အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော သူ တို့သည် ယစ်ပလွင် နှင့် ဆက်ဆံ၍ စား ရ သည် ကို ၎င်း၊ သင် တို့ မ သိ ကြ သလော။^{၁၃}ထိုနည်းတူ ၊ ဧ ဝံဂေလိ တရား ကို ဟော သော သူ တို့သည် ဧ ဝံဂေလိ တရား ကို အမှီပြု ၍ အသက် မွေးရမည်အကြောင်း၊ သခင် ဘုရား၏ ပညတ် တော်မူချက်ရှိ၏။^{၁၄}သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါ သည် အလျှင်း မ သုံး ။ သင်တို့သည် ငါ့ အား ထိုသို့ ပြု စေခြင်းငှာ ဤ စကား ကို ငါရေး သည်မ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ဝါကြွား ခြင်းအခွင့်ကို သူတစ်ပါး ဖျက်ဆီး သည်ထက် ငါ သေ သော် သာ၍ ကောင်း၏။^{၁၅}ငါ သည် ဧ ဝံဂေလိ တရား ကို ဟော ရုံ ပြု လျှင် ဝါကြွား ခြင်း အကြောင်းမ ရှိ သေး။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ မဟောဘဲ မနေနိုင်။ မ ဟော ဘဲနေလျှင် အမင်္ဂလာ ရှိ ၏။^{၁၆}သို့ဖြစ်၍ အမှု တော်ကို အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက် လျှင် အကျိုး ရှိ ၏။ ကိုယ် အလိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင် အရာ တော်၌ ခန့်ထား သော

၉ ငါပေါလုသည်ကျွန်မဟုတ်၊ လူ လွတ်ဖြစ် သည် မ ဟုတ်လော။ တမန်တော် ဖြစ် သည်မ ဟုတ်လော။ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ်ကို မြင် ရပြီ မ ဟုတ်လော။ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၌ ငါ လုပ်သော အလုပ် ဖြစ် ကြ သည် မ ဟုတ် လော။^၁ငါ သည် အခြား သော သူ

အမှန် ဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် တမန်တော် မှန်သည်ဟု သင် တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ် သော အားဖြင့် ငါ့ ကို တံဆိပ် ခတ် ကြ၏။^၂ငါ့ ကိုစစ်ဆေး မေးမြန်းသော သူ တို့အား ငါ အပြစ် ဖြေရာ စကားဟူမူကား၊^၃ငါ တို့သည် စား သောက်ခြင်းအခွင့် မ ရှိသလော။^၄ကေဖ နှင့် သခင် ဘုရား၏ညီ များမှစ၍ ကြွင်း သော တမန်တော် များကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့သည် ဒေသစာရီ လှည့်လည် သည်တွင် နှမ ဖြစ် သော မယား ပါ စေ ခြင်း ငှာ အခွင့် မ ရှိ သလော။^၅ငါ နှင့် ဗာ န ဗ သာ အလုပ် မ လုပ် ဘဲ နေ ရ သော အခွင့် မ ရှိ ဟု ဆို ရ သလော။^၆အဘယ်သူ သည် ကိုယ် စရိတ် ကို သုံး၍ စစ်မှု ကို ထမ်းရသနည်း။ အဘယ်သူ သည် ဥယျာဉ် ကိုစိုက်ပျိုး ၍ အသီး ကိုမ စား ဘဲနေရသ နည်း။ အဘယ်သူ သည် သိုး ထိန်း လုပ်၍ သိုး နို့ ကိုမ သုံး ဘဲ နေ ရသနည်း။^၇လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် သာ ဤသို့ ငါဆို သလော။ ပညတ် တရားသည်လည်း ဤသို့ပင်ဆို သည် မ ဟုတ်လော။^၈မော ရှေ့ ၏ ပညတုတိ ကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား ၊ စပါး နင်းနယ်သော နွား ၏ နှုတ်ကိုမ ချုပ်တည်း ရဟု လာ၏။ ဘုရားသခင် သည် နွား ကိုသာ ပမာဏ ပြုတော်မူသလော။^၉သို့မဟုတ် ငါ တို့ကြောင့် သာ ဤသို့ပညတ် တော်မူသလော။ လယ်ထွန် သောသူ သည် မြော်လင့် လျက် လယ်ထွန် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ မြော်လင့် လျက် စပါး နင်းနယ် သော သူ သည် မြော်လင့် သည် အတိုင်း ရ စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ငါ တို့ ကြောင့် သာ ဤသို့ ကျမ်းစာ လာ၏။^{၁၀}ငါ တို့သည် သင် တို့၌ ဓမ္မ မျိုးစေ့ကို စိုက် ပြီးမှ သင် တို့၏လောကီ အသီးကို သုံးဆောင် လျှင် ကျေးဇူးကြီး မည်လော။^{၁၁}အခြား သောသူတို့သည် သင် တို့ထံမှာ ထိုအခွင့် ကိုရ လျှင် ငါ တို့သည် သာ၍ ရထိုက်သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထို အခွင့် ကို ငါ တို့သည် မ သုံးဘဲ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧ ဝံဂေလိ တရားကို ဆီးတား ခြင်းအကြောင်း မ ရှိ စေခြင်းငှာအရာရာ ၌ သည်းခံ ကြ၏။^{၁၂}ဓမ္မ ကိစ္စအမှုကို ဆောင်ရွက် သော သူ တို့သည် ဗိမာန် တော်ကို အမှီပြု ၍ စား ရ သည် ကို ၎င်း၊ ယစ် ပူဇော် ခြင်း အမှု ကို ဆောင်ရွက် သော သူ တို့သည် ယစ်ပလွင် နှင့် ဆက်ဆံ၍ စား ရ သည် ကို ၎င်း၊ သင် တို့ မ သိ ကြ သလော။^{၁၃}ထိုနည်းတူ ၊ ဧ ဝံဂေလိ တရား ကို ဟော သော သူ တို့သည် ဧ ဝံဂေလိ တရား ကို အမှီပြု ၍ အသက် မွေးရမည်အကြောင်း၊ သခင် ဘုရား၏ ပညတ် တော်မူချက်ရှိ၏။^{၁၄}သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါ သည် အလျှင်း မ သုံး ။ သင်တို့သည် ငါ့ အား ထိုသို့ ပြု စေခြင်းငှာ ဤ စကား ကို ငါရေး သည်မ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ဝါကြွား ခြင်းအခွင့်ကို သူတစ်ပါး ဖျက်ဆီး သည်ထက် ငါ သေ သော် သာ၍ ကောင်း၏။^{၁၅}ငါ သည် ဧ ဝံဂေလိ တရား ကို ဟော ရုံ ပြု လျှင် ဝါကြွား ခြင်း အကြောင်းမ ရှိ သေး။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ မဟောဘဲ မနေနိုင်။ မ ဟော ဘဲနေလျှင် အမင်္ဂလာ ရှိ ၏။^{၁၆}သို့ဖြစ်၍ အမှု တော်ကို အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက် လျှင် အကျိုး ရှိ ၏။ ကိုယ် အလိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင် အရာ တော်၌ ခန့်ထား သော

သူဖြစ်၏။¹⁸ သို့ဖြစ်၍ ငါ ၏အကျိုး အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဟော သောအခါ၊ ဟော ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အခွင့် ကို မ သုံး ဘဲ လျက်၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလီ တရား ကို နာ သော သူ တို့သည် အဘယ် စရိတ် ကို မှ မ ကုန် ဘဲ နေ စေ ခြင်း ငှာ ပြု လျှင် ငါ၌အကျိုး ရှိ၏။¹⁹ ငါသည် အဘယ်သူ၏ကျွန်မ ဖြစ် သော်လည်းသာ၍ များ သော သူ တို့ကို ရ ခြင်းအလိုငှာ လူ တကာ တို့၏ ကျွန် ခံရ၏။²⁰ ယုဒ လူ တို့ကို ရ ခြင်းအလိုငှာ ယုဒ လူ တို့၌ ယုဒ လူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ ပညတ် တရား ကို ကိုယ်တိုင် မ ဆည်းကပ် သော်လည်း၊ ပညတ် တရားကို ဆည်းကပ် သော သူ တို့ကို ရ ခြင်း အလိုငှာ ၊ ပညတ် တရားကို ဆည်းကပ် သော သူ တို့၌ ပညတ် တရား ကို ကျင့်သော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။²¹ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ တရားမဲ့ မ နေ၊ ခရစ်တော် ၏တရား ကို ကျင့် သော သူ ဖြစ် သော်လည်း ၊ ပညတ် တရားမဲ့သော သူ တို့ကို ရ ခြင်းအလိုငှာ ပညတ် တရားမဲ့ သော သူ တို့၌ ပညတ် တရားမဲ့သော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²² အားနည်း သော သူ တို့၌ အားနည်း သော သူ ကဲ့သို့ဖြစ် ၏။ အချို့သော သူ တို့ ကို တစ်စုံတစ်ခုသော အမှုအရာအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့၌ ခပ်သိမ်း သော အရာ ဖြစ် ၏။²³ သင်တို့နှင့် အတူ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဆက်ဆံ ခြင်းအလိုငှာ ၊ တရားကြောင့် ထိုသို့ ငါ ပြု လေ့ ရှိ၏။²⁴ မြေ တလင်း၌ ပြိုင်၍ ပြေး ကြ သော သူ အပေါင်း တို့သည် ပြိုင်၍ ပြေး ကြသော်လည်း ၊ တစ်ယောက်တည်း သာလျှင် ဆု ကို ရ သည် ဟု သင် တို့ မ သိ ကြ သလော။ ဆု ကို ရ မည်အကြောင်း ပြေး ကြလော့။²⁵ ပွဲ၌ပြိုင်၍ အချင်းချင်း တိုက် သော သူ မည်သည်ကား၊ အရာရာ ၌ တပ်မက် ခြင်းကို ချုပ်တည်း တတ်၏။ ထို သူ တို့သည် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီး တတ် သော ပန်း ဦးရစ် ကို ရ ခြင်း အလိုငှာ ပြု ကြ၏။ ငါ တို့မူကား မ ညှိုးနွမ်း မ ပျက်စီး နိုင် သော ပန်းဦးရစ် ကို ရ ခြင်း အလို ငှာ ပြု ကြ၏။²⁶ ထို ကြောင့် ငါ ပြေး သောအခါ၊ အမှတ်တမဲ့ ပြေးသည်မ ဟုတ်၊ လက်ပွေ့ သတ် သောအခါအာကာသ ကောင်းကင်ကိုသာ ထိုး ၍ သတ်သည်မ ဟုတ်။²⁷ သူတစ်ပါး ကို ဆုံးမ ပြီးမှ ကိုယ်တိုင် ရှုံး သော သူ မ ဖြစ် ရမည်အကြောင်း သာ မှန် မူကား၊ ခရစ်တော် ၏ ကိုယ် ကို ဆက်ဆံ ခြင်းဖြစ် သည် ကိုယ် ကိုထိုး ၍ နှိပ်စက် လေ့ရှိ၏။

10 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့ဘိုးဘေး အပေါင်း တို့သည် မိန်းတိမ် အောက် မှာ ရှိ ၍ ၊ ပင်လယ် အလယ် ၌ ရှောက် သွား ကြ သည် ဟူ၍၎င်း၊² မိန်းတိမ် နှင့် ပင်လယ် ထဲမှာ မောရှေ ၌ ဗတုတိဇံ ကို ခံကြသည် ဟူ၍၎င်း၊³ ဓမ္မ အစာ ကိုအတူ စား ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဓမ္မ ရေ ကို အတူ သောက် ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ သင် တို့ မ သိမမှတ် ဘဲ နေ စေ ခြင်း ငှာ ငါ အလို မ ရှိ၊⁴ ထို သူ တို့နောက် ၌ လိုက် သော ဓမ္မ ကျောက် မှ ထွက် သော ရေ ကို သောက် ကြ၏။ ထို ကျောက် ကား ခရစ်တော် ဖြစ် သတည်း။⁵ သို့သော်လည်း ထိုသူ တို့တွင် များ စွာ သော သူ တို့ ကို ဘုရားသခင် သည် အားရ နှစ်သက် တော် မ မူ။ သူ တို့သည် တော ၌ သေကြေ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။

⁶ ထိုသူ တို့သည် မကောင်း သော အရာတို့ကို တပ်မက် သကဲ့သို့ ငါ တို့သည် မ တပ်မက် စေ ခြင်းငှာ ၊ ထို အကြောင်းအရာတို့သည် ငါ တို့အဘို့ ပုံ သက်သေဖြစ် ကြ၏။⁷ လူ တို့သည် စား သောက် လျက် ထိုင် နေကြ၏။ နောက်တစ်ဖန် ကခုန် မြူးထူးခြင်းငှာ ထ ကြ၏ဟု ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း ၊⁸ ထိုသူ အချို့ တို့သည် ရုပ်တု ကိုကိုး ကွယ်သကဲ့သို့ မ ကိုးကွယ် ကြနှင့်။ ထိုသူ အချို့ တို့သည် မတရား သော မေထုန်အမှုကို ပြု၍ တစ် နေ့ ခြင်းတွင် လူနှစ် သောင်း သုံး ထောင် လဲ ၍ သေသကဲ့သို့ မ ပြုဘဲ၊ မတရားသော မေထုန်ကိုရှောင် ကြကုန်အံ့။⁹ ထိုသူ အချို့ တို့သည် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ပြု၍၊ မြေ ဖြင့် ပျက်စီး သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မ ပြု၊ ခရစ်တော် ကို မစုံစမ်း မနှောင့်ရှက်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။¹⁰ ထိုသူ အချို့ တို့သည် မြည်တမ်း ခြင်းကို ပြု၍၊ ဖျက်ဆီး သော သူ ၏ လက် ဖြင့် ပျက်စီး သကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ မြည်တမ်း ခြင်း ကို မ ပြု ကြ နှင့်။¹¹ ထို အကြောင်းအရာ ရှိ သမျှ တို့သည် ပုံ သက်သေ ဖြစ် အံ့ သော ငှာ ထို သူ တို့၌ ရောက် ကြ၏။ ကပ် ကာလ အဆုံး တွင် ဖြစ် သော ငါ တို့ ကို ဆုံးမ စရာ ဘို့ ကျမ်းစာ၌ ရေး ထားလျက်ရှိသတည်း။¹² ထိုကြောင့် အကြင်သူ သည် မိမိ တည်ကြည် လျက် နေသည် ဟု မိမိ ထင်မှတ် ၏။ ထို သူ သည် မ လဲ ခြင်း ငှာ သတိပြု စေ။¹³ လူ ၌ဖြစ် တတ် သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသာ သင် တို့သည် ခံရ ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့ မ ခံနိုင် သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ရောက်စိမ့်သော ငှာ အခွင့် ပေး တော် မ မူ။ သင် တို့သည် ခံ နိုင် မည်အကြောင်း စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း အရာနှင့် တကွ ၊ ထွက်မြောက် သော လမ်းကိုလည်း စီရင် ပြုပြင် တော်မူလိမ့်မည်။¹⁴ ထိုကြောင့် ငါ ချစ်သူ တို့၊ ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ် ခြင်း အမှုကို ကြဉ်ရှောင် ကြလော့။¹⁵ သင် တို့ကို ပညာရှိ သကဲ့သို့ မှတ်၍ ပြော မည်။ ငါ့စကား ကို ဆင်ခြင် ကြ လော့။¹⁶ ငါတို့သည် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ရာ မင်္ဂလာ ခွက်ဖလားမူကား၊ ခရစ်တော် ၏အသွေး ကို ဆက်ဆံ ခြင်း ဖြစ် သည် မ ဟုတ် လော။ ငါ တို့ ဖဲ့ မ ဟုတ် လော။¹⁷ မုန့် တစ်လုံးတည်း ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါတို့ရှိ သမျှ သည် တစ်လုံးတည်း ဖြစ်သောထိုမုန့် ကို ဆက်ဆံလျက် ခံယူ ကြ သောကြောင့် ၊ အများ ဖြစ် သော ငါတို့သည် တစ် လုံးတစ် ကိုယ် တည်းဖြစ် ကြ၏။¹⁸ ဇာတိ အားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးဖြစ်သော သူ တို့ကို ကြည့်ရှု ကြလော့။ ယစ်ကောင် ကိုစား သော သူ တို့သည် ယစ်ပလ္လင် နှင့် ဆက်ဆံ သော သူ ဖြစ် ကြ သည် မ ဟုတ် လော။¹⁹ ထိုသို့ဆိုသော်အဘယ်သို့ ငါဆိုလို သနည်း။ ရုပ်တု ကား မှတ်စရာ ရှိ သည်၊ ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော်သော ယစ်ကောင်ကား မှတ်စရာရှိ သည် ဟု ဆိုလို သလော။²⁰ ထိုသို့မဆိုလို။ သာသနာပလူ တို့သည် ပူဇော် သော ယစ် ကို ဘုရားသခင် အား ပူဇော် ကြသည်မ ဟုတ်။ နတ်ဆိုး တို့အား ပူဇော် ကြ၏။ သင် တို့သည် နတ်ဆိုး တို့နှင့် ဆက်ဆံ စေ

ခြင်း ငှာ ငါ အလို မ ရှိ ။ ²¹သခင် ဘုရား၏ ခွက် ဖလား၊ နတ်ဆိုး တို့၏ ခွက် ဖလား နှစ် ပါး ကို သင် တို့ မ သောက် နိုင် ကြ။ သခင် ဘုရား၏ စားပွဲ ၊ နတ်ဆိုး တို့၏စားပွဲ နှစ် ပါး ကို သင် တို့ ဝင် ၍ မ စားနိုင် ကြ။ ²²သခင် ဘုရားအမျက် တော် ထွက် စေ ခြင်း ငှာ ငါ တို့ ပြု ရ ကြ သလော။ ငါ တို့သည် သခင်ဘုရား ထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီး ကြ သလော။ ²³ငါသည် အပြစ် မ သင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာ ကို ပြု နိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြု သင့် သည်မ ဟုတ်။ အပြစ် မ သင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာ ကို ပြု နိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် သူတစ်ပါး ကို တည်ဆောက် တတ်သည်မ ဟုတ်။ ²⁴ကိုယ် အကျိုး ကို အဘယ်သူ မျှ မ ရှာ စေနှင့်။ သူ့ အကျိုး ကို လူ တိုင်း ရှာ စေ။ ²⁵ဩတ္တပ္ပ စိတ်ကို ထောက် ရသောကြောင့် ၊ ဈေး ဌ ရောင်း သမျှ ကို မ စစ်ကြော မ မေးမြန်းဘဲ စား ကြ လော့။ ²⁶အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ ဘုရား သည် မြေကြီး နှင့် မြေကြီး တန်ဆာကို ပိုင် တော်မူ၏။ ²⁷မယုံကြည် သောသူ သည် သင် တို့ကိုခေါ်ဖိတ် ၍ သင် တို့သည် သွား လိုလျှင် ၊ ဩတ္တပ္ပ စိတ် ကို ထောက် ရသောကြောင့် ၊ သင် တို့ရှေ့ ဌ ထည့် သမျှ ကို မ စစ်ကြော မမေးမြန်းဘဲ စား ကြလော့။ ²⁸သို့သော်လည်း ဤမည် သော အရာ သည် ရုပ်တု ရှေ့၌ ပူဇော် သော ယဇ် ကောင် ဖြစ် ၏ဟု တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ ဆို လျှင် ၊ ထိုသို့ဆို သော သူ၏မျက်နှာ ကို၎င်း၊ ဩတ္တပ္ပ စိတ် ကို၎င်း၊ ထောက် ၍မ စား ကြ နှင့်။ ²⁹ဩတ္တပ္ပ စိတ်ဟုဆိုသော်ကိုယ် စိတ်ကိုမ ဆိုလို ၊ သူ့စိတ်ကို ဆိုလို၏။ အခြား သောသူ၏စိတ် သည် ငါ ၏အခွင့် ကို အဘယ်ကြောင့် ဟုတ် လော။ ³⁰ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ငါ သုံးဆောင် ရလျှင် ၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း၍ သုံးဆောင် သည်တွင် အဘယ်ကြောင့် စရာဘို့ ဖြစ် ၏။ ³¹သင် တို့သည် စား သော်၎င်း၊ သောက် သော်၎င်း၊ မည်သည့် အမှုကို ပြု သော်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော်ကို ထောက် ၍ခပ်သိမ်း သော အမှုကို စွဲ ကို ပြု ကြ လော့။ ³²လူ များ တို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်စိမ့်သောငှာ ၊ ငါသည် ကိုယ် အကျိုး ကိုမ ရှာ ဘဲ သူ့အကျိုး ကို ရှာ၍။ ³³ခပ်သိမ်း သောလူ တို့၏ အလိုသို့အရာရာ၌ လိုက် သည် နည်းတူ ၊ သင်တို့သည်လည်း ယုဒ လူ၊ ဟေလသ လူ၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ဝင်သူတို့၌ ထိမိ ၍ လဲစရာ အကြောင်းကို မပြုဘဲ။

11 ငါ သည်ခရစ်တော် ၏ နည်းတူကျင့်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်း ငါ့ နည်းတူကျင့် ကြလော့။ ²ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အရာရာ ၌ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ ငါအပ်ပေး သောနည်းဥပဒေ တို့ကို စွဲလမ်း ကြသည်ဖြစ်၍သင် တို့ကို ငါချီးမွမ်း ၏။ ³ယောက်ျား ၏ခေါင်း ကား ခရစ်တော် ဖြစ် သည် ကို၎င်း၊ မိန်းမ ၏ခေါင်း ကား ယောက်ျား ဖြစ် သည် ကို၎င်း၊ ခရစ်တော် ၏ခေါင်း ကား ဘုရားသခင် ဖြစ် တော်မူ သည်ကို၎င်း၊ သင် တို့ သိမှတ် စေခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ ၏။ ⁴ယောက်ျား မည်သည်ကား ၊ မိမိ ခေါင်း ကို ဖုံး လျက် ဆုတောင်း သော်၎င်း၊ ပ

ရော ဖက် ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်း အသရေ ကို ရှုတ်ချ၏။ ⁵မိန်းမ မည်သည်ကား ၊ မိမိ ခေါင်း ကို မ ဖုံးဘဲ ဆုတောင်း သော်၎င်း၊ ပရော ဖက် ပြုသော်၎င်း၊ မိမိခေါင်း အသရေကိုရှုတ်ချ ၏။ ⁶ထိုသို့ပြုလျှင် ဆံပင် ရိတ် သည်နှင့် တူ၏။ မိန်းမ သည် မိမိ ခေါင်း ကို မ ဖုံး လျှင် ဆံပင်ကို ဖြတ် စေ။ ဆံပင်ဖြတ် ခြင်း၊ ဆံပင် ရိတ်ခြင်းအရာသည် ရှက် စရာရှိလျှင် ခေါင်းကိုဖုံး စေ။ ⁷ယောက်ျား သည် ဘုရားသခင် ၏ ပုံ သဏ္ဍာန်၊ ဘုန်း အသရေ တော်ဖြစ် သောကြောင့် မိမိ ခေါင်း ကို မ ဖုံး ရ။ မိန်းမ မူကား ယောက်ျား ၏ဘုန်း အသရေ ဖြစ် ၏။ ⁸ယောက်ျား သည် မိန်းမ ကြောင့် ဖြစ် သည် မ ဟုတ်။ မိန်းမ သည် ယောက်ျား ကြောင့် ဖြစ်၏။ ⁹ယောက်ျား ကို မိန်းမ ဘို့ ဖန်ဆင်း သည်မ ဟုတ်။ မိန်းမ ကိုယောက်ျား ဘို့ ဖန်ဆင်း၏။ ¹⁰ထိုကြောင့် ၊ ကောင်းကင် တမန် များ ကို ထောက် ၍၊ မိန်းမ သည် မိမိ ခေါင်း ကို ဖုံး ရ မည်။ ¹¹သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား၌ ယောက်ျား မ ပါဘဲ မိန်းမ ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။ မိန်းမ မ ပါဘဲ ယောက်ျား ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။ ¹²မိန်းမ သည် ယောက်ျား ကြောင့် ဖြစ် သကဲ့သို့ ယောက်ျား သည် လည်း မိန်းမ အားဖြင့် ဖြစ် ၏။ အလုံးစုံ တို့သည်လည်း ဘုရားသခင် ကြောင့် ဖြစ် ကြ၏။ ¹³မိန်းမ သည် ခေါင်း ကို မ ဖုံးဘဲ လျက် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း လျှင် ၊ လျှောက်ပတ် သည် မ လျှောက်ပတ် သည် ကို သင် တို့ အလိုအလျောက် ဆင်ခြင် စီရင် ကြ လော့။ ¹⁴ယောက်ျား သည် ရှည် သောဆံပင်ရှိလျှင် ၊ ရှက်ဘွယ် သော အကြောင်း ဖြစ် သည် ကို သင် တို့အား ပကတိ တရားပင် ဆုံးမ သွန်သင် သည် မ ဖြစ် ကြ၏။ ¹⁵မိန်းမ မူကား ၊ ရှည် သော ဆံပင် ရှိ လျှင် ၊ သူ ၏ ဘုန်း အသရေ ဖြစ် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မိန်းမဆံပင် သည် မိမိ ကြောင့် စရာဘို့ ဖြစ် ၏။ ¹⁶သို့သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ သည် ငြင်းခုံ လျှင် ၊ ငါ တို့၌၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ၌ ၎င်း၊ ထိုသို့သော ထုံးစံ မ ရှိ ၏။ ¹⁷တဖန်တုံ၊ သင်တို့သည် အကျိုးကို ပြုစုခြင်းငှာ စည်းဝေးကြသည်မ ဟုတ်။ အကျိုးကို နည်းစေခြင်းငှာ စည်းဝေး ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပညတ် ထားစဉ်တွင်သင်တို့ကို မ ချီးမွမ်း ရ။ ¹⁸ပဌမ အကြောင်း ဟူမူကား၊ သင် တို့သည် အသင်း တော် ၌ စည်းဝေး ကြသောအခါ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြား ခြင်းရှိ သည် ကို ငါကြား ရ၏။ ¹⁹ကြားရသည်အတိုင်း မှန်ကောင်းမှန်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့တွင် ကောင်းမွန် သော သူ တို့ကို ထင်ရှား စိမ့်သောငှာ သင်းခွဲ ခြင်းရှိ ရ မည်။ ²⁰သင် တို့သည် အတူစည်းဝေး ကြသောအခါ၊ သခင် ဘုရား၏ ပွဲ တော်ကို စား အံ့သောငှာစည်းဝေး ကြ သည်မ ဟုတ်။ ²¹အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် စား ကြသည် တွင် ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ မိမိ အစာ ကို အ ရင် ယူ၍၊ တချို့ကား ဆာ မွတ် လျက် ၊ တချို့ကား စား သောက်ကြူးလျက်ရှိကြ၏။ ²²သင် တို့သည် စား သောက် ရာဘို့ ကိုယ်အိမ် မ ရှိ သလော။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ကို မထိမ့်မြင် ပြု၍ ၊ ဆင်းရဲ သောသူ တို့ကို ရှက်ကြောက် စေသလော။ အဘယ်သို့ ငါဆို ရမည်

နည်း။ ဤ အမှုမှာ သင် တို့ကို ချီးမွမ်း ရမည်လော။ မ ချီးမွမ်း ရ။
²³အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့၌ ငါအပ်ပေး သော အရာကို သခင် ဘုရားထံ၌ ငါ ခံရ ပြီ။ ခံရသောအရာဟူမူကား၊ သခင် ယေရှု သည် ရန်သူ လက် သို့ အပ်နှံ ခြင်းကို ခံ သော နေ့ည မှာ မုန့် ကို ယူ ၍ ၊
²⁴ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖွဲ့ ၍ ၊ ဤ မုန့်ကား၊ သင်တို့ အဘို့ အလိုငှာ ချီးဖွဲ့သော ငါ ၏ကိုယ် ဖြစ် ၏။ ယူ၍စားကြလော့။ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ ဤသို့ ပြု ကြ လော့ဟု မိန့် တော် မူ၏။
²⁵ထိုနည်းတူ ၊ ညစာစား ပြီးမှ ခွက် ကိုလည်း ယူ၍၊ ဤ ခွက် ကား ငါ ၏အသွေး ၌ တည်သောပဋိညာဉ် တရား သစ် ဖြစ် ၏။ ဤခွက် ကို သောက် သောအခါ ၊ ငါ့ ကို အောက်မေ့ ဘို့ရာ သောက် ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
²⁶အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် ထို မုန့် ကိုစား ၍ ထို ခွက် ကို သောက် သောအခါ ၊ သခင် ဘုရားအသေခံ တော် မူခြင်းကို ကြွလာ တော် မ မှုတိုင်အောင်ပြ ကြ၏။
²⁷ထိုကြောင့် သခင် ဘုရား၏ မုန့် နှင့် ခွက် ကို မ ထိုက်မတန်ဘဲ စား သောက် သောသူ မည်သည်ကား၊ သခင် ဘုရား၏ ကိုယ် တော်နှင့် အသွေး တော်ကို ပြစ်မှား ရာရောက် ၏။
²⁸သို့ဖြစ်၍ လူ တိုင်းကိုယ်ကိုယ် စစ်ကြော ပြီးမှမုန့် ကိုစား စေ။ ထိုနည်းတူ ခွက် ကိုလည်း သောက် စေ။
²⁹အကြောင်းမူကား ၊ မထိုက်မတန်ဘဲ စား သောက် သောသူ သည် သခင်ဘုရား၏ ကိုယ် တော်ကို ပိုင်းခြား ၍ မ သိသောကြောင့်၊ မိမိ အပေါ်သို့အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှာစား သောက် သောသူဖြစ်၏။
³⁰ထို အကြောင်း ကြောင့်၊ သင်တို့တွင် အားနည်း သောသူ၊ မကျန်းမ မာ သော သူအများ ရှိကြ၏။ သေ သော သူ အများလည်း ရှိကြ၏။
³¹ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုယ် စစ်ကြော စီရင်လျှင် ၊ စစ်ကြော စီရင် တော် မူ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြ လိမ့်မည်။
³²စစ်ကြော စီရင်တော် မူ ခြင်းကို ခံ ရ ကြ သောအခါ၊ လောကီသား တို့နှင့် အတူ အပြစ် စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုံးမ တော် မူ ခြင်းကို ခံ ရကြ၏။
³³ထိုကြောင့် ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် စား အံ့သော ငှာစည်းဝေး သောအခါ၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ငံ့လင့် ကြလော့။
³⁴တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ဆာမွတ် လျှင် ၊ သင်တို့သည် အပြစ် ခံလျက် မ စည်းဝေး စေခြင်းငှာ ထိုသူ သည် မိမိအိမ် ၌ စား စေ။ ကြွင်း သော အမှုများကို ငါ လာသောအခါ စီရင် မည်။

12ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးအကြောင်း များ ကို မ သိ ဘဲ နေ စေ ခြင်း ငှာ ငါ အလို မ ရှိ။
²သင် တို့သည် အထက် ကသာသနာပ လူဖြစ်၍ ၊ သူတစ်ပါး သွေးဆောင် သဖြင့်၊ စကား မပြောနိုင်သော ရုပ်တု ရှိရာ သို့ ပါသွားသော သူဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။
³ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ဟောပြော ၍ အဘယ်သူ မျှယေရှု ကို မကျိန်ဆဲ နိုင်သည် ကို၎င်း၊ ယေရှု သည် သခင် ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ကို အမှီမ ပြု လျှင် ၊ အဘယ်သူ မျှမပြော နိုင် သည်

ကို၎င်း၊ သင် တို့သည် သိ နားလည် စေ ခြင်း ငှာ ငါ သတိပေး၏။
⁴ဆု ကျေးဇူးတော်အထူးထူး အထွေထွေ ရှိငြားသော်လည်းဝိညာဉ် တော်တစ်ပါးတည်း ရှိ ၏။
⁵ဓမ္မဆရာ အမှု အထူးထူး အထွေထွေ ရှိ ငြားသော်လည်း သခင် တစ်ပါးတည်း ရှိ၏။
⁶ပြုပြင် ခြင်း အမှု အထူးထူး အထွေထွေရှိ ငြားသော်လည်း ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့၌ ပြုပြင် သမျှ ကို ပြုပြင် တော် မူ သော ဘုရားသခင် တစ်ပါး တည်း ရှိ၏။
⁷ကောင်းသော အကျိုး အလို ငှာ သာ ဝိညာဉ် တော် ကို လူ အသီးအသီးတို့အား ထင်ရှား စွာ ပေး တော်မူလျက် ရှိ၏။
⁸အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် တစ်ယောက်သောသူ အား ပညာ တရား ကို ပေး တော် မူ၏။ ထို ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် တစ် ယောက် သော သူ အား ထိုးထွင်း ခြင်း တရား ကို ပေး တော် မူ၏။
⁹ထို ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် တစ်ယောက် သော သူ အား ယုံကြည် ခြင်းကို ပေး တော် မူ၏။ ထို ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် တစ်ယောက် သော သူ အား အနာ ရောဂါ ကို ငြိမ်း စေ နိုင် သော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။
¹⁰တစ် ယောက် သော သူ အား၊ တန်ခိုး ကို ပြုနိုင် သော အခွင့် ကို၎င်း ၊ တစ် ယောက် သော သူ အား ပ ရော ဖက် ပြု နိုင် သော အခွင့်ကို၎င်း ၊ တစ်ယောက် သောသူအား စိတ် ဝိညာဉ် တို့ ကို ပိုင်းခြား ၍ သိ နိုင် သော အခွင့် ကို၎င်း ၊ တစ် ယောက် သော သူ အား အမျိုးမျိုး သော ဘာသာ စကားကို ပြောနိုင်သော အခွင့်ကို၎င်း တစ်ယောက် သောသူအား ထိုဘာသာ စကား၏အနက် ကို ဖော်ပြ နိုင် သော အခွင့် ကို၎င်း ပေး တော် မူ၏။
¹¹ဤ အခွင့်ရှိ သမျှ တို့ကို တစ်ပါးတည်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် ပြုပြင် ၍ လူ အသီးအသီး တို့အား အသီးအသီး ခံရသောအခွင့်ကို အလိုတော်ရှိ သည်အတိုင်း ဝေငှ ၍ ပေးတော်မူ၏။
¹²ဥပမာ ကား၊ ကိုယ် တစ်ခု တည်း၌ အင်္ဂါ အများ ရှိ သည်ဖြစ် ၍ ထို တစ်ခုတည်းသောကိုယ် အင်္ဂါ အပေါင်း တို့သည် များ လျက်နှင့် ကိုယ် တစ်ခု တည်းဖြစ် သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော် ဖြစ်၏။
¹³အကြောင်းမူကား ၊ ယုဒ လူဖြစ်စေ ၊ ဟေလသ လူဖြစ် စေ ၊ ကျွန် ဖြစ် စေ ၊ လူ လွတ်ဖြစ် စေ ၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် ဝိညာဉ် တော်တစ်ပါးတည်း အားဖြင့် တစ် ကိုယ် တည်းထဲသို့ ဗတု တီဇံ ကိုခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှ သည် တစ် စိတ် တစ်ဝိညာဉ် တည်း ထဲ သို့လည်း သောက် ကြ၏။
¹⁴ကိုယ် သည် အင်္ဂါ တစ် ခု တည်း ရှိ သည်မ ဟုတ်၊ အများ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊
¹⁵ခြေ က၊ ငါသည်လက် မ ဟုတ် သောကြောင့် ကိုယ် နှင့် မ စပ်ဆိုင် ဟုဆို လျှင် ၊ ထိုသို့ဆို သောကြောင့် မ စပ်ဆိုင် သည် မှန်သလော။
¹⁶နား ကလည်း ၊ ငါ သည် မျက်စိ မ ဟုတ်သောကြောင့် ကိုယ် နှင့် မ စပ်ဆိုင် ဟုဆို လျှင် ၊ ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့်မ စပ်ဆိုင် သည် မှန်သလော။
¹⁷တစ်ကိုယ် လုံးသည် မျက်စိ ဖြစ် လျှင် အဘယ်သို့ ကြား နိုင် မည်နည်း။ တစ် ကိုယ်လုံးသည် နား ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နမ်းနိုင်မည်နည်း။
¹⁸ယခု မူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် အလိုတော်ရှိ သည်အတိုင်း အင်္ဂါ များ အသီးသီး တို့ကို ကိုယ် ၌ စီရင် ခန့်ထား တော်မူ၏။
¹⁹ထိုမှတစ်ပါး၊

အင်္ဂါအပေါင်း တို့သည် အင်္ဂါ တစ်ခု တည်းဖြစ် လျှင် ကိုယ် သည် အဘယ်မှာ ရှိလိမ့်မည်နည်း။²⁰ယခု တွင် အင်္ဂါ အများ ရှိ လျက် နှင့် ကိုယ် တစ်ခု တည်း ရှိ၏။²¹မျက်စိ က ၊ သင့် ကို ငါ အလို မ ရှိ ဟု လက် ကို မ ဆို ရ။ ထိုနည်းတူ၊ ဦးခေါင်း က၊ သင် တို့ကို ငါ အလို မ ရှိ ဟု ခြေ တို့ကို မ ဆို ရ။ ထို မျှ မက အားနည်း ဟန် ရှိ သော အင်္ဂါတို့သည် သာ၍အသုံးဝင်ကြ၏။²²အသရေ နည်း ဟန် ရှိသော အင်္ဂါ တို့အား လည်း၊ သာ၍ကြီး သော အသရေကို ပေး တတ်၏။²³တင့်တယ် ခြင်းမရှိသောအင်္ဂါ တို့သည် သာ၍ ကြီးသော တင့်တယ် ခြင်း ကို ခံရ ကြ၏။²⁴တင့်တယ် လျက် ရှိ သော အင်္ဂါ တို့သည် အခြားသော တင့်တယ်ခြင်းကို မ လို ကြ။²⁵ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ အချင်းချင်းကွဲပြား ခြင်းမ ရှိ ဘဲ၊ အင်္ဂါ များတို့သည် အချင်းချင်း သူ့ ကို ကိုယ်နှင့်အမျှသတိပြု စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုမျှ စေ၍ ၊ ယုတ် သောအင်္ဂါအား သာ၍ များသော အသရေ ကို ပေး တော်မူ၏။²⁶သို့ဖြစ်၍ ၊ အင်္ဂါ တစ်ခု တည်းဆင်းရဲခြင်း ကို ခံရလျှင် ၊ အင်္ဂါ အပေါင်း တို့သည် အတူခံရ ကြ၏။ အင်္ဂါ တစ်ခု သည်ချီးမြှောက် ခြင်းကို ခံရလျှင် ၊ အင်္ဂါ အပေါင်း တို့သည် အတူ ဝမ်းမြောက် ရ ကြ၏။²⁷သင် တို့သည် ခရစ်တော် ၏ ကိုယ် ဖြစ် ကြ၏။ အသီးအသီး အင်္ဂါ တော်ဖြစ် ကြ၏။²⁸ဘုရားသခင် သည် ပဌမ အရာ၌ တမန်တော် တို့ကို၎င်း၊ ဒုတိယ အရာ၌ ပရောဖက် တို့ ကို၎င်း၊ တတိယ အရာ၌ ဆရာ တို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက် တန်ခိုး ပြသော သူတို့ကို၎င်း၊ ထိုနောက် အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့် ရှိ သောသူတို့ကို၎င်း၊ သင်းထောက် တို့ကို၎င်း၊ စီရင် အုပ်စိုးသော သူ တို့ကို၎င်း၊ အမျိုးမျိုး သော ဘာသာ စကား ကိုပြောနိုင်သော သူတို့ ကို၎င်း၊ အသင်းတော် ၌ ခန့်ထား တော်မူ၏။²⁹သင်းဝင်သူရှိသမျှ တို့သည် တမန်တော် ဖြစ်ကြ သလော။ ရှိသမျှ တို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှ တို့သည် ဆရာ ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှ တို့သည် ဘုန်းတန်ခိုး ကို ပြနိုင်ကြသလော။³⁰ရှိသမျှ တို့သည် အနာ ရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့် ရှိ ကြသလော။ ရှိသမျှ တို့သည် အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကား ကို ပြော နိုင် ကြ သလော။ ရှိသမျှ တို့သည် ထို ဘာသာစကား၏ အနက် ကို ဖော်ပြ နိုင် ကြ သလော။³¹သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံး သော ဆု ကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန် အလိုရှိ ကြသည်တွင် ၊ သာ၍မြတ်သော လမ်း ကိုပြ ဦးမည်။

13 ငါသည် လူ ဘာသာစကားကို၎င်း ၊ ကောင်းကင်တမန် ဘာသာ စကားကို၎င်း ပြော နိုင်သော်လည်း မေတ္တာ မ ရှိ လျှင် အသံ မြည် သော တံပိုး ခရာကဲ့သို့၎င်း၊ တီး သံကိုသာ ပေးတတ်သော လင်းကွင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ၏။²ပ ရော ဖက် ဉာဏ် ကို ငါ ရ ၍ ၊ နက်နဲ သော အရာရှိ သမျှ တို့နှင့် သိပ္ပံ အတတ် အမျိုးမျိုး ကို တတ် သော်၎င်း၊ တောင် များ ကို ရွှေ နိုင် သော ယုံကြည် ခြင်း အမျိုးမျိုး နှင့် ပြည့်စုံ သော်၎င်း၊ မေတ္တာ မ ရှိ လျှင် အချည်းနီး သက်သက်ဖြစ် ၏။³သူတစ်ပါးကို ငါ ကျွေးမွေး၍ ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို စွန့်ကြဲ သည်သာမက ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ

ကို မီးရှို့ စေ ခြင်း ငှာ အပ် သော်လည်း ၊ မေတ္တာ မ ရှိ လျှင် ၊ ငါ ၌အကျိုးမ ရှိ။⁴မေတ္တာ သည် စိတ်ရှည် တတ်၏။ ကျေးဇူး ပြုတတ်၏။ မေတ္တာ သည် ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း မ ရှိ၊ ဝါကြွား ခြင်း မ ရှိ၊ မာန် မာန မ ရှိ။⁵မ လျောက်ပတ် စွာ မကျင့် တတ်၊ ကိုယ် အကျိုး ကို မ ရှာ တတ်၊ ဒေါသ အမျက် မ ထွက် တတ်၊ အပြစ် ရှိ သည် ဟု မ ထင် တတ်၊⁶မ တရား သော အမှု၌ ဝမ်းမြောက် ခြင်း မ ရှိ တတ်၊ သမ္မာ တရား ၌ ဝမ်းမြောက် တတ်၏။⁷ခပ်သိမ်း သော အရာ ကို ဖုံးအုပ် တတ်၏။ ခပ်သိမ်း သောအရာကို ယုံ တတ်၏။ ခပ်သိမ်း သောအရာ ကို မြော်လင့် တတ်၏။ ခပ်သိမ်း သောအရာကို သည်းခံ တတ်၏။⁸မေတ္တာ သည် ဖောက်ပြန် ခြင်းသဘောနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်၏။ ပ ရောဖက် ဉာဏ်သော်၎င်း၊ အမျိုးမျိုး သော ဘာသာစကားကို ပြော နိုင် သော အခွင့် သော်၎င်း၊ သိပ္ပံ အတတ် သော်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက် လိမ့်မည်။⁹ယခု မူကား ၊ ငါ တို့သည် မ စုံ မ လင် သိ တတ် ကြ၏။ ပ ရော ဖက် ဉာဏ်နှင့် မ စုံ မ လင် ဟော တတ် ကြ၏။¹⁰စုံလင် ခြင်း သို့ ရောက် သောအခါ မူကား ၊ မ စုံလင်သမျှတို့သည် ကွယ်ပျောက် ကြလိမ့်မည်။¹¹ငါသည် သူငယ် ဖြစ် စဉ်အခါ ၊ သူငယ် လို စကား ပြော၏။ သူငယ် လို စိတ်ထင် ၏။ သူငယ် လို ကြံစည် ၏။ အသက်ကြီး သောအခါ မူကား၊ သူငယ် ၏ အရာများကို ငါပယ်ရှား ၏။¹²ယခု တွင် ငါ တို့သည် မှန် အားဖြင့် ရိပ်မိလျက် သာ နေ ကြ၏။ ထိုအခါ မူကား ၊ မျက်မှောက် ထင်ထင်မြင်မြင်ကြလိမ့်မည်။ ယခု တွင် ငါအသိ အမြင်မ စုံလင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မူကား ၊ သူတစ်ပါးသည် ငါ့ကို သိ သကဲ့သို့ ငါ သိ ရ လိမ့်မည်။¹³ယခု တွင် ယုံကြည် ခြင်း၊ မြော်လင့် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ ဤ သုံး ပါး တည်လျက် ရှိ၏။ ဤ သုံး ပါး တို့တွင် ချစ် ခြင်း၊ မေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သတည်း။

14 ချစ် ခြင်း မေတ္တာ ကို မှီ အောင် လိုက် ကြ လော့။ ဝိညာဉ် ဆု ကျေးဇူး တို့ကို အလွန် အလိုရှိ သည် တွင်၊ ပ ရော ဖက် ပြု ရ သော အခွင့် ကို သာ၍ လိုချင် သော စိတ်ရှိ ကြ လော့။²အကြောင်းမူကား ၊ အခြား သော ဘာသာစကား အားဖြင့် ပြော သော သူ သည် လူ တို့ အားမ ပြော ၊ ဘုရားသခင် အားပြော၏။ သူ၏စကားကို အဘယ်သူ မျှ နား မ လည်။ နက်နဲ သော အရာ တို့ကို ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ပြော ၏။³ပ ရော ဖက် ပြု သော သူ မူကား ၊ တည်ဆောက် ခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင် ခြင်း၊ သက်သာ ခြင်း အလိုငှာ လူ တို့အား ဟောပြော ၏။⁴အခြား သော ဘာသာစကား အားဖြင့် ပြော သော သူ သည် ကိုယ် ကို သာ တည်ဆောက် ၏။ ပ ရော ဖက် ပြု သော သူ မူကား ၊ အသင်းတော် ကို တည်ဆောက် ၏။⁵သင် တို့ရှိသမျှ သည် အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ပြော စေခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ ၏။ ပရောဖက် ပြုစေခြင်းငှာ သာ၍ အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ဘာသာ စကားဖြင့် ပြော သောသူ သည်၊ အသင်းတော် ရောဖက် ပြုသောသူ သည်သာ၍ မြတ်သတည်း။⁶ညီအစ်ကို တို့၊

ငါ သည် သင် တို့ရှိရာ သို့လာ၍ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သော်လည်း ၊ ဗျာဒိတ် တော်ကိုပြန်ခြင်း၊ ပညာ အတတ် ကိုသင်ခြင်း၊ ပရောဖက် ပြုခြင်း၊ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းတစ်ခုခုကို မ ပြုဘဲ လျက် ၊ သင်တို့အားပြော လျှင် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။⁷ ထိုနည်းတူ၊ အသံမြည် တတ် သော အဝိညာဏက စောင်း၊ ပုလွေ တို့သည် သေချာ သောအသံ နှင့် မ မြည် လျှင် ၊ စောင်း သံ၊ ပုလွေ သံတို့ကို အဘယ်သို့ သိ နိုင်မည်နည်း။⁸ တံပိုး ခရာသည်လည်း ၊ မမှန် သောအသံ နှင့် မြည် လျှင် ၊ အဘယ်သူ သည်စစ်တိုက် ခြင်း ငှာ မိမိ ကိုယ် ကို ပြင်ဆင် မည် နည်း။⁹ ထိုနည်းတူ ၊ သင် တို့သည် နားလည် လွယ်သော စကား ကို နှုတ် ဖြင့် မ မြက် လျှင် ၊ မြက် သော စကားကို အဘယ်သို့ သိ နိုင်မည်နည်း။ အာကာသ ကောင်းကင်ကို ပြော သော သူ ကဲ့သို့ဖြစ် လိမ့်မည်။¹⁰ လူ ပြည်၌ ဘာသာ စကား မျိုး တို့သည် ဤ မျှ လောက် များ၍ ရှိ သမျှ တို့သည် အနက် နှင့် ပြည့်စုံသည် မှန်စေ တော့။¹¹ ဘာသာ စကား၏ အနက် ကို ငါ နား မ လည်လျှင် ၊ ပြော သော သူ အားငါသည် လူရိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ။ ပြော သောသူ သည်လည်း ၊ ငါ့ အား လူရိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။¹² သို့ ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန် အလိုရှိ ကြ သည် တွင်၊ အသင်း တော် ကို တည်ဆောက် ခြင်း ငှာ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ကြိုးစား ကြ လော့။¹³ ထို ကြောင့် အခြား သော ဘာသာစကားကို ပြန်ပြော သော သူ သည်၊ အနက် ကိုလည်း ဖော်ပြနိုင်မည် အကြောင်း ဆုတောင်း စေ။¹⁴ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ငါ ဆုတောင်း လျှင် ၊ ငါ့ စိတ် နှလုံးဆုတောင်း သော်လည်း ၊ ငါ့ ဉာဏ် သည် အကျိုး ကိုမ ပေး။¹⁵ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ စိတ် နှလုံးနှင့် ၎င်း၊ ဉာဏ် နှင့် ၎င်း၊ ဆုတောင်း ရမည်။ စိတ် နှလုံးနှင့် ၎င်း၊ ဉာဏ် နှင့် ၎င်း သီချင်း ဆို ရမည်။¹⁶ သို့မဟုတ် သင်သည် စိတ် နှလုံးနှင့် ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းသောအခါ ၊ မတတ် သော လူစုအဝင်ဖြစ်သော သူ သည် သင်၏စကား ကို နား မ လည်သောကြောင့် ၊ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း သို့လိုက်၍ ၊ အာမင် ဟု အဘယ်သို့ ဝန်ခံ နိုင် မည် နည်း။¹⁷ သင် သည် ကျေးဇူး တော်ကို ကောင်းမွန် စွာ ချီးမွမ်းသည် မှန် စေ တော့။ အခြား သော သူမူကား ၊ တည်ဆောက် ခြင်းအကျိုး မ ရှိ။¹⁸ ငါသည် သင်တို့ရှိသမျှ ထက် ၊ အခြား သော ဘာသာစကား ဖြင့် ဟောပြော သောအရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင် ၎င်းကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ၊ အသင်း တော် ၌ အခြား သော ဘာသာစကား ဖြင့် စကား တစ် သောင်း ကို ပြော နိုင်သည် ထက်၊ သူတစ်ပါးတို့ ကို သွန်သင် ခြင်းငှာ စကားငါး ခွန်း ကို ဉာဏ် နှင့် တကွ ပြော နိုင်သော အခွင့်ကို သာ၍ အလိုရှိ ၎င်း၏။²⁰ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် ဉာဏ် အရာ၌ သူငယ် မ ဖြစ် ကြ နှင့်။ မ တရား သော အမှုအရာ၌ နို့စို့ သူငယ်ဖြစ်ကြလော့။²¹ ပညာတုတိကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား ၊ အခြား တစ်ပါး သော လျှာ၊ အခြား တစ်ပါး သော

နှုတ် နှင့် ဤ လူမျိုး ကို ငါ ပြော မည်။ သို့သော်လည်း သူ တို့သည် နား မ ထောင် ကြ ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့် တော် မူ၏။²² သို့ဖြစ်၍ အခြား သော ဘာသာစကား တို့သည် ယုံကြည် သော သူ တို့အား နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ် သည် မ ဟုတ်။ မယုံကြည် သောသူ တို့အား နိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ် သတည်း။ ပ ရော ဖက် ပြု ခြင်း အမှုမူကား ၊ မ ယုံကြည် သော သူ တို့အ ဘို့ မ ဟုတ်၊ ယုံကြည် သော သူ တို့ အ ဘို့ ဖြစ် သတည်း။²³ ထို ကြောင့် သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး ၍ အခြား သော ဘာသာ ဖြင့် ဟောပြော လျက် နေ ကြ စဉ်တွင် မယုံကြည် သောသူ၊ မတတ် သောသူသည် ဝင်လာ လျှင် ၊ သင် တို့ ကို သူ ရှူး ဖြစ် ကြ သည် ဟု ပြော မည် မ ဟုတ် လော။²⁴ သို့မဟုတ် သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် ပ ရော ဖက် ပြု၍ နေ ကြ စဉ် တွင်၊ မ ယုံကြည် သော သူ ၊ မတတ် သော သူ သည် ဝင် လာ လျှင် ၊ သင်းဝင်သူ အပေါင်း တို့သည် သူ၏အပြစ် ကို ဖော်ပြ ၍ သူ ကို စစ်ကြော စီရင် ကြ၏။²⁵ ထိုသို့ သူ ၎င်း စိတ် နှလုံး၌ မ ထင်ရှားသောအရာတို့သည် ထင်ရှား ပြန် ၍ သူသည် ပြင်ပ လျက် ၊ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ်လိမ့်မည် ။ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ တွင် အမှန် ရှိ တော်မူသည်ဟု သက်သေခံ လိမ့်မည်။²⁶ ညီအစ်ကို တို့၊ အဘယ်သို့ နည်း။ သင် တို့ စည်းဝေး ကြ သောအခါ ၊ ဆာ လံ သီချင်းကို ရ သောသူ၊ ဆုံးမ ဩဝါဒစကားကို ရ သောသူ၊ အခြား သော ဘာသာစကားကို ရ သော သူ၊ ဗျာဒိတ် တော် ကို ရ သော သူ၊ အနက် ဖော်ပြ ရာ ကို ရ သော သူ၊ အသီးအသီး ရှိ ကြ သည် ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်း သော အမှု တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်း အလို ငှာ စီရင် ကြ လော့။²⁷ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သော သူ ရှိ လျှင် ၊ နှစ် ယောက် ဖြစ် စေ၊ အများ ဆုံး ဆို သော် သုံး ယောက် ဖြစ် စေ၊ တစ် ယောက် နောက် တစ် ယောက် ပြော၍ တစ် ယောက် သော သူ သည် အနက် ကို ဖော်ပြ စေ။²⁸ စကားပြန် မ ရှိ လျှင် ၊ ဟောပြော သော သူ သည် အသင်း တော် ၌ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ၍ မိမိ အား၎င်း ၊ ဘုရားသခင် အား၎င်း ပြော စေ။²⁹ ပ ရော ဖက် နှစ် ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံး ယောက် ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော ၍ အခြား သော သူ တို့သည် စစ်ကြော ဆင်ခြင်ကြ စေ။³⁰ ထိုင် လျက် နေ သော သူ အား တစ်စုံတစ်ခုကို ဖွင့်ပြ တော်မူလျှင် ၊ အရင် ဟောပြောသောသူ သည် တိတ်ဆိတ် စွာနေစေ။³¹ အကြောင်းမူကား ၊ ရှိသမျှ တို့သည် သင် ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ရှိသမျှ တို့သည် သက်သာ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ သင်တို့ အသီးအသီး တစ် ယောက် နောက် တစ် ယောက် ပ ရော ဖက် ပြု ရ သော အခွင့် ရှိ ကြ၏။³² ပ ရော ဖက် တို့သည်လည်း ၊ မိမိ တို့စိတ် ဝိညာဉ်ကို ချုပ်တည်း နိုင်ကြ၏။³³ ဘုရားသခင် သည် ရုန်းရင်းခတ် သော အမှု ကို ပြုစု တော် မ မူ။ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ အသင်း တော် အပေါင်း တို့၌ ဖြစ် သကဲ့သို့ အသင့်အတင့် ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ကို ပြုစု တော်မူ၏။³⁴ သင်တို့၏ မိန်းမ တို့သည် အသင်းတော် ၌ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ စေ။ သူ တို့သည် ဟောပြော ရ သော အခွင့် မ ရှိ ကြ။

ပညတ် တရားစီရင် သည်အတိုင်း သူ တို့သည် ယောက်ျား၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြမည်။³⁵ မိန်းမ တို့သည် တစ်စုံတစ်ခု ကိုသင် လိုလျှင် ၊ အိမ် ၌ မိမိ ခင်ပွန်း တို့ကို မေးမြန်း ကြ စေ။ မိန်းမ သည် အသင်း တော် ၌ ဟောပြော လျှင် ရှု က် ဘွ ယ် သော အကြောင်း ဖြစ် ၏။³⁶ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည် သင် တို့မှ ထွက် သလော။ သို့မဟုတ် သင် တို့သို့ သာ ရောက် သလော။³⁷ ငါ သည် သင် တို့အား ရေး ချီးပေးလိုက် သော စကား တို့သည် သခင် ဘုရား၏ ပညတ် တော်ဖြစ် ကြောင်း ကို၊ ပ ရော ဖက် ဖြစ် သော သူ ၊ ဝိညာဉ် ဆု ကျေးဇူး ကို ခံ ရသော သူ မည်သည် ကား ဝန်ခံ ပါ စေ။ တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် မ သိလျှင် မသိဘဲနေစေ။³⁸ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့သည် ပရောဖက် ပြု ခြင်းငှာအလွန်အလိုရှိ ကြလော့။³⁹ အခြား သော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော ခြင်း အမှုတို့ကိုလည်း မ မြစ်တား ကြနှင့်။⁴⁰ ခပ်သိမ်း သော အမှုကို တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ အစဉ် အတိုင်း စီရင် ကြ လော့။

15 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည် သင် တို့အား ဟောပြော ဘူးသည်နှင့် အညီ၊ သင်တို့သည် ခံယူ ၍ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သော ဧဝံဂေလိ တရား ကို သင် တို့အား တစ်ဖန် ငါကြား လိုက်၏။² အထက်က ငါဟောပြော သည် အကြောင်း များ ကို သင် တို့သည် အကျိုး မဲ့ မ ယုံဘဲ စိတ်စွဲ လမ်း လျှင် ၊ ထို ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား အားဖြင့် ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။³ ငါ သည် ကိုယ်တိုင် ခံယူ သည် အတိုင်း ၊ သင် တို့အား ရေးဦးစွာ အပ်ပေး သော အကြောင်း အရာဟူမူကား ၊ ခရစ်တော် သည် ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း ငါ တို့အပြစ် ကြောင့် အသေခံ တော်မူ၏။⁴ သဂြိုဟ် ပြီးမှ ၊ ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း သုံး ရက်မြောက် သော နေ့ ၌ ထမြောက် တော်မူ၏။⁵ ဧဝံဂေ သည် ကိုယ်တော်ကို မြင် ပြီးမှ ၊ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော သူ တို့သည် မြင်ရ ကြ၏။⁶ ထိုနောက် ညီအစ်ကို ငါးရာ မက ၊ တပြိုင်နက် မြင် ရကြ၏။ ထိုသူ တို့တွင် အများ သော သူတို့သည် ယခု တိုင်အောင် အသက် ရှင်ကြ သေး၏။ အချို့ တို့သည် အိပ်ပျော် ကြ ပြီ။⁷ ထိုနောက် ယာ ကုပ် မြင် ရ၏။ ထို နောက် တမန် တော် အပေါင်း တို့သည် မြင် ရ ကြ၏။⁸ နောက်ဆုံး ၌ အချိန် မတော်မတန်ဘွားသော သူ ကဲ့သို့ ဖြစ် သော ငါ ပင်မြင် ရ၏။⁹ ငါသည် အထက်က ဘုရားသခင် ၏ အသင်း တော် ကို ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့် ၊ အညံ့ဆုံး သော တမန်တော် ဖြစ် ၏။ တမန်တော် ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မ ခံထိုက် ။¹⁰ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် အားဖြင့် သာ ငါ ဖြစ်သည် အတိုင်း ငါ ဖြစ် ၏။ ငါ ခံ ရ သော ကျေးဇူး တော် ကို လည်း အကျိုး မဲ့ ခံ ရ သည်မ ဟုတ်။ အခြား သော တမန် တော် အပေါင်း တို့ ထက်၊ ငါ သည် သာ၍ ကြိုးစား ခြင်း ကို ပြု၏။ ထိုသို့ ဆို သော်လည်း ၊ ငါ ကြိုးစားသည်မ ဟုတ်။ ငါ နှင့်အတူ ရှိသော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သည် ကြိုးစားတော် မူ၏။¹¹ ထိုကြောင့် ၊ ငါ ဖြစ်စေ၊ သူ တို့

ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ ငါ တို့သည် ဟောပြော ကြ၏။ ဤသို့ လည်း သင် တို့သည် ယုံကြည် ကြ၏။¹² ယခုမှာ၊ ခရစ်တော် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော် မူ ကြောင်း ကို ဟောပြော ရ သည် ဖြစ်၍ ၊ သေ သော သူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိ ဟု သင် တို့တွင် အချို့သော သူ တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆို ရ ကြ သနည်း။¹³ သေ သော သူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိ လျှင် ၊ ခရစ်တော် သည် ထမြောက် တော် မ မူ။¹⁴ ခရစ်တော် သည် ထမြောက် တော် မ မူ လျှင် ၊ ငါ တို့ ဟောပြော ခြင်း၌ အကျိုး မ ရှိ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်း၌ လည်း အကျိုး မ ရှိ။¹⁵ ထို မျှ မက၊ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှု မှာ မ မှန် သော သက်သေခံဖြစ် ကြ၏။¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ သေ လွန် သော သူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်း မ ရှိ လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် ကို ထမြောက် စေ တော် မ မူ၊ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော် ကို ထမြောက် စေတော်မူ ပြီဟု ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ ကြ၏။ သေ လွန်သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်းမ ရှိလျှင် ၊ ခရစ်တော် သည် ထမြောက် တော်မ မူ။¹⁷ ခရစ်တော် သည် ထမြောက် တော် မ မူ လျှင် ၊ သင် တို့သည် ယုံကြည် သော်လည်း အကျိုး မ ရှိ၊ ဒုစရိုက် အပြစ်အောက်၌ ရှိ ကြသေး ၏။¹⁸ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည်၍ အိပ်ပျော် သောသူ တို့သည် ဆုံးရှုံး ခြင်း သို့ရောက်ကြပြီ။¹⁹ ငါတို့သည် ခရစ်တော် ကို အမှီပြု ၍ ယခု ဘဝ ၌ သာ မြော်လင့် စရာရှိ လျှင် ၊ အခြားသော သူ အပေါင်း တို့ထက် သာ၍ဆင်းရဲ သောသူ ဖြစ် ကြ၏။²⁰ ယခု မူကား ၊ ခရစ်တော် သည် သေ ခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော် သောသူ တို့တွင် အဦး သီး သော အသီး ဖြစ် တော် မူ ပြီ။²¹ သို့ ဖြစ်၍ လူ အားဖြင့် သေ ခြင်း တရား သည် တည်သကဲ့သို့ ၊ သေ သော သူ တို့၏ ထမြောက် ခြင်း တရား သည် လူ အားဖြင့် တည် လျက် ရှိ၏။²² လူအ ပေါင်း တို့သည် အာဒံ အားဖြင့် သေ ခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ ၊ လူအ ပေါင်း တို့သည် ခရစ်တော် အားဖြင့် အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ရ ကြ လတံ့။²³ သို့ရာတွင် လူအ သီး အသီး တို့သည် မိမိ တို့အလှည့် အတိုင်း လိုက် ရ ကြ လိမ့်မည်။ ခရစ်တော် သည် အဦး သီး သော အသီးဖြစ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော် သည် ကြွလာ တော်မူသောအခါ ၊ တပည့် တော်ဖြစ်သော သူ တို့သည် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။²⁴ ထိုအခါ ခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ် အာဏာ တန်ခိုး အမျိုး မျိုး ကို ပယ်ရှင်း ၍ ၊ မိမိနိုင်ငံ ကို ဘုရားသခင် တည်းဟူသောခမည်း တော် ၌ အပ် ပြန်တော် မူ ပြီးမှ ကမ္ဘာ ကုန် ရ လတံ့။²⁵ ခရစ်တော် သည် ရန်သူ အပေါင်း တို့ကို ခြေဖဝါး တော်အောက် ၌ ချထား တော် မ မူမှီတိုင်အောင်အုပ်စိုး တော်မူရ မည်။²⁶ နောက်ဆုံး သော ရန်သူ တည်းဟူသောသေမင်း သည် ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ ရောက်ရလတံ့။²⁷ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို လူ သား၏ ခြေ အောက် ၌ ချထား တော်မူသည် ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် ချထား လျက်ရှိ ကြောင်း ကို ဆို သော် ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို လူ သားအောက်၌

ချထား တော် မူ သော သူ သည် ကြွင်း တော် မူ ကြောင်း ထင်ရှား သတည်း။²⁸ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် လူသားအောက်၌ ချထား လျက် ရှိ သောအခါ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ ကို သူ့ အောက်၌ ချထား တော်မူသော သူ ၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို သား တော်သည် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် အလုံးစုံ ဖြစ် တော်မူမည်အကြောင်း တည်း။²⁹ သေ လွန်သော သူ တို့သည် ထမြောက် ခြင်း အလျှင်း မ ရှိလျှင် ၊ သေ လွန်သော သူ တို့၏ ကိုယ်စား ဗ တု တိ ဇံ ကိုခံ သော သူ တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ရမည်နည်း။ သေလွန်သော သူ တို့၏ကိုယ်စား အဘယ်ကြောင့် ဗ တု တိ ဇံ ကို ခံ ရ ကြ သနည်း။³⁰ ငါ တို့သည် လည်း ဘေး ရောက် အံ့သော အခြင်းအရာနှင့် အဘယ်ကြောင့် တွေ့ရကြသနည်း။³¹ ငါ သည် နေ့တိုင်း အသေခံ ရ၏ဟု ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၌ သင် တို့အကြောင်းကြောင့် ငါဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုင်တည်၍ ငါဆိုဝံ့၏။³² သေ လွန်သောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်း မ ရှိလျှင် ၊ ဧ ဖက် မြို့၌ လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် ၊ အထက် က ငါ သည် သားရဲ တို့နှင့် တိုက်သော်လည်း၊ အဘယ် အကျိုး ရှိ သနည်း။ စား ကြကုန်အံ့၊ သောက် ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန် သေ ရကြမည်။³³ အလွဲ မ ယူကြနှင့်။ မကောင်း သော သူ တို့နှင့် ပေါင်းဖော် ခြင်းအားဖြင့် ကောင်း သော အကျင့် ဓလေ့ ယုံယွင်း တတ်၏။³⁴ တရား သဖြင့် နိုး ကြ လော့။ ဒုစရိုက် ကို မ ပြု ကြနှင့်။ အချို့ သော သူ တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ သိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင် တို့ကို ရှက်ကြောက် စေ ခြင်း ငှာ ငါ ဆို ၏။³⁵ သေ လွန် သော သူ တို့သည် အဘယ်သို့ ထမြောက် ကြမည်နည်း။ အဘယ်သို့ သော ကိုယ် နှင့် ပေါ်လာ ကြ မည်နည်းဟု တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ မေး လိမ့်မည်။³⁶ အချင်း လူမိုက် ၊ သင် စိုက် သောမျိုးစေ့မ ပျက် လျှင် မ ရှင် တတ်။³⁷ ထိုမှတ ပါး မျိုးစေ့ကို စိုက် သောအခါ၊ နောက် ဖြစ် လတံ့သော ကိုယ် ကိုမ စိုက်၊ ဂျုံ စပါးဖြစ်စေ၊ အခြား သောစပါး ဖြစ်စေ၊ အစေ့ သက်သက် ကို စိုက် တတ်၏။³⁸ ဘုရားသခင် သည် အလို တော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ် ကို ပေး တော်မူ၏။ မျိုးစေ့ အသီးအသီး တို့အား လည်း ၊ မိမိ တို့မျိုးအတိုင်း ကိုယ် ကိုပေးတော်မူ၏။³⁹ အသား ရှိသမျှ တို့သည် တမျိုး တည်းမ ဟုတ်။ လူ သား တမျိုး ၊ အမဲသား တမျိုး ၊ ငါး သား တမျိုး ၊ ငှက် သား တမျိုး ၊ အသီးအသီး ရှိ ကြ၏။⁴⁰ ကောင်းကင် အကောင် အထည်လည်း ရှိ၏။ မြေကြီး အကောင် အထည်လည်း ရှိ၏။ ကောင်းကင် အကောင်အထည်၏ ဂုဏ် အသရေလည်း တ မျိုး ၊ မြေကြီး အကောင်အထည်၏ ဂုဏ် အသရေ လည်း တ မျိုး ဖြစ်၏။⁴¹ နေ ၏ဂုဏ် အသရေတမျိုး ၊ လ ၏ဂုဏ် အသရေတမျိုး ၊ ကြယ် တို့၏ ဂုဏ် အသရေတမျိုး အသီးအသီး ရှိ ကြ၏။ ကြယ် တို့၏ ဂုဏ် အသရေသည်လည်း အသီးသီး အခြားခြားဖြစ်ကြ၏။⁴² ထိုနည်းတူ ၊ သေ သောသူတို့၏ ထမြောက် ခြင်းအကြောင်းအရာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်သည်စိုက် သောအခါ၊ ပုပ် တတ်သောသဘောရှိ၏။

ထမြောက် သောအခါ မ ပုပ် နိုင် သော အဖြစ်၌ တည်၏။⁴³ စိုက် သောအခါဂုဏ် အသရေပျက်၏။ ထမြောက် သောအခါ ဂုဏ် အသရေ နှင့် ပြည့်စုံ၏။ စိုက် သောအခါ အစွမ်း မ ရှိ။ ထမြောက် သောအခါ အစွမ်း နှင့်ပြည့်စုံ၏။⁴⁴ စိုက် သောအခါ ဇာတိ ပကတိကိုယ် ဖြစ်၏။ ထမြောက် သောအခါ ဝိညာဏ ကိုယ် ဖြစ်၏။ ဇာတိ ပကတိကိုယ် တ မျိုး၊ ဝိညာဏ ကိုယ် တ မျိုးရှိ ၏။⁴⁵ ကျမ်းစာ လာ သည်ကား ၊ ရှေးဦးစွာ သော လူ အာဒံ သည် အသက် ရှင် သော သတ္တဝါ ဖြစ် ၏ဟု လာသတည်း။ ယခုတွင်နောက်ဆုံး ဖြစ်သော အာဒံ မူကား၊ အသက် ရှင်စေတတ်သော ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။⁴⁶ ဝိညာဏ ကိုယ်သည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သည် မ ဟုတ်၊ ဇာတိ ပကတိ ကိုယ် သည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၏။ နောက်မှ ဝိညာဏ ကိုယ်ဖြစ်၏။⁴⁷ ရှေးဦးစွာ သော လူ သည် မြေကြီး က ဖြစ်သောကြောင့်မြေ သားဖြစ်၏။ ဒုတိယ လူ မူကား ၊ ကောင်းကင်ဘုံက ဖြစ်တော်မူသော သခင်ပေတည်း။⁴⁸ မြေ သား တို့သည် ထို မြေ သား ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင် သားတို့သည် ထို ကောင်းကင် သား ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်။⁴⁹ ငါ တို့သည် မြေ သား၏ ပုံ သဏ္ဍာန် ကို ဆောင် သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကင် သား၏ ပုံ သဏ္ဍာန်ကို ဆောင် ကြ လိမ့်မည်။⁵⁰ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါဆို သည်ကား ၊ လူအ သွေး အသား သည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် ကို အမွေ မ ခံ နိုင် ၊ ပုပ် တတ် သော အရာ သည် မ ပုပ် နိုင် သော အဖြစ် ကို အမွေ မ ခံ နိုင်။⁵¹ နက်နဲ သော အရာ တစ် ခု ကို ငါ ပြ ဦး မည်။ ငါ တို့ ရှိသမျှ သည် အိပ်ပျော် ရကြ မည်မ ဟုတ်။⁵² သို့သော်လည်း ၊ နောက်ဆုံး သော တံပိုး မှုတ်သောအခါ ၊ တခဏခြင်း တွင် မျက်စိ တစ်မှိတ် ၌ ငါတို့ရှိ သမျှ သည် ပြောင်းလဲ ခြင်း သို့ ရောက် ရကြ မည်။ ထို တံပိုး မှုတ် ချိန် ရောက် သောအခါ ၊ သေ လွန် သော သူ တို့သည်၊ မ ပုပ် နိုင် သော အဖြစ်၌ တည် လျက် ထမြောက် ၍၊ ငါ တို့ ရှိ သမျှ သည် ပြောင်းလဲ ခြင်း သို့ ရောက် ရ ကြ မည်။⁵³ ယခု မျက်မှောက် ပုပ် တတ် သော အရာ သည် မ ပုပ် နိုင် သော အဖြစ် သို့ ဝင်စား ရမည်။ ယခု မျက်မှောက်သေ တတ်သော အရာသည် မ သေ နိုင်သော အဖြစ် သို့ ဝင်စား ရမည်။⁵⁴ ဤ ပုပ် တတ် သော အရာ သည် မ ပုပ် နိုင် သော အဖြစ် သို့ဝင်၊ ဤ သေ တတ် သော အရာသည် မ သေနိုင် သောအဖြစ်သို့ဝင်၊ ဝင်စား သောအခါ၊ သေ ခြင်းသည် အောင် ခြင်း၌ နစ်မြုပ် ပြီဟု ကျမ်းစာ ၌လာချက် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။⁵⁵ အိုသေမင်း ၊ သင် ၏လက်နက် သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။ အို မရဏနိုင်ငံ၊ သင် ၏အောင် ခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။⁵⁶ သေမင်း ၏လက်နက် ကား ၊ ဒုစရိုက် အပြစ်ပေတည်း။ ဒုစရိုက် အပြစ်၏ တန်ခိုး ကား ၊ ပညတ် တရား ပေ တည်း။⁵⁷ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့အား အောင် ခြင်းအခွင့် ကို ပေး တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်သည် ကြီးလှစွ တကား ။⁵⁸ ထိုကြောင့် ငါ ချစ် သောညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၏အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်၍ အကျိုး ကြီးသည်ကို

သိမှတ် သဖြင့် တည်ကြည် သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံ ၍၊ မ ရွေ့လျော့မ တိမ်းယိမ်းဘဲလျက်၊ သခင် ဘုရားအမှု တော်ကို ကြိုးစားအားထုတ် ကြလော့။

16သန့်ရှင်း သူတို့အဘို့ လူဒါန်း၍ စုထား ခြင်းအမှု မှာ ဂလာ တိ ပြည့်၍ အသင်းတော် များကို ငါမှာထား သည်အတိုင်း သင် တို့ ပြု ကြလော့။² ငါရောက်လာ သောအခါ လူဒါန်း၍ စုထား စရာ မ ရှိ စေခြင်းငှာ၊ ခုနစ် ရက်တွင် ပဌမ နေ့ရက်၌ အသီးအသီး ကောင်းစား သည်အတိုင်း၊ မိမိ တို့ဥစ္စာ တ ဘို့ကို ထုတ် ၍ စု ထား ကြ လော့။³ ငါရောက်လာ သောအခါ ၊ သင်တို့အလိုရှိ သော သူ တို့ကို ငါသည် လက်မှတ် စာ ပေး၍၊ သင် တို့လူသော အလှူ ကို ယေ ရှုရှုလင် မြို့ သို့ ပို့ စိမ့်သောငှာစေလွှတ် မည်။⁴ သို့မဟုတ်ငါ ကိုယ်တိုင်သွား သင့် လျှင် ၊ သူတို့သည် ငါ နှင့်အတူ လိုက် ရကြမည်။⁵ မာကေဒေါနိ ပြည် လမ်းကိုငါသွား မည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုပြည် မှ ထွက် ပြီးလျှင် သင် တို့ရှိ ရာ သို့လာ မည်။⁶ နောက်မှအခြားသို့ ငါသွား သောအခါ ၊ သင် တို့ ပို့ သောကျေးဇူးကို ခံခြင်းငှာ၊ သင် တို့ဆီမှာ ငါတည်းခို ၍ ဆောင်း ကာလပတ်လုံး နေကောင်း နေ လိမ့်မည်။⁷ ယခု သွား စဉ်တွင် သင် တို့ကို တွေ့မြင် ခြင်းငှာသာ အလို မ ရှိ၊ နောက်မှသခင် ဘုရားသည် အခွင့် ပေးတော်မူလျှင် ၊ သင် တို့နှင့်အတူကြာမြင့် စွာနေ မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း ရှိ၏။⁸ ပင်တေကုတုတေ ပွဲနေ့တိုင်အောင် ဇဖက် မြို့၌ ငါနေ ရမည်။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ အလွန်ကြီးစွာ သော တံခါး သည် အဆင်သင့် ၍ ငါ အား ဖွင့် လျက် ရှိ၏။ တားဆီး သော သူ အများ လည်း ရှိကြ၏။¹⁰ တိမောသေ သည် သင်တို့ဆီသို့ ရောက် လျှင် ၊ သူ သည်စိုးရိမ် ခြင်း အကြောင်း မ ရှိဘဲ၊ သင် တို့နှင့်အတူ နေ စေ ခြင်း ငှာ သတိပြု ကြ လော့။ သူ သည် ငါ ကဲ့သို့ ပင် သခင် ဘုရား၏အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက်သော သူ ဖြစ်၏။¹¹ ထိုကြောင့် အဘယ်သူ မှ သူ့ ကို မထိမ့်မြင် မ ပြု စေ နှင့်။ သူ သည် ငါ ထံသို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန်ရ မည် အကြောင်း ပို့ဆောင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုကြ လော့။ သူ သည် အခြားသော ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ လာလိမ့်မည် ဟု ငါမြော်လင့် လျက်နေ၏။¹² ငါ့ညီ အာပေါလု ၏ အကြောင်း မှာ၊ ညီအစ်ကို တို့နှင့်အတူ သင် တို့ဆီသို့ သွား မည်အကြောင်း ငါ သည် များ စွာ ချော့မော့၍ တောင်းပန် သော်လည်း၊ သူ သည် ယခု တွင် သွားခြင်းငှာ အလျှင်း အလို မ ရှိ ၊ နောက်မှ အဆင်သင့် လျှင် သွား လိမ့်မည်။¹³ သင် တို့သည် သတိနှင့်စောင့် နေ ကြ လော့။ ယုံကြည် ခြင်း၌ တည် ကြ လော့။ ယောက်ျား အစွမ်းသတ္တိ နှင့် တကွခွန်အား စုံလင်လျက်နေ ကြ လော့။¹⁴ သင် တို့သည် ခပ်သိမ်း သော အမှု တို့ ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာစိတ်နှင့် ဆောင်ရွက် ကြလော့။¹⁵ ညီအစ်ကို တို့၊ သတေဖန် ၏အိမ်သူ အိမ်သားတို့သည် အခါယ ပြည်တွင်အဦး သီး သော အသီး ဖြစ် ၍၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ အမှု ကို ဆောင်ရွက် ခြင်း ငှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ် ကြောင်း ကို သင်တို့ သိ ကြသည်နှင့်အညီ၊

¹⁶ ထိုသို့သော သူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို၎င်း ၊ ငါတို့နှင့်အတူလုပ်ကိုင် ၍ အမှုဆောင် သော သူ ရှိသမျှ တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို၎င်း၊ သင် တို့ ဝန်ခံ ကြမည်အကြောင်း ငါ တောင်းပန် ၏။¹⁷ သတေဖန် ၊ ဖော်တု နတ် ၊ အခါယကု တို့သည် ရောက်လာ သောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ပြုစု၍မ ပြည့်စုံသမျှ ကို သူ တို့သည် ထပ်၍ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ငါ စိတ် နှင့် သင် တို့စိတ်ကို သက်သာ စေကြပြီ။ ထိုသို့သော သူတို့ကို လက်ခံ ကြလော့။¹⁹ အာရှ ပြည်၌ အသင်းတော် များတို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ အာ ကုလ နှင့် ပြစ်ကိလ တို့သည် သူ တို့ အိမ် ၌ ရှိသော အသင်းတော် နှင့်တကွ ၊ သခင် ဘုရားကို ထောက်၍ သင် တို့ကို များစွာ နှုတ်ဆက် ကြ၏။²⁰ ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သန့်ရှင်း သော နမ်း ခြင်း နှင့် နှုတ်ဆက် ကြလော့။²¹ ငါပေါလု သည်နှုတ်ဆက် ခြင်းအချက် ကို ကိုယ် လက် နှင့် ရေးထား၏။²² အကြင်သူ သည် သခင် ယေရှု ခရစ် ကို မ ချစ် ၊ ထို သူ သည် အ န သေ မာ ဖြစ် စေ သတည်း။ သခင် ဘုရား သည် ကြွလာတော်မူ၏။²³ ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၌ ရှိ စေသတည်း။²⁴ ယေရှု ခရစ် ၏ တပည့်တော်ဖြစ် သမျှ သော သင် တို့၌ ငါ ၏ချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

၂ ကောရိနုတု

၁ ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အားဖြင့် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါ ပေါလုနှင့် ငါ့ညီ တိမောသေ သည်၊ ကောရိနုသု မြို့၌ ရှိသော ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် မှစ၍ ၊ အခါယ ပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ ရှိ သော သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။^၂ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံတော် က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။^၃ သနား ခြင်း ကရုဏာ၏အဘ ၊ သက်သာ ခြင်း အမျိုး မျိုး တို့၏ အရှင် တည်း ဟူသော ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်း တော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ စေသတည်း။^၄ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင် သက်သာ ခြင်းရှိ သကဲ့သို့ ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းအမျိုးမျိုး ကို ခံရသောသူ တို့ အား သက်သာ စေနိုင် မည်အကြောင်း ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းအမျိုးမျိုး တို့၌ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အား သက်သာ စေ တော် မူ၏။^၅ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ ခရစ်တော် ကြောင့် ငါ တို့ခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်းသည် အလွန် များပြား သည် နည်းတူ ၊ ခရစ်တော် ၏ကျေးဇူး အားဖြင့် ငါ တို့ခံ ရသော သက်သာ ခြင်း သည် အလွန် များပြား ၏။^၆ သို့ဖြစ်၍ ငါ တို့သည် ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ခံ ရသော်ငှား၊ သက်သာ ခြင်း သို့ရောက် သော်ငှား၊ သင် တို့၏ သက်သာ ခြင်း နှင့် ကယ်တင် ခြင်း အကျိုး အလို ငှာ ဖြစ်၏။ ငါ တို့သည် ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ခံ ရသ ကဲ့သို့ သင် တို့သည် သည်းခံသော စိတ် နှင့် ခံရသောအားဖြင့်၊ ထိုသက်သာခြင်း နှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည်ပြည့်စုံတတ်၏။^၇ သင် တို့အတွက် ကြောင့် ငါ တို့သည် မ ရွေ့နိုင်သော မြော်လင့် ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲ ခြင်းကိုဆက်ဆံ သကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ သက်သာ ခြင်းကို ဆက်ဆံ ကြ၏ဟု ငါ တို့သည် သိ ကြ၏။^၈ ညီအစ်ကို တို့၊ အာ ရှိ ပြည်၌ ငါ တို့ခံ ရသော ဆင်းရဲ ခြင်း တည်း ဟူသော အသက် မ လွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍၊ မခံနိုင်အောင်အတိုင်း ထက် အလွန် လေး သော ဆင်းရဲ ခံ ရ ကြောင်း ကို သင် တို့ မ သိ ဘဲ နေ စေ ခြင်း ငှာ ငါ တို့ အလို မ ရှိ။^၉ ငါ တို့သည် မိမိ ကိုယ် ကို အစဉ် မ ကိုးစား ဘဲ၊ သေ သော သူ တို့ ကို ထမြောက် စေ တော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား မည်အကြောင်း သေ စေဟုစီရင် ခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ခံရသကဲ့သို့ဖြစ် ၏။^{၁၀} ထိုဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုထိုမျှလောက်ကြီးစွာ သော သေ ဘေးမှ ကယ်လွှတ် တော်မူပြီ။ ယခု၌ လည်း ကယ်လွှတ် တော်

မူသေး၏။^{၁၁} သင် တို့သည်ကူညီ ၍ ငါ တို့အဘို့ ဆုတောင်း လျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွှတ် တော် မူလ တဲ့ ဟု ငါ တို့သည် ယုံကြည် မျှော်လင့် ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်အများ သော သူတို့သည် ကူညီ သောအားဖြင့် ငါ တို့၌ ရောက်သော ကျေးဇူး ကို အများ သောသူ တို့သည် ထောက် ၍ ငါ တို့အတွက် ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း ကြ လိမ့်မည်။^{၁၂} ငါ တို့ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဟူမူကား၊ လောကီ ပညာ ကို အမှီ မ ပြု ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို အမှီပြု၍ လျစ်လျူ သောစိတ်နှင့်ငှား ၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ သောကြည်ဖြူ ခြင်းနှင့်ငှား၊ ငါ တို့သည်ဤလောက ၌ ကျင့်ကြံပြုမူ ၍ သင် တို့ဆီမှာ လည်း ထိုသို့အထူးသဖြင့်ကျင့်ကြံ ပြုမူသည်ဟု ကိုယ် ကို ကိုယ် သိ သော စိတ်သည် သက်သေခံ သတည်း။^{၁၃} သင် တို့သည်ဖတ် ၍ ဝန်ခံ သော အရာ မှ တပါး ၊^{၁၄} အခြား သော အရာ ကို ငါတို့သည် ရေး ၍ ပေးလိုက်သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့သည် သခင် ယေရှု ခရစ် နေ့၌ ငါတို့၏ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့သည်သင် တို့၏ ဝါကြားဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သည်ငါ တို့ကို အနည်းငယ် အားဖြင့် ဝန်ခံသည် အတိုင်း အစဉ် ဝန်ခံ ကြ လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့် လျက် နေ ကြ၏။^{၁၅} အစဉ် ဝန်ခံ မည် ဟု ငါ သဘောကျ လျက် ရှိ၍ ၊ သင် တို့သည်တဖန် ဆုကျေးဇူး တော် ကို ခံ ရ စေ ခြင်း ငှာ ငါ သည်သင် တို့ ဆီ သို့ အ ရင် လာ မည် ဟု အကြံ ရှိ ၏။^{၁၆} သင် တို့ အနား မှာ ရောက် ၍ မာ ကေ ဒေါနိ ပြည် သို့ သွား ပြီး လျှင်၊ တဖန် မာ ကေ ဒေါနိ ပြည် မှ သင် တို့ နေရာ သို့ လာ ၍ ၊ ယုဒ ပြည် တိုင်အောင် သင် တို့ပို့ ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံမည်ဟုအကြံရှိ၏။^{၁၇} ထိုသို့ အကြံရှိ သောအခါ လျှပ်ပေါ် သော စိတ်ရှိ သလော။ သို့မဟုတ် ငါ့ စကားမှာ ဟုတ်မှန် ၏။ ဟုတ်မှန် ၏ဟူ၍ငှား ၊ မ ဟုတ်မမှန်၊ မ ဟုတ်မမှန် ဟူ၍ငှား၊ ဖြစ် စေခြင်းငှာ ငါကြံစည် သောအရာ ကို ဇာတိ ပကတိ အတိုင်း ကြံစည် သလော။^{၁၈} ဘုရားသခင် သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ဆီသို့ ငါ တို့ပေးလိုက်သော စကား သည် ဟုတ်မှန် ၏ ဟူ၍ငှား ၊ မ ဟုတ်မမှန် ဟူ၍ငှား၊ မ ဆိုလို ။^{၁၉} ငါ မှစ၍ သိလွှာ နှင့် တိမောသေ တို့သည် သင် တို့အား ဟောပြော သော ဘုရားသခင် ၏သား တော် ယေရှု ခရစ် သည် ဟုတ်မှန် ဟူ၍ငှား ၊ မ ဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငှားမ ဆိုလို ဘဲ၊ ကိုယ်တော် မှာ ဟုတ်မှန် ဟူ၍ သာ

ဆိုလို သတည်း။²⁰ ထိုသခင်မှာ ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ တော်ရှိသမျှ တို့သည် ငါ တို့ အားဖြင့် ဘုန်း အသရေ တော် ကို ထင်ရှားစေခြင်း အလိုငှာ၊ ဟုတ်မှန် ၏ဟူ၍၎င်း ၊ အာ မင် ဟူ၍၎င်းဖြစ် သတည်း။²¹ သင် တို့နှင့် ငါ တို့ကို ခရစ်တော် ၌ တည် စေ၍ ဘိသိက် ပေးသော သူ ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ် သတည်း။²² ထို ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို တံဆိပ် ခတ်၍ ငါ တို့စိတ် နှလုံး ထဲ၌ ဝိညာဉ် တော် တည်း ဟူသော စား ရန် ကို သွင်းပေး တော် မူ၏။²³ ငါ သည် သင် တို့ကို သနား သောကြောင့် သာ ယခု တိုင်အောင် ကော ရိ နှ သူ မြို့သို့ မ လာ ဟု ငါ စိတ် ဝိညာဉ် ဘက်၌ ဘုရားသခင် ကို ငါတိုင်တည် ၏။²⁴ ထိုသို့ ဆို သော်လည်း၊ ငါ တို့သည် သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်း ကို အစိုးရ သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း ကို ကူမ ၍သာ ပြု ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်သင်တို့သည်တည်နိုင် ကြ၏။

2 ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝမ်းနည်း ခြင်း နှင့် တကွ သင် တို့ ဆီ သို့ နောက် တဖန် ငါ မ လာ ဟု ငါစိတ် ပြဋ္ဌာန်း ခဲ့ပြီ။² အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် သင် တို့ကို ဝမ်းနည်း စေလျှင် ၊ ထိုသို့ ဝမ်းနည်း စေသောသူ ကိုမှတစ်ပါး အဘယ်သူ သည် ငါ့ ကိုဝမ်းမြောက် စေမည်နည်း။³ ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်း၏ အကြောင်းသည် သင် တို့ရှိသမျှ ၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း ဖြစ် သည်ကို ငါသဘောကျသည်ဖြစ်၍၊ ငါရောက် သောအခါ ငါ့ ကို ဝမ်းမြောက် စေ အပ် သော သူ တို့သည် ဝမ်းနည်း ခြင်း အကြောင်း ကို မ ပြု စေ ခြင်း ငှာ၊ အထက် စာ ကို ငါ ရေး ၍ ပေးလိုက်၏။⁴ အလွန် ညိုးငယ် ပူပန် သောစိတ် နှင့် မျက်ရည် အများ ကျလျက်၊ သင် တို့အား ငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။ သင်တို့ကိုစိတ်နာ စေခြင်းငှာ ငါရေးသည်မ ဟုတ်။ ငါ သည် သင် တို့အား အလွန် ချစ် သောမေတ္တာစိတ်ကို သင်တို့ သိ စေခြင်းငှာ ငါရေး၏။⁵ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သောသူသည် ဝမ်းနည်း ခြင်းအကြောင်းကို ပြုသည်မှန်လျှင် ၊ သင် တို့တွင် အချို့သော သူ တို့ အားဖြင့် သာ ငါ့ ကို ဝမ်းနည်း စေ၏။ သင် တို့ရှိ သမျှ ကို ကျပ်တည်း စွာ မ စီရင် လို။⁶ အများ သော သူ တို့စီရင်သော ဒဏ် သည်ထိုသူ ၏ အပြစ်နှင့် တန် ပြီ။⁷ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့သော သူ သည် ဝမ်းနည်း ခြင်းအားကြီး လျက်၊ မိန်းမောတွေ ဝေ ခြင်း မ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ၊ သင် တို့သည် ခြား နား သော အားဖြင့် သူ၏အပြစ် ကို လွှတ်၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့် စေခြင်းငှာ ပြုသင့်၏။⁸ ထို ကြောင့် သင် တို့သည် သူ့ ကိုအမှန်ချစ် ကြသည်ကို ထင်ရှားစွာပြ မည်အကြောင်း ငါတောင်းပန် ၏။⁹ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်သည်အရာရာ ၌ နားထောင် သည်၊ နားမထောင်သည်ကို ငါသိ လို၍၊ သင် တို့ကို စုံစမ်း သောအားဖြင့် အထက်က ရေး ၏။¹⁰ အကြင်သူ ၏အပြစ်ကို သင်တို့သည် လွှတ် ၏။ ထိုသူ ၏အပြစ်ကို ငါသည်လည်း လွှတ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည်တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ အပြစ် ကို လွှတ်ဘူးလျှင် ၊ သင် တို့ကိုထောက် ၍ခရစ်တော် ၏ အခွင့်နှင့် လွှတ်ဘူး၏။¹¹ သို့မ ဟုတ်လျှင် ၊ စာတန် သည် ငါတို့ကိုနိုင် မည်

ဟု စိုးရိမ် စရာ ရှိ၏။ သူ ၏အကြံအစည် များ ကို ငါ တို့သိ ကြ၏။¹² ထိုမှတစ်ပါး ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောခြင်းငှာ တ ရော မြို့သို့ ငါရောက် ၍၊ သခင် ဘုရား သည် ငါ့ အားတံခါး ကို ဖွင့် တော်မူသောအခါ၊¹³ ငါ့ညီ တိတု ကို ငါ မ တွေ့ သောကြောင့် စိတ် မ သက်သာ သဖြင့် ၊ ထိုသူ တို့ကိုအခွင့်ပန် ပြီးမှမာကေဒေါနိ ပြည်သို့ ထွက်သွား လေ၏။¹⁴ ငါ တို့သည် ခရစ်တော် နှင့်အတူ အောင်ပွဲ ကို အစဉ် ခံ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ထိုသခင် ကို သိ ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင် သည် ငါ တို့အားဖြင့် အရပ် ရပ် တို့၌ နှံ့ပြား စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ပြု တော် မူ သော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း ရှိ စေသတည်း။¹⁵ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ ငါတို့သည် ကယ်တင် သော သူ တို့၌ ၎င်း ၊ ဆုံးရှုံး သော သူ တို့၌ ၎င်း၊ ဘုရားသခင် အား ခရစ်တော် ၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ် ကြ၏။¹⁶ ဆုံးရှုံး သော သူ တို့၌ ကား၊ သေ ခြင်းတိုင်အောင် သေခြင်း ၏အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။ ကယ်တင်သော သူတို့၌ကား၊ အသက် ရှင်ခြင်းတိုင်အောင် အသက် ရှင်ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤ အမှုအရာ တို့ နှင့် အဘယ်သူ ထိုက်တန် သနည်း။¹⁷ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို မှောက်လှန် သောသူများ တို့နှင့် ငါတို့သည်မ တူ ဘဲ ကြည်ဖြူ သောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ခရစ်တော် ၏တရားကို ဟောပြော ကြ၏။

3 ငါတို့သည် တဖန် ကိုယ်ကိုယ်ချီးမွမ်း ကြ သလော။ သို့မဟုတ် ချီးမွမ်း သော စာ ကို သင် တို့ထံသို့ သူတစ်ပါးပေး စေခြင်းငှာ၎င်း၊ သင် တို့သည်သူတစ်ပါးထံသို့ ပေးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါတို့သည်အချို့ သောသူကဲ့သို့ အလိုရှိကြ သလော။² သင် တို့သည် ငါ တို့စိတ် နှလုံး ပေါ်၌ ရေး ထားသောစာ၊ လူ အပေါင်း တို့သိ ၍ ဖတ် တတ်သော စာကို စာ ပင်ဖြစ် ကြသတည်း။³ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ၊ သင် တို့သည် မှင် နှင့် ရေး ထားသော စာမ ဟုတ်။ အသက် ရှင်တော်မူ သော ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်နှင့်ရေး၍ ၎င်း၊ ကျောက် ပြား ပေါ်၌ မ ရေး ဘဲ အသား နှင့် ပြည့်စုံ သော နှလုံး ပြား ပေါ်၌ ရေး၍ ၎င်း၊ ငါ တို့ပြုစု သော ခရစ်တော် ၏စာ ထင်ရှား စွာဖြစ် ကြ၏။⁴ ငါ တို့သည် ခရစ်တော် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ထိုသို့သော ယုံမှတ် စွဲလမ်းခြင်းရှိ ၏။⁵ သို့ရာတွင် ငါ တို့သည်ကိုယ် တန်ခိုး ကို အမှီပြု ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တစ်စုံတစ်ခု ကိုကြံစည် ခြင်းငှာ တတ်နိုင်သည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ကိုအမှီပြု ၍သာ တတ်နိုင်သည် နှင့်အညီ၊⁶ ပဋိညာဉ် တရားသစ် ၏ ဆရာ ဖြစ်နိုင် သော အစွမ်းသတ္တိ ကို ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အားပေး တော် မူ၏။ ထိုသို့ ဆို သော် ကျမ်းဟောင်းတရား ကိုမ ဆိုလို၊ ဝိညာဉ် တော်တရားကိုဆိုလို၏။ ကျမ်း ဟောင်း တရား သည် အသက် ကို သတ် တတ်၏။ ဝိညာဉ် တော်တရားမူကား ရှင် စေတတ်၏။⁷ ထိုမှတစ်ပါး ပျောက် တတ် သော ရောင်ခြည်တည်းဟူသောမောရှေ့ ၏မျက်နှာ မှ ထွက်သော ရောင်ခြည်ကြောင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သူ ၏မျက်နှာ

ကို စေ့စေ့ မ ကြည့်ရှုနိုင် သည်တိုင် အောင် ၊ ကျောက် ပြား ပေါ်၌ အကွရာတင် ၍ ရေး ထား သော သေ ခြင်း ၏တရား သည် ဘုန်း အာနုဘော် နှင့် ပြည့်စုံ သည် မှန် လျှင် ၊ ⁸ထို မျှ မက ဝိညာဉ် တော် တရား သည် ဘုန်း အာနုဘော်နှင့် အလွန် ပြည့်စုံရ လိမ့်မည်မ ဟုတ် လော။ ⁹အပြစ် စီရင် တတ် သော တရား သည် ဘုန်း အာနုဘော် ရှိ လျှင် ၊ ထို မျှ မက ဖြောင့်မတ် စေ တတ် သော တရား သည် ဘုန်း အာနုဘော် နှင့် သာ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ¹⁰နောက်ဖြစ်သော ဘုန်း သည် အလွန် မြတ် သောကြောင့် ၊ ဘုန်း ရှိ ဘူး သော အရာ သည် ဘုန်း ကွယ် လျက် ရှိ၏။ ¹¹ပယ်ရှင်း ရသောအရာ သည် ဘုန်း ရှိလျှင် ၊ တည်နေ သောအရာ သည်သာ၍ ဘုန်း ရှိလိမ့်မည်။ ¹²ထိုသို့ သော ယုံကြည် မြော်လင့် ခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိမ်ဝှက် ခြင်း အလျှင်းမရှိ။ အတည့်အလင်း ဟောပြော ကြ၏။ ¹³ပယ်ရှင်း သောအရာ ၏အဆုံး ကို ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် စေ့စေ့ မ ကြည့်ရှုစေခြင်းငှာ မောရှ သည် မိမိ မျက်နှာ ကို ဖုံးအုပ် သကဲ့သို့ ငါ တို့သည်မ ပြု ကြ။ ¹⁴သူ တို့စိတ်နှလုံး သည် မိုက်မဲ လျက်ရှိ၍ ၊ ယခု တိုင်အောင် ဓမ္မ ကျမ်းစာ ကို ဖတ် ကြ သောအခါ အနက် အဓိပ္ပါယ် သည် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် အားဖြင့် သာ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်း အကြောင်းကို ပယ်ရှင်း ရ၏။ ¹⁵ယခု တိုင်အောင် လည်း ၊ မော ရှု ၏ကျမ်းစာ ကို ဖတ် ကြ သောအခါ ၊ သူ တို့ စိတ် နှလုံးသည် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိ သေး၏။ ¹⁶သို့သော်လည်း သခင် ဘုရား ထံ တော် သို့ ပြောင်းလဲ သောအခါ ၊ ထို ဖုံးအုပ် ခြင်း အကြောင်း ကို ပယ်ရှင်း လိမ့်မည်။ ¹⁷သခင် ဘုရား ဟု ဆိုသော် ဝိညာဉ် တော် တရား ကို ဆိုလို သတည်း။ သခင် ဘုရား၏ ဝိညာဉ် တော် တရား သည် လွတ် ခြင်းချမ်းသာ ကို ပေး တတ်၏။ ¹⁸ငါ တို့ရှိသမျှ သည် မျက်နှာ ဖုံးကို ဖွင့် လျက် မှန် ကို ကြည့်သကဲ့သို့ ၊ သခင် ဘုရား၏ ဘုန်း အသရေတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ၊ ဝိညာဉ်တော်တရား ၏ အရှင် သည် ရောင်ခြည် တော်ကို လွှတ်တော်မူသည့်အတိုင်း ၊ ငါတို့သည် ဘုန်း အသရေ တိုးပွား၍ ပုံ သဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိကြ၏။

4 ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့သော တရား ၏ အမှုကိုဆောင်ရွက် သော သူ ဖြစ်၍ ၊ ကရုဏာ ကျေးဇူး တော် ကို ခံ ရ သည်နှင့်အညီ ၊ အားလျော့ စိတ်ပျက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။ ²ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်၌ပြုသော ရှက်ဘွယ် သော အမှုများကိုပယ် ကြ၏။ ပရိယာယ် ကိုမ သုံး ၊ ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုထိမ်ဝှက် မှောက်လှန်ခြင်းမ ရှိ။ သမ္မာတရား ကိုအတည့်အလင်း ဖော်ပြ ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၎် ရှေ့တော်၌ လူ အပေါင်း တို့၏ စိတ် အထင်အတိုင်း ချီးမွမ်းဘွယ် သော အကျင့်ဓလေ့ကို ကျင့်ကြ၏။ ³ငါ တို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေ လိ တရားသည် ဖုံးအုပ် လျက် ရှိ လျှင် ၊ ဆုံးရှုံး ခြင်းသို့ရောက်သော သူ တို့အားသာ ဖုံးအုပ် လျက်ရှိ ၏။ ⁴ထိုသို့ မယုံကြည် သောသူ တို့ ကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ပုံသဏ္ဍာန် တော် တည်းဟူသော ခရစ်တော်

၏ ဘုန်း အသရေနှင့် ပြည့်စုံ သော ဧဝံဂေ လိ တရား၏ အရောင် သည် အလင်း ကိုမ ပေးစေခြင်းငှာ ၊ ကြုံ လောက ကို အစိုးရသော ဘုရား သည်သူ တို့၏ ဉာဏ် မျက်စိ ကို ကွယ် စေ၏။ ⁵ငါတို့သည် ကိုယ် အကြောင်း ကို ဟောပြော ကြ သည်မ ဟုတ်။ ယေရှု ခရစ် သည် သခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို၎င်း ၊ ငါတို့သည်ယေရှု အတွက် သင် တို့၏ ကျွန် ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ဟောပြောကြ၏။ ⁶မှောင်မိုက် ထဲက အလင်း ထွန်းလင်း မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသောဘုရားသခင် သည် ၊ ယေရှု ခရစ် ၏ မျက်နှာ ၌ ထွန်းလင်းသော ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော်ကိုသိ သော ဉာဏ်၏အရောင် ကိုပေးလိုသောငှာ ၊ ငါ တို့ စိတ် နှလုံးထဲ၌ အလင်းကို ထွန်းလင်း စေတော်မူ၏။ ⁷သို့သော်လည်း တန်ခိုး တော်၏ဂုဏ်သရေ သည် ငါ တို့နှင့် မ ဆိုင် ၊ ဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင် မည်အကြောင်း ၊ ထို ဘဏ္ဍာ သည်မြေ အိုး ထဲမှာ ထည့်ထား လျက် ငါ တို့၌ရှိ ၏။ ⁸ငါတို့သည် အမျိုး မျိုး သော နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို ခံရ သော်လည်း ၊ အကျိုး နည်းခြင်းသို့မ ရောက်။ မ ကြံစည်နိုင် အောင်ရှိသော်လည်း စိတ် မ ပျက်။ ⁹ညှင်းဆဲ ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဆုံးရှုံး ခြင်းမ ရှိ။ အောက် သို့လှဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဆုံး ရာသို့မ ရောက်။ ¹⁰သခင်ယေရှု သည် အသက် ရှင်တော်မူကြောင်း ကို ငါ တို့ ကိုယ်ခနုခါ ၌ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ၊ ယေရှု ၏ သေ တော်မူခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ငါတို့၏ ကိုယ်ခနုခါ ၌ ဆောင် ရကြ၏။ ¹¹အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား ၊ ယေရှု သည် အသက် ရှင်တော် မူ ကြောင်း ကို ၊ ငါ တို့၏သေ တတ်သော ခန္ဓာ ကိုယ်၌ ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့သည် အသက် ရှင်စဉ်တွင်ယေရှု ကြောင့် သေ ခြင်းလက်သို့ အစဉ် အပ်နှံ ခြင်း ကို ခံရကြ၏။ ¹²သို့ဖြစ်၍ သေ ခြင်းတရားသည် ငါ တို့၌ ပြုပြင် တတ်၏။ သင် တို့၌ ကား ၊ အသက် ရှင် ခြင်း တရားသည် ပြုပြင် တတ်၏။ ¹³ထိုသို့သောယုံကြည် ခြင်းစိတ် ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါသည် ယုံကြည် သောကြောင့် မြတ်ဆို ၏ဟု ကျမ်းစာ လာ သည်နှင့်အညီ ၊ ငါ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့် မြတ်ဆိုဟောပြော ကြ၏။ ¹⁴သခင် ယေရှု ကို ထမြောက် စေ တော် မူ သော သူ သည် ယေရှု အားဖြင့် ငါ တို့ကို လည်း ထမြောက် စေ၍ ၊ သင် တို့နှင့် အတူ အထံတော်၌ သွင်းတော်မူမည်ဟု ငါတို့သိ ကြ၏။ ¹⁵အများ သော သူ တို့သည် ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း သည်နှင့် ၊ ထို ကြွယ်ဝ သော ကျေးဇူး တော် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း အသရေ တော် ကို ထင်ရှား စေ မည် အကြောင်း ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် သင် တို့အ ဘို့ အ လို့ ငှာ ဖြစ် သတည်း။ ¹⁶ထို ကြောင့် ငါ တို့သည် ဘုရားလျော့ စိတ်ပျက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။ ငါ တို့၏ပြင် လူ သည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း ၊ အတွင်း လူ မူကား တစ်နေ့ ထက် တစ်နေ့ ပြုပြင် ခြင်းကိုခံရ၏။ ¹⁷အကြောင်းမူကား ၊ မျက်မှောက် ၌ထင်ရှား သော အရာ တို့သည် ခဏ သာ တည်၍ မ ထင်ရှား သော အရာ တို့သည် အစဉ် အမြဲ တည် ကြောင်း ကို ငါ တို့သည် ထောက်လျက် ၊ ထင်ရှား သော အရာ တို့ကို မ ကြည့်မမှတ်

ဘဲ မ ထင်ရှား သော အရာ တို့ကို ကြည့်မှတ်စဉ်အခါ၊ ¹⁸ယခုခဏ ခံရ၍ ပေါ့ပါးသော ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသည် အတိုင်း ထက်အလွန်ကြီး မြတ် လေးလံ သော နိစ္စ ထာဝရဘုန်း အသရေကို ငါ တို့အဖို့ ဖြစ် စေတတ်၏။

5ယာယီထဲ ဖြစ်သော ငါ တို့မြေ အိမ် သည်ပျက် လျှင်၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ လူလက် ဖြင့်မလုပ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော်မူသော နိစ္စ ထာဝရအိမ် ရှိ ကြောင်း ကို ငါတို့ သိ ကြ၏။ ²ငါ တို့သည် မြေ အိမ်၌ ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင် အိမ် ထဲသို့ ဝင်စား ခြင်းငှာအလွန်တောင့်တ လိုချင် သော စိတ် ရှိ၍၊ ညည်းတွား မြည်တမ်း လျက် ၊ နေ ကြ၏။ ³ထိုသို့ဝင်စားလျှင် နေရာမဲ့ ဖြစ်မည် မ ဟုတ်။ ⁴ဤ တဲ ၌ နေ သော ငါ တို့သည် လေး သောဝန်ကို ထမ်း၍ ညည်းတွားမြည်တမ်း ကြ၏။ နေရာ ထဲ က ထွက် ချင် သောကြောင့် ညည်းတွားသည် မဟုတ် ။ သေ တတ်သော အရာ ကို အသက် ရှင် ခြင်း၌ ဆုံးရှုံး စေ ခြင်းငှာ ၊ မြဲ သော နေရာ ထဲ သို့ ဝင်စား ချင် သောကြောင့် ညည်းတွား ကြ၏။ ⁵ထိုသို့သော အကျိုး ကို ခံ စေ ခြင်းငှာ ငါ တို့ကို ပြင်ဆင် သော သူ ကား ၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင် သည် ဝိညာဉ် တော် တည်းဟူသော စားရန် ကို ငါ တို့အား ပေး တော်မူပြီ။ ⁶ထို့ကြောင့် ငါ တို့သည် ကိုယ် ခန့် ခါ ၌ နေ မြဲနေ စဉ် ကာလ ၊ သခင်ဘုရား နှင့် ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ကို ငါတို့သည် သိ လျက် ၊ ⁷အစဉ် ရဲရင့် သော စိတ် ရှိ ကြ၏။ မျက်မှောက် မ မြင် ဘဲ ယုံကြည် မျှော်လင့် ခြင်း ရှိ သည် အတိုင်း ၊ ငါ တို့သည် ကျင့်ဆောင် ပြုမူ သည် ဖြစ်၍၊ ⁸ကိုယ် ခန့် ခါ နှင့် ကွာဝေး ရာ အရပ် သို့ သွား၍ ၊ သခင်ဘုရား ထံ တော်၌ နေမြဲ နေခြင်းငှာ အလိုရှိ လျက် ၊ ရဲရင့် သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံ ကြ၏။ ⁹ထို့ကြောင့် ငါ တို့သည် နေမြဲအရပ်၌ နေ သည် ဖြစ် စေ ၊ ကွာဝေး ရာအရပ်၌နေသည်ဖြစ်စေ ၊ သခင်ဘုရား နှစ်သက် တော်မူ သော သူ ဖြစ် ခြင်းငှာစေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြိုးစားအားထုတ် ကြ၏။ ¹⁰အကြောင်းမူကား၊ ငါ တို့ရှိသမျှ သည် ကိုယ်ခန့်ခါ ၌ ကျင့် သော အကျင့် ၊ ကောင်း မ ကောင်း ရှိ သည် အတိုင်း အကျိုး အပြစ် ကို အသီးအသီး ခံ ခြင်းငှာ ၊ ခရစ်တော် ၏ တရားပလ္လင် ရှေ့၌ ပေါ်လာ ရ ကြ မည်။ ¹¹သို့ဖြစ်၍ သခင် ဘုရားနှင့် ဆိုင် သော ကြောက်မက် ဖွယ်သော အကြောင်းအရာ တို့ ကို ငါ တို့သည် သိ လျှင်၊ လူ များ ကို နှိုးဆော် သွေးဆောင် ရ သည် ဖြစ်၍ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှား ကြ၏။ သင် တို့၏စိတ် ရှေ့၌ လည်း ထင်ရှား ကြသည်ဟု ငါထင်မှတ် ၏။ ¹²ငါ တို့သည်သင် တို့ရှေ့၌ တစ်ဖန် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်း ကြ သည်မ ဟုတ်။ စိတ် သဘော ကို မ ထောက်၊ အသွေး အဆင်း ကိုထောက်၍ ဝါကြွား သောသူ တို့၏ စကားကို သင်တို့သည် ချေ နိုင်မည်အကြောင်း ၊ ငါတို့ ကြောင့် ဝါကြွား ခြင်းအခွင့် ကိုသာ ပေး ကြ၏။ ¹³ငါတို့သည် သူရူး ဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင် အဘို့ ဖြစ် ကြ၏။ စိတ်ကောင်း သော သူ ဖြစ် လျှင် သင် တို့ အဘို့ ဖြစ် ကြ၏။ ¹⁴အကြောင်းမူကား ၊ တစ်ယောက် သောသူသည် လူအပေါင်း တို့

အတွက် ကြောင့် အသေခံ သည်မှန်လျှင် ၊ ¹⁵လူအပေါင်း တို့သည် သေ လျက်နေကြသည် ဟူ၍၎င်း ၊ အသက် ရှင်သောသူ တို့သည် တ ဖန်ကိုယ် အလို သို့လိုက်၍ မ ရှင်၊ သူ တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ ပြီး မှ ထမြောက် တော် မူ သော သူ ၏အလို သို့ လိုက်၍ ရှင် စေ မည်အကြောင်း ၊ လူအပေါင်း တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ တော်မူ သည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါ တို့သည်သဘောထား လျက်၊ ခရစ်တော် ၏ချစ် ခြင်း မေတ္တာ တော်သည် ငါ တို့ ကို အနိုင်အထက် သွေးဆောင်၏။ ¹⁶သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ယခု မှစ၍ ငါ တို့သည် ဇာတိ အမျိုးကိုထောက် ၍ အဘယ်သူ ကိုမျှမသိ မမှတ်။ ဇာတိ အမျိုးကိုထောက် ၍ ခရစ်တော် ကို အထက်က သိမှတ် သော်လည်း ၊ ယခု မှစ၍ ထိုသို့သောသိမှတ် ခြင်းမ ရှိ။ ¹⁷လူ မည်သည်ကား ၊ ခရစ်တော် ၌ ရှိလျှင် အသစ် ပြုပြင် သော သတ္တဝါ ဖြစ်၏။ ဟောင်း သော အရာ တို့သည် ပြောင်းလဲ ၍ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် အသစ် ဖြစ် ကြပြီ။ ¹⁸ထိုသို့ဖြစ်သော် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့၏ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော် နှင့် မိသု သဟာယဖွဲ့ စေတော်မူ၏။ ထိုမိသဟာယ တရား ကို ဟောရသော အခွင့်အရာကို ငါ တို့၌အပ်ပေး တော်မူ၏။ ¹⁹ထိုတရား ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် အထဲ ၌ ရှိ နေလျက်၊ လောကီသား တို့၏ အပြစ် များ ကို မှတ် တော်မ မှု၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိသဟာယ တရား ကိုလည်း ငါ တို့၌ အပ်ပေး တော်မူ၏။ ²⁰ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်ခရစ်တော် ၏ သံတမန်ဖြစ် ကြ၏။ သင်တို့သည်ရန်ငြိမ်း၍ ဘုရားသခင် နှင့် မိသ ဟာယ ဖွဲ့ကြ လော့ဟု ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အားဖြင့် နှိုးဆော် သွေးဆောင် တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော် ၏ ကိုယ်စား ဖြစ်၍သင်တို့ကို တောင်းပန် သွေးဆောင်ကြ၏။ ²¹အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် အပြစ် နှင့် ကင်း စင် သော သူ ကို ငါ တို့အတွက် ကြောင့် အပြစ် ရှိသော သူဖြစ် စေ တော် မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည် ထို သူ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ် မည်အကြောင်းတည်း။

6သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော် ကို အကျိုး မဲ့ မ ခံ ကြ နှင့် ဟု ငါ တို့သည် အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် သော သူ ချင်း ဖြစ်၍သင်တို့ကို နှိုးဆော်သွေးဆောင် ကြ၏။ ²ဗျာဒိတ် တော် အချက် ဟူမူကား ၊ နှစ်သက် ဖွယ်သောအချိန်၌ သင် ၏စကားကို ငါနားထောင် ပြီး။ ကယ်တင် ရာ နေ့ ရက် ကာလ၌ သင့် ကို ငါ မစ ပြီ ဟု လာ သည်နှင့် အညီ ယခု ပင် နှစ်သက် ဖွယ်သော အချိန် ရှိ၏။ ယခု ပင် ကယ်တင် ရာ နေ့ရက် ကာလရှိ ၏။ ³တရား ဟောခြင်းအခွင့်အရာ ကို အပြစ်တင် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စိမ့်သောငှာ ၊ ထိမိ ၍ ၍လစရာ အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု ကို မျှ မ ပြု ။ ⁴ညှင်း ဆဲ ခံ ခြင်း ၊ ဆင်းရဲ ခြင်း၊ မ လွတ်နိုင်သော ဘေးဥပဒ် နှင့်တွေ့ခြင်း၊ ⁵အရိုက်အပုတ် ခံ ခြင်း၊ ထောင် ထဲ၌နေခြင်း၊ သူတစ်ပါးရုန်းရင်းခတ် ပြုခြင်း၊ အမှုကို

လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို အလွန် သည်းခံ လျက်၊⁶ စိတ်နှလုံးစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံခြင်း၊ ချစ်ယောင်မဆောင် အမှန်ချစ်ခြင်း၊⁷ သမ္မာတရားကိုဟောခြင်း ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကိုပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်တည်းဟူသောလက်နက်များကို လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်၌ ဝတ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊⁸ အသရေထင်ရှားခြင်းနှင့် ရှုတ်ချခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံသဖြင့်၎င်း၊ လှည့်စားသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဟုတ်မှန်သောသူ၊⁹ အဘယ်သူမျှမသိသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း ကျော်စောသောသူ၊ အသေခံသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အသေသတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်သောသူ၊¹⁰ ဝမ်းနည်းသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အစဉ်ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ လူအများကိုရတတ်စေသောသူ၊ ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပိုင်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကိုပိုင်သောသူဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသော ဓမ္မဆရာမှန်ကြောင်းကို အရာရာ၌ ထင်ရှားစွာပြ၏။¹¹ အချင်းကောရိန်နုလူတို့၊ ငါတို့နွတ်သည် သင်တို့အား ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ စိတ်နှလုံးသည်လည်း ကျယ်ဝန်း၏။¹² ငါတို့၌ သင်တို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသည် မဟုတ်။ ကိုယ်မေတ္တာကရဏာ၌ သာ ကျဉ်းမြောင်းကြ၏။¹³ ငါတို့ကျေးဇူးကိုဆပ်ခြင်း အလို့ငှာ ကျယ်ဝန်းသောစိတ် ရှိကြလော့။ ထိုသို့ဆိုသော် ကိုယ်သားတို့ကို ဆိုသကဲ့သို့ ငါဆို၏။¹⁴ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့် တွဲဖက်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ထမ်းဘိုးကို မထမ်းကြနှင့်။ တရားသော အမှုသည် မတရားသော အမှုကို အဘယ်သို့ လက်ခံနိုင်မည်နည်း။ အလင်းသည် မောင်မိုက်နှင့် အဘယ်သို့ ဆက်ဆံနိုင်မည်နည်း။¹⁵ ခရစ်တော်သည် ဗေလျာလနှင့် အဘယ်သို့ သင့်တင့်နိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သောသူသည် မယုံကြည်သောသူနှင့် အတူ အဘယ် အကျိုးအပြစ်ကို ခံရမည်နည်း။¹⁶ ဘုရားသခင်၏မိမိတော်သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အဘယ်သို့ စပ်ဆိုင်ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့တွင် ငါကျိန်းဝပ်မည်။ သူတို့တွင်လှည့်လည်၍ သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ မိမိတော်ဖြစ်ကြ၏။¹⁷ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ သင်တို့သည်ထိုသူတို့အထဲမှ ထွက်၍ အသီးအခြားနေကြလော့။ မစင်ကြယ်သော အရာကို လက်နှင့်မျှ မတို့ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့ကိုငါသည် လက်ခံမည်။¹⁸ သင်တို့၏အဘဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏သားသမီးဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

7 ထိုကြောင့် ချစ်သူတို့၊ ထိုဂတိတော်များနှင့် ငါတို့သည်ဆိုင်ကြသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခန့်ခါ၏ အညစ်အကြေး၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏အညစ်အကြေးရှိသမျှ တို့နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ကင်းစင်စေလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်အံ့။² ငါတို့ကိုလက်ခံကြလော့။ ငါတို့သည် အဘယ်သူကိုမျှမပြစ်မှား။ အဘယ်သူကိုမျှမယိုယွင်းစေ၊ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာကိုမျှ ပရိယာယ်အားဖြင့်မယူ။³ သင်တို့ကို အပြစ်တင်၍ ဤသို့ ငါဆိုသည် မဟုတ်။ သင်တို့နှင့်အတူ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ၎င်း၊ သေခြင်းငှာ၎င်း၊ အလိုရှိသည်တိုင်အောင်၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုချစ်ကြ၏ဟု အထက်ကငါပြောခဲ့ပြီ။⁴ သင်တို့ကြောင့် အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကြောင့် အလွန်ကြားဝါခြင်းရှိရ၏။ သက်သာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ညှင်းဆဲခြင်းကို ခံလေရာရာ၌ အတိုင်း ထက်အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။⁵ ငါတို့သည် မာကေဒေါနီပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်ကာယငြိမ်ဝပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိ၊ အရာရာ၌ ညှင်းဆဲခြင်းကို ခံကြရ၏။ ပြင်၌ ကား တိုက်လှန်ခြင်းရှိ၏။ အတွင်း၌ ကားစိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။⁶ သို့သော်လည်း နိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို သက်သာစေတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင်သည်၊ တိတုရောက်လာသော အားဖြင့် ငါတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။⁷ တိတုရောက်လာခြင်းအားဖြင့် သာ သက်သာစေတော်မူသည်မဟုတ်။ တိတုသည် သင်တို့ဆီမှ ရသော သက်သာခြင်းအားဖြင့်လည်း သက်သာစေတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့၏တောင့်တခြင်း၊ ညည်းတွားခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလို့ငှာ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာများကို သူသည်ငါတို့အား ကြားပြော၏။ ထိုကြောင့် ငါသည်သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။⁸ အထက်ကပေးလိုက်သောစာအားဖြင့် သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်၊ ငါသည် ယခင်အခါ၌ နောင်တရှိသော်လည်း ယခုအခါ၌ မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုစာသည်သင်တို့ကို ခဏသာ ဝမ်းနည်းစေသည်ကို ငါမြင်၏။⁹ သင်တို့ဝမ်းနည်းစေသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်သည်မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍ နောင်တရသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့အားဖြင့် သင်တို့၏အကျိုး အလျှင်းမပျက်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ဝမ်းနည်းစေကြ၏။¹⁰ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ညီသော ဝမ်းနည်းခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော နောင်တစိတ် တည်းဟူသော၊ မပြောင်းလဲနိုင်သော နောင်တစိတ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။ လောကီဝမ်းနည်းခြင်းမူကား၊ သေခြင်းကိုပြုပြင်တတ်၏။¹¹ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် ညီသော သင်တို့၏ ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့၌ အဘယ်သို့သော သတိပြုခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖြေခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အလွန်တောင့်တခြင်း၊ ငါ၏အကျိုး အလို့ငှာ စိတ်အားကြီးခြင်း၊ တရားသဖြင့် ဒဏ်စီရင်ခြင်း တို့ကို ပြုပြင်သည်ကို

ကြည့်ရှု ကြလော့။ သင် တို့သည် ဤအမှု ၌ အပြစ်ကင်း သည်ကို အရာ ရာ အားဖြင့် ထင်ရှား ပြ ကြ ပြီ။¹² ထိုသို့နှင့် အညီ၊ ငါ သည် သင် တို့အား ရေး ချ ပေးလိုက်သောအခါ ၊ ပြစ်မှား သော သူ နှင့် ပြစ်မှား ခြင်း ခံ ရသော သူ ကိုသာ ထောက်၍ ရေး သည်မဟုတ်။ သင် တို့အကျိုးကို ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပြုစု ချင် သောစေတနာစိတ်ရှိကြောင်း ကိုသင် တို့အား ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ရေးသတည်း။¹³ ထိုကြောင့် သင်တို့၏ သက်သာ ခြင်းအကြောင်း အားဖြင့်၊ ငါ တို့သည် လည်း သက်သာ ခြင်း သို့ရောက် သည် သာ မက ၊ တိတု ၏ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း အားဖြင့်သာ၍အလွန် ဝမ်းမြောက် ကြ၏။ သင် တို့ရှိသမျှ သည် ထိုသူ ၏စိတ်နှလုံး ကို သက်သာ ဝမ်းမြောက်စေကြသည် ဖြစ်၍ ၊¹⁴ အထက် ကငါသည် သင် တို့ကိုအကြောင်း ပြု၍ ဝါကြား သော စကားကိုထိုသူ အားပြော ပြီးလျှင် ၊ ယခု ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိ။ ငါတို့သည် အရာရာ ၌ သင် တို့အား ဟုတ်မှန် စွာပြော သည်နည်းတူ ၊ တိတု ရှေ့၌ ငါ ဝါကြား သော စကား သည် လည်း မှန် သော စကား ဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှား ၏။¹⁵ သင် တို့သည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်း နှင့် သူ တို့ လက်ခံ ၍ နားထောင် ကြသည်ကို သူ သည် အောက်မေ့ သဖြင့် ၊ သင် တို့ ကို ချစ် သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာစိတ်နှင့် အလွန် ပြည့်စုံ၏။¹⁶ ငါ သည်အရာရာ ၌ သင် တို့ကို ယုံ နိုင်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။

ဝိညီအစ်ကို တို့၊ ဘုရားသခင် သည် မာကေဒေါနို ပြည်၌ ရှိ သော အသင်းတော် များတို့အားပြုတော်မူသော ကျေးဇူး တော်အကြောင်း ကို ငါတို့သည် သင် တို့အား ကြားပြော ကြ၏။² ထို အသင်း တော် တို့သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း အားဖြင့် များစွာ သော စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံ ရ သော်လည်း ၊ အလွန်ကြီး သော ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့် ၊ ဥစ္စာပြုန်းတီး သော ဆင်းရဲ ခြင်းအကြောင်းသည်၊ သူ တို့၏စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်း စည်းစိမ် ကို ဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ၏။³ အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့သည် တတ်နိုင် သမျှ ထက် မက၊ အလိုအလျောက် စွန့်ကြဲ ချင် သော စေတနာ စိတ်ရှိ ကြ သည်ဟု ငါ သည် သက်သေခံ ၏။⁴ သူ တို့အလှူဒါန ကို ငါတို့သည် ယူ၍ သူ တို့နှင့် ကူညီ လျက်၊ သန့်ရှင်း သူတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်း အမှုကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း၊ သူ တို့သည် တိုက်တွန်း သွေးဆောင်သော စကားများ အားဖြင့် ငါ တို့ ကို တောင်းပန် ကြ၏။⁵ ထိုသို့ပြုကြ သော်၊ ငါတို့မြော်လင့် သည် အတိုင်း ထက် မက ပြု၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် နှင့် အညီ ရှေးဦးစွာ သခင်ဘုရား ၌ ၎င်း ၊ ငါ တို့၌ ၎င်း၊ မိမိ တို့ ကို မိမိ တို့ လှူ ကြ၏။⁶ ထို ကြောင့် တိ တု သည် သင် တို့၌ အဦး ပြု နှင့် သကဲ့သို့ ထို အလှူ ကျေးဇူးကို ပြီးစီး စေမည်အကြောင်း ၊ ငါ တို့သည် သူတို့ ကို တောင်းပန် ကြ၏။⁷ ထိုသို့နှင့် အညီ သင် တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း၊ တရား ဟောခြင်း၊ ဉာဏ် ရှိခြင်း၊ အမျိုးမျိုး သောသတိ နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်း၊ ငါ တို့ကိုချစ် ခြင်းမှစသော အလုံးစုံ တို့နှင့် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံသည်

ဖြစ်၍ထို ကျေးဇူး နှင့်လည်း ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်စေသတည်း။⁸ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ပညတ် အားဖြင့် ငါ ဆိုသည်မ ဟုတ်။ အခြား သော သူ တို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း ကို အစွဲပြု ၍ ၊ သင် တို့၏မေတ္တာ သည် မှန် သည်မ မှန်သည် ကို စုံစမ်း သော အားဖြင့် ဆို သတည်း။⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် သည် စည်းစိမ် ရှိ သော်လည်း၊ ဆင်းရဲ တော် မူ ခြင်း အားဖြင့် သင် တို့သည် စည်းစိမ် ရှိ စေ ခြင်းငှာ ၊ သင် တို့အတွက် ကြောင့် ဆင်းရဲ ခြင်းကိုခံတော်မူ သော ကျေးဇူး တော် ကို သင် တို့ သိ ကြ၏။¹⁰ ဤ အမှု၌ ငါသည် ကိုယ် သဘော ကို ပြ၏ ။ မနှစ် က ပင် အဦး ပြု သည် သာ မက ၊ စေတနာ စိတ် နှင့် ပြည့်စုံ သော သင် တို့သည် ဤ အမှု ကို ပြီး စေ လျှင် သာ၍ကောင်း လိမ့်မည်။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အထက်ကစေတနာ ရှိ သည်နှင့်အညီ ၊ ယခု တွင်သင်တို့သည် တတ်နိုင် သည်အတိုင်း ပြု ၍ ဤ အမှုကို ပြီးစီး စေကြလော့။¹² အကြောင်းမူကား ၊ စေတနာ စိတ် သည် အသင့် ရှိ လျှင် ၊ မ တတ်နိုင် သော အမှု ကို မ ထောက် ဘဲ၊ တတ်နိုင်သော အမှု ကိုထောက် ၍ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ် ၏။¹³ ဤအမှုအရာ၌ အခြား သောသူတို့သည် ချမ်းသာ ရ၍ သင် တို့သည်ဆင်းရဲ စေ ခြင်း ငှာ ငါအကြံရှိသည် မ ဟုတ်။¹⁴ များ များ ရ သော သူ မ ပို ။ နည်း နည်း ရ သော သူ မ လို ဟူသော ကျမ်း စကား နှင့်အညီ ၊¹⁵ 15မျှ ခြင်း တရားကို ထောက်၍ ၊ ယခု ၌ သင် တို့၏ စည်းစိမ် သည် သူ တို့၏ဆင်းရဲ ကို မစသဖြင့် ၎င်း၊ နောင်၌ သူ တို့၏စည်းစိမ် သည် သင် တို့၏ဆင်းရဲ ကိုမစ သဖြင့် ၎င်း၊ အညီအမျှ ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ ငါအကြံရှိ၏။¹⁶ ထိုသို့ သင် တို့၏ အကျိုးကိုပြုစု ချင် သော စေတနာစိတ် ကို ဘုရားသခင် သည် တိတု အားလည်း ပေး တော် မူ သော ကျေးဇူး တော် ကြီး လှ ပေ၏။¹⁷ ထို သူ သည် ငါ တိုက်တွန်း သော စကား ကို နားထောင် သည်သာ မက ၊ အလွန် စေတနာစိတ် အားကြီး၍ သင် တို့ဆီသို့ အလိုအလျောက် သွား ၏။¹⁸ ဧ ဝံ ဂေ လိ တရား ကို ဟောပြော၍ အသင်းတော် အပေါင်း တို့၌ ချီးမွမ်း ခြင်း ကို ခံ ရ သော ညီ ကို လည်း တိ တု နှင့် အတူ ငါ တို့ စေလွှတ် ကြ၏။¹⁹ ထိုညီ မူကား၊ သခင် ဘုရား၏ ဂုဏ် အသရေ တော် ကို ၎င်း ၊ ကိုယ် စေတနာ စိတ် ကို ၎င်း၊ ငါ တို့သည် ထင်ရှား စေ၍၊ အသင်းတော် များ၏အလှူ ကျေးဇူးကို ပြုစု သည့်အမှုမှာ ငါ တို့နှင့်အတူ သွား စေခြင်းငှာ၊ အသင်းတော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထား သော သူ ဖြစ် သတည်း။²⁰ ငါ တို့သည် ထို များ စွာ သော အလှူကျေးဇူးကို ပြုစု ရာတွင် အပြစ်တင် စရာအကြောင်း အလျှင်း မ ရှိစေ ခြင်းငှာသတိပြုကြ၏။²¹ သခင် ရှေ့ တော်၌သာမက ၊ လူ တို့ ရှေ့၌ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကြံစည် ကြ၏။²² ထိုသူ နှစ် ယောက် နှင့် အတူ အခြား သော ညီ ကို လည်း စေလွှတ် ကြ၏။ ထိုညီ မူကား၊ ငါ တို့သည်အရာရာ ၌ အဖန်ဖန် စုံစမ်း ၍ သိ သည်အတိုင်းလုံလုံ ပြုသောသူဖြစ် ၏။ ယခု ၌ သင် တို့ကိုအလွန် ယုံ သောကြောင့်သာ၍ လုံလုံ ပြု၏။²³ တိတု သည်အဘယ်သို့သောသူ

နည်းဟု တစ်စုံတစ်ယောက်မေးလျှင် ငါ၏အပေါင်းအဘော် ဖြစ်၏။ သင် တို့ အမှုကို ငါနှင့် အတူ ဆောင်ရွက် သော သူ လည်း ဖြစ်၏။ အခြားသော ညီအစ်ကို တို့မူကား၊ အဘယ်သို့သောသူ နည်းဟုမေး လျှင်၊ အသင်းတော် များ၏ တမန် ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် ၏ဘုန်း အသရေ လည်း ဖြစ် ကြ၏။²⁴ ထို ကြောင့် ၊ သင် တို့၏ချစ် ခြင်း မေတ္တာကို၎င်း ၊ ငါ တို့သည်သင် တို့ကြောင့် ကြားဝါ ခြင်းအကြောင်း ကို၎င်း၊ အသင်းတော် များမျက်မှောက် ၌ ထိုသူ တို့အား ထင်ရှား စွာ ပြ ကြလော့။

9 သန့်ရှင်း သူတို့ကို လုပ်ကျွေး ခြင်း၏ အမှုအရာများကို သင် တို့ အား ငါ ရေး ချကြားလိုက်သော် အကျိုး မရှိ။² အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့၏ စေတနာစိတ် ကိုငါသိ ၏။ သင် တို့၌ရှိ သောထိုစေတနာ စိတ် ကို ငါဝါကြား ချ အခါမှ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ် က ပင် အသင့်ရှိ ကြပြီဟုမာကေဒေါနို လူတို့အား ငါဆို တတ်၏။ ထိုသို့ သင် တို့ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာသည် အများ သော သူ တို့ ကို နှိုးဆော် တိုက်တွန်း လေ ပြီ။³ သို့သော်လည်း ငါ တို့သည် သင် တို့ကို ဝါကြား သော စကားသည် ဤ အမှု၌ အချည်းနှီး မ ဖြစ်စေဘဲ၊ ထို စကား နှင့်အညီ သင်တို့သည်အသင့် ရှိ စေခြင်း ငှာ ညီအစ်ကို အချို့ကို ငါ စေလွှတ် ၏။⁴ သို့မဟုတ် မာ ကေ ဒေါ နို လူ တို့သည် ငါ နှင့် အတူ လာ ၍ သင် တို့သည် အသင့် မ ရှိ ကြ သည် ကို တွေ့ လျှင်၊ သင် တို့ရှက် ကြ လိမ့်မည် ဟု မ ဆို ဘဲ၊ ငါ တို့သည် ရဲရင့်စွာ ဝါကြား ခဲ့ ပြီးသည် ကို အရှက် ခံ ရကြ လိမ့်မည်။⁵ ထိုကြောင့် အထက် က ကြားပြောသော သင်တို့၏ အလှူကျေးဇူး သည် အနိုင်အထက် လှူရသော ဥစ္စာ ကဲ့သို့ မ ဟုတ်။ အလှူ ကျေးဇူး ကဲ့သို့ အသင့် ရှိ စေခြင်းငှာ၊ ညီအစ်ကို တို့သည် သင် တို့ဆီသို့ အရင် သွား စေ၍ ထို အလှူကျေးဇူး ကို အရင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ၊ ငါသည် မတိုက်တွန်း ဘဲ မနေကောင်း ဟုသဘော ရှိ၏။⁶ အနည်းငယ် သော မျိုးစေ့ကိုကြံ သောသူ သည်စပါးအနည်းငယ် သာ ရိတ် ရမည်။ များ စွာ ကြံ သောသူ သည် များစွာ ရိတ် ရမည်ဟု မှတ်ကြလော့။⁷ လူ တိုင်း ကိုယ်အလိုအလျောက်လှူရ၏။ နှမြော သောစိတ်နှင့် မ လှူရ၊ မလှူဘဲ မနေရဟု စိတ်ထင်နှင့် မလှူရ၊ အကြောင်းမူကား ၊ စေတနာ စိတ် နှင့် လှူ သော သူ ကို သာ ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော် မူ၏။⁸ ကျမ်းစာ လာသည်ကား ၊ သူသည်စွန့်ကြဲ ပြီ၊ ဆင်းရဲ သောသူ တို့ အား ပေးကမ်း ပြီ။⁹ သူ ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း သည် အစဉ်အမြဲ တည် တတ်၏ဟုလာသည်နှင့်အညီ၊ သင် တို့သည်အရာရာ ၌ သုံး လောက် သောဥစ္စာအမျိုးမျိုး နှင့် အစဉ် ရှိ ၍၊ ကောင်း သော အကျင့် အမျိုး မျိုး နှင့် ထူးသဖြင့်ပြည့်စုံ မည် အကြောင်း၊ အမျိုး စုံ သော မင်္ဂလာ ကျေးဇူးနှင့် အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံ စေ ခြင်းငှာ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော် မူ၏။¹⁰ မျိုးစေ့ ကြံ သော သူ အား မျိုးစေ့ ကို၎င်း ၊ အစာ အာဟာရကို၎င်း၊ ပေး တော်မူသောသူ သည်၊ သင် တို့အား မျိုးစေ့ ကို ပေး ၍ ပွားများ စေတော် မူမည်။ သင် တို့၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း

ကိုလည်း ကြွယ်ဝ စေတော်မူမည်။¹¹ ထိုသို့သင်တို့သည် စေတနာ စိတ်နှင့် အမျိုးမျိုး သော စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်း အလိုငှာ အရာ ရာ ၌ ကြွယ်ဝ ခြင်း ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ငါ တို့အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်းရှိ လိမ့်မည်။¹² အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ ဤ လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှု သည် သန့်ရှင်း သူ တို့၏ ဆင်းရဲ ခြင်းကို မစ သည် သာမက ၊ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်းအများ နှင့် ပြည့်စုံ လျက် ရှိ၏။¹³ သင် တို့သည်ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလီ တရားအလိုသို့ ထင်ရှားစွာလိုက် ခြင်း အလိုကို၎င်း ၊ ထိုသန့်ရှင်း သူတို့မှစသော လူအပေါင်း တို့အား ကြည့်ညှိသော စေတနာစိတ်နှင့် စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်း အရာကို၎င်း၊ သူ တို့သည် အောက်မေ့ သောအခါ ၊ ဤ လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှု၏ လက္ခဏာ သက်သေ ကိုထောက် ချဲ့ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း တတ် ကြ၏။¹⁴ သင် တို့၌ ထူးမြတ် သော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကိုလည်း သူ တို့သည် ထောက် လျှင် ၊ သင် တို့ အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း ၍၊ အလွန် ချစ်ခင် မြတ်နိုး ခြင်း စိတ် ရှိ ကြ၏။¹⁵ ပြော ၍မကုန်နိုင်သော ဘုရားသခင် ၏ ဆုကျေးဇူး တော် ကို အောက်မေ့၍ ချီးမွမ်း ခြင်းရှိစေသတည်း။

10 သင် တို့၏မျက်မှောက် ၌ နိမ့်ချ ခြင်း၊ မျက်ကွယ် ၌ သင် တို့ အမှု ကို စီရင်၍ ရဲရင့် ခြင်း ရှိ သော ငါ ပေါ လု သည်၊ ခရစ်တော် ၏နူးညံ့ သိမ်မွေ့ဖြည့်သွင်း တော် မူ ခြင်း ကို အကြောင်းပြု၍ သင် တို့ကိုတောင်းပန် ပါ၏။² ငါ တို့သည်ဇာတိ ပကတိအလို သို့လိုက်၍ ကျင့် သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု ထင်မှတ် သောသူ တို့အား၊ ငါကြံစည် သော ရဲရင့် ခြင်း အတိုင်း သင် တို့ ဆီ သို့ ရောက်လာ သောအခါ ၊ ထိုမျှလောက်ရဲရင့် ခြင်း မ ရှိမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန် ပါ၏။³ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် လူဇာတိ ၌ ကျင်လည် သော်လည်း၊ ဇာတိ ပကတိအလို သို့ လိုက်၍ စစ်တိုက်ကြ သည်မ ဟုတ်။⁴ ငါ တို့စစ်တိုက် ၍သုံးစွဲ သောလက်နက် သည် ဇာတိ ပကတိ လက်နက် မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော် အားဖြင့် မြို့ရိုး မြို့ပြ တို့ ကို ဖြိုဖျက် နိုင် သော လက်နက် ဖြစ်၏။⁵ ထို လက်နက် အားဖြင့်လူတို့၏အကြံအစည်တို့ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ကိုသိသော ပညာ ကို တားဆီး သော မာန် မာနရှိသမျှ တို့ကို၎င်း၊ နိမ့်ချမှောက်လှန်၍၊ ခပ်သိမ်း သောစိတ် တို့ကို ဖမ်း သွား ချုပ်ထား လျက် ၊ ခရစ်တော် ၏ စကား ကို နားထောင် စေ ကြ၏။⁶ သင် တို့၏နားထောင် ခြင်း အမှုသည် ပြည့်စုံ ပြီး မှ ၊ နား မ ထောင် ဘဲ နေ သော သူ အပေါင်း တို့ကို ဒဏ် ပေးခြင်းငှာ ငါတို့သည် အသင့် ရှိ ကြ၏။⁷ မျက်နှာ ကို သာ ကြည့် မှတ် ကြ သလော။ အကြင်သူ က၊ ငါ သည် ခရစ်တော် ၏လူဖြစ် သည်ဟု မိမိ ၌ စွဲလမ်း ခြင်း ရှိ၏။ ထိုသူ သည် ခရစ်တော် ၏လူဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါ တို့ သည်လည်း ခရစ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်း ကို တဖန် အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်သိမှတ် စေ။⁸ သင် တို့ကို ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှာ မ ဟုတ်။ တည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှာ သခင်

ဘုရားသည် ငါတို့၌ အပ်ပေး တော်မူသော တန်ခိုး ကို ငါ သည်သာ၍ ဝါကြွား သော်လည်း ၊ ရှက်ကြောက် စရာအကြောင်းမ ရှိ၊⁹ ငါရေး ၍ ပေးလိုက်သော စာ အားဖြင့် သာ သင် တို့ကို ခြိမ်းချောက် သကဲ့သို့ ငါမပြု လို။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ၏ စာ သည် လေးလံ သော စာ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ သော စာ ဖြစ် ၏။ ကိုယ်တိုင် ရှိ လျှင် မူကား ၊ သတ္တိ မ ရှိ သော သူ၊ အချည်းနှီး သော စကား ကို ပြော သော သူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ် သော သူ ရှိ၏။¹¹ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်မ ရှိ ၍ စာ ၌ပါသော စကား အားဖြင့် ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက် ရှိ သော အခါ အမှု အားဖြင့် ဖြစ် လိမ့်မည် ဟု ထို သူ သည် ဆင်ခြင် သိမှတ် စေ။¹² ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်း သော သူ တို့နှင့် ရေတွက်ဝင် ခြင်း ကို၎င်း ၊ ပြိုင် နှိုင်းခြင်းကို၎င်း၊ ငါတို့မ ပြု ဝံ။ ထိုသူ တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ယောက် နှင့် တစ်ယောက်ခိုင်းနှိုင်း ခြင်း၊ ပြိုင် နှိုင်း ခြင်း တို့ကို ပြု၍ ပညာ မဲ့ ဖြစ် ကြ၏။¹³ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ကိုယ် ငန်း ကိုယ်တာကို လွန်ကျူး ၍ ပြုသော အမှုအရာ ကို ငါတို့ဝါကြွား ခြင်း မ ရှိ ဝံ၊ ဘုရားသခင် ဝေငှ တော် မူ သော အငန်းအတာ ၏ အတိုင်း အရှည် အတွင်း တွင်ပြုသော အရာကိုသာ ဝါကြွားခြင်းရှိဝံ၏။ ထို အတိုင်း အရှည်သည် သင် တို့တိုင်အောင် ပင် မှီ သတည်း။¹⁴ သင် တို့တိုင်အောင်မမှီလျှင်၊ ငါတို့သည် လွန်ကျူး၍ ပြုကြသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလီ တရားကိုဟောပြော၍ ၊ သင် တို့ရှိရာသို့ တိုင်အောင်ရောက် ကြပြီ။¹⁵¹⁶ ငါတို့သည် ကိုယ် ငန်း ကိုယ်တာကို လွန်ကျူး ၍ ၊ သူတစ်ပါး အလုပ် ထဲသို့ ဝင် ခြင်း ကြောင့် ဝါကြွား လေ့ ရှိ ကြ သည် မ ဟုတ်။ ထိုသို့ သူ ငန်း သူ တာ အတွင်း တွင်ပြင်ဆင် ပြီးသော အမှုအရာ ကို ဝါကြွား ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ သင် တို့ပြည် တစ်ဘက် သို့ကူး၍ ဧဝံဂေလီ တရားကို ဟောပြောရ သော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ ၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်းပါရမီရင့် ပြီးမှ၊ ငါ တို့၏အငန်းအတာ သည် အလွန် ကျယ်ဝန်းမည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း ရှိ ၏။¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ဝါကြွား သောသူ မည်သည်ကား၊ သခင် ဘုရား၌ သာ ဝါကြွား စေ။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်း သော သူ သည် ဝန်ခံ တော် မူ သော သူ ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။ သခင် ဘုရား ချီးမွမ်း တော်မူခြင်းကို ခံရသော သူသာလျှင် ဝန်ခံ တော်မူသောသူ ဖြစ် သတည်း။

11 ငါ မိုက်မဲ သော အပြစ်ကို သင်တို့သည် ခဏ သည်းခံ စေခြင်း ငှာ ငါ အလိုရှိ ၏။ ခဏ သည်းခံ ကြ ပါ လော့။² အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် သင် တို့ကို သီလ နှင့် ပြည့်စုံ သော သတို့သမီး ကညာ ကဲ့သို့ ခရစ်တော် အား ဆက် အံ့ သော ငှာ၊ သင် တို့ကို လင် တစ် ဦး နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် အတိုင်း စိုးရိမ် သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျက် နေ၏။³ မြွေ သည် မိမိ ပရိယာယ် အားဖြင့် ဧဝံ ကိုလှည့်စား သကဲ့သို့ ၊ သင် တို့သည် စိတ် ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း၍၊ ခရစ်တော် ကို အကြွင်းမဲ့ ချစ် သော စိတ် ပျောက် မည် ဟု စိုးရိမ် ခြင်း ရှိ၏။⁴ သင် တို့ ရှိ ရာ

သို့ ရောက်လာ သော သူ သည် ငါ တို့ မ ဟော မ ပြော သေး သော ယေရှု တ ပါး ကို ဟောပြော သော်၎င်း၊ သင် တို့သည် မ ခံရ သေး သော ဝိညာဉ် တော်တစ်ပါး ကို ခံရ သော်၎င်း၊ နားမ ထောင်သေး သော ဧဝံ ဂေလီ တရားစကား ကို နားထောင် သော်၎င်း၊ ထို သူ ကို သည်းခံ ကောင်း ၏။⁵ ငါသည်အကြီးဆုံး သောတမန်တော် အောက် အလျှင်းမ ယုတ်သည်ကို ငါသဘော ရှိ၏။⁶ စကား အားဖြင့်လူရိုင်း ဟုတ် သော်လည်း ၊ ပညာ အားဖြင့် လူ ရိုင်း မ ဟုတ်။ သင် တို့တွင် အရာ ရာ ၌ ငါ တို့ သည် အစဉ် ကိုယ် ကို ကိုယ် ထင်ရှား စွာ ပြု ကြ ပြီ။⁷ သင် တို့ကိုချီးမြှောက် ခြင်းငှာ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ်ချ လျက်၊ ကျေးဇူးဆပ် ခြင်းကို မခံဘဲ၊ သင် တို့အား ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံ ဂေလီ တရားကို ဟောပြော သည့်အရာမှာ ငါသည် အပြစ် ရှိ သလော။⁸ သင် တို့အမှု ကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အခြား သောအသင်း တော် များပေးသောစရိတ် ကို ငါခံ ၍၊ သူတို့ကို လူယူ ရာသို့ရောက် လေ ပြီ တကား။⁹ သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ နေ၍ တစ်စုံတစ်ခု ကို လို သောအခါ အဘယ်သူ ကို မျှ ငါမ နှောင့်ရှက် ။ အကြောင်းမူကား ၊ မာကေဒေါနီ ပြည်က လာ သော ညီအစ်ကို တို့သည် ငါ လို သမျှကို ပေး ကြ၏။ သင် တို့ကို အလျှင်းမ နှောင့်ယှက်ဘဲ သတိ နှင့်နေခဲ့ပြီ။ နှောင့် ၌လည်း သတိ နှင့်နေဦးမည်။¹⁰ ခရစ်တော် ၏သစ္စာ တရား သည် ငါ ၌ ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊ အခါယ ပြည် များတို့၌ ဤသို့ ငါ ဝါကြွား သည်အမှု ကို အဘယ်သူ မျှမဆိုးတား ရ။¹¹ အဘယ်ကြောင့် နည်း၊ သင် တို့ကိုငါမ ချစ် သလော။ ဘုရားသခင် သိ တော်မူ၏။¹² အခွင့် ရလို သော သူ တို့သည် အခွင့် မ ရစေ ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ဝါကြွား ခြင်း အရာ၌ သူ တို့သည် ငါ ကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း၊ ငါ ပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း အစဉ်ပြု ဦး မည်။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူ တို့သည် မိစ္ဆာ တမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော် ၏ တမန် ဖြစ် ယောင်ဆောင် လှည့်ဖြား တတ်သော အမှု စောင့်ဖြစ်ကြ၏။¹⁴ ဤ အမှုသည် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။ စာတန် ပင် လျှင် လင်း သော ကောင်းကင်တမန် ဖြစ် ယောင်ဆောင် တတ်၏။¹⁵ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ဆရာ တို့သည်လည်း ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား ကို ဟောသော ဆရာ ဖြစ် ယောင် ဆောင် လျှင်၊ အ ဘယ် ဆို ဘွယ် ရှိ သနည်း။ သူ တို့သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့် အတိုင်း နောက်ဆုံး ၌အကျိုးအပြစ် ကို ခံရ ကြ လတံ့။¹⁶ တဖန် ငါဆို သည်ကား၊ ငါ့ ကိုသူရူး ဖြစ် သည် ဟု အဘယ်သူ မျှ မ ထင် စေနှင့်။ သို့မဟုတ် ငါဝါကြွား စရာ အခွင့် အနည်းငယ် ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ငါ့ ကို သူရူး ကဲ့သို့ မှတ်၍ သည်းခံ ကြ လော့။¹⁷ ဤသို့ငါပြော သောစကားမှာ သခင် ဘုရား၏ နည်းတူ ငါ ပြော သည်မ ဟုတ်။ သူရူး ကဲ့သို့ ရဲရင့် စွာဝါကြွား လျက်ပြောဆို၏။¹⁸ လူ များ တို့သည် လောကီ အခြင်းအရာ၌ ဝါကြွား သောကြောင့် ငါ သည်လည်း ဝါကြွား ရ၏။¹⁹ သင် တို့သည် လိမ္မာ သော သူ ဖြစ် သောကြောင့်၊ သူရူး တို့ကို စေတနာ စိတ်နှင့် သည်းခံ ကြ၏။²⁰ သူတစ်ပါး သည် သင် တို့ကို ကျွန် ခံစေခြင်း၊ ရောင်း ၍စားခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလူယူ

ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါးပုတ် ခြင်းကို ပြုလျှင် သင်တို့သည် သည်းခံကြ၏။²¹ ငါတို့သည် အစွမ်းသတ္တိမရှိဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အမှတ်ပြု၍ ငါပြော၏။ အကြင်အရာကို သူတစ်ပါး မှီဝဲ၍ ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကို ငါမှီဝဲ၍ ရဲရင့် ခြင်းရှိ၏ဟု သူရူး ကဲ့သို့ဆို၏။²² သူတို့သည် ဟေဗြဲလူဖြစ် ကြသလော။ ငါ သည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကူသရေလ လူဖြစ် ကြသလော။ ငါ သည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ် ကြသလော။ ငါ သည်လည်းဖြစ်၏။²³ သူတို့သည် ခရစ်တော် ၏ ဓမ္မဆရာ ဖြစ် ကြ သလော။ ငါ သည် အထူးသဖြင့် ဖြစ်၏ဟု သူ ရူး ကဲ့သို့ ဆို ရ၏။ ပင်ပန်း စွာ အမှု ကို အထူးသဖြင့် ဆောင်ရွက် သောသူ၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင် ထဲ၌ လှောင်ထားခြင်း ကို အထူးသဖြင့် ခံရသောသူ၊ သေ ဘေး နှင့် အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ကြုံသော သူ ဖြစ်၏။²⁴ ငါး ကြိမ် မြောက် အောင် ယုဒ လူ တို့လက်တွင် ဒဏ်ချက်လေးဆယ် တစ်ခု ယုတ်ငါး ခွဲရပြီ။²⁵ သုံး ကြိမ်မြောက် အောင်ကြိမ်လုံး နှင့် ရိုက်ခြင်းကို၎င်း၊ တစ် ကြိမ်ခဲ နှင့်ပစ်ခြင်းကို၎င်း ငါခံရပြီ။ သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် သင်္ဘော ပျက်ခြင်းကို ခံရပြီ။ တစ်နေ့နှင့် တည၌ ပတ်လုံး ပင်လယ် ထဲမှာ နေ ရ ပြီ။²⁶ အကြိမ်ကြိမ် ဒေသစာရီ လှည့်လည် ပြီး။ မြစ် ကို ကူး သော ဘေး ၊ ခါးပြ တိုက် သောဘေး ၊ အမျိုးသား ချင်းပြုသောဘေး ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားပြု သောဘေး ၊ မြို့ရွာ၌ ရောက်သောဘေး ၊ တော ၌ ရောက်သောဘေး ၊ ပင်လယ် ဘေး ၊ ညီအစ်ကို ဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူတို့ပြုသော ဘေး ၊ ဤဘေးများကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။²⁷ ပင်ပန်း စွာ အမှု ဆောင်ရွက် ခြင်း၊ အကြိမ် များ စွာ မ အိပ် ဘဲ စောင့် နေ ခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း၊ ရေငတ် ခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် အစာရှောင် ခြင်း၊ အချမ်းအအေး ခံရ ခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံခဲ့ရပြီ။²⁸ ထိုအပူမှတစ်ပါး၊ အသင်းတော် အပေါင်း တို့ကို စိုးရိမ်သောစိတ် နှင့် ကြည့်ရှု ပြုစု၍ နေ့တိုင်း အစဉ် နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ငါခံခဲ့ရ၏။²⁹ ငါမ နွမ်းရိ ဘဲအဘယ်သူ နွမ်းရိ သနည်း။ ငါ သည် စိတ် မ ပူပန် ဘဲ အဘယ်သူ ဖောက်ပြန် သနည်း။³⁰ ငါသည်မဝါကြွား ဘဲမနေရ သည်မှန်လျှင် ၊ ကိုယ် နွမ်းရိ သော အဖြစ်ကိုသာ အကြောင်းပြု၍ ဝါကြွား မည်။³¹ ငါသည်မုသာ မ ပြောသည်ကို ထာဝရ မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သိ တော်မူ၏။³² ဒဏ်သက် မြို့၌ အရေတ မင်းကြီး ခန့်ထားသော မြို့ဝန် သည် ငါ့ ကို ဖမ်းဆီး ခြင်း ငှာ အလိုရှိ၍၊ ဒဏ်သက် မြို့ ကို စောင့် စဉ်တွင်၊³³ တပည့်တော်တို့သည် ငါ့ကိုတောင်း ၌ ထည့်ပြီး လျှင် ၊ ပြတင်းပေါက် မှထုတ်၍ မြို့ရိုး ပေါ်က လျှော့ချ သဖြင့် ထိုမြို့ ဝန်လက် မှ ငါပြေး၍လွတ် ရ၏။

12 ငါ သည် ဝါကြွား ခြင်း ကို မ ပြု သင့် လျှင်၊ သခင် ဘုရားပြ တော် မူ သော ထူးဆန်းသော ရူပါရုံ နှင့် ဗျာဒိတ် တော် များ ကို တ ဖန်ပြောဦးမည်။² တစ်ဆယ့်လေး နှစ် အထက် က၊ ခရစ်တော် ၏

တပည့် ဖြစ် သော လူ တစ် ယောက် ကို တတိယ ကောင်းကင် သို့ တိုင်အောင် ချီဆောင် သည် အကြောင်းကို ငါ သိ ၏။ ထိုအခါ သူ၌ ကိုယ်ခန္ဓာ ပါသည် မ ပါသည် ကို ငါမ သိ ။ ဘုရားသခင် သိ တော် မူ၏။³ ထိုသူ သည် ပ ရဒိ သု ဘုံ သို့ ချီ ဆောင် ခြင်း ကို ခံ ရ၍၊ လူ မ ပြော အပ် မ ပြော နိုင် သော စကား ကို ကြား သည့် အကြောင်း ကို ငါ သိ ၏။⁴ ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာ ပါသည် မ ပါသည် ကို ငါမ သိ ၊ ဘုရားသခင် သိ တော်မူ၏။⁵ ထိုသို့သော သူကို ဝါကြွား မည်။ နွမ်းရိ အားနည်း ခြင်းမှတစ်ပါး ကိုယ် ဂုဏ်ကို မ ဝါကြွား ။⁶ ဝါကြွား ခြင်း ငှာအလိုရှိ လျှင် လည်း၊ သူရူး ဖြစ် သည်မ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည်ဟုတ်မှန် စွာ ပြော တတ်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ သည် ငါ့ ကိုမြင် သည်ထက်၊ ငါ့ သတင်းကိုကြား သည်ထက်၊ ငါ့ကို သာ၍မ ထင် စေ ခြင်း ငှာ ငါမပြော ဘဲ နေ၏။⁷ ငါခံရသော ဗျာဒိတ် တော် အလွန် ထူးမြတ်၍ ငါသည် ထောင်လွှား သော စိတ် မ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ငါ့ ကို ဒဏ်ခတ် သော စာတန် ၏တမန် တည်း ဟူသော ငါ့ ကိုယ် ၌ စူး သော ဆူး ကို ပေး တော် မူ၏။⁸ ထို ဆင်းရဲခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် သခင် ဘုရား ကိုငါဆုတောင်း၍ အသနားတော်ခံပြီးလျှင်၊⁹ ငါ့ ကျေးဇူး သည် သင့် အဘို့လောက် ပေ၏။ ငါ့တန်ခိုး သည် အားနည်း ခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင် တတ်သည် ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ထို ကြောင့် ခရစ်တော် ၏ တန်ခိုး သည် ငါ့ အပေါ် ၌ ကျိန်းဝပ် မည်အကြောင်း ငါ ကိုယ်၌ အားနည်း ခြင်း အဖြစ် ကို ဝမ်းမြောက် သော စိတ် နှင့် ဝါကြွား ခြင်း ငှာ သာ၍ ငါ အလိုရှိ၏။¹⁰ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော် ကြောင့် ခံရသော အားနည်း ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာ သော ဒုက္ခ ဝေဒနာခံ ခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက် ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် အားနည်း သောအခါ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ ၏။¹¹ ငါ သည် ဝါကြွားတတ်သော သူရူး ဖြစ် သလော။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သင် တို့သည် ငါ့ ကို အနိုင် အထက် ဖြစ် စေ ကြ ပြီ။ အဘယ်သို့နည်း ဟူ မူကား၊ သင် တို့ချီးမွမ်း ခြင်းကို ငါ ခံသင့်၏။ ငါသည် ဘာ မျှမဟုတ် သော်လည်း ၊ အကြီးဆုံး သောတမန်တော် အောက် အလျင်းမ ယုတ် မည့်။¹² အကယ်စင်စစ် သည်းခံ ခြင်းနှင့်တကွ နိမိတ် လက္ခဏာအံ့ ဘွယ် သော အမှု၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး များ အားဖြင့် တမန်တော် ၏လက္ခဏာ တို့ကို သင် တို့တွင် ထင်ရှား စွာ ပြ ပြီ။¹³ ငါ သည် သင် တို့ကို မ နှောင့်ရှက် သော အရာ တစ် ခု ကို ထား လျှင်၊ သင် တို့သည် အခြား သော အသင်း တော် ထက် အဘယ်သို့ ယုတ်ညံ့ သနည်း။ ထိုသို့ ငါ ပြစ်မှားသောအပြစ် ကို သည်းခံ ကြလော့။¹⁴ ဤ တတိယ အကြိမ် သင် တို့ဆီ သို့ သွား ခြင်း ငှာ ငါ သည် အသင့် ရှိ ၏။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက် မည်ဟု အကြံ မ ရှိ။ သင် တို့ဥစ္စာကို ငါ ရှာ သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့ကိုသာ ရှာ၏။ သားသမီး တို့သည် မိဘ အတွက် ဥစ္စာ ကို ဆည်းပူးရသည်မ ဟုတ်။ မိဘ တို့သည် သားသမီး တို့အတွက် ဆည်းပူးရ၏။¹⁵ ငါ သည်သင် တို့ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာ

စိတ်တိုးပွား သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ် ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဆုတ်ယုတ် သော်လည်း ၊ သင် တို့ စိတ် ဝိညာဉ်၏ အကျိုး အလိုငှာ ငါ သည် ကိုယ် ဥစ္စာ ကို၎င်း၊ ကိုယ် ကို၎င်း၊ ကုန် စေ ခြင်း ငှာ အလွန် စေတနာရှိ၏။¹⁶ သင် တို့ကို ငါ မ နှောက်ယှက် သည် မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း ၊ လိမ္မာ သောသူဖြစ် ၍ပရိယာယ် အားဖြင့်သင် တို့ ကိုဘမ်းဆီး ပြီဟုဆိုလျှင်၊¹⁷ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ ကို သင် တို့ဆီ သို့ စေလွှတ် ၍၊ သင် တို့၏ဥစ္စာ ကို ပရိယာယ် အားဖြင့် ငါ ယူ သလော။¹⁸ တိ တု သည် သင် တို့ဆီ သို့ သွား မည်အကြောင်း ငါ တောင်းပန် ၍၊ သူ နှင့် တကွ အခြား သော ညီ တစ် ယောက် ကို စေလွှတ် ၍၊ တိတု သည် ပရိယာယ် အားဖြင့်သင်တို့၏ဥစ္စာကိုယူ သလော။ ငါတို့သည် စိတ် သဘောချင်းတူ ၍ကျင့် ကြသည် မ ဟုတ် လော။ တလမ်းတည်း လိုက်ကြသည် မ ဟုတ်လော။¹⁹ တဖန်တုံ၊ ငါတို့သည်သင် တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို ပြောသည်ဟု ထင် ကြသလော။ ခရစ်တော် ကိုထောက်၍ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ငါတို့ ပြော ကြ၏။ ချစ်သူ တို့၊ ငါတို့ပြုသမျှ မှာ သင် တို့ကို တည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှာ ပြုကြ၏။²⁰ ငါရောက်လာ သောအခါ၊ သင် တို့သည် ငါ နှစ်သက် သော သူမ ဖြစ်၊ ငါ သည် လည်း သင် တို့ မ နှစ်သက် သောသူ ဖြစ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့၌ရန်တွေ့ ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ သူ့ အသရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစား ခြင်း၊ မာန ထောင်လွှား ခြင်း၊ အချင်းချင်း အမှု လုပ် ခြင်း ဖြစ် မည် ဟူ၍၎င်း၊²¹ အထက် ကပြစ်မှား၍ ညစ်ညူး စွာကျင့်ခြင်း၊ မတရား သော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူး ခြင်းအမှု တို့ကို ပြု မိ၍၊ ယခုတိုင်အောင်နှောင်တ မ ရသော သူအများကြောင့် ငါစိတ် မသာညည်းတွားရသဖြင့်၊ သင် တို့ရှေ့၌ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကို နိမ့်ချ တော်မူမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ် ခြင်းရှိ၏။

13 ဤ တတိယ အကြိမ်တွင် သင် တို့ဆီသို့ ငါလာ မည်ဖြစ်၍၊ သက်သေခံ နှစ် ဦး သုံး ဦး အားဖြင့် စကား ရှိ သမျှ တို့သည် တည် ရလိမ့်မည်။² တဖန် ငါရောက်လာ လျှင် သင်တို့ကို မ သနား ရဟု ပြစ်မှားသော သူမှစ၍ ကြွင်း သောသူ အပေါင်း တို့အား အထက် က ငါပြောသည်သာမက၊ ယခုပင် သင်တို့နှင့်အတူမ ရှိသော်လည်း ၊ တ ဖန် ရှိ ဘိ သကဲ့သို့ ငါ ပြော နှင့်၏။³ သင် တို့တွင် အားနည်း တော် မ မှ၊ အားကြီး တော် မူသော ခရစ်တော် သည် ငါ ၌ ဗျာဒိတ် ပြ တော် မူ ခြင်း သက်သေ ကို သင် တို့သည် ရှာ သောကြောင့်၊ ငါ ရောက်လာသောအခါ မသနားရ။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုခရစ်တော် သည် အားနည်း ခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုး တော်နှင့် အသက် ရှင်တော်မူ၏။ ငါ တို့သည် လည်း ခရစ်တော် ၏နည်းတူ အားနည်း သော်လည်း၊ သင် တို့တွင် ပြသော ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ခရစ်တော် နှင့်အတူ အသက် ရှင် ခြင်း ရှိ ကြ လိမ့်မည်။⁵ သင် တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း၌ တည် သလော၊ မတည်လောဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြော ကြလော့။

ကိုယ်ကိုကိုယ် စုံစမ်း ကြလော့။ အစစ် မခံနိုင်သော သူမမှန် လျှင် ၊ ယေရှု ခရစ် သည် သင် တို့၌ တည်တော်မူသည်ဟု ကိုယ် အကြောင်း ကိုယ်မ သိ ကြလော့။⁶ ငါ တို့သည် အစစ် ခံနိုင်သောသူဖြစ် သည် ကိုသင်တို့သိ ကြလိမ့်မည်ဟု ငါထင်မှတ် မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။⁷ ငါ တို့သည် အစစ် ခံ နိုင် ကြောင်း ကို ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာ ငါ အလိုရှိ သည်မ ဟုတ်။ အစစ် မခံနိုင်သော သူကဲ့သို့ ထင် သော်လည်း၊ သင် တို့သည် ကောင်းမွန် စွာ ကျင့် စေခြင်းငှာ ၊ မကောင်း သောအကျင့် တစ်စုံတစ်ခု ကို မျှ မ ကျင့် မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။⁸ ငါတို့သည်သမ္မာတရား ကို ဆီးတား ခြင်း ငှာ အလျှင်း မ တတ်နိုင် ကြ။⁹ သမ္မာ တရား ဘက်၌နေ၍သာ တတ်နိုင် ကြ၏။ ငါ တို့သည် အားနည်း ၍ သင် တို့သည် အားကြီး သောအခါ ၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ ကြ၏။ သင် တို့သည် စုံလင် မည်အကြောင်းကိုသာ အလိုရှိကြ၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှာ မ ဟုတ်၊ တည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှာ သခင် ဘုရားသည် ငါ ၌ အပပေး တော်မူသောတန်ခိုး ရှိသည်အတိုင်း ငါ သည် ရောက်လာ သောအခါ ပြင်းစွာ သောဒဏ်ကို မ ပေး လို၍၊ ယခုသင်တို့နှင့် ကွာဝေး သေးသည်ကာလ ဤသို့ ငါရေး လိုက်၏။¹¹ ကြွင်း သေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင်တို့၌ မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ စုံလင် ခြင်း၊ သက်သာ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့။ စိတ် တညီတညွတ် တည်းဖြစ်၍၊ အချင်းချင်းအသင့်အတင့် နေကြ လော့။ သို့ဖြစ်၍ မေတ္တာ ကို၎င်း ၊ အသင့်အတင့် နေခြင်း ချမ်းသာ ကို၎င်း ပေးတော် မူသော ဘုရားသခင် သည် သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ တော်မူလတံ့။¹² အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သန့်ရှင်း သော နမ်း ခြင်း နှင့် နှုတ်ဆက် ကြ လော့။¹³ သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့သည် သင် တို့ ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။¹⁴ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ မေတ္တာ တော်၎င်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ မိဿ ဟာ ယ တော်၎င်း၊ သင် တို့အပေါင်း ၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဂလတီ

၁ လူနှင့်မ စပ်ဆိုင်၊ လူ၏အခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ယေရှု ခရစ် ၏အခွင့်နှင့် ၎င်း၊ ထိုသခင် ကို သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ တော် မူ သော ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ၏ အခွင့်နှင့် ၎င်း၊ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါပေါလုမှစ၍ ၊ ^၂ ငါ့ ထံမှာရှိသော ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့သည် ဂလာတီ ပြည်၌ရှိသော အသင်းတော် များကို ကြား လိုက် ပါ၏။ ^၃ သခင်ယေရှု ခရစ် နှင့် ခမည်းတော် ဘုရား ထံ တော် က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ ^၄ ထိုသခင် သည် ငါ တို့အဘ တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏အလို တော် နှင့် အညီ ဆိုးညစ် သော ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ မှ ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် ခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့အပြစ် ကြောင့် ကိုယ်ကိုယ် အပ်ပေး တော်မူ၏။ ^၅ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။ ^၆ ခရစ်တော် ၏ ကျေးဇူး အားဖြင့် သင် တို့ကို ခေါ်တော် မူ သော သူ နှင့် ဤမျှ လောက် မြန် မြန် ခွါ ခွါ သင်တို့သည် အခြား သော ဧဝံဂေလီ တရား ကို ခံယူ ကြ ရသောကြောင့် ငါ သည် အံ့ဩ ခြင်း ရှိ၏။ ^၇ ထို ဧဝံဂေလီ တရား သည် ဧဝံဂေလီ တရားမ ဟုတ် ။ သင် တို့ကို နောက် ယှက် ၍ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလီ တရား ကို မှောက် လှန်ချင် သော သူ အချို့ ရှိ ကြ၏။ ^၈ သို့သော်လည်း ၊ သင်တို့အား ငါ ဟောပြောသော ဧဝံဂေလီတရားမှတစ်ပါး အခြားသော ဧဝံဂေလီတရားကို ငါတို့သည် ဟောပြောသော်၎င်း၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ လာသောကောင်းကင်တမန် ဟောပြော သော်၎င်း၊ ဟောပြောသော သူသည် ကျိန် တော် မူ ခြင်းကို ခံ စေ။ ^၉ တစ်ဖန်တုံ ၊ သင် တို့ခံယူ ပြီးသော ဧဝံဂေလီ တရားမှတစ်ပါး အခြားသော ဧဝံဂေလီ တရားကို တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူဟောပြောလျှင် ၊ ထိုသူသည် ကျိန် တော် မူ ခြင်းကို ခံ စေ ဟု ငါ တို့ဆို ခဲ့ ပြီးသည် အတိုင်း ယခု ငါထပ် ၍ဆို သေး၏။ ^{၁၀} အကြောင်းမူကား ၊ ယခု တွင် ငါသည် လူတို့၏ အလို သို့လိုက်သလော။ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်ကို လိုက်သလော။ လူတို့ စိတ် ကို နူးညွတ်စေခြင်းငှာရှာကြသလော။ လူတို့ စိတ် ကိုနူးညွတ်စေခြင်းငှာရှာကြ သေးလျှင် ၊ ခရစ်တော် ၏ အစေခံ ကျွန်မ ဟုတ် ပြီ။ ^{၁၁} ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ ဟောပြော သော ဧဝံဂေလီ တရားသည် လူ တို့၏တရားမ ဟုတ် ။ ^{၁၂} လူ ထံမှာ ငါ ခံရ သည်မဟုတ်။ ယေရှု ခရစ် ၏ ဗျာဒိတ် တော်မှတစ်ပါး အခြားသောဥပဒေသကို ငါမ ခံ သည် အကြောင်း ကို သင် တို့အား ငါ ကြား လိုက်၏။

^{၁၃} အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ အထက် က ယုဒ ဘာသာ၌ နေ၍ ငါ ကျင့် သော အကျင့် တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ၏အသင်း တော်ကို အတိုင်း ထက်အလွန် ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီး ကြောင်းကို၎င်း ၊ ^{၁၄} ဘိုးဘေး တို့၏လက်မှ ငါ ခံရ သောနည်းဥပဒေသ ဘက်၌ အထူးသဖြင့် စိတ်အားသန် လျက် ၊ ငါ ၏ လူမျိုး ထဲ တွင် ငါ့ရွယ်တူ ချင်းအများ တို့ထက် ယုဒ ဘာသာကိုကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်း သင်တို့ ကြားသိ ကြ ရ ပြီ။ ^{၁၅} သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ကို အမိ ဝမ်း ထဲက ပင် ရွေးချယ် ခွဲ ထား၍ ကျေးဇူး တော် အားဖြင့် ခေါ်တော် မူ သော ဘုရားသခင် သည်၊ ^{၁၆} သား တော်၏ ဧဝံဂေလီ တရား ကို တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၌ ဟောပြော စေမည်အကြောင်း ၊ မိမိ အလိုတော် နှင့် အညီသား တော်ကို ငါ့ အားပြ တော်မူသောအခါ၊ ငါသည်အသွေးအသား နှင့် တိုင်ပင် ခြင်းကိုမ ပြု။ ^{၁၇} ငါ့ အရင် တမန်တော် ဖြစ်နှင့် သောသူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင် မြို့သို့ လည်း မ သွား ၊ အာရပ် ပြည် သို့ ချက်ခြင်း သွား ၍ တစ်ဖန် ဒမာသက် မြို့သို့ ပြန် လေ၏။ ^{၁၈} ထိုနောက် သုံး နှစ် လွန် ပြီးမှပေတရု ကို အကျွမ်းဝင် လိုသောငှာ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ သွား ၍ သူ နှင့် အတူ တစ် ဆယ် ငါး ရက် နေ ၏။ ^{၁၉} သူနှင့်သခင် ဘုရား၏ ညီ တော် ယာကုပ် မှတစ်ပါး အခြား သော တမန်တော် တစ်ယောက်ကိုမျှ ငါမ တွေ့ မမြင်။ ^{၂၀} ဤသို့ သင် တို့အား ငါရေး ၍ ကြား လိုက်သည် တွင် မုသာ စကားကို ငါမ ပြော မသုံးဟု ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ ငါဆို၏။ ^{၂၁} ထိုနောက် ရှုရီ ပြည်၊ ကိလိကီ ပြည်သို့ ငါသွား ၍ ၊ ^{၂၂} ယုဒ ပြည်၌ ခရစ်တော် ၏ဘာသာ ကို ခံယူ သော သင်းဝင် သူ တို့သည် ငါ့မျက်နှာ ကို မျှ မ သိ မမှတ်ဘဲနေ ၍ ၊ ^{၂၃} ငါ တို့ကိုညှဉ်းဆဲ ဘူးသောသူ သည် အထက် က မိမိ ဖျက်ဆီး သော ယုံကြည် ခြင်းတရားကို ယခု မိမိ ဟောပြော သည် ဟု သူတို့ကြား ရုံရှိ ကာမျှနှင့် ၊ ^{၂၄} ငါ့ အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။

၂ ထိုနောက် တ ဆယ် လေး နှစ် လွန် ပြီး မှ၊ ငါသည် တိ တု ကို ခေါ် ၍ ဗာနုဗ နှင့်အတူ ယေရုရှလင် မြို့သို့ တစ်ဖန် သွား လေ၏။ ^၂ ဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း ပင်သွား သည်ဖြစ်၍ ၊ တစ်ပါး အမျိုးတို့၌ ဟောပြော သော ဧဝံဂေလီ တရားကို ထိုအခါ ငါကြားပြော လေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါဆောင်ရွက် ခဲ့ပြီးသောအမှုနှင့် နောက်၌ ဆောင်ရွက်

လတံ့သော အမှုကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ အသရေ ထင်ရှားသော သူ တို့အားသာ တိတ်ဆိတ် စွာကြားပြော၏။³ သို့သော်လည်း ငါ နှင့်အတူ ပါသော ဟေလသ အမျိုးတိတုကို အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံ စေ ကြ။⁴ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့ခံစား သော လွတ်ခြင်း အခွင့်ကို ချောင်းကြည့် ၍ ငါ တို့ကို ကျွန် ခံ စေ မည် အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်သူတစ်ပါးသွင်း ၍ ငါတို့အထဲ သို့ဝင်သော ညီအစ်ကို ဧါအယောင်ကိုဆောင် သော သူတို့အကြောင်း ကြောင့် ထိုသို့ပြုကြ၏။⁵ မှန် သောဧဝဂေလိ တရားသည် သင် တို့၌ တည်နေ မည်အကြောင်း ၊ ငါတို့သည်သူတို့စီရင်ခြင်းကို ခဏ မျှ ဝန် မခံကြ။⁶ အသရေထင်ရှား သောသူတို့သည် အထက် က အဘယ်သို့သော ဖြစ် ကြ သည်ကို ငါ မဆိုင်။ ဘုရားသခင် သည် လူ မျက်နှာကိုမှတ် တော်မ မူ။ ထိုသူ နှင့် ငါ သည် ပေါင်းဖော်၍ ထူးခြား သော အရာ ကို မ ခံရ သည်သာ မက၊⁷ အရေဖျား လှီး ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ တို့တွင် ပေ တ ရှု ကို တမန် တော်ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ၊⁸ ပေ တ ရှု ၌ပြုပြင် တော် မူ သော သူ သည်၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့ တွင် ငါ ကို တမန် တော် ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ငါ၌ လည်း ပြုပြင် တော် မူ သည် ဖြစ်၍၊ အရေ ဖျား လှီး ခြင်း နှင့် စပ်ဆိုင် သော ဧဝဂေလိ တရား ကို ပေ တ ရှု ၌ အပ် တော် မူ သည် နည်းတူ ၊ အရေဖျား လှီး ခြင်း နှင့် မစပ်ဆိုင်သော ဧဝဂေလိ တရား ကို ငါ၌ အပ်တော် မူ ကြောင်း ကို သူ တို့ သည် သိမြင် ကြ၏။⁹ အမိ တ ကဲ ဖြစ် သော ယာ ကုပ် ၊ ကေဖ ၊ ယော ဟန် တို့သည် လည်း ၊ ငါ ရ သော ကျေးဇူး တော် ကို သိ ကြ သောအခါ ၊ မိမိ တို့သည် အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ တို့ ဆီ သို့ သွား မည်အကြောင်း နှင့်၊ ငါ တို့သည် တစ်ပါး အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်း ၊ လက်ျာ လက်ခံခြင်းကို ဗာနဗ နှင့် ငါ အား ပေး ကြ၏။¹⁰ ငါတို့သည် ဆင်းရဲ သော သူများ ကို အောက်မေ့ စေခြင်းငှာ သူတို့အလိုတစ်ခုတည်း ရှိ၏။ ထိုအမှု ကို ငါ သည် အလိုအလျောက် ကြိုးစား အားထုတ် လေ့ ရှိ၏။¹¹ ထိုနောက် ပေတရု သည် အနုတိအုတ် မြို့သို့ ရောက်လာ သောအခါ ၊ သူ၌အပြစ်တင် စရာ အခွင့်ရှိ သောကြောင့် သူ့ ကိုယ်တိုင် ကို ငါ ငြင်း၍ ဆီးတား ရ၏။¹² အကြောင်းမူကား ၊ လူအချို့ သည် ယာ ကုပ် ထံမှ မ ရောက် မ လာ မှီ၊ ပေ တ ရှု သည် တစ်ပါး အမျိုးသား တို့နှင့်အတူ စား ၏။ သူတို့ရောက်လာ သောနောက် ၊ ပေတရုသည် အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို ခံ ရသော သူ တို့၏မျက်နှာ ကို ထောက် ၍ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်မ ပေါင်းဝံ့။ တစ်ယောက်တခြားစီ နေ၏။¹³ ကြွင်း သောယုဒ လူတို့သည် ပေတရု နှင့်အတူလျှို့ဝှက် ၍ ၊ သူတို့ လျှို့ဝှက် ခြင်းအားဖြင့်ဗာနဗ သည်လည်း သူ တို့ဘက်သို့ပါ သွား၏။¹⁴ သူ တို့သည် မှန် သော ဧဝဂေလိ တရား နှင့် အညီ ဖြောင့်မတ် စွာ မ ကျင့် ကြောင်း ကို ငါ သည် မြင် လျှင် ၊ ထို သူ အပေါင်း တို့ ရှေ့ မှာ ပေ တ ရှု အား ငါ ဆို သည်ကား၊ သင်သည် ယုဒ လူဖြစ် လျက် ပင် ယုဒထုံးစံ အတိုင်းမ ကျင့် ဘဲ၊ တစ်ပါးအမျိုး ၏ထုံးစံ အတိုင်း

ကျင့် လျှင်၊ တစ်ပါး အမျိုးသား တို့သည် ယုဒ ထုံးစံ အတိုင်း ကျင့် စေ ခြင်း ငှာ အဘယ်ကြောင့် သူ တို့ ကို အနိုင်အထက် ပြု သနည်း။¹⁵ လူ တို့သည် ပညတ် တရား၏အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ မ ရောက်၊¹⁶ ယေရှု ခရစ် ကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ သို့ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ် ထင်ရှားသော တစ်ပါး အမျိုးသားမ ဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိ အမျိုးအားဖြင့်ယုဒ လူဖြစ်သော ငါ တို့သည် အမှန် သိ သည်နှင့်အညီပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ သို့မရောက်၊ ခရစ်တော် ကိုယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက် ခြင်း ငှာ ၊ ငါ တို့ပင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ကြ ပြီ။ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် အဘယ်သူ မျှဖြောင့်မတ် ရာသို့ မ ရောက်နိုင်ရာ။¹⁷ ခရစ်တော် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှာ ငါ တို့သည် ကြိုးစား လျက်ပင်၊ အပြစ် ထင်ရှား သော သူ ဖြစ် သေးသည် မှန် လျှင် ၊ ခရစ်တော် သည် အပြစ် တရား ကို ပြုစု သော သူ ဖြစ် သလော။¹⁸ ထိုသို့မ ဖြစ် နိုင်ရာ။ အထက်က ငါဖြိုဖျက် သော အရာ ကို နောက်တဖန် ငါတည်ဆောက် ပြန်လျှင် ၊ ကိုယ် အပြစ် ရှိသည်ကိုထင်ရှား စွာပြ၏။¹⁹ ထိုမှတပါး၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင် သော အရာ၌ အသက် ရှင် မည်အကြောင်း ၊ ပညတ် တရား နှင့် ဆိုင် သော အရာ၌ ပညတ် တရား အားဖြင့် သေ လျက် နေ၏။²⁰ ငါသည် ခရစ်တော် နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံ ပြီ။ သို့သော်လည်း အသက် ရှင် သေး၏။ ထိုသို့ ဆို သော် ငါ သည် ကိုယ်တိုင် မ ရှင်၊ ခရစ်တော် သည် ငါ ၌ ရှင် တော် မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ယခု ငါရှင် သော အသက် သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် တည် ၏။ သား တော်သည် ငါ ကို ချစ် ၍ ငါ အ ဘို့ ကိုယ် ကို ကိုယ် စွန့် တော် မူ၏။²¹ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ငါ မ ပယ် ။ ပညတ် တရားကိုအမှီပြု၍ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်နိုင် လျှင် ခရစ်တော် သည်အချည်းနှီး အသေခံ တော် မူပြီ။

3 ပညာ မဲ့သော ဂလတီ လူ တို့၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံ တော်မူသော ယေရှု ခရစ် ကို သင် တို့ မျက်မှောက် ၌ ထင်ရှား စွာ ပြပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင်စေခြင်းငှာ သင် တို့ ကို အဘယ်သူ ပြုစား သနည်း။² ပညတ် တရား၏အကျင့် အားဖြင့် ဝိညာဉ် တော်ကို ခံရကြသလော။ သို့မဟုတ် ယုံကြည် ခြင်းတရား ကို ကြားနာ ခြင်းအားဖြင့် ခံရ ကြသလောဟူသော အရာ တစ်ခုကို သာ သင် တို့၌ ငါ သိ လို ၏။³ ဤမျှလောက် ပညာ မဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ် တော်ကို အမှီပြု၍ လုပ်စရိ ပြီး မှာ ဇာတိ ကို အမှီပြု၍ ပြီး စေကြသလော။⁴ ဤမျှလောက် ဆင်းရဲ ခြင်းကို အချည်းနှီး ခံကြပြီ လော။ အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ် ရမည်လော။⁵ ထိုမှတပါးဝိညာဉ် တော်ကို သင် တို့အား ပေး ၍၊ သင် တို့၌ တန်ခိုး များကို ပြ သော သူ သည် ပညတ် တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ပြသ လော။ ယုံကြည် ခြင်း တရား ကို နာ ခြင်း အားဖြင့် ပြသ လော။⁶ ထိုနည်းတူ အာ ဗြ

ဟံ သည် ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့ မှတ် တော်မူ၏။ ⁷ယုံကြည် ခြင်းရှိသောသူ သည် အာဗြဟံ ၏သား ဖြစ် သည်ဟု အမှန်သိမှတ် ကြလော့။ ⁸ဘုရားသခင် သည် ယုံကြည် ခြင်းကိုထောက်၍ ၊ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ကို ဖြောင့်မတ် ရာ၌ တည်စေတော်မူမည်ဟု ကျမ်းစာသည် မြော်မြင် လျက် ၊ အာဗြဟံ အား အမိန့် ရှိ၍၊ သင့် အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောနှင့်လေ၏။ ⁹သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည် ခြင်းရှိသောသူ တို့သည် ယုံကြည် သော အာဗြဟံ နှင့်အတူ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။ ¹⁰ပညတ် တရား၏အကျင့် ကို အမှီပြု သောသူ ရှိသမျှ တို့သည် အကျိန် နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ပညတ်တို့ ကျမ်းစာ ၌ ပါ သမျှ သော စကား တို့ကို အမြဲ မ ကျင့်သောသူ တိုင်း ကျိန် တော်မူခြင်းကို ခံစေသတည်းဟု ကျမ်းစာ လာ၏။ ¹¹တ ဖန် တုံ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည်။ ¹²ပညတ် တရားမူကား ၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် မ စပ်ဆိုင် ။ ထိုအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ သည်၊ ထိုအကျင့် အားဖြင့် အသက် ရှင်လိမ့်မည် ဟု ဆိုသတည်း။ ¹³ထိုကြောင့် ဘုရားသခင် ရှေးတော်၌ ပညတ် တရားအားဖြင့် အဘယ်သူ မျှဖြောင့်မတ် ရာသို့ မရောက် နိုင်ဟု ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ သစ် တိုင်၌ ဆွဲ ထားခြင်း ခံရသောသူ တိုင်း ကျိန် ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာလာ သည်နှင့်အညီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါ တို့ အတွက် ကြောင့် ကျိန်ခြင်းကို ခံရ သောသူဖြစ်၍၊ ငါ တို့ကို ပညတ် တရား၏ကျိန် ခြင်းမှ ရွေးနှုတ် တော် မူပြီ။ ¹⁴အကြောင်းမူကား ၊ အာဗြဟံ ခံရသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာသည်ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် တပါး အမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက် သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါတို့သည် ဂတိ တော်နှင့် ယှဉ်သော ဝိညာဉ် တော် ကို ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ခံရ ကြ မည်အကြောင်း တည်း။ ¹⁵ညီအစ်ကို တို့၊ လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် ငါပြော မည်။ လူ သော်လည်း ဝန်ခံ စာ ကို ချုပ် ပြီး မှ အဘယ်သူ မျှ မ ပယ် ရ။ ထပ်ဆင့် ၍စကားကို မ သွင်းရ။ ¹⁶ဂတိ တော်တို့ကို အာဗြဟံ နှင့် သူ ၏အမျိုးအနွယ် ၌ ထား တော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟု အများသောသူ တို့ကိုရည်မှတ် ၍ မိန့်တော်မူသည်မ ဟုတ်။ သင် ၏ အမျိုးအနွယ်ဟု တစ် ယောက် သော သူ ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့် တော် မူ၏။ ထိုတစ်ယောက် သော သူ ကား ခရစ်တော် ဖြစ် သတည်း။ ¹⁷ငါ ဆိုသည်ကား၊ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ် ၍ ဘုရားသခင် တည် စေတော်မူ နှင့်သော ပဋိညာဉ် တရားကို အနှစ် လေးရာ သုံးဆယ် လွန် ပြီးမှ နောက်ဖြစ် သောပညတ် တရားသည်မ ပယ် နိုင်။ ဂတိ တော်ကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေနိုင်။ ¹⁸ထိုမှတစ်ပါး၊ အမွေ တော်သည် ပညတ် တရား နှင့် စပ်ဆိုင် လျှင် ဂတိ တော် နှင့် မ စပ်ဆိုင် ။ ဘုရားသခင် သည် ဂတိ တော်အားဖြင့် အာဗြဟံ အား ထိုအမွေတော်ကို သနားတော် မူ၏။ ¹⁹သို့ဖြစ်၍ ပညတ် တရား သည် အ ဘယ် အကျိုး ရှိ

သနည်း ဟူ မူကား၊ ဂတိ တော် ကိုခံ သော အမျိုးအနွယ် မ ဖြစ် မှီတိုင်အောင်၊ ဒုစရိုက် များ ကြောင့် ထိုတရားကို ထပ် ၍ပေး တော်မူ၏။ ထို တရား ကို ကောင်းကင် တမန် များ အားဖြင့် အာမခံ ၏ လက် ၌ထား တော် မူ၏။ ²⁰အာမခံ မည်သည်ကား၊ တစ် ဘက်နှင့် သာဆိုင် သည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် မူကား တစ် ဘက်ဖြစ် တော်မူ၏။ ²¹သို့ဖြစ်၍ ပညတ် တရားသည် ဘုရားသခင် ၏ ဂတိ တော် နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ် သလော။ ထိုသို့ မ ဖြစ် နိုင် ရာ။ အသက် ရှင် စေနိုင် သော ပညတ် တရားကို ပေး တော် မူသည် မှန်လျှင် ၊ အကယ်စင်စစ် ထိုတရား အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုရ လိမ့်မည် ။ ²²ယခုမူကား ၊ ယုံကြည် သောသူ တို့သည် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဂတိ တော်ကို ရ မည်အကြောင်း ကျမ်းစာသည်လူအပေါင်း တို့ကို အပြစ် ၌ ချုပ် ထား၏။ ²³ယုံကြည် ခြင်း တရားမ ရောက် မှီ ပညတ် တရားသည်စောင့် နေသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် နောက်၌ ထင်ရှား လတုံသော ယုံကြည် ခြင်းတရားကို မြော်လင့်၍ ချုပ် ထား လျက် ရှိ ကြ၏။ ²⁴ထို ကြောင့် ငါ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပညတ် တရားသည် ခရစ်တော် ထံသို့ ငါတို့ကိုပို့ဆောင်၍ ငါ တို့၏ အထိန်း ဖြစ် သတည်း။ ²⁵ယုံကြည် ခြင်းတရားသည် ရောက်လာ သောအခါ၊ ငါတို့သည် ထိုအထိန်း လက်မှ လွတ် ကြ၏။ ²⁶အဘယ်သို့ နည်းဟူ မူကား၊ သင် တို့အပေါင်း သည် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် သဖြင့် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြ၏။ ²⁷ခရစ်တော် ၌ ဗ တု တိ ဇံ ကိုခံ သောသူရှိသမျှ တို့သည် ခရစ်တော် ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ ²⁸ယေရှု ခရစ် ၌ ယုဒ လူမ ရှိ ၊ ဟေလသ လူမ ရှိ၊ ကျွန် မ ရှိ ။ လူ လွတ်မ ရှိ၊ ယောက်ျား မ ရှိ ၊ မိန်းမ မရှိ၊ ထိုသခင်၌ သင် တို့အပေါင်း သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ် ကြ၏။ ²⁹ခရစ်တော် နှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် အာဗြဟံ ၏ အမျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍ ၊ ဂတိ တော် အတိုင်း အမွေခံ ၏ အရာ၌ တည်ကြ၏။

4တ ဖန် တုံ၊ အမွေခံ မည်သည် ကား၊ ဥစ္စာရှိ သမျှ ကို ပိုင်ထိုက်သော သူဖြစ်သော်လည်း၊ အရွယ် မ ရောက်မှီ ကာလ အစေအပါး ကျွန် နှင့် တူ၏။ ²အဘ စီရင် နှင့် သော အချိန် ကာလ မ ရောက်မှီ တိုင်အောင် အစောင့် အထိန်း အအုပ်အချုပ် တို့ လက် ၌ ရှိ ၏။ ³ထိုနည်းတူ ငါ တို့သည် အရွယ် မရောက်မှီ လောကီ တရားနုလက် ၌ ကျွန် ခံရ ကြ၏။ ⁴အချိန် ကာလစေ့ သောအခါ ၊ ငါတို့သည်သား ၏အခွင့်အရာ ကို ခံ ရမည်အကြောင်း၊ ⁵ပညတ် တရား လက် ၌ရှိသော ငါ တို့ ကို ရွေးနှုတ် စေ ခြင်း ငှါ ၊ မိန်းမ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ် တရား အောက် ၌ဘွားမြင်ရသော သားတော်ကို ဘုရားသခင် သည်စေလွှတ် တော်မူ၏။ ⁶ထိုသို့သင်တို့သည်သား ဖြစ် သောကြောင့် အဗဗ အဘ ဟု ခေါ် တတ်သော သား တော်၏ ဝိညာဉ် တော်ကို သင် တို့ စိတ် နှလုံး ထဲ သို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ် တော် မူ၏။ ⁷သို့ ဖြစ်၍ သင် တို့သည် နောက် တ ဖန် အစေအပါး ကျွန်မ ဖြစ် ၊ သား

ပင် ဖြစ်ကြ၏။ သား ဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ အမွေခံ လည်း ဖြစ်ကြ၏။⁸ သို့သော်လည်း အထက်က သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ သိ သောအခါ၊ ဇာတိ အားဖြင့် ဘုရား မ ဟုတ် သော သူတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက် ကြ၏။⁹ ယခု မူကား သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ကို သိ ပြီး မှ ဟူ၍ မ ဆို၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ ကို သိ တော်မူပြီး မှ အား မ ရှိ၊ ချမ်းသာ မ ပေးနိုင်သော တရားနု ဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ပြောင်းလဲ ကြသနည်း။ ထို လောကီ တရား၌ တ ဖန် ကျွန် ခံ ခြင်း ငှါ အလိုရှိ ကြ ပြီ တကား။¹⁰ နှစ် ၊ လ ၊ နေ့ရက် ၊ အချိန် ကာလ များ ကို စောင့် ကြ ပြီ တကား။¹¹ ငါ သည် သင် တို့ ဆီ မှ အချဉ်းနီး ကြိုးစား အားထုတ် သည် ဟု သင် တို့၏အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ် လျက်ရှိ၏။¹² ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ကဲ့သို့ ငါ ဖြစ်၏။ ငါ ကဲ့သို့ သင်တို့ဖြစ် ကြလောဟု ငါတောင်းပန် ၏။ သင်တို့သည် ငါ ကိုအလျှင်း မပြစ်မှား ကြ။¹³ ငါသည် ကိုယ် နာ ခြင်းရောဂါနှင့် တကွ၊ ဧဝံ ဂေလိ တရားကို သင် တို့အား အထက် က ဟောပြော ကြောင်း ကို သင် တို့ သိ ကြ၏။¹⁴ ကိုယ် ကာယ၌ ငါ ခံ ရသော စုံစမ်း ခြင်း ကို သင် တို့ သည်မ ထိ မဲ့ မြင် မ ပြု၊ ငါ ကိုမ ပယ် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ယေရှု ခရစ် ကဲ့သို့ ၎င်း၊ လက်ခံ ကြ၏။¹⁵ သို့ဖြစ်လျှင် သင် တို့ခံ ရသော မင်္ဂလာ ကား အ ဘယ် မင်္ဂလာ နည်း။ အထက်က ကိုယ် မျက်စိ ကို ထုတ် ၍ ငါ့ အား ပေးနိုင် လျှင် ၊ ပေး ခြင်းငှါ သင်တို့အလိုရှိသည် ဟု ငါသက်သေခံ ၏။¹⁶ ယခုမူကား၊ ငါသည်သမ္မာတရား ကို သင် တို့အား ဟောပြော သောကြောင့် သင် တို့၏ရန်သူ ဖြစ် သလော။¹⁷ သူတထူးတို့သည် သင် တို့ကို အလွန်ချစ်ကြသည် မှန်စေတော့။ လျောက်ပတ် စွာ ချစ် ကြ သည်မ ဟုတ်။ သင် တို့သည် သူ တို့ ကို အလွန် ချစ် မည်အကြောင်း ၊ သူ တို့သည် သင် တို့ကို ပယ် ခြင်း ငှါ အလိုရှိ ကြ၏။¹⁸ သို့သော်လည်း သင် တို့နှင့်အတူ ငါ ရှိ နေစဉ် တွင် သာ ကောင်း သော အရာ ကို အလွန် ချစ် အပ် သည် မ ဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အလွန်ချစ်အပ်၏။¹⁹ ခရစ်တော် သည်သင် တို့အထဲ ၌ တည် လျက် ရှိတော်မူသည်တိုင်အောင် သင်တို့အဘို့ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာ ကို ငါခံရသောငါ ချစ်သား တို့၊²⁰ သင် တို့ကို ငါယုံမှား ခြင်း ရှိသောကြောင့် ၊ ယခု သင် တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသော စကား ကို ပြော ခြင်း ငှါ အလိုရှိ၏။²¹ ပညတ် တရားအောက် ၌နေ ချင် သော သူ တို့၊ သင် တို့သည် ပညတ် တရား ကို နား မ လည်ကြ သလော။²² ပညတ်တရားကျမ်းစာ၌ လာ သည်ကား ၊ အာဗြဟံ ၌ သား နှစ် ယောက်ရှိ ၏။ သားတစ် ယောက်ကား၊ ကျွန် မ၏ သားဖြစ်၏။ တစ် ယောက် ကား ကျွန် မမ ဟုတ် သော မိန်းမ၏ သား ဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။²³ ကျွန် မ၏ သား သည် ဇာတိ ပကတိအားဖြင့် ဘွား သော သား ဖြစ်၏။ ကျွန် မဟုတ် သော မိန်းမ၏ သား သည် ဂတိ တော် အားဖြင့် ဘွား သော သား ဖြစ်၏။²⁴ ထို အကြောင်းအရာ ကို ပုံပမာ အားဖြင့် ဆို သော်၊ ထို မိန်းမ နှစ် ယောက် ကား ၊ ပဋိညာဉ်

တရား နှစ် ပါး ကို ဆိုလို သတည်း။ ဟာ ဂ ရ အမည် ရှိ သော မိန်းမ တည်း ဟူသော ပဋိညာဉ် တရား တပါး သည် သိ နာ တောင် ပေါ်မှာ စီရင်၍၊ ကျွန် များကိုဘွား တတ်သောတရားဖြစ်၏။²⁵ အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရ သည် အာရပ် ပြည်၌ ရှိသော သိ နာ တောင် ဖြစ် ၏။ ယခု ရှိ သောယေရုရှလင် မြို့နှင့် တူ၏။ မိမိ သား များနှင့်တကွ ကျွန် ခံရ၏။²⁶ အပေါ်မှာ ရှိ သော ယေ ရုရှ လင် မြို့ မူကား ၊ ခပ်သိမ်းသော ငါ တို့၏ အမိ တည်းဟူသောကျွန် မမဟုတ် သော မိန်းမဖြစ် သတည်း။²⁷ ကျမ်းစာလာ သည်ကား ၊ သားမ ဘွား သော အမြို့မ ၊ ဝမ်းမြောက် လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာ ကိုမ ခံသေးသောမိန်းမ ၊ ကြွေးကြော် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ စွန့် ထားသောမိန်းမသည်လင် ရှိ သော မိန်းမ ထက် သာ၍ များ သော သား တို့ကို ဘွားမြင်ပြီဟု လာ သတည်း။²⁸ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် ဣ ဇာ က် ကဲ့သို့ ဂတိ တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သား ဖြစ် ကြ၏။²⁹ ထိုအခါ ဇာတိ ပကတိ အားဖြင့် ဘွား သော သား သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဘွားသော သားကို ညှင်းဆဲ သကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ ယခုပင် ဖြစ်၏။³⁰ သို့သော်လည်း အဘယ်သို့ ကျမ်းစာ လာသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန် မနှင့် သူ ၏သား ကိုနှင့်ထုတ် လော့။ ကျွန် မ၏သား သည် ကျွန် မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သား နှင့်အတူ အမွေ မ ခံရဟု လာ သတည်း။³¹ ယခုတွင်ညီအစ်ကို တို့၊ ငါတို့သည် ကျွန် မ၏ သားမ ဟုတ်၊ ကျွန် မမဟုတ်သော မိန်းမ၏ သား ဖြစ် ကြ၏။

5 ထို ကြောင့် ခရစ်တော် သည် ငါ တို့ကို လွှတ် တော် မူ သော လွှတ် ခြင်းအခွင့်၌တည်နေ သဖြင့် ၊ ကျွန်ခံရာ ထမ်းဘိုး ကိုထမ်း၍ ချည်နှောင် ခြင်းကို တဖန် မ ခံကြနှင့်။² ငါ ပေါလု ဆို သည်ကား၊ သင် တို့သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံလျှင် ၊ ခရစ်တော် အားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ကိုမျှမရနိုင်ကြ။³ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသော လူ အပေါင်း တို့အား ငါတဖန် သက်သေခံ သည်ကား ၊ ထိုသို့သော သူသည် ပညတ် တရားကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့် အံ့သော ငှါ ကြွေးတင် သောသူဖြစ် ၏။⁴ ပညတ် တရားအားဖြင့် ပြောမတ် ရာသို့ ရောက် သမျှသော သင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့် ကွာ ၍ ကျေးဇူး တရား၌မ တည်၊ ရွှေ့လျော့ ကြ ပြီ။⁵ ငါ တို့ မူကား ၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ပြောမတ် ရာ သို့ ရောက် မည် ဟု မြော်လင့် သော ကျေးဇူး တော် ကို ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်လင့် ၍နေကြ၏။⁶ ယေရှု ခရစ်တော် ၌ အရေဖျားလှီး ခြင်း အကျိုး မ ရှိ၊ မ ခံ ဘဲ နေ ခြင်း လည်း အကျိုး မ ရှိ။ မေတ္တာ အားဖြင့် ပြုပြင် တတ်သော ယုံကြည် ခြင်းသာ အကျိုး ရှိ၏။⁷ အထက်က သင် တို့သည် ကောင်းမွန် စွာ ပြေး ကြ၏။ သို့ ဖြစ်၍သမ္မာတရား ကို နား မ ထောင်စေခြင်းငှါအဘယ်သူ ဆီးတား သနည်း။⁸ ယခုယူ သော အယူ ကား၊ သင် တို့ကို ခေါ် တော် မူ သော သူ ၏ ဩဝါဒ ကို အမှီပြု၍ ယူ သော အယူ မ ဟုတ်။⁹ အနည်းငယ် သောတဆေး သည် မုန့်စိမ်း တပုံ လုံး ကို ဖောင်းကြွ စေ တတ်၏။¹⁰ သင် တို့သည် ကွဲပြား သော အယူ ရှိ သမျှ ကို ပယ် လိမ့်မည် ဟု

သခင် ဘုရားကို ငါ အမှီပြု၍ စိတ် စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ သင် တို့ကို နောက် ယှက် သော သူ မည်သည် ကား၊ မိမိ အပြစ် ဒဏ် ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။¹¹ တဖန်တုံ ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည် အရေဖျားလှီး ခြင်း တရားကို ဟောပြော သေး သည်မှန်လျှင် ၊ အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရသေး သနည်း။ ထိုသို့ပြောလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော် ကို ထိ မိ ၍ ၍လဲ စရာ အကြောင်း ပယ်ရှင်း လျက် ရှိ၏။¹² သင် တို့ ကို မှောက်မှား စေသော သူ တို့ကို ပယ်ရှား နှင့်ထုတ် စေ ခြင်း ငါ ငါ အလိုရှိ ၍ ၍။¹³ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် လွတ် ခြင်းအခွင့် ကို ရ သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဇာတိ ပကတိ အား အခွင့် ကို ပေး၍၊ ထို လွတ် ခြင်း ကို မ သုံး ကြ နှင့်။ အချင်းချင်း ချစ် ၍ အမှု ချင်း ကို ဆောင်ရွက် ကြ လော့။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ် နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ ကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ် လော့ဟူသော ပညတ် တ ပါး ကို ကျင့် လျှင်၊ ပညတ် တရား ရှိ သမျှ ကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့် ရာ ရောက်၏။¹⁵ သို့မဟုတ်အချင်းချင်း ကိုက် စား လျှင် အချင်းချင်း ဖျက်ဆီး မည်ဟု စိုးရိမ်၍သတ် ရှိကြလော့။¹⁶ ငါပညတ် သည်ကား၊ ဝိညာဉ် ပကတိ အတိုင်း ကျင့် ကြ လော့။ ထိုသို့ ကျင့် လျှင် ဇာတိ ပကတိ၏အလို သို့မ လိုက် ဘဲနေကြလိမ့်မည်။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ဇာတိ ပကတိနှင့် ဝိညာဉ် ပကတိသည် တပါးနှင့်တပါးဆန့်ကျင် သော အလိုရှိ ကြ၏။ တပါး နှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍၊ သင် တို့သည် ကျင့် ချင် သော အကျင့် ကို မ ကျင့် နိုင် ကြ။¹⁸ သို့သော် ဝိညာဉ် ပကတိအလိုသို့ လိုက် လျှင် ပညတ် တရားနှင့် လွတ် ကြ၏။¹⁹ ဇာတိ ပကတိ အကျင့် တို့သည် ထင်ရှား ကြ၏။ ထို အကျင့် တို့ မူကား၊ သူ့ မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မတရား သောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူး စွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်း၊²⁰ ရုပ်တု ကိုကိုး ကွယ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုပြုစား ခြင်း၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်တွေ့ ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ ငြင်းခန် ခြင်း၊ အချင်းချင်း ကွဲပြား ခြင်း၊ သင်းခွဲ ခြင်း၊²¹ သူ့ အကျိုးကိုငြူစူခြင်း၊ လူ့အသက်ကိုသတ် ခြင်း၊ ယစ်မျိုး ကို သောက်ကြူးခြင်း၊ ပွဲ လုပ်ခြင်းမှစ၍ထိုသို့သော အကျင့် ပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ တို့သည် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော် ကို အမွေ မ ခံ ကြ ရဟု အထက်က ငါ ပြော နှင့်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခုပင်လည်း ငါပြော နှင့်၏။²² ဝိညာဉ် ပကတိ၏အကျိုး မူကား ၊ ချစ် ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ် ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်း၊²³ 3နူးညံ့ သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့် ကို အဘယ်တရား မှ မြစ်တား ။²⁴ ခရစ်တော် နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ တို့သည် ဇာတိ ပကတိကိုငင်း၊ ဇာတိ ပကတိ စိတ်များနှင့် အလိုဆန္ဒ များ ကိုငင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထား ကြပြီ။²⁵ သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည်ဝိညာဉ် ပကတိကြောင့် အသက် ရှင် လျှင် ၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်းကျင့် ကြကုန်အံ့။²⁶ အချည်းနှီး သော ကျော်စောက်ထွက်ကို တပ်မက်ခြင်း၊ အချင်းချင်း ချုပ်ချယ် နှောင့်ရှက်

ခြင်း၊ အချင်းချင်း ငြူစူ ခြင်းတို့ကို ရှောင် ၍နေ ကြကုန်အံ့။

6 ညီအစ်ကို တို့၊ လူ သည်သတိလစ်၍ တစုံတခု သော ဒုစရိုက် ကိုပြုမိလျှင် ၊ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးကို ခံရသောသင် တို့သည် အပြစ် သွေးဆောင် ခြင်း နှင့် ကိုယ်တိုင် လွတ် မည်အကြောင်း၊ ကိုယ် ကို သတိပြု လျက် သိမ်မွေ့ နူးညံ့သောသဘော နှင့် ထိုသို့သော သူ ကို မစ၍၊ သူ၏ နေရာ၌တည် မြဲ တည် စေ ပြန် ကြ လော့။² ထမ်းရွက် စရာ ဝန်ချင်း တို့ကို အချင်းချင်း ကူညီ၍ ထမ်းရွက် သောအားဖြင့် ခရစ်တော် ၏တရား ကို ကျင့် ကြလော့။³ အကြင်သူ သည်ဘာ မျှ မဟုတ် ဘဲလျက်၊ ဤမျှလောက်ငါဖြစ် သည်ဟုစိတ်ထင် လျှင် ၊ ထို သူသည် ကိုယ် ကို လှည့်ဖြား သောသူဖြစ်၏။⁴ လူ တိုင်းကိုယ်တိုင် ပြု သော အမှု ကို စစ်ကြော စေ။ သို့ပြု လျှင် သူတ ပါး ၌ မ ဆို ဘဲ ကိုယ် ၌ သာ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိ လိမ့်မည်။⁵ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ လူအ သီး သီး တို့သည် မိမိ တို့ ဝန် ကို ဆောင်ရွက် ရကြမည်။⁶ နှုတ်ကပတ် တရားကို သင် သော သူ သည် သင်ပေး သောသူ အား ကောင်း သောအရာရှိသမျှ တို့ကို ဝေမျှ စေ။⁷ အလွဲ မ ယူ ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် သည် မထီမဲ့မြင် ပြု ခြင်းကို ခံတော်မ မှ။ လူ သည်မျိုးစေ့ကြ သည်အတိုင်း အသီးအနှံ ကိုရိတ် ရလိမ့်မည်။⁸ မိမိ ဇာတိ ပကတိ၌ မျိုးစေ့ ကြသောသူ သည် ဇာတိ ပကတိအားဖြင့်ပုပ်ပျက် ခြင်းအသီးအနှံကို ရိတ် ရလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ် ပကတိ၌ မျိုးစေ့ ကြသောသူ သည် ဝိညာဉ် ပကတိအားဖြင့် ထာဝရ အသက် ရှင်ခြင်း အသီးအနှံကို ရိတ် ရလိမ့်မည်။⁹ ငါတို့သည် အား မ လျော့၊ စိတ်မပျက်ဘဲ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် ကြကုန် အံ့။ ထိုသို့တည်ကြည် ၍ ကျင့်လျှင် အချိန်တန် သောကာလ၌ အသီးအနှံ ကို ရိတ် ရကြလိမ့်မည်။¹⁰ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အဆင်သင့် သည် အတိုင်း ယုံကြည် ခြင်း၏ အိမ်သူ အိမ်သားတို့၌ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြု လျက်၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့အား ကျေးဇူး ပြု ကြကုန် အံ့။¹¹ အ ဘယ် မျှ လောက် ကြီးသော စာ ကို ကိုယ် လက် နှင့် သင် တို့အား ငါရေး လိုက်သည်ကို သင်တို့မြင် ကြ၏။¹² မိမိတို့အသွေးအဆင်း တင့်တယ် စေချင် သော သူရှိသမျှ တို့သည် ခရစ်တော် ၏လက်ဝါးကပ်တိုင် ကြောင့် ခံရသောညှဉ်းဆဲ ခြင်းနှင့် မိမိတို့ကင်းလွတ် လို၍၊ သင် တို့ ကို အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါအနိုင် အထက်သွေးဆောင် တတ်ကြ၏။¹³ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသော သူ တို့သည် ပညတ် တရားကို ကိုယ်တိုင် မ ကျင့် သည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့၏ အသွေးအဆင်း ကို အမှီပြု လျက်ဝါကြား လို၍ သင် တို့ကို အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံ စေခြင်းငှါအလိုရှိ ကြ၏။¹⁴ ငါ ဖြစ်လျှင်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်မူတပါး ဘယ်အရာ၌မျှ ဝါကြား ခြင်းမ ရှိ ပါစေနှင့်။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာ ဤလောက သည် ငါ အ ဘို့ ရိုက် ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ ငါ သည် လည်း ဤလောက အ ဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ယေရှုခရစ်

ထံ၌အရေဖျားလှီး ခြင်းအကျိုး မ ရှိ။ မ ခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုး မ ရှိ။ သတ္တဝါ သစ် ဖြစ်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။¹⁶ ဤ နည်း ဥပဒေသ အတိုင်းကျင့် သော သူရှိသမျှ တို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ဣ သရေလ အမျိုး အပေါ်၌၎င်း၊ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် သနား တော်မူခြင်း သက်ရောက်ပါစေသော။¹⁷ ယခု မှစ၍အဘယ်သူ မျှငါ့ ကို မနှောင့် ရှက် စေနှင့်။ ငါ့ ကိုယ် ၌ သခင်ယေရှု ဒဏ်ချက်ရာ ကို ငါ ဆောင် ၏။¹⁸ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၏စိတ် နှလုံး၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖေက်ဩဝါဒစာ

1 ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အားဖြင့် ၊ ယေရှု ခရစ် ၏တမန်တော် ဖြစ်သော ငါပေါလု သည် ဖေက် မြို့၌ နေ သော သန့်ရှင်း သူတည်း ဟူသောယေရှု ခရစ် ကိုယုံကြည် သောသူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။
 2 သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ထံ တော် က ကျေးဇူး တော် နှင့် ငြိမ် သက် ခြင်း သည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။
 3 ငါတို့သည်ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မေတ္တာ အားဖြင့် သန့်ရှင်း လျက်၊ အပြစ် ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ် မည် အကြောင်း၊
 4 ဤ ကမ္ဘာ မ တည် မ ရှိမှီ ငါ တို့ကို ခရစ်တော် ၌ ရွေးကောက် တော် မူ သည်နှင့်အညီ ။ ကောင်းကင် ဘုံနှင့် ဆိုင်သော အရာတို့၌ ခပ်သိမ်း သော ဓမ္မ မင်္ဂလာ တို့ကို ခရစ်တော် အားဖြင့် ငါ တို့အား ပေး သနား တော်မူသော ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။
 5 ထို ဘုရားသခင် သည် ချစ် တော် မူ သော သားတော် ကြောင့် ၊ ငါ တို့အား ပေး တော် မူ သော ကျေးဇူး တော်၏ ဘုန်း အသရေကိုချီးမွမ်း စေခြင်းငှာ ၊
 6 ငါ တို့သည် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သား အရာကို ရမည်အကြောင်း ၊ အလို တော် ရှိ သော စေတနာ အတိုင်း ရှေးမဆွက ခွဲခန့် မှတ်သား တော် မူ၏။
 7 ခပ်သိမ်း သော သတိ ပညာ တော်နှင့် လျော် စွာ ငါ တို့၌ အတိုင်းထက်အလွန် များ လှစွာသော ကျေးဇူး တော်သည် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံသည်နှင့်အညီ ၊
 8 ထိုသား တော်၏အသွေး အားဖြင့် အပြစ် လွတ် တော်မူခြင်း တည်း ဟူသော ရွေးနှုတ် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို ငါ တို့သည် ခံ ရ ကြ၏။
 9 ဘုရားသခင် သည် နှလုံး သွင်း တော် မူ သော စေတနာ တော် နှင့် လျော် သော အလို တော်၏ နက်နဲ သော အရာ ကို ငါ တို့အား ပြ တော် မူ၏။
 10 ထို နက်နဲသော အရာ ဟူ မူကား၊ ကာလ အချိန်စေ့ စုံ ခြင်း၏ သာသနာ တွင် ကောင်းကင် ပေါ် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှ တို့ကို ပေါင်း ၍ ခရစ်တော် ၌ ချုပ်ခြာ စေ တော် မူ လိမ့် သတည်း။
 11 မိမိ စေတနာ ၏အလို တော်သို့လိုက်၍ အလုံးစုံ တို့ကို စီရင်ပြုပြင် တော်မူတတ်သော သူ ၏ကြံစည် ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ၊ ရှေးမဆွက ခွဲခန့် မှတ်သား တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊ ငါ တို့သည် ထို ခရစ်တော် အားဖြင့် အမွေခံ ဖြစ် ကြ၏။
 12 အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော် ကို မျှော်လင့် နှင့်သော ငါ တို့အားဖြင့် ဘုန်း တော်ကို ချီးမွမ်း စေ ခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သတည်း။
 13 သင် တို့သည်လည်း ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း အကြောင်း နှင့် ယှဉ် သော ဧဝံဂေလိ တရားတည်း ဟူသော

သမ္မာတရား ကိုကြားနာ ၍ ထိုခရစ်တော် ကို ယုံကြည် ပြီးမှ၊ ဂတိ တော် နှင့် ယှဉ် သော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏ တံဆိပ် ခတ် ခြင်း ကို ခံ ရ ကြ ပြီ။
 14 ပိုင် ထိုက် တော် မူ သော သူ တို့သည် ဘုန်း တော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း အကြောင်း နှင့် ရွေးနှုတ် တော် မူ ခြင်း သို့ မ ရောက်မှီကာလပတ်လုံးထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါ တို့ အမွေ ၏ စား ရန် ဖြစ် တော် မူ၏။
 15 ထို ကြောင့် သင် တို့သည် သခင် ယေရှု ကို ယုံကြည် ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ချစ် ခြင်းအကြောင်း ကို ငါ သည် ကြား ပြီးလျှင်၊
 16 သင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကျေးဇူး တော် ကို အစဉ် မ ပြတ် ချီးမွမ်း လျက်၊ သင် တို့ အ ဘို့ အလို ငှာ ဆုတောင်း ပ ငှာ နာ ပြု လျက် နေ၏။
 17 ဆုတောင်း သော အချက် ဟူ မူကား၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းကြီး သော အဘ ခမည်း တော်သည် ကိုယ်တော် မြတ် ကို သိ ခြင်း အလိုငှာ ပညာ ကို၎င်း ၊ ထိုးထွင်း သောဉာဏ် ကို၎င်း၊ သင် တို့ အား ပေး ပါမည်အကြောင်း ၊
 18 ခေါ်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့် ရသော အရာ ကား အဘယ် အရာ ဖြစ် သည် ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း သူ တို့ သည် ခံရသောအမွေ တော်၏ ဘုန်း စည်းစိမ် ကား အဘယ်မျှ လောက် ကြီးသည်ကို၎င်း၊
 19 ယုံကြည် သော ငါ တို့၌ ပြတော်မူသော အလွန် ကြီး လှ စွာ သော တန်ခိုး တော် ကား အဘယ် မျှ လောက် ကြီး သည် ကို၎င်း၊ သင် တို့သည် သိ စေ ခြင်း ငှာ၊ သင် တို့၏ ဉာဏ် မျက်စိ ကို လင်း စေပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပ ငှာ နာ ပြု၏။
 20 ထို တန်ခိုးတော်ကား၊ ခရစ်တော် ကို သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော် မူ၍ ခရစ်တော်၌ပြုပြင် သော မဟာ တန်ခိုး အာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
 21 ခပ်သိမ်း သော အထွဋ်အမြတ် ၊ အာဏာစက် ၊ တန်ခိုး ၊ အစိုးရ ခြင်းမှစ၍ ယခု ဘဝ နောင် ဘဝ၌ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သောဘွဲ့ နာမ အလုံးစုံ တို့အထက်၊ ကောင်းကင် အရပ်၌ မိမိ လက်ျာ တော် ဘက်မှာ အလွန်မြင့်မြတ် သောနေရာကို ခရစ်တော်အား ပေး တော် မူ၍ ၊
 22 ခြေဘဝါး တော်အောက် သို့ အလုံးစုံ တို့ကို ချထား သဖြင့် ၊ အသင်း တော် ဘို့ အလို ငှာ၊ သူ့ ကို အလုံးစုံ တို့၏ အချုပ်အခြာ ဦးခေါင်း ဖြစ် စေ တော် မူ၏။
 23 ထိုအသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံ တို့ ကို အလုံးစုံ တို့နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ သော သူ ၏ပြည့်စုံ ခြင်း တည်း ဟူသောခရစ်တော် ၏ကိုယ် ဖြစ် သတည်း။

2 သင်တို့သည် အထက် ကလေးကီ တရားသို့လိုက်၍ အာကာသ ကောင်းကင်၏ တန်ခိုးကို အစိုးရသော မင်းတည်းဟူသောငြင်းဆန်သော သူ တို့၌ ပြုပြင် သော ဝိညာဉ် ၏အလို နှင့် အညီ၊ 2 ဒုစရိုက် အပြစ် တို့၌ ကျင်လည် ကြ၍ ၊ ထို ဒုစရိုက် အပြစ်၌ သေ လျက် ရှိ နေသော သင် တို့ကို ပင် ဘုရားသခင် သည် အသက် ရှင် စေ တော် မူ ပြီ။ 3 ထို ငြင်းဆန် သော သူ တို့ နှင့် တကွ၊ ငါ တို့ ရှိ သမျှ သည် အထက် က ကိုယ် ကာယ၏အလို သို့၎င်း ၊ စိတ် ၏ အလိုသို့၎င်း၊ လိုက် သဖြင့် ကာမဂုဏ် တို့၌ ကျင်လည် သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်း သော သူ တို့ ကဲ့သို့ ပင် ပကတိ အတိုင်း အမျက် တော် ကို ခံ ရသော သူ ဖြစ် ကြ၏။ 4 သို့သော်လည်း ကရုဏာ တော် နှင့် ကြွယ်ဝ တော် မူ သော ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ချစ် တော်မူသော မဟာ မေတ္တာ တော် အားဖြင့် ၊ 5 ဒုစရိုက် အပြစ်၌ သေ လျက် ရှိ နေသော ငါ တို့ ကို ခရစ်တော် နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ကျေးဇူး တော် ကြောင့်သာ ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် ရ၏။ 6 ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့ကို ထမြောက် စေ၍ ကောင်းကင် အရပ်၌ နေရာ ပေးတော် မူပြီ။ 7 အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါ တို့၌ ကျေးဇူး ပြု၍ ၊ ကျေးဇူး တော်၏အလွန် ကြွယ်ဝ ခြင်းကို နောင် ကပ် ကာလတို့၌ ထင်ရှား စေမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ 8 ယုံကြည် သောအားဖြင့် ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် ရ၏။ ကိုယ်အလိုအတိုင်း အကျင့်အပြစ် အစွမ်း ရောက်သည်မ ဟုတ်။ ဘုရားသခင် သနား တော်မူရာဖြစ်သတည်း။ 9 ကိုယ်ကုသိုလ် ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူ ခြင်းသို့ ရောက်သည်မ ဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူ မှ ဝါကြွား စရာ အခွင့်မ ရှိ။ 10 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကောင်း သောအကျင့်တို့ကို ကျင့် ရမည်အကြောင်း ၊ ယေရှု ခရစ် ၌ ပြုပြင်၍ ဖန်ဆင်း တော်မူရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသော အကျင့် တို့၌ ငါတို့သည် ကျင်လည်ရမည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ပြင်ဆင် တော်မူ နှင့် ပြီ။ 11 ထို ကြောင့် ၊ လက် ဖြင့် ကိုယ် ကာယ၌ ပြုသော ဝေါဟာရ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို ခံသော သူ တို့ ခေါ်ဝေါ် သော အားဖြင့် ၊ အရေဖျား လှီး ခြင်းကို မ ခံ သော လူ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြသော သာသနာပ လူတို့အထဲ ၌ သင် တို့သည် အထက် က ပကတိ အတိုင်းဖြစ် ကြသည် ကို၎င်း၊ 12 ထိုအခါ သင် တို့သည် ခရစ်တော် ကို မ သိ၊ ဣသရေလ အပေါင်း ၌ မဝင်၊ ဂတိ တော် ပါ သော ပဋိညာဉ် တရား တို့နှင့် မ ဆိုင်၊ မြော်လင့် ခြင်း မ ရှိ ၊ လောက ၌ ဘုရားမဲ့ နေ ကြသည်ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ ကြ လော့။ 13 သင် တို့သည် အထက် က ဝေး လျက် ရှိ သော်လည်း ၊ ယခု မှာ ယေရှု ခရစ် ၌ ဖြစ်၍အသွေး တော် အားဖြင့် အနီး သို့ ရောက် ကြ ပြီ။ 14 အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ ထို သခင် သည် ငါ တို့ ရန်ငြိမ်း ခြင်းအကြောင်း ဖြစ် တော်မူ၏။ 15 ဝိနည်း အထုံးအဖွဲ့ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ပညတ် တရားတည်းဟူသောရန်ငြိမ်း ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကို ကိုယ်ခန္ဓာ တော် တွင် ပယ်ရှင်း တော် မူ သဖြင့် ၊ ပိုင်းခြား လျက် ရှိ သော စပ်ကြား အုတ် တန် တိုင်း နံရံ ကို ဖြိုဖျက် ၍ လူမျိုး နှစ် စု

တို့ကို တစ်စုတည်းဖြစ် စေ တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရန် ကို ငြိမ်း စေ ပြီး လျှင်၊ 16 ကိုယ်တော် ၌ ထို လူ နှစ် စု တို့ ကို လူ သစ် တစ်ဦး တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ပြင်ဆင် ၍၊ တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ် ပြီး သော ထို လူ နှစ် စု တို့ ကို၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော် အားဖြင့် ရန် ကို သတ်ဖြတ် လျက်၊ ဘုရားသခင် နှင့် မိသုသာယာဖွဲ့ စေ မည်အကြောင်း တည်း။ 17 ထို ခရစ်တော် သည် လည်း ကြွလာ ၍၊ ဝေး လျက် ရှိ သော သင် တို့အား၎င်း၊ နီး လျက် ရှိ သော ငါ တို့ အား၎င်း၊ ရန်ငြိမ်း ခြင်း တရား တည်း ဟူသော ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟော တော်မူ၏။ 18 ထိုသို့ ခရစ်တော် အားဖြင့် ငါ တို့နှစ် ဦးသည် စိတ် ဝိညာဉ် တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော် ထံသို့ တိုးဝင် ရ မည် အခွင့် ကို ရကြ ပြီ။ 19 ထို ကြောင့် ၊ သင် တို့သည် တ ကျွန်း တ နိုင်ငံသား မ ဟုတ်၊ ဧည့်သည် လည်း မဟုတ်၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ အမျိုးသား ချင်း ဖြစ် ကြ၏။ ဘုရားသခင် အိမ် တော် သား လည်း ဖြစ် ကြ၏။ 20 အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ တမန် တော် တို့မှ စ၍ ပ ရော ဖက် များ တည်း ဟူသော တိုက် မြစ် အပေါ် ၌ သင် တို့သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက် လျက်ရှိ ကြ၏။ 21 ထိုတိုက်ထောင့် အမြစ် ကျောက် ကား၊ ယေရှု ခရစ် ဖြစ် သတည်း။ ထို ကျောက် နှင့် တစ် တိုက်လုံး သည် စေ့စပ် ၍ ကြီးပွား သဖြင့်၊ သခင် ဘုရားအဘို့ အလို ကျော်စေရန် ၎င်း သော ဗိမာန် တော်ဖြစ်၏။ 22 ထိုဗိမာန် တော်၌ လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ် တော်မူခြင်း အလိုငှာ ၊ သင် တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူတည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။

23 ထို အကြောင်းကြောင့် ငါ ပေါလု သည် ယေရှု ခရစ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော အားဖြင့် အကျဉ်း ခံရ၏။ 2 သင် တို့အကျိုးကို ထောက် ၍ ငါ အားအပ်ပေး တော်မူသောဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်သာသနာ ကို သင်တို့ကြားသိ ရသည်နှင့်အညီ၊ တစ်ပါး အမျိုးသားဖြစ်သော သင် တို့အတွက် ကြောင့် ငါ ခံ ရ၏။ 3 ကျေးဇူး တော် သာသနာ ကို အပ်ပေးသည် အကြောင်းဟူမူကား ၊ ငါသည်အထက် က အနည်းငယ် ရေးထားခဲ့သည်အတိုင်း ၊ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် နက်နဲ သောအရာကို ငါ အားပြ တော်မူ၏။ 4 ထိုစကား ကိုဘတ်ရွတ် လျှင် ၊ ခရစ်တော် ၏ နက်နဲ သော အရာ၌ ငါ လေ့ကျက် သည် ကို သင်တို့သည် သိ ရ ကြ မည်။ 5 ထိုနက်နဲသောအရာကိုသန့်ရှင်း သော တမန်တော် တို့နှင့် ပရောဖက် တို့အား၊ ယခု ကာလ၌ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ဖွင့်လှစ် တော်မူသည်နည်းတူ ၊ အခြား သော ကာလတို့၌ လူမျိုး တို့အား ပြ တော်မ မူ။ 6 ထိုနက်နဲသောအရာဟူကား၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိ တရားအားဖြင့် ယုဒလူမျိုးတို့နှင့်အတူ အမွေခံ၍ ၊ တစ်လုံးတစ်ဝ တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ် လျက်၊ ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင်သောဂတိ တော်ကို ဆက်ဆံကြရသတည်း။ 7 တန်ခိုး တော် ပြုပြင် သောအားဖြင့် ငါ အားပေး သနားတော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ခံရ သည်နှင့်အညီ ၊ ထိုတရားကို ဟောပြော

သော ဆရာ ၏ အဖြစ်သို့ ငါရောက် ရပြီ။⁸ စစ် ဤမကုန်နိုင်သော ခရစ်တော် ၏ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်း၏ ဧဝံဂေလီ တရားကို တစ်ပါး အမျိုးသား တို့အား ဟောပြော ခြင်း ငှာငှာ၊ အလုံးစုံ တို့ကို ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ဖန်ဆင်း တော်မူသောဘုရားသခင် ၌ ရှေး ကပ်ကာလ ပတ်လုံးဝှက်ထား လျက်ရှိသော ထို နက်နဲ သော အရာနှင့် စပ်ဆိုင် သော သာသနာ သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို လူ့အပေါင်း တို့အား ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာငှာ၊⁹ သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့တွင် အငယ် ဆုံးသော သူထက်သာ၍ငယ် သော ငါ အားထို ကျေးဇူး တော်ကို ပေး တော် မူ ပြီ။¹⁰ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို အကြောင်း ပြု၍ ထာဝရ အကြံ တော် ရှိ သည်နှင့် အညီ ၊¹¹ ကောင်းကင် အရပ် တို့၌ အ ထွဋ် အမြတ် အာဏာစက် တို့သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ ထူးဆန်း သော ပညတ် တော်ကို အသင်း တော် အားဖြင့် ယခု သိ ကြရမည် အကြောင်း တည်း။¹² ထိုသခင် ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့် သော စိတ်နှင့် တိုးဝင် ၍ အသနားတော်ခံရသော အခွင့် ကို ရ ကြ ပြီ။¹³ ထို့ကြောင့် သင် တို့၏အသရေ ကို ပြုစု ၍ သင် တို့အတွက် ကြောင့် ငါ ခံရသော ဆင်းရဲ ခြင်း ကို မြင် လျှင်၊ ရွှေ့လျော့ သော စိတ် မ ရှိ ကြ ပါ စေ နှင့်။¹⁴ အထက် ဆို ခဲ့ ပြီး သော အကြောင်း ကြောင့်၊ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ သော တစ် အိမ်ထောင် လုံး တည်း ဟူသော သားတော် အပေါင်း တို့၏ အချုပ်အခြာ ဖြစ် တော် မူ သော၊¹⁵ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ခမည်းတော် ရှေ့မှာ ငါ သည် ဒူး ထောက် ၍ ဆုတောင်း လေ့ ရှိ ၏။¹⁶ ဆုတောင်း သော အချက် ဟူ မူကား၊ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် သင် တို့၏အတွင်း လူ ကို ခွန်အား နှင့် မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ စေ၍၊¹⁷ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော် သည် သင် တို့၏ စိတ် နှလုံးအထဲ ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုန်း တော်ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့် ညီလျော် စွာ သင် တို့အား ပေး တော် မူ၍၊ မေတ္တာ ၌ စိုက်ပျိုး ခြင်း၊ တိုက်မြစ်လည်း ကျတည် ခြင်း ရှိ သဖြင့် ၊¹⁸ သင် တို့သည် သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့၏ နည်းတူ ၊ အနံ အလျား အနက် အမြင့် တို့ကို ပိုင်းခြား ၍ သိခြင်း ငှာ ငှာ၊¹⁹ ကိုယ် ဉာဏ် နှင့် မ သိ နိုင်သော ခရစ်တော် ၏ မေတ္တာ တော်ကို သိ နားလည်ခြင်း ငှာ ငှာ၊ သင် တို့သည် တတ်စွမ်း နိုင် သဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ပြည် စုံ တော် မူ ခြင်း ရှိ သမျှ နှင့် အညီ ပြည့်စုံ ကြ ပါ မည်အကြောင်း ၊ ငါ သည် ဆုတောင်း လေ့ ရှိ ၏။²⁰ ငါ တို့၌ ပြုပြင်သော တန်ခိုး တော်အတိုင်း ၊ ငါတို့တောင်းပန် ကြံစည် သမျှ ထက် အလွန် ထူးခြား စွာ ပြု ခြင်း ငှာ တတ်နိုင် တော်မူသော ဘုရားသခင် သည်၊²¹ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် အသင်းတော် ၌ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။

4 ခေါ် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး တော် ကို သင် တို့သည် ခံ ရ သည်နှင့် အထိုက်အလျောက် ကျင့်ဆောင် မည် အကြောင်း၊ သခင် ဘုရားအတွက် ကြောင့် အကျဉ်း ခံရသော ငါ သည် သင် တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်

ပါ၏။² အရာ ရာ ၌ စိတ် နှိမ်ချခြင်း၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်း နှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ မေတ္တာ စိတ် နှင့် တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက်သည်းခံ ခြင်းရှိကြ၍ ၊³ အသင့်အတင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း အဖွဲ့ အစည်း အားဖြင့် ၊ သင် တို့သည် အချင်းချင်း စိတ် သဘော မ ခြား မ နား တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ် အံ့ သော ငှာ ကြိုးစား အားထုတ် ကြ လော့။⁴ သင် တို့ကို ခေါ် တော် မူ ခြင်း နှင့် စပ်ဆိုင် သော မြော်လင့် ခြင်း တစ်ပါး ထဲ သို့ ခေါ် သွင်း တော် မူ သည်နှင့် အညီ ၊ ကိုယ် တစ် ကိုယ်၊ ဝိညာဉ် တ ဝိညာဉ် တည်း ရှိ ၏။⁵ သခင် တစ်ပါး ၊ ယုံကြည် ခြင်း တစ်ပါး ၊ ဗ တု တိ ဇံ တစ်ပါး ၊⁶ ခပ်သိမ်း သော ငါ တို့၏အဘ ဖြစ်သော ဘုရားသခင် တ ဆူ တည်း ရှိ တော် မူ ၏။ ထိုဘုရားသခင် သည် ခပ်သိမ်း သော ငါတို့၏အပေါ်မှာ ရှိ တော် မူ ၏။ ခပ်သိမ်း သော ငါတို့ကို နှံ့ပြား တော် မူ ၏။ ခပ်သိမ်း သော ငါတို့၏အထဲ ၌လည်း ရှိ တော် မူ ၏။⁷ သို့သော်လည်း ခရစ်တော် သည် ဆု ပေး တော် မူ သည် အတိုင်း ငါ တို့သည် ကျေးဇူး တော်ကို အသီးသီး ကိုယ် စီခံရကြပြီ။⁸ ထိုသို့ နှင့်အညီ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ မြင့် သော အရပ်သို့ တက် ကြ တော် မူ သဖြင့်၊ များ စွာ သော သူ တို့ကို ဘမ်း သွား တော် မူ ၍၊ လူ တို့အား ဆု လာဒ် များကို ပေး တော် မူ သည် ဟု လာ သတည်း။⁹ တက်ကြွ တော် မူ သည် ဟု ဆိုသော်၊ အစစအမြဲကြီး အောက် အရပ် သို့ ဆင်းသက် တော် မူ ကြောင်း ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသည် မဟုတ် လော။¹⁰ ဆင်းသက် တော် မူ သော သူ သည် အခြား သော သူ မဟုတ်၊ အလုံးစုံ တို့ကို ပြည့်စုံ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ခပ်သိမ်း သော ကောင်းကင် တို့၏အထွဋ် ကို လွန်၍ တက်ကြွ တော် မူ သော သူ ဖြစ် သတည်း။¹¹ ခရစ်တော် ၏ကိုယ် တော်ကို တည်ဆောက် ၍ ဓမ္မဆရာ ၏အမှု ကို ပြု တတ် မည်အကြောင်း၊¹² သန့်ရှင်း သူ တို့ကို ပြင်ဆင် ခြင်း အလို ငှာ၊ ထိုသခင် သည် လူ အချို့ တို့ကို တမန်တော် အရာ၌ ငှာ ၊ အချို့ ကို ပရောဖက် အရာ၌ ငှာ ၊ အချို့ ကို သာသနာပြု အရာ၌ ငှာ ၊ အချို့ တို့ကို သင်းအုပ် ဆရာ၊ ဆရာ အရာ၌ ငှာ ၊ ခန့်ထား တော် မူ ၏။¹³ ငါ တို့ ရှိ သမျှ သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ ငှာ ၊ ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို သိကျွမ်း ခြင်း သို့ ငှာ ၊ တစ်ညီတစ်ညွတ် တည်း ရောက်၍ ခရစ်တော် ၏ပြည့်စုံ ခြင်းပမာဏ အရပ် တည်းဟူသော ကြီးရင့် သော လူ တို့၏ အဖြစ်သို့ ရောက် ကြသည်တိုင်အောင် ဖြစ် သတည်း။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် လူ ပရိယာယ် နှင့် အပြစ်သို့ သွေးဆောင် ခြင်း ငှာ လှည့်ဖြား ပြောဆို သဖြင့် ၊ ငါ တို့သည် နောက်တဖန်ခပ်သိမ်း သော ဩဝါဒ လေ တိုက် ၍ ဖရိုဖရဲ လွင့်သွား သော သူငယ် မ ဖြစ်ဘဲ လျက်၊¹⁵ မေတ္တာ စိတ် နှင့် သမ္မာ တရား ကို ဟောပြော သဖြင့် ၊ ဦးခေါင်း တည်းဟူသော ခရစ်တော် မှာ အရာရာ တို့၌ ကြီးပွား ကြမည် အကြောင်း တည်း။¹⁶ ထိုဦးခေါင်း မှ ၊ အဆစ် အပိုင်းများ တို့သည် အားဖြည့် သဖြင့် ၊ တစ်ကိုယ် လုံး သည် စေ့စပ် ထုံးဖွဲ့ လျက် ၊ အသီးအသီး အင်္ဂါ များကိုယ်ငန်းကိုယ် စွာ အတိုင်း ပြုပြင် သည်နှင့်အညီ၊ မိမိ ကိုယ်ကို မေတ္တာ ၌ တည်ဆောက်

ခြင်း ငှာ ကြီးပွား စေ တတ်၏။¹⁷ ထိုကြောင့် ကြွင်းသော တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် လျှပ်ပေါ်သော စိတ် နှင့် ကျင့် သည် နည်းတူ ၊ သင် တို့သည် နောက်တစ်ဖန် မကျင့် မည်အကြောင်း သခင် ဘုရား အခွင့် နှင့် ငါ့မှာ လိုက်၏။¹⁸ ထိုသူ တို့သည် ဉာဏ် အလင်း ကွယ် သည်ဖြစ် ၍၊ စိတ် နှလုံး မိုက်မဲ သောအားဖြင့် အလျှင်းမ သိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။¹⁹ ထိုသူ တို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ၊ တပ်မက် ခြင်းအလွန်ပြင်းသည်နှင့် ညစ်ညူး သော အကျင့်အမျိုးမျိုး ကို ကြိုးစား၍ ကျင့်လိုသောငှာ၊ မိမိ တို့ကို ကိလေသာ လက်သို့ အပ် လိုက်ကြ၏။²⁰ ထိုသို့ ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ သင် တို့သည် ခရစ်တော် တရားကို သင် ကြပြီမ ဟုတ်ဘဲ၊²¹ အထက် က ကျင့်လည်ကြ သည်အရာမှာ လှည့်ဖြား တတ်သော လောဘ စိတ် တို့ဖြင့် ပုပ် ပျက် သော လူ အဟောင်း ကို ချွတ်ပယ် ၍၊²² စိတ် နှလုံး သဘောသစ် ကိုရပြီးလျှင် ၊ မှန်သော ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊²³ သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီ အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှင့် အတူ အမျှ ဖန်ဆင်း သော လူ သစ် ကို ယူ တင် ဝတ် ဆောင် မည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏စကား ကို ကြားနာ ရ သည် ဖြစ်၍၊²⁴ ယေရှု ချွံ သမ္မာ တရား ရှိ သည်နှင့်အညီ ၊ ထိုသခင် ထံ၌ နည်းခံ ကြ ပြီ သတည်း။²⁵ ထို ကြောင့် မုသား စကား ကို ပယ်ရှား ၍၊ မှန် သော စကား ကို သာ အချင်းချင်း တစ် ယောက် နှင့် တစ် ယောက် ပြော ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း အင်္ဂါ ချင်းဖြစ် ကြ၏။²⁶ အမျက်ထွက် ရာတွင် အပြစ် မ ရှိစေနှင့်။²⁷ အမျက် မပြေဘဲ နေ မ ဝင် စေနှင့်။ မာရ်နတ် ကို အခွင့် မ ပေး ကြနှင့်။²⁸ ခိုး တတ်သော သူ သည် နောက် တ ဖန် မ ခိုး ဘဲ၊ ဆင်းရဲ သော သူ အားပေး ကမ်း ဝေငှ ရန် ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ မိမိ လက် နှင့် ကောင်း သော အလုပ် ကို လုပ်ဆောင် အားထုတ် စေ။²⁹ ညစ်ညူး သောစကား တစ် ခွန်းကိုမျှ သင် တို့နှုတ် ထဲက မ ထွက် စေနှင့်။ ကြားနာ သော သူ တို့၏အကျိုး ကို ပြုစုစေခြင်းငှာ ၊ တည်ဆောက် စရာဘို့ ကောင်း သော စကား ကိုသာ သုံးဆောင်ကြ လော့။³⁰ ရွေးနှုတ် ခြင်း နေ့ရက် တိုင်အောင် သင် တို့ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို စိတ် မ နာ စေ ကြနှင့်။³¹ ခပ်သိမ်း သော စိတ်တို ခြင်း၊ စိတ်ဆိုး ခြင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ အော်ဟစ် ငေါက်ငေါ်ခြင်း၊ သူ့ အသရေ ပျက် အောင် ပြောဆို ခြင်း တို့ ကိုငှင်း၊ ခပ်သိမ်း သော မ နာလို ခြင်း ကိုငှင်း၊ သင် တို့မှ ပယ်ရှား ကြ လော့။³² အချင်းချင်း ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ သနားစုံမက် ခြင်း၊ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော် ကြောင့် သင် တို့၏အပြစ် ကို လွှတ် တော် မူ သကဲ့သို့ အချင်းချင်း အပြစ်လွှတ် ခြင်း ရှိကြလော့။

5 ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ချစ် သား ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ ၊ ဘုရားသခင် ကျင့် တော် မူ သည် နည်းတူ ကျင့် ကြ လော့။² ခရစ်တော် သည် ငါ တို့ကို ချစ် တော် မူ သော အားဖြင့် ဘုရား သ

ခ ငှာ ရှေ့တော်၌ မွေးကြိုင် သော အနံ့ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် ဆက်ကပ် ၍ ယဇ် ပူဇော်လျက် ၊ ငါ တို့အတွက် စွန့် တော်မူ သည်နည်းတူ ၊ သင်တို့သည် မေတ္တာ တရား၌ ကျင့်လည် ကြလော့။³ မ တရား သော မေထုန်၌မီဝဲ ခြင်း၊ အမျိုး မျိုး သော ကိလေသာ ရှောင် သင့်သည်အတိုင်း ၊ စကား ဖြင့်မျှ မ ဆက်ဆံကြနှင့်။⁴ မ တော် မ လျော်သော ညစ်ညူး ပြက်ပြယ် ပြက်ယယ် သော စကားများကို လည်း ပယ်၍ ကျေးဇူး တော်ချီးမွမ်း ခြင်း စကား ကို သုံး ကြ လော့။⁵ မ တရား သော မေထုန်၌ မီဝဲ သော သူ၊ ညစ်ညူး စွာ ပြု သော သူ၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်သောသူဖြစ် သော လောဘ လွန်ကျူးသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ခရစ်တော် နှင့် ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ ၌ အမွေ မ ခံရ သည် ကို သင် တို့ သိ ကြ၏။⁶ လျှပ်ပေါ် သော စကား ဖြင့် အဘယ်သူ မျှ သင် တို့ ကို မ လှည့်ဖြား စေ နှင့်။ ထိုအမှု ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်သည် ငြင်းဆန် တတ် သော သူ တို့ အပေါ်သို့ သင့်ရောက် ပေ၏။⁷ ထို ကြောင့် သူ တို့နှင့် ဆက်ဆံ ၍ မ ကျင့် ကြနှင့်။⁸ အထက် ကာလ၌သင်တို့သည် မှောင်မိုက် အတိ ဖြစ် ကြ၏။ ယခု မူကား ၊ သခင် ဘုရား၌ အလင်း ဖြစ် ကြ၏။ သို့ ဖြစ်၍အလင်း ၏သား ကဲ့သို့ ကျင့် နေကြလော့။⁹ အလင်း တော်၏ အကျိုး မူကား ၊ အလုံးစုံ သော ကောင်းမွန် ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်းဖြစ် သတည်း။¹⁰ သခင် ဘုရားနှစ်သက် တော် မူ သော အရာ သည် အ ဘယ် အရာ ဖြစ် သည် ကို သင် ကြ လော့။¹¹ အကျိုးမဲ့ သောမှောင်မိုက် အမှု တို့နှင့် မ ဆက်ဆံ သည်သာမက ၊ ထိုအမှု တို့၏ အပြစ် ကို ပြ ကြ လော့။¹² အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့သည် ဆိတ်ကွယ် ရာ၌ ပြု သော အမှုအရာ တို့ကို စကားပြော ကာ မျှ၌ ညစ်ညူး ခြင်း ပါ သေး၏။¹³ အပြစ် ထင်ရှား သော အရာ ရှိ သမျှ တို့သည် အလင်း ဖြင့် ထင်ရှား ကြ၏။ ထင်ရှား စေ တတ် သော အရာရှိသမျှ တို့သည်လည်း အလင်း ဖြစ် ၏။¹⁴ ထိုကြောင့် အိပ်ပျော် သူ နိုး လော့။ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် လော့။ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော် သည် အလင်း ကို သင့် အား ပေး တော် မူ မည် ဟု ဆို သတည်း။¹⁵ ထိုကြောင့် ပညာ မဲ့ကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ပညာရှိ ကဲ့သို့ စေ့စေ့ မြေမြေကျင့်ဆောင် မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။¹⁶ ယခု နေ့ ရက် ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ် သောကြောင့် ကာလ အချိန်ကို ရွေးနှုတ် ကြ လော့။¹⁷ ထိုကြောင့် သတိ မရှိသောသူမ ဖြစ် ၊ သခင် ဘုရား၏ အလို တော်ရှိရာကို ပိုင်းခြား၍ သိ သောသူ ဖြစ်ကြ လော့။¹⁸ လွန်ကျူး စေတတ်သော စပျစ်ရည် နှင့် ယစ်မူး ခြင်းကိုရှောင် ၍ ဝိညာဉ် တော် နှင့် ပြည့်စုံ လျက်ရှိကြလော့။¹⁹ ဆာလံ သီချင်းမှစသော ဓမ္မ သီချင်း အမျိုး မျိုး တို့ကို အချင်းချင်း ပြောဆို ဘတ် ရွတ်၍၊ နူးညွတ် သော စိတ် နှလုံး နှင့် သခင် ဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျူး ဧ ၍သီချင်း ဆို ကြ လော့။²⁰ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့၌ ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပါ၏ဟု ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ နာမ တော် ကို ထောက်၍ ၊ ခမည်းတော်

ဘုရားသခင် ရှေ့ ကာလအစဉ်မပြတ်ဝန်ခံကြလော့။²¹ ခရစ်တော်ကို ခန့်ညား သောအားဖြင့် ၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်အောက်တစ်ယောက် ကိုယ် ကို နှိမ့်ချ လျက် နေ ကြ လော့။²² အချင်း မိန်းမ တို့၊ သခင် ဘုရား၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။²³ အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော်သည် အသင်း တော် ၏ အပေါ်မှာ ခေါင်း ဖြစ် တော် မူ သကဲ့သို့ ၊ ယောက်ျား သည် မိမိခင်ပွန်း ၏အပေါ်မှာခေါင်း ဖြစ် ၏။ ခရစ်တော်သည် လည်း မိမိ ကိုယ် ကို ကယ်တင် သော သူ ဖြစ် တော် မူ၏။²⁴ အသင်းတော် သည် ခရစ်တော် ၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့ ၊ မိန်းမ တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို အရာရာ ဌ ဝန်ခံ ရ ကြ မည်။²⁵ အချင်း ယောက်ျား တို့၊ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော် ကို ချစ် တော်မူသကဲ့သို့ ၊ သင်တို့လည်း ကိုယ် ခင်ပွန်းကို ချစ် ကြ လော့။²⁶ ထိုအသင်းတော် သည် သန့်ရှင်း လျက် အပြစ်ကင်းလျက်ရှိ သည် ဖြစ်၍ ၊²⁷ အညစ်အကြေး တင် ခြင်း၊ အရေ တွန့် ခြင်းမှ စ သည်တို့နှင့် လွတ်လပ်သဖြင့်၊ အသရေ တင်တယ်လျက် ရှိသော အသင်းတော် ကို ခရစ်တော် သည် မိမိ အားဆက်သ အံ့သော ငှာ ၊ နှုတ်ကပတ် တော် ရေ ဌ ဆေးကြော ခြင်း အားဖြင့် စင်ကြယ် သန့်ရှင်း စေ မည်အကြောင်း၊ ထို အသင်း တော် အ ဘို့ အ လို့ ငှာ ကိုယ်ကိုယ် စွန့် တော်မူ၏။²⁸ ထိုနည်းတူ ယောက်ျား တို့သည် မိမိကိုယ် ကို ချစ်သကဲ့သို့ မိမိ ခင်ပွန်း တို့ကိုချစ် ရကြမည်။ ခင်ပွန်း ကို ချစ် သောသူ သည် ကိုယ် ကိုချစ် သောသူဖြစ်၏။²⁹ ကိုယ် အသားကို မုန်း သော သူ တစ် ယောက် မျှ မ ရှိ။ ခရစ်တော် သည် အသင်းတော် ကို ကျွေးမွေး ပြုစု တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိတို့အသား ကို ကျွေးမွေး ပြုစု တတ် ကြ၏။³⁰ အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် သခင် ဘုရား၏ သားတော်၊ အရိုးတော် တို့အဝင် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အင်္ဂါ ဖြစ် ကြ၏။³¹ ထို အကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားတော် သည် ကိုယ် မိဘ ကို စွန့် ၍ ကိုယ် ခင်ပွန်း ဌ မှီဝဲ သဖြင့် ၊ ထို သူ နှစ် ယောက် တို့သည် တစ်သား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ် ရ လိမ့်မည်။³² ဤ အရာသည် အလွန် နက်နဲ သောအရာဖြစ် ပေ၏။ ထိုသို့ ငါ ဆိုသော် ၊ ခရစ်တော် နှင့် အသင်းတော် ကို ရည်မှတ် ၍ဆို သတည်း။³³ သို့ရာတွင် သင် တို့သည် အသီးသီး ကိုယ် ကိုယ် ချစ် သကဲ့သို့ ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ချစ် ကြ လော့။ မိန်းမ သည်လည်း ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ရိုသေ ခြင်းရှိစေလော့။

၆ သားသမီး တို့၊ သခင် ဘုရား၏ အလိုတော်နှင့်အညီ မိဘ စကားကို နားထောင် ကြ လော့။ မိဘစကား ကိုနားထောင် ခြင်းအမှုသည် တရား သောအမှုဖြစ် ၏။² မိဘ ကိုရိုသေ စွာပြုလော့။³ ဤ ပညတ်တော် ကား၊ သင် သည် ပြည် တော်၌ ကောင်းစား ၍ အသက် တာရှည် မည် အကြောင်း ဟူ၍ဂတိ တော်နှင့် ဆိုင် သော ပဌမ ပညတ် ဖြစ် ၏။⁴ အဘ တို့၊ ကိုယ် သားသမီး ကို စိတ်ဆိုး စေခြင်းငှာမ ပြု ကြနှင့်။ သခင် ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဆုံးမ သွန်သင် ခြင်း

ကို ပြု လျက် ကျွေးမွေး ကြ လော့။⁵ အစေခံ ကျွန် တို့၊ ခရစ်တော်၏စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် လျက် ၊ စိတ်နှစ် ခွ မ ရှိ ဘဲ လောကီ သခင် ၏စကား ကို နားထောင် ကြ လော့။⁶ လူ တို့၏စိတ် ကို နူးညွတ် စေသော သူ ကဲ့သို့ မျက်မှောက် ၌ သာ နားထောင်သည် မ ဟုတ်၊ ခရစ်တော် ၏ ကျွန် ကဲ့သို့ စေတနာစိတ် နှင့် ဘုရားသခင် ၏ အလို တော်ကို စောင့် ၍၊⁷ လူ ၏အစေကိုသာ ခံသကဲ့သို့မ ဟုတ်၊ သခင် ဘုရား၏ အစေကို ခံသကဲ့သို့ ကြည်ညို သော သဘောနှင့် အစေ ကိုခံကြလော့။⁸ ကောင်း သောအကျင့်ကို ကျင့် သောသူ မည်သည်ကား ၊ ကျွန် ဖြစ်စေ ၊ လူ လွတ်ဖြစ်စေ ၊ သခင် ဘုရား၏ လက်တော်မှ အကျိုးကိုခံရ လိမ့်မည်ဟု သိမှတ် ကြ လော့။⁹ သခင် တို့၊ ခြိမ်းချောက် ခြင်းကို ချုပ်တည်း ၍ ၊ ကိုယ်ကျွန် တို့ကို ထိုနည်းတူ ပြု ကြ လော့။ သင် တို့၏ သခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ သည်ကို၎င်း၊ ထိုသခင် သည် အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မှတ် တော် မ မှု သည် ကို၎င်း၊ သိမှတ် ကြ လော့။¹⁰ ကြွင်း သေး သော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင် ဘုရားအားဖြင့် ၎င်း ၊ တန်ခိုး တော် အရှိန် အားဖြင့် ၎င်း၊ ခိုင်ခံ့ ခြင်း ရှိ ကြ လော့။¹¹ မာရ်နတ် ၏ ပရိယာယ် တို့ကို တားဆီး နိုင် မည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ပြင်ဆင်တော်မူသော လက်နက်စုံ ကို ဝတ်ဆောင် ကြ လော့။¹² အကြောင်းမူ ၊ ငါတို့သည် အသွေး အသား ရှိ သော ရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန် ရကြသည်မ ဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ် တို့နှင့် ၎င်း၊ အာဏာစက် တို့နှင့် ၎င်း၊ လောကီ မှောင်မိုက် ၌ အစိုးတရ ပြုလုပ်သော မင်းတို့နှင့် ၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ၌ နေသော နတ်ဆိုး တို့နှင့် ၎င်း၊ ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်ရကြ၏။¹³ ထိုကြောင့် ၊ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ် သော နေ့ရက် ကာလ ၌ ဆီးတား နိုင် သဖြင့် ၊ ကိစ္စအလုံးစုံ တို့ကို ပြီးစီး ၍ ခံရပ် နိုင် မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသော လက်နက်စုံ ကို ဝတ်ဆောင် ကြ လော့။¹⁴ သစ္စာ တည်းဟူသောခါးပန်း ကိုစည်း လျက်၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းပါရမီတည်းဟူသောရင်အုပ် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင် လျက် ၊¹⁵ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂလီ တရားကို ဟောပြော အံ့ သော ငှာ ပြင်ဆင် သော အဖြစ် တည်း ဟူသော ခြေစွပ် ကို စွပ် လျက် ခံရပ် ကြ လော့။¹⁶ မာရ်နတ် ပြစ်ခတ်သော မီးစက် လက်နက် ကို ကာသတ် နိုင် သော ယုံကြည် ခြင်းတည်းဟူသောလွှား ကို လည်း ခပ်သိမ်း သော လက်နက် တို့အပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ ယူဆောင် ကြ လော့။¹⁷ ကယ်တင် ခြင်း တည်း ဟူသော သံ ခမောက် လုံး ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တည်း ဟူသော ဝိညာဉ် တော်၏ဓား ကို၎င်း ယူ ကြ လော့။¹⁸ ကာလ အစဉ် စိတ် နှလုံးပါလျက် ဆုတောင်း ပ ငှာ နာ ပြု ခြင်း အမျိုး မျိုး တို့ဖြင့် ဆုတောင်း ကြ လော့။ ထိုသို့ ဆုတောင်း ခြင်း ငှာ အား မ လျော့ ဘဲ လျက် ၊ ငါမှ စ၍သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့အဘို့ ဆုတောင်း လျက် စောင့်ရှောက် ကြ လော့။¹⁹ ငါ သည် ဧဝံဂလီ တရား ကြောင့် သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင် ခြင်း ကိုခံ လျက်၊²⁰ သံတမန် အမှု ကို ပြု ရ သည် ဖြစ်၍၊ ထို တရား၏ နက်နဲ

သော အရာကို ဖော်ပြခြင်းငှာ ငါ သည်နှုတ် ကို ရဲရင့်စွာ ဖွင့်လှစ်ခြင်း အခွင့်ရှိ မည်အကြောင်း ကို၎င်း၊ ထိုတရား ကိုဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ ၊ ရဲရင့်စွာ ဟောပြော မည်အကြောင်း ကို၎င်း၊ ငါ့ အဘို့ လည်း ဆုတောင်းကြ လော့။²¹ သင် တို့သည် ငါ ၌ ဖြစ်သော အကြောင်း အရာများကို သိ စေခြင်းငှာ ၊ သခင် ဘုရားထံ၌ သစ္စာ ရှိသော ဆရာ တည်းဟူသော ငါချစ် သောညီ တုခိတ် သည် အလုံးစုံတို့ကို သင် တို့အား ဖော်ပြ လိမ့်မည်။²² သင်တို့သည် ငါ တို့၏အကြောင်း အရာများကို သိ မည်အကြောင်း နှင့်၊ ထို သူ သည်သင် တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာ စေ မည်အကြောင်း ၊ ထို သူ ကို သင် တို့ ဆီ သို့ ငါ စေလွှတ် ၏။²³ ညီအစ်ကို တို့၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ ခမည်းတော် ဘုရား နှင့် သခင် ယေရှု ခရစ် ပေးတော်မူသော ယုံကြည် ခြင်း နှင့် ချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိပါစေသော။²⁴ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို အမှန် ချစ် သော သူ အပေါင်း တို့၌ ကျေးဇူး တော် ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိပုပိ

1 ယေရှု ခရစ် ၏ ကျွန် ဖြစ်သောပေါလု နှင့် တိမောသေ သည်၊ ဖိလိပုပိ မြို့၌ ရှိ သော သင်းအုပ် တို့နှင့် သင်းထောက် တို့မှစ၍ ယေရှု ခရစ် ၏ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။² သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ရှိပါစေသော။³ ငါ သည် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုသောအခါ ၊⁴ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် သင် တို့ရှိသမျှ အဘို့ ကို အစဉ် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြု လျက်၊ သင် တို့ကို အောက်မေ့ သောအခါ၊⁵ သင် တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ သော နေ့ ရက် မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် ဧဝံဂလိ တရားကို ဆက်ဆံ ၍ ခံစား ကြောင်းကို ငါ ထောက်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။⁶ သင် တို့တွင် ကောင်း သော အမှုကို ပြုစု ပြုတော် မူသောသူ သည်၊ ယေရှု ခရစ် ၏နေ့ရက် တိုင်အောင် ပြီးစီး လျက် ပြု တော် မူ မည် ဟု ငါ သဘောကျ ၏။⁷ ရှိ သမျှ သော သင် တို့၏ အမှုအရာ၌ ဤသို့ ငါ ယူ အပ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ ခံရ သော ကျေးဇူး တော်ကို သင် တို့အပေါင်း သည် ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါ သည် အကျဉ်း ခံရသော်၎င်း၊ ဧဝံဂလိ တရားဘက်၌ သက်သေခံ ၍ ထိုတရားကို တည်စေသော်၎င်း၊ သင်တို့ကို အောက်မေ့၏။⁸ ငါ သည် သင် တို့အပေါင်း ကို ယေရှု ခရစ် ၏ မေတ္တာ ကရုဏာနှင့် အ ဘယ်မျှလောက်လွမ်း သည်ဟု ဘုရားသခင် သည် ငါ့ သက်သေ ဖြစ် တော်မူ၏။⁹ ငါသည် အဘယ်သို့ဆုတောင်း သနည်းဟူမူကား၊ သင် တို့သည် ခြားနားသော အရာတို့ကို ပိုင်းခြား စေခြင်းငှာ ဉာဏ်ပညာ အမျိုးမျိုး ရှိ လျက် ၊¹⁰ မေတ္တာ ပါရမီတိုးပွား ၍ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း ကို၎င်း၊¹¹ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း အသရေတော် ကို ထင်ရှား စေတတ်သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းအကျင့် နှင့် သင်တို့သည် ပြည့်စုံ ၍ ခရစ်တော် ၏ နေ့ရက် တိုင်အောင် စိတ်ကြည်ဖြူ လျက် ၊ တိမ်းလဲ ခြင်းအမှုနှင့် ကင်းလွတ် လျက်ရှိ မည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ငါ ဆုတောင်း ပဌ နာ ပြု၏။¹² ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ ၌ ရောက် သော အမှုအရာတို့သည် ဧဝံဂလိ တရားကို မမြစ်တားသည်သာမက ၊ ပြုစု ရာဖြစ်သည်ဟု သင် တို့ သိ စေခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ ၏။¹³ ထိုသို့ သော အားဖြင့် ခရစ်တော် ကြောင့် ငါ ခံ ရ သော ချည်နှောင် ခြင်း အမှုအရာ သည်၊ နန်းတော် ၌ အနွဲ့အပြား ထင်ရှား သည် သာ မက၊ ခပ်သိမ်း သော အရပ်၌ ထင်ရှား၏။¹⁴ သခင် ဘုရား၌ ညီအစ်ကို

အများ တို့သည် ငါ ခံရသော ချည်နှောင် ခြင်းကြောင့် ယုံမှားသော စိတ်နှင့် ကင်းလွတ် ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ၊ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို သာ၍ ဟောပြော ဝံ ကြ၏။¹⁵ လူအချို့ တို့သည် ငြူစူ ရန်တွေ့ ချင်သော သဘော နှင့် ခရစ်တော် ၏တရားကို ဟောပြော ကြ၏။ အချို့ တို့ သည် စေတနာ စိတ်နှင့် ဟောပြော ကြ၏။¹⁶ ငါ သည် ဧဝံဂလိ တရားကို ထောက်မ ဘို့ရာ ခန့်ထား သောသူဖြစ် ကြောင်းကို ဤ သူတို့သည် သိ ၍ ခရစ်တော် ၏တရားကို မေတ္တာ စိတ်နှင့် ဟောပြော ကြ၏။¹⁷ ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူ သောစိတ် မ ရှိ၊ ချည်နှောင် ခြင်းကို ငါ ခံရသည်တွင် သာ၍ဆင်းရဲ စေမည်ဟု အကြံ ရှိ ၍၊ ရန်တွေ့ ချင် သော စိတ် နှင့် ဟောပြော ကြ၏။¹⁸ သို့ ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ နည်း၊ လျှို့ဝှက် ၍ ဟောပြော သည် ဖြစ် စေ ၊ သစ္စာ ရှိ၍ ဟောပြော သည် ဖြစ် စေ ၊ အဘယ်သို့ သော အားဖြင့် ဟောပြော သည် ဖြစ် စေ၊ ခရစ်တော် ၏တရားကို ဟောပြော ခြင်း ရှိ၏။ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ငါသည် ယခု ဝမ်းမြောက်၏ ။ နောင်၌ လည်း ဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။¹⁹ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ ငါ သည် အလျှင်း ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ အသက် ရှင်သည်ဖြစ်စေ ၊ သေ သည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ခရစ်တော် သည် အစဉ်မပြတ် ဂုဏ် အသရေထင်ရှား တော်မူသကဲ့သို့၊²⁰ ယခု ပင်ထင်ရှား တော်မူမည်ဟု ငါမြော်လင့် အားကြီး၍ တောင့်တသည် နှင့်အညီ သင် တို့ဆုတောင်း သဖြင့်၎င်း ၊ ယေရှု ခရစ် ၏ ဝိညာဉ် တော်မှစ သဖြင့်၎င်း၊ ဤ အကြောင်း အရာသည် ငါ့ ကိုကယ်တင် သော အကြောင်းအရာဖြစ် မည်ဟု ငါသိ ၏။²¹ အသက် ရှင်သည် အရာမှာ ခရစ်တော် ဖြစ်၏။ သေ လျှင် မူကား ၊ သာ၍အကျိုး ရှိ၏။²² ဤကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ငါသည် အသက် ရှင်လျှင် ၊ ငါ ပြုသော အမှု ၏ အကျိုး ကား ထိုသို့ သော အကျိုး ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အ ဘယ် အကျိုးကို ရွေးယူ ရမည်ဟု ငါမ သိ ။²³ ထိုအကျိုးနှစ် ပါး၏အကြား၌ ငါသည် ယခု ကျဉ်းမြောင်းစွာ နေရ၏။ စုတေ့၍ ခရစ်တော် နှင့်အတူ နေ ခြင်းငှာ တောင့်တ လိုချင်သော စိတ်ရှိ ၏။ သာ၍ အလွန် ထူးမြတ် သော အကျိုးဖြစ်၏။²⁴ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ နေ ရလျှင် သင် တို့၌ သာ၍ အကျိုး ရှိလိမ့်မည်။²⁵ ထိုသို့ ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါ တစ်ဖန် ရောက်လာ သော အားဖြင့် ၊ သင် တို့သည် ယေရှု ခရစ် ကိုအမှီပြု ၍ ငါ့ အတွက်

ကြောင့်သာ၍ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှာ၊²⁶ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွား ဝမ်းမြောက် မည်အကြောင်း၊ ငါသည်ကိုယ် ခန့် ခါ၌နေ၍ သင် တို့ရှိ သမျှ နှင့် ပေါင်း ဖော် ရ မည် ဟု ငါ သိ၏။²⁷ သင်တို့သည် ရန်သူ များ ကြောင့် အလျှင်း မ ကြောက်ရွံ့ မ တုန်လှုပ်ဘဲ၊ တစ်ပါးတည်းသော စိတ် ဝိညာဉ် ၌ တည်၍၊ ဧဝံဂေလီ တရား နှင့် ဆိုင် သော ယုံကြည် ခြင်း အဘို့ အလို ငှာ တစ် ညီ တစ်ညွတ် တည်း ကြိုးစားအားထုတ်ကြသည် အကြောင်းအရာကို၊ ငါ ရောက် လျှင် သင် တို့နှင့် မျက်မှောက် တွေ့ သည် ဖြစ်စေ၊ ကွာ လျက်နေသည် ဖြစ်စေ၊ ငါကြားသိ ရပါမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော် ၏ ဧဝံဂေလီ တရားနှင့် အထိုက်အလျောက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များ ကို ပြု၍သာ နေ ကြ လော့။²⁸ ထိုသို့ရန်သူ များ ကြောင့် အလျှင်း မ ကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်သော အကြောင်းအရာသည်၊ သူ တို့၌ ပျက်စီး ခြင်း၏ နိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူသော အားဖြင့် သင် တို့၌ကား၊ ကယ်တင် ခြင်း၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။²⁹ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့သည် အထက်က မြင် သည်အတိုင်း၊ ယခု လည်း ကြား သည်အတိုင်း ငါ ခံရ သော တိုက်လှန် ခြင်းကို ခံ ရသည်နည်းတူ၊³⁰ သင်တို့သည် ခံရကြသည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် ခြင်းအခွင့်မှ တပါး၊ ခရစ်တော် အတွက် ကြောင့် ဆင်းရဲ ခံရခြင်းအခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရကြ၏။

2 ထို ကြောင့် ခရစ်တော် ၌ သက်သာ ခြင်း၊ မေတ္တာ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ချမ်းသာ ခြင်း၊ ဝိညာဉ် တော်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့ခြင်း၊ သနား စုံမက် ခြင်းတည်းဟူသော အရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိလျှင်၊² သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြ၍၊ စိတ် မကွဲပြားဘဲ တလုံးတဝတည်း ကြံစည် ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဘော တစ် ညီတစ်ညွတ်တည်းရှိသောအားဖြင့်၊ ငါ ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း ကို စုံလင် စေ ကြ လော့။³ ရန်တွေ့ လို သောစိတ်၊ အချည်းနှီး ကျော်စော ကိစ္စကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ အဘယ်အမှုကို မ ပြုကြ နှင့်။ သူတစ်ပါး သည် ကိုယ် ထက် သာ၍ ကောင်းမြတ် သည်ဟု နှိမ့်ချ သောစိတ်ရှိ၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ထင်မှတ် ကြ လော့။⁴ ကိုယ် အမှုအရာ ကိုသာ မ ရှု မမှတ်ဘဲ၊ သူ့အမှုအရာ ကို အချင်းချင်း ရှုမှတ်ကြလော့။⁵ ယေရှု ခရစ် ၌ ရှိသော ထို စိတ် သဘော ကို သင် တို့၌ လည်း ရှိ စေ ကြ လော့။⁶ ထို သခင် သည် ဘုရားသခင် ၏ သဏ္ဍာန် တော် နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ သည် ဖြစ် ၍၊ ဘုရားသခင် နှင့် ပြိုင် သော အမှုကို လူယူ ခြင်းအမှုဟူ၍မ ထင် မ မှတ်လျက်ပင်၊⁷ မိမိ အသရေကိုစွန့် ၍ အစေခံ ကျွန်၏သဏ္ဍာန် ကို ယူဆောင် လျက်၊ လူ ကဲ့သို့သော အဖြစ်၌ ဘွားမြင် ခြင်းကို ခံတော် မူ၏။⁸ ထိုသို့ လူ ၏ဂုဏ် အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံ ခြင်း သာ မဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံ ခြင်း တိုင်အောင် အစေ ကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချ တော်မူ၏။⁹ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ကိုအလွန်ချီးမြှောက် ၍ ဘွဲ့နာမ တကာ တို့ထက်

ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမ ကို ပေး သနားတော်မူ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် သတ္တဝါ၊ မြေကြီး သတ္တဝါ၊ မြေကြီး အောက်၌ ရှိသော သတ္တဝါ တည်းဟူသော ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု ၏ဘွဲ့ နာမ တော်ကို ဒူး ထောက် ၍၊¹¹ ယေရှု ခရစ် သည် သခင် ဖြစ်တော် မူ၏ဟု နှုတ် နှင့် ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော် ဘုရား ၏ ဘုန်း အသရေ တော်ကို ထင်ရှား စေ ကြ မည်အကြောင်း တည်း။¹² သို့ဖြစ်၍ ငါ ချစ်သူ တို့၊ သင် တို့သည် ငါ မျက်မှောက် ၌ နားထောင် သည် သာ မက ၊ မျက်ကွယ် ၌ လည်း အစဉ် နားထောင် ကြ သည်နှင့် အညီ၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် သော စိတ်နှင့် ၊ ကိုယ် ကို ကယ်တင် ခြင်း ငှာ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့။¹³ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့သည် အလိုရှိ စေ ခြင်း ငှာငင်း ၊ အကျင့်ကျင့် စေ ခြင်း ငှာငင်း၊ သင် တို့အထဲ ၌ စေတနာ တော် အားဖြင့် ပြုပြင် တော် မူ သော သူ ကား ဘုရားသခင် ပေ တည်း။¹⁴ သင် တို့သည် ပြု လေ သမျှ တို့၌ မြည်တမ်း ခြင်း၊ ငြင်းခုံ ခြင်း မ ရှိဘဲ ပြု ကြ လော့။¹⁵ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင် ခွင့် မ ရှိ၊ အဘယ်သူ ကို မျှ မ ပြစ်မှား ဘဲ နေ ၍ ၊¹⁶ မ ဖြောင့် မမှန်ဖောက်ပြန် သော လူမျိုး အထဲ ၌ အဘယ် အပြစ်မျှမပါ သော ဘုရားသခင် ၏ သား ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ အသက် ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ပြသ၍၊ စကြဝဠာ ၌ နေ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုး အထဲ ၌ ထွန်းလင်း ကြ၏။ သို့ပြုလျှင် ငါ သည် အကျိုး မရှိဘဲလျက် ပြေး သည်မ ဟုတ်၊ အကျိုး မရှိဘဲ လျက် ကြိုးစား အားထုတ်သည်မ ဟုတ်ကြောင်း ကို ငါထောက်၍ ခရစ်တော် ၏နေရက် ၌ ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။¹⁷ ထို မျှ မက၊ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်း ကို တင် လှူ ပူဇော် သော ယဇ် အပေါ်မှာ ငါ ကို လောင်း သော်လည်း ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။ သင် တို့ရှိ သမျှ နှင့်အတူ ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။¹⁸ ထိုနည်းတူ သင် တို့သည် လည်း ဝမ်းမြောက် ကြ လော့။ ငါ နှင့် အတူ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ ကြ လော့။¹⁹ သင် တို့အကြောင်း အရာ များ ကို ငါ သိ ၍ စိတ်သက်သာ ခြင်းငှာ ၊ တိမောသေ ကို သင် တို့ရှိရာသို့ များမကြာ စေလျှင် မည်အကြောင်း၊ သခင် ယေရှု ခရစ်၌ ငါ မှီဝဲ ခြင်း ရှိ၏။²⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူ သည် သင် တို့အကျိုး ကို ကြည့်ရှု ချင် သော စေတနာစိတ်ရှိသကဲ့သို့ စိတ်သဘောတူသော သူတယောက် မျှ ငါတို့၌မရှိ ။²¹ လူခပ်သိမ်း တို့သည် ယေရှု ခရစ် ၏အကျိုးကို မ ရှာ၊ ကိုယ် အကျိုးကိုသာ ရှာ ကြ၏။²² သို့သော်လည်း သား သည် အဘ နှင့်အတူ ဆောင်ရွက် သကဲ့သို့ ၊ သူသည် ငါ နှင့်အတူ ဧဝံဂေ လီ တရားအမှုကို အမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု သူ ပြသောသက်သေ ကို သင် တို့ သိ ကြ၏။²³ ထို ကြောင့် ငါ၌အဘယ်သို့ဖြစ် မည်ဟု ငါ သိ သောအခါ ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်း စေလွှတ် မည် ဟု ကြံစည် မြော်လင့်လျက် ငါနေ၏။²⁴ ထိုမျှမက ၊ ငါ ကိုယ်တိုင် သင် တို့ ရှိ ရာ သို့ များ မ ကြာ လာ မည် ဟု သခင် ဘုရား အားဖြင့် ထိုမှတ် စွဲလမ်းသောစိတ်ရှိ၏။²⁵ သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက် ခြင်း၊

စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၌ ငါ၏အပေါင်းအဘော်၊ ငါ့ကိုပြုစုသောသူတည်းဟူသောသင်တို့တမန်၊ ငါ့ညီပေဖြောဒိတ်ကိုသင်တို့ရှိရာသို့ယခုစေလွှတ်သင့်သည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။²⁶ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နာကြောင်းကိုသင်တို့ကြားသိသောကြောင့်၊ သူသည်သင်တို့အပေါင်းကိုလွမ်းဆွတ်၍ စိတ်မသာလျက်နေ၏။²⁷ သူသည်သေလုအောင် နာသည်မှန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည်သူ့ကိုသနားတော်မူ၏။ သူ့ကိုသာသနားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါ့၌ဝမ်းနည်းခြင်းအဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ်မရှိစေခြင်းငှာ၊ ငါ့ကိုလည်းသနားတော်မူ၏။²⁸ ထို့ကြောင့်သင်တို့သည်သူ့ကိုတစ်ဖန်တွေ့မြင်၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ငါသည်လည်းသက်သာခြင်းငှာ၎င်း၊ သူ့ကိုသာ၍ကြိုးစားသည်နှင့်ငါစေလွှတ်၏။²⁹ သို့ဖြစ်၍သခင်ဘုရားကိုထောက်လျက်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်သူ့ကိုလက်ခံကြလော့။ ထိုသို့သောသူတို့ကိုရိုသေလေးမြတ်ကြလော့။³⁰ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ငါ့ကိုပြုစု၍မပြည့်စုံသေးသောဝတ်ကိုသူသည်ပြည့်စုံခြင်းငှာ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ခရစ်တော်၏အမှုကြောင့်သေခြင်းသို့ရောက်လုနီးပြီ။

3 ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အထပ်ထပ်ငါရေးလိုက်သော်လည်းပင်ပန်းခြင်းမရှိ။ သင်တို့မူကားလုံခြုံခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။² ခွေးတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ အရေးဖျားလှီးခြင်းကိုခံယောင်ဆောင်သောသူတို့ကိုရှောင်ကြလော့။³ ငါတို့သည်စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်၍၊ ဇာတိ၌ကိုးစားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယေရှုခရစ်၌သာဝါကြွားဝမ်းမြောက်သောသူဖြစ်၍၊ မှန်သောအရေးဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်ကြ၏။⁴ သို့သော်လည်းငါဖြစ်လျှင်ဇာတိ၌ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိ၏။ အခြားသူမည်သည်ကား၊ ဇာတိ၌ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိသည်ဟုထင်လျှင်၊ ငါမူကားသာ၍ရှိ၏။⁵ ငါသည်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌အရေးဖျားလှီးခြင်းကိုခံရ၏။ ဣသရေလအမျိုး၊ ဗီယာမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။ ဟေဗြဲလူမှဆင်းသက်သောဟေဗြဲလူစစ်ဖြစ်၏။ တရားအားဖြင့်ဖာရိရှဲဖြစ်၏။⁶ စိတ်အားကြီးခြင်းကိုမေးသော်၊ ငါသည်အသင်းတော်ကိုညှင်းဆဲသောသူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမေးပြန်သော်၊ ငါသည်အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သောသူဖြစ်၏။⁷ သို့သော်လည်းငါ၏အကျိုးစီးပွားကိုပြုစုသောအရာရှိသမျှတို့ကိုရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ခရစ်တော်ကြောင့်ငါထင်မှတ်၏။⁸ ထိုမျှမကငါ၏သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိသောပညာသည်⁹ အဘယ်မျှလောက်မြတ်သည်ကိုထောက်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို¹⁰ ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ငါထင်မှတ်၏။¹¹ ထိုသခင်ကြောင့်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုအရှုံးခံရပြီ။ သေခြင်းမှထမြောက်သောအခွင့်

ကိုငါရနိုင်ကောင်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်အသေခံတော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါသည်လည်းအသေခံ၍ထိုသခင်ကို၎င်း၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏တန်ဖိုးကို၎င်း၊ ဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကိုဆက်ဆံ၍ခံခြင်းကို၎င်း၊ သိကျွမ်းခြင်းငှာ၊ ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသောကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမကိုးစားဘဲ၊ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရသောဖြောင့်မတ်ခြင်းတည်းဟူသောယုံကြည်ခြင်းအတွက်ကြောင့်ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော်ကိုအမြတ်ရ၍ထိုသခင်၌တည်ပါမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုမစင်ကဲ့သို့ငါထင်မှတ်၏။¹² ထိုသို့ဆိုသော်အကျိုးကိုခံရပြီ၊ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ရပြီဟုငါမဆိုလို၊ အကြင်အကျိုးကိုပေးခြင်းငှာခရစ်တော်သည်ငါ့ကိုကိုင်ဘမ်းတော်မူ၏။ ထိုအကျိုးကိုကိုင်မိခြင်းငှာငါပြေး၍လိုက်သေး၏။¹³ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ့ကိုခံမိပြီဟုကိုယ်ကိုယ်မထင်သော်လည်း၊ ငါပြုသောအမှုတစ်ခုဟူမူကား၊ နောက်ကျသောအရာတို့ကိုမမှတ်ဘဲ၊ ရှေ့၌ရှိသောအရာတို့ကိုလှမ်းကမ်း၍၊¹⁴ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်သည်အထက်အရပ်မှခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သောဆုကိုရခြင်းငှာ၊ ပန်းတုံးတိုင်သို့ငါလိုက်ပြေး၏။¹⁵ ထို့ကြောင့်စုံလင်သောသူရှိသမျှတို့သည်ဤသို့သောသဘောကိုစွဲလမ်းရကြမည်။ သင်တို့သည်တစ်စုံတစ်ခုသောအရာ၌သဘောခြားနားလျှင်၊ ထိုအရာကိုပင်ဘုရားသခင်ဖော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။¹⁶ သို့မဟုတ်သော်လည်း၊ ယခုမှီသမျှအတိုင်းတနည်းတည်းကျင့်၍တစ်သဘောတည်းရှိရကြမည်။¹⁷ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ့ကျင့်သည့်နည်းတူသင်တို့သည်တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းကျင့်ကြလော့။ ငါတို့ပေးသောပုံသက်သေနှင့်အညီကျင့်သောသူတို့ကိုလည်းရှုမှတ်ကြလော့။¹⁸ အကြောင်းမူကား၊ အထက်အဖန်ဖန်ငါပြော၍၊ ယခုပင်မျက်ရည်ကျလျက်နှင့်ပြောသည်အတိုင်း၊ ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုရန်ဘက်ပြု၍ကျင့်သောသူအများရှိကြ၏။¹⁹ ထိုသူတို့သည်ပျက်စီးခြင်း၌လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားမူကား၊ မိမိတို့ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ရှက်ကြောက်ဘွယ်သောအကျင့်၌သာမိမိတို့ဝါကြွားကြ၏။ လောကီအရာတို့ကိုသာစိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။²⁰ ငါတို့ကျင့်သောအကျင့်မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်စပ်ဆိုင်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်သည်ကောင်းကင်ဘုံမှကြွလာတော်မူမည်ဟုငါတို့သည်မြော်လင့်လျက်နေကြ၏။²¹ ထိုသခင်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာကိုပင်မိမိအောက်၌နှိမ့်ချနိုင်တော်မူသောပြုပြင်အားထုတ်ခြင်းအားဖြင့်ယုတ်ညံ့သောငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင်၊ ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်ခန္ဓာတော်၏နည်းတူဖြစ်စေခြင်းငှာအသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတံ့။

4 ထိုကြောင့် ငါ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း၊ ငါ့ဦးရစ် သရဖူ တည်းဟူသော၊ ငါ ချစ်၍ အလွန်လွမ်းသော ညီအစ်ကို တို့၊ ငါဆို ခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း သခင် ဘုရား၌ တည်နေ ကြလော့၊ ငါ့ချစ်သူ တို့။² ဧဝေါဒိ နှင့် သုနုတုတ် တို့သည် သခင် ဘုရား၌ သဘော တစ် ညီ တစ်ညွတ် တည်း ဖြစ်ရ ကြ မည်အကြောင်း ကို ငါ တောင်းပန် သွေးဆောင် ပါ၏။³ အချင်း ငါ့လုပ် ဘော် ဆောင် ဘက် စစ် ၊ သင် တို့ကိုလည်း ငါတောင်းပန် ၏။ ငါ နှင့် ကလေးမင် မှစ၍ အသက် စာရင်းဝင် သော အခြား သော ငါ ၏လုပ် ဘော် ဆောင် ဘက် တို့ နှင့် အတူ ၊ ဧဝံ ဂေလိ တရား ကို ဟောပြော သော အမှု၌ ကူညီ ၍ ကြိုးစား အားထုတ် သော မိန်းမ တို့ကို မစ ထောက်ပံ့ ပါလော့။⁴ သခင် ဘုရား၌ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြလော့။ တစ် ဖန် ငါဆို သည်ကား ဝမ်းမြောက် ကြလော့။⁵ လူ အပေါင်း တို့ရှေ့၌ သင် တို့၏ ဖြည်းညှင်း ခြင်း သဘော ကို ထင်ရှား စေ ကြ လော့။ သခင် ဘုရားသည် အနီးအပါး ၌ ရှိတော် မူ၏။⁶ အဘယ် အမှု ကို မျှ စိုးရိမ် ခြင်း မ ရှိဘဲအရာရာ၌ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် တကွ ဆုတောင်း ပဋိပညာပြုသော အားဖြင့်၊ သင် တို့တောင်းပန် လို သော အရာများတို့ကို ဘုရားသခင် အား ကြားလျှောက် ကြ လော့။⁷ ထိုသို့ပြုလျှင်အဘယ်သူမျှ ကြုံ၍မမီနိုင်သော ဘုရားသခင် ၏ ငြိမ် သက် ခြင်းသည် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သင် တို့၏စိတ် နှလုံးတို့ကို စောင့်မ လိမ့်မည်။⁸ ကြွင်း သေးသော စကားဟူ မူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သမ္မာတရား နှင့် ဆိုင်သောအကျင့်၊ လျှောက်ပတ် သောအကျင့်၊ ဖြောင့်မတ် သောအကျင့်၊ စင်ကြယ် သောအကျင့်၊ သူတစ်ပါးနှစ်သက် ဘွယ်သောအကျင့်၊ ချီးမွမ်း ဘွယ်သောအကျင့် ရှိသမျှ တို့ကိုကိုးကွယ် ပါရမီ တပါးပါး ၊ ကောင်း သော သိတင်း တပါးပါး နှင့် ဆိုင်သော အကျင့်တို့ကိုကိုးကွယ်၊ နှလုံး သွင်းကြလော့။⁹ သင်တို့သည် အထက်က သင် ယူ ၍ ငါ ၌ ကြား မြင် ခဲ့ ပြီး သမျှ တို့ကို ကျင့် ကြ လော့။ ထိုသို့ ကျင့် လျှင်၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင် သည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ တော် မူ လိမ့်မည်။¹⁰ ယခု ၌လည်း သင် တို့သည် ငါ့ ကို ကြည့်ရှု ပြုစု ချင် သော စေတနာ စိတ် နှင့် ပြည့်စုံ ပြန်သည် ဖြစ်၍၊ ငါသည် သခင် ဘုရား၌ အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။ ထို စေတနာ စိတ်သည် အထက် က ရှိသော်လည်း ပြုစု ရသော အခွင့် မရှိပြီ။¹¹ ထိုသို့ ငါဆို သော်၊ ကိုယ်တိုင် ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ရည်မှတ် ၍ ဆိုသည် မ ဟုတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် တွေ့ကြုံသမျှ သော အခြင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲ သောစိတ်ရှိ အံ့သောငှာသင် မိပြီ။¹² ရှုတ်ချ ခြင်းကိုကိုးကွယ် ၊ ကြွယ်ဝ ခြင်းကိုကိုးကွယ်၊ ခံတတ်၏။ ဝ စွာစား ခြင်း၊ မွတ်သိပ် ခြင်း၊ စည်းစိမ် ရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်းတို့ကို ခံရအံ့သော ငှာ၊ အရပ်ရပ် တို့တွင် အရာရာ ၌ သင် မိပြီ။¹³ ငါ့ ကို ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ခရစ်တော် အားဖြင့် ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ ကို ငါတတ်စွမ်း နိုင်၏။¹⁴ သို့သော်လည်း ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ခံရ စဉ် အခါ၊ သင် တို့သည် ငါနှင့်ဆက်ဆံ သောအားဖြင့်ကောင်းမွန် စွာ ပြု

ကြပြီ။¹⁵ အချင်းဖိလိပုပိ မြို့သားတို့၊ ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောစ ပြု၍ ၊ မာကေဒေါနို ပြည်မှ ငါထွက် ဆဲရှိသောအခါ အလှူ လှူခြင်း၊ အလှူခံ ခြင်းအမှု၌ ၊ သင် တို့မှတစ်ပါး အဘယ် အသင်းတော် မျှ ငါ နှင့်မ ဆက်ဆံ ကြ။¹⁶ သက်သာလောနိတ် မြို့၌ ငါရှိစဉ်ပင်၊ ငါ လို သောအရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင်ပေး လိုက် ကြ၏။¹⁷ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ အလှူ ကို ရှာ သည်မ ဟုတ်၊ သင် တို့၌ ကြွယ်ဝ သော အကျိုး ကို ရှာ ၏။¹⁸ ယခု အခါ အရာ ရာ ၌ ငါရ တတ်၏။ ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ ၏။ မွေးကြိုင် သော အနံ့ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက် အားရတော်မူသော ယဇ် တည်းဟူသောသင် တို့ပေးလိုက် သောအရာ တို့ကို ဧပဖြောဒိတ် လက်မှ ငါခံရ သည်ဖြစ်၍ကြွယ်ဝ လျက် ရှိ၏။¹⁹ ငါ ၏ဘုရားသခင် သည် ဘုန်း အာနုဘော်၌ စံပယ် တော်မူသော စည်းစိမ် ရှိသည်အတိုင်း ၊ သင် တို့အလို ရှိသမျှ တို့ ကို ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ပြည့်စုံ စေတော်မူလိမ့်မည်။²⁰ ငါ တို့အ ဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။²¹ ယေရှု ခရစ် ၌ ရှိသော သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ လော့။²² ငါ နှင့် အတူ ရှိ သော ညီအစ်ကို မှစ၍ သန့်ရှင်း သော သူ အပေါင်း တို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ ကံသာ ဘုရင်၏ နန်းတော် ၌နေသော သန့်ရှင်း သူ တို့သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက် ကြ၏။²³ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့အပေါင်း၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

ကောလောသံ

1 ဘုရားသခင် ၏ အလို တော်အားဖြင့် ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါ ပေါလုနှင့် ငါညီ တိမောသေ သည်၊² ကောလောသံ မြို့၌ နေသော သန့်ရှင်း သူတည်းဟူသော၊ ခရစ်တော် ကို ယုံကြည် သော ညီအစ်ကို တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူး တော် နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေ သော။³ သင် တို့သည် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ၍၊⁴ သမ္မာ တရား တည်းဟူသော ဧဝံဂေ လိ တရား ကို သင်တို့သည် အထက်က ကြားသိ ကြသည်အတိုင်း၊ သင် တို့ အ ဘို့ ကောင်းကင် ဘုံ၌ သို့ထား သော မြော်လင့် ရာ ကို ထောက် သဖြင့်၎င်း၊ သင် တို့အဘို့ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ၍၊⁵ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် တည်းဟူသော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။⁶ ထိုတရားသည် လောကီ နိုင်ငံ တ ရှောက် လုံး ကို နှိုးနှိုး သည်နှင့် အညီ ၊ သင်တို့ရှိ ရာ သို့ ရောက် ခဲ့ပြီ။ သင် တို့၌ အသီး သီးခြင်း၊ တိုးပွား ခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ အရပ်ရပ်၌ပင် ပြုတတ်၏။⁷ သင် တို့အမှုကို စောင့်၍၊ ခရစ်တော် ထံ၌သစ္စာရှိ သော ဆရာ တည်းဟူသော ငါ တို့ချစ် သော ကျွန်ချင်း ပေဖြ သည် သင်တို့ကို သွန်သင် သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ကြား ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို မှန်ကန် စွာ ဝန်ခံ သော နေ့ မှစ၍ ထိုသို့သော အကျိုး ရှိ၏။⁸ သင် တို့၌ ရှိသော ဝိညာဉ် ပကတိ မေတ္တာ ကို ပေဖြ သည် ငါ တို့အားပြ ခဲ့ပြီ။⁹ ထို့ကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ကြား ရ သည် နေ့ မှစ၍ ၊ သင် တို့ အ ဘို့ အလို ငှာ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက် နေကြ၏။¹⁰ ဆုတောင်းသော အချက် ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်း သော အကျင့် အမျိုးမျိုး တည်း ဟူသော အသီးကိုသီး ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ကိုသိသော ဉာဏ် တိုးပွား ခြင်း ရှိသဖြင့် ၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် အရာရာ ၌ သည်းခံ ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်းအလိုငှာ၊ ဘုန်းကြီး သော တန်ခိုး တော်အတိုင်း ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်၎င်း၊¹¹ ခမည်းတော် ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော် ကို ချီးမွမ်း လျက်၊ သခင် ဘုရားနှင့် ထိုက်လျောက် စွာ ကျင့် ၍ အရာရာ ၌ နှစ်သက် တော်မူစေခြင်းငှာ၊ ပညာ အမျိုးမျိုး ၊ ဓမ္မ ဉာဏ် အမျိုးမျိုးအားဖြင့်အလို တော်ကို အကုန်အစင်နားလည် ပါ မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဌနာ ပြု၏။¹² အလင်း ၌ နေသော သန့်ရှင်း သူတို့၏ အမွေကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံ ဝင်စားထိုက် မည်အကြောင်း။

ကျေးဇူးပြု တော် မူ၏။¹³ မှောင်မိုက် တန်ခိုး မှ လည်း ငါ တို့ ကို နှုတ် ၍၊ ချစ် တော်မူသော သား တော်၏ နိုင်ငံ ထဲသို့ သွင်း တော် မူ၏။¹⁴ ထိုသား တော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ် လွတ် တော်မူ ခြင်းတည်းဟူသော ရွေးနှုတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရ ကြ၏။¹⁵ ထိုသား တော်သည် မျက်မြင် မရသော ဘုရားသခင် ၏ ပုံ သဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့တွင်လည်း သားဦး ဖြစ် တော်မူ၏။¹⁶ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသား တော်သည် ကောင်းကင် ပေါ် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသမျှ သော ရူပ အရာ၊ အရူပ အရာ၊ ရာဇပလ္လင် ဖြစ် စေ ၊ အစိုးရ ခြင်း တန်ခိုး ဖြစ် စေ ၊ အ ထွ ဋ် အမြတ် ဖြစ် စေ ၊ အာဏာစက် ဖြစ် စေ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ထိုသခင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ ထိုသခင် အ ဘို့ အလိုငှာ၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ သည် ဖန်ဆင်း လျက်ဖြစ် ကြ၏။¹⁷ သား တော်သည်လည်း ခပ်သိမ်း သော အရာ မ ဖြစ်မှီ ဖြစ် တော်မူ၍ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့သည် တန်ခိုး တော်အားဖြင့် သာ တည် ကြ၏။¹⁸ အသင်းတော် တည်းဟူသော ကိုယ် ၏ ဦးခေါင်း ဖြစ် တော်မူ၏။ အရာရာ ၌ ထူးမြတ် ခြင်းငှာ မူလ အရင်း ဖြစ် ၍၊ သေ သောသူတို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူ၏။¹⁹ အကြောင်းမူကား ၊ ခပ်သိမ်း သောပြည့်စုံ ခြင်းကို သား တော်၌ ကျိန်းဝပ် စေခြင်းငှာ၎င်း ၊²⁰ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ သွန်းသော အသွေး တော်အားဖြင့် ရန် ကို ငြိမ်း စေ၍၊ ကောင်းကင် အရာ ဖြစ် စေ ၊ မြေကြီး အရာ ဖြစ် စေ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို သား တော် အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှင့် မိ သု သဟာယဖွဲ့ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း အလိုရှိ တော် မူ၏။²¹ အထက် က ဘုရားသခင် နှင့် ကွာရှင်း ၍၊ ဆိုးညစ် သော အကျင့် ကို ကျင့် သဖြင့် စိတ် နှလုံး၌ ရန်သူ ဖြစ်သော သင် တို့ကို၊ ကိုယ် ခန္ဓာ တော်၌ အသေခံ တော် မူ သော အားဖြင့် ၊ ယခု မိဿ ဟာ ယ ဖွဲ့စေ တော် မူ၏။²² အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင် အောက် ၌ ရှိသမျှ သော ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အား ဟောပြော သဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြား ရပြီးသော ဧဝံဂေလိ တရား၏ မြော်လင့် ခြင်းမှ မ ရွေ့လျော့ ဘဲ၊²³ တိုက်မြစ် ကျခြင်း၊ တည်ကြည် ခြင်းနှင့်တကွမြဲမြဲ စွာယုံကြည် ကြလျှင် ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်လျက် အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ် လျက် ရှိ သော သင် တို့ကို ရှေ့ တော်၌ ဆက်သ မည်အကြောင်း ကြောင်း။²⁴ ငါ ပေါလု သည်ထိုတရား ကို ဟောသောဆရာ ဖြစ်သည်

နှင့် သင် တို့အဘို့ အလိုငှာ ဆင်းရဲ ခံခြင်း၌ ယခု ဝမ်းမြောက် ၍၊ ခရစ်တော် ၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခအကြွင်း အကျန်ကို အသင်းတော် တည်း ဟူသောကိုယ်တော် အဘို့ အလိုငှာ ငါ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ပြည့်စုံ စေ၏။²⁵ရှေး ကပ် ကာလ ပတ်လုံး ဝှက်ထား လျက် ရှိ သော်လည်း ၊ ယခု တွင် သန့်ရှင်း သူ တို့အား ဘော်ပြ သော နက်နဲ ရာ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို အကုန်အစင် ဟောပြော စေခြင်းငှာ၊²⁶သင်တို့အကျိုးကို ထောက်၍၊ ငါ အား အပ်ပေး တော် မူသော ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ တော်နှင့်အညီ ၊ ငါ သည် အသင်း တော်၌ ဓမ္မဆရာ ၏ အဖြစ်သို့ ရောက် ရပြီ။²⁷တပါး အမျိုးသား တို့တွင် ဤ နက်နဲ သောအရာနှင့်ဆိုင်သောမဟာ စည်းစိမ်ကား၊ အ ဘယ်မျှလောက်ကြီး သည်ကို သန့်ရှင်း သူတို့သည် သိ စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် အလိုရှိ တော်မူ၏။ ထို စည်းစိမ်ကား၊ ဘုန်း အသရေ ကို မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသောသင် တို့အထဲ ၌ တည် တော် မူ သော ခရစ်တော် ပေ တည်း။²⁸ခရစ်တော် အားဖြင့် လူ တိုင်း စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် ၍ လူ ခပ်သိမ်း တို့ကို ဆက်သအံ့သော ငှာ၊ ငါ တို့သည် လူ ခပ်သိမ်း တို့ကို သတိပေး ၍ ပညာ အမျိုးမျိုး နှင့် ဆုံးမ သွန်သင်လျက် ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြော ကြ၏။²⁹ထိုသို့ အလိုငှာ ငါသည် အမှုဆောင်ရွက် ၍၊ ငါ ၌ တန်ခိုး တော် ပြုပြင် အားထုတ် တော် မူ သည် အတိုင်း ကြိုးစား အားထုတ် လေ့ ရှိ၏။

2 သင် တို့နှင့် လောဒိကီ မြို့သူမြို့သား တို့မှ စ၍ ၊ ငါ့ မျက်နှာ ကို မ မြင် ဘူး သော သူ ရှိ သမျှ တို့သည်။²မေတ္တာ ချင်း ထုံးဖွဲ့ ၍၊ ခမည်းတော်ဘုရား နှင့် ခရစ်တော် ၏ နက်နဲ သောအရာကို နားလည် နိုင်သော ဝိစိကိစ္ဆာ နှင့် ကင်းစင်သော ဉာဏ် ၏စည်းစိမ် အပေါင်း နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်နှလုံး သက်သာ စေမည်အကြောင်း အ ဘယ်မျှ လောက် ကြီးသော တိုက်လှန် ခြင်းကို ငါခံရ သည်ဟု သင် တို့သိ စေ ခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ ၏။³ထိုနက်နဲ သော အရာ၌ ပညာ ဘဏ္ဍာ ၊ ဉာဏ် ဘဏ္ဍာရှိသမျှ တို့သည် ဝှက်ထား လျက် ရှိ ကြ၏။⁴အဘယ် မည် သော သူ မျှ ဖြားယောင်း သော စကား အားဖြင့် သင် တို့ကို မ လှည့်ဖြား စေခြင်းငှာ ၊ စကားကို ငါ ပြောဆို၏။⁵ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် သင်တို့နှင့် ကွာ ၍ နေသော်လည်း ၊ စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့သည် လျောက်ပတ် စွာ စီရင် ပြုပြင် တတ်သည် ကို၎င်း ၊ ခရစ်တော် ၌ ခိုင်ခံ့ စွာ ယုံကြည် သည် ကို၎င်း မြင် လျှင် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၏။⁶ထို့ကြောင့် သင် တို့သည် သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ခံယူ ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင် ၌ စိုက်ပျိုး ခြင်း၊ တည်ဆောက် ခြင်း ရှိ လျက် ၊ နည်းဥပဒေ သ ကို ခံ ပြီးသည်အတိုင်း ယုံကြည် ခြင်း၌ မြဲမြံ စွာစွဲလမ်းလျက် ၊⁷ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း တိုးပွား ပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင် ၌ ကျင်လည် ကြလော့။⁸ခရစ်တော် ၏တရား ကို မ လိုက်၊ လူ အဆက်ဆက် ခံ သော နည်း ဥပဒေ သ နှင့် လောကီ တရား န ကို

လိုက် ၍၊ လောကီပညာ နှင့် အချည်းနှီး သော ပရိယာယ် အားဖြင့် သင် တို့ကို အဘယ်သူ မျှမလုယူမဖျက်ဆီး စေခြင်းငှာသတိပြု ကြ လော့။⁹အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဇာတိ အဖြစ်တော်၏ ပြည့်စုံ ခြင်းအပေါင်း သည် ခရစ်တော် ၌ ကိုယ် ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ် တော်မူ၏။¹⁰အထွဋ်အမြတ် အာဏာစက် ရှိသမျှ ကို အုပ်စိုး တော် မူသော ထိုသခင် ၌ သင်တို့သည် စုံလင် ခြင်းရှိ ကြ၏။¹¹ခရစ်တော် ၏ အရေဖျားလှီး ခြင်းအားဖြင့် ဇာတိ ပကတိအဖြစ်၏ ကိုယ် ကို ပယ်ရှင်း ၍၊ လက် ဖြင့် မ လုပ် သော အရေ ဖျား လှီး ခြင်း ကို ထို သခင် ၌ သင်တို့သည် ခံ ကြသည်ဖြစ်၍၊¹²ဗတုတိဇံ အားဖြင့် ထို သခင် နှင့်အတူသင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကို ခံကြ၏။ ခရစ်တော် ကို သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ တော် မူ သော ဘုရားသခင် ၏ ပြုပြင် အားထုတ် တော်မူခြင်းကို ယုံကြည် သောအားဖြင့် ၊ ဗတုတိဇံကိုခံ၍ ထိုသခင် နှင့် အတူ ထမြောက် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။¹³ဒုစရိုက် အပြစ်၌ ၎င်း၊ ဇာတိ ပကတိ၏ အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောအဖြစ်၌၎င်း သေ လျက် ရှိ နေ သော သင် တို့ကို ခရစ်တော် နှင့် အတူ အသက် ရှင်စေ၍၊ သင် တို့ အပြစ် ရှိ သမျှ တို့ကို လွှတ် တော် မူ၏။¹⁴ငါ တို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောဝိနည်း အထုံးအဖွဲ့ နှင့် စပ်ဆိုင်သော လက်မှတ်ကို ချေ ၍၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ရိုက် ထားလျက်၊ ငါ တို့ စပ်ကြား ထဲက ပယ်ရှင်း တော်မူပြီ။¹⁵အထွဋ်အမြတ် ၊ အာဏာစက် များကို လုယူ လျှင် ၊ ထင်ရှား စွာ ထုတ်ပြ ၍လက်ဝါးကပ်တိုင် တော် အားဖြင့် အောင်ပွဲ ကို ခံ တော် မူ ပြီ။¹⁶ထို ကြောင့် စား သောက် ခြင်း အမှု၊ ပွဲ နေ့၊ လ ဆန်း နေ့၊ ဥပုသ်နေ့ တို့ ကို စောင့် ခြင်း အမှု တွင် သင် တို့ကို အဘယ်သူ မျှ မ စစ်ကြော မ စီရင်စေနှင့်။¹⁷ထို အရာတို့သည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့၏ အရိပ် ဖြစ် ကြ၏။ ကိုယ်မူကား ခရစ်တော် ၏ ကိုယ် ဖြစ်၏။¹⁸ဦးခေါင်း တော်ကို အမှီ မ ပြု၊ ဇာတိ ပကတိ၏ စိတ် နှလုံး အချည်းနှီး ထောင်လွှား လျက်၊ မိမိ မသိ မ မြင် သော အရာ ကို စူးစမ်း လျက်၊ စိတ် နိမ့်ချ ခြင်း၌ ၎င်း၊ ကောင်းကင် တမန်ကို ကိုးကွယ် ခြင်း၌ ၎င်း မွေ့လျော် သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ သင် တို့ဆု ကို မ လုမယူစေနှင့်။¹⁹ဦးခေါင်း တော်မှ တစ်ကိုယ် လုံး သည် အဆစ် အပိုင်းအထုံးအဖွဲ့ များအားဖြင့် ၊ အားဖြည့် ၍ ထုံးဖွဲ့ လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော် နှင့် အညီ ကြီးပွား တတ်၏။²⁰သင် တို့သည် ခရစ်တော် နှင့် အတူ သေ ၍ ၊ လောကီ တရား န မှ စုတေ့ ကြ သည် မှန် လျှင်၊²¹မ တို့ နှင့်၊ မ မြည်း နှင့်၊ မ ကိုင် နှင့်ဟူသော ပညတ်စကားကို လောကီ အသက် ရှင်သေးသကဲ့သို့ ၊ အဘယ်ကြောင့် နားထောင်ကြ သနည်း။²²လူ တို့၏ ပညတ် ဩဝါဒ အတိုင်း စောင့်ရှောက် သော ထိုပညတ်ရှိသမျှ တို့သည် ပုပ်ပျက် စေ ခြင်းအကြောင်း ဖြစ် ကြ၏။²³ထိုသို့သော ပညတ် တို့သည် ကိုယ် အသား ကို ဝပြော စွာ ကျွေးမွေး ခြင်းနှင့် မ ဆိုင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ကိုးကွယ် ခြင်း၊ စိတ် နိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ် ကာယကို နှိပ်စက် ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ ၊ ပညာရှိ ယောင်ဆောင်ကြ၏။

3 အထက် ဆို ခဲ့ ပြီးသည် အတိုင်း၊ သင် တို့သည် ခရစ်တော် နှင့် အတူထမြောက် ကြသည်မှန်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော် ဘက် မှာ ခရစ်တော် သည် ထိုင် နေ တော် မူ ရာ အရပ် ၌ရှိ သော အထက် အရာ တို့ကိုရာ ကြလော့။² မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသောအရာ တို့ကို စွဲလမ်း သော စိတ် မ ရှိ ကြ နှင့်။ အထက် အရာ တို့ကို သာ စိတ် စွဲလမ်း ခြင်း ရှိ ကြ လော့။³ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် သေ သော သူ ဖြစ်၍သင် တို့ အသက် သည် ခရစ်တော် နှင့် အတူ ဘုရားသခင် ၌ ဝှက်ထား လျက်ရှိ၏။⁴ ငါ တို့အသက် တည်းဟူသော ခရစ်တော် သည် ထင်ရှား တော်မူသောအခါ ၊ ငါ တို့သည်လည်း ထို သခင် နှင့် အတူ ဘုန်းကြီး ၍ ထင်ရှား ကြ လတံ့။⁵ ထို ကြောင့် မ တရား သော မေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူး စွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာ ပူန်ခြင်း၊ ဆိုးညစ် သော တပ်မက် ခြင်း၊ ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ်ခြင်း ဖြစ်သောလောဘ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသော သင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါ တို့ကို သေ စေ ကြ လော့။⁶ ထို အမှု များ ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော်သည် ငြင်းဆန် သော သူ တို့ အပေါ် ၌သင့်ရောက် ပေ၏။⁷ ထို သူ တို့နှင့် သင် တို့သည် လည်း အထက် က ပေါင်းဖော် သောအခါ ၊ ထို အမှုများ၌ ကျင့်လည် ကြ၏။⁸ ယခု မူကား ၊ ထို အမှု အလုံးစုံ တို့ ကိုငင်း၊ အမျက်ထွက် ခြင်း၊ စိတ်ဆိုး ခြင်း၊ မနာလို ခြင်း၊ သူ့အသရေ ပျက်အောင် ပြောဆို ခြင်း၊ ညစ်ညူး သော စကား ကို သုံး ခြင်း တို့ ကိုငင်း၊ သင် တို့နှုတ် မှ ပယ်ရှင်း ကြလော့။⁹ အချင်းချင်း မုသာ စကားကို မ ပြောမသုံး ကြ နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင် တို့သည် လူ ဟောင်း ၏ အကျင့် တို့ နှင့် လူ ဟောင်း ၏ ကိုယ် ကို ချွန် ပယ် ၍။¹⁰ ဖန်ဆင်း တော် မူ သော သူ ၏ ပုံ သဏ္ဍာန်နှင့်အညီ ၊ မှန်သောပညာ အားဖြင့် အသစ် ပြုပြင်သော လူသစ် ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။¹¹ ထို ဖန်ဆင်း ပြုပြင် တော် မူ ရာ၌ ဟေလသ လူမ ရှိ ၊ ယုဒ လူ မ ရှိ၊ အရေ ဖျား လှီး မင်္ဂလာ ခံ ခြင်း မ ရှိ၊ မ ခံ ခြင်း မ ရှိ၊ လူ ရိုင်း မ ရှိ၊ သ ကု သိ လူ မ ရှိ၊ ကျွန် မ ရှိ၊ လူ လွတ် မ ရှိ၊ ခရစ်တော် သည် အလုံးစုံ တို့၌ အလုံးစုံ ဖြစ်တော်မူ၏။¹² ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ရွေးကောက် သော သူ၊ သန့်ရှင်း သော သူ၊ ချစ် အပ် သော သူ ကဲ့သို့ ၊ သနားစုံမက် ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ စိတ် နိမ့်ချ ခြင်း၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်းတို့ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် ကြလော့။¹³ တစ်ယောက် ၌ တစ်ယောက် အပြစ်တင် စရာအခွင့် ရှိ လျှင် ၊ အချင်းချင်း သည်းခံ ၍ အပြစ်ကိုလွှတ် ကြလော့။ ခရစ်တော် သည် သင် တို့၏အပြစ်ကို လွှတ် တော်မူသကဲ့သို့ ၊ ထိုနည်းတူ ပြု ကြ လော့။¹⁴ စုံလင် ခြင်း အဖွဲ့ အစည်း တည်း ဟူသော ချစ် ခြင်း မေတ္တာ ကို ထပ်၍ယူ တင် ဝတ် ဆောင် ကြ လော့။¹⁵ သင် တို့စိတ် နှလုံးအထဲ ၌ ခရစ်တော် ၏ ငြိမ်သက် ခြင်းအုပ်စိုး စေ။ ထိုသို့အလို ငှာ သင် တို့သည် တစ် လုံးတစ် ကိုယ် တည်း၌ ခေါ် ထား တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ကြသည် ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူး တော်ကို သိသောစိတ်ရှိ ကြ

လော့။¹⁶ ခရစ်တော် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားသည် ပညာ အမျိုးမျိုး နှင့် သင် တို့အထဲ ၌ ကြွယ်ဝ စွာ တည်နေ ၍ သင်တို့သည် ဆာလံ သီချင်းမှစသောဓမ္မ သီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့် ၊ အချင်းချင်း တို့ကို ဆုံးမ သွန်သင် ခြင်း၊ သတိပေးခြင်းကိုပြု၍၊ နူးညွတ် သောစိတ်နှလုံး နှင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ သီချင်း ဆို ကြ လော့။¹⁷ စကား ပြော သော်ငင်း ၊ အမှုဆောင်ရွက် သော်ငင်း၊ သခင် ယေရှု ၏ နာမ တော်ကို ထောက်၍ ခပ်သိမ်း သော အမှု တို့ ကို ပြုမူ လျက် ၊ ကျေးဇူး တော်ကြီးလှပါ၏ဟု ထိုသခင် ကို အမှီပြု ၍ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလော့။¹⁸ အချင်းမိန်းမ တို့၊ သခင် ဘုရား၌ လျောက်ပတ် သည်အတိုင်း ၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုး ခြင်း ကို ဝန်ခံ ကြ လော့။¹⁹ အချင်း ယောက်ျား တို့၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ကို ချစ် ကြလော့။ ကြမ်းတမ်း စွာမ ပြုကြနှင့်။²⁰ သားသမီး တို့၊ မိဘ စကားကို အရာ ရာ ၌ နားထောင် ကြ လော့။ မိဘ စကား ကို နားထောင် ခြင်း အမှုသည် သခင် ဘုရားနှစ်သက် တော်မူ သော အမှု ဖြစ် ၏။²¹ အဘ တို့၊ ကိုယ် သားသမီး ကို စိတ်ဆိုး စေ ခြင်း ငှာ မ ပြုကြနှင့်။ ထိုသို့ပြု လျှင်၊ သူ တို့သည် အားလျော့ စိတ်ပျက် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။²² အစေခံ ကျွန် တို့၊ သခင် ဘုရား ကို ကြောက်ရွံ့ လျက်၊ သူ တို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေသော သူ ကဲ့သို့ ၊ မျက်မှောက် ၌သာ နားထောင်သည် မ ဟုတ်၊ စိတ် နှစ်ခွဲ မ ရှိဘဲ၊ လောကီ သခင် ၏စကား ကို အရာ ရာ ၌ နားထောင် ကြ လော့။²³ လူ ၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့မ ဟုတ်၊ သခင် ဘုရား၏ အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် သကဲ့သို့ ၊ ပြု လေ သမျှ တို့၌ စေတနာ စိတ် နှင့် ပြု ကြလော့။²⁴ သင်တို့သည် သခင် ခရစ်တော် ၏ အစေ ကို ခံ ကြသည်ဖြစ်၍၊ အမွေ တော်တည်းဟူသော အကျိုး ကို၊ ထို သခင်ဘုရား၏ လက်တော်မှ ခံရ လိမ့်မည်ဟု သိမှတ် ကြ လော့။²⁵ မတရား သောအမှုကို ပြုသောအမှုမည်သည်ကား၊ မိမိ ပြုသော အမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရ လိမ့်မည်။ အဘယ်သူ ၏ မျက်နှာ ကို မှတ်တော်မ မူ။

4 သခင် တို့၊ သင် တို့၏သခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိ တော်မူ သည်ကို သိမှတ် ၍၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၊ မျှ ခြင်းတရားနှင့်အညီ ကိုယ်ကျွန် တို့ကို ပြု ကြ လော့။² ဆုတောင်း ပ ဌ နာ ပြု ခြင်း အမှု ကို အမြဲ ပြု၍၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက် ကြ လော့။³ ငါသည် ခရစ်တော် ၏ နက်နဲ သော အရာကြောင့် အချည် အနှောင် ခံရသည်ဖြစ်၍။⁴ ထိုနက်နဲသောအရာကို ဟောပြောခြင်း ငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် တရား ဟော ရာ တံခါး ကို ငါ တို့အား ဖွင့် တော်မူမည်အကြောင်း ကိုငင်း၊ ထို နက်နဲသောအရာကို ဟောပြော အပ်သည်နှင့်အညီ ငါ တော်ပြ မည် အကြောင်း ကိုငင်း၊ ငါ တို့အဘို့ လည်း ဆုတောင်း ကြ လော့။⁵ ပြင်ပ လူ တို့၏ မျက်နှာကိုထောက် လျက်၊ ပညာ နှင့် ကျင့်ဆောင် ၍ ကာလ အချိန် ကို ရွေးနှုတ် ကြ လော့။⁶ လူ အသီးအသီးတို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြော ရမည်ကိုသိ

နိုင်မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့စကား သည် ဆား အားဖြင့် ငန်သော အရသာ နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ အစဉ်မပြတ်တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါစေ။⁷ သခင် ဘုရား၌ သစ္စာရှိ သော ဆရာ ၊ ငါတို့ကျွန်ချင်း တည်းဟူသော၊ ငါချစ် သောညီ တုခိတ် သည် ငါ ၏ အကြောင်း အရာရှိ သမျှ ကို သင် တို့အား ဘော်ပြ လိမ့်မည်။⁸ သူသည် သင်တို့၏အကြောင်း အရာများကို သိ ၍၊ သင် တို့စိတ် နှလုံးကို သက်သာ စေခြင်းငှာ ၊ ထိုသူ ကို၎င်း ၊ သင် တို့အထဲ ကဖြစ် ၍ သစ္စာရှိ သော ငါချစ် သော ညီ သြနေသိမ် ကို၎င်း၊ သင် တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ် ၏။⁹ သူတို့သည် ဤမြို့၌ဖြစ်သမျှ သော အကြောင်း အရာကို သင် တို့အား ဖော်ပြ ကြ လိမ့်မည်။။¹⁰ ငါ နှင့် အတူ အကျဉ်း ခံ ရသော သူ အာရိတု တာ ခု ၊ ဗာန ဗ ၏ တူ မာ ကု ၊ ယု တု တု ဟု ခေါ်ဝေါ် သော ယေရှု တို့ သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ မာကု အတွက် သင်တို့ကို ငါ မှာ လိုက်ခဲ့ပြီ။ သူ သည် သင် တို့ဆီသို့ ရောက်လာ လျှင် လက်ခံ ကြ လော့။။¹¹ အရေဖျားလှီး ခြင်းကိုခံသော သူ တို့တွင် ဤသူ တို့သာ ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံ တော်အဘို့ ငါနှင့်အတူ အမှုဆောင် သော သူ ဖြစ် ၍၊ ငါ့ စိတ်ကို သက်သာ စေ ကြ၏။။¹² သင် တို့အထဲ ကဖြစ် သောခရစ်တော် ၏ကျွန် ပေဖြ သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ၏။ သင် တို့သည် စုံလင် လျက် ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်ကို အကုန်အစင် လေ့ကျက်လျက် တည်ကြည် မည်အကြောင်း သူသည် သင် တို့အဘို့ ကာလအစဉ် ကြိုးစား ၍ ဆုတောင်း တတ်၏။။¹³ သင် တို့မှစ၍ လောဒိကိ မြို့နှင့် ဟေရပေါလိ မြို့၌ ရှိသော သူ တို့အဘို့ သူ သည် အလွန် စေတနာ စိတ် အားကြီး သည် ဟု ငါ သည် သူ၏သက်သေ ဖြစ်၏။။¹⁴ ငါချစ် သော ဆေးသမား လု ကာ နှင့် ဒေမ သည် သင် တို့ ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။။¹⁵ လော ဒိ ကိ မြို့၌ ရှိ သော ညီအစ်ကို တို့ကို၎င်း ၊ နံ ၈ မှစ၍ သူ၏အိမ် ၌ ရှိသော အသင်းတော် ကို၎င်း နှုတ်ဆက် ကြလော့။။¹⁶ ဤစာ ကို သင် တို့သည် ဘတ် ပြီးမှ လော ဒိကိ မြို့ အသင်းတော် ကို ဘတ် စေကြလော့။ ထိုမြို့မှရသောစာကို လည်း သင် တို့ဘတ် ကြလော့။။¹⁷ အာခိပုပု ကိုလည်း ၊ သင်သည် သခင် ဘုရား၏ လက်တော်မှ ခံရ ပြီးသော ဓမ္မဆရာ ၏အမှုအရာ ကို ပြည့်စုံ ခြင်း ငှာ သတိပြု ပါ ဟု ပြော ကြ လော့။။¹⁸ ငါ ပေါလု သည် သင် တို့ အား နှုတ်ဆက် သော အချက် ကို ကိုယ် လက် ဖြင့် ရေးထား၏။ ငါ ခံရသော ချည်နှောင် ခြင်းကို အောက်မေ့ ကြလော့။ သင် တို့၌ ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း ။ အာမင်။

၁ သက်သာလောနိ

၁ ပေါလု ၊ သိလ္လာန ၊ တိမောသေ တို့သည် ခမည်းတော် ဘုရားနှင့် သခင် ယေရှု ခရစ် ၌ တည်ရှိသော သက်သာ လောနိ တ် မြို့သား အသင်းတော် ကို ကြား လိုက်ပါ ၏။ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါတို့ အဘ တည်း ဟူသော ဘုရား သခင် အထံ တော်က ကျေးဇူးတော် နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါ စေ သော။^၂ ငါ တို့ အဘ တည်း ဟူသော ဘုရား သ ခ င် ၌ ရှေ့တော်၌၊ သင် တို့သည် ယုံကြည် သောစိတ်နှင့် အကျင့် ကို ကျင့် ခြင်း၊ ချစ် သော စိတ်နှင့် ကြိုးစား အားထုတ် ခြင်း၊^၃ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို မြော်လင့်သော စိတ် နှင့် တည်ကြည် ခြင်း တို့ကို ငါ တို့သည် အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့ လျက်၊ ဘုရား သခင် ချစ် တော်မူသော ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ခံရသော ရွေးကောက် တော်မူခြင်းကို သိ လျက်၊ သင် တို့အပေါင်း ကို အကြောင်း ပြုသဖြင့်၊^၄ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ကာလအစဉ် ချီးမွမ်း၍၊ သင်တို့အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း ပဌနာပြု လျက် နေကြ၏။^၅ ငါတို့သည် သင် တို့နှင့်အတူ နေသောအခါ သင် တို့အတွက် အဘယ်သို့ သော သူဖြစ် သည်ကို သင်တို့သိ ကြသည်နှင့် အညီ ၊ ငါ တို့ဟောပြော သော ဧဝံဂေလိ တရားသည်၊ သင် တို့၌ စကား သက်သက် ဖြစ်သည် မ ဟုတ်။ တန်ခိုး နှင့်၎င်း ၊ သန်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်နှင့် ၎င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိဘဲ အမှန်သိခြင်း နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ သော တရားဖြစ်၏။^၆ သင် တို့သည် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ သန်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်နှင့် ဆိုင်သော ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့်တကွ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ခံယူ ၍၊ ငါ တို့ကဲ့သို့ သော သူ၊ သခင် ဘုရား ကဲ့သို့ သော သူဖြစ် ကြ၏။^၇ သို့ဖြစ်၍ ၊ မာကေဒေါနိ ပြည်၊ အခါယ ပြည်၌ ယုံကြည် သော သူ အပေါင်း တို့အား သင် တို့သည် ပုံ သက်သေပေးသောသူ ဖြစ် ကြ၏။^၈ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ သင် တို့ထံ က ၊ သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်အသံ သည်၊ မာကေဒေါနိ ပြည်၊ အခါယ ပြည်၌ ကျော်စောသည်သာမက ၊ ဘုရားသခင် ကို သင် တို့ ယုံကြည် ခြင်း၏ သိတင်းသည် အရပ်ရပ် တို့၌ နှံ့ပြား လေ၏။ သို့ ဖြစ်၍ ငါ တို့သည် တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ ပြော စရာအကြောင်း မ ရှိ ။^၉ ငါ တို့သည် သင် တို့အထံ သို့ အဘယ်သို့ ဝင် ကြသည် အကြောင်း အရာ ကို သူ တို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြားပြော ကြ၏။ အသက် နှင့် ပြည့်စုံလျက် မှန် တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ အမှု တော်ကို သင်

တို့သည် ဆောင် ခြင်း ငှာ၎င်း ၊^{၁၀} ရောက် လတံ့ သော ဘေးဒဏ် မှ ငါ တို့ကို ကယ်နှုတ် သော သခင်ယေရှု တည်းဟူသောသေ ခြင်းမှ ဘုရားသခင်ထမြောက် စေတော်မူသောသား တော်သည် ကောင်းကင် ဘုံမှ ကြွလာတော်မူမည် အရာကို ငံ့လင့် ခြင်းငှာ၎င်း၊ ရုပ်တု ဆင်းတု တို့ကို ပစ်ပယ်၍၊ ဘုရားသခင် အထံ တော်သို့ ပြောင်းလဲ ကြသည် အကြောင်းအရာ ကိုလည်း ကြားပြောကြ၏။

၂ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် သင် တို့အထံ သို့ဝင် ခြင်းအမှုသည် အချည်းနီး မ ဖြစ် ကြောင်း ကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။^၂ သင်တို့သိ ကြသည်နှင့်အညီ ၊ ငါ တို့သည် ဖိလိပုပိ မြို့၌ ဆင်းရဲ ခြင်းနှင့် ညှဉ်းခဲ ခြင်းကို ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု ၍ ကြီးစွာ သော တိုက်လှန် ခြင်းနှင့်တကွ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ တရား ကို သင် တို့အား ရဲရင့် စွာ ဟောပြော ကြ၏။^၃ ငါ တို့သည် မှားယွင်း ခြင်း၊ ညစ်ညူး ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြသည်မ ဟုတ်။^၄ ဧဝံဂေလိ တရားကို စောင့် ထိုက် သောသူဟု ငါတို့ကို ဘုရားသခင် လက်ခံ တော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ လူ ကို နှစ်သက် စေသကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ငါ တို့စိတ် နှလုံးကို စစ်ကြော စုံစမ်းတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ဟောပြော ကြ၏။^၅ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ သင် တို့သိ ကြသည်နှင့်အညီ ၊ ငါတို့သည် ချော့မော့ သောစကား ကို တခါမျှ မ သုံး ၊ ဝှက်ထား သော လောဘ စိတ် အလျှင်း မ ရှိ ကြောင်း ကို ဘုရားသခင် သည် ငါတို့သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။^၆ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခရစ်တော် ၏တမန် တော် ဖြစ် ၍၊ လေး သောဝန်ကို တင်ပိုင်သော်လည်း၊ လူ ပေးသော ဘုန်း အသရေကို သင် တို့တွင် မ ရှာ ၊ အခြား သူတို့တွင် လည်း မ ရှာ ဘဲ၊^၇ သင်တို့တွင် ဖြည်းညှင်းစွာ ပြုကြ၏။ သင် တို့ကို ချစ် သောကြောင့်နို့ထိန်းသည် မိမိ သူငယ် ကို ကျွေးမွေးပြုစု သကဲ့သို့ ၊^၈ ငါ တို့သည် သင် တို့ကို နှမြောစုံမက် ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ တရား ကိုမျှ မက၊ ကိုယ် အသက် ကို ပင် ပေး ချင် သော စေတနာ စိတ်ရှိ ကြ၏။^၉ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင် ၍ ကြိုးစား အားထုတ် ကြောင်း ကို သင်တို့မှတ်မိ ကြ၏။ သင် တို့တွင် တစ်ယောက် ကိုမျှ မ နှောင့်ရှက် ခြင်းငှာ၊ ငါ တို့သည် နေ့ ညဉ့် လုပ်ဆောင် လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ

တရားကို သင် တို့အား ဟောပြော ကြ၏။¹⁰ မိမိ နိုင်ငံ တော်နှင့် ဘုန်းတော် ထံသို့ ၊ သင် တို့ကို ခေါ်သွင်း တော်မူသော ဘုရားသခင် နှင့် အထိုက်အလျောက် သင် တို့သည် ကျင့်ဆောင် စေ ခြင်း ငှာ။¹¹ ဘသည် မိမိ သား တို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင် တို့ရှိသမျှ ကို အဘယ်သို့ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်၍ မှာထားသည်ကို သင်တို့သိကြသည်နှင့် အညီ ၊ ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက် သော သင် တို့တွင် ငါတို့သည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်း ပြောမတ် လျက် ၊ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက် နေ ကြသည်ကို သင် တို့သည် သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။¹² ဘုရားသခင် သည်လည်း သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။¹³ ငါတို့ဟောပြော သော ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား ကို သင်တို့သည် ခံယူ ကြသောအခါ ၊ လူ ၏ နှုတ်ထွက်စကား ကို မခံမယူဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော် အမှန် ဖြစ် သည်နှင့် အညီ ၊ ယုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက် သော သင် တို့ အထံ ၌ ပြုပြင် သော ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား ကို ခံယူ ကြ သည် အကြောင်း အရာကို ငါ တို့သည် အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁴ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ယုဒ ပြည်၌ ယေရှု ခရစ် ၏ဘာသာကို ခံယူသော ဘုရားသခင်၏ သင်းဝင်သူ တို့သည် ယုဒ လူ တို့လက် မှ ဆင်းရဲ ခံ ရသ ကဲ့သို့ ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် မိမိ တို့ အမျိုးသား ချင်း တို့ လက် မှ ထိုနည်းတူ ခံ ရသော အားဖြင့် ၊ ယုဒ ပြည်၌ရှိ သော တပည့်တော် ကဲ့သို့သော သူ ဖြစ် ကြ၏။¹⁵ ယုဒ လူ တို့သည် သခင် ယေရှု မှစ၍ ပရောဖက် များ ကို အသေသတ် ကြ ပြီ။ ငါ တို့ကိုလည်း ညှဉ်းခံ ကြ ပြီ။ ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် သို့မ လိုက်၊ ခပ်သိမ်း သော လူ တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကြ၏။¹⁶ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက် စေ ခြင်း ငှာ ငါ တို့သည် ဟောပြော ကြ သည်ကို သူတို့ သည် ဆီးတား ၍၊ မိမိ တို့အပြစ် ကို အစဉ် ပြည့်စုံ စေကြ၏။ သူ တို့အပေါ်၌ အမျက် တော်သည် အကုန်အစင် ရောက် ရ၏။¹⁷ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် စိတ် နှလုံး အားဖြင့် မ ဟုတ်၊ ကိုယ် အားဖြင့် သာ သင် တို့နှင့် ခဏ ကွာ သည် ရှိ သော်၊ သင် တို့ မျက်နှာ ကိုမြင် ခြင်းငှာ၊ အလွန် လွမ်း သော စိတ်နှင့် သာ၍ ကြိုးစား အားထုတ် ကြ၏။¹⁸ ထို ကြောင့် ၊ ငါ ပေါ လု သည် သင် တို့ ရှိ ရာ သို့ လာ ခြင်း ငှာ၊ နှစ် ကြိမ် မြောက် အောင် အလိုရှိ သော်လည်း ၊ စာတန် သည် ဆီးတား လေ၏။¹⁹ ငါ တို့မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း အကြောင်း၊ ဝါကြား ခြင်း၏ ဦးရစ် သရဖူ ကား၊ အဘယ်သို့ သော အကြောင်းအရာ နည်း။ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကြွလာ တော် မူ သောအခါ၊ ရှေ့ တော်၌ သင် တို့သည် ထိုသို့သော အကြောင်း အရာ ဖြစ်ကြသည် မ ဟုတ်လော။²⁰ သင် တို့သည် ငါ တို့၏ ဘုန်း အသရေ၊ ငါတို့၏ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်း ဖြစ် ကြ သတည်း။

3 ထို ကြောင့် ငါသည် တဖန်မ အောင့် နိုင် သောအခါ၊ အာ သင် မြို့၌ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် ၍ နေခြင်းငှာအလိုရှိ ၏။² ခရစ်တော်မည်ကို ငါ တို့ ထံ၌ နည်း ခံ ကြ သည်နှင့် အညီ တိုးပွား ၍ ကြွယ်ဝ

၏ ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောပြော၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အမှုတော် ကို လုပ်တော်ဆောင်ဘက် ဖြစ်သော ငါ ညီ တိမောသေ ကို လွှတ် လိုက်၏။³ ငါ တို့ ခံ ရသော ဆင်းရဲ ခြင်း ကြောင့် အဘယ်သူ မျှ မ ရွေ့လျော့ မည်အကြောင်း၊ သင် တို့ကို မြဲမြံ စေ၍ ၊ ယုံကြည် ခြင်း အရာ ၌ သင် တို့ကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော်စေခြင်းငှာ သူကို ငါလွှတ်လိုက်၏။⁴ ထိုဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း ၊ ငါတို့ကို ခန့်ထား တော်မူ သည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ငါ တို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သင် တို့နှင့်အတူ ရှိ စဉ်အခါ ငါတို့ပြော နှင့် ကြပြီ။ ထိုသို့ပြောသည်အတိုင်း ဖြစ် သည်ကို သင် တို့လည်း သိ ကြ၏။⁵ စုံစမ်း သွေးဆောင်တတ်သောသူသည် သင် တို့ကို စုံစမ်း သွေးဆောင်သဖြင့် ၊ ငါ တို့ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင်ခြင်း အမှုသည် အချည်းနှီး ဖြစ် မည်ဟု စိုးရိမ်၍ မ အောင့် နိုင်သောအခါ သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းကို သိ လိုသောငှာ ငါ စေလွှတ် ၏။⁶ ယခု မူကား ၊ တိမောသေ သည် သင် တို့ထံ က ပြန်လာ ၍၊ သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ချစ် ခြင်းတည် သည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါ တို့သည် သင် တို့ကို လွမ်း သကဲ့သို့ သင် တို့သည် ငါ တို့ကို လွမ်း၍၊ အစဉ်မပြတ် ကောင်းမွန် စွာ အောက်မေ့ ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက် စရာ သိ တင်းကို ကြားပြောသည်ရှိ သော်၊⁷ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့သည် အရာ ရာ ၌ ဆင်းရဲ ၍ ခက်ခဲ စွာခံရသည်တွင်၊ သင် တို့၏ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် သက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁸ ယခု မှာ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၌ တည်ကြည် လျှင် ၊ ငါ တို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။⁹ ငါ တို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ သင် တို့၏အကြောင်း ကြောင့် ငါတို့ခံ ရသော ဝမ်းမြောက် ခြင်းအပေါင်း ကို ထောက်၍၊ သင် တို့အကြောင်း ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို အဘယ်သို့ ဆပ် နိုင် သနည်း။¹⁰ သင် တို့မျက်နှာ ကိုမြင် ၍၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်း လို သေးသမျှကို စုံလင် စေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့ည၌ မပြတ် အလွန် တရာ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြု၍ နေ ကြ၏။¹¹ သင် တို့ရှိ ရာ သို့ ငါ တို့သွားရာလမ်း ကို ငါ တို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင် နှင့် ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် သည် ပြင်ဆင် တော် မူ ပါ စေသော။¹² ထို သခင် သည် မိမိ သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့နှင့် အတူ ကြွလာ တော် မူ သောအခါ ။¹³ ငါ တို့ အ ဘ တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သော သင် တို့၏ စိတ် နှလုံး ကို ကိုယ်တော် သည် သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီ၌ မြဲ မြဲ ခိုင်ခံ့ စိမ့် သော ငှာ ငါ တို့သည် သင် တို့ကို ချစ် သကဲ့သို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ကိုင်း ၊ သူတစ်ပါးအပေါင်း တို့ကိုင်း ချစ်၍၊ ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် အထူးသဖြင့် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း သခင်ဘုရား ပြုတော် မူပါစေသော။

4 ကြွင်း သေးသော စကားဟူမူကား ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့် ရမည်၊ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့နှစ်သက် စေရ

ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ၊ သခင် ယေရှု ကိုအမှီပြု လျက်၊ ငါတို့သည် တောင်းပန် ၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင် ကြ၏။ ²အဘယ်သို့ သော ပညတ်တို့ကို သခင် ယေရှု ၏အခွင့် တော်နှင့် ငါတို့သည်အပ်ပေး သည် ကို သင် တို့ သိ ကြ ၏။ ³ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် ဟူ မူကား ၊ သင် တို့သည် မ တရား သော မေထုန် ကို ကြဉ်ရှောင် ၍ သန့်ရှင်း စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ⁴ဘုရားသခင် ကို မ သိ သော သာသနာပ လူ တို့သည် ကိလေသာ တပ်မက် ခြင်း ရှိ သကဲ့သို့ မ ရှိ၊ ⁵သင် တို့ အပေါင်းသည် သန့်ရှင်း ခြင်း၊ အသရေ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် မိမိ ကိုယ် ကို မိမိ ထိန်း တက် စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ⁶ဤ အမှုအရာ ၌ လွန်ကျူး ၍ ညီအစ်ကို ကို ပရိယာယ် အားဖြင့် မ ပြစ်မှား စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ အလိုတော် ရှိ၏။ ငါတို့သည် အထက် က ဟောပြော၍ သစ္စာ ပေး နှင့် သည် အတိုင်း ၊ သခင် ဘုရား သည် ထိုသို့ သော ပြစ်မှား ခြင်း ကိုခံသော သူအပေါင်း တို့ဘက်၌ တရား စီရင် တော် မူ လိမ့်မည်။ ⁷ဘုရားသခင် သည် ညစ်ညူး စေ ခြင်း ငှာ ငါ တို့ ကို ခေါ်တော် မူ သည်မ ဟုတ်၊ သန့်ရှင်း စေ ခြင်း ငှာ ခေါ် တော် မူ၏။ ⁸ထို ကြောင့် ၊ ငါ တို့ ကို ငြင်းပယ် သော သူ သည် လူ ကို သာ ငြင်းပယ် သည်မ ဟုတ်၊ ကိုယ်တော် ၏ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို ငါ တို့အား ပေး တော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို ငြင်းပယ်၏။ ⁹ညီအစ်ကို ချင်း ချစ်ခြင်းအရာကို သင် တို့အား ရေး ၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်း မ ရှိ ။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား ၊ သင် တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသော သူဖြစ် ကြ၏။ ¹⁰ထိုမျှမက၊ မာကေဒေါနိ ပြည်တွင် အရပ်ရပ် ၌ ရှိသော ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့ကို ထိုသို့ပြု ကြ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် တိုးပွား ၍ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းနှင့် ၊ ¹¹ပြင်ပ လူ တို့ရှေ့၌ လျောက်ပတ် စွာကျင့် ၍ အဘယ် မျှမလို ရ အောင်၊ ¹²ငါ တို့သည် အထက်က မှာထား သည်နှင့်အညီငြိမ်ဝပ် စွာနေ၍ ၊ ကိုယ် အမှု ကို ဆောင်ရွက် လျက် ၊ ကိုယ် လက် နှင့် လုပ်ဆောင် ခြင်း ငှာ စေတနာစိတ်နှင့် ကြိုးစား အားထုတ်မည်အကြောင်းကို၊ ငါတို့သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ ¹³ညီအစ်ကို တို့၊ မြော်လင့် ခြင်းမ ရှိ သော အခြား သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့ ၊ သင် တို့သည် ဝမ်း မ နည်း မည်အကြောင်း ၊ အိပ်ပျော် သော သူ တို့၏ အမှုအရာ ကို မ သိဘဲနေစေခြင်းငှာ ငါ တို့အလိုမ ရှိ၊ ¹⁴ယေရှု သည် သေ ပြီးမှ တ ဖန်ထမြောက် တော် မူ သည် ကို ငါတို့သည် ယုံ လျှင် ၊ ထိုနည်းတူ ယေရှု ၌ အိပ်ပျော် သော သူ တို့ ကို လည်း ၊ ထို သခင် နှင့် အတူ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင် တော်မူလိမ့်မည်။ ¹⁵သခင် ဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော် အားဖြင့် တ ဖန် ငါတို့ဆို သည်ကား ၊ သခင် ဘုရား ကြွလာ တော် မူ သောအခါ၊ အသက် ရှင်၍ ကျန်ကြွင်း သော ငါ တို့သည် အိပ်ပျော် ပြီး သော သူ တို့၏ အရင် အဦး နေရာ ကျ ရကြ မည် မ ဟုတ်။ ¹⁶သခင် ဘုရားသည် ကြွေးကြော် ခြင်း၊ ကောင်းကင် တမန် မင်းအသံ ပေးခြင်း၊ ဘုရားသခင် ၏ တံပိုး တော် ကို မှတ်ခြင်းနှင့်

တကွ ၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက် တော်မူ၍၊ ခရစ်တော် ၌ သေ လွန်သောသူ တို့သည် အဦး ထမြောက် ကြလိမ့်မည်။ ¹⁷ထိုအခါ အသက် ရှင်၍ ကျန်ကြွင်း သော ငါ တို့သည် အာကာသ ကောင်းကင်၌ သခင် ဘုရားထံတော်သို့ ရောက် စေ ခြင်းငှာ ၊ ထိုသူ တို့နှင့်တကွ မိုးတိမ် ပေါ်သို့ချီဆောင် ခြင်းကို ခံရသောအားဖြင့်သခင် ဘုရားနှင့် အတူ အစဉ်မပြတ် နေ ရကြလိမ့်မည်။ ¹⁸သို့ဖြစ်၍ ၊ ဤ စကား များ အားဖြင့် အချင်းချင်း တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက် သက်သာ စေ ကြလော့။

5ညီအစ်ကို တို့၊ ကပ်ကာလ အချိန် များကို သင်တို့အား ရေး ၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်း မ ရှိ။ ²အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သူခိုး သည် ညဉ့် အခါလာသကဲ့သို့ ၊ သခင် ဘုရား၏ နေ့ရက် သည် လာ လိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် သေချာ စွာသိ ကြ၏။ ³ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ရှိ၏။ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ဟု ဆိုစဉ်တွင် ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သော မိန်းမ၌ သား ဘွား ခြင်း ဝေဒနာ ရောက် သကဲ့သို့ ၊ သူ တို့ အပေါ်၌ လျင်မြန် စွာသော ပျက်စီး ခြင်းရောက် ၍ လွတ် ခြင်းအခွင့် မ ရှိ ရ ကြ။ ⁴သို့သော်လည်း ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ထို နေ့ ရက် သည် သူခိုး ကဲ့သို့ သင် တို့အပေါ်သို့ ရောက်လာ မည် အကြောင်း၊ သင် တို့သည် မှောင်မိုက် ၌ နေ ကြ သည်မ ဟုတ်။ ⁵သင် တို့အပေါင်း သည် အလင်း ၏သား ၊ နေ့ ၏သား ဖြစ် ကြ၏။ ညဉ့် ၏သား ၊ မှောင်မိုက် ၏သားမ ဟုတ်။ ⁶သို့ဖြစ်၍ ၊ အခြား သော သူ တို့သည် အိပ်ပျော် သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့သည် အိပ် မ ပျော် ဘဲ သမ္မာ သတိရှိ၍ စောင့် ကြကုန်အံ့။ ⁷အကြောင်းမူကား ၊ အိပ်ပျော် သော သူ တို့သည် ညဉ့် အခါ အိပ်ပျော် တတ်ကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူး သော သူ တို့သည် လည်း ညဉ့် အခါ ယစ်မူး တတ် ကြ၏။ ⁸နေ့ ၏သား ဖြစ် သော ငါ တို့မူကား ၊ သမ္မာ သတိရှိကြကုန်အံ့။ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်းတည်းဟူသော ရင်အုပ် တန်ဆာကို၎င်း ၊ ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက် မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းတည်းဟူသော သံ ခမောက်လုံး ကို၎င်း ၊ ဝတ်ဆောင် ကြကုန်အံ့။ ⁹အမျက် တော် ကိုခံစေခြင်းငှာ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ခန့်ထား တော်မူသည်မ ဟုတ်။ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်း ကို ပိုင် ရ စေ ခြင်းငှာ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ¹⁰ငါတို့သည် နိုး လျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ ၊ အိပ်ပျော် သည်ဖြစ်စေ ၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ အသက် ရှင်မည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့ အ ဘို့ အသေခံ တော် မူ ပြီ။ ¹¹ထို ကြောင့် ၊ သင် တို့သည် ယခု ပင်ပြု သည်နည်းတူ ၊ အချင်းချင်း တိုက်တွန်း ၍ တစ်ယောက် ကို တစ် ယောက် တည်ဆောက် ကြ လော့။ ¹²ထိုမှတစ်ပါး၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ တွင် အမှု တော် ကို ဆောင်ရွက် ခြင်း၊ သခင် ဘုရား၊ အခွင့်နှင့် အုပ်စိုး ခြင်း၊ သတိပေး ခြင်း အမှုကို ပြု သော သူ တို့ကို သိမှတ် ၍၊ ¹³သူ တို့ပြုသော အမှု ကြောင့် မေတ္တာ စိတ်နှင့် အလွန် ချစ်ခင် လေးမြတ် မည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် တောင်းပန် ကြ၏။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့။ ¹⁴တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကို တို့၊

မတရား စွာပြုသောသူ တို့ကို သတိပေး ကြလော့။ စိတ် ငယ်သော သူ တို့ကို အားပေး ကြလော့။ အားနည်း သော သူ တို့ကို ထောက်မ ကြလော့။ ခပ်သိမ်း သောသူတို့အား ရှည် သောစိတ်ရှိ စေကြလော့။
¹⁵သူတစ်ပါး ၌အဘယ်သူ မျှ ရန်တို့ မ မှ စေ ခြင်း ငှာ သတိပြု ၍၊ အချင်းချင်း တို့၌ ၎င်း၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့၌ ၎င်း၊ ကာလ အစဉ် ကြိုးစား ၍ ကျေးဇူး ပြုကြလော့။
¹⁶အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိကြလော့။
¹⁷မခြားမလပ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြလော့။
¹⁸အရာ ရာ ၌ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ထိုသို့ ကျင့်စေခြင်းငှာ၊ ယေရှု ခရစ် ၌ ဘုရားသခင် အလို တော် ရှိ၏။
¹⁹ဝိညာဉ် တော်၏အရှိန် ကို မ ငြိမ်း စေ ကြ နှင့် ။
²⁰ပ ရောဖက် ပြုခြင်းကို မထီမဲ့မြင် မ မှတ် ကြ နှင့် ။
²¹ခပ်သိမ်း သော အရာကိုစုံစမ်း ၍ ၊ ကောင်း သော အရာကို အမြဲ ကိုင်စွဲကြလော့ ။
²²မကောင်း သောအမှုအမျိုးမျိုးရှိသမျှ ကို ရှောင် ကြလော့။
²³ငြိမ် သက် ခြင်း၏အရှင်ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် တိုင်လည်း၊ သင် တို့ကို အကုန်အစင် သန့်ရှင်း စေတော်မူပါစေသော။ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ကြွလာ တော်မူ သောအခါ ၊ သင် တို့၏ ကိုယ်ခနုခါ ၊ စိတ် ၊ ဝိညာဉ် အပေါင်း အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာစောင့်မ တော်မူပါစေသော။
²⁴သင် တို့ကိုခေါ် တော်မူသောသူ သည်သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ပြု တော် မူ လိမ့်မည်။
²⁵ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့အ ဘို့ ဆုတောင်း ကြ လော့။
²⁶ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့ ကို သန့်ရှင်း သောနမ်း ခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက် ကြ လော့။
²⁷ဤ စာ ကို သန့်ရှင်းသော ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့အား ဘတ် စေခြင်းငှာ၊ သခင် ဘုရားကို တိုင်တည် ၍ ငါသည် သင် တို့ကို အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာပေး၏။
²⁸ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

၂ သက်သာလောနိ

၁ ပေါလု ၊ သိလ္လာန ၊ တိမောသေ တို့သည်၊ သင်တို့အဘ တည်း ဟူသောဘုရားသခင် နှင့် သခင် ယေရှု ခရစ် ၌ တည်ရှိသော သက်သာ လောနိတ် မြို့သားအသင်းတော် ကို ကြား လိုက်ပါ၏။^၂ သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်း ဟူသော ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး တော် နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်း သည် သင် တို့၌ ရှိပါစေ သော။^၃ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်းသည် အလွန် တိုးပွား၍ ၊ လူ တိုင်း အသီးသီး တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံ ကြသည် ဖြစ်၍ ငါ တို့သည် ပြု သင့်သည် အတိုင်း သင် တို့ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းကြ၏။^၄ သို့ ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရ သမျှ တို့၌ သည်းခံ ၍ ယုံကြည် ခြင်းရှိ သည်ကို ငါ တို့သည် ထောက်၍၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် များ တွင် သင် တို့ကြောင့် ဝါကြွား ကြ၏။^၅ သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော်အတွက် ဆင်းရဲ ခံရ၍၊ ထို နိုင်ငံတော် ကို ဝင်စား ထိုက် သည် ဟု မှတ် တော် မူ ခြင်း ကို ခံရစေ ခြင်းငှာ ၊ တရား သဖြင့် ဘုရားသခင် စီရင် တော်မူခြင်း အမှုသည် ထိုသို့ သော အားဖြင့် ထင်ရှား လျက် ရှိ၏။^၆ အဘယ်သို့ နည်း ဟူ မူကား၊ သခင် ယေရှု သည် တန်ခိုး ရှိ သော ကောင်းကင် တမန်တို့နှင့်အတူ ၊ ကောင်းကင် ဘုံက ပေါ်ထွန်း တော်မူ၍၊^၇ ဘုရားသခင် ကို မ သိ သောသူ ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ဧဝံဂေလိ တရား ကို နား မ ထောင်သောသူ တို့ကို မီး လျှံ အားဖြင့် ဒဏ် ပေး တော် မူသောအခါ၊ သင် တို့ကို ဆင်းရဲ စေဘူးသော သူ တို့၌ ဆင်းရဲ ခြင်း ကို၎င်း၊ ဆင်းရဲ ခံ ရဘူး သော သင် တို့၌ ငါ တို့နှင့် အတူ ချမ်းသာ ခြင်း ကို၎င်း၊^၈ ဘုရားသခင် ဆပ် ပေး ၍ တရားသဖြင့် စီရင် တော် မူ လိမ့်မည်။^၉ ထို သခင် သည် မိမိ သန့်ရှင်း သူ တို့ အားဖြင့် ဂုဏ် အသရေတော် ထင်ရှားခြင်းကို၎င်း ၊ ငါ တို့သက်သေ ကို သင် တို့သည် ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊^{၁၀} ယုံကြည် သော သူ အပေါင်း တို့အားဖြင့် အံ့ဩ ချီးမွမ်း ခြင်း ကို၎င်း ၊ ခံ အံ့ သော ငှာ ကြွလာ တော် မူ သော နေ့ရက် ၌ ၊ ထိုသူ တို့သည် သခင် ဘုရား၏ မျက်နှာ တော်နှင့် ၎င်း၊ တန်ခိုး ရှိသော ဘုန်း တော်နှင့်၎င်းကွာ၍ ထာဝရ ပျက်စီး ခြင်းတည်း ဟူသောအပြစ် ဒဏ်ကို ခံရ ကြလတ္တံ့။^{၁၁} ထိုကြောင့် ငါ တို့ဘုရားသခင် နှင့် အရှင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်အတိုင်း ၊ ထိုသခင် ၏နာမ တော် ကို သင် တို့အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားစေခြင်း ငှာ ၎င်း၊ သင် တို့

ကိုလည်း ထို သခင် အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားစေခြင်း ငှာ၎င်း၊^{၁၂} သင် တို့သည် ခေါ် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံ ထိုက် ကြ သည် ဟု မှတ် တော်မူ၍၊ ကောင်းမြတ် တော်မူခြင်း၏ စေတနာ အပေါင်း နှင့် သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်း အမှု ကို တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော် မူ မည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့သည် သင် တို့အဘို့ အစဉ် ဆုတောင်း ပ ငှာ နှာ ပြုကြ၏။

၂ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ကြွလာ တော်မူ၍ ၊ ငါ တို့သည်အထံ တော်၌ စည်းဝေး ခြင်းအရာမှာ၊ သခင် ဘုရား၏ နေ့ ရက် သည် ချက်ခြင်းရောက် မည်ဟူ၍စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ထွက်စကား အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ငါ တို့စာ ကဲ့သို့သော စာအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊^၂ သင် တို့သည် စိတ် ရွေ့လျော့ ခြင်း၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျင်တဆော မ ရှိမည်အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။^၃ အဘယ်သူ မျှ သင် တို့ကို အဘယ်သို့ သော အားဖြင့် မ လှည့်ဖြား စေနှင့်၊ ထိုနေ့ရက်မ ရောက် မီ ဖောက်ပြန် သင်းခွဲသည့်အရင် ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက် လူ တည်း ဟူသော ပျက်စီး ခြင်း၏ သား သည် ပေါ်လာ ရ လိမ့်မည်။^၄ ထိုသူ သည် ဘုရားသခင် ဟူ၍၎င်း ၊ ဘုရား ဟူ၍၎င်း၊ ဧဝံဂေလိ သမျှ သော အရာ တို့ ကို ရန်ဘက် ပြု၍၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်၌ ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ ထိုင် ၍၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်လျက် ကိုယ် ကိုပြ သော သူ ဖြစ် သတည်း။^၅ ငါ သည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ စဉ်အခါ ၊ ထို အကြောင်းအရာ များ ကို ပြော ပြီဟု သင် တို့သည် သတိ မ ရ ကြ သလော။^၆ ထိုသူ သည် မိမိ ကာလ အချိန်၌ ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာ၊ ယခု ဆီးတား သော အကြောင်း ကိုလည်း သင်တို့ သိ ကြ၏။^၇ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုအဓမ္မ အရာ သည် ယခု ပင် ပြုပြင် ဆဲ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဆီးတား သော သူ သည် ပယ်ရှင်း ခြင်းသို့ မ ရောက်မီတိုင်အောင်ဆီးတား လိမ့်မည်။^၈ ပယ်ရှင်း ခြင်း သို့ရောက် သောအခါ၊ ထို အဓမ္မ လူ သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။ ထို အဓမ္မ လူ ကို သခင် ယေရှု သည် နှုတ်ထွက် ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ဖျက်ဆီး ၍၊ ကြွလာ တော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည် အားဖြင့် ပယ်ရှား တော် မူ လိမ့်မည်။^၉ ထို အဓမ္မ လူ၏ လာ ခြင်း အကြောင်း ဟူ မူကား၊ စာတန် ပြုပြင် သော အားဖြင့် မု သာ နှင့် စပ်ဆိုင် သော

ထူးဆန်း သောတန်ခိုး ၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုအမျိုးမျိုး နှင့် ၎င်း ၊ ¹⁰ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော သူ တို့တွင် ၊ မတရားသော လှည့်ဖြား ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်၎င်း လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ပေးသော ပုံသက်သေကိုလိုက် ၍ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရ မည်ဟု သင်တို့ ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။ ငါ တို့သည် သင် တို့တွင် မတရား စွာ ပြုကြသည်မ ဟုတ်။ ⁸အဘယ်သူ၏ အစာ ကိုမျှအလိုအလျောက်မ စား ။ သင် တို့တွင် တစ်ယောက် ကိုမျှ မ နှောင့်ရှက် ခြင်းငှာ၊ ပင်ပန်း စွာ ကြိုးစား အားထုတ်၍ နေ ညဉ့် မပြတ်လုပ်ဆောင် ကြ၏။ ⁹ထိုသို့ပြုသော်လည်း ၊ မ ခံမယူပိုင် သောကြောင့် ပြုသည်မ ဟုတ်။ သင် တို့လိုက် စရာဘို့ ပုံ သက်သေ ဖြစ် စေခြင်း ငှာ ပြု ကြ၏။ ¹⁰အဘယ်သို့ နည်း ဟူမူကား၊ သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ နေ စဉ် အခါ ၊ အလုပ် မ လုပ် ချင် သော သူ မည်သည် ကား၊ အစာ ကို လည်း မ စား စေ နှင့် ဟု ပညတ် ထား ကြ ပြီ။ ¹¹မ တရား စွာ ပြု၍ အ ဘယ် အလုပ် ကို မျှ မ လုပ် ဘဲ၊ ကိုယ် နှင့် မ ဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှော သော သူအချို့ တို့သည် သင် တို့တွင် ရှိ ကြောင်းကို ငါတို့ကြား ရကြ၏။ ¹²ထိုသို့သော သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ လုပ်ဆောင် ၍၊ ကိုယ် အစာ ကို စား မည်အကြောင်း ၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် ထား၍ ၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင် ကြ၏။ ¹³ညီအစ်ကို တို့အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်း မ ရှိ ဘဲ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် ကြ လော့။ ¹⁴ဤ စာ ၌ ငါ တို့ ရေးထားသော ပညတ် စကားကို တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် နား မ ထောင်ဘဲ နေလျှင် ၊ ထို သူကိုမှတ် ကြ လော့။ ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ၊ အပေါင်းအဖော် မ လုပ်ကြနှင့်။ ¹⁵သို့သော်လည်း ၊ ရန်သူ ကဲ့သို့ မ မှတ် ၊ ညီအစ်ကို ကဲ့သို့ မှတ်၍ သတိပေး ကြ လော့။ ¹⁶ငြိမ် သက် ခြင်း၏ သခင် သည် ကိုယ်တော် တိုင် သင် တို့၌ အစဉ်မပြတ် ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ အားဖြင့် ငြိမ်သက် ခြင်း ကို ပေး သနား တော်မူပါစေသော။ သခင် ဘုရားသည် သင် တို့အပေါင်း နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ ¹⁷ငါ ပေါလု သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက် ခြင်း အချက်ကို ကိုယ်လက် နှင့်ရေး ထား၏။ ဤသို့ရေးထား လေ့ရှိ၍၊ ငါ ရေးသမျှ သော ဩဝါဒ၏ လက္ခဏာ ဖြစ် ၍ ။ ¹⁸ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၊ ၎င်း၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့အပေါင်း ၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

3 ကြွင်း သေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားသည် သင် တို့တွင် နှံ့ပြား၍ ဘုန်း ထင်ရှားခြင်းရှိ သကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ထင်ရှားမည်အကြောင်းနှင့်၊ ²အကျိုးအကြောင်းကို မသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ် သော သူ တို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ် တော်မူမည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့အဘို့ ဆုတောင်း ကြ လော့။ လူ တိုင်း သစ္စာ ရှိသည် မ ဟုတ်။ ³သို့သော်လည်း ၊ သခင် ဘုရားသည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင် တို့ကိုမြဲမြံ စေ၍ ၊ မကောင်း အမှုအရာ နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှာစောင့်မ တော်မူလိမ့်မည်။ ⁴ငါတို့ပညတ် သည် အတိုင်း သင်တို့သည် ယခုကျင့် ကြ၏။ နောက်၌လည်း ကျင့် ကြလိမ့်မည်ဟု သခင် ဘုရားကို အမှီပြု ၍ ငါတို့သည် ယုံမှား ခြင်း မရှိ။ ⁵ဘုရားသခင် ကို ချစ် စေ ခြင်းငှာ၎င်း၊ ခရစ်တော် ၎င်း၏နည်းတူ သည်းခံ စေခြင်းငှာ၎င်း၊ သခင် ဘုရားသည် သင် တို့စိတ် နှလုံးကို ပြင်ဆင် တော်မူပါစေသော။ ⁶တနည်း ကား၊ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့ ထံ၌ ခံ သော နည်း ဥပဒေသ အတိုင်း မ ကျင့် ဘဲ၊ မ တရား စွာ ပြု

သော ညီအစ်ကို ရှိ သမျှ တို့ကို ရှောင် ကြ လော့ ဟု ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ၎င်း၏ နာမ တော်အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် ထား ကြ၏။ ငါ တို့ပေးသော ပုံသက်သေကိုလိုက် ၍ သင် တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရ မည်ဟု သင်တို့ ကိုယ်တိုင် သိ ကြ၏။ ငါ တို့သည် သင် တို့တွင် မတရား စွာ ပြုကြသည်မ ဟုတ်။ ⁸အဘယ်သူ၏ အစာ ကိုမျှအလိုအလျောက်မ စား ။ သင် တို့တွင် တစ်ယောက် ကိုမျှ မ နှောင့်ရှက် ခြင်းငှာ၊ ပင်ပန်း စွာ ကြိုးစား အားထုတ်၍ နေ ညဉ့် မပြတ်လုပ်ဆောင် ကြ၏။ ⁹ထိုသို့ပြုသော်လည်း ၊ မ ခံမယူပိုင် သောကြောင့် ပြုသည်မ ဟုတ်။ သင် တို့လိုက် စရာဘို့ ပုံ သက်သေ ဖြစ် စေခြင်း ငှာ ပြု ကြ၏။ ¹⁰အဘယ်သို့ နည်း ဟူမူကား၊ သင် တို့နှင့် အတူ ရှိ နေ စဉ် အခါ ၊ အလုပ် မ လုပ် ချင် သော သူ မည်သည် ကား၊ အစာ ကို လည်း မ စား စေ နှင့် ဟု ပညတ် ထား ကြ ပြီ။ ¹¹မ တရား စွာ ပြု၍ အ ဘယ် အလုပ် ကို မျှ မ လုပ် ဘဲ၊ ကိုယ် နှင့် မ ဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှော သော သူအချို့ တို့သည် သင် တို့တွင် ရှိ ကြောင်းကို ငါတို့ကြား ရကြ၏။ ¹²ထိုသို့သော သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာ လုပ်ဆောင် ၍၊ ကိုယ် အစာ ကို စား မည်အကြောင်း ၊ ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ် ထား၍ ၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင် ကြ၏။ ¹³ညီအစ်ကို တို့အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်း မ ရှိ ဘဲ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် ကြ လော့။ ¹⁴ဤ စာ ၌ ငါ တို့ ရေးထားသော ပညတ် စကားကို တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် နား မ ထောင်ဘဲ နေလျှင် ၊ ထို သူကိုမှတ် ကြ လော့။ ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှာ၊ အပေါင်းအဖော် မ လုပ်ကြနှင့်။ ¹⁵သို့သော်လည်း ၊ ရန်သူ ကဲ့သို့ မ မှတ် ၊ ညီအစ်ကို ကဲ့သို့ မှတ်၍ သတိပေး ကြ လော့။ ¹⁶ငြိမ် သက် ခြင်း၏ သခင် သည် ကိုယ်တော် တိုင် သင် တို့၌ အစဉ်မပြတ် ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ အားဖြင့် ငြိမ်သက် ခြင်း ကို ပေး သနား တော်မူပါစေသော။ သခင် ဘုရားသည် သင် တို့အပေါင်း နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ ¹⁷ငါ ပေါလု သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက် ခြင်း အချက်ကို ကိုယ်လက် နှင့်ရေး ထား၏။ ဤသို့ရေးထား လေ့ရှိ၍၊ ငါ ရေးသမျှ သော ဩဝါဒ၏ လက္ခဏာ ဖြစ် ၍ ။ ¹⁸ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၎င်း၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့အပေါင်း ၌ ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

၁တိမောသေ

၁ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင် နှင့်၊ ငါ တို့ မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ယေရှု ခရစ် ၏ ပညတ် တော် အားဖြင့် ၊ ထို သခင်၏ တမန် တော် ဖြစ် သော ငါ ပေါ လု သည် ^၂ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ငါ သား စစ် ဖြစ် သော တိ မော သေ ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါတို့အဘ တည်း ဟူသောဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ ^၃ခြားနားသော အယူဝါဒသစ်ကို မ သွန်သင် ကြ နှင့် ဟူ၍၎င်း၊ ဒဏ္ဍာရီ စကားကို နားမထောင်နှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည် ခြင်း၌ တည်သော ဘုရားသခင် ၏ သာသနာ တော်ကို ပြုစု သည် ထက် ၊ အချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းကိုသာပြုစုတတ်သော၊ ပြင်ဆင်၍ မ ကုန်နိုင်သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းများကို ပမာဏမပြုကြ နှင့် ဟူ၍၎င်း၊ သင် သည် အချို့သော သူတို့ကို ပညတ်ထား၍ ^၄ဧ ဖက် မြို့၌ နေရစ် စေ ခြင်း ငှာ၊ ငါ သည် မာ ကေ ဒေါ နိ ပြည် သို့ သွား သောအခါ၊ တောင်းပန် သည် အတိုင်း နေရစ် လော့။ ^၅ထိုသို့ ပညတ် ထား ခြင်း၏ အချုပ်အခြာ မူကား ၊ စင်ကြယ် သော စိတ် နှလုံးနှင့် ၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော စိတ်ကြည်လင် ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန် သော ယုံကြည် ခြင်း နှင့် ၎င်း၊ စပ်ဆိုင် သော ချစ် ခြင်း မေတ္တာ ဖြစ် သတည်း။ ^၆ထိုသို့သော အကျင့်ကို လူအချို့ တို့သည် အ မြဲ မ ကျင့်၊ အချည်းနီး သော စကားပြော ခြင်းသို့ လွှဲ သွား ကြပြီ။ ထိုသူ တို့သည် မိမိ တို့ ပြော သော အရာ ကို နား မ လည်။ ^၇အဘယ်သို့ သော တရားဘက်၌ မိမိ တို့ ခိုင်မာ စွာ နေသည် ကို မ သိ ဘဲ လျက်၊ နိဿရည်း ဆရာ လုပ် ချင် ကြ သည် တကား ။ ^၈ပညတ် တရားကို တရား သဖြင့် ကျင့်သောသူ အဘို့ မ ထား ၊ မ တရား သဖြင့် ကျင့် သော သူ၊ နား မ ထောင် သော သူ၊ ဘုရား ကို မ ကိုးကွယ် သော သူ၊ အပြစ် ထင်ရှား သော သူ၊ မ သန့်ရှင်း သော သူ ^၉ဘုရား တရား ကို မရိုမသေ ပြု သော သူ၊ မိဘ ကို ညှဉ်းဆဲ သော သူ၊ လူ အသက် ကို သတ် သော သူ၊ မ တရား သော မေထုန်၌မှီဝဲ သော သူ၊ ယောက်ျား ချင်းမေထုန်ကိုပြုသောသူ၊ လူ ကို ခိုးသွားသောသူ၊ မုသာ စကားကို သုံးသောသူ ^{၁၀}မ ဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသော သူမှစ၍ ၊ စင်ကြယ် သော သြဝါဒ နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သမျှ တို့အဘို့ ပညတ် တရား ကို ထားသည် ဟု သိမှတ် ၍၊ ထို တရား ကို တရားသဖြင့် သုံး သော သူ ၌ ပညတ် တရား သည် အကျိုး ကို ပေး တတ်သည် ဟု ငါ တို့

သိ ကြ၏။ ^{၁၁}ထိုသို့ဆို သော်၊ မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူ သော ဘုရားသခင် ၏ဘုန်းကြီး သော ဧဝဂေလိ တရားနှင့်ညီသတည်း။ ^{၁၂}ထိုတရား ကို ငါ ၌ အပ်ပေး တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ ကိုခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံစေတော် မူသော ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ကျေးဇူး တော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။ ^{၁၃}ငါ သည် ကဲ့ရဲ့ သော သူ၊ ညှဉ်း ဆဲ သော သူ၊ ကြမ်းကြုတ် သော သူဖြစ်ဘူးသော်လည်း ၊ သစ္စာ ရှိသော သူဟု ထိုသခင်သည် မှတ် ၍၊ ဓမ္မဆရာ အရာ၌ ခန့်ထား တော် မူ၏။ ထိုသို့ ငါ ပြု သောအခါ ယုံ ခြင်း မ ရှိ ၊ အမှန် မ သိ ဘဲ ပြု သောကြောင့် ၊ ကရုဏာ တော် ကို ငါ ခံ ရပြီ။ ^{၁၄}ငါ တို့သခင် ဘုရား၏ ကျေးဇူး တော်သည်လည်း ယေရှု ခရစ် ၌ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်းနှင့်တကွ ၊ အတိုင်း ထက် အလွန် ကြွယ်ဝ ပြီ။ ^{၁၅}ယေရှု ခရစ် သည် အပြစ် ရှိ သော သူတို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှာ၊ ဤလောက သို့ ကြွလာ တော်မူသည် ဟူသော စကားသည် သစ္စာ စကားဖြစ် ၏။ အကြွင်းမဲ့ ခံယူ အပ် သောစကား လည်း ဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသော သူ တို့တွင် ငါ သည် အကြီးဆုံးဖြစ် ၏။ ^{၁၆}သို့သော်လည်း ၊ ထာဝရ အသက် အလို ငှာ ယုံကြည် လတံ့ သော သူ တို့လိုက်စရာ ပုံ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ အကြီးဆုံး သော အပြစ်ရှိသော ငါ ၌ ၊ ယေရှု ခရစ် သည် ခပ်သိမ်း သောခန္ဓာ တော်ကို ပြု တော်မူမည် အကြောင်း ၊ ငါ့ကိုသနား တော်မူပြီ။ ^{၁၇}လောက ဓါတ် တို့၏ ဘုရင် တည်းဟူသော၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ် တော်မူသော၊ မျက်မြင် မရ၊ အရူပဖြစ်တော်မူသော၊ တဆူတည်း သောဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဂုဏ် အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော်ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။ ^{၁၈}ငါ့သား တိမောသေ ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ ဟောပြောခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိ စကားကို သင် သည်အမှီပြု၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ် ကြည်လင် ခြင်း ကို၎င်း စွဲလမ်း၍ ကောင်း သော စစ် ကို တိုက် စေ ခြင်းငှာ ၊ ထားခဲ့ပြီးသော ထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊ အထက် ငါ ဆိုခဲ့ပြီးသော ပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကိုသင့်၌ ငါအပ်ပေး၏။ ^{၁၉}ထို ယုံကြည် ခြင်းမှစသည်တို့ကို အချို့ သောသူ တို့သည် ပယ် ပြီးလျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်းသဘော ပျက်၍ ဆုံးရှုံးကြပြီ။ ^{၂၀}ထိုသူ တို့တွင် ဟုမေ နဲ နှင့် အာလေဇနဒြ ဝါ သတည်း။ ထိုသူ တို့သည် ကဲ့ရဲ့သောစကား ကို ကြည့်ရှောင်ခြင်းငှာသင် ရမည်အကြောင်း ၊ စာတန် ၏ လက်သို့ ငါအပ် လိုက်ခဲ့ပြီ။

2 ငါတို့သည် ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ လျောက်ပတ် စွာ ကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုး ကိုပြု၍^၂ ငြိမ်ဝပ် ဆိတ်ညံ့ စွာနေ ရမည်အကြောင်း ၊ ရှင်ဘုရင် မှစ၍ မင်းအာဏာ ရှိ သော သူ အပေါင်း တို့နှင့် လူ အမျိုးမျိုး တို့အဘို့ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုခြင်း၊ မေတ္တာပို့ ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း ကို ရှေ့ဦးစွာ ပြု စေ ခြင်း ငှာ ငါ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်၏။^၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သော အမှုသည် ကောင်းသော အမှု ဖြစ်၏။ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော် မူ သော အရှင်ဘုရား သခင် နှစ်သက် တော် မူ သော အမှု လည်း ဖြစ်၏။^၄ လူ အပေါင်း တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် ၍ သမ္မာတရား ကို သိ စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် အလို တော် ရှိ၏။^၅ ဘုရားသခင် တဆူတည်း ရှိတော် မူ၏။ ဘုရားသခင် နှင့် လူ တို့၏ စပ်ကြားမှာ၊ လူ ဖြစ်သော ယေရှု ခရစ် တည်းဟူသော အာမခံ တစ်ဦးတည်း ရှိ၏။^၆ ထိုအာမခံသည် လူအပေါင်း တို့ကို ရွေး အံ့သော ငှာ ကိုယ်ကိုယ် စွန့် တော်မူပြီ။ ကာလ အချိန်တန်မာ သက်သေခံ ခြင်းရှိ၏။^၇ ငါ သည်ထိုသက်သေခံ သောသူ အရာ၌၎င်း ၊ တမန်တော် အရာ၌၎င်း၊ ယုံကြည် ခြင်းတရား နှင့် သမ္မာ တရား ကို တစ်ပါး အမျိုးသား တို့အား ဟောပြော သော ဆရာ အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသော်၊ မုသား စကားကိုမ ဆို၊ မှန် သောစကားကိုဆို ၏။^၈ သို့ဖြစ်၍ ၊ အရပ်ရပ် တို့၌ ယောက်ျား တို့သည် အမျက်ထွက် ခြင်း၊ ငြင်းခုံ ခြင်းမ ရှိဘဲ၊ သန့်ရှင်း သောလက် ကိုချီ ၍ ဆုတောင်း စေခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ ၏။^၉ ထိုနည်းတူ ၊ မိန်းမ တို့သည် ကျစ် သောဆံပင်၊ ရွှေ တန်ဆာ၊ ကျောက်ပုလဲ အဘိုး ထိုက်သော အဝတ် နှင့် ကိုယ် ကိုမ ဆင် ဘဲ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း၊ ကုန်စွဲ စောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျောက်ပတ် သော အဝတ် နှင့်၎င်း^{၁၀} ဘုရားသခင် အား ရိုသေလေးမြတ် ခြင်း ကို ဝန်ခံ ပြုစု သော မိန်းမ ဆင် သင့် သည် အတိုင်း ကောင်း သော အကျင့် နှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်စေခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ၏။^{၁၁} မိန်းမ သည် အုပ်စိုး ခြင်းကို အစဉ် ဝန်ခံ၍ တိတ်ဆိတ် စွာသင် စေ။^{၁၂} မိန်းမ သည် ဆုံးမ ဩဝါဒပေး ခြင်း၊ ယောက်ျား ကို အစိုးတရ ပြုစေခြင်းအခွင့် ကိုငါမ ပေး။ သူသည် တိတ်ဆိတ် စွာ နေ အပ်၏။^{၁၃} အကြောင်းမူကား ၊ အာဒံ ကို ရှေ့ဦးစွာ ဖန်ဆင်း တော်မူ၍၊ နောက်မှ ဧဝ ကိုဖန်ဆင်း တော် မူ၏။^{၁၄} ထို မှ တ ပါး၊ အာ ဒံ သည် လှည့်ဖြား ခြင်း ကို မ ခံ၊ မိန်းမ သည် လှည့်ဖြား ခြင်းကိုခံ ၍ လွန်ကျူး ၏။^{၁၅} သို့သော်လည်း ၊ ကုန်စွဲ စောင့် ခြင်း နှင့် တကွ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်း၌ တည် လျှင် ၊ သားဘွား ခြင်းအမှု၌ ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် လိမ့်မည်။

3 သင်းအုပ် အရာ ကို တောင့်တ သော သူ သည် ကောင်း သော အမှုအရာ ကို တောင့်တ သည်ဟူသော စကားသည် မှန် သောစကား ဖြစ် ၏။^၂ ထိုကြောင့် ၊ သင်းအုပ် သည် အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ် သောသူ၊ မယား တစ်ယောက်တည်း ရှိသောသူ၊ သမ္မာ သတိရှိသော

သူ၊ ကုန်စွဲ စောင့်သောသူ၊ လျောက်ပတ် စွာ ကျင့်သောသူ၊ ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတတ်သောသူ ဖြစ် ရ မည်။^၃ စပျစ်ရည် နှင့် ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မ စင်ကြယ်သော စီးပွားကို တပ်မက်ခြင်းမ ရှိ၊ စိတ် ဖြည်းညှင်းသော သူ၊ ရန် မတွေ့တတ်သောသူ၊ ငွေ ကို မတပ်မက်သောသူဖြစ်ရမည်။^၄ မိမိ အိမ် ကို ကောင်းမွန် စွာ အုပ်စိုး ၍ သမ္မာ သမာဓိရှိ သည်နှင့် ၊ မိမိ သားသမီး ကို ဆုံးမ နိုင် သော သူ ဖြစ် ရ မည်။^၅ မိမိ အိမ် ကို မ အုပ်စိုး တတ်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ကို အဘယ်သို့ ပြုစု လိမ့်မည်နည်း။^၆ မာန နှင့် ယစ်မှု လျက်၊ မာရ်နတ် ၏ အပြစ် ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိ၍၊ ဘာသာဝင် လူသစ် မ ဖြစ်ရ။^၇ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်း၊ မာရ်နတ် ဘမ်းမိ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း၊ ပြင်ပ လူ တို့တွင် အသရေရှိ သော သူ ဖြစ် ရ မည်။^၈ ထိုနည်းတူ ၊ သင်းထောက် တို့သည် တည်ကြည် သော သူ ဖြစ် ရ ကြ မည်။ လျှာ နှစ် ခွ နှင့် ပြော သော သူ၊ စပျစ်ရည် ကို သောက် ကြူး သော သူ၊ မ စင်ကြယ် သော စီးပွား ကို တပ်မက် သော သူ မ ဖြစ် ရ ကြ။^၉ ကိုယ် ကိုကိုယ် သိသောစိတ် စင်ကြယ် သည်နှင့် ၊ ယုံကြည် ခြင်း၏ နက်နဲ သောအရာကို စွဲလမ်း သောသူ ဖြစ်ရကြမည်။^{၁၀} သူ တို့သည်လည်း ရှေ့မဆွ က စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံ ကြ စေ။ နောက်မှ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ် လျှင်၊ သင်းထောက် လုပ် ကြ စေ။^{၁၁} ထိုနည်းတူ ၊ မိန်းမ တို့သည် တည်ကြည် သော သူ ဖြစ် ရ မည်။ ချောစား တတ် သော သူမ ဟုတ်။ သမ္မာ သတိရှိ သော သူ၊ အရာ ရာ ၌ သစ္စာရှိ သော သူ ဖြစ်ရကြမည်။^{၁၂} သင်းထောက် သည် မယား တစ်ယောက်တည်း ရှိ ရ မည်။ မိမိ သားသမီး နှင့် အိမ်သူ အိမ်သား တို့ကို ကောင်းမွန် စွာ အုပ်ချုပ် သော သူ ဖြစ် ရ မည်။^{၁၃} အကြောင်းမူကား ၊ သင်းထောက် အမှု ကို ကောင်း စွာ ရွက် ဆောင် သော သူ တို့သည် မိမိ တို့အ ဘို့ ကောင်း သော အရာ ကို၎င်း၊ ယေရှု ခရစ် ၏ ယုံကြည် ခြင်း၌ ရဲရင့် ခြင်းသတ္တိ ကို၎င်း အမြတ် ရကြ၏။^{၁၄} သင် ရှိရာ သို့ ငါမြန်မြန် လာ မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း ရှိသော်လည်း တာရှည် စွာ နေ လျှင် ၊ သင် သည် ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော်၌ အဘယ်သို့ ကျင့်ကြံ ပြုမူရမည် ကို သိ စေ ခြင်း ငှာ ဤသို့ ငါ ရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ် တော် ကား၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏အသင်းတော် ဖြစ် ၏။^{၁၅} ထို အသင်း တော် ကား၊ သမ္မာ တရား၏ အမှီ တ ကဲ ဖြစ်၏။ သမ္မာတရား ၏တည် ရာလည်း ဖြစ်၏။^{၁၆} မှန် သောကိုးကွယ်ခြင်း၏ နက်နဲ သောအရာသည် ကြီးစွာ သောအရာဖြစ် သည်ဟု ငြင်းခုံ ရန်မ ရှိ။ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်ခန့်ခါ ၌ ပေါ်ထွန်း တော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန် တော် မူ ခြင်း အကြောင်း သည် ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ထင်ရှား ပြီ။ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင် ရကြပြီ။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့သည် သိတင်းတော်ကို ကြား ရကြပြီ။ လောကီသား တို့သည် ယုံကြည် ရကြ ပြီ။ ဘုန်း အသရေနှင့် တကွ အထက် သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။

4 ဝိညာဉ် တော်သည် အ တည့် အလင်း ဗျာဒိတ် ထား တော် မှု သည်ကား ၊ နောင် ကာလ ၌ ဩတ္တပ္ပ စိတ်တွင် သံ ပူနှင့်ခတ်ခြင်းကို ခံပြီးလျှင်၊ မုသာ စကားကို ပြောတတ်သော သူတို့၏ လျှို့ဝှက် ခြင်း အားဖြင့် ၊ လူအချို့တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းကို စွန့်ပယ် ၍² လှည့်ဖြား တတ်သော စိတ် ဝိညာဉ်တို့၌၎င်း၊ နတ် ဘုရားတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဩဝါဒ တို့၌၎င်း မှီဝဲ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။³ မင်္ဂလာဆောင် ခြင်း အမှုကို မ ပြု ရ ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည် ၍ သမ္မာ တရား ကို သိ သော သူ တို့သည် ကျေးဇူး တော် ကို သိ သော စိတ် နှင့် တကွ သုံး ဘို့ရာ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော် မှု သော အစာ မျိုး ကို ရှောင် ရ မည် ဟူ၍၎င်း ပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။⁴ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်း တော်မူ သမျှ သည် သုံးစရာကောင်း ၏။⁵ ကျေးဇူး တော်ကို သိသောစိတ်နှင့် ခံယူ လျှင် ၊ အဘယ် အရာကိုမျှ မပယ် မရှောင်ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်အားဖြင့် ၎င်း၊ ဆုတောင်း ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ အရာရာတို့သည် စင်ကြယ် လျက်ရှိကြ၏။⁶ ဤ စကားများကို သင်သည် ညီအစ်ကို တို့အား ကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည် ချက် စကား ၊ ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေလေ့ကျက်သော သမ္မာဩဝါဒ စကား နှင့် မွေးပြုခြင်းကို ခံသောယေရှု ခရစ် ၏ ဓမ္မဆရာ ကောင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။⁷ မိန်းမ အိုပြော တတ်သော တရားမဲ့ ဖြစ်သော ဒဏ္ဍာရီ စကား ကို ပယ်ရှား၍ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ် ကို ကိုယ် ဆုံးမ လော့။⁸ ကိုယ် ကာယ ကို ဆုံးမ ခြင်းသည် များစွာ သော အကျိုး ကို မပေးတတ်။ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း မူကား ၊ ယခု ဘဝ၊ နောင် ဘဝ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ဂတိ တော် ကို ရ သည် ဖြစ် ၍⁹ အရာ ရာ ၌ အကျိုး ကို ပေး တတ်သည် ဟူသော စကား သည် သစ္စာ စကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ခံယူ အပ် သော စကား လည်း ဖြစ် ၏။¹⁰ ထိုကြောင့်၊ အသက် ရှင်တော်မူသော၊ လူ အပေါင်း တို့ ကို အထူးသဖြင့် ကယ်မ တော် မူသော ဘုရားသခင် ၌ ငါတို့သည် ကိုးစား သည်နှင့် အညီ၊ ပင်ပန်း စွာ အမှုဆောင် ရွက် ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။¹¹ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပညတ် ထား ခြင်း၊ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းကို ပြုလော့။¹² သင် ၏ အသက် အရွယ် နုပျိုသည်ကို အဘယ်သူ မျှမထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ စကား ပြောခြင်း၊ ကျင့်ကြံ ပြုမူ ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုချစ် ခြင်း၊ ဝိညာဉ်သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်း၊ စင်ကြယ် ခြင်း အရာ မှာ၊ ယုံကြည် သော သူ တို့ အား ပုံ သက်သေကို ပြု လော့။¹³ ငါ မ လာမီတိုင်အောင်၊ ကျမ်းစာ ကို ဖတ် ခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး ခြင်း ကို ကြိုးစား၍ ပြု လော့။¹⁴ ဗျာဒိတ် တော် ကို ခံ၍၊ သင်းအုပ် များ တို့သည် လက် တင် ခြင်းနှင့်တကွ ၊ သင် ၌ အပ်ပေးသော ဆု ကျေးဇူး ကို မ ပြုစု ဘဲ မ နေ နှင့်။¹⁵ သင် ၏တိုးပွား ခြင်း ကို လူအ ပေါင်း တို့ အား ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာ ။ ဤ အရာ များ ကို စိတ်စွဲ လမ်း၍ ကြိုးစား အားထုတ် လော့။¹⁶ ကိုယ် ကို၎င်း ၊ ကိုယ် ဆုံးမ ဩဝါဒ ကို၎င်း သတိပြု ၍ အ မြဲ တည် နေ လော့။ ထိုသို့ ပြု လျှင်၊ ကိုယ်

ကို၎င်း ၊ နားထောင် သောသူ တို့ကို၎င်းကယ်တင် လိမ့်မည်။

5 အသက်ကြီး သော သူ ကို ကျပ်တည်း စွာ မ ဆုံးမ နှင့်။ အဘ ကဲ့သို့ မှတ်၍ တောင်းပန် လော့။ လူပျို တို့ကို ညီအစ်ကို ကဲ့သို့ ၎င်း² အသက်ကြီး သော မိန်းမ တို့ကို အမိ ကဲ့သို့ ၎င်း၊ မိန်းမ ပျို တို့ကို အလွန်စင်ကြယ် သော အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ နှမ ကဲ့သို့ ၎င်း မှတ်၍ကျင့် လော့။³ မှတ် ဆိုး မ အမှန် ဖြစ် သော မိန်းမ တို့ ကို မစ လုပ်ကျွေး လော့။⁴ သား မြေး ရှိ သော မှတ် ဆိုး မ ဖြစ် လျှင် ၊ ထို သား မြေး တို့သည် ရှေးဦးစွာ ဘုရား ဝတ် ကို ရည်မှတ် လျက် ၊ မိမိ အိမ် ကို ပြုစု၍ မိဘ ဘိုးဘွား၌ ကျေးဇူး ဆပ် ခြင်းငှာသင် ကြစေ။ ထို အမှုသည် ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော်မူသော အမှုဖြစ် ၏။⁵ မှတ်ဆိုးမ အမှန် ဖြစ်၍တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ် သော မိန်းမ သည်၊ ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား ၍ ဆုတောင်း ပဌာနပြုခြင်း၌ နေ့ ည၌ မပြတ်တည်နေ တတ်၏။⁶ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်၌ပျော်မွေ့သော မှတ်ဆိုးမ မူကား ၊ အသက် ရှိလျက်ပင် အသေ ဖြစ်၏။⁷ ထို သူတို့ကို အပြစ်တင် ခွင့် နှင့် ကင်းလွတ် စေ ခြင်း ငှာ ဤသို့ ပညတ် ထား လော့။⁸ မိမိ လူ တို့ ကို မပြုစု၊ ထိုမျှမက၊ မိမိ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို မ ပြုစုသောသူ မည်သည်ကား ၊ ယုံကြည် ခြင်းတရားကို ငြင်းပယ် ၏။ မယုံကြည် ဘူး သော သူ ထက် သာ၍ယုတ်မာ၏ ။⁹ မှတ်ဆိုး မ သည် အသက် ခြောက်ဆယ် မပြည့်လျှင်၊ စာရင်းအင်း မ ဝင်စေနှင့်။ လင် တစ်ယောက်တည်း ရှိဘူးသောသူ¹⁰ ကောင်း သော အကျင့် ကိုကျင့်၍ အသရေ ရှိသော သူ၊ သူငယ် တို့ကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ ဧည့်သည် ဝတ်ပြုခြင်း၊ သန်ရှင်း သူ တို့၏ခြေ ကိုဆေး ခြင်း၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့ကို လုပ်ကျွေး ခြင်း၊ ကောင်း သော အမှု ရှိသမျှ တို့၌ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို ပြုဘူး သောသူဖြစ်လျှင် ၊ စာရင်းအင်းဝင်စေ။¹¹ အသက် အရွယ်နုပျိုသော မှတ်ဆိုးမ တို့ကို ပယ် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ တို့သည် ခရစ်တော် ၏ ဆုံးမ ခြင်းကို သည်းမခံ။ အိမ် သင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိ လျှင်¹² အ ရင် သစ္စာ ကို ဖျက် သောကြောင့် အပြစ်သင့် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ လိမ့်မည်။¹³ ထိုမှတစ်ပါး၊ တ အိမ် မှ တ အိမ် သို့ လည် ၍ ပျင်းရိ တတ် ကြ၏။ ပျင်းရိ သည် သာ မက ၊ စကား များ၍ မ ပြော အပ်သော အရာကို ပြောသဖြင့်၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှောသောသူဖြစ်တတ်ကြ၏။¹⁴ ထိုကြောင့် ၊ အသက် အရွယ် နုပျိုသော မှတ်ဆိုးမတို့သည် အိမ် သင့်ခြင်း၊ သားဘွား ခြင်း၊ အိမ်မှု ကိုကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ စရာအခွင့် ကို ရန်သူ အား မ ပေး ဘဲနေ ခြင်း အမှုများကို ပြုစေခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ ၏။¹⁵ အကြောင်းမူကား ၊ ယခုပင် အချို့ တို့သည် လမ်းလွဲ ၍ စာတန် နောက် သို့ လိုက်သွား ကြပြီ။¹⁶ ယုံကြည် သော ယောက်ျားမိန်းမ၌ မှတ်ဆိုးမ ရှိ လျှင် ၊ ကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေး စေ။ သို့ပြုလျှင်၊ အမှန် ဖြစ် သော မှတ်ဆိုးမ တို့ကို အသင်းတော် သည် အနှောင့် အရှက်မ ရှိစေဘဲ လုပ်ကျွေး နိုင် လိမ့်မည်။¹⁷ ကောင်းမွန် စွာ အုပ် သောသင်းအုပ် တို့သည် အလှူနှစ် ဆ ကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ တရား ဟောခြင်း၊ ဆုံးမ

ဩဝါဒပေးခြင်းအမှုကို ကြိုးစား အားထုတ်သောသူ တို့သည်။ အလှူ နှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက် သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မှတ်ရ မည်။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ စပါး နင်းနယ် သော နွား ၏ နှုတ် ကို မ ချုပ်တည်း ရဟုကုမ်းစာ လာ ၏။ တ ချက်ကား၊ လုပ်ဆောင် သော သူ သည် အခ ကို ခံထိုက် ပေသည်ဟု လာ ပြန်၏။¹⁹ သက်သေခံ နှစ် ဦးသုံး ဦးမ ရှိလျှင် ၊ သင်းအုပ် ၌ အပြစ်တင် သော စကား ကို နား မ ထောင်နှင့်။²⁰ ကြွင်း သောသူတို့သည် ကြောက် စေခြင်းငှာ အပြစ် ရှိသော သူ တို့ကို လူအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ အပြစ်တင် ဆုံးမ လော့။²¹ ရှေ့မဆွကမစီရင်၊ ငဲ့ကွက်သောစိတ်နှင့်အလျှင်းမ ပြု ဘဲ၊ ဤပညတ် များကို စောင့်ရှောက် မည် အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် နှင့် သခင်ယေရှု ခရစ် မှာ၎င်း၊ ရှေးကောက် တော်မူသော ကောင်းကင် တမန်တို့ ရှေ့မှာ၎င်း၊ ငါသည် သင့်ကို သစ္စာ ပေး၏။²² အဘယ်သူ၏အစွမ်းထက် ကို အလျင် တ ဆော မ တင် နှင့်။ သူတစ်ပါး အပြစ် ၌ မ ဆက်ဆံ နှင့်။ ကိုယ် ကို ကိုယ် စင်ကြယ် စေ လော့။²³ သင် ၏ရင် ထဲ၌အကျိုး ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ မ ကြာ မ ကြာ ခံ ရ သော ရောဂါ ကြောင့် ၎င်း၊ ယခုမှစ၍ ရေကိုသာ မ သောက်ဘဲ၊ စပျစ်ရည် အနည်းငယ် ကို သုံး လော့။²⁴ အချို့ သော သူ တို့၏ဒုစရိုက် သည် ရှေ့မဆွ က ထင်ရှား ၍၊ အပြစ် စီရင်ခြင်းသို့ အရင် အဦးသွားတတ်၏။ အချို့ သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် နောက် သို့လိုက်တတ်၏။²⁵ ထိုနည်းတူ ၊ အချို့သောသူတို့၏ သုစရိုက် သည် ထင်ရှား နှင့်တတ်၏။ မထင်ရှား သေးသော သုစရိုက်ကို လည်း ဝှက် ၍မ ထားနိုင် ။

၆ ဘုရားသခင် ၏ နာမ တော် နှင့် တရား တော်သည် ကဲ့ရဲ့ ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ အစေခံ ကျွန် မည်သည်ကား၊ မိမိ သခင် ကို အလွန်ရှိသေ ထိုက် သော သူဟူ၍မှတ် စေ။² သခင် သည် ယုံကြည် သောသူ ဖြစ်လျှင် ၊ ညီအစ်ကို ဖြစ် သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ မခန့်မညား မ ပြုစေနှင့်။ အစေခံ ခြင်း၏အကျိုးကို ခံရ သော သူ သည် ယုံကြည် သောသူ၊ ချစ် အပ်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် သာ၍ အစေခံ စေ။ ဤသို့ဆုံးမ ဩဝါဒပေး၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လော့။³ ခြားနားသော ဩဝါဒကိုသင်ပေး ၍ ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ စကား တည်းဟူသောစင်ကြယ် သော စကားကို၎င်း၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် ခြင်း နှင့် အညီ ဖြစ် သော ဩဝါဒ ကို၎င်း ဝန် မ ခံ သော သူ မည်သည် ကား⁴ မာန နှင့် ယစ်မူး၍ အလျှင်း နား မ လည် ဘဲ၊ ပုစ္ဆာအမေးကို ဆွေးနွေး ၍ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံ သော အားဖြင့် စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငြိစုခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့ အသရေ ကို ရှုတ်ချ ခြင်း၊ မ နာလို သော ကြံစည် ခြင်း⁵ စိတ် နှလုံး ယိုယွင်း ၍ ၊ သမ္မာတရား နှင့်ကင်းသော သူတို့ အချည်းနှီးဆွေးနွေး ခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် အကျိုး စီးပွားဖြစ် သည်ဟု သူတို့သည် စိတ်ထင် ကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို ရှောင် လော့။⁶ ရောင့်ရဲ သော စိတ်ပါ လျှင်၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် ခြင်း သည် ကြီးစွာ သော အကျိုး စီးပွားမှန်၏။⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ

တို့သည် ဤ လောက ထဲသို့ အဘယ် အရာ မျှ မ ပါ ဘဲ လာသည် ဖြစ်၍၊ ထွက်သွားလျှင်လည်း၊ အဘယ် အရာကိုမျှ ယူ ၍ မ သွား နိုင် ဟု ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။⁸ သို့ဖြစ်၍ ၊ စား ရန်၊ ဝတ် ရန်ရှိသမျှ နှင့် ရောင့်ရဲ လျက် နေ ကြကုန် အံ့။⁹ ငွေ ရတတ် ခြင်း ငှာ အလိုရှိ သော သူ တို့သည် အပြစ် သွေးဆောင် ခြင်း၊ ဘမ်းမိ ခြင်း၊ မိုက်မဲ ဖျက်ဆီး တတ်သော တပ်မက် ခြင်း များ ထဲသို့ ကျ ရောက် တတ် ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့်လူ တို့သည် အကျိုးနည်းခြင်း၊ ပျက်စီး ခြင်း၌ နစ်မွန်း တတ်ကြ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ငွေ ကိုတပ်မက် ခြင်းသည် မကောင်း သော အမှုအပေါင်း တို့တွင် မူလအမြစ် ဖြစ် သတည်း။ လူအချို့ တို့သည်ငွေကို တပ်မက် သောကြောင့်ယုံကြည် ခြင်းတရားလမ်း မှ လွဲသွား၍၊ ပူပန် ခြင်းဝေဒနာများနှင့် ကိုယ်ကို နှိပ်စက် ထုတ်ချင်းခပ်အောင်ထိုး ကြပြီ။¹¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အို ဘုရားသခင် ၏လူ ၊ သင် သည် ထို အပြစ်များကို ကြဉ်ရှောင် လော့။ ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့် ခြင်း၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် ခြင်း၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကို မှီအောင် လိုက် လော့။ ယုံကြည် ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ကောင်း စွာသော တိုက်လှန် ခြင်းကို ပြု လော့။ ထာဝရ အသက် ကိုကိုင်ယူ လော့။ ထို အသက်ကိုရမည်အကြောင်း ၊ သင် သည် ခေါ် တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရ၍ ၊ သက်သေ အများ တို့ ရှေ့၌ကောင်းမွန် စွာ ဝန်ခံ ပြီ။¹³ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော်မူ သည်တိုင်အောင် ၊ သင်သည် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင် ၍ အပြစ်တင် ခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ပညတ် တော်ကို စောင့်ရှောက် မည်အကြောင်း¹⁴ အလုံးစုံ တို့ ကို အသက် ရှင် စေ တော် မူ သော ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ၎င်း ၊ ပု နု တီ ပီ လတ် မင်း ထံ ကောင်း သော ဝန်ခံ ခြင်းဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူသော ယေရှု ခရစ် ရှေ့ မှာ၎င်း၊ ငါ သည် သင့် ကို ပညတ် ထား၏။¹⁵ မရဏာ နှင့် ကင်းလွတ် သော သူတစ်ပါး တည်း ဖြစ် တော် မူ သော၊ အဘယ်သူမျှ မ ချဉ်းကပ်နိုင် သော အလင်း ထဲ၌နေ တော် မူ သော အဘယ်သူ မျှ မ မြင် ဘူးရာ၊ မ မြင် နိုင် ရာ ဖြစ် တော် မူ သော၊ မင်္ဂလာ ရှိ သော တစ်ပါး တည်း သော အရှင် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရင် တကာ တို့၏ ဘုရင် ၊ သခင် တကာ တို့၏သခင် သည်၊ ကာလ အချိန် ရောက် သောအခါ၊ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ပြ တော်မူလိမ့်မည်။¹⁶ ထို ဘုရားသခင် သည် ထာဝရ ဂုဏ် အသရေ အစွမ်း သတ္တိရှိတော် မူ စေသတည်း။ အာမင် ။¹⁷ ဤ ဘဝ ၌ ငွေရတတ် သောသူ တို့သည် မာန် မာန စိတ်နှင့် ကင်းလွတ် ၍၊ မ မြဲသောစည်းစိမ် ကို မ ကိုးစား ဘဲ၊ ငါ တို့ခံစားဘို့ရာအလုံးစုံ တို့ကိုကြွယ်ဝ စွာ ပေး သနားတော်မူ သော၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ကိုးစားရမည်အကြောင်း နှင့်¹⁸ သူတစ်ပါး အား ကျေးဇူး ပြု ခြင်း၊ ကောင်း သော အကျင့် ၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲ ချင်သော စေတနာ စိတ်ရှိ ခြင်း၊ အချင်းချင်း ဆက်ဆံ ခြင်း¹⁹ မှန် သော အသက် ကို ဝင်စား လိုသော ငှာ ၊ နောင် ဘဝ၌ ကောင်း သော ဘဏ္ဍာ ကို မိမိ တို့ အ ဘို့ ဆည်းဖူး ခြင်း တို့

ကို ပြု ရမည်အကြောင်း ပညတ် ထား လော့။²⁰အို တိ မော သေ ၊
 သင်၌အပ် ထားသော အရာကို စောင့်ရှောက် လော့။ တရားမဲ့ ဖြစ်
 သော အချည်းနှီး စကားပြောခြင်းကို၎င်း ၊ သိပ္ပံ အတတ်ဟူ၍အလွဲ
 ခေါ်ဝေါ်သော သိပ္ပံ အတတ် ဆီးတား နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို၎င်း ရှောင်
 လော့။²¹ထို သိပ္ပံ အတတ် ကို လူအ ချို့ တို့သည် ဝန်ခံ ပြုစု သော
 အားဖြင့်၊ ယုံကြည် ခြင်း တရားလမ်းမှ လွဲ ကြပြီ။ သင် ၌ ကျေးဇူး
 တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

၂ တိမောသေ

၁ ယေရှု ခရစ် ၌ တည်သော အသက် ကို ပေးမည် ဟု ဂတိ တော်နှင့်အညီ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အလို တော်အားဖြင့် ၊ ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါ ပေါလု သည် ငါ့ချစ် သား တိမောသေ ကို ကြားလိုက်ပါ၏။^၂ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိ ပါစေသော။^၃ သင် ၏မျက်ရည် ကို ငါအောက်မေ့ သောအခါ^၄ သင် ၏အဘွား လောကူ ၊ အမိ ဥနိတ် ၌ အရင် တည် သော ယုံကြည် ခြင်း တည်း ဟူသော၊ ငါ သဘောကျ သည် အတိုင်း၊ သင် ၌ လည်း တည်သော ယုံကြည် ခြင်းစစ်ကို မှတ်မိသဖြင့် ၎င်း^၅ နေ့ညဉ့် မပြတ် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုသည်တွင် ၊ သင့် ကိုမခြားမလပ် အောက်မေ့ သည်ဖြစ် ၍၊ ငါ့ဘိုးဘေး ကိုးကွယ် သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိ သော စိတ်စင်ကြယ် ခြင်းနှင့်တကွ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ငါချီးမွမ်း ၏။^၆ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါ လက် တင် သောအားဖြင့် ၊ သင် ၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆု ကိုနိုးဆော် မည် အကြောင်း ၊ ငါသည်သင့် ကို သတိပေး ၏။^၇ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ကြောက် တတ်သော စိတ် သဘောကို ငါ တို့ အား ပေး တော် မူသည်မ ဟုတ်၊ တန်ခိုး ပါသော စိတ်၊ ချစ် တတ် သော စိတ်၊ ရှင်းလင်း သော စိတ်သဘော ကို ပေး တော် မူ၏။^၈ ထို ကြောင့် ၊ ငါ တို့သခင် ဘုရား၏ သက်သေ ကို၎င်း၊ ထိုသခင် ကြောင့် အကျဉ်း ခံရသော သူဖြစ် သော ငါ့ ကို ရှက်ကြောက် ခြင်း မ ရှိနှင့်။ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော တန်ခိုး ကိုရသည်အတိုင်း ဧဝံဂေလိ တရားနှင့် ဆက်ဆံ၍ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ခံ လော့။^၉ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကျင့်သော အကျင့် ကို ထောက်တော် မ မူ။ ရှေး ကပ်ကာလ မ ရောက်မှီ၊ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့အ ဘို့ ကိုယ်တော် တိုင် ကြံစည် တော်မူသော ကျေးဇူး တော်နှင့်အညီ ငါ တို့ကိုကယ်တင် ၍၊ သန့်ရှင်း သော အရာ၌ ခေါ်သွင်း တော်မူ၏။^{၁၀} ထိုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါ တို့ကိုကယ်တင် သော သခင်ယေရှု ခရစ် ပေါ်ထွန်း သည်အရာ မှာ ယခု ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည် သေ ခြင်းအကြောင်း ကို ပယ်ရှား ၍၊ အသက် ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မ ဖောက်ပြန်ခြင်း အကြောင်း ကို ဧဝံ ဂေ လိ တရား အားဖြင့် ထင်ရှား စေ တော် မူ ပြီ။^{၁၁} ထို တရား ကို ဟောပြော သော သူ အရာ၌၎င်း ၊ တမန်တော် အရာ၌၎င်း ၊ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ ဆရာ အရာ၌၎င်း ငါ့ကိုခန့်ထား

တော်မူပြီ^{၁၂} ထို အကြောင်းကြောင့် ဤဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ငါခံရ၏။ သို့သော်လည်း ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိ။ အဘယ်သူ ကို ငါယုံကြည် သည်ဟု ငါသိ ၏။ သူ၌ငါအပ် ထားသော အရာ ကိုလည်း၊ ထို နေ့ ရက် တိုင်အောင်စောင့် နိုင် တော်မူသည်ဟု ငါသဘောကျ ၏။^{၁၃} ငါ့ ထံ၌ ကြား ရပြီးသော၊ စင်ကြယ် သော တရား စကားအချုပ်အခြာ ကို၊ ယေရှု ခရစ် ၌ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်းနှင့်တကွ စွဲလမ်း လော့။^{၁၄} သင်၌အပ် ထားသော အရာ မြတ် ကို ငါ တို့၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူ သော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် စောင့်ရှောက် လော့။^{၁၅} အာ ရှိ ပြည်၌ နေသော သူ အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကိုပယ် ကြပြီ ဟု၊ သင်သည် ကြားသိ ၏။ ထိုသူ တို့တွင် ဖုဂေလု နှင့် ဟေရမော ဂင် ပါသတည်း။^{၁၆} ထာဝရ ဘုရား၏ ကရုဏာ တော်သည် ဩနေ သိဖေ၏အိမ် ၌သက်ရောက် ပါစေသော။ သူသည် ငါ့ ကို အဖန်ဖန် သက်သာ စေပြီ။ ငါ ၌သံကြီး ချည်နှောင်လျက် ရှိ သော်လည်း၊ သူ သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိဘဲ^{၁၇} ရောမ မြို့သို့ ရောက် သောအခါ သာ၍ ကြိုးစား လျက် ငါ့ ကိုရှာ ၍တွေ့ ၏။^{၁၈} သူသည် ထို နေ့ရက် ၌ သခင် ဘုရား၏လက် မှ ကရုဏာ တော်ကို ခံရ မည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ပေး သနားတော်မူပါစေသော။ သူသည်ဖောက် မြှဲ၌ လည်း ငါ့ကို အဘယ် မျှ လောက် ပြုစု သည် ကို သင် သည် အမှန် သိ ၏။

၂ ငါ့ သား ၊ သင် သည် ယေရှု ခရစ် ၌ ရှိ သော ကျေးဇူး တော် အားဖြင့် ခိုင်ခံ့ ခြင်းရှိလော့။^၂ သက်သေခံ အများ ရှိသည်နှင့် ငါ့ ထံ၌ ကြား ရပြီး သော အရာ တို့ကို၊ သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါး တို့ ကို သွန်သင် ခြင်းငှာ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သော သူ တို့၌ အပ်ပေး လော့။^၃ ထိုသို့အလိုငှာ သင်သည်၊ ယေရှု ခရစ် ထံ၌ကောင်း သောစစ်သူရဲ ကဲ့သို့ ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို သည်းခံ လော့^၄ စစ်သူရဲ မည်သည် ကား၊ မိမိ ကို စစ်သူရဲ အရာ၌ ခန့်ထား သော သူ ကို နှစ်သက် စေ ခြင်း ငှာ ၊ လောကီမှု ရေးနှင့် ပြုမ်းနှော ရှုပ်ထွေး ခြင်း ကို ပယ်ရှား တတ်၏။^၅ ပွဲ၌လူ ချင်း တိုက် သော သူ မည်သည် ကား ၊ ထုံးတမ်း အတိုင်း မ တိုက် လျှင် ပန်း ဦးရစ်ကိုမ ရ။^၆ လယ် လုပ်သောသူသည်လည်း အ ရင် လုပ်ပြီးမှအသီးအနှံ ကိုခံရ မည်။^၇ ငါ့စကား ကိုဆင်ခြင် လော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် အရာရာ တို့၌ ဉာဏ် ကို သင့် အားပေး သနား

တော် မူ ပါ စေသော။⁸ ဒါဝိဒ် အမျိုး ဖြစ်သော ယေရှု ခရစ် သည်၊
 ငါ ဟောသော ဧဝံဂေလီ တရားအတိုင်း ၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်
 တော်မူသည်ဟု အောက်မေ့ လော့။⁹ ထိုတရားကြောင့် ငါသည်
 လူဆိုး ကဲ့သို့ ချည်နှောင် ခြင်း တိုင်အောင် ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ကို ခံ ရ၏။
 သို့သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည်ချည်နှောင်ခြင်းနှင့်
 ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ၏။¹⁰ ထိုကြောင့် ရွေးကောက် တော်မူသော
 သူ တို့သည်၊ ထာဝရ ဘုန်း အသရေနှင့်တကွ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့်
 ကယ်တင် ခြင်းသို့ရောက် စိမ့်သောငှာ၊ သူ တို့အဘို့ အရာရာ ကို
 ငါသည်ခံ ရ၏။¹¹ သစ္စာ စကား ဟူမူကား၊ ထိုသခင်နှင့်အတူသေ
 လျှင် ၊ အတူ ရှင် လိမ့်မည်။¹² သည်းခံ လျှင် ၊ ထို သခင် နှင့် အတူ
 စိုးစံ လိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည် ငြင်းပယ် လျှင် ၊ ငါ တို့ကို
 ငြင်းပယ် တော်မူ လိမ့်မည်။¹³ ငါတို့သည် မယုံကြည် သော်လည်း ၊
 ထိုသခင် သည် သစ္စာ တည် သဖြင့် ကိုယ် ကို ငြင်းပယ် တော်မူ
 နိုင် ။¹⁴ ဤ အကြောင်းအရာ များကို သူတစ်ပါး တို့အား သတိပေး
 လော့။ အဘယ် အကျိုး ကိုမျှမပြုစု၊ ကြားနာ သောသူ တို့၏ စိတ်
 ကို မှောက်လှန် လိုသောငှာ ၊ စကား ကြောင့်သာ ငြင်းခုံခြင်းကို မ
 ပြု မည်အကြောင်း၊ သခင် ဘုရား ရှေ့၌ သစ္စာ ပေး လော့။¹⁵ သင်
 မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက် စရာအကြောင်းမရှိဘဲ၊
 သမ္မာ တရား ကို မှန်ကန် စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမားဖြစ်
 လျက်၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုယ် ဆက်သ ခြင်းငှာကြိုးစား
 အားထုတ်လော့။¹⁶ တရားမဲ့ ဖြစ်သော အချည်းနှီး စကားကို ရှောင်
 လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုစကားသည် မတရား သော အမှုတို့
 ကို ပွားများ စေ လိမ့်မည်။¹⁷ သူ တို့၏စကား သည် ခူနာ ကဲ့သို့ စား
 လိမ့်မည်။ ထိုသူ တို့တွင် ဟုမေနဲ နှင့် ဖိလက် ပါ သတည်း။¹⁸ သူ
 တို့က သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက် ကြပြီဟု ပြော လျက်၊
 သမ္မာတရား လမ်းမှ လွဲ သွား၍ အချို့ သောသူတို့၏ ယုံကြည် ခြင်း
 ကို မှောက်လှန် တတ်ကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ၊ သခင် ဘုရားသည်
 မိမိ လူ တို့ကို သိကျွမ်း တော်မူ၏ဟူ၍ငင်း၊ တံဆိပ် ခတ် လျက် ရှိ
 သော ဘုရားသခင် ၏ တိုက် မြစ် သည် ခိုင်ခံ့ ၍တည် ၏။²⁰ ကြီး
 စွာ သော အိမ် ၌ ရွှေ တန်ဆာ ၊ ငွေ တန်ဆာ သာ ရှိ သည်မ ဟုတ်၊
 သစ်သား တန်ဆာ၊ မြေ တန်ဆာ ရှိ၏။ အသရေ ရှိ သော တန်ဆာ၊
 အသရေ မ ရှိ သော တန်ဆာ ရှိ၏။²¹ သို့ဖြစ်၍ ၊ အထက် ဆိုခဲ့ ပြီး
 သောအကျင့်တို့ကို ပယ်၍၊ မိမိ ကို စင်ကြယ် စေသောသူမည်သည်
 ကား၊ အသရေ ရှိ သော တန်ဆာ ၊ သန့်ရှင်း ၍ အိမ်ရှင် သုံး စရာ
 ကောင်းသော တန်ဆာ၊ ကောင်း သော အမှု များ အ ဘို့ အလို ငှာ
 ပြင်ဆင် သောတန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။²² လူပျို တို့၏ တပ်မက် ခြင်း
 ကိလေသာ စိတ် ကို ကြည့်ရှောင် လော့။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ သစ္စာ ရှိ
 ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ စင်ကြယ် သောစိတ် ရှိ၍ ၊ သခင် ဘုရားကိုပဋိနာ
 ပြုသော သူ တို့နှင့် အသင့်အတင့် နေ ခြင်း တို့ကို မှီ အောင် လိုက်
 လော့။²³ မိုက်မဲ ၍ ပညာ ကင်းသောပုစ္ဆာ အမေးတို့သည် ရန် ပွား

စေတတ်သည်ဟု သိမှတ် ၍ပယ်ရှား လော့။²⁴ သခင် ဘုရား၏ ကျွန်
 သည် ရန် မ တွေ့ရ ။ ခပ်သိမ်း သော သူတို့အား ဖြည်းညှင်း စွာ ပြု
 သောသူ၊ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းအမှု၌ လိမ္မာသောသူ၊ သည်းခံ နိုင်
 သောသူဖြစ် ရမည်။²⁵ ဆီးတား ငြင်းခုံသောသူ တို့ကို နူးညံ့ သိမ်မွေ့
 စွာ ဆုံးမ ရမည်။ သမ္မာ တရား ကို ဝန်ခံ ခြင်း အလို ငှာ ၊ နောင်တ
 ကို ဘုရားသခင် ပေး ကောင်းပေးတော်မူ၍²⁶ မာရ်နတ် ၏ အလို
 အတိုင်း ဘမ်းမိ သော ထိုသူ တို့သည် သတိရ၍ ၊ ထိုဘမ်းမိ ရာမှ
 လွတ်ခြင်းသို့ ရောက် ကောင်း ရောက်ကြလိမ့်မည်။

3 နောင် ကာလ သည် ခဲယဉ်း သော ကာလ ဖြစ် မည်ဟု သိမှတ်
 လော့။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ၊² လူ တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချစ်
 သောသူ၊ ငွေ ကိုတပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြား သောသူ၊ ထောင်လွှား
 စော်ကားသောသူ၊ သူ့ အသရေကိုရှုတ်ချသောသူ၊ မိဘ စကားကို
 နားမထောင် သောသူ၊ ကျေးဇူး မရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်း ခြင်း မရှိသော
 သူ ၊³ ပကတိ ကြင်နာ စုံမက် ခြင်းနှင့် ကင်း သောသူ၊ ရန်ပြိုး ဖွဲ့သော
 သူ၊ ချောစား တတ်သောသူ၊ ကိုယ် ကုန်ကြွေးကို မချုပ်တည်းနိုင်သော
 သူ၊ ပြင်းထန် သူ၊ သူတော်ကောင်း ကို မုန်းသောသူ ၊⁴ သစ္စာ ကိုဖျက်
 တတ်သောသူ၊ သတိပေး ခြင်းကို မခံသောသူ၊ မာန် မာနနှင့်ယစ်မှုး
 သောသူ၊ ဘုရားသခင် ကို နှစ်သက်သည်ထက် ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်း
 ကိုသာ၍ နှစ်သက်သောသူ၊ ဘုရား ဝတ်၌မွေ့လျော်ယောင်ဆောင်
 ၍⁵ မွေ့လျော်ခြင်းတန်ခိုး ကို ငြင်းပယ် သောသူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။
 ထိုသူ တို့ကို ရှောင် လော့။⁶ ဒုစရိုက် အပြစ် ဝန် ကို ထမ်းရွက် ၍၊
 အထူးထူး အပြားပြားသော လောဘ ကိလေသာ သွေးဆောင် ရာ
 သို့လိုက်၍၊ အစဉ် သင် သော်လည်း ၊⁷ သမ္မာ တရား ကို လေ့ကျက်
 ခြင်း သို့ အလျှင်း မ ရောက် နိုင် သော မိန်းမ မိုက် တို့ကို၊ အိမ် ထဲ
 သို့ ဝင် ၍ ဘမ်း သွားသောသူတို့သည် ထိုသူတို့အဝင် ဖြစ်ကြ၏။
⁸ ယ နှ နေ နှင့် ယံ မြေ သည် မော ရှေ့ ကို တားဆီး သကဲ့သို့၊ ထိုသူ
 တို့သည် သမ္မာ တရား ကို တားဆီး ကြ၏။ စိတ် နှလုံး ယိုယွင်း ၍
 ယုံကြည် ယောင်ဆောင် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။⁹ ထိုသူ နှစ်ယောက်
 တို့၏ မိုက်မဲ ခြင်းသည် လူအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား သကဲ့သို့ ၊
 ဤ သူတို့၏ မိုက်မဲ ခြင်းသည်လည်း ထင်ရှား လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
 သူတို့သည် တိုး ၍မ လွန် မသွားရကြ။¹⁰ ငါ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်း၊
 အကျင့် ကျင့်ခြင်း၊ ကြံစည် ခြင်း၊ သစ္စာစောင့် ခြင်း၊ စိတ်ရှည် ခြင်း၊
 ချစ် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း တို့ကိုငင်း၊ အ နှ တိ အုတ် မြို့၊ ကူ ကော နိ
 မြို့၊ လုတုတရ မြို့တို့၌ ငါ ခံရ သကဲ့သို့ ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ခံရ သော
 ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်းတို့ကိုငင်း၊ သင်သည် ရှာဖွေနားလည်ရပြီ။
¹¹ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ငါတွေ့ရသော်လည်း ၊ တွေ့သမျှ ဘုရား သခင်
 ဘုရားသည် ငါ ကိုကယ်နှုတ် တော်မူပြီ။¹² ယေရှု ခရစ် ၏ တရား
 တော်နှင့်အညီ၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ နေ ခြင်းငှာအလိုရှိ သော
 သူ အပေါင်း တို့သည် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။¹³ ဆိုးညစ်
 သောသူ၊ လှည့်ဖြား သောသူတို့မူကား ၊ သူတစ်ပါး ကိုငင်း၊ ကိုယ်

ကို၎င်းလှည့်ဖြား ၍ ဆိုးညစ် ခြင်း၌ တရွေ့ရွေ့တိုးပွား ကြလိမ့်မည်။
 14 သင် သည် အဘယ်သူ ထံ၌ နည်း ခံ ခဲ့ ပြီးသည် ကို၎င်း 15 ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ ပညာကို ပေးနိုင် သော ဓမ္မ ကျမ်းစာ ကို ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ လေ့ကျက် သည်ကို၎င်း သိမှတ် သည်နှင့်၊ အထက်ကသင်၍ နှလုံးသွင်းမိသော အယူဝါဒ၌ တည်နေလော့။
 16 ထိုကျမ်းစာ ရှိသမျှ သည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသော အားဖြင့်ဖြစ်၍ 17 ဘုရားသခင် ၏ လူ သည် စုံလင် သောသူ၊ ကောင်း သော အမှု အမျိုးမျိုး တို့ကို ပြုစုခြင်းအလို ငှာ ပြင်ဆင်သောသူ ဖြစ် မည်အကြောင်း ၊ ဩဝါဒ ပေးခြင်း၊ အပြစ် ကိုဖော်ပြခြင်း၊ ၊ ဖြောင့်မတ် စွာ ပြုပြင် ခြင်း၊ တရားကိုသွန်သင် ခြင်း ကျေးဇူး များကို ပြုတတ်၏။

4 ကိုယ်တော် တိုင်ပေါ်ထွန်း ၍ နိုင်ငံ တော်ထင်ရှားသောကာလ၊ အသက် ရှင်သောသူ၊ သေ သော သူတို့ကိုစစ်ကြော စီရင်တော်မူ သော သခင် ယေရှု ခရစ် ရှေ့မှာ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ၎င်း ၊ ငါ သည် သင့် ကို သစ္စာ ပေးသည် ကား 2 နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို ပြော လော့။ အချိန် ရှိ သည် ဖြစ် စေ၊ မ ရှိ သည် ဖြစ် စေ၊ ကြိုးစား အားထုတ်လော့။ အပြစ်ကိုဖော်ပြ လော့။ ဆုံးမ ခြင်းကိုပြုလော့။ အလွန် ရှည်သောစိတ်နှင့် ဩဝါဒ မျိုးကိုပေး၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လော့။ 3 အကြောင်းမူကား ၊ နောင် ကာလ ၌လူ တို့သည် စင်ကြယ် သော ဩဝါဒ ကိုနား မ ခံနိုင်ဘဲ၊ ယား တတ်သော နား ရှိလျှင်၊ မိမိ တပ်မက် ခြင်း အတိုင်း များပြား သော ဆရာ တို့ နောက်သို့ လိုက် ကြ လိမ့်မည်။ 4 သမ္မာ တရား ကို နား မ ထောင်ဘဲ၊ ဒဏ္ဍာရီ စကား ကို နားထောင်၍ လွဲ သွားကြလိမ့်မည်။ 5 သင် မူကား ၊ အရာ ရာ ၌ သမ္မာ သတိရှိစေလော့။ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုသည်းခံလော့။ သာသနာပြု ဆရာ ဆောင်ရွက် ရ သော အမှု ကို ဆောင်ရွက် လော့။ ဓမ္မဆရာ အရာ၌ ခန့်ထား၍ ပြုရသော ဝတ် များ ကို အကုန်အစင် ပြုလော့။ 6 အကြောင်းမူကား ၊ ငါ့ ကိုယ့်ပေါ်မှာလောင်း ရသော အချိန်ရှိပြီ။ စုတေ့ ရသောအချိန် ရောက် လေပြီ။ 7 ကောင်း စွာသော တိုက်လှန် ခြင်းကို ငါပြုပြီ။ ပြေးရသောလမ်း ကို အဆုံး တိုင်အောင်ပြေးပြီ။ ယုံကြည် ခြင်း တရား ကို စောင့်ရှောက် ပြီ။ 8 ယခု မှစ၍ဓမ္မ သရဖူ သည် ငါ့ အဘို့သို့ထား လျက် ရှိ၏။ ထို နေ့ရက် ၌ တရား သဖြင့် စီရင် သော သူ တည်း ဟူသော သခင် ဘုရား သည် ထို သရဖူ ကို ငါ ၌အပ်ပေး တော် မူ မည်။ ထိုမျှ မက ၊ ပေါ်ထွန်း တော် မူ ခြင်း ကို တောင့်တ သောသူ အပေါင်း တို့၌ လည်း အပ်ပေးတော်မူမည်။ 9 ငါ့ ထံသို့ မြန်မြန် လာ ခြင်းငှာကြိုးစား လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဒေမ သည် ယခု ဘဝ ကို နှစ်သက် သော စိတ်ရှိသည်နှင့် ငါ့ ကိုစွန့်ပစ် ၍၊ သက်သာ လော နိတ် မြို့သို့ သွား ပြီ။ 10 က ရကု ကေ သည် ဂ လာ တီ ပြည်သို့ ၎င်း ၊ တိတု သည် ဒါလမာတီ ပြည်သို့ ၎င်း သွား ပြီ။ 11 လုကာ တယောက်တည်း သာ ငါ့ ထံမှာရှိ ၏။ မာကု ကိုသင် နှင့် အတူ ခေါ် ခဲ့လော့။ သူသည်ဆရာ အမှုကို ပြုရာမှာ ငါ အကျိုး ရှိ

၏။ 12 တုခိတ် ကိုလည်း ဇဖက် မြို့သို့ ငါစေလွှတ် ပြီ။ 13 တ ရော မြို့တွင် ကာပုလက် ၌ ငါထား ခဲ့သော ဝတ်လုံ ကို၎င်း ၊ စာစောင် ကို၎င်း၊ အထူးသဖြင့် သားရေ စာ ကို၎င်း၊ သင်သည်လာ သောအခါ ယူခဲ့ လော့။ 14 ပန်းတိမ် သမားအာလေဇနဒြု သည် ငါ ၌မကောင်း သော အမှုအများ ကို ပြု လေပြီ။ ထိုသူ ကျင့်သော အကျင့် တို့၏ အကျိုး အပြစ်ကို သခင် ဘုရား ဆပ်ပေး တော်မူပါစေသော။ 15 သူ တို့သတိပြုလော့။ ငါ တို့စကား ကို အလွန် ငြင်းပယ် လေပြီ။ 16 ပဌမ အချိန်၌ အပြစ်တင် ခွင့်ကိုဖြေ၍ ငါ သည် အစီရင်ခံရသောအခါ၊ ငါ့ ဘက် ၌ အဘယ်သူ မှ မ နေ။ လူအ ပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကို စွန့်ပစ် ကြ၏။ 17 သူ တို့၌ အပြစ်တင် တော် မ မူ ပါ စေ နှင့်။ လူအ ပေါင်း တို့သည် စွန့်ပစ် ကြ သော်လည်း၊ ဒေသနာ တော် ကို အကုန်အစင် ဟောပြော ၍၊ ခပ်သိမ်း သောလူမျိုး တို့သည် ကြားသိ စေခြင်းငှာ ၊ သခင် ဘုရားသည် ငါ့ ဘက်၌ နေ ၍ ငါ့ ကို ခွန်အား နှင့် ပြည့်စုံ စေ တော်မူသောကြောင့် ၊ ခြင်္သေ့ ခံတွင်း မှ ကယ်နှုတ် ခြင်းချမ်းသာကို ငါ ရ၏။ 18 ထို မျှ မက၊ သခင် ဘုရား သည် မ ကောင်း သော အမှု ရှိ သမျှ ကို ငါ့ ကို ကယ်နှုတ် ၍၊ မိမိ ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော် သို့ တိုင်အောင် မစ ပို့ဆောင်တော် မူ လိမ့်မည်။ ထိုသခင် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေ သတည်း။ အာမင် ။ 19 ပြစ်ကိ လ နှင့် အာကုလ မှစ၍ ဩနေသိဖော် ၏ အိမ်သူ အိမ်သားများကို နှုတ်ဆက် လော့။ 20 ဧရတုတု သည် ကောရိနုသု မြို့၌ နေ ၏။ တ ရောဖိမ် သည် နာ ၍ မိလက် မြို့၌ ငါထား ခဲ့၏။ 21 ဆောင်း ကာလမ ရောက်မှီကြိုးစား ၍ လာ ခဲ့ လော့။ ဥဗုလု ၊ ပုဒေ ၊ လိနု ၊ ကလော ဒိ မှစ၍ ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့သည် သင့် ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ 22 သခင် ယေရှုခရစ်သည် သင် ၏စိတ် ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါ စေသော။ သင် ၌ ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတု

1 မုသာ နှင့် ကင်းစင် တော်မူ သော ဘုရားသခင် သည်၊ ရှေး ကပ် ကာလ မ ရောက်မှီ ဂတိ ထားတော်မူ၍၊ ငါ တို့ကိုကယ်တင် သော အရှင်ဘုရားသခင် ၏ ပညတ် တော်အတိုင်း ²ငါ ၌အပ် ထားသော တရား ဟောခြင်း၊ အခွင့်အားဖြင့် တော်လျော်သောအချိန် ၌၊ နှုတ်ကပတ် တရားတော် ကို ထင်ရှား စေ တော်မူ သော အရာ နှင့် စပ်ဆိုင် သော ထာဝရ အသက် ကို မြော်လင့် သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သမ္မာတရား ကိုဝန်ခံ ခြင်းအလိုငှာ ၎င်း ³ဘုရားသခင် ရွေးကောက် တော်မူ သော သူ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်း အလိုငှာ ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တည်းဟူသော၊ ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါပေါလု သည် ⁴ဆက်ဆံ သောယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ငါ သား စစ် ဖြစ်သော တိတု ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါ တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှု ခရစ် နှင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင် အထံ တော်က ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိပါစေသော။ ⁵ငါ သည် သင့် ကို မှာထား ခဲ့နှင့်သည်အတိုင်း ၊ ကရေတေ ကျွန်း၌ မ စုံလင်သမျှ တို့ကို ပြင်ဆင် ၍ ၊ မြို့ရွာ များ၌ သင်းအုပ် တို့ကို ခန့်ထား စေခြင်းငှာ ၊ ထို ကျွန်း၌ သင့် ကို ငါထား ခဲ့သတည်း။ ⁶အပြစ်တင် ခွင့် နှင့်ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယား တစ်ယောက်တည်း ရှိသောသူ ဖြစ် လျှင် ၎င်း၊ သူ၏သားသမီး တို့သည် ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူး သည်ဟု အပြစ်တင် ခြင်း၊ နား မထောင်ခြင်းနှင့် လွတ်၍ ယုံကြည် လျှင် ၎င်း၊ ထိုသို့ သော သူ ကို ခန့်ထား အပ်၏။ ⁷အကြောင်းမူကား ၊ သင်းအုပ် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဘဏ္ဍာစိုး ကဲ့သို့ ၊ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ် သော သူဖြစ် ရမည်။ ကိုယ် အလိုသို့ လိုက်တတ်သောသူ၊ စိတ်တို သော သူ၊ စပျစ်ရည် နှင့် ပျော်မွေ့သော သူ၊ သူတစ်ပါး ကို ရိုက်ပုတ် သော သူ၊ မ စင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်သော သူ မ ဖြစ် ရဘဲ ⁸ညွှန်သည် ဝတ် ကို ပြု တတ် သော သူ၊ သူတော်ကောင်း နှင့် အဆွေ ဖွဲ့ သော သူ၊ ဣန္ဒြေ စောင့် သော သူ၊ ဖြောင့်မတ် သော သူ၊ သန့်ရှင်း သော သူ၊ ကာမဂုဏ် ကို ချုပ်တည်းသောသူဖြစ်ရမည်။ ⁹စင်ကြယ် သော သြဝါဒ အားဖြင့် တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်းငှာ ၎င်း၊ ငြင်းခုံ သော သူ တို့၏ စကား ကို ချေခြင်းငှာ ၎င်း တတ်နိုင် မည်အကြောင်း ၊ ကိုယ်တိုင်သင်ပြီးသော သစ္စာစကားတော်ကို အမြဲစွဲလမ်းသော သူ ဖြစ် ရမည်။ ¹⁰အကြောင်းမူကား၊ နား မထောင်ဘဲအချည်းနီးသော စကားကိုပြော၍၊ လှည့်ဖြား တတ်သောသူအများ ရှိကြ၏။ အရေ

ဖျားလှီး ခြင်းကို ခံ သော သူ တို့တွင်လည်း အထူးသဖြင့် ရှိကြ၏။ ¹¹ထိုသူ တို့၏နှုတ် ကိုပိတ် ရ မည်။ သူတို့သည် မ စင်ကြယ်သော စီးပွား ကိုတပ်မက်လျက်၊ မ ပေးအပ်သော သြဝါဒ ကိုပေး၍၊ တစ် အိမ်ထောင် လုံး ကို မှောက်လှန် တတ် ကြ၏။ ¹²သူ တို့အပါအဝင် ၊ အမျိုးသား ချင်း ပ ရော ဖက် ဆရာ တ ယောက် က၊ ကရက် သား မြဲ ၊ မုသာ စွဲလမ်း၊ သားရဲ ကြမ်းကြုတ် ၊ စားကြူး တုတ်တုတ်၊ လူ ယုတ် ပေဟု စပ်ဆို သတည်း။ ¹³ဤ သက်သေ မှန် ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သူ တို့သည် ယုဒ ဒဏ္ဍာရီ စကားကို ၎င်း ၊ သမ္မာတရား ကိုစွန့် သော လူ တို့၏ ပညတ် တို့ကို ၎င်း ¹⁴အမှု မ ထားဘဲ ယုံကြည် ခြင်းအမှု၌ စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ ၊ သူတို့ကို ကျပ်တည်း စွာ ဆုံးမ ပြစ်တင်လော့။ ¹⁵စင်ကြယ် သောသူတို့အား ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် စင်ကြယ် လျက်ရှိကြ၏။ မ စင်ကြယ်၊ မယုံကြည် သောသူတို့အား အဘယ် အရာမျှမစင်ကြယ် ။ သူ တို့၏ နှလုံးလည်း မ စင်ကြယ်။ ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသောစိတ် လည်း မစင်ကြယ်။ ¹⁶သူတို့သည် ဘုရားသခင် ကို သိ ယောင်ဆောင် သော်လည်း ။ အကျင့် အားဖြင့်ဘုရားသခင် ကို ငြင်းပယ် ကြ၏။ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ် သော သူ၊ နား မ ထောင် သော သူ၊ ကောင်း သော အမှု တစ်ခုကိုမျှ ပြုတတ်သော ဉာဏ် မရှိ သောသူဖြစ် ကြ၏။

2 သင် မူကား ၊ စင်ကြယ် သော သြဝါဒ နှင့် ထိုက်တန် သမျှ တို့ ကို ဟောပြော လော့။ ²အသက် ကြီးရင့်သော ယောက်ျား တို့သည် သမ္မာ သတိရှိ သော သူ၊ တည်ကြည် သော သူ၊ ဣန္ဒြေ စောင့် သော သူ၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၌ စိတ်သန် သော သူ ဖြစ် ရ ကြ မည်အကြောင်း ³ထိုနည်းတူ ၊ အသက် ကြီးရင့် သော မိန်းမ တို့သည် ကျင့်ကြံ ပြုမူ ရာ မှာ ဓမ္မ အမှု နှင့် ထိုက်တန်သော သူ၊ မ ချောစား တတ် သော သူ၊ စပျစ်ရည် ၌ မ လွန် ကြူး တတ် သော သူ၊ ကောင်း သော အတတ် ကို သင်ပေး တတ် သော သူ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်၍ ⁴ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စိမ့် သော ငှာ ၊ အသက် ပျို သော မိန်းမ တို့သည် ကိုယ် ခင်ပွန်းကို ချစ်သော သူ၊ သားသမီး ကို ချစ်သော သူ ⁵ဣန္ဒြေ စောင့် သော သူ၊ စင်ကြယ် သော သူ၊ မိမိ အိမ်ကိုပြုစုသော သူ၊ ကောင်းမွန် သော သူ၊ ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ သောသူဖြစ်စေခြင်းငှာ ၊

အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည် ဆုံးမပေးရကြမည်အကြောင်း
 ၆ ထိုနည်းတူ ၊ အသက် ပျို သော ယောက်ျား တို့သည်လည်း၊ ကုန္ဒြေ
 စောင့်ရကြမည်အကြောင်း တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လော့။⁷ အရာ
 ရာ ၌ ကောင်း သော အကျင့် တို့၏ ပုံ သက်သေ ကို ကိုယ်တိုင် ပြ
 လော့။ ဆုံးမ ဩဝါဒပေး သောအခါ ၊ မိစ္ဆာ ဒိ ဋ္ဌ ဌ နှင့် ကင်း ခြင်း၊
 တည်ကြည် ခြင်း ။⁸ အပြစ်တင် ဘွယ် မ ရှိ၊ စင်ကြယ် သော တရား
 စကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုလော့။ သို့ဖြစ်၍ ၊ တစ်ဘက် ၌
 နေသောသူ သည်၊ ငါ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ စရာအခွင့် မ ရ နိုင်သောကြောင့်
 ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။⁹ အစေခံ ကျွန်တို့သည်။
 ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူ သော အရှင်ဘုရား သခင် ၏ ဩဝါဒ
 ကို အရာ ရာ ၌ တန်ဆာ ဆင် ခြင်း ငှာ ၊ မိမိ တို့ သခင် ၏အုပ်စိုး
 ခြင်း ကို ဝန်ခံ ၍၊ ငြင်းခုံ ခြင်း မ ရှိဘဲ၊ အရာ ရာ ၌ သခင်၏အလို
 သို့လိုက်မည်အကြောင်း နှင့်¹⁰ တိတ်ဆိတ်စွာ ခိုးယူ ခြင်းကိုမ ပြုဘဲ၊
 ခပ်သိမ်း သောသစ္စာ ကို ထင်ရှား စွာ ပြ မည်အကြောင်းတိုက်တွန်း
 သွေးဆောင်လော့။¹¹ အကြောင်းမူကား ၊ မင်္ဂလာ ရှိသောမြော်လင့်
 ရာကို၎င်း ၊ ကြီးမြတ် သော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ငါ တို့ကို
 ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ဘုန်း အသရေ
 တော် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းခြင်းကို၎င်း¹² ငါ တို့သည် မြော်လင့်လျက်၊
 ဘုရားမဲ့ တရားမဲ့နေခြင်း၊ လောကီ တပ်မက် ခြင်းကို ပယ်ရှား လျက်
 ၊ ယခု ဘဝ ၌ ကုန္ဒြေ စောင့်ခြင်း၊ တရား သဖြင့် ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရား
 ဝတ်၌မေ့လျော် ခြင်း တို့ ကို ပြု နေ ရမည်အကြောင်း¹³ ငါ တို့ ကို
 ဆုံးမသွန်သင်၍၊ လူ အပေါင်း တို့ကို ကယ်တင် တတ်သော ဘုရားသခင်¹⁴
 ၏ကျေးဇူး တော်သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်း လျက် ရှိ၏။¹⁴ ထို သခင်
 ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်း သော ဒုစရိုက် မှ ငါ တို့ကို ရွေးနှုတ် ခြင်း
 ငှာ ၎င်း ၊ ကောင်း သော အကျင့် ဘက်၌ စိတ်အားကြီး ၍၊ ပိုင်ထိုက်
 တော်မူသော အမျိုး ကိုမိမိ အဘို့ စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ကိုယ်
 ကိုကိုယ် စွန့်ကြဲ တော်မူပြီ။¹⁵ ဤ တရားစကားကိုဟောပြော ခြင်း၊
 တိုက်တွန်း သွေးဆောင် ခြင်း၊ ဆုံးမ ပြစ် တင် ခြင်း တို့ ကို ခပ်သိမ်း
 သော အာဏာ နှင့်တကွ ပြုလော့။ အဘယ်သူ မျှသင့် ကိုမထိမိမြင်
 မပြုစေနှင့်။

3လူ တို့သည် အ ထွဋ်အမြတ် အာဏာစက် ၏ အုပ်စိုး ခြင်း ကို
 ဝန်ခံ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ မင်း၏စကားကို နားထောင် စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊
 ကောင်း သော အမှု အမျိုး မျိုး တို့ ကို ပြု၍ အသင့် ဖြစ် စေ ခြင်း
 ငှာ၎င်း² အဘယ်သူ ကိုမျှမကဲ့ရဲ့ ၊ ရန်တွေ့ ခြင်းကိုမပြု၊ ဖြည်းညှင်း
 သော သဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်း သောသူ တို့၌ အလွန်နူးညံ့ သိမ်မွေ့စွာ
 ပြု စေခြင်းငှာ၎င်း သတိပေး လော့။³ အကြောင်းမူကား ၊ အထက်
 က ငါ တို့သည် ပညာ မဲ့သောသူ၊ နားမထောင် သောသူ၊ မှားယွင်း
 သော သူ၊ အထူးထူး အပြား ပြား သော တပ်မက် ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်
 ခံစားခြင်း အမှု တို့ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မနာလို ခြင်း၊ ငြုစု ခြင်း၌
 ကျင်လည် သောသူ၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်သောသူ၊ အချင်းချင်း မုန်း

သောသူဖြစ် ကြ၏။⁴ ငါ တို့ကိုကယ်တင် တော်မူသောအရှင်ဘုရား
 သခင် ၏ စေတနာ တော် နှင့် လူ တို့ကို ချစ် တော် မူ သော မေတ္တာ
 တော်သည် ပေါ်ထွန်း သောအခါ⁵ ငါ တို့ကျင့် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်း
 အကျင့် အားဖြင့် မ ဟုတ် ဘဲ၊ မိမိ သနား ခြင်း ကရုဏာ တော် နှင့်
 အညီ ဒုတိယ မွေးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဆေးကြော ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊
 သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်၏အသစ် ပြုပြင် ခြင်း အားဖြင့် ၎င်း၊
 ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။⁶ ငါ တို့ကို ကယ်တင် သော အရှင်
 ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ငါ တို့အပေါ်သို့ ထို ဝိညာဉ်တော်ကို ကြွယ်ဝ စွာ
 သွန်းလောင်း တော်မူ၏။⁷ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်
 ၏ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ရောက်၍ ထာဝရ အသက်
 ကို မြော်လင့် သည်နှင့်အညီ အမွေခံ ဖြစ် ကြမည်အကြောင်း တည်း။
⁸ ဤစကား သည် သစ္စာ စကားဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည်
 သောသူ တို့သည် ကောင်း သောအကျင့် တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သော
 ငှာ သတိပြု ရ ကြ မည်အကြောင်း ၊ သင် သည် ဤ အရာ များ ကို
 ကြိုးစား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှာငါအလိုရှိ ၏။ ထို အကျင့်တို့သည်
 ကောင်း သည်သာမက၊ လူ တို့၏အကျိုး ကို ပြုစုတတ်သော အကျင့်
 ဖြစ် ကြ၏။⁹ မိုက်မဲ သောပုစ္ဆာ အမေးတို့ကို၎င်း ၊ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်
 စာရင်း တို့ကို၎င်း၊ ပညတ် တရား ကြောင့် ရန်တွေ့ ခြင်း၊ တိုက်လှန်
 ခြင်းတို့ကို၎င်း ရှောင် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုအရာတို့သည်
 အကျိုး မရှိ၊ အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ် ကြ၏။¹⁰ သင်းခွဲ သောသူ
 ကို နှစ် ကြိမ် မြောက် အောင် ဆုံးမ ပြီး မှ ပယ်ရှား နှင်ထုတ် လော့။
¹¹ ထိုသို့သော သူသည် ကိုယ့် အပြစ်ကိုသိ လျက်ပင် အပြစ် ပြု၍
 မှောက်လှန် သော စိတ် ရှိ သော သူ ဖြစ် သတည်း။¹² အာ တေ မ
 သော်၎င်း ၊ တုခိတ် သော်၎င်း၊ သင့် ဆီသို့ ငါစေလွှတ် သောအခါ
 နိကောပလိ မြို့တိုင်အောင် ငါ့ ထံသို့ လာ ခြင်းငှာကြိုးစား လော့။
 ဆောင်း ကာလပတ်လုံး ထိုမြို့၌ ငါနေမည်ဟုအကြံရှိ ၏။¹³ ကျမ်း
 ဆရာ ဇန နှင့် အာပေါလု ၌ အ ဘယ် အရာ မျှ မ လို စေ ခြင်း ငှာ
 ကြိုးစား ၍လမ်း၌ ပို့လော့။¹⁴ ငါ တို့၏လူ များသည်လည်း အသီး
 မဲ့သောသူမ ဖြစ် ၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ရှိရမည်အကြောင်း ၊ ကောင်း
 သော အကျင့် တို့ကို အမြဲ ကျင့်အံ့သော ငှာသင် ကြစေ။¹⁵ ငါ့ ထံမှ
 ရှိသောသူ အပေါင်း တို့သည် သင့် ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။ ယုံကြည်
 ခြင်းနှင့်တကွ ငါ တို့ကိုချစ် သောသူ များကို နှုတ်ဆက် လော့။ သင်
 တို့အပေါင်း ၌ ကျေးဇူး တော်ရှိ စေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိမုန်

၁ ယေရှု ခရစ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကျဉ်း ခံရသော ငါ ပေါလုနှင့် ငါ့ညီ တိမောသေ သည်၊ ငါ တို့ ချစ် သော လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ချင်းဖိလေမုန် ^၂ ငါတို့ချစ်သော နမ အပူပိ ၊ ငါ တို့စစ်သူရဲချင်း အာခိပု မှစ၍ သင် ၏ အိမ် ၌ ရှိ သော အသင်းတော် ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ^၃ ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ် နှင့် ငါ တို့အဘ တည်းဟူသောဘုရားသခင် အထံ တော်ကကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင် တို့၌ ရှိပါစေသော။ ^၄ သင် သည်သခင် ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည် ၍ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့ကို ချစ် သည်ဟု ငါသည် ကြား လျှင် ^၅ ငါ ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ် ချီးမွမ်း၍၊ သင့် အဘို့ အလိုငှာ ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက်နေ၏။ ^၆ ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ သင် သည် ယုံကြည် ခြင်းကို ဆက်ဆံ သော အရှိန် ကြီး၍၊ သူတစ်ပါးတို့သည် ယေရှုခရစ် အဘို့ အလိုငှာ ငါ တို့၌ ကောင်း သောအရာ ရှိသမျှ တို့ကို ဝန်ခံ မည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ ^၇ အချင်းငါ့ညီ ၊ သင် သည် သန့်ရှင်း သူတို့၏ စိတ် နှလုံးကို သက်သာ စေသော ကြောင့် ၊ သင် ၏မေတ္တာ ကို ထောက်၍ငါ တို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ချမ်းသာ ခြင်း ရှိ ၏။ ^၈ ထို ကြောင့် ၊ သင် သည် ပြု သင့် သော အမှုအရာ ကို ပညတ် ထား ခြင်း ငှာ၊ ငါ သည် ခရစ်တော် အားဖြင့် အလွန် ရဲရင့် စရာ အခွင့် ရှိ သော်လည်း ^၉ အသက်ကြီး သော ပေါလု တည်း ဟူသော ယေရှု ခရစ် ကြောင့် အကျဉ်း ခံ ရသော သူ ဖြစ် လျက် ပင်၊ မေတ္တာ အားဖြင့် သာ သင့်ကို တောင်းပန် ပါ၏။ ^{၁၀} ချည်နှောင် ခြင်း ကိုခံစဉ် တွင် ငါဖြစ်ဘွား စေသော သား တည်းဟူသော ^{၁၁} သင် သည် အထက် ကအသုံး မရသောသူ ၊ ယခု တွင် ငါ နှင့် သင် သည် အသုံးရ သောသူ ဩနေသိမ် အဘို့ ငါ တောင်းပန် ပါ၏။ ^{၁၂} ထိုသူ ကိုသင့် ထံသို့ငါပြန် စေသည် ဖြစ်၍၊ သူ့ ကို ငါ့ ရင် သွေး ကဲ့သို့မှတ်လျက် လက်ခံ လော့။ ^{၁၃} ဧဝံဂေလီ တရားကြောင့် ချည်နှောင် ခြင်းကို ငါခံစဉ် တွင် ၊ သူသည် သင် ၏ ကိုယ်စားငါ့ ကို ပြုစုစေမည် အကြောင်း ၊ သူ့ကို ငါ ထား ချင် သော်လည်း ^{၁၄} သင် သည်ငါ့၌ ကျေးဇူး ပြုရာတွင် အနိုင်ပြု ရသကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ အလိုအလျောက် ပြု စေ ချင် သော စိတ် ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ သင် ၏ အခွင့် မ ရှိလျှင် အလျှင်းမ ပြု လို ။ ^{၁၅} ထိုမှတစ်ပါး၊ သင် သည် သူ့ ကို အစဉ် ရ စေ ခြင်း ငှာ ၊ သူ သည် သင် နှင့် ခဏ ကွာ သွား သည် ဟု ဆို စရာ ရှိ၏။ ^{၁၆} ထိုသို့ဆို သော်၊ အစေခံ ကျွန်

ကဲ့သို့ ရ မည် ဟု မ ဆိုလို၊ ငါ ၌ အထူးသဖြင့် ချစ် ညီ သော၊ သင် ၌ကား၊ ဇာတိ အားဖြင့် ၎င်း ၊ သခင် ဘုရား အားဖြင့် ၎င်း၊ သာ၍ ချစ် သော ညီ ကဲ့သို့ ရ မည် ဟု ဆိုလို သတည်း။ ^{၁၇} သို့ ဖြစ်၍ သင် သည် ငါ့ ကို အပေါင်း အတော် ကဲ့သို့မှတ် လျှင် ၊ သူ့ ကို ငါ ကဲ့သို့ ပင်လက်ခံ လော့။ ^{၁၈} သူသည်သင် ၌ပြစ်မှား ခြင်း၊ ကြွေးတင် ခြင်း တစ်စုံတစ်ခု ရှိ လျှင် ၊ ငါ့ အတွက် အတာ မှတ် လော့။ ^{၁၉} ဆပ် ပေး မည်ဟု ငါ ပေါလု သည် ကိုယ် လက် နှင့် ရေး ထား၏။ သို့ရာတွင် သင် ၏ကိုယ် တည်းဟူသောကြွေး ကိုပင် ငါ့ အားဆပ်ပေးရသော အကြောင်း ရှိသည်ဟု ငါမ ဆို ။ ^{၂၀} အချင်း ငါ ညီ ၊ သခင် ဘုရား၌ ငါ့ကို ကျေးဇူး ပြုပါလော့။ ခရစ်တော် ၌ ငါ့ စိတ်နှလုံးကို သက်သာ စေပါလော့။ ^{၂၁} သင် သည်နားထောင် မည်ဟု ယုံမှား ခြင်းမရှိသည် သာမက၊ ငါပြော သည်ထက် သာ၍ပြု မည်ဟု အမှန်သိ လျက် ငါ ရေး လိုက်ပါ၏။ ^{၂၂} ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါ တည်းခို စရာ အရပ် ကိုလည်း ပြင် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ဆုတောင်း ပဌနာပြု သောအားဖြင့် သင် တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်ရသော အခွင့်ကို ပေး တော် မူမည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းရှိ၏။ ^{၂၃} ယေရှု ခရစ် ကြောင့် ငါ နှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသော ပေဖြူမှစ၍ ^{၂၄} ငါ ၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် မာကု ၊ အာရိတုတာခု ၊ ဒေမ ၊ လုကာ တို့သည် သင့် ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။ ^{၂၅} ငါတို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၏ စိတ် ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိပါစေသတည်း။ အာမင်။

ဟေမြဲ

၁ ရှေး လွန်လေပြီး သောအခါ ပရောဖက် များအားဖြင့် ဘိုးဘေး တို့အား အထပ်ထပ် အနည်းနည်း ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ ဤ နောက်ဆုံး ကာလ အခါ မိမိသား တော်အားဖြင့် ငါ တို့အား ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ ပြီ ^၂ထို သား တော် ကို အလုံးစုံ တို့၏ အမွေခံ သခင် အရာ၌ ခန့်ထား တော်မူ၏။ သား တော်အားဖြင့် လည်း လောက ဓါတ်တို့ကို တည် တော်မူ၏ ^၃ထိုသား တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်း တော် ရောင်ခြည် နှင့် ဇာတိ အဖြစ်တော်၏ ပုံ သဏ္ဍာန်ဖြစ် ၍၊ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ သော မိမိ အမိန့် တော် အားဖြင့် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို မစ တော် မူ သော သူ ဖြစ် လျက်၊ ၊ ငါ တို့ အပြစ် များ ကို ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ပြီးလျှင်၊ မြင့် သော အရပ်မှာ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်၏ လက်ျာဘက် ၌ ထိုင် တော်မူ၏ ^၄ကောင်းကင်တမန်တို့ရသော ဘွဲ့နာမထက် ထူးမြတ် သော ဘွဲ့နာမ တော်ကို ခံရ သည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်တမန် တို့ထက် ကြီးမြတ် သော သူဖြစ် တော်မူ၏ ^၅အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည်ငါ့ သား ဖြစ် ၏။ ယနေ့ ပင်သင့် ကို ငါ ဖြစ်ဘွား စေပြီဟူ၍၎င်း၊ ငါ သည်သူ ၏ အဘ ဖြစ် မည်၊ သူ သည်လည်း ငါ ၏သား ဖြစ် လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘယ် မည်သော ကောင်းကင် တမန် ကို တစ်ခါ မျှ မိန့် တော် မူ သနည်း ^၆တနည်း ကား၊ သားဦး ကို ဤလောက သို့ သွင်း တော် မူ သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင်တမန် အပေါင်း တို့သည် ထိုသူ ကို ပြုပ်ဝပ် ကိုးကွယ်ကြစေဟု လာ သတည်း ^၇တနည်း ကား၊ မိမိ တမန် တို့ ကို လေ ကဲ့သို့၎င်း ၊ မိမိ အစေအပါး တို့ ကို မီးလျှံ ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ် စေ တော် မူ ထ သော ဟု ကောင်းကင်တမန် တို့ ကို ရည်ဆောင်၍ ဆို သတည်း ^၈သား တော် ကိုကား၊ အိုဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ ပလ္လင် သည် နိစ္စ ထာဝရပလ္လင် ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် နိုင်ငံ သည် တရား သဖြင့် စီရင် သော နိုင်ငံ ဖြစ် ပါ၏ ^၉ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို နှစ်သက် ၍၊ မတရား သော အမှု ကို မုန်း တော် မူ၏။ ထို ကြောင့် အို ဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော် ၏ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် ၏ အပေါင်းအဖော် တို့ထက် ကိုယ်တော် ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ဆီ နှင့် ဘိသိက် ပေး တော် မူ ပြီ ဟု လာ သတည်း ^{၁၀}တ ဖန် ကျမ်းစာ လာ သည်ကား၊ အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ရှေးဦးစွာ ၌ မြေကြီး ကို တည် တော်မူပြီ။ မိုဃ်း ကောင်းကင်သည်လည်း လက် တော်နှင့် ဖန်ဆင်း သောအရာ

ဖြစ် ပါ၏ ^{၁၁}ထိုအရာ တို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် အမြဲတည် တော်မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှ တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်း ခြင်း သို့ ရောက်၍ ၊ ကိုယ်တော် သည် ဝတ်လုံ ကို လိပ် သကဲ့သို့ လိပ် တော်မူသဖြင့်ပြောင်းလဲ ခြင်းရှိကြ သော်လည်း ^{၁၂}ကိုယ်တော် သည် ပြောင်းလဲ တော် မမူ ပါ။ အသက် ရောက်လည်း မ ကုန် မဆုံးရပါဟု လာသတည်း ^{၁၃}ထိုမှတစ်ပါး၊ သင် ၏ရန်သူ တို့ကို သင် ၏ ခြေ တင်ရာ ငါချ မ ထားမှီတိုင်အောင် ငါ့ လက်ျာဘက် ၌ ထိုင် နေ လော့ဟု၊ အဘယ် မည်သော ကောင်းကင် တမန် ကို တစ်ခါမျှ မိန့် တော်မူဘူးသနည်း ^{၁၄}ကောင်းကင်တမန်များ တို့ကား၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူး ကို အမွေခံ လတုံ့ သော သူ တို့ကို ပြုစု စေခြင်းငှာ၊ စေလွှတ် တော်မူသော အစေခံ နံဝိညာဉ် ဖြစ် ကြသည် မ ဟုတ်လော။

၂ ထို့ကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ကြား ရသော ဒေသနာ တော် ကို မ မေ့ မလျော့ မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံး၌သာ၍ မှတ်မိ စွဲလမ်း ခြင်း ရှိရကြမည် ^၂ကောင်းကင် တမန်များ အားဖြင့် ထား တော် မူ သော ဗျာဒိတ် တော်သည် တည် ၍ ပြစ်မှား လွန်ကျူး ခြင်း အမှု အမျိုး မျိုး တို့သည် ခံ ထိုက် သော အပြစ် ဒဏ် ကို ခံရ သည် မှန် လျှင် ၊ ^၃အစအဦး ၌ သခင် ဘုရားဟော တော်မူ၍ ဒေသနာစကားတော်ကို ကြား ရသောသူ တို့သည်၊ ယုံလောက်သော သက်သေအားဖြင့် ငါ တို့အား ဆင့်ဆို၍ ဟောပြော သော၊ ဤမျှ လောက် ကြီး စွာ သော ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း တရား ကို ငါ တို့သည် နား မ ထောင် ဘဲ နေ လျှင်၊ အပြစ်ဒဏ် နှင့် အဘယ်သို့ လွတ် ကြ လိမ့်မည်နည်း ^၄ထို သက်သေခံသောသူတို့နှင့်အတူဘုရားသခင် သည် နိမိတ် လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သော အမှုအားဖြင့် ၎င်း၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး အထူးထူး အပြား ပြား အားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် မိမိ အလို တော်အတိုင်း ဝေငှ သော ဆုကျေးဇူးအားဖြင့်၎င်း သက်သေခံ တော် မူ ပြီ ^၅ငါ တို့ ပြောဆို သော နောင် ကပ်ကမ္ဘာ ကို အုပ်စိုး ရ သော အခွင့် ကို ကောင်းကင်တမန် တို့၌ အပ်ပေး တော် မူ သည်မ ဟုတ်၊ ^၆ကျမ်းစာ တစ် ချက်၌ တစ် ယောက်သော သူက၊ လူ သည် အဘယ်သို့ သော သူ ဖြစ် ၍ ကိုယ်တော်သည် အောက်မေ့ တော်မူ ရသနည်း။ လူ သား သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍ အကြည့်အရှု

ကြွလာတော်မူရသနည်း 7 သူ့ကို ကောင်းကင် တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ် နှိမ် တော် မူ ပြီ။ သူ ၏ခေါင်း ကို ဘုန်း အသရေ နှင့် ပတ်ရစ် တော် မူ ပြီ။ ဖန်ဆင်း တော် မူ သော အရာ များ ကို အုပ်စိုး စေ၍၊ 8 ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို သူ ၏ခြေ အောက် ၌ ချထား တော် မူ ပြီ ဟု သက်သေခံ သတည်း။ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို ချထား တော်မူ၏ဟုဆိုသော်၊ မချမထား ဘဲ ကျန်ရစ် သော အရာ တစ်စုံတစ်ခု မှ မရှိရ။ ယခု မူကား ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် ချထား လျက် ရှိ သည် ကို ငါ တို့ မ မြင် ရ ကြ သေး 9 ယေရှု သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် အားဖြင့် လူအ ပေါင်း တို့အတွက် ကြောင့် အသေခံ ရသော အခွင့်ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ကောင်းကင်တမန် တို့ အောက် ၌ အနည်းငယ် နှိမ် ပြီး မှ၊ အသေ ခံ ရ သောကြောင့် ခေါင်းတော်၌ ဘုန်း အသရေ ပတ်ရစ် လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့ မြင် ကြ၏ 10 အကြောင်းမူကား ၊ များစွာ သော သား တို့ကို ကယ်တင် ၍၊ ဘုန်း စည်းစိမ်စံစားရာသို့ ပို့ဆောင် သော အရှင် သည်၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ အားဖြင့် စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် ရမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ အုပ်စိုးတော်မူသောဘုရားသည် စီရင်တော် မူအပ်၏ 11 သန့်ရှင်း စေ တတ် သော သူ နှင့် သန့်ရှင်း စေ အပ် သော သူ များတို့သည် တစ်ပါးတည်းသော ပကတိရှိ ကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ သန့်ရှင်းစေ တတ် သော သူ သည် သန့်ရှင်းစေ အပ် သော သူ တို့ကို ညီအစ်ကို ဟူ၍ခေါ် ခြင်း ငှာ ရှက်ကြောက် တော် မ မူ။ ထိုသို့ ခေါ် သောအချက် ဟူမူကား 12 သိတင်း တော်ကို အကျွန်ုပ် ညီအစ်ကို တို့ အား အကျွန်ုပ်ကြားပြော ပါမည်။ ပရိသတ် အလယ် မှာ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်း ၍ သီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာ သတည်း 13 တ ချက်ကား၊ ငါ သည်ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား မည်ဟု လာသတည်း။ တဖန် ကား၊ ငါ မှစ၍ ငါ အား ဘုရားသခင် ပေး တော် မူ သော သူငယ် တို့သည် ရှိ ကြ၏ဟု လာ သတည်း 14 ထို သူငယ် တို့သည် အသွေး အသား နှင့် ဆက်ဆံ ကြ သောကြောင့် ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံ တော်မူ သောအားဖြင့် ၊ သေ ခြင်းတရားကို အစိုးရ သော သူတည်းဟူသော မာရ်နတ် ၏ တန်ခိုးကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှာ ၎င်း 15 သေ ဘေးကို ကြောက် ၍ တစ်သက် လုံး ကျွန် ခံရ သော သူ တို့ကို ကယ်လွတ် ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ ထိုသူငယ်တို့၏ နည်းတူ အသွေးအသားကို ဆောင်ယူ တော်မူ၏ 16 အကြောင်းမူကား ၊ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန် တို့ကို မစ တော် မူ သည်မ ဟုတ်၊ အာ ဗြဟံ အမျိုး ကို မစ တော် မူ၏ 17 ထို ကြောင့် ၊ ခရစ်တော် သည် လူ တို့၏ အပြစ် ဖြေ စရာ အကြောင်း ကို စီရင်၍၊ ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် သော အရာ တို့၌ ကရုဏာ နှင့် ၎င်း ၊ သစ္စာ နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံသော ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး ဖြစ် အံ့သော ငှာ ၊ မိမိညီအစ်ကို တို့နှင့် လုံးလုံး တူ ရသော အကြောင်း ရှိ၏ 18 ထိုသို့ စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို ကိုယ်တော် တိုင်ခံ၍ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည် သောကြောင့်၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း အမှု နှင့် တွေ့ကြုံသောသူ တို့ကို မစ ခြင်းငှာတတ်နိုင် တော်မူ၏။

3 ထိုသို့ဖြစ် လျှင် ၊ ကောင်းကင် ဘုံနှင့် စပ်ဆိုင် သော ခေါ်ဘိတ် တော် မူ ခြင်း ကျေးဇူး ကို ခံ ရ သော သူ၊ သန့်ရှင်း သော ညီအစ်ကို တို့၊ ငါ တို့ဝန်ခံ သောတမန်တော် နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းတည်း ဟူသော ယေရှု ၏ အကြောင်း ကို စေ့စေ့ ဆင်ခြင် ကြ လော့ 2 မော ရှေ သည် ဘုရားသခင် ၏ အိမ် တော်တစ် အိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့် သကဲ့သို့ ၊ ယေရှု သည် မိမိ ကို ခန့်ထား တော် မူ သော သူ ၏ အမှု တော်၌ သစ္စာစောင့် တော်မူ၏ 3 အိမ် ကိုဆောက် သောသူ သည် အိမ် ထက် သာ၍ကြီးသော အသရေ ရှိ သကဲ့သို့ ၊ ယေရှု သည် မောရှေ ထက် သာ၍ ကြီးသော အသရေ ကို ခံ ထိုက် သော သူ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်စရာအကြောင်း ရှိ၏ 4 အိမ် မည်သည်ကား၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ ဆောက် သောကြောင့် ဖြစ်၏။ အလုံးစုံ တို့ကို တည်ဆောက် သော သူ ကား ၊ ဘုရားသခင် ပေ တည်း 5 မော ရှေ သည်၊ နောက် ဟောပြော လတံ့ သော အရာ တို့ကို သက်သေခံ ခြင်း အလို ငှာ ၊ အစေခံ ကဲ့သို့ အိမ် တော်တစ်အိမ်လုံး ၌ သစ္စာစောင့် ၏ 6 ခရစ်တော် မူကား ၊ သား ကဲ့သို့ အိမ် တော်ကို အုပ်စိုး ၍ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။ ငါ တို့သည်ကား၊ ရဲရင့် ခြင်း၌ ၎င်း ၊ မြော်လင့် ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဝါကြား ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ ၎င်း ၊ အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြည် လျှင်၊ ထို အိမ် တော်ဖြစ် သတည်း 7 ထို ကြောင့် ၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် မိန့် တော်မူသည်ကား၊ ယနေ့ တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ် တော် အသံ ကို ကြား လျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ 8 ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံးမ ရှိ ကြနှင့်။ သင် တို့အဘ များသည် အနှစ် လေးဆယ် ပတ်လုံး ငါ့ ကို အနည်းနည်းစုံစမ်း ၍ ၊ 9 ငါ ၏အမှု တို့ကို မြင် ရသော တော တွင် ငါ့ ကိုဆန့်ကျင်ဘက် ပြု၍ စုံစမ်း ရာကာလ ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့် 10 ထို လူမျိုး ကို ငါ ရှုံ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူတို့သည် အစဉ် စိတ် သဘော မှားယွင်း တတ်ကြ၏။ ငါ ၏ အလေ့အလာ တို့ကို နား မ လည်ကြ ဟု ငါဆို ရ၏ 11 ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ ၏ချမ်းသာ ထဲသို့ မဝင် ရ ကြ ဟု အမျက်ထွက် ၍ ငါ ကျိန်ဆို သည် ဟု မိန့်တော် မူ ချက်ရှိ သည်နှင့်အညီ 12 ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အသက် ရှင်တော်မူ သော ဘုရားသခင် ထံ တော်မှ ထွက်သွား သောအားဖြင့် မယုံကြည် တတ်၊ ဆိုးညစ် သော စိတ် နှလုံးမ ရှိ စေခြင်းငှာသတိပြု ကြလော့ 13 ဒုစရိုက် ၏ လှည့်ဖြား ခြင်းအားဖြင့် သင် တို့ စိတ်နှလုံးမ ခိုင်မာ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ယနေ့ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် သော အချိန်၊ နေ့ တိုင်း အစဉ် အချင်းချင်း တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ကြ လော့ 14 ငါ တို့သည် စိတ်စွဲ လမ်း ခြင်း ကို အစ ပြု သကဲ့သို့ အဆုံး တိုင်အောင် တည်ကြည် လျှင် ၊ ခရစ်တော် နှင့် ဆက်ဆံ သော သူ ဖြစ်ကြ၏ 15 ယနေ့ တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံ ကို ကြား လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု ရာ ကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ ၊ ခိုင်မာ သော စိတ် နှလုံးမ ရှိ ကြနှင့်ဟု ကျမ်းစာ လာသည်အရာမှာ 16 ကြား ပြီးမှဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူ နည်း၊ မောရှေ နောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတ်တု ပြည်မှ ထွက်လာ သော သူ

အပေါင်း တို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည် မ ဟုတ်လော ¹⁷အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံး နှစ်သက် တော် မ မှု သော သူ တို့ ကား၊ အဘယ်သူ နည်း။ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော့ ခွံ လဲ ချ သော သူ ပင် မ ဟုတ် လော ¹⁸သင် တို့သည် ငါ၏ချမ်းသာ ထဲ သို့ မ ဝင် ရကြဟု ကျိန်ဆို တော် မှု သော သူ တို့ ကား၊ မ ယုံကြည် သော သူ မှတစ်ပါး အဘယ်သူ နည်း ¹⁹သို့ ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့သည် မ ယုံကြည် သောကြောင့် သာ မ ဝင် နိုင် သည်ကို ငါတို့သိမြင် ကြ၏။

4ထို့ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာ ထဲသို့ ဝင် ရသောအခွင့် ကို ပေးသော ဂတိ တော်သည် ငါတို့၌ရှိ ရစ် လျက်နှင့်၊ သင် တို့တွင် အချို့ တို့သည် မ မှီ ဘဲ နေ မည် ကို စိုးရိမ် ကြကုန်အံ့ ²ငါ တို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း ကို ထိုသူ တို့ကဲ့သို့ ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူ တို့ကြား ရသော တရား စကားသည်၊ ကြား ရသောသူ တို့အထဲ၌ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် မ ရောနှော သောကြောင့် အကျိုး ကိုမ ပေး ³ငါ တို့မူကား ၊ ယုံကြည် သော သူ ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာ ထဲ သို့ ဝင် ကြရ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ဗျာဒိတ် တော်ကား၊ သူတို့သည် ငါ ၏ချမ်းသာ ထဲသို့ မဝင်ရ ကြဟု အမျက်ထွက် ၍ ငါ ကျိန်ဆို သည် ဟု လာ၏။ ချမ်းသာ ဟု ဆို သော်၊ ကမ္ဘာ ဦး က ပင် အမှုအရာ တို့ ကို ပြီးစီး ၍ ငြိမ်ဝပ်တော်မူ ရာ ချမ်းသာ ဟု ဆိုလို သတည်း ⁴ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့ကို အကြောင်း ပြု၍ ကျမ်းစာတ ချက်၌ လာ သည်ကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ အမှုအရာ အလုံးစုံ တို့ကို ပြီးစီး၍ ခုနစ် ရက် မြောက် သော နေ့ ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေ တော် မူ၏ဟု လာ သတည်း ⁵ထို ကျမ်းစာ၌ တဖန် လာသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ ၏ ချမ်းသာ ထဲ သို့ မ ဝင် ရ ကြ ဟု လာ သတည်း ⁶ထို့ကြောင့် ၊ အချို့ တို့သည် ဝင် ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက် စရာ သိတင်းကို ရှေ့ဦးစွာ ကြား ရသော သူ တို့သည် မယုံကြည် သောကြောင့် မ ဝင် ရကြပြီ ⁷တဖန် တုံ့ ၊ ယနေ့ တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံ ကို ကြား လျက် ရှိ သည် ဖြစ်၍ ခိုင်မာ စိတ် နှလုံး မ ရှိ ကြ နှင့် ဟု ဆို သည် ဖြစ်၍ ၊ ဤ မျှ လောက် ကာလ ကြာ ပြီး မှ ၊ ယနေ့ ဟု ဒါ ဝိ ဒ် ကျမ်းစာ၌ လာသောအခါ၊ တစ်စုံတစ်ခု သော နေ့ရက် ကို သေချာစွာမှတ်သား သတည်း ⁸ယောရှု သည် ထိုသူ တို့ကို ချမ်းသာ ပေးသည် မှန် လျှင် ၊ ထိုနောက် အခြား သောနေ့ရက် ကို အဘယ် ဆို ဘွယ်ရှိသနည်း ⁹ထို ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏လူ တို့အဘို့အလိုငှာ ငြိမ်ဝပ် ခြင်း ချမ်းသာ တမျိုးသည် ကျန်ရစ် သေး၏ ¹⁰ဘုရားသခင် သည် မိမိ အမှုအရာ တို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ် စွာ နေတော် မူသည် နည်းတူ ၊ ထိုချမ်းသာ ထဲ သို့ ဝင် ရသော သူ သည်လည်း မိမိ အမှုအရာ တို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ် စွာနေရ၏ ¹¹ထို့ကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် မယုံကြည် သော စိတ်ရှိသဖြင့် လဲ သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မ လဲ၊ ထို ချမ်းသာ ထဲသို့ ဝင် ရမည် အကြောင်း ကြိုးစား အားထုတ်ကြကုန်အံ့ ¹²ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည် အသက် ရှင်ခြင်း၊ တန်ခိုးနှင့်ပြုပြင် ခြင်း၊ သန်လျက် တကာ တို့ထက် ထက် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍

၊ အသက် နှင့် စိတ် ဝိညာဉ် ကိုငှင်း၊ အရိုး ဆစ် နှင့် ခြင်ဆီ ကိုငှင်း ပိုင်းခြား ထုတ်ချင်းခွင်း တတ်၏။ စိတ် နှလုံးအကြံအစည် များကို လည်း သိမြင် တတ်၏ ¹³ငါ တို့ကို စစ်ကြော စီရင် တော် မှု သော သူ ရှေ့ ၌ မ ထင်ရှား သော အရာ တစ်စုံတစ်ခု မျှ မ ရှိ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် အကွယ်အကာ မ ရှိ ဘဲ၊ မျက်မှောက် တော်၌ လှန် ထား လျက် ရှိ ကြ၏ ¹⁴ယခု မူကား၊ ကောင်းကင် ဘုံ ထဲ သို့ ကြွဝင် တော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအကြီး တည်းဟူသော ဘုရားသခင် ၏ သား တော် ယေရှု သည် ငါတို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဖြစ် တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ဝန်ခံ ခဲ့ပြီးသောအရာ၌ တည်ကြည် ကြကုန်အံ့ ¹⁵ငါ တို့ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ငါတို့ခံ ရ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခများကြောင့် မ ကြင်နာ နိုင် သောသူမ ဟုတ်။ ငါ တို့ခံ ရသည် နည်းတူ ၊ အမျိုး မျိုး သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်း တို့ကို ခံ ဘူး သော သူ ဖြစ်တော် မူ၏။ သို့ရာတွင် ၊ ဒုစရိုက် အပြစ် နှင့် ကင်းလွတ် တော် မူ၏ ¹⁶ထို့ကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် သနား ခြင်း ကရုဏာကိုငှင်း ၊ တော်လျော် သောမစ ခြင်း ကျေးဇူး တော်ကိုငှင်း ခံရ မည်အကြောင်း ၊ ရဲရင့် သောစိတ်နှင့် ကျေးဇူး ပလ္လင် တော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။

5လူတို့ တွင် ရှေးကောက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မည်သည် ကား ၊ ပူဇော် သကုကာကိုငှင်း ၊ အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် ကိုငှင်း ပူဇော် ၍၊ လူတို့ အတွက် ဘုရား ဝတ်ပြု စေခြင်းငှာခန့်ထား တော်မူသော သူဖြစ်၏ ²သူ သည် ကိုယ်တိုင်နှမ်းရိ အားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိုက် သောသူ၊ မှားယွင်း သောသူတို့ကို သည်းခံ ခြင်းငှာတတ်နိုင် ၏ ³ထို အကြောင်း ကြောင့်လည်း ၊ လူ များအပြစ်နှင့် မိမိ အပြစ် ကို ဖြေခြင်းငှာပူဇော် ရ၏ ⁴ဘုရားသခင် သည် အာရန် ကိုခေါ်တော်မူ သကဲ့သို့ခေါ်တော်မူသောသူမှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူ မျှ ထိုအရာ မြတ် ကို မ သိမ်း မယူရ ⁵ထိုနည်းတူ ၊ ခရစ်တော် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းအရာ၌ မိမိ ကို မိမိချီးမြှောက် သည်မ ဟုတ်။ သင် သည် ငါ့ သား ဖြစ် ၏။ ယနေ့ ပင် သင့် ကို ငါ ဖြစ်ဘွား စေပြီဟု မိန့် တော်မူသောသူ သည် ခရစ်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏ ⁶ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာ တ ချက်လာ သည်ကား၊ သင် သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည် ဟု လာ သတည်း ⁷ထိုခရစ်တော် သည် လူ ဇာတိအဖြစ်၌ နေစဉ်ကာလ ၊ သေ ခြင်းမှ ကယ်လွတ် နိုင် တော် မူသောသူ ကို၊ ကြီးစွာ သော ကြွေးကြော် ခြင်း၊ မျက်ရည် ကျခြင်းနှင့် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်ရွံ ရာအမှု၌ ချမ်းသာ ရသည် ဖြစ်၍၊ ⁸ဘုရားသခင်၏ သား တော်မှန် သော်လည်း ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ခံသောအားဖြင့် နားထောင် ခြင်း အကျိုး အကြောင်းကို သင် တော် မူ၏ ⁹ထိုသို့စုံလင် ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ ၊ ယုံကြည်နားထောင် သော သူ အပေါင်း တို့အား ထာဝရ ကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြု သော သူ ဖြစ် တော် မူ၍ ¹⁰မေ လ ခိ ဇေ ဒက် ကဲ့သို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်

မင်းဟု ဘုရားသခင် သမုတ် တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။¹¹ ထိုမေလခီ ဇေဒက် ၏အကြောင်းကို ငါ တို့ ပြော စရာ စကား အများ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဉာဏ် နှင့်သောကြောင့် အပြော ခက်လှ၏။¹² သင်တို့သည် ကာလ ကြာသောကြောင့် ဆရာ အဖြစ် သို့ရောက် သင့်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်၌ ရှေးဦးစွာ သင် ရသော တရား နှင့် တို့ကို သူတစ်ပါး ထံ၌တ ဖန် သင် ရသော အကြောင်း ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ကြေခဲ သော အစာ ကို မ သုံးဆောင်၊ နို့ ကိုသာ သုံးဆောင် ရသောသူဖြစ် ကြ၏။¹³ နို့ ကိုသာ သုံးဆောင် သောသူ မည်သည်ကား၊ သူငယ် ဖြစ် သောကြောင့် ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား၌ လေ့လာ ခြင်းမရှိ။¹⁴ ကောင်းကျိုး မ ကောင်းကျိုးကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သော ဉာဏ်ပေးတတ်သော၊ အကြားအမြင် အတွေ့အစမ်း များ သော သူ တည်း ဟူသော၊ စုံလင် သော အရွယ်ရှိ သော သူ တို့ မူကား ၊ ကြေခဲ သော အစာ အဟာရကို သုံးဆောင် ရကြ၏။

6 ထိုကြောင့် ၊ သေ ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျင့် ကို နောင်တရ ခြင်း၊ ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် ခြင်း၊ ဗတုတိဇံ တရားကို သွန်သင် ခြင်း၊ လက် ကိုတင် ခြင်း၊ သေ လွန်သော သူတို့၏ ထမြောက် ခြင်း၊ ထာဝရ စီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော မူလ အမြစ်ကို ငါတို့သည် ပြန် ၍ မ တည် ဘဲ၊² ခရစ်တော် ၏ဘာသာ၌ အစအဦး ဖြစ် သော အကြောင်း အရာတို့ကိုထား ၍၊ စုံလင် သော အဖြစ်သို့ တက် ကြကုန် အံ့³ ဘုရားသခင် အခွင့် ပေး တော် မူ လျှင် ၊ ငါ တို့သည် ထိုသို့ ပြု ကြ မည်⁴ အလင်း သို့ တစ်ခါ ရောက်၍ ကောင်းကင် ဆု ကျေးဇူး ကို မြည်းစမ်း ခြင်း၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် ကို ခံယူ ခြင်း၊⁵ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းမြတ် သော တရား စကားကို၎င်း ၊ နောင် ကပ် ကာလ၏ တန်ခိုး များကို၎င်း ၊ မြည်းစမ်း ခြင်းရှိပြီးမှ၊⁶ ရွှေ့လျော့ ဖောက်ပြန်သောသူတို့သည်၊ မိမိတို့တွင် ဘုရားသခင် ၏သား တော် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ ကွပ်မျက်၍ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချ သော သူဖြစ်သောကြောင့်၊ နောက် တဖန် နောင်တရ အံ့သော ငှာ အသစ် ပြုပြင် ခြင်း သို့ မ ရောက် နိုင် ကြ⁷ ဥပမာ ကား၊ အကြင် မြေ သည် မိမိ အပေါ်သို့ အဖန်ဖန် ကျ သော မို ဗ်း ရေ ကို သောက် ၍၊ လုပ် သော သူ သုံး ဘို့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက် ကို ဖြစ် စေတတ်၏။ ထိုမြေ သည် ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံ တတ်၏။⁸ အကြင် မြေသည် ဆူးပင် အမျိုးမျိုးကို ဖြစ် စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ပြုစု ခြင်းကို မခံ ထိုက်။ ကျန် ခြင်းကို ခံရသော အချိန်နီး သည် ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး ၌ မီးရှို့ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။⁹ ထိုသို့ ပြော သော်လည်း ၊ ချစ်သူ တို့၊ သင်တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအရာ၊ သာ၍ ကောင်းသော အရာ တို့နှင့် ဆိုင် သည် ကို၊ ငါ တို့သည် သဘောကျ လျက် ရှိ ကြ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်း သူ တို့ ကို အထက်က လုပ်ကျွေး သည်သာ မက၊ ယခုပင် လုပ်ကျွေး ခြင်း အမှု ကို၎င်း၊ ထိုသို့ ပြု သော အားဖြင့် နာမ တော် ကို ထောက်၍ ပြ သောမေတ္တာ ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် သည် မေ့လျော့ သည်တိုင်အောင်

အဓမ္မ အမှု ကို ပြု တော် မူ သည်မ ဟုတ်¹¹ သင် တို့ရှိ သမျှ သည် ပျင်းရိ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ၍၊ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် သည်းခံ ခြင်းအားဖြင့် ဂတိ တော် တို့ကို အမွေခံ ရသောသူ တို့နည်းတူ ကျင့် နိုင်မည်အကြောင်း¹² ထိုသို့သော လုံ့လ ဝိရိယ ကို ထုတ် ၍၊ အဆုံး တိုင်အောင် ယုံမှား ခြင်းနှင့်ကင်းသော မြော်လင့် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ငါတို့သည် အလိုရှိ ကြ၏။¹³ ဘုရားသခင် သည် အာဗြဟံ ၌ ဂတိ ထားတော်မူ သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ် သောသူကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆို ရန် မ ရှိ သောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကို တိုင်တည် ၍¹⁴ ငါ သည် သင့် အား အစဉ် အ မြဲ ကောင်း ကြီး ပေး မည်။ သင့် ကို အစဉ် အ မြဲ ပွားများ စေ မည် ဟု ကျိန်ဆို တော် မူ၏။¹⁵ ထိုသို့ နှင့် အညီ အာ ဗြဟံ သည် သည်းခံ လျက် စောင့် နေ ပြီး မှ ၊ ဂတိ တော် ကို ဝင်စား လေ၏။¹⁶ လူ တို့သည် မိမိ ထက် ကြီး မြတ် သော သူ ကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆို လေ့ ရှိ ကြ၏။ မြဲမြံ စေ တတ် သော အ ကျိန် သည် ငြင်းခုံ ခြင်းရှိသမျှ ကို ဖြေ တတ်၏။¹⁷ ထိုကြောင့်၊ ဂတိ တော် ကို အမွေခံ ရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ အကြံအစည် တော် မ ဖောက်ပြန်နိုင် ကြောင်းကို အတပ် သိ စေ ခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် အ ကျိန် အားဖြင့် အာမခံ တော် မူ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် မှ သာ မ သုံး နိုင် သော အရာ တည်း ဟူသော မ ဖောက်ပြန်မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာ နှစ် ပါးကို အမှီပြု ၍၊ ကိုယ် ရှေ့၌ထားသော မြော်လင့် ရာကို ခိုလှုံ ခြင်းငှာပြေး သော ငါတို့သည် သက်သာ အားကြီး ကြ မည်အကြောင်း တည်း၊¹⁹ ထိုမြော်လင့်ခြင်း မူကား၊ ကုလားကာ အတွင်း ၌ ချ ချ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ သော စိတ် နှလုံး၏ကျောက်ဆူး ကဲ့သို့ ငါတို့၌ရှိ သတည်း။²⁰ မေလခီဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ဖြစ် သော ယေရှု သည်၊ ငါ တို့အတွက် ၊ ထိုအတွင်း အရပ်ထဲ သို့ရှေ့ဆောင် ၍ ဝင် သောသူဖြစ်တော်မူ၏။

7 မင်းကြီး များ ကို လုပ်ကြံ ရာ မှ ပြန်လာ သော အာ ဗြဟံ ကို ခရီးဦး ကြိုပြု ၍ ကောင်း ကြီး ပေး ပြီး လျှင် ၊² အာဗြဟံ လူ သော လက်ရဥစ္စာရှိသမျှ ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ ခံယူသော ထိုရာလင် မင်းကြီး တည်းဟူသော အမြင့်ဆုံး သော ဘုရားသခင် ၏ ယဇ် ပုရောဟိတ် မေ လ ခီ ဇေ ဒက် သည်၊ နာမ ရင်း အနက် အားဖြင့် တရား မင်း ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ငြိမ်သက် ခြင်းမင်း ဟုဆိုလို သော ရှာလင် မင်း ဖြစ် လျက်၊³ အဘ မရှိ၊ အမိ မရှိ၊ ရှေး မျိုးစဉ်မရှိ၊ အသက် အပိုင်းအခြား မ ရှိ ဘဲ၊ ဘုရားသခင် ၏ သား တော် နှင့် တူ ၍၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာ၌ အစဉ် အ မြဲ တည် ၏⁴ အမျိုး၏အဘ အာ ဗြဟံ သည်၊ လက်ရ ဥစ္စာ များ ကို ဆယ် ဘို့ တ ဘို့ လူ ၍ အလှူခံ သော ထို မင်း သည် အ ဘယ် မျှ လောက် ကြီး မြတ်သည် ကို ဆင်ခြင် ကြ လော့⁵ ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာကိုခံ သော လေဝိ သား တို့သည် အာဗြဟံ အမျိုး ဖြစ်သောသူတည်းဟူသော၊ မိမိ တို့ညီအစ်ကို များလက်မှ ပညတ် တရားအတိုင်း ဆယ်ဘို့တဘို့ ကို ခံရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏။⁶ သူ တို့ အမျိုး မ ဟုတ်သော ထိုမင်း မူကား ၊ အာ ဗြဟံ ၏ လက်

မှ ဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ ကို ခံလေ၏။ ဂတိ တော်တို့ကိုခံရ သော သူ ကို လည်း ကောင်းချီး ပေးလေ၏။⁷ ကြီး သောသူသည် ငယ် သောသူ ကို ကောင်းကြီး ပေးတတ်သည်ကို ငြင်းခုံ ဘွယ်မ ရှိ⁸ ထိုမှတစ်ပါး ၊ သေ တတ် သော သူ တို့သည် ယခု အခါ ဆယ် ဘို့ တစ် ဘို့ ကို ခံ လေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမူကား အသက် ရှင် သည်ဟု သက်သေခံ ခြင်းကို ရသော သူသည် ဆယ် ဘို့ တစ် ဘို့ ကို ခံ ရ၏။⁹ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ဆယ် ဘို့ တစ် ဘို့ ကို ခံ တတ် သော လေဝိ သည် အာဗြဟံ အားဖြင့် ဆယ် ဘို့ တစ် ဘို့ ကို ပေး ပြီ ဟု ဆို စရာ အခွင့် ရှိ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ မေ လ ခိ ဇေ ဒက် သည် အာဗြဟံ ကို တွေ့ သောအခါ ၊ လေဝိ သည် မိမိအဘ ၏ ကိုယ် ၌ ရှိ သတည်း။¹¹ တနည်းကား၊ လေဝိ မှ ဆင်းသက်သော ယဇ် ပုရောဟိတ်အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်လျက်လူ များ တို့သည် ပညတ် တရား တော် ကို ခံ ကြ သောကြောင့် ၊ ထို အမျိုး အားဖြင့် စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက် နိုင်သည်မှန် လျှင် ၊ အခြား သော ယဇ် ပုရောဟိတ် သည်၊ အာ ရှန် နည်းတူ မ ခေါ်ဝေါ် ဘဲ၊ မေ လ ခိ ဇေ ဒက် နည်းတူ ပေါ်ထွန်း စရာ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိ သေး သနည်း။¹² ယဇ် ပုရောဟိတ် အမျိုး သည် ပြောင်းလဲ လျှင်၊ ပညတ် တရား သည် မ ပြောင်းလဲ ဘဲ မ နေ နိုင် ရာ¹³ ထို ဗျာဒိတ် တော် ကို ခံ ရ သော သူ သည်၊ ယဇ်ပလ္လင် ဝတ် ကို တစ် ယောက် မျှ မ ပြု ရ သော အမျိုး နှင့် စပ်ဆိုင် ပေ၏။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ သခင် သည် ယုဒ အမျိုးထဲ၌ ပေါ်ထွန်း သည်ဟု ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ ထို အမျိုး သည် ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာနှင့် စပ်ဆိုင် သည်ဟု မော ရှေ့ သည် တစ် ခွန်း ကို မျှ မ ပြော¹⁵ ထိုမှတစ်ပါး ၊ မေ လ ခိ ဇေ ဒက် နည်းတူ အခြား သော ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ပေါ်ထွန်း သည် မှန် လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုး ပြောင်းလဲ ပြီ ဟု သာ၍ ထင်ရှား ၏။¹⁶ ထို ယဇ် ပုရောဟိတ် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့် စပ်ဆိုင် သော တရား အတိုင်း ခန့်ထား လျက်ရှိသည်မ ဟုတ်။ ထာဝရ အသက် ၏ တန်ခိုး အာနုဘော် အတိုင်း ခန့်ထား လျက်ရှိ သတည်း။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် မေ လ ခိ ဇေ ဒက် နည်းတူ ၊ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ တော် မူ သတည်း။¹⁸ ပညတ် တရား သည် အဘယ်သူ ကိုမျှ စုံလင် ခြင်းသို့ မပို့ နိုင်သည် ဖြစ်၍¹⁹ ရှေး ပညတ် တရားဟောင်းသည်၊ အား မရှိ၊ အကျိုး ကိုမပေးနိုင်သောကြောင့် ၊ ပယ်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက် ရ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သာ၍ မြတ်သော မြော်လင့် ခြင်းအခွင့်သည် နေရာကျ၏။ ထိုမြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ် ရကြ၏။²⁰ ထိုသူ တို့သည် အကျိန် တော်မ ရှိဘဲ ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာကို ရ ကြ၏။²¹ ယေရှုမူကား၊ အကျိန် တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ ကို မ ရ၊ ထာဝရ ဘုရား က၊ သင် သည် မေ လ ခိ ဇေ ဒက် နည်းတူ ထာဝရ ယဇ် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန်စိတ် ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိ တော် မ မူ သည်နှင့် အညီ၊ ယေရှု သည် အ ကျိန် တော် ကို ခံ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ ကို ရ သည် အတိုင်း၊²² သာ၍ မြတ်သော ပဋိညာဉ် တရား၏ အာမခံ ဖြစ် ၏။²³ ထို သူ တို့သည်

လည်း သေ ရသောကြောင့် အစဉ် မ တည်နိုင်သည် ဖြစ်၍အများ ရှိ ရကြ၏။²⁴ ယေရှု မူကား ၊ နိစ္စ ထာဝရတည် သောကြောင့် မ ပြောင်း မလဲသော ယဇ် ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။²⁵ ထိုကြောင့် ၊ အကြင်သူတို့သည် ယေရှု အားဖြင့် ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် ကြ၏။ ထိုသူ တို့၏ အမှုကို ကိုယ်တော်သည် စောင့် လျက်၊ ကာလအစဉ် အသက် ရှင်သောကြောင့် ၊ သူတို့ကို အစဉ် ကယ်တင် ခြင်း ငှာ တတ်နိုင် တော် မူ၏။²⁶ ထိုသို့ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း သည် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်၍ အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းလွတ် လျက် အပြစ် ရှိ သော သူ တို့နှင့် မ ဆက်ဆံ၊ ကောင်းကင် သား အပေါင်း တို့ထက် မြင့်မြတ် သောသူဖြစ် ၍၊ ငါ တို့နှင့် တော် သင့်တော်မူ၏။²⁷ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းတို့သည် ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် ၎င်း၊ လူ များ အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ နေ့တိုင်း ယဇ် ပူဇော် ရသ ကဲ့သို့ ၊ ထိုသခင် သည် ယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်း မ ရှိ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား၊ မိမိ ကိုယ်ကိုတစ်ခါ တည်း ယဇ် ပူဇော်၍ ထိုအမှု ကို ပြီးစီး တော်မူပြီ။²⁸ ပညတ် တရားသည် အပြစ် ရှိ သောသူ တို့ ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား ၏။ ပညတ်တရား နောက် ၌ ကျိန်ဆို တော်မူသော ဗျာဒိတ် တော်မူကား ၊ အစဉ်အမြဲ စုံလင် ခြင်း သို့ရောက်သော သား တော်ကို ခန့်ထား သတည်း။

၈ ယခု ဆို ခဲ့ပြီး သော အကြောင်း အရာတို့၏ အချုပ်အခြာ ဟူ မူကား၊ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ငါတို့၌ရှိ ၏။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်၏ ပလ္လင် လက်ျာဘက် မှာ ထိုင် နေ တော်မူ၏။² လူ မ ဆောက်ဘဲ ထာဝရ ဘုရား ဆောက် တော်မူသော တဲ တော် စစ် တည်း ဟူသော၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန၌ ဘုရား ဝတ် ကို ပြု သော သူ ဖြစ်တော် မူ၏။³ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း မည်သည် ကား၊ ပူဇော် သ ကု ကာ နှင့် ယဇ် ကို ပူဇော် စေ ခြင်း ငှာ ခန့်ထား လျက် ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ငါ တို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း သည်လည်း ပူဇော် စရာ ယဇ်တစ်စုံတစ်ခုရှိ ရ၏။⁴ ပညတ် တရားအတိုင်း ပူဇော် သကုကာ ကို ဆက်ကပ် သော ယဇ် ပုရောဟိတ် များ ရှိ ကြ သည်ဖြစ်၍၊ ထို သခင်သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိ နေ လျှင် ယဇ် ပုရောဟိတ် မ လုပ် ရ⁵ မော ရှေ့ သည် တဲ တော်ကို ဆောက်လုပ် အံ့သောအခါ၊ တောင် ပေါ်မှာ သင့် အားပြု ခဲ့ပြီးသော ပုံ နှင့် ညီလျော် စွာ အလုံးစုံ တို့ကို လုပ် ခြင်းငှာ သတိပြုရမည်ဟု ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ကောင်းကင် အရာတို့၏ ပုံပမာ အရိပ် နှင့်သာဆိုင်လျက် ဝတ် ကိုပြုနေကြ၏။⁶ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ယေရှုသည် သာ၍ မြတ်သော ဂတိ တော်တို့၌ တည် သော၊ သာ၍ မြတ်သော ပဋိညာဉ် တရား၏ အာမခံ ဖြစ်သည် နှင့် အညီ၊ သာ၍မြတ် သော ဝတ်ပြု ခြင်း အခွင့်အရာကို ရတော် မူ ၏။⁷ ပဌမ ပဋိညာဉ် တရား သည်၊ အပြစ်တင် ခွင့်မ ရှိသည်မှန် လျှင် ၊ ဒုတိယ ပဋိညာဉ်တရား တည် ရသော အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်ရှာ ရသနည်း။⁸ ပဌမပဋိညာဉ် တရားကို ထာဝရ ဘုရားသည် အပြစ်တင် ၍ မိန့် တော်မူသည်ကား၊

၉ ငါ သည် ဤလူမျိုး၏ ဘိုးဘေး တို့ကိုလက် ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တု ပြည် မှ ဆောင်သွား သောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေး သော ပဋိညာဉ် တရားနှင့် ခြားနား သော ပဋိညာဉ် တရားသစ် ကို ကူ သရေ လ အမျိုးသား ၊ ယုဒ အမျိုးသား တို့၌ ငါပေးသော အချိန် ကာလရောက် လိမ့်မည်။ အ ရင် ငါ ပေး ဘူး သော ပဋိညာဉ် တရား၌ သူ တို့သည် မ တည် ကြ၊ ငါ သည်လည်း သူ တို့ကို မ ကြည့်ရှု မပြုစုဘဲ နေ၏။¹⁰ နောင် ကာလ အခါ ကူသရေလ အမျိုးသား တို့၌ ငါပေး အံ့သော ပဋိညာဉ် တရား ဟု မူကား၊ ငါ ထာဝရ ဘုရား သည် ငါ့ ပညတ် တို့ ကို သူ တို့ စိတ် ဝိညာဉ် ထဲ သို့ သွင်း မည်။ သူ တို့နှလုံး ပေါ်မှာ ရေး ထား မည်။ ငါ သည် သူ တို့၏ ဘုရား ဖြစ် မည်။ သူ တို့သည်လည်း ငါ ၏လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။¹¹ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရား ကို သိ လော့ ဟု၊ အမျိုးသား ချင်း၊ ညီအစ်ကို အချင်းချင်း တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက် ဆုံးမ ဩဝါဒ မ ပေးရကြ၊ အကြောင်းမူကား ၊ အငယ်ဆုံး သော သူ မှ စ၍ အကြီး ဆုံး သော သူ တိုင်အောင် ထို သူ အပေါင်း တို့သည် ငါ့ ကို သိ ကြ လိမ့်မည်။¹² ထိုအခါ ငါ သည် သူ တို့ အပြစ် များကို သည်းခံ မည်။ သူ တို့ပြစ်မှား ခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းများကို မ အောက်မေ့ ဘဲနေမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။¹³ ပဋိညာဉ် တရား သစ် ဟူ၍မိန့် တော် မူ သည် တွင် ပဌမ ပဋိညာဉ် တရား ကို ဟောင်း စေတော်မူ၏။ ရွှေလျော့၍ ဟောင်း သောအရာ မည်သည် ကား၊ ကွယ်ပျောက် ခြင်း သို့ရောက်လုနီး သတည်း။

၉ တနည်း ကား၊ ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားသည် ဝတ်ပြု ရာစီရင်ချက် နှင့်၎င်း၊ လောကီ သန့်ရှင်း ရာ ဌာနတော်နှင့်၎င်း စပ်ဆိုင် ၏။² အဘယ်သို့အသေခံ တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ခေါ်တော်မူသော သူ တို့သည် ဂတိ နည်းဟူမူကား၊ ဟဂျာ ဟုခေါ်ဝေါ်သော ပဌမ တဲ တော်သည်၊ ဆီမီးခုံ ၊ စားပွဲ ၊ ရှေ့ တော်မုန့် နှင့် ပြင်ဆင် လျက်ရှိ၏။³ ဒုတိယ ကုလားကာ အတွင်း၌၊ ဟ ဂျာ ဟ ဂျုန် ဟု ခေါ်ဝေါ် သော တဲ တော် ရှိ၏။⁴ ထို တဲ တော်၌ ရွှေ လင်ပန်း နှင့် ရွှေ ဖြင့် မွမ်းမံ သော ပဋိညာဉ် တရား သေတ္တာ ရှိ၏။ ထို သေတ္တာ၌ မနုနု ကိုထား သော ရွှေ အိုး ၊ အပွင့် ပွင့် သော အာ ရုန် ၏ လှံတံ ၊ ပဋိညာဉ် တရား ကို ရေးထား သော ကျောက် ပြားတို့ သည်ရှိ ကြ၏။⁵ ထိုသေတ္တာ ပေါ်မှာ ဘုန်းကြီး သော ခေရုဗိမ် တို့သည် အပြစ် ဖြေရာပလ္လင်ကို လွှမ်းမိုး လျက်ရှိကြ၏။ ထို အရာများကို ယခု သေချာ စွာ ပြော စရာအကြောင်း မ ရှိ⁶ ထိုသို့ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် ပြင်ဆင် လျက် ရှိ သောအခါ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝတ်ပြု ၍ ပဌမ တဲ တော်အတွင်း သို့ အစဉ် ဝင် ကြရ၏။⁷ ဒုတိယ တဲတော်အတွင်း သို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းတစ်ပါး တည်းသာ မိမိ အပြစ် ကြောင့် ၎င်း ၊ လူ များအပြစ် ကြောင့်၎င်း၊ ပူဇော် သော အသွေး ကို ဆောင်၍ တနှစ် လျှင် တစ်ခါ တည်းသာ ဝင်ရ၏။⁸ ပဌမ တဲ တော် မ ပျက် မှီ တိုင်အောင်၊ သန့်ရှင်း ရာ ဌာန သို့ သွားသော လမ်း မ ဖွင့် သေးသော အကြောင်းကို ထိုအမှုအရာ အားဖြင့် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်သည် အရိပ် ပေးတော် မူ၏။⁹ ထိုတဲတော်ကား၊ ပူဇော် သကုကာနှင့် ယဇ် များကို ပူဇော် သော

ကာလ တည်းဟူသောမျက်မှောက် ကာလ ပတ်လုံးပုံပမာ ဖြစ်၏။ ထို ပူဇော်သကုကာနှင့် ယဇ်များတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ် ကိုထောက် လျှင်လည်း၊ ဝတ်ပြု သောသူအား စုံလင် ခြင်းအကျိုးကို မ ပေးနိုင် သည်ဖြစ်၍¹⁰ စားစရာ ၊ သောက် စရာ၊ အမျိုးမျိုး သော နှစ် စရာ တည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့်ဆိုင် သော အထုံးအဖွဲ့ များ နှင့် တကွ အသစ် ပြုပြင် ခြင်း ကာလ တိုင် ရုံမျှသာ တည် ရကြ၏။¹¹ ယခုမှာ လူ လက် ဖြင့် မ လုပ်၊ ဤ လောက ဓါတ်နှင့် မ စပ်ဆိုင် ၊ သာ၍ကြီးမြတ် စုံလင် သော တဲ တော်၌၊ နောက် မင်္ဂလာ အကျိုး တို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ်သော ခရစ်တော် သည်¹² ငါတို့အဘို့ ထာဝရ ရွေးနှုတ် ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍ ဆိတ် အသွေး ၊ နွားကလေး အသွေးနှင့် မ ဟုတ်၊ မိမိ အသွေး တော်နှင့် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲသို့ တစ်ခါ တည်း ဝင် တော်မူ၏။¹³ အကြောင်းမူကား ၊ အညစ်အကြေး ရှိ သော သူ တို့ အပေါ်၌ ဖြန်း သော နွား အသွေး ၊ ဆိတ် အသွေး၊ နွားမ ကလေး၏ပြာ သည်၊ သူ တို့ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ စင်ကြယ် ခြင်း ကို ပြုနိုင်သည် မှန်လျှင်¹⁴ ထိုမျှ မက၊ အပြစ် ကင်းသော ကိုယ်တော် ကို၊ ထာဝရ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ၊ ဘုရား သ ခ င် ရှေ့၌ တင် လူ ပူဇော် သော ခရစ်တော် ၏ အသွေး သည်၊ သေ ခြင်း နှင့် စပ်ဆိုင် သော အကျင့် ကို ပယ်ရှင်း၍၊ သင် တို့သည် အသက် ရှင်တော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့၌ ကိုယ်ကို ကိုယ် သိသော စိတ်ကို စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ၊ သာ၍တတ်နိုင်တော် မူသည်မဟုတ်လော¹⁵ ထိုကြောင့် ပဌမ ပဋိညာဉ် တရားလက်ထက် ၌ ပြစ်မှားသောအပြစ် ကိုလည်း လွတ် စေခြင်းငှာ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံ တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ခေါ်တော်မူသော သူ တို့သည် ဂတိ တော်နှင့်ယှဉ်သော ထာဝရ အမွေ ကို ခံရ မည်အကြောင်း ၊ ထိုသခင် သည် ပဋိညာဉ် တရားသစ် ၏ အာမခံ ဖြစ်တော်မူ ၏။¹⁶ အမွေခံစေ ခြင်းငှာအခွင့်ပေး၍ စာချုပ်သည် အမှုမှာ လည်း စာချုပ် တည်လျှင် စာချုပ်သောသူသည် ဧကန် သေ ရမည်မှန်ပြီ။¹⁷ အကယ်၍ မ သေ လျှင်၊ ထိုစာချုပ်သည် မ တည်၊ သေမှသာ တည် ၏။¹⁸ ထို့ကြောင့် ပဌမ ပဋိညာဉ် တရား ကို စီရင် သောအခါ၊ အသွေး နှင့် ကင်း ၍မ စီရင်¹⁹ တရား တော်၌ ပါ သမျှသော ပညတ် တို့ကို မောရှေ သည် လူ အပေါင်း တို့အား ဟောပြော ပြီးမှ၊ ရေ နှင့် ရောနှောသောနွား ၊ ဆိတ် ၏အသွေး ကိုယူ ၍၊ အနီ ဆိုးသော သိုးမွေး တပ်သောဟုသု ပ် ပင်ညွန့်နှင့်၊ ကျမ်းစာ ကို၎င်း လူ အပေါင်း တို့ကို၎င်း ဖြန်း လျက်၊²⁰ ဤ အသွေးကား၊ သင် ၌ ဘုရားသခင် ဝန်ခံ တော်မူသော ပဋိညာဉ် ၏ အသွေး ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို ၏။²¹ တဲ တော်နှင့် ဝတ်ပြု သော တန်ဆာ များ ကို လည်း ထိုနည်းတူ သွေး နှင့် ဖြန်း ရ၏။²² ပညတ် တရား အတိုင်း ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ ကို ကုန် မတတ် အသွေး အားဖြင့် စင်ကြယ် စေတတ်၏။ အသွေး မ သွန်းလောင်းဘဲ အပြစ် လွတ် ခြင်းမ ရှိ²³ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသောအရာ တို့၌ ပုံ များကိုထိုသို့သောယဇ် ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်စင်ကြယ် စေ ရသည်

ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင် အရာတို့ကိုသာ၍ မြတ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အားဖြင့်စင်ကြယ်စေရ၏။²⁴ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန် သောသန့်ရှင်းရာ ဌာနတို့၏ ပုံ ဖြစ်သော၊ လူတို့လက် ဖြင့်လုပ်သော သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲသို့ ခရစ်တော် သည်မ ဝင်ဘဲ၊ ငါ တို့ အတွက် ကြောင့် ယခု ဘုရားသခင် ၏ ရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုပြု ခြင်းငှာ၊ ကောင်းကင် ကိုယ် ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီ။²⁵ သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ် မင်းသည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာနထဲသို့ သူတစ်ပါး အသွေး နှင့် နှစ် တိုင်း အစဉ် ဝင် ရသကဲ့သို့ ခရစ်တော် သည် အဖန် များစွာကိုယ်ကို ပူဇော်ရသည်မ ဟုတ်²⁶ ထိုသို့ပူဇော်ရသည်မှန် လျှင်၊ ကမ္ဘာ ဦး မှစ၍ အဖန် များစွာ အသေခံ တော်မူရ၏။ ယခု မူကား ၊ ဤကပ် ကာလအဆုံး ၌ တစ်ခါ တည်း ကိုယ် ကို ပူဇော် သော အားဖြင့် အပြစ် များ ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်း ခြင်း ငှာ ပေါ်ထွန်း တော် မူ၏။²⁷ လူ သည် တစ်ခါ တည်း သေ ၍ ထို နောက်မှ တရား စီရင် တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရ သကဲ့သို့ ၊²⁸ ထိုနည်းတူ ၊ ခရစ်တော် သည် လူ များ အပြစ် တို့ကို ခံ ခြင်း ငှာ တစ်ခါ တည်း ကိုယ် ကို ပူဇော် ပြီး မှ၊ နောက်တစ်ဖန် ထိုသခင် ကို မြော်လင့် လျက် နေသောသူ တို့ကို ကယ်တင် ခြင်းအလိုငှာ ၊ အပြစ် နှင့်မ ဆိုင်ဘဲ ပေါ်ထွန်း တော်မူလတံ့။

10 တနည်း ကား၊ ပညတ် တရားသည် နောက်ဖြစ် လတံ့ သော မင်္ဂလာ အကျိုးတို့၏ သေချာသော ပုံ သဏ္ဍာန် ကိုမ ပြု အရိပ် ကို သာပြု သည်ဖြစ်၍၊ နှစ် စဉ်မပြတ်ပူဇော် သောယဇ် အားဖြင့် အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ် သောသူ တို့ကို စုံလင် ခြင်းအဖြစ်၌ မ တည် စေ နိုင် ရာ² တည်စေနိုင်လျှင်၊ ဝတ်ပြု သောသူ တို့သည် တစ်ခါ တည်း နှင့် စင်ကြယ် ခြင်း သို့ ရောက်ပြီးမှ၊ နောက် တဖန်သံဝေဂ တရား ရ စရာ အကြောင်း အလျှင်း မ ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် ၊ ထိုယဇ် တို့ကို တစ်ခါတည်းသာပူဇော်၍၊ နောက် တဖန်မ ပူဇော် ဘဲနေ ရ ကြ မည် မဟုတ်လော³ ယခုမူကား ယဇ် ပူဇော် သည်တွင် အပြစ် များ ကို နှစ် တိုင်း အောက်မေ့ ခြင်း ရှိ၏။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ နွား ၊ ဆိတ် ၏အသွေး သည် အပြစ် ကို မ ပယ် နိုင် ရာ⁵ ထို ကြောင့် ၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောက သို့ကြွလာ သောအခါ၊ အိုဘုရားသခင် ၊ ကိုယ်တော်သည် ယဇ် နှင့် ပူဇော်သက္ကာ ကို အလို တော်မ ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အဘို့ကိုယ်ခန္ဓာ ကို ပြင်ဆင် တော်မူပြီ။⁶ မီးရှို့ ရာ ယဇ် နှင့် အပြစ် ဖြေ ရာ ယဇ် များ ကို အားရ နှစ်သက် တော် မ မူ သောအခါ၊ ကျမ်းစာ လိပ် ၌ အကျွန်ုပ် ကို အမှတ် ပြု၍ ရေး ထားသည် နှင့်အညီ၊⁷ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ၏အလို ကို ဆောင် အံ့သော ငှာသွား ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဝန်ခံ ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို ၏။⁸ ပညတ် တရားအတိုင်း ပြုရသော ဝတ် ကိုရည်ဆောင်လျက် ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ ရာယဇ်၊ အပြစ် ဖြေရာ ယဇ်အစ ရှိသောယဇ် များနှင့် ပူဇော် သ ကုကာများတို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလို တော်မ ရှိ၊ အားရနှစ်သက် တော် မ မူဟု အထက် ကဆို နှင့်ပြီးမှ၊⁹ တဖန်တုံ ၊ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော် ၏ အလို ကို ဆောင် အံ့သော ငှာသွား

ပါမည်ဟု ဆို သည်တွင်၊ ဒုတိယ ဝတ်ကို တည် စေခြင်းငှာ ပဌမ ဝတ်ကို ပယ် ၏။¹⁰ ထို အလို တော်နှင့်အညီ ယေရှု ခရစ် ၏ ကိုယ် တော်ကို တစ်ခါ တည်း ပူဇော် သောအားဖြင့် ၊ ငါတို့သည် စင်ကြယ် ခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။¹¹ ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်မည်သည်ကား ၊ နေ့တိုင်း ဝတ်ပြု လျက်၊ အပြစ် ကို မ ဖြေ နိုင် သော ယဇ် ကို အထပ်ထပ် အဖန်ဖန်ပူဇော် လျက်ရပ် နေရ၏။¹² ထိုသခင် မူကား ၊ အပြစ် ကို ဖြေ ခြင်းငှာ ယဇ် တစ်ခု တည်းကို ပူဇော် ပြီးမှစ၍၊ ဘုရားသခင် ၏ လ ကျာ တော် ဘက်၌ အစဉ် အ မြဲ ထိုင် ၍¹³ မိမိ ရန်သူ တို့ ကို မိမိ ခြေ တင် ရာမ ချ မ ထား မှီ တိုင်အောင် မြော်လင့် လျက် နေ တော် မူ၏။¹⁴ အကြောင်းမူကား ၊ စင်ကြယ် သော သူ တို့သည် ထာဝရ စုံလင် ခြင်းငှာ၊ တစ်ခါ တည်းပူဇော် ခြင်းအားဖြင့် ပြုတော် မူ၏။¹⁵ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် ငါ တို့အား သက်သေ ပေးတော် မူ သည်မှာ¹⁶ နောင် ကာလ အခါ သူ တို့၌ ငါ ပေး သော ပဋိညာဉ် တရား ဟူ မူကား၊ ငါ ထာဝရဘုရား သည် ငါ ပညတ် တို့ ကို သူ တို့နှလုံး ထဲ မှာ ပေး သွင်း မည်။ သူ တို့စိတ် ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာ ရေး ထား မည် ဟု အထက်က မိန့်တော် မူ ပြီး မှ¹⁷ တဖန်တုံ ၊ သူ တို့ပြစ်မှား ခြင်း၊ လွန်ကျူး ခြင်း အမျိုးမျိုးကို ငါမ အောက်မေ့ဘဲ နေ မည်ဟု လာ သတည်း။¹⁸ ထိုအပြစ် တို့ကို လွှတ် ပြီးလျှင် နောက်တစ်ဖန်အပြစ် ဖြေသော ပူဇော်သက္ကာ ကို ပြု စရာအကြောင်း မရှိ¹⁹ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကို တို့၊ ယေရှု ၏ကိုယ်ခန္ဓာ တော်တည်းဟူသော ကုလားကာ အားဖြင့် ထိုသခင် ပြင်ဆင် တော် မူ သော အသက် လမ်း သစ် တွင်၊²⁰ ငါတို့သည် သန့်ရှင်း ရာ ဌာန ထဲသို့၊ အသွေး တော်ကိုအမှီပြု၍ အဆီးအတား မ ရှိ၊ ဝင် ရသော အခွင့် ရှိ သဖြင့်၎င်း၊²¹ ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော် ကို အုပ်စိုး သော ယဇ် ပူဇော်ဟိတ်မင်း ရှိ သဖြင့်၎င်း၊²² ငါတို့သည် သစ္စာ နှင့် ပြည့်စုံ သော သဘော ရှိ၍၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နှင့် ကင်းသောယုံကြည် ခြင်း၌ တည် လျက်၊ စိတ်နှလုံး ကို သံဝေဂ တရား နှင့် လွတ် အောင် ဖြန်း ခြင်း၊ ကိုယ် ကာယကိုလည်း ကြည်သာ ရေ ဖြင့် ဆေးကြော ခြင်း ရှိပြီး မှ ၊ အထံ တော် သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ် ကြကုန်အံ့။²³ မြော်လင့် ခြင်း အကြောင်း ကို ဝန်ခံ ၍ မ တိမ်းယိမ်း မ ရွေ့လျော့ ဘဲ တည်ကြည် ကြကုန်အံ့ အကြောင်းမူကား ၊ ဂတိ ထား တော် မူ သော သူ သည် သစ္စာ နှင့်ပြည့်စုံတော် မူ၏။²⁴ ထိုမှတစ်ပါး မေတ္တာ စိတ် ရှိစေခြင်း ငှာ၎င်း၊ ကောင်း သောအကျင့် ကို ကျင့်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ရသော အခွင့် ကို ရှာ၍၊ အချင်းချင်း တစ် ယောက် ကို တစ် ယောက် ထောက်စာ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။²⁵ လူအချို့ တို့၏ ထုံးစံ ရှိ သည်အတိုင်း ၊ အချင်းချင်း စည်းဝေး ခြင်း အမှု ကို မ ရှောင် မ လွှဲ ကြ နှင့်။ အချင်းချင်း တို့ ကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော် ကြ လော့။ ကာလ အချိန် ရောက် လုနီးသည်ကို ထောက် သဖြင့်၊ သာ၍ ကြိုစား ကြ လော့။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ သမ္မာတရား ကို သိ ပြီးမှ ကိုယ် အလို သို့လိုက်၍ပြစ်မှား ပြန် လျှင်၊ နောက် တဖန်အပြစ် ဖြေ သော ယဇ်

ကို ပူဇော် ရာ အခွင့် မ ရှိ ဘဲ။²⁷ ဒဏ် စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ မည် ဟု ကြောက်မက် ဘွယ်သော မြော်လင့် ရသော အကြောင်း၊ ငြင်းဆန် သော သူတို့ကို ဖျက်ဆီး ဘို့ရာ အမျက် တော် မီး လောင် ခြင်း ကို ခံရ သော အကြောင်းရှိ၏။²⁸ မောရှေ ၏ တရား ကို ပယ် သော သူ မည်သည်ကား၊ သက်သေခံ နှစ် ဦးသုံး ဦးရှိလျှင်၊ သနား ခြင်းကို မ ခံရဘဲ သေ ရ၏။²⁹ ထိုမျှမက၊ ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ကို ခြေ ဖြင့်ကျော်နင်း လျက်၊ မိမိကိုစင်ကြယ် စေသော ပဋိညာဉ် တရား၏ သွေး ကိုအပြစ်တင်လျက်၊ ဆု ကျေးဇူးကိုပေးသော ဝိညာဉ် တော် ကို မထိမဲ့မြင် ပြုလျက်ရှိသော သူသည်၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီး စွာ သော ဒဏ် ဖြင့် ခံ ထိုက် သည် ကို သင် တို့ ထင် ကြ သနည်း။³⁰ ငါ သည်အပြစ်တရားကိုစီရင် ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါ ဆပ် ပေး မည် ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရား သည် မိမိ လူ တို့ အ ဘို့ တရား စီရင် မည် ဟူ၍၎င်း မိန့် တော် မှု သော သူ ကို ငါ တို့သည် အမှန်သိ ကြ၏။³¹ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏လက် တော်သို့ ကျရောက် ခြင်း အမှုသည် ကြောက်မက် ဘွယ်သောအမှု ဖြစ်သတည်း။³² သင်တို့သည် အလင်း သို့ ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ လူ များ ရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရသ ဖြင့်၎င်း၊ ထိုသို့ ခံ ရ သော သူ တို့နှင့် ဆက်ဆံ သော အပေါင်းအဖော် ဖြစ် သဖြင့်၎င်း၊³³ ကြီး စွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ဝေဒနာ များ ကို ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန် ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော အထက် ကာလ အချိန်ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။³⁴ ထိုအခါ သင် တို့သည် အကျဉ်း ခံ ရသော သူ တို့အတွက် ကြောင့် ကြင်နာ သော စိတ်ရှိရသည်သာမက ၊ ကိုယ် ပစ္စည်း ဥစ္စာ များကို သူတစ်ပါးလုယူ ဖျက်ဆီး သော်လည်း ၊ ကိုယ် သုံးစရာဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌သာ၍ မြတ်သော အမြဲ တည်သောဘဏ္ဍာ ရှိ သည် ကို သိ ၍၊ လုယူဖျက်ဆီး ခြင်း ကို ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ဝန်ခံ ကြ၏။³⁵ ထို ကြောင့် ၊ ကြီး စွာ သော အကျိုး နှင့် ယှဉ် သော သင် တို့၏ ရဲရင့် ခြင်းစိတ်ကို မ စွန့် ကြနှင့်။³⁶ ဘုရားသခင် ၏အလို တော် ကိုဆောင် ပြီးမှ၊ ဂတိ တော်အတိုင်း အကျိုးကိုရ မည်အကြောင်း သည်းခံ ခြင်းစိတ်ရှိရမည်။³⁷ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ကြွလာ လတံ့သောသူ သည် မ ဆိုင်း မလင့်ဘဲ၊ မ ကြာမမြင့်မီ ရောက် တော် မူ လိမ့်မည်။³⁸ ဖြောင့်မတ် သော သူ သည် ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် အသက် ရှင် လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ ရွှေ့လျော့ လျှင် ၊ ငါ့ စိတ် ဝိညာဉ် သည် ထို သူ ကို အားရ နှစ်သက် ခြင်း မ ရှိ ဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိ ၏။³⁹ ငါ တို့မူကား ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက် အံ့သော ငှာရွှေ့လျော့ သော သူမ ဟုတ်။ စိတ် ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်အံ့သောငှာယုံကြည် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။³ ယခုမြင် ရသောအရာ တို့သည်၊ အရင်ထင်ရှား သော အရာထဲက မ ဖြစ် ဘဲ။ လောက ဓါတ်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏အမိန့် တော်ကြောင့်သာ တည် သည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် သိ ကြ ၏။⁴ အာ ဗေ လ သည်၊ ကာ ကူ န ပူဇော် သော ယဇ် ထက် သာ၍ မြတ်သော ယဇ် ကို၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်ဘုရားသခင် အားပူဇော် ၏။ ထိုသို့သော ယဇ် ကိုပူဇော်၍၊ မိမိ ဖြောင့်မတ် သည် ဟု သက်သေခံ တော် မူ ခြင်း ကို ရ လေ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူ လူသောအလှူ ကို ဘုရားသခင် သည် လက်ခံ တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၊ အာဗေလသည် သေ လွန်သော်လည်း ယခုပင်တရားဟော သေး ၏။⁵ နောက် သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် သေ ခြင်းနှင့်လွတ် ၍ ဘဝပြောင်း ရ၏။ ဘုရားသခင် သည် သူ ကို ဘဝပြောင်း စေ တော် မူ သောကြောင့် ၊ သူ သည် နောက်တစ်ဖန် မ ပေါ် မရှိ။ သူသည်ဘဝမ ပြောင်း မှီ ဘုရားသခင် ၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ သောသူဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ ခြင်းကို ရလေ၏။⁶ ယုံကြည် ခြင်းမ ရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ် တော်နှင့်မ တွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် သောသူ သည်၊ ဘုရားသခင် ရှိ တော်မူသည်ကို၎င်း ၊ ကိုယ်တော် ကို ရှာ သောသူ အား အကျိုးပေး တော် မူ သည် ကို၎င်း၊ ယုံကြည် ရ မည်⁷ နော ဧ သည်မ မြင် သေး သော အမှုအရာ တို့ကို ဖော်ပြ သော ဗျာဒိတ် တော် ကို ခံ ရပြီး မှ၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ကြောက်ရွံ့ လာ သော စိတ်ရှိ၍၊ မိမိ အိမ်သူ အိမ်သား တို့ကို ကယ်တင် ခြင်း ငှာ သဘော ကို တည် လေ၏။ ထို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသား တို့ကို အပြစ်တင် ၍ ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ယှဉ် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုလည်း အမွေ ခံရ၏။⁸ အာဗြ ဟံ သည် အမွေ ခံရ လတံ့သောပြည် သို့ ထွက်သွား မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ် တော် မူ သောအခါ၊ သူ သည် အ ဘယ် အရပ် သို့ သွား သည် ကို ကိုယ်တိုင် မ သိ ဘဲ လျက်၊ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် နားထောင် ၍ ထွက်သွား လေ၏။⁹ သူတစ်ပါး ပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည် နေ သကဲ့သို့ ၊ ဂတိ တော် နှင့် စပ်ဆိုင် သော ပြည် ၌ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်ဧည့်သည် ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိ တော်ကို အမွေ ခံရသော အဖော် အဖက် တည်း ဟူသော ကူ ဇာ က် ၊ ယာ ကုပ် တို့နှင့် အတူ တဲ ၌ နေ လေ၏။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် တည်ထောင် ပြုစု တော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြဲသောမြို့ ကိုမြော်လင့် သတည်း။¹¹ သူ ၏ခင်ပွန်း စာ ရာ သည် လည်း အရှယ် လွန် သောအခါ ၊ ပဋိသန္ဓေ ယူ နိုင် သော အခွင့် တန်ခိုးကို ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် ခံ ရလေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဂတိ ထားတော်မူသောသူ သည် သစ္စာရှိ သည် ဟု စိတ် စွဲလမ်း ခြင်းရှိ၏။¹² သို့ဖြစ်၍ ၊ ထိုအမှုအရာ၌ လူသေ နှင့် တူသော သူတစ်ယောက်သည်၊ အရေအတွက်အားဖြင့်ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ သမုဒ္ဒရာ ကမ်း နား၌မ ရေထွက်နိုင်သောသဲလုံး ကဲ့သို့ ၎င်း၊ များစွာ သောသူတို့၏ အဘ ဖြစ် သတည်း။¹³ ယခုဆိုခဲ့ပြီး သောသူ အပေါင်း တို့သည်၊ ဂတိ တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျိုးကျေးဇူး

11 ယုံကြည် ခြင်းသည် မြော်လင့် သောအရာတို့ကို မျက်မှောက် ပြု ခြင်း ဖြစ် ၏။ မ မြင် သေး သော အရာ တို့ကို သိမှတ် စွဲလမ်း ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။² ထို ပါရမီကြောင့် ၊ ရှေး လူဟောင်းတို့သည်

ကိုမ ခံရဘဲ၊ အဝေး က မြော်မြင် လျက်၊ စိတ်နှလုံးနှင့် ဖက်ယမ်း လျက်၊ မိမိတို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ တစ်ကျွန်း သူတစ်နိုင်ငံသား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်သည် ကို ထင်ရှားစွာ ဝန်ခံ လျက်၊ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်နှင့်သေ လွန်ကြ၏။¹⁴ ထိုသို့ ဝန်ခံသောသူတို့သည် မိမိတို့ အဘ ပြည်ကို ရှာ ကြသည်ဟု အတည်အလင်း ပြောဆို ကြ၏။¹⁵ ထို သူတို့သည် အထက်ကထွက်သွား သော ပြည် ကို အောက်မေ့ သည် မှန် လျှင် ၊ ထိုပြည်သို့ ပြန် ရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏။¹⁶ ထိုပြည်ကိုမ အောက်မေ့ဘဲ၊ ကောင်းကင် ပြည် တည်းဟူသောသာ၍ မြတ်သော ပြည်ကို တောင့်တ ခြင်း ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် သည် သူ တို့၏ ဘုရား ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို ရှက် တော် မ မှ၊ သူ တို့နေ စရာ ဘို့ မြို့ ကို တည်ထောင် တော် မူ ပြီ။¹⁷ အာ ဗြဟံ သည် စုံစမ်း တော် မူ ခြင်း ကို ခံ ရသောအခါ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ကူ ဇာ က် ကို ပူဇော် ၏။¹⁸ ကူ ဇာ က် ၌ သာ သင် ၏ အမျိုး တည် လိမ့်မည် ဟူသော ဗျာဒိတ် တော် မှ စ၍ ဂတိ တော် များ ကို ခံရ သော သူ သည်၊ မိမိ၌ တစ်ယောက်တည်းသောထိုသားကို ပူဇော် ၏။¹⁹ ထိုသို့ ပူဇော်သောအခါသေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် တတ်နိုင် တော် မူ သည် ကို သူ သည် အောက်မေ့ ၏။ ထိုသား ကို ပုံ စကားအားဖြင့် သေ ခြင်း ထဲ က ရ ၏။²⁰ ကူ ဇာ က် သည်လည်း၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အနာဂတ် အရာ တို့ ကို အမှတ် ပြု၍ ယာ ကုပ် နှင့် ဧသော ကို ကောင်းကြီး ပေး၏။²¹ ယာကုပ် သည်လည်း၊ သေ ချိန်နီးသောအခါ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ယောသပ် ၏ သား နှစ်ယောက်ကို ကောင်း ကြီး ပေး၍ ၊ တောင်ဝေး ထိပ် အပေါ်မှာ ကိုးကွယ် လေ၏။²² ယောသပ် သည်သေ ဆဲရှိသောအခါ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ကူသရေလ အမျိုးသား တို့၏ ထွက်မြောက် ခြင်းအရာ ကို ပြု ၍ ၊ မိမိ အရိုး တို့၏ အကြောင်း ကို မှာထား လေ၏။²³ မော ရှေ ကို ဘွားမြင် ပြီးမှ အဆင်းလှ သော သူငယ် ဖြစ်သည်ကို မိဘ တို့သည်မြင် လျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ရှင်ဘုရင် အမိန့် တော်ကို မ ကြောက် ဘဲ သုံး လပတ်လုံးသူ့ကို ဝှက်ထား လေ၏။²⁴ မောရှေ သည် အသက်အရွယ်ကြီး သောအခါအပြစ် ရှိသော ကာမဂုဏ် ကို ခဏ ခံစား ခြင်းထက် ၊ ဘုရားသခင် ၏လူ တို့နှင့်အတူညှဉ်းဆဲ ခံရ ခြင်း ကိုသာ၍ အလိုရှိ သဖြင့်၎င်း၊²⁵ အဲဂု တု တု ပြည်၏ စည်းစိမ် ထက် ခရစ်တော် ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ဒုက္ခသည် သာ၍ မြတ်သော စည်းစိမ် ဖြစ်သည်ကို စိတ်ထင် သဖြင့်၎င်း၊ ယုံကြည် ခြင်းစိတ်ရှိ၍ ဖာ ရော ဘုရင် သမီး ၏သား ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ခြင်း အခွင့် ကို ပယ် ၏။²⁶ အကြောင်းမူကား ၊ နောက် ရလတုံ့သော အကျိုး ကို ထောက်စာ မြော်လင့် လျက် နေ၏။²⁷ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အမျက် ကို မ ကြောက် ဘဲ၊ အဲဂုတုတု ပြည်ကိုစွန့်သွား ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မျက်မြင် မရသော ဘုရားသခင်ကို မြင် ရဘိသကဲ့သို့ တည်ကြည် ခြင်းရှိ၏။²⁸ သားဦး များကို ဖျက်ဆီး သောသူ သည် ကူသရေလ လူ တို့ကို ဒဏ် မ ခတ်စေ ခြင်းငှာ ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ပသခါ ပွဲ

ကို၎င်း ၊ အသွေး ဖြန်းဆွတ် ခြင်းကို၎င်း စောင့် လေ၏။²⁹ ကူသရေ လလူတို့သည် ကုန်းကြောင်း သွား သကဲ့သို့ ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဧဒုံ ပင်လယ် အလယ်၌ ရှောက်သွား ရကြ၏။ ထို သူ တို့ နည်းတူ အဲဂု တု တု လူ တို့သည် သွား မည် အားထုတ် သောအခါ နစ်မြုပ် ကြ၏။³⁰ ယေရိခေါ မြို့ကို ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး ဝိုင်း ၍ လှည့်ပြီးမှ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်မြို့ရိုး သည် ပြိုလဲ ၏။³¹ ပြည်တန်ဆာ ရာခပ် သည် သူလျှို့ တို့ကို အဆွေ ဖွဲ့၍ လက်ခံ သောကြောင့်၊ မယုံကြည် သောသူ တို့နှင့်အတူမ ပျက်စီး ဘဲ၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ချမ်းသာ ရ၏။³² ထိုမှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သို့ ပြော စရာရှိသေး သနည်း။ ဂိဒေါင် ၊ ဗာ ရက် ၊ ရုံ ဆုန် ၊ ယေ ဖ သ ၊ ဒါ ဝိ ဒ် ၊ ရှ မေ့ လ မှစ၍ ပ ရော ဖက် တို့အကြောင်း များ ကို ပြော ၍မ ကုန်နိုင် ³³ထို သူ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့် အခြား သော တိုင်း နိုင်ငံ ကို အောင် ခြင်း၊ တရား သဖြင့် စီရင် ခြင်း၊ ဂတိ တော်ကိုဝင်စား ခြင်း၊ ခြသေ့ နှုတ် ကို ပိတ် ခြင်း၊³⁴ မီး အရှိန် ကို ငြိမ်း စေ ခြင်း စား လက်နက် ဘေး နှင့်ကင်းလွတ် ခြင်း၊ အနာ မှ ထမြောက်၍ကျန်းမာ ခြင်း၊ စစ်တိုက် သောအခါ ခွန်အား နှင့်ပြည့်စုံ ခြင်း၊ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၏ တပ် များကို ဖျက်ဆီး ခြင်းအမှုများကို ပြုကြ၏။³⁵ မိန်းမ တို့သည်လည်း၊ သေ ခြင်းမှ ထမြောက် သော မိမိ တို့သားကို ရ ပြန် ကြ၏။ အချို့ သောသူတို့သည်၊ သာ၍ မြတ်သော ထမြောက် ခြင်းသို့ ရောက် လို သောငှာ၊ လွတ် ခြင်းကိုမ ခံ မယူဘဲ ပြင်းစွာ သောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံကြ၏။³⁶ အချို့ သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရိုက်ပတ် ခြင်း၊ ချည်နှောင် ခြင်းကိုခံ၍ ထောင် ထဲမှာ နေရသဖြင့်၊ စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံရ ကြ၏။³⁷ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်ခြင်း၊ လွှ နှင့်အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ စား လက်နက်နှင့် ကွပ်မျက် ခြင်းခံရကြ၏။ အလွန် ဆင်းရဲ လျက် ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သိုးရေ ၊ ဆိတ် ရေ ကို ဝတ်၍ လှည့်လည် ရကြ၏။³⁸ ဤလောက သည် ထိုသူ တို့နှင့် မ ထိုက် မတန်။ သူတို့သည် တော ကြိုတောင် ကြား၊ ဥခင် မြေ တွင်း ထဲမှာ အပြောင်းပြောင်း အလည်လည်နေရကြ၏။³⁹ ထိုသူ အပေါင်း တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ဂတိ တော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မ ခံရ ကြ။⁴⁰ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါ တို့မ ပါဘဲ စုံလင် ခြင်းသို့မ ရောက် ရမည်အကြောင်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အဘို့ အလိုငှာသာ၍ မြတ်သော ကျေးဇူး ကိုကြိုစည် တော်မူ၏။

12ထိုကြောင့် ၊ ဤမျှလောက် များစွာသော သက်သေ အပေါင်း တို့သည် ငါ တို့ ကို ဝိုင်းရံ လျက် ရှိ ကြ သည် ဖြစ်၍၊ ငါ တို့သည် ခပ်သိမ်း သော ဝန် တို့ကို၎င်း၊ နှောင့်ရှက် တတ်သောဒုစရိုက် ကို၎င်း ပယ်ရှား ၍၊ ငါ တို့ မျက်မှောက် ၌ ထားသောပန်းတုံးတိုင် သို့ရောက် ခြင်းငှာ၊ အားမလျော့ ဘဲ ပြေး ကြကုန်အံ့။² ယုံကြည် ခြင်းကို အစအဦး စီရင်၍ စုံလင် စေတော် မူသော သခင်ယေရှု ကို စေ့စေ့ထောက်ရှု

ကြကုန်အံ့။ ထို သခင် သည် မိမိ ရှေ့၌ ထား သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ကြောင့် ၊ ရှက်ကြောက် သော အရာ ကို မ မှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင် ၌ခံ ပြီး မှာ ဘုရားသခင် ၏ ပလ္လင် တော် လက်ျာဘက် ၌ ထိုင် နေတော်မူ၏ ။³ အပြစ် ရှိသောသူတို့လက်တွင်၊ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာ သော ဆီးတား နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံ တော်မူသော သခင် ကို ထောက်ရှု ဆင်ခြင်သော အားဖြင့် ၊ အားလျော့စိတ်ပျက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် အံ့ သော ငှာ ကြိုးစား လော့ ။⁴ သင်တို့သည် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန် ၍ ကိုယ် အသွေး ထွက်သည်တိုင် အောင် မ ခံ ရကြ သေး ။⁵ ထိုမှတစ်ပါး ၊ ငါ သား ၊ ထာဝရ ဘုရား ဆုံးမ တော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲ မနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေး တော်မူသောအခါစိတ် မ ပျက်နှင့် ။⁶ ထာဝရ ဘုရားသည် ချစ် တော်မူသောသူ ကို ဆုံးမ တော်မူတတ်၏။ လက်ခံ တော်မူသမျှ သော သား တို့ ကို ဒဏ်ခတ် တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ် တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့ ၊ သင် တို့ကို ပြောဆို သော ဩဝါဒ စကား ကို မေ့လျော့ကြ သလော့ ။⁷ သင်တို့သည် ဆုံးမ တော်မူ ခြင်းကို ခံ လျှင် ၊ သားတို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို ပြု တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ အဘ မ ဆုံးမ သောသား တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိ သလော့ ။⁸ သားအပေါင်း တို့သည် ခံ တတ်သောဆုံးမ ခြင်းကို သင်တို့သည် မ ခံဘဲနေလျှင် ၊ သား ရင်းမ ဟုတ်၊ မင်းဦးမင်းလွင်ရသော သား ဖြစ် ကြ၏ ။⁹ တနည်း ကား၊ ကိုယ် ကာယနှင့်စပ်ဆိုင်သော အဘ တို့လက် ဖြင့် ငါ တို့သည် ဆုံးမ ခြင်းကို ခံရ သောအခါ၊ သူတို့ကို ရိုသေ ကြ၏။ ထိုမျှမက ၊ စိတ် ဝိညာဉ်တို့၏ အဘ အလိုသို့လိုက် ၍၊ အသက် ချမ်းသာ ရကြမည် မဟုတ်လော့ ။¹⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုအဘ တို့သည် မိမိ အလို သို့လိုက် ၍ တခဏ သာ ဆုံးမ ပေး ကြ၏။ ကိုယ်တော် မူကား ၊ မိမိ သန့်ရှင်း ခြင်း ပါရမီ တော် ကို ငါ တို့သည် ဆက်ဆံစေခြင်းငှာ ၊ ငါတို့အကျိုး ကိုထောက် ၍သာ ဆုံးမ ပေးတော်မူ၏ ။¹¹ ဆုံးမ ခြင်းမည်သည်ကား၊ ခံရ စဉ်အခါဝမ်းမြောက် စရာ မ ထင် ၊ ဝမ်းနည်း စရာ ထင် တတ်၏။ သို့သော်လည်း ၊ ဆုံးမ ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည်၊ နောက်မှ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဖြောင့်မတ် ခြင်းအကျိုး ကို ခံရ ကြ၏ ။¹² ထိုကြောင့် ၊ တွဲလွဲ နေသော လက် တို့နှင့် အား မရှိသော ဒူး တို့ကို ခိုင်ခံ့ စေကြလော့ ။¹³ ခြေမ စွမ်း သော သူ တို့သည် အဆစ် မ ပြုတ် သည် သာ မက ၊ ချမ်းသာ ရစေခြင်းငှာ ၊ သင် တို့သွားဘို့ရာဖြောင့် သော လမ်း တို့ကို ပြင်ဆင် ကြလော့ ။¹⁴ လူအပေါင်း တို့နှင့် အသင့်အတင့်နေ၍ ငြိမ်သက် ခြင်းကို၎င်း၊ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီကို၎င်း၊ မှီအောင် လိုက် ကြလော့။ သန့်ရှင်း ခြင်းပါရမီ ရှိလျှင်၊ အဘယ်သူ မျှ ထာဝရ ဘုရားကို မဖူး မမြင်ရ ။¹⁵ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို မ ရဘဲ မနေ စေခြင်း ငှာ၎င်း ၊ ခါး စွာ သော ပင် မြစ် ပေါက် ၍ သင် တို့နှောင့်ရှက် သဖြင့်၊ လူအ များ တို့သည် အပြစ် နှင့် မ ညစ်ညူး စေ ခြင်း ငှာ၎င်း ။¹⁶ မ တရား သော မေထုန်

မှီဝဲ သော သူမ ရှိ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း ၊ တ နပ် စာ အ ဘိုး နှင့် သားဦး အရာ ကို ရောင်း သော ဧ သော ကဲ့သို့ ဘုရား တရား ကို မရှိမသေ ပြုသောသူ မ ရှိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ သတိနှင့်ကြည့်ရှု ကြလော့ ။¹⁷ သင်တို့သိ သည်အတိုင်း ၊ ဧ သော သည် နောက်မှ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ကို အမွေခံ ခြင်း ငှာ အလိုရှိ သောအခါ ၊ ငြင်းပယ် ခြင်း ကို ခံ ရ၏။ မျက်ရည် ကျ၍ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို အလွန်ရာ သော်လည်း ၊ မိမိ အဘ၏ စိတ် ပြောင်းလဲခြင်းအခွင့် ကို မ တွေ့ မရ ။¹⁸ ထိုမှတစ်ပါး၊ သင်တို့သည် လက်နှင့်တွေ့ နိုင်သော တောင်သို့၎င်း၊ လောင် သော မီး သို့၎င်း၊ မည်း သော တိမ်တိုက်၊ မှောင်မိုက် ၊ မိန်းသက်မုန်တိုင်း သို့၎င်း ။¹⁹ တံပိုး မှတ် ခြင်း အသံ သို့၎င်း ၊ နှုတ်ကပတ် တော် အသံ သို့၎င်း၊ ရောက် ကြသည်မ ဟုတ်။ ထိုအသံ တော်ကို ကြား သောသူ တို့သည်၊ ထပ် ၍ မိန့် တော်မ မှု မည်အကြောင်း တောင်းပန် ကြ၏ ။²⁰ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တိရစ္ဆာန် သော်လည်း ထိုတောင် ကို ထိမိ လျှင်၊ ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်၍ သေစေ ဟု ပညတ် တော်မူသံ ကို လူတို့သည်နား မ ခံနိုင်ကြ ။²¹ ထိုသို့ ထင်ရှား ကြသောအရာသည် အလွန်ကြောက်မက် ဘွယ်ဖြစ် ၍၊ မောရှေ က၊ ငါ သည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းရှိသည်ဟုဆို ၏ ။²² သင်တို့သည် ဇိအုန် တောင် သို့၎င်း ၊ အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ မြို့တော်တည်းဟူသော ကောင်းကင် ယေ ရှုရှု လင် မြို့သို့၎င်း၊ အတိုင်းမသိ များ စွာ သော ကောင်းကင် တမန်တို့၏ စည်းဝေး ခြင်းသို့၎င်း၊ ။²³ ကောင်းကင် စာရင်း ၌ ဝင်သော သားဦး တို့၏ အသင်းတော် သို့၎င်း ၊ ခပ်သိမ်း သောသူ တို့ကို တရား စီရင် တော် မူ သော ဘုရားသခင် အထံ တော် သို့၎င်း ၊ စုံလင် ခြင်း သို့ရောက် သော သူတော်ကောင်း တို့၏ စိတ် ဝိညာဉ် တို့ ထံသို့၎င်း ။²⁴ ပဋိညာဉ် တရား သစ် ၏ အာမခံ တည်းဟူသော ယေရှု ထံတော်သို့၎င်း ၊ အာဗေလ ၏ အသွေး ပြောဆို သောအရာ ထက် သာ၍ မြတ်သော အရာကို ပြောဆိုသော ဖြန်းဆွတ် ခြင်း၏ အသွေးထံသို့၎င်း ရောက် ကြ၏ ။²⁵ သင်တို့သည် မိန့် တော်မူသော သူ ၏စကားတော်ကို မ ငြင်း မပယ်မည်အကြောင်း သတိပြု ကြလော့။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဗျာဒိတ် တော်ကို ဆင့်ဆိုသောသူ ၏စကား ကို ငြင်းပယ် သော သူ တို့သည် အပြစ် မ လွတ် ရသည်မှန်လျှင် ၊ ထိုမျှမက ၊ ကောင်းကင် ဘုံက မိန့်တော်မူသော သူ ၏စကားကို ငါ တို့သည် နား မ ထောင်ဘဲ နေ လျှင်၊ သာ၍ကြီး စွာ သော အပြစ် နှင့် အဘယ်သို့ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း ။²⁶ အထက် ကဗျာဒိတ်တော် အသံ သည် မြေကြီး ကို လှုပ် သည် ဖြစ်၍၊ ယခု တ ဖန် ငါ သည် မြေကြီး နှင့် ကောင်းကင် ကိုလှုပ် ဦးမည်ဟု ဂတိ တော်ရှိ ၏ ။²⁷ တ ဖန် ဟူသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မ လှုပ် သောအရာ တို့ကို တည် စေခြင်းငှာ ၊ လှုပ် သောအရာ တို့ကို လောကီအရာကဲ့သို့ ပယ်ဖျက် လိမ့်မည်ဟု ဆိုလို သတည်း ။²⁸ ထိုကြောင့် ၊ ငါ တို့သည်မ လှုပ်နိုင် သော နိုင်ငံ ကို ရ သည် ဖြစ်၍၊ ခန့်ညား ကြောက်ရွံ့ သော သဘော နှင့် ဘုရားသခင် ကို လျောက်ပတ် စွာ ဝတ်ပြု နိုင် မည်အကြောင်း ၊ ကျေးဇူး တော် ကို စွဲလမ်း ကြကုန်အံ့ ။²⁹ ငါ တို့ဘုရားသခင် သည်

လောင် သောမီး ဖြစ် တော်မူ၏။

13 ညီအစ်ကို ချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌တည် ကြလော့။ ဧည့်သည် ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကို မ မေ့ မလျော့ကြနှင့် 2 အချို့သောသူတို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုသည်တွင်၊ ကောင်းကင်တမန် တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ဧည့်ခံ ကြပြီ 3 အကျဉ်း ခံရသော သူ တို့နှင့်အတူကိုယ်ခံရသကဲ့သို့ မှတ် ၍၊ သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့် မ ကင်းလွတ် သော သူ ဖြစ် ၍၊ ညဉ့်ခံ ခံ ရ သော သူ တို့ ကို အောက်မေ့ကြလော့ 4 ခပ်သိမ်း သော သူတို့၌ မင်္ဂလာဆောင် ခြင်း အမှု နှင့် သစ္စာ သံဝါသပြု ခြင်း အမှုသည် အသရေ ရှိ စေ လော့။ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု သော သူ နှင့် သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား သော သူ ကို ဘုရားသခင် စစ်ကြော စီရင် တော် မူ လိမ့်မည် 5 သင် တို့၏ကျင့်ကြံ ပြုမှုခြင်းသည် ငွေ ကိုတပ်မက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍၊ ကိုယ်၌ရှိ သောဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲ ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် သင့် ကို မ စွန့် ၊ သင့် ကို အလျှင်း ပစ် ၍မ ထားဟု ဂတိ တော်ရှိ ၍ 6 ထိုကြောင့် ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ ကိုမစ တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ လူ သည် ငါ ၌ပြု နိုင်သမျှ ကိုငါမ ကြောက် ဟု၊ ငါ တို့သည် ရဲရင့် သောစိတ်နှင့် ပြောဆို ရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏ 7 ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို သင် တို့အား ဟောပြော ၍၊ သင် တို့ ကို အုပ် သော သူ တို့ ကို အောက်မေ့ ကြ လော့။ သူ တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ကြံ ပြုမှု ၍ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင် လျက်၊ သူ တို့၏ယုံကြည် ခြင်းကို မှီအောင် လိုက်ကြလော့ 8 ယေရှု ခရစ် သည် မနေ့ ၊ ယနေ့ ၊ နောင်ကာလ အစဉ် အမြဲ မ ပြောင်း မလဲ နေ တော်မူ၏ 9 အထူးထူး အပြားပြားသော အယူဝါဒ သစ် ကို လိုက်၍ မ ဖောက်ပြန် ကြနှင့်။ အစာ များအားဖြင့်စိတ် ခိုင်ခံ့မြဲမြဲခြင်းမ ရှိ ဘဲ၊ ကျေးဇူး တော်အားဖြင့်ခိုင်ခံ့ မြဲမြဲလျှင် အကျိုး ရှိ၏။ အစာ များ ကို အမှု ထားသော သူ တို့သည် အကျိုး ကိုရကြပြီမ ဟုတ် 10 တဲ တော်၌ ဝတ်ပြု သောသူ တို့စား ရသောအခွင့် မ ရှိ သောယဇ်ပလ္လင် သည် ငါတို့၌ရှိ ၍ 11 အကြောင်းမူကား ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကောင် ၏ အသွေး ကို သန့်ရှင်း ရာ ဌာနထဲသို့ သွင်း ပြီးမှ၊ ယဇ်အသေ ကောင်တို့ကို တပ် ပြင် ၌ မီးရှို့ရ၏ 12 ထိုသို့ နှင့်အညီ၊ ယေရှု သည်မိမိ အသွေး အားဖြင့် လူ များကို စင်ကြယ် စေခြင်းငှာ ၊ မြို့တံခါး အပြင် ၌ အသေခံ တော်မူ၏ 13 သို့ဖြစ်၍ ၊ ငါတို့သည် ထိုသခင် နှင့်အတူကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ ၍၊ တပ် ပြင် ၊ အထံ တော်သို့ ထွက်သွား ကြ ကုန်အံ့ 14 အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည် ဤ ဘဝ၌ အ မြဲ တည်သော မြို့ မ ရှိ၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သော မြို့ ကို ရှာ ကြ၏ 15 ထိုကြောင့် ၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး တော်ကို ဝန်ခံ လျက်၊ နှုတ်ခမ်း အသီး တည်းဟူသောချီးမွမ်း ခြင်း ယဇ် ကို သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အစဉ် ပူဇော် ကြကုန်အံ့ 16 ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ဥစ္စာ ဝေမျှ ခြင်း အမှု တို့ကို

မ မေ့ မလျော့ ကြ နှင့်။ ထိုသို့သော ယဇ် ကို ဘုရားသခင် သည် အားရ နှစ်သက်တော်မူ၏ 17 သင် တို့ကို အုပ် သောသူ တို့၏ စကား ကို နားထောင် ၍ နှိမ့်ချ လျက်နေကြလော့၊ သူတို့သည် ကိုယ်တိုင် စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့၊ သင် တို့ စိတ် ဝိညာဉ်၏ အကျိုး အလိုငှာစောင့် နေကြကုန်၏။ သင် တို့ အကျိုး ကို မဖြစ်စေတတ် သော ဝမ်းနည်း ခြင်းမ ရှိ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိ၍၊ သူတို့သည်စစ်ကြော ခြင်း ကို ခံ ရမည်အကြောင်း သတိပြု လျက် နေ ကြ လော့ 18 ငါ တို့ အဘို့ ဆုတောင်း ကြ လော့။ ငါတို့သည် ကိုယ် ကို ကိုယ် သိ သော စိတ်ကြည်လင် လျက်၊ အရာရာ တို့၌ ကောင်းမွန် စွာကျင့် နေခြင်း ငှာ အလိုရှိ သော သူ ဖြစ်သည် ဟု စိတ်စွဲ လမ်း ခြင်း ရှိ ကြ၏ 19 ငါ သည် သင် တို့ ရှိ ရာ သို့ အလျင်အမြန် ပြန် ရ သော အခွင့် ရှိ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ငါ တို့အဘို့ ဆုတောင်း မည် အကြောင်း ငါသည်သာ၍ နှိုးဆော် တောင်းပန်၏ 20 ထာဝရ ပဋိညာဉ် တရား၏ အသွေး တော် အားဖြင့် ၊ သိုး များ ကို ထိန်း သော သိုးထိန်း ကြီး ဖြစ်သော ငါ တို့ သခင် ယေရှု ကိုသေ ခြင်းမှ နှုတ်ဆောင် တော်မူသော၊ ငြိမ်သက် ခြင်း၏အရှင်ဘုရားသခင် သည်၊ 21 မိမိ နှစ်သက် တော်မူသော အမှုအရာ ကို ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် သင် တို့၌ ပြု တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အလို တော်သို့ လိုက် မည်အကြောင်း ၊ ကောင်း သော အကျင့်အမျိုးမျိုး ၌ သင် တို့ ကို ပြုပြင် တော် မူ ပါ စေသော။ ထို သခင် ယေရှု ခရစ် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ အာမင် 22 ညီအစ်ကို တို့၊ ငါသည် အကျဉ်း အားဖြင့် ရေးထား၍ ကြား လိုက် သော ဤဆုံးမခြင်း သြဝါဒစကား ကို သည်းခံ မည်အကြောင်း၊ ငါ သည် သင် တို့ကို နှိုးဆော် တောင်းပန်၏ 23 ငါ တို့ညီ တိမောသေ ကို အခြားသို့ လွှတ် လိုက်သည်အရာကို သိမှတ် ကြလော့။ သူသည် မ ကြာမမြင့်မှီ ရောက် လျှင် ၊ ငါသည်သူ နှင့်အတူ လာ၍ သင် တို့ကို တွေ့မြင် လိမ့်မည် 24 သင် တို့ကို အုပ် သောသူ အပေါင်း တို့ကိုငင်း ၊ သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့ကိုငင်း၊ နှုတ်ဆက် ကြ လော့။ ဣ တ လိ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် သင် တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏ 25 သင် တို့ အပေါင်း ၌ ကျေးဇူး တော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ယာကုပ်

1 ဘုရားသခင် နှင့် အရှင် ယေရှု ခရစ် ၏ကျွန် ငါ ယာ ကုပ် သည်၊ အရပ် ရပ် တို့၌ ကွဲပြား သော တ ဆယ် နှစ် ပါး သော အမျိုး တို့ကို မေတ္တာနှင့် ကြား လိုက်ပါ၏။² ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့၏ယုံကြည် ခြင်း ကို စစ်ကြော စုံစမ်း ခြင်း အရာ သည် သည်းခံ ခြင်း ကို ပွား စေ တတ် သည် ဟု သိမှတ် လျက်၊ အထူးထူး အပြား ပြား စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံ သောအခါ၊³ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း သက်သက် ဖြစ်သည် ဟု မှတ် ကြ လော့။⁴ သင် တို့သည် အလျှင်း မ ချို့တဲ့ ဘဲ စေ့စပ် စုံလင် မည်အကြောင်း ၊ သည်းခံ ခြင်း စိတ်သည် အကုန်အစင်ပြုပြင် ပါ စေ။⁵ သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် ပညာ ကို လို လျှင် ၊ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် ခြင်း ကို ပြုတော်မ မှ ဘဲ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့အား စေတနာ စိတ်နှင့် ပေး သနားတော် မူ သော ဘုရားသခင် ကို တောင်း စေ၊ တောင်း လျှင် ရ လိမ့်မည်။⁶ သို့ရာတွင် တွေးတော ခြင်းမ ရှိဘဲယုံကြည် သောစိတ်နှင့် တောင်း ရ မည်။ တွေးတော ခြင်း ရှိ သော သူ သည် ကား ၊ လေ ခတ် ၍ လှုပ်ရှား တတ် သော လှိုင်း တံပိုး နှင့် တူ ၏။⁷ ထိုသို့သော သူ သည် စိတ် နှစ်ခွဲရှိသော သူ၊ ပြု လေ သမျှ တို့၌ မ တည်ကြည် သော သူ ဖြစ်၍၊⁸ ထာဝရ ဘုရား၏ လက်တော်မှ တစ်စုံတစ်ခု ကို ရ မည်ဟု မ ထင် မမှတ်စေနှင့်။⁹ အောက်လျှိုး နှိမ်ချသော ညီအစ်ကို သည်မိမိ ချီးမြှောက် ခြင်းအရာ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်စေ။¹⁰ ငွေရတတ် သော ညီအစ်ကိုသည် မိမိ နှိမ်ချ ဆင်းရဲခြင်းအရာ၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက် စေ။ အကြောင်းမူကား ၊ သူသည်မြက် ပွင့် ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန် ခြင်း သဘောရှိ၏။¹¹ နေ သည်ပူ သော အရှိန်နှင့် ထွက် သောအခါ၊ မြက်ပင် သည် သွေ့ခြောက် ခြင်းသို့ရောက်၍ အပွင့် လည်း ကြွေ တတ်၏။ တင့်တယ် သော အသွေးအဆင်း လည်း ပျောက်ပျက် တတ်၏။ ထိုနည်းတူပင် ၊ ငွေရတတ် သောသူ သည် မိမိ အမှုအရာတို့၌ ညှိုးနွမ်း ပျောက်ပျက် ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။¹² စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ကို သည်းခံ သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ စစ်ကြော စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံ ပြီး မှ သခင် ဘုရား ကို ချစ် သော သူ တို့အား ဂတိ ထား တော်မူသောအသက် သရဖူ ကို ရ လိမ့်မည်။¹³ အပြစ် သွေးဆောင် ခြင်း ကို ခံ ရ သော သူ မည်သည် ကား၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ကို သွေးဆောင် တော် မူ သည် ဟု မ ပြော စေ နှင့်။ မ ကောင်းသော အရာသည် ဘုရားသခင် ကိုမ သွေးဆောင်နိုင် ရာ။ ကိုယ်တော်သည်

လည်း အဘယ်သူ ကို မျှ အပြစ် သို့ သွေးဆောင် တော် မ မူ။¹⁴ မိမိ တပ်မက်သောစိတ် ဆွဲငင် ဖြားယောင်း ခြင်းကို ခံသောသူ မည်သည် ကား ၊ အပြစ် သွေးဆောင် ခြင်း သို့ ရောက် တတ်၏။¹⁵ တပ်မက် သောစိတ် သည် ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ဒုစရိုက် သည်လည်း ပြည့်စုံ လျှင် သေ ခြင်းကို ဘွား တတ်၏။¹⁶ ငါ ချစ် သောညီအစ်ကို တို့၊ အလွဲ မ ယူကြနှင့်။ ကောင်းမြတ် စုံလင် သော ဆု ကျေးဇူး ရှိသမျှ တို့သည် အလင်း တို့၏ အဘ ထံ တော်က သက်ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ အထက် အရပ် မှ လာ ကြ၏။¹⁷ ထိုအ ဘ သည် ရွှေ့လျော့ တိမ်းယိမ်း ခြင်း မ ရှိ ၊ ပြောင်းလဲ ခြင်း အရိပ် နှင့် ကင်းလွတ် တော် မူ၏။¹⁸ နိမ္မိတ သတ္တဝါ တို့တွင် ငါ တို့သည် အဦး သီး သော အသီး ကဲ့သို့ ဖြစ် စေ ခြင်းငှာ၊ သမ္မာတရား စကား အားဖြင့်မိမိ အလို တော်အတိုင်း ငါ တို့ ကို ဖြစ် ဘွား စေ တော်မူ၏။¹⁹ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ ချစ် သော ညီအစ်ကို တို့၊ ခပ်သိမ်း သော သူ တို့သည် နား ကြား ခြင်း ငှာ လျင်မြန် ကြ စေ။ စကား ပြောခြင်းငှာ ၎င်း ၊ အမျက်ထွက် ခြင်းငှာ ၎င်း နှေး ကြ စေ။²⁰ လူ ၏ဒေါသအမျက် သည် ဘုရားသခင် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို မ ပြုစု တတ်။²¹ ထိုကြောင့် ၊ ခပ်သိမ်း သော ညစ်ညူး ခြင်း၊ မနာလို သောစိတ်လွန်ကျူးခြင်းကို ပယ်ရှား ၍ ၊ သင် တို့စိတ် ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင် နိုင် သော၊ အထဲ ၌ စိုက်ပျိုး သောနှုတ်ကပတ် တရားကို နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့် ခံယူ ကြ လော့။²² ကိုယ်ကို ကိုယ် လှည့်ဖြား ၍ ၊ နှုတ်ကပတ် တရားကို နာ ရုံမျှသာ ပြုသောသူမ ဟုတ်၊ တရားကိုကျင့်သောသူ ဖြစ် ကြလော့။²³ တရား ကိုမ ကျင့် ဘဲနာ ရုံမျှသာပြုသောသူ မည်သည်ကား၊ မှန် ၌ မိမိ ပကတိ မျက်နှာ ကို ကြည့် သော သူ နှင့်တူ ၏။²⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကြည့် ပြီးမှ၊ အခြားသို့သွား ၍ မိမိအဆင်းသဏ္ဍာန် ကို ချက်ခြင်း မေ့လျော့ တတ်၏။²⁵ လွတ် ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် ၍စုံလင် သောတရား ၌ စေ့စေ့ကြည့်ရှု ၍ တည်ကြည်သောသူမူကား၊ တရားနာ ၍ မေ့လျော့ သောသူမ ဟုတ်၊ အကျင့် ကျင့် သောသူဖြစ် သဖြင့်၊ မိမိ ကျင့် သော အကျင့်၌ မင်္ဂလာ ရှိ သော သူ ဖြစ် ၏။²⁶ သင် တို့တွင် အကြင်သူ သည် သီလ ဆောက်တည် ဟန် ပြု သော်လည်း၊ မိမိ နှုတ် ကို မ ချုပ်တည်း ၊ မိမိ နှလုံး ကို လှည့်ဖြား ၏။ ထို သူ ၏ သီလ သည် အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ်၏။²⁷ ခမည်း တော် ဘုရား သ ခ င် ရှေ့ ၌ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း သော သီလ ဟူမူကား ၊ မိဘမရှိ သောသူငယ်

တို့နှင့် မုဆိုးမ တို့သည် ဆင်းရဲ ခံရသောအခါ၊ သူ တို့ကို ကြည့်ရှု ပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် လည်းလောကီ အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းစင် အံ့သောငှာစောင့်ရှောက် ခြင်းပေတည်း။

2ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ ဘုန်းကြီး တော်မူသော ငါ တို့ သခင် ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ခြင်းအမှုမှာ၊ လူမျက်နှာ ကို ထောက် ခြင်းမ ရှိ ကြ နှင့်။² ရွှေ လက်စွပ်နှင့် တင့်တယ် သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ၊ ညစ် သောအဝတ်ကိုဝတ် ၍ ဆင်းရဲ သောသူနှစ်ဦးသည် သင် တို့၏ တရား စ ရပ် ထဲ သို့ ဝင် သောအခါ ၊³ တင့်တယ် သော အဝတ် ကို ဝတ်ဆင် သောသူ ကိုကြည့် ၍ ၊ ကောင်းမွန် သော ဤအရပ် မှာထိုင် ပါဟူ၍၎င်း ၊ ဆင်းရဲ သောသူ ကို ၊ ဟိုမှာ နေ လော့၊ သို့မဟုတ် ဤ အရပ်မှာ ငါ့ ခြေ တင်ခုံအောက် ၌ ထိုင် လော့ဟူ၍၎င်း၊ သင် တို့သည် ပြောဆို လျှင် ၊⁴ တစ်ဘက်၌ကွက်သောစိတ် ရှိ၍ မကောင်း သော အကြံအစည် နှင့် စီရင် သော သူ ဖြစ် ကြသည်မ ဟုတ်လော။⁵ ငါ ချစ် သောညီအစ်ကို တို့၊ နားထောင် ကြလော့။ လောက တွင် ဆင်းရဲ သောသူ တို့သည် ယုံကြည် ခြင်းရတနာကို ရ တတ်စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် သောသူ တို့အား ပေးမည်ဟုဝန်ခံ တော်မူသော နိုင်ငံ တော်၏အမွေခံ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထိုသူတို့ကို ရွေးကောက် တော် မူ သည် မ ဟုတ် လော။⁶ သင် တို့သည် ဆင်းရဲ သော သူ ကို မထိမဲ့မြင် ပြုကြသည်တကား ။ ငွေရတတ် သော သူ တို့သည် သင် တို့ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ကြသည်မ ဟုတ်လော။ တရား ပလ္လင် ရှေ့ သို့ ဆွဲငင် ကြသည်မဟုတ်လော။⁷ သင် တို့ကို သမုတ် သော နာမ တော် မြတ် ကို သူ တို့သည် ကဲ့ရဲ့ ကြ သည်မ ဟုတ် လော။⁸ ကိုယ် နှင့် စပ်ဆိုင် သော သူ ကို ကိုယ် နှင့် အမျှ ချစ် လော့ ဟု ကျမ်းစာ ၌ ပါ သော ရွှေ ပညတ် တော် ကို သင် တို့သည် စောင့်ရှောက် လျှင် ၊ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် ရာ သို့ ရောက် ကြ၏။⁹ သို့မဟုတ် လူ မျက်နှာ ကို ထောက် လျှင် ၊ ဒုစရိုက် ကို ပြုသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ တရားကို လွန်ကျူး သောသူဟု ပညတ် တော်အားဖြင့် ထင်ရှား စွာ ဖြစ်ကြ၏။¹⁰ အဘယ်သို့ နည်းဟူမကား၊ ပညတ် တရားအလုံးစုံ ကို စောင့်ရှောက် သည်တွင် တစ်စုံတစ်ခု၌ မှား မိလျှင် ၊ ပညတ် တရား ကို လွန်ကျူးသော အပြစ် ရှိ ၏။¹¹ သူ့ မယားကိုမ ပြစ်မှား နှင့် ဟု ပညတ် တော်မူသောသူ က၊ လူအသက်ကို မ သတ် နှင့် ဟု ပညတ် တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်သူ့ မယားကိုမ ပြစ်မှားဘဲနေ သော်လည်း ၊ သူအသက်ကိုသတ် လျှင် ၊ ပညတ် တရားကို လွန်ကျူး သော သူ ဖြစ် ၏။¹² လွတ် ခြင်း တရား အတိုင်း စီရင် ခြင်း ကို ခံရ လတို့ သော သူ ကဲ့သို့ ၊ စကား ပြော ခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကို စီရင်ကြ လော့။¹³ ကရုဏာ မရှိသောသူ သည်၊ ကရုဏာ ကိုမ ရ ဘဲ၊ တရား စီရင် ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။ ကရုဏာ သည် တရား စီရင် ခြင်း ကို အောင်၍ ဝါကြွား တတ်၏။¹⁴ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူက၊ ငါသည်ယုံကြည် ခြင်းရှိ ၏ဟုပြော လျက် ၊ အကျင့် ကို မ ကျင့် ဘဲနေ လျှင် အဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။ ထိုယုံကြည်ခြင်း

သည် ထိုသူ ကို ကယ်တင် နိုင် သလော။¹⁵ ညီအစ်ကို နှမ တို့သည် အဝတ် အချည်းစည်းရှိ၍၊ နေ့တိုင်း စားရ သောအစာ မရှိ သောအခါ ၊¹⁶ သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူက၊ ငြိမ်ဝပ် စွာသွား ကြ လော့။ နွေး ကြလော့။ ဝ ကြလော့ဟု ပြော လျက် ၊ သူ တို့ကိုယ် နှင့် တော်လျော် သော အသုံးအဆောင်ကို မ ပေး ဘဲနေလျှင် အဘယ် အကျိုး ရှိသနည်း။¹⁷ ထိုနည်းတူ ၊ အကျင့် နှင့် ကင်း သော ယုံကြည် ခြင်းသည် တစ်ပါးတည်းရှိ သောကြောင့် အသေ ဖြစ်၏။¹⁸ တနည်း ကား၊ သင် သည်ယုံကြည် ခြင်းရှိ ၏။ ငါ သည်အကျင့် ရှိ ၏။ သို့ ဖြစ်၍သင် သည်အကျင့် မ ရှိဘဲ သင် ၏ယုံကြည် ခြင်းကို ပြ လော့။ ငါ မူကား၊ အကျင့် အားဖြင့် ငါ ၏ယုံကြည် ခြင်းကို ပြ မည်ဟုပြော စရာ ရှိ၏။¹⁹ ဘုရားသခင် တစ်ဆူတည်း ရှိ သည်ဟု သင် သည်ယုံ ၏။ ကောင်း ပေ၏။ နတ်ဆိုး တို့သည် ယုံ ၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် ကြ၏။²⁰ လျှပ်ပေါ် သောလူ ၊ အကျင့် နှင့်ကင်း သော ယုံကြည် ခြင်း သည် အသေ ဖြစ် သည်ကို သိ ချင် သလော။²¹ ငါ တို့အဘ အာဗြ ဟံ သည်၊ မိမိ သား ကုဇာက် ကို ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ တင်လှူ ပူဇော် သောအခါ၊ အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်သည်မ ဟုတ် လော။²² ယုံကြည် ခြင်းသည် အကျင့် နှင့်အတူ ပြုပြင် ၍၊ အကျင့် အားဖြင့် စုံလင် သည်ကိုသိမြင် ရ၏။²³ အာဗြဟံ သည် ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ် ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ် တော် မူ၏ဟူသော ကျမ်း စကား ပြည့်စုံ လေ၏။ အာ ဗြ ဟံ သည် လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏အဆွေ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ် ခြင်း ကို ခံရ၏။²⁴ လူ သည်ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် သာ ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်သည်မ ဟုတ်။ အကျင့် အားဖြင့် ရောက် သည်ကို သင်တို့ သိမြင် ရကြ၏။²⁵ ထိုနည်းတူ ၊ ပြည်တန်ဆာ ရာ ခပ် သည်၊ တမန် တို့ကိုလက်ခံ ပြီးမှ အခြား သောလမ်း ဖြင့် လွတ် လိုက်၍ ၊ အကျင့် အားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ သို့ ရောက်သည်မ ဟုတ်လော။²⁶ ဝိညာဉ် နှင့်ကင်း သောကိုယ် သည် အသေ ဖြစ် သကဲ့သို့ ၊ အကျင့် နှင့်ကင်း သော ယုံကြည် ခြင်းသည် အသေ ဖြစ် ၏။

3ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ ငါတို့သည်သာ၍ ကျပ်တည်းသော စစ်ကြော စီရင်ခြင်း ကို ခံ ရ မည်ဟု သင်တို့သိ ၍ အများ သောဆရာ မ ဖြစ် ကြနှင့်။² ငါတို့ရှိသမျှ သည် အများ သောအားဖြင့် မှား တတ်ကြ၏။ စကား အားဖြင့် မှား ခြင်းမရှိ သောသူ မည်သည်ကား ၊ စုံလင် သော သူ ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို တကိုယ် လုံး ကို ချုပ်တည်း နိုင် သောသူ ဖြစ်၏။³ မြင်း ကိုနိုင် ခြင်းငှာ ပစပ် ကိုဇက် ခွံ့တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်း ကိုယ် တကိုယ်လုံး ကို လှည့် စေတတ်၏။⁴ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အလွန် ကြီး သော သင်္ဘော သည် ပြင်း စွာ သော လေ ဟုန် နှင့် လွင့် သွား သော်လည်း ၊ တက်မ ကိုင်အလိုရှိ သည်အတိုင်း ၊ ငယ် သောတက်မ ဖြင့် လှည့် တတ်၏။⁵ ထိုနည်းတူ ၊ လျှာ သည်ငယ် သော အင်္ဂါ ဖြစ် သော်လည်း အလွန် ဝါကြွား တတ်၏။ အဘယ်မျှ လောက်များစွာ သောထင်း ကို အနည်းငယ် သာ မီး သည်ညှိ နိုင်သည်ကို ကြည့် ပါ

လော့။^၆လျှာ သည် မီး ဖြစ်၏။ ဒုစရိုက် ၏ လောက ဓါတ်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာ သည် ငါ တို့၏ အင်္ဂါ တို့တွင် တည်၍ တစ်ကိုယ်လုံး ကို ညစ်ညူး စေ၏။ ဇာတိ စက်ကိုလည်း ရှို့တတ်၏။ မိမိသည်လည်း ငရဲ မီးရှို့ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။^၇သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ တွား တတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့ကို လူမျိုးသည် အောင်တတ်သည်အတိုင်း အောင်ခဲ့ပြီ။^၈လျှာကိုကား ၊ အဘယ်လူမဆီမအောင်နိုင် ၊ မဆုံးမနိုင်သော အဆိုးအညစ်ဖြစ်၏။ သေစေတတ်သော အဆိပ်အတောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။^၉ငါတို့သည်လျှာဖြင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းသော လူတို့ကိုလျှာဖြင့် ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။^{၁၀}နှုတ်တစ်ပါးတည်းအထဲက၊ ထောမနာ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျိန်ဆဲခြင်းထွက်တတ်ပါသည်တကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းရာ။^{၁၁}စမ်းရေပေါက်တစ်ပေါက်တည်း အထဲက ချိုသော ရေနှင့် ခါးသော ရေထွက်တတ်သလော။^{၁၂}ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သံလွင်သီးကို သီးနိုင်သလော။ စပျစ်ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို သီးနိုင်သလော။ ထိုအတူ၊ ငန်သော ရေသည် ချိုသော ရေကို မဖြစ်စေနိုင်။^{၁၃}သင်တို့တွင် အတတ်အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိတစ်စုံတစ်ယောက်ရှိလျှင် ၊ ထိုသူသည် ပညာ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွ ၊ ကောင်းမြတ်သော ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့် မိမိအမှုတို့ကို ပြုပါစေ။^{၁၄}သို့မဟုတ် သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ခါးစွာသော ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင် ၊ သမ္မာတရားကို မုသာဖြင့် ဆန်၍ မဝါကြွားကြနှင့်။^{၁၅}ထိုသို့သော ပညာသည် အထက်မှ သက်ရောက်သော ပညာမဟုတ်။ မြေကြီးပညာ၊ ဇာတိပကတိပညာ၊ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။^{၁၆}အကြောင်းမူကား ၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင် ၊ မငြိမ်မဝပ် ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်စွာပြုမူခြင်း အမျိုးမျိုး ရှိတတ်၏။^{၁၇}အထက်မှ သက်ရောက်သောပညာမူကား ၊ ရှေ့ဦးစွာ စင်ကြယ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၊ အသင့်အတင့်နေတတ်ကြ၏။ ဖြည်းညှင်း သောသဘောရှိ၏။ သွေးဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာနှင့်၎င်း ၊ ကောင်းကျိုးနှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၏။ လျစ်လျူသောစိတ် ရှိ၏။ လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းစင်၏။^{၁၈}အသင့်အတင့်နေခြင်းငှာ ပြုစုတတ်သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ မျိုးစေ့ကိုငြိမ်သက်စွာကြံတတ်ကြ၏။

4 သင်တို့တွင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါများ၌ စစ်ပြိုင်သော ကိလေသာကမစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။^၂သင်တို့သည် တပ်မက်၍ မရကြ။ လူအသက်ကို သတ်၍ ၎င်း၊ အလွန်လိုချင်သော လောဘစိတ်ရှိ၍၎င်း၊ အလိုမပြည့်စုံနိုင်ကြ။ ရန်တွေ့ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းကိုလည်း ပြု၍မရကြ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဆုမတောင်းဘဲ

နေကြ၏။^၃ဆုတောင်းလျှင်လည်း ကာမဂုဏ်ခံစားစရာတို့ရှိစေခြင်းငှာ ၊ အလွဲတောင်းသောကြောင့် မရကြ။^၄မတရားသော မေထုန်၌မီဝဲသော ယောက်ျားမိန်းမတို့၊ လောကီမိဿဟာယသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသလော။ ဤလောကနှင့် မိသုသဟာယ ဖွဲ့လိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ရန်သူဖြစ်၏။^၅ကျမ်းစာချက်အချည်းနီး သက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ၊ ငါတို့၌ တည်နေသော ဝိညာဉ်တော်သည် ငြူစုစေချင်သော သဘောရှိသည်ဟူ၍၎င်း၊ ထင်ကြသလော။^၆ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သာ၍ များသောကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟုလာသတည်း။^၇ထိုကြောင့် ၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့ လိုက်ကြလော့။ မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သူသည် သင်တို့ထံက ပြေးသွားလိမ့်မည်။^၈ဘုရားသခင်၌ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင်တို့၌ချဉ်းကပ်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်ကို စင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ်ခွဲရှိသောသူတို့၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။^၉ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ ဝိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းကို စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ ဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်စေကြလော့။^{၁၀}ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ၊ သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။^{၁၁}ညီအစ်ကိုတို့၊ အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုချင်းကို ကဲ့ရဲ့၍ ၊ သူ၌အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်သောသူသည် တရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် ၊ သင်သည် တရားကို ကျင့်သောသူမဟုတ်။ တရားကို စစ်ကြောစီရင်သောသူဖြစ်၏။^{၁၂}ပညတ်တရားကို ထားပိုင်သောသူ၊ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သောသူ တစ်ပါးတည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းငှာ၎င်း ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၎င်း၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတစ်ပါးကို စစ်ကြောစီရင်သော သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။^{၁၃}ယနေ့နက်ဖြန် ဤမည်သော မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုမြို့၌ တနှစ်ပတ်လုံး နေ၍ ကုန်သွယ်သဖြင့် အမြတ်ရအောင် ပြုကြကုန်အံ့ဟု ဆိုတတ်သော သူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။^{၁၄}နက်ဖြန်နေ့၌အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကိုသင်တို့မသိကြ။ သင်တို့အသက်သည် အဘယ်သို့သောအရာဖြစ်သနည်း။ ခဏထင်ရှားပြီးမှကွယ်ပျောက်တတ်သော အခိုးအငွေဖြစ်၏။^{၁၅}တာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိ၍ ၊ ငါတို့သည်လည်း အသက်ရှင်လျှင် ၊ ဤသို့ပြုကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ပြုကြကုန်အံ့ဟု သင်တို့ဆိုသင့်ရာဖြစ်၏။^{၁၆}ယခု သင်တို့သည် မိမိထောင်လွှားခြင်း၌ ဝါကြွားကြသေး၏။ ထိုသို့သော

ဝါကြွား ခြင်းရှိသမျှ သည် မကောင်း မသင့်ဖြစ် ၏။¹⁷ ထိုကြောင့် ၊ ကောင်း သောအကျင့် ကို သိ လျက် မ ကျင့် ဘဲနေသော သူ သည် အပြစ် ရှိ ၏။

5 အချင်း သူဌေး၊ သူကြွယ် တို့ ၊ ယခု လာ ကြ၊ သင် တို့ အပေါ် ဌ်ရောက် လတံ့သော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာ ကြောင့် ငိုကြွေး အော်ဟစ် ကြ။² သင် တို့ ဥစ္စာပစ္စည်း သည် ပုပ်စပ် လျက် ရှိ၏။ အဝတ် ကို လည်း ပိုးကိုက်စား လေပြီ။³ ရွှေ ငွေ လည်း အချေး တက်၍ ပျက် ကုန်ပြီ။ ထိုအချေး သည် သင် တို့တစ်ဘက်၌ သက်သေ ဖြစ်၍၊ မီး ကဲ့သို့ သင် တို့အသား ကို စား လိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး သောနေ့ရက် ကာလ အဘို့ ဘဏ္ဍာ ကို ဆည်းဖူး ကြပြီ တကား၊⁴ နားထောင် ကြ၊ သင် တို့လယ်ကွက် ၌ ရိတ် သော သူ တို့ကို လှည့်စား ၍၊ အခ မ ပေးဘဲ နေ သောကြောင့်၊ ထိုအခ သည် ကြွေးကြော် လေ၏။ ရိတ် သော သူ တို့၏ အော်ဟစ် ခြင်း အသံ သည် လည်း ၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ နား တော်ထဲသို့ ဝင် လေပြီ။⁵ သင် တို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ ကာမဂုဏ် ခံစား၍ အလွန် ပျော်မွေ့ ကြ ပြီ။ သတ် ရသော နေ့ ၌ ကဲ့သို့၊ မိမိ တို့ နှလုံး ကို မွေးမြူ ကြ ပြီ။⁶ ဖြောင့်မတ် သောသူ ကို အပြစ်စီရင် ၍ ကွပ်မျက် ကြပြီ။ သူသည် လည်း သင် တို့ကို မ ဆီးတား ။⁷ ထိုကြောင့် ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သခင် ဘုရား ကြွလာ တော်မူသည်တိုင်အောင် သည်းခံ လျက် စောင့် နေ ကြ လော့။ အကယ်၍လယ် လုပ်သော သူသည်အရင် မိုဗ်း၊ နောက် မိုဗ်း ကို ရ သည်တိုင် အောင် ၊ အဘိုး ထိုက် သော မြေ အသီး ကို သည်းခံ လျက် စောင့် နေ၍ မြော်လင့် တတ်၏။⁸ သင် တို့သည်လည်း သည်းခံ လျက်စောင့် နေကြလော့။ ကိုယ် စိတ် နှလုံး ကိုမြဲမြဲ စေကြ လော့။ သခင် ဘုရား ကြွလာ တော်မူသော အချိန်ရောက် လုနီးပြီ။⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ စစ်ကြော စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံ ပြစ် တင် ခြင်း ကို မ ပြုကြ နှင့်။ တရား စီရင် ပိုင်သောသူ သည် တံခါး နား မှာ ရှိ တော်မူ၏။¹⁰ ငါ့ညီအစ်ကို တို့၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမ တော်ကို အမှီပြု ၍ ဟောပြော သော ပရော ဖက် တို့သည် ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေ့ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၏ ပုံ သက်သေကို ပြ ကြပြီဟုမှတ်ကြလော့။¹¹ သည်းခံ နိုင်သောသူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ သော သူ ဟူ၍ ငါ တို့သည် ခေါ်ကြ၏။ ယော ဘ သည် သည်းခံ ကြောင်းကို သင်တို့ကြား ရကြပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိအမှုကို လက်စသတ် တော်မူရာမှာ အလွန် သနား စုံမက် တော်မူကြောင်းကို လည်း သိမြင် ရ ကြပြီ။¹² ငါ့ညီအစ်ကို တို့၊ ခပ်သိမ်း သောအမှုအရာ တို့တွင် ကျိန်ဆို ခြင်းကိုသာ၍ရှောင် ကြလော့။ ကောင်းကင် ဘုံကို တိုင်တည် ၍ မ ကျိန်ကြနှင့်။ မြေကြီး ကိုတိုင်တည်၍ မ ကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတပါး ၊ အဘယ် အကျိန်အားဖြင့်မျှ မ ကျိန်ကြနှင့်။ အပြစ် စီရင် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့စကားမှာ ၊ ဟုတ် သည် ကို အဟုတ် ၊ မ ဟုတ်သည်ကို မ ဟုတ်ဖြစ် စေကြလော့။¹³ သင် တို့ တွင် ဆင်းရဲ ခံရသောသူ ရှိလျှင် ဆုတောင်း စေ။ ရွှင်လန်း သောသူ

ရှိလျှင် ဆာလံသီချင်း ကိုဆို စေ။¹⁴ နာ သောသူ ရှိလျှင်၊ သင်းအုပ် ကိုခေါ်၍ သူတို့ သည် သခင် ဘုရား၏ နာမ တော်ကို အမှီပြု လျက်၊ လူနာ ကိုဆီ နှင့်လူး ၍ သူ့အပေါ်မှာ ဆုတောင်း ကြစေ။¹⁵ ထိုသို့ပြု လျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်း၏ပဌနာ သည် လူနာ ကို ကယ်ဆယ် ၍ ၊ သခင် ဘုရားသည် သူ ကိုထမြောက် စေတော်မူမည်။ သူ သည်အပြစ် ပြု မိ သော်လည်း ထိုအပြစ် ကို လွတ်တော်မူမည်။¹⁶ အချင်းချင်း တစ် ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ၊ ကိုယ်အပြစ် ကို ဖော်ပြ တောင်းပန်ကြ လော့။ ချမ်းသာ ရမည် အကြောင်း ၊ အချင်းချင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်း ကြ လော့။ သူတော်ကောင်း ဆုတောင်း ၍ အရှိန် ကြီးသော ပဌနာ သည် အလွန် တန်ခိုး ပါ၏။¹⁷ ဧလိယ သည် ငါ တို့ကဲ့သို့လောကဓံ တရား၌ ကျင်လည် သော သူ ဖြစ် သော်လည်း ၊ မိုဗ်း မ ရွာ မည် အကြောင်း အထူးသဖြင့်ဆုတောင်းသောအခါ၊ သုံး နှစ် နှင့် ခြောက် လ ပတ်လုံးမြေ ပေါ်သို့ မိုဗ်း မ ရွာဘဲနေ၏။¹⁸ တဖန် ဆုတောင်း သောအခါ ၊ မိုဗ်းကောင်းကင် သည် မိုဗ်းရွာ စေ၏။ မြေကြီး သည် လည်း မိမိ အသီး ကို သီး လေ၏။¹⁹ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် သမ္မာတရား လမ်းမှ လွဲ သွား၍ သူတစ်ပါး သည် ထိုသူ ကို ပြန် စေလျှင်မူကား ၊²⁰ အပြစ် ရှိသောသူ ကို မှားယွင်း သောလမ်း မှ ပြန် စေသောသူ သည်၊ ဝိညာဉ် ကို သေ ခြင်းမှ ကယ်တင် ၍ များစွာ သောအပြစ် တို့ကို ဖုံးအုပ် တတ် သည် ဟု ထိုသူသည် သိမှတ် စေ။

၁ပေတရု

၁ ယေရှု ခရစ် ၏ တမန်တော် ငါပေတရု သည်၊ နားထောင် ခြင်း ကျေးဇူး၊ ယေရှု ခရစ် ၏ အသွေး တော်နှင့် ဖြန်း ခြင်းကျေးဇူးကိုခံ ရမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ၏ အနာဂတ်သဘာဝတော်အတိုင်း ရွေးကောက် တော်မူသောသူတည်းဟူသော၊^၂ ပုန့်တု ပြည်၊ ဂလာတိ ပြည်၊ က ပုပဒေါကို ပြည်၊ အာရှိ ပြည်၊ ဗိသုနိ ပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြား သော ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌များပြား ပါစေသော။^၃ အသက် ရှင် ခြင်း နှင့် စပ်ဆိုင် သော မြော်လင့် ခြင်း အကြောင်း ရှိ စေ ခြင်း ငှာ၊ ဖောက်ပြန် ခြင်း၊ ညစ် စွန်း ခြင်း၊ ညှိုးနွမ်း ခြင်း နှင့် ကင်း စင် သော အမွေ တော်ကို ငါတို့သည် ခံရစေမည်အကြောင်း ၊ ယေရှု ခရစ် ကို သေ ခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်မူသောအားဖြင့် ၊ ကြီးစွာ သောက ရုဏာ တော်နှင့်အညီ ငါ တို့ကို တစ်ဖန်ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသော၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော်မူစေသတည်း။^၄ ထိုအမွေတော်သည်ကား၊ နောက်ဆုံး သော ကာလ ၌ ထင်ရှား စေ ခြင်း ငှာ ပြင်ဆင် သော ကယ်တင် ခြင်း သို့ ရောက်စေမည်အကြောင်း ၊^၅ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုး တော်သည် စောင့်ရှောက် တော်မူ သော သင် တို့အဘို့ ကောင်းကင် ဘုံ၌ သို့ထား လျက် ရှိ သော အမွေ တည်း။^၆ အရည် ကျို၍ စုံစမ်း ခြင်း ကို ခံ နိုင် သော်လည်း ၊ ပျက်စီး တတ် သော ရွှေ ကိုစစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်၊ သင် တို့ယုံကြည် ခြင်းကို စစ်ကြော စုံစမ်း ခြင်းအရာ သည်သာ၍မြတ် သည်နှင့်၊ ယေရှု ခရစ် ပေါ်ထွန်း တော် မူ သောအခါ အချိုး အ မွမ်း ၊ ဂုဏ် သရေ ၊ ဘုန်း အာနုဘော် အလို ငှာ ဖြစ် မည်အကြောင်း၊ အထူးထူး အပြားပြား သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသောအကြောင်းရှိလျှင် ၊^၇ သင်တို့သည် ယခု ခဏ ခံရ၍ ဝမ်းနည်း သော်လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး တော်ကိုထောက်၍ ရွှင်လန်း သောစိတ်ရှိကြ၏။^၈ ထိုသခင် ကိုသင် တို့သည် မ မြင် ဘူးသော်လည်းချစ် ကြ၏။ ယခု မှာ လည်းမ မြင် ဘဲလျက်၊ ယုံကြည် သော အားဖြင့်ဘုန်းအသရေနှင့် စပ်ဆိုင်သော၊ ပြော ၍မမှီနိုင်သော ရွှင်လန်း ခြင်းစိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက် ကြသည် ဖြစ်၍၊^၉ စိတ် ဝိညာဉ် ကို ကယ်တင် ခြင်း တည်း ဟူသော ယုံကြည် ခြင်း၏ အကျိုး ကို ခံ ရ ကြ၏။^{၁၀} ထို ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း

အရာကို ပရောဖက် တို့သည် စေ့စေ့ စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ ၍၊ သင် တို့ ခံ ရ သော ကျေးဇူး တော် အကြောင်း ကို ဟောပြော ကြ ပြီ။^{၁၁} ခရစ်တော် ခံ တော်မူရသော ဆင်းရဲကို၎င်း ၊ ဆင်းရဲ ခံ ပြီးမှ ကြီးစွာတော်မူရသော ဘုန်း စည်းစိမ်ကို၎င်း၊ သူ တို့အထဲ ၌ရှိသော ခရစ်တော် ၏ဝိညာဉ် သည် သက်သေခံနှင့်သောအခါ၊ အဘယ် မည် သောသူကို၎င်း၊ အဘယ်သို့ သောအချိန်ကာလကို ၎င်း ဆိုလို တော် မူ သည် ဟု မေးမြန်း ရှာဖွေ ကြ၏။^{၁၂} ကိုယ် ဟောပြော ပြုစု သော အရာ များတို့သည်၊ ကိုယ် အဘို့မ ဟုတ်၊ သင် တို့အဘို့ဖြစ်သည်ဟု ထိုသူ တို့ အားဖွင့်ပြ တော်မူ၏။ ကောင်းကင် ဘုံမှ စေလွှတ် တော် မူသောသန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော်ပါလျက် ၊ သင် တို့အား ဧဝံဂေ လိ တရားကို ဟောပြောသော သူ တို့သည်၊ ထို အရာ များကို သင် တို့အား ယခု ကြားပြော ကြပြီ။ ထိုအရာ တို့ကို ကောင်းကင်တမန် တို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု စဉ်းစားချင် သော စေတနာ စိတ်ရှိ ကြ၏။^{၁၃} သို့ဖြစ်၍ ၊ သင် တို့စိတ် နှလုံးကို ခါးပန်း စည်း ၍ သမ္မာ သတိရှိ ကြ လော့။ ယေရှု ခရစ် ပေါ်ထွန်း တော် မူ သောအခါ ၊ သင် တို့ဆီ သို့ရောက် လတုံသော ဆု ကျေးဇူးကို အဆုံး တိုင်အောင်မြော်လင့် ကြလော့။^{၁၄} အထက် က သင် တို့သည် မှောင်မိုက် ထဲမှာကျင့်သော တပ်မက် ခြင်းတရားကို ယခုမ လိုက် မကျင့်ဘဲ၊ နားထောင် တတ် သော သူငယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊^{၁၅} သင် တို့ကိုခေါ်တော်မူသော သူ သည် သန့်ရှင်း တော် မူ သည် နည်းတူ ၊ ကျင့်ကြံ ပြုမူသမျှ တို့၌ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ ကြ လော့။^{၁၆} အကြောင်းမူကား ၊ ငါ သည် သန့်ရှင်း တော် မူ သောကြောင့် ၊ သင် တို့သည် လည်း သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ ကြ လော့ ဟု ကျမ်းစာ လာ သတည်း။^{၁၇} လူ မျက်နှာ ကို မ ငဲ့၊ ခပ်သိမ်းသော သူ တို့၏ အကျင့် အတိုင်း စီရင် တော် မူ သော ခမည်း တော် ကို သင်တို့သည် ဆုတောင်း ကိုးကွယ်လျှင် ၊ ဧည့်သည် ဖြစ် စဉ် ကာလ ပတ်လုံးကြောက်ရွံ့ သောစိတ်နှင့် ကျင့် နေ ကြ လော့။^{၁၈} မိ စဉ်ဘ ဆက် ကျင်လည် သော အချည်းနီး ကျင့်ကြံ ပြုမူ ခြင်း မှ ၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသောဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော ဥစ္စာနှင့် သင်တို့ကို ရွေး တော်မူသည်မ ဟုတ်။^{၁၉} အဘယ်အပြစ် မျှမရှိ၊ အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းစင်သော သိုးသငယ် ကဲ့သို့သော ခရစ်တော် ၏ အသွေး တော် မြတ် နှင့် ရွေးတော်မူသည် ကို သိမှတ် ကြ လော့။^{၂၀} ထို ခရစ်တော် ကား၊ ဤကမ္ဘာ မ တည် မရှိမှီခန့်ထား တော်မူခြင်းကို ခံနှင့်သည်

ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် အားဖြင့် ဘုရားသခင် ကို ယုံကြည် သော သင် တို့အဘို့ ၊ ဤနောက်ဆုံး သော ကာလ ၌ ထင်ရှား တော်မူပြီ။ ²¹သင် တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ထောက်လျက်ယုံကြည် ခြင်း၊ မြော်လင့် ခြင်း ရှိ စေ ခြင်း ငှာ၊ ထိုသခင် ကို ဘုရားသခင် သည် သေ ခြင်း မှ ထမြောက် စေ၍ ဘုန်း အသရေကို ပေး သနားတော် မူပြီ။ ²²သင် တို့သည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့ အားဖြင့် ဖြစ်ဘွား သည်မ ဟုတ်၊ ²³မ ဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်း ဟူသောအသက် ရှင်၍ အစဉ်အမြဲတည် တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကို များ ကိုချစ် ယောင်မ ဆောင် ၊ အမှန်ချစ် ခြင်းအလို ငှာ စိတ်ထဲ မှသမ္မာ တရား ကို နားထောင် လျက်၊ ကိုယ် စိတ် နှလုံး ကို စင်ကြယ် စေ ပြီးသည်နှင့်အညီ၊ စင်ကြယ် သော စိတ် နှင့်အချင်းချင်း အားကြီး သော ချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိ ကြ လော့။ ²⁴လူမျိုး ရှိ သမျှ သည်လည်း မြက် ပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူမျိုး ၏ ဘုန်း ရှိသမျှ သည်လည်း မြက် ပွင့် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ မြက်ပင် သည်ညှိုးနွမ်း သွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့် လည်း ကြွေ တတ်၏။ ²⁵ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားမူကား ၊ ကာလအစဉ်အမြဲ တည် ၏။ ထို နှုတ်ကပတ် တော်သည်၊ သင် တို့ အား ဟောပြော သော ဧဝဂေလိတရားဖြစ် သတည်း။

2ထိုကြောင့် ၊ သင်တို့သည် သခင် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကို မြည်းစမ်း ကြသည်ဖြစ်၍ ၊ ²အမျိုးမျိုး သော မနာလို ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်း၊ လျှို့ဝှက် ခြင်း၊ ငြူစူ ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ရှိ သမျှ ကို ပယ်ရှား ၍၊ ကယ်တင် ခြင်းအလို ငှာ နှုတ်ကပတ် တရား၏ နို့ စစ် အားဖြင့် ကြီးပွား မည်အကြောင်း ၊ ³ဘွားစ သော သူငယ် ကဲ့သို့ ၊ ထိုတရား နို့ကို အလွန် လိုချင် သော စိတ်ရှိ ကြ လော့။ ⁴လူ တို့ ပယ် ထား၍ ဘုရားသခင် ရွေးချယ် တော်မူသော အသက် ကျောက် မြတ် တည်း ဟူသောထိုသခင် ထံသို့ သင်တို့သည်ရောက် ၍၊ ⁵အသက် ကျောက် များကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ်တည်ဆောက် လျက်ရှိသဖြင့် ဓမ္မ တိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင် နှစ်သက် တော် မူရာ ဓမ္မ ယဇ် ကိုပူဇော် ရသော သန့်ရှင်း သော ယဇ် ပုရောဟိတ် မျိုး လည်း ဖြစ် ကြ၏။ ⁶ထိုသို့ နှင့်အညီ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ရွေးချယ် သော တိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက် မြတ် ကို ဇီအုန် တောင် ပေါ်မှာ ငါ ချိတ် ထား၏။ ထို ကျောက် ကို အမှီပြု သော သူ သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမ ရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။ ⁷သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည် ခြင်းရှိသော သင် တို့၌ကားဘုန်း အသရေရှိ၏။ နားမထောင် သော သူ တို့၌ကား ၊ တိုက် ကို တည်လုပ် သော သူ များ ပယ် ထားသော ကျောက် သည် နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွဋ် ပျားသို့ ရောက် ပြန်၏။ ⁸နား မ ထောင် ဘဲ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို ထိ မိ ၍ ၍ လဲ သော သူ တို့သည် ထိ မိ ၍ ၍ လဲ စရာ ကျောက် ၊ မှားယွင်း စရာ ကျောက် လည်း ဖြစ်၏။ ထို အမှု နှင့် တွေ့စေ ခြင်း ငှာ ထို သူ တို့

ကို ခန့်ထား တော် မူ သတည်း။ ⁹သင် တို့ မူကား ၊ မှောင်မိုက် ထဲ မှ အံ့ ဘွယ် သော အလင်း တော် သို့ ခေါ်သွင်း တော် မူ သော သူ ၏ဂုဏ် ကျေးဇူး များ ကို ဖော်ပြ စေ ခြင်း ငှာ ၊ ရွေးချယ် တော် မူ သော အမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ မင်း စည်းစိမ်ရှိသော ယဇ် ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်း သော လူမျိုး ၊ ပိုင်ထိုက် တော် မူ သော အပေါင်း အသင်း ဖြစ် ကြ၏။ ¹⁰အထက် က အပေါင်း အသင်း မ ဟုတ်၊ ယခု တွင် ဘုရားသခင် အပေါင်း အသင်းဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော် ကို အထက်ကမ ခံရသော်လည်း ယခု တွင် ခံရ ကြ၏။ ¹¹ချစ်သူ တို့၊ ဝိညာဉ် နှင့်စစ် ပြိုင် တတ်သော ကိုယ် ကာယတပ်မက် ခြင်းတို့ကို ရှောင် မည်အကြောင်း၊ ဧည့်သည် အာဂန္တုကဲ့သို့သောသင်တို့ကို ငါ တောင်းပန် ၏။ ¹²သာသနာပ လူတို့သည် သင် တို့ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ကြသည်အမှု မှာ၊ ဘုရားသခင် ကြည့်ရှု စီရင်တော်မူသော နေ့ရက် ၌ ၊ သင် တို့၏ ကောင်း သော အကျင့် ကို သူ တို့သည် ထောက်ရှု ၍ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း မည်အကြောင်း၊ သူ တို့ ရှေ့၌တင့်တယ် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့် နေကြလော့။ ¹³သခင် ဘုရား၏မျက်နှာတော် ကို ထောက်လျက်၊ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသောရှင်ဘုရင် ဖြစ်စေ ၊ လူဆိုး တို့ကို ဒဏ်စီရင် စေခြင်းငှာငှင်း၊ လူကောင်း တို့ကို ချီးမွမ်း စေခြင်းငှာငှင်း၊ ¹⁴ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ဝန်မင်း ဖြစ်စေ ၊ လူ တို့ တွင် စီရင် ခန့်ထားသမျှ သောမင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြလော့။ ¹⁵အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့သည် ကောင်းသော အကျင့် ကို ကျင့် သော အားဖြင့် လူမိုက် တို့၏ မိုက်မဲ သော စကား ကို ချေ စေ ခြင်း ငှာ၊ ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့သော အလို တော်ရှိ ၏။ ¹⁶လူ လွတ် ဖြစ်သော်လည်း၊ လွတ် ခြင်း အကြောင်းဖြင့် မ ကောင်း သော အမှု တို့ကို ဖုံးအုပ် သောသူကဲ့သို့ မ ကျင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် ကဲ့သို့ ကျင့် နေ ကြ လော့။ ¹⁷ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ ကို ရိုသေ ကြ လော့။ ညီအစ်ကို များကို ချစ် ကြလော့။ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ရှင်ဘုရင် ကိုရိုသေ ခြင်း ရှိကြလော့။ ¹⁸အစေခံငယ်သား တို့၊ အလွန် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွကိုယ်သခင် တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြ လော့။ သခင်သည်စိတ်ကောင်း ၍ ဖြည်းညှင်း သောသဘောရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်း သော သဘောရှိသည်ဖြစ်စေ ဝန်ခံ ကြ လော့။ ¹⁹အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏မျက်နှာ တော် ကို ထောက်၍ ၊ မ တရား သော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို နာကျင် စွာ ခံ ရ လျှင် ကျေးဇူး ရှိ၏။ ²⁰ကိုယ် အပြစ် ကြောင့် ဒဏ် ခံ ရသောအခါ သည်းခံ လျှင် ၊ အဘယ် ချီးမွမ်း စရာ ရှိသနည်း။ ကောင်းမွန် စွာပြု၍ ဆင်းရဲ ခံ ရ သောအခါသည်းခံ လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ကျေးဇူး ရှိ၏။ ²¹အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသို့ အလို ငှာ သင် တို့ ကို ခေါ် တော် မူ ပြီ၊ ခရစ်တော် သည် ငါ တို့အတွက် ခံ တော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ ခြေ တော် ရာ ကို ရှောက် လိုက် စေ ခြင်း ငှာ ပုံ သက်သေ ကို ထား တော် မူ ပြီ။ ²²ထိုသခင် သည် ဒုစရိုက် ကိုမ ပြု ၊ နှုတ် တော်၌ လည်း မုသာ ကို ရှာ မ တွေ့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါပြန် ၍မ ကဲ့ရဲ့။ ²³အသေခံ ရ

သောအခါခြိမ်းချောက် ခြင်းကိုမ ပြု။ တရား သဖြင့် စီရင် တော်မူ သောသူ ဌ် ကိုယ်ကိုယ်အပ်နှံ တော်မူ၏။²⁴ ငါတို့သည်အပြစ် နှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ အသေ ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းအရာ၌ အသက် ရှင်စေမည် အကြောင်း ၊ ငါ တို့အပြစ် များကို ကိုယ်တော် တိုင် သစ် တိုင် မှာ ခံ တော် မူပြီ။ ဒဏ်ချက် တော် များ အားဖြင့် သင် တို့သည် အနာ ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။²⁵ သင်တို့သည် အထက်ကလမ်းလွဲ ၍ ပျောက်သောသိုး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ ၏။ ယခု မူကား ၊ သိုးထိန်း တည်း ဟူသောသင် တို့၏ဝိညာဉ် တို့ကို အုပ်စိုး ကြည့်ရှုတော်မူသောအရှင် ထံသို့ ပြန်ရောက် ကြပြီ။

3အထက် ဆို ခဲ့ ပြီးသည် နည်းတူ မိန်းမ တို့ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ ကြလော့။² သို့ပြု၍၊ နှုတ်ကပတ်ဘုရားတော် ကို နား မ ထောင် သော ယောက်ျား အချို့ ရှိ လျှင်၊ ထို သူ တို့သည် တရားမ နာသော်လည်း ၊ သင် တို့၏ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းနှင့် စင်ကြယ် သောအကျင့် တို့ကို ထောက်ရှု ၍၊ မိမိမယား ၏ အကျင့် အားဖြင့် သွေးဆောင် လျက် အတူပါ မည် အကြောင်း ရှိ၏။³ သင်တို့၌ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင် ကျစ် ခြင်း၊ ရွှေ ဆင် ခြင်း၊ အဝတ် ဝတ် ခြင်း တည်းဟူသောအပြင် တန်ဆာဆင်ခြင်းမ ဖြစ် စေဘဲ။⁴ ဘုရားသခင် ရှေ့ မှာ အဘိုး များစွာထိုက်သော နူးညံ့ ငြိမ်သက် ခြင်းသဘော တည်းဟူသောမ ဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်း ရှိသော စိတ် နှလုံး၏ အတွင်း လူ ဖြစ် စေကြလော့။⁵ ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား ၍သန့်ရှင်း သော မိန်းမ တို့သည် ရှေး ကထိုသို့ ကိုယ် ကို တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ စာရာ သည် အာဗြဟံ ကို သခင် ဟုခေါ်ဝေါ် ၍ သူ ၏စကားကို နားထောင် သကဲ့သို့ ၊ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုးခြင်း ကို ဝန်ခံ ကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန် စွာ ကျင့်၍ ၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းအလျှင်း မ ရှိဘဲနေလျှင် စာရာ ၏သမီး ဖြစ် ကြ၏။⁶ ထိုနည်းတူ ၊ ယောက်ျား တို့ ဆုတောင်း ခြင်းအမှု၌ အဆီးအတား မ ရှိစေခြင်းငှာ အသက် ရှင်ခြင်းကျေးဇူး တော်ကို ဆက်ဆံ၍အမွေ ခံ ရသော သူ ချင်းကဲ့သို့ ၊ သတိ ပညာ နှင့် လျော် စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်း နှင့် အတူ နေ ၍၊⁷ အားနည်း သော သူ ကို ပြုသင့်သည်အတိုင်း သူ ကို စောင့်မ ပြုစု ကြ လော့။⁸ အချုပ်အခြာ စကား ဟူ မူကား၊ သင် တို့အပေါင်း သည် စိတ် တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်းရှိကြလော့။ စိတ် ကြင်နာ ခြင်း၊ ညီအစ်ကို ချင်း ကဲ့သို့ ချစ် ခြင်း၊ သနား စုံမက် ခြင်း၊ စိတ် နှိမ်ချ ခြင်း ရှိ ကြ လော့။⁹ သင် တို့သည် ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာ ကို အမွေခံ စေ ခြင်း အလို ငှာ ခေါ် တော် မူ သော သူ ဖြစ်သည် ဟု သိမှတ် ၍၊ အချင်းချင်းရန်တို့ မ မှု ပြန်၍ မကဲ့ရဲ့ ၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို ပြုကြလော့။¹⁰ အသက် ကိုမွေ့လျော် စေ၍ ၊ ကောင်းမွန် သော နေ့ ရက် တို့ကို တွေ့မြင် ခြင်းငှာအလိုရှိ သောသူ သည်၊ မိမိလျှာ ကိုမ ကောင်း သောအရာနှင့် ကင်းလွတ် စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်း လည်း မုသား စကားကို မ ပြော စေနှင့်။¹¹ ဒုစရိုက် ကိုလွှဲရှောင် ၍ သုစရိုက် ကို

ပြု စေ။ သူတစ်ပါးနှင့် အသင့်အတင့် နေ ခြင်း ကို ရှာ ၍ မှီ အောင် လိုက် စေ။¹² အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဖြောင့်မတ် သော သူ တို့ ကို ကြည့်ရှု တော် မူ၏။ သူ တို့ ဆုတောင်း ခြင်း ကို လည်း နားထောင် တော် မူ၏။ ဒုစရိုက် ပြု သော သူ တို့ကို ကား ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မျက်နှာ လွှဲ တော်မူ၏။¹³ သင် တို့သည်ကောင်း သောတရားကို ကျင့် သောသူဖြစ် လျှင် ၊ အဘယ်သူ ညှဉ်းဆဲ မည် နည်း။¹⁴ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကြောင့် ဆင်းရဲ ခံ ရလျှင် မူကား ၊ မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သူ တို့၏ခြိမ်းချောက် ခြင်းကို မ ကြောက် ကြနှင့်၊ မ ထိတ်လန့် ကြနှင့်။¹⁵ စိတ် နှလုံးထဲ၌ ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ကို ရိုသေ ခြင်းရှိကြလော့။ သင် တို့မြော်လင့် ခြင်း၏အကြောင်း ကို မေးမြန်း သောသူရှိသမျှ တို့အား၊ နူးညံ့ သောသဘော၊ ကြောက်ရွံ့ သောသဘောနှင့် ပြန်ပြော ခြင်းငှာ ၊ ကာလအစဉ်မပြတ် အသင့် ရှိ နေကြလော့။¹⁶ ခရစ်တော် ၌ သင် တို့ကျင့်သော အကျင့် ကောင်း ကို ရှုတ်ချ သော သူ တို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောအခါ ၊ ကိုယ်တိုင် ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိမည်အကြောင်း ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ် ကြည်လင် လျက် နေ ကြလော့။¹⁷ ဘုရားသခင် အလို တော်ရှိ လျှင် ၊ သုစရိုက် ကို ပြု၍ ဆင်းရဲ ခံ ခြင်းသည်၊ ဒုစရိုက် ကို ပြု၍ ခံခြင်းထက် သာ၍ကောင်း ၏။¹⁸ ခရစ်တော် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့်အသေ သတ် ခြင်းကိုခံ၍၊ ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်အသက် ရှင်ခြင်း သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ တို့ကို ဘုရားသခင် အထံ တော်သို့ ပို့ဆောင် ခြင်းငှာ ၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူသောသူသည်၊ မ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့အတွက် ၊ ဒုစရိုက် အပြစ်များကြောင့် တစ်ခါ ခံ တော်မူ၏။¹⁹ ထိုဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် လည်း ကြွသွား တော်မူ၍၊ ယခုထောင် ထဲမှာ လှောင်ထားသော ဝိညာဉ် တို့အား တရားဟော တော်မူ၏။²⁰ ထိုဝိညာဉ်တို့မူကား ရှေးကာလ၊ နောဇ လက်ထက် ၌ ၊ နည်း သောသူတည်းဟူသောလူ ရှစ် ယောက်တို့ကို ရေ အားဖြင့် ကယ်ဆယ် သောသဘော ကိုတည်လုပ် စဉ် တွင်၊ ဘုရားသခင် ၏ ခန္တီ တော်သည်ဆိုင်းလင့် တော် မူ သော်လည်း၊ နားမထောင် သော ဝိညာဉ် ဖြစ်သတည်း။²¹ ထိုသို့သော ဥပမာ အတိုင်း ၊ ယခု တွင်ဗ တုတီဇံ သည် ယေရှု ခရစ် ထမြောက် တော်မူသောအားဖြင့် ၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တတ်၏။ ဗတုတီဇံဟုဆိုသော်၊ ကိုယ် ကာယ၏ အညစ်အကြေး ဆေးကြော ခြင်း ကို မ ဆိုလို။ ကိုယ် ကို ကိုယ် သိ သောစိတ်ကြည်လင် ၍၊ ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ဝန်ခံ ခြင်းကို ဆိုလို သတည်း။²² ထိုသခင် သည် ကောင်းကင် ဘုံသို့ ကြွ တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန် အစ ရှိသော အာဏာစက် တန်ခိုး များတို့ ကို အုပ်စိုး လျက်၊ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာ တော်ဘက်၌ ရှိ တော် မူ၏။

4ထိုသို့ခရစ်တော် သည် ကိုယ်ခန္ဓာ တော်၌ ငါတို့အတွက်ခံ တော် မူ သည် မှန်သော ကြောင့်၊ သင် တို့လည်း ထိုသို့သော သဘော ကို လက်နက် ပြု၍သုံးစွဲ ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ခံ

သောသူ သည် ဒုစရိုက် တို့နှင့် လွတ်ငြိမ်း သည်ဖြစ်၍၊²နောက် တဖန်သူ တို့၏ တပ်မက် ခြင်းတရားကို မကျင့်၊ ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်အတိုင်း ကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက် အပိုင်းအခြားကျန်ရစ်သောကာလ ကို လွန် စေတတ်၏။³သာသနာပ လူတို့၏အလို သို့လိုက်၍ ၊ ကိလေသာ ညစ်ညူးခြင်း၊ ကာမ တပ်မက်ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မှု ခြင်း၊ ပွဲ လုပ်ခြင်း၊ သောက်ကြူး ခြင်း၊ အဓမ္မ ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌ကျင်လည်၍၊ ငါတို့လွန် စေပြီးသော အသက်ကာလသည် ငါတို့အားလောက် ပေ၏။⁴ယခုမှာ သင် တို့သည် သူတို့နှင့် အတူမ ဆက်ဆံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူး ညစ်ညူးစွာမပြုသည်အရာကို သူတို့သည်အံ့ဩ၍ ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။⁵သို့ဖြစ်၍ အသက် ရှင်သော သူ တို့ကို၎င်း ၊ သေ သော သူ တို့ကို၎င်း တရား စီရင် ခြင်း ငှာအသင့် ရှိ တော်မူသောသူ ရှေ့၌ ထိုသူတို့သည် စစ်ကြော ခြင်းကို ခံရ ကြလတ်။⁶ထို အကြောင်း ကြောင့် လူတို့ ရှေ့၌ ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် အပြစ် စီရင် ခြင်းကို ခံ ရသော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၎် ရှေ့တော်၌ စိတ် ဝိညာဉ် အားဖြင့် အသက် ရှင် မည်အကြောင်း ၊ သေသောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိ တရားကို ကြားရကြ၏။⁷ခပ်သိမ်း သော အမှုအရာ တို့သည် အဆုံး သို့ရောက် လှ သည် ဖြစ် သောကြောင့် ၊ သမ္မာ သတိရှိ ကြ လော့။ ဆုတောင်း ခြင်း အလို ငှာ စောင့် နေ ကြ လော့။⁸အခြား သော အမှုအရာ ထက် မက၊ အချင်းချင်း အားကြီးသော ချစ် ခြင်း မေတ္တာ သည် များ စွာ သော အပြစ် တို့ကို ဖုံးအုပ် တတ်၏။⁹မြည်တမ်း ခြင်း မ ရှိဘဲ အချင်းချင်း ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြု ကြ လော့။¹⁰သင် တို့သည် ဆု ကျေးဇူးတော်ကို အသီးသီး ခံရ ကြ သည်နှင့် အညီ ၊ ဘုရားသခင် ၏ အထူးထူး အပြား ပြား သော ကျေးဇူး တော်ဘဏ္ဍာစိုး ကောင်း ကဲ့သို့၊ အချင်းချင်း ဝေငှ ပေးကမ်း ကြ လော့။¹¹ဘုရားသခင် သည် အရာ ရာ ၌ ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှား စေမည်အကြောင်း ၊ ဟောပြော သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်နှင့်အညီ ဟောပြောစေ။ အခြားသော အမှုကို ဆောင်ရွက် သောသူ သည်၊ ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသော အစွမ်း သတ္တိအတိုင်း ဆောင်ရွက်စေ။ ထိုဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်း အသရေ အစွမ်းသတ္တိရှိ တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။¹²ချစ်သူ တို့၊ သင် တို့ကို စုံစမ်း စရာ တို့ ယခု ခံ ရသော မီး စစ် ခြင်း အရာ ကို ကား၊ သင် တို့၌ အံ့ ဩ ဘွယ် သော အရာ ဖြစ်သည် ဟု ထင်မှတ်၍၊ အံ့ဩ ခြင်း မ ရှိ ကြ နှင့်။¹³သင် တို့သည် ခရစ်တော် ၏ဆင်းရဲ ကို ဆက်ဆံ ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊ ဘုန်း တော် ပေါ်ထွန်း သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း မည်အကြောင်း ၊ ယခုပင်ဝမ်းမြောက် ကြလော့။¹⁴ခရစ်တော် ၏ နာမ ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုခံရလျှင် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်းကြီး သောဝိညာဉ် တော်သည် သင် တို့အပေါ်မှာ ကျန်းဝပ် တော် မူ၏။ သူ တို့၌ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သင် တို့၌ကား ချီးမွမ်း ခြင်း ရှိ တော်မူ၏။¹⁵လူ အသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးသော

အပြစ်၊ ဒုစရိုက် ကိုပြုသောအပြစ်၊ သူတစ်ပါး အမှု၌ ရောနှောသော အပြစ်ရှိ၍၊ သင် တို့တွင် အဘယ်သူ မှ မ ခံ စေ နှင့်။¹⁶ခရစ်ယာန် ဖြစ်သောကြောင့် ခံရလျှင် မူကား ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း မ ရှိစေနှင့်။ ထို အမှု ကြောင့် ခံ ရလျှင် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်း စေ။¹⁷ဘုရားသခင် ၏အိမ် တော် သား တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြော စီရင်ရသော အချိန် ရှိပြီ။ ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြော အချိန်ရှိပြီ။ ငါ တို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဧဝံဂေလိ တရားစကားကို နားမထောင် သောသူ တို့၏ အမှုသည် အဘယ်သို့ ပြီး လိမ့်မည်နည်း။¹⁸ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက် နိုင် ခဲ သည် မှန် လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ကို မ ကိုးကွယ် သော သူ၊ အပြစ် ထင်ရှားသောသူသည် အဘယ်မှာ ပေါ် လိမ့်မည်နည်း။¹⁹ထို့ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏အလို တော်အတိုင်း ဆင်းရဲခံရ သော သူ တို့သည်၊ ဘုရားသခင် ကို သစ္စာရှိ သော အသက် သခင် ကဲ့သို့ မှတ်လျက်၊ ကောင်း သောအကျင့်ကိုကျင့်နေ၍ ၊ ကိုယ်တော်၌မိမိ တို့အသက် ဝိညာဉ်ကိုအပ်နှံ ကြစေ။

5သင်းအုပ် အရာ၌၎င်း ၊ ခရစ်တော် ၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ကို သိမြင် သော သက်သေ အရာ၌၎င်း ခန့်ထား သော သူ၊ ထင်ရှား စေ တော်မူလှ တုံ့ သော ဘုန်း အသရေတော်ကို ဆက်ဆံ သောသူဖြစ် သော ငါ ပေ တ ရှု သည်၊ သင် တို့တွင် ရှိ သော သင်းအုပ် ချင်း တို့ ကို တောင်းပန် ပါ၏။²သင် တို့နှင့်အတူ ရှိသောဘုရားသခင် ၏ သိုး တော်စုကို ထိန်း ခြင်းအမှုမှာ၊ အနိုင် ထိန်းရသောကြောင့် မ ဟုတ်၊ မ စင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်သောကြောင့်မ ဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလို စေတနာ စိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှု အုပ်ထိန်း ကြ လော့။³အသီးအသီးအုပ် သော အသင်း တော် တို့ ကို အာဏာထား၍ အစိုးတရ ပြုသည် မ ဟုတ်ဘဲ၊ သိုး တော် စု ရှေ့မှာပုံ သက်သေ ကိုပြုသော သူ ဖြစ် ကြ လော့။⁴သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သိုးထိန်း အကြီး ပေါ်ထွန်း တော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် မညှိုးမနွမ်း တတ်သော ဘုန်းကြီး သော ပန်း ဦးရစ် သရဖူကို ခံရ ကြ လိမ့်မည်။⁵ထိုနည်းတူ ၊ အသက် ပျိုသောသူတို့၊ အသက်ကြီး သော သူ တို့၏ စကားကိုနားထောင် ကြ လော့။ ထိုမျှ မက ၊ အချင်းချင်း တစ်ယောက်အောက်တစ်ယောက်နှိမ့်ချ လျက် နေ၍၊ နှိမ့်ချ ခြင်း တန်ဆာ ကို ဆင် ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ထောင်လွှား ဖော်ကားသော သူတို့ကို ဘုရားသခင် တားဆီး တော် မူ၏။ စိတ် နှိမ့်ချ သော သူ တို့ အား ကျေးဇူး ပြု တော် မူ၏။⁶ထို ကြောင့် ကာလ အချိန်တန် လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို ချီးမြှောက် တော်မူမည်အကြောင်း ၊ တန်ခိုး ကြီးသော လက် တော် အောက် ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချ ကြ လော့။⁷သင် တို့ကိုသတိ နှင့် ကြည့်ရှု တော် မူ သောကြောင့် ၊ သင် တို့၌ စိုးရိမ် ခြင်း အမှု ရှိ သမျှ တို့ကို ကိုယ်တော် ၌ အပ်နှံ ကြ လော့။⁸သမ္မာ သတိရှိလျက် မအိပ် ဘဲစောင့် နေ ကြ လော့။ သင် တို့၏ ရန်သူ တည်း ဟူသော မာရ်နတ် သည်၊ ဟောက် သောခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ အဘယ်သူ ကို မျိုရ မည်နည်း

ဟူ၍လှည့်လည် ရှာဖွေ လျက်ရှိ၏။⁹သို့ဖြစ်၍၊ လူ ပြည်အရပ်ရပ် တို့၌ ရှိသော သင် တို့ ညီအစ်ကို များတို့သည် ထိုသို့သောဆင်းရဲကို ခံရကြသည်ဟုသိမှတ် လျက်၊ ယုံကြည် ခြင်း၌တည် ၍မာရ်နတ် ကို ဆီးတား ကြလော့။¹⁰ခရစ်တော် ယေရှု အားဖြင့် ငါ တို့ကို ထာဝရ ဘုန်း အသရေတော်သို့ ခေါ်တော်မူသော၊ ခပ်သိမ်း သော ကျေးဇူး ကိုပြုတော်မူသော ဘုရားသခင် သည် ခဏ ဆင်းရဲ ခံပြီးသော သင် တို့ကို စုံလင် တည်ကြည် ခိုင်ခံ့ မြဲမြံ စေ တော် မူ လိမ့်မည်။¹¹ထို ဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။¹²ငါသည်သင်တို့ကို တိုက်တွန်း သွေးဆောင် လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲ ဆည်းကပ်သောဤ အရာများသည် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်အမှန် ဖြစ် သည်ဟု သက်သေခံ လျက် ၊ ဤစာကို အကျဉ်း အားဖြင့် ရေး ပြီးမှ၊ ငါစိတ်ထင် သည်အတိုင်း သင် တို့အမှု၌ သစ္စာရှိ သော ညီအစ်ကို သိ လွှာ နှု လက် ဖြင့် ယခု ပေးလိုက်၏။¹³ငါ သား မာကု မှစ၍ ဗာဗုလုန် မြို့၌ ရှိသော သင် တို့နှင့်အတူ ရွေးချယ် တော် မူ သော အသင်းတော် သည် သင် တို့ ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။¹⁴အချင်းချင်း တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် မေတ္တာ နမ်း ခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင်သော သင် တို့အပေါင်း ၌ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိစေသတည်း။ အာမင်။

၂ပေတရု

၁ ယေရှု ခရစ် ၏ကျွန် တမန်တော် ငါရှိမုန် ပေတရု သည် ကယ်တင် တော်မူသောအရှင်၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ငါ တို့ယုံကြည် သည်နည်းတူ၊ မြတ်စွာသော ယုံကြည် ခြင်း ကို ရသောသူ တို့အား ကြားလိုက်ပါ၏။^၂ဘုရားသခင် ကို၎င်း ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ကို၎င်း၊ သိ သော ဉာဏ် အားဖြင့် ၊ ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင် တို့၌များပြား ပါစေသော။^၃ထိုသို့ နှင့်အညီ ငါ တို့ကို ဘုန်းတန်ခိုး တော်နှင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရား ကို သိသော ဉာဏ် အားဖြင့် ၊ ငါ တို့အားအသက် ရှင်ခြင်း၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော် ခြင်း နှင့် စပ်ဆိုင် သော အရာရှိ သမျှ တို့ကို ဘုရား တန်ခိုး တော်သည် ပေး သနား တော် မူ ပြီ။^၄ထိုသို့ သော အားဖြင့် လည်း အလွန် ကြီး မြတ် ၍ အ ဘိုး ထိုက် သော ဂတိ များ ကို ငါ တို့၌အပ်ပေး တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထို ဂတိတော် များ ကို အမှီပြု ၍ သင်တို့သည် လောကီ တပ်မက် ခြင်းအညစ်အကြေး နှင့် ကင်းလွတ် သဖြင့်၊ ဘုရား ပကတိ ကိုဆက်ဆံ ရသောသူ ဖြစ် ကြ မည်အကြောင်း တည်း။^၅ထိုသို့ အလို ငှာ၊ သင် တို့သည် ယုံကြည် ခြင်း၌ သီလ ကို၎င်း ၊ သီလ ၌ ပညာ ကို၎င်း၊^၆ပညာ ၌ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်းကို၎င်း ၊ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်းခံ ခြင်း ကို၎င်း၊ သည်းခံ ခြင်း၌ ဘုရား ဝတ်ကိုပြု၍ မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း၊^၇ထိုမွေ့လျော် ခြင်း၌ ညီအစ်ကို စုံမက်ခြင်းကို၎င်း ၊ ညီအစ်ကို စုံမက် ခြင်း၌ ချစ် ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း၊ အလွန် ကြိုးစားအားထုတ်၍ ထပ်ဆင့် ကြ လော့။^၈အကြောင်းမူကား ၊ ထိုပါရမီ တို့သည် သင် တို့၌ ရှိ ၍ ကြွယ်ဝ လျှင်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ကို သိကျွမ်း ခြင်း၌ မ ပျင်းရိ စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ အကျိုး မဲ့ မ ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ပြုပြင် တတ် ကြ၏။^၉ထို ပါရမီနှင့် ကင်း သောသူ မူကား ၊ မျက်စိ ကန်း၏။ ကိုယ် မျက်စိကိုကိုယ်ပိတ် ၏။ မိမိ အပြစ် ဟောင်း ဆေးကြော ကြောင်း ကို မေ့လျော့ ၏။^{၁၀}ထိုကြောင့် ၊ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့ခံရ သော ခေါ် တော် မူ ခြင်း နှင့် ရွေးချယ် တော် မူ ခြင်း ကို တည်မြဲ စေ ခြင်း ငှာသာ၍ ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ရွှေ့လျော့ခြင်း နှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်သည် ဖြစ်၍၊^{၁၁}ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော် မူ သောအရှင်သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ထာဝရ နိုင်ငံ တော်ထဲသို့ ဝင်စား ခြင်း အခွင့် ကို သင် တို့ အား ကြွယ်ဝ စွာ ပေး သနား တော် မူလ တံ့။^{၁၂}ထို ကြောင့် ၊ ယခု ဟောပြော သော သမ္မာ တရား ကို သင်

တို့သည် နားလည် ၍ တည်ကြည် ခြင်းရှိသော်လည်း ၊ ဤသို့သော စကား များ နှင့် သင် တို့အား အစဉ်မပြတ် သတိပေး မည် အမှု ကို ငါ မ မေ့ မ လျော့။^{၁၃}ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် သည် ဗျာဒိတ် ပေး တော် မူ သည် အတိုင်း ၊^{၁၄}ငါ တည်းခို ရာ တဲ ကို မ ကြာ မ မြင့် မှီ ငါ ပစ် သွား ရ မည် အရာ ကို ငါ သိမှတ် ၍၊ ဤ တဲ ၌ ရှိ နေ စဉ် ကာလ ပတ်လုံး ၊ သင် တို့ကို သတိပေး ၍ နှိုးဆော် အပ်သည်ဟု ငါ သဘော ရှိ၏။^{၁၅}ထိုမှတစ်ပါး ၊ ငါ စုတေ့ သည် နောက် ၊ သင် တို့သည် ဤ အရာ များ ကို အစဉ် မှတ်မိ စေ ခြင်း ငှာ ငါ ကြိုးစား အားထုတ်မည်။^{၁၆}ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ တန်ခိုး တော်ကို၎င်း ၊ ကြွလာ တော်မူ ခြင်းကို၎င်း၊ သင် တို့အား ကြားပြော သောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ် နှင့် ပြင်ဆင် သော ဒဏ္ဍာရီ စကားကိုမ လိုက် ၊ ဘုန်း အာနုဘော်တော် ကို ကိုယ်တိုင် မြင် သော သူ ဖြစ် ကြ၏။^{၁၇}အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဤသူ သည် ငါ နှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ ၏ ချစ်သား ပေတည်းဟူသောအသံ တော်သည်၊ ထူးမြတ် သော အရောင်အဝါ တော်ထဲက၊ ထိုသခင် သို့ရောက် သောအခါ၊ ခမည်း တော် ဘုရား သ ခ င် အထံ တော် မှ ဂုဏ် သရေ ဘုန်း အာနုဘော် ကိုခံရ တော်မူ၏။^{၁၈}ကောင်းကင် က ရောက်လာ သော ထို အသံ တော် ကို ငါ တို့သည် သန့်ရှင်း သောတောင် ပေါ်မှာ သခင် ဘုရား နှင့်အတူ ရှိ သောအခါ ကြား ရကြ၏။^{၁၉}ထိုမှတစ်ပါး၊ သာ၍ မြဲမြံ သော အနာဂတ္တိ စကား တော်သည် ငါတို့၌ ရှိ သေး၏။ စိတ် နှလုံး ထဲ၌ အာရုဏ်တက် ၍ ကြွယ်ဝပေါ်ထွက် သည် ကာလ တိုင်အောင် ၊ ထို အနာဂတ္တိ စကား တော်ကို မှောင်မိုက် အရပ် ၌ ထွန်းလင်း သော ဆီမီး ကဲ့သို့ မှတ် ၍၊ သင်တို့သည် အမှီပြုသင့်ကြ၏။^{၂၀}ကျမ်းစာ ၌ပါသော အနာဂတ္တိ စကားမည်သည်ကား ၊ ကိုယ် အလိုအလျောက် အနက် မ ပေါ်ဟု ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ် ကြလော့။^{၂၁}အကြောင်းမူကား ၊ အနာဂတ္တိ စကားသည် လူ အလို အားဖြင့်ဖြစ် ဘူးသည်မ ဟုတ်၊ ဘုရားသခင် ၏ သန့်ရှင်း သောသူ တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံရ ၍ ဟောပြော ကြ၏။

၂ သို့သော်လည်း ၊ ယုဒ လူ တို့တွင် မိစ္ဆာ ပ ရော ဖက် ရှိ ကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဖျက်ဆီး တတ်သော မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ အယူများကို ပရိယာယ် အားဖြင့်သွင်း၍၊ မိမိ တို့ကို ဝယ် တော်မူသော အရှင် ကိုငြင်းပယ်

လျက်၊ မိမိ အပေါ်သို့လျှင် စွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကို ရောက် စေသော မိစ္ဆာ ဆရာတို့သည် သင် တို့တွင် ရှိ ကြလိမ့်မည်။² သူ တို့ညစ်ညူး သော အကျင့် ဓလေ့ တို့ကို အများ သော သူ တို့သည် လိုက် သော အားဖြင့် သမ္မာ တရား လမ်း အသရေ သည် ပျက်စီး လိမ့်မည်။³ သူ တို့သည် လောဘ လွန်ကျူးလျက် ချော့မော့ သော စကား နှင့် သင် တို့ကို ကုန်သွယ် ကြ လိမ့်မည်။ သူ တို့အပြစ် စီရင် ခြင်းသည် ရှေး ကာလ မှစ၍မ ဖင့် မ နွဲ့၊ သူ တို့ ဖျက်ဆီး ခြင်း သည် လည်း အိပ် ၍မ ပျော်။⁴ အကြောင်းမူကား ၊ ပြစ်မှား သော ကောင်းကင်တမန် တို့ကို ဘုရားသခင် သည်နှမြော တော်မ မှု၊ ငရဲ ထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှ စစ်ကြော စီရင်ခြင်း အလိုငှာ ချုပ် ထား၍၊ မှောင်မိုက် သံကြိုး နှင့် ချည်နှောင် တော်မူ၏။⁵ ရှေး လောက ဓါတ်ကိုလည်း နှမြော တော် မ မှု။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရား ကို ဟော သော နော ဧ နှင့် လူ ခုနစ် ယောက် တို့ ကို စောင့်မ တော် မှု၍ ၊ ဘုရား ကို မ ကိုးကွယ် သော လောကီသား အပေါင်း တို့ ကို ရေလွှမ်း မိုး စေ တော် မူ၏။⁶ သော ဒုံ မြို့ နှင့် ဂေါ မော ရ မြို့ တို့ ကို မီးရှို့ ၍ ဖျက်ဆီး ရာ၊ ဒဏ် စီရင် တော်မူသဖြင့် နောင်၌ မတရား သော အကျင့်ကို ကျင့် အံ့သောသူ တို့ အားပုံ သက်သေ ကိုထား တော် မူ၏။⁷ ထိုအခါ မ တရား သော သူ တို့၏ ညစ်ညူး သော အကျင့် အားဖြင့် နှောင့်ရှက် ခြင်း ကို ခံ ရသောသူ၊ ဖြောင့်မတ် သော လော တ ကို ကယ်နှုတ် တော် မူ၏။⁸ ထိုဖြောင့်မတ် သော သူ သည် မ တရား သော သူ တို့တွင် နေ စဉ် အခါ၊ သူတို့၏ မတရား သော အမှု များကို နေ့တိုင်း မပြတ်မျက်စိ မြင် လျက်၊ နား ကြား လျက် ရှိ သဖြင့်၊ မိမိ ဖြောင့်မတ် သော စိတ် နှလုံးကို ပြင်း စွာ ညှဉ်းဆဲ ရ၏။⁹ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော် သော သူ တို့ကို စုံစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်းအထဲ က ကယ်နှုတ် ခြင်းငှာငင်း၊¹⁰ မ တရား သော သူ တို့ကို ဒဏ်ခံ စေမည် အကြောင်း၊ ညစ်ညူး သော တပ်မက် ခြင်းကိလေသာနှင့်တကွ ၊ ကာမဂုဏ် အလိုသို့လိုက်၍ ၊ အာဏာစက် ကို မထိမဲ့မြင် ပြုသော သူ တို့ကို အထူးသဖြင့် ဒဏ် ခံ စေမည် အကြောင်း၊ တရား ဆုံးဖြတ်သောနေ့ အဘို့ ချုပ် ထား ခြင်း ငှာငင်း ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် တတ်နိုင် တော် မူ၏။ ထိုသူ တို့သည် ရဲရင့် သော သူ၊ ကိုယ် အလိုသို့ လိုက်တတ် သော သူဖြစ်၍၊ ဘုန်း တန်ခိုးကြီး သော သူ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ ဝံ့ ကြ ၏။¹¹ ကောင်းကင် တမန် တို့မူကား၊ သူ တို့ထက် ခွန်အား တန်ခိုး ကြီးသော်လည်း ၊ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ သူ တို့ အား ကဲ့ရဲ့ စွာ သော ပြစ် တင် ခြင်း ကို မ ပြု ကြ။¹² သူ တို့မူကား ၊ ဘမ်း ၍ ဖျက်ဆီး ဘို့ရာ ဖန်ဆင်း သော တိရစ္ဆာန် သက်သက်ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နားမလည် သော အရာ ကို ကဲ့ရဲ့ လျက် ၊ မိမိ တို့ပုပ်ပျက် သောအားဖြင့် အကုန်အစင်ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ မတရား သော အမှု၏ အပြစ်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။¹³ နေ့ အချိန်၌ ပင် လွန်ကျူးစွာ ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်း အမှုသည် ပျော်မွေ့ ရာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘော ရှိ၏။ သင် တို့နှင့်အတူစား သောက် ပွဲလုပ် သောအခါ မိမိ တို့ မှားယွင်း သော သဘော နှင့် လွန်ကျူး စွာ

ကာမဂုဏ် ခံစား၍၊ သင် တို့၌ အညစ်အကြေး အစွန်း အကွက် ဖြစ် ကြ၏။¹⁴ သူ တို့သည် သူ့ မယား ကို ပြစ်မှား သော ကိလေသာ နှင့် ပြည့်စုံ သော မျက်စိ ရှိ ၍၊ ဒုစရိုက် ကို မပြုဘဲ မ နေနိုင်ကြ။ စိတ် နှလုံး မ တည်ကြည်သော သူတို့ကို အပြစ် သို့ သွေးဆောင် တတ် ကြ၏။ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ကျိန် တော်မူခြင်း၏ သား ဖြစ်ကြ၏။¹⁵ ဖြောင့်မတ် သောလမ်း ထဲကထွက် ၍ လွှဲ သွား သဖြင့်၊ ဗောဓော် ၏ သား ဗာလမ် ၏လမ်း ကိုလိုက် ကြ၏။¹⁶ ထို ဗာလမ်သည် မတရား သော အမှု၏အခ ကို တပ်မက် ၍၊ မိမိဒုစရိုက် အတွက်ကြောင့် ဆုံးမ ခြင်း ကိုခံရ ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကား မပြောနိုင် သော မြည်း သည်လူ ဘာသာ အားဖြင့် မြွက် ၍၊ ထို ပရောဖက် ၏ မိုက်မဲ ခြင်းကိုမြစ်တား လေ၏။¹⁷ ထိုသူ တို့သည် ရေ မရှိသော ရေတွင်း ကဲ့သို့ငင်း ၊ လေ တိုက်၍ လွင့် သောမိုဃ်း တိမ် ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ် ကြ၏။ သူ တို့အဘို့ တ ခဲနက် သော ထာဝရ မှောင်မိုက် ကို သိုထား ချက် ရှိ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား ၊ မှားယွင်း ခြင်း၌ ကျင်လည် သော သူ တို့အထဲ က ပြေး ထွက် လု သော သူ တို့ကို၊ ထောင်လွှား သော အချည်းနီးစကား ပြော သည်နှင့်၊ ဇာတိ ပကတိ တပ်မက် ခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်းအားဖြင့် အပြစ် သို့ သွေးဆောင် တတ် ကြ၏။¹⁹ လွှတ် ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ လျက်ပင်၊ ကိုယ်တိုင် ပုပ်ပျက် ခြင်း၏ကျွန် ဖြစ် ကြ၏။ အဘယ်သို့ နည်း ဟူမူကား၊ လူ ကို နိုင် သော အရာသည် လူ၏ သခင် ဖြစ်၏။²⁰ ကယ်တင် တော် မူ သော အရှင် သခင် ယေရှု ခရစ် ကို သိကျွမ်း ခြင်းအားဖြင့် ၊ လောကီ ညစ်ညူး ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ပြီး မှ ၊ တ ဖန် ကျော့မိ ၍ ၍ ရှုံး လျှင်၊ နောက် ဖြစ်ဟန် သည် ရှေး ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုး၏။²¹ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားလမ်းကို သိ ၍၊ မိမိ ခံခံပြီး သော သန်ရှင်း သော ပညတ် ကိုတဖန်စွန့်ပစ် သည်ထက် ၊ ထိုလမ်း ကိုမ သိ ဘဲနေသော် သာ၍ ကောင်း၏။²² ခွေး သည်မိမိ အန်ဖတ် ကိုပြန် ၍စား၏။ ဝက် သည်လည်း ဆေး ပြီးမှရွံ့ တွင်းလူး ပြန်၏ဟု မှန် သော စကားပုံ သည် ထိုသူ တို့၌ပြည့်စုံ သတည်း။

3ချစ်သူ တို့၊ ဤ ဒုတိယ ဩဝါဒစာ ကို သင် တို့အား ယခု ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။² သန်ရှင်း သော ပရောဖက် တို့သည်၊ အထက်က ဟောပြော သော စကား များကိုငင်း ၊ ကယ်တင် တော်မူသော အရှင်သခင် ဘုရား၏ တမန်တော် ဖြစ်သော ငါတို့ ပညတ် ကိုငင်း၊ သင် တို့သည် အောက်မေ့ စေ ခြင်း ငှာ၊ ဤ စာ နှစ် စောင်၌ သင် တို့၏ ကြည်ဖြူ သော စိတ် ဝိညာဉ် တို့ကို ငါသတိပေး ၍ နှိုးဆော် ၏။³ ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ် အပ်သောအရာ ဟူမူကား၊ နောက်ဆုံး သော ကာလ ၌ ပြက်ယယ် ပြု တတ်သော သူတို့သည်၊ မိမိ တို့တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း ကျင့် နေ၍ ၊⁴ သခင် ဘုရားကြွလာ မည်ဟူသော ဂတိ တော် သည် အဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။ ဘိုးဘေး များ အိပ်ပျော် သည်နောက်၊ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့သည် ဖန်ဆင်း စ က ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဖြစ်မြဲ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။⁵ ရှေး ကာလ၌ မိုဃ်း ကောင်းကင်ကိုငင်း၊ ရေ ထဲက ထွက်၍ရေဖြင့် တည်

သောမြေကြီး ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဖြစ်စေ တော် မှု ကြောင်း နှင့်၊ ⁶ဖြစ် ဘူး သော လောက ဓါတ် ကို ထိုသို့ အားဖြင့် ရေ နှင့် လွှမ်း မြှုပ်၍ ဖျက်ဆီး ကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် မှတ်မိ ချင် သော စိတ် မ ရှိ ကြ။ ⁷ယခု ရှိ သော မိ ယ်း ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး မူကား ၊ တရား ဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မ လူ တို့ကို ဖျက်ဆီး သော နေ့ရက် တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် သို့ထား လျက် ရှိ ၍၊ မီးရှို့ခြင်းအဘို့အလိုငှာ နေရစ်သတည်း။ ⁸ချစ်သူ တို့၊ ထာဝရ ဘုရားမှာ ကာလ တ ရက် သည်၊ အနှစ် တထောင် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ အနှစ် တထောင် သည် တ ရက် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ် သည် အရာ တစ်ခု ကို မ မေ့လျော့ ကြ နှင့်။ ⁹လူအချို့ တို့သည်၊ နှေး ခြင်းကိုမှတ် သည် အတိုင်း ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဂတိ တော်အရာ မှာ နှေး တော်မ မူ။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူ မျှ မ ပျက်စီး ဘဲ၊ ရှိသမျှ တို့သည် နောင်တရ စေခြင်းငှာအလို တော်ရှိ၍၊ ငါ တို့ကို သည်းခံ တော်မူ၏။ ¹⁰သူခိုး သည် ညဉ့်အခါလာသကဲ့သို့ ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ နေ့ရက် သည် လာ လိမ့်မည်။ ထိုနေ့ ၌ မိယ်း ကောင်းကင်သည် ကြီးစွာ သောအသံနှင့် တကွပျောက်သွား လိမ့်မည်။ မြေကြီး ကိုယ်မှစ၍ ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုလုပ် သမျှသော အရာတို့သည် လောင်ကျွမ်း ကြလိမ့်မည်။ ¹¹သို့ ဖြစ်၍ ၊ ဤ အရာ အလုံးစုံ တို့သည် ကုန်စင် မည်မှန်သောကြောင့်၊ ¹²မိယ်း ကောင်းကင်သည် မီး နှင့် ပျက် ၍ လောကဓာတ် တို့သည် ပူအားကြီးလျက်၊ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသော နေ့တည်းဟူသော၊ ဘုရားသခင် ၏ နေ့ ရောက် လိမ့်မည် ဟု သင် တို့သည် မြော်လင့် တောင့်တလျက်၊ သန့်ရှင်း သောအကျင့်ကိုကျင့် ခြင်း၊ ဘုရား ဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ် အပ် ကြသနည်း။ ¹³ယခုရှိသမျှသော အရာတို့သည် ပျက်ရသော်လည်း ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတည်နေရာမိယ်း ကောင်းကင်သစ် နှင့် မြေကြီး သစ် ကို ငါတို့သည် ဂတိ တော် နှင့်အညီ မြော်လင့် ကြ၏။ ¹⁴ထိုသို့ မြော်လင့် ခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ချစ်သူ တို့၊ သင်တို့သည် အညစ်အကြေး နှင့် ကင်း စင်၍ အ ဘယ် အပြစ် မျှ မ ပါ ဘဲ၊ ရှေ့တော် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ရောက်မည် အကြောင်း ကြိုစား အားထုတ်ကြလော့။ ¹⁵ငါ တို့ချစ် သော ညီ ပေါလု သည်၊ မိမိခံရသော ဉာဏ် ပညာအတိုင်း သင် တို့ အား ရေး ၍ ပေး လိုက်သော စာ၌၎င်း၊ သူ သည်ဤ အရာများ ကို ပြော ၍ စီရင် သော ဩဝါဒ စာ ရှိ သမျှ တို့၌ ၎င်း ပါသည် နှင့် အညီ ၊ ငါ တို့ သခင် ဘုရား သည်းခံ တော် မူ ခြင်း သည် ကယ်တင် မည် အကြောင်း ဖြစ်သည်ဟုမှတ် ကြလော့။ ¹⁶ထို စာ တို့၌ ခက်ခဲ သော အရာ အချို့ ရှိ ၏။ မတတ် သော သူ၊ တည်ကြည် ခြင်း မ ရှိ သော သူ တို့သည်၊ ထို အရာ မှ စ၍ ကြွင်း သော ကျမ်းစာ ၏ အနက် ကို မှောက်လှန်၍၊ ကိုယ် ကို ကိုယ် ဖျက်ဆီး တတ် ကြ၏။ ¹⁷သို့ဖြစ်၍ ၊ ချစ်သူ တို့၊ မ တရား သော သူ တို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့် ၊ သင် တို့သည်လည်း သွေးဆောင်ရာသို့ လိုက်၍၊ သင်တို့တည်ကြည် ခြင်း မှ မ ရွေ့လျော့ မည် အကြောင်း၊ ဤအရာများကို သိ နှင့် ပြီဖြစ်၍၊

ကိုယ်ကိုယ်စောင့်ရှောက် ကြလော့။ ¹⁸ကျေးဇူး တော်၌ ၎င်း ၊ ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသော အရှင် သခင် ယေရှု ခရစ် ကို သိကျွမ်း ခြင်း၌ ၎င်း ကြီးပွား ကြလော့။ ထိုသခင် သည် ယခု မှစ၍ ထာဝရ နေ့ရက် ကာလပတ်လုံးဘုန်း အသရေရှိ တော်မူစေ သတည်း။ အာ မင် ။

၁ ယောဟန်

၁ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြား လျက်၊ ကိုယ် မျက်စိ နှင့် မြင် လျက်၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ လက် နှင့် စမ်းသပ် ခဲ့ပြီး သော အရာ တည်းဟူသော အသက် ရှင်သော နှုတ်ကပတ် တော်နှင့် ဆိုင် သော အရာ ကို သင် တို့အား ပြသ ကြ၏။^၂ ထို အသက် သည် ထင်ရှား ခဲ့ ပြီ။ ငါ တို့လည်း မြင် ရ ကြ ပြီ။ ခမည်းတော် နှင့် အတူ ရှိ ဘူး၍၊ ငါ တို့အား ထင်ရှား ခဲ့ ပြီး သော ထို ထာဝရ အသက် ကို၊ ငါ တို့သည် သင် တို့အား သက်သေခံ ၍ ပြသ ကြ၏။^၃ ငါ တို့သည် ခမည်းတော် နှင့် ၎င်း၊ သား တော်ယေရှု ခရစ် နှင့် ၎င်း၊ မိသဟာယ ဖွဲ့ ရသည်ဖြစ်၍၊ သင် တို့သည် ငါ တို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ စေခြင်းငှာ ၊ ငါတို့ကြား မြင် ရသော အရာကို သင် တို့အား ပြသ ကြ၏။^၄ သင် တို့၏ ဝမ်းမြောက် စရာ အကြောင်း စုံလင် စေခြင်းငှာ လည်း ၊ ဤ အရာ များကို ငါ တို့သည် ရေး လိုက်ကြ၏။^၅ ထို နှုတ်ကပတ် တော် ထံ၌ ငါတို့သည်ကြား ရ၍၊ သင် တို့အား ပြသ သော တရား စကားဟု မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် အလင်း ဖြစ် တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ၌ မှောင်မိုက် အလျှင်း မ ရှိ ။^၆ ငါတို့သည် ဘုရားသခင် နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ ပြီဟုဆို လျက်ပင် ၊ မှောင်မိုက် ၌ ကျင်လည် လျှင် ၊ သစ္စာ တရား ကိုမ ကျင့် ။ မုသာ ကိုသုံးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။^၇ ဘုရားသခင် သည် အလင်း ၌ ရှိ တော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အလင်း ၌ ကျင်လည် လျှင် ၊ အချင်းချင်း မိသဟာယ ဖွဲ့ ခြင်း ရှိ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင် ၎င်း၏ သား တော် ယေရှု ခရစ်၏အသွေး တော်သည်၊ ငါ တို့အပြစ် ရှိ သမျှ ကို ဆေးကြော တော်မူ၏။^၈ ကိုယ်အပြစ် မ ရှိ ဟု ငါတို့သည် ဆို လျှင် ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် လှည့်ဖြား ကြ၏။ ငါ တို့၌ သစ္စာ တရားမ ရှိ ။^၉ ကိုယ် အပြစ် တို့ကို ဖော်ပြ တောင်းပန်လျှင် ၊ ငါ တို့အပြစ် များကို လွှတ် ၍ ဒုစရိုက် ရှိသမျှ နှင့် ကင်းစင် စေခြင်းငှာ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာ တရားနှင့် ၎င်း ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားနှင့် ၎င်း ပြည့်စုံတော် မူ၏။^{၁၀} ဒုစရိုက် ကိုမ ပြု ပြီဟု ငါတို့သည်ဆို လျှင် ၊ ဘုရားသခင် ကို မုသာ အပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ် တော် လည်း ငါ တို့၌ မ ရှိ ။

၂ ချစ်သား တို့၊ သင် တို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမ ပြု စေခြင်းငှာ ဤအရာ များ ကို သင် တို့ အား ငါ ရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူ သည် ဒုစရိုက် ကို ပြု မိ လျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် တော် မူ သော အရှင် ယေရှု ခရစ် တည်း ဟူသော ငါ တို့ အမှုဆောင် သခင် သည်

ခမည်းတော် ထံ၌ ရှိ တော် မူ၏။^၂ ထို သခင် သည် ငါ တို့၏အပြစ် မက ၊ လောကီသား အပေါင်း တို့၏ အပြစ် ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ် တော်မူ၏။^၃ ထို သခင် ကို ကိုယ်တိုင် သိကျွမ်း သည် ကို အဘယ်သို့ သိ ရသနည်းဟူမူကား၊ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် လျှင် သိ ရသတည်း။^၄ ထိုသခင် ကို ငါသိ ၎င်း၏ဟုပညတ် တော်တို့ကို မ စောင့် ဘဲ လျက် ဆို သော သူ သည် မုသာ ကို သုံး သော သူ ဖြစ်၍ ထို သူ ၌ သစ္စာ မ ရှိ ။^၅ ထိုသခင် ၎င်း၏စကား တော်ကို နားထောင် သော သူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် အမှန် ပြည့်စုံ ၎င်း၏။ ငါတို့သည် သခင် ၌ ရှိကြောင်း ကို ထိုသို့ အားဖြင့် သိ ရကြ၏။^၆ ထိုသခင် ၌ ငါတည် ၎င်း၏ဟုဆို သော သူ သည်၊ ထိုသခင် ကျင့် တော် မူသည်နည်းတူ ကျင့် ရမည်။^၇ ချစ်သူ တို့၊ သင် တို့အား ငါရေး ထား သော ပညတ် သည် ပညတ်သစ် မ ဟုတ်။ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သင်တို့၌ ရှိ သော ပညတ် ဟောင်း ဖြစ်၏။ ပညတ် ဟောင်း ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သင်တို့ကြား ရသော ဒေသနာ တော်ဖြစ် ၎င်း၏။^၈ တဖန် တုံ ၊ ပညတ် သစ် ကို သင် တို့အား ငါရေး ထား၏။ ထို သခင် အားဖြင့် ၎င်း ၊ သင် တို့အားဖြင့် ၎င်း၊ အသစ်မှန် ပေ ၎င်း၏။ အကြောင်းမူကား မှောင်မိုက် ပျောက်လွင့် ၍ မှန် သော အလင်း သည် ထွန်းတောက် လျက်ရှိ၏။^၉ မိမိ ညီအစ်ကို ကို မုန်း လျက် ပင်၊ ငါသည် အလင်း ၌ ရှိ ၎င်း၏ ဟုဆို သော သူ သည် ယခု တိုင်အောင် မှောင်မိုက် ၌ ရှိ သေး၏။^{၁၀} မိမိ ညီအစ်ကို ကို ချစ် သော သူ သည် အလင်း ၌ တည် နေ ၎င်း၏။ ထိုမိ ၍ ၎င်း၏ စရာ အကြောင်းသည် ထိုသူ ၌ မ ရှိ ။^{၁၁} မိမိ ညီအစ်ကို ကို မုန်း သော သူ သည် မှောင်မိုက် ၌ ရှိ ၎င်း၏။ မှောင်မိုက် ၌ လည်း ကျင်လည် သွားလာ၏။ မှောင်မိုက် ကြောင့် သူ ၎င်း၏မျက်စိ မ မြင်နိုင် သဖြင့် ၊ အဘယ် အရပ်သို့ ကိုယ်သွား သည်ကိုကိုယ်မ သိ ။^{၁၂} ချစ် သား တို့၊ သင် တို့သည် ထိုသခင် ၎င်း၏ နာမ တော်အားဖြင့် အပြစ် များ နှင့် ကင်းလွတ် သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။^{၁၃} အဘ တို့၊ သင် တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ က ပင် ရှိ တော် မူ သော သူ ကို သိ သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ လူပျို တို့၊ သင်တို့သည် မာရ်နတ် ကို အောင် သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါ ရေး ၍ ပေးလိုက်၏။ သူငယ် တို့၊ သင် တို့သည် ခမည်း တော် ကို သိ သောကြောင့် ၊ သင် တို့အား ငါ ရေး ၍ ပေးလိုက်၏။^{၁၄} အဘ တို့၊ သင် တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ က ပင် ရှိ တော် မူ သော သူ ကို သိ

သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ လူပျို တို့၊ သင်တို့သည် ခွန်အား နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ် တော်၌ မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့် မာရ်နတ် ကိုအောင် သောကြောင့် ၊ သင်တို့အား ငါရေး ၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။¹⁵လောက ကို၎င်း၊ လောက ၌ရှိသော အရာ တို့ကို၎င်း၊ မ ချစ် ကြနှင့်။ လောက ကိုချစ် သောသူမည်သည် ကား၊ ခမည်းတော် ကို ချစ် ခြင်းမေတ္တာမ ရှိ ။¹⁶လောက ၌ ရှိသမျှ သော အရာ တည်း ဟူသော ကိုယ် ကာယ တပ်မက် ခြင်း၊ မျက်စိ တပ်မက် ခြင်း၊ လောကီ စည်းစိမ် ၌ဝါကြွား ခြင်း တို့သည် ခမည်းတော် နှင့် မ စပ်ဆိုင် ၊ လောက နှင့်သာ စပ်ဆိုင် ကြ၏။¹⁷လောက နှင့် လောကီ တပ်မက် ခြင်းသည် ရွေ့သွား ကွယ်ပျောက် တတ်၏။ ဘုရားသခင် ၏ အလို တော် နှင့် အညီ ကျင့် သော သူ မူကား ၊ နိစ္စ ထာဝရ တည် ၏။¹⁸ချစ် သား တို့၊ ယခု ကာလ သည် နောက်ဆုံး သော ကာလ ဖြစ် ၏။ ခရစ်တော်၏ ရန်သူ တည်း ဟူသော အနု တိ ခရစ် ပေါ်လာ ကြောင်း ကို သင် တို့ ကြား ရ သည် အတိုင်း ၊ ယခု ပင် အနုတိခရစ် အများ ရှိ ကြ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ယခု ကာလသည် နောက်ဆုံး သော ကာလ ဖြစ် သည် ကို သိ ရ၏။¹⁹ထို သူ တို့သည် ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း အထက်က ငါ တို့နှင့် မ စပ်ဆိုင် ကြ။ ငါ တို့နှင့်စပ်ဆိုင် လျှင် ငါ တို့နှင့်အတူ နေ ကြလိမ့်မည် ။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ငါ တို့နှင့် မ စပ်ဆိုင် ကြောင်း ကို ထင်ရှား စေခြင်းငှာ ၊ ငါ တို့ထံမှ ထွက်သွား ကြ၏။²⁰သင် တို့သည် သန့်ရှင်း တော်မူသော ဘုရား၏ လက်မှ ဘိသိတ် ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ ၍ ၊ ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို သိ ကြ၏။²¹သမ္မာတရား ကို သင် တို့ မ သိ သောကြောင့် ၊ ငါရေး ၍ ပေးလိုက်သည်မ ဟုတ်။ သင်တို့သည် သမ္မာ တရား ကို၎င်း ၊ မ သာ ရှိ သမျှ တို့သည် သမ္မာ တရား နှင့် မ စပ်ဆိုင် သည်ကို၎င်း၊ သိ သောကြောင့် ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။²²မ သာ ကိုသုံးသောသူကားအဘယ်သူ နည်း ။ ယေရှု သည်ခရစ်တော် မဟုတ်ဟု ငြင်းပယ် သောသူ ဖြစ် သတည်း။ ခမည်းတော် နှင့် သား တော်ကို ငြင်းပယ် သော သူ သည် အနုတိခရစ် ဖြစ် ၏။²³သား တော်ကို ငြင်းပယ် သောသူ မည်သည်ကား၊ ခမည်းတော် ကို မ သိ ။ သား တော် ကို ဝန်ခံ သော သူ မည်သည် ကား၊ ခမည်း တော် ကို သိ ၏။²⁴ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ ကပင် ကြား ရသော ဒေသနာကို သင် တို့၌ တည် စေ ကြလော့။ ထိုဒေသနာသည် သင် တို့၌ တည် လျှင် ၊ သင် တို့သည် သား တော်၌ ၎င်း ၊ ခမည်းတော် ၌ ၎င်း၊ တည် ရကြလိမ့်မည်။²⁵ငါ တို့အား ပေးတော်မူသော ဂတိ တော်မူကား ၊ ထာဝရ အသက် ကို ဝန်ခံတော်မူသော ဂတိ တော်ပေ တည်း။²⁶သင် တို့ကို လှည့်ဖြား သောသူ တို့၏အကြောင်း ကို ဤသို့ သင် တို့အား ငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။²⁷သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းတော် မူ သော ဘုရား ၏လက် မှ သင် တို့ ခံ ရ သော ဘိ သိ တ် ကျေးဇူး တော်သည် သင် တို့၌ ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူ မှ သင် တို့ကို ဆုံးမ ဩဝါဒပေးစရာအကြောင်း မ ရှိ ။ ထိုဘိသိတ် ကျေးဇူးတော်သည်

ဖြစ် ယောင်ဆောင် သည်မ ဟုတ်၊ အမှန် ဖြစ် လျက် ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ကို သင် တို့အား သွန်သင် တော် မူ သည် အတိုင်း ၊ သင် တို့သည် သား တော်၌ တည် နေ ကြ လော့။²⁸ချစ် သား တို့၊ သား တော်သည်ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ ၊ ငါ တို့သည် အထံ တော်သို့ ရောက် လျှင်၊ ရဲရင့် ရသောအခွင့်ရှိ၍ ၊ ရှက်ကြောက် ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း သား တော်၌ တည် နေ ကြ လော့။²⁹ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ် တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် သိ လျှင် ၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားကို ကျင့် သော သူ မည်သည် ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ် ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကို သိ ရကြ၏။

3ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကို ငါ တို့သည် ရ မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုအဘယ်မျှလောက် ချစ် တော် မူ သည် ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ကြ လော့။ လောကီသား တို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ သိ သောကြောင့် ၊ ငါ တို့ ကို လည်း မ သိ ကြ။²ချစ်သူ တို့၊ ယခု တွင်ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် ကြ၏။ နောက်မှ အဘယ်သို့ သောသူဖြစ် မည်ဟု မ ထင်ရှား သေး။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်း တော် မူ သောအခါ ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော် နှင့် တူ ကြ လတုံ ဟု ငါ တို့ သိ ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ်တော် ဖြစ် တော်မူသည်အတိုင်း ကို ငါတို့သည် မြင် ရကြလတုံ။³ထိုသို့ မြော်လင့် သောသူမည်သည် ကား ၊ ကိုယ်တော် သန့်ရှင်း တော်မူသည်နည်းတူ ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်း စေ တတ်၏။⁴ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ မည်သည် ကား ၊ ပညတ် တော် ကို လွန်ကျူး ၏။ ဒုစရိုက် သည်ကား ပညတ် တော် ကို လွန်ကျူး ခြင်းဖြစ် သတည်း။⁵ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏အပြစ် များ ကို ဆောင်သွား ခြင်း ငှာ ထင်ရှား ပေါ်ထွန်း တော် မူ သည် ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။ ကိုယ်တော် ၌ လည်း အပြစ် မ ရှိ ။⁶ကိုယ်တော် ၌ တည် နေ သော သူ မည်သည် ကား ၊ ဒုစရိုက် ကို မ ပြု တတ်၊ ဒုစရိုက် ကို ပြု တတ် သော သူ မည်သည် ကား၊ ကိုယ်တော် ကို မ သိ မ မြင် ရ သေး။⁷ချစ် သား တို့၊ သင် တို့ကို အဘယ်သူ မှ လှည့်ဖြား စေနှင့်။ အကြင်သူ သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ကျင့် ၏။ ကိုယ်တော် ဖြောင့်မတ် တော် မူ သည် နည်းတူ ၊ ထို သူ သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းရှိ ၏။⁸မာရ်နတ် သည်ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ဒုစရိုက် ကို ပြု သောသူ ဖြစ် သောကြောင့် ၊ အကြင်သူသည်ဒုစရိုက် ကို ပြု၏။ ထို သူ သည် မာရ်နတ် နှင့် ဆိုင်၏။ မာရ်နတ် အမှု တို့ကို ပယ်ဖျက် ခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် ၏ သား တော်သည် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော် မူ၏။⁹ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသော သူ မည်သည် ကား၊ ဒုစရိုက် ကို မ ပြု တတ်။ အကြောင်းမူကား ၊ ထိုသူ ၌ မျိုးစေ့ တော် တည် လျက် ရှိ၏။ ထို သူ သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူ သော သူ ဖြစ် သောကြောင့် ဒုစရိုက် ကို မ ပြု နိုင် ။¹⁰ထိုသို့ သော လက္ခဏာ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ သား တို့နှင့် မာရ်နတ် ၏သား တို့သည် ထင်ရှား ကြ၏။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို မ ကျင့် သော

သူ၊ မိမိ ညီအစ်ကို ကိုမ ချစ် သောသူ မည်သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် နှင့် မ ဆိုင် ။ ¹¹ သင် တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ က ပင် ကြား ရသော တရား စကား ဟူမူကား ၊ မာရ်နတ် နှင့်ဆိုင် ၍ မိမိ ညီ ကိုသတ် သော ကာ ကု န ကဲ့သို့ မ ဟုတ်၊ ငါ တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ရကြ မည် ဟု လာ သတည်း။ ¹² ကာ ကု န သည် မိမိ ညီ ကို အဘယ်ကြောင့် သတ် သနည်း ဟူမူကား ၊ မိမိ အကျင့် သည် ဆိုးယုတ် ၍၊ ညီ ၏အကျင့် သည် ဖြောင့်မတ် သတည်း။ ¹³ ညီအစ်ကို တို့၊ လောကီသား တို့သည် သင် တို့ကို မုန်း သော်လည်း အံ့ဩ ခြင်း မ ရှိ ကြနှင့်။ ¹⁴ ငါ တို့သည် ညီအစ်ကို ချင်းတို့ကို ချစ် သောကြောင့် ၊ သေ ခြင်းမှ အသက် ရှင် ခြင်းသို့ ကိုယ် ကူးမြောက် သည်ကို ကိုယ်သိ ရကြ၏။ မိမိ ညီအစ်ကို ကို မ ချစ် သောသူ သည် သေ ခြင်း၌ တည် ၏။ ¹⁵ မိမိ ညီအစ်ကို ကို မုန်း သော သူ မည်သည် ကား၊ လူ အသက် ကို သတ် သော သူ ဖြစ် ၏။ လူ အသက် ကို သတ် သော သူ တစ်စုံတစ်ယောက်၌ မျှ ထာဝရ အသက် မတည် သည်ကို သင်တို့သိ ကြ၏။ ¹⁶ ခရစ်တော် သည် ငါ တို့အဘို့ အလို ငှာ အသက် တော် ကို စွန့် တော် မူ သည် အရာ ကို ငါ တို့သည် ထောက်၍ ၊ မေတ္တာ တော် ကို သိ ရကြ ပြီ။ ငါ တို့သည်လည်း ညီအစ်ကို ချင်းတို့အဘို့ အလို ငှာ အသက် ကို စွန့် ရကြ၏။ ¹⁷ အကြင်သူ သည် လောကီ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ရှိ လျက် ပင်၊ မိမိ ညီအစ်ကို ဆင်းရဲခြင်း ကို မြင် ၍ ၊ သနား ခြင်း ကရုဏာ စိတ်ကို ချုပ်တည်း ၏။ ထိုသူ ၌ ဘုရားသခင် ၏ မေတ္တာ တော်သည် အဘယ်သို့ တည် မည်နည်း။ ¹⁸ ချစ်သား တို့၊ ငါတို့သည် စကား ပြော ကာမျှအားဖြင့် သာ မ ချစ်ဘဲ၊ စိတ်ပါကိုယ်ရောက် ဧကန်အမှန် ချစ် ကြကုန်အံ့။ ¹⁹ ထိုသို့ ချစ်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်သမ္မာတရား နှင့် ဆိုင် သည် ကို ကိုယ် သိ ရ၍၊ ဘုရား သ ခ င် ရှေ့ တော်၌ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ကို သက်သာစေ ကြလိမ့်မည်။ ²⁰ အကြောင်းမူကား ၊ ကိုယ် စိတ် နှလုံး သည် ကိုယ် ကိုအပြစ်တင် လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၏ စိတ် နှလုံး ထက်သာ၍ကြီးမြတ် သည်ဖြစ် ၍၊ အလုံးစုံ တို့ကို သိ တော်မူ သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ²¹ ချစ်သူ တို့၊ ကိုယ် စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ် ကို အပြစ် မ တင် လျှင် ၊ ဘုရား သ ခ င် ရှေ့ တော်၌ ရဲရင့် ရသော အခွင့် ရှိ ကြ၏။ ²² ငါတို့သည် ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ၍ ၊ နှစ်သက် တော်မူသောအကျင့် တို့ကို ကျင့်သောကြောင့် ၊ ဆုတောင်း သမျှ တို့ကိုဘုရားသခင် ထံ တော်မှရ ကြ၏။ ²³ ဘုရားသခင်၏ပညတ် တော်ဟူမူကား၊ သား တော်ယေရှု ခရစ် ကို ယုံကြည် ရမည်။ သား တော်ပညတ် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အချင်းချင်း ချစ် ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ပေတည်း။ ²⁴ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် ၏။ ထိုသူ ၌ လည်း ဘုရားသခင်တည်တော် မူ၏။ ငါ တို့အားပေး တော် မူ သော ဝိညာဉ် တော် ကို ငါ တို့သည် အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၌ တည် တော် မူ သည် ကို သိ ရကြ၏။

4 ချစ်သူ တို့၊ ခပ်သိမ်း သော စိတ် ဝိညာဉ် တို့ကို မ ယုံ ကြနှင့်။

စိတ် ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် သည် မစပ်ဆိုင်သည် ကို စုံစမ်း ကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ မိစ္ဆာ ပ ရော ဖက် အများ တို့သည် ဤလောက သို့ သွား ကြပြီ။ ² ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် တော် ကို အဘယ်သို့ သိ နိုင်သနည်း ဟူမူကား၊ လူဇာတိ အားဖြင့် ကြွလာ တော် မူ သော ယေရှု ခရစ် ကို ဝန်ခံ သော ဝိညာဉ် မည်သည် ကား၊ ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် ၏။ ³ လူ ဇာတိ အားဖြင့် ကြွလာ တော် မူ သောယေရှု ခရစ်ကိုဝန် မ ခံသောဝိညာဉ် မည်သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် နှင့် မ စပ်ဆိုင် ။ ထိုသို့ သော ဝိညာဉ် ကား၊ သင် တို့သည် ကြား ခဲ့ ပြီးသည် အတိုင်း ဤ လောက သို့ လာ မည် ဖြစ် ၍ ၊ ယခုပင် လာ လျက် ရှိ သော အ နှ တိ ခရစ် ၏ ဝိညာဉ် ဖြစ် ၏။ ⁴ ချစ် သား တို့၊ သင် တို့သည် ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင် ကြ၏။ ထိုသူ တို့ကိုလည်း အောင် ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် တို့ဘက်၌ ရှိ သောသူ သည် လောက ဘက်၌ ရှိ သော သူ ထက် သာ၍ကြီး တော် မူ၏။ ⁵ ထိုသူ တို့သည် လောက နှင့်စပ်ဆိုင် သောကြောင့် ၊ လောကီ အကြောင်းအရာ ကို ပြော တတ် ကြ၏။ လောကီသား တို့သည် လည်း သူတို့စကား ကို နားထောင် တတ်ကြ၏။ ⁶ ငါ တို့မူကား၊ ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင် ကြ၏။ ဘုရားသခင် ကိုသိ သောသူ သည် ငါ တို့စကားကို နားထောင် တတ်၏။ ဘုရားသခင် နှင့် မ စပ်ဆိုင် သောသူ သည် ငါ တို့စကား ကိုနား မ ထောင်တတ်။ ထို အရာ ကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ သမ္မာ ဝိညာဉ် ကို၎င်း ၊ မိစ္ဆာ ဝိညာဉ် ကို၎င်း သိ ရကြ၏။ ⁷ ချစ်သူ တို့၊ ငါ တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူကား ၊ ချစ် ခြင်း မေတ္တာသည် ဘုရားသခင် နှင့် စပ်ဆိုင် ၏။ ချစ် တတ်သောသူမည်သည် ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကို သိ သော သူ လည်း ဖြစ် ၏။ ⁸ ချစ် ခြင်း မ ရှိ သော သူ သည် ဘုရားသခင် ကို မ သိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ် တော်မူ၏။ ⁹ သား တော်အားဖြင့် ငါတို့သည် အသက် ရှင်စေခြင်းငှာ ၊ ဘုရားသခင် သည်တစ်ပါးတည်း သော သား တော် ကို ဤလောက သို့ စေလွှတ် တော် မူ သော အရာ၌၊ ငါ တို့ကို ချစ် တော်မူသောမေတ္တာတော်သည် ထင်ရှား လျက်ရှိ၏။ ¹⁰ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ကြသည်ဟု မ ဆို။ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ ကို ချစ် ၍ ငါ တို့၏အပြစ် ဖြေ စရာ အကြောင်း ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ၊ သား တော် ကို စေလွှတ် တော် မူ သော အရာ ၌ ချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိ ၏။ ¹¹ ချစ်သူ တို့၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကို ဤမျှလောက် ချစ် တော် မူ သည်မှန် လျှင် ၊ ငါ တို့သည်လည်း အချင်းချင်း ချစ် ရကြ မည်။ ¹² ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သူ မျှမမြင် စဖူး ။ သို့သော်လည်း၊ အချင်းချင်း ချစ် ကြလျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့၌ တည် တော် မူ၍ ၊ ငါ တို့သည် ချစ် ခြင်း မေတ္တာ နှင့် ပြည့်စုံ လျက် ရှိ ကြ၏။ ¹³ ဘုရားသခင် သည် ဝိညာဉ် တော်၏ ကျေးဇူးကို ငါ တို့အား ပေး တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် သည်ကို၎င်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်ကို၎င်း သိ ရကြ၏။

¹⁴လောကီသား တို့ကို ကယ်တင် သော သခင် ဖြစ် စေ ခြင်း ငှာ ၊ ခမည်းတော် သည် သား တော် ကို စေလွှတ် တော် မူ သည် ဟု ငါ တို့သည် သိမြင် ၍ သက်သေခံ ကြ၏။ ¹⁵ယေရှု သည် ဘုရားသခင် ၏သား တော်ဖြစ် တော် မူ သည် ကို ဝန်ခံ သော သူ မည်သည် ကား၊ ဘုရားသခင် ၌ တည်၏။ ဘုရားသခင် သည်လည်း ထိုသူ ၌ တည် တော် မူ၏။ ¹⁶ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုချစ် တော်မူခြင်းမေတ္တာ တော်ကိုငါ တို့သည်သိ ၍ ယုံကြည် ကြ၏။ ဘုရားသခင် သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာဖြစ် တော်မူ၏။ ချစ် ခြင်းမေတ္တာ၌ တည် သောသူ သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် ၏။ ဘုရားသခင် သည်လည်း ထိုသူ ၌ တည် တော် မူ၏။ ¹⁷ထိုသို့ ငါ တို့သည် ချစ် ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံ သော အားဖြင့် ၊ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသောနေ့ ၌ ရဲရင့် ရသော အခွင့်ရှိ ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့သည် ကိုယ်တော် ၏နည်းတူ ဤ လောက ၌ ဖြစ် ကြ၏။ ¹⁸ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် ကြောက် ခြင်း သံဝေဂနှင့် မ ပေါင်းနိုင်ရာ။ သံဝေဂသည် ပူပန် ခြင်းဝေဒနာကို ဖြစ် စေသောကြောင့် ၊ စုံလင် သော မေတ္တာ သည် သံဝေဂ ကို ပယ်ရှား တတ်၏။ သံဝေဂ ရှိ သော သူ သည် မေတ္တာ နှင့် မ ပြည့်စုံ သေး။ ¹⁹ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့ကိုရှေ့ဦးစွာ ချစ် တော်မူသောကြောင့် ၊ ငါ တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ် ကြ၏။ ²⁰တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူ က၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ၏ဟု ဆို လျက်ပင် မိမိ ညီအစ်ကို ကိုမုန်း လျှင် ၊ ထိုသူသည် မုသာ ကိုသုံးသောသူဖြစ် ၏။ မိမိမြင် ရ သော မိမိ ညီအစ်ကို ကိုမ ချစ် လျှင်၊ မ မြင် သေးသောဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့ ချစ် နိုင် မည်နည်း။ ²¹ဘုရားသခင် ကို ချစ် သောသူ သည် မိမိ ညီအစ်ကို ကို ချစ် ရမည်ဟူသော ပညတ် တော် ကို ငါ တို့သည် ခရစ်တော် ထံ၌ ခံရ ကြပြီ။

5ယေရှု သည် ခရစ်တော် ဖြစ် တော်မူသည်ကို ယုံကြည် သောသူ မည်သည်ကား ၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ အဘကိုချစ်သောသူသည် သားကိုလည်းချစ်တတ်သည်နှင့်အညီ၊ ²ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် ကို ချစ် ၍၊ ပညတ် တော် တို့ကို စောင့် ကြည့်လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏သား တို့ကို ချစ် ကြသည်ကို ငါတို့သိ ရကြ၏။ ³ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် ခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင် ကိုချစ် ရာရောက် ၏။ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့် ခဲ့ သည်မ ဟုတ်။ ⁴ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် သော သူ မည်သည် ကား၊ လောက ကို အောင် တတ်၏။ လောက ကို အောင် ခြင်း အကြောင်းမူကား၊ ငါ တို့၏ ယုံကြည် ခြင်းပေတည်း။ ⁵ယေရှု သည် ဘုရားသခင် ၏ သား တော်ဖြစ် သည်ကို ယုံကြည် သောသူ မှ တပါး ၊ အဘယ်သူ သည် လောက ကို အောင် နိုင် သနည်း ။ ⁶ထိုသခင် ကား ၊ ရေ အားဖြင့် ၎င်း ၊ အသွေး အားဖြင့်၎င်း ကြွလာ သောသူ တည်းဟူသောယေရှု ခရစ် ပေ တည်း။ ရေ အားဖြင့် သာ မ ဟုတ်၊ ရေ အားဖြင့် ၎င်း ၊ အသွေး အားဖြင့် ၎င်း ကြွလာ တော် မူ၏။ သက်သေခံ ဟူ မူကား၊ ဝိညာဉ် တော်သည် သမ္မာ တရား ဖြစ် ၍ သက်သေခံ တော် မူ၏။

⁷သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ခမည်း တော် တစ်ပါး နှုတ်ကပတ် တော်တစ်ပါး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါး၊ သက်သေခံ သုံး ပါး ရှိ ၍ ထိုသုံး ပါး တို့သည် တ လုံး တ ဝ တည်း ဖြစ် တော် မူ၏။ ⁸မြေကြီး ပေါ်၌လည်း ဝိညာဉ် တော် တစ်ပါး၊ ရေ တစ်ပါး၊ အသွေး တစ်ပါး၊ သက်သေခံ သုံး ပါး ရှိ၍ ထိုသုံး ပါး တို့သည် တစ် ညီ တစ် ညွတ်တည်းဖြစ်၏။ ⁹လူ ၏သက်သေ ကိုယုံ ရလျှင် ၊ ဘုရားသခင် ၏ သက်သေ တော်ကိုသာ၍ ယုံဘွယ်ရာအကြောင်း ရှိ ၏။ ယခု ဆို ခဲ့ပြီးသော သက်သေ ကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ သား တော်၏အကြောင်း ကို သက်သေခံ တော်မူချက်ဖြစ် သတည်း။ ¹⁰ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို ယုံကြည် သောသူ သည်၊ မိမိ အထံ ၌ ထိုသက်သေ ကိုရ ၏။ ဘုရားသခင် ကို မ ယုံကြည် သောသူ မူကား၊ ဘုရားသခင် ကို မု သာ အပြစ်တင် ၏။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည် မိမိ သား တော်၏အကြောင်း မှာ သက်သေခံ တော်မူ သော စကား တော်ကို ထိုသူသည် မ ယုံ ဘဲနေ၏။ ¹¹သက်သေခံ တော်မူချက်ဟူ မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့အား ထာဝရ အသက် ကိုပေး တော် မူ၍ ၊ ထို အသက် သည်လည်း သား တော်၌ ပါ၏ ။ ¹²သား တော် ကိုရ သောသူ သည် အသက် ကိုရ ၏။ ဘုရားသခင် ၏သား တော် ကို မ ရ သောသူ မူကား အသက် ကိုမ ရ ။ ¹³ဘုရားသခင် ၏သား တော်ကို ယုံကြည် သောသင်တို့သည် ထာဝရ အသက် ကိုကိုယ်တိုင် ရ သည်ဟု သိ စေခြင်းငှာ ၊ ဤအရာ များကို သင် တို့အား ငါရေး ၍ပေးလိုက်၏။ ¹⁴ငါ တို့သည် ဘုရားသခင် အထံ တော်၌ ရဲရင့် ခြင်း အကြောင်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သည်အလို တော်နှင့်အညီ တစ်စုံတစ်ခု သော ဆု ကို တောင်း လျှင် ၊ ဘုရားသခင် သည် နားထောင် တော် မူ၏။ ¹⁵ဆုတောင်း သမျှ သော စကား တို့ကို နားထောင် တော် မူ သည်ကို ငါတို့သိ လျှင် ၊ အထံ တော်၌ တောင်း သော ဆုတို့ကို ရ မည်ဟုသိ ရကြ၏။ ¹⁶ညီအစ်ကို ချင်းသည် သေ ပြစ်မ သင့် သော ဒုစရိုက် ကို ပြု မိသည်ကို တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် မြင် လျှင် ၊ ထို သူ သည် ဆုတောင်း ရမည်။ သေ ပြစ် ကို မ ပြု သော သူ တို့အ ဘို့အလိုငှာ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူ အား အသက် ကို ပေး တော် မူ မည်။ သေ ပြစ်သင့် သော ဒုစရိုက် ရှိ ၏။ ထိုဒုစရိုက် အပြစ် ကို လွှတ် စေ ခြင်း ငှာ ဆုတောင်း ရမည် ဟု ငါ မ ဆို ။ ¹⁷မ တရား သော အမှု မည်သည်ကား ဒုစရိုက် ဖြစ် ၏။ သို့သော်လည်း သေ ပြစ်မ သင့် သော ဒုစရိုက် ရှိ ၏။ ¹⁸ဘုရားသခင် ၏သား ဖြစ် သမျှ သော သူ တို့သည် ဒုစရိုက် ကို မ ပြု တတ်သည်ကို ငါ တို့ သိ ကြ၏။ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူ သည်၊ မိမိ ကိုမိမိ စောင့်ရှောက် သဖြင့် ၊ မာရ်နတ် သည်ထိုသူ ကို မ ထိ မခိုက်နိုင်ရာ။ ¹⁹ငါတို့သည် ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင် သည်ကို၎င်း ၊ လောကီသား အပေါင်း တို့သည် မာရ်နတ် ၏လက်၌ ရှိကြသည်ကို၎င်း ငါတို့သိ ကြ၏။ ²⁰ဘုရားသခင် ၏သား တော်သည် ကြွလာ ၍ ၊ မှန် သော ဘုရားသခင်ကို သိသောဉာဏ် ကို ငါ တို့အား ပေး တော်မူသည်ကို လည်း ငါတို့သိ ကြ၏။ မှန် သောဘုရားသခင်၌ ၎င်း ၊ သား တော်

ယေရှု ခရစ် ၌ ၎င်းငါတို့သည် တည်လျက်ရှိ ကြ၏။ ထိုသူ သည်
 မှန် သော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ အသက် လည်း ဖြစ်
 တော်မူ၏။²¹ချစ်သား တို့၊ ရုပ်တု ဆင်းတုကို ကြည့်ရှောင် ကြလော့။

၂ယောဟန်

၁အသက်ကြီး သူ သည် မြတ်သော သခင်မ ကို၎င်း ၊ သားသမီး တို့ ကို ၎င်း ကြား လိုက်ပါ ၏။ ငါ တို့၌ တည် ၍ ငါ တို့တွင် အစဉ်မပြတ် ရှိ လှတံ့သော သမ္မာတရား ကြောင့် ၊ ^၂ငါ မှစ၍ သမ္မာတရား ကို သိ သော သူ အပေါင်း တို့ သည်၊ သခင်မ နှင့် သားသမီး တို့၌ မှန်ကန် သော ချစ် ခြင်း မေတ္တာ ရှိ ပါ၏။ ^၃ခမည်း တော် ဘုရား ထံ တော် က၎င်း ၊ ခမည်းတော် ၏သား တော်ယေရှု ခရစ် အထံ က၎င်း၊ သမ္မာ တရား ၊ မေတ္တာ တရားနှင့်တကွ ၊ ကျေးဇူး ၊ ကရုဏာ ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိ ပါစေသော။ ^၄ငါတို့သည် ခမည်းတော် ဘုရား ထံ၌ ပညတ် တော်ကို ခံရ သည်အတိုင်း ၊ သင် ၏သားသမီး အချို့ တို့သည် သမ္မာတရား၌ ကျင်လည် ၍ နေသည်ကို ငါတွေ့သောအခါ၊ အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ ^၅ယခု တွင် ပညတ် တော်သစ် ကို မ ရေး ဘဲလျက် ၊ ငါတို့၌ရှေ့ဦးစွာ ကပင် ရှိ သော ပညတ်တော် ကို ရေးထား ၍၊ သခင်မ ၊ အချင်းချင်း ချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိ ကြကုန် အံ့ ဟု ငါတောင်းပန် ၏။ ^၆ပညတ် တော်တို့အတိုင်း ကျင့်စောင့် ခြင်း အရာ သည် ချစ် ရာ ရောက် ၏။ သင် တို့သည် ပညတ် တော် နှင့် အညီကျင့် မည်အကြောင်း ၊ ရှေ့ဦးစွာ ကပင် သင် တို့ ကြားရသည် အတိုင်း ၊ ပညတ် တော်သည်ထိုသို့သော သဘောရှိ ၏။ ^၇လူဇာတိ အားဖြင့် ကြွလာ တော် မှု သော ယေရှု ခရစ် ကို ငြင်းပယ် လျက်၊ လှည့်ဖြား သော သူ အများ တို့သည် လောက ထံ သို့ ဝင် ကြ ပြီ။ ထိုသို့သောသူသည် လှည့်ဖြား သောသူ ဖြစ် ၏။ အနုတိခရစ် လည်း ဖြစ်၏။ ^၈ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုစု သောအရာ မ ပျောက် မပျက်၊ စုံလင် သော အကျိုး ကို ရ မည်အကြောင်း ၊ သင် တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြု၍ စောင့်ရှောက် ကြ လော့။ ^၉ခရစ်တော် ၏ဒေသနာ ၌ မ တည် ဘဲ လွန်ကျူး သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ကိုမ သိ ။ ခရစ်တော်ဒေသနာ ၌ တည် သောသူ သည် ခမည်းတော် နှင့် သား တော် ကို သိ ၏။ ^{၁၀}ထို ဒေသနာ တော် မ ပါ သော သူ သည် သင် တို့ထံသို့ လာ လျှင် ၊ သူ ကိုသင့်အိမ် ၌ လက် မ ခံနှင့်။ မင်္ဂလာရှိ စေသော ဟု နှုတ် မ ဆက် နှင့်။ ^{၁၁}မင်္ဂလာ ရှိ စေသော ဟု ထို သူ ကို နှုတ်ဆက် လျှင် ၊ သူ ၏ဆိုးယုတ် သောအကျင့် တို့နှင့် ဆက်ဆံ ရာ သို့ ရောက်၏။ ^{၁၂}သင် တို့အား ငါ ရေး စရာ အကြောင်း အများ ရှိ သော်လည်း ၊ စက္ကူ ပေါ်၌မှင် နှင့်ရေးခြင်းငှာအလို မ ရှိ၊ သင် တို့ဆီ သို့ ငါလာ၍၊ အချင်းချင်း အားရဝမ်းမြောက် ခြင်းစုံလင် မည်အကြောင်း

၂ သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍ စကားပြော မည်ဟုမြော်လင့် လျက်နေ ၏။
^{၁၃}သင် ၏မြတ်သောညီမ ၏ သားသမီး တို့သည် သင့် ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။

၃ယောဟန်

1အသက်ကြီး သူ သည်ချစ် အပ်သော ဂါယု ကို ကြားလိုက်၏။ ငါ သည်သင်၌ မှန်ကန် သော ချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိ၏။²အချင်း ချစ်သူ ၊ သင် ၏စိတ် နှလုံးသည် ကောင်းစား သကဲ့သို့ ၊ သင် သည်အရာရာ ၌ကောင်းစား ခြင်းနှင့် ကျန်းမာ ခြင်းရှိမည်အကြောင်း ငါဆုတောင်း ၏။³သင် သည်သမ္မာတရား ၌ ကျင်လည် သည်အတိုင်း သင် ၌ရှိ သောသမ္မာတရား ၏အကြောင်းကို ညီအစ်ကို တို့သည်လာ ၍ သက်သေခံ ကြသောအခါ ၊ ငါသည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။⁴ငါ ၏သားသမီး တို့သည် သမ္မာတရား ၌ ကျင်လည် သည်ကို ငါကြား ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်းထက် သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမ ရှိ ။⁵အချင်းချစ်သူ ၊ သင်သည် ညီအစ်ကို တို့အား၎င်း၊ အာဂန္တု တို့အား၎င်း ပြု သမျှသောဝတ်တို့ ကို သစ္စာ နှင့်အညီပြု တတ်၏။⁶ထိုသူ တို့သည် သင် ၏ချစ် ခြင်း မေတ္တာအကြောင်းကို အသင်းတော် ရှေ့၌ သက်သေခံ ကြ၏။ သင် သည်ထိုသူ တို့ကို ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်နှင့်အညီပို့ လိုက်ပြန် လျှင်၊ ကောင်း သော အမှုကိုပြု လိမ့်မည်။⁷အကြောင်းမူကား ၊ ထို သူတို့သည် နာမ တော်ကိုထောက် ၍၊ သာသနာပ လူတို့တွင် အလှူ မ ခံဘဲ သွား ကြ၏။⁸ငါ တို့သည် သမ္မာ တရား ကို ကူမ သော သူ ဖြစ် အံ့သောငှာ ၊ ထိုသို့သော သူတို့အား ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုအပ် ကြ၏။⁹အသင်းတော် ထံသို့မှာစာကို ငါရေး ၍ ပေးလိုက်လေပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ အကဲအမှူး လုပ်ချင်သော ဒယောတရပ် သည် ငါ တို့ အားအခွင့် မ ပေး။¹⁰ထိုကြောင့် ၊ ငါလာ သောအခါ သူသည် မိမိပြု သော အမှု ကို မိမိ သတိရ စေခြင်းငှာပြုမည်။ ထိုသူ သည်၊ ငြူစူ သောစကား နှင့် ငါ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ သည်သာမက ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် စိတ် မ ပြေဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို တို့ကို ကိုယ်တိုင် လက် မ ခံ၊ လက်ခံ ချင် သော သူ တို့ကိုလည်း မြစ်တား ၍ ၊ အသင်းတော် ထဲက နှင်ထုတ် တတ်၏။¹¹အချင်းချစ်သူ ၊ မကောင်း သောနည်းကို မ လိုက် နှင့်၊ ကောင်း သော နည်းကို သာ လိုက် လော့။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့် သောသူ သည် ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင် ၏ ။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့် သော သူ မူကား၊ ဘုရားသခင် ကို မ သိ မမြင် ရ ပြီ။¹²လူအပေါင်း တို့သည် ဒေမေတရီ ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရား သည်လည်း သူ ၏ သက်သေဖြစ်၏။ ငါ တို့သည်လည်း ထိုသူဘက်၌ သက်သေခံ ကြ၏။ ငါ တို့၏ သက်သေခံ ခြင်းသည် ဟုတ် မှန် သည်ကို သင်တို့ သိ ကြ၏။¹³ငါ ရေး စရာ အကြောင်း

အများ ရှိသော်လည်း ၊ မှင် နှင့် မှင်တံ ဖြင့် ရေး ခြင်းငှာအလို မ ရှိ၊¹⁴မ ကြာမမြင့်မှီသင့် ကို ငါတွေ့မြင် လျှင် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်၍ စကားပြော မည်ဟု မြော်လင့် လျက် နေ၏။ သင် ၌ငြိမ်သက် ခြင်း ရှိပါစေ သော။ အဆွေ တို့သည် သင့် ကိုနှုတ်ဆက် ကြ၏။ သင်၌ရှိ သောအဆွေ တို့၏ နာမည် ကို ထုတ် ၍နှုတ်ဆက် လော့။

ရှင်ယုဒ

1 ယေရှု ခရစ် ၏ ကျွန် ဖြစ်သောယာကုပ် ညီ ငါယုဒ သည် ခမည်း
 တော် ဘုရားသခင် သန့်ရှင်း စေ တော်မူ၍၊ ယေရှု ခရစ် ခေါ်ထား
 စောင့်မတော်မူသောသူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။² သင် တို့၌ကရုဏာ
 ရှိပါစေသော။ ငြိမ်သက် ခြင်းနှင့် ချစ် ခြင်း များပြား ပါစေသော။
³ ချစ်သူ တို့၊ အညီအမျှ ဆက်ဆံ သော ကယ်တင် ခြင်း အကြောင်း
 အရာကို သင် တို့ထံသို့ရေး ၍ ပေးလိုက် ခြင်းငှာ ငါ သည် အလွန်
 ကြိုးစား သည်တွင်၊ သန့်ရှင်း သူတို့၌ အထက် ကအပ်ပေး ခဲ့ပြီးသော
 ယုံကြည် ခြင်းတရား ဘက်မှာ သင် တို့သည် ကြိုးစား ၍တိုက်လှန်
 စေခြင်းငှာနှိုးဆော် သွေးဆောင်၍ ရေး လိုက်ရသောအကြောင်း ရှိ
 ၏။⁴ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး
 တော်ကို ကိလေသာ ၏ ညစ်ညူး ခြင်းအလိုငှာမှောက်လှန် လျက်၊
 တစ်ပါးတည်း အစိုးရတော်မူသောအရှင် ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ်
 ကို ငြင်းပယ် လျက်၊ အပြစ် ခံစေခြင်းငှာ ရှေး ကစီရင် မှတ်သားနှင့်
 သောအဓမ္မလူ အချို့ တို့သည် ပရိယာယ် နှင့် အမှတ်တမဲ့ဝင်ကြပြီ။
⁵ ထို့ကြောင့်သင် တို့သည် သိ နှင့်သော်လည်း ငါသည် သတိပေး ၍
 ပြောချင် သော အကြောင်း အရာ ဟူမူကား ၊ ထာဝရ ဘုရားသည်
 ကုသရေလ လူ တို့ကို အဲဂုတုတု ပြည် မှ ကယ်လွှတ် တော်မူပြီး
 လျှင်၊ မ ယုံကြည် သော သူ တို့ကိုတဖန် ဖျက်ဆီး တော်မူ၏။⁶ ထို
 မှ တ ပါး၊ မိမိ တို့အခွင့် အရာကို မ စောင့် ၊ မိမိ တို့ နေရာ အရပ်
 ကို စွန့်ပစ် သော ကောင်းကင်တမန် တို့ ကို၊ ကြီး စွာ သော နေ့ ၌
 စစ်ကြော စီရင် ခြင်း အလို ငှာ ၊ ထာဝရ ချည်နှောင် ခြင်း အားဖြင့်
 မှောင်မိုက် ထဲမှာ ချုပ် ထားတော် မူ၏။⁷ ထိုနည်းတူ ၊ သော ဒု မြို့
 နှင့် ဂေါ မော ရ မြို့ မှ စ၍ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ရှိ သော မြို့ တို့သည်၊
 အထက်က ဆိုခဲ့ပြီး သော လူဆိုးကဲ့သို့ မတရား သော မေထုန်ကို
 အလွန်ပြု၍ ကိုယ်ခင်ပွန်းမဟုတ်သော သူတို့နှင့်မှားယွင်းခြင်းအမှု၌
 ကျင်လည် သောကြောင့်၊ ထာဝရ မီး နှင့်ကျွမ်းလောင် ခြင်း ဒဏ်ကိုခံ
 ရ ၍ ပုံ သက်သေထင်ရှား လျက်ရှိကြ၏။⁸ ယခု ယောင်ယမ်း သော
 အဓမ္မ လူ တို့သည်၊ ရှေးနည်း တူ မိမိ တို့ ကိုယ် ကို ညစ်ညူး စေ၍၊
 အာဏာစက် ကိုပယ် လျက် ၊ ဘုန်း တန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့
 တတ် ကြ၏။⁹ ကောင်းကင် တမန် မင်း မိ ကု ခေ လ မူကား ၊ မော
 ရှေ့ ၏ ကိုယ် ကို အကြောင်း ပြု၍ မာရ်နတ် နှင့် ငြင်းခုံ သောအခါ
 ၊ ကဲ့ရဲ့စွာသော ပြစ်တင် ခြင်းကိုမ ပြု ဝံ့ဘဲ၊ ထာဝရ ဘုရားသည်

သင့် ကိုဆုံးမ တော်မူစေသတည်းဟူ၍သာ ပြောဆို ၏။¹⁰ ထိုသူ တို့
 မူကား ၊ မိမိတို့နား မ လည်သောအရာ များကို ကဲ့ရဲ့ တတ်ကြ၏။
 တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ ပကတိ အတိုင်းမိမိတို့နားလည် သော အရာ များ
 ဖြင့် မိမိတို့ကိုပုပ်ပျက် စေတတ်ကြ၏။¹¹ သူ တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ
 ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကာကုန် နောက် သို့လိုက်ကြ၏။ အခ
 ကိုရခြင်းငှာဗာလမ် မှားယွင်း သကဲ့သို့အလွန်မှားယွင်းခြင်းရှိကြ၏။
 ကောရ ၏ငြင်းခုံ ခြင်းအပြစ်နှင့် ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။
¹² မေတ္တာ ပွဲလုပ် ၍ သင် တို့နှင့်အတူစား သောက်သောအခါ အား
 မနာ ဘဲ၊ မိမိ တို့ကို ဝ စွာကျွေး၍ ပွဲ၌ အစွန်းအကွက် ဖြစ်ကြ၏။
 ရေ မရှိ၊ လေ တိုက်၍လွင့် သော မိုဗ်းတိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးနွမ်း ၍
 အသီး မတင်၊ နှစ် ကြိမ် သေ ၍ နှုတ် ပစ်သော သစ်ပင် ကဲ့သို့၎င်း၊
¹³ မိမိ ရှက် ခြင်း အကြောင်း ကို ပွက် စေ တတ် သော လှိုင်း တံပိုး
 ရှိုင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြယ် ပျံ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ် ကြ၏။ ထို ကြယ် ပျံ တို့
 အဘို့ တခဲနက် သော ထာဝရ မှောင်မိုက် ကို သိုထား လျက်ရှိ၏။
¹⁴ အာဒံ မှ ဆင်းသက်၍ ခုနှစ် ဆက်မြောက်သောသူ နောက် က၊
 ထာဝရ ဘုရားသည် ခပ်သိမ်း သော သူ တို့ကို တရား စီရင်တော်
 မူ၍ ၊ မတရား သော သူ တို့သည် မ တရား သဖြင့် ပြုသော အဓမ္မ
 အမှု ရှိသမျှ တို့၏ အပြစ် ကိုငှင်း၊ မ တရား သော လူဆိုး တို့သည်
 ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှား ၍ ပြော သော ကြမ်းတမ်း သော စကား
 ရှိ သမျှ တို့၏ အပြစ် ကို ဖော်ပြ ခြင်း ငှာ၊¹⁵ အတိုင်းမသိ များ စွာ
 သော မိမိ သန့်ရှင်း သူ တို့နှင့် တကွ ကြွလာ တော် မူ လိမ့်မည် ဟု
 ပရောဖက် ပြု၍ ဟောပြော လေ၏။¹⁶ ထိုသူ တို့သည် မြည်တမ်း
 ၏ အပြစ်တင် တတ် သောသူ၊ ကိုယ် တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း ကျင့်
 တတ် သောသူ၊ ထောင်လွှား သော စကား ကိုပြော တတ် သောသူ
 ၊ ကိုယ် အကျိုးစီးပွားကြောင့် သူ့မျက်နှာ ကို ထောက်ထား ခန့်ညား
 တတ်သော သူဖြစ် ကြ၏။¹⁷ ချစ်သူ တို့၊ နောက်ဆုံး သောကာလ ၌ ၊
 မိမိ တို့မတရား သော တပ်မက် ခြင်းအတိုင်း ကျင့် နေ၍၊ ပြက်ယယ်
 ပြု တတ်သော သူတို့သည် ပေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု¹⁸ ငါ တို့သခင် ယေရှု
 ခရစ် ၏ တမန်တော် တို့သည် ဟောပြော နှင့်သော စကား များကို
 အောက်မေ့ ကြလော့။¹⁹ ထို သူတို့သည်သင်းခွဲ သော သူ ၊ ဝိညာဉ်
 တော် နှင့် ကင်း သော ဇာတိ ပကတိ လူဖြစ် ကြ၏။²⁰ ချစ်သူ တို့၊
 သင် တို့သည် မိမိ တို့အလွန် သန့်ရှင်း သော ယုံကြည် ခြင်း အပေါ်

မှာ မိမိ တို့ကို တည်ဆောက် လျက်၊ သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုလျက်၊ ²¹ဘုရားသခင် ကို ချစ် ခြင်း မေတ္တာ၌ ကိုယ်ကိုယ် စောင့်ရှောက် ၍ ထာဝရ အသက် အလိုငှာ ၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် ၏ ကရုဏာ တော်ကို မြော်လင့် ၍ နေကြ လော့။ ²²ပိုင်းခြား ၍ သိတတ် သော ဉာဏ် ရှိ၍ အချို့ တို့ကို သနား ကြလော့။ ²³ကိုယ် ကာယနှင့် ညစ်ညူး စွန်းကွက်သော အဝတ် ကို ပင် စက်ဆုပ် ရွံရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် တကွ ၊ အချို့ တို့ကို မီး ထဲမှ ဆယ် နှုတ်ကယ်တင် ကြလော့။ ²⁴ထိမိ ၍ လဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ မည်အကြောင်း သင် တို့ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းငှာ ၎င်း၊ အပြစ် မရှိဘဲ ဝမ်းမြောက် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိသော သင်တို့ကို ဘုန်း အသရေ တော်ရှေ့၌ ဆက်သ ခြင်းငှာ ၎င်း တတ်နိုင် တော်မူသော သူ တည်း ဟူသော။ ²⁵ငါ တို့ကို ကယ်တင် တော်မူသော အရှင်၊ တဆူတည်း သော ဘုရားသခင် သည်၊ ငါ တို့သခင် ယေရှု ခရစ် အားဖြင့် ၊ ယခု မှစ၍ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော် နှင့် အစွမ်းသတ္တိ အာဏာစက် ရှိတော်မူစေသတည်း အာမင်

ဗျာဒိတ်

1 ကာလ မကြာမမြင့်မှီဖြစ် ရမည် အမှုအရာ များကို ယေရှု ခရစ် သည် မိမိ အစေခံ ကျွန်တို့အား ပြ စေခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင် အပ်ပေး တော်မူသော ထို သခင် ၏ ဗျာဒိတ် တော်ကို ဆိုပေအံ့။ ထိုသခင် သည် မိမိ ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ် ၍ ၊ မိမိ အစေခံ ကျွန် ယောဟန် အား ဗျာဒိတ် တော် အရိပ်ကို ပြတော်မူ၏။² ယောဟန် သည်လည်း ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်နှင့် ယေရှု ခရစ် ၏ သက်သေခံ တော် မူ ချက်ကို မြင် သမျှ အတိုင်း သက်သေခံ ၏။³ ကာလ အချိန်ရောက်လုနီး ပြီဖြစ်၍ ၊ ဤ အနာဂတ္တိ ကျမ်းစကား ကိုကြည့်ရှုဘတ်ရွတ် နားထောင် ၍ ၊ ရေး ထားသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက် သော သူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏။⁴ ငါ ယော ဟန် သည် အာ ရှိ ပြည်၌ ရှိသော အသင်းတော် ခုနစ် ပါးကို ကြား လိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ် ကာလ အစဉ် ရှိ တော် မူ သော ဘုရားသခင် အထံတော်က ၎င်း၊ ပလ္လင် တော်ရှေ့၌ရှိ သော ဝိညာဉ် ခုနစ် ပါးအထံ က၎င်း၊⁵ သစ္စာစောင့် သော သက်သေခံ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သေ သောသူတို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကီ ဘုရင် တို့၏ အထွဋ် ဖြစ်တော်မူသော ယေရှု ခရစ် အထံတော်က ၎င်း၊ ကျေးဇူး တော်နှင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသည်သင် တို့၌ရှိပါစေသော။ ငါ တို့ကိုချစ် ၍ မိမိ အသွေး နှင့် ငါ တို့အပြစ် များကို ဆေးကြော တော်မူ၍၊⁶ မိမိ ခမည်းတော် ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ငါ တို့ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌၎င်း၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထား တော် မူ သော သူ သည်၊ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ဘုန်း အသရေ၊ အစွမ်း သတ္တိရှိ တော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။⁷ ကြည့်ရှု လော့။ မိန်းမတိမ် နှင့်တကွ ကြွလာ တော်မူသည် ဖြစ်၍ ၊ ကိုယ်တော် ကို ထိုးဖောက် သော သူ တို့နှင့် ရှိသမျှ သောသူ တို့သည် ကိုယ်တော် ကို ရှုမြင် ရ ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီး သားအမျိုး မျိုး ရှိသမျှ တို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းရကြ လိမ့်မည်။ မှန် ပေ၏။ အာ မင် ။⁸ ငါ သည် အာ လ ဖ ဖြစ် ၏။ ဩ မေဃ လည်း ဖြစ်၏ ဟု အနန္တ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍ ၊ ပစ္စုပ္ပန် ၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူ၏။⁹ ယေရှု ခရစ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှစ၍ နိုင်ငံ တော် ကို၎င်း၊ သည်းခံ တော် မူ ခြင်း ကို၎င်း၊ သင် တို့နှင့်အတူ ဆက်ဆံသော အဘော်အဘက် က၊ သင် တို့အစ်ကို ငါ ယောဟန် သည်၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် နှင့် ယေရှု ခရစ်၏ သက်သေခံ

တော်မူချက်ကြောင့်၊ ပတ်မဲ့ ကျွန်း မှာ နေ ရစဉ်တွင်၊¹⁰ သခင် ဘုရား နေ့၌ ဝိညာဉ် တော်ကိုခံရ ၍ ၊ တံပိုး ခရာ အသံ ကဲ့သို့ ငါ့ နောက် ၌ မြည်သော အသံကြီး ကို ကြား ၏။¹¹ မြည်သောအချက်ဟူမူကား၊ သင်သည်မြင် သော အရာ ကို စာစောင် ၌ ရေး ထား၍၊ ဖေ့က မြို့၊ စ မုရန မြို့၊ ပေရဂံ မြို့၊ သွာတီရ မြို့၊ သာဒီ မြို့၊ ဖိလဒေလဖိ မြို့၊ လော ဒီကီ မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ခုနစ် ပါး ထံသို့ပေး လိုက် လော့ ဟုဆို သတည်း။¹² ထိုသို့ ငါ နှင့် စကား ပြော၍ အသံမြည် သော သူ ကိုမြင် ခြင်း ငှာ ငါ သည် လှည့် ကြည့် လျှင် ၊ ရွှေ မီးခွက် ခုနစ် လုံး ကို၎င်း ၊¹³ ထို မီးခွက် ခုနစ် လုံး အလယ် ၌ လူ သား တော် နှင့် တူ သော သူ တစ်ဦး ကို၎င်း မြင် ၏။ ထို သူ သည် ခြေ သို့ တိုင်အောင် ဝတ် ခြုံ လျက်၊ ရင် တော်၌ ရွှေ ခါးပန်း ကို စည်း လျက် ဖြစ်၏။¹⁴ ခေါင်း တော်နှင့် ဆံပင် တော်သည် ဖြူ သော သိုးမွေး ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ မို ဗ်း ပွင့် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြူ ၏။ မျက်စိ တော် သည် လည်း မီး လှုံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁵ ခြေ တော်သည်လည်း မီး ၌ ချွတ် ပြီးသော ကြေးဝါ စစ်နှင့် တူ ၏။ အသံ တော်သည်လည်း သမုဒ္ဒရာ သံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁶ လ ကျာ လက် တော်သည်လည်း ကြယ် ခုနစ် လုံး ကို ကိုင် ၏။ ခံတွင်း တော်ထဲက လည်း ထက် သော သန်လျက် ထွက် ၏။ မျက်နှာ တော်သည်အရှိန် တန်ခိုးနှင့် ထွန်းတောက် သောနေ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁷ ထိုသူ ကို ငါ မြင် သောအခါ ၊ သေ မတတ်ဖြစ်၍ခြေ တော်ရင်း၌ လဲ လျက်နေ၏။ ထိုသူ သည်လက်ျာ လက်တော်ကို ငါ့ အပေါ်သို့ တင် လျက် ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်း မ ရှိ နှင့်။ ငါ သည်အဦးဆုံး သောသူ ၊ နောက်ဆုံး သော သူ ဖြစ် ၏။¹⁸ အသက် ရှင်သောသူ လည်း ဖြစ် ၏။ ငါ သည် အရင်သေ သည် ဖြစ်၍ ၊ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်အသက် နှင့် ပြည့်စုံ၏။ မရဏာ နှင့် မရဏာ နိုင်ငံ ကိုလည်း ငါ အစိုးရ ၏။¹⁹ ထို ကြောင့် ၊ သင်သည်မြင် ပြီး သော အရာ တို့ကို၎င်း ၊ ယခု ရှိ သော အရာ တို့ကို၎င်း၊ နောင် ဖြစ် လတုံသော အရာ တို့ကို၎င်း ရေး ထားလော့။²⁰ ငါ့ လက်ျာ လက်၌ ထင်ရှားသောကြယ် ခုနစ် လုံးနှင့် ရွှေ မီးခွက် ခုနစ် လုံး၏ နက်နဲ ခြင်းအရာဟူမူကား ၊ မီးခွက် ခုနစ် လုံးသည် အသင်းတော် ခုနစ် ပါး ဖြစ် ၏။ ကြယ် ခုနစ် လုံးသည် လည်း ထို ခုနစ် ပါးသော အသင်းတော် တို့ကို အုပ်သောတမန် ဖြစ် ကြ၏။

၂၆ ဖက် မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏တမန် ကို ဤသို့ ရေး၍ မှာ လိုက်လော့။ လက်ျာ လက်၌ ကြယ် ခုနစ် လုံးကိုကိုင်၍၊ ရွှေမီးခွက် ခုနစ် လုံးအလယ် ၌ သွားလာ သောသူ ၏အမိန့် တော်ကား၊ သင် အကျင့် ကျင့်ခြင်း၊ ပင်ပန်း စွာ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်းကို ငါ သိ ၏။^၂ သင်သည်မ တရား သော သူ တို့ကို လက် မ ခံ နိုင်ကြောင်း ကို၎င်း၊ တမန်တော်မ ဟုတ် ဘဲ၊ တမန်တော် ဖြစ် ယောင်ဆောင် သော သူ တို့ကို စစ်ဆေး ၍ လှည့်ဖြား သော သူ ဖြစ်သည် ဟု သိ ကြောင်း ကို၎င်း ၊^၃ ခန္တီ နှင့် ပြည့်စုံ ၍။ ငါ ၏နာမ ကြောင့် ဆင်းရဲ ခံ၍ အား မ လျော့ကြောင်းကို၎င်းငါသိ၏။^၄ သို့သော်လည်း ၊ သင်သည် ရှေးဦးစွာ သော ချစ် ခြင်း မေတ္တာ လျော့ ပြီ ဟု သင် ၌ အပြစ်တင်စရာ ရှိ ၏။^၅ ထိုကြောင့် ၊ သင်သည်မ ရွှေ့လျော့ မှီ ၊ အရင် နေရာ အရပ်ကို အောက်မေ့ လော့၊ နောင်တရ လော့။ ရှေးဦးစွာ သော အကျင့် ကို ကျင့် လော့၊ သို့မဟုတ် သင် ရှိ ရာ သို့ ငါ သည် အလျင်အမြန် လာ မည်။ နောင်တ မ ရလျှင် ၊ သင် ၏မီးခွက် ကို နေရာ မှ ရွှေ့ မည်။^၆ သို့သော်လည်း ငါမုန်း သောနိကာလ တပည့် တို့၏ အကျင့် ကို သင်လည်း မုန်း သည်ဟု ပြောစရာ ရှိ ၏။^၇ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်း တော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော် မူ သည်ကို၊ နား ရှိ သော သူ မည်သည် ကား ကြား ပါစေ။ အကြင်သူ သည် အောင်မြင် ၏။ ထိုသူသည် ငါ၏ဘုရားသခင် ပရဒိသု ဥယျာဉ်၌ ရှိ သော အသက် ပင် ၏ အသီးကိုစား စေခြင်းငှာအခွင့်ပေး မည်။^၈ စမု ရန် မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏ တမန် ကို ဤသို့ ရေး ၍ မှာလိုက် လော့။ အဦးဆုံး သောသူ ၊ နောက်ဆုံး သော သူ တည်းဟူသော၊ အရင် သေ ၍ အသက် ရှင် လျက် ရှိ သော သူ ၏ အမိန့် တော် ကား၊^၉ သင် အကျင့်ကျင့် ခြင်း၊ ဒုက္ခ ခံ ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း ကို ငါ သိ ၏။ သို့သော်လည်း ၊ သင်သည် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်း ရှိ ၏။ ယုဒ လူဖြစ် ယောင်ဆောင်၍ ယုဒလူမုန်မ ဟုတ်၊ စာတန် ၏ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်သော သူ တို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုလည်း ငါသိ၏။^{၁၀} သင်သည်ခံ ရ မည့်အရာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မ ကြောက် နှင့်။ သင်တို့သည် စုံစမ်း ခြင်းကိုခံ ရ မည် အကြောင်း ၊ မာရ်နတ် သည် သင် တို့တွင် အချို့ ကို ထောင် ထဲ၌ လှောင် ထား၍၊ သင်တို့သည် ဆယ် ရက် ပတ်လုံး ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။ သေ သည်တိုင်အောင် သစ္စာစောင့် လော့။ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ အသက် သရဖူ ကို ငါ ပေး မည်။^{၁၁} ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်း တော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော် မူ သည်ကို နား ရှိ သော သူ မည်သည် ကား ကြား ပါစေ။ အောင်မြင် သော သူ ကို ဒုတိယ သေ ခြင်း သည် မ ညှဉ်းဆဲ ရ။^{၁၂} ပေ ရ ဂံ မြို့၌ ရှိ သော အသင်းတော် ၏ တမန် ကို ဤသို့ ရေး ၍ မှာ လိုက် လော့။ ထက် သော သန်လျက် ရှိ သော သူ ၏ အမိန့် တော် ကား၊^{၁၃} သင် အကျင့်ကျင့်ခြင်းကို၎င်း၊ စာတန် ၏ ရာဇပလ္လင် ရှိရာ အရပ် တည်း ဟူသော သင်၏နေရာ အရပ် ကို၎င်း ငါ သိ ၏။ စာတန် ၏ နေရာ အရပ် ၌ သင် တို့တွင် အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ ရ သော အ နှ တို့

ပ သည် သစ္စာရှိ ၍ ငါ့ ဘက်၌သက်သေခံ ရသော နေ့ရက် ကာလ တွင် ပင်၊ သင်သည် ငါ ၏နာမ ကို စွဲကိုင် ၏။ ငါ ၏ယုံကြည် ခြင်း တရားကို မ စွန့် မပယ်။^{၁၄} သို့သော်လည်း ကုသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော် သော ယဇ် ကောင် ကို စား စေ ခြင်း ငှာ၎င်း ၊ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု စေ ခြင်း ငှာ၎င်း ၊ ထိုမိ ၍ ၍ လဲ စရာ အရာ ကို သူ တို့ ရှေ့ ၌ ချထား မည်အကြောင်း၊ ဗာ လက် မင်း ကို အကြံ ပေး သော သူ တည်း ဟူသော ဗာ လ မ် ၏ အယူ ကို စွဲလမ်း သော သူ တို့သည် သင်၏နေရာ ၌ရှိ ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊ သင် ၌ အနည်းငယ်သော အပြစ်တင်စရာ ရှိ ၏။^{၁၅} ထို အယူနှင့်သဘောတူ သော နိကာလ တပည့်တို့၏ အယူ ကို စွဲလမ်း သော သူတို့သည် ထိုနည်းတူ သင် ၌ ရှိ ကြ၏။^{၁၆} ထိုကြောင့် နောင်တရ လော့။ မ ရ လျှင် သင် ရှိရာ သို့ ငါ သည် အလျင်အမြန် လာ မည်။ ထိုသူ တို့ကို ငါ ခံတွင်း ၏သန်လျက် နှင့် စစ်တိုက် မည်။^{၁၇} ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော် မူ သည်ကို၊ နား ရှိ သော သူ မည်သည် ကား ကြား ပါစေ။ အကြင်သူ သည် အောင်မြင် ၏။ ဝှက်ထား သော မ နှ နှ ကို၎င်း ၊ ကျောက် ဖြူ လက်ဖွဲ့ ကို၎င်း၊ ထို ကျောက် ပေါ်၌ အက္ခရာတင် သော နာမ သစ် ကို၎င်း ထိုသူ အား ငါ ပေး မည်။ ထိုကျောက် ကို ရ သော သူ မှတစ်ပါး အဘယ်သူ မျှ ထိုနာမ ကို မသိ နိုင်ရာ။^{၁၈} သွာတီရ မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏ တမန် ကို ဤသို့ ရေး ၍ မှာ လိုက်လော့။ မီး လျှံ ကဲ့သို့သော မျက်စိ နှင့်၊ ကြေးဝါ စစ် နှင့် တူ သော ခြေ နှင့် ၎င်း၊ ပြည့်စုံ သော ဘုရား သခင် သား တော်၏ အမိန့် တော် ကား၊^{၁၉} သင် အကျင့် ကျင့်ခြင်း၊ ချစ် ခြင်း၊ အမှုဆောင် ခြင်း၊ ယုံကြည် ခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း ကို၎င်း နောက် ကျင့် သောအကျင့် တို့သည် အရင် ကျင့်သောအကျင့်ထက် သာ၍များကြောင်းကို၎င်း ငါသိ ၏။^{၂၀} သို့သော်လည်း ၊ ငါ ၏အစေခံ ကျွန်တို့သည် မ တရား သော မေထုန် ကို ပြုစေခြင်းငှာ၎င်း ၊ ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော် သော ယဇ် ကောင် ကို စား စေ ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ပ ရော ဖက် မ ဟူ၍ကိုယ် ကို ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ ခင်ပွန်း ယေ ဇ ပေ လ သည် သွန်သင် ၍ မှားယွင်း စေ ရ သော အခွင့် ကို သင် သည် ပေး သောကြောင့်၊ သင် ၌ အပြစ်တင်စရာ ရှိ ၏။^{၂၁} နောင်တရ သင့်သော ကာလ ကို ငါပေး သော်လည်း ၊ သူသည် မိမိ မတရား သောမေထုန် ကို နောင်တရ ချင် သော စိတ် မ ရှိ။^{၂၂} ထို ကြောင့်၊ သူ ကို အိပ်ရာ ၌ ငါ ချထား မည်။ သူ နှင့် အတူ မ တရား သော မေထုန် ကို ပြု၍ ၊ ထိုသို့သော အကျင့် ကို နောင်တ မ ရ သော သူ တို့ ကို လည်း၊ ကြီး စွာ သော ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။^{၂၃} သူ ၏သားသမီး တို့ကို လည်း အသေ သတ် မည်။ ငါ သည် နှလုံး ကျောက်ကပ် ကို စစ်ဆေး တော် မူ သော သူ ဖြစ် ကြောင်း ကို ထိုသို့ သော အားဖြင့် ခပ်သိမ်း သော အသင်း တော် တို့သည် သိ ရ ကြ လိမ့်မည်။ သင် တို့သည် အသီးအသီး ကျင့်သော အကျင့် နှင့် အလျောက် အကျိုး အပြစ် ကို ငါပေး မည်။^{၂၄} ထို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူသောသူတို့ ခေါ်ဝေါ် သည်နှင့် အညီ ၊ စာတန် ၏ နက်နဲ သော အရာဟုခေါ်ဝေါ်သော အရာတို့ကို မ

ကျွမ်း၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုမယူ၊ ကြွင်း သောသွာတိရ မြို့သားတို့ကို ငါဆို သည်ကား၊ သင်တို့ သည် ရ သမျှကို ငါ လာ သည်တိုင်အောင် စွဲကိုင် ကြလော့။²⁵ ထိုမှတစ်ပါး အခြား သောဝန် ကို သင် တို့အပေါ် ဌ်ငါ မ တင်။²⁶ အကြင်သူ သည် အောင်မြင် ၍ အဆုံး တိုင်အောင် ငါ့ အကျင့် ကိုကျင့် ၏။ ငါ့ ခမည်းတော် သည် ငါ့ အား အခွင့် ပေး တော်မူသကဲ့သို့၊ လူမျိုး တို့ကို အုပ်စိုး စေခြင်းငှာထိုသူ အားငါ သည် အခွင့်ပေးမည်။²⁷ ထိုသူသည် သူ တို့ကိုသံ လှံတံ နှင့် အုပ်စိုး ၍၊ မြေ အိုး ကိုခွဲဖျက် သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်။²⁸ မိုဃ်းသောက ကြယ် ကို လည်း ထိုသူ အား ငါပေး မည်။²⁹ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား ရှိ သောသူ မည်သည် ကားကြား ပါစေ။

3 သာဒိ မြို့၌ ရှိသောအသင်းတော် ၏ တမန် ကို ဤသို့ ရေး ၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် ခုနစ် ပါးနှင့်ကြွယ် ခုနစ် လုံး ရှိ သောသူ ၏အမိန့် တော်ကား၊ သင် ၏အကျင့် ကိုငါသိ ၏။ သင် သည် အသက်ရှင်ဟန် ရှိ သော်လည်း သေ လျက် နေ သည်ကို ငါ သိ၏။² မ အိပ် ဘဲ စောင့် ၍နေ လော့။ ကျန်ရစ် ၍ သေ လု သော အရာ တို့ ကို ပြုစု လော့။ သင် ၏အကျင့် သည် ငါ ၏ဘုရားသခင် ရှေ့၌ စုံ မ လင် ရှိ သည် ကို ငါတွေ့ ပြီ။³ ထို ကြောင့် ၊ သင် သည် ခံယူ ၍ နားထောင် ပြီးသည်အရာကို အောက်မေ့ ၍ စောင့်ရှောက် လော့။ နောင်တရ လော့။ စောင့် ၍ မ နေ လျှင် သူ့ခိုး ကဲ့သို့ သင် ရှိ ရာ သို့ ငါ လာ မည်။ လာ မည့် အချိန် နာရီ ကို လည်း သင် မ သိ ရ။⁴ သို့သော်လည်း ၊ သာ ဒိ မြို့၌ ပင် သင် တို့တွင် ကိုယ် အဝတ် ကို မ ညစ်ညူး စေသော သူနည်းနည်း ရှိသေး ၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန် သောသူဖြစ် ၍၊ အဖြူ ဝတ်လျက် ငါ နှင့်အတူ သွားလာ ကြလိမ့်မည်။ အောင်မြင် သော သူ သည် ဖြူ သောအဝတ် ကို ဝတ်ဆင် လိမ့်မည်။⁵ ထိုသူ ၏နာမ ကို အသက် စာစောင် မှ ငါသည် အလျှင်း မ ချေ ။ ငါ့ ခမည်းတော် ရှေ့၌၎င်း ၊ ကောင်းကင် တမန်တော်တို့၌ ၎င်း သူ ၏နာမ ကို ငါဝန်ခံ မည်။⁶ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား ရှိ သောသူ မည်သည် ကား ကြား ပါ စေ။⁷ ဖိ လ ဒေ လ ဖိ မြို့၌ ရှိ သော အသင်း တော် ၏ တမန် ကို ဤသို့ ရေး ၍ မှာလိုက် လော့။ သန့်ရှင်း သော သူ ၊ ဟုတ်မှန် သော သူ ၊ ဒါ ဝိ ဒ် မင်း၏ တံခါး သော့ ကို ကိုင် သော သူ ၊ အဘယ်သူ မျှ မပိတ် နိုင်အောင် ဖွင့် ၍၊ အဘယ်သူ မျှ မဖွင့် နိုင် အောင် ပိတ် သောသူ ၏ အမိန့် တော်ကား။⁸ သင် ၏အကျင့် ကိုငါ သိ ၏။ အဘယ်သူ မျှ မပိတ် နိုင် သောတံခါး ကို သင့် ရှေ့၌ငါဖွင့် ထား ပြီ၊ အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် အနည်းငယ် သော ခွန်အား ရှိသည် နှင့်၊ ငါ ၏နှုတ်ကပတ် ကို စောင့်ရှောက် ခဲ့ပြီ။⁹ ငါ ၏နာမ ကို လည်း မ စွန့် မ ပယ်။ ယုဒ လူ ဖြစ် ယောင် ဆောင်၍ အမှန် မ ဟုတ်ဘဲ ၊ မုသာ စကားကိုပြော သောသူတည်းဟူသော၊ စာတန် ၏ အပေါင်းအသင်းဝင်သူ အချို့တို့ကို သင်၌ငါအပ်ပေး မည်။ သူ

တို့သည် လာ ၍ သင် ၏ခြေ ရင်း၌ ပြပ် ဝပ် စေ ခြင်း ငှာ ၎င်း ၊ ငါ သည်သင့် ကို ချစ် သည်ဟု သိ စေခြင်းငှာ ၎င်း ငါပြု မည်။¹⁰ သင် သည် ငါ ၏သည်းခံ ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ် တရားကို စောင့်ရှောက် သောကြောင့် ၊ မြေကြီး အပေါ်၌နေ သောသူ တို့ကို စုံစမ်း စေခြင်းငှာ၊ လောကီ နိုင်ငံအရပ်ရပ် တို့ကို နှံ့ပြား လတုံသော စုံစမ်း ရာ ကာလ တွင် ၊ သင့် ကိုငါ စောင့်ရှောက် မည်။¹¹ ငါသည် အလျင်အမြန် လာ မည်။ သင် ၏ သရဖူ ကို အဘယ်သူ မျှမယူ စေ ခြင်းငှာ ၊ ရ ခဲ့ပြီးသော အရာ ကို စွဲကိုင် လော့။¹² အကြင်သူ သည် အောင်မြင် ၏။ ထိုသူ ကို ငါသည်ငါ ၏ဘုရားသခင် ဗိမာန် တော်၌ တိုင် ဖြစ်စေ မည်။ နောင်တဖန် သူသည်ပြင် သို့ မ ရွေ့ ရ။ ငါ ၏ ဘုရားသခင် နာမ တော် ကို၎င်း ၊ ငါ ၏ဘုရား သ ခ င် အထံ တော် မှ ထွက်၍၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ဆင်းသက် သော ယေ ရုရှ လင် မြို့ သစ် တည်းဟူသော၊ ငါ ၏ဘုရားသခင် မြို့ တော်၏ နာမ ကို၎င်း၊ ငါ ၏နာမ သစ် ကို၎င်း ၊ ထိုသူ အပေါ်၌ငါသည် အကွရာတင် မည်။¹³ ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော် မူသည်ကို နား ရှိ သော သူ မည်သည်ကား ကြား ပါစေ။¹⁴ လောဒိ ကိ မြို့၌ ရှိသော အသင်းတော် ၏ တမန် ကိုဤသို့ ရေး ၍ မှာလိုက် လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အထွဋ် ၊ သစ္စာရှိ ၍ ဟုတ်မှန် သော သက်သေခံ ၊ အာမင် ၏ အမိန့် တော်ကား၊¹⁵ သင် ၏အကျင့် ကိုငါသိ ၏။ သင်သည် အဖေ မ ဟုတ် ၊ အပူ မဟုတ်သည် ကို ငါသိ၏။ ဧ ခြင်းဖြစ်စေ၊ ပူ ခြင်းဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ငါအလိုရှိ ၏။¹⁶ ထိုသို့ အဖေ မ ဟုတ်၊ အပူ မ ဟုတ်၊ နွေး ရုံရှိ သောကြောင့် ငါ ၏ခံတွင်း သည် သင့် ကိုထွေး လု ပြီ။¹⁷ သင်ကလည်း၊ ငါသည်ဥစ္စာ ရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာ များကိုဆည်းပူးပြီး၊ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှမလို ဟု ပြောဆို ၍ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်း ခြင်း၊ သနား ဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း၊ မျက်စိ ကန်းခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်း ဖြစ် သည်ကို မ သိ ပါတကား ။¹⁸ သင်သည်ဥစ္စာ ရတတ်ခြင်းငှာ ၊ မီး နှင့် ချွတ် ပြီးသောရွှေ ကို၎င်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ၍၊ သူတစ်ပါး ရှေ့တွင် မ ရှက် စေခြင်းငှာ ခြံ၊ စရာဘို့၊ ဖြူ သောအဝတ် ကို၎င်း ငါ ထံမှာ ဝယ် လော့။ သင် ၏မျက်စိ မြင် စေ ခြင်း ငှာ ၊ မျက်စိ ၌မျက်စဉ်း ခတ် လော့ ဟု သင့် အား ငါ သည် အကြံပေး၏။¹⁹ ချစ် သမျှ သော သူတို့၏အပြစ်ကိုငါစစ်ဆေး ၍ သူတို့ကိုဆုံးမ တတ်၏။ ထို ကြောင့် ကိုယ် စိတ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရ လော့။²⁰ ငါ သည်တံခါး ရှေ့မှာရပ်၍ ခေါက် လျက်နေ၏။ အကြင်သူ သည် ငါ ၏အသံ ကို ကြား ၍ တံခါး ကိုဖွင့် အံ့၊ ထိုသူ ရှိရာ သို့ငါဝင် ၍ သူ နှင့် အတူ စား သောက်မည်။ သူ သည်လည်း ငါ နှင့်အတူ စားသောက်ရ လိမ့်မည်။²¹ ငါ သည်အောင်မြင် ၍ ငါ့ ခမည်းတော် ၏ ပလ္လင် တော် ပေါ်မှာ ခမည်းတော် နှင့်အတူ ထိုင် နေသကဲ့သို့ ၊ အောင်မြင် သော သူ သည်ငါ ၏ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ငါ နှင့်အတူ ထိုင် နေရသောအခွင့်ကိုငါ ပေး မည်။²² ဝိညာဉ် တော်သည် အသင်းတော် တို့အား အဘယ်သို့ မိန့် တော်မူသည်ကို နား ရှိ သောသူ မည်သည်ကား ကြား ပါစေဟု

မိန့်တော်မူ၏။

4 ထိုနောက်မှ ငါကြည့် လျှင် ၊ ကောင်းကင် ၌ တံခါး ဖွင့် ထား လျက်ရှိ၏။ ရှေ့ဦးစွာ ကြား ရသော အသံ ဟူမူကား၊ ဤအရပ် သို့ တက် လော့။ နောင် ကာလ၌ ဖြစ် ရ မည်အရာ တို့ကို ငါပြ မည် ဟု ငါ နှင့် ပြော လျက် ရှိ သော တံပိုး ခရာ သံ ကဲ့သို့ မြည် လေ၏။² ထိုအခါ ဝိညာဉ် တော် ကို ငါ သည် ချက် ခြင်း ခံရ၍၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ပလ္လင် တစ်ခုတည် လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် သော သူ လည်း ရှိ၏။³ ထိုသူ ၏ အဆင်း အရောင်သည် နဂါးသို့ ကျောက် ၊ ပတ္တမြား ကျောက် နှင့် တူ ၏။ ပလ္လင် ၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ကား ၊ မြ ကျောက် အဆင်း အရောင်နှင့်တူ သော သက်တံ့ ရှိ၏။⁴ ထို ပလ္လင် ၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ အခြားသော ပလ္လင် နှစ်ဆယ် လေး ပလ္လင် ရှိ၏။ ထို ပလ္လင် တို့အပေါ်၌ အသက်ကြီး သူ နှစ်ဆယ် လေး ပါး တို့သည် ဖြူ သော အဝတ် ကို ဝတ်ဆင် လျက်၊ ခေါင်း ပေါ်၌ ရွှေ သရဖူ ကို ဆောင်းလျက် ထိုင် နေကြ၏။⁵ ပလ္လင် တော် ထဲက လျှပ်စစ် ပြတ် ၏။ စကားပြော သံ၊ မိန်းကြိုး သံလည်း မြည်၏။ ပလ္လင် တော်ရှေ့ ၌ ဘုရားသခင် ၏ဝိညာဉ် ခုနစ် ပါးတည်းဟူသောမီးခွက် ခုနစ် လုံး တို့သည် ထွန်း လျက်ရှိ ကြ၏။⁶ ပလ္လင် တော်ရှေ့၌လည်း ၊ ကျောက် သလင်းနှင့် တူ သော ဖန် ရေကန် ရှိ၏။ ပလ္လင် တော်၏အတွင်း ၌ ၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ၎င်း၊ မျက်စိ နှင့် တစ် ကိုယ် လုံး ပြည့် သော သတ္တဝါ လေး ပါး ရှိ၏။⁷ ပဌမ သတ္တဝါ သည် ခြင်္သေ့ နှင့် တူ ၏။ ဒုတိယ သတ္တဝါ သည် နွား သူငယ်နှင့်တူ ၏။ တတိယ သတ္တဝါ သည် လူ မျက်နှာ ရှိ ၏။ စတုတ္ထ သတ္တဝါ သည် ပျံ လျက်ရှိသော ရွှေလင်းတ နှင့် တူ ၏။⁸ ထိုသတ္တဝါ လေး ပါးတို့၏ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ တစ် ပါးတစ် ပါးလျှင် အတောင် ခြောက် ခုစီ ရှိ ၍၊ အတွင်း ၌ မျက်စိ နှင့် ပြည့် ကြ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန် ၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ် ကာလ အစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် သည် သန့်ရှင်း တော်မူ၏။ သန့်ရှင်း တော်မူ၏ နေ့ညဉ့် မပြတ် ငြိမ် ၍ မ နေ ဘဲ ပြောဆို ကြ၏။⁹ ပလ္လင် တော် ပေါ်မှာ ထိုင် ၍ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက် ရှင်တော်မူသောသူ ၏ ဘုန်း အသရေ ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို ထို သတ္တဝါ တို့သည်ချီးမွမ်း ကြသောအခါ ၊¹⁰ အသက်ကြီး သူနှစ်ဆယ် လေး ပါးတို့သည် ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ ရှေ့၌ ပြပ်ဝပ် လျက် ၊ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက် ရှင် တော် မူ သော သူ ကို ကိုးကွယ် လျက် ၊¹¹ အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း တော် မူပြီ။ ထိုအရာတို့သည် အလို တော်ကြောင့် ဖြစ်၍ ဖန်ဆင်း လျက် ရှိ ကြ ပါ၏။ ထိုကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် သည် ဘုန်း အသရေ တန်ခိုး တော် ကို ခံစား ထိုက် တော်မူ၏ဟုလျှောက်ဆို ၍၊ ပလ္လင် တော် ရှေ့ ၌ မိမိ တို့သရဖူ များကိုချထား ကြ၏။

5 ထိုအခါ တစ်ဘက်တစ်ချက် ၌ အကွရာတင် ၍ တံဆိပ် ခုနစ်

ချက် ခတ်သော စာစောင် ကို ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော သူ ၏ လ ကျာ လက်၌ ငါ မြင် ၏။² အားကြီး သော ကောင်းကင် တမန် တစ်ပါး က၊ ထို စာစောင် ကို ဖွင့် ၍ တံဆိပ် တို့ကို ခွာ ခြင်း ငှာ အဘယ်သူ ထိုက် သနည်းဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင် ၏။³ ထို စာစောင် ကိုဖွင့် ၍ကြည့် ခြင်းငှာ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ မြေကြီး အောက် ၌ အဘယ်သူ မျှမတတ် နိုင် ။ ထို စာစောင် ကိုဖွင့် ၍ ကြည့် ထိုက် သောသူ တစ်ယောက် ကို မျှ ရှာ၍မ တွေ့ သောကြောင့် ၊ ငါ သည် များ စွာ ငိုကြွေး လေ၏။⁴ ထိုအခါ အသက်ကြီး သော သူတစ်ပါး က ၊ မ ငိုကြွေး နှင့်၊ ယုဒ အမျိုး ခြင်္သေ့ တည်းဟူသောဒါဝိဒ် ၏။ အမြစ် သည် ထို စာစောင် ကို၎င်း၊⁵ တံဆိပ် ခုနစ် ချက်တို့ကို၎င်း၊ ဖွင့် ခြင်းငှာအောင်မြင် လေပြီ ဟု ငါ ကို ပြောဆို ၏။⁶ ထိုအခါ ပလ္လင် တော်မှစသော သတ္တဝါ လေး ပါး နှင့် အသက်ကြီး သူ တို့အလယ် ၌ ၊ အသေ သတ် ပြီးသကဲ့သို့ သော သိုး သူငယ် သည် ရပ် လျက် ရှိ သည် ကို ငါ မြင် ၏။ ထိုသိုး သူငယ် သည် မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ လွတ် သော ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် ခုနစ် ပါးတည်းဟူသောမျက်စိ ခုနစ် လုံးနှင့် ချို့ ခုနစ် ချောင်း ရှိ ၏။⁷ သူသည်လာ ၍ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော သူ ၏ လ ကျာ လက် မှ စာစောင် ကို ခံယူ လေ၏။⁸ ထို စာစောင် ကို ခံယူ သောအခါ ၊ သတ္တဝါ လေး ပါးနှင့် အသက်ကြီး သူ နှစ် ဆယ် လေး ပါးတို့သည်၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ ပဌနာ တည်းဟူသောမီးရှို့ ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့် သော ရွှေ ဖလား တို့ကို၎င်း ၊ စောင်း တို့ကို၎င်း၊ အသီးသီး ကိုင် ၍ သိုး သူငယ် ရှေ့ ၌ပြပ် ဝပ် လျက်၊⁹ ကိုယ်တော် သည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအားဖြင့် ၊ အသီးအသီး ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ အမျိုး အနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲ မှ အကျွန်ုပ် တို့ကိုယူ၍၊ အသွေး တော်နှင့် ဘုရားသခင် အဘို့ ရွေးနှုတ် တော်မူ၏။¹⁰ အကျွန်ုပ် တို့၏ ဘုရားသခင် ရှေ့မှာ ရှင်ဘုရင် အရာ၌၎င်း ၊ ယဇ် ပုရောဟိတ် အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထား ၍ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ စိုးစံ ရ သော အခွင့် ကို ပေး တော် မူ၏။ ထို ကြောင့်၊ ကိုယ်တော် သည် စာစောင် ကို ခံယူ ၍တံဆိပ် တို့ကို ဖွင့် ထိုက် တော်မူ၏ဟု အသစ် သော သီချင်း ကို သီ ၍ လျှောက် ဆို ကြ၏။¹¹ ထိုအခါ ငါ ကြည့် ၍ ပလ္လင် တော် မှ စ သော သတ္တဝါ တို့နှင့် အသက်ကြီး သူ တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ကုဋေသင်္ချေ မက အတိုင်းမသိ များစွာ သော ကောင်းကင် တမန် တို့၏ အသံ ကို ငါ ကြား ၏။¹² ထိုသူ တို့ကလည်း၊ အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံ ခဲ့ ပြီး သော သိုး သူငယ် သည်၊ တန်ခိုး ၊ စည်းစိမ် ၊ ပညာ ၊ အစွမ်း သတ္တိ၊ ဂုဏ် အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော်၊ ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာကိုခံ ထိုက် တော်မူ၏ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ပြောဆို ကြ၏။¹³ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ မြေကြီး အောက် ၊ သမုဒ္ဒရာ အထဲ ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှ သော ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့က၊ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသောသူ နှင့် သိုးသူငယ် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ဂုဏ် အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော်၊

အစွမ်း သတ္တိရှိတော်မူစေသတည်းဟု ပြောဆို ကြသည်ကို ငါကြား
လေ၏။¹⁴ သတ္တဝါ လေး ပါးတို့ကလည်း အာမင် ဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
အသက်ကြီး သူ တို့သည်လည်း ပြပ်ဝပ် ၍ ကိုးကွယ် ကြ၏။

6 သိုး သူငယ် သည် တံဆိပ် ခုနစ် ချက် တွင် တစ် ချက် ကို ဖွင့်
သောအခါ ငါကြည့် လျှင် ၊ မိုးပန်းကြိုး သံ မြည် သကဲ့သို့ ၊ သတ္တဝါ
လေး ပါးတွင် တစ်ပါး က၊ လာ ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆို သည်ကို ငါ
ကြား ၏။² ထိုအခါ ငါကြည့် လျှင် ၊ မြင်း ဖြူ တစ်စီး ရှိ ၏။ မြင်း
စီး သော သူ သည် လေး ကို ကိုင် ၏။ သူ ၌သရဖူ ကို ပေး တော်
မူ၏။ အောင်မြင် လျက်၎င်း ၊ အောင်မြင် ခြင်း ငှာ ၎င်း ထွက် သွား
၏။³ ဒုတိယ တံဆိပ် ကို ဖွင့် သောအခါ ၊ ဒုတိယ သတ္တဝါ က၊ လာ
၍ ကြည့်လော့ဟု ဆို သည်ကို ငါကြား ၏။⁴ ထိုအခါ မြင်း နီ တစ်စီး
ထွက် ၍ ၊ စီး သောသူ သည် ငြိမ်ဝပ် ခြင်းကို မြေကြီး က ရုပ်သိမ်း
ခြင်းငှာ၎င်း ၊ မြေကြီး သားတို့ကို အချင်းချင်း အသေ သတ်စေခြင်း
ငှာ ၎င်း အခွင့် ရ၏။ သူ ၌ခါး ကြီး ကို ပေး တော် မူ၏။⁵ တတိယ
တံဆိပ် ကို ဖွင့် သောအခါ ၊ တတိယ သတ္တဝါ က၊ လာ ၍ ကြည့်လော့
ဟု ဆို သည်ကို ငါကြား ၏။ ထိုအခါ ငါကြည့် လျှင် မြင်း နက် တစ်
စီး ရှိ ၏။ မြင်း စီး သောသူ သည် ချိန်ခွင် ကို ကိုင် ၏။⁶ သတ္တဝါ လေး
ပါးအလယ် ၌ ပြောသံ ဟူမူကား ၊ ဒေနာရိ တစ်ပြားနှင့် ဂျုံဆန် တစ်
ခွက် ကိုရ၏။ မုယော ဆန် သုံး ခွက် ကိုရ၏။ ဆီ နှင့် စပျစ်ရည် ကို
မ ပျက် စေနှင့် ဟုဆို သည်ကို ငါကြား ၏။⁷ စတုတ္ထ တံဆိပ် ကို ဖွင့်
သောအခါ ၊ စတုတ္ထ သတ္တဝါ က၊ လာ ၍ ကြည့်လော့ဟု ဆို သည်ကို
ငါကြား ၏။⁸ ထိုအခါ ငါကြည့် လျှင် ၊ မြင်း မွဲ တစ်စီး ရှိ ၏။ မြင်း စီး
သောသူ သည် မရဏာ ဟူသော အမည် ရှိ ၏။ မရဏာ နိုင်ငံသည် ထို
သူ နောက် သို့ လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီး လေး စိတ်တစ်စိတ်
ကို အစိုးရ ၍ ခါး ဘေး ၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး ၊ နာ ၍သေဘေး ၊ မြေ
သားရဲ ဘေးအားဖြင့် သတ် ပိုင် သော အခွင့်ကိုရ ၏။⁹ ပဉ္စမ တံဆိပ်
ကို ဖွင့် သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကြောင့် ၎င်း ၊
မိမိတို့သက်သေခံ ချက်ကြောင့် ၎င်း ၊ အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရသော
သူ တို့၏ ဝိညာဉ် များကို ယဇ်ပလ္လင် အောက် ၌ ငါမြင် ၏။¹⁰ သူတို့
ကလည်း ၊ သန့်ရှင်း ဟုတ်မှန် ၍ အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင် ၊ မြေ
ပေါ်မှာ နေ သော သူ တို့သည် ငါ တို့အသွေး ကို သွန်းကြသော အပြစ်
နှင့်အလျောက် ဒဏ် မ ပေးဘဲ အဘယ်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး
နေ တော်မူမည်နည်းဟုကြီးမား သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။
¹¹ ထိုသူ တို့၌ဖြူ သောဝတ်လုံ ကို ပေး တော်မူ၏။ သူ တို့နည်းတူ
အသေ သတ်ခြင်းကိုခံရလတံ့ သော မိမိ လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက်ညီ
အစ်ကို တို့သည် ပြည့်စုံ ခြင်း သို့မ ရောက်မှီ ၊ ခဏ ငြိမ် သက် စွာ
နေ ရကြဦး မည် ဟု သူ တို့အား မိန့် တော် မူ၏။¹² ဆဋ္ဌမ တံဆိပ်
ကို ဖွင့် သောအခါ ငါကြည့် လျှင် ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်းဖြစ်
၏။ နေ သည်အမွေး ဖြင့် ရက်သောအဝတ် ကြမ်းကဲ့သို့ မည်း ၏။

လ အလုံး သည် အသွေး ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။¹³ သင်္ဘော သဖန်းပင် ကို
ပြင်း စွာ သော လေ တိုက် လျှင် ၊ အချိန် မတန် သော အသီးကြွေ
သကဲ့သို့ ၊ ကောင်းကင် ကြယ် တို့သည် မြေ ပေါ်သို့ ကျ ကြ၏။¹⁴ မိုး
ပန်း ကောင်းကင်သည် စာစောင် လိပ် သကဲ့သို့ လွင့် သွား၏။ တောင်
များ ၊ ကျွန်း များအပေါင်း တို့သည် မိမိ တို့နေရာ အရပ်မှ ရွေ့ ကြ၏။
¹⁵ လောကီ ဘုရင် ၊ မှူးမတ် ၊ စစ်သူကြီး ၊ သူဌေး ၊ သူကြွယ် ၊ ခွန်အား
ကြီးသောသူ မှစ၍ ကျွန် များ ၊ လူ လွတ် များအပေါင်း တို့သည် မြေ
တွင်း ၌ ၎င်း ၊ တောင် ပေါ်မှာရှိသော ကျောက် များ၌ ၎င်း ၊ ပုန်းရှောင်
လျက်နေ၍ ၊ ထိုတောင် များ ၊ ကျောက် များတို့ကို ခေါ်လျက် ၊¹⁶ ငါ
တို့အပေါ်သို့ ကျ ကြပါ။ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူ သော သူ ၏
မျက်နှာ နှင့် သိုးသူငယ် ၏ အမျက် တော်ကို ကွယ်ကာ၍ ၊ ငါ တို့ကို
ဖုံးအုပ် ကြပါ။¹⁷ အမျက် တော် ထင်ရှားသောနေ့ ကြီး ရောက် ပါပြီ
တကား။ အဘယ်သူ သည် ခံရပ် နိုင် မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

7 ထို နောက်မှ မြေကြီး ၊ ပင်လယ် ၊ သစ်ပင် များ တို့၌ လေ မ
လာ စေခြင်းငှာ ၊ ကောင်းကင်တမန် လေး ပါးတို့သည် မြေ ၏ လေး
မျက်နှာလေ တို့ကို ကိုင် ၍ ၊ မြေ လေး မျက်နှာ ၌ ရပ် နေသည်ကို
ငါမြင် ၏။² အသက် ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ တံဆိပ် ပါ
သော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် အရှေ့ မျက်နှာ က တက်လာ
သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူသည်လည်း မြေ နှင့် ပင်လယ် ကိုညှင်းဆဲ
ရသော အခွင့် ရှိ သော ကောင်းကင်တမန် လေး ပါး ကို အသံ လွှင့်
၍ ၊³ ငါ တို့ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တို့ကို နဖူး ၌ တံဆိပ် မ ခတ်မှီ
တိုင်အောင် ၊ မြေ ၊ ပင်လယ် ၊ သစ်ပင် တို့ကို မ ညှင်းဆဲ ပါနှင့်ဟု
ကြီးသော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် လေ၏။⁴ တံဆိပ် ခတ် ခြင်း ကို ခံ
ရသောသူ အရေအတွက် ကို ငါကြား ၍ ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား
တို့၌ အသီးသီး သော အမျိုးအနွယ် ထဲက လူတစ်သိန်း လေးသောင်း
လေးထောင်တို့သည် တံဆိပ် ခတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။⁵ ယုဒ အမျိုး
ထဲက တစ်သောင်း နှစ်ထောင် ၊ ရုဗင် အမျိုး ထဲက တစ်သောင်း နှစ်
ထောင် ၊ ဂဒ် အမျိုး ထဲက တစ်သောင်း နှစ်ထောင်။⁶ အာရှာ အမျိုး
ထဲက တစ်သောင်း နှစ်ထောင် ၊ နဿလီ အမျိုး ထဲက တစ်သောင်း
နှစ် ထောင် ၊ မ နာ ရှေ့ အမျိုး ထဲက တစ် သောင်း နှစ် ထောင် ၊⁷ ရှိ
မောင် အမျိုး ထဲက တစ် သောင်း နှစ် ထောင် ၊ လေဝီ အမျိုး ထဲက
တစ် သောင်း နှစ် ထောင် ၊ ဣသခါ အမျိုး ထဲက တစ် သောင်း နှစ်
ထောင် ၊⁸ ဇာဗုလုန် အမျိုး ထဲက တစ် သောင်း နှစ် ထောင် ၊ ယော
သပ် အမျိုး ထဲက တစ်သောင်း နှစ်ထောင် ၊ ဗီယာမိန် အမျိုး ထဲက
တစ် သောင်း နှစ် ထောင် တို့သည် တံဆိပ် ခတ် ခြင်း ကို ခံ ရကြ၏။
⁹ ထို့နောက်မှ ငါကြည့် လျှင် ၊ အသီးအသီးဘာသာ စကားကို ပြော
သော လူ အမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်း တို့ အထဲ မှထွက်၍ ၊ အဘယ်သူ မှ
မရေတွက် နိုင် သော လူ များ အပေါင်းတို့သည် ဖြူ သော ဝတ်လုံ
ကို ဝတ်ဆင် လျက် ၊ စွန်ပလွဲ ခက်ကို ကိုင် လျက် ၊ ပလ္လင် တော်ရှေ့
၊ သိုး သူငယ် ရှေ့ မှာ ရပ် နေ ကြ၏။¹⁰ သူ တို့ က လည်း ၊ ပလ္လင်

ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော ငါ တို့၏ ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် သည် ကယ်တင် တော် မူခြင်း ချမ်းသာ ရှိ တော် မူ စေသတည်း ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။¹¹ ပလ္လင် တော် မှ စသော အသက်ကြီး သူ တို့နှင့် သတ္တဝါ လေး ပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ရပ် နေသော ကောင်းကင်တမန် အပေါင်း တို့သည်၊ ပလ္လင် တော်ရှေ့ မှာ ပြပ်ဝပ် ၍ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လျက် ၊¹² အာမင် ။ ငါ တို့၏ ဘုရားသခင် သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ဘုန်း ၊ ပညာ နှင့် တက္က ကျေးဇူး ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ် အသရေ တန်ခိုး သတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹³ အသက်ကြီး သူ တစ်ပါး က လည်း ၊ ဖြူ သော ဝတ်လုံ ကို ဝတ်ဆင် သော ဤ သူ တို့သည် အဘယ်သူ နည်း။ အဘယ် အရပ်က လာ ကြသနည်းဟု ငါ အား မေးမြန်း လျှင်၊¹⁴ ငါ က၊ သခင် ၊ ကိုယ်တော် သိ ပါ၏ဟု ပြန် လျှောက်၏။ သူ က လည်း ၊ ဤ သူ တို့သည် ကြီး စွာ သော ဆင်းရဲ ဒုက္ခအထဲ ကထွက်မြောက် ၍ မိမိ တို့ဝတ်လုံ ကို သိုးသူငယ် ၏ အသွေး ၌ လျှော် ၍ ဖြူ စေသော သူဖြစ် ကြ သတည်း။¹⁵ ထို ကြောင့် ၊ ဘုရားသခင် ၏ ပလ္လင် တော်ရှေ့ မှာ နေရာကိုရ ၍၊ ဗိမာန် တော်၌ ဘုရား ဝတ်ကို နေ့ ည၌ မပြတ် ပြုရကြ၏။ ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော သူ သည် သူ တို့တွင် ကျိန်းဝပ် တော်မူမည်။¹⁶ သူ တို့သည် နောက် တဖန် ရေ စာကို မ ငတ်မွတ်ရ ကြ။ နေရောင်ခြည် အလျှင်းမ ထိ ရ။ အဘယ် အပူ ကိုမျှ မခံရကြ။¹⁷ အကြောင်းမူကား ၊ ပလ္လင် တော်အတွင်း ၌ ရှိသော သိုးသူငယ် သည် သူ တို့ကို လုပ်ကျွေး ၍ ၊ အသက် စမ်း ရေ တွင်း သို့ လမ်းပြ လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် သည် လည်း သူ တို့မျက်စိ ၌ မျက်ရည် ရှိသမျှ တို့ကို သုတ် တော်မူမည် ဟုဆို လေ၏။

၈ သတ္တမ တံဆိပ် ကိုဖွင့် သောအခါ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နာရီဝက် မျှ တိတ်ဆိတ် စွာ နေ ကြ၏။^၂ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ရပ် နေသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးကို ငါမြင် ၏။ သူ တို့၌ တံပိုး ခုနစ် လုံး ကို ပေး ၏။^၃ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည်လာ ၍ ရွှေ လင်ပန်း ကို ကိုင် လျက် ယစ်ပလ္လင် နား မှာရပ် နေ၏။ ပလ္လင် တော်ရှေ့ ၌ရှိ သော ရွှေ ယစ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့၏ ပဌနာ နှင့်အတူ ဆက်ကပ် ခြင်းငှာ ၊ မီးရှို့ သောနံ့သာပေါင်းအများ ကို ထို သူ ၌ပေး ၏။^၄ မီးရှို့ သော နံ့သာပေါင်း၏ အခိုးအငွေ့သည် သန့်ရှင်း သူ တို့၏ ပဌနာ များနှင့်အတူ ကောင်းကင် တမန်၏ လက် ထဲက ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်သို့ တက် လေ၏။^၅ ကောင်းကင်တမန် သည် လင်ပန်း ကိုယူ ၍ ယစ်ပလ္လင် ၏ မီး နှင့် ပြည့် စေပြီးမှ ၊ မြေကြီး အပေါ်သို့ ချ လိုက် သည်ဖြစ်၍ ၊ အသံမြည် ခြင်း၊ မိုဃ်းချုန်း ခြင်း၊ လျှပ်စစ် ပြက်ခြင်း၊ မြေကြီး လှုပ်ခြင်းဖြစ် ကြ၏။^၆ တံပိုး ခုနစ် လုံး ရှိ သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတို့သည် မှုတ် အံ့သောငှာ မိမိ တို့ကို ပြင်ဆင် ကြ၏။^၇ ပဌမ သူ သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါ မိုဃ်း သီး ဖြစ် ၏။ အသွေး နှင့် ရောနှော သော မီး လည်း ဖြစ်၏။ မြေကြီး

အပေါ်သို့ ချ လိုက်၍ ၊ မြေ သုံးစု တစ်စု၊ သစ်ပင် သုံးစု တစ်စု၊ စိမ်း သော မြက်ပင် ရှိသမျှ တို့ကို လောင်ကျွမ်း လေ၏။^၈ ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါ ၊ မီး လောင် သော တောင် ကြီး ကို ပင်လယ် ထဲသို့ ချ လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ ပင်လယ် သုံးစု တစ်စုသည်အသွေး ဖြစ် ၏။^၉ ပင်လယ် ၌ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ သုံးစု တစ်စုလည်း သေ ၏။ သင်္ဘော သုံးစု တစ်စုလည်း ပျက် ၏။^{၁၀} တတိယ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါ ၊ မီးခွက် ကဲ့သို့ ထွန်းတောက် သော ကြယ် ကြီး သည် ကောင်းကင် က ကျ ၍ ၊ မြစ် သုံးစု တစ်စုသို့ ၎င်း၊ စမ်း ရေ တွင်းသို့ ၎င်း ရောက် ၏။^{၁၁} ထို ကြယ် သည် ဒေါနရွက် ဟူသော အမည် ရှိ ၏။ ရေ သုံး စု တစ်စုသည်ဒေါနရွက် ဖြစ် ၍ ရေ ခါး သောကြောင့် ၊ လူ အများ တို့သည် သေ ကြ၏။^{၁၂} စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး မှုတ် သောအခါ ၊ နေ သုံးစု တစ်စု၊ လ သုံးစု တစ်စု၊ ကြယ် သုံးစု တစ်စု ကြတ် ၍ သုံးစု တစ်စုမိုက် လေ၏။ နေ့ သုံးစု တစ်စု၊ ည၌ သုံးစု တစ်စုသည် အလင်း မ ရှိ။^{၁၃} ထိုအခါ ငါကြည့် လျှင် ၊ ရွှေလင်းတ တ ကောင်က၊ ကြွင်း သေးသော ကောင်းကင်တမန် သုံး ပါး မှုတ် လု လတုံသော တံပိုး သံ ကြောင့် မြေကြီး သားတို့သည် အမင်္ဂလာ ၊ အမင်္ဂလာ ၊ အမင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏ဟု ကောင်းကင် အလယ်၌ ပျံ ဝဲ ၍ကြီး သောအသံ နှင့် ဆို သည်ကိုငါကြား ၏။

၉ ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါ ၊ ကြယ် တစ်လုံး သည် ကောင်းကင် က မြေကြီး ပေါ်သို့ ကျ သည် ကို ငါ မြင် ၏။ သူ ၌အနက်ဆုံး သော တွင်း ၏ သော့ ကို အပ်ပေး သည် ဖြစ်၍ ၊^၂ သူ သည် အနက် ဆုံး သော တွင်း ကို ဖွင့် လျှင် ၊ ကြီးစွာ သော မီးဖို ၏ အခိုး ကဲ့သို့ သော အခိုး သည် တွင်း ထဲက တက် လေ၏။ ထိုတွင်း ၏ မီးခိုး ကြောင့် ၊ နေ နှင့် အာကာသ ကောင်းကင် သည် မှောင်မိုက် လေ၏။^၃ ကျိုင်းကောင် တို့သည် မီးခိုး အထဲ က မြေကြီး အပေါ်သို့ ထွက် ၍ မြေ ကင်းမြီးကောက် တန်ခိုး ကဲ့သို့သော တန်ခိုး ကိုရ ကြ၏။^၄ မြေ ၏မြက်ပင် မှစ၍ စိမ်း သော အရာများ၊ သစ်ပင် များအပေါင်း တို့ကို ထား၍၊ နဖူး ၌ ဘုရားသခင် တံဆိပ် ခတ် ခြင်း ကို မ ခံ သော လူ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ မည် အကြောင်း သူ တို့အား ပညတ် ထား၏။^၅ တံဆိပ်ခတ် ခြင်း ကို မ ခံ သော သူ တို့ ကို ကား သတ် ရသော အခွင့် မ ရှိ။ ငါး လ ပတ်လုံး ပြင်းစွာ သော ဝေဒနာ ဖြစ် စေသော အခွင့် ရှိ၏။ ထို ကျိုင်းကောင် ဖြစ် စေသော ဝေဒနာသည်ကား၊ ကင်းမြီးကောက် သည် လူ ကိုထိုး သော ဝေဒနာ ကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။^၆ ထို နေ့ရက် ကာလ၌ လူ တို့သည် သေ ခြင်း ကို ရှာ ကြ လိမ့်မည်။ ရှာ သော်လည်း မ တွေ့ ရကြ။ အလွန် သေ ချင် သော်လည်း သေမင်း သည် သူ တို့ထံမှ ပြေးသွား လိမ့်မည်။^၇ ထိုကျိုင်းကောင် တို့၏ အဆင်း သဏ္ဍာန်သည် စစ်တိုက် ခြင်းငှာ ပြင်ဆင် သော မြင်း ၏ အဆင်း သဏ္ဍာန် နှင့် တူ၏။ ခေါင်း ပေါ်မှ ရွှေ သရဖူ ကို ဆောင်း ဟန် ရှိ၏။ မျက်နှာ သည် လူ မျက်နှာ ကဲ့သို့

ဖြစ်၏။⁸ဆံပင် သည်မိန်းမ ဆံပင် ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ သွား သည်လည်း ခြင်္သေ့ သွား ကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။⁹ရင်အုပ် တန်ဆာ သည် သံ ရင်အုပ် တန်ဆာကဲ့သို့ ဖြစ် ၏။ အတောင် ခတ်သော အသံ သည် စစ်တိုက် ၍ ပြေး လာ သော မြင်း ရထား အများ ၏ အသံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။¹⁰အမြီး သည် ကင်းမြီးကောက် နှင့် တူ ၏။ အမြီး ၌ လည်း ဆူး ရှိ၏။ လူ တို့ကို ငါး လ ပတ်လုံးညှဉ်းဆဲ ရသော အခွင့် တန်ခိုးရှိ၏။¹¹သူ တို့၏ ရှင်ဘုရင် မူကား ၊ ဟေမြ ဘာသာ အားဖြင့် အ ဗဒုဒုန် ဟူ၍၎င်း၊ ဟေလသ ဘာသာအားဖြင့် အပေါလျန် ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ် သော အနက်ဆုံး သော တွင်း တမန် ဖြစ် ၏။¹²အမင်္ဂလာ တစ်ပါး လွန် ပြီ။ ထိုနောက်မှ အမင်္ဂလာ နှစ် ပါးလာ လေဦး မည်။¹³ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါ ၊ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ရှိ သော ရွှေ ယဇ်ပလ္လင် ၏ ချို လေး ချောင်း ထဲ က ထွက် သော အသံ ကား။¹⁴ဥဖရတ် မြစ် ကြီး နား မှာ ချည်နှောင် လျက်ရှိ သော ကောင်းကင်တမန် လေး ပါးကို လွတ် လော့ဟု တံပိုး ရှိ သော ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန် အား ဆို သည်ကို ငါကြား ၏။¹⁵ထိုအခါ လူ သုံး စု တစ်စု ကို အသေ သတ်ခြင်း ငှာ ။ တစ် နာရီ ၊ တစ် ရက် ၊ တစ် လ ၊ တစ် နှစ် အဘို့ ပြင်ဆင် သော ကောင်းကင်တမန် လေး ပါးတို့ကို လွတ် လေ၏။¹⁶မြင်း စီးသူရဲ တို့၏ အရေအတွက် ကား ၊ နှစ်သင်္ချေဖြစ်၏။ ထို အရေအတွက် ကို ငါကြား ရ၏။¹⁷ထိုအတူ ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ၌ ထင်ရှားသော မြင်း တို့ကို၎င်း၊ ကန့် ၊ မီး ၊ ငှက်နံ သု ကျောက်နှင့် ပြီးသော ရင်အုပ် တန်ဆာရှိ သော မြင်းစီး သူရဲ တို့ ကို၎င်း ငါမြင် ရ၏။ မြင်း တို့၏ ခေါင်း သည် ခြင်္သေ့ ခေါင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ တို့၏ ခံတွင်း ထဲက လည်း ကန့် ၊ မီးလျှံ ၊ မီးခိုး ထွက် ကြ၏။¹⁸သူ တို့၏ခံတွင်း ထဲက ထွက် သော ကန့် ၊ မီးလျှံ ၊ မီးခိုး တည်းဟူသော ဘေး သုံး ပါးကြောင့် ၊ လူ သုံးစု တစု သေ ကြ၏။¹⁹အကြောင်းမူကား ၊ သူ တို့တန်ခိုး သည် ခံတွင်း ၌ ၎င်း ၊ အမြီး ၌ ၎င်းတည် ၏။ အမြီး သည် ခေါင်း နှင့် ပြည့်စုံ ၍ မြေ နှင့်တူ ၏ ။ အမြီး အားဖြင့် ညှဉ်းဆဲ တတ်ကြ၏။²⁰ထို ဘေးဒဏ် ကြောင့် မ သေ ဘဲ ကြွင်း သော လူ တို့သည် နတ် တို့ကို၎င်း၊ မ မြင် နိုင် ၊ မ ကြား နိုင် ၊ မ သွားလာ နိုင်သော ရွှေ ရုပ်တု ၊ ငွေ ရုပ်တု ၊ ကြေးနီ ရုပ်တု ၊ ကျောက် ရုပ်တု ၊ သစ်သား ရုပ်တုတို့ကို၎င်း မ ကိုးကွယ် ဘဲ နေခြင်းငှာ ၊ ကိုယ် လက် နှင့် လုပ် သော အရာ များ ကို နောင်တ မ ရ ဘဲ နေ ကြ၏။²¹ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်တည်းဟူသောလူ အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး ကို ပြုစား ခြင်း ၊ မ တရား သော မေထုန်၌မှီဝဲခြင်း ၊ သူ့ ဥစ္စာ ကိုခိုးခြင်း ၊ အမှုများကို လည်း နောင်တ မ ရဘဲနေကြ၏။

10ခွန်အား ကြီးသော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် မိုးတိမ် ကို ဝတ် လျက်၊ ကောင်းကင် က ဆင်းသက် သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူ ၏ခေါင်း ပေါ်၌ သက်တံ့ ရှိ၏။ သူ ၏ မျက်နှာ သည် နေ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ ၏ ခြေ သည်လည်း မီးခဲ တိုင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။²ဖွင့် ထား သော စာစောင် ငယ် ကို ကိုင် လျက် ရှိ ၏။ လ ကျာ ခြေ သည်ပင်

လယ် ပေါ်မှာ ၎င်း ၊ လက်ဝဲ ခြေသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ နင်း ၍ ၊³ခြင်္သေ့ ဟောက် သကဲ့သို့ ကြီး သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် လေ၏။ ကြွေးကြော် ပြီးမှ မိုမ်းကြိုး သံ ခုနစ် ချက်မြည် လေ၏။⁴မိုမ်းကြိုး သံ ခုနစ် ချက်မြည် ပြီးမှ ငါသည်ရေးမှတ် မည်ဟု အားထုတ် သော် ၊ ကောင်းကင် မှ ထွက်သော အသံ ကား၊ မိုမ်းကြိုး သံခုနစ် ချက်မြည် သော အရာ ကို တံဆိပ် ခတ်လော့။ မ ရေး မမှတ်နှင့်ဟု ဆို သည် ကို ငါကြား ၏။⁵ထိုအခါ ငါမြင် ၍ မြေ နှင့် ပင်လယ် ပေါ်မှာ ရပ် နေသော ကောင်းကင်တမန် သည်၊ လ ကျာ လက် ကို ကောင်းကင် သို့ ချီ ပြီးလျှင်၊⁶ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တော်မျိုးပရောဖက် တို့အား ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည် နှင့်စပ်ဆိုင် သော ဘုရားသခင် ၏ နက်နဲ သော အရာ သည်၊ ကာလ မ နှေး ဘဲ သတ္တမ ကောင်းကင်တမန် တံပိုး မှုတ်ခြင်း အသံ မြည်သော နေ့ရက် ကာလ၌ ပြည့်စုံ ခြင်း သို့ ရောက် မည်ဟု ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ ကို၎င်း ၊ အရပ်ရပ်၌ရှိရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊⁷ဖန်ဆင်း ၍ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက် ရှင်တော် မူ သော သူ ကို တိုင်တည် ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုလေ၏။⁸ငါကြား ရသော ကောင်းကင် အသံ သည် တစ် ဖန် ငါ့ အား ပြော သည်ကား၊ မြေ နှင့် ပင်လယ် ပေါ်မှာ ရပ် နေသော ကောင်းကင် တမန်၏ လက် ၌ ဖွင့် ထားလျက်ရှိသော စာစောင် ငယ် ကို သွား ၍ ယူ လော့ဟု ဆို လျှင် ၊⁹ငါသည် ကောင်းကင်တမန် ထံသို့ သွား ၍ စာစောင် ငယ် ကို ပေး ပါ ဟု တောင်း ၏။ သူ က လည်း ယူ ၍ စား လော့။ ဝမ်း ကိုခါး စေလိမ့်မည် ။ သို့သော်လည်း ပါးစပ် ၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို လိမ့်မည် ဟုဆို လျှင် ၊ ငါ သည် စာစောင် ကို ကောင်းကင် တမန်၏လက် မှ ယူ၍ စား ၏။ ပါးစပ် ၌ ပျားရည် ကဲ့သို့ ချို ၏။ စား ပြီးမှ ဝမ်း ၌ခါး ၏။¹⁰¹¹ကောင်းကင်တမန် က လည်း ၊ သင် သည် အသီးအသီးဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ အမျိုး မျိုး တို့၌၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် တို့၌၎င်း၊ တ ဖန် ပ ရော ဖက် ပြု၍ ဟောပြောရ မည်ဟု ဆို လေ၏။

11တစ်ဖန်လှံတံ နှင့်တူ သော ကျူပင် တစ်လုံးကို ငါ့ အား ပေး ၍ ငါ့ကို ပြောဆို သည်ကား၊ ထ လော့။ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော် နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ကို တိုင်း လော့။ ဗိမာန် တော် ၌ ကိုးကွယ် သော သူ တို့ကိုလည်း ရေတွက်လော့။²ဗိမာန် တော်တန်တိုင်း ကို မ တိုင်း နှင့်၊ ပယ် ထားလော့။ တစ်ပါး အမျိုးသားတို့၌ အပ်ပေး ပြီ။ သူတို့သည် သန်ရှင်း သော မြို့ တော် ကို ၊ လ လေး ဆယ် နှစ် လ ပတ်လုံး နင်း ကြ လိမ့်မည်။³ငါ ၏သက်သေခံ နှစ် ပါးကို ငါ အခွင့်ပေးမည်။ သူ တို့သည် လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် လျက် ၊ အရက် တစ် ထောင် နှစ် ရာ ခြောက် ဆယ် ပတ်လုံး ပ ရော ဖက် ပြု ကြ လိမ့်မည်။⁴ထို သူ တို့သည်ကား၊ မြေကြီး အရှင် ၏ ရှေ့ တော် ၌ စိုက် ထားသော သံလွင် ပင်နှစ် ပင်နှင့် မီးခွက် နှစ် လုံး ဖြစ် သတည်း။⁵တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူသည် သူ တို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းငှာ အလိုရှိ လျှင် ၊ သူ တို့၏ ခံတွင်း ထဲက မီး ထွက် ၍ ရန်သူ တို့ကို မျို တတ်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်

သော သူသည် ထိုသူ တို့ကို ညှဉ်းခဲ ခြင်းငှာ အလိုရှိ လျှင် ၊ ထိုသို့ အသေ သတ် ခြင်း ကို ခံရ မည်။⁶ ထိုသူ တို့သည် ပ ရော ဖက် ပြု သော နေ့ရက် ကာလ၌ မိန်းမ ရှာ စေခြင်းငှာ ၊ မိန်းမ ကောင်းကင် ကို ပိတ် ရသော အခွင့် ၊ မြစ် ရေ၊ တွင်း ရေ ကို အသွေး ဖြစ် စေ ရ သော အခွင့် ၊ မိမိ တို့အလိုရှိသမျှသောအခါ ၌ ဘေး အမျိုးမျိုး ဖြင့် မြေကြီး ကို ဒဏ်ခတ် ရ သော အခွင့် ကို ရ ကြ၏။⁷ သူ တို့သည် သက်သေခံ ပြီး သောအခါ ၊ အနက် ဆုံး သော တွင်း ထဲ က တက် သော သားရဲ သည်သူ တို့ကို စစ်တိုက် ၍ အောင် လိမ့်မည်။ အသက် ကိုသတ် ပြီးမှ ၊⁸ သူ တို့သခင် သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံ တော် မူ သော အရပ် တည်း ဟူသော သော ဒုံ ဟူ၍၎င်း၊ အဲဂုတုတု ဟူ၍၎င်း အတွင်းအနက်အားဖြင့်ခေါ်ဝေါ် သော မြို့ကြီး ၏ လမ်း ၌ အလောင်း ကောင် တို့သည် နေရစ် ကြ လိမ့်မည်။⁹ အသီးအသီး ဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ အမျိုးအနွယ် တို့သည် သုံး ရက် ခွဲ ပတ်လုံး အလောင်း ကောင် တို့ ကို မြင် ရ၍၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း ကို မြစ်တား ကြ လိမ့်မည်။¹⁰ မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သော သူ တို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက် ၍ ပျော်မွေ့ ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် လက်ဆောင် ပေး လိုက်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ၊ အထက်က ထိုပရော ဖက် နှစ် ပါးတို့သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သော သူ တို့ကို ပြင်းစွာ နှောင့်ရှက် ညှဉ်းခဲကြသည်ဟု ငါ့အား ပြောဆိုလေ၏။¹¹ ထိုနောက် သုံး ရက် ခွဲ လွန် ပြီး လျှင်၊ ဘုရား သ ခ င် အထံ တော် က အသက် ဝိညာဉ် သည် သူ တို့၌ ဝင် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် မတ်တတ် ထ၍ မြင် သမျှ သော သူ တို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။¹² ကောင်းကင် က ထွက် သော အသံ ကြီး ကား၊ ဤအရပ် သို့တက် ကြ လော့ဟု မိမိ တို့အား ပြောဆို သည်ကို သူတို့သည်ကြား လျှင် ၊ မိန်းမ တိမ် ဖြင့် ကောင်းကင် သို့ တက် ၍ ရန်သူ တို့သည် မြင် ကြ၏။¹³ ထို အချိန် နာရီ၌ ကြီးစွာ သော မြေ လှုပ် ခြင်း ဖြစ် ၍ ၊ မြို့ရိုး ဆယ် စု တစ်စု ပြို လေ၏။ ထို မြေ လှုပ် ခြင်း၌ လူ ခုနစ် ထောင် သေ ကြ၏။ ကြွင်း သော သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့ ၍ ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။¹⁴ ဒုတိယ အမင်္ဂလာ လွန် ပြီ။ တတိယ အမင်္ဂလာ သည် အလျင်အမြန် လာ လိမ့်မည်။¹⁵ သတ္တမ ကောင်းကင်တမန် သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါ ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ကြီး သော အသံ တို့ကား ၊ လောကီ နိုင်ငံ သည် ငါ တို့အရှင် ၏ နိုင်ငံ ဖြစ် လေ ပြီ။ ထိုအရှင် ၏ ခရစ်တော် နိုင်ငံ ဖြစ် လေ ပြီ။ သူသည် လည်း ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် စိုးစံ တော် မူ မည် ဟု ပြောဆို ကြ၏။¹⁶ ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ မိမိ တို့ပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင် သော အသက်ကြီးကို၎င်း၊ မြေကြီး သို့ချ လိုက်ကြ၏။¹⁰ ကောင်းကင် ဘုံ၌ ကြီး သော အသံ ကား ၊ ယခု မှာ ကယ်တင် ခြင်းဖြစ် ၏။ တန်ခိုး တော်လည်း ဖြစ်၏။ ငါ တို့ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် နှင့် သူ ၏ ခရစ်တော် ၏ အာဏာ တော် စက် လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ ညီအစ်ကို များကို ငါ တို့ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ နေ ညဉ့် မပြတ် အပြစ်တင် သောရန်သူ ကို အောက်သို့ချ လေပြီ။¹¹ သူ တို့သည် သိုး

တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ချီးမွမ်းပါ၏။¹⁸ လူမျိုး တို့သည် အမျက်ထွက် ကြ သည် ဖြစ်၍ ၊ အမျက် တော်သည် လည်း ရောက် ပါ ပြီ။ သေ လွန်သော သူ တို့ကို တရား စီရင် ဆုံးဖြတ် တော် မူ၍၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် တည်း ဟူသော ပ ရော ဖက် တို့ အား ၎င်း ၊ သန်ရှင်း သူ တို့ အား ၎င်း၊ ကိုယ်တော် ကို ကြောက်ရွံ့ ရှိသေ သော သူ အကြီး အငယ် တို့အား၎င်း၊ ဆု ကျေးဇူးကို ပေး သနား တော်မူ၍ မြေကြီး ကို ဖျက်ဆီး သော သူ တို့ကို ဖျက်ဆီး တော်မူသောအချိန်ရောက်ပါ ပြီဟုလျှောက်ဆို ကြ၏။¹⁹ တဖန်ကောင်းကင် ဘုံ၌ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် တော်ကို ဖွင့် ထား၍ ၊ ဗိမာန် တော်ထဲမှာ ပဋိညာဉ် သေတ္တာ တော် ထင်ရှား လေ၏။ လျှပ်စစ် ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည် ခြင်း၊ မိန်းမ ချွန်း ခြင်း၊ မြေလှုပ် ခြင်း၊ အလုံးကြီးစွာ သော မိန်းမ သီး ကျခြင်း ဖြစ် ကြ၏။

12 ကောင်းကင် ၌ ကြီးစွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာ ဟူမူကား ၊ မိန်းမ တစ်ဦးသည် နေ ကိုဝတ် လျက်၊ လ ကို ခြေ ဖြင့်နင်း လျက် ၊ မိမိ ခေါင်း ပေါ်၌ ကြယ် ဆယ်နှစ် လုံးဖြင့်ပြီးသော သရဖူ ကို ဆောင်း လျက် ပေါ်လာ ၏။² ထို မိန်းမ သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် ၍ ဘွား အံ့ သော ဝေဒနာ ပြင်း သောကြောင့် အော်ဟစ် လေ၏။³ ကောင်းကင် ၌ အခြား သော နိမိတ် လက္ခဏာ ပေါ်လာ သည်ကား ၊ အဆင်း နီ သော နဂါး ကြီး သည် ခေါင်း ခုနစ် လုံး၊ ချို ဆယ် ချောင်းနှင့်တကွ ခေါင်း ပေါ်၌ သရဖူ ခုနစ် ဆူကို ဆောင်းလျက်ရှိ ၏။⁴ သူ ၏အမြီး သည် ကောင်းကင် ကြယ် သုံးစုတစု ကို ဆွဲငင် ၍ မြေကြီး သို့ ချ လိုက်လေ၏။ သားကိုဘွား လု သော မိန်းမသည် ဘွား သောအခါ ၊ နဂါး သည် ထို သား ကို ကိုက်စား မည့်အကြံနှင့် မိန်းမ ရှေ့၌ရပ် နေ၏။⁵ ထို မိန်းမသည်လူမျိုး တကာ တို့ကို သံ လှံတံ နှင့် အုပ်စိုး လတံ့ သော သား ယောက်ျား ကို ဘွားမြင်၏။ ထို သား ကို ဘုရားသခင် ထံသို့ ၎င်း ၊ ပလ္လင် တော်သို့ ၎င်း ချီ ယူ တော် မူ၏။⁶ မိန်းမ သည် အရက် တစ်ထောင် နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ် ပတ်လုံးတော ၌ ကျွေးမွေး ခြင်း ကို ခံ ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ပြင်ဆင် တော် မူ သော အရပ် သို့ ပြေး လေ၏။⁷ ကောင်းကင် ၌ စစ် ဖြစ် ၏။ မိကုခေလ နှင့် သူ ၏ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် နဂါး ကို စစ်တိုက် ကြ၏။ နဂါး နှင့် သူ ၏တမန် တို့သည် စစ်တိုက် ၍ မ နိုင် ကြ။ ကောင်းကင် ၌ လည်း သူ တို့နေ စရာ မ ရှိ ။⁸ ထိုအခါ ဤ လောက တစ်နိုင်ငံ လုံး ကို လှည့်ဖြား ၍ မာရ်နတ် စာတန် အမည် ရှိသော ရှေး မြွေ ဟောင်း တည်း ဟူသော နဂါး ကြီး ကို၎င်း၊⁹ သူ နှင့် အတူ သူ ၏တမန် တို့ အသံ ကား ၊ ယခု မှာ ကယ်တင် ခြင်းဖြစ် ၏။ တန်ခိုး တော်လည်း ဖြစ်၏။ ငါ တို့ ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံ တော် နှင့် သူ ၏ ခရစ်တော် ၏ အာဏာ တော် စက် လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ငါ တို့ ညီအစ်ကို များကို ငါ တို့ဘုရားသခင် ရှေ့ တော်၌ နေ ညဉ့် မပြတ် အပြစ်တင် သောရန်သူ ကို အောက်သို့ချ လေပြီ။¹¹ သူ တို့သည် သိုး

သူငယ်၏ အသွေးအားဖြင့် ၎င်း၊ မိမိ တို့သက်သေခံ ချက်နှုတ်ကပတ် တရားအားဖြင့် အောင်မြင် ၍ ၊ အသေခံ သည်တိုင်အောင် ကိုယ် အသက်ကို မ နှမြောကြ။¹² ထိုကြောင့် ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင် သားတို့ ရွှင်လန်း ကြလော့။ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ မာရ်နတ် သည် မိမိကာလ တခဏ သာရှိ သည် ကို သိ ၍၊ ပြင်းစွာ သော ဒေါသ အမျက်နှင့်တကွသင် တို့ရှိ ရာသို့ ဆင်း လေပြီဟု ဆိုကြသည်ကို ငါကြား၏။¹³ ထို နဂါး သည် မြေကြီး သို့ ကိုယ်ကျ သည်ကို သိမြင် လေသော် ၊ သား ယောက်ျား ကို ဘွားမြင် သော မိန်းမ ကို ညှဉ်းဆဲ ၍။¹⁴ မိန်းမ သည် ထို မြေ နှင့် လွတ်၍၊ တစ် ကာလ ၊ နှစ် ကာလ ၊ ကာလ တစ်ဝက် ပတ်လုံး ကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံရာ အရပ် တည်းဟူသောတော အရပ် သို့ ပျံ နိုင်မည့် အကြောင်း၊ ရွှေလင်းတ ကြီး ၍ အတောင် နှစ် ဘက်ကို ရ လေ၏။¹⁵ ထိုအခါ ၊ မိန်းမ ကို ရေ အဟုန်ဖြင့် မျောသွား စေခြင်း ငှာ ၊ နဂါး သည် မိမိ ခံတွင်း ထဲက မြစ် ရေစီးသကဲ့သို့ ရေ ကို မိန်းမ နောက် ၌ ထုတ်ပစ် လေ၏။¹⁶ မြေကြီး သည် မိန်းမ ကို မစ ၍ မိမိ ခံတွင်း ကို ဖွင့် ပြီးလျှင် ၊ နဂါး ၍ ခံတွင်း ထဲက ထုတ်ပစ် သော မြစ် ရေကို မျို လေ၏။¹⁷

13 နဂါး သည် မိန်းမ ကို အပြိုး ထား၏။ ဘုရားသခင် ၍ ပညတ် တော်တို့ကို ကျင့် ၍ ယေရှု ၍ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို စွဲလမ်း သော သူတည်းဟူသော ထိုမိန်းမ ၌ ကြွင်း သော အမျိုးအနွယ် ကို စစ်တိုက် ခြင်းငှာ သွား ၍။² ပင်လယ် နား၌ သဲ ပေါ်မှာ ငါရပ် ၍ ၊ သားရဲ တစ် ကောင်သည် ခေါင်း ခုနစ် လုံး၊ ချို ဆယ် ချောင်းနှင့် တကွ ချို ပေါ်၌ သရဖူ ဆယ် ဆူ ကို ဆောင်း လျက်၊ ခေါင်း ပေါ်၌ လည်း ဘုရားသခင် ၍ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသော နာမ ရှိလျက်၊ ပင်လယ် ထဲက တက် သည်ကို မြင် ၍။³ ထိုသို့ ငါမြင် သောသားရဲ သည် ကျားသစ် နှင့် တူ ၍။ သူ ၍ ခြေ သည် ဝံ ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ ၍ နှုတ် သည် လည်း ခြေသို့ နှုတ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နဂါး သည် မိမိ တန်ခိုး နှင့် မိမိ ပလ္လင် ကို၎င်း ၊ ကြီးစွာ သော အာဏာစက် ကို၎င်း သားရဲ၌ အပ်ပေး ၍။⁴ သားရဲ ၍ ခေါင်း တစ် လုံးသည် သေ အောင် ကွပ်မျက် ပြီးသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ၊ သေ စေသောဒဏ်ချက် သည် ပျောက် လျက်ရှိ၏။ မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည် သားရဲ နောက် သို့ လိုက်၍ အံ့ဩ ကြ၏။⁵ ထိုသားရဲ ၌ အာဏာစက် ကို အပ်ပေး သော နဂါး ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ သားရဲ ကိုလည်း ကိုးကွယ် ၍။ အဘယ်သူ သည် သားရဲ နှင့်တူ သနည်း။ အဘယ်သူ သည်သူ ကိုစစ် ပြိုင်နိုင် သနည်း ဟု ပြောဆို ကြ၏။⁶ ထို သားရဲသည် လည်း ကြီးစွာ သော စကား ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှား သော စကား ကို၎င်း၊ ပြော တတ် သော နှုတ် နှင့်ပြည့်စုံ ၍၊ လ လေးဆယ် နှစ် လပတ်လုံးစီရင် ရသော အခွင့် ကိုရ ၍။⁷ ဘုရားသခင် ကို ပြစ်မှား သောစကားအားဖြင့်နာမ တော် နှင့် တဲ တော် ကို၎င်း၊ ကောင်းကင် သား တို့ ကို၎င်း၊ ပြစ်မှား ခြင်းငှာ နှုတ် ကို ဖွင့် ထား၏။⁸ သန့်ရှင်း သူ တို့ကို စစ် တိုက် ၍ နိုင်

ရသော အခွင့် ကိုရ ၍။ အသီးအသီးဘာသာ စကားကို ပြောသော လူ အမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်း တို့ကို အုပ်စိုး ရသော အခွင့် ကိုလည်း ရ ၍။⁹ ကွပ်မျက် သောသိုးသူငယ် ၍ အသက် စာစောင် ၌ ကမ္ဘာ ဦး ကပင် စာရင်း မ ဝင် သော မြေကြီး သား အပေါင်း တို့သည် သားရဲ ကို ကိုးကွယ် ကြ၏။¹⁰ နား ရှိ သောသူ မည်သည်ကား ကြား ပါစေ။¹¹ သူတစ်ပါး ကို ဘမ်းဆီး ယူသွား သောသူ သည် ကိုယ်တိုင် ဘမ်း ဆီး ယူသွား ခြင်းကို ခံရ လိမ့်မည်။ ခါး ဖြင့် သတ် တတ် သော သူ သည်လည်း ကိုယ်တိုင် ခါး ဖြင့် သေ ရမည်။ ဤ အရာ၌ သန့်ရှင်း သူ တို့လည်း သည်းခံ စရာ အကြောင်း၊ ယုံကြည် စရာ အကြောင်း ရှိ ၍။¹² အခြား သော သားရဲ တစ်ကောင်သည်၊ သိုးသူငယ် ၍ ချို နှင့်တူ သော ချို နှစ် ချောင်းရှိ ၍ ၊ နဂါး ကဲ့သို့ စကား ပြောလျက် ၊ မြေကြီး ထဲက ထွက် သည်ကို ငါမြင် ၍။¹³ ထိုသားရဲသည် သူ့အရင် ဖြစ်သော ပဌမ သားရဲ ၍ အာဏာစက် ရှိသမျှ ကို သုံးစွဲ ၍။ သေ စေသော ဒဏ်ချက် ပျောက် ခဲ့ပြီး သော ပဌမ သားရဲ ကို မြေကြီး မှစ၍ မြေကြီး သားတို့သည် ကိုးကွယ် စေ ခြင်းငှာ ပြု ၍။¹⁴ ကြီး စွာ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကိုလည်း ပြ ၍။ လူတို့ မျက်မှောက် ၌ ကောင်းကင် က မြေကြီး အပေါ်သို့ မီး ကို ဆင်း စေ၏။¹⁵ ပဌမ သားရဲ ရှေ့၌ ပြ ပိုင် သော နိမိတ် လက္ခဏာ တို့အားဖြင့် မြေကြီး သား တို့ကို လှည့်ဖြား ၍။ ခါး နှင့် ခုတ်သော ဒဏ်ချက် ကို ခံရ ၍ အသက် ရှင်သေးသော သားရဲ ၍ ရုပ်တု ကို လုပ် စေခြင်းငှာ မြေကြီး သား တို့ကို မှာထား ၍။¹⁶ သားရဲ ၍ ရုပ်တု သည် စကား ပြောနိုင် မည်အကြောင်း နှင့်၊ မိမိကို မ ကိုးကွယ် သောသူရှိသမျှ တို့ကို သတ် ခြင်းငှာ ပြု နိုင်မည်အကြောင်း ၊ ရုပ်တု ၌ အသက် ကို သွင်းပေး ရ သော အခွင့်ကိုလည်းရ ၍။¹⁷ ငွေရတတ် သောသူ ၊ ဆင်းရဲ သောသူ ၊ ကျွန် ခံရသောသူ ၊ လွတ် သောသူ ၊ အကြီး အငယ် ရှိသမျှ တို့သည် လက်ျာ လက် ၌ ဖြစ်စေ၊ နဖူး ၌ ဖြစ်စေ၊ တံဆိပ် လက်မှတ်ကို ခံ စေခြင်းငှာ ၎င်း၊¹⁸ ထို တံဆိပ် လက်မှတ်တည်းဟူသော သားရဲ ၍ နာမ ဖြစ်စေ ၊ နာမ ၍ အရေအတွက် ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မ ခံ သော သူ တစ်ယောက် မျှ မရောင်း မဝယ် စေခြင်းငှာ ၎င်း စီရင်၏။

14 ဤ အရာ၌ပညာ ရှိ ၍။ ဉာဏ် ရှိ သောသူ သည် သားရဲ ၍ အရေအတွက် ကို ရေတွက် စေ။ လူ ၍ အရေအတွက် ဖြစ် ၍။ ခြောက် ရာ ခြောက်ဆယ် ခြောက် လည်း ဖြစ်၏။² ထိုနောက်မှ ငါ ကြည့် လျှင် ၊ သိုးသူငယ် သည် ဇိ အုန် တောင် ပေါ်မှာ ရပ် နေ၏။ သူ ၍ နာမ နှင့် ခမည်းတော် ၍ နာမ ကိုနဖူး ၌ အကွရာတင် သော သူ တစ် သိန်း လေး သောင်း လေး ထောင် လည်း သူ နှင့် အတူ ရှိ ကြ၏။³ သမုဒ္ဒရာ ရေ သံ ၊ ကြီး စွာ သော မို ယ်း ကြိုး သံ ကဲ့သို့ ကောင်းကင် က အသံ ကို ငါကြား ၍။ ထိုသို့ ငါကြား သော အသံ သည် စောင်း သမား များ စောင်း တီး သော အသံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။⁴ ပလ္လင် တော်ရှေ့၌ ၎င်း၊ သတ္တဝါ လေး ပါးနှင့် အသက်ကြီး သူ တို့ ရှေ့၌ ၎င်း၊ သူတို့သည် အသစ် သော သီချင်း ကို ဆို ကြ၏။ မြေကြီး

မှ ရွေးနှုတ် သောသူ တစ်သိန်း လေးသောင်းလေးထောင်မှတစ်ပါး ၊ အဘယ်သူ မှ ထို သီချင်း ကို သင် ၍မရနိုင် ။ ⁵ထို သူ တို့သည် ကညာ ဖြစ်၍မေထုန်အမှုနှင့် မ ညစ်ညူး သော သူ ဖြစ် ကြ၏။ သိုး သူငယ် သွား လေ ရာ ရာ အရပ် သို့ နောက် တော်၌ လိုက်သော သူ ဖြစ်ကြ၏။ လူတို့ အထဲ ကရွေးနှုတ် ၍ ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် အ ဘို့ အဦး သီး သော အသီး ဖြစ် ကြ၏။ ⁶အပြစ် နှင့် ကင်းလွတ် ကြ သည် ဖြစ် ၍ သူ တို့နှုတ် ၌ မှ သာ မ ရှိ ။ ⁷မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ သော သူ တည်းဟူသော အသီးအသီးဘာသာ စကားကိုပြော သော လူ အမျိုး အနွယ် ခပ်သိမ်း တို့အား ထာဝရ ဧဝံဂေလီ တရား ကို ဟော ရသော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး က၊ ⁸ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ချီးမွမ်း ကြ လော့။ တရား စီရင်တော်မူသော အချိန် ရောက်လာ ပြီ။ ကောင်းကင် ၊ မြေကြီး ၊ သမုဒ္ဒရာ နှင့် စမ်း ရေ တွင်း တို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရှင် ကို ကိုးကွယ် ကြ လော့ဟု ကြီး သော အသံ နှင့် ပြောဆို ၍ ကောင်းကင် အလယ်၌ ပျံ ဝဲ လျက် ရှိ သည် ကို ငါ မြင် ၍ ။ ⁹ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး က လည်း ၊ ဗာ ဗုလုန် မြို့ကြီး ပြုလဲ ပြီ။ မိမိ မတရား သော မေထုန်၏ အဆိပ် အ တောက်တည်းဟူသောစပျစ်ရည် ကို လူမျိုး အပေါင်း တို့အား တိုက် လေပြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြုလဲ ပြီဟုလိုက် ၍ပြောဆို ၍ ။ ¹⁰ထို မှတပါး၊ တတိယ ကောင်းကင် တမန်က၊ အကြင်သူ သည် သားရဲ နှင့် သူ ၍၏ရုပ်တု ကိုကိုးကွယ် ၍၊ သူတံဆိပ် လက်မှတ်ကို နဖူး ၌ ခံ သည်ဖြစ်စေ၊ လက် ၌ ခံသည်ဖြစ်စေ ။ ¹¹ထိုသူ သည်ဘုရားသခင် ၍၏ ဒေါသ ဖလား ၌ လောင်း သော အမျက် တော်စပျစ်ရည် စစ်ကို သောက် ရ လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း သော ကောင်းကင် တမန် တို့ ရှေ့ ၊ သိုးသူငယ် ရှေ့ တွင်၊ ကန့် နှင့် ရော သော မီး ထဲမှာ ပြင်း စွာ သော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို ခံ ရ လိမ့်မည်။ ¹²ထို ညှဉ်းဆဲ ခြင်း၏ မီးခိုး သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်တက် လျက်ရှိ၏။ သားရဲ နှင့် သူ ၍၏ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ် ၍၊ သူ ၍၏နာမ တံဆိပ် လက်မှတ်ကို ခံ သောသူ တို့သည် နေ့ ည၌ မပြတ် သက်သာ မ ရ ကြ ဟု၊ လိုက်၍ကြီးသော အသံ နှင့် ပြောဆို၏။ ¹³ဘုရားသခင် ၍၏ပညတ် တို့ ကို၎င်း ၊ ယေရှု ၍၏ ယုံကြည် ခြင်းကို၎င်း၊ စောင့်ရှောက် သော သန့်ရှင်း သူတို့သည် ဤ အရာ၌ သည်းခံ စရာ အကြောင်း ရှိ ၍ ။ ¹⁴တစ်ဖန်တုံ၊ ကောင်းကင် အသံ ကား ၊ ယခု မှစ၍ သခင် ဘုရား၌ သေ သော သူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏ဟု ရေး ထားလော့ဟု ပြောဆို သည်ကို ငါကြား ၍ ။ ဝိညာဉ် တော်က လည်း၊ ထိုသို့ မှန် ပေ၏။ ထိုသူ တို့သည် ပင်ပန်း ခြင်း ငြိမ်း မည်အကြောင်း ရှိ၍၊ သူ တို့၏ အကျင့် တို့သည် လည်း သူ တို့နှင့်အတူ လိုက် ကြ၏ဟု မိန့် တော် မူ၏။ ¹⁵တဖန် ငါကြည့် လျှင် ၊ ဖြူ သော မို ဖမ်း တိမ် ရှိ ၍ ။ လူ သား တော် နှင့် တူ သော သူ သည် ခေါင်း တော် ပေါ်၌ ရွှေ သရဖူ ကို ဆောင်း လျက်၊ ထက် သော တံစဉ် ကို ကိုင် လျက် ၊ မို ဖမ်း တိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် တော် မူ၏။ ¹⁶ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ဗိမာန် တော် ထဲ က ထွက် ၍၊ ကိုယ်တော် ၍၏တံစဉ် ကိုလွှတ် ၍ စပါးကို ရိတ် တော် မူ၏။ ရိတ် ရ

သောအချိန် ရောက် ပါပြီ။ မြေကြီး ၌ ရိတ် စရာစပါးမှည့် ပါပြီဟု မို ဖမ်း တိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် သောသူ ကို ကြီး သောအသံ နှင့် ဟစ် လေ၏။ ¹⁷မိုးတိမ် ပေါ်မှာ ထိုင် သော သူ သည် မိမိ တံစဉ် ကို မြေကြီး ၌ သွင်း ၍ မြေကြီး ၍၏ စပါးကိုရိတ် တော် မူ၏။ ¹⁸ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ကောင်းကင် ဘုံ၌ ရှိသော ဗိမာန် တော် ထဲက ထွက် ၍ သူ ၌လည်း ထက် သော တံစဉ် ပါ ၍ ။ ¹⁹မီး ကို အစိုးရ သော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ယဇ်ပလ္လင် ထဲက ထွက် ၍ ထက် သော တံစဉ် ပါ သော သူ ကို ကြီး စွာ သော ကြွေးကြော် ခြင်းနှင့် ခေါ် လျက် ၊ သင် ၍၏ ထက် သော တံစဉ် ကို လွှတ် ၍ မြေကြီး ၍၏ စပျစ်သီး ပြုတ် တို့ကို ရိတ် လော့။ အသီး မှည့် ပြီဟု ပြောဆို ၍ ။ ²⁰ကောင်းကင်တမန် သည်လည်း မိမိ တံစဉ် ကို မြေကြီး ၌ သွင်း ၍ မြေကြီး ၍၏စပျစ်သီး ကိုရိတ် ပြီးမှ ၊ ဘုရားသခင် ၍၏ အမျက် တော် တည်းဟူသောနယ်ရာ တန်ဆာကြီး ထဲသို့ ချ လေ၏။

15မြို့ပြင် ၌ နယ် ရာ တန်ဆာ ကိုဖိ နင်း ၍ အသွေး သည် တ ဆယ်ခြောက်ယူဇောဒရီးတရောက်လုံး၌ မြင်း ဇက်ကြိုး ကို မှီသည် တိုင်အောင် နယ် ရာ တန်ဆာ ထဲ က ထွက် လေ၏။ ²တဖန် တုံ ၊ ဘုရားသခင် ၍၏အမျက် တော်ကို ပြီးစီး စေသော နောက်ဆုံး ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါးရှိ သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတည်းဟူသော၊ ကောင်းကင် ၌ အံ့ဘွယ် သော နိမိတ် ကြီး အခြား တစ်ပါးကို ငါမြင် ရ၏။ ³မီး နှင့်ရော သော ဖန် ရေကန် ကဲ့သို့ ရှိသည်ကိုလည်း မြင် ရ၏။ သားရဲ နှင့်၎င်း၊ သူ ၍၏ရုပ်တု နှင့်၎င်း၊ သူ ၍၏နာမ အရေအတွက် နှင့်၎င်း၊ လွတ်၍ အောင်မြင် သော သူ တို့သည်၊ ဘုရားသခင် ၍၏ စောင်း တော်တို့ကို ကိုင် လျက်၊ ဖန် ရေကန် နား မှာ ရပ် နေကြသည်ကို မြင်ရ၏။ ⁴ထို သူတို့သည် ဘုရားသခင် ၍၏ ကျွန် မောရှေ ၍၏ သီချင်း နှင့်သိုးသူငယ် ၍၏သီချင်း ကိုသီ ၍ ၍ ။ အနန္တ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော် မူသော ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် ၍၏ ကိုယ်တော် ၍၏ အပြုအမူ တို့သည် ကောင်းမြတ် ၍ အံ့ဩဘွယ် ဖြစ် ကြပါ၏။ လူမျိုး တို့၏ဘုရင် ၍ ကိုယ်တော် ၍၏ အကျင့် ဓလေ့တို့သည် ဖြောင့်မတ် ဟုတ်မှန် ကြပါ၏။ ⁵အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကို မ ကြောက်ရွံ့ ဘဲ၊ နာမ တော် ကို မ ချီးမွမ်း ဘဲ အဘယ်သူ နေရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း သာလျှင် သန့်ရှင်း တော် မူ၏။ တရား သဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှား သည်ဖြစ်၍ ၍ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည်လာ ၍ ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ် ကြ ပါ လိမ့်မည် ဟု လျှောက် ဆို ကြ၏။ ⁶ထို နောက် ငါ ကြည့် လျှင် ၍ ကောင်းကင် ဘုံ၌ သက်သေခံ တော်မူချက် ဌာပနာရာ တဲ တော်ရှိသောဗိမာန် တော်ကို ဖွင့် ထားပြီ။ ⁷ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါး ရှိ သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတို့သည် စင်ကြယ် ပြောင်လက် သော ပိုက်ဆန် အဝတ်ကို ဝတ် လျက် ၍ ရင် ၌ ရွှေ ရင်စည်း ကို စည်း လျက် ဗိမာန် တော် ထဲ က ထွက် လာ ကြ၏။ ⁸သတ္တဝါ လေး ပါး တွင် တစ်ပါး သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အသက် ရှင်တော် မူသော ဘုရားသခင် ၍၏ အမျက် တော်နှင့် ပြည့် သောရွှေ ဖလား ခုနစ် လုံး

ကို ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတို့အား ပေး ၏။

16ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော် ကြောင့်၊ ဗိမာန် တော်သည် မီးခိုး နှင့်ပြည့်၍ ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါး၏ ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါး မ ကုန် မှီတိုင်အောင် ဗိမာန် တော်ထဲသို့ အဘယ်သူ မှ မ ဝင် နိုင် ။ ²ဗိမာန် တော် ထဲ က ကြီး သော အသံ ကား ၊ သွား ကြ လော့။ ဘုရားသခင် ၏ အမျက် တော် ဖလား ခုနစ် လုံးကို မြေကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း ကြ လော့ ဟု ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါး တို့ အား ပြောဆို သည် ကို ငါ ကြား ၏။ ³ပဌမ သူ သည် သွား ၍ မိမိ ဖလား ကို မြေကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ သားရဲ ၏ တံဆိပ် လက်မှတ်ကို ခံ ၍ သူ ၏ ရုပ်တု ကို ကိုးကွယ် သော လူတို့ ၌ အလွန် ဆိုး သော အနာစိမ်း ပေါက် လေ၏။ ⁴ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန် သည် မိမိ ဖလား ကို ပင်လယ် ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ ပင်လယ် သည် လူသေ ၏ အသွေး ကဲ့သို့သော အသွေးဖြစ်၏ ။ ပင်လယ် ၌ အသက် ရှင်သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့သည် သေ ကြ၏။ ⁵တတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလား ကို မြစ် ပေါ်သို့ ၎င်း၊ စမ်း ရေ တွင်းပေါ်သို့ ၎င်း သွန်းလောင်း လျှင် ထိုအရာတို့သည် အသွေး ဖြစ် ကြ ၏။ ⁶ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ ပစ္စုပ္ပန် ၊ အတိတ် ၊ အနာဂတ်ကလေး နှစ်ခုကို အစဉ်ရှိတော်မူသော အရှင် ၊ ကိုယ်တော် သည် ဤသို့ တရားစီရင် တော်မူသည်အမှု မှာ ဖြောင့်မတ် တော်မူ၏။ ⁷ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်း သူတို့၏ အသွေး ၊ ပရောဖက် တို့၏ အသွေးကို သွန်းလောင်း ကြ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ တို့အား အသွေး ကို တိုက် တော်မူပြီ။ သူတို့လည်း ခံ ထိုက် ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆို သည်ကို ငါကြား ၏။ ⁸ယဇ်ပလ္လင် ကလည်း ၊ မှန် ပါ၏။ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် ၊ ကိုယ်တော် စီရင် တော် မူ ခြင်း အရာ တို့သည် ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် ကြ ပါ၏ဟု လျှောက် ဆို သော အသံ ကို ငါ ကြား ၏။ ⁹စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလား ကို နေ ပေါ် သို့ သွန်းလောင်း လျှင်၊ နေ သည်လူ တို့ကို မီး လောင် ရသော အခွင့် ကိုရ ၏။ ¹⁰ပူ အားကြီး သော အရှိန်ဖြင့် လူ တို့သည် လောင် ခြင်းကို ခံရ၍ ၊ ထိုဘေးဒဏ် တို့ကို အစိုးပိုင် တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ နာမ တော် ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ခြင်း အလို ငှာ နောင်တ မ ရကြ။ ¹¹ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလား ကို သားရဲ ၏ ပလ္လင် ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ သူ ၏ နိုင်ငံ သည် မှောင်မိုက် အတိဖြစ် လေ၏။ နိုင်ငံသား တို့သည် ပင်ပန်း အားကြီး သည်နှင့် မိမိ တို့လျှာ ကို ကိုက်ခဲ ကြ၏။ ¹²မိမိ တို့ခံရသော ဝေဒနာ နှင့် အနာစိမ်း များ ကြောင့် ကောင်းကင် ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင် ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။ မိမိ တို့ အကျင့် ကို လည်း နောင်တ မ ရကြ။ ¹³ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလား ကို ဥဖရတ် မြစ် ကြီး ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ အရှေ့ မျက်နှာ ဘုရင် တို့ သွားရာလမ်း ကို ပြင်ဆင် စေခြင်းအလိုငှာ ထိုမြစ် ရေ သည် ခန်းခြောက် လေ၏။ ¹⁴ထိုအခါ ၊ နဂါး ၏ ခံတွင်း ထဲက ၎င်း ၊ သားရဲ ၏ ခံတွင်း ထဲက

၎င်း၊ မိတ္တူ ပ ရော ဖက်၏ ခံတွင်း ထဲက ၎င်း ၊ ဖား ကောင် ကဲ့သို့ ညစ်ညူး သော ဝိညာဉ် သုံး ပါးထွက်သည် ကို ငါမြင် ၏။ ¹⁵နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို ပြ သော နတ်ဆိုး ၏ ဝိညာဉ် ဖြစ် သတည်း။ ထို ဝိညာဉ်တို့သည် လောကီ တ နိုင်ငံလုံးတွင်ရှိသော ရှင်ဘုရင် တို့ထံသို့ ထွက် သွား ၍ အနန္တ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ သော ဘုရားသခင် ၏ နေ့ ကြီး ၌ စစ်တိုက် ခြင်းအလိုငှာ စုဝေး စေ ကြ၏။ ¹⁶ဟေဗြ ဘာသာ အားဖြင့် အာ မ ဂေ ဒု န် အမည် ရှိ သော အရပ် ၌ စုဝေး စေ ကြ၏။ ¹⁷အသံ တော် ကား၊ သူခိုး ကဲ့သို့ ငါ လာ ၏။ အဝတ် အချည်းစည်းနှင့် သွားလာ ၍ သူတစ်ပါး ရှေ့၌ ရှက် စရာအကြောင်း မ ရှိစေခြင်းငှာ ခိုး လျက်နေ၍ ၊ ကိုယ် အဝတ် ကို စောင့် သောသူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ¹⁸သတ္တမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ ဖလား ကို အာကာသ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း လျှင် ၊ ပြီးပြီဟု ကြီး သောအသံ သည် ကောင်းကင်ဗိမာန် တော်၌ ရှိသောပလ္လင် တော်ထဲ က ထွက် ၏။ ¹⁹လျှပ်စစ် ပြက် ခြင်း၊ အသံမြည် ခြင်း၊ မိုဃ်းချုန်း ခြင်း၊ ကြီးစွာ သော မြေလှုပ် ခြင်းဖြစ် ကြ၏။ မြေကြီး အပေါ်မှာ လူ တို့ ဖြစ် သည့် ကာလ မှစ၍ ထိုသို့သော လက္ခဏာနှင့် ထိုမျှလောက် ပြင်းထန် စွာသော မြေလှုပ် ခြင်းသည်မ ဖြစ် စဖူး။ ²⁰မြို့ကြီး သည် ဘုရားသခင် သည် ပြင်းစွာသော ဒေါသ အမျက် တော်၏ စပျစ်ရည် ဖလား ကို တိုက် ခြင်း ငှာ ဗု လုန် မြို့ကြီး ကို အောက်မေ့ တော် မူ၏။ ကျွန်း ရှိသမျှ တို့သည် လွင့် ပြေးကြ၏။ တောင် များတို့သည် ပျောက်ကွယ် ကြ၏။ ²¹အချိန်အခွက်တစ်ဆယ် ရှိသော မိုဃ်းသီး သည် ကောင်းကင် က လူတို့ အပေါ်သို့ ကျ လေ၏။

17ထိုမိုဃ်းသီး ဘေးဒဏ် အလွန် ကြီး သည်ဖြစ် ၍ ၊ လူ တို့သည် မိုဃ်းသီး ဘေးဒဏ် ကြောင့် ဘုရားသခင် ကို ကျိန်ဆဲ ကြ၏။ ²ဖလား ခုနစ် လုံးရှိ သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတို့တွင် တစ်ပါး သည် လာ ပြီးလျှင် ၊ ငါ ကိုနှုတ်ဆက် ၍ ၊ လာ ခဲ့ပါ။ ရေ အပေါ်မှာ ထိုင် သော ပြည်တန်ဆာ ကြီး ၌ စီရင် ခြင်းအမှုကို ငါပြ မည်။ ³လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည် မ တရား သော မေထုန် ကို သူ နှင့် ပြု ကြ ပြီ။ မြေကြီး သား တို့သည် သူ ၏ မတရား သော မေထုန်၏ စပျစ်ရည် နှင့် ယစ်မှူး ကြပြီဟု ပြောဆို လျက်၊ ⁴ငါ ကို ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် တော သို့ ဆောင်သွား လေ၏။ ခေါင်း ခုနစ် လုံးနှင့် ချို ဆယ် ချောင်း ရှိ ၍ ၊ ဘုရားသခင်၏ အသရေ တော် ကို ရှုတ်ချ သော နာမ တို့နှင့် အပြည့် ရှိသော သားရဲ နီ အပေါ်မှာ ထိုင် လျက်ရှိသော မိန်းမ တစ် ဦး ကို ငါ မြင် ၏။ ⁵ထို မိန်းမ သည် အဝတ် နီ ၊ အဝတ် မောင်း ကို ဝတ် လျက်၊ ရွှေ တန်ဆာ၊ ကျောက် မြတ် တန်ဆာ၊ ပုလဲ တန်ဆာ ကို ဆင် လျက် ရှိ ၏။ စက် ဆုတ် ရွှံ့ ရှာ ဘွယ် သော အရာ နှင့် ၎င်း၊ မိမိ မတရား သော မေထုန်၏ ညစ်ညူး ခြင်း နှင့် ၎င်း ပြည့် သော ရွှေ ဖလား ကို ကိုင် လျက် ရှိ ၏။ ⁶နဖူး ၌ အက္ခရာတင် သော ဘွဲ့ မူကား၊ နက်နဲ သော အရာ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ၊ ပြည်တန်ဆာ တို့၏

အမိ ၊ မြေ ဌ် စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့၏ အမိပေတည်း။
 7 ထို မိန်းမ သည် သန့်ရှင်း သူ တို့၏ အသွေး ၊ ယေရှု ၏ သက်သေခံ
 တို့၏ အသွေး နှင့် ယစ်မူး သည်ကို ငါမြင် ၏။ ထိုသို့ မြင် သောအခါ
 အလွန် အံ့ဩ မိန်းမော့၍ နေ၏။ 8 ကောင်းကင် တမန် က လည်း ၊
 အဘယ်ကြောင့် အံ့ဩ သနည်း။ ထို မိန်းမ ၏ နက်နဲ သော အရာ
 ကို၎င်း၊ ခေါင်း ခုနစ် လုံး နှင့် ချို ဆယ် ချောင်း ရှိ ၍ ထို မိန်းမ ကို
 ဆောင် သော သားရဲ ၏ နက်နဲသော အရာ ကို၎င်း၊ ငါ ပြော မည်။
 9 ယခု မြင် သော သားရဲ သည် ဖြစ် ဘူးပြီ၊ ဖြစ် ဆဲမ ရှိ၊ အနက်ဆုံး
 သော တွင်း ထဲ က တက် ၍ ဖျက်ဆီး ခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်မည်။
 ကမ္ဘာ ဦး ကပင် အသက် စာစောင် ၌ စာရင်း မ ဝင် သော မြေကြီး
 သား တို့သည် ဖြစ် ဘူး၍ ၊ ဖြစ် ဆဲမ ရှိ၊ ဖြစ် လတံ့ သော သားရဲ
 ကို မြင် ရသောအခါ၊ အံ့ဩ ကြ လိမ့်မည်။ 10 ဤ အရာ၌ ပညာ နှင့်
 ပြည့်စုံသော ဉာဏ် ရှိ ၏။ ခေါင်း ခုနစ် လုံးကား၊ မိန်းမ ထိုင် သော
 တောင် ခုနစ် လုံး ဖြစ် ၏။ 11 ရှင်ဘုရင် ခုနစ် ပါး လည်း ဖြစ် ၏။
 ငါး ပါးကျ ပြီး၊ တစ်ပါး ရှိ သေး၏။ တစ်ပါး ဖြစ် လေဦး မည်။ ဖြစ်
 သောအခါ တခဏ သာ တည် လိမ့်မည်။ 12 ဖြစ် ဘူး၍ ဖြစ် ဆဲမ ရှိ
 သောသားရဲ သည် ရှစ် ပါးမြောက်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ် ၏။ ခုနစ် ပါး
 အဝင်လည်း ဖြစ် ၏။ ဖျက်ဆီး ခြင်းသို့ ရောက် ရလိမ့်မည်။ 13 ယခု
 မြင် သော ချို ဆယ် ချောင်းကား ၊ မင်း အာဏာစက်ကို မ ရ သေး
 သော ရှင်ဘုရင် ဆယ် ပါး ဖြစ် ၏။ ရှင်ဘုရင် ၏ အာဏာစက် ကို
 သားရဲ နှင့်အတူ တစ် ချက် တည်း ရ ကြလိမ့်မည်။ 14 ထိုသူတို့သည်
 သဘော တူ ၍ မိမိ တို့တန်ခိုး အာဏာစက် ကို သားရဲ ၌ အပ်ပေး
 ကြလိမ့်မည်။ 15 သူ တို့သည် သိုးသူငယ် ကို စစ်တိုက် ၍ သိုးသူငယ်
 သည် နိုင် တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သိုးသူငယ်သည် သခင်
 တို့၏သခင် ဘုရင် တို့၏ဘုရင် ဖြစ် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ
 ရှိသော သူ တို့သည် လည်း ခေါ်တော်မူသောသူ၊ ရွေးချယ် တော်မူ
 သောသူ၊ သစ္စာရှိ သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ 16 ယခုမြင် ၍ ပြည်တန်ဆာ
 ထိုင် သော ရေ ကား ၊ အသီးအသီး ဘာသာ စကား ကို ပြော သော
 လူ အမျိုး မျိုး အစုစု ဖြစ် သတည်း။ 17 ယခု မြင် သော ချို ဆယ်
 ချောင်းနှင့် သားရဲ သည် ပြည်တန်ဆာ ကို မုန်း ၍ သူ၏စည်းစိမ်ကို
 ဖျက်ဆီး လိမ့်မည်။ သူ ၏အဝတ် တန်ဆာကိုချွတ်၍ သူ ၏အသား
 ကို ကိုက် စား လိမ့်မည်။ 18 သူ၏ကိုယ် ကို လည်း မီး ရှို့ လိမ့်မည်။
 အကြောင်းမူကား ၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏ အလို တော်ကို ပြု
 ခြင်းငှာ၎င်း ၊ နှုတ်ကပတ် တော်မ ပြည့်စုံ မှီတိုင်အောင်သဘောတူ၍
 မိမိ တို့နိုင်ငံ များ ကို သားရဲ ၌ အပ်ပေး ခြင်း ငှာ၎င်း၊ ဘုရားသခင်
 သည် သူ တို့၌ အကြံ ပေး တော်မူ၏။

18 ယခုမြင် သော မိန်းမ သည်လည်း ၊ လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့ကို
 အုပ်စိုး သော မြို့ကြီး ဖြစ် သတည်းဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။
 2 ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ကြီးစွာ သော တန်ခိုး
 နှင့်ပြည့်စုံ ၍ ကောင်းကင် က ဆင်းသက် သည်ကို ငါမြင် ၏။ သူ

၏ ရောင်ခြည် အားဖြင့် မြေကြီး ထွန်းလင်း လျက်ရှိ၏။ 3 သူသည်
 ကျယ် သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော် ၍ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ပြုလဲ ပြီ။
 ပြုလဲ ပြီ။ နတ်ဆိုး နေရာ ဖြစ် လေ ပြီ။ ညစ်ညူး သော ဝိညာဉ် မျိုး
 ၏ တွင်း ဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူး ၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ငှက် မျိုး ၏
 မှီခိုရာ ဖြစ်လေပြီ။ 4 အကြောင်းမူကား ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည်
 သူ ၏ မတရား သော မေထုန်၏ အဆိပ် အတောက်တည်းဟူသော
 စပျစ်ရည် ကိုသောက် ကြပြီ။ လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည် မတရား
 သော မေထုန်ကို သူ နှင့် ပြုကြပြီ။ လောကီ ကုန်သည် တို့သည် သူ
 ၏ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာ ရတတ်ကြပြီဟု
 ပြောဆို ၏။ 5 အခြား သော ကောင်းကင် အသံ ကား၊ ငါ ၏ လူမျိုး
 တို့၊ သူ ၏ အပြစ် တို့ကို ဆက်ဆံ ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူ ၏ ဘေးဒဏ် များ
 ကို ခံ ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ကင်းလွတ်အံ့သောငှာ ၊ သူ ၏အထဲကထွက် ကြ
 လော့။ 6 သူ ၏အပြစ် တို့သည် ကောင်းကင် ဘုံတိုင်အောင် မှီ ကြ
 သည်ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏မတရား သောအမှုတို့ကို ဘုရားသခင် သတိရ
 တော် မူ ပြီ။ 7 သူ သည် အကျိုး အပြစ် ကို ဆပ် ပေး သည်နည်းတူ
 သူ ၌ ဆပ် ပေး ကြ လော့။ သူ ၏အကျင့် အတိုင်း နှစ် ဆ ထပ်၍
 စီရင် ကြလော့။ သူ လောင်း သော ဖလား ၌ သူ့ အဘို့ နှစ်ဆ တိုး၍
 လောင်း ကြလော့။ 8 သူသည်ကိုယ် ကိုချီးမြှောက် ၍ ကာမဂုဏ် ၌
 ပျော်မွေ့သည်အတိုင်း သူ ၌ ပြင်းစွာ သော ဆုံးမ ခြင်း၊ စိတ်မသာ
 ညည်းတွားခြင်းကို ဖြစ် စေကြလော့။ ငါကား မိဖုရား ဖြစ် ၏။ မုတ်
 ဆိုးမ မ ဟုတ်။ စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းကို မ သိ ရဟု သူ သည်
 အောက်မေ့ တတ်၏။ 9 ထိုကြောင့် ၊ သူ ခံ ရသော သေ ခြင်း ဘေး၊
 စိတ်မသာ ညည်းတွားခြင်းဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်း ဘေးဒဏ်များ တို့
 နှင့် တစ် နေ့ ခြင်းတွင် တွေ့၍၊ မီး ဖြင့် လည်း ကျွမ်းလောင် ခြင်းကို
 ခံရလိမ့်မည်။ သူ ကို စီရင် တော်မူသော ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်
 သည် ခွန်အား ဗလကြီးတော်မူ၏။ 10 မတရား သော မေထုန်ကို သူ
 နှင့် ပြု၍ ကာမဂုဏ် ၌ ပျော်မွေ့သော လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည်၊
 သူ ကျွမ်းလောင် ရာ မီးခိုး ကို မြင် သောအခါ ၊ 11 သူ ခံ ရသော
 ညည်းဆဲ ခြင်းဝေဒနာကို ကြောက် ၍ အဝေး က ရပ် လျက်၊ ဖြစ်ရ
 လေခြင်း၊ ဖြစ်ရ လေခြင်း။ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ၊ မြို့စွမ်း၊ သင် သည်
 တစ် နာရီ ခြင်းတွင် အပြစ် စီရင်ခြင်းသို့ ရောက် ပါပြီတကားဟူ၍သူ
 ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်။ 12 လောကီ ကုန်သည် တို့သည်
 ထိုအတူငိုကြွေး ၍ စိတ်မသာ ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား
 ၊ သူ တို့ကုန်သွယ် ဥစ္စာတည်းဟူသော၊ 13 ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက် ကောင်း
 ၊ ပုလဲ ၊ ပိတ်ချော ၊ ကတ္တီပါ ၊ ဖဲ၊ ပုဆိုးနီ ၊ အမျိုးမျိုး သော သွိန်
 သစ်သား ၊ အမျိုးမျိုး သော ဆင်စွယ် တန်ဆာ ၊ အမျိုးမျိုး သော
 သစ် ကောင်း တန်ဆာ ၊ ကြေးဝါ တန်ဆာ၊ သံ တန်ဆာ၊ ကျောက်ဖြူ
 တန်ဆာ၊ 14 သစ်ကြံပိုး ၊ အမေမုန်၊ နံ့သာပေါင်း ၊ ဆီမွှေး ၊ လောဗန်
 ၊ စပျစ်ရည် ၊ ဆီ ၊ မုန့်ညက် ၊ ဂျုံဆန် ၊ နွား ၊ သိုး ၊ မြင်း ၊ ရထား ၊
 အစေခံ ကျွန် ၊ လူ ဝိညာဉ် တို့ကို အဘယ်သူ မှ နောက် တဖန် မ

ဝယ် ရ။¹⁵ သင် သည် အလွန် တပ်မက် သော သစ်သီး မျိုး လည်း ပျောက် ကုန်ပြီ ဆူဖြိုးသောအရာ၊ တင့်တယ် သော အရာရှိသမျှ တို့ လည်း ပျောက် ကုန်ပြီ။ နောက်တစ်ဖန် မ တွေ့ ရ။¹⁶ သူ့ကိုအမိမြူ၍ ထို အရာ များ ကို ရောင်းဝယ် သဖြင့်၊ ငွေ ရတတ် သော ကုန်သည် တို့သည် သူ ခံရသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်းဝေဒနာကို ကြောက် ၍ အဝေး က ရပ် လျက်၊¹⁷ ဖြစ် ရ လေ ခြင်း၊ ဖြစ် ရ လေ ခြင်း၊ ပိတ် ချော ၊ အဝတ်နီ ၊ အဝတ်မောင်း ကို ဝတ် ၍၊ ရွှေ တန်ဆာ၊ ကျောက် မြတ် တန်ဆာ၊ ပုလဲ တန်ဆာကို ဆင် သောမြို့ကြီး ၊¹⁸ ဤမျှလောက် ကြီး စွာ သော စည်းစိမ် သည် တ နာရီ ခြင်းတွင် ပျက်စီး ပါပြီ တကား ဟု ငိုကြွေး ၍ စိတ်မသာ ညည်းတွားကြ လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်း သော သင်္ဘော သူကြီး၊ အရပ် ရပ် သို့ လွှင့် ကူး တတ် သော သူ အပေါင်း တို့နှင့် သင်္ဘောသား ၊ ပင်လယ် ကုန်သည် ရှိသမျှ တို့သည် အဝေး က ရပ် ၍ 18 သူ ကျွမ်းလောင် ရာ မီးခိုး ကို မြင် လျှင်၊ ထိုမြို့နှင့် အ ဘယ် မြို့ တူ သနည်း ဟူ၍ ၎င်း၊¹⁹ ဖြစ် ရ လေ ခြင်း၊ ဖြစ် ရ လေ ခြင်း၊ ပင်လယ် ကူး သော သင်္ဘော ကို ပိုင် သော သူ အပေါင်း တို့ အား ကိုယ် စည်းစိမ်ကို ပေး၍ ငွေရတတ်စေသော မြို့ကြီး ၊ တစ် နာရီ ခြင်း တွင် ပျက်စီး ပါ ပြီ တကား ဟူ၍ ၎င်း အော်ဟစ် လျက်၊ မြေမှုန့် ကို မိမိ တို့ ခေါင်း ပေါ်မှာ ပစ်တင် လျက် ငိုကြွေး ၍ စိတ် မသာ ညည်းတွား ကြ လိမ့်မည်။²⁰ ကောင်းကင် မှစ၍ သန့်ရှင်း သူ တမန် တော် ပ ရော ဖက် တို့၊ သူ ကို ကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက် ကြ လော့။ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ဘက်၌ နေ၍၊ သူ့ကို တရား စီရင် တော် မူ ပြီ ဟု ပြောဆို သည် ကို ငါ ကြား၏။²¹ ခွန်အား ကြီးသော ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ကြီးစွာ သော ကြိတ်ဆုံ ကျောက် ကဲ့သို့သော ကျောက် ကို ချီယူ ၍ ပင်လယ် ထဲသို့ ချပစ် ပြီးလျှင် ထိုနည်းတူ ၊ ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ကို ပြင်းထန်စွာ ချပစ် ၍ နောက်တစ်ဖန် မ ပေါ် မရှိရ။²² စောင်း သမား၊ အငြိမ့်သမား၊ ပုလွေ သမား၊ တံပိုး သမားများ တီးမှုတ်သော အသံ လည်း သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ မြည် ရ။ အမျိုးမျိုး သော လက်တတ် သမား တို့တွင် တစ်ယောက် မျှ သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ ပေါ် မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံ သံ လည်း သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ မြည် ရ။²³ ဆီမီး အလင်း လည်း သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ ထွန်း မလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား သတို့သမီး အသံ ကို လည်း သင့် အထဲ ၌ နောက်တစ်ဖန် မ ကြား ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ လောကီ မှူးမတ် တို့သည် သင် ၏ ကုန်သည် ဖြစ် ကြပြီ။ လူ အမျိုးမျိုး တို့သည် သင် ၏ ပြုစား ခြင်း ပရိယာယ် အားဖြင့် လှည့်ဖြား ခြင်းကို ခံရကြ ပြီဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။²⁴ ပရောဖက် တို့၏ အသွေး ၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ အသွေး၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ကွပ်မျက် သောသူ အပေါင်း တို့၏ အသွေးကို ထိုမြို့၌ တွေ့ ၏။

19 ထို နောက်မှ ကောင်းကင် ဘုံ၌ စည်းဝေး သော သူ အများ တို့၏ အသံ ကြီး ကား၊ ဟာ လေ လု ယ ၊ ငါ တို့ ဘုရားသခင် ၏

ကယ်တင် တော် မူ ခြင်း ချမ်းသာ၊ ဘုန်း အသရေ တန်ခိုး တော် ပေ တည်း။² စီရင် တော် မူ ခြင်း အရာ တို့သည် ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ် ကြ၏။ မိမိ မ တရား သော မေထုန်အားဖြင့် မြေကြီး ကို ပုပ်ပျက် စေသော ပြည်တန်ဆာ ကြီး ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့၏ အသွေး ကို သူ ၏ လက် ဖြင့် သွန်း သော အပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ် ပေးတော်မူ ပြီဟု ပြောဆို ကြသည် ကို ငါ ကြား ၏။³ တဖန်တုံ ၊ ဟာလေလုယ ဟူ၍ ၎င်း ၊ သူ ၏ မီးခိုး သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် တက် သည် ဟူ၍ ၎င်း ပြောဆို ကြ၏။⁴ အသက်ကြီး သူ နှစ် ဆယ် လေး ပါးနှင့် သတ္တဝါ လေး ပါး တို့သည် ပြုပ် ဝပ် ၍ ၊ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လျက်၊ အာမင် ၊ ဟာလေလုယ ဟုလျှောက်ဆို ကြ၏။⁵ ပလ္လင် တော် ပေါ်က ထွက် သောအသံ ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် အပေါင်း တို့ နှင့် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သောသူ အကြီး အငယ် အပေါင်း တို့၊ ငါ တို့ ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်း ကြလော့ဟု ဆို သတည်း။⁶ တ ဖန် တုံ ၊ ဟာ လေ လု ယ ၊ အနန္တ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူ သော ထာဝရ အရှင်၊ ငါ တို့ဘုရားသခင် သည် စိုးစံ တော်မူ၏။⁷ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်း ကြကုန် အံ့၊ ဂုဏ် တော် ကို ချီးမွမ်း ကြကုန် အံ့၊ အကြောင်းမူကား ၊ သိုးသူငယ် ၏ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲကို ခံ ချိန် ရှိ ပြီ။ သူ ၏ မိန်းမ သည် ကိုယ် ကို တန်ဆာ ဆင် ပြီဟု စည်းဝေး သော သူ အများ တို့၏ အသံ ၊ သမုဒ္ဒရာ သံ ၊ ပြင်းစွာ သော မိုဖမ်း ကြိုး သံ ကဲ့သို့ ငါကြား ၏။⁸ ထို မိန်းမ သည်စင်ကြယ် ပြောင်လက် သော ပိတ် ချော ကို ဝတ်ဆင် ရ သော အခွင့် ကို ရ ၏။ ထို ပိတ် ချော မူကား ၊ သန့်ရှင်း သူ တို့၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်း ဖြစ် သတည်း။⁹ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ၊ သိုးသူငယ် ၏ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲ သို့ ခေါ်ဘိတ် ခြင်းကို ခံ ရသော သူ တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ ကြ၏ဟု ရေး ထား လော့ ဟူ၍ ၎င်း၊ ဤ စကား သည် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်တော် ထွက်စင်စစ် ဖြစ် ၏ဟူ၍ ၎င်း ငါ အားပြောဆို ၏။¹⁰ ငါသည် ထိုသူ ကို ကိုးကွယ် ခြင်းငှာ သူ ၏ခြေ ရင်း၌ ပြုပ်ဝပ် ၏ သူကလည်း ၊ မ ပြုပါနှင့်၊ ငါကား သင် ၏ လုပ်ဘော် ဆောင်ဘက်ဖြစ် ၏။ ယေရှု ၏ သက်သေခံ တော်မူချက်ကို ဆောင် သော သင် ၏ ညီအစ်ကို တို့၏ လုပ် ဘော် ဆောင် ဘက် လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် လော့။ အကြောင်းမူကား ၊ ပ ရော ဖက် ဟော သော စကား ချက် သဘောသည် ယေရှု ၏ သက်သေ ဖြစ် သတည်းဟု ငါ အားပြောဆို ၏။¹¹ ထိုအခါ ကောင်းကင် ဘုံ ဖွင့် လှစ် လျက် ရှိ သည် ကို ငါ မြင် လျှင်၊ မြင်း ဖြူ ရှိ ၏။ မြင်းစီးသော သူသည် သစ္စာ ဟူသောအမည်၊ သမ္မာ ဟူသော အမည် ရှိသတည်း။ ထိုသူ သည် တရား သဖြင့်စီရင် တတ်၏။ တရားသဖြင့် စစ်တိုက် တတ်၏။¹² မျက်စိ တော်သည် မီး လျှံ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ခေါင်း တော်ပေါ်၌ သရဖူ များ ကို ဆောင်း ၏။ ကိုယ်တိုင်မှတစ်ပါး၊ အဘယ်သူ မျှမသိ သော နာမ တော်သည် ရေး ထား လျက် ရှိ၏။¹³ အသွေး ၌နှစ် ပြီး သော အဝတ် ကို ဝတ် ၏။

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တော်ဟူသော အမည်ရှိ၏။¹⁴ ကောင်းကင်ထဲ မြင်၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်၍ အနှစ်တစ်ထောင် ပတ်လုံး ဗိုလ်ခြေ တို့သည် မြင်းဖြူကို စီးလျက်၊ စင်ကြယ်သော ပိတ်ချော ဖြူကိုဝတ် လျက်၊ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။¹⁵ လူမျိုးတို့ကို ဒဏ်ခတ်စရာဘို့ ထက် သောသန်လျက် သည် ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်၏။ သူတို့ကို သံလုံတံနှင့် အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဒေါသအမျက်တော် စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာကို ဖိနှင်းတော်မူမည်။¹⁶ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်၊ သခင်တို့၏သခင် ဟု ဘွဲ့နာမတော်သည် အဝတ်တော်၌ ၎င်း၊ ပေါင်တော်၌ ၎င်း ရေးထားလျက် ရှိ၏။¹⁷ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် နေထဲမှာ ရပ်လျက် ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။¹⁸ သူသည် မိုဗ်းကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံတတ်သော ငှက်အပေါင်းတို့ကို ကြီးသောအသံနှင့် ခေါ်၍၊ လာကြလော့။ ရှင်ဘုရင်အသား၊ စစ်သူကြီးအသား၊ သူရဲအသား၊ မြင်းအသား၊ မြင်းစီးသောသူအသား၊ အစေခံကျွန်၊ လူလွတ်၊ အကြီးအငယ်အမျိုးမျိုးသော လူတို့၏အသားကို စားအံ့သောငှာ၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ပွဲတော်သို့ စည်းဝေးကြလော့ဟု ဟစ်ကြော်၏။¹⁹ သားရဲမှစ၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူတို့၏ ဗိုလ်ခြေများ တို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသောသူနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှာစည်းဝေးကြသည်ကို ငါမြင်၏။ သားရဲကိုဘမ်းမိကြ၏။²⁰ သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍၊ သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူတို့ကို လှည့်ဖြား၍ သားရဲရှေ့၌ နိမိတ်များကို ပြတတ်သော မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း ဘမ်းမိကြ၏။ အသက်ရှင်လျက် ရှိသောထိုသူနှစ်ဦးကို ကန့်နှင့်လောင်သော မီးအိုင်ထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။²¹ ကြွင်းသောသူတို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသောသူ၏ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်သော သန်လျက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ သူတို့၏အသားကို ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။

20 တဖန် ကောင်းကင်တမန်သည် အနက်ဆုံးသော တွင်း၏ သော့နှင့် သံကြိုးကြီးကိုကိုင်လျက် ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။² ရှေးမြေဟောင်း၊ မာရ်နတ်စာတန်တည်းဟူသော နဂါးကို ကိုင်ဖမ်း၍၊ အနှစ်တစ်ထောင်ဘို့ ချည်နှောင်လေ၏။³ အနှစ်တစ်ထောင်မ ကုန်မှီ တိုင်အောင်၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မလှည့်ဖြားရမည်အကြောင်း၊ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲသို့ ပစ်ချလှောင်ထား၍ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အနှစ်တစ်ထောင်ကုန်ပြီးမှ တစ်ဖန်ခဏလွတ်ရဦးမည်။⁴ ပလ္လင်များကိုလည်း ငါမြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော သူတို့သည် တရားစီရင်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။ သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကိုမကိုးကွယ်၊ သူတို့၏ တံဆိပ်လက်မှတ်ကို နဖူး၌ မခံ၊ လက်၌ မခံဘဲနေ၍ ယေရှု၏ သက်သေခံတော်မူချက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၊ လည်ပင်းဖြတ်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို

ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံရကြ၏။⁵ ကြွင်းသော လူသေတို့သည် ထိုအနှစ်တစ်ထောင်မ ကုန်မှီ အသက်မရှင်ရကြ။ ဤထမြောက်ခြင်းကား၊ ပဌမထမြောက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။⁶ ပဌမထမြောက်ခြင်းကို ဝင်စားသောသူသည် မင်္ဂလာရှိသောသူ၊ သန်ရှင်းသောသူ ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော သူသည် ဒုတိယသေခြင်း၏ လက်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ခရစ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်၍ အနှစ်တစ်ထောင် ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့် အတူ စိုးစံရကြလိမ့်မည်။⁷ ထိုအနှစ်တစ်ထောင်ကုန်ပြီးမှ၊ စာတန်သည် ထောင်ထဲက လွတ်သောအခွင့်ကိုရ၍၊⁸ အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ များသောဂေါင်၊ မာဂေါင်တည်းဟူသော မြေကြီးလေးမျက်နှာပေါ်မှာ နေသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို လှည့်ဖြားအံ့သောငှာ ၎င်း၊ စစ်တိုက်ဘို့ စည်းဝေးစေခြင်းငှာ ၎င်း တက်လိမ့်မည်။⁹ ထိုသူများတို့သည် မြေကြီးမျက်နှာပေါ်သို့ တက်၍၊ သန်ရှင်းသူတို့၏တပ်ကို၎င်း၊ ချစ်ဘွယ်သော မြို့တော်ကို၎င်း၊ ဝိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်အထံတော်၊ ကောင်းကင်မှ မီးကျ၍ သူတို့ကို မျိုလေ၏။¹⁰ သူတို့ကိုလှည့်ဖြားသောမာရ်နတ်ကိုလည်း၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိရာ၊ ကန့်နှင့် ရောနှောသော မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့ညဉ့် မပြတ် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ပြင်းစွာ သောဝေဒနာကို ခံရကြလတ္တံ့။¹¹ တစ်ဖန်တုံ၊ ဖြူသောပလ္လင်ကြီးကို၎င်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကို၎င်း ငါမြင်၏။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် မျက်နှာတော်ရှေ့မှ ပြေးလွင့်၍ သူတို့နေစရာအရပ်မရှိ။¹² သေလွန်သောသူအကြီးအငယ်တို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြသည်ကို ငါမြင်၏။ စာစောင်များကို ဖွင့်ထား၏ အသက်စာစောင်တည်းဟူသော အခြားတစ်ပါးသော စာစောင်ကိုလည်း ဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ စာစောင်တို့၌ ရေးထားချက်များနှင့်အညီ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။¹³ သမုဒ္ဒရာသည် မိမိ၌ ရှိသော လူသေတို့ကို အပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့် မရဏာ နိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ ရှိသော လူသေတို့ကို အပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။¹⁴ ထိုအခါ မရဏာနှင့် မရဏာ နိုင်ငံကို မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။ ထိုသေခြင်းကား ဒုတိယသေခြင်း ဖြစ်သတည်း။¹⁵ အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သော သူရှိသမျှ တို့ကိုလည်း မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။

21 ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ရှေးကောင်းကင်နှင့် ရှေးမြေကြီးသည် ရွှေသွားကြပြီ။ ထိုအခါ မှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။² သန်ရှင်းသော မြို့တည်းဟူသော ယေရှုလင်မြို့သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သောမင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကဲ့သို့ ပြင်ဆင်လျက်၊

ဘုရားသခင် အထံ တော်၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ဆင်းသက် သည်ကို ငါ မြင် ၏။³ ကောင်းကင်မှ ကြီး သောအသံ ကား၊ ဘုရားသခင် ၏ တံ တော်သည် လူ တို့ တွင် ရှိ ၏။ လူ တို့နှင့် အတူ ကျိန်းဝပ် တော် မူ မည်။ သူ တို့သည် ကိုယ်တော် ၏လူ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော် တိုင်သူ တို့နှင့်အတူ ရှိ နေ၍ သူ တို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူမည်။⁴ ဘုရားသခင်သည် သူ တို့၏ မျက်စိ ၌ မျက်ရည် ရှိ သမျှ တို့ကို သုတ် တော် မူ မည်။ နောက်တစ်ဖန် သေ ဘေး မ ရှိ ရ။ စိတ်မသာညည်းတွား ခြင်း၊ အော်ဟစ် ခြင်း၊ ပင်ပန်း ခြင်းလည်း မ ရှိ ရ။ အကြောင်းမူကား ၊ ရှေး ဖြစ် ဘူးသော အရာ တို့သည် ရွှေ သွား ကြပြီ။⁵ ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူသော သူ ကလည်း ၊ ငါသည် ခပ်သိမ်း သော အရာတို့ကို အသစ် ဖန်ဆင်း သည်ဟု မိန့် တော် မူ၏။ တစ်ဖန်တုံ ၊ ရေး ထား လော့။ ဤ စကား သည် သစ္စာ စကား၊ ဟုတ်မှန် သော စကား ဖြစ် ၏ ဟူ၍၎င်း၊⁶ အမှု ပြီး ပြီ။ ငါ သည် အာလဖ ဖြစ် ၏။ ဩမေဃ လည်း ဖြစ်၏။ အစ နှင့် အဆုံး လည်းဖြစ်၏။ ရေငတ် သောသူ အား အသက် စမ်း ရေ ကို အဘိုး မ ယူ ဘဲ ငါ ပေး မည်။⁷ အောင်မြင် သော သူ သည် ဤ အရာ တို့ ကို အမွေ ခံရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ် မည်။ သူ သည်လည်း ငါ ၏သား ဖြစ် လိမ့်မည်။⁸ ကြောက် တတ်သောသူ၊ မ ယုံကြည် သောသူ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာ ဘွယ်သော သူ၊ လူ အသက် ကို သတ်သောသူ၊ မတရား သောမေထုန်၌မီဝဲသောသူ၊ ပြုစား တတ် သောသူ၊ ရုပ်တု ကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာ ပျက်သောသူ အပေါင်း တို့မူကား၊ ဒုတိယ သေ ခြင်းတည်းဟူသောကန် နှင့်လောင် သော မီး အိုင် ထဲ၌ မိမိ တို့အဘို့ကို ရကြ လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါ့ အား မိန့် တော် မူ၏။⁹ နောက်ဆုံး သော ဘေးဒဏ် ခုနစ် ပါးနှင့် ပြည့် သော ဖလား ခုနစ် လုံးကို ဆောင် သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ် ပါးတွင် တစ် ပါးသည် လာ ပြီး လျှင် ငါ့ ကို နှုတ်ဆက် ၍ ၊ လာ ခဲ့ပါ။ သိုး သူငယ် ၏ ခင်ပွန်း တည်းဟူသောမင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး ကို ငါ ပြ မည်ဟု ပြောဆို လျက် ၊¹⁰ ကြီး မြင့် သော တောင် သို့ ဝိညာဉ် တော် အားဖြင့် ငါ့ ကို ဆောင်သွား ၍ သန့်ရှင်း သော ယေ ရှာ လင် မြို့ သည် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော်နှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ ဘုရားသ ခင် အထံ တော်၊ ကောင်းကင် ဘုံမှ ဆင်းသက် သည်ကို ငါ့ အားပြ လေ၏။¹¹ ထိုမြို့၏ အရောင်အဝါ သည်၊ ကျောက် သလင်း နဂါးသို့ ကဲ့သို့ ၊ အမြတ် ဆုံး သော ကျောက် မျက်မှန် နှင့် တူ ၏။¹² ကြီး မြင့် သောမြို့ရိုး လည်း ရှိ ၏။¹³ အရှေ့ ဘက်၌ တံခါး သုံး ပေါက်၊ မြောက် ဘက်၌ သုံး ပေါက်၊ တောင် ဘက်၌ သုံး ပေါက်၊ အနောက် ဘက်၌ သုံး ပေါက်၊ တံခါး တစ် ဆယ့်နှစ် ပေါက် ရှိ ၏။ ထို တံခါး တစ် ဆယ့်နှစ် ပေါက်၌ ကောင်းကင်တမန် တစ် ဆယ့်နှစ် ပါး ရှိ၏။ ဣ သရေ လ အမျိုး တစ် ဆယ့်နှစ် မျိုး၏ နာမ တို့သည် ထို တံခါး ပေါ်၌ရေး ထား လျက် ရှိ ၏။¹⁴ မြို့ ရိုး အမြစ် သည် တစ် ဆယ့်နှစ် ထပ် ရှိ ၏။ သိုး သူငယ် ၏တမန်တော် တစ် ဆယ့်နှစ် ပါး၏ နာမ တို့ သည် မြို့ရိုး အမြစ် ပေါ်၌ ရေးထား လျက် ရှိ ကြ၏။¹⁵ ငါ နှင့်

စကားပြော သော သူ သည်၊ မြို့ ကို၎င်း ၊ တံခါး တို့ ကို၎င်း၊ မြို့ရိုး ကို၎င်း တိုင်း ခြင်းငှာ ၊ တိုင်း စရာ ရွှေ ကျူလုံး ပါ ၏။¹⁶ မြို့ သည် စတုရန်းလေး ထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူ သည် ကျူလုံး နှင့် မြို့ ကိုတိုင်း ၍ မြို့၏ အနံ ၊ အလျား ၊ အမြင့် ၊ ယူဇနာ တ ရာ နှစ် ဆယ် စီ ရှိ၏။¹⁷ မြို့ရိုး ဒုကို တိုင်း ၍ ၊ လူ အတောင် ကဲ့သို့သောကောင်းကင်တမန် အတောင်အားဖြင့်၊ တစ်ရာ လေးဆယ် လေး တောင် ရှိ ၏။¹⁸ မြို့ရိုး ကိုယ် သည် နဂါးသို့ ကျောက်ဖြစ်၏။ မြို့ သည် လည်း ကြည်လင် သော ဖန် နှင့် တူ သော ရွှေ စင် ဖြစ်၏။¹⁹ မြို့ ရိုး အမြစ် တို့သည် ကျောက် မြတ် အမျိုးမျိုး နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ပဌမ အမြစ် ကားနဂါးသို့ ဖြစ်၏။ ဒုတိယ အမြစ်ကား နီလာ ၊ တတိယ အမြစ်ကား မဟုရာ ၊ စတုတ္ထ အမြစ်ကား မြ ၊²⁰ ပဉ္စမ အမြစ်ကား ကြောင် ၊ ဆဌမ အမြစ် ကား ကျောက်နီ၊ သတ္တမ အမြစ် ကား ခရု သု လိတ် ၊ အဋ္ဌမ အမြစ် ကား မျက် ရွဲ ၊ နဝမ အမြစ် ကား ဥ သု သ ဖ ရား ၊ ဒသမ အမြစ် ကား ခရု သု ပြတ် ၊ ဧက ဒသမ အမြစ် ကား ဘက် နု သု ၊ ဒွါဒသမ အမြစ် ကား ဂေါမုတ် ဖြစ် သတည်း။²¹ တံခါး ရွက် တစ် ဆယ့်နှစ် ရွက် အသီးအသီး တို့သည် ပုလဲ တစ် ပြား စီ ဖြင့် ပြီး၍ ပုလဲ တစ် ဆယ့်နှစ် ပြား ဖြစ် ကြ၏။ မြို့ လမ်းမ သည် ကြည်လင် သော ဖန် ကဲ့သို့သော ရွှေ စင် ဖြစ်၏။²² မြို့ ထဲ၌ ဗိမာန် တော်ကို ငါ မ မြင် ၊ အကြောင်းမူကား ၊ အနန္တ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ သော ထာဝရ အရှင် ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် သည် ထိုမြို့ ၏ ဗိမာန် ဖြစ် တော် မူ၏။²³ ထိုမြို့ သည် နေ ၏အရောင်၊ လ ၏ အရောင် ကို အလို မ ရှိ ။ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်း တော်သည် ထိုမြို့ ကို လင်း စေ၏။ သိုးသူငယ် သည်လည်း ထိုမြို့ ၏ ဆီမီး ဖြစ်၏။²⁴ လူ အမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့ ၏ အလင်း ကို အမှီပြု သွားလာ ကြ လိမ့်မည်။ လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည်လည်း မိမိ တို့ဘုန်း အသရေ ကို ထိုမြို့ ထဲ သို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ လိမ့်မည်။²⁵ မြို့ တံခါး တို့ ကို နေ အချိန်၌ အလျှင်း မ ပိတ် တတ်။ ည၌ မူကား မ ရှိ ။²⁶ လူ အမျိုး မျိုး တို့သည် မိမိ တို့ ဘုန်း အသရေ ကို ထိုမြို့ ထဲ သို့ ဆောင်ခဲ့ ကြ လိမ့်မည်။²⁷ ညစ်ညူး သောအရာ၊ စက်ဆုပ် ဘွယ်သောအရာ၊ သစ္စာ ပျက်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှမဝင်ရဘဲ၊ သိုးသူငယ် ၏ အသက် စာစောင် ၌ စာရင်းဝင် သော သူတို့သာလျှင် ဝင် ရ၏။

22 တဖန် ၊ ကျောက် သလင်းကဲ့သို့ ကြည်လင် ၍၊ ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် ၏ ပလ္လင် တော်ထဲက ထွက် သော၊ အသက် ရေစီး ရာမြစ် ကို ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့ အား ပြ လေ၏။² မြို့ လမ်းမ အလယ် ၌ ၎င်း၊ ထိုမြစ် နှစ်ဘက်၌၎င်း၊ အသက် ပင် ရှိ၏။ ထိုအသက် ပင်သည် အသီး တ ဆယ့်နှစ် မျိုး ကို သီး တတ်၏။ မိမိ အသီး ကို လည်း လ တိုင်း ပေး တတ်၏။ အရွက် သည်လည်း လူ အမျိုးမျိုး တို့၏ အနာ ရောဂါငြိမ်းစရာတို့ဖြစ်၏။³ နောက်တစ်ဖန် ကျိန် ခြင်း ဘေး တစုံတခု မျှ မ ရှိ ။ ထိုမြို့ ၌ ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသူငယ် ၏ ပလ္လင် တော်ရှိ ၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျွန် တို့ သည် ဘုရား ဝတ်ကို ပြု

ကြ လိမ့်မည်။⁴ မျက်နှာ တော်ကိုမြင် ရ၍ သူ တို့နဖူး ၌ လည်း နာမ တော် ရေးထား လျက် ရှိ လိမ့်မည်။⁵ ထိုမြို့၌ နှစ် မ ရှိ ရ၊ ဆီမီး ကို အလို မ ရှိ ။ နေ ၏ အရောင် ကိုလည်း အလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင် သည် သူ တို့၌ ရောင်ခြည် တော် ကို လွှတ်တော်မူ၍ သူတို့သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်စိုးစံ ရ ကြ လတံ့။⁶ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ၊ ဤ စကား သည် သစ္စာ စကား၊ ဟုတ်မှန်၌ ရေး ထား သော အသက် ပင် နှင့် ၎င်း၊ သန့်ရှင်း သောမြို့တော်နှင့် သော စကား ဖြစ်၏။ ပ ရော ဖက် တို့၏ ဝိညာဉ် ကို အစိုးရ သော ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင် သည်၊ ကာလ မကြာမမြင့်မှီဖြစ် ရ မည် အမှုအရာ များ ကို မိမိ ကျွန် တို့အား ပြ စေ ခြင်းငှာ၊ ကောင်းကင် တမန်တော် ကို စေလွှတ် တော် မူ ပြီ။⁷ ငါသည် အလျင်အမြန် လာ မည်။ ဤ စာစောင် ၏ အနာဂတ္တိ စကား ကို စောင့်ရှောက် သော သူ သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု ပြောဆို ၏။⁸ ငါ ယော ဟန် သည် ဤ အရာ များ ကို ကြား မြင် ၏။ ကြား မြင် ပြီး လျှင် ၊ ထို အရာ များ ကို ပြ သော ကောင်းကင် တမန်၏ ခြေ ရင်း၌ ကိုးကွယ် အံ့ သော ငှာ ပြပ် ဝပ် ၏။⁹ သူ က လည်း ၊ မ ပြု ပါ နှင့်။ ငါ ကား၊ သင် ၏ လုပ် ဘော် ဆောင် ဘက် ဖြစ် ၏။ သင် ၏ အစ်ကို ပ ရော ဖက် တို့ နှင့် ဤ စာစောင် ၏ စကား ကို စောင့်ရှောက် သော သူ တို့၏ လုပ် ဘော်ဆောင် ဘက် လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် ကိုကိုးကွယ် လော့ ဟု ပြောဆို ၏။¹⁰ တစ်ဖန်တုံ ၊ ငါ့ အား မိန့် တော် မူ သည်ကား၊ ဤ စာစောင် ၏ အနာဂတ္တိ စကား ကို တံဆိပ် မ ခတ်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကာလ အချိန် ရောက် လုနီးပြီ။¹¹ မတရား သောသူ သည် မတရား သဖြင့် ပြုစေ ဦး။ ညစ်ညူး သောသူ သည် ညစ်ညူး စေဦး။ ဖြောင့်မတ် သောသူ သည်ဖြောင့်မတ် စေဦး။ သန့်ရှင်း သောသူ သည် သန့်ရှင်း စေဦး ။¹² ငါသည်အလျင်အမြန် လာ မည်။ ငါ သည် အကျိုး အပြစ် ကို ဆောင်ခဲ့ သည် ဖြစ်၍ ၊ လူအ သီး သီး တို့ အား မိမိ တို့အကျင့် အတိုင်း ဆပ်ပေး မည်။¹³ ငါ သည် အာလဖ ဖြစ်၏ ဩမေဃ လည်း ဖြစ်၏။ အဦးဆုံး သောသူ ၊ နောက်ဆုံး သော သူ ဖြစ်၏။ အစ နှင့် အဆုံး လည်း ဖြစ်၏။¹⁴ အသက် ပင် နှင့်ဆိုင်၍၊ မြို့ တံခါး အတွင်း သို့ ဝင် အံ့သောငှာပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။¹⁵ ပြင် ၌ကား၊ ခွေး ဖြစ်သောသူ ၊ ပြုစား တတ်သောသူ၊ မတရား သောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ လူ အသက်ကို သတ်သောသူ၊ ရုပ်တု ကိုကိုး ကွယ် သော သူ၊ သစ္စာ ပျက် ခြင်း ကို နှစ်သက် ၍ ပြု သောသူအပေါင်း တို့သည် ရှိကြ၏။¹⁶ ငါ ယေရှု သည် အသင်းတော် တို့အဘို့ ဤအရာ များကို သင် တို့အားသက်သေခံ စေခြင်းငှာ၊ ငါ ၏ ကောင်းကင် တမန်ကို စေလွှတ် ၏။ ငါ သည်ကား၊ ဒါဝိဒ် ၏ အမြစ် ဖြစ် ၏။ အနွယ် လည်း ဖြစ်၏။ ထွန်းတောက် သောမိုးဃ်းသောက် ကြယ် လည်းဖြစ်၏။¹⁷ ဝိညာဉ် တော်နှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီး က လာ ခဲ့ပါဟု ဆို ကြ၏။ ကြား သောသူ ကလည်း ၊ လာ ခဲ့ပါ ဟုဆို ပါစေ ၊ ရေငတ် သောသူ သည် လာ ပါစေ။ အလိုရှိ သော သူ သည် အဘိုး ကိုမပေးဘဲ အသက် ရေ ကို ယူ ပါစေ။¹⁸ ဤ စာစောင် ၏

အနာဂတ္တိ စကား ကို ကြား သော သူအပေါင်း တို့အားငါ သက်သေခံ သည်ကား၊ အကြင်သူ သည် ဤအရာတို့၌၍ ထပ် အသစ်သွင်း၏။ ဤ စာစောင် ၌ ရေး ထားသော ဘေးဒဏ် တို့ကို ထိုသူ အပေါ်သို့ ဘုရားသခင် သက်ရောက် စေတော်မူမည်။¹⁹ အကြင်သူ သည် ဤ စာစောင် ၏ အနာဂတ္တိ စကား အချို့ကို နှုတ်ပယ် ၏။ ဤ စာစောင် ၌ ထိုသူ စပ်ဆိုသော အခွင့်ကိုဘုရားသခင် နှုတ်ပယ် တော်မူမည်။²⁰ ငါသည် အလျင်အမြန် လာ မည်မှန် ပေ၏ဟု၊²¹ ဤအရာ များကို သက်သေခံ သောသူ မိန့် တော်မူ၏ အာမင် ၊ သခင် ယေရှု ကြွလာ တော်မူပါ။ ငါတို့သခင် ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သည် သန့်ရှင်း သူ အပေါင်း တို့၌ ရှိစေသတည်း ။